BricsCAD
BricsCAD

Dokumentacja produktu
Version 27

Spis treści

1. Instalacja i licencjonowanie 50
1.1 BricsCAD wymagania systemowe 50
1.2 Przegląd opcji licencjonowania 52
1.2.1 Poziomy licencji 52
1.2.2 Typy licencji 52
1.2.3 Tryby licencjonowania 52
1.2.4 Benefits of BricsCAD Maintenance 53
1.3 Instalowanie **BricsCAD®** 54
1.3.1 Downloading BricsCAD 54
1.3.2 Przegląd opcji instalacji 55
1.3.3 Proces instalacji pakietu Linux RPM w środowisku graficznym KDE 57
1.4 Tryb próbny 58
1.4.1 Aktywacja online (wersja próbna) 58
1.4.2 Aktywacja offline/ręczna (wersja próbna) 59
1.4.3 Launching BricsCAD in trial mode 61
1.5 Praca z licencjami dla pojedynczego użytkownika 62
1.5.1 Aktywacja online (licencja dla jednego użytkownika) 62
1.5.2 Aktywacja offline/ręczna (licencja dla jednego użytkownika) 63
1.5.3 Upgrading your license or extending your subscription (Single-user license) 65
1.5.4 Dezaktywuj BricsCAD licencje 66
1.5.5 Unieważnienie licencji BricsCAD (ograniczone działanie) 66
1.5.6 Complete guide to Single-user licensing 68
1.6 Praca z licencjami sieciowymi 71
1.6.1 Informacje o licencjach sieciowych 71
1.6.2 Getting started with a Network license 72
1.6.3 Konfigurowanie serwera licencji sieciowej 74
1.6.4 Aktywacja online (licencja sieciowa) 80
1.6.5 Aktywacja offline/ręczna (licencja sieciowa) 81
1.6.6 Upgrading your license or extending your subscription (Network license) 82
1.6.7 Administracja serwerem licencji sieciowej 83
1.6.8 Korzystanie z licencji sieciowej w BricsCAD 95
1.6.9 Kompletny przewodnik po Licencjonowaniu sieciowym 99
2. Pierwsze kroki zBricsCAD 121
2.1 BricsCAD i AutoCAD® porównanie funkcji 121
2.2 Migracja plików niestandardowych 144
2.2.1 Overview of custom files to migrate and their paths 144
2.2.2 Migrating partial customization files 147
2.2.3 Migrating custom linetypes 148
2.2.4 Migrating custom hatch patterns 150
2.2.5 Migrating custom drawing templates 151
2.2.6 Migrating custom plot files 151
2.2.7 Migrating custom tool palettes 153
2.2.8 Migrating custom command aliases 155
2.2.9 Migrating custom shape files 155
2.2.10 Migrating LISP files 156
2.2.11 Complete guide to migrating custom files from AutoCAD® to BricsCAD 158
2.2.12 Complete guide to migrating custom files from a previous BricsCAD version or a different computer 169
2.3 Odkrywanie interfejsu 181

Spis treści

2.3.1 Okno aplikacji BricsCAD 181
2.3.2 Strona startowa 184
2.3.3 Zakładki dokumentu 191
2.3.4 Wybór obszaru roboczego 192
2.3.5 Obszar rysowania 192
2.3.6 Kontrolka LookFrom 194
2.3.7 Widżet Asystenta skrótów klawiszowych 194
2.3.8 Wiersz poleceń 195
2.3.9 Panele kontekstowe poleceń 197
2.3.10 Pasek Stanu 201
2.3.11 Menu 209
2.3.12 Paski Narzędzi 210
2.3.13 Wstążka 211
2.3.14 Podstawy Quad 211
2.3.15 Menu kursora Quad 213
2.3.16 Szczegółowe ustawienia kursora Quad 217
2.3.17 Menu prawego przycisku myszy 221
2.3.18 Tryb czystego ekranu 221
2.3.19 Skróty klawiaturowe 222
2.3.20 Menu podpowiedzi 227
2.3.21 Wskazówki rozwijane 228
2.4 Praca w BricsCAD 228
2.4.1 Tworzenie rysunku 228
2.4.2 Rysunki szablonów 229
2.4.3 Kompatybilność formatu pliku rysunku w BricsCAD 229
2.4.4 Tworzenie podmiotów 232
2.4.5 Jak rysować dokładnie 233
2.4.6 Wykonywanie poleceń 234
2.4.7 Korzystanie z funkcji eksperymentalnych 235
2.4.8 Kontrola widoku 235
2.4.9 Wskazywanie elementów 236
2.4.10 Korzystanie z manipulatora 237
2.4.11 Praca z Panelem struktury 238
2.4.12 Nagrywanie i odtwarzanie akcji w BricsCAD 244
3. Zarządzanie rysunkami 248
3.1 Tworzenie rysunku 248
3.1.1 Określanie folderu szablonów 248
3.1.2 Ustawianie domyślnego rysunku szablonu 248
3.1.3 Korzystanie ze strony Rozpocznij 248
3.1.4 Tworzenie rysunku przy użyciu domyślnego rysunku szablonu 249
3.1.5 Tworzenie rysunku za pomocą polecenia NOWYKREATOR 249
3.1.6 Ustawianie zasady stylu wydruku 249
3.1.7 Tworzenie rysunku przy użyciu rysunku szablonu 250
3.1.8 Tworzenie rysunku za pomocą kreatora 250
3.2 Overview of background settings 250
3.3 Praca w oknie dialogowym Eksplorator rysunku 251
3.3.1 Dodawanie folderu rysunku 251
3.3.2 Otwieranie rysunku 251
3.3.3 Logowanie do Bricsys 24/7 251

Spis treści

3.3.4 Otwieranie rysunku z projektu Bricsys 24/7 252
3.3.5 Kopiowanie definicji między rysunkami 252
3.3.6 Wiązanie definicji z odnośników do bieżącego rysunku 252
3.4 Właściwości Rysunku 253
3.4.1 Otwieranie okna dialogowego Właściwości rysunku 253
3.4.2 Definiowanie właściwości domyślnych 253
3.4.3 Tworzenie właściwości niestandardowych 253
3.5 Rysowanie opcji zabezpieczeń 253
3.5.1 Ustawianie hasła 254
3.5.2 Usuwanie hasła 254
3.6 Otwieranie i zapisywanie rysunków 254
3.6.1 Otwieranie rysunku za pomocą przeciągania i upuszczania 258
3.6.2 Otwieranie rysunków osadzonych jako obiekty OLE w innych aplikacjach 259
3.6.3 Zastępowanie nieznanych czcionek 259
3.7 Pobieranie informacji o rysunku 259
3.7.1 Ogólne informacje o rysunku 259
3.7.2 Informacje o podmiotach 260
3.8 Porównywanie rysunków 260
3.8.1 Porównanie zmiennych systemowych 260
3.8.2 Przeprowadzanie sesji porównawczej 261
3.8.3 Analizowanie porównania w panelu Struktura 261
3.9 Standardy CAD 262
3.9.1 Informacje 262
3.9.2 Korzystanie z poleceń standardów CAD wewnątrz BricsCAD 262
3.9.3 Korzystanie z samodzielnej aplikacji standards_app.exe 262
3.9.4 Menu Plik 263
3.9.5 Rysunki 263
3.9.6 Normy 264
3.9.7 Wtyczki 264
3.9.8 Opcje 264
3.9.9 Wyniki pracy 264
3.9.10 Rozpocznij sprawdzanie 265
3.9.11 Zatrzymaj sprawdzanie 265
3.9.12 Wyświetl raport 265
3.9.13 Eksportuj raport 265
3.10 Naprawianie rysunku 265
3.10.1 Analizowanie integralności bieżącego rysunku 265
3.10.2 Naprawianie rysunku 265
3.11 Projekty 266
3.11.1 Dostęp do ustawień projektu 266
3.11.2 Tworzenie projektów 266
3.11.3 Dodawanie ścieżek wyszukiwania do projektu 266
3.11.4 Zmiana kolejności ścieżek wyszukiwania 267
3.11.5 Przypisanie projektu do bieżącego rysunku 267
3.12 Słownik typów plików 267
4. Rysowanie precyzyjne 274
4.1 Tryb Ortogonalny 274
4.1.1 Przełączanie trybu ortogonalnego 274
4.2 Ustawienia urządzenia 274

Spis treści

4.2.1 Zmienne systemowe 275
4.2.2 Kątowniki przystawienia 276
4.3 Układ odniesienia za pomocą współrzędnych 276
4.3.1 CoordinateReferenceSystems (WspółrzędneSystemy referencyjne) 277
4.3.2 Bazy pomiarowe 281
4.3.3 Elipsoidy 282
4.3.4 Przekształcenie 283
4.3.5 Kody i metody projekcji 285
4.4 Wiązania 2D 285
4.4.1 Polecenia i paski narzędzi 287
4.5 Korzystanie z więzów wymiarowych 289
4.5.1 Edycja więzów wymiarowych 290
4.5.2 Ustawianie widoczności więzów wymiarowych 292
4.5.3 Używanie wyrażeń do definiowania więzów wymiarowych 292
4.6 Korzystanie z więzów geometrycznych 295
4.6.1 Tworzenie więzów geometrycznych 296
4.6.2 Wyświetlanie pasków wiązań 296
4.6.3 Sterowanie położeniem paska więzów 297
4.6.4 Praca z paskami wiązań 297
4.6.5 Usuwanie wiązań 298
4.6.6 Kilka przykładów 298
4.7 Wymiary dynamiczne 300
4.7.1 Definiowanie ustawień wymiarów dynamicznych 300
4.7.2 Używanie wymiarów dynamicznych podczas tworzenia elementów 302
4.7.3 Używanie wymiarów dynamicznych do edycji elementów za pomocą uchwytów 303
4.7.4 Używanie wymiarów dynamicznych do mierzenia elementów 303
4.7.5 Używanie wymiarów dynamicznych z punktami śledzenia 304
4.8 Najbliższa odległość 304
4.8.1 Korzystanie z najbliższej odległości 305
4.9 Wprowadzenie współrzędnych 308
4.9.1 Współrzędne względne 308
4.9.2 Współrzędne bezwzględne 309
4.9.3 Praca ze współrzędnymi kartezjańskimi 309
4.9.4 Praca ze współrzędnymi cylindrycznymi 309
4.9.5 Praca ze współrzędnymi sferycznymi 310
4.10 Przyciąganie i siatka 311
4.10.1 Wyświetlanie ustawień przyciągania i siatki 312
4.10.2 Synchronizowanie skoku i odstępów siatki 312
4.10.3 Korzystanie z granic rysunku 312
4.10.4 Korzystanie z przyciągania izometrycznego 313
4.10.5 Ustawianie kąta skoku 313
4.11 Adaptacyjne przyciąganie do siatki 313
4.11.1 Korzystanie z adaptacyjnego przyciągania do siatki z manipulatorem 314
4.12 Szturchać 316
4.12.1 Korzystanie Nudge 316
4.13 Praca z punktami charakterystycznymi 2D 317
4.13.1 Definiowanie zmiennych systemowych lokalizacji względem elementu 2D 318
4.13.2 Opcje przyciągania elementów 2D 318
4.13.3 Tryby lokalizacji elementów 319

Spis treści

4.13.4 Ustawianie przyciągania elementów 321
4.13.5 Praca z wieloma trybami lokalizacji względem elementów 321
4.13.6 Przyciąganie do rozszerzenia dwóch elementów 322
4.13.7 Korzystanie z trybu przyciągania Środek z 2 punktów 322
4.13.8 Korzystanie z trybu lokalizacji Elementy równoległe 322
4.14 Praca z przyciąganiem do obiektów 3D 323
4.14.1 Ustawianie trybów lokalizacji względem elementów 3D 324
4.15 Śledzenie biegunowe 324
4.15.1 Ustalanie ustawień śledzenia 325
4.15.2 Blokowanie linii śledzenia 325
4.15.3 Korzystanie z tymczasowych punktów śledzenia 326
4.16 Śledzenie przyciągania jednostek 326
4.16.1 Blokowanie linii śledzenia 327
4.16.2 Korzystanie ze śledzenia przyciągania jednostek 327
4.17 Układ współrzędnych użytkownika 328
4.17.1 Sterowanie wyświetlaniem ikony układu współrzędnych 329
4.17.2 Definiowanie LUW 330
4.17.3 Definiowanie i zapisywanie lokalnego układu współrzędnych 330
4.17.4 Przywracanie zapisanego LUW 330
4.17.5 Przywracanie GUW 331
4.18 Dynamiczny LUW 331
4.18.1 Przełączanie dynamicznego układu LUW 331
4.18.2 Korzystanie z dynamicznego układu LUW 331
4.19 Mierzenie 333
4.19.1 Pomiar odległości 333
4.19.2 Długości pomiarowe 335
4.19.3 Obszary pomiarowe 335
4.20 Obieg pracy dla poleceń OPTYMALIZACJA, USUŃPOWIELONE i UPROŚĆ 336
4.20.1 Kontekst 336
4.20.2 Przykład 336
4.20.3 Optymalizacja linii 336
4.20.4 Usuwanie duplikatów i łączenie ciągłych elementów 338
4.20.5 Upraszczanie rysunku 338
4.21 Przegląd przyciągania jednostek 339
4.21.1 Przyciąganie elementów 2D 339
4.21.2 Przyciąganie elementów 3D 345
5. Przeglądanie rysunku 350
5.1 Wyświetl przegląd poleceń 350
5.2 Narzędzia warstw 352
5.3 Ukrywanie i izolowanie jednostek 353
5.4 Ponowne rysowanie i ponowne generowanie rysunku 353
5.5 Panoramowanie 354
5.5.1 Korzystanie z polecenia NFRAGM 354
5.6 Powiększanie 354
5.6.1 Dynamiczny Zoom widoku 354
5.6.2 Powiększanie do zakresów 355
5.6.3 Dynamiczne powiększanie 355
5.7 Manipulowanie widokiem za pomocą myszy i klawiatury 356

Spis treści

5.8 Obrót widoku 358
5.8.1 Swobodne obracanie widoku 359
5.8.2 Korzystanie z gotowych Widoków Projektu 359
5.9 Korzystanie z kontrolki PatrzOd 359
5.9.1 Nowa kontrolka PatrzOd 360
5.9.2 Stara kontrolka PatrzOd 361
5.9.3 Ustawienia kontrolki LookFrom 363
5.9.4 Wyświetl opcje przejścia 364
5.10 Stany warstw 364
5.10.1 Zapisywanie bieżącego stanu warstw 364
5.10.2 Edytowanie stanów warstw 364
5.10.3 Przywracanie stanów warstw 365
5.10.4 Kopiowanie stanów warstw między otwartymi rysunkami 365
5.10.5 Eksportowanie stanów warstw 365
5.10.6 Importowanie stanów warstw 365
5.11 Nazwane widoki 366
5.11.1 Eksplorowanie widoków 366
5.11.2 Zapisywanie widoku 366
5.11.3 Przywracanie widoku 367
5.11.4 Edytowanie tła widoku 367
5.12 Style wizualne 367
5.12.1 Ustawianie bieżącego stylu wizualnego 367
5.13 Obszar modelu i obszar papieru 368
5.13.1 Przełączanie między obszarem modelu a obszarem papieru 369
5.13.2 Korzystanie z kart układu 369
5.14 Rzutnie obszaru modelu 370
5.14.1 Praca z wieloma rzutniami 370
5.14.2 Łączenie przyległych rzutni 370
5.15 Rzutnie obszaru papieru 371
5.15.1 Wyświetlanie arkusza papieru i obszaru drukowania 371
5.16 Tworzenie rzutni obszaru papieru 372
5.16.1 Tworzenie szyku rzutni układu 372
5.16.2 Definiowanie właściwości rzutni 372
5.17 Edycja rzutni obszaru papieru 374
5.17.1 Ustawianie właściwości warstwy w rzutni obszaru papieru 374
5.17.2 Przycinanie rzutni 375
5.17.3 Usuwanie obwiedni tnącej rzutni 375
5.17.4 Obracanie wyświetlacza w rzutni obszaru papieru 375
5.17.5 Wyrównywanie rzutni 375
5.17.6 Wyrównywanie punktów obszaru modelu i obszaru papieru 376
5.18 Arkusze 377
5.18.1 Tworzenie nowego układu 377
5.18.2 Kopiowanie układów 377
5.18.3 Rozmieszczanie kart układu 378
5.18.4 Importowanie układów 378
5.18.5 Eksportowanie układów 378
5.18.6 Zmienianie nazwy układu 378
5.18.7 Usuwanie układu 379
5.18.8 Korzystanie z Menedżera rozmieszczenia 379

Spis treści

5.19 Generuj Widoki Rysunku 379
5.19.1 Standardowe widoki rysunku 380
5.19.2 Generowanie widoków przekroju 382
5.19.3 Widoki specjalne 383
5.19.4 Aktualizowanie widoków rysunku 384
5.19.5 Eksportowanie widoków do obszaru modelu 384
5.19.6 Dostosowywanie widoków rysunku 384
6. Rysowanie 2D 386
6.1 Ustawienia tworzenia jednostek 386
6.2 Praca z warstwami 386
6.2.1 Aktualna warstwa 386
6.2.2 Stany warstw 387
6.3 Rodzaj linii obiektu 387
6.3.1 Ustawianie bieżącego rodzaju linii 389
6.3.2 Dodawanie nowego rodzaju linii 389
6.3.3 Ustawianie skali rodzaju linii obiektu 390
6.4 Kolor obiektu 390
6.4.1 Indeks koloru 390
6.4.2 Prawdziwe kolory 391
6.4.3 Ustawianie bieżącego koloru obiektu 391
6.5 SzerokośćLinii 391
6.5.1 Zmienne systemowe 392
6.5.2 Drukowanie grubości linii 392
6.6 Tryb wypełnienia 392
6.6.1 Ustawianie trybu wypełniania 392
6.7 Przezroczystość 393
6.7.1 Folie drukarskie 393
6.8 Edytowanie właściwości encji 393
6.8.1 Edytowanie w panelu Właściwości 393
6.8.2 Edytowanie za pomocą wskazówek dotyczących najazdu 393
6.9 Rysowanie jednostek liniowych 394
6.10 Rysowanie linii 395
6.10.1 Generalna procedura 395
6.10.2 Określanie kąta i długości 395
6.10.3 Określanie kąta względem innego elementu liniowego 396
6.11 Rysowanie promieni 396
6.11.1 Generalna procedura 396
6.12 Rysowanie nieskończonych linii 397
6.12.1 Generalna procedura 397
6.13 Rysowanie polilinii 397
6.13.1 Generalna procedura 398
6.13.2 Tworzenie polilinii obwiedni 399
6.14 Rysowanie multilinii 399
6.14.1 Generalna procedura 400
6.15 Rysowanie splajnów 400
6.15.1 Generalna procedura 400
6.16 Rysowanie szkiców odręcznych 401
6.16.1 Generalna procedura 401

Spis treści

6.17 Rysowanie okręgów 402
6.17.1 Generalna procedura 402
6.17.2 Rysowanie okręgu stycznego do trzech elementów 402
6.17.3 Edytowanie okręgu 403
6.18 Rysowanie łuków 403
6.18.1 Generalna procedura 403
6.18.2 Edycja łuku 403
6.19 Rysowanie elipsy 404
6.19.1 Ogólna procedura tworzenia elipsy 404
6.19.2 Ogólna procedura tworzenia łuku eliptycznego 405
6.19.3 Edycja elipsy lub łuku eliptycznego 405
6.20 Rysowanie prostokątów 405
6.20.1 Generalna procedura 406
6.21 Rysowanie wielokątów 406
6.21.1 Generalna procedura 407
6.22 Rysowanie śladów 407
6.22.1 Generalna procedura 407
6.23 Rysowanie pączków 408
6.23.1 Generalna procedura 408
6.24 Rysowanie brył 409
6.24.1 Generalna procedura 410
6.25 Chmurki rewizji rysunku 410
6.25.1 Generalna procedura 411
6.26 Rysowanie punktów 411
6.26.1 Generalna procedura 412
6.27 Rysowanie przykryć 412
6.27.1 Generalna procedura 413
6.27.2 Aby utworzyć przykrycie z polilinii 413
6.28 Rysowanie helis 413
6.28.1 Ogólna procedura rysowania spirali 414
6.28.2 Ogólna procedura rysowania helisy 415
6.28.3 Edycja helisy 415
6.29 Rysowanie polilinii 3D 416
6.29.1 Generalna procedura 416
6.29.2 Edycja polilinii 3D 417
6.30 Tworzenie regionów 417
6.30.1 Aby utworzyć regiony 417
6.31 Tworzenie kreskowań i wypełnień gradientowych 417
6.31.1 Generalna procedura 418
6.31.2 Aby zdefiniować właściwości kreskowania 419
6.31.3 Aby zdefiniować właściwości wypełnienia gradientowego 420
6.31.4 Aby zdefiniować obwiednię 420
6.31.5 Ustaw opcje 421
6.32 Edycja kreskowań i wypełnień gradientowych 421
6.32.1 Aby edytować kreskowanie lub wypełnienie gradientowe w panelu właściwości 421
6.32.2 Aby edytować kreskowanie lub wypełnienie gradientowe w oknie dialogowym 422
6.32.3 Aby edytować kreskowanie lub wypełnienie gradientowe za pomocą przycisku Quad 422
6.33 Zmienne systemu kreskowania i gradientu 423

Spis treści

7. Modelowanie 3D 429
7.1 Przegląd modelowania bezpośredniego 429
7.2 Nawigacja w 3D 430
7.2.1 Aby kontrolować właściwość Perspektywa 430
7.2.2 Opcje nawigacji za pomocą myszki i klawiatury 430
7.2.3 Kontrolka LookFrom 431
7.3 Polecenia modelowania bezpośredniego 431
7.3.1 Polecenia tworzenia 431
7.3.2 Polecenia modyfikacji 431
7.3.3 Polecenia pomocnicze: 432
7.4 Bezpośrednie operacje modelowania 434
7.4.1 Sterowanie układem współrzędnych 434
7.4.2 Zaznacz geometrię 434
7.4.3 Przesuwanie powierzchni w celu kontrolowania wymiarów 435
7.4.4 Wykonywanie otworów 437
7.4.5 Funkcja usuwania 438
7.4.6 Usuwanie krawędzi między współpłaszczyznowymi powierzchniami 439
7.4.7 Kopiowanie Cechy 439
7.4.8 Rozciąganie bryły za pomocą uchwytów 440
7.4.9 Modelowanie deformowalne 441
7.5 Rozpoznawanie intencji projektowych 441
7.6 Praca z sekcjami 445
7.6.1 Różnica między sekcją na żywo a wyświetlaniem klipu 445
7.6.2 Aby wyrównać płaszczyznę przekroju do powierzchni 446
7.6.3 Aby utworzyć płaszczyznę przekroju pionowego 446
7.6.4 Aby utworzyć płaszczyznę przekroju poziomego 446
7.6.5 Aby utworzyć uciętą płaszczyznę przekroju pionowego 447
7.6.6 Aby utworzyć poziomą płaszczyznę przekroju z ucięciem 448
7.6.7 Aby utworzyć prostokątną płaszczyznę przekroju 448
7.6.8 Aby zmodyfikować rozmiar i położenie płaszczyzny przekroju 449
7.6.9 Aby zapisać sekcję 450
7.7 Tworzenie brył za pomocą polecenia WYCIĄGNIJ 450
7.7.1 Informacje 450
7.7.2 Korzystanie z polecenia WYCIĄGNIJ w trybie bryły 451
7.7.3 WYCIĄGNIJ w trybie powierzchni 456
7.7.4 Korzystanie z narzędzia Wyciągnięcie proste w trybie powierzchni 457
7.8 Funkcje oparte na Szkicach 458
7.8.1 Tworzenie bryły 3D 459
7.8.2 Edytuj bryłę 3D, edytując odpowiednią jednostkę szkicu 459
7.8.3 Usuwanie wszystkich utworzonych jednostek szkicu 462
7.8.4 Usuwanie wszystkich funkcji 462
7.9 Praca z Płaszczyznami Roboczymi (Eksperymentalna) 462
7.9.1 Zrzeczenie się 462
7.9.2 Informacje 462
7.9.3 Utwórz Płaszczyznę Roboczą 462
7.9.4 Aktywuj Płaszczyznę Roboczą. 463
7.9.5 Dezaktywuj Płaszczyznę Roboczą 463
7.9.6 Widoczność Płaszczyzny Roboczej 463
7.9.7 Łączenie lub rozłączanie szkiców z Płaszczyzną Roboczą 463

Spis treści

8. Narzędzia cywilne 464
8.1 Polecenia Civil 464
8.2 Polecenia Transparentne w BricsCAD 467
8.2.1 Namiar i odległość 469
8.2.2 Azymut i odległość 470
8.2.3 Stacja i odsunięcie 471
8.2.4 Kąt i odległość 472
8.2.5 Odchylenie i odległość 473
8.2.6 Numer punktu 474
8.2.7 Obiekt punktowy (wybrany graficznie na rysunku) 474
8.3 Powierzchnie TIN 475
8.3.1 Tworzenie powierzchni TIN 475
8.3.2 TIN Simplify 488
8.3.3 TIN Zagęszczenie 488
8.3.4 Edycja powierzchni TIN 490
8.3.5 Bezpośrednie modelowanie powierzchni TIN 494
8.3.6 Analiza powierzchni TIN 503
8.3.7 Definicje TIN 507
8.4 Punkty Civil 531
8.4.1 Praca z punktami programu Civil 531
8.4.2 Praca z symbolami i etykietami punktów programu Civil 534
8.4.3 Praca z formatami plików punktów 540
8.4.4 Zrozumienie symboli i etykiet punktów Civil 542
8.4.5 Zrozumienie odnośników punktu Civil i komponentów w stanie przeciągniętym 545
8.4.6 Tworzenie atrybutów użytkownika dla punktów programu Civil 548
8.5 Praca ze stopniami 550
8.5.1 Przegląd 550
8.5.2 Profilowanie powierzchni w celu utworzenia stawu 550
8.5.3 Wyświetlanie właściwości powierzchni nachylonej 551
8.5.4 Profilowanie powierzchni w celu utworzenia platformy 554
8.5.5 Edycja powierzchni skarpy 556
8.5.6 Informacje o objętościach skarpy bilansowej 557
8.5.7 Dopasowywanie rzędnej skarpy w celu zrównoważenia objętości wykopu i nasypu 557
8.6 Korytarze 558
8.6.1 Modelowanie korytarza 558
8.6.2 Tworzenie Elementów Szablonu Korytarza 567
8.7 Wyrównanie 575
8.7.1 Tworzenie linii trasowania 575
8.7.2 Edycja linii trasowania 581
9. Modelowanie parametryczne 589
9.1 Omówienie modelowania parametrycznego 589
9.1.1 Parametry globalne i lokalne 589
9.1.2 Definiowanie wyrażenia dla parametru 590
9.1.3 Definiowanie parametrów zależnych 590
9.1.4 Parametry tablic asocjacyjnych 590
9.1.5 Parametry komponentów mechanicznych 591
9.1.6 Właściwości parametrów 591
9.1.7 Właściwości wiązań 3D 592
9.1.8 Menu kontekstowe 593

Spis treści

9.1.9 Panel Menedżer parametrów 594
9.2 Operacje i funkcje w wyrażeniach 595
9.2.1 Operatorów 595
9.2.2 Wyrażenie 595
9.3 Wiązania 3D 597
9.3.1 Wariacyjne modelowanie bezpośrednie 597
9.3.2 Wiązania oparte na geometrii 3D 598
9.3.3 Wiązania 3D i modelowanie bezpośrednie 598
9.4 Funkcja Wygaszania 599
9.4.1 Tworzenie elementu wygaszenia 599
9.4.2 Zarządzanie funkcjami wygaszania 599
9.4.3 Ustawianie warunku dla funkcji wygaszenia 600
9.5 Praca z tabelami konfiguracji 600
9.5.1 Tworzenie tabeli konfiguracji z .csv plik 600
9.5.2 Bezpośrednie wyszukiwanie w tabeli konfiguracji 601
9.5.3 Wyszukiwanie wsteczne w tabeli konfiguracji 601
9.5.4 Dodawanie nowej konfiguracji do tabeli konfiguracji 602
9.5.5 Tworzy pustą tabelę projektową 602
9.5.6 Używanie komponentu parametrycznego z tabelami konfiguracji 602
9.5.7 Inne działania z tabelami konfiguracji 603
10. Chmura punktów 604
10.1 Praca z chmurami punktów 604
10.1.1 Wstępne przetwarzanie, zarządzanie i dołączanie chmur punktów 604
10.1.2 Wyrównanie 605
10.1.3 Przeglądarka bąbelków 606
10.1.4 Punkty charakterystyczne 609
10.1.5 Eksport 609
10.1.6 Wykrywanie podłogi 609
10.1.7 Rzutowanie chmury punktów 610
10.1.8 Dopasowanie planarne 611
10.1.9 Dopasuj cylinder do bąbelków 613
10.1.10 CHMURAPUNKTÓWODCHYLENIE 613
10.2 HSPC (inteligentna chmura punktów Hexagon) 614
10.2.1 Wprowadzenie 614
10.2.2 O HSPC 614
10.3 Skanowanie chmury punktów do przepływu pracy BIM 615
10.3.1 Wykrywanie pięter 615
10.3.2 Wykrywanie pomieszczeń 616
10.3.3 Tworzenie brył pomieszczenia 617
10.3.4 Tworzenie komponentów BIM 618
11. Bloki, atrybuty, odniesienia zewnętrzne i bloki mechaniczne 620
11.1 Tworzenie bloków 620
11.1.1 Aby utworzyć blok 620
11.1.2 Aby zapisać blok w osobnym pliku 621
11.2 Korzystanie z Blockify 622
11.2.1 Blockify na podstawie zaznaczonych elementów 622
11.2.2 Istniejące definicje bloków 623
11.2.3 Zduplikowane definicje bloków 623
11.3 Edytowanie definicji bloków w edytorze bloków 624

Spis treści

11.4 Wstawianie bloków 624
11.4.1 Korzystanie z polecenia WSTAW 625
11.4.2 Aby wstawić blok za pomocą okna dialogowego Eksplorator rysunków 626
11.4.3 Aby wstawić blok wyrównany do elementu 627
11.4.4 Aby wstawić wiele instancji bloku w szyku prostokątnym 627
11.5 Eksplodujące bloki 628
11.5.1 Aby rozbić blok 628
11.5.2 Aby ustawić właściwość Explodable bloku 629
11.6 bloki parametryczne 2D (wkrótce) 629
11.6.1 Kontekst 629
11.6.2 Schemat 629
11.6.3 Tworzenie geometrii 629
11.6.4 Dodawanie stanów widoczności 630
11.6.5 Dodawanie krzywych odniesienia 632
11.6.6 Włączanie funkcji Fuzzy InsertGuided 633
11.6.7 Dodawanie linii odwrócenia 634
11.6.8 Dodawanie parametru rozciągania 635
11.6.9 Edycja uchwytu bloku parametrycznego 637
11.7 Przepływ pracy elastycznego wstawiania naprowadzanego 638
11.7.1 Wprowadzenie 638
11.7.2 Schemat 639
11.8 Bloki dynamiczne 642
11.8.1 Dynamiczne definicje bloków w trybie eksperymentalnym 642
11.8.2 Tworzenie dynamicznych definicji bloków w trybie eksperymentalnym 643
11.8.3 Edycja definicji bloków dynamicznych w trybie eksperymentalnym 643
11.8.4 Bloki dynamiczne a bloki parametryczne 644
11.8.5 Edycja dynamicznych odniesień do bloków 644
11.8.6 Dynamiczne odniesienia do bloków edycji uchwytów 645
11.8.7 Konwertowanie definicji bloków dynamicznych na definicje bloków parametrycznych 646
11.9 Definiowanie atrybutów 647
11.9.1 Ogólna procedura definiowania atrybutów 647
11.9.2 Aby zdefiniować atrybut 647
11.9.3 Korzystanie z właściwości zestawu arkuszy w bloku tytułowym 648
11.10 Praca z atrybutami 650
11.10.1 Ogólna procedura pracy z atrybutami 650
11.11 Edycja definicji atrybutów 651
11.12 Edycja atrybutów bloku 651
11.13 Wstawianie bloków z atrybutami 651
11.13.1 Aby umieścić blok z atrybutami 651
11.14 Wyodrębnianie informacji o atrybutach 652
11.14.1 Aby wyodrębnić informacje o atrybucie 653
11.15 Zarządzanie odnośnikami zewnętrznymi 654
11.15.1 Aby odłączyć odnośniki zewnętrzne 654
11.15.2 Aby usunąć odnośniki zewnętrzne 654
11.15.3 Aby ponownie wczytać odnośniki zewnętrzne 654
11.16 Dołączanie odnośnika zewnętrznego 655
11.16.1 Aby dołączyć zewnętrzny odnośnik 655
11.17 Praca z odnośnikami zewnętrznymi 656

Spis treści

11.18 Edycja bloków i odnośników zewnętrznych 657
11.18.1 Aby edytować odnośniki 657
11.19 Praca z grupami 659
11.19.1 Aby utworzyć grupę 659
11.19.2 Aby zmodyfikować grupę 660
11.19.3 Aby rozgrupować encje 660
11.19.4 Aby zmienić kolejność encji 660
11.20 Praca z podkładami 661
11.20.1 Sterowanie buforowaniem podkładania PDF 662
11.20.2 Dołączanie podkładania PDF 662
11.20.3 Wstawianie podkładania PDF 663
11.20.4 Sterowanie wyświetlaniem podkładania PDF 663
11.20.5 Ustawianie wyświetlania warstw w podkładaniu PDF 663
11.20.6 Przycinanie podkładania PDF 664
11.20.7 Przełączanie wyświetlania przyciętej części podkładania PDF 664
11.20.8 Usuwanie obwiedni tnącej 664
11.20.9 Dopasowywanie ustawień wyświetlania podkładania PDF 665
11.21 Bloki mechaniczne i wkładki bloków mechanicznych 665
11.21.1 Zewnętrzne i lokalne bloki mechaniczne 665
11.21.2 Konwersja bloków mechanicznych 666
11.21.3 Parametryczne Bloki Mechaniczne 666
11.21.4 Aby edytować parametry wkładki bloku mechanicznego 667
11.21.5 Wymiana bloków mechanicznych 668
11.21.6 Bloki mechaniczne, bloki czy odnośniki zewnętrzne? 668
11.21.7 Konwersja bloków i odnośników zewnętrznych 669
11.21.8 Funkcje oparte na komponentach 669
11.21.9 Przypisywanie materiałów fizycznych do bloków mechanicznych 669
11.21.10 Przypisywanie niestandardowych właściwości do komponentów 670
12. Zarządzanie obrazami i plikami PDF 673
12.1 Zarządzanie obrazami 673
12.1.1 Dołączanie obrazu 673
12.1.2 Wczytywanie i wyładowywanie obrazów 674
12.1.3 Odłączanie obrazów 674
12.2 Narzędzia do tworzenia obrazów 675
12.2.1 Przycinanie obrazu 675
12.2.2 Modyfikowanie ustawienia Ramka obrazu 676
12.2.3 Ustawianie przezroczystości obrazu 676
12.2.4 Ustawianie właściwości wyświetlania obrazu 677
12.3 Zarządzanie plikami PDF 677
12.3.1 Informacje 677
12.3.2 Załączanie pliku PDF 678
12.3.3 Wczytywanie i usuwanie plików PDF 678
12.3.4 Odłączanie plików PDF 679
12.3.5 Importowanie pliku PDF 679
12.3.6 Eksportowanie pliku PDF 679
13. Adnotacja 680
13.1 Wymiary 680
13.1.1 Przegląd narzędzi do wymiarowania 680
13.1.2 Wymiary asocjacyjne 683

Spis treści

13.1.3 Ustawienia wymiarów 684
13.1.4 Praca ze stylami wymiarowania 684
13.1.5 Korzystanie z narzędzi stylu wymiarowania 687
13.1.6 Tworzenie wymiarów liniowych 688
13.1.7 Tworzenie wymiarów kątowych 691
13.1.8 Tworzenie wymiarów średnicowych i promieniowych 693
13.1.9 Linie środkowe i oznaczenia środkowe 693
13.1.10 Tworzenie wymiarów współrzędnościowych 696
13.1.11 Edycja wymiarów 697
13.1.12 Tworzenie liderów i adnotacji 699
13.1.13 Tworzenie wielolinii odniesienia 700
13.1.14 Dodawanie tolerancji geometrycznych 703
13.2 Teksty 704
13.2.1 Zmienne systemowe tekstu 704
13.2.2 Praca ze stylami tekstu 706
13.2.3 Tworzenie tekstu 708
13.2.4 Edytowanie tekstu 717
13.2.5 Rozbijający tekst 719
13.2.6 Znajdowanie i zastępowanie tekstu 719
13.2.7 Sprawdzanie pisowni 721
13.2.8 Praca z polami 723
13.2.9 Praca z tabelami 727
13.3 Obiekty opisowe 734
13.3.1 Obiekty opisowe 734
13.3.2 Skale adnotacji 736
13.3.3 Teksty opisowe 737
13.3.4 Opisowe kreskowania i wypełnienia gradientowe 737
13.3.5 Bloki opisowe 738
13.3.6 Wymiary opisowe 739
13.3.7 Liderzy opisowi 739
14. Dostosowanie 741
14.1 Opcja uruchamiania 741
14.2 BricsCAD pliki użytkownika 743
14.2.1 Menedżer plików użytkownika BricsCAD 744
14.3 Ładowanie i rozładowywanie plików CUI 744
14.3.1 Ładowanie głównego pliku CUI 744
14.3.2 Ładowanie częściowego pliku CUI 745
14.3.3 **W przypadku błędu ładowania CUI** 745
14.3.4 Rozładowywanie częściowego pliku CUI 745
14.3.5 Zarządzanie grupami personalizacji 745
14.4 Tworzenie częściowego pliku CUI 746
14.5 Zarządzanie skrzynkami narzędziowymi 746
14.5.1 Tworzenie przybornika w grupie menu 746
14.5.2 Tworzenie narzędzia w przyborniku 746
14.6 Tworzenie pasków narzędzi 747
14.6.1 Aby dodać paletę wysuwaną do paska narzędzi 748
14.7 Tworzenie menu 749
14.7.1 Tworzenie menu głównego 749
14.7.2 Dodawanie podmenu do menu głównego 749

Spis treści

14.7.3 Dodawanie podmenu do podmenu 750
14.8 Tworzenie menu kontekstowych 750
14.8.1 Tworzenie menu skrótów 751
14.9 Tworzenie skrótów klawiaturowych 752
14.10 Dostosowywanie Quad 752
14.10.1 Układ Quad 752
14.10.2 Sekcja Quad 753
14.10.3 Sekcja Obszary robocze 753
14.10.4 Edytowanie listy **Zakładki Quad** obszaru roboczego 754
14.10.5 Tworzenie karty Quad 755
14.10.6 Kopiowanie karty Quad 756
14.10.7 Dodawanie przycisku quad (narzędzia) do zakładki Quad 756
14.10.8 Ustawianie właściwości Filtr Elementu narzędzia 756
14.10.9 Usuwanie przycisku quad (narzędzia) z zakładki Quad 757
14.11 Tworzenie niestandardowych filtrów Quad 757
14.11.1 Tworzenie filtrów niestandardowych dla narzędzi niestandardowych 757
14.11.2 Dodawanie nowego filtru dla przycisku Quad 758
14.12 Dodawanie narzędzi do kontrolek interfejsu użytkownika 759
14.13 Dostosowywanie wstążki 759
14.13.1 Tworzenie karty wstążki 759
14.13.2 Tworzenie panelu wstążki 759
14.13.3 Dodawanie panelu wstążki do karty 760
14.13.4 Dodawanie wiersza do panelu 760
14.13.5 Dodawanie elementów do wiersza 761
14.13.6 Definiowanie właściwości elementu 761
14.13.7 Zmiana położenia elementów 761
14.13.8 Usuwa obiekty 761
14.14 Praca z paletami narzędzi 761
14.14.1 Otwieranie panelu **Palety narzędzi** 761
14.14.2 Ustawianie opcji widoku 761
14.14.3 Dostosowywanie palet narzędzi 762
14.14.4 Zmienianie nazwy palety narzędzi 763
14.14.5 Usuwanie palety narzędzi 763
14.14.6 Zarządzanie narzędziami 763
14.14.7 Tworzenie nowej palety narzędzi 764
14.14.8 Dodawanie elementów do palety narzędzi 764
14.14.9 Dodawanie wzorów kreskowania 764
14.14.10 Dodawanie bloków 765
14.14.11 Dodawanie bloków z bieżącego rysunku 765
14.14.12 Dodawanie bloków z dowolnego rysunku 765
14.14.13 Dodawanie rysunku jako bloku 765
14.14.14 Dodawanie wszystkich bloków z wielu rysunków 766
14.14.15 Dodawanie poleceń 766
14.14.16 Dodawanie tekstu 766
14.14.17 Dodawanie separatora 766
14.14.18 Wyszukiwanie narzędzia 766
14.15 Aliasy poleceń 767
14.15.1 Edytowanie pliku aliasu w edytorze tekstu 767
14.15.2 Używanie okna dialogowego Dostosuj do edycji pliku aliasu 767

Spis treści

14.16 Profile użytkowników 768
14.16.1 Zawartość profilu użytkownika 769
14.16.2 Menedżer profilu użytkownika 769
14.16.3 Uruchamianie BricsCAD z określonym profilem użytkownika 770
14.17 Obszary Robocze 770
14.17.1 Ustawianie bieżącego obszaru roboczego 771
14.17.2 Zarządzanie obszarami roboczymi 772
14.17.3 Tworzenie obszaru roboczego 772
14.17.4 Edytowanie obszaru roboczego 773
14.17.5 Usuwanie obszaru roboczego 774
14.17.6 Importowanie obszaru roboczego 774
14.18 Tablet do digitalizacji 774
14.18.1 Korzystanie z tabletu do digitalizacji w BricsCAD 775
14.18.2 Pobieranie nakładki na tablet i plików CUI 775
14.18.3 Ładowanie pliku CUI nakładki 775
14.18.4 Włączanie/Wyłączanie tabletu 776
14.18.5 Konfiguracja tabletu 776
14.18.6 Kalibracja tabletu 777
14.19 Lisp 778
14.19.1 BricsCAD Lisp 778
14.19.2 Procedury Lisp konfiguracji rysowania dla BricsCAD 779
15. Modyfikowanie obiektów 782
15.1 Przegląd narzędzi do edycji 782
15.2 Ustawienia modyfikacji obiektów 784
15.3 Dopasuj Właściwości 784
15.3.1 Kopiowanie właściwości między jednostkami 785
15.3.2 Kopiowanie właściwości między podmiotami z danymi BIM 785
15.4 Edycja uchwytów 785
15.4.1 Wybór wielu uchwytów 786
15.4.2 Opcje trybów edycji uchwytu 787
15.4.3 Menu kontekstowe trybów edycji uchwytu 787
15.4.4 Rozciąganie elementów przy użyciu uchwytów 787
15.4.5 Przesuwanie elementów przy użyciu uchwytów 788
15.4.6 Kopiowanie elementów przy użyciu uchwytów 788
15.4.7 Odbijanie lustrzane elementów przy użyciu uchwytów 789
15.4.8 Obracanie elementów przy użyciu uchwytów 789
15.4.9 Skalowanie elementów przy użyciu uchwytów 790
15.5 Metody selekcji 790
15.5.1 Wcześniejsze skomponowanie zestawu wyboru (pre-pick) 791
15.5.2 Późniejsze komponowanie zestawu selekcji (post-pick) 792
15.5.3 Wybieranie nakładających się i zasłoniętych obiektów 793
15.5.4 Wybieranie widocznych podobiektów 794
15.6 Szybki Wybór 795
15.6.1 Generalna procedura 795
15.6.2 Dostęp do trybu **Szybkiego wyboru** (polecenie SWYBIERZ) 795
15.6.3 Rozpoczęcie definiowania roboczego zestawu wyboru 796
15.6.4 Filtrowanie roboczego zestawu wyboru 796
15.6.5 Aktualizacja aktywnego zestawu wyboru z roboczym zestawem wyboru 797
15.7 Wildcard characters 798

Spis treści

15.8 Kolejność wyświetlania 799
15.8.1 Korzystanie z narzędzi Kolejność rysowania 799
15.9 Manipulator 800
15.9.1 Adaptacyjny krok migawki 800
15.9.2 Ustawienia manipulatora 800
15.9.3 Układ manipulatora 800
15.9.4 Zobacz Lokalizacja i orientacja manipulatora . 801
15.9.5 Wyświetlanie manipulatora 803
15.9.6 Przesuwanie manipulatora 803
15.9.7 Obracanie manipulatora 803
15.9.8 Zmiana orientacji manipulatora 803
15.9.9 Wyrównanie manipulatora z układem współrzędnych 804
15.9.10 Wyrównanie manipulatora z powierzchnią bryły 804
15.10 Przenoszenie podmiotów 804
15.10.1 Przenoszenie elementów na rysunku 805
15.10.2 Przenoszenie jednostek między rysunkami 805
15.10.3 Przenoszenie zaznaczenia jako bloku 806
15.11 Obracanie jednostki 806
15.11.1 Generalna procedura 807
15.11.2 Obracanie zestawu selekcji względem kąta bazowego 807
15.11.3 Obracanie w 3D 808
15.12 Odbicie lustrzane elementów 808
15.12.1 Odbicie lustrzane jednostek wzdłuż linii 809
15.12.2 Odbicie lustrzane jednostek wzdłuż płaszczyzny 809
15.13 Wyrównanie obiektów 810
15.13.1 Wyrównywanie w 2D 810
15.13.2 Wyrównywanie w 3D 811
15.14 Zmiana podmiotów 812
15.14.1 Zmiana jednostek tekstowych 812
15.14.2 Przenoszenie bloków 813
15.15 Kopiowanie obiektów 813
15.15.1 Generalna procedura 813
15.15.2 Korzystanie z opcji Powtórz 814
15.15.3 Korzystanie z opcji Szyk 815
15.15.4 Kopiowanie zaznaczenia jako bloku 815
15.15.5 Kopiowanie obiektów między rysunkami 815
15.16 Tworzenie kopii równoległych 816
15.16.1 Tworzenie kopii równoległej w określonej odległości 816
15.16.2 Tworzenie równoległej kopii przez punkt 816
15.17 Elementy Szyku 817
15.17.1 Tworzenie statycznego szyku prostokątnego 817
15.17.2 Tworzenie statycznego szyku biegunowego 818
15.17.3 Tworzenie statycznego szyku prostokątnego 819
15.17.4 Tworzenie statycznego szyku biegunowego 3D 820
15.18 Rozszerzanie elementów 821
15.18.1 Rozszerzanie elementów 822
15.19 Obiekty przycinające 822
15.19.1 Obiekty przycinające 823
15.20 Jednostki wydłużające 823

Spis treści

15.20.1 Dynamiczna zmiana długości 823
15.21 Wybór i ustawienia uchwytu 824
15.21.1 Ustawienia wyboru 824
15.21.2 Ustawienia uchwytów 829
15.22 Obiekty rozciągające 830
15.22.1 Obiekty rozciągające 830
15.23 Skalowanie obiektów 831
15.23.1 Skalowanie zestawu wyboru 831
15.23.2 Skalowanie zestawu wyboru przy użyciu skali referencyjnej 831
15.24 Jednostki rozbijające 832
15.24.1 Aby złamać jednostkę 833
15.25 Łączenie podmiotów 833
15.25.1 Generalna procedura 833
15.25.2 Łączenie dwóch łuków 833
15.26 Obiekty fazujące 834
15.26.1 Fazowanie przy użyciu metody odległość-odległość 835
15.26.2 Fazowanie metodą kątowo-długościową 835
15.26.3 Fazowanie wszystkich wierzchołków polilinii 835
15.26.4 Usuwanie fazy 835
15.27 Jednostki filetujące 836
15.27.1 Frezowanie dwóch jednostek lub segmentów polilinii 836
15.27.2 Filetowanie wszystkich wierzchołków polilinii 836
15.27.3 Frezowanie dwóch równoległych linii 837
15.28 Edycja polilinii 837
15.28.1 Korzystanie z narzędzi edycji segmentów polilinii w Quad 838
15.28.2 Jak usunąć wierzchołek za pomocą Quad 838
15.28.3 Jak edytować wierzchołek za pomocą uchwytów 839
15.28.4 Uruchamianie polecenia EDPLIN 840
15.28.5 Przekształcanie elementu w polilinię 840
15.28.6 Dopasowywanie krzywej do polilinii 840
15.28.7 Zwężaj polilinię równomiernie wzdłuż jej długości 841
15.28.8 Odwracanie kierunku polilinii 841
15.28.9 Otwieranie lub zamykanie polilinii 841
15.28.10 Stosowanie jednolitej szerokości do polilinii 842
15.28.11 Zmiana szerokości segmentu polilinii 842
15.28.12 Ustawianie trybu rodzaju linii 842
15.29 Rozbijanie elementów 842
15.29.1 Rozbijanie elementów 843
15.30 Jednostki pomiarowe 843
15.30.1 Pomiar elementu za pomocą punktów 843
15.30.2 Umieszczanie bloków w określonym odstępie wzdłuż elementu 843
15.31 Podział podmiotów 844
15.31.1 Podział jednostki za pomocą punktów 844
15.31.2 Dzielenie jednostki za pomocą bloków 845
16. Drukowanie i kreślenie 846
16.1 Ogólna procedura drukowania 846
16.1.1 Otwieranie okna dialogowego Drukuj 847
16.1.2 Wybór rozmiaru papieru 848
16.1.3 Wybór jednostki papieru 848

Spis treści

16.1.4 Wybór orientacji papieru 848
16.1.5 Definiowanie odsunięcia wydruku 848
16.1.6 Definiowanie skali wydruku 849
16.1.7 Ustawianie opcji wydruku 850
16.1.8 Ustawianie trybu wykresu cieniowania 851
16.1.9 Aby zdefiniować znaczek wydruku 851
16.1.10 Określanie liczby kopii 853
16.1.11 Podgląd danych wyjściowych wykresu 853
16.2 Praca z wykresem cieniowania 853
16.2.1 Informacje 853
16.2.2 Różnica między stylami wizualnymi a wykresem cieniowania 853
16.2.3 Generalna procedura 853
16.3 Konfiguracja plotera 854
16.3.1 Konfigurowanie wbudowanej drukarki PDF 854
16.3.2 Tworzenie konfiguracji plotera 855
16.3.3 Edytowanie konfiguracji plotera 856
16.3.4 Przypisywanie konfiguracji plotera 856
16.4 Tabele stylu wydruku 857
16.4.1 Otwieranie edytora tabeli stylów wydruku 857
16.4.2 Przypisywanie tabeli stylów wydruku 861
16.5 Menedżer stylów wydruku 861
16.5.1 Uruchamianie menedżera stylów wydruku 861
16.5.2 Tworzenie nowej tabeli stylów wydruku 861
16.5.3 Tworzenie nowej tabeli stylów wydruku w oknie dialogowym Drukuj 862
16.5.4 Edycja tabeli stylów wydruku 862
16.5.5 Edytowanie tabeli stylów wydruku w oknie dialogowym Drukuj 862
16.6 Wykres wsadowy 862
17. Renderowanie 864
17.1 Korzystanie z TwinMotion 864
17.1.1 Instalacja Twinmotion 864
17.1.2 Eksportowanie modelu 865
17.1.3 Importowanie modelu do Twinmotion 866
17.1.4 Tworzenie bezpośredniego połączenia z Twinmotion 867
17.2 Przegląd renderowania 868
17.3 Preferencje renderowania 868
17.3.1 Ustawianie preferencji renderowania 868
17.4 Narzędzia do renderowania 869
17.5 Materiały renderowane 871
17.5.1 Słowniczek materiałów 872
17.5.2 Definiowanie materiałów renderujących 873
17.5.3 Dodawanie materiału renderowania do rysunku 874
17.5.4 Dodawanie własnych materiałów 874
17.5.5 Dodanie biblioteki materiałów Redway 874
17.5.6 Przypisywanie materiałów renderowania 875
17.5.7 Przypisywanie materiału renderowania do obiektyów 875
17.5.8 Przypisywanie materiału do warstwy 875
17.5.9 Usuwanie materiału renderującego 876
17.6 Dodanie biblioteki materiałów Redway 876
17.7 Światła 876

Spis treści

17.7.1 Słownik oświetlenia 876
17.7.2 Zmienne systemowe 877
17.7.3 Właściwości ogólne 877
17.7.4 Fotometryczne właściwości światła 878
17.7.5 Właściwości geometrii 878
17.7.6 Właściwości rozmycia 878
17.7.7 Renderuj Cienie Detali 879
17.7.8 Właściwości hotspotów i zanikania 880
17.7.9 Zarządzanie światłami 881
17.7.10 Definiowanie światła 881
17.7.11 Edycja świateł 882
17.7.12 Definiowanie właściwości słońca 882
17.7.13 Definiowanie lokalizacji geograficznej 882
17.8 Tworzenie renderowanego obrazu 882
17.8.1 Renderowanie rzutni 883
17.8.2 Renderowanie w oknie 883
17.8.3 Zapisywanie renderingu do pliku 883
18. Współpraca z innymi 884
18.1 Korzystanie z hiperłączy 884
18.1.1 Informacje 884
18.1.2 Dodawanie i edytowanie hiperłączy do pliku DWG 884
18.1.3 Używanie ścieżki względnej 885
18.1.4 Wyświetlanie lub uzyskiwanie dostępu do hiperłączy dołączonych do jednostki 885
19. Odpowiedź zwrotna użytkownika 886
19.1 Program analityczny BricsCAD 886
19.1.1 Zatrzymywanie procesu 889
19.1.2 Ponowne uruchomienie procesu 889
19.1.3 Usuwanie danych z bazy danych 889
19.2 Wysyłanie raportów o awariach za pomocą okna dialogowego Raport o awarii 889
19.3 Predict 890
19.3.1 The **Predict** tab in the empty state 890
19.3.2 The **Predict** tab in the populated state 890
19.4 Log in with your account 891
19.4.1 Log in with your account 891
19.4.2 Work or educational email 891
19.4.3 Password 892
19.4.4 Remember me 892
19.4.5 Forgot password? 892
19.4.6 Log in 892
19.4.7 Log in with Microsoft 365 892
19.4.8 Log in with Google 892
19.4.9 SIGN UP HERE 892
20. Narzędzia ekspresowe 893
20.1 Express tools omówienie poleceń 893
21. Communicator BricsCAD 898
21.1 Communicator BricsCAD - Pierwsze kroki 898
21.1.1 Aktywacja Communicator BricsCAD 898
21.2 Communicator BricsCAD ustawienia 898
21.2.1 Wykonuj import i eksport w tle 898

Spis treści

21.2.2 Ustawienia importu 899
21.2.3 Ustawienia eksportu 902
21.3 Kompatybilność między Communicator BricsCAD i BricsCAD 903
21.3.1 Informacje 904
21.4 Communicator BricsCAD - Obsługiwane formaty plików importu 904
21.4.1 Obsługiwane formaty plików importu: 904
21.5 Communicator BricsCAD - Obsługiwane formaty plików eksportu 906
21.5.1 Obsługiwane formaty plików eksportu: 906
22. Okna dialogowe 909
22.1 A 909
22.1.1 O BricsCAD Okno dialogowe 909
22.1.2 Dodaj blok do biblioteki Okno dialogowe 909
22.1.3 Dodawanie aliasu obiektu Okno dialogowe 912
22.1.4 Menedżer dodatków Okno dialogowe 913
22.1.5 Add item dialog box 914
22.1.6 Add Labels dialog box 916
22.1.7 Okno dialogowe Dodaj tabelę stylów wykresu 917
22.1.8 Dodaj właściwość Okno dialogowe 917
22.1.9 Okno dialogowe Dodaj regułę 921
22.1.10 Dodaj filtr Quad Okno dialogowe 922
22.1.11 Dodaj skalę Okno dialogowe 923
22.1.12 Add Surface Vertical Alignment dialog box 923
22.1.13 Dozwolone odchylenia od osi środkowej Okno dialogowe 924
22.1.14 Annotation Entity Scale dialog box 926
22.1.15 Apply Auto Mapping dialog box 926
22.1.16 ArcAlignedText Workshop Okno dialogowe 928
22.1.17 Szyk Okno dialogowe 929
22.1.18 Okno dialogowe Dołącz odnośnik obiektu Civil 933
22.1.19 Dołącz odniesienie zewnętrzne Okno dialogowe 935
22.1.20 Dołącz podkład PDF Okno dialogowe 937
22.1.21 Dołącz chmurę punktów Okno dialogowe 940
22.1.22 Dołącz obraz rastrowy Okno dialogowe 941
22.1.23 Edytor atrybutów Okno dialogowe 944
22.1.24 Auto dopasowanie Okno dialogowe 945
22.2 B 948
22.2.1 Tło Okno dialogowe 948
22.2.2 Panel BIM BCF Okno dialogowe 951
22.2.3 Informacji o projekcie BIM Okno dialogowe 951
22.2.4 Właściwości BIM Okno dialogowe 955
22.2.5 Okno dialogowe Edytor Typowanego Planu BIM 959
22.2.6 Plany Typu BIM Okno dialogowe 965
22.2.7 BLADE - BricsCAD LISP Advanced Development Environment Okno dialogowe 966
22.2.8 Okno dialogowe Menedżer atrybutów bloku 967
22.2.9 Okno dialogowe Konwertowanie bloków 968
22.2.10 Okno dialogowe Tabela Właściwości Bloku 970
22.2.11 Okno dialogowe Zamiana bloku 972
22.2.12 Okno dialogowe Zablokuj do odnośnika 974
22.2.13 Okno dialogowe Ustawienia BOM 975
22.2.14 Okno dialogowe Obwiednia 978

Spis treści

22.2.15 BricsCAD License Manager dialog box 979
22.3 C 984
22.3.1 Calculate Section Volumes dialog box 984
22.3.2 Okno dialogowe Kalkulator 987
22.3.3 Okno dialogowe Właściwości obramowania komórki 989
22.3.4 Chamfer Settings dialog box 990
22.3.5 Okno dialogowe Zmień słowniki 991
22.3.6 Okno dialogowe Zmień ikonę 992
22.3.7 Okno dialogowe Zmień wielkość liter 994
22.3.8 Okno dialogowe Zmienianie adresu URL encji 994
22.3.9 Okno dialogowe Wybierz styl okna 994
22.3.10 Okno dialogowe Edytor punktów cywilnych 995
22.3.11 Okno dialogowe Klasyfikuj jako element BIM 996
22.3.12 Okno dialogowe Kolor 1003
22.3.13 Okno dialogowe Kolejność rysowania oparte na kolorach 1005
22.3.14 Okno dialogowe Filtr kolumn 1006
22.3.15 Okno dialogowe Połącz zduplikowane definicje bloków 1009
22.3.16 Okno dialogowe Informacje o programie Communicator 1010
22.3.17 Okno dialogowe Porównaj dwa modele 1011
22.3.18 Kompozycje Okno dialogowe 1013
22.3.19 Okno dialogowe Konfiguruj ustawienia 1017
22.3.20 Okno dialogowe Konfiguruj drzewo struktury 1018
22.3.21 Okno dialogowe Kopiuj do warstwy 1024
22.3.22 Okno dialogowe Raport o awarii 1024
22.3.23 Okno dialogowe Utwórz definicję bloku 1025
22.3.24 Okno dialogowe Utwórz punkty Civil 1028
22.3.25 Create Material List dialog box 1033
22.3.26 Create Material Volume Table dialog box 1033
22.3.27 Okno dialogowe Utwórz nowy rysunek 1034
22.3.28 Okno dialogowe Utwórz nową warstwę GIS 1040
22.3.29 Okno dialogowe Utwórz nowy zestaw arkuszy 1041
22.3.30 Okno dialogowe Utwórz lub edytuj definicję bloku 1044
22.3.31 Okno dialogowe Utwórz rutynę 1046
22.3.32 Okno dialogowe Utwórz przekrój/wzniesienie 1048
22.3.33 Okno dialogowe Utwórz linie przekroju 1051
22.3.34 Okno dialogowe Utwórz grupę linii przekroju 1054
22.3.35 Okno dialogowe Utwórz widoki przekroju 1055
22.3.36 Create Vertical Alignment View dialog box 1057
22.3.37 Okno dialogowe Utwórz arkusze 1059
22.3.38 Okno dialogowe Utwórz powierzchnię z pliku punktów 1061
22.3.39 Okno dialogowe Bieżący styl wykresu 1063
22.3.40 Kalkulator krzywej okno dialogowe 1064
22.3.41 Okno dialogowe Grupy personalizacji 1066
22.3.42 Okno dialogowe Dostosuj 1067
22.3.43 Okno dialogowe Dostosuj (palety narzędzi) 1078
22.3.44 Okno dialogowe niestandardowe rozmiary papieru 1080
22.3.45 Okno dialogowe Właściwości niestandardowe 1081
22.4 D 1082
22.4.1 Okno dialogowe Kreator Wyodrębniania Danych 1082

Spis treści

22.4.2 Okno dialogowe Menedżera Łącza Danych 1092
22.4.3 Okno dialogowe Menedżera Łącza Danych 1094
22.4.4 Okno dialogowe Identyfikator układu odniesienia 1095
22.4.5 Datum Identifier Settings dialog box 1097
22.4.6 Okno dialogowe Domyślna lista skal 1098
22.4.7 Okno dialogowe Definiuj atrybut 1100
22.4.8 Okno dialogowe Usuń zduplikowane obiekty 1102
22.4.9 Okno dialogowe Podpisy cyfrowe 1103
22.4.10 Okno dialogowe Eksplorator rysunku 1104
22.4.11 Okno dialogowe Opcje Eksploratora rysunku 1111
22.4.12 Okno dialogowe Właściwości rysunku 1111
22.4.13 Okno dialogowe Ustawienia wstępne widoku rysunku 1114
22.5 E 1115
22.5.1 Okno dialogowe Edytuj atrybuty 1115
22.5.2 Okno dialogowe Edytuj zestaw automatycznego mapowania 1117
22.5.3 Edit Auto Mapping Command Code Set dialog box 1120
22.5.4 Okno dialogowe Edytuj właściwości niestandardowe 1122
22.5.5 Okno dialogowe Edytuj wymiarowanie 1123
22.5.6 Okno dialogowe Edytuj warstwę GIS 1129
22.5.7 Okno dialogowe Edytuj hiperłącze 1130
22.5.8 Okno dialogowe Edytuj szablon propagacji 1132
22.5.9 Okno dialogowe Edytuj filtr przycisków asystenta QUAD 1133
22.5.10 Okno dialogowe Edytuj procedurę 1134
22.5.11 Okno dialogowe Edycja skali 1136
22.5.12 Okno dialogowe Edytuj listę skal 1136
22.5.13 Edit Section Views dialog box 1138
22.5.14 Okno dialogowe Edytuj arkusze 1139
22.5.15 Okno dialogowe Analiza wysokości 1141
22.5.16 Okno dialogowe Elevations From Surface (Elewacje z powierzchni) 1144
22.5.17 Okno dialogowe Grupowanie jednostek 1145
22.5.18 eTransmit okno dialogowe 1148
22.5.19 Okno dialogowe Funkcje eksperymentalne 1152
22.5.20 Okno dialogowe Eksportuj punkty Civil 1153
22.5.21 Okno dialogowe Export DimensionStyles 1154
22.5.22 Okno dialogowe Eksportuj punkty powierzchni do pliku 1154
22.5.23 Export To GIS dialog box 1155
22.5.24 Okno dialogowe Eksportuj do IFC 1158
22.5.25 Okno dialogowe Eksport do LandXML 1161
22.5.26 Okno dialogowe Eksportuj powierzchnię do DEM 1162
22.5.27 Okno dialogowe Wyodrębnij atrybuty 1164
22.5.28 Wyciąg z TIN Okna dialogowego 1165
22.6 F 1168
22.6.1 Ramka Kontroli Funkcji Okno dialogowe 1168
22.6.2 Okno dialogowe Pole 1171
22.6.3 Okno dialogowe Konfigurator filtrów 1178
22.6.4 Okno dialogowe Znajdź i zamień 1179
22.6.5 Okno dialogowe Rzut płaski 1182
22.6.6 Flyout Options dialog box 1184
22.6.7 Okno dialogowe Zastępowanie czcionek 1185

Spis treści

22.6.8 Okno dialogowe Format 1187
22.6.9 Okno dialogowe Kolumna formuły 1188
22.6.10 Okno dialogowe Ustawienia ramki 1189
22.6.11 Feature Control Frame Settings dialog box 1190
22.7 G 1191
22.7.1 Ogólne okno dialogowe Otwórz plik 1191
22.7.2 Ogólne okno dialogowe Zapisz plik 1193
22.7.3 Okno dialogowe Lokalizacja geograficzna 1195
22.7.4 Okno dialogowe Tolerancja geometryczna 1197
22.7.5 Okno dialogowe Tabela atrybutów GIS 1200
22.7.6 GIS Import Okno dialogowe 1204
22.8 H 1209
22.8.1 Okno dialogowe Ustawienia Doradcy Kondycji Rysunku 1209
22.8.2 Okno dialogowe Kreskuj i gradient 1210
22.8.3 Okno dialogowe Edycja kreskowania 1215
22.9 I 1216
22.9.1 Okno dialogowe Ustawienia importu IFC 1216
22.9.2 Okno dialogowe Importuj Civil 3D 1220
22.9.3 Okno dialogowe Eksportuj style wymiarów 1222
22.9.4 Okno dialogowe Importuj ustawienia strony 1224
22.9.5 Okno dialogowe Importuj punkty z pliku punktów 1225
22.9.6 Import Properties dialog box 1226
22.9.7 Okno dialogowe Importuj zestaw arkuszy 1227
22.9.8 Import Styles And Settings dialog box 1228
22.9.9 Okno dialogowe Wstaw blok 1230
22.9.10 Okno dialogowe Wstaw blok w komórce 1233
22.9.11 Okno dialogowe Wstaw obiekt 1235
22.9.12 Okno dialogowe Wstawianie tabeli 1236
22.9.13 Insertion Cycling Order dialog box 1238
22.9.14 Okno dialogowe Ustawienia interfejsu 1239
22.10 J 1241
22.11 K 1241
22.12 L 1241
22.12.1 Edytor stylów etykiet Okno dialogowe 1241
22.12.2 Menedżer warstw: Zapisywanie, edytowanie i przywracanie stanów warstw Okno dialogowe 1249
22.12.3 Okno dialogowe Filtr właściwości warstwy 1250
22.12.4 Okno dialogowe Translator warstw 1252
22.12.5 Okno dialogowe Menedżer układu 1253
22.12.6 Okno dialogowe LayWalk 1255
22.12.7 Leica Connector dialog box 1257
22.12.8 Okno dialogowe Łącza 1259
22.12.9 Okno dialogowe Wczytywanie plików aplikacji 1261
22.12.10 Okno dialogowe Wczytaj rodzaje linii 1262
22.12.11 Okno dialogowe Wczytaj style wielowierszowe 1263
22.13 M 1264
22.13.1 Manage attributes dialog box 1264
22.13.2 Okno dialogowe Zarządzaj zawartością komórki 1265
22.13.3 Okno dialogowe Zarządzaj dostosowaniami 1266

Spis treści

22.13.4 Okno dialogowe Zarządzaj źródłami danych 1268
22.13.5 Okno dialogowe Zarządzaj formatami plików punktów 1269
22.13.6 Okno dialogowe Zarządzanie Procedurami 1271
22.13.7 Okno dialogowe Zarządzaj procedurami (BMKONTROLAZŁOŻENIA) 1273
22.13.8 Zarządzaj Formatami Plików Powierzchni okno dialogowe 1274
22.13.9 Manage Vertical Alignments dialog box 1277
22.13.10 Okno dialogowe Map Connect 1278
22.13.11 Okno dialogowe Właściwości dopasowania 1280
22.13.12 Okno dialogowe Właściwości mechaniczne 1283
22.13.13 Okno dialogowe Przenieś Bloki na Elewację 1285
22.13.14 Okno dialogowe Animacja Na Ścieżce Ruchu 1287
22.14 N 1290
22.14.1 Okno dialogowe Nawigacja do ustawień 1290
22.14.2 Okno dialogowe Nowa Nazwa Warstwy 1291
22.14.3 Okno dialogowe Nowy styl multi odnośnika 1291
22.14.4 Okno dialogowe Nowy styl wielowierszowy 1292
22.14.5 Okno dialogowe Ustawienia nowej strony 1293
22.14.6 Okno dialogowe Nowy arkusz(e) 1293
22.15 O 1296
22.16 P 1296
22.16.1 Okno dialogowe Ustawienia strony 1296
22.16.2 Okno dialogowe Lista części 1299
22.16.3 Okno dialogowe odniesienia do części 1304
22.16.4 Parts List Settings dialog box 1305
22.16.5 Okno dialogowe Wklej specjalnie 1306
22.16.6 Okno dialogowe Materiały fizyczne 1308
22.16.7 Okno dialogowe Znak wydruku 1309
22.16.8 Okno dialogowe Edytor tabeli stylów wydruku 1310
22.16.9 Okno dialogowe Edytor konfiguracji plotera 1311
22.16.10 Okno dialogowe Menedżer pamięci podręcznej chmury punktów 1314
22.16.11 Okno dialogowe Grupa punktów 1318
22.16.12 Okno dialogowe Pliki chmury punktów 1320
22.16.13 Okno dialogowe drukowania 1321
22.16.14 Okno dialogowe Profile 1328
22.16.15 Okno dialogowe Baza danych projektu 1330
22.16.16 Property Lookup Table dialog box 1331
22.16.17 Okno dialogowe Informacje o serwerze proxy 1333
22.16.18 Okno dialogowe Publikowanie 1334
22.16.19 Okno dialogowe publikowania 1340
22.16.20 Okno dialogowe Wyczyść 1341
22.17 Q 1343
22.17.1 Okno dialogowe Ustawienia SOdnośnik 1343
22.18 R 1345
22.18.1 Okno dialogowe Ponownie skojarz dane obiektu 1345
22.18.2 Okno dialogowe Ustawienia REDIR 1346
22.18.3 Okno dialogowe Edycja odniesienia 1346
22.18.4 Okno dialogowe renderowania 1348
22.18.5 Okno dialogowe Renderuj wideo 1349
22.18.6 Okno dialogowe Zamień tekst adresu URL 1350

Spis treści

22.18.7 Okno dialogowe Edytora procedur 1350
22.18.8 Okno dialogowe Uruchom makro VBA 1354
22.19 S 1355
22.19.1 Okno dialogowe Zapisz definicję bloku 1355
22.19.2 Okno dialogowe Zapisz obszar roboczy 1356
22.19.3 Okno dialogowe Styl widoku Przekroju 1357
22.19.4 Okno dialogowe zabezpieczeń 1365
22.19.5 Okno dialogowe Opcje zabezpieczeń 1366
22.19.6 Select Alignment dialog box 1367
22.19.7 Okno dialogowe Wybierz wyrównanie lub ciąg znaków 1367
22.19.8 Okno dialogowe Wybierz niestandardowy blok strzałek 1368
22.19.9 Okno dialogowe Wybierz warstwy GIS 1368
22.19.10 Okno dialogowe Wybierz układy do scalenia 1369
22.19.11 Okno dialogowe Wybierz grupę linii przekroju 1371
22.19.12 Okno dialogowe Wybierz styl 1371
22.19.13 Select Surface dialog box 1372
22.19.14 Okno dialogowe Ustawienia 1373
22.19.15 Settings dialog box (new) 1376
22.19.16 Okno dialogowe Ustaw punkt widzenia 1377
22.19.17 Shape Style dialog box 1381
22.19.18 Okno dialogowe Właściwości arkusza 1382
22.19.19 Okno dialogowe Właściwości widoku arkusza 1384
22.19.20 Okno dialogowe Pokaż jednostki z dołączonymi adresami URL 1385
22.19.21 Okno dialogowe Analiza nachylenia 1386
22.19.22 Okno dialogowe Wygładzanie powierzchni 1388
22.19.23 Okno dialogowe Menedżer lokalizacji przestrzennych 1389
22.19.24 Okno dialogowe Sprawdzanie pisowni 1393
22.19.25 Okno dialogowe Edytora Ciągów 1395
22.19.26 Okno dialogowe Właściwości podzestawu 1399
22.19.27 Okno dialogowe SuperKreskowanie 1400
22.19.28 SuperHatch - Insert dialog box 1401
22.19.29 Okno dialogowe Tekstura powierzchni 1403
22.19.30 Surface Texture Settings dialog box 1407
22.19.31 Standard Settings dialog box 1408
22.19.32 Okno dialogowe Styl symbolu 1409
22.19.33 Okno dialogowe Zmienne Systemowe 1413
22.20 T 1415
22.20.1 Okno dialogowe Format komórki tabeli 1415
22.20.2 Okno dialogowe Znaczniki 1417
22.20.3 Okno dialogowe Kolumna szablonu 1417
22.20.4 Okno dialogowe Edytor zawartości tekstowej 1420
22.20.5 TIN Surface Style dialog box 1421
22.20.6 Okno dialogowe Obraz narzędzia 1424
22.20.7 Okno dialogowe Właściwości narzędzia 1425
22.21 U 1426
22.21.1 Okno dialogowe Prześlij do Bricsys 24/7 1426
22.21.2 Okno dialogowe Układ współrzędnych użytkownika 1428
22.21.3 Okno dialogowe Menedżer profilu użytkownika 1429
22.22 V 1432

Spis treści

22.22.1 Okno dialogowe Sprawdzanie Poprawności Podpisu Cyfrowego 1432
22.22.2 Okno dialogowe Menedżer VBA 1434
22.22.3 Okno dialogowe Styl widoku wyrównania pionowego 1436
22.22.4 Okno dialogowe Wyświetl Detal 1443
22.22.5 Okno dialogowe opcji widoku 1445
22.22.6 Stany widoczności okno dialogowe 1446
22.22.7 Okno dialogowe ustawień wizualnych 1448
22.23 W 1452
22.23.1 Welding Settings dialog box 1452
22.23.2 Okno dialogowe Symbol spoiny 1453
22.23.3 Okno dialogowe Zestawy robocze 1456
22.23.4 Okno dialogowe Zapisz Blok do Pliku 1457
22.24 X 1459
22.24.1 XDATA Okno dialogowe 1459
22.25 Y 1460
22.26 Z 1460
23. Panele 1461
23.1 Panel Edytor Animacji 1461
23.1.1 Dodaj scenę 1461
23.1.2 Dodaj oś czasu 1462
23.1.3 Renderuj wideo 1462
23.1.4 Nagraj grafikę dla bieżącej sceny 1462
23.1.5 Załaduj grafikę animacji 1462
23.1.6 Konfigurator 1462
23.1.7 Przycisk blokowania/odblokowywania osi czasu 1463
23.1.8 Przycisk wyłączania/włączania efektów osi czasu 1463
23.1.9 Suwak 1463
23.2 Panel Załączniki 1463
23.2.1 Dołącz plik 1464
23.2.2 Odśwież 1464
23.2.3 Odłącz 1464
23.2.4 Otwórz 1464
23.2.5 Widok Drzewa 1464
23.2.6 Widok Siatki 1464
23.2.7 Nagłówek listy właściwości załączników 1464
23.2.8 Lista załączonych plików 1465
23.2.9 Właściwości 1466
23.2.10 Opcje menu kontekstowego 1466
23.3 Panel BIM BCF 1468
23.3.1 Zakładka logowania 1468
23.3.2 Karta usługi w chmurze 1469
23.3.3 Karta Przegląd zagadnień 1469
23.3.4 Karta nowego zgłoszenia 1470
23.3.5 Informacje o zgłoszeniu 1472
23.4 Panel Kompozycja BIM 1474
23.4.1 Menu 1474
23.4.2 Lista typów kompozycji 1475
23.4.3 Szukaj 1475
23.4.4 Dostępne kompozycje 1475

Spis treści

23.5 Panel Profil BIM 1475
23.5.1 Menu 1476
23.5.2 Domeny 1476
23.5.3 Normy 1476
23.5.4 Pasek wyszukiwania 1476
23.6 Panel Przeglądarka projektu BIM 1476
23.6.1 Odśwież projekt 1477
23.6.2 Zakładka Informacje 1478
23.6.3 Zakładka Przekroje i widoki 1479
23.6.4 Zakładka Arkusze 1480
23.6.5 Zakładka Pliki 1482
23.7 Panel Menadżer BOM 1487
23.7.1 Menu 1488
23.7.2 Utwórz tabelę 1493
23.7.3 Dodaj miniatury do nowych tabel 1497
23.8 BricsCAD Assist panel 1497
23.8.1 Log In 1497
23.8.2 The BricsCAD Assist panel content 1498
23.9 Panel Bricsys 24/7 1499
23.9.1 Zawartość panelu Bricsys 24/7 1500
23.9.2 Przesyłanie i pobieranie rysunków za pomocą Xrefs 1503
23.10 Panel Kalkulator 1503
23.10.1 Uzyskaj współrzędne 1504
23.10.2 Odległość między dwoma punktami 1504
23.10.3 Kąt linii wyznaczonej przez dwa punkty 1505
23.10.4 Przecięcie dwóch linii wyznaczonych przez cztery punkty 1505
23.10.5 Wyczyść historię 1505
23.10.6 Panel historii 1505
23.10.7 Obszar wejściowy 1505
23.10.8 Wklej wartość do wiersza poleceń 1505
23.10.9 Naukowy 1505
23.10.10 Konwersja jednostek 1506
23.10.11 Zmienne 1506
23.10.12 Funkcje niestandardowe, które mogą być używane w wyrażeniu Calculator 1507
23.11 Panel Eksploratora Civil 1509
23.11.1 Karta Civil 1509
23.11.2 Zakładka GIS 1521
23.11.3 Karta Ustawienia 1526
23.12 Panel w chmurze 1530
23.12.1 Opis 1530
23.12.2 Zaloguj się 1530
23.12.3 Zawartość panelu Chmury 1531
23.12.4 Przesyłanie i pobieranie rysunków za pomocą Xrefs 1536
23.13 Panel Wiersz poleceń 1536
23.13.1 Wiersz poleceń 1537
23.13.2 Historia poleceń 1538
23.13.3 Dostęp do historii wprowadzania danych 1538
23.14 Panel Porównaj 1538
23.14.1 Ustawienia 1539

Spis treści

23.14.2 Wyniki 1540
23.14.3 Zakończ Porównanie 1542
23.15 Panel Przeglądarka Zawartości 1542
23.15.1 Dodaj folder 1543
23.15.2 Odśwież 1543
23.15.3 Definicje w wybranym rysunku 1543
23.15.4 Drzewo folderów lokalnych 1543
23.15.5 Podgląd definicji 1543
23.15.6 Opis 1543
23.16 Panel Szczegóły 1543
23.16.1 NarzędziaGłówne 1544
23.16.2 Biblioteka szczegółów 1544
23.16.3 Filtr 1545
23.16.4 Menu 1546
23.16.5 Widok listy / widok siatki 1546
23.16.6 Utwórz detal 1546
23.17 Panel Menedżer Odzyskiwania Rysunków 1547
23.17.1 Pliki Kopii Zapasowej 1547
23.17.2 Detale 1548
23.18 Filter panel 1548
23.18.1 Show filter rules in bubble view 1549
23.18.2 Show filter rules in table view 1549
23.18.3 New unsaved filter 1549
23.18.4 Saved filters 1552
23.19 Panel Menedżera Kolizji 1552
23.19.1 NarzędziaGłówne 1554
23.19.2 Wybór 1554
23.19.3 Ustawienia 1555
23.19.4 Wyniki 1555
23.20 Panel Warstwy 1557
23.20.1 Szukaj 1558
23.20.2 Menu 1558
23.20.3 Kontrola Statusu Warstw 1558
23.20.4 Użyty Filtr 1558
23.20.5 Odwróć 1558
23.20.6 Dodaj warstwę 1559
23.20.7 Usuń warstwę 1559
23.20.8 Wyczyść warstwę 1559
23.20.9 Eksplorator Warstw 1559
23.20.10 Statusy Warstw 1559
23.20.11 Ukryj symbole xref Wł/Wył 1559
23.20.12 Lista warstw 1559
23.21 Panel Biblioteka 1564
23.21.1 Biblioteka bloków 1564
23.21.2 NarzędziaGłówne 1564
23.21.3 Dodaj blok do biblioteki 1564
23.21.4 Podgląd 1565
23.21.5 Szukaj 1565
23.21.6 Menu 1565

Spis treści

23.22 Panel Przeglądarki Mechanicznej 1566
23.22.1 Grupuj przez obiekty 1566
23.22.2 Grupuj przez typ 1567
23.22.3 Pokaż wyszukiwanie 1567
23.22.4 Ustawienia 1567
23.22.5 Sortuj alfabetycznie 1567
23.22.6 Pokaż wybrane 1568
23.22.7 Lista podmiotów mechanicznych 1568
23.22.8 Właściwości 1572
23.23 Panel Menedżer parametrów 1573
23.23.1 Lista parametrów 1574
23.23.2 Nowy parametr 1577
23.23.3 Animuj 1577
23.23.4 Usuń 1577
23.23.5 Wyczyść nieużywane zmienne 1577
23.23.6 Pokaż parametry zależne 1577
23.23.7 Pokaż parametry definiujące 1577
23.23.8 Pokaż wybrane 1577
23.23.9 Szukaj 1577
23.24 Panel Menedżer chmury punktów 1577
23.24.1 Karta Menedżer chmury punktów 1578
23.24.2 Karta Ustawienia renderowania 1582
23.25 Panel Właściwości 1584
23.25.1 Tryb właściwości 1585
23.25.2 Tryb szybkiego wyboru 1588
23.26 Panel Materiały do renderowania 1590
23.26.1 Biblioteka materiałów 1591
23.26.2 NarzędziaGłówne 1591
23.26.3 Szukaj 1591
23.26.4 Menu 1591
23.27 Panel Raport 1591
23.27.1 Wyświetlanie grupowania 1592
23.27.2 Wyjście raportu 1592
23.27.3 Szczegółowe dane wyjściowe 1592
23.28 Panel Zestawu Arkuszy 1593
23.28.1 Nazwa bieżącego zestawu arkuszy 1594
23.28.2 Szukaj 1594
23.28.3 Menu 1594
23.28.4 Utwórz zestaw arkuszy 1594
23.28.5 Otwórz zestaw arkuszy 1594
23.28.6 Publikuj 1594
23.28.7 eTransmit 1595
23.28.8 Zestawy wyboru arkuszy 1595
23.28.9 Właściwości użytkownika 1595
23.28.10 Odśwież 1595
23.28.11 Lista arkuszy 1595
23.28.12 Widoki kategorii 1596
23.28.13 Widoki modelu 1596
23.28.14 Lista zestawów arkuszy 1597

Spis treści

23.28.15 Detale 1599
23.29 Panel Zestawy Arkuszy (starszy) 1601
23.29.1 Nowy zestaw arkuszy... 1603
23.29.2 Otwórz zestaw arkuszy... 1603
23.29.3 Importuj z XML... 1603
23.29.4 Eksportuj do XML 1603
23.29.5 Wydruk 1603
23.29.6 Publikuj... 1603
23.29.7 eTransmit... 1603
23.29.8 Zestawy wyboru arkuszy 1603
23.29.9 Właściwości niestandardowe... 1603
23.29.10 Widok kategorii 1603
23.29.11 Opcje zestawu arkuszy... 1604
23.29.12 Arkusze 1604
23.29.13 Właściwości Arkusza 1604
23.29.14 Podgląd arkusza 1604
23.30 Panel Struktura 1604
23.30.1 Konfiguracja Drzewa Struktury 1605
23.30.2 Menu Konfiguracje 1605
23.30.3 Pole wyszukiwania 1606
23.30.4 Drzewo strukturalne 1606
23.30.5 Okno dialogowe Konfiguruj drzewo struktury 1607
23.30.6 Plik 1608
23.30.7 Karta Grupa/Sortowanie 1608
23.30.8 Karta Pokaż/Pomiń 1610
23.30.9 Karta Opcje 1611
23.31 Panel Podpowiedzi 1613
23.32 Panel Paleta Narzędzi 1614
23.32.1 Karty Palet 1615
23.32.2 Przycisk Dodaj paletę narzędzi 1615
23.32.3 Przycisk listy palet narzędzi 1616
23.32.4 Narzędzia 1616
23.32.5 Przycisk Dodaj 1617
23.32.6 Szukaj 1617
23.32.7 Menu kontekstowe palet narzędzi 1617
23.32.8 Tryb wyświetlania 1618
23.33 Panel Stany widoczności 1618
23.33.1 Podmioty państwowe 1619
23.33.2 Opcje menu kontekstowego 1620
24. Rozpocznij pracę 1622
24.1 BIM workspace 1622
24.1.1 User interface 1622
24.1.2 BIM Toolbars 1622
24.1.3 BIM Ribbon 1622
24.1.4 Panels 1622
24.2 Tworzenie modelu BIM 1623
24.3 Kursor Quad 1623
24.3.1 Informacje 1623
24.3.2 Układ Quad 1624

Spis treści

24.3.3 Informacje: wybieranie elementów 1626
24.3.4 Procedura: przy użyciu quad 1627
24.4 Przeglądanie jednostek 1629
24.4.1 Polecenia 1629
24.4.2 Informacje 1629
24.4.3 Ukrywanie jednostek 1629
24.4.4 Procedura: ukrywanie jednostek 1629
24.4.5 Izolowanie jednostek 1630
24.4.6 Procedura: izolowanie jednostek 1630
24.4.7 Pokazywanie encji 1631
24.5 Wybieranie obiektów BIM 1631
24.5.1 Informacje 1631
24.5.2 Tryby wyboru 1632
24.5.3 Zmiana ustawień trybów wyboru 1633
24.5.4 Wybieranie podjednostek 1634
24.5.5 Sposób postępowania: modyfikacja grubości bryły 1636
24.5.6 Procedura: modyfikowanie wysokości ściany 1636
24.5.7 Zaznaczanie zasłoniętych pod jednostek 1639
24.5.8 Wybieranie wielu elementów za pomocą pól wyboru 1639
24.5.9 Wybieranie/podświetlanie boków i końców BIM na profilach 1644
24.6 Poziom detali 1645
24.6.1 Poziom detali 1645
24.6.2 Materiały kompozycji tynku 1646
25. Techniki modelowania 1647
25.1 Bryła liniowa BIM 1647
25.1.1 Informacje o bryle liniowej BIM 1647
25.1.2 Informacje o profilach BIM 1648
25.1.3 Jak korzystać z panelu Profile BIM 1650
25.1.4 Informacje o BIMZASTOSUJPROFIL 1650
25.1.5 Informacje o BIMDODAJMIMOŚRÓD 1651
25.1.6 Informacje o przeliczaniu osi BIM 1652
25.1.7 Pomocne ustawienia podczas modelowania brył liniowych 1653
25.2 Tworzenie okna BIM 1654
25.2.1 Polecenia 1654
25.2.2 Informacje 1655
25.2.3 Tworzenie okna parametrycznego przy użyciu granic 1655
25.2.4 Twórz okna na podstawie siatki 1657
25.2.5 Tworzenie otworów okiennych 1658
25.3 Łączenie brył 1661
25.3.1 Polecenia 1661
25.3.2 Informacje 1661
25.3.3 Procedura: tworzenie połączeń L 1661
25.3.4 Sposób postępowania: Tworzenie połączeń teowych 1662
25.3.5 Procedura: Ustawianie odległości między równoległymi bryłami 1664
25.3.6 Procedura: Tworzenie kopii bryły 1665
25.3.7 Procedura: odłączenie dwóch połączonych brył 1666
25.4 Tworzenie niestandardowego okna lub drzwi 1667
25.4.1 Informacje 1667
25.4.2 Tworzenie okna niestandardowego 1667

Spis treści

25.4.3 Dodawanie elementów 2D (skrzydło drzwi) 1672
25.4.4 Parametryzacja komponentu 1673
25.5 Tworzenie dachów 1674
25.5.1 Proces tworzenia dachu składa się z następujących kroków: 1674
25.5.2 Tworzenie podrysu dachu 1674
25.5.3 Tworzenie dachu czterospadowego 1675
25.5.4 Tworzenie dachu dwuspadowego 1679
25.5.5 Tworzenie dachu mansardowego 1680
25.5.6 Tworzenie dachu typu jerkinhead 1682
25.5.7 Tworzenie dachu gambrel 1683
25.5.8 Tworzenie holenderskiego dachu dwuspadowego 1683
25.5.9 Tworzenie lukarn 1685
25.6 Tworzenie płyt 1689
25.6.1 Polecenia 1689
25.6.2 Tworzenie płyt stropowych między ścianami 1689
25.6.3 Tworzenie połaci dachowej spadzistej 1689
25.7 Tworzenie ścian 1691
25.7.1 Polecenia 1691
25.7.2 Informacje o narzędziu **Polibryła** 1691
25.7.3 Procedura: Utwórz prostą ścianę 1691
25.7.4 Procedura: Tworzenie zakrzywionej ściany 1692
25.7.5 Procedura: Korzystanie z istniejącego planu 2D do tworzenia ścian 1693
25.7.6 Informacje o narzędziu L Connect 1695
25.7.7 Procedura: Łączenie dwóch ścian 1695
25.7.8 Łączenie ścian z innymi elementami 1697
25.7.9 Procedura: Tworzenie połączeń typu T pomiędzy dwiema ścianami 1698
25.7.10 Informacje o narzędziu **Wybierz wyrównane powierzchnie** 1699
25.7.11 Procedura: Łączenie wielu powierzchni ściany z połać dachową 1699
25.8 Ściana kurtynowa 1700
25.8.1 Polecenia 1700
25.8.2 Informacje 1700
25.8.3 Procedura: tworzenie ściany osłonowej 1702
25.8.4 Sposób postępowania: Tworzenie ściany kurtynowej z powierzchni o dowolnym kształcie 1706
25.9 DmPushPull 1708
25.9.1 Polecenia 1708
25.9.2 Informacje 1708
25.9.3 Procedura: użycie narzędzia **Wciśnij/wyciągnij** w celu dodania lub usunięcia objętości bryły 1708
25.10 Edycja siatek 1709
25.10.1 Informacje 1709
25.10.2 Edycja siatki prostokątnej 1709
25.10.3 Zmiana numeracji etykiet siatki 1710
25.10.4 Edytowanie etykiety siatki 1710
25.11 Wstawianie i edycja okien i drzwi 1710
25.11.1 Informacje 1710
25.11.2 Wstawianie okna (lub drzwi) 1711
25.11.3 Wstawianie kopii wkładki 1712
25.11.4 Edycja parametrów wkładki 1712
25.11.5 Przenoszenie insertu 1713

Spis treści

25.11.6 Wymiana wkładki 1715
25.12 Modelowanie brył za pomocą QuickBuilding 1716
25.12.1 Informacje 1716
25.12.2 Procedura: Przepływ pracy z góry na dół 1716
25.12.3 Przepływ pracy od dołu do góry 1719
25.12.4 Dane wyjściowe wiersza poleceń 1720
25.13 Modelowanie MEP 1721
25.13.1 Polecenia 1721
25.13.2 Informacje o BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU 1721
25.13.3 Procedura: zmiana położenia segmentów 1722
25.13.4 Procedura: Używanie narzędzi modelowania MEP do rysowania i łączenia profili 1724
25.13.5 Procedura: Użycie narzędzi modelowania MEP do zmiany profili 1729
25.13.6 Procedura: użycie Bimstretch do modyfikacji segmentów przepływu 1730
25.14 Punkty połączenia przepływu MEP 1732
25.14.1 Polecenia 1732
25.14.2 Informacje 1732
25.14.3 Procedura: tworzenie przyłącza przepływu 1732
25.14.4 Procedura: Tworzenie systemu HVAC 1737
25.15 Tworzenie równoległych kopii brył 3D 1738
25.15.1 Polecenia 1738
25.15.2 Informacje 1738
25.15.3 Procedura: wykonaj równoległą kopię krawędzi bryły 3D 1739
25.15.4 Procedura: Tworzenie równoległej kopii powierzchni bryły 3D 1740
25.15.5 Procedura: wykonaj równoległą kopię wykrytej granicy 1740
25.16 Wymiary wyboru 1741
25.16.1 Wybór części wymiarowych 1741
25.16.2 Używanie wymiarów wyboru podczas przesuwania elementów 1741
25.17 Dzielenie brył 1744
25.17.1 Informacje 1744
25.17.2 Automatyczne dzielenie bryły 1744
25.17.3 Aby podzielić bryłę za pomocą ścian tnących 1745
25.18 Narzędzie schody 1746
25.18.1 Informacje 1746
25.18.2 Utwórz proste schody 1746
25.18.3 Utwórz schody w kształcie litery L 1749
25.18.4 Tworzenie schodów w kształcie litery U 1750
25.18.5 Utwórz bieg schodów w istniejącym otworze 1751
25.18.6 Edycja biegu schodów 1753
25.19 Stal konstrukcyjna 1755
25.19.1 Polecenia 1755
25.19.2 Jak korzystać z panelu Profile BIM 1755
25.19.3 Informacje o BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE 1756
25.19.4 Informacje o DYNAM 1759
25.19.5 Procedura: użyj narzędzi do modelowania, aby utworzyć model stali konstrukcyjnej 1761
25.19.6 Procedura: użyj narzędzi do modelowania, aby utworzyć bardziej szczegółowe połączenie 1766
25.19.7 Procedura: wykorzystanie BIMROZCIĄGNIJ do modyfikacji stali konstrukcyjnej 1770
25.20 Korzystanie z BIM Quickdraw 1773
25.20.1 Informacje 1773
25.20.2 Ustawienia pomieszczeń i ścian 1774

Spis treści

25.20.3 Funkcja przyciągania magnetycznego 1774
25.20.4 Procedura: tworzenie domu w kształcie litery L 1777
25.20.5 Procedura: tworzenie kondygnacji i dachu 1779
25.20.6 Procedura: Korzystanie z Quickdraw zaczynając od układu 2D 1781
25.21 Przeciąganie 1782
25.21.1 Polecenia 1782
25.21.2 Informacje 1782
25.21.3 Procedura: Używanie przeciągania na bryle 3D 1783
25.22 Korzystanie z parametryzacji 1786
25.22.1 Polecenia 1786
25.22.2 Informacje 1786
25.22.3 Procedura: automatyczne parametryzowanie komponentu 1787
25.22.4 Procedura: Zmiana parametrów i ograniczeń w menedżerze parametrów 1791
25.23 Korzystanie z panelu Biblioteka w przestrzeni roboczej BIM 1795
25.23.1 Informacje 1795
25.23.2 Zawartość panelu Biblioteka 1795
25.23.3 Przeszukiwanie bibliotek bloków 1795
25.23.4 Wstawianie okna BIM do modelu 3D 1796
25.23.5 Praca z blokami BIM 1797
25.23.6 Tworzenie bloku biblioteki 1797
25.23.7 Zarządzanie blokami biblioteki użytkownika 1797
25.24 Praca z parametrami i ograniczeniami 1798
25.24.1 Modelowanie parametryczne 1798
25.24.2 Praca z ograniczeniami 1798
25.24.3 Wiązania geometryczne 1798
25.24.4 Więzy Wymiarowe 1799
25.24.5 Ustawianie wyrażenia na parametr 1799
25.24.6 Bloki Parametryczne 1802
25.24.7 Parametryzacja komponentu użytkownika 1802
26. Dane budynku 1810
26.1 Model analityczny 1810
26.1.1 Informacje o modelu analitycznym BIM 1810
26.1.2 Tworzenie modelu analitycznego ze ścisłymi ustawieniami odchyleń 1810
26.1.3 Tworzenie modelu analitycznego z najmniej restrykcyjnymi ustawieniami odchyleń 1817
26.1.4 Eksportowanie modelu analitycznego 1821
26.2 Autouzupełnianie danych BIM 1822
26.2.1 Polecenia 1822
26.2.2 Informacje o danych AutoComplete BIM 1822
26.2.3 Dane AutoComplete BIM w jednym pliku 1823
26.2.4 Autouzupełnianie danych BIM za pomocą pliku zewnętrznego 1823
26.2.5 Procedura: korzystanie z autouzupełniania w jednym pliku 1823
26.2.6 Procedura: używanie autouzupełniania z plikiem zewnętrznym 1826
26.3 Dołączanie kompozycji 1827
26.3.1 Polecenia 1827
26.3.2 O BIM : Dołącz kompozycję 1828
26.3.3 Dołączanie kompozycji 1828
26.3.4 Kopiuj kompozycje z innych brył 1831
26.3.5 Usuwanie kompozycji z brył 1832
26.4 Klasyfikacja BIM 1832

Spis treści

26.4.1 Polecenia 1832
26.4.2 Informacje 1832
26.4.3 Klasyfikacja podmiotów 1832
26.4.4 Właściwości sklasyfikowanych podmiotów 1835
26.5 BIM Kompozycje 1835
26.5.1 Polecenia 1835
26.5.2 Informacje 1835
26.5.3 Korzystanie z panelu Kompozycje BIM 1835
26.5.4 Korzystanie z okna dialogowego Kompozycje 1836
26.5.5 Tworzenie nowej kompozycji 1838
26.5.6 Edytowanie kompozycji 1838
26.5.7 Wyświetlanie kompozycji 1840
26.5.8 Kopiowanie kompozycji 1841
26.5.9 Usuwanie kompozycji 1842
26.6 Struktura danych BIM 1842
26.6.1 Baza danych projektu 1842
26.6.2 Centralna Baza Danych 1842
26.6.3 Materiały i kompozycje 1843
26.7 Edycja warstw BIM 1844
26.7.1 Informacje 1844
26.7.2 Warstwy kompozycyjne i materiały do tynkowania 1844
26.7.3 Manipulowanie warstwami kompozycji 1847
26.7.4 Procedura: tworzenie detalu dachu 1848
26.8 Informacje o projekcie BIM 1852
26.8.1 Informacje 1852
26.8.2 Ustawianie bazy danych projektu 1852
26.8.3 Ustawianie centralnej bazy danych 1853
26.8.4 Dodawanie profili poprzez import plików XML lub CSV do bazy danych projektu (BSYSLIB) 1853
26.8.5 Filtr projektu 1857
26.8.6 Ustawianie filtra projektu 1857
26.9 Korzystanie ze skryptów Python 1858
26.9.1 Polecenia 1858
26.9.2 O BIMPYTHON 1858
26.9.3 Procedura: konfiguracja skryptu Python z modułem BIMPYTHON 1858
26.9.4 Procedura: wykonanie skryptu Python 1860
26.9.5 Odniesienie 1860
26.10 Kody klasyfikacyjne 1862
26.10.1 Informacje 1862
26.10.2 Przypisywanie kodów klasyfikacji do BIM 1863
26.11 Tworzenie i edycja przestrzeni BIM 1865
26.11.1 Polecenia 1865
26.11.2 Informacje 1865
26.11.3 Definiowanie przestrzeni BIM 1866
26.11.4 Procedura: Tworzenie przestrzeni BIM z wirtualnych granic 1867
26.11.5 Automatyczne tworzenie przestrzeni BIM 1867
26.12 Właściwości użytkownika 1868
26.12.1 Informacje 1868
26.12.2 Korzystanie z okna dialogowego właściwości BIM 1868
26.13 Dostosowywanie ilości BIM 1872

Spis treści

26.13.1 Informacje 1872
26.13.2 Przestrzenie nazw 1872
26.13.3 Ilości podstawowe 1873
26.13.4 Ilości zdefiniowane przez użytkownika 1876
26.13.5 Procedura: tworzenie ilości zdefiniowanej przez użytkownika 1876
26.14 Kierunek przenoszenia obciążenia dla płyt 1878
26.14.1 Polecenia 1878
26.14.2 BIMWYBIERZKIERUNEKOBCIAZENIA 1878
26.14.3 Określanie kierunku (kierunków) przenoszenia obciążenia 1878
26.14.4 Dodanie symbolu nośności w przekroju planu 1879
26.15 Fizyczne Materiały 1880
26.15.1 Otwieranie okna dialogowego **Materiały fizyczne** 1880
26.15.2 Tworzenie materiałów fizycznych 1880
26.15.3 Edycja materiału fizycznego 1881
26.15.4 Kopiowanie materiałów między projektem a centralnymi (bibliotecznymi) bazami danych 1885
26.15.5 Stosowanie materiałów fizycznych 1887
26.15.6 Usuwanie materiałów fizycznych 1888
26.16 Korzystanie z przeglądarki projektów BIM 1888
26.16.1 Panel Przeglądarki Projektów 1888
26.16.2 Utwórz projekt BIM 1888
26.16.3 Odśwież projekt 1890
26.16.4 Utwórz arkusze 1890
26.16.5 Edytuj Arkusze 1891
26.16.6 Automatyczne aktualizowanie w tle 1892
26.16.7 Tworzenie zestawienia materiałów (BOM) 1892
26.17 Lokalizacje przestrzenne 1892
26.17.1 Polecenia 1892
26.17.2 Informacje 1892
26.17.3 Procedura: przypisywanie budynku i kondygnacji do elementu budynku 1893
26.17.4 Wyświetlanie lokalizacji przestrzennych w panelu Struktury 1893
26.17.5 Informacje o BIMWSTAWLOKACJĘPRZESTRZENNĄ 1894
26.17.6 Procedura: dołączanie lokalizacji przestrzennych 1895
26.18 Konfiguracje paneli strukturalnych dla BIM 1896
26.18.1 Polecenia 1896
26.18.2 Informacje 1896
26.18.3 Procedura: zbadaj panel Struktura 1896
26.18.4 Procedura: zapytanie w panelu struktury 1897
26.18.5 Procedura: zarządzanie strukturą drzewa 1898
26.18.6 Procedura: zarządzanie strukturą drzewa za pomocą niestandardowych właściwości 1900
27. Pomoc w projektowaniu 1903
27.1 Korzystanie z Bimify 1903
27.1.1 Polecenia 1903
27.1.2 O BIMIFY 1903
27.1.3 Procedura: Zredukuj cały rysunek 1903
27.1.4 Procedura: Zmniejsz wybór swojego modelu BIM 1909
27.2 Używanie polecenia Propaguj 1909
27.2.1 Polecenia 1909
27.2.2 Pięć smaków 1909
27.2.3 Definiowanie objętości detalu 1910

Spis treści

27.2.4 Wybór miejsca zastosowania detalu 1914
27.3 Propaguj Planarnie 1917
27.3.1 Polecenia 1917
27.3.2 Procedura: propagacja połączenia ściana-płyta 1918
27.4 Propaguj Liniowe 1920
27.4.1 Polecenia 1920
27.4.2 Informacje 1921
27.4.3 Procedura: propagacja połączenia kolumna-wiązka 1921
27.5 Propaguj Szyk 1923
27.5.1 Polecenia 1923
27.5.2 Procedura: propagowanie kolumny na stropie 1923
27.6 Propaguj Krawędzie 1925
27.6.1 Polecenia 1925
27.6.2 Procedura: Propagowanie czapki muru 1925
27.7 Propaguj Narożnik 1928
27.7.1 Polecenia 1928
27.7.2 Tworzenie fundamentów 1928
27.7.3 Propaguj Narożnik 1929
27.8 Parametryzuj detale 1931
27.8.1 Polecenia 1931
27.8.2 Informacje o BIMPARAMTERYZUJDETAL 1932
27.8.3 Parametryzacja i edycja detalu połączenia ściana-strop 1932
27.8.4 Parametryzacja i edycja połączenia stali konstrukcyjnej 1937
27.8.5 Propagowanie detali w projekcie 1941
27.9 Korzystanie z Panelu Detalu 1943
27.9.1 Otwieranie Panelu Detalu 1943
27.9.2 Tworzenie detali 1944
27.9.3 Wyświetlanie detali 1944
27.9.4 Zarządzanie tagami detali 1945
27.9.5 Szukaj tagu detali 1946
27.9.6 Edycja detalu DWG plik 1947
27.9.7 Propaguje detal. 1947
27.9.8 Zapisywanie i udostępnianie detali 1948
27.10 Integracja Rhino/Grasshopper 1950
27.10.1 Informacje 1950
27.10.2 Instalacja połączenia Rhino/Grasshopper 1950
27.10.3 Dostosowywanie połączenia Rhino/Grasshopper 1952
27.10.4 Odinstaluj połączenie Rhino/Grasshopper 1952
27.10.5 Jak narysować pudełko w Rhino i wypalić je w BricsCAD za pomocą Grasshoppera? 1952
27.10.6 Jak narysować ramkę w Grasshopperze z prostokąta BricsCAD? 1956
27.10.7 Jak podzielić pudełko na różne piętra przy użyciu Grasshoppera? 1959
27.10.8 Jak dodać balustradę na szczycie budynku 1964
27.10.9 Procedura: dodawanie informacji do upieczonego modelu 1967
27.10.10 Zestaw narzędzi BricsCAD w Grasshopperze 1969
27.11 Przenikanie 1972
27.11.1 Informacje o sprawdzaniu zakłóceń 1972
27.11.2 Procedura: sprawdzanie przenikania 1972
27.12 Pasek kondygnacji 1974
27.12.1 O Pasku kondygnacji 1974

Spis treści

27.12.2 Tryb "Brak budynku" 1975
27.12.3 Aktywuj kondygnację 1975
27.12.4 Dezaktywacja kondygnacji 1976
28. Współpraca nad projektem 1977
28.1 BIM collaboration format (BCF) 1977
28.1.1 O BCF 1977
28.1.2 Pliki BCF 1977
28.1.3 Korzystanie z chmury 1977
28.1.4 Panel BCF 1978
28.1.5 Procedura: praca z panelem BCF 1978
28.2 Korzystanie z panelu Bricsys 24/7 1981
28.2.1 O Bricsys 24/7 1981
28.2.2 Skorzystaj z panelu Bricsys 24/7 w BricsCAD BIM 1981
28.2.3 Dodaj plik do projektu 1981
28.3 Import i eksport IFC w BricsCAD 1981
28.3.1 O IFC 1981
28.3.2 Ustawienia importu i eksportu IFC 1982
28.3.3 Zaimportuj plik IFC w aplikacji BricsCAD 1985
28.3.4 Umieszczenie IFC 1986
28.3.5 **Eksport pliku IFC w formacie BricsCAD** 1987
28.3.6 Eksport pliku IFC tylko dla wybranych podmiotów 1987
28.3.7 Importowanie projektu IFC jako odnośników 1987
28.3.8 **Eksport projektu BricsCAD BIM z rozbiciem odnośników** 1988
28.3.9 Praca z właściwościami IFC 1988
28.3.10 Profile w imporcie IFC 1990
28.3.11 Obsługiwane klasy IFC 1990
28.3.12 Eksport modelu analizy strukturalnej 1994
28.3.13 Mapowanie importu lub eksportu plików IFC 1995
28.3.14 Mapowanie eksportu plików IFC 1996
28.3.15 Eksport lokalizacji geograficznej do IFC 1998
28.3.16 Wytyczne dotyczące eksportowania kolorów i przezroczystości 1999
28.4 Federacja modeli i georeferencje 1999
28.4.1 Dodawanie punktów odniesienia od podstaw 1999
28.4.2 Importowanie punktów referencyjnych 2000
28.4.3 Eksportowanie punktów odniesienia 2000
28.4.4 Ręczna migracja punktów referencyjnych 2000
28.5 Importuj pliki Autodesk Revit® w BricsCAD 2001
28.5.1 Zrzeczenie się 2001
28.5.2 Informacje o imporcie Revit® 2001
28.5.3 Procedura: importowanie pliku Revit® jako bryły w BricsCAD 2002
28.5.4 Importowanie rodziny Revit® w BricsCAD 2008
28.5.5 Tekstura i grafika importowanych geometrii 2008
28.6 Importowanie rodzin Autodesk Revit® w BricsCAD 2010
28.6.1 Polecenia 2010
28.6.2 Zrzeczenie się 2010
28.6.3 Ważne powiadomienie przed rozpoczęciem 2010
28.6.4 Importowanie plików rodziny RFA 2010
28.6.5 Procedura: wstawianie plików rodziny RFA 2011
28.7 Korzystanie z Xref'ów 2014

Spis treści

28.7.1 Polecenia 2014
28.7.2 Informacje 2014
28.7.3 Procedura: zarządzanie XRef w bieżącym rysunku 2014
29. Dokumentacja projektowa 2020
29.1 Adnotacje w 3D 2020
29.1.1 Polecenia 2020
29.1.2 BIM klasyfikuj jako adnotację 2020
29.1.3 Wyświetlanie dodatkowych informacji o materiale wykończeniowym 2022
29.1.4 Pokaż pole powierzchni wyodrębnionej powierzchni 2024
29.2 Dostosowywanie i używanie tagów BIM 2027
29.2.1 Jak działa tagowanie BIM 2027
29.2.2 Łączenie typów obiektów ze stylami modnośnika (szablony tagów BIM) 2029
29.2.3 Edytowanie lub tworzenie definicji stylów Modnośnika za pomocą pól tekstowych 2030
29.2.4 Edytowanie lub tworzenie definicji stylów Modnośnika z atrybutami bloków 2033
29.2.5 Przypisywanie tagów BIM 2037
29.2.6 Przypisywanie tagów kompozycji 2038
29.3 BIM Przekroje 2039
29.3.1 Pliki źródłowe 2039
29.3.2 Definiowanie przekroju 2039
29.3.3 Edytowanie domyślnych właściwości BIM Przekrój 2043
29.3.4 Jak przełączyć właściwość wyświetlania przyciętego elementu przekroju BIM? 2045
29.3.5 Konwersja jednostki przekroju na jednostkę przekroju BIM 2047
29.4 Zdefiniuj Przekrój Detalu 2047
29.4.1 Polecenie 2047
29.4.2 Zdefiniuj szczegółowy przekrój od podstaw 2047
29.4.3 Zdefiniuj szczegółowy przekrój na podstawie istniejącego przekroju 2049
29.5 Zdefiniuj plan odbicia sufitowego 2051
29.5.1 Polecenie 2051
29.5.2 Informacje 2051
29.5.3 Utwórz odwrócony rzut sufitu 2051
29.6 Kreskowanie elewacji: 2053
29.6.1 Informacje o kreskowaniu elewacji 2053
29.6.2 Wykonuj elewacje 2054
29.6.3 Konfiguracja kreskowania 2054
29.7 Szablony dla wygenerowanych rysunków 2056
29.7.1 Informacje 2056
29.7.2 Zrozumienie utworzonych warstw 2056
29.7.3 Zrozumienie warstw BRX_2D 2059
29.7.4 Dostosowywanie kolorów i grubości linii wzorów i linii kreskowania 2062
29.7.5 Dostosowywanie wzorów kreskowania 2063
29.7.6 Dostosowywanie znaczników według typu jednostki dla wszystkich rysunków przekrojów 2066
29.7.7 Dostosowywanie bloków objaśnień 2066
29.7.8 Dostosowywanie szablonu zestawu arkuszy 2067
29.8 Generowanie rysunków 2068
29.8.1 Informacje o BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ 2068
29.8.2 Procedura: Generowanie sekcji BIM. 2068
29.8.3 Otwórz BIM Przekroje 2069
29.8.4 Aktualizacja przekrojów BIM 2071
29.8.5 Wskaźniki przekroju, wskaźniki kondygnacji i objaśnienia siatki 2074

Spis treści

29.9 Edycja wygenerowanych rysunków 2074
29.9.1 Wstawianie tabelki rysunkowej 2075
29.9.2 Wstawianie etykiety widoku dla widoku arkusza 2076
29.9.3 Wstawianie bloku bąbelków liczbowych do widoku arkusza 2078
29.9.4 Wstawianie tabeli listy arkuszy 2079
29.10 Elewacje wewnętrzne 2079
29.10.1 Polecenie 2079
29.10.2 Informacje 2079
29.10.3 Tworzenie elewacji wewnętrznych z przestrzeni BIM 2080
29.10.4 Edycja rozmiaru elewacji wewnętrznych 2084
29.11 Punktowy poziom wysokości 2088
29.11.1 Polecenie 2088
29.11.2 Informacje 2088
29.11.3 Procedura: jak umieścić znacznik punktowej wysokości na arkuszu przekroju 2088
29.11.4 Procedura: jak umieścić punktowy znacznik wysokości na arkuszu wysokości 2090
29.11.5 Procedura: umieszczanie znaczników poziomu elewacji punktowej na planach pięter lub planach odbitych sufitów 2094
29.11.6 Procedura: dostosowanie układu znacznika 2097
29.11.7 Procedura: dostosowanie układu odnośnika 2099
29.12 Dodawanie zestawienia BIM przy użyciu szablonów BOM 2101
29.12.1 Przegląd aplikacji BOM Manager dla BricsCAD BIM 2101
29.12.2 Tworzenie tabeli BOM drzwi od podstaw/Ustawianie filtra 2103
29.12.3 Importowanie szablonu BOM 2104
29.12.4 Tworzenie tabeli na podstawie predefiniowanej tabeli BOM 2104
29.12.5 Umieszczanie harmonogramu BIM na arkuszu 2104
29.12.6 Operacje na tabeli BOM 2105
29.12.7 Dodawanie nowych kolumn 2106
29.12.8 Dodawanie kolumny z miniaturami 2106
29.12.9 Zmiana jednostki kolumny numerycznej 2106
29.12.10 Łączenie kolumn 2107
29.12.11 Dodanie kolumny formuły do obliczania wagi 2107
29.13 Edytowanie plików definicji wyodrębniania danych (.dxd). 2108
29.13.1 Sekcja Ścieżki 2108
29.13.2 Sekcja [Ustawienia] 2108
29.13.3 Sekcja [Entity Types] 2109
29.13.4 Sekcja [Właściwości] 2109
29.13.5 Sekcja [Filtr] 2111
29.14 Praca z chmurami punktów w BIM 2113
29.14.1 O skanowaniu chmury punktów do przepływu pracy BIM 2113
29.14.2 Informacje o CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE 2113
29.14.3 O sekcji CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU 2117
29.14.4 Tworzenie obrazu rastrowego z chmury punktów 2118
29.14.5 Wykrywanie ścian z chmury punktów i generowanie w 2D 2119
29.14.6 Generowanie przekrojów BIM z chmurami punktów 2120
29.15 Praca z Planami wpisanymi 2120
29.15.1 Informacje o Planami wpisanych 2121
29.15.2 Plany Typu BIM Okno dialogowe 2121
29.15.3 Wpisane plany na poziomie przeglądarki projektu 2122
29.15.4 Edytowanie wpisanych planów 2122

Spis treści

29.15.5 Style dostosowań rysunku 2124
29.15.6 Stosowanie szablonów do rzutni na arkuszach 2125
29.15.7 Uzyskiwanie dostępu do szablonów dostosowywania 2125
30. Rozpocznij pracę 2127
30.1 Mechaniczny obszar roboczy 2127
30.1.1 Rozpocznij projekt konstrukcji mechanicznej 2127
30.1.2 Okno aplikacji BricsCAD mechanical 2127
30.2 Panel Przeglądarki Mechanical 2127
30.2.1 Grupuj przez obiekty 2128
30.2.2 Grupuj przez typ 2128
30.2.3 Pokaż wyszukiwanie 2129
30.2.4 Ustawienia 2129
30.2.5 Sortuj alfabetycznie 2129
30.2.6 Pokaż wybrane 2129
30.2.7 Lista podmiotów mechanicznych 2130
30.2.8 Właściwości 2134
30.3 Porównanie 3D 2135
30.3.1 Definicje 2135
30.3.2 Paski Narzędzi 2136
30.3.3 Wizualizacje 2136
31. Projekt części 2138
31.1 Funkcja wątku 2138
31.1.1 Dodawanie konfiguracji gwintu 2139
31.2 Metody projektowania części 2139
31.3 Szkicowanie 2140
31.4 Modelowanie bryłowe 2140
31.5 Modelowanie powierzchni 2142
31.5.1 Właściwości powierzchni 2143
31.6 Swobodne modelowanie powierzchni 2145
31.6.1 Przegląd 2145
31.6.2 Narzędzia deformacji 2145
32. Projekt zespołu 2147
32.1 Projektowanie złożeń od dołu do góry i od góry do dołu 2147
32.1.1 Przegląd 2147
32.1.2 Projektowanie od dołu w górę 2147
32.1.3 Odgórny projekt 2147
32.1.4 Dodawanie struktury mechanicznej do istniejącej geometrii 2148
32.1.5 Zmiana struktury mechanicznej 2148
32.1.6 Korzystanie z części standardowych 2148
32.1.7 Ograniczenia zespołu 2148
32.1.8 Widoczność bloku mechanicznego 2148
32.2 Polecenia i paski narzędzi projektowania złożeń 2149
32.2.1 Polecenia 2149
32.2.2 Narzędzia 2151
32.3 Właściwości mechaniczne bloku 2152
32.4 Niestandardowe właściwości bloków mechanicznych 2162
32.4.1 Informacje 2162
32.4.2 Korzystanie z okna dialogowego Właściwości Mechaniczne 2163

Spis treści

32.5 Jak utworzyć niestandardową część znormalizowaną 2169
32.5.1 Informacje 2169
32.5.2 Obowiązkowe parametry tworzenia 2169
32.5.3 Opcjonalne parametry tworzenia 2169
32.5.4 Tabela konfiguracyjna 2170
32.5.5 Jak utworzyć plik w celu utworzenia części znormalizowanej 2170
32.5.6 Tworzenie niestandardowej części z istniejącego pliku TXT 2171
32.5.7 Przenoszenie modeli z niestandardowymi częściami znormalizowanymi 2171
32.5.8 Kategorie artykułów i parametry geometryczne 2172
32.6 Właściwości masy w Złożeniach 2182
32.6.1 Przegląd 2182
32.6.2 Ustaw jednostki masy 2183
32.6.3 Oblicz właściwości masy 2184
32.7 Części standardowe 2184
32.7.1 Przegląd 2184
32.7.2 Części standardowe 2185
32.7.3 Otwory 2186
32.7.4 Cecha Formy Arkusza Blachy 2186
32.7.5 Narzędzia 2187
32.7.6 Umieść standardową część w bieżącym rysunku 2187
32.7.7 Utwórz własną część standardową 2187
32.7.8 Sterowanie wyświetlaniem gwintowania 2187
32.7.9 Kontrola liczby zębów koła łańcuchowego 2188
32.8 Rurociągi w projektowaniu złożeń 2188
32.8.1 Przegląd 2188
32.8.2 Umieść części rurociągu w złożeniu 2189
32.8.3 Ręczne tworzenie wiązań 3D między standardowymi częściami orurowania 2189
32.8.4 Automatyczne łączenie części rurowych 2190
32.8.5 Tworzenie zestawienia materiałów dla złożenia rurowego 2190
32.9 Szyki bloków mechanicznych 2190
32.9.1 Przegląd 2190
32.9.2 Utwórz szyk komponentów 2191
32.9.3 Szyki komponentów w Przeglądarce Mechanicznej 2191
32.9.4 Szyki komponentów i Zestawienie Materiałów 2191
32.9.5 Szyki komponentów parametrycznych, bloków parametrycznych, zewnętrznych odniesień parametrycznych, części znormalizowanych i otworów 2192
32.10 Właściwości Szyku 2192
32.10.1 Przegląd 2192
32.11 Reprezentacje 2195
32.11.1 Przegląd 2195
32.11.2 Poziomy Rozwiniętej Reprezentacji 2196
32.11.3 Algorytmy 2197
32.11.4 Kroki i animacje 2198
32.11.5 Edycja reprezentacji 2199
32.11.6 Linie naprowadzające 2199
32.11.7 Utwórz reprezentację 2202
32.11.8 Generowanie widoków rysunkowych reprezentacji 2202
32.11.9 Aktualizacja reprezentacji 2203
32.11.10 Zarządzanie reprezentacje 2203

Spis treści

32.11.11 Zarządzanie krokami reprezentacji 2207
32.11.12 Edycja reprezentacji 2209
32.11.13 Dodaj końcowe linie 2209
32.12 Menedżer Zestawienia Materiałów 2209
32.12.1 Przegląd 2209
32.12.2 Otwórz Menedżera BOM 2211
32.12.3 Narzędzia 2211
32.12.4 Właściwości 2231
32.12.5 Ustawienia filtra 2233
32.12.6 Filtr kolumnowy 2235
32.12.7 Zbiór wskazań 2236
32.12.8 Sortowanie 2237
32.12.9 Jednostki kolumn 2237
32.12.10 Szacowane kolumny 2237
32.12.11 Wiersz stopki 2240
32.12.12 Kolumny zagregowane 2240
32.12.13 Szablony 2240
32.12.14 Wyszukiwanie 2240
32.12.15 Powiązana tabela 2241
32.12.16 Aktualizowanie BOM 2242
32.12.17 Dodawanie nowego zestawienia materiałów 2242
32.12.18 Wybór bieżącego zestawienia materiałów 2242
32.12.19 Zmianacbieżącego typu BOM 2242
32.12.20 Zmiana zestawu właściwości bieżącego zestawienia materiałów 2243
32.12.21 Zmiana trybu zliczania hierarchicznego BOM 2243
32.12.22 Zmiana trybu grupowania na najwyższym lub najniższym poziomie oraz hierarchicznych zestawień BOM 2243
32.12.23 Ustawianie niestandardowego filtra dla bieżącego zestawienia materiałów 2244
32.12.24 Dodawanie nowych kolumn do bieżącego BOM 2244
32.12.25 Dodawanie szacowanej kolumny 2245
32.12.26 Dodawanie kolumny szablonu z wybranych kolumn 2245
32.12.27 Zmiana szacowanej kolumny 2245
32.12.28 Usuwanie kolumny z bieżącego BOM 2245
32.12.29 Zmiana nazwy BOM 2246
32.12.30 Zmiana tytułu wiersza stopki 2246
32.12.31 Dodawanie prefiksu lub sufiksu do liczb 2246
32.12.32 Zmiana separatora między liczbami w hierarchicznym zestawieniu materiałów 2246
32.12.33 Zmiana typu numeru w hierarchicznym zestawieniu materiałów 2247
32.12.34 Zmień tytuł kolumny 2247
32.12.35 Zmień format kolumny 2247
32.12.36 Zmiana jednostek i trybów umieszczania jednostek dla kolumny 2248
32.12.37 Dodawanie stopki do kolumny 2249
32.12.38 Zapisanie aktualnej konfiguracji jako szablon 2249
32.12.39 Eksportowanie bieżącej tabeli do CSV 2250
32.13 Zestawienie Listy Materiałów 2251
32.13.1 Rodzaje zestawienia materiałów 2251
32.13.2 Tryb liczenia i maksymalny poziom 2253
32.13.3 Kolumna BOM 2254
32.13.4 Filtruj tabelę BOM 2260

Spis treści

32.13.5 Zbiór wskazań 2265
32.13.6 Sortuj tabelę BOM 2266
32.13.7 Miniatury 2266
32.13.8 Szacowane kolumny 2268
32.13.9 Jednostki kolumn 2271
32.13.10 Stopka 2273
32.13.11 Szablony 2273
32.13.12 Status BOM 2274
32.13.13 Przypięty narożnik 2276
32.14 Wieloparametryczne animacje 3D 2276
32.14.1 Przegląd 2276
32.14.2 Sceny, osie czasu i sekwencje animacji 2276
32.14.3 Otwieranie edytora animacji 2277
32.14.4 Interfejs edytora animacji 2277
32.14.5 Odtwarzanie animacji 2284
32.14.6 Render 2285
32.14.7 Dodawanie nowej sceny 2286
32.14.8 Usuwanie sceny 2286
32.14.9 Dodawanie animacji parametru 2286
32.14.10 Dodawanie ruchu kamery 2286
32.14.11 Usuwanie sekwencji animacji 2287
32.14.12 Wyłączanie lub włączanie osi czasu 2287
32.14.13 Zablokowanie lub odblokowanie osi czasu 2287
32.14.14 Animowanie widoku rozłożonego 2288
32.14.15 Renderowanie wideo 2288
32.14.16 Zapisywanie grafiki animacji 2288
32.14.17 Ładowanie nagranej grafiki animacji i jej odtwarzanie 2289
32.15 Bloki mechaniczne, XRef'y i Bryły 3D 2290
32.15.1 Udostępnianie bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D 2292
32.15.2 Wyłączanie bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D 2292
32.15.3 Tworzenie bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D 2292
32.15.4 Wstawianie bloków mechanicznych 2293
32.15.5 Usuwanie struktury mechanicznej 2293
32.15.6 Przypisywanie właściwości do wybranych wystąpień 2293
32.15.7 Zestawienie materiałów i brył mechanicznych 2294
32.15.8 Kopiowanie brył mechanicznych 2294
32.16 Using the Library panel in the Mechanical workspace 2294
32.16.1 About 2294
32.16.2 Content of the Library panel 2295
32.16.3 Searching the block libraries 2295
32.16.4 Inserting a hex head bolt into your 3D model 2295
32.16.5 Working with Mechanical blocks 2296
32.16.6 Tworzenie bloku biblioteki 2296
32.16.7 Managing user library blocks 2296
33. Arkusz Blachy 2298
33.1 Metody projektowania konstrukcji blachowych 2298
33.2 Polecenia i Paski Narzędzi Arkusza Blachy 2299
33.3 Elementy Arkusza Blachy 2306
33.3.1 Przegląd 2306

Spis treści

33.3.2 Kołnierz 2307
33.3.3 Zakręt 2308
33.3.4 Zero Bend 2308
33.3.5 Niewłaściwy zakręt 2308
33.3.6 Lofted Bend 2308
33.3.7 Bend Relief 2309
33.3.8 Odciążenie narożnika 2309
33.3.9 Skrzyżowanie i trójnik 2309
33.3.10 Funkcja ścięcia 2310
33.3.11 Forma i cechy BEAD 2310
33.3.12 Zakładka i T-Zakładka 2311
33.3.13 Skos 2311
33.4 Oznaczanie kolorami narzędzi 2312
33.5 Przeglądarka mechaniczna arkuszy blach 2312
33.5.1 Informacje 2312
33.5.2 Sheet metal context 2312
33.5.3 Switching the context from global to local 2313
33.5.4 Praca z funkcjami 2313
33.5.5 Sheet metal properties 2314
33.5.6 Zrozumienie różnicy między wyłączaniem, rozwiązywaniem i usuwaniem 2314
33.6 Arkusz Blachy Właściwości Globalne i Właściwości Obiektów 2315
33.6.1 Przegląd 2315
33.6.2 Przełączanie kontekstu bryły na lokalny 2317
33.7 Współczynnik K 2337
33.7.1 Przegląd 2337
33.7.2 Zmiana współczynnika K dla Części Arkusza Blachy 2338
33.8 Tabela Gięć 2340
33.8.1 Przegląd 2340
33.8.2 Ustawianie tabeli gięć dla części arkusza 2342
33.8.3 Aktualizacja tabeli gięć ustawionej wcześniej 2342
33.9 Ustawienia konstrukcji blachowej 2344
33.9.1 Przegląd 2344
33.9.2 Polecenia 2345
33.9.3 Kolory Cechy 2345
33.9.4 Początkowe parametry 2346
33.9.5 Modelowanie 2347
33.10 Tworzenie Wywinięć 2347
33.10.1 Przegląd 2347
33.10.2 Utwórz Wywinięcie Bazowe 2348
33.10.3 Utwórz Wywinięcie Krawędzi 2348
33.10.4 Utwórz wywinięcie krawędziowe z kątami stożkowymi 2350
33.10.5 Tworzenie wielu kołnierzy przez wyciągnięcie polilinii 2351
33.10.6 Wyciągnij Kontur, aby Utworzyć Kołnierz 2354
33.10.7 Gięcia, Wycięcia Narożne i Złącza 2355
33.10.8 Utwórz Wiele Kołnierzy 2356
33.11 Modyfikowanie Wywinięć 2359
33.11.1 Zmiana rozmiaru i kształtu wywinięcia 2359
33.11.2 Rozciąganie wywinięć 2360
33.11.3 Aby obrócić grubość powierzchni 2361

Spis treści

33.11.4 Wykonywanie otworu w wywinięciu 2363
33.11.5 Przenoszenie wywinięcia 2364
33.11.6 Obracanie wywinięcia 2365
33.11.7 Dzielenie wywinięcia 2366
33.11.8 Inteligentne narzędzia do dzielenia kołnierza 2367
33.11.9 Gięcie Wywinięcia 2369
33.11.10 Połącz Wywinięcia 2370
33.12 Praca z Zagięciami i Złączeniami 2371
33.12.1 Zamiana twardych krawędzi na gięcia lub złącza 2371
33.12.2 Tworzenie zakrzywionych złącz 2373
33.12.3 Aby podzielić ścianę grubości 2378
33.12.4 Zmiana Promienia Gięcia 2380
33.12.5 Zmiana Szczeliny Złącza 2381
33.12.6 Zmiana Typu Złącza 2381
33.13 Praca z Hems 2383
33.13.1 Utwórz rąbek 2383
33.13.2 Modyfikuj parametry podwinięcia 2385
33.13.3 Usuń Hem He 2385
33.13.4 Powiązane polecenia 2388
33.14 Praca z Zakładkami 2388
33.14.1 Tworzenie Pojedynczej Zakładki 2388
33.14.2 Tworzenie Szyku Zakładek 2389
33.14.3 Tworzenie Zakrzywionego Szyku Zakładek 2391
33.14.4 Modyfikowanie Zakładek 2391
33.14.5 Usuwanie Zakładek 2392
33.14.6 Rozbijane Zakładki 2392
33.15 Praca z T-Zakładkami i T-Złączami 2392
33.15.1 Przegląd 2392
33.15.2 Tworzenie T-Złącza 2393
33.15.3 Tworzenie pojedynczej T-Zakładki 2394
33.15.4 Tworzenie szyku T-Zakładki 2394
33.15.5 Modyfikowanie parametrów T-Złączy i T-Zakładek 2394
33.15.6 Usuwanie T-Złączy lub T-Zakładek 2394
33.15.7 Powiązane polecenia 2395
33.16 Praca ze skosami 2395
33.16.1 Przegląd 2395
33.16.2 Rozpoznawanie skosów 2396
33.16.3 Usuń i Napraw 2397
33.16.4 Rozwiń 2397
33.17 Tworzenie i Dzielenie Wyciągniętych Gięć 2399
33.17.1 Ogólna procedura tworzenia części arkusza blachy z wyciągniętym gięciem 2399
33.17.2 Aby Podzielić Wyciągnięte Gięcie 2401
33.18 Operacje na funkcjach Wycięcia Gięć i Wycięcia Narożników 2402
33.18.1 Przegląd 2402
33.18.2 Wycięcia Narożne i Złącza 2403
33.18.3 Tworzenie brakujących wycięć 2403
33.18.4 Przełączanie typu Wycięcia pod Gięciem 2405
33.18.5 Przełączanie typu Wycięcia Narożnego 2407
33.19 Praca z elementami formy i tłoczenia 2408

Spis treści

33.19.1 Przegląd 2408
33.19.2 Wstawianie funkcji formularza 2409
33.19.3 Edycja parametrów elementu formularza bibliotecznego 2412
33.19.4 Tworzenie niestandardowego elementu formy 2414
33.19.5 Tworzenie niestandardowego parametrycznego elementu formy 2416
33.19.6 Tworzenie funkcji tłoczenia 2423
33.19.7 Modyfikowanie funkcji tłoczenia 2424
33.19.8 Zrozumienie różnicy między krzywymi Trajektorii i Kontrolnymi 2425
33.20 Praca z Elementami Otworów 2428
33.20.1 Przegląd 2428
33.20.2 Rozpoznawanie Szyków Elementów Otworów 2429
33.21 Konwersja na Arkusz Blachy i Naprawa 2431
33.21.1 Aby przekonwertować geometrię 3D na prawidłową część Arkusza Blachy 2432
33.21.2 Aby naprawić część arkusza blachy 2432
33.21.3 Aby naprawić bryłę Arkusza Blachy 2433
33.21.4 Aby naprawić bryłę Arkusza Blachy z wyciągniętymi gięciami 2434
33.22 Rozkładanie Części Arkusza Blachy i Eksportowanie do CAM 2435
33.22.1 Przegląd 2435
33.22.2 Rozkładanie obiektu z arkusza blachy 2435
33.22.3 Aby rozłożyć bryłę arkusza blachy 2439
33.22.4 Zarządzanie właściwościami warstw geometrii 2D 2440
33.22.5 Aby wyeksportować bryłę arkusza blachy 2440
33.22.6 Aby wyeksportować złożenie z częściami arkusza do formatu DXF 2440
33.23 Skojarzone rozwinięte reprezentacje brył 3D 2441
33.23.1 Przegląd 2441
33.23.2 Co oznacza asocjatywność? 2441
33.23.3 Przełączanie w tryb powiązania 2441
33.23.4 Edycja geometrii 2443
33.23.5 Unikanie kolizji w szyku płaskim 2444
33.24 Inteligentne funkcje 2450
33.24.1 Przegląd 2450
33.24.2 Przekształcenie wycięcia narożnego w wycięcie gięcia 2451
33.24.3 Usuwanie niepotrzebnych cięć 2452
33.24.4 Automatyczne odciskanie krawędzi 2453
33.24.5 Automatyczne tworzenie złączeń 2454
34. Rysunki mechaniczne 2D 2456
34.1 Przegląd poleceń rysunków mechanicznych 2D 2456
34.1.1 Opis 2456
34.1.2 BricsCAD Środowisko rysowania mechanicznego 2D 2456
34.1.3 Zmienne systemowe sterujące środowiskiem rysowania BricsCAD Mechanical 2457
34.1.4 Polecenia służące do ustawiania formatu rysunku BricsCAD Mechanical 2457
34.1.5 Polecenia wymiarowania 2457
34.1.6 Polecenia dodawania symboli mechanicznych 2457
34.1.7 Polecenia edycji wymiarów i symboli mechanicznych 2458
34.1.8 Okna dialogowe powiązane z poleceniami rysunków mechanicznych 2458
35. Wygenerowane rysunki 2459
35.1 Widoki Rysunku 2459
35.1.1 Przegląd 2459
35.1.2 Widoki rysunkowe o jakości roboczej 2460

Spis treści

35.2 Opisy rysunków 2460

1. Instalacja i licencjonowanie

1.1 BricsCAD wymagania systemowe

Wymagania systemowe i zalecenia.

Obsługiwane systemy operacyjne	• Windows 10 (x86-64), Windows 11 (x86-64). • ***Uwaga:*** Microsoft zakończył wsparcie dla systemu operacyjnego Windows 10 14 października 2025 roku. • Ubuntu 22.04 LTS i wyższe wersje Ubuntu, które są nadal wspierane przez Canonical (jeśli chcesz stabilnego doświadczenia, LTS jest zazwyczaj dobrym wyborem). • Kompilacje openSUSE, późniejsze niż kwiecień 2022, z wersją glibc >= 2.35. • Wersje Fedory późniejsze niż kwiecień 2022, z glibc w wersji >= 2.35. • macOS 12 (Monterey) lub nowszy (zobacz artykuł o **zgodności Apple na BricsCAD**). ***Uwaga:*** Wersje BricsCAD dla systemów Windows i Linux są zbudowane i obsługiwane dla architektury x86-64 (AMD64).

Minimalny procesor: • Intel® Core™ i5 • AMD Ryzen™ 5	**Zalecany procesor:** • Intel® Core™ Ultra 7 • Intel® Core™ Ultra 9 • AMD Ryzen™ 7 • AMD Ryzen™ 9	Procesor o najwyższej wydajności jednowątkowej zawsze będzie wyróżniał sięBricsCAD. Dodatkowe rdzenie procesora przyniosą wyższą wydajność, ponieważ coraz więcej funkcji jest obliczanych wielowątkowo w BricsCAD. ***Uwaga:*** • **Intel® Xeon® i AMD Ryzen™ Threadripper™ Procesory**: Te najwyższej klasy procesory do stacji roboczych obsługują dużą pamięć podręczną na chipie, więcej portów PCIe® Pasma wejścia/wyjścia i wielokanałowa architektura pamięci o dużej szybkości. • Od wersji 21.2.06 BricsCAD (Mac) działa na Rosetta 2 (emulacja Intela na **układach scalonych Apple**). W przyszłej wersji planowana jest natywna kompilacja **Apple** .
Minimalna pamięć systemowa: 8 GB	**Zalecana pamięć systemowa:** • 16 GB	Aby uzyskać maksymalną wydajność, określ konfigurację pamięci komputera i upewnij się, że każdy kanał pamięci na płycie głównej jest wypełniony co najmniej jednym modułem pamięci.

Minimalne miejsce na dysku: 3 GB dla BricsCAD Ultimatezainstalowanego pliku	**Zalecane miejsce na dysku:** (W razie potrzeby)	Zdecydowanie zalecamy używanie dysków SSD (Sata 3 / PCI-E NVME) jako dysków systemowych, dla systemu Windows.BricsCAD W razie potrzeby rysunki i pliki pomocnicze mogą znajdować się na wolniejszych dyskach twardych. ***Uwaga:*** Dyski półprzewodnikowe mogą być nawet 10 razy szybsze w odczycie i 20 razy szybciej zapisywać dane niż dyski twarde średniej klasy
Minimalny system wyświetlania: • Wyświetlacz Full HD (1920 x 1080) True Color i karta graficzna z 4 GB VRAM • Wyświetlacze Apple Mac	**Zalecany system wyświetlania:** • Wiele wyświetlaczy UHD (3840 x 2160) lub 4K True Color z interfejsem PCIe® karta graficzna z procesorami graficznymi i 8 GB pamięci VRAM • Wyświetlacze Apple Mac Retina (4K i 5K)	W systemach Microsoft Windows obsługiwana jest większość kart graficznych & GPU firm NVIDIA, AMD i Intel®. Zalecamy karty graficzne średniej klasy do gier. ***Uwaga:*** W przypadku pracy z chmurami punktów i dużymi modelami w obszarze modelu zalecamy zmianę ustawień graficznych systemu Windows w następujący sposób: • Przejdź do ustawień graficznych • Dodaj BricsCAD jako aplikację, aby ustawić preferencje • Ustaw opcję **na Wysoka wydajność** W systemach Linux obsługiwana jest większość kart graficznych i procesorów graficznych firm NVIDIA i AMD. W systemach Mac obsługiwany jest natywny sprzęt Apple. BricsCADTryby wyświetlania inne niż wireframe są generowane przez technologię RedSDK firmy Redway3D®. Do renderowania tych trybów wykorzystywany jest procesor graficzny. ***Uwaga:*** Zalecamy zainstalowanie najnowszych sterowników dostępnych dla sprzętu wyświetlającego, zgodnie z zaleceniami producenta. **Uwaga dla użytkowników systemu Linux:** sprzętowa akceleracja grafiki 3D w systemach Linux NIE jest obsługiwana na: • Intel® chipsety/karty graficzne. • Laptopy z dwiema kartami graficznymi.

1.2 Przegląd opcji licencjonowania

1.2.1 Poziomy licencji

Dostępnych jest 5 poziomów licencji BricsCAD:

- BricsCAD Lite
- BricsCAD Pro
- BricsCAD BIM
- BricsCAD Mechanical
- BricsCAD Ultimate

Aby zobaczyć szczegółowe porównanie każdego poziomu licencji, przejdź do Porównaj poziomy produktów BricsCAD.

1.2.2 Typy licencji

Istnieją 2 typy licencji dla BricsCAD:

- Dożywotnia licencja.
- Licencja subskrypcyjna.

1.2.2.1 Dożywotnia licencja

Kupując licencję wieczystą, jesteś właścicielem oprogramowania. BricsCAD edycje działają w systemach Microsoft Windows, macOS i Linux.

Jeśli chcesz aktualizować swoje oprogramowanie, masz dwie możliwości:

- Opcja BricsCAD Maintenance obejmuje automatyczne aktualizacje i wsparcie.
- Zakup ulepszeń według własnego uznania.

1.2.2.2 Licencja subskrypcyjna

Wybierając opcję subskrypcji, masz dostęp do najnowszej wersji BricsCAD przez 1 rok. Obejmuje priorytetowe wsparcie i dostęp do wszystkich nowych wersji, które zostaną wydane w czasie, gdy subskrypcja jest aktywna.

1.2.3 Tryby licencjonowania

1.2.3.1 Licencja akademicka

Studenci, wykładowcy, instruktorzy i placówki edukacyjne mają swobodny dostęp do wszystkich BricsCAD oprogramowanie na 12 miesięcy. Można ją odnawiać co roku za okazaniem ważnej legitymacji studenckiej. Zarejestruj się jako uczeń lub szkoła/nauczyciel z twoimi informacjami akademickimi.

1.2.3.2 Licencja Pojedyncza

Użytkownik może zainstalować i używać jednej kopii witryny BricsCAD dla jednego systemu operacyjnego na jednym komputerze.

1.2.3.3 Licencja sieciowa

Licencja sieciowa umożliwia dostęp wielu użytkownikom w tej samej sieci LAN (Local Area Network) BricsCAD poprzez TCP/IP. Liczba dostępnych stanowisk sieciowych określa liczbę użytkowników, którzy mogą jednocześnie korzystać z oprogramowania.

1.2.4 Benefits of BricsCAD Maintenance

BricsCAD Maintenance is a cost-effective way to get the most out of your BricsCAD licenses with expert product support and upgrades.

1.2.4.1 Key values

- Get access to new features and Maintenance releases.
- Receive fast and quality support from technical support experts.
- Share ideas and feedback to make BricsCAD better.

1.2.4.2 Maintenance options

Perpetual license
One year of BricsCAD Maintenance is included for every new license. You are free to renew your Maintenance from the second year onwards.

Subscription license
Maintenance is always included during the subscription period.

1.2.4.3 Maintenance plan benefits

	Without Maintenance	With Maintenance
Access to Help Center	√	√
Access to Forum	√	√
Self-paced learning	√	√
Minor Maintenance Releases (within the same BricsCAD Version)	√	√
Major product updates (to a newer BricsCAD Version)	-	√
Expert Product support	-	√
Influence BricsCAD development for improvement and feature requests	-	√

Note:

Access to Help Center
The BricsCAD Help Center is your one-stop shop to find BricsCAD documentation, reference guides, how to's, troubleshooting articles, and much more.

Access to Forum
The BricsCAD forum is a rich, open platform for you to share your knowledge, ask questions, and connect with your peers.

Self-paced learning
The BricsCAD Learning platform has several learning and training options including getting started tutorials, free tips and tricks, indepth courses for specific features, and more.

Minor Maintenance Releases (within the same BricsCAD Version)
BricsCAD is under constant development with bug fixes, feature improvements, small feature corrections, etc. You can download the latest BricsCAD installer on our website.

Major product updates (to a newer BricsCAD Version)
BricsCAD is continuously innovating, creating new functionalities and improvements to speed up your design workflow. Access new major BricsCAD releases throughout your Maintenance contract period.

Expert Product support
BricsCAD Maintenance gives you have access to qualified BricsCAD experts to manage your specific questions and request (on the last 4 BricsCAD Versions). Our support teams have industry-leading expertise and knowledge to help you resolve issues faster.

Influence BricsCAD development for improvement and feature requests
Feature requests and issues logged by maintenance customers are logged, tracked, and reviewed by our product teams and potentially considered for our future product roadmap.

1.3 Instalowanie BricsCAD®

1.3.1 Downloading BricsCAD

1 Log in with your account on our website.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

3
- Click the **Try BricsCAD for free** button.
- Hover over the **BricsCAD** category in the title bar to open a drop-down menu and click the **Download** button.

4 Wybierz platformę, język i wersję w przyciskach rozwijanych pod przyciskiem **Pobierz BricsCAD** .

Uwaga:

- Domyślnie wybrana jest najnowsza wersja. Jeśli klikniesz strzałkę listy rozwijanej, możesz wybrać starszą wersję.
- The available languages for BricsCAD are:

• cs_CZ
• de_DE
• pl_PL

- es_ES
- fr_FR
- it_IT
- ja_JP
- ko_KR
- lt_LT
- pl_PL
- pt_BR
- zh_CN
- zh_TW

5 Kliknij przycisk **Pobierz BricsCAD**, gdy żądana wersja i język zostaną wyświetlone na przycisku.

1.3.2 Przegląd opcji instalacji

- BricsCAD jest dostępny jako pojedynczy plik do pobrania dla wszystkich poziomów licencji.
- Gdy po raz pierwszy instalujesz nową BricsCAD , możesz uruchomić 30-dniowy tryb próbny.
- Możesz zainstalować każdą nową wersję główną obok poprzedniej wersji głównej.

1.3.2.1 Instalacja interaktywna

W przypadku normalnej (cichej) instalacji użytkownik podaje niezbędne informacje dotyczące instalacji za pośrednictwem okien dialogowych.

Interfejs użytkownika Instalatora Windows wysyła zapytanie do systemu docelowego i wyświetla Kreatora instalacji. Kreator instalacji umożliwia użytkownikowi zmianę różnych opcji, które mają wpływ na instalację.

1.3.2.2 Cicha instalacja

W przypadku cichej lub cichej instalacji interfejs użytkownika Kreatora instalacji jest wyłączony, a działania podczas sekwencji interfejsu użytkownika nie są wykonywane.

1.3.2.3 Instalacja interaktywna

Kroki instalacji interaktywnej

1 Kliknij dwukrotnie plik instalatora.

2 Kliknij **Dalej**.

3 Zaznacz pole wyboru, aby zaakceptować **Umowa licencyjna**.

4 Kliknij **Dalej**.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

6
- Zaakceptuj domyślny folder instalacyjny.
- Kliknij przycisk **Zmień...** i wybierz folder instalacyjny.

7 Kliknij **Dalej**.

8 Kliknij **Zainstaluj**, aby rozpocząć instalację.

9 Wybierz, czy chcesz dodać skrót na pulpicie i / lub wyświetlać informacje o wersji po zakończeniu procesu instalacji.

10 Kliknij **Dalej**.

11 Kliknij**Zakończ**, aby zakończyć proces instalacji.

BricsCAD jest zainstalowany.

1.3.2.4 Cicha instalacja (tylko Windows)

Do cichej instalacji potrzebne są uprawnienia administratora.

1 Otwórz **PowerShell** lub **Menu Kontekstowe** i zmień katalog (cd) na lokalizację pliku MSI instalatora BricsCAD.

Uwaga: W systemie Windows 10 lub nowszym można uzyskać dostęp do opcji **Otwórz okno PowerShell tutaj** z menu kontekstowego, które pojawia się po kliknięciu folderu w **Eksploratorze** prawym przyciskiem myszy. Pozwala to na otwarcie **PowerShell** w bieżącym oknie bez konieczności zmiany katalogu.

2 Wpisz msiexec /i i wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wpisz nazwę pliku instalatora BricsCAD (na przykład BricsCAD-V25.1.05-1-pl_US(x64).msi).
- Przeciągnij plik instalatora BricsCAD z Eksploratora plików do okna poleceń.

3 Wpisz /qn w wierszu polecenia.

4 Wpisz /norestart w wierszu polecenia, aby pominąć ponowne uruchamianie po zakończeniu instalacji.

5 (Opcjonalnie) Dodaj ADDDESKTOPSHORTCUT="", aby wyłączyć dodawanie skrótu na pulpicie.

6 (Opcjonalnie) Dodaj SHOWRELEASENOTES="", aby wyłączyć wyświetlanie Release Notes po zakończeniu instalacji.

7 (Opcjonalnie) Dodaj APPLICATIONFOLDER="your_app_folder", aby zainstalować BricsCAD w niestandardowym folderze.

8 (Opcjonalnie) Dodaj BRXLICENSEDESTFILE="path_to_lic_file", aby określić folder dla pliku licencji, jeśli zdefiniowana jest którakolwiek z właściwości **BRXLICENSEKEY**, **BRXLICENSEFILE** lub **BRXLICENSESERVER**.

Domyślny folder to: *C:\ProgramData\Bricsys*.

9 (Opcjonalnie) Dodaj BRXLICENSEKEY="your_license_key", aby aktywować licencję i zapisać ją w folderze określonym przez **BRXLICENSEDESTFILE**.

10 (Opcjonalnie) Dodaj BRXLICENSEFILE="your_license_file", aby skopiować plik licencji do folderu określonego przez **BRXLICENSEDESTFILE**.

11 (Opcjonalnie) Dodaj BRXLICENSESERVER="host" lub BRXLICENSESERVER="port@host" (*), aby utworzyć plik licencji w folderze określonym przez **BRXLICENSEDESTFILE**, zawierający specyfikację hosta serwera.

(*) Jeśli Twój serwer licencji używa innego portu niż domyślny port 5053.

12 (Opcjonalnie) Dodaj REBOOT=ReallySuppress, aby zapobiec ponownemu uruchomieniu po zakończeniu instalacji.

13 (Opcjonalnie tylko w wersji 32-bitowej) Dodaj INSTALLVBA="0" lub INSTALLVBA="", aby nie instalować VBA.

Uwaga: Wersja 32-BIT jest dostępna tylko dla BricsCAD V20 i starszych.

14 Naciśnij klawisz **Enter**, aby rozpocząć instalację.

Uwaga:

- Aby uzyskać więcej opcji, wpisz msiexec /? w wierszu polecenia.
- Więcej informacji na temat polecenia **msiexec** można znaleźć na stronie internetowej firmy Microsoft.

Przykłady poleceń:

- Aby przeprowadzić cichą instalację bez tworzenia skrótu na pulpicie:
- ```
  msiexec /i "BricsCAD-Vxx.x.xx-x-pl_US(x64).msi" /qn ADDDESKTOPSHORTCUT=""
  ```
- Aby przeprowadzić cichą instalację z wyłączeniem tworzenia skrótu na pulpicie i wyświetlania informacji o wersji:
- ```
  msiexec /i "BricsCAD-Vxx.x.xx-x-pl_US(x64).msi" /qn ADDDESKTOPSHORTCUT=""
   SHOWRELEASENOTES=""
  ```
- Aby przeprowadzić cichą instalację i aktywować licencję przy użyciu dostarczonego klucza licencyjnego:
- ```
  msiexec /i "BricsCAD-Vxx.x.xx-x-pl_US(x64).msi" /qn BRXLICENSEDESTFILE=
  "C:\ProgramData\Bricsys\BricsCAD.lic" BRXLICENSEKEY="****-****-****-****-****"
  ```

  Plik licencji, **BricsCAD.lic**, jest generowany w określonej lokalizacji, *C:\ProgramData\Bricsys*, zapewniając, że wszystkie wersje BricsCAD automatycznie go znajdą.
- Aby skopiować istniejący plik **BricsCAD.lic** do określonego katalogu, *C:\ProgramData\Bricsys*, zapewniając, że wszystkie wersje BricsCAD automatycznie znajdą plik licencji:

  ```
  msiexec /i "BricsCAD-Vxx.x.xx-x-pl_US(x64).msi" /qn BRXLICENSEFILE=
  "D:\BricsCAD.lic" BRXLICENSEDESTFILE="C:\PROGRAMDATA\bricsys\BricsCAD.lic"
  ```
- Aby utworzyć plik licencji zawierający specyfikację hosta serwera w przypisanym folderze, *C:\ProgramData\Bricsys*, upewniając się, że wszystkie wersje BricsCAD automatycznie go znajdą:

  ```
  msiexec /i "BricsCAD-Vxx.x.xx-x-pl_US(x64).msi" /qn
   BRXLICENSESERVER="port@host"
  BRXLICENSEDESTFILE="C:\PROGRAMDATA\bricsys\BricsCAD.lic"
  ```

1.3.3 Proces instalacji pakietu Linux RPM w środowisku graficznym KDE

Aby zainstalować BricsCAD na Fedorze 35, KDE Plasma 5.23.3:

- Otwórz Dolphin (menedżer plików KDE).
- Przejdź do folderu, w którym znajduje się pobrany instalator.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy w Dolphin i wybierz **OtwórzTerminal** (otworzy się dla aktualnie wyświetlanego folderu).
  - Wkład:
  ```

```
sudo dnf install <rpm installer name>
```

- Naciśnij **Enter**
- Wprowadź hasło i naciśnij **Enter**
- Naciśnij **y**
- Naciśnij **Enter**

Instalacja została zakończona.

Aby zainstalować BricsCAD na openSUSE Tumbleweed 20211202, KDE Plasma 5.23.4:

- Otwórz Dolphin (menedżer plików KDE).
- Przejdź do folderu, w którym znajduje się pobrany instalator.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy w Dolphin, wybierz **Akcje** i **Otwórz Terminal** (otworzy się dla aktualnie wyświetlanego folderu).
  - Wkład:

    ```
    sudo zypper install <rpm installer name>
    ```

  - Naciśnij **Enter**
  - Wprowadź hasło i naciśnij **Enter**
  - Naciśnij **y**
  - Naciśnij **Enter**
  - Naciśnij **i** (aby zignorować weryfikację podpisu)
  - Naciśnij **Enter**

  Instalacja została zakończona.

Aby zainstalować BricsCAD na Fedora 35, Gnome 41.1:

- Kliknij dwukrotnie instalator rpm w domyślnym menedżerze plików.
- Zostanie uruchomiona instalacja oprogramowania.
- Wybierz opcję **Zainstaluj**.
- Wprowadź hasło i naciśnij **Enter**.

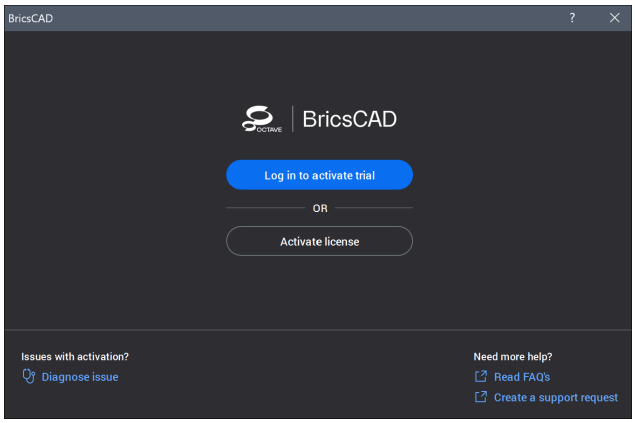
  Instalacja została zakończona.

1.4 Tryb próbny

BricsCAD można uruchomić w trybie próbnym, w pełni funkcjonalnym, przez 30 dni jako BricsCAD Ultimate licencja. Po upływie tego okresu należy aktywować ważną licencję komercyjną.

1.4.1 Aktywacja online (wersja próbna)

Uwaga: BricsCAD wymaga połączenia z Internetem.

Click the **Log in to activate trial** button to activate the trial license over the internet. The BricsCAD website opens, allowing you to log in to your BricsCAD account. For more information on how to log in, see the **Log in with your account** article.

1.4.2 Aktywacja offline/ręczna (wersja próbna)

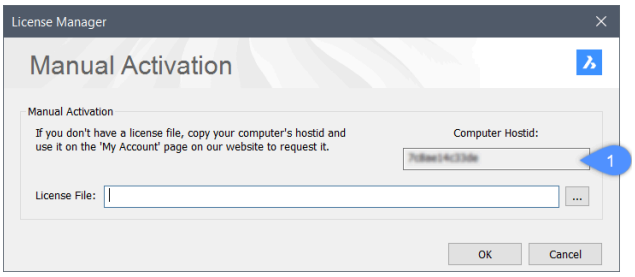
Jeśli Twój komputer nie jest połączony z Internetem, możesz aktywować licencję ręcznie za pomocą innego komputera podłączonego do Internetu.

1 Uruchom BricsCAD.

2 Kliknij **Aktywuj licencję** przycisk w **BricsCAD** okno dialogowe.

3 Kliknij **Aktywuj ręcznie...** w oknie **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** okno dialogowe.

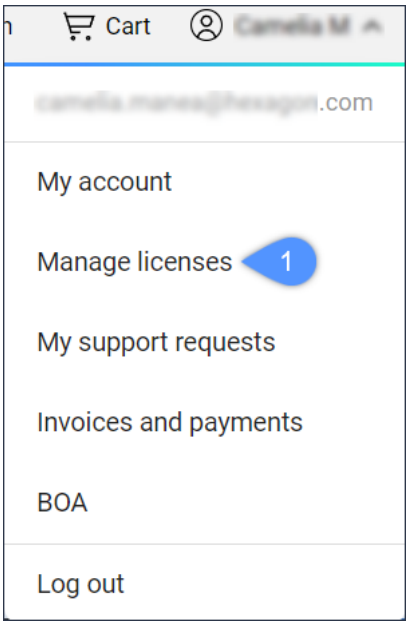
Menedżer licencji **Menedżer licencji** > **Aktywacja ręczna** zostanie otwarte okno dialogowe.

4 Skopiuj pełną zawartość pola **Hostid Komputera** (1).

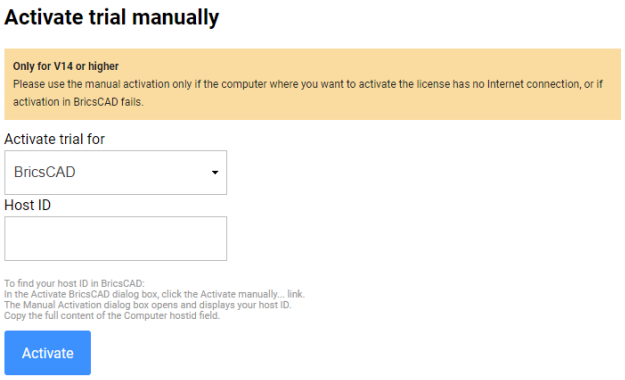
5 Zaloguj się na stronie Bricsys na komputerze podłączonym do internetu.

6 Kliknij swoją nazwę użytkownika i wybierz **Zarządzaj licencjami** (2) z menu rozwijanego.

7 Wybierz **Aktywuj BricsCAD Okres Próbny ręcznie**.

8 W polu **Host ID** wklej identyfikator hosta komputera, na którym chcesz zainstalować BricsCAD i kliknij przycisk **Aktywuj**.

Plik licencji jest generowany i udostępniany do pobrania.

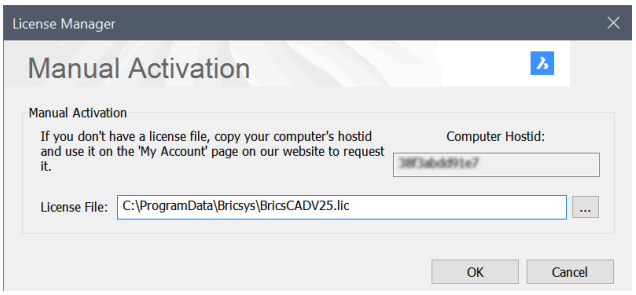
9 Kliknij przycisk **Pobierz plik licencji** .

Plik licencji jest pobierany do domyślnego folderu pobierania.

10 W **Menedżer licencji** > **Ręczna aktywacja** kliknij przycisk **Przeglądaj** (...).

11 Otwórz folder, do którego skopiowałeś plik licencji, i wybierz plik.

12

13 Kliknij przycisk **OK** .

BricsCAD jest uruchamiany.

1.4.3 Launching BricsCAD in trial mode

1.4.3.1 About

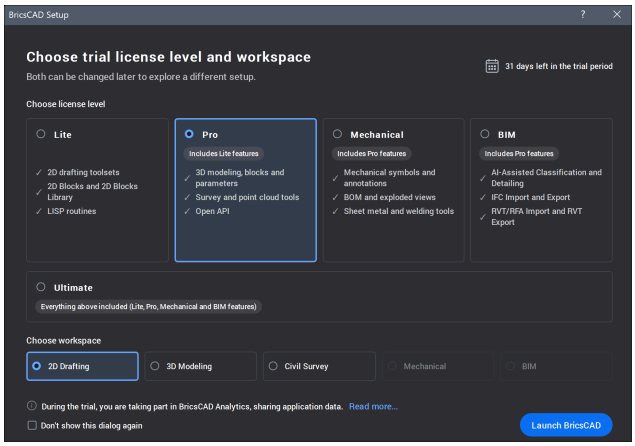
The **BricsCAD Setup** dialog box opens when you start BricsCAD in trial mode and the GETSTARTED system variable is On.

BricsCAD trial mode runs with a BricsCAD Ultimate license by default.

Use the **BricsCAD Setup** dialog box to choose the license level and workspace you want to evaluate during the trial. You can change both settings later to explore different configurations.

Note: The number of days remaining in the trial period is displayed in the upper-right corner.

1.4.3.2 BricsCAD Setup

Choose license level
Lists the available license levels. Click the desired license level to select it.

Choose workspace
Lists the available workspaces for the selected license level. Each license level has a default workspace selected automatically. Click the desired workspace to select it.

BricsCAD Setup Option	Workspace	License Level
2D Drafting	2D Drafting	Lite or higher
-	2D Drafting (Modern)	Lite or higher
3D Modeling	Modeling	Pro or higher
BIM	BIM	BIM or Ultimate
Mechanical	Mechanical	Mechanical or Ultimate
Civil Survey	Civil Survey	Pro or higher
-	Ultimate	Ultimate
-	Toolbars (Classic)	Lite or higher

Note:

- The default selection is **Pro**, with the **2D Drafting** workspace selected.
- The most recent selection is retained.

Don't show this dialog again
Sets the GETSTARTED system variable to 0. To display the **BricsCAD Setup** dialog box again, set the GETSTARTED system variable to 1.

Note: On the BricsCAD **Start** page, the **Show Trial Startup Setup** option also sets the GETSTARTED system variable.

1.5 Praca z licencjami dla pojedynczego użytkownika

1.5.1 Aktywacja online (licencja dla jednego użytkownika)

Aktywacja licencji BricsCAD wymaga połączenia z Internetem.

Uwaga: W przypadku licencji aktywowanych online dezaktywacja i reaktywacja są nieograniczone.

1 Uruchom BricsCAD.

Uwaga: Po wygaśnięciu okresu próbnego kliknij przycisk **Aktywuj** w oknie dialogowym **BricsCAD Launcher**, a następnie kliknij przycisk **Aktywuj teraz...** w Menedżerze licencji. **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** i przejdź do kroku 5.

2 Uruchom polecenie LICENSEMANAGER.

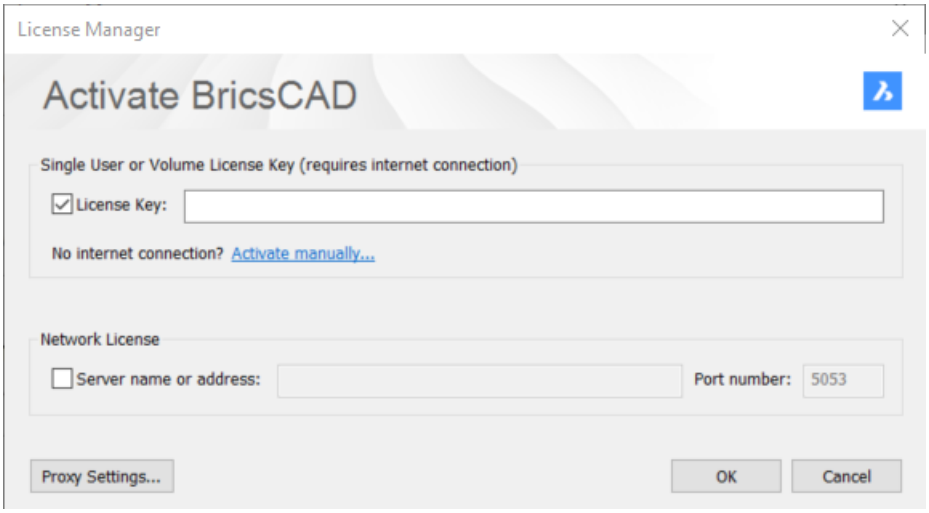
3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Menedżer licencji BricsCAD**.

4 Kliknij przycisk **Zarządzaj licencją**.

Menedżer licencji **Menedżer licencji** > **Informacje o licencjonowaniu** zostanie wyświetlone okno dialogowe.

5 Kliknij przycisk **Modyfikuj**.

Menedżer licencji **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** zostanie wyświetlone okno dialogowe.

6 Pobierz klucz z sekcji **Moje licencje** na swoim koncie. Zobacz także sekcję **Gdzie mogę znaleźć moje licencje?** artykuł.

7 Wklej swój klucz licencyjny w polu **Klucz licencyjny**.

8 Kliknij przycisk **OK** .

- Twój klucz licencyjny jest rejestrowany przez Internet.
- Po pomyślnej aktywacji klucza licencyjnego zostanie wyświetlone okno dialogowe.

9 Przeczytaj tekst w oknie dialogowym i kliknij przycisk **Rozumiem**.

1.5.2 Aktywacja offline/ręczna (licencja dla jednego użytkownika)

Jeśli Twój komputer nie jest połączony z Internetem, możesz aktywować licencję ręcznie za pomocą innego komputera podłączonego do Internetu.

Ważne:

- Zdecydowanie zalecamy aktywację programu BricsCAD online.
- Po aktywacji w trybie offline licencja zostanie zablokowana na komputerze i w systemie operacyjnym, a jej dezaktywacja nie będzie możliwa. W przypadku licencji aktywowanych online dezaktywacja i reaktywacja są nieograniczone.

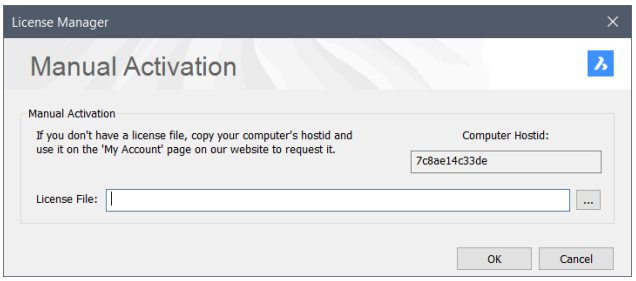
1 Uruchom BricsCAD.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

3
- Jeśli uruchamiasz BricsCAD po raz pierwszy, kliknij **Aktywuj** w oknie dialogowym **BricsCAD Launcher**.
- W przypadku wymiany lub aktualizacji istniejącej licencji należy uruchomić polecenie MENADŻERLICENCJI, kliknąć **Zarządzaj licencją** i kliknąć **Zmiana....**

4 Kliknij **Aktywuj ręcznie...** w oknie **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** okno dialogowe.

Menedżer licencji **Menedżer licencji** > **Aktywacja ręczna** zostanie otwarte okno dialogowe.

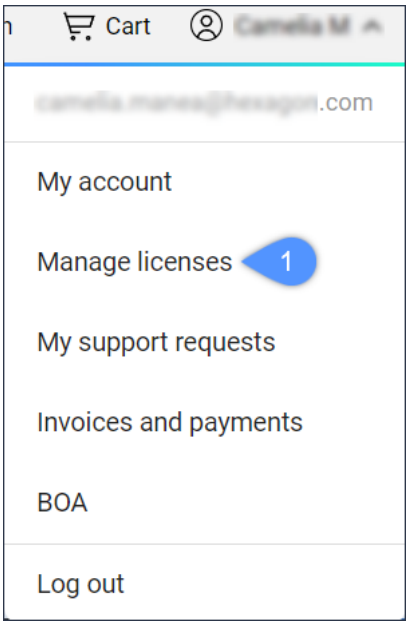

5 Skopiuj pełną zawartość pola **Hostid Komputera** (1).

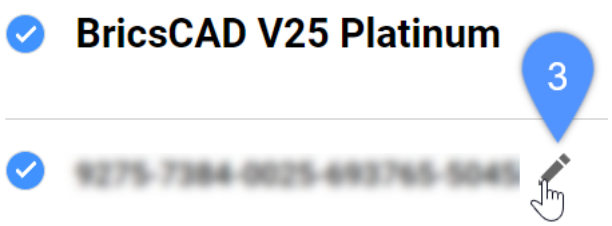
6 Zaloguj się na stronie Bricsys na komputerze podłączonym do internetu.

7 Upewnij się, że logujesz się na konto Bricsys, które zawiera Twoje licencje.

8 Kliknij swoją nazwę użytkownika i wybierz opcję **Zarządzaj licencjami** (2) z menu rozwijanego.

9 Najedź kursorem na klucz licencyjny, który chcesz aktywować, i kliknij ikonę ołówka (✎) (3).

Zostanie wyświetlona strona **Szczegółów licencji**.

10 Kliknij opcję **Aktywacja ręczna**.

11 W polu **Host ID** wklej identyfikator hosta komputera, na którym chcesz zainstalować BricsCAD.

12 Kliknij przycisk **Aktywuj** .

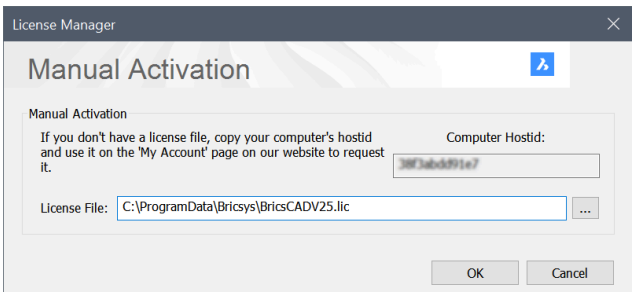
Plik licencji jest generowany i udostępniany do pobrania.

13 Kliknij przycisk **Pobierz plik licencji** .

Plik licencji **BricsCADVxx.lic** jest pobierany do domyślnego folderu pobierania.

14 Skopiuj plik licencji na komputer, na którym chcesz zainstalować BricsCAD.

15 W **Menedżer licencji** > **Aktywacja ręczna** kliknij przycisk przeglądania (...). Otwórz folder, do którego skopiowałeś plik licencji **BricsCADVxx.lic** i wybierz plik.

16 Kliknij przycisk **OK** .

BricsCAD jest uruchamiany.

1.5.3 Upgrading your license or extending your subscription (Single-user license)

Upgrading your license or extending your subscription requires an internet connection.

Note: BricsCAD license upgrades no longer generate new license keys. Your current license key remains valid for future upgrades.

1.5.3.1 Upgrading BricsCAD version

If your license has an active maintenance plan or you have purchased a version upgrade, BricsCAD automatically updates your license to the latest version. Install and open the new version of BricsCAD.

1.5.3.2 Upgrading BricsCAD level

If you have purchased a level upgrade, reactivate your license key following the next steps:

1 Launch BricsCAD.

2 Launch the LICENSEMANAGER command to open the **BricsCAD License Manager** dialog box.

3 Click the **Manage License** button to open the **License Manager** > **Licensing Information** dialog box.

4 Click the **Modify** button to open the **License Manager** > **Activate BricsCAD** dialog box.

Note: Your key is already pre-filled in the **License Key** field.

5 Click the **OK** button to reactivate the license.

1.5.3.3 Extending your subscription

If you have purchased an extension for your subscription, BricsCAD automatically updates the expiration date after your initial subscription expires.

1.5.4 Dezaktywuj BricsCAD licencje

1.5.4.1 Kiedy dezaktywować

Upewnij się, że wcześniej dezaktywowałeś licencję:

- Migracja licencji na inny komputer.
- Trwałe usunięcie programu BricsCAD z komputera.
- Instalowanie nowego dysku twardego.
- Restrukturyzacja partycji dyskowych.
- Aktualizacja systemu operacyjnego.

1.5.4.2 Kroki dezaktywacji licencji

1 Uruchom BricsCAD.

2 Uruchom polecenie MENADŻERLICENCJI, aby otworzyć **Menedżer licencji Bricsys** okno dialogowe.

3 Kliknij przycisk **Zarządzaj licencją**, aby otworzyć okno **Menedżer licencji** > **Informacje o licencji** .

4 Kliknij **Dezaktywować...** przycisk.

5 Kliknij **Tak** przycisk potwierdzający dezaktywację licencji.

Uwaga:

- Aby dezaktywować BricsCAD Do korzystania z licencji wymagane jest połączenie z Internetem.
- Nie można dezaktywować licencji sieciowych ani ręcznie aktywowanych licencji pojedynczego użytkownika.
- Aby zautomatyzować dezaktywację licencji, zapoznaj się z artykułem **Jak zautomatyzować aktywację i dezaktywację lokalnych licencji BricsCAD za pomocą aplikacji LicTool** .

1.5.5 Unieważnienie licencji BricsCAD (ograniczone działanie)

Ostrzeżenie:

- Unieważnij licencję tylko wtedy, gdy dezaktywacja nie jest możliwa.
- Przed cofnięciem licencji należy najpierw skontaktować się z pomocą techniczną.
- *Możliwość unieważnienia jest ograniczona do dwóch na klucz.*
- *W przypadku unieważnienia licencji nie ma możliwości zwrotu.*

Użyj tej procedury, aby:

- Migracja licencji sieciowej na inny serwer
- Cofnięcie licencji pojedynczego użytkownika, która została aktywowana ręcznie.
- Aktywuj BricsCAD ponownie po awarii dysku twardego.

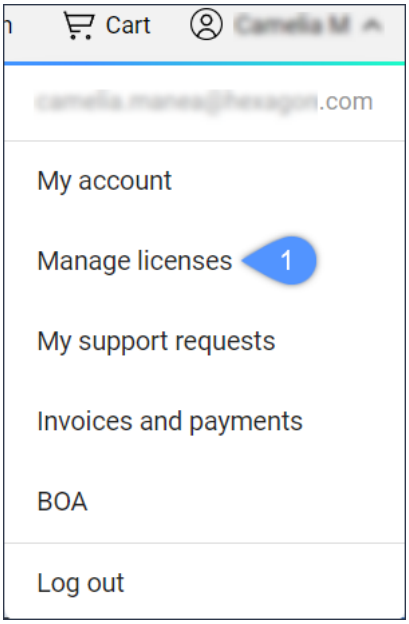
Ważne: W razie wątpliwości, https://boa.bricsys.com/protected/support/NewSupportRequest.do?categoryID=222 w sekcji **Licencjonowanie** > **Cofnij licencję** kategoria. Zobacz także artykuł **Jak przesłać zgłoszenie do pomocy technicznej**.

Aby unieważnić licencję:

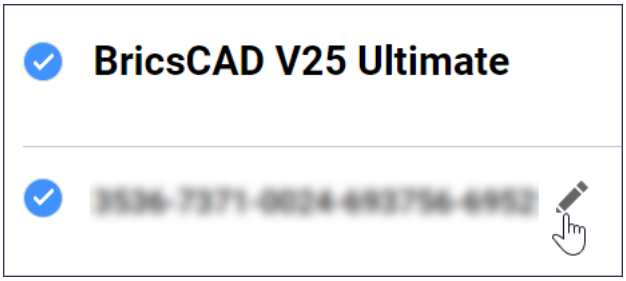
1 Zaloguj się na stronie Bricsys.

1 Upewnij się, że logujesz się na konto Bricsys zawierające twoje licencje.

2 Kliknij ikonę **Moje konto** ( ) i wybierz **Zarządzaj licencjami** (1) z menu.

3 Najedź kursorem na klucz licencyjny licencji, którą chcesz unieważnić, i kliknij ikonę ołówka ( ).

4 Przewiń w dół i kliknij ikonę **X**, aby unieważnić licencję.

Uwaga: Jeśli jesteś użytkownikiem Maintenance, skontaktuj się z pomocą techniczną, aby zgłosić dodatkowe żądanie unieważnienia.

1.5.6 Complete guide to Single-user licensing

1.5.6.1 1. Overview of licensing options

1.5.6.2 1.1. License levels

Dostępnych jest 5 poziomów licencji BricsCAD:

- BricsCAD Lite
- BricsCAD Pro
- BricsCAD BIM
- BricsCAD Mechanical
- BricsCAD Ultimate

Aby zobaczyć szczegółowe porównanie każdego poziomu licencji, przejdź do Porównaj poziomy produktów BricsCAD.

1.5.6.3 1.2. License types

Istnieją 2 typy licencji dla BricsCAD:

- Dożywotnia licencja.
- Licencja subskrypcyjna.

1.5.6.4 Dożywotnia licencja

Kupując licencję wieczystą, jesteś właścicielem oprogramowania. BricsCAD edycje działają w systemach Microsoft Windows, macOS i Linux.

Jeśli chcesz aktualizować swoje oprogramowanie, masz dwie możliwości:

- Opcja BricsCAD Maintenance obejmuje automatyczne aktualizacje i wsparcie.
- Zakup ulepszeń według własnego uznania.

1.5.6.5 Licencja subskrypcyjna

Wybierając opcję subskrypcji, masz dostęp do najnowszej wersji BricsCAD przez 1 rok. Obejmuje priorytetowe wsparcie i dostęp do wszystkich nowych wersji, które zostaną wydane w czasie, gdy subskrypcja jest aktywna.

1.5.6.6 2. Installing BricsCAD

Navigate to Download BricsCAD and download the installer.

1.5.6.7 2.1. Interactive installation

Kroki instalacji interaktywnej

1 Kliknij dwukrotnie plik instalatora.

2 Kliknij **Dalej**.

3 Zaznacz pole wyboru, aby zaakceptować **Umowa licencyjna**.

4 Kliknij **Dalej**.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

6
- Zaakceptuj domyślny folder instalacyjny.
- Kliknij przycisk **Zmień...** i wybierz folder instalacyjny.

7 Kliknij **Dalej**.

8 Kliknij **Zainstaluj**, aby rozpocząć instalację.

9 Wybierz, czy chcesz dodać skrót na pulpicie i / lub wyświetlać informacje o wersji po zakończeniu procesu instalacji.

10 Kliknij **Dalej**.

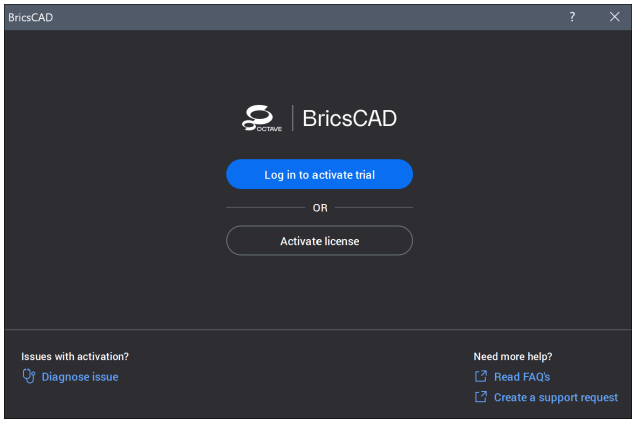
11 Kliknij**Zakończ**, aby zakończyć proces instalacji.

1.5.6.8 2.2. Silent installation

1.5.6.9 3. Trial mode

BricsCAD można uruchomić w trybie próbnym, w pełni funkcjonalnym, przez 30 dni jako BricsCAD Ultimate licencja. Po upływie tego okresu należy aktywować ważną licencję komercyjną.

Note: BricsCAD wymaga połączenia z Internetem.

Click the **Log in to activate trial** button to activate the trial license over the internet. The BricsCAD website opens, allowing you to log in to your BricsCAD account. For more information on how to log in, see the **Log in with your account** article.

1.5.6.10 4. Working with Single-user licenses

1.5.6.11 4.1. Activate

1.5.6.12 4.2. Upgrading your license or extending your subscription

Upgrading your license or extending your subscription requires an internet connection.

Note: BricsCAD license upgrades no longer generate new license keys. Your current license key remains valid for future upgrades.

1.5.6.13 Upgrading BricsCAD version

If your license has an active maintenance plan or you have purchased a version upgrade, BricsCAD automatically updates your license to the latest version. Install and open the new version of BricsCAD.

1.5.6.14 Upgrading BricsCAD level

If you have purchased a level upgrade, reactivate your license key following the next steps:

1 Launch BricsCAD.

2 Launch the LICENSEMANAGER command to open the **BricsCAD License Manager** dialog box.

3 Click the **Manage License** button to open the **License Manager** > **Licensing Information** dialog box.

4 Click the **Modify** button to open the **License Manager** > **Activate BricsCAD** dialog box.

Note: Your key is already pre-filled in the **License Key** field.

5 Click the **OK** button to reactivate the license.

1.5.6.15 Extending your subscription

If you have purchased an extension for your subscription, BricsCAD automatically updates the expiration date after your initial subscription expires.

1.5.6.16 4.3. Deactivate a BricsCAD license

1.5.6.17 Kiedy dezaktywować

Upewnij się, że wcześniej dezaktywowałeś licencję:

- Migracja licencji na inny komputer.
- Trwałe usunięcie programu BricsCAD z komputera.
- Instalowanie nowego dysku twardego.
- Restrukturyzacja partycji dyskowych.
- Aktualizacja systemu operacyjnego.

1.5.6.18 Kroki dezaktywacji licencji

1 Uruchom BricsCAD.

2 Uruchom polecenie MENADŻERLICENCJI, aby otworzyć **Menedżer licencji Bricsys** okno dialogowe.

3 Kliknij przycisk **Zarządzaj licencją**, aby otworzyć okno **Menedżer licencji** > **Informacje o licencji** .

4 Kliknij **Dezaktywować...** przycisk.

5 Kliknij **Tak** przycisk potwierdzający dezaktywację licencji.

Note:

- Aby dezaktywować BricsCAD Do korzystania z licencji wymagane jest połączenie z Internetem.
- Nie można dezaktywować licencji sieciowych ani ręcznie aktywowanych licencji pojedynczego użytkownika.

- Aby zautomatyzować dezaktywację licencji, zapoznaj się z artykułem **Jak zautomatyzować aktywację i dezaktywację lokalnych licencji BricsCAD za pomocą aplikacji LicTool** .

1.5.6.19 4.4. Revoke a BricsCAD license

1.5.6.20 5. Troubleshooting

For troubleshooting errors, please see the Error codes section from our Help Center.

Common errors:

- Licensing error -105 (Error reading from network)
- Licensing error -1005 (Key already used)
- Licensing error 2002 / 2009 / 2 (Error writing license file)

1.6 Praca z licencjami sieciowymi

1.6.1 Informacje o licencjach sieciowych

Licencja sieciowa umożliwia wielu użytkownikom w tej samej sieci TCP/IP współdzielenie dostępu do licencji produktów. Strona Sieciowy serwer licencji Bricsys zarządza sposobem dystrybucji licencji wśród użytkowników.

Po uruchomieniu strony BricsCAD, żąda ona licencji z serwera licencji za pośrednictwem sieci. Jeśli licencja jest dostępna, strona Sieciowy serwer licencji Bricsys przypisuje licencję do komputera, a liczba dostępnych licencji na serwerze licencji jest zmniejszana o jeden.

Po zamknięciu strony BricsCAD licencja powraca do puli.

Aby udostępnić licencję sieciową w BricsCAD na komputerze klienckim, administrator sieci musi zainstalować Sieciowy serwer licencji Bricsys, który zawiera Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys, zasilany przez najnowszą wersję frameworka RLM (V15.2).

Przegląd i kontrola wykorzystania licencji może odbywać się za pośrednictwem interfejsu internetowego, podczas gdy aktywacja licencji i aktualizacja licencji może odbywać się za pośrednictwem okna dialogowego **Bricsys Network License Manager**.

Strona Sieciowy serwer licencji Bricsys wymaga pliku licencji, który można aktywować online lub ręcznie. Licencję sieciową można aktywować tylko raz i zostanie ona zablokowana na urządzeniu.

Po skonfigurowaniu witryny Sieciowy serwer licencji Bricsys i uzyskaniu aktywnej licencji może ona dystrybuować tę licencję do komputerów klienckich, na których zainstalowano witrynę BricsCAD. Liczba komputerów, które mogą jednocześnie korzystać z licencji, jest ograniczona liczbą miejsc dostępnych w licencji sieciowej.

1.6.1.1 Wymagania systemowe

Strona Sieciowy serwer licencji Bricsys jest dostępna dla systemów Windows i Linux. Nie jest ona dostępna dla systemu macOS. Po uruchomieniu strony Sieciowy serwer licencji Bricsys w systemie Windows lub Linux może ona dystrybuować licencje do komputerów klienckich z systemem Windows/Linux/macOS.

Obsługiwane platformy

Platforma	Wersja
Okna	10*
Okna	11
Windows Server	2019
Windows Server	2022
Windows Server	2025
Ubuntu Linux	22.04 LTS i nowsze**
openSUSE Linux	później niż w kwietniu 2022 r.
Fedora Linux	później niż w kwietniu 2022 r.

*System operacyjny Windows 10 zakończy wsparcie 14 października 2025 r.

**Ubuntu 22.04 LTS i nowsze wersje Ubuntu, które są nadal wspierane przez Canonical (dla bardziej stabilnego doświadczenia zalecane jest LTS).

1.6.2 Getting started with a Network license

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Network license server. The server then distributes the license seats.

1.6.2.1 Server machine actions

1 Download and install one of the following Network license servers:

1
- Bricsys Network License Server 1.1.0 (based on RLM 15.2)
- BricsCAD Network License Server 2.0.0 (based on RLM 17.1)

Info related to server security policies
The RLM.exe must be allowed to use the following ports:
- 5053- Default for the license seats broadcasting
- 5054- Default for the RLM web UI (localhost:5054)
- ISV port- Dynamically assigned at startup

2 After the installation:

3
- The **Activate New Network License** dialog box opens and you can enter your network license to activate it. See also the **Where can I find my licenses?** article.

Info related to server security policies
The Network license manager executable can be found in the license server installation folder. The NetworkLicenseManager.exe must be able to reach the following:

	NWLS 1.1.0	NWLS 2.0.0
license.bricsys.com	√	√
api.bricsys.com	√	√
port 443	√	√
port 80	√	-

- The **Reprise License Server Administration** web interface opens on **localhost:5054**.

  Note: You must change the default password after logging in using the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), otherwise the license server will automatically shut down in 10 minutes.

1.6.2.2 Client machine actions

Note: The client machine must meet the following requirements:

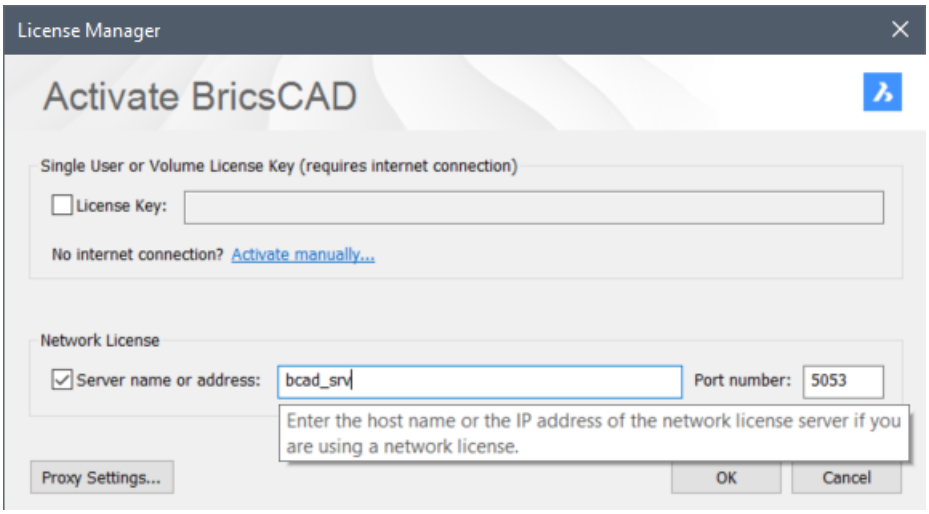
- It must be on the same Local Area Network (LAN) with the Network license server, either physically or via VPN.
- It must be able to communicate with the Network license server on port 5053 and the ISV port over TCP/UDP.

1 Install BricsCAD with default settings.

2 Start BricsCAD and click the **Activate license** button in the **BricsCAD** dialog box.

3 Select the **Network License** option in the **License Manager** > **Activate BricsCAD** dialog box.

4 Type the host name or IP address of the license server in the **Server name or address** field to use the network license. If needed, change the port number in the **Port Number** field.

1.6.3 Konfigurowanie serwera licencji sieciowej

1.6.3.1 Konfigurowanie serwera licencji sieciowej w systemie Windows

1 Setting up NWLS V1.1.0 on Windows

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Sieciowy serwer licencji Bricsys. The server then distributes the license seats.

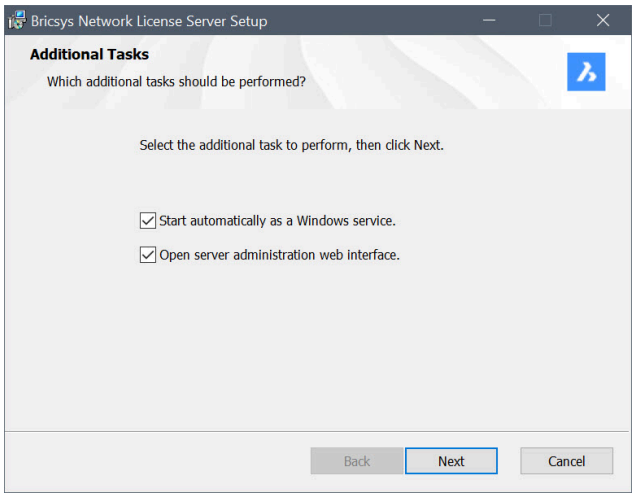
Downloading the Sieciowy serwer licencji Bricsys

The Sieciowy serwer licencji Bricsys contains a custom RLM 15.2 server and the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys. See more information in the Bricsys Network License Server - Release Notes.

Download the Sieciowy serwer licencji Bricsys (Windows) from here.

Installing the Sieciowy serwer licencji Bricsys

In the **Bricsys Network License Server Setup** dialog box, make sure to select all the checkboxes.

After the installation:

- The **Bricsys Network License Manager** dialog box opens and you can enter your network license to activate it. For more information, see the **Online activation (Network license)** article.
- The **Reprise License Server Administration** web interface opens.

  Starting with RLM V15.1, default log in credentials are created.

  Important: You must change the default password after logging in using the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), otherwise the license server will automatically shut down in 10 minutes.

  To change the default password:

  a Go to the RLM web UI (localhost:5054).
  b Log in with the default credentials.
  c Click the **Change Password** button in the left-side menu and create a new password.
  d Restart the computer or restart the RLM service from OS Services.

  Note: When upgrading from the old versions of RLM (14 and earlier), the old password file (rlm.pw) is no longer valid. To fix this, you must delete the old rlm.pw file and create a new one.

You can also install Sieciowy serwer licencji Bricsys from the Command line using a terminal (for example, Command Prompt or PowerShell).

Example

```
msiexec /qb /i "<FullPath>\Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.msi" INSTALLSERVICE=1 OPENWEBINTERFACE=1
```

- Replace <FullPath> with the path where Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.msi was downloaded.
- INSTALLSERVICE=1 sets the RLM automatically as a Windows service.
- OPENWEBINTERFACE=1 opens the server administration web interface (localhost:5054).

The Sieciowy serwer licencji Bricsys is installed by default in *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.

Using the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys in terminal mode

1 Open a terminal with administrator rights.
2 Navigate to the Sieciowy serwer licencji Bricsys installation directory.
3 Input: NetworkLicenseManager.com <option>.

Available options and arguments

- -h displays the available options.
- -id displays the host ID of this machine.
- -l lists the available network license keys.
- -a <licensekey> activates a specific network license key.
- -u <licensekey> updates a specific network license key.
- -r <licensekey> reviews the update options for a specific network license key.
- -p <hostname><portnumber><username><password> sets the proxy settings (use "" for empty argument values).

2 Setting up NWLS V2.0.0 on Windows

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD. The server then distributes the license seats.

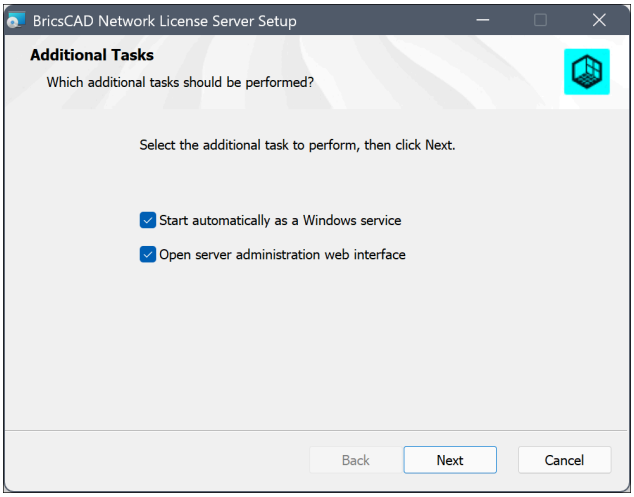
Downloading the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD

The Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD contains a custom RLM 17.1 server and the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD. See more information in the BricsCAD Network License Server - Release Notes.

Download the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD (Windows) from here.

Installing the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD

In the **BricsCAD Network License Server Setup** dialog box, make sure to select all the checkboxes.

After the installation:

- The **BricsCAD Network License Manager** dialog box opens and you can enter your network license to activate it. For more information, see the **Online activation (Network license)** article.
- The **Reprise License Server Administration** web interface opens.

  ***Important:* The connection is secure and encrypted**

  When the RLM web interface opens for the first time, the browser displays a "Your connection is not private" warning. Starting with RLM 16.0, the RLM Web Server uses HTTPS by default and uses a self-signed certificate. Because the browser cannot verify the identity of the server, it displays the security warning. However, the traffic between the browser and the server remains encrypted.

  Tip: To prevent this warning, replace the self-signed certificate with a certificate issued by a trusted internal or public Certificate Authority (CA). Deploying, maintaining, renewing, and updating trusted certificates is the network/system administrator responsibility.

  Follow these steps to access the web interface:

  a Click **Advanced**.
  b Click **Proceed to localhost** or **Continue to localhost** (the exact text depends on the browser).
  c The **Reprise License Server Administration** log in page is displayed.

Note: When you first log in with the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), the system automatically redirects you to change the password. You cannot access the RLM web UI until you create a new password.

You can also install Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD from the Command line using a terminal (for example, Command Prompt or PowerShell).

Example

msiexec /qb /i "<FullPath>\BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.msi" INSTALLSERVICE=1 OPENWEBINTERFACE=1

- Replace <FullPath> with the path where BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.msi was downloaded.
- INSTALLSERVICE=1 sets the RLM automatically as a Windows service.
- OPENWEBINTERFACE=1 opens the server administration web interface (localhost:5054).

The Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD is installed by default in *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD Network License Server*.

Using the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD in terminal mode

1 Open a terminal with administrator rights.

2 Navigate to the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD installation directory.

3 Input: NetworkLicenseManager.com <option>.

Available options and arguments:

- -h displays the available options.
- -id displays the host ID of this machine.
- -l lists the available network license keys.
- -a <licensekey> activates a specific network license key.
- -u <licensekey> updates a specific network license key.
- -r <licensekey> reviews the update options for a specific network license key.
- -p <hostname><portnumber><username><password> sets the proxy settings (use "" for empty argument values).

1.6.3.2 Konfigurowanie serwera licencji sieciowej w systemie Linux

1 Setting up NWLS V1.1.0 on Linux

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Sieciowy serwer licencji Bricsys. The server then distributes license seats.

Downloading and installing the Sieciowy serwer licencji Bricsys

1 Download Sieciowy serwer licencji Bricsys (Linux) from here.

The Sieciowy serwer licencji Bricsys contains a custom RLM 15.2 server and the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys. See more information in the Bricsys Network License Server - Release Notes.

2 Extract **Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.tgz** to any folder (Terminal: tar xvzf Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.tgz -c <path>).

3 Go to that folder and start the Reprise License Manager (RLM) application (Terminal: ./rlm).

Note: If the ./rlm execution fails due to permissions, try running sudo chmod u+x rlm to give execution permissions to the RLM file.

4 Change the default password of the RLM login.

5 ***Important:*** A default user with the username *admin* and password *admin* is created. You must change the default password, otherwise the license server will automatically shut down in 10 minutes.

To change the default password:

a Go to the RLM web UI (localhost:5054).

b Log in with the default credentials.

c Click the **Change Password** button in the left-side menu and create a new password.

6 Create the RLM system service using the steps outlined in the Readme.txt file in the installation folder.

7 Run the launcher (Terminal: ./NetworkLicenseManager.sh). The Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys opens, and you can activate or update your network license key.

Troubleshooting
If you encounter an error on Ubuntu 22.04 when starting the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys, install the extra package **libxcb-cursor0** (Terminal: sudo apt install libxcb-cursor0).

Using the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys in terminal mode

1 Open a terminal with administrator rights.

2 Navigate to the Sieciowy serwer licencji Bricsys installation directory.

3 Input: ./NetworkLicenseManager.sh <option>

Available options and arguments

- -h displays the available options.
- -id displays the host ID of this machine.
- -l lists the available network license keys.
- -a <licensekey> activates a specific network license key.
- -u <licensekey> updates a specific network license key.
- -r <licensekey> reviews the update options for a specific network license key.
- -p <hostname><portnumber><username><password> sets the proxy settings (use "" for empty argument values).

2 Setting up NWLS V2.0.0 on Linux

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Network license server. The server then distributes license seats.

Downloading and installing the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD

1 Download the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD (Linux) from here.

The Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD contains a custom RLM 17.1 server and the Menedżer Licencji

Sieciowych BricsCAD. See more information in the BricsCAD Network License Server - Release Notes.

2 Extract **BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.tgz** to any folder (Terminal: tar xvzf BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.tgz -c <path>).

3 Go to that folder and start the Reprise License Manager (RLM) application (Terminal: ./rlm).

Note: If the ./rlm execution fails due to permissions, try running sudo chmod u+x rlm to give execution permissions to the RLM file.

4 Go to the RLM web UI (localhost:5054).

5 ***Important:*** **The connection is secure and encrypted**

When the RLM web interface opens for the first time, the browser displays a "Your connection is not private" warning. Starting with RLM 16.0, the RLM Web Server uses HTTPS by default and uses a self-signed certificate. Because the browser cannot verify the identity of the server, it displays the security warning. However, the traffic between the browser and the server remains encrypted.

Tip: To prevent this warning, replace the self-signed certificate with a certificate issued by a trusted internal or public Certificate Authority (CA). Deploying, maintaining, renewing, and updating trusted certificates is the network/system administrator responsibility.

Follow these steps to access the web interface:

a Click **Advanced**.

b Click **Proceed to localhost** or **Continue to localhost** (the exact text depends on the browser).

c The **Reprise License Server Administration** log in page is displayed.

Note: When you first log in with the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), the system automatically redirects you to change the password. You cannot access the RLM web UI until you create a new password.

6 Create the RLM system service using the steps outlined in the Readme.txt file in the installation folder.

7 Run the launcher (Terminal: ./NetworkLicenseManager.sh). The Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD opens, and you can activate or update your network license key.

Troubleshooting
If you encounter an error on Ubuntu 22.04 when starting the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD, install the extra package **libxcb-cursor0** (Terminal: sudo apt install libxcb-cursor0).

Using the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD in terminal mode

1 Open a terminal with administrator rights.

2 Navigate to the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD installation directory.

3 Input:

```
./NetworkLicenseManager.sh <option>
```

Available options and arguments:

- -h displays the available options.
- -id displays the host ID of this machine.
- -l lists the available network license keys.

- -a <licensekey> activates a specific network license key.
- -u <licensekey> updates a specific network license key.
- -r <licensekey> reviews the update options for a specific network license key.
- -p <hostname><portnumber><username><password> sets the proxy settings (use "" for empty argument values).

1.6.4 Aktywacja online (licencja sieciowa)

Aktywacja licencji BricsCAD wymaga połączenia internetowego w momencie aktywacji.

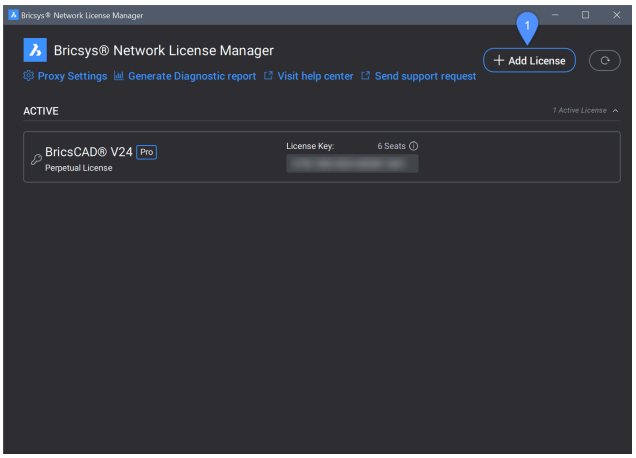
1 Możesz:

- Kliknij skrót na pulpicie **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®**.
- Kliknij skrót **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®** w menu Start systemu operacyjnego.

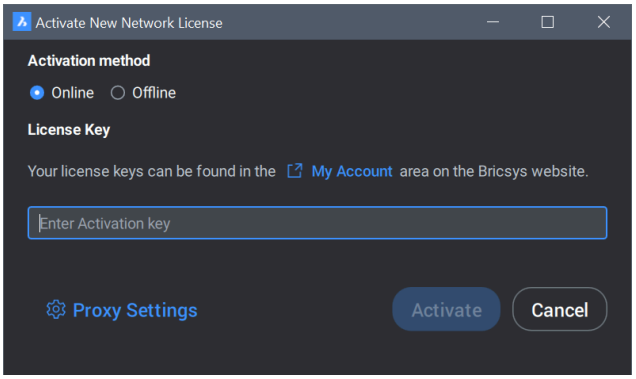
C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server\NetworkLicenseManager.exe

Zostanie otwarte okno dialogowe **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®**.

2 Kliknij przycisk **Dodaj licencję** (1), aby otworzyć okno dialogowe **Aktywuj nową licencję sieciową**.

Wprowadź nową licencję sieciową w polu **Wprowadź klucz aktywacyjny** (2) i kliknij **Aktywuj** (3). Użyj klucza licencyjnego z konta Bricsys. Zobacz także sekcję **Gdzie mogę znaleźć moje licencje?** artykuł.

Uwaga: Jeśli w systemie nie zostanie wykryta żadna aktywna licencja, najpierw wyświetlone zostanie okno dialogowe **Aktywuj nową licencję sieciową**.

1.6.5 Aktywacja offline/ręczna (licencja sieciowa)

Jeśli komputer nie jest podłączony do Internetu, można aktywować licencję ręcznie za pośrednictwem innego komputera podłączonego do Internetu. Jeśli połączenie internetowe jest dostępne, nawet tylko podczas aktywacji, zalecamy skorzystanie z procesu aktywacji online.

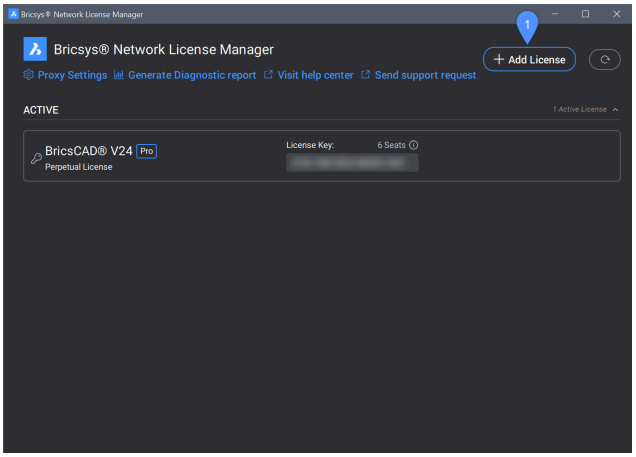
1 Możesz:

- Kliknij skrót na pulpicie **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®**.
- Kliknij skrót **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®** w menu Start systemu operacyjnego.

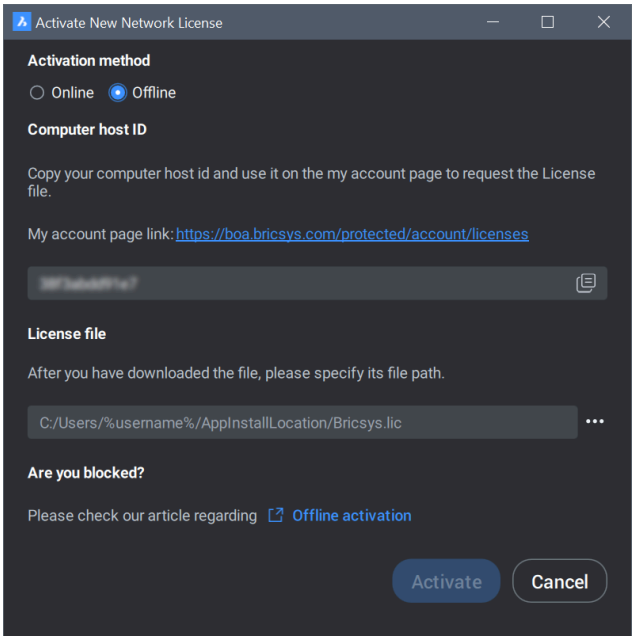
  C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server\NetworkLicenseManager.exe

Zostanie otwarte okno dialogowe **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®**.

2 Kliknij przycisk **Dodaj licencję** (1), aby otworzyć okno dialogowe **Aktywuj nową licencję sieciową**.

Wybierz opcję **Offline** (2) w oknie dialogowym **Aktywuj Nową Licencję Sieciową** i skopiuj pełną zawartość pola **Komputer Hostid:** (3).

Uwaga: Jeśli w systemie nie zostanie wykryta żadna aktywna licencja, najpierw wyświetlone zostanie okno dialogowe **Aktywuj nową licencję sieciową**.

3 Zaloguj się do Witryny Bricsys za pomocą komputera podłączonego do Internetu.

4 Kliknij swoją nazwę w prawym górnym rogu i wybierz **Zarządzaj licencjami** z menu.

Upewnij się, że logujesz się na konto Bricsys swojej firmy, które zawiera licencję sieciową. W razie potrzeby skontaktuj się z opiekunem klienta Bricsys.

5 Najedź kursorem na klucz licencyjny, który chcesz aktywować, i kliknij ikonę ołówka (✎).

Zostanie wyświetlona strona **Szczegółów licencji**.

6 Kliknij opcję **Aktywacja ręczna**.

7 W polu **Host ID** wklej identyfikator hosta komputera, na którym chcesz zainstalować Sieciowy serwer licencji Bricsys.

8 Kliknij przycisk **Aktywuj** .

Plik licencji jest generowany i udostępniany do pobrania.

9 Kliknij przycisk **Pobierz plik licencji** .

Plik licencji **BricsCADVxx.lic** jest pobierany do domyślnego folderu pobierania.

10 Wróć do okna dialogowego **Aktywuj Nową Licencję Sieciową** i kliknij przycisk przeglądania (4), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz licencję BricsCAD**. Wybierz wcześniej pobrany plik LIC i kliknij **Otwórz**.

11 Kliknij przycisk **Aktywuj** (5), aby aktywować licencję w trybie offline.

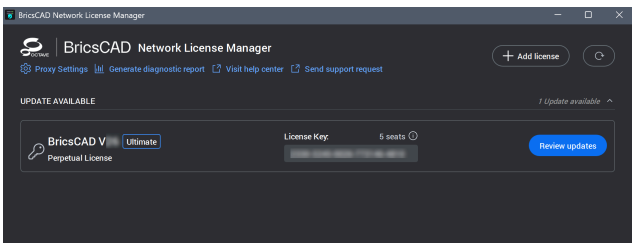
1.6.6 Upgrading your license or extending your subscription (Network license)

BricsCAD license upgrades no longer generate new license keys. Your current license key remains valid for future upgrades.

To upgrade the network license, you must have the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD installed. For the installation procedure, see the **Setting up a Network license server** article dedicated to your operating system.

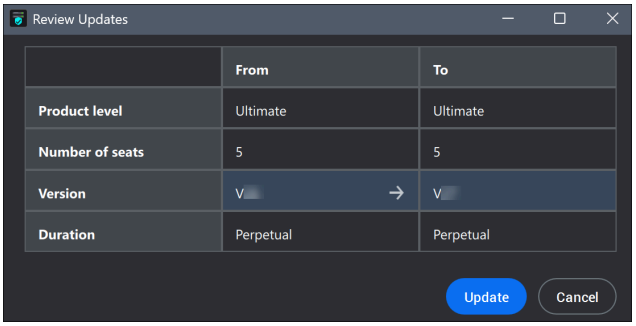
1 Open the **Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD** (click the shortcut on the desktop or in the operating system Start menu).

2 Check the **UPDATE AVAILABLE** section in the **BricsCAD Network License Manager** dialog box.

3 Click the **Review updates** button.

The **Review Updates** dialog box displays a preview of the license updates.

4 Click the **Update** button to update the license on your Network license server.

Note: If the Network license server does not have an internet connection, see the **Offline/manual activation (Network license)** article.

Important: Make sure you permanently delete all copies (including copies of older licenses files) of the BricsCAD network license files that are currently on the servers of your company (including those of your employees, contractors, etc.) in excess of those that you are entitled to. This means that you need to ensure that even copies of old network licenses which have been upgraded to newer versions are deleted.

1.6.7 Administracja serwerem licencji sieciowej

1.6.7.1 Administracja sieciowym serwerem licencji

Gdy sieciowy serwer licencji (nazywany również serwerem licencji RLM) jest uruchomiony, można go skonfigurować w interfejsie internetowym Reprise License Server Administration. Zobacz także artykuł **Konfiguracja logowania RLM**.

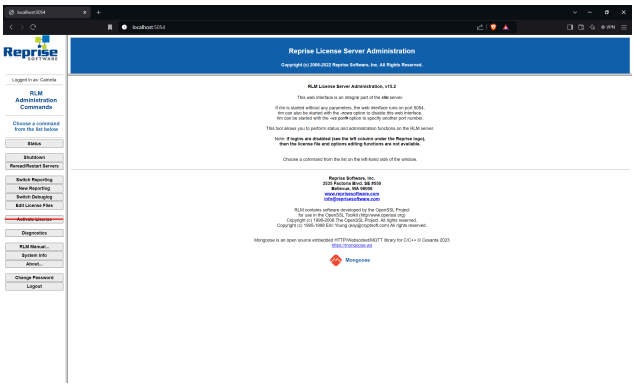
1 Otwarcie interfejsu internetowego

1 Jeśli serwer licencji sieciowej nie jest uruchomiony, kliknij skrót na pulpicie **serwera licencji sieciowej Bricsys** (w systemie Windows 10 lub nowszym: kliknij prawym przyciskiem myszy > Uruchom jako administrator).

Zostanie otwarte okno dialogowe **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys®**.

2 Przejdź do **http://localhost:5054** .

Zostanie otwarty interfejs WWW Administracji serwera licencji Reprise.

Uwaga:

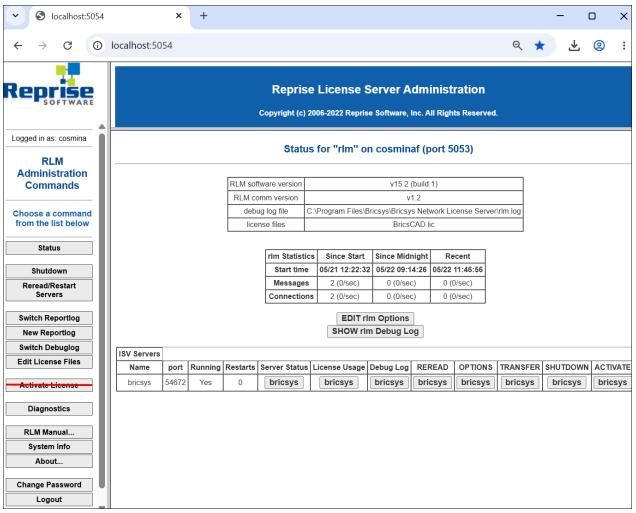
- Nie używaj przycisku **Aktywuj licencję**, ponieważ nie jest on związany z licencjami Bricsys.
- Aby uzyskać przegląd wszystkich opcji, kliknij przycisk **RLM Manual...** po lewej stronie lub przejdź do RLM License Administration Manual.

2 Sprawdzanie licencji i statusu serwera

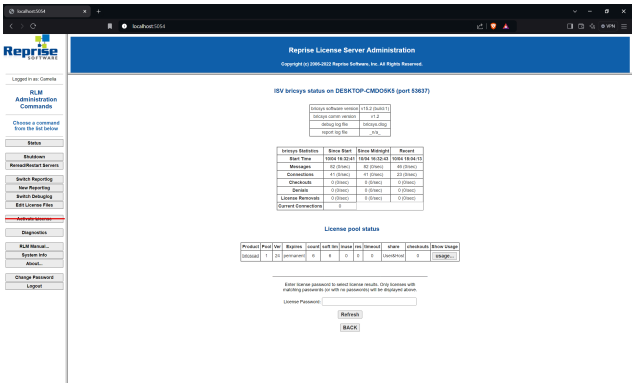
Możesz sprawdzić stan wszystkich licencji sieciowych na serwerze.

1 Kliknij przycisk **Stanu** (1) po lewej stronie.

Zostanie otwarta strona **Status for "rlm" on LicenseServer (port 5053)**.

2 Kliknij przycisk **Bricsys** (2) w kolumnie **Status Serwera** w tabeli ISV Servers, aby wyświetlić status licencji Bricsys Network.

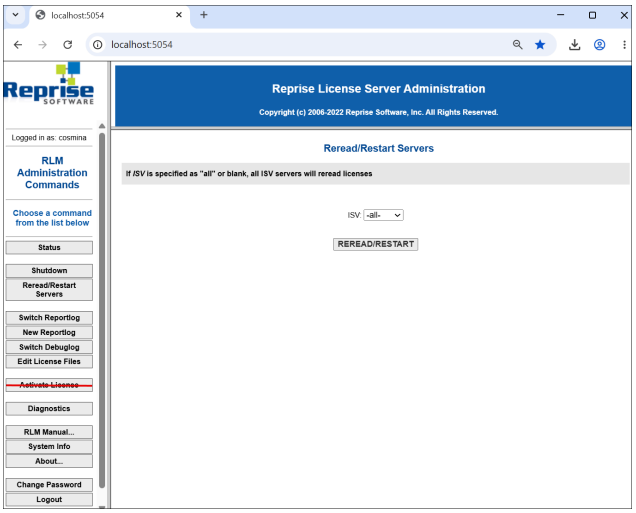

3 Ponowne wczytanie licencji / Ponowne uruchomienie serwera

Jeśli chcesz ponownie uruchomić serwer, na przykład po zmodyfikowaniu pliku bricsys.opt, wykonaj kolejne kroki:

1 Kliknij przycisk **Wczytaj ponownie/uruchom ponownie serwery** (3) po lewej stronie.

Otworzy się strona **Odczytaj ponownie/Uruchom ponownie serwery.**

2 Kliknij przycisk **WCZYTAJPONOWNIE/URUCHOMPONOWNIE** (4).

Serwer uruchomi się ponownie i ponownie wczyta licencję sieciową.

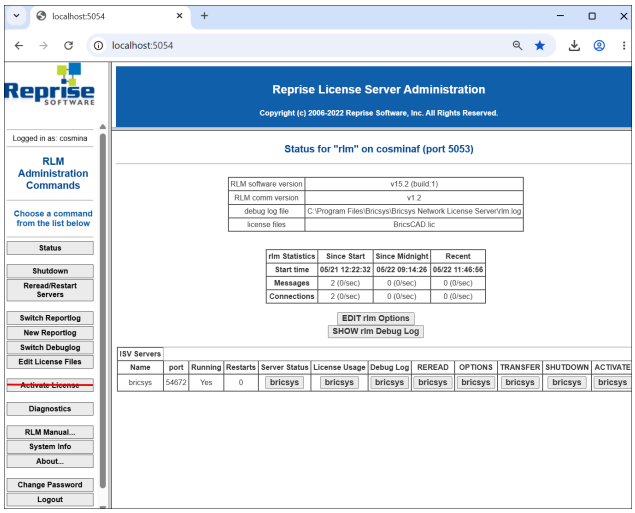
4 NWLS V1.1.0 administration

Important: Do not use the **Activate License** button, as it does not apply to BricsCAD licenses.

Checking the license and server status

1 In the RLM web UI (localhost:5054) click the**Status**button on the left-side menu to display the**Status for "rlm"**page.

2 Click the **bricsys** button in the **Server Status** column of the **ISV Servers** table to view the status of the network licenses.

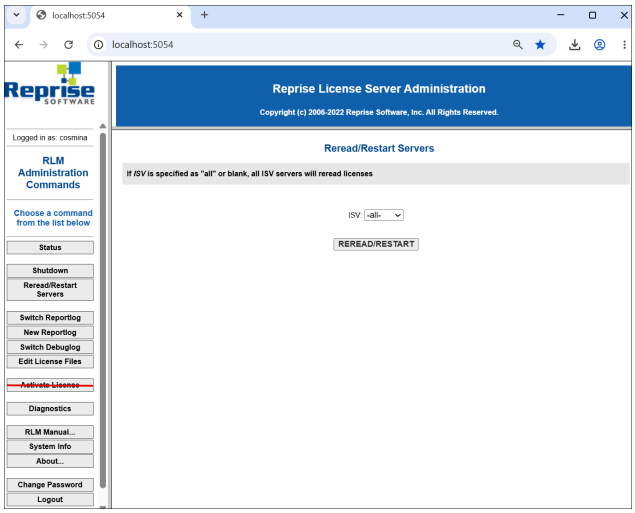
Rereading / Restarting the server

Important: Restart the server after making any changes to the bricsys.opt or license files.

1 In the RLM web UI (localhost:5054) click the**Reread/Restart Servers**button on the left-side menu to

display the**Reread/Restart Servers**page.

2 Click the **REREAD/RESTART** button to restart the server and reread the modified files.

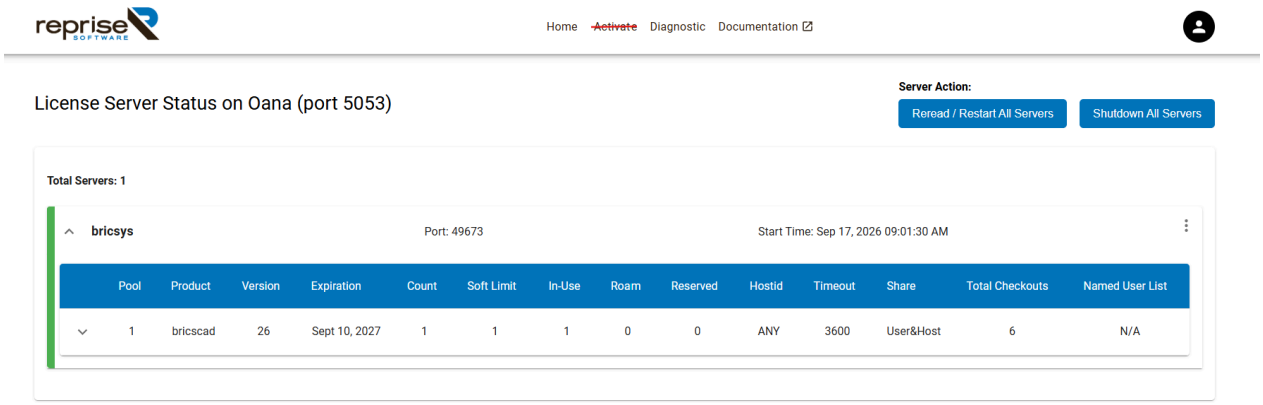
Note: For more information see the Reprise Documentation. Choose your RLM version, then click **Next** and go to the **The RLM Web Server** section.

5 NWLS V2.0.0 administration

Important: Do not use the **Activate** tab, as it does not apply to BricsCAD licenses.

Checking the license and server status

In the RLM web UI (localhost:5054) the **License Server Status** page is displayed.

Rereading / Restarting the server

Important: Restart the server after making any changes to the bricsys.opt or license files.

In the RLM web UI (localhost:5054), click the **Reread / Restart All Servers** button in the upper-right corner to restart the server and reread the modified files.

Note: For more information see the Reprise Documentation. Choose your RLM version, then click **Next** and go to the **The RLM Web Server** section.

1.6.7.2 Zarządzanie dostępem użytkowników do interfejsu internetowego RLM

1 Adding and editing RLM users for NWLS V1.1.0

Access to the RLM 15.2 web interface can be controlled through the RLM password file, which allows administrators to add, remove or edit users.

The RLM password file (rlm.pw) is located in the **Bricsys Network License Server** folder. For Windows, the folder path is *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.

The rlm.pw has one line for the admin:

```
admin:password:all
```

To allow multiple users to log in to the RLM web interface, one line for each user can be added as follows:

```
username::list-of-permissions
```

Note: New users can log in to RLM web UI (localhost:5054) without a password and must create one from the **Change Password** button in the left-side menu. After they have changed the password, restart the computer server or restart the RLM service from OS Services.

The list-of-permissions field is a comma-separated list of the various privileges which you can assign to users:

- **all** is a special privilege name. It enables all privileges.
- **edit_meter** modifies count for meter counters.
- **edit_options** edits options files for ISV servers.
- **edit_rlm_options** edits license files and options files for the rlm server.
- **edit_xfer** edits server-server license transfer settings for ISV servers.
- **extend_roam** allows you to extend roam duration for already-roaming licenses.
- **logfiles** enables the functions that change log files - switch, switchr, newlog.
- **remove** allows you to remove a license from a running process.
- **reread** gives you access to the functions that do reread commands on license servers.
- **shutdown** gives you access to the functions which shut down license servers.
- **status** allows you to display the status and debug log information from the license servers.

Examples:

```
admin:$5ukMApW1jixwcrGqRALO91:all
```

```
user1:PJLSMmG=*oDk0~xPyGyqg~aSNN8:edit_options,edit_rlm_options,reread
```

2 Adding and editing RLM users for NWLS V2.0.0

Access to the RLM 17.1 web interface can be controlled through the RLM web interface by the administrator or an user with admin permissions.

Note: Beginning with RLM 16.0, the password file (rlm.pw) is no longer used to add, remove or edit users and can be deleted.

Steps to manage users
To manage users you need to access account settings as an administrator or an user with admin permissions.

1 Go to the RLM web UI (localhost:5054).

2 Log in to the web interface as an administrator or a user with admin permissions.

3 Click the account menu icon in the top right corner and select **Settings** to open the **User Management** tab.

Add a user
Enter the name of the new user, select a role (permission level) and click **CREATE USER**.
The available roles (permission levels) are:

- **View** allows users to monitor server status, available products, and license usage.
- **Manage** includes **View** access and allows users to manage servers, checkouts, named users, logs and diagnostics.
- **Admin** includes **View** and **Manage** access and allows users to configure settings, manage user accounts and assign permissions.

Note: Provide the generated username and temporary password to the user. The user must set a new password upon first login.

Remove a user
Click the trash icon next to the user you want to remove.

Reset a user password
Click the three dot menu icon next to the user whose password you want to reset and select **Reset Password**.

Note: Provide the generated temporary password to the user. The user must set a new password upon first login.

Edit a user permission
Click the three dot menu icon next to the user whose permission you want to reset and select **Edit Permissions**. Select a new role (permission level) and click **UPDATE ROLE**.

1.6.7.3 Zaawansowane konfiguracje

Po skonfigurowaniu sieciowego serwera licencji, strona BricsCAD może zgłosić błąd -17 podczas próby połączenia się z serwerem.

Przyczyną może być obecność zapór sieciowych, serwerów proxy, oprogramowania antywirusowego i innych środków bezpieczeństwa.

1 Antywirus

Jeśli oprogramowanie antywirusowe działa na serwerze i blokuje program serwera licencji**(rlm.exe** w systemie Windows, **rlm** w systemie Linux), należy odblokować usługę RLM w konfiguracji antywirusowej.

Sprawdź konfigurację antywirusa, aby dowiedzieć się, jak odblokować usługi.

2 Zapora

Jeśli między serwerem a BricsCAD zainstalowana jest zapora sieciowa, należy otworzyć w niej 2 numery portów: port 5053 i numer portu przypisany do serwera licencji Bricsys.

Ten numer portu jest dynamicznie przypisywany podczas uruchamiania serwera licencji. Aby otworzyć ten port w zaporze sieciowej, należy go najpierw ustawić w pliku BricsCAD.lic na serwerze:

1 Otwórz interfejs internetowy Reprise License Server Administration pod adresem **http://localhost:5054.**

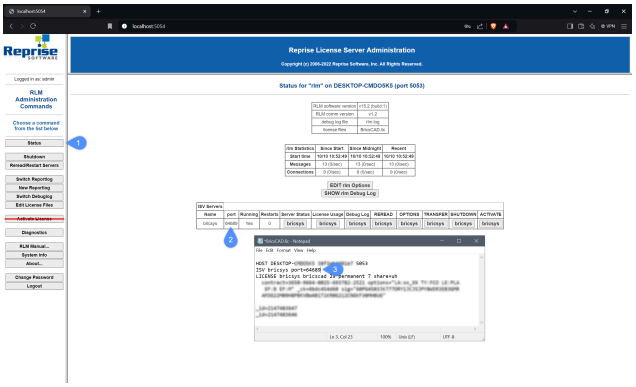
2 Kliknij przycisk **Stan** (1) po lewej stronie. Zostanie otwarta strona **Status for "rlm" on [LicenseServer] (port 5053)**.

3 Sprawdź numer portu w tabeli serwerów ISV. Numer portu jest wyświetlany w wierszu bricsys w 2. kolumnie (2).

4 Skopiuj ten numer portu.

5 Otwórz plik BricsCAD.lic w edytorze tekstu (na przykład Notatnik, Gedit itp.). Domyślna lokalizacja pliku to *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.

Numer portu można poprawić, modyfikując linię ISV bricsys na: ISV bricsys port=[numer portu] (3), gdzie [numer portu] należy zastąpić numerem portu skopiowanym z tabeli ISV Servers.

6 W zaporze sieciowej otwórz oba numery 5053 i numer portu dodany do pliku BricsCAD.lic.

7 Zamknij i uruchom ponownie program License Server.

Uwaga: Jeśli to nie rozwiąże problemu, należy dodać program serwera licencji (rlm.exe w systemie Windows, rlm w systemie Linux/macOS) jako wyjątek do wyjątków zapory i ponownie uruchomić serwer licencji.

Zapamiętaj: Narzędzie Network License Manager znajdujące się w folderze *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server\NetworkLicenseManager.exe* musi mieć możliwość połączenia się z adresem **license.bricsys.com/actpro** port **80** i **https://api.bricsys.com/** port **443**.

3 Serwer proxy

Jeśli serwer proxy istnieje pomiędzy BricsCAD i serwerem licencji sieciowej, ustawienia proxy powinny zostać skonfigurowane w BricsCAD.

Więcej informacji można znaleźć w sekcji **Ustawienia serwera proxy na komputerze klienckim**, **Konfigurowanie ustawień serwera proxy na stałe w celu korzystania z licencji sieciowej**.

1.6.7.4 Łączenie licencji

1 Informacje

Jeśli dostępnych jest wiele poziomów licencji, strona Sieciowy serwer licencji Bricsys przydziela miejsca do maszyn BricsCAD w kolejności zgodnej z numerem ID w pliku LIC. Jeśli chcesz szczegółowo kontrolować to działanie, możesz edytować plik opcji: **bricsys.opt.**

2 Edycja opcji

Opcje można edytować na 2 sposoby:

- W pliku **bricsys.opt** znajdującym się w folderze instalacyjnym Sieciowy serwer licencji Bricsys.
- W interfejsie internetowym**(Reprise License Server Administration**).
  - Przejdź do strony *http://localhost:5054* na Sieciowym Serwerze Licencji.
  - Kliknij **Status** w menu po lewej stronie.
  - Kliknij **bricsys** w kolumnie OPCJE dla wiersza **bricsys** ISV.

Po zakończeniu edycji należy **ponownie odczytać/uruchomić** serwer licencji.

3 Powszechnie używane opcje

Grupy mogą być używane do definiowania listy nazw użytkowników, nazw hostów lub adresów IP.

Nazwa może być później użyta do zastosowania reguł dla tej grupy.

Opcja	Opis	Składnia	Przykład
GRUPA	Definiuje grupę nazw użytkowników.	Nazwa GRUPY lista-nazw-użytkowników	GRUPA inżynierowie użytkownikA użytkownikB użytkownikC
HOST_GROUP	Definiuje grupę nazw hostów.	HOST_GROUP nazwa lista-nazw hostów	HOST_GROUP pierwszePietro maszynaA maszynaB maszynaC
INTERNET_GROUP	Definiuje grupę adresów IP.	Nazwa INTERNET_GROUP lista-adresów-ip	Sieć INTERNET_GROUPGe nt 192.168.1.* 192.168.2.* ***Uwaga:*** W adresach IP można używać znaku wieloznacznego (*).

Opcja	Opis	Składnia	Przykład
RESERVE	Zarezerwowanie określonej liczby miejsc dla określonego użytkownika (grupy użytkowników).	REZERWUJ numer produktu użytkownik|host|grupa|host_group|internet|internet_group|projekt który [id=nnn]	REZERWA 20 inżynierów bricscad GROUP id=nnn
MAX	Ogranicz liczbę dostępnych licencji dla określonej grupy użytkowników.	MAX num product user|host|group|host_group|internet|internet_group|project who [id=nnn]	MAX 5 bricscad HOST_GROUP firstFloor id=nnn
INCLUDE	Zezwalaj na licencje na produkt tylko określonym grupom użytkowników. Osoby nie wymienione w linii ZAWIERAĆ nie mogą korzystać z produktu.	INCLUDE produkt userhost|grupa|host_group|internet|internet_group|projekt który [id=nnn]	INCLUDE bricscad GROUP bricscadusers id=nnn
EXCLUDE	Uniemożliwienie korzystania z licencji na produkt przez określonego użytkownika (grupę użytkowników).	WYKLUCZ produkt użytkownik|host|grupa|host_group|internet|internet_group|projekt, który [id=nnn]	EXCLUDE bricscad INTERNET_GROUP networkGhent 192.168.1.* id=nnn ***Uwaga:*** W adresach IP można używać znaku wieloznacznego (*).
TIMEOUT	Ustawia limit czasu nieaktywności dla produktu.	TIMEOUT secs [product [id=nnn]]	TIMEOUT 3600 bricscad id=nnn ***Uwaga:*** Domyślny minimalny TIMEOUT w RLM wynosi 3600 sekund.
TIMEOUTALL	Ustawia limit czasu bezczynności dla wszystkich licencji obecnych na serwerze.	TIMEOUTALL sek.	TIMEOUTALL 3600 ***Uwaga:*** Domyślny minimalny TIME-OUTALL w RLM wynosi 3600 sekund.

Ważne: Jeśli liczba zarezerwowanych miejsc dla wielu GRUP jest równa liczbie wszystkich miejsc w licencji, wówczas tylko pierwsza GRUPA może uzyskać dostęp do licencji, a pozostałe GRUPY otrzymają **błąd -22: Wszystkie licencje w użyciu**.

Więcej opcji można znaleźć w podręczniku użytkownika końcowego RLM, w rozdziale **Plik opcji ISV.**

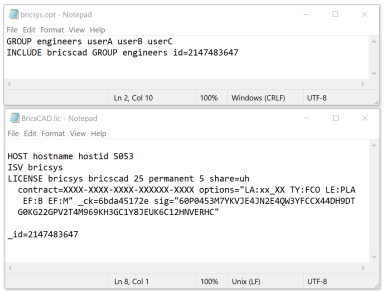
4 Identyfikatory plików licencyjnych

Uwaga:

- Po aktywacji nowej licencji sieciowej pole "_id=nnn(*)" jest generowane automatycznie i dodawane na końcu pliku licencji. Numer ID można zmodyfikować.
- ***Uwaga:*** (*) nnn to numer wygenerowanego identyfikatora.
- Po uaktualnieniu istniejącej licencji sieciowej jej pierwotny numer identyfikacyjny pozostaje niezmieniony.

Ten**"_id**" służy do identyfikacji każdego pliku licencji i będzie używany w opcjach puli licencji.

W przypadku określenia parametru [id=nnn] dla dodanej OPCJI, ta OPCJA będzie miała wpływ tylko na łączenie miejsc z odpowiedniej licencji.

5 Łączenie licencji przez RLM_PROJECT

Poniższe dotyczy przypadków, w których na tym samym serwerze RLM aktywowanych jest wiele poziomów licencji sieciowych. W rezultacie użytkownicy mogą zdecydować, jaki poziom licencji nabyć podczas aktywacji BricsCAD.

Użytkownik może uzyskać określony poziom licencji BricsCAD na podstawie zmiennej środowiskowej RLM_PROJECT, która powinna być zgodna z opcjami serwera ISV. Miejsca licencyjne zostaną zarezerwowane na serwerze ISV dla określonych użytkowników PROJEKTU za pomocą identyfikatora.

Uwaga: Należy pamiętać, że poniższe czynności wykonuje osoba z działu IT.

1. Akcje serwera RLMs

Mając dwa pliki licencji z różnymi identyfikatorami (Lite*_id=xxxxxxxx* i Pro*_id=yyyyyyyyyy*), dodaj opcje RESERVE (w pliku **bricsys.opt**) dla wszystkich miejsc licencyjnych:

```
REZERWACJA 5 bricscad PROJECT bc_liteid=xxxxxxxx
REZERWACJA 5 bricscad PROJECT bc_proid=yyyyyyyyyy
```

2. BricsCAD działania użytkownika

1 Utwórz skrypt, który *ustawi* tymczasową zmienną środowiskową RLM_PROJECT na komputerze użytkownika, co pozwoli BricsCAD negocjować z serwerem RLM pulę licencji PROJECT.

2 Wykonanie określonego skryptu umożliwi stronie BricsCAD pobranie żądanego poziomu licencji.

Mogą to być pliki ***.CMD** (wiersz polecenia):

- ```
  @echo off
  set RLM_PROJECT=bc_lite
  call "C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\bricscad.exe"
  ```

- ```
  @echo off
  set RLM_PROJECT=bc_pro
  call "C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\bricscad.exe"
  ```

lub mogą to być pliki ***.PS1** (powershell):

- ```
  $env:RLM_PROJECT = "bc_lite"
  Start-Process -FilePath "C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US
  \bricscad.exe"
  ```

- ```
  $env:RLM_PROJECT = "bc_pro"
  Start-Process -FilePath "C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US
  \bricscad.exe"
  ```

Ponieważ wszystkie miejsca licencyjne są zarezerwowane w opcjach RLM, BricsCAD nie będzie w stanie uzyskać licencji, gdy zmienna RLM_PROJECT nie istnieje lub gdy ma wartość, która nie pasuje do opcji serwera ISV.

Zwiększenie dostępnych stanowisk powyżej 5 lub zmniejszenie liczby RESERVE poniżej 5 pozwoliłoby na swobodny dostęp do niektórych licencji.

RLM_PROJECT współpracuje również z innymi opcjami (EXCLUDE/INCLUDE/…), dzięki czemu możliwych jest wiele konfiguracji.

1.6.7.5 Opcje ISV TIMEOUT i TIMEOUTALL

1 Informacje

Opcje TIMEOUT i TIMEOUTALL ustawiają limit czasu nieaktywności dla licencji sieciowych.

Jeśli aplikacja nie skontaktuje się z serwerem licencji po określonym czasie bezczynności, serwer licencji wykona automatyczną odprawę licencji.

2 Opis

Opcja	Opis	Składnia	Przykład
TIMEOUT	Ustawia limit czasu nieaktywności dla produktu.	TIMEOUT secs [product [id=nnn]]	TIMEOUT 3600 bricscad id=nnn
TIMEOUTALL	Ustawia limit czasu bezczynności dla wszystkich licencji obecnych na serwerze.	TIMEOUTALL sek.	TIMEOUTALL 3600

Uwaga: Domyślny minimalny TIMEOUT lub TIMEOUTALL w RLM wynosi 3600 sekund.

3 Jak ustawić opcje TIMEOUT lub TIMEOUTALL

Kroki ustawiania opcji:

1 Przejdź do jednego z poniższych:

1
- Plik **bricsys.opt**, znajdujący się w folderze instalacyjnym Sieciowy serwer licencji Bricsys.
- **Administracja serwerem licencji Reprise**. Przejdź do strony *http://localhost:5054* na Sieciowym Serwerze Licencji. Kliknij **Status** w menu po lewej stronie, a następnie kliknij **bricsys** w kolumnie OPTIONS dla wiersza **bricsys** ISV.

2 Dodaj wiersz ze składnią opcji TIMEOUT lub TIMEOUTALL.

3 Wykonaj **ponowne odczytanie/uruchomienie** serwera licencji.

Uwaga: Więcej informacji na temat łączenia licencji można znaleźć w artykule **Łączenie licencji**.

1.6.7.6 Raport wykorzystania licencji sieciowych

Możliwości sprawdzenia wykorzystania licencji sieciowej:

- W interfejsie internetowym RLM
- Przejdź do http://localhost:5054/ i przejdź do **Status** > **Użycie licencji** > **bricsys**.
- W pliku **bricsys.dlog** (zawiera informacje o wejściu/wyjściu)

  Plik ten znajduje się w folderze RLM: *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.
- Korzystanie z opcji REPORTLOG
- Opcja ta opisana jest na stronach 66 i 90 w Administracja licencji RLM instrukcji i należy ją dodać do pliku **bricsys.opt** w następujący sposób:

  ```
  REPORTLOG +D:\twoja_ścieżka\nazwa_raportu.log
  ```

  Uwaga:

  - Po dodaniu opcji należy wykonać operację ponownego załadowania/ponownego uruchomienia serwerów.
  - Znak + oznacza, że nowe dane zostaną dołączone do pliku, w przeciwnym razie plik zostanie nadpisany.
- Korzystanie z oprogramowania innej firmy
-
  - Pakiet administracyjny licencji RLM
  - Przeglądaj do https://support.reprisesoftware.com/support/admin/license-administration-bundle/
  - Raport JTB Flex
  - Przeglądaj do https://jtbworld.com/jtb-flexreport

1.6.7.7 Migracja licencji sieciowej na inny serwer

Wykonaj następujące czynności:

1 Unieważnij licencję. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Cofnięcie licencji BricsCAD**

(ograniczone działanie).

2 Aktywuj licencję na nowym serwerze. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Aktywacja online (licencja sieciowa)**.

3 Zamknij menadżera licencji na starym serwerze i usuń plik licencji na starym serwerze.

Uwaga: Możliwość unieważnienia jest ograniczona do dwóch na klucz. Skontaktuj się z pomocą techniczną, jeśli nie możesz unieważnić licencji.

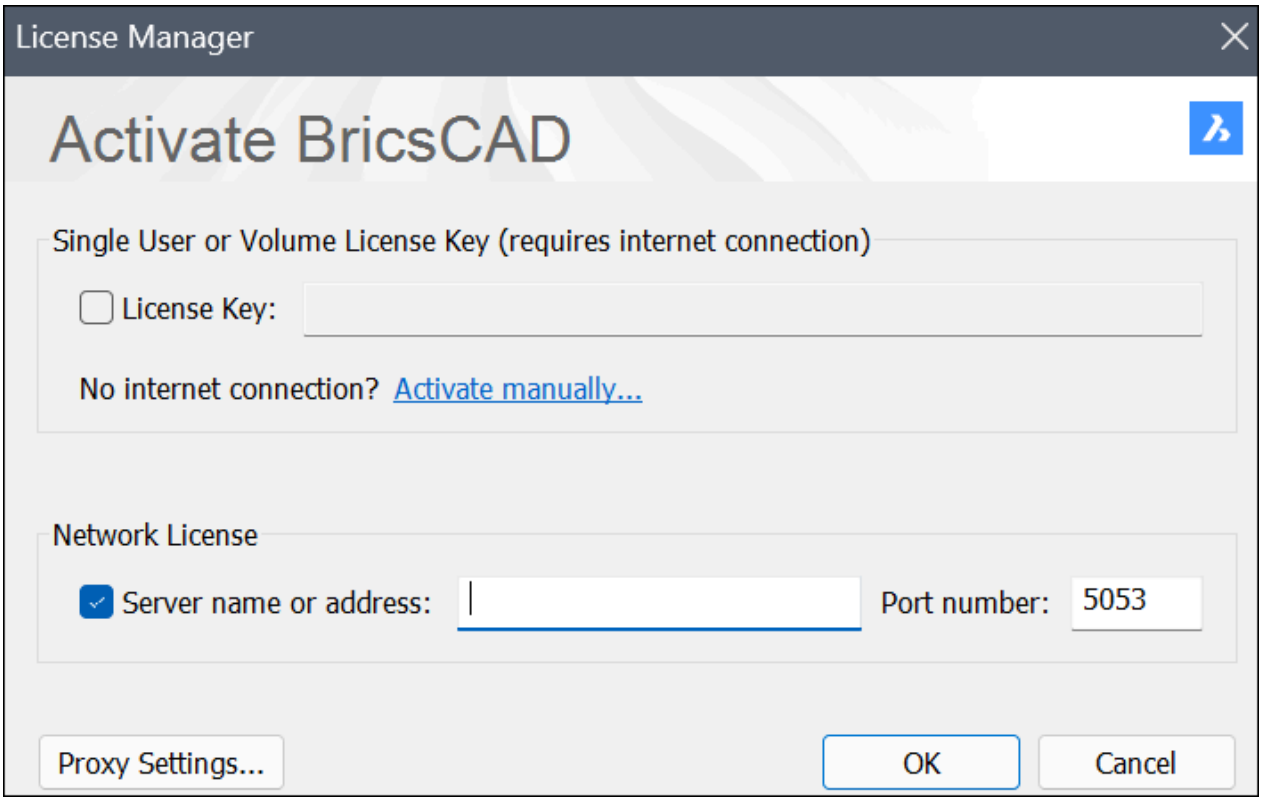
1.6.8 Korzystanie z licencji sieciowej w BricsCAD

1.6.8.1 Korzystanie z licencji sieciowej na komputerze klienckim

1 Po aktywowaniu licencji sieciowej na serwerze licencji wykonaj jedną z następujących czynności na komputerze klienckim:

1
- Jeśli zaczniesz BricsCAD po raz pierwszy kliknij **Aktywuj licencję** przycisk w **BricsCAD** okno dialogowe.
- Jeśli chcesz zastąpić istniejącą licencję, uruchom polecenie MENADŻERLICENCJI, kliknij **Zarządzaj licencją** i kliknij **Modyfikować**.

2 Wybierz **Licencja sieciowa** opcja w **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** okno dialogowe.

3 Wpisz nazwę hosta lub adres IP serwera licencji w polu **Nazwa lub adres serwera** pole. W razie potrzeby zmień numer portu w **Numer portu** pole.

Uwaga: Jeśli komputer jest połączony z serwerem licencji przez serwer proxy, kliknij przycisk **Ustawienia proxy**, aby skonfigurować ustawienia proxy dla licencji sieciowej.

4 Kliknij przycisk **OK** .

1.6.8.2 Roaming a Network license

A network license can be roamed on a client computer to use BricsCAD without a connection to the Network license server (for example, to work outside the office or at home).

The license can be used in roaming for a specified number of days. After this period, the license is automatically checked back in to the Network license server. If necessary, you can return the roaming license to the license server earlier.

Steps for roaming a network license and returning the roamed license to the server

Note: Make sure you are connected to the server before roaming or returning the network license.

1 Launch BricsCAD.

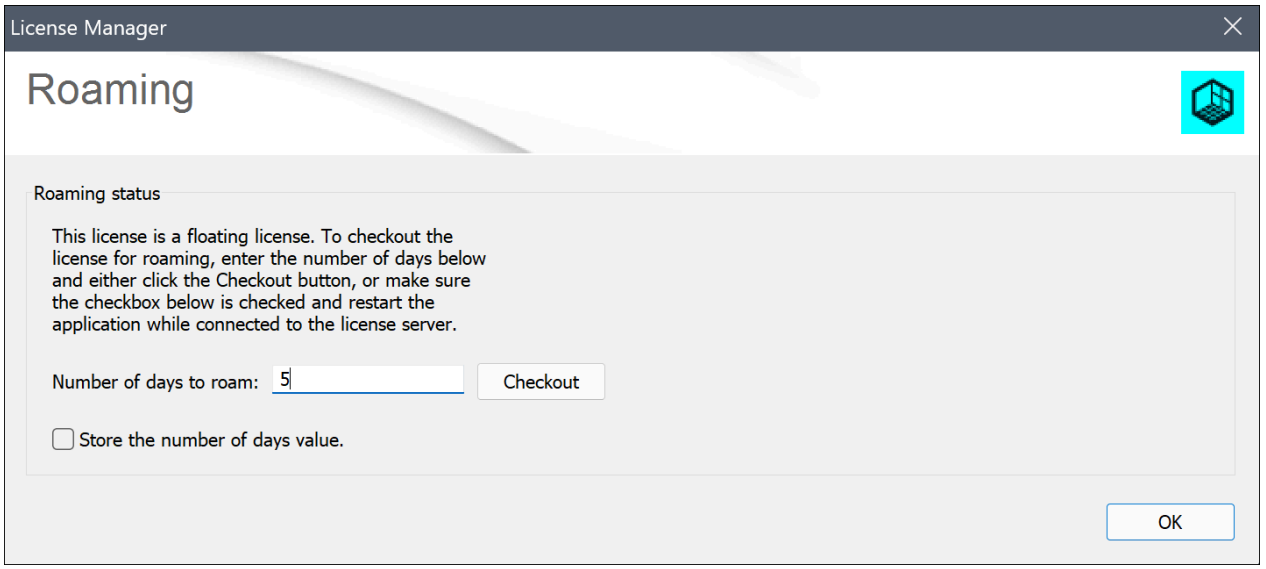
2 Launch the LICENSEMANAGER command to open the **BricsCAD License Manager** dialog box.

3 Click the **Manage License** button to open the **License Manager** > **Licensing Information** dialog box.

4 Click the **Roaming...** button to open the **License Manager** > **Roaming** dialog box.

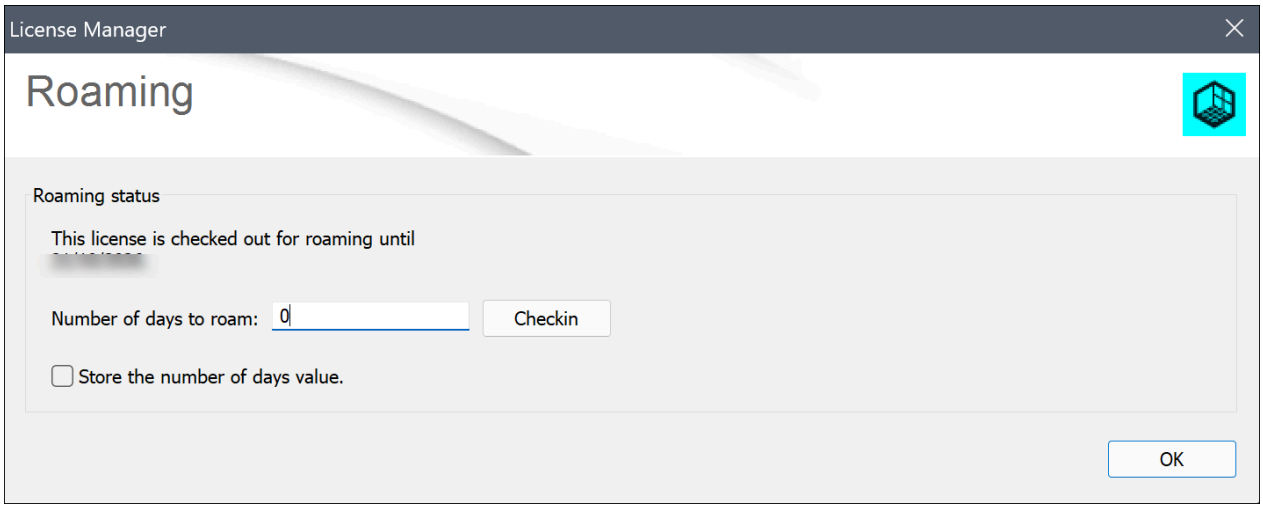
The **Roaming status** section displays whether your license is checked out for roaming or not, and allows you to change these settings.

- To roam a network license on a client computer you are prompted to enter the desired number of days to check out the roaming license, then click the **Checkout** button.

Note: Select **Store the number of days value** if you want to automatically refresh the roaming period when your computer is connected to the server.

- To return a roamed network license on the server, you are prompted to click the **Checkin** button.

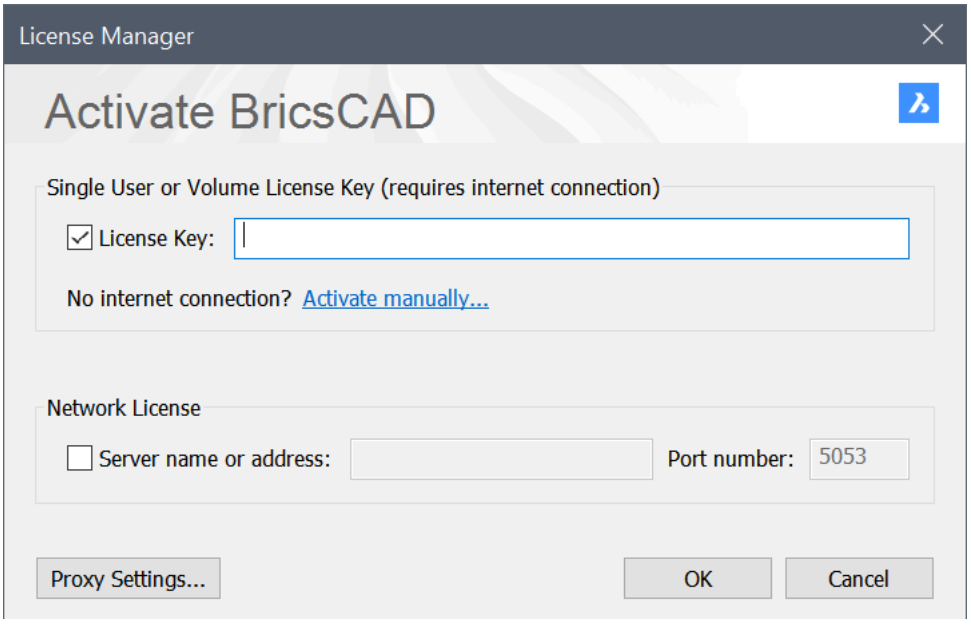

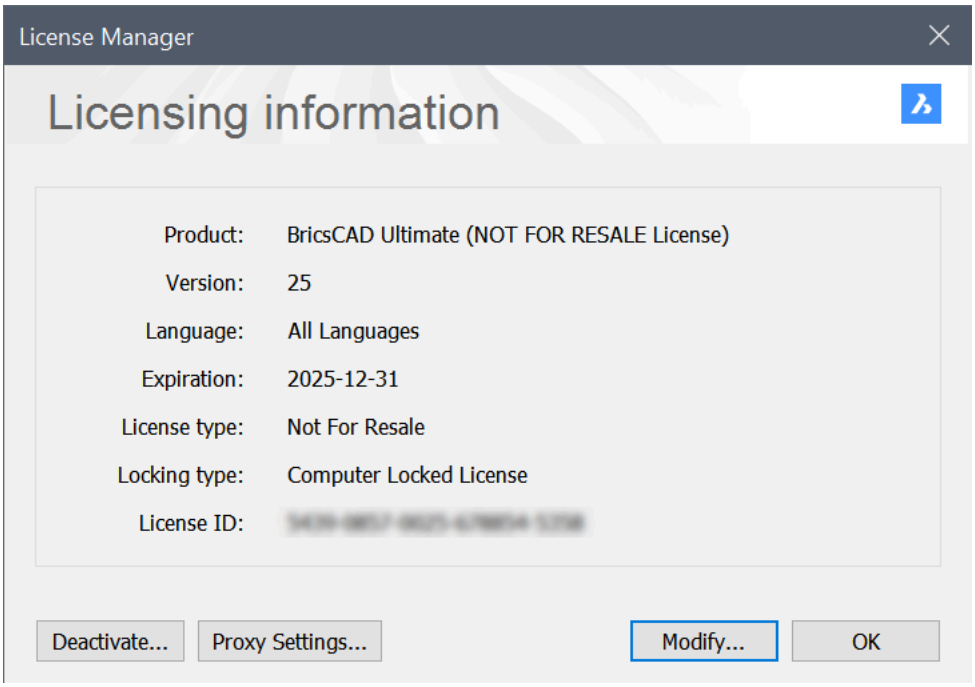
Important: Restart BricsCAD to apply the changes.

1.6.8.3 Ustawienia proxy na komputerze klienckim

1 Konfiguracja ustawień proxy

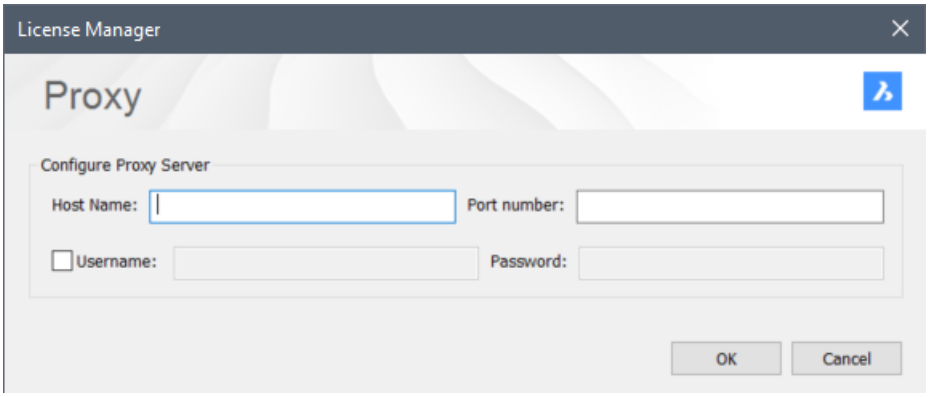
1 Kliknij przycisk **Ustawienia proxy...** w aplikacji **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** lub w oknie dialogowym **Informacje licencyjne**.

Menedżer licencji **Menedżer licencji** > **Proxy** zostanie otwarte okno dialogowe.

2 Wypełnij niezbędne pola w **Menedżer licencji** > **Proxy** w oknie dialogowym License Manager Proxy.

3 Kliknij przycisk **OK**, aby kontynuować.

Uwaga:

- Konfiguracja ustawień proxy pozostaje aktywna tylko dla bieżącej sesji BricsCAD. Jeśli zajdzie potrzeba ponownej aktywacji lub dezaktywacji licencji w przyszłej sesji, konieczne będzie ponowne skonfigurowanie ustawień serwera proxy.
- Serwer proxy można również skonfigurować w sekcji **Ustawienia proxy** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

2 Konfiguracja ustawień proxy na stałe do użytku z licencją sieciową

Jeśli używasz licencji sieciowej, BricsCAD musi łączyć się z serwerem licencji za każdym razem, gdy sesja jest otwierana. W związku z tym ustawienia serwera proxy muszą być skonfigurowane na stałe.

Postępuj w następujący sposób na komputerze, na którym działa BricsCAD

1 Utwórz zmienną **HTTP_PROXY**: HTTP_PROXY=[LicenseServer]:[PortNumber].

2 (Opcjonalnie) Jeśli serwer proxy obsługuje uwierzytelnianie podstawowe, utwórz zmienną **HTTP_PROXY_CREDENTIALS** : HTTP_PROXY_CREDENTIALS = [nazwa użytkownika]: [hasło]

1.6.9 Kompletny przewodnik po Licencjonowaniu sieciowym

1.6.9.1 Complete guide to Network licensing using NWLS V1.1.0

1 1. About Network licenses

2 2. Overview of licensing options

3 2.1. License levels

Dostępnych jest 5 poziomów licencji BricsCAD:

- BricsCAD Lite
- BricsCAD Pro
- BricsCAD BIM
- BricsCAD Mechanical
- BricsCAD Ultimate

Aby zobaczyć szczegółowe porównanie każdego poziomu licencji, przejdź do Porównaj poziomy produktów BricsCAD.

4 2.2. License types

Istnieją 2 typy licencji dla BricsCAD:

- Dożywotnia licencja.
- Licencja subskrypcyjna.

5 Dożywotnia licencja

Kupując licencję wieczystą, jesteś właścicielem oprogramowania. BricsCAD edycje działają w systemach Microsoft Windows, macOS i Linux.

Jeśli chcesz aktualizować swoje oprogramowanie, masz dwie możliwości:

- Opcja BricsCAD Maintenance obejmuje automatyczne aktualizacje i wsparcie.
- Zakup ulepszeń według własnego uznania.

6 Licencja subskrypcyjna

Wybierając opcję subskrypcji, masz dostęp do najnowszej wersji BricsCAD przez 1 rok. Obejmuje priorytetowe wsparcie i dostęp do wszystkich nowych wersji, które zostaną wydane w czasie, gdy subskrypcja jest aktywna.

7 3. Setting up a Network License Server

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Sieciowy serwer licencji Bricsys. The server then distributes the license seats.

8 3.1. On Windows

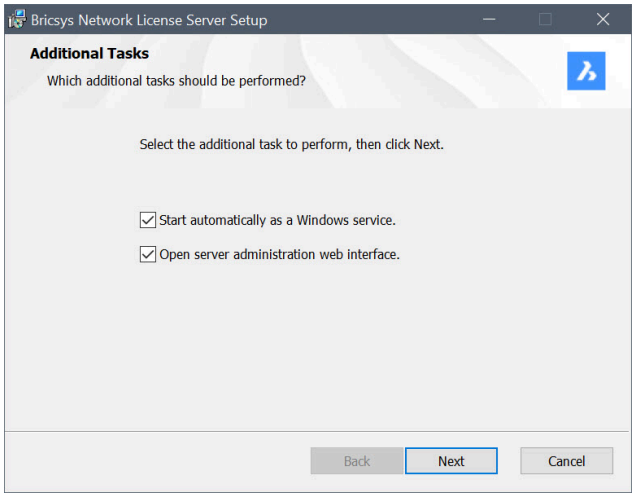
9 Downloading the Sieciowy serwer licencji Bricsys

The Sieciowy serwer licencji Bricsys contains a custom RLM 15.2 server and the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys. See more information in the Bricsys Network License Server - Release Notes.

Download the Sieciowy serwer licencji Bricsys (Windows) from here.

10Installing the Sieciowy serwer licencji Bricsys

In the **Bricsys Network License Server Setup** dialog box, make sure to select all the checkboxes.

After the installation:

- The **Bricsys Network License Manager** dialog box opens and you can enter your network license to activate it. For more information, see the **Online activation (Network license)** article.
- The **Reprise License Server Administration** web interface opens.

  Starting with RLM V15.1, default log in credentials are created.

  Important: You must change the default password after logging in using the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), otherwise the license server will automatically shut down in 10 minutes.

  To change the default password:

  a Go to the RLM web UI (localhost:5054).
  b Log in with the default credentials.
  c Click the **Change Password** button in the left-side menu and create a new password.
  d Restart the computer or restart the RLM service from OS Services.

  Note: When upgrading from the old versions of RLM (14 and earlier), the old password file (rlm.pw) is no longer valid. To fix this, you must delete the old rlm.pw file and create a new one.

You can also install Sieciowy serwer licencji Bricsys from the Command line using a terminal (for example, Command Prompt or PowerShell).

Example

msiexec /qb /i "<FullPath>\Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.msi" INSTALLSERVICE=1 OPENWEBINTERFACE=1

- Replace <FullPath> with the path where Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.msi was downloaded.
- INSTALLSERVICE=1 sets the RLM automatically as a Windows service.
- OPENWEBINTERFACE=1 opens the server administration web interface (localhost:5054).

The Sieciowy serwer licencji Bricsys is installed by default in *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.

113.2. On Linux

12Downloading and installing the Sieciowy serwer licencji Bricsys

1 Download Sieciowy serwer licencji Bricsys (Linux) from here.

The Sieciowy serwer licencji Bricsys contains a custom RLM 15.2 server and the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys. See more information in the Bricsys Network License Server - Release Notes.

2 Extract **Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.tgz** to any folder (Terminal: tar xvzf Bricsys-NetworkLicenseServer-V1.1.0-1.tgz -c <path>).

3 Go to that folder and start the Reprise License Manager (RLM) application (Terminal: ./rlm).

Note: If the ./rlm execution fails due to permissions, try running sudo chmod u+x rlm to give execution permissions to the RLM file.

4 Change the default password of the RLM login.

5 ***Important:*** A default user with the username *admin* and password *admin* is created. You must change the default password, otherwise the license server will automatically shut down in 10 minutes.

To change the default password:

a Go to the RLM web UI (localhost:5054).

b Log in with the default credentials.

c Click the **Change Password** button in the left-side menu and create a new password.

6 Create the RLM system service using the steps outlined in the Readme.txt file in the installation folder.

7 Run the launcher (Terminal: ./NetworkLicenseManager.sh). The Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys opens, and you can activate or update your network license key.

Troubleshooting

If you encounter an error on Ubuntu 22.04 when starting the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys, install the extra package **libxcb-cursor0** (Terminal: sudo apt install libxcb-cursor0).

134. Working with Network licenses

144.1. Activate

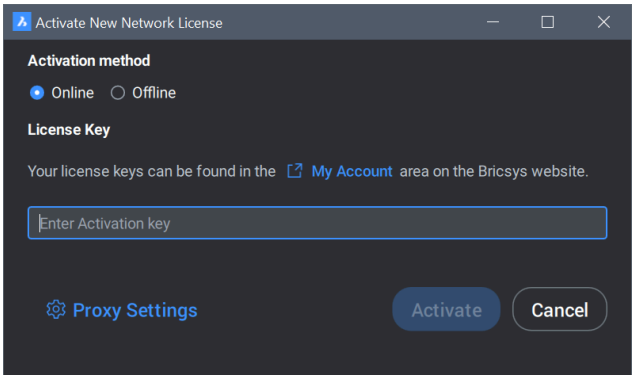
Note: We recommend the online activation (requires an internet connection). If your computer is not connected to the internet, you can activate the license manually via another computer connected to the internet.

Steps for Online activation

1 Open the **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys** (click the shortcut on the desktop or in the operating system Start menu).

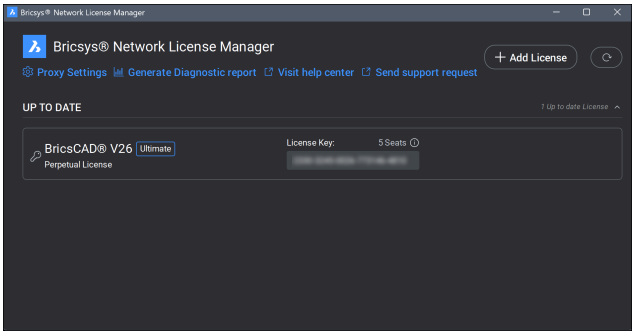
2 The **Activate New Network License** dialog box opens.

Enter the network license in the **Enter Activation key** field and click **Activate**. Use the license key from your BricsCAD account. See also the **Where can I find my licenses?** article.

Note: If an active license is detected on your system, the **Bricsys Network License Manager** dialog box opens.

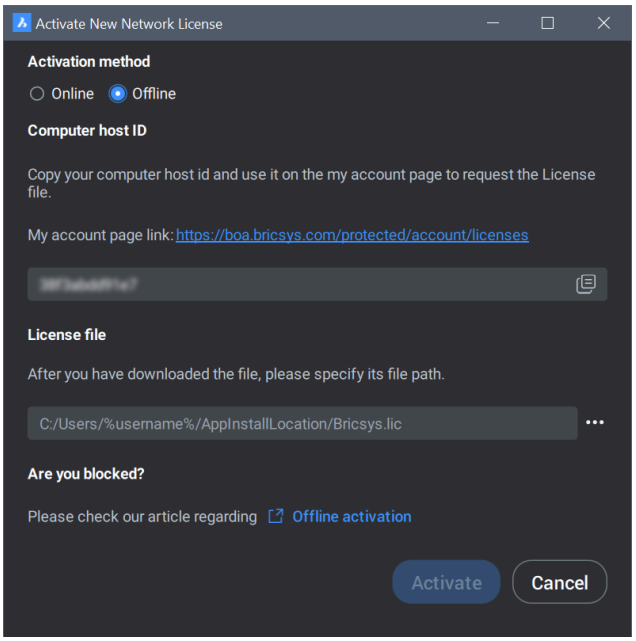
Click the Add License button to open the Activate New Network License dialog box.

Steps for Offline/manual activation

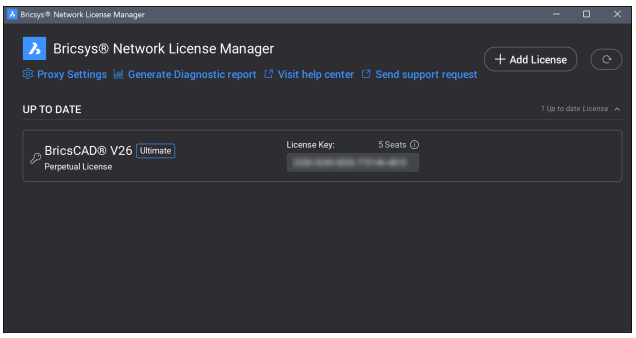
1 Open the **Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys** (click the shortcut on the desktop or in the operating system Start menu).

2 The **Activate New Network License** dialog box opens. Select the **Offline** option.

Note: If an active license is detected on your system, the **Bricsys Network License Manager** dialog box opens.

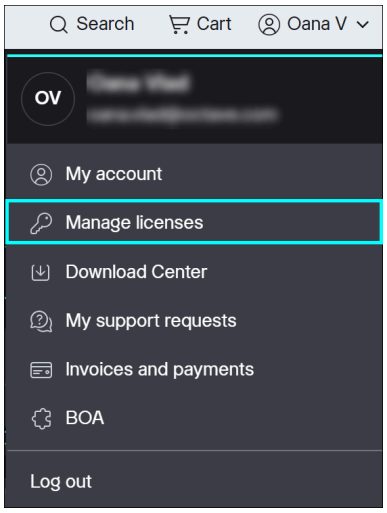
Click the Add License button to open the Activate New Network License dialog box.

3 Copy the full content of the **Computer Hostid** field and use it to generate the license file.

Note: To generate the license file:

- Log in to the BricsCAD website using the BricsCAD account of your company that is associated with the network license. Contact your account manager if needed.
- Click your name in the upper right corner and select **Manage licenses** from the menu.

- Click the pencil icon (✎). The **License details** page displays.
- Click **Manual activation**.
- In the **Host ID** field, paste the host ID of the computer you installed the Sieciowy serwer licencji Bricsys on.
- Click the **Activate** button.

  A license file is generated and available for download.
- Click the **Download License File** button.

  The license file **BricsCAD.lic** is downloaded to your default download folder.

4 In the **Activate New Network License** dialog box specify the downloaded license file path. Click the browse button to open the **Select BricsCAD license** dialog box, select the LIC file and click **Open**.

5 Click the **Activate** button to activate the license offline.

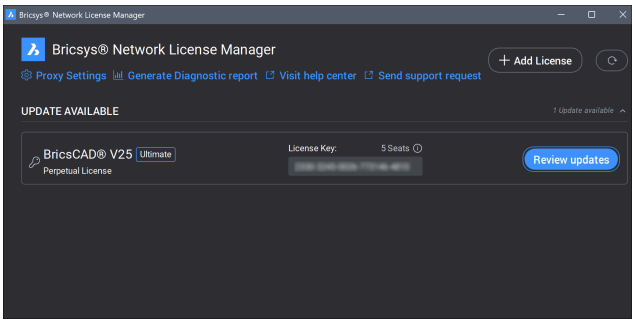
154.2. Upgrading your license or extending your subscription

BricsCAD license upgrades no longer generate new license keys. Your current license key remains valid for future upgrades.

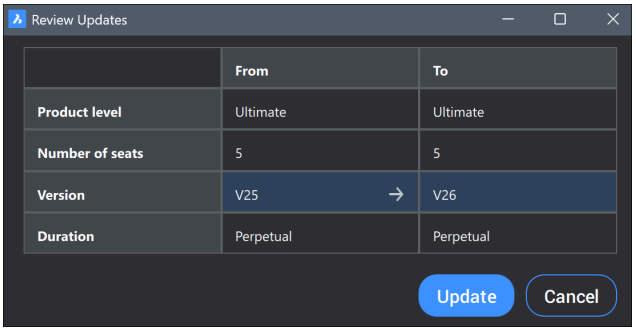
To upgrade the network license, you must have the Sieciowy serwer licencji Bricsys installed. For the installation procedure, see the **Setting up a Network license server** article dedicated to your operating system.

1 Open the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys (click the shortcut on the desktop or in the operating system Start menu).

2 Check the **UPDATE AVAILABLE** section in the **Bricsys Network License Manager** dialog box.

3 Click the **Review updates** button. The **Review Updates** dialog box displays a preview of the license updates.

4 Click the **Update** button to update the license on your Network license server.

Note: If the Network license server does not have an internet connection, see the **Offline/manual activation (Network license)** article.

Important: Make sure you permanently delete all copies (including copies of older licenses files) of the BricsCAD network license files that are currently on your companies' servers (including those of your employees, contractors, etc.) in excess of those that you are entitled to. This means that you need to ensure that even copies of old network licenses which have been upgraded to newer versions are deleted.

164.3. Using the Menedżer Licencji Sieciowej Bricsys in terminal mode

1 Open a terminal with administrator rights.

2 Navigate to the Sieciowy serwer licencji Bricsys installation directory.

3 Input:

4
- On Windows: NetworkLicenseManager.com <option>
- On Linux: ./NetworkLicenseManager.sh <option>

Available options and arguments

- -h displays the available options.
- -id displays the host ID of this machine.
- -l lists the available network license keys.
- -a <licensekey> activates a specific network license key.
- -u <licensekey> updates a specific network license key.

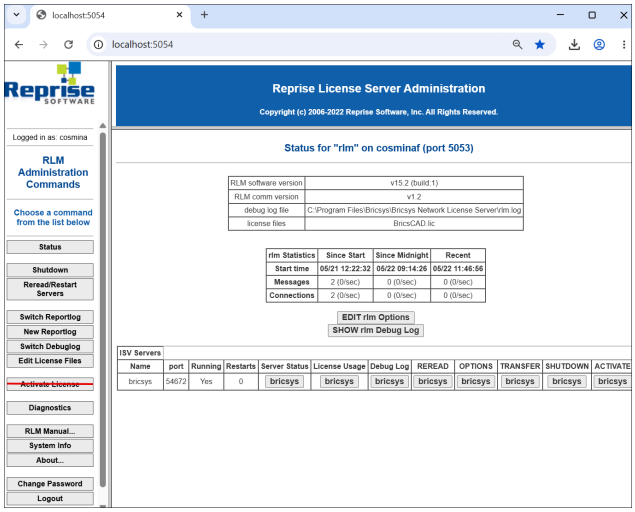
- -r <licensekey> reviews the update options for a specific network license key.
- -p <hostname><portnumber><username><password> sets the proxy settings (use "" for empty argument values).

175. Network license administration

18Checking the license and server status

1 In the RLM web UI (localhost:5054) click the**Status**button on the left-side menu to display the**Status for "rlm"**page.

2 Click the **bricsys** button in the **Server Status** column of the **ISV Servers** table to view the status of the network licenses.

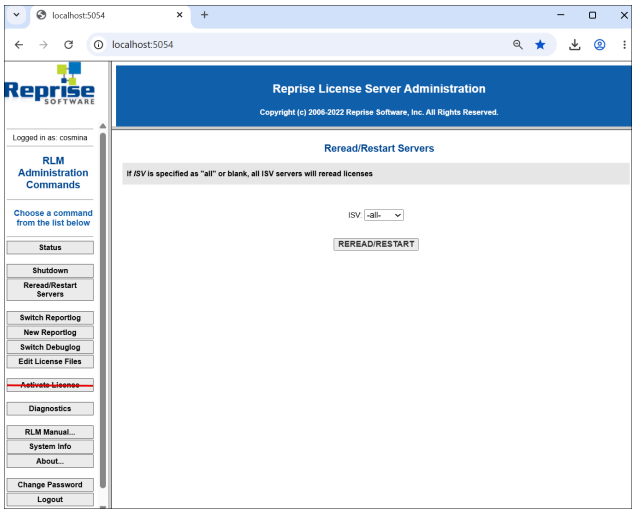

19Rereading / Restarting the server

Important: Restart the server after making any changes to the bricsys.opt or license files.

1 In the RLM web UI (localhost:5054) click the**Reread/Restart Servers**button on the left-side menu to display the**Reread/Restart Servers**page.

2 Click the **REREAD/RESTART** button to restart the server and reread the modified files.

Note: For more information see the Reprise Documentation. Choose your RLM version, then click **Next** and go to the **The RLM Web Server** section.

205.1. Advanced configurations

215.2. License pooling

225.3. Network license usage report

Możliwości sprawdzenia wykorzystania licencji sieciowej:

- W interfejsie internetowym RLM
- Przejdź do http://localhost:5054/ i przejdź do **Status** > **Użycie licencji** > **bricsys**.
- W pliku **bricsys.dlog** (zawiera informacje o wejściu/wyjściu)

  Plik ten znajduje się w folderze RLM: *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.
- Korzystanie z opcji REPORTLOG
- Opcja ta opisana jest na stronach 66 i 90 w Administracja licencji RLM instrukcji i należy ją dodać do pliku **bricsys.opt** w następujący sposób:

  ```
  REPORTLOG +D:\twoja_ścieżka\nazwa_raportu.log
  ```

  Note:

  - Po dodaniu opcji należy wykonać operację ponownego załadowania/ponownego uruchomienia serwerów.
  - Znak + oznacza, że nowe dane zostaną dołączone do pliku, w przeciwnym razie plik zostanie nadpisany.
- Korzystanie z oprogramowania innej firmy
- - Pakiet administracyjny licencji RLM
  - Przeglądaj do https://support.reprisesoftware.com/support/admin/license-administration-bundle/
  - Raport JTB Flex

- Przeglądaj do https://jtbworld.com/jtb-flexreport

235.4. Migrating a Network license to another server

Wykonaj następujące czynności:

1 Unieważnij licencję. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Cofnięcie licencji BricsCAD (ograniczone działanie)**.

2 Aktywuj licencję na nowym serwerze. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Aktywacja online (licencja sieciowa)**.

3 Zamknij menadżera licencji na starym serwerze i usuń plik licencji na starym serwerze.

Note: Możliwość unieważnienia jest ograniczona do dwóch na klucz. Skontaktuj się z pomocą techniczną, jeśli nie możesz unieważnić licencji.

246. Installing BricsCAD

Navigate to Download BricsCAD and download the installer.

256.1. Interactive installation

Kroki instalacji interaktywnej

1 Kliknij dwukrotnie plik instalatora.

2 Kliknij **Dalej**.

3 Zaznacz pole wyboru, aby zaakceptować **Umowa licencyjna**.

4 Kliknij **Dalej**.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

6
- Zaakceptuj domyślny folder instalacyjny.
- Kliknij przycisk **Zmień...** i wybierz folder instalacyjny.

7 Kliknij **Dalej**.

8 Kliknij **Zainstaluj**, aby rozpocząć instalację.

9 Wybierz, czy chcesz dodać skrót na pulpicie i / lub wyświetlać informacje o wersji po zakończeniu procesu instalacji.

10 Kliknij **Dalej**.

11 Kliknij**Zakończ**, aby zakończyć proces instalacji.

266.2. Silent installation

277. Using a Network license in BricsCAD

287.1. Using a Network license on a client computer

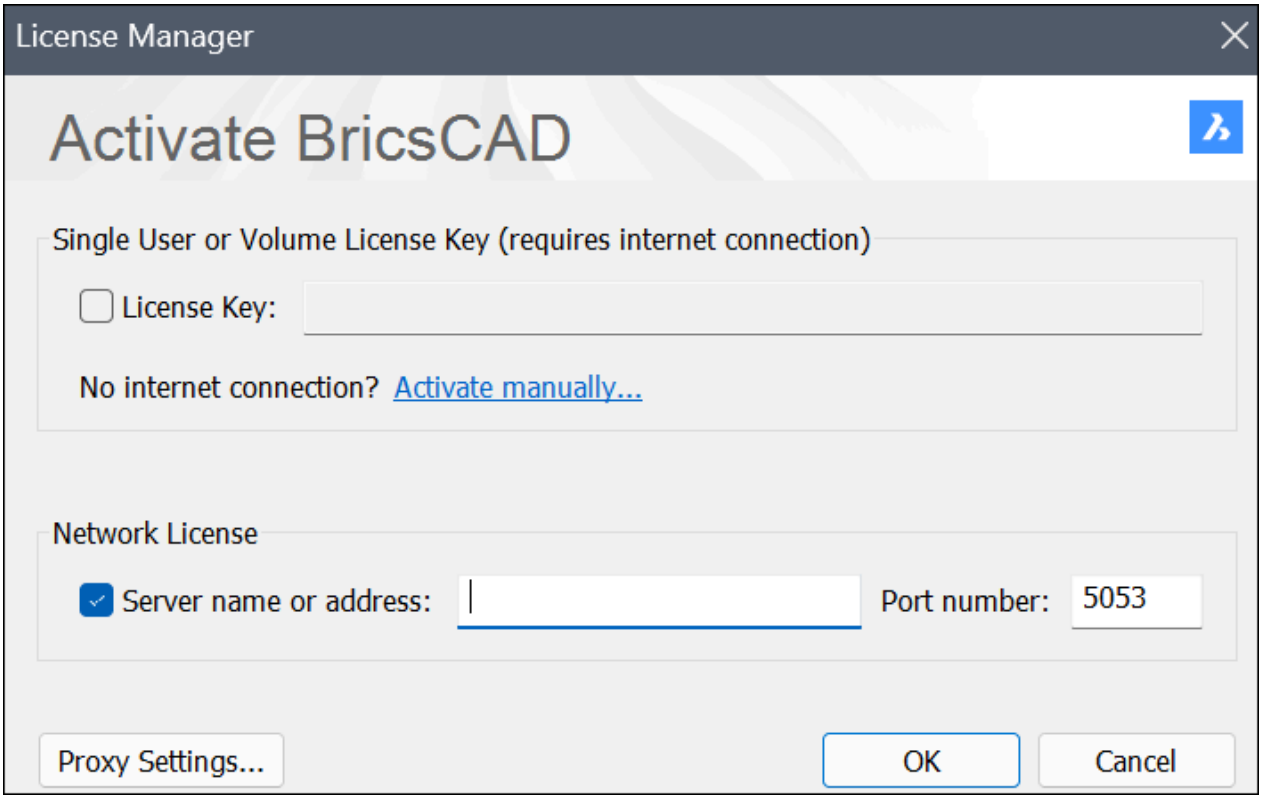
1 Po aktywowaniu licencji sieciowej na serwerze licencji wykonaj jedną z następujących czynności na komputerze klienckim:

1
- Jeśli zaczniesz BricsCAD po raz pierwszy kliknij **Aktywuj licencję** przycisk w **BricsCAD** okno

dialogowe.

- Jeśli chcesz zastąpić istniejącą licencję, uruchom polecenie MENADŻERLICENCJI, kliknij **Zarządzaj licencją** i kliknij **Modyfikować**.

2 Wybierz **Licencja sieciowa** opcja w **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** okno dialogowe.

3 Wpisz nazwę hosta lub adres IP serwera licencji w polu **Nazwa lub adres serwera** pole. W razie potrzeby zmień numer portu w **Numer portu** pole.

Note: Jeśli komputer jest połączony z serwerem licencji przez serwer proxy, kliknij przycisk **Ustawienia proxy**, aby skonfigurować ustawienia proxy dla licencji sieciowej.

4 Kliknij przycisk **OK** .

297.2. Roaming a Network license

A network license can be roamed on a client computer to use BricsCAD without a connection to the Network license server (for example, to work outside the office or at home).

The license can be used in roaming for a specified number of days. After this period, the license is automatically checked back in to the Network license server. If necessary, you can return the roaming license to the license server earlier.

Steps for roaming a network license and returning the roamed license to the server

Note: Make sure you are connected to the server before roaming or returning the network license.

1 Launch BricsCAD.

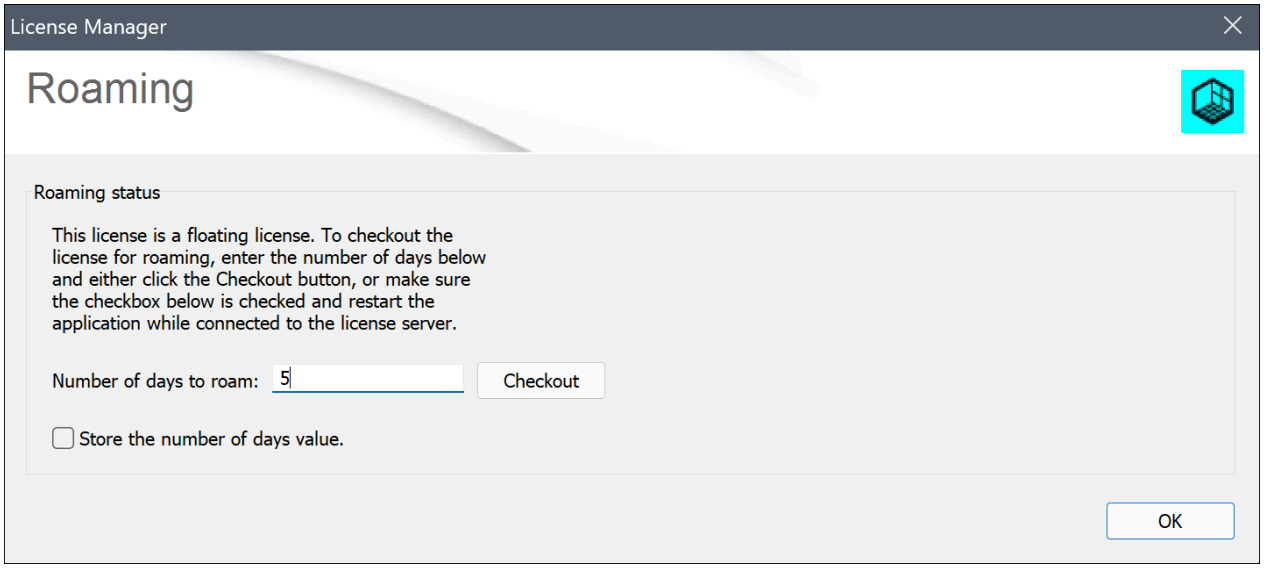
2 Launch the LICENSEMANAGER command to open the **BricsCAD License Manager** dialog box.

3 Click the **Manage License** button to open the **License Manager** > **Licensing Information** dialog box.

4 Click the **Roaming...** button to open the **License Manager** > **Roaming** dialog box.

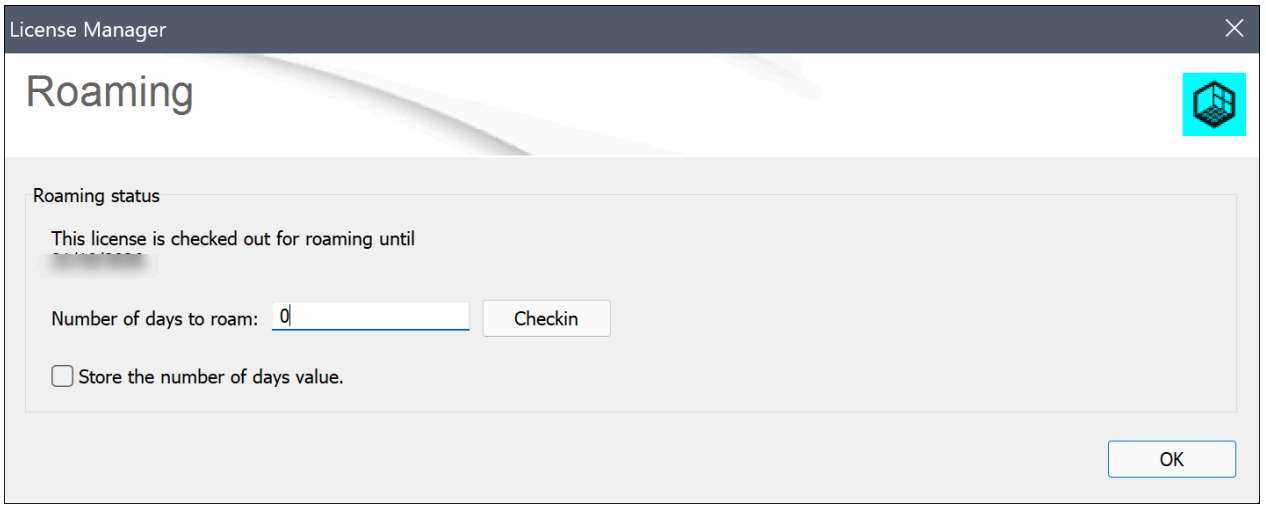
The **Roaming status** section displays whether your license is checked out for roaming or not, and allows you to change these settings.

- To roam a network license on a client computer you are prompted to enter the desired number of days to check out the roaming license, then click the **Checkout** button.

Note: Select **Store the number of days value** if you want to automatically refresh the roaming period when your computer is connected to the server.

- To return a roamed network license on the server, you are prompted to click the **Checkin** button.

Important: Restart BricsCAD to apply the changes.

308. Troubleshooting

For troubleshooting errors, please see the Error codes section from our Help Center.

Common errors:

- Licensing error -17 (BricsCAD cannot connect to the network license server)
- Licensing error -105 (Error reading from network)
- Licensing error -1005 (Key already used)
- Licensing error 2002 / 2009 / 2 (Error writing license file)

1.6.9.2 Complete guide to Network licensing using NWLS V2.0.0

1 1. About Network licenses

2 2. Overview of licensing options

3 2.1. License levels

Dostępnych jest 5 poziomów licencji BricsCAD:

- BricsCAD Lite
- BricsCAD Pro
- BricsCAD BIM
- BricsCAD Mechanical
- BricsCAD Ultimate

Aby zobaczyć szczegółowe porównanie każdego poziomu licencji, przejdź do Porównaj poziomy produktów BricsCAD.

4 2.2. License types

Istnieją 2 typy licencji dla BricsCAD:

- Dożywotnia licencja.
- Licencja subskrypcyjna.

5 Dożywotnia licencja

Kupując licencję wieczystą, jesteś właścicielem oprogramowania. BricsCAD edycje działają w systemach Microsoft Windows, macOS i Linux.

Jeśli chcesz aktualizować swoje oprogramowanie, masz dwie możliwości:

- Opcja BricsCAD Maintenance obejmuje automatyczne aktualizacje i wsparcie.
- Zakup ulepszeń według własnego uznania.

6 Licencja subskrypcyjna

Wybierając opcję subskrypcji, masz dostęp do najnowszej wersji BricsCAD przez 1 rok. Obejmuje priorytetowe wsparcie i dostęp do wszystkich nowych wersji, które zostaną wydane w czasie, gdy subskrypcja jest aktywna.

7 3. Setting up a Network License Server

It is recommended that a network/system administrator be responsible for downloading, deploying and configuring the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD. The server then distributes the license seats.

8 3.1. On Windows

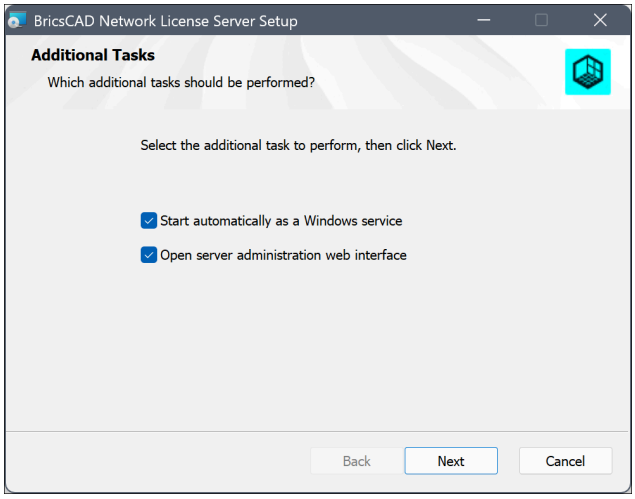
9 Downloading the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD

The Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD contains a custom RLM 17.1 server and the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD. See more information in the BricsCAD Network License Server - Release Notes.

Download the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD (Windows) from here.

10 Installing the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD

In the **BricsCAD Network License Server Setup** dialog box, make sure to select all the checkboxes.

After the installation:

- The **BricsCAD Network License Manager** dialog box opens and you can enter your network license to activate it. For more information, see the **Online activation (Network license)** article.
- The **Reprise License Server Administration** web interface opens.

  ***Important:* The connection is secure and encrypted**

  When the RLM web interface opens for the first time, the browser displays a "Your connection is not private" warning. Starting with RLM 16.0, the RLM Web Server uses HTTPS by default and uses a self-signed certificate. Because the browser cannot verify the identity of the server, it displays the security warning. However, the traffic between the browser and the server remains encrypted.

  Tip: To prevent this warning, replace the self-signed certificate with a certificate issued by a trusted internal or public Certificate Authority (CA). Deploying, maintaining, renewing, and updating trusted certificates is the network/system administrator responsibility.

  Follow these steps to access the web interface:

  a Click **Advanced**.

  b Click **Proceed to localhost** or **Continue to localhost** (the exact text depends on the browser).

c The **Reprise License Server Administration** log in page is displayed.

Note: When you first log in with the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), the system automatically redirects you to change the password. You cannot access the RLM web UI until you create a new password.

You can also install Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD from the Command line using a terminal (for example, Command Prompt or PowerShell).

Example

msiexec /qb /i "<FullPath>\BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.msi" INSTALLSERVICE=1 OPENWEBINTERFACE=1

- Replace <FullPath> with the path where BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.msi was downloaded.
- INSTALLSERVICE=1 sets the RLM automatically as a Windows service.
- OPENWEBINTERFACE=1 opens the server administration web interface (localhost:5054).

The Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD is installed by default in *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD Network License Server*.

113.2. On Linux

12Downloading and installing the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD

1 Download the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD (Linux) from here.

The Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD contains a custom RLM 17.1 server and the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD. See more information in the BricsCAD Network License Server - Release Notes.

2 Extract **BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.tgz** to any folder (Terminal: tar xvzf BricsCAD-NetworkLicenseServer-V2.0.0-1.tgz -c <path>).

3 Go to that folder and start the Reprise License Manager (RLM) application (Terminal: ./rlm).

Note: If the ./rlm execution fails due to permissions, try running sudo chmod u+x rlm to give execution permissions to the RLM file.

4 Go to the RLM web UI (localhost:5054).

5 ***Important:*** **The connection is secure and encrypted**

When the RLM web interface opens for the first time, the browser displays a "Your connection is not private" warning. Starting with RLM 16.0, the RLM Web Server uses HTTPS by default and uses a self-signed certificate. Because the browser cannot verify the identity of the server, it displays the security warning. However, the traffic between the browser and the server remains encrypted.

Tip: To prevent this warning, replace the self-signed certificate with a certificate issued by a trusted internal or public Certificate Authority (CA). Deploying, maintaining, renewing, and updating trusted certificates is the network/system administrator responsibility.

Follow these steps to access the web interface:

a Click **Advanced**.

b Click **Proceed to localhost** or **Continue to localhost** (the exact text depends on the browser).

c The **Reprise License Server Administration** log in page is displayed.

Note: When you first log in with the default credentials (username: *admin* and password: *admin*), the system automatically redirects you to change the password. You cannot access the RLM web UI until you create a new password.

6 Create the RLM system service using the steps outlined in the Readme.txt file in the installation folder.

7 Run the launcher (Terminal: ./NetworkLicenseManager.sh). The Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD opens, and you can activate or update your network license key.

Troubleshooting
If you encounter an error on Ubuntu 22.04 when starting the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD, install the extra package **libxcb-cursor0** (Terminal: sudo apt install libxcb-cursor0).

134. Working with Network licenses

144.1. Activate

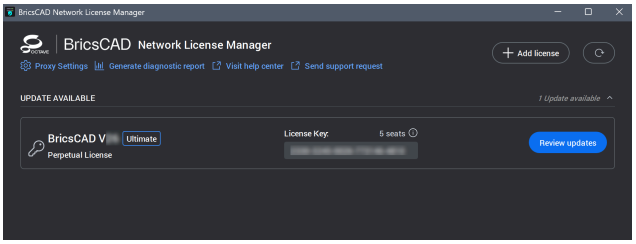
154.2. Upgrading your license or extending your subscription

BricsCAD license upgrades no longer generate new license keys. Your current license key remains valid for future upgrades.

To upgrade the network license, you must have the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD installed. For the installation procedure, see the **Setting up a Network license server** article dedicated to your operating system.

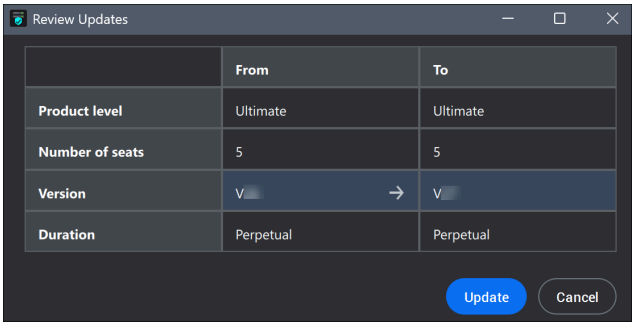
1 Open the **Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD** (click the shortcut on the desktop or in the operating system Start menu).

2 Check the **UPDATE AVAILABLE** section in the **BricsCAD Network License Manager** dialog box.

3 Click the **Review updates** button.

The **Review Updates** dialog box displays a preview of the license updates.

4 Click the **Update** button to update the license on your Network license server.

Note: If the Network license server does not have an internet connection, see the **Offline/manual activation (Network license)** article.

Important: Make sure you permanently delete all copies (including copies of older licenses files) of the BricsCAD network license files that are currently on the servers of your company (including those of your employees, contractors, etc.) in excess of those that you are entitled to. This means that you need to ensure that even copies of old network licenses which have been upgraded to newer versions are deleted.

164.3. Using the Menedżer Licencji Sieciowych BricsCAD in terminal mode

1 Open a terminal with administrator rights.

2 Navigate to the Serwer Licencji Sieciowej BricsCAD installation directory.

3 Input:

4
- On Windows: NetworkLicenseManager.com <option>
- On Linux: ./NetworkLicenseManager.sh <option>

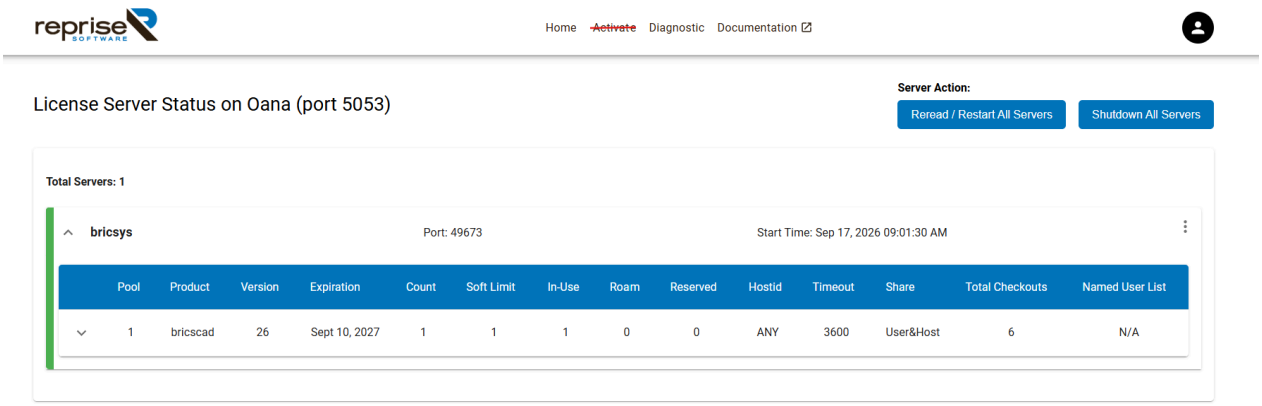
Available options and arguments

- -h displays the available options.
- -id displays the host ID of this machine.
- -l lists the available network license keys.
- -a <licensekey> activates a specific network license key.
- -u <licensekey> updates a specific network license key.
- -r <licensekey> reviews the update options for a specific network license key.
- -p <hostname><portnumber><username><password> sets the proxy settings (use "" for empty argument values).

175. Network license administration

18Checking the license and server status

In the RLM web UI (localhost:5054) the **License Server Status** page is displayed.

19Rereading / Restarting the server

Important: Restart the server after making any changes to the bricsys.opt or license files.

In the RLM web UI (localhost:5054), click the **Reread / Restart All Servers** button in the upper-right corner to restart the server and reread the modified files.

Note: For more information see the Reprise Documentation. Choose your RLM version, then click **Next** and go to the **The RLM Web Server** section.

205.1. Advanced configurations

215.2. License pooling

225.3. Network license usage report

Możliwości sprawdzenia wykorzystania licencji sieciowej:

- W interfejsie internetowym RLM
- Przejdź do http://localhost:5054/ i przejdź do **Status** > **Użycie licencji** > **bricsys**.
- W pliku **bricsys.dlog** (zawiera informacje o wejściu/wyjściu)

  Plik ten znajduje się w folderze RLM: *C:\Program Files\Bricsys\Bricsys Network License Server*.
- Korzystanie z opcji REPORTLOG
- Opcja ta opisana jest na stronach 66 i 90 w Administracja licencji RLM instrukcji i należy ją dodać do pliku **bricsys.opt** w następujący sposób:

  ```
  REPORTLOG +D:\twoja_ścieżka\nazwa_raportu.log
  ```

  Note:

  - Po dodaniu opcji należy wykonać operację ponownego załadowania/ponownego uruchomienia serwerów.
  - Znak + oznacza, że nowe dane zostaną dołączone do pliku, w przeciwnym razie plik zostanie nadpisany.
- Korzystanie z oprogramowania innej firmy
- - Pakiet administracyjny licencji RLM
  - Przeglądaj do https://support.reprisesoftware.com/support/admin/license-administration-bundle/
  - Raport JTB Flex
  - Przeglądaj do https://jtbworld.com/jtb-flexreport

235.4. Migrating a Network license to another server

Wykonaj następujące czynności:

1 Unieważnij licencję. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Cofnięcie licencji BricsCAD (ograniczone działanie)**.

2 Aktywuj licencję na nowym serwerze. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Aktywacja online**

(licencja sieciowa).

3 Zamknij menadżera licencji na starym serwerze i usuń plik licencji na starym serwerze.

Note: Możliwość unieważnienia jest ograniczona do dwóch na klucz. Skontaktuj się z pomocą techniczną, jeśli nie możesz unieważnić licencji.

246. Installing BricsCAD

Navigate to Download BricsCAD and download the installer.

256.1. Interactive installation

Kroki instalacji interaktywnej

1 Kliknij dwukrotnie plik instalatora.

2 Kliknij **Dalej**.

3 Zaznacz pole wyboru, aby zaakceptować **Umowa licencyjna**.

4 Kliknij **Dalej**.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

6
- Zaakceptuj domyślny folder instalacyjny.
- Kliknij przycisk **Zmień...** i wybierz folder instalacyjny.

7 Kliknij **Dalej**.

8 Kliknij **Zainstaluj**, aby rozpocząć instalację.

9 Wybierz, czy chcesz dodać skrót na pulpicie i / lub wyświetlać informacje o wersji po zakończeniu procesu instalacji.

10 Kliknij **Dalej**.

11 Kliknij**Zakończ**, aby zakończyć proces instalacji.

266.2. Silent installation

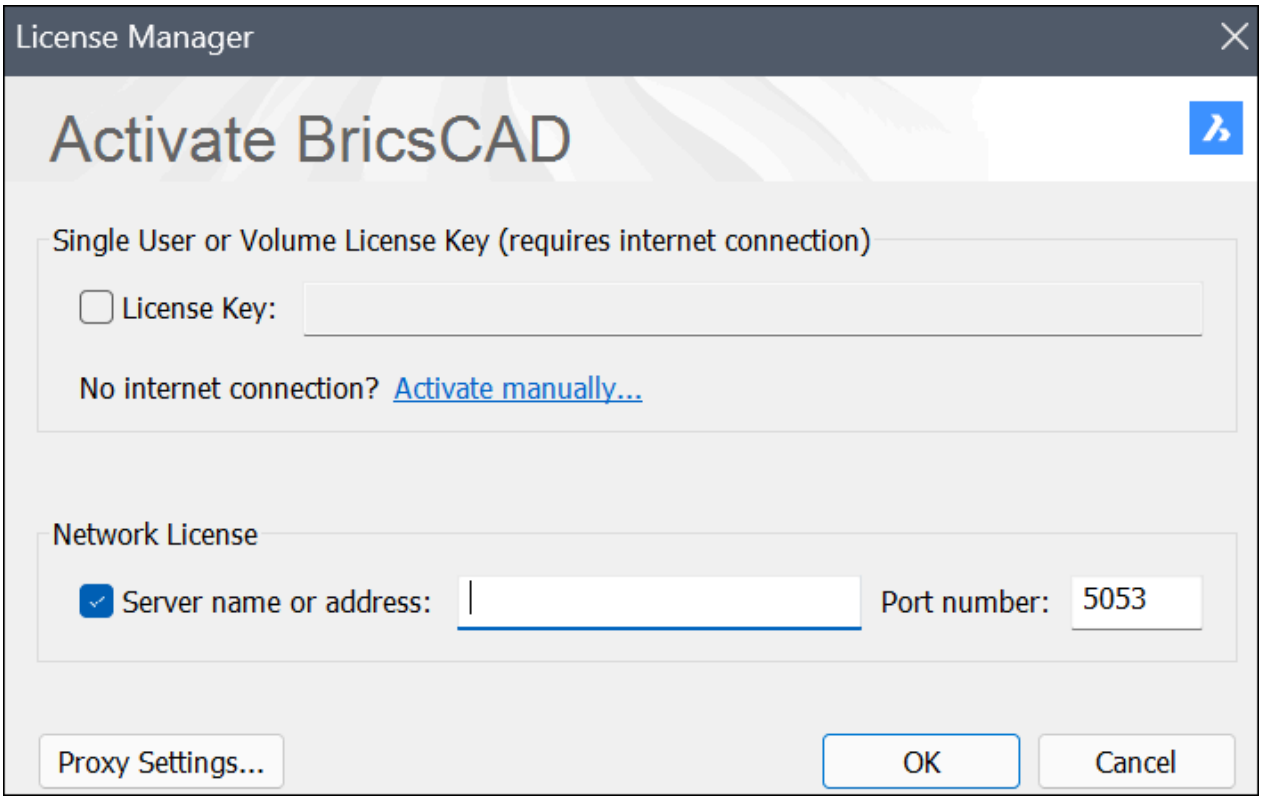
277. Using a Network license in BricsCAD

287.1. Using a Network license on a client computer

1 Po aktywowaniu licencji sieciowej na serwerze licencji wykonaj jedną z następujących czynności na komputerze klienckim:

1
- Jeśli zaczniesz BricsCAD po raz pierwszy kliknij **Aktywuj licencję** przycisk w **BricsCAD** okno dialogowe.
- Jeśli chcesz zastąpić istniejącą licencję, uruchom polecenie MENADŻERLICENCJI, kliknij **Zarządzaj licencją** i kliknij **Modyfikować**.

2 Wybierz **Licencja sieciowa** opcja w **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD** okno dialogowe.

3 Wpisz nazwę hosta lub adres IP serwera licencji w polu **Nazwa lub adres serwera** pole. W razie potrzeby zmień numer portu w **Numer portu** pole.

Note: Jeśli komputer jest połączony z serwerem licencji przez serwer proxy, kliknij przycisk **Ustawienia proxy**, aby skonfigurować ustawienia proxy dla licencji sieciowej.

4 Kliknij przycisk **OK** .

297.2. Roaming a Network license

A network license can be roamed on a client computer to use BricsCAD without a connection to the Network license server (for example, to work outside the office or at home).

The license can be used in roaming for a specified number of days. After this period, the license is automatically checked back in to the Network license server. If necessary, you can return the roaming license to the license server earlier.

Steps for roaming a network license and returning the roamed license to the server

Note: Make sure you are connected to the server before roaming or returning the network license.

1 Launch BricsCAD.

2 Launch the LICENSEMANAGER command to open the **BricsCAD License Manager** dialog box.

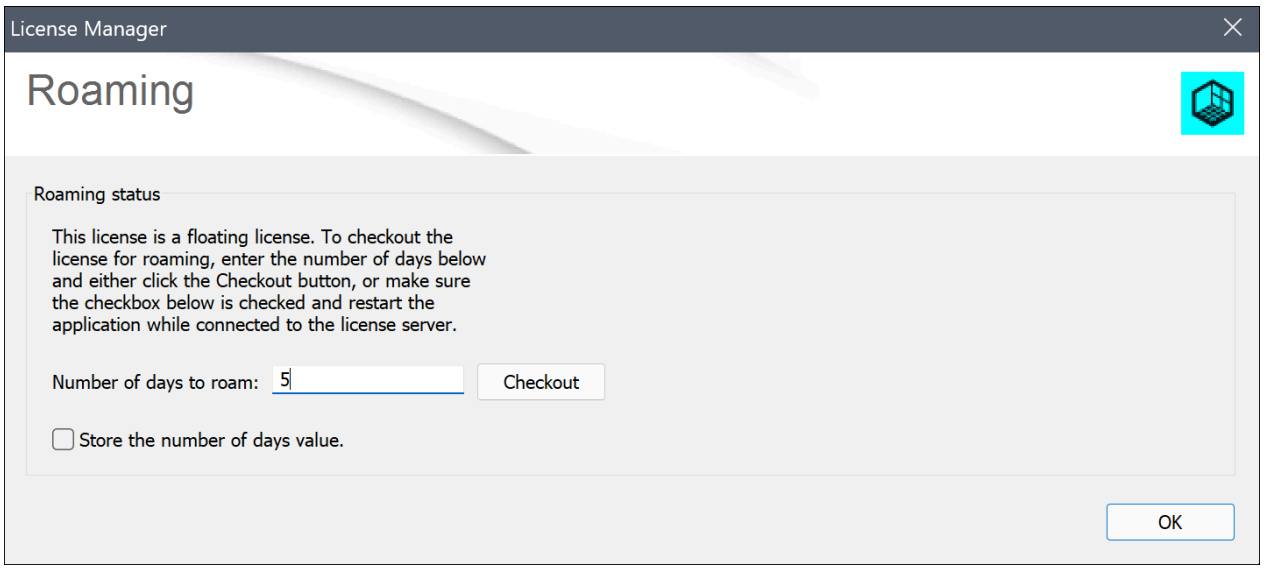
3 Click the **Manage License** button to open the **License Manager** > **Licensing Information** dialog box.

4 Click the **Roaming...** button to open the **License Manager** > **Roaming** dialog box.

The **Roaming status** section displays whether your license is checked out for roaming or not, and

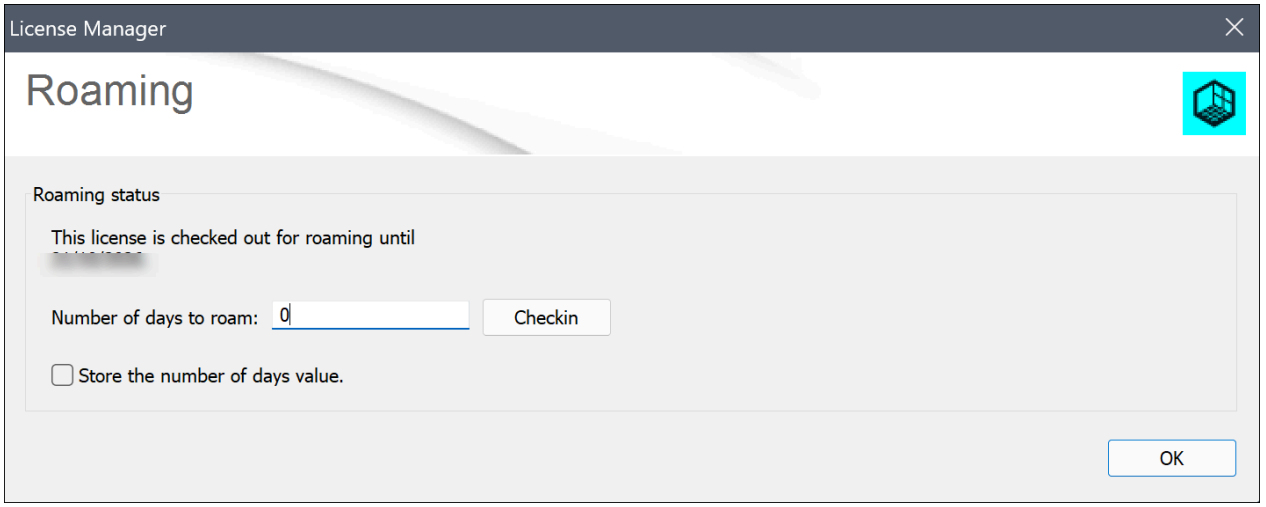
allows you to change these settings.

- To roam a network license on a client computer you are prompted to enter the desired number of days to check out the roaming license, then click the **Checkout** button.

Note: Select **Store the number of days value** if you want to automatically refresh the roaming period when your computer is connected to the server.

- To return a roamed network license on the server, you are prompted to click the **Checkin** button.

Important: Restart BricsCAD to apply the changes.

308. Troubleshooting

For troubleshooting errors, please see the Error codes section from our Help Center.

Common errors:

- Licensing error -17 (BricsCAD cannot connect to the network license server)

- Licensing error -105 (Error reading from network)
- Licensing error -1005 (Key already used)
- Licensing error 2002 / 2009 / 2 (Error writing license file)

2. Pierwsze kroki zBricsCAD

2.1 BricsCAD i AutoCAD® porównanie funkcji

W poniższych tabelach porównano BricsCAD funkcje z AutoCAD® funkcjami.

Rysunki							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Natywny format pliku DWG (do AutoCAD® 2026)	√	√	√	√	√	√	√
Ochrona hasłem DWG	√	√	√	√	√	-	-
eTransmit	√	√	√	√	√	√	√
Menadżer Zestawu Arkuszy	√	√	√	√	√	√	√
Ustawienia lokalizacji geograficznej	√	√	√	√	√	√	√
Mapy Esri ***Uwaga:*** BricsCAD udostępnia mapy Esri poprzez polecenie GEO-MAP.	√	√	√	√	√	√	√
Porównanie Rysunków	√	√	√	√	√	√	√
Współpraca w chmurze	√	√	√	√	√	√	√

Interfejs							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Motywy w ciemnych i jasnych kolorach	√	√	√	√	√	√	√
Standardowe polecenia branżowe, aliasy i zmienne	√	√	√	√	√	√	√
Klikalny wiersz poleceń z automatycznym uzupełnianiem	√	√	√	√	√	√	√
Strona startowa	√	√	√	√	√	√	√
Karty Plik (Rysunek)	√	√	√	√	√	√	√
Zakładki Model i Układ	√	√	√	√	√	√	√
Menedżer warstw	√	√	√	√	√	-	-
Pasek Menu	√	√	√	√	√	√	√
Paski Narzędzi	√	√	√	√	√	√	√
Wstążka	√	√	√	√	√	√	√
Palety Narzędzi	√	√	√	√	√	√	√
Kontekstowe menu prawego przycisku myszy	√	√	√	√	√	√	√
Kontekstowe menu Quad	√	√	√	√	√	-	-
Pasek Stanu	√	√	√	√	√	√	√
Obszary Robocze	√	√	√	√	√	√	√

Interfejs							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Okno dialogowe Ustawienia z możliwością wyszukiwania (SysVar)	√	√	√	√	√	-	-
Możliwość zablokowania interfejsu	√	√	√	√	√	√	√
Tryb czystego ekranu	√	√	√	√	√	√	√
Eksplorator Rysunku	√	√	√	√	√	-	-
Konfigurowalny interfejs użytkownika (CUI)	√	√	√	√	√	√	√
Panel Struktura	√	√	√	√	√	-	-

Zaznaczanie, przyciąganie i śledzenie							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Filtrowanie wyboru (SWYBIERZ)	√	√	√	√	√	√	√
Dodaj Wybrane	√	√	√	√	√	√	√
Wybierz Podobny	√	√	√	√	√	√	√
Jazda na rowerze selekcyjnym	√	√	√	√	√	√	√
Przyciąganie do punktów charakterystycznych (OSNAPs)	√	√	√	√	√	√	√

Zaznaczanie, przyciąganie i śledzenie							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Śledzenie Biegunowe	√	√	√	√	√	√	√
Przyciąganie 3D przecięcia Z	√	√	√	√	√	-	-
Najbliższy Dystans	√	√	√	√	√	-	-
Adaptacyjny Krok Siatki	√	√	√	√	√	-	-
Wykrywanie granic w czasie rzeczywistym	√	√	√	√	√	-	-
Dynamiczny LUW 2D	√	√	√	√	√	-	-
Dynamiczny LUW 3D	√	√	√	√	√	-	√

Narzędzia do rysowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Linia, polilinia, Polilinia 3D, splajn, półprosty, prosta	√	√	√	√	√	√	√
Wielowierszowe i wielokreskowe style	√	√	√	√	√	-	√
Okrąg, łuk, elipsa, łuk eliptyczny	√	√	√	√	√	√	√
Wielokąt, prostokąt, region, pierścień, punkt	√	√	√	√	√	√	√

Narzędzia do rysowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Helisa	√	√	√	√	√	-	√
Parametry i wiązania 2D	√	√	√	√	√	-	√
Automatyczne wiązanie 2D	√	√	√	√	√	1	1
Kalkulator	√	√	√	√	√	√	√

Narzędzia adnotacji							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Wymiary, style wymiarowania	√	√	√	√	√	√	√
Szybki Wymiar	√	√	√	√	√	√	√
Wielolinie odniesienia, style wielolinii odniesienia	√	√	√	√	√	√	√
Tekst, tekst wielowierszowy, style tekstu, edytor tekstu	√	√	√	√	√	√	√
Kreskowania, gradienty, edytor kreskowania / gradientu	√	√	√	√	√	√	√
Przykrycia	√	√	√	√	√	√	√
Chmura rewizyjna	√	√	√	√	√	√	√
Atrybuty, Edytor atrybutów	√	√	√	√	√	√	√

Narzędzia adnotacji							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Tabele, Style tabel	√	√	√	√	√	√	√
Pola	√	√	√	√	√	√	√
Wyodrębnianie danych	√	√	√	√	√	-	√
Łączenie danych	√	√	√	√	√	√	√
Skalowanie adnotacji	√	√	√	√	√	√	√
Pisownia	√	√	√	√	√	√	√
AutoCAD® Kompatybilność mechaniczna: odczyt, wyświetlanie, edycja, tworzenie	-	-	-	2	2	-	-

Narzędzia do edycji							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Przenoszenie, kopiowanie, obracanie, skalowanie, rozciąganie, odbicie lustrzane, wyrównywanie	√	√	√	√	√	√	√
Przytnij, wydłuż, wydłuż, przerwij, połącz	√	√	√	√	√	√	√
Zaokrąglanie, Fazowanie	√	√	√	√	√	√	√
Pełne zaokrąglenie, pełna faza	-	√	√	√	√	-	-

Narzędzia do edycji							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
KopiowanieNaprowadzane	√	√	√	√	√	-	-
PrzemieszczanieNaprowadzane	√	√	√	√	√	-	-
Edycja uchwytów	√	√	√	√	√	√	√
Panel Właściwości	√	√	√	√	√	√	√
Manipulator (3D Gizmo)	√	√	√	√	√	-	√
Kolejność rysowania	√	√	√	√	√	√	√
Cofnij dla każdej encji (historia właściwości)	√	√	√	√	√	-	-
Optymalizacja	√	√	√	√	√	-	-
Uprość	√	√	√	√	√	-	-
Rysunek Zarządzanie Zdrowiem	√	√	√	√	√	-	-

Narzędzia referencyjne							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Bloki, Edytor bloku	√	√	√	√	√	√	√
Bloki dynamiczne	3	3	3	3	3	√	√
Bloki skierowane w stronę kamery	√	√	√	√	√	-	-

Narzędzia referencyjne							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Blockify	√	√	√	√	√	4	4
Szyki asocjacyjne	√	√	√	√	√	√	√
DWG (ODN) Dołączanie, przycinanie, wiązanie i edycja	√	√	√	√	√	√	√
Załączanie i przycinanie plików PDF	√	√	√	√	√	√	√
Dołączanie, przycinanie i dopasowywanie obrazu z przezroczystością	√	√	√	√	√	√	√
Mapa Kolorów Chmury Punktów	-	√	√	√	√	-	√

Narzędzia wizualizacji							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Warstwy i stany warstw	√	√	√	√	√	√	√
Przezroczystość Elementów	√	√	√	√	√	√	√
Style Wizualne	√	√	√	√	√	-	√
LookFrom (ViewCube ™)	√	√	√	√	√	-	√
Dopasuj Perspektywę	√	√	√	√	√	-	-

Narzędzia wizualizacji							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Światła	-	√	√	√	√	-	√
Właściwości słońca	-	√	√	√	√	-	√
Materiały	-	√	√	√	√	-	√
Renderowanie	-	√	√	√	√	-	√
Edytor Animacji	-	√	√	√	√	-	-
Nawigacja instruktażowa 3D	-	√	√	√	√	-	√
Polecenie ŚCIEŻKANIM	-	√	√	√	√	-	√
Wbudowane bezpośrednie połączenie z Twinmotion/Unreal	-	√	√	√	√	-	-

Narzędzia do modelowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Modelowanie bryłowe oparte na ACIS	-	√	√	√	√	-	√
Modelowanie gleby i powierzchni	-	√	√	√	√	-	√
Prymitywne bryły	-	√	√	√	√	-	√
Siatka Prymitywy	-	√	√	√	√	-	√

Narzędzia do modelowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Polibryła	-	√	√	√	√	-	√
Union, Subtract, Intersect	-	√	√	√	√	-	√
Przenikanie	-	5	5	5	5	-	√
Wyciąganie, obracanie, wyciąganie po profilach, przeciąganie, zagęszczanie	-	√	√	√	√	-	√
Skręt	-	√	√	√	√	-	-
Zaokrąglanie, Fazowanie	-	√	√	√	√	-	√
Podział	-	√	√	√	√	-	√
Multi-plaster	-	√	√	√	√	-	-
T-Connect, L-Connect i Connect z najbliższymi narzędziami	-	√	√	√	√	-	-
Wyciągnij Krawędzie	-	√	√	√	√	-	√
Modelowanie Bezpośrednie (bez historii)	-	√	√	√	√	-	√
Modelowanie Deformowalne (Swobodne)	-	√	√	√	√	-	√
Audyt, uproszczenie	√	√	√	√	√	-	√
Solidify	√	√	√	√	√	-	-
Zszyj	-	√	√	√	√	-	√

Narzędzia do modelowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Parametry i wiązania 3D	-	√	√	√	√	-	√
Automatyczna Parametryzacja 3D	-	√	√	√	√	-	-
Blokowanie 3D i Blokowanie parametryczne	-	√	√	√	√	-	-
Tabele projektowania parametrycznego 3D	-	√	√	√	√	-	-
Płaszczyzny przekroju (płaszczyzna, granica, objętość, przekrój)	-	√	√	√	√	-	√
Widoki Rysunku: Widoki Podstawowe, Rzutowane, Przekroje, Widoki Detali i Przerywane	-	√	√	√	√	-	√
Wątki 3D	-	√	√	√	√	-	-
Wyrównanie chmury punktów	-	√	√	√	√	-	-
Point Cloud Bubble Viewer (skanowanie statyczne i kinematyczne)	√	√	√	√	√	-	-

Narzędzia Civil i Geodezyjne							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Modelowanie powierzchni TIN	-	√	√	√	√	-	-
Punkty Civil	-	√	√	√	√	-	-
Powierzchnia Objętościowa TIN	-	√	√	√	√	-	-
Raport Objętości TIN	-	√	-	-	-	-	-
MPoligon	6	√	√	√	√	-	√
Skarpa	-	√	√	√	√	-	-
Wyrównanie	-	√	√	√	√	-	-
Ciągi	-	√	√	√	√	-	-
Profile (Wyrównania Pionowe)	-	√	√	√	√	-	-
Korytarze	-	√	√	√	√	-	-
Autodesk® Civil 3D Object Enabler	√	√	√	√	√	-	√
Przycinanie Granicy	-	√	√	√	√	-	-
Dane GIS	-	√	√	√	√	-	-
Etykiety	-	√	√	√	√	-	-
Linie przekrojów civil	-	√	√	√	√	-	-
Widoki przekrojów civil	-	√	√	√	√	-	-
Automatyczne mapowanie	-	√	√	√	√	-	-

Narzędzia budowlane							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Funkcje BIM oparte na CAD	-	-	√	-	√	-	-
Import/Eksport IFC	-	-	√	-	√	-	-
Eksport IFC4x3	-	-	√	-	√	-	-
Klasyfikacje IFC4x3	-	-	√	-	√	-	-
Import IFC jako podkład	-	-	√	-	√	-	-
Podkład BIM Update	-	-	√	-	√	-	-
Import IDS	-	-	√	-	√	-	-
RVT/RFA Import	-	-	√	-	√	-	-
Eksport RVT	-	-	√	-	√	-	-
Zestaw narzędzi do modelowania konstrukcji	-	-	√	-	√	-	-
Baza danych projektu	-	-	√	-	√	-	-
Punkty referencyjne federacji modeli (badanie, projekt i lokalizacja)	-	-	√	-	√	-	-
Przeglądarka Projektu	-	-	√	-	√	-	-
Biblioteka bazy danych	-	-	√	-	√	-	-
Budowa, Budynek i Poziomy	-	-	√	-	√	-	-
Okna i drzwi	-	-	√	-	√	-	-

Narzędzia budowlane							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
W pełni parametryczne tworzenie komponentów BIM	-	-	√	-	√	-	-
Menedżer zestawień materiałowych (BOM)	-	-	√	√	√	-	-
Przestrzenie 3D	-	-	√	-	√	-	-
Ściana	-	-	√	-	√	-	-
Dach	-	-	√	-	√	-	-
Quickdraw	-	-	√	-	√	-	-
Szybkie budowanie	-	-	√	-	√	-	-
Klasyfikator chmury punktów (PCC 11)	-	√	√	√	√	-	-
Wykrywanie chmury punktów	-	-	√	-	√	-	-
Sekcja projektu chmury punktów	-	-	√	-	√	-	7
Wykrywanie geometrii chmury punktów	-	-	√	-	√	-	-
Chmura punktów FitPlanar (wykrywanie geometrii)	-	-	√	-	√	-	-
Śledzenie chmury punktów (wykrywanie geometrii)	√	√	√	√	√	-	-
Filtr konturów chmury punktów	√	√	√	√	√	-	-
Wykrywanie pomieszczeń chmury punktów	-	-	√	-	√	-	-

Narzędzia budowlane							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Chmura punktów FitRooms	-	-	√	-	√	-	-
Chmura punktów Scan2Bim	-	-	√	-	√	-	-
Domek dla lalek Point Cloud	√	√	√	√	√	-	-
Wypełnianie luk w chmurze punktów	√	√	√	√	√	-	-
Chmura punktów pokazuje bąbelki	√	√	√	√	√	-	-
Oświetlenie Point Cloud Eye Dome	√	√	√	√	√	-	-
Zarządzanie Detalami konstrukcyjnymi	-	-	√	-	√	-	-
Propaguj	-	-	√	-	√	-	-
Niestandardowe właściwości BIM	-	-	√	-	√	-	-
Nadpisanie Grafiki	-	-	√	-	√	-	-
Dostosowywanie rysunków	-	-	√	-	√	-	-
Wymiary BIM	-	-	√	-	√	-	-
Wymiary wyboru	-	-	√	-	√	-	-
Modele Analityczne	-	-	√	-	√	-	-
Skrypty Python (Beta)	-	-	√	-	√	-	-
Zarządzanie problemami BCF	-	-	√	-	√	-	-

Narzędzia Produkcyjne							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
AutoCAD® Format pliku Mechanical 2021 DWG	-	-	-	√	√	-	√
Obsługa standardów rysunków mechanicznych 2D (ISO, DIN, JIS, ANSI)	-	-	-	√	√	-	√
Odniesienia do części i listy części	-	-	-	√	√	-	√
Balony powiązane z częściami referencyjnymi	-	-	-	√	√	-	√
Wymiary zasilania	-	-	-	√	√	-	√
Symbol Spawania	-	-	-	√	√	-	√
Tekstura Powierzchni	-	-	-	√	√	-	√
Ramka Kontroli Funkcji	-	-	-	√	√	-	√
Datum ID	-	-	-	√	√	-	√
Symbol Krawędzi	-	-	-	√	√	-	√
Symbole stożka i nachylenia	-	-	-	√	√	-	√
Uwaga Odnośnika	-	-	-	√	√	-	√
Przeskaluj adnotacje	-	-	-	√	√	-	√
Przeglądarka Mechaniczna	-	√	√	√	√	-	-
Biblioteka części	√	√	√	√	√	-	-
Rurociągi	-	√	√	√	√	-	-

Narzędzia Produkcyjne							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Modelowanie Złożenia	-	-	-	√	√	-	-
Kontrola Złożenia	-	-	-	√	√	-	-
Widoki Rozbite	-	-	-	√	√	-	-
Zestawienie Materiałów (BOM)	-	-	-	√	√	-	-
Numery pozycji skojarzone z zestawieniem komponentów i widokami rysunku	-	-	-	√	√	-	-
Projektowanie Arkuszy Blach	-	-	-	√	√	-	-
Rozpoznawanie i konwersja brył 3D na Części Arkusza Blachy	-	-	-	√	√	-	-
Wycięcia narożników dla sąsiadujących wywinięć	-	-	-	√	√	-	-
Wyciągnięte Gięcia	-	-	-	√	√	-	-
Inne funkcje: Skrzyżowania, Ukośniki, Zakładki, Elementy formularza	-	-	-	√	√	-	-
Oznaczanie kolorami narzędzi	-	-	-	√	√	-	-
Diagnostyka i naprawa elementów arkusza blachy	-	-	-	√	√	-	-
Przetwarzanie Wsadowe Funkcji Arkusza Blachy	-	-	-	√	√	-	-
Mocne Wymiary	-	-	-	√	√	-	-

Import, eksport, wyjście							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Drukuj / Plotuj	√	√	√	√	√	√	√
Drukuj jako JPG	√	√	√	√	√	√	√
Drukuj w formacie TIFF	√	√	√	√	√	√	√
Drukuj jako PNG	√	√	√	√	√	√	√
Drukuj jako BMP	√	√	√	√	√	√	√
Opublikuj / wydruk wsadowy	√	√	√	√	√	√	√
Tworzenie zakładek PDF	√	√	√	√	√	√	√
CTB i STB Pliki	√	√	√	√	√	√	√
Pliki konfiguracji drukarki pc3	√	√	√	√	√	√	√
Nazwane ustawienia strony	√	√	√	√	√	√	√
Import, eksport PDF	√	√	√	√	√	√	√
DAE import/eksport (XML 3D data)	√	√	√	√	√	-	-
Import i eksport IFC	-	-	√	-	√	-	-
Import, eksport 3DM	-	√	√	√	√	-	-
Import, eksport LandXML	-	√	√	√	√	-	-
Importuj dane Autodesk® Civil 3D	-	√	√	√	√	-	-
Import RFA	-	-	√	-	√	-	-

Import, eksport, wyjście							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Import SKP	-	√	√	√	√	-	-
DGN Import	√	√	√	√	√	√	√
Import RVT, Eksport	-	-	√	-	√	-	-
Eksport DWF	√	√	√	√	√	√	√
Import SVG	-	√	√	√	√	-	-
Eksport SVG	√	√	√	√	√	-	-
Eksport FBX	√	√	√	√	√	-	-
Eksport STL	√	√	√	√	√	-	√
Eksport chmury punktów (dostępne formaty poniżej)	-	√	√	√	√	-	8
LAZ	-	√	√	√	√	-	8
HSPC	-	√	√	√	√	-	8
PKT	-	√	√	√	√	-	8
Import chmury punktów (dostępne formaty poniżej)	-	√	√	√	√	-	8
e57	-	√	√	√	√	-	8
HSPC	-	√	√	√	√	-	-
LAS	-	√	√	√	√	-	8
LAZ	-	√	√	√	√	-	8

Import, eksport, wyjście							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
LGSX	-	√	√	√	√	-	-
HSPC.PACK	-	√	√	√	√	-	-
PKT	-	√	√	√	√	-	8
PTX	-	√	√	√	√	-	8
RCP	-	√	√	√	√	-	√
RCS	-	√	√	√	√	-	√
RSP	-	√	√	√	√	-	8
RDBX	-	√	√	√	√	-	8
ZFS	-	√	√	√	√	-	8
Eksport Datasmith	-	√	√	√	√	-	-
Dodatkowe formaty plików dostępne za pośrednictwem Communicator BricsCAD (dostępne formaty poniżej)	-	√	√	√	√	-	+ / -
CATIA V4 4.1.9 – 4.2.4	-	√	√	√	√	-	√
CATIA V5 V5R8 – V5–6 R2021	-	√	√	√	√	-	√
IGES do 5.3	-	√	√	√	√	-	√
Inventor V11 – V2022	-	√	√	√	√	-	√
JT 8.x, 9.x, 10, 10.2, 10.3 oraz 10.5	-	√	√	√	√	-	√

Import, eksport, wyjście							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
NX 1 – NX 195311 – NX 1953	-	√	√	√	√	-	√
Parasolid 9.0.x – 33.0.x	-	√	√	√	√	-	√
Pro/E / Creo 16 – Creo 8.0	-	√	√	√	√	-	√
Solid Edge V18 – SE 2021	-	√	√	√	√	-	-
SolidWorks 2003 – 2021	-	√	√	√	√	-	√
KROK AP203, AP214, AP242	-	√	√	√	√	-	√
STL Wszystkie (tylko dane graficzne)	-	√	√	√	√	-	-
VDA–FS 1.0 – 2.0	-	√	√	√	√	-	-
XCGM R2012 – 2021 1.0	-	√	√	√	√	-	-

Programowanie							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
ActiveX	√	√	√	√	√	√	√
Rozszerzony Edytor danych jednostki	√	√	√	√	√	-	√
Nagrywanie makr	√	√	√	√	√	-	√

Programowanie							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Pełna obsługa LISP (vl, vlr, vla i vlax)	√	√	√	√	√	√	√
System Rozwoju Rozwiązań (SDS/ADS)	√	√	√	√	√	-	√
Język sterowania dialogiem (DCL)	√	√	√	√	√	√	√
COM API	-	√	√	√	√	√	√
Wsparcie projektu VBA	-	√	√	√	√	-	√
.NET Core API	-	√	√	√	√	-	√
BRX (interfejs API zgodny z ARX)	-	√	√	√	√	-	√
TX (Teigha eXtensions)	√	√	√	√	√	-	-
Obsługa plików menu CUI z wyrażeniami języka Diesel	√	√	√	√	√	√	√

Licencjonowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Licencje wieloplatformowe (Windows, Linux, macOS)	√	√	√	√	√	-	-
Licencje wieczyste	√	√	√	√	√	-	-

Licencjonowania							
	BricsCAD					AutoCAD®	
	Lite	Pro	BIM	Mechanical	Ultimate	LT	Pełny
Wieczysta + (opcjonalnie) Maintenance (9)	√	√	√	√	√	-	-
Subskrypcje (10)	√	√	√	√	√	√	√
Sieć dla wielu użytkowników	√	√	√	√	√	-	-
Akademicka	√	√	√	√	√	√	√

(1) Można automatycznie stosować wiązania geometryczne, ale nie można automatycznie stosować kombinacji więzów geometrycznych i wymiarowych.

(2) Symbole ACM można tworzyć za pomocą następujących poleceń: AMSURFSYM, AMEDGESYM, AMWELDSYM, AMSIMPLEWELD, AMNOTE, AMFCFRAME, AMDATUMID, AMPARTLIST, AMPARTREF, AMRESCALE.

(3)

- Tworzenie i edytowanie definicji bloków dynamicznych jest możliwe tylko wtedy, gdy włączony jest **tryb eksperymentalny**.

  Ważne: W przypadku zakupu witryny BricsCAD w Stanach Zjednoczonych lub do użytku w Stanach Zjednoczonych, funkcja ta nie jest dostępna ani licencjonowana dla użytkownika. Więcej informacji można znaleźć w EULA.

- Gdy nie jesteś w **trybie eksperymentalnym**, możesz manipulować wstawieniami bloków dynamicznych, ale nie możesz tworzyć ani edytować definicji bloków dynamicznych. Niektóre definicje bloków dynamicznych można przekonwertować na definicje bloków parametrycznych, które można dalej edytować. Można także tworzyć nowe definicje bloków parametrycznych.

(4) AutoCAD® posiada funkcję Smart Blocks.

(5) Ingerowanie w stronę BricsCAD:

- Przetwarza znacznie szybciej i większą liczbę podmiotów (10 razy).
- Wyświetla zakłócenia w widoku listy, którymi można zarządzać (rozwiązywać i usuwać problemy).
- Pokazuje głośność na skrzyżowaniu.
- Lista zakłóceń jest przechowywana w panelu po zakończeniu polecenia.

(6) Polecenia MPOLIGON, MPOLIGONEDYCJA i POLIWYŚWIETLANIE nie są dostępne na stronie BricsCAD Lite. Jeśli jednak otworzysz rysunek zawierający Mpoligony, będą one nadal wyświetlane. Mpoligony można wybrać i edytować za pomocą uchwytów, ale dodatkowe właściwości Mpoligonu nie są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

(7) Polecenie PCEXTRACTSECTION w AutoCAD® generuje tylko linie, a nie zdjęcia ortograficzne.

(8) W pakiecie produktów Autodesk®, Recap jest potrzebny do importowania nienatywnych formatów chmur punktów AutoCAD® i konwersji do natywnego formatu RCS/RCP . W przypadku LAS/LAZ/PTS/PTX wystarczające mogą być Map 3D i/lub Civil 3D.

(9) W przypadku licencji **wieczystej** konserwacja obejmuje każdą nową licencję w pierwszym roku. Począwszy od drugiego roku można swobodnie odnawiać Maintenance.

(10) **W przypadku Subskrypcji** Maintenance jest zawsze wliczony w cenę w okresie subskrypcji.

2.2 Migracja plików niestandardowych

2.2.1 Overview of custom files to migrate and their paths

BricsCAD uses a variety of files that store your personal settings, customizations, profiles, and application data to assist you in creating your drawings.

File type	Extension	Found in	Path
Partial customization files	• CUI or CUIX • MNU • RSZ	**Support** folder	• Windows: *%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Support* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Support*
Linetypes	LIN		
Hatch patterns	PAT		
Tool palettes	• XTP • XPG • ATC • BTC		
Command aliases	PGP		
Shape files	SHP		

File type		Extension	Found in	Path
Drawing templates		DWT	**Templates** folder	• Windows*%LocalAppData%\Bricsys\BricsCAD \V27x64\en_US\Templates* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/ Templates* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/ <Version>/en_US/Templates*
Plot files	Plot Styles	• CTB • STB	**PlotStyles** folder	• Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD \V27x64\en_US\Support\PlotStyles* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/ PlotStyles* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/ <Version>/en_US/PlotStyles*
	Plot Config	• PC3 • PMP	**PlotConfig** folder	• Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD \V27x64\en_US\Support\PlotConfig* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/ PlotConfig* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/ <Version>/en_US/PlotConfig*
LISP files		LSP	**Support** folder	• Windows: • Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD \V27x64\en_US\Support* • Mac: • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/ Support* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/ <Version>/en_US/Support*

Note:

Use the SETTINGS command to configure how BricsCAD locates and loads custom files. In the Settings dialog, you can define all support file paths, including folders for linetypes, shapes, fonts, Xrefs, plotters, and other resources required during migration.

Use the CUSTOMIZE command to modify how BricsCAD user interface behaves. In the Customize dialog box, you can change the actions of interface elements such as menus, ribbons, toolbars, and mouse buttons, ensuring that migrated custom files are properly integrated into your workspace.

Migration method	Source	What is migrated	Considerations
Manual migration of custom files	• AutoCAD® • Previous BricsCAD version • BricsCAD installed on a different computer	Individual customization files, such as CUI/CUIX files, LISP applications, FAS/VLX files, templates, plot styles, linetypes, scripts, icons, and other support files.	Provides full control over what is transferred. Make sure that all dependent files and referenced resources are also migrated.
User profile migration	• Same BricsCAD version installed on a different computer	User settings and preferences stored in a profile (ARG file), including workspace settings, user interface configuration, and other profile-related options.	Importing a profile does not automatically transfer referenced customization files. Any associated customization resources must be migrated separately.
User file migration	• Previous BricsCAD version on the same computer ***Note:*** Available only when updating BricsCAD on the same computer.	User files stored in BricsCAD user folders that are detected during an upgrade	The **BricsCAD user file manager** dialog box allows you to keep customized files or replace them with the updated versions provided by the new release.

Manual migration of custom files

Use the manual migration method when you want to transfer specific customization resources from AutoCAD®, a previous BricsCAD version, or BricsCAD installed on a different computer. Manual migration involves locating, copying, and loading individual customization files to the current BricsCAD installation.

User profile migration

Use the user profile migration method when you want to transfer specific customization resources from the same BricsCAD version installed on a different computer.

Use the PROFILEMANAGER command to manage the settings and preferences that define your BricsCAD working environment. In the **User Profile Manager** dialog box, you can create, load, export, and import user profiles, helping you migrate your customized environment.

User file migration

Use the user file migration method when updating BricsCAD on the same computer. During the first launch after the update, the **BricsCAD User File Manager** compares files in the user file folders with the corresponding files in the **UserDataCache** folder. If differences are detected, you can choose whether to keep your customized files or replace them with the updated versions provided by the new version of BricsCAD.

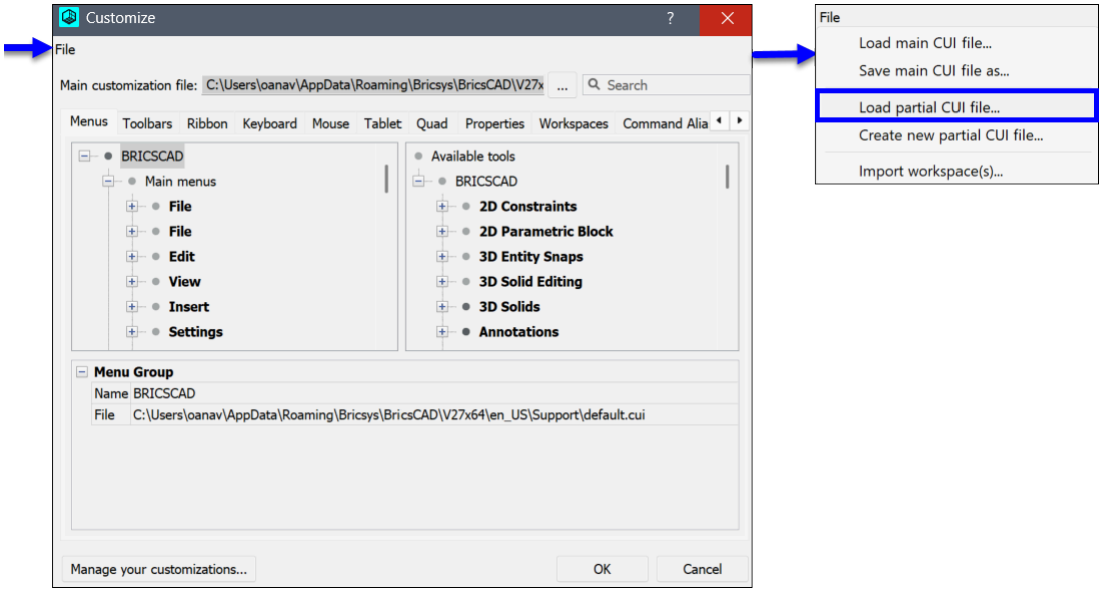
2.2.2 Migrating partial customization files

CUI or CUIX files can load and save full or partial custom workspaces. Only partial customization files should be migrated. Loading a partial CUI file adds custom menus, toolbars, ribbon elements, and other interface customizations to the existing user interface. When you install BricsCAD, the default CUI file is copied to the **Support** folder.

Note:

- A CUIX file is a zipped package that contains all files required by the user interface. When loaded, it is automatically converted to a CUI file. Bitmap resources contained in a CUIX file are copied to a .RESZ resource file, which can be used as an alternative to a resource DLL. Supported image formats include BMP, JPG, PNG, ICO, GIF, TIFF, XBM, and XPM.
- When migrating a partial customization file, make sure that any referenced support files, custom icons, scripts and LISP routines are also transferred and that their file paths are correctly configured in BricsCAD.

To migrate, load the desired partial customization files in BricsCAD using the CUSTOMIZE command.

2.2.2.1 Migrating partial customization files from AutoCAD®

Go to AutoCAD® and launch the CUSTOMIZE command. On the **Transfer** tab, select the desired partial CUI file from the drop-down list and save it.

Then, go to BricsCAD and launch the CUSTOMIZE command to open the **Customize** dialog box. From the **File** menu, choose **Load partial CUI file...** to open the **Choose a customization file** dialog box. Select and load the desired partial customization file.

2.2.2.2 Migrating partial customization files from a previous BricsCAD version or a different computer

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer and launch the CUSTOMIZE command. In the **Customize** dialog box, select the desired partial customization file to display its path. Copy and store the file as needed.

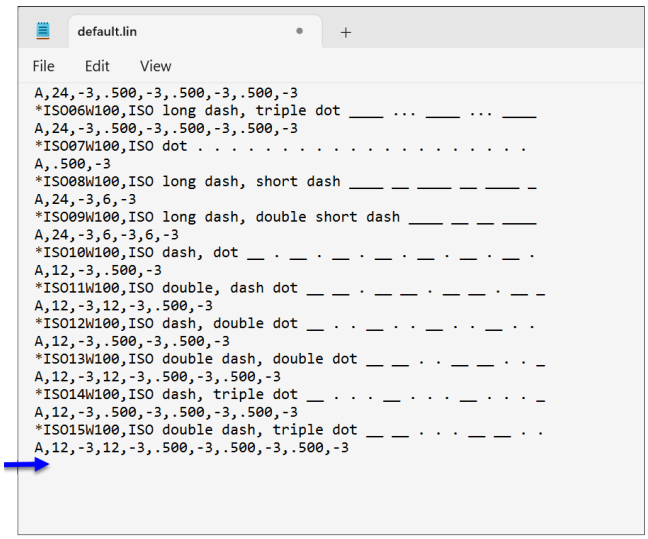
Then, go to the current version of BricsCAD and launch the CUSTOMIZE command to open the **Customize** dialog box. From the **File** menu, choose **Load partial CUI file...** to open the **Choose a customization file** dialog box. Select and load the desired partial customization file.

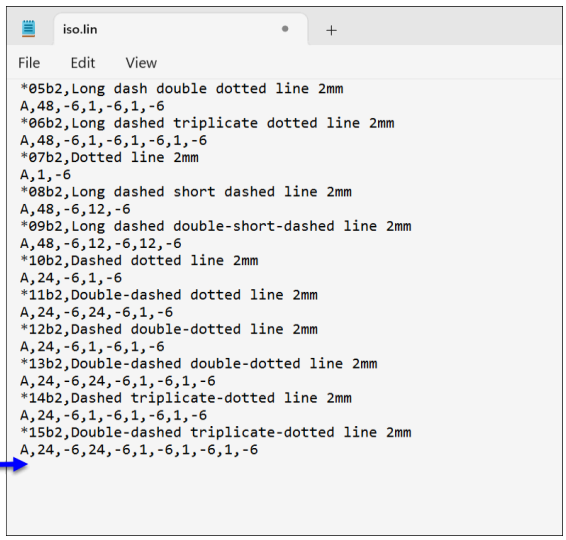
2.2.3 Migrating custom linetypes

LIN files store linetype definitions. BricsCAD provides two default LIN files that you can customize: *default.lin* for imperial linetypes and *iso.lin* for metric linetypes. To migrate custom linetypes, copy the required linetype definitions from these files. You can also store custom linetypes in a separate LIN file and load it in BricsCAD.

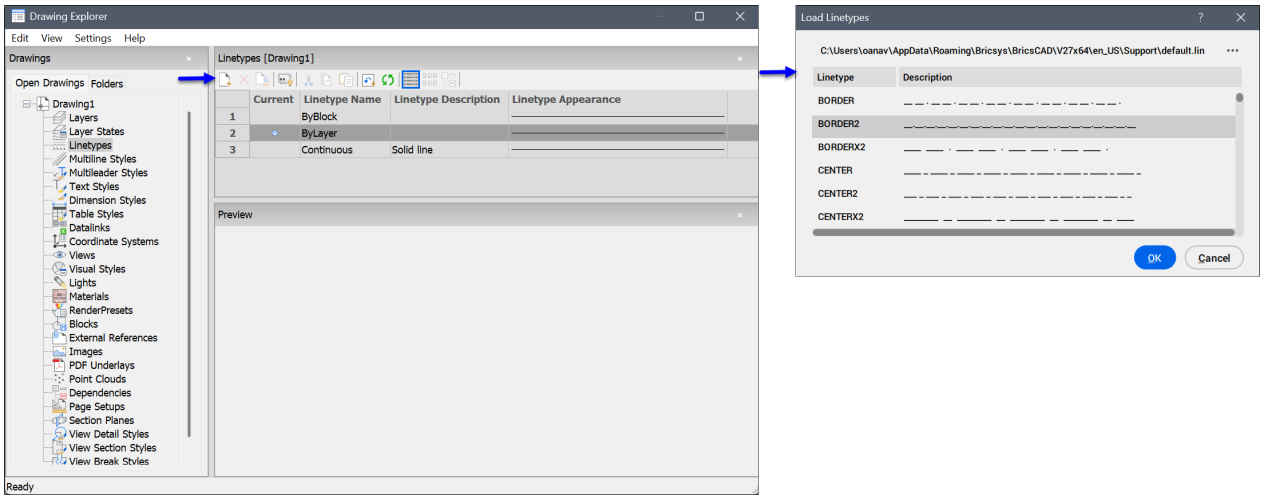
Note: If your custom linetypes contain custom text or symbols, make sure to copy the required SHX files (font SHX or shape SHX) along with the copied linetype definition or LIN file. BricsCAD needs these SHX files in its Support File Search Path (SRCHPATH system variable) to display the linetype correctly. Standard SHX fonts are included in BricsCAD, so you only need to copy custom SHX files. It is recommended to store the custom SHX files in BricsCAD **Support** folder.

To migrate custom linetypes, locate each file, copy the custom linetype definitions or the custom LIN file, and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: After migration, run the LINETYPE command and use the **Load Linetypes** dialog box to load the linetypes in BricsCAD.

2.2.3.1 Migrating custom linetypes from AutoCAD®

Migrating imperial or metric custom linetypes

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acad.lin file for imperial custom linetypes or the autocadiso.lin file for metric custom linetypes. Scroll down to the **User Defined Linetype** section, select the definition of the custom linetype and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and open in a text editor the default.lin file for imperial custom linetypes or the iso.lin file for metric custom linetypes. Paste the definition of the custom linetype at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom LIN files

Go to BricsCAD and run the LINETYPE command. Choose **New** to open the **Load Linetypes** dialog box and import your custom LIN file.

It is recommended to store the custom LIN files in BricsCAD **Support** folder.

2.2.3.2 Migrating custom linetypes from a previous BricsCAD version or a different computer

Migrating imperial or metric custom linetypes

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer. Open with a text editor the default.lin file for imperial custom linetypes or the iso.lin file for metric custom linetypes and copy the linetype definition.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder. Open in a text editor the default.lin file for imperial custom linetypes or the iso.lin file for metric custom linetypes. Paste the definition of the custom linetype at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom LIN Files

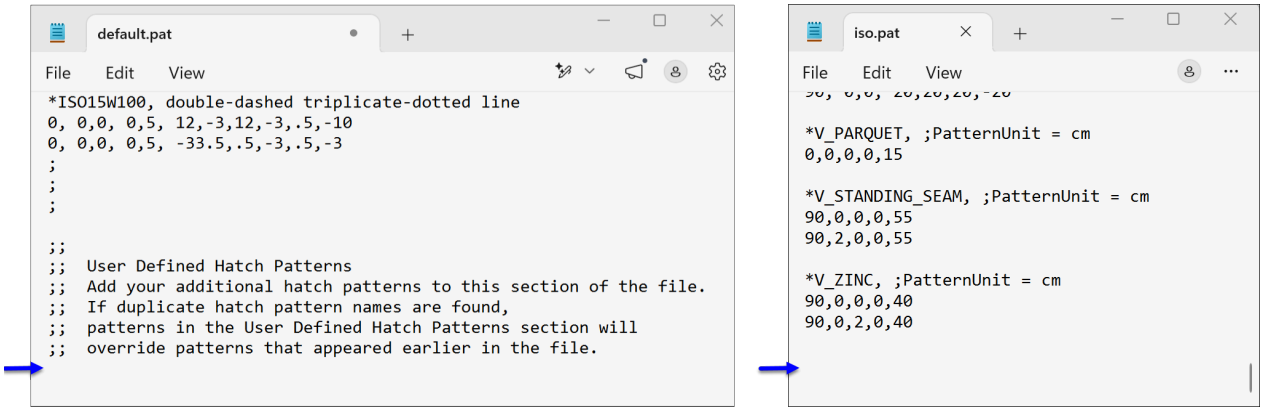
Go to the current version of BricsCAD, run the LINETYPE command, and choose **New** to open the **Load Linetypes** dialog box and import your custom LIN file.

It is recommended to store the custom LIN files in BricsCAD **Support** folder.

2.2.4 Migrating custom hatch patterns

PAT files store the definition of the hatch patterns. There are two default PAT files, one for imperial hatch patterns and another for ISO hatch patterns. Custom hatch patterns can also be stored in an alternative PAT file.

To migrate custom hatch patterns, locate each file, copy the custom hatch patterns definitions or the custom PAT file, and save it in the corresponding BricsCAD file.

2.2.4.1 Migrating custom hatch patterns from AutoCAD®

Migrating imperial or metric custom hatch patterns

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acad.pat file for imperial custom hatch patterns or the acadiso.pat file for metric custom hatch patterns. Scroll down to the **User Defined Hatch Patterns** section, select the definition of the custom hatch patterns and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and open in a text editor the default.pat file for imperial custom hatch patterns or the iso.pat file for metric custom hatch patterns. Paste the definition of the custom hatch patterns at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom PAT files

Copy and store the custom PAT files as needed. To migrate them in BricsCAD choose one of the following:

- (Recommended) Go to BricsCAD **Support** folder and save there the custom PAT files.
- Add the location of your custom PAT files to the **Support file search path** section in the **Settings** dialog box (SRCHPATH system variable).

Note: Some custom AutoCAD® hatch patterns may not be supported and might require editing.

2.2.4.2 Migrating custom hatch patterns from a previous BricsCAD version or a different computer

Migrating imperial or metric custom hatch patterns

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a diffrent computer. Open in a text editor the default.pat file for imperial custom hatch patterns or the iso.pat file for metric custom hatch patterns and copy the hatch patterns definition.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder. Open in a text editor the default.pat file for imperial custom hatch patterns or the iso.pat file for metric custom hatch patterns. Paste the definition of the custom hatch patterns at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom PAT files

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a diffrent computer. Copy and store the custom PAT files as needed. Then, choose one of the following:

- (Recommended) In the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and save there the custom PAT files.
- Open the current version of BricsCAD. Add the location of your custom PAT files to the **Support file search path** section in the **Settings** dialog box (SRCHPATH system variable).

2.2.5 Migrating custom drawing templates

Drawing templates are DWT files that stores settings specific to the drawing and project requirements, such as units, layers, styles, layouts, etc.

To migrate custom drawing templates, locate each file, copy and save it in the corresponding BricsCAD folder.

2.2.5.1 Migrating custom drawing templates from AutoCAD®

Go to AutoCAD® and launch the OPTIONS command. Click the **Files** tab, go to the **Template Settings** section to find the location of the drawing template file and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the TEMPLATEFOLDER command to open the folder where the drawing template files are stored. Paste the files.

2.2.5.2 Migrating custom drawing templates from a previous BricsCAD version or a different computer

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the TEMPLATEFOLDER command to find the location of the drawing template file and copy the files.

Then, in the current version of BricsCAD launch the TEMPLATEFOLDER command to open the folder where the drawing template files are stored. Paste the files.

2.2.6 Migrating custom plot files

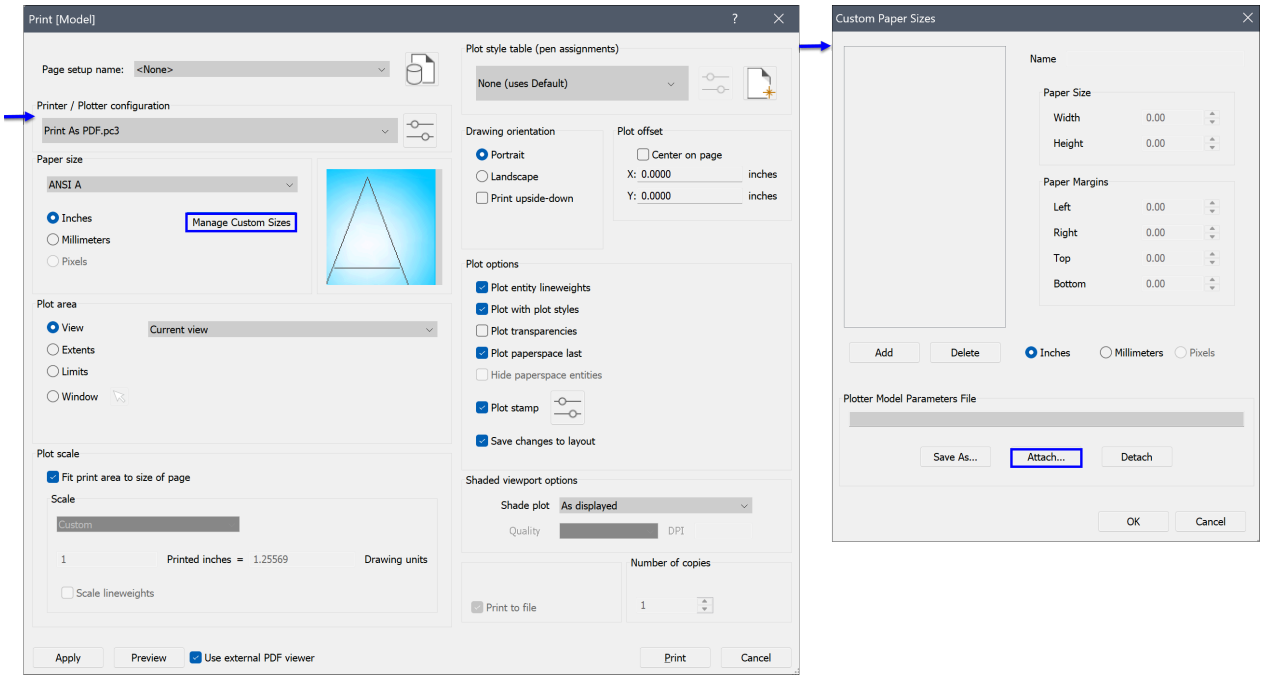
Custom plot styles are stored in CTB or STB files. Plotter configurations are stored in PC3 files, and plotter model parameters associated with a PC3 are stored in PMP files.

Note:

- CTB and STB files are fully compatible. A drawing can use either CTB or STB plot styles, so the plot style table is displayed based on the current drawing plot style mode (see the **CONVERTPSTYLES command** article).
- In BricsCAD, PC3 plotter configuration files are supported only for Windows system printers, while AutoCAD® supports additional printer configuration types.
- Some PC3 configurations also require their associated PMP file when migrated.

To migrate custom plot files, locate each file, copy the files and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: After migration, launch the PLOT or PRINT command to open the **Print** dialog box. Choose the associated Printer / Plotter configuration, then click **Manage Custom Sizes** > **Attach**. The **Open modified paper sizes data file** dialog box opens, allowing you to select the PMP files you want to attach.

2.2.6.1 Migrating custom plot files from AutoCAD®

Migrating Color-Dependent Plot Style Table (CTB) or Named Plot Style Table (STB)

Go to AutoCAD® and launch the STYLESMANAGER command to open the **Plot Styles** folder and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the STYLESMANAGER command to open the **PlotStyles** folder and paste the files.

Migrating Plotter Configuration File (PC3)

Go to AutoCAD® and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and paste the files.

Migrating Plotter Model Parameters (PMP)

Go to AutoCAD® and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder. Open the **PMP Files** folder and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder. Open the **PMP Files** folder and copy the files.

2.2.6.2 Migrating custom plot files from a previous BricsCAD version or a different computer

Migrating Color-Dependent Plot Style Table (CTB) or Named Plot Style Table (STB)

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the STYLESMANAGER command to open the **PlotStyles** folder and copy the files.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the STYLESMANAGER command to open the **PlotStyles** folder and paste the files.

Migrating Plotter Configuration File (PC3)

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and copy the files.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and paste the files.

Migrating Plotter Model Parameters (PMP)

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and copy the files.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder. Open the **PMP Files** folder and copy the files.

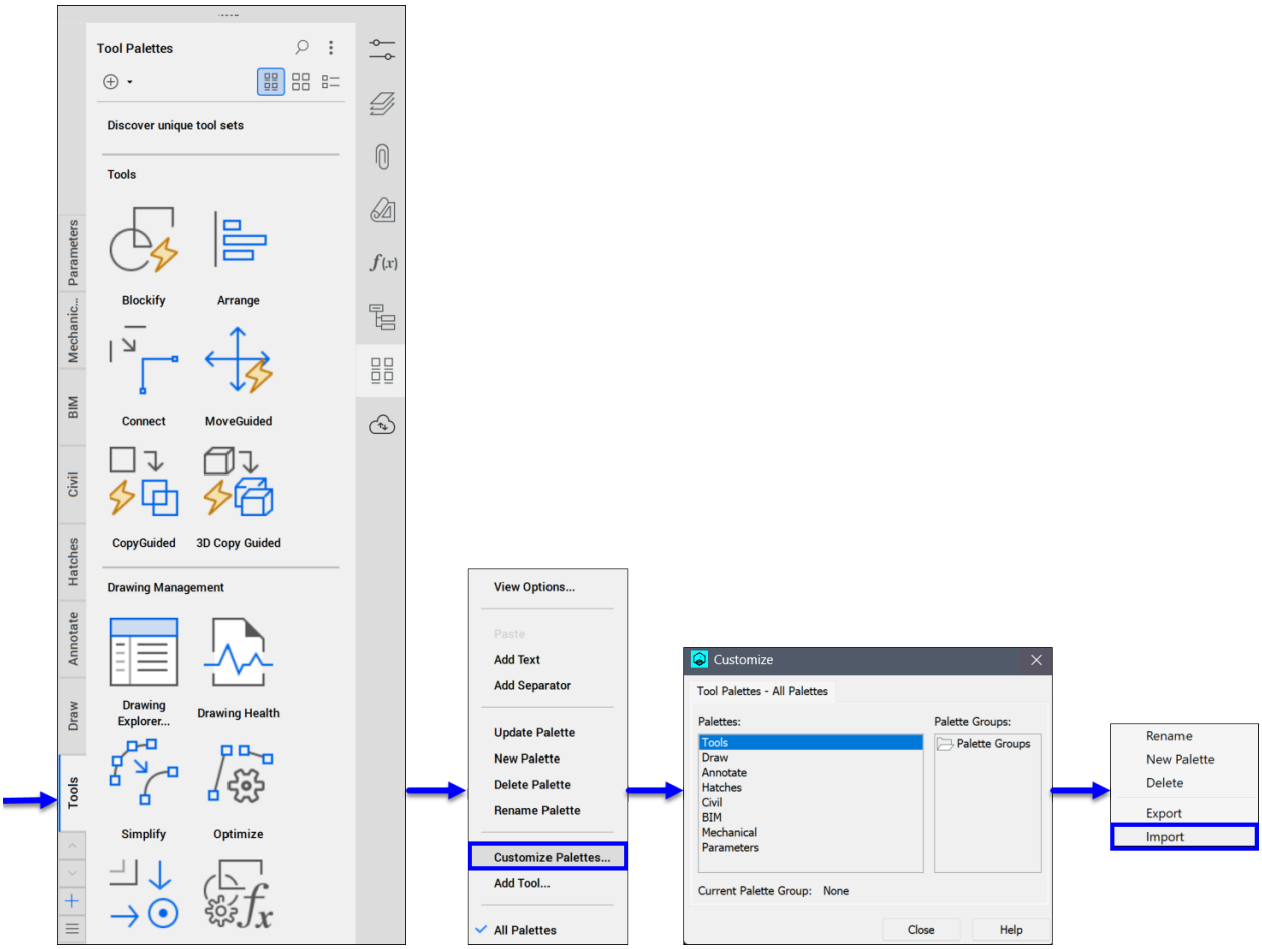
2.2.7 Migrating custom tool palettes

BricsCAD supports importing tool palettes from XTP, ATC and BTC files, and tool palette groups from XPG and BWS files. Tool palettes can be exported to BTC files, and tool palette groups to XPG files.

BricsCAD stores tool palettes in BTC files and indexes all existing palettes in the BcTpCatalog.btc file. When you create or import a new palette, BricsCAD updates the catalog and automatically generates a separate BTC file that contains the palette's content. All palette files are stored in the default Tool Palettes folder inside the Support directory.

Note: If your custom tool palettes reference external resources, including hatch pattern files, images, linetypes or other support files, these resources must be migrated separately to ensure that all palette tools remain functional after migration.

To migrate custom tool palettes, export each file and import it into BricsCAD.

2.2.7.1 Migrating custom tool palettes from AutoCAD®

Go to AutoCAD® and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click the custom palette or palette groups you want and select the **Export...** option to open the **Export Palette** or **Export Group** dialog box. Save the custom palette file as an XTP file or the custom palette group as an XPG file.

Then, go to BricsCAD and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click any palette or palette group and select the **Import** option to open the **Import Palette** or **Import Palette Group** dialog box. Choose the XTP or XPG file you want to import.

Note: Tool Palettes can contain various tool types. During migration, some tool types may not be supported.

2.2.7.2 Migrating custom tool palettes from a previous BricsCAD version or a different computer

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click the custom palette or palette groups you

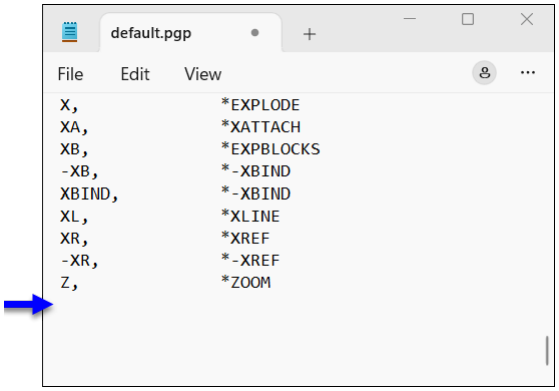
want and select the **Export** option to open the **Export Palette** or **Export Palette Group** dialog box. Save the custom palette file as an XTP file or the custom palette group as an XPG file.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click any palette and select the **Import** option to open the **Import Palette** dialog box. Choose the XTP or XPG file you want to import.

2.2.8 Migrating custom command aliases

Command aliases are alternative names for commands, and they are saved in a PGP file.

To migrate custom command aliases, locate each file, copy the custom command aliases definitions, and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: Make sure there are no conflicts between the migrated custom aliases and those already used by BricsCAD.

2.2.8.1 Migrating custom command aliases from AutoCAD®

Go to AutoCAD® **Support** folder, open the acad.pgp file in a text editor and scroll down to the **User Defined Command Aliases** section. Select the definition of the custom command aliases and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and open the default.pgp file in a text editor. Paste the definition of the custom command aliases at the end, save the file, and exit.

2.2.8.2 Migrating custom command aliases from a previous BricsCAD version or a different computer

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer. Open the default.pgp file with a text editor and copy the custom command aliases definition.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and open default.pgp file in a text editor. Paste the definition of the custom command aliases at the end of the file, then save and close it.

2.2.9 Migrating custom shape files

SHX files store the definition of the fonts and SHP files store the definition of the shapes. These files are usually stored in the **Support** folder.

To migrate custom command aliases, locate each file, and copy both the SHP and SHX files to the BricsCAD **Support** folder.

2.2.9.1 Migrating custom shape files from AutoCAD®

Go to AutoCAD® **Support** folder and copy both the SHP and SHX files.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and paste the SHP and SHX files.

2.2.9.2 Migrating custom shape files from a previous BricsCAD version or a different computer

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer. Copy both the SHP and SHX files.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and paste the SHP and SHX files.

2.2.10 Migrating LISP files

LISP (List Processing) is an interpreted programming language used to automate tasks, create custom commands, and extend BricsCAD functionality. LISP routines can interact with BricsCAD commands, system variables, dialog boxes, and drawing entities.

BricsCAD is compatible with AutoCAD® AutoLISP, so it can load and run LSP files. However, the VLX and FAS file formats are AutoCAD® specific encrypted LISP files, and BricsCAD cannot load such files.

To migrate LISP routines, locate the desired LSP files, then copy and save them in the corresponding BricsCAD file. LISP files are usually stored in the **Support** folder (from the installation folder) but can also be stored in a folder added to the support search path using the SRCHPATH system variable.

Note: Make sure that all dependent resources, such as DCL files, scripts, custom icons and configuration files, are also transferred and that any referenced file paths are updated accordingly.

2.2.10.1 Migrating LISP files from AutoCAD®

Two LISP files are automatically loaded in AutoCAD® from acad.lsp and acaddoc.lsp. The equivalents of these two files on BricsCAD are on_start.lsp and on_doc_load.lsp.

Important: It is not recommended to edit on_start_default.lsp and on_doc_load_default.lsp. Instead, you should create two new files named on_start.lsp and on_doc_load.lsp.

Migrating ACAD.LSP into ON_START.LSP

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acad.lsp file. Select the custom content and copy it.
Then, go to BricsCAD **Support** folder and create a new text editor file named on_start.lsp. Paste the custom content and save it.

Migrating ACADDOC.LSP into ON_DOC_LOAD.LSP

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acaddoc.lsp file. Select the custom content and copy it.
Then, go to BricsCAD **Support** folder and create a new text editor file named on_doc_load.lsp. Paste the custom content and save it.

Migrating encrypted VLX files, FAS files, VLX projects (PRV) and FAS projects (PRJ)

Compiled and encrypted VLX and FAS files cannot be loaded in BricsCAD. Migration of VLX and FAS based applications requires access to the original LISP source files and the PRV or PRJ project files.

BricsCAD supports the creation of encrypted applications through DEScoder.exe. Using **DEScoder.exe**, multiple LISP, DCL, and other application resource files can be packaged and encrypted into a single DES application file. PRV and PRJ project files are used to define the application contents and generate the encrypted DES file.

2.2.10.2 Migrating LISP files from a previous BricsCAD version or a different computer

Migrating ON_START.LSP or ON_DOC_LOAD.LSP

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer and open in a text editor the on_start.lsp or on_doc_load.lsp file. Select the custom content and copy it.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and create a new text editor file named on_start.lsp or on_doc_load.lsp. Paste the custom content and save it.

Note: If the custom content is stored in a custom file or location, copy and save the files accordingly. Make sure that the destination folder is included in the support search path (SRCHPATH).

Important: It is not recommended to edit on_start_default.lsp and on_doc_load_default.lsp. Instead, you should create two new files named on_start.lsp and on_doc_load.lsp.

Migrating encrypted DES files

DES files are encrypted BricsCAD application files created with DEScoder.exe. They are typically stored in the **Support** folder (from the installation folder) or in a folder added to the support search path using the SRCHPATH system variable.

To migrate DES files, locate each file, copy and save it to the corresponding folder in the current version of BricsCAD.

Note: When migrating DES files from a previous BricsCAD version, it is recommended to verify application functionality. If the application does not work as expected, recreate the DES file by re-encrypting the original source files with **DEScoder.exe**.

2.2.10.3 Migration Tips

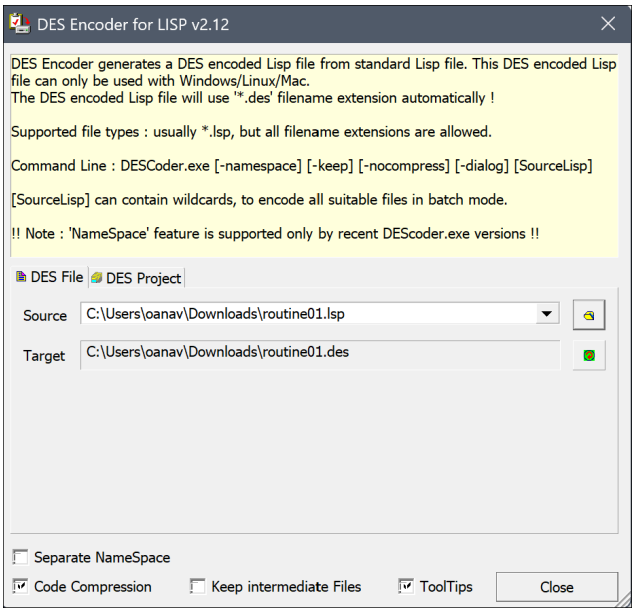
- After migration, the on_start.lsp is loaded per session by default, but it can also be loaded for each drawing if the ACADLSPASDOC system variable is set to 1. The on_doc_load.lsp file is always loaded for each drawing.
- Another way to load your LISP routines is with the APPLOAD command. After you run the command, the **Load Application Files** dialog box is displayed to select the application files you want to run inside BricsCAD. The **AutoLoad** option specifies whether a file is loaded automatically or not in the next BricsCAD session (see the **Load Application Files dialog box** article for more information).

2.2.10.4 Encrypting files with DEScoder.exe

The path of the DES Encoder is: *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US*.

1 Open the encoder.

2 Select the LISP file in the **Source** field.

3 Click the **Convert selected source Lisp file into DES encrypted file** button next to the **Target** field.

4 After the DES file is converted, copy it to BricsCAD **Support** folder (from the installation folder): *%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US*, or to a folder you have added to the support path using the SRCHPATH system variable.

2.2.11 Complete guide to migrating custom files from AutoCAD® to BricsCAD

2.2.11.1 1. Overview of custom files to migrate and their paths

BricsCAD uses a variety of files that store your personal settings, customizations, profiles, and application data to assist you in creating your drawings.

File type		Extension	Found in	Path
Partial customization files		• CUI or CUIX • MNU • RSZ	**Support** folder	• Windows: *%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Support* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Support*
Linetypes		LIN		
Hatch patterns		PAT		
Tool palettes		• XTP • XPG • ATC • BTC		
Command aliases		PGP		
Shape files		SHP		
Drawing templates		DWT	**Templates** folder	• Windows*%LocalAppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Templates* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Templates* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Templates*
Plot files	Plot Styles	• CTB • STB	**PlotStyles** folder	• Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\PlotStyles* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotStyles* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotStyles*
	Plot Config	• PC3 • PMP	**PlotConfig** folder	• Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\PlotConfig* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotConfig* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotConfig*

File type	Extension	Found in	Path
LISP files	LSP	**Support** folder	• Windows: • Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD \V27x64\en_US\Support* • Mac: • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/ Support* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/ <Version>/en_US/Support*

Note:

Use the SETTINGS command to configure how BricsCAD locates and loads custom files. In the Settings dialog, you can define all support file paths, including folders for linetypes, shapes, fonts, Xrefs, plotters, and other resources required during migration.

Use the CUSTOMIZE command to modify how BricsCAD user interface behaves. In the Customize dialog box, you can change the actions of interface elements such as menus, ribbons, toolbars, and mouse buttons, ensuring that migrated custom files are properly integrated into your workspace.

Manual migration of custom files

Use the manual migration method when you want to transfer specific customization resources from AutoCAD®, a previous BricsCAD version, or BricsCAD installed on a different computer. Manual migration involves locating, copying, and loading individual customization files to the current BricsCAD installation.

2.2.11.2 2. Migrating custom files

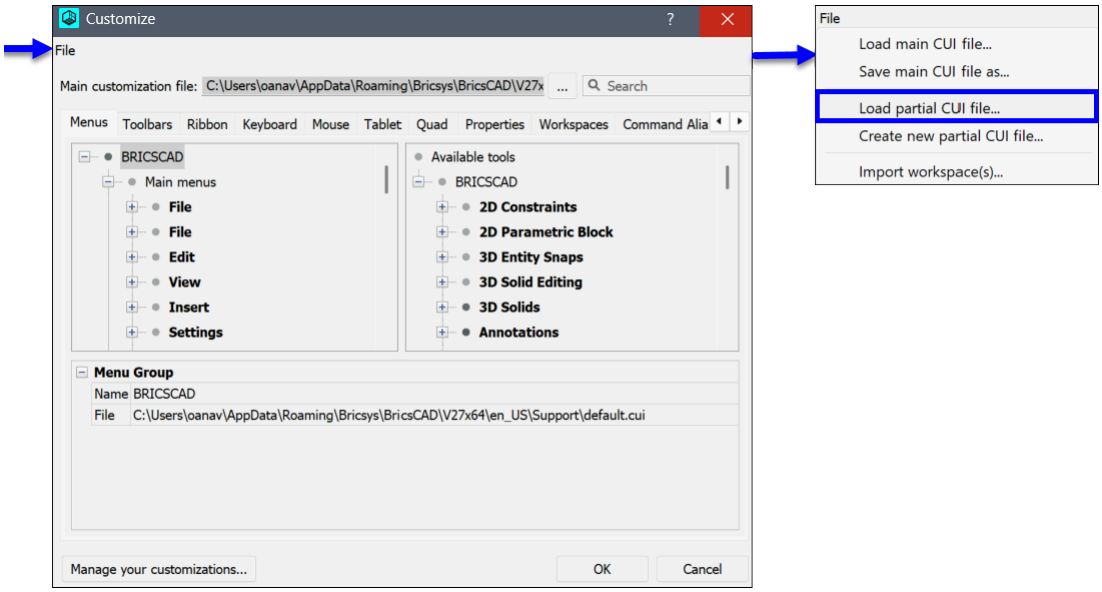
2.2.11.3 2.1 Migrating partial customization files

CUI or CUIX files can load and save full or partial custom workspaces. Only partial customization files should be migrated. Loading a partial CUI file adds custom menus, toolbars, ribbon elements, and other interface customizations to the existing user interface. When you install BricsCAD, the default CUI file is copied to the **Support** folder.

Note:

- A CUIX file is a zipped package that contains all files required by the user interface. When loaded, it is automatically converted to a CUI file. Bitmap resources contained in a CUIX file are copied to a .RESZ resource file, which can be used as an alternative to a resource DLL. Supported image formats include BMP, JPG, PNG, ICO, GIF, TIFF, XBM, and XPM.
- When migrating a partial customization file, make sure that any referenced support files, custom icons, scripts and LISP routines are also transferred and that their file paths are correctly configured in BricsCAD.

To migrate, load the desired partial customization files in BricsCAD using the CUSTOMIZE command.

Go to AutoCAD® and launch the CUSTOMIZE command. On the **Transfer** tab, select the desired partial CUI file from the drop-down list and save it.

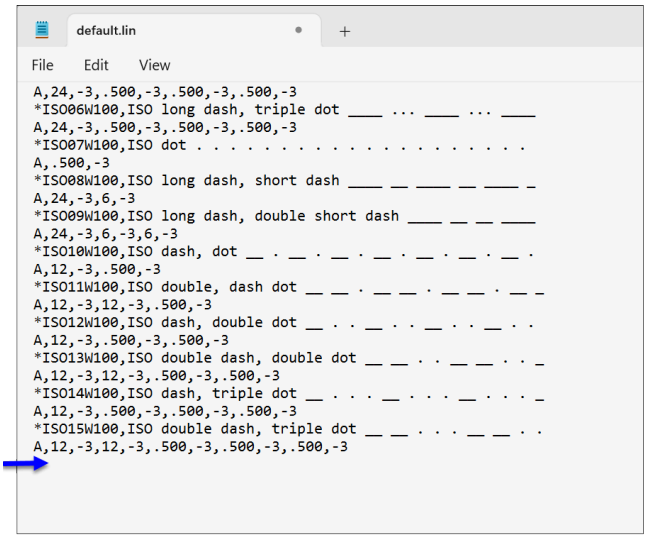
Then, go to BricsCAD and launch the CUSTOMIZE command to open the **Customize** dialog box. From the **File** menu, choose **Load partial CUI file...** to open the **Choose a customization file** dialog box. Select and load the desired partial customization file.

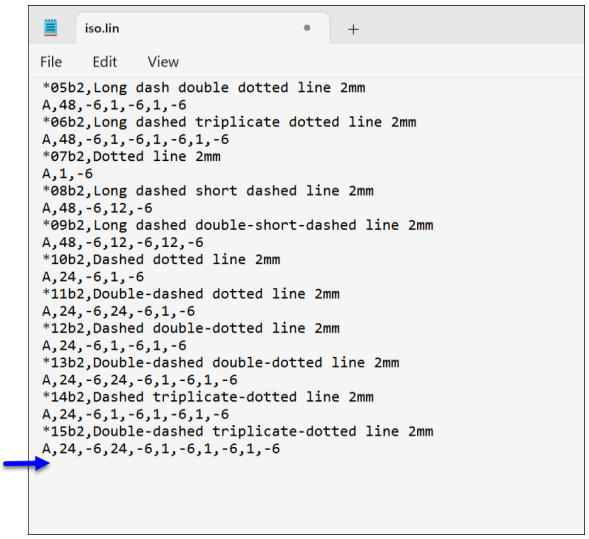
2.2.11.4 2.2 Migrating custom linetypes

LIN files store linetype definitions. BricsCAD provides two default LIN files that you can customize: *default.lin* for imperial linetypes and *iso.lin* for metric linetypes. To migrate custom linetypes, copy the required linetype definitions from these files. You can also store custom linetypes in a separate LIN file and load it in BricsCAD.

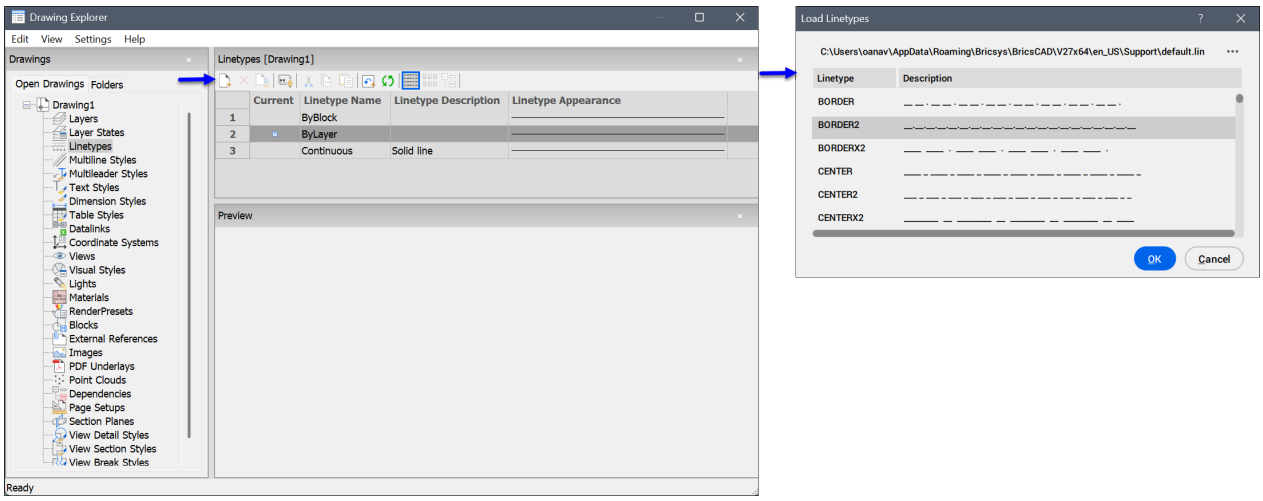
> ***Note:*** If your custom linetypes contain custom text or symbols, make sure to copy the required SHX files (font SHX or shape SHX) along with the copied linetype definition or LIN file. BricsCAD needs these SHX files in its Support File Search Path (SRCHPATH system variable) to display the linetype correctly. Standard SHX fonts are included in BricsCAD, so you only need to copy custom SHX files. It is recommended to store the custom SHX files in BricsCAD **Support** folder.

To migrate custom linetypes, locate each file, copy the custom linetype definitions or the custom LIN file, and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: After migration, run the LINETYPE command and use the **Load Linetypes** dialog box to load the linetypes in BricsCAD.

Migrating imperial or metric custom linetypes

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acad.lin file for imperial custom linetypes or the autocadiso.lin file for metric custom linetypes. Scroll down to the **User Defined Linetype** section, select the definition of the custom linetype and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and open in a text editor the default.lin file for imperial custom linetypes or the iso.lin file for metric custom linetypes. Paste the definition of the custom linetype at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom LIN files

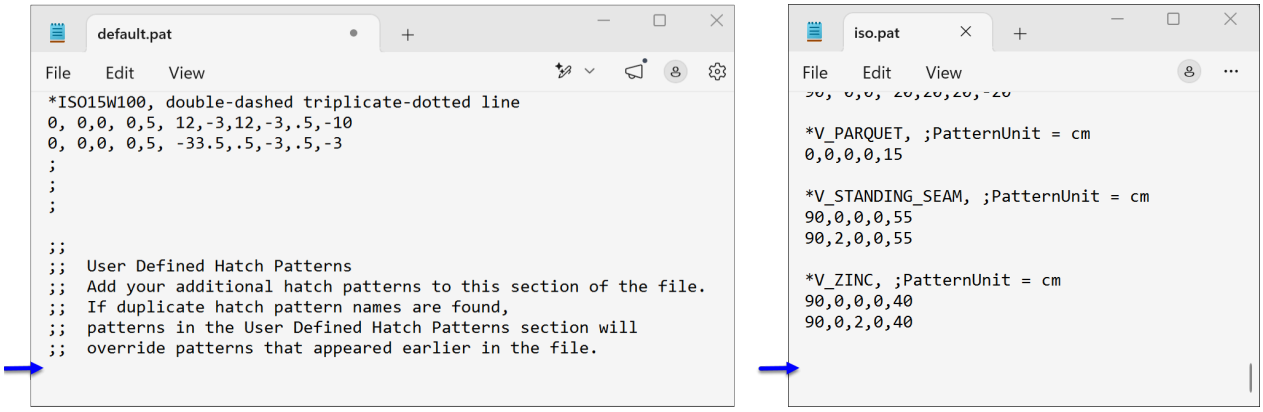
Go to BricsCAD and run the LINETYPE command. Choose **New** to open the **Load Linetypes** dialog box and import your custom LIN file.

It is recommended to store the custom LIN files in BricsCAD **Support** folder.

2.2.11.5 2.3 Migrating custom hatch patterns

PAT files store the definition of the hatch patterns. There are two default PAT files, one for imperial hatch patterns and another for ISO hatch patterns. Custom hatch patterns can also be stored in an alternative PAT file.

To migrate custom hatch patterns, locate each file, copy the custom hatch patterns definitions or the custom PAT file, and save it in the corresponding BricsCAD file.

Migrating imperial or metric custom hatch patterns

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acad.pat file for imperial custom hatch patterns or the acadiso.pat file for metric custom hatch patterns. Scroll down to the **User Defined Hatch Patterns** section, select the definition of the custom hatch patterns and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and open in a text editor the default.pat file for imperial custom hatch patterns or the iso.pat file for metric custom hatch patterns. Paste the definition of the custom hatch patterns at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom PAT files

Copy and store the custom PAT files as needed. To migrate them in BricsCAD choose one of the following:

- (Recommended) Go to BricsCAD **Support** folder and save there the custom PAT files.
- Add the location of your custom PAT files to the **Support file search path** section in the **Settings** dialog box (SRCHPATH system variable).

2.2.11.6 2.4 Migrating custom drawing templates

Drawing templates are DWT files that stores settings specific to the drawing and project requirements, such as units, layers, styles, layouts, etc.

To migrate custom drawing templates, locate each file, copy and save it in the corresponding BricsCAD folder.

Go to AutoCAD® and launch the OPTIONS command. Click the **Files** tab, go to the **Template Settings** section to find the location of the drawing template file and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the TEMPLATEFOLDER command to open the folder where the drawing template files are stored. Paste the files.

2.2.11.7 2.5 Migrating custom plot files

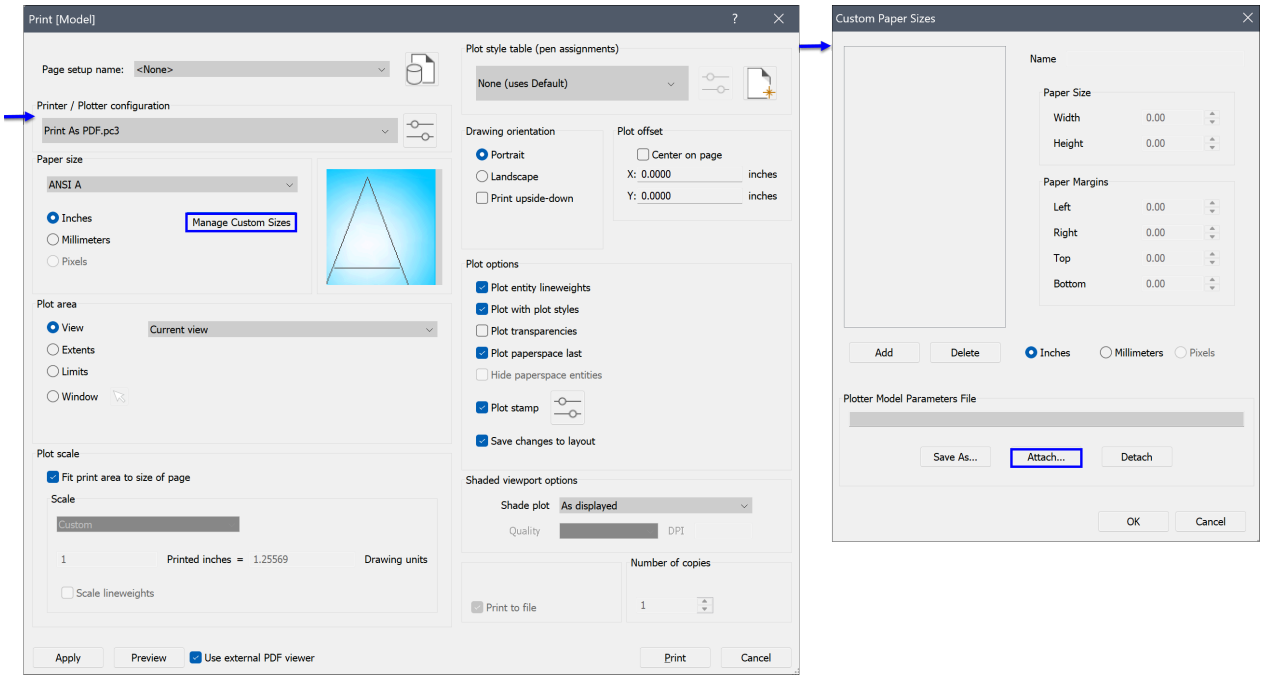
Custom plot styles are stored in CTB or STB files. Plotter configurations are stored in PC3 files, and plotter model parameters associated with a PC3 are stored in PMP files.

Note:

- CTB and STB files are fully compatible. A drawing can use either CTB or STB plot styles, so the plot style table is displayed based on the current drawing plot style mode (see the **CONVERTPSTYLES command** article).
- In BricsCAD, PC3 plotter configuration files are supported only for Windows system printers, while AutoCAD® supports additional printer configuration types.
- Some PC3 configurations also require their associated PMP file when migrated.

To migrate custom plot files, locate each file, copy the files and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: After migration, launch the PLOT or PRINT command to open the **Print** dialog box. Choose the associated Printer / Plotter configuration, then click **Manage Custom Sizes** > **Attach**. The **Open modified paper sizes data file** dialog box opens, allowing you to select the PMP files you want to attach.

Migrating Color-Dependent Plot Style Table (CTB) or Named Plot Style Table (STB)

Go to AutoCAD® and launch the STYLESMANAGER command to open the **Plot Styles** folder and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the STYLESMANAGER command to open the **PlotStyles** folder and paste the files.

Migrating Plotter Configuration File (PC3)

Go to AutoCAD® and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder and copy the files.

Then, go to BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and paste the files.

Migrating Plotter Model Parameters (PMP)

Go to AutoCAD® and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder. Open the **PMP Files** folder and copy the files.
Then, go to BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder. Open the **PMP Files** folder and copy the files.

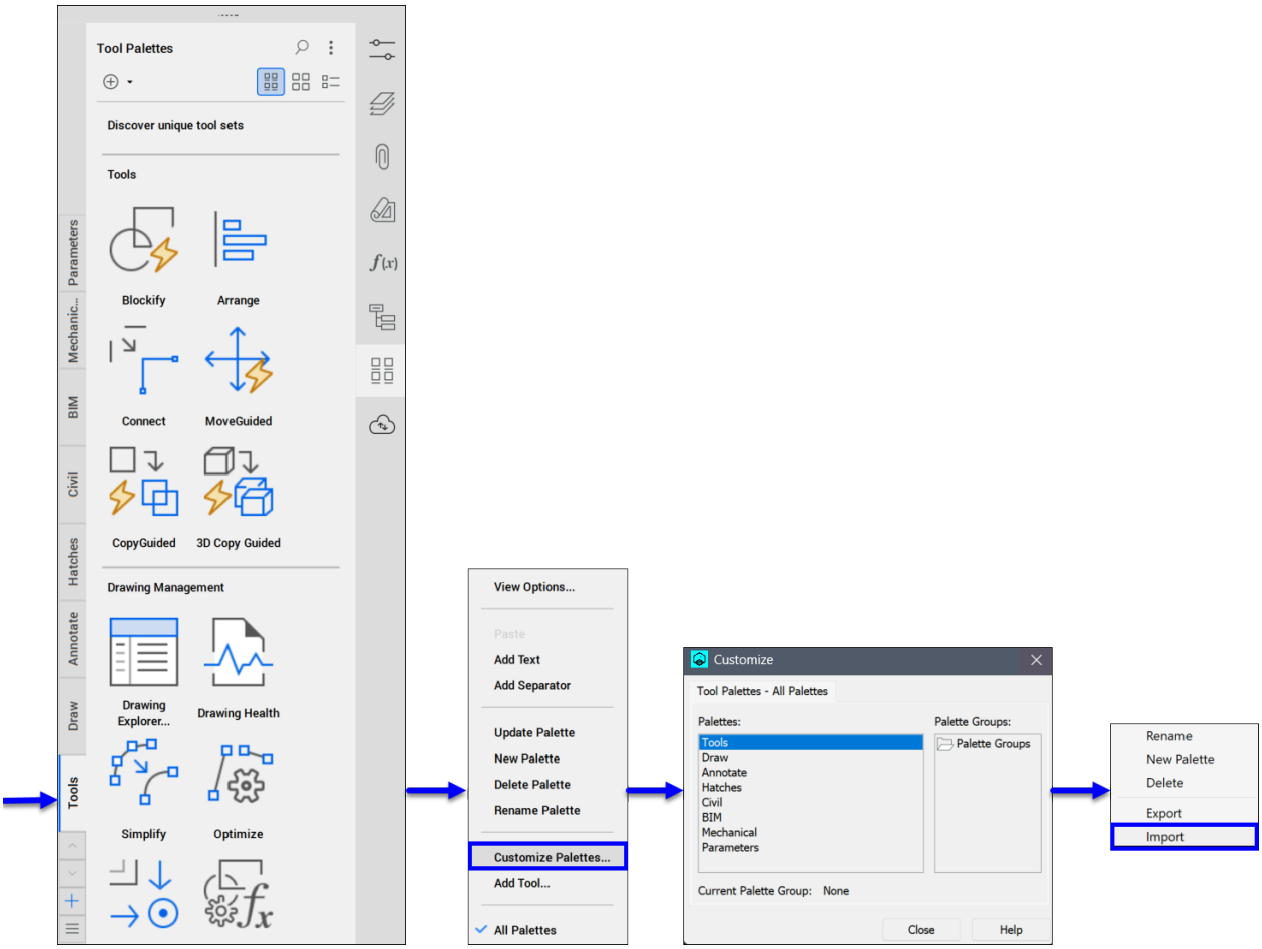
2.2.11.8 2.6 Migrating custom tool palettes

BricsCAD supports importing tool palettes from XTP, ATC and BTC files, and tool palette groups from XPG and BWS files. Tool palettes can be exported to BTC files, and tool palette groups to XPG files.

BricsCAD stores tool palettes in BTC files and indexes all existing palettes in the BcTpCatalog.btc file. When you create or import a new palette, BricsCAD updates the catalog and automatically generates a separate BTC file that contains the palette's content. All palette files are stored in the default Tool Palettes folder inside the Support directory.

Note: If your custom tool palettes reference external resources, including hatch pattern files, images, linetypes or other support files, these resources must be migrated separately to ensure that all palette tools remain functional after migration.

To migrate custom tool palettes, export each file and import it into BricsCAD.

Go to AutoCAD® and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click the custom palette or palette groups you want and select the **Export...** option to open the **Export Palette** or **Export Group** dialog box. Save the custom palette file as an XTP file or the custom palette group as an XPG file.

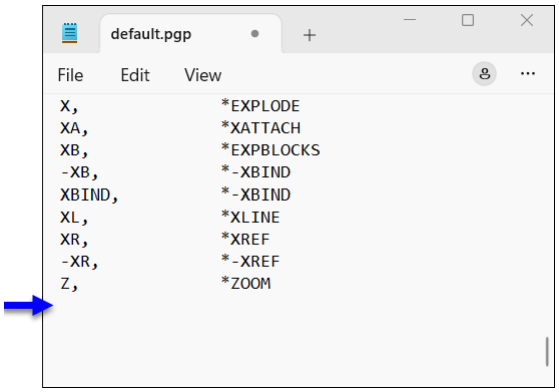
Then, go to BricsCAD and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click any palette or palette group and select the **Import** option to open the **Import Palette** or **Import Palette Group** dialog box. Choose the XTP or XPG file you want to import.

Note: Tool Palettes can contain various tool types. During migration, some tool types may not be supported.

2.2.11.9 2.7 Migrating custom command aliases

Command aliases are alternative names for commands, and they are saved in a PGP file.

To migrate custom command aliases, locate each file, copy the custom command aliases definitions, and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: Make sure there are no conflicts between the migrated custom aliases and those already used by BricsCAD.

Go to AutoCAD® **Support** folder, open the acad.pgp file in a text editor and scroll down to the **User Defined Command Aliases** section. Select the definition of the custom command aliases and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and open the default.pgp file in a text editor. Paste the definition of the custom command aliases at the end, save the file, and exit.

2.2.11.10 2.8 Migrating custom shape files

SHX files store the definition of the fonts and SHP files store the definition of the shapes. These files are usually stored in the **Support** folder.

To migrate custom command aliases, locate each file, and copy both the SHP and SHX files to the BricsCAD **Support** folder.

Go to AutoCAD® **Support** folder and copy both the SHP and SHX files.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and paste the SHP and SHX files.

2.2.11.11 2.9 Migrating LISP files

LISP (List Processing) is an interpreted programming language used to automate tasks, create custom commands, and extend BricsCAD functionality. LISP routines can interact with BricsCAD commands, system variables, dialog boxes, and drawing entities.

BricsCAD is compatible with AutoCAD® AutoLISP, so it can load and run LSP files. However, the VLX and FAS file formats are AutoCAD® specific encrypted LISP files, and BricsCAD cannot load such files.

To migrate LISP routines, locate the desired LSP files, then copy and save them in the corresponding BricsCAD file. LISP files are usually stored in the **Support** folder (from the installation folder) but can also be stored in a folder added to the support search path using the SRCHPATH system variable.

Note: Make sure that all dependent resources, such as DCL files, scripts, custom icons and configuration files, are also transferred and that any referenced file paths are updated accordingly.

Two LISP files are automatically loaded in AutoCAD® from acad.lsp and acaddoc.lsp. The equivalents of these two files on BricsCAD are on_start.lsp and on_doc_load.lsp.

Important: It is not recommended to edit on_start_default.lsp and on_doc_load_default.lsp. Instead, you should create two new files named on_start.lsp and on_doc_load.lsp.

Migrating ACAD.LSP into ON_START.LSP

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acad.lsp file. Select the custom content and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and create a new text editor file named on_start.lsp. Paste the custom content and save it.

Migrating ACADDOC.LSP into ON_DOC_LOAD.LSP

Go to AutoCAD® **Support** folder and open in a text editor the acaddoc.lsp file. Select the custom content and copy it.

Then, go to BricsCAD **Support** folder and create a new text editor file named on_doc_load.lsp. Paste the custom content and save it.

Migrating encrypted VLX files, FAS files, VLX projects (PRV) and FAS projects (PRJ)

Compiled and encrypted VLX and FAS files cannot be loaded in BricsCAD. Migration of VLX and FAS based applications requires access to the original LISP source files and the PRV or PRJ project files.

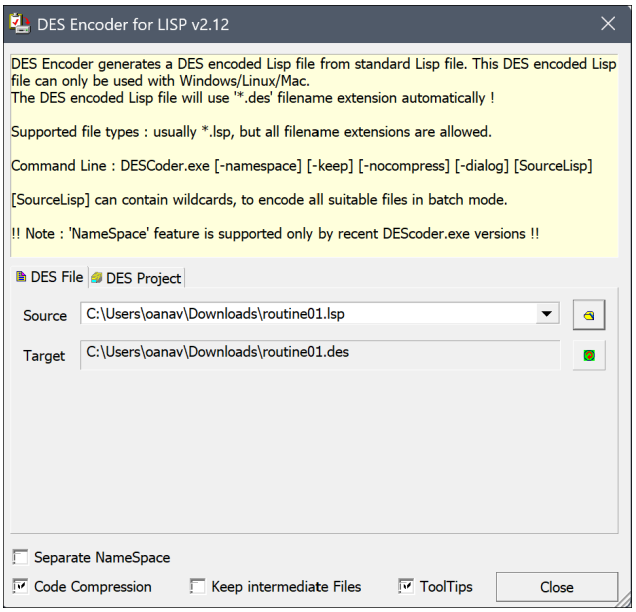
BricsCAD supports the creation of encrypted applications through DEScoder.exe. Using **DEScoder.exe**, multiple LISP, DCL, and other application resource files can be packaged and encrypted into a single DES application file. PRV and PRJ project files are used to define the application contents and generate the encrypted DES file.

- After migration, the on_start.lsp is loaded per session by default, but it can also be loaded for each drawing if the ACADLSPASDOC system variable is set to 1. The on_doc_load.lsp file is always loaded for each drawing.
- Another way to load your LISP routines is with the APPLOAD command. After you run the command, the **Load Application Files** dialog box is displayed to select the application files you want to run inside BricsCAD. The **AutoLoad** option specifies whether a file is loaded automatically or not in the next BricsCAD session (see the **Load Application Files dialog box** article for more information).

The path of the DES Encoder is: *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US*.

1 Open the encoder.

2 Select the LISP file in the **Source** field.

3 Click the **Convert selected source Lisp file into DES encrypted file** button next to the **Target** field.

4 After the DES file is converted, copy it to BricsCAD **Support** folder (from the installation folder): *%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US*, or to a folder you have added to the support path using the SRCHPATH system variable.

2.2.12 Complete guide to migrating custom files from a previous BricsCAD version or a different computer

2.2.12.1 1. Overview of custom files to migrate and their paths

BricsCAD uses a variety of files that store your personal settings, customizations, profiles, and application data to assist you in creating your drawings.

File type		Extension	Found in	Path
Partial customization files		• CUI or CUIX • MNU • RSZ	**Support** folder	• Windows: *%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Support* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Support*
Linetypes		LIN		
Hatch patterns		PAT		
Tool palettes		• XTP • XPG • ATC • BTC		
Command aliases		PGP		
Shape files		SHP		
Drawing templates		DWT	**Templates** folder	• Windows*%LocalAppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Templates* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Templates* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/Templates*
Plot files	Plot Styles	• CTB • STB	**PlotStyles** folder	• Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\PlotStyles* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotStyles* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotStyles*
	Plot Config	• PC3 • PMP	**PlotConfig** folder	• Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\PlotConfig* • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotConfig* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/PlotConfig*

File type	Extension	Found in	Path
LISP files	LSP	**Support** folder	• Windows: • Windows:*%AppData%\Bricsys\BricsCAD \V27x64\en_US\Support* • Mac: • Mac: */Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/en_US/ Support* • Linux: */home/<UserName>/Bricsys/BricsCAD/ <Version>/en_US/Support*

Note:

Use the SETTINGS command to configure how BricsCAD locates and loads custom files. In the Settings dialog, you can define all support file paths, including folders for linetypes, shapes, fonts, Xrefs, plotters, and other resources required during migration.

Use the CUSTOMIZE command to modify how BricsCAD user interface behaves. In the Customize dialog box, you can change the actions of interface elements such as menus, ribbons, toolbars, and mouse buttons, ensuring that migrated custom files are properly integrated into your workspace.

Migration method	Source	What is migrated	Considerations
Manual migration of custom files	• AutoCAD® • Previous BricsCAD version • BricsCAD installed on a different computer	Individual customization files, such as CUI/CUIX files, LISP applications, FAS/VLX files, templates, plot styles, linetypes, scripts, icons, and other support files.	Provides full control over what is transferred. Make sure that all dependent files and referenced resources are also migrated.
User profile migration	• Same BricsCAD version installed on a different computer	User settings and preferences stored in a profile (ARG file), including workspace settings, user interface configuration, and other profile-related options.	Importing a profile does not automatically transfer referenced customization files. Any associated customization resources must be migrated separately.

Migration method	Source	What is migrated	Considerations
User file migration	• Previous BricsCAD version on the same computer ***Note:*** Available only when updating BricsCAD on the same computer.	User files stored in BricsCAD user folders that are detected during an upgrade	The **BricsCAD user file manager** dialog box allows you to keep customized files or replace them with the updated versions provided by the new release.

Manual migration of custom files

Use the manual migration method when you want to transfer specific customization resources from AutoCAD®, a previous BricsCAD version, or BricsCAD installed on a different computer. Manual migration involves locating, copying, and loading individual customization files to the current BricsCAD installation.

User profile migration

Use the user profile migration method when you want to transfer specific customization resources from the same BricsCAD version installed on a different computer.

Use the PROFILEMANAGER command to manage the settings and preferences that define your BricsCAD working environment. In the **User Profile Manager** dialog box, you can create, load, export, and import user profiles, helping you migrate your customized environment.

User file migration

Use the user file migration method when updating BricsCAD on the same computer. During the first launch after the update, the **BricsCAD User File Manager** compares files in the user file folders with the corresponding files in the **UserDataCache** folder. If differences are detected, you can choose whether to keep your customized files or replace them with the updated versions provided by the new version of BricsCAD.

2.2.12.2 2. Migrating user profiles

In BricsCAD, settings that define the drawing environment can be saved in a user profile. User profiles can store settings such as the current workspace, user interface configuration, system variable settings, project settings, recent paths, and other user preferences. Multiple user profiles can be created to support different drawing types, workflows, or user preferences.

Note: Make sure that all external customization files referenced by the user profile are available in the current BricsCAD installation. Importing a profile does not automatically transfer custom CUI files, LISP applications, templates, plot styles, or other support files, which must be migrated separately to ensure that all customizations function correctly.

To migrate user profiles, export the profile to an ARG file and import it into the current BricsCAD installation.

Go to BricsCAD on the computer where the user profile is. Launch the PROFILEMANAGER command to open the **User Profile Manager** dialog box. Select the desired profile and click **Export...** to save the ARG file.

Then, go to the same version of BricsCAD and launch the PROFILEMANAGER command to open the **User Profile Manager** dialog box. Click **Import...** and select the ARG file.

2.2.12.3 3. Migrating custom files

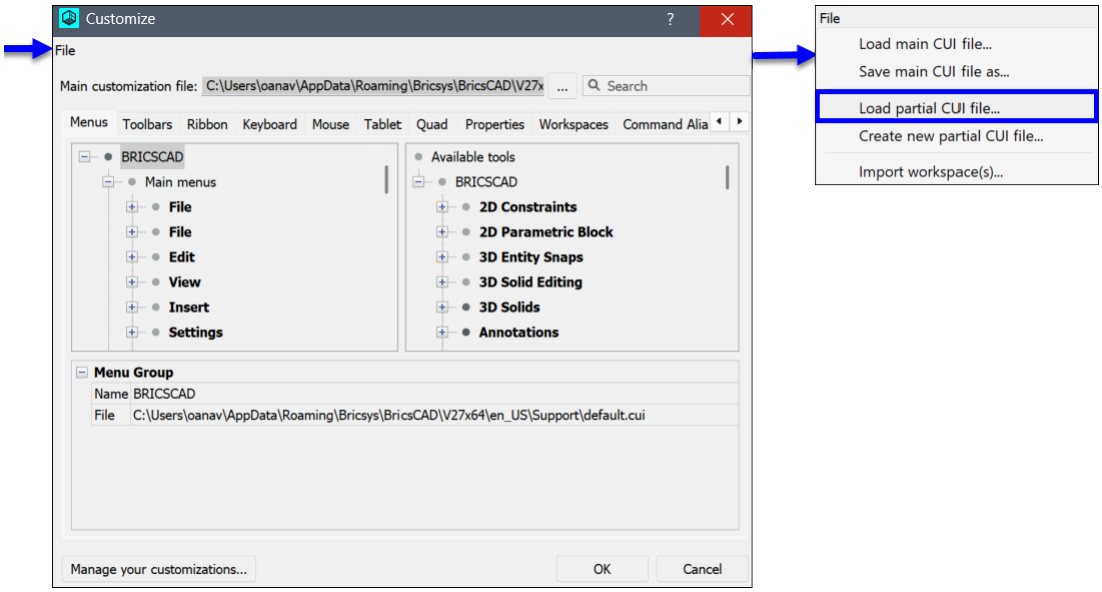
2.2.12.4 3.1 Migrating partial customization files

CUI or CUIX files can load and save full or partial custom workspaces. Only partial customization files should be migrated. Loading a partial CUI file adds custom menus, toolbars, ribbon elements, and other interface customizations to the existing user interface. When you install BricsCAD, the default CUI file is copied to the **Support** folder.

Note:

- A CUIX file is a zipped package that contains all files required by the user interface. When loaded, it is automatically converted to a CUI file. Bitmap resources contained in a CUIX file are copied to a .RESZ resource file, which can be used as an alternative to a resource DLL. Supported image formats include BMP, JPG, PNG, ICO, GIF, TIFF, XBM, and XPM.
- When migrating a partial customization file, make sure that any referenced support files, custom icons, scripts and LISP routines are also transferred and that their file paths are correctly configured in BricsCAD.

To migrate, load the desired partial customization files in BricsCAD using the CUSTOMIZE command.

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer and launch the CUSTOMIZE command. In the **Customize** dialog box, select the desired partial customization file to display its path. Copy and store the file as needed.

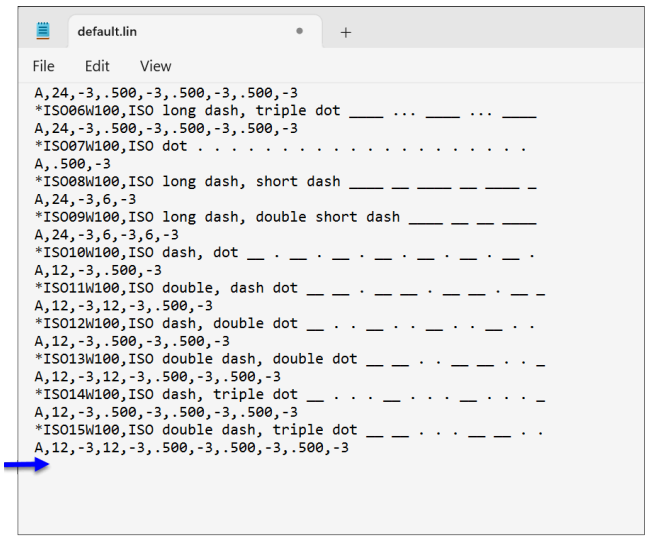
Then, go to the current version of BricsCAD and launch the CUSTOMIZE command to open the **Customize** dialog box. From the **File** menu, choose **Load partial CUI file...** to open the **Choose a customization file** dialog box. Select and load the desired partial customization file.

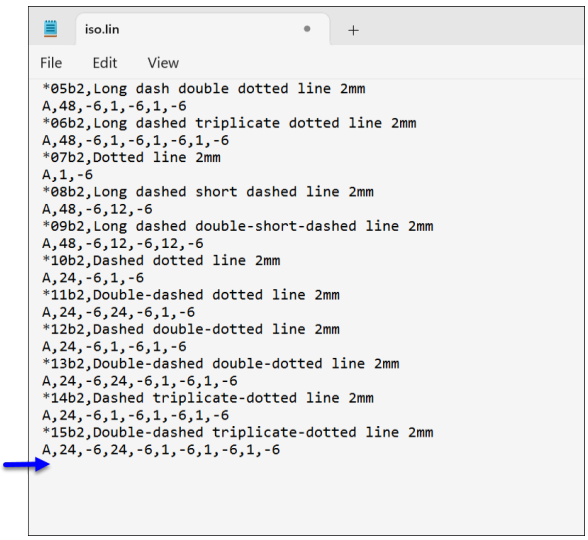
2.2.12.5 3.2 Migrating custom linetypes

LIN files store linetype definitions. BricsCAD provides two default LIN files that you can customize: *default.lin* for imperial linetypes and *iso.lin* for metric linetypes. To migrate custom linetypes, copy the required linetype definitions from these files. You can also store custom linetypes in a separate LIN file and load it in BricsCAD.

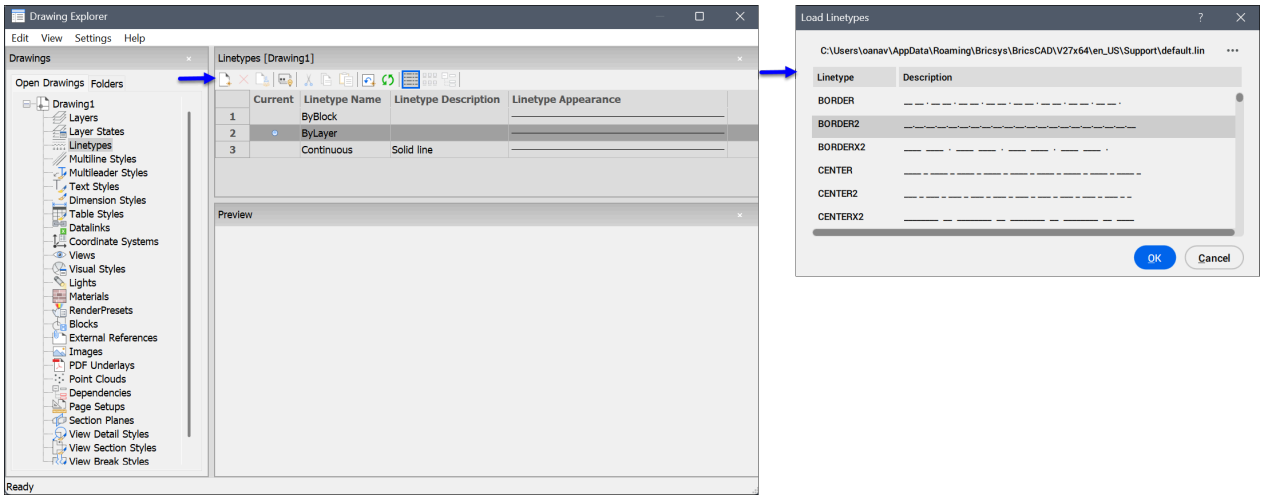
Note: If your custom linetypes contain custom text or symbols, make sure to copy the required SHX files (font SHX or shape SHX) along with the copied linetype definition or LIN file. BricsCAD needs these SHX files in its Support File Search Path (SRCHPATH system variable) to display the linetype correctly. Standard SHX fonts are included in BricsCAD, so you only need to copy custom SHX files. It is recommended to store the custom SHX files in BricsCAD **Support** folder.

To migrate custom linetypes, locate each file, copy the custom linetype definitions or the custom LIN file, and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: After migration, run the LINETYPE command and use the **Load Linetypes** dialog box to load the linetypes in BricsCAD.

Migrating imperial or metric custom linetypes

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer. Open with a text editor the default.lin file for imperial custom linetypes or the iso.lin file for metric custom linetypes and copy the linetype definition.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder. Open in a text editor the default.lin file for imperial custom linetypes or the iso.lin file for metric custom linetypes. Paste the definition of the custom linetype at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom LIN Files

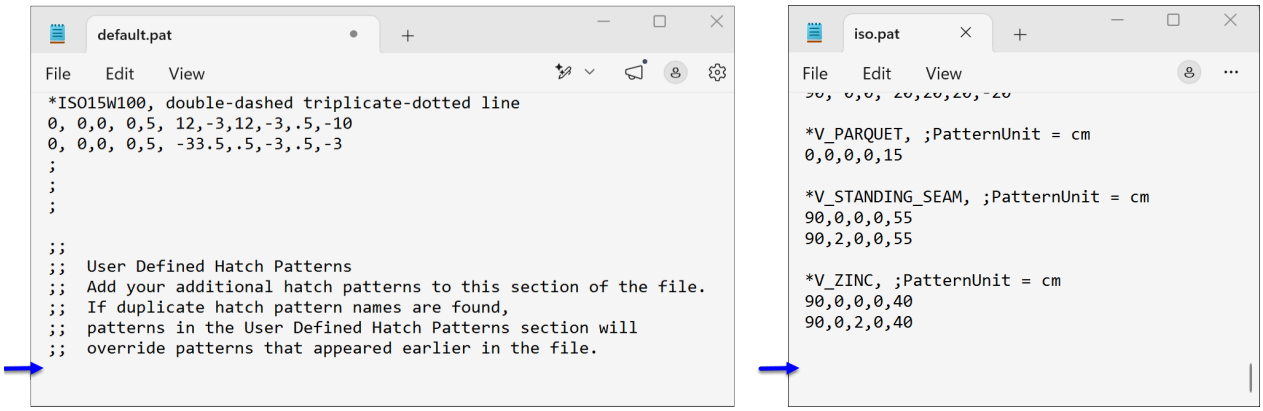
Go to the current version of BricsCAD, run the LINETYPE command, and choose **New** to open the **Load Linetypes** dialog box and import your custom LIN file.

It is recommended to store the custom LIN files in BricsCAD **Support** folder.

2.2.12.6 3.3 Migrating custom hatch patterns

PAT files store the definition of the hatch patterns. There are two default PAT files, one for imperial hatch patterns and another for ISO hatch patterns. Custom hatch patterns can also be stored in an alternative PAT file.

To migrate custom hatch patterns, locate each file, copy the custom hatch patterns definitions or the custom PAT file, and save it in the corresponding BricsCAD file.

Migrating imperial or metric custom hatch patterns

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a diffrent computer. Open in a text editor the default.pat file for imperial custom hatch patterns or the iso.pat file for metric custom hatch patterns and copy the hatch patterns definition.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder. Open in a text editor the default.pat file for imperial custom hatch patterns or the iso.pat file for metric custom hatch patterns. Paste the definition of the custom hatch patterns at the end of the file, then save and close it.

Migrating custom PAT files

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a diffrent computer. Copy and store the custom PAT files as needed. Then, choose one of the following:

- (Recommended) In the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and save there the custom PAT files.
- Open the current version of BricsCAD. Add the location of your custom PAT files to the **Support file search path** section in the **Settings** dialog box (SRCHPATH system variable).

2.2.12.7 3.4 Migrating custom drawing templates

Drawing templates are DWT files that stores settings specific to the drawing and project requirements, such as units, layers, styles, layouts, etc.

To migrate custom drawing templates, locate each file, copy and save it in the corresponding BricsCAD folder.

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the TEMPLATEFOLDER command to find the location of the drawing template file and copy the files.

Then, in the current version of BricsCAD launch the TEMPLATEFOLDER command to open the folder where the drawing template files are stored. Paste the files.

2.2.12.8 3.5 Migrating custom plot files

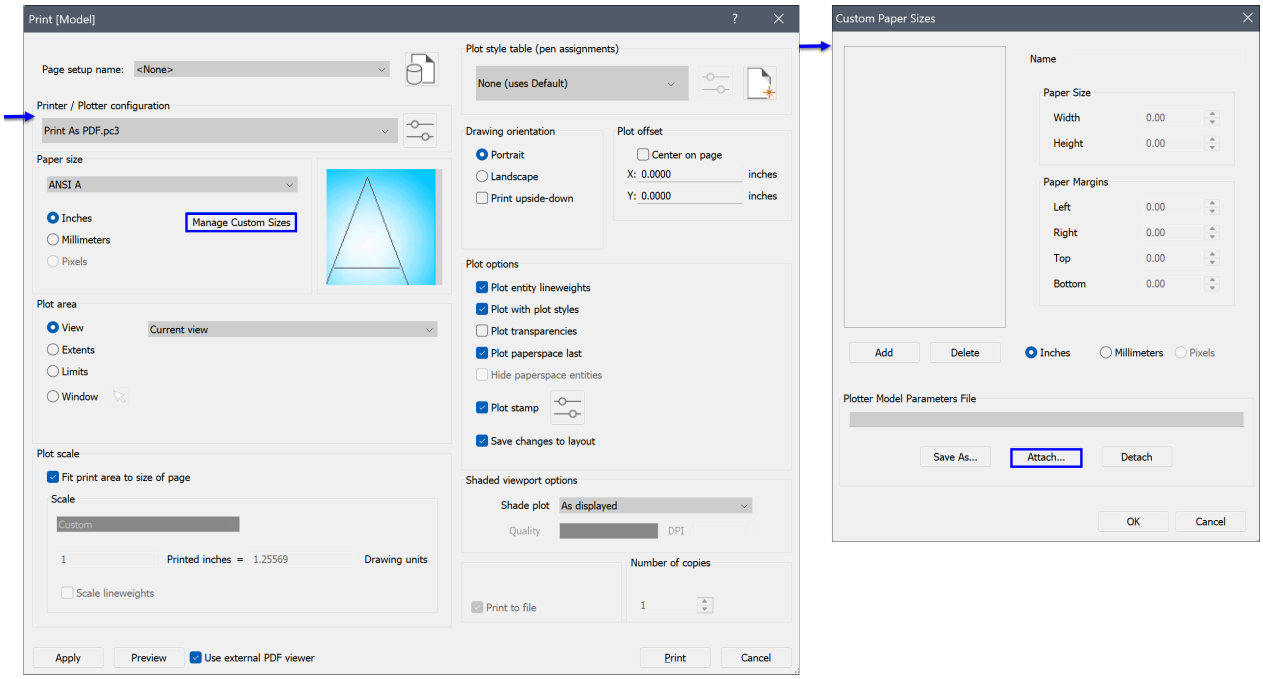
Custom plot styles are stored in CTB or STB files. Plotter configurations are stored in PC3 files, and plotter model parameters associated with a PC3 are stored in PMP files.

Note:

- CTB and STB files are fully compatible. A drawing can use either CTB or STB plot styles, so the plot style table is displayed based on the current drawing plot style mode (see the **CONVERTPSTYLES command** article).
- In BricsCAD, PC3 plotter configuration files are supported only for Windows system printers, while AutoCAD® supports additional printer configuration types.
- Some PC3 configurations also require their associated PMP file when migrated.

To migrate custom plot files, locate each file, copy the files and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: After migration, launch the PLOT or PRINT command to open the **Print** dialog box. Choose the associated Printer / Plotter configuration, then click **Manage Custom Sizes** > **Attach**. The **Open modified paper sizes data file** dialog box opens, allowing you to select the PMP files you want to attach.

Migrating Color-Dependent Plot Style Table (CTB) or Named Plot Style Table (STB)

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the STYLESMANAGER command to open the **PlotStyles** folder and copy the files.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the STYLESMANAGER command to open the **PlotStyles** folder and paste the files.

Migrating Plotter Configuration File (PC3)

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and copy the files.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and paste the files.

Migrating Plotter Model Parameters (PMP)

Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer. Launch the launch the PLOTTERMANAGER command to open the **PlotConfig** folder and copy the files.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the PLOTTERMANAGER command to open the **Plotters** folder. Open the **PMP Files** folder and copy the files.

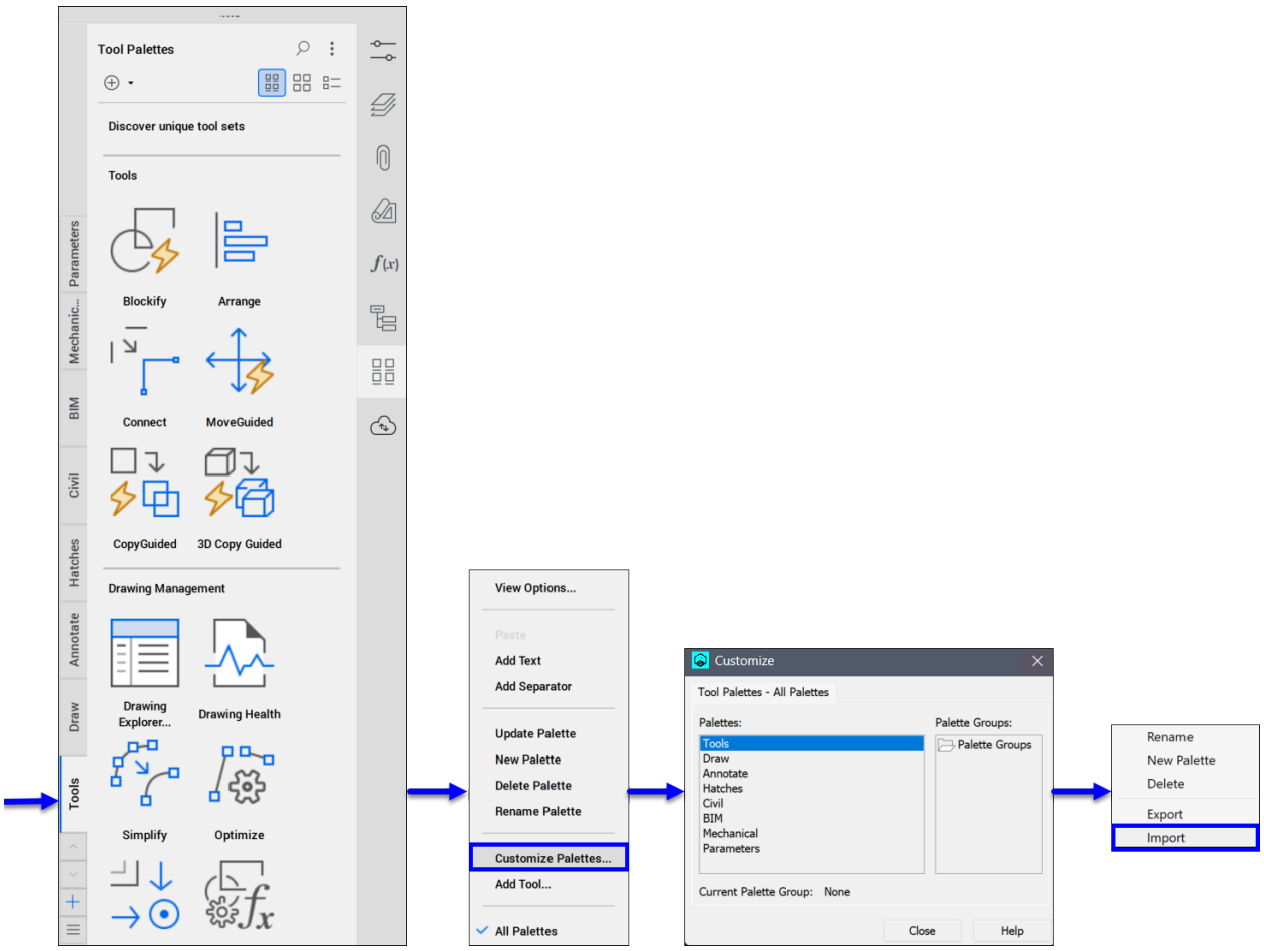
2.2.12.9 3.6 Migrating custom tool palettes

BricsCAD supports importing tool palettes from XTP, ATC and BTC files, and tool palette groups from XPG and BWS files. Tool palettes can be exported to BTC files, and tool palette groups to XPG files.

BricsCAD stores tool palettes in BTC files and indexes all existing palettes in the BcTpCatalog.btc file. When you create or import a new palette, BricsCAD updates the catalog and automatically generates a separate BTC file that contains the palette's content. All palette files are stored in the default Tool Palettes folder inside the Support directory.

Note: If your custom tool palettes reference external resources, including hatch pattern files, images, linetypes or other support files, these resources must be migrated separately to ensure that all palette tools remain functional after migration.

To migrate custom tool palettes, export each file and import it into BricsCAD.

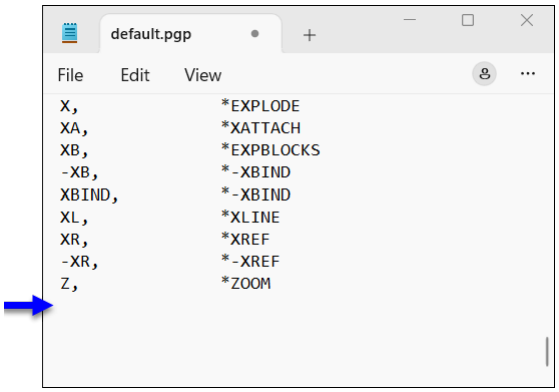
Go to the previous version of BricsCAD or to BricsCAD on a different computer and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click the custom palette or palette groups you want and select the **Export** option to open the **Export Palette** or **Export Palette Group** dialog box. Save the custom palette file as an XTP file or the custom palette group as an XPG file.

Then, go to the current version of BricsCAD and launch the TOOLPALETTES command to open the **Tool Palettes** panel. Right-click the panel and choose **Customize Palettes...** to display the **Customize** dialog box. Then, right-click any palette and select the **Import** option to open the **Import Palette** dialog box. Choose the XTP or XPG file you want to import.

2.2.12.10 3.7 Migrating custom command aliases

Command aliases are alternative names for commands, and they are saved in a PGP file.

To migrate custom command aliases, locate each file, copy the custom command aliases definitions, and save them in the corresponding BricsCAD file.

Note: Make sure there are no conflicts between the migrated custom aliases and those already used by BricsCAD.

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer. Open the default.pgp file with a text editor and copy the custom command aliases definition.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and open default.pgp file in a text editor. Paste the definition of the custom command aliases at the end of the file, then save and close it.

2.2.12.11 3.8 Migrating custom shape files

SHX files store the definition of the fonts and SHP files store the definition of the shapes. These files are usually stored in the **Support** folder.

To migrate custom command aliases, locate each file, and copy both the SHP and SHX files to the BricsCAD **Support** folder.

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer. Copy both the SHP and SHX files.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and paste the SHP and SHX files.

2.2.12.12 3.9 Migrating LISP files

LISP (List Processing) is an interpreted programming language used to automate tasks, create custom commands, and extend BricsCAD functionality. LISP routines can interact with BricsCAD commands, system variables, dialog boxes, and drawing entities.

BricsCAD is compatible with AutoCAD® AutoLISP, so it can load and run LSP files. However, the VLX and FAS file formats are AutoCAD® specific encrypted LISP files, and BricsCAD cannot load such files.

To migrate LISP routines, locate the desired LSP files, then copy and save them in the corresponding BricsCAD file. LISP files are usually stored in the **Support** folder (from the installation folder) but can also be stored in a folder added to the support search path using the SRCHPATH system variable.

Note: Make sure that all dependent resources, such as DCL files, scripts, custom icons and configuration files, are also transferred and that any referenced file paths are updated accordingly.

Migrating ON_START.LSP or ON_DOC_LOAD.LSP

Go to the **Support** folder in the previous version of BricsCAD or in BricsCAD on a different computer and open in a text editor the on_start.lsp or on_doc_load.lsp file. Select the custom content and copy it.

Then, in the current version of BricsCAD go to the **Support** folder and create a new text editor file named on_start.lsp or on_doc_load.lsp. Paste the custom content and save it.

Note: If the custom content is stored in a custom file or location, copy and save the files accordingly. Make sure that the destination folder is included in the support search path (SRCHPATH).

Important: It is not recommended to edit on_start_default.lsp and on_doc_load_default.lsp. Instead, you should create two new files named on_start.lsp and on_doc_load.lsp.

Migrating encrypted DES files

DES files are encrypted BricsCAD application files created with DEScoder.exe. They are typically stored in the **Support** folder (from the installation folder) or in a folder added to the support search path using the SRCHPATH system variable.

To migrate DES files, locate each file, copy and save it to the corresponding folder in the current version of BricsCAD.

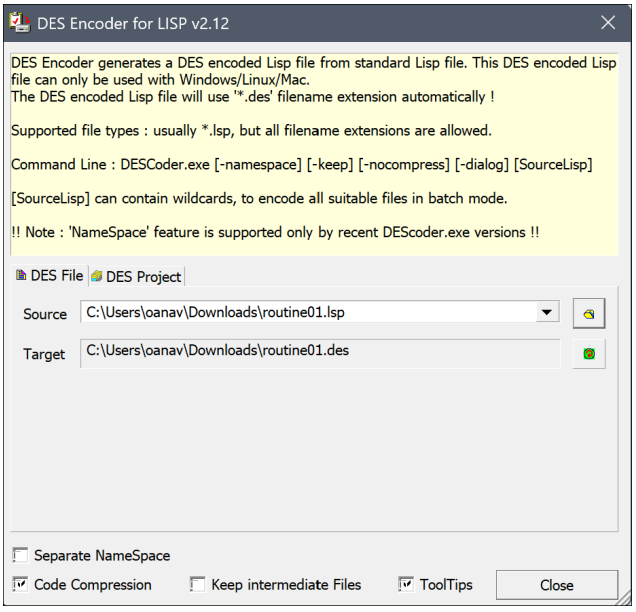
Note: When migrating DES files from a previous BricsCAD version, it is recommended to verify application functionality. If the application does not work as expected, recreate the DES file by re-encrypting the original source files with **DEScoder.exe**.

- After migration, the on_start.lsp is loaded per session by default, but it can also be loaded for each drawing if the ACADLSPASDOC system variable is set to 1. The on_doc_load.lsp file is always loaded for each drawing.
- Another way to load your LISP routines is with the APPLOAD command. After you run the command, the **Load Application Files** dialog box is displayed to select the application files you want to run inside BricsCAD. The **AutoLoad** option specifies whether a file is loaded automatically or not in the next BricsCAD session (see the **Load Application Files dialog box** article for more information).

The path of the DES Encoder is: *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US*.

1 Open the encoder.

2 Select the LISP file in the **Source** field.

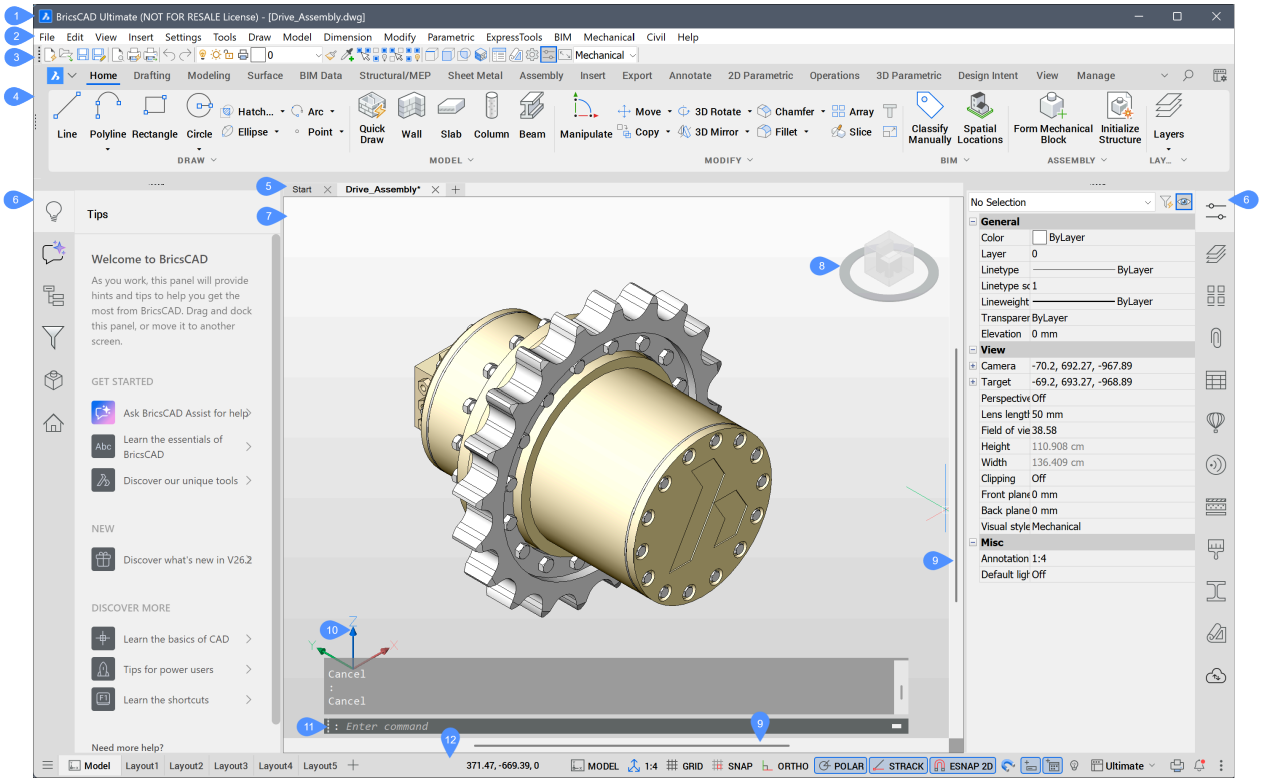
3 Click the **Convert selected source Lisp file into DES encrypted file** button next to the **Target** field.

4 After the DES file is converted, copy it to BricsCAD **Support** folder (from the installation folder): *%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US*, or to a folder you have added to the support path using the SRCHPATH system variable.

2.3 Odkrywanie interfejsu

2.3.1 Okno aplikacji BricsCAD

Składniki okna aplikacji BricsCAD są następujące:

1 Poziom licencji

2 Pasek Menu

3 Paski Narzędzi

4 Wstążka

5 Zakładki dokumentu

6 Panele (lewe i prawe)

7 Obszar rysowania

8 Paski przewijania

9 Wiersz poleceń

10 Zakładki Modelu i Arkusza

11 Pasek Stanu

Układ okna aplikacji BricsCAD jest kontrolowany przez bieżący obszar roboczy.

Poziom licencji
Wyświetla poziom licencji używany przez BricsCAD.

Pasek Menu
Pasek Menu znajduje się w górnej części okna aplikacji BricsCAD.
Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi, wstążkę lub panel, a następnie wybierz **Pasek Menu** z menu kontekstowego, aby włączyć/wyłączyć wyświetlanie paska menu.
Status **Paska Menu** jest zapisywany za pomocą zmiennej systemowej MENUBAR.

Paski Narzędzi
Aby wyświetlić lub ukryć pasek narzędzi, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Uruchom polecenie PASEKN.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi, wstążkę lub panel, wybierz **Paski narzędzi** z menu kontekstowego i wybierz żądane paski narzędzi.

Wstążka
Aby wyświetlić lub ukryć wstążkę, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wykonaj polecenie WSTĄŻKA lub WSTĄŻKAZAMKNIJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi, wstążkę lub panel, wybierz **Panele** i zaznacz **Wstążka** z menu kontekstowego.

Zakładki dokumentu
Zakładki dokumentów znajdują się domyślnie w górnej części ekranu graficznego. Pozwalają one łatwo przełączać się między otwartymi rysunkami i uzyskiwać dostęp do strony startowej.
Wyświetlanie kart dokumentów jest kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej SHOWDOCTABS.

Panele (lewe i prawe)
Wyświetla aktywne Panele. Kliknij ikonę, aby otworzyć powiązany Panel.
Aby wyświetlić Panel:

- Uruchom określone polecenie, aby otworzyć panel.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi, wstążkę lub panel, wybierz opcję **Panele** i zaznacz panel, który chcesz otworzyć.

Obszar rysowania
Wyświetla obszar rysowania.

Paski przewijania
Paski przewijania są domyślnie wyłączone.
Aby włączyć/wyłączyć paski przewijania:

- Przytrzymaj klawisz Shift i naciśnij klawisz funkcyjny **F4**.
- Uruchom polecenie PASKIPRZEW.

Wiersz poleceń
Uruchm polecenie LINPOL, aby wyświetlić Wiersz Poleceń.
Kliknij dwukrotnie lewą stronę paska stanu, aby przełączyć wyświetlanie zadokowanego wiersza poleceń.

Zakładki Modelu i Arkusza
W dolnej części okna aplikacji BricsCAD znajdują się zakładki Model i Arkusz, które umożliwiają łatwe przełączanie między przestrzenią modelu i przestrzenią papieru.

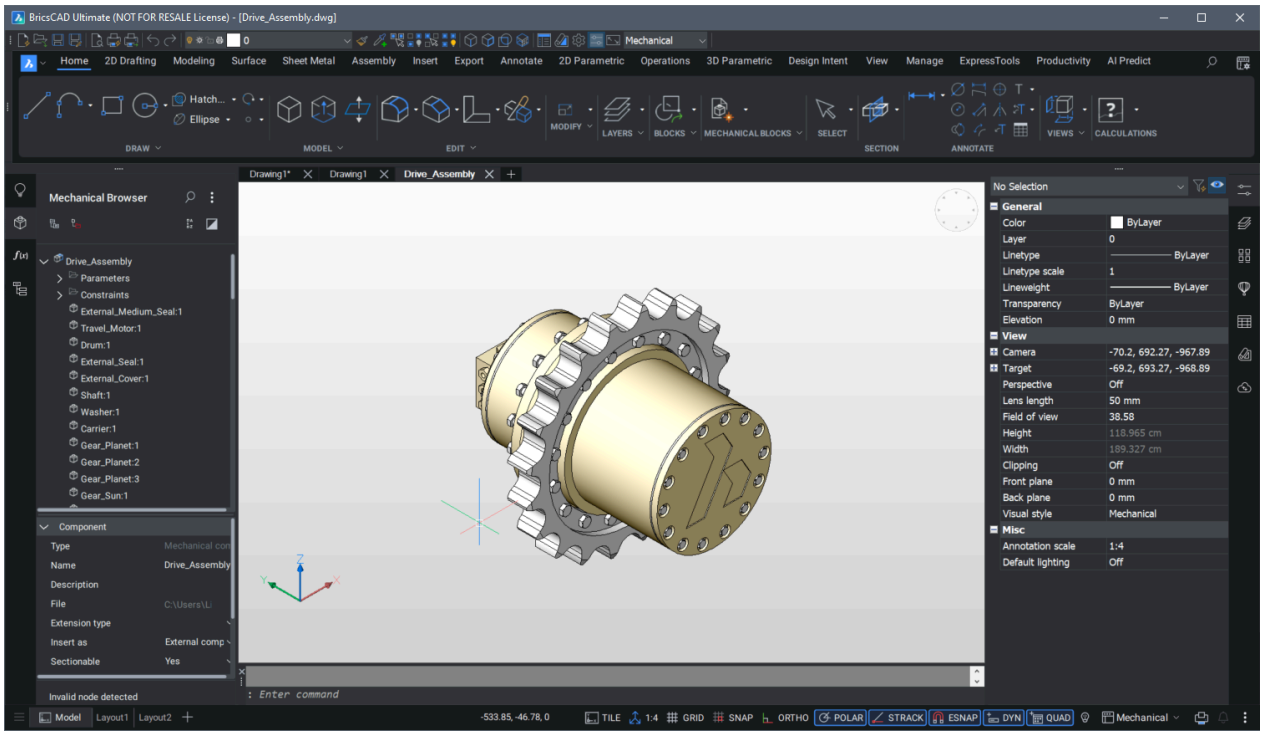
Pasek Stanu

Pasek Stanu znajduje się w dolnej części okna aplikacji BricsCAD, w linii z zakładkami Modelu i Arkuszy. Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi, wstążkę lub panel, a następnie wybierz opcję **Pasek Stanu** w menu kontekstowym, aby włączyć/wyłączyć wyświetlanie **Paska Stanu**.

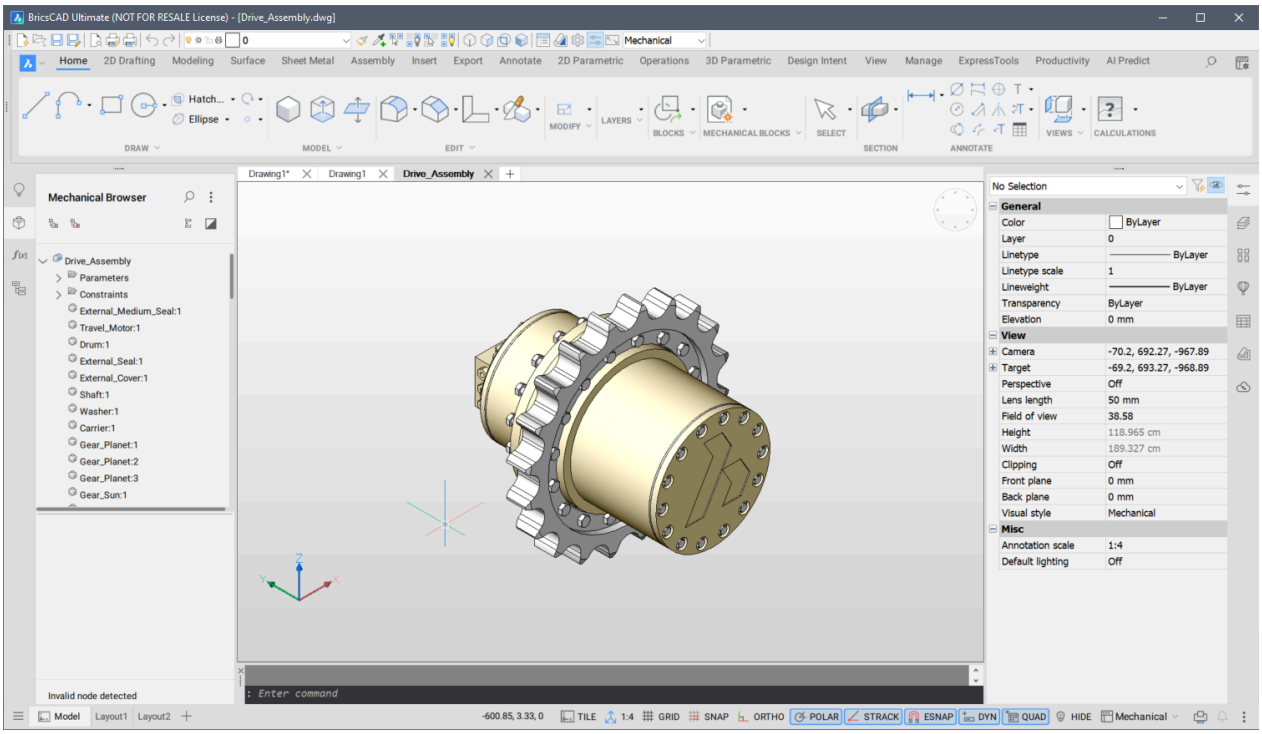
2.3.1.1 Motyw kolorystyczny

Zmienna systemowa COLORTHEME ustawia motyw kolorystyczny dla wstążki, paneli, okien dialogowych itp. Możesz wybrać ciemny lub jasny motyw kolorystyczny.

Ciemny motyw kolorystyczny (COLORTHEME = 0):

Jasny motyw kolorystyczny (COLORTHEME = 1):

Aby ustawić motyw kolorystyczny, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz COLORTHEME w wierszu poleceń i wybierz 1 dla jasnego lub 0 dla ciemnego.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi lub panel wstążki i wybierz opcję **Ciemny interfejs** z menu kontekstowego.
- Otwórz okno dialogowe **Ustawienia Interfejsu** i wybierz **Motyw**.

2.3.1.2 Ukrywanie wybranych elementów interfejsu użytkownika

Polecenie CZYSTYEKRANWŁĄCZ umożliwia jednoczesne ukrycie wybranych elementów interfejsu użytkownika.

Zmienna systemowa CLEANSCREENOPTIONS określa, które elementy interfejsu użytkownika mają być ukryte.

Skrót klawiaturowy **Ctrl+0** przełącza stan czystego ekranu.

Na klawiaturach AZERTY:

- Nie używaj klawiatury numerycznej.
- Nie naciskaj Shift podczas naciskania numerycznego.

2.3.2 Strona startowa

Strona **Startowa** otwiera się po oknie dialogowym **BricsCAD Launcher**, gdy zmienna systemowa ROZPOCZNIJ jest włączona lub na początku sesji BricsCAD.

Dostęp do strony **Rozpocznij** można również uzyskać, klikając kartę **Start** w **zakładkach dokumentu** znajdujących się w górnej części obszaru rysowania.

Strona **Startowa** zawiera sekcje: **Zaloguj się**, **Rozpocznij**, **Chmura**, **Ucz się**, **Aplikacje** i **Wnioski**.

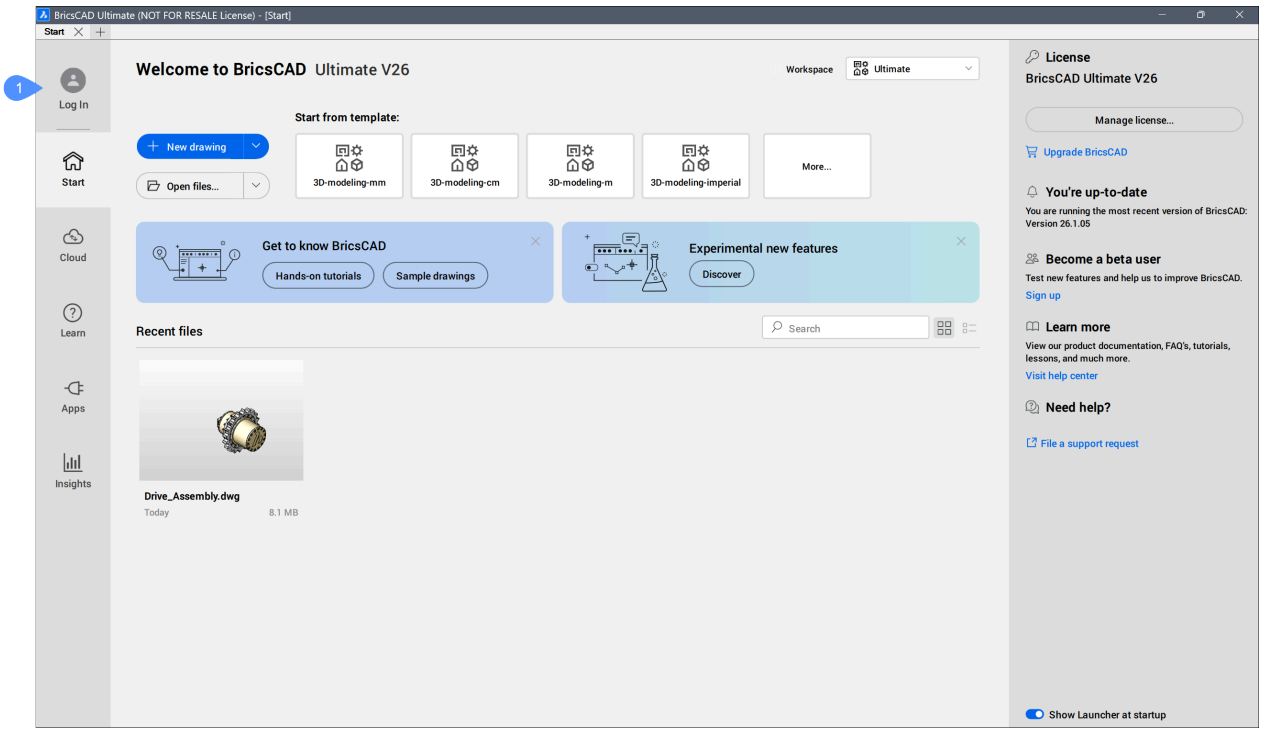
Strona **Rozpocznij** jest domyślnie aktywna (STARTUP == 3). W razie przypadkowego zamknięcia karty **Rozpocznij** z poziomu **kart dokumentów**, można ponownie uzyskać dostęp do strony **Rozpocznij** za pomocą skrótu klawiaturowego Ctrl+Home lub polecenia IDŹNASTART.

Uwaga:

- Zmienna systemowa SHOWDOCTABS musi być włączona, aby wyświetlać **karty** dokumentów (domyślnie włączona).
- Podczas otwierania pliku DWG poprzez podwójne kliknięcie z przeglądarki plików systemu operacyjnego, karta **Start** jest ładowana w **Kartach Dokumentów**, jeśli zmienna systemowa STARTUP jest ustawiona na 2 lub 3.

2.3.2.1 Karta Logowanie

Umożliwia zalogowanie się do konta Bricsys.

1 Zaloguj się

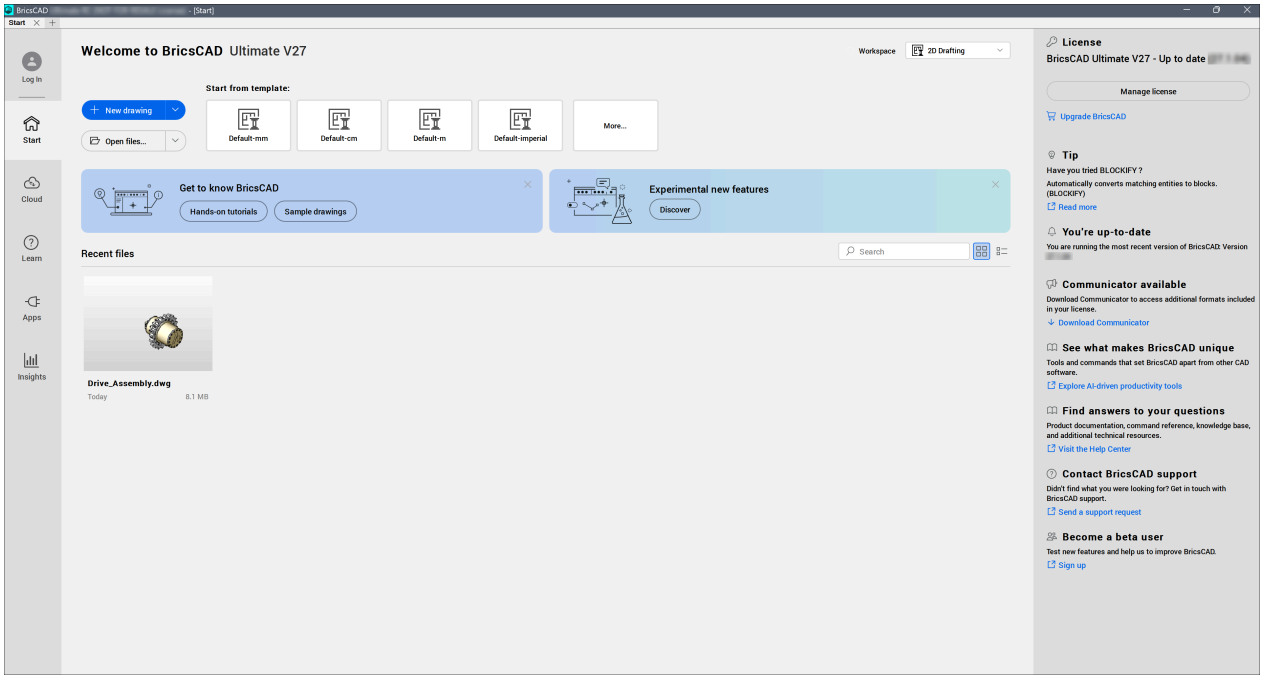
Zaloguj się
Otwiera stronę internetową Bricsys z sekcją **Zaloguj się na swoje konto Bricsys**, aby zalogować się na swoje konto Bricsys. Więcej informacji na temat logowania można znaleźć w artykule **Logowanie za pomocą konta Bricsys**.

Jeśli jesteś zalogowany na swoje konto, kliknij swój awatar, aby otworzyć menu kontekstowe z następującymi opcjami:

- **Moje konto**: Otwiera stronę internetową Bricsys i wyświetla informacje o koncie.
- **Moje licencje**: Otwiera stronę internetową Bricsys i wyświetla posiadane licencje.
- **Moje wsparcie**: Otwiera stronę internetową Bricsys i wyświetla zgłoszenia do pomocy technicznej.

- **Wyloguj**: Wylogowuje użytkownika z konta Bricsys.

2.3.2.2 Karta Start

1 Obszar roboczy

2 Zacznij od szablonu

3 Nowy rysunek

4 Otwieranie plików

5 Poznaj BricsCAD

6 Eksperymentalne nowe funkcje

7 Ostatnie pliki

8 Zakładka po prawej stronie

Obszar roboczy
Umożliwia wybranie obszaru roboczego z menu rozwijanego.

Zacznij od szablonu
Wyświetla ostatnio używane szablony. Kliknij przycisk **Więcej...**, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz nowy rysunek z szablonu**. Można wybrać szablon z listy lub wyszukać szablon niestandardowy w celu utworzenia nowego rysunku. Każdy obszar roboczy ma pewne predefiniowane szablony dla nowych rysunków.

Nowy rysunek
Tworzy nowy rysunek przy użyciu bieżącego szablonu rysunku.

> ***Uwaga:*** Korzystając z przestrzeni roboczej BIM, możesz wybrać między utworzeniem nowego projektu a nowym rysunkiem.

Kliknij strzałkę po prawej stronie, aby wyświetlić dodatkowe opcje:

Utwórz nowy zestaw arkuszy
Otwiera okno dialogowe **Utwórz nowy zestaw arkuszy** .

Uruchom nowego kreatora
Otwiera okno dialogowe **Utwórz nowy rysunek**.

Otwieranie plików
Otwiera okno dialogowe **Otwórz plik** w celu wyszukania istniejącego rysunku.
Kliknij strzałkę po prawej stronie, aby wyświetlić dodatkowe opcje:

Otwieranie plików (tylko do odczytu)
Otwiera plik wybrany w oknie dialogowym **Otwórz plik (tylko do odczytu)** tylko do odczytu.

Otwieranie zestawu arkuszy
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik** zestawu arkuszy w celu wyszukania pliku zestawu arkuszy.

Odzyskaj
Otwiera okno dialogowe **Otwórz rysunek**, aby wybrać plik do odzyskania.

Poznaj BricsCAD
Zapewnia wskazówki krok po kroku dotyczące korzystania z witryny BricsCAD w wybranym obszarze roboczym. Zostanie uruchomione polecenie TUTORIALSOPEN.

Uwaga: Zmienna systemowa TUTORIALSONSTARTPAGE steruje wyświetlaniem tej opcji.

Eksperymentalne nowe funkcje
Zapewnia dostęp do okna dialogowego **Funkcje eksperymentalne** po naciśnięciu przycisku **Odkryj** lub **Zarządzaj**.

Uwaga:

- Zmienna systemowa EXPERIMENTALONSTARTPAGE kontroluje wyświetlanie tej opcji na karcie **Start**. Nowa wartość zostanie uwzględniona dopiero po ponownym uruchomieniu programu.
- Przyciski **Zarządzaj** i **Przekaż nam opinię** są dostępne po włączeniu funkcji eksperymentalnych.
- Opcja **Przekaż nam opinię** otwiera stronę internetową, na której można przesłać nam swoją opinię na temat funkcji eksperymentalnych.

Ostatnie pliki
Wyświetla listę ostatnio otwieranych plików. Kliknij miniaturę pliku, aby go łatwo otworzyć.

Uwaga:

- Liczba dostępnych ostatnio plików jest kontrolowana przez wartość zmiennej systemowej RECENTFILES.
- Możesz uporządkować plik w **Widoku siatki** lub **tabeli** i wyszukać określony plik.

Zakładka po prawej stronie
Informacje o grupach na stronie BricsCAD.

Licencja
Wyświetla poziom licencji, który działa w bieżącej sesji BricsCAD.

Uwaga:

- Kliknij przycisk **Zarządzaj licencją...**, aby otworzyć okno dialogowe **Menedżer licencji Bricsys**.
- Kliknij przycisk **Zaktualizuj BricsCAD**, aby otworzyć stronę sklepu Bricsys.

- W przypadku uruchomienia wersji próbnej BricsCAD dostępne są opcje wprowadzenia numeru seryjnego **licencji** lub **zakupu BricsCAD**.

Porada
Wyświetla wskazówki dotyczące poleceń.

Uwaga: Naciśnij przycisk **Czytaj więcej**, aby otworzyć odpowiedni artykuł Centrum pomocy.

Jesteś na bieżąco
Informuje o uruchomieniu najnowszej wersji BricsCAD.

Dostępna aktualizacja
Powiadamia, że dostępna jest nowsza wersja strony BricsCAD.

Uwaga: Kliknij przycisk **Pobierz najnowszą wersję**, aby otworzyć stronę **Pobierz BricsCAD**.

Jesteś obecnie offline
Nie masz połączenia z Internetem i strona BricsCAD nie może sprawdzić dostępności aktualizacji.

Zostań użytkownikiem wersji beta
Pozwala zostać beta testerem. Kliknij przycisk **Zarejestruj** się, aby otworzyć stronę **Bricsys Beta Tester Program**, na której możesz dołączyć do programu.

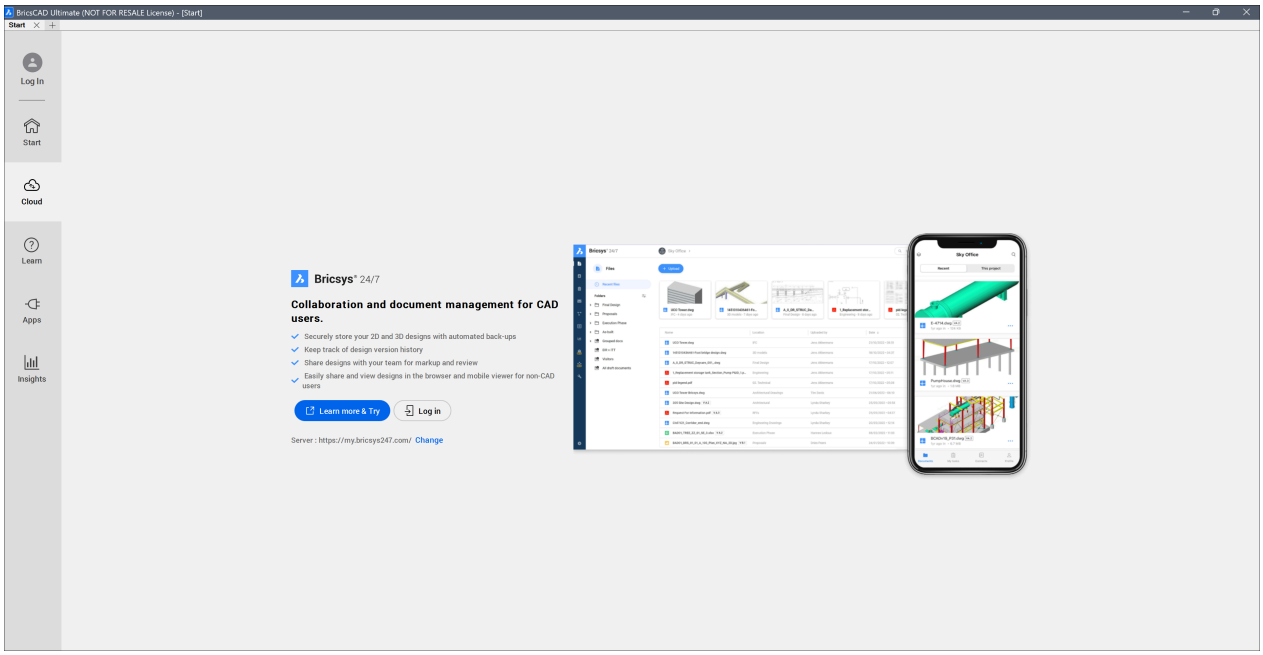
Dowiedz się więcej
Kliknij przycisk **Odwiedź centrum pomocy**, aby otworzyć stronę **Centrum pomocy Bricsys**.

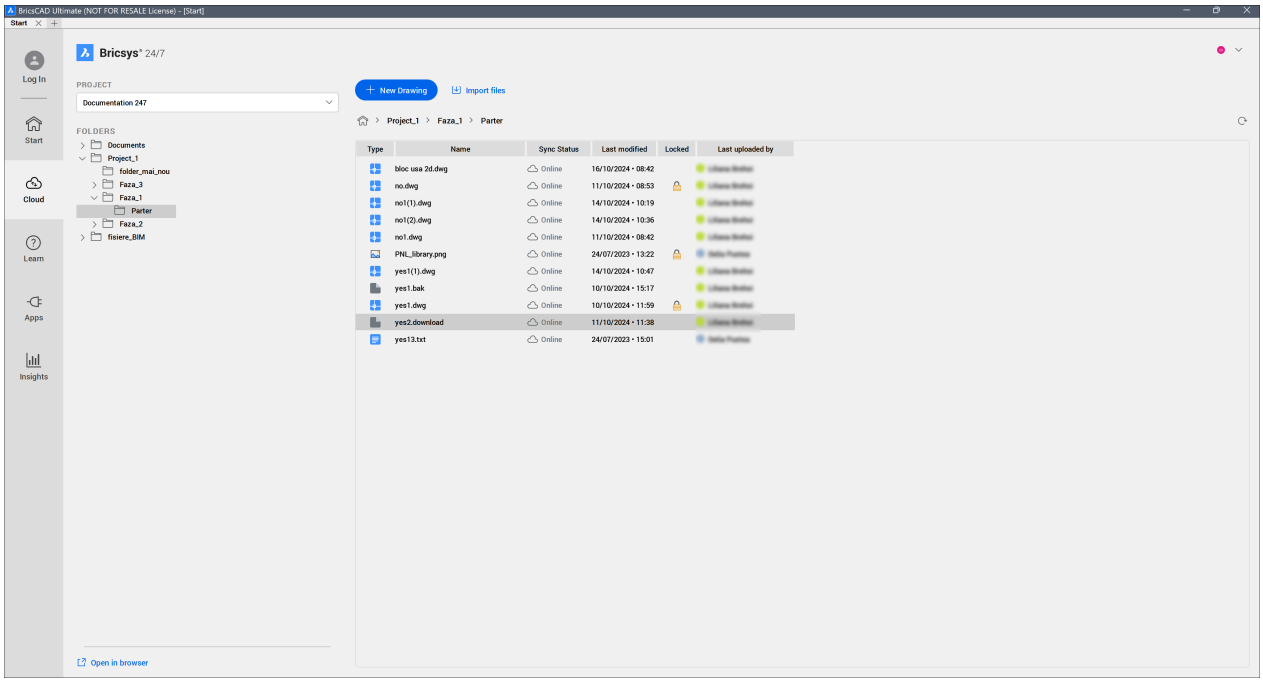
Potrzebujesz pomocy?
Naciśnięcie przycisku **Wypełnij zgłoszenie do pomocy technicznej** spowoduje otwarcie strony internetowej, na której można wypełnić zgłoszenie do pomocy technicznej.

Pokaż Launcher podczas uruchamiania
Po zaznaczeniu, okno dialogowe **BricsCAD Launcher** otwiera się podczas uruchamiania.

2.3.2.3 Karta Chmura

Karta **Chmura** zapewnia współpracę i zarządzanie dokumentami dla użytkowników CAD.

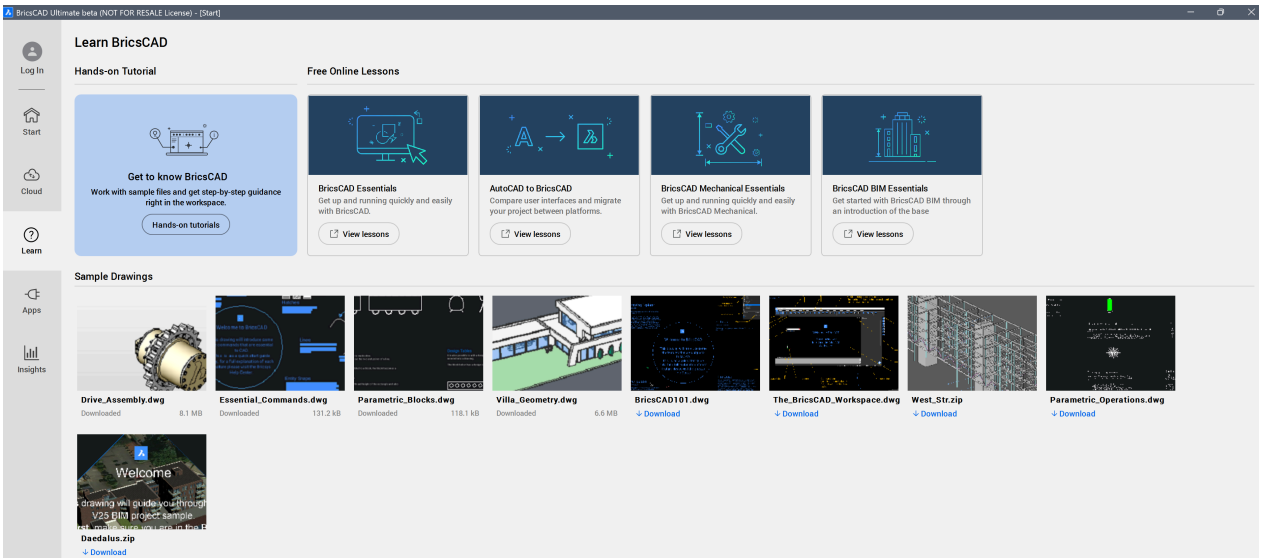

Więcej informacji na temat funkcji **Chmura** można znaleźć w artykule dotyczącym **panelu Chmura**.

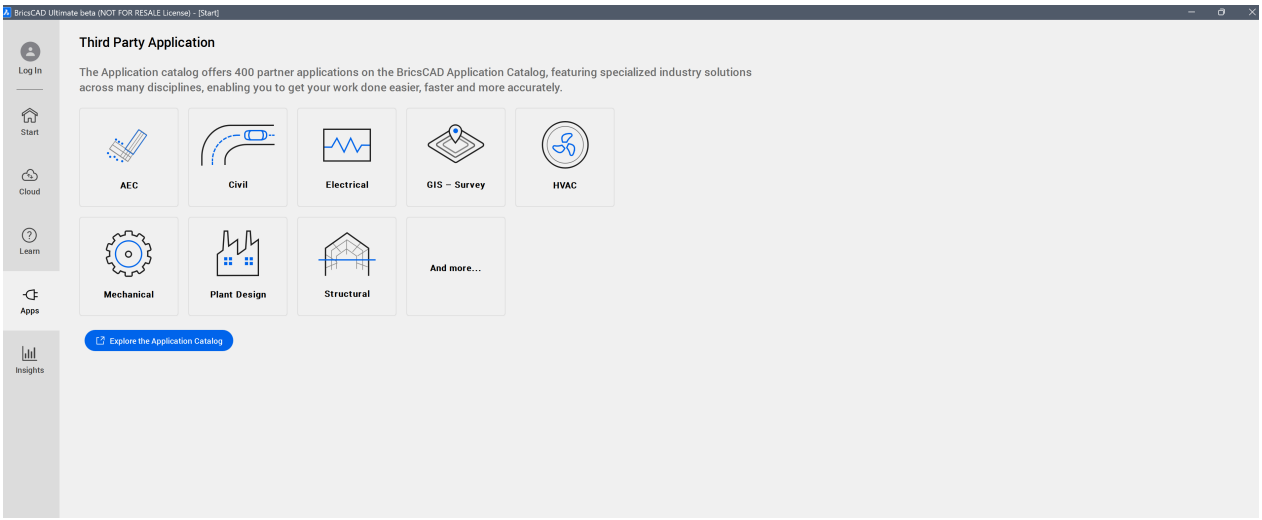
2.3.2.4 Zakładka Nauka

Oferuje bezpłatne lekcje wideo do nauki BricsCAD i przykładowe rysunki do wykorzystania.

2.3.2.5 Zakładka Aplikacji

Katalog aplikacji BricsCAD oferuje 400 aplikacji partnerskich, obejmujących specjalistyczne rozwiązania branżowe z wielu dziedzin, umożliwiając łatwiejsze, szybsze i dokładniejsze wykonywanie pracy.

Wskazówka:

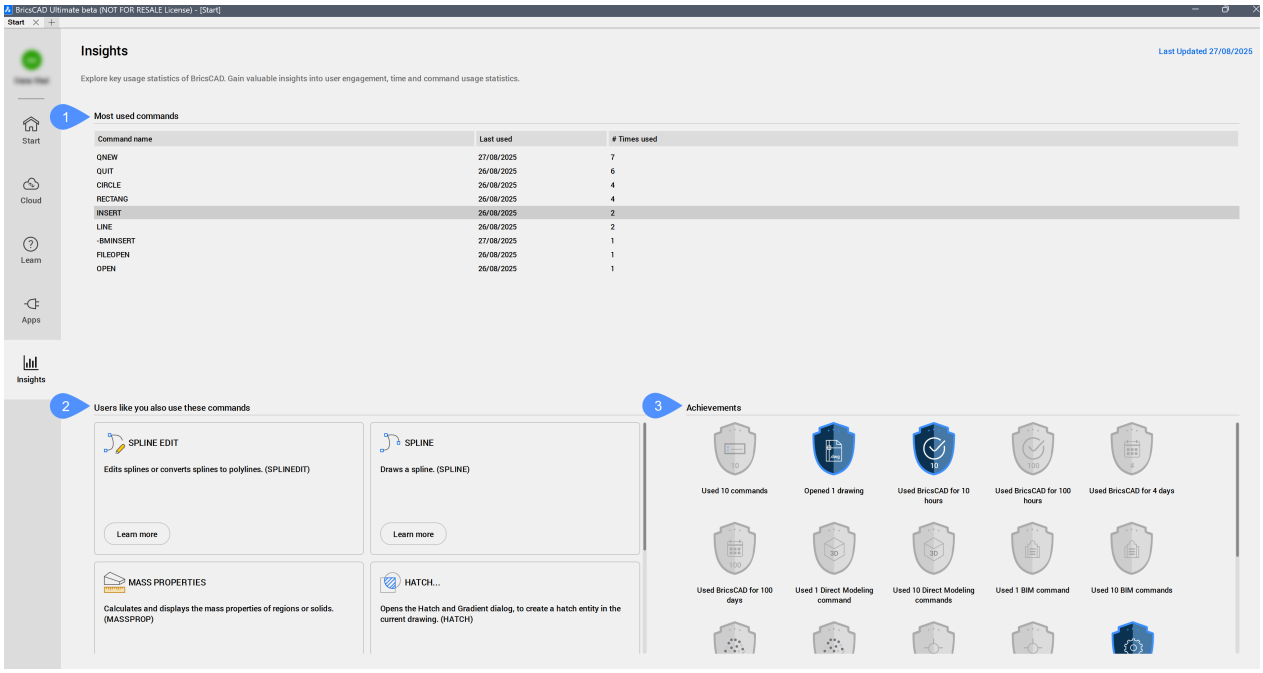
- Po kliknięciu kategorii otwiera się katalog aplikacji BricsCAD i filtruje aplikacje na podstawie wybranej kategorii.
- Kliknij przycisk **Przeglądaj Katalog Aplikacji**, aby otworzyć pełny katalog aplikacji BricsCAD.

2.3.2.6 Karta Spostrzeżenia

Umożliwia wyświetlenie statystyk podsumowujących dane udostępnione serwerom Bricsys.

Karta **Spostrzeżenia** zawiera przegląd najczęściej używanych poleceń, poleceń, które mogą być dla ciebie interesujące, oraz osiągnięć.

Uwaga: Aby uzyskać wgląd, należy dołączyć do programu BricsCAD Analityk. Więcej informacji można znaleźć w artykule na temat **programu BricsCAD Analityk**.

Najczęściej używane polecenia
Wyświetla nazwy najczęściej używanych poleceń, datę ostatniego użycia i liczbę użyć.

Użytkownicy tacy jak Ty również używają tych poleceń
Lista poleceń oparta na sposobie korzystania z aplikacji przez użytkowników podobnych do użytkownika. Kliknij przycisk **Dowiedz się więcej**, aby otworzyć odpowiedni artykuł w Centrum pomocy.

Osiągnięcia
Osiągnięcia mają dwa stany: niebieski i szary.
Niebieski: oznacza, że osiągnięcie zostało ukończone.
Szary: oznacza, że osiągnięcie nie zostało jeszcze ukończone.

Uwaga: Karta **Statystyki** nie zapewnia aktualizacji na żywo. Jest ona aktualizowana kilka razy dziennie po stronie chmury.

2.3.3 Zakładki dokumentu

Dla każdego aktualnie otwartego rysunku w górnej części obszaru rysunku znajduje się zakładka dokumentu.

Karty dokumentów umożliwia:

- Łatwo przełączaj się między wszystkimi otwartymi rysunkami.
- Utwórz nowy rysunek: kliknij przycisk **+** po prawej stronie zakładek.
- Zamknij rysunek: kliknij **X** na karcie dokumentu.

Uwaga:

- Zmienna systemowa SHOWDOCTABS musi być włączona, aby wyświetlać **karty** dokumentów (domyślnie włączona).
- Podczas otwierania pliku DWG poprzez podwójne kliknięcie z przeglądarki plików systemu operacyjnego, karta **Start** jest ładowana w **Kartach Dokumentów**, jeśli zmienna systemowa STARTUP jest ustawiona na 2 lub 3.

2.3.4 Wybór obszaru roboczego

Domyślne obszary robocze to:

- **Rysowanie**: wymaga BricsCAD Lite licencji na poziomie lub wyższym
- **2D Drafting (Modern)**: wymaga licencji na poziomie BricsCAD Lite lub wyższym.
- **Modelowanie**: wymaga BricsCAD Pro licencji na poziomie lub wyższym
- **Civil / Geodezja**: wymaga licencji na poziomie BricsCAD Pro lub wyższym
- **BIM**: wymaga BricsCAD BIM poziomu licencji lub BricsCAD Ultimate
- **Mechaniczny**: wymaga BricsCAD Mechanical poziomu licencji lub BricsCAD Ultimate
- **Ultimate**: wymaga poziomu licencji BricsCAD Ultimate

Bieżący obszar roboczy konfiguruje ogólny układBricsCAD okno aplikacji.

Obszar roboczy definiuje zawartość:

- Menu
- Paski Narzędzi
- Panele
- Wstążka
- Podstawy Quad

Możesz ustawić bieżący obszar roboczy w:

- Launcher BricsCAD
- Strona startowa.
- Pole Bieżący obszar roboczy na pasku stanu.
- Pasek narzędzi Obszary robocze.
- Polecenie WORKSPACE.

2.3.5 Obszar rysowania

Po rozpoczęciu sesji rysowania początkowy obszar roboczy nazywa się **obszarem modelu**. Przestrzeń modelu to obszar, w którym tworzone są elementy dwuwymiarowe i trójwymiarowe na podstawie Globalnego Układu Współrzędnych (GUW) lub lokalnego układu współrzędnych (LUW).BricsCAD zapewnia dodatkowy obszar roboczy zwany **przestrzenią papieru** . Każdy układ reprezentuje arkusz papieru. W witrynie BricsCAD nie ma ograniczonej liczby układów, które można utworzyć na jednym rysunku.

Użyj karty **Model**, aby przeglądać i pracować w obszarze modelu. Kliknij jedną z kart **Układ** u dołu obszaru rysunku, aby przełączyć się do obszaru papieru.

2.3.5.1 Obszar modelu

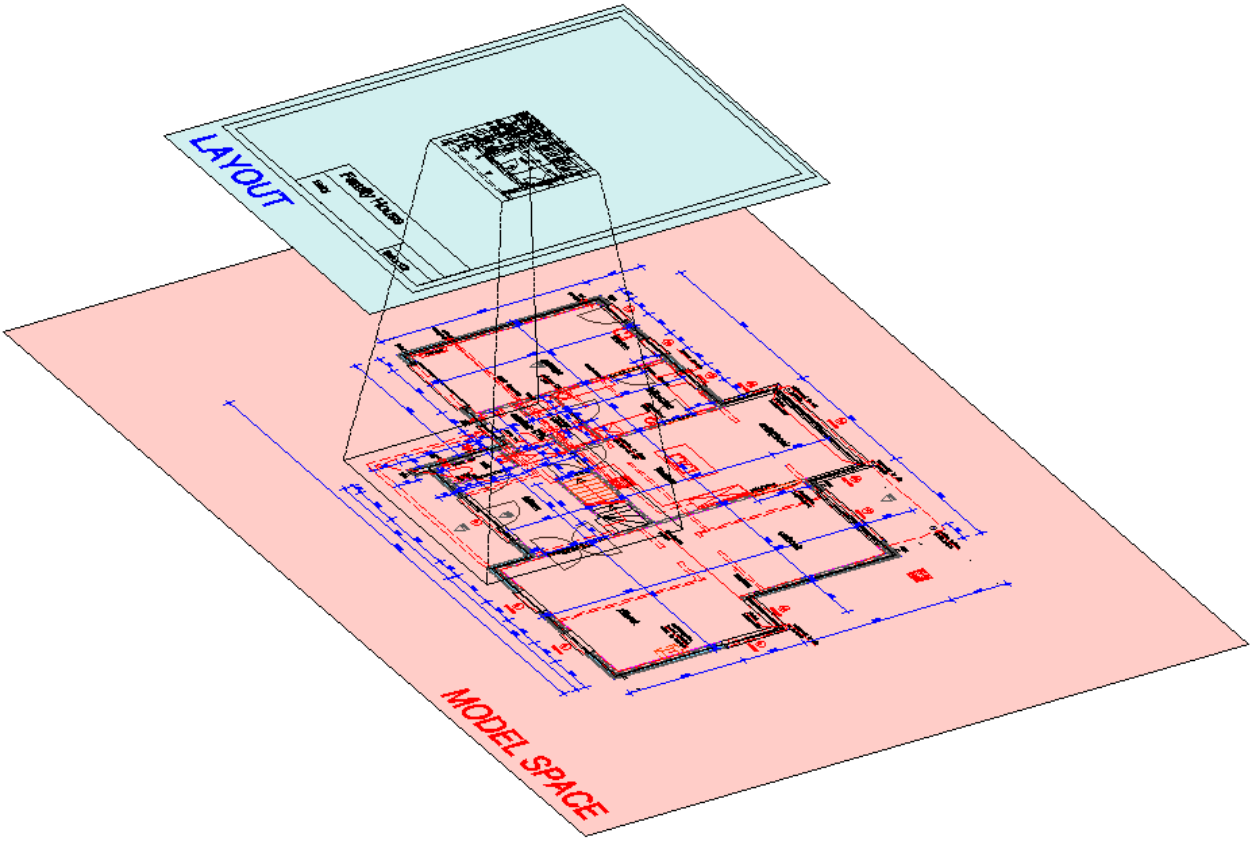
Obszar modelu składa się z pojedynczego widoku wypełniającego ekran. W razie potrzeby można utworzyć dodatkowe widoki zwane rzutniami, które mogą pokazywać różne widoki rysunku lub modelu 3D. Możesz zarządzać rzutniami rysunkowymi za pomocą polecenia RZUTNIE.

Rzutnie są wyświetlane jako kafelki. Możesz pracować jednocześnie tylko w jednej z tych rzutni, ale wszystkie rzutnie są aktualizowane jednocześnie. Kliknij rzutnię, aby ustawić ją jako bieżącą rzutnię.

2.3.5.2 Obszar Papieru

Obszar papieru reprezentuje układ papieru rysunku. W tym obszarze roboczym możesz tworzyć i rozmieszczać różne widoki rysunku, podobnie jak układasz rysunki na kartce papieru. W obszarze papieru można również dodawać opisy indeksowe, adnotacje, ramki, tabelki rysunkowe i inne elementy związane z drukowaniem, których nie chcesz wyświetlać w obszarze modelu.

Każdy rysunek ma co najmniej jeden **układ**, w którym można mieć jedną lub więcej rzutni układu. Rzutnię układu można traktować jako okno widoku na rysunku w obszarze modelu:

Rzutnie układu można umieszczać w dowolnym miejscu układu obszaru papieru. Każda rzutnia układu ma własną skalę i widoczność warstw. Możesz drukować wszystkie rzutnie w tym samym układzie jednocześnie.

Możesz zarządzać rzutniami układu za pomocą polecenia WIDOK.

Przestrzeń papieru zapewnia wiele korzyści podczas drukowania rysunku:

- Możesz utworzyć wiele rzutni, aby wydrukować wiele widoków. Każdy z tych widoków może wyświetlać część rysunku w tej samej lub w różnych skalach.
- Możesz utworzyć wiele układów, aby wydrukować ten sam rysunek z różnymi ustawieniami drukowania, takimi jak szerokość pisaka, pliki konfiguracyjne drukarki, ustawienia grubości linii, skala rysunku ...
- Możesz dodać elementy związane z drukowaniem, które nie są istotne dla samego modelu, takie jak opisy odnośników, adnotacje, tabelki rysunkowe ...

2.3.6 Kontrolka LookFrom

Widżet **PatrzOd** jest wizualnym narzędziem nawigacyjnym w BricsCAD, które pozwala przełączać się między wieloma wstępnie ustawionymi orientacjami widoku, takimi jak widoki ortograficzne i izometryczne.

Domyślnie widżet **PatrzOd** jest wyświetlana w prawym górnym rogu ekranu graficznego.

Uwaga: Zachowanie kontrolki **PatrzOd** można dostosować za pomocą kilku zmiennych systemowych i preferencji użytkownika. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Korzystanie z widżetu PatrzOd**.

2.3.7 Widżet Asystenta skrótów klawiszowych

2.3.7.1 Opis

Widżet Asystent Skrótów Klawiszowych to interaktywne narzędzie na stronie BricsCAD, które zapewnia szybki dostęp do odpowiednich opcji poleceń i skrótów podczas wykonywania określonych czynności. Asystent Skrótów Klawiszowych (HKA) pojawi się w dolnej części ekranu.

Aby włączyć lub wyłączyć widżet Asystenta Skrótów Klawiszowych:

- Użyj zmiennej systemowej HOTKEYASSISTANT.
- Kliknij lewym przyciskiem myszy przycisk **HKA** na **Pasku stanu**.

Uwaga: Widżet Asystenta Skrótów Klawiszowych jest dostępny tylko dla niektórych poleceń.

Gdy widżet Asystent skrótów klawiszowych jest włączony, pojawia się on automatycznie podczas wykonywania obsługiwanych poleceń i znika po zakończeniu polecenia.

1 Informacje

2 Opcje

3 Odrzuć

Informacje

Informuje, że należy nacisnąć klawisz Ctrl na klawiaturze, aby przełączać się między opcjami widżetu.

Opcje
Wyświetla opcje w widżecie.

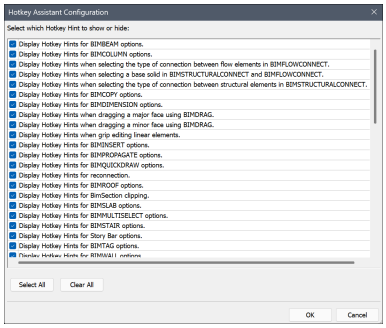
Uwaga: Opcje widżetu zależą od uruchomionego polecenia.

Odrzuć
Odrzuca aktualnie wyświetlany widżet Asystenta Skrótów Klawiszowych i dezaktywuje go dla bieżącego polecenia.

2.3.7.2 Dezaktywacja lub ponowna aktywacja widżetu dla określonych poleceń lub działań

Okno dialogowe **Konfiguracja Asystanta Skrótów Klawiszowych** umożliwia dezaktywację lub ponowną aktywację widżetu dla określonych poleceń lub akcji.

Aby otworzyć **Konfiguracja asystenta klawiszy skrótu** okno dialogowe, kliknij prawym przyciskiem myszy **HKA** przycisk w **Pasek stanu** i kliknij **Konfiguruj...** opcja.

2.3.8 Wiersz poleceń

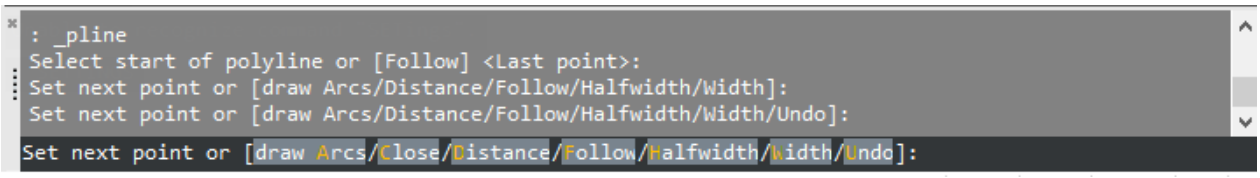
Aby otworzyć wiersz polecenia:

- Uruchom polecenie LINPOL.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Wiersz poleceń** z listy **Panele**.
- Użyj skrótu klawiaturowego **Ctrl+9**.
- Użyj skrótu klawiaturowego **Shift + F2**.

2.3.8.1 Ustawianie stanu wiersza poleceń

Wiersz poleceń może być zadokowany lub pływający.

Domyślnie wiersz poleceń jest zadokowany w dolnej części okna aplikacji BricsCAD.

Aby zmodyfikować wysokość wiersza polecenia:

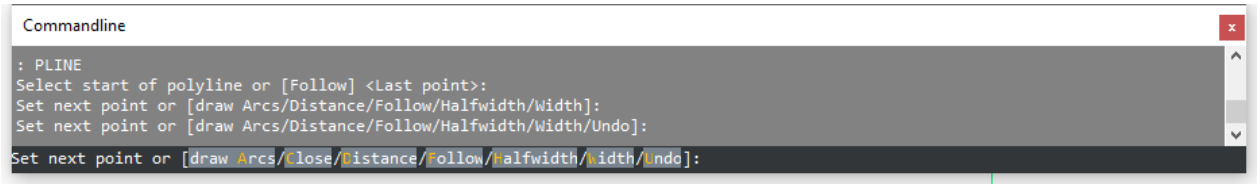
1 Umieść kursor nad górną krawędzią wiersza polecenia.

2 Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, gdy pojawi się podwójna strzałka.

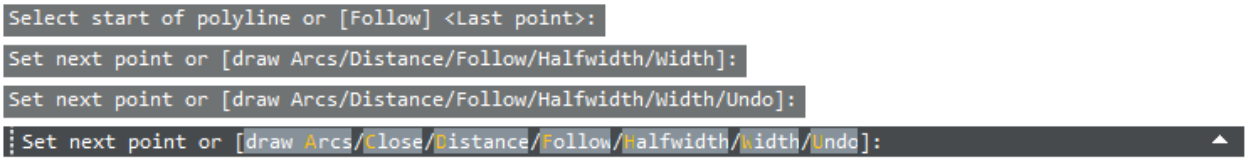
3 Porusz myszą.

Kliknij przyciskZamknij(x), aby zamknąć wiersz poleceń.

Przesuń kursor nad kropkowaną lewą stronę, a następnie naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby linia poleceń stała się pływająca.

Gdy wiersz polecenia jest zmiennoprzecinkowy, ustaw wartość zmiennej systemowej CMDLINEUSEMINIFRAME (wiersz polecenia używa nowej pływającej ramki) = 1, aby zminimalizować wiersz polecenia do jednego wiersza. Podczas wykonywania polecenia na ekranie graficznym wyświetlana jest tymczasowo i w sposób przezroczysty pewna liczba wierszy zachęty:

Liczba wierszy monitu jest ustawiana przez zmienną systemową CLIPROMPTLINES.

Kliknij strzałkę w górę po prawej stronie, aby wyświetlić okno **historii poleceń**.

Gdy przesuniesz miniramkę wiersza poleceń w pobliże dolnej części ekranu graficznego, zostanie ona tam przyklejona.

Uwaga:

- Możesz przeglądać historię poleceń za pomocą strzałek w górę i w dół na klawiaturze. Naciśnij Enter, aby ponownie uruchomić polecenie.
- Gdy wiersz poleceń jest zamknięty, opcje poleceń i dane wprowadzane z klawiatury są tymczasowo wyświetlane w obszarze rysowania.
- Naciśnij klawisz funkcyjny F2, aby otworzyć oknoHistoria monitów.

2.3.8.2 Uruchomienie polecenia w linii poleceń

Jeśli flaga **Włącz** zmiennej systemowej AUTOCOMPLETEMODE jest ustawiona, polecenia są uzupełniane automatycznie podczas wpisywania.

Wszystkie polecenia i/lub zmienne systemowe i/lub preferencje użytkownika zawierające bieżący ciąg znaków są wyświetlane na liścieSugestii.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij klawisz Enter, aby wybrać podświetlone polecenie.
- Użyj klawisza strzałki w dół lub w górę, aby wybrać polecenie, a następnie naciśnij klawisz Enter.
- Kliknij polecenie na liście.
- Uzupełnij nazwę polecenia, a następnie naciśnij klawisz Enter.

2.3.8.3 Dostęp do historii wprowadzania danych

Klawisze Strzałka w górę i Strzałka w dół w wierszu polecenia lub w wierszu polecenia umożliwiają dostęp do historii ostatnio wprowadzonych poleceń i ponowne jej użycie.

Uwaga: Znaczniki ostatnio wprowadzonych lokalizacji punktów są wyświetlane w obszarze rysowania. Znaczniki są kontrolowane przez zmienne systemowe SNAPMARKERSIZE, SNAPMARKERCOLOR i SNAPMARKERTHICKNESS.

Zapamiętaj: Historia danych wejściowych może obejmować 12 ostatnich pozycji z bieżącego polecenia (z bieżącego i poprzednich wywołań) oraz 12 ostatnich pozycji z innych poprzednich poleceń.

2.3.8.4 Ustawianie właściwości wiersza polecenia

1 Otwórz okno dialogowe**Ustawienia**.

2 Idź do**Opcje programu** > **Preferencje użytkownika** > **Wiersz poleceń**.

2.3.9 Panele kontekstowe poleceń

Panel **kontekstu polecenia** otwiera się po uruchomieniu polecenia i umożliwia użytkownikowi interakcję podczas wykonywania polecenia.

Panel **kontekstu poleceń** jest panelem dokowalnym. Pojawia się w tym samym rozmiarze i miejscu, co przed zamknięciem lub zwinięciem, i podobnie jak każdy inny panel dokowalny, panel **kontekstowy poleceń** może być pływający, zadokowany lub ułożony w stos.

Zawartość panelu **kontekstu polecenia** zależy od aktywnego polecenia. Można je podzielić na trzy dziedziny:

1 Niezbędne kroki, na przykład:

1
- Wybór obiektu
- Wybór punktu (bazowego)
- Nazewnictwo
- Wybór alternatywnych rozwiązań

2 Na przykład Ustawienia:

3
- Opcje włączania/wyłączania
- Wartości domyślne
- Tolerancje

4 Na przykład postęp poleceń:

5
- Liczba obsłużonych elementów w stosunku do całkowitej liczby elementów do przetworzenia.
- Miernik postępu.

Następujące polecenia wykorzystują panel **kontekstu poleceń**:

- ROZMIEŚĆ
- WYKRYJSZYK
- BIMBELKA

- BIMSPRAWDŹDETALE
- BIMKOLUMNA
- BIMUTWÓRZDETAL
- BIMIFY
- BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE
- BIMSZYBKIBUDYNEK
- BIMSZYBKISZKIC
- BIMSZYBKAŚCIANA
- BIMDACH
- BIMSTROP
- BIMTAG
- BIMZMIEŃWYSOKOŚĆKONDYGNACJI
- BIMŚCIANA
- BLOCKIFY
- BMKONTROLAZŁOŻENIA
- CAEANALIZA2D
- MBTEST
- MBUPROŚĆ
- MBUPROŚĆWSZYSTKO
- DWGKONDYCJA
- ZNAJDŹODSTAJĄCE
- NUMERUJ
- OPTYMALIZACJA
- USUŃPOWIELONE
- MAPAKOLORÓWCHMURYPUNKTÓW
- CHMURAPUNKTÓWODCHYLENIE
- CHMURAPUNKTÓWWDOPASUJPLANARNIE
- CHMURAPUNKTÓWWYCIĄGNIJPROFIL
- CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU
- UPROŚĆ
- ABNAPRAW
- SOLIDIFY

Poniższe polecenia używają pływającego panelu poleceń. Panel poleceń otwiera się po uruchomieniu polecenia i zamyka po jego zakończeniu.

- BIMWYMIAR
- BIMSCHODY

- DOPASUJŁUK
- DOPASUJLINIE

2.3.9.1 Ikony paneli kontekstowych poleceń

Ikona	Polecenie
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	

Ikona	Polecenie
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	
	

2.3.10 Pasek Stanu

Aby wyświetlić **Pasek Stanu**, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Przesuń kursor na zadokowany pasek narzędzi, wstążkę lub ikonę panelu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Pasek stanu** menu kontekstowego.
- Naciśnij skrót klawiaturowy Shift + F3.

Pasek Stanu zamyka się, jeśli był otwarty, i odwrotnie.

Uwaga: Domyślnie nowy **Pasek Stanu** jest włączony (wartość zmiennej systemowej USENEWSTATUSBAR to Wł).

2.3.10.1 Nowy Pasek Stanu

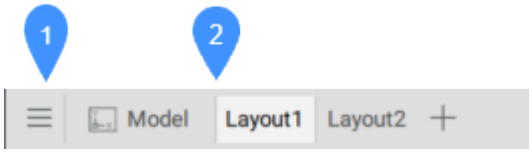
Nowy **pasek stanu** wyświetla zakładki Model i Układ (1) oraz sekcję **Pasek** stanu (2) w jednym wierszu.

1 Zakładki Model i Arkusz

2 Sekcja Paska Stanu

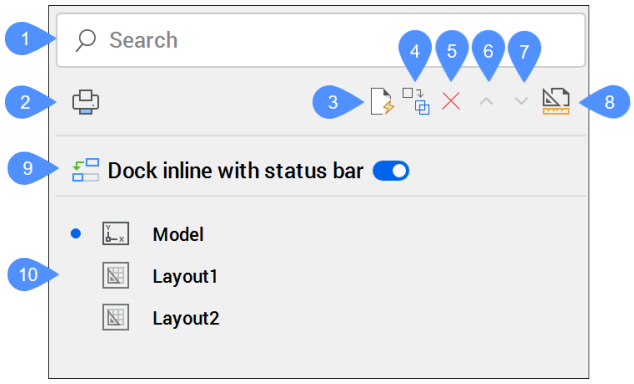
Zakładki Model i Arkusz
Wyświetla karty Modelu i Arkusza.

1 Menu Zarządzania Modelem i Arkuszami

2 Zakładki Model i Układ

Menu zarządzania modelami i arkuszami
Otwiera menu zarządzania modelem i arkuszami, które umożliwia tworzenie, kopiowanie i usuwanie arkuszy.

1 Szukaj

2 Publikuj

3 Dodaj nowy układ

4 Kopiowanie wybranych arkuszy

5 Usuwanie jednego lub wielu arkuszy

6 Przesuń w górę

7 Padnij

8 Ustawienia Strony

9 Przycisk dokowania w linii z paskiem stanu

10 Lista modelu i arkuszy

Szukaj
Wyszukuje nazwę układu i wyświetla tylko wyszukany układ. Jest to przydatne, gdy rysunek zawiera wiele układów.

Publikuj
Otwiera okno dialogowe **Publikuj**.

Dodaj nowy układ
Dodaje nowy arkusz do listy.

Kopiowanie wybranych arkuszy
Kopiuje wybrane arkusze do listy.

Usuwanie jednego lub wielu arkuszy
Usuwa jeden lub wiele arkuszy z listy.

Przesuń w górę
Przenosi wybrane układy w górę listy.

Padnij
Przenosi wybrane układy w dół listy.

Ustawienia strony
Otwiera okno dialogowe **Ustawienia strony**.

Przycisk dokowania w linii z paskiem stanu
Przełącza wyświetlanie kart Model i Układ w wierszu lub nad **paskiem** stanu.
Jeśli opcja jest włączona, karty Model i Arkusz są wyświetlane w linii z **Pasek stanu**, aby pozostawić więcej miejsca na obszar rysowania.
Jeśli opcja ta jest wyłączona, zakładki Model i Układ zostaną umieszczone nad **paskiem** stanu.

Lista modelu i arkuszy
Wyświetla Model i dostępne Arkusze.

Uwaga:

- Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy nazwy układu otwiera się menu kontekstowe z następującymi opcjami: **Zmień nazwę Arkusz**, **Kopiuj Arkusz**, **Publikuj** i **Usuń**.
- Bieżący arkusz jest oznaczony na liście niebieską kropką.
- Kliknij przed nazwą warstwy i ikoną, aby ustawić ją jako bieżący arkusz.
- Kliknij dwukrotnie nazwę arkusza, aby zmienić jego nazwę.

Uwaga: Polecenie MENEDŻERARKUSZA otwiera okno dialogowe **Menedżer Arkuszy**, które umożliwia tworzenie, kopiowanie i usuwanie arkuszy.

Zakładki Model i Układ
Wyświetla karty Model i Arkusz. Kliknięcie arkusza prawym przyciskiem myszy otwiera menu kontekstowe z następującymi opcjami:

Nowy Arkusz
Tworzy nowy arkusz i dodaje go na końcu listy zakładek.

Z Szablonu
Tworzy nowy arkusz z pliku szablonu wybranego w oknie dialogowym **Wybierz Szablon Z Pliku**.

Usuń
Usuwa szablon.

Zmień nazwę
Zmienia nazwę arkusza.

Kopiuj
Tworzy kopię arkusza i dodaje ją za arkuszem na liście zakładek.

Przesuń w lewo
Przesuwa arkusz w lewo na liście zakładek.

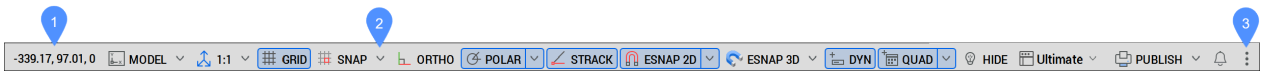
Przesuń w prawo
Przesuwa arkusz w prawo na liście zakładek.

Ustawienia strony
Otwiera okno dialogowe **Ustawienia strony**.

Drukuj
Otwiera okno dialogowe **Drukuj**.

Eksport
Eksportuje Arkusz do określonego rysunku wybranego w oknie dialogowym **Eksportuj Arkusz do rysunku**.

Sekcja Paska Stanu

1 Widoczne narzędzie

2 Przycisk rozwijany

3 Menu Paska Stanu

Kliknij widoczne narzędzie(1) na **pasku** stanu, aby je włączyć lub wyłączyć. Kliknij prawym przyciskiem myszy widoczne narzędzie (1) lub kliknij przycisk rozwijany (2), aby wyświetlić menu kontekstowe lub ustawienia tego narzędzia.

Widoczne narzędzie
Wyświetla widoczne narzędzie na **pasku** stanu i zapewnia do niego szybki dostęp. Kliknij widoczne narzędzie, aby je włączyć lub wyłączyć. Kliknij prawym przyciskiem myszy niektóre z widocznych narzędzi, aby otworzyć menu kontekstowe, które wyświetla opcję **Ustawienia...** i/lub inne opcje.

Uwaga:

- Najechanie kursorem na widoczne narzędzie powoduje wyświetlenie jego nazwy i opisu.
- W wąskich oknach BricsCAD widoczne narzędzia są wyświetlane jako ikony.

Przycisk rozwijany
Wyświetla menu kontekstowe z opcjami narzędzia.

Menu Paska Stanu
Wyświetla listę **Konfiguruj Pasek Stanu** z dostępnymi polami dla **Paska Stanu**. Kliknięcie elementu na liście powoduje przełączenie wyświetlania odpowiedniego pola na **Pasku Stanu**. Pozycja narzędzia na liście **Konfiguruj pasek stanu** odpowiada pozycji narzędzia na **pasku** stanu. Opcje dostosowywania i ustawień są dostępne dla każdego pola na **Pasku Stanu** za pomocą przycisku rozwijanego lub po kliknięciu prawym przyciskiem myszy.

2.3.10.2 Narzędzia dostępne na pasku stanu

Wartości Współrzędnych Kursora
Wyświetla współrzędne bieżącej pozycji kursora (w zależności od wartości zmiennej systemowej COORDS).
Kliknij pole na **Pasku Stanu**, aby otworzyć menu kontekstowe. Umożliwia zmianę jednostek liniowych i ustawień współrzędnych.

System Współrzędnych GIS
Wyświetla nazwę bieżącego układu współrzędnych GIS.
Kliknij przycisk, aby otworzyć okno dialogowe **Położenie geograficzne**.

Papier/Model
Umożliwia przełączanie między obszarem modelu a obszarem papieru lub rzutniami lub układami.

- Podczas pracy w **Obszarze Modelu** pole to ma następującą zawartość:

  MODEL (= przestrzeń modelu z rzutniami kafelkowymi).

  Kliknij, aby przełączyć się na ostatnio otwarty układ obszaru papieru.
- Podczas pracy w układzie pole brzmi:
- **M:Arkusz**: Obszar modelu z ruchomymi rzutniami

  lub

  P:Arkusz: Obszar papieru

  Kliknij narzędzie, aby przełączać się między przestrzenią papieru a przestrzenią modelu z pływającymi rzutniami.

Aktualna Warstwa
Wyświetla nazwę bieżącej warstwy.

- Kliknij, aby otworzyć wyskakującą listę wszystkich dostępnych warstw.
- Kliknij, aby wybrać bieżącą warstwę z wyskakującej listy.
- Kliknij przyciski, aby przełączyć każdą właściwość warstwy.

Aktualny Kolor
Wyświetla bieżący kolor.

- Kliknij, aby otworzyć wyskakującą listę z opcjami kolorów.
- Kliknij, aby wybrać bieżący kolor z wyskakującej listy.
- Kliknij opcję **Wybierz kolor**, aby otworzyć okno dialogowe **Kolor**.

Aktualny Rodzaj linii
Wyświetla nazwę bieżącego rodzaju linii.

- Kliknij, aby otworzyć wyskakującą listę z opcjami typów linii.
- Kliknij, aby wybrać bieżący typ linii na wyskakującej liście.
- Kliknij opcję **Wczytaj**, aby otworzyć okno dialogowe **Wczytaj Typy Linii**.
- Kliknij opcję **Właściwości**, aby otworzyć okno dialogowe **Typy Linii** > **Eksploratora Rysunku**.

Bieżący styl tekstu
Wyświetla nazwę bieżącego stylu tekstu.

- Kliknij, aby otworzyć wyskakującą listę z opcjami stylów tekstu.
- Kliknij, aby wybrać bieżący styl tekstu z wyskakującej listy.
- Kliknij opcję **Właściwości**, aby otworzyć okno dialogowe **Style Tekstu** > **Eksplorator Rysunku**.

Aktualny Styl Wymiarowania
Wyświetla nazwę bieżącego stylu wymiarowania.

- Kliknij, aby otworzyć wyskakującą listę z opcjami stylów wymiarowania.
- Następnie kliknij, aby wybrać bieżący styl wymiarowania z wyskakującej listy.
- Kliknij również opcję **Właściwości**, aby otworzyć okno dialogowe **Style Wymiarowania** > **Eksploratora Rysunku**.

Siatka
Wskazuje stan zmiennej systemowej GRIDMODE.

- Kliknij, aby przełączyć wyświetlanie siatki w bieżącej rzutni.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego, aby edytować ustawienia **Przyciągania i Siatki**.

Skok
Wskazuje stan zmiennej systemowej SNAPMODE.

- Kliknij narzędzie, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** tryb SNAPMODE.
- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać bieżącą opcję zmiennej systemowej SNAPTYPE z wyskakującej listy.
- Kliknij przycisk rozwijany i wybierz **Ustawienia** z wyskakującej listy, aby edytować ustawienia **Przyciągania i Siatki**.

Wejście dynamiczne (DYN)
Wskazuje stan zmiennej systemowej DYNMODE.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** wyświetlanie Wymiarów Dynamicznych.

Orto
Wskazuje stan zmiennej systemowej ORTHOMODE. Włączenie funkcji **Ortho** automatycznie wyłącza funkcję **Polar**.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** tryb ORTHOMODE.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego, aby edytować zmienną systemową ORTHOMODE.

Biegunowy
Przełącza opcję **Śledzenie biegunowe** zmiennej systemowej AUTOSNAP.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** śledzenie biegunowe. Włączenie funkcji **Polar** automatycznie wyłącza funkcję **Ortho**.
- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać bieżące opcje zmiennej systemowej POLARANG z wyskakującej listy.
- Kliknij przycisk rozwijany i wybierz **Ustawienia** z wyskakującej listy, aby edytować ustawienia **Śledzenia Biegunowego**.

STrack
Wskazuje stan opcji **Śledzenie Przyciągania Elementów** zmiennej systemowej AUTOSNAP.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** Śledzenie Przyciągania Elementow.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego, aby edytować ustawienia funkcji **Śledzenia**.

ESnap
Wskazuje stan opcji **PUNKTY** zmiennej systemowej OSMODE.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** Przyciąganie Elementów.
- Kliknij przycisk rozwijany, aby otworzyć wyskakującą listę **Ustawień Przyciągania Elementów** i kliknij, aby włączyć opcje Przyciagania Elementów.
- Wybierz **Ustawienia** z wyskakującej listy, aby edytować ustawienia **Przyciagania Elementów 2D i 3D**.

Szerokość linii (LWT)
Wskazuje stan zmiennej systemowej LWDISPLAY.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** wyświetlanie szerokości linii.

Jazda na rowerze selekcyjnym
Wskazuje status zmiennej systemowej SELECTIONCYCLING.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** wyświetlanie funkcji Przełączanie Wyboru.
- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać bieżące opcje zmiennej systemowej SELECTIONCYCLING z listy wyskakującej.
- Kliknij przycisk rozwijany i wybierz **Ustawienia** z wyskakującej listy, aby edytować ustawienia **Przełączania Wyboru**.

Tryb wyboru
Wskazuje status zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

- Kliknij, aby **Wł**/**Wył**wyświetlanie funkcji Przełączanie Wyboru.
- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać bieżące opcje zmiennej systemowej SELECTIONMODES z listy rozwijanej.
- Kliknij przycisk rozwijany i wybierz **Ustawienia** na liście rozwijanej, aby edytować **Tryby wyboru** ustawienia.

Dynamiczny LUW (DUCS)
Wskazuje stan zmiennej systemowej UCSDETECT.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** zmienną systemową UCSDETECT.

- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać obsługiwane typy obiektów z wyskakującej listy:
- - **DLUW na Powierzchniach Brył 3D**: Powierzchnie i regiony brył 3D.
  - **DLUW na innych obiektach**: elementy liniowe 2D.
- Kliknij przycisk rozwijany i wybierz **Ustawienia** z wyskakującej listy, aby edytować ustawienia **Wykrywania LUW**.

AutoSkala
Wskazuje stan zmiennej systemowej ANNOAUTOSCALE. Gdy opcja ta jest **Włączona**, elementy adnotacji są synchronizowane z bieżącą skalą adnotacji. Kliknij narzędzie, aby przełączyć ANNOAUTOSCALE **Włącz**/**Wyłącz**.

Skala Adnotacji
Wyświetla wartość zmiennej systemowej CANNOSCALE (= bieżąca skala opisowa). Kliknij przycisk rozwijany, aby otworzyć wyskakującą listę:

- Wybierz skalę opisu z listy.
- **Niestandardowe**: otwiera okno dialogowe **Edytuj Listę Skal**.
- **Ukryj skale odnośników**: wyświetla tylko skale adnotacji bieżącego rysunku.

Monitor adnotacji
Wskazuje stan zmiennej systemowej ANNOMONITOR.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** ANNOMONITOR.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego, aby edytować ustawienia **Monitora Adnotacji**.

Blokada rzutni (VPLOCK)
Wyświetla stan właściwości **Wyświetlanie Zablokowane** bieżącej rzutni lub wybranych rzutni. Kliknij pole VPLOCK, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** tę właściwość.
Pole VPLOCK jest wyświetlane tylko wtedy, gdy wybrana jest co najmniej jedna rzutnia obszaru papieru lub gdy rzutnia jest aktywna (obszar modelu z ruchomymi rzutniami).

Standardowa Skala Rzutni
Umożliwia wygodne ustawienie skali wybranej rzutni arkusza względem obszaru papieru.

Tablet
Inicjuje korzystanie z tabletu do rysowania.
Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Ustawienia** w menu kontekstowym, aby edytować ustawienia **trybu Tabletu**.

Quad
Wskazuje stan zmiennej systemowej QUADDISPLAY.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** wyświetlanie Quad.
- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać opcję z wyskakującej listy.
- - **Pokaż Quad po Podświetleniu**
  - **Pokaż Quad po Zaznaczeniu**
  - **Pokaż Quad po Kliknięciu Prawym Przyciskiem**
  - **Ukryj Quad podczas wskazywania, gdy obiekty są zaznaczone**
  - **Włącz**/**Wyłacz**

- **Dostosuj Elementy Quad...:** Wyświetla okno dialogowe **Dostosuj** > **Quad**
- **Ustawienia...:** Wyświetla okno dialogowe **Ustawienia** - **Wyświetlanie Quad**

Wskazówki dotyczące najazdu (RT)
Wskazuje wartość zmiennej systemowej ROLLOVERTIPS.

- Kliknij, aby przełączyć wyświetlanie wskazówek dotyczących najazdu.
- Kliknij przycisk rozwijany i kliknij, aby wybrać dostępne opcje wyświetlania wskazówek rozwijanych na wyskakującej liście :
- - **Pokaż Wskazówki Rozwijane przy Podświetlaniu Elementów**
  - **Brak Wskazówek Rozwijanych**
  - **Pokaż Parametry Bloku**
- Kliknij przycisk rozwijany i wybierz opcję **Dostosuj...** z wyskakującej listy, aby otworzyć okno dialogowe **Dostosuj** > **Właściwości**. W tym miejscu można zdefiniować, które właściwości będą wyświetlane we **Wskazówkach Rozijanych** dla każdego typu obiektu.

Ukryj/Izoluj Elementy
Podświetla tylko wtedy, gdy na rysunku znajdują się ukryte obiekty.

- Kliknij narzędzie, aby otworzyć opcje:
  - **Izoluj**: uruchamia polecenie IZOLUJOBIEKTY.
  - **Ukryj**: uruchamia polecenie UKRYJOBIEKTY obiekty.
  - **Pokaż wszystkie**: uruchamia polecenie ODIZOLUJOBIEKTY.

Asystent skrótów klawiszowych (HKA)
Wskazuje wartość zmiennej systemowej HOTKEYASSISTANT. Po przełączeniu **Wł**, na dole ekranu znajduje się widżet asystenta, który pokazuje dostępne opcje. Naciśnij klawisz Ctrl, aby przełączać się między opcjami.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** wyświetlanie widżetu HKA.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Konfiguruj** opcja w menu kontekstowym, aby wyświetlić **Konfiguracja asystenta klawiszy skrótu** okno dialogowe. Wybierz polecenia, dla których chcesz wyświetlić widżet HKA.

Bieżący Obszar Roboczy
Wyświetla nazwę bieżącego obszaru roboczego.

- Kliknij, aby ustawić wartość zmiennej systemowej WSCURRENT w wierszu poleceń.
- Kliknij i wybierz bieżący obszar roboczy z wyskakującej listy.
- Wybierz opcję **Dostosuj** z wyskakującej listy, aby otworzyć okno dialogowe **Dostosuj** > **Obszary robocze**.

Interfejs użytkownika blokady (LOCKUI)
Umożliwia zablokowanie położenia i rozmiaru pasków narzędzi oraz paneli dokowanych.

- Kliknij, aby **Włączyć**/**Wyłączyć** blokadę.
- Kliknij przycisk rozwijany, aby wyświetlić wyskakującą listę .
- - Wybierz elementy interfejsu użytkownika, które chcesz zablokować: paski narzędzi, panele lub oba te elementy.

- Wybierz **Ustawienia...** ustawić wartość zmiennej systemowej LOCKUI w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Monitor publikacji
Zarządza procesem publikacji. Przycisk jest podświetlony, gdy trwa publikacja.
Kliknij przycisk rozwijany, aby wyświetlić listę podręczną:

- **Anuluj zadanie**: anuluje trwające zadanie publikacji.
- **Publikuj**: otwiera okno dialogowe **Publikuj**.
- **Pokaż dziennik publikacji**: otwiera okno dialogowe **Publikuj Dane wyjściowe**.

Pokaż Powiadomienia
Przełącza wyświetlanie powiadomień.

2.3.10.3 Stary pasek stanu

Ustawienie zmiennej systemowej USENEWSTATUSBAR na Wył przywraca stary **Pasek Stanu**.

1 Pole Stan

2 Przycisk Lista pól

Pole Stan

- Wyświetla stan oprogramowania.
- Gdy kursor znajduje się w menu lub na pasku narzędzi, zawiera krótki opis narzędzia lub pozycji menu pod kursorem.
- Po zamknięciu wiersza poleceń wyświetlane są monity poleceń, opcje narzędzi i wprowadzanie danych z klawiatury.
- Kliknij dwukrotnie pole stanu, aby otworzyć lub zamknąć wiersz polecenia.

Przycisk Lista pól

Kliknij przycisk strzałki (▾), aby wyświetlić listę dostępnych pól **Paska Stanu**. Kliknięcie elementu na liście powoduje przełączenie wyświetlania odpowiedniego pola na **Pasku Stanu**.

Wskazówka: Kliknięcie pola prawym przyciskiem myszy otwiera menu kontekstowe z dodatkowymi opcjami.

2.3.11 Menu

Pasek menu jest domyślnie ukryty we wszystkich obszarach roboczych.

Zawartość menu jest zdefiniowana w bieżącym obszarze roboczym.

2.3.11.1 Sterowanie wyświetlaniem paska menu

1 Przesuń kursor na pasek narzędzi lub panel wstążki.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Pasek menu** z menu kontekstowego.

2.3.12 Paski Narzędzi

Dostępność polecenia zależy od poziomu licencji**(Lite** - **Pro** - **Mechanical** - **BIM** - **Ultimate**), jak wskazano w artykułach dotyczących poleceń w dokumencie Opis Poleceń.

2.3.12.1 Aby ustawić rozmiar ikony

Możesz wybierać między małymi (16 x 16), dużymi (32 x 32) lub bardzo dużymi (64 x 64) ikonami.

Rozmiar ikony jest zapisywany w zmiennej systemowej TOOLBUTTONSIZE w bieżącym obszarze roboczym.

- Przesuń kursor na pasek narzędzi, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy.
- Wybierz **Rozmiar paska narzędzi**, a następnie wybierz opcję **Małe ikony**, **Duże ikony** lub **Bardzo duże ikony**.

2.3.12.2 Rozwijalny pasek narzędzi

W przypadku niektórych przycisków narzędzi mała czarna strzałka w prawym dolnym rogu ikony wskazuje, że dostępne jest menu rozwijane. Okno wysuwane zawiera grupę powiązanych narzędzi. Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby rozwinąć paletę wysuwaną i wybrać jedno z narzędzi wysuwanych. Narzędzie, które zostało ostatnio wybrane, pozostaje widoczne na zwiniętym pasku narzędzi.

Każde z wysuwanych okien można otworzyć jako osobny pasek narzędzi.

Aby oderwać wysuwany pasek narzędzi:

1 Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby przeciągnąć widoczną ikonę wysuwanego paska narzędzi do obszaru rysunku.

2 Zwolnij lewy przycisk myszy, aby umieścić pasek narzędzi.

2.3.12.3 Otwieranie paska narzędzi

1 W systemie **Windows**: Najedź kursorem na pasek narzędzi lub pustą część obszaru paska narzędzi, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy.

W systemie **Linux**/**Mac**: Najedź kursorem na pustą część paska menu, paska stanu lub obszaru paska narzędzi, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy.

Pojawi się menu kontekstowe.

2 W menu kontekstowym wybierz **Paski narzędzi**, a następnie wybierz Główny plik CUI (np. BRICSCAD) lub jeden z plików częściowych CUI (jeśli istnieje).

Zostanie wyświetlona lista dostępnych pasków narzędzi w wybranym pliku CUI.

Paski narzędzi, które są już otwarte, są zaznaczone.

Jeśli lista nie mieści się na ekranie, przejdź do opcji **Więcej** w dolnej części menu kontekstowego.

Niektóre powiązane paski narzędzi są zgrupowane w wysuwanym menu, np. 3D.

3 Kliknij pasek narzędzi w menu kontekstowym.

4 (opcja) Aby zadokować pasek narzędzi, przeciągnij pasek narzędzi do górnej, dolnej, lewej lub prawej krawędzi okna aplikacji BricsCAD.

Uwaga:

- Jeśli wybierzesz pasek narzędzi, który był już otwarty, zostanie on zamknięty.
- Aby zapobiec dokowaniu paska narzędzi, naciśnij i przytrzymaj Ctrl podczas przeciągania paska narzędzi.
- Przeciągnij pasek narzędzi, trzymając kropkowany uchwyt przy jego lewej krawędzi (jeśli jest zadokowany poziomo) lub górnej krawędzi (gdy jest zadokowany pionowo), aby go oddokować.
- Aby zadokować pasek narzędzi pionowo w systemie **Linux**, właściwość **Pozycja** paska narzędzi musi być ustawiona na **Lewo** lub **Prawo**.
- Zmienna systemowa LOCKUI umożliwia zablokowanie położenia i rozmiaru pasków narzędzi i paneli dokowanych.
- Kliknij pole **BLOKUJUI** na pasku **Stanu**, aby przełączyć blokadę interfejsu użytkownika.

2.3.13 Wstążka

Wstążka to zestaw pasków narzędzi z zakładkami, wypełnionych przyciskami narzędzi i innymi graficznymi elementami sterującymi, pogrupowanymi według funkcji.

Zawartość wstążki zależy od bieżącego obszaru roboczego.

Użyj polecenia WSTĄŻKA i WSTĄŻKA ZAMKNIJ, aby otworzyć lub zamknąć wstążkę.

Funkcje dostępne na nowej wstążce:

- Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby otworzyć menu rozwijane na przycisku wysuwanym.
- Możesz zmienić aktywną kartę wstążki za pomocą kółka myszy.

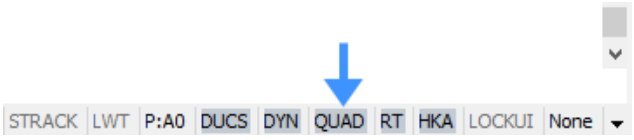
Kliknij **Ustawienia interfejsu** przycisk znajdujący się w prawym górnym rogu wstążki, umożliwiający łatwą modyfikację interfejsu. Zobacz powiązany artykuł dotyczący **okna dialogowego Ustawienia interfejsu** .

2.3.14 Podstawy Quad

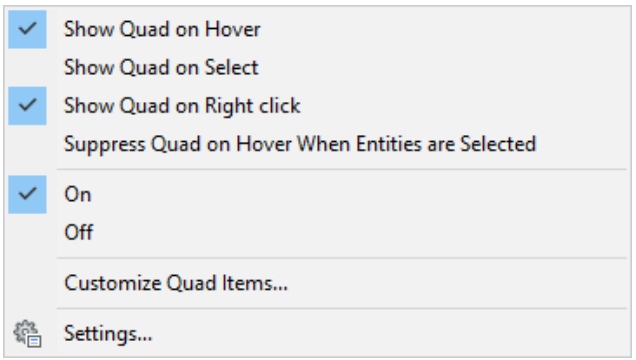
Quad to kompletny system poleceń umieszczony bezpośrednio przy wskaźniku myszy.

Po przesunięciu kursora po ekranie lub gdy istnieje zbiór wskazań, Quad wykrywa typ elementu i prezentuje polecenia, które działają na tym elemencie lub wyborze elementów. Gdy żaden element nie zostanie wykryty ani wybrany, możesz użyć Quad do tworzenia elementów, wstawiania bloków, dołączania podkładań lub otwierania okien dialogowych **Ustawienia** i **Eksplorator rysunków**.

- Aby przełączyć wyświetlanie **Quad** , kliknij pole Quad na **pasku stanu** na doleBricsCAD okno aplikacji.

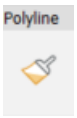

- Kliknij prawym przyciskiem pole **Quad**, aby zdefiniować ustawienia Quad w menu kontekstowym.

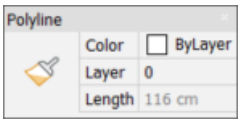
2.3.14.1 Podstawowa procedura edycji elementów za pomocą Quad

1 Przesuń kursor nad element. Element zostanie podświetlony, a Quad wyświetla ostatnio używane polecenie dla tego typu elementu.

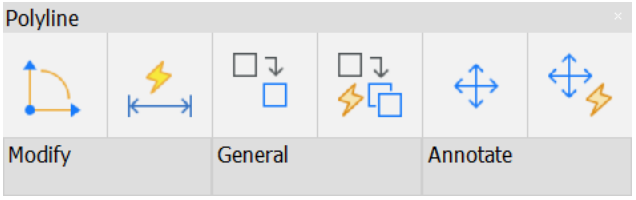
Jeśli zmienna systemowa ROLLOVERTIPS = ON, właściwości obiektów pod kursorem są wyświetlane w Quad.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest Wyłączona, opcja **Wyświetl Quad, gdy kursor podświetla element** zmiennej systemowej QUADDISPLAY jest ignorowana, a Quad nie jest wyświetlany.

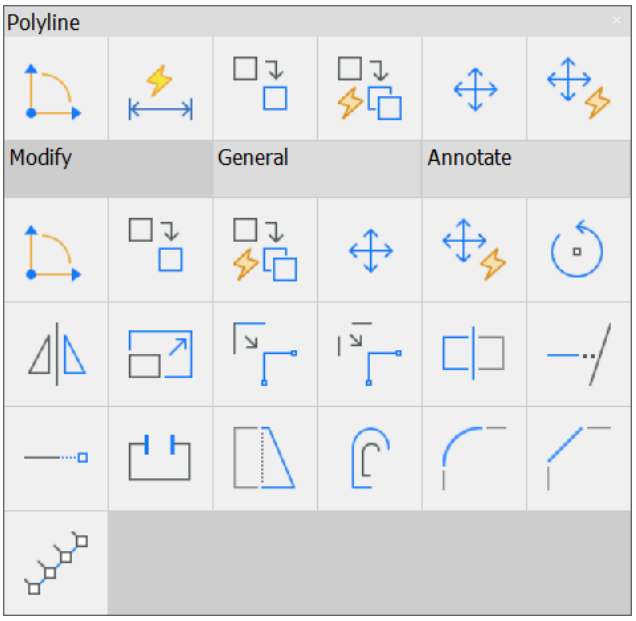

2 Przesuń kursor nad Quad, aby wyświetlić ostatnio używane polecenia z tym typem elementu.

Na dole zostanie wyświetlonych kilka kart kategorii poleceń.

3 Przesuń kursor nad zakładkami, aby rozwinąć grupę poleceń pod kursorem.

4 Kliknij ikonę, aby uruchomić polecenie.

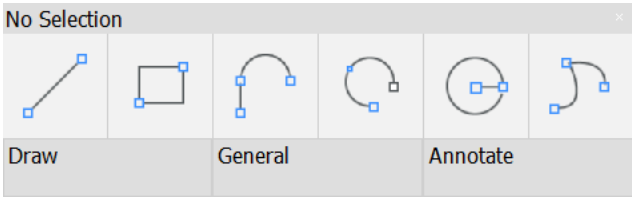
2.3.14.2 Korzystanie z QUAD Bez Zaznaczenia

Upewnij się, że opcja **Wyświetl Quad po kliknięciu prawym przyciskiem myszy** jest ustawiona.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Przesuń kursor do pustego obszaru w oknie rysunku i kliknij prawym przyciskiem myszy.
- Gdy kursor jest na elemencie, przytrzymaj dłużej prawy przycisk myszy.

Zostanie wyświetlony kwadracik **bez wyboru** , zawierający ikony ostatnio używanych poleceń.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij jedno z ostatnio używanych poleceń.
- Przesuń kursor na kartę polecenia i wybierz polecenie, gdy się rozwinie.

3 Wykonaj polecenie.

2.3.15 Menu kursora Quad

Menu kursora Quad, znane również jako Quad, to kontekstowe menu graficzne, które umożliwia łatwą edycję, wybieranie, pokazywanie lub ukrywanie i tworzenie elementów. Zawartość Quada jest zdefiniowana w obszarze roboczym i jest w pełni konfigurowalna.

2.3.15.1 Aktywacja Quad

Aktywacja Quad jest kontrolowana przez zmienną systemową QUADDISPLAY.

Aby włączyć lub wyłączyć Quad, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij pole **QUAD** na **Pasku Stanu**.
- Naciśnij klawisz funkcyjny F12.

2.3.15.2 Ustawianie opcji wyświetlania Quad

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **QUAD** na **Pasku Stanu**, a następnie wybierz opcję z menu kontekstowego.

- **Pokaż Quad po najechaniu kursorem**.
- **Pokaż Quad po Zaznaczeniu**.
- **Pokaż Quad po kliknięciu prawym przyciskiem myszy**: wyświetla Quad **Bez zaznaczenia**, który umożliwia tworzenie podmiotów.
- **Ukryj Quad podczas wskazywania, gdy obiekty są zaznaczone**

Uwaga: Gdy zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest Wyłączona, opcja **Wyświetl Quad, gdy kursor podświetla element** zmiennej systemowej QUADDISPLAY jest ignorowana, a Quad nie jest wyświetlany.

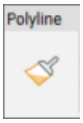
2.3.15.3 Edytowanie ustawień Quad

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **QUAD** na **pasku stanu**, a następnie wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego.

Ten **Ustawienia** otwiera się okno dialogowe, w którym wyświetlane są **Quad** kategoria rozszerzona.

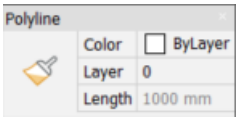
2.3.15.4 Korzystanie z Quad

Po najechaniu kursorem na jednostkę jest ona podświetlana, a Quad wyświetla ostatnio używane polecenie z tym typem jednostki.

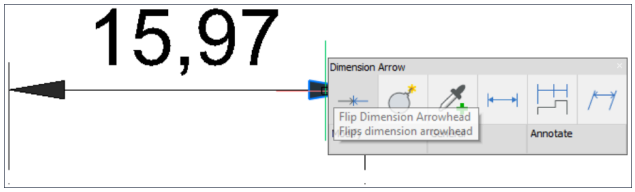
Jeśli pod kursorem znajduje się wiele elementów, naciśnij kilkakrotnie Tab, aby podświetlić wszystkie elementy jeden po drugim.

Jeśli **Wskazówki Rozwijane** (RT) = Wł, właściwości jednostki pod kursorem są wyświetlane obok domyślnej ikony polecenia w Quad.

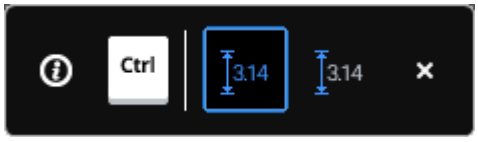
Po najechaniu kursorem na jednostkę wymiaru i naciśnięciu klawisza Ctrl, strzałka lub tekst podjednostki mogą zostać podświetlone, a następnie wybrane. Quad wyświetla najbardziej odpowiednie polecenia

dla wybranego typu podjednostki. Na przykład, gdy podświetlona jest strzałka wymiaru, Quad proponuje narzędzie **Przerzuć grot strzałki wymiaru**.

Jeśli **Wskazówki Rozwijane** (RT) = Wł, właściwości Strzałki Wymiaru i Tekst Wymiaru są wyświetlane obok domyślnej ikony polecenia w oknie Quad.

Uwaga: Widżet **Asystent Skrótów Klawiszowych** wskazuje bieżący tryb wyboru, **Wybierz jednostkę wymiaru** lub **Wybierz podjednostkę wymiaru**.

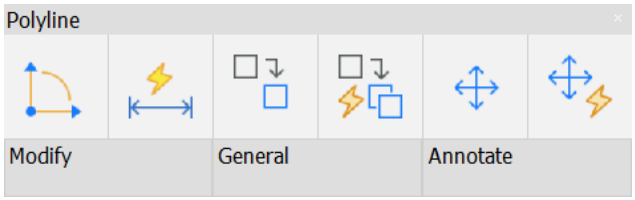

Uruchamianie polecenia domyślnego

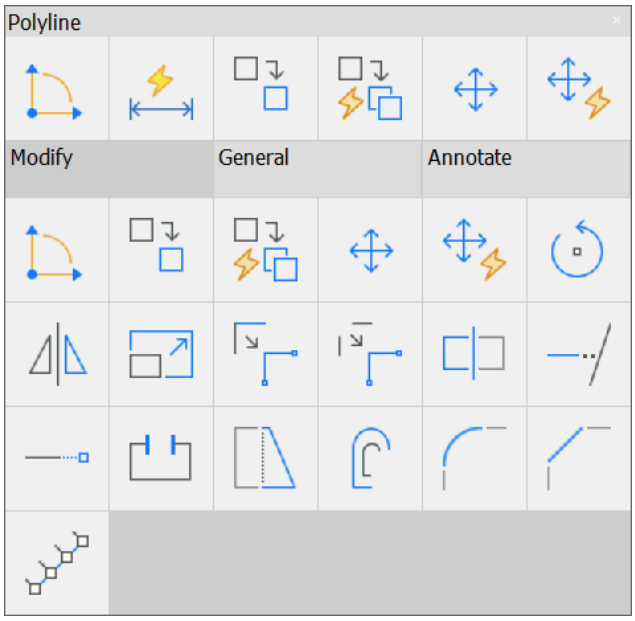
- Jeśli QUADCOMMANDLAUNCH = 1, kliknij prawym przyciskiem myszy bez wprowadzania Quad, aby uruchomić polecenie.
- Jeśli QUADCOMMANDLAUNCH = 0, kliknij przycisk polecenia.

Uruchamianie innego polecenia

Przesuń kursor na domyślne polecenie, aby rozwinąć Quad: wyświetlonych zostanie 6 ostatnio używanych poleceń, które mają zastosowanie do wybranej jednostki. Liczba wyświetlanych kolumn jest ustawiana przez zmienną systemową QUADWIDTH (domyślnie = 6).

Inne polecenia, które mają zastosowanie do wybranej encji, znajdują się na wielu kartach. Przesuń kursor na kartę, aby rozwinąć jej zawartość.

Kliknij ikonę, aby uruchomić polecenie.

Uwaga: Kliknięcie paska tytułu quada umożliwia przechodzenie między poleceniami quada a **Wskazówki Rozwijane**.

2.3.15.5 Wybieranie wielu podmiotów

1 Przesuń kursor nad pierwszą jednostkę, a następnie kliknij, gdy jednostka zostanie podświetlona.

1 Encja zostanie wybrana i pozostanie podświetlona.

2 Przesuń kursor do innego elementu, a następnie kliknij, gdy element zostanie podświetlony.

3 Element zostanie dodany do zbioru wskazań i pozostanie podświetlony.

4 (opcja) Powtórz krok 2, aby wybrać więcej elementów.

5 (opcja) Przesuń kursor na wybrany element, a następnie naciśnij i przytrzymaj Shift i kliknij.

6 Element zostanie usunięty ze zbioru wskazań.

Uwaga:

- Podczas pracy z bryłami zmienna systemowa SELECTIONMODES określa, które podelementy są wykrywane: krawędzie, ściany i/lub obwiednie.
- Przytrzymanie Ctrl odwraca bieżący tryb zaznaczania.
- Aktywacja wykrywania krawędzi brył 3D
- Aktywacja wykrywania brył 3D
- Aktywacja wykrywania obwiedni
- Wielokrotnie naciśnij klawisz Tab, aby podświetlić wszystkie podmioty lub podjednostki pod kursorem jeden po drugim.

2.3.15.6 Używanie Quad do tworzenia jednostek

Jeśli flaga 4 (= **Wyświetlaj quad po kliknięciu prawym przyciskiem**) zmiennej systemowej QUADDISPLAY jest ustawiona, polecenia tworzenia obiektów są dostępne w asystencie Quad**(Brak Selekcji**). Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **QUAD** na **Pasku Stanu** i zaznacz opcję w menu kontekstowym.

Gdy kursor znajduje się nad podmiotem, przytrzymaj dłużej prawy przycisk myszy, aby wyświetlić opcję **Brak Selekcji**.

Dostępne polecenia tworzenia encji w Quad to:

- Ostatnio używane polecenia tworzenia jednostki.
- Liczba kart grupy poleceń, w zależności od bieżącego obszaru roboczego.

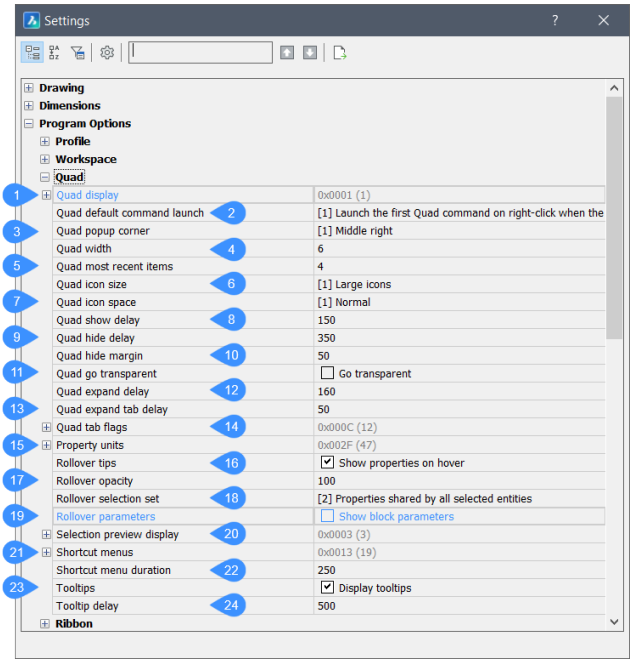
2.3.16 Szczegółowe ustawienia kursora Quad

Ten artykuł zawiera szczegółowe ustawienia kursora Quad.

Aby dowiedzieć się, jak rozpocząć pracę z kursorem Quad, zobacz artykuł **Menu kursora Quad.**

2.3.16.1 Edytowanie ustawień Quad

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **QUAD** na **pasku stanu**, a następnie wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego. Otworzy się okno dialogowe **Ustawienia**, pokazujące ustawienia **Quad**.

1 Wyświetlanie Quad

2 Uruchom domyślne polecenie Quad

3 Miejsce wyświetlania menu quad

4 Szerokość menu Quad

5 Ostatnie narzędzia Quad

6 Rozmiar ikon menu Quad

7 Przestrzeń pomiędzy ikonami Quad
8 Opóźnienie wyświetlania menu Quad
9 Opóźnienie ukrycia menu Quad
10 Margines ukrycia Quad
11 Zanikanie menu Quad
12 Opóźnienie rozwinięcia Quad
13 Opóźnienie rozwinięcia kart Quad
14 Etykiety wstążki Quad
15 Właściwości jednostek
16 Wskazówki rozwijane
17 Przezroczystość rozwijania
18 Rozwijany zestaw wyboru
19 Parametry najazdu
20 Podświetlenie wskazanego obiektu
21 Menu skrótów
22 Czas oczekiwania menu skrótów
23 Podpowiedzi
24 Opóźnienie podpowiedzi

2.3.16.2 Wyświetlanie Quad

Określa, kiedy wyświetla się Quad.

- Negatywny: Wyłącza Quad
- 1: Gdy kursor znajduje się nad jednostką. Element pod kursorem zostanie podświetlony.
- 2: Po wybraniu elementów.
- 4: Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy, gdy nie są wybrane żadne encje, a pod kursorem nie ma żadnej encji.
- 8: Wyłącz Quad po najechaniu kursorem na elementy, które nie znajdują się w bieżącym zbiorze wskazań.

2.3.16.3 Uruchom domyślne polecenie Quad

Aktywuje uruchamianie domyślnego polecenia quad bez konieczności klikania przycisku.

- 0: Użytkownik musi kliknąć przycisk.
- 1: Domyślne polecenie jest uruchamiane po kliknięciu podmiotu prawym przyciskiem myszy.

2.3.16.4 Miejsce wyświetlania menu quad

Kontroluje pozycję wyskakującego okienka Quad względem pozycji kursora: **Prawy górny**, **Prawy środkowy** lub **Prawy dolny**.

2.3.16.5 Szerokość menu Quad

Określa liczbę kolumn w wierszu. Domyślnie liczba ta wynosi 6.

2.3.16.6 Ostatnie narzędzia Quad

Definiuje liczbę najnowszych elementów (encji lub operacji), które są wyświetlane w menu.

2.3.16.7 Rozmiar ikon menu Quad

Ustawia rozmiar przycisków w menu.

- [0] = Małe przyciski (16 x 16 pikseli).
- [1] = Duże przyciski (32 x 32 piksele).
- [2] = Bardzo duże przyciski (64 x 64 piksele).

2.3.16.8 Przestrzeń pomiędzy ikonami Quad

Określa przestrzeń wokół przycisków Quad: **wąską**, **normalną** lub **dużą**.

2.3.16.9 Opóźnienie wyświetlania menu Quad

Ustawia interwał czasu (w milisekundach) między podświetleniem elementu a wyświetlaniem Quad.

2.3.16.10 Opóźnienie ukrycia menu Quad

Ustawia interwał czasu (w milisekundach), aby Quad był widoczny, gdy kursor znajdzie się poza limitem marginesu ukrywania Quad.

2.3.16.11 Margines ukrycia Quad

Ustawia odległość w pikselach, na którą kursor może odsunąć się od Quad i sprawić, że będzie widoczny. Jeśli kursor przesunie się poza ten limit, Quad zostanie ukryty.

2.3.16.12 Zanikanie menu Quad

Określa, czy Quad staje się przezroczysty, gdy mysz porusza się poza Quad, ale wewnątrz marginesu ukrywania Quad.

2.3.16.13 Opóźnienie rozwinięcia Quad

Ustawia interwał czasu (w milisekundach) do rozwinięcia Quad po wciśnięciu myszy.

2.3.16.14 Opóźnienie rozwinięcia kart Quad

Ustawia interwał czasu (w milisekundach) rozwijania karty grupy po wciśnięciu myszy.

2.3.16.15 Etykiety wstążki Quad

Ustawia niektóre właściwości wyświetlania kart Quad.

- 1 - Naprawiono z zakładkami: zakładki będą wyświetlane z taką samą szerokością jak przyciski nad nimi
- 2 - Wyśrodkuj etykiety zakładek: etykiety zakładek będą wyświetlane wyrównane do środka
- 4 - Obramowania kart: karty będą wyświetlać obramowanie między nimi

- 8 - Podwójna wysokość zakładek: zakładki będą miały dwa rzędy, co pozwoli na wyświetlanie dłuższych etykiet
- 16 - Pokaż właściwości masy bryły 3D: wyświetla właściwości masy dla **brył 3D**.

2.3.16.16 Właściwości jednostek

Wyświetla jednostki dla właściwości jednostki.

- 1: właściwości długości
- 2: właściwości obszaru
- 4: właściwości objętości
- 16: wymiary dynamiczne
- 32: własności masy

Wyświetlane jednostki są ustawione we właściwościach rysunku. Zobacz polecenie JEDN.

2.3.16.17 Wskazówki rozwijane

Określa czy właściwości obiektu są wyświetlane w Quad gdy jest wskazany. Zobacz zmienną systemową ROLLOVERTIPS.

2.3.16.18 Przezroczystość rozwijania

Określa stopień krycia, gdy Quad znajduje się w stanie najazdu. Akceptowane są wartości od 10 (bardzo przezroczysta) do 100 (całkowicie nieprzezroczysta).

2.3.16.19 Rozwijany zestaw wyboru

Kontroluje zawartość wskazówek rozwijanych, gdy wybranych jest wiele podmiotów.

2.3.16.20 Parametry najazdu

Pokazuje parametry bloku we wskazówkach rozwijanych.

2.3.16.21 Podświetlenie wskazanego obiektu

Określa, w jakich przypadkach obiekty są podświetlane po umieszczeniu nad nimi kursora pola wyboru.

- 1: gdy żadne polecenia nie są aktywne
- 2: gdy polecenie monituje o wybór jednostki

Uwaga: Gdy zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest Wyłączona:

- Opcja **Wyświetl czworobok po najechaniu kursora na element** systemu QUADDISPLAY jest ignorowana i czworobok nie jest wyświetlany.
- Zmienna systemowa ROLLOVERTIPS jest ignorowana, a właściwości obiektu nie są wyświetlane (czworobok nie jest wyświetlany).
- Zmienna systemowa SELECTIONCYCLING jest ignorowana i nie wyświetla się żadna plakietka ani okno dialogowe wyboru (Quad nie jest wyświetlany).

2.3.16.22 Menu skrótów

Steruje stanem menu skrótów DOMYŚLNE, EDYTUJ i POLECENIE. Wartość jest przechowywana jako kod bitowy z sumą wartości wszystkich wybranych opcji.

- 1: Włącz domyślne menu skrótów.
- 2: Włącz menu skrótów trybu edycji.
- 4: Włączenie menu skrótów trybu poleceń (dostępne zawsze, gdy polecenie jest aktywne).
- 8: Włącz menu skrótów trybu poleceń tylko wtedy, gdy opcje poleceń są aktualnie dostępne z wiersza poleceń.
- 16: Włączenie wyświetlania menu skrótów po dłuższym przytrzymaniu prawego przycisku urządzenia wskazującego.
- 32: Powtórz polecenie krótkim kliknięciem prawym przyciskiem myszy, gdy zaznaczone są podmioty, a Quad nie jest wyświetlany.

2.3.16.23 Czas oczekiwania menu skrótów

Określa jak długo prawy przycisk musi być wciśnięty na wskazanym elemencie aby wyświetlić menu skrótów.

2.3.16.24 Podpowiedzi

Włącza lub wyłącza wyświetlanie podpowiedzi dla przycisków, kart i menu.

2.3.16.25 Opóźnienie podpowiedzi

Ustawia czas opóźnienia (w milisekundach) wyświetlania etykietek narzędzi. Jeśli wartość jest ujemna, nie są wyświetlane żadne podpowiedzi.

2.3.17 Menu prawego przycisku myszy

Menu kontekstowe lub menu prawego przycisku myszy wyświetlają listę poleceń obok kursora po kliknięciu prawym przyciskiem myszy.

Gdy Quad jest aktywny, przytrzymaj prawy przycisk myszy nieco dłużej (= długie kliknięcie prawym przyciskiem myszy).

Zawartość menu kontekstowego zależy od bieżącego elementu lub zbioru wskazań.

Gdy Quad nie jest aktywny i nic nie jest zaznaczone, kliknięcie prawym przyciskiem myszy powtarza ostatnie polecenie. Przytrzymaj prawy przycisk myszy trochę dłużej, aby wyświetlić menu kontekstowe.

2.3.18 Tryb czystego ekranu

W trybie czystego ekranu można zmaksymalizować obszar rysunku, odrzucając elementy interfejsu użytkownika, takie jak pasek menu, wstążka, paski narzędzi, panele, wiersz poleceń, pasek stanu i karty dokumentu.

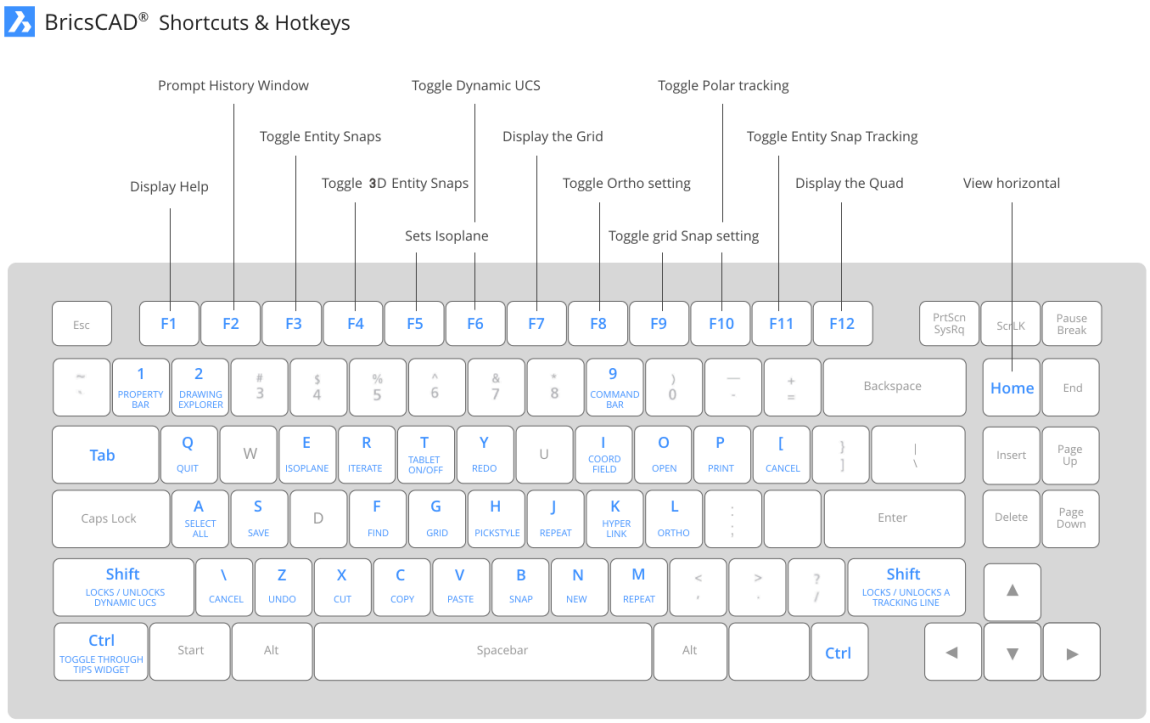
Nadal możesz używać Quad do uruchamiania poleceń.

Naciśnij i przytrzymaj klawisz Ctrl i naciśnij klawisz 0 (zero), aby włączyć / wyłączyć tryb czyszczenia ekranu.

Uwaga: Nie używaj klawiatury numerycznej.

Uwaga: Na klawiaturach AZERTY: nie naciskaj klawisza Shift podczas naciskania klawisza 0.

2.3.19 Skróty klawiaturowe

Skróty klawiaturowe mogą być świetnym wzmacniaczem wydajności, zwłaszcza podczas przełączania ustawień.

Dostępne są następujące skróty klawiaturowe:

Klawiatura	Opis
F1	Otwiera Pomoc BricsCAD. Wykonuje polecenie POMOC.
F2	Przełącza wyświetlanie okna **historii monitów**. Zobacz polecenie SCRGRAFIKA.
F3	Włącza/wyłącza przyciąganie elementów. Zobacz ustawienie OSMODE.

Klawiatura	Opis
F4	Włącza/wyłącza przyciąganie elementów 3D. Zobacz ustawienie 3DOSMODE.
F5	Ustawia płaszczyznę izometryczną; przełącza wartość ustawienia SNAPISOPAIR. Ma zastosowanie tylko wtedy, gdy ustawienie SNAPSTYL = 1.
F6	Przełącza funkcję Dynamiczny LUW.
F7	Przełącza wyświetlanie siatki (patrz ustawienie GRIDMODE).
F8	Włącza/wyłącza ustawienie ORTHOMODE. Wyłącza kod bitowy 8 ustawienia AUTOSNAP, jeśli jest ustawione.
F9	Przełącza włączanie/wyłączanie przyciągania (patrz polecenie SKOK).
F10	Przełącza ustawienie Śledzenie biegunowe. Wyłącza ustawienie ORTHOMODE, jeśli jest włączone. Włącza/wyłącza kod bitowy 8 ustawienia AUTOSNAP.
F11	Przełącza ustawienie Śledzenie przyciągania elementów. Włącza/wyłącza kod bitowy 16 ustawienia AUTOSNAP.
F12	Przełącza wyświetlanie menu kursora Quad. Patrz ustawienie QUADDISPLAY.
Alt + F8	Uruchamia polecenie VBARUN.
Alt + F11	Uruchamia polecenie VBAIDE.
Ctrl + 1	***Uwaga:*** Nie używaj klawiatury numerycznej. Na klawiaturach AZERTY: nie używaj Shift podczas naciskania numerycznego. Przełącza panel Właściwości.
Ctrl + 2	***Uwaga:*** Nie używaj klawiatury numerycznej. Na klawiaturach AZERTY: nie używaj Shift podczas naciskania numerycznego. Otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

Klawiatura	Opis
Ctrl + 9	***Uwaga:*** Nie używaj klawiatury numerycznej. Na klawiaturach AZERTY: nie używaj Shift podczas naciskania numerycznego. Przełącza wyświetlanie wiersza poleceń. Wykonuje polecenie LINPOL lub polecenie LINPOLUKRYJ.
Ctrl + 0	***Uwaga:*** Nie używaj klawiatury numerycznej. Na klawiaturach AZERTY: nie używaj Shift podczas naciskania numerycznego. Przełącza wyświetlanie encji interfejsu użytkownika zgodnie z ustawieniem CLEANSCREENOPTIONS. Wykonuje polecenie CZYSTYEKRANWŁĄCZ lub CZYSTYEKRANWYŁĄCZ.
Ctrl + A	Wybiera wszystkie obiekty.
Ctrl + B	Przełącza włączanie/wyłączanie przyciągania (patrz polecenie SKOK).
Ctrl + C	Kopiuje zaznaczenie do schowka (polecenie KOPIUJO).
Ctrl + Shift + C	Kopiuje zaznaczenie wraz z punktem bazowym (polecenie KOPIUJBAZA).
Ctrl + E	Ustawia płaszczyznę izometryczną; iteruje wartość ustawienia SNAPISOPAIR. Ma zastosowanie tylko wtedy, gdy ustawienie SNAPSTYL = 1.
Ctrl + F	Uruchamia polecenie ZNAJDŹ.
Ctrl+Cmd +F	Przełącza tryb pełnoekranowy. ***Uwaga:*** To jest skrót tylko dla systemu macOS.
Ctrl + G	Przełącza wyświetlanie siatki (ustawienie GRIDMODE).
Ctrl + H	Przełącza wartość ustawienia PICKSTYLE, które steruje wyborem grup i kreskowań zespolonych.
Ctrl + I	Ustawia odczyt pola współrzędnych na pasku stanu (ustawienie COORDS).
Ctrl + J	Powtarza ostatnio użyte polecenie.
Ctrl + K	Dołączanie hiperłącza do obiektu lub modyfikowanie istniejącego hiperłącza (polecenie HIPERŁĄCZA).

Klawiatura	Opis
Ctrl + L	Przełącza ustawienie ORTO.
Ctrl + M	Powtarza ostatnio użyte polecenie.
Ctrl + N	Tworzy nowy rysunek (polecenie NOWY).
Ctrl + O	Otwiera istniejący rysunek (OTWÓRZ).
Ctrl + P	Drukuje bieżący rysunek (polecenie DRUKUJ).
Ctrl + Shift + P	Przełącza wyświetlanie panelu Właściwości (polecenie WŁAŚCIWOŚCI i polecenie WŁAŚCIWOŚCIZAMKNIJ).
Ctrl + Q	Zamyka aplikację; monituje o zapisanie zmian (polecenie WYJŚCIE).
Ctrl + R	Iteracja przez rzutnie.
Ctrl + S	Zapisuje bieżący rysunek (polecenie SZAPISZ).
Ctrl + T	Włącza/wyłącza tablet (polecenie TABLET).
Ctrl + Tab	Wyświetla następną kartę dokumentu.
Ctrl + Przesunięcie + Tab	Wyświetla kartę poprzedniego dokumentu.
Ctrl + V	Wkleja zawartość schowka. (polecenie WKLEJ).
Ctrl + Alt + V	Wkleja zawartość Schowka w określonym formacie (polecenie WKLEJ_S).
Ctrl + Shift + V	Wkleja zawartość Schowka jako blok (polecenie WKLEJBLOK).
Ctrl + X	Wycina zaznaczenie i umieszcza je w schowku (polecenie WYTNIJ).
Ctrl + Y	Powtarza ostatnią cofniętą czynność (polecenie PRZYWRÓĆ).
Ctrl + Z	Cofa ostatnią operację (polecenie COFNJ).

Klawiatura	Opis
Ctrl + [	Anuluje uruchomione polecenie.
Ctrl + \	Anuluje uruchomione polecenie.
Ctrl + Strona główna	Tworzy lub otwiera stronę startową (polecenie IDŹNASTART).
Shift + F2	Przełącza wyświetlanie wiersza polecenia (polecenie LINPOL i polecenie LINPOLUKRYJ).
Shift + F3	Włącza/wyłącza pasek stanu (polecenie STPASEK).
Shift + F4	Włącza/wyłącza paski przewijania (polecenie PASKIPRZEW).
Shift + F8	Uruchamia Menedżera projektów języka Visual Basic (polecenie VBAMEN).
Shift + F11	Uruchamia Menedżera dodatków COM VBA (polecenie ADDINMAN).
PgUp	Przesuwa widok w górę.
PgDn	Przesuwa widok w dół.
Shift + strzałka w lewo	Przemieszcza widok w lewo.
Shift + Strzałka w prawo	Przemieszcza widok w prawo.
Shift + strzałka w górę	Przesuwa widok w górę. Jeśli wybrano (pod)elementy, są one przesuwane w górę (wzdłuż osi z).
Shift + strzałka w dół	Przesuwa widok w dół. Jeśli wybrano (pod)elementy, elementy są przesuwane w dół (wzdłuż osi z).

Klawiatura	Opis
Ctrl + strzałka w lewo	Przesuwa zaznaczone (pod)elementy w lewo (wzdłuż osi x).
Ctrl + strzałka w prawo	Przesuwa zaznaczone (pod)elementy w prawo (wzdłuż osi x).
Ctrl + strzałka w górę	Popycha wybrane (pod)elementy w górę (wzdłuż osi y).
Ctrl + strzałka w dół	Popycha wybrane (pod)elementy w dół (wzdłuż osi y).
Zakładka	Przechodzi w dół listy poleceń autouzupełniania. ***Uwaga:*** Jest to skrót międzyplatformowy.
Tab + Shift	Przejście w górę do listy poleceń autouzupełniania. ***Uwaga:*** Jest to skrót międzyplatformowy.
Ctrl + N	Przechodzi w dół listy poleceń autouzupełniania. ***Uwaga:*** To jest skrót tylko dla systemu macOS.
Ctrl + P	Przejście w górę do listy poleceń autouzupełniania. ***Uwaga:*** To jest skrót tylko dla systemu macOS.

2.3.20 Menu podpowiedzi

Podczas wykonywania polecenia BricsCAD wyświetla monit w wierszu poleceń lub na pasku stanu. Opcjonalnie opcje poleceń są również dostępne w menu zachęt.

2.3.20.1 Sterowanie wyświetlaniem menu monitów

To, czy menu monitów są wyświetlane i gdzie się znajdują, jest kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej PROMPTMENU.

Zmienna systemowa PROMPTMENUFLAGS steruje zawartością i zachowaniem menu zachęt.

Uwaga: Te zmienne systemowe są zapisywane w rejestrze i dlatego mają zastosowanie do wszystkich rysunków.

2.3.21 Wskazówki rozwijane

Funkcja Właściwości Rozwijanych wyświetla wybór właściwości jednostki w wyskakującym okienku w pobliżu kursora po najechaniu kursorem na jednostkę lub po wybraniu jednostki. Po wybraniu wielu podmiotów wyświetlane są tylko ich wspólne właściwości.

Dostępne właściwości można zdefiniować dla każdego typu podmiotu w oknie dialogowym **Dostosuj / Właściwości**.

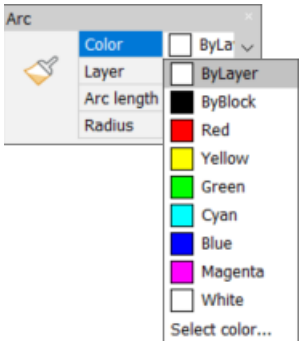
Dostępność wskazówek dotyczących przewracania jest kontrolowana przez zmienną systemową ROLLOVERTIPS i zmienną systemową SELECTIONPREVIEW.

Podpowiedzi rollover są wyświetlane po najechaniu kursorem, gdy SELECTIONPREVIEW == 1 lub 3 i ROLLOVERTIPS == 1.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest Wyłączona, zmienna systemowa ROLLOVERTIPS jest ignorowana, a właściwości elementów nie są wyświetlane po najechaniu kursorem na elementy.

Kliknij pole **RT** na **pasku** stanu, aby włączyć/wyłączyć funkcję Wskazówek Rozwijanych.

Wybierz właściwość, aby ją edytować, podobnie jak w panelu **Właściwości**.

Gdy funkcja Quad jest włączona, można przechodzić między poleceniami Quad i Wskazówek Rozwijanych, klikając na pasku tytułu funkcji Quad/Wskazówki Rozwijane.

2.4 Praca w BricsCAD

2.4.1 Tworzenie rysunku

Istnieje kilka sposobów tworzenia nowych rysunków w BricsCAD:

- w **Początek** patka.
- Za pomocą polecenia SNOWY.
- Za pomocą polecenia NOWY.
- Korzystanie z polecenia NEWWIZ.
- Podwójne kliknięcie pliku *.dwt w Eksploratorze plików.

Uwaga: Nowy rysunek jest zawsze tworzony jako kopia rysunku szablonu. Domyślny szablon jest zapisywany przez zmienną systemową BASEFILE.

2.4.2 Rysunki szablonów

Rysunek szablonu to plik rysunku z rozszerzeniem DWT.

Służy do tworzenia nowego rysunku będącego kopią rysunku szablonu. Każdy rysunek z rozszerzeniem DWT jest uważany za rysunek szablonowy. Ten BricsCAD rysunki szablonów znajdują się w folderach szablonów. Użyj polecenia FOLDERSZABLONÓW, aby otworzyć folder. Po zapisaniu dostosowanych rysunków szablonów w folderze szablonów będą one dostępne na karcie Start, aby utworzyć nowe rysunki. Korzystanie z odpowiednio przygotowanych szablonów jest niezbędne do produktywnego korzystania z BricsCAD.

Rysunek szablonu nie zawiera elementów w obszarze modelu, ale zawiera ustawienia zgodne z określonymi wymaganiami rysunku i projektu:

- Jednostki: imperialne lub metryczne oraz wyświetlanie jednostek.
- Warstwy.
- Style wymiarów i linii odniesienia.
- Style tekstu.
- Style tabel.
- Wiele układów, każdy z tabelką rysunkową, rozmiarem papieru, drukarką i stylem wydruku.
- Standardowe bloki na notatki, tabele, symbole i inne elementy.

2.4.3 Kompatybilność formatu pliku rysunku w BricsCAD

Poniższe tabele zawierają listę wersji plików rysunkowych AutoCAD® (.dwg) i plików wymiany rysunków (.dxf), które BricsCAD może bezpośrednio OTWIERAĆ i ZAPISYWAĆ.

Kolumna **Wersja** zawiera listę schematów plików rysunkowych używanych w różnych wersjach AutoCAD®. Na przykład format DWG 2013 jest używany w programach AutoCAD 2013 (R27) i AutoCAD 2017 (R31).

Wersja wewnętrzna to informacje podane w pierwszych sześciu pozycjach pliku .dwg nagłówek pliku. Więcej informacji na ten temat można znaleźć w **Pro Tip** poniżej w sekcji **Uwagi**.

Wersje plików DWG i DXF kompatybilne z BricsCAD *V27*:

Wersja	Wersja wewnętrzna
DWG 2021 (R32)	AC1032
DWG 2018 (R32)	AC1032
DWG 2013 (R27)	AC1027

Wersja	Wersja wewnętrzna
DWG 2010 (R24)	AC1024
DWG 2007 (R21)	AC1021
DWG 2004 (R18)	AC1018
DWG 2000 (R15)	AC1015
DWG R14 (R14)	AC1014
DWG R13 (R13)	AC1012
DWG R11/R12 (R12)	AC1009

Wersja	Wersja wewnętrzna
Binarny DXF 2018 (R32)	AC1032
Binarny DXF 2013 (R27)	AC1027
Binarny DXF 2010 (R24)	AC1024
Binarny DXF 2007 (R21)	AC1021
Binarny DXF 2004 (R18)	AC1018
Binarny DXF 2000 (R15)	AC1015

Wersja	Wersja wewnętrzna
Binarny DXF Wydanie 14 (R14)	AC1014
Binarny DXF wydanie 13 (R13)	AC1012
Binarny DXF Wydanie 11/12 (R12)	AC1009
Binarny DXF Wydanie 10 (R10)	AC1006

Wersja	Wersja wewnętrzna
ASCII DXF 2018 (R32)	AC1032
ASCII DXF 2013 (R27)	AC1027
ASCII DXF 2010 (R24)	AC1024
ASCII DXF 2007 (R21)	AC1021
ASCII DXF 2004 (R18)	AC1018
ASCII DXF 2000 (R15)	AC1015
ASCII DXF w wersji 14 (R14)	AC1014
ASCII DXF wersja 13 (R13)	AC1012
ASCII DXF Wydanie 11/12 (R12)	AC1009

Wersja	Wersja wewnętrzna
ASCII DXF wersja 10 (R10)	AC1006
ASCII DXF wersja 9 (R9)	AC1004

Uwaga:

- Polecenie OTWÓRZ otwiera plik DWG lub DXF bezpośrednio w nowej zakładce dokumentu na stronie BricsCAD.
- Polecenie IMPORT importuje geometrię z (zewnętrznego) pliku DWG lub DXF do bieżącego rysunku w sesji edycji BricsCAD. Jest to w rzeczywistości zewnętrzna operacja "WSTAW"; Do bieżącego rysunku wczytywana jest tylko geometria.
- **Pro Tip:** Mimo że pliki DWG są binarne i nie są ogólnie czytelne dla człowieka, można otworzyć plik rysunku w edytorze tekstu ASCII (takim jak MS Notepad) i zobaczyć **wewnętrzny** numer wersji (na przykład: AC1024) jako pierwsze sześć znaków w pliku. Może to być pomocne przy określaniu kompatybilności plików lub podczas pracy z plikami z zewnętrznego źródła.

2.4.4 Tworzenie podmiotów

Na rysunku można tworzyć różne typy jednostek. Elementy rysunkowe mogą być bardzo proste, takie jak linie, okręgi, łuki, punkty i promienie, lub złożone, takie jak polilinie, splajny i płaszczyzny. Oprócz encji 2D, można również tworzyć obiekty powierzchniowe 3D lub bryły 3D w BricsCAD.

Uwaga: Nowe elementy są tworzone na bieżącej warstwie przy użyciu aktualnych ustawień tworzenia elementów.

Ustawienia tworzenia encji można zdefiniować w sekcji **Ogólne** panelu **Właściwości**.

Domyślnie wszystkie ustawienia tworzenia encji są ustawione **JakWarstwa** . Oznacza to, że używane jest odpowiednie ustawienie aktualnej warstwy.

Właściwości warstwy można ustawić w zakładce **Warstwy** w oknie dialogowym **Eksploratora rysunku**.

Aby jeszcze bardziej uzupełnić rysunek, BricsCAD oferuje szereg narzędzi do dodawania tekstu, kreskowania i wymiarów.

2.4.4.1 Ogólna procedura tworzenia nowych podmiotów

Nowe jednostki są tworzone przy użyciu bieżących ustawień tworzenia jednostek na bieżącej warstwie w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych, domyślnie jest to światowy układ współrzędnych (GUW).

1 (Opcjonalnie) Ustaw bieżącą warstwę.

2 (Opcjonalnie) Dostosuj właściwości tworzenia podmiotu w sekcji **Ogólne** w panelu **Właściwości**.

3 Uruchom polecenie.

4 Wykonaj polecenie zgodnie z monitami poleceń.

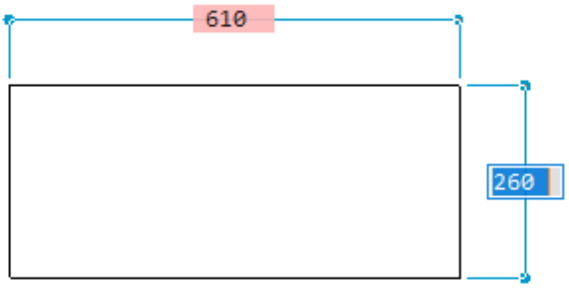
2.4.5 Jak rysować dokładnie

Nowe elementy są tworzone w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych. Domyślnie jest to Globalny Układ Współrzędnych (GUW). Wszystkie wymiary w pliku DWG są wyrażone w jednostkach rysunku (DU). Zmienna systemowa INSUNITS (jednostki wstawiania) ustawia wartość 1 DU.

W przypadku nowych rysunków zmienna systemowa INSUNITS jest definiowana w szablonie rysunku wybranym do utworzenia rysunku. BricsCAD zawiera serię szablonów rysunków dla jednostek dziesiętnych i imperialnych.

Aby rysować dokładnie, program „ BricsCAD ” udostępnia kilka pomocy rysunkowych:

- Przyciąganie elementów 2D: możesz używać punktów charakterystycznych na istniejących elementach 2D, takich jak punkt końcowy, punkt środkowy lub środek i przecięcie. Możesz także rysować prostopadle, równolegle lub stycznie do elementu.
- Przyciąganie elementów 3D: możesz używać punktów charakterystycznych na elementach 3D, takich jak bryły.
- Wymiary dynamiczne: Gdy wymiary dynamiczne są **włączone**, można wprowadzać odległości i kąty w polach wymiarów dynamicznych. W przypadku wyświetlenia wielu pól wymiarów dynamicznych, na przykład podczas rysowania prostokąta, naciśnij klawisz Tab, aby przejść do następnego pola. Po wprowadzeniu wartości i naciśnięciu klawisza Tab pole zmienia kolor na czerwony, co oznacza, że wartość została ustalona.

- Śledzenie biegunowe wymusza kierunek rysowania pod określonymi kątami w odniesieniu do osi (X, Y, Z) bieżącego układu współrzędnych.
- Śledzenie punktów charakterystycznych obiektu łączy w sobie punkty charakterystyczne i śledzenie biegunowe.
- Wprowadzanie współrzędnych umożliwia wprowadzenie współrzędnych XYZ w celu określenia punktów.
- Przyciąganie i siatka. Siatka to zestaw równomiernie rozmieszczonych linii lub kropek, które służą jako wizualne odniesienie odległości. Kursor jest przyciągany do punktów siatki, co umożliwia szybkie rysowanie w stałych odległościach między punktami.

- Ograniczenia rysunków pozwalają ograniczyć obszar rysunku, co zapobiega tworzeniu elementów poza granicami rysunku.
- Tryb Orto wymusza przesuwanie kursora równolegle do osi X lub Y bieżącego układu współrzędnych.
- Układy współrzędnych użytkownika: Można zdefiniować nazwane układy współrzędnych użytkownika (LUW) umieszczone w dowolnym miejscu w przestrzeni trójwymiarowej. W dowolnym momencie można przywrócić nazwany układ LUW.
- Bezpośrednie wprowadzanie odległości umożliwia wprowadzanie długości, promieni, średnic i wektorów ruchu.
- Najbliższa odległość umożliwia dynamiczne wyświetlanie i modyfikowanie odległości między dwoma wybranymi elementami lub podelementami.
- Manipulator to wszechstronne narzędzie do chwytania, które umożliwia szybkie przesuwanie , obracanie , skalowanie i tworzenie lustrzanego odbicia wybranych elementów.

2.4.6 Wykonywanie poleceń

wBricsCAD możesz uruchamiać polecenia na następujące sposoby:

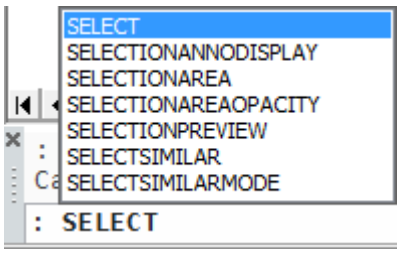
- Wpisz polecenie w wierszu poleceń.
- Wybierz polecenie w menu.
- Kliknij przycisk narzędzia polecenia na pasku narzędzi.
- Kliknij ikonę polecenia na Wstążce.
- Wybierz polecenie w Quad.

2.4.6.1 Wpisywanie polecenia w wierszu poleceń

Jeśli znasz nazwę polecenia, możesz wpisać ją w wierszu poleceń. Gdy wiersz poleceń jest zamknięty, na pasku stanu wyświetlane są wpisy z klawiatury i monity poleceń.

Jeśli flaga **Włącz** w zmiennej systemowej AUTOCOMPLETEMODE jest ustawiona, nazwy poleceń są automatycznie uzupełniane podczas wpisywania.

Wszystkie polecenia i / lub zmienne systemowe i / lub preferencje użytkownika, które zawierają bieżący ciąg znaków, są wyświetlane na liście sugestii.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij klawisz Enter, jeśli zostanie wyświetlone aktualnie podświetlone polecenie.
- Kliknij polecenie na liście sugestii.

Niektóre polecenia można uruchamiać za pomocą aliasów poleceń . Na przykład możesz uruchomić polecenie LINIA , wpisując L w wierszu polecenia.

2.4.6.2 Wybór opcji polecenia

Wiele BricsCAD poleceń zapewnia wiele opcji. Opcje te pojawiają się w wierszu poleceń lub pasku stanu (gdy wiersz poleceń jest zamknięty), a opcjonalnie również w menu podpowiedzi.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij klawisz Enter, aby wybrać opcję domyślną. Opcja domyślna znajduje się na końcu wiersza polecenia, między nawiasami strzałek (<>).
- Kliknij opcję w wierszu poleceń.
- Kliknij opcję w menu kontekstowym .
- Wpisz wielką literę opcji, naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy.

2.4.7 Korzystanie z funkcji eksperymentalnych

Funkcje eksperymentalne (EXP.) to moduł, w którym nowe funkcje (polecenia, panele lub okna dialogowe), które zostały eksperymentalnie wprowadzone w BricsCAD, są scentralizowane i łatwe w użyciu w **trybie eksperymentalnym**.

Tryb eksperymentalny jest domyślnie wyłączony, ale można go włączyć na następujące sposoby:

- Włącz ją w module **Eksperymentalne nowe funkcje** na stronie **Rozpocznij**.
- Ustaw zmienną systemową EXPERIMENTALMODE na WŁ.
- Uruchom polecenie MANAGEEXPERIMENTALFEATURES i naciśnij przycisk **Włączone** w oknie dialogowym **Funkcje Eksperymentalne**.

Włączenie **trybu eksperymentalnego** daje dostęp do wczesnych funkcji i daje możliwość pomocy zespołowi BricsCAD w określeniu kierunku tych funkcji.

> ***Ważne:*** W trybie BricsCAD **eksperymentalnym mogą wystąpić błędy lub** problemy z wydajnością w aplikacji. Zachęcamy do zgłaszania takich przypadków. Funkcje eksperymentalne mogą ulec zmianie lub zostać usunięte w przyszłych wersjach.

Włączenie lub wyłączenie **trybu eksperymentalnego** wymaga ponownego uruchomienia BricsCAD.

Gdy **tryb eksperymentalny** jest wyłączony, funkcje eksperymentalne są dostępne na stronie BricsCAD, ale nie działają. Podczas próby uzyskania dostępu do jednego z nich wyświetlany jest komunikat. Na przykład po uruchomieniu polecenia AKTYWUJPŁASZCZYZNĘROBOCZĄ w wierszu poleceń wyświetlany jest następujący komunikat: *Płaszczyzna Robocza to funkcja eksperymentalna, która obecnie nie jest włączona. Użyj polecenia FUNKCJEEKSPERYMENTALNE, aby włączyć funkcje eksperymentalne.*

2.4.8 Kontrola widoku

wBricsCAD wyświetlaniem rysunku można sterować na różne sposoby:

- Za pomocą myszy i klawiatury. Zobacz także artykuł **Manipulowanie widokiem za pomocą myszy i klawiatury**.
- Za pomocą poleceń **Widoku**. Zobacz także artykuł **Przegląd poleceń widoku**.

- Za pomocą widżetu PatrzOd. Zobacz także artykuł **Korzystanie z widżetu PatrzOd**.

Najczęściej używane manipulacje widokiem to:

Działanie	Mysz	Polecenie	PatrzOd
Zakresy widoków	Kliknij dwukrotnie kółko przewijania	**Zoom** > **Zakresy**	Kliknięcie strefy wyzwalania powoduje obrócenie widoku i powiększenie do zakresu rysunku.
Zoom	Kółko przewijania	**Przybliżenie** > **ZbliżeniePrzybliżenie** > **Oddalenie**	
Przesuń	Przytrzymaj kółko przewijania ***Uwaga:*** Gdy zmienna systemowa MBUTTONPAN = ON	Przesuń	
Przywróć widok planu (widok z góry)		**Plan** > **Aktualny LUW**	Kliknij środkową strefę oddziaływania.

2.4.9 Wskazywanie elementów

Polecenia manipulacyjne, takie jak PRZESUŃ , KOPIUJ i LUSTRO, monitują o wybranie jednego lub więcej elementów. Jeśli zmienna PICKFIRST jest włączona, możesz również utworzyć zbiór wskazań przed uruchomieniem polecenia.

BricsCAD udostępnia kilka metod wyboru. Możesz łączyć metody selekcji, aby utworzyć zbiór wskazań.

2.4.9.1 Wybieranie jednostek jeden po drugim

1 Przesuń kursor nad element.

1 Jednostka wyróżnia się.

Pojawia się Quad i wyświetla ostatnio używane polecenie oraz wybrane właściwości elementu.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij, aby wybrać jednostkę.
- Kilkakrotnie naciśnij klawisz Tab, aby podświetlić zasłonięte elementy i kliknij, gdy żądany element zostanie podświetlony.

3 Powtórz poprzednie kroki, aby wybrać więcej elementów lub uruchomić polecenie .

2.4.9.2 Wybieranie wielu podmiotów

BricsCADUżywa metod wyboru oknami, aby wybrać wiele elementów:

1 Kliknij, aby zdefiniować narożnik prostokąta wyboru.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Przesuń kursor w prawo. Wyświetlany jest niebieski prostokąt. Kółko **wewnątrz ikony prostokąta** wskazuje, że wszystkie elementy znajdujące się w całości wewnątrz prostokąta wyboru zostaną zaznaczone.
- Przesuń kursor w lewo. Wyświetlany jest zielony prostokąt. Okrąg **nakładający się na ikonę prostokąta** wskazuje, że wszystkie elementy znajdujące się wewnątrz lub nakładające się na prostokąt zaznaczenia zostaną wybrane.

3 Kliknij, aby zdefiniować przeciwległy narożnik prostokąta wyboru.

2.4.9.3 Usuwanie elementów ze zbioru wskazań

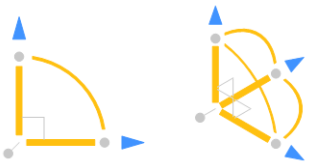
Przytrzymaj klawisz Shift podczas wykonywania metody wyboru, aby usunąć elementy z bieżącego zbioru wskazań.

Naciśnij klawisz Esc, aby wyczyścić bieżący zbiór wskazań.

2.4.10 Korzystanie z manipulatora

Manipulator to wszechstronne narzędzie do chwytania, które umożliwia szybkie przesuwanie , obracanie , skalowanie i tworzenie lustrzanego odbicia wybranych elementów.

Jeśli przytrzymasz klawisz Ctrl podczas tych czynności, wybrane elementy zostaną skopiowane.

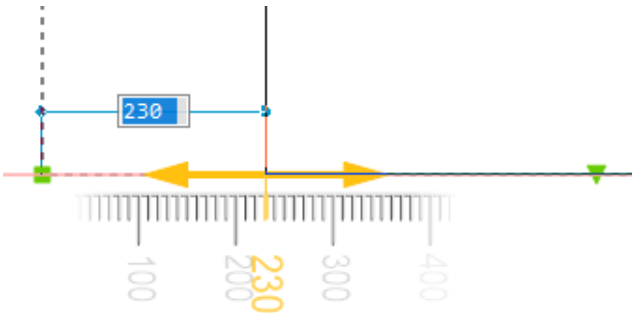

Domyślnie Manipulator wyświetla się po wybraniu elementu długim kliknięciem (przytrzymując nieco dłużej lewy przycisk myszy).

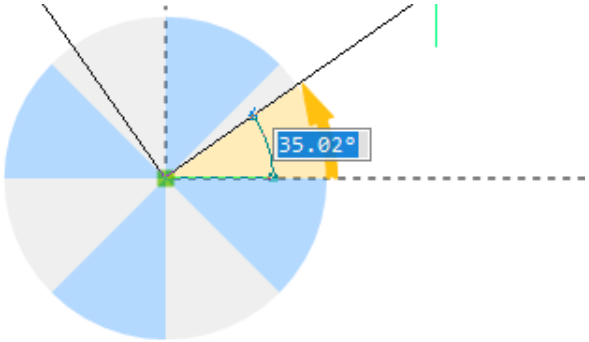
Punkt zakotwiczenia manipulatora znajduje się w najbliższym punkcie uchwytu względem punktu wyboru.

Umieść kursor na jednej ze stref wyzwalania, aby rozpocząć akcję:

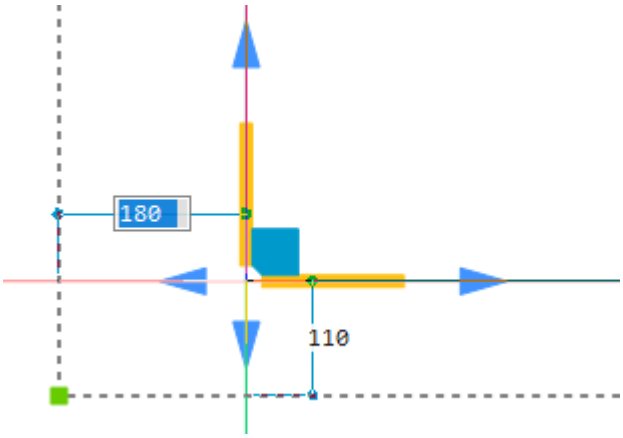
- Osie, aby poruszać się wzdłuż osi:

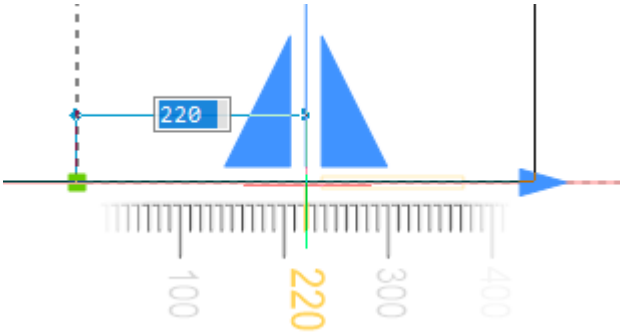
- Łuki do obracania:

- Próbki płaszczyzny (= kwadraty w punkcie kotwiczenia), aby swobodnie poruszać się po wybranej płaszczyźnie (XY, XZ lub YZ):

- Groty strzałek do lustra:

Uwaga: Wielkość kroku linijki zależy od współczynnika powiększenia. Przybliż, aby zmniejszyć rozmiar kroku, oddal, aby zwiększyć.

2.4.11 Praca z Panelem struktury

Panel **Struktura** wyświetla ustrukturyzowany widok drzewa całej zawartości rysunku i umożliwia łatwą pracę z nim (filtrowanie, grupowanie i sortowanie elementów w celu łatwego zaznaczania i modyfikowania ich właściwości).

BricsCAD udostępnia sześć **Konfiguracji drzewa strukturalnego** (pliki **CST**):

- **Domyślnie**: wyświetla strukturę opartą na warstwach.
- **Mechanical**: wyświetla strukturę opartą na jednostkach.
- **BIM**: wyświetla strukturę opartą na jednostkach BIM.
- **BIM - Kompozycje**: wyświetla strukturę opartą na kompozycjach BIM.
- **BIM - Profile**: wyświetla strukturę opartą na profilach BIM.
- **BIM - Typy**: wyświetla strukturę opartą na typach BIM.

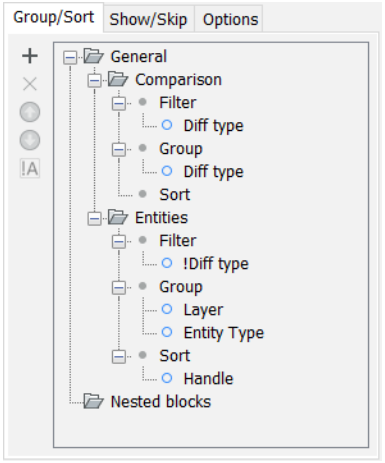
2.4.11.1 Typowe przypadki użycia

Usuń wszystkie elementy określonej warstwy (domyślny plik CST)

1 Otwórz panel **Struktura** ( ).

2 Kliknij przycisk menu rozwijanego (⋮) i wybierz konfigurację **domyślną**.

Uwaga: Aby sprawdzić wybraną konfigurację, kliknij opcję **Konfiguruj drzewo struktury** w menu rozwijanym.

3 W drzewie struktury rozwiń węzeł **Encje** . Wszystkie elementy na rysunku są wyświetlane jako pierwsze pogrupowane według właściwości **Warstwa** .

4 W drzewie struktury wybierz węzeł o żądanej nazwie warstwy. Wszystkie elementy należące do tej warstwy są automatycznie wybierane w obszarze modelu.

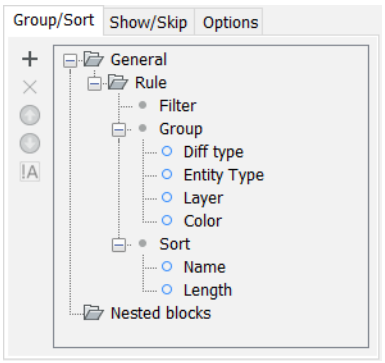
5 Naciśnij **Delete** . Wszystkie elementy warstwy zostały usunięte.

Usuwanie wszystkich linii na rysunku (plik CST programu Mechanical)

1 Otwórz panel **Struktura** ( ).

2 Kliknij przycisk menu rozwijanego (⋮) i wybierz konfigurację **mechaniczną**.

Uwaga: Aby sprawdzić wybraną konfigurację, kliknij opcję **Konfiguruj drzewo struktury** w menu rozwijanym.

3 W drzewie struktury rozwiń węzeł **Encje** . Wszystkie elementy na rysunku są wymienione jako pierwsze, pogrupowane według właściwości **Element** .

4 W drzewie struktury wybierz węzeł **Linie** . Wszystkie linie na rysunku są automatycznie wybierane w obszarze modelu.

5 Naciśnij **Delete** . Wszystkie linie na rysunku zostały usunięte.

2.4.11.2 Jak pracować z regułami

Zasada działania panelu **Struktura** polega na porównywaniu wartości właściwości elementu. Reguły procesu porównywania są przechowywane w plikach **Konfiguracyjnych drzewa strukturalnego** (CST). Jednostki są następnie grupowane w drzewie struktury na podstawie wyników porównania. Grupowanie elementów w drzewie struktury pozwala w łatwy sposób wybrać elementy o tej samej wartości właściwości, sprawdzić, czy wszystko jest zgodne z oczekiwaniami, czy wprowadzić zmiany w ich właściwościach.

Możesz zdecydować, w jaki sposób jednostki są wyświetlane w drzewie struktury, wybierając **konfigurację drzewa struktury** lub tworząc nową za pomocą okna dialogowego **Konfiguruj drzewo struktury**. To okno dialogowe umożliwia dodawanie reguł zdefiniowanych przez filtry z wynikami uporządkowanymi według kryteriów grupowania i sortowania. Jako kryteria filtrowania, grupowania lub sortowania można wybrać dowolną właściwość typu podmiotu BricsCAD (CAD, BIM, Mechanical itp.) oraz właściwości niestandardowe.

Uwaga: Pozycja reguł, filtrów, grupowania i kryteriów sortowania w **Konfiguracji drzewa strukturalnego** jest istotna, ponieważ struktura jest hierarchiczna. Użyj przycisków **Przenieś właściwość w górę** ( ) i **Przenieś właściwość w dół** ( ) w oknie dialogowym **Konfiguruj drzewo struktury** , aby w razie potrzeby zmienić położenie wybranej reguły/właściwości.

Reguły

Każda reguła jest oznaczona folderem w oknie dialogowym **Konfiguruj drzewo struktury** .

Wszystkie elementy na rysunku próbują dopasować się do istniejących reguł w kolejności od góry do dołu, sprawdzając filtry każdej reguły. Jednostki, które nie podlegają filtrom określonej reguły, przechodzą do następującej reguły w strukturze, która ma być analizowana przez jej filtry.

Jeśli co najmniej jeden element podlega regule, w panelu **Struktura** wyświetlany jest odpowiadający mu węzeł w drzewie struktury zawierający przefiltrowane elementy reguły. Drzewo struktury wyświetla te elementy w węźle w kolejności określonej przez kryteria grupowania i sortowania reguły.

Filtr

Filtry określają, czy jednostka będzie wyświetlana zgodnie z określoną regułą. Jeśli filtr nie ma zastosowania do encji, jednostka jest przekazywana do następnej reguły w drzewie.

> ***Uwaga:*** Filtrowanie odbywa się przez sprawdzenie, czy jednostka ma określoną właściwość, a nie wartość właściwości. Na przykład, jeśli filtrujesz według stylu wymiarowania (wybierz właściwość **Styl przyciemnionego** jako filtr), wszystkie elementy ze stylem wymiarowania zostaną uwzględnione, co oznacza wszystkie wymiary. Nie można filtrować według **Stylu przyciemnienia** jest równy ISO-25.

Filtry są addytywne. Aby nowe elementy były wyświetlane w ramach tej samej reguły, wybierz węzeł **Filtr** reguły, kliknij **przycisk Dodaj regułę lub właściwość** (+) i wybierz inną właściwość encji (na przykład, jeśli masz filtr właściwości **Styl przyciemnionego** i dodasz filtr właściwości **Promień** , wszystkie wymiary, a także okręgi i łuki, zostaną wymienione w tej regule).

> ***Uwaga:*** W takim przypadku kolejność, w jakiej zostaną dodane nowe kryteria w oknie dialogowym **Konfiguruj drzewo struktury** , nie ma znaczenia.

Kliknij przycisk **Przełącz negację** na wybranym filtrze, aby wykluczyć jednostki z listy w regule. Znak "!" pojawia się przed nazwą filtra.

Jeśli reguła nie ma filtrów, wszystkie inne jednostki znajdujące się nad nią nie zostały jeszcze odfiltrowane, podlegają tej regule. Jest to metoda typu catchall służąca do grupowania i sortowania pozostałych niefiltrowanych jednostek. Reguły umieszczone bezpośrednio w regule bez filtrowania nie mają jednostek, ponieważ żadna z nich nie jest pozostawiona do filtrowania.

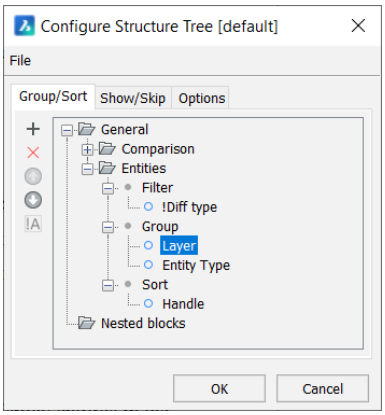
Grupa

Grupa definiuje sposób, w jaki elementy filtrowane w regule są wyświetlane w drzewie struktury. Sekwencja elementów w grupie dotyczy zagnieżdżania gałęzi drzewa strukturalnego.

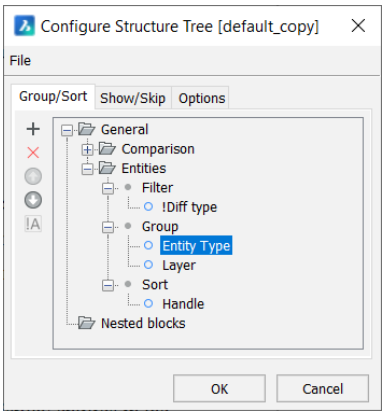
Aby dodać właściwość do węzła **Grupa** , wybierz żądany węzeł, a następnie kliknij **przycisk Dodaj regułę lub właściwość** (+).

Dwie często używane właściwości grupowania to **Warstwa** i **Typ elementu**. Aby wyświetlić elementy w drzewie struktury, należy:

- pogrupowane według warstwy i pod grupowane według typu encji, przenieś właściwość **Warstwa** powyżej właściwości **Typ jednostki** w drzewie konfiguracji.

- pogrupowane według typu encji i pod grupowane według warstwy, przenieś właściwość **Typ jednostki** powyżej właściwości **Warstwa**w drzewie konfiguracji.

Jeśli jako kryteria grupowania nie zostaną dodane żadne właściwości encji, elementy podlegające filtrowi są wyświetlane w drzewie struktury jako płaska lista.

Aby usunąć właściwość grupowania, zaznacz ją i kliknij przycisk **Usuń regułę lub właściwość** ( ).

Sortowanie

Sortowanie definiuje sposób, w jaki jednostki są wyświetlane w najgłębszej gałęzi.

Podczas stosowania sortowania jednostki w grupie są oznaczane wartością ich właściwości sortowania i wyświetlane na płaskiej liście (bez węzłów podrzędnych).

Jeśli jako kryteria sortowania zostanie dodanych więcej właściwości, pierwszą wymienioną właściwością, która ma zastosowanie do jednostek węzła, jest ta używana do etykietowania.

Predefiniowane reguły

W konfiguracji CST panelu **Struktura [domyślnie]** znajdują się dwie predefiniowane reguły: **Porównanie** i **Elementy**.

Reguła porównania

Dla tej reguły encje mogą podlegać tej regule tylko wtedy, gdy aktywna jest sesja Porównaj DWG.

Jeśli żadna jednostka nie ma właściwości **typu Diff**, żadna jednostka nie jest wyświetlana w tym folderze. W tym przypadku węzeł **Porównanie** nie jest wyświetlany w panelu **Struktura** , ponieważ w ramach tej reguły nie ma elementu do wyświetlenia.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz artykuł dotyczący **polecenia DWGPORÓWNAJ** .

Reguła encji

Domyślnie ta reguła nie ma filtrów; W tym miejscu są wyświetlane wszystkie jednostki, które nie zostały przefiltrowane przez poprzednie reguły.

Właściwości elementu używane jako kryteria grupowania to **Warstwa** i **Typ elementu**. Elementy są najpierw grupowane według właściwości warstwy, a następnie podgrupowane według typu elementu.

2.4.11.3 Procedura: filtrowanie wszystkich elementów wymiarowych na rysunku

Aby wszystkie wymiary na rysunku były wyświetlane w jednym węźle w drzewie struktury, wykonaj następujące czynności:

1. Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę rysunku w panelu **Struktura**, a następnie wybierz opcję **Konfiguruj** z menu kontekstowego, aby otworzyć okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury**.
2. Przejdź do **Plik** i wybierz opcję **Zapisz jako.** Nadaj nazwę nowemu plikowi konfiguracyjnemu (na przykład "**dim_filter**") i zapisz go. Domyślnym folderem dla plików CST jest folder **Support** : *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support*

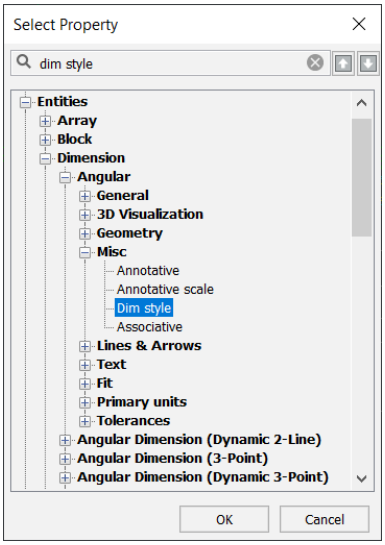
3 Przejdź do zakładki **Grupuj/Sortuj** i kliknij przycisk **Dodaj regułę lub właściwość** . Na końcu struktury zostanie dodana nowa **Reguła** .

4 Kliknij nazwę nowej reguły i zmień jej nazwę na "**Wymiary**".

Uwaga: Zmiana nazwy nowej reguły na odrębną nazwę jest niezbędna, aby uzyskać rzeczywisty efekt filtrowania w drzewie struktury panelu.

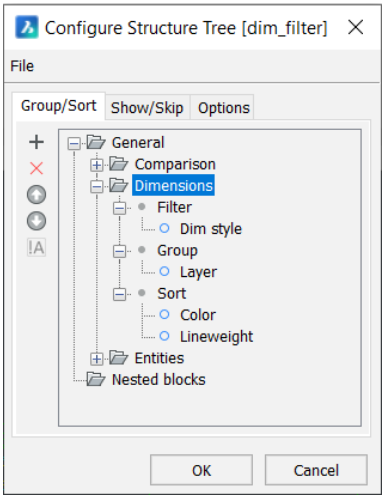
5 Kliknij węzeł **Filtr** reguły **Wymiary** i kliknij przycisk **Dodaj regułę lub właściwość**, aby wyświetlić **okno dialogowe** Wybierz właściwość.

6 W polu wyszukiwania okna dialogowego **Wybierz właściwość** wpisz "styl wym". Użyj przycisku **Znajdź następny** ( ) lub naciśnij klawisz **Enter**, aby przejść do właściwości **styl wym** wymiaru **Kątowego**.

7 Kliknij **OK**, aby dodać właściwość wymiaru **stylu Wym** do reguły.

8 W oknie dialogowym **Konfiguruj drzewo struktury** wybierz regułę **Wymiary**. Klikaj przycisk **Przenieś właściwość w górę**, aż reguła **Wymiary** zostanie umieszczona nad regułą **Podmioty**.

Węzeł **Wymiary** drzewa struktury w panelu **Struktura** wyświetla teraz wszystkie elementy wymiarowe

na rysunku.

2.4.12 Nagrywanie i odtwarzanie akcji w BricsCAD

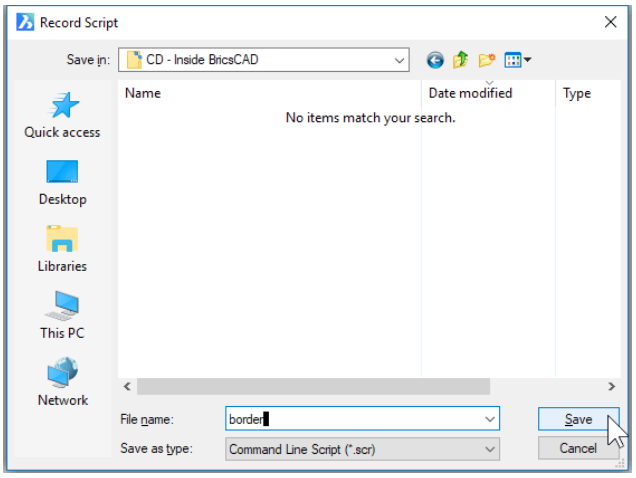
2.4.12.1 Polecenia

RECPOKAZ, STOPPOKAZ, POKAZ

2.4.12.2 Rejestrowanie działań w BricsCAD

1 W nowym rysunku uruchom polecenie RECSKRYPT lub z menu **Narzędzia** wybierz polecenie **Nagraj skrypt....**

Zostanie otwarte okno dialogowe **Nagraj skrypt**.

2 Wprowadź nazwę pliku dla skryptu. Na potrzeby tego samouczka wprowadź **obramowanie**, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**. Utworzony zostanie plik skryptu **border.scr.**

3 Zauważ, że okno dialogowe **Nagraj Skrypt** zostało zamknięte, a wiersz poleceń jest dostępny i możesz wprowadzać dowolne polecenia.

Na przykład:

a Uruchom polecenie PROSTOK.

a
```
: PROSTOK
Wybierz pierwszy narożnik prostokąta lub [Fazowanie/Zaokrąglenie/Obró-
cony/Kwadrat/Elewacja/Grubość/Szerokość linii/Powierzchnia/Wymiary]: 0,0
Drugi róg prostokąta: 36,24
```

b Uruchom polecenie ZOOM.

c
```
:ZOOM
Powiększenie [Powiększenie/Pomniejszenie/Wszystkie/Środek/Dynamiczny/
Zakresy/Lewy/Poprzedni/Prawy/Skala (nx/nxp)/Okno/Obiekt] <Skala (nX/
nXP)>: E
```

Uwaga: Za pomocą myszy można wybierać punkty na rysunku podczas wykonywania poleceń w trakcie nagrywania. BricsCAD zapisuje wybrane punkty jako współrzędne x, y.

4 Uruchom polecenie STOPPOKAZ za każdym razem, gdy chcesz zatrzymać nagrywanie.

2.4.12.3 Odtwarzanie pliku skryptu

Skrypt można uruchomić za pomocą polecenia POKAZ w następujący sposób:

1 Rozpocznij nowy rysunek za pomocą polecenia NOWY, aby zobaczyć efekt skryptu.

2 Wprowadź polecenie SCRIPT. Zostanie otwarte okno dialogowe **Uruchom skrypt**.

3 Wybierz **border.scr** i kliknij **Otwórz**.

Skrypt natychmiast rysuje prostokąt, a następnie powiększa rysunek do zakresu nowo narysowanej ramki.

2.4.12.4 Ręczne pisanie skryptów

Podczas gdy BricsCAD posiada polecenia do tworzenia i uruchamiania skryptów, nie posiada polecenia do ich edycji. Jeśli chcesz zmienić współrzędne używane przez polecenie PROSTOK, musisz edytować plik skryptu za pomocą edytora tekstu, takiego jak Notatnik w systemie Windows, Text Edit w systemie Linux lub TextEdit w systemie macOS.

1 Otwórz plik **border.** scr w edytorze tekstu.

Zwróć uwagę na polecenia i opcje wprowadzone podczas sesji nagrywania skryptu:

Zmień polecenia jak poniżej:

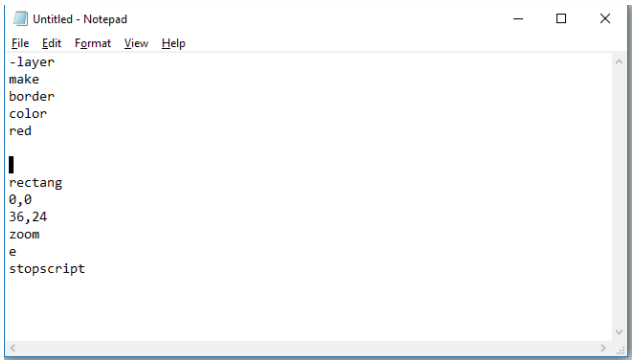
a Zmień rozmiar obramowania na 18×24. Edytuj tekst "36,24", zastępując go tekstem "18,24".

b Dodaj polecenie umieszczania prostokąta na warstwie o nazwie "Obramowanie" i kolorze czerwonym:

c
i Umieść kursor przed "prostokąt", a następnie naciśnij Enter, aby utworzyć pustą linię.
ii Wprowadź następujący tekst:
iii -warstwa
robić
granica
kolor
czerwony
? <-- Jedna pusta linia
? <-- Druga pusta linia

a Upewnij się, że dołączyłeś dwie puste linie. Działają one jak naciśnięcie klawisza Enter podczas wykonywania poleceń. Plik powinien teraz wyglądać następująco:

b

4 Zapisz plik.

5 Wróć na stronę BricsCAD i rozpocznij nowy rysunek.

6 Użyj polecenia SKRYPT, aby sprawdzić, czy plik **border.** scr działa poprawnie. Powinien pojawić się czerwony prostokąt.

2.4.12.5 Polecenia skryptowe i modyfikatory

Istnieją cztery polecenia, które odnoszą się konkretnie do skryptów. W rzeczywistości polecenia te są absolutnie bezużyteczne w jakimkolwiek innym celu. Ponadto BricsCAD posiada polecenie RECSKRYPT do nagrywania skryptów, jak opisano wcześniej w tym rozdziale.

Cztery podstawowe polecenia to:

POKAZ
Polecenie POKAZ spełnia podwójną funkcję: (1) ładuje plik skryptu i (2) natychmiast rozpoczyna jego uruchamianie.

Uwaga: Należy pamiętać o wyłączeniu (ustawieniu wartości 0) zmiennej systemowej FILEDIA, tak aby monity pojawiały się w wierszu polecenia, a nie w oknie dialogowym.

CPOKAZ
To polecenie, będące skrótem od "repeat script" (powtórz skrypt), uruchamia ponownie skrypt, który jest aktualnie załadowany na stronie BricsCAD. Świetny sposób na tworzenie nieskończonych pętli.

DALEJ
To polecenie wznawia działanie wstrzymanego pliku skryptu. Wstrzymanie pliku skryptu przez naciśnięcie klawisza Backspace.

OPÓŹNIJ
Aby utworzyć pauzę w pliku skryptu bez interwencji człowieka, należy użyć polecenia OPÓŹNIJ wraz z liczbą. Liczba określa pauzę w milisekundach, gdzie 1 000 milisekund to jedna sekunda.

Uwaga: Minimalne opóźnienie wynosi 1 milisekundę. Maksimum to 32767 milisekund, czyli niecałe 33 sekundy.

Polecenie OPÓŹNIJ jest używane w pliku skryptu, aby poczekać na wyświetlenie pliku slajdu lub spowolnić plik skryptu na tyle, aby ludzie mogli obserwować proces.

2.4.12.6 ZNAKI SPECJALNE

Oprócz poleceń specyficznych dla skryptu istnieją pewne znaki specjalne i.

Enter -- (spacja)

Najważniejsze znaki specjalne są niewidoczne. Zarówno spacja, jak i powrót karetki (lub koniec linii) są odpowiednikami naciśnięcia klawisza spacji lub klawisza Enter. W rzeczywistości oba są wymienne. Najtrudniejsze jest jednak to, że są one niewidoczne. Czasami pisanie skryptu wymaga wielu pustych miejsc, ponieważ polecenie wymaga naciśnięcia klawisza Enter kilka razy z rzędu. Doskonałym przykładem jest polecenie ATRRED:

```
; Edytuj atrybuty pojedynczo:
attedit 1,2
```

Ile spacji jest między **atrred** a współrzędnymi **1,2**?

Z tego powodu lepiej jest umieścić jeden element skryptu w wierszu, w następujący sposób:

```
; Edytuj atrybuty pojedynczo:
attedit




1,2
```

Teraz łatwiej jest policzyć cztery spacje, ponieważ jest jedna na pustą linię.

Komentarz--;

Średnik umożliwia wstawianie komentarzy do pliku skryptu.

Uwaga: BricsCAD ignoruje wszystko, co następuje po średniku.

Przezroczysty -- '

Skrypty mogą być uruchamiane w *sposób przezroczysty* podczas wykonywania polecenia. Wystarczy poprzedzić polecenie SKRYPT apostrofem, aby uruchomić skrypt, gdy aktywne jest inne polecenie, w ten sposób:

```
:LINIA
Początek wiersza: 'skrypt
Skrypt do uruchomienia: nazwa pliku
```

Wszystkie cztery polecenia BricsCAD specyficzne dla skryptów są przezroczyste, nawet polecenie OPÓŹNIJ, które pozwala utworzyć opóźnienie podczas działania polecenia.

Pauza -- Backspace

Reprezentuje wspomniany wcześniej klucz do wstrzymywania pliku skryptu.

Zatrzymaj -- esc

Zatrzymuje plik skryptu w martwym punkcie. Użyj polecenia CPOKAZ, aby uruchomić go ponownie od początku.

3. Zarządzanie rysunkami

3.1 Tworzenie rysunku

Nowy rysunek jest zawsze tworzony jako kopia rysunku szablonu. Domyślny szablon jest zapisywany przez zmienną systemową BASEFILE.

Na stronie BricsCAD można tworzyć nowe rysunki:

- Na stronie **Rozpocznij**.
- Za pomocą polecenia SNOWY.
- Za pomocą polecenia NOWY.
- Korzystanie z polecenia NEWWIZ.
- Dwukrotne kliknięcie pliku *.dwt w Eksploratorze plików.

3.1.1 Określanie folderu szablonów

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 Pod **Opcje programu** > **Pliki** > **Szablony**wybierz **ścieżkę szablonu** (zmienna systemowa TEMPLATEPATH).

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj**.

4 W oknie dialogowym **Wybierz katalog:** wybierz folder, a następnie kliknij przycisk **OK.**

3.1.2 Ustawianie domyślnego rysunku szablonu

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 W ramach **Opcje programu** > **Pliki** > **Szablony**wybierz **Szablon** (zmienna systemowa BASEFILE).

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj**.

4 W oknie dialogowym **Wybierz plik** wybierz plik rysunku (*.dwg) lub szablon rysunku (*.dwt), a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.

3.1.3 Korzystanie ze strony Rozpocznij

1 Kliknij stronę **Rozpocznij**.

Uruchom polecenie IDŹNASTART, aby w razie potrzeby otworzyć stronę **Rozpocznij**.

Nazwa bieżącego szablonu rysunku jest wyświetlana po najechaniu kursorem na przycisk **Nowy rysunek**.

2 Wykonaj następujące czynności:

3
- (Opcjonalnie) Wybierz nowy szablon, od którego chcesz zacząć.
- ***Uwaga:*** Wszystkie szablony rysunków w folderze **Szablony** pasujące do bieżącego obszaru roboczego (Rysowanie, Modelowanie, Mechanical, Civil Geodezja lub BIM) są tutaj wymienione. Wybierz opcję **Więcej...**, aby wyświetlić pełną zawartość folderu **Szablony**.
- Kliknij przycisk **Nowy rysunek**.

3.1.4 Tworzenie rysunku przy użyciu domyślnego rysunku szablonu

Pierwsza metoda:

Kliknij przycisk + po prawej stronie kart dokumentów.

Druga metoda:

Uruchom polecenie SNOWY.

Trzecia metoda:

1 Uruchom polecenie NOWYKREATOR.

2 W oknie dialogowym **Utwórz nowy rysunek** wybierz opcję **Rozpocznij od szablonu domyślnego**, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**.

Uwaga: Jeśli domyślny szablon rysunku nie zostanie określony, kreator **Utwórz Nowy Rysunek** zostanie uruchomiony w zależności od bieżącej wartości zmiennej systemowej STARTUP, w przeciwnym razie zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz Szablon**.

3.1.5 Tworzenie rysunku za pomocą polecenia NOWYKREATOR

1 Uruchom polecenie NOWYKREATOR.

2 W oknie dialogowym **Utwórz nowy rysunek** wybierz opcję **Rozpocznij od zera**, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

3 Wybierz pomiędzy domyślnymi ustawieniami **imperialnymi** lub **metrycznymi**.

Kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć rysunek.

Uwaga: Korzystając z powyższej procedury, od stanu zmiennych BASEFILE i PSTYLEPOLICY zależy, czy do ustawienia konfiguracji plotera w nowo utworzonym rysunku zostanie użyta tabela **CTB** (tabela kolorów) czy **STB** (tabela nazwanych stylów wydruku).

BASEFILE	PSTYLEPOLICY	CTB czy STB?
nie określono	WYŁ	STB
nie określono	WŁ	CTB
określony	WŁ. lub WYŁ.	zgodnie z definicją na rysunku szablonu

3.1.6 Ustawianie zasady stylu wydruku

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 W sekcji **Opcje programu** > **Drukuj i Publikuj**wybierz **Politykę stylu wydruku** (zmienna systemowa PSTYLEPOLICY).

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

4 - Wybierz opcję **Powiąż styl wydruku jednostki z jej kolorem** w przypadku stylów kreślenia

zależnych od koloru (CTB).

- Wybierz opcję **Brak powiązania między kolorem a stylem** wydruku dla nazwanych stylów wydruku (STB).

3.1.7 Tworzenie rysunku przy użyciu rysunku szablonu

1 Uruchom polecenie NOWYKREATOR.

2 W oknie dialogowym **Utwórz nowy rysunek** wybierz opcję **Rozpocznij od szablonu**, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

4
- Wybierz szablon rysunku z listy **Wybierz szablon**.

  Domyślnie jest to zawartość folderu **Templates**.
- Kliknij przycisk **Przeglądaj...**, aby wybrać szablon rysunku.

  Do wyboru są typy plików ***.dwg** i ***.dwt**.

3.1.8 Tworzenie rysunku za pomocą kreatora

1 Uruchom polecenie NOWYKREATOR.

2 W oknie dialogowym **Utwórz nowy rysunek** wybierz opcję **Użyj kreatora**, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

3 Wybierz domyślne ustawienia **imperialne** lub **metryczne**, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

4 Wybierz **Jednostkę miary** i **Precyzję** wyświetlania, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

5 Wybierz **Kąt pomiaru** i **Precyzję** wyświetlania, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

6 Wybierz pomiędzy stylami wydruku **zależnymi od koloru** (CTB) lub **nazwanymi** stylami wydruku (STB), a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

7 Wybierz domyślny **Kolor** i **Typ Linii**.

8 Zdefiniuj ustawienia **Siatki**, **Punkty**, **ikony LUW** i **znaczników**.

9 Kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć rysunek.

(Opcjonalnie) Wybierz **Zapisz jako...** z menu **Plik**, aby zapisać rysunek jako nowy szablon w folderze **Szablony**.

3.2 Overview of background settings

The BKGCOLOR system variable controls the background color of the drawing window in model space.

The BKGCOLORPS system variable controls the background color of the drawing window in paper space.
The BKGCOLORPSBKG system variable controls the background color for paper in paper space.

Note:

- The color defined by the BKGCOLOR system variable applies to rendered visual styles only when the PERSPECTIVE system variable is Off.
- The **2dWireframe** visual style background always uses the BKGCOLOR system variable value.

When the PERSPECTIVE and the HORIZONBKG_ENABLE system variables are On, the background displays two areas that simulate the ground and sky. The colors of these areas are controlled by the HORIZONBKG_GROUNDORIGIN, HORIZONBKG_GROUNDHORIZON, HORIZONBKG_SKYHIGH, HORIZONBKG_SKYHORIZON, and HORIZONBKG_SKYLOW system variables.

The background color during the **Block Edit** session is controlled by:

- the BKGCOLORDBEDIT system variable while editing a dynamic block.
- the BKGCOLORPBEDIT system variable while editing a parametric block.

Important: All these background settings apply when the **None** background type is selected in the **Background** dialog box. The **Solid**, **Gradient**, or **Image** background type settings override these settings for all visual styles except **2dWireframe**.

For information about the Solid, Gradient, and Image background types, see the BACKGROUND command article.

3.3 Praca w oknie dialogowym Eksplorator rysunku

3.3.1 Dodawanie folderu rysunku

1 W **Rysunki** > **Foldery** w głównym oknie **Eksploratora rys** unków kliknij przycisk **Dodaj folder lokalny....**

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz folder**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Aby dodać istniejący folder: wybierz folder, który chcesz dodać.
- Aby utworzyć nowy folder: kliknij przycisk **Nowy folder**.

3 Kliknij przycisk **Wybierz folder**.

Folder zostanie dodany.

Uwaga:

- Można również otwierać rysunki w podfolderach wybranego folderu.
- Foldery nadrzędne wybranego folderu są wyszarzone w drzewie folderów rysunku. Rysunków w takich folderach nie można otwierać.

3.3.2 Otwieranie rysunku

Aby otworzyć rysunek w jednym z ulubionych folderów:

1 W **Rysunki** > **Foldery** otwórz folder rysunku.

2 Wybierz rysunek.

3 Podgląd jest wyświetlany w oknie podrzędnym **Podgląd**.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij dwukrotnie rysunek.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Otwórz** z menu kontekstowego.

3.3.3 Logowanie do Bricsys 24/7

1 W panelu **Rysunki** wybierz opcję **Foldery**.

2 Kliknij **Logon to Bricsys 24/7....**

3 Wpisz swoją nazwę użytkownika i hasło.

4 Po zalogowaniu wszystkie Twoje projekty na Bricsys 24/7 są wyświetlane.

3.3.4 Otwieranie rysunku z projektu Bricsys 24/7

1 Rozwiń projekt, a następnie wybierz folder rysunku.

2 Wybierz rysunek.

3 Podgląd jest wyświetlany w oknie podrzędnym **Podgląd**.

4 Kliknij rysunek prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Pobierz** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Zapisz plik jako**.

5 Wybierz folder i opcjonalnie zmień nazwę rysunku, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**.

Rysunek zostanie pobrany i otwarty w bieżącej sesji BricsCAD.

3.3.5 Kopiowanie definicji między rysunkami

1 Otwórz zarówno rysunek źródłowy, jak i docelowy.

2 Uruchom okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

3 W rysunku źródłowym wybierz kategorię, z której chcesz skopiować elementy, np. **Bloki**.

4 (opcja) Dostosowanie opcji widoku panelu **Szczegóły**, np. Przycisk **widoku ikon** ().

5 Wybierz definicje, które chcesz skopiować, np. serię bloków.

6 Naciśnij i przytrzymaj **Ctrl**, aby zaznaczyć wiele elementów.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby przeciągnąć zbiór wskazań do sekcji **Otwórz rysunki w Eksploratorze rysunków** .

  Zwolnij lewy przycisk myszy na docelowej nazwie rysunku.

  Wybrane elementy zostaną skopiowane do rysunku docelowego.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Kopiuj** z menu kontekstowego.

  Wybierz tę samą kategorię definicji w rysunku docelowym, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wklej** z menu kontekstowego.

Uwaga:

- Zostaniesz poproszony o zastąpienie elementów o tej samej nazwie.
- Przeciąganie i upuszczanie nie jest obsługiwane w przypadku niektórych kategorii definicji, np. Style wielolinii odniesienia, style wizualne, ustawienia predefiniowane renderowania i ustawienia strony.

3.3.6 Wiązanie definicji z odnośników do bieżącego rysunku

Eksplorator rysunku umożliwia powiązanie poszczególnych rekordów tabeli (warstwy, linie, style tekstu, style wymiarowania, bloki) z Xrefs z bieżącym rysunkiem.

1 Otwórz rysunek z załączonym odnośnikiem Xref.

2 Wybierz żądaną kategorię, a następnie definicje Xref, które chcesz powiązać.

3 Kliknij definicję (definicje) prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz polecenie **Powiąż** z menu kontekstowego.

3.4 Właściwości Rysunku

Polecenie DWGCECHY otwiera okno dialogowe **Właściwości rysunku** , w którym wyświetlane są informacje ogólne i właściwości zdefiniowane przez użytkownika zapisane w rysunku.

Okno dialogowe **Właściwości rysunku** zawiera:

- Informacje ogólne: dane rysunku
- Podsumowanie: edytowalne właściwości domyślne
- Statystyki: dane historyczne
- Zestaw arkuszy: informacje o skojarzonym zestawie arkuszy
- Właściwości niestandardowe zdefiniowane przez użytkownika

Do właściwości rysunku można odwoływać się w polach.

3.4.1 Otwieranie okna dialogowego Właściwości rysunku

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz **Właściwości rysunku...** w menu **Plik**.
- Wykonaj komendę DWGCECHY.

3.4.2 Definiowanie właściwości domyślnych

1 W oknie dialogowym **Właściwości rysunku** kliknij kartę **Podsumowanie** .

2 Wypełnij pola właściwości.

3 Kliknij przycisk **OK** .

3.4.3 Tworzenie właściwości niestandardowych

1 W oknie dialogowym **Właściwości rysunku** kliknij kartę **Niestandardowe** .

2 Kliknij przycisk **Dodaj**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Właściwości niestandardowych**.

3 Wpisz nazwę w polu **Nazwa** .

Nazwa właściwości niestandardowej znajduje się w obszarze Dokumentu w oknie dialogowym **pól**.

4 Wpisz wartość w polu **Wartość** .

Wartość jest wyświetlana w miejscu, w którym właściwość niestandardowa jest wstawiona jako pole.

3.5 Rysowanie opcji zabezpieczeń

Polecenie OPCJEBEZPIECZEŃSTWA umożliwia ochronę rysunków hasłem. Rysunków chronionych hasłem nie można otwierać bez uprzedniego wprowadzenia hasła.

3.5.1 Ustawianie hasła

1 Wykonaj polecenie OPCJEBEZPIECZEŃSTWA.

1 Zostanie otwarte okno dialogowe **Opcje zabezpieczeń**.

2 Wpisz hasło w polu **Wprowadź hasło**.

3 Wybierz dostawcę kryptowalut z listy **Dostawca kodowania**.

4 Ustaw **Długość Klucza** na jedną z wartości z listy, w zależności od wybranego dostawcy usług kodowania.

5 Kliknij przycisk **OK** lub naciśnij klawisz Enter.

Okno dialogowe **Opcje zabezpieczeń** zostanie zamknięte.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Hasło**.

6 Wpisz hasło w polu **Potwierdź hasło**.

7 Kliknij przycisk **OK** lub naciśnij klawisz Enter.

Hasło jest zdefiniowane.

3.5.2 Usuwanie hasła

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz **Opcje zabezpieczeń...** w menu **Plik | Narzędzia do rysowania**.
- Wykonaj polecenie OPCJEBEZPIECZEŃSTWA.

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Opcje zabezpieczeń**.

3 Opróżnij pole **Wprowadź hasło**.

4 Kliknij przycisk **OK** lub naciśnij klawisz Enter.

Zostanie wyświetlone okno komunikatu potwierdzające, że hasło zostało usunięte.

5 Kliknij przycisk **OK** lub naciśnij klawisz Enter, aby zamknąć okno komunikatu.

3.6 Otwieranie i zapisywanie rysunków

Sposób, w jaki BricsCAD otwiera i zapisuje rysunki jest kontrolowany przez szereg zmiennych systemowych.

Nazwa	Tytuł	Opis
	Wyświetl pełną ścieżkę w tytule	Określa, czy na pasku tytułu ma być wyświetlana pełna ścieżka rysunku, czy tylko nazwa pliku.
	Ścieżka rysunków	Określa dodatkowy folder w oknie dialogowym pliku dla poleceń OTWÓRZ i NZAPISZ. Na platformie Windows: piąty folder na pasku **miejsc** okna dialogowego **Otwórz plik**.

Nazwa	Tytuł	Opis
-	Pierwszy, Drugi, Trzeci i Czwarty folder	Ustawia foldery od 1 do 4 na pasku **Miejsc** niestandardowego okna dialogowego **Otwórz plik** (tylko platforma Windows).
	Rozmiar obrazu podglądu miniatury	Ustawia rozmiar obrazu miniatury w oknach dialogowych Podgląd pliku.
	Kontrola indeksu	Określa, czy indeksy warstw i/lub indeksy przestrzenne są tworzone i zapisywane. • Indeks warstw zawiera listę wszystkich elementów na rysunku i warstwy, na której się znajdują. • Indeks przestrzenny przechowuje położenie wszystkich elementów w przestrzeni 3D. Indeksy są używane do wczytywania odnośników zewnętrznych, jeśli włączone jest ładowanie na żądanie. Jeśli istnieje indeks warstwy, elementy na warstwach, które są wyłączone lub zablokowane, nie są wczytywane. Jeśli istnieje indeks przestrzenny, elementy w przyciętych odnośnikach, które znajdują się poza obwiednią tnącą, nie są wczytywane. Ładowanie Xrefów na żądanie jest kontrolowane przez zmienną systemową XLOADCTL. Tworzenie indeksów spowalnia zapisywanie rysunku, ale przyspiesza obsługę odnośników. W związku z tym należy tworzyć indeksy tylko dla rysunków, które będą używane jako odnośniki zewnętrzne. 0 = Brak indeksów.

Nazwa	Tytuł	Opis
	Kontrola ładowania Xref	Steruje wczytywaniem elementów na żądanie w odnośnikach zewnętrznych. Jeśli ładowanie na żądanie jest włączone, zauważysz wzrost wydajności: • Podczas przycinania zewnętrznych odniesień, które są zapisywane z indeksem przestrzennym. Wczytywane są tylko jednostki w zewnętrznym odnośniku wewnątrz przyciętego obszaru. Jeśli obszar przycinania zostanie zmodyfikowany, z rysunku referencyjnego zostanie załadowana większa lub mniejsza liczba elementów. • Podczas zamrażania warstw w odniesieniach zewnętrznych, które są zapisywane z indeksem warstwy, ładowane są tylko obiekty w odniesieniu zewnętrznym na rozmrożonych warstwach. Jeśli warstwy zależne od xref zostaną rozmrożone, załadowanych zostanie więcej podmiotów.
	Flagi wielowątkowe	Kod bitowy 1024: Opóźnione ładowanie XREF Opóźnia wczytywanie odnośników zewnętrznych do czasu bezczynności.
	Przyrostowa kopia zapasowa zapisu	Steruje tworzeniem plików kopii zapasowych (BAK). Zwiększa szybkość przyrostowych zapisów, jeśli jest wyłączona, szczególnie w przypadku dużych rysunków.
	Oszczędź procent	Ta zmienna systemowa kontroluje, jak często BricsCAD wykonuje pełny zapis. Pełny zapis reorganizuje wszystkie dane w bazie danych rysunku i tworzy kompaktowy plik. Częściowy zapis zapisuje wszystkie zmiany na końcu bazy danych rysunku. Wykonanie pełnego zapisu trwa dłużej niż częściowego.
	Najnowszy plik list maksymalnych ilości	Określa liczbę plików wyświetlanych w wysuwanym menu **Ostatnie pliki** w menu **Plik** i na karcie **Start**.
	Grafika proxy	Określa, czy obrazy elementów zastępczych (1) są zapisywane na rysunku. Jeśli ta opcja jest wyłączona, zamiast niej wyświetlana jest obwiednia.

Nazwa	Tytuł	Opis
	Uwagi proxy	Wyświetla powiadomienie po otwarciu rysunku zawierającego elementy zastępcze (1) utworzone przez aplikację, która nie jest obecna.
	Pokaz proxy	Steruje sposobem wyświetlania elementów zastępczych (1) na rysunku.
	Wyszukiwanie w sieci proxy	Określa, czy BricsCAD sprawdza dostępność obiektów.
	Format zapisu	Ustawia domyślną wersję DWG do zapisywania rysunku.
	Zapisz ścieżkę pliku	Określa ścieżkę i folder, w którym przechowywane są automatyczne zapisy (.SV$) i pliki tymczasowe. Polecenie FOLDERZAPISUPLIKU otwiera lokalizację SAVEFILEPATH w systemowej przeglądarce plików.
	Czasowy odstęp w zapisie	Ustawia interwał automatycznych zapisów w minutach. Jeśli ustawiona jest wartość zero, automatyczne zapisywanie jest wyłączone. Automatyczne zapisy są tworzone z rozszerzeniem SV$ w folderze zdefiniowanym przez zmienną systemową SAVEFILEPATH.
	Włączanie makr	Ustalenie, czy makra są włączone podczas wczytywania projektu VBA.
	Włączanie aplikacji VB	Użyj ustawień rejestru, aby istniejące aplikacje VB działały z BricsCAD.
	Ignoruj wszystkie bity DBMOD(2) z wyjątkiem pierwszego dla automatycznego zapisu	Jeśli ta preferencja użytkownika jest włączona, plik automatycznego zapisywania nie zostanie utworzony tylko dla plików, które są wyświetlane.
	Ignoruj wszystkie bity DBMOD(2) z wyjątkiem pierwszego dla close	Jeśli ta preferencja użytkownika jest włączona, możesz wyświetlić plik, a następnie zamknąć go bez żądania zapisania pliku.

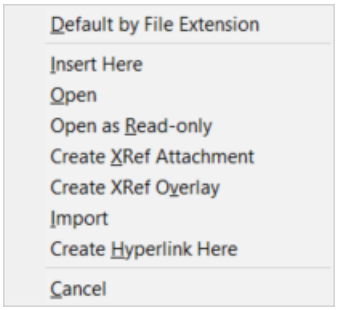
(1) Encje proxy to encje niestandardowe, które są tworzone przez aplikację dodatkową. Jeśli dodatek nie jest aktualnie załadowany lub nie jest zainstalowany, takie elementy nie mogą być wyświetlane poprawnie.

(2) DBMOD: Przechowuje stan modyfikacji rysunku w postaci kodu bitowego jako sumę następujących wartości: 1 = Zmodyfikowano bazę danych obiektu, 4 = Zmodyfikowano zmienną bazy danych, 8 = Zmodyfikowano okno, 16 = Zmodyfikowano widok, 32 = Zmodyfikowano pole.

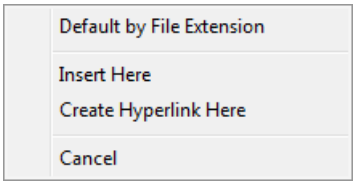
3.6.1 Otwieranie rysunku za pomocą przeciągania i upuszczania

Rysunek można otworzyć, przeciągając go z okna dialogowego **Plik** do okna aplikacji BricsCAD. Wybierz plik, a następnie przytrzymaj lewy przycisk myszy i przesuń kursor do okna aplikacji BricsCAD i zwolnij lewy przycisk myszy, aby załadować rysunek. Po przeciągnięciu pliku i przytrzymaniu prawego przycisku myszy wyświetlone zostanie menu kontekstowe:

Po wybraniu pliku rysunku:

Po wybraniu innego typu pliku:

Wybierz **Default by File Extension** to:

- Otwórz plik rysunku.
- Załącz plik PDF.
- Dołącz plik obrazu rastrowego.
- Wstaw plik jako obiekt OLE (np. arkusz kalkulacyjny Excel).

Wybierz **Wstaw tutaj**, aby:

- Wstaw plik rysunku jako blok do bieżącego rysunku.
- Załącz plik PDF.
- Dołącz plik obrazu rastrowego.
- Wstaw plik jako obiekt OLE.

Wybierz **Otwórz**, aby otworzyć plik rysunku.

Wybierz opcję **Otwórz jako tylko do odczytu**, aby otworzyć plik rysunku i zachować oryginał przed nadpisaniem. Taki rysunek można zapisać tylko pod inną nazwą.

Wybierz opcję **Utwórz odnośnik** lub **Utwórz nakładkę odnośnika**, aby dołączyć plik rysunku jako odniesienie zewnętrzne do bieżącego rysunku.

- **Załącznik**: jeśli bieżący rysunek jest dołączony jako odnośnik do innego rysunku, załącznik staje się zagnieżdżonym odnośnikiem.
- **Nakładka**: nakładka jest ignorowana, gdy rysunek, do którego jest dołączona, jest następnie dołączany jako odnośnik x do innego rysunku.

Wybierz **Importuj**, aby zaimportować geometrię z bieżącego rysunku.

Wybierz **Utwórz hiperłącze tutaj**, aby utworzyć hiperłącze do wybranego pliku.

Uwaga:

- Rozszerzenia plików rysunków to: DWG, DXF lub DWT
- W przypadku wybrania wielu plików pliki są przetwarzane jeden po drugim.

3.6.2 Otwieranie rysunków osadzonych jako obiekty OLE w innych aplikacjach

Plik rysunku osadzony jako obiekt OLE można otworzyć w innych aplikacjach, klikając dwukrotnie ten obiekt z poziomu aplikacji. Rysunek zostanie otwarty na stronie BricsCAD w zakładce z nazwą oryginalnego pliku. Rysunek można zmodyfikować i zapisać.

Otwieranie rysunków ze starszych wersji BricsCAD, które są osadzone jako obiekty OLE w innych aplikacjach, zostanie automatycznie otwarte w najnowszej zainstalowanej wersji BricsCAD.

Gdy zmienna systemowa COMACADCOMPATIBILITY jest ustawiona na **Wł**, pliki rysunków AutoCAD®, które są osadzone jako obiekty OLE w innych aplikacjach, będą otwierane w BricsCAD.

3.6.3 Zastępowanie nieznanych czcionek

Po otwarciu rysunku z nieznanymi czcionkami w prawym dolnym rogu wyświetlany jest dymek z powiadomieniem **Brakujące czcionki**. Kliknij przycisk **Określ zastępowanie czcion** ek, aby otworzyć okno dialogowe **Zastępowanie czcionek**, w którym wyświetlane są brakujące czcionki. To okno dialogowe pomaga wybrać czcionki, których nie ma w pliku default.fmp.

Uwaga: Zwykle dzieje się tak, gdy używane są czcionki Big Fonts, ponieważ zawierają znaki dla wielu języków.

3.7 Pobieranie informacji o rysunku

Z rysunku można pobrać dwa rodzaje informacji:

- Ogólne informacje o rysunku.
- Informacje o elementach na rysunku.

3.7.1 Ogólne informacje o rysunku

Polecenie DWGCECHY otwiera okno dialogowe **Właściwości rysunku** , w którym wyświetlane są informacje ogólne i właściwości zdefiniowane przez użytkownika zapisane w rysunku.

Polecenie ZMSYS wyświetla lub zmienia wartości zmiennych systemowych (skrót od "set variables").

Polecenie STAN informuje o stanie rysunku: nazwie rysunku, stanie najważniejszych zmiennych systemowych oraz całkowitej liczbie elementów na rysunku.

Polecenie CZAS informuje o czasie w rysunku: czasie bieżącym, czasie utworzenia, ostatniej aktualizacji, całkowitym czasie edycji i czasie, który upłynął od użytkownika.

3.7.2 Informacje o podmiotach

Polecenie STAN informuje o całkowitej liczbie elementów na rysunku.

Korzystając z **szybkiego wyboru**, możesz zobaczyć liczbę encji dla każdej kategorii.

Polecenie POLE umożliwia znalezienie pola powierzchni i obwodu (lub długości) elementów 2D.

Polecenie PARAMFIZ podaje powierzchnię, obwód i inne właściwości matematyczne brył 3D i regionów 2D (skrót od "właściwości masy").

Polecenie ID podaje współrzędne X, Y, Z wskazanych punktów.

Polecenie LISTA wyświetla listę właściwości wybranych elementów.

3.8 Porównywanie rysunków

Polecenie DWGPORÓWNAJ porównuje wybrany rysunek z bieżącym rysunkiem podczas sesji porównawczej.

Polecenie ZAKOŃCZPORÓWNANIE kończy sesję porównawczą.

Polecenie ZACHOWAJ umożliwia wizualne scalenie porównywanych rysunków.

3.8.1 Porównanie zmiennych systemowych

Nazwa	Tytuł	Opis
CMPCLRMISS	Kolor brakujących jednostek	Kontroluje kolor brakujących elementów. Domyślnym kolorem jest Czerwony.
CMPCLRMOD1	Kolor zmodyfikowanych jednostek	Kontroluje kolor zmodyfikowanych jednostek. Domyślnym kolorem jest kolor indeksu 253 .
CMPCLRMOD2	Kolor zmodyfikowanych elementów na drugim rysunku	Kontroluje kolor zmodyfikowanych elementów na drugim rysunku. Domyślnym kolorem jest Żółty.
CMPCLRNEW	Kolor dla nowych obiektów rysunku	Kontroluje kolor nowych podmiotów. Domyślnym kolorem jest Zielony.

Nazwa	Tytuł	Opis
CMPDIFFLIMIT	Maksymalna liczba podmiotów	Kontroluje limit jednostek do porównania. Porównanie zostanie przerwane po osiągnięciu limitu różnicy. Akceptowane są wartości z zakresu od 1 do 10 000 000.
CMPFADECTL	Zanikanie	Kontroluje poziom wygaszania dla niezmodyfikowanych jednostek. Domyślną wartością jest 80.
CMPLOG	Kontrola dziennika	Włącza tworzenie raportu dziennika (cmplog). Domyślnie jest ona wyłączona.

3.8.2 Przeprowadzanie sesji porównawczej

1 Uruchom polecenie DWGPORÓWNAJ.

1 Pojawi się monit:

CMPDIFFLIMIT = 10000000.

Wybierz plik do porównania lub ustaw limit porównania [Wybór/Limit] <Wybór>:

2 (Opcjonalnie) Wybierz opcję **Limit**, aby ustawić nową wartość dla porównania jednostek.

3 Wybierz **Wybierz**, aby wyświetlić okno dialogowe **Wybierz plik do porównania**.

4 Wybierz rysunek do porównania z bieżącym rysunkiem, a następnie kliknij przycisk **Otwórz** lub kliknij dwukrotnie nazwę rysunku.

Zostanie wyświetlony panel **Porównaj** umożliwiający porównanie rysunków. Zobacz także artykuł o **Panelu porównawczym**.

Pojawi się również pasek narzędzi **Porównaj**.

5 Kliknij przycisk **Zakończ porównywanie** w panelu **Porównaj**, aby zakończyć sesję porównywania.

3.8.3 Analizowanie porównania w panelu Struktura

1 Po uruchomieniu polecenia DWGPORÓWNAJ załaduj konfigurację **Default.cst** w panelu **Struktury**.

2 Rozwiń węzeł **Porównanie**.

Wyświetlane są cztery podwierzchołki: **Brakujący**, **Zmodyfikowany (Oryginalny)**, **Nowy** i **Zmodyfikowany (Porównywany)**.

Liczba jednostek w każdym podwęźle jest wskazana w nawiasach.

3 Wykonaj następujące czynności:

- Kliknij węzeł podrzędny, aby wybrać odpowiednie elementy na rysunku.
- Rozwiń węzeł podrzędny, a następnie kliknij element, aby podświetlić odpowiadający mu element na rysunku.

- Naciśnij i przytrzymaj Ctrl, aby wybrać wiele elementów.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz polecenie **Powiększ** w menu kontekstowym, aby powiększyć wybraną jednostkę lub jednostki.

Uwaga: Podczas wybierania podmiotów w panelu **Struktura**, podmioty są albo zaznaczane lub podświetlane na rysunku, albo wybór drzewa jest ignorowany. (Zobacz artykuł o **Panelu Struktury**).

3.9 Standardy CAD

3.9.1 Informacje

Łączy jeden lub więcej plików standardów (DWS) z rysunkami DWG.

Istnieją dwie metody sprawdzania zgodności plików DWG rysunku ze standardowymi plikami DWS i sprawdzania poprawności lub ignorowania mapowania właściwości jednostek.

1 Korzystanie z poleceń CAD Standards na stronie BricsCAD.

2 Korzystanie z samodzielnej aplikacji **standards_app.exe**.

3.9.2 Korzystanie z poleceń standardów CAD wewnątrz BricsCAD

Polecenia CAD Standards są wymienione w panelu wstążki **CAD STANDARDY**.

Kroki sprawdzania i walidacji są następujące:

1 Uruchom polecenie STANDARDY, aby powiązać standardowe pliki DWS z roboczym plikiem rysunku DWG i wybrać, które wtyczki będą zaznaczone.

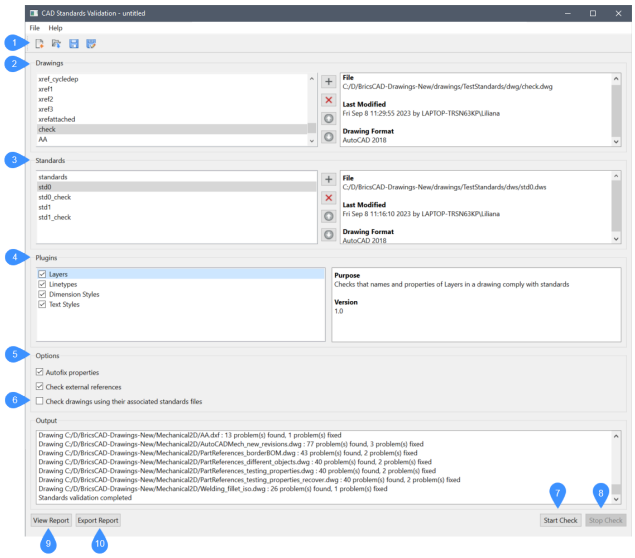
2 Uruchom polecenie SPRAWDŹSTANDARDY, aby sprawdzić zgodność żądanych wtyczek z bieżącego rysunku i rysunku standardowego oraz zatwierdzić lub zignorować zalecane dopasowanie.

3 Polecenie LAYTRANS będzie używane do powiązania warstw w bieżącym rysunku z warstwami w innych rysunkach lub rysunkach standardowych.

3.9.3 Korzystanie z samodzielnej aplikacji standards_app.exe

Standard_app.exe jest samodzielną aplikacją przechowywaną w folderze instalacyjnym BricsCAD (domyślnie: *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27* x64).

Uruchom aplikację **standards_app.exe**, aby otworzyć okno dialogowe **walidacji standardów CAD**. Aplikacja sprawdzi kompatybilność między plikami rysunków (DWG) a plikami standardów (DWS) zgodnie z wybranymi wtyczkami.

1 Menu Plik

2 Rysunki

3 Normy

4 Wtyczki

5 Opcje

6 Wyniki pracy

7 Rozpocznij sprawdzanie

8 Zatrzymaj sprawdzanie

9 Wyświetl raport

10 Eksportuj raport

3.9.4 Menu Plik

Wyświetla opcje zarządzania plikami CHX. Plik CHX zawiera listę plików rysunkowych (DWG) i standardowych (DWS) oraz opcje ich sprawdzania. Może być używany z ACAD lub tworzony od podstaw.

Nowy
Tworzy plik CHX od podstaw.

Otwórz
Otwiera okno dialogowe **Walidacja standardów CAD** w celu wybrania istniejącego pliku CHX.

Zapisz
Zapisuje konfigurację walidacji standardów CAD w pliku CHX.

Zapisz jako
Zapisuje konfigurację walidacji standardów CAD w innym pliku CHX.

3.9.5 Rysunki

Wyświetla listę plików rysunków (DWG) dodanych do sprawdzenia.

Za pomocą przycisków po prawej stronie można:

- : dodanie nowego rysunku do listy.
- : usunięcie wybranego pliku.
- : przesunięcie wybranego pliku w górę listy.
- : przesunięcie wybranego pliku w dół listy.

3.9.6 Normy

Wyświetla plik norm rysunkowych (DWS) używany do sprawdzania norm.

Uwaga:

- Standardowy plik rysunku można utworzyć, zapisując plik DWG, w którym zdefiniowano warstwy, style wymiarów, typy linii i style tekstu, jako plik DWS.
- Przyciski po prawej stronie działają tak samo, jak w przypadku plików rysunkowych (DWG).

3.9.7 Wtyczki

Wyświetla listę wtyczek, które będą używane do sprawdzania operacji.

Wtyczka odnosi się do właściwości lub zestawu właściwości jednostki w standardowych plikach. Tylko sprawdzone wtyczki będą brane pod uwagę przy sprawdzaniu operacji.

Dostępne wtyczki to:

Warstwy
Sprawdza, czy nazwy i właściwości warstw na rysunku są zgodne ze standardami.

Typy linii
Sprawdza, czy nazwy i właściwości typów linii na rysunku są zgodne ze standardami.

Style Wymiarowania
Sprawdza, czy nazwy i właściwości stylów wymiarów na rysunku są zgodne ze standardami.

Style Tekstu
Sprawdza, czy nazwy i właściwości stylów tekstu na rysunku są zgodne ze standardami.

3.9.8 Opcje

Wyświetla listę opcji sprawdzania:

- **Właściwości Autofix**: automatycznie stosuje standardowe właściwości do nazwanego obiektu docelowego.
- **Sprawdź zewnętrzne referencje**: uwzględnia zewnętrzne referencje podczas sprawdzania.
- **Sprawdź rysunki przy użyciu powiązanych z nimi plików** standardów: sprawdza pliki rysunków, które zawierają powiązany z nimi plik standardów.

3.9.9 Wyniki pracy

Wyświetla raport ze sprawdzania standardów.

3.9.10 Rozpocznij sprawdzanie

Przeprowadza sprawdzanie.

3.9.11 Zatrzymaj sprawdzanie

Zatrzymuje sprawdzanie.

3.9.12 Wyświetl raport

Otwiera raport w oknie do odczytu **aplikacji StandardsApp**.

3.9.13 Eksportuj raport

Eksportuje wynik sprawdzenia w pliku raportu (LOG).

3.10 Naprawianie rysunku

Polecenie TEST integralność bieżącego rysunku i opcjonalnie próbuje naprawić błędy.

Polecenie NAPRAW naprawia uszkodzony rysunek, a następnie otwiera go.

3.10.1 Analizowanie integralności bieżącego rysunku

1 Uruchom polecenie TEST.

1 Monituje: Czy wykryto jakieś błędy? Tak/<No>

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję**Tak w**menu kontekstowym lub**wpisz literę T**, a następnie naciśnij klawisz Enter, aby przeanalizować integralność bieżącego rysunku i naprawić wykryte błędy.
- Wybierz opcję**Nie**w menu kontekstowym lub**wpisz literę N**, a następnie naciśnij klawisz Enter, aby przeanalizować integralność bieżącego rysunku.

Rysunek jest analizowany.

3 (Opcjonalnie) Naciśnij klawisz F2, aby otworzyć okno**Historia poleceń**i przeczytać raport audytu:

- # obiekty poddane audytowi
- Łączna liczba błędów znalezionych podczas audytu #, naprawiona #.

Uwaga:

- Ustaw zmienną systemową AUDITCTL na wartość 1, aby umożliwić AUDIT utworzenie pliku ASCII opisującego wykryte problemy i podjęte działania. Ten raport, z rozszerzeniem .adt , jest umieszczany w tym samym katalogu, w którym znajduje się bieżący rysunek.
- Użyj polecenia NAPRAW, aby naprawić błędy, których TEST nie może naprawić.

3.10.2 Naprawianie rysunku

1 Uruchom polecenie NAPRAW.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe**Otwórz rysunek**.

2 Wybierz rysunek, a następnie naciśnijprzycisk**Otwórz**w oknie dialogowym**Otwórz rysunek**.

Jeśli naprawa się powiedzie, rysunek zostanie przetworzony i otwarty.

3 (Opcjonalnie) Naciśnij klawisz F2, aby otworzyć okno**Historia poleceń**i przeczytać raport

odzyskiwania.

3.11 Projekty

Projekty są szczególnie przydatne do zarządzania odnośnikami zewnętrznymi i obrazami podczas wymiany rysunków. Jeśli w zapisanej ścieżce nie zostaną znalezione odnośniki zewnętrzne (odnośniki) i obrazy, odnośniki i obrazy zostaną znalezione za pomocą ścieżek wyszukiwania projektu.

Projekty są zapisywane w rejestrze i zawierają co najmniej jedną ścieżkę wyszukiwania.

3.11.1 Dostęp do ustawień projektu

1 Uruchom polecenie USTAWIENIA.

1 Otworzy się okno dialogowe **Ustawienia**.

2 Przejdź do **Opcje programu** > **Pliki** > **Projekty**.

3.11.2 Tworzenie projektów

1 Edytuj zmienną systemową PROJECTSEARCHPATHS.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj** po prawej stronie pola ustawień **Project Search Paths**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Project Settings** .

3 Aby utworzyć pierwszy projekt:

- Kliknij przycisk **Dodaj projekt lub** ścieżki w oknie dialogowym **Project Ustawienia** .

  Zostanie dodany nowy projekt.

- Wpisz nazwę, która ma zastąpić nazwę domyślną **NewProject1** .

4 Aby utworzyć dodatkowe projekty:

- Kliknij **Projekty** (na górze drzewa projektów) lub wybierz istniejący projekt.
- Kliknij przycisk **Dodaj projekt lub ścieżkę** .

  Zostanie dodany nowy projekt.

- Wpisz nazwę, która ma zastąpić nazwę domyślną **NewProject1** .

3.11.3 Dodawanie ścieżek wyszukiwania do projektu

1 Edytuj zmienną systemową PROJECTSEARCHPATHS.

2 Wybierz projekt w drzewie **Projekty** .

3 Kliknij przycisk **Dodaj projekt lub ścieżkę** .

Ścieżka zostanie dodana do projektu.

4 Wpisz nazwę nowej ścieżki.

5 Kliknij przycisk **Przeglądaj** .

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz ścieżkę** .

6 Przejdź do folderu, a następnie kliknij przycisk **Wybierz folder** .

7 Powtórz poprzednie kroki, aby dodać więcej ścieżek wyszukiwania do projektu.

3.11.4 Zmiana kolejności ścieżek wyszukiwania

1 Edytuj zmienną systemową PROJECTSEARCHPATHS.

2 Rozwiń projekt w drzewie **Projekty** .

3 Zaznacz ścieżkę wyszukiwania, a następnie kliknij przycisk w górę lub w dół, aby zmienić kolejność ścieżek wyszukiwania.

3.11.5 Przypisanie projektu do bieżącego rysunku

1 Edytuj zmienną systemową PROJECTNAME.

2 Wpisz nazwę projektu w polu ustawień.

3.12 Słownik typów plików

Typy plików obsługiwane przez BricsCAD to:

Formaty CAD	Rozszerzenie	Opis
Plik binarny FBX	FBX	Format Mudbox używany do wysyłania modeli 3D do oprogramowania do animacji i renderowania; format binarny tworzy kompaktowe pliki utrzymywane przez Autodesk®; zobacz polecenie FBXEKSPORT.
Plik FBX ASCII	FBX	Format Mudbox używany do wysyłania modeli 3D do oprogramowania do animacji i renderowania; Format ASCII tworzy pliki czytelne dla człowieka.
AutoCAD® Rysunek	DWG	Format rysunku CAD utworzony przez Autodesk®; aby wyeksportować rysunki we wcześniejszej wersji DWG, należy użyć polecenia NZAPISZ.
AutoCAD® ASCII DXF	DXF	Format wymiany rysunków utworzony przez Autodesk®; aby utworzyć binarne pliki DXF, należy użyć polecenia DXFWY.
Szablon Rysunku	DWT	Szablony, na których tworzone są nowe rysunki.
DWF 3D	DWF lub DWFx	Format wyświetlania CAD dla modeli 3D utworzonych przez Autodesk®.
Binarny DWF	DWF	Skompresowana wersja pliku DWF; Tworzy bardziej kompaktowe pliki.

Formaty CAD	Rozszerzenie	Opis
Spakowany strumień 2D zakodowany w formacie ASCII DWF v6.0	DWF	Wersja ASCII pliku DWF skompresowana do pliku ZIP.
Skompresowany plik DWF 5.5	DWF	Skompresowana wersja ASCII starszej wersji pliku DWF; Tworzy bardziej kompaktowe pliki.
Binarny DWF 5.5	DWF	Skompresowana wersja starszej wersji pliku DWF; Tworzy bardziej kompaktowe pliki.
ASCII DWF w wersji 5.5	DWF	Starsza wersja pliku DWF w formacie ASCII.
Plik IFC	IFC	Zapisuje model BIM jako plik IFC do użycia z danymi aplikacji certyfikowanych przez IFC. **Właściwości BIM** są zawarte w eksporcie IFC. Model danych Industry Foundation Classes (IFC) ma na celu opisanie branży budowlanej. **Pliku IFC4 Reference View** jest uproszczoną wersją, która umożliwia wymianę modeli IFC z narzędziami, które nie obsługują wszystkich funkcji IFC4.
Revit® Projekt	RVT	Rozszerzenie pliku RVT jest powiązane z Revit®, oprogramowaniem do modelowania informacji o budynku (BIM) opracowanym przez Autodesk®.
Unreal Engine	UDATASMITH	Eksportuje dane BIM do typu pliku Unreal Engine, który można zaimportować w programie **Wizualizacji architektonicznej Twinmotion 3D**.
Plik DGN MicroStation	DGN	Pliki projektowe programu Microstation.
Plik SketchUp	SKP	Pliki modelu programu SketchUp są importowane jako siatki. W razie potrzeby polecenia KONWNABRYŁĘ i KONWNASIATKĘ umożliwiają łatwą konwersję między siatkami a bryłami.
Plik Standardów	DWS	Plik standardów rysunkowych, używany za pomocą poleceń STANDARDY i SPRAWDŹSTANDARDY.
ESRI Shapefile	SHP	Plik kształtu ESRI z obsługą typów danych GIS.

Formaty CAD	Rozszerzenie	Opis
Język Znaczników Keyhole	KML, KMZ	Pliki w formacie XML używane do definiowania danych geograficznych dla aplikacji mapujących, takich jak Google Earth i Google Maps.

Formaty wektorowe	Rozszerzenie	Opis
Windows Metafile*	WMF	Format wektorowy stworzony przez firmę Microsoft; używane przez Schowek; zobacz polecenie WMFOD.
Ulepszony plik metadanych systemu Windows*	EMF	Zaktualizowana wersja WMF.
Skalowalna Grafika Wektorowa	SVG	Używany przez strony sieci Web do wyświetlania grafiki wektorowej. Skalowalna grafika wektorowa (SVG) to rodzina specyfikacji formatu plików opartych na języku XML, służąca do opisywania dwuwymiarowej grafiki wektorowej, zarówno statycznej, jak i dynamicznej (na przykład interaktywnej lub animowanej). Specyfikacja SVG jest otwartym standardem, który jest rozwijany przez World Wide Web Consortium (W3C) od 1999 roku.
Litografia	STL	Format 3D używany przez drukarki 3D. STL (STereoLithography) to format pliku natywny dla oprogramowania CAD do stereolitografii stworzonego przez firmę 3D Systems. STL jest szeroko stosowany do szybkiego prototypowania i produkcji wspomaganej komputerowo. Pliki STL opisują tylko geometrię powierzchni obiektu trójwymiarowego bez żadnej reprezentacji koloru, tekstury lub innych typowych atrybutów modelu CAD. Format STL określa zarówno reprezentacje ASCII, jak i binarne. Pliki binarne są bardziej powszechne, ponieważ są bardziej kompaktowe. Zobacz także polecenie STLEKSP.

Formaty wektorowe	Rozszerzenie	Opis
Plik Collada	DAE	Format 3D używany przez oprogramowanie do renderowania i animacji. COLLADA (od Collaborative Design Activity) to format pliku wymiany dla interaktywnych aplikacji 3D. Jest zarządzany przez konsorcjum technologiczne non-profit, Khronos Group, i został przyjęty przez ISO jako publicznie dostępna specyfikacja ISO/PAS 17506.
Plik slajdów	SLD	Zastrzeżony format graficzny stworzony przez Autodesk® do zapisywania zrzutów ekranu z rzutni.
PDF 3D**	PDF	Portable Document Format (PDF) to format pliku używany do reprezentowania dokumentów, niezależnie od oprogramowania, sprzętu i systemu operacyjnego.

HTML Format	Rozszerzenie	Opis
HTML	HTM	Pliki w formacie Hyper Text Markup Language są otwierane w przeglądarce internetowej. Polecenie VMLOUT eksportuje rysunki do formatu VML (skrót od **vector markup language**) osadzone w pliku HTML.
Plik Wavefront Object	OBJ	Format pliku tekstowego zawierający informacje graficzne 3D, takie jak wierzchołki, normalne, powierzchnie wielokątne i współrzędne 3D. Opcjonalnie plik OBJ może odwoływać się do pliku materiału (MTL) (który jest również plikiem tekstowym), a ten ostatni może odnosić się do plików obrazu lub tekstury (JPG/PNG/BMP).

Format rastrowy	Rozszerzenie	Opis
Bitmapa*	BMP	Format rastrowy stworzony przez firmę Microsoft; używane przez schowek.

(*) Zmienna systemowa PICTUREEXPORTSCALE ustawia rozmiar widoku podczas eksportowania do formatów obrazów (WMF, EMF, BMP).

(**) Jeśli zmienna systemowa EXPORT3DPDFWRITER jest ustawiona na 1 - Wewnętrzny edytor plików PDF 3D, można wyeksportować Strukturę Mechanical lub Animację widoku rozstrzelonego.

Typy plików obsługiwane przez Communicator BricsCAD to:

Format	Rozszerzenie	Opis
Standard wymiany danych o produktach	STE, STP, KROK, STPZ	STEP (Standard for the Exchange of Product Data) to standardowy format wymiany ISO używany do reprezentowania danych trójwymiarowych w formacie, który może być rozpoznawany przez wiele programów.
Wstępna specyfikacja wymiany grafiki	IGS, IGES	Format pliku, który definiuje format danych niezależny od dostawcy, który umożliwia cyfrową wymianę informacji między systemami projektowania wspomaganego komputerowo (CAD).
CATIA V4	model	CATIA (Computer Aided Three-dimensional Interactive Application) to wieloplatformowy pakiet oprogramowania komercyjnego CAD/CAM/CAE opracowany przez francuską firmę Dassault Systèmes.
CATIA V5/V6	CATPart, CATProduct, CGR	V5/V6 programu CAD Catia firmy Dassault.
Parasolid	XMT_TXT, XMT_BIN X_T, X_B	Parasolid to jądro modelowania geometrycznego pierwotnie opracowane przez ShapeData, obecnie należące do Siemens PLM Software (dawniej UGS Corp.), które może być licencjonowane przez inne firmy do użytku w ich oprogramowaniu do grafiki komputerowej 3D.
VDA-FS	VDA	VDA-FS to format wymiany danych CAD służący do przenoszenia modeli powierzchniowych z jednego systemu CAD do drugiego. Jego nazwa jest skrótem od **Verband der Automobilindustrie - Flächenschnittstelle**, co tłumaczy się jako **stowarzyszenie przemysłu motoryzacyjnego - interfejs danych powierzchniowych**. Standard został określony przez niemiecką organizację VDA.

Format	Rozszerzenie	Opis
Autodesk Inventor®	IAM, IPT	Autodesk Inventor®opracowane przez amerykańską firmę programistyczną Autodesk®, to oprogramowanie do projektowania mechanicznego CAD 3D do tworzenia cyfrowych prototypów 3D wykorzystywanych w projektowaniu, wizualizacji i symulacji produktów. W programie Inventor używane są określone formaty plików dla części (IPT) i zespołów (IAM).
Simens	JT	JT to format danych 3D opracowany przez Siemens PLM Software (dawniej UGS Corp.) i służy do wizualizacji produktów, współpracy i wymiany danych CAD. Może zawierać dowolną kombinację danych przybliżonych (fasetowych), powierzchni reprezentacji granic (NURBS), informacji o produkcie i produkcji (PMI) oraz metadanych (atrybutów tekstowych) wyeksportowanych z natywnego systemu CAD lub wstawionych przez system zarządzania danymi produktu (PDM).
Krawędź Bryły	PAR, PSM	Solid Edge to oprogramowanie do parametrycznego modelowania bryłowego 3D CAD, które zapewnia funkcje modelowania bryłowego, modelowania złożeń i kreślenia.
NX	PRT	PRT to format pliku części lub modelu używany przez PTC Pro/Engineer, który jest programem CAD, który tworzy części projektowe i procesy montażowe.
Elementy Creo Profesjonalny inżynier	ASM, PRT	Parametryczne, zintegrowane rozwiązanie 3D CAD/CAM/CAE stworzone przez Parametric Technology Corporation (PTC).
SolidWorks	SLDASM, SLDPRT	SolidWorks to mechaniczny program CAD 3D, który działa w systemie Microsoft Windows i jest rozwijany przez Dassault Systèmes. SLDPRT: plik części, SLDASM: plik zespołu Zmienna systemowa IMPORTSOLIDWORKSROTATEYZ określa, czy geometria importowana z plików SolidWorks powinna być automatycznie obracana w celu odwzorowania osi Y na oś Z.

Format	Rozszerzenie	Opis
PDF 3D*	PDF	Portable Document Format (PDF) to format pliku używany do reprezentowania dokumentów, niezależnie od oprogramowania, sprzętu i systemu operacyjnego.
ACIS**	ASAB, ASAT, SAB, SAT	3D ACIS Modeler (ACIS) to jądro modelowania geometrycznego opracowane przez firmę Spatial Corporation.
XCGM	XCGM	Rodzina formatów plików CGM (Computer Graphics Metafile)

Uwaga: (*) Jeśli zmienna systemowa EXPORT3DPDFWRITER jest ustawiona na 0 - Communicator BricsCAD 3D PDF writer, struktura mechaniczna lub widoki rozstrzelone nie są obsługiwane.

Uwaga: (**) Polecenie EKSPORT przechowuje współczynnik skalowania w plikach SAT i SAB względem mm, a polecenie IMPORT używa go do skalowania.

4. Rysowanie precyzyjne

4.1 Tryb Ortogonalny

Podczas tworzenia lub manipulowania elementami, tryb ortogonalny ogranicza ruch kursora tak, aby był równoległy do osi X lub Y bieżącego układu współrzędnych.

Linie są ograniczone do 0 stopni, 90 stopni, 180 stopni lub 270 stopni. Podczas rysowania linia gumy podąża za osią poziomą lub pionową, w zależności od tego, która oś znajduje się najbliżej kursora.

Uwaga:

- Po włączeniu stylu skoku izometrycznego ruch kursora jest ograniczony do ortogonalnych odpowiedników w bieżącej płaszczyźnie izometrycznej.
- Osie trybu ortogonalnego można obracać za pomocą zmiennej systemowej SNAPANG.
- Przytrzymanie Shift powoduje odwrócenie ustawienia trybu ortogonalnego.
- Tryb ortogonalny jest zastępowany przez tryby lokalizacji.
- Włączenie trybu Orto automatycznie wyłącza śledzenie biegunowe i odwrotnie.

4.1.1 Przełączanie trybu ortogonalnego

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij pole ORTO na pasku stanu.
- Naciśnij funkcyjny F8.
- Przytrzymaj Shift.
- Uruchom polecenie ORTO.

4.2 Ustawienia urządzenia

Polecenie JEDN ustawia jednostki miar liniowych i kątowych w oknie dialogowym **Ustawienia** . Polecenie -JEDN ustawia jednostki miar liniowych i kątowych w wierszu polecenia.

Zmienna systemowa INSUNITS (Insertion Units) definiuje wartość jednostek rysunku dla automatycznego skalowania podczas wstawiania bloków lub dołączania odnośników.

Dowolna długość, powierzchnia lub objętość mogą być wyświetlane przy użyciu jednostek preferowanych przez użytkownika.

Jednostka zdefiniowana przez INSUNITS jest używana jako jednostka bazowa dla wszelkich żądanych konwersji jednostek. Jeśli INSUNITS = 0 (niezdefiniowane), mechanizm PROPUNITS jest wyłączony, ponieważ bazowa jednostka rysunku jest niezdefiniowana.

Uwaga:

- Gdy LUNITS = 3 (inżynieria) lub 4 (architektura), wartości właściwości zostaną sformatowane w notacji imperialnej.

- Automatyczna konwersja jednostek podczas wprowadzania długości może być użyta, gdy ustawiony jest kod bitowy 1 PROPUNITS (Właściwości długości formatu). Na przykład, gdy zmienna INSUNITS jest ustawiona na "mm", wpisanie "2m" w polu właściwości length spowoduje wprowadzenie [2000.0000 mm]. Wpisanie "1ft" da [304.8000 mm].

4.2.1 Zmienne systemowe

Nazwa	Tytuł	Opis
INSUNITS	Jednostki wstawiania	Definiuje wartość 1 jednostki rysunku (DU), która jest używana do automatycznego skalowania podczas wstawiania lub dołączania bloków, obrazów lub odnośników. Gdy zarówno INSUNITS, jak i PROPUNITS są włączone; **Długość**, **powierzchni**, **objętości** i/lub **właściwości** bezwładności zostaną sformatowane za pomocą dedykowanej jednostki.
MEASUREMENT	Pomiar	Ustawia jednostki rysunku jako **imperialne** lub **metryczne**. Zmienna systemowa MEASUREMENT określa, czy używane są pliki wzorów kreskowania i rodzajów linii ANSI lub ISO.
JEDNOSTKI ŚMIGŁOWE	Właściwości jednostek	Określa, które wartości właściwości są automatycznie formatowane za pomocą dedykowanej jednostki, gdy zmienna INSUNITS jest różna od zera. Wartość jest przechowywana jako kod bitowy, przy użyciu sumy wartości wszystkich wybranych opcji.
LUNITS	Typ jednostek liniowych	Ustawia typ jednostki liniowej: naukowy , **dziesiętny**, **inżynierski**, architektoniczny lub **ułamkowy**.
LUPREC	Dokładność jednostki liniowej	Ustala ilość miejsc po przecinku, wyświetlanej jednostki liniowej.
AREAPREC	Dokładność powierzchni	Ustawia liczbę miejsc dziesiętnych wyświetlanych dla obszarów, gdy bit **powierzchni** PROPUNITS jest włączony. Jeśli jest ustawiona wartość ujemna, używana jest wartość LUPREC.
VOLUMEPREC	Dokładność objętości	Ustawia liczbę miejsc dziesiętnych wyświetlanych dla woluminów, gdy bit **głośności** PROPUNITS jest włączony. Jeśli jest ustawiona wartość ujemna, używana jest wartość LUPREC.

Nazwa	Tytuł	Opis
LENGTHUNITS	Jednostki długości	Definiuje listę jednostek używanych do wyświetlania długości, gdy bit **długości** PROPUNITS jest włączony. Jeśli pole jest puste, wszystkie długości są wyświetlane w bieżącej jednostce rysunku, zgodnie z definicją INSUNITS. W przypadku wybrania wielu jednostek używana jest jednostka, która najlepiej pasuje.
AREAUNITS	Jednostki powierzchni	Definiuje listę jednostek używanych do wyświetlania obszarów, gdy bit **powierzchni** PROPUNITS jest włączony. Jeśli pole jest puste, wszystkie długości są wyświetlane w bieżącej jednostce rysunku, zgodnie z definicją INSUNITS. W przypadku wybrania wielu jednostek używana jest jednostka, która najlepiej pasuje.
VOLUMEUNITS	Jednostki objętości	Definiuje listę jednostek używanych do wyświetlania woluminów, gdy bit **głośności** PROPUNITS jest włączony. Jeśli pole jest puste, wszystkie długości są wyświetlane w bieżącej jednostce rysunku, zgodnie z definicją INSUNITS. W przypadku wybrania wielu jednostek używana jest jednostka, która najlepiej pasuje.
UNITMODE	Tryb jednostki	Określa sposób wyświetlania jednostek calowych.

4.2.2 Kątowniki przystawienia

Zmienna systemowa AUNITS definiuje typ jednostki kątowej.

Zmienna systemowa ANGDIR ustawia dodatni kierunek kąta, przeciwnie do ruchu wskazówek zegara (domyślnie) lub zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Kąty są mierzone względem kierunku dodatniej osi X bieżącego układu współrzędnych.

Kąty można wprowadzać w dowolnym z 5 formatów:

- Stopnie dziesiętne : 37.456 (AUNITS= 0)
- Stopnie / minuty / sekundy : 37°27'22" lub 37d27'22" (AUNITS = 1)
- Gradiany : 41.6178g (AUNITS = 2)
- Radiany: 0.6537r (AUNITS = 3)
- Jednostki geodezyjne: N52°32'38"E lub N52d32'38"E (AUNITS = 4)
- Jednostki geodezyjne są mierzone od północy (N) lub południa (S) do wschodu (E) lub zachodu (W).

4.3 Układ odniesienia za pomocą współrzędnych

Układ współrzędnych to zestaw reguł matematycznych określających sposób przypisywania współrzędnych do punktów.

Układ współrzędnych nie jest związany z Ziemią. Układ odniesienia współrzędnych (CRS) to układ współrzędnych związany z Ziemią za pomocą układu odniesienia. Geodezyjny układ odniesienia to model Ziemi, który określa powierzchnię odniesienia (elipsoidę lub sferoidę).

Układ odniesienia współrzędnych odwzorowanych jest wynikiem zastosowania odwzorowania mapy do układu odniesienia współrzędnych geograficznych. Odwzorowanie mapy jest rodzajem konwersji współrzędnych. Używa zidentyfikowanej metody z określonymi formułami i zestawem parametrów specyficznych dla tej metody konwersji współrzędnych.

Współrzędne mogą być zmieniane z jednego układu współrzędnych na inny za pomocą operacji na współrzędnych. Można wyróżnić dwa rodzaje operacji współrzędnych:

- **Konwersja współrzędnych**, w której nie ma zmiany układu odniesienia, a parametry są wybierane, a tym samym wolne od błędów.
- **transformacja współrzędnych**, gdzie docelowy układ współrzędnych jest oparty na innym układzie odniesienia niż źródłowy układ współrzędnych. Parametry transformacji są określane empirycznie, a zatem obarczone błędami pomiarowymi. (Geodezyjna, Siedem parametrów, Molodenksy...)

Zestawy danych geograficznych są definiowane w **geodatabase.xml**umieszczonym w *folderze<User folder>\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\<RELEASE>\pl_PL\Support* dla Windows. Zawartość tego pliku składa się z 5 sekcji:

1 CoordinateReferenceSystems (WspółrzędneSystemy referencyjne)

2 Bazy pomiarowe

3 Elipsoidy

4 Przekształcenie

5 Kody i metody projekcji

4.3.1 CoordinateReferenceSystems (WspółrzędneSystemy referencyjne)

Ta sekcja jest głównym węzłem XML, w którym definiowane są wszystkie układy odniesienia współrzędnych. Ma wiele podwęzłów zwanych**CRS,** każdy węzeł XML musi definiować unikalny układ odniesienia współrzędnych rzutowych i niezbędne parametry rzutowania.

Obsługiwane typy projekcji układu współrzędnych zostały opisane w sekcjach**Kody**i**Metody rzutowania**.

Atrybuty węzła CRS:

Postępuj zgodnie z tabelą 1 zawartych w nocie 7 do wytycznych dotyczących geomatyki OGP, część 2

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
epsg	Unikalny identyfikator bazy danych EPSG.	Całkowita
Nazwa	Czytelna dla człowieka nazwa CRS, przykład: "WGS 84 -- WGS84 - World Geodetic System 1984, used in GPS".	Struna

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
codeSpace (przestrzeń kodu)	Właściciel CRS. Jest to opcjonalne.	Struna
x, y	Orientacja rzutowanego kierunku. Możliwe wartości: • "Zachód" • "Współrzędna wschodnia" • "Południe" • "Północny" Kierunki MUSZĄ być zdefiniowane.	Struna
Oś x, oś y	Orientacja kierunku geograficznego. Możliwe wartości: • "Szerokość geograficzna" • "Długość geograficzna"	Struna
Greenwich	Relacja południka Greenwich.	Stopień
proj	Metoda projekcji układu współrzędnych. Możliwe wartości: • "LL", "LatLon", "LonLat" to geodezyjna szerokość i długość geograficzna. • "MercA", "Mercator_1SP" to Mercator (wariant A). • "MercB", "Mercator_2SP" to Mercator (wariant B). • "MercC" to Mercator (wariant C). • "MercSp" to Mercator (sferyczny). • "MercPv" to popularna wizualizacja pseudo Merkatora. • "TMerc" jest poprzecznym Merkatorem. • "TMercSO" jest poprzecznym Merkatorem zorientowanym na południe. • "LCC_1SP" to konforemny stożek Lamberta 1SP. • "LCC_2SP" to konforemny stożek Lamberta 2SP. • "LCC_2SP_BE" to Lambert Conic Conformal 2SP Belgia.	Struna
KątSG	Kąt od siatki rektyfikowanej do skośnej.	Stopień
Azymut	Azymut linii początkowej.	Struna

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
FE	Wschód w fałszywym pochodzeniu, Fałszywy wschód w fałszywym wzroście.	Wartość zmiennoprzecinkowa w jednostkach CRS
WK	Współrzędna wschodnia w centrum projekcji.	Wartość zmiennoprzecinkowa w jednostkach CRS
FN	Współrzędna północna w fałszywym początku, Fałszywa współrzędna północna.	Wartość zmiennoprzecinkowa w jednostkach CRS
FC	Północ na centrum projekcji.	Wartość zmiennoprzecinkowa w jednostkach CRS
LonI	Długość geograficzna zachodniej granicy pierwszej strefy poprzecznego układu siatki strefowej Merkatora.	Stopień
Lat	Szerokość geograficzna pochodzenia naturalnego, szerokość geograficzna równoleżnika standardowego. To zależy od metody projekcji.	Stopień
Szerokość 1	Szerokość geograficzna 1. równoleżnika standardowego.	Stopień
Szerokość 2	Szerokość geograficzna 2. równoleżnika standardowego.	Stopień
LatF	Szerokość geograficzna fałszywego pochodzenia.	Stopień
Szerokość geograficzna	Szerokość geograficzna centrum projekcji.	Stopień
Lon	Długość geograficzna pochodzenia naturalnego, Długość geograficzna pochodzenia.	Stopień
LonF	Długość geograficzna fałszywego pochodzenia.	Stopień
LonC	Długość geograficzna środka projekcji.	Stopień

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
SF	Współczynnik skali pochodzenia naturalnego.	Wartość zmiennoprzecinkowa, jedność
SFIL	Współczynnik skali w wierszu początkowym.	Wartość zmiennoprzecinkowa, jedność
SFPSP	Współczynnik skali na pseudostandardowym równoległym.	Wartość zmiennoprzecinkowa, jedność
W	Szerokość strefy w długości geograficznej.	Stopień
strefa	Strefowy system siatki.	Stopień
jednostki	Jednostki przeliczeniowe wynikają ze współrzędnych geograficznych na odwzorowane. Przykład: "Metr", jednostka "Stopień" oznacza brak konwersji, Układ współrzędnych geograficznych.	Struna

Przykład: wspólne atrybuty dla wszystkich odwzorowań mapy opartych na EPSG:31468.

```
<CRS epsg="31468" codeSpace="OGP" name="DHDN / 3-stopniowa strefa Gaussa-Krugera
 4" y="Współrzędna wschodnia" x="Współrzędna północna"
```

```
Greenwich="0" proj="TMerc" Lon="12" Lat="0" SF="1" FE="4500000" FN="0" zone="4"
 units="Meter">
```

Dla każdego**CRS**węzła powinien istnieć co najmniej jeden**układ odniesienia**podwęzła, który odwołuje się za pośrednictwem atrybutów**epsg**lub**aliasu**do**bazy pomiarowej**węzła**podrzędnego w sekcji baz pomiarowych**. Węzeł podrzędny**układu odniesienia**MUSI mieć atrybut**id**unikalnej nazwy układu współrzędnych. Co najmniej jeden z kodów epsg i alias układu odniesienia muszą być prawidłowe.

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
epsg	Unikalny identyfikator bazy danych EPSG. Przykład: "4326".	Całkowita
pseudonim	Unikatowa nazwa bazy. Przykład: "WGS 84".	Struna

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
id	Unikalna nazwa układu współrzędnych: połączenie metody rzutowanej i bazy pomiarowej. Przykład: "WORLD-MERCATOR". Dotyczy CS-MAP, AutoCAD® nazw.	Struna
pjcode	Wskaż kod dla typów metod odwzorowania układu odniesienia współrzędnych. Odpowiada kodom projekcji AutoCAD®. Na przykład 3 - Poprzeczny Mercator, 44 - UTM, 45 - Poprzeczny Merkator sformułowania Snydera itp.	Całkowita

Przykład: wewnątrz węzła układu współrzędnych znajdują się unikalne definicje układu współrzędnych zgodne z bazami odniesienia:

```
<Datum epsg="6314" alias="DHDN/3" id="DHDN/3.Gauss3d-4" pjcode="3" />
<Datum epsg="6314" alias="DHDN/2" id="DHDN/2.Gauss3d-4" pjcode="3" />
<Datum epsg="6314" alias="DHDN" id="DHDN.Gauss3d-4" pjcode="3" />
```

4.3.2 Bazy pomiarowe

Ta sekcja jest głównym węzłem, w którym przechowywane są wszystkie bazy danych. Odniesienie jest kombinacją modelu Ziemi (elipsoida lub sferoida) i metody transformacji do modelu WGS84. **Węzeł odniesienia**określa wspólne parametry i zawiera co najmniej jeden wewnętrzny węzeł podrzędny**Odniesienie**dokładnie jeden podwęzeł**Elipsoida**. Każdy wewnętrzny**punkt odniesienia**podwęzła powinien definiować unikalną nazwę w atrybucie**id**i może określać parametry transformacji do modelu WGS84 za pomocą**transformacji**podwęzła, która odwołuje się za pośrednictwem atrybutów**epsg**lub**aliasu**do**transformacji**podwęzła w sekcji**Transformacje**.

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
pseudonim	Unikalny identyfikator. Przykład: "DHDN/3". Jest on powiązany z CS-MAP, AutoCAD® nazw.	Struna
epsg	Unikalny identyfikator bazy danych EPSG. Przykład: "6314".	Całkowita
Nazwa	Czytelna dla człowieka nazwa bazy danych. Przykład: "Deutsches Hauptdreiecksnetz".	Struna
codeSpace (przestrzeń kodu)	Właściciel CRS. Jest to opcjonalne.	Struna

Przykład:

```
<Datums>
<Datum epsg="6314" codeSpace="OGP" name="Deutsches Hauptdreiecksnetz ">
<Datum id="DHDN/3">
<Transformation epsg="1777" alias="DHDN/3_to_WGS84" />
</Datum>
<Datum id="DHDN/2" name="Deprecated - Replaced by DHDN/3">
<Transformation epsg="1777" alias="DHDN/2_to_WGS84" />
</Datum>
<Datum id="DHDN" name="Deprecated - Replaced by DHDN/2">
<Transformation epsg="1673" alias="DHDN_to_WGS84" />
</Datum>
<Ellipsoid epsg="7004" alias="BESSEL" />
</Datum>
â€¦
</Datums>
```

4.3.3 Elipsoidy

Sekcja Elipsoidy jest główną sekcją, w której definiowane są modele Ziemi. Każdy węzeł**elipsoidalny**powinien definiować identyfikację za pomocą unikalnej nazwy (**aliasu**) i półosi wielkiej (**a**) oraz co najmniej jednego z następujących atrybutów: pochlebny (**f**), półmniejszy (**b**) lub mimośrodowy (**e**).

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
pseudonim	Unikalny identyfikator. Przykład: "WGS84". Dotyczy CS-MAP, AutoCAD® nazw.	Struna
epsg	Unikalny identyfikator bazy danych EPSG. Przykład: "7030".	Całkowita
Nazwa	Czytelna dla człowieka nazwa punktu odniesienia, przykład: "WGS 84".	Struna
codeSpace (przestrzeń kodu)	Właściciel CRS. Jest to opcjonalne.	Struna
a	Długość półosi wielkiej elipsoidy, promień równika.	Wartość zmiennoprzecinkowa, silnie w metrach
b	Długość półosi mniejszej elipsoidy, odległość wzdłuż osi elipsoidy między równikiem a biegunem.	Wartość zmiennoprzecinkowa, silnie w metrach
f	Spłaszczanie	Wartość zmiennoprzecinkowa, jedność

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
e	Mimośród	Wartość zmiennoprzecinkowa, jedność

Przykład:

```
<Elipsoida epsg="7008" alias="CLRK66" name="Clarke 1866, współczynnik Benoita"
 a="6378206.4000000004"
b="6356583.79999999998" f="294.9786982139" e="0.0822718542" />
```

4.3.4 Przekształcenie

Ta sekcja jest głównym węzłem, w którym zdefiniowane są wszystkie metody transformacji. Obsługiwane metody przekształcania są opisane w sekcjach**Kody**i**Metody** rzutowania.

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
pseudonim	Unikalny identyfikator. Przykład: "DHDN_to_WGS84". Dotyczy CS-MAP, AutoCAD® nazw.	Struna
epsg	Unikalny identyfikator bazy danych EPSG. Przykład: "1673".	Całkowita
codeSpace (przestrzeń kodu)	Właściciel firmy Transformation. Jest to opcjonalne.	Struna
źródło	Źródło: Datum.	Struna
cel	Punkt odniesienia docelowego.	Struna
używać	Metoda transformacji. Obsługiwane transformacje przy użyciu metod geocentrycznych: • Tłumaczenia geocentryczne • Transformacja czterech/sześciu/siedmiu parametrów • Transformacja podobieństwa • Transformacja wektora pozycji • Obrót ramki współrzędnych	Struna
metoda	Metody budowy macierzy rotacji, jeśli ma zastosowanie, "PVT" to transformacja wektora położenia, "CFR" to obrót układu współrzędnych.	Struna

Nazwa atrybutu	Opis	Jednostki
Tx	Translacja osi X.	Metry
tY	Translacja osi Y.	Metry
tZ	Translacja osi Z.	Metry
rX	Obrót osi X.	Stopień
rY	Obrót osi Y.	Stopień
rZ	Obrót osi Z.	Stopień
dS	Różnica skali.	Jedność
xp	Współrzędna 1 punktu oceny.	Metry
yp	Współrzędna 2 punktu oceny.	Metry
zp	Współrzędna 3 punktu oceny.	Metry
dtX (Plik dtX)	Szybkość zmiany translacji osi X.	Jedność
dtY	Szybkość zmiany translacji osi Y.	Jedność
dtZ	Szybkość zmiany translacji osi Z.	Jedność
drX	Szybkość zmiany obrotu osi X.	Jedność
drY	Szybkość zmiany obrotu osi Y.	Jedność
drZ	Szybkość zmiany obrotu osi Z.	Jedność
Dds	Szybkość zmiany różnicy skali.	Jedność
t0	Epoka referencyjna dla parametrów zależnych od czasu.	Wartość zmiennoprzecinkowa
awaryjna	Alias transformacji z bazy docelowej do bazy pomiarowej WGS84.	Struna

Przykład:

```
<Transformacja epsg="1679" alias="Pulkovo42/2_to_WGS84" src="Pulkovo42/2"
 trd="WGS84" use="Param7"
method="CFR" tx="-40.595" ty="-18.55" tz="-69.339" ds="-4.299" rx="-2.508"
 ry="-1.832" rz="2.611"
accuracy="9" />
```

4.3.5 Kody i metody projekcji

Sekcje te opisująkody **ProjectionCodes**i**Metody**, które są mapowane do definicji AutoCAD® typów projekcji i transformacji. Służą one do przechowywania w pliku XML definicji układu odniesienia współrzędnych wewnątrz obiektu**AcDbGeoData**reprezentującego położenie geograficzne.

4.4 Wiązania 2D

Wiązania parametryczne służą do utrzymywania relacji i sterowania wymiarami geometrii 2D.

Istnieją dwa typy ograniczeń:

- Wiązania **Geometryczne** kontrolują relacje między jednostkami.
- Wiązania **Wymiarowe** są używane do kontrolowania wymiarów jednostki, takich jak długość, kąt, promień lub średnica.

Uwaga:

- Zaleca się zastosowanie najpierw więzów geometrycznych, a następnie więzów wymiarowych.
- Zmienna systemowa PARAMETERCOPYMODE steruje sposobem przetwarzania wiązań i powiązanych parametrów podczas kopiowania elementów powiązanych.
- Polecenie PARAMETRYZUJ2D automatycznie tworzy parametry geometryczne i wymiarowe.

Ograniczenie wymiarowe może wykorzystywać wartość lub formułę z innymi ograniczeniami wymiarowymi lub parametrami. Wiązania wymiarowe można edytować w panelu **Właściwości**, panelu **Menedżer parametrów** i panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

Można ustawić **wiązania wymiarowe** (dynamiczne lub adnotacyjne) jako **parametry referencyjne** z:

- Panel **Właściwości** poprzez zmianę wartości właściwości **Odniesienie** z **Nie** na **Tak** dla wybranego wiązania wymiarowego.
- Panel **Przeglądarka Mechaniczna** poprzez zmianę wartości pola **Sterowany geometrią** z **Wył** na **Wł**.

Uwaga: **Parametry referencyjne** nie ograniczają już geometrii. Wyświetlają one pomiary i aktualizują się, gdy geometria jest modyfikowana. W związku z tym nie można już ręcznie edytować wartości pola **Wyrażenia**. W tym celu należy ponownie ustawić parametr referencyjny jako wiązanie wymiarowe.

Parametry referencyjne są wyświetlane w nawiasach w przestrzeni modelu, przestrzeni papieru i w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Wszystkie parametry referencyjne na rysunku są wymienione w **Menedżerze parametrów** w kategorii **Parametry Referencyjne**.

Podczas korzystania z ograniczeń rysunek może znajdować się w jednym z trzech stanów:

- **Niedodefiniowany**: niektóre jednostki są powiązane. Zastosowanie niektórych zmian za pomocą poleceń i procedur modyfikacji może być niemożliwe.

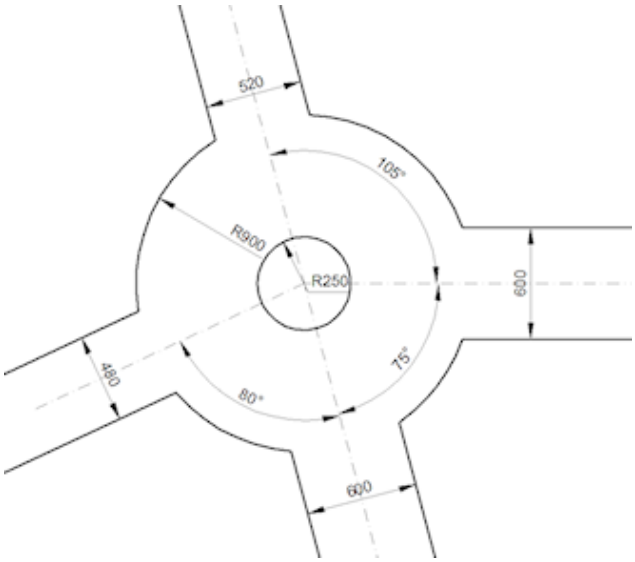
  Uwaga: W przypadku podmiotów z ograniczeniami utworzonych za pomocą BricsCAD V23 należy ustawić wartość zmiennej systemowej 2DCONSTRAINTFLAGS na 1.

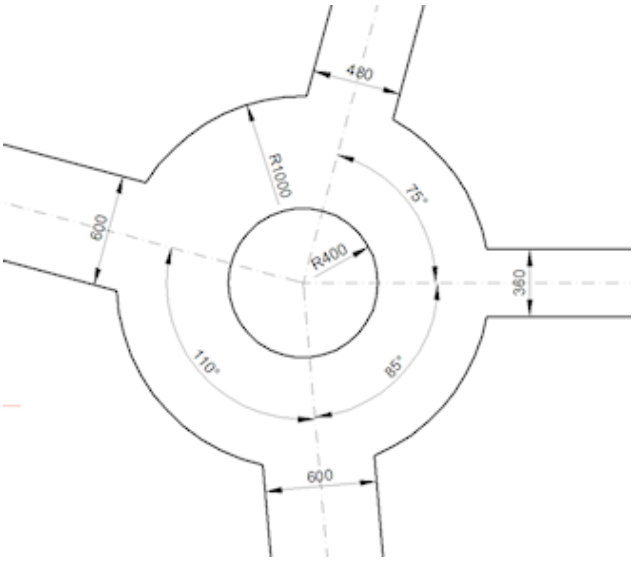
- **W pełni ograniczone**: wszystkie możliwe i istotne ograniczenia geometryczne i wymiarowe są stosowane do geometrii projektu. Rysunek można zmodyfikować tylko poprzez zmianę wartości ograniczeń wymiarowych.
- **Przedefiniowany**: jedno lub więcej wiązań narusza lub jest sprzeczne z innymi wiązaniami.

Wiązania parametryczne umożliwiają:

- Zachowaj geometryczny zamysł projektowy.
- Utwórz wiele wersji projektu, stosując różne wartości do wiązań wymiarowych.

Dwie wersje tego samego w pełni ograniczonego rysunku przedstawiającego rondo:

4.4.1 Polecenia i paski narzędzi

Narzędzia wiązań parametrycznych 2D znajdują się na pasku narzędzi **Wiązania 2D** i na karcie wstążki **Parametryczne**.

Narzędzia do sterowania wyświetlaniem pasków wiązań i wiązań geometrycznych znajdują się na dwóch wysuwanych paskach narzędzi: **Wiązanie wymiarowe** i **Wiązanie geometryczne**.

Polecenie	Opis
	Umożliwia ustawienie więzów wymiarowych, które mają być wyświetlane lub ukrywane.
	Stosuje zależności geometryczne między elementami i/lub prawidłowe punkty wiązania na elementach.
	Wiąże punkty i elementy w ustalonym położeniu.
	Stosuje zbieżne ograniczenie geometryczne do dwóch punktów lub ogranicza punkt do obiektu.
	Ogranicza punkty środkowe okręgów, łuków, elips lub łuków eliptycznych tak, aby pokrywały się.
	Wymusza współliniowość linii lub segmentów polilinii.

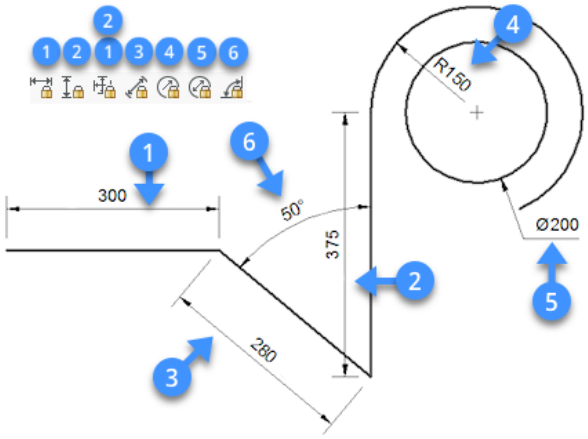
Polecenie	Opis
	Wymusza, aby dwie linie lub liniowe segmenty polilinii były równoległe do siebie.
	Ogranicza dwie linie lub segmenty polilinii, aby leżały prostopadle do siebie.
	Wiąże dwa elementy, aby zachować punkt styczności ze sobą lub ich rozszerzeniami. Akceptowane są następujące elementy: linie, segmenty polilinii, okręgi, łuki, elipsy lub łuki eliptyczne.
	Ogranicza linie, liniowe segmenty polilinii lub pary punktów tak, aby leżały równolegle do osi X bieżącego układu współrzędnych.
	Ogranicza linie, liniowe segmenty polilinii lub pary punktów tak, aby leżały równolegle do osi Y bieżącego układu współrzędnych.
	Wymusza na splajnie zachowanie płynnej ciągłości geometrycznej z innym splajnem, linią, łukiem lub polilinią.
	Wiąże dwa elementy lub punkty tak, aby leżały symetrycznie względem wybranej linii.
	Wiąże łuki i okręgi o tym samym promieniu lub linie i segmenty polilinii o tej samej długości.
	Steruje wyświetlaniem paska wiązań elementów. Paski więzów są zawsze ukryte podczas otwierania rysunku.
	Stosuje wiązanie wymiarowe do elementu lub między punktami wiązania na elementach. Konwertuje wymiary zespolone na wymiary dynamiczne.
	Ogranicza odległość poziomą (odległość X) między dwoma punktami w odniesieniu do bieżącego układu współrzędnych.

Polecenie	Opis
	Ogranicza odległość pionową (odległość Y) między dwoma punktami względem bieżącego układu współrzędnych.
	Ogranicza odległość poziomą (odległość X) lub odległość pionową (odległość Y) między dwoma punktami względem bieżącego układu współrzędnych.
	Ogranicza odległość między dwoma punktami lub długość segmentu linii lub polilinii.
	Ogranicza promień okręgu, łuku lub łukowego segmentu polilinii.
	Ogranicza średnicę okręgu, łuku lub łukowego segmentu polilinii.
	Ogranicza kąt między dwiema liniami lub liniowymi segmentami polilinii; całkowity kąt łuku lub łukowego segmentu polilinii; lub kąt między trzema punktami na elementach.
	Przekształca wymiar zespolony w wiązanie wymiarowe.
	Usuwa wszystkie ograniczenia wymiarowe i geometryczne z jednostki.

4.5 Korzystanie z więzów wymiarowych

Więzy wymiarowe sterują wymiarami elementów 2D.

- Odległość pozioma (1) (polecenia LINIOWEWW i POZIOMEWW).
- Odległość pionowa (2) (polecenia LINIOWEWW i PIONOWEWW).
- Odległość między punktami lub długość linii i segmentów polilinii (3) (polecenie WYRÓWNANEWW).
- Promień łuków, okręgów i segmentów polilinii łuku (4) (polecenie PROMIEŃWW).
- Średnica łuków, okręgów i segmentów polilinii łukowej (5) (polecenie ŚREDNICAWW).
- Kąt między elementami lub między punktami i elementami (6) (polecenie KĄTOWEWW).

Uwaga: Więzy wymiarowe są tworzone przy użyciu bieżącego stylu wymiarowania.

4.5.1 Edycja więzów wymiarowych

Więzy wymiarowe można edytować:

- W panelu **Właściwości**.
- W panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.
- W panelu **Menedżer parametrów**.
- Za pomocą polecenia ODTEKST.

Można ustawić **wiązania wymiarowe** (dynamiczne lub adnotacyjne) jako **parametry referencyjne** z:

- Panel **Właściwości** poprzez zmianę wartości właściwości **Odniesienie** z **Nie** na **Tak** dla wybranego wiązania wymiarowego.
- Panel **Przeglądarka Mechaniczna** poprzez zmianę wartości pola **Sterowany geometrią** z **Wył** na **Wł**.

Uwaga: **Parametry referencyjne** nie ograniczają już geometrii. Wyświetlają one pomiary i aktualizują się, gdy geometria jest modyfikowana. W związku z tym nie można już ręcznie edytować wartości pola **Wyrażenia**. W tym celu należy ponownie ustawić parametr referencyjny jako wiązanie wymiarowe.

Parametry referencyjne są wyświetlane w nawiasach w przestrzeni modelu, przestrzeni papieru i w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Wszystkie parametry referencyjne na rysunku są wymienione w **Menedżerze parametrów** w kategorii **Parametry Referencyjne**.

Edytowanie więzów wymiarowych w panelu Właściwości

1 Wybierz wiązanie wymiarowe.

1 Właściwości jednostki są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 Wpisz nową wartość lub wyrażenie w polu **Wyrażenie**, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.

Odczyt pola **Wartość** zmienia się odpowiednio.

3 (Opcjonalnie) Edytuj pole **Nazwa**.

4 (Opcjonalnie) Edytuj pole **Opis**.

5 (Opcjonalnie) Wybierz pole **Odniesienie**, a następnie kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz opcję.

Nowy parametr otrzymuje domyślnie opcję **Wył**.

6 (Opcjonalnie) Edytuj pole **Rotacja tekstu**.

7 Naciśnij klawisz **Esc**, aby usunąć zaznaczenie.

Uwaga: Wybierz wiele więzów wymiarowych jednocześnie, aby ustawić ich wartość w równym stopniu.

Edycja więzów wymiarowych w panelu Przeglądarka Mechanical

1 Otwórz panel **Przeglądarki Mechanicznej**, jeśli nie jest jeszcze otwarty.

2 Wybierz nazwę wiązania wymiarowego z listy Parametry.

3 Właściwości wybranego parametru są wyświetlane w dolnej części panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

4 (Opcjonalnie) Wybierz pole **Nazwa**, a następnie wpisz nową nazwę.

5 (Opcjonalnie) Wybierz pole **Wyrażenie**, a następnie wpisz nową wartość lub wyrażenie.

6 (Opcjonalnie) Wybierz pole **Sterowane geometrią**, a następnie kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz opcję. Nowy parametr otrzymuje domyślnie opcję **Wył**. Jeśli jest ustawiona na **Wł**, wyłącza pole **Wyrażenie**. Wartość parametru jest uzyskiwana z modelu i może być zmieniana za pomocą bezpośrednich operacji modelowania.

7 (Opcjonalnie) Wybierz pole **Opis**, a następnie wpisz nowy opis.

8 (Opcjonalnie) Ustaw pole **Uwidocznione**, które określa, czy parametr jest uwidoczniony, gdy rysunek jest wstawiany do innego rysunku za pomocą polecenia BMWSTAW.

Dostępne opcje to:

- **Auto**: parametr jest wyświetlany tylko wtedy, gdy nie zależy od innych parametrów.
- **Włączone**: parametr jest zawsze widoczny.
- **Wyłączone**: parametr nigdy nie jest ujawniany.

9 (Opcjonalnie) Ustaw właściwość **Jednostki**: liniowa, płaska lub objętość.

Zaznacz pole, a następnie kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz opcję.

Za pomocą polecenia ODTEKST

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij dwukrotnie wiązanie wymiarowe.
- Uruchom polecenie ODTEKST.

Zostanie wyświetlony monit: _DDEDIT

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytuj tekst**.

2 Wpisz nową wartość w polu **Tekst**, a następnie naciśnij klawisz Enter lub kliknij przycisk **OK**.

3 (Opcjonalnie) Kliknij inne wiązanie wymiarowe i powtórz poprzedni krok.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kontynuuj edycję kolejnych wiązań wymiarowych.
- Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać.

Wszystkie edytowane więzy wymiarowe są aktualizowane jednocześnie.

4.5.2 Ustawianie widoczności więzów wymiarowych

Więzy wymiarowe są ukrywane, gdy rysunek jest zamykany i ponownie otwierany.

Narzędzia do sterowania wyświetlaniem więzów wymiarowych znajdują się na:

- pasek narzędzi **Wiązanie wymiarowe**.
- zakładka **Parametry 2D** na wstążce.
- Menu wysuwane **Pokaż/Ukryj wiązania 2D** w menu **Parametryczne**.

Narzędzia te wykonują polecenie WYŚWIETLWW przy użyciu określonej opcji.

Dostępne opcje to:

- **Pokaż/Ukryj**: monituje o wybranie podmiotów.
- **Pokaż wszystko**: pokazuje wszystkie ograniczenia wymiarowe na rysunku.
- **Ukryj wszystko**: ukrywa wszystkie ograniczenia wymiarowe na rysunku.

Uwaga:

- Zmienna systemowa DYNCONSTRAINTMODE steruje widocznością ukrytych więzów wymiarowych podczas wybierania elementów:
  - WŁ: wyświetlanie więzów wymiarowych po wybraniu elementów.
  - WYŁ: więzy wymiarowe pozostają ukryte po wybraniu elementów.
- Po najechaniu kursorem na jednostkę z ograniczeniem wymiarowym wyświetlany jest niebieski glif ograniczenia (), jeśli zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest ustawiona na 1 lub 3.

4.5.3 Używanie wyrażeń do definiowania więzów wymiarowych

Więzy wymiarowe są nazywane automatycznie po utworzeniu.

Zasady nazewnictwa są następujące:

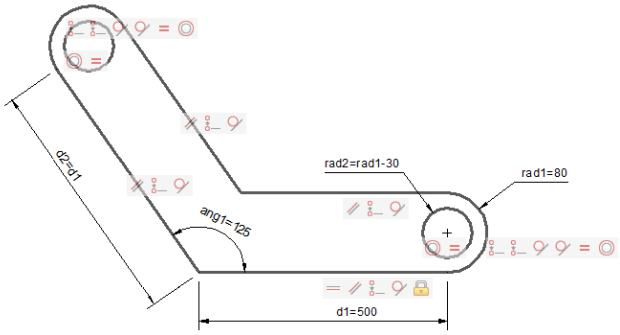
- odległość: d1, d2, d3, ...
- promień: rad1, rad2, rad3, ...
- średnica: dia1, dia2, dia3, ..
- kątowy: ang1, ang2, ang3, ..

Nazwa wiązania może być użyta jako parametr w wyrażeniu matematycznym w celu zdefiniowania innego wiązania wymiarowego.

Wymiary poniższego wspornika są kontrolowane przez ograniczenia promieni **rad1**, odległości **d1** i wymiarów kątowych **ang1**.

Promień otworu(**rad2**) i długość drugiej nogi(**d2**) są zdefiniowane przez wyrażenia.

Wiązania geometryczne wymuszają, aby szerokość drugiego ramienia i otworu w nim były równe pierwszemu ramieniu.

Używanie operatorów w wyrażeniach

W wyrażeniach można używać następujących operatorów:

Funkcja	Opis
+	Dodatek
-	Odejmowanie lub negacja
*	Mnożenie
/	Dzielenie
^	Potęgowanie
%	Operator modulo lub reszty Wyrażenie "5 % 2" daje w wyniku 1, ponieważ 5 podzielone przez 2 daje iloraz 2 i resztę równą 1.

Wyrażenia są obliczane zgodnie ze standardowymi matematycznymi regułami pierwszeństwa:

1 Wyrażenia w nawiasach kwadratowych; najbardziej wewnętrzne zestawy jako pierwsze.

2 Standardowa kolejność operacji:
   a wykładnik
   b mnożenie i dzielenie
   c dodawanie i odejmowanie

3 Operatory o równym priorytecie od lewej do prawej.

Używanie funkcji w wyrażeniach

W wyrażeniach można używać następujących funkcji:

Funkcja	Składnia
Sinus	sin(wyrażenie)

Funkcja	Składnia
Cosinus	cos(wyrażenie)
Styczne	tan(wyrażenie)
Łuk sinusoidalny	asin(wyrażenie)
Arcus cosinus	acos (wyrażenie)
Arcus tangens	atan (wyrażenie)
Sinus hiperboliczny	sinh(wyrażenie)
Cosinus hiperboliczny	cosh(wyrażenie)
Tangens hiperboliczny	tanh(wyrażenie)
Arcus sinus hiperboliczny	asinh(wyrażenie)
Arcus cosinus hiperboliczny	acosh(wyrażenie)
Styczna hiperboliczna łuku	atanh(wyrażenie)
Pierwiastek kwadratowy	sqrt (wyrażenie)
Funkcja Signum (-1,0,1)	sign(wyrażenie)
Zaokrąglij do najbliższej liczby całkowitej	round(wyrażenie)
Skróć ułamek dziesiętny	trunc (wyrażenie)
Zaokrąglić w dół	floor(wyrażenie)
Zaokrąglij w górę	ceil (wyrażenie)
Wartość absolutna	abs(wyrażenie)
Największy element w szyku	max(wyrażenie1; wyrażenie2)*
Najmniejszy element w tablicy	min(wyrażenie1;wyrażenie2) *

Funkcja	Składnia
Stopnie na radiany	d2r(wyrażenie)
Radiany na stopnie	r2d(wyrażenie)
Logarytm o podstawie e	ln(wyrażenie)
Logarytm o podstawie 10	log(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie e	exp(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie 10	exp10 (wyrażenie)
Funkcja mocy	pow(wyrażenie1; wyrażenie2)*
Losowy ułamek dziesiętny z zakresu od 0 do 1	Losowy

* Użyj separatora listy zdefiniowanego w systemie: , (przecinek) lub ; (średnik).

Tworzenie nowego parametru

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy **Parametry** w panelu **Przeglądarka mechaniczna**.

Zostanie wyświetlone menu kontekstowe.

2 Wybierz **Dodaj nowy parametr** w menu kontekstowym.

Zostanie utworzony nowy parametr.

3 Edytuj właściwości nowego parametru.

4 Zobacz **Edycja więzów wymiarowych w panelu Przeglądarka Mechanical** powyższą procedurę.

Uwaga:

- Stałe **Pi = 3.14 ...** i **e = 2.72 ...** mogą być używane w wyrażeniach. Nazwy stałych nie mogą być używane jako nazwy parametrów lub ograniczeń.
- Polecenie USUŃNIEUŻYWANEZMIENNE czyści parametry, które nie są używane w wyrażeniach ograniczeń ani połączone z wymiarami.

4.6 Korzystanie z więzów geometrycznych

Wiązania Geometryczne:

- Określ relację geometryczną między 2 elementami (wspólnymi, koncentrycznymi, współliniowymi, równoległymi, prostopadłymi, stycznymi, gładkimi, symetrycznymi, równymi).
- Określ stały kąt (poziomy, pionowy).
- Określ stałe położenie (fix).

Gdy wiązanie geometryczne jest stosowane do elementu:

- Położenie elementu jest dostosowywane zgodnie z zastosowanym wiązaniem.
- Obok elementu wyświetlana jest ikona wskazująca zastosowane wiązanie. Jeśli zostanie zastosowanych wiele więzów geometrycznych, ikony zostaną połączone na pasku więzów.

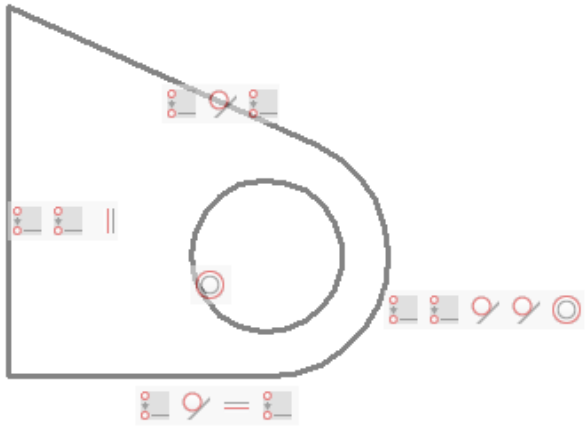
4.6.1 Tworzenie więzów geometrycznych

Narzędzia do tworzenia więzów wymiarowych znajdują się w:

- Pasek narzędzi **Wiązania 2D**.
- Karta **wstążki Parametryczne**.
- Menu wysuwane **Wiązania 2D** w menu **Parametryczne**.

Na poniższym obrazku:

- Punkty końcowe trzech linii i łuku są połączone wiązaniami zbieżności.
- Punkt środkowy okręgu i łuku są koncentryczne.
- Dwie linie muszą być styczne do łuku.
- Jedna linia ma wiązanie pionowe (= równoległe do osi Y bieżącego układu współrzędnych), jedna linia ma wiązanie poziome (= równoległe do osi X bieżącego układu współrzędnych).

4.6.2 Wyświetlanie pasków wiązań

Paski więzów są ukrywane, gdy rysunek jest zamykany i ponownie otwierany.

Narzędzia do sterowania wyświetlaniem pasków więzów znajdują się na:

- Pasek narzędzi **wiązania geometrycznego**.
- Karta wstążki **Parametryczne**.
- Menu wysuwane **Pokaż/Ukryj wiązania 2D** w menu **Parametryczne**.

Narzędzia te wykonują polecenie PASEKWIĘZÓW przy użyciu określonej opcji.

Dostępne opcje to:

- **Pokaż/Ukryj**: monituje o wybranie podmiotów.
- **Pokaż wszystko**: pokazuje wszystkie ograniczenia wymiarowe na rysunku.

- **Ukryj wszystko**: ukrywa wszystkie ograniczenia wymiarowe na rysunku.

Uwaga:

- Wartość zmiennej systemowej CONSTRAINTBARDISPLAY steruje widocznością więzów geometrycznych:
  - 1: Wyświetla paski wiązań po dodaniu wiązań geometrycznych.
  - Wyświetl ukryte wiązania wymiarowe przy wyborze obiektów z wiązaniami.
- Po najechaniu kursorem na element z wiązaniem wymiarowym niebieski znacznik wiązania () jest wyświetlany, jeśli zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest ustawiona na 1 lub 3 lub gdy Quad jest aktywny.

4.6.3 Sterowanie położeniem paska więzów

Domyślnie paski glifów wiązań są tworzone blisko punktu środkowego jednostki i są utrzymywane w tej względnej pozycji, gdy zmienia się pozycja jednostki. Pasek wiązań można przeciągnąć w inne miejsce. Ta nowa względna pozycja jest następnie utrzymywana do momentu, gdy opcja**Reset**polecenia PASEKWIĘZÓW przywróci domyślną pozycję paska ograniczeń.

Zmiana położenia paska wiązań

1 Umieść kursor na pasku ograniczeń.

2 Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby przesunąć pasek ograniczeń.

3 Zwolnij lewy przycisk myszy w żądanym miejscu.

Przywracanie domyślnego położenia pasków więzów

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij narzędzie**Pokaż/Ukryj wiązanie geometryczne**.
   - Uruchom polecenie PASEKWIĘZÓW.

   Monituje: Wybierz Encje.

2 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

   BricsCAD podaje liczbę wybranych podmiotów.

   Monituje: Wybierz opcję dla wiązań [Pokaż/Ukryj/Resetuj] <Show> <Pokaż>:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz**Resetuj**w menu kontekstowym.
   - Wpisz**R**w wierszu poleceń, a następnie naciśnij Enter.

4.6.4 Praca z paskami wiązań

Sterowanie wiązaniem

1 Przesuń kursor na ikonę wiązania.

2 Zostanie wyświetlona etykietka narzędzia wskazująca typ wiązania.

3 Skojarzona jednostka (lub jednostki) zostanie wyróżniona.

4 Odpowiednia ikona na pasku więzów skojarzonego elementu zostanie podświetlona.

Usuwanie wiązania

1 Przesuń kursor na ikonę wiązania na pasku ograniczeń.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie kliknij**Usuń**.

3 Wiązanie zostanie usunięte, a ikona zostanie usunięta z paska więzów i z paska więzów skojarzonego elementu.

Ukrywanie paska ograniczeń elementu

Przesuń kursor do paska ograniczeń, a następnie kliknij przycisk**Zamknij**(x).

4.6.5 Usuwanie wiązań

Aby usunąć wszystkie wiązania ze zbioru wskazań, należy:

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

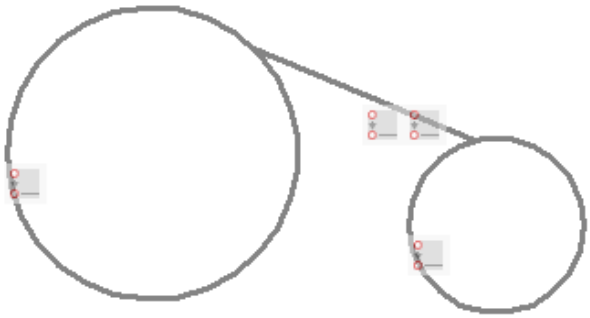
- Kliknij narzędzie**Usuń wiązania 2D**.
- Uruchom polecenie USUŃWIĄZANIA.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz elementy, aby usunąć wszystkie wiązania:

2 Wybierz elementy, z których chcesz usunąć wiązania.

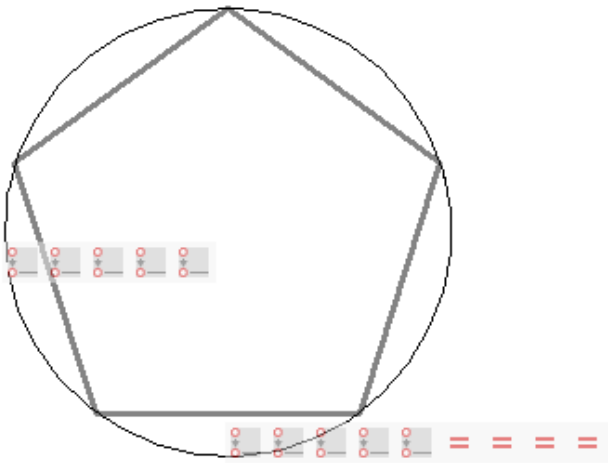
3 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać wybieranie elementów i usunąć wszystkie wiązania ze zbioru wskazań.

4.6.6 Kilka przykładów

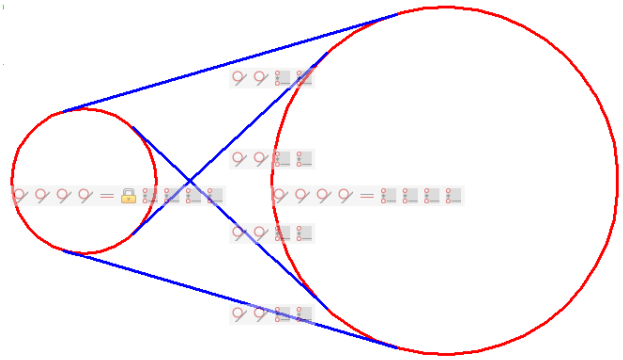

Wiązania zgodności między punktem końcowym linii a dwoma okręgami.

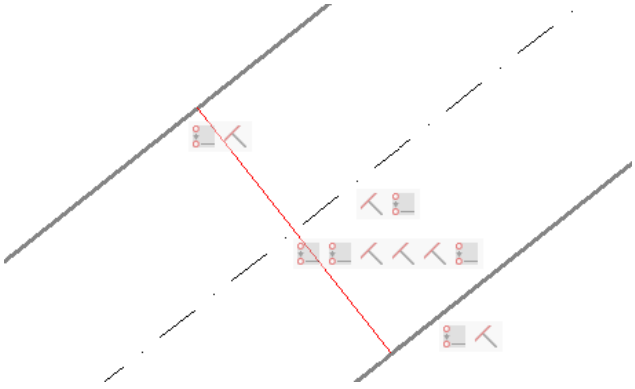
Jeśli punkty końcowe lub środkowe jednostek są już zbieżne, opcja**AutoWiązania**polecenia ZGODNEWG automatycznie stosuje zbieżne wiązania do takich punktów.

Stosując wiązania zgodności między wierzchołkami pięciokąta a okręgiem oraz równe wiązania między jednym bokiem a czterema pozostałymi bokami, promień okręgu definiuje rozmiar pięciokąta.

Wiązania zgodności między punktami końcowymi linii stycznych a okręgami zapobiegają wystaniu linii stycznych poza punkty styczne.

Wiązania zgodności są używane do:

- Wymuś położenie punktów końcowych czerwonej linii na pogrubionych liniach.
- Wymuś położenie środka czerwonej linii na linii kreska-kropka.

Pogrubione linie i linia kreska-kropka mają prostopadłe ograniczenie z czerwoną linią. W rezultacie linia kreska-kropka zawsze leży wyśrodkowana między dwiema pogrubionymi liniami.

4.7 Wymiary dynamiczne

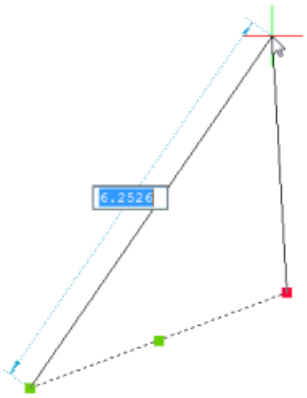
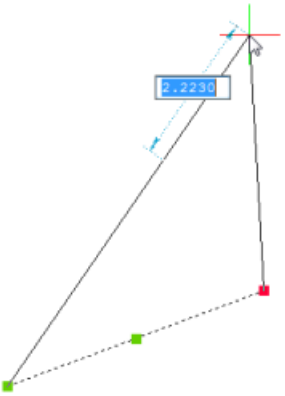
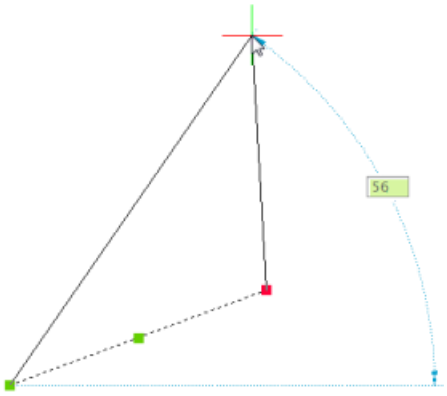
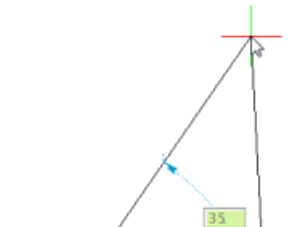
Wymiary dynamiczne zapewniają interfejs w pozycji kursora do określania długości i kąta tworzonego lub edytowanego za pomocą uchwytów elementu liniowego. W związku z tym wymiary dynamiczne pomagają skupić się na obszarze rysunku.

Zachowanie i wygląd wymiarów dynamicznych jest kontrolowany za pomocą szeregu zmiennych systemowych i preferencji użytkownika.

4.7.1 Definiowanie ustawień wymiarów dynamicznych

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **DYN** na pasku stanu, a następnie wybierz **Ustawienia** z menu kontekstowego. Ustawienia **Wprowadzania dynamicznego** zostaną wyświetlone w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Nazwa	Tytuł	Opis
DYNMODE	Tryb wprowadzania dynamicznego	Określa, czy i kiedy są wyświetlane wymiary dynamiczne: • Edytowalne wymiary dynamiczne: podczas tworzenia lub manipulowania elementami. • Śledzenie wymiarów dynamicznych: podczas korzystania ze śledzenia lokalizacji elementu.

Nazwa	Tytuł	Opis
DYNDIGRIP	Pokaż dynamiczne wymiary	Określa, które wymiary dynamiczne są wyświetlane podczas tworzenia lub edycji elementów za pomocą uchwytów, w zależności od wartości zmiennej systemowej DYNDIVIS Długość wynikowa: całkowita długość segmentu linii lub polilinii Długość wydłużona: przyrostowa długość linii Kąt bezwzględny: kąt względem osi X bieżącego LUW Kąt względny: kąt względem pierwotnego kąta elementu liniowego

Nazwa	Tytuł	Opis
DYNDIVIS	Widzialność wymiaru dynamicznego	Definiuje liczbę wymiarów dynamicznych, które są wyświetlane podczas tworzenia lub edycji elementów za pomocą uchwytów.
DYNPICOORDS	Domyślny tryb wprowadzania współrzędnych dynamicznych	Określa domyślny tryb, w którym współrzędne są wprowadzane podczas wprowadzania dynamicznego: Względny lub Bezwzględny.

Uwaga:

- Wygląd wymiarów dynamicznych (kolor, rodzaj linii, położenie i przezroczystość) jest kontrolowany przez zestaw preferencji użytkownika: DynDimColorHover, DynDimColorHot, DynDimDistance, DynDimLinetype, DynInputTransparency.
- Jeśli ustawiony jest kod bitowy 16 (= formatuj wymiary dynamiczne) zmiennej systemowej PROPUNITS, wymiary dynamiczne są formatowane przy użyciu dedykowanej jednostki.
- Automatyczna konwersja jednostek podczas wprowadzania długości może być użyta, gdy ustawiony jest kod bitowy 1 PROPUNITS (Właściwości długości formatu). Na przykład, gdy zmienna INSUNITS jest ustawiona na **mm**, wprowadzenie **2 m** w polu właściwości długości spowoduje wprowadzenie [2000,0000 mm]. Wprowadzenie **1 stopę** daje [304,8000 mm]. Jeśli w polu wprowadzania nie określono żadnej jednostki, używana jest jednostka określona przez funkcję INSUNITS.

4.7.2 Używanie wymiarów dynamicznych podczas tworzenia elementów

1 Uruchom polecenie, aby utworzyć element 2D (np. LINIA i DYNDIVIS = 1 lub 2).

2 Określ pierwszy punkt, a następnie przesuń kursor, aby wyświetlić wymiary dynamiczne.

Podświetlony zostanie wymiar dynamiczny **Długość** .

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz żądaną długość linii, a następnie naciśnij TAB, aby przejść do wymiaru dynamicznego **Kąt** .

  Wymiar dynamiczny **Długość** jest zablokowany i wyświetlany na czerwono, a **Kąt** wymiar dynamiczny jest zaznaczony.
- Wpisz żądaną długość linii, a następnie kliknij, aby utworzyć linię pod kątem określonym przez pozycję kursora.
- Naciśnij TAB, aby przejść do **Kąta** wymiar dynamiczny.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz żądany kąt, a następnie naciśnij Enter, aby utworzyć linię.
- Wpisz żądany kąt, a następnie naciśnij TAB, aby powrócić do **Długość** wymiar dynamiczny.
- Naciśnij Enter, aby utworzyć linię pod kątem określonym przez pozycję kursora.
- Naciśnij TAB, aby powrócić do **Długość** wymiar dynamiczny.

Uwaga:

- Jeśli zmienna DYNDIVIS = 0, wyświetlany jest tylko jeden wymiar dynamiczny. Naciśnij TAB, aby wyświetlić następne pole.
- Jeśli wpiszesz wartość w polu **Długość** i dodasz przecinek (,), zawartość pola **Długość** zostanie skopiowana do wiersza polecenia, a znak @ zostanie automatycznie umieszczony na wierzchu, co pozwoli określić następny punkt przy użyciu współrzędnych względnych względem poprzedniego punktu.

4.7.3 Używanie wymiarów dynamicznych do edycji elementów za pomocą uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

Zostaną wyświetlone wszystkie uchwyty na wybranych elementach.

2 Kliknij uchwyt, który chcesz edytować, a następnie przesuń kursor.

W zależności od wartości zmiennej systemowej DYNDIVIS jeden, dwa lub wszystkie wymiary dynamiczne są wyświetlane jednocześnie.

Pierwszy wymiar dynamiczny jest wyróżniony.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz żądaną wartość aktualnie podświetlonego wymiaru dynamicznego, a następnie naciśnij TAB, aby przejść do następnego wymiaru dynamicznego.

  Wymiar dynamiczny jest zablokowany i wyświetlany na czerwono.
- Wpisz żądaną wartość aktualnie podświetlonego wymiaru dynamicznego, a następnie naciśnij Enter, aby zatrzymać.
- Naciśnij TAB, aby przejść do następnego wymiaru dynamicznego.

4 Powtórz krok 3 lub naciśnij Enter, aby zatrzymać.

4.7.4 Używanie wymiarów dynamicznych do mierzenia elementów

Poniższa procedura dotyczy tylko stylu wizualnego 2DWireframe.

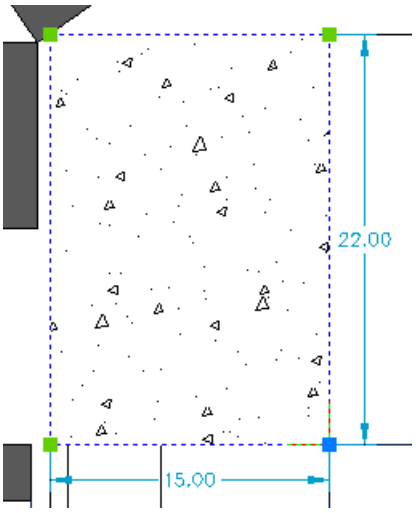
1 Wybierz encję lub encje.

Zostaną wyświetlone wszystkie uchwyty na wybranych elementach.

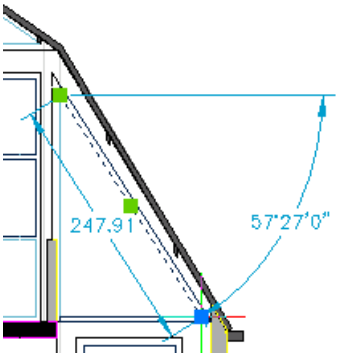
2 Najedź kursorem na uchwyt.

Zostaną wyświetlone podświetlenia uchwytów i wszystkie wymiary związane z wybranym uchwytem.

Wymiary dynamiczne używane do pomiaru prostokąta

Wymiary dynamiczne używane do mierzenia linii

3 (opcja) Kliknij, aby rozpocząć edycję wybranego uchwytu.

4.7.5 Używanie wymiarów dynamicznych z punktami śledzenia

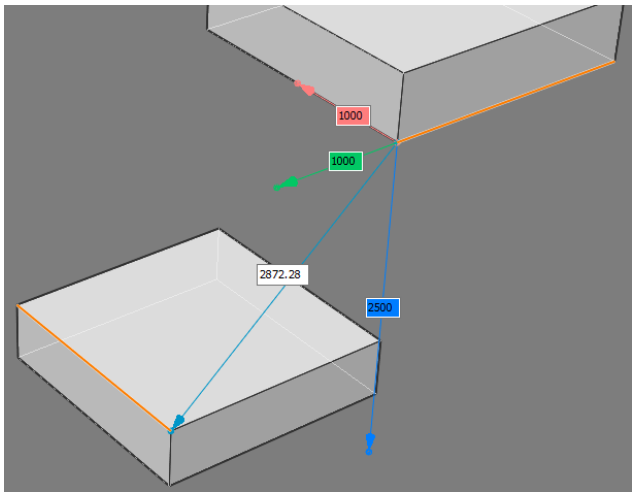
Jeśli ustawiona jest opcja**Śledzenie wymiarów dynamicznych**zmiennej systemowej DYNMODE, wymiary dynamiczne są wyświetlane po uzyskaniu punktów śledzenia lokalizacji elementów lub tymczasowych punktów śledzenia.

4.8 Najbliższa odległość

Funkcja Najbliższa odległość umożliwia dynamiczne wyświetlanie i modyfikowanie odległości między dwoma wybranymi elementami lub podelementami. Ponadto wyrównane najbliższe odległości wzdłuż osi X, Y i Z wyświetlacza GUW.

Dwukrotne kliknięcie pola Najbliższa odległość:

- Przełącza wyświetlanie pól odległości wyrównanych do osi X, Y i Z.
- W razie potrzeby oddala, aby w pełni wyświetlić wybrane elementy.

Zmienna systemowa NEARESTDISTANCE steruje wyświetlaniem funkcji Najbliższa odległość.

4.8.1 Korzystanie z najbliższej odległości

1 Wybierz pierwszą encję lub podjednostkę*.

2 Wybierz drugą jednostkę lub podjednostkę*.

Wyświetlana jest najbliższa odległość.

Grot strzałki wskazuje na drugą jednostkę.

3 (opcjonalnie) Kliknij dwukrotnie pole odległości, aby pomniejszyć, aby w pełni wyświetlić wybrane (pod)elementy i/lub przełączyć wyświetlanie wyrównanych najbliższych odległości wzdłuż osi X, Y i Z.

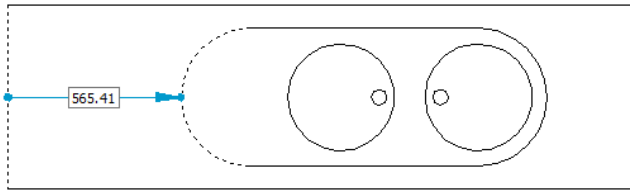
4 (opcjonalnie) Kliknij pole odległości i wpisz wartość.

Druga jednostka zostaje przeniesiona.

* Naciśnij i przytrzymaj klawisz Ctrl, aby wybrać podelement.

Możesz użyć funkcji Najbliższa odległość, aby:

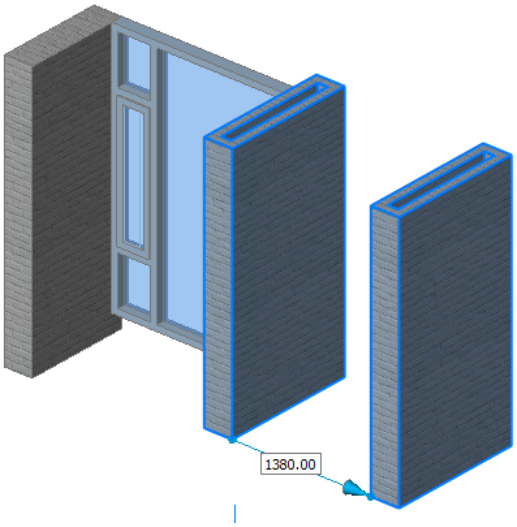
- Zmierz odległość między dwoma podmiotami lub podelementami.
- Dostosuj odległość między (pod)elementem a blokiem.

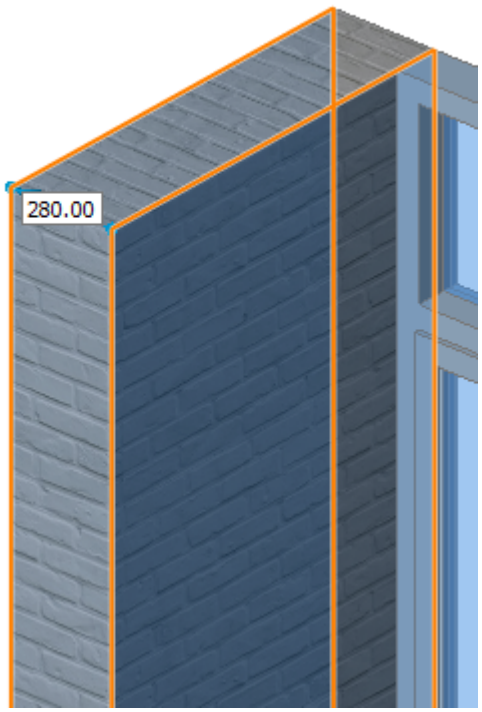
- Zmodyfikuj wymiary prostokąta.

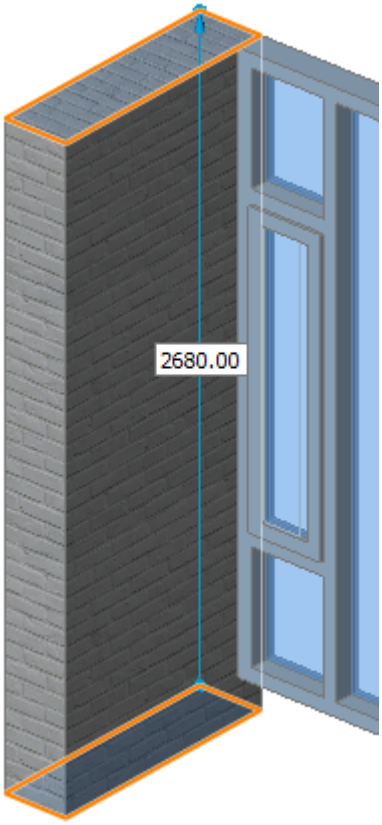
- Dostosuj odległość między bryłami 3D.

- Edytuj szerokość bryły 3D.

- Zmierz i edytuj wysokość bryły 3D.

4.9 Wprowadzenie współrzędnych

Podczas tworzenia elementów na rysunku są one umieszczane w odniesieniu do bazowego kartezjańskiego układu współrzędnych rysunku. Rysunek ma ustalony układ współrzędnych zwany **Globalnego Układu Współrzędnych** (GUW).

Można również zdefiniować dowolne układy współrzędnych, które są nazywane **Lokalnych układach współrzędnych** (LUW). Mogą być umieszczone w dowolnym miejscu GUW i zorientowane w dowolnym kierunku.

Aby określić punkty i odległości za pomocą klawiatury, można użyć następujących formatów:

- Współrzędne kartezjańskie: x,y,z
- Współrzędne walcowe: R<alfa,z
- Współrzędne sferyczne: R<alfa<beta

4.9.1 Współrzędne względne

Po wpisaniu znaku @ przed wpisem współrzędne są obliczane w odniesieniu do poprzedniego punktu. Ta technika nazywa się **Relative Coordinates**.

Gdy Wymiary dynamiczne są aktywne i wpiszesz wartość w polu **Długość** i dodasz przecinek (,), zawartość pola **Długość** zostanie skopiowana do wiersza polecenia, a znak @ zostanie automatycznie umieszczony

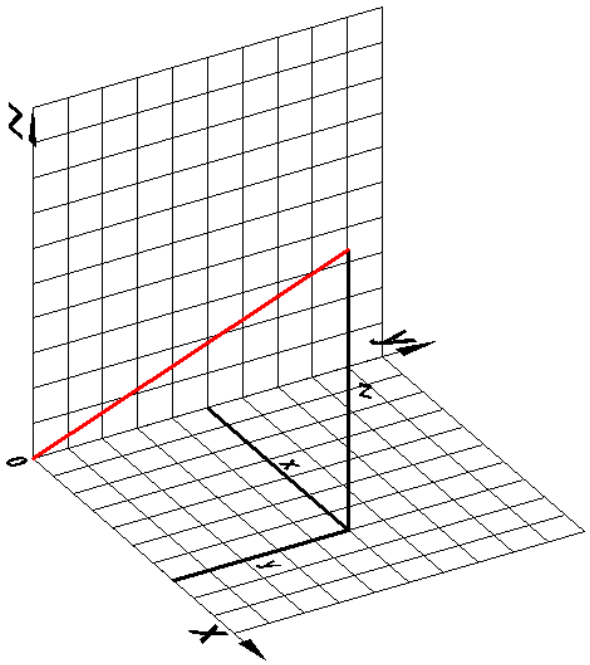
na początku, co pozwoli określić następny punkt przy użyciu współrzędnych względnych względem poprzedniego punktu.

4.9.2 Współrzędne bezwzględne

Gdy układ współrzędnych zdefiniowany przez użytkownika jest aktywny, można wprowadzić współrzędne bezwzględne (współrzędne globalne), dodając gwiazdkę (*) z przodu. Na przykład *0,0 odnosi się do początku GUW (Globalnego Układu Współrzędnych).

4.9.3 Praca ze współrzędnymi kartezjańskimi

Kartezjański układ współrzędnych wykorzystuje trzy prostopadłe osie: oś x, oś y i oś z. Wszystkie osie mają swój początek w punkcie początkowym układu współrzędnych. Oś x i oś y definiują płaszczyznę poziomą, podczas gdy odpowiednio oś x i oś z, oś y i oś z definiują płaszczyzny pionowe. Punkt jest definiowany przez jego odległości do płaszczyzn yz, xz i xy. Odległości te nazywane są współrzędnymi xyz punktu.

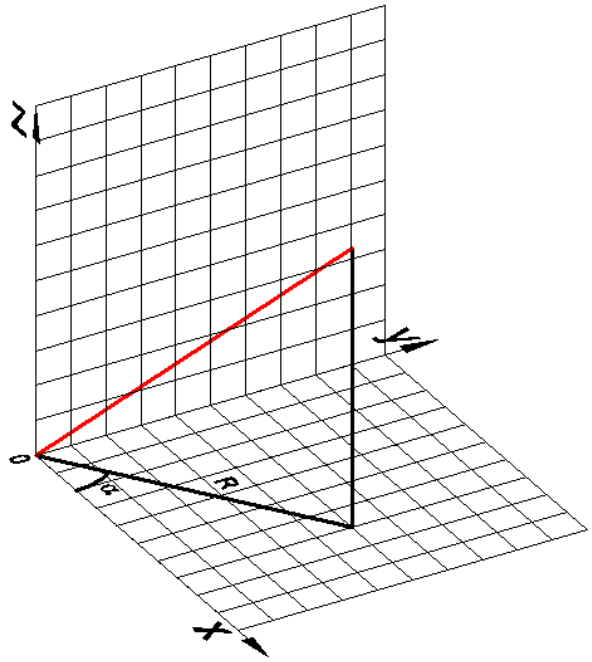
- Wpisz współrzędne x, y i z oddzielone przecinkami, aby wprowadzić bezwzględne współrzędne kartezjańskie punktu.
- Gdy pominięta jest współrzędna z, punkt jest umieszczany w płaszczyźnie xy (Z = 0).
- Wpisz znak @ przed wpisem (@x,y), aby określić współrzędne względem poprzedniego punktu. Technika ta nazywa się **Względnymi współrzędnymi kartezjańskimi**.

4.9.4 Praca ze współrzędnymi cylindrycznymi

Walcowy układ współrzędnych wykorzystuje trzy prostopadłe osie: oś x, oś y i oś z. Wszystkie osie mają swój początek w punkcie początkowym układu współrzędnych. Oś x i oś y definiują płaszczyznę poziomą, podczas gdy odpowiednio oś x i oś z, oś y i oś z definiują płaszczyzny pionowe.

Punkt jest definiowany przy użyciu następującego formatu: R<alfa, z.

- R = odległość do początku układu współrzędnych w płaszczyźnie xy.
- <alfa = kąt między R a osią x (kąty dodatnie są mierzone w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara)
- z = wysokość nad płaszczyzną xy.
- Gdy pominie się współrzędną z, współrzędne walcowe są określane jako współrzędne biegunowe.
- Wpisz znak @ przed wpisem, aby obliczyć współrzędne względem poprzedniego punktu.

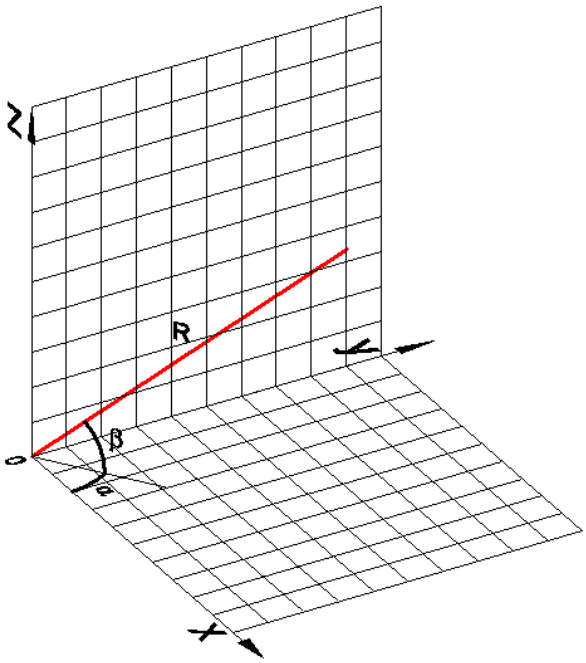

4.9.5 Praca ze współrzędnymi sferycznymi

Sferyczny układ współrzędnych wykorzystuje trzy prostopadłe osie: oś x, oś y i oś z. Wszystkie osie mają swój początek w punkcie początkowym układu współrzędnych. Oś x i oś y definiują płaszczyznę poziomą, podczas gdy odpowiednio oś x i oś z, oś y i oś z definiują płaszczyzny pionowe.

Punkt jest definiowany w następującym formacie: R<alfa<beta

- R = odległość od początku układu współrzędnych
- <alfa = kąt w płaszczyźnie xy (kąty dodatnie są mierzone w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara)
- <beta = kąt mierzony od płaszczyzny xy (kąty dodatnie są mierzone w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, powyżej płaszczyzny xy)

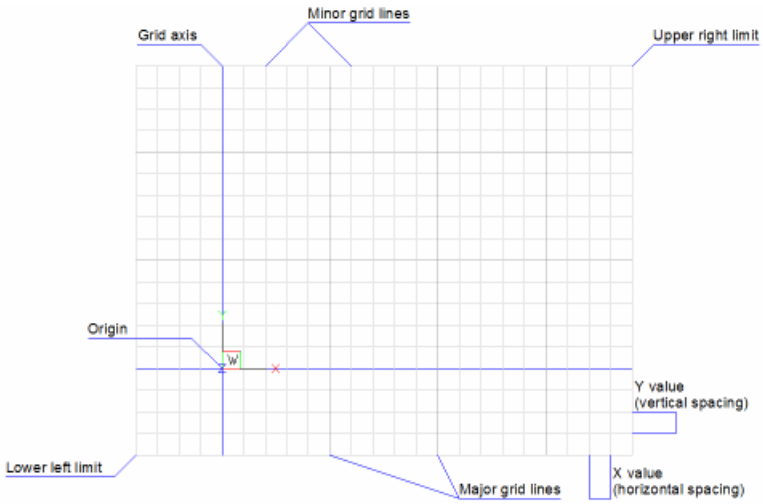

4.10 Przyciąganie i siatka

Siatka i przyciąganie pomagają rysować szybko i dokładnie.

Siatka to zestaw równomiernie rozmieszczonych linii lub kropek, które służą jako wizualne odniesienie odległości.

Zmienna systemowa GRIDSTYLE określa, czy wyświetlane są linie siatki, czy kropki. Zmienna systemowa GRIDDISPLAY steruje wyświetlaniem siatki. Siatka może również wskazywać, jak daleko rozciągają się granice rysunku.

Funkcja przyciągania tworzy zestaw równomiernie rozmieszczonych, niewidocznych punktów magnetycznych, które sprawiają, że krzyż nitkowy porusza się w równych odstępach. Zarówno siatka, jak i przyciąganie są jak punkty przecięcia linii na kartce papieru w kratkę. Punkty siatki służą wyłącznie jako

odniesienie wizualne i nie są drukowane. Przyciąganie ogranicza punkty, które można wskazać za pomocą myszy.

- Kliknij narzędzie SIATKA () na pasku narzędzi Ustawienia lub w polu SIATKA na pasku stanu albo naciśnij Ctrl+G, aby włączyć/wyłączyć wyświetlanie siatki.
- Kliknij narzędzie SKOK () na pasku narzędzi Ustawienia lub w polu SKOK na pasku stanu albo naciśnij Ctrl+B, aby włączyć/wyłączyć przyciąganie. Ustawienie jest zapisywane za pomocą zmiennej systemowej SNAPMODE.
- Zarówno SKOK, jak i SIATKA można ustawić inaczej w każdej rzutni.
- Opcja Skok polecenia SIATKA jest równa odstępom siatki do bieżących odstępów skoku.
- Linie siatki lub kropki nie są drukowane.

4.10.1 Wyświetlanie ustawień przyciągania i siatki

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Na pasku stanu kliknij prawym przyciskiem myszy pole SKOK lub SIATKA, a następnie wybierz Ustawienia z menu kontekstowego.
- W oknie dialogowym **Ustawienia** przejdź do: **Rysunek** > **Rysowanie** > **Wprowadzanie współrzędnych** > **Skok/siatka**.

4.10.2 Synchronizowanie skoku i odstępów siatki

1 Uruchom polecenie SIATKA.

Prosi cię:

Siatka jest włączona. Wprowadź odstępy siatki lub [siatka OFf/Snap/Aspect] <10>:

2 Wpisz **s** , a następnie naciśnij Enter.

Odstępy siatki są zgodne z odstępami przyciągania.

3 (Opcja) Użyj opcji **Proporcje** polecenia SKOK, aby dostosować odstępy.

Uwaga: Odstępy siatki pozostają zsynchronizowane z odstępami skoku, dopóki nie ustawisz odstępów siatki inaczej za pomocą polecenia SIATKA lub w oknie dialogowym **Ustawienia**.

4.10.3 Korzystanie z granic rysunku

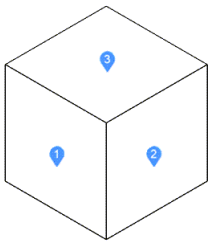
- Wykonaj polecenie GRANICE, aby ustawić granice rysunku.
- Kliknij element **Drawing Limits** () w menu Ustawienia, aby włączyć/wyłączyć zmienną systemową LIMCHECK.

  Jeśli LIMCHECK = ON, nie jest możliwe rysowanie poza granicami rysunku.
- Opcja **Wyświetl poza** obszarem GRANICE zmiennej systemowej GRIDDISPLAY określa, czy siatka jest wyświetlana poza granicami rysunku.

4.10.4 Korzystanie z przyciągania izometrycznego

Siatka izometryczna pozwala na tworzenie dwuwymiarowych rysunków izometrycznych, które symulują trójwymiarowy widok na dwuwymiarowej płaszczyźnie. Nie należy mylić rysunków izometrycznych z rysunkami trójwymiarowymi.

Opcja izometryczna zawsze używa jednej z trzech wstępnie ustawionych płaszczyzn, które są oznaczone jako **Lewy** (1), **Prawy** (2) i **Górny** (3). Nie można zmienić rozmieszczenia tych płaszczyzn. Trzy osie izometryczne to 30 stopni, 90 stopni i 150 stopni.

Wykonaj następujące czynności:

- Ustaw SNAPSTYL = 1 (skok izometryczny).
- Ustaw GRIDSTYLE = 1 (siatka kropkowana).
- Ustaw SNAPISOPAIR: 0 = Lewo, 1 = Góra, 2 = Prawo.

  Naciśnij funkcyjny F5, aby przełączać płaszczyzny izometryczne.
- Ustaw ORTHOMODE = Wł., aby ograniczyć ruch krzyża nitkowego do bieżącej płaszczyzny izometrycznej.
- Upewnij się, że SNAPANG = 0.

4.10.5 Ustawianie kąta skoku

Siatkę kropkowaną można obrócić za pomocą zmiennej systemowej SNAPANG (jeśli zmienna SNAPANG jest inna niż 0, linie siatki nie są wyświetlane).

1 Wyświetl ustawienia **Przyciąganie/Siatka** w oknie dialogowym Ustawienia.

2 Wybierz zmienną systemową SNAPANG.

3 Wpisz nową wartość w polu ustawienia.

4 Zamknij okno dialogowe ustawienia.

Uwaga: Kąt skoku można również ustawić, wpisując **snapang** w wierszu polecenia. W poleceniu wpisz **'snapang** (z apostrofem na początku), aby ustawić zmienną kąta skoku w sposób przezroczysty (= bez przerywania uruchomionego polecenia).

4.11 Adaptacyjne przyciąganie do siatki

Funkcja adaptacyjnego przyciągania do siatki umożliwia tworzenie, edytowanie, przesuwanie i manipulowanie elementami przy użyciu zwięzłych wartości bez wprowadzania z klawiatury.

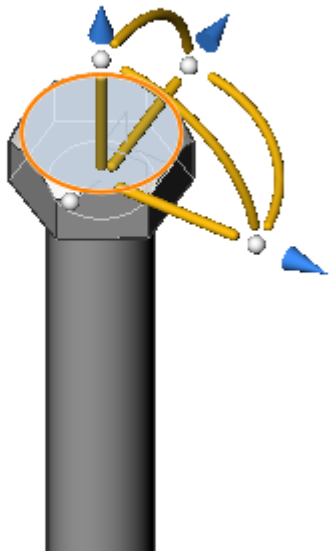
Wielkość kroku przyciągania jest dostosowywana do aktualnego współczynnika powiększenia ekranu. Przyciąganie do siatki adaptacyjnej jest aktywne, jeśli SNAPTYPE = 2.

Zmienna systemowa ADAPTIVEGRIDSTEPSIZE steruje najmniejszym dostępnym rozmiarem kroku. Wartość domyślna to 4 piksele.

4.11.1 Korzystanie z adaptacyjnego przyciągania do siatki z manipulatorem

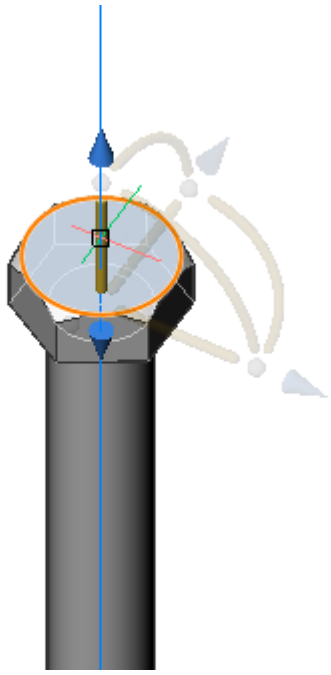
1 Przesuń kursor nad podmiot lub podelement, a następnie przytrzymaj lewy przycisk myszy nieco dłużej, aby zaznaczyć podmiot (= długie kliknięcie lewym przyciskiem).

1 Widżet Manipulator wyświetla:

2 Przesuń kursor nad oś w kierunku, w którym chcesz przesunąć element. Wybrana oś podświetla się; pozostałe części Manipulatora są wyblakłe.

3

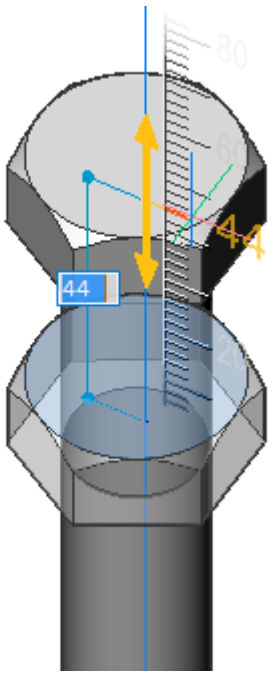
4 Kliknij, aby wybrać oś, a następnie przesuń kursor.

5 Wyświetli się linijka.

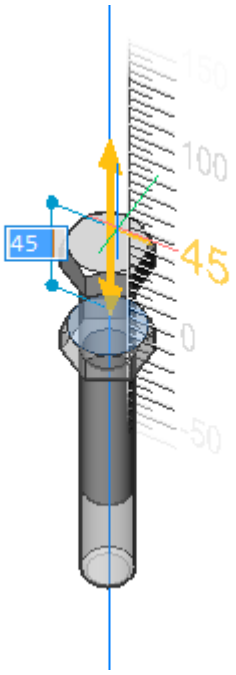
Aktualna odległość przemieszczenia jest wyświetlana w dynamicznym polu.

Rozdzielczość przyciągania do siatki automatycznie dostosowuje się do współczynnika powiększenia.

Podziały linijki co 2 mm:

Podziały linijki co 5 mm:

6 (opcjonalnie) Powiększ lub pomniejsz, aby dostosować dynamiczną siatkę.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij, aby zaakceptować bieżącą wartość w linijce.
- Wpisz wartość w polu dynamicznym, a następnie naciśnij Enter.

4.12 Szturchać

Pomoc rysunkowa Posuń umożliwia przesuwanie wybranych elementów lub podelementów w małych krokach wzdłuż osi X, Y lub Z za pomocą klawiatury.

Uwaga: Elementy z zablokowanej warstwy nie mogą być przesuwane.

4.12.1 Korzystanie Nudge

1 Wybierz jeden lub więcej elementów lub podelementów (na przykład segmenty polilinii lub powierzchnie brył 3D).

2 Wykonaj następujące czynności, aby przenieść zaznaczenie:
- Wzdłuż osi X bieżącego układu współrzędnych:

  Przytrzymaj klawisz Ctrl, a następnie użyj klawiszy strzałek w lewo/w prawo.

  Wiersz poleceń brzmi: NUDGE: przesunięcie wzdłuż osi X LUW: xx*
- Wzdłuż osi Y bieżącego układu współrzędnych:

  Przytrzymaj klawisz Ctrl, a następnie użyj klawiszy strzałek w górę/w dół.

  Wiersz poleceń brzmi: NUDGE: przesunięcie wzdłuż osi Y LUW: xx*
- Wzdłuż osi Z bieżącego układu współrzędnych:

  Przytrzymaj klawisz Shift, a następnie użyj klawiszy strzałek w górę/w dół.

  Wiersz poleceń brzmi: NUDGE: przesunięcie wzdłuż osi Z LUW: xx*

* Rozmiar kroku używany przez funkcję NUDGE jest oparty na adaptacyjnej rozdzielczości przyciągania do siatki. Powiększ/pomniejsz, aby zmniejszyć/zwiększyć rozmiar kroku.

4.13 Praca z punktami charakterystycznymi 2D

Tryby lokalizacji umożliwiają szybkie wybieranie dokładnych punktów geometrycznych na istniejących elementach bez konieczności znajomości dokładnych współrzędnych tych punktów.

Za pomocą trybów lokalizacji można wybrać punkt końcowy linii lub łuku, punkt środkowy okręgu, przecięcie dowolnych dwóch elementów lub dowolne inne położenie o znaczeniu geometrycznym. Można również użyć trybów lokalizacji, aby narysować elementy, które są styczne lub prostopadłe do istniejącego elementu. Trybów lokalizacji można używać w dowolnym momencie, gdy trzeba określić punkt.

Z trybami lokalizacji elementów można pracować na jeden z dwóch sposobów:

- Włącz uruchomiony tryb lokalizacji, który pozostaje aktywny do momentu jego wyłączenia, wybierając tryb lokalizacji, gdy żadne inne polecenie nie jest aktywne.
- Włącz jednorazową lokalizację elementu dla pojedynczego wyboru, wybierając lokalizację elementu, gdy aktywne jest inne polecenie. Można również użyć jednorazowego przyciągania do elementu, aby zastąpić uruchomiony tryb przyciągania elementów.

Podczas korzystania z trybów lokalizacji program rozpoznaje tylko widoczne elementy lub widoczne części elementów. Nie można przyciągać do elementów na warstwach, które zostały wyłączone, ani do pustych fragmentów linii przerywanych.

Jeśli zmienna systemowa APBOX jest włączona, pole przyciągania do przysłony elementu jest dodawane do krzyżyka, gdy aktywny jest co najmniej jeden przyciąganie elementów.

Po przesunięciu krzyżyka program przyciąga do punktu charakterystycznych znajdującego się najbliżej środka pola przysłony przyciągania. **Znacznik Skoku** wskazuje bieżący punkt przyciągania.

Zmienna systemowa DRAGSNAP steruje zachowaniem przyciągania podczas przeciągania, zapewniając lepsze wrażenia z przeciągania. Polecenie DRAGSNAP określa, czy dynamika gumki ma być wyświetlana w bieżącym położeniu kursora, czy w bieżącym położeniu przyciągania elementów. Polecenie DRAGSNAP ma zastosowanie do wszystkich poleceń modyfikacji, które wyświetlają dynamikę, takich jak KOPIUJ, WKLEJ, WKLEJBLOK, PRZESUŃ, OBRÓĆ, LUSTRO, SKALA i ROZCIĄGNIJ.

- DRAGSNAP = 0 (domyślnie): przeciągane elementy są wyświetlane w miejscu kursora.
- DRAGSNAP = 1: przeciągane elementy są wyświetlane w bieżącej lokalizacji lokalizacji.

Zmienna systemowa OSOPTIONS pomija przyciąganie jednostek w niektórych typach jednostek. Wartość jest przechowywana jako kod bitowy z sumą wartości wszystkich wybranych opcji.

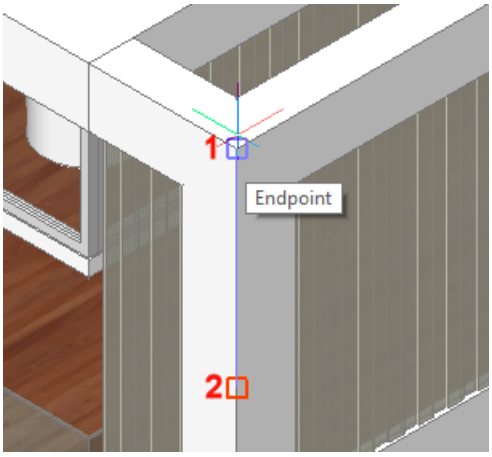
- 1: Przyciąganie elementów jest wyłączone dla elementów kreskowania.
- 2: Przyciąganie elementów jest wyłączone dla geometrii o ujemnych wartościach Z podczas korzystania z dynamicznego LUW.
- 4: Przyciąganie elementów jest wyłączone dla punktów końcowych pomocniczych linii wymiarowych.

Uwaga: Naciskaj TAB, nie poruszając myszą, aby przełączać się między wszystkimi możliwymi trybami przyciągania elementów dostępnymi w bieżącej pozycji kursora.

4.13.1 Definiowanie zmiennych systemowych lokalizacji względem elementu 2D

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole PUNKTY na pasku stanu, a następnie wybierz ustawienia z menu kontekstowego. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Ustawienia** z rozwiniętymi ustawieniami przyciągania encji 2D i 3D.

4.13.2 Opcje przyciągania elementów 2D

Ikona	Opis
	Ustawia zmienną systemową OSNAPZ na Ignoruj rzędną lokalizacji, zastępując współrzędną Z przyciąganego punktu bieżącą wartością zmiennej systemowej ELEVATION. Znacznik przyciągania 3D (1) wyświetla zidentyfikowany punkt 3D, znacznik przyciągania (2) wyświetla się na bieżącej wysokości rzędnej.
	Wyłącza opcję Ignoruj kreskowania zmiennej systemowej OSOPTIONS, umożliwiając w ten sposób przyciąganie do kreskowania.
	Wyłącza opcję Przyciąganie elementów do ujemnych-z zmiennej systemowej OSOPTIONS, umożliwiając w ten sposób przyciąganie elementów z ujemną wartością Z, gdy aktywny jest dynamiczny LUW.
	Wyłącza opcję Ignoruj punkty końcowe pomocniczych linii wymiarowych zmiennej systemowej OSOPTIONS, umożliwiając w ten sposób przyciąganie elementów do wymiarowania pomocniczych linii wymiarowych.

Ikona	Opis
	Ustawia zmienną systemową OSOPTIONS, aby ignorować niewidoczną geometrię w widokach cieniowanych i ukrytych linii.

4.13.3 Tryby lokalizacji elementów

Nazwa	Ikona	Marker	Skrót menu kontekstowego*	Przezroczysty skrót**	Opis
TK				tk	Korzystaj z tymczasowych punktów śledzenia. Monituje o zidentyfikowanie punktów tymczasowych; naciśnij Enter, aby zaakceptować ostatni punkt tymczasowy.
MTP			2	mtp	Przyciąga do punktu pośrodku między dwoma punktami. Monituje o zidentyfikowanie dwóch punktów.
PUNKTKOŃCOWY			E	koniec	Przyciąga do najbliższego punktu końcowego elementu lub segmentu polilinii.
PUNKTŚROD			m	średni	Przyciąga do punktu środkowego elementu lub segmentu polilinii.
NAJBLIŻSZY			N	nea	Przyciąga do najbliższego punktu na elemencie.
ŚRODEK			C	cen	Przyciąga do punktu środkowego łuku, okręgu, wielokąta, elipsy lub łuku eliptycznego.
ŚRODEK GEOMETRYCZNY			S	gce	Przyciąga do środka ciężkości wszystkich zamkniętych polilinii i splajnów, płaskich polilinii 3D, regionów i powierzchni płaskich brył 3D.

Nazwa	Ikona	Marker	Skrót menu kontekstowego*	Przezroczysty skrót**	Opis
PROSTOPADŁY			P	per	Przyciąga do prostopadłego punktu innego elementu. Można przyciągać do łuku, okręgu, elipsy, linii, polilinii, linii nieskończonej, półprostej, splajnu lub krawędzi płaszczyzny, aby utworzyć prostopadłe wyrównanie z tym elementem lub z jego przedłużeniem.
RÓWNOLEGŁY			L	par	Wyświetla linię śledzenia równoległą do wybranego elementu.
STYCZNA			T	tan	Przyciąga do punktu na łuku, elipsie, splajnie lub okręgu, który po połączeniu z poprzednim punktem tworzy linię styczną do tego elementu.
KWADRANT			Q	qua	Przyciąga do najbliższego kwadrantu łuku, okręgu, elipsy lub łuku eliptycznego.
WSTAWIANIE			I	ins	Przyciąga do punktu wstawiania atrybutu, bloku lub elementu tekstowego.
WĘZEŁ			O	poi nod	Przeciąga do obiektu punktowego.
PRZECIĘCIE			R	int	Przyciąga do przecięcia dowolnej kombinacji elementów.
POZORNE PRZECIĘCIE			A	app	Przyciąga do widocznego przecięcia w bieżącym widoku dwóch elementów, które nie przecinają się w przestrzeni trójwymiarowej. Przyciąga również do przecięcia dowolnej kombinacji elementów.

Nazwa	Ikona	Marker	Skrót menu kontekstowego*	Przezroczysty skrót**	Opis
WYDŁUŻENIE			X	ext	Przyciąga do przedłużenia elementu lub do przecięcia przedłużenia dwóch elementów.
BRAK			Y	nie	Wyłącza wszystkie tryby przyciągania jednostek.

* Wpisz tę literę, aby szybko wybrać tryb lokalizacji elementu w menu kontekstowym wyświetlanym po kliknięciu prawym przyciskiem myszy.

** Wpisz przezroczysty skrót w wierszu polecenia, gdy polecenie wyświetli monit o podanie punktu.

Inne uruchomione przyciągania elementów są tymczasowo wyłączone.

4.13.4 Ustawianie przyciągania elementów

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij i przytrzymaj Shift, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz tryb lokalizacji elementu z menu kontekstowego.
- Ikony aktualnie aktywnych trybów lokalizacji elementów są obrysowane.
- Uruchom polecenia OBIEKT lub -OBIEKT.
- Kliknij przyciski na pasku narzędzi Przyciąganie do elementów.
- Przyciski aktualnie aktywnych trybów lokalizacji elementów są wciśnięte.

Gdy żadne polecenie nie jest aktywne, powyższe procedury włączają/wyłączają tryby lokalizacji elementu.

Gdy polecenie jest aktywne, powyższe procedury ustawiają nadpisanie "jednego strzału" bieżących trybów lokalizacji elementu.

Alternatywnie możesz wpisać skrót jednoliterowy, jak wskazano w poniższej tabeli.

Aby włączyć/wyłączyć przyciąganie jednostek:

- Kliknij pole ESNAP na pasku stanu.
- Naciśnij przycisk funkcyjny **F3**.

4.13.5 Praca z wieloma trybami lokalizacji względem elementów

1 Przesuń kursor do elementu, który chcesz przyciągnąć.

1 Wyświetlany jest jeden z aktywnych znaczników trybu lokalizacji względem elementu.

2 Nie poruszaj myszą i nie naciskaj TAB.

3 Element, na którym znajduje się punkt przyciągania, jest podświetlony.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij, aby zaakceptować punkt przyciągania.

- Naciśnij TAB.
- Zostanie wyświetlony następny możliwy znacznik trybu lokalizacji względem elementów. Element, na którym znajduje się punkt przyciągania, jest podświetlony.

5 (Opcjonalnie) Powtarzaj krok 3 do momentu znalezienia właściwego punktu zaczepienia.

4.13.6 Przyciąganie do rozszerzenia dwóch elementów

1 Włącz tryb **Wydłużenie** Punkty charakterystyczne, jeśli nie jest jeszcze włączony.

2 Uruchom polecenie tworzenia jednostki, na przykład LINIA.

3 Przesuń kursor nad punkt końcowy pierwszego elementu (1).

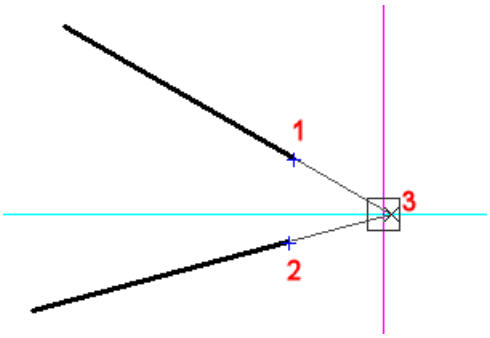
4 Mały czerwony krzyżyk oznacza, że jednostka jest oznaczona do rozszerzenia.

5 Przesuń kursor nad punkt końcowy drugiego elementu (2).

6 Mały czerwony krzyżyk oznacza, że jednostka jest oznaczona do rozszerzenia.

7 Przesuń kursor w pobliże punktu przecięcia rozszerzeń dwóch elementów.

8 Znak X oznacza punkt przecięcia (3).

9 Kliknij, aby zaakceptować punkt przyciągania.

Uwaga: Można przyciągać do przedłużenia linii, polilinii, łuków i łuków eliptycznych.

4.13.7 Korzystanie z trybu przyciągania Środek z 2 punktów

1 Po wyświetleniu monitu o określenie punktu wykonaj jedną z następujących czynności:

- Aktywuj tryb przyciągania **do środka 2 punktów** ( ).
- Wpisz **mtp** lub **m2p** w wierszu poleceń i naciśnij Enter.

Zostanie wyświetlony monit: Pierwszy punkt mid:

2 Określ pierwszy punkt.

3 Zostaniesz poproszony: Drugi punkt mid:

4 Określ drugi punkt.

5 Punkt znajdujący się pośrodku dwóch punktów zostanie przyciągnięty.

4.13.8 Korzystanie z trybu lokalizacji Elementy równoległe

1 Upewnij się, że Śledzenie przyciągania elementów jest aktywne.

2 Uruchom polecenie tworzenia elementu, aby utworzyć element liniowy (na przykład Linia).

3 Określ pierwszy punkt elementu.

4 Linia jest wyświetlana dynamicznie.

5 Naciśnij i przytrzymaj klawisz Shift, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Przyciągnij do Równoległego** ( ) z menu kontekstowego.

6 Najedź kursorem na element, do którego chcesz rysować równolegle.

7 Znacznik **Punkt Charakterystyczny Równoległy** ( ) jest wyświetlany na wybranej jednostce. Poczekaj, aż mały krzyżyk (+) wskaże, że jednostka zostanie rozpoznana.

8 Przesuń kursor, aby umieścić dynamikę linii mniej więcej równolegle do wybranego elementu.

9 Linia śledzenia jest wyświetlana od punktu początkowego linii.

10 Wykonaj jedną z następujących czynności, aby określić drugi punkt, gdy wyświetlana jest linia śledzenia:

- Kliknij punkt
- Wprowadź żądaną długość i naciśnij Enter.
- Użyj punktu śledzenia lokalizacji drugiego elementu, a następnie przesuń kursor na punkt przecięcia równoległej linii śledzenia i linii śledzenia przyciągania drugiego elementu.

4.14 Praca z przyciąganiem do obiektów 3D

Oprócz trybów lokalizacji elementów 2D, szereg trybów lokalizacji obiektów 3D ma zastosowanie do punktów na elementach 3D, takich jak bryły, powierzchnie, splajny i siatki.

Bieżące tryby przyciągania obiektów 3D są zapisywane przez zmienną systemową 3DOSMODE jako suma kodów bitowych wybranych trybów lokalizacji.

Nazwa	Ikona	Marker	Opis
Środek			Przyciąga do środka powierzchni 3D.
Przecięcie			Przyciąga do przecięć elementów liniowych, krawędzi i linii śledzenia biegunowych lub przyciągania elementów do powierzchni.
Węzeł			Przyciąga do węzłów (punktów dopasowania) na splajnach.
Punkt środkowy			Przyciąga do punktu środkowego krawędzi twarzy.
Bliski			Przyciąga do punktu na powierzchni elementu 3D, który jest najbliżej kursora.

Nazwa	Ikona	Marker	Opis
Żaden			Wyłącza wszystkie tryby przyciągania 3D.
Prostopadły			Przyciąga do punktu prostopadłego do powierzchni na elemencie 3D.
Wierzchołek			Umożliwia przyciąganie do najbliższego wierzchołka elementu 3D i wierzchołków sterujących splajnów.
Chmura punktów			Przyciąga do najbliższego punktu chmury punktów.

4.14.1 Ustawianie trybów lokalizacji względem elementów 3D

- Kliknij przyciski**Punkty Charakterystyczne 3D**na pasku narzędzi.

  Przyciski aktualnie aktywnych trybów lokalizacji elementów są wciśnięte.
- Gdy żadne polecenie nie jest uruchomione, kliknięcie przycisku narzędzia włącza / wyłącza tryb przyciągania.
- Podczas wykonywania polecenia kliknięcie przycisku narzędzia ustawia tryb lokalizacji dla następnego punktu, tymczasowo wyłączając wszystkie inne wybrane tryby lokalizacji.
- Uruchom polecenie PRZYCIĄGOBIEKTU3D lub -PRZYCIĄGOBIEKTU3D.
- Shift + kliknięcie prawym przyciskiem myszy, najechanie kursorem na**3d Entity Snap**w menu kontekstowym i kliknięcie żądanej opcji.

4.15 Śledzenie biegunowe

Śledzenie biegunowe (POLAR) umożliwia rysowanie pod dokładnymi kątami:

- W stałych odstępach czasu, począwszy od godziny 3 (wschód).
- Pod określonymi dodatkowymi kątami.

Linia ścieżki śledzenia biegunowego jest wyświetlana od punktu początkowego po zbliżeniu kursora do jednego z kątów śledzenia biegunowego. Linie ścieżki śledzenia są wyświetlane tak długo, jak długo pole Przyciąganie do przysłony nakłada się na biegunową linię śledzenia.

W widokach 3D dodatkowa linia śledzenia jest wyświetlana równolegle do osi Z bieżącego układu LUW.

Blokada ścieżki przyciągania: aby zablokować ścieżkę przyciągania, naciśnij Shift. Aby odblokować ścieżkę ścieżki, ponownie naciśnij Shift: działa jak przełącznik. Zablokowane ścieżki śledzenia są wyświetlane w kolorze zdefiniowanym przez preferencje użytkownika SnapMarkerColor.

- Wyświetlanie linii ścieżki śledzenia jest kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej TRACKPATH.
- Kolor linii ścieżki śledzenia jest kontrolowany za pomocą preferencji użytkownika AutoTrackingVecColor.

- Ścieżki śledzenia równoległe do osi X, Y lub Z bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW) są wyświetlane w kolorze osi, do której są równoległe (zdefiniowanej przez zmienne COLORX, COLORY lub COLORZ).
- Włączenie trybu POLAR powoduje automatyczne wyłączenie funkcji ORTO (tryb ortogonalny) i odwrotnie.
- Zmienna systemowa ANGBASE definiuje kąt bazowy linii śledzenia w odniesieniu do bieżącego układu współrzędnych.

4.15.1 Ustalanie ustawień śledzenia

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy pole BIEGUNOWY lub ŚLEDZENIE na pasku stanu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz**Ustawienia**z menu kontekstowego.
   - Otwórz okno dialogowe**Ustawienia**i rozwiń podkategorię**Wprowadzanie współrzędnych**w obszarze**Kreślenie**w klasie Ustawienia**Rysowania**.

     Rozwiń grupę ustawień funkcji**Śledzenie**.

2 Dostosuj ustawienia:
   - Zmienna systemowa AUTOSNAP: steruje zachowaniem śledzenia biegunowego oraz tym, czy śledzenie biegunowe i/lub śledzenie lokalizacji względem elementu jest aktywne.
   - Zmienna systemowa POLARANG: ustawia przyrost kąta biegunowego w stopniach; wartość domyślna = 90.
   - Zmienna systemowa POLARADDANG: ustawia dodatkowe kąty; Oddziel kąty średnikami.
   - Zmienna systemowa POLARMODE: steruje zachowaniem śledzenia lokalizacji biegunowej i przyciągania elementów.
     - Względny: kąty są mierzone w odniesieniu do kierunku przyciąganego elementu; w przeciwnym razie kąty są mierzone zgodnie z bieżącym układem współrzędnych (GUW lub LUW).
     - Ustawienia kąta biegunowego są również używane do śledzenia lokalizacji względem elementów.
     - Czy używane są dodatkowe kąty (POLARADDANG), czy nie.
     - Użyj Shift, aby uzyskać punkty przyciągania elementów.
   - Zmienna systemowa TRACKPATH: określa, czy i w jaki sposób ścieżki ścieżek są wyświetlane: na pełnym ekranie lub częściowo.

4.15.2 Blokowanie linii śledzenia

Naciśnij Shift, gdy wyświetlana jest linia znacznika ścieżki przyciągania, aby zablokować ścieżkę śledzenia, każdy wybrany punkt (przyciągania) zostanie wyświetlony prostopadle na ścieżkę śledzenia. Naciśnij ponownie Shift, aby odblokować.

Zablokowana ścieżka śledzenia zmieni kolor na zdefiniowany przez preferencję użytkownika SnapMarkerColor.

4.15.3 Korzystanie z tymczasowych punktów śledzenia

Gdy funkcja**Śledzenia Biegunowego** jest włączona, tymczasowe punkty śledzenia mogą być używane do wybierania punktów w miejscach, w których nie jest dostępna istniejąca geometria, do której można bezpośrednio przyciągnąć, znając żądaną odległość przesunięcia od punktów przyciągania w istniejącej geometrii. Zaleca się, aby wymiary dynamiczne (WYM) były również aktywne.

1 Za każdym razem, gdy polecenie wyświetli monit o podanie punktu, wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij środkowym przyciskiem myszki (kółko myszki).
   - Aktywuj tryb**Tymczasowego śledzenia punktów**jednostki ( ).
   - Wpisz**TK**w wierszu poleceń i naciśnij Enter.

     Polecenie jest tymczasowo zawieszone.

     Zostanie wyświetlony monit: Określ pierwszy tymczasowy punkt śledzenia:

2 Wprowadź punkt, na przykład użyj lokalizacji elementu, aby określić punkt.

   Zostaniesz poproszony: Określ następny tymczasowy punkt śledzenia (naciśnij ENTER, aby zakończyć).

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wprowadź punkt.
   - Naciśnij Enter, aby zaakceptować ostatnie tymczasowe śledzenie.

     Polecenie zostanie wznowione.

4.16 Śledzenie przyciągania jednostek

Śledzenie przyciągania jednostek (STRACK) pomaga w rysowaniu elementów w odniesieniu do innych elementów.

Gdy funkcja śledzenia przyciągania do obiektów jest aktywna, program BricsCAD wyświetla tymczasowe linie śledzenia z punktów przyciągania obiektów.Jeśli chcesz używać funkcji śledzenia przyciągania do obiektów, musisz włączyć co najmniej jeden tryb przyciągania do obiektów.

Kliknij pole STRACK na pasku stanu, aby włączyć/wyłączyć śledzenie przyciągania elementów.

Linie śledzenia przyciągania jednostek są równoległe do osi X i Y bieżącego układu LUW.

Jeśli zaznaczony jest kod bitowy 2 zmiennej systemowej POLARMODE, kąty biegunowe używane w śledzeniu biegunowym (kąty interwałowe i dodatkowe) są również używane w śledzeniu lokalizacji elementów.

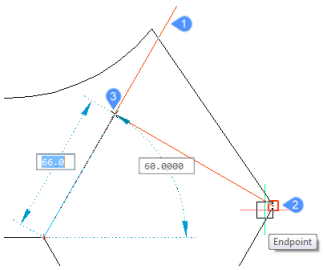
Punkty wyrównania są uzyskiwane po umieszczeniu wskaźnika myszy na punkcie za pomocą przyciągania elementów. Zdobyte punkty są oznaczone małym znakiem plus (+). Aby usunąć uzyskany punkt, ponownie najedź na niego kursorem. Mały znak plus (+) jest następnie usuwany. Jeśli zaznaczony jest kod bitowy 8 POLARMODE, naciśnij i przytrzymaj Shift, aby uzyskać punkty śledzenia jednostki. Linie trasowania

względem uzyskanego punktu są wyświetlane po najechaniu kursorem na ich ścieżki śledzenia. Następnie można zdefiniować punkty na liniach trasowania lub na przecięciu dwóch linii trasowania.

Uwaga: Zmienna systemowa ANGBASE definiuje kąt bazowy linii śledzenia w odniesieniu do bieżącego układu współrzędnych.

4.16.1 Blokowanie linii śledzenia

Naciśnij Shift, gdy pojawi się linia śledzenia, aby ją zablokować. Zablokowane linie śledzenia są wyświetlane w kolorze zdefiniowanym przez preferencję użytkownika SnapMarkerColor (1). Przyciąganie elementów (2) lub określone punkty są rzutowane prostopadle na zablokowaną linię śledzenia (3). Naciśnij ponownie Shift, aby odblokować linię śledzenia.

Więcej opcji z zablokowanymi liniami śledzenia to:

- Jeśli lokalizacja elementu Przecięcie jest aktywna, możliwe jest przyciąganie do przecięć zablokowanej linii śledzenia i elementów na rysunku.
- Zdobądź dodatkowe linie śledzenia i przyciągaj do miejsc, w których przecinają się one z zablokowaną linią śledzenia.

4.16.2 Korzystanie ze śledzenia przyciągania jednostek

1 Uruchom polecenie rysowania, na przykład LINIA.

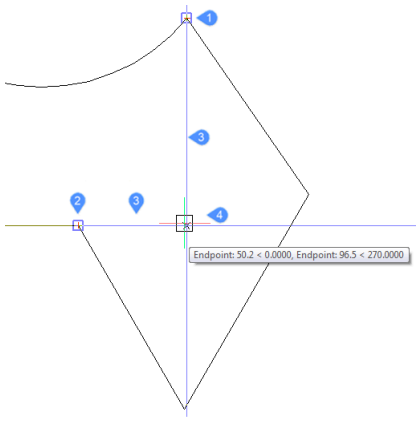
Monituje: Początek wiersza lub [Śledź] <Last point>:

2 Najedź kursorem na pierwszy punkt śledzenia (1).

Wyświetlany jest mały znak plus (+) wskazujący, że punkt śledzenia jest aktywny.

3 Najedź kursorem na drugi punkt śledzenia (2).

Wyświetlany jest mały znak plus (+) wskazujący, że punkt śledzenia jest aktywny.

4 Przesuń kursor w pobliże pozycji 4.
   - Linie śledzenia są wyświetlane z obu punktów śledzenia (3).
   - Znacznik krzyżyka (x) wskazuje przecięcie linii śledzenia.
   - Znaczniki przyciągania są wyświetlane w punktach śledzenia.
   - Etykieta narzędzia Śledzenie lokalizacji elementów na przecięciu linii śledzenia pokazuje kąty i odległości od punktów śledzenia.

5 Kliknij, aby zaakceptować punkt śledzenia przyciągania jednostek.

4.17 Układ współrzędnych użytkownika

Podczas tworzenia elementów na rysunku są one umieszczane względem kartezjańskiego układu współrzędnych leżącego u podstaw rysunku. Zmienna systemowa ELEVATION określa odległość od płaszczyzny XY bieżącego układu współrzędnych. Jeśli ELEVATION = 0 (domyślnie), elementy są tworzone w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych.

Każdy rysunek ma stały układ współrzędnych zwany Globalnym Układem Współrzędnych (GUW).

Można zdefiniować dowolne układy współrzędnych znajdujące się w dowolnym miejscu przestrzeni trójwymiarowej. Są to tak zwane lokalne układy współrzędnych (LUW). Można utworzyć dowolną liczbę LUW, zapisując je lub przedefiniowując, aby ułatwić konstruowanie elementów w przestrzeni trójwymiarowej.

Podczas tworzenia nowego rysunku GUW jest domyślnie bieżącym układem współrzędnych, który jest oznaczony literą W na ikonie LUW. Po wyświetleniu rysunku w widoku planu ikona układu współrzędnych jest widoczna od góry, a oś Z jest skierowana prosto w stronę użytkownika. Po wyświetleniu rysunku trójwymiarowego w widoku innym niż rzut ikona układu współrzędnych zmienia się, aby odzwierciedlić nowy punkt obserwacji.

Uwaga:

- Nie można usuwać ani modyfikować GUW.
- Gdy zmienna systemowa UCSORTHO jest włączona, ortograficzny LUW jest przywracany automatycznie, gdy powiązany widok ortograficzny jest przywracany za pomocą polecenia -WIDOK lub wybierany w widżecie **PatrzOd**.

Ortograficzny układ LUW ma swój początek w punkcie początkowym GUW lub w LUW, do którego odwołuje się zmienna systemowa UCSBASE.

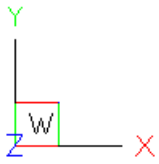
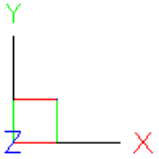
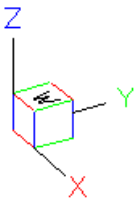
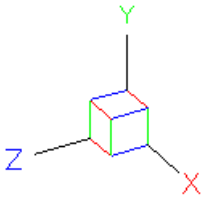
Widoki prostopadłe to: góra, dół, lewo, prawo, przód, tył.

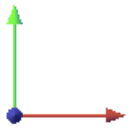
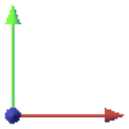
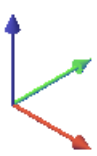
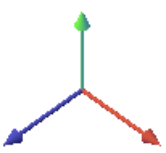
- Jeśli istnieje wiele rzutni, zmienna systemowa UCSVP (rzutnie LUW) określa, czy układ LUW w rzutni jest stały (UCSVP = Wł.), czy też zmienia się w celu dopasowania do układu LUW w bieżącej rzutni (UCSVP = Wył.).
- Gdy zmienna systemowa UCSFOLLOW jest włączona, widok planu, powiększony do zakresu, jest generowany automatycznie przy każdej zmianie układu współrzędnych.
- Polecenie PLAN przywraca widok rzutu (widok z góry) bieżącego układu współrzędnych (LUW lub GUW).

4.17.1 Sterowanie wyświetlaniem ikony układu współrzędnych

Zmienne systemowe LUWIKONA i UCSICONPOS sterują wyświetlaniem i położeniem ikony LUW:

- LUWIKONA:
  - **Pokaż ikonę**: Określa, czy ikona ma być wyświetlana.
  - **W punkcie początkowym**: Kontroluje położenie ikony LUW: jeśli jest włączona, ikona wskazuje początek bieżącego układu współrzędnych (LUW lub GUW). Jeśli jednak początek nie znajduje się w granicach rzutni, ikona LUW przesuwa się do rogu rzutni, zgodnie z definicją zmiennej systemowej UCSICONPOS. Gdy opcja **W punkcie początkowym** nie jest zaznaczona, ikona jest zawsze wyświetlana w rogu rzutni zdefiniowanej przez zmienną systemową UCSICONPOS.
- UCSICONPOS: Określa narożnik rzutni dla nieoryginalnej lokalizacji ikony LUW.

Styl wizualny Model szkieletowy 2D			
			
Widok z góry GUW	Widok z góry LUW	Widok izometryczny GUW	Widok izometryczny LUW

Renderowane style wizualne			
			

Aby pomóc w utrzymaniu namiarów w bieżącym układzie współrzędnych, na stronie BricsCAD wyświetlana jest ikona układu współrzędnych (ikona LUW). Widoczne części osi to kierunki dodatnie.

Kolor trzech osi wskazuje orientację przestrzeni trójwymiarowej:

- Oś X: czerwona
- Oś Y: zielona
- Oś Z: niebieska

Kolor osi jest kontrolowany przez zmienne systemowe COLORX, COLORY i COLORZ.

4.17.2 Definiowanie LUW

1 Uruchom polecenie LUW.

2 Określ punkt początkowy układu LUW.

3 Określ punkt, aby zdefiniować dodatnią oś X.

4 Określ punkt, aby zdefiniować dodatnią oś Y.

5 Układ LUW jest zdefiniowany.

4.17.3 Definiowanie i zapisywanie lokalnego układu współrzędnych

1 Uruchom polecenie EKSLUW.

1 **Eksplorator Rysunku** > **Wyświetlone zostanie okno dialogowe**.

2 Kliknij przycisk **Nowe** narzędzie w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków**.

Okno dialogowe **Eksploratora rysunku** zostanie zamknięte, aby umożliwić wstawienie bloku do rysunku.

3 Wybierz opcję **3 punkty** w wierszu poleceń, aby zdefiniować LUW przy użyciu 3 punktów.

4 Określ punkt początkowy układu LUW.

5 Określ punkt w celu zdefiniowania dodatniej osi X.

6 Określ punkt, aby zdefiniować dodatnią oś Y.

7 Układ LUW jest zdefiniowany.

Ponownie otworzy się okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

8 Kliknij pole **Nazwa LUW** nowo zdefiniowanego LUW, aby zastąpić domyślną nazwę <NowyLUW>.

9 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

4.17.4 Przywracanie zapisanego LUW

1 Uruchom polecenie EKSLUW.

1 **Eksplorator Rysunku** > **Wyświetlone zostanie okno dialogowe**.

2 Kliknij pusty kafelek przed nazwą LUW, aby ustawić go jako bieżący.

3 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

4.17.5 Przywracanie GUW

Uruchom polecenie LUW i wybierz opcję **Globalny**.

4.18 Dynamiczny LUW

Gdy włączona jest funkcja Dynamiczny LUW, układ współrzędnych jest automatycznie wyrównywany do elementu znajdującego się pod kursorem.

Zmienna systemowa UCSDETECT steruje obsługiwanymi typami jednostek:

1 Powierzchnie brył 3D, powierzchnie, siatki podpodziałów i regiony (domyślnie).

2 Inne typy elementów: punkt, linia, polilinia, polilinia 2D, polilinia 3D, półlima, prosta, łuk, okrąg, elipsa, splajn, tekst, tekst wielowierszowy, bryła, ściana 3D, ślad, wstawianie bloku, rzutnia, mlinia, linia odniesienia, wielolinia odniesienia, kreskowanie, helisa, kamera, światło, przekrój, kształt, podkładanie pdf i obraz.

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole DUCS na pasku stanu, aby wybrać obsługiwane typy elementów.

Elementy mogą być wybierane wewnątrz bloków, z wyjątkiem zakrzywionych ścian elementów ACIS w blokach o niejednorodnej skali.

Funkcje te są kontrolowane przez preferencje użytkownika.

- RedHilite_DUCSLocked_Face_Color steruje kolorem podświetlenia dla powierzchni, do której zablokowano dynamiczny układ LUW, naciskając Shift.
- RedHilite_DUCSLocked_Face_Alpha steruje przezroczystością podświetlenia dla powierzchni, do której zablokowano dynamiczny LUW, naciskając Shift.

Uwaga: Zaleca się ustawienie polecenia UCSFOLLOW = Off podczas korzystania z funkcji dynamicznego LUW.

4.18.1 Przełączanie dynamicznego układu LUW

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij funkcyjny F8.
- Kliknij**DLUW** pole na pasku stanu.

4.18.2 Korzystanie z dynamicznego układu LUW

1 Gdy funkcja Dynamiczny LUW jest aktywna, uruchom polecenie tworzenia elementu, na przykład LINIA.

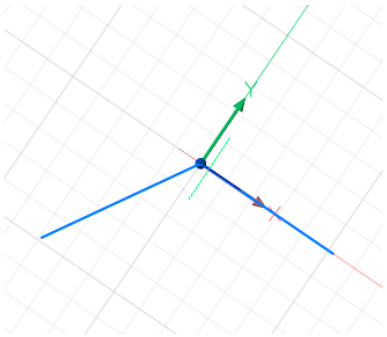
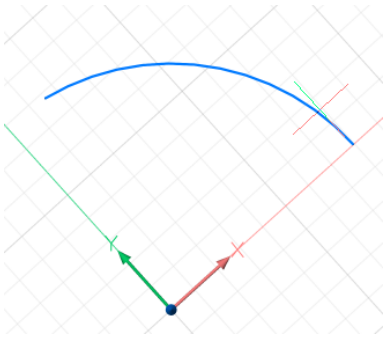
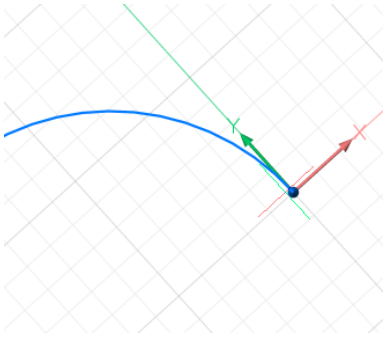
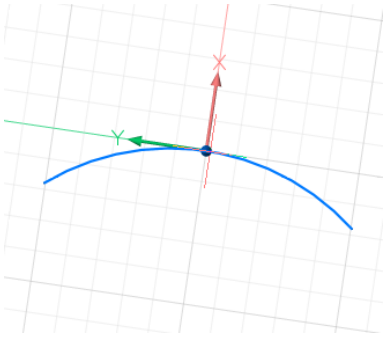
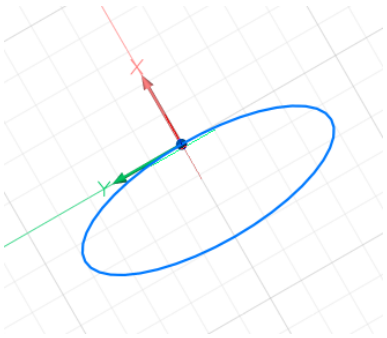
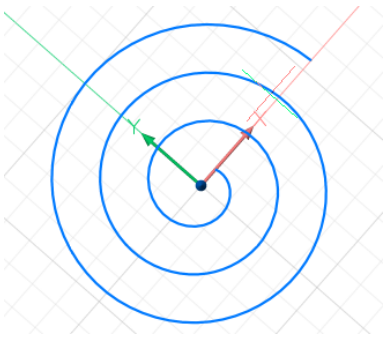
2 Przesuń kursor nad element lub ścianę bryły 3D.

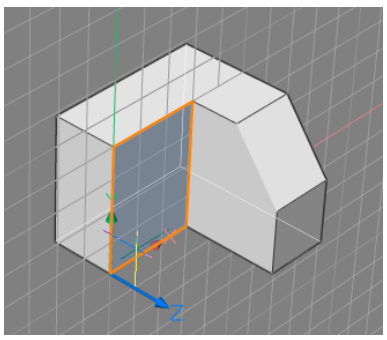
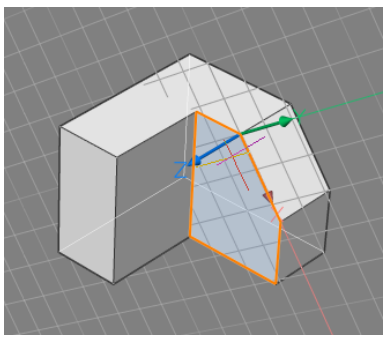
Podświetlenie elementu lub twarzy.

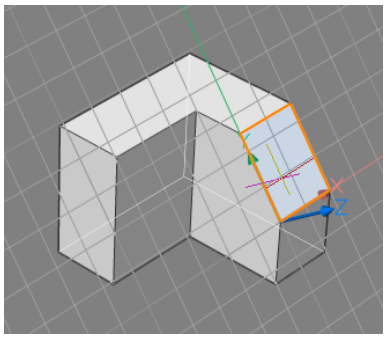
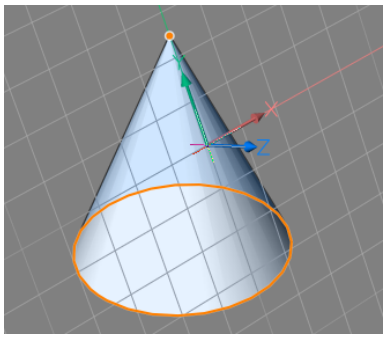
Jeśli zmienna GRIDMODE jest włączona, siatka jest wyrównywana do umieszczonego elementu lub powierzchni.

3 Jeśli LUWIKONA = 3 (Włączone w punkcie początkowym), wyświetlana jest ikona LUW.

4

Dynamiczny LUW na innych elementach	
	
	
	

Dynamiczny LUW na ścianach bryłowych 3D	
	

Dynamiczny LUW na ścianach bryłowych 3D	
	

Orientacja dynamicznego układu LUW zależy od tego, w jaki sposób kursor dotyka umieszczonego elementu lub powierzchni Umożliwia to użytkownikom manipulowanie orientacją układu DUCS. W przypadku ścian bryłowych 3D początek układu współrzędnych DUCS jest ustawiany na punkt początkowy krawędzi bryły, a oś X jest wybierana współkierunkowo do stycznej w punkcie początkowym krawędzi. W przypadku zakrzywionych ścian oś X jest styczna do ściany, oś Y leży w ścianie, a oś Z jest prostopadła do ściany.

5 (opcja) Naciśnij Shift, aby zablokować DUCS, co pozwala na rozpoczęcie rysowania poza umieszczonym elementem lub powierzchnią. Naciśnij ponownie Shift, aby odblokować DUCS.

6 Wykonaj polecenie tworzenia jednostki.

Uwaga: Gdy wybrany jest kod bitowy 2 zmiennej systemowej OSOPTIONS, lokalizacja elementu ignoruje ujemne wartości Z w bieżącym układzie LUW.

7 Po zakończeniu działania polecenia przywracany jest bieżący układ współrzędnych (GUW lub LUW).

4.19 Mierzenie

Polecenie ODLEG informuje o odległości i kącie między dwoma punktami.

Polecenie POLE umożliwia znalezienie pola powierzchni i obwodu (lub długości) elementów 2D.

Polecenie PARAMFIZ informuje o powierzchni, obwodzie i innych właściwościach matematycznych brył 3D i regionów 2D (skrót od **właściwości masy**).

Polecenie ID podaje współrzędne X, Y, Z wskazanych punktów.

Polecenie LISTA wyświetla listę właściwości wybranych elementów.

Uwaga: BricsCAD wyświetla wyniki w wierszu poleceń lub w oknie historii wiersza poleceń po jego zamknięciu. W zależności od liczby wierszy historii monitów w wierszu poleceń może być konieczne naciśnięcie klawisza funkcyjnego F2, aby otworzyć okno historii monitów. Naciśnij ponownie klawisz funkcyjny F2, aby zamknąć okno Historia monitów.

4.19.1 Pomiar odległości

Aby zmierzyć odległość między 2 punktami:

1 Uruchom polecenie ODLEG.

Monituje: Punkt początkowy dla odległości.

2 Zidentyfikuj pierwszy punkt.

Monituje: Wprowadź drugi punkt lub [Wiele punktów]:

3 Umieść kursor na drugim punkcie, korzystając z odpowiedniego trybu lokalizacji elementu.

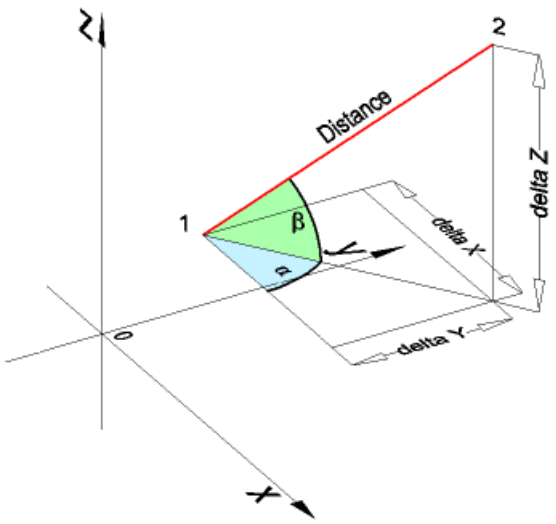
Gdy wprowadzanie dynamiczne (DYN) jest włączone, odległość jest wyświetlana w polu wymiaru dynamicznego.

4 Kliknij, aby potwierdzić drugi punkt.

BricsCAD wypisuje wyniki w wierszu poleceń:

Odległość, kąt w płaszczyźnie XY (α), kąt od płaszczyzny XY (β)

Delta X, Delta Y, Delta Z

Wartości podane są w jednostkach rysunku i odnoszą się do bieżącego układu współrzędnych.

Aby zmierzyć odległość między wieloma punktami:

1 Uruchom polecenie ODLEG.

Monituje: Punkt początkowy dla odległości.

2 Zidentyfikuj pierwszy punkt.

Monituje: Wprowadź drugi punkt lub [Wiele punktów]:

3 Wybierz opcję Wiele punktów.

Monituje: Wprowadź następny punkt lub [Łuk/Długość/Cofnij/Suma] <Total>:

4 Zidentyfikuj drugi punkt.

BricsCAD wyświetla odległość między dwoma punktami.

Monituje: Wprowadź następny punkt lub [Łuk/Długość/Cofnij/Suma] <Total>:

5 Zidentyfikuj następny punkt.

BricsCAD wyświetla całkowitą odległość między punktami.

Monituje: Wprowadź następny punkt lub [Łuk/Długość/Cofnij/Suma] <Total>:

6 Dodawaj punkty, a następnie naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć.

4.19.2 Długości pomiarowe

Aby zmierzyć długość pojedynczej jednostki liniowej, kliknij tę jednostkę, a następnie odczytaj pole **Długość** w panelu **Właściwości**.

Aby połączyć długości serii elementów liniowych, należy:

1 Uruchom polecenie POLE.

Prosi cię:

Wybierz pierwszy punkt [znajdź obszar jednego elementu/Dodaj obszary razem/Odejmij obszary]:

2 Wybierz opcję **Dodaj obszary razem**.

Monituje: Narysuj pierwszy punkt, aby dodać go do bieżącego obszaru lub [dodaj elementy do obszaru/Odejmij od obszaru]:

3 Wybierz opcję **Dodaj podmioty do obszaru**.

Monituje: Wybierz elementy, które mają zostać dodane do obszaru:

4 Wybrać pierwszy element liniowy.

BricsCAD w wierszu poleceń:

Powierzchnia = xx, długość = xx

Długość całkowita = xx

Powierzchnia całkowita = xx

Monituje: Wybierz elementy, które mają zostać dodane do obszaru:

5 Wybierz drugi element liniowy.

BricsCAD w wierszu poleceń:

Powierzchnia = xx, długość = xx

Długość całkowita = xx

Powierzchnia całkowita = xx

Monituje: Wybierz elementy, które mają zostać dodane do obszaru:

6 Kontynuuj wybieranie elementów liniowych lub naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać.

Uwaga: Można łączyć długości linii, polilinii, łuków, okręgów, elips, łuków eliptycznych i splajnów.

4.19.3 Obszary pomiarowe

Aby zmierzyć obszar i długość pojedynczej zamkniętej jednostki, kliknij tę jednostkę, a następnie zapoznaj się z polami **Obszar** i **Długość** w panelu **Właściwości**.

Aby zmierzyć powierzchnie i obwody, określając punkty na rysunku, należy:

1 Uruchom polecenie POLE.

Prosi cię:

Wybierz pierwszy punkt [znajdź obszar jednego elementu/Dodaj obszary razem/Odejmij obszary]:

2 Kliknij pierwszy punkt.

Monituje: Następny punkt.

3 Kliknij drugi punkt.

Monituje: Następny punkt.

Kontur przerywany jest wyświetlany dynamicznie.

4 Dodawaj punkty, a następnie naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy.

BricsCAD w wierszu poleceń:

Powierzchnia = xx, Obwód = xx

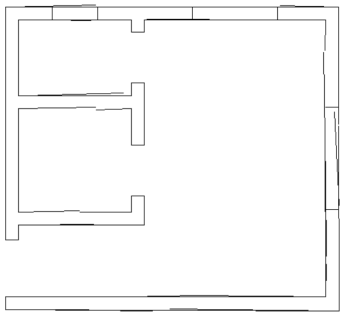
4.20 Obieg pracy dla poleceń OPTYMALIZACJA, USUŃPOWIELONE i UPROŚĆ

4.20.1 Kontekst

Operacja eksportowania danych z niektórych programów 3D i importowania ich do 2D wiele razy może spowodować, że elementy będą ustawione pod kątem, zachodzą na siebie i będą miały między sobą przerwy.

4.20.2 Przykład

Oto prosty plan pomieszczenia, który został wyeksportowany z 3D i zaimportowany na rysunku 2D. Ze względu na niezgodności programów biorących udział w operacjach eksportu / importu, niektóre linie są ustawione pod kątem, przerywane lub nakładają się na siebie.

Korzystając z przepływu pracy, który zawiera polecenia OPTYMALIZACJA, USUŃPOWIELONE i UPROŚĆ, plan można ulepszyć.

4.20.3 Optymalizacja linii

Polecenie OPTYMALIZACJA służy do prostowania linii.

W zależności od złożoności rysunku wejściowego i jakości operacji importu może być konieczne wielokrotne użycie tego polecenia.

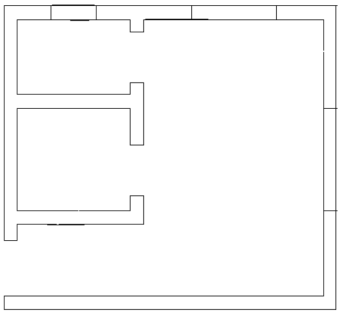
W tym przypadku istnieje wiele linii ukośnych, nakładających się na siebie linii i pewnych przerw między nimi.

W przypadku pierwszego uruchomienia polecenia OPTYMALIZACJA parametry są następujące:

- Zaznaczenie: wszystkie linie, które są pokazane na obrazie.
- Zamknij luki: niezaznaczone.
- Kąty odniesienia: poziomy i pionowy.
- Tolerancja kąta: 6 stopni.
- Tolerancja odległości: 50 mm.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz polecenie OPTYMALIZACJA.

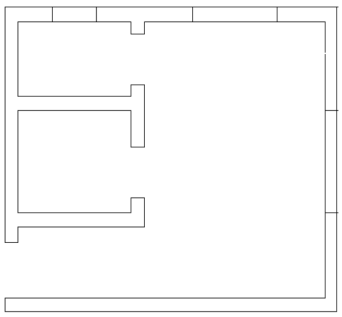
Jak pokazano na poniższym obrazku, wynik jest lepszy niż oryginalny rysunek.

Aby jeszcze bardziej poprawić jakość geometrii, polecenie można uruchomić ponownie.

W przypadku drugiego uruchomienia polecenia OPTYMALIZACJA parametry są następujące:

- Zaznaczenie: wszystkie linie, które są pokazane na obrazie.
- Zamknij luki: sprawdzone.
- Kąty odniesienia: poziomy i pionowy.
- Tolerancja kąta: 1 stopień.
- Tolerancja odległości: 50 mm.

Rysunek znacznie się poprawił, a luki zostały wypełnione.

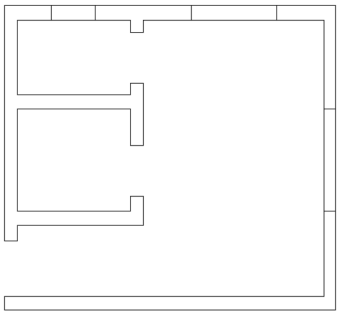
Następnym krokiem jest dalsze oczyszczenie rysunku.

4.20.4 Usuwanie duplikatów i łączenie ciągłych elementów

Polecenie USUŃPOWIELONE umożliwia:

- Usuń zduplikowane i nakładające się elementy.
- Wyprostuj elementy ustawione pod kątem
- Łączenie częściowo nakładających się lub ciągłych elementów.

Uruchomienie polecenia USUŃPOWIELONE z tolerancją 1 mm pozwoli na wykonanie wszystkich powyższych zadań.

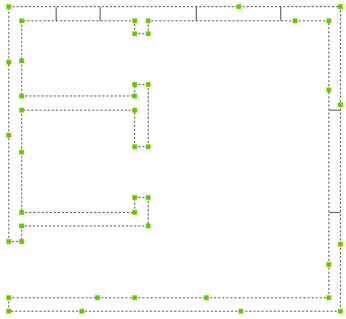

Na tym etapie rysunek został oczyszczony. Nie ma już linii ustawionych pod kątem, zduplikowanych lub nakładających się na siebie. Również luki były niewielkie.

4.20.5 Upraszczanie rysunku

Po połączeniu linii reprezentujących ściany w jedną polilinię, ta będzie miała zbyt wiele wierzchołków. Zobacz obrazek poniżej.

Aby usunąć niepotrzebne wierzchołki, używane jest polecenie UPROŚĆ.

Kroki, aby zastosować to polecenie, są następujące:

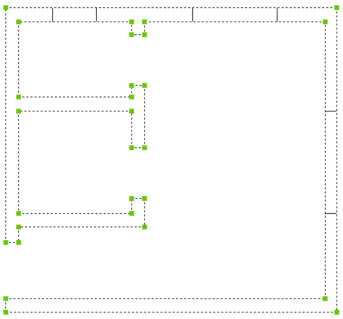
- Uruchom polecenie.
- Wybierz metodę **Uprość** .
- Wybierz opcję **Maksymalny kąt i odległość**.

Parametry polecenia to:

- Maksymalna odległość między wierzchołkami niewspółliniowymi do wyprostowania: **1**
- Maksymalna zmiana (kąt) w kierunku między dwoma kolejnymi segmentami do wyprostowania: **1**

- Wyprostować segmenty łukowe polilinii? **Nie**

Jak pokazano, wszystkie niepotrzebne wierzchołki zostały usunięte.

Uwaga: Parametry określone w tym artykule są ściśle związane z tym przykładem. Istnieje kilka czynników, które mają duży wpływ na wynik tego przepływu pracy. Głównie złożoność rysunku oraz liczba i amplituda nierówności. Aby uzyskać zadowalający wynik, może być konieczne dalsze eksperymentowanie z różnymi wartościami parametrów każdego kroku.

4.21 Przegląd przyciągania jednostek

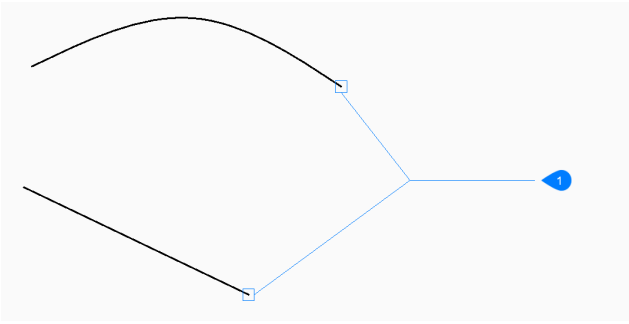
4.21.1 Przyciąganie elementów 2D

Przyciąganie obiektów 2D umożliwia określenie dokładnej lokalizacji na obiektach, gdy pojawi się monit o wybranie jednego lub więcej punktów podczas polecenia.

Uwaga: Różne znaczniki sygnalizują dokładną lokalizację w oparciu o wybrany tryb przyciągania jednostek 2D. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Praca z 2D Punktami charakterystycznymi**.

4.21.1.1 Punkt Końcowy

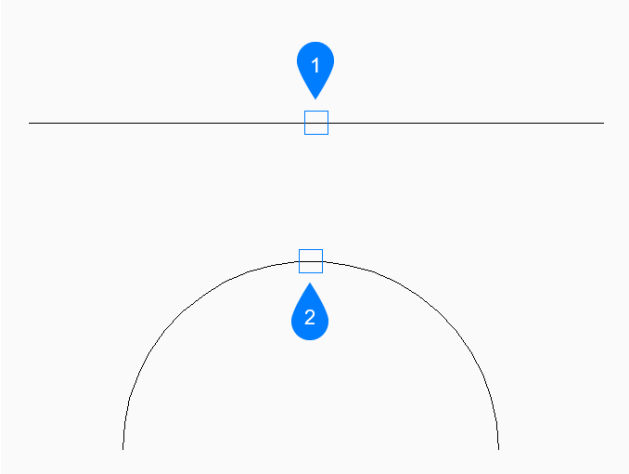
Umożliwia przyciąganie kursora do punktów końcowych obiektów, w tym linii, łuków, segmentów polilinii, otwartych splajnów i krawędzi 3D.

1 Przyciąganie do punktu końcowego

4.21.1.2 Punkt środkowy

Umożliwia przyciąganie kursora do punktu środkowego jednostek, w tym linii, segmentów polilinii, splajnów, łuków, łuków eliptycznych i krawędzi 3D.

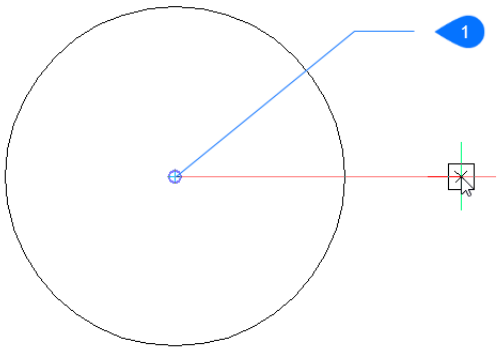

1 Punkt środkowy (linii).

2 Punkt środkowy (łuku).

4.21.1.3 Środek

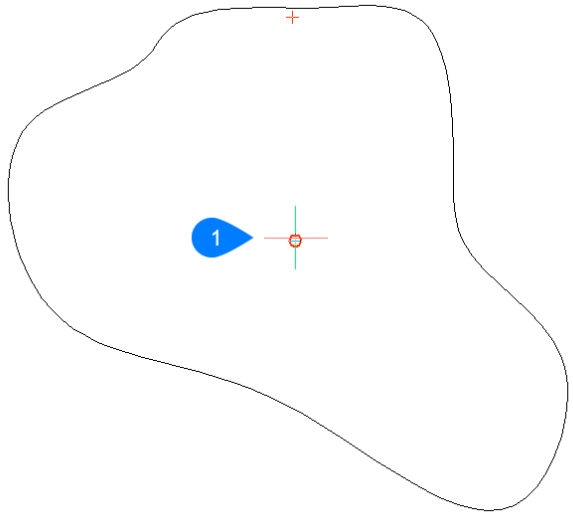
Umożliwia przyciąganie kursora do punktu środkowego okrągłych lub eliptycznych obiektów, w tym okręgów, łuków, łuków polilinii, elips, łuków eliptycznych, okrągłych powierzchni 3D i eliptycznych powierzchni 3D.

1 Środek okręgu:

4.21.1.4 Centrum Geometryczne

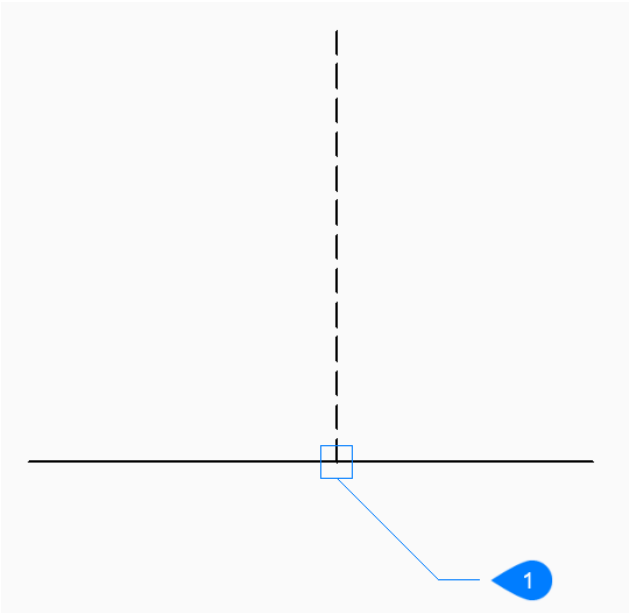
Umożliwia przyciąganie kursora do środka ciężkości zamkniętych obiektów, w tym polilinii, splajnów, regionów i płaskich powierzchni 3D.

1 Przyciąganie elementu geometrycznego środka.

4.21.1.5 Prostopadły

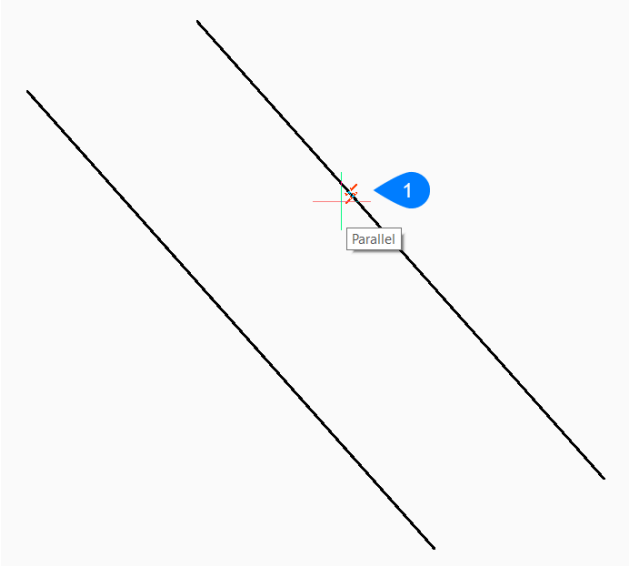
Umożliwia przyciąganie kursora do punktu prostopadłego do istniejącego obiektu.

1 Prostopadły (do elementu).

4.21.1.6 Równoległy

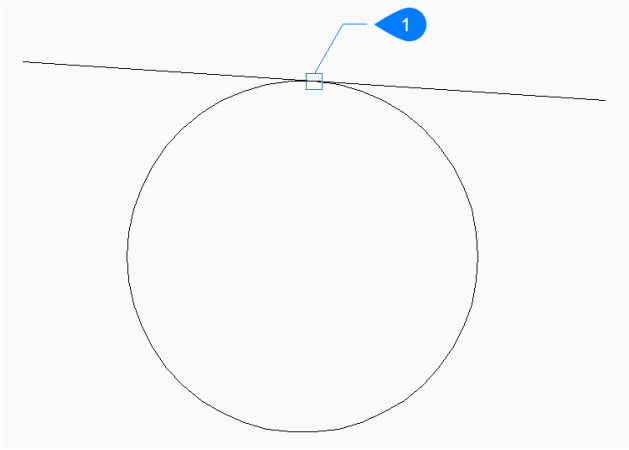
Przyciąganie do elementu Równoległe umożliwia przyciąganie kursora do punktu równoległego do istniejącego elementu.

1 Przyciąganie do obiektów równoległych.

4.21.1.7 Styczne

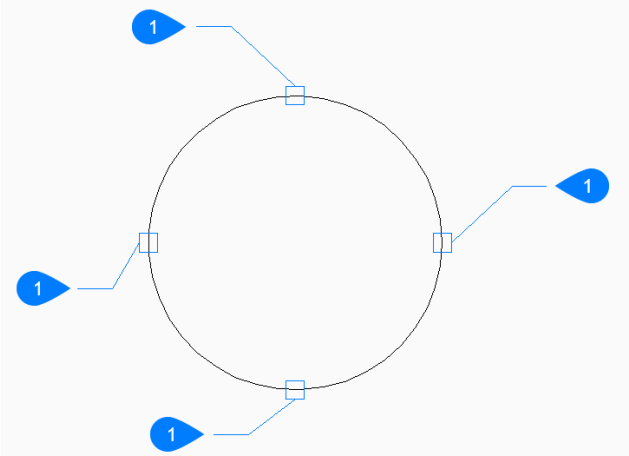
Umożliwia przyciąganie kursora do punktów stycznych zakrzywionych obiektów, w tym okręgów, łuków, łuków polilinii, elips, łuków eliptycznych, splajnów, okrągłych powierzchni 3D i eliptycznych powierzchni 3D.

1 Punkt styczności.

4.21.1.8 Kwadrant

Umożliwia przyciąganie kursora do punktów kwadrantu okrągłych lub eliptycznych obiektów, w tym okręgów, łuków, łuków polilinii, elips, łuków eliptycznych, okrągłych powierzchni 3D i eliptycznych powierzchni 3D.

1 Kwadrant.

4.21.1.9 Wstawianie

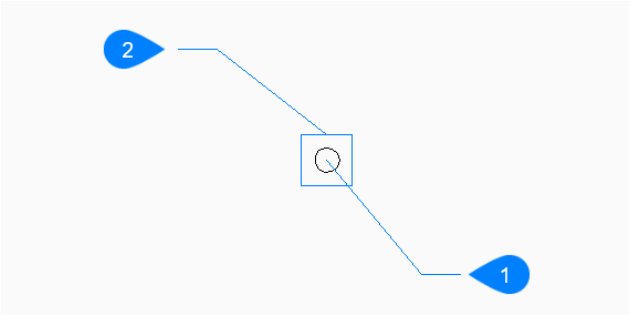
Umożliwia przyciąganie kursora do punktów wstawiania jednostek, w tym tekstu, tekstu MTekst, tabel, tekstu atrybutów, bloków, odwołań zewnętrznych, odwołań PDF i obrazów rastrowych.

1 Przyciąganie elementu wstawiania.

4.21.1.10 Punkt

Umożliwia przyciąganie kursora do obiektów punktowych, w tym MTekst.

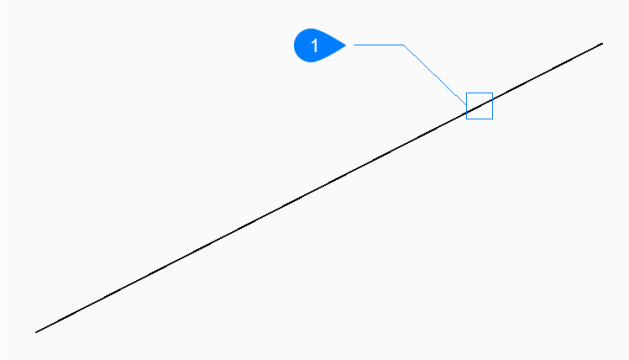

1 Punkt.

2 Przyciąganie do węzła.

4.21.1.11 Bliski

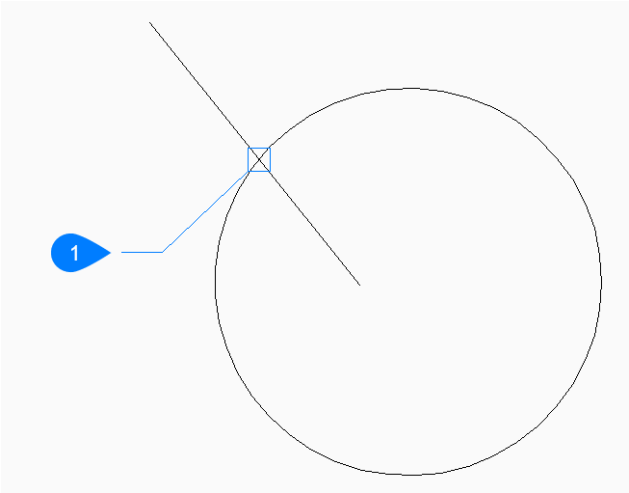
Umożliwia przyciąganie kursora do geometrii 2D lub 3D znajdującej się najbliżej kursora.

1 Przyciąganie do najbliższego elementu.

4.21.1.12 Przecięcie

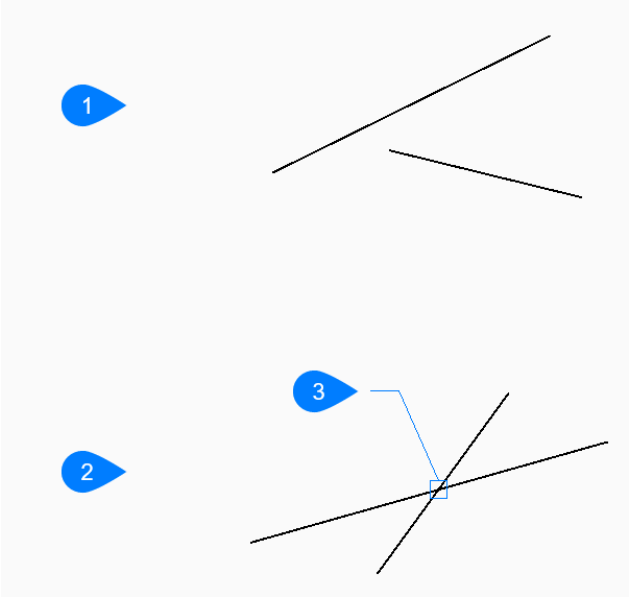
Umożliwia przyciąganie kursora do przecięcia jednostek, które fizycznie przecinają się ze sobą.

1 Przyciąganie do elementu przecięcia.

4.21.1.13 Pozorne Przecięcie

Umożliwia przyciąganie kursora do przecięć jednostek, nawet jeśli wydają się one przecinać tylko w przestrzeni 3D.

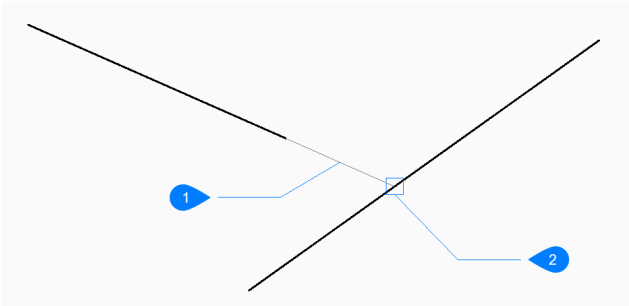
1 W jednym Widoku Projektu 3D linie się nie przecinają.

2 W innym widoku 3D linie wydają się przecinać.

3 Pozorne przecięcie.

4.21.1.14 Rozszerzenie

Umożliwia przyciąganie kursora do przecięcia jednego lub dwóch rozszerzonych elementów.

1 Rozszerzenie

2 Przyciąganie do elementu rozszerzenia.

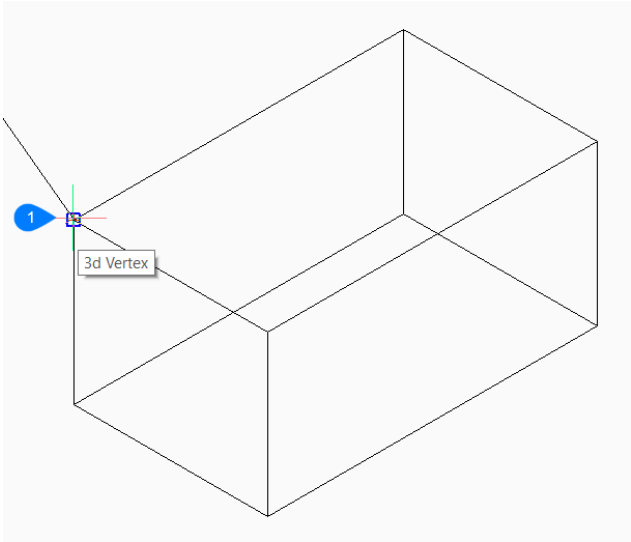
4.21.2 Przyciąganie elementów 3D

Punkty Charakterystyczne Elementów 3D pozwalają określić dokładną lokalizację na obiektach, gdy pojawi się monit o wybranie jednego lub więcej punktów podczas polecenia.

Uwaga: Różne znaczniki sygnalizują dokładną lokalizację w oparciu o wybrany tryb przyciągania obiektów 3D. Aby uzyskać więcej informacji, zapoznaj się z artykułem **Praca z punktami charakterystycznymi elementów 3D**.

4.21.2.1 Wierzchołek

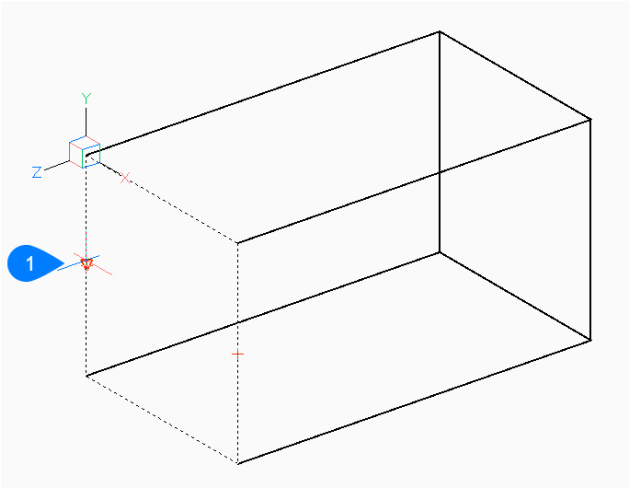
Umożliwia przyciąganie kursora do najbliższego wierzchołka elementu 3D i wierzchołków kontrolnych splajnów.

1 Przyciąganie do elementu 3D wierzchołków.

4.21.2.2 Punkt środkowy

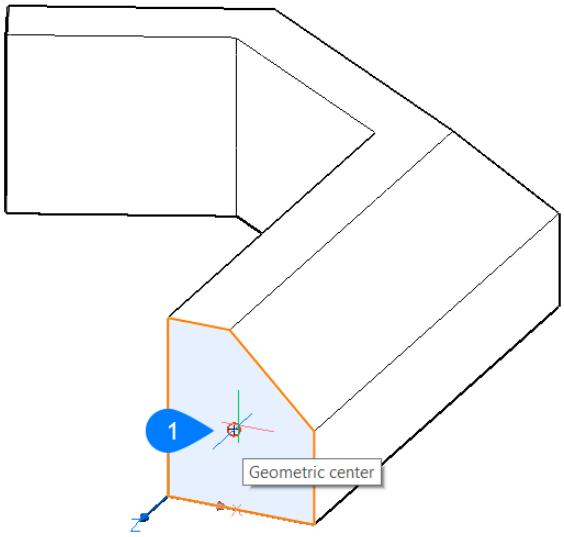
Umożliwia przyciąganie kursora do punktu środkowego krawędzi 3D.

1 Przyciąganie elementu 3D do punktu środkowego.

4.21.2.3 Środek powierzchni

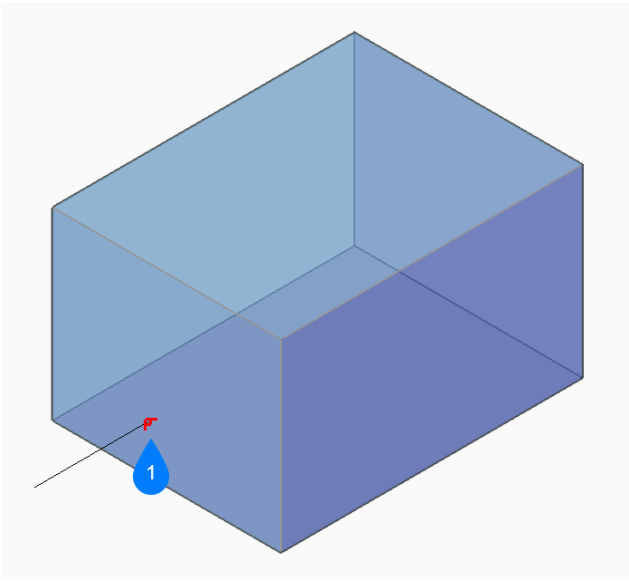
Umożliwia przyciąganie kursora do geometrycznego środka powierzchni.

1 Środek przyciągania obiektu powierzchni.

4.21.2.4 Prostopadłość na powierzchni

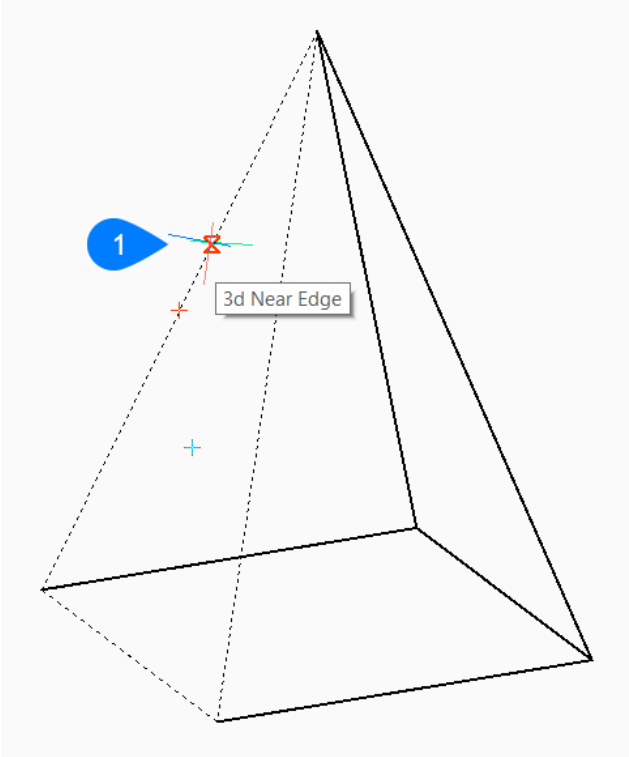
Umożliwia przyciąganie kursora do punktu prostopadłego do powierzchni.

1 Punkty charakterystyczne prostopadle do powierzchni.

4.21.2.5 Bliski

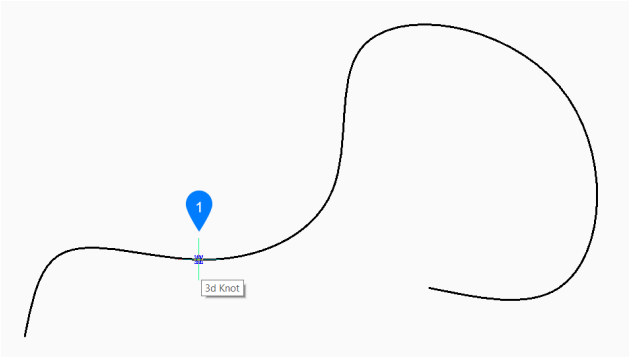
Umożliwia przyciąganie kursora do punktu na obiekcie 3D, który znajduje się najbliżej kursora.

1 Najbliższy skok względem elementu 3D.

4.21.2.6 Węzeł

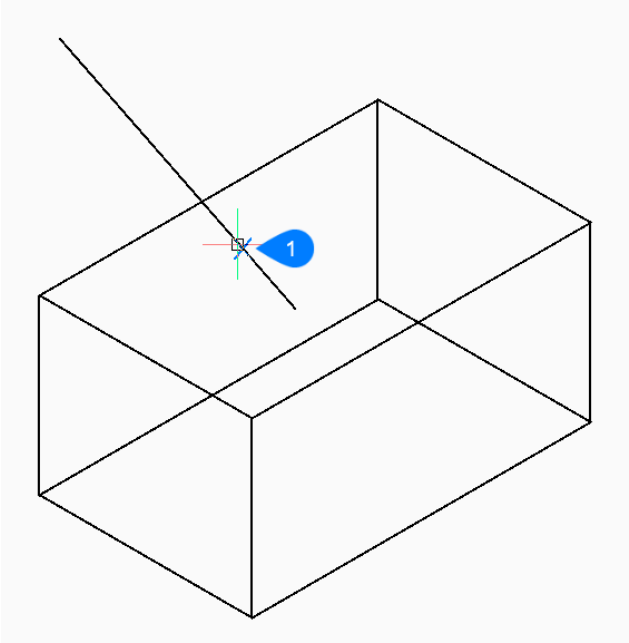
Umożliwia przyciąganie kursora do węzłów na splajnach.

1 Przyciąganie elementu 3D węzła.

4.21.2.7 Przecięcie

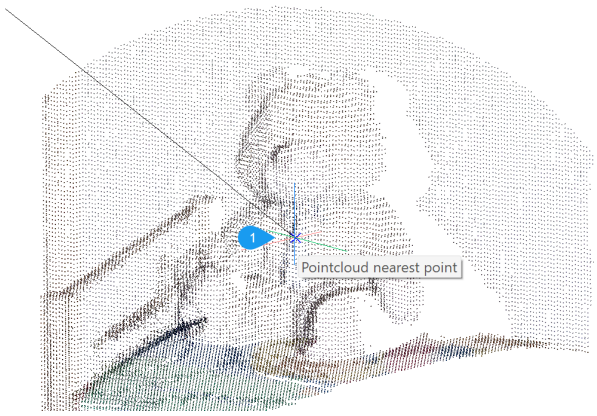
Umożliwia przyciąganie kursora do przecięcia powierzchni z obiektami liniowymi, w tym liniami, segmentami polilinii, krawędziami 3D, liniami śledzenia biegunowego i liniami śledzenia przyciągania obiektów.

1 Przyciąganie elementu przecięcia 3D.

4.21.2.8 Chmura punktów

Umożliwia przyciąganie kursora do najbliższego punktu chmury punktów.

1 Przyciągnięcie najbliższej jednostki punktowej chmury punktów.

5. Przeglądanie rysunku

5.1 Wyświetl przegląd poleceń

BricsCAD zapewnia różne narzędzia i polecenia do sterowania wyświetlaniem i orientacją widoku rysunku. Narzędzia te można znaleźć w menu **Widok** , pasku narzędzi lub karcie wstążki.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Przerysuj	PRZERYS	Odświeża wyświetlanie ekranu w bieżącej rzutni.
	Przerysuj Wszystko	PRZERYSW	Odświeża wyświetlanie ekranu we wszystkich otwartych rzutniach.
	Zregeneruj	REGEN	Przekalkulowuje wyświetlanie ekranu w bieżącej rzutni.
	Zregeneruj wszystko	REGENW	Przekalkulowuje wyświetlanie ekranu we wszystkich otwartych rzutniach.
	Aktualizuj Pole	UAKTUALNIJPOLADANYCH	Aktualizuje wybrane pola.
	Widok dynamiczny	SNFRAGM	Dynamicznie przesuwa widok.
	Przesuń	NFRAGM	Przesuwa widok.
	Dynamiczny Zoom	RTZOOM	Dynamicznie powiększa/pomniejsza.
	Powiększ	ZOOM + *I(*)*	Powiększa widok do środka okna przez współczynnik 2.
	Oddal	ZOOM + *O(*)*	Oddala widok od środka okna przez współczynnik 1/2.
	Powiększ do Zakres	ZOOM + *E(*)*	Wyświetla wszystkie elementy na rysunku (w odniesieniu do zakresu rysunku).
	Zoom Oknem	ZOOM + *W(*)*	Zostaniesz poproszony o wybranie dwóch rogów pola na istniejącym widoku w celu powiększenia tego obszaru, aby wypełnić ekran.
	Poprzedni Zoom	ZOOM + *P(*)*	Przywraca wyświetlany widok wcześniejszy niż bieżący.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Zoom Wszystkich	ZOOM + *A(*)*	Wyświetla cały rysunek aż do granic rysunku lub zakresu rysunku (w zależności od tego, który z nich jest większy).
	Lewy Zoom	ZOOM + *L(*)*	Wybierz lewy dolny róg następnego widoku, a następnie określ współczynnik powiększenia lub wysokość widoku.
	Zoom do Środka	ZOOM + *C(*)*	Wybierz środek następnego widoku, a następnie określ współczynnik powiększenia lub wysokość widoku.
	Prawy Zoom	ZOOM + *R(*)*	Wybierz prawy górny róg następnego widoku, a następnie określ współczynnik powiększenia lub wysokość widoku.
	Rozejrzyj się	RTLOOK	Rozejrzyj się w scenie 3D.
	Spójrz w górę i w dół	RTUPDOWN	Poruszaj się w górę/dół i w lewo/prawo w scenie 3D.
	Spaceruj	RTWALK	Idź w lewo/prawo i do przodu/tyłu w scenie 3D.
	Dynamiczna orbita	RTROT	Dynamicznie obraca widok w 3D. Przesuwanie myszy poziomo (równolegle do osi x ekranu) obraca widok wokół osi z świata. Przesuwanie myszy w pionie (równolegle do osi y ekranu) obraca oś x ekranu.
	Środek Orbity Dynamicznej	RTROTCTR	Dynamicznie obraca widok w 3D wokół punktu środkowego zdefiniowanego przez użytkownika. Zachowuje się jak RTROT.
	Sfera Dynamiczna	RTROTF	Dynamicznie obraca widok w 3D. Przesuwanie myszy poziomo (równolegle do osi x ekranu) obraca widok wokół osi y ekranu. Przesuwanie myszy w pionie (równolegle do osi y ekranu) obraca widok wokół osi x ekranu.
	Oś X dynamicznie	RTROTX	Dynamicznie obraca widok wokół osi X ekranu.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Oś Y dynamicznie	RTROTY	Dynamicznie obraca widok wokół osi Y ekranu.
	Oś Z dynamicznie	RTROTZ	Dynamicznie obraca widok wokół osi Z ekranu.
	Ustaw Punkt Widoku	DDVPOINT	Otwiera okno dialogowe **Wstępnie ustawione punkty widzenia**
	Widok planu	PLAN	Przywraca rzut z uwzględnieniem GUW, bieżącego LUW lub zapisanego LUW.
	Definiuj Widok	DWIDOK	Definiuje równoległe i wizualne widoki perspektywiczne.
	Zapisz/ Przywróć Widok	WIDOK	Zapisuje i przywraca nazwane widoki.
	Rzutnie	RZUTNIE	Zarządza rzutniami w obszarze modelu.
	Widoki Obszaru Papieru	WWIDOK	Tworzy rzutnie w obszarze papieru.

(*) <polecenie> <opcja>: wpisz **zoom**, potwierdź klawiszem Enter, następnie wpisz literę opcji polecenia, zatwierdź Enter.

5.2 Narzędzia warstw

Polecenia narzędzia warstw ułatwiają manipulowanie **wł./wył.**, **Odblokuj/Zablokuj** i **Odblokowane/ zablokowane** właściwości warstwy poprzez wybranie elementów. Następnie można zapisać wynik w stanie warstw.

Polecenia narzędzia warstw znajdują się na pasku narzędzi **Warstwy** oraz na panelu wstążki **Strona główna / Warstwy** w przestrzeniach roboczych **Rysowanie** i **Modelowanie**.

Polecenie	Ikona	Opis
WARWŁ		Włącza wszystkie warstwy, które zostały wyłączone.
WARWYŁ		Wyłącza warstwy skojarzone z wybranymi elementami.

Polecenie	Ikona	Opis
WARZAM		Blokuje warstwy skojarzone z wybranymi elementami.
WARODB		Rozmraża wszystkie zamrożone warstwy.
WARZAB		Blokuje warstwy skojarzone z wybranymi elementami.
WAROTW		Odblokowuje warstwy skojarzone z wybranymi elementami.
WARIZO		Izoluje warstwy skojarzone z wybranymi elementami. Jeśli żaden element na bieżącej warstwie nie jest wybrany, warstwa elementu, który jest zaznaczony jako pierwszy, tymczasowo staje się warstwą bieżącą do momentu wykonania polecenia WARODIZO.
WARODIZO		Przywraca warstwy odizolowane za pomocą polecenia WARIZO.

5.3 Ukrywanie i izolowanie jednostek

Polecenie	Ikona	Opis
UKRYJOBIEKTY		Ukrywa wybrane elementy.
IZOLUJOBIEKTY		Wyświetla tylko wybrane elementy.
ODIZOLUJOBIEKTY		Przywraca wszystkie wcześniej ukryte byty.

Narzędzia do uruchamiania tych poleceń można znaleźć na:

- Na paskach narzędzi **Ukryj/pokaż obiekty** i **Dostęp 3D**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy menu kontekstowe w panelu **Struktura**.

Uwaga: Zmienna systemowa OBJECTISOLATIONMODE określa, czy ukrywanie i izolowanie elementów jest zapisywane, czy nie.

5.4 Ponowne rysowanie i ponowne generowanie rysunku

Wyświetlanie rysunku na ekranie jest w rzeczywistości uproszczoną wersją bazy danych rysunków. Od czasu do czasu konieczna jest synchronizacja wyświetlania ekranu i bazy danych rysunków.

Dostępne są następujące polecenia:

- Polecenie REGEN (skrót od "regenerate") ponownie generuje bieżącą rzutnię.
- Polecenie REGENW (skrót od "regenerate all") powoduje ponowne wygenerowanie wszystkich rzutni.
- Polecenie REGENAUTO kontroluje, kiedy BricsCAD automatycznie ponownie generuje rysunek.

- Polecenie PRZERYS ponownie rysuje bieżącą rzutnię w celu jej oczyszczenia.
- Polecenie PRZERYSW ponownie wszystkie rzutnie w celu ich wyczyszczenia.
- Zmienna systemowa REGENMODE kontroluje, czy BricsCAD automatycznie ponownie generuje rysunek. Stan REGENMODE można zmienić za pomocą polecenia REGENAUTO. Gdy REGENMODE = ON, BricsCAD automatycznie ponownie generuje wyświetlanie, ale w kilku przypadkach wymuszona regeneracja rysunku może być nadal konieczna.

  Należy uważać, aby nie pomylić polecenia REGEN z poleceniem PRZERYS, które po prostu przemalowuje ekran, bez próby synchronizacji wyświetlania ekranu z bazą danych rysunku.

5.5 Panoramowanie

Polecenia NFRAGM i SNFRAGM przesuwają rysunek w dowolnym kierunku: poziomo, pionowo lub po przekątnej. Powiększenie rysunku pozostaje takie samo, podobnie jak jego orientacja w przestrzeni. Jedyną zmianą jest wyświetlana część rysunku.

5.5.1 Korzystanie z polecenia NFRAGM

1 Uruchom polecenie NFRAGM lub SNFRAGM.

1 Kształt kursora zmieni się w dłoń.

2 Przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie poruszaj myszą.

3 (opcja) Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe.

4 Dostępne opcje to:

- **Wyjdź**: kończy polecenie.
- **Pan**: przełącza na polecenie SNFRAGM.
- **Zoom**: przełącza na polecenie SZOOM.
- **Kula wiązania**: przełącza na polecenie RTROT.
- **Sphere**: przełącza na polecenie RTROTF.

5 Naciśnij Esc, aby zakończyć polecenie.

5.6 Powiększanie

Polecenie **ZOOM** wizualnie zmienia rozmiar rysunku w bieżącej rzutni.

Polecenie RT**ZOOM** powiększa rysunek w czasie rzeczywistym.

Powiększenie rysunku można zmienić w dowolnym momencie, powiększając. Kursor zmienia się w lupę, gdy aktywne jest narzędzie SZOOM. Pomniejsz, aby zmniejszyć powiększenie, aby zobaczyć więcej rysunku, lub powiększ, aby zwiększyć powiększenie, aby zobaczyć fragment rysunku z większą szczegółowością. Zmiana powiększenia rysunku wpływa tylko na sposób wyświetlania rysunku; Nie ma to wpływu na wymiary elementów na rysunku.

5.6.1 Dynamiczny Zoom widoku

1 Uruchom polecenie SZOOM.

1 Kształt kursora zmieni się w lupę.

2 Przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie poruszaj myszą.

3 (opcja) Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe.

4 Dostępne opcje to:

- **Wyjdź**: kończy polecenie.
- **Pan**: przełącza na polecenie SNFRAGM.
- **Zoom**: przełącza na polecenie SZOOM.
- **Kula wiązania**: przełącza na polecenie RTROT.
- **Sphere**: przełącza na polecenie RTROTF.

5 Naciśnij Esc, aby zakończyć polecenie.

5.6.2 Powiększanie do zakresów

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij dwukrotnie środkowym przyciskiem myszy (kółko przewijania).
- Uruchom polecenie ZOOM, a następnie wpisz E i naciśnij Enter.

5.6.3 Dynamiczne powiększanie

Przesuwa i powiększa za pomocą prostokątnego pola widoku, reprezentującego bieżącą rzutnię. Polecenie najpierw pomniejsza w celu wyświetlenia całego rysunku. Następnie można dynamicznie sterować rozmiarem pola widoku i umieścić je w części rysunku, która ma być wyświetlana w bieżącej rzutni.

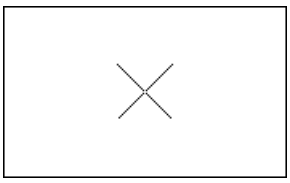
1 Uruchom polecenie ZOOM.

2 Wybierz opcję **Dynamic** .

Rysunek zostanie pomniejszony do zakresu.

Przerywany prostokąt wskazuje obszar poprzedniego widoku.

Do kursora dołączone jest pole widoku o tym samym rozmiarze co prostokąt przerywany.

3 (opcja) Aby zmienić rozmiar pola widoku:

- Kliknij, a następnie przesuń kursor, aby zmienić wielkość.

- Kliknij ponownie, aby zatrzymać zmianę rozmiaru.

4 Umieść ramkę widoku nad obszarem rysunku, który chcesz powiększyć, a następnie kliknij prawym

przyciskiem myszy.

5 Rysunek zostanie powiększony do wybranego obszaru.

5.7 Manipulowanie widokiem za pomocą myszy i klawiatury

W BricsCAD możesz poruszać się po modelu 3D za pomocą myszy i skrótów klawiaturowych.

W trybie perspektywicznym można wejść do wnętrza modelu 3D. W trybie izometrycznym można przybliżać tylko bardzo blisko, ale nie można wchodzić do środka.

Mysz lub klawiatura	Działanie	Wynik
Kółko myszy	przewijać	Powiększanie / pomniejszanie. Przyrostowa zmiana powiększenia przy każdym ruchu kółkiem myszy jest kontrolowana przez zmienną **współczynnika powiększenia** (zmienna systemowa ZOOMFACTOR). Domyślnie = 60. Akceptowane są wartości od 3 do 100. Podczas powiększania krok przyrostowy zmniejsza się stopniowo, co pozwala łatwo skupić się na określonym szczególe. W modelu 3D element znajdujący się pod kursorem ma fokus powiększenia. Zmienna systemowa ZOOMWHEEL steruje kierunkiem powiększenia: 0 lub WYŁ.: przewijanie do przodu powiększa, do tyłu pomniejsza. 1 lub WŁ.: przewijanie do przodu oddala się, powiększa do tyłu.
Środkowy przycisk myszy lub kółko*	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Panoramowanie w czasie rzeczywistym (polecenie SNFRAGM)
Środkowy przycisk myszy lub kółko*	kliknij dwukrotnie	Powiększ zakres
Ctrl + Shift + lewy przycisk myszy	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Powiększanie/pomniejszanie w czasie rzeczywistym (polecenie SZOOM)

Mysz lub klawiatura	Działanie	Wynik
Ctrl + Shift + prawy przycisk myszy	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Ograniczone przesuwanie w czasie rzeczywistym (polecenie SNFRAGM). Zwolnij Shift, aby swobodnie przesuwać.
Ctrl + Shift + środkowy przycisk lub kółko	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Sfera w czasie rzeczywistym (polecenie RTROTF)
Shift + środkowy przycisk lub kółko	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Sfera ograniczona w czasie rzeczywistym (polecenie RTROT)
Ctrl + prawy przycisk	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Obracanie w czasie rzeczywistym wokół osi Z ekranu (polecenie RTROTZ)
Przewodnik po nawigacji		
Alt + lewy przycisk	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Idź w lewo / w prawo i do przodu / do tyłu (polecenie RTWALK)
Alt + środkowy przycisk	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Przesuń w górę / w dół i w lewo / w prawo (polecenie RTUPDOWN)
Ctrl + środkowy przycisk	Naciśnij i przytrzymaj podczas poruszania myszą	Rozejrzyj się dookoła (polecenie RTLOOK)

Mysz lub klawiatura	Działanie	Wynik
Ctrl + strzałek	naciśnij strzałek, przytrzymując Ctrl	Idź w lewo / w prawo i do przodu / do tyłu (polecenie RTWALK)
Ctrl + Shift + strzałek	naciśnij strzałek, przytrzymując Alt + Ctrl	Spójrz w górę / w dół i w lewo / w prawo (polecenie RTUPDOWN)
NarzędziaGłówne		Ustawia kierunek widoku w poziomie (polecenie WIDOKPOZIOMY)
Alt + Strona główna		Przesuwa punkt docelowy na środek sceny
Alt + plus/minus		Zwiększanie/zmniejszanie prędkości ruchu
Ctrl + plus/minus		Zwiększ / zmniejsz prędkość obrotową

* Pod warunkiem, że zmienna systemowa MBUTTONPAN jest ustawiona na **Wł**.

5.8 Obrót widoku

Następujące polecenia są dostępne dla operacji obracania widoku:

- Polecenie **RTROT** (Dynamiczna Orbita) obraca rysunki 3D w czasie rzeczywistym.
- Polecenie **RTROTCTR** (Dynamiczny Ruch sferyczny) swobodnie obraca rysunki 3D w czasie rzeczywistym wokół punktu środkowego zdefiniowanego przez użytkownika.
- Polecenie **RTROTF** (Dynamiczny Ruch sferyczny) swobodnie obraca rysunki 3D w czasie rzeczywistym.
- Polecenia **RTROTX, RTROTY i RTROTZ** obracają rysunki 3D w czasie rzeczywistym wokół osi x, y lub z ekranu.
- Polecenie **DDVPOINT** ustawia widoki 3D lub rzut za pomocą okna dialogowego (skrót od "dynamicznego punktu widoku okna dialogowego").
- Polecenie **PLAN** przywraca widok planu (z góry).
- Polecenie **VPOINT** zmienia punkt widzenia 3D.

Uwaga:

- Jeśli zmienna systemowa **CONTINUOUSMOTION** jest ustawiona, obrót widoku jest kontynuowany do momentu naciśnięcia klawisza Esc w celu zakończenia polecenia.

- Poleceń obracania widoku nie należy używać podczas pracy w 2D. Użyj polecenia PLAN lub kontrolki LookFrom, aby przywrócić widok z góry.

5.8.1 Swobodne obracanie widoku

1 Uruchom polecenie RTROT, RTROTF, RTROTX, RTROTY lub RTROTZ.

1 Kształt kursora zmienia się zgodnie z wybranym poleceniem.

2 Przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie poruszaj myszą.

3 (opcja) Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe.

4 Dostępne opcje to:

- **Exit**: kończy działanie polecenia.
- **Pan**: przełącza na polecenie RTPAN.
- **Zoom**: przełącza na polecenie RTZOOM.
- **Constraint Sphere**: przełącza na polecenie RTROT.
- **Sphere**: przełącza na polecenie RTROTF.

5 Naciśnij Esc, aby zakończyć polecenie.

5.8.2 Korzystanie z gotowych Widoków Projektu

Uwaga: Wyłącz tryb perspektywy przed uruchomieniem polecenia.

1 Uruchom polecenie DDVPOINT.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Set Viewpoint**.

2 Kliknij przycisk **Precyzja kąta**, aby ustawić tryb wyświetlania dla okna dialogowego **Ustaw punkt widzenia**.

Dostępne opcje to: **45°**, **15°** lub **5°**.

Okienka wyboru **poziomego** i **pionowego** są odpowiednio podzielone.

3 Kliknij kąt w okienkach wyboru **Poziomy** i **Pionowy**.

Orientacja widoku zostanie zaktualizowana.

4 (opcja) Kliknij przycisk **Plan**, aby przywrócić widok planu (z góry).

5 (opcja) Wielokrotnie kliknij przycisk **Poprzedni**, aby przywrócić poprzednie punkty widzenia.

6 Podsumowując polecenie:

- Kliknij przycisk **OK**, aby zachować bieżący widok.
- Kliknij przycisk **Anuluj**, aby przywrócić pierwotny widok.

5.9 Korzystanie z kontrolki PatrzOd

Widżet **PatrzOd** umożliwia przełączanie między wieloma wstępnie ustawionymi orientacjami widoku, takimi jak widoki ortograficzne i izometryczne. Domyślnie widżet **PatrzOd** jest wyświetlana w prawym górnym rogu ekranu graficznego.

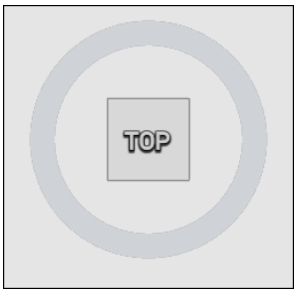
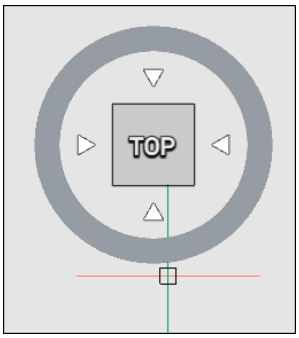
Uwaga:

- Zmienna systemowa NAVVCUBEDISPLAY ustawia sposób wyświetlania kontrolki **PatrzOd**.
- Zmienna systemowa USENEWLOOKFROM włącza lub wyłącza użycie nowej widżetem **PatrzOd**.

5.9.1 Nowa kontrolka PatrzOd

Manipulowanie widżetem PatrzOd

Widżet **PatrzOd** jest nieaktywny i staje się aktywny po najechaniu na niego kursorem.

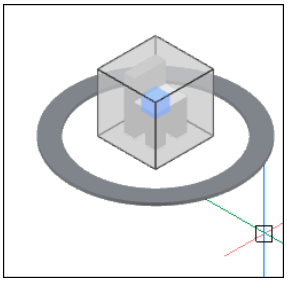
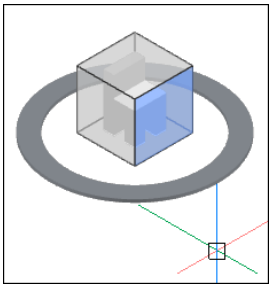
	
Proces nieaktywny	Stan aktywny

PatrzOd można przeciągnąć lub kliknąć, można przewinąć bieżący widok, wybrać bieżący widok główny rysunku lub wybrać jeden z wstępnie ustawionych widoków.

Kliknij różne miejsca w narzędziu **PatrzOd**, aby wyświetlić widok ze standardowych punktów widzenia.

Uwaga:

- Wybierz twarz lub użyj strzałek, aby przełączyć się na standardowe widoki ortogonalne: **Góra**, **Lewo**, **Prawo**, **Przód**, **Tył** lub **Dół**.
- Wybierz narożnik dla widoku pod kątem.
- Możesz kliknąć i obrócić pierścień kompasu, aby interaktywnie obrócić bieżący rysunek.

	
Wybierz narożnik	Wybierz ścianę

Opcje menu kontekstowego

Po kliknięciu widżetu **PatrzOd** prawym przyciskiem myszy wyświetlone zostanie menu kontekstowe z następującymi opcjami:

- **LUW**: ustawia bieżący układ współrzędnych.
  - **Globalny**: przywraca LUW (Globalny Układ Współrzędnych).
  - **Nowy...**: uruchamia polecenie LUW.
  - **Menadżer LUW...:** uruchamia polecenie EKSLUW i wyświetla **Eksplorator rysunków** > **Układy współrzędnych** w oknie dialogowym Układy współrzędnych.
- **Widok**:
  - **Strona główna**: wyświetla ustawiony widok strony głównej. Ta opcja jest dostępna tylko po ustawieniu widoku jako domowego.
  - **Nowy...**: uruchamia polecenie -WIDOK.
  - **Menedżer Widoku...:** uruchamia polecenie WIDOK i wyświetla **Eksplorator rysunków** > **Widoki** eksploratora rysunków.
  - **Perspektywa**: ustawia tryb widoku perspektywicznego.
  - **UCSORTHO**: ustawia LUW, aby podążał za bieżącym widokiem, automatycznie przełącza płaszczyznę rysowania, aby dopasować ją do bieżącej płaszczyzny widoku. Więcej informacji można znaleźć w artykule na temat **zmiennej systemowej UCSORTHO**.
  - **Aktywuj widok główny**: wyświetla ustawiony widok główny. Ta opcja jest dostępna tylko po ustawieniu widoku jako domowego.
  - **Ustaw bieżący widok jako główny**: ustawia widok główny na podstawie bieżącego widoku.
- **Styl wizualny**: umożliwia ustawienie stylu wizualnego.
  - **Menedżer Stylów Wizualnych...**: otwiera aplikację **Eksplorator rysunków** > **Style wizualne** aby wyświetlać i modyfikować style wizualne w bieżącym rysunku. Więcej informacji można znaleźć w artykule dotyczącym **polecenia STYLEWIZ**.
  - **LUW**: kontrolka **PatrzOd** używa bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW) jako referencyjnego układu współrzędnych.
  - **GUW**: kontrolka **PatrzOd** używa GUW jako referencyjnego układu współrzędnych.
  - **Ustawienia PatrzOd...**: otwiera okno dialogowe **Ustawienia** i umożliwia edycję zmiennych systemowych powiązanych z **PatrzOd**.
- **Lokalizacja**: ustawia lokalizację kontrolki **PatrzOd**.
- **Odrzuć**: zamyka kontrolkę **PatrzOd**. Edytuj zmienną systemową NAVVCUBEDISPLAY, aby przywrócić kontrolkę **PatrzOd**.

5.9.2 Stara kontrolka PatrzOd

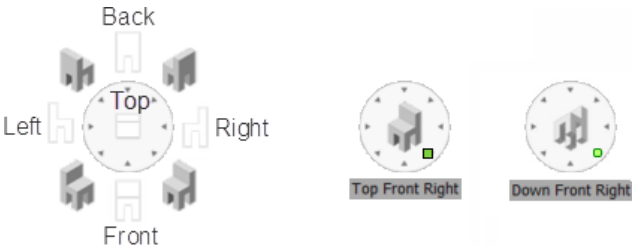
Manipulowanie widżetem PatrzOd

Widżet **PatrzOd** jest nieaktywny i staje się aktywny po najechaniu na niego kursorem.

Kliknij różne miejsca w narzędziu **PatrzOd**, aby wyświetlić widok ze standardowych punktów widzenia. Domyślnie są to: **Góra**, **Lewo**, **Prawo**, **Przód**, **Tył**, **Góra Tył Lewo**, **Góra Tył Prawo**, **Góra Przód Lewo** i **Góra Przód Prawo**.

Uwaga:

- Po najechaniu kursorem na kontrolkę **PatrzOd** pojawi się mały zielony kwadrat. Odpowiednia ikona pojawia się na środku, a podpowiedź wyświetla nazwę widoku poniżej.
- Aby uzyskać dostęp do punktów widzenia **w dół**, naciśnij klawisz Ctrl podczas klikania trójkątów.

Opcje menu kontekstowego

Po kliknięciu widżetu **PatrzOd** prawym przyciskiem myszy wyświetlone zostanie menu kontekstowe z następującymi opcjami:

- **LUW**: ustawia bieżący układ współrzędnych.
  - **Globalny**: przywraca GUW (Globalny Układ Współrzędnych).
  - **Nowy...**: uruchamia polecenie LUW.
  - **Menadżer LUW...:** uruchamia polecenie EKSLUW i wyświetla **Eksplorator rysunków** > **Układy współrzędnych** w oknie dialogowym Układy współrzędnych.
- **Widok**:
  - **Nowy...**: uruchamia polecenie -WIDOK.
  - **Menedżer Widoku...:** uruchamia polecenie WIDOK i wyświetla **Eksplorator rysunków** > **Widoki** eksploratora rysunków.
- **Styl wizualny**: umożliwia ustawienie stylu wizualnego.
  - **Menedżer Stylów Wizualnych...**: otwiera aplikację **Eksplorator rysunków** > **Style Wizualne** aby wyświetlać i modyfikować style wizualne w bieżącym rysunku.
- **Tryb izometryczny**: ustawia tryb izometryczny.
- **Tryb Obrotu**: ustawia tryb Obrotu.
- **GUW**: kontrolka **PatrzOd** używa GUW jako referencyjnego układu współrzędnych.
- **LUW**: kontrolka **PatrzOd** używa bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW) jako referencyjnego układu współrzędnych.
- **Perspektywa**: ustawia tryb widoku perspektywicznego.
- **Ustawienia PatrzOd...**: otwiera okno dialogowe **Ustawienia** i umożliwia edycję zmiennych systemowych powiązanych z **PatrzOd**.
- **Lokalizacja**: ustawia lokalizację kontrolki **PatrzOd**.

- **Odrzuć**: zamyka kontrolkę **PatrzOd**. Edytuj zmienną systemową NAVVCUBEDISPLAY, aby przywrócić kontrolkę **PatrzOd**.

Ustawianie trybu LookFrom

Aby ustawić tryb Tryb Obrotu, kliknij prawym przyciskiem myszy kontrolkę **PatrzOd** i wybierz tryb **Izometryczny** (do pracy z modelami 3D) lub tryb **Obrotu** (do rysowania 2D).

Korzystanie z widżetu PatrzOd w trybie izometrycznym:

1 Przesuń kursor do widżetu **PatrzOd**.

Kontrolka **PatrzOd** staje się aktywna.

2 Najedź kursorem na orientację widoku.

3 Krzesło na środku kontrolki **PatrzOd** obraca się zgodnie z orientacją widoku.

4 (Opcjonalnie) Przytrzymaj klawisz Ctrl, aby wyświetlić dolną część ekranu.

5 Kliknij, aby potwierdzić.

6 Widok zostanie obrócony.

Korzystanie z kontrolki PatrzOd w Trybie Obrotu:

W trybie **Obrotu** kontrolka **PatrzOd** obraca widok wokół osi Z ekranu.

1 Przesuń kursor do widżetu **PatrzOd**.

Kontrolka **PatrzOd** staje się aktywna.

2 Przesuń kursor na krawędź kontrolki **PatrzOd**, na lewą połowę dla obrotu przeciwnego do ruchu wskazówek zegara, na prawą połowę dla obrotu zgodnego z ruchem wskazówek zegara. Dostępne są kąty 15°, 30°, 45°, 60°, 90°, 120°, 135° i 180°.

3 Kliknij, aby obrócić widok.

4 (Opcjonalnie) Bez poruszania myszą kliknij ponownie, aby ponownie obrócić o ten sam kąt.

5 (Opcjonalnie) Przesuń kursor do środka kontrolki **PatrzOd**, a następnie kliknij, aby przywrócić nieobrócony widok.

5.9.3 Ustawienia kontrolki LookFrom

Zachowanie kontrolki **PatrzOd** zależy od wielu zmiennych systemowych i preferencji użytkownika.

Aby uzyskać dostęp do ustawień LookFrom:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontrolkę LookFrom i wybierz **Ustawienia PatrzOd...** z menu kontekstowego.

2 Uruchom polecenie PATRZOD i wybierz opcję **Ustawienia**.

5.9.4 Wyświetl opcje przejścia

Następujące zmienne systemowe sterują zachowaniem przejść widoku:

- VTENABLE: określa, czy animowane przejścia widoku są włączone dla operacji powiększania/przesuwania i/lub obracania widoku.
- VTDURATION: określa czas trwania animacji przejścia widoku w milisekundach.
- VTFPS: określa minimalną liczbę klatek na sekundę wymaganą do zezwolenia na animację. Domyślnie jest to 7, co oznacza, że czas przerysowania powinien trwać krócej niż 143 (=1000/7) milisekund. Jeśli komputer nie jest w stanie wystarczająco szybko odświeżyć widoku, animacja nie będzie dostępna.

5.10 Stany warstw

Stany warstw umożliwiają zapisywanie i przywracanie konfiguracji właściwości warstw. Warstwa może być czasami wyświetlana na niebiesko, a innym razem na zielono, lub niektóre warstwy muszą być wyłączone, zablokowane lub zablokowane podczas edycji określonej części rysunku. Po spędzeniu dużej ilości czasu na dostosowywaniu wszystkich ustawień warstw można użyć stanów warstw do zapisania ustawień. Na rysunku można zapisać wiele stanów warstw. Stany warstw można kopiować między rysunkami i zapisywać stan warstw w pliku zewnętrznym, który następnie można zaimportować do innego rysunku.

Aby łatwo tworzyć stany warstw, przydatne mogą być polecenia Narzędzia warstw.

Polecenie STATUSWARSTW otwiera okno dialogowe **Eksplorator Rysunku / Status warstw**.

5.10.1 Zapisywanie bieżącego stanu warstw

1 Kliknij przycisk **Nowy** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku / Status Warstw**.

Zostanie utworzony nowy stan warstw.

2 Wpisz nazwę stanu warstwy, zastępując domyślną nazwę **NowyStatusWarstw1**.

3 (Opcjonalnie) W **Widoku Detalu** wpisz opis w polu **Opis**.

4 Wybierz opcje w sekcji **Właściwości warstwy do przywrócenia**.

Kliknij pole wyboru, aby wybrać właściwość warstwy, kliknij ponownie, aby usunąć właściwość.

5 Wybierz opcje w sekcji **Opcje przywracania**.

6 W przestrzeni papieru zaznacz opcję **Zastosuj właściwości jako nadpisania rzutni**.

Uwaga: W nowym stanie warstw wszystkie właściwości warstw są domyślnie wybierane do przywrócenia.

5.10.2 Edytowanie stanów warstw

1 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk **Nadpisz**, aby nadpisać stan warstwy bieżącymi ustawieniami warstwy.

2 (Opcjonalnie) Zmień nazwę statusu warstwy.

3 (Opcjonalnie) Edytuj opis stanu warstwy.

4 (Opcjonalnie) Edytuj **Właściwości Warstwy, aby je przywrócić**.

Kliknij pole wyboru, aby wybrać właściwość warstwy, kliknij ponownie, aby usunąć właściwość.

5.10.3 Przywracanie stanów warstw

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk **Przywróć** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku / Status warstw**.
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Przywróć** w menu kontekstowym.

2 Kliknij przycisk **Regen**, chyba że naciśnięto przycisk **Regen po każdej zmianie**.

Uwaga:

- Opcja przywracania stanu warstw ma zastosowanie do warstw, które zostały dodane po utworzeniu wybranego stanu warstw. Dostępne opcje to:
  - Wyłącz
  - Zamrożenie
  - Nic nie robić
- Stany warstw można przywracać za pomocą kontrolki **Stan warstwy**, którą można dodać do panelu wstążki lub paska narzędzi.

5.10.4 Kopiowanie stanów warstw między otwartymi rysunkami

1 Otwórz zarówno rysunek źródłowy, jak i docelowy.

2 Wybierz rysunek źródłowy z listy **Otwórz rysunki** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków / Stany warstw**.

3 Wybierz stany warstw, które chcesz skopiować.

4 Naciśnij i przytrzymaj Ctrl, aby wybrać wiele stanów warstw.

5 Przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie przeciągnij i upuść zaznaczenie na rysunek docelowy na liście **Otwórz rysunki** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków / Stany warstw**.

Wybrane stany warstw zostaną skopiowane do rysunku docelowego.

5.10.5 Eksportowanie stanów warstw

1 Wybierz stan warstwy w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku / Stany warstw**.

2 Kliknij przycisk **Eksportuj**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Eksportuj stany warstwy**.

3 W polu **Nazwa pliku** wpisz nazwę pliku stanu warstwy.

4 Wybierz folder docelowy.

5 Kliknij przycisk **Zapisz**.

5.10.6 Importowanie stanów warstw

1 Kliknij przycisk **Importuj** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku / Stany warstw**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Importuj stany warstwy**.

2 Wybierz plik stanu warstw do zaimportowania.

3 Kliknij przycisk **Otwórz**.

Stan warstw zostanie zaimportowany.

5.11 Nazwane widoki

Widok można zapisać w bieżącym oknie jako widok nazwany. Zapisane widoki można przywrócić w dowolnym momencie.

Tło można przypisać do nazwanego widoku, który będzie używany podczas renderowania widoku.

5.11.1 Eksplorowanie widoków

1 Uruchom polecenie WIDOK.

1 Pojawi się okno dialogowe **Eksplorator rysunku / Widoki** .

2 (opcja) Kliknij pusty kafelek przed **Nazwa widoku**, aby przywrócić widok.

Bieżący widok jest zaznaczony.

3 (opcja) Kliknij przycisk **Nowy** na pasku narzędzi **Eksploratora rysunku**, aby zapisać bieżący widok (uruchamia polecenie -WIDOK).

4 (opcja) Kliknij przycisk **Usuń** na pasku narzędzi **Eksploratora rysunków**, aby usunąć wybrany widok.

5 (opcja) Kliknij **Nazwa widoku**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Zmień nazwę** z menu kontekstowego.

Wpisz nową nazwę zapisanego widoku.

6 (opcja) Zaznacz właściwość **Perspektywa** , aby ustawić widok jako wizualny widok perspektywiczny.

Jeśli ta opcja nie jest zaznaczona, widok jest widokiem równoległym.

7 (opcja) Kliknij kolumnę **Tło** widoku, aby wybrać tło. Definicja tła widoku jest stosowana podczas renderowania.

5.11.2 Zapisywanie widoku

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Uruchom polecenie -WIDOK.
- Kliknij przycisk **Nowy** na pasku narzędzi **Eksplorator rysunku / Widoki** .

2 Wybierz opcję **Zapisz** .

-WIDOK przepływ pracy polecenia:

- **Zostanie wyświetlony monit**: Zapisz widok jako:
- Wpisz nazwę widoku w wierszu polecenia, a następnie naciśnij Enter.

Proces roboczy Eksploratora rysunków:

- Pojawi się okno dialogowe **Eksplorator rysunku / Widoki** .
- Wpisz nazwę, która ma zastąpić domyślną nazwę NewView1.

Uwaga: Jeśli w wierszu polecenia zostanie wpisana nazwa, która jest już używana, zostanie zapisany bieżący widok, który zastąpi poprzednio zapisany widok. Podczas zastępowania zapisanego widoku nie pojawia się żadne ostrzeżenie.

5.11.3 Przywracanie widoku

W oknie dialogowym **Eksplorator rysunku / Widoki** kliknij pole **Bieżąca** widoku.

5.11.4 Edytowanie tła widoku

1 Wybierz widok w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Widoki** .

2 Wybierz właściwość **Tło** .

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj** po prawej stronie pola ustawień.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe w **tle**.

4 Kliknij przycisk **Wpisz** liście, a następnie wybierz typ tła.

Dostępne opcje to **Brak**, **Jednolita**, **Gradient** i obrazu .

5 Wybierz typ tła.

6 Ustawienia wybranego typu są wyświetlane w oknie dialogowym **tła**.

7 Określ ustawienia tła.

8 Kliknij przycisk **OK** w oknie dialogowym **tła**.

9 (opcja) Kliknij pole **Bieżąca** .

Uwaga: Zmienna systemowa GRADIENTMODE ustawia domyślne tło gradientowe: 2 lub 3 kolory.

5.12 Style wizualne

Styl wizualny to zbiór ustawień, które sterują wyświetlaniem brył 3D i powierzchni.

Polecenie STYLEWIZ otwiera **Eksplorator Rysunku** > **Style wizualne**.

Możesz:

- Edytować istniejące style wizualne.
- Tworzyć nowe style wizualne.
- Usuwać style wizualne.
- Kopiować i wklejać style wizualne między otwartymi rysunkami.

5.12.1 Ustawianie bieżącego stylu wizualnego

Bieżący styl wizualny można ustawić w panelu **Właściwości**: **Widok** > **Styl wizualny** oraz w menu kontekstowym prawego przycisku myszy widżetu **PatrzOd**.

Kliknij żądany styl wizualny na liście.

Domyślne opcje to:

- **Szkielet 2D**: obiekty są wyświetlane za pomocą linii i krzywych. Służy do rysunków 2D.
- **Koncepcyjny**: jednostki są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania i stylu twarzy Gooch.

- **Ukryte**: podmioty są wyświetlane przy użyciu reprezentacji szkieletowej, a linie reprezentujące tylne ściany są ukryte.
- **Modelowanie**: obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni, materiałów i tekstur oraz widocznych krawędzi.
- **Realistyczny**: jednostki są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni oraz materiałów i tekstur. Krawędzie nie są wyświetlane.
- **Cieniowanie**: jednostki są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni i materiałów.
- **Cieniowanie z krawędziami**: obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni, materiałów i widocznych krawędzi.
- **Odcienie szarości**: jednostki są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni i monochromatycznych odcieni szarości.
- **Szkicowy**: obiekty 2D i 3D są wyświetlane z efektem odręcznego szkicu przy użyciu stylu powierzchni Stały kolor, Rozszerzenia linii i teksturowanych linii (bpen).
- **Szkielet**: Obiekty 3D są wyświetlane wyłącznie za pomocą linii i krzywych.
- **X-Ray**: obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni oraz materiałów i tekstur z częściową przezroczystością.
- **BIM (tylko szablony BIM)**: obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni, materiałów i tekstur oraz krawędzi faset (widocznych krawędzi).
- **Makieta (tylko szablony BIM)** : obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni, materiałów i krawędzi faset (widocznych krawędzi).
- **Renderowany (tylko szablony BIM)** : obiekty są wyświetlane w kolorze tła, przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni oraz materiałów i tekstur. Krawędzie nie są wyświetlane.
- **Przezroczysty (tylko szablony BIM)** : obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, stylu powierzchni o stałym kolorze z częściową przezroczystością.
- **Mechaniczne (tylko szablony Mechaniczne)**: obiekty są wyświetlane przy użyciu płynnego cieniowania, realistycznego stylu powierzchni, materiałów i tekstur oraz krawędzi faset.

W cieniowanych stylach wizualnych powierzchnie są oświetlane przez jedno odległe źródło światła, które podąża za punktem obserwacji podczas poruszania się po modelu. To domyślne oświetlenie oświetla wszystkie powierzchnie w modelu, dzięki czemu użytkownik może je zidentyfikować. Tylko wtedy, gdy wszystkie inne światła są wyłączone, dostępne jest oświetlenie domyślne.

5.13 Obszar modelu i obszar papieru

Po rozpoczęciu sesji rysowania początkowy obszar roboczy nazywany jest **Przestrzenią Modelu**. Przestrzeń modelu to obszar, w którym można tworzyć dwuwymiarowe i trójwymiarowe jednostki w oparciu o światowy układ współrzędnych (GUW) lub układ współrzędnych użytkownika (LUW). Przeglądanie i praca w przestrzeni modelu odbywa się za pomocą karty **Model**.

Ogólnie rzecz biorąc, obszar modelu składa się z jednego widoku, który wypełnia ekran. W razie potrzeby można utworzyć dodatkowe widoki zwane rzutniami, które mogą pokazywać różne widoki rysunku lub modelu 3D. Wszystkie rzutnie są wyświetlane sąsiadująco. W danej chwili można pracować tylko w jednej z tych rzutni, ale wszystkie rzutnie są aktualizowane jednocześnie. Kliknij rzutnię, aby ustawić ją jako bieżącą rzutnię. Można drukować tylko bieżącą rzutnię. Polecenie RZUTNIE umożliwia zarządzanie rzutniami w obszarze modelu.

BricsCAD zapewnia dodatkowy obszar roboczy o nazwie **Obszar Papieru**. Przestrzeń papieru reprezentuje arkusz rysunku na papierze. W tym obszarze roboczym można tworzyć i rozmieszczać różne widoki rysunku w sposób podobny do rozmieszczania rysunków na kartce papieru. W przestrzeni papieru można również dodawać komentarze, adnotacje, obramowania, bloki tytułowe i inne elementy związane z drukiem, których nie chcemy widzieć w przestrzeni modelu.

Każdy rysunek ma co najmniej jeden **Arkusz**, w którym można mieć jeden lub więcej **Rzutni Arkusza**. Takie rzutnie układu należy traktować jako okno widoku na obiekty w przestrzeni modelu. Rzutnie układu można umieszczać w dowolnym miejscu układu przestrzeni papieru. Każda rzutnia ma własną skalę i widoczność warstwy. Wszystkie rzutnie w tym samym układzie mogą być drukowane jednocześnie.

Polecenie WWIDOK umożliwia zarządzanie rzutniami w obszarze papieru.

Chociaż nie jest to konieczne do wydrukowania rysunku, miejsce na papier ma wiele zalet:

- Twórz wiele układów, aby drukować ten sam rysunek z różnymi ustawieniami drukowania, takimi jak szerokość pisaka, pliki konfiguracyjne drukarki, ustawienia szerokości linii, skala rysunku i inne.
- Dodaj elementy związane z drukowaniem, które nie są niezbędne dla samego modelu, takie jak opisy odnośników, adnotacje, tabelki rysunkowe itp.
- W przypadku pojedynczego układu należy utworzyć wiele rzutni układu, aby wydrukować wiele widoków rysunku w różnych skalach.

5.13.1 Przełączanie między obszarem modelu a obszarem papieru

- Aby przełączać się między układami Przestrzeń Modelu i Przestrzeń Papieru, użyj zakładek **Model** i **Arkusz** w dolnej części okna graficznego.
- Podczas pracy w układzie można uzyskać dostęp do obszaru modelu poprzez rzutnię obszaru papieru:
- - Kliknij dwukrotnie wewnątrz rzutni, aby uzyskać dostęp do obszaru modelu. Kliknij dwukrotnie poza rzutnią, aby wrócić do obszaru papieru.
  - Kliknij pole **Papier/Model** na pasku **Stanu**, aby przełączać się między obszarami roboczymi. Tej metody należy użyć, gdy nie jest możliwe kliknięcie poza rzutnią.
  - Użyj poleceń **MOBSZAR** i **PAPIER**. Polecenia te są dostępne w menu kontekstowym dostępnym po kliknięciu prawym przyciskiem myszy pola **Papier/Model** na pasku **Stanu**.

5.13.2 Korzystanie z kart układu

- Nazwa aktywnej karty jest wyświetlana pogrubioną czcionką.
- Kliknij przyciski nawigacyjne po lewej stronie, aby przełączyć.
- Przeciągnij karty układu, aby zmienić ich kolejność.

- Kliknij przycisk znajdujący się za ostatnią zakładką **Arkusz**, aby otworzyć **Menu Zarządzania Arkuszami**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę układu, aby wyświetlić menu kontekstowe.
- - **Nowy Arkusz**: Utwórz nowy arkusz.
  - **Z szablonu**: Importuje arkusz z innego rysunku.
  - **Usuń**: Usuwa arkusz.
  - **Zmień nazwę**: Zmienia nazwę arkusza.
  - **Kopiuj**: Wstawia kopię arkusza.
  - **Przesuń w prawo / Przesuń w lewo**: Przesuwa arkusz.
  - **Eksportuj**: Eksportuje arkusz do nowego rysunku.

5.14 Rzutnie obszaru modelu

Wyświetlanie w obszarze modelu (Obszar modelu, z rzutniami sąsiadującymi) można podzielić na wiele rzutni, z których każda może zawierać inny widok bieżącego rysunku. Wszystkie rzutnie są wyświetlane sąsiadująco. W danej chwili można pracować tylko w jednej z tych rzutni, ale wszystkie rzutnie są aktualizowane jednocześnie. Jeśli żadne polecenie nie jest aktywne, kliknij rzutnię, aby ustawić ją jako bieżącą. Można drukować tylko bieżącą rzutnię.

Układ współrzędnych (GUW lub LUW), wyświetlanie siatki i przyciąganie można ustawić dla każdej rzutni.

Polecenie RZUTNIE tworzy rzutnie obszaru modelu i zarządza nimi.

5.14.1 Praca z wieloma rzutniami

- Kliknij rzutnię, aby ustawić ją jako bieżącą.
- Obramowanie bieżącej rzutni jest podświetlone. Rozmiar rzutni można zmieniać, przeciągając ich krawędzie.
- Kursor jest wyświetlany tylko w bieżącej rzutni.
- Polecenie można uruchomić w jednej rzutni i zakończyć operację w innej.

5.14.2 Łączenie przyległych rzutni

Można łączyć rzutnie, które mają wspólną krawędź o równej długości.

1 Launch the **VPORTS** command.

2 Wybierz **Połącz** opcja polecenia.

You are prompted: Select dominant viewport <Current>:

3 Kliknij dominującą rzutnię lub naciśnij Enter, aby wybrać bieżącą rzutnię.

4 Obramowanie wybranej rzutni zostanie podświetlone.

You are prompted: Select viewport to join.

5 Kliknij rzutnię, aby połączyć ponownie i potwierdzić.

6 Dwie wybrane rzutnie zostaną połączone.

5.15 Rzutnie obszaru papieru

Polecenie **DOPASUJOBSZAR** dostosowuje kąt rzutni, współczynnik powiększenia i położenie panoramowania na podstawie punktów wyrównania określonych w obszarze modelu i obszarze papieru.

W układzie można utworzyć wiele rzutni, z których każda wyświetla unikatowy widok elementów utworzonych w obszarze modelu. Każda rzutnia układu funkcjonuje jako okno do rysunku obszaru modelu. Widokiem, skalą i zawartością każdej rzutni układu można sterować oddzielnie.

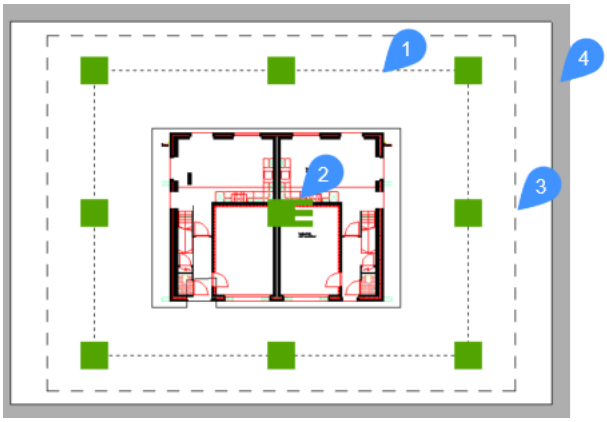
Rzutnia układu jest tworzona jako oddzielny element, który można kopiować, usuwać, przesuwać, skalować i rozciągać, tak jak każdy inny element rysunku. Można przyciągać do krawędzi rzutni za pomocą przyciągania do elementów. Podczas pracy w obszarze modelu w układzie kliknij dowolną rzutnię układu, aby ustawić ją jako bieżącą rzutnię, a następnie dodaj lub zmodyfikuj elementy obszaru modelu w tej rzutni. Wszelkie zmiany wprowadzone w jednej rzutni układu są natychmiast widoczne w innych rzutniach (jeśli w innych rzutniach układu jest wyświetlana ta część rysunku). Powiększanie lub przesuwanie w bieżącej rzutni ma wpływ tylko na tę rzutnię.

Każda rzutnia ma własne ustawienia widoczności warstwy. Można również wyłączyć wyświetlanie zawartości rzutni.

Aby zachować skalowanie rzutni, można zablokować wyświetlanie. Nie można już powiększać ani przesuwać zablokowanej rzutni.

Oprócz rzutni w układzie obszaru papieru można dodawać elementy związane z drukowaniem, które nie są niezbędne dla samego modelu, takie jak opisy odnośników, adnotacje, tabelki rysunkowe itp. Takie elementy są częścią określonego układu obszaru papieru i nie pojawiają się w innych układach ani w obszarze modelu.

5.15.1 Wyświetlanie arkusza papieru i obszaru drukowania

1 Rzutnia.

2 Obszar drukowania.

3 Wyświetlanie obszaru drukowania jest kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej DISPPAPERMARGINS.

4 Arkusz papieru.

5 Wyświetlanie arkusza papieru jest kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej DISPPAPERBKG.

5.16 Tworzenie rzutni obszaru papieru

Polecenia WWIDOK i PORTPORT tworzą jedną lub więcej rzutni na kartach układu.

- Nowa rzutnia pokazuje wszystkie elementy na warstwach, które są aktualnie widoczne w obszarze modelu.
- Zaleca się użycie dedykowanej warstwy dla jednostek rzutni. Jeśli nie chcesz, aby kontury rzutni były drukowane, ustaw właściwość **Nie Drukuj** dla warstwy rzutni.

5.16.1 Tworzenie szyku rzutni układu

Polecenie MVSETUP (skrót od "multiple viewports setup") tworzy wiele rzutni obszaru papieru, a następnie wyrównuje je, obraca i skaluje.

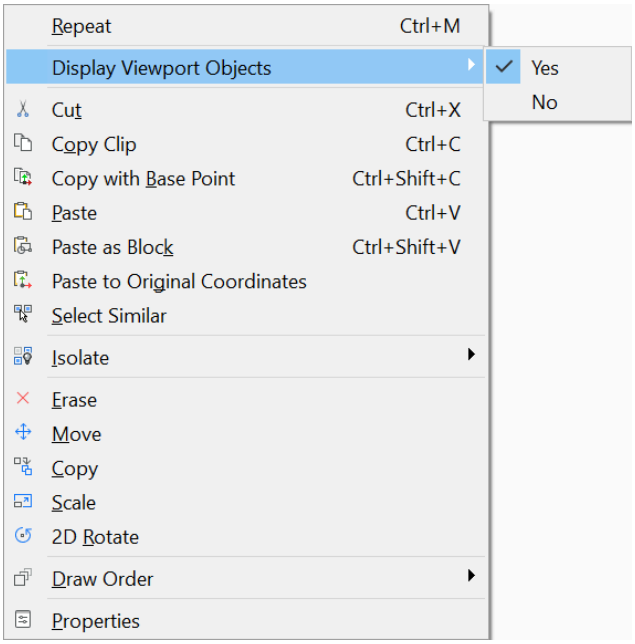
5.16.2 Definiowanie właściwości rzutni

1 Wybierz rzutnię.

1 Właściwości rzutni zostaną wyświetlone w panelu **Właściwości**.

2 Kliknij pole ustawień właściwości, którą chcesz zmodyfikować.

Nazwa	Opis
Środek	Współrzędne XYZ punktu środkowego rzutni względem lewego dolnego rogu obszaru drukowania arkusza.
Wysokość (*)	Wysokość rzutni w **jednostkach rysunkowych**.
Szerokość (*)	Szerokość rzutni w **jednostkach rysunkowych**.

Nazwa	Opis
Na	Steruje wyświetlaniem zawartości rzutni. ***Uwaga:*** Możesz także kontrolować wyświetlanie wybranej rzutni z jej menu kontekstowego: 1 Wybierz rzutnię: 2 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe. 3 Rozwiń opcję **Wyświetl Obiekty Rzutni**. 4 Wybierz pomiędzy **Tak** lub **Nie**.
Przycięty	Wskazuje, czy rzutnia jest przycięta, czy nie.
Wyświetlanie zablokowane	Blokuje skalowanie zawartości rzutni, aby zachować współczynnik skalowania. Pole VPBLOKADA na pasku **Stanu** wyświetla stan blokady wyświetlania wybranych rzutni. Kliknij pole, aby przełączyć właściwość **Wyświetl zablokowane** dla zaznaczenia.
Skala	Polecenie EDLISTYSKAL umożliwia edycję skal dostępnych w bieżącym rysunku. **Skala adnotacji**: Ustawia skalę adnotacji dla rzutni. Edycja skali adnotacji automatycznie ustawia skalę standardową. Jeśli zmienna systemowa ANNOALLVISIBLE jest wyłączona, elementy opisowe, które nie obsługują skali opisu, nie są wyświetlane. **Skala standardowa**: Domyślnie skala standardowa odpowiada skali adnotacji, ale można ją dostosować ręcznie. Pole **Skali Standardowej** ma wartość**"Niestandardowa"**, jeśli wartość w polu **Skali Niestandardowej** nie jest dostępna na liście skal rysunków. **Skala niestandardowa**: Wyświetla współczynnik skali rzutni. Umożliwia ustawienie skali rzutni na skalę, która nie jest dostępna na liście skal rysunków.

Nazwa	Opis
LUW na rzutni	Jeśli **Tak**, pozwala zdefiniować LUW dla tej rzutni.
Styl Wizualny	Ustawia styl wizualny rzutni. Ta opcja ma zastosowanie tylko do modeli 3D.
Wykres cieniowania	Umożliwia dostosowanie cieniowania wykresu do stylu wizualnego. Domyślnym ustawieniem jest "**Jak Wyświetlane**".
Domyślne oświetlenie	Umożliwia wyłączenie świateł w modelu i korzystanie z oświetlenia domyślnego.

5.17 Edycja rzutni obszaru papieru

5.17.1 Ustawianie właściwości warstwy w rzutni obszaru papieru

Widoczność warstw może być kontrolowana dla każdej rzutni obszaru papieru. Podczas pracy w układzie obszaru papieru dostępnych jest wiele właściwości VP* (Rzutnia), które mają wpływ tylko na bieżącą rzutnię i można je dostosować za pomocą odpowiednich właściwości domyślnych:

- VP Zamrożenie
- VP Kolor
- VP Rodzaj linii
- VP Szerokość linii
- VP Przezroczystość
- VP Styl Wydruku

1 Kliknij dwukrotnie wewnątrz rzutni obszaru papieru.

2 Uruchom polecenie EKSWARSTWY.

3 Pojawi się okno dialogowe **Eksplorator rysunku / Widoki** .

4 (opcja) Kliknij ikonę w kolumnie **VP Zamrożenie** , aby przełączyć wyświetlanie warstwy.

5 (opcja) Kliknij ikonę w kolumnie **VP Kolor**, a następnie wybierz kolor w oknie dialogowym **Kolor**.

6 (opcja) Kliknij kolumnę **Rodzaj linii VP**, a następnie wybierz rodzaj linii z listy rozwijanej.

7 (opcja) Kliknij kolumnę **Szerokość linii VP**, a następnie wybierz szerokość linii z listy rozwijanej.

8 (opcja) Kliknij kolumnę **VP Przezroczystość**, a następnie wybierz wartość przezroczystości z listy rozwijanej.

9 (opcja) Kliknij kolumnę **Styl wydruku VP**, a następnie wybierz styl wydruku w oknie dialogowym **Wybierz styl wydruku**. Ta opcja ma zastosowanie tylko do rysunków STB (Style Tables).

Uwaga:

- Po ustawieniu opcji **Wskaż używane warstwy** w menu **Widok** w oknie dialogowym **Eksploratora rysunków** ikona w kolumnie **Bieżący** wskazuje, czy istnieją nadpisania właściwości VP.
- Użyj opcji **Rzutnie / Zamroź** poleceń WARWYŁ i WARZAM, aby zablokować warstwy w rzutni przez kliknięcie elementów.

5.17.2 Przycinanie rzutni

Polecenie **PRZYTRZUT** (skrót od "przycinanie rzutni") przycina rzutnie w układach.

Do utworzenia przyciętej rzutni można używać tylko okręgów i zamkniętych polilinii. W związku z tym podczas tworzenia rzutni eliptycznej należy użyć opcji **Utwórz reprezentacje polilinii elipsy** zmiennej systemowej PELLIPS.

5.17.3 Usuwanie obwiedni tnącej rzutni

Opcja **Usuń** polecenia PRZYTRZUT usuwa obwiednię tnącą.

5.17.4 Obracanie wyświetlacza w rzutni obszaru papieru

Wyświetlanie rzutni obszaru papieru można obracać tylko wtedy, gdy wyświetlanie rzutni nie jest zablokowane.

Opcja **Wyrównaj** > **Obróć** polecenia MVSETUP definiuje kąt zawartości rzutni względem osi X Globalnego Układu Współrzędnych (GUW).

Jeśli zmienna systemowa VPROTATEASSOC jest włączona, polecenia OBRÓĆ i MANIPULUJ obracają zawartość rzutni o określony kąt. Rzutnia jest przycinana przez prostokąt o wymiarach oryginalnej rzutni. Użyj opcji **Usuń** polecenia PRZYTRZUT, aby usunąć przycinanie.

Aby cofnąć obrót:

- Ustaw kąt obrotu = 0 (zero) w opcji **Wyrównaj** > **Obróć** polecenia MVSETUP.
- Kliknij dwukrotnie wewnątrz rzutni, a następnie uruchom polecenie PLAN i naciśnij dwukrotnie Enter (= ustaw rzut GUW).

5.17.5 Wyrównywanie rzutni

1 Uruchom polecenie MVSETUP.

2 Wybierz **Wyrównaj** z menu podręcznego.

Pojawi się monit: Wprowadź opcję [Kątowe/Wyrównanie w poziomie/Wyrównanie w pionie/Obróć widok/Cofnij]:

3 (opcja) Wybierz opcję **Wyrównania** poziomego.

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt bazowy:

- 1. Wskaż punkt w rzutni odniesienia.
- 2. **Zostaniesz poproszony**: Określ punkt w rzutni, który ma zostać przesunięty:

- 3. Wskaż punkt w rzutni, który ma zostać wyrównany.
- 4. Wyświetlacz w rzutni jest przesuwany w pionie, aby wyrównać dwa punkty w poziomie.

4 (opcja) Wybierz opcję **Wyrównanie w pionie**.

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt bazowy:

- 1. Wskaż punkt w rzutni odniesienia.
- 2. **Zostaniesz poproszony**: Określ punkt w rzutni, który ma zostać przesunięty:
- 3. Wskaż punkt w rzutni, który ma zostać wyrównany.
- 4. Wyświetlacz w rzutni jest przesuwany poziomo, aby wyrównać dwa punkty w pionie.

5.17.6 Wyrównywanie punktów obszaru modelu i obszaru papieru

Polecenie DOPASUJOBSZAR dostosowuje kąt rzutni, współczynnik powiększenia i położenie panoramowania na podstawie punktów wyrównania określonych w obszarze modelu i obszarze papieru.

Wyrównywanie 1 punktu

1 Uruchom polecenie DOPASUJOBSZAR.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Pierwszy punkt linii trasowania w obszarze modelu:

2 Kliknij wewnątrz rzutni układu, a następnie wskaż punkt.

3 **Zostanie** wyświetlony monit : Drugi punkt linii trasowania w obszarze modelu lub <Powrót> <Return> dla braku:

4 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Punkt wyrównania w obszarze papieru:

6 Wskaż punkt w układzie.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Aktywuj rzutnię, która będzie używana do wyrównywania.

8 Kliknij wewnątrz rzutni, którą chcesz wyrównać.

9 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby potwierdzić.

10 Ekran w wybranej rzutni zostanie przesunięty w taki sposób, aby oba punkty pokrywały się.

Wyrównywanie 2 punktów

1 Uruchom polecenie DOPASUJOBSZAR.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Pierwszy punkt linii trasowania w obszarze modelu:

2 Kliknij wewnątrz rzutni układu, a następnie wskaż punkt.

3 **Zostanie** wyświetlony monit : Drugi punkt linii trasowania w obszarze modelu lub <Powrót> <Return> dla braku:

4 Wskaż drugi punkt w rzutni układu.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Pierwszy punkt linii trasowania w obszarze modelu:

6 Wskaż punkt w układzie.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Drugi punkt wyrównania w obszarze papieru:

8 Wskaż drugi punkt w układzie.

9 **Monituje:** Aktywuj rzutnię, która będzie używana do wyrównywania.

10 Kliknij wewnątrz rzutni, którą chcesz wyrównać.

11 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby potwierdzić.

12 Ekran w wybranej rzutni jest przesuwany, obracany i/lub skalowany w taki sposób, aby punkty pokrywały się dwa po dwa.

5.18 Arkusze

W witrynie BricsCAD nie ma ograniczonej liczby układów, które można utworzyć na jednym rysunku. Każdy układ reprezentuje arkusz papieru. Dla każdego układu można określić rozmiar papieru, obszar wydruku, skalę wydruku, skalę szerokości linii, odwzorowania pisaków, a także dodać rzutnie, wymiary, tabelkę rysunkową i inną geometrię specyficzną dla układu. Elementy dodawane do układu w obszarze papieru nie pojawiają się w obszarze modelu.

Każdy układ wymaga co najmniej jednej rzutni układu. Jeśli zmienna systemowa CREATEVIEWPORTS jest włączona, rzutnia jest dodawana automatycznie w nowym układzie. Jeśli ta zmienna jest wyłączona, nowo utworzone rzutnie są puste. Aby dodać nowe układy, można je zdefiniować samodzielnie lub zaimportować układy z innego rysunku: pliku szablonu (.dwt), pliku rysunku (.dwg) lub pliku wymiany rysunku (.dxf).

W rzutniach mogą być wyświetlane wszystkie elementy obszaru modelu rysunku lub ich część.

Zmienna systemowa CACHELAYOUT określa, czy zawartość układów jest buforowana. Dodatkowa pamięć wymagana do buforowania jest rekompensowana przez ulepszenia wymagań dotyczących pamięci do wyświetlania elementów, w wyniku czego pamięć potrzebna do wyświetlania rysunków została zmniejszona.

5.18.1 Tworzenie nowego układu

1 Uruchom polecenie ARKUSZ, a następnie wybierz opcję **Nowy**.

2 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź nazwę arkusza. <Arkusz1>:

3 Wpisz unikatową nazwę układu, a następnie naciśnij Enter.

4 Nazwa może mieć długość do 255 znaków i może zawierać litery, cyfry, znak dolara ($), łącznik (-) i podkreślenie (_) lub dowolną kombinację.

5 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować domyślną nazwę (na przykład Layout1).

6 Zostanie dodana nowa karta układu.

Uwaga: Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę arkusza, a następnie wybierz polecenie **Nowy** z menu kontekstowego lub kliknij przycisk plus (+) po ostatniej karcie arkusza, aby dodać nowy arkusza przy użyciu nazwy domyślnej.

5.18.2 Kopiowanie układów

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę układu, którą chcesz skopiować.

1 Pojawi się menu kontekstowe.

2 Wybierz **Kopiuj** w menu kontekstowym.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź nową nazwę układu:

3 Wpisz nową unikatową nazwę w wierszu polecenia, a następnie naciśnij Enter.

4 Zostanie dodana kopia wybranego układu.

5.18.3 Rozmieszczanie kart układu

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Przeciągnij kartę układu w żądane miejsce.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę arkusza, a następnie wybierz opcję **Przesuń w lewo** lub **Przesuń w prawo** z menu kontekstowego.

5.18.4 Importowanie układów

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę **Model** lub jedną z kart układu.

Pojawi się menu kontekstowe.

2 Wybierz opcję **Z szablonu...** z menu kontekstowego.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Wybierz szablon z pliku**.

3 Przejdź do rysunku, z którego chcesz zaimportować układy.

4 Kliknij przycisk **Otwórz** w oknie **Wybierz szablon z pliku**.

Otworzy się okno **Wstaw układ(y)**.

5 Wybierz układy, które chcesz zaimportować.

6 Przytrzymaj Ctrl, aby wybrać wiele układów.

7 Kliknij przycisk **OK** .

Wybrane układy zostaną zaimportowane.

5.18.5 Eksportowanie układów

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy jedną z kart **Arkusz**.

Pojawi się menu kontekstowe.

2 Wybierz opcję **Eksportuj** z menu kontekstowego.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Eksportuj układ do rysunku**.

3 Wybierz lokalizację, z której chcesz wyeksportować arkusz.

4 Kliknij przycisk **Zapisz**.

5 Wybierz, czy chcesz otworzyć utworzony plik.

6 Wybrany układ zostanie wyeksportowany.

5.18.6 Zmienianie nazwy układu

1 Kliknij dwukrotnie kartę układu, której nazwę chcesz zmienić.

1 Zostanie otwarte okno dialogowe **Zmień nazwę arkusza**.

2 Wpisz nową unikalną nazwę w polu **Nazwa**.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

5.18.7 Usuwanie układu

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę układu, którą chcesz usunąć.

1 Pojawi się menu kontekstowe.

2 Wybierz **Usuń** w menu kontekstowym.

3 Zostanie wyświetlone okno **alertu**.

4 Kliknij przycisk **OK**, aby potwierdzić.

5.18.8 Korzystanie z Menedżera rozmieszczenia

1 Uruchom polecenie MENEDŻERARKUSZA.

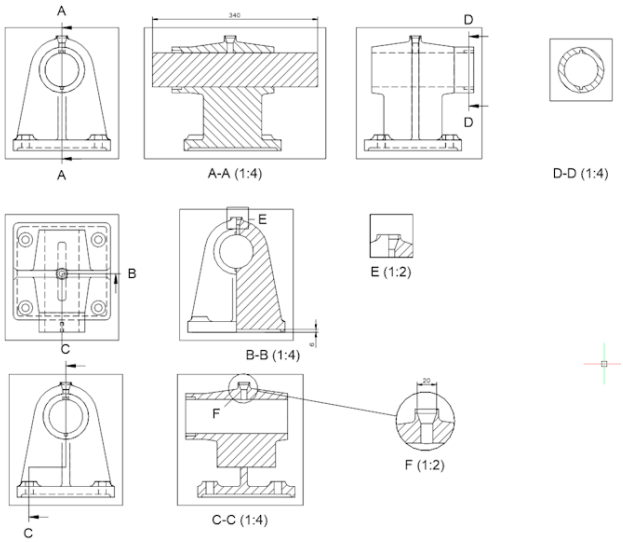
2 W oknie dialogowym **Menedżer układu** można:

- Tworzenie układów.
- Kopiowanie układów.
- Usuń arkusze.
- Zmień kolejność kart układu.
- Publikuj arkusze.

5.19 Generuj Widoki Rysunku

Funkcja Wygenerowane widoki rysunku umożliwia automatyczne generowanie zespolonych widoków prostokątnych i standardowych widoków izometrycznych modelu bryłowego 3D. Wszystkie widoki rysunku są umieszczane w układzie obszaru papieru, nie są widoczne w obszarze modelu.

Procedury analitycznego usuwania ukrytych linii (HLR) są używane do tworzenia widoków rysunku przy użyciu standardowych elementów 2D, głównie linii i łuków. Podobnie jak w przypadku polecenia RZUTPŁASKI. Widoki rysunku utworzone w wersji 14.1 zostaną automatycznie przekształcone w geometrię ULU za pomocą polecenia AKTUALIZUJWIDOK.

Polecenie WIDOKPODST generuje zespolone widoki prostokątne i standardowe rzuty izometryczne modelu bryłowego 3D w układzie obszaru papieru.

Polecenie WIDOKPRZEKROJU tworzy widok przekroju poprzecznego na podstawie standardowego widoku rysunku wygenerowanego za pomocą polecenia WIDOKPODST w układzie obszaru papieru.

Polecenie WYŚWIETLSTYLPRZEKROJU umożliwia modyfikowanie wyglądu widoków przekroju utworzonych za pomocą polecenia WIDOKPRZEKROJU.

Polecenie WIDOKRZUTOWANY generuje dodatkowe rzuty z istniejącego wygenerowanego widoku rysunku.

Polecenie WIDDET tworzy szczegółowy widok fragmentu standardowego rysunku wygenerowanego w większej skali.

Polecenie STYLWIDDET umożliwia modyfikowanie wyglądu widoków szczegółów utworzonych za pomocą polecenia WIDDET.

Polecenie AKTUALIZUJWIDOK aktualizuje wybór widoków rysunku uzyskanych przez polecenia WIDOKPODST i WIDOKPRZEKROJU, gdy zmienna VIEWUPDATEAUTO = 0.

Polecenie EXPORTWIDOKU eksportuje zawartość widoków rysunku uzyskanych za pomocą poleceń WIDOKPODST i WIDOKPRZEKROJU do obszaru modelu rysunku. Tego polecenia można używać tylko w obszarze papieru.

Polecenie EDYTUJWIDOK umożliwia zmianę skali i widoczności linii ukrytych widoków rysunku.

Narzędzia do generowania widoków rysunkowych modelu bryłowego 3D są dostępne pod adresem:

- Menu Model - Widoki rysunku.
- Paski narzędzi Typy przekrojów i Typy szczegółów.
- Panel **Widoki** na karcie wstążki Adnotacje (Mechaniczny obszar roboczy).

5.19.1 Standardowe widoki rysunku

Widoki standardowe obejmują rzutowanie wielowidokowe, prostokątne i izometryczne.

Na rysunku technicznym wielowidokowe odwzorowanie prostokątne jest techniką ilustracyjną, w której generowanych jest do sześciu obrazów obiektu, przy czym każda płaszczyzna rzutowania jest równoległa do jednej z osi współrzędnych obiektu.

Rzut izometryczny to metoda przedstawiania trójwymiarowych obiektów w dwóch wymiarach na rysunkach technicznych i technicznych. Jest to rzut aksonometryczny, w którym trzy osie współrzędnych wydają się jednakowo skrócone, a kąty między dowolnymi dwiema z nich wynoszą 120 stopni.

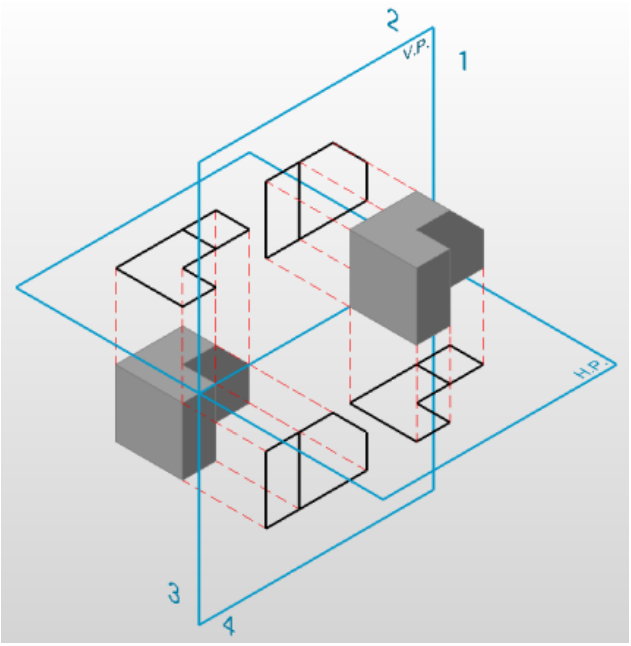
Aby wygenerować standardowe widoki modelu bryłowego 3D, uruchom polecenie WIDOKPODST z obszaru modelu.

Do wyboru jest rzut pod pierwszym kątem (europejski) lub rzut pod trzecim kątem (amerykański).

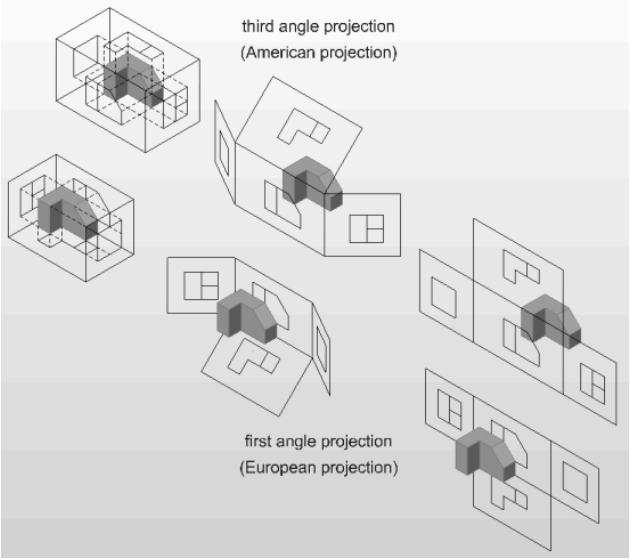
Rzut ortogonalny (lub rzut ortogonalny) to sposób przedstawiania obiektu trójwymiarowego w dwóch wymiarach. Jest to projekcja równoległa, w której wszystkie linie rzutowania są prostopadłe do płaszczyzny projekcji, co powoduje, że każda płaszczyzna sceny pojawia się w transformacji afinicznej na powierzchni widoku. Jest dalej podzielony na wielowidokowe rzuty ortograficzne i rzuty aksonometryczne.

Dwie płaszczyzny projekcji, jedna pozioma (H.P.) i jedna pionowa (V.P.) dzielą przestrzeń 3D na cztery ćwiartki.

- W pierwszym systemie rzutowania kątowego model jest umieszczany w pierwszej ćwiartce przestrzeni (pierwszy kąt).
- W trzecim systemie rzutowania kątowego model jest umieszczany w trzeciej ćwiartce (trzeci kąt).

W przypadku wielowidokowych rzutów prostokątnych tworzonych jest do sześciu widoków modelu 3D, przy czym każda płaszczyzna rzutowania jest równoległa do jednej z osi współrzędnych modelu. Widoki są rozmieszczone względem siebie, zgodnie z jednym z dwóch schematów: rzutem pod pierwszym kątem lub pod trzecim kątem. W każdym z nich wygląd widoków można traktować jako rzutowany na 6 ścian pudełka wokół modelu. Podczas rozwijania pudełka wszystkie widoki są uporządkowane na rysunku 2D.

Typ rzutowania ustawia się za pomocą opcji **Typ rzutowania** polecenia WIDOKPODST lub edytując zmienną systemową PROJECTIONTYPE:

- 0 = rzut pod pierwszym kątem
- 1 = rzut pod trzecim kątem

Wartość zmiennej systemowej PROJECTIONTYPE jest zapisywana na rysunku.

Wygenerowane linie widoku rysunku są tworzone na warstwach domyślnych:

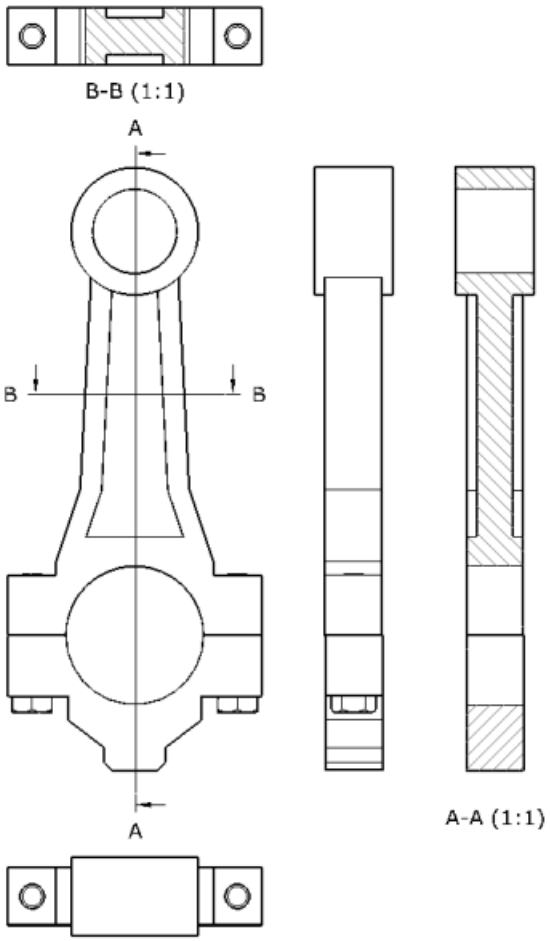
- BC_TRAILING_LINES
- BM_Kreskowanie
- BM_Hidden
- BM_Tangent_Hidden
- BM_Tangent_Visible
- BM_Thread_Hidden
- BM_Thread_Visible
- BM_Trailing_Hidden
- BM_Trailing_Visible
- BM_Visible
- BM_Spoiny_Widoczne
- Rysowanie Rzutnie

Dodatkowe rzuty można dodać za pomocą polecenia WIDOKRZUTOWANY. Rzut dziedziczy skalę, ustawienia wyświetlania i wyrównanie z widoku macierzystego.

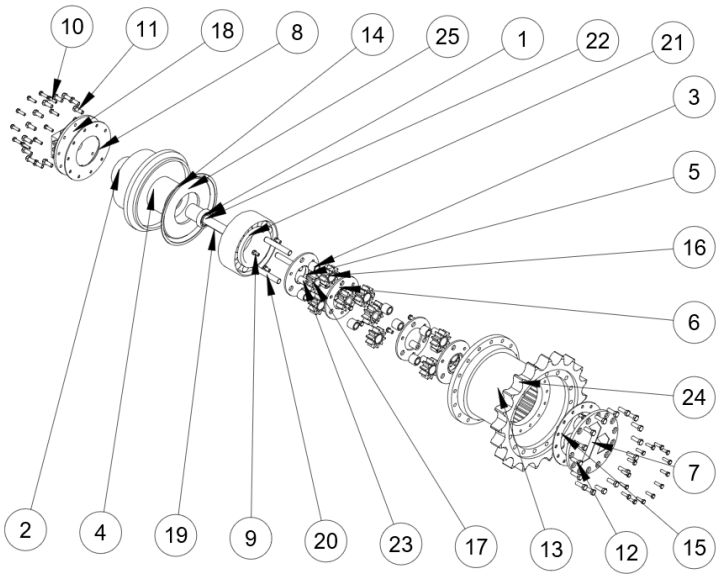
5.19.2 Generowanie widoków przekroju

Przekrój to przecięcie modelu bryłowego 3D z płaszczyzną przekroju. Na rysunkach technicznych wewnętrzne części modelu 3D są kreskowane w przekrojach.

Aby wygenerować widoki przekroju modelu bryłowego 3D, uruchom polecenie WIDOKPRZEKROJU z układu obszaru papieru, w którym znajdują się standardowe widoki rysunku.

5.19.3 Widoki specjalne

Bill of Materials Drive_Assembly		
No.	Component	Quantity
1	BBRG-03	2
2	BBRG-03	1
3	BBRG-60	9
4	Body	1
5	Carrier_1	2
6	Carrier_2	2
7	Cover	1
8	Cover_Interal_Seal	1
9	DIN 933	12
10	DIN 933	24
11	DIN 933	16
12	DIN 933	16
13	Drum	1
14	External_Medium_Seal	1
15	External_Seal	1
16	Gear_Planet	9
17	Gear_Sun	3
18	Internal_Cover	1
19	Key	1
20	Pin	3
21	RLR BRG-32	1
22	Shaft	1
23	Sleeve	6
24	Sprocket	1
25	Washer	1

Możliwe jest generowanie widoków rysunku dla wybranej reprezentacji rozstrzelonej. Zwykle używa się do tego rzutu ortogonalnego; jednak BricsCAD umożliwia tworzenie dowolnego standardowego rzutowania dla reprezentacji rozstrzelonych. Obsługiwane są również przekroje i widoki szczegółowe.

Aby utworzyć widok dla reprezentacji eksplodowanej, uruchom polecenie WIDOKPODST z opcją Widoki **specjalne**, wybierz opcję **Widok eksplodowany**, a następnie wybierz wymaganą reprezentację eksplodowaną z okna dialogowego.

Wygenerowane widoki dla reprezentacji rozstrzelonej mogą być skojarzone z oryginalnym modelem, dzięki czemu można umieszczać adnotacje i numery pozycji. Aby to zrobić, widoki należy utworzyć lub zaktualizować za pomocą GENERATEASSOCVIEWS = ON.

5.19.4 Aktualizowanie widoków rysunku

Domyślnie BricsCAD sprawdza, czy źródłowy model bryłowy 3D lub powiązana z nim reprezentacja rozstrzelona została zmodyfikowana i automatycznie ponownie oblicza rysunek, gdy:

- otwieranie układu obszaru papieru zawierającego nieaktualne widoki, jeśli zmienna systemowa VIEWUPDATEAUTO jest włączona.
- uruchamiając polecenie AKTUALIZUJWIDOK.
- uruchamiając komendę BMAKTUALIZUJ.

Uwaga:

- Obliczenia usuwania ukrytych linii mogą zająć trochę czasu w przypadku złożonych modeli 3D. W takich przypadkach zaleca się ustawienie VIEWUPDATEAUTO = OFF. Ramka rzutni nieaktualnych widoków rysunku zmienia kolor na czerwony, aby wskazać, że potrzebna jest aktualizacja. Podczas wykonywania polecenia ViewUpdate, BricsCAD prosi o wybranie widoków rysunku do aktualizacji lub aktualizację wszystkich widoków rysunku.
- Jeśli zmienna GENERATEASSOCVIEWS = WŁ., wymiary zespolone zostaną zaktualizowane zgodnie ze zmodyfikowaną geometrią 3D.

5.19.5 Eksportowanie widoków do obszaru modelu

Mechanizm asocjatywności widoków rysunku w układzie obszaru papieru pozwala na ograniczoną kontrolę przez użytkownika. Takie widoki można przesuwać lub skalować, ale nie można edytować geometrii. Aby uzyskać pełną kontrolę nad geometrią widoków rysunku, polecenie EXPORTWIDOKU umożliwia przenoszenie lub kopiowanie widoków rysunku do obszaru modelu lub do oddzielnego rysunku. Wyeksportowane widoki rysunku tracą skojarzenie z modelem 3D i stają się standardowymi blokami, które można rozbijać, edytować, wymazywać itp.

5.19.6 Dostosowywanie widoków rysunku

Przy pierwszym uruchomieniu polecenia WIDOKPODST tworzonych jest osiem nowych warstw:

- BM_Hidden
- BM_Tangent_Hidden
- BM_Tangent_Visible
- BM_Thread_Hidden

- BM_Trailing_Hidden
- BM_Trailing_Visible
- BM_Visible
- Rysowanie Rzutnie

Przy pierwszym uruchomieniu polecenia WIDOKPRZEKROJU tworzona jest nowa warstwa:

- BM_Kreskowanie

Przy pierwszym uruchomieniu polecenia WIDDET tworzone są trzy nowe warstwy:

- BC_TRAILING_LINES
- BM_Thread_Visible
- BM_Spoiny_Widoczne

Polecenie EDYTUJWIDOK służy do zmiany widoczności tych warstw dla wszystkich widoków lub tylko dla wybranych widoków.

- Edytuj właściwości tych warstw, takie jak rodzaj linii, szerokość linii lub kolor, aby zmodyfikować sposób wyświetlania widoków rysunku.

Polecenie WYŚWIETLSTYLPRZEKROJU umożliwia dostosowanie różnych właściwości widoków przekrojów, takich jak:

- Styl, kolor i wysokość tekstu identyfikatora.
- Symbole początkowe i końcowe, ich kolory, rozmiar i kierunek strzałek, skala, wzór, kolor i kąt kreskowania.
- kolor, typ i grubość linii reprezentującej płaszczyznę cięcia.

Polecenie STYLWIDDET służy do dostosowywania różnych właściwości widoków szczegółów, takich jak:

- styl, kolor, wysokość identyfikowanego tekstu i typ identyfikatora
- oraz jego kolor i rozmiar
- kolor, typ i waga obwiedni widoku szczegółowego

6. Rysowanie 2D

6.1 Ustawienia tworzenia jednostek

Domyślne ustawienia i preferencje tworzenia elementów rysunku są określone przez zmienne systemowe.

Możesz przeglądać i modyfikować te zmienne:

- W oknie dialogowym **Ustawienia**. Rozwiń **Rysunek** > **Rysowanie** > **Tworzenie podmiotów**. W górnej części listy wyświetlane są ogólne właściwości, takie jak kolor, typ linii i warstwa. Poniżej wyświetlane są ustawienia właściwości specyficznych dla jednostki.
- W węźle **Ogólne** panelu **Właściwości**, gdy nic nie jest zaznaczone.

Ustawienia **Ogólne** są następujące:

- **Kolor**: Ustawia kolor jednostki. Domyślnie = **JAKWarstwa**.
- **Warstwa**: Ustawia bieżącą warstwę.
- **Typ linii**: Ustawia bieżący typ linii. Domyślnie = **JAKWarstwa**.
- **Skala typu linii**: Ustawia bieżącą skalę typu linii. Domyślnie = 1.
- **Szerokość linii**: Ustawia bieżącą szerokość linii. Domyślnie = **JAKWarstwa**.
- **Przezroczystość**: Ustawia bieżącą przezroczystość. Domyślnie = **JAKWarstwa**.
- **Wysokość**: Określa wysokość (wartość Z) nad płaszczyzną XY bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW). Domyślnie = 0.

Uwaga: Większość ustawień tworzenia jednostek jest zapisywana na rysunku, więc mają one zastosowanie tylko do bieżącego rysunku. Jeśli chcesz dostosować te ustawienia dla wszystkich przyszłych rysunków, edytuj domyślne szablony rysunków i dostosuj ustawienia. Rysunki szablonów najlepiej zapisywać w folderze zapisanym za pomocą zmiennej systemowej TEMPLATEPATH. Zmienna systemowa BASEFILE określa ścieżkę i nazwę domyślnego pliku szablonu.

6.2 Praca z warstwami

Warstwy można tworzyć i zarządzać nimi w sekcji **Warstwy** okna dialogowego **Eksplorator rysunku** (polecenie WARSTWY) lub w panelu **Warstwy** (polecenie OTWÓRZPANELWARSTW).

Nie można otworzyć okna dialogowego **Eksplorator rysunku** podczas korzystania z innych poleceń, natomiast można to zrobić za pomocą panelu Warstwy. Możesz go przesuwać i zmieniać jego rozmiar zgodnie z potrzebami, a nawet przenieść na drugi monitor.

6.2.1 Aktualna warstwa

Nowe elementy są rysowane na bieżącej warstwie. Aby narysować nowe elementy na innej warstwie, należy najpierw ustawić tę warstwę jako warstwę bieżącą.

- Bieżąca warstwa jest zapisywana za pomocą zmiennej systemowej CLAYER.
- Zmienna systemowa CENTERLAYER* steruje warstwą, na której są umieszczane linie środkowe i znaczniki środka utworzone za pomocą polecenia WYMCENTRUM.
- Zmienna systemowa DIMLAYER* steruje warstwą dla elementów wymiarowania utworzonych za pomocą poleceń wymiarowania.

- Elementy utworzone za pomocą polecenia PRZENIKANIE są tworzone na warstwie określonej przez zmienną systemową INTERFERELAYER.

* Wartość domyślna to <Użyj bieżącego><Use Current>

Aby ustawić bieżącą warstwę, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Gdy nie jest zaznaczony żaden obiekt, wybierz **Warstwa** w panelu Właściwości, a następnie wybierz nową bieżącą warstwę z listy rozwijanej.
- Na pasku narzędzi **Właściwości obiektu** kliknij strzałkę w dół obok pola **Layer**, a następnie wybierz warstwę z rozwijanej listy.
- W panelu **Warstwy** na Wstążce kliknij strzałkę w dół i wybierz warstwę z listy rozwijanej.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **Warstwa** na pasku stanu, a następnie wybierz warstwę z menu kontekstowego.

Uwaga:

- Istnieje możliwość wyłączenia wyświetlania bieżącej warstwy ( ). W rezultacie wszystko, co narysujesz, będzie niewidoczne, dopóki nie zostanie ponownie włączone wyświetlanie bieżącej warstwy ( ). Przy próbie wyłączenia bieżącej warstwy zostanie wyświetlone ostrzeżenie.
- Nie jest możliwe zamrożenie ( ) bieżącej warstwy.

6.2.2 Stany warstw

Polecenie STATUSWARSTW.

Stanom warstw są nazywane zasoby przechowywane na rysunku.

Stany warstw umożliwiają zapisywanie i przywracanie konfiguracji właściwości i stanów warstw. Warstwa może być czasami wyświetlana na niebiesko, a innym razem na zielono, lub niektóre warstwy muszą być wyłączone, zablokowane lub zablokowane podczas edycji określonej części rysunku. Po spędzeniu dużej ilości czasu na dostosowywaniu wszystkich ustawień warstw można użyć stanów warstw do zapisania ustawień. W każdym rysunku można zapisać wiele stanów warstw. Stany warstw można kopiować między rysunkami i zapisywać stan warstw w pliku zewnętrznym, który następnie można zaimportować do innego rysunku.

6.3 Rodzaj linii obiektu

Możesz użyć różnych rodzajów linii, aby odróżnić cel jednej linii od drugiej. Typ linii składa się z powtarzającego się wzoru kropek, kresek lub spacji. Typy linii określają wygląd jednostek zarówno na ekranie, jak i po wydrukowaniu.

Domyślnie każdy rysunek ma co najmniej trzy typy linii: Ciągły, JakWarstwa i JakBlok. Rysunek może również zawierać nieograniczoną liczbę nazwanych rodzajów linii.

Definicje rodzajów linii są zapisywane na rysunku. Nowe typy linii są importowane z innych rysunków lub wczytywane z pliku rodzajów linii (*.lin). To, który plik źródłowy rodzaju linii jest używany domyślnie, jest kontrolowane przez zmienną systemową MEASUREMENT:

- MEASUREMENT = Włączony używa **Iso.lin**: Definicje rodzajów linii są wyrażone w mm.

- MEASUREMENT = Wyłączony: **Default.lin**: Definicje rodzaju linii są wyrażone w calach.

Nowe obiekty są rysowane przy użyciu bieżącego rodzaju linii ustawionego przez zmienną systemową CELTYPE.

Dostępne są następujące opcje ustawiania rodzaju linii:

- JakWarstwa: Podmioty przyjmują typ linii swojej warstwy. Umożliwia to zmianę rodzaju linii wszystkich takich jednostek poprzez dostosowanie rodzaju linii warstwy.
- JakBlok: Podmioty rysowane jako linie ciągłe do momentu włączenia ich do bloku. Następnie obiekty dziedziczą ustawienie rodzaju linii obiekty bloku podczas wstawiania bloku do rysunku.
- Nazwany typ linii: Ciągły lub jeden z rodzajów linii zapisanych na rysunku.

Skala Rodzaju Linii

Nieciągłe typy linii składają się z linii, przerw i kropek połączonych w różne wzory. W złożonych typach linii można również uwzględnić tekst lub kształty.

W definicji rodzaju linii długość linii i odstępów jest definiowana w calach (default.lin) lub mm (iso.lin). Jeśli obiekty rysunku są inne niż cale lub mm, należy przeskalować typy linii. Skalowanie rodzaju linii jest kontrolowane przez zmienną systemową LTSCALE, która musi być ustawiona w odniesieniu do jednostek rysunkowych (DU):

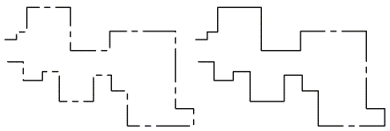
Jednostki Rysunku	LTSCALE
Imperialny (MEASUREMENT = WYŁ.)	
cal	1
Stopa	1/12
Metryczny (MEASUREMENT = WŁ.)	
mm	1
cm	0.1
m	0.001

BricsCAD zawsze umieści myślnik na początku i na końcu linii, polilinii, łuku lub splajnu. Wzór linetype jest również ładnie wyśrodkowany, dzięki czemu oba końce obiektu wyglądają tak samo.

Generacja polilinii

Rodzaje linii są zwykle generowane od wierzchołka do wierzchołka (0). Polilinie, których wierzchołki znajdują się bardzo blisko siebie, mogą być renderowane jako linia ciągła, jeśli wzór rodzaju linii nie mieści się między dwoma kolejnymi wierzchołkami. Zmienna systemowa PLINEGEN rozwiązuje ten problem:

gdy jest ustawiona na 1 lub ON, typ linii jest rysowany od jednego końca polilinii do drugiego, zamiast od wierzchołka do wierzchołka.

Ta sama polilinia narysowana z włączoną (po lewej) i wyłączoną (po prawej) funkcją PLINEGEN.

Skala linii obszaru papieru

Zmienna systemowa PSLTSCALE kontroluje skalowanie rodzaju linii w układach przestrzeni papieru.

Jeśli włączone, skalowanie rodzaju linii jest niezależne od skali rzutni.

Ogólnie rzecz biorąc, PSLTSCALE najlepiej ustawić na ON. Należy zauważyć, że ta zmienna może być ustawiona dla każdego układu.

Skala linii obszaru modelu

Zmienna systemowa MSLTSCALE kontroluje skalowanie rodzaju linii w przestrzeni modelu.

Jeśli opcja jest WŁĄCZONA, bieżąca skala adnotacji (zmienna systemowa CANNOSCALE) jest stosowana do rodzajów linii w przestrzeni modelu.

MSLTSCALE najlepiej jest wyłączyć. Przydatne może być włączenie tej funkcji podczas drukowania z przestrzeni modelu.

6.3.1 Ustawianie bieżącego rodzaju linii

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W panelu **Właściwości** wybierz **RodzjLinii** .

  Upewnij się, że żaden podmiot nie jest zaznaczony.

  Wybierz typ linii z rozwijanej listy.
- Na pasku narzędzi **Właściwości obiektu** kliknij strzałkę w dół obok pola **Warstwy**, a następnie wybierz warstwę z listy rozwijanej.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **Linetype** na pasku stanu, a następnie wybierz typ linii z menu kontekstowego.

6.3.2 Dodawanie nowego rodzaju linii

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

   - Uruchom polecenie RODZLIN, a następnie wybierz opcję **New**.
   - Wybierz **RodzajLini** w panelu **Properties**, a następnie kliknij strzałkę w dół i wybierz **Załaduj...**.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Load linetypes**.

2 (opcja) Kliknij przycisk **Plik...**, aby załadować inny plik źródłowy rodzaju linii.

3 Wybierz jeden lub więcej rodzajów linii w oknie dialogowym **Wczytaj rodzaj linii**.

   Przytrzymaj klawisz Ctrl, aby dodać lub usunąć typy linii.

4 Kliknij przycisk **OK**

6.3.3 Ustawianie skali rodzaju linii obiektu

1 W panelu **Właściwości** wybierz **Skala rodzaju linii**.

Upewnij się, że żaden podmiot nie jest zaznaczony.

2 Wpisz nową wartość w polu Linetype scale.

Wartość Linetype Scale jest zapisywana przez zmienną systemową CELTSCALE. Najlepiej ustawić tę zmienną na 1, z wyjątkiem specjalnych rodzajów linii, takich jak BATTING lub GAS_LINE, które najprawdopodobniej wymagają skalowania.

Uwaga: Skala rodzaju linii podmiotu ma zastosowanie tylko do nowych podmiotów.

6.4 Kolor obiektu

Kolor określa sposób wyświetlania obiektu na ekranie i sposób jej drukowania. Podmioty są tworzone w bieżącym kolorze, zdefiniowanym przez zmienną systemową CECOLOR.

Można wybrać jeden z 255 **kolorów indeksu** lub zdefiniować **prawdziwy kolor** .

6.4.1 Indeks koloru

Kolor indeksu to specyfikacja koloru piksela na ekranie wyświetlacza przy użyciu 8-bitowej wartości koloru, umożliwiającej uzyskanie do 256 możliwych kolorów.

Każdy z kolorów indeksu ma unikalny numer od 1 do 255. Siedem z kolorów indeksu można również określić nazwą: czerwony (1), żółty (2), zielony (3), cyjan (4), niebieski (5), magenta (6) i biały/czarny (7). Kolor indeksu 7 wyświetla kolor biały na czarnym tle ekranu i czarny na białym tle ekranu. Kolor indeksu 7 jest zawsze drukowany w kolorze czarnym.

Dwie dodatkowe właściwości kolorów to JakWarstwa i JakBlok. Te właściwości koloru powodują, że obiekt przyjmuje kolor warstwy lub bloku, w którym się znajduje. JakWarstwa to kolor o numerze 256, a JakBlok to kolor o numerze 0. We wszystkich poleceniach, w których używany jest kolor, można wskazać JakWarstwa i JakBlok, a także odpowiednio liczby 256 i 0.

Dostępne opcje ustawienia koloru to:

- JakWarstwa: Obiekt przyjmują kolor swojej warstwy. Pozwala to na zmianę koloru wszystkich takich podmiotów poprzez dostosowanie koloru warstwy.
- JakBlok: Oboiekty są rysowane w kolorze indeksu 7 (czarnym lub białym, w zależności od koloru tła ekranu). Po dołączeniu do definicji bloku, takie obiekty przyjmują kolor bloku po wstawieniu bloku do rysunku.
- Indeks koloru
- Prawdziwy Kolor

Uwaga: To, czy obiekty używające koloru indeksu będą drukowane w tym kolorze, zależy od **Tabeli kolorów** (CTB) lub **Tabeli stylów** (STB), która jest używana do drukowania. Tylko jeśli ustawienie **Kolor** w pliku definicji CTB lub STB jest ustawione na **Użyj Kolor Obiektu**, wydrukowany kolor jest zgodny z kolorem obiektu.

6.4.2 Prawdziwe kolory

Prawdziwy kolor to specyfikacja koloru piksela na ekranie wyświetlacza przy użyciu 24-bitowej wartości, która umożliwia uzyskanie do 16 777 216 możliwych kolorów.

Liczba bitów użytych do zdefiniowania odcienia koloru piksela to jego głębia bitowa. Prawdziwy kolor jest również znany jako kolor 24-bitowy. Niektóre nowe systemy wyświetlania kolorów oferują 32-bitowy tryb kolorów. Dodatkowy bajt, zwany kanałem alfa, jest używany do sterowania i informacji o efektach specjalnych.

Prawdziwe kolory korzystają z definicji kolorów **RGB** (**R**ed, **G**reen, **B**lue). Każdy z tych parametrów ma zakres od 0 do 255. Definicja RGB dla koloru czarnego to (0,0,0), a definicja RGB dla koloru białego to (255,255,255).

6.4.3 Ustawianie bieżącego koloru obiektu

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Uruchom polecenie KOLOR.
- Kliknij przycisk narzędzia **Wybierz kolor** ( ) na pasku narzędzi Ustawienia.
- W panelu **Właściwości** wybierz **Kolor**, a następnie wybierz **Wybierz kolor** z listy rozwijanej.
- Kliknij dwukrotnie **Pole Koloru** na pasku stanu.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kolor**.

2 (opcja) Kliknij kartę **Kolor Indeksu**, a następnie wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij jedną z kolorowych płytek.
- Wpisz numer koloru w polu **Numer Koloru**.

3 (opcja) Kliknij kartę **Prawdziwy Kolor**, a następnie wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij panel **Kolor Zaznaczenia**.
- Ustaw parametry koloru w polach **Kolor Parametru**.

4 Kliknij przycisk **OK** , aby potwierdzić.

6.5 SzerokośćLinii

Szerokość linii określa, jak grube lub cienkie obiekty są wyświetlane na ekranie i/lub po wydrukowaniu.

Szerokość linii można ustawić jako JAKWarstwa, JAKBlok, Domyślny lub na konkretną wartość.

Szerokości linii jest określana w milimetrach lub calach, w zależności od zmiennej systemowej LWUNITS.

Nie można przypisywać szerokości linii do płaszczyzn, punktów, czcionek TrueType i obrazów rastrowych.

Opcje ustawiania szerokości linii są następujące:

- JAKWarstwa: Szerokości linii jest określana przez właściwość SzerokośćLinii bieżącej warstwy. Zmiana właściwości Szerokości linii warstwy wpłynie na wszystkie elementy, które mają grubość linii ustawioną jako JAKWarstwa w tej warstwie.
- JAKBlok: Obiekty utworzone przy użyciu grubości linii JAKBlok otrzymują domyślną szerokość linii, dopóki nie zostaną uwzględnione w definicji bloku. Podmioty dziedziczą następnie szerokość linii bloku po wstawieniu bloku do rysunku.

- Domyślnie: Domyślna szerokość linii jest zapisywana za pomocą zmiennej systemowej LWDEFAULT. Zmiana domyślnej szerokość linii ma wpływ na wszystkie elementy w całym rysunku, które mają szerokość linii ustawioną jako domyślną.

6.5.1 Zmienne systemowe

Zmienna systemu CELWEIGHT określa szerokość linii dla nowych elementów.

Zmienna systemowa LWDEFAULT ustawia wartość domyślnej szerokość linii.

Zmienna systemowa LWDISPLAY kontroluje wyświetlanie szerokość linii. Kliknij pole LWT na pasku stanu, aby włączyć lub wyłączyć wyświetlanie szerokość linii.

Zmienna systemowa LWDISPLAYSCALE kontroluje skalę wyświetlania szerokość linii w zakładce Model. Dopuszczalne są wartości od 0 do 1.

6.5.2 Drukowanie grubości linii

Podmioty korzystające z koloru indeksowego będą stosować grubość linii podczas drukowania tylko wtedy, gdy**w tabeli kolorów**(CTB)**lub stylu wydruku**(STB) zdefiniowano opcję **Użyj grubości linii obiektu**. W przeciwnym razie grubość linii jest określana przez kolor obiektu lub styl wydruku.

Obiekty używające prawdziwych kolorów zawsze używają grubości linii obiektu podczas drukowania.

6.6 Tryb wypełnienia

Polecenie WYPEŁNIJ przełącza wyświetlanie obszarów wypełnionych i zakreskowanych oraz określa, czy szerokie polilinie, ślady, bryły, kreskowania (w tym pełne wypełnienie) i szerokie polilinie są wypełniane. Przełącza wartość zmiennej systemowej FILLMODE.

Gdy TRYB WYPEŁNIENIA jest wyłączony, wszystkie wypełnione elementy są wyświetlane i drukowane jako kontury, co skraca czas wyświetlania lub drukowania rysunku.

	Polilinia	Pierścień	Znak	Płaszczyzna (Bryła)
Wypełnij włączone				
Wypełnij				

6.6.1 Ustawianie trybu wypełniania

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Uruchom polecenie WYPEŁNIJ.
- Ustaw wartość zmiennej systemowej FILLMODE.

Uruchom polecenie REGEN lub REGENALL, aby ponownie wygenerować rzutnie.

6.7 Przezroczystość

Właściwość Przezroczystość umożliwia sterowanie przezroczystością elementów rysunku. Można ustawić przezroczystość dla wybranych elementów lub dla wszystkich elementów na tej samej warstwie. Domyślna przezroczystość dla nowych podmiotów jest kontrolowana przez zmienną systemową CETRANSPARENCY. Domyślna przezroczystość kreskowań i wypełnień gradientowych jest kontrolowana przez zmienną systemową HPTRANSPARENCY.

Przezroczystość może być używana do ulepszania wyświetlania rysunków, na przykład do usuwania akcentów z mniej ważnych szczegółów lub elementów, które są używane tylko jako odniesienie.

Dostępne są następujące opcje ustawiania przezroczystości:

- JakWarstwa: zastosuj wartość właściwości przezroczystości warstwy.
- JakBlok: elementy utworzone przy użyciu przezroczystości JakBlok dziedziczą przezroczystość bloku po wstawieniu bloku do rysunku.
- Wartość: akceptowane są wartości z zakresu od 0 (całkowicie nieprzezroczyste) do 90.

  Poziom przezroczystości jest ograniczony do 90%, aby uniknąć pomyłek z warstwami, które są zablokowane lub wyłączone.

6.7.1 Folie drukarskie

Przezroczystości będą drukowane tylko wtedy, gdy opcja Drukuj Przezroczyste jest zaznaczona w oknie Drukuj lub **Ustawienia strony** okna dialogowe.

6.8 Edytowanie właściwości encji

Właściwości jednostki mogą być edytowane w panelu **Właściwości** lub za pomocą funkcji **Wskazówki Rozwijane**.

6.8.1 Edytowanie w panelu Właściwości

BricsCAD oferuje panel **Właściwości**, taki jak paleta **Właściwości** w AutoCAD®. Dostęp do niego można uzyskać za pomocą polecenia WŁAŚCIWOŚCI (alias WŁ), a także innych metod, takich jak dwukrotne kliknięcie jednostki.

Właściwości wyświetlane w panelu zależą od wybranego typu elementów. Gdy na ekranie właściwości współdzielonych zaznaczonych jest wiele elementów, wartość właściwości współdzielonych, które różnią się między zbiorem wskazań, wyświetlanym ***zmienia***.

W odróżnieniu od AutoCAD®, panel **Właściwości** w BricsCAD wyświetla **Uchwyt** (tylko do odczytu) wybranej jednostki, który może być przydatny do przechowywania i przywoływania do celów programowania.

6.8.2 Edytowanie za pomocą wskazówek dotyczących najazdu

Gdy Rollover Tips = ON(pole **RT** na **pasku stanu**), na kursorze wyświetlany jest wybór właściwości jednostki. Kliknij właściwość, aby ją edytować.

Gdy Quad jest włączony, kliknij **Quad** pasku tytułu, aby przełączać się między wskazówkami dotyczącymi najazdu a menu kursora Quad.

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **RT** na pasku **stanu** i wybierz **Dostosuj...** z menu kontekstowego, aby otworzyć okno dialogowe **Dostosuj / Właściwości**. W tym miejscu można określić, które właściwości są wyświetlane w **Porady** dotyczące najazdu dla każdego typu encji.

6.9 Rysowanie jednostek liniowych

Polecenia rysowania elementów liniowych to:

	Rysuje polilinie o współrzędnych x,y,z.
	Rysuje łuki.
	Tworzy polilinię, która tworzy granicę wokół zamkniętych obszarów.
	Rysuje koła.
	Rysuje szerokie okręgi z polilinii.
	Rysuje elipsy i łuki eliptyczne.
	Rysuje spirale 2D lub helisy 3D.
	Rysuje segmenty linii.
	Rysuje multilinie.
	Rysuje połączone linie i łuki.
	Rysuje regularne wielokąty z polilinii.
	Rysuje półnieskończone linie.
	Rysuje prostokąty i kwadraty.
	Rysuje chmurki wersji.
	Rysuje naszkicowane (odręczne) linie.
	Rysuje otwarte i zamknięte splajny w 2D i 3D.

	Rysuje szerokie segmenty linii.
	Rysuje nieskończone linie.

6.10 Rysowanie linii

Linia składa się z dwóch punktów: punktu początkowego i punktu końcowego. Za pomocą polecenia LINIA można rysować pojedyncze linie lub serie połączonych linii, ale każda linia jest traktowana jako oddzielna jednostka linii.

Narzędzie Linia jest dostępne na:

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.
- Zakładka **Rysuj** w oknie Brak Selekcji Quad.

6.10.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie LINIA.

Monituje: Początek wiersza lub [Śledź] <Last point>:

2 Określ punkt początkowy.

Linia jest wyświetlana dynamicznie.

Monituje: Ustaw punkt końcowy lub [Kąt/Długość/Śledź/Cofnij]:

3 Określ punkt końcowy.

Linia zostanie utworzona. Nowa linia zostanie wyświetlona dynamicznie.

Monituje: Ustaw punkt końcowy lub [Kąt/Długość/Śledź/Cofnij]:

4 Określ punkt końcowy.

Linia zostanie utworzona. Nowa linia zostanie wyświetlona dynamicznie.

Monituje: Ustaw punkt końcowy lub [Kąt/Długość/Śledź/Zamknij/Cofnij]:

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określaj punkty końcowe dla każdego nowego segmentu linii.
- Wybierz opcję **Zamknij**, aby połączyć się z punktem początkowym pierwszej linii.
- Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać.

6.10.2 Określanie kąta i długości

Dostępne opcje to:

- Użyj opcji polecenia Kąt i Długość.
- Użyj wymiarów dynamicznych (DYNDIVIS = 1 lub 2).

Naciśnij TAB, aby przełączać się między polami Kąt i Długość.

6.10.3 Określanie kąta względem innego elementu liniowego

Kliknij prawym przyciskiem myszy pole DLUW na pasku stanu, a następnie wybierz DLUW na innych obiektach, aby ustawić opcję **Włącz dla obiektów 2D** zmiennej systemowej UCSDETECT.

1 Uruchom polecenie LINIA.

2 Najedź kursorem na linię odniesienia lub liniowy segment polilinii.

Tymczasowy układ LUW jest wyrównywany z segmentem linii lub polilinii.

Ikona LUW jest wyświetlana w najbliższym punkcie środkowym lub końcowym elementu pod kursorem.

3 Naciśnij Shift, aby zablokować tymczasowy LUW.

4 Określ punkt początkowy linii.

Kąty są teraz względne względem wybranej linii lub liniowego segmentu polilinii.

Uwaga: GUW jest przywracany po zakończeniu polecenia LINIA.

6.11 Rysowanie promieni

Promień to linia, która zaczyna się w punkcie i rozciąga się do nieskończoności. Ponieważ promienie rozciągają się do nieskończoności, nie są one obliczane jako część zakresu rysunku.

Domyślną metodą rysowania promienia jest wybranie punktu początkowego promienia, a następnie określenie jego kierunku.

Ponieważ są one często używane jako odniesienia do tworzenia innych bytów, promienie i nieskończone linie (PROSTA) są czasami nazywane liniami konstrukcyjnymi.

Narzędzie **Półprosta** jest dostępne na stronie:

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.

6.11.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie PROMIEŃ.

2 Określ punkt początkowy promienia.

3 Promień wyświetla się dynamicznie.

4 Określ kierunek promienia.

5 Następny promień jest wyświetlany dynamicznie.

6 (Opcjonalnie) Kontynuuj określanie kierunków, aby narysować serię promieni, zaczynając od tego samego punktu.

7 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać rysowanie promieni.

6.12 Rysowanie nieskończonych linii

Linia nieskończona (PROSTA) to linia przechodząca przez dany punkt, zorientowana pod określonym kątem i rozciągająca się do nieskończoności w obu kierunkach. Ponieważ nieskończone linie rozciągają się do nieskończoności, nie są one obliczane jako część zakresu rysunku.

Domyślną metodą rysowania linii nieskończonej jest wybranie punktu, a następnie określenie jego kierunku.

Ponieważ są one często używane jako odniesienia do tworzenia innych bytów, promienie i nieskończone linie są czasami nazywane liniami konstrukcyjnymi.

Narzędzie **Linia Konstrukcyjna** jest dostępne na stronie

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.

6.12.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie XLINE.

2 Określa pierwszy punkt nieskończonej linii.

3 Nieskończona linia wyświetla się dynamicznie.

4 Wybierz inny punkt, aby określić kierunek nieskończonej linii.

5 Następna nieskończona linia wyświetla się dynamicznie.

6 (Opcjonalnie) Kontynuuj określanie kierunków, aby narysować serię nieskończonych linii przechodzących przez pierwszy określony punkt.

7 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zatrzymać.

6.13 Rysowanie polilinii

Polilinia jest otwartą lub zamkniętą sekwencją połączonych segmentów linii i/lub łuku, które są traktowane jako pojedynczy element. Każdy segment polilinii może mieć stałą szerokość lub zwęża się na całej długości segmentu.

Polecenie PLINIA interaktywnie tworzy otwarte i zamknięte polilinie wprowadzające punkty.

Polecenia BOUNDARY i -BOUNDARY tworzą zamknięte polilinie z zamkniętego obszaru, zdefiniowanego przez inne elementy.

Polecenie POŁĄCZ tworzy polilinie z serii połączonych linii, polilinii i łuków.

Narzędzie **Polilinia** jest dostępne na:

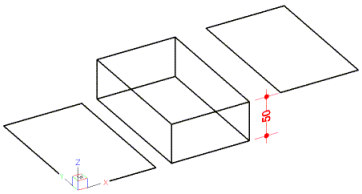
- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.

- Zakładka **Rysuj** w No Selection Quad.

Właściwość **Grubości** określa wysokość polilinii. Jeśli Grubość = 0 (zero), nie ma wizualnej różnicy między poliliniami a serią linii i/lub łuków.

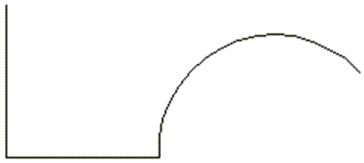
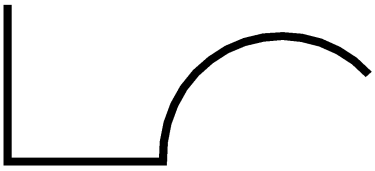
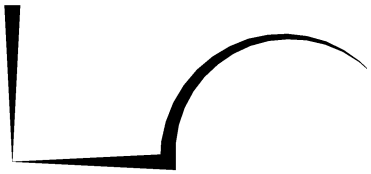
Domyślna grubość jest zapisywana za pomocą zmiennej systemowej THICKNESS.

Właściwość **Rzędnej** określa odległość między płaszczyzną polilinii a płaszczyzną XY GUW (Globalny Układ Współrzędnych).

GRUBOŚĆ = 0 (po lewej), **GRUBOŚĆ** = 50 (środek), **RZĘDNA** = 50 (po prawej)

Podczas edycji polilinii można modyfikować całą polilinię lub zmieniać poszczególne segmenty, a także dodawać lub usuwać wierzchołki.

		
Polilinia o zerowej szerokości	Polilinia o stałej szerokości	Polilinia o szerokości zbieżnej

Uwaga:

- Gdy zmienna FILLMODE = 0, wyświetlany jest tylko kontur wszystkich wypełnionych elementów, takich jak szerokie polilinie i płaszczyzny.
- W zależności od wartości zmiennej systemowej GRIPS polilinie mają uchwyty na swoich punktach końcowych i wierzchołkach (UCHWYTY = 1) lub punkty końcowe, wierzchołki i punkty środkowe wierzchołków (UCHWYTY=2)
- Polilinie mają kierunek, który można modyfikować za pomocą opcji **Odwróć kierunek** polecenia EDPLIN (edycja polilinii).

6.13.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie PLINIA.

Monituje: Wybierz początek polilinii lub [Śledź] <Last point>:

2 Określ punkt.

Monituje: Ustaw następny punkt lub [narysuj łuki/odległość/podążaj/półszerokość/szerokość]:

3 Określ punkt.

Monituje: Ustaw następny punkt lub [narysuj łuki/odległość/podążaj/półszerokość/szerokość/cofnij]:

4 Określ punkt.

Prosi cię:

Ustaw następny punkt lub [narysuj łuki/Blisko/Odległość/Podążaj/Półszerokość/Szerokość/Cofnij]:

5 Określaj punkty.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję **Zamknij** , aby połączyć się z punktem początkowym i utworzyć zamkniętą polilinię.
- Wybierz opcję **Cofnij** , aby usunąć poprzedni wierzchołek.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zatrzymać.

6.13.2 Tworzenie polilinii obwiedni

1 Uruchom polecenie OBWIEDNIA.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Obwiedni**.

2 Kliknij przycisk **Wskaż punkty w obwiedniach** .

Okno dialogowe zostanie zamknięte.

3 Kliknij obszar, w którym chcesz utworzyć polilinię obwiedni.

Polilinia obwiedni zostanie podświetlona.

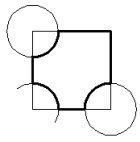
4 (opcja) Kontynuuj wskazywanie punktów, aby utworzyć więcej polilinii ograniczających.

5 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować polilinie.

Ponownie otworzy się okno dialogowe **Obwiedni**.

6 Kliknij przycisk **OK** .

Polilinia(e) jest (są) tworzona.

6.14 Rysowanie multilinii

Multilinie składają się z dwóch lub więcej równoległych linii, zgodnie ze stylem utworzonym za pomocą polecenia MLSTYL.

Narzędzie Multiline jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**

6.14.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie MLINIA.

1 Bieżące ustawienia: Wyrównanie = Góra, Skala = 20,00, Styl = Standardowy

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt początkowy lub [Uzasadnienie / Skala / Styl]:

2 Określ punkt.

3 **Pasek poleceń wyświetli** : Ustaw punkt końcowy lub [Kąt/Długość/Cofnij]:

4 Określ punkt.

5 **Pasek poleceń wyświetli** : Ustaw punkt końcowy lub [Kąt/Długość/Śledź/Cofnij]:

6 Określ punkt.

7 **Pasek poleceń wyświetli** : Ustaw punkt końcowy lub [Kąt/Długość/Śledź/Zamknij/Cofnij]:

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ więcej punktów.
- Wybierz opcję **Zamknij**, aby utworzyć zamkniętą pętlę.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć.

Uwaga:

Multilinie są tworzone przy użyciu bieżącego stylu multilinii zdefiniowanego przez zmienną systemową CMLSTYLE.

Zmienna systemowa CMLJUST ustawia wyrównanie multilinii względem określonych punktów. Dostępne opcje to:

- **Góra**: W górnej linii stylu multilinii.
- **Zero**: Przy odsunięciu zerowym definicji stylu multilinii.
- **Dół**: W dolnej linii stylu wielowierszowego.

Zmienna systemowa CMLSCALE ustawia skalę multilinii.

Właściwości multilinii można edytować w panelu Właściwości.

6.15 Rysowanie splajnów

Splajn jest otwartą lub zamkniętą gładką krzywą zdefiniowaną przez zbiór punktów. Za pomocą splajnów można rysować linie krzywe, których nie można narysować jako polilinii.

Narzędzie Splajn jest dostępne na:

- Menu Rysuj.
- Pasek narzędzi Rysuj.
- Panel wstążki Rysuj.
- Zakładka Rysuj w Kwadracie Bez zaznaczenia.

6.15.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie SPLAJN.

Monituje: Pierwszy punkt splajnu:

2 Określ punkt.

Monituje: Punkt drugi:

3 Określ punkt.

Monituje: Ustaw następny punkt lub [Zamknij/Dopasuj tolerancję/Cofnij]:

4 (opcja) Powtórz krok 3, aby zdefiniować więcej punktów.

5 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać dodawanie kolejnych punktów.

Monituje: Wybierz punkt styczny początkowy:

Linia, która jest styczna do splajnu, jest wyświetlana dynamicznie od punktu początkowego splajnu.

6 Kliknij, aby zdefiniować krzywą początkową splajnu.

Monituje: Wybierz końcowy punkt styczny:

Linia, która jest styczna do splajnu, jest wyświetlana dynamicznie od punktu końcowego splajnu.

7 Kliknij, aby utworzyć splajn.

6.16 Rysowanie szkiców odręcznych

Szkic odręczny składa się z serii segmentów linii prostej, utworzonych jako pojedyncze elementy liniowe lub jako polilinia.

Linia szkicu odręcznego nie jest dodawana do rysunku, dopóki użytkownik "nie napisze" szkicu do rysunku.

Zmienna systemowa SKPOLY określa, czy tworzony jest łańcuch połączonych linii, czy polilinia.

Zmienna systemowa SKETCHINC ustawia długość lub przyrost każdego segmentu linii lub polilinii. Im mniejszy przyrost, tym dokładniejszy jest szkic, ale mała wartość zwiększa rozmiar pliku.

Narzędzie Szkic jest dostępne na:

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.

6.16.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie SZKICUJ.

1 Monituje: Długość segmentów linii szkicu <1>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter, aby zaakceptować bieżącą długość.
   - Wpisz nową wartość w wierszu polecenia.
   - Kliknij dwa punkty, aby graficznie zdefiniować długość.

Krzyżyk został zastąpiony narzędziem Ołówek ()

Wyświetla monit: Naciśnij ENTER lub kliknij, aby przełączyć [Usuń/Połącz/Zapisz i wyjdź/Wyjdź/Nagraj (zapisz)]:

3 Kliknij, aby rozpocząć szkicowanie: podczas przesuwania kursora naszkicowana linia wyświetla się na jasnozielono.

4 (Opcjonalnie) Kliknij, aby zatrzymać szkicowanie, a następnie kliknij ponownie, aby je wznowić.

5 (Opcjonalnie) Wybierz opcję**Usuń**.

Kursor zmieni się na narzędzie**Wymaż**().

Przesuń kursor na koniec linii szkicu, aby rozpocząć wymazywanie.

Kliknij, aby zatrzymać wymazywanie i wznowić szkicowanie.

6 (Opcjonalnie) Wybierz opcję**Nagraj (zapisz)**, aby zapisać linię szkicu i kontynuować szkicowanie.

7 Wybierz opcję**Zapisz i wyjdź**, aby zapisać linie szkicu i wyjść z polecenia szkicu.

6.17 Rysowanie okręgów

Domyślną metodą rysowania okręgu jest określenie punktu środkowego i promienia.

Inne metody rysowania okręgów można znaleźć w podmenu Okrąg w menu Rysuj oraz na pasku narzędzi Okręgi.

Polecenie AI_CIRCTAN rysuje okręgi styczne do trzech elementów liniowych.

Narzędzie Okrąg jest dostępne na:

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.
- Zakładka **Rysuj** w No Selection Quad.

6.17.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie OKRĄG.

Prosi cię:

Wybierz środek okręgu lub [2 punkty/3 punkty/Promień styczny-styczny/Zamień łuk w okrąg/Wiele okręgów]:

2 Określ punkt.

Monituje: Ustaw promień lub [Średnica]:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter, aby zaakceptować bieżący promień.
- Wpisz nowy promień i naciśnij Enter.
- Kliknij, aby graficznie zdefiniować promień.

6.17.2 Rysowanie okręgu stycznego do trzech elementów

1 Uruchom polecenie AI_CIRCTAN.

Monituje: Wprowadź specyfikację styczną:

2 Kliknij element liniowy.

Dopuszczalne są linie, łuki, okręgi, segmenty polilinii, prostopadłe i półproste.

Monituje: Wprowadź specyfikację drugiej stycznej:

3 Kliknij drugi element liniowy.

Monituje: Wprowadź trzecią specyfikację styczną:

4 Kliknij trzeci element liniowy.

Tworzony jest okrąg styczny do trzech wybranych elementów.

6.17.3 Edytowanie okręgu

1 Wybierz kręgi.

Właściwości okręgu są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 Wpisz nową wartość w polu **Center** , **Radius**, **Diameter**, **Circumference** lub **Area**, a następnie naciśnij Enter.

3 Naciśnij klawisz Esc, aby zatrzymać edycję łuku.

6.18 Rysowanie łuków

Domyślną metodą rysowania łuków kołowych jest określenie trzech punktów: punktu początkowego, drugiego i końcowego.

Inne metody rysowania łuków można znaleźć w podmenu Łuk w menu Rysuj oraz na pasku narzędzi Łuki.

Narzędzie Arc jest dostępne na:

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.
- Zakładka **Rysuj** w No Selection Quad.

6.18.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie ARC.

Monituje: Wprowadź początek łuku lub [Wyśrodkuj/Podążaj za ostatnim punktem] <Podążaj za ostatnim<Follow last point> punktem>:

2 Określ punkt.

Monituje: Podaj drugi punkt lub [Kąt/Środek/Kierunek/Koniec/Promień]:

3 Określ punkt.

Prosi Cię: Punkt końcowy:

4 Określ punkt.

6.18.2 Edycja łuku

1 Wybierz łuk.

Właściwości łuku są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 Wpisz nową wartość w **środkowym**, **Promień Kąt początkowy** lub **Kąt końcowy**, a następnie naciśnij Enter.

3 Naciśnij klawisz Esc, aby zatrzymać edycję łuku.

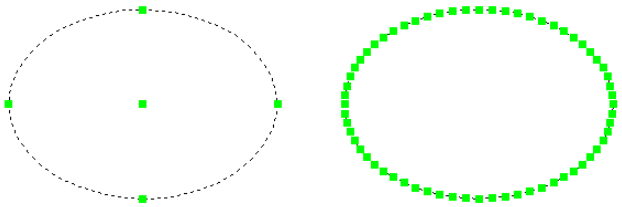
6.19 Rysowanie elipsy

Domyślną metodą rysowania elipsy jest określenie punktów końcowych jednej osi elipsy, a następnie określenie odległości reprezentującej połowę długości drugiej osi. Punkty końcowe pierwszej osi określają orientację elipsy. Dłuższa oś elipsy nazywana jest osią główną, a krótsza osią pomocniczą. Kolejność definiowania osi nie ma znaczenia. Program określa osie główne i pomocnicze na podstawie ich względnych długości. Połowa osi głównej nazywana jest promieniem głównym, połowa osi pomocniczej to promień mniejszy. Stosunek (mniejszy promień podzielony przez promień główny) określa mimośród elipsy. Okrąg to elipsa o mimośrodzie równym 1.

Inne metody rysowania elips można znaleźć w podmenu Elipsa menu **Rysowanie** oraz na pasku narzędzi Elipsy.

Zmienna systemowa PELLIPSE określa, czy tworzona jest rzeczywista elipsa, czy reprezentacja polilinii.

Różnica między rzeczywistą elipsą a polilinią reprezentującą elipsę jest widoczna po wybraniu elipsy. Rzeczywista elipsa ma pięć uchwytów: punkt środkowy i punkty końcowe osi. Reprezentacja polilinii elipsy jest zamkniętą polilinią złożoną z segmentów łukowych.

elipsa rzeczywista (po lewej) i reprezentacja polilinii elipsy (po prawej)

Narzędzie Elipsa jest dostępne na:

- Menu **Rysuj**.
- Pasek narzędzi **Rysuj**.
- Panel wstążki **Rysuj**.
- Zakładka **Rysuj** w oknie Brak Selekcji Quad.

6.19.1 Ogólna procedura tworzenia elipsy

1 Uruchom polecenie ELIPSA.

Monituje: Pierwszy koniec osi elipsy lub [Łuk/Środek]:

2 Określ punkt:

Monituje: Drugi koniec osi:

3 Określ punkt:

Monituje: Ustaw inną oś lub [Obrót]:

4 Określ punkt.

6.19.2 Ogólna procedura tworzenia łuku eliptycznego

Łuk eliptyczny to część elipsy.

1 Uruchom polecenie ELIPSA.

Monituje: Pierwszy koniec osi elipsy lub [Łuk/Środek]:

2 Wybierz opcję Łuk.

Monituje: Pierwszy koniec osi elipsy lub [Środek]:

3 Określ punkt:

Monituje: Drugi koniec osi:

4 Określ punkt:

Monituje: Ustaw inną oś lub [Obrót]:

5 Określ punkt.

Monituje: Ustaw kąt początkowy łuku lub [Parametr]:

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz wartość w polu dynamicznym.
- Kliknij, aby określić łuk graficznie.

Monituje: [Parametr/Kąt rozwarcia] <Kąt<End angle> końcowy>:

7 Kliknij punkt

6.19.3 Edycja elipsy lub łuku eliptycznego

1 Wybierz elipsę lub łuk elipsy.

Właściwości elipsy są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 Wpisz nową wartość w polu **Środek**, **Promień główny**, **Promień pomocniczy**, **Stosunek promieni**, **Kąt początkowy** lub **Kąt końcowy**, a następnie naciśnij Enter.

3 Naciśnij Esc, aby zatrzymać edycję.

Uwaga: Edycja pól Kąt początkowy lub Kąt końcowy elipsy powoduje przekształcenie elipsy w łuk eliptyczny. Ustawienie obu właściwości na 0 (zero) zamienia łuk eliptyczny w elipsę.

6.20 Rysowanie prostokątów

Prostokąt jest tworzony jako zamknięta, czteroboczna polilinia.

Prostokąt jest rysowany przez określenie dwóch przeciwległych narożników. Wymiary dynamiczne pozwalają określić szerokość i wysokość prostokąta.

O ile nie zostanie wybrana opcja **Obrócony**, boki prostokąta są zawsze równoległe do osi X i Y bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW).

Narzędzie Prostokąt jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**
- na karcie **Rysuj** w **oknie Brak zaznaczenia Quad**

6.20.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie PROSTOK.

1 **Prosi cię:**

Wybierz pierwszy narożnik prostokąta lub [Fazowanie/Zaokrąglenie/Obrócony/Kwadrat/Rzędna/Grubość/Szerokość linii/Obszar/Wymiary]:

2 Określ punkt.

3 Prostokąt jest wyświetlany dynamicznie.

Monituje : Inny róg prostokąta:

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ punkt.
- Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego.
- Naciśnij klawisz TAB, aby przełączyć. Naciśnij Enter, aby potwierdzić.

Uwaga:

Ponieważ prostokąt jest tworzony jako zamknięta polilinia, prostokąty mają kierunek. Kierunek zamkniętej polilinii jest dodatni, jeśli jest rysowana przeciwnie do ruchu wskazówek zegara i ujemny, jeśli jest rysowana zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Prostokąty mają kierunek przeciwny do ruchu wskazówek zegara, jeśli współrzędne X i Y drugiego punktu są wyższe lub niższe niż współrzędne pierwszego punktu (= ruch kursora jest dodatni lub ujemny wzdłuż osi X i Y) . Prostokąty mają kierunek zgodny z ruchem wskazówek zegara, jeśli współrzędna X lub Y jest wyższa lub niższa niż współrzędna X lub Y pierwszego punktu (= ruch kursora jest dodatni wzdłuż osi X i ujemny wzdłuż Y- oś lub odwrotnie).

Opcja Odwróć kierunek polecenia EDPLIN (Edytuj polilinię) zmienia kierunek polilinii.

6.21 Rysowanie wielokątów

Wieloboki to zamknięte polilinie składające się z co najmniej trzech, a maksymalnie 1024 boków o równej długości.

Wielokąty można rysować za pomocą następujących metod:

- **Środek - Wierzchołek**: najpierw zdefiniuj punkt środkowy, a następnie wierzchołek (= promień metody okręgu opisanego).
- **Środek - Bok**: najpierw zdefiniuj punkt środkowy, a następnie punkt środkowy boku (= promień metody okręgu wpisanego).
- **Krawędź**: określ długość boku wielokąta.

Narzędzie Wielokąt jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**
- karta **Rysuj** w **Quad bez zaznaczenia**

6.21.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie WIELOKĄT.

1 **Wyświetla monit**: Wielokąt: Ustaw liczbę boków lub [Szerokość linii/Wiele wielokątów] <4>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować aktualną liczbę boków.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

Wyświetla monit: Określ według: Ustaw środek wielokąta lub [określ według krawędzi]:

3 Określ punkt.

4 **Wyświetla monit**: Określ według: Wybierz punkt środkowy boku lub [określ według wierzchołka]:

5 Określ punkt.

Uwaga:

- Opcja wybrana w kroku 3 (punkt środkowy boku lub określenie przez wierzchołek) zostanie zapamiętana następnym razem.
- Liczba boków jest ustawiana przez zmienną systemową POLYSIDES, ale wartość nie jest zapisywana między sesjami. Przy pierwszym uruchomieniu polecenia WIELOKĄT w sesji BricsCAD POLYSIDES = 4.

6.22 Rysowanie śladów

Ślady są czterostronnie wypełnionymi elementami, utworzonymi z dwóch równoległych boków. Kiedy tworzysz serię śladów, są one połączone ze sobą L.

Narzędzie śledzenia jest dostępne na

- menu **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**

Domyślna szerokość śledzenia jest zapisywana przez zmienną systemową TRACEWID.

6.22.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie ŚLEDZENIE.

1 **Podpowiada:** Szerokość śladu <bieżąca szerokość>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem, aby zaakceptować aktualną szerokość.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

- Zdefiniuj graficznie nową bieżącą szerokość, klikając dwa punkty.

Prosi Cię: Początek śledzenia:

3 Określ punkt początkowy śladu.

4 **Prosi Cię:** Następny punkt:

5 Określ punkt końcowy pierwszego śladu.

6 Linia wskazuje kierunek pierwszego śladu.

Kierunek drugiego śladu jest wyświetlany dynamicznie.

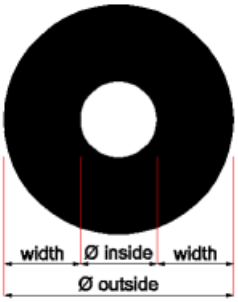
7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby utworzyć ślad.
- Określ punkt końcowy następnego śledzenia.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Powtórz krok 5, aby nadal dodawać ślady.
- Kliknij prawym przyciskiem, aby zatrzymać.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa FILLMODE jest wyłączona, wszystkie wypełnione elementy, takie jak bryły, są wyświetlane i drukowane jako kontury.

6.23 Rysowanie pączków

Pierścienie to pełne, wypełnione koła lub pierścienie utworzone jako zamknięte, dwusegmentowe, szerokie polilinie.

Domyślną metodą rysowania pierścieni jest określenie jego średnicy wewnętrznej i zewnętrznej, a następnie określenie jego środka. Jeśli średnica wewnętrzna wynosi zero, tworzony jest wypełniony okrąg.

Narzędzie Donut jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**

6.23.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie PĄK.

1 **Monituje** : Średnica wewnętrzna pierścienia [2 punkty/3 punkty/styczny promień styczny] < bieżąca

średnica wewnętrzna >:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować aktualną średnicę wewnętrzną.
   - Wpisz nową wartość, a następnie naciśnij Enter.
   - Zdefiniuj graficznie nową średnicę wewnętrzną, klikając dwa punkty.

   Podpowiada : Średnica zewnętrzna pączka <aktualna średnica zewnętrzna>:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować aktualną średnicę zewnętrzną.
   - Wpisz nową wartość, a następnie naciśnij Enter.
   - Zdefiniuj graficznie nową średnicę zewnętrzną, klikając dwa punkty.

   Podpowiada : Środek pączka:

4 Określ punkt.

5 **Podpowiada** : Środek pączka:

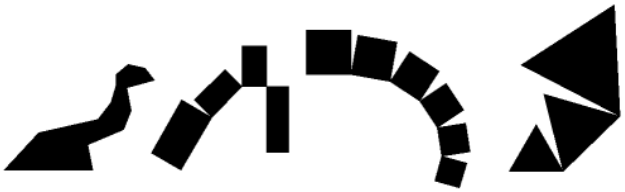
6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kontynuuj tworzenie pączków.
   - Kliknij prawym przyciskiem, aby zatrzymać.

Uwaga:

- Gdy zmienna systemowa FILLMODE jest wyłączona, wszystkie wypełnione elementy, takie jak bryły, są wyświetlane i drukowane jako kontury.
- Aktualna wartość średnicy wewnętrznej i zewnętrznej zapisywana jest za pomocą zmiennych systemowych DONUTID i DONUTOD. Wartości te nie są zapisywane pomiędzy sesjami. Pierwsze uruchomienie polecenia DONUT w BricsCAD sesja DONUTID=0,5 i DONUTOD=1.

6.24 Rysowanie brył

Bryły 2D to prostokątne, kwadratowe, trójkątne lub czworokątne obszary wypełnione jednolitym kolorem.

Od lewej do prawej: bryły czworokątne, prostokątne, kwadratowe i trójkątne

Narzędzie Bryła jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**

6.24.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie SOLID.

1 **Monituje** : Ustaw pierwszy punkt płaszczyzny lub [Prostokąt/Kwadrat/Trójkąt]:

2 Określ punkt.

3 **Powiadamia** : Drugi punkt:

4 Określ punkt.

5 **Podpowiada** : Trzeci punkt płaszczyzny:

6 Określ punkt.

7 **Podpowiada** : Czwarty punkt:

8 Określ punkt.

9 Powstaje bryła.

Podpowiada : Trzeci punkt płaszczyzny:

10 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kontynuuj określanie punktów, aby utworzyć więcej brył.
- Kliknij prawym przyciskiem, aby zatrzymać.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa FILLMODE jest wyłączona, wszystkie wypełnione elementy, takie jak bryły, są wyświetlane i drukowane jako kontury.

6.25 Chmurki rewizji rysunku

Chmura rewizji jest otwartą lub zamkniętą polilinią złożoną z łuków. Chmury rewizji są używane do celów recenzowania lub redliningu w celu wskazania części rysunku, które wymagają dostosowania lub opisania.

Chmury wersji: 1. Normalny 2. Kaligrafia 3. Odwrócona kaligrafia (oparta na prostokącie).

Uwaga: Opcja **Odwróć** jest dostępna tylko w trybie **Podmiotu** lub podczas tworzenia otwartej chmury rewizji przy użyciu trybu **Odręcznego**.

REVCLOUDCREATEMODE: ustawia tryb domyślny.

REVCLOUDMINARCLENGTH: ustawia minimalną długość łuku.

REVCLOUDMAXARCLENGTH: ustawia maksymalną długość łuku.

REVCLOUDARCSTYLE: ustawia domyślny styl (normalny lub kaligrafia).

REVCLOUDGRIPS: gdy opcja jest włączona, edycja chmury rewizji za pomocą uchwytów wpływa również na sąsiednie segmenty.

Narzędzie Revision Cloud jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**
- na karcie **Rysuj** w **oknie Brak zaznaczenia Quad**

6.25.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie CHMURKAREWIZYJNA.

1 **Prosi cię:**

Określ pierwszy punkt lub [Długość łuku/Element/Prostokątny/Wielokątny/Odręczny/Styl] <tryb<default mode> domyślny>:

2 Określ punkt, aby rozpocząć tworzenie chmury poprawek w trybie odręcznym.

3 Podczas przesuwania kursora tworzona jest chmura poprawek.

4 Przesuń kursor do punktu początkowego, aby zakończyć.

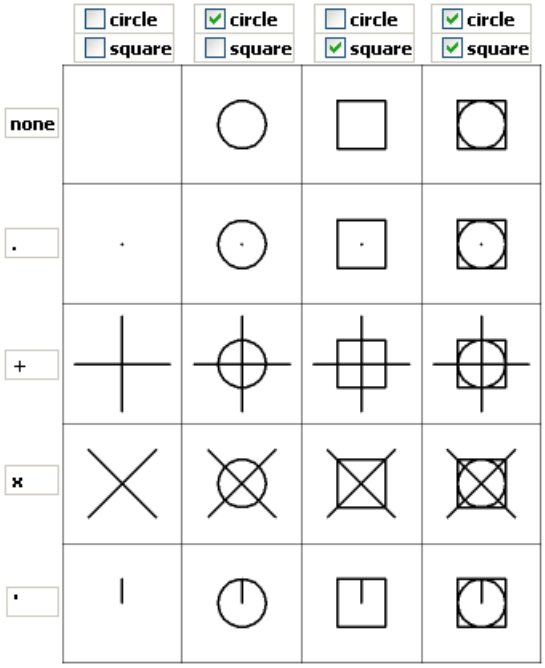
5 BricsCAD raportuje w wierszu poleceń: Chmura wersji zakończona.

Uwaga:

- Jeśli klikniesz prawym przyciskiem myszy przy pierwszym monicie, rozpoczniesz tworzenie chmury wersji w trybie domyślnym (= bieżąca wartość zmiennej systemowej REVCLOUDCREATEMODE).
- Jeśli klikniesz prawym przyciskiem myszy, zanim kursor znajdzie się w punkcie początkowym, zostanie utworzona otwarta chmura rewizji.

6.26 Rysowanie punktów

Ponieważ punkty są bezwymiarowe, pojedynczy piksel powinien być (prawie) poprawną reprezentacją na ekranie. Ale jest to ledwo widoczne, zwłaszcza na złożonym rysunku. W związku z tym można wybierać spośród wielu możliwych stylów wyświetlania, ustawianych przez zmienną systemową PDMODE (Tryb wyświetlania punktu):

Rozmiar stylu reprezentacji punktu jest kontrolowany przez zmienną systemową PDSIZE (Rozmiar wyświetlania punktu). Gdy PDSIZE=0, rozmiar wyświetlania w punktach wynosi 5% rozmiaru ekranu.

Uwaga: Jeśli PDSIZE=0 (zero), użyj polecenia REGEN, aby zmienić rozmiar wyświetlania punktów do 5% rozmiaru ekranu po powiększeniu lub pomniejszeniu.

Narzędzie Punkt jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**

6.26.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie PUNKT.

1 **Monituje** : Położenie punktu lub [Ustawienia punktu.../Wiele punktów]:

2 Określ punkt.

6.27 Rysowanie przykryć

Przykrywanie to obszar wielokątny, który ukrywa elementy bazowe przy użyciu bieżącego koloru tła. Najczęściej przykrywki są używane do maskowania części rysunku w celu zwiększenia przejrzystości. Na przykład można dodać tekst do skomplikowanej części rysunku. Następnie można użyć wymazywania, aby zamaskować obszar za tekstem, aby zwiększyć czytelność tekstu.

Opcja **Klatka** polecenia PRZYKRYJ ustawia wartość zmiennej systemowej WIPEOUTFRAME, która określa, czy kontury wymazywania są wyświetlane, czy nie, oraz czy są drukowane, czy nie.

Uwaga: Przykrycia ukrywają tylko istniejące elementy. Użyj opcji **Przesuń na wierzch** polecenia KOLEJNOŚĆ, aby ukryć wszystkie elementy.

Narzędzie Wipeout jest dostępne w następujących systemach:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**
- karta **Rysuj** w **Quad bez zaznaczenia**

6.27.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie PRZYKRYJ.

1 **Wyświetla monit:** Określ punkt początkowy lub [Polilinia/Ramy]:

2 Określ punkt.

3 **Wyświetla monit:**: Określ następny punkt:

4 Określ punkt.

5 **Wyświetla monit:**: Określ następny punkt lub [Cofnij]:

6 Określ punkt.

7 **Wyświetla monit:**: Określ następny punkt lub [Cofnij/Zamknij]:

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Określaj punkty.
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy lub wybierz **Zamknij** , aby zatrzymać.

6.27.2 Aby utworzyć przykrycie z polilinii

1 Uruchom polecenie PRZYKRYJ.

1 **Wyświetla monit:** Określ punkt początkowy lub [Polilinia/Ramy]:

2 Wybierz opcję **Polilinia** .

Monituje: Wybierz zamkniętą polilinię [opcje wyboru (?)]:

3 Wybierz zamkniętą polilinię, składającą się tylko z segmentów linii.

4 **Wyświetla monit**: Usunąć wybraną polilinię? [Tak/Nie] <No>:

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter, aby zachować polilinię.
   - Wybierz **Tak** , aby usunąć polilinię.

6.28 Rysowanie helis

Helisa to krzywa obracająca się wokół osi na powierzchni walca (spirala cylindryczna) lub stożka (spirala stożkowa), wznosząc się pod stałym kątem w górę od podstawy.

Spirala to płaska krzywa, która wije się wokół ustalonego punktu środkowego w stale rosnącej odległości od tego punktu.

Polecenie HELISA umożliwia tworzenie zarówno helis 3D, jak i spiral 2D.

Narzędzie Helix jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Polilinie**
- panel wstążki **Rysuj**

6.28.1 Ogólna procedura rysowania spirali

1 Uruchom polecenie HELISA.

1 Liczba zwojów = 3 Skręt = CCW

Wyświetli się monit: Określ punkt środkowy podstawy:

2 Określ punkt.

3 Określ promień podstawy lub [Średnica] <1>:

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ punkt.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

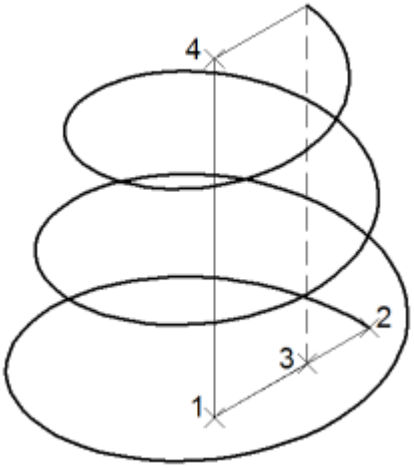
Wyświetli się monit : Określ promień górny lub [Średnica] <promień<base radius> podstawy>:

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ punkt.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

Wyświetli się monit: Określ wysokość helisy lub [Punkt końcowy osi/Zakręty/Wysokość zakrętu/tWist] <1>:

6 Wpisz 0 (zero), a następnie naciśnij Enter

6.28.2 Ogólna procedura rysowania helisy

1 Uruchom polecenie HELISA.

1 Liczba zwojów = 3 Skręt = CCW

Wyświetli się monit: Określ punkt środkowy podstawy:

2 Określ punkt (1).

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ promień podstawy lub [Średnica] <1>:

4 Wykonaj jedną z następujących czynności (2):
- Określ punkt.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności (3):
- Naciśnij Enter, aby ustawić promień górny równy promieniowi podstawy, tworząc w ten sposób helisę cylindryczną.
- Określ punkt.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

Wyświetli się monit: Określ wysokość helisy lub [Punkt końcowy osi/Zakręty/Wysokość zakrętu/tWist] <1>:

6 Wykonaj jedną z następujących czynności (4):
- Określ punkt.
- Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

6.28.3 Edycja helisy

1 Wybierz helisę.

1 Właściwości helisy są wyświetlane w kategorii **Geometrii** w panelu **Właściwości**.

2 Edytuj właściwości:
- **Ogranicz**: ogranicza wysokość, wysokość skrętu lub liczbę zwojów. Nieograniczone właściwości są dostosowywane automatycznie.

- **Wysokość**: Całkowita wysokość helisy. wysokość = wysokość skrętu * obroty.
- **Skręty**: Liczba skrętów.
- **Wysokość skrętu**: Wysokość jednego obrotu.
- **Promień bazowy**: promień początkowy.
- **Promień górny**: promień końcowy.
- **Przekręć**: kierunek CW (zgodnie z ruchem wskazówek zegara) lub CCW (przeciwnie do ruchu wskazówek zegara).

Uwaga:

- Ustaw **Promień górny** = **Promień podstawy** dla helis cylindrycznych.
- Ustaw **Wysokość** lub **Obróć wysokość** na zero dla krzywych przejściowych.
- Polecenie ROZBIJ zamienia helisę w spline.

6.29 Rysowanie polilinii 3D

Polilinia 3D składa się z segmentów liniowych w przestrzeni 3D.

Narzędzie 3DPOLY jest dostępne na:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Polilinie**
- panel wstążki **Rysuj**

6.29.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie 3DPOLY.

1 **Zostaniesz poproszony** : Wybierz początek polilinii lub [Podążaj] <Ostatni punkt>:

2 Określ punkt.

3 **Zostaniesz poproszony** : Następny punkt:

4 Określ punkt.

5 **Zostaniesz poproszony** : Następny punkt lub [Zamknij/Cofnij]:

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz opcję **Zamknij**, aby połączyć się z punktem początkowym i utworzyć płaską trójkątną polilinię 3D.
   - Określ punkt.

   Zostaniesz poproszony : Ustaw następny punkt lub [Zamknij/Cofnij]:

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz opcję **Zamknij**, aby połączyć się z punktem początkowym.
   - Określ punkt.

   Zostaniesz poproszony : Ustaw następny punkt lub [Zamknij/Cofnij]:

8 Kontynuuj określanie punktów lub naciśnij **Enter**, aby zatrzymać.

Uwaga:

- Polilinie 3D z przypisanymi typami linii rysują się z nieprzerwanym wzorem. Aby typy linii były widoczne dla polilinii 3D, należy ustawić zmienną systemową LINETYPE3DPLINE na 1.
- Zmienna systemowa PLINEGEN nie ma wpływu na polilinie 3D i żadne inne ustawienie nie może zmienić sposobu rysowania wzoru typu linii dla polilinii 3D.

6.29.2 Edycja polilinii 3D

1 Wybierz polilinię 3D.

1 Właściwości zostaną wyświetlone w panelu **Właściwości**.

2 W sekcji **Różne**:

- **Dopasuj/Wygładź**: wybierz **Brak**, **Sześcienny** lub **Kwadratowy**.

  Opcje **Sześcienny** i **Kwadratowy** tworzą splajn reprezentujący polilinię 3D.
- **Zamknięty**: Gdy ustawione na **Nie**, usuwa segment zamknięcia.

6.30 Tworzenie regionów

Polecenie REGION przekształca zamknięte elementy w bryłę.

Regiony można tworzyć z zamkniętych elementów, takich jak polilinie, wieloboki, okręgi, elipsy, zamknięte splajny i pierścienie.

Tworzenie regionów zazwyczaj nie ma widocznego wpływu na rysunek przy użyciu stylu wizualnego modelu szkieletowego. Jeśli jednak oryginalny element miał szerokość lub szerokość linii, informacje te zostaną utracone podczas tworzenia regionu.

W renderowanych stylach wizualizacji elementy regionu są wyświetlane przy użyciu pełnego wypełnienia.

6.30.1 Aby utworzyć regiony

1 Uruchom polecenie REGION.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz elementy lub obwiednie [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz co najmniej jedną jednostkę.

3 Jednostki w zestawie: x

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz elementy lub obwiednie [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 BricsCAD raportuje: x utworzonych regionów.

6.31 Tworzenie kreskowań i wypełnień gradientowych

Polecenie KRESKUJ wypełnia zamknięty obszar rysunku wzorem.

Polecenie GRADIENT tworzy pełne wypełnienia w dziewięciu różnych deseniach i jednym lub dwóch kolorach.

Obszar może być pojedynczym elementem, takim jak okrąg lub zamknięta polilinia, lub obszarem zamkniętym przez wybrane elementy.

Aby utworzyć kreskowanie, można kliknąć wewnątrz zamkniętego obwodu obwiedni lub wybrać elementy.

Uwaga:

- W zależności od wzoru kreskowanie wymaga dużej ilości pamięci, a jego rysowanie i wyświetlanie może zająć dużo czasu. Aby zwiększyć wydajność, dodaj kreskowanie jako jeden z ostatnich kroków podczas tworzenia rysunku lub wstaw kreskowanie na osobnej warstwie, którą można zablokować podczas kontynuowania pracy nad rysunkiem. Można też użyć zmiennej systemowej FILLMODE, aby wyłączyć wyświetlanie kreskowań, wypełnień gradientowych i wypełnionych elementów.
- Maksymalna liczba kresek jest kontrolowana przez zmienną ustawień MAXHATCH. Jeśli liczba kresek jest większa niż bieżąca wartość MAXHATCH, kreskowanie nie może zostać utworzone. Zostanie wyświetlone okno ostrzegawcze z możliwością wyboru kolejnych działań. Domyślnie maksymalna liczba myślników wynosi 100 000.
- Maksymalna liczba punktów na konturze (konturze), które element kreskowania może zawierać i nadal być renderowany, jest kontrolowana przez zmienną ustawień HPMAXCONTOURPOINTS. Kreskowania nie są renderowane, jeśli liczba punktów przekracza określoną wartość. Akceptowane są wartości od 0 do 10000000. Domyślna wartość tej zmiennej to 100000. Ustawienie na 0 wyłącza sprawdzanie, tzn. zmienna nie jest używana.

Narzędzia Kreskowanie i Gradient są dostępne w następujących systemach:

- menu **Rysuj**
- pasek narzędzi **Rysuj**
- panel wstążki **Rysuj**
- zakładka **Rysuj** w **Bez selekcji QUAD** (tylko Kreskowanie)

6.31.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie KRESKUJ lub GRADIENT.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kreskowanie i gradient**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

3 (Opcjonalnie) Kliknij kartę **Kreskowanie**, aby utworzyć kreskowanie, a następnie zdefiniuj jego właściwości.

4 (Opcjonalnie) Kliknij kartę **Gradient**, aby utworzyć wypełnienie gradientem, a następnie zdefiniuj właściwości wypełnienia gradientem.

5 Zdefiniuj właściwości wypełnienia kreskowania lub gradientu.

6 Wybierz obwiednię kreskowania lub wypełnienia gradientowego.

7 Ustaw opcje.

8 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć kreskowanie lub wypełnienie gradientem.

Kreskowania i wypełnienia gradientowe są tworzone na warstwie zdefiniowanej przez zmienną systemową HPLAYER. Wartość domyślna = bieżąca warstwa.

6.31.2 Aby zdefiniować właściwości kreskowania

1 Wybierz zakładkę **Kreskowanie** w oknie dialogowym **Kreskowanie i gradient**.

2 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk **Dziedzicz właściwości**.

Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie tymczasowo zamknięte.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmiot wylęgu, z którego chcesz skopiować właściwości:

Wybierz obiekt kreskowania.

Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie ponownie otwarte, wyświetlając właściwości wybranej jednostki kreskowania.

3 (Opcjonalnie) Wybierz **typ wzorca**:

- **Zdefiniowany przez użytkownika** - używa wzoru zdefiniowanego w tym oknie dialogowym z opcjami **Kąt**, **Odstęp** i **Kreskowanie**.
- **Predefiniowane** - używa wzorców zdefiniowanych w
  - iso.pat (jednostki metryczne -POMIAR= WŁ.)
  - default.pat (jednostki imperialne - MEASUREMENT = OFF).
- **Niestandardowe** - używa wzorców zdefiniowanych w plikach *.pat (jedna definicja wzorca na plik).

  BricsCAD wyszukuje pliki *.pat w folderach zdefiniowanych w zmiennej systemowej SRCHPATH (Support File Search Path).

4 Jeśli **Typ Wzorca** to **Predefiniowany** lub **Niestandardowy**:

- Kliknij dwukrotnie pole **Próbnik**.
- Wybierz **Nazwę próbnika** na palecie **wzorców kreskowania**, a następnie kliknij dwukrotnie wzorzec lub kliknij przycisk **OK**.
- Wpisz skalę w polu Ustawienia **Skali** lub wybierz skalę z rozwijanej listy.
- Wpisz kąt w polu Ustawienia **Kąta** lub wybierz kąt z rozwijanej listy.

5 Jeśli **Typ Próbnika** to **Zdefiniowany przez użytkownika:**

- Określa **odstęp między wzorami** w jednostkach rysunkowych.
- Opcjonalnie ustaw opcję **Kreskowanie prostopadłe**.

6 Zdefiniuj **Początek Kreskowania**.

Dostępne opcje to:

- **Użyj bieżącego pochodzenia**: Pochodzenie zdefiniowane przez zmienną systemową HPORIGIN jest używane ponownie.
- **Określony punkt początkowy**: Kliknij przycisk **Wybierz nowy początek**, a następnie wybierz punkt na rysunku. Nowe pochodzenie jest przechowywane w zmiennej systemowej HPORIGIN.

7 Ustaw **Kolor** wzoru kreskowania.

8 Ustaw **Kolor Tła**.

6.31.3 Aby zdefiniować właściwości wypełnienia gradientowego

1 Wybierz zakładkę **Gradient** w oknie dialogowym **Kreskowanie i gradient**.

2 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk opcji **Jeden kolor**, aby utworzyć wypełnienie gradientowe "kolor do bieli" lub "kolor do czerni".
   - Kliknij kolorowy kafelek, aby otworzyć okno dialogowe **Kolor** i wybrać inny kolor.
   - Suwak koloru ustawia przejście od koloru do bieli lub czerni.
   - Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby przesunąć suwak kolorów.

     Przesuń suwak maksymalnie w prawo, aby utworzyć wypełnienie gradientowe "kolor do bieli".

     Przesuń suwak maksymalnie w lewo, aby utworzyć wypełnienie gradientowe "kolor do czerni".

3 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk opcji **Dwa kolory**, aby utworzyć dwukolorowe wypełnienie gradientowe.
   - Kliknij kolorowe kafelki, aby otworzyć okno dialogowe **Kolor** i wybrać kolory.
   - Wybierz jeden z 9 wzorów gradientu.
   - Dostępne opcje to: liniowy, cylindryczny, odwrócony cylindryczny, sferyczny, półkulisty, zakrzywiony, odwrócony sferyczny, odwrócony półkulisty i odwrócony zakrzywiony.

4 (Opcjonalnie) **Wyśrodkowany**: Jeśli wyśrodkowane, wypełnienie gradientem jest tworzone symetrycznie; jeśli nie wyśrodkowane, wypełnienie gradientem jest tworzone od lewej strony granicy.

5 **Kąt**: Określa kąt wypełnienia gradientem względem bieżącego UCS.

6.31.4 Aby zdefiniować obwiednię

1 Wybierz opcję **Granice**.

2 Wybierz opcję wykrywania **Wyspy**.

   Dotyczy to obszarów zamkniętych wewnątrz obwiedni kreskowania.

3 Ustaw **Tolerancję graniczną**. Wartość ta definiuje maksymalny rozmiar szczeliny w granicy. Gdy jest ustawiony na 0 (zero), BricsCAD ustawia tolerancję w odniesieniu do bieżącego rozmiaru widoku. Powiększ, aby zwiększyć tolerancję.

   Ta wartość jest zapisywana za pomocą zmiennej systemowej HPGAPTOL.

4 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk **Wybierz**, aby wybrać **Zestaw obwiedni**.

   Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór jednostek.

   Jeśli zestaw wyboru był aktywny podczas uruchamiania polecenia KRESKUJ lub GRADIENT, ten zestaw wyboru zostanie użyty jako **Zestaw obwiedni**. W takim przypadku okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie zamknięte i natychmiast ponownie otwarte po kliknięciu przycisku **Wybierz**.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk **Wybierz punkty**.

     Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie zamknięte.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz punkt, aby zdefiniować granicę lub obszar kreskowania:

- Określ punkt w każdym z obszarów, które chcesz kreskować.
- **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz punkt, aby zdefiniować granicę lub obszar kreskowania:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zatrzymać dodawanie obszarów.
- Ponownie wyświetlone zostanie okno dialogowe **Kreskowanie i gradient**.

- Kliknij przycisk **Wybierz jednostki graniczne**.

  Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie zamknięte.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmioty:

- Wybierz elementy, które chcesz kreskować.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zatrzymać wybieranie elementów.
- Ponownie wyświetlone zostanie okno dialogowe **Kreskowanie i gradient**.

- Kliknij przycisk **Usuń jednostki graniczne**.

  Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** zostanie zamknięte.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmioty:

- Wybierz bieżące elementy obwiedni, które mają zostać usunięte z wyboru.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zatrzymać wybieranie elementów.
- Ponownie wyświetlone zostanie okno dialogowe **Kreskowanie i gradient**.

6.31.5 Ustaw opcje

- Opcja **Adnotacji** tworzy luki z adnotacjami.
- Wybierz opcję **Asocjatywny**, aby skojarzyć kreskowanie z jego granicą.
- Wybierz opcję **Utwórz oddzielne &kreskowanie**. W przypadku wykrycia wielu granic lub wybrania wielu podmiotów tworzone są oddzielne kreskowania zamiast pojedynczego kreskowania.
- Wybierz opcję **Kolejność wyświetlania**.

  Opcja ta jest resetowana do wartości **Wyślij za granicę** po zamknięciu i ponownym otwarciu rysunku.
- **Warstwa**: wybierz istniejącą warstwę lub **Użyj bieżącej** (domyślnie).
- **Przezroczystość**: ustawia przezroczystość; akceptowane są wartości od 0 do 90.

6.32 Edycja kreskowań i wypełnień gradientowych

Kreskowania i wypełnienia gradientowe można edytować:

- W panelu **Właściwości**.
- Za pomocą polecenia EDKRESK w oknie dialogowym.
- Używanie narzędzi w grupie poleceń Edycja w Quad, gdy wybrany jest element kreskowania lub wypełnienia gradientowego.

6.32.1 Aby edytować kreskowanie lub wypełnienie gradientowe w panelu właściwości

1 Wybierz kreskowanie lub wypełnienie gradientowe na rysunku.

1 Właściwości wybranej jednostki są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 Wybierz właściwość, którą chcesz edytować w panelu **Właściwości**.

Wybrane pole właściwości zostanie aktywowane.

3 Edytuj wybraną właściwość.

4 Naciśnij klawisz Esc, aby zatrzymać edycję łuku.

Uwaga:

- Po wybraniu wielu kreskowań lub wypełnień gradientowych właściwości, które są różne, są wyświetlane jako ***zmienne***. Jeśli edytujesz taką właściwość, zmiany zostaną zastosowane do całego zaznaczenia.
- Właściwości Linetype, Linetype scale i Lineweight mają zastosowanie wyłącznie do typów wzorków **Definiowanych przez użytkownika**.

6.32.2 Aby edytować kreskowanie lub wypełnienie gradientowe w oknie dialogowym

Narzędzie Edytuj kreskowanie jest dostępne na:

- menu **Modyfikuj**
- pasek narzędzi **Modyfikuj**
- panel wstążki **Modyfikuj**

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Uruchom polecenie EDKRESK.
   - Wybrać element kreskowania lub gradientu.
   - Kliknij dwukrotnie element kreskowania lub wypełnienia gradientowego.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edycja Kreskowania.**

2 Edytuj właściwości i ustawienia.

3 Zmiany są wprowadzane w czasie rzeczywistym.

4 Kliknij przycisk **OK**, aby zaakceptować zmiany.

6.32.3 Aby edytować kreskowanie lub wypełnienie gradientowe za pomocą przycisku Quad

1 Zatrzymaj kursor na kreskowaniu lub wypełnieniu gradientowym.

1 Wyświetla się Quad.

2 Przesuń kursor na Quad.

3 (opcja) Na karcie **Edycja** kliknij przycisk **Dodaj pętlę**.

Zostanie wyświetlony monit: określ punkt wewnętrzny lub [Wybierz obiekty/Cofnij]:

   - Kliknij wewnątrz zamkniętego obszaru,
   - lub

     Wpisz **W** , a następnie naciśnij Enter, aby wybrać jednostki.
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zakończyć.

4 (opcja) Na karcie **Edycja** kliknij przycisk **Usuń pętlę**.

Granice wybranego kreskowania zostaną podświetlone.

Zostanie wyświetlony monit: wybierz obiekty:

- Kliknij granicę, którą chcesz usunąć.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zakończyć.

5 (opcja) Na karcie **Edycja** kliknij przycisk **Przenieś do tyłu**.

Wszystkie kreskowania na rysunku są wysyłane za inne elementy.

6 (opcja) Na karcie **Edycja** kliknij przycisk **Dopasuj**.

Zostanie wyświetlony monit: wybierz podmioty, do których chcesz skopiować właściwości lub [Ustawienia/opcje wyboru (?)]:

- Wybierz elementy kreskowania, do których mają zostać skopiowane właściwości.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zakończyć.

7 (opcja) W zakładce **Rysuj** kliknij przycisk **Generuj Obwiednię**.

Zostanie wygenerowana obwiednia kreskowania.

6.33 Zmienne systemu kreskowania i gradientu

Zmienne systemowe można ustawić za pomocą **Ustawienia** Okno dialogowe.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
MEASUREINIT	Podstawowe jednostki	Ustawia jednostki rysunkowe jako imperialne lub metryczne dla nowo tworzonych rysunków (kontroluje również, które pliki wzoru kreskowania i typu linii są używane: ANSI dla jednostek imperialnych i ISO dla jednostek metrycznych).
MEASUREMENT	Pomiar	Ustawia jednostki rysunku jako imperialne lub metryczne dla bieżącego rysunku. Pomiar kontroluje, czy używane są pliki wzoru kreskowania i typu linii ANSI lub ISO.
OSOPTIONS	Opcje punktów charakterystycznych	Wyłącza punkty charakterystyczne dla niektórych typów elementów. Wartość jest przechowywana jako kod bitowy z sumą wartości wszystkich wybranych opcji.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
PICKSTYLE	Wybierz styl	Kontroluje zaznaczanie grup i szyków asocjacyjnych. Wartość funkcji PICKSTYLE jest przechowywana jako kod bitowy przy użyciu sumy wartości wszystkich wybranych opcji. ***Uwaga:*** Ctrl+H przełącza PICKSTYLE 0/1 jeśli 0 lub 1 i 2/3 jeśli 2 lub 3.
PREVIEWFILTER	Filtr podglądu	Kontroluje, które typy jednostek są wykluczone z podglądu wyboru. Wartość jest przechowywana jako kod bitowy z sumą wartości wszystkich wybranych opcji.
FILLMODE	Tryb wypełnienia	Określa, czy wypełniane są multilinie, ślady, bryły, kreskowania (w tym wypełnienie bryłą) i szerokie polilinie.
GFANG	Kąt gradientu wypełnienia	Określa kąt wypełnienia gradientem.
GFCLR1	Główny kolor gradientu wypełnienia	Pierwszy kolor gradientu wypełnienia.
GFCLR2	Drugi kolor gradientu wypełnienia	Drugi kolor gradientu wypełnienia.
GFCLRLUM	Poziom odcienia barwy gradientu wypełnienia	Kontroluje intensywność odcienia w jednokolorowym wypełnieniu gradientowym.
GFCLRSTATE	Liczba kolorów gradientu wypełnienia	Określa liczbę kolorów (jeden lub dwa) dla wypełnienia gradientem.
GFNAME	Nazwa gradientu wypełnienia	Określa wzór wypełnienia gradientem.
GFSHIFT	Przesunięcie wypełnienia gradientu	Określa czy wzór gradientu wypełnienia jest centrowany czy przesunięty w górę i na lewo.
HPANG	Kąt wzoru kreskowania	Zapisuje kąt wzoru kreskowania.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
HPANNOTATIVE	Przypisany styl kreskowania	Kontroluje, czy nowy wzorzec kreskowania jest adnotacyjny.
HPASSOC	Zespolenie wzoru kreskowania	Określa, czy nowe wzory kreskowania i wypełnienia gradientowe są asocjatywne, czy nie. Asocjatywne kreskowania i wypełnienia gradientowe są aktualizowane automatycznie, gdy ich granice ulegną zmianie.
HPBACKGROUNDCOLOR	Domyślny kolor kreskowania tła	Kolor tła kreskowania. Wpisz "." dla braku.
HPBOUNDRETAIN	Zachowaj obwiednię wzoru kreskowania	Określa, czy polecenia KRESKUJ/GKRESKUJ będą tworzyć jednostki brzegowe.
HPBOUND	Granice wzoru kreskowania	Określa typ obiektu (region lub polilinia) utworzonej przez GKRESKUJ i OBWIEDNIA.
HPCOLOR	Domyślny kolor kreskowania	Kolor pierwszego planu kreskowania. Wpisz '.', aby użyć bieżącego koloru, zgodnie z definicją w CECOLOR.
HPDOUBLE	Podwojony wzór kreskowania	Określa, czy wzorce zdefiniowane przez użytkownika tworzą pojedynczy kreskowanie, czy kreskowanie krzyżowe.
HPDRAWORDER	Kolejność wyświetlania wzorów kreskowania	Określa kolejność rysowania kreskowań i wypełnień gradientowych. W tym miejscu zapisywane jest ustawienie Porządek rysowania z okna dialogowego Kreskowanie i Gradient.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
HPGAPTOL	Tolerancja przerwy wzoru kreskowania	Określa tolerancję, która ma być stosowana, gdy jednostki nie są całkowicie zamknięte podczas generowania granicy dla GKRESKUJ lub OBWIEDNIA. Tutaj zapisywane jest ustawienie Tolerancja z okna dialogowego Kreskowanie i gradient. Wartość domyślna to 0: tolerancja jest ustawiana przez aplikację na podstawie bieżącego rozmiaru widoku. Po zbliżeniu wykrywanie granic zakończy się niepowodzeniem; Po dalszym pomniejszeniu, tak aby kontur "wyglądał" na zamknięty, granica zostanie wykryta. Wartości większe niż 0 definiują maksymalny odstęp w jednostkach rysunku. Akceptowane są wartości od 0 do 5000.
HPISLANDDETECTION	Wykrywanie wysp w kreskowaniu	Wyszukuje wyspy w granicach kreskowania.
HPLAYER	Domyślna warstwa dla nowego kreskowania	Przechowuje domyślną warstwę dla nowych kreskowań.
HPLINETYPE	Rodzaj linii wzoru kreskowania	Kontroluje wyświetlanie nieciągłych typów linii w obiektach kreskowania. Gdy wyłączone (0, domyślnie), typy linii będą wyświetlane w sposób ciągły, ignorując przypisany typ linii. Po włączeniu (1) stosowane będą nieciągłe typy linii. (Niezalecane, zmniejsza wydajność). Zamiast tego można wybrać predefiniowany wzór kreskowania z nieciągłym typem linii).
HPMAXAREAS	Tryb wypełniania rzadkiego kreskowania	Kontroluje w jaki sposób rzadkie kreskowanie jest wypełnione.
HPMAXCONTOURPOINTS	Maksymalna liczba punktów na konturze kreskowania	Określa maksymalną liczbę punktów na konturze (zarysie), które element kreskowania może zawierać i nadal być renderowany. Kreskowania nie są renderowane, jeśli liczba punktów przekracza określoną wartość. Akceptowane są wartości od 0 do 10000000. Domyślna wartość tej zmiennej to 100000. Ustawienie na 0 wyłącza sprawdzanie, tzn. zmienna nie jest używana.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
HPNAME	Nazwa wzoru kreskowania	Przechowuje domyślną nazwę wzoru kreskowania.
HPOBJWARNING	Ostrzeżenie wzoru kreskowania	Określa ilość granic wyświetlania które można wybrać przed ostrzeżeniem. Akceptowane są wartości z zakresu od 1 do 10 000 000. Domyślną wartością tej zmiennej jest 10000.
HPORIGIN	Źródło wzoru kreskowania	Przetrzymuje punkt wstawienia dla nowych kreskowań.
HPSCALE	Skala wzoru kreskowania	Przechowuje współczynnik skali wzoru kreskowania.
HPSEPARATE	Separowanie wzoru kreskowania	Określa, czy polecenie KRESKUJ tworzy pojedynczy obiekt wzoru kreskowania, czy oddzielne obiekty, gdy wybranych jest kilka granic kreskowania.
HPSPACE	Odstęp wzoru kreskowania	Ustawia odstępy między liniami wzorca kreskowania dla wzorców kreskowania zdefiniowanych przez użytkownika.
HPTRANSPARENCY	Domyślna transparentność dla nowych kreskowań	Przechowuje domyślny poziom przezroczystości dla nowych włazów. Akceptowane są następujące wartości: '.' (dla 'use current', domyślnie), ByLayer , ByBlock, 0 (w pełni nieprzezroczyste) i 1-90 (procent przezroczystości).
MAXHATCH	Maksymalna ilość kresek	Kontroluje maksymalną liczbę kresek we wzorze kreskowania. Kreskowania, których liczba przekracza maksymalną liczbę kresek, nie mogą zostać utworzone. Akceptowane są wartości od 100 do 10000000. Domyślną wartością tej zmiennej jest 100000.
MIRRHATCH	Odbicie lustrzane wzoru kreskowania	Określa, czy polecenie LUSTRO odbija wzory kreskowania.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
Ustawienie SRCHPATH	Ścieżka wyszukiwania plików pomocniczych	Określa folder(y) do wyszukiwania czcionek tekstowych, plików dostosowywania, wtyczek, rysunków do wstawienia, typów linii i wzorów kreskowania, które nie znajdują się w bieżącym folderze. Ścieżki wyszukiwania są oddzielone średnikami (;).
PdfImportVectorGeometry	Geometria wektorowa	Ignoruj lub importuj geometrię wektorową. Typy danych geometrycznych PDF obejmują ścieżki liniowe, krzywe Beziér i obszary wypełnione bryłami, które są importowane jako polilinie oraz bryły 2D lub kreskowania wypełnione bryłami. W ramach tolerancji krzywe przypominające łuki, okręgi i elipsy są interpolowane jako takie. Wzorzyste włazy są importowane jako wiele oddzielnych obiektów.
PdfImportSolidFills	Pełne Wypełnienia	Ignorowanie lub importowanie obszarów wypełnionych bryłami. Jeśli te wypełnione obszary zostały pierwotnie wyeksportowane do formatu PDF ze strony AutoCAD®, obszary bryłowe obejmowałyby wypełnione bryłami kreskowania, bryły 2D, obiekty wymazywania, szerokie polilinie i trójkątne groty strzałek. ***Uwaga:*** Uwaga: Włazy wypełnione ciałem stałym mają przypisaną przezroczystość 50%, dzięki czemu obiekty znajdujące się na wierzchu lub pod spodem są dobrze widoczne.
PdfImportConvertSolidsToHatches	Konwertuj pełne wypełnienia na kreskowania	Konwertuje obiekty bryłowe 2D na włazy wypełnione bryłami.

7. Modelowanie 3D

7.1 Przegląd modelowania bezpośredniego

Modelowanie bezpośrednie przypomina rzeźbienie na ekranie: tak jak rzeźbiarz zaczyna od bryły gliny, kawałka kamienia lub drewna, tak ty zaczynasz od objętości bazowej, która jest następnie uszczegóławiana poprzez dodawanie, usuwanie i deformowanie geometrii. Wszystkie operacje są wykonywane dynamicznie, a użytkownik decyduje, czy zdefiniować wymiary intuicyjnie, czy poprzez określenie wartości. W przeciwieństwie do modelowania opartego na historii, kolejność tworzenia funkcji nie jest ważna. Wszystkie operacje są wykonywane w trybie interaktywnym: pośredni wynik operacji jest wyświetlany dynamicznie, zgodnie z danymi wejściowymi użytkownika zdefiniowanymi przez ruch myszy.

Kluczową cechą możliwości bezpośredniej edycji zapewnianych przez BricsCAD jest zachowanie intencji projektowych. Ograniczenia wymiarowe 3D(**odległość**, **promień** i **kąt**) nałożone na powierzchnie i krawędzie zapewniają pełną kontrolę parametryczną nad modelem bryłowym. Różne konfiguracje i skale modelu można uzyskać po prostu zmieniając parametr ograniczenia wymiarowego. Ograniczenia geometryczne(**zbieżne**, **styczne**, **równoległe** i inne) określają, w jaki sposób zmiany te wpływają na geometrię modelu. Nie ma jednak potrzeby ręcznego określania wszystkich ograniczeń geometrycznych, ponieważ większość z nich można rozpoznać automatycznie, ustawiając opcje **rozpoznawania intencji projektowych**.

Kolejną cechą operacji **edycji bezpośredniej** jest to, że można je łatwo zastosować za pomocą menu kursora Quad. Narzędzie to udostępnia zestaw operacji opartych na aktualnie wybranej lub podglądanej jednostce lub zestawie selekcji. Jednocześnie Quad zapewnia inne podstawowe operacje edycji brył, takie jak kopiowanie, łączenie i odejmowanie.

Operacje modelowania bezpośredniego mają zastosowanie do wszystkich geometrii brył ACIS, zarówno utworzonych w BricsCAD, jak i zaimportowanych. Po zainstalowaniu oddzielnie licencjonowanej aplikacji Communicator BricsCAD, polecenie IMPORT obsługuje wszystkie główne formaty modeli 3D, zarówno standardowe, jak i zastrzeżone.

W zależności od wartości zmiennej systemowej DELOBJ (Usuń Obiekt), definiujące encje są zachowywane lub usuwane lub wyświetlany jest monit o zachowanie lub usunięcie obiektów źródłowych (patrz tabela poniżej).

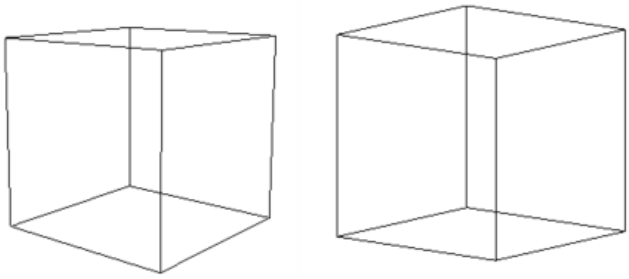
Wartość	Wynik
0	Zachowaj definiowanie obiektów
1	Usuń jednostki profilu; zachowaj ścieżki i krzywe prowadzące
2	Usuń wszystkie definiujące jednostki
-1	Monit o usunięcie jednostek profilu; zachowanie ścieżek i krzywych prowadzących

Wartość	Wynik
-2	Monit o usunięcie wszystkich definiujących podmiotów

7.2 Nawigacja w 3D

Podczas poruszania się po modelu 3D jego położenie w przestrzeni pozostaje niezmienne. To jest twój aktualny pogląd (punkt widzenia) na model, który się zmienia. Aktualne właściwości widoku można wyświetlić w panelu **Właściwości**, gdy nic nie jest zaznaczone. **Kamera** (X, Y, Z) przedstawia Twoją lokalizację podczas oglądania modelu. Wyobraź sobie, że patrzysz przez obiektyw aparatu. **Cel** (X, Y, Z) to miejsce, w które skierowany jest obiektyw aparatu. Podczas poruszania się po modelu współrzędne **kamery** i **celu** są odpowiednio aktualizowane. Te współrzędne są tylko do odczytu w panelu **Właściwości**. Istnieją inne właściwości **Widoku**, które można edytować. **Perspektywa** jest najważniejszym elementem, na który należy zwrócić uwagę podczas nawigacji.

Możesz ustawić **Perspektywę** na **Wł** lub **Wył** dla bieżącego widoku. Po **Włączeniu** tej opcji widok wyświetla tryb perspektywy wizualnej (po lewej). Po **Wyłączeniu** wyświetlany jest tryb perspektywy równoległej (po prawej).

7.2.1 Aby kontrolować właściwość Perspektywa

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję **Widok** > **Perspektywa** w panelu **Właściwości**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy widżet **PatrzOd**, a następnie wybierz opcję **Widok** > **Perspektywa** w menu kontekstowym.

7.2.2 Opcje nawigacji za pomocą myszki i klawiatury

Jedną z najłatwiejszych i najpopularniejszych metod poruszania się po modelu 3D jest mysz i klawiatura. Wystarczy nacisnąć klawisz Shift i środkowy przycisk myszy podczas przesuwania myszy, aby okrążyć model. Kursor zmieni się w ikonę orbity, wskazując, że jesteś w trybie orbity.

Istnieje wiele innych metod nawigacji za pomocą myszy i klawiatury, które prawdopodobnie znasz ze swojego doświadczenia z CAD 2D. Większość z tych metod jest również przydatna do modelowania 3D.

- Powiększ/pomniejsz – obróć kółkiem myszy. W trybie perspektywy można maksymalnie powiększyć model i poruszać się po nim. W trybie izometrycznym można tylko bardzo mocno powiększyć obraz, ale nie można wejść do środka.

- Powiększ – kliknij dwukrotnie kółkiem myszy.
- Przesuń– Naciśnij kółko myszy lub środkowy przycisk myszy.

Wyczerpująca lista znajduje się w artykule **Manipulacja widokiem za pomocą myszy i klawiatury**.

7.2.3 Kontrolka LookFrom

Widżet **PatrzOd** jest wyświetlana w prawym górnym rogu obszaru **rysowania**. Umożliwia zmianę orientacji bieżącego widoku rysunku.

Więcej informacji można znaleźć w artykule **Korzystanie z widżetu PatrzOd**.

7.3 Polecenia modelowania bezpośredniego

Polecenia modelowania bezpośredniego BricsCAD mogą tworzyć zarówno geometrię bryłową, jak i powierzchniową. Aby odróżnić polecenia modelowania bezpośredniego od innych poleceń, wszystkie polecenia modelowania bezpośredniego mają przedrostek **MB**.

Polecenia modelowania bezpośredniego są dostępne na poziomach licencji Pro, BIM, Mechanical i Ultimate.

7.3.1 Polecenia tworzenia

WYCIĄGNIJ: tworzy bryły lub powierzchnie 3D poprzez wyciąganie otwartych lub zamkniętych elementów 2D, powierzchni brył 3D, regionów lub zamkniętych obwiedni. Opcjonalnie dodaje lub usuwa objętość z brył.

PRZEKRĘĆ: tworzy bryły lub powierzchnie 3D poprzez obrót otwartych lub zamkniętych jednostek 2D lub regionów wokół osi.

MBPOGRUB: tworzy bryły 3D poprzez pogrubienie (tj. dodawanie grubości do) płaszczyzn, ich powierzchni, powierzchni brył 3D, regionów i elementów szkieletowych.

MBKOPIUJPOW: kopiuje zestaw powierzchni brył 3D tworzących element (np. otwór, żebro lub występ) do nowej pozycji na tej samej lub innej bryle 3D.

MBZSZYJ: konwertuje zestaw jednostek regionu i powierzchni, które wiążą wodoszczelny obszar w bryłę 3D.

7.3.2 Polecenia modyfikacji

MBFAZUJ: tworzy równe odległości i zmienne fazy między sąsiednimi powierzchniami mającymi wspólną ostrą krawędź.

MBDEFORMKRZYWA: deformuje jedną lub więcej połączonych powierzchni bryły/powierzchni 3D poprzez zastąpienie ich krawędzi podanymi krzywymi.

MBDEFORMPRZESUŃ: deformuje jedną lub więcej połączonych powierzchni bryły/powierzchni 3D poprzez przesuwanie i obracanie ich krawędzi.

MBDEFORMPUNKT: deformuje region, jedną lub więcej połączonych powierzchni bryły 3D lub powierzchni poprzez przesunięcie punktu leżącego na jednej z nich w dowolnym kierunku 3D. Wybrane powierzchnie są deformowane tak gładko, jak to możliwe.

MBZAOKRĄGL: tworzy gładkie zaokrąglenie między sąsiednimi powierzchniami mającymi wspólną ostrą krawędź.

MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ: dodaje lub usuwa objętość z bryły poprzez przesunięcie/offset ściany.

MBOBRÓĆ: obraca bryły, powierzchnie, krawędzie lub wierzchołki bryły wokół osi.

MBSKRĘĆ: modyfikuje bryłę 3D, powierzchnię lub region poprzez skręcenie części zdefiniowanej przez dwa punkty wokół osi.

7.3.3 Polecenia pomocnicze:

MBTEST: naprawia niespójności w geometrii 3D obsługiwanej przez jądro ACIS (bryły 3D, powierzchnie).

DMTESTWSZYSTKO: naprawia niespójności w geometrii 3D obsługiwanej przez jądro ACIS (bryły 3D, powierzchnie) w rysunkach wstawionych jako odniesienia zewnętrzne.

MBGRUPUJ: tworzy funkcje grupowe, które są nazywane trwałymi zbiorami powierzchni i krawędzi brył i powierzchni 3D.

MBWYBIERZ: wybiera krawędzie i powierzchnie brył lub powierzchni 3D na podstawie ich właściwości geometrycznych.

MBWYBIERZKRAWĘDŹ: wybiera krawędzie powierzchni i brył.

MBUPROŚĆ: upraszcza geometrię i topologię brył 3D. Usuwa niepotrzebne krawędzie i wierzchołki, łączy krawędzie szwów i zastępuje geometrię powierzchni i krawędzi powierzchniami analitycznymi i krzywymi, jeśli to możliwe w ramach tolerancji określonej przez użytkownika.

Polecenia modelowania bezpośredniego są dostępne w:

- Zakładka **Model** w menu Quad, gdy kursor znajduje się nad elementem lub podelementem lub gdy istnieje zestaw wyboru.
- Menu **Modelowania Bezpośredniego**.
- Paski narzędzi **Modelowanie Bezpośrednie**, **Zaokrąglenie**, **Fazowanie** i **Deformacja**.
- Panel wstążki **Narzędzia Główne / Modelowanie Bezpośrednie** (obszar roboczy **Modelowanie**).

Ikona	Polecenie	Ma zastosowanie do
		Dowolna powierzchnia bryły lub powierzchni 3D.
		Cylindryczne, sferyczne, stożkowe i toroidalne powierzchnie bryły lub powierzchni 3D. Liniowe i okrągłe krawędzie bryły lub powierzchni 3D. Całe bryły 3D, powierzchnie i inne obiekty.
		Płaskie, cylindryczne, sferyczne, stożkowe i toroidalne powierzchnie bryły lub powierzchni 3D. Całe bryły 3D, powierzchnie i inne obiekty.
		Bryły 3D, płaszczyzny i ich powierzchnie.

Ikona	Polecenie	Ma zastosowanie do
		Powierzchnie.
		Bryły i powierzchnie 3D.
		Płaskie powierzchnie brył i powierzchni 3D. To narzędzie uruchamia polecenie LUW z wybraną opcją Powierzchnia. ***Uwaga:*** Gdy funkcja Dynamicznego LUW jest włączona, układ LUW automatycznie wyrównuje się do bryły znajdującej się pod kursorem, a ikona układu LUW odpowiednio się zmienia.
	Tryb bryły	Zamknięte obiekty 2D i wykryte zamknięte obwiednie. Jeśli opcja **Włącz wykrywanie obwiedni** zmiennej systemowej SELECTIONMODES jest włączona, obwiednie zamknięte przez liniowe elementy 2D w płaszczyźnie XY bieżącego układu LUW są wykrywane automatycznie. Płaskie powierzchnie brył i powierzchni 3D. Zamknięte obiekty 2D i wykryte zamknięte obwiednie na płaskiej powierzchni bryły.
	Tryb bryły	Zamknięte obiekty 2D i wykryte zamknięte obwiednie.* Płaszczyzny płaskie brył i powierzchni. Zamknięte obiekty 2D i wykryte zamknięte obwiednie na płaskiej powierzchni bryły.
	Wyciągnij Powierzchnie	Płaszczyzny i powierzchnie brył 3D.
		Zestaw brył 3D.
		Płaszczyzny brył i powierzchni 3D. Powierzchnie. Elementy szkieletowe: linie, polilinie, okręgi, elipsy, łuki, spirale i splajny.
	Tryb stałego promienia	Ostre krawędzie bryły lub powierzchni 3D.
	Tryb zmiennego promienia	Ostre krawędzie bryły lub powierzchni 3D.

Ikona	Polecenie	Ma zastosowanie do
		Ostre krawędzie bryły lub powierzchni 3D.
	Tryb Zaawansowany	Ostre krawędzie bryły lub powierzchni 3D.
		Plaszczyzny bryły lub powierzchni. Całe bryły i powierzchnie 3D. Wolne krawędzie powierzchni (krawędź powierzchni jest nazywana **wolną**, jeśli ma tylko jedną sąsiednią powierzchnię). Krawędzie między współpłaszczyznowymi powierzchniami.
	Tryb powierzchni	Elementy liniowe 2D i krawędzie brył i powierzchni 3D.
	Tryb powierzchni	Elementy liniowe 2D i krawędzie brył i powierzchni 3D.
		Płaszczyzny bryły lub powierzchni 3D.
		Krawędzie bryły 3D lub powierzchni.
		Krawędzie bryły 3D lub powierzchni.
		Bryły 3D, powierzchnie lub regiony.

7.4 Bezpośrednie operacje modelowania

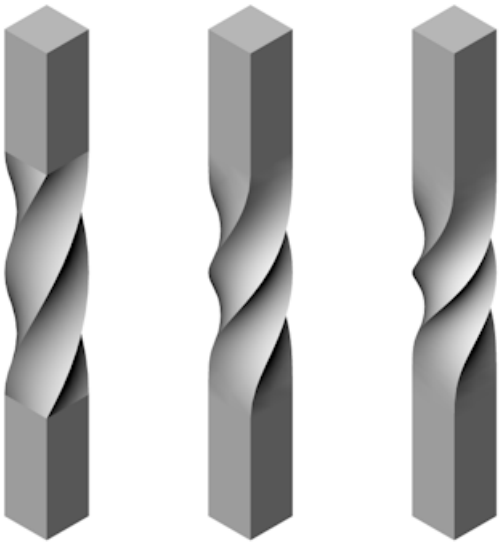
7.4.1 Sterowanie układem współrzędnych

Ponieważ jednostki są tworzone w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych (LUW), konieczne jest wyrównanie LUW z powierzchnią bryły 3D. Masz tutaj dwie opcje:

- Narzędzie **Wyrównaj LUW** () uruchamia polecenie LUW z wybraną opcją **Powierzchnia**.
- Kliknij pole **DLUW** na **pasku** stanu, aby włączyć lub wyłączyć dynamiczną funkcję LUW. Po włączeniu LUW automatycznie wyrównuje się do stałej powierzchni pod kursorem podczas wykonywania polecenia, a ikona LUW odpowiednio się zmienia. Naciśnij klawisz Tab, aby wybrać zasłoniętą powierzchnie. Naciśnij klawisz Shift, aby tymczasowo zablokować LUW, co pozwala na pracę poza uniesioną jednostką lub powierzchnią. Naciśnij ponownie Shift, aby odblokować.

7.4.2 Zaznacz geometrię

- Naciśnij klawisz TAB, aby podświetlić zasłonięte powierzchnie.

- Zmienna systemowa SELECTIONMODES kontroluje, które elementy podrzędne są podświetlane: krawędzie, powierzchnie i/lub zamknięte granice. Przytrzymaj wciśnięty klawisz Ctrl, aby zastąpić SELECTIONMODES i wybierz podjednostkę pod kursorem.
- Wybór okna: aby wybrać ściany lub krawędzie brył i powierzchni 3D, naciśnij klawisz CTRL, aby przełączać opcje. Ikona obok kursora wskazuje, co zostanie wybrane.
- Polecenie MBWYBIERZ umożliwia wybór krawędzi i powierzchni na podstawie ich właściwości geometrycznych i topologicznych:
  - Krawędzie o określonej długości.
  - Krawędzie tworzące wklęsłą/wypukłą sieć.
  - Pętle krawędzi na granicy zestawu połączonych powierzchni.
  - Powierzchnie określonego obszaru.
  - Gładko połączone powierzchnie (G1 - powierzchnie styczne lub G2 - ciągłość krzywizny).
  -

    G0: Brak ciągłości (po lewej), G1: Powierzchnie styczne (w środku) i G2: Ciągłość krzywizny (po prawej)
  - Zaokrąglenia o określonym promieniu.
  - Cylindryczne występy o określonym promieniu.
  - Elementy wystające lub wgłębione; kieszenie, wyciągnięcia lub żebra.

Wartość określonej długości, powierzchni lub promienia może być pobrana z wybranej krawędzi/powierzchni.

7.4.3 Przesuwanie powierzchni w celu kontrolowania wymiarów

Wymiar dynamiczny jest wyświetlany za pomocą polecenia MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ.

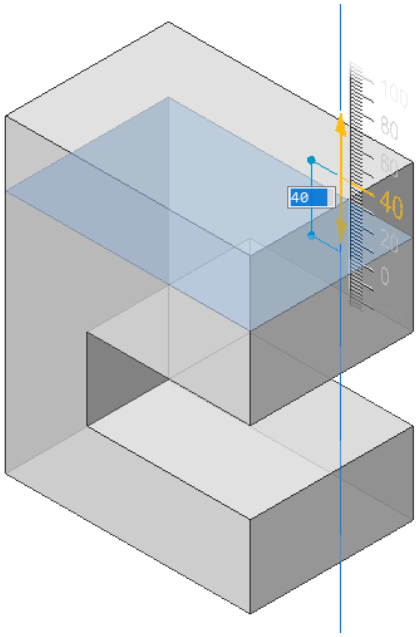
Upewnij się, że opcje **Quad** i **Wymiary Dynamiczne** są włączone.

1 Najedź kursorem na powierzchnie, którą chcesz przesunąć.

1 Twarz rozświetla się.

2 Wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** ( ) w zakładce **Model** Quad.

Wybrana powierzchnia przesuwa się wraz z kursorem, a dynamiczne pole wymiarów wyświetla względną odległość wraz z linijką.

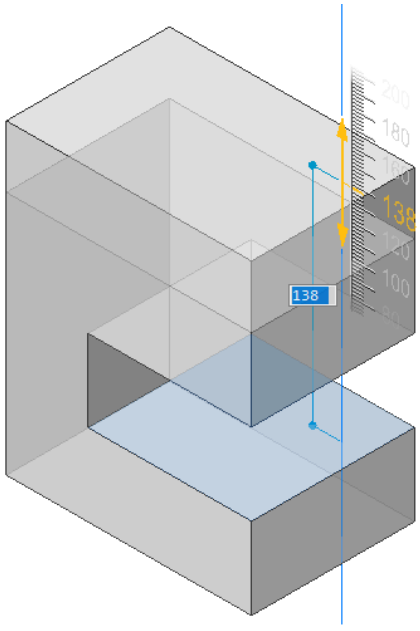

Gdy kursor znajduje się na linijce, powierzchnia porusza się w stałych odstępach. Powiększ lub pomniejsz, aby zwiększyć lub zmniejszyć interwał.

Gdy kursor znajduje się poza linijką, powierzchnia porusza się swobodnie.

3 (Opcja) kilkakrotnie naciśnij klawisz Tab, aby wyświetlić odległość względem wewnętrznej powierzchni, równolegle do wybranej powierzchni (po lewej) lub dolnej powierzchni (po prawej).

4

Naciśnij i przytrzymaj klawisz Shift i naciśnij klawisz Tab, aby odwrócić kolejność wyświetlania powierzchni odniesienia.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego, a następnie naciśnij klawisz Enter.
   - Korzystanie z linijki: kliknij, gdy wyświetlona zostanie żądana wartość.

7.4.4 Wykonywanie otworów

Metoda 1:

1 Utwórz bryłę odejmującą.

2 Użyj polecenia RÓŻNICA.

3 W zależności od wartości zmiennej systemowej DELETETOOL, bryła odejmująca jest usuwana lub zachowywana.

Metoda 2:

1 Utwórz kontur otworu na bryle 3D.

2 Umieść kursor nad obrysem, a następnie wybierz polecenie **Wyciągnięcie Bryły** () (polecenie MBWYCIĄGNIJ) w zakładce **Model** w oknie Quad.

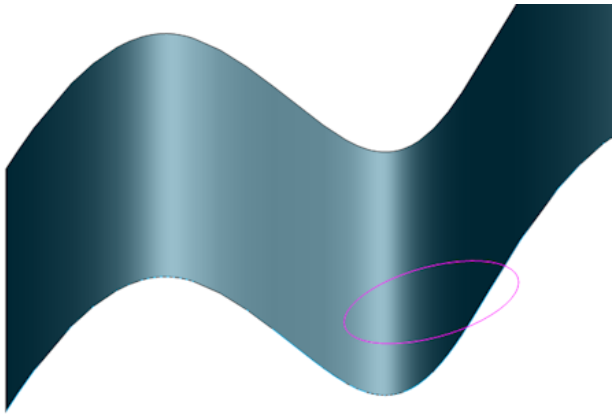
3 Przesuń kursor wewnątrz bryły, aby utworzyć otwór.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Określ punkt.
   - Wpisz wartość.

Aby zrobić otwór w powierzchni

1 Utwórz zamkniętą bryłę 2D, np. elipsę.

1

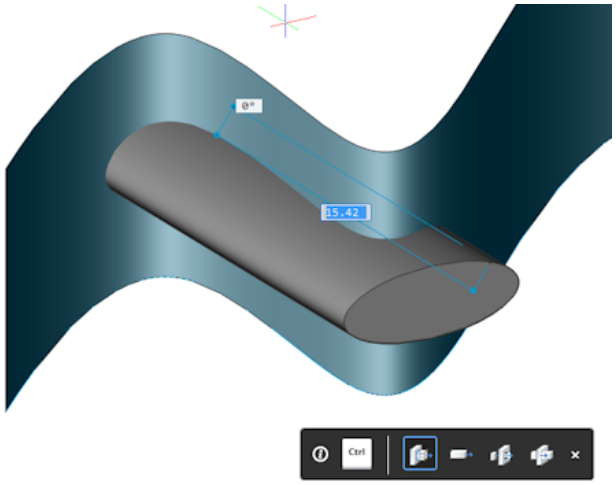

2 Umieść kursor nad zamkniętą bryłą 2D, a następnie wybierz polecenie **Wyciągnięcie Bryły** () (polecenie MBWYCIĄGNIJ) w zakładce **Model** w oknie Quad.

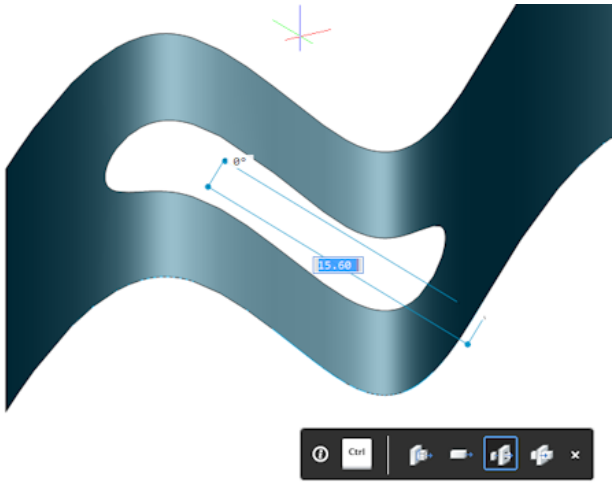
3 Wyciągnięcie elementu 2D w kierunku powierzchni.

4 Domyślny kierunek wytłaczania jest prostopadły do płaszczyzny elementu 2D.

Asystent klawiszy skrótu (HKA) pojawi się w dolnej części ekranu.

5 Naciśnij dwukrotnie klawisz CTRL, aby wybrać opcję **Odejmij** polecenia MBWYCIĄGNIJ.

6 Kliknij, aby utworzyć otwarcie.

7.4.5 Funkcja usuwania

Opcja **Funkcja** polecenia MBWYBIERZ pozwala łatwo wybrać wszystkie powierzchnie otworu, wgłębienia lub wypuklenie.

W **mechanicznym** obszarze roboczym narzędzia **Wypuklenie** i **Wgłębienie** są dostępne w panelu **Wybierz** na karcie wstążki **Modelowanie** oraz na karcie **Wybierz** w oknie Quad.

Narzędzia znajdują się w zakładce **Arkusz Blachy**. Zobacz **Dostępne narzędzia** w oknie dialogowym **Dostosuj**.

Aby usunąć wgłębienie (otwór lub kieszeń) lub element wystający (wytłoczenie lub żebro)

1 Kliknij przycisk narzędzia **Wypuklenie** ( ) lub **Wgłębienie** ( ) w panelu **Wybierz** na karcie wstążki **Modelowanie** lub w grupie poleceń **Wybierz** w oknie Quad.

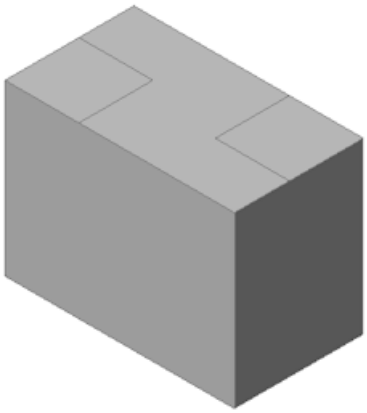
2 Wybierz jedną lub więcej ścian.

3 Wykrywane są wszystkie sąsiadujące powierzchnie elementu.

4 Kliknij przycisk narzędzia **Wymaż** ( ).

7.4.6 Usuwanie krawędzi między współpłaszczyznowymi powierzchniami

Gdy dwie lub więcej ścian jest współpłaszczyznowych, np. za pomocą polecenia MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ, może być konieczne usunięcie wspólnych krawędzi za pomocą polecenia MBUPROŚĆ.

	
Dwie wgłębione powierzchnie	Dwie wgłębione powierzchnie zostały przeniesione na górną powierzchnię, aby utworzyć trzy współpłaszczyznowe powierzchnie.

1 +Uruchom polecenie MBUPROŚĆ.

1 **Zostanie wyświetlony** monit: Wybierz podmioty do uproszczenia lub [Cały model/Ustawienia/Opcje wyboru (?)] <Cały model>:

2 Wybierz bryłę i naciśnij klawisz Enter.

3 Krawędzie są usuwane.

7.4.7 Kopiowanie Cechy

Polecenie MBKOPIUJPOW umożliwia skopiowanie jednego lub więcej elementów z bryły 3D (wgłębień - otworów, rowków i kieszeni - lub wypukleń - wyciągnięć i żeber) do nowej lokalizacji na tej samej lub innej bryle 3D.

Upewnij się, że dynamiczny LUW jest włączony.

1 Wybierz wszystkie powierzchnie całego elementu.

2 Kliknij narzędzie **Kopiuj powierzchnie** ( ):
- na wstążce: **Modelowanie | Edycja | Kopiuj powierzchnie**.
- na pasku narzędzi **Modelowanie bezpośrednie**.
- na pasku menu: **Model | Modelowanie bezpośrednie | Kopiuj powierzchnie**

- w zakładce **Model** na ekranie Quad

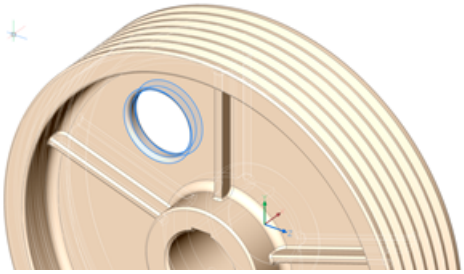
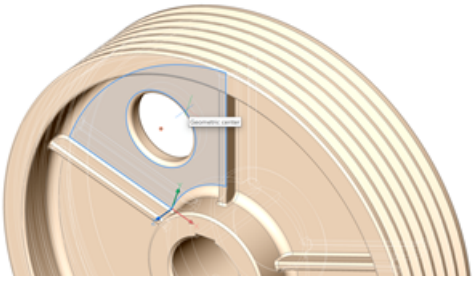
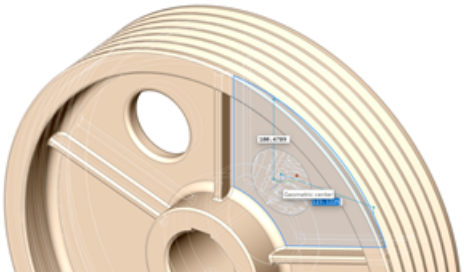
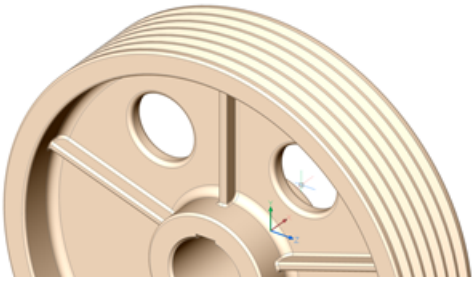
3 Określ punkt bazowy:

4 **Zostanie wyświetlony monit:** Wybierz punkt wstawiania lub [Obróć/WIelokrotnie/TRyb]:

5 (Opcjonalnie):
   - Użyj opcji **Obróć**, aby obrócić ściany wokół osi Z układu LUW.
   - Użyj opcji **Wiele**, aby wstawić wiele kopii elementu.

6 Określ punkt wstawienia.

7 Element jest kopiowany z punktu bazowego do punktu wstawienia za pomocą dynamicznego LUW.

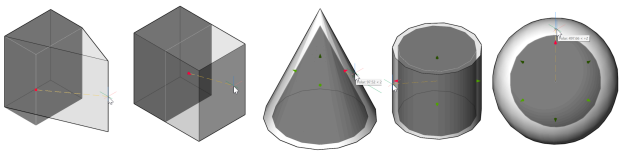
	
Wybierz powierzchnie całego elementu	Określ punkt bazowy
	
Określ punkt wstawiania	Cecha jest kopiowana

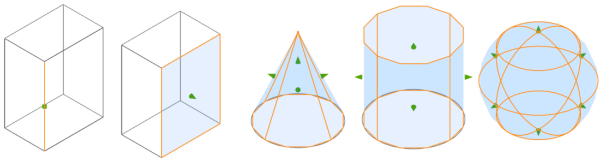
7.4.8 Rozciąganie bryły za pomocą uchwytów

Bryłę 3D można rozciągnąć, przesuwając uchwyty.

Po wybraniu krawędzi, powierzchni lub całej bryły podświetlane są określone uchwyty.

Kwadratowy uchwyt pojawia się na środku wybranej krawędzi, podczas gdy uchwyt 3D pojawia się na środku wybranej płaskiej powierzchni. W przypadku powierzchni cylindrycznych lub sferycznych dostępnych jest wiele uchwytów 3D, umożliwiających szybkie rozciąganie w przestrzeni modelu.

Uwaga: Ta opcja nie jest dostępna na poziomie licencji BricsCAD Lite.

7.4.9 Modelowanie deformowalne

Użyj narzędzi na pasku narzędzi **Deformuj**, aby zdeformować zestaw sąsiadujących powierzchni na bryle 3D lub powierzchni w celu utworzenia złożonych, estetycznych kształtów.

Twarze są zawsze zdeformowane, jeśli

- Zewnętrzna granica (= krawędzie, które sąsiadują tylko z jedną z wybranych ścian) pozostaje niezmieniona.
- Wewnętrzne granice (= krawędzie, które sąsiadują z dwiema wybranymi powierzchniami) są deformowane razem z powierzchniami.
- Początkowa ciągłość między zdeformowanymi powierzchniami (G1 - powierzchnie styczne lub G2 - ciągłość krzywizny) jest zachowywana po zdeformowaniu.

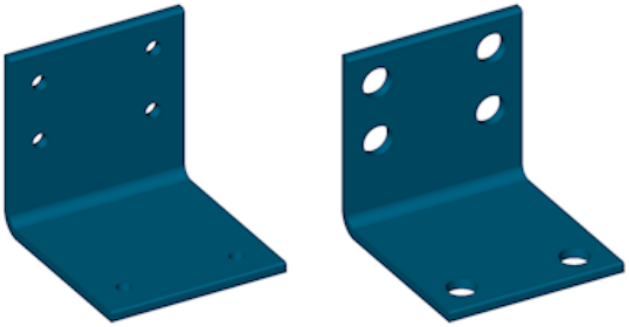
W przypadku deformacji skrętnej możliwe jest określenie ciągłości między zdeformowaną i nieruchomą częścią jednostek.

Odkształcenie można zdefiniować na kilka sposobów:

- Polecenie MBSKRĘĆ: Przekręć całą jednostkę lub jej część.
- Polecenie MBDEFORMPUNKT: Przesunięcie punktu na powierzchni w dowolnym kierunku w przestrzeni 3D.
- Polecenie MBDEFORMPRZESUŃ: Przesuwa lub obraca jedną lub więcej krawędzi.
- Polecenie MBDEFORMKRZYWA: Zastępuje krawędź daną krzywą 3D.

7.5 Rozpoznawanie intencji projektowych

Operacje modelowania bezpośredniego umożliwiają łatwą zmianę geometrii modeli bryłowych 3D: gdy pojedyncza powierzchnia bryły jest modyfikowana za pomocą określonej operacji, inne powierzchnie są odpowiednio modyfikowane w celu zachowania intencji projektowej modelu oraz jego poprawności topologicznej i geometrycznej. Rozważmy na przykład model z wieloma otworami o tym samym promieniu. Gdy promień powierzchni cylindrycznej jest modyfikowany za pomocą operacji push/pull lub poprzez zmianę wartości wiązania promieniowego, inne powierzchnie o tej samej średnicy są rozpoznawane przez BricsCAD i modyfikowane automatycznie, aby zachować synchronizację promieni.

Oprócz rozpoznawania równych promieni, BricsCAD automatycznie rozpoznaje inne relacje geometryczne między powierzchniami bryły i zachowuje je podczas bezpośrednich operacji modelowania.

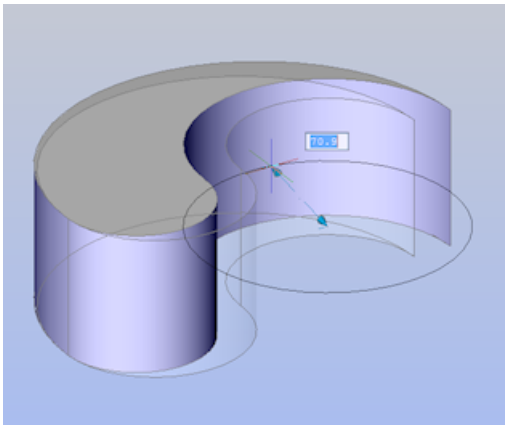
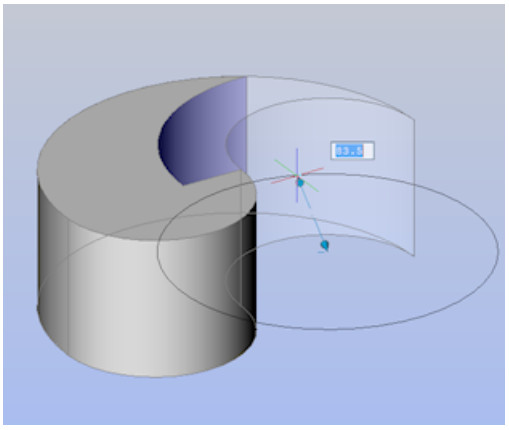
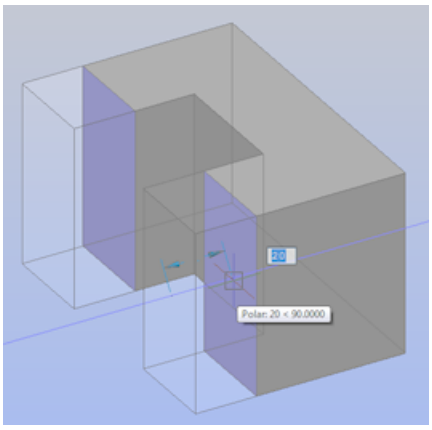
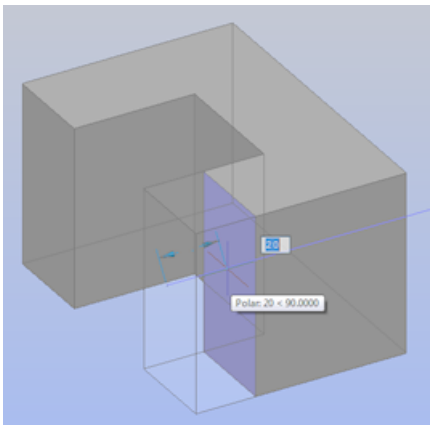
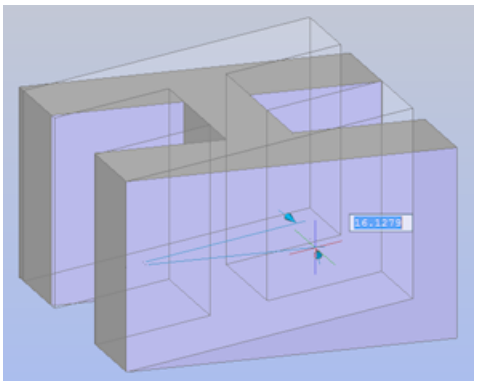
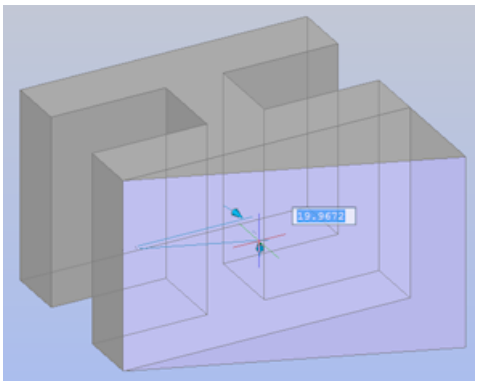
Aby zdefiniować rozpoznawanie intencji projektowych, kliknij przyciski na pasku narzędzi **Intencje projektowe**. Wciśnięty przycisk oznacza, że funkcja została wybrana. Niewciśnięty przycisk oznacza, że funkcja nie jest aktywna.

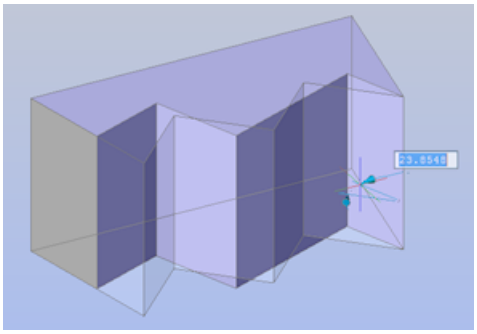
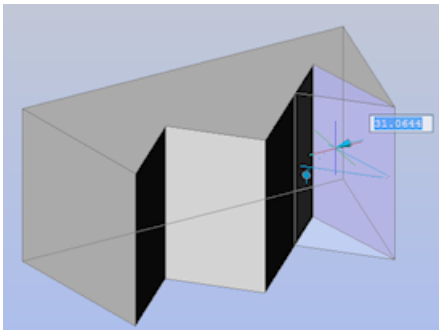
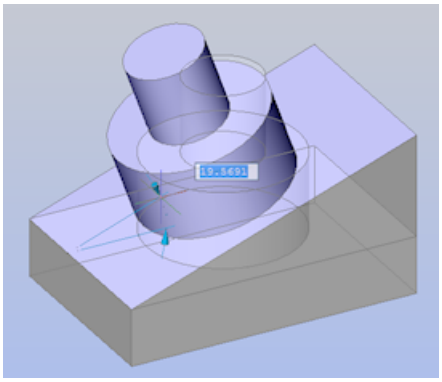
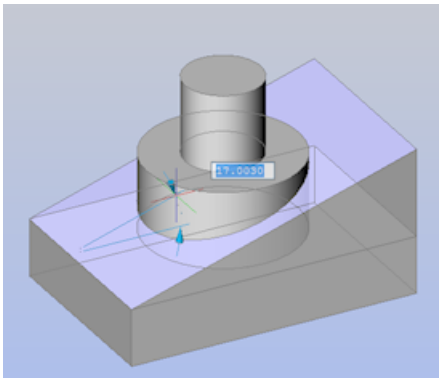
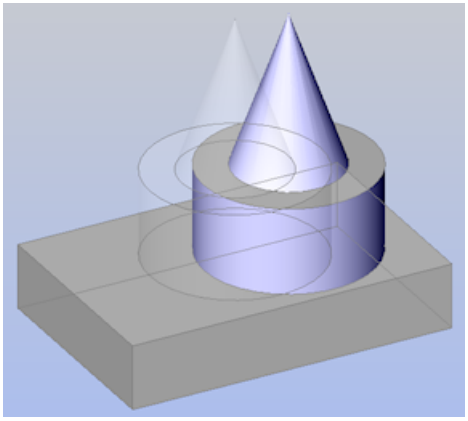
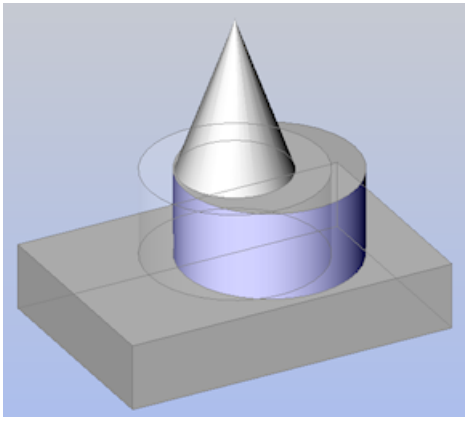
- powierzchnie styczne (płaszczyzny, walce i stożki) ()
- płaszczyzny zgodne ()
- płaszczyzny równoległe ()
- płaszczyzny prostopadłe ()
- walce prostopadłe do płaszczyzn ()
- powierzchnie współosiowe (walce i stożki) ()
- powierzchnie o jednakowym promieniu (walce i kule) ()
- wierzchołki o 4 lub więcej powierzchni()
- krawędzie między pokrywającymi się powierzchniami ()
- wyłącz/włącz wszystko ()

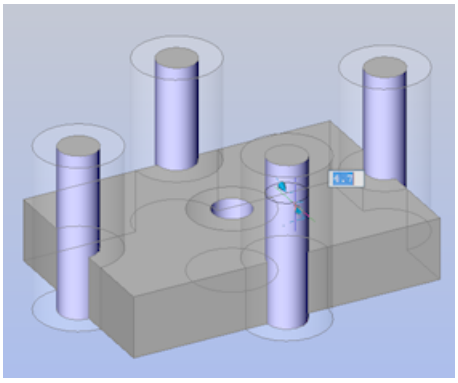
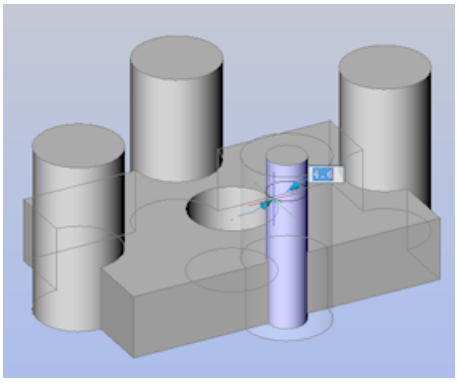
Opcje zamiaru projektowego można również ustawić, edytując zmienną systemową DMRECOGNIZE w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Kliknij przycisk narzędzia **Opcje** () na pasku narzędzi **Wiązania 3D**, aby ustawić **automatyczne rozpoznawanie wiązań geometrii 3D**. Stan przycisków narzędzi na pasku narzędzi **Intencje Projektowe** (wciśnięte lub niewciśnięte) jest odpowiednio dostosowywany.

> ***Uwaga:*** Ograniczenia 3D, które są jawnie zdefiniowane przez użytkownika, są brane pod uwagę, gdy model bryłowy jest modyfikowany za pomocą poleceń modelowania bezpośredniego. Ograniczenia te mają wyższy priorytet niż automatycznie rozpoznawane i pozwalają użytkownikowi lepiej kontrolować zachowanie modyfikacji modelu bryłowego.
>
> ***Poniższe przykłady ilustrują różnicę w zachowaniu w zależności od tego, czy automatyczne ograniczenia geometrii 3D są rozpoznawane, czy nie.***

	
rozpoznane powierzchnie styczne ()	Nie rozpoznano powierzchni stycznych ()
	
rozpoznane płaszczyzny zgodne ()	nie rozpoznano zgodnych płaszczyzn ()
	
rozpoznane płaszczyzny równoległe ()	nie rozpoznano płaszczyzn równoległych ()

	
rozpoznane płaszczyzny prostopadłe ()	nie rozpoznano płaszczyzn prostopadłych ()
	
rozpoznane walce prostopadłe ()	nie rozpoznano walce prostopadłych ()
	
rozpoznane powierzchnie współosiowe ()	nierozpoznane powierzchnie współosiowe ()

	
rozpoznany równy promień ()	równy promień nie został rozpoznany ()

7.6 Praca z sekcjami

Polecenie PRZEKRÓJ tworzy płaszczyzny przekroju brył 3D; Wyniki są jednostkami regionu.

Polecenie PŁAPRZEKR przekroju tworzy element przekroju, który tworzy przekroje brył 3D, powierzchni i siatek.

Polecenie LIVESECTION przełącza właściwość **Live Section** płaszczyzny przekroju.

Polecenie USTAWPRZEKPOW definiuje właściwości jednostki płaszczyzny przekroju w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Płaszczyzny przekroju**.

Polecenie PRZEKPOWBLOK zapisuje wybraną płaszczyznę przekroju do bloku przekroju/elewacji 2D lub bloku przekroju 3D.

Uwaga: W przypadku korzystania z poziomu licencji BIM:

- Polecenie BIMPRZEKRÓJ tworzy jednostki **przekroju BIM**, które są jednostkami przekroju z rozszerzonymi właściwościami, takimi jak typ (plan, przekrój, elewacja) i początkowa skala wyniku przekroju 2D.
- Polecenie BIMIFY może przypisać właściwości BIM do elementu przekroju.

7.6.1 Różnica między sekcją na żywo a wyświetlaniem klipu

W obu stanach cała zawartość rysunku jest podzielona na sekcje, a przycięte części nie są już wyświetlane.

Sekcja aktywna: jednostki na rysunku są tymczasowo modyfikowane, np. przycięte bryły są zastępowane tymczasowymi bryłami o innym kształcie.

Clip Display: wyświetlanie jednostek jest przycinane. Encje nie są zastępowane wersjami tymczasowymi. **Wyświetlanie klipu** umożliwia kontynuowanie korzystania ze wszystkich operacji modelowania i edycji na całej zawartości rysunku. W przeciwieństwie do statusu **sekcji na** żywo, status **wyświetlania klipu** można ustawić dla wielu jednostek sekcji jednocześnie.

7.6.2 Aby wyrównać płaszczyznę przekroju do powierzchni

1 Uruchom polecenie PŁAPRZEKR.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy lub [wybierz Twarz/Rysunek/Ortografia]:

2 Wybierz opcję **Wybierz twarz**.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmiot:

3 Wybierz powierzchnię bryły, do której chcesz wyrównać płaszczyznę przekroju.

4

Bryła	Wybierz ścianę	Płaszczyzna przekroju wyrównana do powierzchni

5 Płaszczyzna przekroju jest wyrównana do wybranej powierzchni.

6 Właściwość **Clip Display** jednostki sekcji jest **Włączana** automatycznie.

7 (Opcjonalnie) Edytuj właściwości płaszczyzny przekroju w panelu **Właściwości**.

7.6.3 Aby utworzyć płaszczyznę przekroju pionowego

Uwaga: **GUW** musi być bieżącym układem współrzędnych.

1 Uruchom polecenie PŁAPRZEKR.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy lub [wybierz Twarz/Rysunek/Ortografia]:

2 Określ dwa punkty.

3 Płaszczyzna przekroju jest płaszczyzną pionową utworzoną przez te punkty.

Część bryły po prawej stronie (w odniesieniu do kolejności rysowania punktów) płaszczyzny przekroju jest odcinana.

Właściwość **Clip Display** jednostki sekcji jest **Włączana** automatycznie.

Określ dwa punkty	Płaszczyzna przekroju pionowego

4 (Opcjonalnie) Edytuj właściwości płaszczyzny przekroju w panelu **Właściwości**.

7.6.4 Aby utworzyć płaszczyznę przekroju poziomego

1 Wybierz **Przód** w widżecie **PatrzOd**.

2 Wyrównaj **LUW** do widoku z przodu:

Użyj opcji **Widok** polecenia LUW.

Uwaga: Jeśli UCSORTHO = ON i NAVVCUBEORIENT = 0, **LUW** automatycznie wyrównuje się z widokiem.

3 Uruchom polecenie PŁAPRZEKR.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy lub [wybierz Twarz/Rysunek/Ortografia]:

5 Określ dwa punkty.

6 Płaszczyzna przekroju jest tworzona przez te punkty i prostopadła do płaszczyzny XY bieżącego układu współrzędnych.

7 Część bryły po prawej stronie (w odniesieniu do kolejności rysowania punktów) płaszczyzny przekroju jest odcinana.

8 Właściwość **Clip Display** jednostki sekcji jest **Włączana** automatycznie.

Określ dwa punkty	Część bryły po prawej stronie płaszczyzny przekroju zostanie odcięta	Płaszczyzna przekroju poziomego

9 (Opcjonalnie) Edytuj właściwości płaszczyzny przekroju.

7.6.5 Aby utworzyć uciętą płaszczyznę przekroju pionowego

Uwaga: GUW musi być bieżącym układem współrzędnych.

1 Uruchom polecenie PŁAPRZEKR.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy lub [wybierz Twarz/Rysunek/Ortografia]:

2 Wybierz opcję **Rysuj**.

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt początkowy:

3 Określ pierwszy punkt (1).

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ następny punkt:

5 Należy określić drugi punkt (2):

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ następny punkt lub ENTER, aby zakończyć:

7 Określ pozostałe punkty (3-6), a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij klawisz **Enter**, aby zatrzymać.

Zostanie wyświetlony monit: Określ kierunek jednostki sekcji:

8 Kliknij punkt (7), aby określić kierunek elementu przekroju.

9 Część bryły przeciwna do kierunku elementu przekroju zostanie odcięta.

Właściwość **Clip Display** jednostki sekcji jest **Włączana** automatycznie.

Określ punkty	Część bryły przeciwna do kierunku elementu przekroju zostanie odcięta	Pionowa płaszczyzna przekroju z ucięciem

10 (Opcjonalnie) Edytuj właściwości płaszczyzny przekroju w panelu **Właściwości**.

7.6.6 Aby utworzyć poziomą płaszczyznę przekroju z ucięciem

1 Wybierz **Przód** w widżecie **PatrzOd**.

2 Wyrównaj **LUW** do widoku z przodu:

Użyj opcji **Widok** polecenia LUW.

Uwaga: Jeśli UCSORTHO = ON i NAVVCUBEORIENT = 0, **LUW** automatycznie wyrównuje się z widokiem.

3 Uruchom polecenie PŁAPRZEKR.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy lub [wybierz Twarz/Rysunek/Ortografia]:

5 Wybierz opcję **Rysuj**.

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt początkowy:

6 Określ pierwszy punkt (1).

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ następny punkt:

8 Określ drugi punkt (2).

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ następny punkt lub ENTER, aby zakończyć:

10 Określ pozostałe punkty (3 - 6), kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij **Enter**, aby zatrzymać.

Zostanie wyświetlony monit: Określ kierunek jednostki sekcji:

11 Kliknij punkt (7), aby określić kierunek elementu przekroju.

12 Część bryły przeciwna do kierunku elementu przekroju zostanie odcięta.

Właściwość **Clip Display** jednostki sekcji jest **Włączana** automatycznie.

Określ punkty	Część bryły przeciwna do kierunku elementu przekroju zostanie odcięta	Pozioma płaszczyzna przekroju z ucięciem

13 (Opcjonalnie) Edytuj właściwości płaszczyzny przekroju w panelu **Właściwości**.

7.6.7 Aby utworzyć prostokątną płaszczyznę przekroju

Uwaga: **GUW** musi być bieżącym układem współrzędnych.

1 Uruchom polecenie PŁAPRZEKR.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy lub [wybierz Twarz/Rysunek/Ortografia]:

2 Wybierz opcję **Ortograficzny**.

Zostanie wyświetlony monit: Wyrównaj sekcję do [Front/bAck/Top/Bottom/Left/Right] <Top>:

3 Wybierz odpowiednią orientację przekroju prostopadłego z menu podręcznego lub wpisz odpowiednią opcję w wierszu polecenia.

4 Płaszczyzny przekroju ortograficznego są tworzone przez środek bryły, równolegle do płaszczyzny XY**(**

góra i **dół**), YZ **(lewo** i **prawo**) lub XZ **(przód** i tył) bieżącego układu współrzędnych.

Właściwość **Clip Display** jednostki sekcji jest **Włączana** automatycznie.

5 (Opcjonalnie) Edytuj właściwości płaszczyzny przekroju w panelu **Właściwości**.

7.6.8 Aby zmodyfikować rozmiar i położenie płaszczyzny przekroju

1 Wybierz element płaszczyzny przekroju na rysunku.

1 W zależności od bieżącego stanu elementu płaszczyzny przekroju wyświetlana jest pewna liczba uchwytów.

2 (Opcjonalnie) Włącz właściwość **Przytnij Widok** płaszczyzny przekroju w panelu **Właściwości**, aby dynamicznie wyświetlać wynik modyfikacji.

3 (Opcjonalnie) Ustaw właściwość **Stan** na **Powierzchnia**:

Wyświetlacz na czterech uchwytach:

- 1 () = punkt początkowy: przesuwa położenie płaszczyzny przekroju w płaszczyźnie XY.
- 2 () = Punkt przelotowy: ponownie definiuje punkt przelotowy płaszczyzny przekroju.
  Płaszczyzna przekroju zostanie obrócona wokół punktu początkowego (1).
- 3 () = Punkt środkowy: przesuwa płaszczyznę przekroju równolegle w kierunku prostopadłym do płaszczyzny przekroju.
- 4 (): kliknij, aby odwrócić kierunek widoku płaszczyzny przekroju.

4 (opcja) Ustaw właściwość **Stan** na **Obwiednia**:

Wyświetlacz z dziesięcioma uchwytami.

- 1 () = punkt początkowy: przesuwa położenie płaszczyzny przekroju w płaszczyźnie XY.
- 2 () = Punkt przelotowy: ponownie definiuje punkt przelotowy płaszczyzny przekroju.
  Obwiednia płaszczyzny przekroju jest rozciągana i obracana wokół punktu początkowego (1).
- 3 (): rozciąga granicę płaszczyzny przekroju równolegle.
- 4 (): modyfikuje kształt obwiedni płaszczyzny przekroju.
- 5 ()

5 (opcja) Ustaw właściwość **Stan** na **Objętość**:

Wyświetlacz z dwunastoma uchwytami.

- 1 () = punkt początkowy: przesuwa położenie płaszczyzny przekroju w płaszczyźnie XY.
- 2 () = Punkt przelotowy: ponownie definiuje punkt przelotowy płaszczyzny przekroju.
  Objętość płaszczyzny przekroju jest rozciągana i obracana wokół punktu początkowego (1).
- 3 (): rozciąga objętość płaszczyzny przekroju równolegle.
- 4 (): modyfikuje kształt objętości płaszczyzny przekroju.
- 5 (): modyfikuje wysokość objętości płaszczyzny przekroju.

Śledzenie biegunowe musi być włączone, aby przesunąć uchwyt 5.

- 4 (): kliknij, aby odwrócić kierunek widoku płaszczyzny przekroju.

7.6.9 Aby zapisać sekcję

Polecenie PRZEKPOWBLOK umożliwia:

- Wstaw przekrój na rysunku jako przekrój 2D / blok elewacji lub przekrój 3D.
- Zastąp blok przekroju (np. gdy element przekroju został zmodyfikowany).
- Zapisz przekrój w nowym rysunku.

7.7 Tworzenie brył za pomocą polecenia WYCIĄGNIJ

7.7.1 Informacje

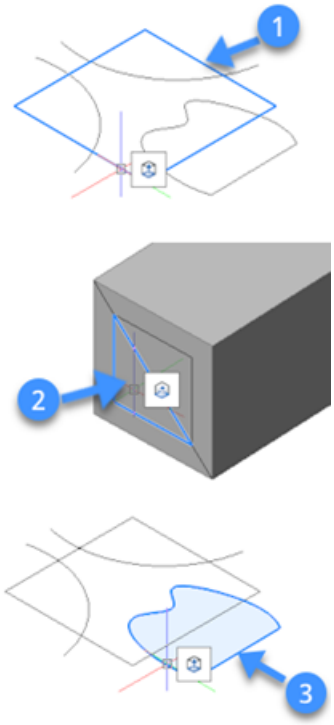
Polecenie WYCIĄGNIJ umożliwia tworzenie brył 3D poprzez wyciągnięcie zamkniętych elementów 2D, ścian brył 3D, regionów lub zamkniętych obwiedni. Polecenie WYCIĄGNIJ umożliwia częściowe przecięcie modelu bryłowego poprzez usunięcie objętości z bryły głównej, a także utworzenie nowych brył poprzez dodanie objętości do głównego modelu bryłowego.

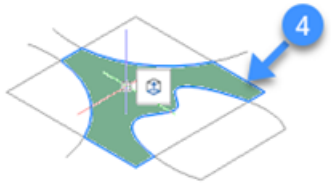
Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule Polecenie WYCIĄGNIJ.

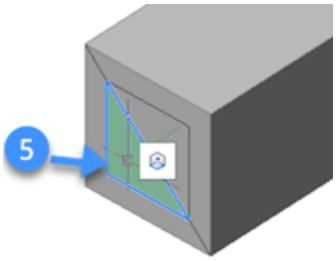
Następujące elementy/podelementy mogą być wyciągane:

Zamknięte elementy 2D (1) (2) i regiony (3):

Zamknięte obwiednie w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych (4) lub na ścianie bryły (5)

Gdy opcja **Włącz wykrywanie granic** na pasku narzędzi **trybów wyboru** jest aktywna, zamknięte granice są automatycznie rozpoznawane.

Uwaga: Tylko zamknięte polilinie, okręgi, elipsy i splajny są akceptowane jako zamknięte elementy.

7.7.2 Korzystanie z polecenia WYCIĄGNIJ w trybie bryły

Są to ogólne kroki dodawania i usuwania objętości z brył przy użyciu narzędzia **Wyciągnij**:

1 Umieść kursor na elemencie lub podelemencie w obszarze rysunku.

2 Wybierz **Wyciągnięcie Bryły** w zakładce **Model** z okna Quad.

3 Pojawi się monit:

Określ wysokość wyciągnięcia lub [Kierunek/Ścieżka/Kąt zwężenia/Auto/Odejmij/Utwórz/Połącz/Obie strony/ALign/Ustaw limit] <123.45> <123,45>:

4 **Asystent Skrótów Klawiszowych** pojawia się w dolnej części ekranu z zestawem opcji wyciągnięcia.

Uwaga: Tryb domyślny jest oznaczony niebieską ramką.

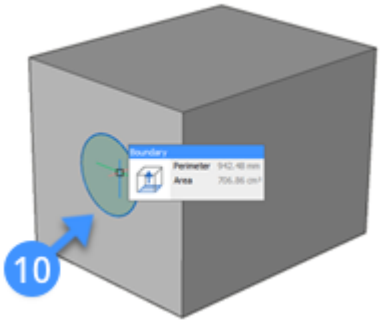
- **Auto** (6): wynik opcji Auto zależy od kierunku wyciskania bryły 3D i wartości zmiennych systemowych EXTRUDEOUTSIDE, EXTRUDEINSIDE i INTERSECTEDENTITIES znajdujących się w grupie **Tryb wyciągnięcia.**

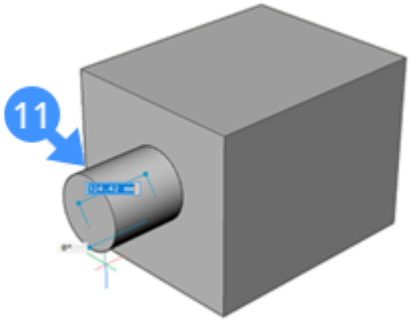
Uwaga: Wartość tych zmiennych może wynosić 0 (= Nie modyfikuj), 1 (Odejmuj) i 2 (Łącz).

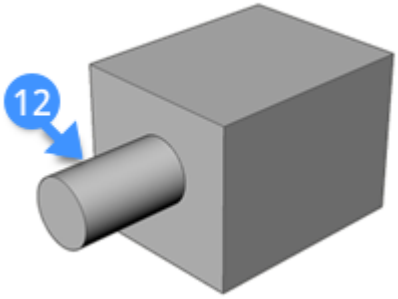
Uwaga: Domyślna wartość tych zmiennych zależy od obszaru roboczego:

- **0** dla pochylenia i modelowania.
- **1** dla mechaniki i BIM.

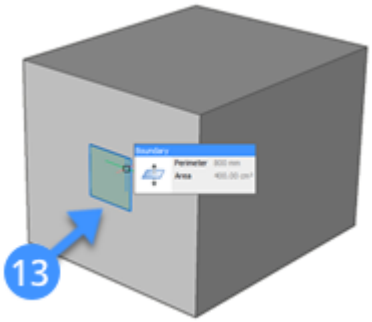
-

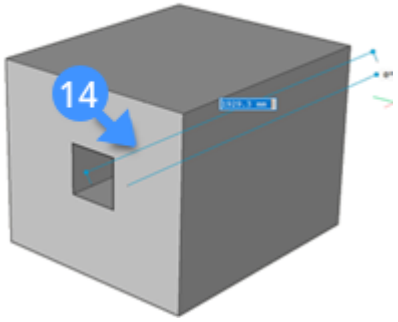

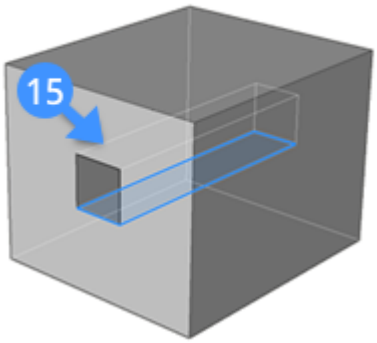

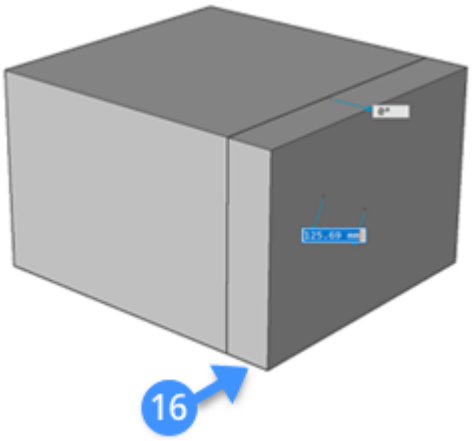
Na poniższej ilustracji przedstawiono element odjęty od bryły głównej dla obszaru roboczego Mechanical i BIM (wartości domyślne wszystkich czterech zmiennych systemowych trybu wyciągnięcia = 1) Po podświetleniu elementu (13) i wyciągnięciu go do wewnątrz (14) objętość (15) jest odejmowana od głównej bryły:

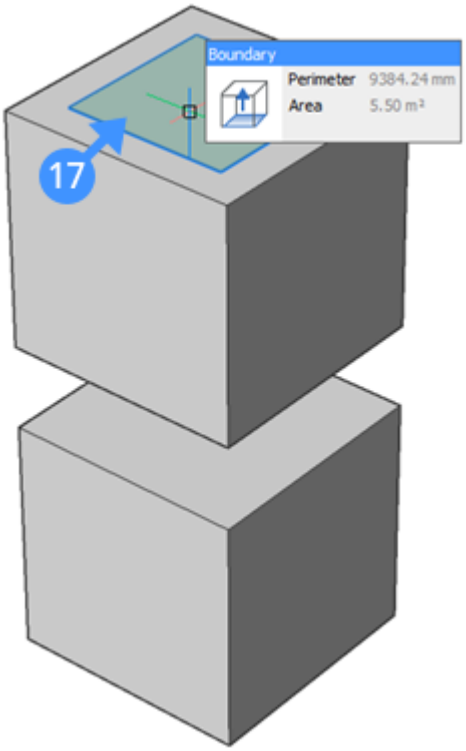

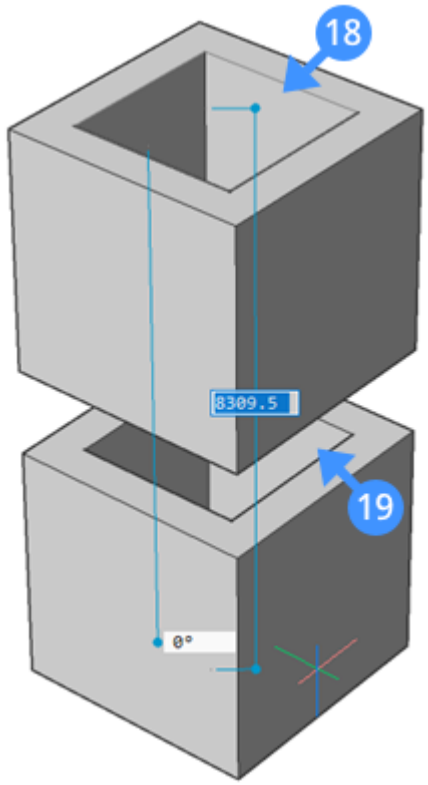
- **Utwórz** (7): niezależnie od kierunku wyciągnięcia, z istniejącej bryły tworzona jest nowa objętość (16):

- **Odejmij** (8): bryła 3D jest odejmowana od każdej kolidującej istniejącej bryły.

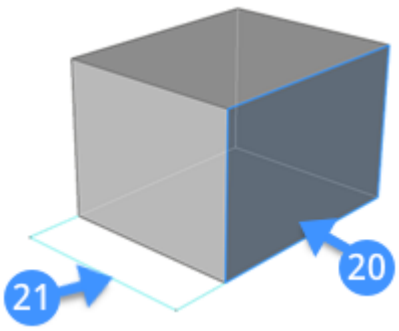
  Poniższa ilustracja przedstawia odjęte bryły (18,19) przy użyciu podświetlonej granicy (17):

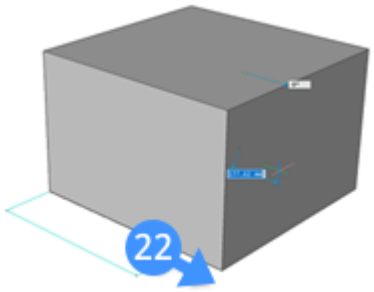

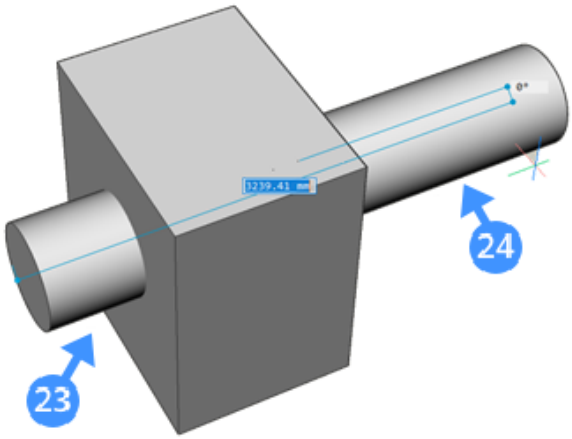
- **Połącz** (9): nowa objętość jest łączona z każdą istniejącą bryłą.

  Na poniższej ilustracji przedstawiono opcje przed i po użyciu narzędzia do wyciągania z połączeniem. Stała powierzchnia jest podświetlona (20), a odległość między lewą a prawą powierzchnią jest pokazana za pomocą wyrównanej linii (21). Nowa objętość jest ujednolicona (22) z pierwszą bryłą:

- **Obie strony**: tworzone są nowe symetryczne objętości (23), (24) w obu kierunkach od głównej bryły:

Aby utworzyć woluminy symetryczne z istniejącej bryły, wpisz **O** w wierszu poleceń, co odpowiada opcji **Oba** polecenia WYCIĄGNIJ.

- Wybierz jedną z dostępnych opcji, aby wykonać funkcję wyciągnięcia na bryle.
- Następnie przesuń kursor w żądanym kierunku, aby określić kierunek wyciągnięcia. Wybrany element lub podelement jest wyciągany dynamicznie.
- Zdefiniuj wysokość wyciągnięcia poprzez określenie punktu na rysunku, wpisanie wartości w polu wymiaru dynamicznego lub wybranie opcji ograniczenia.
- Naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować wyciągnięcie z istniejącej bryły.

7.7.3 WYCIĄGNIJ w trybie powierzchni

Polecenie WYCIĄGNIJ umożliwia tworzenie powierzchni 3D poprzez wyciągnięcie elementów 2D, takich jak linie lub polilinie.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule Polecenie WYCIĄGNIJ.

7.7.4 Korzystanie z narzędzia Wyciągnięcie proste w trybie powierzchni

Poniżej przedstawiono ogólne czynności tworzenia powierzchni 3D za pomocą polecenia WYCIĄGNIJ w trybie Powierzchnia:

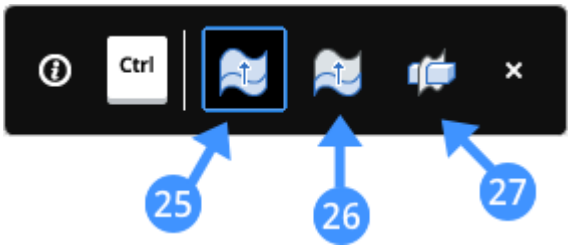
1 Przesuń kursor na element lub podelement w obszarze rysunku.

2 Wybierz opcję **Wyciągnięcie powierzchni** na karcie **Model** w oknie Quad.

3 Pojawi się monit:

Określ wysokość wyciągnięcia lub [Kierunek/Ścieżka/Kąt zwężenia/Auto/Utwórz/Przekrój/Obie strony/ALign] <123.45> <123,45>:

4 W dolnej części ekranu pojawi się **Asystent Skrótów Klawiszowych** z zestawem opcji wyciągania powierzchni.

Uwaga: Tryb domyślny jest oznaczony niebieską ramką.

- **Auto** (25): w przypadku wybrania wielu dotykających się elementów lub podelementów wynik zależy od wartości zmiennej systemowej UNITESURFACES znajdującej się w grupie **Tryb wyciągnięcia**. Gdy opcja UNITESURFACES jest włączona, stykające się powierzchnie są połączone. Gdy opcja UNITESURFACES jest wyłączona, każda jednostka/podmiot tworzy oddzielną powierzchnię.

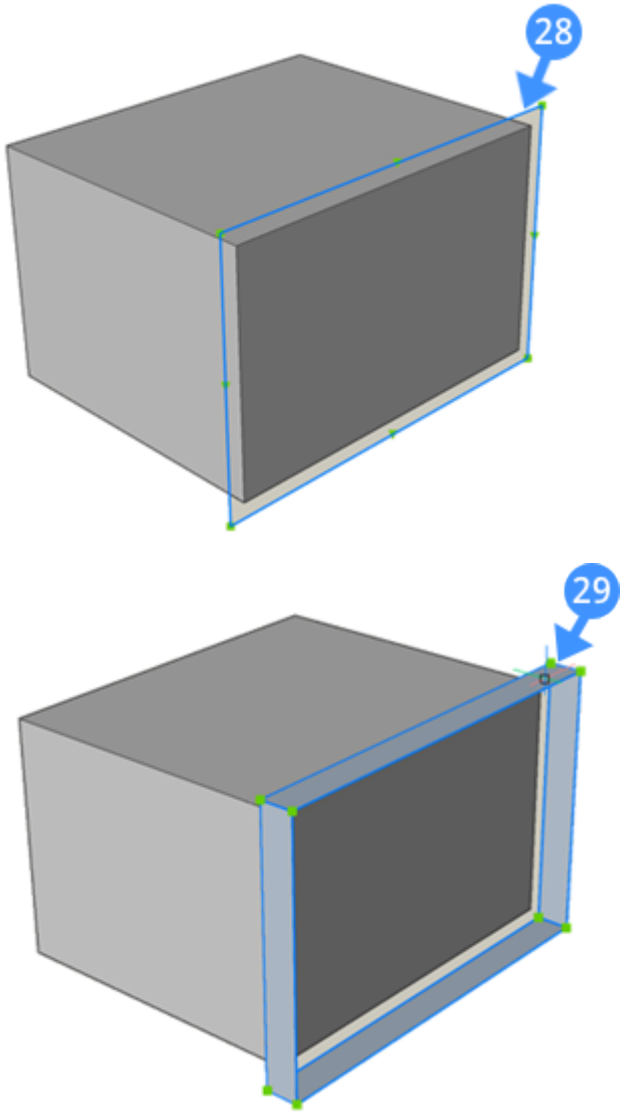
  Uwaga: Domyślna wartość tych zmiennych zależy od obszaru roboczego:

  - **0** dla Rysowania i Modelowania
  - **1** dla Mechanical i BIM
- **Utwórz** (26): tworzenie nowych powierzchni.
- **Podział** (27): przecinanie ciał stałych za pomocą wytłaczanej powierzchni. Ta opcja jest podobna do polecenia PODZIAŁ.

5 Wybierz jedną z opcji i przesuń mysz, aby nadać kierunek wyciągnięcia, wprowadzając wartość w polu dynamicznego wymiaru.

6 Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować wyciągnięcie proste dla powierzchni.

7 Poniższe ilustracje pokazują utworzoną powierzchnię (29) poprzez wyciągnięcie wybranego elementu 2D (28) na rysunku:

7.8 Funkcje oparte na Szkicach

Funkcja Szkicu to funkcja BricsCAD, która umożliwia edycję elementu 2D używanego do tworzenia bryły 3D i automatyczną aktualizację bryły 3D.

Polecenia WYCIĄGNIJ, WYCIĄGNIĘCIE, SKOS i PRZEKRĘĆ oraz ich opcje **Różnica** i **Suma** tworzą elementy szkicu, gdy zmienna systemowa CREATESKETCHFEATURE ma wartość WŁ. Funkcje szkicu są dostępne w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Uwaga: Podczas otwierania rysunku zawierającego stare elementy szkicu uruchamiany jest algorytm automatycznej konwersji.

Jeśli coś pójdzie nie tak, musisz zdecydować, czy kontynuować konwersję.

- Jeśli tak, algorytm dołoży wszelkich starań, aby przekonwertować cechy, zgadując geometrię dowolnych cech. Jednak przekonwertowane funkcje logiczne (SUMA lub RÓŻNICA) nie zostaną poprawnie przemianowane, mimo że algorytm potraktował je jako logiczne.
- Jeśli nie, rozpuszcza stare cechy szkicu i zachowuje tylko cechy 3D.

Ważne: Funkcje szkicu utworzone przy włączonej zmiennej systemowej CREATESKETCHFEATURE nie są kompatybilne z innymi programami CAD. Podczas ręcznego ZAPISYWANIA tych rysunków w wierszu poleceń i w dymku z ostrzeżeniem w prawym dolnym rogu rysunku pojawi się komunikat ostrzegawczy:*"Ten rysunek zawiera funkcje szkicu, które nie są kompatybilne z innymi programami CAD. Funkcje te mogą ulec uszkodzeniu w przypadku otwarcia rysunku przy użyciu innego programu CAD!*".

7.8.1 Tworzenie bryły 3D

1 Włącz zmienną systemową CREATESKETCHFEATURE.

2 Narysuj element 2D, taki jak zamknięta polilinia.

3 Opcjonalnie dodaj parametry do jednostki Sketch.

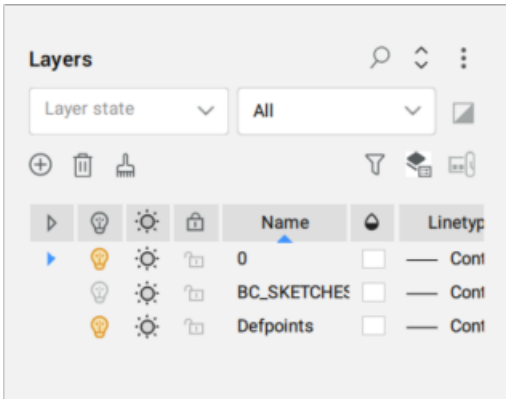
4 Uruchom polecenie WYCIĄGNIJ, WYCIĄGNIĘCIE, SKOS lub PRZEKRĘĆ, aby utworzyć elementy bryłowe 3D widoczne w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

Elementy szkicu można kopiować/wklejać do tego samego lub innego rysunku. Zmienna systemowa SKETCHFEATURECOPYMODE dyktuje zachowanie kopiowanych elementów szkicu.

Gdy zmienna systemowa SKETCHFEATURECOPYMODE jest włączona, kopie elementów szkicu będą niezależne od ich źródła (nowe bloki szkiców/ścieżek/krzywych prowadzących itp. zostanie utworzony). Gdy funkcja ta jest wyłączona, kopie funkcji szkicu będą udostępniać swoje szkice (ścieżki, krzywe prowadzące itp.) swojemu źródłu.

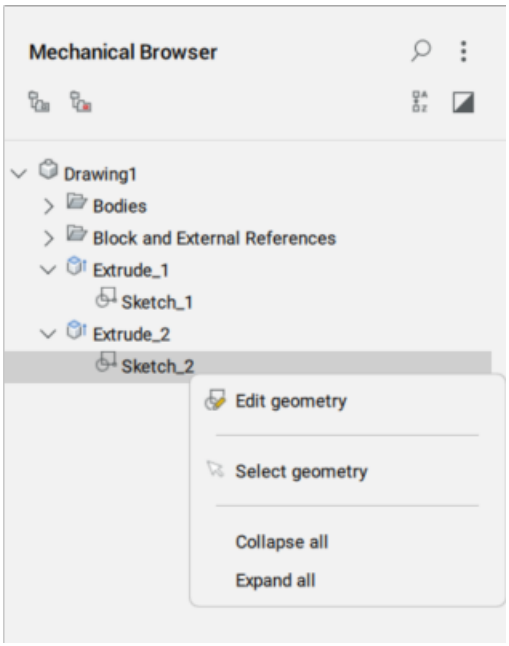
7.8.2 Edytuj bryłę 3D, edytując odpowiednią jednostkę szkicu

Element Sketch jest tworzony z elementu 2D jako blok i przenoszony na nową warstwę: **BC_SKETCHES**. Ta warstwa jest domyślnie wyłączona.

Wszystkie funkcje Szkicu będą widoczne w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

Metoda 1
Aby edytować funkcję Szkicu, kliknij prawym przyciskiem myszy tę jednostkę w panelu **Przeglądarka mechaniczna** i wybierz opcję **Edytuj geometrię**.

Po zapisaniu zmian dla funkcji Szkic (polecenie BCLOSE), bryła 3D jest automatycznie aktualizowana.

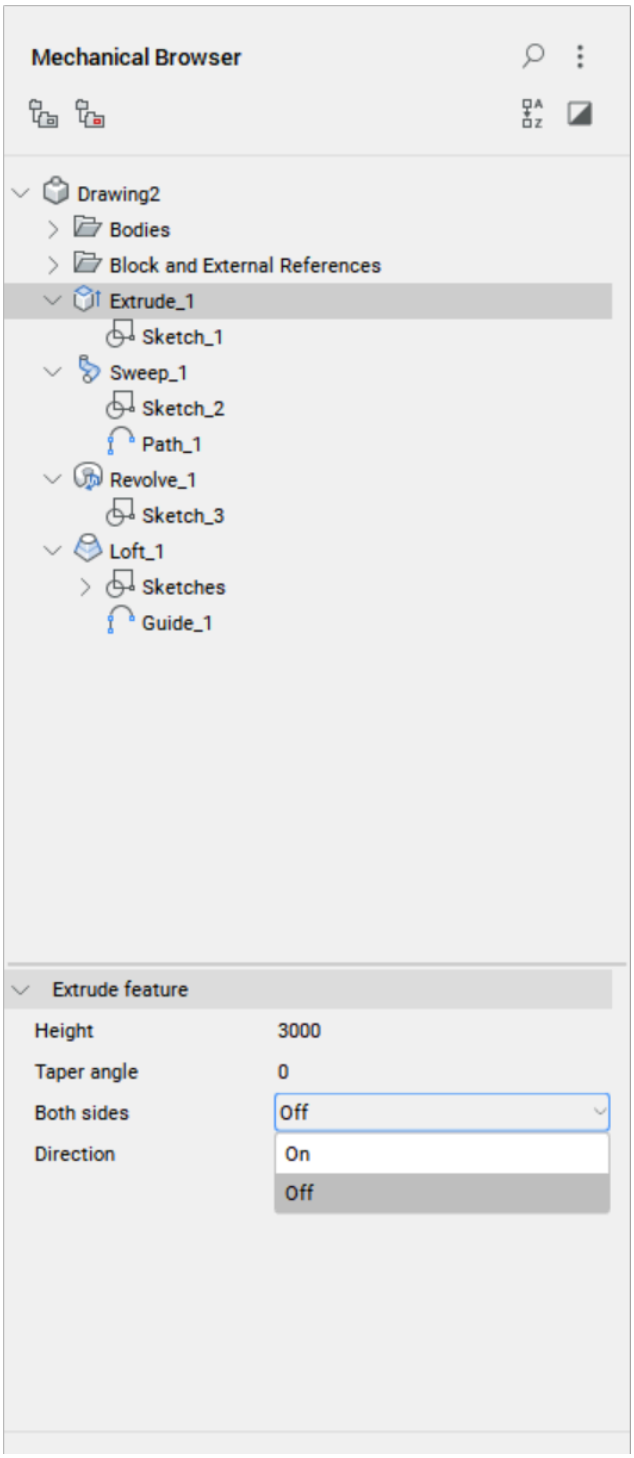
Metoda 2

Aby edytować funkcję szkicu, można również użyć polecenia BEDYCJA, które otwiera okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku**, z którego należy wybrać funkcję szkicu, aby otworzyć ją w edytorze bloków.

Istnieją dwie metody modyfikacji bryły funkcji opartej na szkicu:

Metoda 1

Kliknij bryłę w **Przeglądarce Mechanicznej** i dostosuj właściwości w dolnej części panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Metoda 2

Uruchom polecenie UPDATESKETCH i podaj w wierszu poleceń nazwę funkcji, nazwę parametru i jego nową wartość.

7.8.3 Usuwanie wszystkich utworzonych jednostek szkicu

Uruchom polecenia USUŃFUNKCJĘSZKICU lub ROZWIĄŻFUNKCJĘSZKICU, aby usunąć tylko funkcje szkicu. Polecenie USUŃFUNKCJĘSZKICU wykonuje dodatkowe czyszczenie po poleceniu ROZWIĄŻFUNKCJĘSZKICU.

Oba polecenia nie zmieniają zawartości sceny.

Uwaga: Można również rozpuścić cechy szkicu bryły 3D, wybierając opcję **Rozwiąż** z menu kontekstowego w panelu **Przeglądarka mechaniczna**.

7.8.4 Usuwanie wszystkich funkcji

Uruchom polecenie USUŃFUNKCJĘSZKICU, aby usunąć elementy szkicu i odpowiadające im bryły 3D.

Uwaga: Można również usunąć element oparty na szkicu (bryłę 3D), wybierając opcję **Usuń** z menu kontekstowego w panelu **Przeglądarka mechaniczna**.

7.9 Praca z Płaszczyznami Roboczymi (Eksperymentalna)

7.9.1 Zrzeczenie się

EXP.

Płaszczyzna Robocza to funkcja eksperymentalna, która może nie być jeszcze stabilna i może zostać usunięta w przyszłości. Użyj polecenia FUNKCJEEKSPERYMENTALNE, aby włączyć lub wyłączyć funkcje eksperymentalne.

Tryb eksperymentalny jest domyślnie wyłączony. Włączenie lub wyłączenie **trybu eksperymentalnego** wymaga ponownego uruchomienia strony BricsCAD.

7.9.2 Informacje

Ta pierwsza eksperymentalna wersja Płaszczyzn Roboczych umożliwia tworzenie płaszczyzn roboczych XY, YZ i XZ, a także płaszczyzn roboczych pokrywających się z powierzchnią i płaszczyzn roboczych odsuniętych od powierzchni lub innej płaszczyzny roboczej za pomocą polecenia PŁASZCZYZNAROBOCZAUTWÓRZ. Szkice (obiekty 2D) mogą być łączone lub rozłączane z płaszczyzną roboczą za pomocą poleceń POŁĄCZPŁASZCZYZNEROBOCZĄ i ODŁĄCZPŁASZCZYZNEROBOCZĄ. Polecenia POKAŻPŁASZCZYZNEROBOCZĄ i UKRYJPŁASZCZYZNEROBOCZĄ kontrolują widoczność płaszczyzn roboczych w Przestrzeni Modelu. Płaszczyzny Robocze są widoczne w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** . Gdy zmienna systemowa CREATESKETCHFEATURE jest włączona, połączone bryły i Płaszczyzny Robocze będą aktualizowane wraz ze zmianami parametrów.

7.9.3 Utwórz Płaszczyznę Roboczą

1 Uruchom polecenie PŁASZCZYZNAROBOCZAUTWÓRZ.

2 Wybierz jedną opcję spośród Wszystkie/XY/YZ/XZ/Powierzchnia/Odsunięcie.

3 Płaszczyzny Robocze są widoczne w Przestrzeni Modelu i wymienione w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

7.9.4 Aktywuj Płaszczyznę Roboczą.

Istnieją dwa sposoby aktywacji Płaszczyzny Roboczej, na której rysowany jest szkic:

1 Uruchom polecenie PŁASZCZYZNAROBOCZAAKTYWUJ.

2 Otwórz menu kontekstowe Płaszczyzny Roboczej w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** i wybierz opcję **Utwórz szkic**.

Uwaga: Aby aktywować inną płaszczyznę roboczą, należy dezaktywować poprzednio aktywowaną.

7.9.5 Dezaktywuj Płaszczyznę Roboczą

Istnieją dwa sposoby dezaktywacji Płaszczyzny Roboczej:

1 Uruchom polecenie AKTYWUJPŁASZCZYZNĘROBOCZĄ i wybierz opcję **Dezaktywuj**.

2 Otwórz menu kontekstowe aktywowanej Płaszczyzny Roboczej w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** i wybierz opcję **Wyjdź ze szkicu**.

7.9.6 Widoczność Płaszczyzny Roboczej

Płaszczyzna Robocza może być widoczna w Przestrzeni Modelu na dwa sposoby:

1 Uruchom polecenie POKAŻPŁASZCZYZNEROBOCZĄ.

2 Otwórz menu kontekstowe Płaszczyzny Roboczej w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** i wybierz opcję **Pokaż**.

Płaszczyznę Roboczą można ukryć w Przestrzeni Modelu na dwa sposoby:

1 Uruchom polecenie UKRYJPŁASZCZYZNEROBOCZĄ.

2 Otwórz menu kontekstowe Płaszczyzny Roboczej w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** i wybierz opcję **Ukryj**.

7.9.7 Łączenie lub rozłączanie szkiców z Płaszczyzną Roboczą

Uruchom polecenia POŁĄCZPŁASZCZYZNEROBOCZĄ lub ODŁĄCZPŁASZCZYZNEROBOCZĄ, aby połączyć lub rozłączyć szkice i bryły z Płaszczyzną Roboczą.

8. Narzędzia cywilne

8.1 Polecenia Civil

Polecenia Civil są wymienione w poniższej tabeli:

Nazwa	Tytuł	Opis
	Dodaj Etykiety Powierzchni	Dodaje etykiety rzędnych punktów, etykiety nachylenia lub etykiety warstwic na powierzchni.
	Wyrównanie według PI	Tworzy wyrównania w poziomie, pionie i 3D.
	Wyrównanie 3D	Tworzy wyrównanie 3D z wyrównania poziomego i pionowego.
	Wyrównanie według elementu	Tworzy niezwiązane, poziome wyrównanie krzywej.
	Edytuj Wyrównanie	Edytuje wyrównanie w poziomie lub w pionie.
	Wyrównanie według elementu	Tworzy poziomy element wyrównania ograniczony z obu stron innymi elementami.
	Wyrównanie według elementu	Tworzy poziomy element wyrównania ograniczony z jednej strony innym elementem.
	Wyrównanie według elementu	Tworzy niezwiązane, poziome wyrównanie linii.
	Wyrównanie w Pionie	Tworzy wyrównanie w pionie.
	Widok Wyrównania w Pionie	Tworzy widok wyrównania pionowego dla wyrównania poziomego lub 3D.
	Importuj Civil 3D	Importuje obiekty z rysunku Civil 3D.
	Eksportuj DWG	Eksportuje obiekty civil jako natywne obiekty pliku .dwg
	Zamknij panel **Civil Eksplorator**.	Zamyka panel **Civil Eksplorator**, aby ukryć go przed bieżącym obszarem roboczym.
	Otwiera panel **Civil Eksplorator**.	Otwiera panel **Civil Eksplorator**, aby wyświetlić go w bieżącym obszarze roboczym.

Nazwa	Tytuł	Opis
	Punkty Civil	Tworzy punkty civil (obiekty civil) reprezentowane przez symbole i etykiety.
	Atrybuty punktu Civil	Dodaje lub usuwa atrybuty zdefiniowane przez użytkownika do punktów civil.
	Edytor Punktów Civil	Edytuje punkty Civil.
	Eksport Punktów Civil	Eksportuje punkty programu Civil do pliku zewnętrznego.
	Grupy punktów Civil	Tworzy grupy punktów civil.
	Korytarz	Tworzy korytarz z szablonu korytarza.
	Edytuj Korytarz	Dodaje lub usuwa region korytarza.
	Wyciąg z Korytarza	Wyodrębnia bryły 3D, siatki, powierzchnie TIN, polilinie 3D lub zewnętrzne granice z korytarza.
	Szablon Korytarza	Tworzy szablon korytarza.
	Element Szablonu Korytarza	Tworzy element szablonu korytarza z zamkniętych polilinii.
	Edytuj Element Szablonu Korytarza	Dodaje lub usuwa komponenty z elementów szablonu korytarza.
	Eksport GIS	Eksportuje dane przestrzenne i atrybutowe w pliku ESRI SHP.
	Import GIS	Importuje dane przestrzenne i atrybutowe z pliku ESRI SHP.
	Skarpa	Tworzy niwelowaną powierzchnię na powierzchni TIN.
	Równoważenie Objętości Skarpy	Równoważy objętości wykopu i nasypu do skarpowania.
	Edycja Skarpy	Rozdziela lub łączy skarpy.

Nazwa	Tytuł	Opis
	Eksport do IFC	Eksportuje model do pliku .ifc
	Eksportuj LandXML	Eksportuje elementy Civil do pliku LandXML.
	Zaimportuj LandXML	Tworzy powierzchnie TIN lub wyrównania z pliku LandXML.
	Przycinanie Granicy	Przycina obiekty do granicy: zamknięte polilinie, okręgi, zamknięte splajny lub elipsy.
	Przenieś Bloki na Elewację	Aktualizuje wartość Z punktu wstawienia bloku, aby dopasować ją do wartości określonej w atrybucie bloku lub w odpowiednich danych GIS.
	Tworzy mpoligony	Tworzy wieloboczne wielokąty, wybierając zamknięte polilinie, okręgi lub określając punkty.
	Edytuje Mpoligony.	Dodaje, usuwa, przenosi, rozłącza lub przywraca równowagę wielokątów.
	Zmienia tryb wyświetlania mpoligon	Zmienia tryb wyświetlania wielokątów dla wszystkich wielokątów na rysunku.
	Tworzy linie przekroju	Tworzy linie przekroju między wybranymi punktami lub w określonych przez użytkownika punktach wzdłuż linii lub ciągu.
	Tworzy widoki przekroju	Tworzy widoki przekroju dla obiektów Civil.
	Struna	Tworzy jednostkę Ciągu Civil.
	Dodawanie krzywych do ciągu znaków	Dodaje krzywe do Ciągu Civil.
	Dodawanie punktów wysokości dla ciągu znaków	Dodaje punkty wysokości dla ciągu Civil.
	Dodawanie PI (punktów przecięcia) do ciągu znaków	Dodaje krzywe do Ciągu Civil.

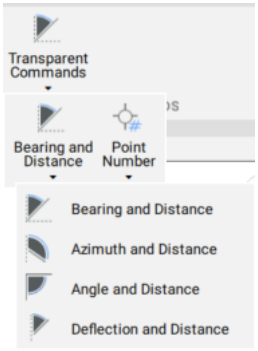
Nazwa	Tytuł	Opis
	Usuwanie punktów wysokościowych z Ciągu	Usuwa punkty wysokości z Ciągu Civil.
	Usuń PI z ciągu znaków	Usuń PI z łańcucha Civil.
	String z obiektu	Tworzy jednostkę Ciągu Civil z istniejącego obiektu.
	Powierzchnia TIN	Tworzy powierzchnię topograficzną (TIN).
	Przypisz Obraz do TIN	Przypisuje obraz rastrowy do powierzchni TIN jako materiał.
	Edytuj powierzchnię TIN	Dodaje lub usuwa punkty, linie nieciągłości lub granice na powierzchni TIN.
	Wyciągnij z Powierzchni TIN	Wyodrębnia siatki, bryły, punkty, powierzchnie, kontury lub granice z powierzchni TIN.
	Scal Powierzchnie TIN	Łączy dwie lub więcej powierzchni TIN w jedną powierzchnię TIN.
	Modyfikuj Powierzchnię TIN	Deformuje lub wygładza powierzchnię TIN.
	Rzutuj na Powierzchnię TIN	Rzutuje punkty (punkty, bloki i tekst) lub elementy liniowe (linie, polilinie i okręgi) na powierzchnię TIN.
	Powierzchnia Objętościowa TIN	Tworzy powierzchnię objętościową TIN między podstawową a porównawczą powierzchnią TIN lub rzędnymi.
	Spadek Wody	Tworzy ścieżkę spadku wody na powierzchni TIN.

8.2 Polecenia Transparentne w BricsCAD

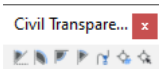
Polecenia Transparentne Civil służą do wprowadzania wartości w oparciu o znane informacje (punkt, odległość lub promień).

Polecenia transparentne można uruchamiać w ramach innego polecenia (na przykład PLINIA, 3DPLINIA, WYRÓWNANIE), korzystając z następujących metod:

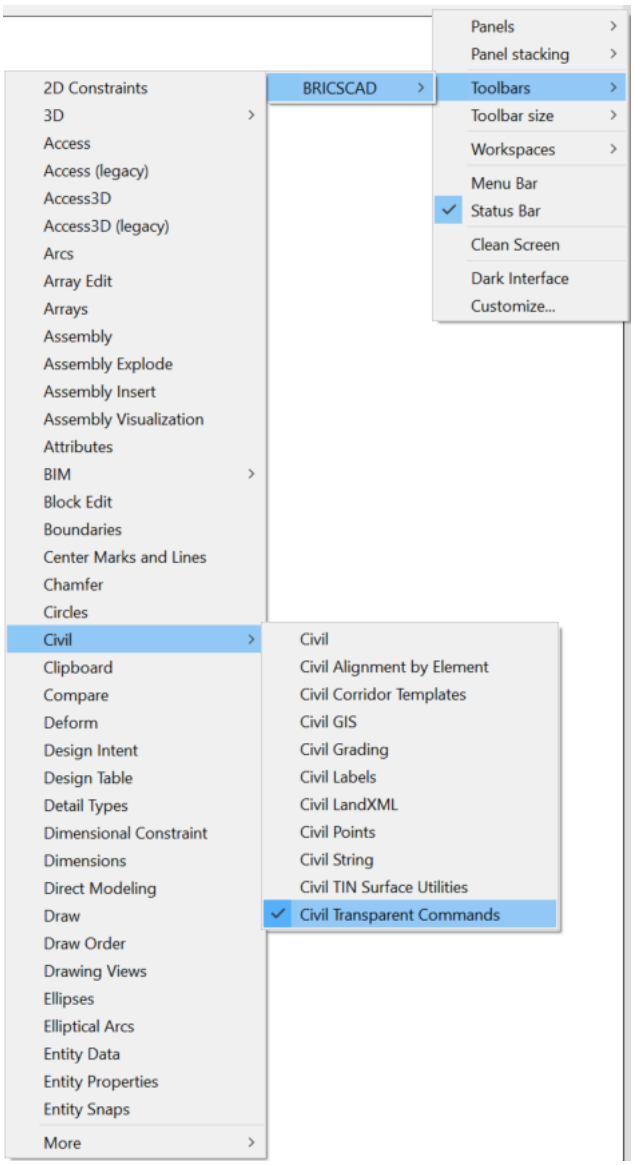
- Kliknij polecenie w panelu wstążki **Polecenia Transparentne Civil** na karcie **Narzędzia główne** wstążki.

- Wprowadź polecenie w wierszu poleceń.
- Aktywuj pasek narzędzi **Polecenia Transparentne Civil** i wybierz polecenie.

Aby aktywować pasek narzędzi **Civil Transparentne Polecenia**, kliknij prawym przyciskiem myszy wstążkę, przejdź do **Paski Narzędzi**, wybierz **BRICSCAD**, a następnie w sekcji **Civil** wybierz Polecenia Transparentne Civil.

8.2.1 Namiar i odległość

Alias: 'NO

Określa lokalizację punktu w namiarze i odległości od znanego punktu. Wynikiem jest współrzędna nowego punktu.

Opcje w ramach polecenia

Określ kwadrant
Umożliwia wybranie wymaganego kwadrantu.
Kwadranty: NE = 1, SE = 2, SW = 3, NW = 4

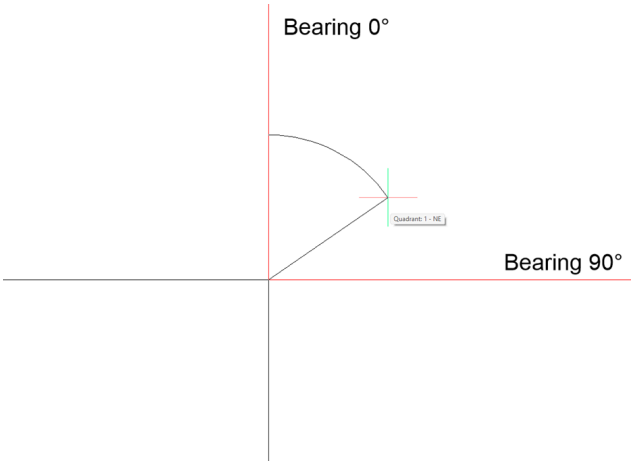
Określ namiar
Określa kąt mierzony wewnątrz wybranego kwadrantu. Pomiar jest bardzo precyzyjny (stopnie, minuty, sekundy).

Kąt można określić dynamicznie na rysunku lub wpisując go w wierszu poleceń. (NE: 0, 90: SE: 90, 0: SW: 0, 90: NW: 90, 0 - Jako przykład, dla NE, 0 reprezentuje oś N i oś początkową pomiaru. Oś końcowa jest reprezentowana przez 90 stopni i w naszym przykładzie jest to oś E).
Można też wprowadzić kąt w liczbach dziesiętnych, a zostanie on przekonwertowany na stopnie, minuty i sekundy (dwie pierwsze cyfry dziesiętne oznaczają minuty, a dwie kolejne sekundy).

Uwaga: Prawidłowe wartości to:

- dla stopni: 0-90
- dla minut: 0-59
- dla sekund: 0-59

Określ odległość
Określa przesunięcie od początku kwadrantu pod wcześniej określonym kątem. Odległość można określić dynamicznie na rysunku lub wpisując ją w wierszu poleceń.

Przykład: Uruchom polecenie PLINIA:

```
: PLINIA
Wybierz początek polilinii lub [Śledź] <Ostatni punkt>:
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość]:
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość/Cof-
nij]: 'NO

 >>Określ kwadrant [1 dla północnego wschodu, 2 dla południowego wschodu, 3 dla
 południowego zachodu, 4 dla północnego zachodu]: 1
>>Określ namiar: 40d30'20"
>>Określ odległość: 123
Wznów polecenie PLINIA
```

Uwaga: W przypadku większych skal tworzony jest nowy układ współrzędnych w celu ograniczenia błędów.

8.2.2 Azymut i odległość

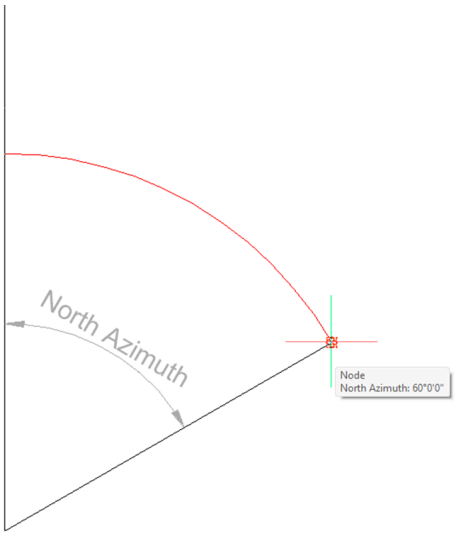
Alias: 'AO

Określa lokalizację punktu w azymucie i odległości od znanego punktu.

Opcje w ramach polecenia

Określ azymut
Umożliwia wybranie kąta względem linii utworzonej wcześniej za pomocą polecenia. Można to zrobić dynamicznie na rysunku lub wpisując dokładny kąt w wierszu poleceń (stopnie, minuty, sekundy lub liczby dziesiętne).

Określ odległość
Umożliwia określenie przesunięcia od punktu początkowego. Można to zrobić dynamicznie lub wpisując w wierszu poleceń.

Przykład: Uruchom polecenie PLINIA:

```
pl
Wybierz początek polilinii lub [Śledź] <Ostatni punkt>: 0,0
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość]: '_AO
Określ azymut: 60
Określ odległość: 50
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość]:
```

8.2.3 Stacja i odsunięcie

Alias: '_SO

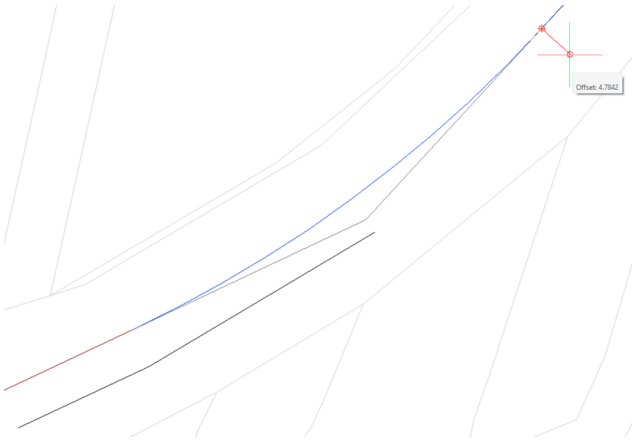
Określa lokalizację punktu na stacji i przesunięcie od krzywej.

Opcje w ramach polecenia

Wybierz krzywą
Umożliwia wybranie wyrównania poziomego, linii lub polilinii w celu zastosowania stacji.

Określ stację
Umożliwia wybranie dowolnego punktu wyrównania, linii lub polilinii jako punktu początkowego.

Określ odsunięcie
Tworzy linię pomocniczą, prostopadłą do stacji. Umożliwia to określenie odsunięcia na linii pomocniczej. Odległość można wybrać graficznie lub wpisując ją w wierszu poleceń.

Przykład: Uruchom polecenie PLINIA:

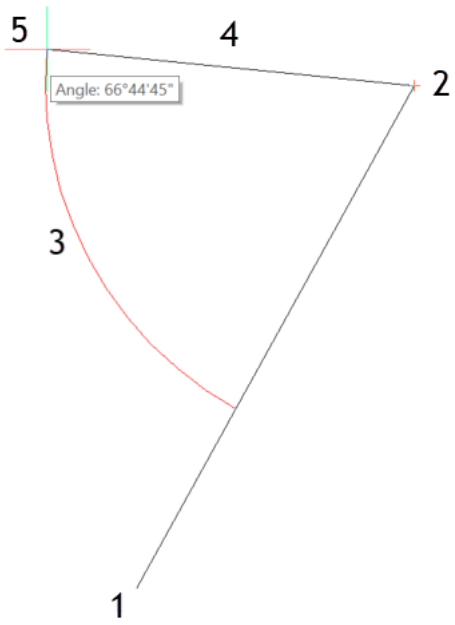
```
: PLINIA
Wybierz początek polilinii lub [Śledź]:<Ostatni punkt>
Ustaw następny punkt lub [rysuj Łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość]:
Ustaw następny punkt lub [rysuj Łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość/Cof-
nij]: '_SO


>>Wybierz krzywą:
>>Określ stację:
>>Określ odsunięcie:
Uruchom polecenie PLINIA
```

8.2.4 Kąt i odległość

Alias: 'KO

Określa położenie punktu (5) pod kątem (3) i w odległości (4) od znanego punktu (2) i kierunku (1-2).

Przykład: Uruchom polecenie PLINIA:

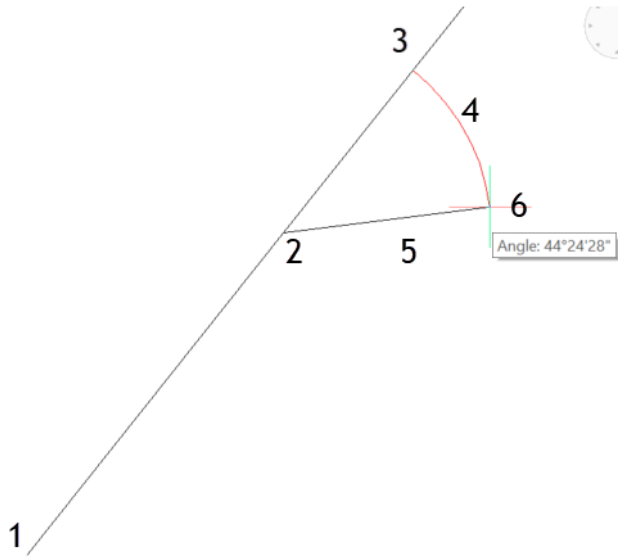
```
: PLINIA
Wybierz początek polilinii lub [Śledź] <Ostatni punkt>:
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość]:
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość/Cof-
nij]: 'KO
Określ kąt lub [Zgodnie z ruchem wskazówek zegara]: 70
Określ Dystans: 200

Ponów polecenie PLINIA
```

8.2.5 Odchylenie i odległość

Alias: 'UO

Określa położenie punktu (6) pod kątem (4) i w odległości (5) od znanego punktu (2) i poprzedniego kierunku (1-3).


```
: PLINIA
Wybierz początek polilinii lub [Śledź]:
Ustaw następny<Ostatni punkt> punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszeroko-
ści/Szerokość]:
Ustaw następny punkt lub [Rysuj łuki/Dystans/Śledź/Półszerokości/Szerokość/Cof-
nij]: 'NO

 >>Określ kwadrant [1 dla północnego wschodu, 2 dla południowego wschodu, 3 dla
 południowego zachodu, 4 dla północnego zachodu]: 1
>>Określ namiar: 40d30'20"
>>Określ odległość: 123
Wznowienie polecenia PLINIA
```

8.2.6 Numer punktu

Alias: 'NP

Określa lokalizację punktu przy użyciu numeru punktu. Można wprowadzić wiele liczb punktowych lub zakresów liczb oddzielonych przecinkami.

Uwaga: To polecenie jest używane podczas pracy z Punktami Civil.

Przykład: Uruchom polecenie 3DPLINIA:

```
: 3DPLINIA
Początek polilinii: '_PN
>>Wprowadź numer punktu: 1-4
Wznowienie polecenia 3DPLINIA
```

8.2.7 Obiekt punktowy (wybrany graficznie na rysunku)

Alias: OP

Określa lokalizację punktu, wybierając istniejący Punkt Civil.

Przykład: Uruchom polecenie 3DPLINIA:

```
: 3DPLINIA
Początek polilinii: '_PO
```

```
>>Wybierz obiekt punktowy:
Wznowienie polecenia 3DPLINIA
>>Wybierz obiekt punktowy:
Wznowienie polecenia 3DPLINIA
>>Wybierz obiekt punktowy:
Wznowienie polecenia 3DPLINIA
```

8.3 Powierzchnie TIN

8.3.1 Tworzenie powierzchni TIN

8.3.1.1 Polecenia

TIN, TINPRZYPISZOBRAZ, TINPROJEKCJA

8.3.1.2 Przegląd

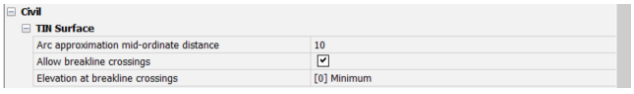
W witrynie BricsCAD powierzchnia TIN (Triangulated Irregular Network) jest tworzona za pomocą polecenia TIN.

Powierzchnia TIN wykorzystuje dwa rodzaje danych wejściowych: punkty i linie nieciągłości (polilinie).

- Punkty zawierają współrzędne X, Y i wartości Z. Wszystkie punkty są używane do połączenia z dwoma najbliższymi sąsiadami w celu utworzenia trójkątów. Triangulacja powierzchni opiera się na algorytmie Delaunaya, który zapewnia, że żaden punkt nie znajduje się wewnątrz okręgu trójkąta.
- Linie nieciągłości reprezentują elementy infrastruktury liniowej, takie jak krawężniki, ściany oporowe itp. Linie te definiują również krawędzie trójkątów. Linie nieciągłości mogą być tworzone z elementów liniowych, takich jak linia, polilinia, łuk, okrąg.
- Granice to cechy definiujące ograniczone powierzchnie 3D. Granice powierzchni mogą być tworzone za pomocą zamkniętych polilinii. Zdefiniowanie zewnętrznych granic na dużej powierzchni 3D poprawia wydajność planu powierzchni TIN.

Tworzenie powierzchni TIN to proces, który należy wykonać, aby szczegółowo zmapować określony obszar. W modelach BIM powierzchnie te są wykorzystywane do reprezentowania terenu. Powierzchnia TIN może być generowana z dużych zbiorów danych, takich jak chmury punktów, z jednostek rysunkowych, z powierzchni 3D, z niestandardowych plików punktów ASCII, z powierzchni Civil 3D.

8.3.1.3 Ustawianie preferencji powierzchni TIN

Aproksymacja łuku odległość środkowa

Uwaga: Odległość środkowa to maksymalna odległość między łukiem a segmentem cięciwy (prostej), która jest używana do aproksymacji łuku.

Określa, ile punktów wzdłuż krzywej ma zostać dodanych. W przypadku polilinii z krzywymi parametr ten umożliwia teselację łuków w polilinii. Domyślna wartość tego parametru jest zmienna w predefiniowanych szablonach BricsCAD. Na przykład wartość odległości jest ustawiona na 0,01 w szablonach BIM-m, 1 w szablonach BIM-cm, 10 w szablonach BIM-mm i 0,4 w szablonach imperialnych BIM.

Włącz linie przerwania na przecięciach

Określa, czy dozwolone jest przekraczanie linii nieciągłości. Domyślnie jest ona ustawiona na **Wł.** Jeśli dozwolone jest przecinanie się linii nieciągłości, obliczane są przecięcia między segmentami linii nieciągłości i dodawane jako punkty do powierzchni TIN.

Wzniesienie na przecięciach linii nieciągłości

Określa, w jaki sposób powinna być określana wysokość na przecięciu linii nieciągłości. Istnieją trzy opcje (np. minimalna, maksymalna i średnia) definiowania wysokości linii nieciągłości na przecięciu.

Asocjatywność

Włączanie/wyłączanie asocjatywności skarpy, powierzchni i korytarzy.

Domyślnie zmienna systemowa jest ustawiona na 15.

0: Nie jest włączona asocjatywność powierzchni TIN, skarpowania ani korytarza.

1: Włącza asocjatywność powierzchni TIN.

2: Włącza asocjatywność skarpowania.

3: Zarówno asocjatywność powierzchni TIN, jak i asocjatywność skarpowania są włączone.

4: Włącza asocjatywność powierzchni objętości TIN.

5: Asocjatywność powierzchni TIN i objętości TIN jest włączona.

6: Włączone są asocjatywności powierzchni skarpowania i objętości TIN.

7: Włączone są asocjatywności Powierzchni TIN, Skarpowanie i TIN powierzchnie objętościowe.

8: Włącza asocjatywność korytarza.

9: Włączona jest asocjatywność zarówno powierzchni TIN, jak i korytarza.

10: Włączone są asocjatywność skarpowania i korytarzy.

11: Skojarzenia powierzchni TIN, nachylenia i korytarza są włączone.

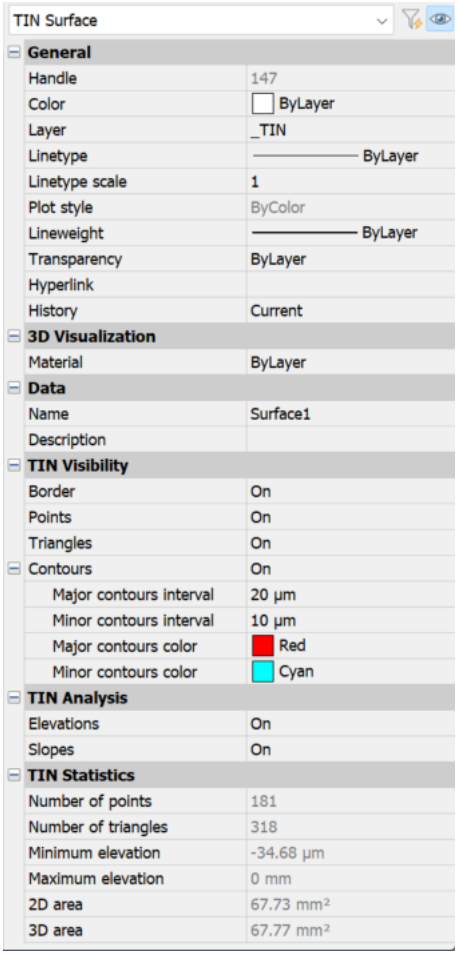
12: Włączona jest asocjatywność zarówno powierzchni objętościowej TIN, jak i korytarza.

13: Skojarzenia powierzchni TIN, powierzchni objętości TIN i korytarza są włączone.

14: Asocjatywność skarpowania, powierzchni objętości TIN i korytarza jest włączona.

15: Wszystkie asocjatywności powierzchni TIN, skarpowania, powierzchni objętości TIN i korytarza są włączone.

8.3.1.4 Właściwości powierzchni TIN

Widoczność TIN
Określa widoczność elementów powierzchni TIN.

Linia graniczna
Zmienia widoczność zewnętrznej granicy na powierzchni TIN.

Punkty
Zmienia widoczność punktów na powierzchni TIN.

Trójkąty
Zmienia widoczność trójkątów na powierzchni TIN.

Kontury
Określa widoczność konturów na powierzchni TIN.

Interwał głównych konturów
Ustawia interwał głównych konturów.

Mniejszy interwał konturów
Ustawia mniejszy interwał konturów.

Kolor głównych konturów
Określa kolor głównego konturu.

Kolor mniejszych konturów
Określa kolor mniejszego konturu.

Analiza TIN
Określa parametry wyświetlania analiz wysokości i nachylenia.

Elewacje
Jeśli opcja jest WŁĄCZONA, analiza wysokości jest wyświetlana na powierzchni TIN.
Wybierz opcję **Edytuj...**, aby otworzyć okno dialogowe **Analiza** wysokości, w którym można zdefiniować lub zmodyfikować parametry analizy wysokości.

Spadki
Jeśli opcja jest WŁĄCZONA, analiza nachylenia jest wyświetlana na powierzchni TIN.
Wybierz opcję **Edytuj...**, aby otworzyć okno dialogowe **Analiza nachylenia**, w którym można zdefiniować lub zmodyfikować parametry analizy nachylenia.

Statystyki TIN
Wyświetla statystyki TIN.

Liczba punktów
Wyświetla liczbę punktów Powierzchni TIN.

Liczba trójkątów
Wyświetla liczbę trójkątów powierzchni TIN.

Minimalna wysokość
Wyświetla minimalną wartość wysokości znalezioną na powierzchni TIN.

Maksymalna wysokość
Wyświetla maksymalną wartość wysokości znalezioną na powierzchni TIN.

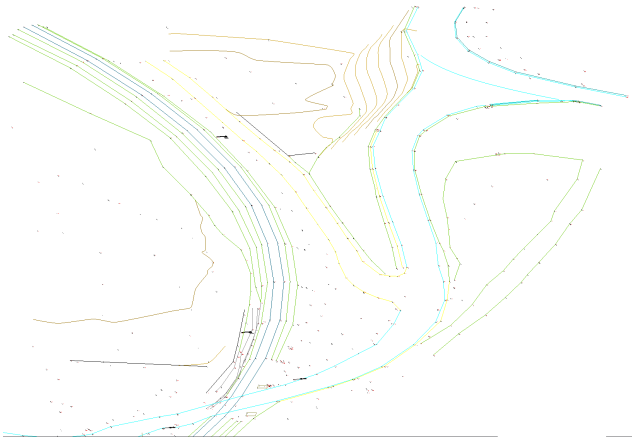
Obszar 2D
Wyświetla obszar 2D powierzchni TIN.

Obszar 3D
Wyświetla obszar 3D powierzchni TIN.

8.3.1.5 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN z elementów rysunku

1 Otwórz rysunek zawierający jednostki rysunkowe, takie jak punkty CAD, bloki i polilinie.

1

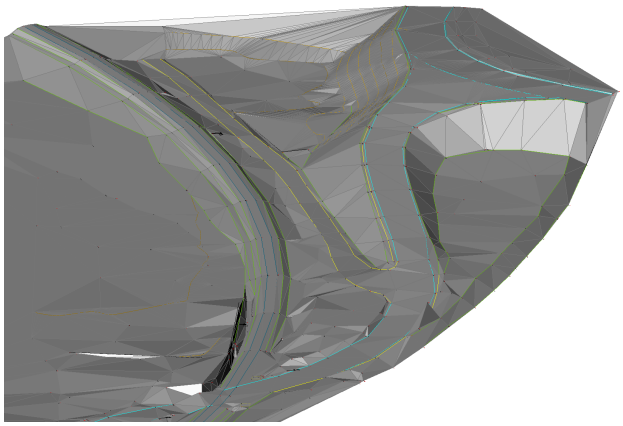

2 Uruchom polecenie TIN.

3 Zaznacz wszystkie jednostki na rysunku.

4 Naciśnij ENTER

5 Wybierz opcję w wierszu poleceń, aby zastosować wybrane elementy liniowe jako linie nieciągłości.

Uwaga: Powierzchnie TIN utrzymuje aktywne połączenie z liniowymi elementami rysunku, gdy są one dodawane jako linie nieciągłości. Podczas edycji takich jednostek rysunkowych powierzchnia TIN jest automatycznie przebudowywana. Jeśli liniowe jednostki rysunkowe zostaną dodane do powierzchni TIN jako krawędzie lub punkty, połączenie to nie zostanie zachowane. To samo dotyczy bloków i punktów CAD.

8.3.1.6 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN z pliku punktów

1 Uruchom polecenie TIN.

2 Wybierz opcję **Importuj z pliku** w wierszu poleceń.

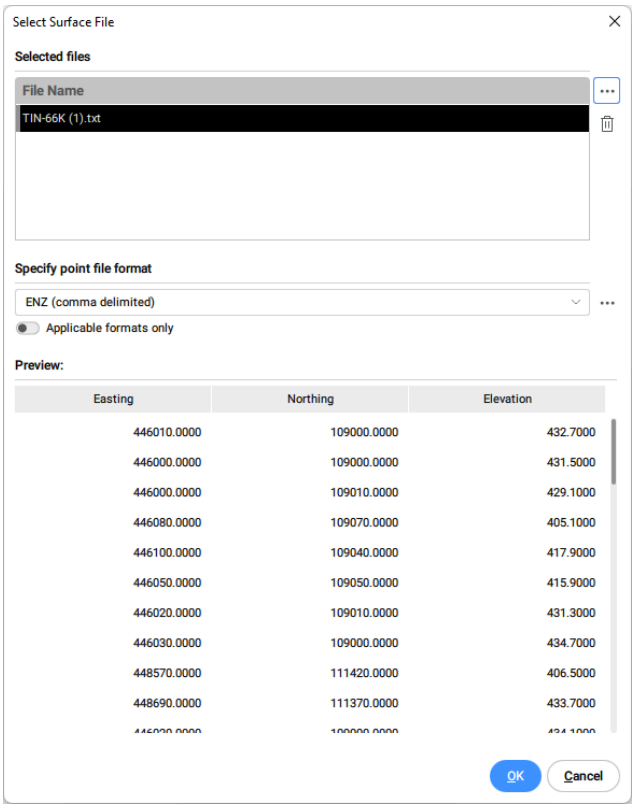
3 W oknie dialogowym **Utwórz powierzchnię z pliku punktów** wybierz plik danych punktów, który chcesz otworzyć, lub wybierz wiele plików do zaimportowania jednocześnie.

4 Określ format pliku punktu z listy rozwijanej.

5 ***Uwaga:*** Kliknij przycisk przeglądania w sekcji **Określ format pliku punktu**, aby zarządzać formatami plików powierzchni.

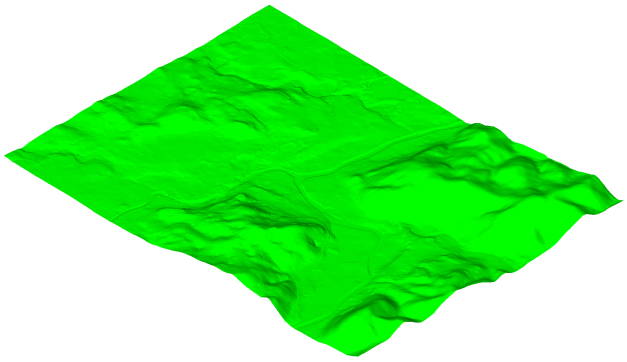
6 Przełącz opcję **Tylko odpowiednie formaty**, aby automatycznie filtrować odpowiednie formaty plików punktów, zgodnie z wybranymi plikami punktów wejściowych.

7 Kliknij **OK**, aby utworzyć powierzchnię TIN z pliku punktów.

8 Wybierz **Nie** w wierszu poleceń, aby utworzyć powierzchnię TIN bez upraszczania punktów.

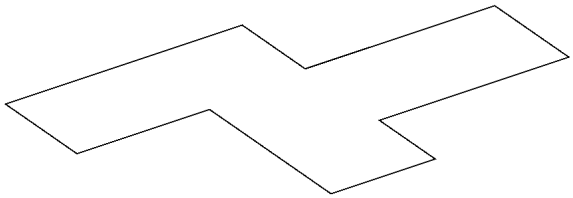
Uwaga: Szczegółowe objaśnienia parametrów znajdują się w opisie algorytmu TIN Uprość.

8.3.1.7 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN z pliku punktów przy użyciu Przytnij wielokątem

1 Użyj istniejącej lub utwórz nową zamkniętą polilinię, aby utworzyć powierzchnię TIN wewnątrz tego obszaru.

1

2 Uruchom polecenie TIN.

3 Wybierz opcję **Przytnij wielokątem** w wierszu poleceń.

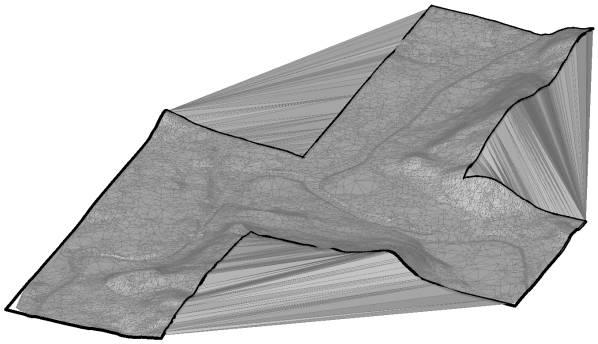
4 Wybierz zamkniętą polilinię na rysunku, która ma zostać użyta jako wielokąt przycinający.

5 Wybierz opcję **Importuj z pliku** w wierszu poleceń, aby utworzyć powierzchnię TIN z pliku punktów wewnątrz wybranego wielokąta przycinającego.

Uwaga: Wybierz dowolną inną opcję: **wybierz obiekty (rysunkowe)**, **utwórz z powierzchni**, **utwórz z chmury punktów**, **utwórz z grup punktów**.

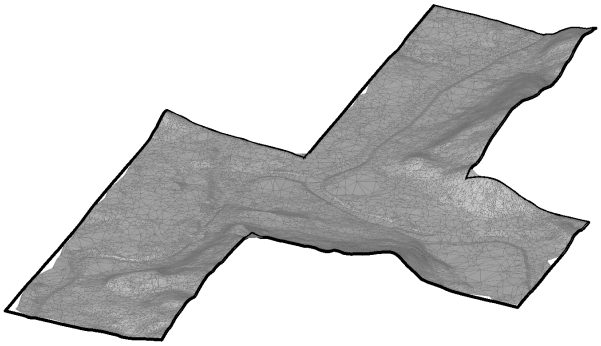
6 Postępuj zgodnie z procedurą tworzenia powierzchni TIN z pliku punktów, która została opisana w tym artykule.

7

Uwaga: Algorytm powierzchni TIN łączy trójkąty poza granicą wklęsłego wielokąta przycinającego. W takich obszarach tworzone są długie i wąskie trójkąty, które można usunąć za pomocą polecenia TINEDYTUJ.

8 Uruchom polecenie TINEDYTUJ i wybierz opcję **Usuń krawędzie zewnętrzne**. Następnie określ maksymalną długość trójkąta. Trójkąty dłuższe niż określona wartość są usuwane.

8.3.1.8 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN poprzez umieszczenie punktów

1 Otwórz rysunek.

2 Uruchom polecenie TIN.

3 Wybierz opcję **Wstaw punkty** w wierszu poleceń.

4 Wybierz punkt, w którym chcesz rozpocząć tworzenie powierzchni TIN.

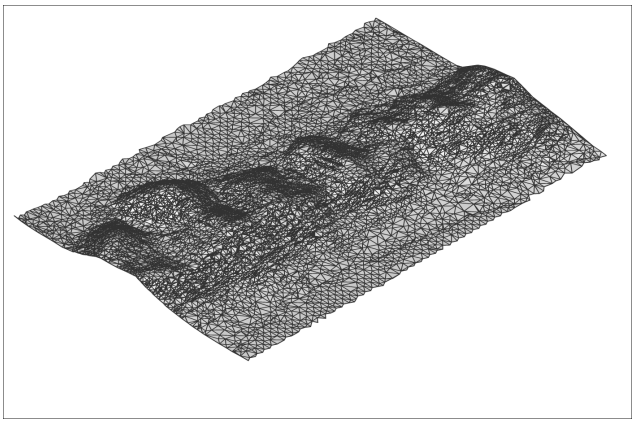
5 Określ wartość wysokości każdego z tych punktów, a następnie naciśnij przycisk ENTER, aby zaakceptować.

Uwaga: Do utworzenia powierzchni TIN potrzebne są co najmniej trzy punkty.

8.3.1.9 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN z powierzchni

1 Otwórz plik rysunku zawierający powierzchnie 3D.

1

2 Uruchom polecenie TIN.

3 Wybierz opcję **Twórz z powierzchni** w wierszu poleceń.

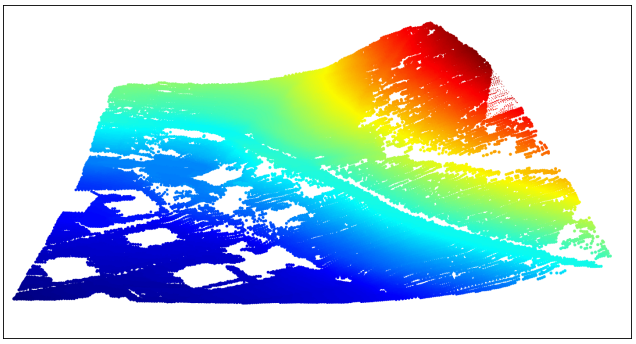
4 Wybierz żądane powierzchnie 3D.

5 Wybierz opcję, czy zastosować 3D Powierzchnie jako krawędzie (i widoczność), czy nie.

6 ***Uwaga:*** Jeśli ta opcja jest zaznaczona, do utworzenia powierzchni TIN używane są krawędzie i wierzchołki powierzchni 3D. W przeciwnym razie do utworzenia powierzchni TIN używane są tylko wierzchołki powierzchni 3D. W rezultacie powierzchnia TIN nie podąża za krawędziami powierzchni 3D.

8.3.1.10 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN z chmury punktów

1 Otwórz plik rysunku zawierający chmurę punktów.

1

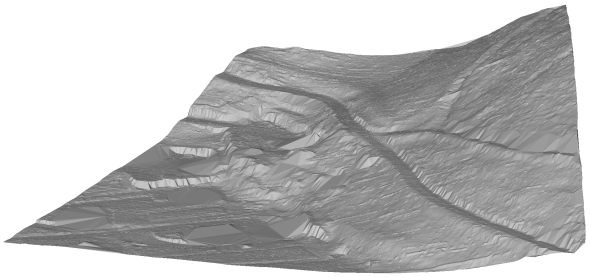
2 Uruchom polecenie TIN.

3 Wybierz opcję **Utwórz z chmury** punktów w wierszu poleceń.

4 Wybierz chmurę punktów na rysunku.

5 Naciśnij przycisk ENTER.

6 Wybierz opcję **Nie**, aby utworzyć powierzchnię TIN bez użycia metody upraszczania.

Obraz przedstawia oryginalną powierzchnię TIN utworzoną z chmury punktów zawierającej 87350 punktów.

8.3.1.11 Procedura: Użyj opcji TIN Uprość i TIN Zagęść podczas tworzenia powierzchni TIN z chmury punktów

W tej sekcji opisano procedurę tworzenia powierzchni TIN z chmury punktów, w której wykorzystano również opcje TIN Uprość i TIN Zagęść.

Wykonaj kroki od 1 do 5 procedury opisanej powyżej, aby utworzyć powierzchnię TIN z chmury punktów. Następnie wykonaj poniższą procedurę, aby skorzystać z opcji TIN Uprość i TIN Zagęść.

1 Wybierz **Tak**, gdy wiersz poleceń oferuje opcję uproszczenia powierzchni TIN.

2 Wprowadź promień dla kroku uproszczenia.

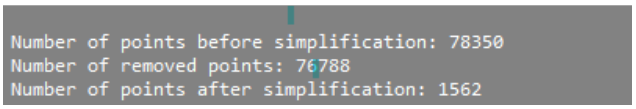
3 Wprowadź różnicę wysokości.

4 ***Uwaga:*** Szczegółowe objaśnienia parametrów znajdują się w opisie algorytmu TIN Uprość.

5 Wybierz opcję **Utwórz powierzchnie TIN** w wierszu poleceń.

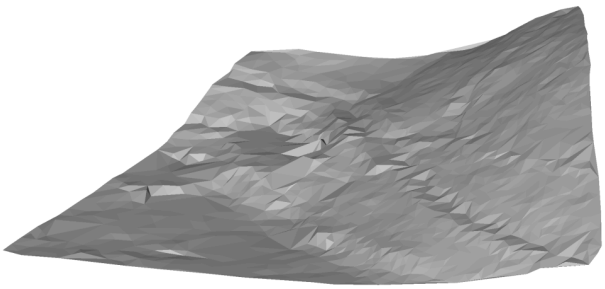
Możesz też wybrać opcję **Uprość ponownie**, aby edytować parametry uproszczenia.

Uwaga: Wiersz poleceń zgłasza liczbę punktów przed i po uproszczeniu, dzięki czemu użytkownik może podjąć lepszą decyzję dotyczącą kolejnych kroków.

6 Wybierz **Tak**, aby zagęścić powierzchnię TIN.

Lub wybierz opcję **Nie**, aby utworzyć uproszczoną powierzchnię TIN.

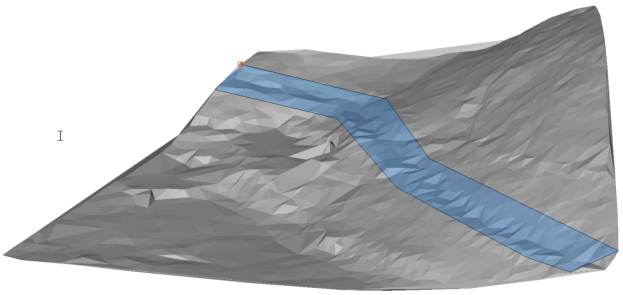

Obraz przedstawia uproszczoną powierzchnię TIN z 1562 punktami.

7 Wprowadź różnicę wysokości.

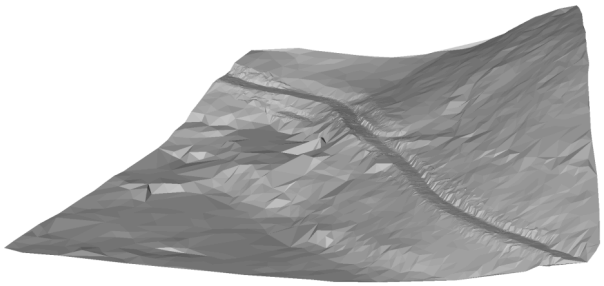
8 Wybierz jedną z opcji, aby określić obszar dla procesu TIN Zagęść: wybierz istniejące wielokąty na rysunku, narysuj nowy wielokąt lub naciśnij ENTER, aby użyć całej powierzchni TIN.

9 ***Uwaga:*** Sprawdź opis algorytmu TIN Zagęść, aby uzyskać szczegółowe wyjaśnienie parametrów.

Obraz przedstawia wielokąt, który definiuje obszar zagęszczania TIN.

Uwaga: Końcowy wynik reprezentuje uproszczoną powierzchnię TIN, do której zwracane są poszczególne punkty w określonym wielokącie. Używając opcji TIN Zagęść na określonym obszarze na całej powierzchni TIN, osiągamy cel, aby w tym obszarze różnica wysokości między oryginalną a ostateczną powierzchnią TIN nigdy nie była większa niż określona wartość "różnicy wysokości" w kroku 6.

Obraz przedstawia ostateczną powierzchnię TIN z 6536 punktami. Oryginalna powierzchnia TIN składa się z 87350 punktów.

Uwaga: Parametry TIN Uprość i TIN Zagęść można edytować w dowolnym momencie w Eksploratorze Civil. Wybierz odpowiednią powierzchnię TIN, kliknij prawym przyciskiem myszy definicję **Dodaj punkty** i wybierz opcję **Edytuj** z menu kontekstowego. Zostanie otwarte okno dialogowe **Definicja Powierzchni**, w którym można edytować wszystkie niezbędne parametry.

8.3.1.12 Procedura: Tworzenie powierzchni TIN z powierzchni Civil 3D

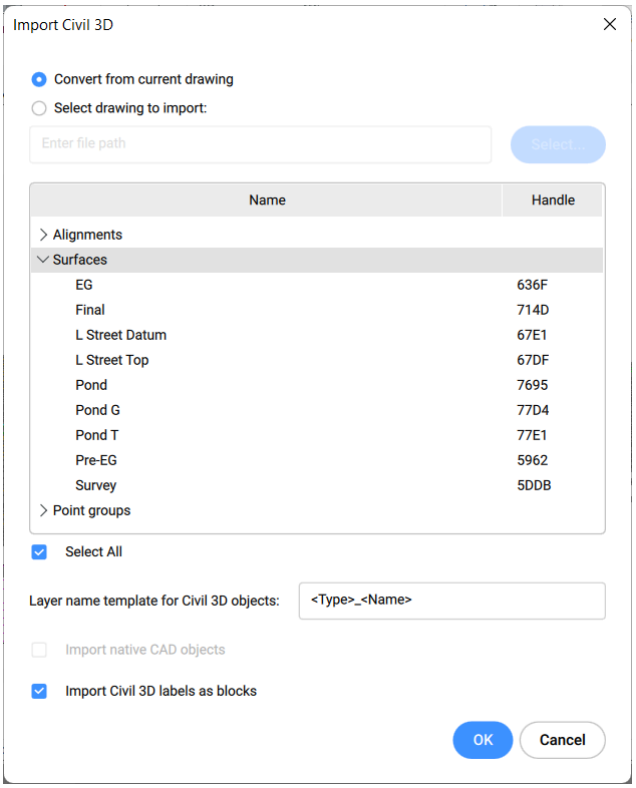
1 Otwórz rysunek z powierzchnią Civil 3D.

2 Uruchom polecenie CIVIL3DIMPORT.

3 W oknie dialogowym **Importuj Civil 3D** wybierz **Konwertuj z bieżącego rysunku**.

4 ***Uwaga:*** Wybierz AutoCAD® Civil 3D Powierzchnie, które zostaną przekonwertowane na BricsCAD Civil TIN Powierzchnia.

Uwaga: W oknie dialogowym **Import Civil 3D** można również wybrać inne obiekty Civil 3D, takie jak grupy punktów, wyrównania i profile, które zostaną przekonwertowane na elementy BricsCAD Civil.

5 Określa szablon nazwy dla obiektów Civil 3D.

6 Zaznacz opcję **Importuj etykiety Civil 3D jako bloki**.

7 Kliknij przycisk OK.

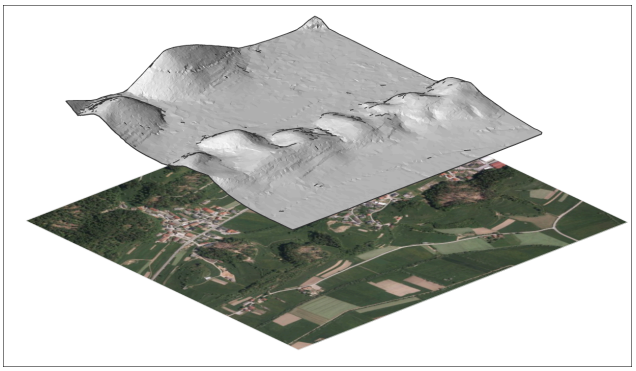
8 Utworzona zostanie definicja **Utwórz z powierzchni Civil 3D**.

8.3.1.13 Informacje o TIN Przypisz Obraz

1 Otwórz plik rysunku zawierający powierzchnię TIN i obraz.

2 Uruchom polecenie TINPRZYPISZOBRAZ.

3 Wybierz powierzchnię TIN.

4

5 Wybierz obraz rastrowy.

6

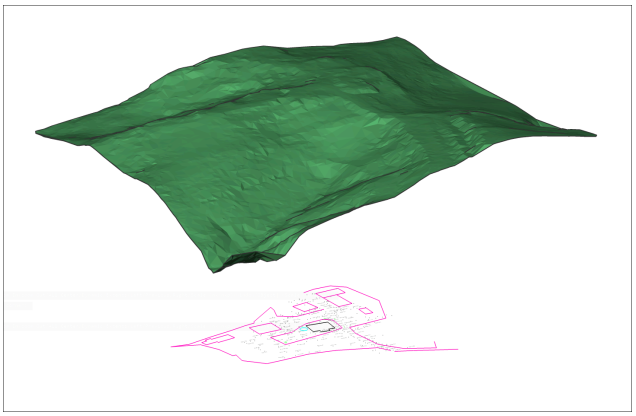

Uwaga: Jeśli obraz nie jest wyświetlany na powierzchni TIN, zmień Styl wizualny na Modelowanie lub Realistyczny i ustaw Trójkąty powierzchni TIN na WŁ.

8.3.1.14 O projekcie TIN

1 Otwórz plik rysunku zawierający powierzchnię TIN i elementy (punkty, bloki, tekst, linie, polilinie, okręgi...).

1

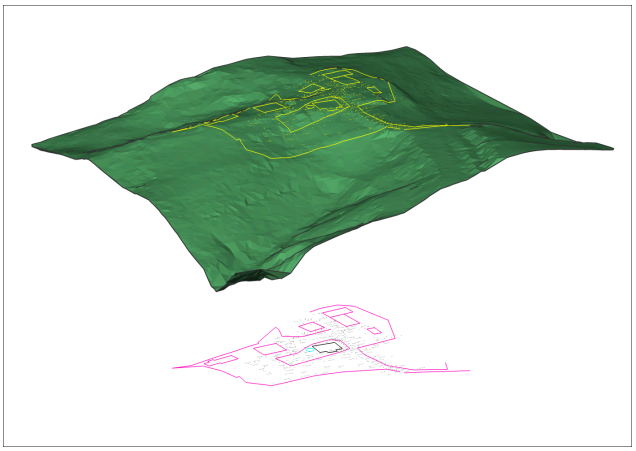

2 Uruchom polecenie TINPROJEKCJA.

3 Wybierz jednostki do projekcji.

4 Wybierz, czy oryginalne jednostki mają zostać usunięte.

5

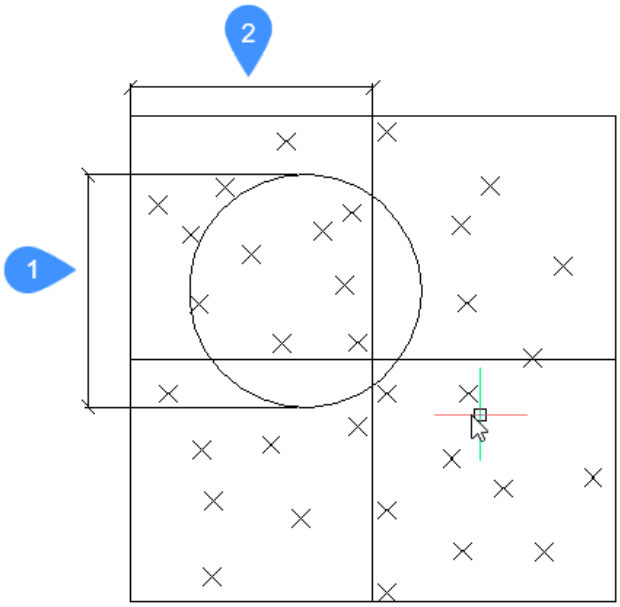

8.3.2 TIN Simplify

Algorytm dzieli punkty na kwadratowe komórki, tak aby każdy punkt leżał w pojedynczej komórce. W pierwszym kroku pierwszy punkt jest pobierany z pierwszej komórki, zgodnie z kolejnością punktów w wejściowym pliku punktów lub chmurze punktów.

Wokół pierwszego punktu sprawdzane jest spełnienie warunku Δh (**Elevation difference**) dla wszystkich sąsiednich punktów. Wszystkie punkty w danym promieniu, w tym te w sąsiednich komórkach, są uważane za punkty sąsiadujące (patrz rysunek poniżej).

Gdy wszystkie punkty z wyższą wartością Δh niż wartość zdefiniowana przez użytkownika zostaną wykluczone, opisana procedura jest kontynuowana dla następnego punktu w pierwszej komórce. Następnie proces jest kontynuowany dla wszystkich punktów w sąsiedniej komórce w kierunku współrzędnej x i tak dalej do ostatniej komórki.

1 Promień dla kroku uproszczenia

2 Promień dla kroku uproszczenia

Algorytm automatycznie proponuje wartość parametru **Radius for simplification step**. Robi to poprzez obliczenie **Bounding Box** na podstawie podanych punktów wejściowych. Następnie przyjmuje większy z wymiarów Δx i Δy (długość i szerokość). Obliczane jest 0,5% uzyskanej wartości, która jest zaokrąglana i wyświetlana w wierszu poleceń jako proponowana wartość dla użytkownika.

Większy rozmiar komórki (tj. parametr **Radius for simplification step**) zapewnia niższą dokładność końcowej powierzchni TIN. Aby uzyskać większą dokładność uproszczonej sieci TIN, bardziej sensowne jest wprowadzenie mniejszego rozmiaru komórki.

8.3.3 TIN Zagęszczenie

Po uproszczeniu powierzchni TIN użytkownik określa maksymalną różnicę wysokości między uproszczoną powierzchnią TIN a wykluczonymi punktami wejściowymi na określonym obszarze powierzchni TIN.

Wszystkie punkty wejściowe, które mają większą różnicę wysokości niż określona, są dodawane z powrotem do uproszczonej powierzchni TIN.

8.3.3.1 Procedura: Jak zagęścić powierzchnię TIN

1 Uprość powierzchnię TIN utworzoną z pliku punktów lub chmury punktów

1

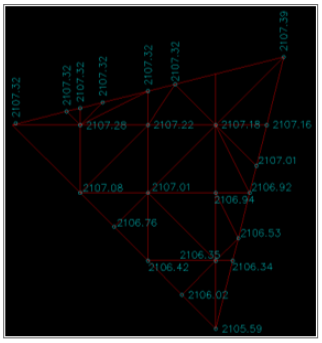

Figure 1: Original TIN Surface

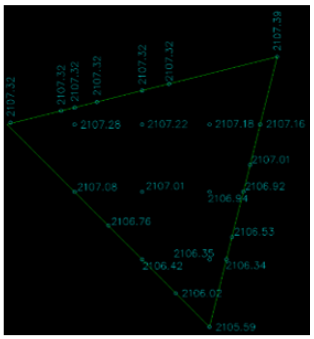

Figure 2: Simplified TIN Surface*

*Promień dla kroku uproszczenia = 3, różnica wysokości = 0,5

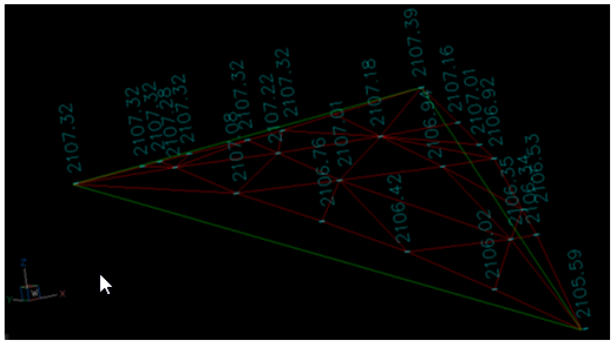

Figure 3: Original TIN presented in red, and Simplified TIN presented in green, shown in perspective 3D view

2 **Zagęszczanie powierzchni TIN**

Użytkownik ma możliwość wybrania opcji "TIN Zagęszczenie", po tym jak powierzchnia TIN zostanie już uproszczona.

Użytkownik określa maksymalną różnicę wysokości między uproszczoną powierzchnią TIN a wykluczonymi punktami wejściowymi na określonym obszarze powierzchni TIN. Wszystkie punkty wejściowe, które mają większą różnicę rzędnych niż określono, są ponownie dodawane do uproszczonej powierzchni TIN.

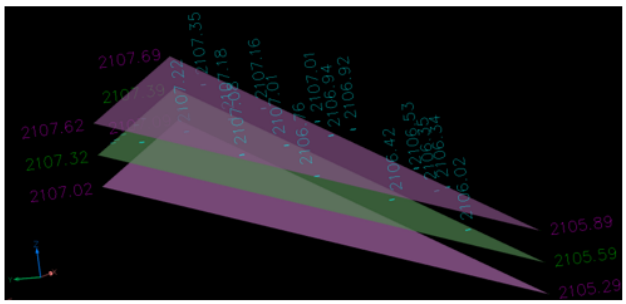

Figure 4: Simplified TIN, presented in green and "Elevation difference = 0.3", presented in magenta

W pierwszym kroku algorytm pobiera losowy punkt ze wszystkich punktów, które zostały wykluczone w procesie upraszczania TIN. Następnie sprawdzane jest, czy warunek "Maksymalna różnica wysokości" jest spełniony dla wybranego punktu. Jeśli warunek jest spełniony, punkt jest dodawany do uproszczonej powierzchni TIN, która jest następnie aktualizowana. Dla następnego wykluczonego punktu różnica wysokości jest sprawdzana na zaktualizowanej powierzchni TIN. Procedura jest powtarzana do momentu sprawdzenia wspomnianego warunku we wszystkich wykluczonych punktach.

Algorytm TIN Density zwiększa w ten sposób gęstość punktów, a w konsekwencji dokładność powierzchni TIN, zarówno w wybranym obszarze, jak i na całej powierzchni TIN.

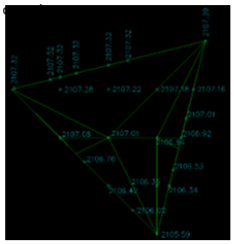

Figure 5: Densified TIN in a 2D plan view

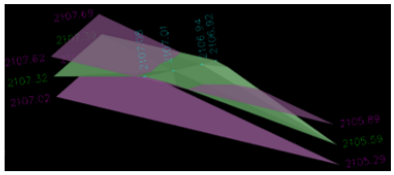

Figure 6: Densified TIN Surface in a perspective 3D view – showing points, excluded in a step 1, that are added back to the simplified TIN Surface in a step 2, according to a specified "Elevation difference" parameter.

8.3.4 Edycja powierzchni TIN

8.3.4.1 Polecenia

TINEDYTUJ

8.3.4.2 Przegląd

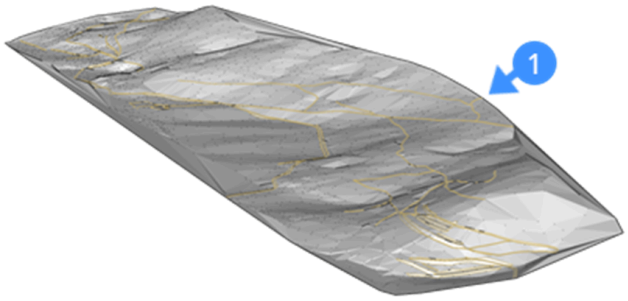
W witrynie BricsCAD punkty, linie przerwania i granice na powierzchni triangulowanej sieci nieregularnej (TIN) można dodawać lub usuwać za pomocą polecenia TINEDYTUJ.

Następujące jednostki reprezentują cechy na powierzchni TIN:

- Punkty zawierają współrzędne x y i wartości z. Wszystkie punkty są używane do połączenia z dwoma najbliższymi sąsiadami w celu utworzenia trójkątów. Triangulacja powierzchni opiera się na algorytmie Delaunaya, który zapewnia, że żaden punkt nie znajduje się wewnątrz okręgu trójkąta.
- Linie nieciągłości reprezentują elementy infrastruktury liniowej, takie jak krawężniki, ściany oporowe itp. Linie te definiują również krawędzie trójkątów. Linie łamane mogą być tworzone z elementów liniowych, takich jak linia, polilinia, łuk, okrąg.
- Granice to cechy definiujące ograniczone powierzchnie 3D. Granice powierzchni mogą być tworzone za pomocą zamkniętych polilinii. Zdefiniowanie zewnętrznych granic na dużej powierzchni 3D poprawia wydajność planu powierzchni TIN.

8.3.4.3 Dodawanie punktów do powierzchni

1 Otwórz powierzchnię TIN z punktami powierzchni (1)

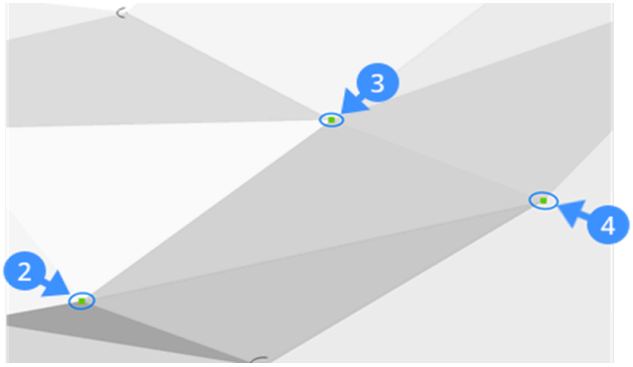

2 Wybierz powierzchnię TIN i uruchom polecenie TINEDYTUJ.

3 Kliknij obszar, aby dodać punkty do powierzchni.

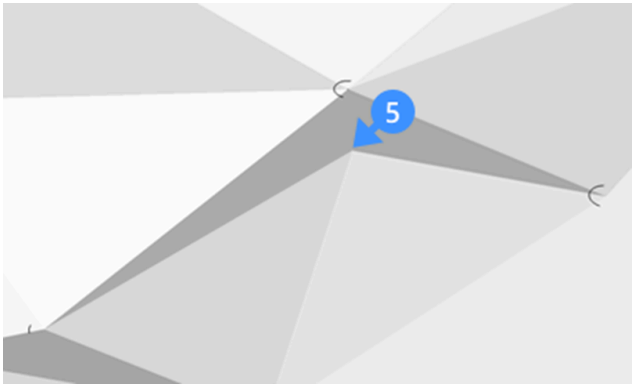
Uwaga:

- Wartość jest obliczana jako interpolowana wysokość dla wybranego punktu wewnątrz trójkąta (2,3,4).
- Jeśli opcja PUNKTY jest włączona, można sprawdzić wysokość punktu we współrzędnych kursora.

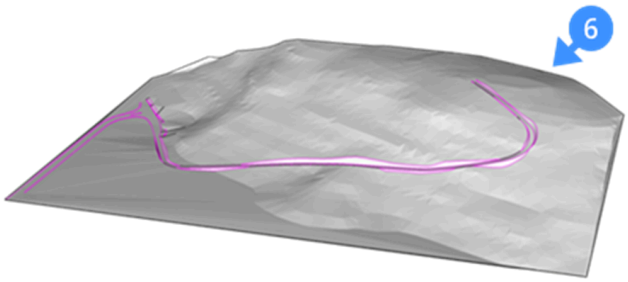
4 Aby określić wysokość nowo dodanego punktu, wpisz wartość wysokości w wierszu poleceń i naciśnij klawisz Enter.

5 Kontynuuj dodawanie punktów do powierzchni lub naciśnij Enter, aby wyjść z polecenia. Nowy punkt powierzchni (5) jest dodawany z obiektów, takich jak wierzchołki polilinii.

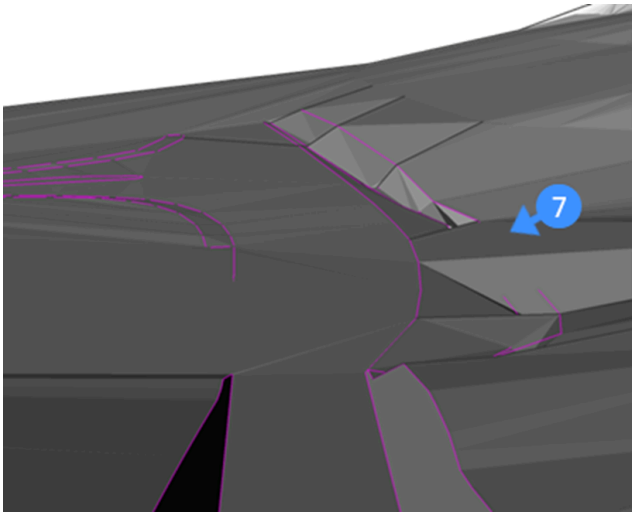
8.3.4.4 Dodawanie linii łamanych do powierzchni

1 Otwórz powierzchnię TIN (6).

2 Wybierz powierzchnię TIN i uruchom polecenie TINEDYTUJ.

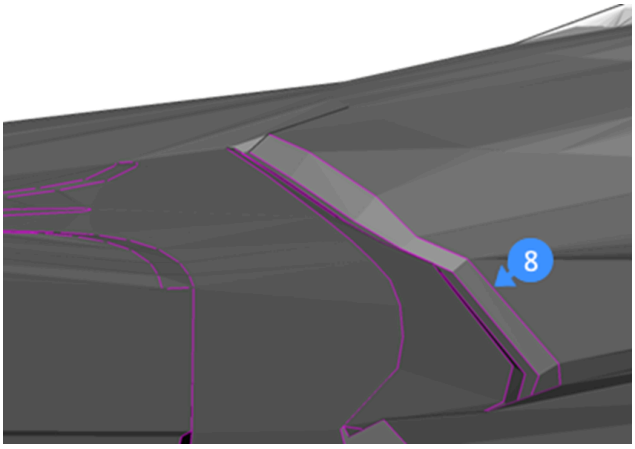
3 Wybierać **Dodaj Linia Nieciągłości** lub wpisz **AB** w wierszu poleceń.

Uwaga: Linie załamania ściany oporowej przed dodaniem linii nieciągłości do powierzchni (7).

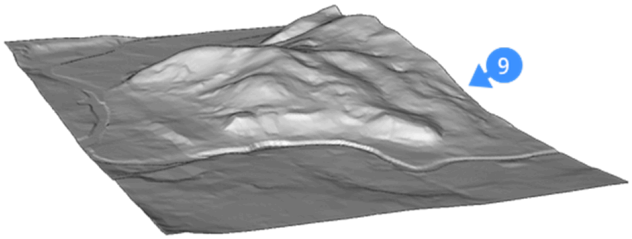
4 Wybierz linie nieciągłości, które chcesz dodać. Spowoduje to zmodyfikowanie powierzchni zgodnie z wybraną linią nieciągłości (8).

Uwaga: Jeśli linia przerwania zostanie przesunięta, powierzchnia zostanie zaktualizowana automatycznie.

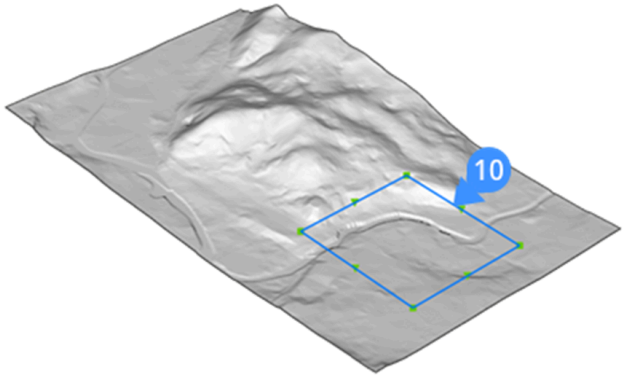
8.3.4.5 Dodawanie granic do powierzchni

1 Otwórz powierzchnię TIN w miejscu, w którym chcesz utworzyć granicę (9).

2 Utwórz zamkniętą granicę w miejscu, w którym chcesz przyciąć powierzchnię (10).

Uwaga: Upewnij się, że funkcja Śledzenie punków charakterystycznych (PUNKTY) jest aktywna.

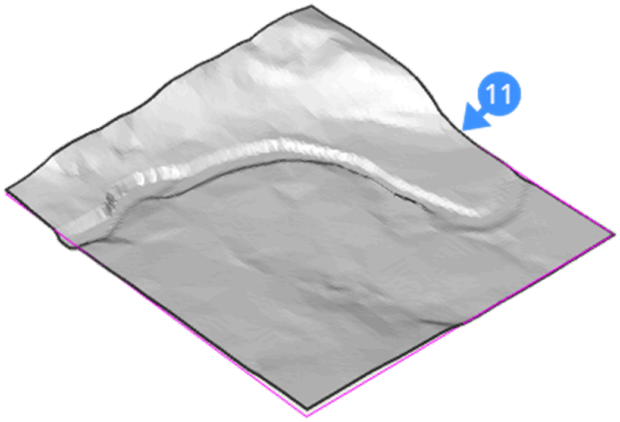
3 Wybierz powierzchnię TIN i uruchom polecenie TINEDYTUJ.

4 Wybierz **Dodaj granice** w wierszu poleceń.

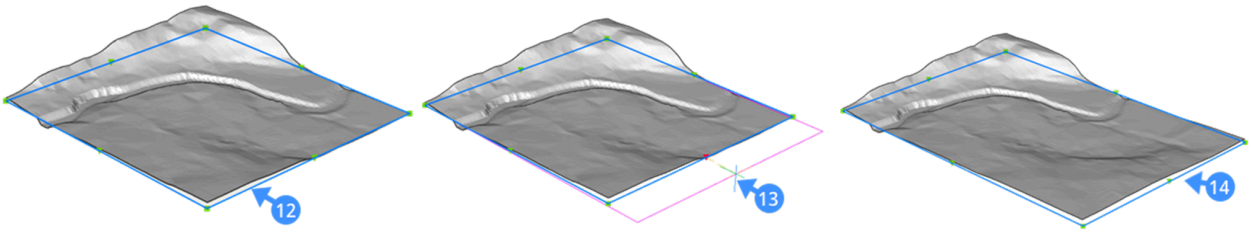
5 Kliknij zamkniętą granicę, aby użyć jej w definicji granicy powierzchni i naciśnij Enter.

Uwaga:

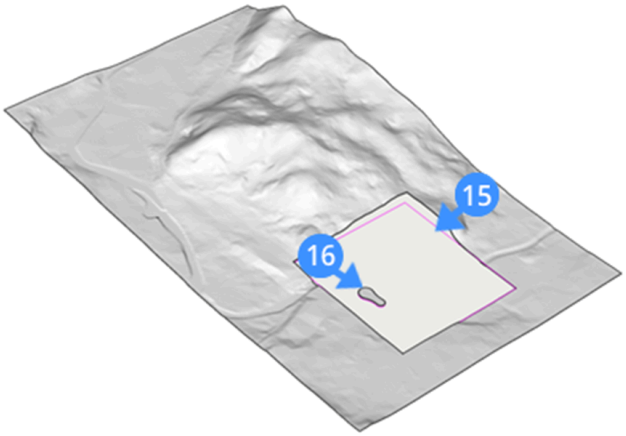
- Domyślnie wybrana jest opcja zewnętrzna, która umożliwia utworzenie zewnętrznej granicy powierzchni (11).

- Wybierz obwiednię (12) (np. polyline), aby zmienić rozmiar granicy powierzchni. Przesunięcie uchwytu (13) jednostki dynamicznie zmienia powierzchnię (14).

- Wybierz opcję ukrycia, aby wykluczyć część powierzchni z TIN podczas obliczania powierzchni całkowitej.
- Wybierz opcję pokaż, aby ujawnić ukrytą powierzchnię w TIN.

- Ukryta część zgodnie z zamkniętą granicą (15) jest pokazana, a powierzchnia ukrytej części ujawniona (16) za pomocą opcji pokaż.

8.3.5 Bezpośrednie modelowanie powierzchni TIN

8.3.5.1 Polecenia

TINWYCIĄGNIJ, TINMODYFIKUJ, TINPOŁĄCZ

8.3.5.2 Przegląd

W programie BricsCAD powierzchnie topograficzne utworzone jako powierzchnia TIN można dostosowywać za pomocą różnych narzędzi.

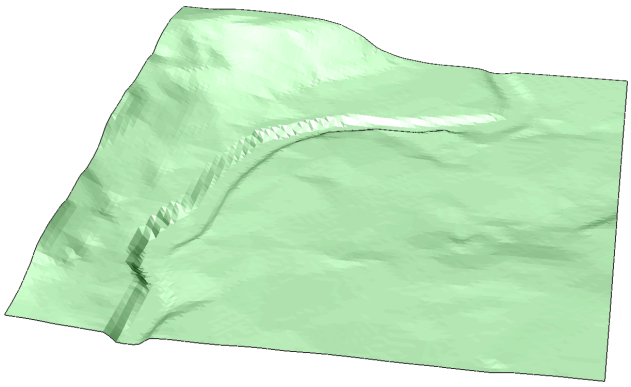
8.3.5.3 O TINWYCIĄGNIJ

Polecenie TINWYCIĄGNIJ służy do generowania bryły, siatki, obramowania, linii przecięcia, powierzchni i punktów z powierzchni TIN. Jednostki te można wymieniać w innych aplikacjach w celu dalszej analizy powierzchni. Bryły lub siatki mogą być tworzone na różne sposoby: jako pionowe przesunięcie powierzchni TIN, jako model między dwiema powierzchniami TIN lub jako model między stałą płaszczyzną elewacji a powierzchnią TIN.

8.3.5.4 Procedura: Tworzenie bryły z powierzchni TIN przy użyciu opcji Elewacja

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINWYCIĄGNIJ w wierszu poleceń.

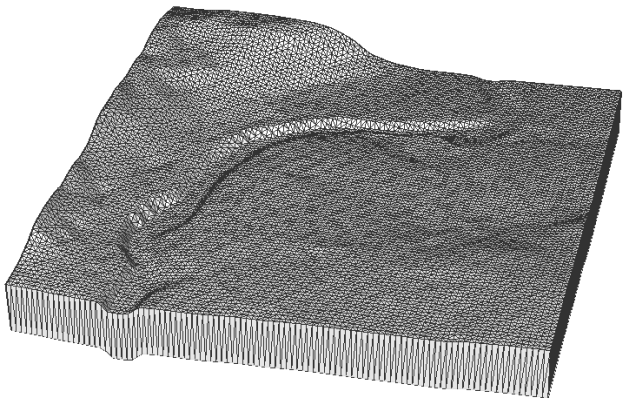
1

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Wyodrębnij z powierzchni TIN**. Ustaw opcję **Bryły/Siatki** na Włączone.

3 Zaznacz przycisk **Wysokość** i ustaw wartość wysokości.

4 Naciśnij przycisk **Wyodrębnij**.

8.3.5.5 Procedura: Tworzenie punktów z powierzchni TIN

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINWYCIĄGNIJ w wierszu poleceń.

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Wyodrębnij z powierzchni TIN**.

3 Zaznacz opcję **Punkty** i opcjonalnie wybierz żądaną warstwę.

4 Naciśnij przycisk **Wyodrębnij**.

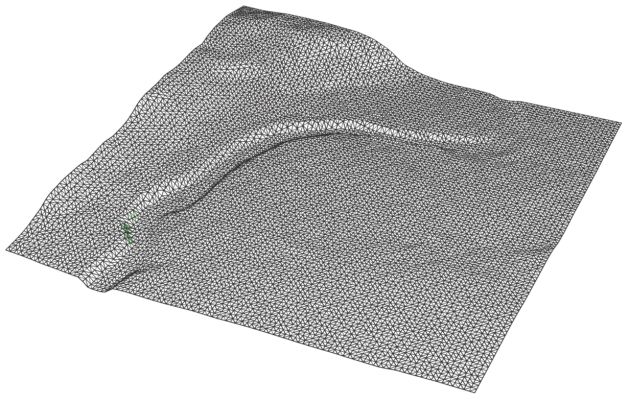
8.3.5.6 Procedura: Tworzenie powierzchni z powierzchni TIN

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINWYCIĄGNIJ w wierszu poleceń.

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Wyodrębnij z powierzchni TIN**.

3 Zaznacz opcję **Trójkąty** i opcjonalnie wybierz żądaną warstwę.

4 Naciśnij przycisk **Wyodrębnij**.

8.3.5.7 Procedura: Tworzenie konturów z powierzchni TIN

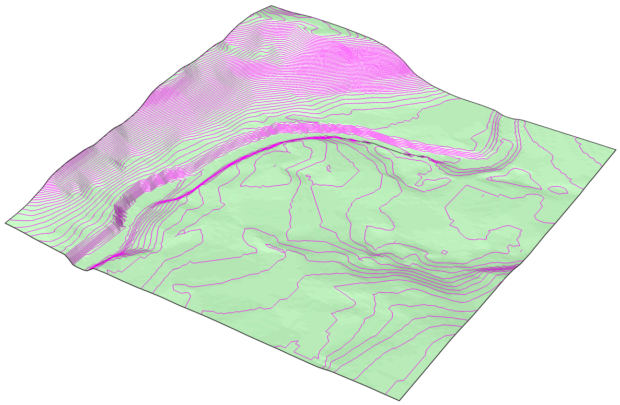
1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINWYCIĄGNIJ w wierszu poleceń.

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Wyodrębnij z powierzchni TIN**.

3 Zaznacz opcje **Główne kontury** i **Mniejsze kontury** i opcjonalnie wybierz żądane warstwy.

4 Ustaw wartości **Interwału** dla konturów mniejszych i większych.

5 Naciśnij przycisk **Wyodrębnij**.

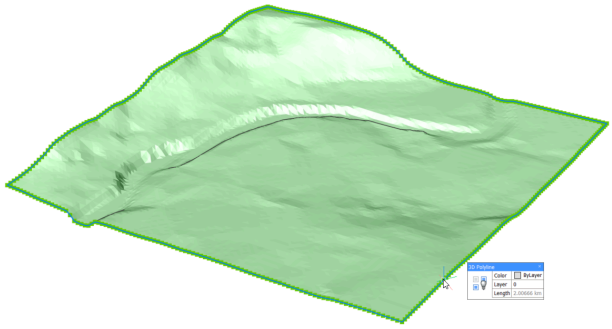
8.3.5.8 Procedura: Tworzenie Granicy z powierzchni TIN

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINWYCIĄGNIJ w wierszu poleceń.

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Wyodrębnij z powierzchni TIN**.

3 Zaznacz opcję **Obramowanie** i opcjonalnie wybierz żądaną warstwę.

4 Naciśnij przycisk **Wyodrębnij**.

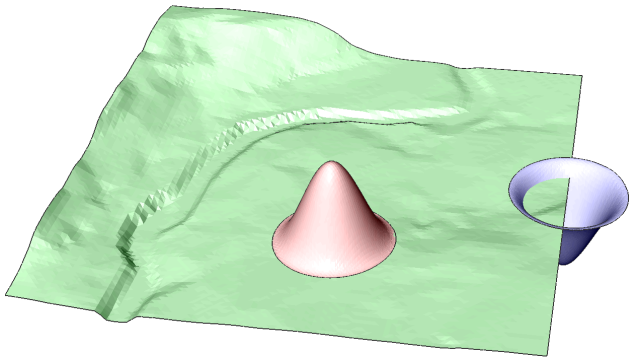
8.3.5.9 Informacje o łączeniu powierzchni TIN

Różne powierzchnie TIN można połączyć w jedną za pomocą polecenia TINPOŁĄCZ. Scalenie jest wykonywane między powierzchnią bazową a jedną lub większą liczbą powierzchni, z którymi ma nastąpić scalenie.

8.3.5.10 Scalanie powierzchni TIN

1 Wpisz TINPOŁĄCZ w pasku poleceń.

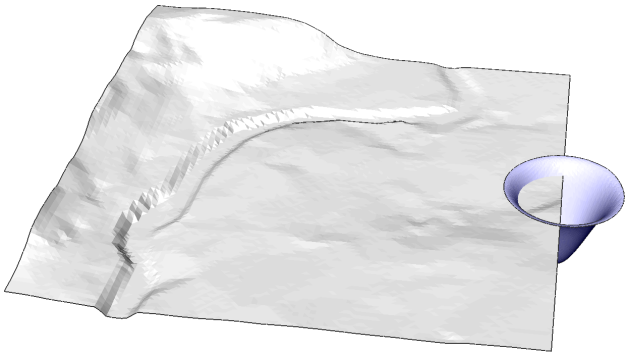
1

2 Wybierz powierzchnię bazową. W tym przykładzie wybieramy zieloną powierzchnię jako powierzchnię bazową.

3 Wybierz zachowanie lub usunięcie oryginalnych powierzchni.

4 ***Uwaga:*** Wybranie innej linii bazowej skutkuje innym połączeniem. Należy pamiętać, że powierzchnia do scalenia zastępuje część powierzchni bazowej, którą pokrywa.

Pierwszy przykład pokazuje połączenie zielonej powierzchni jako powierzchni bazowej oraz powierzchni niebieskiej i czerwonej.

Druga powierzchnia przedstawia połączenie powierzchni niebieskiej jako powierzchni bazowej i powierzchni zielonej.

Trzecia powierzchnia przedstawia połączenie powierzchni czerwonej jako powierzchni bazowej i powierzchni zielonej.

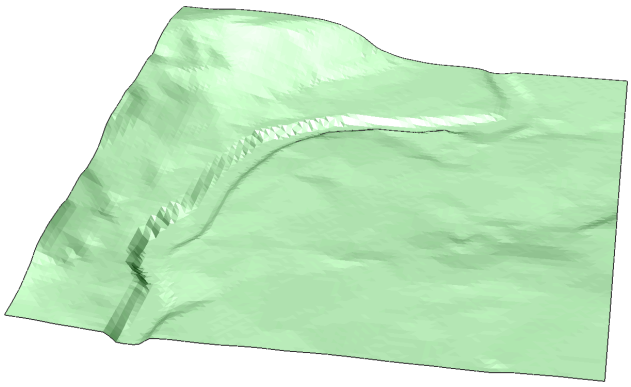
8.3.5.11 O TIN Modyfikuj

Powierzchnia TIN może być modyfikowana poprzez deformowanie lub wygładzanie powierzchni. Poprzez deformację powierzchni, powierzchnia TIN jest dostosowywana do konturów obszaru zdefiniowanego przez użytkownika. Wygładzając powierzchnię, wybrany obszar jest wyrównywany, co odbywa się poprzez interpolację tego wstępnie zdefiniowanego obszaru.

8.3.5.12 Procedura: Dodanie odkształceń na powierzchni TIN za pomocą promienia

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINMODYFIKUJ w wierszu poleceń.

1

2 Wybierz opcję **Deformuj**.

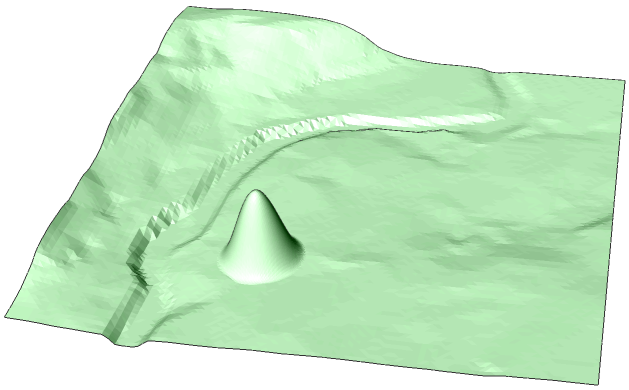
3 Wybierz promień deformacji.

4 Kliknij obszar, aby zastosować deformację.

5 Wybierz wysokość elewacji.

6 Wybierz, czy chcesz dodać dopasowanie jako nowy element, czy jako modyfikację istniejącej powierzchni TIN.

7

Uwaga: Dodając modyfikację jako nowy element, struktura oryginalnej powierzchni TIN nie jest modyfikowana, ale dodawana jako nowa powierzchnia TIN.

8 Kliknij inne obszary, aby dodać nową deformację lub naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

8.3.5.13 Procedura: Dodawanie deformacji na powierzchni TIN przy użyciu funkcji Określ kontur

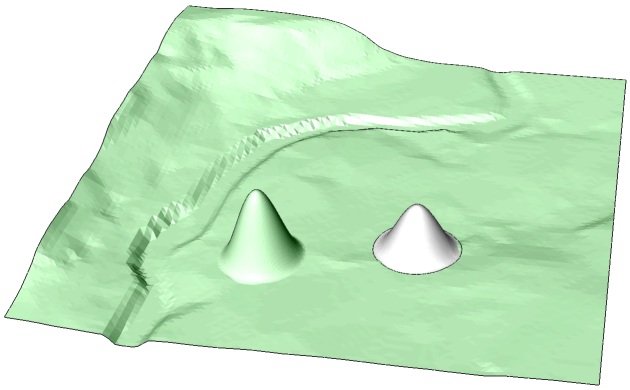
1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINMODYFIKUJ w wierszu poleceń.

2 Wybierz opcję **Deformuj**.

3 Wybierz opcję **Określ kontur**.

4 Wybierz kontur na powierzchni TIN.

5

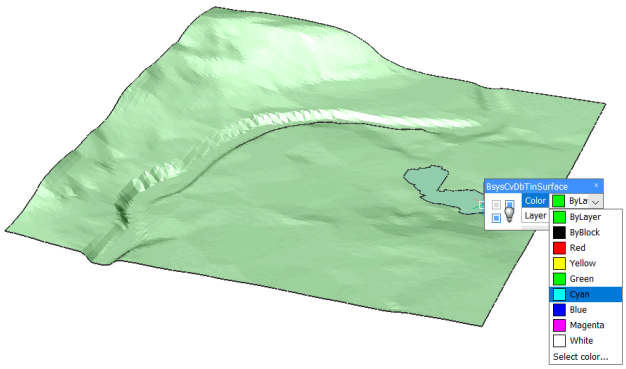

6 Wybierz, czy chcesz dodać dopasowanie jako nowy element, czy jako modyfikację istniejącej powierzchni TIN. Wpisz **N**, aby utworzyć nowy element regulacji.

7 Kliknij inne kontury, aby dodać nowe deformacje lub naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

8 Utworzony został nowy element na powierzchni TIN. Możesz dowolnie zmieniać jego właściwości. Na przykład: zmiana koloru elementu.

9

8.3.5.14 Procedura: Dodawanie deformacji na powierzchni TIN przy użyciu Wybierz obiekt

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINMODYFIKUJ w wierszu poleceń.

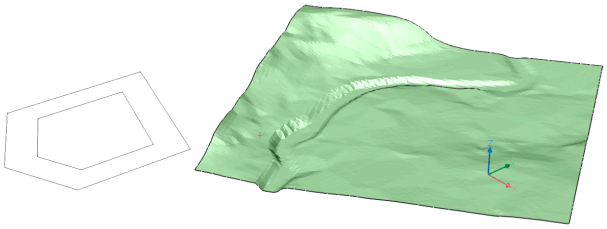
2 Wybierz opcję **Deformuj**.

3 Wpisz E i naciśnij Enter, aby wybrać opcję **Wybierz obiekty**.

4 Wybierz zamkniętą jednostkę (na przykład polilinię).

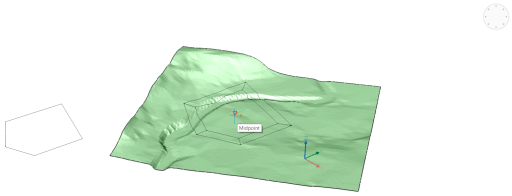
5 Wybierz odległość odsunięcia.

6

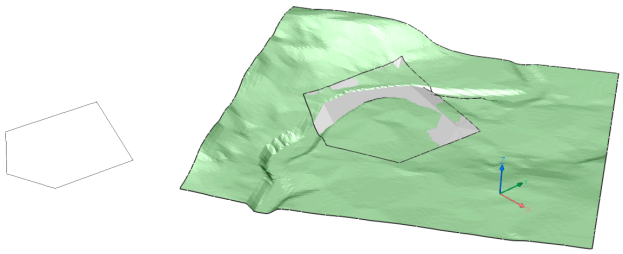
7 Kliknij obszar, aby zastosować deformację.

8

9 Wybierz wysokość elewacji.

10

11 Wybierz, czy chcesz dodać dopasowanie jako nowy element, czy jako modyfikację istniejącej powierzchni TIN. Wpisz **N**, aby utworzyć nowy element regulacji.

12 Kliknij inne obszary, aby dodać nową deformację lub naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie. Dodałeś teraz deformację za pomocą **wybierz Element**.

8.3.5.15 Procedura: Dodawanie deformacji na powierzchni TIN przy użyciu funkcji Narysuj wielokąt

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINMODYFIKUJ w wierszu poleceń.

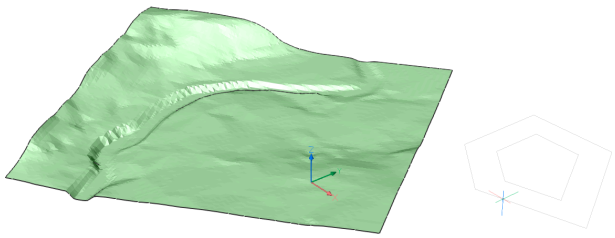
2 Wybierz opcję **Deformuj**.

3 Wybierz opcję **Rysuj wielokąt**.

4 Narysuj wielokąt i naciśnij Enter, aby go zamknąć.

5 Wybierz odległość odsunięcia.

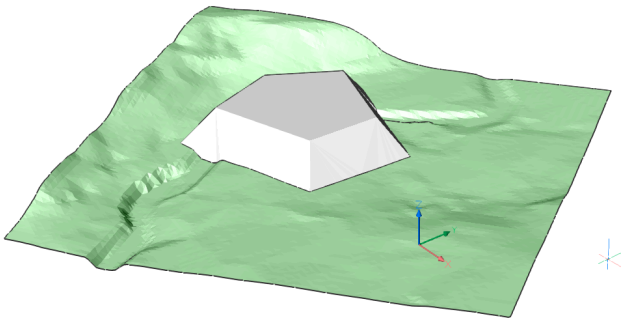
6

7 Wybierz obszar, w którym ma zostać zastosowana deformacja.

8 Wybierz wysokość elewacji.

9

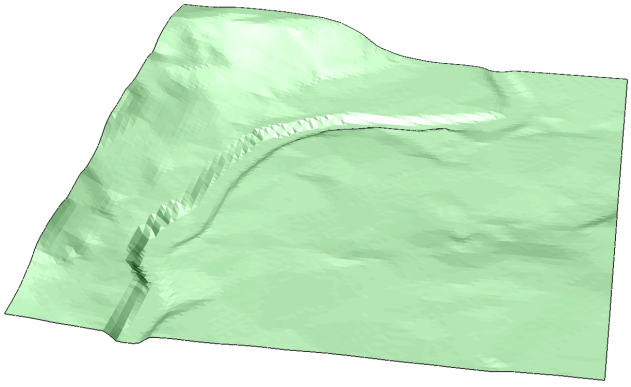
10 Wybierz, czy chcesz dodać dopasowanie jako nowy element, czy jako modyfikację istniejącej powierzchni TIN. Wpisz **N**, aby utworzyć nowy element regulacji.

11 Kliknij inne obszary, aby dodać nową deformację lub naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie. Dodałeś teraz deformację za pomocą rysowania wielokąta.

8.3.5.16 Procedura: Wygładzanie powierzchni TIN

1 Wybierz powierzchnię TIN i wpisz TINMODYFIKUJ w wierszu poleceń.

1

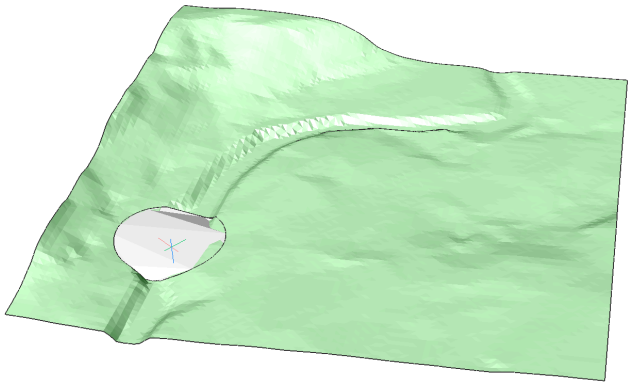
2 Wybierz opcję **Wygładzanie**.

3 Wybierz promień.

4 ***Uwaga:*** Procedura **wyboru elementu** lub **rysuj wielokąt** jest analogiczna do dodawania **deformacji przy użyciu wybierz Elementy** i **dodawania deformacji przy użyciu rysuj Wielokąt**, począwszy od kroku 3.

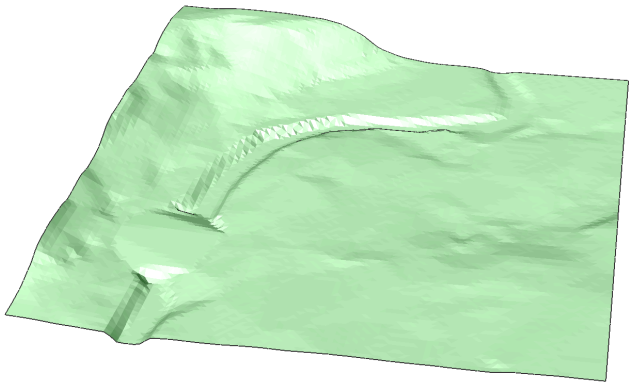
5 Wyświetlany jest podgląd interwencji.

6

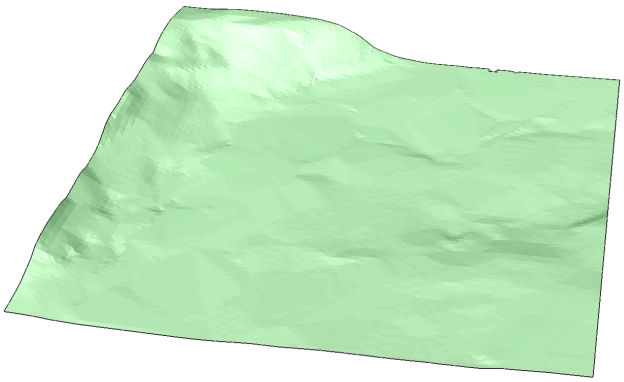
7 Kliknij, aby wykonać polecenie.

8

9 Kliknij inne obszary, aby je wygładzić lub naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

10

8.3.6 Analiza powierzchni TIN

8.3.6.1 Polecenia

TINOBJĘTOŚĆ, TINSPADEKWODY

8.3.6.2 Przegląd

Na stronie BricsCAD powierzchnie topograficzne utworzone jako Powierzchnia TIN mogą być analizowane przy użyciu różnych narzędzi.

8.3.6.3 O objętości TIN

Powierzchnia objętościowa TIN zapewnia dokładną różnicę między powierzchnią podstawową i porównawczą. Dlatego wartość Z dowolnego punktu powierzchni objętościowej jest dokładnie różnicą między Z powierzchni porównawczej w tym punkcie a powierzchnią bazową w tym punkcie. Powierzchnia objętościowa TIN jest rysowana jako element niestandardowy z dodatkowymi właściwościami objętości wypełnienia / wykopu.

Za pomocą TIN Volume można obliczyć lub przeanalizować roboty ziemne:

- Oblicz objętości wypełnienia / wykopu wewnątrz obszaru ograniczającego.
- Narysuj zero konturów, które dzielą obszary wypełnienia i wycięcia.
- Wizualizuj rozkład masy.

8.3.6.4 Tworzenie woluminu TIN

W poniższych procedurach tworzony jest wolumin TIN. Wybierz, czy wolumin jest zespolony, czy nie. Jeśli zespolenie jest włączone: Powierzchnia objętości TIN jest automatycznie aktualizowana w przypadku zmiany powierzchni bazowej lub porównawczej. Aby wyłączyć lub włączyć skojarzenie, wykonaj następujące kroki:

1 Wpisz USTAWIENIA w wierszu poleceń i naciśnij Enter. Zostanie otwarte okno dialogowe **Ustawienia**.

2 Przejdź do **Civil** > **Civil Główne** > **Asocjatywność**.

3 Zaznaczenie lub odznaczenie opcji **Powierzchnie objętości TIN są asocjatywne**.

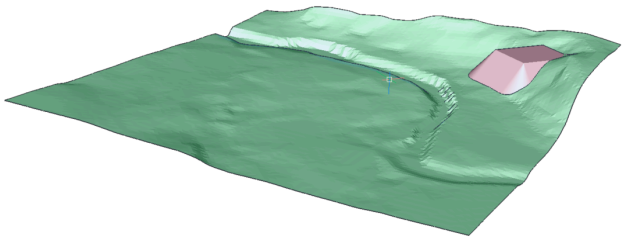

8.3.6.5 Tworzenie objętości TIN przy użyciu porównawczej powierzchni TIN

1 Uruchom polecenie TINOBJĘTOŚĆ.

2 Wybierz powierzchnię bazową. W tym przykładzie zielona powierzchnia TIN jest wybierana jako powierzchnia podstawowa.

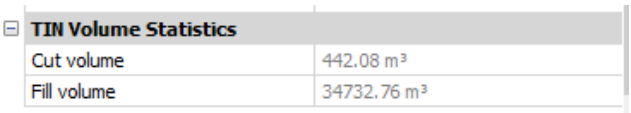
3

4 Wybierz powierzchnię porównawczą. W tym przykładzie jako powierzchnię porównawczą wybrano czerwoną skarpę.

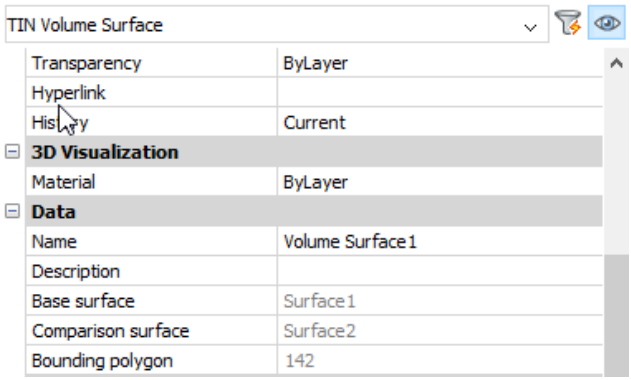
5 Wybierz obwiednię jako obszar, do którego ma zostać zastosowana operacja, lub naciśnij Enter. Zewnętrzna granica powierzchni zostanie użyta jako obwiednia.

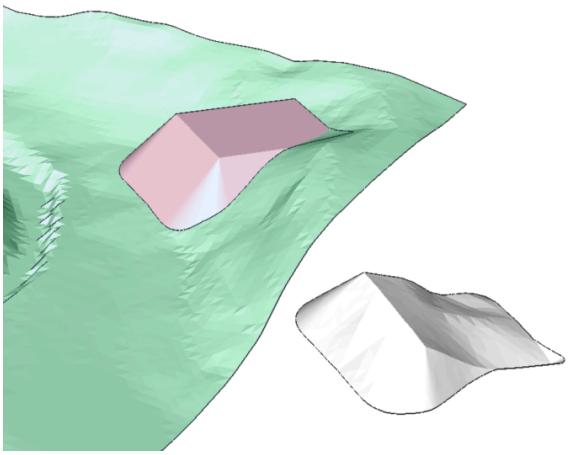
6 Kategoria **Statystyki TIN** pojawia się pod panelem **Właściwości powierzchni TIN** i wyświetla **objętość wykopu** i **objętość nasypu** wewnątrz obszaru ograniczającego:

Panel **Właściwości powierzchni objętości** w kategorii Dane zawiera informacje o:

- Nazwa
- Opis
- Powierzchnia podstawy (tylko do odczytu)
- Powierzchnia porównawcza (tylko do odczytu)
- Wielokąt ograniczający (tylko do odczytu)

8.3.6.6 Tworzenie objętości TIN za pomocą rzędnej

1 Uruchom polecenie TINOBJĘTOŚĆ.

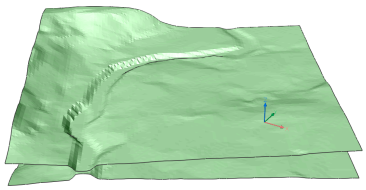
2 Wybierz powierzchnię podstawy.

3 Wybierz **Wysokości** w wierszu poleceń.

4 Wybierz wysokość elewacji.

5 Wybierz obwiednię jako obszar, do którego ma zostać zastosowana operacja, lub naciśnij ENTER. Zewnętrzna granica powierzchni zostanie użyta jako obwiednia.

6

8.3.6.7 Tworzenie raportu objętości numeru TIN

1 Uruchom polecenie RAPORTOBJĘTOŚCITIN.

2 Wybierz powierzchnię objętości TIN.

3 Wybierz punkt na rysunku, aby wstawić tabelę.

4

TIN volume surface	Base surface	Comparison surface	Cut volume [cu. m.]	Fill volume [cu. m.]	Net volume [+/- m.]	Maximum depth of cut [m]	Maximum depth of fill [m]
Volume Surface	Surface1		113219.1124	0.00	113219.1124	420.47	308.73

5 Można też wyeksportować raport do pliku CSV.

8.3.6.8 O kropli wody TIN

Polecenie TINSPADEKWODY tworzy ścieżki kropli wody w czasie rzeczywistym, przesuwając kursor nad powierzchnią TIN. Ścieżka wodna jest tworzona jako polilinia 3D w bieżącym położeniu po kliknięciu przycisku myszy.

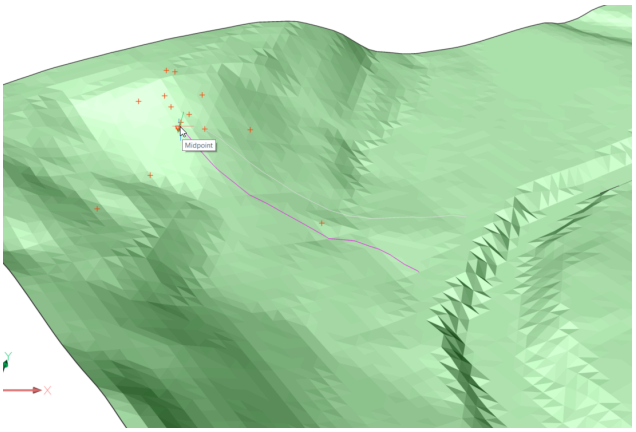
8.3.6.9 Procedura: Tworzenie ścieżki spływu wody

1 Uruchom polecenie TINSPADEKWODY.

2 Wybierz powierzchnię TIN.

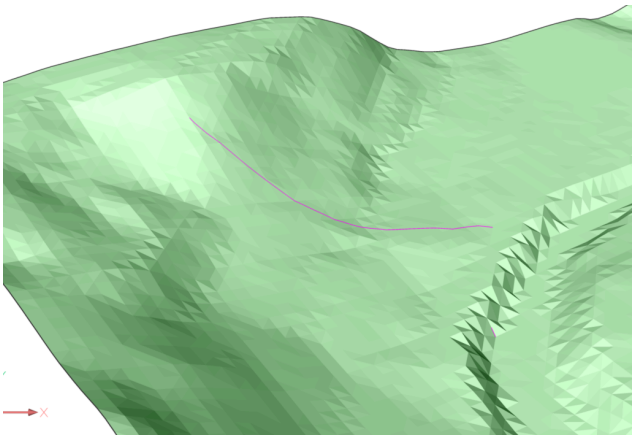
3 Przesuń kursor nad powierzchnię, linia reprezentująca ścieżkę upuszczania jest wyświetlana w czasie rzeczywistym.

Uwaga: Kolorowa ścieżka kropli wody jest wyraźniej widoczna. Aby pokolorować ścieżkę kropli wody, zmień bieżącą warstwę na inny kolor, np. czerwony.

4 Kliknij lewym przyciskiem myszy, aby utworzyć polilinię 3D ścieżki kropli wody.

5

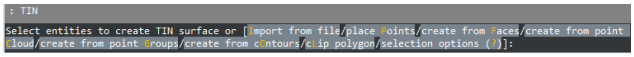

8.3.7 Definicje TIN

8.3.7.1 Definicje TIN w poleceniu TIN

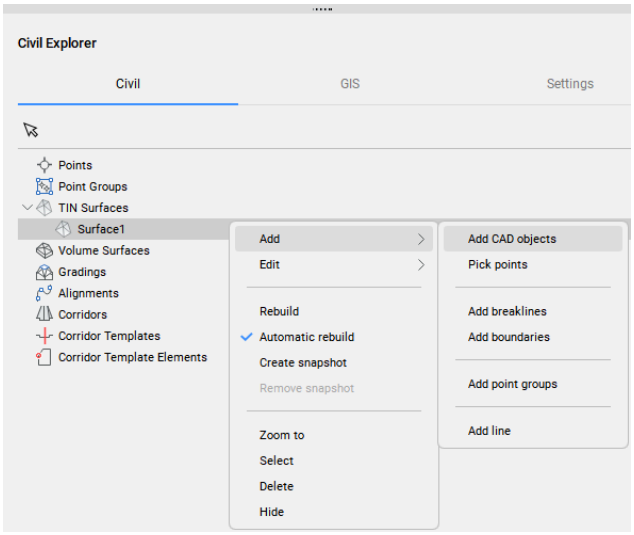
1 Przegląd

W tym artykule opisano definicje/operacje TIN, które są tworzone za pomocą metod tworzenia powierzchni TIN dostępnych w poleceniu TIN. Opisuje również okno dialogowe każdej definicji, w którym można modyfikować parametry.

Niektóre operacje, takie jak **Utwórz z powierzchni**, **Dodaj chmury punktów** i **Utwórz z konturów**, są używane tylko do tworzenia nowej powierzchni TIN.

Podczas gdy inne operacje, takie jak **Dodaj obiekty rysunku (CAD)**, **Dodaj punkt**, **Dodaj grupy punktów** mogą być również używane do dodawania danych do istniejącej powierzchni TIN. Dla łatwego dostępu, operacje te są również dostępne w panelu **Eksploratora Civil** (patrz rysunek poniżej).

Uwaga: Niektóre operacje TIN wymienione w grupie **Dodaj** w **Civil Eksplorator** są dostępne w poleceniu TINEDYTUJ.

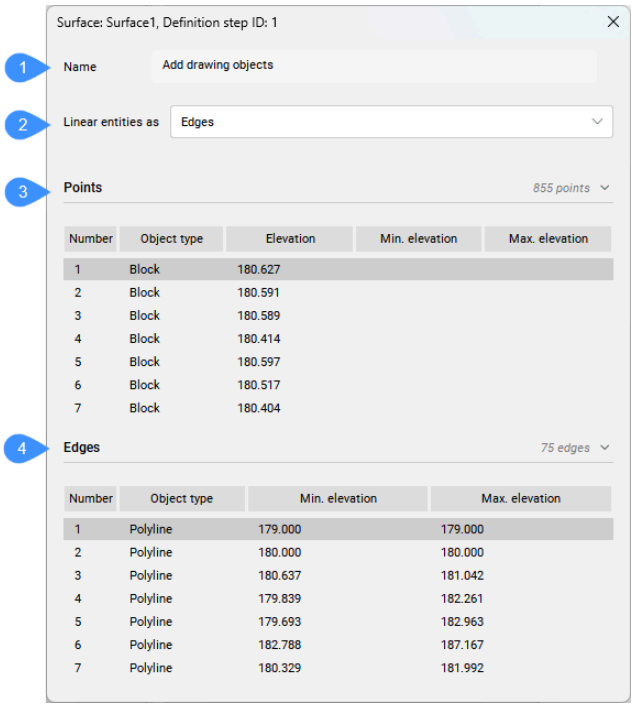
2 Dodaj obiekty rysunkowe

Definicja **Dodaj obiekty rysunku** tworzy nową powierzchnię TIN lub modyfikuje istniejącą z wybranych obiektów rysunku/CAD.

Aby utworzyć definicję **Dodania obiektu rysunku**:

- Użyj opcji **Wybierz jednostki do utworzenia powierzchni TIN** w poleceniu TIN.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w **Civil Eksplorator** i wybierz **Dodaj obiekty CAD** z grupy **Dodaj**.

Po dwukrotnym kliknięciu istniejącej definicji **Dodaj obiekty rysunku** w zakładce **Definicje** panelu **Civil Eksplorator**, otwarte zostanie następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Obiekty liniowe jako

3 Punkty

4 Krawędzie

Nazwa

Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Dodaj obiekty rysunkowe**.

Obiekty liniowe jako

Umożliwia kontrolowanie sposobu, w jaki elementy liniowe są stosowane do powierzchni TIN. Do wyboru są punkty i krawędzie.

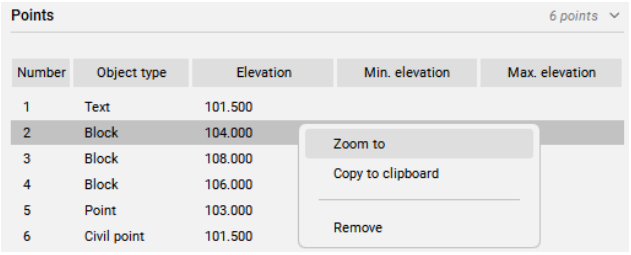
Punkty
Wyświetla listę punktów dodanych do powierzchni TIN jako obiekty rysunkowe. Oprócz punktów CAD, również bloki, teksty i punkty Civil są dodawane do powierzchni TIN jako punkty. Jeśli opcja **Punkty** jest wybrana dla polilinii dodanych do powierzchni TIN jako obiekty rysunkowe, wierzchołki polilinii są również dodawane do powierzchni TIN jako punkty.

Uwaga: Elementy, które można dodać za pomocą opcji **Dodaj punkty**, to punkty, punkty Civil, linie lub polilinie.

Krawędzie
Zawiera listę elementów liniowych, które są stosowane do powierzchni TIN jako krawędzie trójkątów.

Uwaga: Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt w oknie dialogowym, aby otworzyć menu kontekstowe:

- **Powiększ do**: powiększa do obiektu na rysunku.
- **Kopiuj do schowka**: kopiuje informacje o geometrii.
- **Usuń**: usuwa obiekt z definicji powierzchni TIN.

Minimalna i maksymalna wysokość: minimalna i maks. elewacja polilinii 3D. Jeśli min. i maks. elewacje są zgodne, to obiekt jest polilinią / polilinią 2D.

3 Dodaj pliki punktów

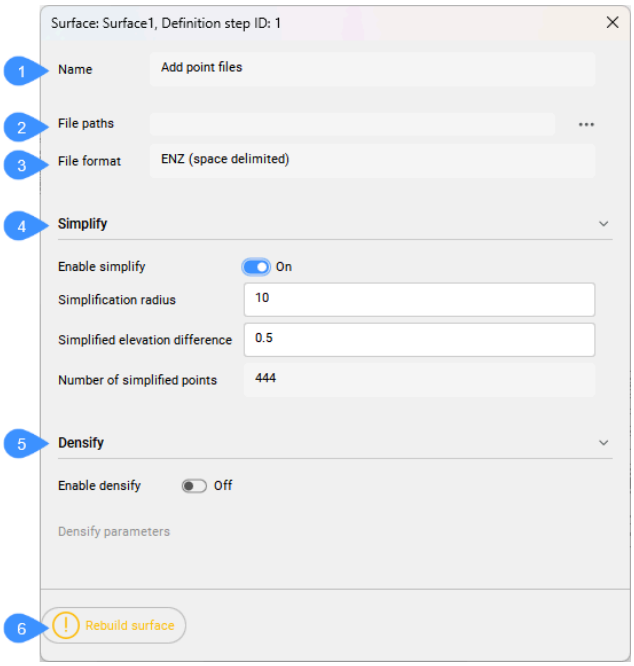
Definicja **Dodaj pliki punktów** tworzy powierzchnię TIN z wybranego pliku punktów.

Pozwala to na uproszczenie punktów z pliku punktów źródłowych przy jednoczesnym zachowaniu wysokiej dokładności w zdefiniowanych przez użytkownika obszarach powierzchni TIN, gdzie wymagane są dokładniejsze dane terenu.

Aby utworzyć definicję **Dodania pliku punktów**:

- wybierz opcję **Importuj z pliku** w poleceniu TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Ścieżki pliku

3 Format pliku

4 Uprość

5 Zagęszczanie

6 Odbudowa powierzchni

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji Powierzchni TIN: **Dodaj pliki punktów**.

Ścieżki pliku
Wyświetla ścieżkę do pliku. Naciśnij przycisk przeglądania, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz Powierzchnię Z Pliku Punktu**.

Format pliku
Wyświetla format pliku używany do importowania pliku punktów.

Uprość
Upraszcza powierzchnię TIN.

Włącz uproszczenie
Po włączeniu umożliwia zmianę parametrów uproszczenia.

Promień uproszczenia
Określa rozmiar komórki, w obrębie której wszystkie punkty z różnicą wysokości większą niż określone maksimum są eliminowane/upraszczane.

Uwaga: Większy rozmiar komórki (czyli parametr **Promień dla kroku uproszczenia**) zapewnia niższą dokładność końcowej powierzchni TIN. Aby uzyskać większą dokładność uproszczonej Powierzchni TIN, bardziej sensowne jest wprowadzenie mniejszego rozmiaru komórki.

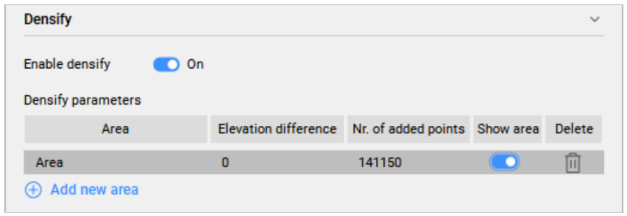
Uproszczona różnica elewacji
Określa maksymalną różnicę wysokości między sąsiednimi punktami na powierzchni TIN. Wszystkie punkty z wyższą różnicą wysokości są wykluczane z powierzchni TIN.

Liczba uproszczonych punktów
Wyświetla liczbę wykluczonych/uproszczonych punktów.

Zagęszczanie
Zagęszcza powierzchnię TIN.

Włącz zagęszczanie
Po włączeniu wyświetla format pliku używany do importowania pliku punktów.

Parametry zagęszczania

Różnica wysokości
Określona maksymalna różnica wysokości między uproszczoną powierzchnią TIN a wykluczonymi punktami wejściowymi na określonym obszarze powierzchni TIN.

Liczba dodanych punktów
Wyświetla liczbę punktów, które mają różnicę wysokości większą niż określona wartość maksymalna i w konsekwencji są dodawane z powrotem do uproszczonej powierzchni TIN.

Pokaż obszar
Jeśli jest włączona, podświetla określony obszar zagęszczania na rysunku.

Usuń
Umożliwia usunięcie obszaru zagęszczania.

Odbudowa powierzchni
Odbudowuje powierzchnię.

Uwaga: Ten przycisk pojawia się podczas edycji parametrów Uprość i Zagęść.

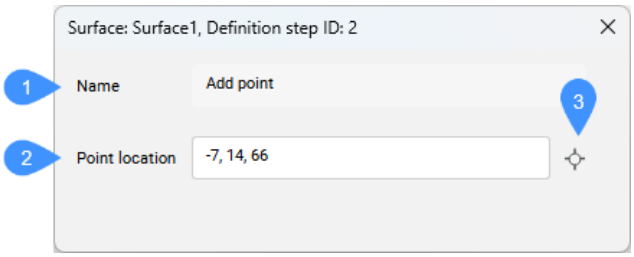
4 Dodaj punkt

Definicja **Dodaj punkt** tworzy nową Powierzchnię TIN lub modyfikuje istniejącą na podstawie określonych lokalizacji i wysokości punktów TIN.

Aby utworzyć definicję **Dodawania punktu**:

- Wybierz opcję **Umieść punkty** w poleceniu TIN.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w **Eksplorator Civil** i wybierz opcję **Dodaj punkty** z grupy **Dodaj**.

Po dwukrotnym kliknięciu definicji **Dodaj punkt** na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Lokalizacja punktu

3 Wybierz punkt

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji Powierzchni TIN: **Dodaj punkt**.

Lokalizacja punktu
Wyświetla współrzędne punktu.

Wybierz punkt
Umożliwia wybranie nowej lokalizacji i ustawienie nowej wysokości punktu.

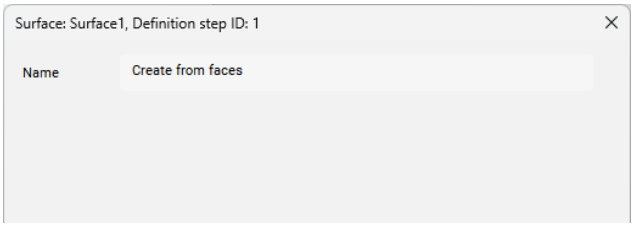
5 Twórz z powierzchni

Definicja **Utwórz z powierzchni** tworzy nową powierzchnię TIN z wybranych elementów Powierzchni 3D.

Aby utworzyć definicję **Utwórz z powierzchni**:

- wybierz opcję **Utwórz z powierzchni** w poleceniu TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni: **Utwórz z powierzchni**.

6 Dodaj chmury punktów

Definicja **Utwórz z Chmury Punktów** tworzy powierzchnię TIN z wybranej chmury punktów.

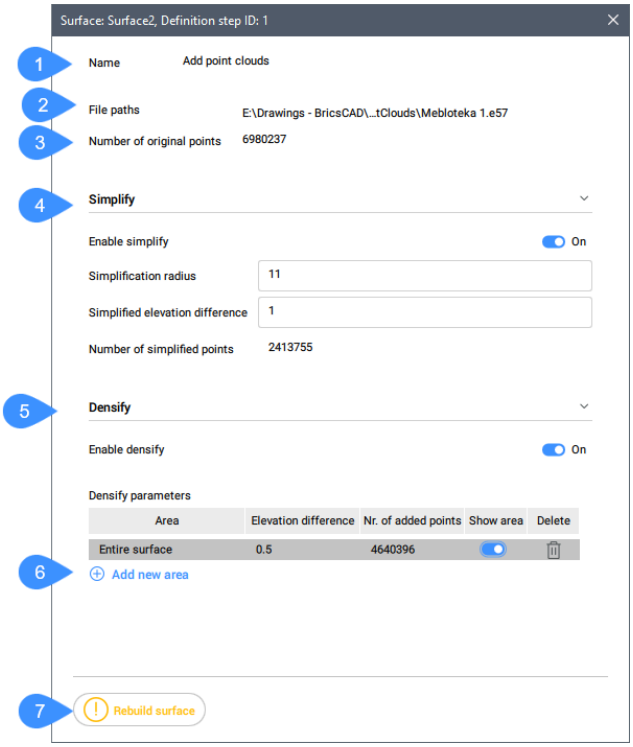
Pozwala to na uproszczenie punktów ze źródłowej chmury punktów przy jednoczesnym zachowaniu wysokiej precyzji w zdefiniowanych przez użytkownika obszarach powierzchni TIN, gdzie wymagane są dokładniejsze dane o terenie.

Definicje **Usuń krawędzie zewnętrzne** i **Utwórz migawkę** są automatycznie dodawane do powierzchni TIN po tej operacji.

Aby utworzyć definicję **Dodawania chmury punktów**:

- wybierz opcję **Utwórz z chmury punktów** w poleceniu TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Ścieżki pliku

3 Liczba oryginalnych punktów

4 Uprość

5 Zagęszczanie

6 Dodaj nowy obszar

7 Odbudowa powierzchni

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji Powierzchni TIN: **Dodaj chmury punktów**.

Ścieżki pliku
Wyświetla ścieżkę pliku wejściowego.

Liczba oryginalnych punktów
Wyświetla liczbę oryginalnych punktów w chmurze punktów.

Uprość
Upraszcza powierzchnię TIN.

Włącz uproszczenie
Po włączeniu umożliwia zmianę parametrów uproszczenia.

Promień uproszczenia
Określa rozmiar komórki, w obrębie której wszystkie punkty z różnicą wysokości większą niż określone maksimum są eliminowane/upraszczane.

Uwaga: Większy rozmiar komórki (czyli parametr **Promień dla kroku uproszczenia**) zapewnia niższą dokładność końcowej powierzchni TIN. Aby uzyskać większą dokładność uproszczonej Powierzchni TIN, bardziej sensowne jest wprowadzenie mniejszego rozmiaru komórki.

Uproszczona różnica elewacji
Określa maksymalną różnicę wysokości między sąsiednimi punktami na powierzchni TIN. Wszystkie punkty z wyższą różnicą wysokości są wykluczane z powierzchni TIN.

Liczba uproszczonych punktów
Wyświetla liczbę wykluczonych/uproszczonych punktów.

Zagęszczanie
Zagęszcza powierzchnię.

Włącz zagęszczanie
Po włączeniu wyświetla format pliku używany do importowania pliku chmury punktów.

Parametry zagęszczania

Różnica wysokości
Określa maksymalną różnicę wysokości między uproszczoną powierzchnią TIN a wykluczonymi punktami wejściowymi na określonym obszarze powierzchni TIN.

Liczba dodanych punktów
Wyświetla liczbę punktów, które mają różnicę wysokości większą niż określona wartość maksymalna i w konsekwencji są dodawane z powrotem do uproszczonej powierzchni TIN.

Pokaż obszar
Jeśli jest włączona, podświetla określony obszar zagęszczania na rysunku.

Usuń
Umożliwia usunięcie obszaru zagęszczania.

Dodaj nowy obszar
Dodaje nowy obszar zagęszczania. Wymaga to wprowadzenia różnicy wysokości w wierszu poleceń, a następnie wybrania istniejącego lub narysowania nowego wielokąta na rysunku.

Odbudowa powierzchni
Odbudowuje powierzchnię TIN.

Uwaga: Ten przycisk pojawia się podczas edycji parametrów Uprość i Zagęść.

7 Dodaj grupy punktów

Definicja **Dodaj grupy punktów** dodaje **punkty Civil** z określonych **grup Punktów** do istniejącej Powierzchni TIN lub tworzy nową Powierzchnię TIN z określonych **Grup Punktów**.

Aby utworzyć definicję **Dodawania grupy punktów**:

- Wybierz opcję **Utwórz z grup punktów** w poleceniu TIN.

- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz **Dodaj grupy punktów** z grupy **Dodaj**.

Po tej operacji definicja **Usuń krawędzie zewnętrzne** jest automatycznie dodawana do powierzchni TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni: **Dodaj grupy punktów**.

Grupy punktów
Wyświetla listę grup punktów używanych do tworzenia powierzchni TIN.

8 Utwórz z konturów

Definicja **Utwórz z Konturów** tworzy Powierzchnię TIN z wybranych elementów liniowych. Gęstością punktów na konturach pobranych do triangulacji można zarządzać poprzez określenie czynników **ograniczających** i **uzupełniających**. Gdy dane wejściowe zawierają łuki, dokładność punktu TIN wzdłuż łuków zależy od parametru **odległości współrzędnych środkowych**.

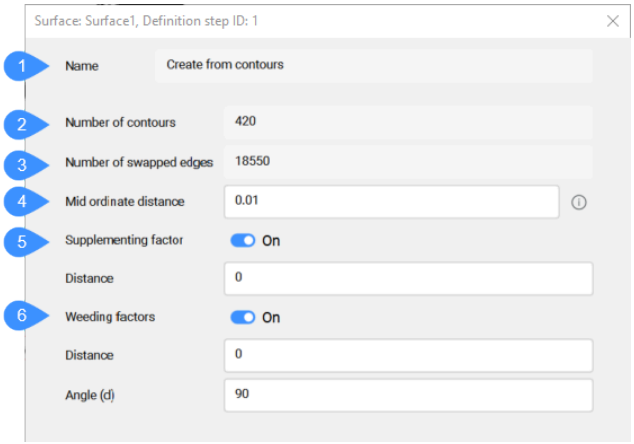
Metoda ta automatycznie minimalizuje płaskie trójkąty poprzez zamianę krawędzi TIN.

Aby utworzyć definicję **Utwórz z konturów**:

- wybierz opcję **Utwóz z konturów** w poleceniu TIN.

Po tej operacji definicja **Usuń krawędzie zewnętrzne** jest automatycznie dodawana do powierzchni TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Liczba konturów

3 Liczba zamienionych krawędzi

4 Odległość środka cięciwy

5 Czynnik uzupełniający

6 Czynniki wykluczenia

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Utwórz z konturów**.

Liczba konturów
Wyświetla liczbę konturów.

Liczba zamienionych krawędzi
Wyświetla liczbę zamienionych krawędzi.

Odległość środka cięciwy
Dodaje dodatkowe punkty TIN wzdłuż łuku zgodnie ze środkową odległością współrzędnych, która jest używana do aproksymacji łuku.

Czynnik uzupełniający
Przełącza użycie czynnika uzupełniającego.

Odległość
Ustawia odległość uzupełniania.

Czynniki wykluczenia
Przełącza użycie współczynnika wykluczenia.

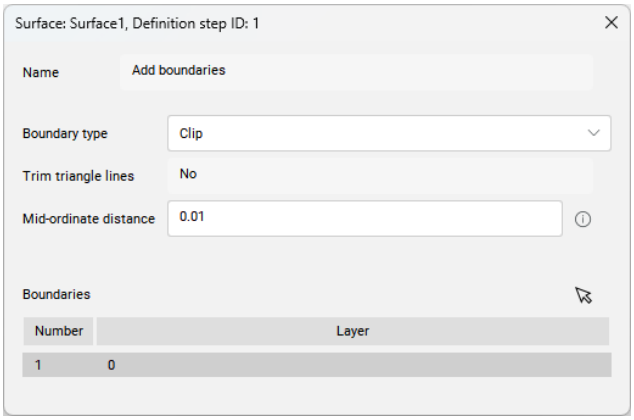
Odległość
Ustawia odległość wykluczenia.

Kąt
Ustawia kąt wykluczenia.

9 Przytnij wielokątem

W przypadku wybrania opcji **Przycięcia wielokątem** w poleceniu TIN, do powierzchni TIN zostanie dodana nowa **granica przycięcia** jako definicja **Dodaj granice**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Uwaga: Szczegółowe objaśnienie parametrów w tym oknie dialogowym znajduje się w opisie definicji **Dodawania granic**.

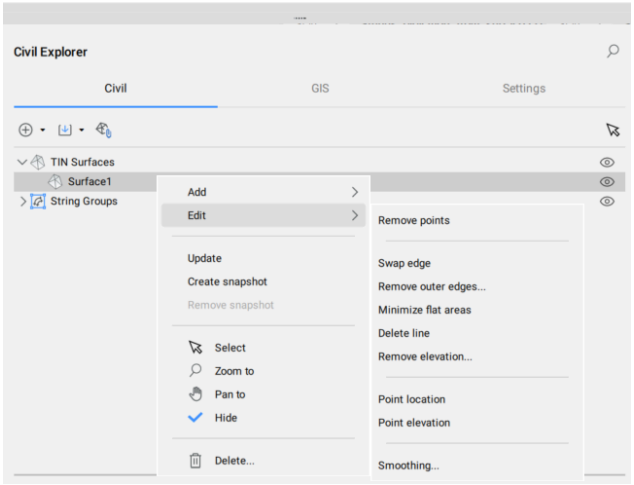
8.3.7.2 Definicje TIN do edycji

1 Przegląd

W tym artykule opisano definicje/operacje TIN dostępne w poleceniu TINEDYTUJ lub utworzone z powierzchni Civil 3D. Opisuje również okno dialogowe każdej definicji, w którym można modyfikować parametry.

Operacje te są również dostępne w panelu **Eksplorator Civil** (patrz rysunek poniżej).

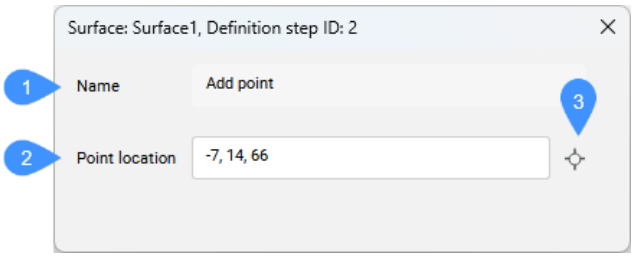
2 Dodaj punkt

Definicja **Dodaj punkt** tworzy nową Powierzchnię TIN lub modyfikuje istniejącą na podstawie określonych lokalizacji i wysokości punktów TIN.

Aby utworzyć definicję **Dodawania punktu**:

- Wybierz opcję **Dodaj punkty** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w **Eksplorator Civil** i wybierz opcję **Dodaj punkty** z grupy **Dodaj**.

Po dwukrotnym kliknięciu definicji **Dodaj punkt** na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Lokalizacja punktu

3 Wybierz punkt

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji Powierzchni TIN: **Dodaj punkt**.

Lokalizacja punktu
Wyświetla współrzędne punktu.

Wybierz punkt
Umożliwia wybranie nowej lokalizacji i ustawienie nowej wysokości punktu.

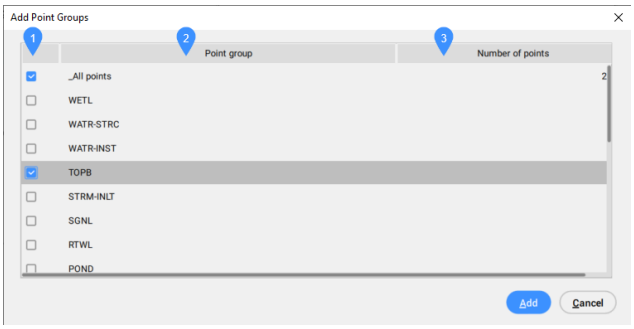
3 Dodaj grupy punktów

Definicja **Dodaj grupy punktów** dodaje **punkty Civil** z określonych **grup Punktów** do istniejącej Powierzchni TIN lub tworzy nową Powierzchnię TIN z określonych **Grup Punktów**.

Aby utworzyć definicję **Dodawania grupy punktów**:

- Wybierz opcję **Dodaj grupy punktów** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Dodaj grupę punktów** z grupy **Dodaj**.

Otworzy się następujące okno dialogowe:

1 Pole wyboru

2 Grupa punktów

3 Liczba punktów

Pole wyboru
Umożliwia zaznaczenie lub odznaczenie grupy punktów, która ma zostać uwzględniona.

Grupa punktów
Wyświetla listę wszystkich dostępnych grup punktów.

Liczba punktów
Wyświetla liczbę punktów w grupie punktów.

Po tej operacji definicja **Usuń krawędzie zewnętrzne** jest automatycznie dodawana do powierzchni TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni: **Dodaj grupy punktów**.

Grupy punktów
Wyświetla listę grup punktów używanych do tworzenia powierzchni TIN.

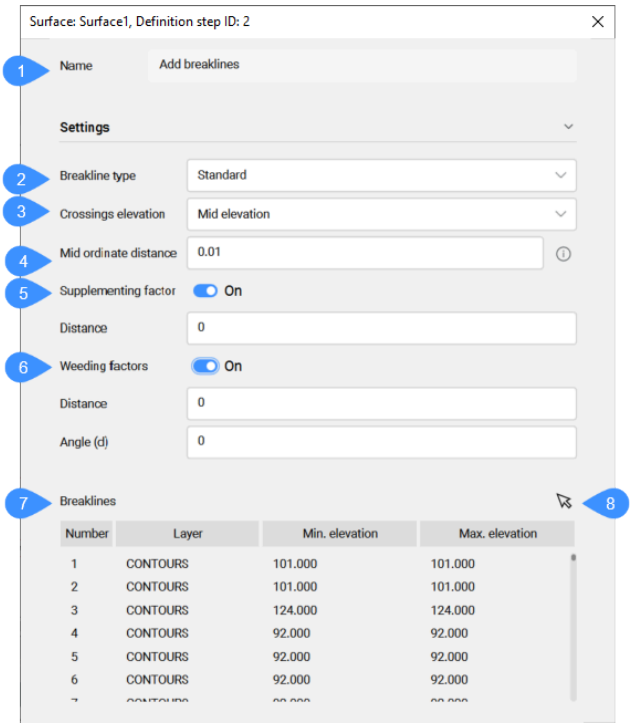
4 Dodaj linie nieciągłości

Definicja **Dodaj linie nieciągłości** dodaje wybrane liniowe obiekty CAD do powierzchni TIN jako linie nieciągłości.

Aby utworzyć definicję **Dodaj linie nieciągłości**:

- Wybierz opcję **Dodaj linie nieciągłości** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Utwórz powierzchnię TIN z **liniowych elementów/obiektów CAD** i wybierz opcję zastosowania ich jako **linii nieciągłości**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz **Dodaj linie przerwania** z grupy **Dodaj**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Typ linii nieciągłości

3 Elewacja przecięć

4 Odległość środka cięciwy

5 Czynnik uzupełniający

6 Czynniki wykluczenia

7 Linie nieciągłości

8 Przycisk wyboru

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Dodaj linie nieciągłości**.

Typ linii nieciągłości
Wyświetla wybrany typ linii nieciągłości. Wybierz odpowiedni typ linii podziału z listy rozwijanej.

Standardowa linia nieciągłości
Dodaje linie załamania do powierzchni TIN, ponownie buduje powierzchnię TIN tak, aby trójkąty podążały za krawędziami i elewacjami linii załamania.

Przewidywana linia nieciągłości
Projektuje linię nieciągłości na powierzchnię TIN i tworzy nowe trójkąty.

Elewacja przecięć
Określa, która rzędna jest brana do triangulacji na przecięciu dwóch linii nieciągłości, dodanych w tej samej definicji **Dodaj linię nieciągłości** .

Nie dozwolony
Przecięcie jest traktowane jako jedna linia nieciągłości.

Minimalna wysokość
Uwzględniana jest wysokość dolnej linii nieciągłości.

Maksymalna wysokość
Uwzględniana jest wysokość górnej linii nieciągłości.

Środkowa wysokość
Przyjmowana jest środkowa wysokość między liniami nieciągłości.

Odległość środka cięciwy
Dodaje dodatkowe punkty TIN wzdłuż łuku zgodnie ze środkową odległością współrzędnych, która jest używana do aproksymacji łuku.

Czynnik uzupełniający
Przełącza użycie czynnika uzupełniającego.

Odległość
Ustawia odległość uzupełniania.

Uwaga: Dodatkowe wierzchołki są dodawane do linii nieciągłości, jeśli odległość między wierzchołkami na linii nieciągłości jest większa niż określona odległość uzupełniająca.

Czynniki wykluczenia
Przełącza użycie współczynnika wykluczenia.

Odległość
Ustawia odległość wykluczenia.

Kąt
Ustawia kąt wykluczenia.

Uwaga: Tak: istniejące wierzchołki konturów nie są używane do tworzenia powierzchni TIN, jeśli odległość i kąt między nimi są mniejsze niż określone parametry wykluczenia.

Uwaga: **Współczynnik uzupełniania** i **usuwania** są wyłączone dla **rzutowanych linii nieciągłości**.

Linie nieciągłości
Wyświetla linie nieciągłości zawarte w wybranej definicji **Dodaj linie nieciągłości**.
Tabela zawiera **Numer** sekwencji, **Warstwy**, **Minimalną i Maksymalną wysokość linii nieciągłości**.
Kliknięcie prawym przyciskiem myszy pojedynczej linii łamanej w tabeli umożliwia **powiększenie**, **zaznaczenie**, **usunięcie** lub **skopiowanie geometrii do schowka**.

Przycisk wyboru
Wybiera linię nieciągłości na rysunku, aby zaznaczyć ją w tabeli.

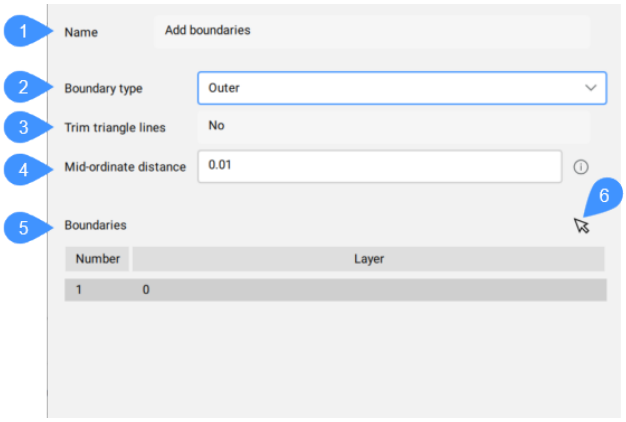
5 Dodaj granice

Definicja **Dodaj granice** dodaje wybrane liniowe obiekty CAD do powierzchni TIN jako granice.

Aby utworzyć definicję **Dodaj granice**:

- Wybierz opcję **Dodaj granice** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Dodaj** granice z grupy **Dodaj**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Rodzaj granicy

3 Przytnij linie trójkąta

4 Odległość środka cięciwy

5 Granice

6 Przycisk wyboru

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Dodaj granice**.

Rodzaj granicy
Wyświetla wybrany typ granicy. Wybierz odpowiedni typ linii podziału z listy rozwijanej.

Wyświetlanie
Wyświetla trójkąty wewnątrz wielokąta granicznego.

Ukryj
Ukrywa trójkąty wewnątrz wielokąta granicznego.

Zewnętrzny
Określa zewnętrzną granicę powierzchni TIN. Wszystkie trójkąty poza zewnętrzną granicą są ukryte.

Przytnij
Nie zmienia granicy powierzchni TIN, ale wpływa na wszystkie elementy (definicje) dodane do powierzchni TIN po granicy przycięcia. Tylko elementy znajdujące się wewnątrz granicy klipu mają wpływ na triangulację.

Uwaga: Przykładem takich elementów, które wpływają na trójkątowanie wewnątrz granicy klipu, są: Chmury punktów, Punkty CAD, Punkty Civil, Powierzchnie 3D, Linie nieciągłości, Kontury.

Przytnij linie trójkąta
Wyświetla, czy ten parametr jest używany podczas dodawania granicy do powierzchni TIN.

Odległość środka cięciwy
Dodaje dodatkowe punkty TIN wzdłuż łuku zgodnie ze środkową odległością współrzędnych, która jest używana do aproksymacji łuku.

Granice
Wyświetla granice dodane w pojedynczej definicji i ich warstwy. Menu kontekstowe oferuje możliwość **powiększenia**, **zaznaczenia** lub **usunięcia** granicy.

Uwaga: W jednym kroku można dodać wiele granic tego samego typu.

Przycisk wyboru
Wybiera granicę na rysunku, aby zaznaczyć ją w tabeli.

6 Usuń punkty

Definicja **Usuń punkt** usuwa punkty/wierzchołki trójkątów z powierzchni TIN. Możesz usuwać pojedyncze punkty lub wybrać opcję **Wiele** w wierszu poleceń, aby usunąć wiele punktów jednocześnie.

Aby utworzyć definicję **Usuń punkt**:

- Wybierz opcję **Usuń punkty** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Usuń punkty** z grupy **Edycja**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

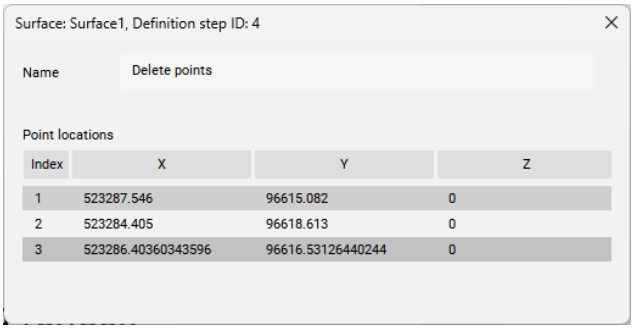
1 Nazwa

2 Lokalizacja punktu

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Usuń punkt**.

Lokalizacja punktu
Wyświetla współrzędne usuniętego punktu TIN.

Uwaga: Jeśli w poleceniu TINEDYTUJ wybrano opcję **Wiele** (sprawdź zrzut ekranu wiersza poleceń powyżej), wówczas w oknie dialogowym wyświetlone zostaną współrzędne wszystkich usuniętych punktów TIN.

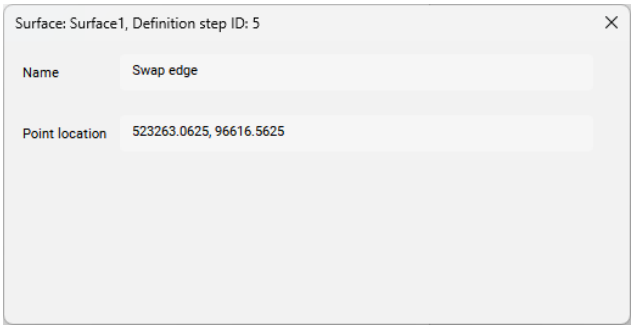
7 Zamień krawędź

Definicja **Zamień krawędź** zamienia wybraną krawędź trójkąta.

Aby utworzyć definicję **Zamień krawędź**:

- Wybierz opcję **Zamień krawędź** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Zamień krawędzie** z grupy **Edycja**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Lokalizacja punktu

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Zamień krawędź**.

Lokalizacja punktu
Wyświetla współrzędne XY zamienionej krawędzi.

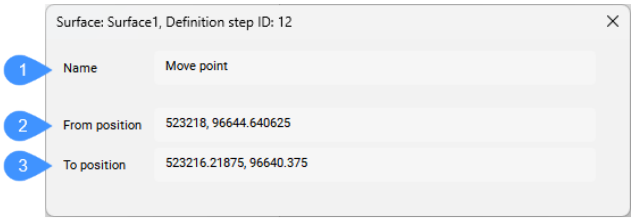
8 Przesuń punkt

Ta definicja modyfikuje lokalizację pojedynczego lub wielu punktów TIN w jednym kroku.

Aby utworzyć definicję **Przesuń Punkt**:

- Wybierz opcję **Lokalizacja punktu** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Lokalizacja punktu** z grupy **Edycja**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Z pozycji

3 Do pozycji

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Przesuń punkt**.

Z pozycji
Wyświetla oryginalne współrzędne punktu TIN przed jego przeniesieniem.

Do pozycji
Wyświetla nowe współrzędne punktu TIN po przeniesieniu go do nowej lokalizacji.

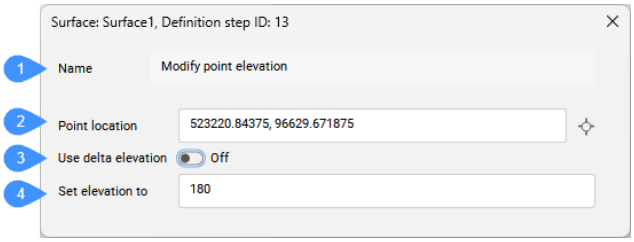
9 Modyfikacja wysokości punktu

Ta definicja modyfikuje wysokość pojedynczego lub wielu punktów TIN w jednym kroku.

Aby utworzyć definicję **Modyfikuj wysokość punktu**:

- Wybierz opcję **Wysokość Punktu** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Wysokość punktu** z grupy **Edycja**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Lokalizacja punktu

3 Użyj elewacji delta

4 Ustaw elewację na

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Modyfikuj wysokość punktu**.

Lokalizacja punktu
Wyświetla lokalizację punktu, którego wysokość została zmodyfikowana.

Użyj elewacji delta
Umożliwia określenie wysokości delta (różnicy wysokości).

Ustaw elewację na
Ustawia nową wysokość dla punktu TIN lub wysokość delta (różnicę wysokości), jeśli opcja **Użyj elewacji delta** jest włączona.

10 Dodaj linie

Definicja **Dodaj linię** dodaje nową krawędź TIN między dwoma istniejącymi punktami TIN.

Aby utworzyć definicję **Dodaj linie**:

- Wybierz opcję **Dodaj linię** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz **Dodaj linię** z grupy **Dodaj**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Dodaj linię**.

11 Usuń krawędzie

Definicja **Usuń krawędzie** usuwa krawędź TIN wewnątrz określonego obszaru zaznaczenia.

Aby utworzyć definicję **Usuń krawędzie**:

- Wybierz opcję **Usuń linię** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz **Usuń linię** z grupy **Edycja**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Usuń krawędzie**.

12 Usuń zewnętrzne krawędzie

Definicja **Usuń punkt** usuwa trójkąty na zewnętrznej granicy powierzchni TIN, które mają:

- większa długość krawędzi
- Krótsza długość krawędzi

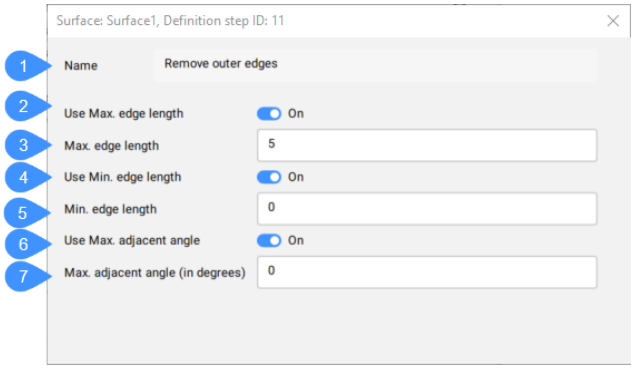
- większy kąt niż określony

Aby utworzyć definicję **Usuń krawędzie zewnętrzne**:

- Wybierz opcję **Usuń krawędzie zewnętrzne** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz polecenie **Usuń krawędzie zewnętrzne** z grupy **Edycja**.

Po tej operacji definicja **Usuń krawędzie zewnętrzne** jest automatycznie dodawana do powierzchni TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Użyj Maks. długość krawędzi

3 Maks. długość krawędzi

4 Użyj min. długość krawędzi

5 Min. długość krawędzi

6 Użyj Maks. kąta przyległego

7 Maks. kąt przyległy (w stopniach)

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni: **Usuń krawędzie zewnętrzne**.

Użyj Maks. długość krawędzi
Przełącza użycie maksymalnej długości krawędzi.

Maks. długość krawędzi
Ustawia wartość maksymalnej długości krawędzi.

Uwaga: Trójkąty z krawędzią przekraczającą określoną maksymalną długość krawędzi są usuwane z powierzchni TIN.

Użyj min. długość krawędzi
Przełącza użycie minimalnej długości krawędzi.

Min. długość krawędzi
Ustawia wartość minimalnej długości krawędzi.

Uwaga: Trójkąty z krawędzią przekraczającą określoną minimalną długość krawędzi są usuwane z powierzchni TIN.

Użyj Maks. kąta przyległego
Przełącza użycie maksymalnego kąta przylegania.

Maks. kąt przyległy (w stopniach)
Ustawia wartość maksymalnego kąta przylegania.

Uwaga: Trójkąty o kącie wewnętrznym przekraczającym określony maks. są usuwane z powierzchni TIN.

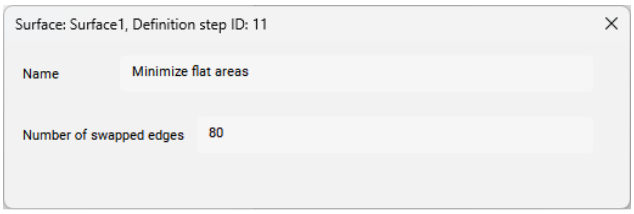
13 Minimalizacja płaskich obszarów

Definicja **Minimalizuj płaskie obszary** znajduje płaskie trójkąty, a następnie zamienia sąsiednie krawędzie tych trójkątów tak, aby ich nachylenie było niezerowe.

Aby utworzyć definicję **Minimalizuj płaskie obszary**:

- Wybierz opcję **Minimalizuj płaskie obszary** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Minimalizuj płaskie obszary** z grupy **Edycja**.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni TIN: **Minimalizuj płaskie obszary**.

Liczba zamienionych krawędzi
Wyświetla liczbę zamienionych krawędzi na powierzchni TIN.

14 Usuń elewację

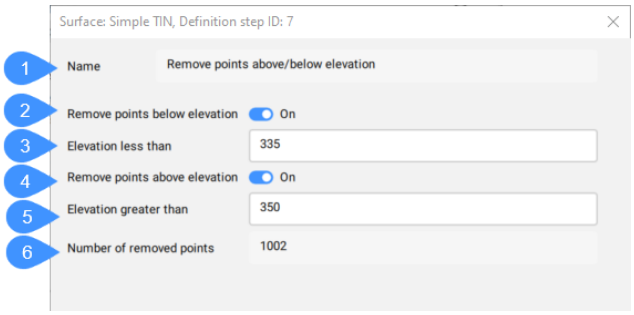
Ta definicja usuwa punkty TIN poniżej/powyżej określonej wysokości i wyświetla liczbę usuniętych punktów.

Aby utworzyć definicję **Usuń punkty powyżej/poniżej elewacji**:

- Wybierz opcję **Usuń elewacje** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz **Usuń wysokość** z grupy **Edycja**.

Po tej operacji definicja **Usuń krawędzie zewnętrzne** jest automatycznie dodawana do powierzchni TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Nazwa

2 Usuń punkty poniżej rzędnej

3 Wysokość mniejsza niż

4 Usuń punkty powyżej wysokości

5 Wysokość większa niż

6 Liczba usuniętych punktów

Nazwa
Wyświetla nazwę definicji powierzchni: **Usuń punkty powyżej/poniżej wysokości**.

Usuń punkty poniżej rzędnej
Przełącza opcję usuwania punktów poniżej określonej wysokości.

Wysokość mniejsza niż
Ustawia wysokość, poniżej której punkty są usuwane.

Usuń punkty powyżej wysokości
Przełącza opcję usuwania punktów powyżej określonej wysokości.

Wysokość większa niż
Ustawia wysokość, powyżej której punkty są usuwane.

Liczba usuniętych punktów
Wyświetla liczbę usuniętych punktów.

15Wygładzanie

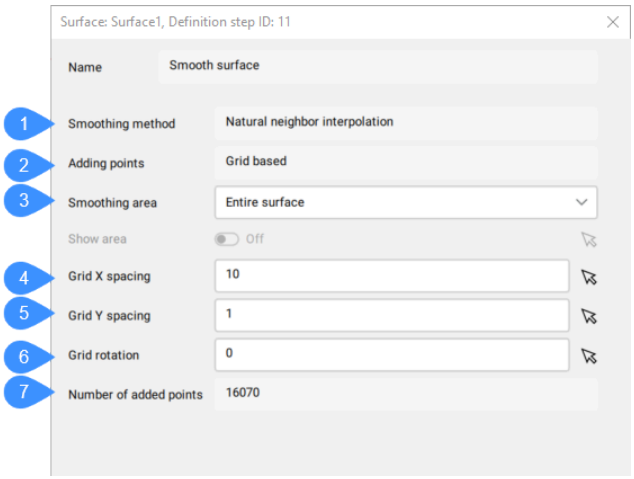
Ta definicja dodaje punkty do powierzchni TIN w celu jej wygładzenia.

Aby utworzyć definicję **Wygładzania**:

- Wybierz opcję **Wygładzanie** w poleceniu TINEDYTUJ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą powierzchnię TIN w panelu **Civil Eksplorator** i wybierz opcję **Wygładzanie** z grupy **Edycja**.

Po tej operacji definicja **Wygładzania** jest automatycznie dodawana do powierzchni TIN.

Po dwukrotnym kliknięciu tej definicji na karcie **Definicje** w panelu **Civil Eksplorator** otworzy się następujące okno dialogowe.

1 Metoda wygładzania

2 Dodawanie punktów

3 Obszar wygładzania

4 Odstępy siatki X

5 Odstępy siatki Y

6 Obrót siatki

7 Liczba dodanych punktów

Metoda wygładzania
Wyświetla metodę wygładzania powierzchni TIN.
Algorytm **Interpolacji naturalnego sąsiada** znajduje najbliższy podzbiór próbek wejściowych do punktu zapytania i stosuje do nich wagi w oparciu o proporcjonalne obszary w celu interpolacji wartości.

Dodawanie punktów
Wyświetla metodę dodawania punktów do powierzchni TIN.

Obszar wygładzania
Określa obszar wygładzania. Możesz wybrać wygładzenie **całej powierzchni** lub **wybranego obszaru**. Aby wybrać obszar, kliknij strzałkę w prawo, aby zdefiniować obszar w przestrzeni modelu.

Odstępy siatki X
Ustawia wartość odstępu X siatki. Można ją również zdefiniować, klikając odległość w przestrzeni modelu.

Odstępy siatki Y
Ustawia wartość odstępu Y siatki. Można ją również zdefiniować, klikając odległość w przestrzeni modelu.

Obrót siatki
Ustawia wartość obrotu. Można go również zdefiniować, klikając żądany kąt w obszarze Model.

Liczba dodanych punktów
Wyświetla liczbę punktów, które mają zostać dodane do powierzchni TIN.

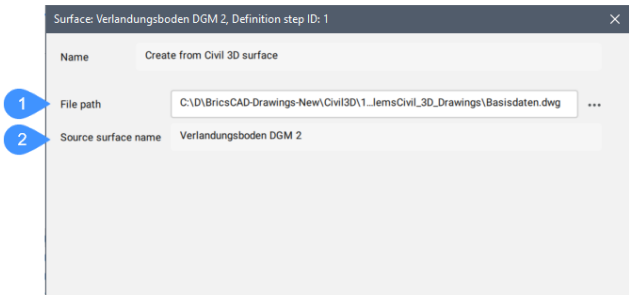
Uwaga:

- Jeśli liczba dodanych punktów przekroczy milion, pojawi się komunikat ostrzegawczy: "Liczba dodanych punktów jest bardzo wysoka. Wygładzenie powierzchni może zająć trochę czasu".

- Jeśli liczba dodanych punktów przekroczy 30 milionów, pojawi się kolejny komunikat ostrzegawczy: "Liczba dodanych punktów przekracza dozwolony limit. Zwiększ odstępy X i Y lub zmniejsz obszar wygładzania".

16Tworzenie z powierzchni Civil 3D

Definicja **Utwórz z powierzchni Civil 3D** edytuje powierzchnię TIN utworzoną z powierzchni Civil 3D za pomocą polecenia CIVIL3DIMPORT.

1 Ścieżka pliku

2 Nazwa powierzchni źródłowej

Ścieżka pliku
Wyświetla ścieżkę do zaimportowanego pliku obiektów 3D Civil.

Uwaga: Możesz zmienić ścieżkę do pliku.

Nazwa powierzchni źródłowej
Wyświetla nazwę powierzchni źródłowej.

8.4 Punkty Civil

8.4.1 Praca z punktami programu Civil

8.4.1.1 Przegląd

W tym artykule opisano procedury importowania punktów z pliku ASCII i wstawiania pojedynczego punktu Civil do rysunku.

Opisuje również kilka podstawowych poleceń BricsCAD używanych do edycji punktów Civil.

8.4.1.2 Importowanie punktów Civil z pliku ASCII

1 Uruchom polecenie CIVILPOINTSFROMFILE.

2 W oknie dialogowym **Importuj punkty z pliku punktów** wybierz plik danych punktów, który chcesz otworzyć, lub wybierz wiele plików do zaimportowania jednocześnie.

3 Określa format pliku punktów. Nowy format pliku punktów można edytować lub utworzyć w oknie dialogowym **Zarządzanie formatami plików punktów**.

4 Ustaw przycisk **Dodaj punkty do grupy punktów** w pozycji Włączone i wybierz nazwę **grupy punktów** .

5 Ustaw style symboli i etykiet inne niż domyślne.

6 Kliknij przycisk **Importuj** , aby zaimportować punkty Civil.

Uwaga: Jeśli nie określono żadnego filtru lub nie wybrano żadnej grupy punktów, punkty są domyślnie umieszczane w grupie **punktów _All** .

8.4.1.3 Określanie położenia punktów Civil na rysunku

1 Uruchom polecenie CIVILPUNKT.

2 Zostanie otwarte okno dialogowe **Utwórz Punkty Civil** .

3 Wybierz opcję **Monituj**, aby zdefiniować właściwości **Wysokość punktu**, **Nazwa punktu** i **Opis surowy punktu**.

4 Kliknij opcję **Wybierz punkty** w oknie dialogowym **Utwórz punkty Civil**.

5 Określ lokalizację punktu na rysunku.

6 Wprowadź rzędną punktu.

7 Wprowadź nazwę punktu.

8 Wprowadź opis punktu.

9 Określ położenie innego punktu lub naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

Uwaga:

- Jeśli nie określono filtra, punkt jest domyślnie umieszczany w grupie **_All points**.
- Właściwości punktu Civil można edytować w panelu **Właściwości**.

8.4.1.4 Importowanie punktów Cogo z programu Civil 3D

1 Otwórz nowy pusty rysunek lub rysunek Civil 3D z punktami Cogo (AECC_COGO_POINTS).

2 Uruchom CIVIL3DIMPORT polecenie.

3 Zostanie otwarte okno dialogowe **Importuj Civil 3D**. Wybierz, czy chcesz przekonwertować punkty Cogo z bieżącego rysunku, czy wybrać opcję konwersji punktów Cogo z zewnętrznego rysunku Civil 3D.

4 Zdefiniuj szablon nazwy warstwy dla obiektów Civil 3D.

5 Wybierz, czy chcesz również importować natywne obiekty CAD z zewnętrznego rysunku programu Civil 3D.

6 ***Uwaga:*** W przypadku wybrania opcji konwersji obiektów Civil 3D z bieżącego rysunku opcja ta zostanie zablokowana.

7 Kliknij **Ok**, aby zaimportować punkty Civil.

Uwaga: Opcja **Importuj etykiety Civil 3D jako bloki** nie wpływa na konwersję punktów Civil 3D Cogo na punkty Civil BricsCAD, ponieważ punkty Cogo są konwertowane na punkty Civil wraz z etykietami

8.4.1.5 Importowanie punktów Civil z pliku LandXML

1 Uruchom komendę LANDXMLIMPORT.

2 Wybierz plik XML z punktami Civil, który chcesz otworzyć.

3 Kliknij **Ok**, aby zaimportować punkty Civil.

8.4.1.6 Używanie poleceń bazowych BricsCAD do edycji punktów Civil

1 **PRZESUŃ polecenie**

Wybierz punkt Civil, kliknij jego punkt wstawiania i przesuń mysz, aby zmienić położenie punktu na rysunku. Za pomocą polecenia PRZESUŃ można także przesuwać wiele punktów jednocześnie.

Położenie punktów można również edytować w panelu **Właściwości**.

2 **Polecenia KOPIUJ i WKLEJ**

Użyj poleceń KOPIUJ i KOPIUJO przytnij, aby skopiować wybrane punkty. Współrzędne wschodnie i północne wklejonych punktów są określane na podstawie położenia tych punktów na rysunku. Rzędna nowych punktów jest równa 0. Położenie i rzędną punktów można również edytować w panelu **Właściwości**.

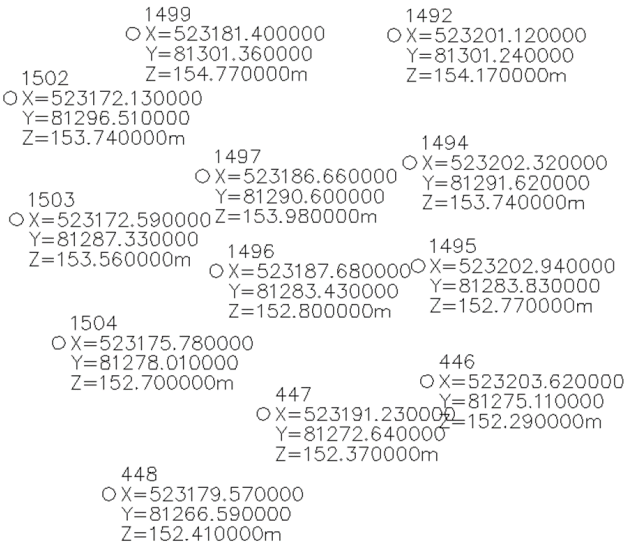
Polecenie KOPIUJO kopiuje wszystkie zaznaczone punkty programu Civil do schowka. Za pomocą poleceń KOPIUJO przytnij i WKLEJ można przenosić punkty Civil z jednego rysunku do drugiego. Polecenie WKLEJORYG służy do umieszczania punktów o tych samych współrzędnych w nowym rysunku.

Uwaga: Użycie poleceń KOPIUJO i WKLEJ do kopiowania punktów programu Civil z jednego rysunku do drugiego spowoduje utworzenie kopii wybranych punktów programu Civil z przypisanymi stylami **Symbol i Etykieta**. Więcej informacji na temat stylów symboli i etykiet można znaleźć w artykułach **Tworzenie atrybutów zdefiniowanych przez użytkownika dla punktów cywilnych** oraz **Praca z symbolami i etykietami**.

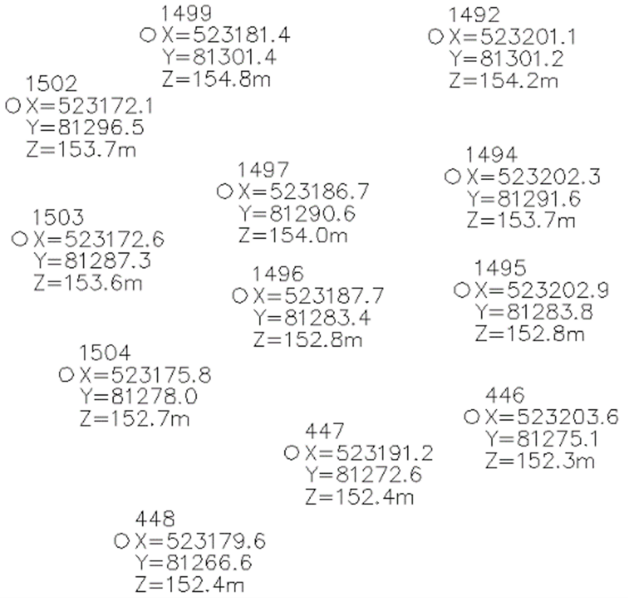
3 **LUPREC zmienna systemowa**

Zmienna systemowa LUPREC służy do ustawiania dokładności wyświetlanych współrzędnych dla punktów programu Civil na rysunku. Wpisz **0** w wierszu poleceń, aby wyświetlić współrzędne bez ułamków dziesiętnych i **8**, aby wyświetlić maksymalną liczbę ułamków dziesiętnych (8). Użyj wszystkich innych liczb całkowitych z zakresu od 0 do 8, aby ustawić odpowiednią dokładność.

LUPREC = 6

LUPREC = 1

Uwaga: Uruchom polecenie REGEN za każdym razem, gdy zmienna systemowa LUPREC zostanie zmieniona, aby odświeżyć wyświetlaną precyzję współrzędnych punktów Civil.

8.4.2 Praca z symbolami i etykietami punktów programu Civil

8.4.2.1 Tworzenie zdefiniowanego przez użytkownika stylu etykiety

Uwaga: Na rysunku można wyświetlić wszystkie istniejące atrybuty punktu programu Civil. Nowe atrybuty są dodawane za pomocą polecenia CIVILATRYBUTYPUNKTU. Procedura dodawania nowego atrybutu została opisana w **Tworzenie atrybutów użytkownika dla punktów programu Civil** artykule.

1 Otwórz nowy rysunek za pomocą polecenia Civil points lub Utwórz/Importuj nowe Civil Point za pomocą polecenia CIVILPUNKT.

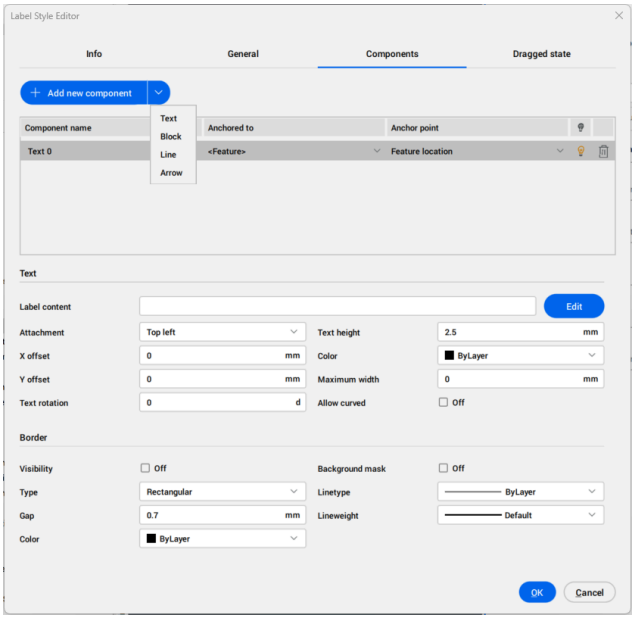
2 Aby utworzyć nowy styl etykiety, otwórz panel **Civil Explorer**, wybierz zakładkę **Ustawienia**, a następnie w obszarze Punkty Civil kliknij prawym przyciskiem myszy Styl etykiety i wybierz opcję **Utwórz**. Można również edytować, kopiować lub usuwać istniejący styl etykiety.

3 Podczas tworzenia nowego lub edytowania istniejącego stylu etykiety, otworzy się okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

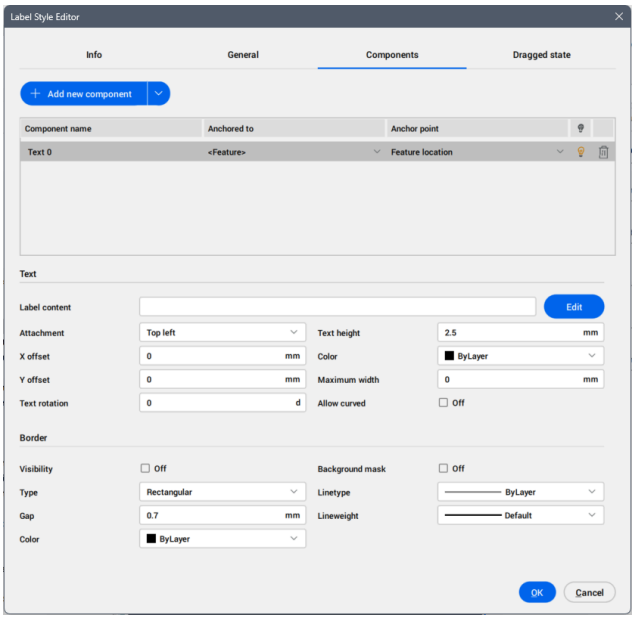
4 W zakładce **Info** wpisz nazwę i opis nowego/edytowanego stylu etykiety.

5 Na karcie **Ogólne** zdefiniuj ogólne właściwości etykiety, w tym styl tekstu, widoczność etykiety, warstwę, odniesienie do orientacji, wymuszone wstawienie, czytelność planu, odchylenie czytelności i zdecyduj, czy chcesz przerzucić kotwice z tekstem.

6 Na karcie **Komponenty** dodaj nowe komponenty Tekst, Blok, Linia i/lub Strzałka Stylu etykiety.

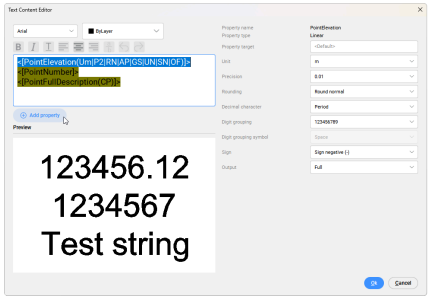
7 Kliknij przycisk **Dodaj nowy komponent** i wybierz opcję Tekst, aby wyświetlić właściwości w stylu Etykieta punktu Civil. Zdefiniuj styl tekstu i obramowania komponentu.

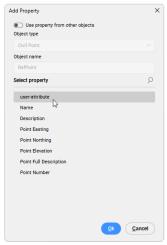

Aby edytować zawartość tekstową etykiety, kliknij przycisk **Edytuj** w celu otwarcia okna dialogowego **Edytor zawartości tekstowej**.

- W przykładzie użyto następujących atrybutów: Pełny opis punktu, Współrzędna wschodnia punktu, Współrzędna północna punktu i Rzędna punktu.
- Aby dodać nową właściwość w oknie dialogowym **Edytora zawartości tekstowej**, kliknij przycisk **Dodaj właściwość**.
- W oknie dialogowym **Dodaj właściwości** można wybrać wyświetlanie atrybutów Punktu Civil w stylu Etykieta Punktu Civil, a także właściwości z innych obiektów Civil (Powierzchnia, Wyrównanie poziome, Wyrównanie pionowe).

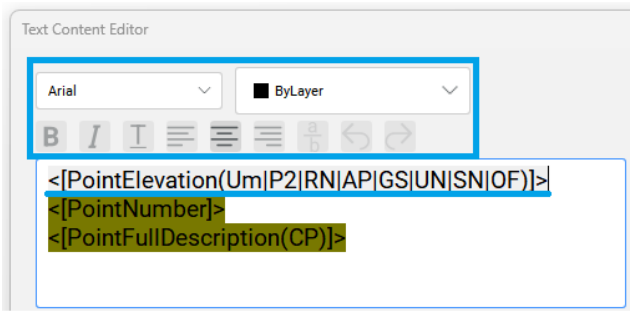
  Uwaga: Przełącz **Użyj właściwości z innych obiektów** na Włączone i wybierz właściwość, która ma być wyświetlana w stylu Etykieta punktu Civil.

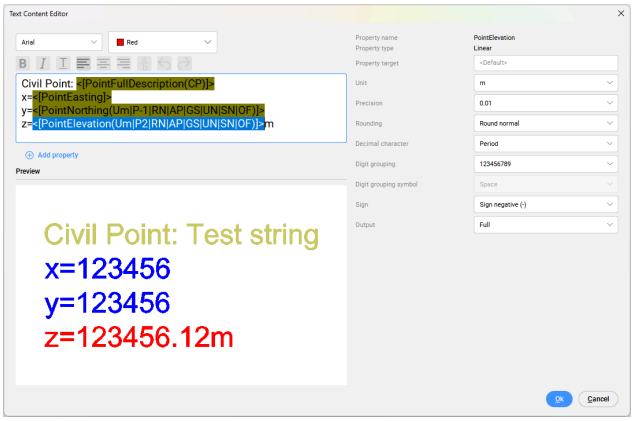
- Kliknij żądany atrybut w polu edytora tekstu i ustaw czcionkę, kolor, styl i położenie tekstu.

-

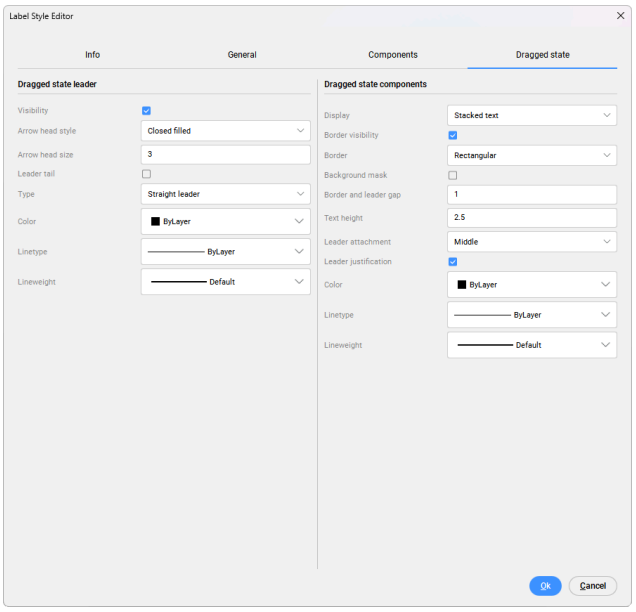

  - Klikając pojedynczą właściwość w polu edytora tekstu, można określić dodatkowe ustawienia dla tej właściwości po prawej stronie okna dialogowego.
  - Kolejność właściwości można zmienić, kopiując i wklejając każdą linię właściwości w żądanym miejscu.
  - Wstaw nowy tekst jako prefiks lub sufiks. Aby dodać prefiks, wpisz znak z = przed znakiem <. Aby dodać sufiks, wpisz m po znaku >. Na przykład napisz z=<[PointElevation(Um|P2|RN|AP|GS|NIE|SN|OF)]>m do wyświetlania rzędnej punktów.

-

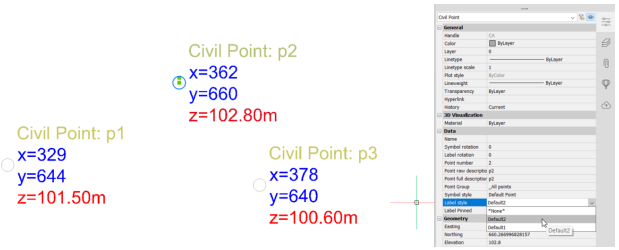

8 W oknie dialogowym **Edytor stylów etykiet** wybierz zakładkę **Stan przeciągnięty**, aby zdefiniować lider stanu przeciągniętego i komponenty stanu przeciągniętego.

9 Potwierdź zmiany, wybierając OK w oknie dialogowym **Edytor stylów etykiet**.

10 Przypisz styl etykiety do wybranych punktów programu Civil. Wybierz żądane punkty Civil na rysunku i wybierz odpowiedni styl etykiet z listy rozwijanej w panelu **Właściwości**.

8.4.2.2 Tworzenie stylu symbolu zdefiniowanego przez użytkownika

1 Aby utworzyć nowy styl symbolu, otwórz panel **Eksplorer Civil**, wybierz zakładkę **Ustawienia**, a następnie w sekcji Ustawienia **Ogólne** kliknij prawym przyciskiem myszy Styl symbolu i wybierz opcję **Utwórz**. Można również edytować, kopiować lub usuwać istniejący styl etykiety.

2 Podczas tworzenia nowego lub edytowania istniejącego stylu etykiety zostanie otwarte okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

3 W zakładce **Info** wpisz nazwę i opis nowego/edytowanego stylu symbolu.

4 Na zakładce **Symbol** wybierz, czy symbol będzie zdefiniowany jako Obiekt punktowy, Symbol niestandardowy czy jako Blok i określ jego ustawienia.

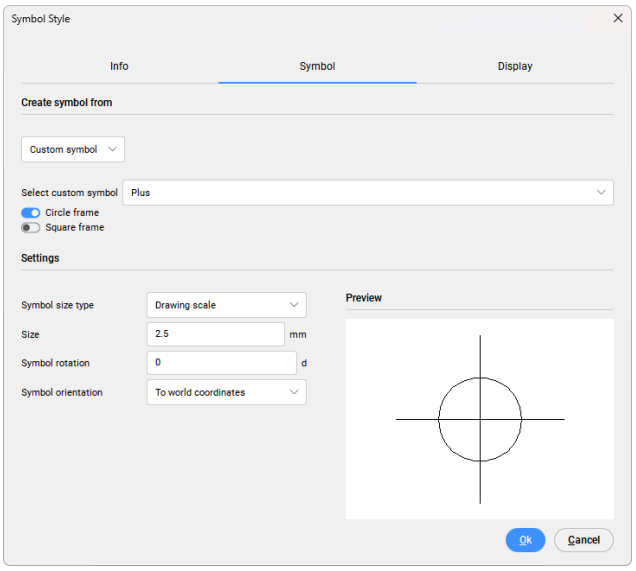
- **Obiekt punktowy**: Używa obiektu punktowego (elementu punktowego CAD) jako podstawy dla stylu symbolu. Można zdefiniować Obrót symbolu (stopnie) i Orientację symbolu (na podstawie obiektu, widoku lub współrzędnych globalnych).
- **Symbol niestandardowy**: umożliwia utworzenie stylu symbolu na podstawie jednego z symboli niestandardowych (Brak, Kropka, Plus, Znak X lub Linia). Symbol niestandardowy może znajdować się w ramce okrągłej i/lub kwadratowej. Istnieją dodatkowe ustawienia

umożliwiające zdefiniowanie typu, rozmiaru, obrotu i orientacji symbolu.

- **Blok**: umożliwia wybór z listy wszystkich symboli punktów (znaczników), które są zdefiniowane przez blok i obecne na rysunku. Istnieją dodatkowe ustawienia definiujące typ rozmiaru symbolu (Skala bezwzględna, Skala rysunku, Stała skala, Jednostki bezwzględne lub Względem ekranu). Proces tworzenia i zapisywania bloków został opisany w **Tworzenie bloków** artykule. Więcej informacji na temat edytowania bloków można znaleźć w artykule **Edytowanie bloków**.

5 **Definiowanie ustawień stylu symboli**.

Różne typy symboli mają dostępne różne ustawienia.

- Parametr **Obrotu symbolu** określa kąt obrotu symbolu punktu.
- Parametr **Orientacja symbolu** steruje orientacją symbolu w układzie współrzędnych zdefiniowanym przez użytkownika (na podstawie współrzędnych Obiektu, Widoku lub Współrzędnych globalnych).
- Parametr **Rozmiar symbolu** type określa sposób skalowania symbolu punktu. Dostępne są następujące metody:

• **Jednostki rysunku**: wielkość symbolu punktu jest określana przez parametr Rozmiar symbolu.

• **Stała skala**: przyjmowane są rzeczywiste wymiary **bloku symbolu** pomnożone przez wartość rozmiaru symbolu.

• **Jednostki bezwzględne**: rozmiar symbolu punktu jest określony jako iloczyn parametru **Rozmiar symbolu** i parametru **Skala niestandardowa** na **rzutni**.

• **Względem ekranu**: rozmiar symbolu jest określany jako określony przez użytkownika procent rozmiaru ekranu rysunku i jego maksymalny rozmiar.

Uwaga: Opcje Typ **rozmiaru symbolu** i **Rozmiar** nie są dostępne podczas rozpoczynania od obiektu Punkt. Ustaw styl punktu za pomocą zmiennej PDMODE.

6 W zakładce **Wyświetlanie** określ sposób wyświetlania komponentu symbolu. Określ ustawienia

warstwy dla widoku planu i modelu.

7 Potwierdź zmiany, klikając OK w oknie dialogowym **Styl symbolu**.

8 Przypisz **Styl symbolu** do wybranych punktów cywilnych. Wybierz żądane punkty Civil na rysunku i wybierz odpowiedni styl symbolu z listy rozwijanej w panelu Właściwości punktu programu Civil Point.

8.4.3 Praca z formatami plików punktów

8.4.3.1 Przegląd

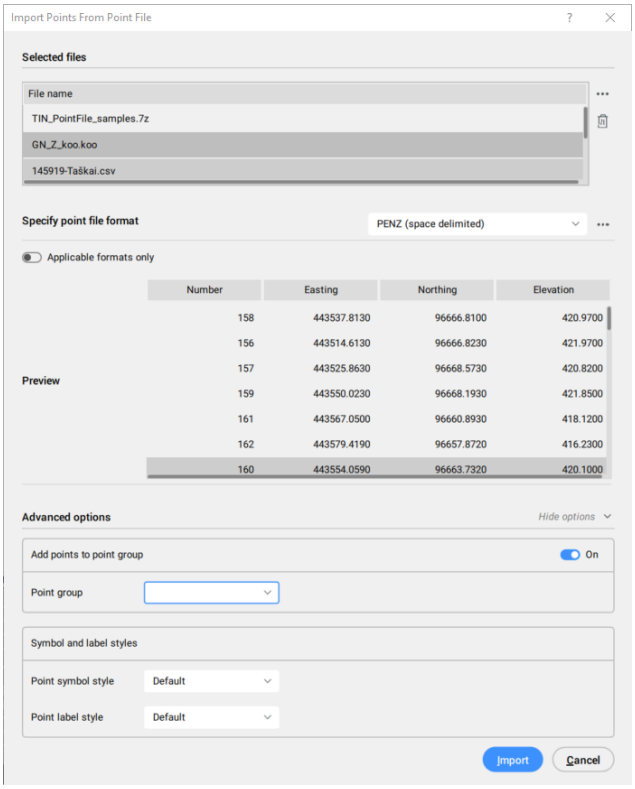
W tym artykule opisano procedury importowania punktów Civil z pliku ASCII oraz sposób zarządzania formatami plików punktów.

8.4.3.2 Importowanie Civil Points z pliku

1 Uruchom polecenie CIVILPUNKT.

2 W wierszu poleceń wpisz **I** lub wybierz opcję **Importuj punkty z pliku** .

3 W oknie dialogowym **Importuj punkty z pliku punktu** wybierz plik danych punktów, który chcesz zaimportować, lub wybierz wiele plików, które chcesz zaimportować jednocześnie.

4 W obszarze **Określ format pliku punktów** wybierz odpowiedni format pliku punktów ASCII lub kliknij trzy kropki po prawej stronie, aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzanie formatami plików punktów** .

5 Okno podglądu zostanie automatycznie zaktualizowane po wybraniu odpowiedniego formatu pliku punktów.

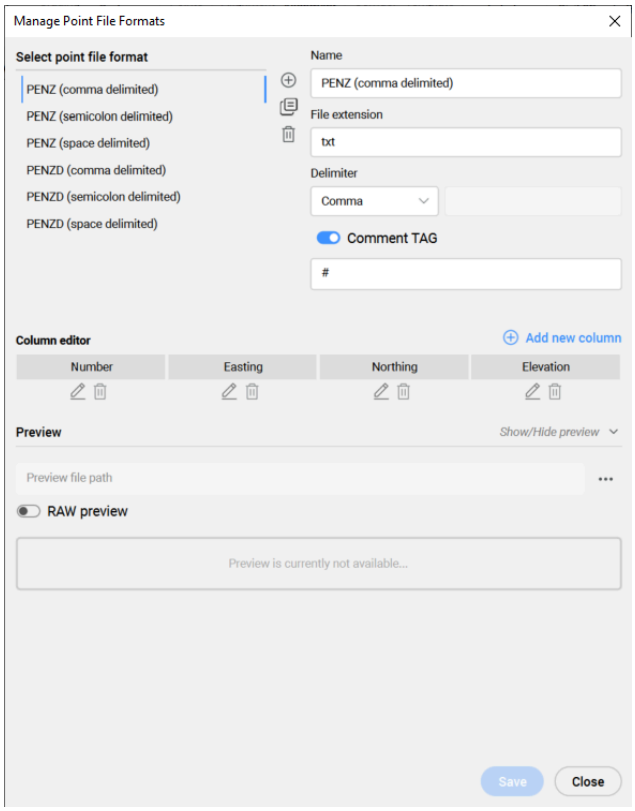
6 Ustaw przycisk **Dodaj punkty do grupy punktów** w pozycji Włączone i wybierz nazwę **grupy punktów** .

7 Ustaw style symboli i etykiet inne niż domyślne.

8 Kliknij przycisk **Importuj** , aby zaimportować punkty Civil.

Uwaga: Jeśli nie określono żadnego filtru lub nie wybrano żadnej grupy punktów, punkty są domyślnie umieszczane w grupie **punktów _All** .

8.4.3.3 Zarządzaj Formatami Plików Punktów

Okno dialogowe **Zarządzanie formatami plików punktów** umożliwia tworzenie, edytowanie i usuwanie formatów plików punktów.

Dostęp do okna dialogowego **Zarządzanie formatem pliku punktu** można uzyskać na dwa sposoby:

- Poprzez proces importowania punktów Civil z pliku ASCII, opisany w sekcji powyżej. W oknie dialogowym **Importuj punkty z pliku punktów** kliknij trzy kropki po prawej stronie sekcji **Określ format pliku punktów** , aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzanie formatami plików punktów** .
- Przejdź do karty **Ustawienia** w panelu **Civil Explorer** i kliknij dwukrotnie (lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **opcję Edytuj**) w sekcji **Formaty plików punktów** .

8.4.3.4 Usuń format pliku punktu

W oknie dialogowym **Zarządzanie formatami plików punktów** wybierz format pliku, który chcesz usunąć, a następnie kliknij ikonę usuwania, aby usunąć wybrany format pliku punktów.

Formaty plików punktów można **również usuwać** bezpośrednio z panelu **programu Civil Explorer** . Na karcie **Ustawienia** panelu **programu Civil Explorer** kliknij prawym przyciskiem myszy format pliku punktu, który chcesz usunąć, a następnie wybierz **polecenie Usuń**.

8.4.3.5 Tworzenie formatu pliku punktów zdefiniowanego przez użytkownika

Aby utworzyć format pliku punktów zdefiniowany przez użytkownika, można:

- Dodaj nowy format pliku punktów.
- Zduplikowany format pliku punktów.
- Edytuj istniejący format pliku punktów.

Dla nowego formatu pliku punktów należy określić następujące elementy:

1 Określ format pliku punktów **Nazwa**.

Uwaga: Komunikat ostrzegawczy pojawia się, gdy nazwa nowego formatu pliku punktów jest pusta lub już istnieje.

2 Określ **Rozszerzenie** pliku ASCII.

3 Wybierz **Ogranicznik** używany w pliku ASCII. Możesz wybrać spację, tabulator, przecinek, kropkę, średnik lub zdefiniować niestandardowy ogranicznik.

4 Przełącz, aby włączyć **Znacznik komentarza**. Znacznik komentarza można ustawić w polu poniżej.

5 Zdefiniuj kolumny w **Edytorze kolumn**:
   - **Zmień nazwę** kolumny, wybierając ikonę edycji. W oknie dialogowym **Edytor kolumn można Wybrać jedną ze wstępnie zdefiniowanych nazw** kolumn (<pomiń>,<skip> Współrzędna wschodnia, Współrzędna północna, Rzędna, Nazwa, Liczba, Opis pierwotny, Pełny opis) lub **Użyj nazwy kolumny zdefiniowanej przez użytkownika**.
   - **Usuń** kolumnę, wybierając ikonę kosza.
   - Naciśnij przycisk **Dodaj nową kolumnę** , aby otworzyć okno dialogowe **Edytor kolumn** , w którym można wybrać **wstępnie zdefiniowane nazwy kolumn** lub użyć **nazwy kolumny zdefiniowanej przez użytkownika**.

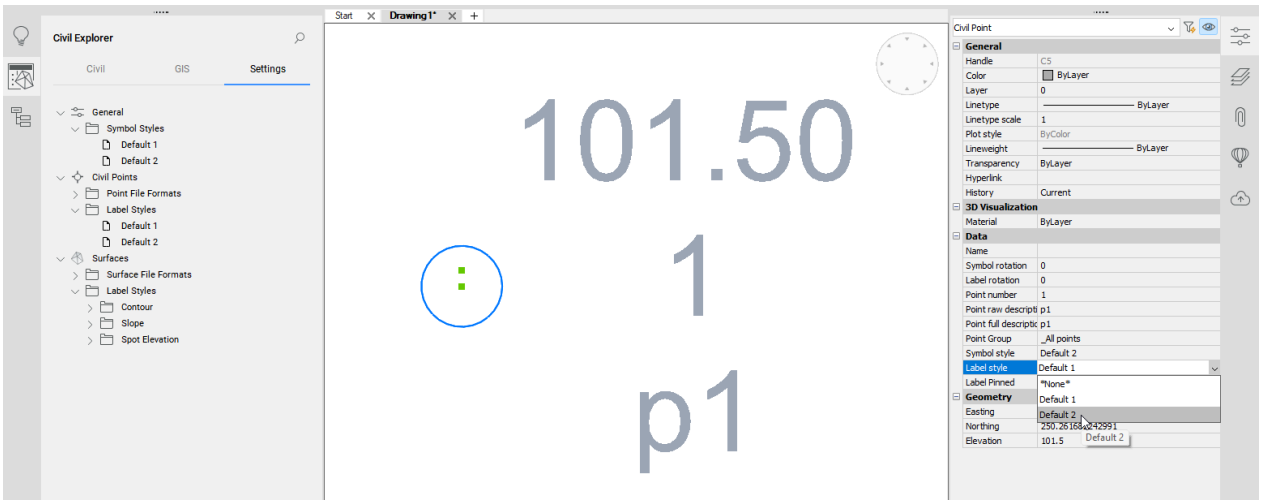
6 Możliwe jest skorzystanie z opcji **Podgląd** . W ścieżce do pliku podglądu otwórz plik ASCII. Dane można wyświetlać w stanie RAW/oryginalnym lub w kolejności kolumn na podstawie ustawień w edytorze kolumn.

7 Wybierz pozycję **Zapisz** i **Zamknij**.

8.4.4 Zrozumienie symboli i etykiet punktów Civil

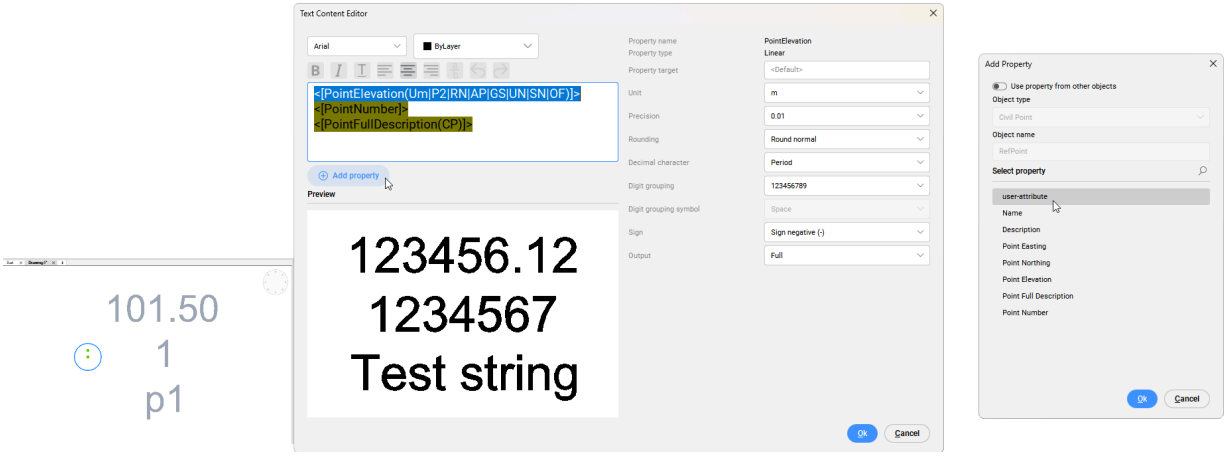
8.4.4.1 Informacje o symbolach i etykietach punktów Civil

Do każdego punktu Civil na rysunku można przypisać unikalną etykietę i styl symbolu. **Styl etykiety** punktu Civil i **Styl symbolu** punktu Civil są określone we właściwościach. Styl etykiety i symbolu można zdefiniować w zakładce **Ustawienia** panelu **Civil Eksplorator**.

Predefiniowany styl etykiety określony przez **Style etykiet**, pokazany na poniższym obrazku, zawiera następujące atrybuty:

- **Wysokość punktu**, zdefiniowana przez tekst: <[PointElevation(Um|P2|RN|AP|GS|UN|SN|OF)]>
- **Numer punktu**, zdefiniowany przez tekst: <[PointNumber].>
- **Pełny opis punktu**, zdefiniowany przez tekst: <[PointFullDescription(CP)].>

Właściwości atrybutów można edytować po prawej stronie okna dialogowego **Edytor zawartości tekstowej** lub edytując skróty w nawiasach. Na przykład w przypadku Wysokość punktu:

Um – **U**nits: **m**eter

P2 – **P**recision: **2** decimals

RN – **R**ounding: **N**ormal

AP – Decimal Character (**A**rithmetic point): **P**eriod

GS – Digit **G**rouping Symbol: **S**pace

UN – Digit Grouping/**U**ngrouping: 123456789

SN – **S**ign: Sign **N**egative (-)

OF – **O**utput: **F**ull

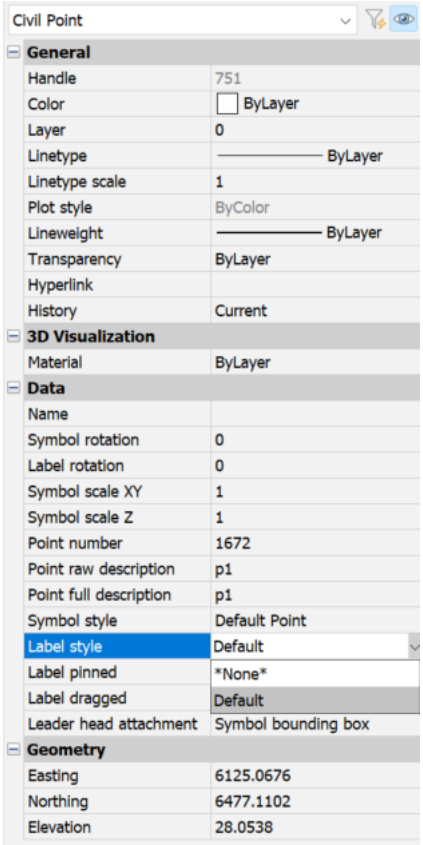
Zmiany wprowadzone w ustawieniach atrybutów są automatycznie aktualizowane w edytorze tekstu i odwrotnie.

Proces tworzenia i edytowania nowych stylów etykiet i symboli został opisany w artykule **Praca z symbolami i etykietami Punktów Civil**.

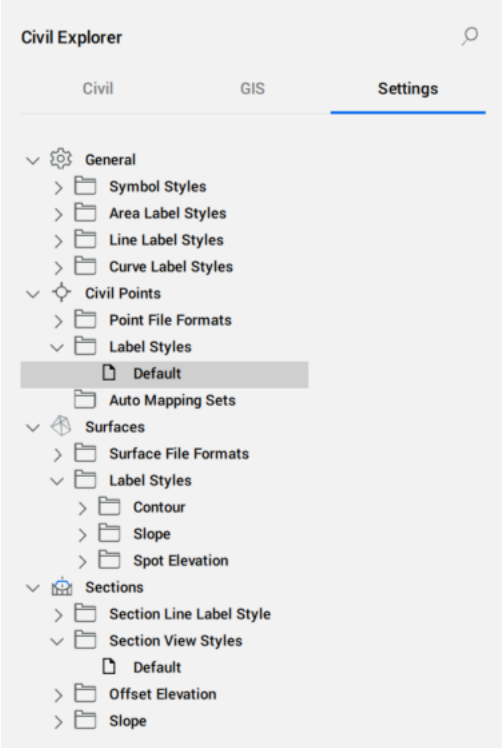
Proces tworzenia nowych atrybutów zdefiniowanych przez użytkownika dla punktów **Civil** został opisany w artykule Tworzenie atrybutów zdefiniowanych przez użytkownika dla punktów Civil. Zawartość okien dialogowych **Edytor zawartości tekstowej** i **Dodaj** właściwość opisano w artykułach **Edytor zawartości tekstowej** i **Dodaj właściwość.**

> ***Uwaga:*** W oknie dialogowym **Dodaj właściwość** można wybrać właściwości punktu Civil, a także użyć właściwości z innego obiektu (Powierzchnia, Wyrównanie w poziomie i Wyrównanie w pionie).

Dla każdego punktu lub grupy punktów można wybrać odpowiedni styl etykiety lub symbolu z listy rozwijanej Styl symbolu i Styl etykiety. Punkt Civil można ustawić tak, aby nie zawierał żadnych etykiet ani symboli. Można to zrobić, wybierając opcję **Brak** na liście rozwijanej właściwości stylu Symbol i Etykiety.

W panelu **Civil Eksplorator** można określić różne ustawienia dla wybranych stylów symboli i etykiet.

8.4.4.2 Style Symbolu

Listę dostępnych stylów symboli można zobaczyć w panelu właściwości Civil Point i w sekcji **Ustawienia Civil Eksplorator**. W sekcji **Ustawienia Civil Eksplorator** kliknij prawym przyciskiem myszy styl symbolu, aby **Utworzyć**, **Edytować**, **Kopiować** lub **Usunąć** style symboli. Wybranie opcji **Utwórz**, **Edytuj** lub **Kopiuj** spowoduje otwarcie okna dialogowego **Styl symbolu**, które umożliwia zdefiniowanie nowego stylu symbolu.

8.4.4.3 Style Etykiet

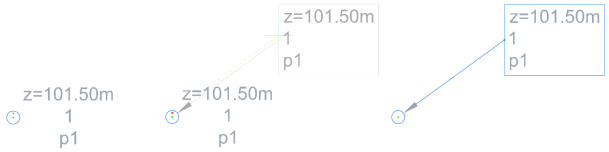
Listę dostępnych stylów etykiet można zobaczyć w panelu właściwości Civil Point oraz w zakładce **Ustawienia** panelu **Civil Eksplorator**. Na karcie **Ustawienia** panelu **Civil Eksplorator** kliknij prawym przyciskiem myszy **styl etykiety**, aby **utworzyć**, **edytować**, **skopiować** lub **usunąć** style etykiet. Wybranie opcji **Utwórz**, **Edytuj** lub **Kopiuj** spowoduje otwarcie okna dialogowego **Edytor stylów etykiet**, które umożliwia zdefiniowanie nowego stylu etykiety w stanie ogólnym i przeciągniętym. Aby zdefiniować atrybuty wyświetlane w etykiecie, otwórz okno dialogowe **Edytor zawartości tekstowej** i wybierz przycisk **Dodaj właściwość**. W oknie dialogowym **Dodaj właściwość** można wybrać właściwości punktu Civil, a także użyć właściwości z innego obiektu (Powierzchnia, Wyrównanie poziome, Wyrównanie pionowe).

8.4.5 Zrozumienie odnośników punktu Civil i komponentów w stanie przeciągniętym

8.4.5.1 Przegląd

Punkty Civil zawierają dwa uchwyty. Główny uchwyt jest umieszczony w punkcie wstawienia, podczas gdy alternatywny uchwyt jest umieszczony pionowo nad punktem wstawienia i jest zawsze przymocowany do

stylu etykiety. Możesz użyć alternatywnego uchwytu, aby przeciągnąć etykietę punktu z dala od punktu wstawiania i utworzyć **Odnośnik**.

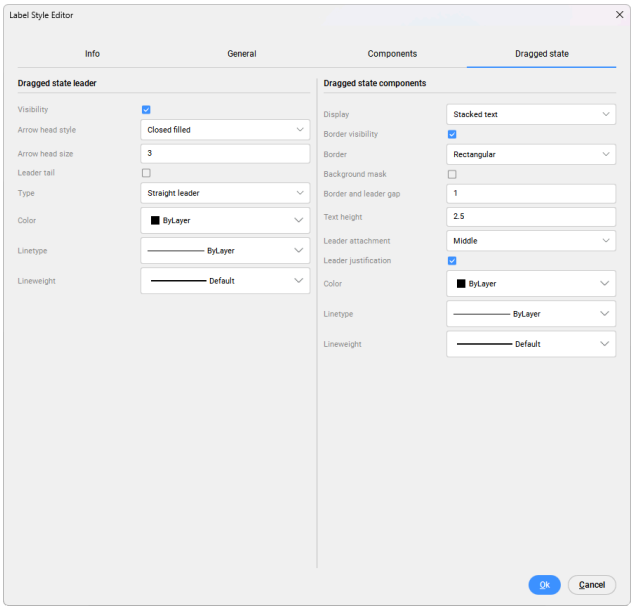

Styl odnośnika punktu Civil jest zdefiniowany wewnątrz **Styli etykiet** i może być edytowany w zakładce **Stan przeciągnięty** w **Edytorze stylów etykiet**. Okno dialogowe **Edytor stylów etykiet** można otworzyć z zakładki **Ustawienia** panelu **Eksplorator Civil**.

Uwaga: Proces tworzenia i edytowania nowych stylów etykiet i symboli został opisany w artykule **Praca z symbolami i etykietami punktów Civil**.

8.4.5.2 Ustawienia stanu przeciągnięcia

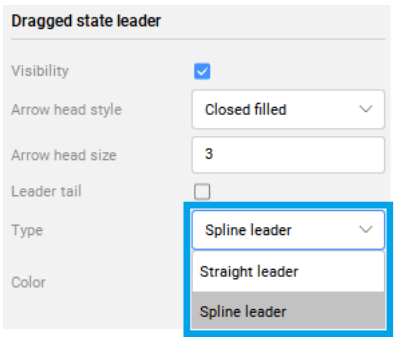
W oknie dialogowym **Edytor stylów etykiet** można zdefiniować styl elementu wiodącego i etykiety, gdy znajdują się one w stanie przeciągnięcia, przechodząc do zakładki **Stan przeciągnięcia**.

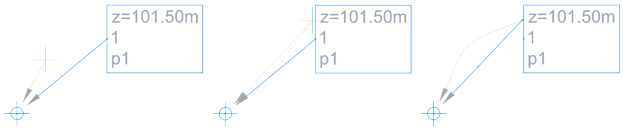
Odnośnik stanu przeciągnięcia

Widoczność odnośnika można włączać i wyłączać. Do wyboru są różne typy główek strzałek, które można wybrać z listy rozwijanej **Styl grotu strzałki**. Rozmiar strzałki można zdefiniować w polu **Rozmiar grotu strzałki**. Funkcja **Ogon odnośnika** może być również włączona lub wyłączona. Gdy ogon odnośnika jest włączony, jego długość jest równa rozmiarowi grotu strzały.

Typ prowadnicy można zdefiniować jako **linię prostą** lub **splajn**. Aby utworzyć krzywą splajnu, zmień typ lidera na karcie Stan przeciągnięty w oknie dialogowym **Edytor stylu etykiety** na: **Splajn odnośnik**.

Następnie kliknij znak **+** na środku odnośnika i przeciągnij jej koniec do żądanego punktu końcowego. Zaznaczenie i przeciągnięcie sekcji **+** odnośnika spowoduje utworzenie krzywych, natomiast zaznaczenie **-** spowoduje usunięcie sekcji krzywej splajnu.

Kolor lidera można wybrać z listy rozwijanej **Kolor**. **Rodzaj linii** odnośnika może być zdefiniowany przez warstwę, blok lub z listy stylów typów linii. Lineweight można zdefiniować z listy rozwijanej **SzerokośćLinii**.

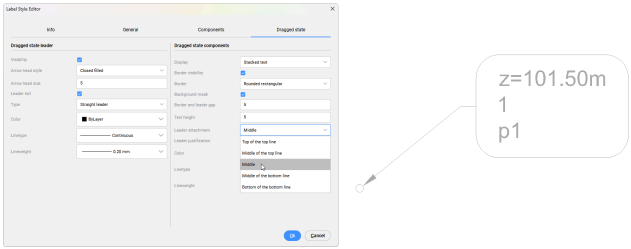
Uwaga: Wszystkie zmiany są dynamicznie wyświetlane na rysunku.

Komponenty stanu przeciągnięcia

Przeciągnięte komponenty stanu mogą być wyświetlane jako **Ułożony tekst** lub **Jako złożony**.

Gdy komponenty są wyświetlane jako **Ułożony tekst**, oznacza to, że ich styl zostanie zdefiniowany w zakładce **Stan przeciągnięcia**. Gdy są wyświetlane **Jako złożony**, oznacza to, że styl jest taki sam, jak zdefiniowany w zakładce **Komponenty**. Jeśli chcesz, aby styl etykiety był inny w stanie przeciągniętym, wybierz **Wyświetl** opcję **Tekst ułożony** i zdefiniuj pozostałe jej właściwości.

Widoczność granic można włączać i wyłączać. Do wyboru są trzy różne kształty **Border**: **Prostokątny**, **Zaokrąglony prostokątny** lub **Okrągły**. Aby poprawić widoczność etykiety, można włączyć maskę **Tło**. Granicę i odstęp między liderami etykiety można zdefiniować w polu **Luka w granicy i odnośniku**. Wysokość tekstu jest zdefiniowana w polu **Wysokość tekstu**.

Położenie elementów etykiety jest oparte na parametrze Przywiązanie odnośnika. Aby zmienić pozycję dołączenia, wybierz jedną z opcji z rozwijanej listy **Pozycja dołączenia odnośnika** Przełącz**Justowanie odnośnika**, aby zmienić wyrównanie komponentów z ruchem odnośnika. Kolor elementów i obramowania można wybrać z listy rozwijanej **Kolor**. **Typ linii** obramowania może być zdefiniowany przez warstwę, blok lub z listy stylów linii. Grubość linii obramowania można zdefiniować z listy rozwijanej **SzerokośćLinii**.

Uwaga: Wszystkie zmiany są dynamicznie wyświetlane na rysunku.

8.4.6 Tworzenie atrybutów użytkownika dla punktów programu Civil

8.4.6.1 Tworzenie atrybutu zdefiniowanego przez użytkownika

1 Uruchom polecenie CIVILATRYBUTYPUNKTU.

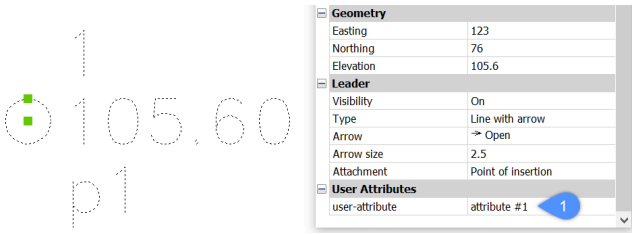
2 Wybierz punkty na rysunku, do których chcesz dodać atrybut użytkownika.

3 Wybierz opcję **Dodaj atrybut** w wierszu poleceń.

4 Wprowadź klucz atrybutu (nazwę atrybutu).

5 Wprowadź wartość atrybutu.

Uwaga: Nowy atrybut użytkownika jest wyświetlany w panelu **Właściwości** punktu Civil(1). W tym miejscu można również edytować wartość atrybutu.

8.4.6.2 Wyświetlanie atrybutu użytkownika na wybranych punktach Civil na rysunku

W tej sekcji opisano procedurę dodawania nowego atrybutu użytkownika (nazwa atrybutu: atrybut-użytkownika) do istniejącego bloku Etykieta punktu Civil. W ten sam sposób można dodać atrybut użytkownika do nowego bloku etykiety użytkownika.

Uwaga: Kroki tworzenia stylu etykiety zdefiniowanego przez użytkownika lub edycji istniejącego stylu opisano w artykule **Praca z symbolami i etykietami**. Zawartość Edytora Stylów Etykiet została opisana w artykule **Edytor Stylów Etykiet**.

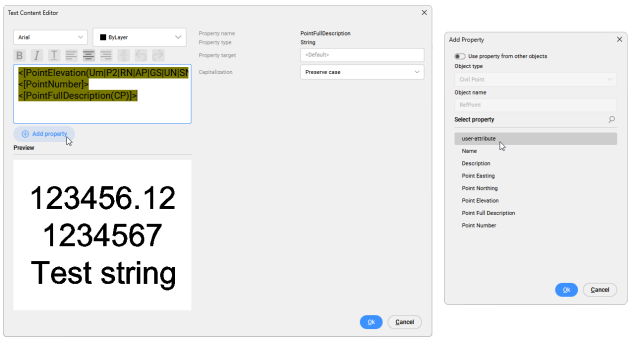
Aby dodać atrybut zdefiniowany przez użytkownika do wybranych punktów programu Civil, należy:

1 Przejdź do panelu **Eksplorator Civil** i wybierz zakładkę **Ustawienia**.

2 W sekcji Punkty cywilne rozwiń pozycję **Style Etykiet** i wybierz styl, który chcesz edytować. Kliknij styl prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Edytuj**.

3 W oknie dialogowym **Edytor stylów etykiet** przejdź do zakładki **Komponenty** i wybierz przycisk **Edytuj**, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor Zawartości Tekstu**.

4 W oknie dialogowym **Edytor Zawartości Tekstu** wybierz przycisk **Dodaj właściwość**. Wybierz właściwość, którą chcesz dodać i wybierz **Ok.**

Uwaga: W oknie dialogowym **Dodaj właściwość** można wybrać właściwości punktu cywilnego, a także użyć właściwości z innego obiektu (Powierzchnia, Wyrównanie poziome i Wyrównanie pionowe). Więcej informacji można znaleźć w artykule **Edytor Zawartości Tekstu**.

8.4.6.3 Wyświetlanie właściwości z innych obiektów Civil w punktach programu Civil

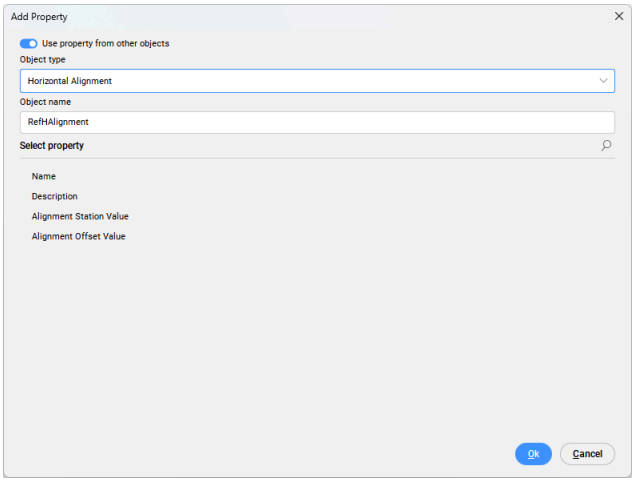
1 W oknie dialogowym **Dodaj właściwość** włącz opcję **Użyj właściwości z innych obiektów**.

2 Wybierz typ obiektu Civil.

3 Wpisz nazwę obiektu.

4 Wybierz właściwość wybranego obiektu Civil, która ma być wyświetlana w etykietach Punkty programu Civil.

5 Kliknij przycisk OK w oknie dialogowym **Dodaj właściwość**.

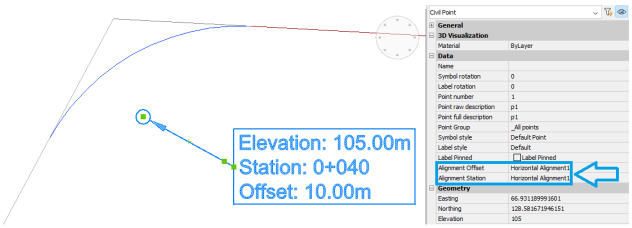
6 Kliknij przycisk **Ok** w oknie dialogowym **Edytor Zawartości Tekstu**.

7 Kliknij przycisk **Ok** w oknie dialogowym **Edytor stylów etykiet**.

8 Wybierz punkty Civil na rysunku i otwórz panel **Właściwości**.

9 W panelu **Właściwości** wybierz odpowiednie obiekty Civil, aby odczytać wartości właściwości i wyświetlić je w stylu etykiety punktu Civil.

Poniższy przykład przedstawia wyświetlanie **Stacji** i **Odsunięcia** punktu Civil względem wyrównania o nazwie Wyrównanie poziome1.

8.5 Praca ze stopniami

8.5.1 Przegląd

Na stronie BricsCAD powierzchnie stopniowane są tworzone za pomocą polecenia SKARPA.

Profilowanie to zestaw procesów mających na celu utrzymanie poziomu bazowego dla prac budowlanych lub projektowania powierzchni TIN poprzez zdefiniowanie nachylenia lub dostosowanie odsunięcia skarpy. Na przykład tworzenie parkingów, rezerwatów rekreacyjnych czy projektów dróg i kolei.

Obsługiwane są dwie metody rzutowania **Nachylenie do powierzchni** i **Odsunięcie do nachylenia**:

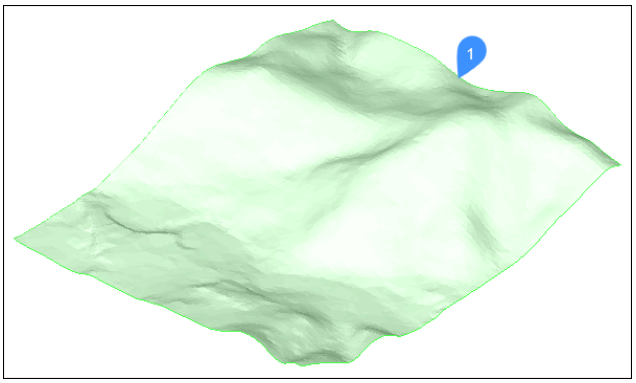
- **Nachylenie do powierzchni** wymaga jednostki wejściowej (na przykład polilinii, linii, łuku, okręgu), powierzchni i nachylenia do nachylenia powierzchni.
- **Odsunięcie do nachylenia** wymaga jednostki wejściowej, przesunięcia i nachylenia.

Powierzchnie skarpy można edytować za pomocą polecenia SKARPAEDYCJA.

8.5.2 Profilowanie powierzchni w celu utworzenia stawu

1 Otwórz rysunek, który ma powierzchnię topograficzną (1).

1

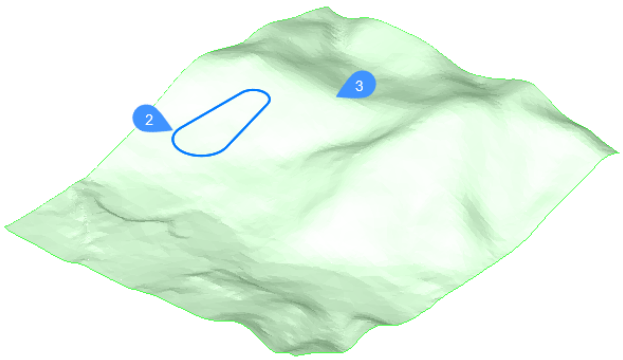
2 Uruchom polecenie SKARPA.

3 Wybierz jednostkę wejściową (2), która definiuje obszar footprintu stawu. Jako elementy wejściowe akceptowane są różne typy otwartych i zamkniętych elementów, takie jak linie, polilinie, polilinie 2D/3D, łuki, linie trasowania 3D i skapy.

4 ***Uwaga:*** Przed wybraniem powierzchni docelowej można zmienić metodę rzutowania na **Pochylenie/ Odsunięcie**, która wymaga jednostki wejściowej, przesunięcia i nachylenia.

5 Wybierz powierzchnię docelową (3).

6

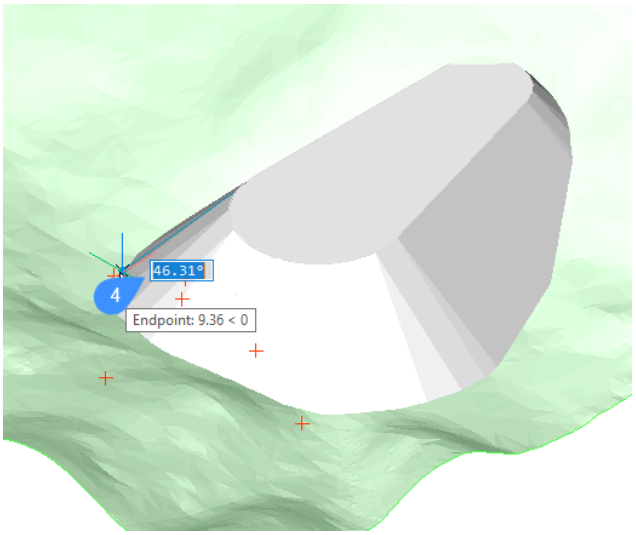

7 Wybierz część jednostki, wybierając punkt początkowy i końcowy lub **całą długość** jednostki.

8 Zdefiniuj nachylenie skarpy.

9 ***Uwaga:*** Skarpa jest dołączona do elementu wejściowego i jest połączona z powierzchnią docelową (powierzchnia TIN). Dynamiczne przesuwanie myszy do środka / na zewnątrz zwiększa / zmniejsza nachylenie gradacji.

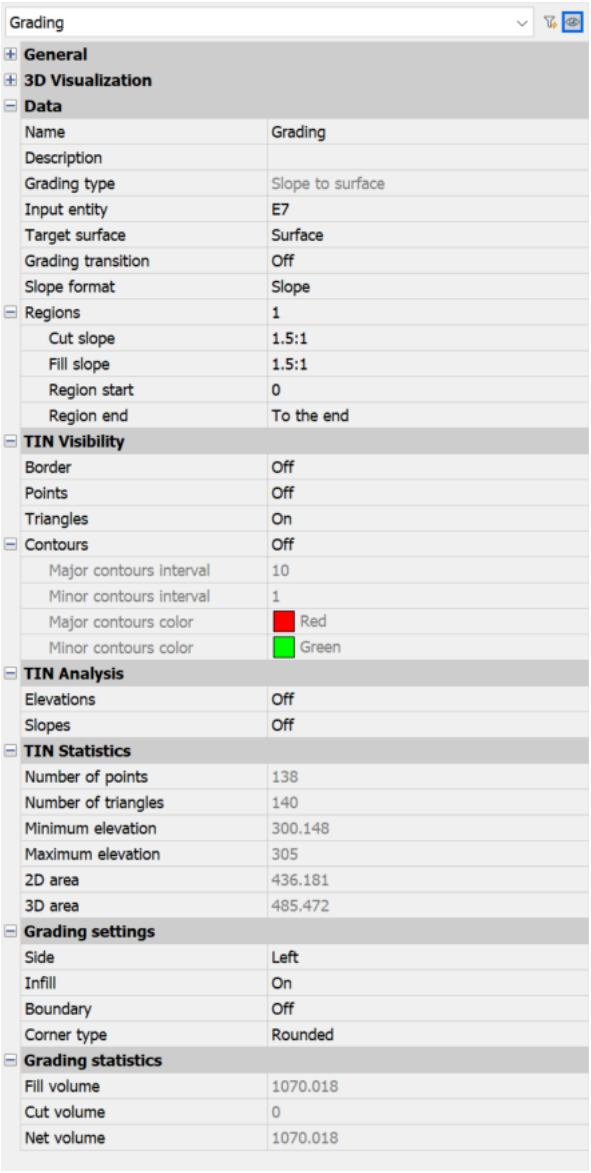
Uwaga: Jeśli zmienna DYNMODE jest ustawiona na wartość 3, można również wprowadzić kąt nachylenia bezpośrednio z klawiatury (4).

10 Naciśnij klawisz ENTER, aby zaakceptować nachylenie skarpy.

8.5.3 Wyświetlanie właściwości powierzchni nachylonej

Właściwości są wyświetlane w panelu **Właściwości** po wybraniu klasyfikacji.

Typ skarpy

Wyświetla, która metoda rzutowania jest używana do klasyfikacji powierzchni(**Nachyleniedo powierzchni** lub **Nachylenie i Odsunięcie**).

Obiekt wejściowy

Wyświetla numer dojścia encji wejściowej.

Jednostkę wejściową można zmienić, naciskając przycisk z trzema kropkami ( ) po prawej stronie opcji **Jednostka wejściowa** i wybierając inną jednostkę wejściową na ekranie.

Powierzchnia docelowa

Wyświetla nazwę powierzchni docelowej.

Powierzchnię docelową klasyfikacji można zmienić, naciskając przycisk z trzema kropkami ( ) po prawej stronie opcji **Powierzchnia docelowa** i wybierając inną powierzchnię docelową na ekranie.

Przejście skarpy
Wyświetla stan przejścia skarpy.

Nachylenie wycięcia
Wyświetla nachylenie wykopu (początek i koniec).

Nachylenie nasypu (początek i koniec)
Wyświetla nachylenie wykopu.

Początek regionu
Wyświetla początek regionu.

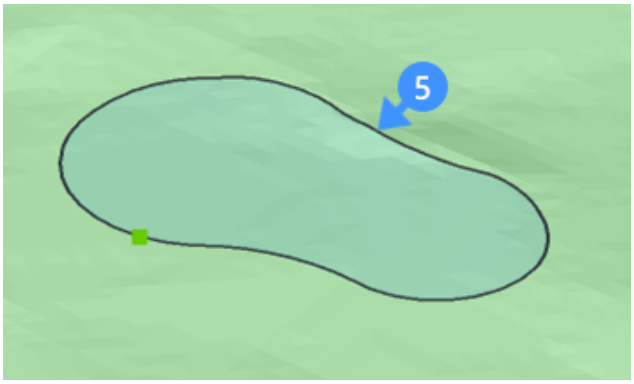
Koniec regionu
Wyświetla koniec regionu.

Ponieważ skarpa jest uzyskiwana na podstawie powierzchni TIN, użytkownik ma dostęp do właściwości Widoczność TIN, Analiza TIN i Statystyka TIN. Można również obliczyć powierzchnię objętości TIN i wyodrębnić powierzchnię TIN.

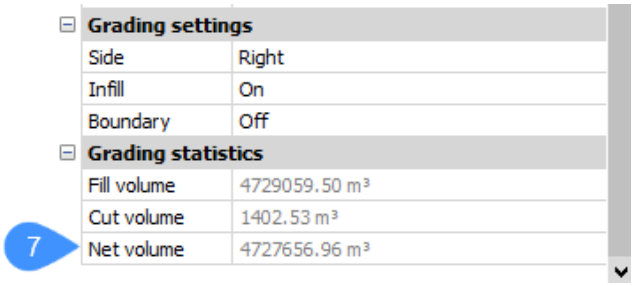
Bok
Określa, po której stronie elementu wejściowego rysowana jest skarpa (lewa lub prawa).

Wypełnienie
Jeśli ta opcja jest włączona, wewnętrzny obszar elementów jest wypełniany. Dotyczy tylko zamkniętych elementów (okrąg, zamknięta polilinia).

Obwiednia
Kontroluje granicę skarpowania. Gdy granica stopniowania jest włączona, granica ta jest dodawana jako granica **ukrycia** do powierzchni docelowej.
Poniższe ilustracje pokazują, kiedy granica skarpy stawu jest wyłączona (5) i włączona (6). Na podstawie granicy skarpy obliczana jest objętość netto korpusu stawu, którą można znaleźć w panelu właściwości (7).

Objętość napełnienia
Wyświetla objętość wypełnienia obiektu / kształtu ograniczoną powierzchnią docelową i powierzchnią nachyloną.

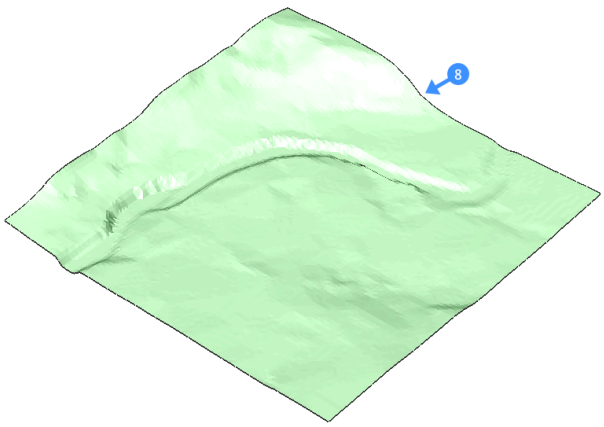
Objętość cięcia
Wyświetla objętość wykopu dla obiektu / kształtu ograniczonego powierzchnią docelową i powierzchnią nachyloną.

Objętość netto
Wyświetla objętość netto bryły/kształtu.

8.5.4 Profilowanie powierzchni w celu utworzenia platformy

1 Otwórz rysunek z powierzchnią topograficzną (8).

1

2 Uruchom polecenie SKARPA.

3 Wybierz jednostkę, która definiuje obszar footprintu Twojej platformy (9).

Uwaga: Przed wybraniem powierzchni docelowej można zmienić metodę rzutowania na **Pochylenie/ Odsunięcie**, która wymaga jednostki wejściowej, przesunięcia i nachylenia.

4 Wybierz powierzchnię docelową (3), aby utworzyć obszar stopniowany.

5

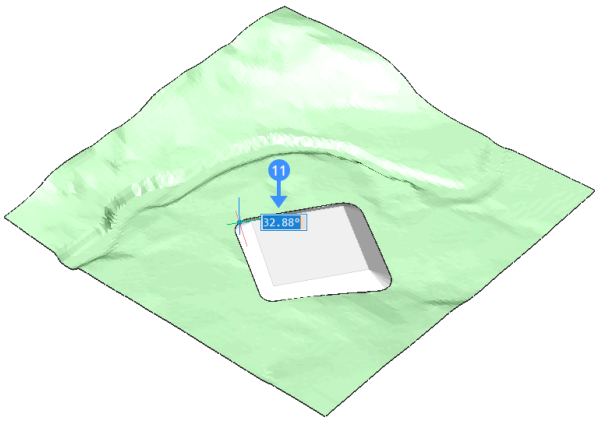

6 Wybierz **Cała Długość** jednostki wejściowej.

7 Zdefiniuj nachylenie skarpy.

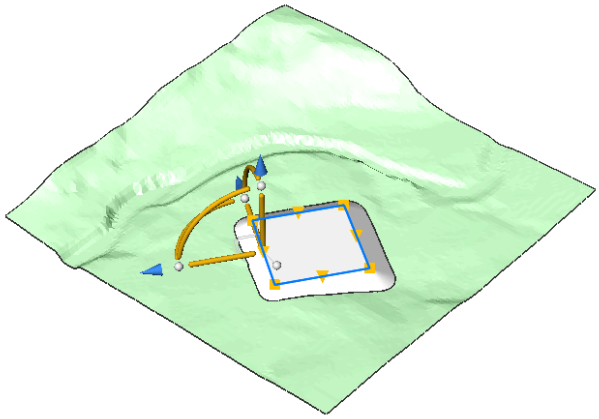
8 ***Uwaga:***

- Skarpa jest dołączona do elementu wejściowego i jest połączona z powierzchnią docelową. Dynamiczne przesuwanie myszy do środka / na zewnątrz zwiększa / zmniejsza nachylenie gradacji.
- Jeśli zmienna DYNMODE jest ustawiona na wartość 3, można również wprowadzić kąt nachylenia bezpośrednio z klawiatury (11).
-

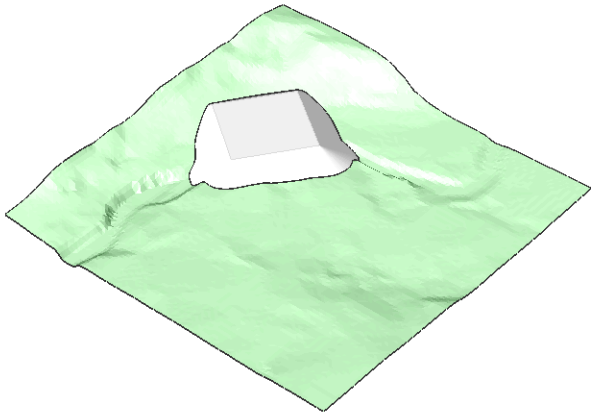

9 Naciśnij klawisz ENTER, aby zaakceptować nachylenie skarpy.

Uwaga: Możesz łatwo przenieść utworzoną platformę. Zrób to za pomocą manipulatora na jednostce, z której utworzyłeś platformę. Możesz poruszać się zarówno w poziomie, jak i w pionie.

Profilowanie zostanie automatycznie dostosowane do otoczenia.

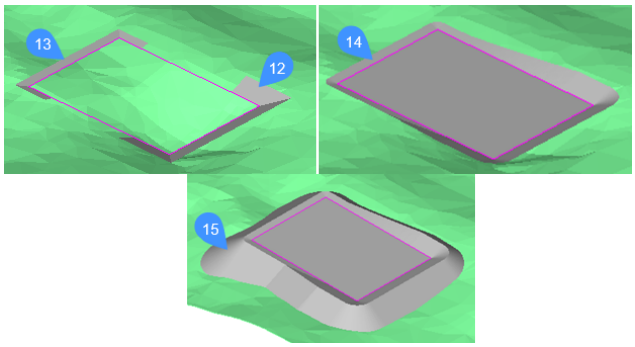
8.5.5 Edycja powierzchni skarpy

Za pomocą polecenia SKARPAEDYCJA można:

- Scal dwie skarpy w jedną skarpę z kilkoma regionami.
- Wykonaj (automatyczne) obliczenia przejść między skarpami.
- Podziel skarpę na wiele regionów, aby można było edytować nachylenia dla każdego regionu osobno.

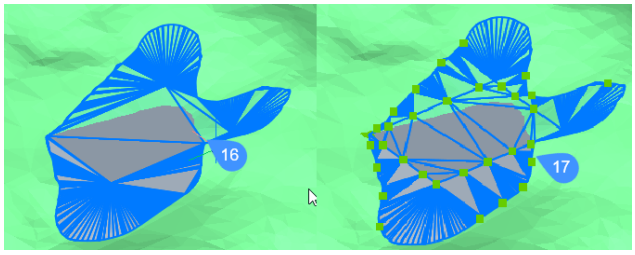
Scalanie kroków:

- Scal skarpę1 (12) i skarpę 2 (13).
- Połącz uchwyty, aby zamknąć profilowanie. Wynikowa klasyfikacja to (14).
- Na podstawie wynikowej skarpy (14) utwórz kolejną skarpę, która jest nachylona do powierzchni TIN i wyłącz jej parametr Wypełnienie. Wynikowa klasyfikacja wynosi (15).

12: Ocena 1
13: Ocena 2
14: Scalone skarpowanie z połączonymi uchwytami
15: Wynikowy parametr Skarpa z wypełnieniem ustawiony na WYŁ

Podziel

16: Klasyfikacja przed podziałem.
17: Klasyfikacja po rozszczepieniu. Każdy region można edytować, przesuwając uchwyty.

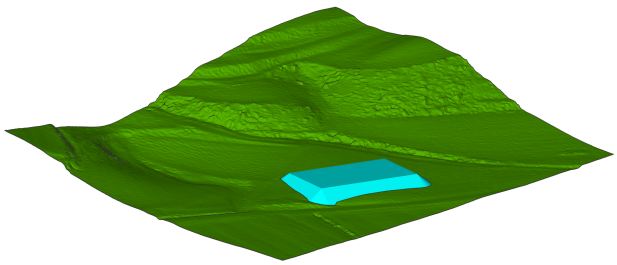
8.5.6 Informacje o objętościach skarpy bilansowej

Polecenie OBJĘTOŚCISKARPY umożliwia równoważenie objętości wykopu i nasypu w ramach określonej tolerancji. Osiąga się to poprzez podwyższenie / obniżenie rzędnej elementu wejściowego skarpy, a wynikiem jest skarpa, której objętość netto jest bliska zeru, w zależności od ustawionej tolerancji.

8.5.7 Dopasowywanie rzędnej skarpy w celu zrównoważenia objętości wykopu i nasypu

1 Otwórz rysunek zawierający powierzchnię TIN i skarpę reprezentującą płytę budynku.

1

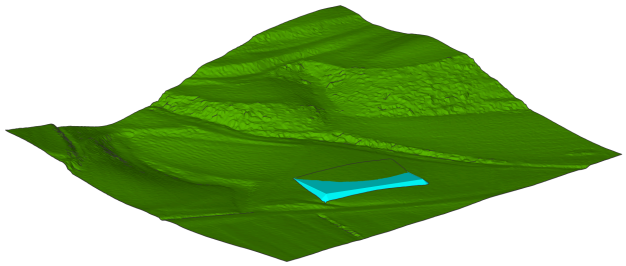
2 Uruchom polecenie OBJĘTOŚCISKARPY.

3 Wybierz skarpę.

4 Wprowadź tolerancję w procentach (1-100). 1 oznacza, że różnica między objętością wykopu i nasypu

będzie mniejsza niż jeden procent. 100 oznacza, że różnica między objętością wykopu i nasypu będzie mniejsza niż 100 procent.

5

W panelu **Właściwości** widać, że objętości cięcia i wypełnienia są teraz zrównoważone.

Grading statistics	
Fill volume	670.77
Cut volume	673.19
Net volume	-2.42

8.6 Korytarze

8.6.1 Modelowanie korytarza

8.6.1.1 Polecenia

KORYTARZ, KORYTARZEDYCJA, KORYTARZWYCIĄG

8.6.1.2 Przegląd

W witrynie BricsCAD za pomocą narzędzia Korytarz tworzone są korytarze, które podążają za określonym wyrównaniem 3D.

8.6.1.3 O korytarzu

Korytarz to obiekt rysunkowy BricsCAD Civil używany do modelowania trójwymiarowych obiektów liniowych, takich jak drogi, kolej, ściany oporowe i mosty. Zasadniczo składa się z wyrównania 3D obiektu liniowego i jego typowego przekroju – który w BricsCAD nazywa się szablonem korytarza.

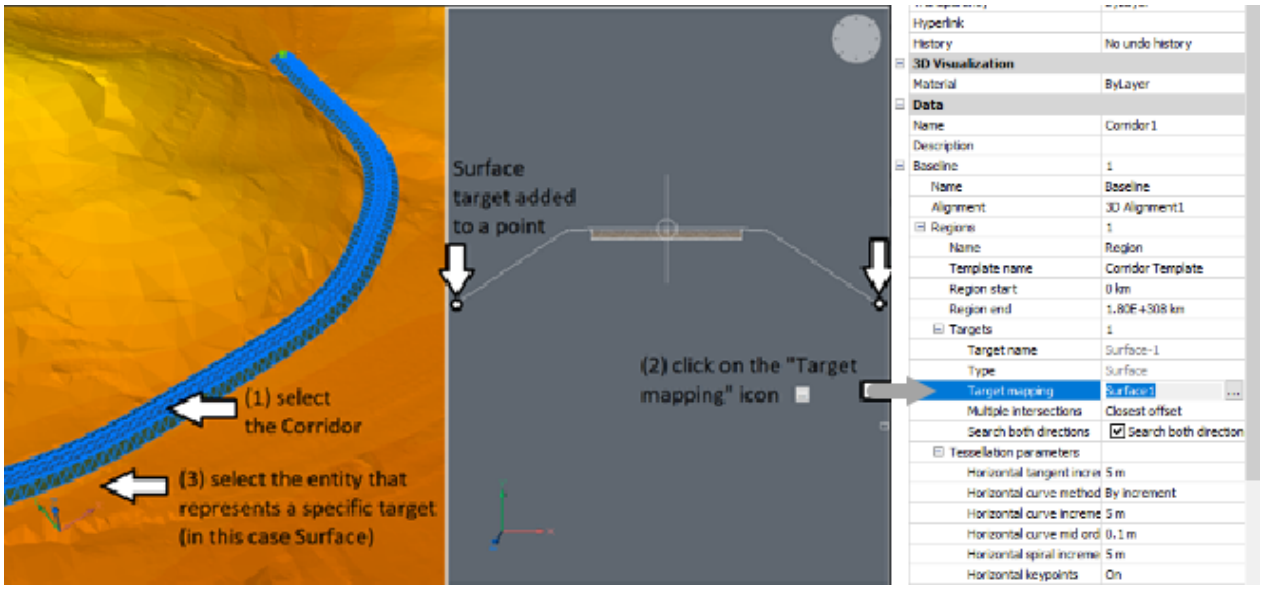
Polecenie KORYTARZ umożliwia utworzenie korytarza na podstawie szablonu korytarza, który jest zgodny z linią trasowania 3D na określonej powierzchni topograficznej.

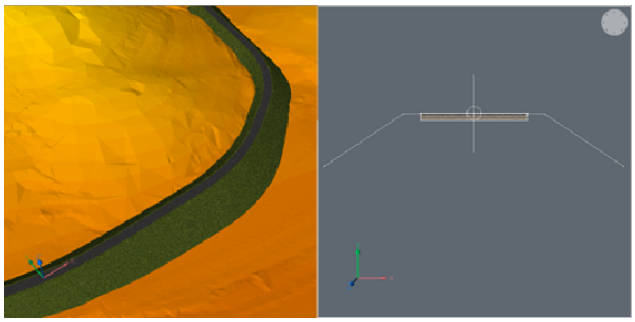
8.6.1.4 Informacje o obiektach docelowych korytarza

Gdy geometria pojedynczego elementu szablonu korytarza musi podążać za określoną powierzchnią, obiektem poziomym lub pionowym, tworzony jest obiekt docelowy i dodawany do odpowiedniego punktu w elemencie szablonu korytarza. Można zdefiniować następujące typy obiektów docelowych: Powierzchniowe, Poziome i Pionowe.

8.6.1.5 Informacje o mapowaniu obiektów docelowych

Po utworzeniu obiekty docelowe muszą zostać odwzorowane z punktu elementu szablonu korytarza na model korytarza na rysunku. Robimy to, wybierając na rysunku element, który reprezentuje indywidualny cel naszego korytarza. Ten proces nazywa się mapowaniem docelowym.

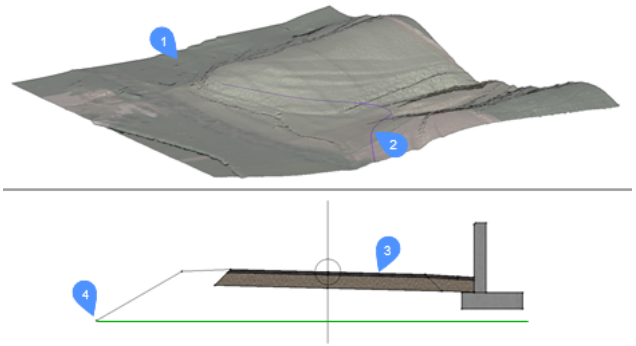
8.6.1.6 Informacje o wyodrębnianiu korytarza

Polecenie KORYTARZWYCIĄG służy do generowania siatek, brył, polilinii lub obwiedni zewnętrznych z istniejącego korytarza.

8.6.1.7 Tworzenie korytarza drogowego

1 Otwórz plik rysunku zawierający Wykończenie TIN (1), Wyrównanie 3D (2), Szablon korytarza (3) i Element docelowy powierzchni dodane do Punktu elementu szablonu (4).

1 ***Uwaga:***W przykładzie pokazanym na rysunku Cel powierzchni (4) jest dodawany do punktu elementu szablonu, który reprezentuje punkt końcowy nasypu.

2 Uruchom polecenie KORYTARZ w wierszu polecenia.

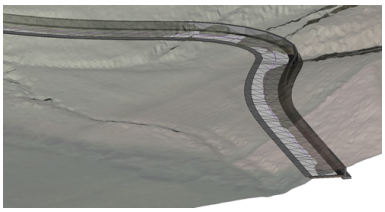
3 ***Uwaga:*** Polecenia programu Civil można również znaleźć na pasku narzędzi programu Civil, w menu i na wstążce.

4 Wybierz opcję Linia trasowania 3D (2) używana jako linia bazowa korytarza.

5 Wybierz szablon korytarza (3).

6 Wprowadź stację początkową regionu. Naciśnij ENTER, aby rozpocząć od początku, lub wpisz dowolną stację, w której ma się zaczynać korytarz.

7 Wprowadź regionalną stację końcową. Naciśnij Enter, aby utworzyć korytarz prowadzący do końca wybranej linii trasowania, lub wpisz dowolną pikietę w miejscu, w którym ma się kończyć korytarz.

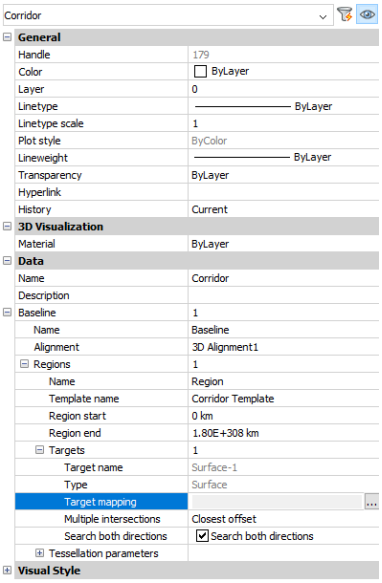

8.6.1.8 Mapowanie obiektu docelowego z szablonu korytarza na model korytarza (mapowanie obiektu docelowego)

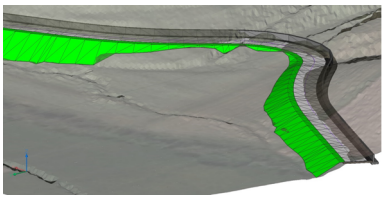
Opisana procedura jest kontynuowana po poprzedniej procedurze tworzenia nowego Korytarza.

1 Wybierz korytarz na rysunku.

2 Kliknij ikonę … w polu **Mapowanie celu**.

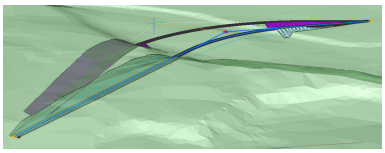
3 Wybierz element na rysunku, który reprezentuje określony element docelowy, którym w tym przykładzie jest powierzchnia TIN.

4

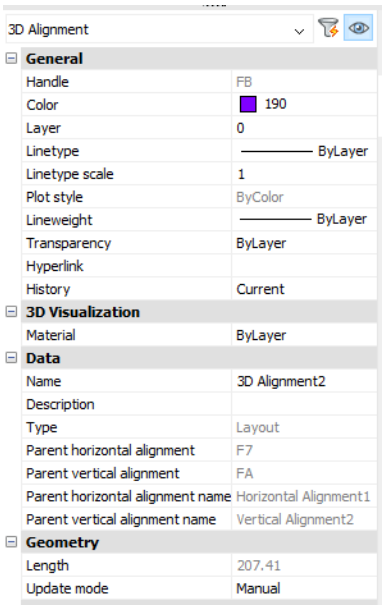
8.6.1.9 Edycja poziomego i pionowego położenia korytarza

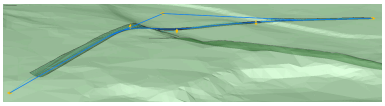
1 Otwórz plik rysunku zawierający korytarz, który chcesz edytować.

2 Wybierz linię trasowania 3D, która ma korytarz jako odniesienie, a następnie przesuń punkty uchwytów, aby edytować korytarz w poziomie.

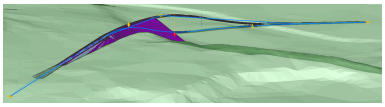

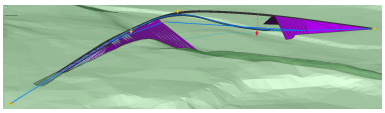
3 Aby edytować korytarz w pionie, wybierz wyrównanie 3D, które korytarz ma jako odniesienie i otwórz panel **Właściwości**. Ustaw **Tryb aktualizacji** na **Ręczny**. Pojawią się dodatkowe punkty uchwytu.

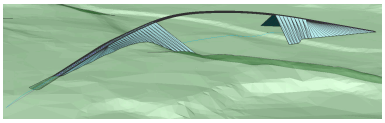

4 Przesuń te punkty uchwytów, aby edytować korytarz w pionie.

5 Naciśnij Enter, aby zakończyć edytowany korytarz.

8.6.1.10 Dzielenie regionu korytarza

1 Otwórz plik rysunku zawierający korytarz, który chcesz edytować.

2 Uruchom polecenie KORYTARZEDYCJA.

3 Wybierz model korytarza na rysunku.

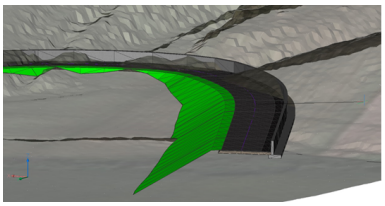
4 Wybierz opcję **Podziel region** w wierszu poleceń.

5 Wybierz żądany region korytarza, który chcesz podzielić.

Uwaga: Region korytarza można wybrać za pomocą Indeksu, Nazwy lub wyboru na rysunku.

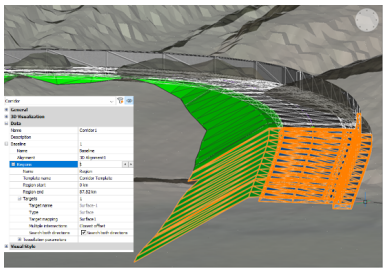
6 Wybierz lub wprowadź stację, na której zostanie podzielony region.

7 ***Uwaga:*** Określ wszystkie stacje, na które chcesz podzielić region.

8 Wybierz lub wprowadź stację, na której region zostanie podzielony.

Uwaga: Pierwotny region jest teraz podzielony na dwa regiony w określonej pikiecie.

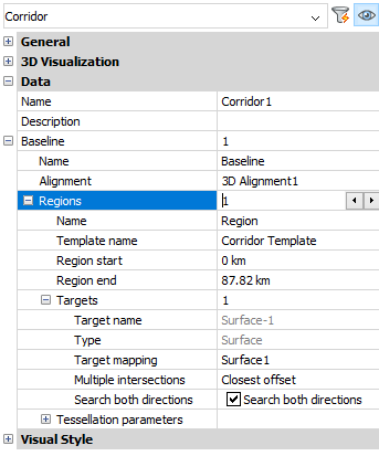

8.6.1.11 Zastępowanie elementu Szablon wybranego regionu korytarza

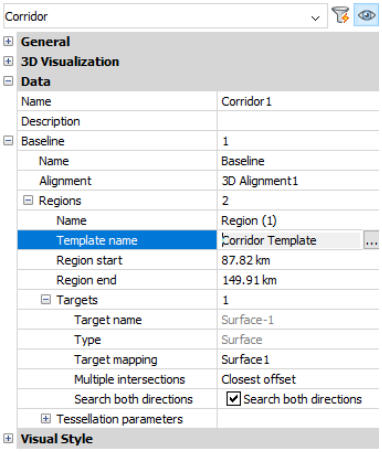
1 Otwórz plik rysunku zawierający elementy szablonu i korytarz, który chcesz edytować.

2 Otwórz panel **Właściwości** i kliknij model korytarza na rysunku.

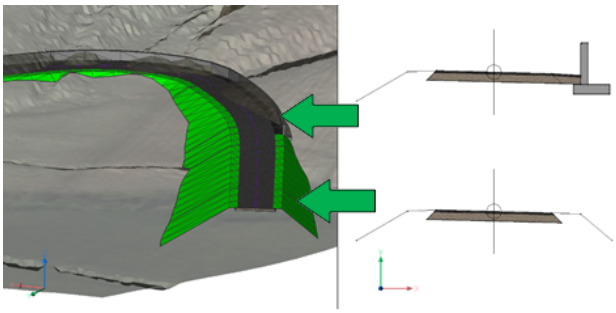
3 Wybierz odpowiedni region w panelu **właściwości**, dla którego chcesz zastąpić element szablonu.

4 Kliknij przycisk ... w polu **Nazwa szablonu**.

5 Wybierz nowy szablon korytarza na rysunku.

6

8.6.1.12 Wyodrębnianie powierzchni TIN z korytarza

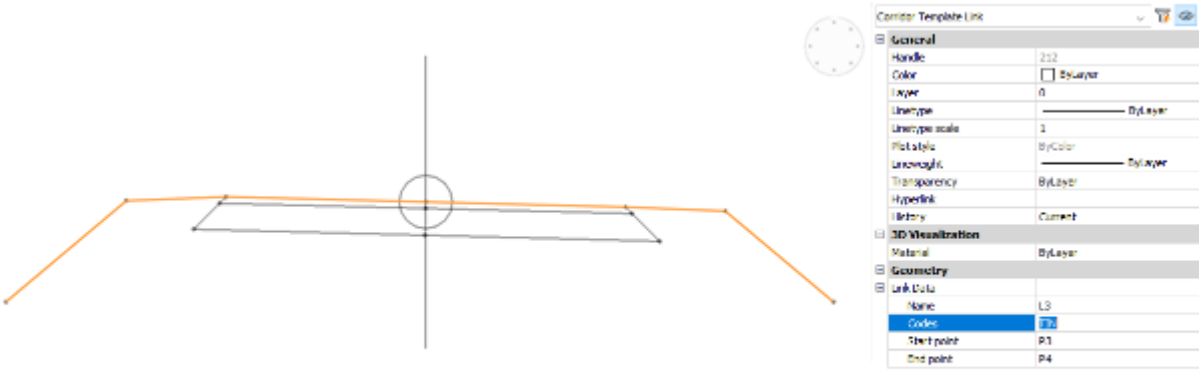
1 Otwórz plik rysunku zawierający powierzchnię TIN, linię trasowania 3D, element szablonu i model korytarza.

2 Wybierz Element Szablonu Korytarza.

3 Wybierz łącze elementu szablonu, którego chcesz użyć do wyodrębnienia powierzchni TIN.

4 ***Uwaga:*** Przytrzymaj przycisk Ctrl i wybierz wszystkie wymagane łącza elementów szablonu.

5 Wprowadź nazwę kodu (np. TIN) w polu **Codes**, które znajduje się pod **Link Data**.

6 Uruchom polecenie KORYTARZWYCIĄG.

7 Wybierz opcję TIN z wiersza poleceń.

8 Wprowadź linki do wyodrębnienia: **TIN**.

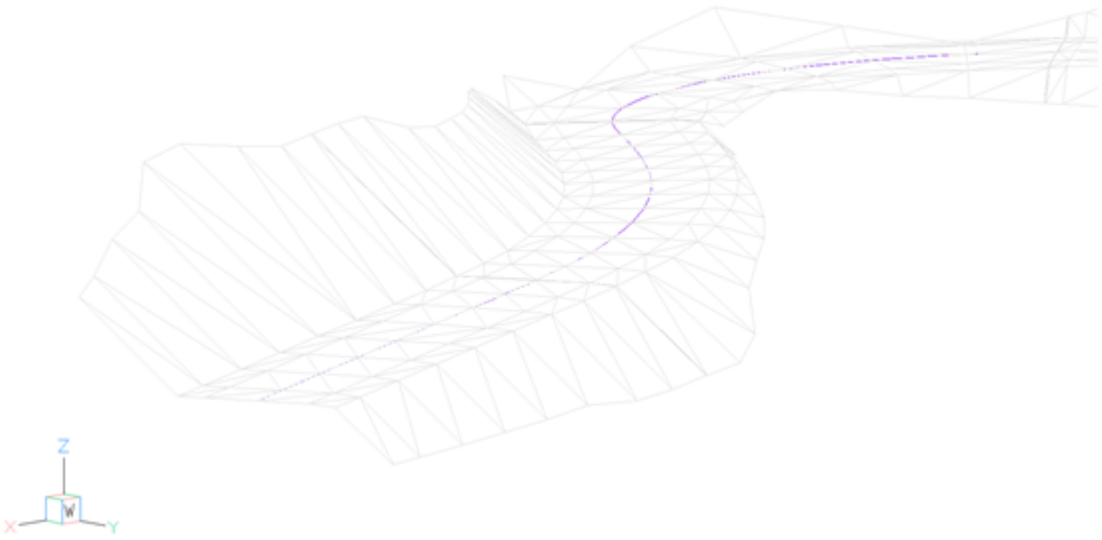
Uwaga: Wpisz **?**, aby wyświetlić wszystkie dostępne kody linków.

9 Dodaj jako linie nieciągłości: **Tak**.

10 Wprowadź inny link do wyodrębnienia lub naciśnij Enter.

11 Użyj zewnętrznej krawędzi jako granicy powierzchni: **Tak**.

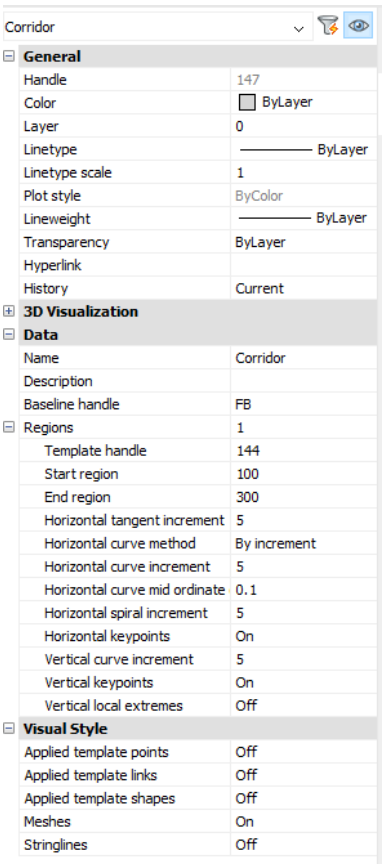
12 Tworzenie dynamicznego łącza: **Tak**.

8.6.1.13 Wyświetlanie właściwości korytarza

1 Wybierz Korytarz.

2 Właściwości korytarza są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

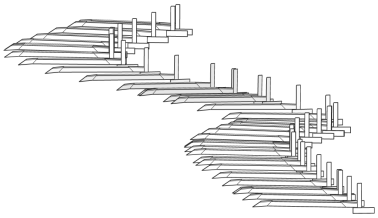

Zastosowane punkty szablonu

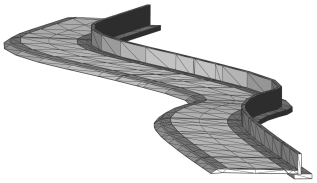
Reprezentuje korytarz z punktami elementów szablonu.

Zastosowane linki do szablonów
Reprezentuje korytarz z połączeniami elementów szablonu.

Zastosowane kształty szablonów
Reprezentuje korytarz za pomocą kształtów elementów szablonu.

Siatki
Reprezentuje korytarz za pomocą siatek.

Stringlines
Reprezentuje korytarz za pomocą linii łączących punkty elementu szablonu wzdłuż korytarza.

8.6.2 Tworzenie Elementów Szablonu Korytarza

8.6.2.1 Polecenia

SZABLONKORYTARZA, ELEMENTSZABLONUKORYTARZA, ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA

8.6.2.2 Przegląd

W BricsCADkorytarze zgodne z określoną linią trasowania 3D są tworzone za pomocą narzędzia Korytarz.

8.6.2.3 Informacje o szablonie korytarza

W BricsCADelement Szablon korytarza reprezentuje strukturę dołączania kolekcji obiektów elementów szablonu. Polecenie SZABLONKORYTARZA umożliwia utworzenie elementu szablonu korytarza i dołączenie do niego jednego lub większej liczby elementów szablonu.

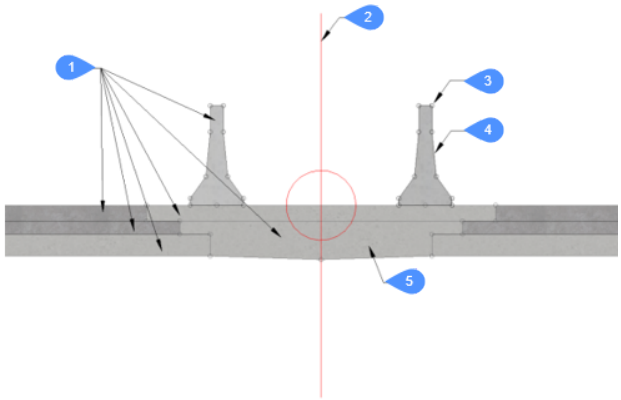
8.6.2.4 Informacje o elemencie szablonu korytarza

W BricsCADelement Element szablonu korytarza definiuje geometrię komponentu używanego w przekroju korytarza. Nowe polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZA umożliwia tworzenie elementu szablonu korytarza z zamkniętych polilinii.

8.6.2.5 Informacje o punktach, połączeniach i kształtach

Element szablonu korytarza składa się z następujących elementów: punktów, połączeń między punktami i kształtów, które są tworzone z jednego lub wielu połączeń tworzących wielobok.

Kształty określają geometrię elementów przekroju. Można je utworzyć z pojedynczego linku do elementu szablonu lub z wielu linków tworzących zamknięty wielokąt. Do kształtów przypisujemy materiały, aby uzyskać realistyczne odwzorowanie modelu korytarza.

1 Elementy Szablonu Korytarza

2 Szablon Korytarza

3 Punkt

4 Link

5 Kształt z przypisanym materiałem

8.6.2.6 Informacje o obiektach docelowych korytarza

Gdy geometria pojedynczego elementu szablonu korytarza musi podążać za określoną powierzchnią, obiektem poziomym lub pionowym, tworzony jest obiekt docelowy i dodawany do odpowiedniego punktu w elemencie szablonu korytarza. Można zdefiniować następujące typy obiektów docelowych: Powierzchniowe, Poziome i Pionowe.

8.6.2.7 Procedura: Krok 1 - Przekształć polilinię w element szablonu korytarza

Prosta polilinia z 2 wierzchołkami i (zamknięta) polilinia z kilkoma wierzchołkami mogą być użyte jako dane wejściowe do konwersji na element szablonu. W obu przypadkach należy zastosować procedurę opisaną poniżej.

1 Narysuj polilinię reprezentującą warstwę asfaltu jezdni (w widoku przekroju).

2 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZA.

3 Wybierz polilinię.

4 Wskaż punkt bazowy elementu szablonu.

5 Wybierz orientację elementu szablonu (lewa, prawa, brak).

Uwaga:

Tworzony jest nowy element szablonu, składający się z dwóch punktów połączonych linkiem. Położenie drugiego punktu zależy od wybranego typu punktu. Domyślnie używany jest typ Delta X i Delta Y. Oznacza to, że położenie drugiego punktu jest określane przez odsunięcie delty X i delta Y od początku.

Uchwyt jest umieszczany w określonym punkcie bazowym elementu szablonu.

Utworzony element szablonu nakłada się na istniejącą polilinię, którą można teraz wymazać.

1. P1 -Początek (Punkt początkowy)
2. P2 - Punkt końcowy

8.6.2.8 Krok 2 - Dodawanie punktów do elementu szablonu korytarza

Kontynuuj od kroku 1.

1 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

2 Zaznacz element szablonu.

3 Wybierz opcję **Dodaj punktu** w wierszu polecenia.

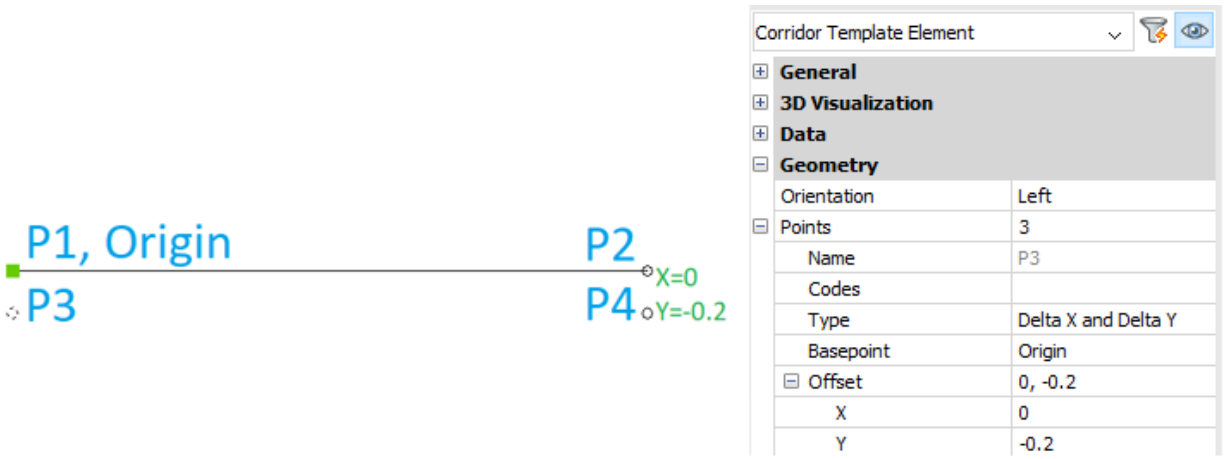
4 Określ pozycje dla dwóch nowych punktów, jak pokazano na poniższym rysunku.

5

6 Wybierz element szablonu korytarza na rysunku i otwórz panel **Właściwości**. Kliknij pole **Points** i kliknij przycisk strzałki, aby przejść do punktu P3.

7 Zachowaj punkt bazowy punktu P3 ustawiony na Początek (punkt bazowy elementu szablonu), który w tym przykładzie nakłada się na punkt P1.

8

9 Określ odsunięcie punktu P3 od początku układu współrzędnych, na przykład X=0, Y=-0,2.

10 Przejdź do punktu P4 w panelu **Właściwości** szablonu korytarza.

11 Ustaw punkt bazowy na punkt P2.

12 Umożliwia zdefiniowanie odsunięcia punktu P4 od jego punktu bazowego P2, na przykład X=0, Y=-0,2.

8.6.2.9 Krok 3 – Edycja typu punktu elementu szablonu

Wartość parametru **Typ** można zmienić, wybierając inny sposób wyznaczania odległości od wybranego Punktu bazowego. Procedura została opisana poniżej.

Kontynuuj od kroku 2.

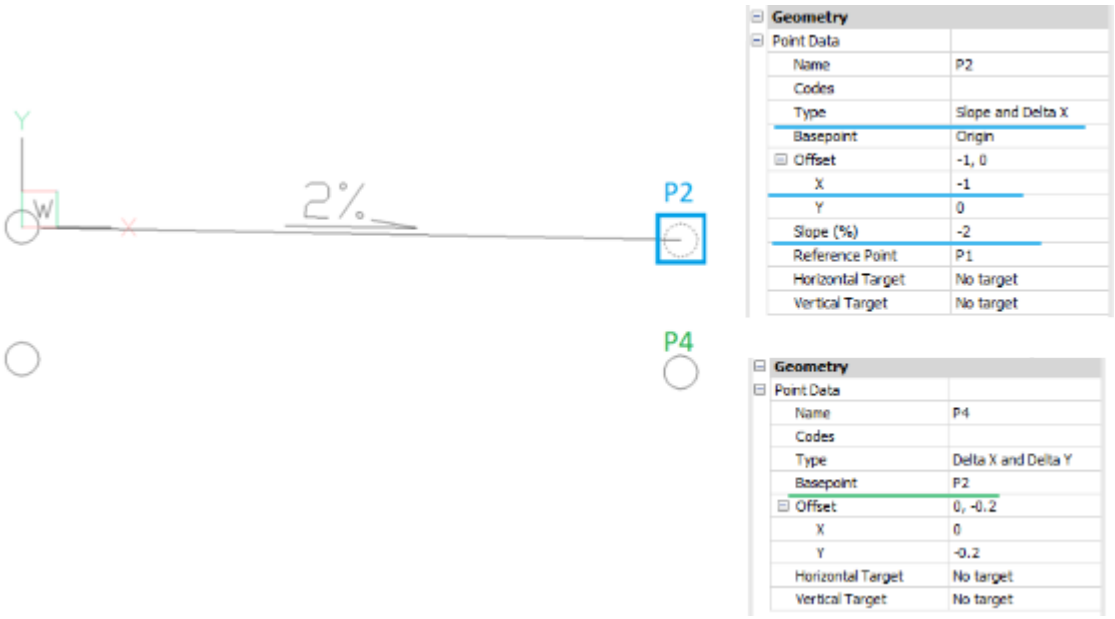
1 Wybierz Punkt P2 elementu szablonu, przytrzymując przycisk Ctrl, wybierając żądany punkt lub wybierając element szablonu korytarza na rysunku i przechodząc do punktu P2 w panelu **Właściwości**.

2 Wybierz opcję **Nachylenie i Delta X** z listy rozwijanej w polu **Typ** .

3 Wpisz odległość odsunięcia w polu **X** i nachylenie w polu **Nachylenie (%) (%)** .

Uwaga:

- Położenie punktu P2 jest określane przez określone odsunięcie w kierunku X i nachylenie w %.
- Punkt P4 przesuwa się odpowiednio, gdy zmienia się położenie punktu P2, ponieważ jego **Punktu bazowego** jest ustawiona na P2.

8.6.2.10 Krok 2 - Dodawanie punktów do elementu szablonu korytarza

Kontynuuj od kroku 3.

1 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

2 Wybierz element szablonu na rysunku.

3 Wybierz opcję **Dodaj łącze** w wierszu polecenia.

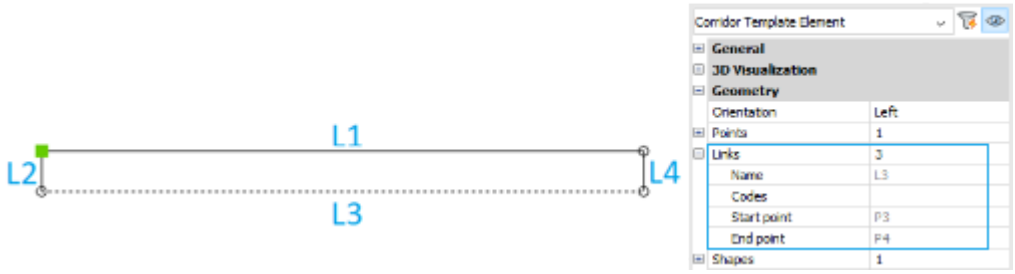
4 Wybierz punkty elementów szablonu P1 i P3, aby utworzyć połączenie między nimi.

5 Wybierz punkty elementów szablonu P3 i P4, aby utworzyć połączenie między nimi.

6 Wybierz punkty elementów szablonu P4 i P2, aby utworzyć połączenie między nimi.

7 Naciśnij przycisk Enter, aby zakończyć polecenie.

8

8.6.2.11 Krok 5 – Zmiana punktu bazowego elementu szablonu

1 Wybierz element szablonu na rysunku.

2 Kliknij punkt bazowy.

3 Przytrzymaj wciśnięty Ctrl i określ nowe położenie punktu bazowego elementu szablonu na rysunku.

4 Wybierz element szablonu na rysunku, aby wyświetlić nowe położenie punktu bazowego elementu szablonu.

8.6.2.12 Krok 6 - Dodawanie kształtu do elementu szablonu Korytarz

Kontynuuj od kroku 5.

1 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

2 Wybierz element szablonu na rysunku.

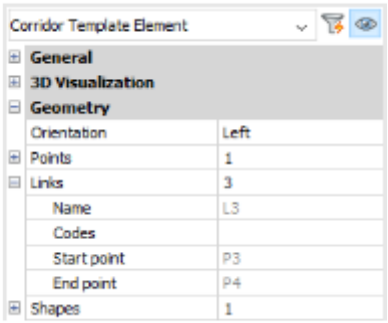
3 Wybierz opcję **Dodaj Kształtu** w wierszu polecenia.

4 Kliknij linki L1, L2, L3 i L4 w pisemnej kolejności.

5 Naciśnij przycisk Enter, aby zakończyć polecenie.

6

8.6.2.13 Krok 7 - Dodanie linii nasypu do istniejącego elementu szablonu

Kontynuuj od kroku 6.

1 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

2 Wybierz element szablonu na rysunku.

3 Wybierz opcję **Dodaj punktu** w wierszu polecenia.

4 Określanie nowego położenia punktu na rysunku

5

6 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

7 Wybierz element szablonu na rysunku.

8 Wybierz opcję **Dodaj łącze** w wierszu polecenia.

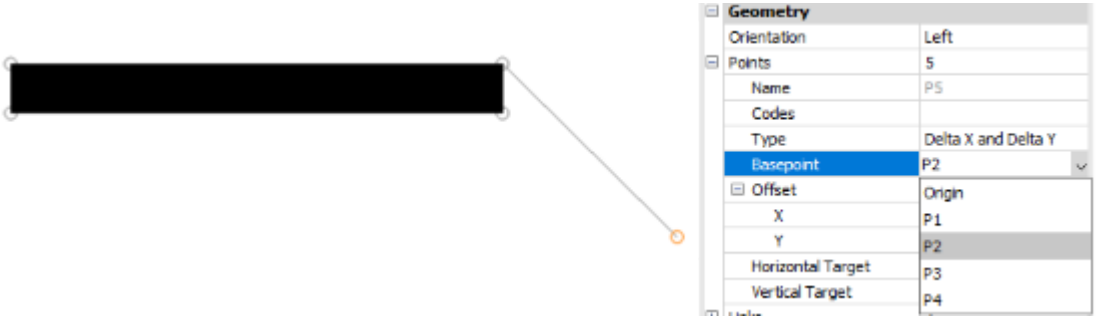
9 Wybierz punkty P2 i P5, aby utworzyć nowe połączenie.

10

11 Wybierz punkt P5 elementu szablonu i zmień jego punkt bazowy na punkt P2.

12

13 Wybierz punkt P5 elementu szablonu i zmień parametr Typ na **Kąt do powierzchni**.

8.6.2.14 Krok 8 - Dodanie kształtu do linii nasypu

Kontynuuj od kroku 7.

1 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

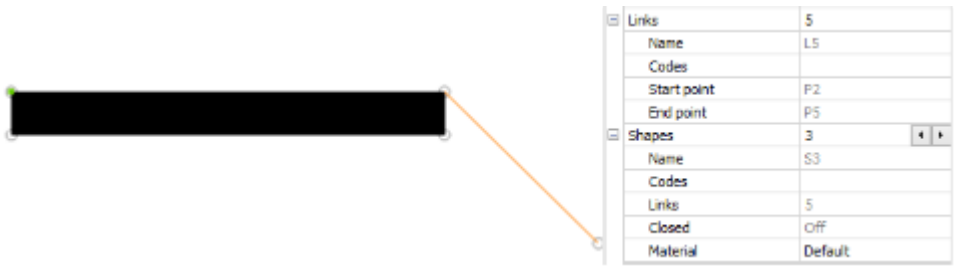
2 Wybierz element szablonu na rysunku.

3 Wybierz opcję **Dodaj Kształtu** w wierszu polecenia.

4 Wybierz link do elementu szablonu L5.

5 Naciśnij przycisk Enter, aby zakończyć polecenie.

6

8.6.2.15 Krok 9 - Dodanie celu powierzchni do nasypu

Kontynuuj od kroku 8.

1 Uruchom polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA.

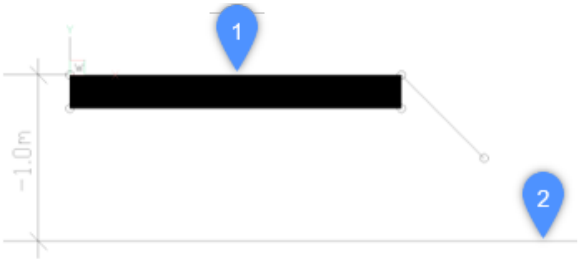
2 Wybierz element szablonu na rysunku.

3 Wybierz opcję **Dodaj Docelową** w wierszu polecenia.

4 Wprowadź nazwę docelową: **Surface-1**.

5 Wybierz typ docelowy: Powierzchnia.

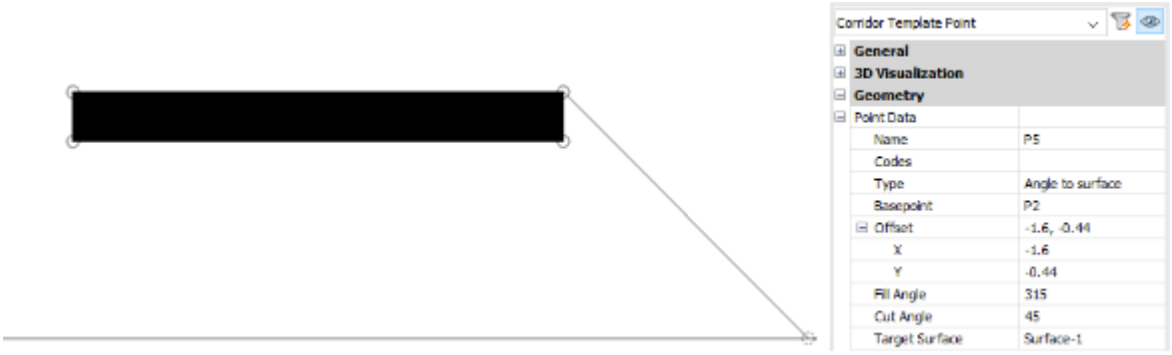
6 Wprowadź domyślną wartość docelową: **-1**.

1 - Element szablonu

2 - Cel powierzchniowy

7 Wybierz Punkt elementu szablonu P5 i wybierz **Powierzchnia-1** w polu **Powierzchnia docelowa**.

8.6.2.16 Krok 10 – Dołączanie elementu szablonu korytarza do szablonu korytarza

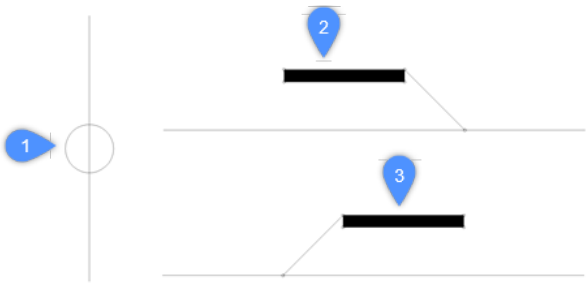
Kontynuuj od kroku 9.

1 Uruchom polecenie SZABLONKORYTARZA.

2 Wskaż punkt na rysunku, aby utworzyć szablon korytarza.

3 Skopiuj i wklej istniejący element szablonu na tym samym rysunku.

4 Wybierz skopiowany element szablonu korytarza i zmień parametr **Orientacji** na **Lewo** w panelu **Właściwości**.

1 - Szablon korytarza

2 - Orientacja elementu szablonu w prawo

3 - Orientacja elementu szablonu z lewej

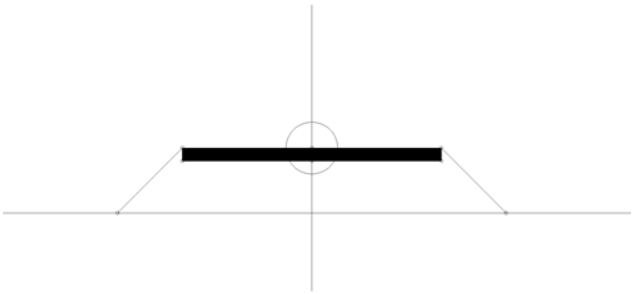
5 Uruchom polecenie SZABLONKORYTARZA.

6 Wybierz opcję **Dodaj element szablonu** w wierszu polecenia.

7 Wybierz element szablonu korytarza o odpowiedniej orientacji.

8 Wybierz Szablon korytarza, aby dołączyć do niego wybrany Element szablonu.

9 Powtórz kroki 5 – 8 również dla elementu szablonu zorientowanego na lewo.

8.7 Wyrównanie

8.7.1 Tworzenie linii trasowania

8.7.1.1 Przegląd

W witrynie BricsCAD wyrównania są tworzone za pomocą narzędzia Wyrównanie.

Dostępnych jest kilka metod tworzenia nowej linii trasowania:

- Metoda **Wyrównanie przez punkty przecięcia (PI)** umożliwia utworzenie wyrównania przez styczny wielokąt.
- Kilka metod umożliwia tworzenie **Wyrównania według elementów**:
  - **Linia wyrównania**.
  - **Krzywa wyrównania**.
  - **Do/z elementu**.
  - **Między Elementami**.
- Importuj linię trasowania z pliku LandXML.

- Importuj Wyrównanie z AutoCAD® Civil 3D.
- Importuj wyrównanie z pliku IFC4X3.

Linia trasowania to trasa obiektów liniowych zdefiniowana jako połączenie linii i krzywych, które są postrzegane jako jeden obiekt.

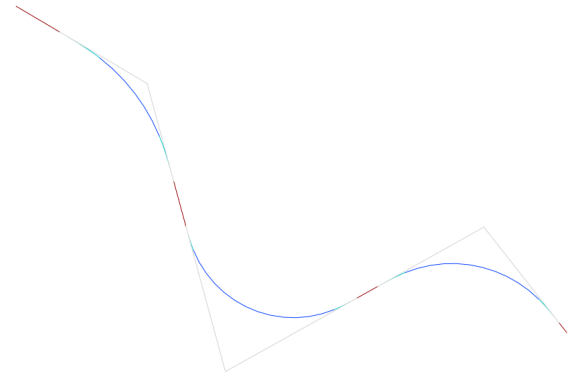
8.7.1.2 Informacje o LINIOWANIU

Wyrównanie to system odniesienia używany do pozycjonowania obiektów liniowych, takich jak drogi, linie kolejowe, sieci rurociągów, ulice, mury oporowe i mosty, w przestrzeni. Linia trasowania jest reprezentowana za pomocą poziomych, pionowych krzywych 2D, co powoduje wyrównanie 3D.

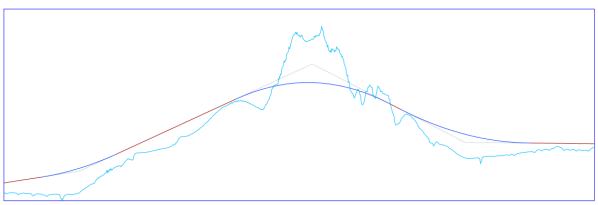
Wyrównanie poziome
Wyrównanie poziome to krzywa 2D potrzebna do precyzyjnego pozycjonowania obiektów liniowych w kierunku poziomym. Mogą być tworzone przez punkty przecięcia (PI), elementy wyrównania, importowane z LandXML i z AutoCAD® Civil 3D. Wyrównanie poziome to poziomy ślad na powierzchni TIN, który jest używany do generowania profilu wysokości i wyrównania pionowego.

Uwaga: Wyrównanie poziome nie zawsze jest rzutowane (udrapowane) na powierzchnię TIN. Rzutowanie jest wymagane do tworzenia pionowych linii trasowania i korytarzy.

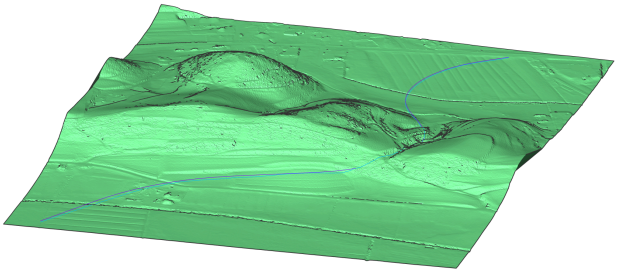
Pojedyncze wyrównanie poziome może mieć jedno wyrównanie w pionie. Wyrównanie poziome pojawi się pod powierzchnią.

Wyrównanie pionowe:
Wyrównanie w pionie jest niezbędne do precyzyjnego zdefiniowania obiektu liniowego w sensie pionowym. Ścieżka pozioma zdefiniowana przez wyrównanie poziome odpowiada profilowi pionowemu powierzchni TIN. Definiując punkty przecięcia pionowego (PVI) na tych pionowych profilach powierzchni docelowych, nowa krzywa 2D definiuje wyrównanie w pionie.

Linie trasowania 3D
Linia trasowania 3D jest krzywą wielokątną 3D zdefiniowaną przez poziome i pionowe wyrównanie.

8.7.1.3 Procedura: Tworzenie linii trasowania według PI

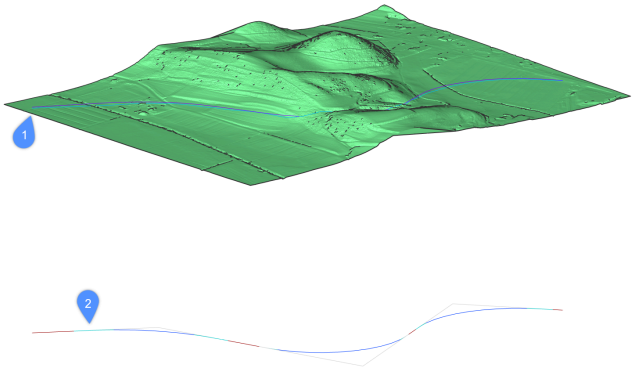
1 Otwórz plik rysunku zawierający powierzchnię TIN.

2 Uruchom polecenie WYRÓWNANIE w wierszu polecenia.

3 Wybierz powierzchnię TIN.

4 Opcjonalnie wybierz opcję **Określ stację początkową** w wierszu poleceń, aby zdefiniować stację początkową dla wyrównania

5 Wybierz punkty PI wyrównania poziomego na powierzchni. Po zakończeniu naciśnij ENTER. Linie trasowania 3D (1) i poziome (2) są teraz generowane.

Uwaga: Pokazane są trzy wyrównania. Wyrównanie poziome na płaszczyźnie 0,0, jasnoniebieskie wyrównanie 3D pokazuje rzut wyrównania poziomego na powierzchni TIN, a fioletowe wyrównanie 3D pokazuje wyrównanie projektu, które jest generowane automatycznie.

8.7.1.4 Procedura: Tworzenie poziomej linii trasowania bez linii trasowania 3D

1 Otwórz rysunek i uruchom polecenie WYRÓWNANIE w wierszu polecenia.

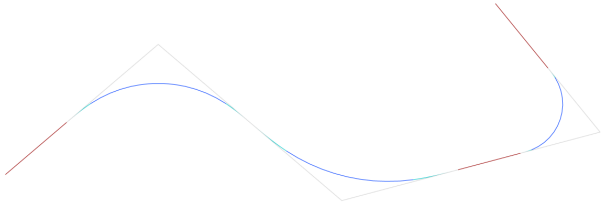
2 Wybierz opcję **Wybierz punkt pi** w wierszu poleceń.

Uwaga: Linia trasowania nie jest rzutowana na powierzchnię TIN, jeśli ta opcja jest zaznaczona w wierszu polecenia.

3 Opcjonalnie wybierz opcję **Określ stację początkową** w wierszu poleceń, aby zdefiniować stację początkową dla wyrównania

4 Wskaż poziome punkty wyrównania PI. Po zakończeniu naciśnij ENTER.

5 Zostanie wygenerowane wyrównanie w poziomie.

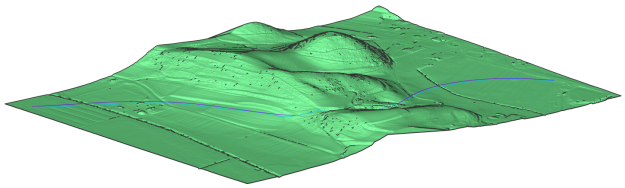

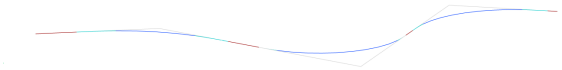
8.7.1.5 Informacje o widoku wyrównania pionowego

Wyrównanie poziome tworzy pionowy przekrój docelowej powierzchni TIN. Tę krzywą 2D można wyświetlić w oddzielnej rzutni w obszarze modelu za pomocą polecenia WIDOKWYRÓWNANIA.

8.7.1.6 Tworzenie widoku wyrównania w pionie

1 Otwórz plik rysunku zawierający Powierzchnię TIN, Wyrównanie poziome i Linie trasowania 3D.

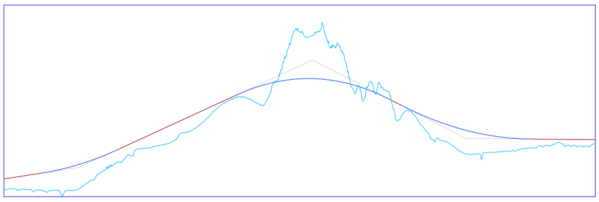
2 Uruchom polecenie WIDOKWYRÓWNANIA w wierszu polecenia.

3 Wybierz na rysunku linię trasowania poziomą lub 3D.

Uwaga: W przypadku wybrania opcji Wyrównanie poziome na rysunku, który nie jest jeszcze rzutowany na powierzchnię TIN, w następnym kroku należy wybrać opcję Powierzchnia TIN.

4 Wybierz punkt jako początek widoku wyrównania pionowego.

5 Zostanie wygenerowany widok wyrównania w pionie.

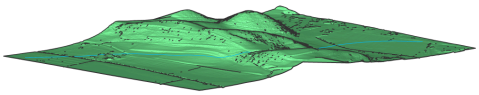

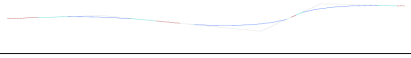
Uwaga: Pokazano dwa wyrównania pionowe. Kolor jasnoniebieski reprezentuje linię terenu z powierzchni TIN, a drugi to wyrównanie pionowe. Wyrównanie pionowe obejmuje linie proste i krzywe pionowe i jest tworzone automatycznie w oparciu o współczynnik dokładności parametru Tolerancja pionowa. Współczynnik dokładności można zmienić w panelu **Właściwości**.

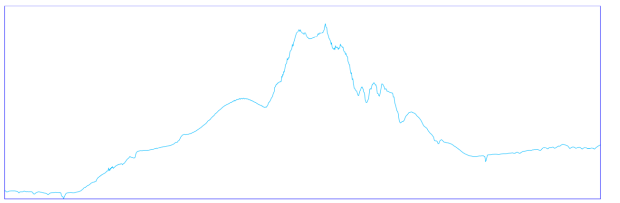
8.7.1.7 Tworzenie wyrównania w pionie

1 Otwórz plik rysunku zawierający widok powierzchni TIN, wyrównania poziomego i wyrównania pionowego.

1

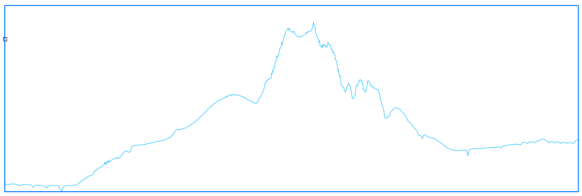

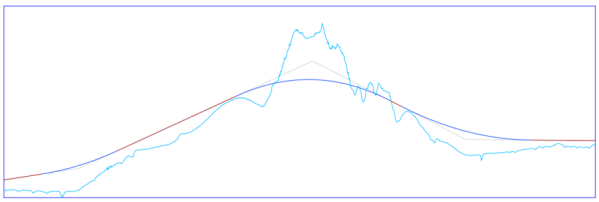

2 Uruchom polecenie WYRÓWNANIEPIONOWE w wierszu polecenia.

3 Wybierz na rysunku widok wyrównania w pionie.

4 Wybierz punkty PVI wyrównania pionowego. Po zakończeniu naciśnij ENTER. Jeśli chcesz cofnąć się o krok, użyj opcji Cofnij. Opcja automatycznego wyrównania 3D automatycznie generuje wyrównanie pionowe. Twoje wyrównanie w pionie jest teraz generowane.

8.7.1.8 Dołączanie nowego elementu linii trasowania przed lub za istniejącym elementem linii trasowania

1 Narysuj nową linię trasowania w poziomie za pomocą poleceń LINIA WYRÓWNANIELINIA lub WYRÓWNANIEKRZYWA.

2 Uruchom polecenie WYRÓWNANIEELEMENTZ.

3 Pojawi się monit:

Element linii trasowania [Linia/Łuk/Krzywa przejściowa/Linia z krzywą przejściową/Łuk z krzywą przejściową/Łuk-Krzywa przejściowa-Krzywa pośrednia]:

4 W wierszu poleceń wybierz typ elementu, który chcesz dołączyć. W tym przykładzie użyjemy opcji **Krzywa ze spiralą**.

5 Pojawi się monit:

6 Dołącz do: [Element/element KONIEC]

- **Element**: wybierz tę opcję, aby dołączyć nowy element do określonego punktu na elemencie mocującym.
- **element KONIEC**: wybierz tę opcję, aby dołączyć nowy element do punktu początkowego/końcowego elementu dołączanego.

Uwaga: Aby dołączyć krzywą przed istniejącym elementem, wybierz ją bliżej punktu początkowego elementu. W przeciwnym razie kliknij bliżej punktu końcowego elementu mocującego, aby dołączyć krzywą za (zaczynając od) elementem.

7 Wybierz istniejący element liniowy (3).

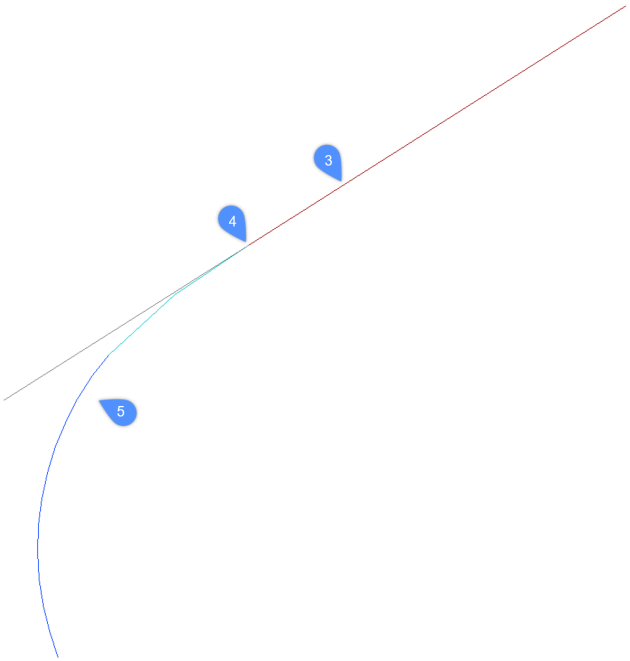
8 Określ promień krzywej przejściowej.

9 Określ długość krzywej przejściowej.

10 Określ kąt rozwiązania krzywej (większy lub mniejszy niż 180°).

11 Określ punkt wymuszający łuk (4), aby narysować kombinację Łuk-Krzywa przejściowa (5).

Uwaga: Nowy element jest zawsze rysowany stycznie do określonego punktu na wybranym elemencie mocującym.

8.7.1.9 Dołączanie nowego elementu linii trasowania między dwoma wybranymi elementami linii trasowania

1 Narysuj poziomą linię trasowania z dwoma elementami za pomocą poleceń LINIA WYRÓWNYWANIA lub WYRÓWNANIEKRZYWA.

2 Uruchom polecenie WYRÓWNANIEELEMENTPOMIĘDZY.

3 Pojawi się monit:

Element wyrównujący [Linia/Łuk/Krzywa przejściowa/Krzywa przejściowa-Spirala/Krzywa-spiralna/Krzywa-spiralna-Spirala]:

4 W wierszu poleceń wybierz typ elementu, który chcesz dołączyć. W tym przykładzie użyjemy opcji **Krzywa-Spirala-Spirala**.

5 Wybierz pierwszy element mocujący (6).

6 Wybierz drugi element mocujący (7).

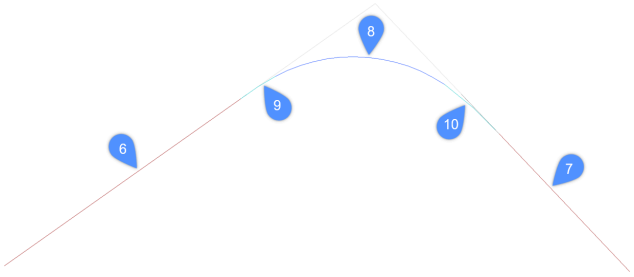
7 Określ promień łuku (8).

8 Określ długość krzywej przejściowej (9).

9 Określ długość wyjścia krzywej przejściowej (10).

10 Zostanie dodana nowa kombinacja Krzywa przejściowa-Łuk-Krzywa przejściowa między wybranymi elementami linii trasowania.

Uwaga: Nowy element jest rysowany stycznie do obu elementów dołączenia.

8.7.2 Edycja linii trasowania

8.7.2.1 Przegląd

W BricsCAD Civil dostępnych jest kilka opcji edycji linii trasowania za pomocą polecenia WYRÓWNANIEEDYCJA:

- Kontynuuj wyrównanie poziome lub pionowe;
- Dodawanie lub usuwanie punktów Pi/Pvi;
- Usuwanie elementów;
- Dodawanie lub usuwanie równań pikiet;
- Zmień powierzchnię TIN

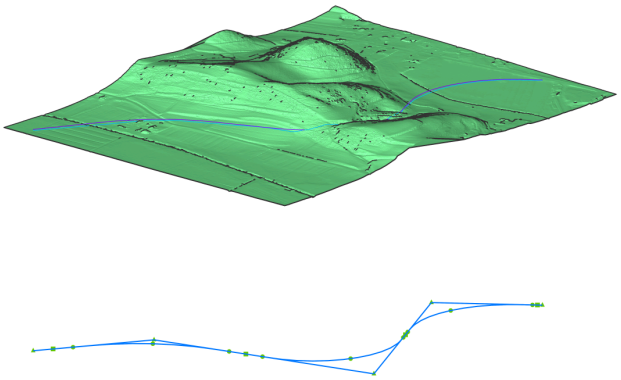
Uwaga: Wyrównanie 3D jest aktualizowane automatycznie.

8.7.2.2 Kontynuowanie wyrównywania w poziomie za pomocą polecenia WYRÓWNANIEEDYCJA

1 Narysuj poziomą linię trasowania, wykonując czynności opisane w artykule **Tworzenie linii trasowania Tworzenie linii trasowania według**PP .

2 Wpisz WYRÓWNANIEEDYCJA w wierszu polecenia.

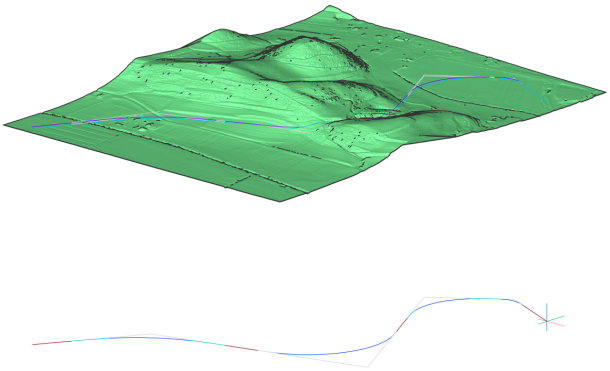
3 Wybierz wyrównanie poziome, które chcesz edytować.

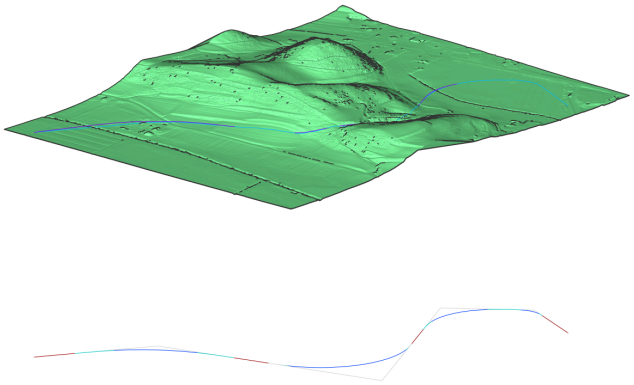
4 Wybierz opcję **Kontynuuj przez** Pi w wierszu polecenia.

5 Wskaż nowe punkty wyrównania poziomego PP, aby kontynuować istniejące wyrównanie.

6 Użyj opcji **Cofnij** w wierszu polecenia, aby powrócić do poprzedniego kroku.

7 Po zakończeniu naciśnij Enter. W ten sposób wyrównanie poziome zostanie odpowiednio wydłużone, a wyrównanie 3D zostanie automatycznie zaktualizowane.

8.7.2.3 Dodawanie PP do istniejącej linii trasowania poziomej

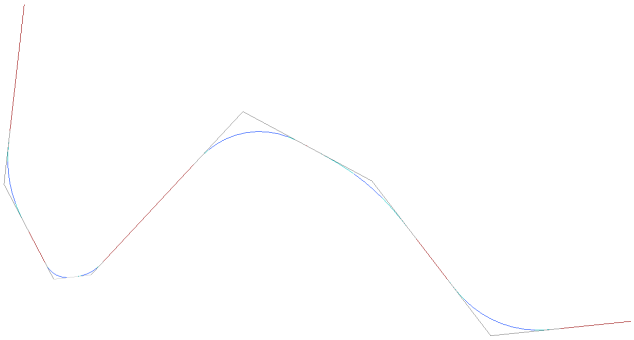
1 Wpisz WYRÓWNANIEEDYCJA w wierszu polecenia.

2 Wybierz wyrównanie poziome, które chcesz edytować.

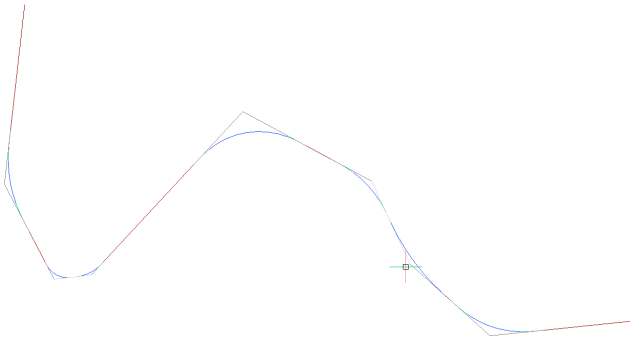
3 Wybierz opcję **Dodaj Pi** w wierszu polecenia.

4 Wybierz punkt, aby dodać nowy PI.

Przed dodaniem punktu PI

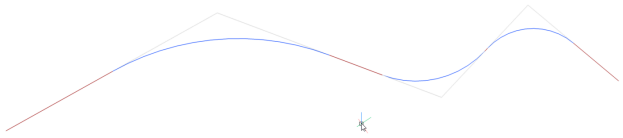

Po dodaniu punktu PI

8.7.2.4 Usuwanie PP z istniejącego wyrównania poziomego

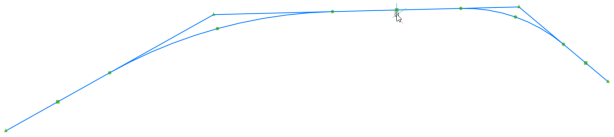
1 Wpisz WYRÓWNANIEEDYCJA w wierszu polecenia.

2 Wybierz wyrównanie poziome, które chcesz edytować.

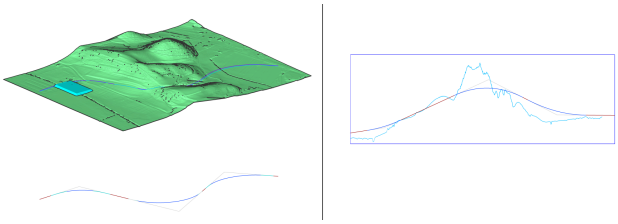
3 Wybierz opcję **Usuń Pi** w wierszu polecenia.

4 Wybierz punkt w pobliżu PI, aby usunąć.

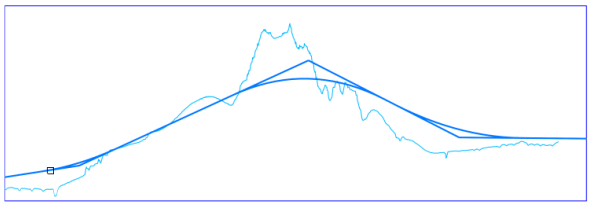
8.7.2.5 Dodawanie dodatkowej powierzchni TIN do widoku wyrównania w pionie

1 Otwórz plik rysunku zawierający powierzchnię TIN, linie trasowania, widok wyrównania w pionie i skarpę.

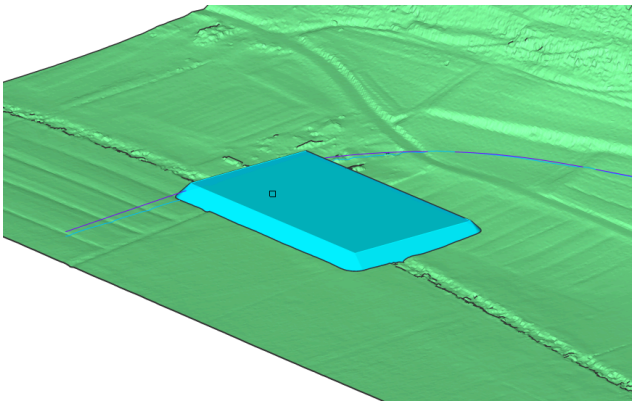

2 Uruchom polecenie WYRÓWNANIEEDYCJA w wierszu polecenia.

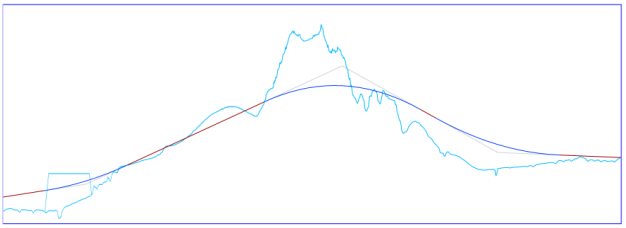
3 Wybierz opcję **zmień powierzchnię Tin** w wierszu polecenia.

4 Wybierz powierzchnię TIN do dodania.

W widoku wyrównania pionowego widoczna jest dodatkowa jasnoniebieska linia reprezentująca obiekt skarpy.

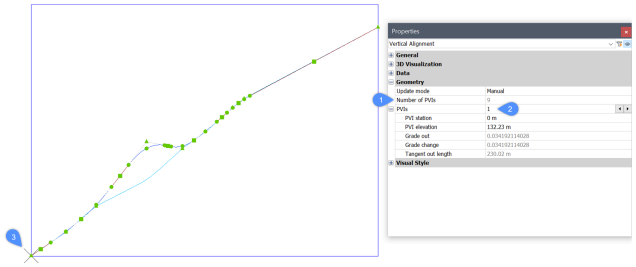

8.7.2.6 Edytowanie linii trasowania za pomocą panelu Właściwości

Parametry linii trasowania można edytować za pomocą panelu **Właściwości**.

Edycja wyrównania w pionie

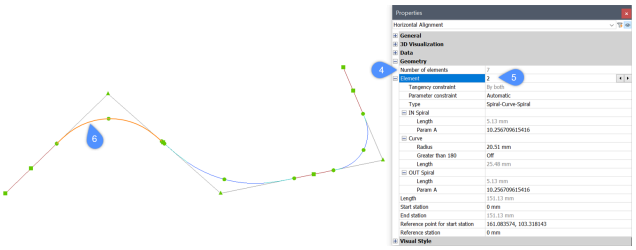
- Wybierz **Wyrównanie w pionie**.
- W panelu **Właściwości** widać, że **Wyrównanie w pionie** składa się z kilku punktów załamania niwelety (1).
- Po kliknięciu pola **PVI** (2) aktualnie wybrany punkt załamania niwelety zostanie podświetlony na rysunku (3).

- Można przełączać się między punktami załamania niwelety i edytować parametry punktu załamania niwelety linii trasowania. **Wyrównanie w pionie** zostanie automatycznie zaktualizowane na rysunku.

Edycja wyrównania w poziomie

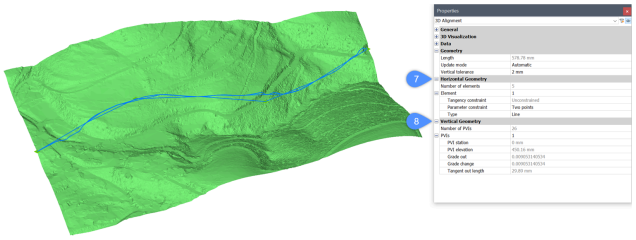
- Wybierz **Wyrównanie poziome**.
- W panelu **Właściwości** widać, że **Wyrównanie poziome** składa się z kilku elementów (4).
- Po kliknięciu w **pole Element** (5) aktualnie wybrany element zostanie podświetlony na rysunku (6).

- Można przełączać się między elementami i edytować parametry elementu linii trasowania. **Wyrównanie poziome** zostanie automatycznie zaktualizowane na rysunku.

Edycja wyrównania 3D

- Wybierz **Wyrównanie 3D**.
- W panelu **Właściwości** można edytować parametry wyrównania w poziomie (7) i w pionie (8).

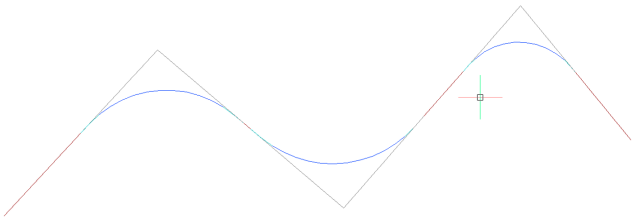
- Jak opisano powyżej, można przełączać się między elementami i punktami załamania niwelety oraz zmieniać ich parametry. **Wyrównanie 3D** zostanie automatycznie zaktualizowane na rysunku.

8.7.2.7 Praca z równaniami pikiety wyrównania

Równanie pikiety wyrównania można dowolnie ustawiać i zmieniać.

Dodawanie równania pikiety do istniejącej linii trasowania w poziomie

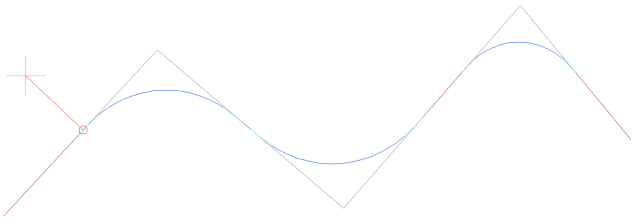
1 Wpisz WYRÓWNANIEEDYCJA w wierszu polecenia.

2 Wybierz wyrównanie poziome, które chcesz edytować.

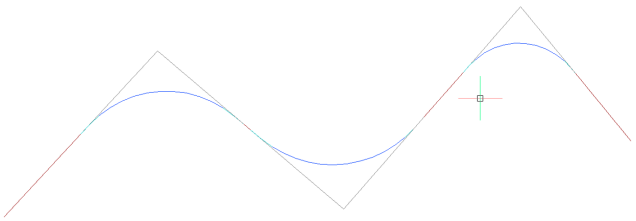
3 Wybierz opcję **Dodaj równanie pikiety** w wierszu polecenia.

4 Wskaż punkt, aby dodać nowe **równania pikiety**

Usuwanie równania pikiety z istniejącej linii trasowania poziomego

1 Wpisz WYRÓWNANIEEDYCJA w wierszu polecenia.

2 Wybierz wyrównanie poziome, które chcesz edytować.

3 Określ numer indeksu równania pikiety, które chcesz usunąć.

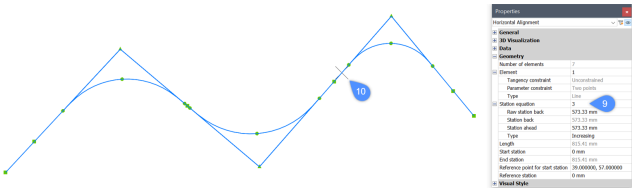
Edytowanie parametrów równania pikiety za pomocą panelu Właściwości

Można przełączać się między utworzonymi **równaniami pikiet** i edytować parametry w panelu **Właściwości**.

1 Wybierz **Wyrównanie poziome**.

2 W panelu **Właściwości** można sprawdzić, czy **Wyrównanie poziome** ma dodane równania pikiet.

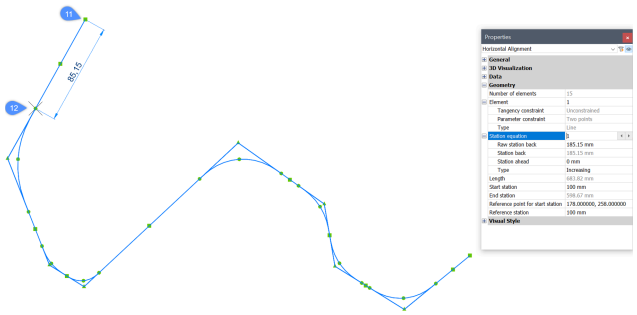
3 Po kliknięciu polu **równanie pikiety** (9) aktualnie wybrane równanie pikiety zostanie podświetlone na rysunku (10).

- Wartość **Pikiety surowej** jest względna względem punktu początkowego linii trasowania (11) i określonego punktu **równania pikiety** (12).

  Uwaga: **Pikiety początkowej** w punkcie początkowym linii trasowania może być różna od zera (określonego przez użytkownika). Jeśli w linii trasowania zdefiniowano tylko jeden **Równania pikiety**, wówczas wartość **Pikiety surowej** jest zgodna z wartością **Pikiety**.

  Edytuj parametr **Raw pikieta z powrotem** we **Właściwości poziomej**, aby przesunąć punkt **Równania pikiety** na linii trasowania.

- Wartość **Wstecznej pikiety** wszystkich równań pikiety, z wyjątkiem pierwszego, jest względna w **Stosunku do wartości** równania pikiety i wartości **Pikiety przed** nią, umieszczonej bezpośrednio przed nią. Jeśli w linii trasowania zdefiniowano tylko jedno równanie pikiety,

Pikiety wstecz dopasowuje się do **Surowej pikiety z powrotem**.

- **Pikieta przed** określa nową wartość pikiety, zaczynając od nowego punktu dla **Położenia pikiety** na linii trasowania.
- Parametr **Typu** określa, czy pikiety zwiększają się, czy maleją po położeniu równania pikiety (punkt dla) linii trasowania.

9. Modelowanie parametryczne

9.1 Omówienie modelowania parametrycznego

BricsCAD zapewnia bogaty zestaw narzędzi do sterowania modelami geometrycznymi 2D i 3D o różnych parametrach. Obejmuje to:

- **Parametry globalne**: parametry wiązań wymiarowych 2D/3D, parametry zdefiniowane przez użytkownika, parametry konfiguracyjne tabel projektowych itp.
- **Parametry lokalne**: parametry szyków i powiązanych obiektów wewnątrz szyku, parametry wstawek komponentów parametrycznych itp.

Wszystkie parametry i ich bieżące wartości można znaleźć w panelu **Menedżera parametrów** lub w różnych sekcjach panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Wartości parametrów można łączyć ze sobą za pomocą wyrażeń. Po zmianie wartości parametru model jest automatycznie aktualizowany. Ten przepływ pracy umożliwia dodanie parametrycznego zachowania do dowolnej geometrii i łatwe eksplorowanie wariantów projektu.

Uwaga: W witrynie BricsCAD nie ma zależności rodzic-dziecko między elementami geometrycznymi. Na przykład, jeśli zmienisz szkic użyty do utworzenia wyciągniętej bryły 3D, bryła nie zostanie odpowiednio zmieniona. Można jednak później tworzyć zależności z parametrami i wyrażeniami.

9.1.1 Parametry globalne i lokalne

Polecenia

- Polecenie -PARAMETRY zarządza parametrami wiązań wymiarowych za pośrednictwem wiersza poleceń.
- Polecenie OTWÓRZPANELPARAMETRÓW otwiera panel **Menedżera parametrów**.
- Polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ otwiera panel **Przeglądarki Mechanicznej**.
- Polecenie USUŃNIEUŻYWANEZMIENNE usuwa zmienne parametryczne nieużywane przez wyrażenia ograniczeń i niepowiązane z wymiarami.

Parametry w BricsCAD mogą być globalne lub lokalne.

Parametry lokalne są powiązane z konkretną jednostką, tablicą asocjacyjną lub komponentem mechanicznym.

Parametry globalne nie są przypisane do konkretnej jednostki i są podzielone na cztery grupy:

- Parametry ograniczeń wymiarowych 2D
- Parametry ograniczeń wymiarowych 3D
- Parametry zdefiniowane przez użytkownika
- Parametry konfiguracyjne tabel projektowych

9.1.2 Definiowanie wyrażenia dla parametru

Można zdefiniować wyrażenie dla obu typów parametrów, globalnego i lokalnego. Najprostszym wyrażeniem jest liczba lub nazwa parametru globalnego (parametry lokalne nie mogą być przywoływane w wyrażeniach). Bardziej złożone wyrażenie może zawierać standardowe operatory i funkcje.

Aby zdefiniować wyrażenie dla parametru, otwórz panel **Przeglądarki Mechanicznej**, kliknij nazwę parametru i wypełnij pole **Wyrażenie**.

Uwaga: Można również zdefiniować wyrażenie dla parametru w wierszu poleceń za pomocą polecenia - PARAMETRY.

9.1.3 Definiowanie parametrów zależnych

W wyrażeniach można używać zarówno nazw parametrów globalnych, jak i liczb. Jest to znane jako "wyrażenie niestałe". Jeśli wyrażenie niestałe jest ustawione jako parametr, jego ikona zmienia się z otwartej kłódki () na zamkniętą kłódkę () w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Oznacza to, że parametr staje się zależny od innego (definiującego) parametru (parametrów), a jego wartość zostanie automatycznie przeliczona, gdy zmieni się wartość (wartości) definiującego parametru (parametrów).

Można tworzyć łańcuchy parametrów, w których każdy element zależy od poprzedniego. Długość takiego łańcucha jest nieograniczona. Należy jednak uważać, aby nie utworzyć pętli, w której następny element w łańcuchu napędza jeden z poprzednich elementów. Może to spowodować nieskończoną ocenę wyrażeń. BricsCAD automatycznie wykrywa takie problemy i nie akceptuje wyrażeń, które prowadzą do pętli parametrycznej.

9.1.4 Parametry tablic asocjacyjnych

Tablice asocjacyjne są tworzone za pomocą poleceń SZYK, SZYKPROSTOKĄTNY, SZYKBIEGUNOWY i SZYKPOŚCIEŻCE. Właściwości tablic asocjacyjnych, które można kontrolować za pomocą wyrażenia, są następujące.

- **Szyk prostokątny**: Liczba kolumn, Odstępy między kolumnami, Liczba wierszy, Odstępy między wierszami, Przyrost wysokości wiersza, Liczba poziomów, Odstępy między poziomami i Kąt osi.
- **Szyk biegunowy**: Promień, Liczba elementów, Kąt między elementami, Kąt wypełnienia, Liczba wierszy, Odstęp między wierszami, Przyrost wysokości wiersza, Liczba poziomów i Odstęp między poziomami.
- **Szyk po ścieżce**: Odstępy między elementami, Przesunięcie początkowe, Wiersze, Odstępy między wierszami, Przyrost wysokości wiersza, Poziomy i Odstępy między poziomami.

Aby zapewnić dostępność parametrów bloków wewnątrz tablicy, parametry muszą zostać połączone (za pomocą polecenia menu kontekstowego **Powiąż z parametrem**) przed utworzeniem tablicy. Po utworzeniu tablicy parametry będą dostępne do edycji w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** lub panelu **Menedżera parametrów**.

Link do parametru jest usuwany, ale można go przywrócić dla parametrów bloków tablicy za pomocą tego samego elementu menu kontekstowego **Link do parametru**.

Technicznie parametry są powiązane z elementem źródłowym szyku. Gdy ten element źródłowy jest edytowany parametrycznie, wszystkie inne elementy szyku są zmieniane według niego.

W przypadku poprzedniej implementacji komponentów parametrycznych (zmienna systemowa MECHANICALBLOCKS jest wyłączona i używany jest BMWSTAW) parametry komponentów zagnieżdżonych w tablicy są dostępne po prostu po utworzeniu tablicy.

Aby zdefiniować wyrażenie dla dowolnej z tych właściwości, wybierz odpowiednią jednostkę tablicy w obszarze rysowania lub w panelu **Przeglądarka mechaniczna** i wprowadź wyrażenie w odpowiednim polu właściwości w panelu **Przeglądarka mechaniczna** lub w panelu **Właściwości**.

Jeśli tablica asocjacyjna zawiera jednostki ograniczone ograniczeniami wymiarowymi 2D lub 3D, parametry tych ograniczeń mogą być również oceniane za pomocą wyrażeń. Te zagnieżdżone parametry są wymienione w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Po wybraniu dowolnego z nich można zdefiniować wyrażenie.

9.1.5 Parametry komponentów mechanicznych

Zmienna systemowa BMUPDATEMODE kontroluje, czy zewnętrzne komponenty zespołu są zawsze przeładowywane, czy tylko wtedy, gdy są modyfikowane.

W przypadku wstawienia komponentu mechanicznego lub zwykłego pliku .dwg plik do rysunku za pomocą polecenia BMWSTAW, a wstawka zawiera globalne parametry, parametry te są konwertowane na parametry lokalne. Są one powiązane z odpowiednią wkładką komponentu i są widoczne w panelu **Przeglądarki Mechanicznej** pod nazwą tej wkładki. Kliknij parametr(y) do edycji.

9.1.6 Właściwości parametrów

Za pomocą panelu **Przeglądarki Mechanicznej** można zarządzać wszystkimi parametrami, takimi jak zdefiniowane przez użytkownika, wiązania 3D, tabele projektowe, parametry komponentów parametrycznych i szyki.

- **Nazwa**: identyfikuje parametr. Nazwa parametru może być używana w wyrażeniach innych parametrów w tym samym **komponencie**. Nazwa nie może zaczynać się od cyfry, powinna być alfanumeryczna bez spacji.
- **Wyrażenie**: wpisz wartość lub wyrażenie.
- **Wartość**: wyświetla bieżącą wartość parametru.
- **Sterowany geometrią**: jeśli ustawiona na **Wł**, wyłącza pole **Wyrażenie**. Wartość parametru jest uzyskiwana z modelu i może być zmieniana za pomocą bezpośrednich operacji modelowania.
- **Opis**: opcjonalny opis parametru.
- **Wyróżniony**: określa, czy parametr jest widoczny i może być modyfikowany, gdy komponent jest wstawiony do zespołu. Wybierz pole, a następnie kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz opcję. Nowy parametr otrzymuje domyślnie opcję **WYŁ**.
    - **Włączone**: parametr jest zawsze widoczny.
    - **Wyłączone**: parametr nigdy nie jest ujawniany.
    - **Resetuj**: opcja zostanie ustawiona na wartość domyślną.

- **Jednostki**: ustawia wymiar parametru: **Liniowy**, **2-wymiarowy** lub **3-wymiarowy**. Wybierz pole, a następnie kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz opcję.

9.1.7 Właściwości wiązań 3D

BricsCAD zapewnia zestaw właściwości dla wiązań 3D, które pozwalają kontrolować wzajemne rozmieszczenie wiązanych elementów geometrycznych (lub argumentów wiązania) po ponownym obliczeniu wiązań 3D.

Właściwości mogą być przypisane zarówno do samego wiązania (właściwość**Kierunki**) i/lub do argumentów wiązania, dla każdego argumentu osobno(właściwości **Umieszczenie** i **Użyj jako**).

- **Typ**: wskazuje typ ograniczenia: Ścieżka, Odległość, Promień, Kąt lub Kąt stożka.
- **Włączone**: kontroluje, czy wiązanie jest włączone czy wyłączone.
- **Kierunki**: określa, czy kierunki argumentów ograniczenia są **Jednakowe**, czy **przeciwne**. Zmiana z jednej na drugą powoduje odwrócenie powiązanych obiektów względem siebie.

  Kierunek jest używany dla linii, płaszczyzn, okręgów, cylindrów, stożków i tori. Nie jest on używany dla punktów i sfer.

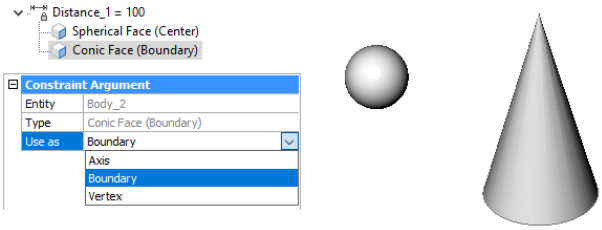
  Kierunek płaszczyzny to jej wektor normalny. Kierunek okręgu jest wektorem normalnym płaszczyzny okręgu. Kierunek walca, stożka lub torusa jest kierunkiem jego osi. Kierunek płaskiej powierzchni bryły 3D jest dodatkowo dostosowywany tak, aby był zewnętrzny w stosunku do bryły 3D.

  Dowolna opcja oznacza, że kierunki mogą się zmieniać po bezpośrednich operacjach modelowania lub po zmianie parametru wiązania 3D.

  Opcja **Zachowaj** wymusza na stronie BricsCAD zachowanie bieżących kierunków. Ta opcja zmusza BricsCAD do przeanalizowania wzajemnego położenia argumentów przed rozwiązaniem wiązań 3D i użycia opcji **Jednakowe** lub **Przeciwne** (nie obu).
- **Umieszczenie**: określa sposób umieszczenia argumentu względem innego argumentu tego samego wiązania. Na przykład, punkt w odległości punkt-sfera może być umieszczony **zewnątrz** lub **wewnątrz** sfery. Zmiana tej właściwości dla argumentu ograniczenia przenosi argument na drugą stronę innego argumentu. Boki są zdefiniowane dla płaszczyzn, kul, cylindrów, stożków i tori. I nie jest zdefiniowany dla punktów, linii i okręgów.

  Oznacza to że **zarówno** umieszczenie na **zewnątrz**, jak i **wewnątrz** jest odpowiednie dla intencji użytkownika.

  Opcja **Zachowaj** wymusza na BricsCAD zachowanie bieżącego położenia argumentu. Innymi słowy, opcja ta zmusza BricsCAD do przeanalizowania wzajemnego położenia argumentów przed rozwiązaniem wiązań 3D i użycia opcji **Zewnątrz** lub **Wewnątrz** (nie obu). Opcja **Zachowaj** jest używana domyślnie.
- **Użyj jako**: ta właściwość jest przypisywana do argumentów ograniczeń **Odległość** i **Koncentryczny** i ma zastosowanie do okręgów, kul, cylindrów, stożków i tori i określa, która geometria jest używana w ograniczeniu 3D do pomiaru odległości lub zbieżności z inną jednostką.

Dostępne są cztery opcje dla opcji **Użyj jako** właściwości:

- **Granica**: ograniczenie jest stosowane do granicy argumentu.
- **Oś**: dotyczy argumentu, który ma oś: okrąg, cylinder, stożek lub torus.
- **Środek**: dotyczy argumentu, który ma punkt centralny: okrąg, sferę lub torus.
- **Wierzchołek**: dotyczy tylko wierzchołka stożka.

9.1.8 Menu kontekstowe

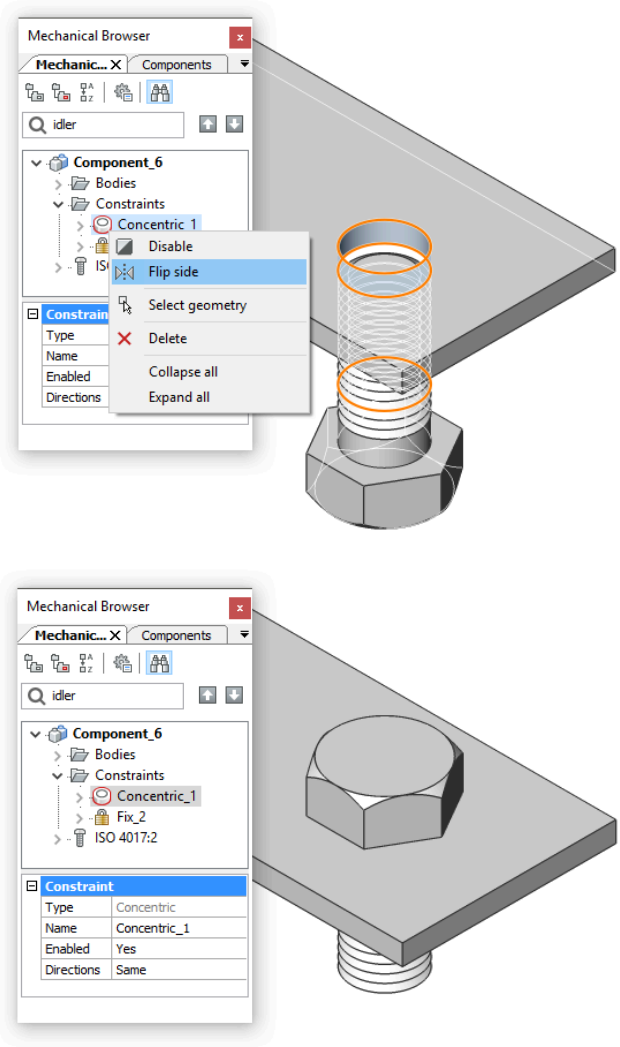
W panelu **Przeglądarki Mechanicznej** dostępne są następujące menu kontekstowe.

Węzeł główny

- **Dodaj nowy parametr**: tworzy nowy parametr.
- **Zwiń wszystko**: zwija wszystkie węzły.
- **Rozwiń wszystko**: rozwinięcie wszystkich węzłów.

Podwęzły

- **Usuń**: usuwa wybrany parametr z pliku.
- **Utwórz tabelę projektową**: tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego.
- **Animuj**: animuje wartość parametru w określonym zakresie na rysunku.
- **Powiąż z parametrem**: łączy parametr podkomponentu z parametrem poziomu głównego.
- **Włączony**: kontroluje, czy ograniczenie lub parametr jest oceniany, czy nie.
- **Sterowany Geometrią**: jeśli zaznaczone, wyłącza właściwość **Wyrażenie**. Wartość parametru jest uzyskiwana z modelu i może być zmieniana za pomocą bezpośrednich operacji modelowania.
- **Odwróć stronę**: umożliwia zmianę względnego położenia jednostki (wektory normalne wybranych ścian wskazują ten sam lub przeciwny kierunek). Opcja ta może być zastosowana tylko do wiązań równoległych, zbieżnych i koncentrycznych i pod warunkiem, że wiązanie jest zastosowane do powierzchni.

- **Wybierz geometrię**: wybiera na rysunku geometrię, na którą ma wpływ wiązanie.

9.1.9 Panel Menedżer parametrów

Panel **Menedżer Parametrów** umożliwia przeglądanie i zarządzanie globalnymi parametrami modelu w formie tabelarycznej. Każdy wiersz w tej tabeli odpowiada jednemu parametrowi globalnemu, podczas gdy każda kolumna reprezentuje konkretną właściwość parametru - nazwę, wyrażenie, wartość.

W panelu **Menedżer Parametrów** można:

- Utwórz nowy parametr.
- Usunięcie istniejącego parametru.
- Kliknij pole nazwy parametru i zmień ją.
- Kliknij pole wyrażenia parametru i zmień je.
- Wyszukiwanie parametru według nazwy.
- Sortowanie wszystkich parametrów według nazwy, wyrażenia i wartości.
- Ukrywa wszystkie parametry z wyjątkiem tych, które odnoszą się do wybranego parametru.

- Ukrywa wszystkie parametry z wyjątkiem tych zależnych od wybranego parametru.
- Animuj dowolny parametr
- Wyczyść nieużywane zmienne.

9.2 Operacje i funkcje w wyrażeniach

9.2.1 Operatorów

Operation	Znak	Opis
Dodatek	+	Tworzy sumę wartości liczbowych.
Odejmowanie	-	Odejmuje dwie wartości liczbowe.
Mnożenie	*	Mnoży wartości liczbowe.
Dzielenie	/	Dzieli dwie wartości liczbowe.
Potęgowanie	^	Oblicza wartość wykładniczą podanych liczb.
Operator reszty	%	Daje resztę po podzieleniu jednej wartości liczbowej na inną. np. 5%2 = 1, ponieważ 5/2 pozostawia resztę z 1.

9.2.2 Wyrażenie

Wyrażenia są obliczane zgodnie ze standardowymi matematycznymi regułami pierwszeństwa:

1 Wyrażenia w nawiasach kwadratowych; najbardziej wewnętrzne zestawy jako pierwsze.

2 Standardowa kolejność operacji:
   - 1. Wykładnik
   - 2. Mnożenie i dzielenie
   - 3. Dodawanie i odejmowanie

3 Operatory o równym priorytecie od lewej do prawej.

W wyrażeniach można używać następujących funkcji:

Funkcja	Składnia
Sinus	sin(wyrażenie)
Cosinus	cos(wyrażenie)
Styczne	tan(wyrażenie)

Funkcja	Składnia
Łuk sinusoidalny	asin(wyrażenie)
Arcus cosinus	acos (wyrażenie)
Arcus tangens	atan (wyrażenie)
Sinus hiperboliczny	sinh(wyrażenie)
Cosinus hiperboliczny	cosh(wyrażenie)
Tangens hiperboliczny	tanh(wyrażenie)
Arcus sinus hiperboliczny	asinh(wyrażenie)
Arcus cosinus hiperboliczny	acosh(wyrażenie)
Styczna hiperboliczna łuku	atanh(wyrażenie)
Pierwiastek kwadratowy	sqrt (wyrażenie)
Funkcja Signum (-1,0,1)	sign(wyrażenie)
Zaokrąglij do najbliższej liczby całkowitej	round(wyrażenie)
Skróć ułamek dziesiętny	trunc (wyrażenie)
Zaokrąglić w dół	floor(wyrażenie)
Zaokrąglij w górę	ceil (wyrażenie)
Wartość absolutna	abs(wyrażenie)
Największy element w szyku	max(wyrażenie1; wyrażenie2)*
Najmniejszy element w tablicy	min(wyrażenie1;wyrażenie2) *
Stopnie na radiany	d2r(wyrażenie)
Radiany na stopnie	r2d(wyrażenie)

Funkcja	Składnia
Logarytm o podstawie e	ln(wyrażenie)
Logarytm o podstawie 10	log(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie e	exp(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie 10	exp10 (wyrażenie)
Funkcja mocy	pow(wyrażenie1; wyrażenie2)*
Losowy ułamek dziesiętny z zakresu od 0 do 1	Losowy

* Użyj separatora listy zdefiniowanego w systemie: , (przecinek) lub ; (średnik).

Uwaga:

- Stałe **Pi=3,14...** i **e=2,72...** mogą być używane w wyrażeniach. Nazwy stałych nie mogą być używane jako nazwy parametrów lub ograniczeń.
- Polecenie USUŃNIEUŻYWANEZMIENNE czyści parametry, które nie są używane w wyrażeniach ograniczeń ani połączone z wymiarami.

9.3 Wiązania 3D

9.3.1 Wariacyjne modelowanie bezpośrednie

Wykorzystanie wiązań geometrycznych (inaczej wariacyjne modelowanie bezpośrednie) do modelowania parametrycznych brył i powierzchni. Definiowanie wiązań między krawędziami i powierzchniami w celu modyfikacji modeli bryłowych i powierzchniowych.

Gdy tylko ograniczenie zostanie dodane, BricsCAD automatycznie modyfikuje model, a te wiązania są aktualizowane wraz z kolejnymi modyfikacjami modelu. Kluczową zaletą bezpośredniego modelowania wariacyjnego jest to, że wszystkie ograniczenia są brane pod uwagę jednocześnie, a zachowanie modelu nie zależy od kolejności tworzenia wiązań. Pozwala sparametryzować dowolną cechę modelu 3D bez martwienia się o historię tworzenia modelu.

Wiązania wymiarowe kontrolują wymiary modelu. Po wprowadzeniu takiego wiązania lub zmianie wartości jego parametru, strona BricsCAD automatycznie aktualizuje geometrię bryły i powierzchni. Na przykład, wymiary pudełka mogą być kontrolowane przez parametry trzech wiązania odległości zastosowanych do jego przeciwległych ścian.

BricsCAD zapewnia następujące wiązania 3D:

- Ograniczenia geometryczne: **Zablokuj** (), **Zgodny** (), **Koncentryczny** (), **Równoległy** (), **Prostopadły** (), **Styczny** (), and **Sztywny Zestaw** ().

- Ograniczenia wymiarowe 3D: **Odległość** (), **Promień** (), **Kąt** (), **Kąt stożka** (), **Ograniczenie ścieżki** ().

Wiązania 3D są dostępne na pasku narzędzi **Wiązania 3D**, w menu **Parametryczne/Wiązania 3D**, w panelu wstążki **Parametryczne 3D** i w zakładce **Wiązania** w oknie Quad.

Wszystkie wiązania 3D są wyświetlane w panelu **Przeglądarce Mechanicznej**. Wybierz wiązanie, aby sprawdzić i edytować jego właściwości.

Następujące (pod)jednostki i elementy są obsługiwane podczas tworzenia wiązań 3D:

- Wierzchołki, krawędzie i powierzchnie brył 3D, powierzchnie, siatki oraz regiony i powierzchnie geometrii płaskiej, cylindrycznej, sferycznej, toroidalnej i stożkowej.
- Linie, promienie, linie x, okręgi i łuki.
- Segmenty i wierzchołki polilinii 3D.
- Arbitralne krzywe dla wiązania zbieżności i ścieżki z punktem jako kolejnym argumentem.
- Płaszczyzny, osie i punkty początkowe GUW lub blokowego układu współrzędnych.

Wiązania 3D mają szereg właściwości, które pozwalają kontrolować sposób, w jaki BricsCAD traktuje je w różnych sytuacjach.

9.3.2 Wiązania oparte na geometrii 3D

Wiązania wymiarowe 3D mogą być również **oparte na geometrii**. Są one aktualizowane w celu dokładnego odzwierciedlenia aktualnego stanu modelu. Nie można określić ich wyrażenia. Zamiast tego ich wartość jest uzyskiwana z modelu i może być zmieniana za pomocą bezpośrednich operacji modelowania i zmian w innych wiązaniach.

Inne parametry, w tym wiązania, mogą zależeć od wartości wiązań opartych na geometrii. W niektórych okolicznościach wiązania zależne od wiązań geometrii może sprawić, że model będzie nierozwiązywalny. Należy tego unikać.

Zwykłe wiązania można przekształcić w wiązania oparte na geometrii i odwrotnie, w panelu **Przeglądarka mechaniczna** i panelu **Menedżer parametrów** lub za pomocą polecenia MBWIĄZANIA3D. Po przekształceniu zwykłego ograniczenia w ograniczenie oparte na geometrii, jego wyrażenie zostanie nadpisane pierwszą modyfikacją modelu, która wpływa na to ograniczenie.

9.3.3 Wiązania 3D i modelowanie bezpośrednie

Wiązania 3D są brane pod uwagę podczas stosowania operacji modelowania bezpośredniego. Jeśli istnieje wiązanie 3D, które ustala położenie ścian lub krawędzi, ograniczenie to zostanie zachowane podczas operacji Wciśnij/Wyciągnij, Przesuń i Obróć. Wiązania 3D można tymczasowo wyłączyć lub trwale usunąć w panelu **Przeglądarka mechaniczna**.

Wiązania oparte na geometrii aktualizują swoje wartości po zakończeniu operacji modelowania bezpośredniego, co może prowadzić do dodatkowych zmian w modelu.

Jeśli niektóre ściany lub krawędzie znikną podczas modelowania bezpośredniego lub operacji edycji brył logicznych, wiązania 3D zastosowane do takich jednostek zostaną usunięte. Jeśli jednak istnieje dokładna

zgodność między początkowymi powierzchniami a uzyskanymi, wiązania 3D są automatycznie stosowane do nowych jednostek.

W zależności od wartości zmiennej systemowej DMRECOGNIZE, BricsCAD automatycznie rozpoznaje relacje geometryczne między powierzchniami bryły i zachowuje je podczas operacji modelowania bezpośredniego. Funkcja ta nazywana jest **Rozpoznawaniem intencji projektowych**.

9.4 Funkcja Wygaszania

Funkcja wygaszania tymczasowo tłumi zestaw jednostek na rysunku.

Wygaszane jednostki są wewnętrznie umieszczane na specjalnej zamrożonej warstwie. Pozwala to przyspieszyć operacje orbitowania, powiększania i przesuwania, poprawia wydajność wyboru obiektów i skraca czas regeneracji złożonych rysunków. Jednostki wygaszane są również wykluczone z obliczeń właściwości masowych (wygenerowane widoki rysunków i zestawienia materiałów). Użyj parametrycznego wyrażenia dla parametru warunku funkcji wygaszane, aby utworzyć różne warianty projektu komponentów parametrycznych.

9.4.1 Tworzenie elementu wygaszenia

Wykonaj polecenie WYGASZENIE.

9.4.2 Zarządzanie funkcjami wygaszania

Wybierz funkcję wygaszania w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe.

Dostępne opcje to:

- **Wygaś**: Wygasza zestaw obiektów.
  - Ikona **Wyłączenia** () oznacza stan wygaszenia.
  - Opcja ma teraz brzmienie **Wyłącz Wygaszenie**.
- **Wyłącz Wygaszenie**: Wyłącza wygaszenie zestawu obiektów.
  - Ikona **Nieaktywny** () oznacza stan nieaktywny.
  - Opcja ma teraz następujące brzmienie: **Wygaś**.
- **Rozwiąż**: Usuwa funkcję wygaszenia.
- **Edytuj wybór**: Umożliwia dodawanie/usuwanie podmiotów z zaznaczenia.

  Wszyscy członkowie wyboru są podświetleni.
  - Wybierz podmioty do dodania.
  - Shift + Select (przytrzymaj klawisz Shift, a następnie użyj metody zaznaczania) jednostki do usunięcia.
  - Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać edycję.
- **Przybliż do**: Powiększa wybrane obiekty.

  Aby utworzyć zestaw wyboru:
  - Kliknij funkcję wygaszenia, aby wybrać wszystkich jej członków.

- Rozwiń funkcję wygaszenia, a następnie kliknij, aby wybrać jednostkę.
- **Ctrl + kliknięcie**, aby dodać/usunąć jednostki z zaznaczenia.

• **Wybierz**: Wybiera wszystkich członków funkcji wygaszenia.

9.4.3 Ustawianie warunku dla funkcji wygaszenia

Dla funkcji wygaszania można ustawić warunek wyrażenia. W zależności od wartości bieżącego wyrażenia, jednostki są automatycznie wyłączane lub wyłączane.

W panelu Przeglądarki Mechanicznej:

1 Wybierz funkcję wygaszenia (użyj pola wyszukiwania "" , aby wyszukiwać według nazwy).

2 Wprowadź wyrażenie w polu **Warunek** w siatce właściwości.

Uwaga: Jeśli pole **Warunek** jest równe zero, wyświetlane są wszystkie podmioty. W przeciwnym razie jednostki są pomijane.

W panelu Menedżer parametrów.

1 Wybierz parametr o tej samej nazwie, co funkcja wygaszenia(użyj pola wyszukiwania "" , aby wyszukać według nazwy).

2 Wprowadź wyrażenie w polu **Wyrażenie**.

Uwaga: Jeśli pole **Wyrażenie** jest równe zero, wyświetlane są wszystkie jednostki. W przeciwnym razie jednostki są pomijane.

9.5 Praca z tabelami konfiguracji

Tabela projektowa umożliwia ocenę kilku parametrów globalnych jednocześnie z wartością jednego parametru konfiguracyjnego, nazwanego nazwą konfiguracji. Tabele projektowe można tworzyć od podstaw w witrynie BricsCAD lub importować je z pliku .csv. (plik tekstowy z wartościami oddzielonymi przecinkami). Pliki takie można utworzyć za pomocą arkusza kalkulacyjnego lub edytora tekstu.

9.5.1 Tworzenie tabeli konfiguracji z .csv plik

Opcja **Z pliku** polecenia TABELAPROJEKTOWA umożliwia importowanie .csv pliki, które zawierają zestawy wartości parametrów lub tworzy je od podstaw. Parametry są dodawane do panelu **Przeglądarka Mechanical** oraz do parametrycznych właściwości komponentu.

Oczekiwany format .csv plik jest:

Configuration_Name, parametr 1, parametr 2 ,..., parametr N

Configuration_1,Wartość1Parametr1,Wartość1Parametr2,...,Wartość1ParametrN

Konfiguracja_2,Wartość2Parametr1,Wartość2Parametr2,...,Wartość2ParametrN

Configuration_3,Wartość3Parametr1,Wartość3Parametr2,...,Wartość3ParametrN

...

Pierwszy wiersz zawiera nazwy parametrów oddzielone przecinkami. Imię musi być inne niż nazwa dowolnego parametru globalnego na rysunku. Nazywa się to nazwą konfiguracji. W nazwie konfiguracji nie są dozwolone spacje. Inne nazwy w pierwszym wierszu mogą być identyczne z nazwami parametru

globalnego. Kolejne wiersze zawierają listę możliwych wartości dla tych parametrów w postaci ciągów lub liczb.

Przykład:

Rozmiar,Długość,Szerokość,Wysokość

Mały,300,200,100

Średni,450,300,150

Duży,600,400,200

Gdy plik .csv plik jest importowany do BricsCAD za pomocą polecenia TABELAPROJEKTOWA, tworzony jest specjalny parametr globalny o nazwie pierwszej nazwy w pierwszym wierszu .csv ("Rozmiar" w powyższym przykładzie). Nazywa się to "nazwą konfiguracji". Wpłynie to na wartości innych parametrów w tabeli projektowej. Są one nazywane "parametrami zależnymi od konfiguracji".

Uwaga: BricsCAD nie utrzymuje powiązania z plikiem .csv używany do tworzenia tabeli projektu: jeśli ten plik zostanie zmodyfikowany, tabela projektu nie zostanie automatycznie zaktualizowana. Użyj polecenia -TABELAPROJEKTOWAEDYCJA, aby zastąpić tabelę projektu nowym lub zmodyfikowanym plikiem .csv plik.

9.5.2 Bezpośrednie wyszukiwanie w tabeli konfiguracji

Aby ocenić parametr konfiguracji:

- Zaznacz go w panelu **Przeglądarka Mechanical** i wpisz żądaną wartość w polu **Wyrażenie** .
- Wybierz wartość z listy rozwijanej w polu **Wartość** .

Jeśli zmienisz wartość nazwy konfiguracji, wszystkie wartości parametrów zależne od konfiguracji zmienią się automatycznie w odpowiedniej tabeli konfiguracji. Wartości tych parametrów są pobierane z wiersza w tabeli konfiguracji. Pierwszy element pokrywa się z bieżącą wartością nazwy konfiguracji.

9.5.3 Wyszukiwanie wsteczne w tabeli konfiguracji

Parametry, które są zdefiniowane przez nazwę konfiguracji, można oceniać niezależnie z tabelą konfiguracji.

Wybierz parametr zależny i zastosuj do niego wyrażenie.

- Jeśli wartość tego wyrażenia jest zgodna z jedną z wartości w odpowiedniej tabeli obliczeniowej, nazwa konfiguracji i wszystkie zależne parametry tabeli obliczeniowej zostaną automatycznie zmienione na wartości określone w odpowiednim wierszu tabeli.
- Jeśli dla danej wartości parametru zależnego możliwych jest kilka konfiguracji, BricsCAD wybiera tę, która jest najbliższa bieżącym wartościom pozostałych parametrów.
- Jeśli wprowadzisz wyrażenie, a wynik nie jest dostępny w tabeli konfiguracji lub jeśli wprowadzisz wyrażenia dla dwóch lub więcej parametrów tabeli obliczeniowej, a wartości nie można znaleźć w jednej konfiguracji (wartości nie znajdują się w tym samym wierszu w tabeli konfiguracji), wówczas wartości nazwy konfiguracji zostaną zmienione na 'Niestandardowe', a wartości innych parametrów zależnych nie zostaną zmienione. Ten przypadek odpowiada konfiguracji, która nie istnieje w tabeli konfiguracji.

9.5.4 Dodawanie nowej konfiguracji do tabeli konfiguracji

Do tabeli konfiguracji można dodać dowolną konfigurację "Niestandardową" i nadać jej nazwę. W tym celu należy kliknąć prawym przyciskiem myszy parametr konfiguracyjny w **Przeglądarce Mechanical** i wybrać z menu kontekstowego polecenie **Zapisz bieżącą konfigurację** . Konfiguracja zostanie dodana do tabel obliczeniowych w następujący Configuration_N:

- **Konfiguracja**: nazwa konfiguracji.
- **N**: numer indeksu - o jeden więcej niż aktualna liczba konfiguracji w tabeli obliczeń.

Jeśli chcesz zapisać konfigurację w tabeli konfiguracji pod inną nazwą, uruchom polecenie - TABELAPROJEKTOWAEDYCJA.

9.5.5 Tworzy pustą tabelę projektową

W przypadku zastosowania procedury opisanej powyżej możliwe jest rozpoczęcie projektowania od pustej tabeli obliczeniowej, a następnie wypełnienie jej żądanymi wartościami.

Użyj opcji **Opróżnij** w poleceniu TABELAPROJEKTOWA.

Zostaniesz poproszony o określenie:

- Nazwa nowej tabeli konfiguracji
- Nazwa odpowiedniej nazwy konfiguracji
- Nazwy parametrów globalnych, które będą zależne od tej tabeli konfiguracji

9.5.6 Używanie komponentu parametrycznego z tabelami konfiguracji

W zestawach można używać zarówno nazwy konfiguracji, jak i parametrów zależnych od konfiguracji. Jeśli następnie wstawisz taki komponent do rysunku, jego parametry będą obejmować uwidocznione parametry tabel konfiguracji. Dostępna będzie rozwijana lista dostępnych wartości. Dla takich parametrów obsługiwane są zarówno akcje wyszukiwania bezpośredniego, jak i wstecznego.

Najpierw należy skojarzyć tabelę konfiguracji z rysunkiem komponentu parametrycznego.

1 Otwórz rysunek.

2 W panelu **Przeglądarka Mechanical** zostanie wyświetlona lista parametrów i ich wartości.

3 Uruchom polecenie TABELAPROJEKTOWA i naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję **Z pliku** .

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz plik tabeli projektu** .

4 Wybierz .csv , a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz** .

5 Sprawdź właściwość **Wartość** dla każdego z głównych parametrów. Można wybrać wartości domyślne, które będą używane podczas wstawiania komponentu.

6 Sprawdź właściwość **Uwidocznione** dla każdego z głównych parametrów. Wszystkie powinny być ustawione na **WŁ**.

7 Zapisz rysunek komponentu.

9.5.7 Inne działania z tabelami konfiguracji

Polecenie -TABELAPROJEKTOWAEDYCJA umożliwia:

- Usuwanie tabeli konfiguracji
- Zastępowanie tabeli konfiguracji
- Łączenie nowego parametru
- Odłączanie istniejącego parametru
- Dodawanie nowych konfiguracji, usuwanie istniejących
- Eksportowanie tabeli konfiguracji jako .csv plik

10. Chmura punktów

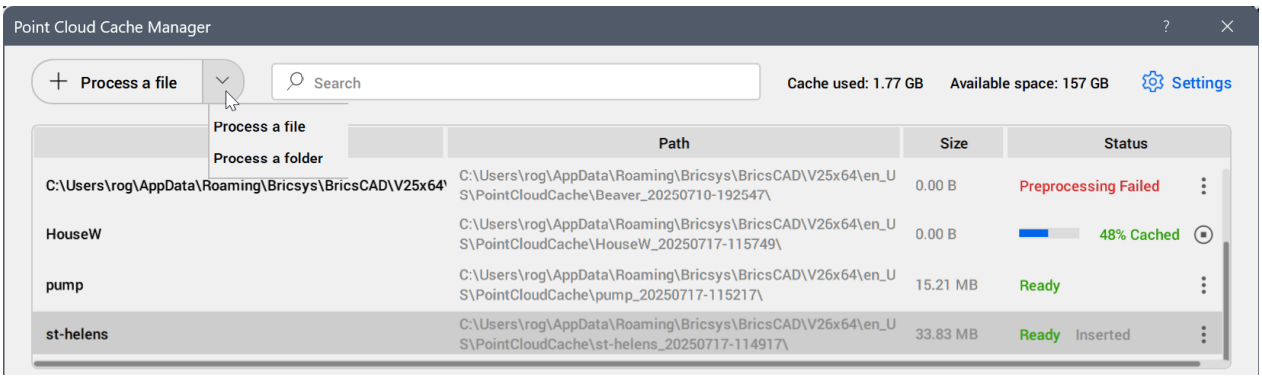
10.1 Praca z chmurami punktów

10.1.1 Wstępne przetwarzanie, zarządzanie i dołączanie chmur punktów

Aby wstępnie przetworzyć chmurę punktów, użyj polecenia CHMURAPUNKTÓWODNIESIENIE w celu otwarcia okna dialogowego **Menadżer Odniesień Chmury Punktów**, a następnie wybierz opcję **Przetwórz plik** lub **Wstępnie przetwórz nowy skan**. Można również użyć polecenia WSTAWCHMURĘPUNKTÓW.

Wstępne przetwarzanie chmury punktów można rozpocząć od zapisanego lub niezapisanego pliku DWG. Zostaniesz poproszony o podanie chmury punktów wejściowych (bez jednostek lub punktu wstawienia).

Wszystkie dane są odczytywane, przetwarzane i zapisywane na dysku oraz tworzony jest plik LOG. Postęp jest śledzony i wyświetlany w oknie dialogowym **Menadżer Odniesień Chmury Punktów**.

Wstępne przetwarzanie chmur punktów składa się z dwóch etapów. Pierwszym krokiem jest przetwarzanie punktów, a drugim optymalizacja wizualna.

Uwaga: Niektóre nietypowe pliki wejściowe chmur punktów, takie jak pliki LAS z niestandardowym układem kolumn lub niestandardowymi znacznikami geograficznymi, nie są automatycznie wstępnie przetwarzane poprawnie. W folderze instalacyjnym znajduje się jednak również wykonywalny preprocesor powłoki **(preprocessor.exe),** BricsCAD który umożliwia określenie niestandardowego układu kolumn i/lub znaczników geograficznych (-w skip). Preprocesor powłoki używa tej samej biblioteki pod maską, ale udostępnia pewne opcje ręczne, które nie są automatycznie używane przez BricsCAD. Aby poznać opcje, należy uruchomić plik wykonywalny preprocesora bez argumentów w powłoce systemu operacyjnego. Zostanie wydrukowane podsumowanie użytkowania. Więcej szczegółowych informacji można znaleźć w sekcji **Jak używać preprocessor.exe w celu ignorowania znaczników GeoTIFF podczas wstępnego przetwarzania niestandardowych danych chmur punktów .LAS, .LAZ?** artykuł.

Pliki chmury punktów i obrazy 360 są udostępniane niemal natychmiast na rysunku, a bąbelki są wyświetlane w kolorze fioletowym. Bąbelki te nie zawierają informacji takich jak normalna i głębokość w punktach. Wstępne przetwarzanie bąbelków trwa w tle, dopóki wszystkie informacje nie będą gotowe. Bąbelki są następnie wyświetlane na zielono.

Postęp przetwarzania wstępnego jest rejestrowany w pliku dziennika w podfolderze związanym z chmurą punktów. Ten podfolder znajduje się wewnątrz bieżącej ścieżki pamięci podręcznej chmury punktów (można ją ustawić w zmiennej systemowej POINTCLOUDCACHEFOLDER). Domyślna ścieżka do bieżącej

pamięci podręcznej chmury punktów to *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\PointCloudCache\Folder_for_processed_pointcloud*.

Uwaga: Plik dziennika jest używany głównie do rozwiązywania problemów. Postęp przetwarzania wstępnego można śledzić w oknie dialogowym **Menedżer Pamięci Podręcznej Chmury Punktów**.

Do zarządzania wstępnie przetworzonymi chmurami punktów służy okno dialogowe **Menedżer Pamięci Podręcznej Chmury Punktów**:

- Wyszukaj plik lub przefiltruj listę zbuforowanych chmur punktów za pomocą paska wyszukiwania u góry.
- W sekcji **Detale** wyświetlane są wszystkie metadane dostępne dla wybranej chmury punktów.
- Można edytować nazwę danych, jednostkę i układ współrzędnych GIS.

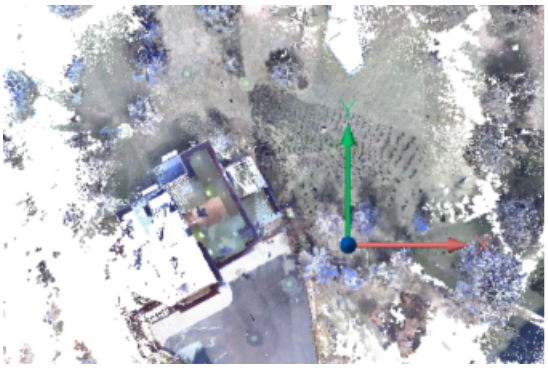
Uwaga:

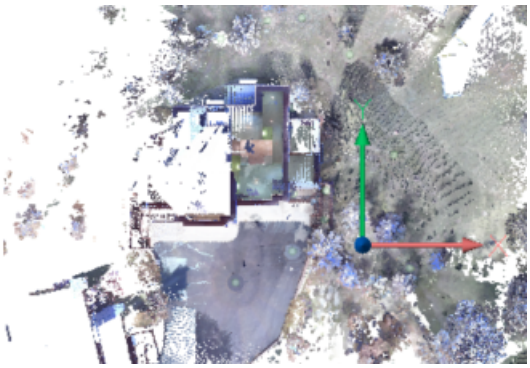
- Każdy podfolder zawierający wcześniej przetworzone dane pamięci podręcznej chmury punktów (z innego folderu) BricsCAD folder pamięci podręcznej chmury punktów lub wstępnie przetworzony za pomocą pliku wykonywalnego powłoki preprocessor.exe) można skopiować do folderu określonego przez zmienną systemową POINTCLOUDCACHEFOLDER (wartość domyślna: *C:\Użytkownicy\%nazwa_użytkownika%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\PointCloudCache*). Pliki pamięci podręcznej będą dostępne po następnym otwarciu **Menedżer pamięci podręcznej chmury punktów** okno dialogowe. Dla każdego podfolderu w folderze pamięci podręcznej chmury punktów dostępny jest element w oknie dialogowym **Menedżer pamięci podręcznej chmury punktów**.
- Jeśli pamięć podręczna chmury punktów pliku przetworzonego w formacie HSPC nie zostanie znaleziona w określonej lokalizacji, powiadomienie w zasobniku przekieruje użytkownika do panelu **Załączniki**. W tym miejscu można wybrać nową ścieżkę dla folderu pamięci podręcznej.

Aby rozpocząć dołączanie zbuforowanej chmury punktów, użyj przycisku **Dołącz**. Zostanie otwarte okno dialogowe **Dołącz chmurę punktów**. W tym miejscu można ustawić punkt wstawienia, skalę, obrót, jednostkę i układ współrzędnych GIS instancji chmury punktów. Możesz także zdecydować się na użycie danych geograficznych (jeśli są dostępne).

10.1.2 Wyrównanie

Polecenie CHMURAPUNKTÓWWYRÓWNAJ automatycznie obraca chmurę punktów, aby optymalnie wyrównać ją względem osi X i Y, biorąc pod uwagę pionowe powierzchnie płaskie w chmurze punktów (np. ściany). Aby określić najlepsze wyrównanie, użytkownik jest proszony o określenie najbardziej odpowiedniego obszaru chmury punktów zawierającego ściany.

10.1.3 Przeglądarka bąbelków

W zależności od oryginalnego formatu pliku chmury punktów i typu skanera używanego podczas skanowania (statycznego lub kinematycznego), we wszystkich lokalizacjach skanowania mogą być wyświetlane bąbelki (zielone kule) lub punkty trasy (niebieskie kule). W tych lokalizacjach można doświadczyć najbardziej realistycznych wizualnych reprezentacji, otwierając **Przeglądarkę Bąbelków**.

Otwiera **Przeglądarkę bąbelków**.

- Uruchom polecenie CHMURAPUNKTÓWPRZEGLĄDARKABĄBELKÓW.
- Wybierz opcję **Otwórz skan w przeglądarce bąbelków** z menu kontekstowego skanu lub punktu trasy na liście **Skany** lub **Punkty trasy** w panelu **Menedżer chmury punktów**.

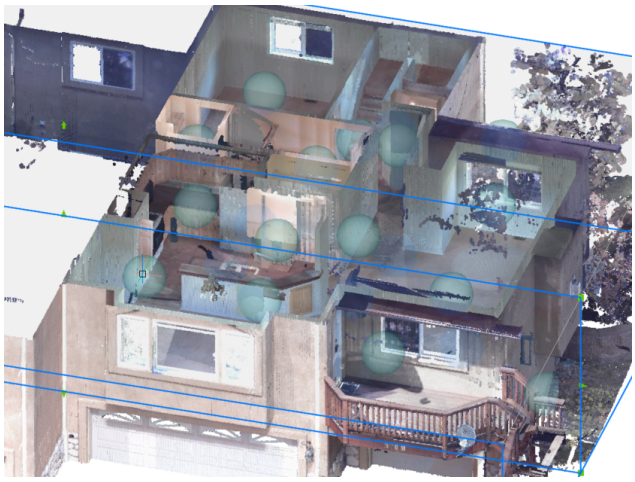
Uwaga: Formaty LAS i PTS nie zawierają informacji ze skanera, więc nie mogą generować bąbelków chmury punktów.

Dane strukturalne są przechwytywane za pomocą skanera statycznego. W tym przypadku lokalizacja skanera jest znana dla każdego punktu. Zielone bąbelki są tworzone w miejscach skanera statycznego na podstawie zeskanowanych punktów.

Uwaga: Bąbelki zawierają informacje o głębokości i mogą być używane w algorytmach takich jak Dopasowanie planarne i dopasowanie cylindra (patrz sekcje **Dopasowanie planarne** i **Dopasowanie cylindra w bąbelkach** w tym artykule).

Niestrukturalne dane są przechwytywane za pomocą skanera kinematycznego. W tym przypadku nie ma dokładnej lokalizacji, z której punkty zostały zeskanowane. Niektóre skanery kinematyczne tworzą panoramiczne obrazy w odstępach czasowych. Dla tych obrazów znana jest lokalizacja i tworzone są punkty trasy (niebieskie kule).

Uwaga: Punkty trasy są tworzone na podstawie przechwyconych obrazów, które nie zawierają informacji o głębokości. Mają one jedynie funkcję wizualizacji i nie mogą być używane do innych algorytmów.

Uwaga: Zmień rozmiar wyświetlanych bąbelków na karcie **Ustawienia renderowania** w **Menedżerze chmury punktów**. W tym miejscu można również wyłączyć wyświetlanie bąbelków chmury punktów w przestrzeni modelu i **Przeglądarce bąbelków**. W przypadku przyciętych chmur punktów można wybrać wyświetlanie tylko nieprzyciętych bąbelków (patrz artykuł **Panel menedżera chmur punktów**).

Wskaż indeks bąbelków w poleceniu POINTCLOUDBUBBLEVIEWER lub kliknij dwukrotnie jeden z bąbelków w obszarze modelu, aby otworzyć **Przeglądarkę bąbelków**.

Naciśnij i przytrzymaj środkowy przycisk myszy, a następnie przesuń mysz, aby wyświetlić chmurę punktów w dowolnym kierunku z tego miejsca skanowania.

Powiększaj i pomniejszaj za pomocą kółka myszy.

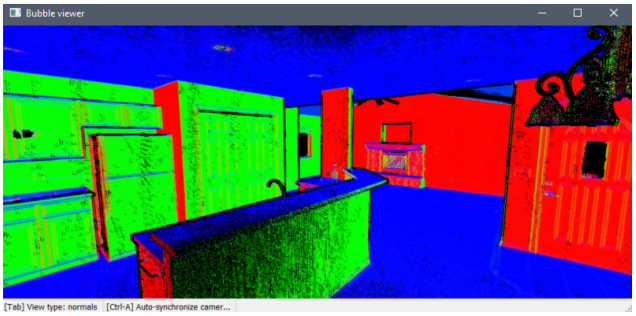

Pobliskie skany są oznaczone w **przeglądarce bąbelkowej** czerwonymi bąbelkami. Najechanie kursorem na dymek spowoduje wyświetlenie nazwy skanowania. Kliknij dwukrotnie dymek, aby otworzyć skan w przeglądarce.

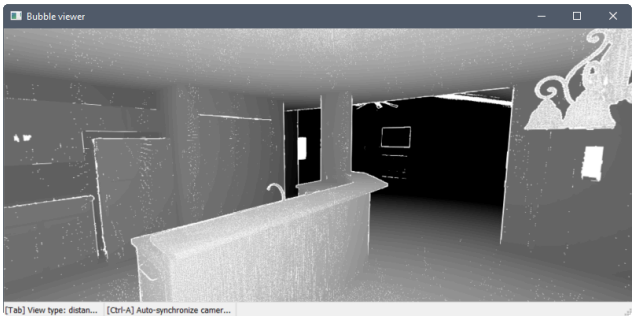

Naciśnij klawisz Tab, aby przełączać się między trzema różnymi trybami wizualnymi (typami widoku).

- W trybach **kolorów** i **kolorów (głębi)** punkty są wyświetlane jako ich rzeczywiste kolory lub w skali szarości, w zależności od sposobu skanowania danych.
- W trybie **normalnym** punkty są wyświetlane na czerwono, zielono lub niebiesko zgodnie z ich wektorami normalnymi. Kolory odpowiadają osiom LUW.

- W trybie **odległości** punkty są wyświetlane od jasnych do ciemnych wraz ze wzrostem odległości od miejsca skanowania.

Zsynchronizuj widok rysunku z **Przeglądarką Bubble**, naciskając Ctrl+A.

Uwaga: Podczas poleceń, które wymagają wybrania punktu, na przykład (polilinii), można użyć **Przeglądarki Bąbelków**, aby przyciągnąć się do punktów chmury punktów.

10.1.4 Punkty charakterystyczne

Funkcja **Najbliższy punkt chmury punktów** Punkty charakterystyczne(polecenie PCNAJBLIŻSZY / zmienna systemowa 3DOSMODE) znacznie poprawia możliwość wyboru odpowiednich punktów chmury punktów. Używa wyimaginowanego cylindra od bieżącego punktu widzenia w kierunku kursora.

Promień wyimaginowanego cylindra jest definiowany przez ustawienie **Pole wyszukiwania punktów** (zmienna systemowa APBOX).

Uwaga: Rezultatem jest punkt wewnątrz wyimaginowanego cylindra, który znajduje się najbliżej kamery.

Włącz przyciąganie obiektów **Najbliższy punkt chmury punktów** (kod bitowy 124 zmiennej systemowej 3DOSMODE) wraz z innymi przyciąganiami obiektów 3D w menu przyciągania obiektów, pasku narzędzi i ustawieniach.

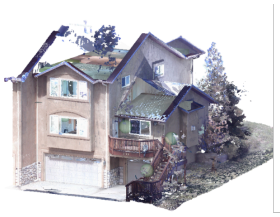
Uwaga: Upewnij się, że kod bitowy 1 (**Wyłącz wszystkie przyciągania 3D**) zmiennej systemowej 3DOSMODE nie jest zaznaczony.

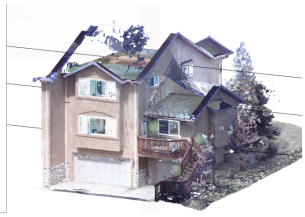
10.1.5 Eksport

Polecenie CHMURAPUNKTÓWEKSPORT chmurę punktów umożliwia wyeksportowanie widocznych części chmury punktów do pliku PTS, HSPC lub LAZ.

10.1.6 Wykrywanie podłogi

Polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA wykrywa piętra w chmurze punktów budynku. Wykrywanie opiera się na regionach punktów o podobnych współrzędnych Z. Wykryte piętra mogą pomóc w nawigacji po chmurach punktów budynków.

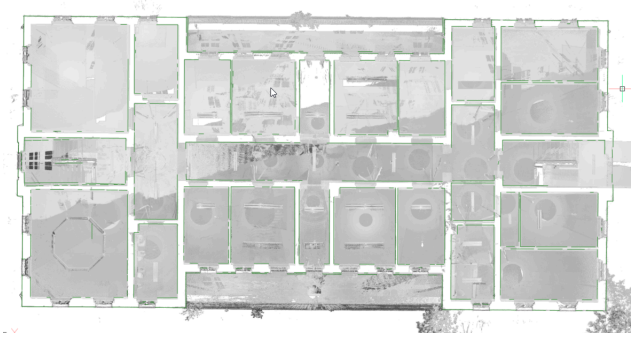

Uwaga:

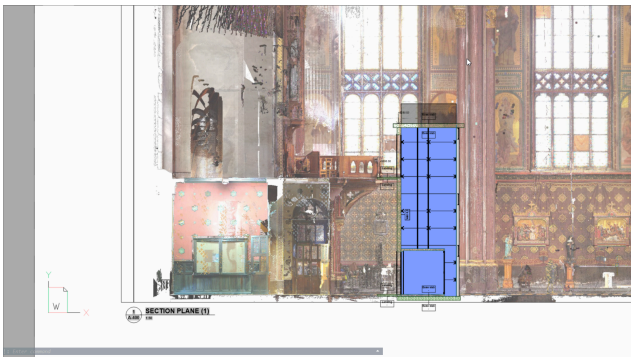
- Aby usprawnić proces wykrywania pięter, należy ukryć punkty, które nie są związane z budynkiem (otoczenie, inne budynki itp.). Można użyć poleceń chmury punktów, takich jak CHMURAPUNKTÓWPRZYCIĘCIE, CHMURAPUNKTÓWREGION, CHMURAPUNKTÓWKLASYFIKUJ. Wyłącz widoczność nieistotnych klas w panelu **Menedżer Chmury Punktów**.
- Polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA jest używane jako krok w przepływie pracy skanowania chmury punktów do przepływu pracy BIM. Zobacz artykuł **Przepływ Skanowanie chmury punktów do BIM**.

10.1.7 Rzutowanie chmury punktów

Polecenie CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU umożliwia wykrywanie ścian z przekroju objętościowego chmury punktów w oparciu o różne opcje wykrywania ścian. Przekrój objętościowy można tworzyć za pomocą polecenia BIMPRZEKRÓJ. Przekrojów tych można użyć do wygenerowania linii 2D w celu utworzenia planu piętra 2D lub przekroju pionowego. Jest to proces działający w tle i wiele przekrojów może być przetwarzanych w kolejce. W ten sposób możliwe jest uruchomienie tego polecenia w pełnej rozdzielczości na wszystkich przekrojach.

W tym samym czasie generowany jest obraz rastrowy, aby dać użytkownikowi pewien kontekst. W niektórych przypadkach nie ma konieczności odtwarzania istniejącego budynku. Obrazy tła mogą nadać dokumentom projektowym o wiele więcej kontekstu. Można ich użyć do weryfikacji utworzonej geometrii 2D, ale w skanach o wysokiej jakości obrazy te mogą być również użyte jako materiał graficzny. Na przykład jako obraz tła dla modelu BIM w projektach renowacji, w których dokonuje się nowoczesnych interwencji w zabytkowych budynkach.

10.1.8 Dopasowanie planarne

Polecenie CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE umożliwia tworzenie geometrii 3D na podstawie chmury punktów. Tworzy płaską powierzchnię lub bryłę po wybraniu punktu początkowego w chmurze punktów. Aby wykryć punkty, które leżą na tej samej płaszczyźnie co punkt początkowy, używana jest wartość progowa, którą można ustawić jako właściwość jednostki chmury punktów. Przytrzymując klawisz Shift i wybierając sąsiednie ściany pomieszczenia, dopasowane płaszczyzny są przedłużane/przycinane w celu utworzenia zamkniętej powierzchni.

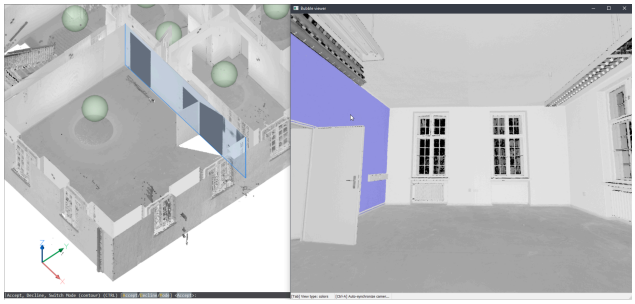
Uwaga:

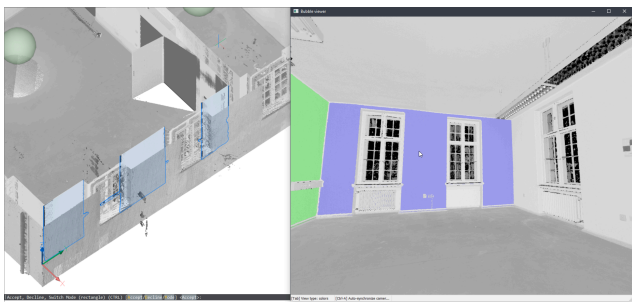
- **Wybierz otwory** pozwala uwzględnić otwory drzwi i okien (tylko w **Przeglądarce Bubble Viewer**).
- **Opcja Dopasuj obramowania** umożliwia dopasowanie płaskiego konturu obramowania.
- **Zszyj powierzchnie** umożliwia zszycie wyniku wielu dopasowanych płaszczyzn w, na przykład, bryłę, która może być później użyta z poleceniem BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE.

W widoku bąbelkowym

Jeśli **Przeglądarka bąbelków** jest otwarta w momencie uruchomienia polecenia, strona BricsCAD oczekuje wybrania punktów początkowych płaszczyzny wewnątrz **Przeglądarki bąbelków**. Kursor wyświetla podgląd normalnego kierunku płaszczyzny. Następnie wyświetlany jest podgląd zarówno w **Przeglądarce bąbelków**, jak i w widoku modelu. Możesz przełączać się między dwoma reprezentacjami kształtów za pomocą klawisza Ctrl.

Uwaga: Będąc nadal w trybie wyboru, odpowiednie punkty w dymku są wyświetlane na fioletowo. Punkty te są wyświetlane na zielono, gdy użytkownik zaakceptuje wygenerowany wynik.

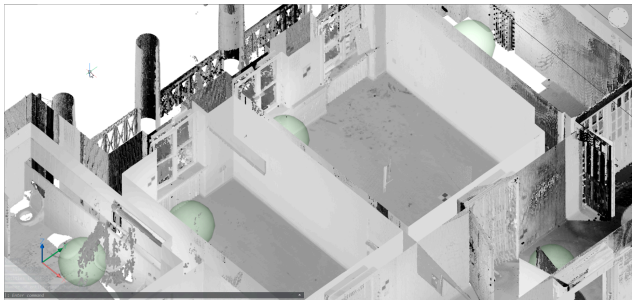

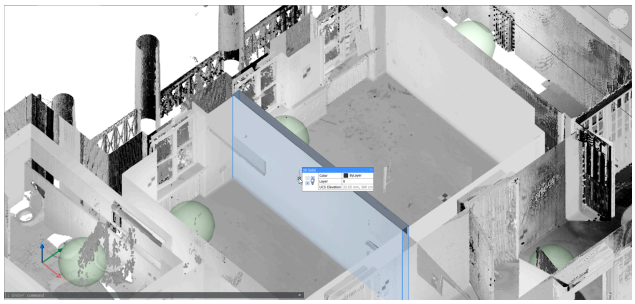
W obszarze modelu

Polecenia tego można również użyć w przestrzeni modelu, gdy **Przeglądarka bąbelków** nie jest otwarta. BricsCAD prosi o wybranie punktu chmury punktów w przestrzeni modelu. W zależności od rozmiaru widocznych części chmury punktów może to zająć więcej czasu w porównaniu z uruchomieniem polecenia w **Przeglądarce bąbelków**. Ma to jednak dwie zalety, przeszukując wiele pozycji skanowania:

- Może tworzyć większe powierzchnie, łącząc części różnych skanów.

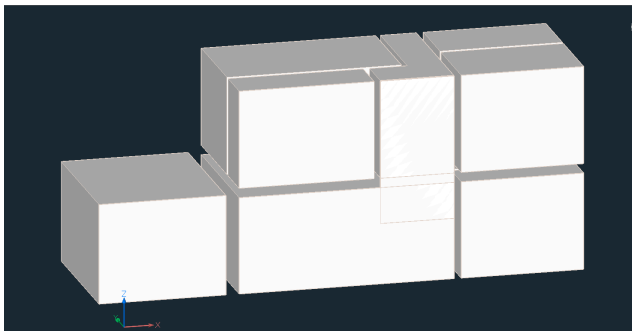
- Może wykrywać grubość ścian i płyt.

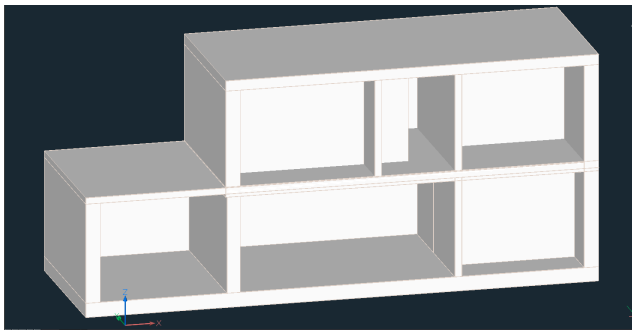

Uwaga: W tym miejscu zapewniony jest przepływ pracy związany z konwersją skanu do modelu budynku. Chmura punktów (górny obraz) jest najpierw przekształcana w zestaw brył, po jednej na pomieszczenie, przy użyciu zszytych wyników CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE (środkowy obraz). Polecenie BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE przekształca te tymczasowe bryły pomieszczeń w model budynku ze ścianami i płytami z odwrócenia tych brył.

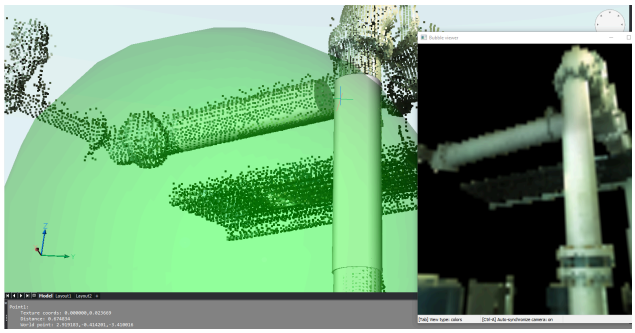

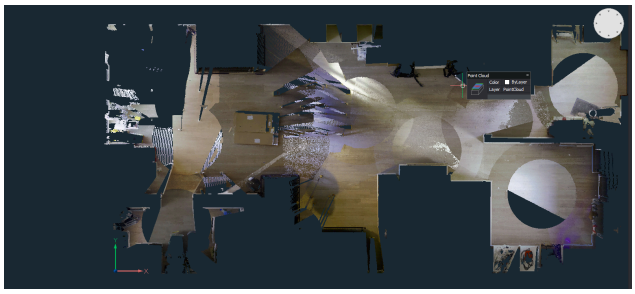
10.1.9 Dopasuj cylinder do bąbelków

Za pomocą polecenia CHMURAPUNKTÓWDOPASUJCYLINDER w **Przeglądarce bąbelków** można dopasować walec do cylindrycznych części chmury punktów (np. Dwa kliknięcia wzdłuż osi cylindra w **Przeglądarce bąbelków** er są potrzebne do wyodrębnienia cylindra (bryła jest tworzona w widoku modelu).

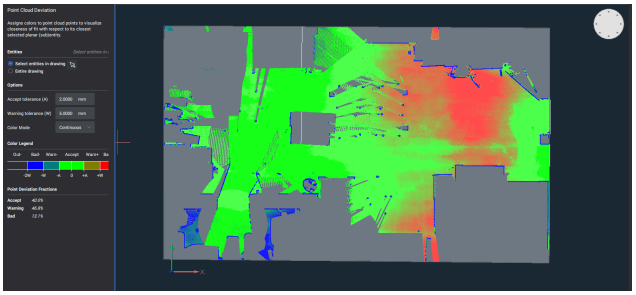

10.1.10 CHMURAPUNKTÓWODCHYLENIE

- CHMURAPUNKTÓWODCHYLENIE umożliwia wizualną ocenę dopasowania między strukturami płaskimi a punktami chmury punktów.

- Przekrój chmury punktów podłogi domu i płaszczyzny dopasowanej:
-

Odległości punktów od podłogi do płaszczyzny dopasowania są wizualizowane za pomocą mapy kolorów. W lewym panelu znajduje się wyjaśnienie kolorów (zielony jest płaski, gradient od zielonego do niebieskiego jest dalej nad płaszczyzną, gradient od zielonego do czerwonego znajduje się dalej poniżej płaszczyzny). Również podsumowanie procentów punktów, w których prezentowana jest kategoria (OK, poziom ostrzegawczy, ...)

10.2 HSPC (inteligentna chmura punktów Hexagon)

10.2.1 Wprowadzenie

HSPC to nowy format chmury punktów.

HSPC to potężny, solidny format do obsługi danych chmury punktów. W witrynie BricsCAD chmury punktów mogą być przetwarzane na dwa sposoby:

- Klasyczny format pamięci podręcznej chmury punktów ze wszystkimi jego zaletami: silna kompresja, najlepsza graficzna reprezentacja danych chmury punktów.
- Format HSPC, format stworzony przez grupę badawczą Hexagon, umożliwia przechowywanie metadanych dla każdego punktu podczas lub po wstępnym przetwarzaniu.

10.2.2 O HSPC

Format HSPC może skutkować nieco mniej atrakcyjną reprezentacją graficzną (powierzchnie mogą wydawać się mniej gęste w niektórych regionach). Zaletą tego formatu jest jednak to, że jesteśmy w stanie ograniczyć wyświetlane punkty w oparciu o dostępne metadane. Jeśli wybierzesz ten format pamięci podręcznej, aby zaimportować ustrukturyzowaną, sklasyfikowaną chmurę punktów, będziesz mógł:

- Wyświetlanie, tworzenie i edytowanie **regionów** w chmurach punktów. Umożliwia to przechowywanie wszelkich kadrowań wykonanych na chmurze punktów. Regiony są przechowywane obok pamięci podręcznej, więc są dostępne na każdym rysunku, do którego zostanie dołączona chmura punktów.
- Przełącza widoczność pozycji skanowania. Nie ma już ograniczenia do wyświetlania całej zarejestrowanej chmury punktów (tj. sumy wszystkich stałych pozycji skanowania). Możesz wybrać pracę tylko na danych z jednej lub więcej pozycji skanowania, zmniejszając liczbę wyświetlanych punktów, a tym samym znacznie przyspieszając wydajność i unikając konieczności ręcznego przycinania chmury punktów w celu zapewnienia wydajnego, wykonalnego zestawu danych.
- Użyj dowolnej klasyfikacji wewnątrz zaimportowanej chmury punktów. Ponownie, pozwala to na pracę na ograniczonym zestawie danych. Oprócz obsługiwanych predefiniowanych klas w formacie LAS/LAZ można dodawać klasyfikacje za pomocą polecenia CHMURAPUNKTÓWKLASYFIKUJ.
- Uzyskaj dostęp do informacji geograficznych chmury punktów (jeśli są one dostępne w oryginalnych danych) w panelu **Właściwości** (w kategorii **Różne**) i użyj ich do nadpisania informacji geograficznych DWG, ustawiając właściwość **Geolokalizuj** na Włączone (możliwe tylko wtedy, gdy CRS chmury punktów jest taki sam jak CRS pliku DWG).

Format przetwarzania chmury punktów można wybrać w oknie dialogowym **Ustawienia**, definiując wartość zmiennej systemowej POINTCLOUDHSPC. Domyślnym formatem pamięci podręcznej jest HSPC.

10.3 Skanowanie chmury punktów do przepływu pracy BIM

Półautomatyczny proces skanowania chmury punktów do BIM składa się z czterech kroków:

1. Wykrywanie pięter
Użyj polecenia CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA, aby wykryć podłogi. Do każdego wybranego punktu w chmurze punktów przypisywany jest numer piętra.

2. Wykrywanie przestrzenie
Polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA służy do wykrywania pomieszczeń. Do każdego wybranego punktu w chmurze punktów przypisywany jest numer pomieszczenia.

3. Tworzenie brył pomieszczenia
Użyj polecenia CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPRZESTRZENIE, aby utworzyć bryły pomieszczeń na podstawie wcześniej znalezionych pomieszczeń.

4. Tworzenie komponentów BIM
Użyj polecenia BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE, aby utworzyć ściany pomiędzy wybranymi bryłami, otworami ściennymi, ścianami zewnętrznymi i stropami.

Uwaga: Przepływ pracy ma zastosowanie do chmur punktów, dla których dostępne są informacje o wektorach normalnych.

W przypadku ustrukturyzowanych danych chmury punktów wektory normalne są obliczane podczas wstępnego przetwarzania chmury punktów. W przypadku, gdy chmura punktów została wstępnie przetworzona w starszej wersji BricsCAD, w której nie obliczono jeszcze normalnych, należy najpierw użyć polecenia CHMURAPUNKTÓWNORMALIA.

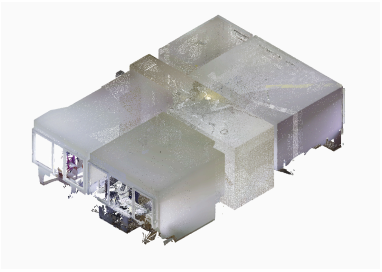
W przypadku nieustrukturyzowanych danych chmury punktów informacje o wektorach normalnych są importowane, jeśli są obecne, i wykorzystywane w przepływie pracy. W przeciwnym razie nie jest on obliczany, a przepływ pracy nie ma zastosowania.

Uwaga: Obliczanie wektorów normalnych wymaga chmury punktów przetworzonej w formacie HSPC. Obie zmienne systemowe POINTCLOUDHSPC i POINTCLOUDNORMALIA muszą być ustawione na Wł(domyślnie Wł).

10.3.1 Wykrywanie pięter

Pierwszym krokiem procesu skanowania do BIM jest wykrycie podłóg i sufitów w chmurze punktów dołączonej do rysunku.

Uwaga: Aby dowiedzieć się więcej na temat dołączania chmur punktów, zobacz artykuły dotyczące poleceń **WSTAWCHMURĘPUNKTÓW** i **CHMURAPUNKTÓWODNIESIENIE**.

1 Uruchom polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz jednostkę chmury punktów:

2 Wybierz chmurę punktów dołączoną do rysunku.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Operować na pełnej chmurze punktów czy na wybranej?

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij **Pełny**, aby działać na pełnej chmurze punktów.
   - Kliknij przycisk **Zaznaczenie**, aby określić pierwszy punkt prostokąta zaznaczenia, a następnie punkt przeciwległy.

   Zostanie wyświetlony monit: Utworzyć elementy przestrzenne?

5 Wybierz opcję **Tak**, aby utworzyć elementy przestrzenne na podstawie wykrytej wysokości pięter.

6 W wierszu poleceń pojawi się komunikat informujący o zakończeniu procesu wykrywania pięter.

7 Polecenie wykryje kondygnacje dla wybranych punktów. Piętra są wymienione w panelu **Menedżer chmury punktów** w sekcji **Budynki**.

8 (Opcjonalnie) Aby edytować wybór punktów przypisanych do piętra, kliknij prawym przyciskiem myszy piętro wymienione w panelu **Menedżer chmury punktów** i wybierz opcję **Modyfikuj** z menu kontekstowego.

10.3.2 Wykrywanie pomieszczeń

Drugim krokiem procesu skanowania do BIM jest wykrycie pomieszczeń na piętrze.

1 Można też wstawić polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPRZESTRZENIE.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ identyfikator piętra lub wybierz wszystkie.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk **Wszystkie**, aby wykryć pomieszczenia na wszystkich piętrach wymienionych w panelu **Menedżer chmury punktów** .
   - Kliknij **Id**, aby wykryć pomieszczenia na piętrze o podanym Id.

3 Polecenie uruchamia przetwarzanie w tle. W zależności od rozmiaru chmury punktów może to zająć do kilku minut.

4 ***Uwaga:*** Podczas przetwarzania w tle można kontynuować pracę.

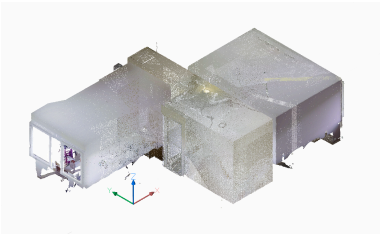
   Po zakończeniu przetwarzania w tle pojawi się wyskakujący komunikat. Punkty znajdujące się na określonych piętrach są klasyfikowane w różnych pomieszczeniach. Wykryte pomieszczenia są wyświetlane w panelu **Menedżera chmury punktów** w sekcji **Budynki** z przypisanym do każdego z nich identyfikatorem.

   Aby sprawdzić, czy pomieszczenie jest prawidłowo wykrywane, włącz/wyłącz ikonę stanu widoczności pomieszczenia obok jego nazwy.

   Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe. Wybierz **Edytuj**, aby dostosować kontur pomieszczenia, przeciągając punkty polilinii, a następnie wybierz **Akceptuj** lub **Odrzuć** z menu kontekstowego pomieszczenia. W razie potrzeby użyj opcji **Zmień nazwę** lub **Usuń**. Scal wiele pomieszczeń, zaznaczając je na liście i używając opcji **Scal** z menu kontekstowego.

   Aby dodać nowe pomieszczenie do kondygnacji, kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę kondygnacji

w panelu **menedżera chmury** punktów, wybierz opcję **Dodaj pomieszczenie** i narysuj polilinię, aby zdefiniować granicę nowego pomieszczenia.

Po zaklasyfikowaniu punktów w zaznaczeniu do różnych pomieszczeń można utworzyć bryły w oparciu o tę klasyfikację.

10.3.3 Tworzenie brył pomieszczenia

Trzecim krokiem procesu skanowania do BIM jest utworzenie brył pomieszczeń na podstawie wykrytych pomieszczeń.

1 Uruchom polecenie CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPRZESTRZENIE.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ identyfikator budynku lub wybierz wszystkie.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij przycisk **Wszystkie**, aby utworzyć bryły dla wszystkich wykrytych pomieszczeń.
- Kliknij **Id**, aby utworzyć bryłę dla wykrytego pomieszczenia o określonym Id.

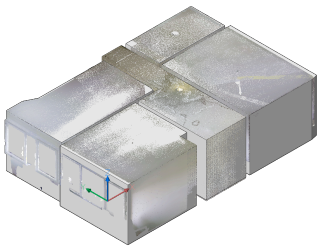
Zostanie wyświetlony monit: Ograniczyć wykrywanie do ścian prostopadłych (90°)?

3 Wybierz **Tak**, jeśli pokoje mają dwa prostopadłe kierunki ścian.

Polecenie uruchamia przetwarzanie w tle. W zależności od rozmiaru chmury punktów i kierunków ścian może to zająć do kilku minut.

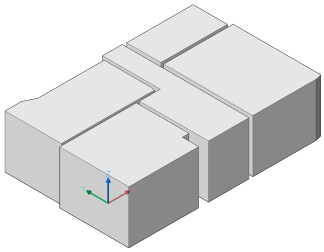
Uwaga: Podczas przetwarzania w tle można kontynuować pracę.

Po zakończeniu przetwarzania w tle pojawi się wyskakujący komunikat. Utworzone bryły są przypisywane do automatycznie wygenerowanej warstwy **Pomieszczenia**.

4 Wyłącz widoczność dołączonej chmury punktów. Pomieszczenia stałe są teraz widoczne.

5

Opcjonalnie można edytować pomieszczenia za pomocą polecenia MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ w celu dostosowania powierzchni utworzonych brył.

10.3.4 Tworzenie komponentów BIM

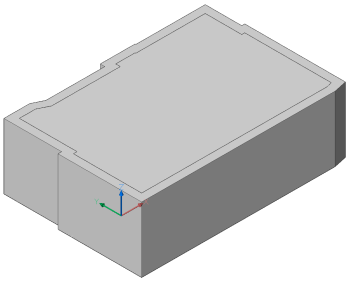
Ostatnim krokiem procesu skanowania do BIM jest wygenerowanie ścian pomiędzy wcześniej utworzonymi bryłami, a także zewnętrznej powłoki.

1 Wybierz warstwę, na której zostaną utworzone komponenty BIM.

2 Uruchom polecenie BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE. Zostanie otwarty panel kontekstowy polecenia **Odwróć przestrzenie**, umożliwiający zdefiniowanie ustawień. Szczegółowe informacje na temat każdej opcji można znaleźć w artykule **Polecenie BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE**.

3 Kliknij przycisk **Zastosuj**.

Proces skanowania do BIM został zakończony, a model 3D oparty na chmurze punktów został w pełni wygenerowany.

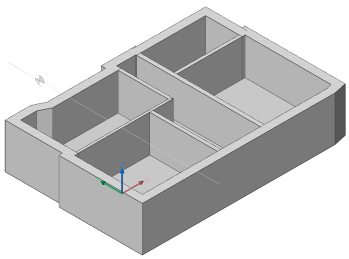
Następnie możesz zweryfikować i edytować wynik:

1 Wyłącz warstwę, na której utworzono bryły pomieszczenia.

2 Użyj polecenia BIMPRZEKRÓJ, aby utworzyć poziomą płaszczyznę przekroju, która wyświetla ściany wewnętrzne.

3 Użyj narzędzi do edycji ścian, takich jak polecenia LPOŁĄCZ lub BIMPRZEDŁUŻ, aby dostosować wynik w razie potrzeby.

4

11. Bloki, atrybuty, odniesienia zewnętrzne i bloki mechaniczne

11.1 Tworzenie bloków

Polecenie BLOK grupuje istniejące elementy w blok za pomocą okna dialogowego.

Polecenie -BLOK tworzy bloki z istniejących jednostek i wyświetla monit w wierszu poleceń.

Polecenia BEDYCJA i BZAMKNIJ umożliwiają tworzenie lub edytowanie bloków w tymczasowej sesji rysowania.

Polecenie PISZBLOK zapisuje bloki i inne części rysunku w osobnym pliku rysunku (skrót od "write block").

Polecenie WKLEJBLOK wkleja elementy ze **schowka** jako blok w bieżącym rysunku.

Polecenie PRZEKPOWBLOK zapisuje wybrany wynik płaszczyzny przekroju poprzecznego / elewacji 2D lub bloku przekroju 3D.

11.1.1 Aby utworzyć blok

1 Opcjonalnie wybierz elementy dla bloku.

2 Uruchom polecenie BLOK.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Utwórz definicję bloku**:

4 Wpisz nazwę nowego bloku w polu **Nazwa**.

5 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby określić **Punkt Bazowy**:
- Zaznacz opcję **Określ na ekranie**.

  Po kliknięciu przycisku **OK** zostanie wyświetlony monit o określenie punktu bazowego.
- Kliknij przycisk **Wybierz punkt** ( ).

  Okno dialogowe **Utwórz definicję bloku** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie punktu na rysunku.
- Wpisz współrzędne punktu bazowego w polach X-, Y- i Z-.

6 Wskazana jest liczba wstępnie wybranych elementów w kroku 1.

7 Aby wybrać więcej elementów dla nowego bloku, wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz elementy przed uruchomieniem polecenia BLOK.
- Zaznacz opcję **Określ na ekranie**.

  Po kliknięciu przycisku **OK** zostanie wyświetlony monit o wybranie podmiotów.
- Kliknij przycisk **Wybierz obiekty** ( ).

  Okno dialogowe **Utwórz definicję bloku** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie elementów na rysunku.

8 Ustaw właściwości bloku:
- **Adnotacja**: tworzy blok adnotacji.
- **Dopasuj orientację bloku do układu**: jeśli zaznaczone, orientacja bloku adnotacji jest zachowywana w obróconej rzutni.

- **Skaluj jednolicie**: jeśli zaznaczone, skalowanie X, Y i Z nie może być ustawione inaczej.
- **Zezwalaj na rozbicie**: jeśli nie jest zaznaczone, zapobiega rozbiciu bloku.
- **Jednostka bloku**: ustawia jednostkę wstawiania bloku (patrz także: Wstawianie bloków).

9 Ustaw zachowanie wybranych elementów po utworzeniu bloku:
- **Konwertuj na blok**: Wybrane jednostki są zastępowane przez nowo utworzony blok.
- **Nie konwertuj na blok**: Wybrane jednostki pozostają na rysunku.
- **Usuń**: Wybrane podmioty zostaną usunięte.

10 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć blok.

Uwaga:

- Jeśli opcja **Usuń** w kroku 7 została ustawiona, polecenie ODDAJ przywraca usunięte jednostki bloków.
- Jeśli w kroku 3 wpiszesz nazwę istniejącego bloku, zostaniesz poproszony o zastąpienie istniejącej definicji bloku. Istniejące wystąpienia bloku zostaną zastąpione nową definicją bloku.

11.1.2 Aby zapisać blok w osobnym pliku

1 Opcjonalnie wybierz elementy dla bloku.

2 Uruchom polecenie PISZBLOK.

3 Zostanie otwarte okno dialogowe **Zapisz blok do pliku**.

4 Kliknij przycisk przeglądania obok pola **Nazwa i ścieżka**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Zapisz blok**.

5 Wybierz folder i wpisz nazwę w polu **Nazwa pliku**, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**.

Okno dialogowe **Zapisz blok** zostanie zamknięte.

6 **Jednostki wstawienia**: ustawia wartość zmiennej systemowej INSUNITS dla pliku bloku.

Domyślnie jest to wartość zmiennej systemowej INSUNITS rysunku źródłowego.

Wskazana jest liczba wstępnie wybranych elementów w kroku 1.

7 Aby wybrać więcej elementów dla nowego bloku, wykonaj jedną z następujących czynności:

8
- Kliknij przycisk opcji **Blokuj**, a następnie wybierz blok z listy rozwijanej.
- Kliknij przycisk opcji **Cały rysunek**, aby wybrać wszystkie jednostki w przestrzeni modelu bieżącego rysunku.
- Kliknij przycisk opcji **Obiekty**, a następnie kliknij przycisk **Wybierz Obiekty**.

  Okno dialogowe **Zapisz blok do pliku** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie elementów na rysunku.

  Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać wybieranie elementów.

9 Kliknij przycisk **Wybierz punkt** (), aby zdefiniować **Punkt bazowy** nowego rysunku

lub

Wpisz współrzędne punktu bazowego w polach X-, Y- i Z-.

10 Ustaw zachowanie wybranych elementów po utworzeniu bloku:

11
- **Zachowaj**: Wybrane jednostki pozostają na rysunku.
- **Konwertuj na blok**: Wybrane jednostki są zastępowane przez nowo utworzony blok.
- **Usuń**: Wybrane podmioty zostaną usunięte.

12 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć plik rysunku.

Uwaga: Jeśli opcja **Usuń** w kroku 8 została ustawiona, polecenie ODDAJ przywraca usunięte jednostki bloków.

11.2 Korzystanie z Blockify

Narzędzie **Blockify** umożliwia automatyczną konwersję powtarzających się zestawów jednostek na definicje bloków. Wybierz zestaw elementów 2D lub brył 3D, a strona BricsCAD przeszuka rysunek w poszukiwaniu identycznych zestawów elementów i automatycznie zastąpi je odniesieniami do bloków.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule polecenia BLOCKIFY.

11.2.1 Blockify na podstawie zaznaczonych elementów

1 Uruchom polecenie BLOCKIFY.

1 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty źródłowe lub [wyszukiwanie Równych ciał brył/znajdź Kolekcje/dopasuj istniejące Bloki/sprawdź bibLiotekę/opcje wyboru (?)] <wyszukiwanie Równych ciał brył>:

2 Wybierz elementy, które chcesz przekonwertować na blok i naciśnij Enter.

3 Wybrane elementy: xx

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty źródłowe lub [Ustawienia/opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej obiektów lub naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać wybór.

5 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz punkt wstawienia bloku lub [użyj punktu Domyślnego] <użyj punktu Domyślnego>:

6 Określ punkt wstawienia bloku.

7 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obszar wyszukiwania lub [Cały rysunek/opcje wyboru (?)] <Cały rysunek>:

8 Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby przeszukać cały rysunek.

9 Zostanie wyświetlony monit: Określ nazwę bloku <ENTER, aby użyć nazwy domyślnej>:

10 Wpisz nazwę bloku i naciśnij klawisz Enter.

11 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz dopasowania, aby zastąpić odnośnikami bloków [Zastąp/Anuluj] <Zastąp>:

12 Kliknij poszczególne zielone znaczniki wyboru/czerwone krzyżyki w przestrzeni modelu, aby zaznaczyć/odznaczyć elementy, które mają zostać zastąpione odniesieniami do bloków, a następnie

naciśnij klawisz Enter. (lub naciśnij Esc/A, aby anulować polecenie)

13 BricsCAD raporty:

Utworzono nową definicję bloku 'nazwa_bloku'

Wstawiono "x" odniesienia do bloków

Uwaga: W zależności od wartości zmiennej systemowej BLOCKIFYMODE, niektóre monity są pomijane i używane są wartości domyślne dla punktu wstawiania, przestrzeni wyszukiwania, nazwy bloku i/lub dopasowań do zastąpienia.

11.2.2 Istniejące definicje bloków

Jednym z celów polecenia BLOCKIFY jest automatyczne dodawanie i ulepszanie struktury modelu. Jeśli model zawiera już definicje bloków, sprawdzane są istniejące definicje bloków.

- **Użyj wybranego zestawu wejściowego jednostek**: gdy jedna z istniejących definicji bloku pasuje do zestawu wejściowego BLOCKIFY, nie zostanie utworzona nowa definicja, a w wierszu poleceń pojawi się komunikat: Using existing block definition 'block_name'. Najpierw zostanie wyświetlony monit o wybranie przestrzeni wyszukiwania, a następnie o wybranie znalezionych dopasowań do zastąpienia. Aby to zrobić, kliknij poszczególne zielone znaczniki wyboru/czerwone krzyżyki w przestrzeni modelu lub naciśnij Enter/R, aby zaakceptować bieżący wybór. Wybrane elementy zostaną zastąpione odniesieniami do bloków istniejącej definicji bloku.
- **Dopasuj istniejące bloki**: cały rysunek lub zestaw zaznaczeń jest przeszukiwany pod kątem geometrii pasującej do istniejących definicji bloków. Zaznacz opcję **Pokaż podgląd** w obszarze **Ustawienia** w panelu Kontekst poleceń. Następnie wybierz z panelu Kontekst polecenia, które ze znalezionych grup odpowiadających istniejącym definicjom bloków mają zostać zastąpione odwołaniami do bloków. Dla każdej wybranej grupy można następnie zaznaczyć/odznaczyć poszczególne jednostki na rysunku, klikając zielone znaczniki wyboru/czerwone krzyżyki.

  Uwaga: Opcji tej można użyć do odtworzenia instancji bloków, które zostały przypadkowo rozbite.

11.2.3 Zduplikowane definicje bloków

Identyczne definicje bloków można połączyć w jedną i opcjonalnie usunąć duplikat za pomocą polecenia USUŃPOWIELONE.

1 Uruchom polecenie USUŃPOWIELONE.

1 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz elementy lub [duPlikuj definicję bloku/opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz opcję **Połącz zduplikowane definicje bloków**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Połącz zduplikowane definicje bloków**.

3 (opcja) Wybierz właściwości do zignorowania.

4 (opcja) Określa tolerancję porównania, która domyślnie ustawiona jest na 1e-06.

5 (opcja) Zaznacz opcję **Oczyść zduplikowane definicje bloków**.

6 Kliknij przycisk **Zastosuj**.

Zostanie otwarty i wyświetlony panel **Usuńpowielone** Kontekst polecenia:

- Znaleziono wszystkie grupy zduplikowanych definicji bloków.
- Nazwy zduplikowanych definicji bloków dla każdej grupy.

Wybierz grupy bloków, które chcesz połączyć i wybierz nazwy definicji bloków, które chcesz zachować. Następnie kliknij przycisk **Połącz grupy**, aby zakończyć polecenie.

11.3 Edytowanie definicji bloków w edytorze bloków

Dostęp do **Edytora Bloków** można uzyskać za pomocą polecenia BEDYCJA lub klikając dwukrotnie blok, który chcesz edytować. Podczas korzystania z **Edytora Bloków** strona BricsCAD wyświetla elementy bloku w tymczasowej sesji rysowania. Zawiera wszystkie narzędzia potrzebne do tworzenia i edytowania definicji bloku.

Aby wyjść z sesji edycji bloku, użyj polecenia BZAMKNIJ i wybierz, czy zapisać, czy odrzucić zmiany.

Polecenia BNZAPISZ można użyć podczas sesji edycji bloku, aby skopiować bieżącą definicję bloku pod nową nazwę. Wywołaj polecenie w wierszu polecenia lub kliknij ikonę na Wstążce.

Użycie polecenia ZAPISZ podczas sesji edycji bloku spowoduje, że strona BricsCAD zapisze zmiany w definicji bloku i opuści **Edytor Bloków**.

Polecenie BESETTINGS umożliwia dostęp do sekcji **ustawień edytora bloków** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Bloki można również edytować za pomocą polecenia ODNEDYCJA.

11.4 Wstawianie bloków

Polecenie WSTAW umożliwia wstawianie bloków za pomocą okna dialogowego.

Polecenie -WSTAW wstawia bloki, wyświetlając monit w wierszu poleceń. BricsCAD wyszukuje nazwę bloku w definicjach bloków na bieżącym rysunku. Jeśli blok nie zostanie znaleziony w bieżącym rysunku, przeszukiwane są ścieżki zdefiniowane przez zmienną systemową SRCHPATH. Jeśli blok nie zostanie tam znaleziony, BricsCAD odpowie "Nie można znaleźć pliku <blockname> ".

Polecenie WSTAWWYRÓWNANY wstawia blokowy obiekt, który można łatwo wyrównać względem istniejących obiektów. Polecenie WSTAWWYRÓWNANY jest podobne do polecenia WSTAW, ale podczas umieszczania blok dynamicznie dopasowuje się do istniejących linii, polilinii, łuków lub okręgów. Blok wyrównuje się do obiektu, do którego przyciąga się kursor. Jeśli żaden element nie jest przyciągnięty, blok zostanie wyrównany do osi X układu współrzędnych GUW.

Polecenie WWSTAW wstawia blok jako prostokątną tablicę; łączy polecenia -WSTAW i SZYK (skrót od „wielokrotne wstawianie”).

Możesz wybrać istniejącą definicję bloku lub wstawić cały rysunek jako blok. Po wstawieniu rysunku w bieżącym rysunku tworzona jest nowa definicja bloku. Jeśli zmienisz oryginalny plik rysunku, zmiany te nie będą miały wpływu na bieżący rysunek, chyba że ponownie zdefiniujesz blok, wstawiając zmieniony rysunek. Po wstawieniu bloku do rysunku jest on traktowany jako pojedynczy element.

Uwaga:

- Podczas wstawiania rysunku jako bloku, początek jest definiowany przez zmienną systemową INSBASE wstawionego rysunku. Zmienna systemowa jest ustawiana za pomocą polecenia BAZA.
- Jeśli blok zawiera atrybuty, pojawi się monit o wypełnienie tekstu dla każdego atrybutu w wierszu poleceń.
- Jeśli zmienna systemowa DRAGOPEN jest ustawiona na zero (Wył.), rysunki mogą być wstawiane jako blok poprzez przeciągnięcie ich z Eksploratora plików do bieżącego rysunku; jeśli DRAGOPEN = 1 (Wł.), rysunek zostanie zamiast tego otwarty.
- Zmienne systemowe INSUNITS i INSUNITSSCALING sterują automatycznym skalowaniem podczas wstawiania bloków lub dołączania odwołań Xref, gdy wartość INSUNITS jest różna w bloku lub odwołaniu Xref i rysunku docelowym.
- Jeśli wartość zmiennej systemowej INSUNITS w rysunku źródłowym wynosi 0 (Nieokreślone), zamiast niej używana jest wartość zmiennej systemowej INSUNITSDEFSOURCE.
- Jeśli wartość INSUNITS w rysunku docelowym wynosi 0 (nieokreślona), zamiast tego używana jest wartość zmiennej systemowej INSUNITSDEFTARGET.
- Wartości zmiennych systemowych INSUNITSDEFSOURCE i INSUNITSDEFTARGET są zapisywane w rejestrze i dlatego mają zastosowanie do wszystkich rysunków, w których wartość zmiennej systemowej INSUNITS nie jest określona (bez jednostek).
- Po wpisaniu nazwy bloku w wierszu "Blok do wstawienia:", strona BricsCAD wyszukuje blok w definicjach bloków w bieżącym rysunku. Jeśli blok nie zostanie znaleziony w tym miejscu, przeszukiwane są ścieżki zdefiniowane przez zmienną systemową SRCHPATH. Jeśli blok nie zostanie tam znaleziony, BricsCAD odpowie "Nie można znaleźć pliku <blockname> ".

Otwiera okno dialogowe **Wstaw blok**.

- Pole **Jednostka** w sekcji **Jednostka** bloku jest ustawiane przez zmienną systemową INSUNITS w rysunku źródłowym lub właściwość **Jednostka bloku** definicji bloku (patrz powiązany artykuł **Tworzenie bloków**).
- Pole **Współczynnika** wyraża relację między wartością zmiennej systemowej INSUNITS w rysunku źródłowym i rysunku docelowym. Na przykład, jeśli INSUNITS to **Milimetry** w *źródle* i **Centymetry** w *celu*, wartość pola **Współczynnik** wynosi **0,1,** a jeśli INSUNITS to **Milimetry** w *źródle* i *celu*, wartość pola **Współczynnik** wynosi **1.**

11.4.1 Korzystanie z polecenia WSTAW

1 Uruchom polecenie WSTAW.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wstaw blok**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz istniejącą definicję bloku z listy **Nazwa**.

     Nazwa wybranego bloku jest wyświetlana w polu **Nazwa**.
   - Kliknij przycisk **Przeglądaj** i wybierz plik rysunku.

Pole ścieżki pokazuje lokalizację wybranego rysunku.

3 (opcja) Zaznacz opcję **Użyj krzywych odniesienia dla wstawiania**.

4 Ustaw tryby **Punkt Wstawienia**, **Skala** i **Obróć**.

Dostępne opcje to:

- Określ ustawienia w oknie dialogowym **Wstaw blok**.
- **Określ na ekranie**: Zostaniesz o tym poinformowany podczas procesu wstawiania.

5 (opcja) Zaznacz opcję **Rozbij**, aby rozłożyć blok po wstawieniu.

6 Kliknij przycisk **OK** .

Zostaniesz poproszony o wykonanie czynności zgodnie z wybranymi opcjami.

11.4.2 Aby wstawić blok za pomocą okna dialogowego Eksplorator rysunków

Wstawianie bloków z bieżącego rysunku.

1 Uruchom polecenie EXPBLOCKS.

1 The **Eksplorator rysunków** > **Bloki** zostanie wyświetlone okno dialogowe.

2 (opcja) Ustawienie trybu widoku: **Widok Detali** lub **Widok ikon**.

3 (opcja) Zaznacz blok, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Opcje...** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Opcje Eksploratora Rysunków**.

Ustaw opcje wstawiania, a następnie kliknij przycisk **OK**.

4 Kliknij dwukrotnie ikonę bloku w trybie **Widoku Ikon** lub numer bloku w trybie **Widoku Detalu**.

Okno dialogowe **Eksploratora rysunku** zostanie zamknięte, aby umożliwić wstawienie bloku do rysunku.

5 Określ punkt wstawienia.

- W zależności od aktualnych opcji wstawiania, pojawi się monita o określenie skali i/lub obrotu.
- Po wybraniu opcji **Wyrównaj** należy określić położenie bloku względem wybranego obiektu liniowego.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt kontrolny kopiowania bloków:

Ponownie otworzy się okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

Wstawianie bloków z innego rysunku.

1 Otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

2 W okienku **Rysunki** kliknij kartę **Foldery**.

3 (opcja) Jeśli w drzewie **folderów lokalnych** nie ma jeszcze żadnych folderów lub chcesz dodać folder, kliknij przycisk **Dodaj folder lokalny….**

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz folder**.

Przejdź do folderu, który chcesz dodać, a następnie kliknij przycisk **Wybierz folder**.

Folder i jego podfoldery zostaną dodane do drzewa **folderów lokalnych**.

4 Wybierz rysunek z drzewa **folderów lokalnych**.

5 Rozwiń rysunek, a następnie wybierz opcję **Bloki**.

Wszystkie bloki w wybranym rysunku są wyświetlane w okienku **Bloki**.

6 Przejdź do kroku 2 poprzedniej procedury.

11.4.3 Aby wstawić blok wyrównany do elementu

1 Upewnij się, że odpowiednie opcje Punkty są aktywne.

2 Uruchom polecenie WSTAWWYRÓWNANY.

3 **Zostanie** wyświetlony monit: Blok do wstawienia (~, aby otworzyć okno dialogowe pliku) lub [? aby wyświetlić listę bloków w rysunku] <bieżący<current block> blok>:

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Naciśnij Enter, aby zaakceptować aktualnie zaznaczony blok.
- Wpisz nazwę bloku, który chcesz wstawić.
- Naciśnij ? klucz, aby wyświetlić listę dostępnych bloków.

Pojawi się monit: Punkt wstawienia bloku lub [Skala/Skala X/Skala Y/Skala Z/Wiele bloków]:

5 (opcja) Wybierz opcję **Wielokrotne bloki** lub określ stałą skalę.

6 Określ punkt.

7 Blok wyświetla wybrany punkt przyciągania elementu, wyrównany z elementem liniowym.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt kontrolny kopiowania bloków:

8 Przesuń kursor, aby wybrać żądaną pozycję, a następnie kliknij, aby wstawić blok.

Uwaga: Blok jest wyrównany w następujący sposób:

Blok jest obracany tak, aby jego lokalna oś Z była równoległa do osi Z aktywnego układu współrzędnych LUW, a jego lokalna oś X powinna być równoległa do stycznej do elementu w pozycji punktu przyciągania. Po kliknięciu punktu na obiekcie blok zostanie wyrównany z obiektem. Następnie, przesuwając wskaźnik myszy wokół punktu wstawiania, można wybrać sposób odbicia bloku. Punkt początkowy bloku znajduje się na obiekcie.

11.4.4 Aby wstawić wiele instancji bloku w szyku prostokątnym

1 Uruchom polecenie WWSTAW.

1 **Zostanie** wyświetlony monit: Blok do wstawienia (~, aby otworzyć okno dialogowe pliku) lub [? aby wyświetlić listę bloków w rysunku] <bieżący<current block> blok>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Naciśnij Enter, aby zaakceptować aktualnie zaznaczony blok.
- Wpisz nazwę bloku, który chcesz wstawić.
- Naciśnij ? klucz, aby wyświetlić listę dostępnych bloków.

Pojawi się monit: Punkt wstawienia bloku lub [Skala/Skala X/Skala Y/Skala Z/Wiele bloków]:

3 (opcja) Wybierz opcję **Wielokrotne bloki** lub określ stałą skalę.

4 Określ punkt.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Kąt obrotu bloku <0°0'0">:

6 Naciśnij Enter, aby zaakceptować domyślny kąt obrotu lub określ kąt.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba wierszy w szyku <1>:

8 Podaj liczbę.

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba kolumn <1>:

10 Podaj liczbę.

11 **Zostanie wyświetlony monit**: Odległość pionowa między wierszami lub prostokąt odstępu:

12 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Określ wartość.
   - **Zostanie wyświetlony monit**: Odległość pozioma między kolumnami:

     Określ wartość.
   - Kliknij dwa punkty, aby określić prostokąt, który ustawia poziome i pionowe odstępy.

   Blok jest wstawiany jako element **MWstaw Blok**.

Uwaga:

- Po wybraniu opcji **Wiele bloków** w kroku 3 pojawi się monit o utworzenie wielu instancji szyku bloków.
- Nie można rozbić elementu **MWstaw Blok**.
- Właściwości elementu **MWstaw Blok** można edytować w panelu **Właściwości**.

11.5 Eksplodujące bloki

Jeśli **Rozbicie** właściwość bloku jest ustawiona, można rozbić wstawiony blok na jego oryginalne elementy składowe. Rozbicie bloku wpływa tylko na to pojedyncze wystąpienie bloku. Oryginalna definicja bloku pozostaje na rysunku i nadal można wstawiać dodatkowe kopie oryginalnego bloku. Jeśli rozbijesz blok zawierający atrybuty, atrybuty zostaną utracone, ale oryginalne definicje atrybutów pozostaną.

Zmienna systemowa EXPLMODE określa, czy możliwe jest rozbicie bloków skalowanych nierównomiernie.

11.5.1 Aby rozbić blok

1 Uruchom polecenie ROZBIJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit:** Wybierz podmioty rozbicia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jeden lub więcej bloków.

3 Jednostki w zestawie: x

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmioty rozbicia [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 Wybrane bloki zostaną rozbite.

Uwaga: Rozbicie oddziela elementy składowe do następnego najprostszego poziomu złożoności: zagnieżdżone bloki lub polilinie w bloku stają się ponownie blokami lub poliliniami.

11.5.2 Aby ustawić właściwość Explodable bloku

ten **Wybuchowy** właściwość bloku jest ustawiana podczas tworzenia bloku za pomocą polecenia BLOK.

Aby edytować właściwość, wykonaj następujące czynności:

1 Uruchom polecenie EXPBLOCKS.

1 ten **Eksplorator rysunków / bloki** pojawi się okno dialogowe.

2 Wybierz **Widok Szczegółowy** tryb.

3 Kliknij **Eksplodować** zaznacz pole, aby przełączyć **Wybuchowy** własność.

11.6 bloki parametryczne 2D (wkrótce)

11.6.1 Kontekst

Bloki parametryczne to bloki, które zawierają nie tylko czystą geometrię, ale także pewne metadane, które wpływają na geometrię (na przykład ich rozmiar, widoczność). Metadane kontrolują sposób, w jaki zachowują się odniesienia do bloku . W ten sposób rozmiar i wygląd bloku parametrycznego można modyfikować bez edytowania definicji bloku.

11.6.2 Schemat

Ten przepływ pracy opisuje jeden ze sposobów pracy z blokami parametrycznymi 2D, wykorzystując niektóre zaawansowane funkcje oferowane przez BricsCAD do tworzenia tych bloków.

Jednym z przypadków użycia bloków parametrycznych 2D są symbole architektoniczne. Symbol użyty w tym przykładzie to proste sparametryzowane drzwi.

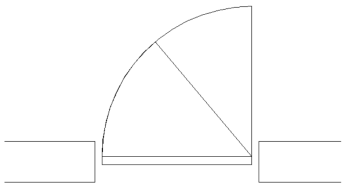
Uwaga: W takim przypadku blok zostanie utworzony na osobnym rysunku. Następnie zostanie on wstawiony do rysunku docelowego za pomocą polecenia WSTAW i wybrania pliku z przeglądarki.

11.6.3 Tworzenie geometrii

Aby zapewnić łatwy dostęp do wszystkich niezbędnych narzędzi, warto ustawić obszar **roboczy** na Rysowanie.

Geometria będzie zawierać elementy reprezentujące trzy różne konfiguracje drzwi. Konfiguracje te nazywane są **stanami widoczności**. Podczas tworzenia geometrii zostaną narysowane jednostki dla wszystkich stanów.

W tym przykładzie geometria bloku będzie wyglądać następująco:

11.6.4 Dodawanie stanów widoczności

Aby rozpocząć tworzenie stanów widoczności, otwórz panel **Stany widoczności**. Aby to zrobić, przejdź do zakładki **Parametryczne 2D** na wstążce. W panelu **Operacje** kliknij przycisk **Widoczność** (lub kliknij prawym przyciskiem myszy wstążkę i wybierz **Panele** > **Stany widoczności**). Polecenie PANELSTANÓWWIDOCZNOŚCIOTWÓRZ można również uruchomić w wierszu poleceń.

Więcej informacji na temat stanów widoczności można znaleźć w artykule **Stany widoczności panel**.

Następnie zdefiniowane zostaną trzy stany symbolu drzwi. Stany te są tworzone jako wartości parametru widoczności . Operację tę można wykonać za pomocą wspomnianego powyżej panelu **Stany widoczności**.

Przepływ pracy dla tego zadania jest następujący:

- Utwórz parametr widoczności.
- Dodaj do niego trzy stany.
- Dodaj jednostki do parametru.
- Spraw, aby dołączone elementy były widoczne lub niewidoczne w zależności od tego, który stan jest aktywny.

Aby dodać stany widoczności do bloku, wykonaj następujące kroki:

1 Otwórz rysunek bloku.

2 Aby dodać parametr widoczności, kliknij przycisk **Dodaj parametr** (⊕) w górnej części panelu **Stany widoczności**. Zostanie utworzony nowy parametr, a jego nazwa będzie dostępna do edycji. W tym przykładzie parametr widoczności zostanie nazwany **Kąt**.

3 Aby dodać stan, kliknij przycisk **+Dodaj stan** pod etykietą nazwy parametru . Tworzony jest nowy stan widoczności, a jego nazwa jest dostępna do edycji. W tym przykładzie nazwy trzech stanów widoczności to **Otwarty**, **Połowa Otwarty** i **Zamknięty**.

4 Aby dodać jednostki do stanu, najedź kursorem na etykietę nazwy stanu i kliknij przycisk menu (⋮), który pojawi się po prawej stronie. Z menu kontekstowego wybierz **Ustaw elementy jako widoczne**. Ta opcja umożliwia wybranie elementu, które będą widoczne tylko dla tego stanu. Aby dołączyć jednostki do każdego z trzech stanów, wykonaj następujące kroki:

   - Uaktywnij stan **Otwarty** i dodaj linię pionową oraz większy łuk.
   - Uaktywnij stan **Półotwarty**. Obikety dodane do **Otwórz** zostaną ukryte. Dodaj pochyloną linię i mniejszy łuk.
   - Aktywuj stan **zamknięcia**. Jednostki **Otwarte** i **Pół Otwarte** będą ukryte. Ponieważ podmioty dla innych stanów zostały automatycznie ukryte po ich dołączeniu, nie trzeba wprowadzać żadnych zmian. Dzieje się tak w przypadku ostatniego stanu parametru.

Uwaga:

a Gdy określony stan widoczności jest aktywny, aby wyświetlić elementy, które są ukryte dla tego stanu, kliknij przycisk menu (⋮) w prawym górnym rogu panelu, a następnie kliknij **Pokaż niewidoczne**. Ukryte elementy będą pokazane w kolorze jasnoniebieskim. Aby je ponownie ukryć, odznacz opcję **Pokaż niewidoczne**.

b Istnieje drugi sposób dodawania obiektu do parametru widoczności. Kliknij przycisk strzałki (>) po prawej stronie nazwy jednego z nazw stanów. Otworzy się nowy panel specyficzny dla stanu. Następnie kliknij przycisk Wybierz dodaj ( ) w górnej części panelu i wybierz żądane elementy.

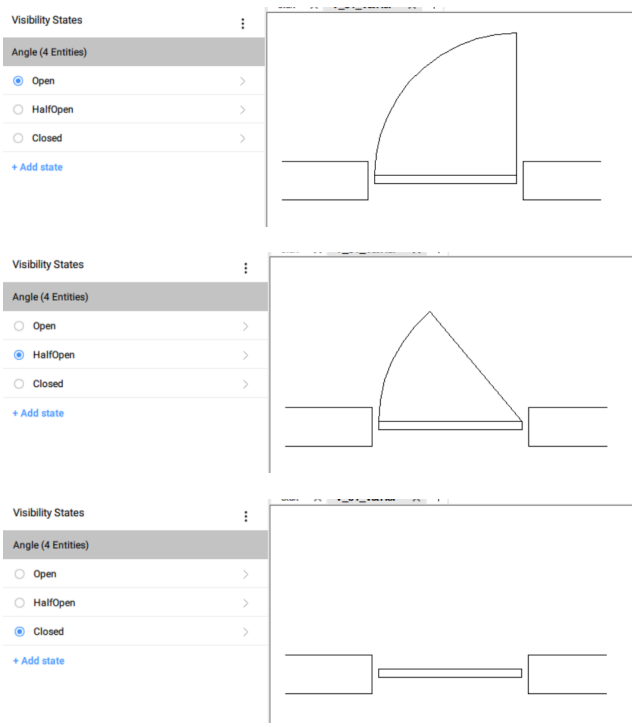
c Aby usunąć elementy z parametru widoczności, kliknij przycisk strzałki (>), a następnie kliknij przycisk Wybierz usuń ( ) i wybierz elementy, które mają zostać usunięte z parametru.

d Jeśli przez pomyłkę niektóre jednostki zostaną określone jako widoczne we wszystkich stanach parametru, pojawią się one w panelu specyficznym dla stanu z etykietą **Widoczne dla wszystkich stanów tego parametru**. Te jednostki są nadmiarowe i powinny zostać usunięte z parametru.

e Aby usunąć wiele elementów jednocześnie, zaznacz je za pomocą **Shift**. Następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń z parametru**.

f Aby edytować widoczność elementów dla określonego stanu, uaktywnij stan i kliknij przycisk strzałki (>). Zostanie otwarty panel specyficzny dla stanu i zostanie wyświetlona lista zawierająca jednostki dołączone do parametru. Po lewej stronie każdej etykiety elementu znajduje się ikona oka. Jeśli nad ikoną oka znajduje się pochylona linia ( ), element jest ukryta dla tego stanu. Kliknięcie ikony spowoduje przełączenie widoczności tego podmiotu.

Oto jak blok będzie wyglądał dla każdego zdefiniowanego stanu widoczności:

5 Zapisz rysunek bloku.

6 Wstaw blok do rysunku docelowego.

7 Aby zmienić stan widoczności, wykonaj następujące kroki:

8
- Zaznacz blok.
- Otwórz panel **Właściwości** i przejdź do sekcji **Parametry**.

- Wybierz stan widoczności z listy rozwijanej **Kąt parametru**.

11.6.5 Dodawanie krzywych odniesienia

Krzywe referencyjne to jednostki, które są tworzone na warstwie **REFERENCE_CURVES**. Te konkretne elementy bloku zostaną wykorzystane do wyrównania go z elementami na docelowym rysunku . Wyrównanie nastąpi podczas operacji wstawiania.

Blok zostanie umieszczony w żądanej pozycji bez konieczności wykonywania dalszych operacji edycji , takich jak przesuwanie lub obracanie.

Więcej informacji na temat krzywych odniesienia można znaleźć w artykule **Polecenie KRZYWEODNIESIENIA**.

Aby dodać linie odniesienia, wykonaj następujące kroki:

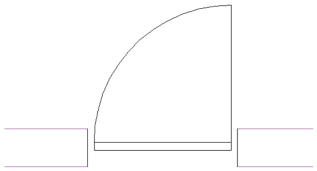
1 Otwórz rysunek bloku.

2 Uruchom polecenie KRZYWEODNIESIENIA w wierszu poleceń. Możesz także przejść do zakładki **Parametry 2D** na wstążce. W panelu **Operacje** kliknij przycisk **Krzywe odniesienia**.

3 Wybierz cztery poziome linie reprezentujące ścianę. Linie te są teraz umieszczane na warstwie **KRZYWE_ODNIESIENIA**.

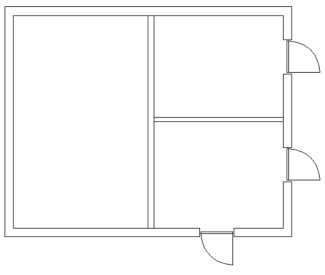
4 Zapisz rysunek bloku. Blok będzie wyglądał tak:

5

Uwaga: Na tym etapie blok przyciągnie krzywe odniesienia do podobnych krzywych na rysunku docelowym. W tym przypadku blok zawiera dwa razy dwie równoległe linie, z odległością przesunięcia 300 mm. W ten sposób blok ten będzie dynamicznie przyciągany do linii na docelowym rysunku , które są równoległe z przesunięciem 300 mm.

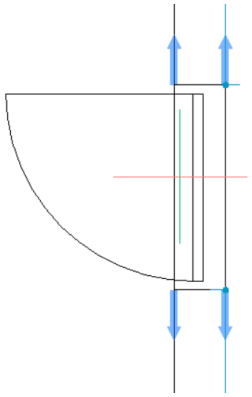
6 Wstaw blok do rysunku docelowego. Po kilku wstawieniach wynik będzie podobny do tego :

Proces wstawiania wygląda następująco:

Po uruchomieniu polecenia WSTAW zostanie otwarte okno dialogowe **Wstaw blok**. W sekcji

Zaawansowane ustawienia upewnij się, że pole wyboru **Użyj krzywych prowadzących do wstawienia** jest zaznaczone, a następnie naciśnij przycisk **OK.** Blok zostanie załadowany i dołączony do kursora myszy. Podczas poruszania się w sąsiedztwie dwóch linii, które pasują do krzywych odniesienia w bloku, blok przyciągnie się do tych linii. Oto ujęcie tego zachowania :

Cztery niebieskie strzałki reprezentują krzywe odniesienia w bloku. Blok zostanie wyrównany do pasujących linii. Przesuwanie myszy wzdłuż linii umożliwia pozycjonowanie bloku. Kliknięcie lewym przyciskiem myszy spowoduje wstawienie bloku do rysunku, wyrównanego do pasujących linii. W tym konkretnym przypadku użycia linie na rysunku docelowym zostaną przycięte między punktami połączenia (tj. punktami , do których dołączone są strzałki krzywych odniesienia).

Jeśli linie pod kursorem myszy nie pasują do krzywych odniesienia, blok można wstawić w normalny sposób, ale nie zostanie on wyrównany z żadnymi krzywymi na rysunku docelowym. W tym przypadku, jeśli odległość między równoległymi liniami na rysunku jest inna niż 300 mm (tak jak w bloku), krzywe odniesienia nie przyciągną się do tych linii.

Uwaga: Krzywe odniesienia mogą nie działać dobrze z ograniczeniami geometrycznymi i wymiarowymi . Zachowanie bloku podczas stosowania krzywych odniesienia wraz z ograniczeniami zależy w dużym stopniu od złożoności geometrii bloku oraz liczby i rodzaju ograniczeń.

Uwaga: Funkcja **Rozmyte Wprowadzanie Naprowadzane** parametryzuje krzywe referencyjne, aby umożliwić wstawienie bloku drzwi w ścianach (parach równoległych linii) o różnych grubościach ścian (odległościach między liniami).

11.6.6 Włączanie funkcji Fuzzy InsertGuided

Aby blok drzwi był bardziej elastyczny/rozmyty, krzywe odniesienia zostaną sparametryzowane, a otaczająca geometria zostanie do nich ograniczona. W rezultacie blok parametryczny przyciągnie się do ścian o różnych grubościach ścian na rysunku docelowym.

Więcej informacji na temat tej funkcji można znaleźć w artykule **Rozmyte Wprowadzanie Naprowadzane Przepływ Pracy**.

Aby włączyć funkcję **Rozmyte WstawianieNaprowadzane** w bloku, wykonaj następujące kroki :

1 Otwórz rysunek bloku.

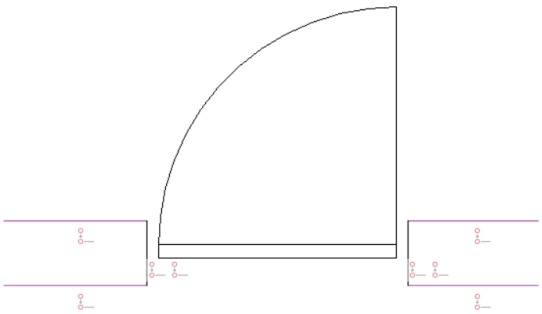
2 Uruchom polecenie KRZYWEODNIESIENIA ze wstążki lub wiersza poleceń. W tym przypadku linie

odniesienia są już zdefiniowane.

3 Wybierz opcję **Parametryzuj**. Spowoduje to automatyczne utworzenie parametrów między a krzywymi referencyjnymi (patrz **Menedżer parametrów** lub **Przeglądarka Mechaniczna**).

4 Dodaj ograniczenia, aby dołączyć niektóre jednostki do sparametryzowanych krzywych odniesienia. Zobacz zdjęcie poniżej:

5

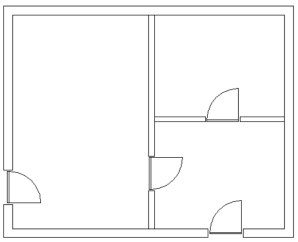

W tym przypadku dodano cztery zbieżne ograniczenia między końcami krzywych odniesienia a końcami dwóch pionowych linii reprezentujących przerwę w ścianie.

6 Zapisz rysunek bloku.

7 Wstaw blok do rysunku docelowego. Tym razem, ze względu na dołączone do nich parametry, krzywe odniesienia będą również przyciągane do ścian wewnętrznych, które mają inną grubość. Zobacz zdjęcie poniżej.

8

11.6.7 Dodawanie linii odwrócenia

Inną przydatną funkcją, którą można dodać do bloków parametrycznych, jest odwracanie geometrii bloku wzdłuż określonych linii. Zadanie to można osiągnąć za pomocą parametru odwrócenia. Parametr odwrócenia spowoduje odbicie lustrzane bloku w poprzek jednej osi. W tym przykładzie zostaną dodane dwa obroty, lustrzane odbicie w poziomie i w pionie.

Aby uzyskać dostęp do funkcji przerzucania, przejdź do zakładki **Parametry 2D** na wstążce . W panelu **Operacje kliknij** przycisk LiniaOdwrócenia. Innym sposobem wykonania operacji przerzucania jest wpisanie polecenia LINIAODWRÓCENIA w wierszu poleceń.

Aby uzyskać więcej informacji na temat przerzucania linii, zobacz artykuł **polecenia LINIAODWRÓCENIA**.

Aby dodać jedną linię odwrócenia, wykonaj następujące kroki:

1 Otwórz rysunek bloku.

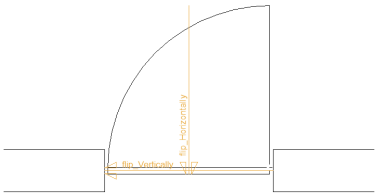
2 Uruchom polecenie LINIAODWRÓCENIA w wierszu poleceń i narysuj pionową linię na środku bloku . To polecenie tworzy pomarańczową linię.

3 Indywidualnie wybierz jednostki do odwrócenia lub użyj opcji **odwróć wszystko**.

4 Nadaj nazwę parametrowi flip. Ten parametr będzie nosił nazwę **Odwróć_poziomo**.

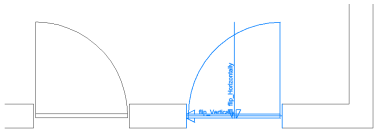
5 Korzystając z tego samego procesu, zdefiniuj nową linię odwrócenia na środku ściany. Zostanie to nazwane **odwróć_Pionowo.**

Po zdefiniowaniu linii odwrócenia, rysunek bloku będzie wyglądał następująco:

6 Zapisz rysunek bloku.

7 Wstaw blok do rysunku docelowego. Następnie blok można obrócić, wybierając go i używając parametrów obracania w sekcji **Parametry** panelu **Właściwości**.

8 (Opcjonalnie) Zmień kolor geometrii operacji bloku parametrycznego, ustawiając w razie potrzeby zmienną systemową POPERATIONSCOLOR.

Uwaga:

- Geometrie operacji na blokach parametrycznych są domyślnie widoczne po ich utworzeniu, ale ukryte po otwarciu rysunku zawierającego bloki parametryczne. Polecenie PBLOKWYŚWIETLOPERACJE służy do ukrywania/pokazywania geometrii operacji bloku parametrycznego.
- Wizualizacja geometrii operacji parametrycznych po najechaniu kursorem na odniesienia do bloków parametrycznych jest kontrolowana przez zmienną systemową PBLOCKREFERENCEOPERATIONSVISUALIZATION (**Wył**) domyślnie wyłączona.

11.6.8 Dodawanie parametru rozciągania

Parametr stretch działa podobnie do polecenia ROZCIĄGNIJ. Może to być przydatne, gdy istnieje wiele elementów , które mają zostać rozciągnięte lub przesunięte w tym samym kierunku, na tę samą odległość, bez konieczności edytowania bloku . W tym przypadku parametr rozciągania może zastąpić kilka ograniczeń, upraszczając w ten sposób rysunek i proces parametryzacji geometrii.

Uwaga: Parametr rozciągnięcia może nie działać dobrze w połączeniu z ograniczeniami geometrycznymi i wymiarowymi . Zachowanie bloku podczas stosowania parametru rozciągania wraz z wiązaniami w dużym stopniu zależy od złożoności geometrii oraz liczby i rodzaju wiązań .

Więcej informacji na temat parametru stretch można znaleźć w artykule **PARAMETRYCZNEROZCIĄGANIE**.

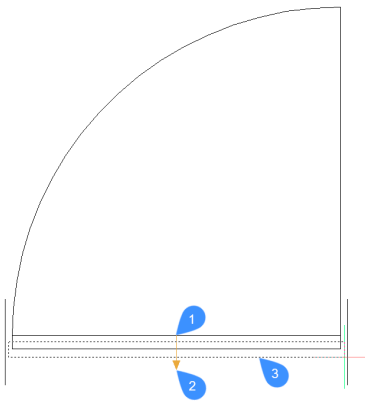
W poniższych krokach opisano, jak dodać rozciąganie parametryczne do bloku:

1 Otwórz rysunek bloku.

2 Uruchom polecenie PARAMETRYCZNEROZCIĄGANIE w wierszu poleceń. Możesz także przejść do zakładki **Parametry 2D** na wstążce. W panelu **Operacje** kliknij przycisk **Rozciągnij**.

3 Utwórz wektor rozciągnięcia, wybierając dwa punkty. W tym przykładzie wektor rozciągnięcia będzie miał swój bazowy punkt przesunięcia w punkcie oznaczonym 1, a drugi punkt przesunięcia w punkcie oznaczonym 2. Zobacz rysunek poniżej.

4

Uwaga:

a Kierunek tego wektora określa kierunek rozciągania, a długość tego wektora będzie początkową wartością parametru rozciągania.

b Jeśli to możliwe, wyrównaj wektor z ważną cechą/wymiarem na rysunku. W ten sposób wartość parametru rozciągania będzie miała jasne znaczenie.

c Wektor rozciągania jest rysowany delikatnym czerwonym kolorem, więc powinien być łatwy do zaobserwowania.

5 Narysuj ramkę rozciągania.

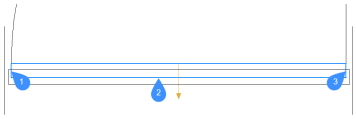
Ramka rozciągająca może być wielokątem lub prostokątem. Ramka rozciągnięcia służy do określenia, które punkty rozciągnięcia zostaną przesunięte po zastosowaniu rozciągnięcia. Przesunięte zostaną tylko punkty wybranych podmiotów (patrz w następnym kroku), które znajdują się wewnątrz ramki rozciągania.

W tym przykładzie ramka stretch będzie prostokątem oznaczonym cyfrą 3 na powyższym obrazku.

6 W razie potrzeby edytuj zaznaczenie jednostek, na które będzie miało wpływ zastosowanie rozciągnięcia. Domyślnie podmioty, które mają punkty rozciągnięcia wewnątrz ramki rozciągnięcia, są już zaznaczone.

W tym przykładzie domyślny wybór obejmuje dolną linię i dwie linie boczne prostokąta . Zobacz

podświetlone linie oznaczone cyframi 1, 2 i 3 na poniższym obrazku.

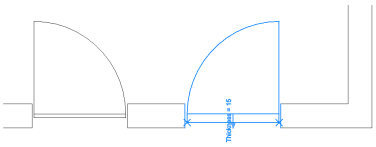

7 Powiązane operacje? (elementy będą podążać za punktami definicji operacji, gdy zostaną dostosowane przez inną operację) Opcja **Wył** odpowiadająca **niepowiązanemu** zachowaniu jest ustawiona jako domyślna dla nowo utworzonych operacji parametrycznych .

8 Nadaj nazwę parametrowi rozciągania. W tym przykładzie parametr będzie miał nazwę **Grubość**.

9 Zapisz rysunek bloku.

10 Wstaw blok do rysunku docelowego i zmień parametr rozciągania.

11

Parametr **Grubość** bloku ma ustawioną wartość domyślną 60 mm. Parametr **Grubości** bloku po prawej stronie został zmieniony na 150 mm. W tym przypadku może to mieć sens ze względu na izolację.

12 Parametryczne geometrie operacji blokowych są domyślnie widoczne po ich utworzeniu. Na stronie można użyć polecenia PBLOKWYŚWIETLOPERACJE, aby je ukryć. Użyj tego samego polecenia, aby wyświetlić je z powrotem.

13 ***Uwaga:*** Punkty operacji parametrycznych, na które ma wpływ operacja rozciągania parametrycznego , są oznaczone znakiem "X".

11.6.9 Edycja uchwytu bloku parametrycznego

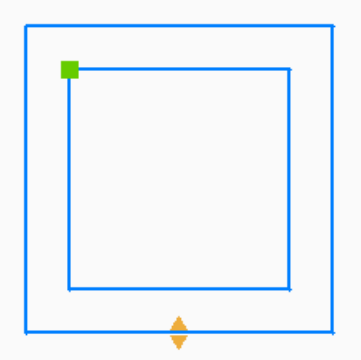
Punkty uchwytu są wyświetlane na odniesieniach do bloków parametrycznych, dla wyeksponowanych parametrów związanych z następującymi operacjami parametrycznymi:

- Odwróć
- Rozciągnij
- Przesuń
- Skala
- Obrót
- ODsuń

Uwaga: Obecnie żadne punkty uchwytu nie są wyświetlane dla parametrów widoczności, tabel projektowych ani żadnych nieeksponowanych parametrów.

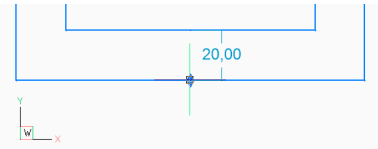
1 Wybierz blok parametryczny na rysunku.

1 Wyświetlane są punkty uchwytu odpowiadające operacjom parametrycznym odniesienia bloku.

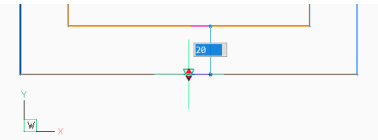
2 Najedź kursorem na punkt uchwytu operacji parametrycznej.

3 Wyświetlana jest bieżąca wartość operacji parametrycznej.

4 Kliknij punkt uchwytu operacji.

5 Dynamiczne pole wprowadzania jest aktywne.

Uwaga: W przypadku operacji przerzucania parametrycznego kliknij punkt uchwytu, aby wykonać odbicie lustrzane bloku.

6 Przeciągnij wybrany punkt uchwytu operacji.

7 Wartość operacji parametrycznej jest aktualizowana dynamicznie.

8 Kliknij ponownie, aby ustawić nową wartość parametru lub wpisz wartość w dynamicznym polu wprowadzania.

9 Wygląd odwołania do bloku jest aktualizowany zgodnie z nową wartością operacji parametrycznej.

11.7 Przepływ pracy elastycznego wstawiania naprowadzanego

11.7.1 Wprowadzenie

Krzywe odniesienia są specyficznymi elementami bloku parametrycznego 2D. Służą one do wyrównania bloku z elementami na rysunku docelowym.

Krzywe odniesienia mogą być sparametryzowane. Oznacza to, że nie tylko blok można wyrównać do elementów na rysunku docelowym, ale także rozmiar i wygląd bloku można dostosować do konfiguracji elementów na rysunku docelowym.

Proces wstawiania bloku ze sparametryzowanymi krzywymi odniesienia do rysunku nazywany jest **Elastyczne wstawianie naprowadzane**.

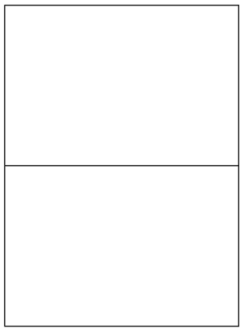
11.7.2 Schemat

Przepływ pracy procesu **Elastyczne wstawianie naprowadzane** jest następujący:

1 Utwórz nowy rysunek dla definicji bloku.

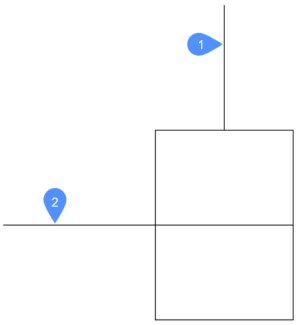
2 Utwórz obiekt bloku. W tym przypadku użyty zostanie prosty prostokątny symbol. Patrz zdjęcie poniżej:

3

4 Utwórz jednostki, które będą używane jako krzywe odniesienia, jak na poniższym obrazku. W tym przypadku dodawane są linie oznaczone cyframi 1 i 2, które zostaną wykorzystane w następnym kroku.

5

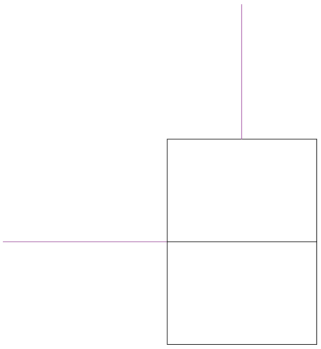
6 Zdefiniuj krzywe odniesienia. Krzywe te nie są częścią krzywych szczegółowych, ale będą używane jako odniesienie dla wstawienia (tj. krzywe odniesienia).

Linie oznaczone cyframi 1 i 2 (z poprzedniego kroku) zostaną przekształcone w krzywe referencyjne za pomocą polecenia KRZYWEODNIESIENIA. Polecenie to można uruchomić, wpisując KRZYWEODNIESIENIA w wierszu poleceń lub używając przycisku **Krzywe odniesienia** na karcie **Operacje** na wstążce.

Aby zdefiniować krzywe odniesienia, uruchom polecenie KRZYWEODNIESIENIAi wybierz linie 1 i 2.

Po uruchomieniu polecenia rysunek będzie wyglądał następująco:

1

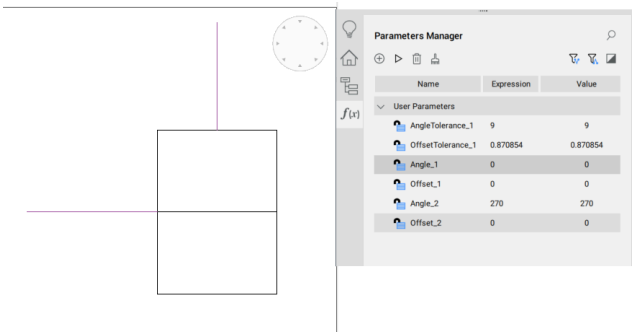

Dwie linie zostały przekształcone w krzywe odniesienia. Ich kolor został zmieniony na fioletowy i zostały one przeniesione na specjalną warstwę o nazwie **KRZYWE_ODNIESIENIA**. Warstwa ta jest tworzona automatycznie przez polecenie.

2 Aby sparametryzować krzywe referencyjne, uruchom polecenie KRZYWEODNIESIENIA i wybierz opcję PARAMETRYZUJ. Ta opcja utworzy parametry kontrolujące konfigurację krzywych referencyjnych. Parametry te mogą być teraz (opcjonalnie) używane w wyrażeniach ręcznie dodanych ograniczeń (na przykład w celu przymocowania krzywych odniesienia do elementów szczegółowych).

Parametry można przeglądać w panelu **Menedżera parametrów**, jak na poniższej ilustracji.

1

2 Zapisz blok.

3 Otwórz rysunek docelowy i wstaw blok.

Rozmyty sposób wstawiania można uzyskać za pomocą polecenia WSTAW (z włączoną opcją **Użyj krzywych odniesienia do wstawiania** w oknie dialogowym **Wstaw blok**) lub przeciągając i upuszczając blok ze sparametryzowanymi krzywymi odniesienia z biblioteki do bieżącej przestrzeni modelu.

Krzywe odniesienia bloku powinny być prawidłowo dostosowane i odwzorowane do sytuacji docelowej. Przesuń mysz do miejsca, w którym chcesz przyciągnąć blok i kliknij, aby go umieścić.

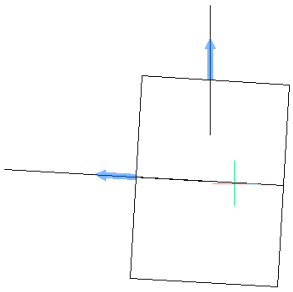
Oto prosty rysunek pokazujący, jak działa funkcja Elastyczne wstawianie naprowadzane:

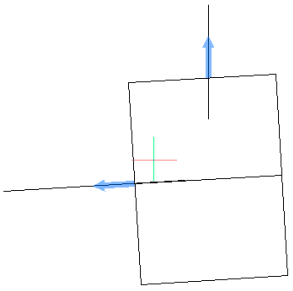
1

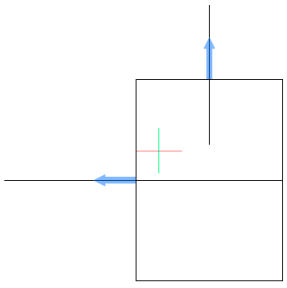

Po uruchomieniu polecenia WSTAW (z włączoną opcją **Użyj krzywych odniesienia do wstawienia** w oknie dialogowym **Wstaw blok**) blok zostanie załadowany do kursora myszy.

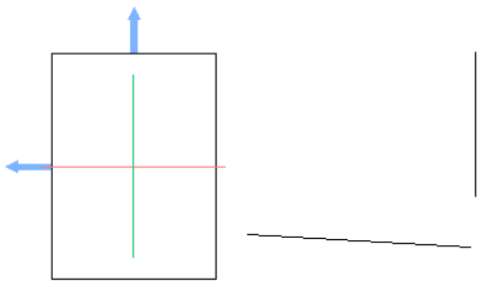
Gdy kursor myszy zostanie umieszczony w pobliżu elementów na rysunku, które mogą pasować do krzywych odniesienia, blok zostanie przyciągnięty do tych elementów, jak na poniższych ilustracjach:

Gdy kursor myszy (z dołączonym blokiem) nie znajduje się wokół żadnych elementów lub elementy nie pasują do krzywych odniesienia, przyciąganie nie występuje, jak na poniższym obrazku:

W takim przypadku blok można wstawić do rysunku w normalny sposób.

11.8 Bloki dynamiczne

Jeśli pochodzisz ze AutoCAD® środowiska projektowego, być może znasz bloki dynamiczne. Możesz także znać wiązania parametryczne 2D. Są to dwie różne funkcje, które w pewnym stopniu się pokrywają.

AutoCAD® Bloki dynamiczne i BricsCAD bloki parametryczne to bloki, które automatyzują powtarzalne zadania, umożliwiając użytkownikom tworzenie jednego bloku zamiast wielu podobnych, oddzielnych definicji bloków. Bloki te zawierają nie tylko czystą geometrię, ale także pewne metadane, które wpływają na geometrię (np. ich wielkość, widoczność). Metadane kontrolują sposób zachowania składników bloku. W ten sposób rozmiar i wygląd tych bloków można modyfikować bez edytowania definicji bloku. Wiązania działają w taki sam sposób w przypadku bloków parametrycznych, jak w przypadku bloków dynamicznych.

11.8.1 Dynamiczne definicje bloków w trybie eksperymentalnym

Po włączeniu **trybu eksperymentalnego** można tworzyć i edytować definicje bloków dynamicznych bezpośrednio na stronie BricsCAD.

Zrzeczenie się

EXP.

Tworzenie i edytowanie dynamicznych definicji bloków w BEDYCJA w **trybie eksperymentalnym** jest funkcją eksperymentalną, która może nie być jeszcze stabilna i może zostać usunięta w przyszłości.

Użyj polecenia MANAGEEXPERIMENTALFEATURES (lub zmiennej systemowej EXPERIMENTALMODE), aby włączyć lub wyłączyć funkcje eksperymentalne, a następnie uruchom ponownie stronę BricsCAD.

Tryb eksperymentalny jest domyślnie wyłączony.

> ***Ważne:*** W przypadku zakupu witryny BricsCAD w Stanach Zjednoczonych lub do użytku w Stanach Zjednoczonych, funkcja ta nie jest dostępna ani licencjonowana dla użytkownika. Więcej informacji można znaleźć w EULA.

11.8.2 Tworzenie dynamicznych definicji bloków w trybie eksperymentalnym

Aby utworzyć definicję bloku dynamicznego w **trybie eksperymentalnym**:

1 Włącz **tryb eksperymentalny** za pomocą polecenia MANAGEEXPERIMENTALFEATURES (lub ustaw wartość zmiennej systemowej EXPERIMENTALMODE na 1), a następnie uruchom ponownie stronę BricsCAD.

2 Utwórz geometrię dla nowej definicji bloku (statycznej) i zapisz ją za pomocą polecenia BLOCK.

3 Uruchom polecenie BEDYCJA, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku**.

4 Wybierz tryb edycji **dynamicznej** i kliknij przycisk **Ok**.

Zostanie otwarty **edytor bloków**.

5 W **edytorze bloków** dodaj parametr do (statycznej) definicji bloku za pomocą polecenia BPARAMETR.

6 Powiązanie akcji z parametrem za pomocą poleceń BOPERACJA lub BNARZOPERACJI.

7 Kliknij przycisk **Zamknij i zapisz**, aby zakończyć tryb edycji bloku i zapisać zmiany (opcja **Zapisz** w poleceniu BZAMKNIJ).

Definicja bloku staje się dynamiczna.

11.8.3 Edycja definicji bloków dynamicznych w trybie eksperymentalnym

W **trybie eksperymentalnym** BEDYCJA obsługuje tryb dynamicznej edycji bloków, oprócz istniejącego trybu edycji parametrycznej. Bloki statyczne mogą być edytowane w dowolnym trybie i pozostać statyczne. Istniejące bloki dynamiczne i parametryczne można edytować tylko w ich odpowiednim trybie BEDYCJA. Zmienna systemowa BEDITMODE (tylko do odczytu) określa tryb edycji, w którym otwarty jest **edytor bloków**. Parametry wiązań są widoczne, gdy są obecne, ale nie są jeszcze obsługiwane.

Polecenie BESETTINGS umożliwia dostęp do sekcji **ustawień edytora bloków** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Aby edytować definicje bloków dynamicznych w **trybie eksperymentalnym**:

1 Włącz **tryb eksperymentalny** za pomocą polecenia MANAGEEXPERIMENTALFEATURES (lub ustaw wartość zmiennej systemowej EXPERIMENTALMODE na 1), a następnie uruchom ponownie stronę BricsCAD.

2 Uruchom polecenie BEDYCJA, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku**.

3 Wybierz tryb edycji **dynamicznej** i kliknij przycisk **Ok**.

Zostanie otwarty **edytor bloków** umożliwiający edycję definicji bloku.

4 Użyj polecenia BESETTINGS, aby wyświetlić i edytować wartości **Ustawienia Edytora Bloków**.

5 Poniższe polecenia służą do edycji definicji bloków dynamicznych (dostępne tylko w trybie edycji **dynamicznej**):

- BPARAMETR, aby dodać parametr z uchwytami.
- BOPERACJA i BNARZOPERACJI, aby dodać i powiązać akcję z parametrem i zdefiniować sposób, w jaki geometria bloku porusza się lub zmienia w dynamicznym odwołaniu do bloku, gdy akcja jest wyzwalana (manipulowane są niestandardowe właściwości odwołania do

bloku).

- BZESTOPERACJI, aby przedefiniować zestaw wyboru podmiotów dla (geometrii, na którą ma wpływ) akcji.
- BZESTAWUCHWYTÓW do edycji lub resetowania pozycji uchwytów parametru.
- BSKOJARZ aby powiązać akcję z parametrem.
- BTABLE, aby utworzyć dynamiczną tabelę właściwości bloku.
- BCONSTRUCTION do konwersji podmiotów na geometrię konstrukcji.
- BWSTAN do zarządzania stanami widoczności.
- BWPOKAŻ i BWUKRYJ do zarządzania widocznością podmiotów w stanach widoczności.

6 Użyj polecenia BTESTBLOCK, aby tymczasowo wyjść z **edytora bloków** i przetestować blok dynamiczny w **oknie bloku testowego**.

7 Kliknij przycisk **Zamknij i zapisz**, aby zakończyć tryb edycji bloku i zapisać zmiany (opcja **Zapisz** w poleceniu BZAMKNIJ).

11.8.4 Bloki dynamiczne a bloki parametryczne

Jeśli AutoCAD® bloki dynamiczne zostaną wstawione do rysunku poza trybem BricsCAD eksperymentalnym, w większości przypadków można edytować **odniesienia do** tych bloków. Nie można jednak tworzyć ani edytować **definicji bloków dynamicznych** w programie BricsCAD. Tutaj BricsCAD skupia się na blokach parametrycznych, aby umożliwić tworzenie **definicji** bloków parametrycznych 2D i 3D przy użyciu tego samego zestawu narzędzi i przepływu pracy. Umożliwia również konwersję niektórych definicji **bloków dynamicznych** na definicje **bloków parametrycznych**.

Uwaga: Aby uzyskać więcej informacji na temat bloków parametrycznych i wiązań, zobacz artykuły **Bloki parametryczne 2D** i **wiązania 2D**.

Uwaga: W witrynie BricsCAD nie ma zależności rodzic-dziecko między elementami geometrycznymi. Za pomocą parametrów i wyrażeń można tworzyć dowolne zależności.

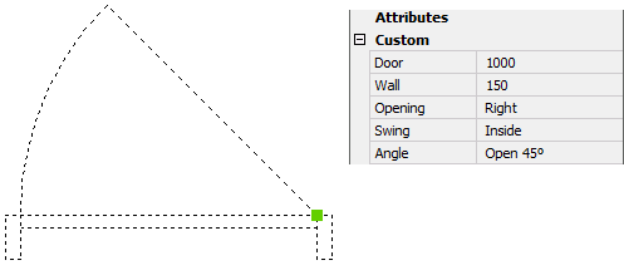
Gdy nie jest w **trybie eksperymentalnym**, BricsCAD częściowo obsługuje bloki dynamiczne. Możesz:

- Wstaw bloki dynamiczne z istniejących bibliotek bloków dynamicznych.
- Edytuj właściwości niestandardowe w panelu **Właściwości** .
- Użyj właściwości niestandardowych wszystkich typów parametrów i stanów widoczności w polach.
- Edytuj Bloki dynamiczne za pomocą uchwytów.

11.8.5 Edycja dynamicznych odniesień do bloków

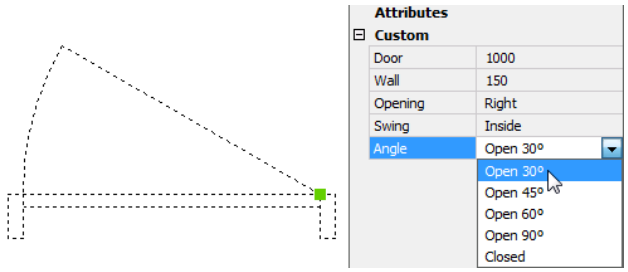
1 Wybierz blok dynamiczny na rysunku.

1 Właściwości wybranego bloku są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 W obszarze **Parametry** edytuj wymagane właściwości.

Blok dynamiczny jest aktualizowany automatycznie.

11.8.6 Dynamiczne odniesienia do bloków edycji uchwytów

1 Wybierz blok dynamiczny na rysunku.

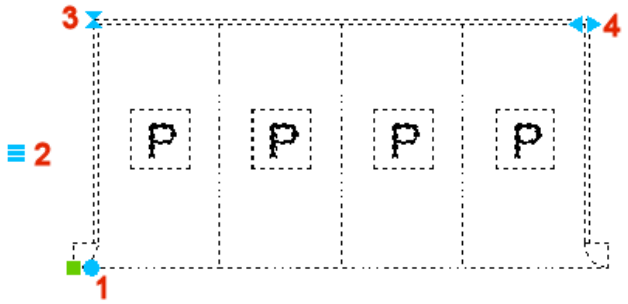
1 Wyświetlane są następujące typy uchwytów:

- Punkt
- XY
- Liniowy
- Biegunowy
- Obrót
- Odwróć
- WIDoczność
- Wyrównanie

2 Przeciągnij uchwyt, aby edytować blok.

3 W przykładzie poniżej:

- Obróć blok (1): przeciągnij uchwyt, aby dynamicznie obrócić blok lub wpisz wartość w polu wprowadzania dynamicznego.
- Pokaż/ukryj elementy (2): kliknij, aby wybrać opcję.
- Odwróć (3): kliknij, aby odbić blok.
- Edytuj długość (4): wybierz uchwyt, aby dynamicznie edytować długość lub wpisz wartość w polu wprowadzania dynamicznego.

11.8.7 Konwertowanie definicji bloków dynamicznych na definicje bloków parametrycznych

Niektóre definicje bloków dynamicznych AutoCAD® można przekonwertować na definicje bloków parametrycznych BricsCAD za pomocą polecenia KONWERSJABLOKU. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz artykuł **Polecenie KONWERSJABLOKU**.

Uwaga: Historia bloków dynamicznych zostanie utracona podczas konwersji na bloki parametryczne. Zostanie wyświetlony komunikat ostrzegawczy o możliwym innym wyglądzie przekonwertowanych odniesień do bloków.

Funkcje bloku dynamicznego obsługiwane podczas konwersji

- działania związane z widocznością
- rozciąganie jednym uchwytem
- akcja przesunięcia jednym uchwytem
- akcje łańcuchowe
- akcja obracania
- akcja odwrócenia
- akcja rozmieszczania
- parametr akcji wyrównania
- akcja skalowania skojarzona z parametrem liniowym
- akcja skalowania skojarzonych z parametrem XY
- akcja wyszukiwania
- akcje zależne od historii
- funkcja tabeli bloku
- parametry liniowe z dwoma punktami uchwytu, z których jeden nie jest używany
- parametr punktu bazowego
- operacje przesuwania i rozciągania skojarzone z parametrem biegunowym
- operacje rozciągania biegunowego skojarzone z parametrem biegunowym
- interakcje między operacją rozciągania biegunowego a operacją przesuwania lub odwracania
- operacje skojarzone z parametrami biegunowymi z 2 punktami uchwytu
- parametry operacji i parametry wiązania wymiarów typu lista
- parametry wiązania wymiarowego typu przyrost

- bloki dynamiczne z wieloma akcjami powiązanymi z jednym parametrem
- działania z punktem początkowym na osi X lub Y

Elementy bloku parametrycznego używane do rekonstrukcji elementów bloku dynamicznego

- stany widoczności
- operacja przesuwania parametrycznego
- operacja rozciągania parametrycznego
- operacja obracania parametrycznego
- parametryczna obsługa skali
- powiązane zachowanie operacji parametrycznych
- operacja odwracania parametrycznego
- krzywe odniesienia
- tabele projektowe
- formuły parametrów
- asocjacyjne szyki

11.9 Definiowanie atrybutów

Polecenie ATTDEF definiuje atrybuty za pomocą okna dialogowego.

Polecenie -ATRDEF definiuje atrybuty w wierszu poleceń.

11.9.1 Ogólna procedura definiowania atrybutów

- Określ cechy atrybutu, w tym jego nazwę, podpowiedź i wartość domyślną.
- Określ współrzędne wstawiania.
- Zdefiniuj właściwości tekstu.
- (Opcjonalnie) Ustaw flagi atrybutów.

11.9.2 Aby zdefiniować atrybut

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

   - Kliknij przycisk **Atrybuty** > **Zdefiniuj atrybuty...** () na pasku **narzędzi**.
   - Wybierz opcję **Zdefiniuj atrybuty...** w menu **Narzędzia**.
   - Uruchom polecenie ATRDEF.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Definiowanie atrybutu**.

2 Zdefiniuj atrybut:

   - Wpisz nazwę w polu **Tag**.

     Tag identyfikuje każde wystąpienie atrybutu na rysunku. Nazwa wpisana w polu **Tag** może być dowolną kombinacją znaków z wyjątkiem spacji. Małe litery są automatycznie zamieniane na wielkie.

   - Wpisz polecenie w polu **Polecenie**.

     Atrybut pojawia się, gdy wstawisz blok zawierający ten atrybut. Jeśli podpowiedź zostanie

pominięta, zamiast niej zostanie użyty tag.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wpisz wartość domyślną w polu tekstowym **Domyślne**.

  W przypadku atrybutów zmiennych wartość domyślna jest zastępowana rzeczywistą wartością podczas wstawiania bloku zawierającego ten atrybut.
- Kliknij przycisk **Wstaw pole** (), aby przypisać wartość pola do atrybutu.
- Jeśli zaznaczono opcję **Wielokrotne linie**, pole tekstowe **Domyślny** tekst jest wyszarzone.
- Kliknij przycisk obok pola tekstowego **Domyślne**.

  Okno dialogowe **Definiuj atrybut** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić utworzenie encji Mtekst.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ współrzędne X, Y i Z punktu wstawienia atrybutu.
- Kliknij przycisk Wybierz punkt (), aby określić miejsce wstawienia na rysunku.

  Pasek poleceń wyświetli: Wybierz punkt wstawienia.

  Okno dialogowe **Definiuj atrybut** zostanie tymczasowo zamknięte.

- (Opcjonalnie) Ustaw flagę atrybutu **Niewidoczny**.

  Atrybuty z ustawionym flagą **Niewidoczny** nie są ani wyświetlane, ani drukowane.

  Jeśli zmienna ATTMODE (tryb wyświetlania atrybutów) jest ustawiona na **2**, wyświetlane są wszystkie atrybuty, w tym atrybuty **Ukryte**.
- (Opcjonalnie) Ustaw flagę atrybutu **Stały**.

  Atrybuty z ustawionym flagą **Stałej** nie mogą być edytowane.
- (Opcjonalnie) Ustaw flagę atrybutu **Weryfikuj**.

  Atrybuty z ustawionym flagą **Weryfikuj** muszą zostać wyraźnie zweryfikowane podczas wstawiania bloku zawierającego takie atrybuty.
- (Opcjonalnie) Ustaw flagę atrybutu **Definiuj**.

  Podczas wstawiania bloku nie pojawia się monit o zdefiniowanie atrybutów, dla których ustawiono flagę **Ustawienia**. Atrybuty można edytować również później.
- (Opcjonalnie) Ustaw flagę **Wczytaj pozycję** atrybutu, aby zablokować pozycję atrybutu w odwołaniu do bloku.

  Odblokowane atrybuty można przesuwać względem pozostałej części bloku za pomocą edycji uchwytów, a atrybuty wielowierszowe można zmieniać rozmiar.
- Zdefiniuj właściwości **Tekstu**: **Styl tekstu**, **Justowanie**, **Adnotacje**, **Wysokość** i **Obrót**.

3 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć atrybut w rysunku.

Okno dialogowe **Definiuj Atrybut** zostanie zamknięte.

11.9.3 Korzystanie z właściwości zestawu arkuszy w bloku tytułowym

1 Utwórz zestaw arkuszy.

2 Zdefiniuj niestandardowy zestaw arkuszy i właściwości arkusza.

3 Otwórz arkusz (układ) z zestawu arkuszy.

4 Utwórz elementy źródłowe bloku tytułowego w układzie przestrzeni papieru:
   - Utwórz obramowania, linie i stałe teksty.
   - Utwórz atrybuty z polami odnoszącymi się do zestawu arkuszy, podzbioru i właściwości arkusza.

   Zobacz polecenie ZESTAWARKUSZY, aby dowiedzieć się więcej o domyślnych i niestandardowych właściwościach zestawu, podzestawu i arkusza.

   Właściwości zestawu arkuszy niestandardowych:

Sheet Set Custom Properties	
Architect	Bricsys & Partners
ArchitectAddress	Bellevue 5/201
ArchitectCity	9050 Gent
ArchitectPhone	09 244 01 91
Contractor	Robert Stone ltd.
ContractorAddress	123 Main Street
ContractorCity	New Town
Owner	Carpenter
OwnerAddress	1 Church Road
OwnerCity	New Town
OwnerTitle	Mr. & Mrs.
SiteAddress	48 Brick Lane
SiteCity	New Town
SiteReference	Section A no. 123

   Właściwości arkusza i właściwości niestandardowe arkusza:

Sheet	
Number	08
Title	Elevation South
Description	South elevation drawing
Publish	☑ Include for Plot/Publish
Layout	LAYOUT1 (C:\BricsCAD Trainir
Revision Number	1
Revision Date	15/08/2013
Issue Purpose	Final Design
Category	Elevation
Sheet Custom Properties	
Date	12/08/2013
PaperSize	A2
Printer	pdf
Remark	none
Scale	1/50

5 Utwórz blok z elementów źródłowych bloku tytułowego.

6 Skopiuj blok do rysunku w jednym z folderów bloków.

7 Usuń elementy źródłowe bloku tytułu.

Blok tytułowy można wstawić do innych arkuszy zestawu arkuszy oraz do dowolnego innego zestawu arkuszy, w którym istnieją te same niestandardowe właściwości zestawu arkuszy i arkusza. Wszystkie

pola odnoszące się do domyślnego lub niestandardowego zestawu arkuszy, podzbioru lub właściwości arkusza są wypełniane automatycznie. Jeśli wartość nie jest dostępna, w polu wyświetlane są myślniki (----).

11.10 Praca z atrybutami

Atrybut jest określonym elementem, który można zapisać jako część definicji bloku. Atrybuty składają się z danych tekstowych. Za pomocą atrybutów można śledzić takie elementy, jak numery części i ceny. Atrybuty mają wartości stałe lub zmienne. Podczas wstawiania bloku zawierającego atrybuty program dodaje stałe wartości do rysunku wraz z blokiem, a użytkownik jest monitowany o podanie wartości zmiennych.

Po wstawieniu bloków zawierających atrybuty można wyodrębnić informacje o atrybutach do osobnego pliku, a następnie użyć tych informacji w arkuszu kalkulacyjnym lub bazie danych do utworzenia listy części lub zestawienia komponentów. Za pomocą informacji o atrybutach można również śledzić, ile razy dany blok został wstawiony do rysunku.

Atrybuty mogą być widoczne lub ukryte. Ukryte atrybuty nie są ani wyświetlane, ani drukowane, ale informacje są nadal przechowywane w rysunku i zapisywane w pliku po jego wyodrębnieniu.

Polecenie ATRDEF - definiuje atrybuty za pomocą okna dialogowego.

-ATRDEF polecenie - definiuje atrybuty za pomocą wiersza poleceń.

Polecenie ATRWID - przełącza wyświetlanie tekstu atrybutu.

Polecenie ATRRED - edytuje wartości atrybutów i właściwości.

Polecenie -ATRWYC- wyodrębnia atrybuty z rysunków do plików danych za pomocą wiersza poleceń.

Komenda ATTREDEF - przedefiniowuje blok i aktualizuje związane z nim atrybuty.

Polecenie ATRSYN - synchronizuje definicje atrybutów we wszystkich odniesieniach do bloku określonej definicji bloku.

Polecenie MENATR (skrót od „menedżer atrybutów bloku”) edytuje wszystkie aspekty atrybutów w definicji bloku, a następnie opcjonalnie stosuje zmiany do wszystkich bloków o tej samej nazwie na rysunku.

Polecenie RATRRED - edytuje wartości atrybutów i większość właściwości.

11.10.1 Ogólna procedura pracy z atrybutami

1 Zdefiniuj atrybuty.

2 Utwórz blok.

Do bloku można dołączać atrybuty. Atrybuty należy uwzględnić, gdy program wyświetli monit o wybranie elementów, które mają zostać uwzględnione w definicji bloku. Jeśli blok zawiera atrybuty, program wyświetla monit przy każdym wstawianiu bloku, dzięki czemu można określić różne wartości atrybutów za każdym razem, gdy wstawiany jest do nowego rysunku.

1 Wstaw blok do rysunku.

2 (opcja) Edytuj atrybuty w bloku.

3 Wyodrębnij informacje o atrybutach.

11.11 Edycja definicji atrybutów

Właściwości atrybutów można edytować w **Nieruchomości** płyta.

Polecenie ATTEDIT edytuje wartości i właściwości atrybutów.

Polecenie MENATR (skrót od „menedżer atrybutów bloku”) edytuje wszystkie aspekty atrybutów w definicji bloku, a następnie opcjonalnie stosuje zmiany do wszystkich bloków o tej samej nazwie na rysunku.

Uwaga: Atrybuty w definicji bloku można edytować w **Nieruchomości** panelu podczas używania poleceń BEDYCJA do edycji bloku.

11.12 Edycja atrybutów bloku

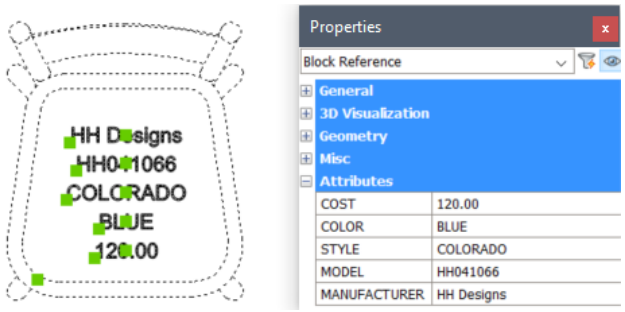
Atrybuty bloku można edytować w panelu **Właściwości**.

1 Wybierz blok zawierający atrybuty.

1 Bieżąca wartość atrybutów jest wyświetlana w panelu **Właściwości**.

2 Wybierz atrybut, który chcesz edytować.

3 Pole ustawień wybranego atrybutu jest aktywne.

4 Wpisz nową wartość, a następnie naciśnij Enter lub wybierz inny atrybut.

11.13 Wstawianie bloków z atrybutami

Po umieszczeniu bloku zawierającego atrybuty zostanie wyświetlony monit o zdefiniowanie atrybutów w wierszu poleceń lub w oknie dialogowym, w zależności od wartości zmiennej systemowej ATTDIA:

- WŁ: atrybuty są wyświetlane w oknie dialogowym.
- WYŁ: w wierszu poleceń zostanie wyświetlony monit o zdefiniowanie atrybutów.

11.13.1 Aby umieścić blok z atrybutami

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij narzędzie **Wstaw blok** ( ) na pasku narzędzi **Wstawianie** lub na panelu wstążki **Wstawianie/Bloki**.
- Wybierz opcję **Wstaw blok** z menu **Wstaw**.
- Uruchom polecenie WSTAW.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wstaw blok**.

2 Wybierz blok, a następnie kliknij przycisk **OK.**

Zostanie wyświetlony monit: Punkt wstawienia bloku lub [Skala/skala X/skala Y/skala Z/obrót/wiele bloków]:

3 Określ punkt.

4 Wszystkie elementy bloku są umieszczane na rysunku, z wyjątkiem atrybutów.

5 W zależności od wartości zmiennej systemowej ATTDIA:
- **Zostanie wyświetlony monit**: <Attrybut Monit 1> <Domyślny Tekst 1>:
- Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytuj atrybuty**.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- W wierszu poleceń, dla każdego atrybutu:
  - Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować domyślny tekst.
  - Wpisz nowy tekst w wierszu poleceń, a następnie naciśnij klawisz Enter i zdefiniuj kolejny atrybut.
- W oknie dialogowym **Edytuj atrybuty**:
  - Wybierz atrybut z listy.
  - Bieżąca wartość jest wyświetlana w polu **Wartość**.
  - Wpisz nową wartość w polu **Wartość**.
  - Po prawidłowym zdefiniowaniu wszystkich atrybutów naciśnij przycisk **OK**.

11.14 Wyodrębnianie informacji o atrybutach

Polecenie ATTEXT kopiuje dane z atrybutów do pliku tekstowego za pośrednictwem okna dialogowego.

Polecenie -ATRWYC kopiuje dane z atrybutów do pliku tekstowego za pośrednictwem wiersza poleceń.

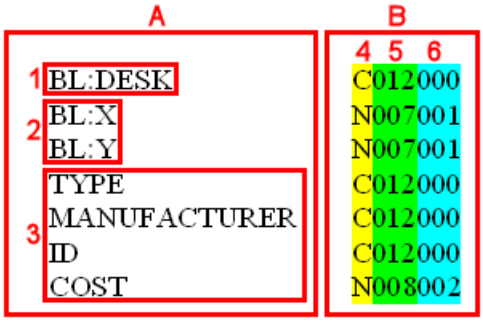
Plik tekstowy można zaimportować do bazy danych lub arkusza kalkulacyjnego.

Plik można zapisać w dowolnym z poniższych formatów:

- **Format rozdzielany przecinkami** (CDF): Zawiera jeden wiersz dla każdego wystąpienia bloku, z poszczególnymi polami atrybutów oddzielonymi przecinkami. Pola ciągów znaków są ujęte w pojedyncze cudzysłowy. Podczas wyodrębniania do pliku CDF należy określić plik szablonu.
- **Space Delimited Format** (SDF): Zawiera jeden wiersz dla każdego wystąpienia bloku. Każde pole atrybutu ma stałą długość; nie ma separatorów ani ograniczników ciągów znaków. Podczas wyodrębniania do pliku SDF należy określić plik szablonu.
- **Drawing Exchange Format** (DXF): Tworzy podzbiór standardowego pliku DXF (plik *.dxx) zawierający wszystkie informacje o każdym bloku, w tym punkty wstawienia, kąty obrotu i wartości atrybutów. Plik szablonu nie jest wymagany.

Przed wyodrębnieniem atrybutów do pliku CDF lub SDF należy utworzyć plik szablonu. Plik szablonu jest plikiem tekstowym ASCII, który określa pola danych atrybutów do zapisania w pliku wyciągu. Każdy wiersz pliku szablonu określa jedno pole atrybutu. BricsCAD rozpoznaje 15 różnych pól, które zawierają takie elementy, jak nazwa bloku, współrzędne X, Y i Z jego punktu wstawienia, warstwa, na której jest wstawiony itp. Można dołączyć dowolne z tych pól. Plik szablonu musi zawierać co najmniej jedną nazwę atrybutu.

Każdy wiersz w pliku szablonu musi zaczynać się od nazwy pola. Nazwa bloku i wartości punktu wstawienia muszą zaczynać się od **BL:.** Następnym niepustym znakiem musi być C (wskazujące pole ciągu znaków) lub N (wskazujące pole numeryczne). Po tym znaku następują trzy cyfry wskazujące szerokość pola (w znakach). Ostatnie trzy cyfry wskazują liczbę miejsc dziesiętnych (dla pól numerycznych). W przypadku pól znakowych ostatnie trzy cyfry muszą być zerami (000). Typowy plik szablonu jest podobny do pokazanego tutaj:

A. Nazwa pola

B. Format pola

1. Nazwa bloku (musi być poprzedzona **BL:**)
2. Pola współrzędnych (muszą być poprzedzone **BL:**)
3. Znaczniki atrybutów
4. Wskazuje typ danych pola: **C** dla pól znakowych, **N** dla pól numerycznych
5. Szerokość pola (liczba znaków)
6. Liczba miejsc dziesiętnych dla pól numerycznych, **000** dla pól znakowych

11.14.1 Aby wyodrębnić informacje o atrybucie

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk narzędzia **Wyodrębnij atrybuty** na pasku narzędzi **Narzędzia**.
   - Wybierz polecenie **Wyodrębnij atrybuty** z menu **Narzędzia**.
   - Uruchom polecenie ATRWYC.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wyodrębnij atrybuty**.

2 Kliknij przycisk **Wybierz**.

   Okno dialogowe **Wyodrębnij atrybuty** zostanie tymczasowo zamknięte.

3 Wybierz bloki, a następnie naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy.

4 Okno dialogowe **Wyodrębnij atrybuty** zostanie ponownie otwarte.

5 Wybierz format pliku tekstowego: **DXF** (format wymiany rysunków), **CDF** (format rozdzielany przecinkami) **lub SDF** (format rozdzielany spacjami).

6 Wybierz **plik szablonu**.

7 Określ nazwę **pliku wyjściowego**.

8 Kliknij przycisk **Wyodrębnij**.

Zostanie wyświetlony monit: <liczba> wyodrębniono dane.

11.15 Zarządzanie odnośnikami zewnętrznymi

Polecenie EKSXREF otwiera sekcję **Odnośników zewnętrznych** w oknie dialogowym **Eksploratora rysunków**.

Polecenie ODN otwiera panel **Załączniki**.

Okno dialogowe **Eksplorator rysunku - Odnośniki zewnętrzne** umożliwia:

- Dołącz rysunek jako odnośnik zewnętrzny ( ).
- Odłącz odnośnik zewnętrzny ( ).
- Ponownie wczytaj odnośnik zewnętrzny ( ).
- Usuń odnośnik zewnętrzny ( ).
- Powiąż odnośnik zewnętrzny ( ).
- Wstaw odnośnik zewnętrzny ( ).
- Zmodyfikuj typ załącznika: **Załącznik** lub **Nakładka**.
- Modyfikacja **Ścieżka Zapisana** odnośnika Xref.
- Zmodyfikuj **Ścieżka Znaleziona** nakładki.

11.15.1 Aby odłączyć odnośniki zewnętrzne

1 Wybierz odnośniki, które chcesz odłączyć.

1 Naciśnij i przytrzymaj Ctrl, aby zaznaczyć wiele odnośników lub usunąć zaznaczenie zaznaczonego odnośnika.

2 Kliknij przycisk narzędzia **Odłącz załącznik** ( ) na pasku narzędzi **Szczegóły**.

Wybrane odnośniki zostaną odłączone. Nie zostanie wyświetlony monit o potwierdzenie odłączenia.

11.15.2 Aby usunąć odnośniki zewnętrzne

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij kolumnę **Załadowane** dla załadowanego odnośnika Xref.
- Wybierz odnośniki Xref, a następnie kliknij przycisk narzędzia **Rozładuj odnośnik Xref** ( ) na pasku narzędzi **Szczegóły** lub kliknij kolumnę **Załadowane** jednego z wybranych odnośników Xref.

11.15.3 Aby ponownie wczytać odnośniki zewnętrzne

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij kolumnę **Załadowane** niezaładowanego odnośnika Xref.
- Wybierz odnośnik(i), a następnie kliknij przycisk narzędzia **Załaduj ponownie odnośnik** ( ) na pasku narzędzi **Szczegóły** lub kliknij kolumnę **Załadowane** jednego z wybranych odnośników.

11.16 Dołączanie odnośnika zewnętrznego

Polecenie ODDOŁĄCZ dołącza rysunek jako odnośnik zewnętrzny (Xref). Załączony odnośnik pojawi się jako wstawiony na bieżącym rysunku. Podobnie jak bloki, dołączone odnośniki Xref mogą być zagnieżdżone. Załączony rysunek przedstawia ostatnio zapisaną wersję.

11.16.1 Aby dołączyć zewnętrzny odnośnik

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Dołącz Xref...** ( ) na pasku narzędzi **Wstaw** lub na panelu wstążki **Wstaw / Odnośnik**.
- Wybierz **Dołącz Xref...** w menu **Wstaw**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Dołącz Xref** ( ) na pasku narzędzi **Szczegóły** w oknie dialogowym **Eksplorator Rysunku / Odnośnik**.
- Wybierz opcję **Dołącz DWG** z menu rozwijanego otwieranego po naciśnięciu przycisku narzędzia ( ) na panelu **Załączniki**.
- Uruchom polecenie ODDOŁĄCZ.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Select Reference File**.

2 Wybierz rysunek, który chcesz dołączyć, a następnie naciśnij przycisk **Otwórz**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dołącz Zewnętrzny Odnośnik**.

3 Pełna ścieżka do wybranego rysunku jest wyświetlana w polu **Ścieżka**.

(opcja) Wybierz typ ścieżki : **Pełna**, **Względna** lub **Brak ścieżki**.

4 Wybierz **Typ Zewnętrznego Odnośnika**:

- **Dołączony**: jeśli bieżący rysunek jest dołączony jako odnośnik do innego rysunku, załącznik staje się odnośnikiem zagnieżdżonym.
- **Nakładka**: nakładka jest ignorowana, gdy rysunek, do którego jest dołączony, jest następnie dołączany jako odnośnik do innego rysunku.

5 Wybierz, czy chcesz określić **Punkt wstawiania** na ekranie, czy w polach **X**, **Y**, **Z**.

6 Wybierz, czy chcesz określić **Skalę** na ekranie, czy w polach **X**, **Y**, **Z**.

Zaznacz opcję **Jednorodna Skala**, aby określić skalę w polu **X**.

7 Wybierz, czy chcesz określić kąt **Obróć** na ekranie, czy w polu **Kąt**.

8 Kliknij przycisk **OK**, aby dołączyć odnośnik Xref.

W zależności od opcji wybranych w krokach 5, 6 i 7 zostanie wyświetlony monit o określenie punktu wstawienia, skali i/lub kąta obrotu.

Uwaga:

- Parametryczne odniesienia zewnętrzne są również przechowywane w panelu **Załaczniki**, w celu ponownego załadowania, a w tym przypadku wszystkie jego wstawki, w tym parametryczne, są przebudowywane.

- Zmienna systemowa XDWGFADECTL (Xref database fade control) ustawia poziom zanikania dla zewnętrznych referencji.
- Punkt początkowy zewnętrznego odniesienia jest kontrolowany przez zmienną systemową INSBASE (punkt bazowy wstawienia). Użyj polecenia BAZA, aby zdefiniować zmienną systemową INSBASE na zewnętrznym rysunku referencyjnym.
- Pole **Element** pod **Element Bloku** jest ustawiane przez zmienną systemową INSUNITS (Insertion Units) w zewnętrznym odnośniku. Pole **Faktor** wyraża relację między wartością zmiennej systemowej INSUNITS w odnośniku Xref a rysunkiem nadrzędnym.

11.17 Praca z odnośnikami zewnętrznymi

Całe rysunki można łączyć z bieżącym rysunkiem jako odnośniki zewnętrzne. W przeciwieństwie do wstawiania rysunku jako bloku, w którym do bieżącego rysunku dodawane są wszystkie elementy z oddzielnego rysunku, odnośniki zewnętrzne dołączają wskaźnik do pliku zewnętrznego. Elementy w odnośniku zewnętrznym pojawiają się w bieżącym rysunku, ale same elementy nie są dodawane do rysunku. W związku z tym dołączenie odnośnika zewnętrznego nie zwiększa znacząco rozmiaru bieżącego pliku rysunku.

Odnośniki zewnętrzne zapewniają dodatkowe możliwości, które nie są dostępne podczas wstawiania rysunku jako bloku. Gdy wstawiamy rysunek jako blok, elementy są przechowywane na rysunku. Wszelkie zmiany wprowadzone w oryginalnym rysunku nie są odzwierciedlane w rysunku, w którym został wstawiony. Jednak po dołączeniu odnośnika zewnętrznego wszelkie zmiany wprowadzone w oryginalnym pliku rysunku są odzwierciedlane w rysunkach, które się do niego odwołują. Zmiany te pojawiają się automatycznie przy każdym otwarciu rysunku zawierającego odnośnik zewnętrzny. Jeśli wiadomo, że oryginalny rysunek został zmodyfikowany, można ponownie wczytać odnośnik zewnętrzny w dowolnym momencie pracy nad rysunkiem.

Odnośniki zewnętrzne są przydatne do składania rysunków głównych z rysunków komponentów. Korzystaj z odniesień zewnętrznych, aby koordynować swoją pracę z innymi osobami w grupie. Odnośniki zewnętrzne pomagają zmniejszyć rozmiar pliku rysunku i zapewniają, że zawsze pracuje się z najnowszą wersją rysunku.

Polecenie ODN (skrót od "odnośnik zewnętrzny") dołącza pliki DWG do bieżącego rysunku za pomocą **Eksploratora rysunków**.

Polecenie -ODN dołącza pliki DWG do bieżącego rysunku za pomocą wiersza poleceń.

Polecenie ODDOŁĄCZ (skrót od "dołączenia zewnętrznego") dołącza rysunki, do których istnieją odnośniki zewnętrzne, za pośrednictwem okna dialogowego.

Polecenie PRZYTODN (skrót od "Xref clip") przycina rysunki, do których istnieją odnośniki zewnętrzne, oraz dopasowuje przednią i tylną płaszczyznę tnącą.

Zmienna systemowa XDWGFADECTL ustawia zanikanie zewnętrznych odnośników. Akceptowane są wartości od 0 (brak zanikania) do 90. Współczynnik blaknięcia wpływa tylko na wyświetlanie na ekranie, a nie na drukowanie.

Zmienna systemowa XREFNOTIFYTIME określa częstotliwość sprawdzania zmodyfikowanych zasobów, do których istnieją odnośniki zewnętrzne: odnośniki zewnętrzne, obrazy i załączniki PDF, jeśli ODNOŚNIK, IMAGENOTIFY i/lub PDFNOTIFY są **włączone**.

Zmienna systemowa XREFNOTIFY określa, czy mają być wyświetlane ostrzeżenia o brakujących lub zmodyfikowanych odnośnikach.

11.18 Edycja bloków i odnośników zewnętrznych

Polecenie ODNEDYCJA (skrót od "odnośnik edycja") edytuje odniesienia do bloków i rysunki z odniesieniami zewnętrznymi (Xrefy) za pomocą okna dialogowego. To, co robi ODNEDYCJA, jest określane jako **edycja odniesienia w miejscu**. Polecenie działa albo na części odniesienia, albo na całym rysunku lub wszystkich jednostkach w bloku.

Polecenie -ODNEDYCJA umożliwia edycję odniesień do bloków i rysunków, do których istnieją odnośniki zewnętrzne, za pomocą wiersza polecenia.

Polecenie ODNUSTAW dodaje i usuwa elementy z edytowanego odniesienia.

Polecenie ODNZAMKNIJ zamyka edytor odwołań.

Polecenie BEDYCJA edytuje jednostki tworzące bloki w tymczasowej sesji rysowania zwanej **edytorem bloków**, która wykorzystuje lokalny układ współrzędnych bloku.

Polecenie -BEDYCJA wyświetla monit o podanie nazwy bloku w wierszu poleceń, a następnie otwiera środowisko **Edytora Bloków**.

Zmienna systemowa XFADECTL ustawia poziom zanikania dla elementów, które nie są w trakcie pracy w bieżącej sesji edycji odnośników. Akceptowane są wartości od 0 (brak zanikania) do 90.

11.18.1 Aby edytować odnośniki

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij dwukrotnie odnośnik.
   - Kliknij przycisk narzędzia **Odnedycja** () na pasku narzędzi **Odnedycja**.
   - Uruchom polecenie ODNEDYCJA.

   Zostanie wyświetlony monit: Wybierz odniesienie:

   Kliknij odnośnik lub blok.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytuj Odniesienie**.

   Okno dialogowe pomaga wizualnie zidentyfikować odniesienie do edycji i steruje sposobem wybierania odwołania.

   - **Ścieżka**: Lokalizacja wybranego odniesienia; jeśli odniesienie jest blokiem, ścieżka nie jest wyświetlana.
   - **Nazwa odnośnika**: Nazwa aktualnie wybranego odniesienia i wszelkich odniesień, które są zagnieżdżone w wybranym odniesieniu.
   - **Podgląd**: Wyświetla odniesienie w formie, w jakiej zostało ostatnio zapisane na rysunku. Należy pamiętać, że obraz podglądu nie jest aktualizowany po zapisaniu zmian w pliku

referencyjnym.

2 (opcja) Jeśli w drzewie **nazw odnośników** wyświetlanych jest wiele zagnieżdżonych referencji, wybierz referencję do zmodyfikowania.

Kliknij przycisk rozwijania/zwijania, aby wyświetlić/ukryć zagnieżdżone odniesienia.

W danym momencie można edytować tylko jedno odniesienie.

3 Wybierz jedną z poniższych opcji, aby **Wybrać zagnieżdżone jednostki ...**:

- **Automatycznie**: Wszystkie jednostki i bloki zagnieżdżone w wybranym odnośniku są uwzględniane w sesji edycji odnośnika.
- **Monit**: Po zamknięciu okna dialogowego **Edycja odniesienia** zostanie wyświetlony monit o wybranie jednostek i zagnieżdżonych bloków w odniesieniu, które chcesz edytować. Tylko te jednostki zostaną tymczasowo wyodrębnione i udostępnione do modyfikacji w kontekście bieżącego rysunku.

Ten tymczasowy roboczy zestaw podmiotów można edytować, a następnie zapisać z powrotem, aby zaktualizować edytowane odniesienie. Aby odróżnić "bieżący rysunek" od "zestawu do edycji", BricsCAD wyświetla wszystkie jednostki należące do bieżącego rysunku jako wyblakłe. Poziom zanikania jest kontrolowany przez zmienną ustawień XFADECTL, której wartość domyślna wynosi **50**.

4 Sprawdź **Ustawienia**:

- **Włącz unikalne warstwy oraz nazwy symboli**:
  - Jeśli zostanie wybrana, nazwane obiekty w Xrefy zostaną zmienione, dodając prefiks **$#$**.
  - Jeśli opcja ta nie jest zaznaczona, nazwy warstw i innych nazwanych obiektów pozostają takie same, jak na rysunku referencyjnym.
- **Wyświetlaj definicje atrybutów do edycji**: Kontroluje, czy definicje atrybutów w blokach są wyodrębniane i wyświetlane podczas edycji odniesienia.
- **Zablokuj jednostki nie znajdujące się w zestawie roboczym**: Jednostki w edytowanym odnośniku, które nie są zawarte w tymczasowym zestawie roboczym, nie mogą być manipulowane, podobnie jak jednostki w rysunku hosta lub innych odnośnikach Xref. To zachowanie jest podobne do obiektów na zablokowanych warstwach.

5 Kliknij przycisk **OK**, aby rozpocząć edycję zestawu roboczego.

Okno dialogowe **Edycja Odnośnika** zostanie zamknięte.

6 (opcja) Kliknij przycisk narzędzia **Dodaj do Odnedycja** (), aby dodać jednostki do zestawu roboczego.

Wybrane elementy zostaną usunięte z rysunku głównego i dodane do edytowanego odniesienia po ponownym zapisaniu zestawu roboczego.

7 (opcja) Kliknij przycisk narzędzia **Usuń z Odnedycji** (), aby usunąć jednostki z zestawu roboczego.

Wybrane elementy zostaną usunięte z edytowanego odniesienia po ponownym zapisaniu zestawu roboczego. Elementy te są dodawane do rysunku głównego.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk **Zamknij ponownie i zapisz** (), aby zapisać zmiany z powrotem do rysunku źródłowego Xref lub definicji bloku w bieżącym rysunku.
- Kliknij przycisk **Zamknij ponownie i odrzuć** (), aby zatrzymać sesję ponownej edycji bez zapisywania. Rysunek źródłowy lub definicja bloku pozostaje niezmieniona.

11.19 Praca z grupami

Polecenie GRUPA tworzy i modyfikuje nazwane grupy elementów w oknie dialogowym.

Polecenie -GRUPUJ tworzy i modyfikuje nazwane grupy jednostek w wierszu polecenia.

Praca z grupami to technika manipulowania zbiorem kilku obiektów tak, jakby był to pojedynczy obiekt. Grupa może być również traktowana jako "Nazwane zaznaczenie". Można wskazać pojedynczy obiekt, a cały zestaw zostanie zaznaczony tak, jakby był blokiem, lub można edytować poszczególne obiekty bez wpływu na resztę grupy i bez dzielenia grupy. W razie potrzeby można użyć grup zagnieżdżonych, a pojedyncza jednostka może być członkiem różnych grup.

Uwaga: Upewnij się, że ustawiony jest kod bitowy 1 zmiennej systemowej PICKSTYLE (wartość = 1 lub 3), aby umożliwić wybór grup. Skrót klawiaturowy Ctrl + H przełącza wartość zmiennej systemowej PICKSTYLE: 0/1 w przypadku wartości 0 lub 1 i 2/3 w przypadku wartości 2 lub 3.

11.19.1 Aby utworzyć grupę

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Grupa** () na pasku narzędzi **Narzędzia** lub panelu wstążki **Strona główna/Grupy**.
- Wybierz **Grupuj** w menu **Narzędzia**.
- Uruchom polecenie GRUPA.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Grupowanie jednostek**:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz nazwę w polu **Nazwa**.
- Zaznacz opcję **Bez nazwy**, aby utworzyć grupę bez nazwy.

3 (opcja) Wpisz opis w polu **Opis**.

4 (opcja) Zaznacz/usuń zaznaczenie opcji **Możliwość wyboru**.

5 Kliknij przycisk **Wybierz podmioty i utwórz grupę**.

Okno dialogowe **Grupowanie obiektów** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór jednostek.

6 Wybierz encje, które chcesz uwzględnić w nowej grupie.

7 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć wybór obiektów.

8 Okno dialogowe **Grupowanie obiektów** zostanie ponownie otwarte.

Nowo utworzona grupa zostanie dodana.

9 Kliknij przycisk **OK**, aby zamknąć okno dialogowe **Grupowanie obiektów**.

11.19.2 Aby zmodyfikować grupę

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Grupa** () na pasku narzędzi **Narzędzia** lub panelu wstążki **Strona główna/Grupy**.
- Wybierz **Grupuj** w menu **Narzędzia**.
- Uruchom polecenie GRUPA.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Grupowanie obiektów**.

2 Wybierz grupę, którą chcesz zmodyfikować.

3 (opcja) Kliknij dwukrotnie pole **Nazwa**, aby edytować nazwę grupy.

4 (opcja) Kliknij dwukrotnie pole **Opis**, aby edytować opis grupy.

5 (opcja) Kliknij w kolumnie **Możliwość wyboru**, aby włączyć/wyłączyć opcję **Możliwość wyboru** .

6 (opcja) Kliknij przycisk **Dodaj obiekty do grupy**, aby dodać nowe podmioty do grupy.

Okno dialogowe **Grupowanie jednostek** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie nowych jednostek grupy.

7 (opcja) Kliknij przycisk **Usuń podmioty z grupy**, aby usunąć podmioty z grupy.

Okno dialogowe **Grupowanie jednostek** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie jednostek.

8 Kliknij przycisk **OK**, aby zamknąć okno dialogowe **Grupowanie obiektów**.

11.19.3 Aby rozgrupować encje

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Grupa** () na pasku narzędzi **Narzędzia** lub panelu wstążki **Strona główna/Grupy**.
- Wybierz **Grupuj** w menu **Narzędzia**.
- Uruchom polecenie GRUPA.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Grupowanie obiektów**.

2 Wybierz grupę lub grupy, które chcesz usunąć.

3 Kliknij przycisk **Rozgrupuj wybrane grupy**.

Wybrane grupy zostaną usunięte.

Uwaga: Po rozgrupowaniu elementy są usuwane, ale elementy pozostają w rysunku.

11.19.4 Aby zmienić kolejność encji

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Grupa** () na pasku narzędzi **Narzędzia** lub panelu wstążki **Strona główna/Grupy**.
- Wybierz **Grupuj** w menu **Narzędzia**.
- Uruchom polecenie GRUPA.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Grupowanie obiektów**.

2 Kliknij przycisk **Zmień kolejność podmiotów**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kolejność Grupy**:

3 (opcja) Kliknij przycisk **Podświetl**, aby wyświetlić bieżącą pozycję każdego podmiotu.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Grupowanie obiektów**.

4 (opcja) Kliknij przycisk **Odwróć kolejność**, aby odwrócić kolejność wszystkich podmiotów w grupie.

5 (opcja) Aby zmienić kolejność pojedynczej encji, wykonaj następujące czynności:
   - W polu **Usuń z pozycji** wpisz bieżącą pozycję podmiotu, który chcesz przenieść.
   - W polu **Wprowadź nowy numer pozycji dla obiektu** wpisz nową pozycję.

6 (opcja) W polu **Liczba obiektów** wpisz liczbę obiektów, których kolejność chcesz zmienić.

7 Kliknij przycisk **Zmień kolejność**.

Zostanie wyświetlone okno komunikatu z potwierdzeniem, że kolejność grupy została zmieniona.

11.20 Praca z podkładami

Pliki PDF można dołączać jako podkładanie do pliku rysunku. Podobnie jak pliki obrazów rastrowych i odnośniki zewnętrzne (odnośniki), podkładanie PDF nie jest częścią rysunku, ale jest z nim połączone. Ścieżka do podkładania jest zapisywana w rysunku macierzystym. Możesz edytować ścieżkę, aby upewnić się, że został znaleziony właściwy plik PDF. Domyślnie najpierw przeszukiwany jest folder rysunku macierzystego. Jeśli podkładanie PDF nie zostanie tam znalezione, przeszukiwany jest folder zapisanej ścieżki. Jeśli podkładanie PDF również nie zostanie tam znalezione, BricsCAD zgłasza "Brakujące lub nieprawidłowe odniesienie" na rysunku.

Polecenie PDFDOPAS umożliwia dostosowanie ustawień zaciemnienia, kontrastu i monochromatyczności podkładania PDF w wierszu poleceń.

Polecenia DOŁĄCZPDF i -PDFDOŁĄCZ wstawiają plik PDF jako podkładanie do bieżącego rysunku.

Polecenie WARSTWYPDF umożliwia sterowanie wyświetlaniem warstw w podkładaniu PDF.

Polecenie PRZYTNIJPDF przycina widok pliku PDF. Do wyboru jest obwiednia wielokątna lub prostokątna. Każde wystąpienie tego samego pliku podkładania PDF może mieć inną obwiednię.

Zmienna systemowa PDFOSNAP umożliwia przyciąganie do geometrii w podkładzie PDF, jeśli zmienna systemowa jest **włączona**.

Zmienna systemowa PDFNOTIFY określa, czy mają być wyświetlane ostrzeżenia o brakujących lub zmodyfikowanych podkładaniach PDF.

Zmienna systemowa XNOTIFYTIME określa częstotliwość sprawdzania zmodyfikowanych zasobów, do których istnieją odniesienia zewnętrzne: Xrefs, obrazów i załączników PDF, jeśli XREFNOTIFY, IMAGENOTIFY i/lub PDFNOTIFY są **włączone**.

Jeśli wartość zmiennej systemowej FRAME wynosi 3, to zmienna systemowa PDFFRAME steruje widocznością ramek PDF. Dostępne opcje to:

- 0: Ukryj obramowania PDF.
- 1: Wyświetlaj i drukuj obramowania PDF.

- 2: Wyświetlaj lecz nie drukuj obramowań PDF.

Uwaga:

- Podkłady mogą być wyświetlane tylko wtedy, gdy **styl wizualny** jest ustawiony na 2dSzkielet.
- Łącza hipertekstowe z plików PDF są konwertowane na tekst.

11.20.1 Sterowanie buforowaniem podkładania PDF

Trwała pamięć podręczna obrazów o wielu rozdzielczościach służy do wyświetlania dołączonych podkładań PDF, umożliwiając (bardzo) szybkie operacje powiększania i przesuwania. Najwyższa rozdzielczość w pamięci podręcznej to 5000 x 5000 pikseli. Mimo to, gdy powiększysz bardzo blisko, wyświetlanie podkładania PDF stanie się pikselowe. Można więc użyć trybu hybrydowego, który przełącza się na generowanie w czasie rzeczywistym wyraźnego podkładu PDF podczas bardzo bliskiego powiększenia. Początkowe generowanie pamięci podręcznej obrazu może potrwać kilka sekund, ale od tego momentu przetwarzanie staje się (bardzo) szybkie i pozostaje tak samo szybkie w kolejnych sesjach.

Zmienna systemowa PDFCACHE steruje sposobem stosowania buforowania plików PDF.

- 0 = nie używaj pamięci podręcznej PDF, zawsze używaj generowania obrazu podkładu PDF w czasie rzeczywistym. (ten tryb był domyślny w poprzednich wersjach BricsCAD).
- 1 = użyj pamięci podręcznej PDF, przełącz się na generowanie w czasie rzeczywistym podczas bardzo bliskiego powiększania.
- 2 = zawsze używaj pamięci podręcznej PDF (domyślnie).

11.20.2 Dołączanie podkładania PDF

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Dołącz plik PDF** () na pasku narzędzi **Wstawianie** lub panelu wstążki **Wstawianie / Pliki PDF**.
- Kliknij przycisk **Nowe** narzędzie () na pasku narzędzi **Szczegóły** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Podkłady PDF**.
- Wpisz **DOŁĄCZPDF** w wierszu poleceń, a następnie naciśnij Enter.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Wybierz plik podkładu PDF**.

2 Wybierz plik, a następnie kliknij go dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz** w oknie dialogowym **Wybierz plik podkładu PDF**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dołącz podkładanie PDF**.

3 W przypadku wielostronicowego pliku PDF kliknij strzałkę w dół w polu **Nazwa**, a następnie wybierz stronę pliku PDF, którą chcesz załadować.

4 Kliknij przycisk opcji **Ścieżka**, a następnie wybierz jedną z nich:

- **Pełna ścieżka**: Pełna ścieżka będzie przeszukiwana podczas ładowania rysunku. Jeśli nakładka nie zostanie tam znaleziona, przeszukiwany jest folder rysunku nadrzędnego. Jeśli plik nakładki również nie zostanie tam znaleziony, w punkcie wstawienia nakładki PDF zostanie wyświetlony komunikat "Brakujący lub nieprawidłowy odnośnik".

- **Ścieżka względna**: Ścieżka względna, w odniesieniu do folderu rysunku nadrzędnego, będzie wyszukiwana podczas ładowania rysunku. Jeśli nakładka nie zostanie tam znaleziona, przeszukiwany jest folder rysunku nadrzędnego. Jeśli plik nakładki również nie zostanie tam znaleziony, w punkcie wstawienia nakładki PDF zostanie wyświetlony komunikat "Brakujący lub nieprawidłowy odnośnik".
- **Brak ścieżki**: Podczas ładowania rysunku przeszukiwany jest tylko folder rysunku nadrzędnego. Jeśli plik nakładki nie zostanie tam znaleziony, w punkcie wstawienia nakładki PDF zostanie wyświetlony komunikat "Brakujący lub nieprawidłowy odnośnik".

5 Wybierz, czy chcesz określić **Punkt Wstawienia**, **Skalę** i kąt **Obrotu** na ekranie, czy nie.

6 Kliknij przycisk **OK** .

Okno dialogowe **Dołącz podkład PDF** zostanie zamknięte.

7 W zależności od opcji wstawiania wybranych w poprzednim kroku, **zostanie wyświetlony monit** o określenie **punktu wstawiania**, **skali** i/lub kąta **obrotu**.

Uwaga: Można także przeciągać i upuszczać podkłady do bieżącego rysunku.

11.20.3 Wstawianie podkładania PDF

Aby wstawić drugie wystąpienie pliku PDF, który jest już dołączony, lub inną stronę takiego podkładania, wykonaj następujące czynności:

1 Uruchom polecenie EKSPDF.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Eksplorator Rysunku - Podkład PDF**.

2 Wybierz podkład PDF.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wstaw** z menu kontekstowego.
- Wybierz opcję **Wstaw** w menu **Edycja** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Podkłady PDF**.

Okno dialogowe **Eksplorator Rysunku - Podkład PDF** zostanie zamknięte.

4 Kontynuuj kroki od 3 do 7 poprzedniej procedury.

11.20.4 Sterowanie wyświetlaniem podkładania PDF

1 Kliknij ramkę podkładania PDF.

1 Ramka zaznaczonego pliku PDF zostanie podświetlona.

Właściwości komórki są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 W sekcji **Różne** kliknij opcję **Pokaż podkład** na pasku **Właściwości**, a następnie wybierz opcję **Tak** lub **Nie**.

11.20.5 Ustawianie wyświetlania warstw w podkładaniu PDF

1 Uruchom polecenie WARSTWYPDF.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podkład PDF.

2 Kliknij ramkę podkładania PDF.

3 Ramka zaznaczonego pliku PDF zostanie podświetlona.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Warstwy podkładu**.

4 Ikona w kolumnie **Wł.** wskazuje bieżący stan warstw; **Wł.** ( ) lub **Wył.** ( ).

5 Kliknij ikonę w kolumnie **Włącz**, aby przełączyć wyświetlanie warstwy.

6 (opcja) Kliknij pole **Wyszukaj warstwę**, a następnie wpisz nazwę warstwy, aby ją wyszukać.

Użyj symboli wieloznacznych (? lub *), aby ograniczyć liczbę warstw na liście.

7 (opcja) Kliknij przycisk **Nazwa odnośnika**, aby wybrać inny podkład PDF.

8 Kliknij przycisk **OK**, aby zatrzymać.

11.20.6 Przycinanie podkładania PDF

1 Uruchom polecenie PRZYTNIJPDF.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podkład PDF:

2 Kliknij ramkę podkładania PDF.

3 Ramka zaznaczonego pliku PDF zostanie podświetlona.

Zostanie wyświetlony monit: Podaj opcję przecięcia PDF [WŁ/WYŁ/Usuń/Nowy] <Nowy>:

4 Naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję **Nowe** polecenie domyślne.

Zostanie wyświetlony monit: Podaj opcję przecięcia PDF [Wieloboczny/Prostokątny] <Prostokątny>:

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter, aby zaakceptować domyślną opcję polecenia **Prostokąt** w celu zdefiniowania prostokątnej granicy przycinania.
- Wpisz P, a następnie naciśnij Enter, aby zdefiniować wieloboczną obwiednię tnącą.

6 Umożliwia zdefiniowanie obwiedni tnącej.

7 Punkty definiujące muszą znajdować się wewnątrz ramki podkładania PDF. Jeśli klikniesz poza podkładaniem PDF, punkt zostanie umieszczony na ramce podkładania PDF.

11.20.7 Przełączanie wyświetlania przyciętej części podkładania PDF

1 Kliknij ramkę podkładania PDF.

1 Ramka zaznaczonego pliku PDF zostanie podświetlona.

Właściwości komórki są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 W sekcji **Różne** kliknij opcję **Pokaż przycięte** w panelu **Właściwości**, a następnie wybierz opcję **Tak** lub **Nie**.

11.20.8 Usuwanie obwiedni tnącej

1 Uruchom polecenie PRZYTNIJPDF.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podkład PDF.

2 Kliknij ramkę podkładania PDF.

3 Ramka zaznaczonego pliku PDF zostanie podświetlona.

Zostanie wyświetlony monit: Podaj opcję przecięcia PDF [WŁ/WYŁ/Usuń/Nowy] <Nowy>:

4 Wpisz D w wierszu polecenia, a następnie naciśnij Enter.

5 Obwiednia tnąca zostanie usunięta i pojawi się całe podkładanie PDF.

11.20.9 Dopasowywanie ustawień wyświetlania podkładania PDF

Polecenie PDFDOPAS umożliwia dostosowanie ustawień **zanikania**, **kontrastu** i **monochromatyczności** podkładu PDF w wierszu poleceń.

Wybierz podkład PDF, a następnie dostosuj ustawienia wyświetlania w obszarze **Dostosowanie podkładu** w panelu **Właściwości**.

11.21 Bloki mechaniczne i wkładki bloków mechanicznych

Blok mechaniczny to nazwana grupa elementów, którą można wstawić do rysunku za pomocą polecenia WSTAW. Bloki mechaniczne mogą być parametryczne, na przykład okna i drzwi, w BricsCAD BIM i standardowe bloki mechaniczne w BricsCAD Mechanical.

Każdy plik DWG może być użyty jako blok mechaniczny. Ten sam blok mechaniczny może być włożony raz lub kilka razy do jednego lub kilku innych bloków mechanicznych. Gdy blok mechaniczny zostanie zmodyfikowany, wszystkie wstawki bloku mechanicznego automatycznie odzwierciedlą te zmiany. Bloki mechaniczne nie mogą się odwoływać.

Wstawka bloku mechanicznego jest nazwaną jednostką. Domyślna nazwa wkładki bloku mechanicznego składa się z nazwy bloku mechanicznego i numeru seryjnego wkładki. Wewnętrznie wstawka bloku mechanicznego jest reprezentowana jako odniesienie do anonimowego bloku lub jako odniesienie zewnętrzne.

Właściwości wstawionych bloków mechanicznych, w tym ich parametry, można edytować w panelu **Przeglądarka mechaniczna** i panelu **Właściwości**.

11.21.1 Zewnętrzne i lokalne bloki mechaniczne

Bloki mechaniczne mogą być lokalne lub zewnętrzne. Lokalny blok mechaniczny jest przechowywany w pliku .dwg ze złożeniem jako anonimowym blokiem. Komponent zewnętrzny jest zdefiniowany w oddzielnym pliku .dwg i reprezentowany przez Xref lub jako lokalna kopia przechowywana jako anonimowy blok. Gdy odpowiedni plik .dwg wszystkie wstawki zewnętrznych bloków mechanicznych można zaktualizować za pomocą polecenia BMAKTUALIZUJ lub menu kontekstowego **Przeglądarki Mechanicznej**. Jeśli używasz zewnętrznych bloków mechanicznych w swoim zespole, zawsze pamiętaj o przesłaniu wszystkich powiązanych plików, gdy chcesz udostępnić swój model.

Użyj polecenia ETRANSMIT, aby utworzyć pakiet pliku rysunku i wszystkich jego zależności, takich jak odniesienia zewnętrzne, obrazy, pliki czcionek, pliki konfiguracji wykresu, tabele stylów wykresu i pliki mapy czcionek.

Zawsze można przekonwertować lokalny blok mechaniczny na zewnętrzny i odwrotnie.

Aby edytować lokalny blok mechaniczny, należy go najpierw przekonwertować na zewnętrzny blok mechaniczny za pomocą polecenia BMUZEWNĘTRZNIJ. Alternatywnie można użyć polecenia BMOTWÓRZKOPIĘ, aby otworzyć kopię bloku mechanicznego, edytować ją i zapisać. Następnie użyj polecenia BMZAMIEŃ, aby zastąpić oryginał kopią.

Można wybrać domyślny typ wstawiania dla bloku mechanicznego: **Lokalny** lub **Zewnętrzny**. Aby zmienić typ, wybierz węzeł główny w **przeglądarce Mechanical Browser** i wybierz opcję **Przełącz na lokalne** lub **Przełącz na zewnętrzne** z menu kontekstowego.

W zależności od wartości BMAUTOUPDATE, wstawki zewnętrznych bloków mechanicznych są aktualizowane automatycznie po otwarciu dokumentu złożenia lub ręcznie za pomocą polecenia BMAKTUALIZUJ. Wartość tę można zmienić w oknie dialogowym **Ustawienia**. Dostępne opcje to:

- Aktualizuj tylko w przypadku użycia polecenia BMAKTUALIZUJ.
- Aktualizuj automatycznie po otwarciu pliku.

11.21.2 Konwersja bloków mechanicznych

Polecenie BMUZEWNĘTRZNIJ konwertuje lokalne bloki mechaniczne na zewnętrzne bloki mechaniczne.

Polecenie BMLOKALIZUJ konwertuje zewnętrzne bloki mechaniczne na lokalne bloki mechaniczne.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

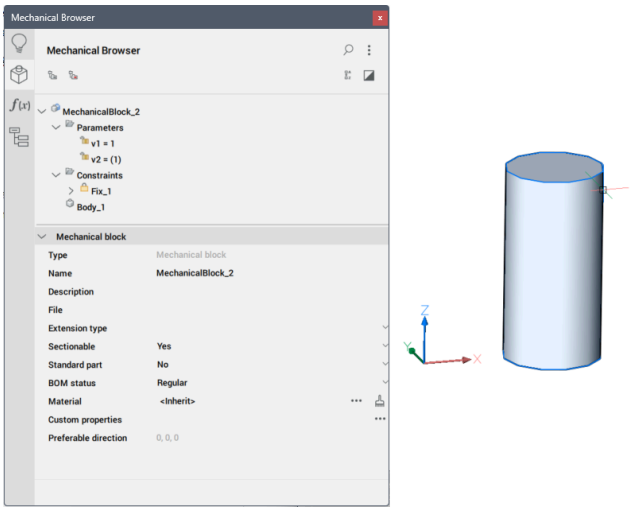
- Kliknij przycisk **Przełącz Blok Mechaniczny na Zewnętrzny** () lub **Przełącz Blok Mechaniczny na Lokalny...** na karcie wstążki **Złożenie**. Narzędzia te są również dostępne na pasku narzędzi **Złożenie** i w menu **Złożenie**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy wstawkę bloku mechanicznego w **Przeglądarce Mechanicznej** i wybierz opcję **Przełącz na zewnętrzne** lub **Przełącz na lokalny** w menu kontekstowym.
- Najedź kursorem myszy na wstawienie komponentu w oknie rysunku i wybierz opcję **Przełącz na zewnętrzny** () lub **Przełącz na lokalny** w grupie poleceń **Złożenia** w oknie Quad.

Podczas konwersji zewnętrznego bloku mechanicznego na blok lokalny, plik .dwg plik z definicją bloku mechanicznego nie zostanie usunięty, ale przyszłe zmiany nie będą miały wpływu na zespół.

Wstawki lokalnych bloków mechanicznych () i wstawki zewnętrznych bloków mechanicznych () można zawsze rozróżnić na podstawie ich ikon w **Przeglądarce Mechanicznej**.

11.21.3 Parametryczne Bloki Mechaniczne

Można dokonywać zmian parametrycznych wstawionych bloków mechanicznych na poziomie zespołu. Blok mechaniczny jest uznawany za parametryczny, jeśli zawiera co najmniej jedno wiązanie wymiarowe 2D lub 3D lub szyk asocjacyjny z wyrażeniem.

Uwaga:

- BricsCAD automatycznie zachowuje asocjatywność między definicją parametrycznego bloku mechanicznego a jego wstawkami. W ten sposób można otworzyć parametryczny blok mechaniczny do edycji, zmodyfikować jego geometrię i zapisać go. Aby zobaczyć wynik, wykonaj polecenie BMAKTUALIZUJ, aby zaktualizować strukturę mechaniczną złożenia.
- Jeśli chcesz powrócić do domyślnej wartości parametru bloku mechanicznego, po prostu edytuj pole **Wyrażenie** i usuń jego zawartość.

Można kontrolować, czy dany parametr bloku mechanicznego będzie dostępny do edycji na rysunku zawierającym wstawki tych bloków mechanicznych (na poziomie złożenia). Aby to zrobić, wybierz parametr w **Przeglądarce Mechanicznej** i zmień wartość pola **Widoczny** w siatce właściwości parametru.

Dostępne opcje to:

- **Wył**: ukrywa parametry w złożeniu.
- **Wł**: Sprawia, że parametr jest widoczny na poziomie złożenia.
- **Resetuj**: Ukrywa wszystkie parametry z wartościami kontrolowanymi przez wyrażenia i ujawnia wszystkie pozostałe parametry.

Z parametrem można powiązać jednostki. W przypadku przypisania wartości, bezpośrednio lub za pomocą wyrażenia, do parametru bloku mechanicznego na poziomie złożenia, następuje automatyczna konwersja z jednostek rysunkowych rysunku złożenia na jednostki parametru. Wartości przypisane do parametrów bez jednostek nie są konwertowane.

Domyślnie wszystkie parametry są bezjednostkowe, z wyjątkiem parametrów ograniczeń wymiarowych i parametrów, które są używane jako wyrażenia dla ograniczeń wymiarowych. BricsCAD automatycznie przypisuje jednostki rysunkowe do takich parametrów.

11.21.4 Aby edytować parametry wkładki bloku mechanicznego

Po wstawieniu parametrycznego bloku mechanicznego do modelu można edytować jego parametry w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** lub w panelu **Właściwości**.

Wstawka bloku mechanicznego natychmiast aktualizuje się zgodnie z nową wartością parametru. Należy pamiętać, że nie modyfikuje to definicji parametrycznego bloku mechanicznego, który jest oddzielnym plikiem rysunku. W rezultacie w tym samym modelu może istnieć wiele wkładek tego samego parametrycznego bloku mechanicznego, z różnymi wartościami dla każdego z ich parametrów:

Aby edytować parametr w Przeglądarce Mechanicznej

1 Rozwiń węzeł **Parametry** bloku mechanicznego.

2 Wybierz parametr.

3 W sekcji **Parametr** wpisz nową wartość w polu **Wyrażenie**.

Aby edytować parametr w panelu Właściwości

1 Wybierz blok mechaniczny na rysunku.

2 Rozwiń grupę ustawienia **Parametrów**.

3 Wpisz nową wartość dla jednego z dostępnych parametrów.

Uwaga:

- W panelu **Właściwości** wyświetlana jest bieżąca wartość. Jeśli wartość ta jest kontrolowana za pomocą wyrażenia, wyrażenie zostanie zastąpione nowo wprowadzoną wartością.
- Jeśli wybrano wiele parametrycznych bloków mechanicznych, współdzielone parametry mogą być edytowane jednocześnie. Pola ustawień parametrów, które obecnie mają różne wartości, mają postać: *zmienne*.

11.21.5 Wymiana bloków mechanicznych

Polecenie BMZAMIEŃ zastępuje mechaniczne wstawienie bloków. Wymienić można tylko wkładki najwyższego poziomu.

Uwaga: Wartości parametrów, które są współdzielone między zastępczym blokiem mechanicznym a zastępowanym blokiem mechanicznym, są kopiowane automatycznie.

11.21.6 Bloki mechaniczne, bloki czy odnośniki zewnętrzne?

Bloki Mechaniczne opierają się na blokach i odniesieniach zewnętrznych (Xref'y), ale zachowanie bloków Mechanical jest inne. Zewnętrzny blok mechaniczny jest powiązany z plikiem, podobnie jak Xref, ale zewnętrzny blok mechaniczny może być reprezentowany przez Xref (BMWSTAW działa jak ODDOŁĄCZ) lub przez lokalny blok anonimowy (BMWSTAW działa jak WSTAW).

Bloki mechaniczne mogą być częściami lub złożeniami:

- Część: składa się wyłącznie z elementów; brak wstawek bloków podmechanicznych.
- Złożenie: składa się z elementów i bloków podmechanicznych wkładek. Nawet gdy bloki podmechaniczne zostaną usunięte, stan złożenia zostanie zachowany.

Gdy zewnętrzny blok mechaniczny jest częścią, a jego parametry nie są modyfikowane, blok mechaniczny jest wstawiany jako odnośnik Xref. Jest ona wymieniona w sekcji **Odniesienia zewnętrzne** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków**. Warstwy Xref mają prefiks "plik_nazwa".

Gdy zewnętrzny blok mechaniczny jest złożeniem, jest on wstawiany jako lokalny blok anonimowy. Wszystkie jego warstwy są scalane z warstwami głównego dokumentu, a do nazwy warstwy nie jest dodawany prefiks.

11.21.7 Konwersja bloków i odnośników zewnętrznych

Polecenie BMMECH konwertuje bieżący rysunek na blok mechaniczny. Jeśli rysunek jest już blokiem mechanicznym, BMMECH nic nie robi.

Odniesienia blokowe są konwertowane na wstawki lokalnych bloków mechanicznych, a odniesienia zewnętrzne są konwertowane na wstawki zewnętrznych bloków mechanicznych.

Polecenie BMNIEMECH konwertuje bieżący blok mechaniczny na zwykły rysunek. Bloki mechaniczne są konwertowane z powrotem na bloki i odniesienia zewnętrzne. Polecenie dotyczy tylko rysunków stanowiących blok mechaniczny.

11.21.8 Funkcje oparte na komponentach

Cecha to fizyczny składnik części o znaczeniu inżynieryjnym. Przykładami cech są otwory, żebra, szczeliny, kieszenie, formy. W przypadku zastosowania do bryły 3D, funkcja usuwa i/lub dodaje geometrię. Do tworzenia własnych funkcji służy technologia rozszerzania komponentów BricsCAD.

Rozszerzony komponent ma warstwy BC_SUBTRACT i/lub BC_UNITE. W przypadku użycia polecenia BMWSTAW do wstawienia takiego komponentu na powierzchni bryły 3D, bryła docelowa jest modyfikowana w następujący sposób:

- Wszystkie bryły 3D na warstwie BC_SUBTRACT komponentu są odejmowane od docelowej bryły 3D.
- Wszystkie bryły 3D na warstwie BC_UNITE komponentu zostaną połączone z docelową bryłą 3D.

Wszystkie powierzchnie utworzone po operacjach logicznych tworzą funkcję opartą na komponentach. Są one aktualizowane po przesunięciu wstawienia komponentu lub zmianie jakichkolwiek parametrów. Gdy wstawienie zostanie usunięte, docelowa bryła zostanie uzdrowiona. Dostosuj docelowe bryły 3D za pomocą polecenia BMLINK.

Kilka przykładów funkcji opartych na komponentach parametrycznych znajduje się na stronie BricsCAD. Można ich używać jako przykładów do tworzenia własnych funkcji.

11.21.9 Przypisywanie materiałów fizycznych do bloków mechanicznych

Do bloku mechanicznego można przypisać materiał fizyczny. Jeśli blok mechaniczny nie ma przypisanego materiału, odziedziczy materiał po swoim nadrzędnym bloku mechanicznym. Jeśli nadrzędny blok mechaniczny nie ma przypisanego materiału, zostanie użyty materiał najbliższego bloku mechanicznego. W rezultacie ten sam materiał może zostać przypisany do wszystkich bloków mechanicznych, które mają wspólnego rodzica.

1 Wybierz główny blok mechaniczny w **Przeglądarce Mechanicznej**.

2 Wybierz właściwość **Materiał** i naciśnij przycisk **Przeglądaj** (…).

3 W oknie dialogowym **Materiały Fizyczne** wybierz materiał z listy **W projekcie** lub **W Bibliotece**.

Materiały wybrane z **W centralnej bazie danych** są automatycznie kopiowane do bazy danych **W**

projekcie.

4 Kliknij przycisk **OK**, aby przypisać wybrany materiał do bloku mechanicznego.

Aby usunąć materiał z bloku mechanicznego:

1 Wybierz główny blok mechaniczny w **Przeglądarce Mechanicznej**.

2 Wybierz właściwość **Materiał** i naciśnij przycisk **Wyczyść materiał** ( ).

Wstawianie bloku mechanicznego z materiałem fizycznym:

Po wstawieniu bloku mechanicznego do modelu wszystkie jego materiały są kopiowane do biblioteki materiałów modelu. Jeśli w modelu docelowym istnieje już materiał o tej samej nazwie, zostanie on użyty zamiast niego. W rezultacie wykorzystywane są właściwości materiału w modelu docelowym. Zastępuje to właściwości materiału z wstawionego bloku mechanicznego.

Uwaga: Materiały skopiowane do biblioteki materiałów dokumentu nie zostaną usunięte w ramach operacji **Cofnij**.

11.21.10 Przypisywanie niestandardowych właściwości do komponentów

Do bloków mechanicznych i wkładek bloków mechanicznych można przypisywać niestandardowe właściwości. Podobnie jak niestandardowe właściwości BIM, niestandardowe właściwości bloku mechanicznego są pogrupowane w zestawy właściwości, które odpowiadają grupom w przeglądarce mechanicznej lub panelu właściwości. Zestaw właściwości zawiera definicje właściwości, które określają nazwę i typ tej niestandardowej właściwości. Można również dodać predefiniowane wartości dla określonej właściwości niestandardowej.

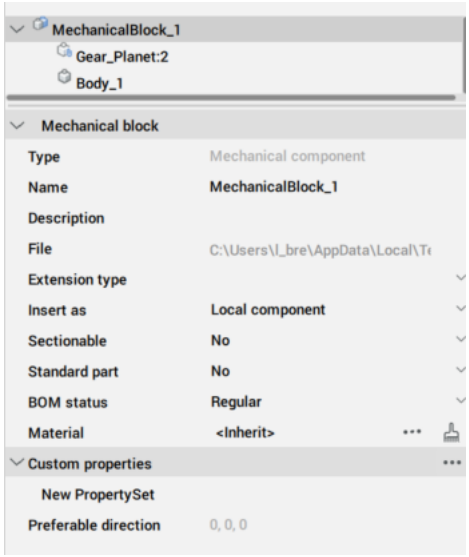
Domyślnie zestawy właściwości mają zastosowanie do wszystkich bloków mechanicznych w dokumencie. Na przykład można zdefiniować zestaw właściwości z niestandardową właściwością "Numer części", a ta właściwość pojawi się dla każdej części w modelu. Jeśli blok mechaniczny z tą właściwością zostanie wstawiony do innego dokumentu, właściwość ta pojawi się również dla wszystkich bloków mechanicznych w tym dokumencie. Aby tego uniknąć, można użyć zestawów właściwości dla instancji. Te zestawy właściwości zostaną zastosowane tylko do określonych bloków mechanicznych. Aby włączyć lub wyłączyć zestaw właściwości instancji dla wybranych bloków mechanicznych, użyj menu kontekstowego przeglądarki mechanicznej.

Wstawki bloków mechanicznych dziedziczą niestandardowe właściwości odpowiadających im bloków mechanicznych. Można jednak dowolnie zmieniać dowolną właściwość niestandardową instancji; zmiany te zostaną zastosowane tylko do wybranych instancji bloku mechanicznego i nie będą miały wpływu na inne instancje ani na sam blok mechaniczny. Aby zmienić właściwości bloku mechanicznego, należy otworzyć odpowiedni blok mechaniczny i zmienić jego właściwości, wybierając węzeł główny w przeglądarce mechanicznej.

Aby zmienić właściwości mechaniczne bloku:

1 Wybierz główny blok mechaniczny w Przeglądarce Mechanicznej.

2 (opcjonalnie) W razie potrzeby skonfiguruj dostępne właściwości niestandardowe:
   - Wywołanie polecenia BMWŁAŚCIWOŚCI ze wstążki lub wiersza poleceń.
   - Wybierz opcję **Właściwości niestandardowe** i naciśnij przycisk Przeglądaj ( ).

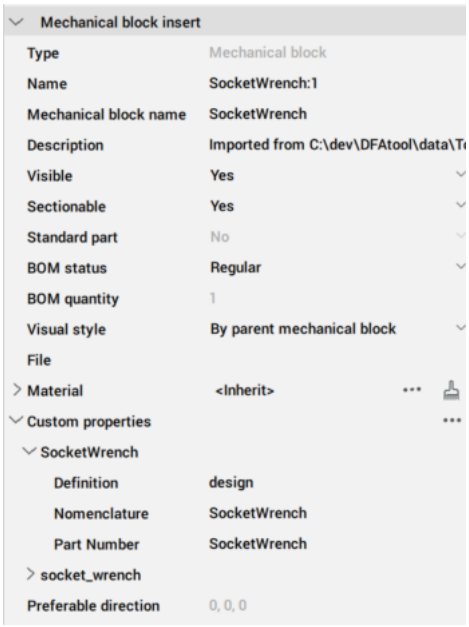

3 (opcjonalnie) W razie potrzeby włącz zestawy właściwości instancji dla tego bloku mechanicznego:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy węzeł główny w przeglądarce, a następnie wybierz niezbędne zestawy właściwości w podmenu Właściwości niestandardowe.

4 Wybierz wymaganą właściwość i wpisz lub wybierz nową wartość.

Aby zmienić właściwości instancji najwyższego poziomu:

1 Wybierz instancję bloku mechanicznego w Przeglądarce Mechanicznej.

2 (opcjonalnie) W razie potrzeby skonfiguruj dostępne właściwości niestandardowe:
   - Wywołanie polecenia BMWŁAŚCIWOŚCI ze wstążki lub wiersza poleceń.
   - Wybierz właściwość **Właściwości niestandardowe** i naciśnij przycisk Przeglądaj (…).

3 (opcjonalnie) W razie potrzeby włącz zestawy właściwości instancji dla tego bloku mechanicznego:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy odpowiedni węzeł w przeglądarce, a następnie wybierz odpowiednie zestawy właściwości w podmenu Właściwości niestandardowe.

4 Wybierz wymaganą właściwość i wpisz lub wybierz nową wartość.

12. Zarządzanie obrazami i plikami PDF

12.1 Zarządzanie obrazami

Polecenie EKSOBRAZY wyświetla okno dialogowe **Eksplorator rysunku - Obrazy**.

Polecenie OBRAZ otwiera panel **Załączniki**.

Polecenie DOPASOBR dostosowuje właściwości obrazów za pomocą panelu **Właściwości**.

Polecenie DOŁĄCZOBR dołącza obrazy rastrowe do rysunku.

Polecenie PRZYTOBR obrazek przycina obrazy.

Polecenie RAMKAOBR przełącza wyświetlanie ramki wokół obrazów; ustawia wartość zmiennej systemowej RAMKAOBR.

Polecenie JAKOŚĆOBR przełącza jakość wyświetlania obrazów między trybem roboczym a wysokim.

Zmienna systemowa IMAGENOTIFY określa, czy mają być wyświetlane ostrzeżenia o brakujących lub zmodyfikowanych plikach obrazów.

Zmienna systemowa XREFNOTIFYTIME określa częstotliwość sprawdzania zmodyfikowanych zasobów, do których istnieją odnośniki zewnętrzne: odnośniki zewnętrzne, obrazy i załączniki PDF, jeśli ODNOŚNIK, IMAGENOTIFY i/lub PDFNOTIFY są włączone.

Obrazami można zarządzać w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Obrazy** oraz w panelu **Załączniki**.

Tutaj możesz:

- Dołącz obraz ( ) lub ( ).
- Załaduj / rozładuj wstawione obrazy.
- Odłącz obrazy ( ).
- Edytuj ścieżkę do obrazu.
- Zobacz podgląd załączonych obrazów(tylko okno dialogowe **Drawing Explorer**).

Aby otworzyć okno dialogowe **Eksplorator rysunku - Obrazy**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Wybierz **Eksplorator rysunków** > **Obrazy** w menu **Narzędzia**.
- Wybierz opcję **Obrazy** w oknie podrzędnym **Otwórz rysunki** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków**.
- Uruchom polecenie EKSOBRAZY.

Aby otworzyć panel **Załączniki**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Zarządzanie obrazami** ( ) na pasku narzędzi **Obrazy** lub na panelu wstążki **Wstawianie/Obrazy**.
- Uruchom polecenie OBRAZ.

12.1.1 Dołączanie obrazu

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk **Nowe** narzędzie ( ) w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Obrazy**.

- Kliknij przycisk narzędzia **Dołącz obraz rastrowy** () na pasku narzędzi **Wstawianie** lub panelu wstążki **Wstawianie/Obrazy**.
- Uruchom polecenie DOŁĄCZOBR.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz plik obrazu**.

2 Wybierz plik obrazu, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dołącz obraz rastrowy**.

3 (opcja) Zaznacz opcję **Użyj informacji o geokodowaniu**, a następnie kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby otworzyć odpowiedni plik świata do użycia z wybranym obrazem rastrowym.

Jeśli opcja **Użyj informacji o geokodowaniu** jest zaznaczona, pola ustawień **Punkt wstawienia**, **Skala** i **Obrót** są niedostępne.

4 Określ **punkt wstawiania** lub wybierz **Określ na ekranie** pole wyboru.

5 Określ **skalę** lub wybierz **Określ na ekranie** pole wyboru.

6 Określ kąt **obrotu** lub wybierz **Określ na ekranie** pole wyboru.

7 Kliknij przycisk **OK** .

8 Jeśli nie wybrano żadnej z opcji **Określ na ekranie**, obraz zostanie wstawiony w żądanym punkcie wstawienia, skali i kącie obrotu;

w przeciwnym razie zostanie wyświetlony monit o określenie punktu wstawienia, skali i/lub kąta obrotu na ekranie.

12.1.2 Wczytywanie i wyładowywanie obrazów

Gdy obraz zostanie dołączony, a następnie wstawiony do rysunku, można go wyładować, aby tymczasowo go ukryć. Niezaładowane obrazy są nadal wstawiane do rysunku, ale nie są już wyświetlane. Jeśli właściwość **Ramkaobr** jest włączona, ramka wokół obrazu jest nadal wyświetlana.

Aby załadować/usunąć pojedynczy obraz

Kliknij kolumnę **Wczytaj** obrazu w panelu **Załączniki** lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Obrazy**.

Aby załadować/usunąć wiele obrazów

1 Przytrzymaj klawisz Ctrl, a następnie zaznacz obrazy w panelu **Załączniki** lub oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Obrazy**. Kliknij wybrany obraz, aby usunąć zaznaczenie.

2 Kliknij kolumnę **Wczytaj** wybranego obrazu.

12.1.3 Odłączanie obrazów

Ponieważ obraz jest najpierw dołączany, a następnie wstawiany do rysunku, można usunąć wstawiony obraz z rysunku bez odłączania go.

Aby odłączyć obraz:

1 Wybierz obraz(y) w panelu **Załączniki** lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Obrazy**.

Przytrzymaj Ctrl, aby zaznaczyć wiele obrazów; Kliknij zaznaczony obraz, aby usunąć zaznaczenie.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia Usuń lub Odłącz ( ).
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Usuń** lub **Odłącz** z menu kontekstowego.

12.2 Narzędzia do tworzenia obrazów

Polecenie DOPASOBR dostosowuje właściwości obrazów za pomocą panelu Właściwości.

Polecenie PRZYTOBR obrazek przycina obrazy.

Polecenie RAMKAOBR przełącza wyświetlanie ramki wokół obrazów; ustawia wartość zmiennej systemowej RAMKAOBR.

Polecenie PRZEZROCZYSTOŚĆ przełącza przezroczystość obrazków z przezroczystym kanałem alfa. Kanał alfa jest specjalnym kanałem, który obsługuje przezroczystość. Gdy na obrazie znajduje się kanał alfa, można dostosować poziomy krycia obrazka i sprawić, by bity były półprzezroczyste lub całkowicie przezroczyste.

Uwaga: Jeśli ramki obrazu nie są wyświetlane (RAMKAOBR = 0), należy użyć metody wyboru okna, aby wybrać obraz.

12.2.1 Przycinanie obrazu

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Clip Image** ( ) na pasku narzędzi **Obraz** lub panelu wstążki **Wstaw / Obrazy**.
- Uruchom polecenie PRZYTOBR.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obrazy.

2 Wybierz obraz.

3 **Pojawi się monit**: Wprowadź opcję przycinania obrazu [WŁ/WYŁ/Nowa granica] <New boundary>:

4 Naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję domyślną **Nowa obwiednia**.

5 **Pojawi się monit**: [Wybierz polilinię/Wielokąt/Prostokątny] <Rectangular> <Prostokątny>:

Naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję **Prostokątny** domyślną.

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pierwszy narożnik.

7 Kliknij punkt, aby zdefiniować pierwszy narożnik prostokąta przycinającego.

8 Prostokąt przycinający jest wyświetlany dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Określ przeciwległy narożnik:

9 Kliknij punkt, aby zdefiniować prostokąt przycinający.

10 Obraz zostanie przycięty.

12.2.2 Modyfikowanie ustawienia Ramka obrazu

Za pomocą narzędzia Ramka obrazu (polecenie RAMKAOBR):

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij narzędzie **ramki obrazu** () na pasku narzędzi **Obrazy** lub **Wstaw / Obrazy** panelu wstążki.
- Uruchom polecenie RAMKAOBR.

Pojawi się monit: Wprowadź ustawienie ramki obrazu <bieżąca <current value> wartość>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz 0, aby ukryć ramki obrazu.
- Wpisz 1, aby wyświetlić i wydrukować klatki obrazu.
- Wpisz 2, aby wyświetlić, ale nie wydrukować ramek obrazu.

Edycja zmiennej systemowej RAMKAOBR:

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 Przejdź do **Rysunek / Podkłady**.

3 Ustaw zmienną systemową FRAME = 3: Użyj ustawień indywidualnych.

4 Wybierz zmienną systemową RAMKAOBR.

5 Dostępne opcje to:

- Ukryj obramowania obrazów.
- 1: Wyświetlanie i drukowanie ramek obrazu.
- 2: Wyświetlaj, ale nie drukuj klatek obrazu.

12.2.3 Ustawianie przezroczystości obrazu

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Przezroczystość obrazu** () na pasku narzędzi **Obrazy** lub panelu wstążki **Wstaw / Obrazy**.
- Uruchom polecenie PRZEZROCZYSTOŚĆ.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obrazy.

2 Wybierz obrazy, dla których chcesz ustawić właściwość **Przezroczystość**.

Pojawi się monit: Wejdź w tryb przezroczystości [WŁ./WYŁ.]<tryb<current mode> bieżący>:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter, aby zaakceptować bieżący tryb.
- Wybierz opcję **Włączone**, aby włączyć właściwość **Przezroczystość** zaznaczonych obrazów.
- Wybierz opcję **Wyłącz**, aby wyłączyć właściwość **Przezroczystość** zaznaczonych obrazów.

Przezroczystość obrazu z kamery: OFF (po lewej) i ON (po prawej)

12.2.4 Ustawianie właściwości wyświetlania obrazu

1 Wybierz obraz.

2 Właściwości obrazu pojawią się w panelu **Właściwości**.

3 Przejdź do kategorii **Różne właściwości**.

4 Następujące właściwości można ustawić **Tak** lub **Nie**:
- **Pokaż obraz**: pokazuje lub ukrywa obraz.
- **Pokaż przycięte**: włącza/wyłącza obwiednię tnącą.
- **Przytnij odwrócony**: odwraca obwiednię tnącą.
- **Przezroczystość tła**: włącza/wyłącza przezroczystość.

12.3 Zarządzanie plikami PDF

12.3.1 Informacje

Plikami PDF można zarządzać w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Podkładania PDF** oraz w panelu **Załączniki**.

Tutaj możesz:

- Załącz pliki PDF ( ).
- Odłączanie plików PDF ( ).
- Wczyt/usuń wstawione pliki PDF.
- Edytuj ścieżkę do pliku PDF.
- Zobacz podgląd załączonych plików PDF. Podgląd jest dostępny tylko w **Eksploratorze rysunku** oknie dialogowym.

Uwaga:

- Aby otworzyć okno dialogowe **Eksplorator rysunków - Podkładania PDF**, wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Uruchom polecenie EKSPDF.
  - Kliknij przycisk narzędzia **Podkłady PDF** ( ) na karcie **Wstaw / PDF** w panelu **Wstążki**.
- Aby otworzyć panel **załączników**, uruchom polecenie PDF.

12.3.2 Załączanie pliku PDF

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk **Nowe** narzędzie () w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Podkłady PDF**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Dołącz plik PDF** () na pasku narzędzi **Wstawianie**, w panelu **Załączniki** lub na karcie **Wstawianie / Pliki PDF** panelu **Wstążki**.
- Uruchom polecenie DOŁĄCZPDF.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz plik podkładania PDF**.

2 Wybierz PDF, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dołącz podkładanie PDF**.

3 Określ **Punkt wstawiania** lub wybierz **Określ na ekranie** pole wyboru.

4 Określ **Skala** lub wybierz **Określ na ekranie** pole wyboru.

5 Określ **Obrót** kąt lub wybierz **Określ na ekranie** pole wyboru.

6 Kliknij przycisk **OK** .

7 Jeśli żadna z **opcji Określ** ekranowe nie jest zaznaczona, plik PDF zostanie wstawiony w żądanym punkcie wstawienia, skali i kącie obrotu, w przeciwnym razie zostanie wyświetlony monit o określenie punktu wstawiania, skali i/lub kąta obrotu na ekranie.

Uwaga:

- Za pomocą polecenia PDFDOPAS można dostosować powierzchnię, kontrast i poziom monochromatyczny jednego lub kilku podkładań PDF dołączonych do bieżącego rysunku.
- Podkładania PDF z obwiednią można przycinać za pomocą polecenia PRZYTNIJPDF.
- Widoczność ramek podkładania PDF można określić za pomocą zmiennej systemowej PDFFRAME.

12.3.3 Wczytywanie i usuwanie plików PDF

Po dołączeniu pliku PDF, a następnie wstawieniu go do rysunku, można go usunąć, aby tymczasowo go ukryć. Niezaładowane pliki PDF są nadal wstawiane do rysunku, ale nie są już wyświetlane.

Aby wczytać/usunąć pojedynczy plik PDF

W panelu **Załączników** lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Podkładania PDF** kliknij pole wyboru w kolumnie **Wczytaj** żądanego pliku PDF.

Aby wczytać/usunąć wiele plików PDF

1 Przytrzymaj wciśnięty Ctrl, a następnie wybierz żądane pliki PDF w panelu **Załączniki** lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Podkładania PDF**. Kliknij zaznaczony plik PDF, aby usunąć zaznaczenie, przytrzymując wciśnięty Ctrl.

2 Kliknij pole wyboru w kolumnie **Wczytaj** zaznaczonych plików PDF, aby wczytać/usunąć wszystkie zaznaczone pliki PDF.

Uwaga: Po załadowaniu pliku PDF pojawi się zielony znacznik wyboru.

12.3.4 Odłączanie plików PDF

Aby odłączyć plik PDF:

1 Zaznacz pliki PDF w panelu **Załączniki** lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków - Podkładania PDF**.

Przytrzymaj **Ctrl**, aby wybrać wiele układów. Kliknij zaznaczony plik PDF, aby usunąć zaznaczenie.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia Usuń lub Odłącz (⨯).
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Usuń** lub **Odłącz** z menu kontekstowego.

12.3.5 Importowanie pliku PDF

Za pomocą polecenia PDFIMPORT można importować pliki PDF i konwertować ich zawartość na proste elementy CAD. To polecenie konwertuje również podkładanie PDF, które jest już dołączone do rysunku, na elementy CAD.

Uwaga: Dokładność wynikowej zawartości BricsCAD zależy od jakości oryginalnego pliku PDF.

12.3.6 Eksportowanie pliku PDF

Pliki PDF można generować za pomocą polecenia PDFEKSPORT.

Aby wyeksportować kartę układu do pliku PDF, najpierw wybierz żądany układ, a następnie uruchom polecenie PDFEKSPORT.

Uwaga: Rysunki można eksportować do formatu PDF 3D za pomocą polecenia EKSPORT. Potrzebujesz:

- Communicator BricsCAD.
- Minimum BricsCAD Pro poziom licencji.

13. Adnotacja

13.1 Wymiary

13.1.1 Przegląd narzędzi do wymiarowania

Narzędzia do wymiarowania można znaleźć w

- Pasek narzędzi **Wymiary**.
- Menu **Wymiary**.
- Panel wstążki **Adnotacje / Wymiary**.
- Zakładka **Rysuj** w oknie **Brak Selekcji** Quad.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Wymiar Liniowy	WYMLINIOWY	Tworzy poziome lub pionowe wymiary liniowe.
	Wymiar Normalny	WYMNORMALNY	Tworzy wymiary liniowe, które są wyrównane z punktami wymiaru.
	Linia Załamania	WYMLINIAZAŁAMANIA	Dodaje lub usuwa linię jog do wymiarów liniowych lub wyrównanych.
	łUk	WYMŁUK	Tworzy wymiary długości łuku.
	Promień	WYMPROMIEŃ	Tworzy wymiary promieniowe w okręgach i łukach kołowych.
	śreDnica	WYMŚREDNICA	Tworzy wymiary średnicowe w okręgach i łukach kołowych.
	Wymiar Łamany	WYMŁAMANY	Tworzy łamany wymiar dla łuków lub okręgów.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Odłącz Wymiary	WYMROZŁĄCZ	Usuwa asocjatywność z wybranych jednostek wymiaru.
	Powiąż Wymiary	WYMPOŁĄCZPONOWNIE	Ponownie przypisuje lub kojarzy wymiary z obiektami lub punktami na obiektach.
	Kątowy	WYMKĄTOWY	Tworzy wymiary kątowe.
	LiniaBazowa	WYMBAZOWY	Tworzy skumulowane wymiary liniowe.
	Kontynuuj	WYMSZEREG	Tworzy łańcuch wymiarów liniowych, zaczynając od istniejącej jednostki wymiaru liniowego.
	Rzędna	WYMWSPÓŁRZ	Tworzy wymiary rzędnych.
	Obrócony	WYMLINIOWY	Tworzy obrócone wymiary liniowe.
	Pochyl	WYMEDYCJA	Sprawia, że linie przedłużające wybranego wymiaru (wymiarów) są ukośne.
	Multiodnośnik	WIELOLODN	Tworzy Modnośniki (multiodnośniki) przy użyciu stylu multiodnośnika.
	Edycja Multiodnośnika	WIELOLODNEDYCJA	Dodaje i usuwa linie prowadzące z jednostki wielopoziomowej.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Multiodnośnik wstaw' nagłówek	AIMLEADEREDITADD	Dodaje linie prowadzące do multiodnośnika.
	Multiodnośnik usuń odnośnik	AIMLEADEREDITREMOVE	Usuwa linie prowadzące z multiodnośnika.
	Tolerancja	TOLERANCJA	Definiuje układ tolerancji geometrycznych.
	Wymiarowanie środka	WYMCENTRUM	Rysuje linie środkowe w okręgach i łukach kołowych.
	Edycja Tekstu Wymiaru	WYMEDYCJA	Definiuje tekst wymiaru wybranych wymiarów.
	Obróć Tekstu Wymiaru	WYMEDYCJA	Obraca tekst wymiaru wybranych wymiarów.
	Przemieszczenie Tekstu Wymiaru	WYMTEDYCJA	Umożliwia zmianę położenia tekstu wymiaru.
	Przywróć pozycję Tekstu	WYMEDYCJA	Cofa obrót lub zmianę położenia tekstu wymiaru wybranych wymiarów.
	Zastosuj Styl Wymiarowania	WYMSTYL + A	Stosuje bieżący styl wymiaru do wybranych wymiarów.
	Zapisz Styl Wymiarowania	WYMSTYL + S	Zapisuje bieżące ustawienia wymiaru w nowym stylu wymiaru.
	Przywróć Styl Wymiarowania	WYMSTYL	Ustawia bieżący styl wymiaru.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Status Zmiennej Wymiarowania	WYMSTYL +ST	Wyświetla stan zmiennych wymiaru w wierszu polecenia i oknie historii wiersza polecenia.
	Odnośnik	LODNIES	Tworzy lidera z tekstem lub bez.
	Szybki Odnośnik	SLODNIES	Rysuje odnośnik. Umożliwia określenie właściwości lidera za pomocą okna dialogowego i ponowne użycie ich dla serii odnośników.

13.1.2 Wymiary asocjacyjne

Wymiary zespolone są aktualizowane automatycznie, gdy wymiarowany element jest przesuwany lub modyfikowany.

BricsCAD tworzy wymiary skojarzone, jeśli wartość zmiennej systemowej DIMASSOC wynosi 2 (domyślnie).

Skojarzona właściwość wymiarów dotyczy również wymiarów, które są umieszczane w obszarze papieru i są skojarzone z elementami obszaru modelu.

W razie potrzeby możesz użyć polecenia REGENWYM, aby zaktualizować wszystkie wymiary zespolone.

Do tworzenia wymiarów skojarzonych można użyć następujących trybów lokalizacji: **punkt końcowy** , **punkt środkowy** , **środek** , **prostopadły** , **kwadrant** , **wstawienie** , **punkt** , **przecięcie** i **pozorne przecięcie** .

Polecenie ODŁĄCZWYM Usuwa zespolenie z wybranych elementów wymiaru.

Polecenie ZESPOŁWYMIAR ponownie kojarzy lub kojarzy wymiary z elementami lub punktami na elementach.

Zmienna systemowa GENERATEASSOCVIEWS umożliwia tworzenie wymiarów zespolonych dla wygenerowanych widoków za pomocą poleceń PODSTAWA WIDOKU i PRZEKRÓJWIDOK oraz wygenerowanych rysunków za pomocą polecenia BIMSECTIONUPDATE.

Zmienna systemowa ANNOMONITOR kontroluje, czy odłączony wymiar jest oznaczony znakiem ostrzegawczym.

13.1.3 Ustawienia wymiarów

Ustawienia wymiarowania są zapisywane w stylu wymiarowania. Elementy wymiaru są tworzone przy użyciu ustawień w bieżącym stylu wymiarowania.

Polecenie WYMSTYL tworzy i modyfikuje style wymiarowania poprzez **Eksplorator Rysunku**.

Polecenie -WYMSTYL tworzy i modyfikuje style wymiarowania w wierszu polecenia.

Styl wymiarowania składa się z sześciu grup ustawień

- **Linie i Strzałki**
- **Tekst**
- **DOPasuj**
- **Jednostki główne**
- **Alternatywne Jednostki**
- **Tolerancje**

13.1.3.1 Aby wyświetlić aktualny stan zmiennych wymiaru

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Stan zmiennej wymiarowej** () na pasku narzędzi **Wymiary** .
- Wybierz **Stan zmiennej wymiaru** w menu **Wymiary**.

Na pasku poleceń zostanie wyświetlona lista wszystkich zmiennych wymiaru.

2 Naciśnij funkcyjny **F2** , aby otworzyć okno **BricsCAD Historia Poleceń**.

3 Naciśnij Enter, aby kontynuować aukcję.

4 Naciśnij funkcyjny **F2**, aby zamknąć okno **BricsCAD Historia Poleceń** .

13.1.4 Praca ze stylami wymiarowania

Polecenie WYMSTYL otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunku - Style wymiarów**.

Tutaj możesz:

- Tworzenie nowego stylu wymiarowania
- Tworzenie stylów potomnych wymiarowania
- Edycja stylu wymiarowania
- Definiowanie nadpisań stylu wymiarowania
- Zmienianie nazwy stylu wymiarowania
- Ustawianie bieżącego stylu wymiarowania
- Kopiowanie stylów wymiarowania między rysunkami
- Porównywanie stylów wymiarowania
- Usuwanie stylu wymiarowania

13.1.4.1 Aby ustawić bieżący styl wymiarowania

Pierwsza metoda:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy pole stylu wymiaru na **pasku stanu**.

Pojawi się menu kontekstowe.

2 Wybierz styl wymiarowania z menu kontekstowego.

Druga metoda:

1 Uruchom polecenie WYMSTYL.

1 Bieżący styl wymiaru jest zaznaczony w kolumnie **Bieżący**.

2 Kliknij bieżącą kolumnę stylu wymiarowania.

13.1.4.2 Aby utworzyć nowy styl wymiarowania

1 Uruchom polecenie WYMSTYL.

2 Wybierz istniejący styl wymiarowania, który zostanie użyty jako szablon dla nowego stylu.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk **Nowy**.
- Umieść kursor na istniejącym stylu wymiaru, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Nowy** z menu kontekstowego.

4 Wybierz pole **Nazwa** i wpisz nazwę nowego stylu wymiaru.

5 Zdefiniuj ustawienia nowego stylu wymiarowania.

Uwaga: Użyj opcji **Zapisz w nowym stylu** w menu kontekstowym, aby utworzyć nowy styl wymiaru jako kopię wybranego stylu wymiaru.

13.1.4.3 Tworzenie potomnego stylu wymiarowania

Dla każdego stylu wymiaru można utworzyć styl podrzędny dla każdego typu wymiaru: **Liniowy**, **Kątowy**, **Promień**, **Średnica**, **Rzędna** i **Odnośnik**.

Jeśli bieżący styl wymiarowania ma styl pochodny dla typu wymiarowania, styl potomny zostanie użyty automatycznie po utworzeniu takiego typu wymiaru.

Aby utworzyć potomny styl wymiarowania, wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz styl wymiaru nadrzędnego, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Nowy styl podrzędny** z menu kontekstowego.

Pojawi się menu kontekstowe.

2 Wybierz typ elementu wymiaru z menu kontekstowego.

3 Nazwa stylu podrzędnego to: <parent style> <styl nadrzędny>:<dimension entity type>

4 Wybierz styl potomny i zdefiniuj właściwości, które muszą różnić się od stylu macierzystego dla wybranego typu elementu wymiaru.

13.1.4.4 Aby edytować styl wymiarowania

1 Uruchom polecenie WYMSTYL.

2 Wybierz styl wymiarowania.

3 Dostosuj ustawienia wymiarów.

4 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

13.1.4.5 Aby zdefiniować zmiany stylu wymiarowania

1 Uruchom polecenie WYMSTYL.

2 Wybierz styl wymiarowania.

3 Pierwszy wiersz listy stylów wymiarowania brzmi: <overrides on dimstylename>

4 Zdefiniuj przesłonięcia.

5 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

Uwaga:

- Nie zaleca się tworzenia wymiarów z nadpisaniem.
- Użyj ustawień zastępowania wymiarów, aby przetestować zmiany bez modyfikowania bieżącej definicji stylu wymiaru, a następnie użyj opcji **Zapisz nadpisania w bieżącym stylu** lub **Zapisz w nowym stylu**, aby zapisać nadpisania.
- Ustawienie innego bieżącego stylu spowoduje odrzucenie istniejących nadpisań stylu wymiarowania.

13.1.4.6 Aby zmienić nazwę stylu wymiarowania

1 Uruchom polecenie WYMSTYL.

2 Wybierz styl wymiarowania.

3 Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Zmień nazwę** w menu kontekstowym.

4 Wpisz nową nazwę w polu **Nazwa**, a następnie naciśnij klawisz Enter.

13.1.4.7 Kopiowanie stylów wymiarowania między rysunkami

1 Otwórz zarówno rysunek źródłowy, jak i docelowy.

2 Uruchom polecenie WYMSTYL.

3 Otwarte rysunki są wyświetlane na liście **Otwarte rysunki** w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków**.

4 Wybierz **Style wymiarów** rysunku źródłowego na liście **Otwórz rysunki**.

5 Wybierz style wymiarowania, które mają zostać skopiowane.

6 Przytrzymaj wciśnięty Ctrl, aby wybrać wiele stylów wymiarowania.

7 Umieść kursor na jednym z wybranych stylów wymiarowania, a następnie naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij wybór na rysunek docelowy, a następnie zwolnij lewy przycisk myszy.

13.1.4.8 Aby porównać style wymiarowania

1 Uruchom polecenie WYMSTYL.

2 Wybierz styl wymiarowania.

3 Kliknij pierwszy styl wymiarowania, a następnie przytrzymaj Ctrl, aby wybrać następny styl wymiarowania.

Zostaną wyświetlone właściwości wybranych stylów. Ustawienia, które są różne, są podświetlone.

4 (opcja) Przytrzymaj wciśnięty Ctrl, aby dodać lub usunąć styl wymiarowania z tabeli porównania.

13.1.5 Korzystanie z narzędzi stylu wymiarowania

Narzędzia stylów wymiarowania na pasku narzędzi **Wymiary** oraz na panelu wstążki **Wymiary** umożliwiają:

- Zastosuj bieżący styl wymiarowania do wybranych elementów wymiarowania.
- Tworzenie nowego stylu wymiarowania.
- Przywróć styl wymiarowania.
- Wyświetla bieżący stan ustawień wymiaru.

13.1.5.1 Stosowanie bieżącego stylu wymiarowania

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij narzędzie **Zastosuj styl wymiarowania** ( ).
- Wybierz **Zastosuj styl wymiarowania** w menu **Wymiary**.
- Uruchom polecenie -WYMSTYL, a następnie wpisz lub **zastosuj** i naciśnij Enter.

2 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz wymiary, aby zastosować bieżący styl.

3 Wybierz wymiary, a następnie naciśnij Enter.

Uwaga: Ponieważ ustawienia stylu wymiarowania mają zastosowanie tylko do elementów wymiarowania, można wybrać wszystkie elementy w kroku 2, aby zastosować bieżący styl wymiarowania do wszystkich wymiarów na rysunku.

13.1.5.2 Zapisywanie stylu wymiarowania

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Zapisz styl wymiarowania** ( ) na pasku narzędzi **Wymiary** .
- Wybierz **Zapisz styl wymiarowania** w menu **Wymiary**.
- Uruchom polecenie--WYMSTYL, a następnie wpisz **S** lub **zapisz** i naciśnij Enter.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź nazwę stylu do zapisania lub [? aby wyświetlić listę stylów]:

2 Wpisz nazwę nowego stylu wymiarowania, a następnie naciśnij Enter.

3 Jeśli nazwa już istnieje, w wierszu polecenia zostanie wyświetlony monit o jej ponowne zdefiniowanie.

13.1.5.3 Przywracanie stylu wymiarowania

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Przywróć styl wymiarowania** ( ) na pasku narzędzi **Wymiary** .
- Wybierz **Przywróć styl wymiarowania** w menu **Wymiary**.

- Uruchom polecenie -WYMSTYL, a następnie wpisz **r** lub **przywróć** i naciśnij Enter.

Pojawi się monit : Styl wymiarowania do przywrócenia lub [? aby wyświetlić listę stylów] <Wybierz styl>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wpisz nazwę stylu wymiarowania i naciśnij Enter.
- Naciśnij Enter, a następnie kliknij element wymiaru na rysunku.
- Styl wymiarowania wybranego elementu jest teraz bieżącym stylem wymiarowania.
- Wpisz ?, aby wyświetlić listę stylów wymiarowania w bieżącym rysunku.

13.1.5.4 Wyszczególnianie ustawień w bieżącym stylu wymiarowania

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Stan zmiennej wymiarowej** () na pasku narzędzi Wymiary .
- Wybierz **Stan zmiennej wymiaru** w menu **Wymiary**.
- Uruchom polecenie -WYMSTYL, a następnie wpisz **st** lub **status** i naciśnij Enter.

Stan ustawień w bieżącym stylu wymiarowania jest wyświetlany w oknie **Historii Poleceń**. Naciśnij funkcyjny F2, aby zamknąć okno **Historii Poleceń**.

13.1.6 Tworzenie wymiarów liniowych

Wymiary liniowe opisują odległości lub długości liniowe i mogą być zorientowane poziomo, pionowo lub wyrównane równolegle do istniejącego elementu lub do wybranych punktów początkowych.

Następujące polecenia tworzą elementy wymiaru liniowego:

- WYMLINIOWY: tworzy poziome i pionowe wymiary liniowe w odniesieniu do bieżącego układu współrzędnych (Globalny lub LUW).
- WYMNORMALNY: tworzy wymiary równoległe do linii i segmentów polilinii (wyrównane z). Polecenie działa również z segmentami łuków polilinii, łukami i okręgami, ale wymiaruje ich średnice (zobacz polecenie WYMŚREDNICA).
- WYMBAZOWY bazowa: umieszcza wiele wymiarów liniowych i kątowych, zaczynając od tego samego punktu bazowego istniejącego wymiaru. To polecenie działa tylko wtedy, gdy na rysunku istnieje już co najmniej jeden inny wymiar.
- WYMSZEREG: umieszcza łańcuch wymiarów, kontynuując wymiary liniowe lub kątowe od punktu końcowego poprzedniego wymiaru lub innego istniejącego wymiaru.
- WYMŁUK: umieszcza wymiary, które mierzą długości łuków i segmentów łuku polilinii.

13.1.6.1 Tworzenie poziomego lub pionowego wymiaru liniowego

1 Uruchom polecenie WYMLINIOWY.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Pochodzenie pierwszej linii wewnętrznej <Wybierz obiekt>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ początek pierwszej linii pomocniczej, a następnie określ początek drugiej linii

pomocniczej.

- Naciśnij Enter, a następnie wybierz linię lub segment liniowy polilinii, którą chcesz zwymiarować.

Linia wymiarowa jest wyświetlana dynamicznie.

Przesuń kursor do środka, aby utworzyć wymiar poziomy, lub poziomo, aby utworzyć wymiar pionowy.

3 Określ punkt, w którym ma zostać umieszczona linia wymiarowa.

13.1.6.2 Tworzenie wyrównanego wymiaru liniowego

1 Uruchom polecenie WYMNORMALNY.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Pochodzenie pierwszej linii wewnętrznej <Wybierz obiekt>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ początek pierwszej linii pomocniczej, a następnie określ początek drugiej linii pomocniczej.
- Naciśnij Enter, a następnie wybierz linię lub segment liniowy polilinii, którą chcesz zwymiarować.

Linia wymiarowa jest wyświetlana dynamicznie.

3 Określ punkt, w którym ma zostać umieszczona linia wymiarowa.

13.1.6.3 Tworzenie obróconego wymiaru liniowego

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Obrócone** na pasku narzędzi **Wymiary** lub panelu wstążki.
- Wybierz opcję **Obrócone** w menu **Wymiary**.

Zostanie wyświetlony monit: Pochodzenie pierwszej linii wewnętrznej <Wybierz obiekty>: Wykonaj jedną z następujących czynności:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ początek pierwszej linii pomocniczej, a następnie określ początek drugiej linii pomocniczej.
- Naciśnij Enter, a następnie wybierz linię lub segment liniowy polilinii, którą chcesz zwymiarować.

Zostanie wyświetlony monit: Kąt linii wymiarowej <0>:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz kąt obrotu w wierszu polecenia, a następnie naciśnij Enter.
- Wprowadź kąt obrotu, określając dwa punkty.

Linia wymiarowa jest wyświetlana dynamicznie.

4 Określ punkt, w którym ma zostać umieszczona linia wymiarowa.

13.1.6.4 Tworzenie wymiarów bazowych i wymiarów ciągłych

Uwaga:

- Po wybraniu wymiaru początkowego wymiar bazowy lub wymiar ciągły rozpoczyna się od wybranej linii pomocniczej lub najbliższej pomocniczej linii wymiarowej po kliknięciu samej linii wymiarowej.
- W przypadku wybrania wymiaru kątowego tworzone są skumulowane lub ciągłe wymiary kątowe.
- Odległość między skumulowanymi liniami wymiarowymi jest kontrolowana przez zmienną systemową DIMDLI (właściwość odstępów między liniami bazowymi wymiarowania w stylu wymiarowania).

Tworzenie wymiarów linii bazowej

1 Uruchom polecenie WYMBAZOWY bazowa.

2 **Jeśli w bieżącej sesji nie utworzono jeszcze żadnych wymiarów liniowych ani kątowych, zostanie wyświetlony monit**: Wybierz wymiar dla linii bazowej:

Wybierz wymiar liniowy lub kątowy.

Wymiar bazowy jest wyświetlany dynamicznie.

W przeciwnym razie zostanie wyświetlony monit:

Linia bazowa: Początek następnej linii rozszerzenia lub [Wybierz początek wymiaru/Cofnij] <Wybierz początek wymiaru>:

Wymiar Linia Bazowa jest wyświetlany dynamicznie na podstawie ostatnio utworzonego wymiaru liniowego lub kątowego.

Opcjonalnie naciśnij Enter i wybierz inny wymiar liniowy lub kątowy.

3 Określ punkt do utworzenia pierwszego wymiaru linii bazowej.

Nowy wymiar bazowy jest wyświetlany dynamicznie z tego samego wymiaru początkowego.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Określ punkt, aby utworzyć nowy wymiar linii bazowej.
   - Naciśnij Enter, aby wybrać inny wymiar początkowy dla następnych wymiarów linii bazowej.
   - Naciśnij Esc, aby zatrzymać.

5 Powtórz krok 4.

Tworzenie wymiarów ciągłych

1 Uruchom polecenie WYMSZEREG.

2 **Jeśli w bieżącej sesji nie utworzono jeszcze żadnych wymiarów liniowych ani kątowych, zostanie wyświetlony monit**: Wybierz wymiar, aby kontynuować:

Wybierz wymiar liniowy lub kątowy.

Wymiar bazowy jest wyświetlany dynamicznie.

W przeciwnym razie zostanie wyświetlony monit:

Kontynuuj: Początek następnej linii rozszerzenia lub [Wybierz początek wymiaru/Cofnij] <Wybierz początek wymiaru>:

Nowy wymiar jest wyświetlany dynamicznie na podstawie ostatnio utworzonego wymiaru liniowego lub kątowego.

Opcjonalnie naciśnij Enter i wybierz inny wymiar liniowy lub kątowy.

3 Określ punkt, aby utworzyć pierwszy wymiar ciągły.

Dynamicznie wyświetlany jest nowy, ciągły wymiar.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ punkt, aby utworzyć nowy wymiar ciągły.
- Naciśnij Enter, aby wybrać inny wymiar początkowy dla następnych wymiarów ciągłych.
- Naciśnij Esc, aby zatrzymać.

5 Powtórz krok 4.

13.1.6.5 Tworzenie wymiaru długości łuku

1 Uruchom polecenie WYMŁUK:

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz segment łuku lub polilinii:

2 Wybierz łuk lub segment łuku polilinii.

3 Wymiar długości łuku jest wyświetlany dynamicznie.

4 Określ punkt, w którym ma zostać umieszczona linia wymiarowa.

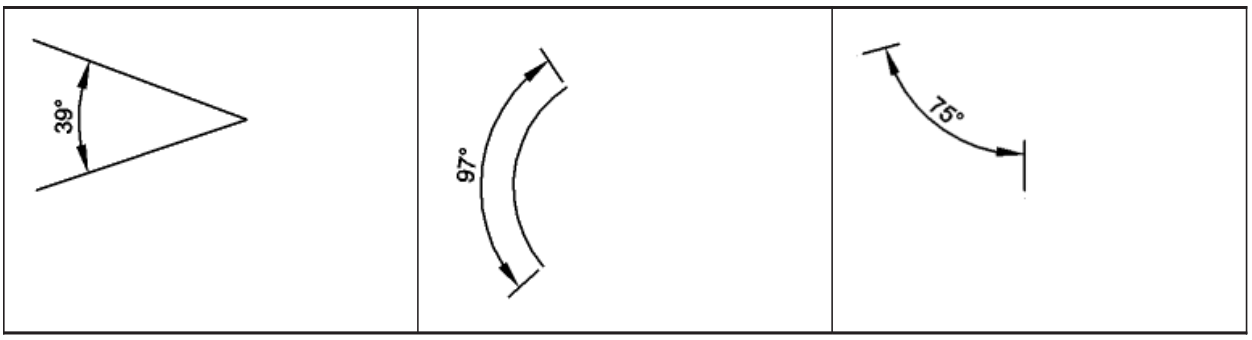
13.1.7 Tworzenie wymiarów kątowych

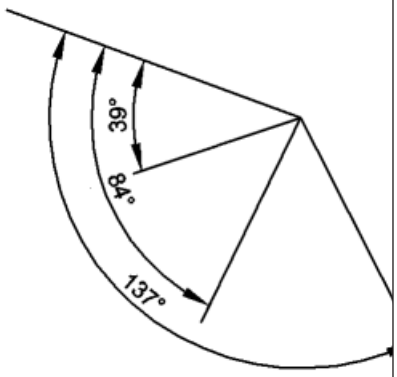
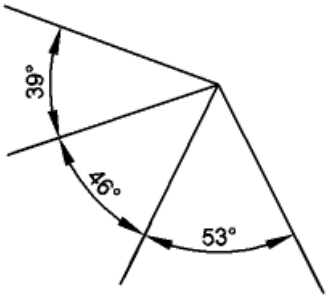
Polecenie WYMIAROWY tworzy wymiar kątowy.

Wymiary kątowe opisują kąt mierzony między dwiema liniami, dwoma liniowymi segmentami polilinii lub kąt łuku kołowego. Kąt można również zwymiarować, wybierając wierzchołek kąta i dwa punkty końcowe.

Zaczynając od istniejącego wymiaru kątowego, można dodać wymiar bazowy lub wymiar ciągły.

- Kątowy wymiar bazowy wstawia dodatkowy wymiar ze wspólnego początku pierwszej linii pomocniczej.
- Ciągły wymiar kątowy kontynuuje wymiar kątowy z drugiej linii pomocniczej poprzedniego wymiaru kątowego.

wymiar kątowy mierzony między dwiema liniami	wymiar kątowy łuku	wymiar kątowy zdefiniowany przez wierzchołek i dwa punkty końcowe
		
kątowe wymiary bazowe	wymiary ciągłe kątowe	

13.1.7.1 Aby zwymiarować kąt między dwiema liniami

1 Uruchom polecenie WYMIAROWY.

1 **Pasek poleceń wyświetli:** Wybierz linię, łuk lub okrąg [opcje wyboru (?)] <Naciśnij klawisz ENTER, aby określić kąt>:

2 Wybierz linię lub liniowy segment polilinii.

3 **Pasek poleceń wyświetli:** Inny wiersz dla wymiaru kątowego [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz drugą linię lub liniowy segment polilinii.

5 Wymiar kątowy jest wyświetlany dynamicznie.

Pasek poleceń wyświetli : Położenie łuku wymiarowego [Kąt/Tekst]:

6 Określ punkt, aby umieścić wymiar.

7 Przesuń kursor, aby zwymiarować kąt wewnętrzny między liniami lub jego uzupełnienie.

13.1.7.2 Aby zwymiarować kąt zawarty w łuku

1 Uruchom polecenie WYMIAROWY.

1 **Pasek poleceń wyświetli:** Wybierz linię, łuk lub okrąg [opcje wyboru (?)] <Naciśnij klawisz ENTER, aby określić kąt>:

2 Wybierz łuk.

3 Wymiar kątowy jest wyświetlany dynamicznie.

Pasek poleceń wyświetli : Położenie łuku wymiarowego [Kąt/Tekst]:

4 Określ punkt, aby umieścić wymiar.

13.1.7.3 Aby utworzyć wymiar kątowy zdefiniowany przez wierzchołek i dwa punkty końcowe

1 Uruchom polecenie WYMIAROWY.

1 **Pasek poleceń wyświetli:** Wybierz linię, łuk lub okrąg [opcje wyboru (?)] <Naciśnij klawisz ENTER, aby określić kąt>:

2 Naciśnij Enter.

3 **Pasek poleceń wyświetli**: Wierzchołek kąta:

4 Określ punkt.

5 **Pasek poleceń wyświetli** : Pierwsza strona kąta:

6 Określ punkt.

7 **Zostanie wyświetlony monit** : Druga strona kąta:

8 Określ punkt.

9 Wymiar kątowy jest wyświetlany dynamicznie.

Pasek poleceń wyświetli : Położenie łuku wymiarowego [Kąt/Tekst]:

10 Określ punkt, aby umieścić wymiar.

11 Przesuń kursor, aby zwymiarować kąt wewnętrzny lub zewnętrzny.

13.1.8 Tworzenie wymiarów średnicowych i promieniowych

Polecenia DIMCENTER i DIMDIAMETER tworzą wymiary średnicowe i promieniowe w celu opisania promieni i średnic okręgów i łuków kołowych.

13.1.8.1 Aby utworzyć wymiar średnicowy

1 Uruchom polecenie WYMŚREDNICA.

1 **Pasek poleceń wyświetli** : Wybierz łuk lub okrąg do zwymiarowania [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz łuk lub okrąg.

3 Wymiar średnicowy jest wyświetlany dynamicznie.

4 Określ punkt, aby umieścić element wymiaru.

13.1.8.2 Aby utworzyć wymiar promieniowy

1 Uruchom polecenie WYMPROMIEŃ.

1 **Pasek poleceń wyświetli** : Wybierz łuk lub okrąg do zwymiarowania [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz łuk lub okrąg.

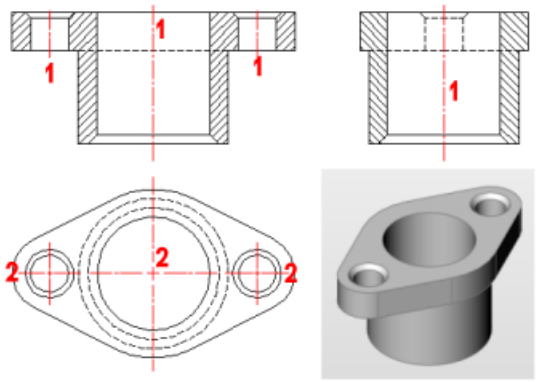
3 Wymiar promieniowy jest wyświetlany dynamicznie.

4 Określ punkt, aby umieścić element wymiaru.

13.1.9 Linie środkowe i oznaczenia środkowe

Linie środkowe i znaki środkowe są elementami odniesienia służącymi do wskazania osi symetrii i środków otworów okrągłych. Linie środkowe i znaki środkowe są elementami powiązanymi: po

zmodyfikowaniu linii, okręgów lub łuków okręgów, do których się odnoszą, są one automatycznie dostosowywane.

1 Linia środkowa

2 Znacznik środka

Polecenie OŚSYMETRII tworzy element linii środkowej powiązany z dwiema wybranymi liniami.

Polecenie ZNACZNIKŚRODKA tworzy element środkowy powiązany z wybranym okręgiem lub łukiem.

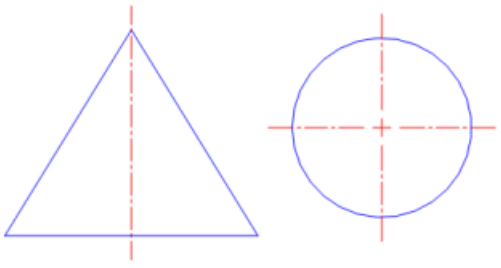
Polecenie DOCZEPDOŚRODKA odtwarza powiązanie między elementem linii środkowej a dwiema wybranymi liniami lub między znakiem środka a wybranym okręgiem lub łukiem.

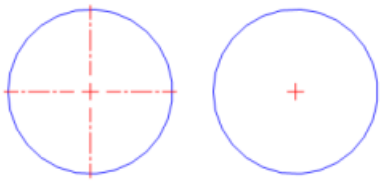
Polecenie ODCZEPODŚRODKA usuwa powiązanie między linią środkową a elementami oznaczenia środka.

Polecenie RESETUJŚRODEK resetuje elementy linii środkowej i znaku środka.

13.1.9.1 Zmienne systemowe dla elementów centralnych

Właściwości i geometria elementów linii środkowej i znaku środkowego są kontrolowane za pomocą zmiennych systemowych.

Nazwa	Tytuł	Opis
CENTERCROSSGAP	Wyśrodkuj znak przecięcia poprzecznego	Określa odstęp między znakiem środkowym a liniami środkowymi. Wpisz wartość, aby określić bezwzględną wielkość odstępu w jednostkach rysunku. Wpisz wartość, a następnie x, aby ustawić rozmiar odstępu względem średnicy okręgu lub łuku kołowego. Wartość domyślna 0,05x tworzy odstęp równy 5/100 średnicy. . (kropka) nie tworzy odstępu.
CENTERCROSSSIZE	Wielkość znaku centrum	Określa rozmiar znaku środka skojarzenia. Wpisz wartość, aby określić bezwzględną wielkość linii środkowych w jednostkach rysunku. Wpisz wartość, a następnie x, aby ustawić rozmiar znaku środkowego względem średnicy okręgu lub łuku kołowego. Wartość domyślna 0,1x tworzy oznaczenia środkowe stanowiące 1/10 średnicy. Wpisz . (kropka) tworzy znaki środkowe za pomocą linii o zerowej długości.
CENTEREXE	Długość linii środkowej	Określa długość przedłużeń linii środkowej. Wartość jest wyrażona w jednostkach rysunkowych.
CENTERLAYER	Domyślna warstwa dla znacznika środka lub linii środkowej	Określa domyślną warstwę dla nowych linii środkowych i znaków środkowych. Wpisz nazwę. Jeśli taka warstwa jeszcze nie istnieje, zostanie utworzona podczas tworzenia linii środkowej lub znaku środkowego. Wpisz . (kropka) aby utworzyć linie środkowe i oznaczenia środkowe na bieżącej warstwie.

Nazwa	Tytuł	Opis
CENTERLTYPEFILE	Plik rodzaju linii dla oznaczenia środka lub linii środkowej	Określa plik typu linii używany do tworzenia linii środkowych i znaków środkowych. Domyślne ustawienia dla rysunków w jednostkach imperialnych: **default.lin** Domyślne jednostki metryczne w rysunkach: **iso.lin**
CENTERLTYPE	Rodzaj linii dla znaku środka lub linii środkowej	Określa typ linii dla nowo utworzonych linii środkowych i znaków środkowych. Wpisz nową nazwę typu linii lub naciśnij Enter, aby zaakceptować bieżącą nazwę. Wpisz . (kropka) dla linii ciągłych.
CENTERLTSCALE	Skala rodzaju linii dla oznaczenia środka lub linii środkowej	Określa skalę typu linii dla nowo utworzonych linii środkowych i znaków środkowych.
CENTERMARKEXE	Automatyczne rozszerzenie znacznika środka lub linii środkowej	Określa, czy linie środkowe nowych oznaczeń środkowych mają być przedłużane (w lewo) czy nie (w prawo).

13.1.9.2 Edytowanie jednostek centrum

Właściwości elementów centralnych można edytować w panelu **Właściwości**.

13.1.10 Tworzenie wymiarów współrzędnościowych

Wymiar współrzędnościowy opisuje prostopadłą odległość od początku lub punktu bazowego (początek bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW). Wymiary współrzędnościowe składają się ze współrzędnej x lub y oraz linii odniesienia. Wymiar współrzędności x mierzy odległości wzdłuż osi x, podczas gdy wymiar współrzędności y mierzy odległości wzdłuż osi y.

Podczas wybierania punktów współrzędnych program automatycznie wykrywa, czy punkt jest oparty na współrzędnej x czy y, w zależności od kierunku przeciągania drugiego punktu. Możesz również określić, czy rzędna reprezentuje rzędną x czy y. Tekst wymiarowy współrzędności jest zawsze wyrównywany do linii odniesienia rzędnych, niezależnie od orientacji tekstu określonej przez bieżący styl wymiarowania.

13.1.10.1 Aby utworzyć wymiar współrzędnościowy

1 Ustaw początek układu współrzędnych w punkcie odniesienia dla wymiarów współrzędnościowych.

2 Uruchom polecenie WYMORDYN.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz punkt dla wymiaru współrzędnościowego:

4 Określ punkt.

5 Wymiar współrzędnościowy jest wyświetlany dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Punkt końcowy linii odniesienia [Xdatum/Ydatum/Text/Angle]:

6 Kliknij, aby umieścić wymiar współrzędnościowy.

13.1.11 Edycja wymiarów

Elementy wymiaru można edytować:

- Korzystanie z uchwytów.
- Edytuj tekst wymiaru.
- Obróć tekst wymiarowy.
- Zmień położenie tekstu wymiarowego.
- Przywróć położenie tekstu.
- Ustaw linie pomocnicze ukośne.

13.1.11.1 Używanie uchwytów do edycji wymiaru liniowego

1 Wybierz element wymiaru.

1 Wyświetlacz 5 uchwytów:

2 uchwyty punktu początkowego (1)

2 uchwyty linii wymiarowej (2)

1 Uchwyt tekstu wymiarowego (3)

2 (opcja) Przeciągnij uchwyty punktu początkowego, aby dostosować punkty początkowe wymiaru.

3 Tekst wymiarowy jest dopasowywany automatycznie.

4 (opcja) Przeciągnij uchwyty linii wymiarowej, aby przesunąć linię wymiarową.

5 (opcja) Przeciągnij uchwyt tekstu, aby przesunąć tekst wymiarowy.

Uwaga:

- W zależności od ustawienia **Przesuwania Tekstu** (zmienna systemowa DIMTMOVE) linia wymiarowa będzie przesuwać się wraz z tekstem lub niezależnie od niego. Linia pomocnicza zostanie narysowana, jeśli dla opcji **Przesuwanie tekstu** wybrano ustawienie **Przesuń tekst, dodaj odnośnik**.
- Jeśli wybrano dwa sąsiadujące wymiary (wymiary ciągłe), można jednocześnie przesunąć ich zbieżne uchwyty.

13.1.11.2 Edycja tekstu wymiarowego

Tekst wymiarowy można edytować:

- w edytorze tekstu wielowierszowego:
  - za pomocą polecenia ODTEKST
  - dwukrotne kliknięcie elementu wymiaru
- w polu **Zastąpienie tekstu** w panelu **Właściwości**.
- za pomocą opcji **Edytuj tekst** polecenia WYMEDYCJA.

Uwaga:

Do formatowania tekstu wymiarowego można użyć następujących znaczników:

- **\L** (ukośnik odwrotny wielka litera L) uruchamia podkreślony tekst, **\l** (ukośnik odwrotny mała litera L) zatrzymuje podkreślony tekst.
- **<>** aby dodać domyślny tekst wymiaru (= zmierzona odległość)
- **[]**, aby dodać jednostki alternatywne, gdy jednostki alternatywne są obecnie wyłączone w stylu wymiaru.
- **%%d**, aby dodać symbol stopnia (°)
- **%%c**, aby dodać symbol średnicy (Ø)
- **%%p**, aby dodać symbol plus/minus (±)

np. jeśli wpiszesz **%%c\L<> cm** w polu **Zastąpienie tekstu**, tekst wymiaru zostanie wyświetlony jako:

Ø24,43cm

13.1.11.3 Aby obrócić tekst wymiarowy

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij narzędzie **Obróć wymiar tekstu** () na pasku narzędzi **Wymiary** lub panelu wstążki.
   - Wybierz polecenie **Obróć tekst wymiaru** z menu **Wymiary**.
   - Uruchom polecenie WYMEDYCJA, a następnie wybierz opcję **Obróć tekst**.

   Zostanie wyświetlony monit: Kąt tekstu wymiaru:

2 Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz jednostki do obracania tekstu [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz wymiary i naciśnij enter.

13.1.11.4 Aby zmienić położenie tekstu wymiarowego

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij narzędzie **Zmień położenie tekstu wymiaru** () na pasku narzędzi **Wymiary** lub w panelu wstążki.
   - Wybierz polecenie **Zmień położenie tekstu wymiaru** w menu **Wymiary**.
   - Uruchom polecenie WYMTEDYCJA.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz wymiary, aby zmienić położenie tekstu:

2 Wybierz wymiar.

3 Tekst wymiarowy porusza się dynamicznie.

4 Kliknij, aby zmienić położenie tekstu wymiarowego.

13.1.11.5 Aby przywrócić położenie tekstu

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij narzędzie **Przywróć pozycję tekstu** ( ).
- Wybierz **Przywróć pozycję tekstu** w menu **Wymiary**.
- Uruchom polecenie WYMEDYCJA i wybierz opcję **Przywróć tekst**.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz wymiary, aby przywrócić domyślne położenie tekstu [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz wymiary, a następnie naciśnij Enter.

13.1.11.6 Aby linie pomocnicze były ukośne

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij narzędzie **Pochyl** ( ) na pasku narzędzi **Wymiary** lub w panelu wstążki.
- Wybierz opcję **Pochyl** w menu **Wymiary**.
- Uruchom polecenie WYMEDYCJA i wybierz opcję **Linie Skośne**.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz wymiary liniowe aby stworzyć wymiary pochylone [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz elementy wymiaru, a następnie naciśnij Enter.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź kąt nachylenia:

4 Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

Uwaga: Aby przywrócić nieobrócone pomocnicze linie wymiaru ekranu, wykonaj powyższą procedurę i wpisz 0 (zero) w monicie "Wprowadź kąt pochylenia".

13.1.12 Tworzenie liderów i adnotacji

Linia odniesienia składa się z grotu strzałki, linii, polilinii lub splajnu oraz opisu.

Ogólna procedura umieszczania adnotacji to:

- Określ położenie grotu strzałki.
- Utwórz segmenty linii odniesienia.
- Wpisz tekst adnotacji.

13.1.12.1 Tworzenie linii odniesienia i opisu

1 Uruchom polecenie LEADER lub DIMLEADER.

1 **Zostanie wyświetlony monit** : Początek lidera

2 Określ położenie grotu strzałki.

3 **Zostaniesz poproszony** : Następny punkt:

4 Określ punkt końcowy pierwszego segmentu linii odniesienia.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Aby wskazać [Format/Cofnij/Adnotacje] <Adnotacje>:

6 Dodaj więcej segmentów do linii odniesienia, a następnie naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać dodawanie segmentów.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Pierwszy wiersz tekstu adnotacji/:<opcje>

Uwaga: Naciśnij klawisz Shift podczas tworzenia lidera, aby tymczasowo włączyć zmienną systemową ORTHOMODE.

8 Wpisz pierwszy wiersz tekstu adnotacji, a następnie naciśnij klawisz Enter.

9 **Pasek poleceń wyświetli** : Następny wiersz tekstu adnotacji:

10 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby utworzyć linię odniesienia i adnotację.
- Kontynuuj dodawanie linii do tekstu adnotacji, a następnie naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby utworzyć linię odniesienia i adnotację.

13.1.12.2 Tworzenie tylko linii odniesienia

1 Uruchom polecenie LEADER lub DIMLEADER.

1 **Zostanie wyświetlony monit** : Początek lidera

2 Określ położenie grotu strzałki.

3 **Zostaniesz poproszony** : Następny punkt:

4 Określ punkt końcowy pierwszego segmentu linii odniesienia.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Aby wskazać [Format/Cofnij/Adnotacje] <Adnotacje>:

6 Dodaj więcej segmentów do linii odniesienia, a następnie naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać dodawanie segmentów.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Pierwszy wiersz tekstu adnotacji/:<opcje>

8 Naciśnij Enter.

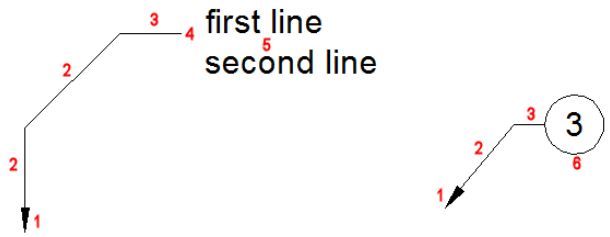
9 **Zostanie wyświetlony monit**: Opcje tekstu wymiarowania [Blok/Kopiuj/Brak/Tolerancja/MTekst] <MMtekst>:

10 Wybierz **Nic** opcja.

13.1.13 Tworzenie wielolinii odniesienia

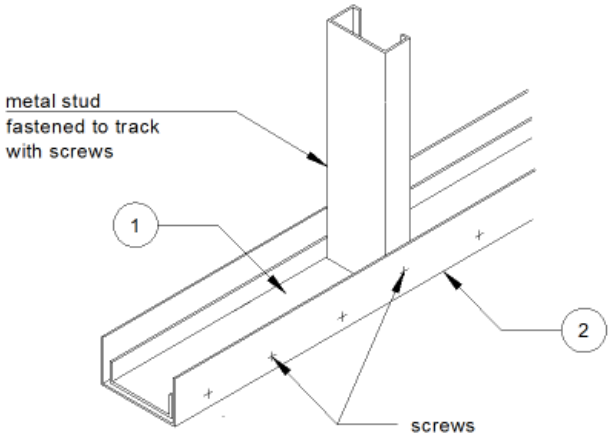
Wielolinia odniesienia składa się z:

- grot strzały (1)
- jedną lub więcej linii odniesienia (2), które mogą być proste lub zakrzywione
- opcjonalnie spocznik poziomy (3) i szczelina podestu (4)
- treść: tekst wielowierszowy (5) lub blok (6)

Multiodnośniki są tworzone przy użyciu bieżącego stylu multiodnośnika. Każdy rysunek zawiera **Domyślny** styl odnośnika, którego nazwy nie można zmienić ani usunąć; **Domyślny** styl odnośnika można jednak dostosować. Polecenie MODNOŚNIK umożliwia zdefiniowanie nadpisań dla bieżącego stylu multiodnośnika.

Wielolinie odniesienia można utworzyć jako pierwsze, groty strzałek, najpierw miejsca docelowe lub najpierw zawartość.

13.1.13.1 Aby utworzyć wielolinię odniesienia

1 (opcja) Uruchom polecenie MODNSTYL, a następnie ustaw bieżący styl wielolinii odniesienia.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Multiodnośnika** ( ) na pasku narzędzi **Wymiary** lub panelu wstążki.
- Wybierz **Multiodnośnik** w menu **Wymiary**.
- Uruchom polecenie MULTIODN.

Zostanie wyświetlony monit: Określ lokalizację strzałki prowadzącej lub [pierwsza linia odnośnika/ Zawartość pierwsza/Opcje] <Opcje>:

3 (opcja) Wybierz opcję umieszczenia:

- grot strzałki pierwszy
- lądowanie jako pierwsze
- zawartość pierwsza.

Ostatnio używana opcja umieszczania jest powtarzana.

4 Domyślna sekwencja to: grot strzałki - lądowanie - treść.

5 (opcja) Wybierz **Opcje**, jeśli chcesz zdefiniować nadpisania dla bieżącego stylu multiodnośnik.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź opcję [Typ odnośnika/odnośnik Liniaodnośnika/Typ zawartości /Makspunkty/Pierwszy kąt/Drugi kąt/WYjście opcje] <WYjście opcje>:

Określ opcje, a następnie wybierz **Wyjście**, aby kontynuować.

6 Określ punkt, aby zdefiniować położenie grotu strzałki linii odniesienia.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ lokalizację linii Odnośnika:

8 Określ punkt, aby zdefiniować położenie spocznika linii odniesienia.

9 W zależności od typu zawartości:

- **MTekst**: Uruchamiane jest polecenie MTekst.
- **Blok**: Blok jest wstawiany.
- **Brak**: Polecenie jest zakończone.

Uwaga: Naciśnij klawisz Shift podczas tworzenia lidera, aby tymczasowo włączyć zmienną systemową ORTHOMODE.

13.1.13.2 Dodawanie wierzchołków do linii odniesienia

1 W razie potrzeby naciśnij przycisk funkcyjny **F12**, aby aktywować menu kursora **Quad**.

2 Zatrzymaj kursor na linii odniesienia, do której chcesz dodać wierzchołek, a następnie przytrzymaj Ctrl.

3 Zostanie wyświetlone menu kursora **Quad**.

4 Przesuń kursor do menu kursora **Quad** i rozwiń zakładkę **Modyfikuj**.

5 Kliknij narzędzie **Dodaj wierzchołek** ( ).

Nowy wierzchołek jest dodawany dynamicznie.

6 Określ położenie wierzchołka.

13.1.13.3 Usuwanie wierzchołków z linii odniesienia

1 W razie potrzeby naciśnij przycisk funkcyjny **F12**, aby aktywować menu kursora **Quad**.

2 Zatrzymaj kursor na linii odniesienia, do której chcesz dodać wierzchołek, a następnie przytrzymaj Ctrl.

3 Zostanie wyświetlone menu kursora **Quad**.

4 Przesuń kursor do menu kursora **Quad** i rozwiń zakładkę **Modyfikuj**.

5 Kliknij narzędzie **Usuń wierzchołek** ( ).

Wierzchołek zostanie usunięty.

13.1.13.4 Dodawanie linii odniesienia do multileader'a

1 W razie potrzeby naciśnij przycisk funkcyjny **F12**, aby aktywować menu kursora **Quad**.

2 Zatrzymaj kursor na elemencie multileader'a.

3 Zostanie wyświetlone menu kursora **Quad**.

4 Przesuń kursor do menu kursora **Quad** i rozwiń zakładkę **Modyfikuj**.

5 Kliknij narzędzie **Dodaj Odnośnik** ( ).

Nowa linia odniesienia jest wyświetlana dynamicznie.

6 Określ początek nowej linii odniesienia*.

7 Kolejna nowa linia odniesienia jest wyświetlana dynamicznie.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ początek nowej linii odniesienia.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby zatrzymać dodawanie linii odniesienia.

(*) Jeśli właściwość Maksymalna liczba punktów linii odniesienia stylu multileader'a jest większa niż 2, kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać dodawanie wierzchołków dla nowej linii odniesienia.

13.1.13.5 Usuwanie linii odniesienia z multileader'a

1 W razie potrzeby naciśnij przycisk funkcyjny **F12**, aby aktywować menu kursora **Quad**.

2 Zatrzymaj kursor na linii odniesienia, którą chcesz usunąć.

3 Zostanie wyświetlone menu kursora **Quad**.

4 Przesuń kursor do menu kursora **Quad** i rozwiń zakładkę **Modyfikuj**.

5 Kliknij narzędzie **Usuń odnośnik** ( ).

Leader zostanie usunięty.

13.1.14 Dodawanie tolerancji geometrycznych

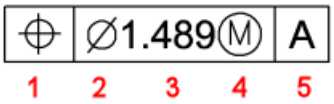
Tolerancje geometryczne określają maksymalne dopuszczalne odchylenia kształtu lub położenia od rzeczywistej geometrii. Tolerancja geometryczna to w zasadzie strefa tolerancji, w której może znajdować się powierzchnia lub oś otworu lub cylindra, dzięki czemu wynikowy element jest akceptowalny pod względem prawidłowego działania i wymienności.

BricsCAD rysuje tolerancje geometryczne za pomocą ramki kontroli cech, która jest prostokątem podzielonym na przedziały.

Każda ramka kontrolna składa się z co najmniej dwóch przedziałów. Pierwsza sekcja zawiera symbol tolerancji geometrycznej, który wskazuje cechę geometryczną, do której stosowana jest tolerancja, taką jak położenie, orientacja lub forma. Na przykład tolerancja kształtu może określać płaskość lub okrągłość powierzchni.

Druga komórka zawiera wartość tolerancji. W stosownych przypadkach wartość tolerancji poprzedza symbol średnicy, a po niej następuje symbol stanu materiału. Warunki materiałowe dotyczą cech, które mogą różnić się rozmiarem.

Wartość tolerancji może być następnie uzupełniona literami odniesienia pierwotnego, wtórnego i trzeciorzędnego punktu odniesienia wraz z warunkami materiałowymi każdego punktu odniesienia. Litery odniesienia układu odniesienia są zwykle używane jako tolerancje odniesienia do jednej z maksymalnie trzech prostopadłych płaszczyzn, z których dokonywany jest pomiar, chociaż litery odniesienia układu odniesienia mogą również wskazywać dokładny punkt lub oś.

1 Geometryczny symbol charakterystyczny

2 Symbol średnicy

3 Wartość tolerancji

4 Symbol stanu materiału

5 Odniesienie do układu odniesienia

Gdy dwie tolerancje mają zastosowanie do tej samej geometrii, można również dodać tolerancję złożoną składającą się z wartości tolerancji pierwotnej, po której następuje wartość tolerancji wtórnej. Aby uczynić tolerancję jeszcze bardziej szczegółową, może ona również zawierać przewidywaną tolerancję składającą się z wartości wysokości, po której następuje symbol przewidywanej tolerancji. Na przykład można użyć przewidywanej tolerancji, aby wskazać prostopadłość osadzonej części.

13.1.14.1 Tworzenie geometrycznej ramki tolerancji

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Tolerancja** (⌖) na pasku narzędzi **Wymiary** lub panelu wstążki.
- Wybierz **Tolerancja** w menu **Wymiary**.
- Wpisz **tolerancja** w wierszu poleceń, a następnie naciśnij Enter.

Zostanie otwarte okno dialogowe Tolerancja geometryczna.

2 Utwórz ramkę tolerancji geometrycznej w oknie dialogowym **Tolerancja geometryczna**.

3 Kliknij przycisk **OK** .

Okno dialogowe **Tolerancja geometryczna** zostanie zamknięte.

4 Określ punkt, aby wstawić ramkę tolerancji geometrycznej do rysunku.

13.1.14.2 Edycja ramki tolerancji geometrycznej

1 Kliknij dwukrotnie ramkę tolerancji geometrycznej.

1 Zostanie otwarte okno dialogowe **Tolerancja geometryczna**.

2 Edytuj ustawienia.

3 Kliknij przycisk **OK** .

Okno dialogowe **Tolerancja geometryczna** zostanie zamknięte.

Zawartość geometrycznej ramki tolerancji jest aktualizowana.

13.2 Teksty

13.2.1 Zmienne systemowe tekstu

Zmienne systemowe można ustawić za pomocą **Ustawienia** Okno dialogowe.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
FONTALT	Czcionka alternatywna	Definiuje czcionkę która będzie użyta gdy używana nie zostanie odnaleziona.
UKRYJTEKST	Ukryj tekst przy ukryciu	Określa czy polecenie UKRYJ dotyczy obiektów tekstowych.
MIRRTEKST	Lustro Tekstu	Określa czy tekst jest odwracany przez polecenie LUSTRO.
WTEKST	Edytor tekstu wielowierszowego	Ustawia pierwszorzędny i drugorzędny edytor tekstu dla obiektów tekstu wielowierszowego.
WTEKST NAPRAWIONO	Pole tekstu wielowierszowego	Kontroluje czy BricsCAD przybliża, obraca i/lub przesuwa widok, aby dopasować do tekstu wielowierszowego podczas edycji.
TRYBQTEKST	Tryb szybkiego tekstu	Kontroluje sposób wyświetlania obiektów typu tekst. Jeśli ON, wyświetla tekst jako ramkę.
TEKST	Kąt tekstu	Zachowuje kąt obrotu ostatnio utworzonego obiektu tekstowego.
WYPEŁNIJ TEKST	Wypełnienie tekstu	Określa, czy czcionki True Type są wyświetlane jako wypełnione, czy jako obrysowane.
TEKSTQLTY	Jakość tekstu	Definiuje gładkość czcionek True Type do drukowania i renderowania.
ROZMIAR CZCIONKI	Rozmiar tekstu	Ustawia domyślną wysokość dla nowych elementów tekstowych. TEXTSIZE nie działa, jeśli bieżący styl tekstu ma stałą wysokość.
STYLTEKSTU	Styl tekstu	Zachowuje nazwę aktualnego stylu tekstu.
TSPACEFAC	Współczynnik odstępu tekstu	Określa odległość między wierszami tekstu wielowierszowego mierzoną jako współczynnik wysokości tekstu. Akceptowane są wartości od 0.25 do 4.

Nazwa zmiennej	Tytuł zmiennej	Opis
TSPACETYP	Typ spacji tekstu	Określa typ odstępów między wierszami używany dla tekstu wielowierszowego. Przynajmniej: dostosowuje odstępy między wierszami na podstawie najwyższych znaków w wierszu. Dokładnie: użyto określonego odstępu między wierszami, niezależnie od wielkości poszczególnych znaków.
TSTACKALIGN	Podkreślenie tekstu	Określa położenie tekstu: dół, środek, góra.
TSTSTACKSIZE	Rozmiar tekstu	Określa procent a, w jakim wysokość ułamka tekstu piętrowego jest względem bieżącej wysokości zaznaczonego tekstu. Akceptowane są wartości od 25 do 125.

13.2.2 Praca ze stylami tekstu

Podczas dodawania tekstu do rysunku używany jest bieżący styl tekstu, który określa czcionkę, rozmiar, kąt, orientację i inne właściwości nowego elementu tekstu.

Każdy rysunek ma domyślny styl tekstu o nazwie **Standardowy**, który początkowo używa czcionki **Arial** . Nie można usunąć ani zmienić nazwy stylu **Standardowego**, ale można go modyfikować.

Jeśli zmienisz **czcionki** lub **orientację** istniejącego stylu, wszystkie istniejące elementy tekstowe utworzone przy użyciu tego stylu zostaną automatycznie zaktualizowane w celu odzwierciedlenia zmiany. Zmiana jakiejkolwiek innej właściwości nie ma wpływu na istniejący tekst.

Można tworzyć i używać nieograniczonej liczby dodatkowych stylów tekstu.

Opisowe style tekstu tworzą opisowe elementy tekstu. W stylu tekstu opisowego **Wysokość** określa wysokość obszaru papieru tekstu. wysokość obszaru modelu zależy od bieżącej skali opisu zdefiniowanej przez zmienne systemowe CANNOSCALE i CANNOSCALEVALUE.

13.2.2.1 Aby otworzyć okno dialogowe Eksplorator stylów tekstu

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W menu **Narzędzia** > **Eksplorator rysunku** wybierz **Style tekstu ...**
- Kliknij pole **Style** na pasku **Stan**.
- Uruchom polecenie STYL.

13.2.2.2 Aby utworzyć styl tekstu

1 Otwórz okno dialogowe **Eksplorator stylów tekstu**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Nowy** () w sekcji **Szczegóły** okna dialogowego **Eksploratora rysunków**.
- Wybierz istniejący styl, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Nowy** z menu

kontekstowego.

Zostanie utworzony **Styl tekstu** NewStyle, który odziedziczy właściwości aktualnie wybranego stylu.

3 Wpisz nazwę w polu **Nazwa stylu tekstu**, zastępując nazwę domyślną **NowyStyl**.

4 Określ właściwości stylu tekstu.

5 Zamknij okno dialogowe **Eksploratora stylów tekstu**.

13.2.2.3 Aby edytować styl tekstu

1 Otwórz okno dialogowe **Eksplorator stylów tekstu**.

2 Wybierz styl tekstu.

3 Określ właściwości stylu tekstu.

4 Zamknij okno dialogowe **Eksploratora stylów tekstu**.

13.2.2.4 Aby ustawić styl tekstu jako bieżący

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **Stylu** na pasku **Stanu**, a następnie kliknij styl tekstu.
- Otwórz okno dialogowe **Eksplorator stylów tekstu**.

  Bieżący styl tekstu jest wskazywany w kolumnie **Bieżący** .

  Wykonaj jedną z następujących czynności:

  - Kliknij pole **Bieżąca** stylu tekstu.
  - Kliknij prawym przyciskiem myszy styl tekstu, a następnie wybierz **Ustaw bieżący** z menu kontekstowego.

13.2.2.5 Aby usunąć styl tekstu

1 Otwórz okno dialogowe **Eksplorator stylów tekstu**.

2 Wybierz styl tekstu.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Usuń** ( ).
- Zaznacz styl tekstu, a następnie wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

Jeśli styl tekstu nie jest używany na rysunku lub w stylu wymiarowania, styl tekstu jest usuwany, w przeciwnym razie pojawia się okno alertu.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk **Usuń** , aby usunąć styl tekstu i wszystkie elementy, które go używają.
- Kliknij przycisk **Zmień...** , aby usunąć styl tekstu i przypisać inny styl tekstu do elementów, które aktualnie używają wybranego stylu.
- Kliknij przycisk **Anuluj** , aby anulować procedurę usuwania.

Uwaga: Nie ma możliwości usunięcia bieżącego stylu tekstu.

13.2.3 Tworzenie tekstu

Polecenie TEKST umieszcza pojedyncze wiersze tekstu na rysunku i opcjonalnie oblicza wyrażenia LISP.

Polecenie MTEKST umieszcza sformatowany tekst akapitowy w obwiedni, która ogranicza jego zasięg.

13.2.3.1 Tworzenie tekstów jednowierszowych

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk narzędzia **Tekst** (⊤) na pasku narzędzi **Rysuj** lub na panelu wstążki **Adnotacje/ Tekst**.
   - Wybierz opcję **Tekst** z menu **Rysuj**.
   - Uruchom polecenie TEKST.

2 **Zostanie wyświetlony monit**:

   Punkt początkowy tekstu lub [użyj zdefiniowanego stylu/Wyrównaj do linii/Dopasuj między punktami/ Wyśrodkuj w poziomie/Do środka (poziomo/pionowo)/Wyjustuj do prawej/Opcje justowania...]:

3 Określ punkt.

4 **Zostanie wyświetlony monit**:

   Wysokość tekstu <current height> <bieżąca wysokość>:

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżącą wysokość.
   - Wprowadź wartość.
   - Kliknij punkt, aby graficznie określić wysokość.

   Zostanie wyświetlony monit:

   Kąt obrotu tekstu <current angle> <bieżący kąt>:

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżący kąt obrotu.
   - Wpisz wartość.
   - Kliknij punkt, aby graficznie określić kąt obrotu.

7 Wpisz tekst, a następnie naciśnij Enter.

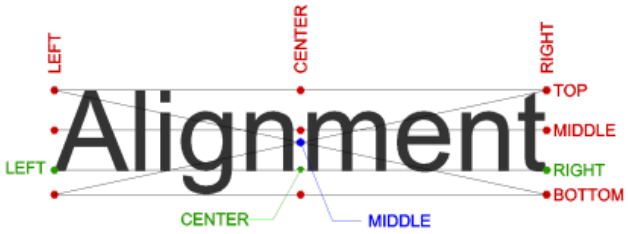
8 Zostanie utworzony nowy pusty tekst.

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wpisz tekst.
   - Naciśnij Enter, aby zatrzymać.

10 (Opcjonalnie) Kontynuuj dodawanie tekstu, a następnie naciśnij dwukrotnie Enter, aby zatrzymać.

Uwaga: Jeśli tekst został już utworzony w bieżącej sesji BricsCAD, po powtórzeniu polecenia TEKST podświetlona zostanie ostatnia jednostka tekstu. Naciśnij klawisz Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby utworzyć nowy tekst poniżej ostatnio utworzonego tekstu, używając tej samej wysokości tekstu i kąta obrotu.

Opcje justowania tekstu jednowierszowego:

- Left
- Center
- Right
- Middle
- Bottom left
- Bottom center
- Bottom right
- Middle left
- Middle center
- Middle right
- Top left
- Top center
- Top right

13.2.3.2 Tworzenie tekstu wielowierszowego

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Tekst wielowierszowy** () na pasku narzędzi **Rysuj** lub na panelu wstążki **Adnotacje/Tekst**.
- Wybierz opcję **Tekst wielowierszowy** z menu **Rysuj**.
- Uruchom polecenie MTEKST.

Zostanie wyświetlony monit:

Pierwszy róg na blok tekstu:

2 Określ punkt wstawiania elementu tekstu wielowierszowego.

3 **Zostanie wyświetlony monit**:

Wybierz Przeciwległy narożnik dla bloku tekstu lub [Justowanie/Kąt pochylenia/Styl tekstu/Wysokość tekstu/Kierunek/Szerokość/Odstępy między wierszami/Kolumny]:

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ przeciwległy narożnik bloku tekstu, aby określić maksymalną szerokość tekstu wielowierszowego.
- Jeśli aktywne są **Wymiary Dynamiczne**, wysokość i szerokość pola tekstowego są wyświetlane dynamicznie. Wpisz wysokość i szerokość w polach wymiarów dynamicznych. Naciśnij klawisz Tab, aby przełączyć; naciśnij Enter, aby potwierdzić.
- Wpisz @ w wierszu poleceń, a następnie naciśnij Enter, aby uzyskać tekst bez zawijania (o zerowej szerokości) (= nieograniczona szerokość wiersza).

Pasek narzędzi **formatowania tekstu** otwiera się tuż nad blokiem tekstu.

5 Wpisz tekst.

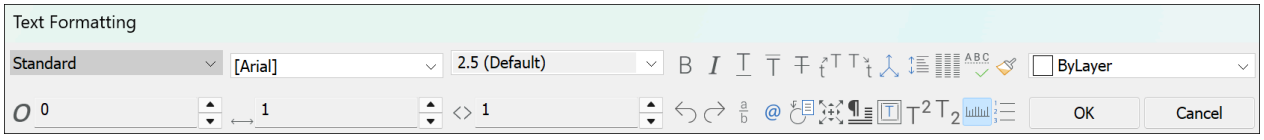
6 Maksymalna szerokość wiersza jest definiowana przez szerokość bloku tekstu zdefiniowaną w kroku 3.

Naciśnij Enter, aby rozpocząć nowy akapit.

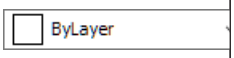
7 Aby zakończyć polecenie i zamknąć pasek narzędzi **Formatowanie tekstu**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

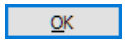
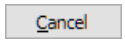
- Kliknij przycisk **OK**
- Naciśnij Ctrl+Enter.
- Kliknij poza jednostką WTekst.

Narzędzia i ustawienia paska narzędzi formatowania tekstu

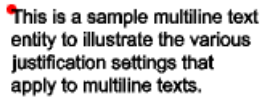
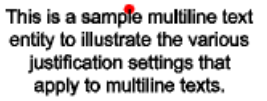
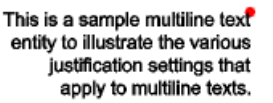
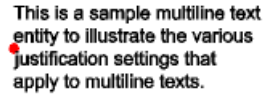
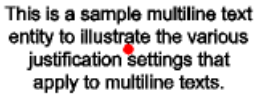
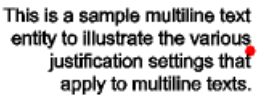
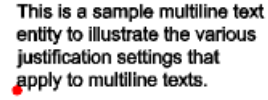
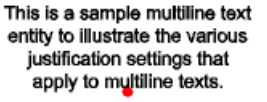
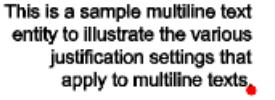
Przycisk lub ustawienie	Nazwa	Opis
Standard	Styl Tekstu	Ustawia styl tekstu.
[Arial]	Czcionka tekstu	Ustawia czcionkę tekstu.
2.5 (Default)	Wysokość Tekstu	Ustawia wysokość tekstu.
B	Pogrubienie	Tworzy pogrubiony tekst.
I	Kursywa	Tworzy tekst pisany kursywą.
T	Podkreślenie	Tworzy tekst podkreślony.
T	Wynik nadrzędny	Tworzy tekst z nadkreśleniem.
T	Przekreślenie	Tworzy tekst przekreślony.
tT	Wielka litera	Konwertuje zaznaczony tekst na wielkie litery.
Tt	Małe litery	Konwertuje zaznaczony tekst na małe litery

Przycisk lub ustawienie	Nazwa	Opis
	Opisowe	Włącza właściwość adnotacji.
	Odstęp Linii	Ustawia odstępy między wierszami.
	Kolumny	Układa tekst w kolumnach.
	Przełącz sprawdzanie pisowni	Przełącza edytor sprawdzania pisowni dla tekstu wielowierszowego.
	Dopasuj Właściwości	Dopasowuje formatowanie fragmentu Mtekst.
	Kolor	Ustawia kolor.
	Kąt Nachylenia	Ustawia kąt ukośny.
	Współczynnik Szerokości	Ustawia współczynnik szerokości
	Odstępy między znakami	Ustawia odstępy między znakami.
	Cofnij	Cofa ostatnie działania
	Przywróć	Ponawia poprzednio cofnięte czynności
	Ułożony tekst	Tworzy tekst skumulowany (ułamki, indeksy dolne i górne). ***Uwaga:*** Więcej informacji można znaleźć w sekcji **Formatowanie ułożonego tekstu** poniżej.
	Znaki Specjalne	Wstawia znaki specjalne.
	Pole	Wstawia pole zmiennej.
	Justuj	Ustawia justowanie tekstu.
	Wyrównanie akapitu	Ustawia wyrównanie akapitu.

Przycisk lub ustawienie	Nazwa	Opis
	Maska Tła	Dodaje kolorowe tło.
	Przełącz indeks górny	Tworzy tekst w indeksie górnym.
	Przełącz indeks dolny	Tworzy tekst indeksu dolnego.
	Linijka	Przełącza wyświetlanie linijki.
	Numerowana i punktowana lista	Tworzy listy numerowane/punktowe.
	OK	Zamyka pasek narzędzi **Formatowanie tekstu** i stosuje zmiany.
	Anuluj	Zamyka pasek narzędzi **formatowania tekstu** i pozostawia obiekty MTekst bez zmian.

Justowanie tekstu wielowierszowego

Czerwona kropka wskazuje punkt wstawiania elementu tekstu wielowierszowego.

		
Góra lewy	Góra środek	Góra prawy
		
Środek lewy	Środek centrum	Środek prawy
		
Dół lewy	Dół środek	Dół prawy

13.2.3.3 Dołączanie specjalnych znaków tekstowych i symboli

Za pomocą kodów sterujących i ciągów Unicode można umieszczać znaki specjalne w jednostkach tekstowych.

Aby uwzględnić kody sterujące, wpisz 2 symbole procentowe (%%), a następnie specjalny kod sterujący lub znak. Pojedynczy znak procentu jest traktowany jak zwykły znak tekstowy.

Specjalne znaki tekstowe

Kod kontrolny	Ciąg znaków Unicode	Wynik
%%d	\U+00B0	Rysuje symbol stopnia (°)
%%p	\U+00B1	Rysuje symbol plusa lub minusa (±)
%%c	\U+2205	Rysuje symbol średnicy (Ø)
%%k	\U+0336	Zaczyna przekreślać tekst. Powtórz kod, aby zatrzymać.
%%u	\U+005F	Zaczyna podkreślać tekst. Powtórz kod, aby zatrzymać.
%%o	\U+203E	Zaczyna zawyżać tekst za dużo. Powtórz kod, aby zatrzymać.

Symbole i ciągi znaków Unicode

Nazwa	Symbol (*)	Ciąg znaków Unicode
Prawie równy	≈	\U+2248
Kąt	∠	\U+2220
Linia Środkowa	℄	\U+2104
Delta	Δ	\U+0394
Faza elektryczna	ϕ	\U+0278
Identyfikator	≡	\U+2261

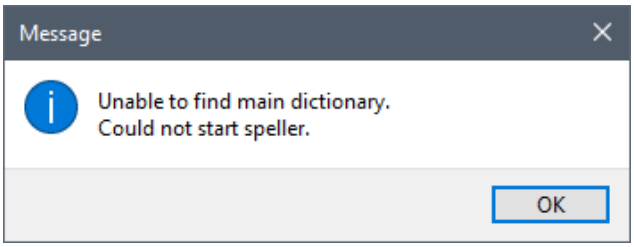
Nazwa	Symbol (*)	Ciąg znaków Unicode
Nie równa się	≠	\U+2260
Omega	Ω	\U+03A9
Kwadratowy	²	\U+00B2
Sześcian	³	\U+00B3

(*) Jeśli jest to obsługiwane przez czcionkę tekstu.

13.2.3.4 Sprawdzanie pisowni

Gdy przycisk sprawdzania pisowni ( ) jest aktywny, sprawdzanie pisowni jest dostępne w edytorze tekstu wielowierszowego. Błędnie napisane słowa są podkreślane na czerwono w czasie rzeczywistym. Kliknij prawym przyciskiem myszy ciąg, aby wyświetlić sugestie pisowni.

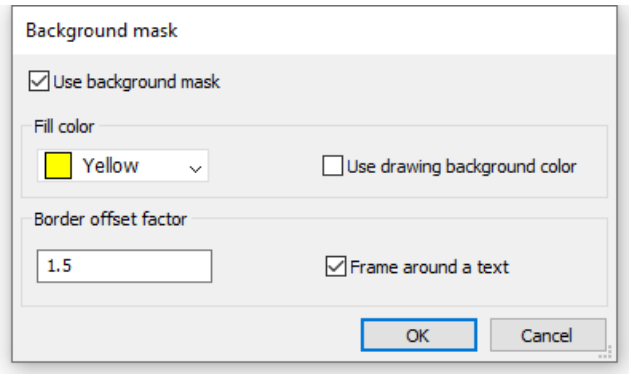
Komunikat ostrzegawczy pojawia się, gdy brakuje prawidłowego słownika. Zobacz polecenie PISOWNIA.

13.2.3.5 Dodawanie maski tła

1 Podczas tworzenia lub edytowania wielowierszowej jednostki tekstowej kliknij przycisk narzędzia **Maska tła** ( ) na pasku narzędzi **Formatowanie tekstu**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Maska tła**:

2 Zaznacz opcję **Użyj maski tła**.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz kolor z listy rozwijanej **Kolor wypełnienia**.
   - Wybierz opcję **Wybierz kolor...** z listy rozwijanej **Kolor wypełnienia** i wybierz kolor w oknie dialogowym **Kolor.**
   - Zaznacz opcję **Użyj koloru tła rysunku**.
4 Zdefiniuj **Współczynnik odsunięcia obramowania**, który ustawia margines wokół tekstu dla tła. Wartość jest oparta na wysokości tekstu i musi mieścić się w zakresie 1-5. Współczynnik 1.0 dokładnie pasuje do wielowierszowej jednostki tekstowej.
5 (Opcjonalnie) Zaznacz opcję **Ramka wokół tekstu**, aby utworzyć ramkę tekstową.
6 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć maskę tła.

13.2.3.6 Formatowanie tekstu piętrowego

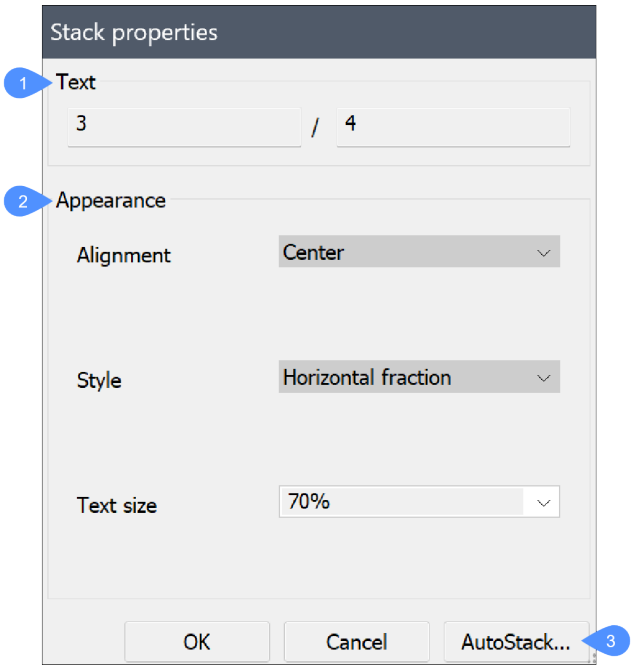
Aby utworzyć tekst ułożony w sterty:

1 Napisz mtekst w zależności od typu sterty, którą chcesz utworzyć:
   - **Ułamek lub tolerancja**: wstaw znak korekty (^) między elementy tekstu. Przykład: a^b.
   - **Indeks górny**: wstawia znak korekty (^) za elementem tekstowym. Przykład: a^.
   - **Indeks dolny**: wstawia znak daszka (^) przed elementem tekstowym. Przykład: ^b.
2 Zaznacz tekst i znak wielokropka (^), a następnie użyj opcji **Ułożony tekst** ($\frac{a}{b}$).

Tekst ułamka w stosie można sformatować za pomocą okna dialogowego **Właściwości sterty**. Aby otworzyć okno dialogowe **Właściwości sterty**:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy skumulowany tekst ułamka, a następnie wybierz polecenie **Właściwości stosu** z menu kontekstowego.
- Kliknij dwukrotnie tekst ułamka skumulowanego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Właściwości stosu**:

1 Tekst

2 Wygląd

3 AutoStack...

Tekst
Umożliwia edycję wartości sterty tekstu.

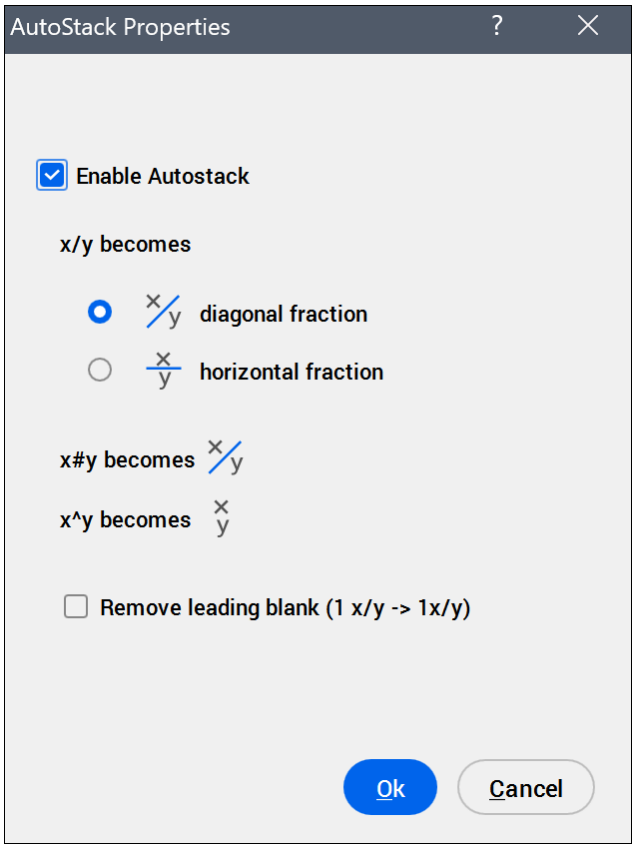
Wygląd
Umożliwia edycję wyglądu sterty tekstu.

Wyrównanie
Ustawia wyrównanie ułożonego tekstu. Wybierz pomiędzy wyrównaniem **Dół**, **Środek** i **Góra**.

Styl
Ustawia styl tekstu ułożonego w sterte. Wybierz między **Frakcją ukośną**, **Frakcją poziomą** i **Tolerancją**

Rozmiar tekstu
Dostosowuje rozmiar tekstu na podstawie wartości procentowej ustawionej wysokości tekstu. Wprowadź wartość lub wybierz wartość z listy rozwijanej.

AutoStack...
Określa domyślne ustawienia automatycznego układania znaków numerycznych.

Włącz Autostack
Automatycznie układa w stos dwa znaki numeryczne, które są połączone ukośnikiem (/), znakiem funta (#) lub korekty (^) po zaznaczeniu.

Uwaga: Ustawienie jest zapisywane w zmiennej systemowej MTEXTAUTOSTACK.

ułamek ukośny
Konwertuje znak ukośnika na ułamek ukośny.

Ułamek poziomy
Konwertuje znak ukośnika na ułamek poziomy.

Usuń puste miejsce
Usuwa spację między ułamkiem a liczbą całkowitą.

Uwaga: Ta opcja działa tylko wtedy, gdy liczba całkowita i ułamek są oddzielone pojedynczą spacją.

13.2.4 Edytowanie tekstu

Element tekstowy można edytować i modyfikować w taki sam sposób, jak każdy inny element rysunkowy.

Oznacza to, że możesz usuwać, przenosić, obracać i skalować tekst.

Właściwości tekstu można edytować w panelu **Właściwości**.

Zmienna systemowa TEXTED steruje zachowaniem edycji tekstu Encje tekstowe:

- 0 = edytor lokalny
- wyskakujące okno dialogowe

- edytor lokalny z powtarzającym wejściem

Zmienna systemowa MTEXTED umożliwia użycie zewnętrznego edytora tekstu do edycji elementów tekstu wielowierszowego.

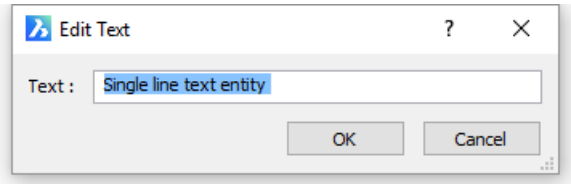
Zmienna systemowa MTEXTFIXED określa, czy widok jest powiększany, obracany i/lub przesuwany w celu dopasowania do edytowanego tekstu wielowierszowego.

13.2.4.1 Aby edytować element Tekst

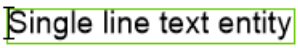
1 Kliknij dwukrotnie element tekstowy.

2 W zależności od wartości zmiennej systemowej TEXTED:

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytuj tekst**

lub tekst jest redagowany "na miejscu".

4 Edytuj tekst, a następnie naciśnij Enter.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij inny element tekstowy, aby go edytować.
- Naciśnij Enter, aby zatrzymać edytowanie elementów tekstowych.

13.2.4.2 Aby edytować element tekstu wielowierszowego

1 Kliknij dwukrotnie element tekstu wielowierszowego.

2 Zostanie wyświetlony pasek narzędzi **Formatowanie tekstu**.

3 Edytuj tekst, a następnie kliknij przycisk **OK** lub kliknij poza blokiem tekstu.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij inny element tekstu wielowierszowego, aby go edytować
- Naciśnij Enter, aby zatrzymać edycję elementów tekstu wielowierszowego.

13.2.4.3 Aby edytować zaznaczenie elementów tekstu wielowierszowego

1 Wybierz elementy tekstu wielowierszowego.

2 W panelu **Właściwości** wybierz opcję **Zawartość**.

3 Naciśnij przycisk **Przeglądaj** ( ) po prawej stronie pola **Zawartość**.

4 Pasek narzędzi **formatowania** tekstu zostanie otwarty dla pierwszej jednostki Mtekstu w zaznaczeniu.

5 Edytuj tekst wielowierszowy.

6 Naciśnij przycisk **OK** lub kliknij poza blokiem tekstowym.

Następny element tekstu wielowierszowego w zaznaczeniu można teraz edytować.

7 Powtarzaj kroki 5 i 6, aż ostatni tekst wielowierszowy zostanie poddany edycji.

13.2.4.4 Aby wybrać zewnętrzny edytor tekstu dla elementów tekstu wielowierszowego

1 Uruchom polecenie USTAWIENIA, aby otworzyć okno dialogowe **Ustawienia**.

2 Pod **Rysunek** > **Rysowanie** > **Tworzenie obiektu** > **Tekst** > **Tekst wielowierszowy**, wybierz zmienną systemową MTEXTED.

3 Wpisz nazwę pliku i pełną ścieżkę zewnętrznego edytora tekstu w wierszu polecenia, a następnie naciśnij Enter.

4 np. C:\Program Files\Windows NT\Akcesoria\Wordpad.EXE

Uwaga: Aby przywrócić wbudowany edytor tekstu, usuń zawartość zmiennej systemowej MTEXTED.

13.2.5 Rozbijający tekst

Polecenie TXTEXP rozbija elementy Tekst i Wtekst na polilinie 2D.

13.2.5.1 Aby rozbić tekst

1 Wybierz tekst(y)

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz opcję **Rozbij** na karcie **Edytuj** w **Quad**.
- Uruchom polecenie TXTEXP.

Uwaga:

- Pełne wypełnienie niektórych czcionek TTF jest usuwane podczas eksplozji takiego tekstu, pozostawiając tylko kontur tekstu.
- Użyj polecenia POŁĄCZ, aby utworzyć zamknięte polilinie z rozbitych konturów tekstu.
- Narzędzie **Rozbij** na karcie **Edycja Quad** uruchamia polecenie ROZTEKST. Polecenie ROZBIJ nie może rozbić elementów tekstowych.

13.2.6 Znajdowanie i zastępowanie tekstu

Polecenie ZNAJDŹ pozwala określić tekst, który chcesz znaleźć. Możesz znaleźć lub zamienić tekst. Opcjonalnie możesz powiększyć różne wystąpienia elementów tekstowych, które zawierają wyszukiwany tekst.

13.2.6.1 Aby ustawić opcje Znajdź i zamień

1 Uruchom polecenie ZNAJDŹ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Znajdź i zamień**.

2 Kliknij przycisk **Opcje**.

3 Zaznacz opcje na **Znajdź i zamień** opcje w oknie dialogowym.

4 Kliknij przycisk **OK** .

13.2.6.2 Aby znaleźć tekst

1 Uruchom polecenie ZNAJDŹ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Znajdź i zamień**.

2 (opcja) Ustawienie opcji **Znajdź i zamień**.

3 (opcja) Kliknij przycisk **Select Entities** ( ), aby utworzyć zestaw selekcji.

Jeśli nie wybrano żadnych elementów, przeszukiwany jest cały rysunek.

- Okno dialogowe **Znajdź i zamień** zostaje tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór elementów .
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć wybór obiektów.

Pole **Search in** odczytuje **Current Selection** zamiast **Entire Drawing**.

4 Wpisz szukany tekst w polu **Find Text String**.

5 Kliknij przycisk **Znajdź**.

6 Zawartość pierwszej jednostki tekstowej zawierającej ciąg wyszukiwania jest wyświetlana w okienku **Wyniki wyszukiwania**.

7 (opcja) Kliknij przycisk **Zoom Do**.

Rysunek jest powiększany na elemencie tekstowym.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

9 Powtórz kroki 5 i 6, aby znaleźć więcej wystąpień tego samego ciągu wyszukiwania.

10 Powtórz kroki od 2 do 6, aby znaleźć inny ciąg tekstowy.

11 Naciśnij klawisz Esc lub kliknij przycisk **Zamknij**, aby zatrzymać.

13.2.6.3 Aby zamienić tekst

1 Uruchom polecenie ZNAJDŹ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Znajdź i zamień**.

2 (opcja) Ustawienie opcji **Znajdź i zamień**.

3 (opcja) Kliknij przycisk **Select Entities** ( ), aby utworzyć zestaw selekcji.

Jeśli nie wybrano żadnych elementów, przeszukiwany jest cały rysunek.

- Okno dialogowe **Znajdź i zamień** zostaje tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór elementów .
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć wybór obiektów.

Pole **Search in** odczytuje **Current Selection** zamiast **Entire Drawing**.

4 Wpisz szukany tekst w polu **Find Text String**.

5 Wpisz tekst zastępczy w **Zamienić pole**, a następnie naciśnij klawisz Enter.

Wymienione są wszystkie encje tekstowe zawierające wyszukiwany ciąg.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij element na liście, aby podświetlić element tekstu na rysunku, a następnie kliknij **Zastępować** przycisk.
   - Kliknij przycisk **Zastąp wszystko**.

13.2.7 Sprawdzanie pisowni

Funkcja sprawdzania pisowni sprawdza pisownię tekstu w bieżącym rysunku. Można sprawdzić pisownię jednego lub kilku wybranych elementów tekstowych lub całego rysunku.

Podczas sprawdzania pisowni polecenie PISOWNIA dopasowuje słowa na rysunku lub w bieżącym zestawie wyboru do słów w bieżącym słowniku głównym i bieżącym słowniku niestandardowym. Jeśli słowo nie zostanie znalezione w żadnym ze słowników, można wybrać poprawną pisownię w polu sugestii lub dodać słowo do bieżącego słownika niestandardowego. Niestandardowe słowniki mogą być używane dla słów specyficznych dla danej dyscypliny.

13.2.7.1 Ustawienia słownika

Jest on definiowany przez zmienne systemowe DCTMAIN (słownik główny) i DCTCUST (słownik niestandardowy), które słowniki są używane przez polecenie PISOWNIA

Uwaga: Tylko słownik angielski jest dostarczany ze względu na typ licencji na plikach słownika: wersja angielska może być rozpowszechniana bezpłatnie, podczas gdy wszystkie inne języki nie są bezpłatne. Można jednak pobrać inne języki i korzystać z nich za darmo (patrz część **Dodawanie głównego słownika** poniżej).

13.2.7.2 Otwieranie okna dialogowego Sprawdzanie pisowni

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz **Sprawdź pisownię** w menu **Narzędzia**.
- Kliknij narzędzie **Sprawdź pisownię** w panelu wstążki **Adnotacje/Tekst**.
- Uruchom polecenie PISOWNIA.

13.2.7.3 Sprawdzanie pisowni

1 Otwórz okno dialogowe **Sprawdzanie pisowni**.

2 (opcja) Kliknij przycisk **Wybierz** ( ), aby utworzyć zestaw wyboru.

   Jeśli nie wybrano żadnych elementów, przeszukiwany jest cały rysunek.
   - Okno dialogowe **Sprawdzanie pisowni** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór jednostek.
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć wybór obiektów.

   Pole " **Gdzie zaznaczyć** " wyświetla **bieżący wybór** zamiast **całego rysunku**.

3 (opcja) Zmień bieżące słowniki (patrz poniżej).

4 Kliknij przycisk **Start**.

   Pierwsze potencjalnie błędnie wpisane słowo jest wyświetlane w sekcji **Bieżące słowo**.

5 Treść jednostki tekstowej, w której znajduje się **bieżące słowo**, jest wyświetlana w polu **Kontekst**.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk **Ignoruj**, aby pozostawić to wystąpienie **bieżącego** słowa bez zmian.
   - Kliknij przycisk **Ignoruj wszystko**, aby pozostawić wszystkie wystąpienia **bieżącego** słowa bez zmian.
   - Zaakceptuj słowo w polu **Sugestie** lub wybierz słowo z listy **Sugestie**, a następnie kliknij przycisk **Zmień**, aby zastąpić wystąpienie **bieżącego słowa** słowem z pola **Sugestie**.
   - Zaakceptuj słowo w polu **Sugestie** lub wybierz słowo z listy **Sugestie**, a następnie kliknij przycisk **Zmień wszystko**, aby zastąpić wszystkie wystąpienia **bieżącego słowa** słowem z pola **Sugestie**.
   - Kliknij przycisk **Dodaj**, aby dodać **bieżące słowo** do bieżącego słownika niestandardowego.
   - Kliknij przycisk **Wyszukaj**, aby wyświetlić listę słów podobnych do słowa w polu **Sugestie**.

7 Powtarzaj poprzedni krok do momentu wyświetlenia komunikatu o **zakończeniu sprawdzania pisowni**.

13.2.7.4 Zmiana słowników

1 Otwórz okno dialogowe **Sprawdzanie pisowni**.

2 Kliknij przycisk **Zmień słowniki....**

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Zmień słowniki**.

3 Kliknij przycisk Lista **słowników głównych**, aby zmienić słownik główny.

4 Wybierz nowy słownik główny.

5 (opcja) Kliknij przycisk **Przeglądaj...**, aby wybrać nowy **słownik niestandardowy**.

6 (opcja) Wpisz słowo w polu **Słowa słownika niestandardowego** , a następnie kliknij przycisk **Dodaj**, aby dodać słowo do bieżącego słownika niestandardowego.

7 Kliknij przycisk **Zastosuj & Zamknij**.

Uwaga:

- Niestandardowe słowniki najlepiej zapisywać w folderze **Support** głównego folderu **Roamable**.
- Jeśli chcesz udostępnić słownik niestandardowy MS Word, wskaż słownik niestandardowy MS Word w kroku 5 powyższej procedury. Domyślnie CUSTOM.DIC jest niestandardowym słownikiem w MS Word, który można znaleźć w *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Microsoft\Proof\CUSTOM.DIC*.

13.2.7.5 Dodawanie nowego słownika głównego

1 Otwórz okno dialogowe **Sprawdzanie pisowni**.

2 Kliknij przycisk **Zmień słowniki....**

3 Kliknij przycisk **Pobierz....**

   Twoja przeglądarka otwiera: https://extensions.openoffice.org/dictionaries

4 Przewiń w dół do wybranego języka, a następnie kliknij łącze, aby otworzyć stronę wybranego języka.

5 Kliknij przycisk **Pobierz rozszerzenie**, aby rozpocząć pobieranie pliku ***.oxt**.

6 Zmień rozszerzenie **oxt** na **zip**.

7 Wyodrębnij pliki ***.aff** i ***.dic** z pliku ZIP do folderu *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD Vx\Support*.

Słownik jest teraz dostępny na liście **Słowniki główne** w oknie dialogowym **Zmień słowniki**.

13.2.7.6 Dodawanie nowego słownika niestandardowego

1 Otwórz edytor tekstu, taki jak **Notatnik**.

2 (opcja) Wpisz słowa, których chcesz używać w słowniku niestandardowym.

3 Każde słowo musi znajdować się w osobnej linii.

4 Zapisz plik w folderze **Support** w folderze głównym **Roamable**, używając rozszerzenia **.cus** rozszerzenie.

13.2.8 Praca z polami

Pole jest elementem tekstowym, który zawiera instrukcje wyświetlania stanu lub właściwości innego elementu lub ustawienia na rysunku. Po zaktualizowaniu pola wyświetlana jest najnowsza wartość źródła danych, do którego się odwołuje. Pola mogą być używane do wstawiania właściwości rysunku, właściwości niestandardowych lub właściwości obiektu w tekstach wielowierszowych lub tabelach lub jako atrybuty w bloku. Pola w atrybutach są szczególnie przydatne w tabelkach rysunkowych: tabelki rysunkowe mogą być wypełniane automatycznie za pomocą rysunków, zestawów arkuszy, podzbiorów i właściwości arkusza.

Zobacz polecenie DWGCECHY, aby dowiedzieć się więcej o domyślnych i niestandardowych właściwościach rysunku.

Zobacz polecenie ZESTAWARKUSZY, aby dowiedzieć się więcej o domyślnych i niestandardowych właściwościach zestawu, podzestawu i arkusza.

Jeśli żadna wartość nie jest dostępna, w polu są wyświetlane łączniki (----).

Jeśli zmienna systemowa FIELDDISPLAY jest włączona, pola są wyświetlane na jasnoszarym tle, które nie jest drukowane.

Zmienna systemowa FIELDEVAL steruje aktualizacją pól.

Uwaga: Pola daty są aktualizowane tylko za pomocą polecenia UAKTUALNIJPOLADANYCH; nie są one automatycznie aktualizowane na podstawie wartości zmiennej systemowej FIELDEVAL.

13.2.8.1 Ogólna procedura tworzenia pól

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

1
- Kliknij przycisk narzędzia **Wstaw Pole** () na pasku narzędzi **Wstaw** i panelu wstążki **Adnotacja/Tekst**.
- Wybierz **Wstaw Pole...** z menu **Wstaw**.
- Uruchom polecenie POLEDANYCH.
- Kliknij przycisk narzędzia **Pole** () na pasku narzędzi **Formatowanie Tekstu** podczas tworzenia lub edytowania tekstu lub zawartości komórki tabeli.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Pole**.

2 W sekcji **Nazwy Pól** rozwiń grupę, a następnie wybierz nazwę pola.

Zostaną wyświetlone ustawienia dla nazwy wybranego pola.

3 Dostosuj ustawienia, a następnie kliknij przycisk **OK.**

Okno dialogowe **Pole** zostanie zamknięte.

Pole jest tworzone w edytowanej komórce tekstu wielowierszowego lub tabeli.

lub

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt początkowy lub [Wysokość/Justowanie]:

Wykonaj następujące czynności:

- (opcja) Wpisz **W** lub wybierz **Wysokość** z menu kontekstowego, aby zdefiniować wysokość tekstu.
- (opcja) Wpisz **J** lub wybierz **Justowanie** z menu kontekstowego, aby ustawić justowanie tekstu.
- Określ punkt wstawienia pola na rysunku.

Zostanie utworzona encja tekstu wielowierszowego zawierająca pole.

13.2.8.2 Praca z formułą pola

Formuła pola odnosi się do funkcji i operacji, których można używać w oknie dialogowym **Pole**.

1 Uruchom polecenie POLEDANYCH, aby otworzyć okno dialogowe **Pole**.

2 Rozwiń grupę **Obiekty** na liście **Nazwy pól** i wybierz **Formuła**.

3 W polu **Formuła** można wstawiać różne typy operacji i formuł. Wynik zostanie wyświetlony w polu **Wartość pola**.

W poniższej tabeli przedstawiono operacje, których można użyć w formule pola.

Operation	Znak	Opis
Dodatek	+	Tworzy sumę wartości liczbowych.
Odejmowanie	-	Odejmuje dwie wartości liczbowe.
Mnożenie	*	Mnoży wartości liczbowe.
Dzielenie	/	Dzieli dwie wartości liczbowe.
Potęgowanie	^	Oblicza wartość wykładniczą podanych liczb.

W poniższej tabeli przedstawiono funkcje, których można używać w formule pola.

Funkcja	Składnia
Cosinus	cos(wyrażenie)
Sinus	sin(wyrażenie)
Styczne	tang(wyrażenie)
Arcus cosinus	acos (wyrażenie)
Łuk sinusoidalny	asin(wyrażenie)
Arcus tangens	atan (wyrażenie)
Kwadrat	sqr(wyrażenie)
Pierwiastek kwadratowy	sqrt (wyrażenie)
Zaokrąglij do najbliższej liczby całkowitej	round(wyrażenie)
Skróć ułamek dziesiętny	trunc (wyrażenie)
Wartość absolutna	abs(wyrażenie)
Stopnie na radiany	d2r(wyrażenie)
Radiany na stopnie	r2d(wyrażenie)
Logarytm o podstawie e	ln(wyrażenie)
Logarytm o podstawie 10	log(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie e	exp(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie 10	exp10 (wyrażenie)
Pi = 3,14...	pi

Uwaga: Składnia funkcji **Tangent** w Polu Formuły jest nieco inna niż w Parametrach:

- Formuła pola: tang(wyrażenie)
- Parametry: tan(wyrażenie)

Uwaga: Kwadrat liczby, sqr(wyrażenie), jest dostępny tylko w formule pola.

13.2.8.3 Aby wyświetlić właściwość encji w polu

1 Uruchom polecenie POLEDANYCH.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Pole**.

2 Rozwiń **Obiekty** na liście **Nazwy pól** i wybierz **Obiekt**.

3 Kliknij przycisk **Wybierz Obiekt** ( ) w oknie dialogowym **Pole**.

Okno dialogowe **Pole** zostanie tymczasowo zamknięte.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz Obiekt:

4 Kliknij encję, której właściwość ma zostać wyświetlona.

5 Ponownie pojawi się okno dialogowe **Pole**.

6 Wybierz właściwość obiektu z listy **Właściwości**.

7 Ustaw układ wyświetlania:

- **Format**: wybór formatu jednostki.
- **Precyzja**: wybierz precyzję za pomocą przycisku listy
- **Konwertuj**: ta opcja umożliwia ponowne obliczenie wartości pola.
  - Wybierz formułę z listy; np. f*#, gdzie f to współczynnik wpisany w polu **Konwertuj**, a # to wartość pola.
  - Wpisz współczynnik w polu **Konwertuj**, np. 0,0001, aby wyrazić obszar polilinii w metrach kwadratowych na rysunku cm.

8 Kliknij przycisk **OK** .

9 Określ punkt, w którym ma zostać umieszczone pole na rysunku.

13.2.8.4 Aby edytować pole

1 Edytuj komórkę tabeli lub encję Tekst wielowierszowy, która zawiera pole.

2 Kliknij dwukrotnie pole.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Pole**.

Uwaga: W przypadku edycji pola powiązanego z parametrem, który już nie istnieje, w oknie dialogowym wyświetlany jest komunikat o błędzie.

4 Dostosuj właściwości pola.

5 Kliknij przycisk **OK**, aby zastosować zmiany.

13.2.8.5 Aby zaktualizować pole

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Aktualizuj Pole** ( ) na pasku narzędzi **Przerysuj / Regeneruj**.
- Wybierz opcję **Aktualizuj pola...** z menu **Narzędzia**.
- Uruchom polecenie UAKTUALNIJPOLADANYCH.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz pole(a) do aktualizacji:

2 Wybierz pola, które chcesz zaktualizować, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

3 Wybrane pola zostaną zaktualizowane.

Uwaga: Jeśli ustawiony jest kod bitowy 16 zmiennej systemowej FIELDEVAL, wykonanie polecenia REGEN powoduje aktualizację wszystkich pól na rysunku.

Uwaga: Pola daty są aktualizowane tylko za pomocą polecenia UAKTUALNIJPOLADANYCH; nie są one automatycznie aktualizowane na podstawie wartości zmiennej systemowej FIELDEVAL.

13.2.8.6 Aby przekonwertować pole na tekst

1 Edytuj komórkę tabeli lub encję Tekst wielowierszowy, która zawiera pole.

2 Zaznacz pole.

3 Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Konwertuj Pole na Tekst** z menu kontekstowego.

13.2.9 Praca z tabelami

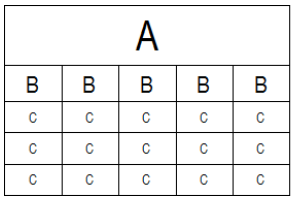
Tabela to jednostka składająca się z wierszy i kolumn, podobnie jak arkusz kalkulacyjny programu Microsoft Excel. Encję tabeli można utworzyć jako pustą tabelę lub zaimportować dane z pliku CSV (wartości rozdzielane przecinkami). Wygląd tekstu tabeli i linii siatki jest kontrolowany przez styl tabeli. Style tabel są zapisywane w pliku DWG.

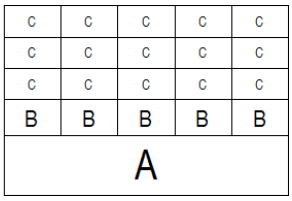
Tabela domyślna składa się z:

- komórka **tytułowa** (A)
- rząd komórek **nagłówka** (B)
- jeden lub więcej wierszy komórek **danych** (C).

Tabela może mieć jeden z dwóch kierunków:

- **W dół** (wiersz tytułu u góry)
- **W górę** (wiersz tytułu na dole).

13.2.9.1 Aby utworzyć pustą tabelę

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Tabela** ( ) na pasku narzędzi **Rysuj** lub na panelu wstążki **Strona główna / Adnotacje**.
- Wybierz opcję **Tabela...** z menu **Rysuj**.
- Uruchom polecenie TABELA.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wstaw tabelę**.

2 Wybierz styl tabeli z listy **Styl tabeli**.

3 (Opcjonalnie) Ustaw styl komórki dla pierwszego, drugiego i pozostałych wierszy.

4 Domyślnie styl komórki dla pierwszego wiersza to **Tytuł**, styl komórki dla drugiego wiersza to **Nagłówek**, a styl komórki dla pozostałych wierszy to **Dane**.

5 W sekcji **Opcje tabeli** wybierz opcję **Rozpocznij od pustej tabeli**.

6 W obszarze **Zachowanie przy wstawianiu** wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Wybierz opcję **Określ punkt wstawienia**, a następnie określ liczbę kolumn i szerokość kolumny oraz liczbę wierszy danych i wysokość wiersza.
   - Wybierz opcję **Określ okno**, a następnie wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Określ liczbę kolumn i wierszy danych.
   - Określ szerokość kolumny i wysokość wiersza.
   - Określ szerokość kolumny i liczbę wierszy danych.
   - Określ liczbę kolumn i wysokość wiersza.

7 Kliknij przycisk **OK** .

   W zależności od wyboru dokonanego w kroku 5, zostanie wyświetlony **monit** o określenie punktu wstawiania lub okna.

   Tabela zostanie utworzona i pojawi się pasek narzędzi **Formatowanie tekstu** (zobacz Tworzenie tekstów).

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Zacznij dodawać tekst w tabeli.
   - Kliknij poza tabelą, aby zamknąć pasek narzędzi **Formatowanie tekstu**.

13.2.9.2 Aby utworzyć tabelę na podstawie danych

Podczas importowania danych z pliku CSV (wartości oddzielone przecinkami) upewnij się, że znak separatora listy w systemie jest taki sam, jak ten użyty w pliku CSV (patrz Definiowanie znaku separatora listy).

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk narzędzia **Tabela** () na pasku narzędzi **Rysuj** lub na panelu wstążki **Strona główna / Adnotacje**.
   - Wybierz polecenie **Wstaw tabelę...** z menu **Rysuj**.
   - Uruchom polecenie TABELA.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wstaw tabelę**.

2 W sekcji **Opcje tabeli** wybierz opcję **Z danych**.

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj** ().

4 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Otwórz**.

Wybierz plik CSV, a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.

5 Kliknij przycisk **OK** w oknie dialogowym **Wstaw tabelę**.

6 Kliknij punkt na rysunku, aby umieścić tabelę.

7 Tabela zostanie utworzona i pojawi się pasek narzędzi **Formatowanie tekstu** (zobacz Tworzenie tekstów).

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Rozpocznij edycję tekstu w tabeli.
- Kliknij poza tabelą, aby zamknąć pasek narzędzi **Formatowanie tekstu**.

9 (Opcjonalnie) Wybierz stół i przeciągnij uchwyty, aby dostosować wymiary stołu.

Uwaga: Formuły w pliku źródłowym nie są importowane (wyświetlane są tylko wartości).

13.2.9.3 Aby utworzyć tabelę na podstawie arkusza kalkulacyjnego programu Excel

1 Otwórz arkusz kalkulacyjny w programie **Microsoft Office Excel**.

2 Zaznacz komórki, z których chcesz utworzyć tabelę.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności, aby skopiować zaznaczenie do schowka:
- Naciśnij **Ctrl + C**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Kopiuj** z menu kontekstowego.

4 W BricsCAD wybierz **Wklej specjalnie...** w menu **Edycja** lub uruchom polecenie WKLEJ_S.

5 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wklej specjalnie.**

6 Wybierz **XML Skoroszyt** z listy opcji **Jako**.

7 Kliknij na rysunku, aby wstawić tabelę.

Uwaga: Formuły w pliku źródłowym są importowane.

13.2.9.4 Edytowanie tabeli za pomocą uchwytów

Po wybraniu tabeli wyświetlanych jest wiele uchwytów:

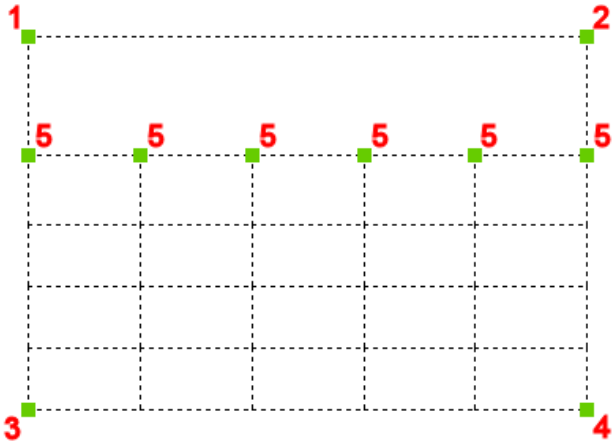
1 Przesuwa tabelę.

2 Szerokość jest modyfikowana równomiernie.

3 Równomiernie modyfikuje wysokość.

4 Jednolicie modyfikuje szerokość i wysokość.

5 Modyfikuje szerokość kolumny.

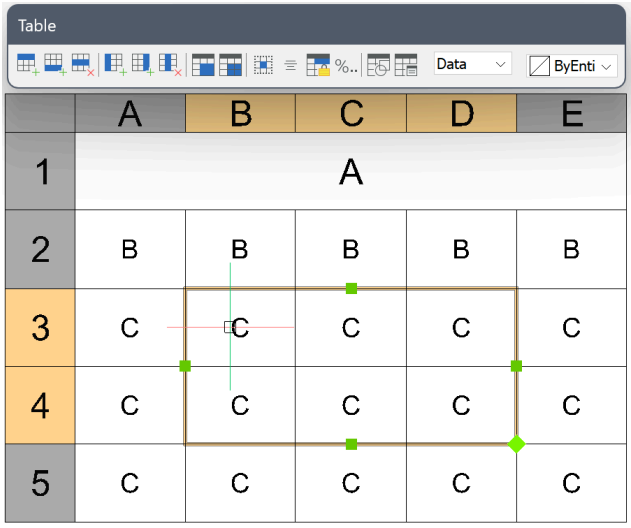
13.2.9.5 Edytowanie tabeli za pomocą paska narzędzi Tabela

1 Aby otworzyć pasek narzędzi **Tabela**, wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Kliknij komórkę, którą chcesz edytować.
   - Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie zdefiniuj prostokąt, aby zaznaczyć wiele komórek.

2 Wyświetlane są litery kolumn i numery wierszy.

3 Kolumny i wiersze zaznaczenia są podświetlone.

Wokół zaznaczenia zostanie narysowany prostokąt z czterema uchwytami.

4 (Opcjonalnie) Przeciągnij uchwyty zaznaczenia, aby zmodyfikować wymiary.

5 (Opcjonalnie) Kliknij narzędzie na pasku narzędzi **Tabela**.

6 (Opcjonalnie) Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe:
   - **Usuń zawartość komórki**: usuwa tekst w zaznaczonych komórkach.
   - **Wyczyść nadpisania komórek**: resetuje wszystkie właściwości zaznaczonych komórek do ustawień **stylu komórki** zdefiniowanych w **stylu tabeli**.
   - **Wyczyść nadpisania tabeli**: resetuje wszystkie właściwości wszystkich komórek do ustawień

stylu komórki zdefiniowanych w **stylu tabeli**.

7 (Opcjonalnie) Powtórz kroki 3 i 4, aby kontynuować edycję tabeli.

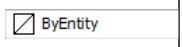
8 (Opcjonalnie) Kliknij dwukrotnie komórkę, aby edytować jej tekst.

9 (Opcjonalnie) Wykonaj jedną z poniższych czynności:
- Kliknij inną komórkę.
- Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie przeciągnij kursor, aby zaznaczyć wiele komórek.

10 Kliknij poza tabelą, aby zamknąć pasek narzędzi **Tabela**.

Narzędzia tabel

Ikona	Nazwa narzędzia	Opis
	Wstaw wiersz powyżej	Wstawia pusty wiersz nad zaznaczeniem.
	Wstaw wiersz poniżej	Wstawia pusty wiersz poniżej zaznaczenia.
	Usuń Wiersz	Usuwa wiersze zaznaczenia.
	Wstaw kolumnę po lewej	Wstawia pustą kolumnę po lewej stronie zaznaczenia.
	Wstaw kolumnę w prawo	Wstawia pustą kolumnę po prawej stronie zaznaczenia.
	Usuń Kolumnę	Usuwa kolumny zaznaczenia.
	Scalenie komórek	Scala zaznaczone komórki.
	Rozdziel Komórki	Dzieli wcześniej scalone komórki.
	Ustaw styl obramowania	Ustawia styl obramowania zaznaczenia.
	Ustaw wyrównanie komórek	Ustawia wyrównanie tekstu zaznaczenia.
	Przełącz blokadę / odblokuj komórkę	Blokuje / odblokowuje wybór.

Ikona	Nazwa narzędzia	Opis
%..	Określ Format Komórki	Ustawia format komórek zaznaczonego obszaru.
	Wstaw blok odnośnika	Wstawia bloki do komórki tabeli w bieżącym rysunku.
	Zarządzaj zawartością komórki	Zarządza zawartością wybranych komórek tabeli.
	Styl Komórki	Ustawia styl wybranych komórek: **Dziedzicz**, **Tytuł**, **Nagłówek** lub **Dane**.
	Kolor Tła Komórki	Ustawia kolor tła zaznaczenia.

13.2.9.6 Edytowanie tabeli w panelu Właściwości

1 Kliknij jedną z linii siatki.

1 Właściwości tabeli są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 (Opcjonalnie) Zastosuj inny **styl tabeli**.

3 (Opcjonalnie) Zmień kierunek stołu.

4 (Opcjonalnie) Zmień szerokość i/lub wysokość tabeli.

5 (Opcjonalnie) Zmodyfikuj pionowe i/lub poziome marginesy komórek.

6 Naciśnij Esc, aby zatrzymać edycję.

13.2.9.7 Edytowanie komórki w panelu Właściwości

1 Kliknij komórkę.

1 Właściwości komórki są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

2 (Opcjonalnie) Zmień szerokość i/lub wysokość komórki.

3 Szerokość i wysokość kolumny i/lub wiersza komórki zostaną zmienione.

4 (Opcjonalnie) Zmodyfikuj rotację tekstu.

5 Dostępne opcje to: 0°, 90°, 180° i 270°.

6 (Opcjonalnie) Edytuj zawartość komórki.

7 (Opcjonalnie) Wybierz inną opcję wyrównania tekstu.

8 Naciśnij Esc, aby zatrzymać edycję.

13.2.9.8 Ocenianie formuł

Obecnie formuły są obsługiwane częściowo. Istnieją bardziej złożone formuły, które nie są jeszcze obsługiwane, ale w większości przypadków formuły w arkuszach programu Excel pozostaną funkcjonalne

po zaimportowaniu arkusza programu Excel jako tabeli. Edytowanie i tworzenie formuł za pomocą okna dialogowego pola nie jest jeszcze obsługiwane, ale możliwa jest edycja/tworzenie w miejscu. Na przykład: jeśli wpiszesz =SUMA(A2:A4) w komórce, zostanie ona zinterpretowana jako formuła i zostanie obliczona suma wartości w komórkach od A2 do A4.

13.2.9.9 Aby edytować zawartość tabeli

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij dwukrotnie komórkę, którą chcesz edytować.
   - Uruchom polecenie EDYCJATABELI.
   - **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz komórkę tabeli do edycji.

     Kliknij komórkę, którą chcesz edytować.

   Nad zaznaczoną komórką wyświetlany jest pasek narzędzi **Formatowanie tekstu** (patrz Tworzenie tekstu).

2 Edytuj komórkę.

3 (Opcjonalnie) Naciśnij klawisze Alt + Enter, aby utworzyć drugi wiersz w tej samej komórce.

4 Aby edytować inną komórkę:
   - Naciśnij Tab, aby przejść do następnej komórki w tym samym wierszu.
   - Naciśnij Shift + Tab, aby przejść do poprzedniej komórki w tym samym wierszu.
   - Naciśnij Enter, aby przejść do następnej komórki w tej samej kolumnie.
   - Naciśnij Shift + Enter, aby przejść do poprzedniej komórki w tej samej kolumnie.
   - Naciśnij jeden z strzałek.

5 Kliknij poza tabelą, aby zakończyć edycję.

13.2.9.10 Aby wyeksportować tabelę

Podczas eksportowania danych do pliku CSV (wartości rozdzielane przecinkami) w pliku CSV używany jest systemowy znak separatora listy (patrz Ustawianie znaku separatora listy).

1 Uruchom polecenie EKSPORTTABELI.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz tabelę do wyeksportowania:

2 Kliknij tabelę, z której chcesz wyeksportować dane.

3 Zostanie otwarte okno dialogowe **Eksportuj dane**.

4 Wybierz folder, w którym chcesz zapisać dane.

5 Wpisz nazwę w polu **Nazwa pliku**.

6 Kliknij przycisk **Zapisz**.

   Dane w wybranej tabeli są zapisywane jako plik CSV.

13.2.9.11 Ustawianie znaku separatora listy

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** systemu Windows.

2 Otwórz kategorię Ustawienia **Regionów**.

3 Kliknij opcję **Dodatkowe ustawienia daty, godziny i regionu**.

4 Kliknij przycisk **Zmień format daty, godziny lub liczb**.

5 Kliknij opcję **Dodatkowe ustawienia**.

6 Ustawienie znaku **Separatora Listy**.

7 Kliknij **OK**, aby potwierdzić.

13.3 Obiekty opisowe

13.3.1 Obiekty opisowe

Adnotacje to wszystkie elementy rysunku, które nie są modelami ani geometrią, takie jak wymiary, teksty, symbole itp. Częstym problemem związanym z adnotacjami jest to, że często są one zależne od skali. Niektóre adnotacje muszą być skalowane do skali wykresu lub są przeznaczone do wyświetlania tylko w określonych skalach.

Style adnotacji i elementy zmieniają sposób wyświetlania (rozmiar, położenie i orientację) w zależności od aktualnego współczynnika skali i okna wyświetlania.

Następujące elementy mogą posiadać właściwość adnotacyjną:

- tekst i tekst wielowierszowy
- kreskowania
- bloki i atrybuty
- wymiary i tolerancje
- odnośniki i multiodnośniki

Następujące style mogą mieć właściwość adnotacyjną:

- style tekstu (zobacz polecenie STYL)
- style wymiarów (zobacz polecenie WYMSTYL)
- style multiodnośników (zobacz polecenie MODNSTYL)

Uwaga:

- Elementy utworzone przy użyciu stylu adnotacyjnego automatycznie otrzymują aktualną skalę adnotacji.
- W przypadku zastosowania stylu adnotacyjnego do obiektu nieadnotacyjnego właściwość adnotacyjna nie jest przypisywana automatycznie.

13.3.1.1 Polecenia

OPISRESET: Resetuje wszystkie reprezentacje skali wybranych elementów adnotacyjnych do lokalizacji ich aktualnej reprezentacji skali, synchronizując w ten sposób wszystkie reprezentacje skali.

OPISAKTUAL: Aktualizuje wybrane elementy adnotacyjne, aby dopasować je do aktualnej definicji stylu.

SKALAOBIEKTU: Dodaje lub usuwa obsługiwane skale dla elementów opisowych za pomocą okna dialogowego.

-SKALAOBIEKTU: Dodaje lub usuwa obsługiwane skale dla elementów opisowych w wierszu poleceń.

EDLISTYSKAL: Edytuje listę skal rysunku, używaną w sekcji **Skala Wydruku** okna dialogowego **Drukuj** i **Ustawienia Strony** oraz we właściwości **Standardowa skala** okna widoku przestrzeni papieru. Określa dostępne skale adnotacji dla elementów adnotacyjnych.

-EDLISTYSKAL: Edytuje listę skal rysunku w wierszu poleceń.

13.3.1.2 Zmienne systemowe

ANNOALLVISIBLE: Przełącza wyświetlanie elementów adnotacyjnych, które nie obsługują bieżącej skali adnotacji.

ANNOTATIVEDWG: Określa, czy rysunek zachowuje się jako blok adnotacyjny po wstawieniu do innego rysunku.

CANNOSCALE: Ustawia nazwę aktualnej skali adnotacji dla bieżącej przestrzeni. Akceptowane są tylko skale istniejące w aktualnej liście skal. Ustawienie CANNOSCALE jest zapisywane wraz z przestrzenią modelu i każdym oknem widoku układu w różnych układach. Podczas tworzenia elementu adnotacyjnego automatycznie stosowana jest bieżąca skala adnotacyjna.

CANNOSCALEVALUE: Wyświetla wartość aktualnej skali adnotacji. Na przykład wartość skali 1:2 wynosi 0,5.

HPANNOTATIVE: Kontroluje, czy nowe elementy kreskowania są adnotacyjne.

MSLTSCALE: Jeśli włączone, typy linii w przestrzeni modelu są skalowane do aktualnej skali adnotacji. Regeneracja jest wymagana po zmianie wartości MSLTSCALE. Ta zmienna jest odpowiednikiem zmiennej PSLTSCALE (skala typu linii w przestrzeni papieru) w przestrzeni papieru.

MSOLESCALE: Kontroluje rozmiar obiektu OLE zawierającego tekst po wklejeniu do przestrzeni modelu. Zmienna systemowa MSOLESCALE ma wpływ wyłącznie na początkowe skalowanie. Zmiana zmiennej nie ma wpływu na istniejące obiekty OLE.

SAVEFIDELITY: Określa, czy bieżący wygląd rysunku zostanie zachowany po otwarciu w programie, który nie obsługuje elementów adnotacyjnych.

SELECTIONANNODISPLAY: Kontroluje, czy wszystkie reprezentacje skali są wyświetlane po zaznaczeniu elementu adnotacyjnego.

13.3.1.3 Ustawianie aktualnej skali adnotacji

Aby ustawić aktualną skalę adnotacji, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij pole **Skala adnotacji** w sekcji **Różne** w panelu **Właściwości**, a następnie naciśnij przycisk strzałki w dół i wybierz skalę z listy.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **Skala adnotacji** na **Pasku Stanu**, a następnie wybierz skalę z listy. Jeśli pole **Skala adnotacji** nie jest dostępne, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie **Paska Stanu** i wybierz **Skala adnotacji** z listy.

Uwaga: Dostępne są tylko skale, które znajdują się na liście **Skal** rysunku. Użyj polecenia EDLISTYSKAL, aby edytować listę **Skal**.

13.3.1.4 Aby obiekt adnotacji stał się adnotacyjny

Elementy adnotacji utworzone przy użyciu stylu nieadnotacyjnego można przekształcić w adnotacyjne, wykonując następującą procedurę:

1 Wybierz element adnotacji.

2 W panelu **Właściwości** kliknij właściwość **Adnotacja**.

3 Wybierz **Tak**.

Aktualna skala adnotacji jest stosowana do wybranego elementu.

13.3.2 Skale adnotacji

Skale adnotacji służą do obliczania współczynnika skalowania dla jednostek adnotacyjnych. Określa wysokość elementów tekstowych adnotacji lub ogólną skalę bloków adnotacji. Ogólnie rzecz biorąc, skala adnotacji umożliwia automatyczne tworzenie elementów adnotacyjnych w przestrzeni modelu w odpowiednim rozmiarze przestrzeni papieru.

- Teksty, MTeksty, Wymiary, MOdnośniki: Aktualna skala adnotacji jest stosowana podczas tworzenia, jeśli aktualny styl jest adnotacyjny.
- Kratki i wypełnienia gradientowe: Jeśli zmienna systemowa HPANNOTATIVE ma wartość WŁ, stosowana jest bieżąca skala adnotacji.
- Bloki: Aktualna skala adnotacji określa skalowanie bloków adnotacji podczas wstawiania.

Elementy adnotacyjne mogą obsługiwać wiele skal adnotacji. Gdy zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest aktywna lub gdy używane jest menu kursora **Quad**, obok podświetlonego elementu wyświetlana jest ikona wskazująca, czy do elementu adnotacyjnego ma zastosowanie jedna skala adnotacji (), czy wiele ().

13.3.2.1 Aby dodać lub usunąć skale adnotacji

Poniższa procedura umożliwia:

- Sprawdź, które skale adnotacji są obecnie stosowane.
- Dodaj skale adnotacji.
- Usuń skale adnotacji.

1 Wybierz element lub elementy, które chcesz opisać.

2 W panelu **Właściwości** wybierz pole **Skala adnotacji**.

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj** () w polu **Skale Adnotacji**.

Pojawi się okno dialogowe **Skala obiektu adnotacji**.

4 (opcja) Jeśli wybrano wiele jednostek, wybierz, czy chcesz wyświetlić wszystkie skale dla zaznaczenia, czy tylko wspólne skale.

5 (opcja) Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz jedną lub więcej skal z listy, a następnie kliknij przycisk **Usuń**. Wybrane skale zostaną usunięte z listy.

- Kliknij przycisk **Dodaj...**, wybierz jedną lub więcej skal z listy, a następnie kliknij przycisk **OK**.

  Wybrane skale zostaną dodane do listy.

6 Kliknij przycisk **OK**, aby zamknąć okno dialogowe **Skala obiektu adnotacji**.

  Zmiany zostaną zastosowane do wybranego zestawu.

Uwaga: Dostępne są tylko skale, które znajdują się na liście **Skal** rysunku. Użyj polecenia EDLISTYSKAL, aby edytować listę **Skal**.

13.3.3 Teksty opisowe

Elementy tekstowe są tworzone przy użyciu bieżącego stylu tekstu:

- Jeśli styl tekstu jest opisowy, element tekstowy automatycznie pobiera właściwość opisową i przypisywana jest bieżąca skala opisu.
- Jeśli styl tekstu nie jest opisowy, musisz ręcznie zmienić tekst w opisowy.

Teksty opisowe mają dwie właściwości wysokości:

- **Wysokość tekstu modelu** : wysokość wyświetlania na ekranie w obszarze modelu, w odniesieniu do bieżącej skali adnotacji.
- **Wysokość tekstu na papierze** : wysokość na papierze, jeśli została wydrukowana w obsługiwanej skali adnotacji.

13.3.3.1 Aby nadać encji tekstowej opisowy

1 Wybierz element tekstowy.

1 Właściwości wybranej encji tekstowej są wyświetlane w **Nieruchomości** płyta.

2 W panelu **Właściwości** wybierz właściwość **Opisowy** .

3 Wybierz **Nie** z listy opcji.

  Przypisana jest bieżąca skala opisu.

  Tekst nie jest skalowany: aktualna wysokość tekstu staje się **Wysokość tekstu modelu** .

13.3.3.2 Aby usunąć właściwość opisową

1 Wybierz element tekstowy.

1 Właściwości wybranej encji tekstowej są wyświetlane w **Nieruchomości** płyta.

2 W panelu **Właściwości** wybierz właściwość **Opisowy** .

3 Wybierz **Nie** z listy opcji.

  Jeśli element tekstowy obsługuje wiele skal adnotacji, tekst jest przeskalowywany z powrotem do jego początkowej skali.

13.3.4 Opisowe kreskowania i wypełnienia gradientowe

Zmienna systemowa HPANNOTATIVE określa, czy nowe elementy kreskowania lub gradientu są opisowe.

Opcja HPANOTATIVE jest domyślnie WYŁĄCZONA. Zmienna systemowa nie jest zapisywana i jest resetowana do wartości domyślnej po zamknięciu BricsCAD.

13.3.4.1 Aby ustawić zmienną systemową HPANNOTATIVE

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W **Ustawienia** okno dialogowe, pod **Rysowanie** > **Tworzenie jednostki** > **Kreskowanie**.
- Sprawdź **Opisowe** opcje na **Kreskowanie i gradient** Okno dialogowe.
- Wybierz **Opisowy** w wierszu polecenia polecenia -KRESKUJ.

13.3.4.2 Aby uczynić kreskowanie lub element gradientu opisowym

1 Wybierz element kreskowania lub wypełnienia gradientowego.

1 Właściwości wybranej jednostki są wyświetlane w **Właściwości** płyta.

2 Wybierz **Opisowy** własność.

3 Wybierać **tak** z listy opcji.

Bieżąca skala opisu jest stosowana do wybranego kreskowania lub elementu gradientu, a kreskowanie jest odpowiednio skalowane.

13.3.4.3 Aby usunąć właściwość opisową

1 Wybierz kreskowanie lub wypełnienie gradientowe.

1 Właściwości wybranej jednostki są wyświetlane w **Właściwości** płyta.

2 Wybierz **Opisowy** własność.

3 Wybierać **Nie** z listy opcji.

13.3.5 Bloki opisowe

Właściwość adnotacyjna bloku jest ustawiana podczas tworzenia definicji bloku za pomocą polecenia BLOK lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków / Bloki**.

Bloki opisowe mogą mieć opcjonalną właściwość, aby zawsze odpowiadać orientacji układu, niezależnie od obrotu zawartości rzutni obszaru papieru.

13.3.5.1 Aby utworzyć opisową definicję bloku

1 Uruchom polecenie EXPBLOCKS.

1 ten **Eksplorator rysunków / bloki** pojawi się okno dialogowe.

2 W razie potrzeby wybierz **Widok Szczegółowy** .

Definicje bloków adnotacyjnych mają ikonę **Adnotacji** () w kolumnie **Adnotacje**.

3 Kliknij w **Opisowe** pole definicji bloku, aby włączyć/wyłączyć właściwość opisową.

13.3.5.2 Aby ustawić Orientację dopasowania na właściwość Układ

1 Uruchom polecenie EXPBLOCKS.

1 Wyświetlone zostanie okno dialogowe **Solids**

2 W razie potrzeby wybierz **Widok Szczegółowy** .

3 Zaznacz **Dopasuj orientację do układu** w polu wyboru definicji bloku, aby ustawić właściwość.

13.3.6 Wymiary opisowe

Elementy wymiaru są tworzone przy użyciu bieżącego stylu wymiarowania:

- Jeśli styl wymiarowania jest opisowy, wymiary automatycznie otrzymują właściwość opisową i przypisywana jest bieżąca skala opisu.
- Jeśli styl wymiarowania nie jest opisowy, należy ręcznie nadać wymiarom opisowe.

Uwaga:

- ten **Całkowita skala przyciemnienia** (zmienna systemowa DIMSCALE) nie można edytować w przypadku opisowych stylów wymiarowania i jest pomijane w przypadku wymiarów opisowych.
- Zaleca się ustawienie **Całkowita skala przyciemnienia** = 1 dla opisowych stylów wymiarowania.

13.3.6.1 Aby uczynić jednostkę wymiaru opisowym

1 Wybierz element wymiaru.

1 Właściwości wybranej jednostki wymiaru są wyświetlane w **Nieruchomości** płyta.

2 Wybierz **Opisowy** własność.

3 Wybierz **Nie** z listy opcji.

Jednostka wymiaru jest skalowana w odniesieniu do bieżącej wartości zmiennej systemowej DIMSCALE.

13.3.7 Liderzy opisowi

Wielolinie odniesienia są tworzone przy użyciu bieżącego stylu wielolinii odniesienia:

- Jeśli styl wielolinii odniesienia jest opisowy, element wielolinii odniesienia automatycznie pobiera właściwość opisową i przypisywana jest bieżąca skala opisu.
- Jeśli styl wielolinii odniesienia nie jest opisowy, należy ręcznie nadać elementowi wielolinii odniesienia opisowy.

13.3.7.1 Aby nadać elementowi wielolinii odniesienia opisowy

1 Wybierz element **Wielolinia odniesienia** .

Właściwości wybranej **Wielolinia odniesienia** są wyświetlane w panelu **Właściwości** .

2 Wybierz właściwość **Opisowy** .

3 Wybierz **Tak** z listy opcji.

Przypisana jest bieżąca skala opisu.

Wielolinia odniesienia jednostka jest skalowana w odniesieniu do bieżącej skali adnotacji.

13.3.7.2 Aby usunąć właściwość opisową

1 Wybierz element **Wielolinia odniesienia** .

Właściwości wybranej **Wielolinia odniesienia** są wyświetlane w panelu **Właściwości** .

2 Wybierz właściwość **Opisowy** .

3 Wybierz **Nie** z listy opcji.

14. Dostosowanie

14.1 Opcja uruchamiania

Podczas uruchamiania BricsCAD można dodawać argumenty lub przełączniki. Na przykład:

- Wiersz poleceń "BricsCAD.exe drawing1.dwg drawing2.dwg drawing3.dwg" uruchamia stronę BricsCAD i ładuje określone rysunki.
- Wiersz poleceń "bricscad.exe /P MyProfile" uruchamia stronę BricsCAD przy użyciu profilu użytkownika MyProfile.
- Wiersz poleceń "bricscad.exe /pr LicenseLevelName" uruchamia BricsCAD przy użyciu określonego poziomu licencji.

"/P MyProfile" jest nazywane przełącznikiem wiersza poleceń. Zarówno ukośnik, jak i myślnik są akceptowane jako poprzedzające przełącznik, np. "-P MyProfile" będzie działać. Spacja jest opcjonalna, np. "/PMyProfile" również będzie działać, a wielkość liter nie ma znaczenia, np. "-p MyProfile" również działa.

Przełącz	Opis
/P [userProfileName]	Po uruchomieniu bez /P option, BricsCAD używa bieżącego profilu (= ostatnio używanego profilu), który niekoniecznie jest profilem domyślnym. Jeśli profil użytkownika określony opcją /P nie istnieje podczas uruchamiania, zostanie utworzony nowy pusty profil użytkownika o tej nazwie. Jeśli /P argument jest .arg plik .arg służy do inicjalizacji ustawień profilu przy pierwszym uruchomieniu (patrz sekcja **Uruchamianie BricsCAD z określonym profilem użytkownika** w artykule **Profile użytkowników**).
/pr [LicenseLevelName]	Po uruchomieniu bez opcji /pr, BricsCAD używa bieżącego poziomu licencji. Prawidłowe ciągi znaków to: "lite", "pro", "bim", "mechanical" i "ultimate". Nie rozróżniają wielkości liter. Prawidłowy /pr argument ustawi zmienną systemową RUNASLEVEL dla bieżącej sesji. Na przykład "C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD *V27* en_US\bricscad.exe" /pr lite uruchamia BricsCAD na poziomie licencji Lite.
/B [scriptFileName.scr] (*)	Uruchamia skrypt (*.scr) lub lisp (*.lsp) przy starcie systemu. Otwiera wszystkie typy plików, które można przeciągać i upuszczać w oknie ramki głównej aplikacji. Jeśli przekażesz nazwy plików bez parametru, zostaną one otwarte tak, jakby zostały przekazane z /B. Dlatego bricscad.exe mylisp.lsp jest identyczny z bricscad.exe /B mylisp.lsp, a bricscad.exe my.dwg jest identyczny z bricscad.exe /B my.dwg.

Przełącz	Opis
/L	Wyłącza startowy ekran powitalny.
/LD [application.arx/brx/drx/lsp/dll] (*)	Ładuje aplikację podczas uruchamiania i przy każdym nowym lub otwartym rysunku, w zależności od rozszerzenia pliku. Jeśli rozszerzenie pliku to .lsp/.des/.mnl, jest on traktowany jako plik lisp i ładowany do każdego rysunku. Inne typy plików są ładowane tylko raz podczas uruchamiania.
/Safemode	Zapobiega ładowaniu w bieżącej sesji kodu wtyczek innych firm, enablerów i plików lisp użytkownika. Rozpoczęcie pracy w czystym środowisku może zapobiec potencjalnym awariom. Zobacz artykuł dotyczący rozwiązywania problemów **Jak uruchomić BricsCAD w trybie awaryjnym, bez żadnych aplikacji?**
/S [ścieżka]	Redefiniuje zmienną systemową SRCHPATH. np. BricsCAD.exe /S C:\BricsCAD\
/T [TemplateFileName]	Tworzy nowy rysunek na podstawie określonego szablonu rysunku.
/regserver /unregserver (tylko Windows)	Rejestruje/wyrejestrowuje interfejsy COM programu BricsCAD.
/Automation (tylko Windows)	Uruchamia stronę BricsCAD bez wyświetlania głównego okna ramki (z ukrytym interfejsem użytkownika). Ten przełącznik jest przeznaczony do użycia przez automatyzację COM, ale może być również przydatny w zadaniach przetwarzania wsadowego, które nie używają COM. Przełącznik Automation może być używany razem z innymi przełącznikami. Przykład ładowania pliku skryptu: <BricsCAD .exe path> /automation /B <path>/scriptFileName.scr Załadowany skrypt musi ostatecznie zamknąć aplikację po jej zakończeniu.

Uwaga:

- Argumenty przełącznika zawierające spacje powinny być ujęte w podwójne cudzysłowy, np. /P "My user profile".
- Przełączniki można łączyć, na przykład /P MyProfile /L /S C :\BricsCAD\ uruchamia BricsCAD przy użyciu profilu użytkownika **MyProfile** bez ekranu powitalnego i ustawia zmienną systemową SRCHPATH na *C:\BricsCAD*
- Parametry przełącznika, które wymagają argumentów, muszą być poprzedzone prawidłowym argumentem, aby wywołać jakikolwiek efekt.

- (*) Przełączniki /B i /LD umożliwiają ładowanie wszelkiego rodzaju plików, niektóre mogą nie być oczekiwane. Na przykład .cui, .dsd, .txt, .pdf są również przetwarzane.
- Jeśli GETSTARTED = WŁ podczas uruchamiania BricsCAD, pojawi się okno dialogowe **BricsCAD Launcher**, które pozwala wybrać obszar roboczy.

Oprócz tych przełączników, BricsCAD obsługuje nazwy plików jako argumenty wiersza poleceń.

Obsługiwane typy plików to:

- DWG: aby załadować rysunek
- DXF: aby załadować rysunek
- SCR: ładowanie skryptu
- LSP: ładowanie programu LISP
- DLL: aby załadować program ADS/SDS lub DRX/ARX
- SLD: ładowanie pliku slajdów
- MNU: ładowanie pliku menu
- CUI: ładowanie pliku menu

14.2 BricsCAD pliki użytkownika

W BricsCADprogramie pliki użytkownika są przechowywane w określonych folderach:

- **PlotConfig**: pliki konfiguracyjne plotera (*.pc3)
- **Style wydruku**: pliki tabel stylów wydruku (*.stb) i pliki tabel kolorów wydruku (*.ctb)
- **Pomoc**:
  - pliki wzorów kreskowania (*.pat)
  - pliki stylów linii (*.lin)
  - pliki aliasów (*.pgp)
  - pliki jednostek (*.unt)
  - niestandardowe pliki interfejsu użytkownika (*.cui)
  - Pliki bibliotek BIM (*.bsyslib) patrz polecenie BIMPROJECTINFO.
  - Pliki konfiguracyjne drzewa struktury (*.cst) patrz polecenie PANELSTRUKTURY.
  - Pliki konfiguracyjne panelu **Biblioteka** (*.ccf) patrz komenda BIBLIOTEKAOTWÓRZ.
- **Szablony**: szablony rysunków (*.dwt)

Platforma	Katalogi	Podfoldery
Okna	*%LocalAppData%\Bricssys\BricsCAD \V27x64\en_US*	\Szablony
Okna	*%AppData%\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US*	\Konfiguracja wydruku \Stylwydruku \Pomoc

Platforma	Katalogi	Podfoldery
Mac	*/Users/<UserName>/Library/Application Support/Bricsys/BricsCAD/<Version>/pl_PL*	/Konfiguracja wydruku /Stylwydruku /Pomoc /Szablony
Linux	*/home/<NazwaUżytkownika>/Bricsys/BricsCAD/<Wersja>/en_US*	/Konfiguracja wydruku /Stylwydruku /Pomoc /Szablony

14.2.1 Menedżer plików użytkownika BricsCAD

Podczas aktualizacji, przy pierwszym uruchomieniu BricsCAD po aktualizacji, zawartość podfolderu **UserDataCache** folderu BricsCAD instalacyjnego jest porównywana z zawartością folderów **plików użytkownika**. Jeśli masz dostosowane pliki w tych folderach i jeśli jeden lub więcej odpowiednich plików w folderze **UserDataCache** jest nowszych, zostanie wyświetlone okno dialogowe **menedżera plików użytkownika BricsCAD** , z pytaniem, czy zachować, czy nadpisać pliki nową wersją.

Wykonaj następujące czynności:

1 Dla każdego pliku na liście wybierz, co zrobić:
   - **Bądź na bieżąco**: zachowaj swoje dostosowania.
   - **Zastąp**: zastąp plik.

2 Kliknij przycisk **Akceptuj** .

14.3 Ładowanie i rozładowywanie plików CUI

Lite Pro Mechanical BIM

Podczas instalacji BricsCAD domyślne pliki CUI są kopiowane do folderu **Support** (patrz artykuł **Pliki użytkownika BricsCAD**).

Istnieją dwie procedury ładowania pliku CUI:

- Załaduj główny plik CUI: zastępuje aktualnie załadowany główny plik CUI.
- Załaduj częściowy plik CUI: dodaje niestandardowe dostosowania do interfejsu.

Po uruchomieniu strony BricsCAD po zainstalowaniu dużej aktualizacji istnieje możliwość skopiowania plików i ustawień z poprzedniej instalacji BricsCAD, zachowując zmiany wprowadzone przez użytkownika w CUI podczas dodawania nowych składników CUI.

14.3.1 Ładowanie głównego pliku CUI

1 Uruchom polecenie DOSTOSUJ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dostosuj**.

2 W menu **Plik** wybierz opcję **Wczytaj główny plik CUI....**

Okno dialogowe **Wybierz główny plik CUI** wyświetla zawartość folderu **Support**.

3 Wybierz PDF, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz**.

Wybrany plik CUI zostanie załadowany.

4 Zamknij okno dialogowe **Dostosuj**.

14.3.2 Ładowanie częściowego pliku CUI

1 Uruchom polecenie DOSTOSUJ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dostosuj**.

2 W menu **Plik** wybierz opcję **Wczytaj częściowy plik CUI....**

W oknie dialogowym **Wczytaj częściowy plik CUI...** wyświetlana jest zawartość folderu **Support**.

3 Wybierz PDF, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz**.

Zawartość wybranego pliku CUI jest dołączana: używane są definicje, które różnią się od tych w głównym CUI.

4 Zamknij okno dialogowe **Dostosuj**.

Uwaga: Jeżeli w kroku 2 wybrano plik CUIX, zostanie on przekonwertowany w locie do pliku CUI. Gdy plik CUIX zawiera bitmapy, są one kopiowane do pliku zasobów .RESZ, który jest obsługiwany jako alternatywa dla DLL zasobów (plik zip zawierający bitmapy narzędzi; działa na wszystkich platformach). Obsługiwane są następujące formaty obrazów: BMP, JPG, PNG, ICO, GIF, TIFF, XBM, XPM.

14.3.3 W przypadku błędu ładowania CUI

W przypadku błędu ładowania spowodowanego uszkodzonym plikiem CUI wyświetlany jest komunikat o błędzie umożliwiający próbę przywrócenia z najnowszej kopii zapasowej lub użycie pliku CUI o tej samej nazwie z UserDataCache, jeśli taki istnieje.

14.3.4 Rozładowywanie częściowego pliku CUI

1 Uruchom polecenie DOSTOSUJ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dostosuj**.

2 Kliknij kartę **Menu**.

3 Kliknij prawym przyciskiem myszy częściową nazwę CUI i wybierz **Odłącz <CzęściowyCuiNazwa>** z menu kontekstowego.

4 Zamknij okno dialogowe **Dostosuj**.

14.3.5 Zarządzanie grupami personalizacji

1 Uruchom polecenie MENUZAŁADUJ.

1 Zostanie otwarte okno dialogowe **Grupy dostosowania**.

2 (Opcjonalnie) Aby załadować częściowy plik CUI, kliknij przycisk przeglądania (…) w celu wybrania częściowego pliku CUI, a następnie kliknij przycisk **Wczytaj**.

3 (Opcjonalnie) Aby wyładować częściowy plik CUI, wybierz częściowy plik CUI na liście **Załadowano**

grupę dostosowania, a następnie kliknij przycisk **Odłącz**.

4 Kliknij przycisk **Zamknij**, aby zatrzymać.

14.4 Tworzenie częściowego pliku CUI

1 Uruchom polecenie DOSTOSUJ.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W menu **Plik** wybierz **Utwórz nowy częściowy plik CUI...**
- Umieść kursor na grupie Menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz z menu kontekstowego **Utwórz nowy częściowy plik CUI...** .

Zostanie otwarte okno dialogowe **Utwórz plik dostosowywania** .

Domyślnie nowy częściowy plik CUI zostanie utworzony w folderze **Support** .

3 (Opcja) Wybierz inny folder, w którym chcesz zapisać plik CUI.

4 Wpisz nazwę nowego pliku CUI w polu **Nazwa pliku** .

5 Kliknij przycisk **Zapisz** .

Nowo utworzony **Częściowy plik CUI** jest ładowany i tworzona jest **Grupa menu** o tej samej nazwie w **Menu** , **paskach narzędzi** , **Wstążka** , **Klawiatury** , **Mysz** , **Tablet** i **Quad** oraz w okienku **Dostępne narzędzia** różnych kart.

14.5 Zarządzanie skrzynkami narzędziowymi

Przybornik zawiera zestaw narzędzi, które można dodawać do menu, pasków narzędzi, paneli wstążki, kart Quad oraz skrótów klawiaturowych lub myszy. Skrzynki narzędziowe można tworzyć w głównej lub częściowej ścieżce kooperacji pod izolacją.

14.5.1 Tworzenie przybornika w grupie menu

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** wybierz grupę menu w panelu **Dostępne narzędzia** :

- BricsCAD (= domyślny główny CUI)
- <PartialCuiName> (= częściowa kooperacja pod izolacją)

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz przybornik** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj przybornik** .

3 Wpisz nazwę nowego przybornika w polu **Nazwa** , a następnie kliknij przycisk **OK** .

Przybornik zostanie dodany do drzewa **Dostępne narzędzia**.

14.5.2 Tworzenie narzędzia w przyborniku

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** wybierz przybornik w panelu **Dostępne narzędzia**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz narzędzie** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj narzędzie** .

3 **Tytuł**: wpisz nazwę nowego narzędzia.

4 **Pomoc**: wpisz ciąg pomocy.

5 **Polecenie**: wpisz polecenie lub makro polecenia*.

6 **Obraz**: Kliknij przycisk **Przeglądaj** (...).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Tool Image**.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz **wbudowany** , a następnie wybierz jedną z wbudowanych ikon.
- Wybierz **plik bitmapowy**, najpierw wybierz jeden plik obrazu lub mały i duży plik obrazu, a następnie kliknij przycisk **Przeglądaj** (...), aby wybrać pliki obrazów.

8 Kliknij przycisk **OK** , aby utworzyć narzędzie.

* Składnia do tworzenia makr poleceń:

- Rozpocznij makro od **^c^c**, co jest odpowiednikiem dwukrotnego naciśnięcia Esc, co w razie potrzeby najpierw kończy uruchomione polecenie.
- Wpisz podkreślenie (_) przed nazwą polecenia, jeśli chcesz użyć makra w nieanglojęzycznej wersji BRICSCAD.
- Kropka (.) przed nazwą polecenia gwarantuje, że makro będzie nadal działać, jeśli to polecenie jest tymczasowo niezdefiniowane.
- Znak minus (-) przed poleceniem uruchamia wersję wiersza polecenia polecenia, uniemożliwiając w ten sposób otwarcie okna dialogowego polecenia.
- Średnik (;) jest odpowiednikiem naciśnięcia Enter, np. w celu zaakceptowania domyślnej opcji podpowiedzi.
- Ukośnik odwrotny (\) tymczasowo wstrzymuje makro, aby umożliwić wprowadzanie danych przez użytkownika, np. określanie punktu.

W następującym makrze: ^c^c_-warstwa; m;ŚcianyWewnętrzne;; _mline

- **^c^c** kończy uruchomione polecenie, jeśli takie istnieje.
- **warstwa;** uruchamia polecenie -WARSTWA.
- **m;** wybiera opcję Utwórz nową bieżącą warstwę.
- **InteriorWalls** ustawia warstwę InteriorWalls jako bieżącą i w razie potrzeby tworzy ją jako pierwszą.
- **;; _mline** kończy działanie polecenia -WARSTWA i uruchamia polecenie MLINIA.

14.6 Tworzenie pasków narzędzi

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Paski narzędzi**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz grupę menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz pasek narzędzi** z menu kontekstowego.

  Nowy pasek narzędzi zostanie dodany poniżej ostatniego istniejącego paska narzędzi.
- Zaznacz istniejący pasek narzędzi w grupie menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wstaw pasek narzędzi** z menu kontekstowego.

  Nowy pasek narzędzi zostanie dodany nad wybranym paskiem narzędzi.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj przybornik** .

3 Wpisz nazwę w polu **Tytuł**.

4 Kliknij przycisk **OK** .

Pasek narzędzi zostanie utworzony.

5 Zdefiniuj właściwości paska narzędzi:

- **Tytuł**: Nazwa paska narzędzi musi zawierać znaki alfanumeryczne bez znaków interpunkcyjnych innych niż myślnik (–) lub podkreślenie (_). **Title** wraz z **Aliasem** umożliwia programowe odwoływanie się do paska narzędzi.
- **Pozycja**: Określa pozycję wyświetlania paska narzędzi podczas wczytywania pliku CUI.

  Dostępne opcje to: **Pływający**, **Górny**, **Lewy**, **Dolny** lub **Prawy**. Ostatnie cztery odnoszą się do krawędzi okna, do której zostanie zadokowany pasek narzędzi.
- **Wyświetl**: Określa, czy pasek narzędzi ma być wyświetlany po wczytaniu pliku CUI.
- **Wiersze**: Określa liczbę wierszy, gdy ich pozycja jest zmienna. Paski narzędzi z kontrolkami nie mogą mieć wielu wierszy.
- **Xval**: Gdy pozycja jest ruchoma, określa współrzędną X w pikselach, mierzoną od lewej krawędzi ekranu do lewej strony paska narzędzi.
- **Yval**: Gdy pozycja jest ruchoma, określa współrzędną Y w pikselach, mierzoną od górnej krawędzi ekranu do górnej krawędzi paska narzędzi.

6 Dodaj elementy do paska narzędzi.

14.6.1 Aby dodać paletę wysuwaną do paska narzędzi

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Paski narzędzi**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Zaznacz pasek narzędzi, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Dołącz** wysuwane w menu kontekstowym, aby dodać okno wysuwane na końcu paska narzędzi.
- Rozwiń pasek narzędzi, kliknij prawym przyciskiem myszy narzędzie, a następnie wybierz polecenie **Wstaw** wysuwane z menu kontekstowego, aby dodać paletę wysuwaną nad wybranym narzędziem.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj** wysuwane.

4 Wpisz nazwę w polu **Tytuł** okna dialogowego **Dodawanie** wysuwanego.

5 Kliknij przycisk **OK** .

Zostanie utworzony nowy pusty pasek narzędzi, który zostanie wstawiony jako okno wysuwane na wybranym pasku narzędzi.

6 Zdefiniuj właściwości palety wysuwanej paska narzędzi.

- **Tytuł**: Nazwa paska narzędzi musi zawierać znaki alfanumeryczne bez znaków interpunkcyjnych innych niż myślnik (–) lub podkreślenie (_). **Title** wraz z **Aliasem** umożliwia programowe odwoływanie się do paska narzędzi.

- **Alias docelowy**: Identyfikuje przywoływany pasek narzędzi.
- **Własna ikona**:
- **Brak**: Ikona pierwszego narzędzia lub ikona ostatnio używanego narzędzia jest wyświetlana na nadrzędnym pasku narzędzi.
- **Tak**: Wybrana ikona jest wyświetlana na nadrzędnym pasku narzędzi.

7 Zdefiniuj właściwości paska narzędzi, gdy paleta wysuwana jest odrywana i wstawiana jako ruchomy pasek narzędzi.

8 Dodaj elementy do paska narzędzi.

9 Elementy dodane do palety wysuwanej są automatycznie dodawane do paska narzędzi i na odwrót.

14.7 Tworzenie menu

Menu główne znajdują się na pasku menu w górnej części okna aplikacji BricsCAD. Podmenu są wyświetlane jako menu wysuwane menu głównego.

Zmienna systemowa MENUBAR steruje wyświetlaniem menu.

14.7.1 Tworzenie menu głównego

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Menu** .

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij **Menu główne** podgrupę grupy menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz** menu głównego w menu kontekstowym.

  Nowe menu zostanie dodane pod ostatnim istniejącym menu.

- Wybierz istniejące menu w podgrupie **Menu główne**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wstaw menu głównego** z menu kontekstowego.

  Nowe menu zostanie dodane nad wybranym menu.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj menu głównego**.

3 Wpisz nazwę w **Tytuł**.

4 Kliknij przycisk **OK** .

Zostanie utworzone menu główne.

5 Dodaj pozycje do menu.

Uwaga: Nowe menu główne nie jest widoczne na pasku menu, dopóki nie zostanie do niego dodany co najmniej jeden element menu.

14.7.2 Dodawanie podmenu do menu głównego

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Menu** .

Jeśli jest zwinięta, rozwiń grupę menu.

Jeśli jest zwinięta, rozwiń grupę **Menu główne** grupy menu.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz menu główne, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz**

podmenu w menu kontekstowym.

Nowe podmenu zostanie dodane poniżej ostatniego istniejącego podmenu.

- Wybierz istniejące podmenu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wstaw podmenu** z menu kontekstowego.

  Nowe podmenu zostanie dodane nad wybranym podmenu.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj podmenu**.

3 Wpisz nazwę w polu **Tytuł**.

4 Kliknij przycisk **OK** .

Zostanie utworzone podmenu.

5 Dodaj elementy do podmenu.

14.7.3 Dodawanie podmenu do podmenu

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Menu** .

2 Rozwiń podmenu.

3 Zaznacz element w podmenu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wstaw podmenu** w menu kontekstowym.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj podmenu**.

4 Wpisz nazwę w polu **Tytuł**.

5 Kliknij przycisk **OK** .

Zostanie utworzone podmenu.

6 Dodaj elementy do podmenu.

14.8 Tworzenie menu kontekstowych

Dostępność kontekstowych menu skrótów jest kontrolowana za pomocą zmiennej systemowej SHORTCUTMENU. Dostępne są trzy tryby menu kontekstowego:

- **Tryb domyślny**: Wyświetla **Domyślne** menu kontekstowe, gdy żadne polecenie nie jest aktywne i nic nie jest wybrane.
- **Tryb edycji**: Wyświetla menu kontekstowe **Edytuj**, gdy istnieje zestaw zaznaczeń. Tryb ten jest zależny od kontekstu. Jeśli istnieje określone menu skrótów dla wybranego podmiotu lub podmiotów, jego zawartość jest dodawana do menu kontekstowego **Edytuj**. Na przykład zawartość menu kontekstowego **Wielowierszowego Obiektu Tekstowego** jest dostępna w menu kontekstowym **Edytuj**, gdy zaznaczona jest jednostka MTekst.
- **Tryb poleceń**: Wyświetla menu kontekstowe **Polecenia**, gdy polecenie jest uruchomione.

Menu skrótów pojawiają się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy. Jednak:

- Gdy ustawiony jest kod bitowy 16 zmiennej systemowej SHORTCUTMENU, kliknięcie prawym przyciskiem myszy powtarza poprzednie polecenie i należy dłużej przytrzymać prawy przycisk myszy (= długie kliknięcie prawym przyciskiem myszy), aby wyświetlić menu skrótów.

- Jeśli ustawiony jest kod bitowy 4 zmiennej systemowej QUADDISPLAY (= Pokaż Quad po kliknięciu prawym przyciskiem myszy), menu skrótów są wyświetlane tylko wtedy, gdy ustawiony jest kod bitowy 16 zmiennej systemowej SHORTCUTMENU.

Specjalne menu skrótów to:

- **Uchwyty**: Pojawia się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy podczas używania uchwytów do edycji podmiotu.
- **Punkty**:
  - MBUTTONPAN = OFF: pojawia się po kliknięciu kółkiem myszy (środkowym przyciskiem myszy).
  - MBUTTONPAN = ON: wyświetla się przy wciśnięciu Shift + kliknięcie prawym przyciskiem myszy

14.8.1 Tworzenie menu skrótów

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Menu**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij podgrupę **Menu kontekstowe** grupy menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Dołącz menu kontekstowe** w menu kontekstowym.

     Nowe menu kontekstowe zostanie dodane poniżej ostatniego istniejącego menu kontekstowego.
   - Wybierz istniejące menu kontekstowe w podgrupie **Menu kontekstowe**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw menu kontekstowe** w menu kontekstowym.

     Nowe menu kontekstowe zostanie dodane nad wybranym menu kontekstowym.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj menu kontekstowe**.

3 Wpisz nazwę w polu **Tytuł menu**.

4 (opcja) Aby utworzyć zwykłe menu kontekstowe:
   - Wybierz **jako zwykłe menu kontekstowe**.
   - Kliknij przycisk **Dodaj kontekst....**

     Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj alias kontekstowy**.
   - Wybierz alias kontekstowy. Dostępne są następujące opcje: CMCOMMAND, CMDEFAULT, CMEDIT, GRIPS i SKOK.
   - Kontroluje, kiedy menu kontekstowe jest dostępne. Patrz wyżej.
   - (opcja) Dodaj kolejny alias kontekstowy.
   - Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć menu kontekstowe.

5 (opcja) Aby utworzyć kontekstowe menu kontekstowe:
   - Wybierz **jako menu kontekstowe na określonych podmiotach**.
   - Kliknij przycisk **Dodaj typy podmiotów....**

     Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj alias jednostki**.

- Zaznacz pola **Jeden podmiot** i/lub **Wiele podmiotów**.
- Wybierz jeden lub więcej podmiotów z listy, a następnie kliknij przycisk **OK.**
- (opcja) Kliknij przycisk **Dodaj niestandardowy...**, aby dodać niestandardowy alias.
- Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć menu kontekstowe.

6 Dodaj narzędzia do menu kontekstowego.

14.9 Tworzenie skrótów klawiaturowych

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Paski narzędzi**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz grupę menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz pasek narzędzi** z menu kontekstowego.

  Nowy skrót zostanie dodany poniżej ostatniego skrótu.
- Wybierz istniejący skrót w grupie menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wstaw skrótu** z menu kontekstowego.

  Nowy skrót zostanie dodany nad wybranym skrótem.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj skrót klawiaturowy** .

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz **Dodaj istniejące narzędzie**, a następnie wybierz istniejące narzędzie.
- Wybierz **Dodaj nowe narzędzie**, a następnie utwórz nowe narzędzie.

  Zobacz **Tworzenie narzędzia w przyborniku** procedurę w **Zarządzanie przybornikami**.

4 W siatce **Właściwości** nowego **Skrótu** zaznacz pole, a następnie naciśnij kombinację, którą chcesz przypisać do skrótu.

14.10 Dostosowywanie Quad

Quad wyświetla karty i narzędzia quad ustawione dla bieżącego obszaru roboczego na kartach **Obszary robocze** i **Quad** w oknie dialogowym **Dostosuj**. Te dwie zakładki sekcji służą do dostosowywania Quada.

Aby otworzyć kartę **Obszary robocze**, uruchom polecenie DOSTOSUJ, a następnie wybierz kartę **Obszary robocze**.

Aby otworzyć kartę **Quad**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy pole **QUAD** na pasku **stanu** i wybierz polecenie **Dostosuj elementy Quad...** z menu kontekstowego.
- Uruchom polecenie DOSTOSUJ, a następnie wybierz kartę **Quad**.

14.10.1 Układ Quad

Układ menu kursora Quad zależy od:

- Bieżący obszar roboczy.
- Typ elementu pod kursorem lub bieżący zbiór wskazań.
- Zdarzenia geometryczne, takie jak przecięcie lub styczność.

Gdy kursor znajduje się nad jednostką, jednostka jest podświetlona, a Quad wyświetla ostatnio używane polecenie z tym typem jednostki.

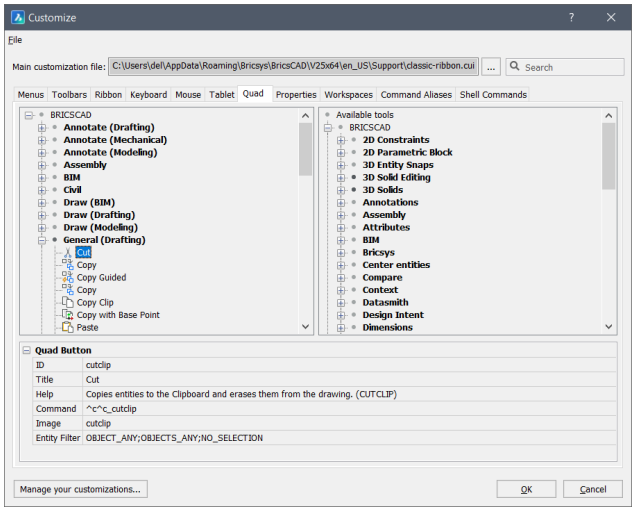
Gdy pod kursorem znajduje się wiele elementów, naciśnij TAB, aby podświetlić wszystkie elementy jeden po drugim.

Uwaga: Wskazówki dotyczące przewracania są wyświetlane, jeśli zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW ma wartość 1 lub 3, a zmienna systemowa ROLLOVERTIPS ma wartość 1 (WŁ).

Właściwości wyświetlane dla każdego typu podmiotu są określone w zakładce **Właściwości** okna dialogowego **Dostosuj**. Wybierz typ podmiotu w lewym panelu, a następnie sprawdź właściwości w panelu **Rozwijane**.

Po najechaniu kursorem na pierwszy przycisk Quad rozwija menu. Kliknięcie ikony uruchamia powiązane polecenie. Kliknięcie paska tytułu asystenta Quad powoduje jego zminimalizowanie i wyświetlenie wskazówek rozwijanych.

14.10.2 Sekcja Quad

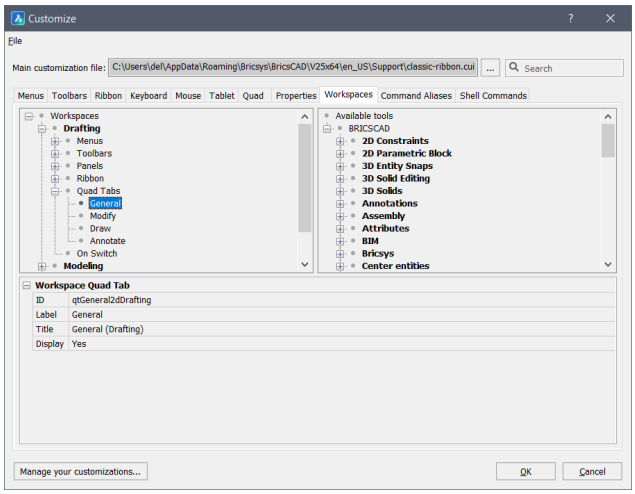
W tej sekcji można określić nazwę i zawartość wszystkich kart Quad, na przykład sposób dostosowywania kart wstążki. Karty Quad można tworzyć, kopiować, zmieniać ich nazwy i usuwać.

Zarządzaj zawartością karty Quad, przeciągając przyciski z prawej strony okna dialogowego lub używając menu kontekstowego prawego przycisku myszy, aby dodawać, zmieniać nazwy, przenosić lub usuwać przyciski Quad.

Prawa strona okna dialogowego zawiera pełną listę wszystkich przycisków, które mogą być wyświetlane w quadzie. Obejmują one narzędzia zdefiniowane w pliku CUI, a także wszystkie wewnętrznie zdefiniowane przyciski Quad, które są wymienione w gałęzi **Wbudowane** na dole. Te wbudowane przyciski są podobne do narzędzi, ale nie można ich edytować: ich nazwa, ikona, ciąg poleceń itp. są tylko do odczytu.

Aby dostosować filtr narzędzia Quad, zobacz artykuł **Tworzenie niestandardowych filtrów Quad**.

14.10.3 Sekcja Obszary robocze

Ta sekcja określa, które karty Quad będą dostępne w quadzie, w jakiej kolejności i w jakim obszarze roboczym. W tym interfejsie można dodawać/przenosić/usuwać całe karty Quad. Zawartość zakładek Quad nie jest wyświetlana ani edytowalna w tej sekcji, ponieważ odbywa się to w sekcji **Quad** okna dialogowego. Po utworzeniu nowej karty Quad w sekcji Quad, karta ta jest automatycznie dodawana do Quad we wszystkich obszarach roboczych.

14.10.4 Edytowanie listy Zakładki Quad obszaru roboczego

Aby uzyskać dostęp do listy **Zakładki Quad** obszaru roboczego:

1 Otwórz okno dialogowe **Dostosuj**.

2 Kliknij kartę **Obszary robocze**.

3 Rozwiń obszar roboczy, który chcesz edytować.

4 Rozwiń listę **Zakładki Quad**.

Uwaga: Karty, które są aktualnie wyłączone, są wyświetlane w kolorze szarym.

Aby wyświetlić lub ukryć kartę na liście **Zakładki Quad** obszaru roboczego:

1 Wybierz kartę.

2 Kliknij pole **Wyświetlanie** we właściwościach karty w dolnej części okna dialogowego.

3 Wybierz **Tak** lub **Nie**.

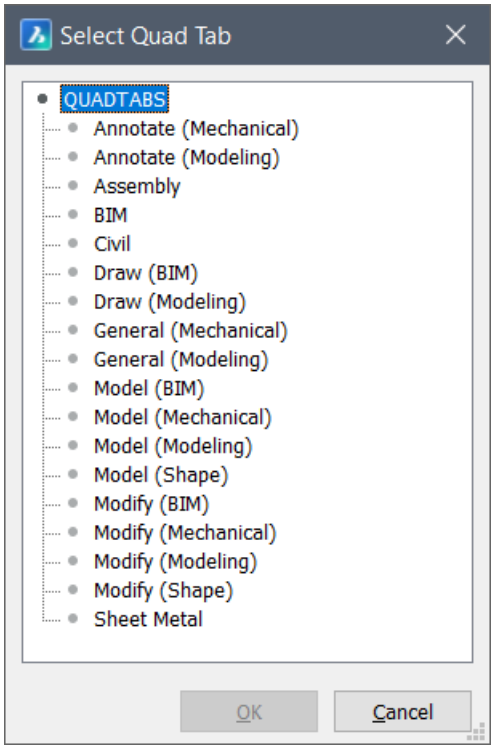
Aby dodać kartę do listy **Zakładki Quad** obszaru roboczego:

1 Wybierz jedną z poniższych opcji:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy węzeł **Zakładki Quad** i wybierz polecenie **Dodaj zakładkę quad** z menu kontekstowego, aby dodać zakładkę na dole listy zakładek.
- Wybierz węzeł zakładki, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw** z menu kontekstowego, aby dodać zakładkę nad wybraną zakładką.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz kartę Quad**.

-

2 W oknie dialogowym **Wybierz kartę Quad** wybierz zakładkę, którą chcesz wstawić i kliknij przycisk **OK.**

Aby usunąć kartę z listy **Zakładki Quad** obszaru roboczego:

- Wybierz kartę, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

Aby zmienić kolejność zakładek na liście **Zakładki Quad** obszaru roboczego:

- Przeciągnij i upuść karty na liście.

14.10.5 Tworzenie karty Quad

1 Otwórz kartę **Quad** w oknie dialogowym **Dostosuj**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy grupę menu **BRICSCAD** i wybierz **Dodaj zakładkę quad** z menu kontekstowego.

  Karta quad zostanie dodana poniżej ostatniej istniejącej karty quad w grupie menu.

- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą kartę Quad i wybierz polecenie **Wstaw kartę quad** z menu kontekstowego.

  Zakładka quad zostanie dodana nad wybraną zakładką quad.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj kartę Quad**.

3 Wpisz nazwę w polu **Etykieta**.

Etykieta pojawi się w menu kursora poczwórnego.

4 Wpisz nazwę w polu **Tytuł**.

Tytuł karty musi być unikatowy w grupie menu.

5 Kliknij przycisk **OK** .

6 Dodaj narzędzia do karty.

Uwaga: Utworzona karta Quad jest wyświetlana we wszystkich obszarach roboczych. Aby nie była ona wyświetlana w danym obszarze roboczym, należy przejść do zakładki **Obszary robocze** w oknie dialogowym **Dostosuj**, wybrać zakładkę na liście **Zakładki Quad** obszaru roboczego i użyć opcji **Usuń** z menu kontekstowego zakładki.

14.10.6 Kopiowanie karty Quad

Kopię Zakładki Quad można wstawić do tej samej grupy menu lub do innej grupy menu.

Aby wstawić kopię zakładki Quad:

1 Wybierz kartę, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw kopię** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj kartę Quad**.

2 Określ etykietę i tytuł (patrz wyżej), a następnie kliknij przycisk **OK.**

Aby wstawić kopię zakładki Quad do innej grupy menu:

- Przeciągnij i upuść zakładkę quad na docelową grupę menu.

14.10.7 Dodawanie przycisku quad (narzędzia) do zakładki Quad

W tym przykładzie bieżącym obszarem roboczym jest **Rysowanie**, a narzędzie **Gradient...** zostało dodane do zakładki **Rysuj** Quad.

1 Otwórz kartę **Quad** w oknie dialogowym **Dostosuj**.

2 Znajdź zakładkę Quad **Rysuj** w grupie menu **BRICSCAD**.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy grupę menu i wybierz polecenie **Dołącz przycisk quad** z menu kontekstowego.
   - Rozwiń węzeł zakładek, kliknij prawym przyciskiem myszy narzędzie i wybierz **Wstaw** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj przycisk quad**.

4 Wybierz narzędzie (**Rysuj** > **Gradient...**) i kliknij przycisk **OK**.

Narzędzie zostanie wyświetlone na liście narzędzi zakładki (i pojawi się w kwadracie **Brak selekcji**).

5 (Opcjonalnie) Użyj funkcji przeciągnij i upuść, aby zmienić położenie narzędzia na liście.

Uwaga: Możesz także wyszukać narzędzie na liście **Dostępne narzędzia** po prawej stronie zakładki **Quad** i przeciągnąć je na wybraną zakładkę Quad.

14.10.8 Ustawianie właściwości Filtr Elementu narzędzia

Zobacz artykuł **Tworzenie niestandardowych filtrów Quad**.

Uwaga: Nie można modyfikować **Filtr obiektu** wbudowanego przycisku Quad. Dla wbudowanych przycisków pole **Filtr obiektu** jest wyłączone.

14.10.9 Usuwanie przycisku quad (narzędzia) z zakładki Quad

W tym przykładzie bieżącym obszarem roboczym jest **Rysowanie**, a narzędzie **Linia** zostało usunięte z karty Quad **Rysuj**.

1 Otwórz kartę **Quad** w oknie dialogowym **Dostosuj**.

2 Rozwiń zakładkę Quad **Rysowanie** w grupie menu **BRICSCAD**.

3 Kliknij prawym przyciskiem myszy narzędzie **Linia** i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Potwierdź**.

4 Kliknij przycisk **Tak**.

Narzędzie zostanie usunięte z karty **Rysuj** Quad.

14.11 Tworzenie niestandardowych filtrów Quad

Filtr kursora Quad umożliwia dostosowanie zestawu przycisków, które Quad wyświetla dla określonego typu encji.

14.11.1 Tworzenie filtrów niestandardowych dla narzędzi niestandardowych

Quad wyświetla niektóre przyciski w zależności od typu encji, która jest najechana kursorem myszy.

Warunek określający, czy dany przycisk Quad Button pojawi się w kwadracie, jest określany indywidualnie dla każdego przycisku Quad Button we właściwości **Filtr obiektu**.

Aby uzyskać dostęp do właściwości **Filtr obiektu** narzędzia, wykonaj następujące kroki:

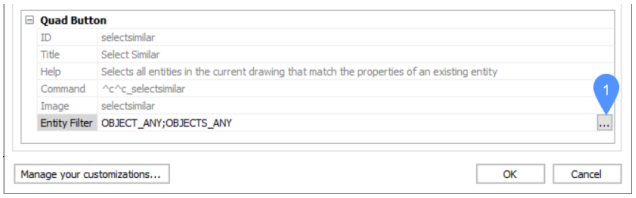
1 Otwórz okno dialogowe **Dostosuj**, zakładka **Quad**.

2 Rozwiń węzeł zakładki quad w grupie menu **BRICSCAD**.

3 Wybierz węzeł narzędzia.

4 W ramce **Przycisk Quad** kliknij etykietę **Filtr obiektu**.

5 Po prawej stronie tego samego wiersza kliknij przycisk z trzema kropkami, oznaczony (1) na poniższym obrazku.

6

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytuj filtr przycisków Quad**.

Uwaga: Nie można modyfikować **Filtr obiektu** wbudowanego przycisku Quad. Dla wbudowanych przycisków pole **Filtr obiektu** jest wyłączone.

14.11.2 Dodawanie nowego filtru dla przycisku Quad

Aby dodać nowy filtr do przycisku Quad, wykonaj następujące kroki:

1 Otwarcie okna dialogowego **Edytuj filtr przycisków Quad** dla wybranego narzędzia.

2 Kliknij przycisk **Dodaj Typ(y) Obiektu...**

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj Alias Obiektu**.

3 Wybierz, czy filtr będzie dotyczył jednego podmiotu, czy wielu podmiotów(pola **Jeden obiekt** i **Wiele obiektów**).

4 Wybierz typ jednostki lub typ podjednostki, który zostanie skojarzony z filtrem. Możesz wybrać wiele elementów.

5 Kliknij przycisk **OK.**

6 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk **Dodaj filtr....**

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj filtr przycisków quad**.

7 Kliknij strzałkę w dół po prawej stronie pola, wybierz filtr z dostępnych filtrów ogólnych i kliknij **OK:**
- NO_SELECTION: dostępne, gdy nic nie jest zaznaczone.
- OBJECT_ANY: dostępne po wybraniu pojedynczej encji.
- OBJECTS_ANY: dostępne po wybraniu wielu elementów.

8 (Opcjonalnie) Dodaj filtr niestandardowy i kliknij **OK.**

Uwaga:

- Możliwe jest wpisanie niestandardowego filtru, jednak zaleca się użycie okna dialogowego **Dodaj Alias Obiektu** w celu utworzenia niestandardowego filtru.
- Filtr niestandardowy umożliwia użytkownikowi ręczne wpisanie nazwy DXF elementu, który ma być filtrowany, a także specyfikatora podelementu (powierzchnia/krawędź/wierzchołek). Pełna nazwa filtra składa się z ogólnej nazwy filtra, "OBJECT_" lub "OBJECTS_", po której następuje nazwa DXF (LINIA, OKRĄG, itp.) elementu, np. OBJECT_CIRCLE, OBJECTS_SURFACE_EDGE.

9 Kliknij przycisk **OK.**

Wybrane elementy pojawią się na liście w oknie dialogowym **Edytuj filtr przycisków Quad**.

Inne operacje, które można wykonać w oknie dialogowym **Edytuj filtr przycisków Quad**:

- Aby usunąć element, kliknij go i naciśnij przycisk **Usuń**.
- Aby dodać jeden lub więcej elementów, naciśnij przycisk **Dodaj Typ(y) Obiektu...** i wybierz kilka elementów z listy typów podmiotów.
- Gdy lista podmiotów w oknie dialogowym **Edytuj filtr przycisków Quad** będzie gotowa, naciśnij przycisk **OK.** Filtr pojawi się w polu **Filtr obiektu** w oknie dialogowym **Dostosuj**, zakładka **Quad**.

Aby edytować filtr, naciśnij przycisk **Przeglądaj** po prawej stronie pola **Filtr obiektu** (…) i powtórz powyższe kroki.

14.12 Dodawanie narzędzi do kontrolek interfejsu użytkownika

Narzędzia można przeciągać i upuszczać z przyborników w sekcji **Dostępne narzędzia** okna dialogowego **Dostosuj** do menu, menu kontekstowych, pasków narzędzi, wierszy panelu wstążki, skrótów klawiaturowych i zakładek Quad.

1 Wybierz cel w oknie dialogowym **Dostosuj**.

2 W sekcji **Dostępne narzędzia** rozwiń przybornik źródła.

3 Wybierz narzędzie i przeciągnij je na element docelowy.

4 (opcja) Rozwiń **Kontrola** w sekcji **Dostępne narzędzia**, a następnie przeciągnij i upuść kontrolkę na element docelowy.

5 (opcja) Przeciągnij i upuść narzędzia, aby zmienić ich położenie lub przenieść je do innego elementu docelowego.

14.13 Dostosowywanie wstążki

Wstążka składa się z szeregu zakładek, które z kolei składają się z paneli. Panele wstążki składają się z wierszy z narzędziami, kontrolkami i panelami podrzędnymi.

Karty wstążki kontrolują, które panele wstążki są wyświetlane na wstążce.

Aby wyświetlić kartę wstążki na wstążce, należy dodać ją do obszaru roboczego.

14.13.1 Tworzenie karty wstążki

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Wstążka**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Rozwiń grupę menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy **Zakładki Wstążki** i wybierz polecenie **Dołącz zakładkę wstążki** z menu kontekstowego.

  Nowa zakładka wstążki zostanie dodana poniżej ostatniej istniejącej zakładki wstążki.

- Wybierz istniejącą kartę wstążki w grupie menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw kartę wstążki** z menu kontekstowego.

  Nowa zakładka wstążki zostanie dodana nad wybraną zakładką wstążki.

  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj kartę wstążki**.

3 Zdefiniuj kartę wstążki:

- **Etykieta**: Nazwa zakładki wyświetlana na wstążce.
- **Tytuł**: Długa nazwa karty.
- **ID**: Unikalny znacznik identyfikujący kartę w grupie menu. Identyfikator jest używany do programowego odwoływania się do zakładki wstążki.

4 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć kartę wstążki.

14.13.2 Tworzenie panelu wstążki

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Wstążka**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Rozwiń grupę menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy pozycję **Panele wstążki** i

wybierz polecenie **Dołącz panel wstążki** z menu kontekstowego.

Nowy panel wstążki zostanie dodany poniżej ostatniego istniejącego panelu wstążki.

- Zaznacz istniejący panel wstążki w grupie menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw panel wstążki** z menu kontekstowego.

  Nowy panel wstążki zostanie dodany powyżej wybranego panelu wstążki.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj panel wstążki**.

3 Zdefiniuj panel wstążki:
   - **Etykieta**: Nazwa panelu wyświetlana na wstążce.
   - **Tytuł**: Długa nazwa panelu.
   - **ID**: Unikalny znacznik identyfikujący panel w grupie menu. ID służy do programowego odwoływania się do panelu wstążki.
4 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć panel wstążki.

14.13.3 Dodawanie panelu wstążki do karty

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Wstążka**.
2 Rozwijanie **kart wstążki** w grupie menu.
3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy kartę wstążki i wybierz polecenie **Dołącz panel** z menu kontekstowego.

     Panel wstążki zostanie dodany poniżej ostatniego istniejącego panelu wstążki.
   - Rozwiń grupę menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy pozycję **Panele wstążki** i wybierz polecenie Dołącz panel wstążki z menu kontekstowego.

     Panel wstążki zostanie dodany powyżej wybranego panelu wstążki.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz panel wstążki**.

   Wyświetlane są wszystkie istniejące panele wstążki w grupie menu.
4 Wybierz panel z listy, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **OK**.

   Panel zostanie dodany do karty.

14.13.4 Dodawanie wiersza do panelu

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Wstążka**.
2 Rozwiń **panele wstążki** w grupie menu.
3 Wybierz panel, a następnie wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz wiersz** z menu kontekstowego.

     Wiersz zostanie dodany poniżej ostatniego istniejącego wiersza w wybranym panelu.
   - Zaznacz istniejący wiersz, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw wiersz wstążki** z menu kontekstowego.

     Wiersz zostanie dodany powyżej wybranego wiersza.

14.13.5 Dodawanie elementów do wiersza

Po kliknięciu wiersza prawym przyciskiem myszy w menu kontekstowym dostępne są następujące opcje:

- **Dodaj panel wierszy**: Domyślnie dodaje panel podrzędny zawierający trzy wiersze panelu podrzędnego. Następnie można dodać jeden lub więcej elementów do tych wierszy oraz dodać/usunąć wiersze.
- **Przycisk dodawania polecenia**: Zobacz **Dodawanie narzędzi do kontrolek interfejsu** użytkownika.
- **Dodaj przycisk podziału**: Dodaje przycisk, do którego można dodać wiele elementów. Wyświetlana jest tylko pierwsza lub ostatnio używana pozycja.
- **Dodaj przycisk przełączania**: Dodaje przycisk do przełączania ustawienia lub opcji. Np. przyciąganie jednostek lub priorytety wyboru. Przycisk przełączania wskazuje stan ustawienia lub opcji.
- **Dodaj separator**: Dodaje spację między wierszami.

14.13.6 Definiowanie właściwości elementu

Wybierz element, a następnie zdefiniuj właściwości w siatce właściwości w dolnej części okna dialogowego **Dostosuj**.

14.13.7 Zmiana położenia elementów

Aby zmienić położenie dowolnego elementu w panelu lub wierszu: wybierz element, a następnie naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy i przesuń element do żądanej pozycji. Zwolnij przycisk myszy, aby umieścić element.

14.13.8 Usuwa obiekty

Wybierz element, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

14.14 Praca z paletami narzędzi

Na palecie narzędzi można dodawać bloki, kreskowania i polecenia w oknie z zakładkami.

Przeciągnij narzędzie z palety na ekran graficzny lub kliknij je, aby uruchomić powiązane narzędzie.

14.14.1 Otwieranie panelu Palety narzędzi

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Najedź kursorem na pasek narzędzi lub panel wstążki, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Panele** > **Palety narzędzi** w menu kontekstowym.
- Uruchom polecenie PALETYNARZĘDZI, aby otworzyć panel **Palet narzędzi**.

14.14.2 Ustawianie opcji widoku

1 Otwórz menu kontekstowe, klikając przycisk z trzema kropkami w prawym górnym rogu panelu **Palety narzędzi** lub klikając prawym przyciskiem myszy puste miejsce w obszarze ikon na panelu **Palety narzędzi**.

2 Wybierz **Opcje widoku...** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Opcje widoku**.

3 Przeciągnij suwak **Rozmiar obrazu**, aby dostosować rozmiar obrazu.

4 Ustaw styl widoku: **Ikona z tekstem**, **Tylko ikona** lub **Widok listy**.

5 Wybierz opcję **Bieżąca paleta** lub **Wszystkie palety** z przycisku **Zastosuj do**.

6 Kliknij przycisk **OK**, aby potwierdzić.

Uwaga: Możliwe jest również przełączenie trybu widoku w bieżącej palecie, klikając trzy przyciski w prawym górnym rogu panelu:

- **Ikona z tekstem**
- **Tylko ikona**
- **Widok listy**

14.14.3 Dostosowywanie palet narzędzi

Uwaga: Domyślny folder dla palet narzędzi jest definiowany przez zmienną systemową TOOLPALETTEPATH.

Otwieranie okna dialogowego Dostosuj

1 Otwórz menu kontekstowe, klikając przycisk z trzema kropkami w prawym górnym rogu panelu **Palety narzędzi** lub klikając prawym przyciskiem myszy puste miejsce w obszarze ikon na panelu **Palety narzędzi**.

2 Wybierz opcję **Dostosuj palety...** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dostosuj**.

Importowanie palety narzędzi

1 W panelu **Palety** kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Importuj** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Importuj paletę**.

2 Wybierz folder, a następnie wybierz plik palety (*.atc, *.btc lub *.xtp).

3 Kliknij przycisk **Otwórz** lub kliknij dwukrotnie nazwę palety, aby ją zaimportować.

Wybrana **Paleta** została dodana do listy palet.

4 Kliknij przycisk **Zamknij**, aby zamknąć okno **Dostosowania**.

Tworzenie grupy palet

1 Umieść kursor na nazwie folderu głównego **Grupa palet**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Nowa grupa** z menu kontekstowego.

Zostanie utworzony nowy folder grupy.

3 Wpisz nazwę nowej grupy.

Tworzenie podgrupy palet

1 Umieść kursor na istniejącej nazwie grupy.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Nowa grupa** z menu kontekstowego.

Nowy folder grupy zostanie dodany jako podgrupa wybranej grupy.

3 Wpisz nazwę nowej grupy.

Dodawanie palety do grupy

1 Umieść kursor na palecie.

2 Zaznacz paletę, a następnie przeciągnij ją na nazwę grupy palet.

Usuwanie palety z grupy

1 Wybierz paletę w grupie.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Kopiuj** z menu kontekstowego.

Ustawianie grupy palet jako bieżącej

1 Wybierz grupę palet w drzewie grup palet.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Ustaw bieżący** z menu kontekstowego.

Usuwanie grupy palet

1 Wybierz grupę palet w drzewie grup palet.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

14.14.4 Zmienianie nazwy palety narzędzi

Metoda 1:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy zakładkę palety narzędzi i wybierz **Zmień nazwę palety** z menu kontekstowego.

2 Wpisz nową nazwę palety w polu **Nazwa**.

3 Naciśnij Zapisz, aby potwierdzić.

Metoda 2:

Kliknij dwukrotnie kartę palety narzędzi i wpisz nową nazwę palety.

14.14.5 Usuwanie palety narzędzi

1 Otwórz menu kontekstowe i wybierz **Usuń palety** z menu kontekstowego, aby usunąć bieżącą paletę.

2 Kliknij przycisk **Tak** w polu **Potwierdź usunięcie palety**.

14.14.6 Zarządzanie narzędziami

1 Kliknij narzędzie prawym przyciskiem myszy.

1 Pojawi się menu kontekstowe.

Uwaga: Zaznaczanie prostokątów jest dostępne w celu wybrania wielu narzędzi.

2 Wybierz opcję:

- **Wytnij**: usuwa element z palety. Otwórz inny panel, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wklej** z menu kontekstowego.
- **Kopiuj**: kopiuje narzędzie. Otwórz inny panel, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wklej** z menu kontekstowego.
- **Usuń**: usuwa narzędzie. Zostanie wyświetlone okno dialogowe z prośbą o potwierdzenie usunięcia.
- **Zmień nazwę**: wpisz nową nazwę narzędzia.

- **Określ obraz...:** umożliwia zastąpienie domyślnego obrazu.

  Wybierz nowy obraz w oknie dialogowym **Wybierz plik obrazu**, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz**.
- **Usuń obraz...:** przywraca domyślny obraz.
- **Zarządzaj opcjami wysuwu...:** Otwiera okno dialogowe **Opcje** wysuwanych elementów, które umożliwia zarządzanie wysuwanymi elementami narzędzi. Wysuwane okna narzędzi za pośrednictwem pliku .xtp obsługiwane są również importy.
- **Właściwości**: kliknięcie elementu na palecie narzędzi powoduje uruchomienie polecenia. Właściwości elementu palety narzędzi sterują wykonaniem polecenia.

  Właściwości dostępne w oknie dialogowym **Właściwości narzędzia** zależą od typu narzędzia: Polecenie, Kreskowanie, Blok lub Komponent.

  Edytuj właściwości narzędzia, a następnie kliknij przycisk **OK**.

14.14.7 Tworzenie nowej palety narzędzi

1 Otwórz menu kontekstowe.

2 Wybierz **Nowa paleta** z menu kontekstowego.

  Zostanie dodana nowa karta.

3 Wpisz nazwę nowej palety w polu **Nazwa**.

14.14.8 Dodawanie elementów do palety narzędzi

Do palety narzędzi można dodać następujące elementy:

- Wzory kreskowań
- Bloki
- Komponenty
- Polecenia

14.14.9 Dodawanie wzorów kreskowania

1 Wybierz paletę, do której chcesz dodać wzór kreskowania, w panelu **Palety narzędzi**.

2 Otwiera okno dialogowe **Kreskowanie i gradient**.

3 Wybierz opcję **Predefiniowane** lub **Niestandardowe** z przycisku listy **Typ**.

4 Kliknij dwukrotnie pole **Próbka** w oknie dialogowym **Kreskowanie i gradient**.

  Zostanie wyświetlona paleta **wzorów kreskowania**.

5 Wybierz wzór kreskowania, który chcesz dodać, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Dodaj do bieżącej palety narzędzi**.

  Wzór kreskowania zostanie dodany do wybranej palety narzędzi.

6 (opcja) Powtórz kroki 4 i 5, aby dodać więcej wzorów kreskowania.

7 (opcja) Przeciągnij i upuść wzory, aby zmienić kolejność na palecie.

14.14.10 Dodawanie bloków

Bloki można dodawać z:

- Bieżący rysunek.
- Dowolny rysunek.
- Wszystkie rysunki w wybranym folderze.

14.14.11 Dodawanie bloków z bieżącego rysunku

1 Otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

2 Wybierz **bloki**.

3 Wybierz bloki, które chcesz dodać. Przytrzymaj Ctrl, aby wybrać wiele układów.

4 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj do bieżącej palety narzędzi** z menu kontekstowego.

14.14.12 Dodawanie bloków z dowolnego rysunku

1 Otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

2 Wybierz opcję **Foldery** w panelu po lewej stronie.

3 Jeśli nie jest jeszcze dostępny, kliknij przycisk **Dodaj folder lokalny...**, aby dodać folder zawierający do listy **Folderów**.

4 Wybierz rysunek na liście **folderów** lokalnych.

5 Kliknij ikonę **Rozwinięcia** (+) rysunku zawierającego i kliknij ikonę **Bloki**.

Wszystkie bloki w wybranym rysunku są wyświetlane w panelu **Szczegóły**.

6 Wybierz bloki, które chcesz dodać. Przytrzymaj Ctrl, aby wybrać wiele układów.

7 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj do bieżącej palety narzędzi** z menu kontekstowego.

14.14.13 Dodawanie rysunku jako bloku

1 Otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

2 Wybierz opcję **Foldery** w panelu po lewej stronie.

3 Jeśli nie jest jeszcze dostępny, kliknij przycisk **Dodaj folder lokalny...**, aby dodać folder zawierający do listy **folderów**.

4 Wybierz rysunek z listy **folderów lokalnych**.

5 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz jedną z następujących opcji z menu kontekstowego.

- **Dodaj do aktualnej palety narzędzi jako blok**.

  Bloki wstawia się za pomocą polecenia WSTAW.

- **Dodaj do aktualnej palety narzędzi jako komponent**.

  Komponenty są wstawiane za pomocą polecenia BMWSTAW.

14.14.14 Dodawanie wszystkich bloków z wielu rysunków

Ta procedura powoduje zebranie wszystkich bloków we wszystkich rysunkach wybranego folderu i dodanie ich do palety nazwy rysunku. W razie potrzeby tworzone są nowe palety.

1 Otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

2 Wybierz opcję **Foldery** w panelu po lewej stronie.

3 Jeśli nie jest jeszcze dostępny, kliknij przycisk **Dodaj folder lokalny...**, aby dodać folder zawierający do listy **Folderów**.

4 Wybierz folder, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj bloki do palet narzędzi** menu kontekstowego.

14.14.15 Dodawanie poleceń

1 W panelu **Palety narzędzi** kliknij przycisk i wybierz **Dodaj narzędzie**.

2 W panelu **Dostępne narzędzia**, w oknie dialogowym **Dostosuj**, rozwiń grupę menu (np. BricsCAD).

Zostaną wyświetlone wszystkie przybornik w wybranej grupie menu.

3 Rozwiń przybornik.

Zostaną wyświetlone wszystkie polecenia w wybranym przyborniku.

4 Kliknij narzędzie prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Dodaj do bieżącej palety narzędzi** z menu kontekstowego.

14.14.16 Dodawanie tekstu

1 W panelu **Palety** narzędzi kliknij przycisk i wybierz opcję **Dodaj tekst**.

2 Wpisz tekst w otwartym polu.

3 ***Uwaga:*** Tekst można przesuwać metodą "przeciągnij i upuść", można go wyciąć, skopiować i wkleić z menu kontekstowego lub zmienić, klikając pole tekstowe i wpisując inny ciąg.

14.14.17 Dodawanie separatora

1 W panelu **Palety** narzędzi kliknij przycisk i wybierz opcję **Dodaj separator**.

Uwaga: Separator można przesuwać metodą "przeciągnij i upuść" lub można go wyciąć, skopiować i wkleić z menu kontekstowego.

14.14.18 Wyszukiwanie narzędzia

W panelu **Palety narzędzi** można wyszukać określone narzędzia w bieżącej palecie.

1 Kliknij przycisk wyszukiwania .

2 Zacznij wpisywać nazwę.

3 Lista zostanie skrócona, aby wyświetlić tylko te narzędzia, które zawierają wprowadzoną sekwencję znaków, niezależnie od tego, gdzie znajdują się one w nazwie narzędzia.

14.15 Aliasy poleceń

Aliasy poleceń to alternatywne nazwy poleceń BricsCAD. Polecenie LINIA można uruchomić, wpisując L w wierszu poleceń. Nie ma potrzeby wpisywania pełnej nazwy. Po wpisaniu aliasu polecenia zostanie ono wykonane. Niektóre polecenia mają więcej niż jeden alias: np. PRO, PROST i PROSTOKĄT są aliasami dla polecenia PROSTOK, podczas gdy ostatni alias jest nawet dłuższy niż nazwa polecenia. Ogólnie rzecz biorąc, aliasy poleceń mogą zwiększyć szybkość wprowadzania poleceń za pomocą klawiatury.

Aliasy poleceń są zapisywane w pliku *.pgp (P roG ram P arameters file). Domyślnie używany jest plik **default.pgp** w folderze **Support** w folderze Roamable Root.

Jeśli polecenie może być wykonywane w sposób przezroczysty (= podczas działania innego polecenia), alias może być również używany w sposób przezroczysty. Aby wykonać polecenie lub alias w sposób przezroczysty, należy poprzedzić nazwę polecenia lub aliasu apostrofem (').

Uwaga:

- W przeciwieństwie do poleceń, aliasy są tylko lokalne i nie mogą być używane jako polecenia globalne poprzedzone znakiem podkreślenia (_).
- Aliasy poleceń nie mogą być używane w skryptach (*.scr).

14.15.1 Edytowanie pliku aliasu w edytorze tekstu

Aby zmodyfikować istniejące aliasy lub utworzyć nowe, plik **default.pgp** można edytować za pomocą edytora tekstu ASCII (np. Notatnik).

Pierwsza sekcja pliku **default.pgp** definiuje polecenia **powłoki**. Druga sekcja pliku **default.pgp** definiuje aliasy poleceń.

Do zdefiniowania aliasu polecenia używana jest następująca składnia:

alias, *polecenie

alias = ciąg znaków wprowadzany w wierszu polecenia. Po aliasie polecenia musi znajdować się przecinek (,).

polecenie = polecenie BricsCAD. Nazwa polecenia musi być poprzedzona gwiazdką (*).

Linie komentarza muszą być poprzedzone średnikiem (;). Linie komentarzy mogą być używane do dodawania dodatkowych informacji, np. kiedy plik był ostatnio edytowany i przez kogo.

Niektóre polecenia, takie jak KRESKUJ lub OBWIEDNIA, można poprzedzić myślnikiem (-), aby uzyskać dostęp do wersji wiersza poleceń polecenia zamiast wersji okna dialogowego. Dla tych poleceń można również utworzyć aliasy poleceń, np:

vi, *-view

Wykonaj polecenie REINIT, aby ponownie załadować plik aliasu, gdy był on edytowany zewnętrznie.

14.15.2 Używanie okna dialogowego Dostosuj do edycji pliku aliasu

1 Kliknij kartę **Aliasy poleceń** w oknie dialogowym **Dostosuj**.

2 (opcja) Aby utworzyć nowy alias,

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij przycisk **Dodaj**.

- Kliknij alias prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj alias** z menu kontekstowego.
- Kliknij polecenie prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj alias** z menu kontekstowego, aby utworzyć alias dla wybranego polecenia.

  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj alias**.

- Wpisz alias polecenia w polu **Alias**.
- Kliknij strzałkę w dół po prawej stronie pola **Polecenie**, a następnie wybierz polecenie. Możesz zacząć wpisywać nazwę polecenia w polu **Polecenie**, aby łatwo znaleźć polecenie na liście.
- Kliknij przycisk **OK** .

3 (opcja) Aby edytować istniejący alias,
- Wybierz alias z listy.
- Kliknij przycisk **Edytuj** lub kliknij alias prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Edytuj alias** z menu kontekstowego.

  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytuj alias**.

- Wpisz nowy alias w polu **Alias**.

  Jeśli alias już istnieje, zostanie wyświetlony monit o zastąpienie istniejącego aliasu.

- Kliknij przycisk **OK** .

4 (opcja) Aby usunąć alias,
- Wybierz alias z listy.
- Kliknij przycisk **Usuń** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Potwierdź**.

- Kliknij przycisk **OK** w oknie dialogowym **Potwierdź**, aby usunąć alias.

Uwaga: Jeśli użyjesz tych procedur do edycji pliku .pgp nie jest konieczne wykonywanie polecenia REINST.

14.16 Profile użytkowników

W programie BricsCAD można dostosować ustawienia kontrolujące środowisko rysowania, które można następnie zapisać w **profilu użytkownika**. Można utworzyć wiele profili użytkowników, np. profil dla każdego z typów rysunków lub przepływów pracy. Profile użytkowników mogą być również używane, gdy wielu użytkowników korzysta z tego samego komputera, a każdy z nich chce stworzyć własne środowisko do rysowania.

Profile użytkowników można eksportować do pliku, który następnie można zaimportować na innym komputerze. Umożliwia to skopiowanie ustawień na nowy komputer lub zainstalowanie tych samych ustawień na wielu komputerach.

Jeśli korzystasz z aplikacji innych firm na BricsCAD, możesz utworzyć profil użytkownika, który będzie używany z każdą z tych aplikacji.

Menedżer profili użytkowników to samodzielne narzędzie, które zawiera listę istniejących profili i zapewnia wszystkie narzędzia potrzebne do **ładowania**, **Tworzenia**, **Ustawienia aktualnych**, **Kopiowania**, **Zmiany nazwy**, **Usuwania**, **Eksportowania** i **Importowania** profili użytkowników.

14.16.1 Zawartość profilu użytkownika

Profile użytkownika zapisują wiele ustawień, które kontrolują środowisko rysowania. Po uruchomieniu programu BricsCAD przy użyciu profilu użytkownika, automatycznie śledzi on i przechowuje zmiany wprowadzone w środowisku rysowania, takie jak poniższe.

- Główny plik Cui.
- Obecny obszar roboczy.
- Ustawienia konfiguracji: wszystkie zmienne systemowe zapisane w Rejestrze i preferencjach użytkownika.
- Domyślne ustawienia wykresu.
- Ustawienia w oknach dialogowych, na przykład opcje wyszukiwania w oknie dialogowym **Ustawienia**.
- Ustawienia projektu
- Ostatnie ścieżki.
- Ustawienia paska stanu.
- Ustawienia panelu właściwości.
- Konfiguracja paska narzędzi i menu.
- Zestawy robocze.

14.16.2 Menedżer profilu użytkownika

Aby otworzyć okno dialogowe **Menedżer profilu użytkownika**:

- Gdy BricsCAD jest uruchomiony: uruchom polecenie MANAGERPROFILU.
- Uruchom plik **profilemanager_app.exe** w folderze programu BricsCAD (np. *C:\Program Files\Bricsys \BricsCAD Vx*).

W oknie dialogowym **Menedżer profilu użytkownika**:

- **Bieżący profil** jest zaznaczony.
- **Utwórz**: Tworzy nowy profil przy użyciu ustawień domyślnych.
- **Ustaw bieżący**: Wczytuje wybrany profil.
- **Kopiuj**: Tworzy kopię wybranego profilu w oknie dialogowym **Kopiuj profil**.
- **Usuń**: Usuwa wybrany profil.
- **Eksportuj...:** Eksportuje wybrany profil do pliku .arg plik.
- **Import...**: Importuje plik **.arg** Nowy profil: tworzy nowy profil.
- **Rozpocznij**: Uruchamia BricsCAD z wybranym profilem użytkownika. Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy okno dialogowe jest otwierane za pomocą pliku **profilemanager_app.exe** w folderze instalacyjnym BricsCAD.
- **OK**: Zamyka okno dialogowe.

14.16.3 Uruchamianie BricsCAD z określonym profilem użytkownika

Po ponownym uruchomieniu BricsCAD używany jest profil użytkownika, który był aktualny po zamknięciu poprzedniej sesji.

Aby utworzyć skrót na pulpicie w celu uruchomienia BricsCAD przy użyciu określonego profilu użytkownika, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Dodaj **opcję /P** do ustawień **docelowych** skrótu BricsCAD. Aby otworzyć okno dialogowe ustawień skrótu: kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę skrótu na pulpicie i wybierz **Właściwości** z menu kontekstowego.

  Typowym skrótem BricsCAD może być: **"C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD Vx\bricscad.exe" /P UserProfileName**
- Uruchom plik **profilemanager_app.exe**, Następnie kliknij dwukrotnie profil użytkownika lub wybierz profil użytkownika i kliknij przycisk **Rozpocznij**.

Uwaga:

- Opcja **/P** nie rozróżnia wielkości liter.
- Pomiędzy lokalizacją pliku a opcją /P wymagana jest spacja.
- Gdy BricsCAD jest już uruchomiony, uruchamiana jest druga instancja BricsCAD, przynajmniej pod warunkiem, że zmienna SINGLETON jest WYŁĄCZONA. Ta zmienna kontroluje, czy wiele sesji BricsCAD może działać jednocześnie. Więcej informacji na temat zmiennych i ustawień można znaleźć na stronie okna dialogowego Ustawienia.
- Jeśli profil użytkownika podany w argumencie opcji **/P** nie istnieje, zostanie on utworzony automatycznie przy użyciu domyślnych wartości dla wszystkich ustawień.
- Jeśli nazwa profilu użytkownika zawiera spacje, należy użyć podwójnych cudzysłowów. Przykład: /P "background white".

14.17 Obszary Robocze

Polecenie PRZESROBOCZA ustawia bieżący obszar roboczy i umożliwia tworzenie, modyfikowanie i zapisywanie obszarów roboczych.

Polecenie ZAPISZPR zapisuje bieżący obszar roboczy pod inną nazwą, tworząc w ten sposób nowy obszar roboczy.

Polecenie USTAWPR otwiera okno dialogowe **Dostosuj** na karcie Obszary robocze.

Przestrzenie robocze definiują ustawienia i preferencje dotyczące określonego środowiska pracy.

Dostępne są następujące obszary robocze:

- Rysowanie 2D
- Rysowanie 2D (Nowoczesne)
- Modelowanie
- BIM
- Mechanical
- Civil Geodezja

- Ultimate
- Paski Narzędzi (Klasyczne)

Nazwa obszaru roboczego jest przechowywana w zmiennej systemowej WSCURRENT bieżącego profilu użytkownika.

Jeśli zmienna systemowa GETSTARTED jest włączona, można wybrać obszar roboczy w oknie dialogowym **BricsCAD Launcher** podczas uruchamiania.

Opcje programu uruchamiającego BricsCAD i dostępność obszaru roboczego zależą od poziomu licencji.

Opcja programu uruchamiającego BricsCAD	Obszar roboczy	Poziom licencji
Rysowanie 2D	Rysowanie 2D	Lite lub wyższa
Rysowanie 2D (Nowoczesne)	Rysowanie 2D (Nowoczesne)	Lite lub wyższa
Modelowanie	Modelowanie	Pro lub wyższa
BIM	BIM	BIM lub Ultimate
Mechanical	Mechanical	Mechanical lub Ultimate
Civil Geodezja	Civil Geodezja	Pro lub wyższa
Ultimate	Ultimate	Ultimate
-	Paski Narzędzi (Klasyczne)	Lite lub wyższa

14.17.1 Ustawianie bieżącego obszaru roboczego

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij pole **Bieżącego Obszaru Roboczego** na pasku **Stanu**, a następnie wybierz obszar roboczy z menu kontekstowego.
- Wybierz obszar roboczy na pasku narzędzi **Obszary robocze**.
- Wpisz **WSCURRENT** w wierszu poleceń.

  Wyświetlany jest monit: Nowa wartość dla WSCURRENT <"2D DRAFTING">:

  Wpisz nazwę nowego bieżącego obszaru roboczego, a następnie naciśnij klawisz Enter.

Uwaga:

- Jeśli zmienna systemowa WSAUTOSAVE jest włączona, po przełączeniu na inny obszar roboczy pozycje paska narzędzi bieżącego obszaru roboczego są zapisywane w pliku CUI. Domyślną wartością dla WSAUTOSAVE jest On.

- Nie zaleca się przełączania przestrzeni roboczych, jeśli nazwa profilu użytkownika odnosi się do przestrzeni roboczej.

14.17.2 Zarządzanie obszarami roboczymi

Przestrzenie robocze są definiowane na stronie karty **Przestrzeń robocza** w oknie dialogowym **Dostosuj**.

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Obszary robocze**.

2 Rozwiń obszar roboczy.

3 Definicja obszaru roboczego składa się z:

- **Menu**: określa, które menu są dostępne.
- **Paski narzędzi**: określa, które paski narzędzi są wyświetlane domyślnie.
- **Panele**: kontroluje widoczność paneli dokowalnych.

  Kliknij panel prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz opcję z menu kontekstowego:

  - **Pokaż**: panel jest widoczny.
  - **Ukryj**: panel nie jest widoczny.
  - **Nie zmieniaj**: zachowaj obecny stan.
- **Wstążka**: definiuje dostępne zakładki wstążki.
- **Karty** Quad: określa kolejność i dostępność kart Quad.
- **Przełącznik Włączania**: definiuje zmienne systemowe i preferencje użytkownika, które mają zostać ustawione, oraz polecenia, które mają zostać wykonane podczas przełączania do obszaru roboczego.

14.17.3 Tworzenie obszaru roboczego

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Obszary robocze**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz Workspaces, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dołącz przestrzeń roboczą** z menu kontekstowego.

  Nowy obszar roboczy zostanie dodany poniżej ostatniego istniejącego obszaru roboczego.
- Wybierz istniejący obszar roboczy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wstaw obszar roboczy** z menu kontekstowego.

  Nowy obszar roboczy zostanie dodany powyżej wybranego obszaru roboczego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj obszar roboczy**.

3 Wpisz nazwę w polu **Nazwa**, a następnie naciśnij klawisz Enter lub kliknij przycisk **OK.**

Nowo utworzony obszar roboczy zawiera następujące elementy:

- Standardowy zestaw menu
- Standardowy zestaw pasków narzędzi
- Wszystkie panele ustawione na **Nie zmieniaj**
- Pusta wstążka
- Domyślny zestaw zakładek Quad

- Pusta sekwencja **włączania**

Nowo utworzony obszar roboczy ma domyślne właściwości. Właściwości te są również dostępne w oknie dialogowym **Ustawienia**, w obszarze **Opcje programu / Obszar roboczy**.

14.17.4 Edytowanie obszaru roboczego

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Obszary robocze**.

2 Rozwiń obszar roboczy.

3 (opcja) Edycja zestawu menu:
- Zmień kolejność: Przeciągnij menu.
- Usuwanie menu: wybierz menu, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Usuń** z menu kontekstowego.
- Wstaw menu:
• Kliknij prawym przyciskiem myszy menu na liście i wybierz polecenie **Wstaw menu** z menu kontekstowego.

  Menu **Plik** jest wstawiane domyślnie.
• W siatce **menu obszaru roboczego** wybierz pole **ID** i wybierz żądane menu z listy.

4 (opcja) Edytuj zestaw pasków narzędzi:
- Zmień kolejność: Przeciągnij pasek narzędzi.
- Usuwanie paska narzędzi: zaznacz pasek narzędzi, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Usuń** z menu kontekstowego.
- Wstaw pasek narzędzi:
• Kliknij prawym przyciskiem myszy pasek narzędzi na liście i wybierz polecenie **Wstaw pasek narzędzi** z menu kontekstowego.

  Standardowy pasek narzędzi jest wstawiany domyślnie.
• W siatce **Obszar roboczy Pasków Narzędzi** zaznacz pole **ID** i wybierz żądany pasek narzędzi z listy.

5 Edytuj właściwości paneli:
- Ustaw żądane zachowanie przełącznika: **Pokaż**, **Ukryj** lub **Nie zmieniaj**.
- Wybierz panel, a następnie edytuj jego właściwości w siatce właściwości.

6 Edytuj kompozycję wstążki:
- Aby dodać kartę: kliknij prawym przyciskiem myszy istniejącą kartę, a następnie wybierz polecenie **Wstaw kartę** z menu kontekstowego i wybierz kartę w oknie dialogowym **Wybierz kartę wstążki**.
- Aby usunąć zakładkę: kliknij ją prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.
- Aby zmienić położenie karty: przeciągnij kartę.

7 Edytuj ustawienia Quad:
- Aby zmienić kolejność grup poleceń Quad: naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, a następnie przeciągnij grupę poleceń do nowej pozycji.

- Kliknij prawym przyciskiem myszy grupę poleceń Quad, a następnie wybierz polecenie **Usuń** z menu kontekstowego, aby usunąć grupę poleceń z menu kursora Quad.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy grupę poleceń Quad, a następnie wybierz polecenie **Wstaw** i wybierz z listy jedną z zakładek, które chcesz dodać do menu kursora Quad.

8 Edytuj procedurę **włączania**:

Aby dodać polecenie do sekwencji **Przełącznik Włączania**: wybierz polecenie w panelu dostępnych poleceń i przeciągnij je do węzła **Przełącznik Włączania**.

14.17.5 Usuwanie obszaru roboczego

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** kliknij kartę **Obszary robocze**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy obszar roboczy, a następnie wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Potwierdź**.

3 Naciśnij przycisk **Tak**, aby usunąć wybrany obszar roboczy.

Uwaga: Nie usuwaj domyślnego obszaru roboczego, ponieważ jest on używany w oknie dialogowym **BricsCAD Launcher**. Gdy domyślny obszar roboczy zostanie usunięty, użyj poniższej procedury **importowania obszaru roboczego**, aby przywrócić brakujący obszar roboczy z pliku default.cui w podfolderze *../UserDataCache\Support\en_US* folderu instalacyjnego BricsCAD.

14.17.6 Importowanie obszaru roboczego

Opcja w menu **Plik** w oknie dialogowym **Dostosuj** umożliwia importowanie obszarów roboczych z innego pliku CUI do bieżącego głównego CUI.

1 W oknie dialogowym **Dostosuj** wybierz polecenie **Importuj obszary robocze...** z menu **Plik**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz plik dostosowania**.

2 Przejdź do folderu, w którym zapisany jest plik CUI, z którego chcesz zaimportować obszar roboczy.

3 Domyślnie strona BricsCAD zapisuje pliki CUI w folderze **Support** w folderze Roamable Root. Zobacz Pliki użytkownika BricsCAD.

4 Wybierz plik CUI.

5 Pojawi się okno dialogowe z listą wszystkich obszarów roboczych w wybranym pliku CUI.

6 Wybierz z listy obszar(y) roboczy(e) do zaimportowania, a następnie kliknij przycisk **OK.**

Naciśnij i przytrzymaj klawisz **Ctrl**, aby zaznaczyć wiele obszarów roboczych.

14.18 Tablet do digitalizacji

Tablet do digitalizacji, zwany również tabletem graficznym, podkładką graficzną lub tabletem do rysowania, to komputerowe urządzenie wejściowe, które umożliwia odręczne rysowanie obrazów i grafiki, podobnie jak w przypadku rysowania obrazów ołówkiem i papierem. W programie CAD tablet do digitalizacji może być używany do śledzenia rysunków papierowych do pliku rysunku lub do uruchamiania poleceń rysowania z nakładki tabletu do digitalizacji.

Polecenie TABLET konfiguruje i kalibruje tablet do digitalizacji oraz przełącza tryb tabletu.

To polecenie wymaga zainstalowania na komputerze pliku Wintab32.dll firmy Wacom Technology, Corp. Pobierz plik Wintab32.dll z internetu, a następnie umieść go w katalogu systemowym: C:\Windows \System32.

14.18.1 Korzystanie z tabletu do digitalizacji w BricsCAD

Aby przygotować BricsCAD do korzystania z tabletu do digitalizacji, wykonaj następujące czynności:

- Zainstaluj odpowiedni sterownik dla tabletu.
- Upewnij się, że plik Wintab32.dll znajduje się w folderze C:\Windows\System32.
- Pobierz nakładkę na tablet i pliki CUI.
- Wydrukuj nakładkę tabletu BricsCAD.
- Załaduj plik nakładki CUI.
- Uruchom program BricsCAD, a następnie zainicjuj tablet.
- Skonfiguruj tablet: część powierzchni tabletu jest używana jako obszar menu, a inna część jako obszar wskazywany na ekranie.
- Skalibruj tablet: skalibrowanego tabletu można użyć do prześledzenia geometrii rysunku lub obrazu na papierze do rysunku w programie Bricscad.

14.18.2 Pobieranie nakładki na tablet i plików CUI

Kliknij tutaj, aby pobrać plik Tablet.zip.

https://www.bricsys.com/bricscad/tools/Tablet.zip

Plik ZIP zawiera następujące pliki:

- **overlay.png**: obraz nakładki na tablet
- **overlay(A3).pdf**: aby wydrukować nakładkę tabletu na papierze o rozmiarze A3.
- **overlay(cm).dwg**: plik DWG, do którego dołączona jest **nakładka.png** jako obraz.
  Rysunek zawiera dwa układy drukowania nakładki przy użyciu jednostek dziesiętnych.
- **overlay(inch).dwg**: plik DWG, do którego dołączona jest **nakładka.png** jako obraz.
  Rysunek zawiera dwa układy do drukowania nakładki przy użyciu jednostek imperialnych.
- **tablet.cui**: częściowy plik cui do użycia z tabletem.
- **tablet(acadLike).cui**: podobny do AutoCAD®częściowy plik CUI do użycia z tabletem.

14.18.3 Ładowanie pliku CUI nakładki

1 Wyodrębnij pliki CUI nakładki do folderu **Support** w folderze **roamable root** (patrz Pliki użytkownika BricsCAD).

2 Załaduj **Tablet.cui** jako częściowy interfejs CUI. Przy następnym uruchomieniu BricsCAD, **Tablet.cui** zostanie załadowany automatycznie.

Uwaga:

- Upewnij się, że plik obrazu **overlay.png** został wyodrębniony do tego samego folderu co pliki DWG.
- Może być konieczne powtórzenie powyższej procedury po aktualizacji BricsCAD.

14.18.4 Włączanie/Wyłączanie tabletu

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij pole **TABLET** na pasku stanu.
- Naciśnij przycisk funkcyjny **F4**.
- Uruchom polecenie TABLET.

14.18.5 Konfiguracja tabletu

1 Uruchom polecenie TABLET.

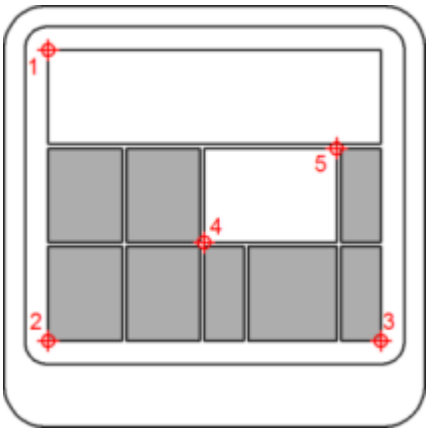
2 Wybierz opcję **Konfiguruj**.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Czy chcesz wyrównać nakładkę tabletu? Tak/Nie/<No>.

Wpisz **T** w wierszu poleceń i naciśnij Enter lub wybierz **Tak** w menu podpowiedzi.

Zostanie wyświetlony monit: Digitalizuj lewy górny róg nakładki.

4 Kliknij znak w lewym górnym rogu (1) nakładki tabletu do digitalizacji.

Zostanie wyświetlony monit: Digitalizuj lewy dolny róg nakładki.

5 Kliknij znak w lewym dolnym rogu (2) nakładki tabletu do digitalizacji.

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Digitalizuj prawy dolny róg nakładki.

7 Kliknij znak w prawym dolnym rogu (3) nakładki tabletu do digitalizacji.

8 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz lewy dolny róg obszaru wskazywanego na ekranie.

9 Kliknij znacznik w pozycji (4) na nakładce tabletu do digitalizacji.

10 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz prawy górny róg obszaru wskazywanego na ekranie.

11 Kliknij znacznik w pozycji (5) na nakładce tabletu do digitalizacji.

12 **Zostanie wyświetlony monit**: Tablet skonfigurowany.

14.18.6 Kalibracja tabletu

Aby skalibrować tablet cyfrowy, należy określić co najmniej dwa punkty. Im więcej dodatkowych punktów określisz, tym dokładniejszy będzie proces digitalizacji. Dodatkowe punkty są szczególnie zalecane w przypadku digitalizacji nieortogonalnych obrazów, takich jak zdjęcia lotnicze.

1 Uruchom polecenie TABLET.

2 Wybierz opcję **Kalibruj**.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Digitalizuj punkt #1:

Kliknij punkt na tablecie do digitalizacji.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź współrzędne punktu #1:

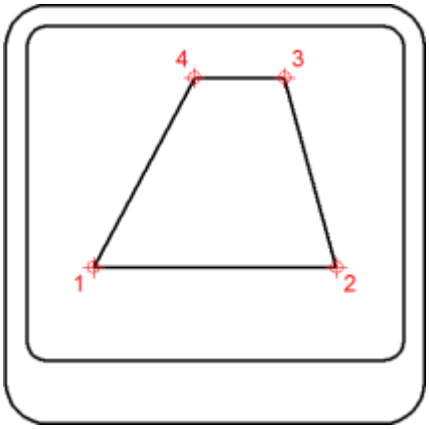
4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij punkt w oknie rysunku BricsCAD.
- Wprowadź współrzędne (X,Y) w wierszu poleceń.

5 Powtórz krok 3, aby określić kolejny punkt kalibracji.

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Digitalizuj punkt #3 (lub ENTER, aby zakończyć):

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Powtórz krok 4, aby określić dodatkowy punkt kalibracji. (Można określić do 10 punktów kalibracji).
- Naciśnij Enter, aby zakończyć proces kalibracji.

8 BricsCAD odpowiada:
- Po określeniu 2 punktów kalibracji: Tablet skalibrowany.
- Gdy określone są 3 lub więcej niż 4 punkty kalibracji: Wybierz typ transformacji Ortogonalna lub Afiniczna:
- Gdy określone są 4 punkty kalibracji: Wybierz typ transformacji Ortogonalna/Afiniczna/ Projekcyjna:

9 Wybierz typ transformacji.

10 Transformacja odnosi się do obliczania punktów na ekranie, które odpowiadają punktom zdigitalizowanym na tablecie.

- **Ortogonalny** (lewy): Do użytku z dokładnymi rysunkami na papierze. Transformacja ortogonalna zachowuje wszystkie kąty i względne odległości. Jeśli określono tylko dwa punkty kalibracji, transformacja ortogonalna jest generowana automatycznie.
- **Pokrewne** (środkowa): Zachowuje linie równoległe, ale niekoniecznie kąty między przecinającymi się liniami.
- **Rzutowy** (prawy): Nie zachowuje linii równoległych ani kątów.

14.19 Lisp

Jak tworzyć procedury LISP do konfiguracji rysowania.

14.19.1 BricsCAD Lisp

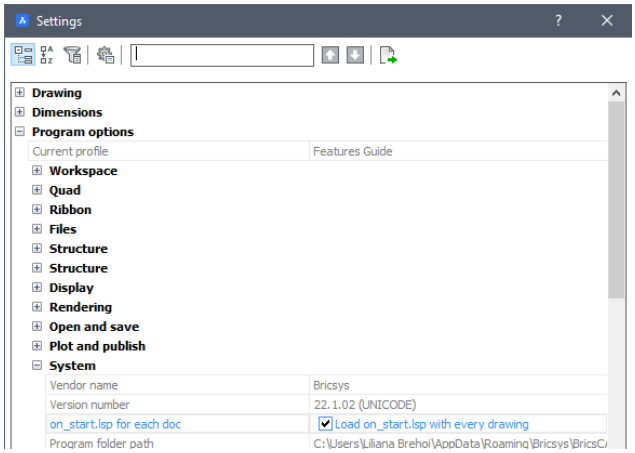
Migracja z AutoCAD®

Kiedy zaczniesz migrować do BricsCAD, przekonasz się, że nie ma praktycznie żadnych różnic w BricsCAD LISP w porównaniu z OtherLISP. Twój kod ładuje się i działa, a funkcjonalność jest identyczna. Podstawowymi różnicami podczas "przenoszenia" aplikacji będzie kilka drobnych kroków konfiguracji, struktura wiersza poleceń i ewentualnie lokalizacje plików. Na początek przejrzyjmy konfigurację i uruchomienie istniejących programów w BricsCAD.

W przypadku automatycznego uruchamiania programów przy użyciu **Acad.lsp** lub **Acaddoc.lsp**, należy zmienić ich nazwy odpowiednio na **on_start.lsp** lub **on_doc_load.lsp**. Najlepszym rozwiązaniem jest użycie on_doc_load.lsp, zamiast on_start.lsp.

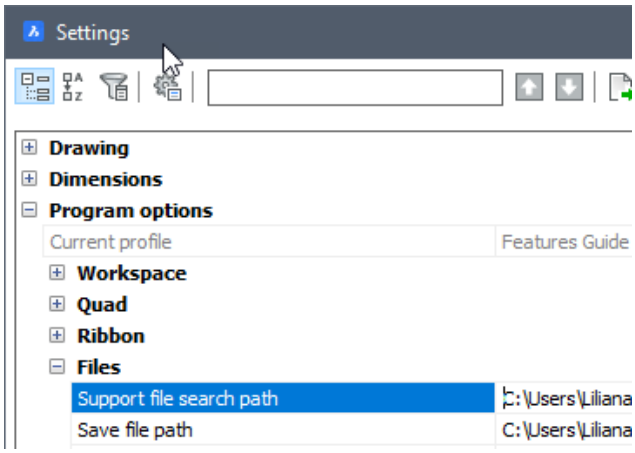
Panel ustawień BricsCAD

Aby włączyć automatyczne uruchamianie programu, ustaw zmienną systemową ACADLSPASDOC na 1 lub po prostu przełącz opcję w *Ustawienia / Opcje programu / System*:

Zaleca się również poświęcenie trochę czasu na zapoznanie się z menu Opcje/Ustawienia w BricsCAD, ponieważ istnieją ustawienia i opcje specyficzne dla środowiska BricsCAD.

Następnym krokiem w oknie ustawień będzie dodanie folderów pomocniczych do ścieżki wyszukiwania plików, która znajduje się w menu Ustawienia / Opcje programu / Pliki:

Zaleca się korzystanie ze ścieżek pomocniczych dodanych w powyższy sposób i/lub znajdujących się jeden poziom poniżej bieżącego folderu projektu. Dobrą praktyką jest użycie funkcji **findfile** w celu sprawdzenia, czy plik istnieje przed wykonaniem poleceń, jak w poniższej metodzie:

```
(if (findfile "custom-code.lsp") (load "custom-code"))
```

Jest to jedna z metod, których można użyć do ładowania funkcji na żądanie w pliku **on_doc_load.lsp**:
Jest to jedna z metod, których można użyć do ładowania funkcji na żądanie w pliku **on_start.lsp**:
Polecenie DEFUN (DEfine FUNction) ma taką samą nazwę jak funkcja wewnątrz pliku **on_doc_load.lsp**, a funkcja ta redefiniuje funkcję wywołującą po jej uruchomieniu.

14.19.2 Procedury Lisp konfiguracji rysowania dla BricsCAD

Przykładowy kod

Poniższa prosta procedura konfiguracji rysowania może być dostosowana do twoich potrzeb przy minimalnych zmianach.

```
(defun C:MYSETUP ( / )                    ;define the command line function "myse-
tup"
  (setvar "cmdecho" 0)
  (command "_audit" "_y")                 ;audit current drawing
  (command "_-purge" "_all" "*" "_n")     ;purge all unused styles, etc
  (command "_-layer" "_m" "1" "_c" "1" "" "")  ; create layer "1" color "1"
  (command "_-layer" "_m" "2" "_c" "2" "" "")
  (command "_-layer" "_m" "3" "_c" "3" "" "")
  (command "_-layer" "_m" "4" "_c" "4" "" "")
  (command "_viewres" "_y" "20000")        ;set view resolution to maximum
  (setvar "filedia" 1)                     ;turn file dialogs on
  (setvar "attdia" 1)                      ;turn attribute dialogs on
  (setvar "attreq" 1)                      ;enable attribute editing on placement
  (setvar "cecolor" "bylayer")             ;set current color bylayer
  (setvar "clayer" "0")                    ;set current layer to "0"
  (setvar "maxsort" 5000)                  ;set maximum layer sort to 5,000
  (command "_zoom" "_e" "_zoom" "0.95x")   ;zoom extents, then out a little
  (setvar "cmdecho" 1)
  (princ)
)
```

Każda pojedyncza linia w tej procedurze konfiguracji rysunku mogła zostać wpisana w wierszu poleceń w BricsCAD. Zawijając je w rutynę Lisp, **defun***(funkcja definiowania)* sprawia, że rutynę konfiguracji rysowania "można wywołać" z menu lub wpisując jej nazwę w wierszu poleceń BricsCAD.

Jeśli nie dołączysz **defun**, program zostanie uruchomiony tylko raz, po załadowaniu go przez nazwę pliku. Użycie **defun** i załadowanie tej procedury w **lsp** sprawi, że funkcja będzie dostępna w dowolnym momencie po wpisaniu jej nazwy: **mysetup**.

Polecenia z poprzedzającymi myślnikami (np. **-layer** i **-purge**) służą do zapobiegania uruchamianiu okien dialogowych polecenia.

Uwaga: Zawsze używaj angielskich nazw poleceń i opcji, aby uniknąć błędów w zlokalizowanych (nieanglojęzycznych) wersjach BricsCAD.

Dobrą praktyką podczas otwierania plików od innych osób jest wykonanie **testu**, a następnie **wyczyszczenie** w celu usunięcia wszelkich nieużywanych elementów.

Polecenie **Wyczyść** może być uruchamiane wielokrotnie w celu usunięcia zagnieżdżonych elementów. Zobacz poniższy przykład:

```
(repeat 3 (command "-purge" " all" " *" " n"))
```

Uwaga: **Wyczyść** odbywa się przed dodaniem nowych, pustych warstw, ponieważ zostałyby one usunięte, gdybyśmy zrobili to później.

Polecenie wywołujące ustawianie warstw można połączyć w jedno polecenie, ale łatwiej jest je odczytać, gdy każda linia występuje osobno.

Setvar wywołuje ustawienie zmiennej systemowej na określoną wartość, np. ustawienia stylu dla wymiarów i tekstu, ustawienia jednostek itp.

Ustawienie **maxsort** zostało wprowadzone z dwóch powodów.

1 **Maxsort** kontroluje maksymalną liczbę wpisów okna dialogowego, które zostaną posortowane.

2 Domyślną wartością dla **maxsort** jest 1,000. Przy dzisiejszych komputerach i często spotykanych większych plikach projektów, liczba ta może być zbyt niska.

W przypadku otwierania rysunków, w których nazwy warstw nie są sortowane w kolejności alfabetycznej, przyczyną może być domyślna wartość **maxsort**.

Bardziej wszechstronny kreator warstw do rutynowej konfiguracji rysowania

Poniższy przykład można dodać do wersji mysetup.lsp. Tworząc prosty plik tekstowy "Layers.txt" za pomocą edytora, takiego jak Notatnik, można dodać listę nazw warstw, które zostaną utworzone po uruchomieniu procedury. Jest to alternatywa dla zakodowanego na stałe procesu przedstawionego powyżej. Korzystając z funkcji findfile, BricsCAD najpierw przeszuka bieżący katalog, a następnie sekwencyjnie przez zdefiniowane foldery pomocnicze, aby znaleźć plik Layers.txt. Domyślny plik tekstowy konfiguracji warstwy można umieścić w ścieżce pomocniczej, a jego alternatywne wersje w poszczególnych folderach projektu.

```
(if (not (findfile "Layers.txt"))                  ;"not" = looking for no result
 from findfile
(alert "Can't find Layers.txt!")                   ;No file? Yell at the user and
 exit!
(progn                                             ;Otherwise, do the stuff in
 the progn group
(setq layerfile (open (findfile "Layers.txt") "r")) ;open layers.txt to "read"
(while (setq layername (read-line layerfile))      ;while reading each line,
 store the text to layername
(command "-layer" "m" layername "")                ;make layer with the layername
)                                                  ;end the while loop
(close layerfile)                                  ;close the Layers.txt file
)                                                  ;end the progn
)                                                  ;end the if
```

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej BricsCAD *V27* Developer Reference: Dokumentacja dla programistów.

15. Modyfikowanie obiektów

15.1 Przegląd narzędzi do edycji

Ikona	Polecenie	Opis
	SZYK3D	Tworzy wiele kopii elementów w trzech wymiarach. Elementy są ułożone w trójwymiarowy prostokątny (wiersze, kolumny i poziomy) wzór lub dwuwymiarowy wzór biegunowy (kołowy) w przestrzeni trójwymiarowej.
	DOPASUJ	Wyrównuje wybrane elementy z innymi elementami w przestrzeni trójwymiarowej.
	SZYK	Tworzy szyki 2D i 3D elementów w szyku prostokątnym, biegunowym lub wzdłuż ścieżki.
	SZYKKLASYCZNY	Tworzy wiele kopii elementów w jednym z dwóch symetrycznych szyków: prostokątnym (wiersze i kolumny) lub biegunowym (kołowym).
	SZYKPOŚCIEŻCE	Asocjacyjnie rozmieszcza kopie elementów równomiernie wzdłuż ścieżki na wiele wierszy i poziomów.
	SZYKBIEGUNOWY	ArrayPolar - skojarzone rozprowadza kopie jednostek równomiernie w szyku wokół punktu środkowego lub osi obrotu, używając wielu rzędów i poziomów.
	SZYKPROSTOKĄTNY	Asocjacyjnie rozdziela kopie jednostek na dowolną liczbę wierszy, kolumn i poziomów.
	PRZERWIJ	Dzieli jednostkę na dwie jednostki.
	FAZUJ	Tworzy fazowania na przecięciach elementów liniowych, zdefiniowanych przez dwie długości lub długość i kąt.
	ZMIEŃ	Zmienia właściwości jednostek za pomocą wiersza polecenia. To polecenie zostało w dużej mierze zastąpione przez panel **Właściwości**.
	KOPIUJ	Rysuje duplikaty wybranych elementów.
	KOPIOWANIENAPROWADZANE	Po wybraniu elementów, ich relacja z krzywymi odniesienia automatycznie poprowadzi użytkownika do wstawienia kopii w podobnych miejscach.

Ikona	Polecenie	Opis
	PODZIEL	Umieszcza znaczniki (punkty lub bloki) wzdłuż wybranego elementu. Znaczniki równomiernie dzielą element na określoną liczbę równych części.
	ROZBIJ	Redukuje złożone elementy do prostszych, takich jak bloki do części składowych lub polilinie do linii i łuków.
	WYDŁUŻ	Wydłuża linie, łuki, polilinie lub promienie, aby zetknąć się z innym elementem.
	ZAOKRĄGL	Skrzyżowania zaokrągleń; Łączy przecinające się linie łukiem o dowolnym odpowiednim promieniu.
	SPŁASZCZ	Rzutuje elementy 2D i 3D na płaszczyznę XY bieżącego widoku.
	EDKRESK	Edytuje kreskowania i wypełnienia gradientowe w oknie dialogowym.
	POŁĄCZ	Łączy linie, lekkie i stare polilinie 2D, polilinie 3D, łuki, łuki eliptyczne, poliłuki, splajny i helisy w ich wspólnych punktach końcowych.
	PRZEDŁUŻ	Zmienia długość linii, polilinii, elementu odręcznego lub łuku.
	MANIPULUJ	Uruchamia widżet Manipulator; Obraca, przesuwa, odbija lustrzanie i skaluje elementy. Trzymaj wciśnięty klawisz Ctrl podczas uruchamiania operacji, aby manipulować kopią wybranych elementów.
	ZMIERZ	Dzieli wybrany element na segmenty, umieszczając znaczniki (punkty lub bloki) w określonych odstępach wzdłuż jego długości lub obwodu.
	LUSTRO	Przesuwa lub kopiuje odbity obraz wybranych elementów wokół linii.
	LUSTRO3D	Przesuwa lub kopiuje odbity obraz elementów wokół płaszczyzny.
	PRZESUŃ	Przenosi elementy do innego położenia na tym samym rysunku.
	PRZEMIESZCZANIENAPROWADZANE	Po wybraniu elementów, ich relacja z krzywymi odniesienia automatycznie poprowadzi użytkownika do przesunięcia elementów w podobnym położeniu.
	ODSUŃ	Tworzy równoległą lub odsuniętą kopię elementów liniowych.

Ikona	Polecenie	Opis
	USUŃPOWIELONE	Usuwa zduplikowane elementy i nakładające się linie, łuki i polilinie oraz ujednolica częściowo nakładające się lub przyległe; Opcjonalnie przenosi duplikaty do dedykowanej warstwy. Łączy zduplikowane bloki i opcjonalnie usuwa zduplikowane definicje bloków.
	EDPLIN	Edytuje dwuwymiarową lub trójwymiarową polilinię albo siatkę wielokątów.
	WŁAŚCIWOŚCI	Otwiera panel **Właściwości** BricsCAD.
	OBRÓĆ	Obraca elementy wokół określonego punktu.
	OBRÓT3D	Obraca elementy wokół osi.
	SKALA	Zmienia skalę istniejących elementów, powiększając je lub zmniejszając proporcjonalnie w kierunkach X, Y i Z.
	UPROŚĆ	Zmniejsz liczbę wierzchołków polilinii i obwiedni kreskowania, nie zmieniając ich ogólnego kształtu. Uproszczone encje są łatwiejsze w obsłudze i mogą znacznie zmniejszyć rozmiar pliku.
	EDSPLAJN	Edytuje dwuwymiarowy lub trójwymiarowy splajn.
	ROZCIĄGNIJ	Przesuwa część rysunku z zachowaniem połączeń z innymi częściami rysunku.
	UTNIJ	Wymazuje fragmenty wybranych elementów, które przekraczają określoną obwiednię.

15.2 Ustawienia modyfikacji obiektów

Ustawienia modyfikacji jednostki można znaleźć w **Ustawienia** okno dialogowe pod **Rysunek** > **Rysowanie** > **Modyfikacja obiektu**.

15.3 Dopasuj Właściwości

Polecenie UZGWŁAŚCIWOŚCI (skrót od "match properties") przypisuje właściwości jednego podmiotu do innych podmiotów.

15.3.1 Kopiowanie właściwości między jednostkami

1 Uruchom polecenie UZGWŁAŚCIWOŚCI.

2 **Zostaniesz poproszony o wybranie**: Wybierz obiekt, z którego chcesz skopiować właściwości:

3 Wybierz podmiot źródłowy.

4 **Wyświetla się monit**: Aktywne ustawienia: „Kolor” „Warstwa” „Rodzaj linii” „Skala rodzaju linii” „Szerokość linii” „Grubość” „Styl wydruku” „Wymiar” „Łamana” „Materiał” „Tekst” „Wyświetlanie cienia” „Kreskowanie” „Wieloliniowiec” Wybierz elementy, do których chcesz skopiować właściwości, lub [Ustawienia/opcje wyboru (?)]:

5 (opcja) Wybierz **Ustawienia** opcję, a następnie naciśnij Enter.

Dostosuj ustawienia, a następnie kliknij przycisk **OK.**

6 Wybierz podmioty docelowe.

7 ***Uwaga:*** Można również wybrać powierzchnię z obszaru rysowania.

8 **Zostaniesz poproszony o wybranie**: Wybierz obiekty, do których chcesz skopiować właściwości lub [Ustawienia/opcje wyboru (?)]:

9 Kontynuuj wybieranie podmiotów lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać.

15.3.2 Kopiowanie właściwości między podmiotami z danymi BIM

To, czy polecenie UZGWŁAŚCIWOŚCI kopiuje dane BIM, zależy od wartości zmiennej systemowej BIMMATCHPROP.

- **BimMatchProp = 0**: Dopasuj standardowe właściwości

  Skopiowane zostaną tylko standardowe właściwości, zgodnie z aktualnie wybranymi opcjami (patrz wyżej).

- **BimMatchProp = 1**: Dopasuj właściwości standardowe i BIM

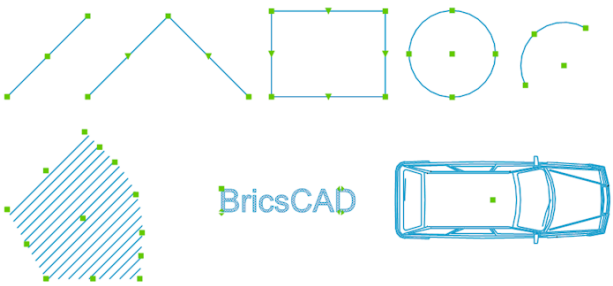
  Kopiowane są dane BIM, w tym właściwości IFC i właściwości zdefiniowane przez użytkownika, z wyjątkiem:

  - Typ BIM*
  - Skład/Profil
  - GUID
  - Ilości

Uwaga: Podczas korzystania z funkcji UZGWŁAŚCIWOŚCI pomiędzy sklasyfikowanym obiektem BIM a obiektem bez danych BIM, typ BIM i odpowiadające mu właściwości BIM zostaną skopiowane do niesklasyfikowanego obiektu, z wyjątkiem kompozycji/profilu, GUID i ilości.

15.4 Edycja uchwytów

Uchwyty są wyświetlane jako małe kolorowe kwadraty w punktach kluczowych na wybranych elementach.

To, czy uchwyty są wyświetlane, czy nie, oraz wygląd uchwytów można kontrolować za pomocą szeregu ustawień uchwytów w oknie dialogowym **Ustawienia** w sekcji **Rysunek** > **Szkicowanie** > **Wyświetlanie/ Przeglądanie** > **Uchwyty**.

W przypadku złożonych rysunków użycie zbyt wielu uchwytów może spowodować zaśmiecenie ekranu. Zmienna systemowa GRIPOBJECTLIMIT umożliwia wyłączenie wyświetlania uchwytów, jeśli liczba wybranych elementów przekroczy określony limit. W przypadku ustawienia na zero wyświetlane są wszystkie uchwyty.

Uchwyty można przeciągać za pomocą myszy, aby rozciągać, przesuwać, obracać, skalować lub odbijać obiekty.

Gdy ustawiona jest zmienna systemowa GEOMRELATIONS, wskazywana jest relacja geometryczna (prostopadła lub styczna) między edytowaną jednostką a innymi liniami, poliliniami, łukami lub okręgami (patrz Relacje Geometryczne).

Aby wybrać uchwyt, najedź na niego myszą, a następnie kliknij. Wybrane uchwyty są wyświetlane w innym kolorze, który jest zdefiniowany przez zmienną systemową HOTGRIP. Wybrany uchwyt nazywany jest uchwytem gorącym. Domyślnie gorące uchwyty są wyświetlane na czerwono.

Uchwyt **punktu środkowego** na liniach i liniach nieskończonych, uchwyt **punktu początkowego** na promieniach, uchwyt **środka** na okręgach, łukach, elipsach i łukach eliptycznych, uchwyt punktów i uchwyt **punktu wstawiania** tekstów, mtekstów, bloków i Xrefów mogą być używane do szybkiego przenoszenia takich elementów.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa DRAGSNAP jest włączona, przeciągnięte elementy są wyświetlane w bieżącej lokalizacji przyciągania elementów.

15.4.1 Wybór wielu uchwytów

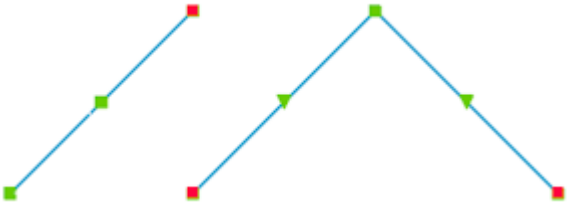
1 Wybierz wszystkie obiekty, które chcesz edytować.

2 Naciśnij i przytrzymaj klawisz Shift, a następnie kliknij pierwszy uchwyt.

3 Wybrany uchwyt jest wyświetlany na czerwono.

4 Przytrzymaj wciśnięty klawisz Shift, a następnie kliknij więcej uchwytów.

5 Wszystkie wybrane uchwyty są wyświetlane na czerwono.

6 Zwolnij klawisz Shift, a następnie kliknij gorący uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego.

7 Gorące uchwyty poruszają się jednocześnie. Domyślnie wybrany jest tryb uchwytu Rozciągnięcia.

15.4.2 Opcje trybów edycji uchwytu

Po rozpoczęciu przeciągania wybranego uchwytu na stronie BricsCAD wyświetlany jest monit w wierszu poleceń:

Wybierz nowy punkt [punkt Bazowy/Kopiuj/Cofnij/Wyjdź]:

Opcję można wybrać za pomocą klawiatury lub menu **podręcznego**.

Klawiatura	Menu Podpowiedzi	Opis
B	Punkt Bazowy	Zostanie wyświetlony monit o określenie nowego punktu bazowego, innego niż wybrany uchwyt.
C	Kopiuj	Kopiuje wybrane elementy i zachowuje oryginały. Domyślnie można utworzyć wiele kopii. Naciśnij Enter, aby zatrzymać tworzenie kopii.
K	Cofnij	Jeśli wybrano opcję **Kopiuj**, usuwa najnowszą kopię.
R	Odniesienie	(Dotyczy tylko trybu uchwytu Obrotu) Umożliwia określenie kąta odniesienia. Wpisz kąt w wierszu poleceń lub określ dwa punkty.
X	Wyjdź	Przerywa tryb edycji uchwytu.

15.4.3 Menu kontekstowe trybów edycji uchwytu

Tryby edycji uchwytów można wybierać poprzez wielokrotne naciśnięcie spacji lub klawisza Enter, lub w menu kontekstowym prawego przycisku myszy.

Dostępne tryby chwytania to: Rozciągnij, Przesuń, Obróć, Skala, Lustro.

Domyślnie wybrany jest tryb rozciągania.

15.4.4 Rozciąganie elementów przy użyciu uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

2 Wybierz uchwyt(y), którymi chcesz manipulować.

3 Kliknij uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego.

4 Wszystkie wybrane uchwyty poruszają się jednocześnie.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź nowy punkt: Punkt Bazowy /Kopiuj/Cofnij/Wyjdź:

6 (opcja) Wybierz opcję **Kopiuj**, aby zachować oryginały.

7 (opcja) Wybierz opcję **Punkt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy.

Określ punkt.

8 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby zdefiniować punkt przesunięcia:
- Określ punkt.
- Wpisz kąt i odległość w dynamicznych polach wprowadzania.

15.4.5 Przesuwanie elementów przy użyciu uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

2 Wybierz uchwyt(y), którymi chcesz manipulować.

3 Kliknij uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego dla przesunięcia.

4 Uruchamiany jest tryb rozciągnięcia uchwytu.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Przenieś** z menu kontekstowego.
- Naciśnij klawisz spacji lub Enter, aby przełączać się między trybami chwytu, aż aktywny będzie tryb **Przesuń**.

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt przemieszczenia: Punkt Bazowy/Kopiuj/Cofnij/Wyjdź:

6 (opcja) Wybierz opcję **Punkt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy.

Określ punkt.

7 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby zdefiniować punkt przesunięcia:
- Określ punkt.
- Wpisz kąt i odległość w dynamicznych polach wprowadzania.

15.4.6 Kopiowanie elementów przy użyciu uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

2 Wybierz uchwyt(y), którymi chcesz manipulować.

3 Kliknij uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego dla przesunięcia.

4 Uruchamiany jest tryb rozciągnięcia uchwytu.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Przenieś** z menu kontekstowego.
- Naciśnij klawisz spacji lub Enter, aby przełączać się między trybami chwytu, aż aktywny będzie tryb **Przesuń**.

Zostanie wyświetlony monit: Określ punkt przemieszczenia: Punkt Bazowy/Kopiuj/Cofnij/Wyjdź:

6 (opcja) Wybierz opcję **Punkt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy.

Określ punkt.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz **Kopiuj** w menu kontekstowym.
- Wpisz **K**, a następnie naciśnij Enter.

8 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby zdefiniować punkt przesunięcia:
- Określ punkt.
- Wpisz kąt i odległość w dynamicznych polach wprowadzania.

9 Powtórz poprzedni krok, aby utworzyć więcej kopii lub naciśnij klawisz spacji lub Enter, aby zatrzymać.

15.4.7 Odbijanie lustrzane elementów przy użyciu uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

2 Wybierz uchwyt(y), którymi chcesz manipulować.

3 Kliknij uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego dla odbicia lustrzanego.

4 Uruchamiany jest tryb rozciągnięcia uchwytu.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz opcję **Lustro** z menu kontekstowego.
- Naciskaj spację lub klawisz Enter, aby przełączać się między trybami chwytu, aż aktywny będzie tryb **Lustro**.

Pojawi się monit: Wprowadź drugi punkt: Punkt bazowy/Kopiuj/Cofnij/Wyjdź.

6 (opcja) Wybierz opcję **Kopiuj**, aby zachować oryginały.

7 (opcja) Wybierz opcję **Punkt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy.

Określ punkt.

8 Określ drugi punkt, aby zdefiniować oś odbicia lustrzanego.

9 Wybór jest lustrzany.

15.4.8 Obracanie elementów przy użyciu uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

2 Wybierz uchwyt(y), którymi chcesz manipulować.

3 Kliknij uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego obrotu.

4 Uruchamiany jest tryb rozciągnięcia uchwytu.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz opcję **Obróć** z menu kontekstowego.
- Wielokrotnie naciskaj klawisz spacji lub klawisz Enter, aby przełączać się między trybami

chwytu, aż aktywny będzie tryb **Obrotu**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź kąt obrotu: Punkt bazowy/Kopiuj/Cofnij/Wyjdź.

6 (opcja) Wybierz opcję **Kopiuj**, aby zachować oryginały.

7 (opcja) Wybierz opcję **Punkt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy.

Określ punkt.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności, aby obrócić zaznaczenie:
- Określ punkt, aby zdefiniować kąt obrotu.
- Wpisz kąt obrotu w wierszu polecenia, a następnie naciśnij Enter.

15.4.9 Skalowanie elementów przy użyciu uchwytów

1 Wybierz encję lub encje.

2 Wybierz uchwyt(y), którymi chcesz manipulować.

3 Kliknij uchwyt, którego chcesz użyć jako punktu bazowego skalowania.

4 Uruchamiany jest tryb rozciągnięcia uchwytu.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz opcję **Skaluj** w menu kontekstowym.
- Naciskaj spację lub klawisz Enter, aby przełączać się między trybami chwytu, aż aktywna będzie **Skala**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź współczynnik skali: Punkt bazowy/Kopiuj/Cofnij/Wyjdź.

6 (opcja) Wybierz opcję **Kopiuj**, aby zachować oryginały.

7 (opcja) Wybierz opcję **Punkt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy.

8 Określ punkt.

9 Wpisz współczynnik skali w wierszu poleceń, a następnie naciśnij klawisz Enter, aby przeskalować zaznaczenie.

15.5 Metody selekcji

Przed rozpoczęciem korzystania z poleceń modyfikacji należy wiedzieć, jak utworzyć zestaw zaznaczeń.

Jeśli zmienna PICKFIRST ma wartość WŁ, można utworzyć zestaw wyboru przed uruchomieniem polecenia. Jeśli zmienna PICKFIRST ma wartość WYŁ, po uruchomieniu polecenia modyfikacji zostanie wyświetlony monit o wybranie podmiotów.

Za pomocą polecenia **Szybki Wybór** (SWYBIERZ) można określić filtry, takie jak typ jednostki, kolor, typ linii lub dowolną inną właściwość jednostki, aby utworzyć zestaw wyboru.

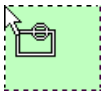
Zmienne systemowe SELECTIONCYCLING, SELECTIONPREVIEW i PREVIEWEFFECT ułatwiają procedurę wyboru.

Zmienna systemowa SELECTIONPREVIEWFILTER umożliwia wykluczenie podmiotów z wyboru: podmioty na zablokowanych warstwach, podmioty w Xrefs, tabele, MTexts, luki, podmioty w grupie.

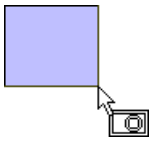
15.5.1 Wcześniejsze skomponowanie zestawu wyboru (pre-pick)

Aby utworzyć zestaw zaznaczeń przed uruchomieniem polecenia modyfikacji, wykonaj jedną lub więcej z poniższych czynności:

- Kliknij podmioty.
- Podświetlone są wybrane obiekty i uchwyty.
- Wybór obszaru:
  - Kliknij, aby zdefiniować pierwszy narożnik obszaru zaznaczenia.
  - Przesuń mysz w lewo, aby zdefiniować **Obszar Przekroczenia**:

  - Wszystkie obiekty, które zachodzą na siebie lub znajdują się całkowicie wewnątrz prostokąta, są dodawane do zestawu selekcji.
  - Domyślnie obszar zaznaczenia jest wyświetlany w kolorze zielonym z przerywaną linią.
  - Kliknij, aby zdefiniować pierwszy narożnik obszaru zaznaczenia.
  - Przesuń mysz w prawo, aby zdefiniować **Obszar Okna** :

  - Wszystkie podmioty, które znajdują się całkowicie wewnątrz, są dodawane do zestawu wyboru.
  - Domyślnie obszar zaznaczenia jest wyświetlany na niebiesko z ciągłą linią.
- Podczas pracy z bryłami i powierzchniami 3D naciśnięcie klawisza **Ctrl** podczas zaznaczania okna umożliwia zaznaczenie powierzchni lub krawędzi zamiast całej bryły lub powierzchni. Ikona obok kursora wskazuje tryb wyboru:
  - Solid (domyślnie)
  - Powierzchnie
  - Krawędzie
  - Krawędzie od strony blachy

    Uwaga: Opcja **Krawędzie po stronie arku** sza blachy jest dostępna w widżecie **Asystent skrótów klawiszowych** tylko wtedy, gdy dokument ma kontekst arkusza blachy. Umożliwia wybranie kilku krawędzi kołnierzy należących do określonej strony modelu.

  Jeśli opcja HOTKEYASSISTANT jest włączona, widżet **Asystent Skrótów Klawiszowych** wskazuje bieżący tryb wyboru:

- Naciśnij i przytrzymaj klawisz **Shift**, a następnie użyj jednej z powyższych metod, aby usunąć jednostki z zestawu zaznaczeń.

Uwaga:

- Zmienne systemowe **Obszaru Wyboru** kontrolują wyświetlanie efektów wyboru obszaru.
- Gdy zmienna systemowa PICKADD jest WYŁĄCZONA, nie można dodawać podmiotów do zestawu wyboru.
- Naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby rozpocząć wybór okna, gdy obiekt pod kursorem zostanie podświetlona. Metoda ta jest szczególnie przydatna w przypadku wyboru okien w renderowanych modelach 3D.
- Wierzchołki brył 3D można wybierać tylko wtedy, gdy wybrano kod bitowy 8 zmiennej systemowej SELECTIONMODES.
- Wyboru lasso można dokonać, jeśli wybrano kod bitowy >= 4 zmiennej systemowej PICKAUTO.

15.5.2 Późniejsze komponowanie zestawu selekcji (post-pick)

W przypadku uruchomienia polecenia modyfikacji, gdy nie jest aktywny żaden zestaw selekcji, najpierw zostanie wyświetlony monit o wybranie jednostek. BricsCAD udostępnia szereg metod selekcji umożliwiających skomponowanie wyboru:

- **Dodaj do zestawu**: dodaje wybrane podmioty do zestawu wyboru.
- **Odejmij z zestawu**: usuwa wybrane podmioty z zestawu wyboru.
- **Wybieranie**: umieść pole wyboru nad częścią obiektu i kliknij.
- **Zaznacz wszystkie elementy**: zaznacza wszystkie elementy na całym rysunku, w tym elementy znajdujące się na ukrytych warstwach. Jednostki na zamrożonych warstwach nie są wybierane.
- **Poprzedni wybór**: ponowne użycie poprzedniego zestawu wyboru.
- **Ostatnia jednostka w rysunku**: wybiera ostatnią jednostkę.
- **Okno**: zaznaczane są wszystkie jednostki, które znajdują się wewnątrz, zachodzą na siebie lub znajdują się całkowicie poza oknem. Do wyboru jest **prostokąt**, **wielokąt** lub **okrąg**.
- **Ogrodzenie**: zaznacza wszystkie podmioty, które przecinają linię wielosegmentową.
- **Punkt**: kliknij punkt, aby wybrać wszystkie zamknięte jednostki, które otaczają ten punkt.
- **Wybierz według właściwości**: wyświetla menu kontekstowe **Wybierz według właściwości**, aby wybrać jednostki według **koloru**, **warstwy**, **typu linii**, **nazwy**, **grubości**, **typu**, **wartości**, **szerokości** lub **uchwytu**.
- **Cofnij**: cofa ostatnią czynność wyboru.
- **Lokalizacja**: wyświetla menu kontekstowe **Wybierz lokalizację**.

15.5.3 Wybieranie nakładających się i zasłoniętych obiektów

Gdy obiekty znajdują się jedna na drugiej lub są zasłonięte przez inne obiekty, wybranie takich obiektów jest trudne lub czasami niemożliwe.

Przechodzenie przez nakładające się jednostki i podświetlanie każdej jednostki po kolei pomaga wybrać takie jednostki.

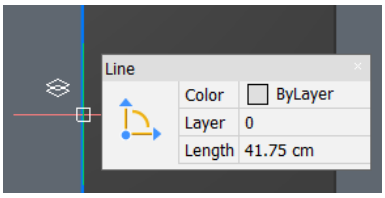
Uwaga: Wierzchołki brył 3D są uwzględniane w procesie cyklicznym tylko wtedy, gdy wybrano kod bitowy 8 zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

Metoda okna dialogowego wyboru (SELECTIONCYCLING==2)

Upewnij się, że SELECTIONCYCLING == 2 (wyświetla się okno dialogowe wyboru) i menu kursora Quad jest aktywne (kontrolowane przez zmienną systemową QUADDISPLAY).

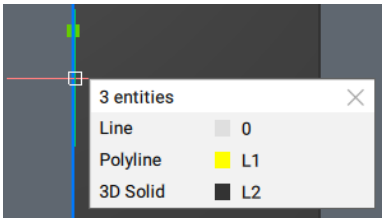
1 Umieść kursor nad nakładającymi się obiekty.

1 Odznaka wyświetla się, aby zasygnalizować nakładające się elementy. Jednostka na górze jest podświetlona.

2 Kliknij nakładające się jednostki.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe wyboru z listą podmiotów od przodu do tyłu.

Uwaga: Jeśli klikniesz dalej bez dokonania wyboru, górna jednostka zostanie wybrana automatycznie.

4 (Opcjonalnie) Naciśnij i przytrzymaj klawisz **Ctrl**.

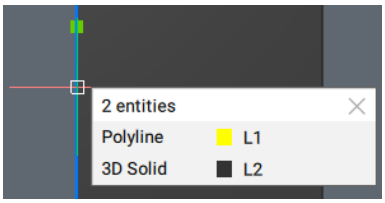
Podobiekty są wyświetlane w oknie dialogowym wyboru.

5 Kliknij żądaną jednostkę lub podjednostkę na liście, a następnie kliknij przycisk **Zamknij** lub odsuń kursor od okna dialogowego.

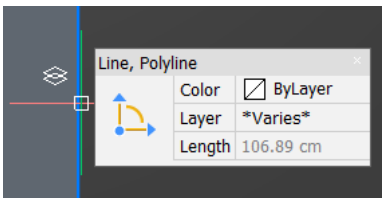
Uwaga:

- Wielokrotny wybór jest akceptowany przy użyciu **Ctrl-Click** i **Shift-Click**.
- Zmienna systemowa QUADHIDEDELAY kontroluje czas opóźnienia ukrycia okna dialogowego wyboru.

Jednostka lub podjednostka jest teraz wybrana i usunięta z okna dialogowego wyboru.

6 Powtórz poprzednie kroki, aby wybrać więcej jednostek lub podjednostek.

7

Metoda SELECTIONPREVIEW

Upewnij się, że SELECTIONPREVIEW == 1 lub 3, a ROLLOVERTIPS == 1.

1 Umieść kursor nad nakładającymi się obiekty.

1 Jedną z głównych atrakcji są podmioty.

2 Wielokrotnie naciśnij klawisz **Tab.**

Nakładające się obiekty podświetlają się jedna po drugiej.

3 Kliknij, gdy żaden obiekt nie zostanie podświetlona.

4 Powtórz poprzednie kroki, aby wybrać więcej podmiotów.

Uwaga:

- Nie przesuwaj myszy podczas naciskania klawisza **Tab**, ponieważ spowoduje to ponowne uruchomienie kolejności podświetlania.
- Przytrzymaj klawisz **Shift**, aby przełączać nakładające się jednostki w odwrotnej kolejności.

15.5.4 Wybieranie widocznych podobiektów

Domyślnie cały obiekt jest podświetlana po najechaniu na nią kursorem.

Metoda ta umożliwia wybór pod obiektów podmiotów złożonych, takich jak polilinie, polilinie 3D, regiony, bryły 3D itp.

Uwaga: Ta metoda ma zastosowanie, gdy zmienna systemowa SELECTIONCYCLING nie jest ustawiona na 2. Użyj skrótu klawiaturowego **Ctrl + W**, aby włączyć/wyłączyć bieżące ustawienie zmiennej systemowej SELECTIONCYCLING.

1 Umieść kursor nad widocznym podobiektem.

1 Cały obiekt jest podświetlony.

2 Przytrzymaj **Ctrl**.

Widoczny pod kursorem obiekt podświetla się.

3 Kliknij podświetlony obiekt podrzędny.

4 Właściwości wybranej jednostki podrzędnej są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

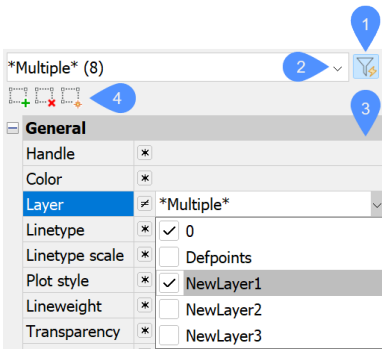
5 (Opcjonalnie) Powtórz poprzednie kroki, aby wybrać więcej podjednostek.

Można wybrać następujące podkategorie: segmenty polilinii, wierzchołki i segmenty polilinii 3D, wierzchołki, krawędzie i powierzchnie regionów, powierzchnie, siatki i bryły 3D.

15.6 Szybki Wybór

Szybki Wybór pozwala skomponować działający zestaw selekcji poprzez określenie filtrów, takich jak typ jednostki, kolor, typ linii lub dowolna inna właściwość jednostki. **Szybki Wybór** dotyczy całego rysunku lub aktywnego zestawu zaznaczeń (elementów już zaznaczonych na rysunku).

15.6.1 Generalna procedura

1 Otwórz panel **Właściwości** w trybie **Szybkiego wyboru** (1).

2 Rozpocznij definiowanie roboczego zestawu wyboru, wybierając typy podmiotów z listy rozwijanej Podmioty (2).

3 Ustaw filtry dla roboczego zestawu wyboru, wybierając operatory i wartości dla właściwości jednostki na liście Właściwości (3).

4 Kliknij narzędzie wyboru (4), aby:

- dodanie przefiltrowanego roboczego zestawu wyboru do aktywnego zestawu wyboru ( ).
- usunięcie przefiltrowanego roboczego zestawu wyboru z aktywnego zestawu wyboru ( ).
- utworzenie nowego aktywnego zestawu selekcji na podstawie przefiltrowanego roboczego zestawu selekcji ( ).

5 (Opcjonalnie) Powtórz kroki od 2 do 4.

15.6.2 Dostęp do trybu Szybkiego wyboru (polecenie SWYBIERZ)

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wyświetl panel **Właściwości**, a następnie kliknij przycisk **Szybki wybór** ( ) na panelu.
- Wpisz SWYBIERZ w wierszu poleceń.

Panel **Właściwości** zostanie wyświetlony w trybie **Szybkiego Wyboru**.

15.6.3 Rozpoczęcie definiowania roboczego zestawu wyboru

Lista elementów

W menu rozwijanym Typy podmiotów dostępne są dwie listy:

- Pierwsza lista wyświetla typy podmiotów obecne na rysunku.
- Druga lista wyświetla typy podmiotów obecne w istniejącym zestawie wyboru**(Bieżący wybór**), jeśli takie istnieją.

Pole wyboru i liczba podmiotów są wyświetlane dla każdego typu podmiotu na obu listach.

Wybieranie typów jednostek

1 Kliknij przycisk rozwijany w menu Podmioty.

1 Opcja **Wszystkie** jest wstępnie wybrana jako podstawa zestawu jednostek.

2 (Opcjonalnie) Wybierz jeden lub więcej typów jednostek, zaznaczając pola wyboru na żądanej liście, aby zdefiniować podstawę zestawu jednostek.

3 Na przykład:

- Aby utworzyć zestaw okręgów o określonym promieniu, zaznacz w tym kroku tylko pole wyboru **Okręgi**. Właściwość **Promień** staje się dostępna do użycia jako filtr w następnym kroku.
- Aby utworzyć zestaw podmiotów na określonej warstwie, zaznacz w tym kroku wszystkie wymagane pola wyboru typu podmiotu (lub kliknij **Wszystkie** u góry listy). Właściwość **Warstwa** pozostaje dostępna do użycia jako filtr w następnym kroku.

Wspólne właściwości podmiotów w bazie zestawu podmiotów są wyświetlane na liście Właściwości.

15.6.4 Filtrowanie roboczego zestawu wyboru

Lista właściwości

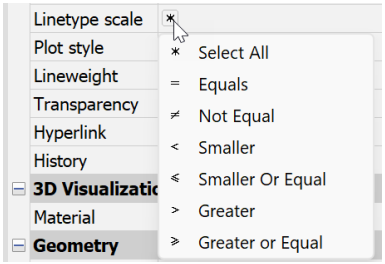
Wyświetla typowe właściwości, których można użyć jako filtrów dla roboczego zestawu selekcji.

Dostępne właściwości zależą od typów podmiotów w zestawie wyboru. Właściwości **Ogólne**, **Wizualizacja 3D** (tylko przestrzeń modelu) i **Geometria** są dostępne dla wszystkich obiektów. Dla niektórych typów obiektów mogą być wyświetlane dodatkowe właściwości. Jeśli typ obiektu nie jest określony, wyświetlane są tylko ogólne właściwości.

Operatorów

Lista operatorów umożliwia filtrowanie właściwości na podstawie wartości. Można kliknąć bieżącego operatora, aby wyświetlić listę i zmienić go na innego operatora.

Domyślnie operator **Select All** (*) jest ustawiony dla wszystkich właściwości.

Zaznacz wszystko

Nie filtruje listy elementów na podstawie właściwości.

Równe
Filtruje listę elementów, aby uwzględnić tylko te, których właściwość jest równa określonej wartości.

Nie Równe
Filtruje listę elementów, aby uwzględnić tylko te, których właściwość nie jest równa określonej wartości.

Mniejszy
Filtruje listę elementów, aby uwzględnić tylko te, których właściwość jest mniejsza niż podana wartość.

Mniejszy bądź Równy
Filtruje listę elementów, aby uwzględnić tylko te, których właściwość jest mniejsza lub równa określonej wartości.

Większy
Filtruje listę elementów, aby uwzględnić tylko te, których właściwość jest większa niż podana wartość.

Większy bądź Równy
Filtruje listę elementów aby uwzględnić tylko te, których właściwość jest większa lub równa określonej wartości.

Mecz o dziką kartę
Filtruje listę podmiotów, aby uwzględnić tylko te podmioty, których właściwość zwykłego tekstu spełnia kryteria znaków wieloznacznych użytych w ciągu tekstowym.

Ustawianie filtrów (wybieranie operatorów i wartości)

1 Kliknij bieżącego operatora właściwości (lub kliknij prawym przyciskiem myszy pole wartości właściwości).

1 Zostanie wyświetlone menu kontekstowe.

2 Wybierz operatora.

3 Kliknij pole wartości właściwości.

4 W zależności od nieruchomości wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Wybierz jedną lub więcej wartości z listy rozwijanej, zaznaczając odpowiednie pola wyboru.
   - Wpisz wartość w polu wartości.

   Uwaga: Do filtrowania edytowalnych właściwości tekstowych można używać symboli wieloznacznych. W tym celu należy wybrać operator **Dopasowanie z użyciem wildcardów**.

5 (Opcjonalnie) Powtórz poprzednie kroki, aby zdefiniować więcej filtrów właściwości.

15.6.5 Aktualizacja aktywnego zestawu wyboru z roboczym zestawem wyboru

Narzędzia wyboru

Dodaj do bieżącego zestawu wyboru

Dodaje obiekty do bieżącego **Zestawu wyboru** na podstawie typów obiektów i wartości właściwości określonych na listach Obiekty i Właściwości.

Usuń z bieżącego zestawu wyboru

Usuwa obiekty z bieżącego **Zestawu wyboru** na podstawie typów obiektów i wartości właściwości określonych na listach Obiekty i Właściwości.

Wyczyść bieżący wybór i utwórz nowy

Tworzy nowy zestaw selekcji na podstawie typów obiektów i wartości właściwości określonych na listach Elementy i Właściwości.

Kliknij narzędzie zaznaczania, aby zaktualizować istniejący aktywny zestaw zaznaczeń.

Uwaga:

- Zmienna systemowa QSELECTINIT kontroluje, co jest wstępnie wybierane na liście podmiotów na początku sesji szybkiego wyboru dla roboczego zestawu wyboru**(Wszystkie** podmioty na rysunku lub **Wszystkie** aktualnie wybrane podmioty).
- Zmienna systemowa QSELECTLIST kontroluje, czy listy wyświetlają tylko opcję **Wszystkie**, czy też pokazują również podział typów podmiotów.
- Domyślnie panel **właściwości** pozostaje w trybie **szybkiego wyboru** (zmienna systemowa QSELECTAUTOCLOSE jest wyłączona). Aby powrócić do trybu **Właściwości**, kliknij przycisk **Szybki wybór** ( ) na panelu.

15.7 Wildcard characters

The most common wildcard characters are accepted:

#	Matches any numeric digit.
@	Matches any alphabetic character.
.	Matches any non-alphanumeric character.
*****	Matches any string and can be used anywhere in the search string.
?	Matches any single character. For example, ?BC matches ABC, 3BC, and so on.
~	Matches any string but the pattern. For example, ~*AB* matches all strings that do not contain AB.
[ ]	Matches any one of the characters enclosed. For example, [AB]C matches AC and BC.
[-]	Specifies a range for a single character. For example, [A-G]C matches AC, BC, and so on to GC, but not HC.
[~]	Matches any character not enclosed. For example, [~AB]C matches XC, but not AC and BC.

` (reverse quote)	Reads the next character literally. For example, `~AB matches ~AB.

15.8 Kolejność wyświetlania

Gdy nowe obiekty nakładają się na istniejące obiekty, są one wyświetlane i drukowane na wierzchu wcześniej narysowanych jednostek. Polecenie KOLEJNOŚĆ może zmienić kolejność wyświetlania i drukowania nakładających się elementów. Obiekty można przenosić do przodu lub do tyłu, nad lub pod inny obiekt.

1 Uruchom polecenie KOLEJNOŚĆ.

2 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty, aby zmienić kolejność losowania:

3 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

4 **Zostanie** wyświetlony monit: Zmień kolejność rysowania:<Tył> Powyżej/Pod/Czysto/Przód/:

5 Wybierz opcję.

6 W zależności od wyboru:

- Jeśli wybrano opcję **Powyżej** lub **Pod**, wiersz poleceń ma następującą treść: Wybierz obiekt referencyjny:

  Identyfikacja obiektu referencyjnego. Wyświetlanie zestawu wyboru jest zmieniane w odniesieniu do obiektu referencyjnego.

- Jeśli wybrano opcję **Przód** lub **Tył**, wyświetlanie zestawu wyboru zostanie odpowiednio zmienione.

15.8.1 Korzystanie z narzędzi Kolejność rysowania

Narzędzia Kolejność rysowania są dostępne w menu **Narzędzia** i na pasku narzędzi **Kolejność rysowania**.

Ikona	Nazwa narzędzia	Opis
	Przenieś na Przód	Umieszcza zestaw wyboru na górze.
	Przenieś Powyżej	Umieszcza zestaw selekcji nad obiekt referencyjny. (*)
	Przenieś Poniżej	Umieść zestaw wyboru pod obiekt referencyjny. (*)
	Przenieś na Spód	Przenosi zestaw wyboru do tyłu.
	Kreskowanie do tyłu	Wysyła wszystkie obiekty luku do tyłu (polecenie KRESKUJNASPÓD).

Ikona	Nazwa narzędzia	Opis
	Tekst i wymiary z przodu	Przenosi wszystkie teksty i/lub obiekty wymiarów na pierwszy plan. Opcje: **Tekst** / **Wymiary** / **Linia odniesienia** / **Wszystkie** można wybrać w wierszu poleceń lub w menu podpowiedzi. Opcją domyślną jest **Wszystkie** (polecenie TEKSTNAPRZÓD).

15.9 Manipulator

Manipulator to wszechstronne narzędzie do chwytania, które umożliwia szybkie przesuwanie , obracanie , skalowanie i tworzenie lustrzanego odbicia wybranych elementów. Przytrzymanie klawisza Ctrl podczas uruchamiania akcji zachowuje oryginalne obiekty, tworząc ich kopie. Po wybraniu obiekty manipulator jest wyświetlany w miejscu i orientacji kontrolowanej przez użytkownika. Lokalizacja i orientacja są kontrolowane w podobny sposób jak w przypadku dynamicznego UCS. W przypadku jednoczesnego wybrania wielu obiektów manipulator jest wyświetlany w ich geometrycznym środku. Gdy wybór jest budowany krok po kroku, początkowa lokalizacja manipulatora jest zachowywana. Manipulator można przesunąć w dowolne miejsce lub orientację za pomocą jego uchwytów i opcji menu kontekstowego.

W zależności od typu operacji i jeśli aktywne są wymiary dynamiczne, dostępne jest dynamiczne pole wprowadzania w celu ustawienia odległości, kąta lub współczynnika skali.

15.9.1 Adaptacyjny krok migawki

Rozmiar kroku przyciągania automatycznie dostosowuje się do bieżącego współczynnika powiększenia ekranu, jeśli SNAPTYPE= 2. Zmienna systemowa ADAPTIVEGRIDSTEPSIZE kontroluje najmniejszy dostępny rozmiar kroku. Adaptacyjny rozmiar kroku służy do dynamicznego dostosowywania rozmiaru kroku w manipulatorze Ruler, co umożliwia szybkie modyfikowanie obiektów przy użyciu dokładnych wartości, bez konieczności wpisywania liczb.

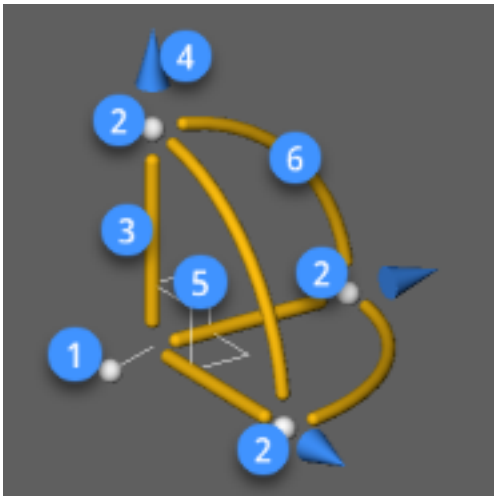
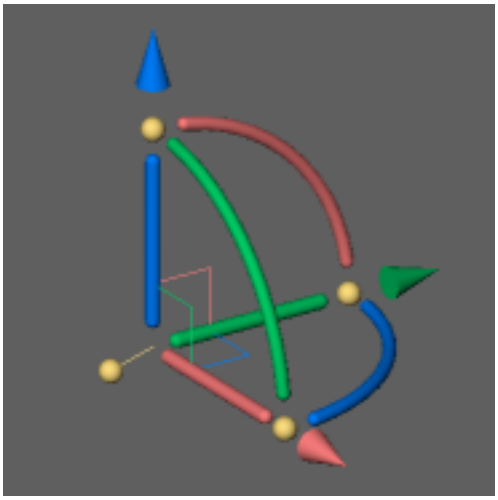
15.9.2 Ustawienia manipulatora

Ustawienia manipulatora można znaleźć w oknie dialogowym **Ustawienia** pod **Opcje programu** > **Manipulator**.

Po wyświetleniu Manipulatora wybierz **Ustawienia Manipulatora** z menu kontekstowego po kliknięciu prawym przyciskiem myszy.

15.9.3 Układ manipulatora

Zaznacz opcję **Klasyczny kolor** w menu kontekstowym manipulatora dla klasycznego układu. Odznacz opcję domyślnego układu.

	
Domyślny	Klasyczny

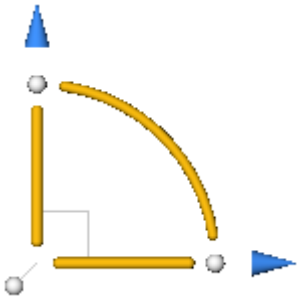
4 uchwyty

- **1**: uchwyt manipulatora
- **2**: uchwyt osi

12 stref wyzwalania poleceń

- **3**: oś
- **4**: grot strzały
- **5**: próbka samolotu
- **6**: łuk obrotu

Gdy bieżący widok jest równoległy do jednej z głównych osi układu współrzędnych, tak jak w widoku z góry, manipulator jest uproszczony do wersji 2D.

15.9.4 Zobacz Lokalizacja i orientacja manipulatora .

Początkowe położenie i orientacja statywu manipulatora 3D zależy od:

- Typ podmiotu.
- Punkt kliknięcia na obiekt.

Typ obiektu	Punkt wyboru	Manipulator - punkt kotwiczenia	Manipulator - orientacja
Linia	W pobliżu punktu końcowego	W punkcie końcowym	Oś X przez drugi punkt końcowy
Linia	W pobliżu punktu środkowego	W punkcie środkowym	Oś X przez najbliższy punkt końcowy
Polilinia Segment linii	W pobliżu wierzchołka	W wierzchołku	Oś X przechodząca przez drugi wierzchołek wybranego segmentu linii
Polilinia Segment linii	W pobliżu punktu środkowego segmentu	W punkcie środkowym segmentu	Oś X przechodząca przez najbliższy wierzchołek
Segment łuku polilinii	Na segmencie łuku	W centrum łuku	Oś X przechodząca przez najbliższy wierzchołek
łUk	Losowy	W centrum łuku	Oś X przez najbliższy punkt końcowy
Okrąg	Losowy	W centrum okręgu	Oś X równoległa do osi X bieżącego układu współrzędnych
Splajn	Losowy	W najbliższym punkcie końcowym	Przez drugi punkt końcowy
Obszar	Na odcinku linii	W najbliższym punkcie końcowym segmentu linii	Oś X przez drugi punkt końcowy
Obszar	Na segmencie łuku	W środku segmentu łuku	Oś X przechodząca przez najbliższy punkt końcowy segmentu łuku
Tekst, WTekst, Blok, ODN	Losowy	Na początku obiektu	Oś X przy kącie obrotu obiektu
Bryła 3D 3D Solid Face	Na powierzchni bryły	W najbliższym wierzchołku	Oś X wzdłuż najbliższej krawędzi Płaszczyzna XY w wybranej ścianie

Typ obiektu	Punkt wyboru	Manipulator - punkt kotwiczenia	Manipulator - orientacja
Wiele obiektów	Losowy	W geometrycznym środku zestawu wyboru**	Równolegle do osi bieżącego układu współrzędnych

* Zobacz Tryby zaznaczania, aby dowiedzieć się jak zaznaczyć powierzchnię bryły 3D lub całą bryłę.

** Pozycja manipulatora nie zmienia się, gdy do zestawu wyboru dodawanych jest więcej podmiotów.

15.9.5 Wyświetlanie manipulatora

Wartość zmiennej systemowej MANIPULATOR kontroluje, kiedy MANIPULATOR pojawia się automatycznie po wybraniu:

- 0: Nie wyświetlaj Manipulator
- 1: Wyświetl Manipulator niezależnie czy elementy są zaznaczone
- 2: Wyświetla Manipulator, jeśli lewy przycisk myszy jest wciśnięty dłużej niż czas zdefiniowany w zmiennej systemowej MANIPULATORDURATION.

Aby wyświetlić Manipulator po wybraniu wielu podmiotów:

- Wybierz obiekty jedna po drugiej lub użyj zaznaczenia okna, a następnie kliknij długo, aby wybrać ostatni obiekt.
- Ustaw wartość zmiennej systemowej MANIPULATOR na 2.
- Utwórz zestaw zaznaczeń, a następnie uruchom polecenie MANIPULUJ.

15.9.6 Przesuwanie manipulatora

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij długo w dowolnym miejscu manipulatora i przenieś go w nowe miejsce.
- MANIPULATORHANDLE = 0: Kliknij uchwyt manipulatora (1) i przenieś go w nowe miejsce*.
- Uchwyt kotwicy wyróżnia się, aby uniknąć nakładania się na uchwyty obiektów.
- MANIPULATORHANDLE = 1: Kliknij długo uchwyt manipulatora (1) i przenieś go w nowe miejsce*.
- Umieść kursor nad manipulatorem, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Przesuń** z menu kontekstowego i przenieś go w nowe miejsce*.

* Określ nową lokalizację za pomocą przyciągania obiektów.

15.9.7 Obracanie manipulatora

Wybierz jeden z uchwytów osi (2), aby obrócić manipulator. Wybierz punkt lub wpisz wartość w polu dynamicznego wprowadzania, aby określić kąt obrotu.

Naciśnij klawisz Shift, aby obrócić manipulator o 90 stopni wokół jego normalnej osi (osi Z).

15.9.8 Zmiana orientacji manipulatora

1 Umieść kursor nad manipulatorem, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Zmiana orientacji manipulatora** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlony monit: Określ pochodzenie manipulatora:

2 Wybierz punkt.

3 Punkt zakotwiczenia manipulatora jest umieszczany w określonym punkcie.

Zostanie wyświetlony monit: Wskaż na osi X <Accept> lub:

4 Wybierz punkt.

5 Manipulator obraca się wokół osi X.

Zostanie wyświetlony monit: Punkt na płaszczyźnie XY z dodatnią wartością Y <Accept> lub:

6 Wybierz punkt, aby zdefiniować nową pozycję manipulatora.

15.9.9 Wyrównanie manipulatora z układem współrzędnych

Przesuń kursor nad manipulator, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję z menu kontekstowego:

- **Wyrównaj z WCS**: osie manipulatora są wymuszane, aby stały się równoległe do odpowiednich osi Światowego Układu Współrzędnych.
- **Wyrównaj z UCS**: jeśli UCS jest aktualnie aktywnym układem współrzędnych, osie manipulatora są wymuszane tak, aby stały się równoległe do odpowiednich osi UCS.

15.9.10 Wyrównanie manipulatora z powierzchnią bryły

Dynamiczny UCS (DUCS) musi być włączony, aby ta operacja się powiodła.

1 Umieść kursor nad manipulatorem, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Przesuń** z menu kontekstowego.

2 Najedź kursorem na powierzchnię bryły.

3 Płaszczyzna XY manipulatora wyrównuje się z powierzchnią stałą pod kursorem.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Przyciąganie do punktu na wybranej powierzchni lub na jednej z jej krawędzi.
   - Naciśnij klawisz Shift, aby zablokować płaszczyznę XY na wybranej powierzchni, a następnie przyciągnij do punktu poza powierzchnią.

15.10 Przenoszenie podmiotów

Polecenie PRZESUŃ przesuwa elementy na rysunku.

Polecenie WYTNIJkopiuje jednostki do schowka, a następnie usuwa je z rysunku.

Polecenie WKLEJ (skrót od "wklej schowek") wkleja elementy ze schowka do bieżącego rysunku.

Polecenie WKLEJORYG wkleja elementy ze schowka do innego rysunku, używając współrzędnych rysunku źródłowego.

Polecenie WKLEJBLOK wkleja elementy ze schowka jako blok do bieżącego rysunku.

Użyj WYTNIJ, a następnie WKLEJ, WKLEJORYG lub WKLEJBLOK, aby przenieść jednostki do innego rysunku.

Opcja **kopiowania** edycji Polecenia umożliwiają tworzenie wielu kopii elementów rozciąganych, przenoszonych, obracanych, dublowanych lub skalowanych.

Uwaga: Gdy opcja DRAGSNAP jest włączona, przeciągnięte elementy są wyświetlane w bieżącej lokalizacji przyciągania elementów.

15.10.1 Przenoszenie elementów na rysunku

Domyślną metodą jest utworzenie zestawu selekcji, a następnie określenie punktu początkowego (punktu bazowego) i punktu końcowego (punktu przesunięcia) w celu zdefiniowania relokacji jednostek. Jednostki można również przesuwać za pomocą wektora kierunku.

1 Uruchom polecenie PRZESUŃ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

3 Zestaw wyboru jest teraz dołączony do kursora.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy [Przemieszczenie]: <Przemieszczenie>

4 Określ punkt.

5 **Zostanie** wyświetlony monit: Wprowadź drugi punkt lub <Użyj punktu bazowego jako <Użyj punktu bazowego jako> przesunięcia>:

6 Określ punkt.

7 Zestaw wyboru zostanie przeniesiony.

15.10.2 Przenoszenie jednostek między rysunkami

1 Na rysunku źródłowym wybierz jednostki, które chcesz przenieść.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Wytnij** z menu kontekstowego.

  Przytrzymaj dłużej prawy przycisk myszy, gdy Quad jest aktywny.
- Wybierz **Wytnij** w menu **Edycja**.
- Naciśnij **Ctrl + C**.

Jednostki są usuwane z rysunku źródłowego i kopiowane do schowka.

3 Przełącz na rysunek docelowy.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz **Wklej** w menu **Edytuj**.
- Naciśnij **Ctrl + C**.

Lewy dolny róg prostokąta ograniczającego zaznaczenie jest dołączany do kursora.

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ punkt.
- Naciśnij, aby wkleić zestaw zaznaczeń przy użyciu współrzędnych rysunku źródłowego.

Uwaga: Uruchom polecenie COFNIJ w rysunku źródłowym, aby przywrócić przeniesione elementy.

15.10.3 Przenoszenie zaznaczenia jako bloku

1 Wybierz jednostki, które chcesz przenieść.

2 Na rysunku źródłowym wybierz jednostki, które chcesz przenieść.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Wytnij** z menu kontekstowego.

     Przytrzymaj dłużej prawy przycisk myszy, gdy Quad jest aktywny.
   - Wybierz **Wytnij** w menu **Edycja**.
   - Naciśnij **Ctrl + C**.

   Jednostki są usuwane z rysunku źródłowego i kopiowane do schowka.

4 Jednostki są usuwane z rysunku i kopiowane do schowka.

5 (opcja) Przełącz na rysunek docelowy.

6 Wybierz **Wklej jako blok** w menu **Edytuj** lub naciśnij **Ctrl + Shift + V**.

   Lewy dolny róg prostokąta ograniczającego zaznaczenie jest dołączany do krzyżyka na rysunku celu.

7 Określ punkt wstawienia.

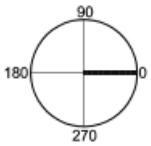
8 Zaznaczenie jest wklejane jako blok z domyślną nazwą.

9 (opcja) Uruchom polecenie EXPBLOCKS i zmień nazwę bloku w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków / Bloki**.

15.11 Obracanie jednostki

Polecenie OBRÓĆ obraca obiekty w określonym punkcie wzdłuż określonego kąta obrotu lub o kąt odniesiony do kąta bazowego. Domyślna metoda obraca podmioty przy użyciu względnego kąta obrotu w stosunku do ich bieżącej orientacji.

Domyślnie kąty zaczynają się na godzinie 3 (wschód) i rosną w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Jeśli chcesz obracać w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara, możesz wprowadzić wartość ujemną.

Uwaga:

- **Baza kątowa** jest kontrolowana przez zmienną systemową ANGBASE, która z kolei odnosi się do bieżącego LUW.
- **Kierunek kąta** jest kontrolowany przez zmienną systemową ANGDIR, która ustawia dodatni kierunek kąta od kąta 0 w odniesieniu do bieżącego LUW.

15.11.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie OBRÓĆ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do obrotu [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty do obrotu [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Punkt obrotu:

6 Określ punkt.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Kąt obrotu lub [Kąt bazowy/Kopiuj] <0>:

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

9 - Określ punkt.
- Wpisz wartość i naciśnij Enter.

Selekcja jest obracana.

15.11.2 Obracanie zestawu selekcji względem kąta bazowego

1 Uruchom polecenie OBRÓĆ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do obrotu [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty do obrotu [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Punkt obrotu:

6 Określ punkt.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Kąt obrotu lub [Kąt bazowy/Kopiuj] <0>:

8 Wybierz opcję **Kąt bazowy**.

Zostanie wyświetlony monit: Kąt bazowy <0>:

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:

10 - Wpisz wartość i naciśnij Enter.
- Kliknij dwa punkty, aby określić kąt bazowy.

11 **Zostanie wyświetlony monit**: Nowy Kąt <0>:

12 Wykonaj jedną z następujących czynności:

13 - Wpisz wartość i naciśnij Enter.
- Kliknij punkt

Zaznaczenie zostanie obrócone.

15.11.3 Obracanie w 3D

1 Uruchom polecenie OBRÓT3D.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do obrotu [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty do obrotu [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej podmiotów lub naciśnij Enter, aby zatrzymać wybór.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pierwszy punkt na osi lub zdefiniuj oś za pomocą [Xaxis/Yaxis/Zaxis/2Punkty/Obiekt/Ostatni/Widok] <2Punkty>:

6 Naciśnij Enter, aby zaakceptować metodę 2 punktów w celu wybrania osi obrotu.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt początkowy osi:

8 Określ punkt.

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ punkt końcowy osi lub <użyj osi równoległej do kierunku <osi równoległej aby zobaczyć kierunek> widoku>:

10 Określ punkt.

11 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ kąt obrotu lub [Kąt bazowy/Kopiuj]: 45

12 Wpisz wartość i naciśnij Enter.

13 Zaznaczenie zostanie obrócone.

15.12 Odbicie lustrzane elementów

Polecenie LUSTRO tworzy lustrzaną kopię zestawu zaznaczeń. Zaznaczenie jest odbijane wzdłuż linii lustrzanej, którą definiuje się poprzez określenie dwóch punktów. Możesz usunąć lub zachować oryginalne jednostki.

Polecenie LUSTRO3D tworzy lustrzaną kopię wybranych elementów w przestrzeni trójwymiarowej. W tym przypadku zaznaczenie jest odbijane wzdłuż płaszczyzny lustrzanej, którą można zdefiniować poprzez określenie trzech punktów, wybranie istniejącej dwuwymiarowej jednostki płaskiej, wyrównanie płaszczyzny równolegle do płaszczyzny XY, YZ lub XZ bieżącego LUW lub wyrównanie płaszczyzny z bieżącym widokiem. Możesz usunąć lub zachować oryginalne jednostki.

Uwaga: To, czy tekst jest odbijany przez polecenie MIRROR jest kontrolowane przez zmienną systemową MIRRTEXT.

15.12.1 Odbicie lustrzane jednostek wzdłuż linii

1 Uruchom polecenie LUSTRO.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Początek linii lustrzanej:

6 Określ punkt.

7 Zestaw wyboru obraca się dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Koniec linii lustrzanej:

8 Określ punkt.

9 Wybór jest lustrzany.

Zostanie wyświetlony monit: Usunąć oryginalne jednostki? [Tak-usuń obiekt/Nie-zachowaj obiekt] <Nie-zachowaj obiekt>:

10 Zdecyduj, czy chcesz zachować oryginalne jednostki.

15.12.2 Odbicie lustrzane jednostek wzdłuż płaszczyzny

1 Uruchom polecenie LUSTRO3D.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Zdefiniuj płaszczyznę lustrzaną przez [Obiekt/Poprzedni/Widok/Oś X/X-Y płaszczyzna/Y-Z płaszczyzna/Z-X płaszczyzna/3 punkty] <3 punkty>:

6 Naciśnij Enter, aby zaakceptować metodę 3 punktów w celu zdefiniowania płaszczyzny lustra.

7 **Zostanie wyświetlony monit**: Pierwszy punkt na płaszczyźnie:

8 Określ punkt.

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Drugi punkt na płaszczyźnie:

10 Określ punkt.

11 **Zostanie wyświetlony monit**: Trzeci punkt na płaszczyźnie:

12 Określ punkt.

13 **Zostanie wyświetlony monit**: Usunąć oryginalne jednostki? [Tak-usuń obiekt/Nie-zachowaj obiekt] <Nie-zachowaj obiekt>:

14 Zdecyduj, czy chcesz zachować oryginalne jednostki.

15.13 Wyrównanie obiektów

Polecenie DOPASUJ umożliwia zmianę położenia zestawu zaznaczeń względem istniejącego elementu na rysunku. Zestaw wyboru jest przesuwany i obracany w ramach jednej czynności. W razie potrzeby można także przeskalować zaznaczenie, aby dopasować je do nowej lokalizacji.

Polecenie to może być używane zarówno w środowisku 2D, jak i 3D.

15.13.1 Wyrównywanie w 2D

1 Uruchom polecenie DOPASUJ.

2 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz encje:

3 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pierwszy punkt źródłowy:

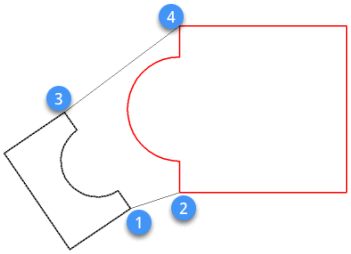
5 Przyciąganie do pierwszego punktu źródłowego w zestawie wyboru (1).

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pierwszy punkt docelowy:

7 Przyciąganie do pierwszego punktu docelowego na obiekcie odniesienia (2).

8 Pomiędzy punktem źródłowym a punktem docelowym rysowana jest linia docelowa.

Zostanie wyświetlony monit: Określ drugi punkt źródłowy:

9 Przejdź do drugiego punktu źródłowego w zestawie wyboru (3).

10 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ drugi punkt docelowy:

11 Snap do drugiego punktu docelowego na obiektu odniesienia (4).

12 Pomiędzy punktem źródłowym a punktem docelowym rysowana jest linia docelowa.

Zostanie wyświetlony monit: Określ trzeci punkt źródłowy:

13 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby użyć polecenia DOPASUJ w 2D.

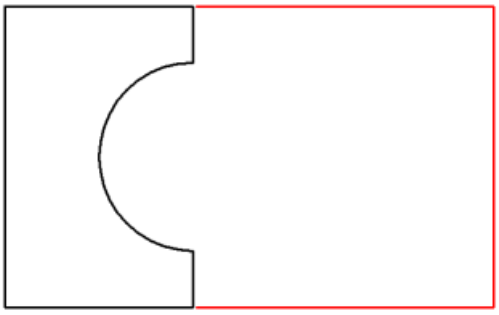
14 **Zostanie wyświetlony monit**: Skaluj obiekty na podstawie punktów wyrównania [Tak/Nie]: <Nie>

15 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter, jeśli nie chcesz skalować zestawu wyboru.
- Wpisz T i naciśnij Enter, aby przeskalować zestaw wyboru.

- Skalowanie dostosowuje odległość między punktami źródłowymi do odległości między punktami docelowymi.

16

Wynik procedury Wyrównaj ze skalowanym zestawem zaznaczeń.

15.13.2 Wyrównywanie w 3D

1 Uruchom polecenie DOPASUJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz encje:

2 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pierwszy punkt źródłowy:

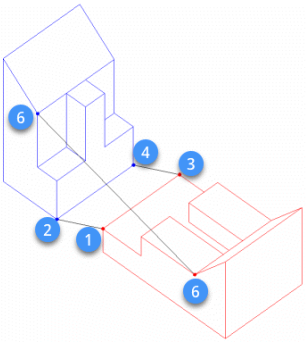
4 Przyciąganie do pierwszego punktu źródłowego w zestawie wyboru (1).

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pierwszy punkt docelowy:

6 Przyciąganie do pierwszego punktu docelowego na obiekcie odniesienia (2).

7 Pomiędzy punktem źródłowym a punktem docelowym rysowana jest linia docelowa.

Zostanie wyświetlony monit: Określ drugi punkt źródłowy:

8 Przejdź do drugiego punktu źródłowego w zestawie wyboru (3).

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ drugi punkt docelowy:

10 Snap do drugiego punktu docelowego na obiektu odniesienia (4).

11 Pomiędzy punktem źródłowym a punktem docelowym rysowana jest linia docelowa.

Zostanie wyświetlony monit: Określ trzeci punkt źródłowy:

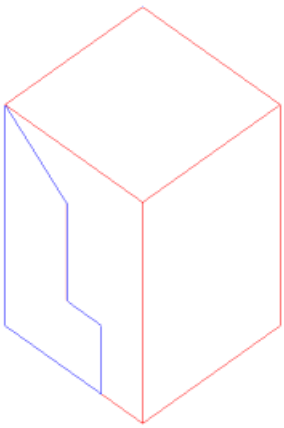
12 Przejdź do trzeciego punktu źródłowego w zestawie wyboru (5).

13 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ trzeci punkt docelowy:

14 Przyciąganie do trzeciego punktu docelowego na obiekcie odniesienia(6).

15 Pomiędzy punktem źródłowym a punktem docelowym rysowana jest linia docelowa.

Jednostka jest wyrównana.

15.14 Zmiana podmiotów

Polecenie ZMIEŃ umożliwia zmianę punktu wstawiania i orientacji tekstu oraz wstawek blokowych.

Opcja **Właściwości** polecenia może również zmienić warstwę, typ linii, skalę typu linii, wagę linii itp. ale panel BricsCAD **Właściwości** jest znacznie bardziej wszechstronny.

15.14.1 Zmiana jednostek tekstowych

1 Uruchom polecenie ZMIEŃ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Zaznacz jednostki tekstowe, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij klawisz Enter.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Zmień punkt [Obiekty specjalne/Właścikwości...]:

4 Określ nowy punkt wstawiania lub naciśnij Enter, aby zachować oryginał.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Nowy styl tekstu Standard:

6 Wpisz nazwę nowego stylu tekstu lub naciśnij klawisz Enter, aby zachować bieżący styl.

7 Jednostka tekstowa skaluje się dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Nowa wysokość <Bieżąca <current height> wysokość>:

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij, aby zdefiniować nową wysokość tekstu.
- Wpisz wartość, aby określić nową wysokość tekstu.
- Naciśnij Enter, aby zachować bieżącą wysokość tekstu.

Jednostka tekstowa obraca się dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Nowy kąt obrotu <0>:

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Określ punkt.
   - Wpisz wartość i naciśnij Enter.
   - Naciśnij Enter, aby zachować bieżący kąt obrotu.

   Zostanie wyświetlony monit: Nowy tekst <Bieżący <bieżący tekst> tekst>:

10 Wpisz nowy tekst lub naciśnij Enter, aby zachować bieżący tekst.

11 W przypadku zaznaczenia wielu jednostek tekstowych procedura jest uruchamiana ponownie dla każdej jednostki.

15.14.2 Przenoszenie bloków

1 Uruchom polecenie ZMIEŃ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmioty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Zaznacz bloki, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij klawisz Enter.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Zmień punkt [Obiekty specjalne/Właścikwości...]:

4 Określ punkt.

5 Blok obraca się dynamicznie.

   Zostanie wyświetlony monit: Nowy kąt obrotu <bieżący <current angle> kąt>:

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Określ punkt.
   - Wpisz wartość i naciśnij Enter.
   - Naciśnij Enter, aby zachować bieżący kąt obrotu.

7 W przypadku wybrania wielu bloków procedura jest uruchamiana ponownie dla każdego podmiotu.

15.15 Kopiowanie obiektów

Polecenie KOPIUJ duplikuje obiekty w bieżącym rysunku. Domyślną metodą jest utworzenie zestawu zaznaczeń, a następnie określenie punktu początkowego (punktu bazowego) i punktu końcowego (drugiego punktu) dla kopii. Przemieszczenie można również określić jako wektor kierunku (X,Y,Z).

W zależności od zmiennej systemowej COPYMODE można utworzyć wiele kopii zestawu zaznaczeń lub tylko jedną.

Polecenie KOPIUJO kopiuje obiekty do schowka, które można następnie wkleić do bieżącego rysunku lub do innego rysunku za pomocą poleceń WKLEJ lub WKLEJBLOK.

Uwaga: Gdy opcja DRAGSNAP jest włączona, przeciągnięte elementy są wyświetlane w bieżącej lokalizacji przyciągania elementów.

15.15.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie KOPIUJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

Aktualny tryb kopiowania: Wielokrotnie

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź punkt bazowy [Przemieszczenie]: <Przemieszczenie>

5 Określ punkt.

6 Skopiowane zaznaczenie przesuwa się dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź drugi punkt lub <Użyj punktu bazowego jako <Użyj punktu bazowego jako przemieszczania>:

7 Określ punkt.

8 Tworzona jest pierwsza kopia zaznaczenia.

Druga kopia porusza się dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź drugi punkt [Cofnij/Szyk/Powtórz/Wyjdź]:

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kontynuuj określanie punktów, aby utworzyć wiele kopii.
- Naciśnij Enter, aby zatrzymać.

15.15.2 Korzystanie z opcji Powtórz

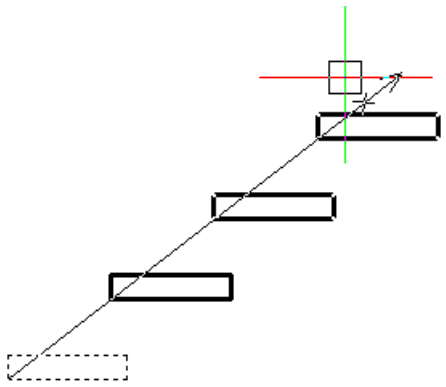
1 Wykonaj kroki 1-5 procedury ogólnej (patrz wyżej).

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź drugi punkt [Cofnij/Szyk/Powtórz/Wyjdź]:

2 Wybierz opcję **Powtórz**.

Podczas przesuwania kursora tworzonych jest wiele kopii w regularnych odstępach czasu.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz punkt końcowy (<ENTER> aby wprowadzić liczbę powtórzeń):

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij, gdy wyświetlona zostanie żądana liczba kopii.
- Naciśnij Enter.
- **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź liczbę powtórzeń <1>:

Wpisz żądaną liczbę kopii, a następnie naciśnij Enter.

15.15.3 Korzystanie z opcji Szyk

1 Wykonaj kroki 1-4 procedury ogólnej (patrz wyżej).

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź drugi punkt lub <Użyj punktu bazowego jako <Użyj punktu bazowego jako przemieszczania>:

2 Wybierz opcję **Szyk**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź liczbę elementów w tablicy:

3 Określ liczbę elementów.

4 Tablica jest wyświetlana dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź drugi punkt lub [Dopasuj]:

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określa punkt definiujący odległość między każdym elementem w tablicy.
- Wybierz opcję **Dopasuj** .

  Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź drugi punkt lub [Szyk]:

  Określa punkt definiujący odległość między pierwszym a ostatnim elementem tablicy.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kontynuuj tworzenie kopii.
- Naciśnij Enter, aby zatrzymać.

15.15.4 Kopiowanie zaznaczenia jako bloku

1 Wybierz obiekty, które chcesz skopiować jako blok.

2 Uruchom polecenie KOPIUJBAZA.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz punkt bazowy:

4 Określ punkt.

5 xx wybrany

6 (opcja) Przełącz na inny rysunek.

7 Uruchom polecenie WKLEJBLOK.

8 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz punkt wstawiania.

9 Określ punkt.

10 Zaznaczenie jest wklejane jako blok.

11 (opcja) Uruchom polecenie EXPBLOCKS i zmień nazwę bloku w oknie dialogowym **Eksplorator rysunków / Bloki**.

15.15.5 Kopiowanie obiektów między rysunkami

Obiekty mogą być kopiowane między rysunkami przy użyciu następujących metod:

- KOPIUJO i WKLEJ*: kopiowanie zaznaczenia przy użyciu domyślnego punktu bazowego.

- KOPIUJO i WKLEJORYG: kopiowanie zaznaczenia przy użyciu współrzędnych rysunku źródłowego.
- KOPIUJBAZA i WKLEJ*: kopiowanie zaznaczenia przy użyciu punktu bazowego zdefiniowanego przez użytkownika.
- KOPIUJBAZA i WKLEJBLOK: aby skopiować zaznaczenie jako blok w rysunku docelowym.

* Wciśnij Enter w wierszu "Określ punkt wstawienia", aby wkleić zaznaczenie przy użyciu współrzędnych rysunku źródłowego (= odpowiednik polecenia WKLEJORYG).

15.16 Tworzenie kopii równoległych

Polecenie ODSUŃ tworzy kopię elementów liniowych i wyrównuje je równolegle do oryginalnych elementów w określonej odległości. Można tworzyć równoległe kopie łuków, okręgów, elips, łuków eliptycznych, linii, dwuwymiarowych polilinii, promieni i linii nieskończonych.

W zależności od wybranych opcji ustawionych przez zmienną systemową SELECTIONMODES, polecenie ODSUŃakceptuje:

- krawędź bryły 3D, jeśli ustawiona jest opcja **Wybierz krawędzie**.
- kontur bryły 3D, jeśli ustawiona jest opcja **Wybierz powierzchnie**.
- zamknięte granice, jeśli ustawiona jest opcja **Wybierz Wykryte Obwiednie**.

Uwaga: Zmienna ustawień OFFSETGAPTYPE kontroluje sposób, w jaki potencjalne przerwy między segmentami są traktowane, gdy zamknięte polilinie są przesunięte.

15.16.1 Tworzenie kopii równoległej w określonej odległości

1 Uruchom polecenie ODSUŃ.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter, aby zaakceptować bieżącą odległość.
   - Wpisz nową odległość w wierszu poleceń.
   - Zdefiniuj nową odległość, określając dwa punkty.

3 Wybierz jednostkę liniową.

4 Podgląd kopii równoległej jest wyświetlany w zależności od bieżącej pozycji kursora względem wybranej jednostki.

5 Kliknij punkt

6 Zostanie utworzona kopia równoległa.

   Jeśli zmienna systemowa OFFSETERASE jest włączona, oryginalna jednostka jest usuwana.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz inny podmiot.
   - Naciśnij Enter, aby zatrzymać.

15.16.2 Tworzenie równoległej kopii przez punkt

1 Uruchom polecenie ODSUŃ.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter, aby zaakceptować domyślną opcję **Przez punkt** (= kiedy był ostatnio używany).
   - Wybierz opcję **Przez punkt**.
3 Wybierz jednostkę liniową.
4 Kopia równoległa jest wyświetlana dynamicznie.
5 Kliknij punkt, aby utworzyć kopię równoległą.
6 Jeśli zmienna systemowa OFFSETERASE jest włączona, oryginalna jednostka jest usuwana.
7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz inny podmiot.
   - Naciśnij Enter, aby zatrzymać.

15.17 Elementy Szyku

Polecenia **SZYK** kopiują zestaw zaznaczeń w układzie prostokątnym, biegunowym (kołowym) lub wzdłuż elementu liniowego. W przypadku szyku prostokątnego należy określić liczbę wierszy i kolumn, a także odstępy między kolejnymi wierszami i kolumnami. Aby utworzyć szyk biegunowy, zostanie wyświetlony monit o określenie punktu środkowego szyku, kroku obrotu i liczby elementów w szyku lub kąta do wypełnienia. Można obrócić zestaw zaznaczenia wokół punktu środkowego lub zachować jego oryginalną orientację.

Polecenie SZYKKLASYCZNY tworzy statyczny biegunowy lub prostokątny szyk jednostek za pomocą okna dialogowego.

Polecenie -SZYK tworzy statyczny biegunowy lub prostokątny szyk jednostek.

Polecenie SZYK3D konstruuje statyczne prostokątne szyki 3D i obrócone szyki biegunowe.

Polecenie SZYK dystrybuuje kopie obiektów w równomiernie rozmieszczonym asocjacyjnym szyku prostokątnym (polecenie SZYKPROSTOKĄTNY), szyk biegunowy (polecenie SZYKBIEGUNOWY) lub szyk po ścieżce (polecenie SZYKPOŚCIEŻCE).

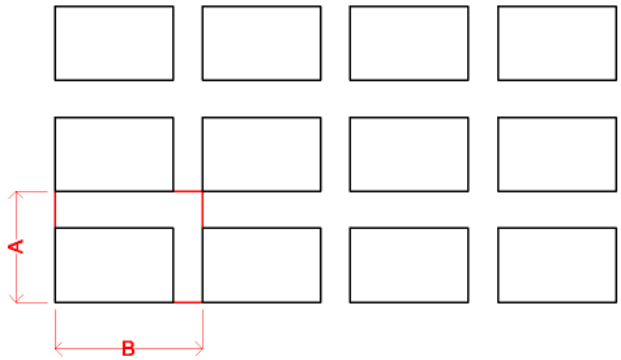
Polecenie EDYTUJSZYK umożliwia edycję szyków asocjacyjnych i ich elementów źródłowych.

15.17.1 Tworzenie statycznego szyku prostokątnego

1 Uruchom polecenie SZYKKLASYCZNY.
1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Szyk**.
2 W sekcji **Typ Szyku**, wybierz **Prostokątny**.
3 Kliknij przycisk **Wybierz Elementy**.

   Okno dialogowe **Szyk** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór podmiotów.
4 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.
5 Okno dialogowe **Szyk** zostanie ponownie otwarte.
6 Wypełnij pola w **Ustawieniach** lub naciśnij przyciski **Wybierz Punkty**, aby zdefiniować ustawienia graficznie.

Okno dialogowe **Szyk** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie punktu na rysunku.

Przesunięcie wiersza (A) i przesunięcie kolumny (B) można zdefiniować za pomocą prostokąta odstępu (czerwony).

7 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć szyk.

Uwaga: Kąt ten jest mierzony względem dodatniej osi x bieżącego układu LUW. Wartości ujemne są mierzone w przeciwnym kierunku.

15.17.2 Tworzenie statycznego szyku biegunowego

1 Uruchom polecenie SZYKKLASYCZNY.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Szyk**.

2 W obszarze **Opcje Szyku**wybierz**Biegunowy**.

3 Kliknij przycisk **Wybierz Elementy**.

Okno dialogowe **Szyk** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybór podmiotów.

4 Wybierz elementy, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter.

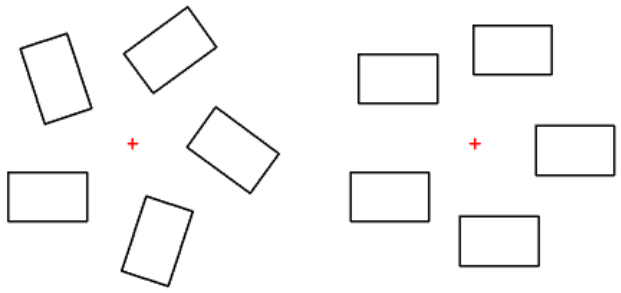
5 Okno dialogowe **Szyk** zostanie ponownie otwarte.

6 Wybierz opcję **Oblicz**: **Kąt pomiędzy**, **Kąt do wypełnienia** lub **Liczba elementów**.

7 Wypełnij pola w **Ustawieniach** lub naciśnij przyciski **Wybierz Punkty**, aby zdefiniować ustawienia graficznie.

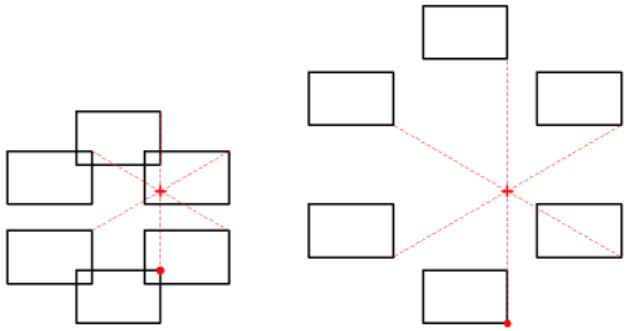
Okno dialogowe **Szyk** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić wybranie punktu na rysunku.

8 (opcja) Zaznacz opcję **Obróć elementy jako skopiowane**.

Obiekty obrócone (w lewo) lub nie (w prawo) względem punktu środkowego szyku.

9 (opcja) Zdefiniuj punkt bazowy **Obiektu**.

Szyk biegunowy z punktem bazowym (kropka) i punktem środkowym (krzyżyk).

10 Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć szyk.

15.17.3 Tworzenie statycznego szyku prostokątnego

1 Uruchom polecenie SZYK3D.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do szyku[opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty do szyku[opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Pojawi się monit**: [Wybierz polilinię/Wielokąt/Prostokątny]<Prostokątny>:

6 Wybierz opcję **Prostokątny**.

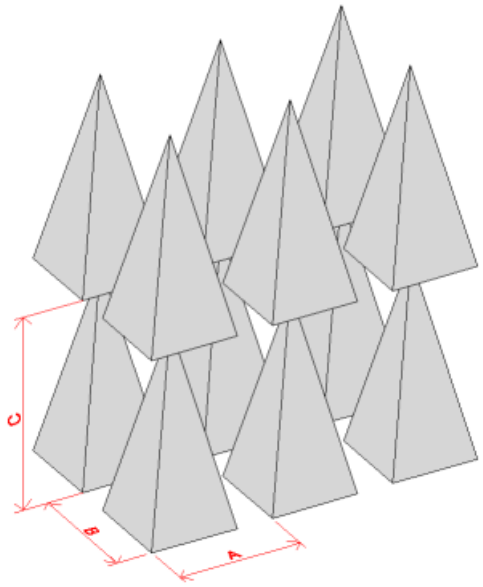
Zostanie wyświetlony monit: Liczba wierszy w szyku<1>:

7 Określ liczbę wierszy.

8 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba kolumn <1>:

9 Określ liczbę kolumn.

10 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba poziomów <1>:

Szyk 3D Prostokątny

rozstaw rzędów A, rozstaw kolumn B, rozstaw poziomów C

11 Określ liczbę poziomów.

12 **Zostanie wyświetlony monit**: Pionowa odległość między wierszami:

13 Wpisz wartość lub kliknij dwa punkty.

14 **Zostanie wyświetlony monit**: Pozioma odległość między kolumnami:

15 Wpisz wartość lub kliknij dwa punkty.

16 **Zostanie wyświetlony monit**: Głębokość między poziomami:

Wpisz wartość lub kliknij dwa punkty.

Szyk zostanie utworzony.

Uwaga: Wartości dodatnie w krokach 7, 8 i 9 są mierzone wzdłuż dodatniej osi X, Y i Z bieżącego układu LUW. Wartości ujemne są mierzone w przeciwnym kierunku.

15.17.4 Tworzenie statycznego szyku biegunowego 3D

1 Uruchom polecenie SZYK3D.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do szyku[opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty do szyku[opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej elementów lub naciśnij klawisz Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Pojawi się monit**: [Wybierz polilinię/Wielokąt/Prostokątny]<Prostokątny>:

6 Wybierz opcję **Biegunowy**.

Zostanie wyświetlony monit: ilość obiektów w szyku lub [enter, aby określić kąt między elementami]

<enter, aby określić kąt między elementami>:

7 Określ liczbę elementów.

8 **Zostanie wyświetlony monit**: Kąt do wypełnienia (+ dla cw, - dla cw <360>):

9 Wpisz wartość lub naciśnij Enter, aby zaakceptować wartość domyślną.

10 **Zostanie wyświetlony monit**: Obrócić obiekty wokół szyku? [Tak/Nie]<Yes>:

11 Wybierz **Tak** lub **Nie** lub naciśnij Enter, aby zaakceptować ustawienia domyślne.

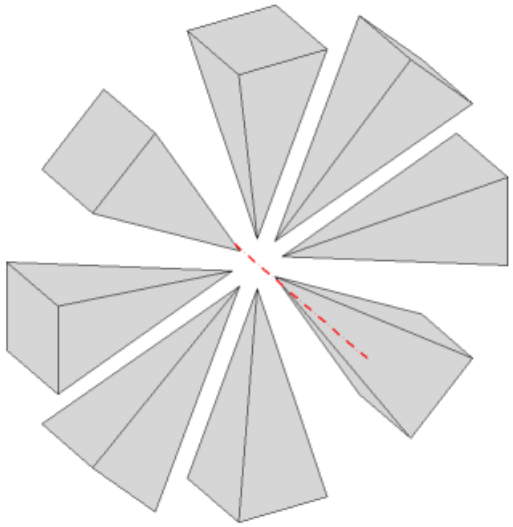
Zostanie wyświetlony monit: Punkt środkowy szyku:

12 Określ punkt.

13 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ drugi punkt wzdłuż centralnej osi szyku:

14 Określ punkt.

15 Szyk zostanie utworzony.

szyk biegunowy 3D wokół osi poziomej (czerwony).

15.18 Rozszerzanie elementów

Polecenie WYDŁUŻ rozszerza elementy do obwiedni, która jest definiowana przez co najmniej jeden inny element.

Jeśli zmienna systemowa EDGEMODE jest **Włączona**, elementy rozciągają się do niejawnej krawędzi elementów ograniczających.

Jeśli element graniczny nie znajduje się w tej samej płaszczyźnie co element, który ma zostać wydłużony, zmienna systemowa PROJMODE pozwala wybrać sposób obliczania przecięcia. Dostępne opcje to:

- Wyświetl do płaszczyzny XY aktualnego LUW
- Wyświetl do aktualnej płaszczyzny
- Prawdziwy tryb 3D (nie projekcja)

Podczas wydłużania elementów należy najpierw wybrać krawędzie obwiedni, a następnie określić elementy do wydłużenia, wybierając je pojedynczo lub przy użyciu metody wyboru ogrodzenia.

Następujące elementy mogą być wydłużane: łuki, linie, dwuwymiarowe polilinie, promienie.

Elementami obwiedni mogą być: łuki, okręgi, elipsy, linie, splajny, polilinie, półproste, linie nieskończone, rzutnie układu.

15.18.1 Rozszerzanie elementów

1 Uruchom polecenie WYDŁUŻ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz elementy obwiedni dla wydłużenia [opcje wyboru (?)] <ENTER, aby zaznaczyć wszystko>

2 Wybierz element obwiedni.

3 Elementy w zestawie: 1

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz elementy obwiedni dla wydłużenia [opcje wyboru (?)] <ENTER, aby zaznaczyć wszystko>

4 Wybierz więcej elementów obwiedni lub naciśnij Enter, aby zatrzymać wybieranie.

5 **Pojawi się monit**: Wybierz element do wydłużenia lub wybierz z wciśniętym Shift, aby przyciąć lub [Ogrodzenie/Przecięcie/Tryb krawędzi/Projekcja/eRase]:

6 Wybierz element:

7 Element rozciąga się na element graniczny.

Zostaniesz poproszony: Wybierz element do wydłużenia lub wybierz z wciśniętym Shift, aby przyciąć lub [Tryb Ogrodzenie/Przecięcie/Krawędź/Projekcja/eRase/Cofnij]:

8 Wybierz więcej elementów lub naciśnij Enter, aby zatrzymać.

Uwaga:

- Elementy, które zostaną wybrane podczas uruchamiania polecenia WYDŁUŻ, będą używane jako elementy ograniczające.
- Przytrzymaj Shift podczas wybierania elementu, aby przyciąć linię przez element obwiedni.
- Użyj metody wyboru Krawędź lub Przecięcie, aby wybrać serię elementów jednocześnie.
- W przypadku wybrania elementu w pobliżu końca, który nie może wykonać rozszerzenia do jednego z elementów ograniczających, polecenie WYDŁUŻ zostanie przerwane.
- Użyj trybu **QUICK**, w którym wszystkie obiekty automatycznie działają jako krawędzie ograniczające.

15.19 Obiekty przycinające

Polecenie UTNIJ przycina lub przycina obiekty poprzez ich wycięcie.

Jeśli zmienna systemowa EDGEMODE jest włączona, jednostki rozciągają się do implikowanej krawędzi jednostek granicznych.

Jeśli element graniczny nie znajduje się w tej samej płaszczyźnie co element, który ma zostać wydłużony, zmienna systemowa PROJMODE pozwala wybrać sposób obliczania przecięcia. Dostępne opcje to:

- Wyświetl do płaszczyzny XY aktualnego LUW
- Wyświetl do aktualnej płaszczyzny
- Prawdziwy tryb 3D (nie projekcja)

Podczas przycinania elementów należy najpierw zaznaczyć krawędzie tnące, a następnie określić elementy do przycięcia, zaznaczając je pojedynczo lub przy użyciu metody zaznaczania oknem.

Przycinane mogą być następujące elementy: linie, dwu- i trójwymiarowe polilinie, łuki, okręgi, elipsy, łuki eliptyczne, splajny, promienie i linie nieskończone.

Elementami tnącymi mogą być: linie, splajny, polilinie, łuki, okręgi, łuki eliptyczne, elipsy, promienie, linie nieskończone, rzutnie układu.

Obiekty w bloku można wybrać jako obiekty tnące.

15.19.1 Obiekty przycinające

1 Uruchom polecenie UTNIJ.

2 Wybierz krawędzie tnącą.

3 Wybierz więcej elementów cięcia lub naciśnij Enter, aby zatrzymać wybór.

4 Wybierz jednostkę do przycięcia.

5 Obiekt jest przycinany przez krawędź tnącą.

6 Wybierz więcej elementów lub naciśnij Enter, aby zatrzymać.

Uwaga:

- Jednostki wybrane podczas uruchamiania polecenia UTNIJ są używane jako jednostki tnące.
- Przytrzymaj wciśnięty klawisz Shift podczas zaznaczania obiektów, aby rozciągnąć linię do obiektu tnącego.
- Użyj metody wyboru ogrodzenia lub skrzyżowania, aby wybrać serię jednostek jednocześnie.
- Użyj trybu **Szybkiego**, w którym wszystkie elementy automatycznie działają jako krawędzie przycinania.

15.20 Jednostki wydłużające

Polecenie PRZEDŁUŻ zmienia długość linii, otwartych polilinii i łuków dynamicznie, przyrostowo lub względnie. Można również modyfikować kąt łuków.

15.20.1 Dynamiczna zmiana długości

1 Uruchom polecenie PRZEDŁUŻ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Edytuj długość: Wybierz podmiot do listy długości lub [DYnamic/Increment/Percent/Total]:

2 Wybierz opcję **Dynamic** .

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz jednostkę do zmiany lub [edit Mode]:

3 Kliknij jednostkę w pobliżu punktu końcowego, który chcesz wydłużyć.

4 Jednostka jest dynamicznie wydłużana (skracana).

Zostanie wyświetlony monit: Nowy punkt końcowy linii:

5 Określ punkt, aby zdefiniować nową długość.

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz jednostkę do zmiany lub [edit Mode/Undo]:

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Edytuj inny podmiot.
- Naciśnij Enter, aby zatrzymać.

Uwaga: Właściwości **Geometria** w panelu **Właściwości** umożliwiają edycję całkowitej długości linii i łuków oraz kąta początkowego i końcowego łuków.

15.21 Wybór i ustawienia uchwytu

Podczas zaznaczania elementów na rysunku, metoda zaznaczania i wyświetlania wybranych elementów (na przykład, czy uchwyty są wyświetlane, czy nie) jest kontrolowana przez szereg ustawień.

15.21.1 Ustawienia wyboru

Większość ustawień wyboru znajduje się w grupie **Ustawienia wyboru** w kategorii Ustawienia **Opcji Programu** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Wyróżnić	HIGHLIGHT	Określa, czy podmioty są podświetlane na ekranie po wybraniu.
Podświetlanie Obrazu	IMAGEHLT	Określa, czy po wybraniu podświetlany jest cały obraz rastrowy, czy tylko jego ramka.
Wybierz opcję Dodaj	PICKADD	Kontroluje, czy kolejne selekcje zastępują bieżący zestaw selekcji, czy dodają się do niego. **WŁ**: zestaw wyboru zostanie rozszerzony w przypadku wybrania dodatkowych podmiotów. Naciśnij i przytrzymaj klawisz Shift, aby usunąć jednostki z zestawu wyboru. **WYŁ**: nie można dodawać podmiotów do zestawu wyboru. Nowo wybrany podmiot lub podmioty zastępują istniejący zestaw wyboru. Jeśli jednak naciśniesz i przytrzymasz klawisz Shift, możesz dodawać podmioty. W przypadku wybrania jednostki, która była już wybrana podczas naciskania klawisza Shift, jednostka ta zostanie usunięta z zestawu wyboru.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Wybieranie automatyczne	PICKAUTO	Kontroluje automatyczny wybór okna (wewnątrz lub na przecięciu) podczas wybierania podmiotów. Wartość jest zapisywana jako kod bitowy wykorzystujący sumę wybranych opcji. Negatywny: wyłącza wybór okna, zapisując bieżącą wartość. 1 = Rysuje okno wyboru, jeśli mysz znajduje się nad pustym obszarem rysunku po kliknięciu. 2 = Rysuje okno wyboru, jeśli podczas przeciągania mysz znajduje się nad jednostką. 4 = Rysuje zaznaczenie lasso, jeśli po kliknięciu mysz nie znajduje się nad żadną jednostką.
Obszar wyboru	PICKBOX	Określa rozmiar małego kwadratu na końcu kursora wyboru (). W przypadku wybrania jednostki poprzez kliknięcie, pole wyboru musi dotykać lub zachodzić na jednostkę. Domyślny rozmiar pola wyboru to 3.
Wybierz przeciągnięcie	PICKDRAG	Kontroluje metodę rysowania okna wyboru. **WŁ**: umożliwia zdefiniowanie okna wyboru poprzez przeciąganie: naciśnij i przytrzymaj lewy przycisk myszy, aby zdefiniować pierwszy róg prostokąta, a następnie przesuń mysz, aby zdefiniować rozmiar okna wyboru i zwolnij przycisk myszy, aby zdefiniować przeciwległy róg. **WYŁ**: definiuje okno wyboru poprzez kliknięcie dwóch przeciwległych rogów.
Wskaż pierwszy	PICKFIRST	Określa, czy obiekty mają być zaznaczane przed czy po wydaniu polecenia modyfikacji. **WŁ**: umożliwia najpierw utworzenie zestawu wyboru, a następnie uruchomienie polecenia modyfikacji. **WYŁ**: najpierw uruchom polecenie, a następnie skomponuj wybrane jednostki.
Wybór odstępu rodzaju linii	LTGAPSELECTION	Umożliwia przyciąganie do przerw w nieciągłych rodzajach linii. **WŁ**: nie zezwala na zaznaczanie lub przyciąganie w lukach (starsze zachowanie). **WYŁ**: umożliwia zaznaczanie lub przyciąganie w odstępach.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Wybierz styl	PICKSTYLE	Kontroluje zaznaczanie grup i szyków asocjacyjnych. 0 = Wybór grupy lub wybór kreskowania asocjacyjnego. 1 = Wybór grupy: jeśli wybrany zostanie członek grupy, wybrani zostaną wszyscy członkowie grupy. 2 = Asocjacyjny wybór kreskowania: kreskowanie i jego granica są wybierane bez względu na to, co zostanie wybrane: kreskowanie czy granica (jeszcze nieobsługiwane).
Zaznacz opcję dla WYBIERZ PODOBNE	SELECTSIMILARMODE	Kontroluje, które właściwości muszą być zgodne, aby jednostka tego samego typu mogła zostać wybrana za pomocą polecenia WYBIERZPODOBNE.
Wybór ramki	FRAMESELECTION	Kontroluje, czy można zaznaczyć ukrytą ramkę obrazu, podkładu, przyciętych XRef'ów lub przykryć.
Najbliższy Dystans	NEARESTDISTANCE	Kontroluje najbliższy wymiar odległości między parą wybranych jednostek. 0 = Nie pokazuj wymiaru odległości 1 = Pokaż najbliższy wymiar odległości 2 = Pokaż najbliższy wymiar odległości wyrównany do OX 4 = Pokaż najbliższy wymiar odległości wyrównany do OY 8 = Pokaż najbliższy wymiar odległości wyrównany do OZ
Obszar wyboru	SELECTIONAREA	Kontroluje efekty wyświetlania obszaru wyboru.
Przezroczystość pola wyboru	SELECTIONAREAOPACITY	Kontroluje przezroczystość obszaru zaznaczenia: im wyższa wartość, tym bardziej nieprzezroczysty obszar zaznaczenia.
Kolor obszaru skrzyżowania	CROSSINGAREACOLOR	Określa kolor przecinających się obszarów.
Kolor obszaru okna	WINDOWAREACOLOR	Określa kolor obszarów zaznaczenia okna.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Podświetlenie wskazanego obiektu	SELECTIONPREVIEW	Kontroluje, kiedy jednostki są podświetlane po najechaniu na nie kursorem: 0 = Nigdy. 1 = Gdy nie są aktywne żadne polecenia. 2 = Gdy polecenie wyświetla monit o wybór podmiotu. 3 = Oba, gdy nie są aktywne żadne polecenia i gdy polecenie wyświetla monit o wybór jednostki. ***Uwaga:*** Gdy zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW jest Wyłączona: • Opcja **Wyświetl czworobok po najechaniu kursora na element** systemu QUADDISPLAY jest ignorowana i czworobok nie jest wyświetlany. • Zmienna systemowa ROLLOVERTIPS jest ignorowana, a właściwości obiektu nie są wyświetlane (czworobok nie jest wyświetlany). • Zmienna systemowa SELECTIONCYCLING jest ignorowana i nie wyświetla się żadna plakietka ani okno dialogowe wyboru (Quad nie jest wyświetlany).
Typ podświetlania	PREVIEWEFFECT	Kontroluje wygląd podświetlonych elementów: 0=przerywane linie; 1=pogrubione linie; 2=przerywane i pogrubione linie (jeszcze nieobsługiwane).
Filtr podglądu	PREVIEWFILTER	Kontroluje, które typy jednostek są wykluczone z podglądu wyboru. Dostępne opcje to: • Podmioty na zablokowanych warstwach • Podmioty w Xrefs • Tabele • Jednostki Mtekst • Kreskowania • GRupy
Styl podświetlenia zaznaczenia GL	HIGHLIGHTEFFECT	Określa metodę podświetlania: 0 = linie przerywane. 1 = Użyj innego koloru. 2 = Użyj pogrubionej linii. 3 = Użyj innego koloru i pogrubionej linii.
Wybór Kolor podświetlenia	HIGHLIGHTCOLOR	Określa kolor podświetlenia, który ma być używany, gdy HIGHLIGHTEFFECT ma wartość 1 lub 3.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Przełączanie wyboru:	SELECTIONCYCLING	Steruje opcjami wyświetlania skojarzonymi z nakładającymi się obiektami i cyklicznymi zaznaczeniami. Negatywne = wyłączenie cyklicznego wyboru, zapisanie wcześniejszej wartości 0 = Wyłączenie cyklicznego wyboru 1 = Po najechaniu kursorem na nakładające się obiekty wyświetlana jest plakietka. 2 = wyświetlane są zarówno plakietka, jak i okno dialogowe wyboru
Tryb wyboru	SELECTIONMODES	Określa, które podjednostki powinny być podświetlone w podglądzie selekcji. Zmienna jest przechowywana jako kod bitowy wykorzystujący sumę wartości wszystkich wybranych opcji. Kliknij przyciski na pasku narzędzi **Tryby zaznaczania**, aby ustawić wartość SELECTIONMODES. Wciśnięty przycisk oznacza, że opcja została wybrana. 1 = Włącz wykrywanie krawędzi brył 3D () 2 = Włącz wykrywanie brył 3D ()*. 4 = Włącz wykrywanie granic (). Kontroluje, czy zamknięte granice w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych lub na powierzchni brył 3D są podświetlone, gdy nie są aktywne żadne polecenia. Zmienna systemowa BOUNDARYCOLOR określa kolor podświetlenia wykrytych granic. * Przytrzymaj klawisz Ctrl, aby odwrócić stan opcji **Wybierz Powierzchnie**: jeśli jest włączona, możliwe jest zaznaczanie brył 3D, jeśli jest wyłączona, możliwe jest zaznaczanie brył. Wielokrotne naciśnięcie klawisza Tab, przy jednoczesnym utrzymaniu kursora w tej samej pozycji, podświetla kolejno wszystkie uwzględnione typy podjednostek. Zobacz także Wybór okna.
Opóźnienie wyboru podglądu	PREVIEWDELAY	Określa liczbę milisekund oczekiwania przed podświetleniem (pod)jednostek pod kursorem.
Wyświetlanie Paska Wiązań	CONSTRAINTBARDISPLAY	Kontroluje widoczność wiązania geometrycznego podczas jego tworzenia lub zaznaczania.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Dynamiczny Tryb Wiązań	DYNCONSTRAINTMODE	Wyświetl ukryte wiązania wymiarowe przy wyborze obiektów z wiązaniami. Gdy kursor znajduje się nad jednostką z wiązaniami wymiarowym, wyświetlany jest niebieski glif wiązania.

15.21.2 Ustawienia uchwytów

Jeśli zmienna systemowa GRIPS jest różna od zera, uchwyty są wyświetlane na wybranych podmiotach.

Ustawienia uchwytów znajdują się w sekcji **Wyświetlanie/Podgląd** w grupie Ustawienia **szkicowania** w kategorii Ustawienia **rysowania** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Uchwyty mogą być używane do manipulowania jednostkami (zobacz artykuł o **Edycji uchwytów**).

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Uchwyty	GRIPS	Wartość GRIPS może wynosić 0, 1 lub 2. 0= Wyłącz uchwyty. 1= Włącz uchwyty punktów końcowych. 2= Włącz uchwyty punktu końcowego i środkowego
Uchwyty w blokach	GRIPBLOCK	Włącza/wyłącza wyświetlanie uchwytów na podmiotach w blokach.
Kolor uchwytu	GRIPCOLOR	Ustawia kolor niewybranych uchwytów. Wartość domyślna to zielony (kolor indeksu nr. 72).
Kolor wybranego uchwytu	GRIPHOT	Ustawia kolor wybranych uchwytów, tzw. *gorących uchwytów*. Wartość domyślna to czerwony (kolor indeksu nr. 240).
Kolor uchwytu pod kursorem	GRIPHOVER	Ustawia kolor niezaznaczonego uchwytu, gdy kursor zatrzyma się nad nim. Wartość domyślna to niebieski (kolor indeksu nr. 150).
Rozmiar uchwytu	GRIPSIZE	Ustawia rozmiar wyświetlacza uchwytu, wyrażony w pikselach. Wartość domyślna = 4.
Maksymalna ilość uchwytów	GRIPOBJLIMIT	Wyłącza wyświetlanie uchwytów, jeśli liczba wybranych obiektów przekracza wartość GRIPOBJLIMIT. W przypadku ustawienia 0 (zero) wyświetlane są wszystkie uchwyty.

Nazwa	Zmienna systemowa	Opis
Podpowiedzi siatki	GRIPTIPS	(Jeszcze nieobsługiwane) Określa, czy końcówki uchwytów są wyświetlane po najechaniu kursorem na uchwyty w niestandardowych jednostkach lub blokach dynamicznych, które obsługują końcówki uchwytów.
Przyciąganie uchwytów	ENABLEATTRACTION	Włącza/wyłącza przyciąganie uchwytów.
Odległość przyciągania uchwytów	ATTRACTIONDISTANCE	Ustawia odległość przyciągania uchwytów: jeśli kursor znajduje się w tej odległości, kursor jest przyciągany przez uchwyt i przeskakuje do niego.

15.22 Obiekty rozciągające

Rozmiar i kształt jednostek można zmieniać poprzez ich rozciąganie. Wybierz obszar na rysunku za pomocą prostokątnego okna lub wielokąta, a następnie określ punkt bazowy i punkt przesunięcia. Wszystkie punkty i węzły wewnątrz wybranego obszaru zostaną przesunięte na określoną odległość. W rezultacie jednostki, które przekraczają granicę okna lub wielokąta są rozciągane; te, które znajdują się całkowicie wewnątrz okna lub wielokąta są po prostu przesuwane.

15.22.1 Obiekty rozciągające

1 Uruchom polecenie ROZCIĄGNIJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz jednostki do rozciągnięcia przez [Okno przecinające/Poligon przecinający/Usuń/Dodaj/Opcje wyboru (?)]:

2 Użyj okna przecięcia (lub wielokąta przecięcia), aby określić punkty, które mają zostać przeniesione.

3 Określ prawy dolny róg okna przejścia.

Dynamicznie wyświetlany jest zielony prostokąt.

Zostanie wyświetlony monit: Przeciwny narożnik:

4 Określ lewy górny róg okna przejścia.

5 Podmioty w zestawie: xx.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz jednostki do rozciągnięcia przez [Okno przecinające/Poligon przecinający/Usuń/Dodaj/Opcje wyboru (?)]:

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Użyj okna przecięcia (lub wielokąta przecięcia), aby określić punkty, które mają zostać dodane lub usunięte z zaznaczenia.

- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby potwierdzić bieżący wybór.

Zostanie wyświetlony monit: Punkt bazowy przemieszczenia:

7 Określ punkt.

8 Wybrane punkty poruszają się wraz z kursorem.

Zostanie wyświetlony monit: Drugi punkt przemieszczenia:

9 Określ punkt, aby potwierdzić odległość rozciągania.

15.23 Skalowanie obiektów

Polecenie SKALA zmienia rozmiar zestawu zaznaczeń w odniesieniu do punktu bazowego. Współczynnik skali można określić, wybierając punkt bazowy i długość lub wpisując jawny współczynnik skali w wierszu poleceń. Współczynnik skali można również zdefiniować w odniesieniu do bazowego współczynnika skali. Np. gdy bazowy współczynnik skali wynosi 2, a nowa skala wynosi 3, nowy rozmiar wynosi 3/2 oryginalnego. Skala bazowa i nowa skala mogą być również zdefiniowane graficznie na rysunku.

15.23.1 Skalowanie zestawu wyboru

1 Uruchom polecenie SKALA.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz obiekty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz podmioty.

3 Obiekty w zestawie: xx.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekty do przyłączenia [opcje wyboru (?)]:

4 Wybierz więcej obiektów lub naciśnij Enter, aby kontynuować.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Punkt bazowy:

6 Określ punkt.

7 Punkt bazowy nie jest przesuwany podczas skalowania.

Zostanie wyświetlony monit: Współczynnik skali lub [Odniesienie/Kopia] <bieżąca skala*>:

8 Wpisz współczynnik skali lub naciśnij Enter, aby zaakceptować poprzednio używaną wartość.

* Poprzednio używany współczynnik skali na rysunku jest zapamiętywany.

15.23.2 Skalowanie zestawu wyboru przy użyciu skali referencyjnej

1 Powtórz kroki od 1 do 4 powyższej procedury.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Współczynnik skali lub [Odniesienie/Kopia] <bieżąca skala*>:

2 Wybierz opcję **Odniesienie**.

Zostanie wyświetlony monit: Skala Odniesienia<1>:

3 Kliknij ponownie punkt bazowy (patrz krok 3 w poprzedniej procedurze) (1).

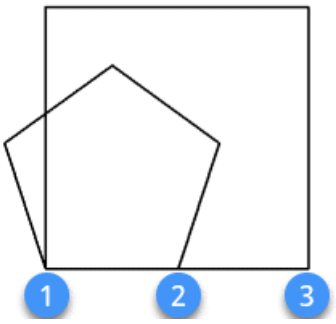
4 **Zostanie wyświetlony monit**: Punkt drugi:

5 Określ punkt. (2)

6 Odległość między punktem bazowym a drugim punktem będzie używana jako skala odniesienia.

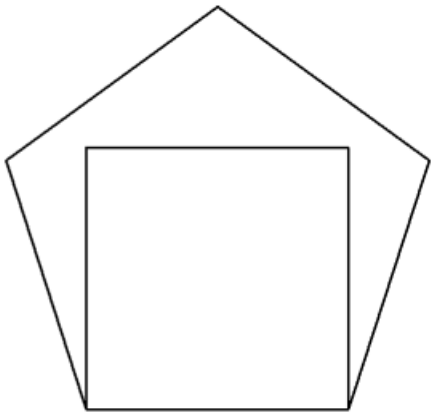
Wybór skaluje się dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Nowy współczynnik skali lub [Punkty] <2>:

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wpisz wartość.
   - Odległość między punktami referencyjnymi jest ustawiana na określoną wartość.

     Rozmiar zestawu wyboru jest odpowiednio skalowany.
   - Określ punkt, w którym ma zostać umieszczony drugi punkt odniesienia (patrz krok 4) (3).

15.24 Jednostki rozbijające

Polecenie PRZERWIJ usuwa część encji, dzieląc ją na dwie części.

Można łamać łuki, okręgi, elipsy, linie, polilinie, promienie i linie nieskończone. Przerwanie okręgu przekształca go w łuk. Promień jest podzielony na promień i linię, nieskończona linia jest podzielona na dwa promienie.

Podczas łamania jednostek należy określić dwa punkty przerwania. Domyślnie, punkt użyty do wybrania elementu staje się pierwszym punktem przerwania. Można jednak użyć opcji **Pierwszy**, aby wybrać punkt przerwania inny niż ten, który wybiera jednostkę.

15.24.1 Aby złamać jednostkę

1 Uruchom polecenie PRZERWIJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmiot do przerwania [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz jednostkę.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz drugi punkt przerwania lub [Pierwszy punkt przerwania/Taki sam jak pierwszy punkt (@)]:

4 Wybierz opcję **Pierwszy** punkt przerwania.

Zostanie wyświetlony monit: Pierwszy punkt przerwania:

5 Określ punkt.

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Drugi punkt przerwania:

7 Określ punkt.

8 Część jednostki pomiędzy dwoma punktami przerwania jest usuwana.

15.25 Łączenie podmiotów

Polecenie JOIN łączy linie, polilinie LW, polilinie 2D, polilinie 3D, łuki kołowe, łuki eliptyczne, splajny i helisy w ich wspólnych punktach końcowych.

Podczas łączenia linii współliniowych najdalsze punkty końcowe pozostają w swoich dotychczasowych lokalizacjach. BricsCAD rysuje nową linię pomiędzy tymi punktami.

Wynikowy typ obiektów zależy od typów obiektów wejściowych i ich współpłaszczyznowości.

15.25.1 Generalna procedura

1 Uruchom polecenie POŁĄCZ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmiot źródłowy lub wiele podmiotów, które mają zostać połączone jednocześnie [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz obiekty źródłowe, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać wybór.

3 BricsCAD zgłasza wynik:

4 37 podmiotów połączonych w 10 polilinii, 4 podmioty odrzucone z operacji

15.25.2 Łączenie dwóch łuków

Łuki współpłaszczyznowe, które mają ten sam punkt środkowy i promień (= leżą na tym samym okręgu), są łączone przeciwnie do ruchu wskazówek zegara, dlatego wynik zależy od kolejności wyboru.

1 Uruchom polecenie POŁĄCZ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz podmiot źródłowy lub wiele podmiotów, które mają zostać połączone jednocześnie [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz pierwszy łuk.

3 **Zostanie wyświetlony monit:** Wybierz podmioty rozbicia [opcje wyboru (?)]:

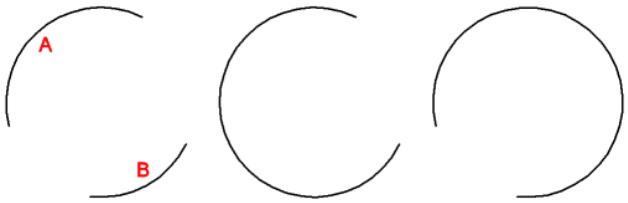
4 Wybierz drugi łuk.

5 Elementy w zestawie: 1

6 **Zostanie wyświetlony monit:** Wybierz podmioty rozbicia [opcje wyboru (?)]:

7 Kliknij prawym przyciskiem myszy.

8 Raporty BricsCAD: 2 łuki połączone w 1 łuk.

sytuacja początkowa (po lewej) i wynik po wybraniu A jako pierwszego (w środku) lub B jako pierwszego (po prawej).

15.26 Obiekty fazujące

Polecenie FAZUJ łączy dwie nierównoległe obiekty, rozszerzając je lub przycinając, a następnie łącząc je linią w celu utworzenia ściętej krawędzi.

W BricsCAD można wybrać jedną z dwóch metod fazowania:

- **odległość-odległość**: określa, jak daleko od ich przecięcia mają zostać przycięte obiekty.
- **odległość-kąt**: określa długość fazowania i kąt, jaki tworzy wzdłuż pierwszego elementu.

Bieżąca metoda fazowania, odległości i kąty są zapisywane za pomocą szeregu zmiennych systemowych:

- CHAMMODE: ustawia metodę fazowania
- CHAMFERA: określa pierwszy dystans
- CHAMFERB: określa drugą odległość
- CHAMFERC: definiuje długość fazy
- CHAMFERD: definiuje kąt fazowania
- TRIMMODE: określa, czy zachować oryginalną długość fazowanych elementów, czy też przyciąć lub wydłużyć je do punktów końcowych linii fazowania.

Wartości można ustawić w oknie dialogowym **Ustawienia** pod adresem **Rysunek** > **Szkicowanie** > **Modyfikacja obiektu** > **Fazowanie/Filletowanie**. Opcja **Ustawienia...** polecenia FAZUJ umożliwia edycję zmiennych w procedurze polecenia FAZUJ.

Następujące elementy mogą być fazowane: linie, polilinie, promienie i linie nieskończone. Podczas fazowania polilinii można utworzyć fazę między dwoma segmentami polilinii lub fazować wszystkie wierzchołki polilinii. Podczas fazowania polilinii linia fazowania jest łączona z segmentami polilinii, jeśli TRIMMODE=ON.

15.26.1 Fazowanie przy użyciu metody odległość-odległość

1 Uruchom polecenie FAZUJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Fazuj(dist1=15, dist2=15) Wybierz pierwszy obiekt [Ustawienia fazowania.../Polilinia/Kąt/Odległość/mEtoda/Utnij/Cofnij/Multi/opcje wybrania (?)]:

2 (opcja) Wybierz opcję **Ustawienia...**, edytuj zmienne Fazuj w oknie dialogowym **Ustawienia**.

3 Wybierz pierwszy podmiot.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Kierunek/Wybierz drugi obiekt(wybierz z wciśniętym SHIFT, aby utworzyć narożnik) [Kierunek]:

5 Wybierz drugi podmiot.

6 Faza zostanie utworzona.

15.26.2 Fazowanie metodą kątowo-długościową

1 Uruchom polecenie FAZUJ.

1 Fazowanie (długość=20, kąt=45) Wybierz pierwszy obiekt[Ustawienia fazowania.../Polilinia/kąt/odległość/metoda/Utnij/Cofnij/wiele/opcje wyboru (?)]:

2 (opcja) Wybierz opcję **Ustawienia...**, edytuj zmienne Fazuj w oknie dialogowym **Ustawienia**.

3 Wybierz pierwszy podmiot.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz drugi obiekt (wybierz z wciśniętym SHIFT, aby utworzyć narożnik):

5 Wybierz drugi podmiot.

6 Faza zostanie utworzona.

15.26.3 Fazowanie wszystkich wierzchołków polilinii

1 Uruchom polecenie FAZUJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Fazuj(dist1=15, dist2=15) Wybierz pierwszy obiekt [Ustawienia fazowania.../Polilinia/Kąt/Odległość/mEtoda/Utnij/Cofnij/Multi/opcje wybrania (?)]:

2 (opcja) Wybierz opcję **Ustawienia...**, edytuj zmienne Fazuj w oknie dialogowym **Ustawienia**.

3 Wybierz opcję **Polilinia** .

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz polilinię 2D do fazowania:

4 Wybierz polilinię.

5 Polilinia jest fazowana.

Uwaga: Gdy metodą fazowania jest **odległość-kąt**, kierunek polilinii definiuje, który obiekt jest pierwszym wierzchołkiem. W razie potrzeby użyj opcji **Odwróć kierunek** polecenia EDPLIN, aby uzyskać pożądany rezultat.

15.26.4 Usuwanie fazy

1 Uruchom polecenie FAZUJ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Fazuj(dist1=15, dist2=15) Wybierz pierwszy obiekt [Ustawienia

fazowania.../Polilinia/Kąt/Odległość/mEtoda/Utnij/Cofnij/Multi/opcje wybrania (?)]:

2 Wybierz pierwszy podmiot.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz drugi obiekt (wybierz z wciśniętym SHIFT, aby utworzyć narożnik):

4 Przytrzymaj klawisz Shift, a następnie wybierz drugi obiekt.

5 Faza jest usuwana.

Uwaga: Tej metody można użyć do utworzenia narożnika między dwiema liniami lub końcowego segmentu polilinii. Gdy dwa obiekty przecinają się, kliknięta część zostaje zachowana.

15.27 Jednostki filetujące

Polecenie ZAOKRĄGL łączy dwa obiekty łukiem o określonym promieniu, tworząc zaokrągloną krawędź.

Można zaokrąglać pary segmentów linii, proste segmenty polilinii, łuki, okręgi, promienie i linie nieskończone. Można także zaokrąglać linie równoległe, promienie i linie nieskończone.

Podczas zaokrąglania polilinii można zaokrąglić wiele segmentów między dwoma wybranymi segmentami lub całą polilinię.

Zmienna systemowa TRIMMODE określa, czy zachowana ma zostać oryginalna długość zaokrąglonych elementów, czy też mają one zostać przycięte lub wydłużone do punktów końcowych łuku zaokrąglenia.

15.27.1 Frezowanie dwóch jednostek lub segmentów polilinii

1 Uruchom polecenie ZAOKRĄGL.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Zaokrągl(promień=10): Wybierz pierwszą jednostkę lub [Fillet Settings.../Polyline/Radius/Trim/Undo/Multiple/selection options (?)]:

2 Wybierz opcję **Promień**.

Zostanie wyświetlony monit: Promień zaokrąglenia <current radius> <Bieżący promień>:

3 Wpisz wartość.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Zaokrągl (promień=nowy promień): Wybierz pierwszą jednostkę lub [Ustawienia zaokrąglania.../Polinia/Promień/Utnij/Cofnij/Wiele/Wybierz opbje (?)]:

5 Wybierz pierwszy obiekt lub segment polilinii.

6 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz drugi obiekt (wybierz z wciśniętym SHIFT, aby utworzyć narożnik):

7 Wybierz drugi obiekt lub segment polilinii.

8 Filet zostanie utworzony.

15.27.2 Filetowanie wszystkich wierzchołków polilinii

1 Uruchom polecenie ZAOKRĄGL.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Zaokrągl(promień=10): Wybierz pierwszą jednostkę lub [Fillet Settings.../Polyline/Radius/Trim/Undo/Multiple/selection options (?)]:

2 Wybierz opcję **Promień**.

Zostanie wyświetlony monit: Promień zaokrąglenia <current radius> <Bieżący promień>:

3 Wpisz wartość.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: Zaokrągl (promień=nowy promień): Wybierz pierwszą jednostkę lub [Ustawienia zaokrąglania.../Polinia/Promień/Utnij/Cofnij/Wiele/Wybierz opbje (?)]:

5 Wybierz opcję **Polilinia** .

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz polilinię 2D do zaokrąglenia [opcje wyboru (?)]:

6 Wybierz polilinię.

7 Polilinia jest zaokrąglona.

15.27.3 Frezowanie dwóch równoległych linii

1 Uruchom polecenie ZAOKRĄGL.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Zaokrągl(promień=10): Wybierz pierwszą jednostkę lub [Fillet Settings.../Polyline/Radius/Trim/Undo/Multiple/selection options (?)]:

2 Wybierz pierwszą linię.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz drugi obiekt (wybierz z wciśniętym SHIFT, aby utworzyć narożnik):

4 Wybierz drugą linię.

5 Filet zostanie utworzony.

15.28 Edycja polilinii

Użyj narzędzi edycji segmentów polilinii w oknie **Quad** lub polecenia EDPLINEXT, aby:

- Dodaj wierzchołek.
- Dodaj wiele wierzchołków
- Dodaj wierzchołki na początku lub na końcu.
- Zmodyfikuj współczynnik wypukłości segmentu.
- Dodaj lub usuń wybrzuszenie.
- Rozciągnij wierzchołek lub segment.
- Usuwanie wielu wierzchołków lub segmentów.
- Usuń segment lub wierzchołek.

Polecenie EDPLIN, aby:

- Przekształć element w polilinię.
- Dopasuj krzywą do polilinii.
- Zwężaj polilinię równomiernie wzdłuż jej długości.
- Odwróć kierunek polilinii.

Edytuj polilinię w panelu **Właściwości** , aby:

- Otwieranie lub zamykanie polilinii.

- Zastosuj jednolitą szerokość do polilinii.
- Zmiana szerokości segmentu polilinii.
- Ustawić tryb rodzaju linii (zmienna systemowa PLINEGEN).

Edycja uchwytów umożliwia:

- Przesuwanie wierzchołka.
- Przesuwanie segmentu.
- Usuń wierzchołek.

15.28.1 Korzystanie z narzędzi edycji segmentów polilinii w Quad

1 Umieść kursor nad segmentem, który chcesz edytować, bez wybierania polilinii.

1 Podświetlona zostanie cała polilinia.

2 Wybierz jedną opcję z sekcji **Modyfikuj** w **Quad**.

Uwaga: Po naciśnięciu klawisza Ctrl podświetlony zostanie tylko segment znajdujący się pod kursorem, a jeden z jego wierzchołków zostanie oznaczony kropką.

Narzędzia edycyjne, podobne do opcji polecenia EDPLINEXT, są dostępne w Quad:

- **Dodaj wierzchołek**: dodaje wierzchołek do segmentu pod kursorem.
- **Dodaj wierzchołek na końcu**: dodaje jako nowy wierzchołek na końcu polilinii.

  Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy kursor znajduje się na jednym z punktów końcowych polilinii.
- **Dodaj wiele wierzchołków**: dodaje wiele wierzchołków
- **Dodaj wypukłość**: dodaje wypukłość segmentu pod kursorem.
- **Usuń wypukłość**: usuwa wypukłość segmentu pod kursorem.
- **Usuń segment**: usuwa segment znajdujący się pod kursorem lub podświetlonym wierzchołkiem.
- **Usuń wiele segmentów**: usuwa segmenty znajdujące się pod kursorem lub podświetlonym wierzchołkiem.
- **Rozciągnij segment**: przesuwa segment pod kursorem.
- **Rozciągnij wierzchołek**: przesuwa wierzchołek najbliżej kursora.

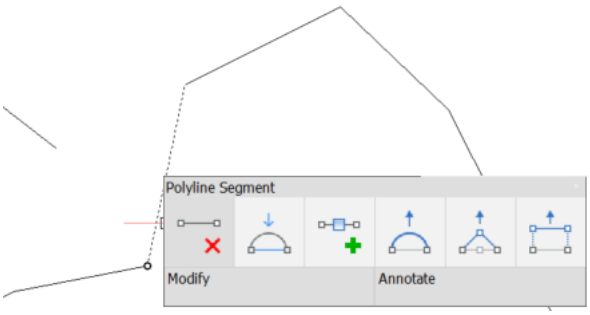
3 Wybierz narzędzie, a następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi w wierszu polecenia.

15.28.2 Jak usunąć wierzchołek za pomocą Quad

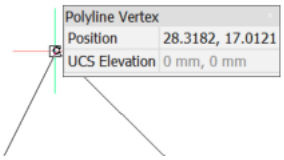
1 Umieść kursor nad segmentem i przytrzymaj **Ctrl** , aby go podświetlić.

2 Aktywuj wierzchołek, przesuwając kursor w pobliże żądanego końca segmentu. Aktywny wierzchołek zostanie oznaczony kropką.

3 Kliknij przycisk **Usuń segment** w **Quad**.

Uwaga: Po umieszczeniu kursora nad wierzchołkiem i przytrzymaniu **Ctrl** wyświetlane są informacje o wierzchołku wybranej polilinii.

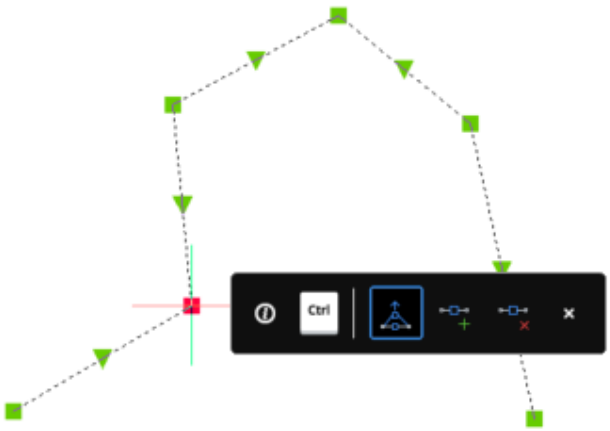
15.28.3 Jak edytować wierzchołek za pomocą uchwytów

Wierzchołek początkowy lub końcowy

1 Wybierz początkowy lub końcowy uchwyt wierzchołka. Zostanie on oznaczony kolorem czerwonym.

2 Gdy asystent klawiszy skrótu jest włączony, można przełączać się między rozciąganiem, dodawaniem i usuwaniem wierzchołków, naciskając klawisz Ctrl.

3

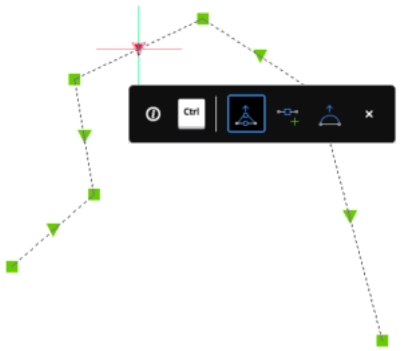

Środkowy wierzchołek

1 Wybierz środkowy uchwyt wierzchołka. Zostanie on oznaczony kolorem czerwonym.

2 Gdy asystent klawiszy skrótu jest włączony, można przełączać się między rozciąganiem, dodawaniem wierzchołków i dodawaniem lub usuwaniem wybrzuszenia, naciskając klawisz Ctrl.

3

15.28.4 Uruchamianie polecenia EDPLIN

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij dwukrotnie polilinię.
- Kliknij narzędzie **Edytuj polilinię** w menu **Zmień** .
- Kliknij narzędzie **Edytuj polilinię** na pasku narzędzi **Zmień** .

15.28.5 Przekształcanie elementu w polilinię

1 Uruchom polecenie EDPLIN.

2 Wybierz jednostkę.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybrany element nie jest polilinią. Zamienić go w jeden? [Tak-zamień w polilinię/Nie pozostaw bez zmian] <Tak-zamień w<Yes-turn into polyline> polilinię>:

4 Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy.

5 **Pojawi się monit**: Edytuj polilinię [Edytuj wierzchołki/Zamknij/Krzywą/Dopasuj/Połącz/Tryb rodzaju linii/Odwróć kierunek/Splajn/Zwężenie/Szerokość/Cofnij] <eXit>:

6 Wybierz opcję lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać.

15.28.6 Dopasowywanie krzywej do polilinii

1 Uruchom polecenie EDPLIN.

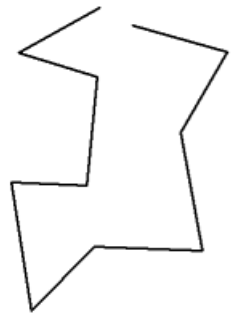
2 Wybierz polilinię.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję **Dopasuj** .
- Wybierz opcję **Splajn** .

4 Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć polecenie EDPLIN.

5

		
Oryginalna polilinia	Po nałożeniu Fit	Po zastosowaniu splajnu

Uwaga:

- Użyj opcji **Krzywa** , aby przywrócić oryginalną polilinię.
- Zmienna systemowa SPLINESEGS (Splajn segmenty) steruje liczbą segmentów (linii lub łuków), które mają zostać wygenerowane dla polilinii dopasowanych do splajnu.

15.28.7 Zwężaj polilinię równomiernie wzdłuż jej długości

1 Uruchom polecenie EDPLIN.

2 Wybierz polilinię.

3 Wybierz opcję **Stożek** .

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź nową początkową szerokość polilinii <current width> <bieżąca szerokość>:

4 Wpisz wartość.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź nową końcową szerokość polilinii <bieżąca <current width> szerokość>:

6 Wpisz wartość.

7 Polilinia jest zbieżna.

8 Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć polecenie EDPLIN.

15.28.8 Odwracanie kierunku polilinii

1 Uruchom polecenie EDPLIN.

2 Wybierz polilinię.

3 Wybierz opcję **Odwróć kierunek** .

Kierunek jest odwrócony.

4 Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zakończyć polecenie EDPLIN.

15.28.9 Otwieranie lub zamykanie polilinii

1 Wybierz polilinię.

2 Wybierz właściwość **Zamknięte** w obszarze **Różne** w panelu **Właściwości** .

3 Wybierz **opcję Nie** lub **Tak**.

Lub

1 Kliknij dwukrotnie polilinię.

2 Wpisz **C** , aby zamknąć, lub **O** , aby otworzyć.

15.28.10 Stosowanie jednolitej szerokości do polilinii

1 Wybierz polilinię.

2 Wybierz właściwość **Szerokość globalna** w **obszarze Geometria** w panelu **Właściwości** .

3 Wpisz żądaną szerokość.

15.28.11 Zmiana szerokości segmentu polilinii

1 Wybierz polilinię.

2 Wybierz właściwość **Wierzchołek** w obszarze **Geometria** w panelu **Właściwości** .

Znak X jest wyświetlany w początkowym wierzchołku polilinii.

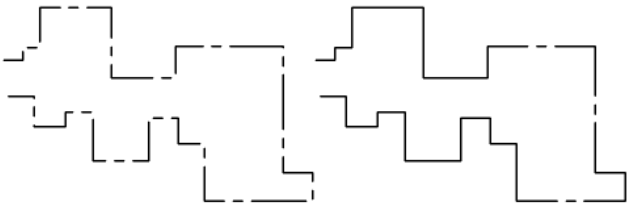
3 Kliknij strzałek po prawej stronie pola właściwości wierzchołka, aby ustawić znacznik X w wierzchołku początkowym segmentu, którego szerokość chcesz zmienić.

4 Wybierz właściwość **Szerokość początkowa** i wpisz żądaną szerokość.

5 Wybierz właściwość **Szerokość końcowa** i wpisz żądaną szerokość.

15.28.12 Ustawianie trybu rodzaju linii

Tryb generowania rodzaju linii (zmienna systemowa PLINEGEN) steruje sposobem stosowania rodzaju linii przerywanej do wielosegmentowej polilinii. Gdy ta opcja jest wyłączona, rodzaje linii przerywanych są stosowane dla każdego segmentu: początek/koniec kreską w każdym wierzchołku.

PLINEGEN Wł. (po lewej) i Wył. (po prawej)

1 Wybierz polilinię.

2 Wybierz właściwość **Generowanie rodzaju linii** w obszarze **Różne** w panelu **Właściwości** .

3 Wybierz **opcję wyłączone** lub **włączone**.

15.29 Rozbijanie elementów

Polecenie ROZBIJ przekształca złożone elementy, takie jak bloki, polilinie, bryły lub wymiary, w ich części składowe.

Rozbijanie polilinii lub wymiaru redukuje je do zbioru pojedynczych elementów liniowych i łukowych, które można następnie modyfikować pojedynczo.

Bloki są konwertowane na poszczególne jednostki, prawdopodobnie w tym inne, zagnieżdżone bloki, które składały się na oryginalną jednostkę.

Jednostki tekstu wielowierszowego rozbijają się na teksty jednowierszowe.

Ogólnie rzecz biorąc, rozbijanie elementów nie będzie miało widocznego efektu na rysunku, z wyjątkiem:

- Jeśli oryginalna polilinia miała szerokość, informacja o szerokości zostanie utracona po jej rozbiciu. Wynikowe linie i łuki podążają za linią środkową oryginalnej polilinii.
- Jeśli rozbijesz blok zawierający atrybuty, atrybuty zostaną utracone, ale oryginalne definicje atrybutów pozostaną.
- Kolory i rodzaje linii, którym przypisano JAKBLOK, mogą wyglądać inaczej po rozbiciu elementu, ponieważ przyjmą domyślny kolor i rodzaj linii.

Polecenie ROZTEKST rozbija elementy tekstowe na polilinie. Następnie można użyć polecenia POŁĄCZ, aby utworzyć pojedynczą polilinię dla każdej litery. W przypadku niektórych liter, takich jak a, e lub p, potrzebna jest druga polilinia dla "otworu").

15.29.1 Rozbijanie elementów

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Uruchom polecenie ROZBIJ.
- Wybierz elementy, a następnie naciśnij Enter.
- Wybierz elementy, a następnie wybierz **Rozbij** w grupie poleceń **Modyfikuj** w Quad.

15.30 Jednostki pomiarowe

Polecenie ZMIERZ umieszcza znaczniki (punkty lub bloki) w określonych odstępach wzdłuż długości lub obwodu obiektu. Znaczniki są umieszczane począwszy od punktu końcowego znajdującego się najbliżej miejsca wybrania jednostki.

Można mierzyć linie, polilinie, łuki, okręgi, elipsy, łuki eliptyczne i splajny. Nie można mierzyć promieni i nieskończonych linii.

15.30.1 Pomiar elementu za pomocą punktów

1 Uruchom polecenie ZMIERZ.

2 Wybierz jednostkę.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

4
- Wpisz wartość.
- Określ dwa punkty.

Punkty są umieszczane wzdłuż elementu w określonych odstępach.

Uwaga: Widoczność punktów zależy od aktualnej wartości zmiennej systemowej PDMODE.

15.30.2 Umieszczanie bloków w określonym odstępie wzdłuż elementu

1 Uruchom polecenie ZMIERZ.

2 Wybierz jednostkę.

3 Wybierz opcję **Wstaw Bloki**.

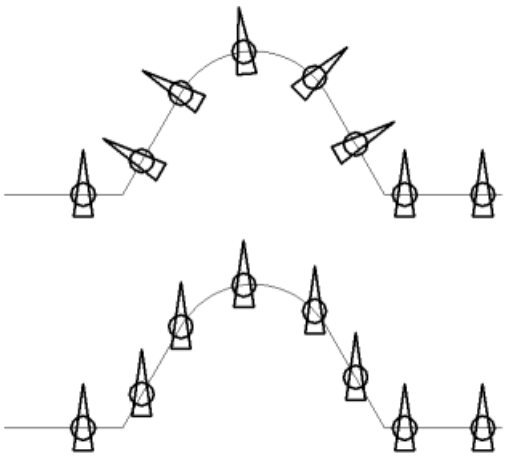
4 (Opcjonalnie) Wybierz opcję **? do listy** Wiersz poleceń, aby wyświetlić listę dostępnych bloków na rysunku.

5 Wpisz nazwę bloku.

6 Wybierz, czy bloki mają być wyrównane.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wpisz wartość długości segmentu.
   - Określ dwa punkty.

   Bloki są umieszczane wzdłuż elementu w określonych odstępach czasu.

Bloki wyrównane (góra) lub niewyrównane (dół)

15.31 Podział podmiotów

Polecenie PODZIEL umieszcza znaczniki - punkty lub bloki - wzdłuż wybranej jednostki. Znaczniki dzielą jednostkę na określoną liczbę równych części.

Można mierzyć linie, polilinie, łuki, okręgi, elipsy, łuki eliptyczne i splajny.

15.31.1 Podział jednostki za pomocą punktów

1 Uruchom polecenie PODZIEL.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz jednostkę do podzielenia:

2 Wybierz jednostkę.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba segmentów [wstaw Bloki]:

4 Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

5 Jednostka jest podzielona na punkty.

Uwaga: Widoczność punktów zależy od aktualnej wartości zmiennej systemowej PDMODE.

15.31.2 Dzielenie jednostki za pomocą bloków

1 Uruchom polecenie PODZIEL.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz jednostkę do podzielenia:

2 Wybierz jednostkę.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba segmentów [wstaw Bloki]:

4 Wybierz opcję **Bloki** .

Zostaniesz poproszony: Nazwa bloku do wstawienia [? do listy]:

5 (opcja) Naciśnij przycisk ? , aby wyświetlić listę dostępnych bloków na rysunku.

6 Wpisz nazwę bloku.

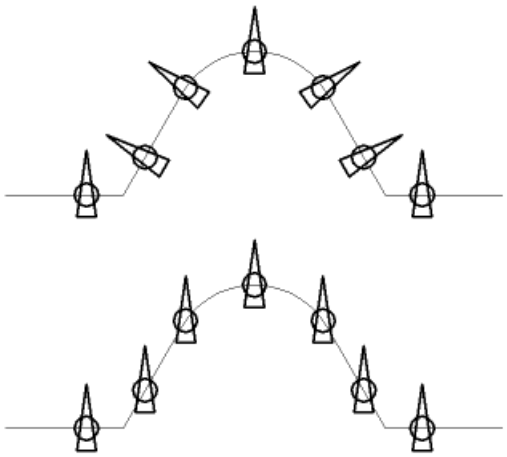
7 **Zostaniesz poproszony**: Wyrównać bloki z elementem? [Tak-wyrównaj bloki/Nie-nie wyrównaj] <Tak-wyrównaj<Yes-align blocks> bloki>:

8 Wybierz, czy bloki mają być wyrównane.

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Liczba segmentów:

10 Wpisz wartość, a następnie naciśnij Enter.

11 Jednostka jest podzielona na bloki.

Bloki wyrównane (góra) lub niewyrównane (dół)

16. Drukowanie i kreślenie

16.1 Ogólna procedura drukowania

Polecenia KREŚL i DRUKUJ umożliwiają drukowanie rysunków na drukarkach i w plikach za pomocą okna dialogowego **Drukuj**.

Polecenie -KREŚL wykreśla rysunki na drukarkach i w plikach za pomocą podpowiedzi na pasku poleceń; polecenie to jest przeznaczone dla skryptów i procedur.

Polecenie SDRUK drukuje rysunek z domyślną konfiguracją wykresu, bez wyświetlania okna dialogowego **Drukuj**.

Polecenie USTAWIENIASTR tworzy i edytuje ustawienia stron dla kreślenia rysunków w oknie dialogowym **Eksploratora rysunków**.

Standardowa procedura drukowania składa się z następujących kroków:

- Wybierz kartę **Arkusz** lub **Model**.
- Otwórz okno dialogowe **Drukuj**.
- Wybierz **nazwę konfiguracji strony**. (1)

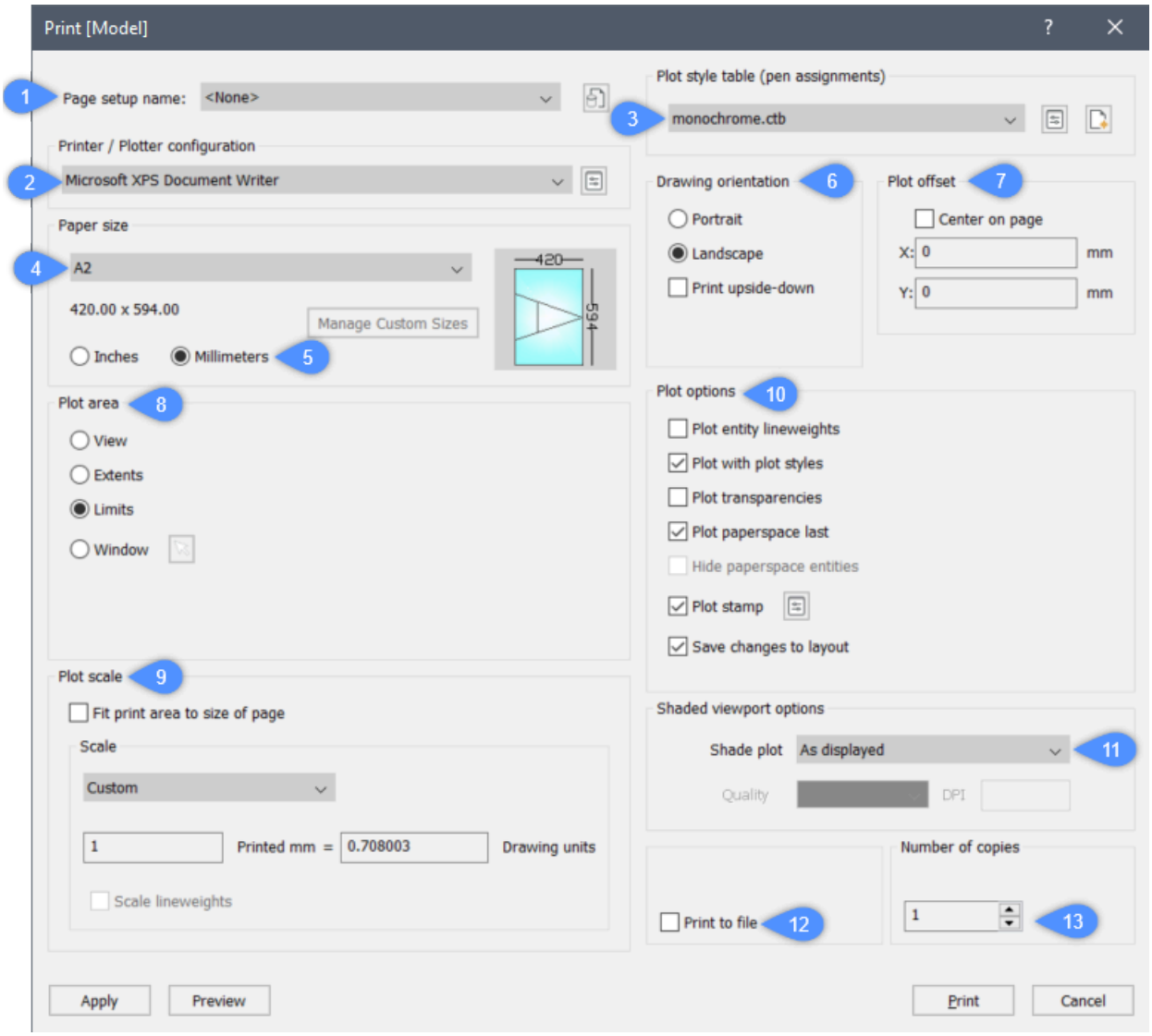
Poniższe kroki są opcjonalne i konieczne tylko wtedy, gdy chcesz użyć nadpisań w wybranej definicji konfiguracji strony:

- Wybierz **konfigurację drukarki lub plotera**. (2)
- Wybierz **tabelę w stylu wydruku**. (3)
- Wybierz **rozmiar papieru**. (4)

  Obraz odzwierciedla położenie i orientację rysunku na wybranym rozmiarze papieru.
- Wybierz rozmiar papieru. (5)
- Wybierz **Orientację rysunku**.(6)
- Zdefiniuj **odsunięcie wydruku**. (7)
- Określ **obszar wydruku** (obszar do wydruku). (8)
- Zdefiniuj **Skalę wydruku**. (9)
- Sprawdź **opcje wydruku**. (10)
- Podczas drukowania przestrzeni modelu należy wybrać tryb **cieniowania**. (11)

  Ta opcja jest wyłączona podczas drukowania układu miejsca na papierze.
- Zaznacz/odznacz opcję **Drukuj do pliku**. (12)
- Określ **liczbę kopii**. (13)
- Kliknij przycisk **Podgląd**, aby wyświetlić podgląd danych wyjściowych wydruku.
- W układzie kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zaktualizować arkusz.
- Kliknij przycisk **Drukuj**, aby rozpocząć drukowanie.

Uwaga: Wszystkie ustawienia i opcje drukowania są zapisywane w **modelu** i każdym **Arkuszu**.

Zapamiętaj:

- W systemach macOS i Linux nie jest możliwe drukowanie na drukarkach systemowych. Drukowanie jest możliwe tylko na drukarce **Drukuj jako PDF.pc3** . W ten sposób zostanie wygenerowany dokument PDF, który należy wysłać do drukarki w celu fizycznego wydrukowania.
- W systemach macOS i Linux dostępne jest odpowiednie polecenie USTAWIENIASTR.

16.1.1 Otwieranie okna dialogowego Drukuj

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Uruchom polecenie DRUKUJ lub KREŚL.
- Naciśnij **Ctrl + P.**
- Wybierz polecenie **Drukuj...** z menu **Plik**.
- Kliknij narzędzie **Drukuj...** w obszarze **Wyjście** > **KREŚL** (obszar roboczy Rysowania).

- Wybierz kartę **Model** lub kartę **Arkusz**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Drukuj** z menu kontekstowego.

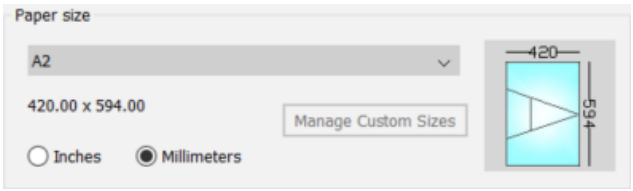
16.1.2 Wybór rozmiaru papieru

Naciśnij strzałkę w dół, a następnie wybierz rozmiar papieru z listy **Rozmiar papieru**.

Dostępne rozmiary zależą od wybranej drukarki.

16.1.3 Wybór jednostki papieru

Wybierz **cale** lub **milimetry**.

Obraz rozmiaru papieru wskazuje rozmiar, położenie i orientację obszaru wydruku na wybranym rozmiarze papieru.

Uwaga: Jednostki ustawień **Skala** i **Odsunięcie Wydruku** są zmieniane zgodnie z wybraną **Jednostkami Papieru**.

16.1.4 Wybór orientacji papieru

Wybierz opcję **Pionowo** lub **Poziomo**.

- **Pionowo**: Oś X rysunku lub arkusza jest wyrównana z najkrótszą krawędzią wybranego rozmiaru papieru.
- **Poziomo**: Oś X rysunku lub arkusza jest wyrównana z najdłuższą krawędzią wybranego rozmiaru papieru.

Obraz rozmiaru papieru zmieni się odpowiednio.

W układzie kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zaktualizować ekran.

16.1.5 Definiowanie odsunięcia wydruku

Wybierz opcję **Wyśrodkuj na stronie** lub wpisz przesunięcie w polach **X:** i **Y:**.

Odsunięcie jest obliczane od lewego dolnego rogu papieru.

W układzie kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zaktualizować ekran.

Aby określić obszar wydruku:

Opcja	Wynik
Podgląd	Drukuje część rysunku, która jest wyświetlana w bieżącej rzutni lub w zapisanym widoku.

Opcja	Wynik
Zakres	Drukuje wszystkie elementy na rysunku.
Granice	Drukuje do granic określonych na rysunku. Ta opcja jest dostępna tylko podczas drukowania w przestrzeni modelu.
Arkusz	Drukuje bieżący arkusz. Ta opcja jest dostępna tylko w przypadku drukowania w przestrzeni Papieru.
Okno	Drukuje część rysunku zawartą w oknie zdefiniowanym przez użytkownika, zachowując proporcje obszaru okna do rysunku. Kliknij przycisk **Wybierz obszar drukowania** (), a następnie określ dwa narożniki obszaru drukowania na rysunku. lub Wpisz współrzędne X i Y narożników obszaru drukowania w polach **X:** i **Y:**.

16.1.6 Definiowanie skali wydruku

Uwaga: Polecenie EDLISTYSKAL umożliwia edycję listy dostępnych skal w oknie dialogowym **Drukuj** i właściwości **Skala Standardowa** rzutni przestrzeni papieru.

... podczas drukowania przestrzeni arkusza na papierze:

W przypadku drukowania na papierze ostateczna skala wydruku jest iloczynem skali rzutni i skali wydruku.

Aby zachować kontrolę nad skalą wydruku wykresu:

- Określa szerokość i wysokość rzutni w jednostkach rysunkowych.
- Ustaw skalę każdej rzutni na skalę, która ma być wyświetlana na wydruku.
- **Skala wydruku** odzwierciedla relację między jednostką papieru a jednostką rysunku. (Zobacz tabelę poniżej)

Jednostka papieru	Jednostka rysująca	Skala druku	Wydrukowano w mm lub calach =	Jednostka rysująca
mm	mm	1: 1	1	1
mm	cm	10: 1	10	1
mm	m	1000: 1	1000	1
cale	cale	1: 1	1	1

Jednostka papieru	Jednostka rysująca	Skala druku	Wydrukowano w mm lub calach =	Jednostka rysująca
cale	stopy	12: 1	12	1

... podczas drukowania w obszarze modelu:

W przypadku drukowania w obszarze modelu skala wydruku jest równa skali wydruku, pod warunkiem, że jednostki rysunku są równe jednostkom papieru. W przeciwnym razie należy pomnożyć skalę działki w odniesieniu do relacji między jednostką papieru a jednostką rysunkową. Na przykład, jeśli chcesz wykreślić w skali 1/50 na rysunku, na którym 1 DU = 1 cm, **skala wydruku** = 1/5, jeśli 1 DU = 1 m, **skala wydruku** = 20/1 lub 1/0.05.

16.1.7 Ustawianie opcji wydruku

Kliknij, aby włączyć/wyłączyć **opcje wydruku**.

Opcja	Wynik
Wyznaczanie grubości linii obiektu	Jeśli opcja **Drukuj ze stylami drukowania** jest wyłączona, wykreślane są grubości linii obiektów.
Drukuj ze stylami drukowania	Używane są ustawienia przypisanego pliku STB lub CTB. ***Uwaga:*** Dotyczy to tylko rzutni, które mają styl wizualny 2D Szkielet lub Szkielet.
Przezroczystości drukowania	Wykreśla jednostki przy użyciu wartości właściwości **:Przezroczystość**.
Drukuj obszar papieru jako ostatni	Jednostki w przestrzeni modelu są wykreślane jako pierwsze, jednostki w przestrzeni papieru są wykreślane jako ostatnie.
Ukryj obiekty obszaru papieru	Usuwa ukryte linie z obiektów 3D w przestrzeni papieru. Ta opcja jest wyłączona podczas drukowania obszaru modelu.
Znaczek druku	Dodaje nagłówek i/lub stopkę. Kliknij **przycisk Edytuj Znaczek druku** (), aby zdefiniować Znaczek druku.
Zapisać zmiany w arkuszu	Wszystkie zmiany wprowadzone w oknie dialogowym **Drukuj** są zapisywane w arkuszu. Ta opcja przełącza zmienną **Zapisz zmiany w arkuszu** .

16.1.8 Ustawianie trybu wykresu cieniowania

Domyślnie tryb wykresu cieniowania jest ustawiony na **Jak wyświetlane**.

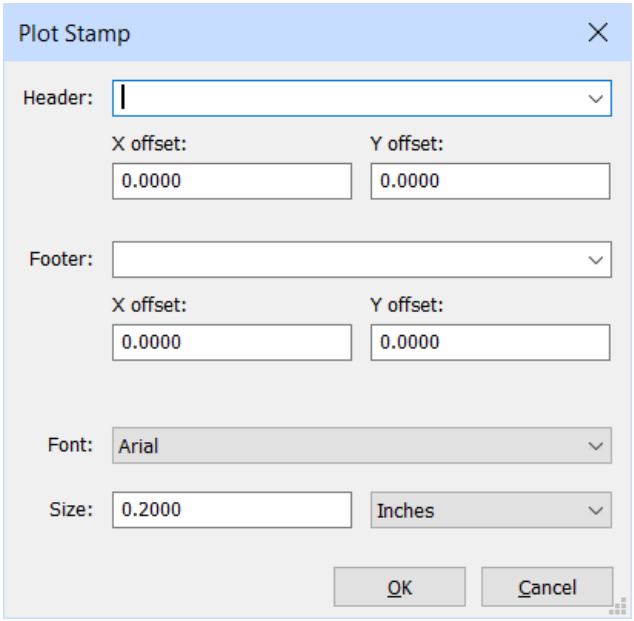
Kliknij przycisk listy, a następnie wybierz opcję kreślenia przy użyciu innego stylu wizualnego.

Uwaga: Ta opcja dotyczy tylko drukowania w przestrzeni modelu. Tryb Cieniuj wydruk rzutni przestrzeni papieru jest zdefiniowany we właściwości Cieniuj wydruk rzutni.

16.1.9 Aby zdefiniować znaczek wydruku

1 Kliknij przycisk **Edytuj znacznik wydruku**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Znaczek druku**.

2 W polu **Nagłówek** wykonaj jedną z poniższych czynności:
- Wpisz tekst nagłówka.
- Kliknij przycisk strzałki w dół, a następnie wybierz zmienną z rozwijanej listy.
- Wpisz jedną lub więcej nazw zmiennych (patrz tabela poniżej).
- Pozostaw to pole puste.

3 Określa przesunięcie X i Y dla nagłówka.

4 W polu **Stopka** wykonaj jedną z poniższych czynności:
- Wpisz tekst stopki.
- Kliknij przycisk strzałki w dół, a następnie wybierz zmienną z rozwijanej listy.
- Wpisz jedną lub więcej nazw zmiennych (patrz tabela poniżej).
- Pozostaw to pole puste.

5 Zdefiniuj odsunięcie X i Y dla stopki.

6 Wybierz czcionkę za pomocą przycisku Lista **czcionek**.

7 Wprowadź wartość w polu **Rozmiar czcionki**.

8 Ustaw typ jednostki na **milimetry** lub **cale**.

9 Kliknij przycisk **OK**, aby zapisać znacznik wydruku.

Nazwa zmiennej	Opis
$Name	Dodaje wartość przypisaną do RegisteredOwner z rejestru Windows. ***Uwaga:*** Użytkownik musi dodać nowy klucz jako String Values do rejestru Windows: *Computer\HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Bricsys\RegisteredOwner*
$Company	Dodaje wartość RegisteredOrganization z rejestru Windows. ***Uwaga:*** Użytkownik musi dodać nowy klucz jako String Values do rejestru Windows: Computer\HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Bricsys\RegisteredOwner
$Date	Dodaje bieżącą datę.
$ DateTime	Dodaje bieżącą datę i godzinę.
$DwgName	Dodaje nazwę pliku i ścieżkę do rysunku.

Uwaga:

- Tekst nagłówka i stopki składa się z trzech części (lewej, środkowej i prawej), oddzielonych przecinkami.
- Domyślnie tekst nagłówka i stopki jest wyśrodkowany.
- Tekst nagłówka i stopki składa się z trzech części (lewej, środkowej i prawej), oddzielonych przecinkami.
- Na przykład: $Name,$Company,$Date umieszcza imię i nazwisko po lewej stronie, nazwę firmy wyśrodkowaną, a bieżącą datę po prawej stronie.
- Wpisz spację przed jednym z przecinków, aby pozostawić jedną z części pustą, a tym samym obrysować nagłówek lub stopkę z lewej lub prawej strony.
- Na przykład: $Company, , ($Company,,)<space> <space>przekreśla nazwę firmy po lewej stronie. , , $Company <space><space>(,,$Company) nakreśla nazwę firmy we właściwy sposób.
- Ustawienia znacznika działki są zapisywane w serii preferencji użytkownika w bieżącym profilu użytkownika, które można edytować w oknie dialogowym **Ustawienia** w sekcji **Opcje programu** > **Drukuj i Publikuj** > **Znaczek druku**.

16.1.10 Określanie liczby kopii

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz żądaną liczbę w polu **Liczba kopii**.
- Kliknij przyciski strzałki w górę i strzałki w dół, aby określić liczbę kopii.

16.1.11 Podgląd danych wyjściowych wykresu

Kliknij przycisk **Podgląd** w oknie dialogowym **Drukuj** lub **Ustawienia strony**.

Wybierz opcję **Podgląd wydruku...** z menu **Plik**.

Wpisz **podgląd** w wierszu poleceń, a następnie naciśnij klawisz Enter.

16.2 Praca z wykresem cieniowania

16.2.1 Informacje

Wydruki cieniowane umożliwiają wybór stylu drukowania dla wydruku.

Rysunek zawierający cieniowane elementy 3D może być drukowany w takiej postaci, w jakiej jest wyświetlany w modelu krawędziowym, z usuniętymi ukrytymi liniami lub jako renderowany.

16.2.2 Różnica między stylami wizualnymi a wykresem cieniowania

Style wizualne pomagają sterować wyświetlaniem elementów, podczas gdy wykresy cieniowane sterują wydrukiem wyjściowym.

16.2.3 Generalna procedura

Określ ustawienia wydruku cieniowania rzutni:

1 Wybierz układ, w którym chcesz wprowadzić zmiany.

2 Wybierz rzutnię i otwórz panel **Właściwości**.

3 W obszarze **Różne** ustaw wymaganą **Wykres cieniowania**.

Ustaw ustawienie Wydruk cieniowany w obszarze modelu:

1 Przejdź do obszaru modelu i upewnij się, że nie wybrano żadnych elementów.

2 Otwórz okno dialogowe **Drukuj** i wybierz ustawienia strony, które chcesz zmodyfikować.

3 W sekcji **Opcje rzutni cieniowanej** sekcji wybierz żądaną **Wykres cieniowania**.

4 Kliknij **Zastosuj**.

Pliki PDF są wyświetlane jako grafika wektorowa, gdy:

- Wykres cieniowany jest ustawiony na **Starsze szkieletowe** lub **Starsze ukryte**.
- Styl wizualny jest ustawiony na **2DWireframe**, a Wykres cieniowania na **Jak pokazano**.

Format pliku wektorowego pozwala na nieograniczoną skalowalność bez poświęcania jakości oglądania.

Pliki PDF są wyświetlane jako bitmapa, gdy:

Wykres cieniowania jest ustawiony na **koncepcyjny**, **Ukryty**, modelowania , **Realistyczny**, **Cieniowany**, **Cieniowany z krawędziami**, **Odcienie szarości**, **Sketchy**, **Wireframe**, **X-Ray**, **BIM**, **Maquette**, **Render Clear-through** lub **Mechanical**.

Uwaga: Dostępne wykresy cieniowania zależą od szablonu rysunku.

Rozdzielczość formatu bitmapowego można zmienić, modyfikując ustawienie **DPI obrazu**: otwórz okno dialogowe **Edytora konfiguracji plotera**, przejdź do zakładki **Ustawienia**, kliknij przycisk **Właściwości niestandardowe...**, a w sekcji **Jakości wyjściowej** możesz zmodyfikować obraz **Ustawienie** DPI.

Uwaga: Dla każdego nowo utworzonego stylu wizualnego automatycznie generowany jest nowy wykres cieniowania.

16.3 Konfiguracja plotera

Konfiguracje drukarek systemowych Windows są przechowywane w plikach konfiguracyjnych plotera (pliki .PC3). W przeciwieństwie do AutoCAD®, pliki konfiguracyjne plotera PC3 w BricsCAD mają zastosowanie tylko do drukarek systemowych Windows.

W pliku konfiguracyjnym plotera można zastąpić jedno lub więcej ustawień drukarek systemowych zainstalowanych na komputerze. Możesz skonfigurować BricsCAD wiele urządzeń plotujących/drukujących i zachować wiele konfiguracji dla każdego urządzenia.

Każdy plik konfiguracyjny plotera zawiera takie informacje jak:

- Sterownik urządzenia i model
- Port wyjściowy, do którego podłączone jest urządzenie
- Różne ustawienia specyficzne dla urządzenia (nieobsługiwane na platformie Linux).

Pliki PC3 są zapisywane w podfolderze **Plotconfig** folderu głównego Roamable.

Po utworzeniu pliku PC3 jest on dostępny na liście nazw konfiguracji plotera na liście **Konfiguracja drukarki/plotera** w oknach dialogowych **Drukuj** lub **Ustawienia strony**.

16.3.1 Konfigurowanie wbudowanej drukarki PDF

1 Otwórz okno dialogowe **DRUKUJ**.

2 Kliknij przycisk listy **konfiguracji drukarki/plotera** i wybierz z listy opcję **Drukuj jako PDF.pc3**.

3 Kliknij przycisk **Edytuj konfigurację plotera**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytor konfiguracji plotera** z załadowanym plikiem konfiguracyjnym **Print As PDF.pc3**.

4 Kliknij kartę **Ustawienia** w oknie dialogowym **Edytor konfiguracji plotera**.

5 (Opcja) Edytuj ustawienia **grafiki**.

6 (Opcja) Wykonanie **Kalibracji Skali**.

7 Kliknij przycisk **Właściwości niestandardowe**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Drukuj jako PDF - Właściwości niestandardowe**.

8 (Opcja) Dostosuj **Jakość wyjściową** i ustawienia **Obsługi warstw**.

9 Kliknij przycisk **Zarządzaj rozmiarami niestandardowymi ....**

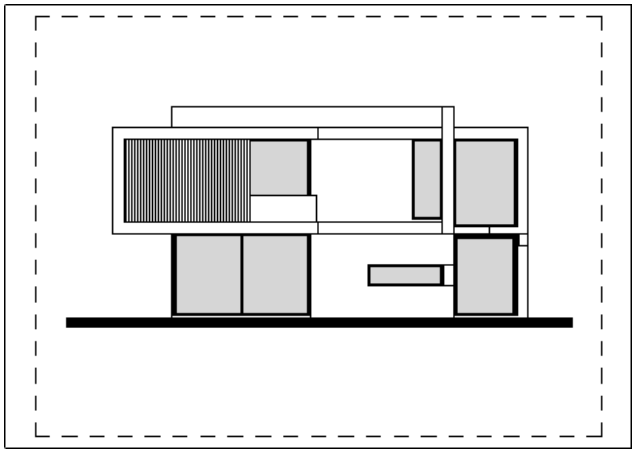
10 Aby utworzyć niestandardowy rozmiar papieru, wykonaj następujące czynności:

- Kliknij przycisk **Dodaj**.

  Dodano nowy rozmiar papieru.
- Kliknij dwukrotnie nowo utworzony rozmiar papieru.
- Wpisz nazwę nowego rozmiaru papieru, a następnie kliknij przycisk **OK.**
- Określ **szerokość** i **wysokość** nowego rozmiaru papieru.
- Zdefiniuj **Marginesy Papieru**.

  Marginesy papieru określają możliwy do wydrukowania obszar arkusza papieru.

  Jeśli zmienna systemowa DISPPAPERMARGINS jest WŁ, przerywane linie wskazują marginesy papieru na arkuszu papieru w układzie.

  Tło arkusza papieru jest wyświetlane, jeśli zmienna systemowa DISPPAPERBKG jest włączona.
- Kliknij przycisk **OK**, aby utworzyć niestandardowy rozmiar papieru.

11 Kliknij przycisk **OK** w każdym z wcześniej otwartych okien dialogowych.

Niestandardowe rozmiary papieru można teraz wybrać za pomocą przycisku listy **Rozmiarów Papieru**.

16.3.2 Tworzenie konfiguracji plotera

1 Uruchom polecenie MENADŻERDRUKU.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Plik** z folderem zdefiniowanym przez zmienną systemową PLOTCFGPATH.

2 Kliknij dwukrotnie skrót **Utwórz nową konfigurację plotera**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytor konfiguracji plotera**.

3 Z listy **Nazwa drukarki** wybierz drukarkę, dla której chcesz utworzyć konfigurację plotera (PC3).

4 Kliknij kartę **Ustawienia** w oknie dialogowym **Edytor konfiguracji plotera**.

5 Kliknij przycisk **Właściwości niestandardowe....**

Zostanie otwarte okno dialogowe **<Wybrana Drukarka> Właściwości niestandardowe**.

Układ tego okna dialogowego jest inny dla każdej drukarki.

Uwaga: W przypadku opcji **Drukuj jako PDF - właściwości niestandardowe** dostępna jest opcja **Utwórz zakładki**, która automatycznie generuje zakładki dla nazwanych widoków w pliku PDF.

Właściwości niestandardowe nie są obsługiwane na platformie Linux.

6 W oknie dialogowym **Właściwości** wybranej drukarki dostosuj ustawienia drukarki, a następnie kliknij przycisk **OK**, aby potwierdzić.

Okno dialogowe **<Wybrana Drukarka> Właściwości Niestandardowe** zostanie zamknięte.

7 Kliknij przycisk **OK** w oknie dialogowym **Edytor konfiguracji plotera**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Zapisz konfigurację plotera jako** plik.

8 (opcja) Edycja nazwy pliku PC3.

9 Domyślna nazwa to **<Selected Printer>.pc3**.

10 Kliknij przycisk **OK** w oknie dialogowym **Zmiany w pliku konfiguracji drukarki**.

Plik PC3 zostanie utworzony.

Uwaga: Możesz utworzyć wiele konfiguracji plotera dla tej samej drukarki, jeśli zapiszesz je pod różnymi nazwami.

16.3.3 Edytowanie konfiguracji plotera

1 Uruchom polecenie DRUKUJ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Drukuj**.

2 Wybierz konfigurację plotera (PC3) z listy **Konfiguracja drukarki/plotera**.

3 Kliknij przycisk **Edytuj konfigurację plotera**.

Zostanie otwarte okno dialogowe **edytora konfiguracji plotera**.

4 Postępuj zgodnie z powyższą procedurą **tworzenia konfiguracji plotera**, zaczynając od kroku 4.

16.3.4 Przypisywanie konfiguracji plotera

1 Wybierz **Model** lub **Arkusz**, do którego chcesz przypisać określony plik konfiguracji plotera.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz **Ustawienia strony** w menu **Plik**.
- Wpisz **ustawieniastr** w wierszu poleceń, a następnie naciśnij Enter.

3 Wybierz jedną z poniższych opcji z listy **Konfiguracji Drukarki / Plotera**:
- Drukarka systemowa
- Plik konfiguracyjny (plik PC3)
- Brak (używa domyślnego)

4 Kliknij przycisk **OK** .

Uwaga:

- Gdy BricsCAD nie może znaleźć pliku konfiguracyjnego plotera przypisanego do rysunku, zmienia plik konfiguracyjny przypisany do rysunku na **Brak**.

- Drukarka **Brak** ma własny zestaw rozmiarów papieru, które można zapisać na rysunku, podobnie jak w przypadku każdej "prawdziwej" drukarki. Jeśli układ zostanie otwarty, a zapisana drukarka jest nieobecna, drukarka przełączy się na **Brak**, zachowując rozmiar papieru. Brakująca drukarka i poprzedni rozmiar papieru są wskazywane po otwarciu **okna dialogowego drukowania**. Poprzedni rozmiar papieru można zapisać na rysunku.
- POPRZEDNI ROZMIAR PAPIERU: rysunki tworzone przez inne strony są często konfigurowane dla drukarki, która nie jest dostępna w Twoim biurze. W takim przypadku BricsCAD resetuje urządzenie drukarki do **Brak**, co powoduje użycie drukarki domyślnej. Zamiast resetować rozmiar papieru do domyślnego, BricsCAD pokazuje poprzedni rozmiar papieru, aby poinformować o zamierzonym rozmiarze papieru i umożliwić wybór podobnego rozmiaru na dowolnej z dostępnych drukarek.

16.4 Tabele stylu wydruku

Edytor tabeli stylów wydruku wyświetla style wydruku zawarte w określonej tabeli stylów wydruku.

16.4.1 Otwieranie edytora tabeli stylów wydruku

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk **Edytuj styl wydruku** w oknie dialogowym **Drukuj** lub **Ustawienia strony**.
- Wybierz opcję **Menadżer Stylu Wydruku...** w menu **Plik** > **Drukuj** a następnie kliknij dwukrotnie plik CTB lub STB.
- W Eksploratorze plików kliknij dwukrotnie plik CTB lub STB.

Okno dialogowe **Edytor tabeli stylów wydruku** zawiera następujące karty:

- Karta **Ogólne**
- Karta **Widok**
- Zakładka **SzerokośćLinii**

Zakładka **Ogólne** zawiera ogólne informacje o tabeli stylów wydruku.

Nazwa	Opis
Nazwa pliku tabeli stylu wydruku:	Wyświetla nazwę edytowanego pliku tabeli stylów wydruku.
Opis	Wyświetla opis, który ma zostać dołączony do tabeli stylów wydruku.
Informacje o pliku	Wyświetla informacje o ścieżce, liczbie stylów wydruku i numerze wersji edytora tabeli stylów wydruku. ***Uwaga:*** Tabela stylów wydruku zależna od koloru zawsze zawiera 255 stylów wydruku.

Nazwa	Opis
Zastosuj globalny współczynnik skali na linii nie ISO	Określa, czy wszystkie rodzaje linii inne niż ISO mają być skalowane w stylach kreślenia jednostek kontrolowanych przez tabelę stylów kreślenia.
Współczynnik skali	Określa współczynnik skalowania rodzajów linii i wzorów wypełnienia innych niż ISO.

Zakładka **Widok** zawiera listę stylów wydruku zawartych w tabeli stylów wydruku oraz ich ustawienia. Style wydruku są nadpisaniami stylów dla rysunków, które występują podczas wydruku.

Pierwszym stylem wydruku w tabeli **nazwanych stylów wydruku** jest **Brak** i reprezentuje on domyślne właściwości jednostki (bez zastosowanego stylu wydruku). Stylu **Brak (domyślne)** nie można modyfikować ani usuwać.

Właściwość	Opis
Style wydruku	Wyświetla nazwy stylów wydruku zawarte w wybranej tabeli stylów wydruku. • Zawsze zawiera 255 stylów (1 dla każdego koloru). • Są one powiązane z kolorem jednostki. • Nie można dodać ani usunąć stylu wydruku. • Nie można zmienić nazwy stylu wydruku. Nazwana tabela stylu wydruku (STB): • Zawiera jeden lub więcej stylów wydruku. • Można dodawać lub usuwać style wydruku, z wyjątkiem stylu **Brak (domyślne)**, którego nie można usunąć. • Nazwy stylów wydruku można zmieniać, z wyjątkiem stylu **Brak (domyślne)**, którego nazwy nie można zmienić.
Opis	Opis wybranego stylu wydruku.
Kolor	Określa kolor wydruku dla jednostki. Domyślnym ustawieniem koloru stylu wydruku jest **Użyj bieżącego**. W przypadku przypisania koloru stylu wydruku, kolor ten zastępuje kolor jednostki w danych wyjściowych wydruku.

Właściwość	Opis
Wyrównanie	W zależności od możliwości plotera, Wyrównanie przybliża kolory za pomocą wzorów punktowych. Gdy ta opcja nie jest aktywna, kolory są mapowane do najbliższego koloru, co skutkuje mniejszym zakresem kolorów podczas kreślenia. Wyrównanie jest dostępne niezależnie od tego, czy wybrano kolor obiektu, czy przypisano kolor stylu wydruku. Domyślnie opcja ta jest aktywna. Ustawienie go na Wył nie ma żadnego wpływu na BricsCAD.
Skala szarości	W zależności od możliwości plotera, konwertuje kolory na skalę szarości na wydruku.
Fizyczny pisak #	Określa pióro, które ma być używane podczas kreślenia jednostek korzystających z tego stylu wydruku. Można wybrać numer pióra od 1 do 32.
Wirtualny pisak#	Określa numer pióra wirtualnego w zakresie od 1 do 255. Wybierz opcję **Automatycznie**, aby określić, że strona BricsCAD ma dokonywać przypisania pióra wirtualnego z indeksu kolorów BricsCAD. Ustawienie pióra wirtualnego w stylu wydruku jest używane tylko przez plotery bez pióra i tylko wtedy, gdy są one skonfigurowane do obsługi piór wirtualnych (wybierz opcję **255 Pióra wirtualne** w obszarze **Głębia** koloru w obszarze **Grafika wektorowa** na karcie **Ustawienia** w **Edytorze Konfiguracji Plotera**).
Intensywność	Określa intensywność koloru wydruku na papierze. Prawidłowy zakres wynosi od 0 do 100. Jeśli wybierzesz 100, rysunek zostanie wykreślony z pełną intensywnością kolorów. Aby ekranowanie działało, opcja **Wyrównanie** musi być aktywna.
Rodzaj linii	Wyświetla listę z przykładem i opisem każdego typu linii. Domyślnym ustawieniem stylu linii wydruku jest **Użyj typu linii obiektu**. Wybrany typ linii zastępuje typ linii jednostki w danych wyjściowych wydruków.

Właściwość	Opis
Adaptacyjna	Dostosowuje skalę wzoru linii w celu uzupełnienia wzoru linii. Możesz aktywować tę właściwość, jeśli kompletny wzór linii jest ważniejszy niż prawidłowe skalowanie linii.
SzerokośćLinii	Wyświetla próbkę szerokości linii oraz jej wartość liczbową. Możesz zmodyfikować istniejącą szerokość linii, jeśli ta, której potrzebujesz, nie jest dostępna. Domyślnym ustawieniem grubości linii stylu wykresu jest **Użyj grubości linii obiektu**. Wybrana szerokość linii zastępuje szerokość linii jednostki w danych wyjściowych wydruku.
Styl końca linii	Wyświetla listę kilku stylów zakończenia linii. Domyślnie zaznaczona jest opcja **Użyj stylu końca obiektu**. Jeśli wybierzesz styl końca linii, styl końca linii obiektu zostanie zastąpiony w danych wyjściowych wydruku.
Styl łączenia linii	Wyświetla listę kilku stylów łączenia linii. Domyślnie zaznaczona jest opcja **Użyj stylu łączenia obiektu**. Jeśli wybierzesz styl łączenia linii, styl łączenia linii obiektu zostanie zastąpiony w danych wyjściowych wykresu.
Styl wypełnienia	Wyświetla listę kilku stylów wypełnienia. Domyślnie zaznaczona jest opcja **Użyj stylu wypełnienia obiektu**. Jeśli wybierzesz styl wypełnienia, styl wypełnienia obiektu zostanie zastąpiony w danych wyjściowych wydruku.

Uwaga: Jednostki utworzone w **prawdziwym kolorze** są zawsze wykreślane przy użyciu własnych właściwości obiektu (kolor, grubość linii itp.).

Zakładka **Odstępy między liniami** zawiera listę dostępnych odstępów między liniami.

Uwaga: Obwody linii z zaznaczeniem są używane w polu **Szerokość linii** na karcie **Widok**.

Aby edytować grubość linii, wybierz grubość linii na liście, a następnie kliknij przycisk **Edytuj**.

16.4.2 Przypisywanie tabeli stylów wydruku

W witrynie BricsCAD można przypisywać tabele stylów wydruku do przestrzeni modelu i do każdego układu na rysunku. Przypisując różne tabele stylów wydruku do każdego układu na rysunku, można kontrolować sposób wydruku jednostek w układzie. Tabela stylów wydruku wpływa zarówno na przestrzeń modelu, jak i na jednostki przestrzeni papieru. Aby wykreślić rysunek bez stosowania właściwości stylu wydruku, wybierz opcję **Brak (użyj domyślnego)** z listy tabel stylów wydruku.

W rysunkach typu STB każda jednostka na rysunku ma przypisany styl wydruku jawnie lub **według warstwy**.

Tabele stylów wydruku są używane tylko wtedy, gdy zaznaczona jest opcja **Drukuj ze stylami drukowania** w oknie dialogowym **Drukuj**. Po wyłączeniu tabel stylów wydruku obiekty są drukowane zgodnie z ich własnymi właściwościami.

Przypisywanie tabeli stylów wydruku

1 Otwórz okno dialogowe **Drukuj** lub **Ustawienia strony**.

2 Wybierz **Tabele stylu wydruku** z pola listy w sekcji **Tabela stylów wydruku (przypisania pióra)**.

3 Kliknij przycisk **OK** .

16.5 Menedżer stylów wydruku

Menedżer stylów wydruku to okno zawierające listę plików tabel stylów wydruku (pliki CTB i STB).

Menedżer stylów wydruku umożliwia:

- Utwórz pliki stylu wykresu zależnego od koloru (CTB) i nazwanego stylu wykresu (STB) za pomocą kreatora **Utwórz tabelę stylów wydruku**.
- Edytuj istniejące pliki tabeli stylów wydruku.

16.5.1 Uruchamianie menedżera stylów wydruku

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję **Menedżer stylu wydruku...** w menu **Plik** > **Drukuj** menu.
- Uruchom polecenie STYLDRUKU.

Wyświetlone zostanie okno dialogowe **Plik**, pokazujące zawartość folderu **PlotStyles**, który jest zdefiniowany przez zmienną systemową PLOTSTYLEPATH.

16.5.2 Tworzenie nowej tabeli stylów wydruku

1 Uruchom Menedżera stylów wydruku.

2 W folderze **PlotStyles** kliknij dwukrotnie skrót **Utwórz Tabele Stylu Wydruku**. Zostanie otwarte okno dialogowe **Dodaj edytor Tabeli Stylów Wydruku**.

3 Wybierz opcję **Utwórz nowy od podstaw**.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz **CTB** lub **STB** z przycisku wyboru **typu tabeli**.
   - **CTB** (Kolor zależny od tabeli stylu) - opiera wydruki na kolorach obiektów. Parametry kreślenia, takie jak grubość pióra i typ linii, są dopasowywane do koloru obiektów. Ten system jest

starszy i mniej elastyczny niż nazwane style wykresów, ale jest domyślny we wszystkich nowych rysunkach. Tworzy plik CTB.

- **STB** (tabela nazwanych stylów wydruku) - opiera działki na stylach wydruku. Parametry kreślenia można przypisać do każdej jednostki i każdej warstwy. System ten jest nowy i bardziej elastyczny, ale może być niekompatybilny z innym oprogramowaniem odczytującym pliki DWG. Tworzy plik STB.
  - Wybierz opcję **Utwórz z istniejącej tabeli**, a następnie wybierz plik z listy rozwijanej lub kliknij przycisk przeglądania, aby wybrać istniejący plik CTB lub STB.

5 Wpisz nazwę w polu **Nazwa tabeli**, a następnie kliknij przycisk **OK.**

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytor tabeli stylów wydruku**.

16.5.3 Tworzenie nowej tabeli stylów wydruku w oknie dialogowym Drukuj

1 Uruchom polecenie DRUKUJ.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Drukuj**.

2 W sekcji **Tabela stylów wydruku Utwórz nowy styl wydruku** kliknij przycisk.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj tabelę stylów wydruku**.

3 Wpisz nazwę w polu **Nazwa tabeli**, a następnie kliknij przycisk **OK.**

Jeśli wybrana zostanie opcja **Uruchom edytor**, wyświetlone zostanie okno dialogowe **Edytor tabeli stylów wydruku**.

Jeśli wybrana zostanie opcja **Użyj tego stylu wydruku dla bieżącego** rysunku, nowa tabela stylów wydruku zostanie użyta w bieżącym układzie.

Uwaga: Powyższa procedura tworzy plik CTB na rysunku typu CTB oraz plik STB na rysunku typu STB.

16.5.4 Edycja tabeli stylów wydruku

1 Uruchom Menedżera stylów wydruku.

2 W folderze **Style wydruku** kliknij dwukrotnie tabelę stylów wydruku, którą chcesz edytować.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytor tabeli stylów wydruku**.

16.5.5 Edytowanie tabeli stylów wydruku w oknie dialogowym Drukuj

1 Otwórz okno dialogowe **Drukuj**.

2 Wybierz tabelę stylów wydruku z przycisku listy **Tabela stylów wydruku**.

3 Kliknij przycisk **Edytuj styl wydruku**.

16.6 Wykres wsadowy

Polecenie DRUKUJ drukuje pojedynczy układ naraz. Polecenie PUBLIKUJ umożliwia wydrukowanie listy arkuszy (= listy układów przestrzeni modelu lub przestrzeni papieru) na drukarce. Listę arkuszy można zapisać w pliku DSD (Drawing Set Description).

Polecenie ZESTAWARKUSZY zarządza zestawami arkuszy i umożliwia drukowanie, publikowanie lub przesyłanie zestawu arkuszy jako całości lub wybranych arkuszy. Zestaw arkuszy jest zapisywany w pliku DST (Sheet Set Data).

17. Renderowanie

17.1 Korzystanie z TwinMotion

Uwaga: Ta funkcja jest dostępna tylko dla BricsCAD w systemie Windows.

Twinmotion oferuje wciągającą wizualizację architektoniczną 3D w czasie rzeczywistym, wykorzystując moc silnika Unreal Engine firmy Epic Games. Wszystkie dane modelu BricsCAD są eksportowane przy użyciu typu pliku Unreal Engine (*.udatasmith) w poleceniu EKSPORT lub synchronizowane za pomocą polecenia DATASMITHSYNC.

Aby używać Twinmotion z BricsCAD należy:

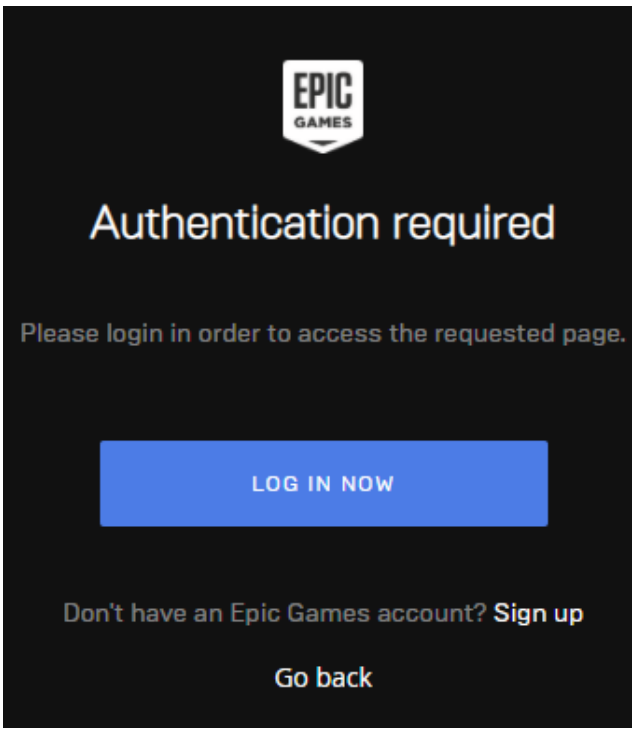
- Zainstaluj **Epic Games Launcher**.
- Pobierz i zainstaluj **Twinmotion**.
- Wyeksportuj swój model do pliku UDATASMITH i zaimportuj ten plik do Twinmotion lub utwórz bezpośrednie połączenie między BricsCAD i Twinmotion.

17.1.1 Instalacja Twinmotion

Ze stron pomocy Twinmotion:

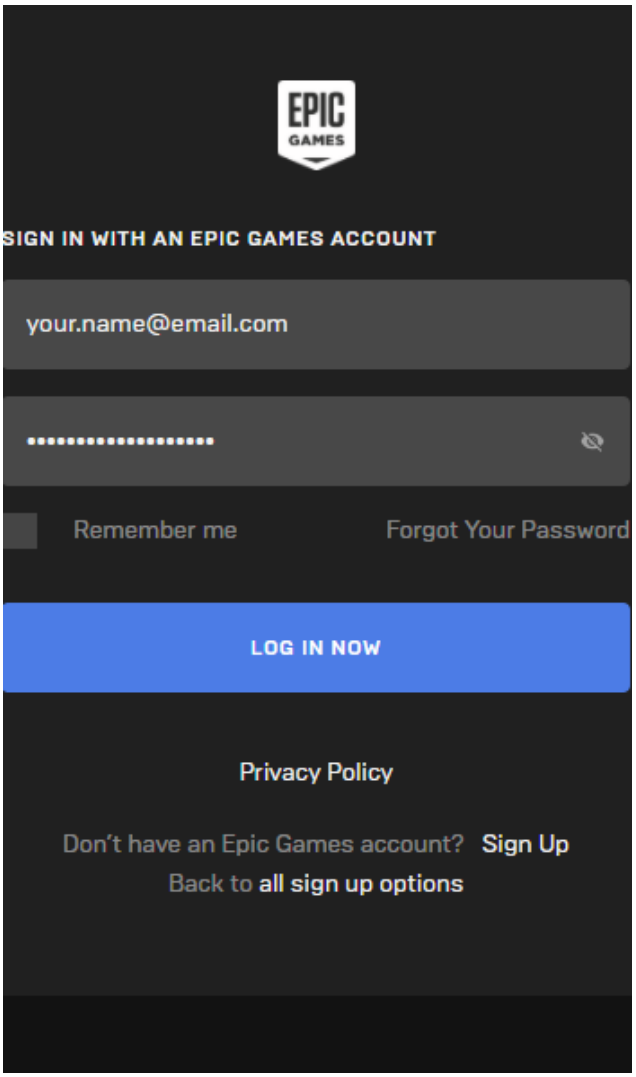
1 Przejdź do strony https://www.unrealengine.com/en-US/twinmotion.

2 Kliknij przycisk **Rozpocznij teraz**.

Jeśli nie masz jeszcze konta Epic Games, kliknij **Zarejestruj się**, a następnie wypełnij wszystkie wymagane informacje i kliknij **Utwórz konto**.

3 Kliknij przycisk **ZALOGUJ SIĘ TERAZ**.

4 Po zalogowaniu kliknij **Pobierz program Epic Games Launcher**.

5 Po pobraniu programu uruchamiającego Epic Games Launcher, kliknij zakładkę **Unreal Engine** po lewej stronie.

Zobaczysz teraz zakładkę **Twinmotion** w prawym górnym rogu.

6 Kliknij **Zainstaluj**, aby zainstalować Twinmotion.

7 Ostrożnie wybierz lokalizację pliku, zdecydowanie zaleca się użycie domyślnej lokalizacji.

17.1.2 Eksportowanie modelu

1 Otwórz swój model w BricsCAD BIM.

2 Uruchom polecenie DATASMITHEXPORT.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Eksportuj rysunek do**.

Typ zapisu to Unreal Engine (*.udatasmith).

4 Wpisz nazwę lub zaakceptuj nazwę domyślną, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**.

Wyeksportowany model można teraz zaimportować do Twinmotion.

Uwaga: Lokalizację terenu, lokalizację projektu i lokalizację badania, a także współrzędne geograficzne, można wyeksportować do Datasmith (*.udatasmith za pomocą poleceń EKSPORT lub DATASMITHEXPORT). Zobacz powiązany artykuł **Korzystanie z TwinMotion**.

17.1.3 Importowanie modelu do Twinmotion

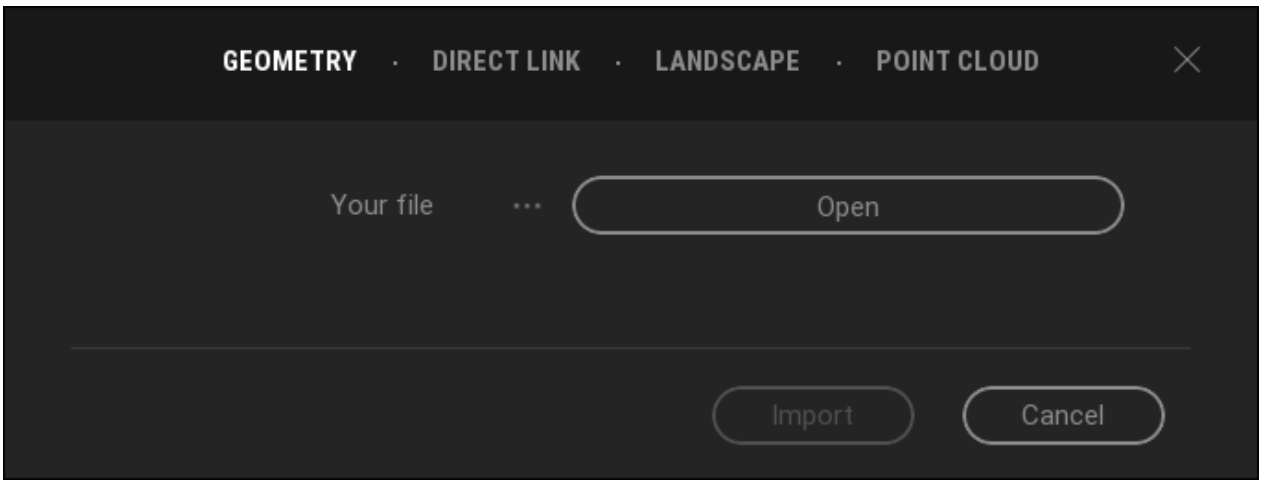
Uwaga: Ta procedura wymaga:

- BricsCAD V21 lub nowszy, z licencją Pro, BIM, Mechanical lub Ultimate.
- Twinmotion 2020 lub nowszy.
- Opcjonalnie Unreal Engine 4.24 lub nowszy.

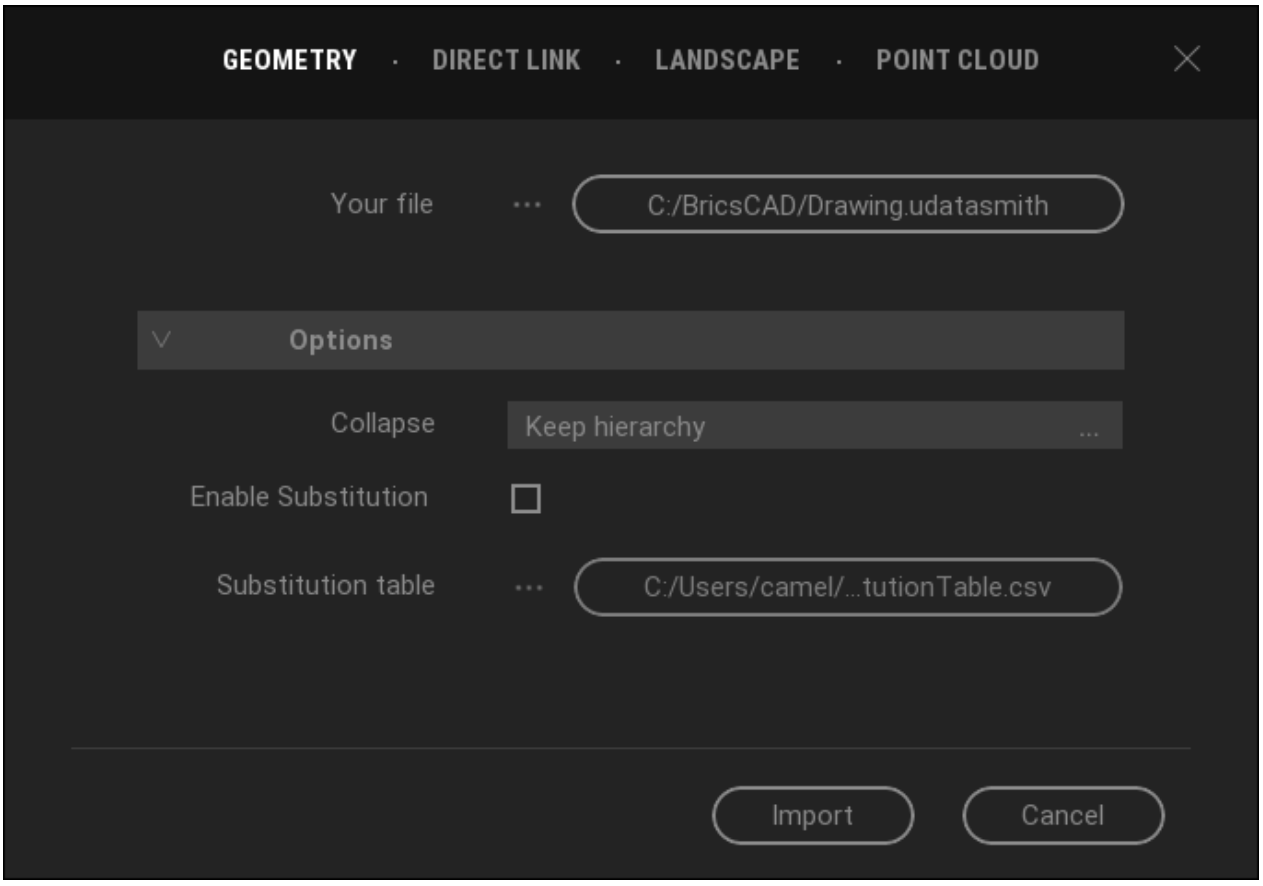
1 Uruchom Twinmotion.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk **+ Importuj**.
   - Naciśnij **Ctrl + I**.

3 Upewnij się, że wybrana jest zakładka **GEOMETRIA**, a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.

W oknie dialogowym **Importuj** wybierz plik modelu Unreal Engine (*.udatasmith).

4 Kliknij **Opcje** i ustaw opcję **Rozwiń** na **Zachowaj hierarchię**.

Strukturyzuje to model w taki sam sposób, jak warstwy używane w BricsCAD, lub wybierz **Zwiń według materiału**, aby połączyć wszystkie elementy z tym samym materiałem jako jeden obiekt w Twinmotion.

5 Kliknij przycisk **Importuj**, aby zaimportować model.

17.1.4 Tworzenie bezpośredniego połączenia z Twinmotion

Uwaga: Ta procedura wymaga:

- BricsCAD V22 lub nowszy, z licencją Pro, BIM, Mechanical lub Ultimate.
- Twinmotion 2021 lub nowszy.
- Opcjonalnie Unreal Engine 4.26 lub nowszy.

1 Zainstaluj Twinmotion 2021 lub nowszą wersję.

1 ***Uwaga:*** Bezpośrednie połączenie nie działa z Twinmotion 2020.

2 Na stronie BricsCAD uruchom DATASMITHPOŁĄCZ lub kliknij ikonę na karcie **wstążki Widok**, aby połączyć się z Twinmotion.

Uwaga: Po nawiązaniu połączenia z Twinmotion za pomocą Direct Link, model zostanie zsynchronizowany za pierwszym razem automatycznie.

3 W Twinmotion, w panelu **Import** kliknij przycisk **+ Import**.

4 W oknie dialogowym przejdź do zakładki **BEZPOŚREDNIE POŁĄCZENIE**.

5 Na liście źródeł powinien pojawić się model BricsCAD.

6 Wybierz **Rozwiń** > **Zachowaj hierarchię** aby zachować hierarchię BricsCAD lub wybierz **Rozwiń według materiału**, aby połączyć wszystkie elementy z tym samym materiałem w jeden obiekt w Twinmotion.

7 Kliknij przycisk **Importuj**, aby zaimportować model.

8 Za każdym razem, gdy chcesz zaktualizować model w Twinmotion, uruchom DATASMITHSYNC w BricsCAD.

17.2 Przegląd renderowania

Renderowanie to proces generowania obrazu z modelu 3D. Model zawiera informacje o geometrii, punkcie widzenia, teksturze, oświetleniu i cieniowaniu. Wynikiem jest obraz cyfrowy, który można zapisać jako plik obrazu rastrowego: BMP, JPEG lub PNG.

Renderowanie w BricsCAD opiera się na silniku renderującym Redway3d. Domyślnie silnik renderujący będzie próbował wykorzystać możliwości sprzętowe karty graficznej. W przypadku wystąpienia problemów należy wyłączyć zmienną systemową RenderUsingHardware. Zaleca się zainstalowanie najnowszych sterowników do karty graficznej.

Polecenie RENDERPRESETS umożliwia tworzenie i edytowanie ustawień wstępnych renderowania oraz ustawianie bieżącego ustawienia wstępnego renderowania za pomocą okna dialogowego.

17.3 Preferencje renderowania

Polecenie RENDERSTAND umożliwia tworzenie i edytowanie ustawień wstępnych renderowania oraz ustawianie bieżącego ustawienia wstępnego renderowania za pomocą okna dialogowego.

17.3.1 Ustawianie preferencji renderowania

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 W sekcji **Opcje programu** rozwiń kategorię **Renderowanie** ustawień.

Aktualny materiał:

Określa materiał dla nowych podmiotów. Domyślnie (**JakWarstwa**) używany jest materiał **Global**.

Jednostki oświetleniowe:

- 0: Nie są używane żadne jednostki oświetlenia. Włącza oświetlenie ogólne.
- 1: Włącza amerykańskie jednostki oświetleniowe: Świece stopowe
- 2: Włącza międzynarodowe jednostki oświetleniowe: Lux

Kontrolki internetowe można tworzyć tylko wtedy, gdy zmienna systemowa LIGHTINGUNITS ma wartość 1 lub 2.

Domyślne oświetlenie:

Odległe światło podążające za kierunkiem widoku. To ustawienie może być różne dla każdej rzutni.

- 0: Jeśli żadne światła nie są włączone, używane jest oświetlenie domyślne.

- 1: Domyślne oświetlenie jest używane zamiast źródeł światła zdefiniowanych na rysunku.

Kontrast liniowy:

Określa natężenie światła otoczenia. Akceptowane są wartości od -10 do 10. Wartość -10 oznacza maksymalne światło otoczenia. Wartość 10 powoduje, że nie ma światła otoczenia.

Jasność liniowa:

Określa współczynnik skalowania natężenia światła. Akceptowane są wartości od -10 do 10. Domyślną wartością jest 0 (brak skalowania). Wartości ujemne zmniejszają natężenie światła, wartości dodatnie zwiększają natężenie światła. To ustawienie może być różne dla każdej rzutni.

Renderowanie przy użyciu sprzętu:

Wybierz **Tylko oprogramowanie użytkownika (wolniejsze)**, jeśli renderowanie sprzętowe nie powiedzie się. Po zmianie ustawienia może być konieczne ponowne uruchomienie BricsCAD.

Skala rzeczywista:

Kontroluje czy materiału użyte w renderingu będą renderowane w skali rzeczywistej.

Status Sky:

Określa, czy iluminacja nieba jest obliczana w czasie renderowania. Jeszcze niezaimplementowane

Ścieżka mapy tekstur:

Określa ścieżkę wyszukiwania obrazów map tekstur. W folderze programu BricsCAD znajdują się trzy podfoldery pod **Textures**, z których każdy zawiera pewną liczbę plików tekstur o tej samej nazwie. Obrazy w folderze 1 mają rozmiar 256 x 256 pikseli, folder 2 zawiera obrazy 512 x 512 pikseli, obrazy w folderze 3 mają rozmiar 1024 x 1024 pikseli. Jeśli ustawienie **Diffuse map** materiału używa tylko nazwy obrazu (nie ścieżki), można kontrolować jakość renderowanego obrazu, ustawiając preferencję użytkownika TextureMapPath na folder 1, 2 lub 3.

Synchronizacja światła w trybie kafelkowym:

Kontroluje synchronizację oświetlenia we wszystkich rzutniach przestrzeni modelu. (Tylko do użytku wewnętrznego)

17.4 Narzędzia do renderowania

Narzędzia do renderowania są dostępne w:

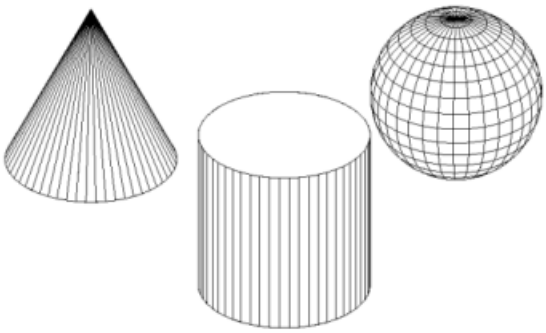
- Pasku narzędzi **Wizualizacja**.
- W menu **Widok** > **Renderowanie** .
- Zakładki wstążki **Widok** i **Wizualizuj**.
- W zakładce **Ogólne** na stronie **Brak Selekcji** Quad.

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Render	RENDER	Fotorealistyczny rendering z wykorzystaniem materiałów i świateł

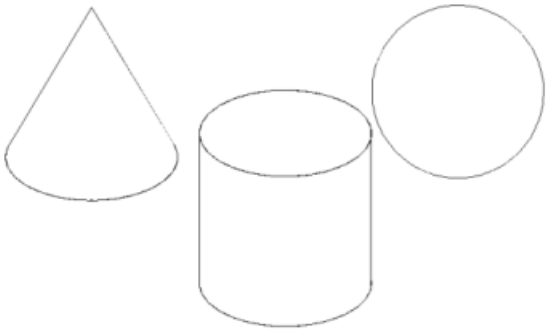
Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Ukryj	UKRYJ	Widok ukrytej linii (*). Jeśli poprzednią opcją trybu wyświetlania była **szkielet2D**, reprezentacja szkieletu jest przywracana po powiększeniu lub przesunięciu. Jeśli poprzednia opcja trybu cieniowania była inna niż **szkielet2D**, reprezentacja ukrytej linii zostanie zachowana do momentu wybrania innego trybu cieniowania.
	Cieniowane	CIENIUJ	Zacienia elementy między ścianami wielokąta. łukowy segment polilinii/
	Szkielet 2D	STYLCIENIOWANIA + 2	Reprezentacja szkieletowa
	Szkielet 3D	STYLCIENIOWANIA + 3	Reprezentacja szkieletowa
	Ukryty	STYLCIENIOWANIA + H	Widok ukrytej linii (*)
	Płaski	STYLCIENIOWANIA + F	Zacienia elementy między ścianami wielokąta. łukowy segment polilinii/
	Gouraud	STYLCIENIOWANIA + G	Zacienia elementy między ścianami wielokąta. Zakrzywione powierzchnie są gładsze i bardziej realistyczne.
	Płaski + Krawędzie	STYLCIENIOWANIA + L	Łączy płaskie cieniowanie oraz linie i krzywe szkieletowe
	Gouraud + Krawędzie	STYLCIENIOWANIA + O	Łączy cieniowanie gouraud oraz linie i krzywe szkielet
	Materiały	MATERIAŁY	Otwiera **Eksplorator rysunków - Materiały**
	Mapa materiałów	MAPAMATERIAŁOW	Umożliwia dostosowanie sposobu mapowania obrazu tekstury do powierzchni bryły 3D i wypełnionych elementów, takich jak powierzchnie 3D, szerokie polilinie i siatki wielokątów.
	Lista świateł	OŚWLISTA	Otwiera Eksplorator rysunków - Światła

Ikona	Nazwa narzędzia	Polecenie	Opis
	Właściwości słońca	WŁAŚCIWOŚCISŁOŃCA	Otwiera Eksplorator rysunków - Światła
	Lokalizacja Geograficzna	POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE	Otwiera okno dialogowe **Położenie geograficzne** .
	Ścieżka Ruchu Animacji...	ŚCIEŻKANIM	Rejestruje animację kamery poruszającej się po ścieżce lub przesuwającej w modelu 3D i zapisuje ją w pliku filmowym.
	Edytor Animacji	EDYTORANIMACJIOTWÓRZ	Otwiera panel **Edytor animacji**.

(*) Ustaw zmienną systemową DISPSILH na Wł, aby wyświetlać linie sylwetki zamiast siatki wielokątów dla zakrzywionych powierzchni.

Ukryta linia stożka, walca i kuli przy wyłączonym (góra) i włączonym (dół) trybie DISPSILH.

17.5 Materiały renderowane

Polecenie MATERIAŁY tworzy materiały i edytuje ich właściwości za pomocą **Eksploratora rysunku**.

Polecenie OTWÓRZPRZEGLMATotwiera panel **Materiałów renderowania**, który wyświetla przegląd dostępnych materiałów renderowania w wysokiej rozdzielczości.

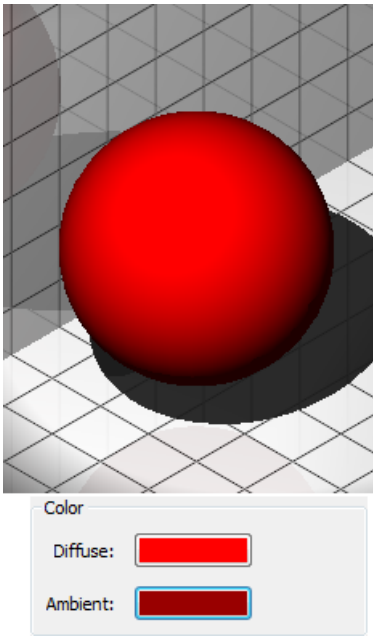
Polecenie ZAMKNIJPRZEGLMAT zamyka panel **Materiałów renderowania**.

Polecenie MAPAMATERIAŁOW umożliwia dostosowanie sposobu mapowania obrazu tekstury do powierzchni bryły 3D i wypełnionych obiektów, takich jak powierzchnie 3D, szerokie polilinie i siatki wielokątów.

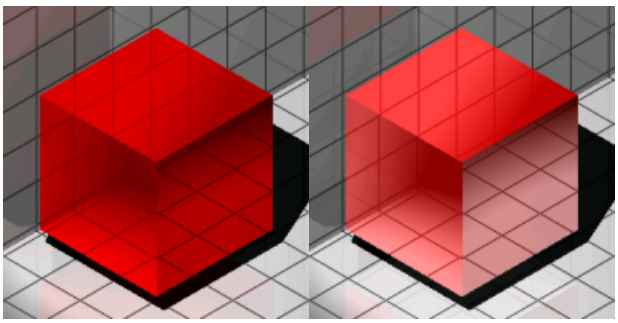
Definicje materiałów są zapisywane na rysunku. Każdy rysunek zawiera materiał **globalny**, którego nie można usunąć ani zmienić jego nazwy. Właściwości materiału **globalnego** można edytować.

17.5.1 Słowniczek materiałów

- **Kolorrozproszony** : kolor, który obiekt ujawnia w czystym, bezpośrednim, białym świetle. Jest on postrzegany jako kolor samego obiektu.
- **Kolorotoczenia** : kolor obiektu w cieniu, w świetle otoczenia, a nie w świetle bezpośrednim.

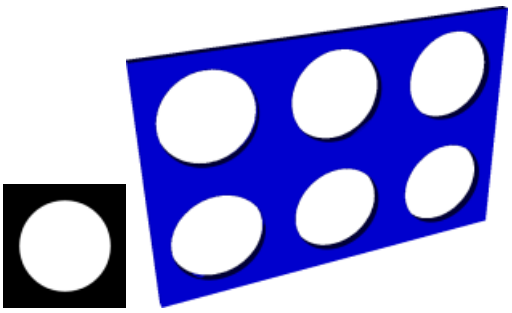
- **Podświetlenia**: wysoce odblaskowe podświetlenia w kolorze materiału.

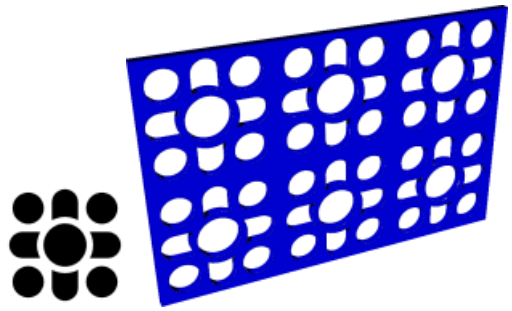

Metaliczne podświetlenia (po lewej) i niemetaliczne podświetlenia (po prawej)

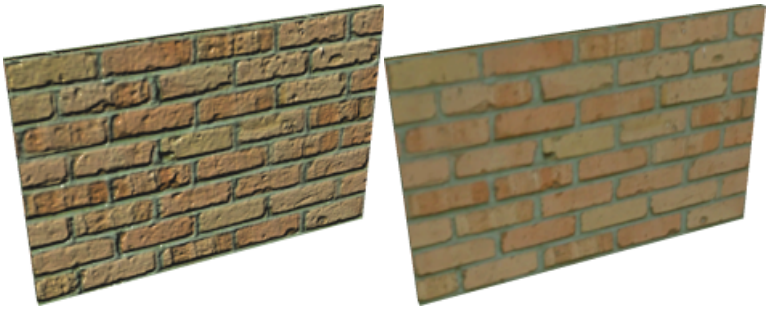
- **Cieniowanie**: jak kolor i jasność powierzchni zmienia się w zależności od oświetlenia.

- **Mapowanie tekstur**: dodaje szczegóły do powierzchni, które nie są zawarte w samym modelu 3D.
- **Mapa rozproszenia**: dodaje strukturę lub wzór do powierzchni, aby symulować materiał.
- **Mapa przezroczystości**: ustawia przezroczystość tekstury od 0% (czarny) do 100% (biały) i wszystko pomiędzy (skale szarości). (Czarny = mapa przezroczystości)

- **Mapa nierówności**: symuluje pewną chropowatość lub nierówności na powierzchniach. (po lewej = z mapą wypukłości)

- **Odblaskowość**: właściwość powierzchni polegająca na odbijaniu światła.
- **Przezroczystość**: ostra transmisja światła przez obiekty stałe.
- **Przezroczystość**: rozproszona transmisja światła przez obiekty stałe.
- **Refrakcja**: ugięcie światła przechodzącego przez przezroczyste obiekty.
- **Samoświecenie**: wygląda to tak, jakby powierzchnia emitowała własne światło. Światło nie jest rzucane na inne obiekty.

17.5.2 Definiowanie materiałów renderujących

Zobacz polecenie MATERIAŁY.

17.5.3 Dodawanie materiału renderowania do rysunku

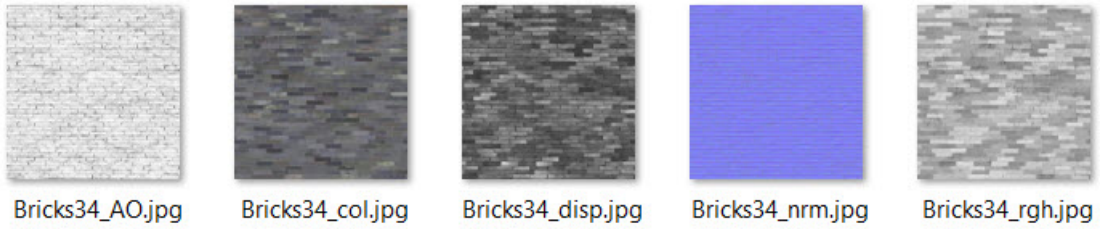
1 Wybierz materiał w panelu **Materiałów renderowania**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Dodaj do rysunku**.

17.5.4 Dodawanie własnych materiałów

1 Pobierz tekstury, których chcesz użyć.

Uwaga: Możesz pobrać zdjęcie tekstury, ale aby uzyskać najbardziej realistyczny widok, najlepiej pobrać plik zip, który zawiera różne reprezentacje tekstury:

2 Uruchom polecenie MATERIAŁY.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Eksplorator rysunku - Materiały**.

4 Kliknij przycisk **Nowy**.

5 Nadaj swojemu nowemu materiałowi nazwę.

6 Sprawdź **mapę rozproszenia** i **mapę wypukłości**.

7 Edytuj ścieżkę mapy rozproszenia (…) do kolorowego obrazu tekstury.

8 Edytuj ścieżkę mapy wypukłości (…) do normalnego obrazu tekstury.

Dzięki temu renderowany materiał będzie wyglądał bardziej trójwymiarowo i realistycznie.

9 Edytuj skalę obrazu, aż uzyskasz realistyczny obraz w podglądzie.

10 Skala tekstury reprezentuje liczbę jednostek rysunkowych pokrytych przez pełną szerokość obrazu.

11 Kliknij prawym przyciskiem myszy nowy materiał i wybierz **Dodaj materiały do biblioteki** z menu kontekstowego.

12 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

13 Otwórz panel **Renderuj materiały** i kliknij folder **Zdefiniowane przez użytkownika.**

Nowy materiał można znaleźć w tym folderze biblioteki.

Folder ten jest generowany automatycznie pod następującą ścieżką: *C:\ProgramData\Bricsys\RenderMaterials\UserMaterials\User defined*.

17.5.5 Dodanie biblioteki materiałów Redway

Zobacz artykuł z przewodnika **Dodawanie biblioteki materiałów Redway**.

17.5.6 Przypisywanie materiałów renderowania

Materiały mogą być przypisane do warstwy oraz do obiektów lub podobiektów. Jeśli właściwość **Material** obiektu to **JakWarstwa**, użyty zostanie materiał przypisany do warstwy obiektu.

Domyślnie nowe obiekty otrzymują ustawienie materiału **JakWarstwa**.

17.5.7 Przypisywanie materiału renderowania do obiektyów

Gdy bieżącym stylem wizualnym jest **BIM**, **Modelowanie**, **Realistyczny** lub **X-Ray**, obiekty i podobiekty są renderowane przy użyciu ich materiału.

Metoda 1: Korzystanie z panelu Właściwości

1 Wybierz obiekty lub podobiekty (np. powierzchnie lub bryły 3D).

2 W sekcji **3D Wizualizacje** > **Materiał** kliknij strzałkę w dół i wybierz materiał z listy **Materiał**.

Uwaga: Dostępne są wyłącznie materiały przedstawione na rysunku.

Metoda 2: Korzystanie z panelu Renderuj materiały

1 Wybierz materiał, co spowoduje uruchomienie polecenia PRZYPISZMAT.

1 Kursor zmienia się w pędzel.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz obiekt, do którego chcesz przypisać materiał:

2 Kliknij obiekty lub pod, aby przypisać materiał.

3 (opcja) Wybierz inny materiał, a następnie kliknij więcej obiektów lub podobiektów.

4 (opcja) Przytrzymaj wciśnięty klawisz **Alt**.

Kursor zmienia się w zakraplacz.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz materiał z obiektu:

Kliknij obiekt lub podobiekt, z której chcesz skopiować materiał, a następnie kliknij obiekt lub podobiekt, do których chcesz przypisać materiał.

Uwaga: **Asystent klawiszy sk rótów** pojawia się na dole ekranu, wskazując bieżący tryb wyboru: **Bryły 3D** lub **Powierzchnie brył 3D**. Przytrzymaj klawisz **Ctrl**, aby odwrócić tryb wyboru.

Aby przypisać materiał do zestawu wyboru:

1 Wybierz obiekty.

2 Wybierz materiał w panelu **Renderuj materiały**.

3 Kliknij materiał.

4 Materiał jest przypisywany do wszystkich obiektów lub podobiektów w selekcji.

17.5.8 Przypisywanie materiału do warstwy

1 Wybierz pole **Materiał** warstwy w panelu **Warstwy** lub w oknie dialogowym **Eksplorator rysunku - Warstwy**.

2 Kliknij strzałkę w dół i wybierz materiał z listy.

3 Dostępne są wyłącznie materiały przedstawione na rysunku.

17.5.9 Usuwanie materiału renderującego

Przypisanie materiału **globalnego** usuwa materiał renderowania z obiektu lub podobiektu.

1 Wybierz obiekty i/lub podobiekty.

2 Wybierz pole **Wizualizacja 3D / Materiał** w panelu **Właściwości** i wybierz materiał **Globalny**.

Uwaga: Kliknięcie kafelka **Usuń materiał** w panelu **Materiał renderowania** ustawia właściwość **Materiał** na **JakWarstwa**.

17.6 Dodanie biblioteki materiałów Redway

Materiały w folderze połączonym pod **RENDERMATERIALSPATH** pojawiają się w panelu **Renderuj** materiały. Aby dodać **Bibliotekę Materiałów Redway**, wykonaj poniższą procedurę:

1 Pobierz:

1
- Pełna **Biblioteka Materiałów Redway** tutaj
- materiały oparte na **AmbientCG** tutaj

2 Rozpakuj pobrany plik i skopiuj ścieżkę folderu. Ścieżka powinna kończyć się na:

3
- *...\all_redway_materials*
- *...\AmbientCG*

4 W panelu **Renderuj materiały** kliknij menu hamburgera (⋮).

5 Wybierz **Zarządzaj bibliotekami** z menu.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Ustawienia** z wybraną zmienną systemową RENDERMATERIALSPATH.

6 Kliknij przycisk Przeglądaj (⋯).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Lista ścieżek**.

7 Kliknij przycisk **Dodaj ścieżkę**.

Dodawane jest puste pole ścieżki.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wklej skopiowaną ścieżkę w puste pole ścieżki.
- Kliknij przycisk Przeglądaj (⋯), a następnie wybierz folder w oknie dialogowym **Wybierz folder**.

Pobrane materiały pojawią się w panelu **Renderuj materiały**.

17.7 Światła

Oświetlenie jest kluczem do tego, aby widz uwierzył, że patrzy na realistyczną scenę.

17.7.1 Słownik oświetlenia

- **Światło otoczenia**: światło z nieokreślonego źródła.
- **Odległe światło**: światło z nieskończenie odległego źródła. Powoduje to oświetlenie całej sceny z tego samego kierunku.

- **Fall-off**: tłumienie lub spadek jasności im dalej od źródła światła.
- **Światło punktowe**: światło, które świeci we wszystkich kierunkach z centralnego punktu.
- **Światło miejscowe**: światło z możliwością ustawiania ostrości skierowane na jeden obszar.
- **Światło sieciowe**: przybliża rzeczywisty rozkład światła przy użyciu trójwymiarowej reprezentacji natężenia światła. Kontrolki internetowe można tworzyć tylko wtedy, gdy zmienna systemowa LIGHTINGUNITS jest ustawiona na 1 (amerykańskie jednostki oświetlenia) lub 2 (międzynarodowe jednostki oświetlenia).
- **Tłumienie**: spadek jasności im dalej od źródła światła.

17.7.2 Zmienne systemowe

LIGHTINGUNITS (Jednostki oświetleniowe):

- 0: Oświetlenie ogólne - tej przestarzałej opcji nie można już ustawić, ale może ona istnieć w starszych rysunkach
- 1: Włącza oświetlenie fotometryczne przy użyciu jednostek amerykańskich: Foot-Candles.
- 2: Włącza oświetlenie fotometryczne przy użyciu jednostek międzynarodowych: Lux.

DEFAULTLIGHTING (Oświetlenie domyślne): Odległe światło podążające za kierunkiem widoku. To ustawienie może być różne dla każdej rzutni.

- 0: Jeśli żadne światła nie są włączone, używane jest oświetlenie domyślne.
- 1: Domyślne oświetlenie jest używane zamiast źródeł światła zdefiniowanych na rysunku.

LINEARCONTRAST (Kontrast liniowy): Określa natężenie światła otoczenia. Akceptowane są wartości od -10 do 10. Wartość -10 oznacza maksymalne światło otoczenia. Wartość 10 powoduje, że nie ma światła otoczenia.

LINEARBRIGHTNESS (Jasność liniowa): Określa współczynnik skalowania natężenia światła. Akceptowane są wartości od -10 do 10. Domyślną wartością jest 0 (brak skalowania). Wartości ujemne zmniejszają natężenie światła, wartości dodatnie zwiększają natężenie światła. To ustawienie może być różne dla każdej rzutni.

LIGHTGLYPHDISPLAY (Wyświetlanie glifów świetlnych): Kontroluje wyświetlanie glifów świetlnych.

FBXEXPORTLIGHTS (eksport świateł Fbx): Określa, czy eksportować światła z przestrzeni modelu.

17.7.3 Właściwości ogólne

Ogólne właściwości są wspólne dla wszystkich świateł:

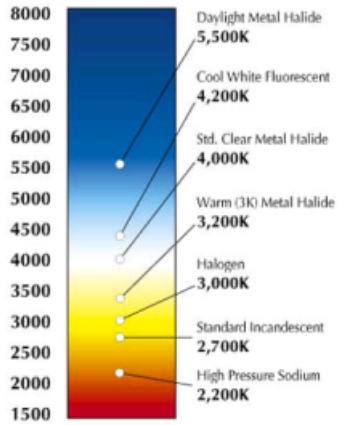
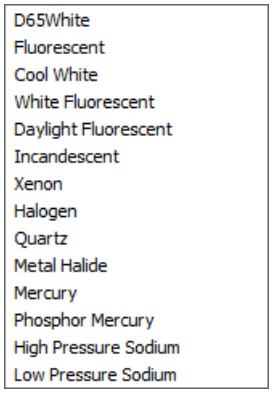
- **Nazwa**: określa nazwę kontrolki.
- **Typ**: określa typ światła: punktowe, miejscowe, sieciowe lub odległe.
- **Wł/Wył**: określa, czy światło jest włączone, czy wyłączone.
- **Cienie**: określa, czy światło rzuca cienie, czy nie. Wyłączenie cieni zwiększa wydajność.
- **Współczynnik intensywności**: mnoży właściwość **Intensywność lampy**, wynikiem jest **Intensywność wynikowa**.
- **Kolor światła**: określa kolor światła.

- **Drukowanie znaczników**: steruje drukowaniem znaczników oświetlenia.
- **Wyświetlanie znaczników**: kontroluje wyświetlanie znaczników świetlnia.

17.7.4 Fotometryczne właściwości światła

LIGHTINGUNITS = 1 (jednostki amerykańskie) lub 2 (jednostki międzynarodowe).

- **Lamp intensity**: określa jasność światła. Natężenie światła lampy jest wyrażane w kandelach (cd), co jest podstawową jednostką natężenia światła w układzie SI: moc emitowana przez źródło światła w określonym kierunku, ważona przez funkcję jasności (znormalizowany model czułości ludzkiego oka na różne długości fal, znany również jako funkcja skuteczności świetlnej).
- **Intensywność wynikowa**: iloczyn intensywności lampy i współczynnika intensywności.
- **Kolor lampy**: określa barwę światła lub temperaturę barwową w kelwinach lub standardach.

	
temperatury barwowe	lista kolorów lamp

- **Kolor ostateczny**: jest to ostateczny kolor światła: połączenie koloru lampy i koloru filtra.
- **Sieć fotometryczna**: jeśli typ światła to **Sieciowy**, **Sieć fotometryczna** i **Przesunięcie sieciowe** są dostępne (jeszcze nie zaimplementowane).

17.7.5 Właściwości geometrii

- **Pozycja**: kontroluje położenie światła.
- **Target**: definiuje punkt docelowy dla świateł punktowych, miejscowych i sieciowych.
- **Celowanie**: włącza/wyłącza właściwość **celowanie**.

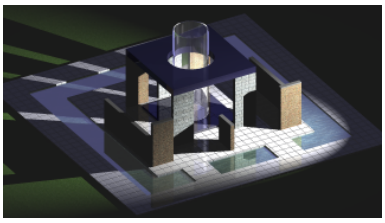
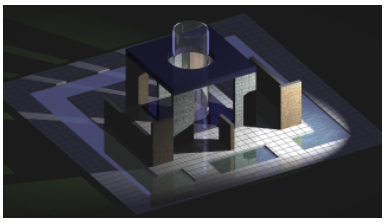
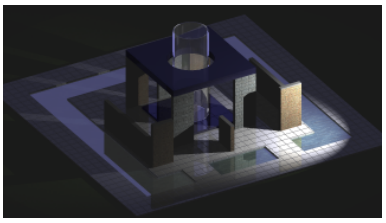
17.7.6 Właściwości rozmycia

W świecie rzeczywistym obiekt wydaje się ciemniejszy, jeśli znajduje się dalej od źródła światła. Właściwości tłumienia określają, w jaki sposób światło zmniejsza się wraz z odległością. Tłumienie nie ma zastosowania do świateł fotometrycznych.

Alternatywną metodą kontrolowania odległości świecenia światła jest użycie limitów, które definiują punkty, od których światło zaczyna świecić i gdzie się zatrzymuje. Korzystanie z limitów skraca czas potrzebny do obliczenia oświetlenia sceny.

Właściwości tłumienia dotyczą świateł punktowych i świateł punktowych.

- **Typ**:
  - **Brak**: brak tłumienia. Odległość od źródła światła nie ma na to wpływu.
  - **Odwrotność liniowa** : tłumienie jest odwrotnością liniowej odległości od światła: w odległości 2 jednostek od źródła światła światło jest o połowę słabsze; w odległości 4 jednostek światło jest o jedną czwartą słabsze.
  - **Odwrotność kwadratu**: tłumienie jest odwrotnością kwadratu odległości od światła: w odległości 2 jednostek światło jest o jedną czwartą silniejsze; w odległości 4 jednostek światło jest o jedną szesnastą silniejsze
- **Użyj limitów**: jeśli ta właściwość jest ustawiona na Tak, pola **Przesunięcie limitu początkowego** i **Przesunięcie limitu końcowego** stają się aktywne.
  - **Początek limitu odsunięcia**: określa punkt, w którym światło zaczyna świecić, mierzony od środka światła
  - **Koniec limitu odsunięcia**: określa punkt, w którym światło przestaje świecić, mierzony od środka światła

Brak tłumienia	Odwrotne tłumienie liniowe	Tłumienie odwrotne do kwadratu
		

Uwaga:

- Właściwości **Attenuation** mają zastosowanie tylko do ogólnych świateł (LIGHTINGUNITS = 0).
- Odwrotne tłumienie kwadratowe jest stosowane automatycznie dla świateł fotometrycznych (LIGHTINGUNITS = 1 lub 2).

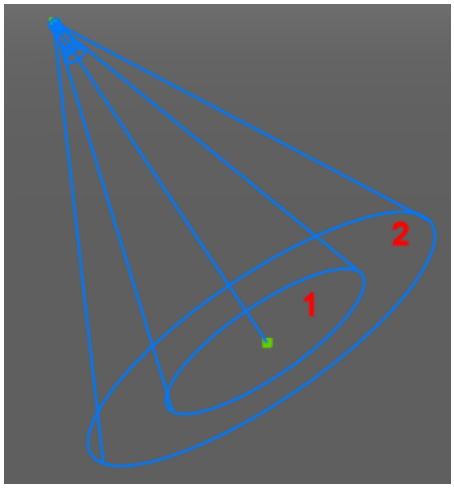
17.7.7 Renderuj Cienie Detali

- Typ: Ustawia typ cienia.
- - Ostre (raytraced): generuje cienie o ostrych krawędziach.
  - Mapa cieni (nieobsługiwana, przy użyciu funkcji ostrych): nieobsługiwana
  - Rozmiar mapy: określa ilość pamięci dla obliczeń cienia. Kliknij pole, a następnie wybierz wartość z listy rozwijanej (64/128/256/512/1024/2048/4096).

- Miękkość: ustawia miękkość mapy cieni. Wprowadź wartość od 1 do 10.
- Miękkie (próbkowane): generuje realistyczne cienie z miękkimi krawędziami.
- Próbki: ustawia rozmiar próbkowania cienia
- Widoczny w renderowaniu: przełącza widoczność w renderowaniu.
- Kształt: ustawia kształt cienia (liniowy, prostokąt, dysk, cylinder, kula).

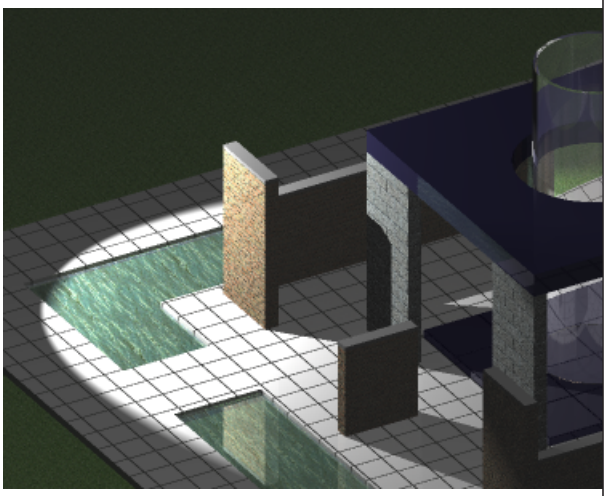
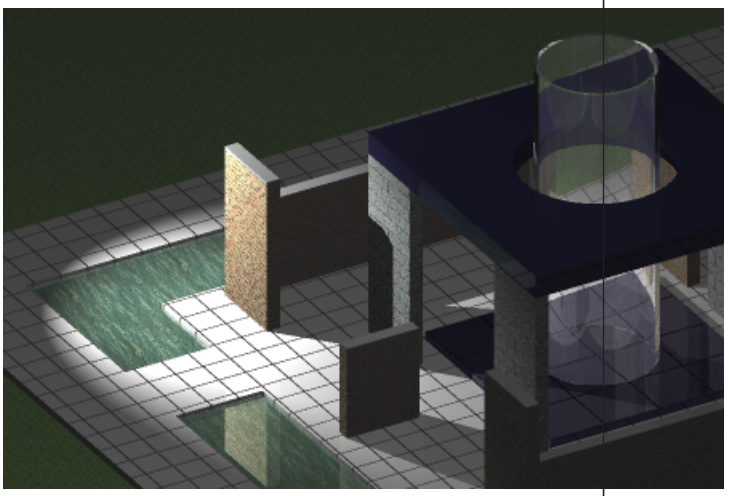
17.7.8 Właściwości hotspotów i zanikania

Gdy powierzchnia jest oświetlona reflektorem, istnieje obszar o maksymalnym oświetleniu (hotspot), który jest otoczony obszarem o mniejszej intensywności (zanikanie = 2).

Hotspot angle: kąt centralnego stożka światła (definiuje hotspot)

Kąt zanikania: kąt pełnego stożka świetlnego

Kąt Hotspot = 55, Kąt Zanikania = 60	Kąt Hotspot = 30, Kąt Zanikania = 60
	

Różnica między kątem punktu aktywnego a kątem zaniku określa obszar o mniejszym natężeniu światła.

Jeśli kąt padania i kąt hotspotu są prawie równe, krawędź stożka światła jest raczej ostra (po lewej).

Im większa różnica między obydwoma kątami, tym bardziej miękka krawędź stożka świetlnego.

17.7.9 Zarządzanie światłami

Polecenie OŚWLISTA otwiera okno dialogowe **Eksplorator rysunku** > **Światła**.

Tutaj możesz:

- Utwórz nowe światła.
- Usuń światła.
- Wybierz światła na rysunku
- Włączanie/wyłączanie świateł.

17.7.10 Definiowanie światła

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

1 - Uruchom polecenie ŚWIATŁO.
  - Kliknij przycisk Nowy () w oknie dialogowym **Eksplorator Rysunku** > **Światła**.

    Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź typ światła [Punktowe/Miejscowe/Sieciowe/Dystansowe] <Sieciowe>:

    Określ typ światła.
  - Kliknij przycisk narzędzia na pasku narzędzi **Światła** lub na karcie wstążki **Widok** lub **Wizualizacja**.
  - : światło miejscowe
  - : światło punktowe
  - : odległe światło
  - : światło sieciowe

  Zostanie wyświetlony monit: Określ pozycję źródła <0,0,0>:

2 Określ punkt na rysunku.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Określ pozycję docelową <0,0,-10>:

4 Określ punkt na rysunku.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź opcję do zmiany: Nazwa/Współczynnik natężenia/Status/Fotomeria/Punkt/Zanikanie/Cień/Tłumienie/Filtr koloru/<wyjdź>:

6 Określ właściwości światła.

7 Wybierz **Wyjdź**, aby zakończyć polecenie i utworzyć kontrolkę.

  Znacznik oświetlenia jest wyświetlany w modelu, jeśli LIGHTGLYPHDISPLAY = On.

Uwaga: Jeśli **LIGHTINGUNITS** =0 (Brak jednostek oświetleniowych), nie można zdefiniować świateł sieciowych.

17.7.11 Edycja świateł

Kontrolki można edytować w panelu **Właściwości**.

1 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby wybrać kontrolkę na rysunku:
   - Kliknij znacznik oświetlenia (świateł).
   - Wybierz światła w **Eksplorator RysunkuRysunków** > **Światła**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wybierz światła** na rysunku z menu kontekstowego.

   Właściwości wybranych świateł są wyświetlane w panelu **Właściwości**:

2 Edytuj właściwości:

3 Naciśnij Esc, aby zatrzymać.

17.7.12 Definiowanie właściwości słońca

1 Uruchom polecenie WŁAŚCIWOŚCISŁOŃCA.

1 Pojawi się okno dialogowe **Eksplorator rysunku** > **Światła**, pokazujące właściwości słońca w panelu **Edytor**.

2 Edytuj właściwości:

Uwaga: Gdy LIGHTINGUNITS = 1 lub 2, właściwość **Kolor** słońca nie może być edytowana.

17.7.13 Definiowanie lokalizacji geograficznej

1 Uruchom polecenie POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Położenie geograficzne**.

2 (opcjonalnie) Zaznacz opcję **Zapisz informacje o położeniu geograficznym na rysunku**.

3 (opcjonalnie) Zaznacz opcję **Użyj układu współrzędnych siatki mapy**.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

5
   - Wpisz szerokość i długość geograficzną lokalizacji w polach **Szerokość** i **Długość** i wybierz odpowiednią półkulę dla każdego ustawienia.
   - Kliknij przycisk **Wybierz lokalizację...**, a następnie wybierz miasto i strefę czasową i kliknij przycisk **OK**.

6 (opcjonalnie) Jeśli w poprzednim kroku nie wybrano strefy czasowej, wybierz ją z listy **Strefy czasowe**.

7 (opcjonalnie) Określ współrzędne **odpowiedniej lokalizacji na rysunku**.

8 Określ kierunek północy.

9 Kliknij przycisk **OK** .

17.8 Tworzenie renderowanego obrazu

Renderowany obraz pojawia się w bieżącej rzutni w osobnym oknie lub może zostać wyeksportowany do pliku.

Tło renderowanego widoku może być kontrolowane przez właściwość Background bieżącego nazwanego widoku.

Zmienna systemowa ANTIALIASRENDER steruje stopniem wygładzania krawędzi (wygładzania krawędzi) podczas generowania renderingu. Wartość domyślna to 1, maksymalna wartość to 5.

Uwaga:

- Wysokie wartości wygładzania wiążą się z wysokimi kosztami obliczeń.
- Wartości zmiennych systemowych oświetlenia mają wpływ na wynik renderingu.

17.8.1 Renderowanie rzutni

1 Uruchom polecenie RENDER ( ).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Renderuj** .

2 Kliknij opcję **Rzutnia** .

3 Kliknij przycisk **OK** .

Widok jest renderowany.

17.8.2 Renderowanie w oknie

1 Uruchom polecenie RENDER ( ).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Renderuj** .

2 Kliknij opcję **Okno** .

3 Kliknij przycisk **OK** .

Widok jest renderowany w oknie podręcznym.

17.8.3 Zapisywanie renderingu do pliku

1 Uruchom polecenie RENDER ( ).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Renderuj** .

2 Kliknij opcję **Pliku**.

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj** ( ) po prawej stronie pola **Plik** . Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Renderuj plik wyjściowy**.

4 Wybierz folder i wpisz nazwę pliku wyjściowego w polu **Nazwa pliku**.

5 Kliknij przycisk **Zapisz jako typ** , aby wybrać typ pliku.

Dostępne opcje to: **bmp**, **jpg** i **png**.

6 Kliknij przycisk **OK** .

Okno dialogowe **Renderuj plik wyjściowy** zostanie zamknięte.

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz żądaną rozdzielczość rozmiaru wyjściowego w polach **Szerokość** i **Wysokość** .
- Zaznacz opcję **Taki sam jak rozmiar** rzutni, aby ustawić rozmiar na rozmiar bieżącej rzutni.

8 Kliknij przycisk **OK** , aby utworzyć plik.

18. Współpraca z innymi

18.1 Korzystanie z hiperłączy

18.1.1 Informacje

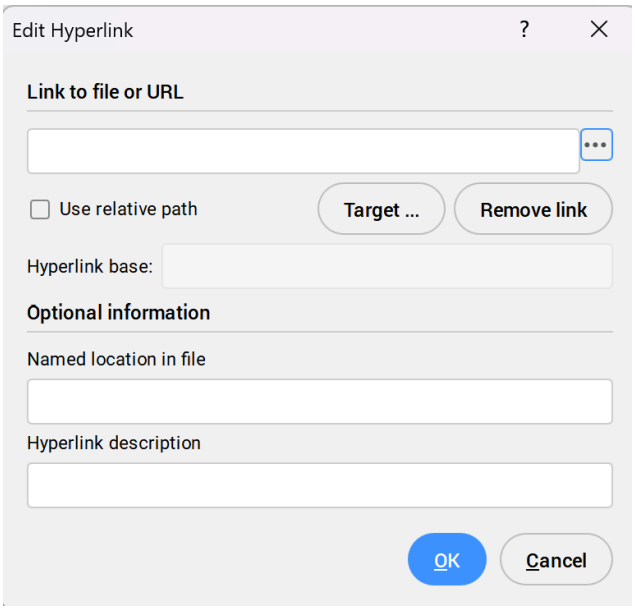
Hiperłącza umożliwiają powiązanie różnego rodzaju plików lub stron internetowych z elementami na rysunku.

Polecenie HIPERŁĄCZA umożliwia dodanie lub edycję hiperłącza w oknie dialogowym **Edytuj hiperłącze**. Hiperłącza mogą mieć pełne lub względne ścieżki:

- **Pełne hiperłącze**: zawiera pełną ścieżkę do lokalizacji pliku.
- **Hiperłącze względne**: zawiera częściową ścieżkę do lokalizacji pliku.

18.1.2 Dodawanie i edytowanie hiperłączy do pliku DWG

1 Uruchom polecenie HIPERŁĄCZA, aby otworzyć okno dialogowe**Edytuj hiperłącze**.

2 Możesz dodać link do pliku lub adres URL do strony internetowej.

3 **Dodawanie łącza do pliku**

- Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz plik**.
- Wybierz plik i kliknij **Otwórz**, aby dodać link do pola **Link do pliku lub URL**.

Dodawanie adresu URL do strony internetowej
Wpisz adres URL strony internetowej w polu **Link do pliku lub URL**.

Uwaga: Aby usunąć dołączone hiperłącze, kliknij przycisk **Usuń łącze**.

18.1.3 Używanie ścieżki względnej

Po wypełnieniu pola **Link do pliku lub URL** można ręcznie usunąć część ścieżki (w tym dysk), aby uczynić ją względną.

Uwaga:

- Opcja **Użyj ścieżki względnej** w oknie dialogowym **Edytuj hiperłącze** jest automatycznie zaznaczana po skróceniu ścieżki pliku.
- Ścieżki względne mają zastosowanie tylko do ścieżek plików, a nie do stron internetowych.

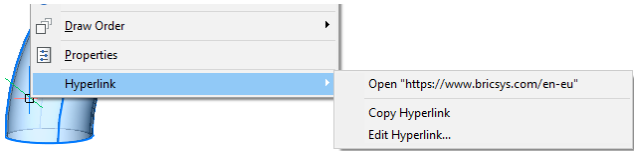
Zmienna systemowa HYPERLINKBASE umożliwia określenie ścieżki używanej dla wszystkich względnych hiperłączy na rysunku.

Uwaga: Wszystkie pliki połączone ścieżką względną muszą mieć tę samą lokalizację pliku lub katalogu w odniesieniu do zmiennej systemowej HYPERLINKBASE.

18.1.4 Wyświetlanie lub uzyskiwanie dostępu do hiperłączy dołączonych do jednostki

Aby wyświetlić hiperłącza lub uzyskać do nich dostęp, użyj jednej z poniższych metod:

- **Dostęp do hiperłączy z menu kontekstowego**
  Przejdź do menu kontekstowego i rozwiń opcję **Hiperłącze**.

  Uwaga:
  - Menu kontekstowe jest dostępne, gdy zmienna systemowa SHORTCUTMENU ma wartość 4.
  - Polecenie OPCJEHIPERŁĄCZY musi być włączone, aby wyświetlić opcję **hiperłącza** w menu skrótów. Za pomocą tego polecenia jednocześnie ustawia się zmienne systemowe ENABLEHYPERLINKMENU i ENABLEHYPERLINKTOOLTIP na WŁ.

  Otwórz hiperłącze
  Otwiera plik lub stronę internetową powiązaną z podmiotem.

  Kopiuj Hiperłącze
  Kopiuje hiperłącze do schowka.

  Uwaga: Hiperłącze można wkleić do rysunku lub innych dokumentów za pomocą skrótu Ctrl+V lub polecenia WKLEJ.

  Edytuj Hiperłącze
  Otwiera okno dialogowe **Edytuj hiperłącze**.

- **Dostęp do hiperłączy z panelu Właściwości**
  Wybierz podmiot i przejdź do panelu **Właściwości**. Kliknij dwukrotnie hiperłącze w polu **Hiperłącze**, aby je otworzyć.

  Uwaga: Kliknij przycisk Przeglądaj (…), aby przejść do okna dialogowego **Edytuj hiperłącze**.

19. Odpowiedź zwrotna użytkownika

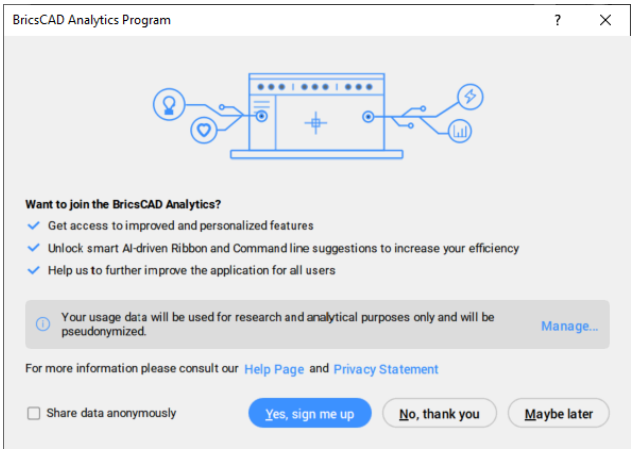
19.1 Program analityczny BricsCAD

Proces **programu BricsCAD Analytics** umożliwia ulepszenie strony BricsCAD poprzez wysyłanie pseudonimizowanych danych diagnostycznych i użytkowych do Bricsys. Umowa licencyjna użytkownika końcowego Bricsys (EULA) informuje użytkownika, że udostępnianie anonimowych danych aplikacji jest domyślnie **WŁ** podczas okresu próbnego. W okresie próbnym program BricsCAD **Launcher** przedstawia użytkownikowi dodatkowe dane dotyczące **BricsCAD Analytics** i udostępniania anonimowych danych aplikacji firmie Bricsys. W dowolnym momencie okresu próbnego użytkownik może przejść do **Ustawień Analytics**, aby zmienić swoje preferencje lub zaprzestać udostępniania danych firmie Bricsys. Po zakończeniu bezpłatnego okresu próbnego, jeśli licencja BricsCAD zostanie aktywowana za pomocą ważnego klucza licencyjnego, użytkownik zostanie ponownie poinformowany o programie i o tym, że jego instalacja udostępnia anonimowe dane aplikacji firmie Bricsys. Licencjonowani użytkownicy mogą wyraźnie zdecydować się na dołączenie do **programu BricsCAD Analytics** lub nie udostępniać danych użytkowania firmie Bricsys. Użytkownik może w dowolnym momencie wycofać swoją zgodę i zażądać usunięcia swoich danych z naszych baz danych. Jeśli to możliwe, Bricsys może wysłać zaktualizowane modele AI do użytkownika.

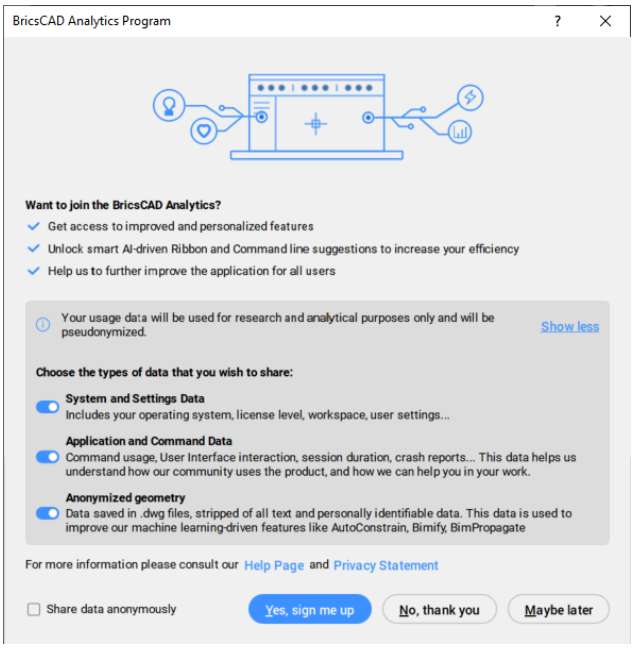
Podczas przesyłania danych:

- Używany jest unikalny, anonimowy identyfikator.
- Następujące dane i informacje zostały usunięte:
  - Wszystkie osobiste informacje o projekcie.
  - Wszystkie teksty i liderzy.
  - Wszystkie informacje przechowywane w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Po uruchomieniu strony BricsCAD po raz drugi lub naciśnięciu przycisku **Zarejestruj się** na karcie wstążki **Asysta AI** zostanie wyświetlone okno dialogowe z prośbą o udział w programie analitycznym.

Kliknij przycisk **Zarządzaj...**, aby wybrać typy danych, które chcesz udostępnić.

Jeśli wybierzesz **Nie, dziękuję**, **program BricsCAD Analytics** zostanie wyłączony. Jeśli wybierzesz **Może później** lub zamkniesz okno dialogowe, okno dialogowe **BricsCAD Analytics Program** pojawi się ponownie przy następnym otwarciu BricsCAD.

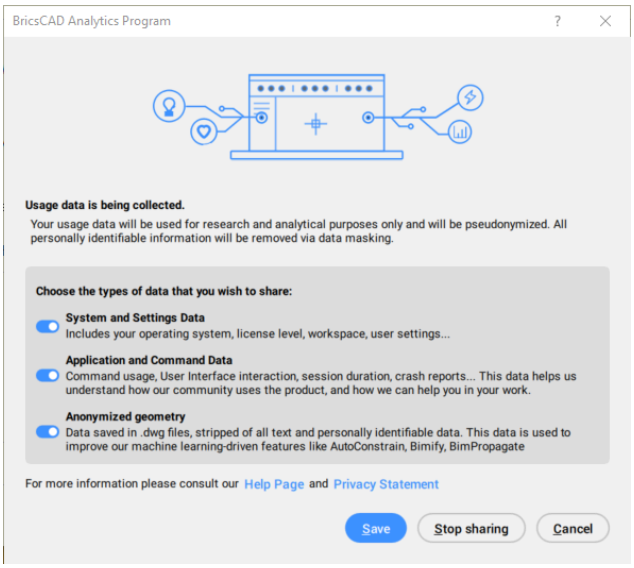
Jeśli wybierzesz **Tak, zarejestruj mnie**, zarejestrujesz się w **programie BricsCAD Analytics**. Zostanie otwarta strona internetowa Bricsys, umożliwiająca zalogowanie się do konta Bricsys. Więcej informacji na temat logowania można znaleźć w artykule **Logowanie za pomocą konta Bricsys**.

Jeśli zaznaczysz pole wyboru **Udostępnij dane anonimowo** i naciśniesz przycisk **Tak, zarejestruj mnie**, zostaniesz zalogowany jako gość.

Uwaga:

- Pole wyboru **Udostępnij dane anonimowo** nie jest dostępne, jeśli jesteś już zalogowany na swoje konto Bricsys.
- Nie można zarejestrować się w **programie BricsCAD Analytics**, jeśli wszystkie opcje udostępniania danych są wyłączone.

Po zalogowaniu przycisk **Ustawienia Analityczne** dostępny na karcie wstążki **Asysta AI** otwiera **Program analityczny BricsCAD**.

Po wybraniu opcji **Zapisz program BricsCAD Analytics** zbiera wybrane dane.

Wybierając opcję **„Zatrzymaj udostępnianie”**, **program BricsCAD Analytics** zostanie wyłączony.

Po wybraniu opcji **Anuluj** zostanie zamknięte okno dialogowe **programu BricsCAD Analytics**.

Status umowy jest zapisywany za pośrednictwem zmiennej systemowej DATACOLLECTION, jak wskazano w poniższej tabeli.

Wartość	Status	Wynik
-2	Nie pytany	Po zamknięciu strony BricsCAD, wartość zostanie ustawiona na [-1] Nie ustawiony.
-1	Nie ustawiony	Po ponownym uruchomieniu BricsCAD wyświetlane jest okno dialogowe **programu BricsCAD Analytics** z prośbą o udział.
0	WYŁ	Zbieranie danych diagnostycznych i dotyczących użytkowania
1	Na	Proces zbierania danych diagnostycznych i użytkowych jest włączony. Dane będą przesyłane tylko wtedy, gdy użytkownik jest zalogowany. Aby tymczasowo zatrzymać przesyłanie danych, wybierz opcję **Wyloguj...** z menu **Plik** lub uruchom polecenie -WYLOGUJ. Aby ponownie rozpocząć przesyłanie danych, wybierz **Zaloguj...** w menu **Plik** lub uruchom polecenie -ZALOGUJ.

19.1.1 Zatrzymywanie procesu

1 W oknie dialogowym **Ustawienia**, w sekcji **Preferencje użytkownika**, ustaw opcję DATACOLLECTION na **[0] Wył.**

2 Zamknij i uruchom ponownie stronę BricsCAD.

19.1.2 Ponowne uruchomienie procesu

1 W oknie dialogowym **Ustawienia**, w sekcji **Preferencje użytkownika**, ustaw wartość DATACOLLECTION na **[-1] Nie ustawiono**.

2 Zamknij i uruchom ponownie stronę BricsCAD.

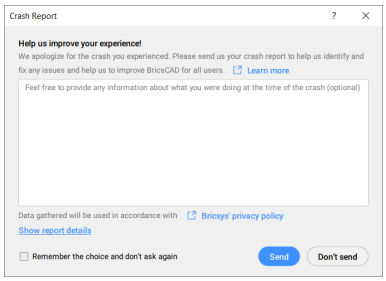
3 Kliknij **Zarządzaj...**, wybierz typy danych, które chcesz udostępnić, naciśnij przycisk **Tak, zarejestruj mnie**, a następnie zaloguj się na swoje konto Bricsys.

19.1.3 Usuwanie danych z bazy danych

Aby wycofać swoją zgodę i usunąć swoje dane z naszych baz danych, należy wejść na stronę Wyślij żądanie wsparcia i wybrać kategorię **Zbieranie danych** na stronie BricsCAD.

19.2 Wysyłanie raportów o awariach za pomocą okna dialogowego Raport o awarii

Oprócz automatycznego udostępniania danych dotyczących awarii użytkownikom uczestniczącym w **Program analityczny BricsCAD**, opcja „ BricsCAD ” umożliwia ręczne wysyłanie informacji o awariach. Preferencje można ustawić w oknie dialogowym **Raport o awarii**.

Przy pierwszym uruchomieniu aplikacji po awarii automatycznie wyświetlane jest okno dialogowe **Raport o Awarii**. W tym miejscu można sprawdzić szczegóły raportu o kolizji, klikając przycisk **Pokaż szczegóły raportu**. Zobacz artykuł **Okno dialogowe raportu o awarii**.

Dostępne są przyciski do wysyłania lub niewysyłania raportu o ostatniej awarii.

W przypadku opcji **Wyślij** wysyłane są następujące informacje: plik raportu o awarii, system operacyjny , użycie pamięci RAM podczas awarii, unikalny identyfikator awarii, czas działania aplikacji w momencie awarii. Opcjonalnie można podać więcej informacji na temat kontekstu awarii, na przykład:

- Co robiłeś, gdy wystąpił problem.
- Jakiego typu dokumentu używałeś.
- Opisz działanie **trybu awaryjnego** (patrz artykuł **Opcje uruchamiania**).

Uwaga: Jeśli problem zniknie po uruchomieniu w **trybie awaryjnym**, pomocne może być przełączenie się z powrotem do trybu normalnego i wyłączenie lub odinstalowanie wtyczek i dostosowań, aby zawęzić winowajcę.

- Powtarzalny scenariusz odtwarzania problemu.
- ***Uwaga:*** Powtarzalny scenariusz oznacza zapewnienie procedury krok po kroku wraz z dobrze zdefiniowanym kontekstem początkowym. Ogólnie rzecz biorąc, aby scenariusz był powtarzalny, środowisko najlepiej jest zredukować do jak najbardziej standardowego. Jest to proces upraszczania i eliminacji. Jeśli to możliwe, scenariusz powinien rozpoczynać się od domyślnego profilu użytkownika BricsCAD, nowego rysunku, bez wtyczek innych firm lub dostosowywania użytkownika oraz domyślnego pliku CUI.

If the **Remember the choice and don't ask again** checkbox is not ticked, the **Crash Report** dialog box will be displayed again after a crash occurs. If ticked, this dialog box will never be shown again and the sending preference will be set to automatic sending or never sending depending on whether **Send** or **Don't send** will be pressed.

Dokonane wybory są przechowywane w zmiennej systemowej CRASHREPORTSENDING. Jego wartość można zmienić w dowolnym momencie za pomocą wiersza poleceń lub okna dialogowego **Ustawienia**.

Uwaga: Ręczne wysyłanie raportów o kolizjach może zostać wyłączone przez administratora gromadzenia danych. Więcej informacji można znaleźć w artykułach dotyczących **zmiennych systemowych BricsCAD Analytics Program** i DATACOLLECTIONENABLED.

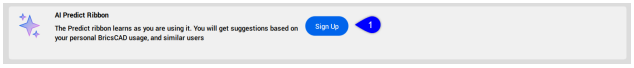
Uwaga: Okno dialogowe **Raport o Awarii** nigdy nie jest wyświetlane dla użytkowników, którzy dołączyli do **programu BricsCAD Analytics**. W takim przypadku raporty o awariach są wysyłane automatycznie, jeśli opcja udostępniania danych **aplikacji i poleceń** jest włączona w oknie dialogowym **BricsCAD Analytics Program**.

19.3 Predict

The **Predict** ribbon provides suggestions based on your personal BricsCAD usage, and similar users. The **Predict** tab has two states: an empty state and a populated state.

You can add or remove the **Predict** ribbon tab by removing or adding it to the CUI file.

19.3.1 The Predict tab in the empty state

Sign Up
The **Sign Up** button opens the **BricsCAD Analytics Program** dialog box. See the **BricsCAD Analytics Program** article for more information.
The populated state becomes available when the user signed up for the **BricsCAD Analytics Program**.

19.3.2 The Predict tab in the populated state

Analytics Settings
The **Analytics Settings** button opens the **BricsCAD Analytics Program** dialog box.

Other Command Suggestions
Displays commands used by other users with similar interest as yours.
You will get generic suggestions based on the workspace, and license level from the first day of usage.

Personal Command Suggestions
Displays the most important commands used.

Note: Panels will be populated from the first day of usage BricsCAD with commands based on your interaction with BricsCAD via Quad, command line, ribbon, menu, and toolbars. Also, not everyone will be eligible for all models, depending on how we categorize them.

Next Commands
Dynamically displays some predicted commands which could be used by the user after the current command.

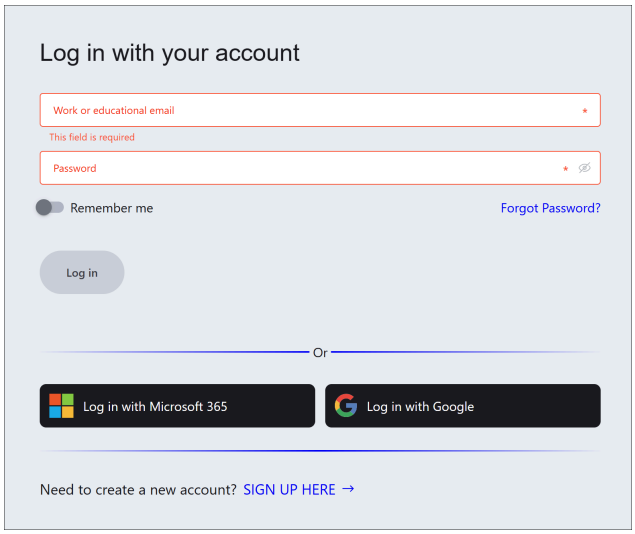
19.4 Log in with your account

You can log in to your BricsCAD account using the:

- -LOGIN command.
- **Log In** tab from the **Start** page.
- **Yes, sign me up** button in the **BricsCAD Analytics Program** dialog box.

The **Log in with your account** section on the BricsCAD website allows you to log in to your BricsCAD account.

19.4.1 Log in with your account

19.4.2 Work or educational email

Specifies the email address connected to your BricsCAD account.

19.4.3 Password

Specifies the password.

19.4.4 Remember me

Saves your login details for a future use.

19.4.5 Forgot password?

Redirects you to an internet browser to set up a new password.

19.4.6 Log in

Logs you in with your BricsCAD account.

Note: If your log in is successful, a **Successfully logged in** message displays.

19.4.7 Log in with Microsoft 365

Allows you to log in with a Microsoft 365 account.

19.4.8 Log in with Google

Allows you to log in with a Google account.

19.4.9 SIGN UP HERE

Redirects you to an internet browser to set up your BricsCAD account.

20. Narzędzia ekspresowe

20.1 Express tools omówienie poleceń

Poniżej znajduje się przegląd wszystkich poleceń, które są częścią narzędzi Express Tools:

21. Communicator BricsCAD

21.1 Communicator BricsCAD - Pierwsze kroki

Communicator BricsCAD to opcjonalna wtyczka dla Pro i wyższych poziomów licencji BricsCAD, która importuje i eksportuje dane 3D między głównymi formatami CAD. Wysokiej jakości konwersje ułatwiają ponowne wykorzystanie danych 3D CAD w celu zwiększenia produktywności i obniżenia kosztów projektu.

21.1.1 Aktywacja Communicator BricsCAD

Po zainstalowaniu Communicator BricsCAD na komputerze należy aktywować oprogramowanie.

1 Uruchom polecenie LICENSEMANAGER.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Menedżer licencji Bricsys**.

2 Obok **Communicator for BricsCAD** kliknij **Zarządzaj licencją**.

3 **Menedżer licencji** > **Aktywuj BricsCAD Communicator** zostanie wyświetlone okno dialogowe.

- Kliknij **Aktywuj wersję próbną**, aby aktywować online licencję próbną Communicator BricsCAD.
- Kliknij **Aktywuj teraz....** Możesz:
  - Wpisz ważny klucz licencyjny Communicator BricsCAD w polu **License Key**, jeśli korzystasz z licencji dla jednego użytkownika.
  - Wpisz nazwę serwera lub lokalny adres IP serwera licencji, jeśli korzystasz z licencji sieciowej.

4 Kliknij przycisk **OK** .

Licencja zostanie zarejestrowana i wyświetlone zostanie okno dialogowe z potwierdzeniem.

5 Przeczytaj tekst w oknie dialogowym i kliknij przycisk **Rozumiem**.

Uwaga:

- Aby aktywować licencję Communicator BricsCAD w trybie offline, zobacz: **Aktywacja offline/ręczna(Trial)** lub **Aktywacja offline/ręczna (licencja pojedyncza/zbiorcza**).
- Aby aktywować licencję sieciową Communicator BricsCAD na serwerze licencji, zobacz: **Aktywacja online (Licencja sieciowa**) lub Aktywacja offline/ręczna (Licencja sieciowa).

21.2 Communicator BricsCAD ustawienia

Sekcja **Komunikator** w oknie dialogowym **Ustawienia** umożliwia dostosowanie zachowania powiązanych poleceń:

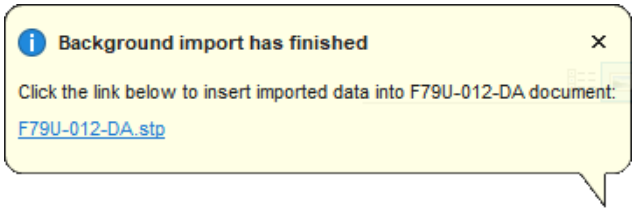
- Ustawianie opcji środowiska.
- Kontrola importu/eksportu danych.
- Przełączanie operacji przetwarzania końcowego.

Ustawienia mają zastosowanie, gdy polecenia EKSPORT i IMPORT angażują jeden z formatów plików Communicator BricsCAD.

21.2.1 Wykonuj import i eksport w tle

Zaznacz tę opcję, aby umożliwić interakcję użytkownika podczas importu/eksportu.

Gdy zmienna systemowa COMMUNICATORBACKGROUNDMODE jest włączona i importowany jest plik, obiekty geometryczne są wstawiane do dokumentu po kliknięciu hiperłącza z nazwą pliku w dymku powiadomienia. Powoduje to przełączenie dokumentu, przywrócenie widoku i powiększenie do ekstentów.

Zamknięcie dymku powiadomień anuluje sesję importu i usuwa pamięć przydzieloną przez import w tle.

21.2.2 Ustawienia importu

Zmienna systemowa:	Opis
IMPORTPRODUCTSTRUCTURE	Steruje sposobem reprezentacji struktury produktu dla importowanego modelu. "Jako komponenty mechaniczne" automatycznie uruchamia polecenie BMMECH po zaimportowaniu.
IMPORTCOLORS	Kontroluje sposób konwersji kolorów podczas importowania.
IMPORTPMI	Umożliwia importowanie informacji o produkcie i produkcji.
IMPORTSTITCH	Automatycznie uruchamia polecenie MBZSZYJ na zaimportowanych modelach. Zobacz zmienną systemową IMPORTIGESSTITCH.
IMPORTREPAIR	Automatycznie uruchamia polecenie DMTESTWSZYSTKO na zaimportowanych modelach.
IMPORTSIMPLIFY	Automatycznie uruchamia polecenie MBUPROŚĆ na importowanych modelach. Zobacz także zmienną systemową IMPORTIGESSIMPLIFY.
IMPORTHIDDENPARTS	Kontroluje sposób importowania ukrytych części.
Opcje CATIA V5	

Zmienna systemowa:	Opis
IMPORTCATIAV5REPRESENTATION	Kontroluje dane, które Communicator importuje podczas importu Catia V5. Grafika podglądu jest importowana i wyświetlana tylko wtedy, gdy zmienna systemowa COMMUNICATORBACKGROUNDMODE jest włączona.
IMPORTCATIAV5SEARCHPATHSPREFERENCE	Kontroluje priorytet ścieżek plików podczas importu Catia V5.
IMPORTCATIAV5EDGEATTRIBUTES	Kontroluje import atrybutów krawędzi, według typu krawędzi, podczas importu Catia V5.
Opcje Creo	
IMPORTCREOALTERNATESEARCHPATHS	Alternatywny plik używany podczas importu Creo. Oddziel wartości średnikami (;).
Opcje IGES	
IMPORTIGESSTITCH	Automatycznie uruchamia polecenie MBZSZYJ podczas importu IGES. Jeśli jest włączona, zastępuje zmienną systemową IMPORTSTITCH w modelach IGES.
IMPORTIGESSIMPLIFY	Automatycznie uruchamia polecenie MBUPROŚĆ podczas importu IGES. Jeśli jest włączona, zastępuje zmienną systemową IMPORTSIMPLIFY w modelach IGES.
Opcje Inventor	
IMPORTINVENTORALTERNATESEARCHPATHS	Steruje listą alternatywnych ścieżek systemu plików używanych podczas importowania pliku programu Inventor. Oddziel wartości średnikami (;).
IMPORTINVENTORSEARCHPATHSPREFERENCE	Steruje kolejnością priorytetów ścieżek wyszukiwania podczas importowania pliku programu Inventor.

Zmienna systemowa:	Opis
Opcje JT	
IMPORTJTREPRESENTATION	Kontroluje dane do zaimportowania podczas importu JT.
Opcje NX	
IMPORTNXALTERNATESEARCHPATHS	Kontroluje listę alternatywnych ścieżek plików używanych podczas importu NX. Oddziel wartości średnikami (;).
IMPORTNXSEARCHPATHSPREFERENCE	Steruje priorytetem ścieżek plików podczas importu NX.
IMPORTNXCONFIGURATION	Określa nazwę konfiguracji, która ma zostać zaimportowana. Jeśli nazwa konfiguracji nie zostanie określona, zostanie zaimportowana domyślna konfiguracja części.
Opcje SolidEdge	
IMPORTSOLIDEDGEALTERNATESEARCHPATHS	Kontroluje listę alternatywnych ścieżek plików używanych podczas importu plików Solid Edge. Oddziel wartości średnikami (;).
IMPORTSOLIDEDGESEARCHPATHSPREFERENCE	Kontroluje kolejność priorytetów ścieżek plików podczas importu plików Solid Edge.
Opcje SolidWorks	
IMPORTSOLIDWORKSREPRESENTATION	Kontroluje dane importowane podczas importu typu SolidWorks® . Grafika podglądu jest importowana i wyświetlana tylko wtedy, gdy zmienna systemowa COMMUNICATORBACKGROUNDMODE jest włączona.
IMPORTSOLIDWORKSALTERNATESEARCHPATHS	Kontroluje listę alternatywnych ścieżek systemu plików, które mają być przeszukiwane podczas importowania plików z poziomu przeglądarki (SolidWorks®). Oddziel wartości średnikami (;).

Zmienna systemowa:	Opis
IMPORTSOLIDWORKSSEARCHPATHSPREFERENCE	Kontroluje kolejność priorytetów ścieżek wyszukiwania podczas importowania plików z poziomu przeglądarki (SolidWorks®).
IMPORTSOLIDWORKSCONFIGURATION	Określa nazwę konfiguracji, która ma zostać zaimportowana. Jeśli nazwa konfiguracji nie zostanie określona, zostanie zaimportowana domyślna konfiguracja części.
IMPORTSOLIDWORKSROTATEYZ	Umożliwia konwersję układu współrzędnych SolidWorks® do bieżącego układu współrzędnych.
Opcje STEP	
IMPORTSTEPROTATEYZ	Umożliwia konwersję układu współrzędnych SolidWorks® do bieżącego układu współrzędnych podczas importu STEP.

Więcej informacji na temat ustawień importu znajduje się w artykułach poświęconych zmiennym systemowym.

21.2.3 Ustawienia eksportu

Zmienna systemowa:	Opis
EXPORTPRODUCTSTRUCTURE	Kontroluje, czy struktura produktu jest eksportowana.
EXPORTHIDDENPARTS	Kontroluje sposób eksportowania ukrytych części.
EXPORTGEOMETRYFLAGS	Kontroluje sposób eksportowania reprezentacji geometrii w formatach IGES i STEP.
Opcje ACIS	
EXPORTACISFORMATVERSION	Kontroluje wersję pliku ACIS, do której ma zostać wyeksportowany.

Zmienna systemowa:	Opis
EXPORTACISASSEMBLYWRITER	Steruje modułem zapisującym używanym do zapisywania plików ASAT/ASAB. Wewnętrzny moduł zapisujący ASAT/ASAB używany, jeśli program Communicator nie jest zainstalowany.
Opcje CATIA	
EXPORTCATIAV4FORMATVERSION	Kontroluje wersję pliku CATIA V4, do której ma zostać wyeksportowany.
EXPORTCATIAV5FORMATVERSION	Kontroluje wersję pliku CATIA V5, do której ma zostać wyeksportowany.
Opcje Parasolid	
EXPORTPARASOLIDFORMATVERSION	Kontroluje wersję pliku Parasolid, do której ma zostać wyeksportowany.
Opcje STEP	
EXPORTSTEPFORMATVERSION	Kontroluje wersję pliku STEP, do której ma zostać wyeksportowany.
Opcje XCGM	
EXPORTXCGMFORMATVERSION	Kontroluje wersję pliku XCGM, do której ma zostać wyeksportowany.
Opcje 3D PDF	
EXPORT3DPDFWRITER	Steruje zapisem używanym do zapisywania plików PDF 3D.

Więcej informacji na temat ustawień eksportu można znaleźć w artykułach poświęconych zmiennym systemowym.

21.3 Kompatybilność między Communicator BricsCAD i BricsCAD

Communicator BricsCAD działa z licencją BricsCAD Pro lub wyższą.

21.3.1 Informacje

Począwszy od wersji V26, mniejsze wersje BricsCAD I Communicator BricsCAD powinien pasować, jeśli jest dostępny (na przykład Communicator BricsCAD Wersja 26.2.x współpracuje z BricsCAD Wersja 26.2.x).

Uwaga: Do wersji V21 mniejsze wersje BricsCAD i Communicator BricsCAD powinno również pasować.

Począwszy od wersji V21 do V25, dostępne są tylko główne wersje BricsCAD I Communicator BricsCAD muszą pasować (na przykład, Communicator BricsCAD Wersja 21 współpracuje z BricsCAD Wersja 21).

Uwaga: Kompatybilność między Communicator BricsCAD i BricsCAD jest zawsze wspomniana w informacjach o wersji dla Communicator BricsCAD, w sekcji **Wersjonowanie**. Informacje o wersji dla Communicator BricsCAD są dostępne na stronie pobierania.

Zdecydowanie zalecamy korzystanie z najnowszej wersji głównego numeru wersji produktu.

21.4 Communicator BricsCAD - Obsługiwane formaty plików importu

21.4.1 Obsługiwane formaty plików importu:

Okna

- **ACIS**: .asab, .asat, .sab, .sat
- **Autodesk Inventor**: .iam, .ipt
- **CATIA v4**: .model, .exp i .session
- **CATIA v5/v6**: .CATPart, .CATProduct, .CGR
- **Creo Elements / Pro Engineer**: .asm, .prt
- **IGES**: .iges, .igs
- **NX**: .prt
- **Parasolid**: .xmt_bin, .xmt_txt, .x_b, .x_t
- **Siemens**: .jt
- **SolidWorks**: .sldasm, .sldprt
- **STEP**: .step, .stp, .stpz
- **VDA-FS**: .vda
- **XCGM**: .xcgm
- **Solid Edge**: .asm, .par, .psm
- **STL**: .stl

Linux

- **ACIS**: .asab, .asat, .sab, .sat
- **CATIA v4**: .model, .exp i .session
- **Creo Elements / Pro Engineer**: .asm, .prt
- **IGES**: .iges, .igs
- **Parasolid**:.xmt_bin, .xmt_txt, .x_b, .x_t

- **Siemens**: .jt
- **Solid Edge**: .asm, .par, .psm
- **SolidWorks**: .sldasm, .sldprt
- **STEP**: .step, .stp, .stpz
- **VDA-FS**: .vda
- **XCGM**: .xcgm

Mac

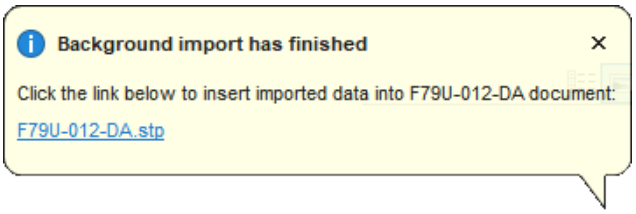
- **ACIS**: .asab, .asat, .sab, .sat
- **CATIA v4**: .model, .exp i .session
- **Creo Elements / Pro Engineer**: .asm, .prt
- **IGES**: .iges, .igs
- **Parasolid**: .xmt_bin, .xmt_txt, .x_b, .x_t
- **STEP**: .step, .stp, .stpz
- **VDA-FS**: .vda

Uwaga: W zależności od ustawień **Communicator**:

- Plik złożenia można zaimportować jako zwykłą geometrię (niehierarchiczny zestaw jednostek) lub zmapować jego strukturę produktu na natywne bloki lub komponenty mechaniczne, w zależności od ustawienia zmiennej systemowej IMPORTPRODUCTSTRUCTURE.
- Konwersję kolorów można zdefiniować podczas importu, ustawiając zmienną systemową IMPORTCOLORS.
- PMI (Product and Manufacturing Information) obsługiwany jest przez następujące formaty plików: ACIS, CATIA V5, NX, Pro/E / Creo, SolidWorks, XCGM. Gdy zmienna systemowa IMPORTPMI jest włączona, adnotacje PMI są importowane jako elementy graficzne pogrupowane w bloki.
- Jeśli zespół zawiera ukryte części, można zdecydować, w jaki sposób mają być one reprezentowane na stronie BricsCAD: zaimportuj **i ukryj**, **zaimportuj i ustaw jako widoczne** lub po prostu **nie importuj**. Ta funkcja jest obecnie obsługiwana tylko w CATIA V5 i jest kontrolowana przez zmienną systemową IMPORTHIDDENPARTS.
- Możesz ustawić opcje importu, aby automatycznie naprawiać, łączyć i upraszczać importowaną geometrię, ustawiając zmienne systemowe IMPORTSTITCH, IMPORTREPAIR i IMPORTSIMPLIFY.
- Format IGES posiada również własne opcje łączenia i upraszczania (zmienne systemowe IMPORTIGESSTITCH i IMPORTIGESSIMPLIFY).
- Jeśli importujesz model 3D z SolidWorks® lub STEP, warto ustawić opcję mapowania osi Y na Z (zmienne systemowe IMPORTSOLIDWORKSROTATEYZ i IMPORTSTEPROTATEYZ), ponieważ w SolidWorks® osią pionową jest Y.

- W przypadku Creo, Inventor, NX, Solid Edge i SolidWorks® możliwe jest określenie alternatywnej ścieżki wyszukiwania (zmienne systemowe IMPORTCREOALTERNATESEARCHPATHS, IMPORTINVENTORALTERNATESEARCHPATHS, IMPORTNXALTERNATESEARCHPATHS, IMPORTSOLIDEDGEALTERNATESEARCHPATHS i IMPORTSOLIDWORKSALTERNATESEARCHPATHS). Będzie on używany do wyszukiwania części nieobecnych w zaimportowanym folderze złożenia.
- W przypadku Creo, NX i SolidWorks® możliwe jest określenie nazwy konfiguracji, która ma zostać zaimportowana (zmienne systemowe IMPORTCREOCONFIGURATION, IMPORTNXCONFIGURATION, IMPORTSOLIDWORKSCONFIGURATION).
- Dla CATIA V5-6, Inventor, NX, Solid Edge i SolidWorks® możliwe jest zdefiniowanie kolejności priorytetów ścieżek wyszukiwania (zmienne systemowe IMPORTCATIAV5SEARCHPATHSPREFERENCE, IMPORTINVENTORSEARCHPATHSPREFERENCE, IMPORTNXSEARCHPATHSPREFERENCE, IMPORTSOLIDEDGESEARCHPATHSPREFERENCE i IMPORTSOLIDWORKSSEARCHPATHSPREFERENCE).
- Gdy zmienna systemowa COMMUNICATORBACKGROUNDMODE ma wartość WŁ, plik importu/eksportu jest wykonywany w tle. Możesz kontynuować pracę nad dokumentami CAD, podczas gdy Communicator BricsCAD importuje/eksportuje plik.

  Po zaimportowaniu pliku obiekty geometryczne są wstawiane do dokumentu po kliknięciu hiperłącza z nazwą pliku w dymku powiadomienia. Powoduje to przełączenie dokumentu, przywrócenie widoku i powiększenie do ekstentów.

  Zamknięcie dymku powiadomienia anuluje sesję importu i usuwa pamięć przydzieloną przez import w tle.
- W przypadku plików w formacie CATIA V5-6, JT i SolidWorks® użytkownik może określić, która reprezentacja danych powinna zostać zaimportowana, ustawiając zmienne systemowe IMPORTCATIAV5REPRESENTATION, IMPORTJTREPRESENTATION i IMPORTSOLIDWORKSREPRESENTATION.
- W przypadku CATIA V5 użytkownik może zdefiniować, które atrybuty krawędzi powinny być odczytywane podczas importu, wybierając opcję dla zmiennej systemowej IMPORTCATIAV5EDGEATTRIBUTES.

21.5 Communicator BricsCAD - Obsługiwane formaty plików eksportu

21.5.1 Obsługiwane formaty plików eksportu:

Okna

- **3D PDF**: .pdf

- **ACIS**: .asab, .asat, .sab, .sat
- **CATIA v4**: .model
- **CATIA v5**: .CATPart, .CATProduct
- **IGES**: .iges, .igs
- **STEP**: .step, .stp

  Można określić następujące protokoły eksportowe: AP203, AP214, AP242
- **VDA-FS**: .vda
- **XCGM**: .xcgm
- **Parasolid**: .xmt_bin, .xmt_txt, .x_b, .x_t

  Eksport do formatu Parasolid jest możliwy, jeśli:
  - pskernel.dll jest dostępny w InterOp, np. w folderze dostępnym przez zmienną środowiskową PATH.
  - Zmienna środowiskowa P_SCHEMA wskazuje folder schematu, który znajduje się obok pliku pskernel w oryginalnej instalacji. Nazwa folderu może się nieznacznie różnić, np. w programie SolidWorks® z 2018 r. jest to schema_18.
  - pskernel.dll jest wcześniejsza niż główna wersja obsługiwana przez InterOp, zmienna systemowa EXPORTPARASOLIDFORMATVERSION musi być ustawiona na (niższą) wersję obsługiwaną przez bibliotekę pskernel.

Linux

- **3D PDF**: .pdf
- **ACIS**: .asab, .asat, .sab, .sat
- **CATIA v4**: .model
- **CATIA V5**: CATProduct, .CATPart
- **IGES**: .iges, .igs
- **STEP**: .step, .stp

  Można określić następujące protokoły eksportowe: AP203, AP214, AP242
- **VDA-FS**: .vda
- **XCGM**: .xcgm

Mac

- **ACIS**: .asab, .asat, .sab, .sat
- **CATIA v4**: .model
- **IGES**: .iges, .igs
- **STEP**: .step, .stp

  Można określić następujące protokoły eksportowe: AP203, AP214, AP242
- **VDA-FS**: .vda

Uwaga:

- Po ustawieniu zmiennej systemowej EXPORTPRODUCTSTRUCTURE można wyeksportować zespół BricsCAD z komponentami mechanicznymi jako plik ze strukturą produktu.
- Jeśli zespół zawiera ukryte części, można zdecydować o sposobie przetwarzania eksportu ukrytych części, ustawiając zmienną systemową EXPORTHIDDENPARTS.
- Wszystkie inne powiązane zmienne systemowe, które kontrolują typy eksportowanych plików, są wymienione w sekcji **Zmienne powiązane**.

22. Okna dialogowe

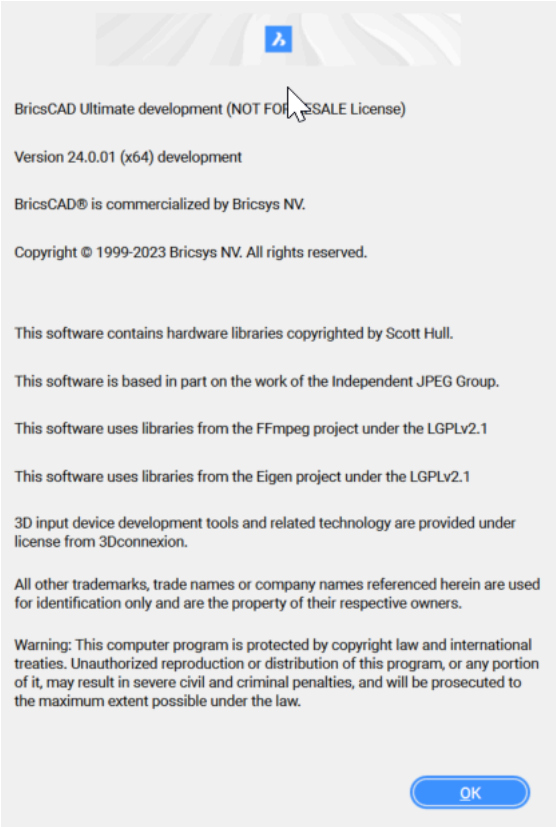
22.1 A

22.1.1 O BricsCAD Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie INFO

Okno dialogowe **O BricsCAD** wyświetla wersję BricsCAD, prawa autorskie i informacje o produkcie.

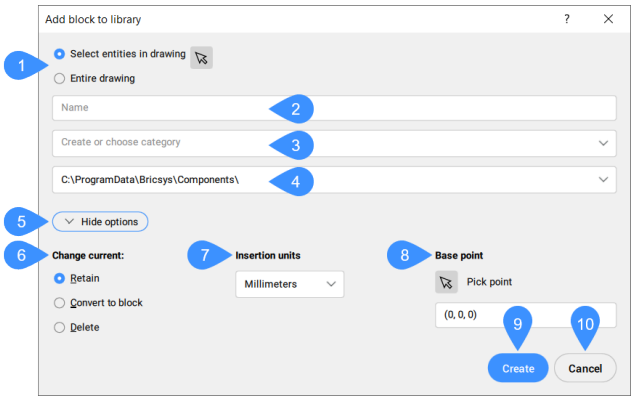
Informacje o produkcie obejmują typ licencji, wersję i numer rewizji.

22.1.2 Dodaj blok do biblioteki Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie CREATELIBRARYBLOCK

Okno dialogowe **Dodaj blok do biblioteki** tworzy definicję bloku i dodaje ją do biblioteki bloków.

1 Zbiór wskazań

2 Nazwa

3 Kategoria

4 Lokalizacja

5 Opcje

6 Zmień zaznaczone

7 Jednostki wstawiające

8 Punkt Bazowy

9 Utwórz

10 Anuluj

22.1.2.1 Zbiór wskazań

Określa, które elementy są uwzględniane w definicji bloku. Można wybrać elementy na rysunku lub użyć całego rysunku.

22.1.2.2 Nazwa

Określa nazwę bloku.

22.1.2.3 Kategoria

Określa kategorię bloku. Możesz wybrać z listy istniejących kategorii lub wprowadzić nową nazwę kategorii.

22.1.2.4 Lokalizacja

Określa położenie, w którym zapisywany jest plik DWG bloku. Dostępne lokalizacje są kontrolowane przez ustawienie **ścieżki katalogu Biblioteka** (zmienna systemowa COMPONENTSPATH).

22.1.2.5 Pokaż/ukryj opcje

Pokazuje lub ukrywa dodatkowe opcje. Dostępne opcje zależą od zbioru wskazań.

22.1.2.6 Zmień zaznaczone

Określa, co dzieje się z wybranymi elementami po utworzeniu bloku. Można zachować poszczególne elementy, przekształcić je we wstawianie bloku przy użyciu nowej definicji lub usunąć. Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy zbiór wskazań zostanie zdefiniowany poprzez wybranie elementów na rysunku.

22.1.2.7 Jednostki wstawiające

Określa jednostki wstawiania bloku. Możesz wybrać z poniższej listy standardowych jednostek:

- Cale
- Stopa
- Mile
- Milimetry
- Centymetrów
- Metry
- Kilometry
- Mikrocale
- Mile
- Jardy
- Angstremy
- Mikrony
- Decymetry
- Dekametry
- Hektometry
- Gigametry
- Jednostki astronomiczne
- Lata-świetlne
- Parsecs
- US Survey Feet
- US Survey Inch
- US Survey Yard
- US Survey Mile
- Punkt Bazowy

Określa punkt bazowy definicji bloku. Można wskazać punkt na rysunku lub wprowadzić współrzędne X,Y,Z. Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy zbiór wskazań zostanie zdefiniowany poprzez wybranie elementów na rysunku.

22.1.2.8 Utwórz

Tworzy plik DWG dla definicji bloku w określonym położeniu, dodaje blok do panelu **Biblioteki** w określonej kategorii i zamyka okno dialogowe.

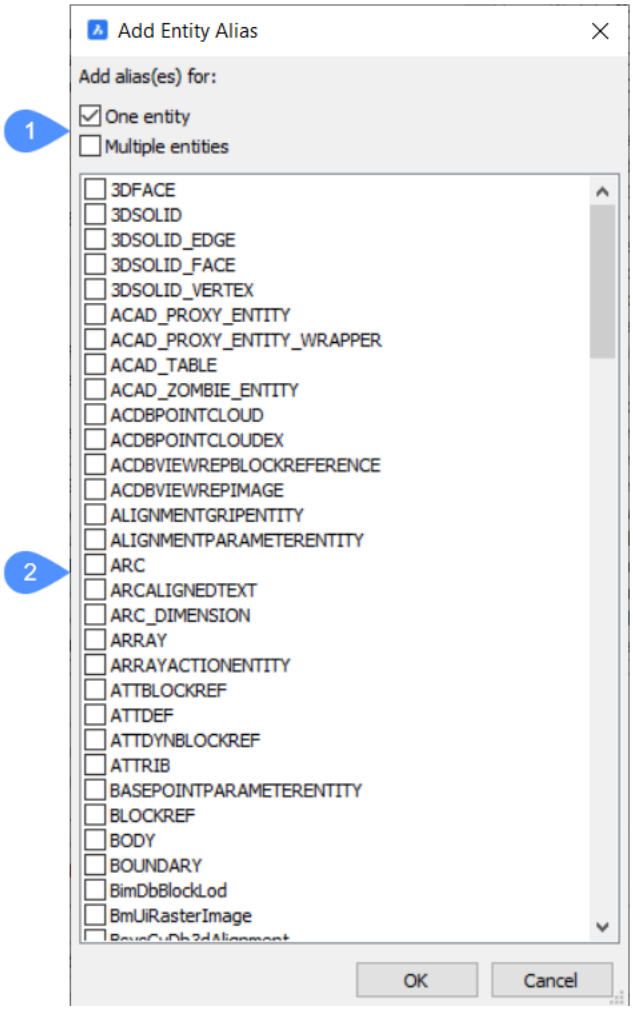
22.1.2.9 Anuluj

Zamyka okno dialogowe bez tworzenia definicji bloku.

22.1.3 Dodawanie aliasu obiektu Okno dialogowe

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Edytuj filtr przycisków Quad**

Okno dialogowe **Dodaj alias obiektu** umożliwia dodanie aliasów dla wybranych podmiotów. Zobacz artykuł **Dostosowywanie Quad**.

1 Liczba obiektów w filtrze.

2 Lista typów obiektów.

22.1.3.1 Liczba obiektów w filtrze

Wybrane narzędzie zostanie wyświetlone w QUAD w zależności od liczby wybranych obiektów.

Zachowanie tych opcji wygląda następująco:

Opcja	Zachowanie
Jeden obiekt = Tak Wiele obiektów = Nie	Narzędzie jest wyświetlane po wybraniu lub najechaniu kursorem na pojedynczą jednostkę określonego typu. Jeśli wybrano wiele obiektów określonego typu, narzędzie nie jest wyświetlane.
Jeden obiekt = Tak Wiele obiektów = Tak	Narzędzie jest wyświetlane, gdy zaznaczenie zawiera pojedynczy obiekt lub wiele obiektów określonego typu.
Jeden obiekt = Nie Wiele obiektów = Tak	Narzędzie jest wyświetlane tylko wtedy, gdy wybrano wiele obiektów określonego typu.

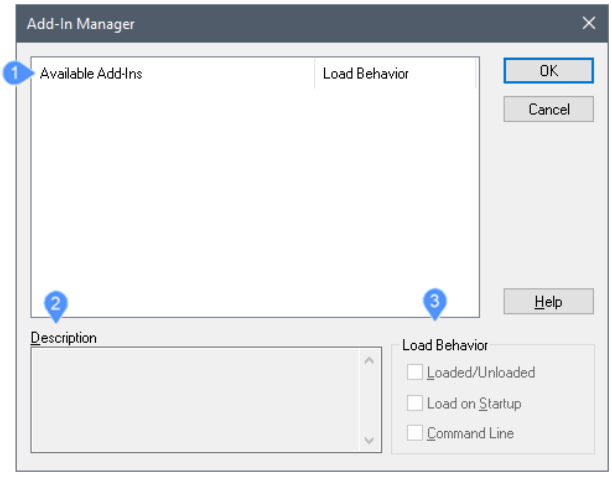
22.1.3.2 Lista typów obiektów

Lista z typami obiektów, które można dodać do filtra.

22.1.4 Menedżer dodatków Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie ADDINMAN

Okno dialogowe **Menedżer dodatków** kontroluje sposób ładowania modułów Visual Basic for Applications COM (Common Object Model). Możesz przełączać moduły między załadowanymi i niezaładowanymi lub uruchamiać moduły podczas uruchamiania BricsCAD.

1 Dostępne dodatki

2 Opis

3 Zachowanie wczytywania

22.1.4.1 Dostępne dodatki

Wyświetla nazwy i status modułów VBA COM dostępnych w BricsCAD. "VBA COM" to skrót od Visual Basic for Applications Common Object Model.

22.1.4.2 Opis

Opisuje wybrany moduł VBA COM, jeśli istnieje.

22.1.4.3 Zachowanie wczytywania

Określa sposób ładowania modułów.

Załadowany/Rozładowany
Przełącza moduł między załadowanym i rozładowanym.

Załaduj przy starcie
Ładuje moduły po uruchomieniu BricsCAD.

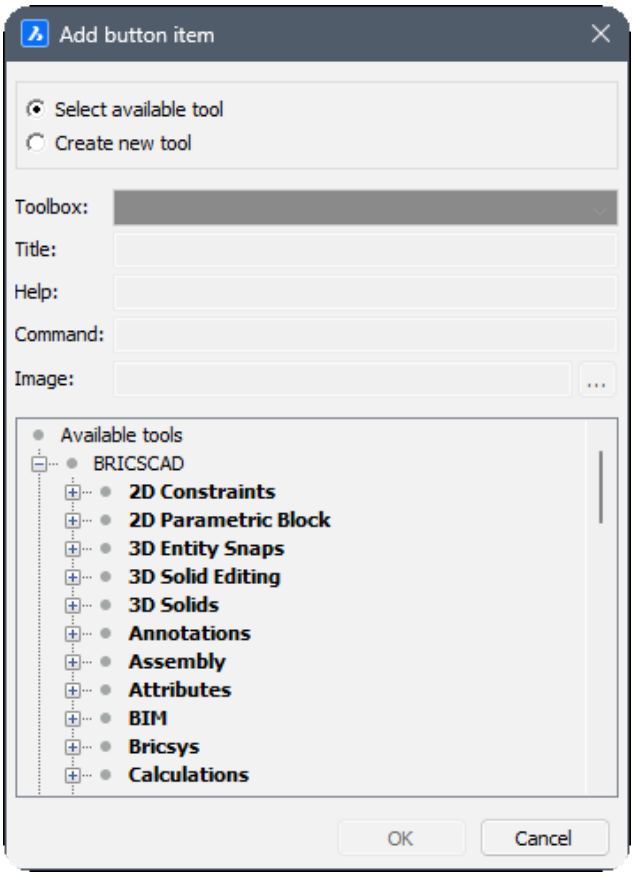
Wiersz poleceń
Ładuje moduły za pomocą wiersza poleceń.

22.1.5 Add item dialog box

Opens via: **Customize** dialog box

Depending on the selected item within the **Customize** dialog box, the **Add item** dialog box opens as **Add menu item**, **Add tool**, **Add ribbon dialog launcher**, **Add ribbon toggle button**, **Add ribbon command button**, **Add keyboard shortcut**, **Add button item** or **Add quad button** dialog box. The available options are identical for each dialog box.

The **Add item** dialog box allows you to add an item by selecting an available tool or by creating a new tool.

22.1.5.1 Select available tool

Assigns an existing command to the new button or button group. If this option is selected, the other options are grayed out, except for Available tools.

22.1.5.2 Create new tool

Assigns a new command/macro to the new button or button group. If this option is selected, Available tools is grayed out.

22.1.5.3 Toolbox

Specifies the toolbox to which to add the new command. You can choose a toolbox in the drop-down list.

22.1.5.4 Title

Specifies the name of the new tool.

22.1.5.5 Help

Specifies the help string displayed on the status bar.

22.1.5.6 Command

Specifies the command(s) or macros.

22.1.5.7 Image

Specifies the image to display for the new tool. The browse icon opens the **Tool Image** dialog box. There are five options to select an image.

22.1.5.8 Available tools

Selects an existing tool.

22.1.6 Add Labels dialog box

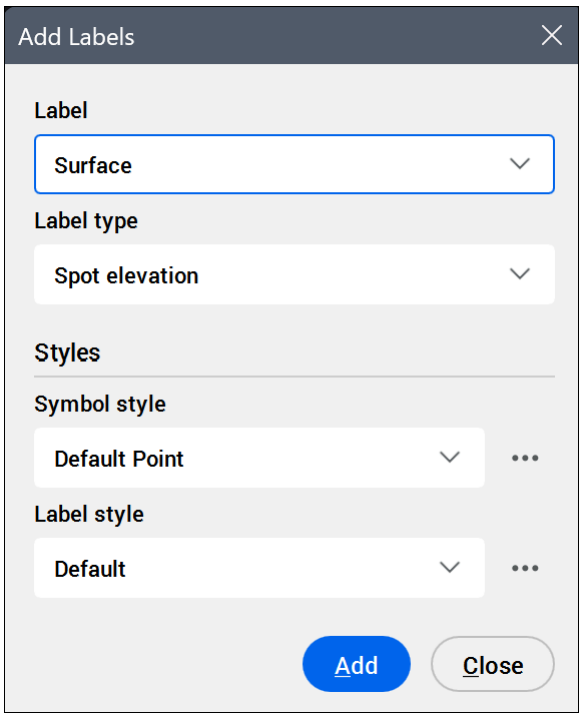
Opens via:

- ADDAREALABELS command
- ADDLINECURVELABELS command
- ADDSECTIONVIEWLABELS command
- ADDSURFACELABELS command
- ADDVERTICALALIGNMENTVIEWLABELS command

The **Add Labels** dialog box allows you define the labels to be added to the selected entity.

This dialog box is modeless, so you can continue working in the drawing while it is open.

Note: The options in the dialog box differ depending on the command launched.

Label
Displays the preselected label, according to the command used.

Label type
Sets the label type.

Styles
Sets the label style and/or symbol style.

Click the **Select style...** button (…) to display the available styles in the **Select Style** dialog box.

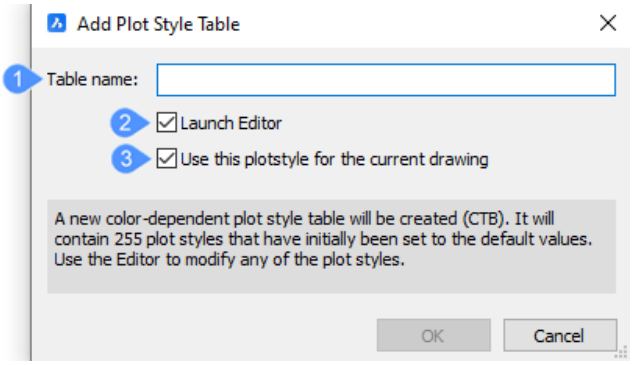
Tip: To edit styles or create new ones, click the **Edit style...** or **Copy style...** button next to a style in the **Select Style** dialog box. This opens the **Label Style Editor** dialog box.

22.1.7 Okno dialogowe Dodaj tabelę stylów wykresu

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Drukuj**

Okno dialogowe **Dodaj tabelę stylów wykres** co umożliwia tworzenie nowych stylów wykresu.

Jeśli rysunek używa nazwanych stylów wydruku, kreator tworzy nowe nazwane tabele stylów wydruku (pliki STB). Jeśli bieżący rysunek nie używa nazwanych stylów wydruku, kreator tworzy nową tabelę zależną od koloru (plik CTB).

1 Nazwa tabeli:

2 Otwórz Edytor

3 Użyj tej tabeli stylu wydruku dla aktualnego rysunku

22.1.7.1 Nazwa tabeli:

Wprowadź nazwę, którą chcesz nadać tabeli stylów wykresu.

22.1.7.2 Otwórz Edytor

Otwiera okno dialogowe edytora tabeli stylów wykresu po wprowadzeniu nazwy i naciśnięciu przycisku OK.

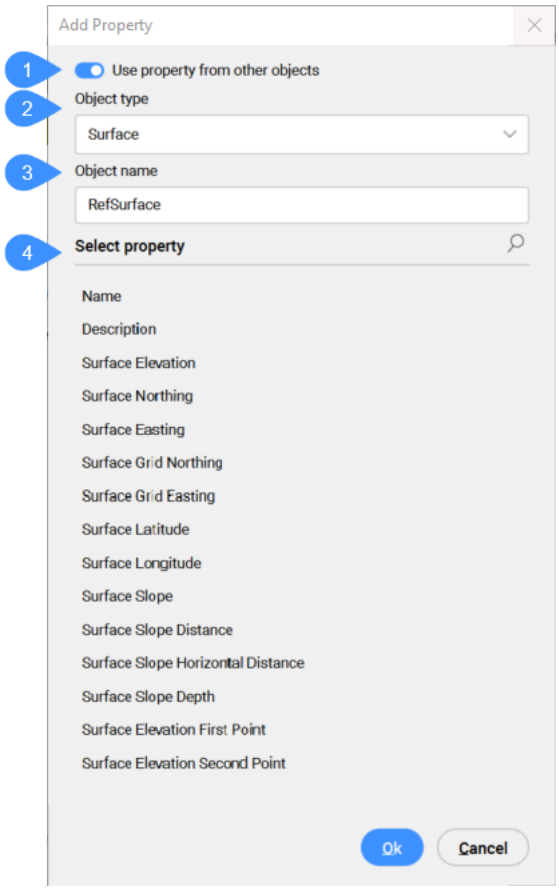
22.1.7.3 Użyj tej tabeli stylu wydruku dla aktualnego rysunku

Jeśli opcja Uruchom edytor nie zostanie zaznaczona, wprowadzona nazwa tabeli zostanie zapisana i ustawiona jako bieżąca tabela stylu wykresu w bieżącym układzie.

22.1.8 Dodaj właściwość Okno dialogowe

Otwiera przez Okno dialogowe **Edytor zawartości tekstowej**

Okno dialogowe **Dodaj właściwość** umożliwia dodawanie właściwości do zawartości tekstowej stylów etykiet.

1 Użyj właściwości z innych obiektów

2 Typ obiektu

3 Nazwa obiektu

4 Wybierz właściwość

22.1.8.1 Użyj właściwości z innych obiektów

Przełącz tę opcję, jeśli chcesz dodać właściwości z innych obiektów Civil do tego stylu etykiety.

22.1.8.2 Typ obiektu

Wybierz typ obiektu, z którego chcesz wybrać właściwość. Właściwości można dodawać z powierzchni, wyrównania poziomego, wyrównania pionowego, punktów civil, linii wspólnych, krzywych wspólnych, widoków przekroju lub linii przekroju.

22.1.8.3 Nazwa obiektu

Wyświetla nazwę obiektu.

22.1.8.4 Wybierz właściwość

Wybierz właściwość, którą chcesz uwzględnić w stylu etykiety. Możliwe jest uwzględnienie następujących właściwości:

Z powierzchni:

- Nazwa powierzchni
- Opis powierzchni
- Elewacja Powierzchni
- Północ Powierzchni
- Wschód Powierzchni
- Północ Siatki Powierzchni
- Wschód Siatki Powierzchni
- Szerokość Geograficzna Powierzchni
- Długość Geograficzna Powierzchni
- Nachylenie Powierzchni
- Odległość Nachylenia Powierzchni
- Odległość Pozioma Nachylenia Powierzchni
- Głębokość Nachylenia Powierzchni
- Pierwszy Punkt Wysokości Powierzchni
- Drugi Punkt Wysokości Powierzchni

Od Wyrównania Poziomego:

- Nazwa wyrównania
- Opis wyrównania
- Wartość Stacji Wyrównania
- Wartość Odsunięcia Wyrównania

Od Wyrównania Pionowego:

- Nazwa wyrównania pionowego
- Wyrównanie pionowe Opis

Uwaga: Podczas dodawania właściwości z Powierzchnia, Poziome lub Pionowe wyrównanie, które mają być wyświetlane w stylu etykiety, należy wybrać odpowiednie odniesienia w panelu właściwości Punkty Civil.

Z punktu Civil:

- Nazwa punktu
- Surowy Opis Punktu
- Wschód Punktu
- Północ Punktu
- Wysokość Punktu
- Pełny Opis Punktu
- Numer Punktu
- *Atrybut zdefiniowany przez użytkownika dla punktu Civil*

Od Wspólna Linia:

- Kontrola Skarpy
- Długość Całkowita
- Długość Całkowita 2D
- Powierzchnia Całkowita
- Ogólna Delta Z
- Długość Segmentu
- Długość Segmentu 2D
- Kierunek Segmentu
- Początek X Segmentu
- Początek Y Segmentu
- Początek Z Segmentu
- Koniec X Segmentu
- Koniec Y Segmentu
- Koniec Z Segmentu
- Nachylenie Segmentu
- Segment Delta Z
- Skumulowana Długość Segmentu
- Długość Skumulowana
- Numer Tagu Etykiety

Od Wspólna Krzywa:

Oprócz właściwości Wspólna Linia dostępne są także:

- Całkowity Kąt Segmentu
- Kierunek Początkowy Segmentu
- Kierunek Końcowy Segmentu
- Długość Cięciwy Krzywej Segmentu
- Kierunek Cięciwy Krzywej Segmentu
- Zewnętrzna Styczna Krzywej Segmentu
- Promień Krzywej Segmentu
- Środek X Krzywej Segmentu
- Środek Y Krzywej Segmentu
- Numer Tagu Etykiety

Z Widoku Przekroju :

- Nazwa Widoku Przekroju
- Nadrzędne Wyrównanie
- Stacja Widoku Przekroju

- Nazwa Linii Przekroju
- Odsunięcie Punktu Widoku Przekroju
- Wysokość Punktu Widoku Przekroju
- Punkt Początkowy i Końcowy Nachylenia Widoku Przekroju
- Różnica Wysokosci Widoku Przekroju
- Odległość Widoku Przekroju
- Odległość Odsunięcia Widoku Przekroju

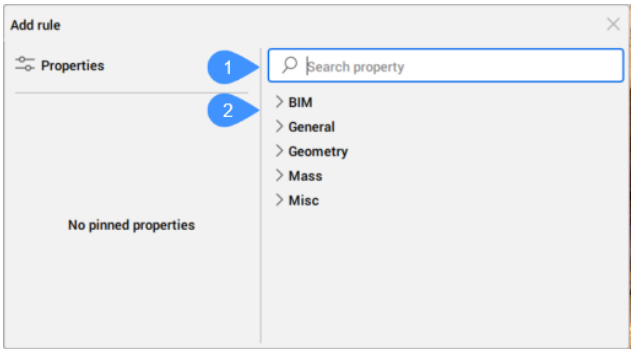
Z Linii Przekroju:

- Nazwa Linii Przekroju
- Nadrzędne Wyrównanie
- Stacja Linii Przekroju
- Grupa Linii Przekroju

22.1.9 Okno dialogowe Dodaj regułę

Otwiera się przez: Panel **Menedżera kolizji** > opcja **Filtr** > przycisk **Dodaj regułę**

Okno dialogowe **Dodaj regułę** umożliwia dodawanie właściwości filtrowania zestawu zaznaczeń.

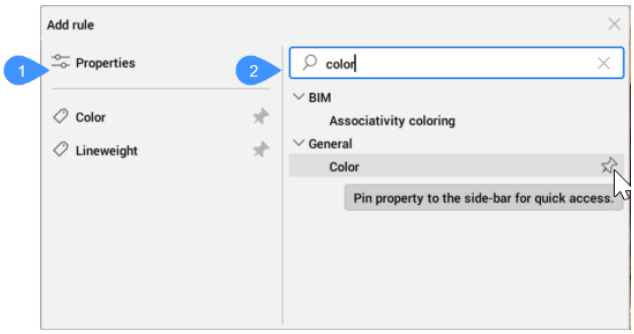

1 Pasek wyszukiwania

2 Lista właściwości

Pasek wyszukiwania
Umożliwia wyszukiwanie według nazwy właściwości lub ciągu znaków.

Lista właściwości
Wyświetla listę wszystkich właściwości podmiotów, pogrupowanych w kategorie.

1 Filtrowana lista właściwości

2 Przypięte właściwości

Filtrowana lista właściwości
Wyświetla tylko te właściwości, które pasują do znaków na pasku wyszukiwania.
Kliknij nazwę właściwości, aby ustawić warunki filtrowania, które zależą od typu właściwości.

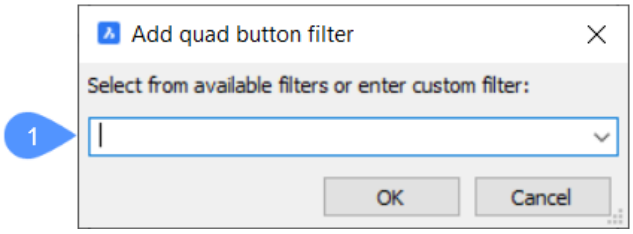
Uwaga: Nieruchomość można przypiąć w celu późniejszego szybkiego dostępu.

Przypięte właściwości
Wyświetla listę wszystkich przypiętych właściwości.

22.1.10 Dodaj filtr Quad Okno dialogowe

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Edytuj filtr przycisków Quad**

Okno dialogowe **Dodaj filtr przycisku** quad umożliwia wybranie filtra dla przycisku quad (patrz artykuł **Dostosowywanie przycisku Quad**).

1 Lista rozwijana wyboru z filtrami.

22.1.10.1 Lista rozwijana wyboru z filtrami

Lista zawiera trzy ogólne filtry, które mają zastosowanie do każdego typu obiektu.

NO_SELECTION	Narzędzie jest wyświetlane, gdy nic nie jest wybrane.
OBJECT_ANY	Narzędzie jest wyświetlane, gdy wybrany jest jeden element (niezależnie od jego typu).
OBJECTS_ANY	Narzędzie jest wyświetlane, gdy wybranych jest wiele elementów (niezależnie od ich typu).

Uwaga: Możliwe jest wpisanie niestandardowego filtru, jednak zaleca się użycie okna dialogowego **Dodaj Alias Obiektu** w celu utworzenia niestandardowego filtru.

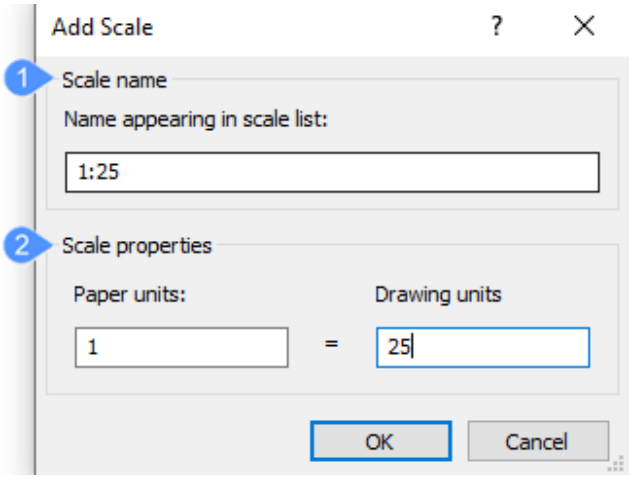
Uwaga: Format filtru niestandardowego składa się z jednego z trzech filtrów ogólnych z sufiksem typu obiektu, takim jak _LINE, _CIRCLE itp. Na przykład: OBJECT_CIRCLE, OBJECTS_SURFACE_EDGE itp.

22.1.11 Dodaj skalę Okno dialogowe

Otwierane przez:

- Okno dialogowe **Domyślna lista skal**
- Okno dialogowe **Edytuj listę skal**

Okno dialogowe **Dodaj skalę** umożliwia dodanie do listy nowego współczynnika skali.

1 Nazwa skali

2 Właściwości skali

22.1.11.1 Nazwa skali

Określa nazwę wagi, która będzie wyświetlana na liście skal.

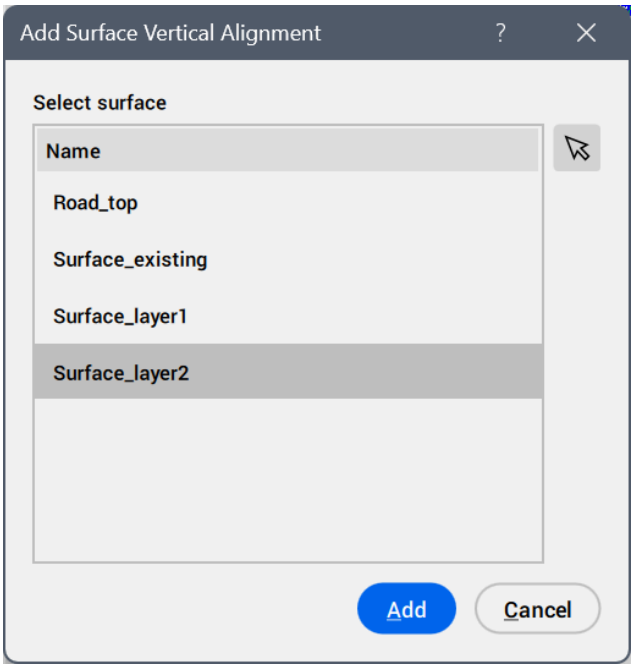
22.1.11.2 Właściwości skali

Określa współczynnik skali na papierze (rozmiar podczas drukowania) i jednostkach rysunku.

22.1.12 Add Surface Vertical Alignment dialog box

Opens via: ALIGNMENTVERTICALMANAGE command > **Select Alignment** dialog box > **Manage Vertical Alignments** dialog box > **Add surface vertical alignment** button

The **Add Surface Vertical Alignment** dialog box allows you add a surface to the vertical alignment.

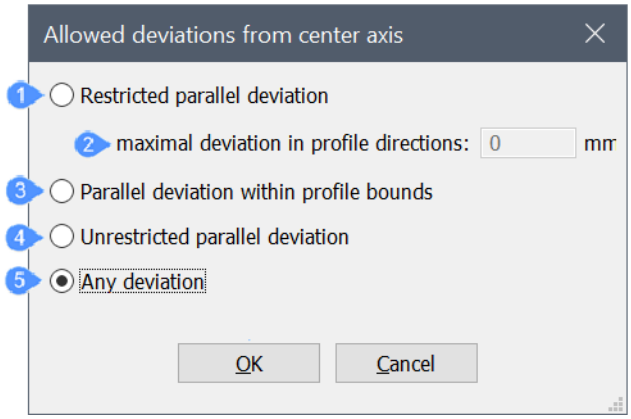

Select surface
Allows you to select a surface from those available in the drawing.

22.1.13 Dozwolone odchylenia od osi środkowej Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie BIMMODELANALITYCZNY

Okno dialogowe **Dozwolone odchylenie od osi środkowej** umożliwia ustawienie poziomu swobody używanego podczas generowania modelu analitycznego.

1 Ograniczone odchylenie równoległe

2 maksymalne odchylenie w kierunkach profilu:

3 Odchylenie równoległe w granicach profilu

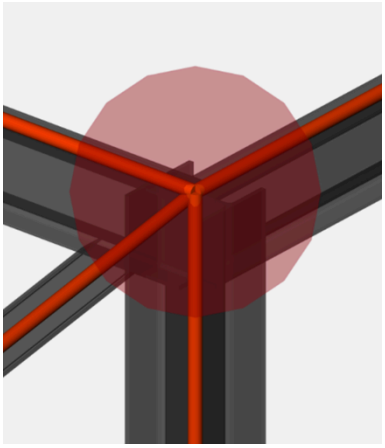
4 Nieograniczone odchylenie równoległe

5 Wszelkie odchylenia

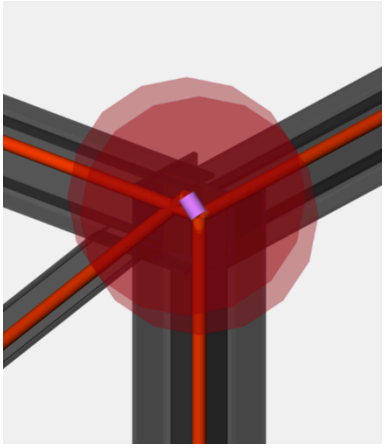
22.1.13.1 Ograniczone odchylenie równoległe

Osie pozostają równoległe do osi środkowej oraz w określonej odległości od osi środkowej w obu kierunkach profilu. Odległość można określić w oknie.

Maksymalne odchylenie w kierunku profilu: 0 mm

Maksymalne odchylenie w kierunku profilu: 20 mm

22.1.13.2 Odchylenie równoległe w granicach profilu

Równoległe odchylenie w granicach profilu osie pozostają równoległe do osi środkowej i nie przekraczają granic profilu.

22.1.13.3 Nieograniczone odchylenie równoległe

Osie pozostają równoległe do osi środkowej, ale mogą być umieszczone poza granicami profilu, jeśli jest to przydatne, aby uniknąć podziałów węzłów lub sztywnych połączeń.

22.1.13.4 Wszelkie odchylenia

Główne osie pozostają równoległe do osi środkowej, ale osie pochylone (w odniesieniu do kierunku pionowego i głównego kierunku poziomego) mogą odbiegać od równoległych, jeśli jest to przydatne w

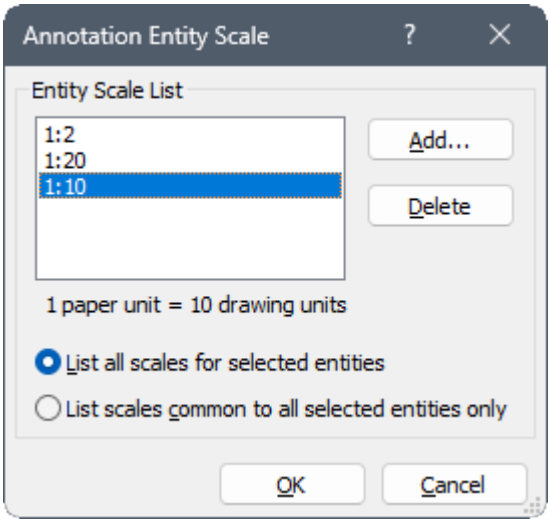
celu uniknięcia podziałów węzłów i sztywnych połączeń. Inne osie mogą poruszać się poza granicami profilu.

Kliknij **OK**, aby otworzyć okno dialogowe **Ustawienia wizualne**.

22.1.14 Annotation Entity Scale dialog box

Opens via: OBJECTSCALE command

The **Annotation Entity Scale** dialog box allows you to add or remove scale factors used with annotative entities.

22.1.14.1 Entity Scale List

Shows all the scales supported by the selected annotative entities.

Add
Adds annotation scale factors to the selected entities.

Delete
Removes annotation scales from the selected entities.

Note: This option is available if there is more than one annotation scale attached to the entity.

22.1.14.2 Options

List all scales for selected entities
Lists all the scale factors of the selected entities.

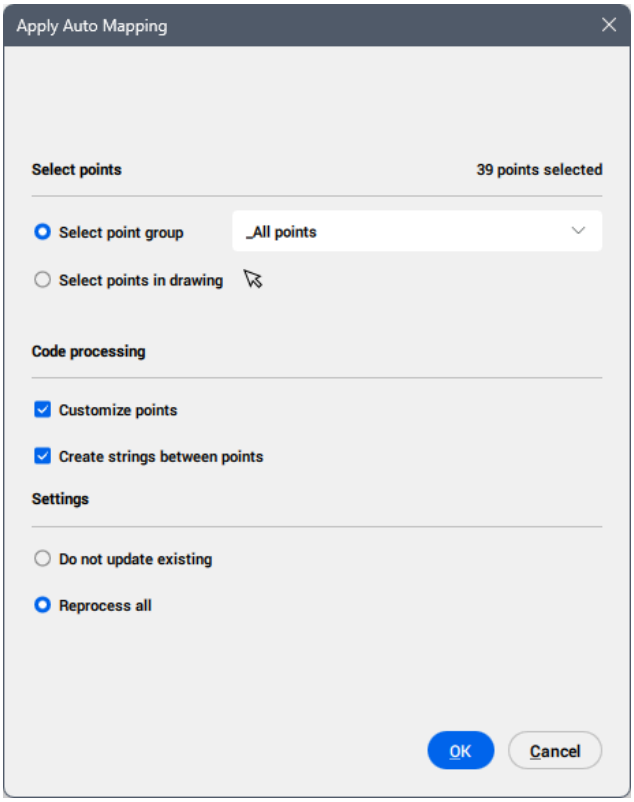
List scales common to all selected entities only
Lists only the scale factor shared by the selected entities.

Note: At least two entities must be selected.

22.1.15 Apply Auto Mapping dialog box

Opens via: APPLYAUTOMAPPING command

The **Apply Auto Mapping** dialog box configures the settings for automatically customizing points and creating strings based on point raw description and the auto mapping set.

22.1.15.1 Select points

Allows you to select one or more points to apply auto mapping to.

Select point group
Selects a point group from the drop-down list. The **_All points** group is selected by default.

Select points in drawing

Creates a point selection set. Click the **Select points** ( ) button.

22.1.15.2 Code processing

Allows you configure the code processing.

Customize points
When selected, customizes the civil points.

Create strings between points
When selected, creates strings between points.

22.1.15.3 Settings

Defines the civil points to be processed.

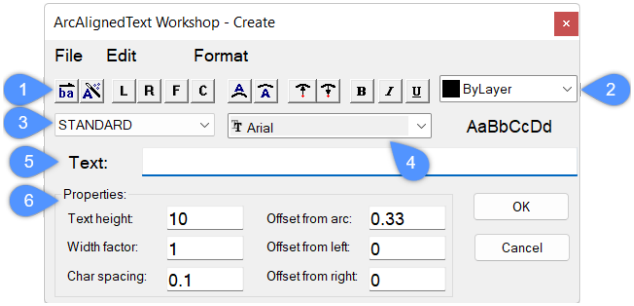
Do not update existing
Does not update the existing entities.

Reprocess all
Updates all the existing entities.

22.1.16 ArcAlignedText Workshop Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie ARCTEXT (Express Tools)

Okno dialogowe **ArcAlignedText Workshop - Create** umożliwia projektowanie jednostek tekstowych wyrównanych do łuku.

1 Opcje tekstu

2 Kolor tekstu

3 Styl tekstu

4 Czcionka tekstu

5 Treść tekstowa

6 Właściwości

22.1.16.1 Opcje tekstu

- : odwraca kolejność czytania tekstu.
- : steruje zachowaniem tekstu podczas przesuwania łuku.
- : wyrównuje tekst do lewej.
- : wyrównaj tekst do prawej.
- : dopasowuje tekst wzdłuż łuku.
- : wyśrodkowuje tekst wzdłuż łuku.
- : umieszcza tekst po wypukłej stronie.
- : umieszcza tekst po stronie wklęsłej.
- : umieszcza tekst na zewnątrz od środka.
- : umieszcza tekst do wewnątrz do środka.
- : pogrubia tekst.
- : sprawia, że tekst jest pisany kursywą.

- U: sprawia, że tekst jest podkreślony.

22.1.16.2 Kolor tekstu

Ustawia kolor tekstu.

22.1.16.3 Styl tekstu

Określa styl tekstu.

22.1.16.4 Czcionka tekstu

Określa czcionkę tekstu.

22.1.16.5 Treść tekstowa

Umożliwia wpisanie tekstu, który ma być wyświetlany.

22.1.16.6 Właściwości

Wysokość tekstu
Określa wysokość tekstu.

Współczynnik szerokości
Określa szerokość tekstu proporcjonalnie do długości łuku.

Odstępy między znakami
Określa odstęp między znakami.

Odsunięcie od łuku
Określa odległość odsunięcia łuku od tekstu.

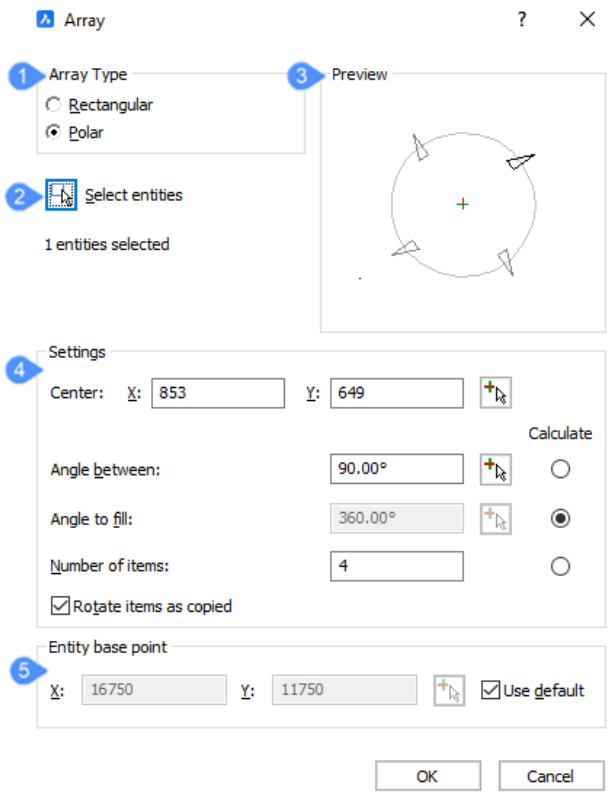
Odsunięcie od lewej
Określa odległość odsunięcia od lewego końca łuku.

Odsunięcie od prawej
Określa odległość odsunięcia od prawego końca łuku.

22.1.17 Szyk Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie SZYKKLASYCZNY

Okno dialogowe **Szyk** umożliwia utworzenie nieasocjacyjnej prostokątnej lub biegunowej tablicy 2D jednostek.

1 Typ Szyku

2 Wybierz obiekty

3 Podgląd

4 Ustawienia

5 Punkt bazowy jednostki (tylko Polar)

22.1.17.1 Typ Szyku

Określa, czy zostanie utworzona tablica prostokątna czy biegunowa.

22.1.17.2 Wybierz obiekty

Tymczasowo zamyka okno dialogowe **Szyk** i wyświetla monit o wybranie podmiotów. Naciśnij Enter, aby zakończyć wybór i powrócić do okna dialogowego **Szyk**.

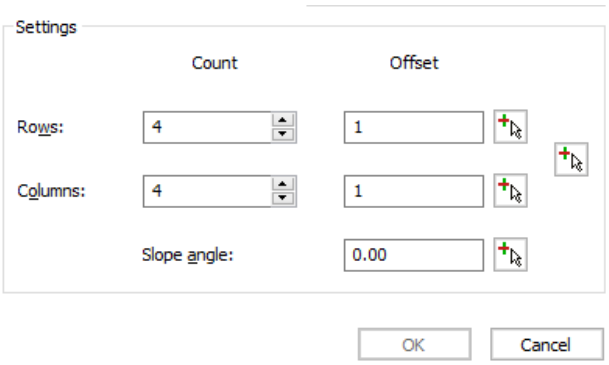
22.1.17.3 Podgląd

Wyświetla podgląd tablicy na podstawie określonych ustawień.

22.1.17.4 Ustawienia

Określa liczbę i położenie elementów w tablicy. Dostępne ustawienia różnią się w zależności od typu tablicy.

Prostokątny
Kopiuje wybrane elementy w prostokątnym wzorze.

Liczba
Określa liczbę wierszy i kolumn w tablicy.

ODsuń
Określa odległość między wierszami i kolumnami. Możesz wpisać odległość w polach Przesunięcie lub kliknąć przyciski, aby wybrać odległość przesunięcia na rysunku.

Pole przesunięcia
Umożliwia wpisanie odległości dla przesunięć. Dodatnie odległości dodają wiersze wzdłuż dodatniej osi Y i dodają kolumny wzdłuż dodatniej osi X. Ujemne odległości dodają wiersze wzdłuż ujemnej osi Y i dodają kolumny wzdłuż ujemnej osi X.

Przyciski przesunięcia
Umożliwia określenie odległości przesunięcia poprzez wybranie dwóch punktów na rysunku. Kliknięcie jednego z tych przycisków powoduje tymczasowe zamknięcie okna dialogowego **Szyk** i wyświetlenie monitu o wybranie punktów.

Wybierz Odsunięcie Wierszy
Określa odległość między wierszami. Pomiędzy dwoma wybranymi punktami wyświetlana jest tymczasowa linia. Długość linii określa odległość przesunięcia. Kąt linii określa, czy wiersze są dodawane wzdłuż dodatniej czy ujemnej osi Y.

Wybierz Odsunięcie Kolumn
Określa odległość między kolumnami. Pomiędzy dwoma wybranymi punktami wyświetlana jest tymczasowa linia. Długość linii określa odległość przesunięcia. Kąt linii określa, czy kolumny są dodawane wzdłuż dodatniej czy ujemnej osi X.

Wybierz Oba Przesunięcia
Określa odległość między wierszami i odległość między kolumnami. Pomiędzy dwoma wybranymi punktami wyświetlany jest tymczasowy prostokąt. Długość prostokąta określa odległość między kolumnami, a szerokość prostokąta określa odległość między wierszami.

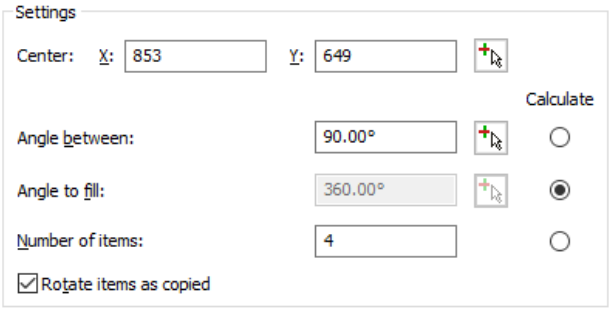
Kąt nachylenia
Określa kąt tablicy w stosunku do osi X. Możesz wpisać kąt w polu Kąt lub kliknąć przycisk, aby wybrać kąt na rysunku.

Pole kątowe
Umożliwia wpisanie kąta nachylenia.

Przycisk Wybierz kąt układu
Umożliwia określenie kąta tablicy poprzez wybranie dwóch punktów na rysunku. Kliknięcie przycisku powoduje tymczasowe zamknięcie okna dialogowego **Szyk** i wyświetlenie monitu o wybranie punktów.

Biegunowy

Kopiuje wybrane elementy w sposób kołowy.

Środek

Określa punkt środkowy układu biegunowego. Możesz wpisać współrzędne w polach X i Y lub kliknąć przycisk, aby wybrać środek rysunku.

Pole X

Umożliwia wpisanie współrzędnej w celu umieszczenia środka tablicy wzdłuż osi X.

Pole Y

Umożliwia wpisanie współrzędnej w celu umieszczenia środka tablicy wzdłuż osi Y.

Przycisk Wybierz punkt środkowy

Umożliwia określenie środka tablicy poprzez wybranie punktu na rysunku. Kliknięcie przycisku powoduje tymczasowe zamknięcie okna dialogowego Szyk i wyświetlenie monitu o wybranie punktu.

Kąt pomiędzy

Określa kąt pomiędzy każdym elementem w tablicy biegunowej. Możesz wpisać kąt w polu, kliknąć przycisk, aby wybrać kąt na rysunku lub wybrać opcję Oblicz.

Pole kątowe

Umożliwia wpisanie wartości określającej kąt pomiędzy każdym elementem tablicy.

Przycisk Wybierz kąt między elementami

Umożliwia określenie kąta między każdym elementem poprzez wybranie punktu na rysunku. Kliknięcie przycisku powoduje tymczasowe zamknięcie okna dialogowego **Szyk** i wyświetlenie monitu o wybranie punktu. Pomiędzy środkowym punktem tablicy a wybranym punktem wyświetlana jest tymczasowa linia. Kąt linii określa kąt między elementami.

Oblicz

Umożliwia określenie kąta między każdym elementem na podstawie opcji Kąt do wypełnienia i liczby elementów. Wybranie przycisku radiowego Oblicz wyłącza opcje Kąt między i włącza opcje Kąt do wypełnienia.

Kąt wypełnienia

Określa kąt i kierunek wypełnienia dla układu biegunowego. Możesz wpisać kąt w polu, kliknąć przycisk, aby wybrać kąt na rysunku lub wybrać opcję Oblicz.

Pole kątowe

Umożliwia wpisanie wartości określającej kąt wypełnienia tablicy. Wprowadź 360 dla pełnego kręgu kopii. Wprowadź mniejszą liczbę, aby narysować częściowy układ biegunowy. Wartości dodatnie rysują tablicę przeciwnie do ruchu wskazówek zegara, a wartości ujemne zgodnie z ruchem wskazówek zegara.

Przycisk Wybierz kąt do wypełnienia
Umożliwia określenie kąta wypełnienia tablicy poprzez wybranie punktu na rysunku. Kliknięcie przycisku powoduje tymczasowe zamknięcie okna dialogowego **Szyk** i wyświetlenie monitu o wybranie punktu. Pomiędzy środkowym punktem tablicy a wybranym punktem wyświetlana jest tymczasowa linia. Kąt linii określa kąt wypełnienia.

Oblicz
Umożliwia określenie kąta wypełnienia na podstawie kąta między elementami i liczby elementów. Wybranie przycisku radiowego Oblicz wyłącza opcje Kąt wypełnienia i włącza opcje Kąt między.

Liczba elementów:
Określa liczbę elementów w tablicy biegunowej. Możesz wpisać liczbę w polu lub wybrać opcję Oblicz.

Pole liczbowe
Umożliwia wprowadzenie liczby elementów do uwzględnienia w tablicy.

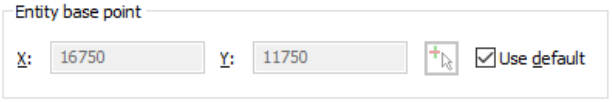
Oblicz
Umożliwia określenie liczby elementów na podstawie kąta między elementami i kąta wypełnienia. Wybranie przycisku radiowego Oblicz wyłącza opcje Liczba elementów i włącza opcje Kąt między i Kąt do wypełnienia.

Obracanie skopiowanych elementów
Określa, czy elementy tablicy są obracane, gdy są kopiowane w celu utworzenia tablicy biegunowej.

- Nie: nie obraca elementów; wszystkie kopie mają taką samą orientację jak oryginalny element.
- Tak: obraca kopie.

22.1.17.5 Punkt bazowy jednostki (tylko Polar)

Określa punkt bazowy elementów w tablicy biegunowej.

Pole X
Umożliwia wpisanie współrzędnej w celu określenia punktu bazowego elementów tablicy wzdłuż osi X.

Pole Y
Umożliwia wpisanie współrzędnej w celu określenia punktu bazowego elementów tablicy wzdłuż osi Y.

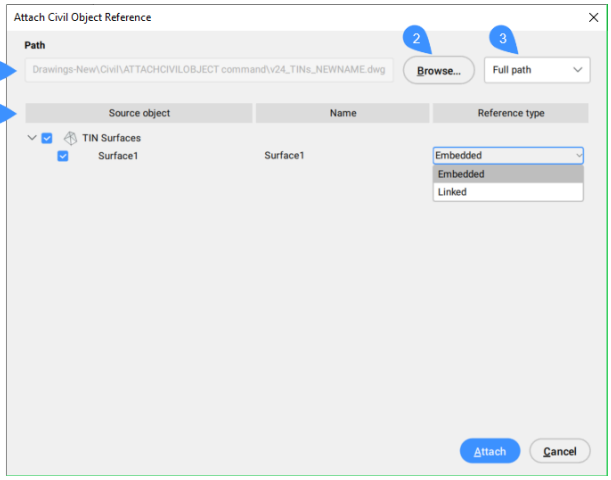
Przycisk wyboru punktu bazowego
Umożliwia określenie punktu bazowego elementów tablicy poprzez wybranie punktu na rysunku. Kliknięcie przycisku powoduje tymczasowe zamknięcie okna dialogowego **Szyk** i wyświetlenie monitu o wybranie punktu.

Użyj domyślnych
Używa domyślnego punktu bazowego dla jednostek tablicowych. Wybranie opcji Użyj domyślnego wyłącza inne opcje punktu bazowego jednostki.

22.1.18 Okno dialogowe Dołącz odnośnik obiektu Civil

Otwiera się przez polecenie ATTACHCIVILOBJECT (po wybraniu pliku referencyjnego obiektu cywilnego)

Okno dialogowe **Dołącz Odniesienie Obiektu Civil** umożliwia dołączenie odniesień do obiektu civil do bieżącego rysunku.

1 ŚCieżka

2 Przeglądaj

3 Typ ścieżki

4 Dołączony obiekt civil

22.1.18.1 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę do pliku rysunku.

22.1.18.2 Przeglądaj

Otwiera okno dialogowe **Otwórz plik**, w którym można wybrać inny plik DWG obiektu civil.

22.1.18.3 Typ ścieżki

Określa, jaka część ścieżki jest przechowywana.

Ścieżka pełna
Przechowuje nazwy dysku i folderu pliku DWG jako odniesienie bezwzględne, takie jak *C:\cad\dwg \filename.dwg*.

Ścieżka względna
Przechowuje ścieżkę od lokalizacji rysunku nadrzędnego do lokalizacji rysunku, do którego się odwołuje, na przykład *..\filename.dwg*. **..** odnosi się do folderu znajdującego się powyżej bieżącego. Przed użyciem tej opcji rysunek musi zostać zapisany.

22.1.18.4 Dołączony obiekt civil

Wyświetla właściwości obiektu civil.

Uwaga: Właściwości te są dostępne do edycji w zakładce **Info** panelu **Civil Eksplorator**.

Obiekt źródłowy
Wyświetla nazwę źródłowego obiektu civil.

Uwaga: Ikona ostrzeżenia jest wyświetlana, jeśli obiekt civil jest już przywoływany na rysunku.

Nazwa
Wyświetla nazwę dołączonego obiektu civil.

Typ odniesienia
Określa, w jaki sposób obiekt civil zostanie dołączony do bieżącego rysunku.

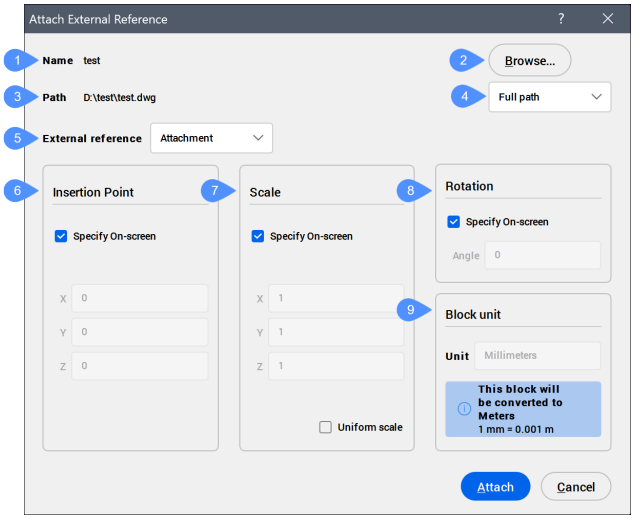
Wstawione
Geometria powierzchni odniesienia jest zapisywana na rysunku. Rysunek będzie większy, ale otworzy się szybciej, chyba że powierzchnia źródłowa została zmieniona. Powierzchnie odniesienia będą widoczne, nawet jeśli rysunek źródłowy nie jest dostępny.

Łącza
Geometria powierzchni odniesienia nie jest zapisywana na rysunku.

22.1.19 Dołącz odniesienie zewnętrzne Okno dialogowe

Otwiera się przez Polecenie ODDOŁĄCZ (po wybraniu pliku referencyjnego)

Okno dialogowe **Dołącz odniesienie zewnętrzne** umożliwia dołączanie rysunków z odniesieniami zewnętrznymi do bieżącego rysunku.

1 Pomoc
2 Nazwa
3 Przeglądaj
4 ŚCieżka
5 Typ ścieżki
6 Odnośnik Zewnętrzny
7 Punkt Wstawienia
8 Skala
9 Obrót
10 Jednostka Bloku
11 Wstaw jako zakotwiczenie

22.1.19.1 Pomoc

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia ODDOŁĄCZ.

22.1.19.2 Nazwa

Określa nazwę pliku DWG dołączonego do bieżącego rysunku.

22.1.19.3 Przeglądaj

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik referencyjny**, aby umożliwić wybór innego pliku DWG.

22.1.19.4 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę do pliku rysunku.

22.1.19.5 Typ ścieżki

Określa, jaka część ścieżki jest przechowywana:

Ścieżka pełna
Przechowuje nazwy dysku i folderu pliku DWG jako odniesienie bezwzględne, np. *c:\cad\dwg \filename.dwg*

Ścieżka względna
Przechowuje ścieżkę od lokalizacji rysunku nadrzędnego do lokalizacji rysunku, do którego się odwołuje, na przykład *..\filename.dwg*. .. odnosi się do folderu znajdującego się powyżej bieżącego. Przed użyciem tej opcji rysunek musi zostać zapisany.

Brak ścieżki
Usuwa nazwy dysków i folderów, pozostawiając tylko nazwę pliku DWG, np. **filename.dwg**.

22.1.19.6 Odnośnik Zewnętrzny

Określa sposób dołączenia zewnętrznego odniesienia.

Załącznik
Dołącza odnośnik Xref i zagnieżdżone odnośniki Xref.

Nakładka
Dołącza tylko pierwszy poziom odnośnika Xref.

22.1.19.7 Punkt Wstawienia

Określa położenie dolnego lewego rogu odnośnika Xref:

Określ na ekranie
Określa sposób określania punktu wstawiania.

- On: określenie punktu wstawienia na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Off: określenie punktu wstawienia w oknie dialogowym przy użyciu pól X, Y i Z.

X, Y lub Z
Określa współrzędne X, Y i Z dla punktu wstawienia Odnośnika. Użyj 0,0,0, aby wstawić odnośnik Xref w punkcie początkowym rysunku.

22.1.19.8 Skala

Określa rozmiar odnośnika Xref.

Określ na ekranie
Określa sposób określania współczynnika skali.

- On: określenie współczynników skali na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określ współczynniki skali w oknie dialogowym za pomocą pól X i Y.

X, Y lub Z
Określa współczynniki skali X, Y i Z dla odnośnika Xref w kierunkach X, Y i Z. Użyj 1,1,1, aby zachować oryginalny rozmiar odnośnika Xref.

Jednorodna Skala
Sprawia, że współczynniki skali Y i Z są równe X.

22.1.19.9 Obrót

Określa kąt obrotu odnośnika xref.

Określ na ekranie
Określa sposób określania kąta obrotu.

- On: określenie kąta na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określ kąt w oknie dialogowym za pomocą pola Kąt.

Kąt
Określa kąt obrotu względem punktu wstawienia. Kąty dodatnie obracają licznik Xref w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Kąty ujemne obracają zegar Xref zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Użyj wartości 0, aby zachować oryginalną orientację odniesienia Xref.

22.1.19.1 Jednostka Bloku

0

Określa jednostki, za pomocą których rysunek zostanie wstawiony, zazwyczaj jest to forma jednostek imperialnych lub metrycznych, takich jak cale lub mm:

Jednostka
Zgłasza ustawienie INSUNITS dołączanego rysunku.

Współczynnik
Zgłasza obliczony współczynnik skalowania w odniesieniu do ustawienia INSUNITS dołączanego rysunku i bieżącego rysunku.

22.1.19.1 Wstaw jako zakotwiczenie

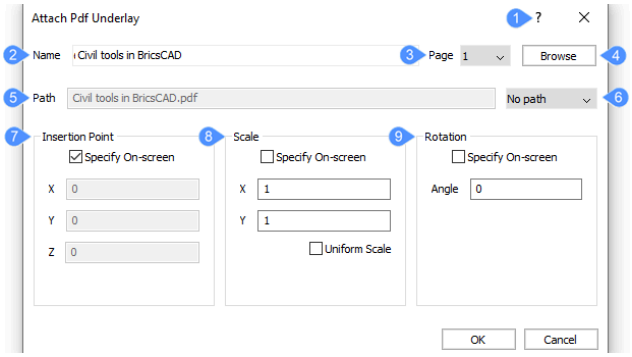
1

Zakotwicza zewnętrzne odniesienie do powierzchni bryły. Ta kotwica łączy zewnętrzny odnośnik z twarzą. Zewnętrzne odniesienie pozostanie na powierzchni, gdy bryła nadrzędna zostanie przeniesiona lub edytowana.

22.1.20 Dołącz podkład PDF Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie DOŁĄCZPDF

Okno dialogowe **Dołącz podkład PDF** umożliwia dołączenie pliku PDF jako podkładu do bieżącego rysunku.

1 Pomoc

2 Nazwa

3 Strona

4 Przeglądaj

5 ŚCieżka

6 Typ ścieżki

7 Punkt Wstawienia

8 Skala

9 Obrót

22.1.20.1 Pomoc

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia -PDFDOŁĄCZ.

22.1.20.2 Nazwa

Wyświetla nazwę pliku PDF do załączenia. Jeśli do rysunku dołączono więcej niż jeden plik PDF, ich nazwy są wyświetlane na liście rozwijanej.

22.1.20.3 Strona

Umożliwia wyświetlenie wybranej strony z całego pliku PDF. Numer strony można zmienić z rozwijanej listy strzałek.

22.1.20.4 Przeglądaj

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik podkładu PDF** , w którym można wybrać inny plik PDF niż już wybrany.

22.1.20.5 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę pliku zgodnie z wybranym typem ścieżki.

22.1.20.6 Typ ścieżki

Wybierz sposób, w jaki program zapamiętuje ścieżkę do pliku PDF. Z listy rozwijanej Ścieżka można wybrać jedną z następujących opcji:

Ścieżka pełna
Zapisuje nazwę dysku i folderu(ów) w pliku PDF jako odniesienie bezwzględne, np: C:\Users\user \PDFATTACH\filename.pdf

Ścieżka względna
Przechowuje część ścieżki do folderu pliku PDF, na przykład .\filename.pdf. Ta opcja nie działa, dopóki rysunek nie zostanie zapisany co najmniej raz. (..\ oznacza jeden folder wyżej)

Brak ścieżki
Usuwa nazwy dysków i folderów, pozostawiając tylko nazwę pliku DWG, np. filename.dwg.

22.1.20.7 Punkt Wstawienia

Określa położenie lewego dolnego rogu podkładu.

Określ na ekranie
Określa sposób określania punktu wstawiania.

- On: określenie punktu wstawienia na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określenie punktu wstawienia w oknie dialogowym przy użyciu pól X, Y i Z.

X, Y, Z
Określa współrzędne x, y, z punktu wstawienia podkładu PDF. Użyj 0,0,0, aby wstawić podkład w punkcie początkowym rysunku.

22.1.20.8 Skala

Określa rozmiar podkładu PDF:

Określ na ekranie
Określa sposób określania współczynników skali:

- On: określenie współczynników skali na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określ współczynniki skali w oknie dialogowym za pomocą pól X i Y.

X,Y
Określa współczynniki skali wzdłuż osi X i Y.

Jednorodna skala
Sprawia, że współczynnik skali Y jest równy X.

22.1.20.9 Obrót

Określa kąt obrotu podkładu PDF:

Określ na ekranie
Określa sposób określania kąta obrotu:

- On: określenie kąta obrotu na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określ kąt obrotu w oknie dialogowym w polu Angle.

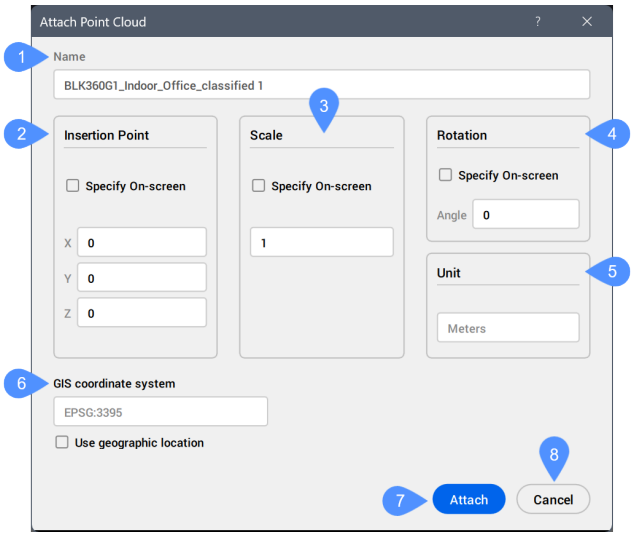
Kąt
Określa kąt obrotu wokół punktu wstawienia. Dodatnie kąty obracają podkład w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Ujemne kąty obracają obraz zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Użyj 0, aby zachować oryginalną orientację podkładu.

22.1.21 Dołącz chmurę punktów Okno dialogowe

Otwierane przez:

- WSTAWCHMURĘPUNKTÓW polecenie
- Okno dialogowe **Menedżer Pamięci Podręcznej Chmury Punktów**

Okno dialogowe **Dołącz chmurę punktów** umożliwia ustawienie opcji dołączania pliku chmury punktów.

1 Nazwa

2 Punkt wstawienia

3 Skala

4 Obrót

5 Jednostka

6 Układ współrzędnych GIS

7 Dołącz

8 Anuluj

Nazwa
Reprezentuje nazwę wybranego pliku chmury punktów, który zostanie dołączony.

Punkt wstawienia
Określa punkt, do którego zostanie dołączony początek pliku chmury punktów.
Jeśli opcja **Określ na ekranie** jest zaznaczona, punkt wstawienia zostanie określony w przestrzeni modelu.

Skala
Określa, czy oryginalny plik chmury punktów jest skalowany, czy nie.
Jeśli opcja **Określ na ekranie** jest zaznaczona, skala zostanie określona w przestrzeni modelu.

Obrót
Określa obrót oryginalnego pliku chmury punktów.
Jeśli opcja **Określ na ekranie** jest zaznaczona, obrót zostanie określony w przestrzeni modelu.

Jednostka
Określa jednostkę wstawionej chmury punktów.

Układ współrzędnych GIS
Wyświetla układ współrzędnych GIS buforowanej chmury punktów.
Zaznacz pole wyboru **Użyj lokalizacji geograficznej**, aby dostosować układ współrzędnych GIS rysunku do tego układu współrzędnych GIS.

LUW
Wyświetla listę rozwijaną z dostępnymi LUW chmury punktów.
Wybierz jedną z nich z listy, aby zastosować ją do chmury punktów jako aktywny LUW.

Uwaga:

- Opcja **LUW** jest dostępna tylko w przypadku wybrania chmury punktów zawierającej informacje LUW (pliki LGSx).
- Można również ustawić aktywny **LUW** dla instancji chmury punktów, wybierając tę instancję na rysunku i aktualizując właściwość **LUW** w panelu **Właściwości**.

Dołącz
Dołącza plik chmury punktów zgodnie ze zdefiniowanymi właściwościami.

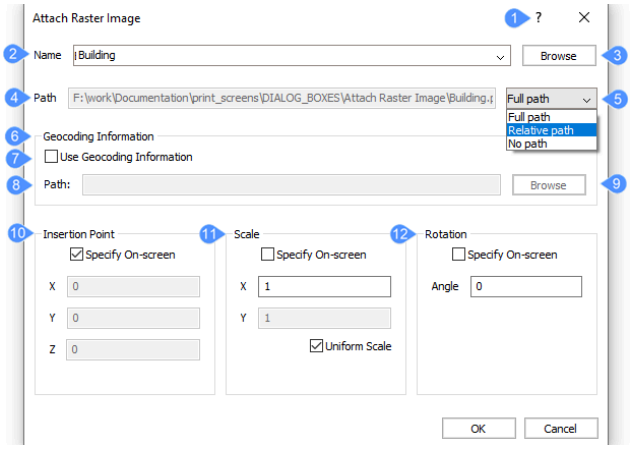
Uwaga: Załączona chmura punktów ma właściwość **Zablokowany** w panelu **Właściwości** ustawioną na **Wył.** Gdy opcja ta jest **Włączona**, chmurę punktów można nadal wybierać, ale nie można jej usuwać, przenosić ani edytować.

Anuluj
Anuluje operację dołączania.

22.1.22 Dołącz obraz rastrowy Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie DOŁĄCZOBR

Okno dialogowe **Dołącz obraz rastrowy** umożliwia dołączanie obrazów rastrowych do rysunku.

1 Pomoc

2 Nazwa

3 Przeglądaj

4 ŚCieżka

5 Typ ścieżki

6 Informacja Geokodowana

7 Użyj Informacji Geocoding

8 ŚCieżka

9 Przeglądaj (plik pozycji obrazu)

10 Punkt Wstawienia

11 Skala

12 Obrót

22.1.22.1 Pomoc

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia DOŁĄCZOBR.

22.1.22.2 Nazwa

Określa nazwę pliku do załączenia.

22.1.22.3 Przeglądaj

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik obrazu** umożliwiające wybór innego pliku rastrowego.

22.1.22.4 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę do pliku obrazu.

22.1.22.5 Typ ścieżki

Określa, jaka część ścieżki jest przechowywana.

Ścieżka pełna
Przechowuje pełną ścieżkę do pliku obrazu jako odniesienie bezwzględne, np: *C:\foldername \imagename.jpg*

Ścieżka względna
Przechowuje ścieżkę od lokalizacji rysunku do lokalizacji obrazu. Na przykład: *..\foldername \imagename.jpg*. .. odnosi się do folderu znajdującego się powyżej bieżącego. Przed użyciem tej opcji rysunek musi zostać zapisany.

Brak ścieżki
Usuwa nazwy dysków i folderów, pozostawiając tylko nazwę pliku obrazu, np. *imagename.jpg*.

22.1.22.6 Informacja Geokodowana

Pliki pozycji lub pliki świata mają rozszerzenie, które zależy od rodzaju pliku obrazu, z którym są powiązane.

Użyj Informacji Geocoding
Przełącza użycie pliku pozycji, który określa rozmiar, położenie i obrót pliku obrazu.

- Tak: używa pliku pozycji
- Nie: nie używa pliku pozycji.

ŚCieżka
Wyświetla ścieżkę do pliku pozycji.

Przeglądaj (plik pozycji obrazu)
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik pozycji obrazu**.

22.1.22.7 Punkt Wstawienia

Określa położenie lewego dolnego rogu obrazu.

Określ na ekranie
Określa sposób określania punktu wstawiania.

- On: określenie punktu wstawienia na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Off: określenie punktu wstawienia w oknie dialogowym przy użyciu pól X, Y i Z.

X,Y,Z
Określa współrzędne x, y i z punktu wstawienia obrazu.

22.1.22.8 Skala

Określa rozmiar obrazu.

Określ na ekranie
Określa sposób określania współczynnika skali.

- On: określenie współczynników skali na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określ współczynniki skali w oknie dialogowym za pomocą pól X i Y.

XY
Określa współczynniki skali wzdłuż osi X i Y.

Jednorodna skala
Sprawia, że współczynnik skali Y jest równy X.

22.1.22.9 Obrót

Określa kąt obrotu obrazu.

Określ na ekranie
Określa sposób określania kąta obrotu.

- On: określenie kąta obrotu na rysunku po zamknięciu okna dialogowego.
- Wyłączone: określ kąt w oknie dialogowym za pomocą pola Kąt.

22.1.22.1 Kąt

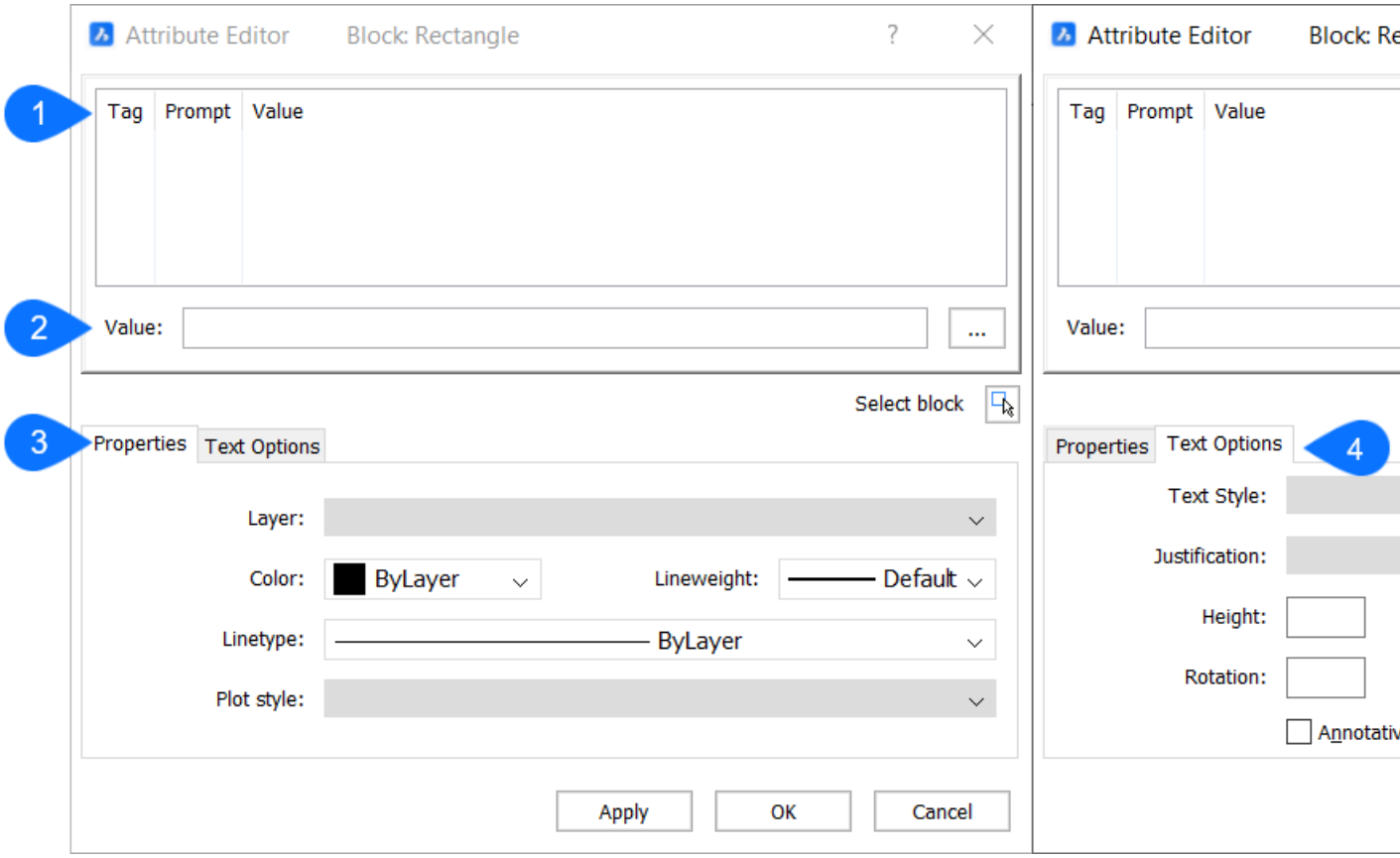
0

Określa kąt obrotu obrazu względem punktu wstawienia. Dodatnie kąty obracają obraz w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Ujemne kąty obracają obraz zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Użyj 0, aby zachować oryginalną orientację obrazu.

22.1.23 Edytor atrybutów Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie RATRRED

Okno dialogowe **Edytor atrybutów** umożliwia edycję wartości i większości właściwości wszystkich atrybutów zawartych w pojedynczym bloku.

1 Lista przeglądowa

2 Wartość

3 Właściwości

4 Opcje tekstu

22.1.23.1 Lista przeglądowa

Wyświetla przegląd wszystkich atrybutów użytych w bloku.

22.1.23.2 Wartość

Wyświetla aktualnie wybrany atrybut z listy. Można wpisać nową wartość.

22.1.23.3 Właściwości

Określa właściwości wybranego atrybutu.

WArstwa
Określa warstwę wybranego atrybutu.

Kolor
Określa kolor wybranego atrybutu.

Rodzaj linii
Określa typ linii wybranego atrybutu.

Styl wydruku
Określa styl wykresu wybranego atrybutu.

22.1.23.4 Opcje tekstu

Styl tekstu
Określa czcionkę tekstu w wybranym atrybucie.

Justowanie
Określa wyrównanie tekstu w wybranym atrybucie.

Odwrócony
Po zaznaczeniu tej opcji tekst jest wyświetlany do góry nogami.

Wstecz
Po zaznaczeniu tej opcji tekst jest wyświetlany od tyłu.

WYSokość
Określa wysokość tekstu w wybranym atrybucie.

Obrót
Określa kąt obrotu tekstu w wybranym atrybucie.

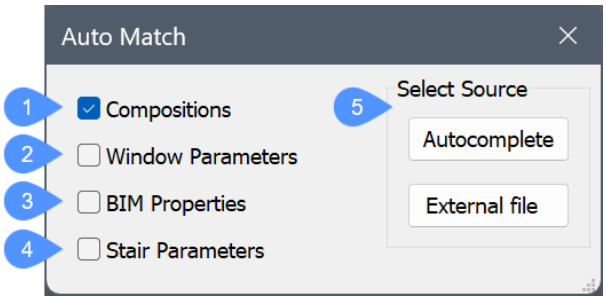
Współczynnik szerokości
Określa szerokość tekstu w wybranym atrybucie.

Kąt pochylenia
Określa kąt nachylenia tekstu w wybranym atrybucie.

22.1.24 Auto dopasowanie Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie BIMAUTODOPASUJ

Okno dialogowe **Automatyczne dopasowanie** określa, które cechy przykładowych jednostek są dopasowywane i pozwala wybrać źródło.

1 Kompozycje

2 Parametry okna

3 Właściwości BIM

4 Parametry schodów

5 Wybierz źródło

22.1.24.1 Kompozycje

Po zaznaczeniu tej opcji właściwości BIM podmiotów zostaną skopiowane.

Obiekty bez kompozycji zostaną dopasowane do innych kompozycji na rysunku na podstawie typu, lokalizacji przestrzennej i orientacji obiektów, a także właściwości **Jest zewnętrzny**.

Jeśli wszystkie obiekty mają kompozycje, możesz nadpisać niektóre z nich, wybierając obiekty źródłowe. Następnie Auto dopasowanie skopiuje kompozycję tego źródła do pozostałych ważnych obiektów.

22.1.24.2 Parametry okna

Po zaznaczeniu tej opcji parametry okien zostaną skopiowane.

Jeśli na rysunku znajdują się niezmienione okna, Auto dopasowanie dopasuje ich właściwości w oparciu o szerokość, wysokość, typ, lokalizację przestrzenną i orientację okien oraz typ i kompozycję elementów, w których się znajdują.

Jeśli wszystkie okna mają zmienione parametry, można nadpisać niektóre z nich, wybierając okno źródłowe. Następnie Auto dopasowanie skopiuje parametry tego źródła do pozostałych ważnych okien.

Uwaga: Niektóre parametry okna nigdy nie zostaną skopiowane.

- W (= szerokość okna)
- H (= wysokość okna)

22.1.24.3 Właściwości BIM

Po zaznaczeniu tej opcji właściwości BIM podmiotów zostaną skopiowane.

Jeśli na rysunku znajdują się obiekty o niezmienionych właściwościach, Auto dopasowanie dopasuje właściwości w oparciu o typ BIM, kompozycję i lokalizację przestrzenną innych obiektów na rysunku.

Jeśli wszystkie obiekty mają zmienioną właściwość, można ją nadpisać, wybierając obiekty źródłowe. Następnie Auto dopasowanie skopiuje właściwość tego źródła do pozostałych ważnych podmiotów.

Niektóre ogólne właściwości BIM nigdy nie zostaną skopiowane:

- GUID
- Kompozycja
- Profil
- LokalizacjaPrzestrzenna
- IsExternal

Niektóre właściwości BIM związane z belkami i słupami nigdy nie zostaną skopiowane:

- eomHash
- athString
- XAxis
- YAxis
- ZOś
- ProfileName
- punktKońcowy
- Punktstartowy
- Prawidłowy
- InstancePropertySets

Niektóre właściwości BIM związane z oknami i drzwiami nigdy nie zostaną skopiowane:

- Nazwa
- Przezroczystość
- overallWidth
- overallHeight

Niektóre właściwości BIM związane z płytą nigdy nie zostaną skopiowane:

- RoomBounding

Niektóre właściwości BIM związane z pomieszczeniem nigdy nie zostaną skopiowane:

- Liczba
- RoomArea
- RoomRepresentation

Niektóre właściwości BIM związane ze schodami nigdy nie zostaną skopiowane:

- StairType
- NumberOfRisers
- NumberOfTreads

22.1.24.4 Parametry schodów

Po zaznaczeniu tej opcji parametry schodów zostaną skopiowane.

Jeśli na rysunku znajdują się niezmienione schody, Auto dopasowanie dopasuje właściwości na podstawie liczby stopni, liczby podstopnic, wysokości, szerokości, długości i typu schodów.

Jeśli wszystkie schody mają zmienione parametry, można nadpisać niektóre z nich, wybierając schody źródłowe. Następnie Auto dopasowanie skopiuje parametry tego źródła do pozostałych ważnych schodów.

Uwaga: Niektóre parametry schodów nigdy nie zostaną skopiowane:

- Wysokość_Schody
- Schody_Szerokość
- Length_Staircase

22.1.24.5 Wybierz źródło

AutoUzupełnianie
Dopasowuje wszystkie wybrane opcje dla elementów na otwartym rysunku do podobnych elementów na otwartym rysunku.

Plik zewnętrzny
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik do wstawienia**. W tym miejscu można wybrać plik, aby dopasować wszystkie wybrane opcje podmiotów w wybranym rysunku do podobnych podmiotów w otwartym rysunku.

22.2 B

22.2.1 Tło Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie TŁO

Okno dialogowe **Tło** umożliwia zastosowanie tła do bieżącej rzutni.

Do wyboru są cztery typy: **Brak**, **Wypełnienie pełne**, **Gradient** i **Obraz**.

Uwaga: Ustaw Tła = Wł w oknie dialogowym **Style Wizualne** w **Eksploratorze Rysunku**, aby zastosować zmiany wprowadzone w oknie dialogowym **Tło**. Ta opcja jest dostępna we wszystkich stylach wizualnych, z wyjątkiem SZKIELET2D.

22.2.1.1 Żaden

Gdy typ tła jest ustawiony na **Brak**, okno dialogowe **Tło** zawiera 2 obszary:

1 Typ

2 Podgląd

Typ
Określa typ tła dla bieżącej rzutni. Gdy typ tła to **Brak**, do bieżącej rzutni stosowane są domyślne kolory.

Podgląd
Wyświetla podgląd tła. W przypadku ustawienia **Brak**, tło zależy od zmiennej PERSPECTIVE:

- **Wyłączone**: tłem jest kolor określony przez zmienną BKGCOLOR, najczęściej czarny lub biały.

- **Włączone**: dwukolorowy gradient symulujący ziemię z niebem; kolory są określane przez zmienne zaczynające się od Gradient-, takie jak GRADIENTCOLORTOP, GRADIENTCOLORMIDDLE i GRADIENTCOLORBOTTOM.

Uwaga: Po zmianie wartości zmiennych uruchom ponownie polecenie GRADIENTBKGWŁ.

22.2.1.2 Bryła

Gdy typ tła jest ustawiony na **Wypełnienie Pełne**, okno dialogowe **Tło** zawiera 3 obszary:

1 Typ

2 Wybierz kolor

3 Podgląd

Typ
Określa typ tła dla bieżącej rzutni. Gdy typ tła to **Wypełnienie Pełne**, do bieżącej rzutni stosowany jest pojedynczy kolor.

Wybierz kolor
Określa bieżący kolor jednolitego tła. Można kliknąć próbkę koloru, aby wyświetlić okno dialogowe **Wybierz Kolor** i określić inny kolor.

Podgląd
Wyświetla podgląd tła przy użyciu wybranego koloru.

22.2.1.3 Gradient

Gdy typ tła jest ustawiony na **Gradient**, okno dialogowe **Tło** zawiera 3 obszary:

1 Typ

2 Kolory

3 Podgląd

Typ
Określa typ tła dla bieżącej rzutni. Gdy typ tła to **Gradient**, do bieżącej rzutni stosowany jest gradient między 2 lub 3 kolorami.

Ustawienia gradientu
Określa obrót i kolory tła gradientu.

Obróć pole
Określa kąt obrotu tła gradientu. Możesz wpisać kąt lub użyć strzałek, aby zwiększyć lub zmniejszyć kąt.

Kolory
Określa kolory tła gradientu.

Dwa
Stosuje dwukolorowy gradient do tła. Po wybraniu tej opcji w oknie dialogowym wyświetlane są dwie próbki kolorów. Jeden jest przeznaczony dla koloru górnego, a drugi dla koloru dolnego. Można kliknąć próbkę koloru, aby wyświetlić okno dialogowe **Wybierz Kolor** i określić inny kolor.

Trzy
Stosuje trójkolorowy gradient do tła. Po wybraniu tej opcji w oknie dialogowym wyświetlane są trzy próbki kolorów. Jeden jest dla koloru górnego, jeden dla koloru środkowego i jeden dla koloru dolnego. Można kliknąć próbkę koloru, aby wyświetlić okno dialogowe **Wybierz Kolor** i określić inny kolor.

Podgląd
Wyświetla podgląd tła przy użyciu wybranych kolorów.

22.2.1.4 Obraz

Gdy typ tła jest ustawiony na **Obraz**, okno dialogowe **Tło** zawiera 3 obszary:

1 Typ

2 Wybierz obraz i ustawienia

3 Podgląd

Typ
Określa typ tła dla bieżącej rzutni. Gdy typ tła to **Obraz**, do bieżącej rzutni stosowany jest obraz rastrowy.

Ustawienia obrazu
Określa plik i położenie tła obrazu.

Pole ścieżki
Określa nazwę i lokalizację pliku obrazu. Można wprowadzić ścieżkę, wpisując ją lub wybrać przycisk przeglądania, aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz Plik Obrazu**.

Pozycja
Określa położenie obrazu w bieżącej rzutni. Dostępne opcje to **Środek**, **Rozciągnij** i **Sąsiadująco**.

Środek
Wyśrodkowuje obraz w rzutni.

Rozciągnij
Rozciąga małe obrazy, aby dopasować je do rozmiaru rzutni.

Sąsiadująco
Układa obraz w kafelki, aby wypełnić rzutnię.

Zablokuj współczynnik proporcji
Określa, czy proporcje obrazu są zachowywane podczas skalowania obrazu. Opcja ta jest dostępna tylko wtedy, gdy opcja **Dopasowanie suwaków** jest ustawiona na **Skaluj**.

- **WŁ**: zachowuje proporcje obrazu; suwaki x i y poruszają się razem.
- **WYŁ**: umożliwia zniekształcenie obrazu; suwaki x i y poruszają się niezależnie od siebie.

Dopasowanie suwaków:
Określa funkcję 2 slajdów wyświetlanych w panelu **Podglądu**.

- **Odsuń**: przesuwa obraz w rzutni.
- **Skala**: zmienia rozmiaru obrazu; umożliwia dostosowanie rozmiaru obrazu do rozmiaru rzutni.

Podgląd
Wyświetla podgląd tła przy użyciu pliku obrazu i określonych opcji.

Suwaki X i Y
Dostosowuje odsunięcie i/lub skalę obrazu w oknie podglądu. To, która z tych opcji zostanie dostosowana (odsunięcie lub skala), zależy od **Ustawienia suwaka**.

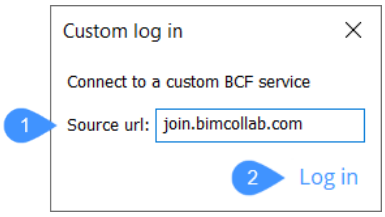
- **X**: przesuwa suwak w lewo i w prawo. Pole X zostanie odpowiednio zaktualizowane. Można również wpisać wartość w polu X.
- **Y**: przesuwa suwak w górę i w dół. Pole Y zostanie odpowiednio zaktualizowane. Można również wpisać wartość w polu Y.

Resetuj
Resetuje odsunięcie do domyślnej wartości 0 i resetuje skalę do domyślnej wartości 1.

22.2.2 Panel BIM BCF Okno dialogowe

Otwierane przez Panel **BIM BCF**

Okno dialogowe BIM BCF **Custom log in** umożliwia połączenie z usługą w chmurze w celu rozpoczęcia współpracy nad problemami na rysunkach.

1 Źródłowy url

2 Zaloguj się

22.2.2.1 Źródłowy url

Ogólnie rzecz biorąc, łatwiej jest korzystać z usług w chmurze do zarządzania kwestiami BCF. Aby połączyć się z tymi usługami z poziomu strony BricsCAD BIM, należy najpierw utworzyć konto w tych usługach. Pozwala to na tworzenie spraw i zarządzanie nimi w czasie rzeczywistym z dowolnego miejsca.

Aby połączyć się z usługą w chmurze, wprowadź adres URL w polu **Źródłowy url**.

Uwaga: Wyświetlany adres URL reprezentuje adres internetowy ostatnio używanej zewnętrznej usługi współpracy BIM, który jest przechowywany przez zmienną systemową BCFSOURCEURL.

22.2.2.2 Zaloguj się

Łączy Cię z usługą w chmurze. Wprowadź adres e-mail i hasło, aby się połączyć.

Po zalogowaniu można zamknąć okno przeglądarki i rozpocząć współpracę nad zagadnieniami w witrynie BricsCAD.

22.2.3 Informacji o projekcie BIM Okno dialogowe

Otwierane przez:

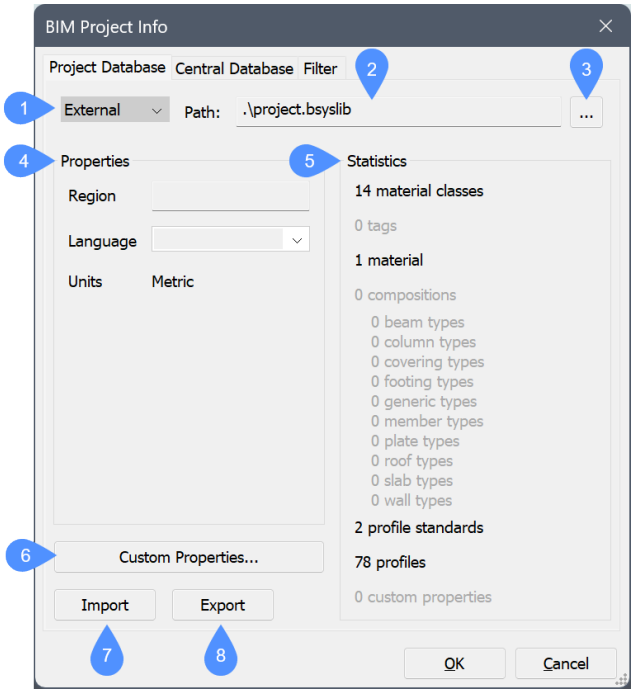
- BIMPROJEKTINFO polecenie

- Panel **BIM Kompozycje**

Okno dialogowe **BIM Projekt Info** wyświetla informacje o właściwościach, materiałach, kompozycjach, profilach i strukturach przestrzennych baz danych Projektu i Centralny. Pozwala importować lub eksportować bazę danych i ustawić bazę danych projektu jako wbudowaną lub zewnętrzną. Projekt i centralne bazy danych modeli BIM można zmieniać za pomocą tego okna dialogowego.

22.2.3.1 Karta Baza danych projektu

Wyświetla informacje o projekcie BIM.

1 Lista rozwijana bazy danych projektu

2 ŚCieżka

3 Przeglądaj

4 Właściwości

5 Statystyki

6 Właściwości niestandardowe...

7 Import

8 Eksport

Lista rozwijana bazy danych projektu
Wybierz pomiędzy **Wbudowanym** lub **Zewnętrznym**.

Wstawione
Zapisuje bazę danych projektu w pliku rysunku.

Zewnętrzny
Zapisuje bazę danych projektu w pliku bazy danych BIM (.bsyslib).

Uwaga: Zewnętrzna baza danych utrzymuje bazę danych niezależnie od bieżącego rysunku. Jest to szczególnie przydatne, jeśli chcesz współdzielić bazę danych między wieloma modelami, na przykład gdy model składa się z kilku rysunków Xref.

Po przełączeniu z trybu **zewnętrznego** na **wbudowany** zawartość zewnętrznej bazy danych jest kopiowana do wbudowanej bazy danych projektu.

ŚCieżka
Wyświetla ścieżkę bazy danych projektu.

Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz lub utwórz bibliotekę Bricsys**.

Właściwości
Pokazuje właściwości projektu BIM, np.

Obszar
Wypełnij pole regionu.

Język
Możesz wybrać jedną z opcji językowych z listy rozwijanej.

Jednostki
Wyświetla system miar używany w projekcie BIM (metryczny, calowy).

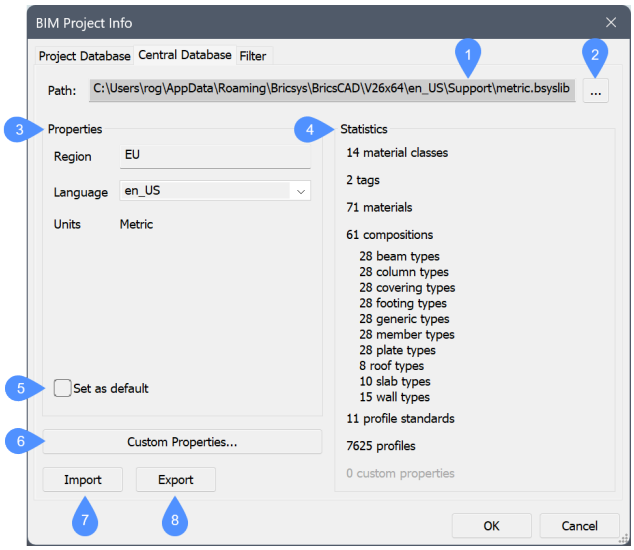
Statystyki
Pokazuje lokalizację, właściwości, struktury przestrzenne (liczbę budynków, pięter itp.) oraz zawartość bieżącej bazy danych projektu modelu BIM (materiały, kompozycje, profile).

Właściwości niestandardowe...
Dodaje niestandardowe właściwości do materiałów i kompozycji. Otwiera okno dialogowe **Edytuj właściwości niestandardowe** (patrz artykuł powiązany **Edytuj** właściwości niestandardowe).

Import
Importuje wybrane pliki biblioteki XML lub CSV w celu powiększenia bazy danych, na przykład w celu dodania materiałów, kompozycji lub profili. Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik xml/csv do zaimportowania**.

Eksport
Zapisuje .xml pliki bibliotek w określonej lokalizacji. Otwiera okno dialogowe **Wybierz lokalizację do zapisania pliku xml**.

22.2.3.2 Karta Centralna baza danych

1 ŚCieżka

2 Przeglądaj

3 Właściwości

4 Ustaw jako domyślne

5 Statystyki

6 Właściwości niestandardowe...

7 Import

8 Eksport

ŚCieżka
Wyświetla ścieżkę do centralnej bazy danych projektu.

Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz lub utwórz bibliotekę Bricsys**.

Właściwości
Pokazuje właściwości projektu BIM, np.

Obszar
Wypełnij pole regionu.

Język
Możesz wybrać jedną z opcji językowych z listy rozwijanej.

Jednostki
Wyświetla system miar używany w projekcie BIM (metryczny, calowy).

Ustaw jako domyślne
Opcja ta pozwala na ustawienie wybranej bazy danych jako domyślnej bibliotecznej bazy danych dla kolejnych projektów.

Uwaga: Możesz edytować domyślne ustawienia bazy danych biblioteki (zmienne systemowe DEFAULTBSYSLIBMETRIC i DEFAULTBSYSLIBIMPERIAL) w **Ustawienia** okno dialogowe pod **Opcje programu** > **System**.

Statystyki
Pokazuje lokalizację, właściwości, struktury przestrzenne (liczbę budynków, pięter itp.) oraz zawartość bieżącej bazy danych projektu modelu BIM (materiały, kompozycje, profile).

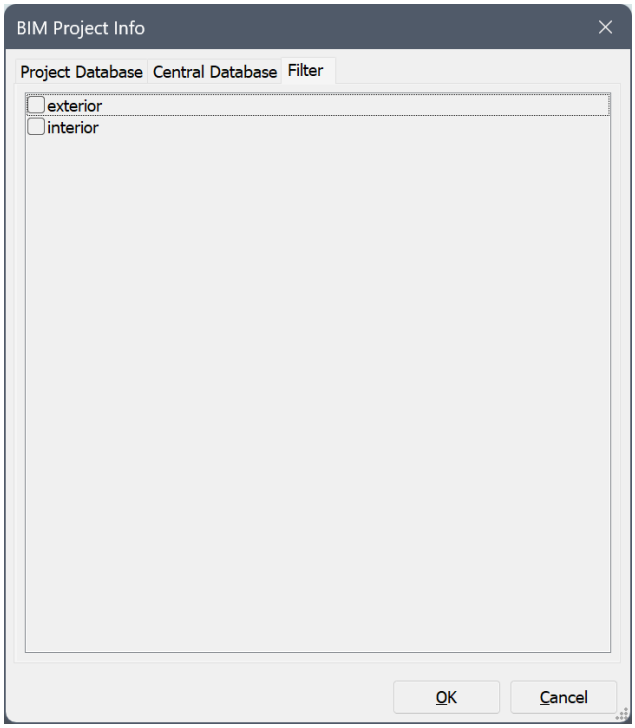
Właściwości niestandardowe...
Dodaje niestandardowe właściwości do materiałów i kompozycji. Otwiera okno dialogowe **Edytuj właściwości niestandardowe** (patrz artykuł powiązany **Edytuj** właściwości niestandardowe).

Import
Importuje wybrane pliki biblioteki XML lub CSV w celu powiększenia bazy danych, na przykład w celu dodania materiałów, kompozycji lub profili. Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik xml/csv do zaimportowania**.

Eksport
Zapisuje .xml pliki bibliotek w określonej lokalizacji. Otwiera okno dialogowe **Wybierz lokalizację do zapisania pliku xml**.

22.2.3.3 Karta Filtr

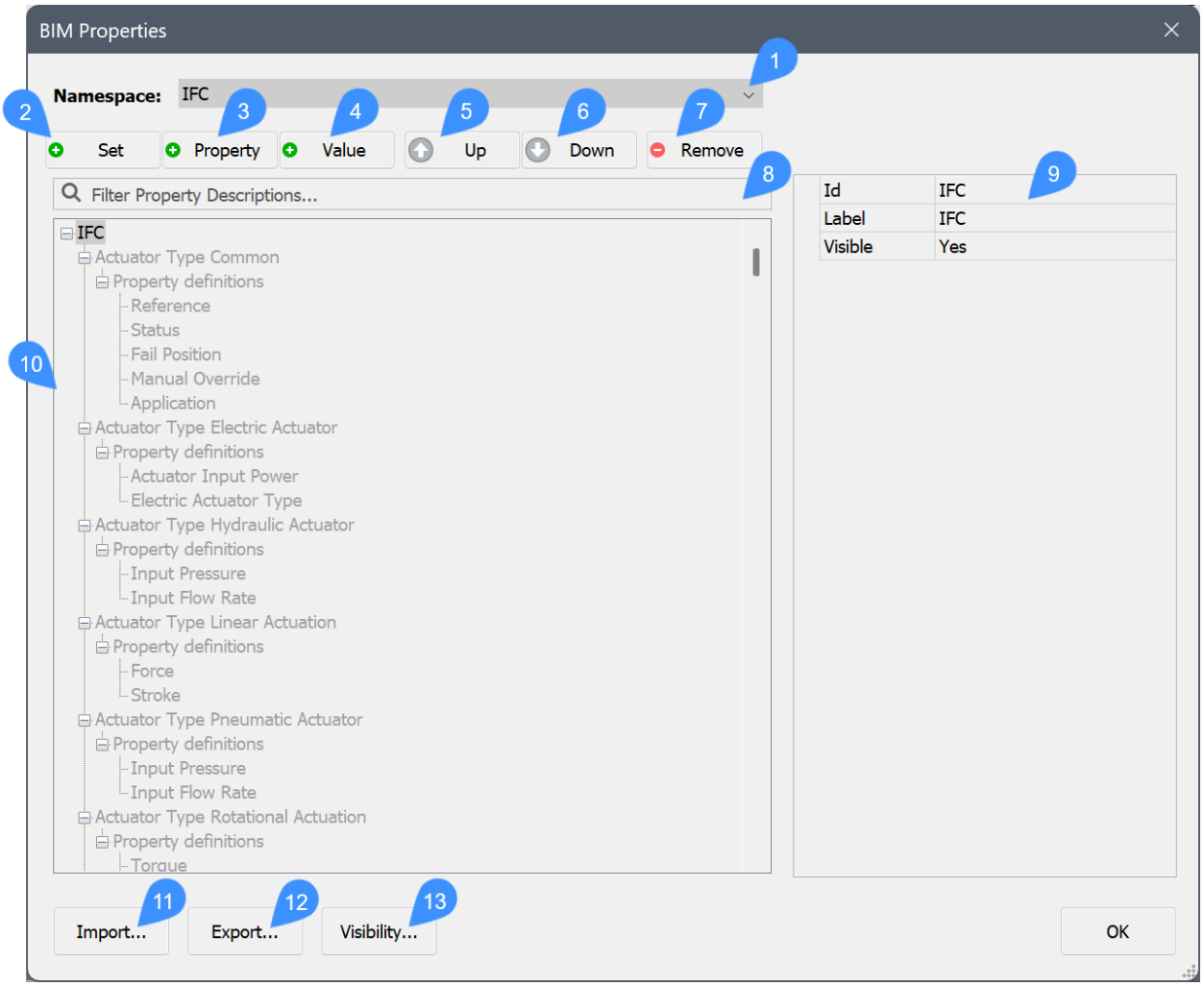
Zaznacz tagi, których chcesz użyć w filtrze.

22.2.4 Właściwości BIM Okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie BIMWŁAŚCIWOŚCI

Okno dialogowe **BIM Właściwości** umożliwia tworzenie, edytowanie i usuwanie definicji właściwości oraz organizowanie właściwości w zestawy właściwości.

1 Przestrzeń nazw

2 Dodaj zestaw

3 Dodaj Właściwość

4 Wartość dodana

5 Góra

6 WDół

7 Usuń

8 Filtr

9 Właściwości

10 Drzewo właściwości

11 Import...

12 Eksport...

13 Widoczność...

22.2.4.1 Przestrzeń nazw

Domyślnie dostępne są następujące przestrzenie nazw.

Użytkownik
Umożliwia tworzenie właściwości zdefiniowanych przez użytkownika.

IFC
Pokazuje właściwości IFC2x3 i IFC4x3 połączone w ramach jednej przestrzeni nazw.

Uwaga:

- Różnice między schematami IFC będą rozwiązywane w tle podczas importu lub eksportu IFC.
- Atrybuty statyczne z przestrzeni nazw BIM są oznaczone jako przestarzałe, aby nie mogły być używane zamiast dynamicznych.

Ilość
Pokazuje właściwości ilościowe. Plik jest tylko do odczytu.

System klasyfikacji
Umożliwia uporządkowanie modeli BIM przy użyciu standardowych kodów klasyfikacyjnych stosowanych w branży budowlanej.

Uwaga: Możliwe jest również importowanie przestrzeni nazw za pomocą przycisku **Importuj....**

22.2.4.2 Dodaj zestaw

Tworzy nowy zestaw właściwości.

22.2.4.3 Dodaj Właściwość

Dodaje nową właściwość do aktualnie wybranego zestawu właściwości.

22.2.4.4 Wartość dodana

Tworzy nową definicję wartości.

22.2.4.5 Góra

Przesuwa w górę wybraną właściwość lub wartość.

22.2.4.6 WDół

Przesuwa w dół wybraną właściwość lub wartość.

22.2.4.7 Usuń

Usuwa wybrany zestaw właściwości, definicję wartości właściwości lub przestrzeń nazw.

Uwaga: W przypadku usunięcia przestrzeni nazw zostanie wyświetlony komunikat ostrzegawczy.

22.2.4.8 Filtr

Wyświetla tylko te właściwości, których **Id** l **Etykieta** zawiera wpisany ciąg znaków wyszukiwania. Wyniki w drzewie właściwości są filtrowane podczas wpisywania.

22.2.4.9 Właściwości

Wyświetla właściwości wybranych zestawów właściwości, definicje właściwości i definicje wartości.

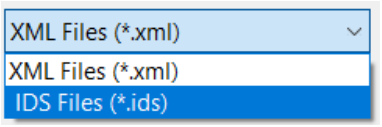
Uwaga: Dostępne są reguły widoczności dla definicji właściwości. Możliwe jest uzależnienie widoczności właściwości lub zestawu właściwości od wartości innej właściwości.

22.2.4.10 Drzewo właściwości

Wyświetla zestawy właściwości, definicje właściwości i definicje wartości.

22.2.4.11 Import...

Importuje definicje właściwości na podstawie definicji schematu XML lub IDS-XML. Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik XML do zaimportowania**, w którym można wybrać plik do zaimportowania, czy to XML, czy IDS.

Plik XSD (XML Schema Definition) został utworzony w celu generowania plików XML dla właściwości BIM. Plik jest dostępny tutaj.

Definicja właściwości IDS-XML zawiera właściwości IFC (zdefiniowane przez buildingSMART®), właściwości niestandardowe i atrybuty IFC. Tworzona jest przestrzeń nazw IDS. Jeśli w pliku IDS znajdują się właściwości, które nie są częścią właściwości IFC Pset, zostaną one dodane jako nowa definicja właściwości do przestrzeni nazw IDS.

Uwaga:

- Po zaimportowaniu pliku IDS zmienna systemowa SHOWIDSPROPERTIESONLY jest automatycznie ustawiana na Wł. Powoduje to włączenie opcji **Właściwości IDS** w oknie dialogowym **Widoczność**.
- Gdy zmienna systemowa SHOWIDSPROPERTIESONLY ma wartość Wł, w panelu **Właściwości** wyświetlane są tylko właściwości niestandardowe dodane do przestrzeni nazw IDS, a także właściwości IFC w przestrzeni nazw IFC, które były częścią pliku IDS (ukrywając wszystkie właściwości IFC, które nie zostały określone w zaimportowanym pliku IDS).

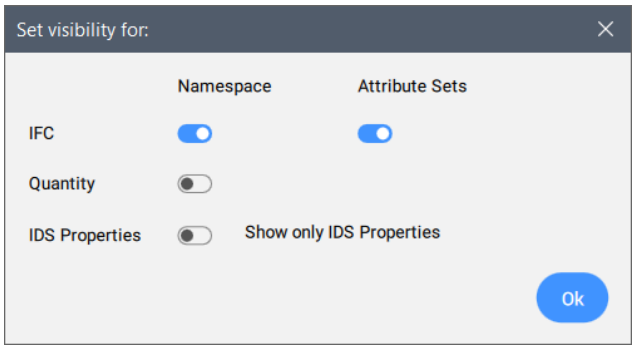
22.2.4.12 Eksport...

Eksportuje do pliku XML tylko aktywną przestrzeń nazw (wybraną z menu rozwijanego) z jej zestawami właściwości (właściwości, ilości).

Plik ten można następnie zaimportować do innych rysunków.

22.2.4.13 Widoczność...

Umożliwia włączanie i wyłączanie widoczności **Przestrzeni Nazw** IFC i **zestawów atrybutów**, **ilości** i **właściwości IDS**.

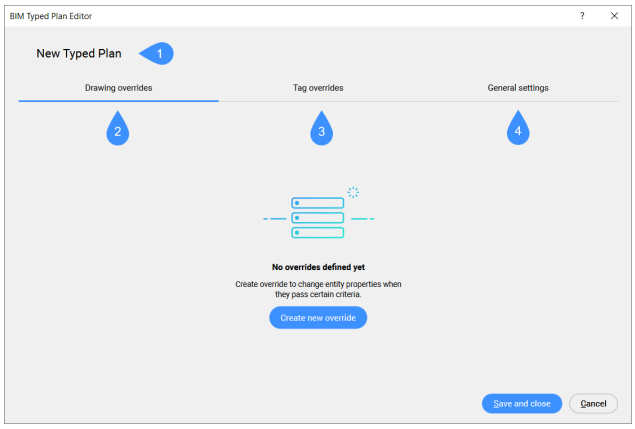
Uwaga: Przełącznik **IDS Properties** zmienia wartość zmiennej systemowej SHOWIDSPROPERTIESONLY.

22.2.5 Okno dialogowe Edytor Typowanego Planu BIM

Otwierane przez:

- dwukrotne kliknięcie Wpisanego Planu wymienionego w zakładce **Pliki** w panelu **Przeglądarka projektu BIM**.
- kliknięcie Wpisanego Planu na liście w oknie dialogowym **Wpisane Plany BIM**.

Okno dialogowe **Edytor Planów Wpisanych BIM** umożliwia edycję istniejących Wpisanych Planów.

1 Nazwa wpisanego planu

2 Nadpisania rysunku

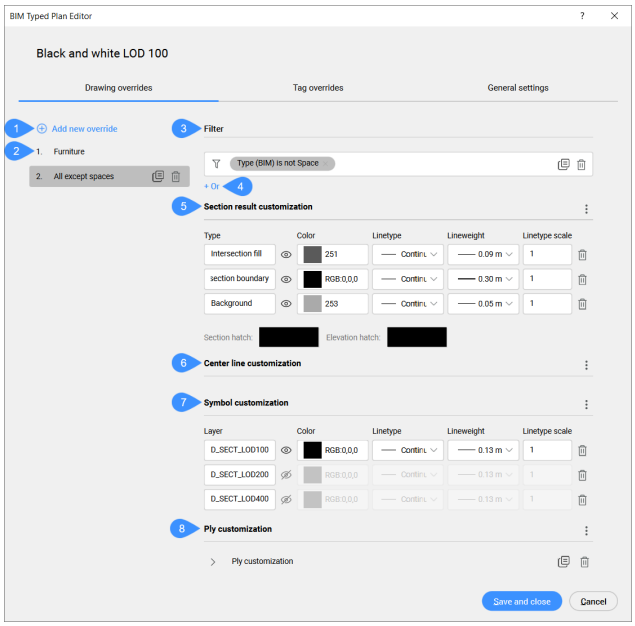
3 Nadpisania tagów

4 Ustawienia ogólne

22.2.5.1 Nazwa wpisanego planu

Określa nazwę wybranego Wpisanego Planu, który ma być edytowany. Możesz kliknąć wybraną nazwę Wpisanego Planu, aby ją zmienić, a następnie nacisnąć klawisz **Enter**.

22.2.5.2 Nadpisania rysunku

1 Dodaj nowe nadpisanie

2 Lista nadpisań rysunku

3 Filtr

4 Dodaj nowy filtr

5 Dostosowywanie wyników przekrojów

6 Dostosowywanie linii środkowej

7 Dostosowywanie symboli

8 Personalizacja warstwy

Dodaj nowe nadpisanie

Dodaje nowy element przesłonięcia do listy, który działa jako filtr encji od góry do dołu. Gdy encja pasuje do kryterium na liście, pozostałe przesłonięcia nie są już sprawdzane.

Uwaga: Ponieważ kolejność na liście jest ważna, najlepiej zacząć od najbardziej szczegółowych linii filtra, a następnie dodać szersze linie filtra. Na przykład można pozostawić ostatnią linię filtru tak ogólną, aby obejmowała wszystkie inne elementy, nie określając w niej żadnego wyrażenia filtrującego.

Lista nadpisań rysunku

Wyświetla hierarchicznie zorganizowaną listę nadpisań rysunku. Możesz zmienić położenie przesłonięcia na liście, przeciągając je i upuszczając w żądane miejsce.

Filtr

Umożliwia edycję reguł filtrowania nadpisań rysunku przez dodanie jednego lub większej liczby filtrów parametrów z listy rozwijanej. Wiersze filtrów można dodawać w celu filtrowania według wielu kombinacji parametrów. Wiersze te są rozdzielane za pomocą logicznej operacji "OR". Wiersze można kopiować, klikając symbol kopiowania, lub usuwać, klikając symbol usuwania.

Uwaga: Właściwości zdefiniowane przez użytkownika mogą być używane jako filtr w Planach Wpisanych tylko wtedy, gdy Projekt BIM korzysta z bazy danych projektu przechowywanej jako zewnętrzny plik

BSYSLIB. Więcej informacji na temat baz danych Projektu i Centralnej można znaleźć w artykułach **Struktura danych BIM** i **Informacje o projekcie BIM**.

Dodaj nowy wiersz filtru
Kliknij przycisk **+ lub**, aby dodać nowy wiersz filtra.

Dostosowywanie wyników przekrojów
Pozwala dostosować sposób wyświetlania linii każdego elementu, który jest przetwarzany przez algorytm generowania przekrojów.
Kliknij przycisk menu kontekstowego, aby otworzyć opcje menu:

Dodaj personalizację
Kliknij strzałkę obok opcji **Dodaj dostosowanie**, aby otworzyć listę rozwijaną z typami dostosowań: **Tło**, **Granica przecięcia**, **Wypełnienie przecięcia**, **Wypełnienie elewacji**, **Ukryte linie**, **Odcięta geometria**. Kliknij typ, aby dodać go do **Dostosowywania wyników przekroju**, dzięki czemu można dostosować widoczność, kolor, typ, szerokość i skalę linii.

Nadpisanie kreskowania
Umożliwia określenie wyglądu kreskowania elementu (przekrój i elewacja), a tym samym nieużywanie domyślnych wzorów kreskowania już zdefiniowanych w bibliotece **Materiałów Fizycznych**. Po wybraniu tej opcji wyświetlone zostaną opcje **Kreskowanie przekroju** i **Kreskowanie elewacji** w celu **Dostosowania wyników przekroju**. Kliknięcie wzoru kreskowania spowoduje otwarcie okna dialogowego **Edytor Wzoru Materiału**, które umożliwia dalszą edycję kreskowania.

Uwaga: Podczas tworzenia nowego wpisu **Materiału Fizycznego** w kategorii **W Projekcie** jako części szablonu **Planu Wpisanego**, żądane konfiguracje są niezależne od projektu rysunku i zamiast tego są przechowywane w szablonie. Możesz później zastosować ten szablon do innych modeli projektu, jak chcesz.

Zastosuj dla warstw
Możesz dodatkowo upewnić się, że dostosowanie ma zastosowanie do warstw w kompozycji elementu, jeśli to konieczne, zaznaczając opcję **Zastosuj do warstw**.

Dostosowywanie linii środkowej
Określa wygląd środka elementów płaskich lub liniowych. Wynikowe linie środkowe, na przykład z cięcia płaszczyzny środkowej ściany na rzucie, można dostosować.

Uwaga: Nie ma domyślnego ustawienia umożliwiającego dostosowanie widoczności tych środkowych elementów i zwykle nie są one wyświetlane w wynikach przekroju.

Dostosowywanie symboli
Kliknij przycisk menu kontekstowego, aby otworzyć opcje menu:

Wybierz plik zewnętrzny...
Otwiera okno dialogowe **Ustaw zewnętrzne źródło symboli**. , w którym można wybrać rysunek symbolu zewnętrznego w formacie pliku DWG. Pozwala to na zastosowanie dopasowania zapisanego symbolu do określonych warstw w zewnętrznym źródle symboli.

Utwórz nowy plik zewnętrzny...
Otwiera okno dialogowe **Nowe zewnętrzne źródło symboli**. , w którym można zapisać rysunek symbolu zewnętrznego w formacie pliku DWG. Umożliwia to utworzenie nowego rysunku symbolu na domyślnym szablonie symbolu.

Dodaj personalizację
Dodaje nowy wiersz dostosowywania symbolu. Pozwala to na filtrowanie nazw warstw zawierających symbole i edytowanie wyglądu linii tych warstw.

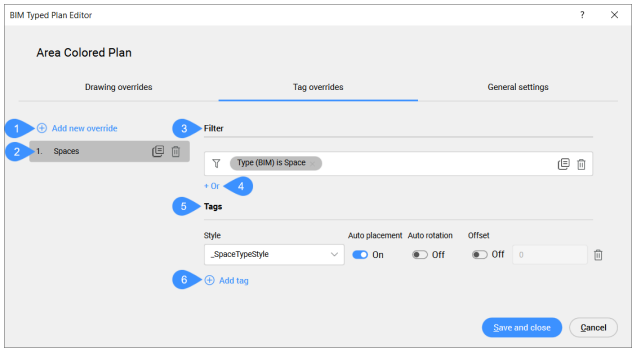
Personalizacja warstwy
Może być używany do wyświetlania tylko określonego typu warstw w rzucie. Prostym przykładem jest widoczność tylko warstw konstrukcyjnych w planie konstrukcyjnym. Kliknij przycisk menu kontekstowego, aby otworzyć opcje menu.

Dodaj dostosowanie warstwy.
Umożliwia filtrowanie warstw elementów przez dodanie jednego lub więcej filtrów parametrów z listy rozwijanej. Główna kategoryzacja dostosowywania warstw jest wstępnie zdefiniowana jako Funkcja struktury i Brak funkcji struktury. Wiersze filtrów można dodawać w celu filtrowania według wielu kombinacji parametrów.
Dla każdej kombinacji filtrów można zdefiniować dopasowania warstw.

22.2.5.3 Nadpisania tagów

Nadpisania tagów umożliwiają zdefiniowanie wizualizacji elementów zawierających określone tagi. W zakładce **Nadpisanie tagów** można określić preferencje.

Uwaga: Jeśli we Wpisanym planie nie zdefiniowano znacznika dla obiektu, reguły ustawione w _TagTypeToStyle.xml są używane jako reguły zastępcze.

1 Dodaj nowe przesłonięcie

2 Lista przesłonięć tagów

3 Filtr

4 Dodaj nowy wiersz filtru

5 Tagi

6 Dodaj tag

Dodaj nowe nadpisanie
Tworzy nowy element nadpisania tagu na liście. Domyślnie szablon nosi nazwę **Nowe nadpisanie** z podświetlonym tekstem. Ten podświetlony tytuł nadpisania można zmodyfikować, wprowadzając niestandardową nazwę i naciskając klawisz **Enter**, aby zapisać i zastosować.

Uwaga: Utworzone przesłonięcia można skopiować, klikając ikonę kopiowania, lub usunąć, klikając ikonę usuwania. Aby zmienić nazwę przesłonięcia, kliknij dwukrotnie jego nazwę.

Lista przesłonięć tagów
Wyświetla hierarchicznie zorganizowaną listę nadpisań rysunku. Możesz zmienić położenie przesłonięcia na liście, przeciągając je i upuszczając w żądane miejsce.

Filtr
Umożliwia edytowanie reguł filtrowania dla przesłonięć tagów. Podobnie jest ze zmianą reguł filtrowania nadpisań rysunków opisanych powyżej.

Uwaga: Właściwości zdefiniowane przez użytkownika mogą być używane jako filtr w Planach Wpisanych tylko wtedy, gdy Projekt BIM korzysta z bazy danych projektu przechowywanej jako zewnętrzny plik BSYSLIB. Więcej informacji na temat baz danych Projektu i Centralnej można znaleźć w artykułach **Struktura danych BIM** i **Informacje o projekcie BIM**.

Dodaj nowy wiersz filtru
Kliknij przycisk **+ lub**, aby dodać nowy wiersz filtra.

Tagi
Umożliwia dodawanie i edytowanie dostosowań tagów. Możesz także usunąć dostosowania tagów. Dodając dostosowania dla różnych typów encji, można zdefiniować dostosowane style, w tym kilka cech:

Styl
Umożliwia wybranie stylu znacznika.

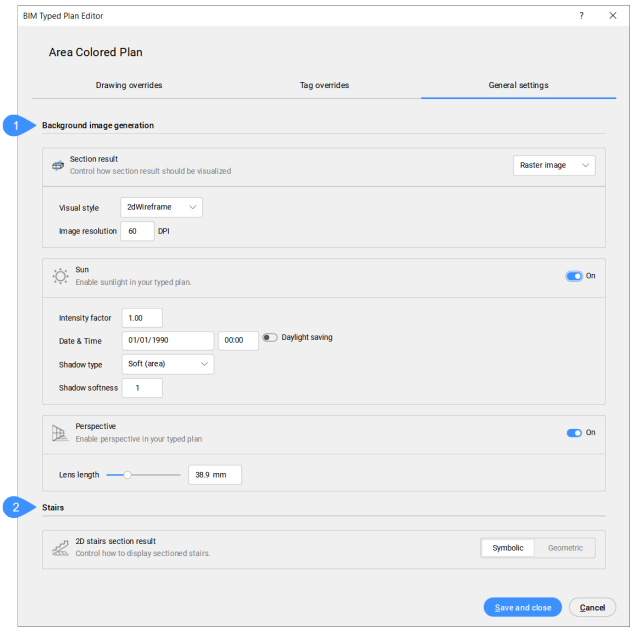
Automatyczne umieszczanie
Określa, czy położenie znacznika ma być definiowane automatycznie, czy nie.

Automatyczne obracanie
Określa, czy obrót znacznika ma być definiowany automatycznie, czy nie.

ODsuń
Określa, czy znacznik ma być umieszczony z przesunięciem, czy nie, a także wartość odsunięcia liczbowego.

Dodaj tag
Umożliwia dodanie nowego dostosowania tagu.

22.2.5.4 Ustawienia ogólne

1 Generowanie obrazu tła

2 Schody

Generowanie obrazu tła

Wynik przekroju

Umożliwia kontrolowanie sposobu wizualizacji wyniku przekroju poprzez wybranie jednej opcji z menu rozwijanego:

- **Rysunek liniowy**: wynik przekroju jest wizualizowany jako rysunek liniowy.
- **Rysunek liniowy + Obraz rastrowy**: wynik przekroju jest wizualizowany jako rysunek liniowy, do którego dodawany jest obraz rastrowy tła.
- **Obraz rastrowy**: wynik przekroju jest wizualizowany jako obraz rastrowy.

Style wizualne

Umożliwia wybranie stylu wizualnego z menu rozwijanego.

Rozdzielczość obrazu

Ustawia rozdzielczość DPI dla generowanego obrazu.

Uwaga: Ustawienia **Styl wizualny** i **Rozdzielczość obrazu** są dostępne tylko dla typów wizualizacji wyników przekrojów **Rysunek liniowy + Obraz rastrowy** i **Obraz rastrowy**.

Słońce

Umożliwia **Włączanie** i **Wyłączanie** ustawień słońca dla obrazu tła. Po **Włączeniu** dostępne są następujące ustawienia:

- **Współczynnik intensywności**: określa intensywność lub jasność słońca; im wyższa liczba, tym jaśniejsze światło.
- **Data & Czas**: edytuje datę, aby pokazać słońce o innej porze roku. Edytuj godzinę, aby wyświetlić słońce o innej porze dnia. Można również **Włączyć/Wyłączyć** efekt czasu letniego.

- **Typ cienia**: pozwala wybrać opcję z menu rozwijanego.
  - **Miękkie (obszar)**: wyświetla realistyczne cienie z bardziej miękkimi krawędziami w oparciu o rozszerzone źródła światła, zgodnie z właściwością **Miękkość**.
  - **Ostre**: wyświetla cienie z ostrymi krawędziami.
- **Miękkość cieni**: określa rozmiar próbkowania cieni. Większe liczby są dokładniejsze, ale ich renderowanie trwa dłużej.

Perspektywa
Umożliwia włączenie trybu perspektywy dla obrazu tła:

- **Długość obiektywu**: ustawia perspektywiczną długość obiektywu.

Schody

Wynik przekroju schodów 2D
Umożliwia sterowanie generowaniem reprezentacji 2D elementów schodów BIM podczas generowania przekroju:

- **Symboliczna**: symboliczna reprezentacja 2D jest używana do generowania przekrojów schodów BIM.
- **Geometryczna**: geometryczna reprezentacja 2D jest używana do generowania przekrojów schodów BIM.

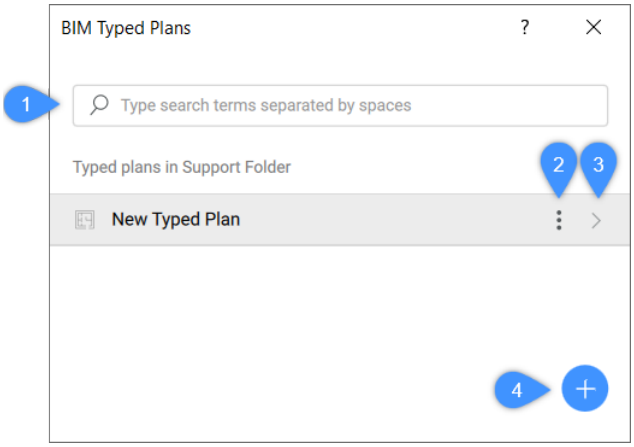
Uwaga: To ustawienie zastępuje zmienną systemową AUTOMATICSTAIRSECTIONBEHAVIOR.

Więcej informacji można znaleźć w artykule referencyjnym polecenia **BIMGENERUJSCHODY2D**.

22.2.6 Plany Typu BIM Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie PLANYWPISANE

Okno dialogowe **Wpisane plany BIM** zawiera listę wszystkich wpisanych planów w folderze pomocniczym.

1 Szukaj

2 Menu kontekstowe

3 Edytowanie wpisanego planu

4 Dodaj wpisany plan

22.2.6.1 Szukaj

Przeszukuje wszystkie Wpisane plany, które pasują do słów wprowadzonych w polu wyszukiwania.

22.2.6.2 Menu kontekstowe

Klon
Tworzy kopię wybranego Wpisanego planu.

Usuń
Usuwa wybrany Wpisany plan.

Zmień nazwę
Edytuje nazwę wybranego wpisanego planu. Naciśnij Enter, aby zapisać i zastosować zmiany.

22.2.6.3 Edytowanie wpisanego planu

Otwiera okno dialogowe **Edytor Wpisanego Planu BIM**, które umożliwia edycję wybranego Wpisywanego Planu.

Uwaga: Można również otworzyć **Wpisany Plan BIM Edytor** dla dowolnego wpisanego planu, klikając jego nazwę w oknie dialogowym lista.

22.2.6.4 Dodaj wpisany plan

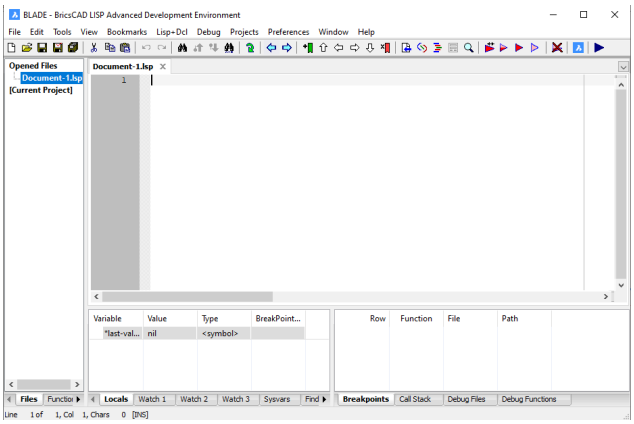
Tworzy nowy Wpisany plan.

Możesz utworzyć szablon, klikając przycisk . Domyślnie wpisany plan ma nazwę **Nowy wpisany plan** z podświetlonym tekstem. Po dodaniu odpowiedniej nazwy dla wpisanego planu naciśnij **Enter** , aby zapisać i zastosować zmiany. Wstawione plany maszynowe zostaną posortowane alfabetycznie. Użyj paska przewijania, aby poruszać się po liście.

22.2.7 BLADE - BricsCAD LISP Advanced Development Environment Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie BLADE

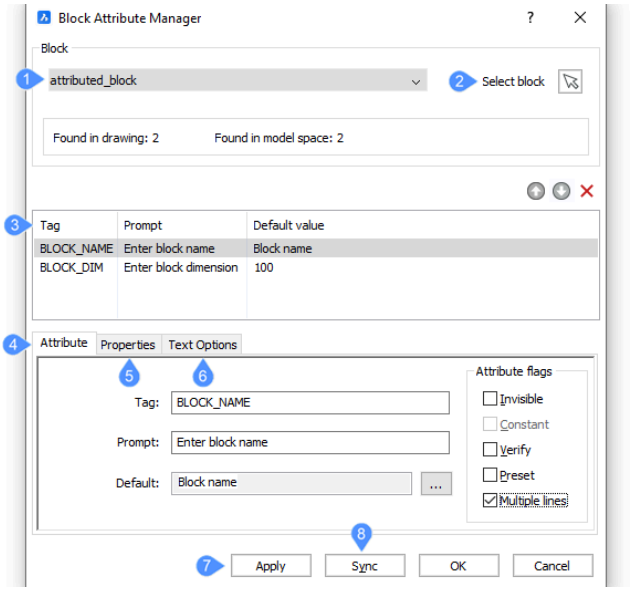
Okno dialogowe **Blade - Zaawansowane środowisko programistyczne BricsCAD LISP** umożliwia edycję i debugowanie aplikacji LISP.

22.2.8 Okno dialogowe Menedżer atrybutów bloku

Otwiera się przez: Polecenie MENATR

Okno dialogowe **Menedżer atrybutów bloku** umożliwia edycję wszystkich aspektów atrybutów w definicji bloku, a następnie opcjonalne zastosowanie zmian do wszystkich bloków o tej samej nazwie na rysunku.

1 Nazwa bloku

2 Wybierz blok

3 Lista atrybutów

4 Zakładka Atrybut

5 Zakładka Właściwości

6 Zakładka Opcje tekstu

7 Zastosuj

8 Synch

22.2.8.1 Nazwa bloku

Wybierz z rysunku blok, którego atrybuty chcesz edytować.

Możesz wybrać blok z listy rozwijanej.

22.2.8.2 Wybierz blok

Umożliwia wybranie bloku na rysunku.

22.2.8.3 Lista atrybutów

Wybierz atrybut z listy. Zawiera tag, monit i wartość domyślną.

: przenosi atrybut w górę listy.

: przenosi atrybut w dół listy.

×: usuwa atrybut w bloku.

22.2.8.4 Zakładka Atrybut

Umożliwia edycję definicji wybranego atrybutu.

Dostępnych jest 5 opcji flag atrybutów:

- **Niewidoczne**: ukrywa atrybuty przed widokiem; nie są one wyświetlane ani drukowane. Ukryte atrybuty można jednak wyświetlić za pomocą polecenia *ATRWID*.
- **Stała**: określa wartość domyślną, której użytkownik nie może zmienić.
- **Weryfikuj**: zmusza użytkownika do wprowadzenia wartości po raz drugi; pomaga to upewnić się, że wartość została wprowadzona poprawnie.
- **Ustaw**: wstawia atrybuty bez monitowania użytkownika; atrybuty można później zmienić za pomocą polecenia ATRRED.
- **Wiele wierszy**: zaznaczenie tej opcji umożliwia korzystanie z tekstu wielowierszowego.

22.2.8.5 Zakładka Właściwości

Karta **Właściwości** umożliwia edycję właściwości wybranego atrybutu.

22.2.8.6 Zakładka Opcje tekstu

Zakładka **Opcje tekstowe** umożliwia edycję właściwości tekstowych wybranego atrybutu.

22.2.8.7 Zastosuj

Stosuje zmiany do definicji bloku i pozostawia otwarte okno dialogowe; Wybierz inny blok, którego atrybuty chcesz edytować.

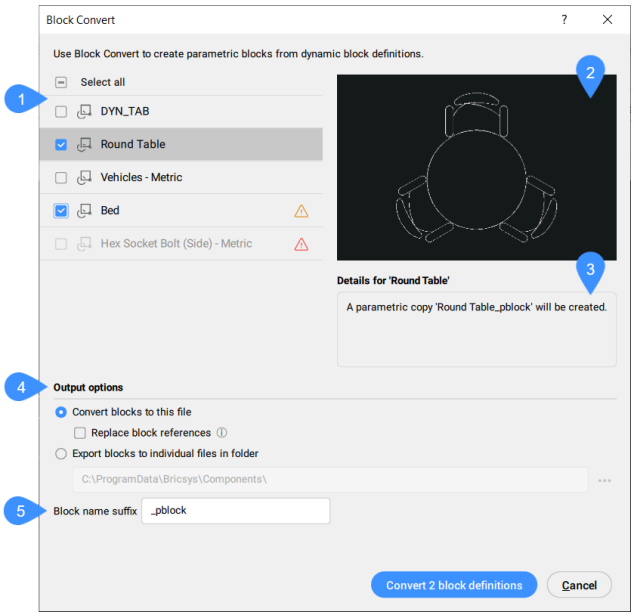
22.2.8.8 Synch

Stosuje zmiany do wszystkich wystąpień tego samego bloku na rysunku.

22.2.9 Okno dialogowe Konwertowanie bloków

Otwiera się przez polecenie KONWERSJABLOKU

Okno dialogowe **Konwersja bloku** umożliwia wybranie bloków dynamicznych AutoCAD® w bieżącym rysunku, które mają zostać przekonwertowane na Bloki Parametryczne BricsCAD.

1 Lista bloków

2 Podgląd

3 Szczegóły dla

4 Opcje wyjściowe

5 Przyrostek nazwy bloku

Lista bloków

W tym AutoCAD® miejscu wyświetlane są wszystkie bloki dynamiczne, które są obecne w bieżącym rysunku. Pojedynczo zaznacz bloki, które chcesz przekonwertować na BricsCAD Parametric Blocks lub zaznacz wszystkie, zaznaczając opcję **Select all**.

Uwaga: Bloki, których nie można przekształcić lub które można przekształcić częściowo, są oznaczone odpowiednio czerwonym lub żółtym znakiem ostrzegawczym.

Podgląd

Wyświetla podgląd aktualnie wybranego bloku na liście.

Szczegóły dla

Wyświetla informacje o tym, czy wybrany blok może zostać przekonwertowany. Jeśli blok nie może zostać przekonwertowany, funkcje, które nie są obsługiwane, są wymienione.

Niektóre bloki mogą być konwertowane z częściową utratą informacji. W takim przypadku komunikaty ostrzegawcze są wyświetlane w sekcji szczegółów.

Opcje wyjściowe

Konwertuj bloki do tego pliku

Konwertuje bloki dynamiczne na bloki parametryczne w bieżącym pliku.

Zastąp odnośniki bloków

Jeżeli zaznaczone, wszystkie odnośniki wybranych bloków dynamicznych zostaną zastąpione odnośnikami bloków parametrycznych. Wszystkie wartości parametrów zostaną zachowane.

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy opcja **Eksportuj bloki do pojedynczych plików w folderze** nie jest zaznaczona.

Eksportuj bloki do poszczególnych plików w folderze
Zaznacz to pole, aby wyeksportować przekonwertowane bloki do określonego folderu. Wyeksportowanie bloków do domyślnego folderu *C:\ProgramData\Bricsys\Components* sprawia, że bloki są dostępne za pośrednictwem panelu **Library**. Kliknij przycisk **Przeglądaj...**, który otwiera okno **Wybierz folder do zapisywania wyeksportowanych bloków**, aby określić inny folder.

Przyrostek nazwy bloku
Umożliwia modyfikację domyślnego sufiksu nazwy bloku. Zapamiętywana jest ostatnio używana nazwa przyrostka.

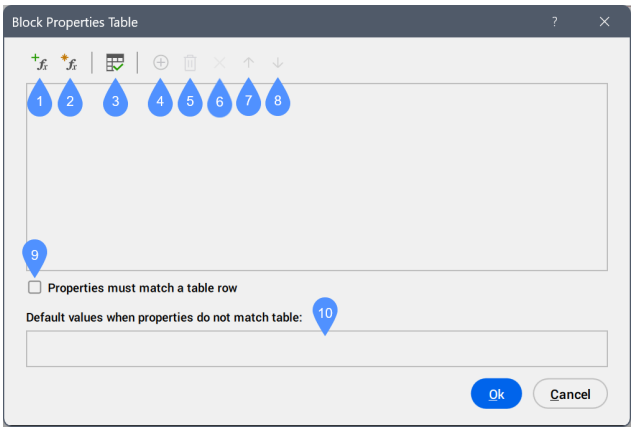
22.2.10 Okno dialogowe Tabela Właściwości Bloku

Otwiera się przez: Polecenie BTABELA

Okno dialogowe **Tabela Właściwości Bloku** umożliwia dodawanie właściwości parametrów i właściwości użytkownika do tabeli.

Możesz uporządkować wiersze według wartości parametrów w kolejności rosnącej lub malejącej, naciskając określony nagłówek kolumny.

Kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówek kolumny, aby uzyskać dostęp do opcji **Usuń parametr**. Spowoduje to usunięcie kolumny z tabeli.

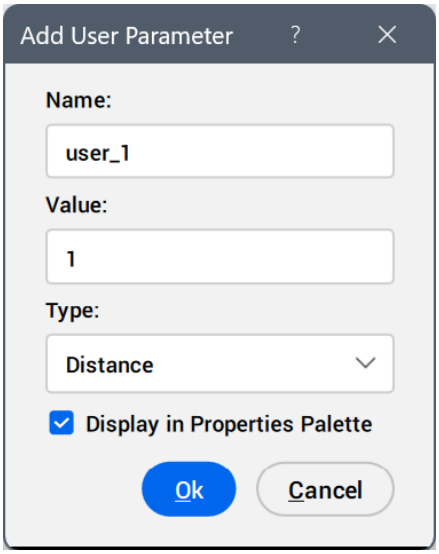

1 Dodaj właściwość
2 Dodaj Parametr Użytkownika
3 Test
4 Wstaw wiersz
5 Usuń wiersz
6 Wyczyść wiersz
7 Przesuń wiersz w górę
8 Przesuń wiersz w dół
9 Właściwości muszą być zgodne z wierszem tabeli

10 Wartości domyślne, gdy właściwości nie pasują do tabeli

Dodaj właściwość
Otwiera okno dialogowe **Dodaj Właściwości Parametru**, w którym wyświetlane są nazwy i typy dostępnych właściwości parametrów obecnych w definicji bloku.
Wybierz jedną lub więcej właściwości do dodania do tabeli.

Dodaj Parametr Użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Dodaj parametr użytkownika**, które umożliwia zdefiniowanie nowego parametru, innego niż parametry obecne w definicji bloku.

Nazwa
Wprowadź nazwę parametru.

Wartość
Wprowadź wartość parametru.

Typ
Wybierz typ wartości z listy rozwijanej.

Wyświetlanie w Palecie Właściwości
Zdecyduj, czy dodany parametr będzie wyświetlany jako niestandardowa właściwość parametru tabeli w panelu **Właściwości**.

Test
Sprawdza zawartość tabeli w celu wykrycia ewentualnych błędów.

Wstaw wiersz
Dodaje nowy wiersz do tabeli.

Usuń wiersz
Usuwa bieżący wiersz z tabeli.

Wyczyść wiersz
Czyści zawartość bieżącego wiersza.

Przesuń wiersz w górę
Przenosi bieżący wiersz o jedną pozycję w górę.

Przesuń wiersz w dół
Przenosi bieżący wiersz o jedną pozycję w dół.

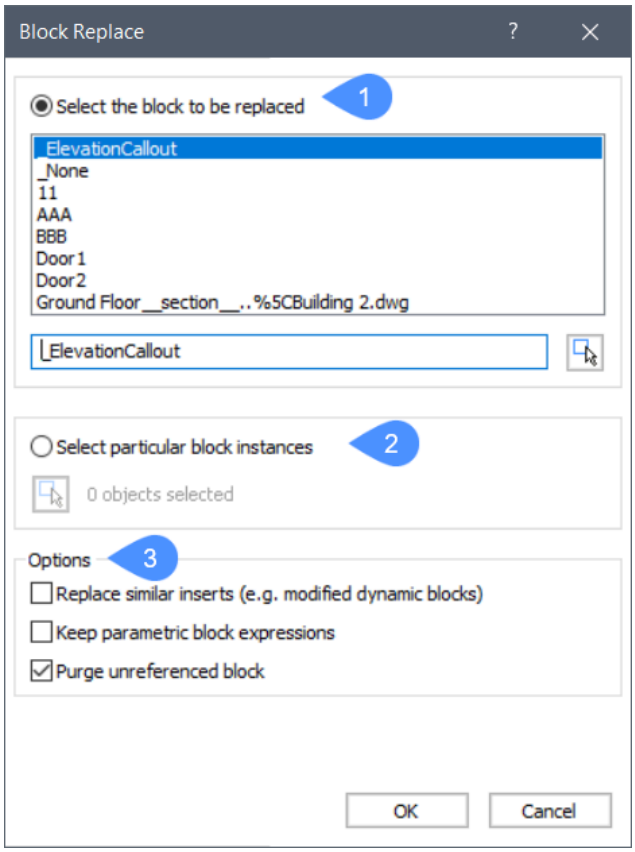
Właściwości muszą być zgodne z wierszem tabeli
Powiązuje opcje wartości parametru tabeli do wartości w wierszach tabeli.
Po jej wyłączeniu dostępne staje się pole **Domyślne wartości, gdy właściwości nie pasują do tabeli**.

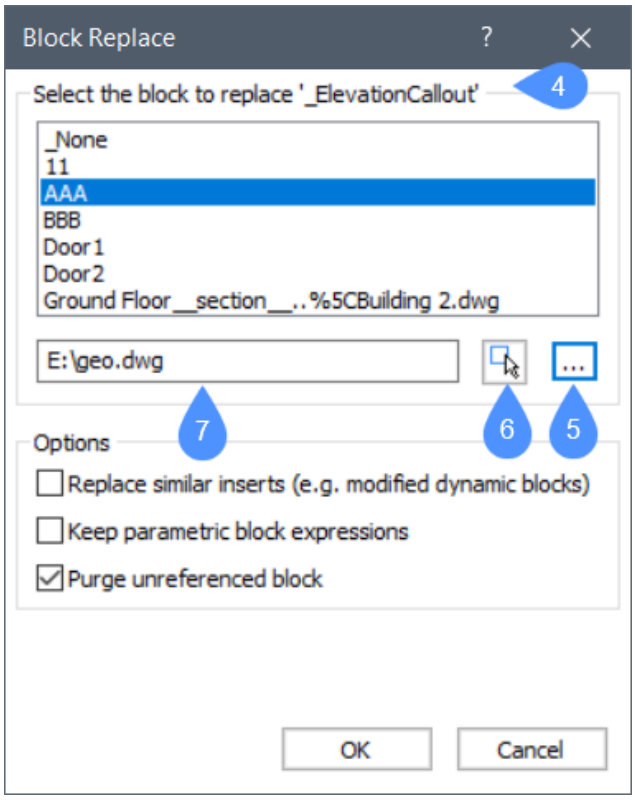
Wartości domyślne, gdy właściwości nie pasują do tabeli
Wyświetla domyślne wartości parametrów.

22.2.11 Okno dialogowe Zamiana bloku

Otwiera się przez polecenie ZASTĄPBLOK

Okno dialogowe **Zamień blok** umożliwia zastąpienie określonych wystąpień bloku innymi blokami.

1 Wybierz blok do wymiany.

2 Wybierz konkretne instancje bloków.

3 Opcje.

4 Wybierz blok, aby zastąpić wybrane instancje bloku.

5 Wybierz .dwg lub plik .dxf zamiast nazwy bloku.

6 Wybierz blok, klikając go.

7 Parametr blockName.

22.2.11.1 Wybierz blok do wymiany

Wybiera blok według nazwy, który ma zostać zastąpiony.

Uwaga: Zmodyfikowane (anonimowe) bloki dynamiczne nie mogą być wybierane według nazwy.

22.2.11.2 Wybierz konkretne instancje bloków

Wybiera dowolne instancje bloków, w tym zmodyfikowane (anonimowe) instancje bloków dynamicznych, które mają zostać zastąpione.

22.2.11.3 Opcje

Wymień podobne płytki
Zastępuje wszystkie zmodyfikowane (anonimowe) i niezmodyfikowane instancje bloków dynamicznych oraz wszystkie wybrane instancje bloków niedynamicznych.

Zachowaj wyrażenia bloków parametrycznych
Zachowuje wyrażenia parametrów starego bloku, jeśli blok zastępczy ma parametry o identycznych nazwach.

Wyczyść blok, do którego nie ma odniesień
Usuwa instancje bloków, do których nie ma odniesienia.

Wybierz blok, którym chcesz zastąpić wybrane wystąpienia bloku

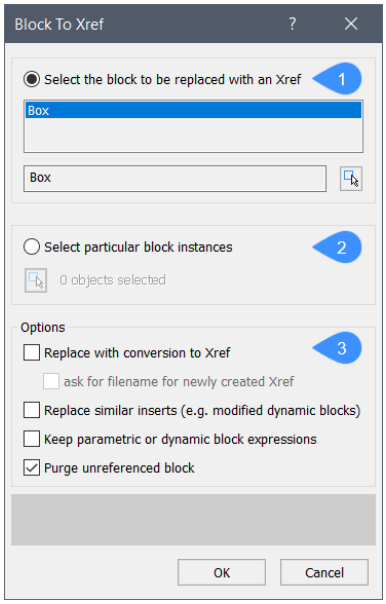
- Wybieranie nazwy bloku z listy.
- (5) Przeglądanie .dwg lub plik .dxf file (nazwa pliku będzie nazwą bloku).
- (6) Wybranie bloku poprzez kliknięcie na niego.
- (7) Wpisywanie nazwy pliku .dwg zewnętrznego lub .dxf , który będzie używany jako nowa nazwa bloku (np. fileName.dwg) lub wpisując "blockName=fileName.dwg", gdy nazwa nowego bloku powinna być inna niż nazwa pliku.
- ***Uwaga:*** fileName.dwg może mieć bloki o takich samych nazwach jak w bieżącym rysunku. W tym przypadku bloki z pliku nie definiują ponownie bloków o tych samych nazwach, które są już obecne w bieżącym rysunku.

  Uwaga: Jeśli fileName.dwg plik nie znajduje się w ścieżce wyszukiwania pliku pomocniczego, należy wskazać pełną ścieżkę.

22.2.12 Okno dialogowe Zablokuj do odnośnika

Otwiera się przez: Polecenie BLOKDOXREF

Okno dialogowe **Blok do XRef** umożliwia zastąpienie określonych instancji bloków odnośnikami Xref.

1 Wybierz blok do wymiany.

2 Wybierz instancje bloku.

3 Opcje.

22.2.12.1 Wybierz blok do wymiany

Wybiera wszystkie wystąpienia bloku do zastąpienia.

22.2.12.2 Wybierz konkretne instancje bloków

Wybiera tylko określone wystąpienia bloku do zastąpienia.

22.2.12.3 Opcje

Zastąp konwersją do odnośnika
WŁ: najpierw zapisuje blok, a następnie zastępuje go nowo utworzonym odnośnikiem.
WYŁ: blok zostanie zastąpiony odnośnikiem.

pyta o nazwę pliku dla nowo utworzonego odnośnika Xref
ON: wyświetlone zostanie okno dialogowe **Zapisz blok**, aby zapisać blok przed zastąpieniem go odnośnikiem Xref.

Uwaga: Jeśli wybrana nazwa bloku jest nazwą bloku dynamicznego, a opcja **Zastąp podobne wstawki** jest włączona, wszystkie zmodyfikowane bloki dynamiczne są zastępowane przez jeden odnośnik Xref. Jeśli wybrany blok jest instancją zmodyfikowanego bloku dynamicznego, a opcja **Zamień z konwersją na Xref** jest włączona, nowo utworzony Xref będzie zawierał domyślną (niezmodyfikowaną) definicję bloku dynamicznego (podobnie jak w przypadku polecenia PISZBLOK, które nie może zapisywać anonimowych definicji bloków).

WYŁ.: obok oryginalnego rysunku tworzony jest nowy rysunek o tej samej nazwie, co nazwa bloku.

Wymień podobne płytki (np. zmodyfikowane bloki dynamiczne)

Uwaga: Ta opcja działa jak polecenie ZASTĄPBLOK.

WŁ.: zastępuje wszystkie instancje bloku i wszystkie jego zmodyfikowane (anonimowe) bloki dynamiczne.

Uwaga:

- Jeśli opcja **Wybierz konkretne instancje bloku** jest włączona i wybrany zostanie blok niedynamiczny, wszystkie instancje o tej samej nazwie bloku zostaną zastąpione przez Xref.
- Opcji tej nie można zmienić, gdy opcja **Zamień z konwersją na Xref** jest również włączona i wybrana jest opcja **Wybierz poszczególne instancje bloku**, ponieważ dla jednego bloku można utworzyć wiele plików Xref i wiele definicji bloków.

WYŁ.: anonimowe (zmodyfikowane) bloki dynamiczne nie mogą być zastąpione odnośnikiem.

Uwaga: Jeśli wybrana zostanie opcja **Wybierz konkretne instancje bloków**, tylko wybrane instancje zostaną zastąpione przez Xref.

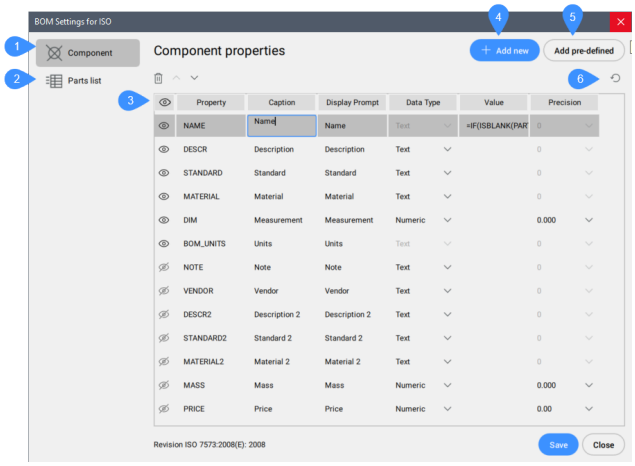
Zachowaj parametryczne lub dynamiczne wyrażenia blokowe
Zachowuje wyrażenia zastąpionego bloku, gdy blok zastępczy ma parametry o tych samych nazwach.

Wyczyść blok, do którego nie ma odniesień
Usuwa instancje bloków, do których nie ma odniesienia.

22.2.13 Okno dialogowe Ustawienia BOM

Otwiera się przez polecenie AMBOMSETTINGS

Konfiguruje właściwości odniesień do części (Odnośniki części) i ustawia domyślne właściwości dla list części oraz przechwytywanie danych dla BOM.

1 Komponent

2 Lista części

3 Lista właściwości

4 Dodaj nowe

5 Dodaj wstępnie zdefiniowany

6 Przywróć domyślne

22.2.13.1 Komponent

Zawiera listę właściwości komponentu, które są widoczne w Odnośnik części. Więcej właściwości można wybrać, naciskając klawisz Ctrl / Shift.

Powyżej tej listy znajdują się ikony usuwania, przesuwania w górę i przesuwania w dół, które są dostępne tylko wtedy, gdy wiersz jest zaznaczony lub wybrany wiersz (wiersze) można przesunąć w górę lub w dół.

22.2.13.2 Lista części

Zawiera listę właściwości **Listy Części**, które są widoczne na Listach Części.

22.2.13.3 Lista właściwości

WIDoczność
Przełącza widoczność właściwości w oknach dialogowych **Odnośnik Części** i **Lista Części**.

Właściwość
Wyświetla domyślną nazwę właściwości komponentu. Ta unikalna nazwa jest nazwą, za pomocą której kolumna BOM jest określana w formułach.

Nagłówek
Definiuje nagłówek kolumny wyświetlany na Liście Części, zastępując domyślną nazwę właściwości. Jest on edytowalny i pojawi się jako nazwa właściwości komponentu w oknach dialogowych **Odnośnik Części** i **Lista Części**.

Uwaga: Zmiany zostaną zapisane na rysunku. Aby użyć ich później, zapisz rysunek jako plik szablonu (DWT) i użyj tego szablonu podczas otwierania nowego rysunku.

Wyświetlanie podpowiedzi
Wyświetla wybrany nagłówek kolumny, który ma być wyświetlany dla tej właściwości w tabeli BOM lub liście części.

Typ danych
Określa typ danych dla właściwości (numeryczny lub tekstowy).

Wartość
Określa domyślną wartość właściwości. Do zdefiniowania właściwości można również użyć formuły.

Dokładność
Określa precyzję właściwości.

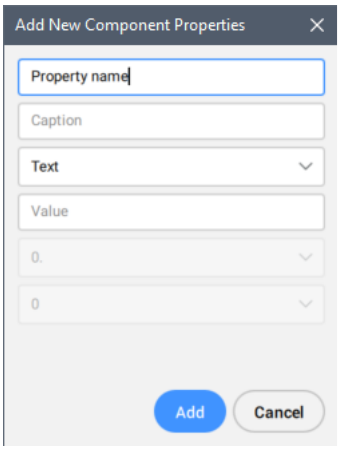
Wyrównanie Nagłówków
Określa pozycję nagłówka kolumny w komórce.

Wyrównanie Wartości
Określa pozycję wartości w komórce.

Szerokość
Określa szerokość komórki.

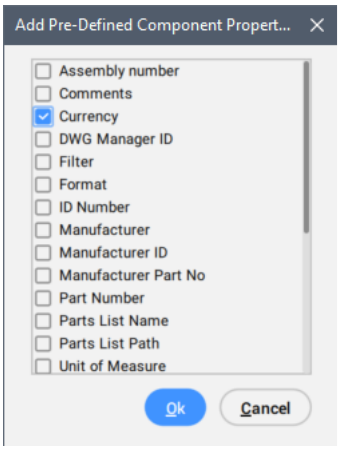
22.2.13.4 Dodaj nowe

Dodaje nowe właściwości komponentu jako kolumny do BOM. Otwiera okno dialogowe **Dodaj Nowe Właściwości Komponentu**.

22.2.13.5 Dodaj wstępnie zdefiniowany

Dodaje nowe predefiniowane kolumny właściwości komponentów do BOM. Otwiera okno dialogowe **Dodaj Predefiniowane Właściwości Komponentu**.

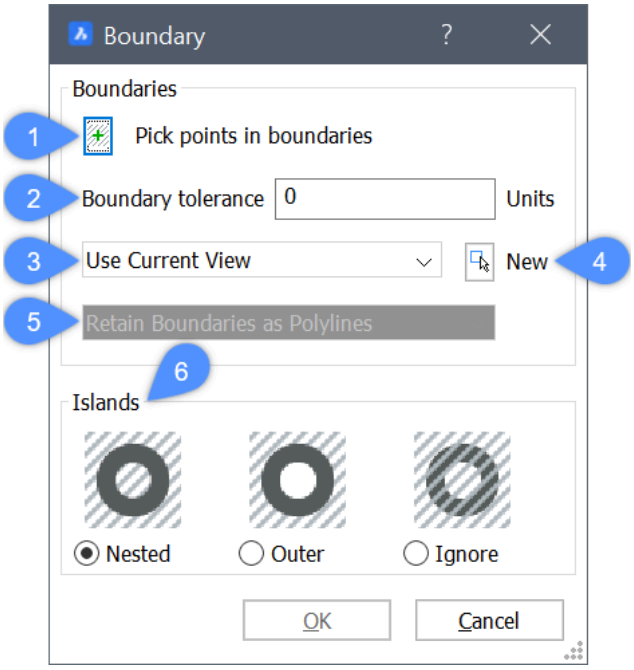
22.2.13.6 Przywróć domyślne

Resetuje wszystkie ustawienia do wartości domyślnej dla bieżącego standardu kreślenia.

22.2.14 Okno dialogowe Obwiednia

Otwiera się przez polecenie OBWIEDNIA

Okno dialogowe **Obwiedni** umożliwia tworzenie zamkniętych polilinii zdefiniowanych przez otaczające jednostki.

1 Wskaż punkty wewnątrz granic

2 Tolerancja granicy

3 Zestaw obwiedni

4 Nowy

5 Zachowaj granice jako Polilinię

6 Wyspy

Wskaż punkty wewnątrz granic
Umożliwia określenie punktu wewnątrz zamkniętego obszaru, dla którego ma zostać utworzona obwiednia. Tymczasowo wyłącza okno dialogowe **Obwiednie**.

Tolerancja granicy
Określa największą lukę, jaka może istnieć w obwiedni, aby strona BricsCAD uznała obszar za zamknięty.

Uwaga: Gdy tolerancja graniczna wynosi 0, nie mogą istnieć żadne przerwy.

Zestaw obwiedni
Określa, gdzie BricsCAD powinien szukać podmiotów tworzących obwiednie.

- **Użyj bieżącego widoku**: przeszukuje wszystkie jednostki w bieżącej rzutni.
- **Użyj zestawu obwiedni**: przeszukuje tylko bieżący zestaw wyboru pod kątem możliwych obwiedni.

Nowy
Umożliwia utworzenie nowego zestawu selekcji jednostek tworzących obwiedni. Tymczasowo wyłącza okno dialogowe **Obwiednie**.

Zachowaj granice jako Polilinię
Wskazuje sposób zachowania obwiedni. Jest tylko do odczytu.

Wyspy
Określa wykrywanie wysp. Wyspa to zamknięty obszar wewnątrz obwiedni.

Zagnieżdżone
Traktuje każdą wyspę jako granicę.

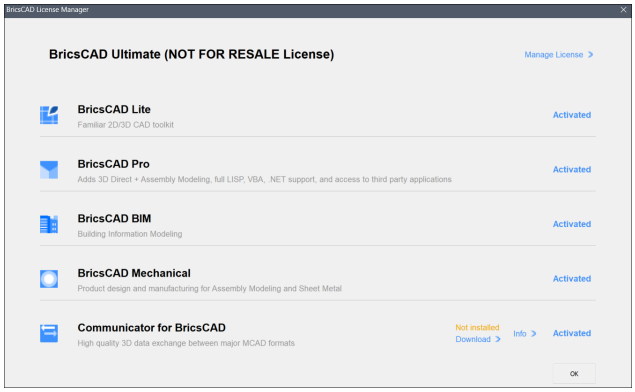
Zewnętrzny
Tworzy obwiednię tylko najbardziej zewnętrznych elementów.

Ignoruj
Ignoruje najbardziej wewnętrzne obszary. Między najbardziej zewnętrznym obszarem a wyspami tworzona jest granica.

22.2.15 BricsCAD License Manager dialog box

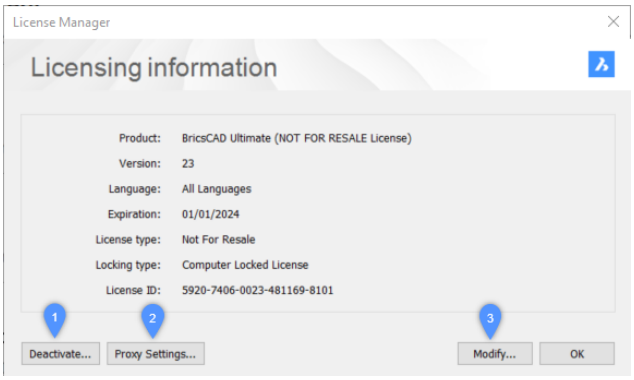
Opens via: LICENSEMANAGER command

The **BricsCAD License Manager** dialog box allows you to activate or deactivate the software licenses for BricsCAD and Communicator BricsCAD.

22.2.15.1 Manage License (BricsCAD)

Opens the **License Manager** dialog box.

1 Deactivate...

2 Proxy Settings…

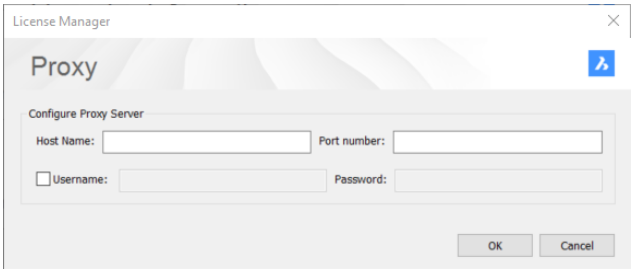
3 Modify…

Deactivate...
Deactivates the license. A confirmation dialog box opens to confirm the deactivation.

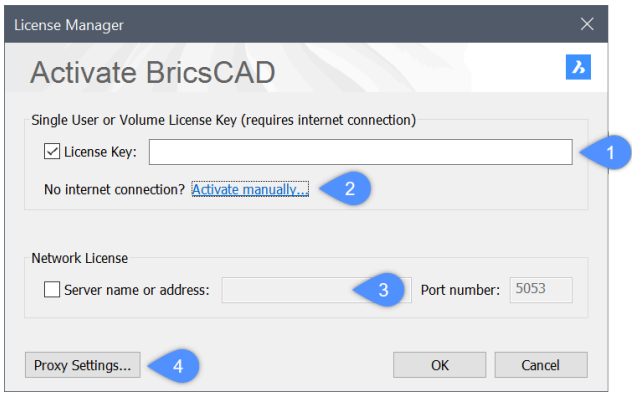
Note: If you have unsaved drawings, a warning message displays. You have to save all drawings before deactivating the license.

Important: The BricsCAD session closes after deactivating the license.

Proxy Settings…
Opens the **License Manager** dialog box where you can configure the proxy server.

Modify…
Opens the **License Manager** dialog box for activating BricsCAD. You can insert your license key, manually activate it if needed, or enter your network license server name or address.

1 License Key

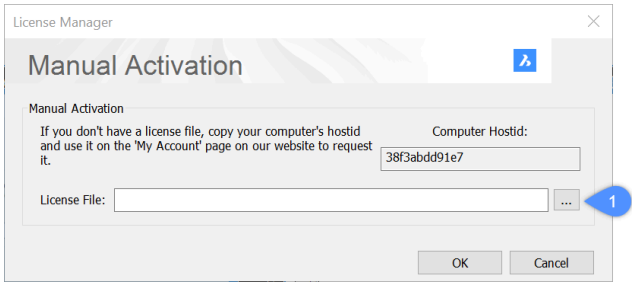
2 Activate manually…

3 Network License

4 Proxy Settings…

License Key
If you are connected to the internet, you can enter in this field the single-user license key.

Activate manually…
Opens the **License Manager** dialog box for **Manual Activation**, where you can select the license file. The LIC file can be found in this path: *C:\ProgramData\Bricsys\BricsCADV27.lic*

1 Select license file

Select license file
Opens the **Select license file** dialog box.

Network License
If you are using a network license, enter the server name or the IP address of the Network License Server.

Proxy Settings…
Opens the **License Manager** dialog box to configure the proxy server.

22.2.15.2 See pricing

Opens the BricsCAD website, where you can see the prices for BricsCAD and Communicator BricsCAD license types.

22.2.15.3 Info

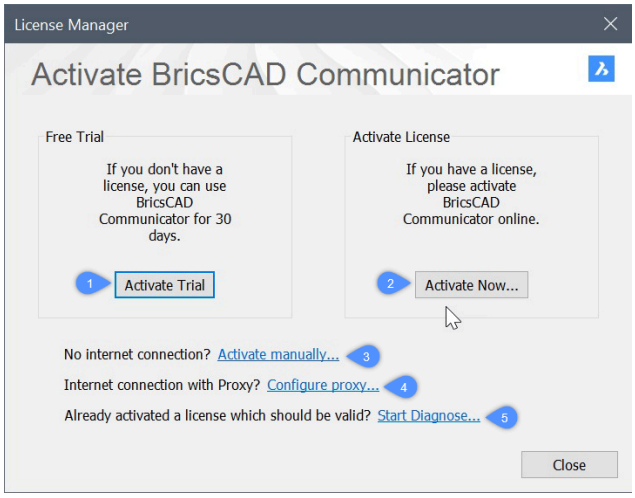
Opens the **Communicator Info** dialog box. See the **Communicator Info dialog box** article.

22.2.15.4 Download (Communicator BricsCAD)

Opens the BricsCAD website to download Communicator BricsCAD. If necessary, log in to your BricsCAD account.

22.2.15.5 Manage License (Communicator BricsCAD)

Note: The **Manage license** button appears only for BricsCAD Pro and BricsCAD BIM. See the **Communicator BricsCAD - Getting started** article for more information about the Communicator BricsCAD license.

1 Activate Trial

2 Activate Now...

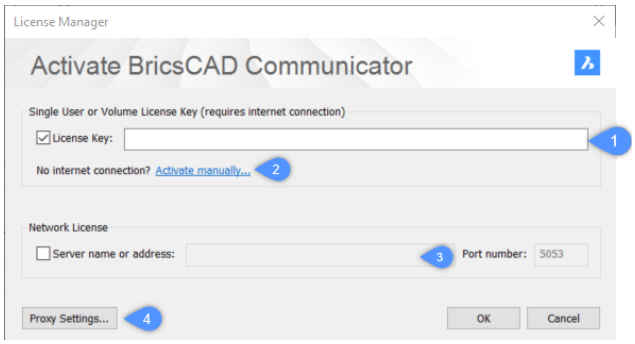
3 Activate manually...

4 Configure proxy...

5 Start Diagnose...

Activate Trial
Activates the 30 days free trial of Communicator BricsCAD.

Activate Now...
Opens the **License Manager** dialog box for activating Communicator BricsCAD. You can insert your license key, manually activate it if needed, or enter your network license server name or address.

1 License Key

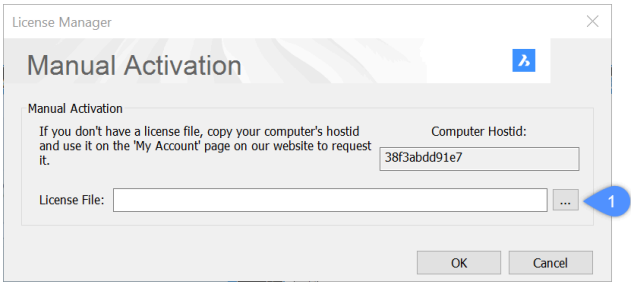
2 Activate manually...

3 Network License

4 Proxy settings...

License Key
If you are connected to the internet, you can enter in this field the single-user license key.

Activate manually…
Opens the **License Manager** dialog box for **Manual Activation**, where you can select the license file. The LIC file can be found in this path: *C:\ProgramData\Bricsys\BricsCAD CommunicatorV27.lic*

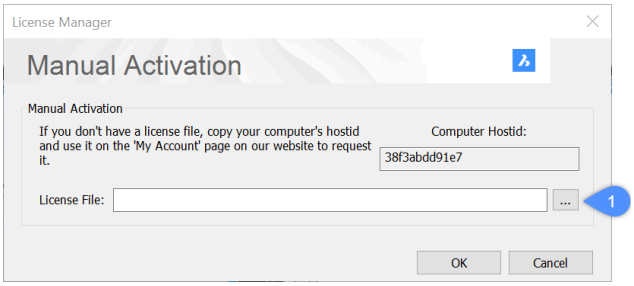
1 Select license file

Select license file
Opens the **Select license file** dialog box.

Network License
If you are using a network license, enter the host name or the IP address of the Network License Server.

Proxy Settings…
Opens the **License Manager** dialog box to configure the proxy server.

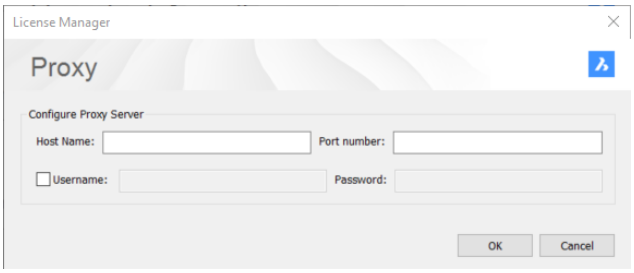
Activate manually…
Opens the **License Manager** dialog box for activating Communicator BricsCAD.

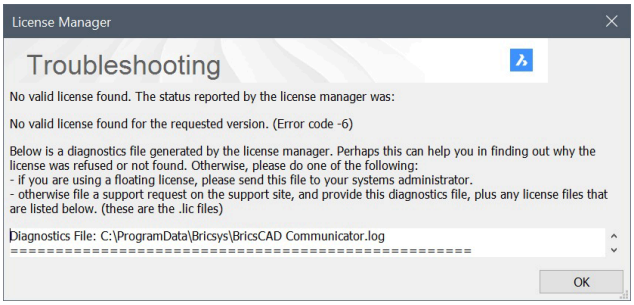
1 Select license file

Select license file
Opens the **Select license file** dialog box.

Configure proxy…
Opens the **License Manager** dialog box where you can configure the proxy server.

Start Diagnose...
Opens the **License Manager** dialog box for **Troubleshooting**.

22.2.15.6 Buy

Opens the BricsCAD website, where you can buy or subscribe to BricsCAD.

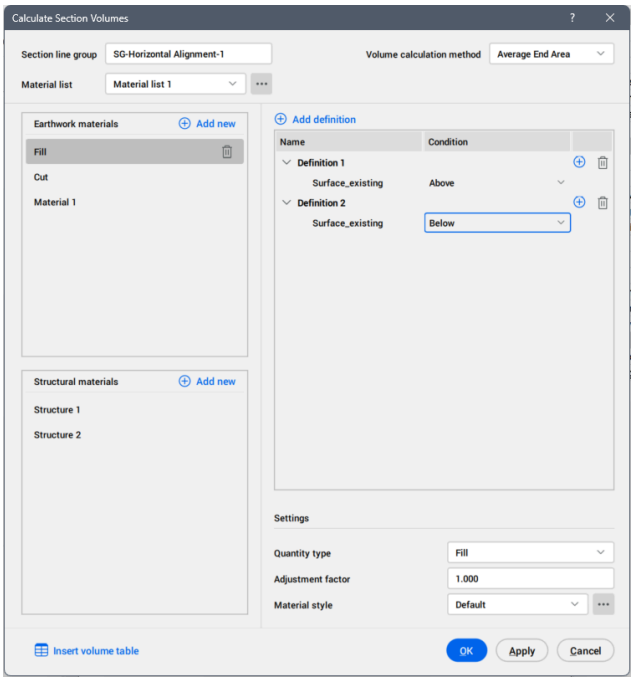
Note: In the Communicator BricsCAD section, the **Buy** button appears only for BricsCAD Pro and BricsCAD BIM. See the **Communicator BricsCAD - Getting started** article for more information about the Communicator BricsCAD license.

22.3 C

22.3.1 Calculate Section Volumes dialog box

Opens via: CALCULATESECTIONVOLUMES command

The **Calculate Section Volumes** dialog box allows you to define the elements included in the section volume calculation.

Section line group
Displays the section line group.

Material list
Allows you to select which material list to use.

Volume calculation method
Allows you to select the calculation method from the drop-down list.

Average End Area
Calculates the volume with the formula:

$$V = \frac{L}{2}(A_1 + A_2)$$

Where:

- V = volume between the two sections;
- A_1 = area of the first section;
- A_2 = area of the second section;
- L = distance between the sections.

Prismoidal
Calculates the volume with the formula:

$$V = \frac{L}{3}(A_1 + A_2 + \sqrt{A_1 A_2})$$

Earthwork materials
Lists the defined earthwork materials.

The earthwork materials are calculated between two or more surfaces (for example, cut, fill, topsoil stripping, etc), which you can define on the right side by selecting the **Add definition** button.

To define earthwork materials, specify at least two surfaces and indicate which one is the bottom line and which is the top line so the volume can be calculated between them.

In more complex cases, multiple surfaces may be used and multiple definitions may be required to accurately describe the desired material.

Add new button

Allows you to add a new earthwork material name.

For the selected earthwork material you can assign a definition.

Add definition button

Allows you to add a new definition for calculation. A definition has to contain the surfaces and their condition.

For the selected definition you can find on the right side the add and delete buttons.

Add button

Add a surface for the definition. Opens the **Select Surface** dialog box to select an existing surface from the drop-down list or by selecting it in the drawing area.

Condition

Allows you to assign a condition for the surface from the drop-down list, **Above** or **Below**.

Delete button

Deletes the definition.

Settings

Allows you to set the characteristics of the **Earthwork materials**.

Quantity type

Determines whether the material is included in the cut or fill group in the total volume table, which can be inserted into the drawing using the MATERIALVOLUMETABLE command.

Adjustment factor

Defines how much the material expands during excavation and compresses during placement.

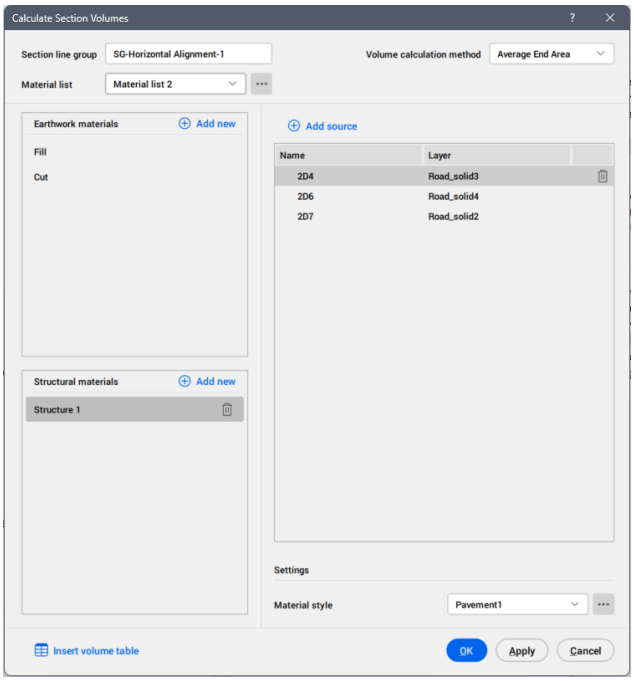
Material style

Determines how the material is displayed in the section view. You can select a predefined material style from the drop-down list or click the Browse button (...) to open the **Select Style** dialog box, where you can edit the current style or create a new one by copying an existing style.

The **Edit style...** button opens the **Shape Style**dialog box.

Structural materials

Materials are defined by 3D objects, such as 3D Solids or closed meshes (for example, layers of a road or railway structure, retaining wall, curb, etc.). To define a structural material, select a 3D Solid or a mesh. One or multiple objects can be selected. Each material has a defined style, which determines how it is displayed in the section view.

Add new button
Allows you to add a new structural material name.
For the selected structural material you can assign a source.

Add source button
Allows you to add a source for the structural material.

Delete button
Deletes the source.

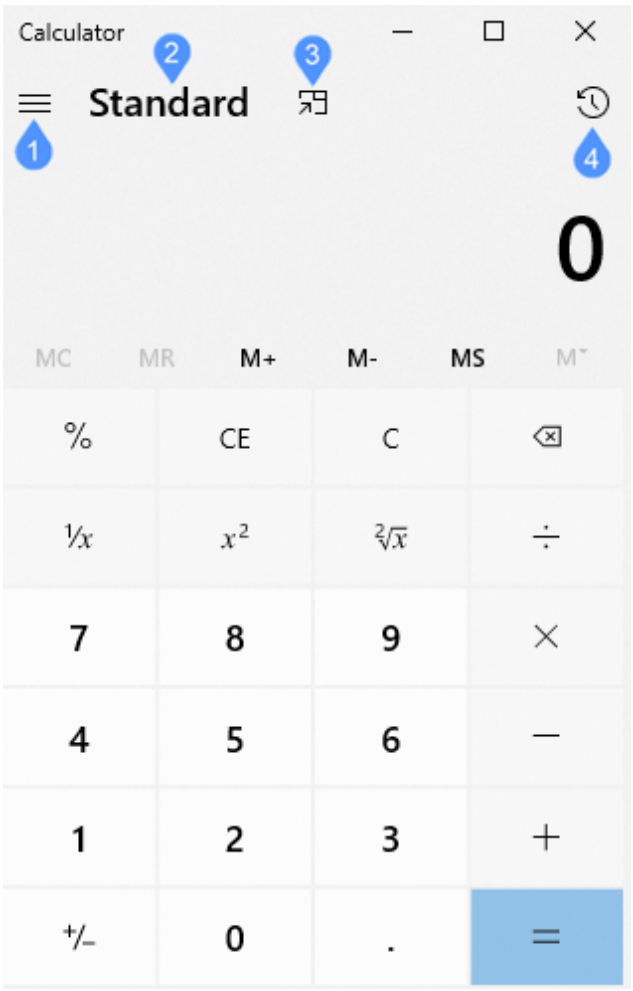
Insert volume table button
Opens **Create material Volume Table** dialog box.

22.3.2 Okno dialogowe Kalkulator

Otwiera się przez: Polecenie KALK

Okno dialogowe **Kalkulator** wyświetla kalkulator programowy systemu operacyjnego.

W przypadku korzystania z widoku standardowego obejmuje on 4 obszary.

1 Podgląd

2 Nazwa widoku

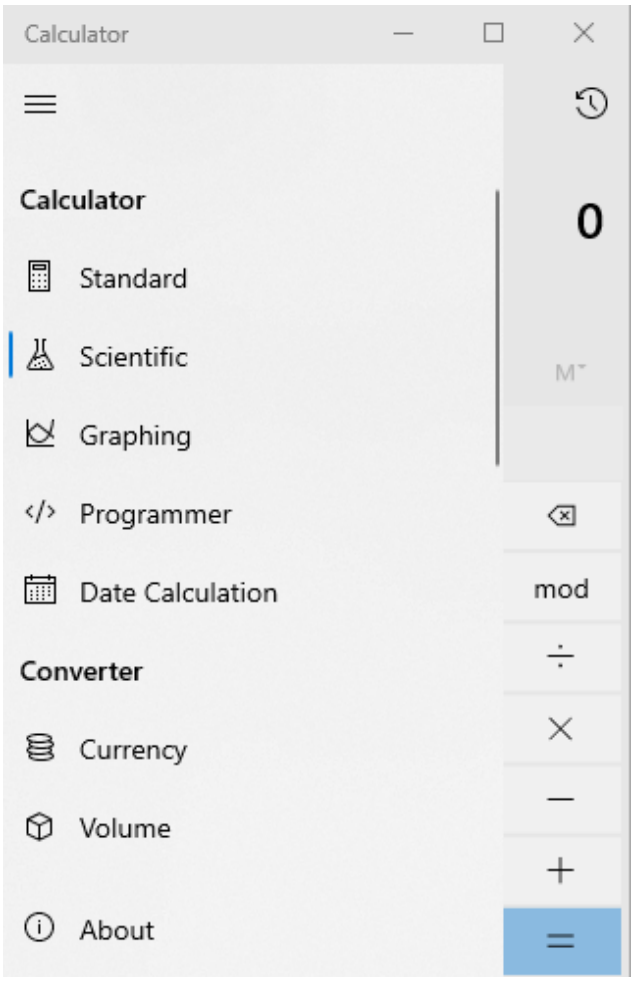
3 Bądź na szczycie

4 Historia

22.3.2.1 Podgląd

Wyświetla możliwe widoki do wyboru.

Posiada 2 kategorie do wyboru: **Kalkulator** (standardowy, naukowy, graficzny, programista, obliczanie daty) i **Konwerter** (waluta, objętość, długość, waga i masa, temperatura, energia, powierzchnia, prędkość, czas, moc, dane, ciśnienie, kąt).

22.3.2.2 Nazwa widoku

Wyświetla bieżącą nazwę widoku.

22.3.2.3 Bądź na szczycie

Aby uzyskać dostęp do tej funkcji, można również użyć skrótu klawiaturowego ALT + Góra.

Należy pamiętać, że ta funkcja jest dostępna tylko w widoku Standardowym.

22.3.2.4 Historia

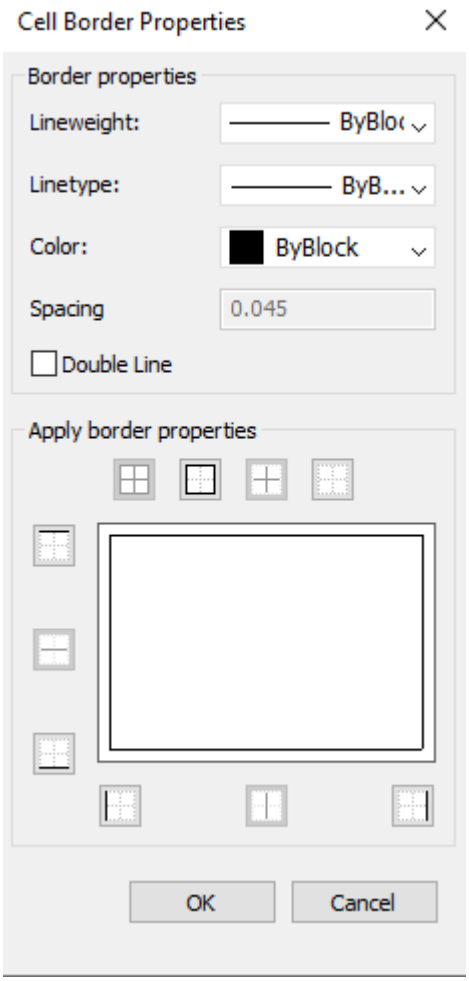
Wyświetla historię obliczeń wykonanych w bieżącej sesji.

Uwaga: Ta funkcja jest dostępna tylko dla kalkulatora standardowego i naukowego.

22.3.3 Okno dialogowe Właściwości obramowania komórki

Okno dialogowe **Właściwości obramowania komórki** umożliwia kontrolowanie właściwości obramowania wybranych komórek tabeli.

Aby otworzyć okno dialogowe **Właściwości obramowania komórki**, uruchom polecenie TRYBTABELI i wybierz przycisk **Ustaw styl obramowania** ( ) na pasku narzędzi **Tabeli**.

Właściwości ramki
Określa wygląd obramowania otaczającego każdą komórkę. Więcej informacji na temat właściwości **Szerokość linii**, **Typ Linii** i **Kolor** można znaleźć w artykule na temat **panelu Właściwości**.

ODstęp
Określa odstęp między liniami obramowania, gdy zaznaczona jest opcja **Podwójna linia**.

Podwójna linia
Dodaje podwójne obramowanie linii do zaznaczonych komórek.

Zastosuj właściwości ramki
Stosuje właściwości tylko do określonych obramowań.

Uwaga:

- Aby opcja Wewnątrz obramowania działała, zaznacz więcej niż jedną komórkę.
- Chociaż okno podglądu pokazuje tylko efekt podwójnej linii, pozostałe właściwości są stosowane do określonej linii obramowania komórki.

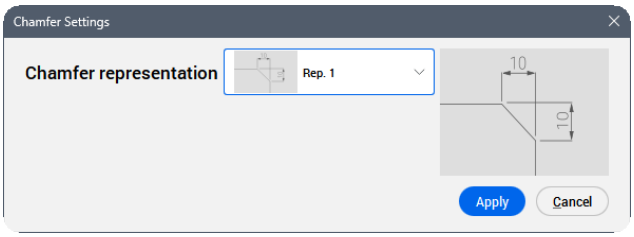
22.3.4 Chamfer Settings dialog box

Opens via:

- PDIM command > **chaMfer** option > **Representation** option

- AMPOWERDIM_CHAM command

The **Chamfer Settings** dialog box sets the chamfer representation for the chamfer dimension.

22.3.4.1 Chamfer representation

Opens a drop-down list to select a chamfer representation.

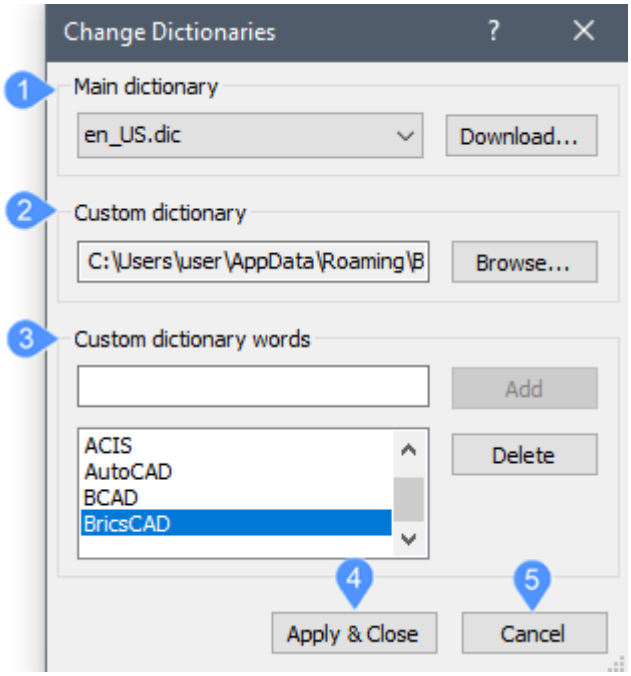
22.3.4.2 Preview

Displays a preview of the selected representation.

22.3.5 Okno dialogowe Zmień słowniki

Otwiera się przez okno dialogowe **Sprawdzanie pisowni**

Okno dialogowe **Zmień słowniki** umożliwia zmianę słowników. Więcej informacji można znaleźć w sekcji **Zmiana słowników** w artykule **Sprawdzanie pisowni**.

1 Słownik główny

2 Słownik niestandardowy

3 Niestandardowe słowa słownika

4 Zastosuj i Zamknij

5 Anuluj

22.3.5.1 Słownik główny

Określa główny słownik używany do sprawdzania pisowni.

Nazwa pliku
Określa plik słownika, który ma być używany jako słownik główny. Dostępne pliki są wyświetlane na liście rozwijanej.

Pobierz
Pobiera dodatkowe słowniki z OpenOffice.org. Otwiera przeglądarkę internetową pod adresem: https://extensions.openoffice.org/dictionaries

22.3.5.2 Słownik niestandardowy

Określa niestandardowy słownik używany do sprawdzania pisowni. Używaj niestandardowych słowników dla słów specyficznych dla danej dyscypliny, takich jak terminy medyczne lub mechaniczne.

Lokalizacja pliku
Określa nazwę pliku i lokalizację słownika niestandardowego, który ma być używany jako dodatek do słownika głównego.

Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz słownik niestandardowy**, w którym można wybrać plik słownika niestandardowego.

22.3.5.3 Niestandardowe słowa słownika

Określa słowa, które mają zostać uwzględnione w słowniku niestandardowym.

Pole słów
Umożliwia wprowadzenie słowa, które ma zostać uwzględnione w słowniku niestandardowym.

Dodaj
Dodaje słowo wpisane w polu słów do słownika niestandardowego.

Lista słów
Wyświetla wszystkie słowa zawarte w słowniku niestandardowym.

Usuń
Usuwa wybrane słowo ze słownika użytkownika.

22.3.5.4 Zastosuj i Zamknij

Zastosuj zmiany i zamknij okno dialogowe. Plik słownika niestandardowego jest aktualizowany o dodane lub usunięte słowa dopiero po wybraniu opcji Zastosuj i Zamknij.

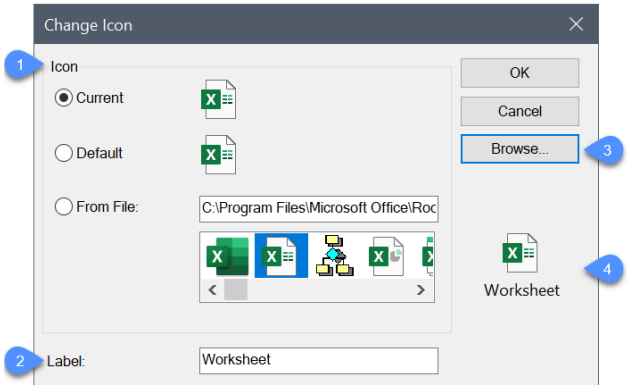
22.3.5.5 Anuluj

Zamyka okno dialogowe bez wprowadzania zmian.

22.3.6 Okno dialogowe Zmień ikonę

Otwiera się przez Okno dialogowe **Wstaw obiekt**

Okno dialogowe **Zmień ikonę** umożliwia zmianę ikony elementu OLE Frame przed wstawieniem go do rysunku. Ikona jest powiązana z typem dokumentu i jest definiowana przez aplikację źródłową.

1 Ikona

2 Etykieta

3 guziki

4 Podgląd

22.3.6.1 Ikona

Określa ikonę reprezentującą osadzony lub połączony dokument.

Aktualny
Wyświetla bieżącą ikonę.

Domyślny
Wyświetla domyślną ikonę.

Z pliku
Wybierz inną ikonę.

22.3.6.2 Etykieta

Opcjonalnie można edytować tekst etykiety.

22.3.6.3 guziki

Obszar przycisków zawiera przyciski OK, Anuluj i Przeglądaj.

OK
Kliknij przycisk OK, aby zaakceptować zmiany i powrócić do poprzedniego okna dialogowego (Wstaw obiekt).

Anuluj
Kliknij przycisk Anuluj, aby odrzucić zmiany i powrócić do poprzedniego okna dialogowego (Wstaw obiekt).

Przeglądaj
Wyświetla okno dialogowe **Przeglądaj** (standardowe okno dialogowe wyboru pliku), w którym można wybrać ikonę z pliku.

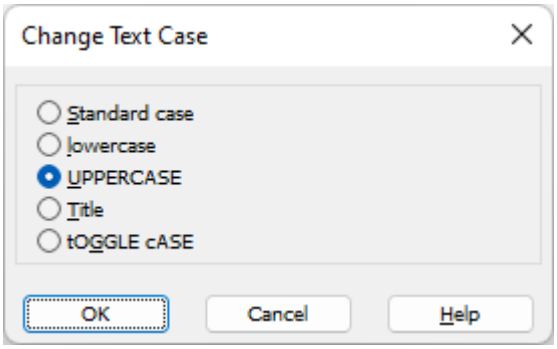
22.3.6.4 Podgląd

Wyświetla podgląd ikony.

22.3.7 Okno dialogowe Zmień wielkość liter

Otwiera się przez: Polecenie TCASE

Okno dialogowe **Zmień wielkość liter** umożliwia zmianę wielkości liter wybranych elementów tekstowych. Można wybierać między **Standardowe litery**, **Małe litery**, **WIELKIE LITERY**, **Tytuł** i **PRZEŁĄCZ WIELKOŚĆ**.

Obudowa standardowa
Pierwsza litera pierwszego słowa jest pisana wielką literą.

mała litera
Zmienia wszystkie litery zaznaczonego tekstu na małe.

WIELKIELITERY
Wszystkie litery zaznaczonego tekstu są pisane wielkimi literami.

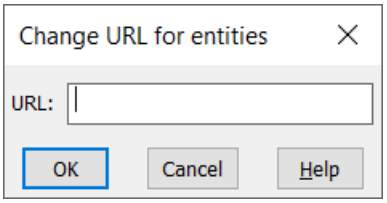
Tytuł
Pierwsza litera każdego słowa jest pisana wielką literą.

obudowa przełącznika
Zmienia pierwszą literę każdego słowa na małą, a pozostałe litery na wielkie.

22.3.8 Okno dialogowe Zmienianie adresu URL encji

Otwiera się przez polecenie CHURLS (Express Tools)

Okno dialogowe **Zmień adres URL dla obiektu** umożliwia zmianę adresu URL wcześniej dołączonego do obiektu.

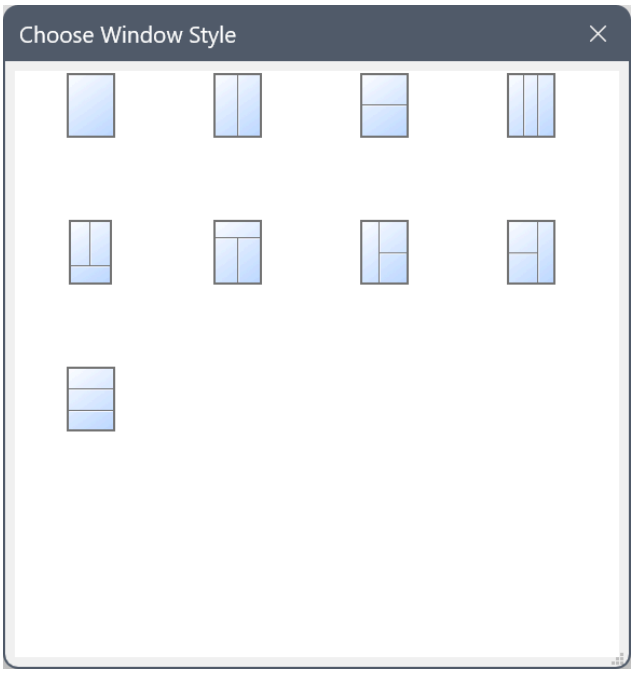

22.3.9 Okno dialogowe Wybierz styl okna

Otwiera się przez polecenie BIMTWÓRZOKNO

Okno dialogowe **Wybierz styl okna** umożliwia określenie stylu okna.

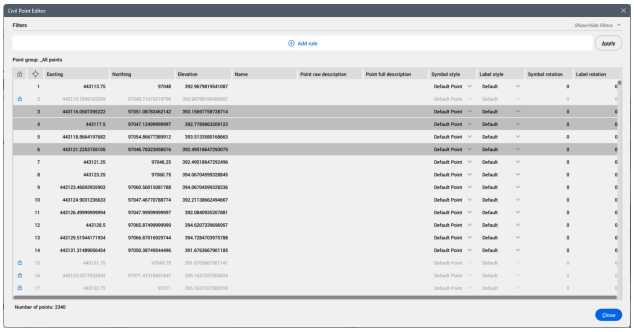
Tworzona jest seria parametrów, które można edytować w sekcji **Parametry** panelu **Właściwości**. Prostokątne okna i otwory mają parametr W (Szerokość) i H (Wysokość).

22.3.10 Okno dialogowe Edytor punktów cywilnych

Otwiera się przez polecenie CIVILPOINTEDIT

Okno dialogowe **Edytor punktów Civil** wyświetla punkty Civil i ich właściwości w tabeli.

Uwaga:

- Kliknij komórkę, aby edytować jej zawartość.
- Możliwe jest sortowanie punktów cywilnych według niektórych ich właściwości.
- Okno dialogowe **Edytor punktów Civil** nie zawiera modeli. Oznacza to, że można pracować na rysunku, podczas gdy okno dialogowe **Edytor punktów Civil** jest dostępne na ekranie.

Kliknij prawym przyciskiem myszy wybrane punkty, aby otworzyć menu kontekstowe:

Przybliż do
Powiększa wybrany punkt cywilny.

Przesuń do
Przesuwa do wybranego punktu Civil na rysunku.

Wybierz
Wybiera punkty Civil.

Kopiuj do schowka
Kopiuje punkty Civil do schowka.

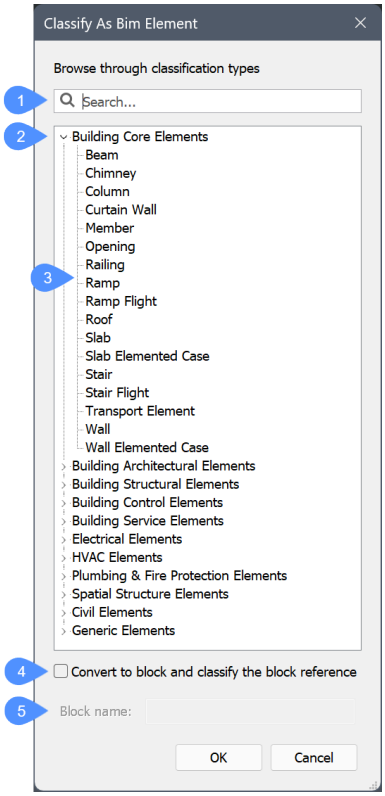
Usuń punkt
Usuwa punkty Civil.

Uwaga: Zostanie wyświetlone okno dialogowe z ostrzeżeniem, w którym należy określić, czy na pewno usunąć punkty.

22.3.11 Okno dialogowe Klasyfikuj jako element BIM

Otwiera się przez: Polecenie BIMKLASYFIKUJ

Okno dialogowe **Klasyfikuj jako element BIM** określa typy klasyfikacji lub konwertuje zaznaczenie na blok i klasyfikuje odniesienie do bloku. Okno dialogowe zostanie otwarte po wybraniu opcji **Inne** w poleceniu BIMKLASYFIKUJ.

1 Pasek wyszukiwania

2 Kategorie elementów

3 Wybrane elementy kategorii

4 Konwersja na blok i klasyfikacja odniesienia do bloku

5 Nazwa bloku

Pasek wyszukiwania
Umożliwia wyszukiwanie elementu we wszystkich wymienionych kategoriach elementów.

Kategorie elementów
Wyświetla wszystkie dostępne kategorie elementów:

- **Elementy rdzenia budynku**
- **Elementy Architektoniczne Budynku**
- **Elementy Konstrukcyjne Budynku**
- **Elementy Sterowania Budynku**
- **Elementy serwisowe budynku**
- **Elementy Elektryczne**
- **Elementy HVAC**
- **Hydraulika & Elementy Ochrony Przeciwpożarowej**
- **Elementy struktury przestrzennej**
- **Elementy Civil**
- **Elementy Standardowe**

Wybrane elementy kategorii
Wyświetla wszystkie elementy dostępne dla wybranej kategorii.

Uwaga: Aby mieć dostęp do właściwości elementu, ale nie klasyfikować podmiotu jako określonego typu elementu, wybierz typ **Element budynku** z kategorii **Elementy ogólne** dla tego podmiotu.

Konwersja na blok i klasyfikacja odniesienia do bloku
Konwertuje zaznaczenie na blok, który jest następnie klasyfikowany jako zaznaczony element. Wybranie tej opcji włącza pole **Nazwa bloku**.

Nazwa bloku
Umożliwia wprowadzenie nazwy dla wkrótce utworzonego odniesienia do bloku.

Uwaga: Wszystkie typy elementów mogą być eksportowane i importowane do IFC4x3 i mogą być używane do ekstrakcji danych, filtrowania (dla planów wpisanych lub zastępowania graficznego).

22.3.11.1 Elementy rdzenia budynku

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Belka
- Komin
- Kolumna
- Ściana Kurtynowa
- Element
- Otwarcie
- Balustrada
- Podjazd

- Bieg Rampy
- Dach
- Strop
- Przypadek Z Elementem Płyty
- Schody
- Bieg Schodów
- Element Transportowy
- Ściana
- Obudowa z elementami ściennymi

22.3.11.2 Elementy Architektoniczne Budynku

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Pokrycie
- Drzwi
- Element wyposażenia
- Meble
- Urządzenie Zaciemniające
- Element Mebli Systemowych
- Okno

22.3.11.3 Elementy Konstrukcyjne Budynku

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Fundament Kesonowy
- Głębokie Fundamenty
- Odrębne akcesoria
- Łącznik
- Podstawa
- Łącznik mechaniczny
- Pal
- Płyta
- Pręt zbrojeniowy
- Siatka zbrojeniowa
- Odciąg
- Zakotwiczenie odciągu
- Przewód Cięgien

22.3.11.4 Elementy Sterowania Budynku

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Urządzenie Uruchamiające
- Alarm
- Kontroler
- Instrument Przepływu
- Czujnik
- Jednolity Element Kontrolny

22.3.11.5 Elementy serwisowe budynku

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Segment Przenośnika
- Element komory dystrybucji
- Kontrola rozmieszczenia elementu
- Element Dystrybucji
- Element dystrybucji przepływu
- Port rozmieszczenia
- Urządzenie Konwersji Energii
- Element Wyposażenia
- Punkt łączenia przepływu
- Kontroler przepływu
- Łączenie przepływu
- Urządzenie utrzymujące ruch przepływu
- Segment przepływu
- Urządzenie magazynowania przepływu
- Terminal przepływu
- Urządzenie do oczyszczania przepływu

22.3.11.6 Elementy Elektryczne

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Sprzęt Audiowizualny
- Mocowanie Prowadnicy Kablowej
- Przepust Kablowy
- Segment Kablowy
- Urządzenie Komunikacyjne
- Urządzenie Elektryczne

- Tablica Rozdzielcza Elektryczna
- Punkt Dystrybucji Energii Elektrycznej
- Urządzenie Do Przechowywania Przepływu Elektrycznego
- Urządzenie Do Uzdatniania Przepływu Elektrycznego
- Generator Elektryczny
- Silnik Elektryczny
- Elektryczny Programator Czasowy
- Element Elektryczny
- Skrzynka Przyłączeniowa
- Lampa
- Oprawa Oświetleniowa
- Urządzenie Telekomunikacyjne Przenośne
- Połączenie Silnika
- Wylot
- Urządzenie Ochronne
- Urządzenie Ochronne Jednostka Wyzwalająca
- Urządzenie Solarne
- Urządzenie Przełączające
- Transformator

22.3.11.7 Elementy HVAC

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Przyłącze Powietrzne
- Skrzynka Przyłączeniowa Powietrza
- Odzysk Ciepła Powietrze-Powietrze
- Bojler
- Palnik
- Chłodziarka
- Cewka
- Kompresor
- Kondensator
- Chłodzona Wiązka
- Wieża Chłodnicza
- Amortyzator
- Złączka Kanału
- Segment Kanału

- Tłumik Kanałowy
- Silnik
- Chłodnica Parowa
- Parownik
- Wiatrak
- Filtr
- Przepływomierz
- Wymiennik Ciepła
- Nawilżacz
- Urządzenie Medyczne
- Złącze Rurowe
- Segment Rurowy
- Pompa
- Grzejnik
- Zbiornik
- Wiązka Rur
- Sprzęt Jednostkowy
- Zawór
- Izolator Wibracji

22.3.11.8 Hydraulika & Elementy Ochrony Przeciwpożarowej

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Przyłącze Przeciwpożarowe
- Kolektor
- Przyłącze Sanitarne
- Kanał Wentylacyjny
- Kanał Zsypu

22.3.11.9 Elementy struktury przestrzennej

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Budynek
- Budowa
- Obszar
- Piętro

22.3.11.1 Elementy Civil

0

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Wyrównanie
- Przechył Wyrównania
- Wyrównanie Poziome
- Segment Wyrównania
- Wyrównanie Pionowe
- Namiar
- Otwór Wiertniczy
- Element Civil
- Kurs
- Obiekt Ziemny
- Nasyp Ziemny
- Element Geograficzny
- Geomodel
- Geocięcie
- Warstwa Geotechniczna
- Krawężnik
- Element Liniowy
- Terminal Płynów
- Urządzenie Cumownicze
- Element Nawigacyjny
- Nawierzchnia
- Szyna
- Referent
- Zbrojona Gleba
- Znak
- Sygnał
- Element Toru

22.3.11.1 Elementy Standardowe

1

Uwaga: Informacje na temat każdego typu elementu można znaleźć tutaj.

- Adnotacja
- Odnośnik BIM
- Element budynku

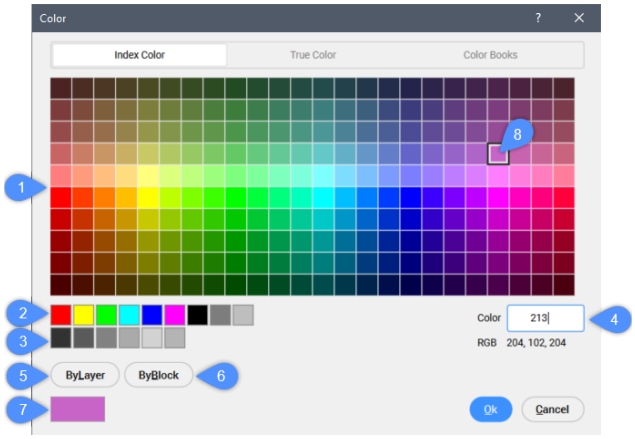
- Część Elementu Budowlanego
- Proxy Elementu Budowlanego
- Złożenie Elementu
- Siatka
- Oś siatki
- Urządzenie Chroniące Przed Uderzeniami
- Proxy
- Pojazd
- Tłumik Drgań
- Wirtualny Element

22.3.12 Okno dialogowe Kolor

Otwiera się przez polecenie KOLOR

Okno dialogowe **Kolor** umożliwia wybór koloru dla warstw, siatek, wymiarów, tła itp. Zawiera 3 zakładki: **Index Color**, **True Color** i **Color Books**.

22.3.12.1 Karta Ideks koloru

Paleta kolorów (1)
Wyświetla 240 kolorów.

Podstawowe kolory (2)
Wyświetla podstawowe kolory.

Szare kolory (3)
Wyświetla odcienie szarości.

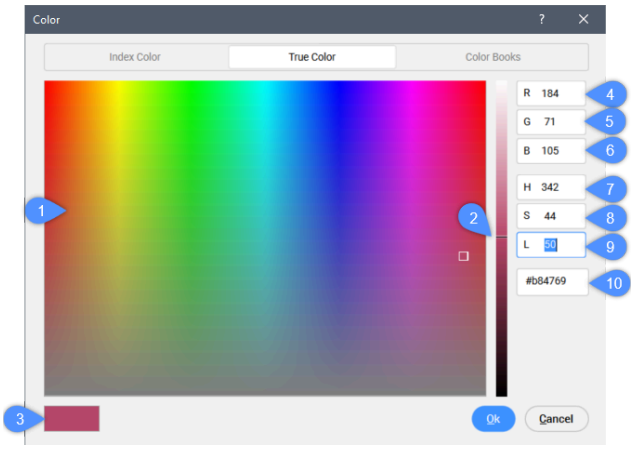
Indeks kolorów (4)
Wyświetla indeks wybranego koloru. W polu (7) można wstawić indeks i wyświetlić podgląd koloru. Odpowiedni kolor jest oznaczony kwadratem (8).

JakWarstwa (5)
Ustawia kolor na JakWarstwa, w którym obiekty przyjmują kolor zdefiniowany przez właściwość ich warstwy.

JakBlok (6)
Ustawia kolor na JakBlok, w którym obiekty przyjmują kolor zdefiniowany przez ich blok.

Próbka koloru (7)
Wyświetla podgląd wybranego koloru.

22.3.12.2 Zakładka True Color

Kolor (1)
Określa odcień (w lewo i w prawo) oraz nasycenie (w górę i w dół).

Pasek jasności (2)
Określa jasność koloru.

Próbka koloru (3)
Wyświetla podgląd wybranego koloru.

Czerwony (R) - (4)
Określa ilość koloru czerwonego w kolorze. Waha się od 0 (brak czerwieni) do 255 (pełna czerwień).

Zielony (G) - (5)
Określa ilość koloru zielonego w kolorze. Waha się od 0 (brak zieleni) do 255 (pełna zieleń).

Niebieski (B) - (6)
Określa ilość koloru niebieskiego w kolorze. Waha się od 0 (brak niebieskiego) do 255 (pełny niebieski).

Uwaga: Barwa, nasycenie i jasność działają razem, podczas gdy czerwony, zielony i niebieski działają osobno.

Hue (H) - (7)
Określa odcień koloru. Waha się od czerwonego do zielonego, niebieskiego i różowego.
Waha się od 0 do 359.

Nasycenie (S) - (8)
Określa intensywność koloru. Waha się od 0 do 100. Nasycenie to intensywność koloru, gdzie 0 = szary, a 100 = pełny kolor.

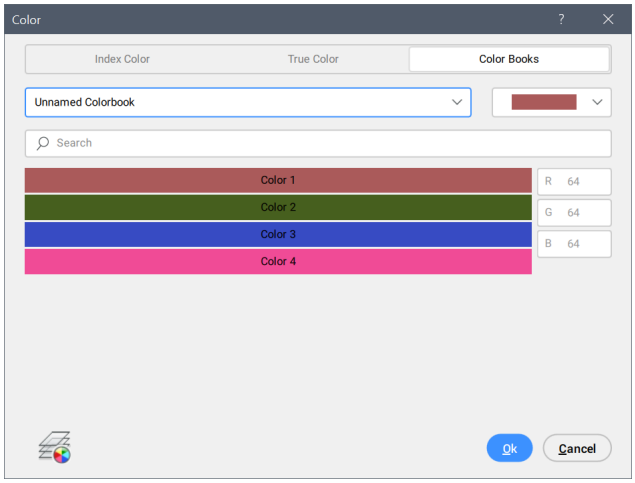
Jasność (L) - (9)
Określa jasność koloru. Waha się od 0 do 100. Jasność to jasność lub ciemność koloru, gdzie 0 = czarny, a 100 = biały.

Uwaga: Gdy bieżącym kolorem jest biały (L=100) lub czarny (L=0), a w oknie dialogowym **KOLOR** wybrano prawdziwy kolor, jasność jest ustawiana na 50. Ponadto wybrany kolor rzeczywisty nie jest zsynchronizowany z jasnością.

Kod koloru (10)
Wyświetla wybrany kod koloru.

22.3.12.3 Zakładka Kolorowe książki

Wybierz książkę kolorów obecną w systemie.

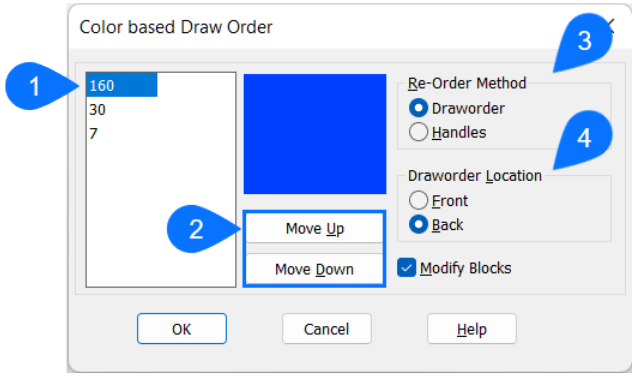
Uwaga:

- Zmienna systemowa COLORBOOKPATH określa folder(y), w których BricsCAD powinien szukać plików książki kolorów .
- Obsługiwane są zaszyfrowane kolorowe książki. Zaszyfrowane kolorowe książki nie są dołączone do BricsCAD.

22.3.13 Okno dialogowe Kolejność rysowania oparte na kolorach

Otwiera się przez polecenie CDORDER (ExpressTools)

Okno dialogowe **Kolejność rysowania na podstawie koloru** umożliwia określenie kolejności rysowania wybranych elementów na podstawie ich koloru indeksu.

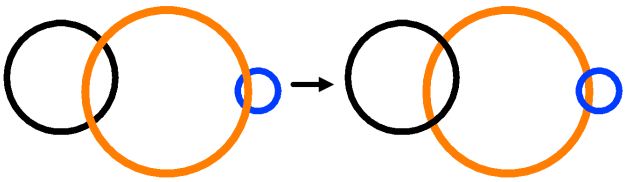

1 Lista kolorów

2 Przyciski przesuwania w górę i w dół

3 Metoda ponownego zamawiania

4 Draworder Lokalizacja

22.3.13.1 Lista kolorów

Wyświetla kolory indeksów wybranych podmiotów.

Uwaga: Pierwszy kolor na liście umieszcza obiekt z przodu, podczas gdy ostatni kolor umieszcza obiekt z tyłu.

22.3.13.2 Przyciski przesuwania w górę i w dół

Przesuń w górę
Przenosi wybrany kolor w górę listy.

Padnij
Przenosi wybrany kolor w dół listy.

22.3.13.3 Metoda ponownego zamawiania

Kolejność Wyświetlania
Zmienia kolejność wyświetlania wybranych podmiotów za pomocą polecenia KOLEJNOŚĆ.

Uchwyty
Zmienia kolejność wyświetlania wybranych elementów poprzez zmianę kolejności elementów w bazie danych rysunku.

22.3.13.4 Draworder Lokalizacja

Przód
Umieszcza wybrane elementy przed elementami, które nie zostały określone na liście kolorów.

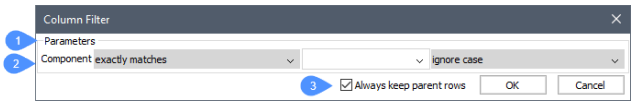
Cofnij
Umieszcza wybrane elementy za elementami, które nie zostały określone na liście kolorów.

Modyfikowanie bloków
Zmienia kolejność wyświetlania elementów w blokach.

22.3.14 Okno dialogowe Filtr kolumn

Otwiera się przez Panel **Menadżer BOM** > **Ustaw** opcję filtrowania kolumn

Okno dialogowe **Filtr koloru** konfiguruje filtr kolumn.

1 Parametry

2 Nazwa kolumny

3 Zawsze zachowuj wiersze nadrzędne

22.3.14.1 Parametry

Określa parametry używane w filtrze kolumn.

22.3.14.2 Nazwa kolumny

Wyświetla nazwę kolumny, dla której zastosowano filtr. Wybiera typ filtra, który ma zostać zastosowany do tej kolumny i konfiguruje go.

Uwaga: Lista możliwych filtrów zależy od typu zawartości kolumny.

Uwaga: W przypadku wszystkich filtrów tekstowych można również określić, czy mają one uwzględniać wielkość liter, czy nie.

Zawsze akceptowane
Akceptowane są wszystkie wartości kolumn.

Równy
Wartość powinna być równa wartości docelowej.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Różny
Wartość nie powinna być równa wartości docelowej.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Mniej niż
Wartość powinna być mniejsza niż wartość docelowa.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Więcej niż
Wartość powinna być większa niż wartość docelowa.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Mniejsze lub równe
Wartość powinna być mniejsza lub równa wartości docelowej.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Pomiędzy
Wartość powinna mieścić się w podanym zakresie, z wyłączeniem obu końców.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Nie w zasięgu
Wartość nie powinna znajdować się w podanym zakresie, z wyłączeniem obu końców.

Uwaga: Pojawia się z kolumnami numerycznymi.

Dokładnie pasuje
Zawartość kolumny powinna dokładnie odpowiadać kolumnie docelowej.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Nie pasuje
Zawartość kolumny powinna różnić się od docelowej.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Zaczyna się od
Zawartość kolumny powinna zaczynać się od podanego tekstu.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Nie zaczyna się od
Zawartość kolumny nie powinna zaczynać się od podanego tekstu.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Kończy się na
Zawartość kolumny powinna kończyć się podanym tekstem.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Nie kończy się na
Zawartość kolumny nie powinna kończyć się podanym tekstem.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Zawiera
Zawartość kolumny powinna zawierać podany tekst.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Nie zawiera
Zawartość kolumny nie powinna zawierać podanego tekstu.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Pasujący wzór
Zawartość kolumny powinna być zgodna z podanym szablonem wieloznacznym.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Nie pasuje do wzorca
Zawartość kolumny nie powinna pasować do podanego szablonu wieloznacznego.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst.

Zawarte w
Zawartość kolumny powinna znajdować się w podanym zestawie wartości.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst i kolumnach numerycznych.

Nieuwzględnione w
Zawartość kolumny nie powinna znajdować się w podanym zestawie wartości.

Uwaga: Pojawia się w kolumnach zawierających tekst i kolumnach numerycznych.

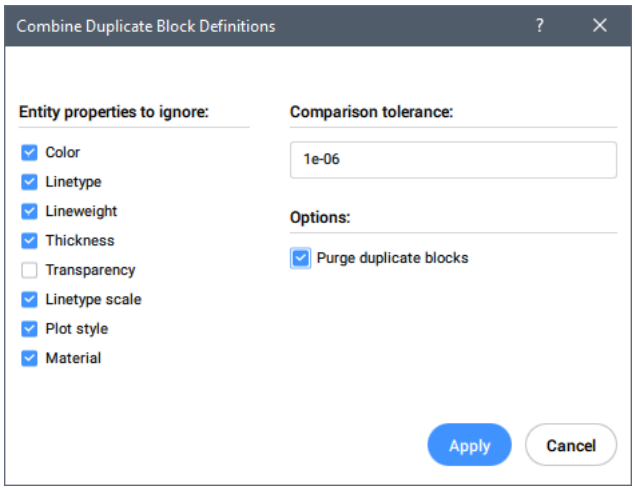
22.3.14.3 Zawsze zachowuj wiersze nadrzędne

Decyduje, czy zachować i wyświetlić również wiersze nadrzędne, jeśli tylko wiersze podrzędne spełniają kryteria filtra. Jeśli wiersz nadrzędny zostanie usunięty, jego wiersze podrzędne zostaną awansowane do jego poziomu.

22.3.15 Okno dialogowe Połącz zduplikowane definicje bloków

Otwiera się przez: Polecenie USUŃPOWIELONE

Okno dialogowe **Połącz zduplikowane definicje bloków** umożliwia wyszukiwanie w rysunku zduplikowanych definicji bloków i zastąpienie wszystkich takich wystąpień bloków najnowszą z tych duplikatów.

1 Ustawienia obiektu do pominięcia:

2 Tolerancja porównania:

3 Opcje

22.3.15.1 Ustawienia obiektu do pominięcia:

Określa właściwości bloku, które mają być ignorowane podczas wyszukiwania zduplikowanych definicji bloku.

22.3.15.2 Tolerancja porównania:

Ustawia tolerancję dla nakładających się bloków. Jeśli ustawione na 0 (zero), obiekty muszą być całkowicie zgodne, zanim zostaną ocenione w procesie overkill.

22.3.15.3 Opcje

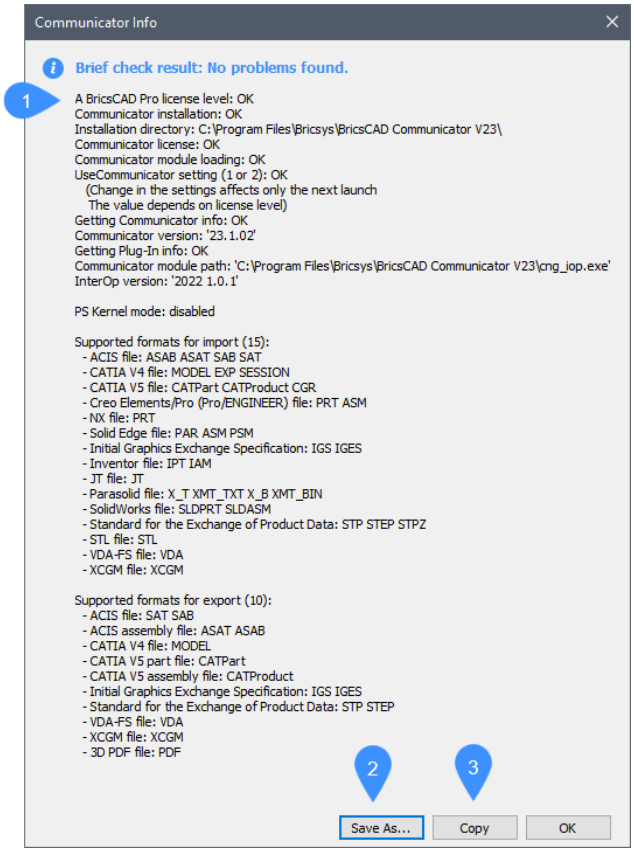
Oczyść zduplikowane definicje bloków
Usuwa zduplikowane definicje bloków.

22.3.16 Okno dialogowe Informacje o programie Communicator

Otwiera się przez Okno dialogowe **Menedżer licencji Bricsys**

W oknie dialogowym **Informacje o programie Communicator** zostanie sprawdzone Communicator BricsCAD , czy dodatek jest poprawnie zainstalowany, i zostanie wyświetlony raport diagnostyczny.

Uwaga: Polecenie jest dostępne tylko w systemie Windows.

1 Diagnostyczny

2 Zapisz jako…

3 Kopiuj

22.3.16.1 Diagnostyczny

Wyświetla raport diagnostyczny Communicator BricsCAD dotyczący instalacji dodatku, obsługiwanych formatów do importowania i eksportowania.

22.3.16.2 Zapisz jako…

Otwiera okno dialogowe **Zapisz informacje o programie Communicator jako** .

22.3.16.3 Kopiuj

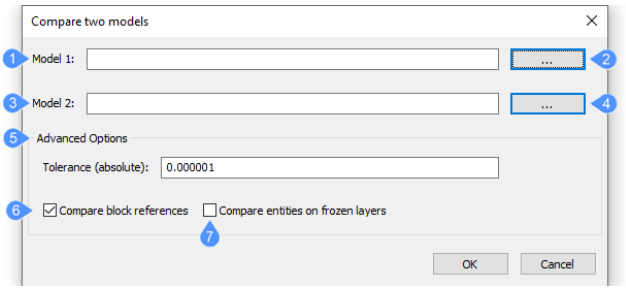
Kopiuje tekst wyświetlany w tym oknie dialogowym do schowka.

22.3.17 Okno dialogowe Porównaj dwa modele

Otwiera się przez: Polecenie 3DPORÓWNANIE

Okno dialogowe **Porównaj dwa modele** umożliwia wykonanie geometrycznego porównania brył i powierzchni pomiędzy dwoma plikami rysunkowymi.

Wynik jest wyświetlany na nowym rysunku i raportowany w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

1 Model 1

2 Wybierz[1] rysunek

3 Model 2

4 Wybierz[2] rysunek

5 Opcje Zaawansowane

6 Porównaj referencje bloku

7 Porównaj obiekty na zamrożonych warstwach

22.3.17.1 Model 1

Określa nazwę pliku pierwszego rysunku do porównania.

22.3.17.2 Wybierz[1] rysunek

Otwiera okno dialogowe Wybierz pierwszy rysunek do porównania, aby wybrać żądany rysunek.

22.3.17.3 Model 2

Określa nazwę pliku drugiego rysunku do porównania.

22.3.17.4 Wybierz[2] rysunek

Otwiera okno dialogowe **Wybierz drugi rysunek do porównania**, aby wybrać żądany rysunek.

22.3.17.5 Opcje Zaawansowane

Tolerancja (bezwzględna) wyraża wartość progową dla porównania geometrii: określa, jak blisko muszą być dwa modele, aby można je było uznać za niezmienione.

22.3.17.6 Porównaj referencje bloku

Określa, czy zawartość bloków powinna być porównywana:

- **Tak** - porównuje bryły i powierzchnie w blokach.
- **Nie** - ignoruje bryły i powierzchnie w blokach.

Polecenie to działa ze zwykłymi blokami i wstawkami o dowolnej głębokości, które zawierają bryły lub powierzchnie, w tym zespoły wykorzystujące struktury blokowe.

22.3.17.7 Porównaj obiekty na zamrożonych warstwach

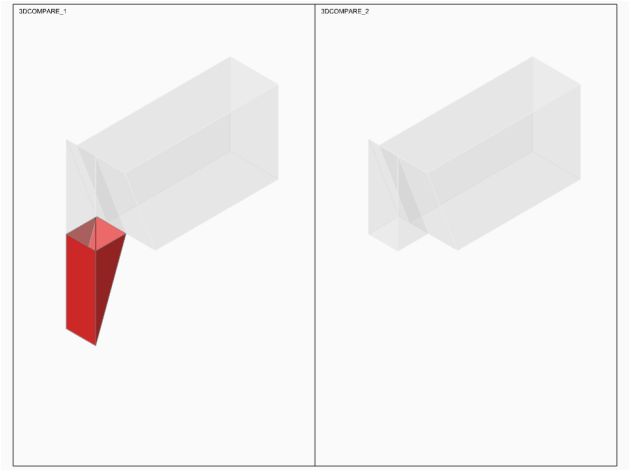
Określa, czy obiekty na zamrożonych warstwach powinny być porównywane:

- **Tak** - porównywane są bryły i powierzchnie na zamrożonych warstwach.
- **Nie** - bryły i powierzchnie na zamarzniętych warstwach są ignorowane.

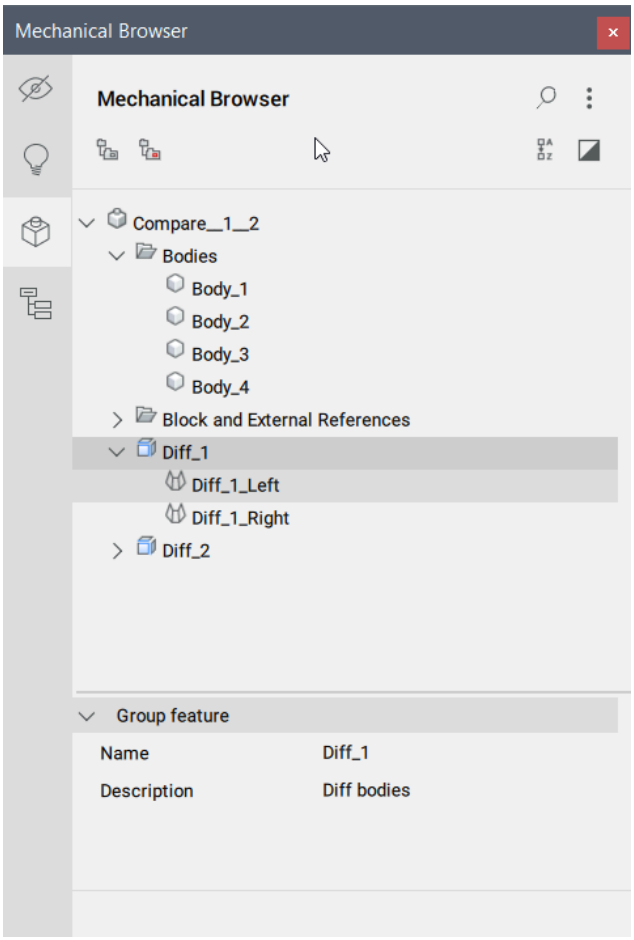
Wartość zmiennej systemowej 3DCOMPAREMODE steruje wyświetlaniem w rzutniach układu porównania; w oknie dialogowym **Ustawienia** wyszukaj "3dcomparemode".

Wybrane pliki zostaną dołączone do nowego rysunku o nazwie Compare_<File_1>_<File_2>.dwg.

Na tym rysunku automatycznie tworzony jest układ o nazwie "Porównanie" z dwoma rzutniami, po jednej dla każdego rysunku, ilustrujący różnice między rysunkami za pomocą kolorów.

W tym samym czasie panel **Przeglądarki Mechanicznej** otwiera się automatycznie i wyświetla listę różnic między dwoma rysunkami.

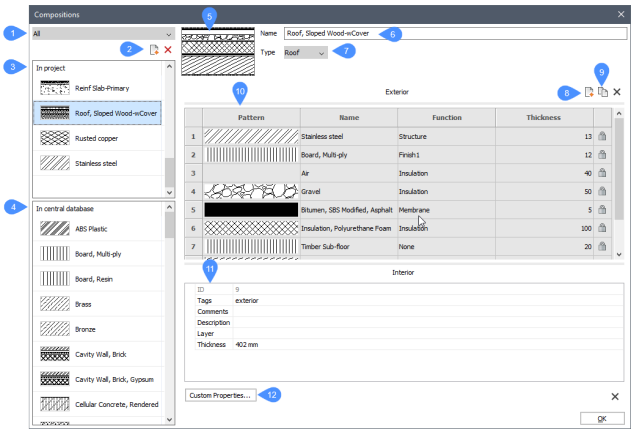

22.3.18 Kompozycje Okno dialogowe

Otwierane przez:

- BLKOMPOZYCJE polecenie
- BIMBELKA polecenie
- BIMKOLUMNA polecenie
- BIMDACH polecenie
- BIMSTROP polecenie
- BIMŚCIANA polecenie
- Panel **BIM Kompozycje**

Okno dialogowe **Kompozycje** umożliwia tworzenie, modyfikowanie i usuwanie kompozycji.

1 Wybór kategorii kompozycji

2 Nowa Kompozycja

3 W projekcie

4 W centralnej bazie danych

5 Panel podglądu

6 Nazwa

7 Typ

8 Dodaj warstwę

9 Zduplikowana warstwa

10 Siatka strukturalna

11 Siatka właściwości

12 Właściwości użytkownika

22.3.18.1 Wybór kategorii kompozycji

Kategorie kompozycji służą do filtrowania listy kompozycji.

Kliknij przycisk rozwijany i wybierz jedną z dostępnych kategorii: **Wszystkie**, **Ogólne**, **Dach**, **Strop** i **Ściana**.

22.3.18.2 Nowa Kompozycja

Kliknij ten przycisk, aby utworzyć nową kompozycję.

22.3.18.3 W projekcie

Wyświetla składy wybranej kategorii w bazie danych projektów.

Kliknij kompozycję prawym przyciskiem myszy, aby dodać nową kompozycję, zduplikować ją, usunąć lub skopiować do bazy danych (biblioteki).

Uwaga: Kompozycje używane w projekcie nie mogą zostać usunięte z bazy danych projektu.

22.3.18.4 W centralnej bazie danych

Wyświetla składy wybranej kategorii w centralnej bazie danych.

Kliknij kompozycję prawym przyciskiem myszy, aby dodać nową kompozycję, powielić ją, usunąć lub skopiować do projektu.

22.3.18.5 Panel podglądu

Wyświetla podgląd wybranej kompozycji.

22.3.18.6 Nazwa

Wyświetla wybraną nazwę kompozycji. Nazwę domyślną można zmienić.

22.3.18.7 Typ

Wyświetla kategorię wybranej kompozycji. Możesz kliknąć przycisk rozwijany i wybrać nową kategorię. Dostępne kategorie to: **Ogólne**, **Dach**, **Strop** i **Ściana**.

22.3.18.8 Dodaj warstwę

Otwiera okno dialogowe **Materiały fizyczne**, w którym można wybrać materiał z biblioteki lub bazy danych projektu.

22.3.18.9 Zduplikowana warstwa

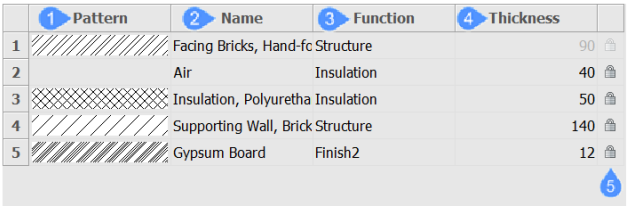
Wstawia kopię wybranej warstwy.

22.3.18.1 Siatka strukturalna

0

Wyświetla materiał i grubość warstw kompozytu. Warstwa na górze (zewnętrzna) jest nakładana na odniesienie do bryły.

Warstwy kompozycji są uporządkowane od zewnętrznej (górnej) do wewnętrznej (dolnej). Można przeciągnąć numer warstwy na żądaną pozycję, aby zmienić kolejność warstw.

1 Wzór

2 Nazwa

3 Funkcja

4 Grubość

5 Zablokuj/Odblokuj Grubość

Wzór

Wyświetla podgląd warstwy. Kliknij dwukrotnie pole **Wzór**, aby zmienić jego wygląd w oknie dialogowym **Materiały fizyczne**.

Nazwa
Wyświetla nazwę warstwy. Kliknij dwukrotnie pole **Nazwa**, aby zmienić je w oknie dialogowym **Materiały fizyczne**.

Funkcja
Funkcję można wybrać z listy rozwijanej. Dostępne funkcje to: **Brak**, **Struktura**, **Podłoże**, **Izolacja**, **Wykończenie1**, **Wykończenie2** i **Membrana**.

Grubość
Kliknij pole **Grubość**, aby zmodyfikować grubość warstwy. Użyj polecenia BIMAKTUALIZUJGRUBOŚĆ, aby zaktualizować grubość brył w modelu.

Uwaga: Grubość warstwy można modyfikować tylko wtedy, gdy właściwość **Zmienna grubość** w oknie dialogowym **Materiały fizyczne** jest ustawiona na **Tak**.

Zablokuj/Odblokuj Grubość
Możesz kliknąć przycisk **Zablokuj/Odblokuj**, aby zmienić jego status.

Uwaga: Tylko jedna warstwa w kompozycji może mieć odblokowaną grubość. W rezultacie całkowita grubość kompozycji może wynosić:

- **Zablokowany**: wszystkie warstwy mają zablokowaną grubość.
- **Minimalna**: kompozycja zawiera co najmniej dwie warstwy, a jedna warstwa ma odblokowaną grubość. Minimalna grubość jest równa sumie grubości zablokowanych warstw.
- **Odblokowany**: kompozycja zawiera pojedynczą warstwę o odblokowanej grubości.

Uwaga: Grubość warstwy można odblokować tylko wtedy, gdy właściwość **Zmienna grubość** w oknie dialogowym **Materiały fizyczne** jest ustawiona na **Tak**.

22.3.18.1 Siatka właściwości

1
Wyświetla właściwości wybranej kompozycji, takie jak znaczniki, komentarze, opis, warstwa, grubość i niestandardowe.

Tagi
Wybierz pole **Tagi** i wpisz nowe tagi, oddzielając je przecinkami. W tagach rozróżniana jest wielkość liter. Kliknij przycisk **Przeglądaj** obok pola **Tagi**, aby otworzyć okno dialogowe **Tagi**.

Komentarze
Opcjonalnie można dodać komentarze do wybranej kompozycji.

Opis
Opcjonalnie można dodać opis do wybranej kompozycji.

WArstwa
Opcjonalnie można przypisać warstwę z listy rozwijanej do wybranej kompozycji.

Grubość
Wyświetla całkowitą grubość kompozycji, która jest równa sumie grubości warstw kompozytowych.

22.3.18.1 Właściwości użytkownika

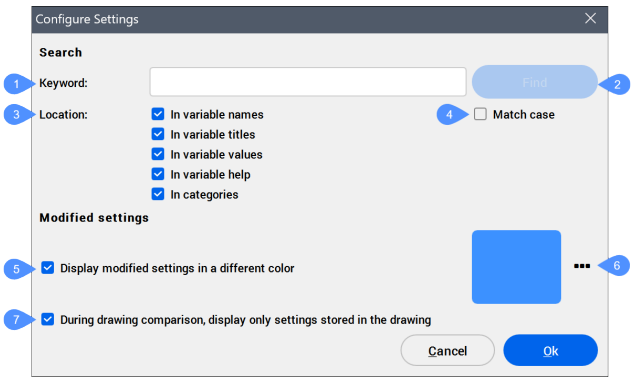
2

Otwiera okno dialogowe **Wybierz/Utwórz właściwość niestandardową**. Do kompozycji można dodawać niestandardowe właściwości.

22.3.19 Okno dialogowe Konfiguruj ustawienia

Otwiera przez: Okno dialogowe **Ustawienia**

Okno dialogowe **Konfiguruj ustawienia** pozwala kontrolować sposób, w jaki BricsCAD wyszukuje zmienne i jak obsługiwane są różnice.

1 Słowo kluczowe

2 Znadź

3 Lokalizacja

4 Uwzględniaj wielkość liter

5 Wyświetl zmiany ustawień w innym kolorze

6 Wybierz Kolor

7 Podczas porównania rysunków wyświetl tylko ustawienia zapisane w rysunku

22.3.19.1 Słowo kluczowe

Umożliwia wpisanie nazwy wyszukiwanego ustawienia.

22.3.19.2 Znadź

Wyszukuje wpisane słowo w oknie dialogowym **Ustawienia**.

22.3.19.3 Lokalizacja

Określa, która część okna dialogowego **Ustawienia** powinna zostać przeszukana.

W nazwach zmiennych
Wyszukuje słowo kluczowe w nazwach zmiennych.

W tytułach zmiennych
Wyszukuje słowo kluczowe w tytułach zmiennych.

W wielkościach zmiennych
Wyszukuje słowo kluczowe w wartościach zmiennych.

W pomocy zmiennych
Wyszukuje słowo kluczowe w zmiennej pomocy.

W kategoriach
Wyszukuje słowo kluczowe w kategoriach.

22.3.19.4 Uwzględniaj wielkość liter

Określa, że wielkość liter wyszukiwanej frazy musi być zgodna z wielkością liter słów w oknie dialogowym **Ustawienia**.

22.3.19.5 Wyświetl zmiany ustawień w innym kolorze

Wyświetla zmodyfikowane ustawienia w innym kolorze.

22.3.19.6 Wybierz Kolor

Otwiera okno dialogowe **Kolor** w celu wybrania innego koloru.

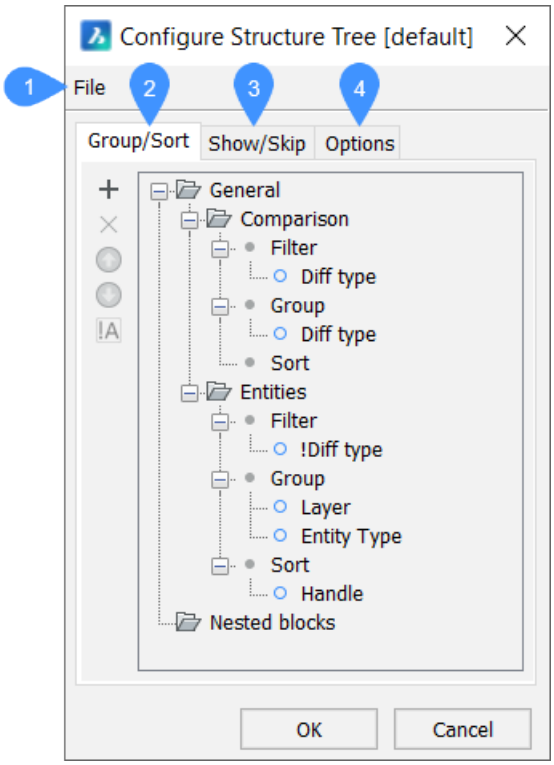
22.3.19.7 Podczas porównania rysunków wyświetl tylko ustawienia zapisane w rysunku

Wyświetla różnice w ustawieniach zapisanych w bieżącym rysunku i innym rysunku otwartym za pomocą polecenia DWGPORÓWNAJ.

22.3.20 Okno dialogowe Konfiguruj drzewo struktury

Otwiera się przez: Panel **Struktura** > opcja **Konfiguruj drzewo struktury**

Okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury** umożliwia zdefiniowanie **konfiguracji drzewa struktury** w panelu **Struktura**.

1 Plik

2 Karta Grupuj/Sortuj

3 Karta Pokaż/Pomiń

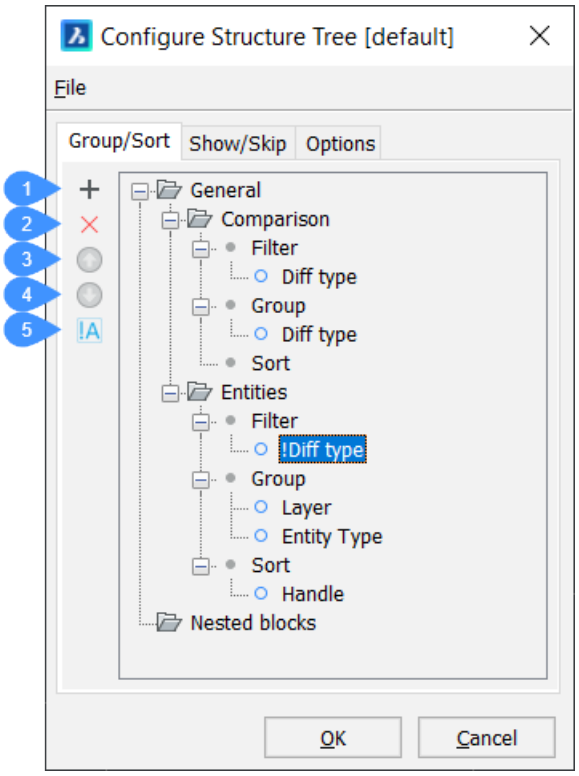
4 Karta Opcje

22.3.20.1 Plik

Kliknij menu **Plik** w oknie dialogowym i wybierz jedną z dostępnych opcji z listy:

- **Otwórz...**: otwiera okno dialogowe **Wybierz plik konfiguracji drzewa strukturalnego**, aby wybrać inny plik konfiguracyjny CST.
- **Zapisz**: zapisuje bieżącą konfigurację.
- **Zapisz jako...**: zapisuje bieżącą konfigurację pod inną nazwą.

22.3.20.2 Karta Grupa/Sortowanie

1 Dodaj regułę lub właściwość

2 Usuń regułę lub właściwość

3 Przenieś właściwość powyżej

4 Przenieś właściwość poniżej

5 Przełącz negację (tylko właściwości filtra)

Dodaj regułę lub właściwość (+)

Dodaje nową regułę lub nową właściwość dla **filtru**, **grupy** lub **sortowania**.

Uwaga: Położenie reguł i właściwości jest kluczowe, ponieważ struktura reguł jest hierarchiczna.

- Wybierz istniejącą regułę, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** (+) lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj regułę** z menu kontekstowego.

  Nowa reguła jest dodawana poniżej wybranej reguły (lub na końcu hierarchii reguł, jeśli nie wybrano żadnej reguły).

  Uwaga: Aby zmienić nazwę reguły, zaznacz ją i kliknij jej nazwę lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Zmień nazwę** z menu kontekstowego.

- Wybierz węzeł **Filtr** reguły, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość filtra** z menu kontekstowego.
- Wybierz węzeł **Grupa** reguły, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość grupowania** z menu kontekstowego.

- Wybierz węzeł reguły **Sortowanie**, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość sortowania** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz właściwość** umożliwiające wybranie właściwości do filtrowania, grupowania lub sortowania.

- Wybierz właściwość, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij **OK.**

  Uwaga: Właściwości i definicje wartości zdefiniowane za pomocą polecenia BIMWŁAŚCIWOŚCI można wybrać w celu skonfigurowania drzewa struktury.

- Opcjonalnie można wpisać szukany ciąg znaków w polu **Szukaj**, a następnie kliknąć przyciski strzałek **Znajdź poprzedni(Shift+F3**) () lub **Znajdź następny(F3**) (), aby wyszukać właściwości zawierające szukany ciąg znaków.
- Powtórz poprzedni krok, aby dodać więcej właściwości filtrowania/grupowania/sortowania.

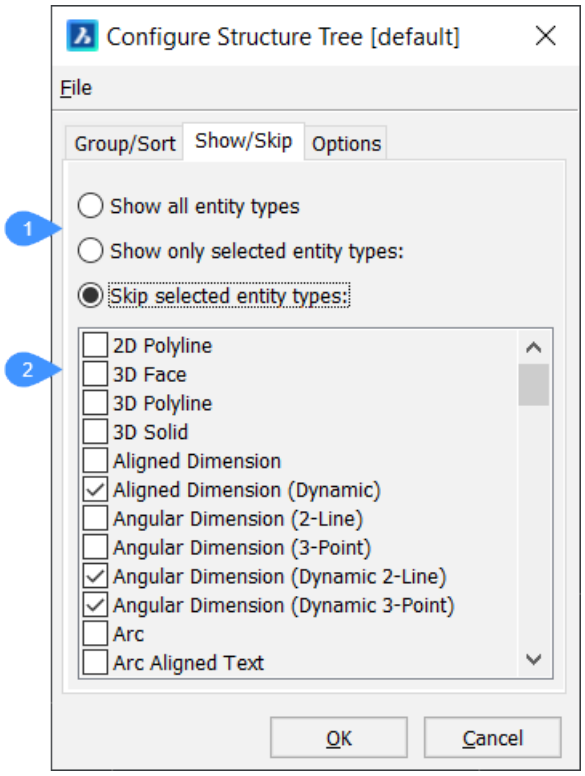
Usuń regułę lub właściwość ()
Usuwa wybraną regułę lub właściwość. Można również użyć opcji **Usuń regułę**/**Usuń właściwość** z menu kontekstowego wybranej reguły/właściwości.

Przesuń właściwości w górę ()
Przenosi wybraną regułę lub właściwość w górę.

Przesuń właściwości w dół ()
Przenosi wybraną regułę lub właściwość w dół.

Przełącz negację (tylko właściwości filtra)
Przełącza negację tylko dla właściwości filtra.

22.3.20.3 Karta Pokaż/Pomiń

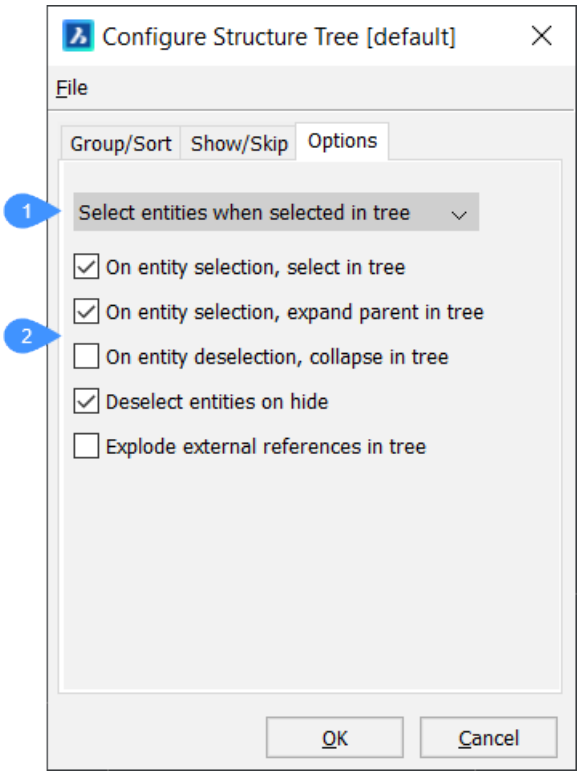
1 Pokaż/pomiń opcje

2 Lista wyboru

Pokaż/pomiń opcje
Określa, czy wybrane podmioty mają być wyświetlane, czy nie.

Lista wyboru
Umożliwia utworzenie wyboru typów jednostek do wyświetlenia lub wykluczenia.

22.3.20.4 Karta Opcje

1 Opcje wyboru

2 Dodatkowe opcje

Opcje wyboru
Określa, co dzieje się w modelu po wybraniu podmiotów w drzewie struktury. Dostępnych jest kilka opcji:

- **Ignoruj zaznaczenie drzewa**: jednostki nie są zaznaczane na rysunku.
- **Podświetl podmioty po wybraniu w drzewie**: podmioty na rysunku są podświetlone, ale nie wybrane.
- **Wybierz jednostki po wybraniu w drzewie**: pasujące jednostki są wybierane na rysunku.

Dodatkowe opcje
Określa, co dzieje się w drzewie struktury, gdy encja jest zaznaczona/odznaczona w modelu.

Po wybraniu podmiotu wybierz w drzewie
Po włączeniu zaznacza pasujące jednostki w drzewie struktury po wybraniu ich na rysunku.

Po wybraniu podmiotu rozwiń rodzinę w drzewie
Po włączeniu rozwija węzeł powiązany z jednostką (jednostkami) wybraną na rysunku.

Przy odznaczeniu obiektu, rozwiń w drzewie
Po włączeniu zwija węzeł powiązany z jednostką (jednostkami) wybraną na rysunku.

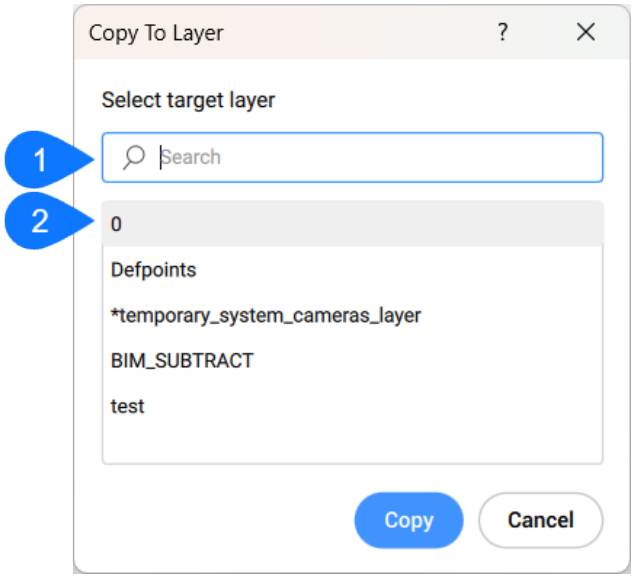
Odznacz elementy przy ukrywaniu
Po włączeniu odznacza ukryte jednostki.

Rozbij zewnętrzne odnośniki w drzewie
Po włączeniu wyświetla zawartość rysunków z odnośnikami zewnętrznymi w drzewie struktury.

22.3.21 Okno dialogowe Kopiuj do warstwy

Otwiera się przez polecenie KOPIUJNAWAR (Express Tools)

Okno dialogowe **Kopiuj do warstwy** umożliwia określenie warstwy docelowej.

1 Pasek wyszukiwania

2 Raport wyszukiwania

22.3.21.1 Pasek wyszukiwania

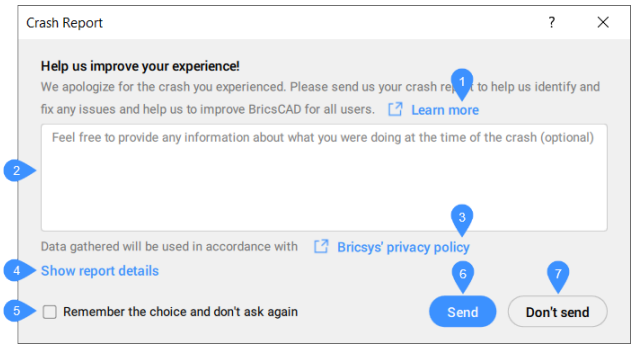
Umożliwia wyszukiwanie określonych nazw warstw.

22.3.21.2 Raport wyszukiwania

Wyświetla listę wszystkich nazw warstw, które są zgodne z wprowadzonym wyszukiwaniem.

22.3.22 Okno dialogowe Raport o awarii

Okno dialogowe **Raport** o kolizji umożliwia sprawdzenie i ręczne przesłanie raportu o kolizji. **(tylko Windows**)

1 Dowiedz się więcej

2 Pole informacji o awarii

3 Zasadami ochrony prywatności Bricsys

4 Pokaż szczegóły raportu

5 Zapamiętaj wybór i nie pytaj ponownie

6 Wyślij

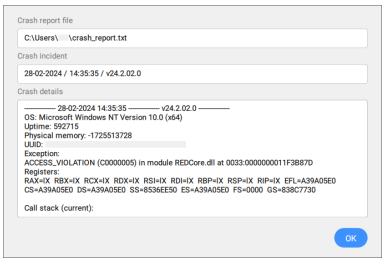
7 Nie wysyłaj

Dowiedz się więcej
Otwiera stronę **Okna Dialogowego Wysyłanie raportów o awariach za pośrednictwem** Centrum pomocy.

Pole informacji o awarii
(Opcjonalnie) Wpisz dodatkowe informacje o tym, jak doszło do awarii.

Zasadami ochrony prywatności Bricsys
Otwiera stronę **Oświadczenia o ochronie prywatności** firmy Bricsys.

Pokaż szczegóły raportu
Otwiera nowe okno dialogowe zawierające informacje o automatycznie wygenerowanym pliku **crash_report.txt.** Kliknij **OK**, aby zamknąć okno dialogowe.

Zapamiętaj wybór i nie pytaj ponownie
Okno dialogowe **Raport o Awarii** nie będzie już wyświetlane.

Wyślij
Wysyła raport.

Nie wysyłaj
Nie wysyła raportu.

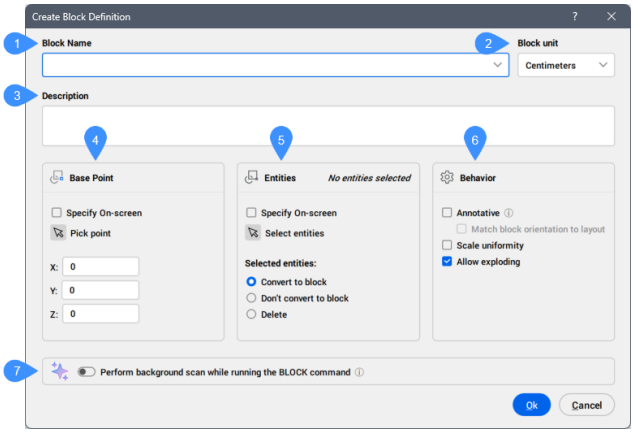
Uwaga:

- Preferencje przesłane za pośrednictwem okna dialogowego **Raport o Awarii** są przechowywane przez zmienną systemową CRASHREPORTSENDING. Domyślną wartością jest 0, dla której okno dialogowe jest zawsze wyświetlane. Zaznaczenie pola wyboru **Zapamiętaj wybór i nie pytaj ponownie** ustawia wartość zmiennej systemowej CRASHREPORTSENDING na 1, jeśli używana jest opcja **Wyślij**, lub na 2, jeśli używana jest opcja **Nie wysyłaj**. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz artykuł **Wysyłanie raportów o awariach za pośrednictwem okna dialogowego Raport o awarii.**
- Wartość zmiennej systemowej CRASHREPORTSENDING można łatwo zmienić, wpisując jej nazwę w wierszu poleceń i ustawiając nową wartość lub za pomocą okna dialogowego **Ustawienia**.

22.3.23 Okno dialogowe Utwórz definicję bloku

Otwiera się przez polecenie BLOK

Okno dialogowe **Utwórz definicję bloku** umożliwia utworzenie nowej definicji bloku.

1 Nazwa Bloku

2 Jednostka bloku

3 Opis

4 Punkt Bazowy

5 Elementy

6 Zachowanie

7 Skanowanie w tle podczas wykonywania polecenia BLOK

22.3.23.1 Nazwa Bloku

Określa nazwę bloku.

22.3.23.2 Jednostka bloku

Blok jest prawidłowo skalowany, gdy definicja bloku jest wstawiana do rysunku, którego jednostki różnią się od rysunku, na którym blok został utworzony. Dokładniej rzecz ujmując, zmienna INSUNITS jest inna.

22.3.23.3 Opis

Zawiera opis bloku (opcjonalnie).

22.3.23.4 Punkt Bazowy

Modyfikuje właściwości punktu bazowego definicji bloku. W tym momencie blok jest wstawiany za pomocą polecenia WSTAW.

Określ na ekranie
Umożliwia zdefiniowanie punktu bazowego w przestrzeni modelu po kliknięciu przycisku **OK**, jeśli pole jest zaznaczone.

Wybierz punkt
Umożliwia wskazanie punktu na rysunku jako punktu bazowego bloku. Na rysunku można również wprowadzić współrzędne X,Y,Z.

X/Y/Z
Definiuje współrzędne, w których blok ma zostać wstawiony. Współrzędna Z jest zwykle opcjonalna.

22.3.23.5 Elementy

Wybiera elementy, które składają się na blok.

Określ na ekranie
Umożliwia wybranie jednostek w przestrzeni modelu po kliknięciu przycisku **OK**, jeśli pole jest zaznaczone.

Uwaga: Opcjonalnie można uwzględnić w zaznaczeniu krzywe odniesienia, co pozwala na automatyczne wyrównanie bloku podczas wstawiania.

Wybierz obiekty
Wybiera jeden lub więcej elementów na rysunku.

Wybrane podmioty
Definiuje, w jaki sposób elementy są przekształcane w blok.

Konwertuj na blok
Wybrane elementy są konwertowane na blok. Jest to opcja domyślna.

Nie konwertuj na blok
Wybrane elementy są zachowywane jako elementy, a definicja bloku jest tworzona na rysunku.

Usuń
Wybrane elementy są usuwane po utworzeniu definicji bloku.

Uwaga: Opcja **Konwertuj na blok** jest najbardziej wydajna.

22.3.23.6 Zachowanie

Opisowe
Ustawia właściwość opisową bloku. Ten typ bloku powinien być utworzony, gdy skala adnotacji w obszarze modelu lub papieru wynosi 1:1. Blok jest opisowy, ale automatycznie skaluje się zgodnie z bieżącym współczynnikiem skali opisu.
Wybierz, czy chcesz, aby blok był skalowany adnotacyjnie:

- **Wł**: blok przeskaluje się do obowiązującej skali adnotacji. Opcja Skaluj równomiernie jest wyszarzona (niedostępna).
- **Wył**: blok jest skalowany zgodnie ze współczynnikiem skali podanym podczas polecenia WSTAW.

Uwaga: Obsługiwane skale adnotacji wybranego atrybutu bloku można modyfikować w panelu **Właściwości**, nawet jeśli jego własne odwołanie do bloku nie zawiera adnotacji.

Dopasuj orientację bloku do układu
Określa, czy bloki opisowe pasują do orientacji układu.

- **Wł**: bloki adnotacji są wyświetlane pionowo, niezależnie od orientacji rzutni.
- **Wył**: bloki adnotacji są zgodne z orientacją rzutni.

Jednorodność skali
Określa, czy bloki mogą być skalowane nierównomiernie. Ta opcja nie jest dostępna dla bloków skalowanych opisowo.

- **Wł**: Współczynniki skali X, Y i Z bloków są takie same. Zapobiega to zniekształcaniu bloków.
- **Wyłączone**: bloki mogą być wstawiane z różnymi współczynnikami skali X, Y i Z. Jest to przydatne w przypadku obiektów, które mogą mieć różne wymiary, takich jak blaty stołów o różnych rozmiarach.

Zezwól na rozbijanie
Określa, czy użytkownicy mogą rozbijać blok po jego wstawieniu. Gdy blok jest rozbity, traci swój status bloku, a poszczególne elementy mogą być edytowane.

Wskazówka: Aby edytować elementy nierozbitego bloku, należy użyć polecenia BEDYCJA.

- **Wł**: bloki mogą być rozbite po ich wstawieniu za pomocą polecenia ROZBIJ.
- **Wył**: bloki nie mogą być rozbite. Właściwość tę można zmienić za pomocą polecenia EKSBLOKI w sekcji Bloki.

22.3.23.7 Skanowanie w tle podczas wykonywania polecenia BLOK

Jeśli opcja jest włączona i zaznaczono opcję **Konwertuj na blok**, program sprawdza, czy zaznaczenie ma pasujące elementy w rysunku i czy istnieje już definicja bloku dla zaznaczenia.

Jeśli opcja jest wyłączona, skanowanie w tle zostanie anulowane.

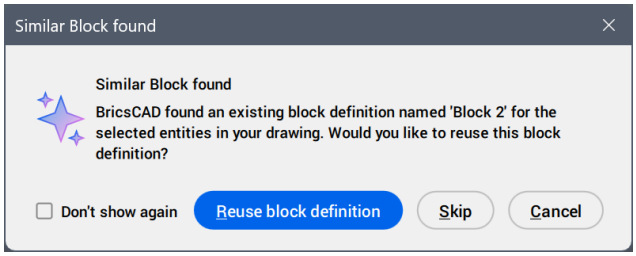
Zmienia wartość zmiennej systemowej BLOCKIFYSKANER.

Uwaga: Skanowanie tła może przebiegać wolno w przypadku dużych rysunków.

Uruchom Blockify
Wyświetla, jeśli w rysunku znaleziono duplikaty bloku dla wybranych elementów.
Otwiera panel kontekstowy polecenia **Blockify**, aby przekształcić zaznaczenie i wszystkie podobne elementy do nowej definicji bloku.

Definicja bloku ponownego użycia
Wyświetla, czy w rysunku dla wybranych elementów znaleziono istniejącą definicję bloku.
Konwertuje zaznaczenie na instancje bloku istniejącej definicji bloku.

Uwaga: Jeśli opcja **Określ na ekranie** jest zaznaczona i w rysunku zostanie znaleziona istniejąca definicja bloku dla wybranych elementów, zostanie wyświetlone okno dialogowe.

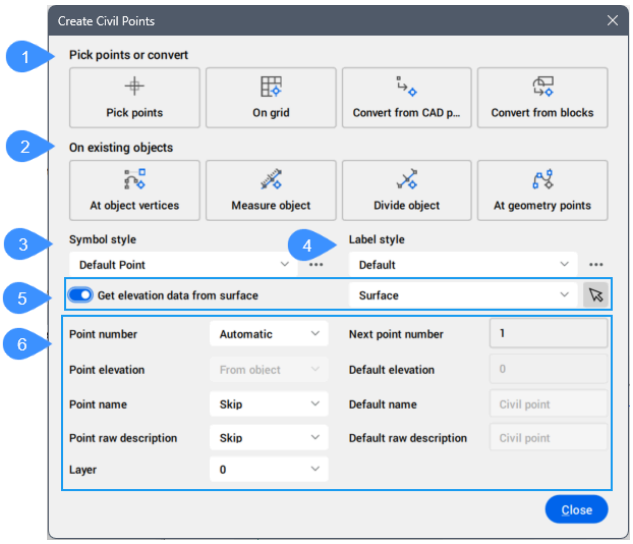
Pomiń
Tworzy nową definicję bloku i kończy polecenie.

Anuluj
Powraca do okna dialogowego **Utwórz definicję bloku**.

22.3.24 Okno dialogowe Utwórz punkty Civil

Otwiera się przez: Polecenie CIVILPUNKT

Okno dialogowe **Utwórz Punkty Civil** umożliwia tworzenie punktów civil poprzez określenie ich położenia na rysunku, konwertowanie punktów lub bloków CAD na punkty cywilne lub generowanie punktów civil na wybranych obiektach.

1 Wybieranie punktów lub konwersja

2 Na istniejących obiektach

3 Styl symbolu

4 Styl etykiety

5 Pobieranie danych wysokości z powierzchni

6 Ustawienia punktów

22.3.24.1 Wybieranie punktów lub konwersja

Tworzy punkty civil, określając lokalizację punktu lub konwertując elementy na rysunku.

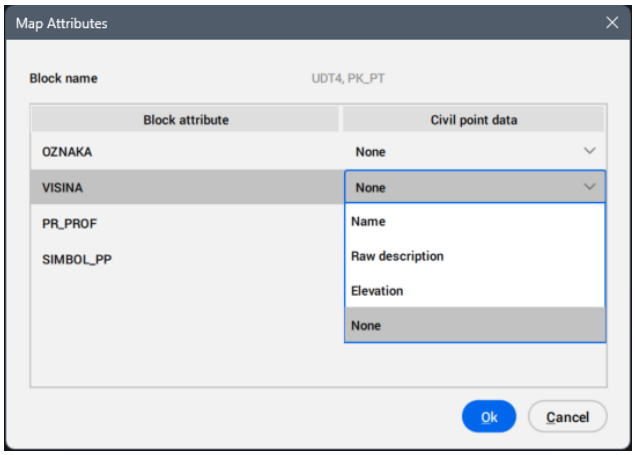
Uwaga: Punkty Civil są tworzone na podstawie wybranego stylu symbolu i etykiety.

Wybierz punkty
Umożliwia tworzenie indywidualnych punktów cywilnych na rysunku poprzez określenie ich lokalizacji.

Na siatce
Umożliwia automatyczne tworzenie punktów Civil na siatce. Właściwości siatki (początek, odstępy x i y, obrót siatki i zakres) są wymagane w wierszu poleceń.

Konwertuj z punktów CAD
Umożliwia tworzenie punktów Civil z wybranych punktów CAD.

Konwertuj z bloków
Umożliwia tworzenie punktów Civil z wybranych bloków.
Okno dialogowe **Mapuj atrybuty** otwiera się dla bloków z atrybutami, umożliwiając mapowanie atrybutów bloku na atrybuty punktu cywilnego, takie jak **Nazwa**, **Opis Raw**, **Wysokość** lub **Brak**.

22.3.24.2 Na istniejących obiektach

Tworzy punkty Civil na istniejących obiektach.

W wierzchołkach obiektu
Umożliwia tworzenie punktów Civil w wierzchołkach obiektów.

Zmierz obiekt
Tworzy punkty civil wzdłuż wybranego obiektu, definiując stację początkową i końcową, odległość przesunięcia i długość segmentu. Punkty można definiować interaktywnie, wybierając pozycję na obiekcie lub wprowadzając wartości w wierszu poleceń.

Zacznij od stacji
Określa punkt stacji początkowej. Domyślną wartością jest 0.

Zakończ na stacji
Określa koniec w punkcie stacji. Wartością domyślną jest całkowita długość obiektu.

Określ odsunięcie
Pobiera wysokość dla punktu civil z wybranego obiektu. Wartości ujemne umieszczają punkty civil po drugiej stronie obiektu.

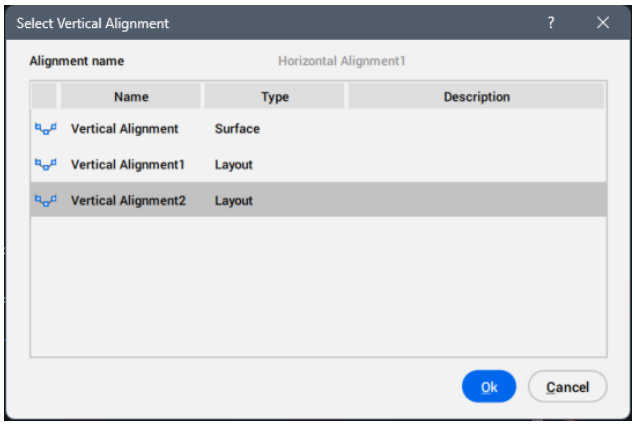
Określ długość segmentu.
Określa odstęp (długość segmentu) między punktami civil utworzonymi na wybranym obiekcie.

Podzielić obiekt
Tworzy punkty civil na wybranym obiekcie, określając liczbę segmentów i przesunięcie od obiektu. Punkty są umieszczane w równych odstępach wzdłuż obiektu, w oparciu o zdefiniowaną liczbę segmentów.

Wprowadź liczbę segmentów
Ustawia liczbę segmentów.

Uwaga: Obsługiwane typy obiektów obejmują linie, łuki, polilinie, polilinie 3D i ciągi znaków.

W punktach geometrii
Tworzy punkty Civil wzdłuż Wyrównania. Gdy Wyrównanie poziome zawiera Wyrównanie pionowe, a atrybut **Wysokość punktu** jest ustawiony na **Od obiektu**, zostanie otwarte okno dialogowe **Wybierz wyrównanie pionowe**. Umożliwia to ustawienie wysokości dla punktów civil w wybranym wyrównaniu pionowym.

22.3.24.3 Styl symbolu

Umożliwia wybranie stylu symbolu z rozwijanej listy zdefiniowanych stylów.

Kliknij przycisk Przeglądaj (…), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz styl**, w którym można edytować bieżący styl lub utworzyć nowy, kopiując istniejący styl.

22.3.24.4 Styl etykiety

Umożliwia wybranie stylu etykiety z rozwijanej listy zdefiniowanych stylów.

Kliknij przycisk Przeglądaj (…), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz styl**, w którym można edytować bieżący styl lub utworzyć nowy, kopiując istniejący styl.

22.3.24.5 Pobieranie danych wysokości z powierzchni

Po włączeniu tej opcji wysokość punktów civil jest pobierana z wybranej powierzchni. Możesz wybrać dostępną powierzchnię z listy rozwijanej lub kliknąć przycisk (), aby wybrać ją z obszaru rysowania.

22.3.24.6 Ustawienia punktów

Umożliwia określenie ustawień punktów Civil.

Numer punktu
Umożliwia określenie numeru punktu Civil.

Automatycznie
Automatycznie przypisuje numer punktu Civil na podstawie wartości **numeru następnego punktu** i numerów już przypisanych.

Podpowiedź
Umożliwia określenie początkowego numeru punktu Civil w wierszu poleceń.

Wysokość punktu
Umożliwia określenie wysokości dla punktów Civil.

Automatycznie
Automatycznie przypisuje wysokość punktu Civil na podstawie wartości **Domyślnej wysokości**.

Podpowiedź
Umożliwia zdefiniowanie wysokości punktu Civil w wierszu poleceń.

Niezdefiniowany
Ustawia niezdefiniowaną wysokość punktu Civil.

Od obiektu
Pobiera wysokość dla punktu Civil z wybranego obiektu.

Nazwa punktu
Umożliwia zdefiniowanie nazwy punktu civil.

Automatycznie
Automatycznie przypisuje nazwę punktu civil.

Podpowiedź
Umożliwia zdefiniowanie nazwy punktu civil w wierszu poleceń.

Pomiń
Pozwala nie ustawiać nazwy dla punktu civil.

Surowy opis punktu
Umożliwia określenie opisu punktu cywilnego, który składa się z wielu części, takich jak słowa, litery, cyfry, symbole, oddzielonych spacjami.

Uwaga: Gdy zamiast spacji używany jest znak ukośnika (/), nazwa jest traktowana jako pojedyncza część.

Przykład:

- **SP/RAILROAD XING** - nazwa składa się z dwóch części: SP/RAILROAD i XING
- **SP/NO PARKING** - nazwa składa się z dwóch części: SP/NO i PARKING
- **MISC/DOT BOX 30** - nazwa składa się z trzech części: MISC/DOT, BOX, 30
- **LINE ST JPN 2** - nazwa składa się z czterech części: LINE, ST, JPN, 2
- **CPS/4" SOLID YELLOW** - nazwa składa się z trzech części: CPS/4", SOLID, YELLOW

Automatycznie
Automatycznie przypisuje surowy opis punktu.

Podpowiedź
Umożliwia zdefiniowanie nieprzetworzonego opisu punktu w wierszu poleceń.

Pomiń
Pozwala nie ustawiać surowego opisu punktu.

WArstwa
Umożliwia ustawienie warstwy dla punktów Civil.

Następny numer punktu
Umożliwia zdefiniowanie numeru początkowego dla zakresu punktów Civil. Obsługuje to wiele zakresów numerów punktów na tym samym rysunku.

Domyślna wysokość
Umożliwia ustawienie domyślnej wysokości dla punktów Civil.

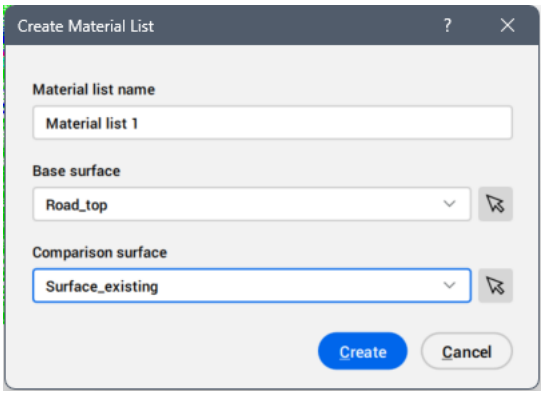
Nazwa domyślna
Umożliwia ustawienie domyślnej nazwy dla punktów Civil.

Domyślny surowy opis
Umożliwia ustawienie domyślnego nieprzetworzonego opisu dla punktów Civil.

22.3.25 Create Material List dialog box

Opens via: CALCULATESECTIONVOLUMES command

The **Create Material List** dialog box allows you to define the material name and to select the base surface and the comparison surface.

Material list name
Allows you to define a material name.

Base surface
Allows you to select the base surface from the drop-down list of the available surfaces, or select it directly from the drawing area.

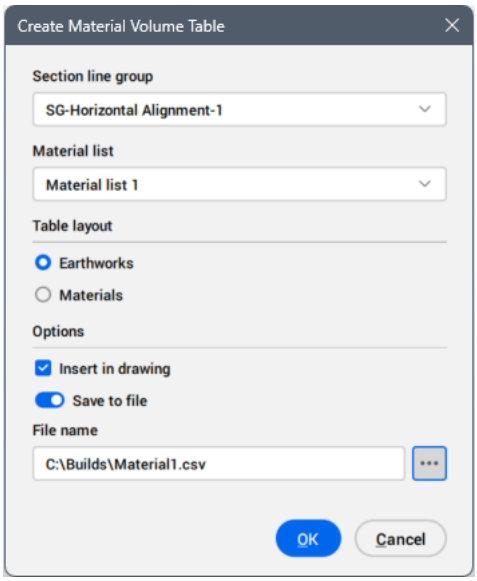
Comparison surface
Allows you to select the comparison surface from the drop-down list of the available surfaces, or select it directly from the drawing area.

22.3.26 Create Material Volume Table dialog box

Opens via: MATERIALVOLUMETABLE command

The **Create Material Volume Table** dialog box generates a material volume table for a previously created **Section line group** and **Material list**. This table can be inserted into the drawing and saved as a CSV file.

For more details, see the **SECTIONLINES command** and **CALCULATESECTIONVOLUMES command** articles.

Section line group
Selects the section line group that define the section volume.

Material list
Selects the material list name.

Table layout
Defines the table layout.

Earthworks
When checked, includes the earthworks materials in the table.

Materials
When checked, includes the structural materials in the table.

Options
Defines how the table is used.

Insert in drawing
When checked, inserts the table in the drawing at the specified insertion point.

Save to file
When turned on, saves the table as a CSV file.

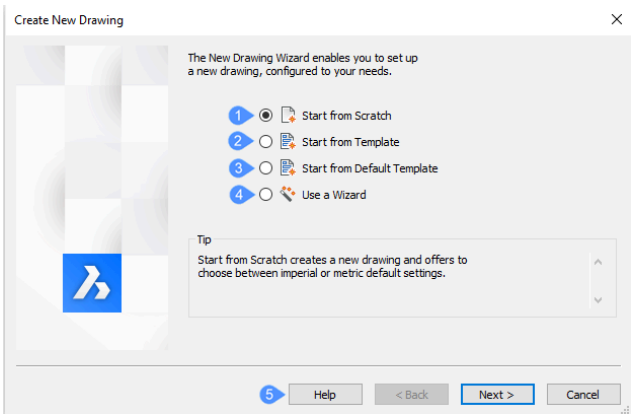
File name

Displays the file name. Click the Browse button (…) to open the **Select CSV file** dialog box, then choose the path and a file name for the CSV file.

22.3.27 Okno dialogowe Utwórz nowy rysunek

Otwiera się przez: Polecenie NOWYKREATOR

Okno dialogowe **Utwórz nowy rysunek** umożliwia tworzenie nowych rysunków kilkoma metodami za pomocą Kreatora nowego rysunku.

1 Zacznij od zera

2 Rozpocznij od szablonu

3 Rozpocznij od szablonu domyślnego

4 Użyj kreatora

5 Pomoc

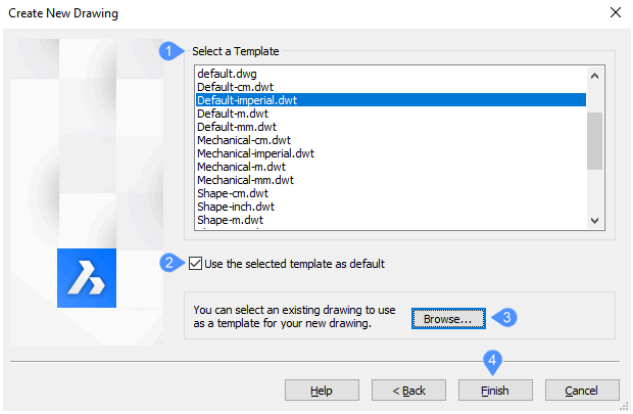
22.3.27.1 Zacznij od zera

Uruchamia nowy rysunek przy użyciu domyślnego pliku szablonu określonego przez zmienną systemową BASEFILE. Kliknij przycisk **Dalej** i wybierz system pomiarowy:

- **Imperial (stopy i cale)** - nowy rysunek jest oparty na pliku default-imperial.dwt i dlatego używa miar imperialnych.
- **Metryczny** - nowy rysunek jest oparty na pliku default-mm.dwt i dlatego używa miar metrycznych.

Po kliknięciu przycisku **Zakończ** program otworzy nowy rysunek, którego zawartość zależy od domyślnego pliku szablonu.

22.3.27.2 Rozpocznij od szablonu

1 Wybierz szablon

2 Użyj domyślnego szablonu

3 Przeglądaj...

4 Zakończ

Wybierz szablon
Umożliwia wybranie pliku, który będzie działał jako szablon. Z listy Szablon wybierz jedną z nazw plików DWT. Pliki te są przechowywane w folderze określonym przez zmienną TemplatePath; domyślna lokalizacja to *C:\Users\%username%\AppData\Local\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Templates*.

Użyj domyślnego szablonu
Włącz opcję **Użyj wybranego szablonu jako domyślnego**, jeśli chcesz używać tego pliku jako szablonu od teraz. Jeśli tak, program aktualizuje wartość zmiennej systemowej BASEFILE. Po kliknięciu przycisku **Zakończ** program otworzy nowy rysunek, którego zawartość zależy od wybranego pliku szablonu.

Przeglądaj...
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik szablonu**, w którym można wybrać następujący typ pliku dla szablonu: DWG - pliki rysunków, DWT - pliki szablonów, DXF - pliki wymiany rysunków.

Zakończ
Kliknij przycisk **Zakończ** po wybraniu szablonu z listy lub z okna dialogowego.

22.3.27.3 Rozpocznij od szablonu domyślnego

Uruchamia nowe rysunki z domyślnym szablonem zdefiniowanym przez zmienną systemową BASEFILE.

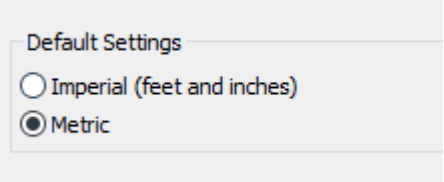
Po kliknięciu przycisku **Zakończ** program otworzy nowy rysunek, którego zawartość zależy od wybranego pliku szablonu.

22.3.27.4 Użyj kreatora

Uruchamia nowy rysunek, przechodząc przez kreatora, który prowadzi użytkownika:

1 Kliknij przycisk **Dalej**.

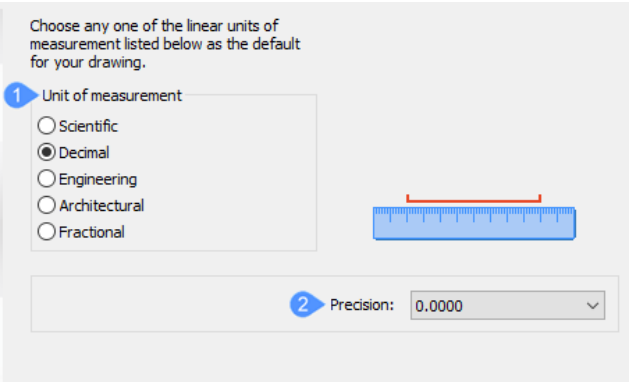
2 Wybierz system pomiarowy:

- Imperial (stopy i cale) - nowy rysunek jest oparty na pliku default-imperial.dwt i dlatego używa miar imperialnych.
- Metryczny - nowy rysunek jest oparty na pliku default-mm.dwt i dlatego używa miar metrycznych.

3 Kliknij przycisk **Dalej**.

4 Wybierz liniową jednostkę miary i precyzję wyświetlania.

- Jednostka miary
- Dokładność

Jednostka miary

Wybierz jedną z listy. Jeśli nie masz pewności, wybierz Decimal (dziesiętne); zawsze możesz później zmienić jednostki za pomocą polecenia JEDN.

Nazwa jednostki	Zmierz	Przykłady
Architektoniczny	Stopy, cale, cale ułamkowe	4'-6 1/16"
Inżynieria	Stopy, cale, cale dziesiętne	4'-6.0625"
Ułamkowe	Cale, cale ułamkowe	54 1/6"
Dziesiętne	(domyślnie) Jednostki i jednostki dziesiętne	2128.4449
Naukowy	Jednostki, jednostki dziesiętne, wykładniki	2.1284E+03

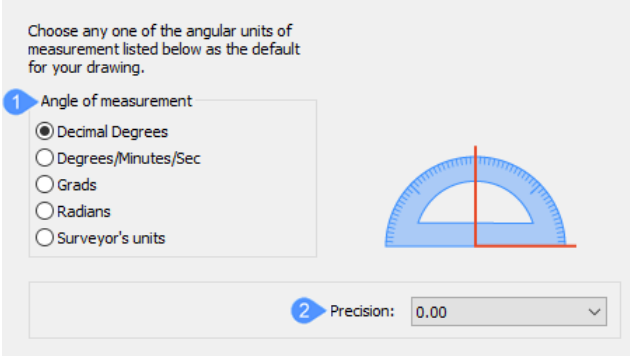
Dokładność
Kliknij listę rozwijaną i wybierz poziom precyzji. Jeśli nie masz pewności, wybierz ustawienia domyślne, ponieważ zawsze możesz zmienić precyzję w dowolnym momencie za pomocą polecenia JEDN.

Uwaga: Jest to precyzja wyświetlania: program wewnętrznie wykonuje obliczenia zawsze z dokładnością do ośmiu miejsc po przecinku.

Uwaga:

1 Kliknij przycisk **Dalej**.

2 Wybierz kątową jednostkę miary i precyzję wyświetlania.

3

- Kąt pomiaru
- Dokładność

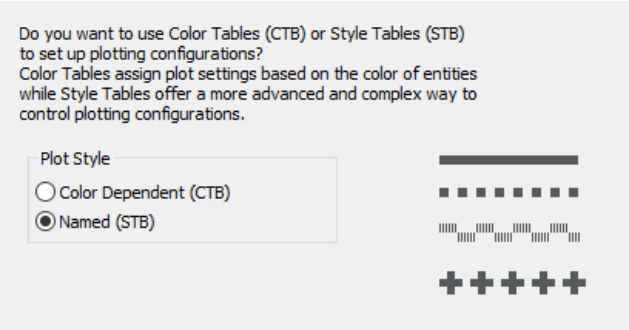
Kąt pomiaru
Wybierz jedną z listy. Jeśli nie masz pewności, wybierz Decimal/Degrees (dziesiętne/stopnie); zawsze możesz później zmienić jednostki za pomocą polecenia JEDN.

Nazwa kąta:	Pomiar	Przykład
Stopnie dziesiętne	Stopnie i ułamki dziesiętne	12.3456
Stopnie/minuty/sekundy	Stopnie, minuty, sekundy, sekundy dziesiętne	12d34'56"
Grady	Stopnie i ułamki dziesiętne	123.45g
Radiany	Radiany na stopnie	1.23r
Jednostki miary	Stopnie północ/południe w kierunku wschód/zachód	N12d34'56 "E

Dokładność
Kliknij listę rozwijaną i wybierz poziom precyzji. Jeśli nie masz pewności, wybierz ustawienia domyślne, ponieważ zawsze możesz zmienić precyzję w dowolnym momencie za pomocą polecenia JEDN.

1 Kliknij przycisk **Dalej**.

2 Określ, jakie rodzaje stylu wydruku powinien wykorzystywać rysunek:

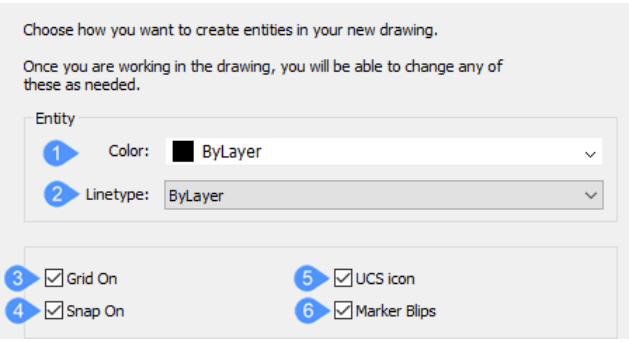
3

- **Zależny od koloru (CTB)** - te style wykresów są prostsze w użyciu, ale mniej elastyczne.
- **Named (STB)** - style kreślenia są bardziej elastyczne, ale złożone, ponieważ kontrolują każdy aspekt każdej właściwości jednostki podczas kreślenia.

Jeśli nie masz pewności, wybierz opcję Zależny od Koloru.

4 Kliknij przycisk **Dalej**.

5 Wybierz domyślny kolor roboczy, typ linii i pomoce wizualne, które mają być wyświetlane na rysunku:

6

a Kolor
b Rodzaj linii
c Włącz siatkę
d Włącz skok
e Ikona LUW
f Znacznik punktów

Kolor
Zestaw narzędzi można wybrać z listy rozwijanej. Nie jest to jednak zalecane. Wybierz JakWarstwa, aby warstwy kontrolowały kolory jednostek. Zobacz polecenia KOLOR i WARSTWA.

Rodzaj linii
Możesz wybrać dowolny typ linii z listy rozwijanej, ale nie jest to zalecane. Z tego samego powodu wybierz JakWarstwa. Zobacz polecenie RODZLIN.

Włącz siatkę
Po włączeniu wyświetla siatkę punktów (lub linii), która pomaga zobaczyć odstępy między jednostkami, a także zakresy rysowania, takie jak co 1 m; zobacz polecenie SIATKA. Zaleca się włączenie tej opcji.

Włącz skok
Po włączeniu ustawia przyrost ruchu kursora, np. co 0,5 m; patrz polecenie SKOK. Zaleca się włączenie tej opcji.

Ikona LUW
Gdy jest włączona, wyświetla ikonę LUW pokazującą orientację osi x, y i z; patrz polecenie LUWIKONA. Zaleca się włączenie tej opcji dla rysunków 3D, ale wyłączenie jej dla rysunków 2D.

Znacznik punktów
Po włączeniu rysuje mały znak + za każdym kliknięciem na rysunku; zobacz polecenie ZNACZNIK. Zaleca się pozostawienie tej opcji wyłączonej, ponieważ może ona sprawić, że ekran stanie się niechlujny.
Po kliknięciu przycisku **Zakończ** program otwiera nowy rysunek, którego zawartość zależy od domyślnego pliku szablonu i opcji wybranych podczas kreatora.

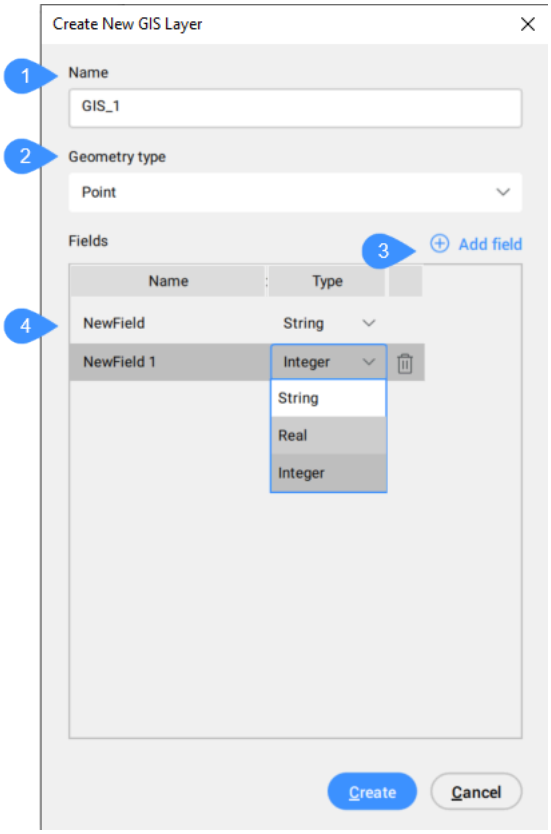
22.3.27.5 Pomoc

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia NOWYKREATOR.

22.3.28 Okno dialogowe Utwórz nową warstwę GIS

Otwiera się przez: Panel **Exploratora Civil**

Okno dialogowe **Utwórz nową warstwę GIS** umożliwia utworzenie nowej warstwy GIS.

1 Nazwa

2 Typ geometrii

3 Dodaj pole

4 Pola

22.3.28.1 Nazwa

Wyświetla nazwę wybraną dla warstwy GIS.

22.3.28.2 Typ geometrii

Wyświetla typ geometrii wybrany z listy dostępnych typów geometrii, która otwiera się po kliknięciu strzałki po prawej stronie.

22.3.28.3 Dodaj pole

Dodaje nowe pole warstwy GIS.

22.3.28.4 Pola

Wyświetla listę wszystkich dodanych pól warstwy GIS. Każde pole ma **Nazwę** i **Typ**.

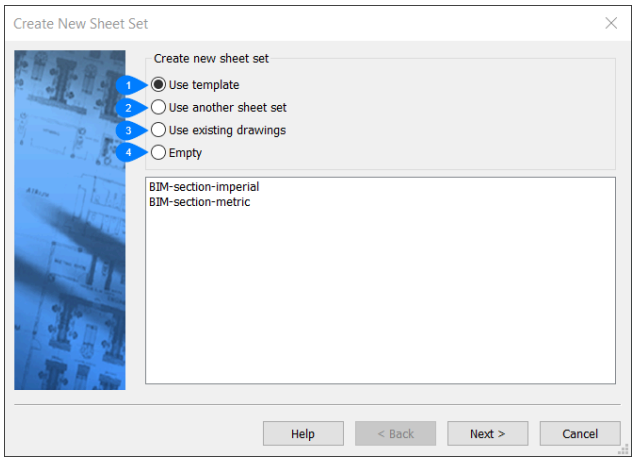
Kliknij ikonę kosza , aby usunąć pola warstw GIS.

22.3.29 Okno dialogowe Utwórz nowy zestaw arkuszy

Otwierane przez:

- NOWYZESTAWARKUSZY polecenie
- Panel **Zestawu Arkuszy**

Okno dialogowe **Utwórz nowy** zestaw arkuszy udostępnia 4 metody tworzenia nowego zestawu arkuszy.

1 Użyj szablonu

2 Użyj innego zestawu arkuszy

3 Użyj istniejących rysunków

4 Pusty

22.3.29.1 Użyj szablonu

Użyj szablonu
Nowy zestaw arkuszy z szablonu

Szablony zestawów arkuszy są przechowywane jako pliki DST w folderze ustawionym przez preferencję SheetSetTemplatePath (domyślna ścieżka *C:\Users\%username%\AppData\Local\Bricsys\BricsCAD \V[Version]\en_US\Templates*).

1 Wybierz zestaw szablonów arkuszy z listy wyświetlonej w oknie dialogowym.

1 ***Uwaga:*** Wszystkie projekty metryczne używają domyślnie szablonu zestawu arkuszy w mm i będą honorować ustawienie zmiennej systemowej SECTIONSHEETSETTEMPLATEMETRIC, jeśli nie jest pusta. Pliki zestawu arkuszy cm i metrów oraz szablonów arkuszy nie są już dołączane do instalacji.

2 Kliknij **Dalej**.

Określ ścieżkę i nazwę pliku zestawu arkuszy

1 Wpisz nazwę pliku zestawu arkuszy.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby wybrać folder docelowy, w którym ma zostać zapisany zestaw arkuszy.

Uwaga: Domyślnie otwarty jest folder lokalizacji bieżącego rysunku.

Opis

1 (Opcjonalnie) Wpisz opis pliku zestawu arkuszy.

2 Kliknij **Dalej**.

Podgląd zestawu arkuszy:

Przejrzyj podsumowanie zestawu arkuszy, który zostanie utworzony, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć nowy plik zestawu arkuszy. Program otworzy panel **Menedżer zestawów arkuszy** z nowym zestawem arkuszy.

22.3.29.2 Użyj innego zestawu arkuszy

Tworzy nowy zestaw arkuszy na podstawie ustawień w istniejącym zestawie arkuszy.

Wybierz zestaw arkuszy do skopiowania

1 Trzask **Przeglądać** i wybierz istniejący plik zestawu arkuszy z **Wybierz plik zestawu arkuszy** okno dialogowe.

2 Kliknij **Dalej**.

Określ ścieżkę i nazwę pliku zestawu arkuszy

1 Wpisz nazwę pliku zestawu arkuszy.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby wybrać folder docelowy dla zestawu arkuszy i zapisać go.

Ważne: Nie można przejść dalej, dopóki nie zostanie wybrany folder, w którym przechowywany jest nowy plik.

Opis

1 (Opcjonalnie) Wpisz opis pliku zestawu arkuszy.

2 Kliknij **Dalej**.

Podgląd zestawu arkuszy:

Przejrzyj podsumowanie zestawu arkuszy, który zostanie utworzony, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć nowy plik zestawu arkuszy. Program otworzy panel **Zestaw arkuszy** z nowym zestawem arkuszy.

22.3.29.3 Użyj istniejących rysunków

Tworzy nowy zestaw arkuszy z istniejącego zestawu rysunków.

1 Wybierz opcję **Użyj istniejących rysunków**.

2 Kliknij **Dalej**.

Wybierz Folder

1 W oknie dialogowym **Wybierz folder** wybierz folder, w którym zostanie zapisany nowy zestaw arkuszy.

Uwaga: Okno dialogowe wypełni się nazwami rysunków i ich układami.

2 Wybierz opcje (zaleca się pozostawienie obu opcji włączonych).

Tworzy podobiekty ze struktury folderów
Używa folderów w folderze głównym do określenia struktury zestawu arkuszy.

Prefiks nazw arkuszy z nazwą pliku rysunku

1 Dodaj nazwę pliku rysunku na początku tytułów zestawu arkuszy. Ułatwia to śledzenie źródła plików.

2 Kliknij **Dalej**.

Określ ścieżkę i nazwę pliku zestawu arkuszy

1 Wpisz nazwę pliku zestawu arkuszy.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby wybrać folder docelowy dla zestawu arkuszy i zapisać go.

Ważne: Nie można przejść dalej, dopóki nie zostanie wybrany folder, w którym przechowywany jest nowy plik.

Opis
(Opcjonalnie) Wpisz opis pliku zestawu arkuszy.

Domyślny szablon rysunku dla nowych arkuszy

1 Wybierz szablon rysunku, który będzie używany jako szablon domyślny podczas tworzenia nowych arkuszy w zestawie arkuszy.

2 Kliknij **Dalej**.

Podgląd zestawu arkuszy:
Przejrzyj podsumowanie zestawu arkuszy, który zostanie utworzony, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć nowy plik zestawu arkuszy. Program otworzy panel **Zestaw arkuszy** z nowym zestawem arkuszy.

22.3.29.4 Pusty

Tworzy nowy zestaw arkuszy od podstaw.

1 Wybierz opcję **Puste**.

2 Kliknij **Dalej**.

Określ ścieżkę i nazwę pliku zestawu arkuszy

1 Wpisz nazwę pliku zestawu arkuszy.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby wybrać folder docelowy dla zestawu arkuszy i zapisać go.

Ważne: Nie można przejść dalej, dopóki nie zostanie wybrany folder, w którym przechowywany jest nowy plik.

Opis
(Opcjonalnie) Wpisz opis pliku zestawu arkuszy.

Domyślny szablon rysunku dla nowych arkuszy

1 Wybierz szablon rysunku, który będzie używany jako szablon domyślny podczas tworzenia nowych arkuszy w zestawie arkuszy.

2 Kliknij **Dalej**.

Podgląd zestawu arkuszy:
Przejrzyj podsumowanie zestawu arkuszy, który zostanie utworzony, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć nowy plik zestawu arkuszy. Program otworzy panel **Zestaw arkuszy** z nowym zestawem arkuszy.

22.3.30 Okno dialogowe Utwórz lub edytuj definicję bloku

Otwiera się przez: Polecenie BEDYCJA

22.3.30.1 Zrzeczenie się

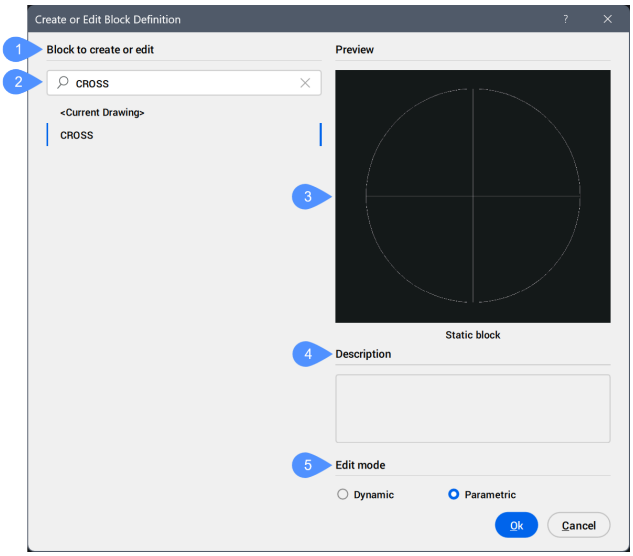
Tworzenie i edytowanie dynamicznych definicji bloków w BEDYCJA w **trybie eksperymentalnym** jest funkcją eksperymentalną, która może nie być jeszcze stabilna i może zostać usunięta w przyszłości.

Użyj polecenia MANAGEEXPERIMENTALFEATURES (lub zmiennej systemowej EXPERIMENTALMODE), aby włączyć lub wyłączyć funkcje eksperymentalne, a następnie uruchom ponownie stronę BricsCAD.

Tryb eksperymentalny jest domyślnie wyłączony.

Ważne: W przypadku zakupu witryny BricsCAD w Stanach Zjednoczonych lub do użytku w Stanach Zjednoczonych, funkcja ta nie jest dostępna ani licencjonowana dla użytkownika. Więcej informacji można znaleźć w EULA.

Okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku** umożliwia wybranie istniejącej definicji bloku do edycji lub wprowadzenie nowej nazwy w celu utworzenia nowej definicji bloku.

1 Blok do utworzenia lub edycji

2 Szukaj

3 Podgląd

4 Opis

5 Tryb edycji

22.3.30.2 Blok do utworzenia lub edycji

Wyświetla listę z nazwami bloków dostępnych na rysunku.

22.3.30.3 Szukaj

Filtruje listę bloków według ciągu wprowadzonego w polu.

22.3.30.4 Podgląd

Zapewnia podgląd bloku wybranego na liście.

Typ bloku jest wyświetlany pod obrazem podglądu(**blok statyczny**, **blok parametryczny** lub **blok dynamiczny**).

22.3.30.5 Opis

Wyświetla opis wybranego bloku.

Kliknij **OK**, aby otworzyć **Edytor Bloku**.

Uwaga: Polecenie BESETTINGS umożliwia dostęp do sekcji **ustawień edytora bloków** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

22.3.30.6 Tryb edycji

Określa możliwe tryby edycji dla wybranego bloku.

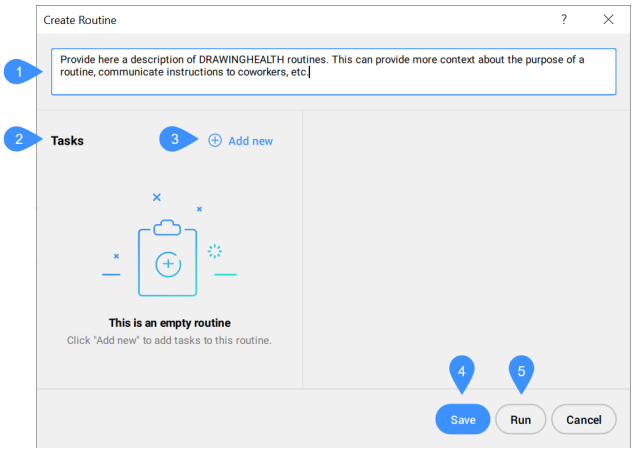
Możesz edytować:

- Bloki statyczne w trybie **dynamicznym** i **parametrycznym**.
- Bloki dynamiczne tylko w trybie **dynamicznym**.
- Bloki parametryczne tylko w trybie **parametrycznym**.

22.3.31 Okno dialogowe Utwórz rutynę

Otwiera się przez: **Utwórz nowy** przycisk z **Kondycja Rysunku** panel kontekstowy poleceń, który otwiera się poleceniem DWGKONDYCJA.

Okno dialogowe **Utwórz rutynę** umożliwia zdefiniowanie zadań, które mają być wykonywane w ramach procedury podczas polecenia DWGKONDYCJA.

22.3.31.1 Opis

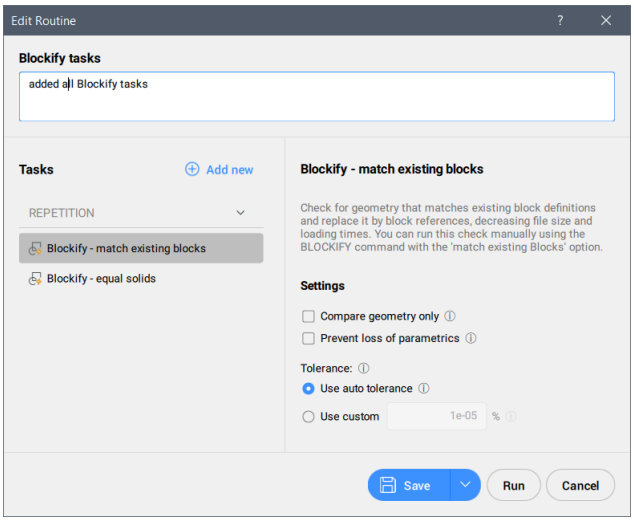
Umożliwia dodanie opisu procedur sprawdzających poprawność rysunku. Może to zapewnić więcej informacji na temat celu danej czynności, przekazać instrukcje współpracownikom itp.

22.3.31.2 Zadania

Wyświetla zadania wybrane dla bieżącej rutyny do wykonania podczas polecenia DWGHEALTH.

Uwaga:

- Rutyna robocza wymaga co najmniej jednego zadania.
- Zadania można uporządkować w ramach procedury metodą „przeciągnij i upuść”.
- Po prawej stronie wybranego zadania możesz uzyskać dostęp do jego ustawień.

22.3.31.3 Przycisk Dodaj nowy

Dodaje nowe zadania do rutyny z listy rozwijanej.

Uwaga: Zadanie można dodać wielokrotnie na różnych etapach procedury.

Dostępne zadania są pogrupowane w następujący sposób:

PODSTAWOWY

Wyczyść
Sprawdza i usuwa różne typy nieużywanych obiektów, pokazane na poniższym obrazku. Możesz określić typy obiektów, które zostaną uwzględnione w kontroli. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia WYCZYŚĆ.

Test
Analizuje integralność bieżącego rysunku i naprawia błędy. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia TEST.

Znajdź Wartości Odstające
Znajduje wartości odstające poza prawidłowym obszarem w celu ich przeniesienia lub usunięcia. Wszystkie znalezione wartości odstające zostaną usunięte po uruchomieniu procedury w trybie Express. Sprawdzenie to można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia ZNAJDŹODSTAJĄCE.

GEOMETRIA 2D

Uprość
Upraszcza lub wygładza polilinie, splajny i kreskowania poprzez usuwanie zbędnych wierzchołków, zgodnie z preferencjami użytkownika. To sprawdzenie można uruchomić ręcznie za pomocą polecenia UPROŚĆ.

GEOMETRIA 3D

Test 3D
Analizuje i automatycznie naprawia problemy w geometrii 3D, zgodnie z preferencjami użytkownika. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia MBTEST.

Solidify
Konwertuje siatki na bryły. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia SOLIDIFY.

Uprość 3D
Upraszcza bryły 3D, usuwając niepotrzebne krawędzie i wierzchołki, łącząc krawędzie szwów i zastępując geometrię ścian i krawędzi analitycznymi powierzchniami i krzywymi w ramach określonej tolerancji. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą poleceń MBUPROŚĆ i MBUPROŚĆWSZYSTKO.

POWTÓRKA

Usuń Powielone- zduplikowana geometria
Usuwa zduplikowane jednostki. Opcjonalnie przenieś duplikaty na dedykowaną warstwę. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia USUŃPOWIELONE z opcją **Połącz Zduplikowane Definicje Bloków**.

Usuń Powielone - zduplikowane bloki
Sprawdza definicje bloków o identycznej zawartości i (opcjonalnie) usuwa duplikaty, zgodnie z preferencjami użytkownika. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia USUŃPOWIELONE z opcją **Połącz zduplikowane definicje bloków** - przycisk **Oczyść zduplikowane bloki**.

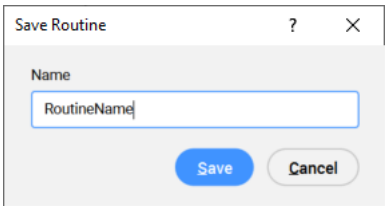
Blockify - dopasuj istniejące bloki
Sprawdza geometrię, która pasuje do istniejących definicji bloków i zastępuje ją odniesieniami do bloków, zmniejszając rozmiar pliku i czas ładowania, zgodnie z preferencjami użytkownika. Sprawdzenie to można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia BLOCKIFY z opcją **dopasowania istniejących bloków**.

Blockify - równe bryły
Zastępuje równe bryły odniesieniami do bloków, aby dodać strukturę do rysunku i zmniejszyć rozmiar pliku oraz czas ładowania, zgodnie z preferencjami użytkownika. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia BLOCKIFY z opcją **Równe bryły**.

Wykrywanie Szyku
Dodaje strukturę do rysunku i zmniejsza rozmiar pliku poprzez zastąpienie zestawów elementów szyku. Kontrolę tę można przeprowadzić ręcznie za pomocą polecenia WYKRYJSZYK.

22.3.31.4 Przycisk Zapisz

Otwiera okno dialogowe **Zapisz rutynę**. Wpisz nazwę utworzonej rutyny.

22.3.31.5 Uruchom

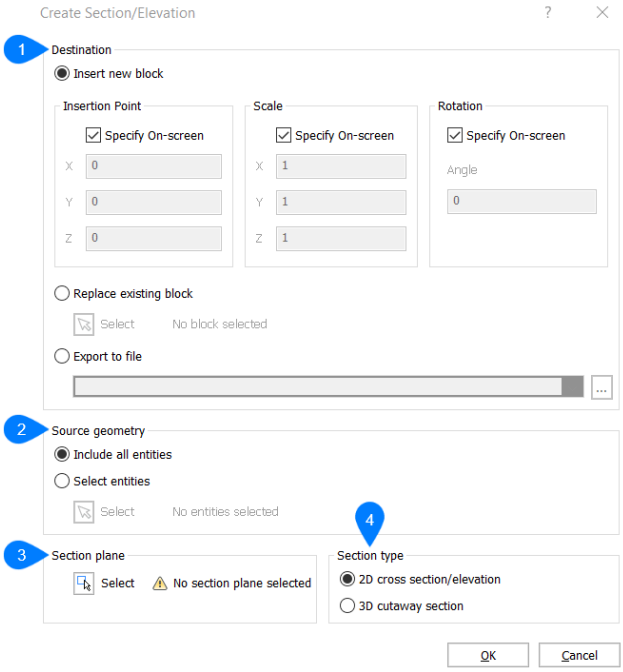
Umożliwia uruchomienie utworzonej procedury pod nazwą **Nowa Rutyna*** bez jej zapisywania.

Uwaga: Panel kontekstowy poleceń **Kondycji Rysunku** wyświetla przycisk **Zapisz jako** po uruchomieniu niezapisanej procedury za pomocą przycisku **Uruchom** w oknie dialogowym **Utwórz rutynę** lub **Edytuj rutynę**. Kliknięcie go spowoduje otwarcie okna dialogowego **Zapisz rutynę** i zapisanie niestandardowej procedury pod wybraną nazwą.

22.3.32 Okno dialogowe Utwórz przekrój/wzniesienie

Otwiera się przez polecenie PRZEKPOWBLOK

Okno dialogowe **Utwórz przekrój/wzniesienie** zapisuje płaszczyzny przekroju jako bloki wstawione do bieżącego rysunku lub zapisane na dysku jako pliki DWG.

1 Przeznaczenie

2 Geometria źródłowa

3 Płaszczyzna przekroju

4 Typ przekroju

22.3.32.1 Przeznaczenie

Określa, gdzie blok zostanie umieszczony na rysunku.

Wstaw nowy blok
Wstawia utworzony przekrój jako nowy blok na rysunku. Można określić punkt wstawienia, skalę i obrót.

Punkt wstawienia
Umożliwia określenie punktu wstawienia w przestrzeni modelu po kliknięciu przycisku OK, jeśli przycisk Określ na ekranie jest zaznaczony.

X/Y/Z
Określa współrzędne, w których blok powinien zostać wstawiony, dostępne tylko wtedy, gdy przycisk Określ na ekranie jest wyłączony.

Skala
Umożliwia określenie współczynnika skali w przestrzeni modelu po kliknięciu przycisku OK, jeśli przycisk Określ na ekranie jest zaznaczony.

X/Y/Z
Definiuje indywidualne współczynniki skali kierunku X, Y, Z, dostępne tylko wtedy, gdy przycisk Określ na ekranie jest wyłączony.

Obrót
Umożliwia określenie kąta obrotu w przestrzeni modelu po kliknięciu przycisku OK, jeśli przycisk Określ na ekranie jest zaznaczony.

Kąt
Określa kąt obrotu wstawionej sekcji/elewacji.

Zastąp istniejący blok
Zastępuje istniejący blok w rysunku. Ten blok zostanie zastąpiony utworzonym przekrojem.

Wybierz
Umożliwia wybranie bloku do zastąpienia w przestrzeni modelu.

Eksport do pliku
Otwiera okno dialogowe Wybierz plik eksportu. Tutaj możesz wybrać plik, do którego chcesz wyeksportować utworzoną sekcję.

22.3.32.2 Geometria źródłowa

Określa obiekty, które zostaną uwzględnione na rysunku.

Uwzględnij wszystkie obiekty
Zaznacza całą geometrię 3D na rysunku (w tym bryły 3D, powierzchnie 3D, siatki polifazowe i powierzchnie 3D).

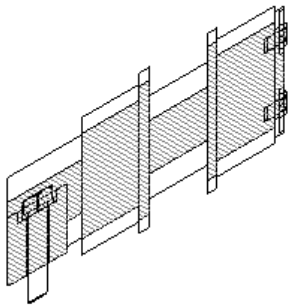
Wybierz obiekty
Umożliwia wybór podmiotów, które mają zostać uwzględnione w przestrzeni modelu.

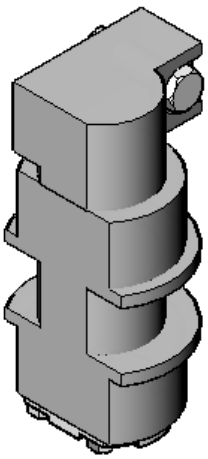
22.3.32.3 Płaszczyzna przekroju

Wybiera płaszczyznę przekroju, która ma zostać przekonwertowana na blok.

22.3.32.4 Typ przekroju

Określa rodzaj tworzonego bloku płaszczyzny przekroju.

Płaszczyzna przekroju 2D / poziom
Używa ustawień przekroju 2D zdefiniowanych w kategorii Płaszczyzny przekroju w oknie dialogowym **Eksploratora rysunku** do utworzenia bloku (patrz artykuł dotyczący **polecenia USTAWPRZEKPOW**).

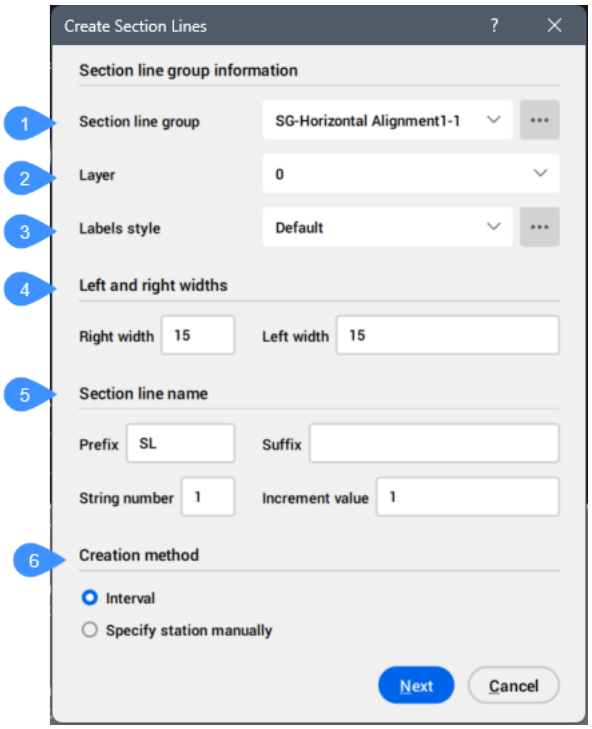
Geometria ucięcia 3D
Używa ustawień przekroju 3D zdefiniowanych w kategorii Płaszczyzny przekroju w oknie dialogowym **Eksploratora Rysunku** do utworzenia bloku (patrz artykuł dotyczący **polecenia USTAWPRZEKPOW**).

22.3.33 Okno dialogowe Utwórz linie przekroju

Otwierane przez:

- Polecenie LINIEPRZEKROJU
- Panel **Eksplorator Civil** > menu kontekstowe opcji **Linie przekroju** > **Utwórz linie przekroju**

Okno dialogowe **Utwórz linie przekroju** umożliwia tworzenie linii przekroju.

1 Grupa linii przekroju

2 WArstwa

3 Styl etykiety

4 Szerokość po lewej i prawej stronie

5 Nazwa linii przekroju

6 Metoda tworzenia

22.3.33.1 Grupa linii przekroju

Umożliwia wybranie źródeł danych, które będą wyświetlane w widokach przekrój.

Kliknij przycisk Przeglądaj (…), aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz grupę** linii przekroju w celu utworzenia nowej grupy linii przekroju.

22.3.33.2 WArstwa

Umożliwia wybranie warstwy dla linii przekroju z listy rozwijanej.

22.3.33.3 Styl etykiety

Umożliwia wybranie stylu etykiety z listy rozwijanej zawierającej zdefiniowane style etykiet.

Kliknij przycisk Przeglądaj (...), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz styl**, w którym można edytować lub skopiować wybrany styl etykiety.

22.3.33.4 Szerokość po lewej i prawej stronie

Umożliwia określenie wartości dla lewej i prawej szerokości linii przekroju.

22.3.33.5 Nazwa linii przekroju

Umożliwia określenie nazwy linii przekroju.

Przedrostek
Umożliwia określenie tekstu wyświetlanego na początku nazwy linii przekroju.

Przyrostek
Umożliwia określenie tekstu wyświetlanego na końcu nazwy linii przekroju.

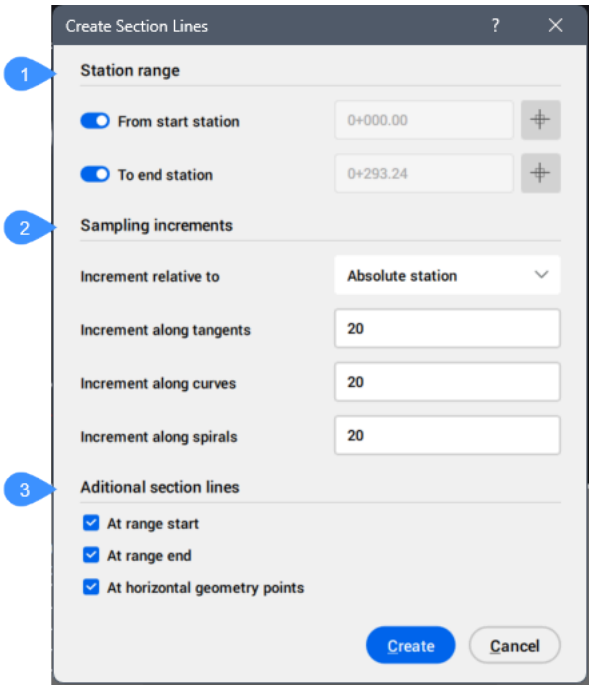
Numer ciągu znaków
Umożliwia określenie numeru przypisanego do pierwszej linii przekroju w sekwencji.

Przyrost wartości
Umożliwia określenie wartości przyrostu dla numerowania linii przekroju.

22.3.33.6 Metoda tworzenia

Umożliwia zdefiniowanie metody tworzenia stacji.

Interwał
Tworzy linie przekroju w określonych zakresach stacji (interwałach). Zdefiniuj przyrosty próbkowania wzdłuż stycznych, krzywych i spiral. Naciśnij przycisk **Dalej**, aby ustawić parametry stacji.

1 Zasięg stacji

2 Przyrosty próbkowania

3 Dodatkowe linie przekroju

Zasięg stacji
Umożliwia zdefiniowanie zasięgu stacji.

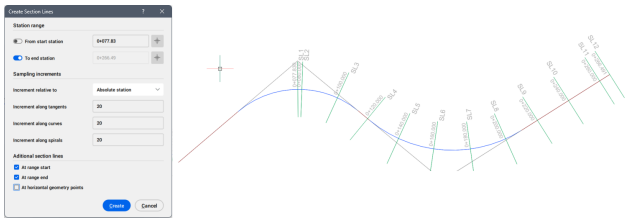
Ze stacji początkowej
Po włączeniu zasięg rozpoczyna się od stacji początkowej znajdującej się na początku linii lub ciągu.
Gdy opcja ta jest wyłączona, można wprowadzić stację początkową ręcznie lub kliknąć przycisk **Wybierz stację początkową...**, aby interaktywnie zdefiniować stację początkową na linii wyrównania lub ciągu.

Do stacji końcowej
Po włączeniu zasięg kończy się na stacji końcowej znajdującej się na końcu linii lub ciągu.
Gdy opcja ta jest wyłączona, można ręcznie wprowadzić stację końcową lub kliknąć przycisk **Wybierz stację końcową...**, aby interaktywnie zdefiniować stację końcową na linii wyrównania lub ciągu.

Przyrosty próbkowania
Umożliwia ustawienie metody przyrostów próbkowania linii przekroju.

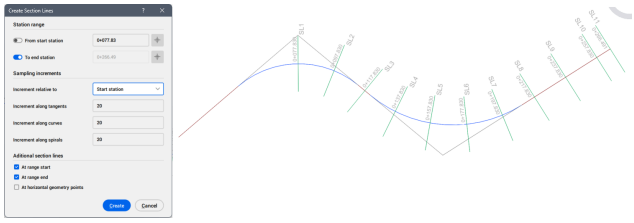
Przyrost względem
Ustawia przyrost względem **Stacji bezwzględnej** lub **Stacji początkowej**.

Stacja bezwzględna
Pierwsza linia sekcji jest dodawana w stacji początkowej określonej w opcji **Zakres stacji**. Kolejne linie przekroju są dodawane względem początku wyrównania, w punktach będących wielokrotnością wartości zdefiniowanej w opcjach **Przyrost wzdłuż stycznych**, **Przyrost wzdłuż krzywych** lub **Przyrost wzdłuż spiral**, w zależności od elementu geometrycznego wyrównania lub ciągu.

Stacja początkowa

Pierwsza linia sekcji jest dodawana w stacji początkowej określonej w opcji **Zakres stacji**. Kolejne linie przekroju są dodawane względem zdefiniowanej stacji początkowej wyrównania, w stacjach będących wielokrotnością wartości zdefiniowanej w opcjach **Przyrost wzdłuż stycznych**, **Przyrost wzdłuż krzywych** lub **Przyrost wzdłuż spiral**, w zależności od elementu geometrycznego wyrównania lub ciągu.

Przyrost wzdłuż stycznych

Ustawia wartość przyrostu wzdłuż stycznych.

Przyrost wzdłuż krzywych

Ustawia wartość przyrostu wzdłuż krzywych.

Przyrost wzdłuż spirali

Ustawia wartość przyrostu wzdłuż spirali.

Dodatkowe linie przekroju

Pozwala zdecydować, które dodatkowe linie przekroju mają zostać utworzone.

Na początku zakresu

Po włączeniu dodaje linię przekroju na początku.

Na końcu zakresu

Po włączeniu dodaje linię przekroju na końcu.

W poziomych punktach geometrii

Po włączeniu dodaje linie przekroju we wszystkich poziomych punktach geometrii wyrównania (w punktach początkowych i końcowych stycznych, krzywych i spiral).

Ręczne określenie stacji

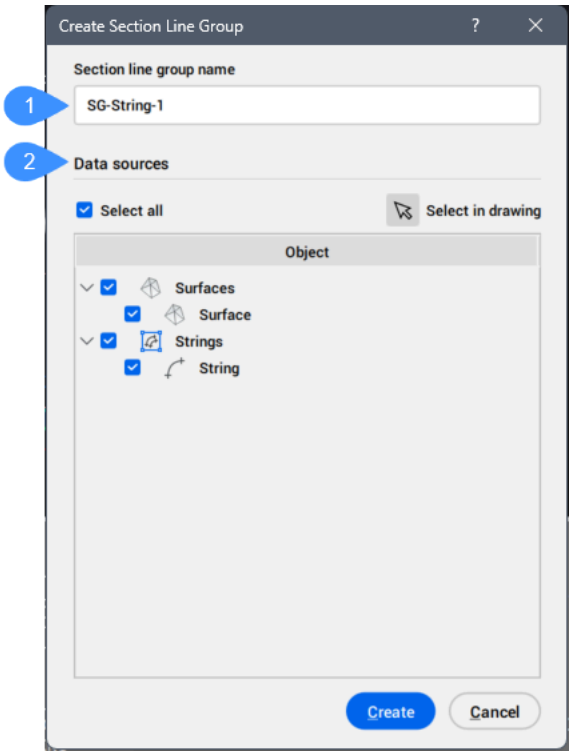
Umożliwia interaktywne definiowanie linii przekroju poprzez wybieranie stacji bezpośrednio na linii wyrównania lub ciągu na rysunku.

22.3.34 Okno dialogowe Utwórz grupę linii przekroju

Otwierane przez:

- Polecenie LINIEPRZEKROJU
- Okno dialogowe **Utwórz linie przekroju** > opcja **grupy linii przekroju** > trzy kropki po prawej stronie

Okno dialogowe **Utwórz** grupę linii przekroju umożliwia utworzenie grupy linii przekroju.

1 Nazwa grupy linii przekroju

2 Źródła danych

Nazwa grupy linii przekroju
Umożliwia przesunięcie linii przekroju.

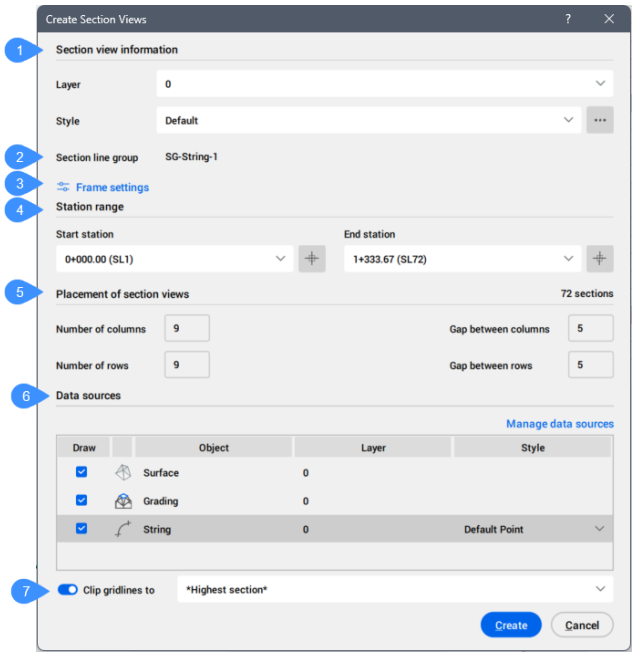
Źródła danych
Umożliwia wybranie źródeł danych, które będą wyświetlane w widokach sekcji. Możesz zaznaczyć lub odznaczyć wszystkie źródła danych jednocześnie lub zaznaczyć ( )je na rysunku.

22.3.35 Okno dialogowe Utwórz widoki przekroju

Otwierane przez:

- Polecenie WIDOKIPRZEKROJU
- **Eksplorator Civil** panel > **Widoki przekroju** menu kontekstowe > **Utwórz widoki przekrojów** opcja

Okno dialogowe **Utwórz Widoki Przekroju** umożliwia tworzenie widoków przekroju.

1 Informacje o widoku przekroju

2 Grupa linii przekroju

3 Ustawienia ramki

4 Zasięg stacji

5 Umieszczanie widoków przekrojów

6 Źródła danych

7 Przytnij linie siatki do

22.3.35.1 Informacje o widoku przekroju

Umożliwia ustawienie warstwy i stylu widoków przekroju.

WArstwa
Ustawia warstwę dla widoku przekroju, wybierając ją z listy rozwijanej.

Styl
Ustawia styl widoków przekroju poprzez wybranie go z listy rozwijanej.
Aby otworzyć, naciśnij przycisk z trzema kropkami po prawej stronie.**Wybierz styl** okno dialogowe, w którym można edytować lub kopiować styl widoku przekroju.

22.3.35.2 Grupa linii przekroju

Wyświetla nazwę grupy linii przekroju.

22.3.35.3 Ustawienia ramki

Otwiera okno dialogowe **Ustawienia Ramki**, w którym można ustawić szerokość i wysokość ramek. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Ustawienia ramki** .

22.3.35.4 Zasięg stacji

Umożliwia zdefiniowanie zasięgu stacji.

Stacja początkowa
Umożliwia ustawienie stacji początkowej poprzez wybranie jej z listy rozwijanej lub wybranie jej na rysunku.

Stacja końcowa
Umożliwia ustawienie stacji końcowej poprzez wybranie jej z listy rozwijanej lub wybranie jej na rysunku.

22.3.35.5 Umieszczanie widoków przekrojów

Umożliwia zdefiniowanie sposobu rozmieszczenia widoków przekrojów na rysunku.

Liczba Kolumn
Umożliwia ustawienie liczby kolumn.

Odstęp między kolumnami
Pozwala ustawić odstęp między kolumnami.

Liczba wierszy
Umożliwia ustawienie liczby wierszy.

Odstęp między wierszami
Umożliwia ustawienie liczby wierszy.

22.3.35.6 Źródła danych

Wyświetla wybrane źródła danych dla bieżącej grupy wierszy sekcji.

Możesz odznaczyć źródła danych, które chcesz usunąć z widoków przekroju.

Ponadto w przypadku niektórych źródeł danych można zmienić styl.

Przycisk zarządzania źródłami danych
Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj źródłami danych**.

22.3.35.7 Przytnij linie siatki do

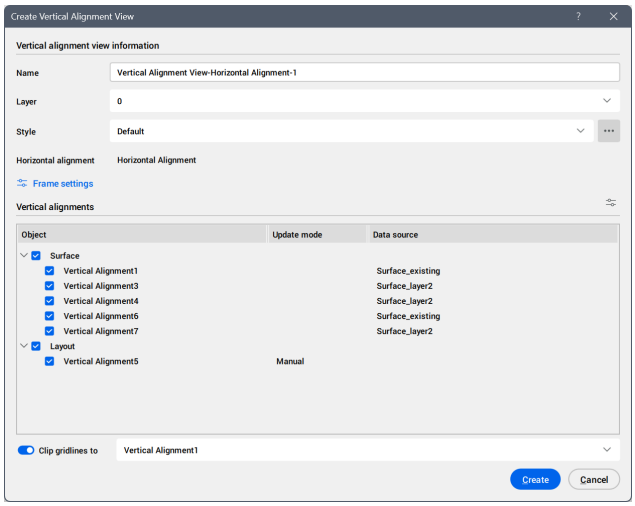
Po zaznaczeniu tej opcji możesz ustawić linie siatki przycinania z listy rozwijanej.

22.3.36 Create Vertical Alignment View dialog box

Opens via: ALIGNMENTVIEW command

> ***Note:*** The **Create Vertical Alignment View** dialog box opens immediately if a horizontal alignment is already selected in the drawing. Otherwise, it opens after you select a horizontal alignment from the **Select Alignment** dialog box.

The **Create Vertical Alignment View** dialog box allows you to set the display style and frame dimensions, and select the vertical alignments to be included in the vertical alignment view.

22.3.36.1 Vertical Alignment View information

Specifies the vertical alignment view details.

Name
Sets the name of the new vertical alignment view.

Layer
Sets the layer on which the vertical alignment view is created. Click the field to open the drop-down list with available layers.

Style
Sets the style for the vertical alignment view.

Click the **Select or edit style...** button (…) to open the **Select Style** dialog box. To edit the current style, click the **Edit style...** button to open the **Vertical Alignment View Style** dialog box. To create a new style, copy an existing style.

Horizontal alignment
Displays the horizontal alignment name associated with the vertical alignment view.

Frame settings button
Opens the **Frame Settings** dialog box to define the view frame dimensions.

22.3.36.2 Vertical alignments

Lists which vertical alignment objects are displayed in the vertical alignment view.

Manage vertical alignments button

Click the (⚙) button to open the **Manage vertical alignments** dialog box, where you can edit the vertical alignments.

Object
Lists available vertical alignment objects grouped by source type (for example, Surface or Layout).
Only checked objects are displayed in the vertical alignment view.

Update mode
Displays how the vertical alignment updates when its source changes.

Data source
Displays the source used to create the vertical alignment.

Clip gridlines to
Toggles the option to choose the vertical alignment used for clipping gridlines from the drop-down list.

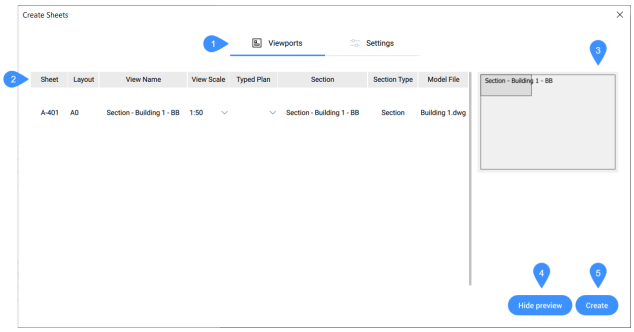
22.3.37 Okno dialogowe Utwórz arkusze

Otwiera się przez: Panel **Przeglądarki Projektów BIM**

Okno dialogowe **Utwórz arkusze** umożliwia tworzenie arkuszy dla przekroju lub zestawu przekrojów. Okno dialogowe można uruchomić z panelu **Przeglądarki Projektu BIM**, klikając prawym przyciskiem myszy wcześniej dodany przekrój i wybierając opcję **Utwórz arkusze**.

Uwaga: Możliwe jest również wybranie wielu sekcji w celu utworzenia arkuszy. Podzbiór sekcji, które jeszcze nie wygenerowały wyniku, zostanie wyświetlony na liście.

Uwaga: Jeśli wybrane sekcje zawierają już arkusze, pojawi się okno dialogowe z informacją, że można przejść do zakładki **Arkusz** w panelach **Przeglądarki Projektów BIM**, aby je edytować. Można to zrobić, klikając arkusz prawym przyciskiem myszy i wybierając opcję **Edytuj arkusze** z menu kontekstowego.

1 Tabulatory

2 Opcje karty

3 Podgląd

4 Ukryj podgląd

5 Utwórz

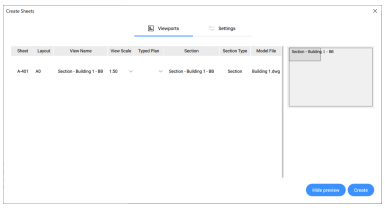
22.3.37.1 Tabulatory

Rzutnie
Umożliwia ustawienie układu, skali i wpisanego planu rzutni, które pojawią się na nowo utworzonym arkuszu.

Ustawienia
Umożliwia zmianę prefiksu nazwy i marginesów tworzonych arkuszy.

22.3.37.2 Opcje karty

Opcje karty rzutni:

Arkusz
Wyświetla nazwę arkusza.

Uwaga: Nazwy nie można zmienić w zakładce **Rzutnie**, można ją edytować w zakładce **Ustawienia**.

Arkusz
Otwiera menu rozwijane, w którym można wybrać układ dostępny w szablonie arkusza. Na jednym arkuszu umieszczanych jest jak najwięcej układów. Możliwy jest tylko jeden układ na arkusz. Jeśli na jednym arkuszu znajduje się wiele rzutni i układ jednej z nich zostanie zmieniony, rzutnia zostanie automatycznie przeniesiona na inny arkusz.

Uwaga: Gdy rozmiar widoku arkusza jest większy niż układ arkusza, podgląd układu jest wyświetlany na czerwono. W takim przypadku można dostosować skalę widoku do układu.

Nazwa Widoku
Wyświetla nazwę widoku.

Uwaga: Nazwy widoku nie można zmienić w zakładce **Rzutnie**. Można to zrobić z poziomu **Przeglądarki projektu** po utworzeniu arkusza, wybierając odpowiedni widok w zakładce **Arkusze** i wpisując nową nazwę w polu **Tytuł Detale**.

Skala Widoku
Otwiera menu rozwijane, w którym można wybrać predefiniowaną skalę widoku lub wybrać opcję **Edytuj listę skal...**. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Edytuj listę skal**, w którym można tworzyć lub edytować skale.

Wpisany plan
Otwiera menu rozwijane, z którego można przypisać wpisany plan do wybranej rzutni.

Uwaga: Wpisane plany można dodawać w zakładce **Plik** w panelu **Przeglądarki projektów BIM**. Następnie pojawią się one w menu rozwijanym w zakładce rzutni.

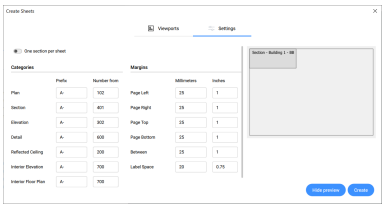
Przekrój
Wyświetla nazwę sekcji.

Uwaga: Nazwy przekroju nie można zmienić w zakładce **Rzutnie**. Nazwę można zmienić, klikając prawym przyciskiem myszy odpowiednią sekcję w zakładce **Przekroje i widoki** i wybierając opcję **Zmień nazwę**. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Zmień nazwę**, w którym można wpisać nową nazwę.

Typ Przekroju
Wyświetla typ sekcji.

Plik Modelu
Wyświetla nazwę pliku modelu, w którym znajduje się sekcja.

Opcje karty Ustawienia:

Jeden przekrój na arkusz
Wyłącz, aby umieścić więcej niż jeden przekrój na arkuszu. **Włącz**, aby utworzyć jeden arkusz na przekrój.

Kategorie
Określa nazewnictwo kategorii podczas tworzenia arkuszy. Można zmienić prefiks i numerację tworzonych arkuszy.

Marginesy
Określa marginesy układu arkusza.

22.3.37.3 Podgląd

Wyświetla podgląd układu arkusza.

22.3.37.4 Ukryj podgląd

Ukrywa podgląd układu arkusza. Aby ponownie wyświetlić podgląd, kliknij przycisk **Pokaż podgląd**.

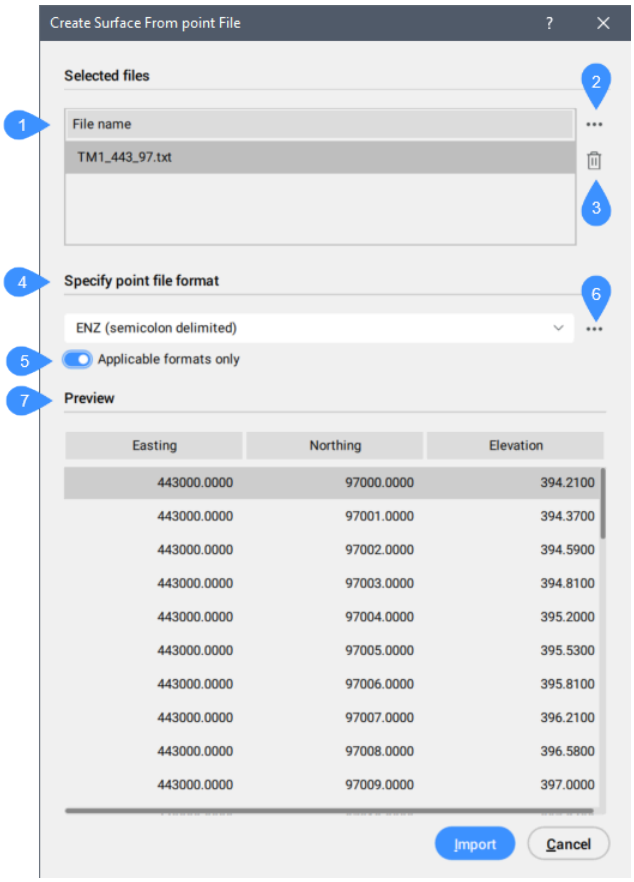
22.3.37.5 Utwórz

Naciśnij przycisk **Utwórz**, aby utworzyć nowe arkusze.

22.3.38 Okno dialogowe Utwórz powierzchnię z pliku punktów

Otwiera się przez polecenie TIN > Opcja **Importuj z pliku**

Okno dialogowe **Utwórz powierzchnię z pliku punktów** umożliwia wybranie jednego lub więcej plików punktów w celu utworzenia powierzchni TIN.

1 Lista wybranych plików punktów

2 Otwórz plik punktów

3 Usuń plik punktu

4 Określ format pliku chmury punktów

5 Tylko obowiązujące formaty

6 Zarządzanie formatami plików Surface Point

7 Podgląd

22.3.38.1 Lista wybranych plików punktów

Wyświetla wybrane pliki punktów wejściowych do utworzenia powierzchni TIN.

22.3.38.2 Otwórz plik punktów

Otwiera okno dialogowe **Otwórz plik** w celu wybrania pliku punktów. Plik wejściowy punktów może być dowolnym plikiem ASCII punktów z dowolnym rozszerzeniem, dowolnym separatorem między kolumnami i dowolnym rozmieszczeniem danych w kolumnach. Można wybrać wiele plików punktów.

22.3.38.3 Usuń plik punktu

Usuwa plik punktu z listy.

22.3.38.4 Określ format pliku chmury punktów

Wybiera format pliku punktów z otwartej listy rozwijanej.

22.3.38.5 Tylko obowiązujące formaty

Jeśli opcja ta jest zaznaczona, wyświetlane są tylko formaty, które mają zastosowanie do wszystkich plików na liście.

22.3.38.6 Zarządzaj Formatami Plików Powierzchni

Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj Formatami Plików Powierzchni**(zobacz powiązany artykuł **Zarządzaj Oknem Dialogowym Formatów Plików Powierzchni**).

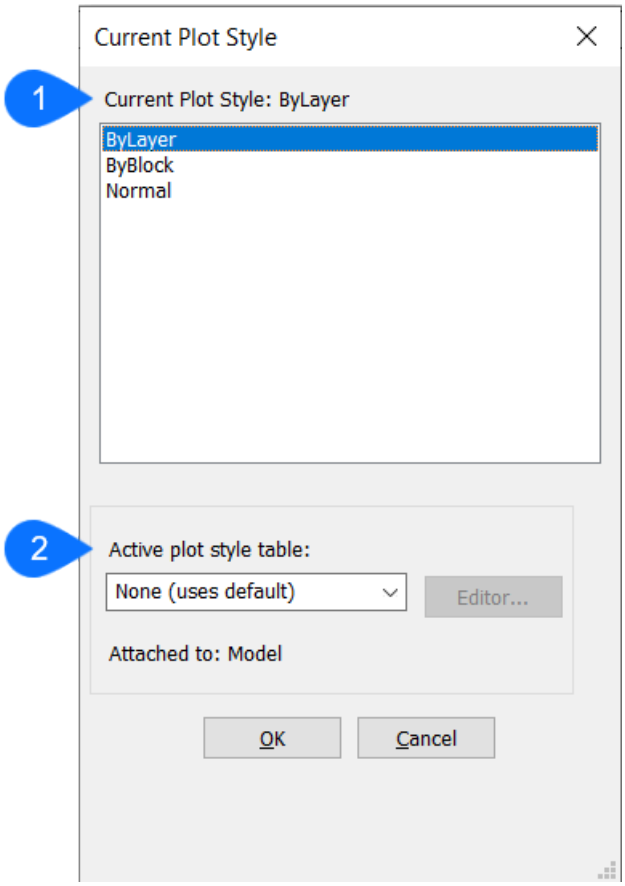
22.3.38.7 Podgląd

Wyświetla współrzędne wszystkich punktów zgodnie z określonym formatem pliku punktów.

22.3.39 Okno dialogowe Bieżący styl wykresu

Otwiera się przez: Polecenie STYLWYDRUKU

Okno dialogowe **Bieżący styl wydruku** umożliwia ustawienie bieżącego stylu wydruku.

1 Aktualny styl wydruku

2 Aktywny styl wydruku:

22.3.39.1 Aktualny styl wydruku

Ustawia bieżący styl wykresu dla rysunku. Do wyboru są następujące opcje:

- **JakWarstwa**: używa stylu wydruku warstwy podmiotu.
- **JakBlok**: używa stylu wydruku bloku, do którego przypisana jest jednostka.
- **Normalny**: używa normalnego stylu wydruku. Używane są domyślne właściwości podmiotu.

22.3.39.2 Aktywny styl wydruku:

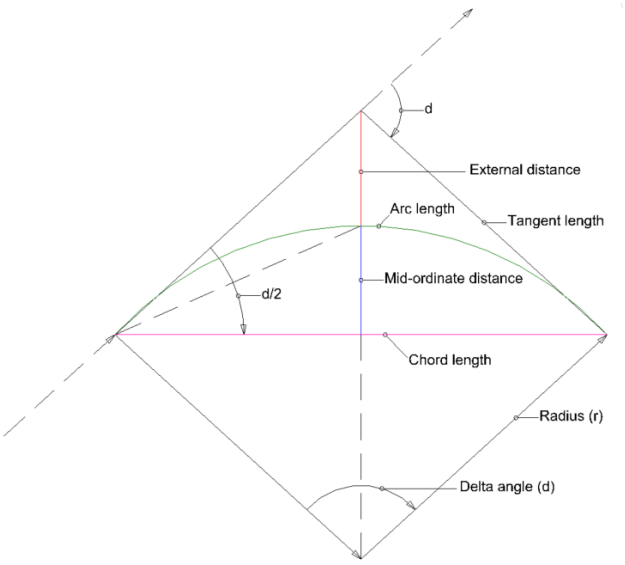
Wyświetla nazwy plików STB (skrót od "tabeli stylów"). Aby edytować wybraną tabelę stylów wykresu, kliknij "Edytor...". Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Edytor tabeli stylów wydruku**.

22.3.40 Kalkulator krzywej okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie CURVECALC

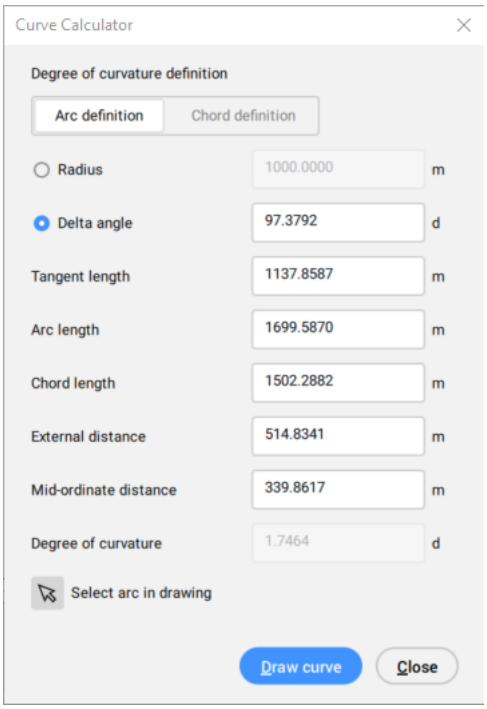
Okno dialogowe **Kalkulator krzywej** umożliwia obliczenie parametrów krzywej na podstawie danych wejściowych, przy użyciu **definicji łuku** lub **cięciwy** do zdefiniowania **stopnia krzywizny**.

Parametry krzywej przedstawiono na poniższym rysunku:

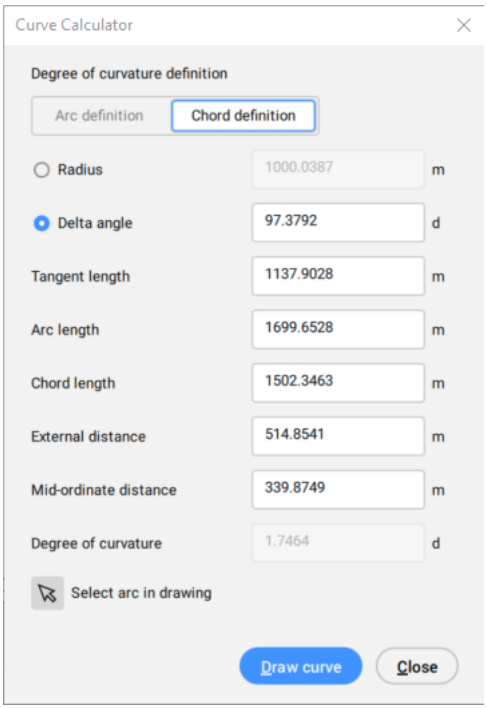
22.3.40.1 Definicja łuku

Stopień krzywizny zdefiniowany przez **definicję łuku** oznacza, że łuk określa stopień krzywizny. Definicja ta jest powszechnie stosowana w przypadku krzywych jezdni, gdzie stopień krzywej odpowiada kątowi łuku wynoszącemu 100 jednostek.

22.3.40.2 Definicja cięciwy

Stopień krzywizny zdefiniowany przez **definicję cięciwy** oznacza, że cięciwa określa stopień krzywizny. Definicja ta jest powszechnie stosowana w przypadku krzywych kolejowych, gdzie stopień krzywej odpowiada cięciwie o długości 100 jednostek.

Obliczenia są wykonywane na podstawie **promienia** lub **kąta delta**.

Promień
Jeśli opcja ta jest zaznaczona, obliczenia rozpoczynają się od stałego promienia.

Kąt delta
Jeśli zaznaczone, obliczenia rozpoczynają się od stałego kąta delta.

Długość stycznej
Ustawia długość stycznej krzywej.

Długość łuku
Ustawia długość łuku krzywej.

Długość cięciwy
Ustawia długość cięciwy krzywej.

Zewnętrzna długość
Ustawia zewnętrzną długość krzywej.

Odległość środka cięciwy
Ustawia długość środkowej współrzędnej krzywej.

Stopień krzywizny
Ustawia stopień krzywizny. W oparciu o **definicję łuku**, stopień krzywizny jest określany przez łuk, a w oparciu o definicję cięciwy, stopień krzywizny jest określany przez cięciwę.

Wybierz łuk na rysunku
Umożliwia wybranie łuku z rysunku.

Narysuj krzywą
Tymczasowo wyłącza okno dialogowe **Kalkulator krzywej**, aby narysować obliczoną krzywą na rysunku.

22.3.41 Okno dialogowe Grupy personalizacji

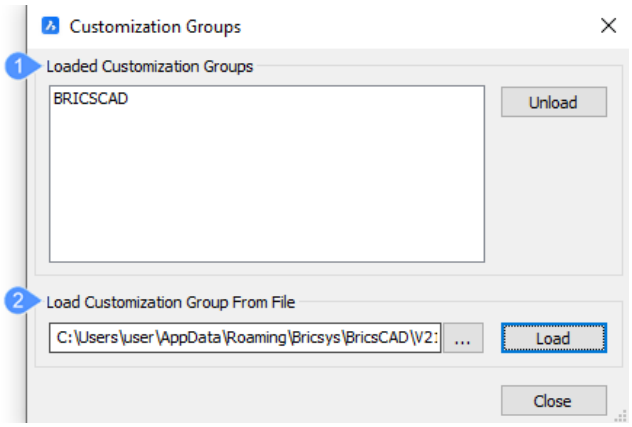
Lite Pro Mechanical BIM

Otwiera się przez: Polecenie MENUZAŁADUJ

Okno dialogowe **Grupy Dostosowania** umożliwia załadowanie lub wyładowanie częściowego pliku CUI.

Podczas instalacji BricsCAD domyślne pliki CUI są kopiowane do folderu **Support** w folderze głównym Roamable. (Przykład: *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support).*

Przy pierwszym uruchomieniu strony BricsCAD plik default.cui jest ładowany automatycznie.

1 Załadowano grupę dostosowania

2 Załaduj Grupę Dostosowania z Pliku

22.3.41.1 Załadowano grupę dostosowania

Zostanie wyświetlona lista z nazwami już załadowanych plików personalizacji.

Aby wyładować plik CUI, wybierz go z listy i kliknij przycisk **Wyładuj**.

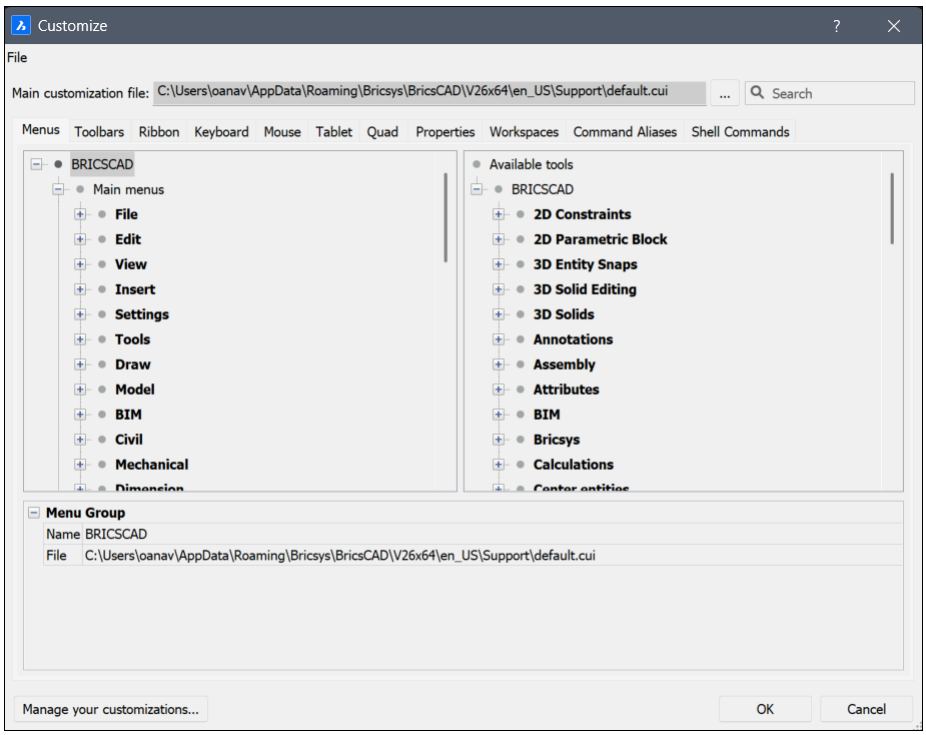
22.3.41.2 Załaduj Grupę Dostosowania z Pliku

Kliknij przycisk przeglądania, aby wybrać częściowy plik CUI i kliknij przycisk **Załaduj**, aby go załadować.

22.3.42 Okno dialogowe Dostosuj

Otwiera przez: Polecenie CUI

Okno dialogowe **Dostosuj** umożliwia dostosowanie interfejsu użytkownika BricsCAD.

22.3.42.1 Plik

Kliknij, aby wyświetlić menu kontekstowe umożliwiające wybranie plików dostosowywania lub zaimportowanie obszarów roboczych.

Załaduj główny plik CUI...
Otwiera okno dialogowe **Wybierz główny plik CUI**, aby wybrać plik personalizacji. Zobacz polecenie WCZYTAJCUI.

Zapisz główny plik CUI jako...
Otwiera okno dialogowe **Zapisz główny plik CUI jako**, aby zapisać bieżący główny plik CUI.

Uwaga: Główny plik CUI można zapisać pod inną nazwą, aby skopiować dostosowany główny plik CUI.

Wczytaj częściowy plik CUI...
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik dostosowania** w celu otwarcia częściowego pliku CUI.

Uwaga: Instrukcje dotyczące ładowania częściowego pliku CUI można znaleźć w sekcji **Ładowanie częściowego pliku CUI** w artykule **Ładowanie i rozładowywanie plików CUI** .

Utwórz nowy częściowy plik CUI...
Otwiera okno dialogowe **Utwórz plik dostosowania** w celu utworzenia pustego pliku CUI.

Importowanie obszarów roboczych...
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik dostosowania**, aby załadować jeden lub więcej obszarów roboczych z innego pliku CUI.

22.3.42.2 Główny plik dostosowania

Określa plik CUI, który definiuje dostosowywanie menu, paska narzędzi i innych elementów interfejsu użytkownika.

Uwaga: Aliasy i polecenia powłoki są zdefiniowane w pliku PGP.

Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz główny plik CUI**, aby załadować inny główny plik CUI.

Szukaj
Przeszukuje listę dostępnych narzędzi w poszukiwaniu nazw poleceń.

Wskazówka:

- Aby przejść do następnego kandydata odpowiadającego wyszukiwanej frazie, naciśnij klawisz F3.
- Aby przejść do poprzedniego kandydata odpowiadającego wyszukiwanej frazie, użyj skrótu klawiaturowego Shift+F3.

22.3.42.3 Karta menu

Dodaje, edytuje, przenosi i usuwa elementy menu.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy menu, elementu menu lub podmenu **Menu** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Dołącz element** Lub **Wstaw element** z menu kontekstowego,**Dodaj element menu** otwiera się okno dialogowe. Aby uzyskać więcej informacji na temat dostępnych opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Menu / Element menu / Podmenu
Wyświetla opcje wybranego menu, podmenu lub pozycji menu.

Tytuł
Określa nazwę wyświetlaną przez menu, element menu lub podmenu.

Uwaga: Możesz poprzedzić literę znakiem "&", aby utworzyć skrót klawiszowy Alt. Na przykład: &Linia.

ID
Unikalny identyfikator dla każdej pozycji menu. (Identyfikator jest przypisywany przez BricsCAD).

Alias
Określa aliasy menu. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Edytuj aliasy**, w którym można edytować, tworzyć lub usuwać aliasy.

Diesel
Określa kod Diesla, który ma być używany przez element menu lub podmenu.

ID Narzędzia
Identyfikuje pozycję menu lub podmenu do innych elementów w pliku CUI. (Identyfikator narzędzia jest przypisywany przez BricsCAD).

Pomoc
Określa ciąg pomocy wyświetlany na pasku stanu.

Polecenie
Określa polecenia lub makra.

Obraz
Określa obraz do wyświetlenia dla elementu menu lub podmenu. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Obraz narzędzia**. Istnieje pięć opcji wyboru obrazu.

22.3.42.4 Karta Paski narzędzi

Dodaje, przenosi i usuwa elementy paska narzędzi.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy paska narzędzi, narzędzia, kontrolki, menu rozwijanego lub separatora w **Paski narzędzi** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Narzędzie do dodawania** Lub **Narzędzie do wstawiania** z menu kontekstowego,**Dodaj narzędzie** otwiera się okno dialogowe. Aby uzyskać więcej informacji na temat dostępnych opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Pasek narzędzi / Przycisk paska narzędzi
Wyświetla opcje zaznaczonego paska narzędzi, przycisku paska narzędzi, formantu paska narzędzi lub wysuwanego paska narzędzi.

Tytuł
Określa nazwę wyświetlaną w etykiecie narzędzia.

ID
Unikalny identyfikator dla każdego elementu paska narzędzi. (Identyfikator jest przypisywany przez BricsCAD).

Alias
Definiuje aliasy wybranego elementu. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Edytuj aliasy**, w którym można edytować, tworzyć lub usuwać aliasy.

Pozycja
Określa położenie wybranego paska narzędzi. Do wyboru są opcje **Pływające**, **Z Góry**, **Z lewej**, **Z dołu**, **Z Prawej**.

Widok Domyślny
Określa, czy wybrany element zostanie dodany do obszaru roboczego.

Wiersze
Określa liczbę wierszy dla niezadokowanego paska narzędzi.

Xval, Yval
Określa odległość w pikselach mierzoną od lewego górnego rogu ekranu do paska narzędzi. Dotyczy to niezadokowanych pasków narzędzi.
Wartości są pobierane z opcji X,Y paska narzędzi, tak jak są one ustawione na karcie **Obszar roboczy**.

Diesel
Określa kod oleju napędowego, który ma być stosowany przez wybrany towar.

ID Narzędzia
Identyfikuje element paska narzędzi z innymi elementami w pliku CUI. (Identyfikator narzędzia jest przypisywany przez BricsCAD).

Pomoc
Określa ciąg pomocy wyświetlany na pasku narzędzi.

Polecenie
Określa polecenia lub makra.

Obraz
Określa obraz, który ma być wyświetlany dla przycisku paska narzędzi. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Obraz narzędzia**. Istnieje pięć opcji wyboru obrazu.

22.3.42.5 Karta wstążki

Zarządza wstążkami i/lub dodaje panele do karty wstążki.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy karty wstążki lub panelu w **Wstążka** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Dodaj Launcher**, **Wstaw przycisk przełączający** Lub **Wstaw przycisk polecenia** z menu kontekstowego,**Dodaj uruchamianie okna dialogowego wstążki**, **Dodaj przycisk przełączania wstążki** Lub **Dodaj przycisk polecenia wstążki** otwierają się okna dialogowe. Aby uzyskać więcej informacji na temat dostępnych opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Karta wstążki / Panel wstążki Odniesienie
Wyświetla opcje wybranej **Karta Wstążki** lub **Odnośnika Panelu Wstążki**.

ID
Identyfikuje element w pliku CUI. (Identyfikator jest przypisywany przez BricsCAD).

Rozdziel
Pozwala wybrać, czy panel ma się zwinąć automatycznie, czy nigdy się nie zwinie.

Etykieta
Określa nazwę wyświetlaną przez wybraną **Kartę Wstążki** lub **Odnośnik Panelu Wstążki**.

Tytuł
Określa nazwę wybranej **Karty Wstążki** lub **Odnośnika Panelu Wstążki**.

Klucz Podpowiedzi

Uwaga: Wskazówki dotyczące klawiszy wstążki nie zostały jeszcze zaimplementowane BricsCAD.

Grupa menu / Panel wstążki / Przycisk podziału / Panel wiersza wstążki / Przycisk polecenia / Przycisk przełączania
Wyświetla opcje wybranego **Panel wstążkowy**, **Przycisk podziału**, **Panel rzędu wstążek**, **Przycisk polecenia** Lub **Przycisk przełączania**.

ID
Identyfikuje element w pliku CUI. Identyfikator jest przypisywany przez BricsCAD.

Etykieta
Określa nazwę wyświetlaną przez wybrany element wstążki.

Tytuł
Określa nazwę wybranego **panelu wstążki**.

Styl przycisku
Określa tryb wyświetlania dla wybranego przycisku. Do wyboru są opcje **Mały z tekstem Mały bez tekstu**, **Duży z tekstem (pionowo)**, **Duży z tekstem (poziomo** i **Duży bez tekstu**).

Uwaga: Rozmiar ikony dla małych opcji wynosi 16×16 pikseli, a dla dużych opcji 32×32 piksele.

Zachowanie
Określa zachowanie najwyższego przycisku po jego kliknięciu. Do wyboru są opcje **Opuść**, **Opuść z ostatnią**, **Podziel**, **Rozdziel z ostatnią**, **Rozdziel z ostatnią (tekst statyczny)**. Opcje określają, czy przycisk wyświetla domyślne polecenie (pierwsze na liście przycisków), czy ostatnio używane.

Uwaga: Przyciski dzielone umożliwiają kliknięcie górnej połowy, aby wykonać ostatnio używane polecenie, lub dolnej połowy, aby wyświetlić listę rozwijaną (wysuwaną).

Styl Listy

Uwaga: Opcja ta nie została jeszcze zaimplementowana na stronie BricsCAD.

Grupowanie

Uwaga: Opcja ta nie została jeszcze zaimplementowana na stronie BricsCAD.

Obraz
Określa obraz wyświetlany dla wybranego elementu wstążki.

Zmień Rozmiar Stylu

Uwaga: Opcja ta nie została jeszcze zaimplementowana na stronie BricsCAD.

Zmień Priorytet

Uwaga: Opcja ta nie została jeszcze zaimplementowana na stronie BricsCAD.

Justuj Górę

Uwaga: Opcja ta nie została jeszcze zaimplementowana na stronie BricsCAD.

ID Narzędzia
Identyfikuje element wstążki do innych elementów w pliku CUI. (Identyfikator narzędzia jest przypisywany przez BricsCAD).

Pomoc
Określa ciąg pomocy wyświetlany na wstążce.

Polecenie
Określa polecenia lub makra.

22.3.42.6 Karta klawiatury

Przypisuje różne skróty klawiaturowe do różnych poleceń.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy skrótu klawiaturowego **Klawiatura** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Dodaj skrót** Lub **Wstaw skrót** z menu kontekstowego,**Dodaj skrót klawiaturowy** otwiera się okno dialogowe. Aby uzyskać więcej informacji na temat dostępnych opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Skrót klawiaturowy
Wyświetla opcje wybranego skrótu klawiaturowego.

Klucz
Określa używany skrót klawiaturowy.

ID Narzędzia
Identyfikuje element klawiatury do innych elementów w pliku CUI. Identyfikator narzędzia jest przypisywany przez BricsCAD.

Pomoc
Określa ciąg pomocy wyświetlany na pasku stanu, nawet jeśli ciągi pomocy nie są wyświetlane przez skróty klawiaturowe.

Polecenie
Określa polecenia, które mają być powiązane ze skrótem klawiaturowym.

Obraz
Określa obraz, który ma być powiązany z poleceniem, nawet jeśli obrazy nie są używane ze skrótami klawiaturowymi.

22.3.42.7 Karta myszy

Modyfikuje różne akcje powiązane z przyciskami myszy.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy przycisku lub grupy przycisków w **Mysz** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Przycisk dodawania** Lub **Przycisk Wstaw** z menu kontekstowego,**Dodaj element przycisku** otwiera się okno dialogowe. Aby uzyskać więcej informacji na temat dostępnych opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Grupa przycisków / Element przycisku
Wyświetla opcje wybranej grupy przycisków lub elementu.

Alias
Definiuje aliasy wybranego elementu. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Edytuj aliasy**, w którym można edytować, tworzyć lub usuwać aliasy.

Przycisk
Określa używany przycisk myszy.

ID Narzędzia
Identyfikuje element przycisku z innymi elementami w pliku CUI. Identyfikator narzędzia jest przypisywany przez BricsCAD.

Tytuł
Określa nazwę wyświetlaną przez element przycisku.

Pomoc
Określa ciąg pomocy wyświetlany na pasku stanu.

Polecenie
Określa polecenia lub makra.

Obraz
Określa obraz wyświetlany dla elementu przycisku. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Obraz narzędzia**. Istnieje pięć opcji wyboru obrazu.

22.3.42.8 Karta tabletu

Umożliwia dostosowanie opcji tabletu.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy przycisku lub grupy przycisków w **Tabletka** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Przycisk dodawania** Lub **Przycisk Wstaw** z menu kontekstowego,**Dodaj element przycisku** otwiera się okno dialogowe. Aby uzyskać więcej informacji na temat dostępnych opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Grupa przycisków
Wyświetla opcje wybranej grupy przycisków.

Alias
Definiuje aliasy wybranego elementu. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Edytuj aliasy**, w którym można edytować, tworzyć lub usuwać aliasy.

22.3.42.9 Karta Quad

Dodaje polecenia do zakładki quad lub przenosi polecenia do innych zakładek.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy karty lub przycisku quad w **Quad** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Dodaj przycisk quad** Lub **Wstaw** z menu kontekstowego,**Dodaj przycisk quad** otwiera się okno dialogowe. Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat opcji, zapoznaj się z **Okno dialogowe dodawania elementu** artykuł.

Grupa menu / Karta Quad / Przycisk Quad
Wyświetla opcje wybranej zakładki lub przycisku.

ID
Identyfikuje element Quad w pliku CUI. Identyfikator jest przypisywany przez BricsCAD.

Tytuł
Określa nazwę wyświetlaną przez przycisk Quad.

Pomoc
Określa ciąg pomocy wyświetlany na ekranie Quad.

Polecenie
Określa polecenia lub makra związane z przyciskiem Quad.

Obraz
Określa obraz wyświetlany dla przycisku Quad. Ikona przeglądania otwiera okno dialogowe **Obraz narzędzia**. Istnieje pięć opcji wyboru obrazu.

Filtr obiektu
Określa, które elementy będą wyświetlane w Quad, w zależności od typu podmiotu.

22.3.42.1 Zakładka Właściwości

0

Edytuje, które właściwości są wyświetlane dla różnych rodzajów podmiotów.

Uwaga: Właściwości te są wyświetlane tylko wtedy, gdy zmienna systemowa ROLLOVERTIPS jest włączona.

Rozwijane
Określa, które właściwości mają być wyświetlane.

22.3.42.1 Karta Obszary robocze

1

Kontroluje, które karty menu są widoczne w różnych obszarach roboczych.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy elementu **Przestrzeń robocza** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Nazwa
Umożliwia zmianę nazwy obszaru roboczego wyświetlanej na liście obszarów roboczych, pasku stanu i **Obszar roboczy** pasek narzędzi (zgłaszany przez zmienną systemową WSCURRENT).

Ekran
Określa, czy nazwa obszaru roboczego jest wyświetlana na pasku stanu i listach rozwijanych paska narzędzi.

Opis
Wyświetla krótki opis opcji wyboru, której chcesz użyć.

ID
Identyfikuje element obszaru roboczego w pliku CUI. Identyfikator jest przypisywany przez BricsCAD.

Pasek Menu
Przełącza stan wyświetlania paska menu. Zobacz także zmienną systemową MENUBAR (EXCEPT OS X).

Paski przewijania
Przełącza wyświetlanie pasków przewijania. Zobacz także zmienną systemową WNDLSCRL.

Domyślny
Przełącza, czy ten obszar roboczy jest domyślny po uruchomieniu strony BricsCAD.

- **Tak**: wyświetla ten obszar roboczy po uruchomieniu strony BricsCAD.
- **Nie**: nie wyświetla tego obszaru roboczego.

Typ zestawienia
Określa sposób wyświetlania paneli. Zobacz także zmienną systemową STACKPANELTYPE.

Rozmiar Przycisku Panelu
Określa początkowy rozmiar przycisków na panelach.

Rozmiar przycisku Quad
Określa początkowy rozmiar przycisków asystenta Quad.

Rozmiar Przycisku Narzędzia
Określa początkowy rozmiar przycisków na narzędziach.

Uwaga:

- **Mały**: wyświetla ikony 16×16.
- **Duży**: wyświetla ikony 24×24.
- **Bardzo duża**: wyświetla 32×32 ikony.

Margines panelu wstążki
Określa rozmiar pustego miejsca na krawędziach panelu wstążki, mierzony w pikselach. Zobacz także zmienną systemową RIBBONPANELMARGIN.

Margines Paska Narzędzi
Określa margines powyżej i poniżej każdego paska narzędzi, mierzony w pikselach. Zobacz także zmienną systemową TOOLBARMARGIN.

Wypełnienie Ikon Narzędzi
Określa margines między ikonami na każdym pasku narzędzi, mierzony w pikselach.

Usuń narzędzie
Określa, co należy zrobić z jednostkami narzędzia po wykonaniu polecenia RÓŻNICA. Zobacz także zmienną systemową DELETETOOL.

Poziom szczegółowości MBTEST
Określa komunikaty do wyświetlenia. Zobacz także zmienną systemową DMAUDITLEVEL.

MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ Różnica
Określa, czy włączyć tryb odejmowania w poleceniu MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ. Zobacz także zmienną systemową DMPUSHPULLSUBTRACT.

Wyciągnij do środka
Określa sposób modyfikowania obiektu nadrzędnego w momencie przecięcia się z obiektem wytłaczanym/obróconym, gdy wybrana jest opcja Auto poleceń WYCIĄGNIJ i PRZEKRĘĆ. Zobacz także zmienną systemową EXTRUDEINSIDE.

Wyciągnij na zewnątrz
Określa sposób modyfikowania obiektu nadrzędnego, gdy dotyka on obiektu wytłaczanego/obróconego, gdy wybrana jest opcja Auto poleceń WYCIĄGNIJ i PRZEKRĘĆ. Zobacz także zmienną systemową EXTRUDEOUTSIDE.

Generowanie Atrybutów Asocjacyjnych
Określa, czy atrybuty asocjacyjne są generowane dla jednostek 3D. Zobacz także zmienną systemową GENERATEASSOCATTRS.

Generuj Rysunki Asocjacyjne
Określa asocjatywność między modelem 3D a wygenerowanymi widokami (WIDOKPODST) i obliczonymi rysunkami (BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ). Zobacz także zmienną systemową GENERATEASSOCVIEWS.

Przecięte obiekty
Określa sposób modyfikowania elementów, które przecinają się z elementem wyciągniętym/obróconym po wybraniu opcji Auto polecenia WYCIĄGNIJ lub PRZEKRĘĆ. Zobacz także zmienną systemową INTERSECTEDENTITIES.

Tryb Panelu Raportów
Określa tryb panelu raportów. Dotyczy tylko poleceń, które ją obsługują. Zobacz także zmienną systemową REPORTPANELMODE.

Tryb wyboru
Określa podjednostki do podświetlenia podczas wyboru jednostki. Zobacz także zmienną systemową SELECTIONMODES.

Automatyczne otwieranie menedżera zestawów arkuszy
Przełącza, czy panel **Zestawy arkuszy** jest otwierany automatycznie po otwarciu rysunku z zestawu arkuszy.

Konfiguracja drzewa struktury
Podaje nazwę pliku konfiguracyjnego drzewa struktury CST, który ma zostać użyty.

Połącz powierzchnie
Określa, czy sąsiadujące wytłaczane/obrócone powierzchnie są połączone, czy nie. Zobacz także zmienną systemową UNITESURFACES.

Konfiguracja komponentów
Podaje nazwę pliku konfiguracyjnego komponentów CCF, który ma zostać użyty.

Grupa Menu
Umożliwia wybór spośród dostępnych grup menu.

Tytuł
Wyświetla nazwę menu wyświetlanego na pasku menu.

Diesel
Wykonuje kod Diesel po wybraniu menu.

22.3.42.1 Karta Aliasy poleceń

2

Dostosuj aliasy i dodaj je do różnych poleceń.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy elementu **Aliasy poleceń** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Dodaj alias** Lub **Edytuj alias** z menu kontekstowego,**Dodaj alias** Lub **Edytuj alias** Wyświetla się okno dialogowe, w którym można dodać lub edytować alias.

Alias
Określa nazwę aliasu, skrót polecenia.

Uwaga: Po kliknięciu **Alias**, lista aliasów i poleceń jest uporządkowana alfabetycznie według aliasu.

Polecenie
Określa polecenie, do którego przypisany jest alias.

Uwaga: Po kliknięciu **Polecenie** Lista aliasów i poleceń jest uporządkowana alfabetycznie według poleceń.

Polecenia
Wyświetla listę wszystkich dostępnych poleceń, do których można dodać alias.

Dodaj
Otwiera **Dodaj alias** okno dialogowe dodawania aliasu.

Edycja
Otwiera **Edytuj alias** okno dialogowe umożliwiające edycję wybranego aliasu.

Usuń
Usuwa wybrany alias. Wyświetla się komunikat ostrzegawczy z prośbą o potwierdzenie, czy usunąć wybrany element.

22.3.42.1 Karta Polecenia powłoki 3

Tworzenie i edytowanie poleceń systemowych. Polecenia powłoki uruchamiają programy zewnętrzne w stosunku do BricsCAD.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy elementu **Polecenia powłoki** karta, otwiera się menu kontekstowe. Więcej szczegółów znajdziesz w sekcji **Opcje w menu kontekstowym** .

Uwaga: Jeśli wybierzesz **Dodaj polecenie powłoki** Lub **Edytuj polecenie powłoki** z menu kontekstowego,**Dodaj polecenie powłoki** Lub **Edytuj polecenie powłoki** Wyświetla się okno dialogowe, w którym można dodać lub edytować polecenie powłoki.

Alias
Określa nazwę polecenia powłoki. Jest to polecenie, które należy wpisać po znaku zachęty ' : '.

Polecenie systemowe
Określa polecenie systemu operacyjnego do wykonania lub program do uruchomienia.
Aby uruchomić program, użyj prefiksu Start, jak w Start Notepad.exe.

Podpowiedź
Określa monit do wyświetlenia w wierszu poleceń, na przykład: **Wprowadź plik do edycji:**.

Etykiety
Określa sposób działania polecenia powłoki:

- **Nie czekaj**: BricsCAD natychmiast powraca do wiersza poleceń, nie czekając na zakończenie działania aplikacji.
- **Zminimalizowana**: aplikacja działa w trybie zminimalizowanym.
- **Ukryty**: aplikacja nie pojawia się na ekranie.
- **Cudzysłowy**: polecenie systemowe używa cudzysłowów, gdy ciąg polecenia zawiera spacje, na przykład *C:\cad programs\file name.exe*.

Dodaj
Otwiera **Dodaj polecenie powłoki** okno dialogowe.

Edycja
Otwiera **Edytuj polecenie powłoki** okno dialogowe.

Usuń
Usuwa wybrane polecenie powłoki. Wyświetla się komunikat ostrzegawczy z prośbą o potwierdzenie, czy usunąć wybrany element.

22.3.42.1 Opcje w menu kontekstowym 4

Poniższe opcje pojawiają się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy na elemencie.

Dodaj...
Dodaje wspomniany element poniżej ostatniego elementu.

Wstaw...
Dodaje wspomniany element nad wybranym elementem.

Dodaj...
Dodaje wymieniony element w kolejności alfabetycznej.

Usuń...
Usuwa menu, podmenu, pozycję lub zaznaczony element separatora. Wyświetla się komunikat ostrzegawczy z prośbą o potwierdzenie, czy usunąć wybrany element.

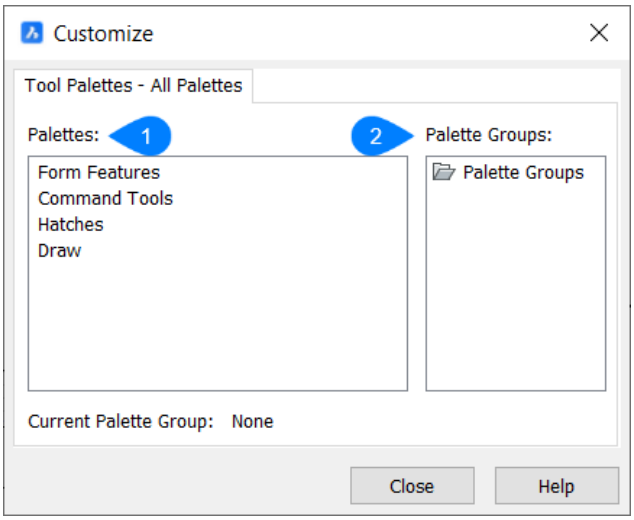
22.3.42.1 Zarządzaj indywidualnymi dostosowywanymi zmianami 5

Wyświetla okno dialogowe **Zarządzaj dostosowaniami** w celu potwierdzenia i cofnięcia zmian wprowadzonych w interfejsie użytkownika.

22.3.43 Okno dialogowe Dostosuj (palety narzędzi)

Otwiera się przez Panel **Paleta narzędzi**

Okno dialogowe **Dostosuj** (Palety narzędzi) umożliwia dostosowanie własnych zakładek i narzędzi do użycia w panelu palet narzędzi.

1 Palety

2 Grupy Palet

22.3.43.1 Palety

Wyświetla listę wszystkich palet dostępnych w panelu palet narzędzi. Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy jednej z palet, w menu kontekstowym może być dostępnych kilka opcji.

Zmień nazwę
Zmienia nazwę palety, wprowadzając nową nazwę.

Nowa Paleta
Dodaje nową paletę do listy z ogólną nazwą, którą można od razu zmienić.

Usuń
Usuwa wybraną paletę

Eksport
Eksportuje paletę za pomocą okna dialogowego **Eksportuj paletę**.

Import
Importuje paletę za pomocą okna dialogowego **Importuj paletę**.

22.3.43.2 Grupy Palet

Wyświetla załadowane grupy palet. Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy jednej z grup, w menu kontekstowym może być dostępnych kilka opcji.

Nowa grupa
Dodaje nową podgrupę do listy z ogólną nazwą, którą można od razu zmienić.

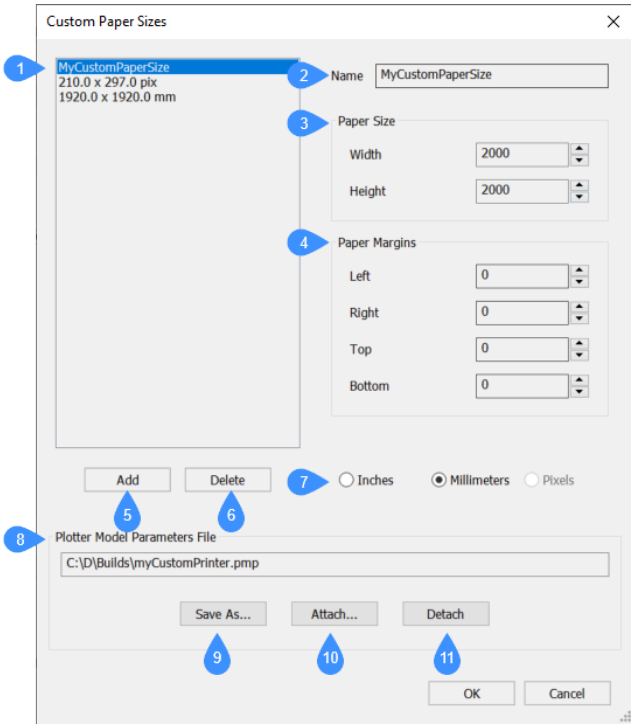
Uwaga: W przypadku dodatkowej podgrupy dostępne opcje w menu kontekstowym są takie same jak w przypadku palet.

Import
Importuje paletę za pomocą okna dialogowego **Importuj grupę palet**.

22.3.44 Okno dialogowe niestandardowe rozmiary papieru

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Drukuj**

Okno dialogowe **Niestandardowe rozmiary papieru** umożliwia tworzenie niestandardowych rozmiarów papieru dla plotera niesystemowego (takiego jak Print as PDF.pc3) wybranego na liście **Konfiguracja drukarki/plotera** lub zmianę standardowego rozmiaru papieru.

1 Lista niestandardowych rozmiarów papieru

2 Nazwa

3 Rozmiar Papieru

4 Marginesy Papieru

5 Dodaj

6 Usuń

7 Jednostki

8 Plik parametrów modelu plotera (plik PMP)

9 Zapisz Jako

10 Dołącz

11 Odłącz

22.3.44.1 Lista niestandardowych rozmiarów papieru

Wyświetla listę wszystkich niestandardowych rozmiarów papieru utworzonych przez użytkownika.

22.3.44.2 Nazwa

Umożliwia nazwanie niestandardowego rozmiaru papieru.

22.3.44.3 Rozmiar Papieru

W odpowiednich polach możesz wstawić szerokość i wysokość strony.

22.3.44.4 Marginesy Papieru

Marginesy papieru można ustawić, wprowadzając żądane wartości w polach. Dozwolone są tylko wartości dodatnie.

22.3.44.5 Dodaj

Umożliwia utworzenie nowego niestandardowego rozmiaru papieru i dodanie go do listy.

22.3.44.6 Usuń

Umożliwia wybranie z listy niestandardowego rozmiaru papieru i jego usunięcie. Możesz usunąć jeden element na raz.

22.3.44.7 Jednostki

W przypadku niestandardowego rozmiaru papieru możesz wybrać cale lub milimetry.

22.3.44.8 Plik parametrów modelu plotera (plik PMP)

Wyświetla ścieżkę do załączonego pliku PMP, jeśli taki istnieje.

22.3.44.9 Zapisz Jako

Zapisuje wybraną konfigurację niestandardowych rozmiarów papieru w pliku PMP, który może być używany do przyszłego kreślenia.

22.3.44.1 Dołącz
0

Dołącza plik PMP do pliku konfiguracji plotera (PC3). Otwiera okno dialogowe **Plik danych kalibracji**, w którym należy wybrać plik PMP. Niestandardowy rozmiar papieru będzie dostępny na rozwijanej liście rozmiarów papieru.

22.3.44.1 Odłącz
1

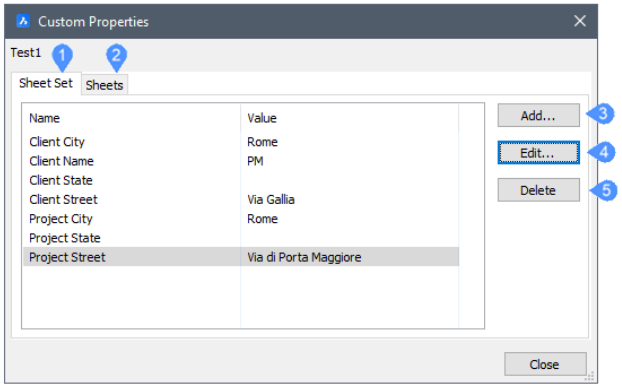
Odłącza plik PMP od pliku konfiguracji plotera (PC3).

22.3.45 Okno dialogowe Właściwości niestandardowe

Otwierane przez:

- Panel **Przeglądarki Projektu BIM**
- Panel **Zestawu Arkuszy**

Okno dialogowe **Właściwości niestandardowe** umożliwia dodawanie niestandardowych właściwości dla zestawu arkuszy i arkuszy.

1 Karta zestawu arkuszy

2 Karta Arkusze

3 Dodaj

4 Edycja

5 Usuń

22.3.45.1 Karta zestawu arkuszy

Zarządza niestandardowymi właściwościami zestawu arkuszy.

22.3.45.2 Karta Arkusze

Zarządza niestandardowymi właściwościami arkuszy.

22.3.45.3 Dodaj

Dodaje właściwość niestandardową. Wyświetla okno dialogowe **Dodaj właściwość niestandardową**, w którym można dodać nazwę właściwości i jej wartość początkową.

22.3.45.4 Edycja

Umożliwia edycję wartości wybranej właściwości niestandardowej. Wyświetla okno dialogowe **Niestandardowa właściwość arkusza** lub **Niestandardowa właściwość zestawu arkuszy**, w którym można edytować nazwę właściwości.

22.3.45.5 Usuń

Usuwa wybraną właściwość niestandardową.

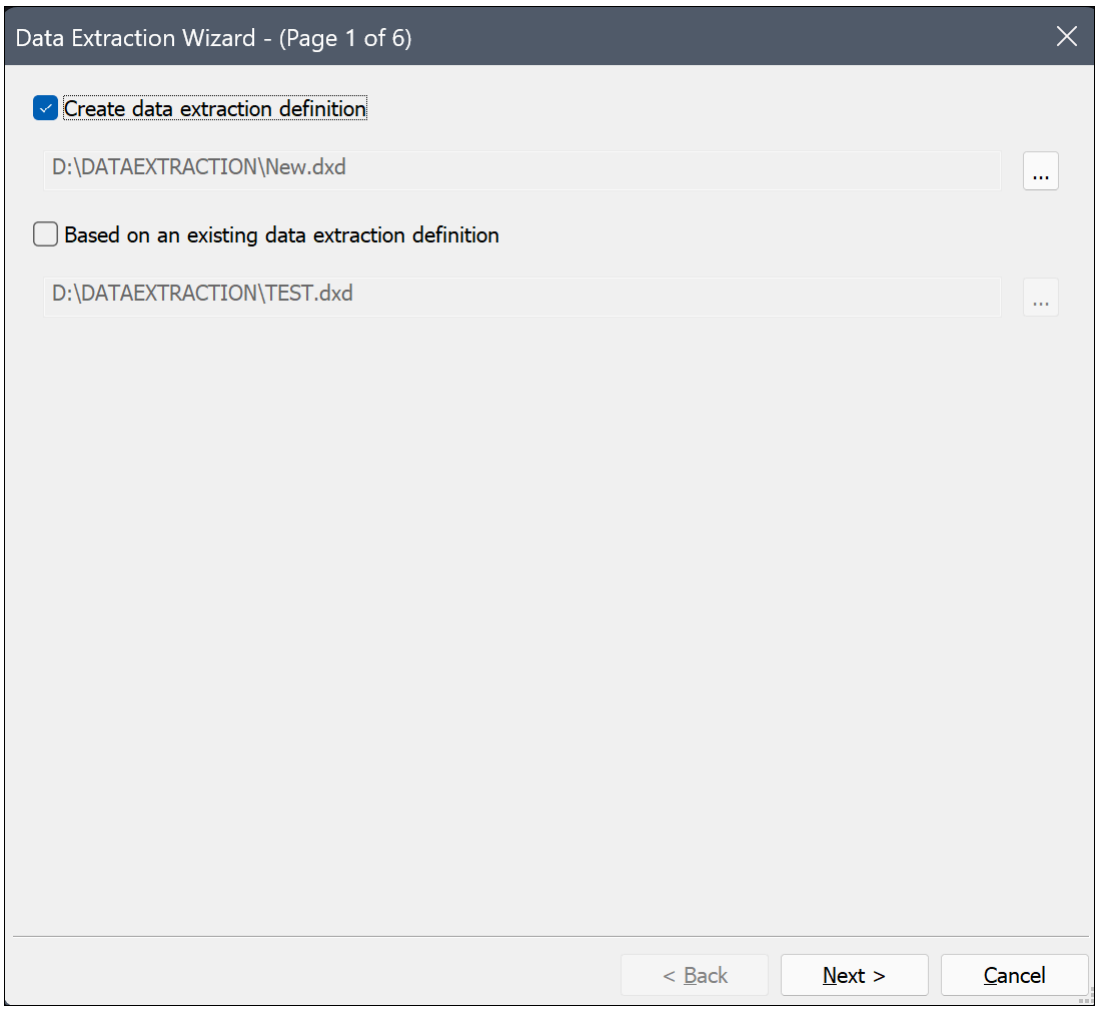
22.4 D

22.4.1 Okno dialogowe Kreator Wyodrębniania Danych

Otwiera się przez: Polecenie WYODRDANYCH

Okno dialogowe **Kreator wyodrębniania danych** zawiera instrukcje dotyczące eksportowania właściwości elementów, atrybutów bloków i informacji o rysunkach do tabeli lub zewnętrznego pliku danych.

22.4.1.1 Kreator wyodrębniania danych — okno dialogowe (strona 1 z 5)

1 Twórz definicję wyodrębnionych danych

2 Oparte na definicji istniejącego wyodrębnienia danych

Twórz definicję wyodrębnionych danych

Tworzy nowy plik DXD (Data eXtraction Definition):

1 Zaznacz pole wyboru.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj**.

3 Wybierz folder w oknie dialogowym **Zapisz definicję ekstrakcji danych**.

4 Wprowadź nazwę w polu **Nazwa pliku**.

5 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Oparte na definicji istniejącego wyodrębnienia danych
Używa istniejącego pliku DXD jako szablonu dla nowego, aby wykonać ten sam typ ekstrakcji na innym rysunku lub edytować definicję ekstrakcji danych:

1 Zaznacz pole wyboru.

2 Kliknij przycisk **Przeglądaj**.

3 W oknie dialogowym **Definicja ekstrakcji otwartych danych** wybierz plik DXD.

4 Kliknij przycisk **Otwórz**.

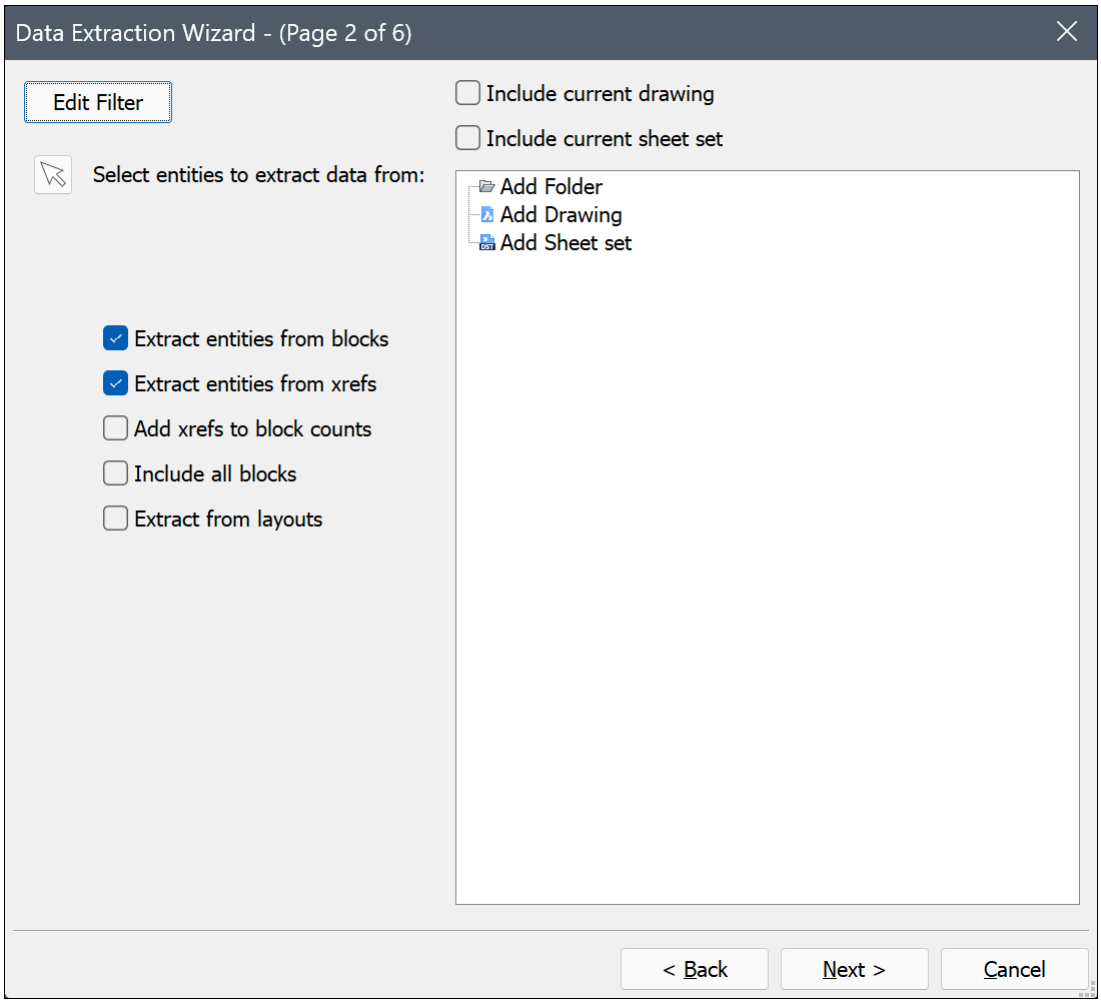
Nowo utworzone niestandardowe pliki DXD mogą być używane do tworzenia harmonogramów w panelu **Przeglądarki Projektów BIM**.

Pliki DXD można edytować w edytorze tekstu, takim jak Notatnik systemu Windows.

22.4.1.2 Kreator wyodrębniania danych — okno dialogowe (strona 2 z 5)

Strona 2 umożliwia wybór elementów i zastosowanie filtrów w celu posortowania informacji do ekstrakcji danych.

Uwaga: Zmienna systemowa DXEVAL kontroluje, kiedy powiadomienie o aktualizacji pojawia się na rysunkach, w których zmiany mają wpływ na wyodrębnione dane.

1 Edytuj filtr

2 Uwzględnij bieżący rysunek

3 Uwzględnij bieżący zestaw arkuszy

4 Wybierz obiekty z których chcesz wyodrębnić dane:

5 Dodaj Folder

6 Dodaj Rysunek

7 Dodaj zestaw arkuszy

8 Wyodrębnij elementy z bloków

9 Wyodrębnij obiekty z odnośników zewnętrznych

10 Dodaj odniesienia do liczby bloków

11 Uwzględnij wszystkie bloki

12 Wyciąg z układów

Edytuj filtr
Tworzy lub edytuje filtr.

Uwzględnij bieżący rysunek
Dodaje bieżący rysunek, z którego mają zostać wyodrębnione dane.

Uwzględnij bieżący zestaw arkuszy
Dodaje bieżący zestaw arkuszy, z którego mają zostać wyodrębnione dane.

Wybierz obiekty z których chcesz wyodrębnić dane:
Tymczasowo zamyka okno dialogowe, aby umożliwić wybór elementów na rysunku. Użyj kombinacji klawiszy Ctrl+A, aby zaznaczyć wszystkie elementy na rysunku. Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać zaznaczanie elementów.

Dodaj Folder
Dodaje folder z rysunkiem, z którego mają zostać wyodrębnione dane.
Kliknij dwukrotnie, aby otworzyć okno dialogowe *Opcje folderów*.

- **Folder**: kliknij przycisk **Przeglądaj**, a następnie wybierz folder w oknie dialogowym *Wybierz folder*.
- **Opcje**
  - **Uwzględnij podfoldery**: zaznacz pole wyboru, aby uwzględnić podfoldery.
  - **Użyj symbolu wieloznacznego do filtrowania rysunków, które mają zostać uwzględnione**: zaznacz pole wyboru, a następnie wpisz ciąg tekstowy w polu filtra. Na przykład House*.dwg zawiera wszystkie pliki zaczynające się od 'House'.

Dodaj Rysunek
Dodaje rysunek, z którego można wyodrębnić dane za pomocą dwukrotnego kliknięcia.

Dodaj zestaw arkuszy
Dodaje zestaw arkuszy, z którego można wyodrębnić dane za pomocą dwukrotnego kliknięcia.

Wyodrębnij elementy z bloków
Obejmuje elementy zagnieżdżone w blokach.

Wyodrębnij obiekty z odnośników zewnętrznych
Obejmuje elementy w rysunkach z odniesieniami zewnętrznymi (pliki Xref).

Dodaj odniesienia do liczby bloków
Zlicza wybrane odnośniki Xref jako bloki.

Uwzględnij wszystkie bloki
Obejmuje wszystkie elementy blokowe.

Wyciąg z układów
Obejmuje obiekty z przestrzeni papierowej rysunku.

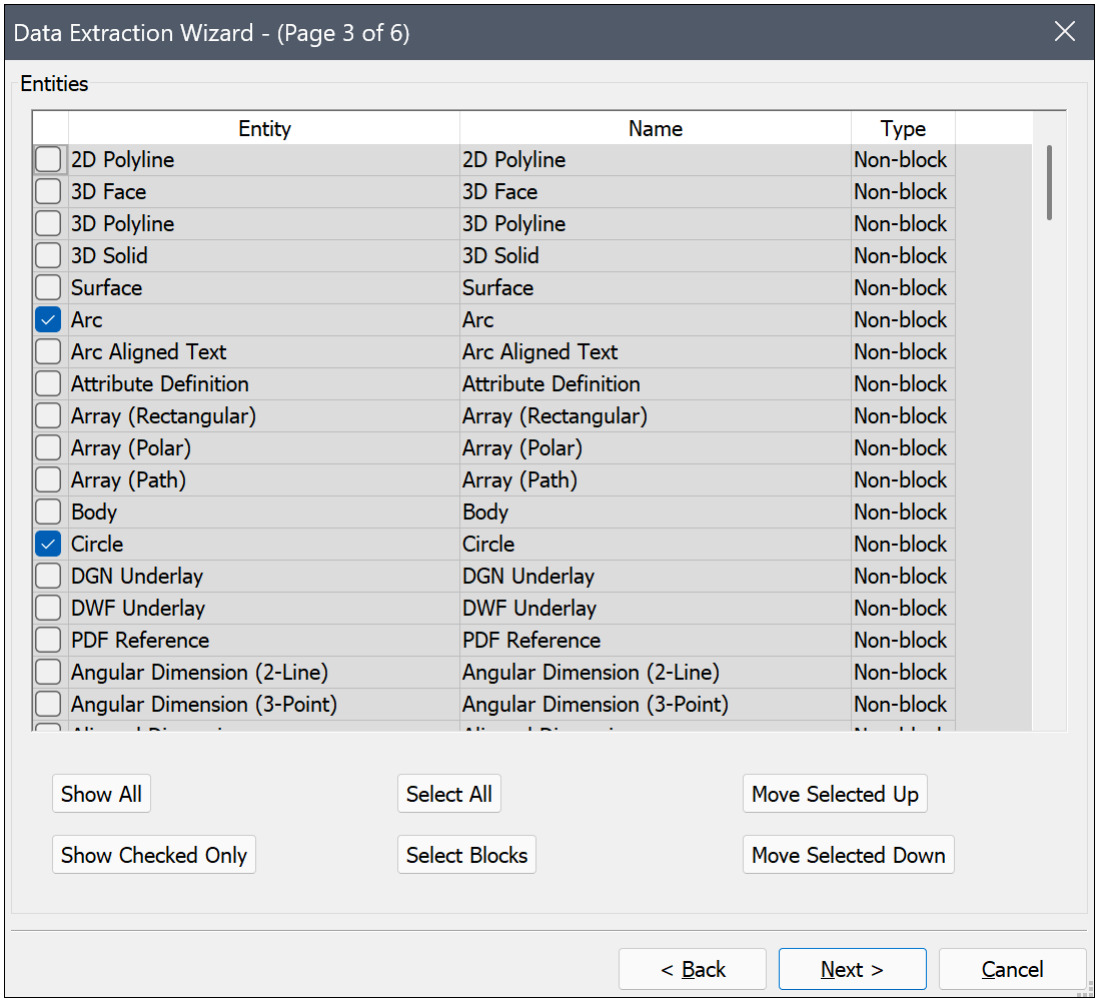
22.4.1.3 Kreator wyodrębniania danych — okno dialogowe (strona 3 z 5)

Strona 3 określa, które typy jednostek są uwzględniane w procedurze ekstrakcji danych, a które nie.

Wskazówka:

- Zaznacz pole wyboru, aby zaznaczyć lub odznaczyć element. Jeśli chcesz zaznaczyć lub odznaczyć wszystkie elementy, kliknij prawym przyciskiem myszy na elementy, aby wyświetlić menu kontekstowe, a następnie wybierz opcję **Zaznacz wszystko** lub **Odznacz wszystko**.
- Aby posortować listę, kliknij tytuł w nagłówku kolumny. Kliknij ponownie, aby posortować w odwrotnej kolejności.

- Wybierz wiele elementów:
  - Aby zaznaczyć więcej niż jeden element w rzędzie: zaznacz element, a następnie przytrzymaj klawisz Shift i kliknij kolejne elementy.
  - Aby wybrać wiele elementów, przytrzymaj klawisz Ctrl podczas zaznaczania wielu elementów.
  - Aby odznaczyć elementy, kliknij je ponownie, przytrzymując klawisz Ctrl.
- Wszystkie wybrane pozycje są automatycznie zaznaczane, jeśli zaznaczysz pole wyboru przy jednej z nich.

1 Elementy

2 Pokaż wszystkie

3 Pokaż tylko zaznaczone

4 Zaznacz wszystko

5 Wybierz bloki

6 Przemieść Wybrane do Góry

7 Przemieść Wybrane do Dołu

Elementy

- **Obiekty**: wyświetla typy jednostek i bloki w zaznaczeniu zgodnie z opcjami ustawionymi w oknie dialogowym *Kreator wyodrębniania danych*.
- **Nazwa**: lista nazw obiektów. Zaakceptuj domyślne nazwy lub wpisz nazwę niestandardową. Domyślnie nazwa typu podmiotu wyświetlana jest w polu **Nazwa**.
- **Typ**: informuje o typie wymienionych jednostek: Nieblokowany, Blokowany lub Blokowany z atrybutami.

Pokaż wszystkie
Wyświetla wszystkie elementy na liście.

Pokaż tylko zaznaczone
Wyświetla tylko zaznaczone pozycje na liście.

Zaznacz wszystko
Wybiera wszystkie elementy do ekstrakcji danych.

Wybierz bloki
Wybiera tylko bloki na liście, ponieważ zazwyczaj zawierają one atrybuty.

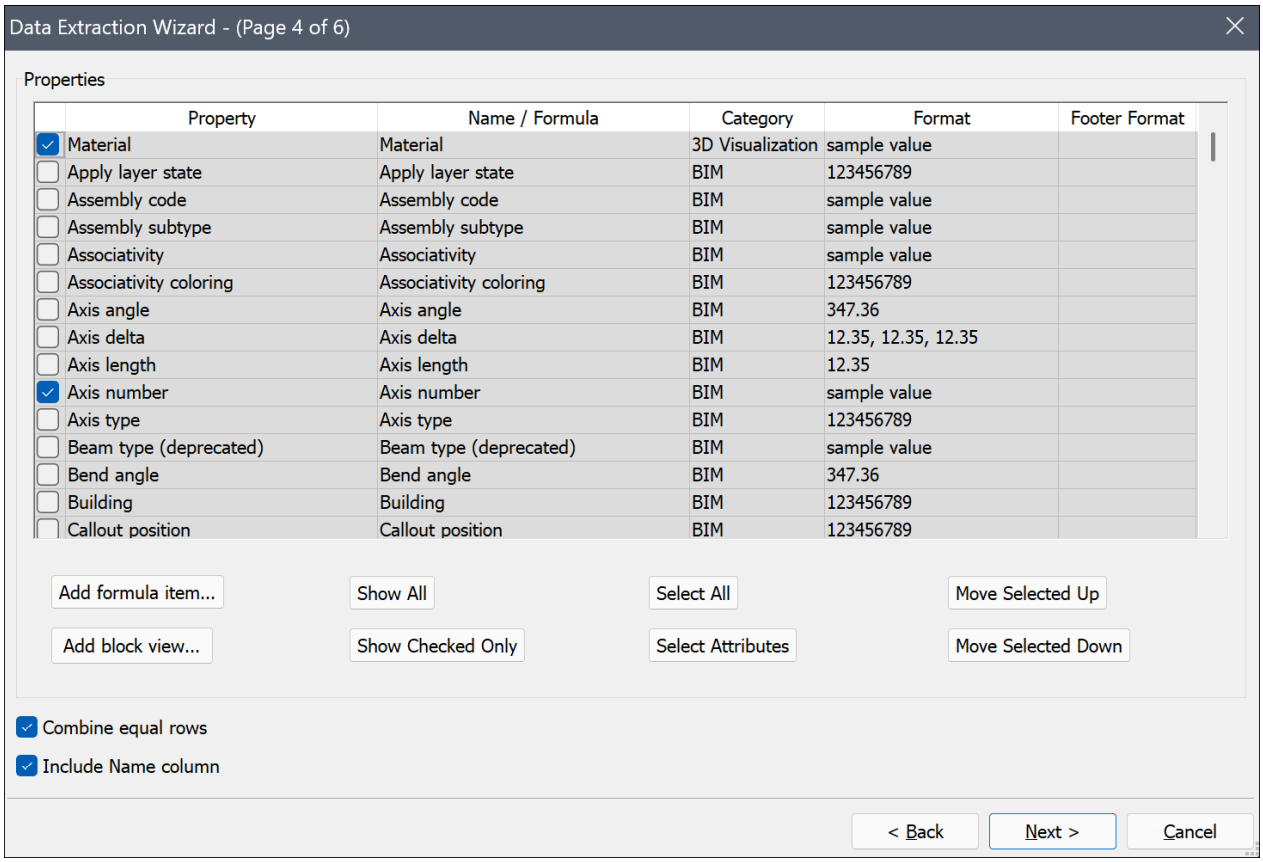
Przemieść Wybrane do Góry
Przenosi wybrane elementy w górę listy.

Przemieść Wybrane do Dołu
Przenosi wybrane elementy w dół listy.

22.4.1.4 Kreator ekstrakcji danych — okno dialogowe (strona 4 z 5)

Strona 4 kontroluje, które właściwości są uwzględniane w pliku ekstrakcji danych.

Uwaga: Aby wybrać jeden lub więcej elementów, skorzystaj z porad opisanych w sekcji **okna dialogowego Kreator wyodrębniania danych — (strona 3 z 5)** tego artykułu.

1 Właściwości

2 Dodaj pozycję formuły...

3 Dodaj widok bloku...

4 Pokaż wszystkie

5 Pokaż tylko zaznaczone

6 Zaznacz wszystko

7 Wybierz atrybuty

8 Przemieść Wybrane do Góry

9 Przemieść Wybrane do Dołu

10 Połącz równe wiersze

11 Uwzględnij Nazwę dla kolumny

Właściwości

- **Właściwość**: wyświetla wszystkie właściwości wybranych podmiotów.
- **Nazwa /Formuła**: zawiera nazwę wybranych elementów lub formułę. Zaakceptuj domyślne nazwy lub wpisz własną nazwę. Nazwy właściwości są wyświetlane w nagłówkach kolumn w eksporcie danych.
- **Kategoria**: zgłasza kategorię wybranych podmiotów.

- **Format**: formatuje element w pliku eksportu. Kliknij, aby wyświetlić okno dialogowe **Format**. Układ okna dialogowego zależy od wybranego elementu, podobnie jak sekcja **Format** okna dialogowego **Pole**.
- **Format stopki**: umożliwia zdefiniowanie formatu stopki dla właściwości, które mają format numeryczny. Menu kontekstowe pojawia się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy na wybrane właściwości.
    - **Dodaj wiersz stopki**: umożliwia dodanie funkcji arytmetycznej. Możesz wybrać jedną z następujących opcji: **Dodaj sumę**, **Dodaj minimum**, **Dodaj maksimum** i **Dodaj średnią**.
    - **Styl stopki**: umożliwia ustawienie stylu stopki. Możesz wybrać między: **W ostatnim wierszu**, **W każdym typie** i **W każdym typie łącznie**.
    - **Usuń wiersz stopki**: usuwa format stopki dla wybranych właściwości.
    - **Usuń wszystkie stopki**: usuwa wszystkie formaty stopek.

Dodaj pozycję formuły...
Dodaje element formuły.

Dodaj widok bloku...
Dodaje BlockViewProperty jako kategorię widoku bloku.

Pokaż wszystkie
Wyświetla wszystkie elementy.

Pokaż tylko zaznaczone
Wyświetla tylko wybrane elementy, ukrywając te, które nie zostały wybrane.

Zaznacz wszystko
Wybiera wszystkie elementy do ekstrakcji danych.

Wybierz atrybuty
Wybiera tylko te elementy, które zawierają atrybuty.

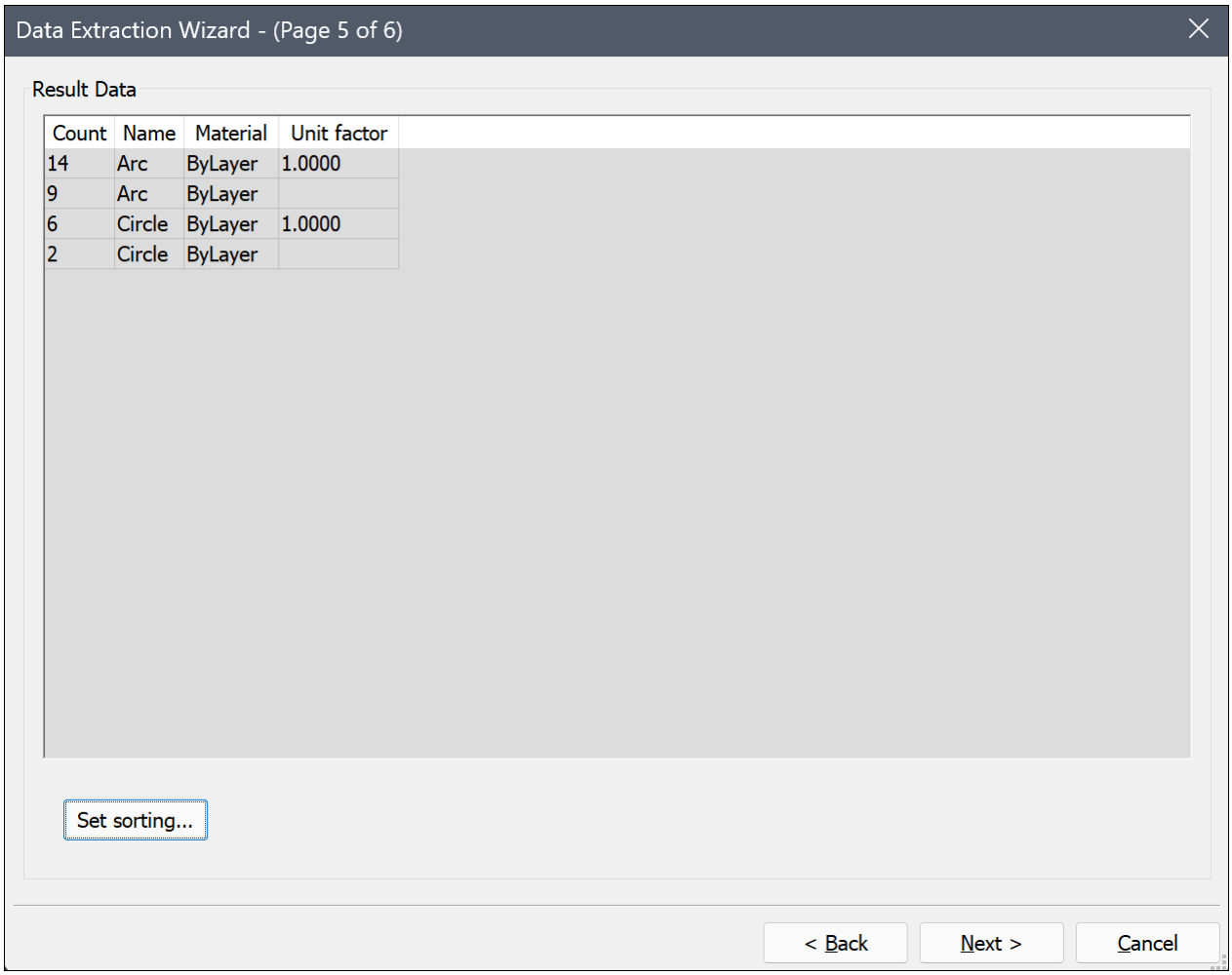
Przemieść Wybrane do Góry
Przenosi wybrane elementy w górę listy.

Przemieść Wybrane do Dołu
Przenosi wybrane elementy w dół listy.

Połącz równe wiersze
Łączy wiersze zawierające te same obiekty.

Uwzględnij Nazwę dla kolumny
Przełącza wyświetlanie kolumny **Nazwa** w wyeksportowanych danych.

22.4.1.5 Kreator wyodrębniania danych — okno dialogowe (strona 5 z 5)

1 Wyjście do pliku

2 Utwórz Dane

3 Styl Tabeli

4 Formatowanie tabeli

5 Zakończ

Wyjście do pliku

Eksportuje dane w formacie oddzielonym separatorem (.csv):

Kliknij przycisk **Przeglądaj**, wprowadź nazwę pliku danych, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**. Jeśli wybierzesz istniejący plik CSV, pojawi się monit o nadpisanie pliku.

Separator: określa separator między polami danych:

- Średnik
- Przecinek

  Uwaga: Nazwy kompozycji wielokrotnych zawierają przecinek, dlatego nie należy wybierać przecinka jako znaku ograniczającego w przypadku przetwarzania kompozycji wielokrotnych.
- Obszar
- Zakładka

Utwórz Dane
Eksportuje dane w tabeli:

- Utwórz tabelę: tworzy statyczną tabelę.
- Utwórz tabele z łączem danych: tworzy dynamiczną tabelę. Wykonanie polecenia AKTUALIZUJŁĄCZE synchronizuje dane w tabeli z modelem. Najpierw zapisz model. Zostaniesz poproszony o zapisanie pliku definicji DXD wraz z tabelą.

Styl Tabeli
Umożliwia wybranie stylu tabeli z listy rozwijanej.
Kliknij ikonę **Stylu Tabeli**; edytuj istniejący styl tabeli lub utwórz nowy.

Formatowanie tabeli
Umożliwia edycję formatu tabeli.

- **Wpisz tekst tytułu**: umożliwia wpisanie tytułu.
- **Styl komórki tytułu**: ustawia styl komórki tytułu.
- **Styl komórki nagłówka**: ustawia styl komórki nagłówka.
- **Styl komórki danych**: ustawia styl komórki danych.
- **Kierunek przepływu od prawej do lewej**: wskazuje kierunek przepływu od prawej do lewej.

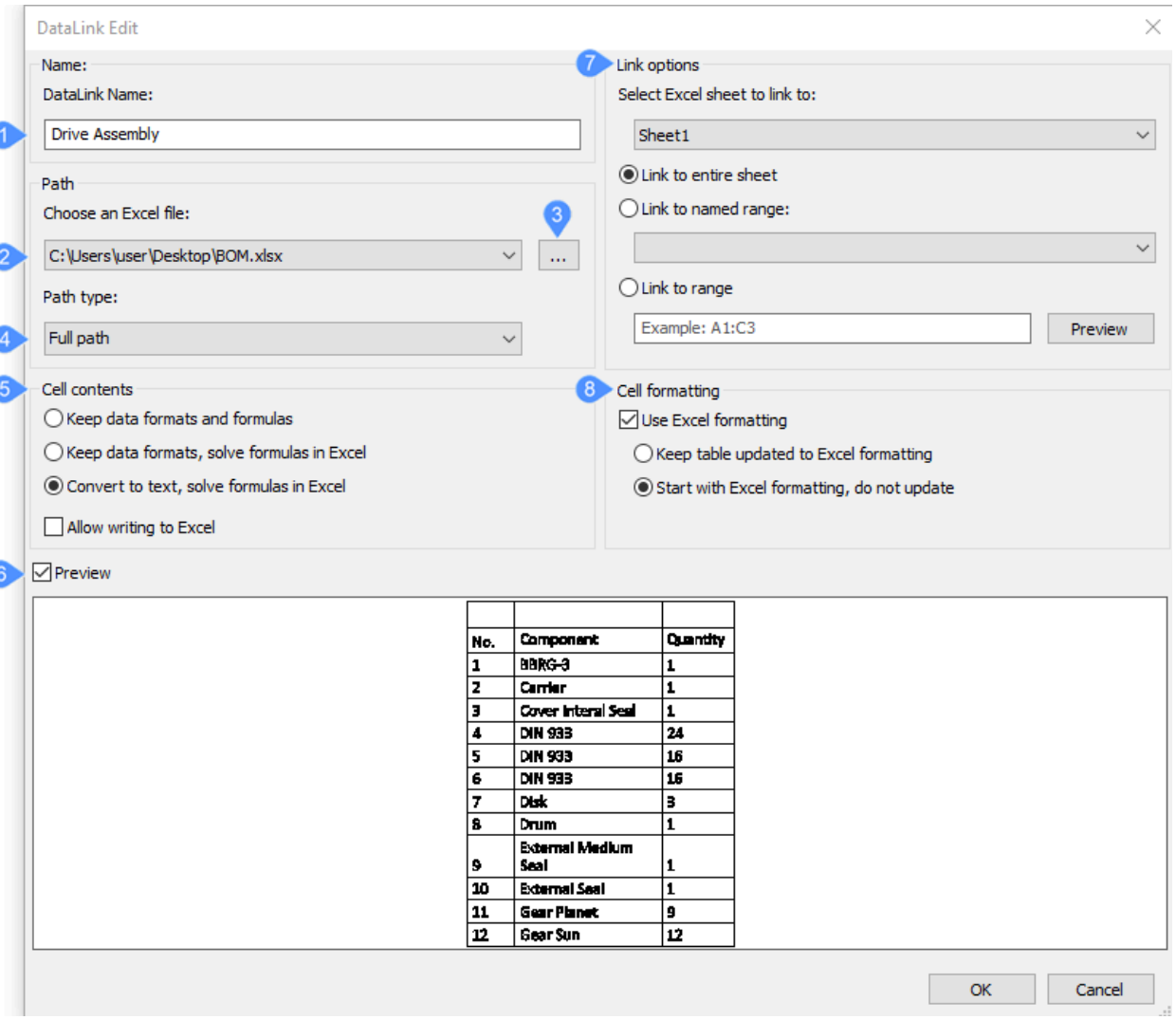
Zakończ
W zależności od wybranego wyjścia:

- Wyodrębnia dane i zapisuje je w pliku CSV. Plik można otworzyć w arkuszu kalkulacyjnym lub programie bazodanowym.
- Wyświetla monit o określenie punktu wstawienia tabel.

22.4.2 Okno dialogowe Menedżera Łącza Danych

Otwiera przez: Okno dialogowe **Manager Łączy Danych**

Okno dialogowe **Edytuj Łącze Danych** umożliwia łączenie danych z arkusza kalkulacyjnego Excel bezpośrednio do tabel rysunkowych w celu dwukierunkowej aktualizacji.

1 Nazwa

2 ŚCieżka

3 Przeglądaj

4 Typ ścieżki

5 Zawartość komórki

6 Podgląd

7 Opcje łącza

8 Formatowanie komórek

22.4.2.1 Nazwa

W polu **Nazwa Łącza Danych** można wpisać nazwę.

22.4.2.2 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę, w której znajduje się plik Excel.

22.4.2.3 Przeglądaj

Umożliwia wybranie pliku danych. Akceptowane są pliki *.xls, *.xlsx i *.csv.

22.4.2.4 Typ ścieżki

Umożliwia wybranie opcji typu ścieżki:

- **Pełna ścieżka**: BricsCAD wyszukuje plik danych tylko w określonym folderze.
- **Ścieżka względna**: plik danych jest wyszukiwany w podfolderze folderu pliku rysunku.
- **Brak ścieżki**: plik danych jest wyszukiwany tylko w folderze pliku rysunku.

22.4.2.5 Zawartość komórki

- **Zachowaj formaty danych i formuły**: importuje dane z formułami i obsługiwanymi formatami danych.
- **Zachowywanie formatów danych, rozwiązywanie formuł w programie Excel**: importowanie formatów danych. Dane są obliczane na podstawie formuł w programie Excel.
- **Konwertuj na tekst, rozwiązuj formuły w programie Excel**: importuje dane jako tekst z danymi obliczonymi na podstawie formuł w programie Excel.
- **Zezwalaj na zapis do Excela**: jeśli zaznaczone, polecenie AKTUALIZUJŁĄCZE przesyła zmiany do połączonych danych w rysunku do oryginalnego zewnętrznego arkusza kalkulacyjnego.

22.4.2.6 Podgląd

Po wybraniu tego przycisku wyświetlany jest podgląd pliku danych.

22.4.2.7 Opcje łącza

Umożliwia wybranie arkusza Excel, do którego ma prowadzić łącze:

- **Link do całego arkusza**: wszystkie komórki zawierające dane są połączone.
- **Połączono z nazwanym zakresem**: łączy z nazwanym zakresem komórek. Kliknij przycisk, aby wybrać nazwany zakres.
- **Link do zakresu**: określenie zakresu komórek. Kliknij przycisk **Podgląd**, aby wyświetlić wybrany zakres.

22.4.2.8 Formatowanie komórek

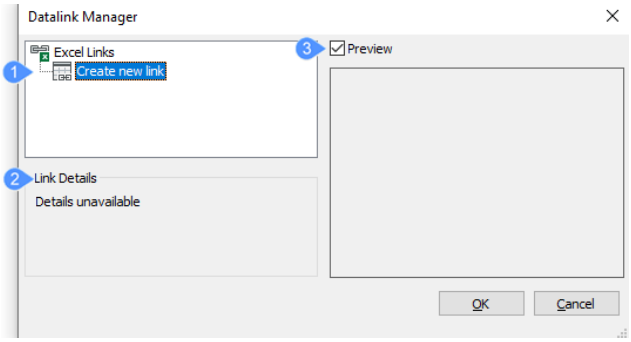
Musisz wybrać opcję **Użyj formatowania Excel**, aby móc wybrać jedną z poniższych opcji:

- **Aktualizuj tabelę do formatowania Excel**: aktualizuje wszelkie zmienione formatowanie, gdy wykonywane jest polecenie AKTUALIZUJŁĄCZE.
- **Rozpocznij od formatowania programu Excel. Nie aktualizuj**: importuje formatowanie określone w oryginalnym pliku danych. Polecenie AKTUALIZUJŁĄCZE nie wpływa na żadne zmiany wprowadzone w formatowaniu komórek.

22.4.3 Okno dialogowe Menedżera Łącza Danych

Otwiera się przez: Polecenie ŁĄCZEDANYCH

Okno dialogowe **Manager Łączy Danych** łączy dane z arkusza kalkulacyjnego Excel bezpośrednio z tabelami rysunkowymi w celu dwukierunkowej aktualizacji.

1 Stwórz nowe Łącze

2 Połącz szczegóły

3 Podgląd

22.4.3.1 Stwórz nowe Łącze

Otwiera okno dialogowe **Edytuj Łącze Danych**. Zobacz powiązany artykuł **Okno dialogowe Edytuj Łącze Danych**.

22.4.3.2 Połącz szczegóły

Wyświetla szczegóły łącza.

22.4.3.3 Podgląd

Wyświetl podgląd łącza danych.

22.4.4 Okno dialogowe Identyfikator układu odniesienia

Otwiera się przez polecenie AMDATUMID

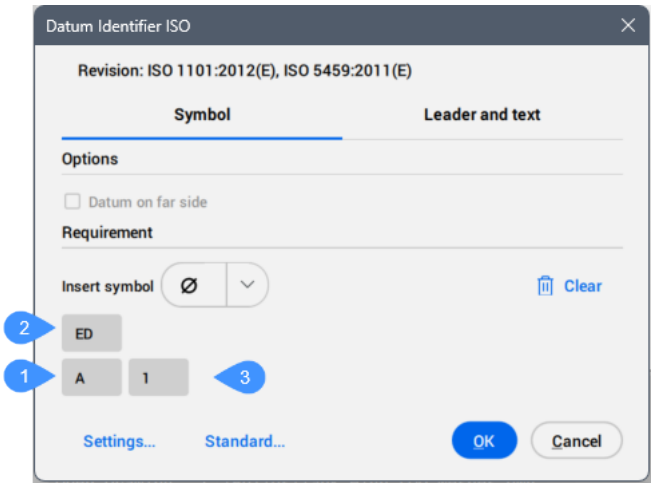
Okno dialogowe **Identyfikator układu odniesienia** umożliwia ustawienie wszystkich parametrów dla symbolu identyfikatora układu odniesienia.

Parametry wprowadzone dla symbolu identyfikatora układu odniesienia zostaną tymczasowo zapisane i użyte jako wartości domyślne dla następnego ustawienia identyfikatora układu odniesienia.

Najnowsza wersja normy, z którą zgodny jest ten symbol, jest wyświetlana w górnej części okna dialogowego.

Okno dialogowe zawiera 2 główne zakładki, **Symbol** i **Lider oraz tekst**.

22.4.4.1 Symbol

1 Opcje

2 Identyfikator

3 Przypis gwinta

4 Przypis podstawy

Opcje (1)
Przełącza typ podstawy.

Identyfikator (2)
Określa identyfikator, który może zawierać maksymalnie dwa znaki i jest automatycznie przypisywany w kolejności alfabetycznej, zaczynając od A, a następnie B, C itd. Po osiągnięciu Z sekwencja jest kontynuowana przez AA, AB, AC itd. Jeśli identyfikator zostanie usunięty, polecenie AMDATUMID spróbuje wypełnić lukę, zaczynając od góry listy alfabetycznej. Na przykład, jeśli identyfikatory A, B i C są w użyciu, a B zostanie usunięty, następnym razem, gdy identyfikator będzie potrzebny, ponownie użyje B, aby wypełnić tę lukę.

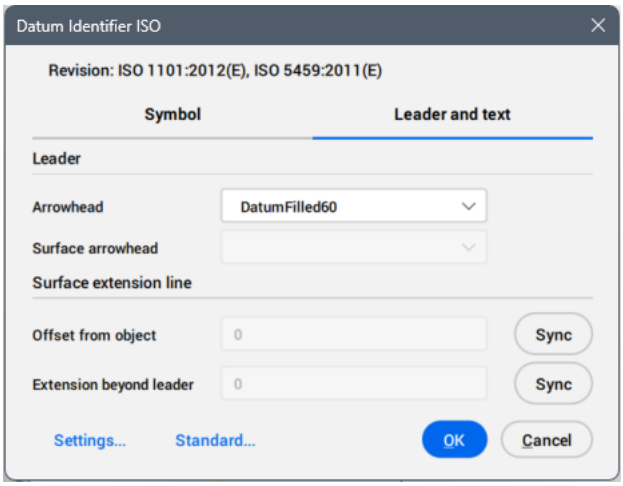
Uwaga dotycząca gwintu (3)
Definiuje uwagi dotyczące gwintów, które są umieszczane na symbolach dołączonych do kół zębatych lub gwintów śrub. Określają one średnicę używaną jako punkt podstawy.

Uwaga dotycząca układu odniesienia (4)
Definiuje referencyjne punkty odniesienia, które odpowiadają punktom na powierzchni. Ogólnie rzecz biorąc, zawiera on serię punktów odniesienia oddzielonych przecinkami (",").

Uwaga: Uwagi dotyczące gwintów i punktów odniesienia nie są dostępne dla wszystkich norm.

22.4.4.2 Odnośnik i tekst

Określa charakterystykę lidera i tekstu.

Lider (5)
Ustawia charakterystykę lidera.

Grot
Ustawia domyślny typ grotu strzałki lidera.

Powierzchniowy grot strzałki
Ustawia grot strzałki dla liderów wskazań powierzchni.

Uwaga: Opcja ta jest dostępna tylko dla standardów, które zezwalają na stosowanie wskaźnika powierzchniowego.

Załącznik obiektu
Określa, czy lider symbolu jest dołączony lub odłączony od obiektu.

Dołącz
Dołącza symbol do wybranego obiektu.

Odłącz
Odłącza symbol od obiektu.

Przedłużacz powierzchniowy (6)
Ustawia charakterystykę linii przedłużenia powierzchni.

Odsunięcie od obiektu
Ustawia przesunięcie od obiektu.

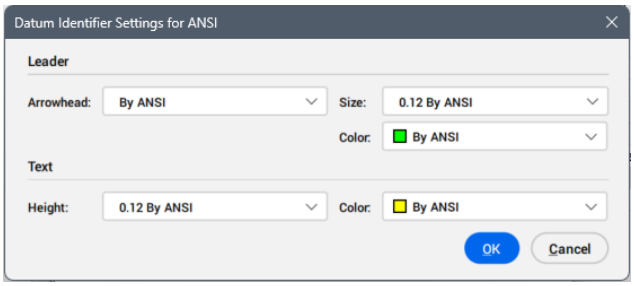
Rozszerzenie poza odnośnikiem
Ustawia rozszerzenie poza liderem.

22.4.5 Datum Identifier Settings dialog box

Opens via: **Datum Identifier** dialog box > **Settings...** button

The **Datum Identifier Settings** dialog box defines the leader and text properties for all datum identifier symbols in the drawing, overriding those set in the **Standard Settings** dialog box.

Note: The default text, leader and symbol properties for all symbol annotations are defined in the **Standard Settings** dialog box.

22.4.5.1 Leader

Defines the leader properties for the datum identifier symbol.

Arrowhead
Sets the leader arrowhead type for the datum identifier symbol from the drop-down list.

Size
Sets the leader size for the datum identifier symbol from the drop-down list.

Color
Sets the leader color for the datum identifier symbol from the drop-down list.

22.4.5.2 Text

Defines the text properties for the datum identifier symbol.

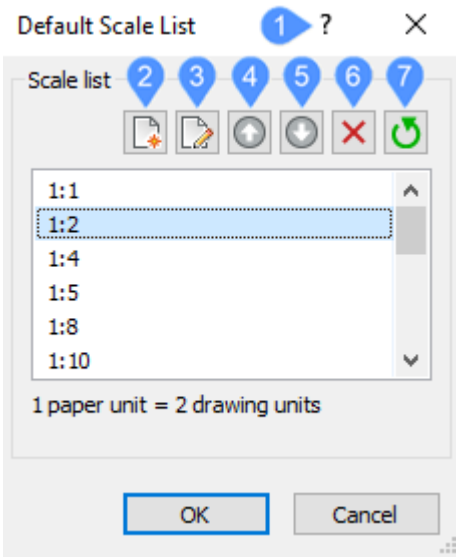
Height
Sets the text height for the datum identifier symbol from the drop-down list.

Color
Sets the text color for the datum identifier symbol from the drop-down list.

22.4.6 Okno dialogowe Domyślna lista skal

Otwiera się przez: Polecenie DOMYŚLNALISTASKAL

Okno dialogowe **Domyślna Lista Skal** umożliwia edycję listy współczynników skali wyświetlanych przez polecenia, takie jak DRUKUJ i USTAWIENIASTR oraz przez adnotacyjne współczynniki skali.

1 Opis poleceń

2 Dodaj nową skalę

3 Edytuj skalę

4 Przesuń w górę

5 Padnij

6 Usuń

7 Resetuj

22.4.6.1 Opis poleceń

Otwiera artykuł pomocy Bricsys o poleceniu DEFAULTSCALELIST.

22.4.6.2 Dodaj nową skalę

Umożliwia dodanie nowego współczynnika skali do listy. Otwiera okno dialogowe **Dodaj skalę**.

22.4.6.3 Edytuj skalę

Umożliwia edycję współczynników istniejącej skali. Otwiera okno dialogowe **Edytuj skalę**.

22.4.6.4 Przesuń w górę

Przesuwa wybrany współczynnik skali w górę listy.

22.4.6.5 Padnij

Przesuwa wybrany współczynnik skali w dół listy.

22.4.6.6 Usuń

Usuwa wybrane współczynniki skali. Naciśnij klawisz **Ctrl**, aby zaznaczyć i usunąć więcej niż jeden czynnik naraz. Skala 1:1 nie może zostać usunięta.

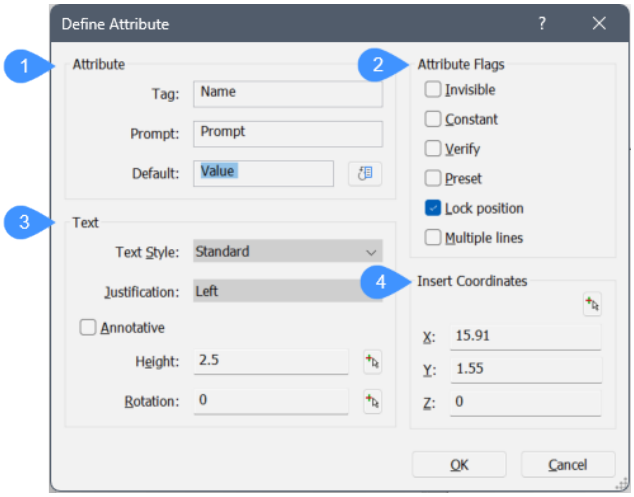
22.4.6.7 Resetuj

Przywraca listę do pierwotnego stanu, dodając z powrotem usunięte czynniki i usuwając te, które zostały dodane, ale nie są używane.

22.4.7 Okno dialogowe Definiuj atrybut

Otwiera się przez: Polecenie ATRDEF

Okno dialogowe **Definiuj Atrybut** definiuje opcje dla wartości atrybutu.

1 Opcje Atrybutu

2 Opcje Atrybutu

3 Opcje tekstu

4 Opcje współrzędnych wstawiania

22.4.7.1 Opcje Atrybutu

- **Etykieta**

  Określa nazwę atrybutu. Jest to nazwa, za pomocą której BricsCAD identyfikuje atrybut. Możesz użyć do 255 liter, cyfr i znaków interpunkcyjnych.

- **Podpowiedź**

  Określenie monitu użytkownika. Jest on wyświetlany w wierszu polecenia, gdy atrybut jest później wstawiany do rysunku. To pole można pozostawić puste. BricsCAD następnie używa tagu jako podpowiedzi podczas wstawiania atrybutu.

- **Domyślny**

  Określ wartość domyślną. Jest on wyświetlany w nawiasach kątowych, na przykład <360>. Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować wartość.

  Kliknij ikonę **Wstaw pole**, aby przypisać wartość pola do atrybutu (patrz polecenie POLEDANYCH).

22.4.7.2 Opcje Atrybutu

- **Niewidoczny**

Ukrywa atrybut z widoku; nie są one wyświetlane ani drukowane. Ukryte atrybuty można jednak wyświetlić za pomocą polecenia ATRWID.

- **Stały**

  Określa wartość domyślną, której nie można zmienić.

- **Weryfikuj**

  Wymusza wprowadzenie wartości po raz drugi. Pomaga to upewnić się, że wartość została wprowadzona poprawnie.

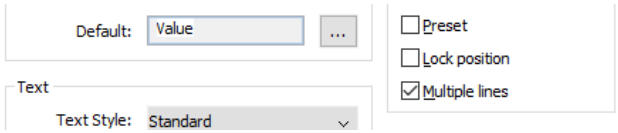
- **Aktualne**

  Wstawia atrybuty bez wyświetlania monitu. Atrybuty można później zmienić za pomocą polecenia ATRRED.

- **Zablokuj pozycję**
  - **Wł**: blokuje pozycję atrybutu w odniesieniu do bloku (opcja domyślna).
  - **Wył**: odblokowane atrybuty można przesuwać względem reszty bloku za pomocą edycji uchwytu.

- **Wiele linii**
  - **Wł**: umożliwia korzystanie z tekstu wielowierszowego.
  - **Wył**: ogranicza do jednej linii.

  Gdy zaznaczone jest pole **Wiele linii**, ikona przycisku wyświetlana jest obok przyciemnionego pola tekstowego **Domyślne**.

Po kliknięciu przycisku okno dialogowe **Definiuj atrybut** zostanie tymczasowo zamknięte, aby umożliwić zdefiniowanie wielowierszowej jednostki tekstowej.

Uruchomione zostanie polecenie MTEKST. Wpisz tekst atrybutu, a następnie kliknij przycisk **OK** na pasku narzędzi **Formatowanie tekstu**, aby powrócić do okna dialogowego **Definiowanie atrybutu**.

22.4.7.3 Opcje tekstu

- **Styl tekstu**

  Określa styl tekstu dla tekstu atrybutu. Wybierz jeden ze stylów zdefiniowanych na rysunku. (Dodatkowe style tekstu można utworzyć za pomocą polecenia STYL).

- **Justowanie**

  Określa justowanie tekstu atrybutu, takie jak **Wyśrodkuj** lub **Dopasuj**.

- **WYSokość**

  Określa wysokość tekstu atrybutu, chyba że zostanie zastąpiona przez styl tekstu. Wprowadź wartość lub określ dwa punkty na rysunku, klikając przycisk . Ostatnia opcja tymczasowo wyłącza okno dialogowe.

- **Obrót**

  Określa kąt obrotu tekstu obrotu. Wprowadź wartość lub określ dwa punkty na rysunku, klikając przycisk . Ostatnia opcja tymczasowo wyłącza okno dialogowe.

- **Opisowe**

  Określa właściwość **adnotacyjną** tekstu atrybutu.

  Uwaga: Obsługiwane skale adnotacji wybranego atrybutu bloku można modyfikować z panelu **Właściwości**, nawet jeśli jego własne odwołanie do bloku nie zawiera adnotacji.

22.4.7.4 Opcje współrzędnych wstawiania

- **Wybierz punkt wstawienia**

  Określ punkt wstawienia bezpośrednio w modelu.

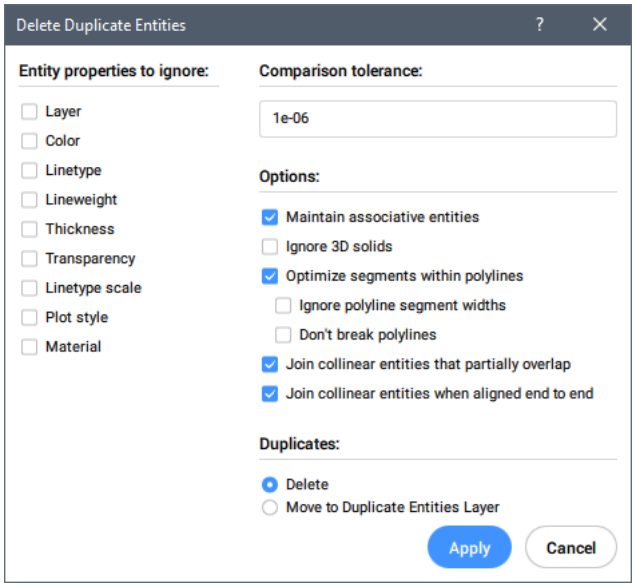
- **X/Y/Z**

  Określa współrzędne punktu wstawienia atrybutu.

22.4.8 Okno dialogowe Usuń zduplikowane obiekty

Otwiera się przez: Polecenie USUŃPOWIELONE

Okno dialogowe **Usuń zduplikowane jednostki** umożliwia usuwanie zduplikowanych jednostek oraz nakładających się linii, łuków i polilinii, a także ujednolica częściowo nakładające się lub przylegające jednostki.

1 Ustawienia obiektu do pominięcia:

2 Tolerancja porównania:

3 Opcje

4 Duplikaty

22.4.8.1 Ustawienia obiektu do pominięcia:

Ignoruje wybrane właściwości podczas porównywania zduplikowanych lub nakładających się obiektów.

22.4.8.2 Tolerancja porównania:

Ustawia tolerancję dla procesu porównywania. Jeśli ustawione na 0 (zero), obiekty muszą być całkowicie zgodne, zanim zostaną ocenione w procesie overkill.

22.4.8.3 Opcje

Określa sposób obsługi przypadków specjalnych.

Utrzymanie obiektów zespolonych
Obiekty stowarzyszone nie są przetwarzane.

Ignoruj bryły 3D
Określa, czy zduplikowane bryły 3D są ignorowane czy usuwane.

Optymalizacja segmentów polilinii
Ocenia segmenty wybranych polilinii indywidualnie, duplikaty wierzchołków i segmentów są usuwane.

- **Ignoruj szerokości segmentów polilinii**: ignoruje właściwość Width nakładających się segmentów polilinii.
- **Nie łam polilinii**: jednostki polilinii pozostają nienaruszone.

Połącz współliniowe elementy, które częściowo się pokrywają
Łączy częściowo nakładające się obiekty w jeden obiekt.

Połącz współliniowe elementy, kiedy są wyrównane koniec do końca
Łączy współliniowe linie i polilinie o zbieżnych punktach końcowych w jedną całość lub segment.

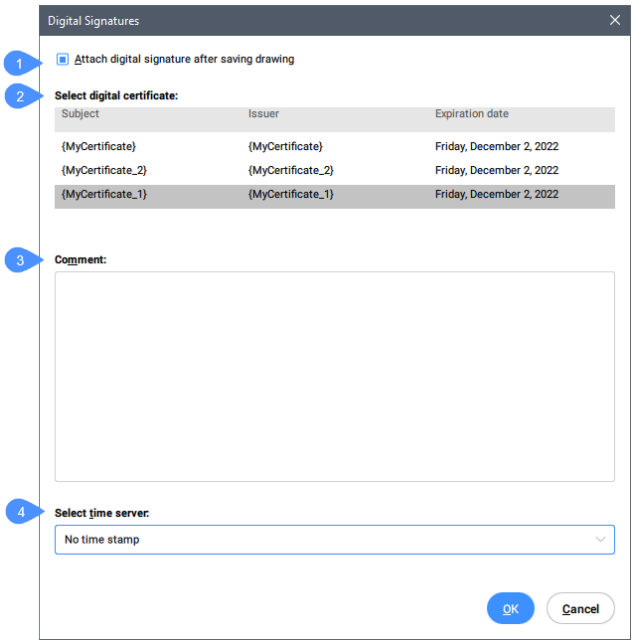
22.4.8.4 Duplikaty

Określa, co zrobić z duplikatami: usunąć je lub przenieść do warstwy Zduplikowane Obiekty.

22.4.9 Okno dialogowe Podpisy cyfrowe

Otwiera się przez polecenie ZNAKCYFROWY

Stosuje podpis cyfrowy do rysunku.

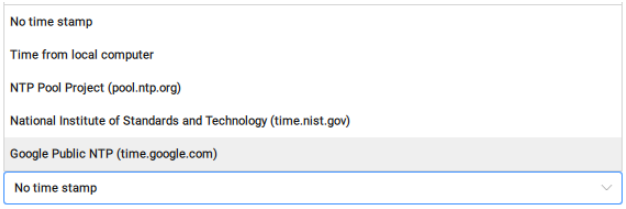

Dołacz podpis cyfrowy po zapisaniu rysunku
Zaznacz pole, aby dołączyć podpis cyfrowy po zapisaniu rysunku.

Wybierz certyfikat cyfrowy:
Wybierz certyfikat cyfrowy, który chcesz dołączyć do bieżącego rysunku.

Komentarz
Dodaje komentarz do podpisu.

Wybierz serwer czasowy:
Ustawia serwer czasu z menu podręcznego:

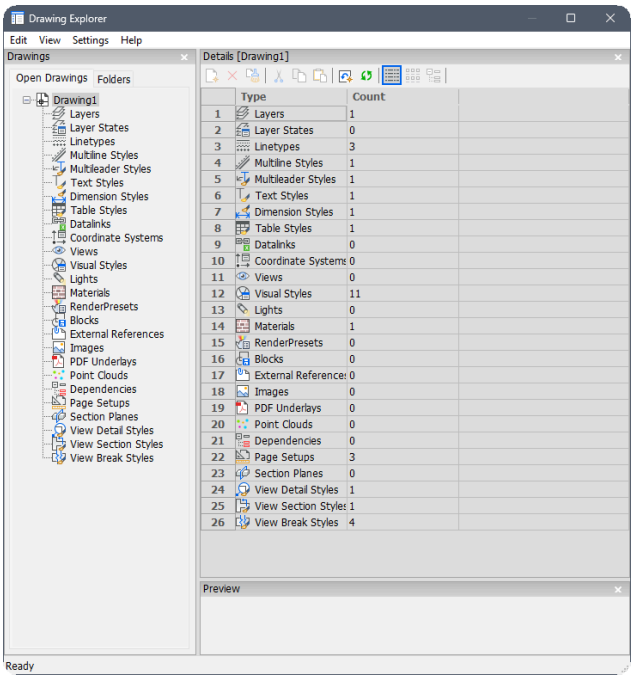

Wybrany serwer czasu zostanie użyty do uzyskania dokładnego czasu podpisania rysunku. Oznacza to, że gdy podpis zostanie dołączony do rysunku podczas zapisywania, data i godzina z wybranego serwera czasu zostaną wstawione do pola Data i godzina podpisu w treści podpisu cyfrowego. Zobacz polecenie ZATWIERDŹZNAK.

22.4.10 Okno dialogowe Eksplorator rysunku

22.4.10.1 Otwieranie okna dialogowego Eksplorator rysunku

- Uruchom polecenie EKSPLORATOR
- Uruchomienie polecenia kategorii definicji, takiego jak EKSWARSTWY lub EKSBLOKI.
- Wybierz kategorię definicji w **Narzędzia** > **Eksplorator rysunków** menu.
- Wybierz opcję **Eksplorator rysunków** na karcie **Ogólne** w QUAD Bez zaznaczenia.

Kategorie	Opis
Warstwy	Wyświetla liczbę warstw zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić warstwy; zobacz polecenie EXPLAYERS.
Statusy Warstw	Zgłasza liczbę stanów warstw zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić stany warstw; zobacz polecenie STATUSWARSTW.
Typy linii	Zgłasza liczbę typów linii załadowanych do wybranego rysunku. Kliknij, aby wyświetlić typy linii; zobacz polecenie RODZLIN.
Style Multilinii	Zgłasza liczbę stylów wielowierszowych zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić style wielowierszowe; zobacz polecenie MLSTYL.
Style Multiodnośników	Zgłasza liczbę stylów multileader zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby zapoznać się ze stylami multileadera; zobacz polecenie MODNSTYL.
Style Tekstu	Zgłasza liczbę stylów tekstu zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić style tekstu; zobacz polecenie STYL.
Style Wymiarowania	Zgłasza liczbę stylów wymiarów zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić style wymiarów; zobacz polecenie WYMSTYL.
Style Tabeli	Zgłasza liczbę stylów tabeli zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić style tabel; zobacz polecenie STYLTABELI.

Kategorie	Opis
Łącza danych	Zgłasza liczbę danych na rysunku powiązanych z zewnętrznymi plikami arkusza kalkulacyjnego. Kliknij, aby wyświetlić łącza danych; zobacz polecenie ŁĄCZEDANYCH.
Układy Współrzędnych	Zgłasza liczbę nazwanych układów współrzędnych użytkownika (LUW) zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić układy współrzędnych; zobacz polecenie EKSLUW.
Widoki	Zgłasza liczbę nazwanych widoków w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić zapisane widoki; zobacz polecenie WIDOK.
Style Wizualne	Zgłasza liczbę stylów wizualnych zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby poznać style wizualne; zobacz polecenie STYLEWIZ.
Światła	Zgłasza liczbę świateł umieszczonych na wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić światła; zobacz polecenie OŚWLISTA.
Materiały	Wyświetla liczbę warstw zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić materiały; zobacz polecenie MATERIAŁY.
Ustawienie Renderowania	Zgłasza liczbę ustawień wstępnych renderowania zdefiniowanych na rysunku. Kliknij, aby wyświetlić ustawienia wstępne renderowania; zobacz polecenie RENDERSTAND.
Bloki	Wyświetla liczbę warstw zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić bloki; zobacz polecenie EKSBLOKI.
Zewnętrzne Odnośniki	Zgłasza liczbę odniesień zewnętrznych (xref) dołączonych do wybranego rysunku. Kliknij, aby wyświetlić xrefs; zobacz polecenie EKSXREF.
Obrazy	Zgłasza liczbę obrazów dołączonych do wybranego rysunku. Kliknij, aby wyświetlić obrazy; zobacz polecenie EKSOBRAZY.
Podkłady PDF	Zgłasza liczbę podkładów PDF dołączonych do wybranego rysunku. Kliknij, aby wyświetlić podkłady PDF; zobacz polecenie EKSPDF.
Chmury punktów	Zgłasza liczbę chmur punktów dołączonych do wybranego rysunku. Kliknij, aby wyświetlić chmurę punktów; zobacz polecenie CHMURAPUNKTÓW.
Składniki	Zgłasza liczbę plików zewnętrznych, od których zależy wybrany rysunek. Kliknij, aby sprawdzić zależności; zobacz polecenie ETRANSMIT.

Kategorie	Opis
Ustawienia Strony	Zgłasza liczbę ustawień strony dołączonych do wybranego rysunku. Kliknij, aby wyświetlić ustawienia strony; zobacz polecenie USTAWIENIASTR.
Płaszczyzny Przekroju	Zgłasza liczbę płaszczyzn przekroju zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić płaszczyzny sekcji; zobacz polecenie USTAWPRZEKPOW.
Style widoku detalu	Zgłasza liczbę stylów wizualnych zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić style szczegółów widoku; zobacz polecenie STYLWIDDET.
Style widoku przekroju	Zgłasza liczbę stylów wymiarów zdefiniowanych w wybranym rysunku. Kliknij, aby wyświetlić style sekcji widoku; zobacz polecenie WYŚWIETLSTYLPRZEKROJU.
Stylami Widoków Przerwanych	Zgłasza liczbę dostępnych stylów dla polecenia WIDOKPRZERWANY. Kliknij, aby zapoznać się z uszkodzonymi stylami symboli.

22.4.10.2 Układ Eksploratora rysunku

Okno **Eksploratora rysunku** składa się z kilku podokien lub paneli.

W menu **Widok** można wybrać, które panele mają być otwarte lub zamknięte. BricsCAD zapamiętuje ustawienia wyświetlania dla każdej kategorii.

Pozycja	Opis
Rysunek	Wyświetla panel **Rysowania**. • **Otwarte rysunki**: lista wszystkich rysunków, które są aktualnie otwarte. • **Foldery**: - **Foldery lokalne**: ulubione lokalne foldery do rysowania. - **Bricsys 24/7**: foldery rysunków w Bricsys 24/7.
Detale	Wyświetla panel **Szczegóły**. Wyświetla szczegóły wybranego rysunku lub szczegóły wybranej kategorii.
Podgląd	Wyświetla panel **Podgląd**. Wyświetla podgląd wybranego rysunku, warstwy, bloku, widoku, stylu wymiaru, stylu tabeli, XRef, obrazu lub materiału.
Edytor	Wyświetla panel **Edytor**. Umożliwia zdefiniowanie lub edycję właściwości wybranej kategorii.
Pasek Stanu	Wyświetla pasek stanu w dolnej części okna dialogowego **Eksplorator rysunku**.

	Opcje widoku dla panelu Szczegóły
Detale	Wyświetla szczegóły definicji w siatce.
Ikony	Wyświetla definicje jako tablicę ikon; dotyczy tylko bloków i odwołań zewnętrznych.
Drzewo	Wyświetla definicje w formie drzewa; dotyczy tylko stanów warstw, łączy danych, stylów wymiarów, odniesień zewnętrznych, obrazów, podkładów PDF i zależności.

Regen	Aktualizuje wyświetlanie rysunku, aby odzwierciedlić zmiany wprowadzone w tym oknie dialogowym.
Regeneracja przy każdej zmianie	Przełącza automatyczną aktualizację wyświetlacza przy każdej zmianie.

Ukryj symbole odnośników	Nie wyświetlaj definicji w odnośnikach.

Uwaga:

- Jeśli klikniesz kategorię definicji otwartego rysunku w podoknie **Rysunki**, gdy podokno **Szczegóły** jest zamknięte, okno **Szczegóły** zostanie ponownie otwarte, pokazując zawartość wybranej kategorii.
- Aby zamknąć okno podrzędne, kliknij przycisk zamykania () na jego pasku tytułowym.
- Aby przywrócić domyślny układ, wybierz **Przywróć domyślny układ eksploratora** w menu **Ustawienia**.

22.4.10.3 Menu Ustawienia

Pozycja	Opis
Przywróć domyślny układ Eksploratora	Przywraca domyślny układ eksploratora rysunków dla wybranej kategorii. Po wprowadzeniu zmian w układzie Eksploratora rysowania program je zapamiętuje. Ta opcja resetuje wszystkie zmiany.
Opcje	Dotyczy tylko bloków i odnośników zewnętrznych. Określa domyślne ustawienia wstawiania bloków. Zobacz polecenie EKSBLOKI.

22.4.10.4 Pasek narzędzi Szczegóły

Ikona	Nazwa	Skrót	Opis
	Nowy	Ctrl + N	Tworzy nową definicję z nazwą ogólną, taką jak NowaRarstwa1 lub NoryStyl1. Użyj przycisku Zmień nazwę, aby zmienić nazwę.
	Usuń	Ctrl + D	Usuwa wybraną definicję z rysunku. Gdy element jest używany, np. warstwa z encjami, istnieje możliwość zachowania encji z warstwy, która ma zostać usunięta. Niektórych elementów nie można usunąć, takich jak warstwa 0, materiał globalny, styl wizualny 2D Wireframe, ...
	Wyczyść	Ctrl + P	Usuwa nieużywane definicje z rysunku. Niektórych definicji nie można usunąć, takich jak warstwa 0 i styl tekstu Standard. Zobacz polecenie WYCZYŚĆ.
	Wytnij	Ctrl + X	Kopiuje wybrane definicje do Schowka, a następnie usuwa je z rysunku zgodnie z tą samą procedurą, co narzędzie Usuń.
	Kopiuj	Ctrl + C	Kopiuje definicję (definicje) do schowka w celu wklejenia w innym miejscu w Eksploratorze rysunków.
	Wklej	Ctrl + V	Wkleja definicję lub definicje ze schowka do Eksploratora rysunków. Gdy element, do którego zostanie wklejona zawartość schowka, jest w użyciu, np. warstwa z encjami, dostępne są inne opcje: • **Kopiuj i zamień** - zastępuje istniejący element wklejonym • **Nie kopiuj** - anuluje operację kopiowania • **Kopiuj, ale zachowaj oba** - wkleja zawartość schowka z rozszerzoną nazwą, zwykle z cyfrą 1 • **Anuluj** - również anuluje operację
	Widok Detalu		Wyświetla szczegóły definicji w siatce.
	Widok Ikon		Wyświetla definicje jako tablicę ikon; dotyczy tylko bloków i odwołań zewnętrznych.
	Widok Drzewa		Wyświetla definicje w formie drzewa; dotyczy tylko stanów warstw, łączy danych, stylów wymiarów, odniesień zewnętrznych, obrazów, podkładów PDF i zależności.
	Regen		Aktualizuje wyświetlanie rysunku, aby odzwierciedlić zmiany wprowadzone w tym oknie dialogowym.

Ikona	Nazwa	Skrót	Opis
	Przełącz Regen		Przełącza automatyczną aktualizację wyświetlacza przy każdej zmianie.

22.4.10.5 Menu kontekstowe

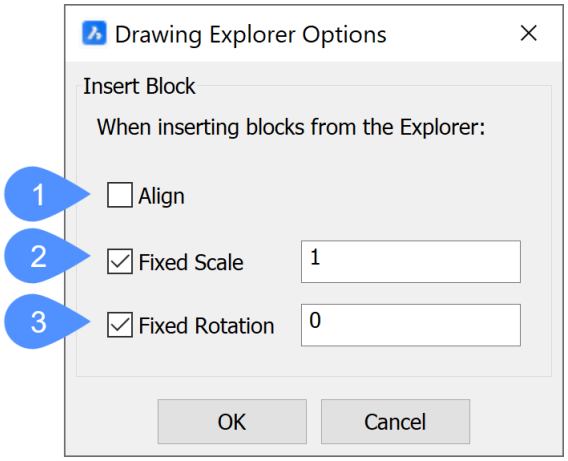
Wybierz definicję w kategorii, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy.

Pozycja	Skrót	Opis
Nowy	Ctrl + N	Tworzy nową definicję jako kopię wybranej definicji.
Usuń	Ctrl + D	Usuwa wybrane definicje. Używane definicje nie mogą zostać usunięte.
Wyczyść	Ctrl + P	Usuwa nieużywane definicje w bieżącym zaznaczeniu.
Wytnij	Ctrl + X	Wycina wybrane definicje do schowka.
Kopiuj	Ctrl + C	Kopiuje wybrane definicje do schowka.
Wklej	Ctrl + V	Wkleja definicje ze schowka.
Zmień nazwę	F2	Zmienia nazwę wybranej definicji; alternatywnie, kliknij nazwę dwukrotnie, powoli, aby zmienić jej nazwę.
Zaznacz wszystko	Ctrl + A	Wybiera wszystkie definicje w bieżącej kategorii.
Odwróć Zaznaczenie		Przywraca wybraną definicję (definicje), np. zaznacz kilka warstw, a następnie użyj tej opcji do zaznaczenia wszystkich pozostałych warstw.
Ustaw Aktualny 		Sprawia, że definicja staje się aktualna, na przykład wybrana warstwa staje się warstwą bieżącą (roboczą).
POWiąż		Powiąże wybrane definicje z rysunkiem.

22.4.11 Okno dialogowe Opcje Eksploratora rysunku

Otwiera się przez Okno dialogowe **Eksploratora rysunków**

Okno dialogowe **Opcje Eksploratora rysunku** umożliwia wyrównanie lub ustawienie skali i obrotu wstawionych bloków.

1 Wyrównaj

2 Stała Skala

3 Stały Obrót

22.4.11.1 Wyrównaj

Zaznacz pole wyboru, aby wyrównać bloki z przyciąganym elementem.

22.4.11.2 Stała Skala

Zaznacz to pole wyboru, aby określić współczynnik skali, który ma być używany dla wszystkich wstawień bloków.

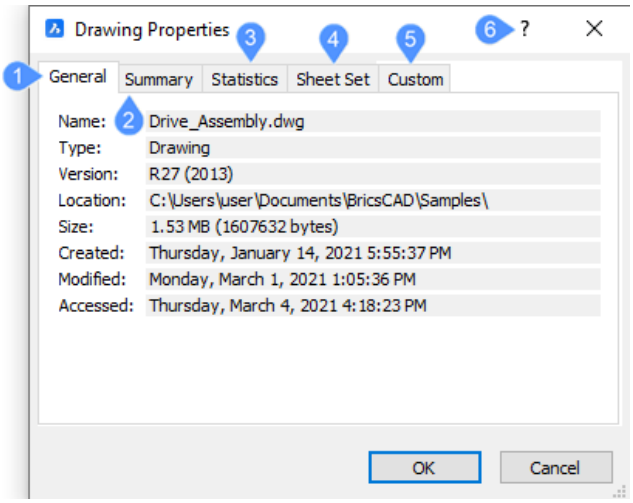
22.4.11.3 Stały Obrót

Zaznacz to pole wyboru, aby określić kąt obrotu, który ma być używany dla wszystkich wstawień bloków.

22.4.12 Okno dialogowe Właściwości rysunku

Otwiera się przez: Polecenie DWGCECHY

Okno dialogowe **Właściwości rysunku** umożliwia wyświetlanie i modyfikowanie ogólnych informacji o rysunku oraz właściwości zdefiniowanych przez użytkownika.

1 Ogólne

2 Podsumowanie

3 Statystyki

4 Zestaw Arkuszy

5 Dostosuj

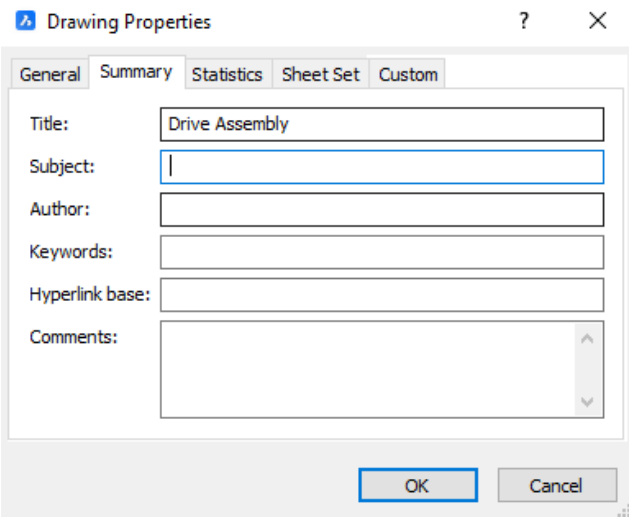
6 Opis poleceń

22.4.12.1 Ogólne

Wyświetla ogólne właściwości rysunku, takie jak data i godzina utworzenia.

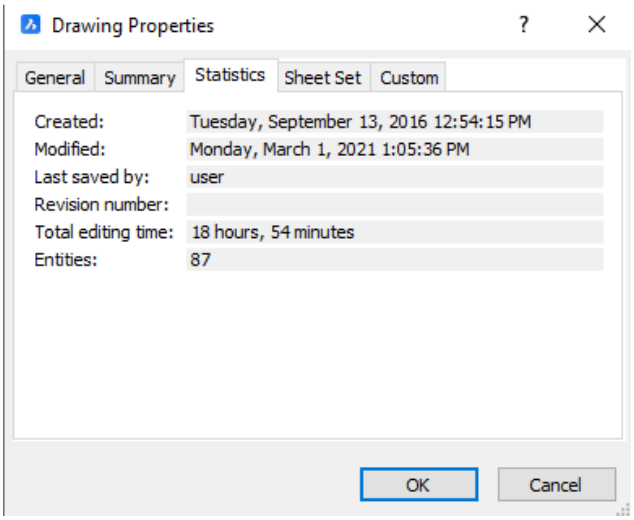
22.4.12.2 Podsumowanie

Pozwala zdefiniować właściwości podsumowania rysunku, takie jak temat i słowa kluczowe. Dane te mogą być wyszukiwane przez EDMS (oprogramowanie do zarządzania danymi inżynieryjnymi) w celu znalezienia rysunków w dużych zbiorach.

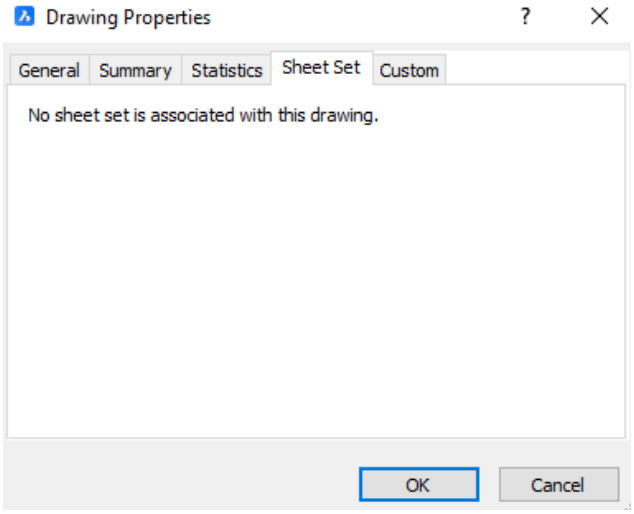
22.4.12.3 Statystyki

Wyświetla informacje statystyczne dotyczące rysunku, takie jak czas utworzenia i modyfikacji.

22.4.12.4 Zestaw Arkuszy

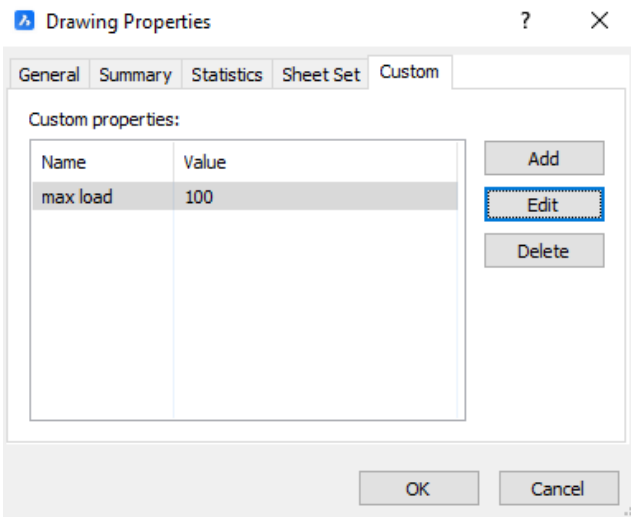
Wyświetla dane zestawu arkuszy, gdy rysunek jest powiązany z zestawem arkuszy.

22.4.12.5 Dostosuj

Wyświetla niestandardowe właściwości rysunku. Kliknij przycisk **Dodaj**, aby dodać nową właściwość lub przycisk **Edytuj**, aby edytować właściwość.

Po kliknięciu przycisków **Dodaj** i **Edytuj** pojawi się okno dialogowe **Własność niestandardowa**.

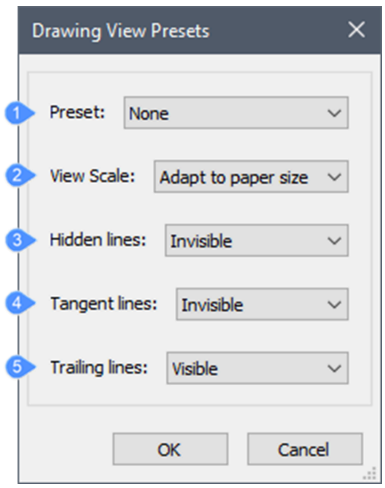
22.4.12.6 Opis poleceń

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia DWGCECHY.

22.4.13 Okno dialogowe Ustawienia wstępne widoku rysunku

Otwiera się przez: Polecenie WIDOKPODST > Opcja **Ustawienie**

Określa typy generowanych rysunków i ich rozmieszczenie w arkuszu.

1 Aktualne

2 Skala Widoku

3 Ukryte linie

4 Kierunek stycznej

5 Linie naprowadzające

22.4.13.1 Aktualne

Wybierz wstępnie ustawiony układ widoku:

- **Brak**: żadne ustawienie wstępne nie ma wpływu na generowane widoki.
- **Widoki Architektoniczne**: generuje:
  - Pięć standardowych widoków: Widok **Przód**, **Prawa**, **Tył**, **Lewa** (używany do elewacji) i **Góra**.
  - Trzy widoki przekroju: dwa przekroje poziome (dla planów) i 1 przekrój pionowy.
- **Widoki Mechaniczne**: generuje:
  - Trzy standardowe widoki: **Przód**, **Góra** i **Lewo** (rzut pod pierwszym kątem) lub **Prawo** (rzut pod trzecim kątem).

Układ widoków mechanicznych jest kontrolowany przez typ projekcji: pierwszy lub trzeci kąt. Bieżący typ projekcji jest zapisywany w zmiennej systemowej PROJECTIONTYPE.

22.4.13.2 Skala Widoku

Ustawia domyślny współczynnik skali dla widoków rysunku z listy rozwijanej. Listę wag można edytować za pomocą polecenia EDLISTYSKAL.

22.4.13.3 Ukryte linie

Ustawia domyślne ustawienie dla ukrytych linii w widokach rysunku.

22.4.13.4 Kierunek stycznej

Ustawia domyślną **Linię Styczną** w widokach rysunku.

22.4.13.5 Linie naprowadzające

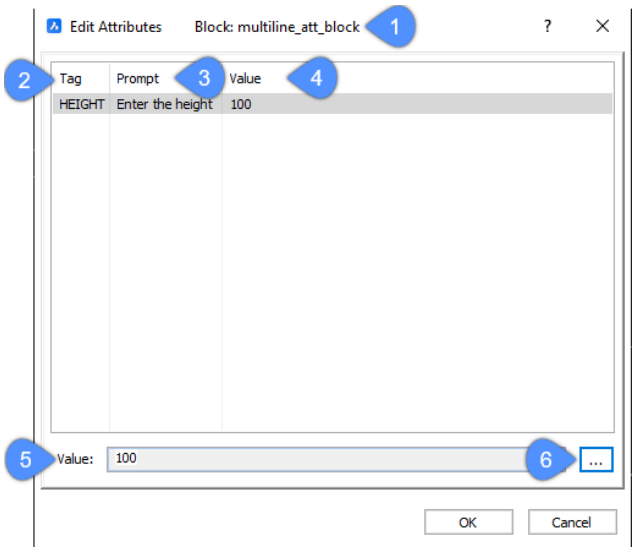
Ustawia domyślną **Linię Końcową** w widokach rysunku.

22.5 E

22.5.1 Okno dialogowe Edytuj atrybuty

Otwiera się przez polecenie ODATR

Okno dialogowe **Edytuj atrybuty** umożliwia edycję wartości atrybutów.

1 Nazwa bloku

2 Etykieta

3 Podpowiedź

4 Wartość

5 Wartość

6 Formatowanie Tekstu

22.5.1.1 Nazwa bloku

Wyświetla nazwę wybranego bloku.

22.5.1.2 Etykieta

Określa nazwę atrybutu.

Uwaga: Jest to nazwa, za pomocą której BricsCAD identyfikuje atrybut. Można użyć do 255 liter, cyfr i znaków interpunkcyjnych.

22.5.1.3 Podpowiedź

Określa monit użytkownika.

Uwaga: Jest on wyświetlany w wierszu polecenia, gdy atrybut jest później wstawiany do rysunku. Możesz pozostawić to pole puste; BricsCAD używa znacznika jako podpowiedzi podczas wstawiania atrybutu.

22.5.1.4 Wartość

Wyświetla wartość należącą do określonego atrybutu.

22.5.1.5 ... Formatowanie tekstu

Zmienia wartość tekstu atrybutu.

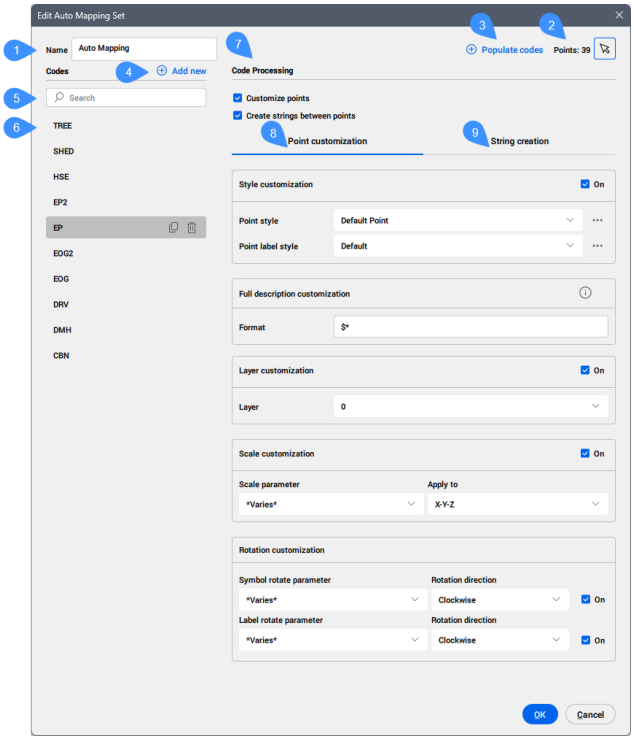
Uwaga: Aby móc korzystać z tej opcji, flaga atrybutu Wiele linii musi być zaznaczona w oknie dialogowym **Definicja trybutu** podczas definiowania atrybutu.

22.5.2 Okno dialogowe Edytuj zestaw automatycznego mapowania

Otwiera się przez: Panel **Eksplorator Civil** > zakładka **Ustawienia** > sekcja **Punkty Civil** > pole **Zestawy Automatycznego Mapowania** > opcja **Utwórz** z menu kontekstowego

Okno dialogowe **Edytuj zestaw automatycznego mapowania** umożliwia tworzenie kodów do automatycznego przypisywania stylów punktów, stylów etykiet punktów, pełnych opisów, warstw, skali i obrotu do wszystkich punktów, które mają tę samą część wiodącą w atrybucie surowego opisu punktu.

Atrybut surowego opisu punktu civil określa kod automatycznego mapowania użyty do utworzenia punktu na rysunku. Gdy kod automatycznego mapowania pasuje do atrybutu surowego opisu punktu, właściwości zdefiniowane dla tego kodu są stosowane do punktu, gdy jest on dodawany do rysunku.

1 Nazwa

2 Wybierz punkty

3 Wypełnianie kodów

4 Dodaj nowy kod

5 Lista kodów

6 Dostosowanie

22.5.2.1 Nazwa

Umożliwia zdefiniowanie nazwy dla zestawu automatycznego mapowania.

22.5.2.2 Wybierz punkty

Umożliwia wybranie jednego lub więcej punktów z obszaru rysowania.

22.5.2.3 Wypełnianie kodów

Dodaje kody znalezione dla wybranych punktów do listy kodów.

Uwaga: Ten przycisk jest dostępny tylko po wybraniu punktów z rysunku.

22.5.2.4 Dodaj nowy kod

Umożliwia ręczne dodanie nowego kodu.

Kliknij utworzoną domyślną nazwę **NowyKod**, aby zmienić jej nazwę tak, aby pasowała do elementu wiodącego atrybutu point raw description punktu Civil.

Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Tworzenie Punktów Civil**.

Na przykład, jeśli atrybut opisu surowego punktu to LINIA ST JPN 2, nazwa kodu musi brzmieć LINIA.

Gdy nazwa kodu jest zgodna z wiodącym elementem atrybutu opisu surowego punktu istniejących punktów cywilnych, mapowanie jest wykonywane automatycznie podczas uruchamiania polecenia ZASTOSUJAUTOMAPOWANIE.

Oznacza to, że wszystkie punkty na rysunku, których atrybut opisu surowego punktu zaczyna się od wybranego kodu (na przykład LINIA), automatycznie otrzymują odpowiedni styl punktu, styl etykiety punktu i inne parametry wyświetlania.

22.5.2.5 Lista kodów

Wyświetla listę wszystkich kodów utworzonych lub zaimportowanych z wybranych punktów civil.

22.5.2.6 Dostosowanie

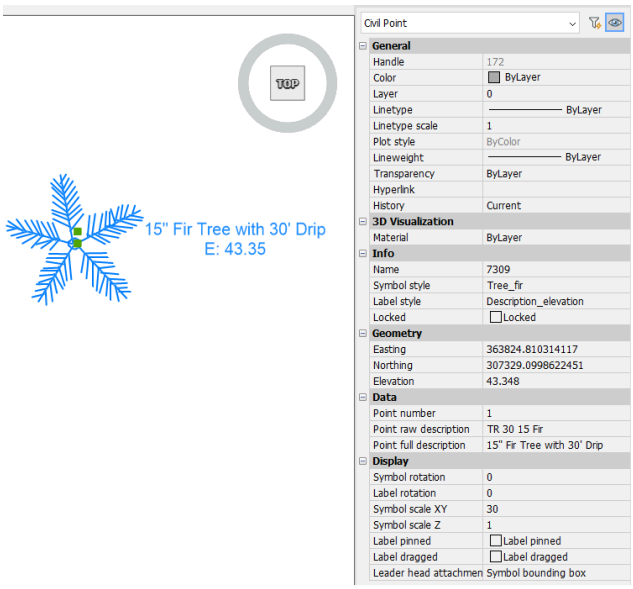
Umożliwia dostosowanie właściwości punktu civil dla określonego kodu. Jest on włączony tylko wtedy, gdy przyciski są włączone.

Dostosowywanie stylu
Umożliwia zdefiniowanie sposobu wyświetlania na rysunku punktów z określonym kodem (na przykład wiodąca część atrybutu opisu surowego punktu civil).

Styl punktu
Umożliwia wybranie stylu punktu z listy rozwijanej. Styl punktu można edytować lub kopiować w oknie dialogowym **Wybierz styl**, które otwiera się po kliknięciu trzech kropek po prawej stronie.

Styl etykiety punktu
Umożliwia wybranie stylu etykiety punktu z listy rozwijanej. Styl etykiety punktu można edytować lub kopiować w oknie dialogowym **Wybierz styl**, które otwiera się po kliknięciu trzech kropek po prawej stronie.

Pełna personalizacja opisu
Umożliwia zdefiniowanie reguł tworzenia atrybutu pełnego opisu punktu cywilnego na podstawie atrybutu surowego opisu punktu.
Najedź kursorem na wykrzyknik po prawej stronie, aby zobaczyć wszystkie dostępne opcje.
Oto przykład formatów dostępnych dla punktu cywilnego z atrybutem opisu surowego punktu zdefiniowanym jako LINIA ST JPN 2:

Dostosowywanie warstw

Umożliwia umieszczenie wszystkich punktów civil o tej samej nazwie kodowej na wybranej warstwie. Nową warstwę można utworzyć, wpisując jej nazwę.

Dostosowanie skali

Umożliwia automatyczne skalowanie symbolu punktu civil na podstawie wybranej wartości parametru atrybutu opisu surowego punktu civil.

Parametr skali

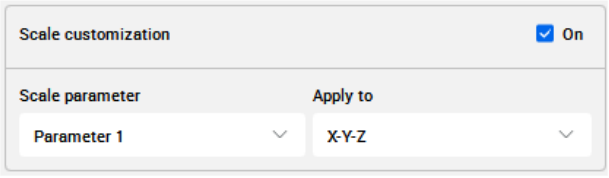
Umożliwia wybranie parametru atrybutu opisu surowego punktu civil z listy rozwijanej.

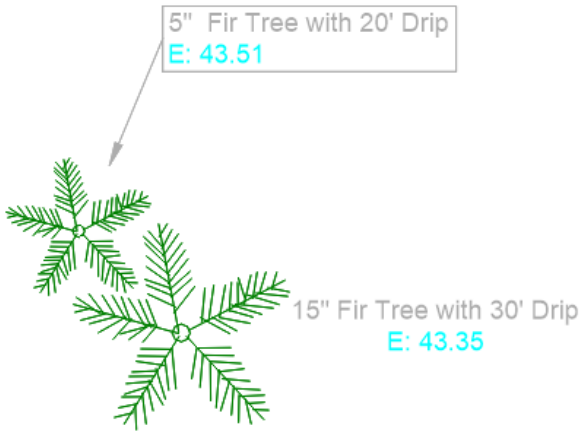
Zgłoś się do

Umożliwia wybór sposobu skalowania symbolu: **X-Y-Z**, **X-Y** lub **Z**.

Oto przykład tego, jak parametr 3 atrybutu opisu surowego punktu dla dwóch punktów cywilnych skaluje symbole punktów civil na rysunku.

Pierwszy punkt civil z opisem surowym punktu zdefiniowanym jako LINIA ST JPN 2 ma symbol przeskalowany o dwa, a drugi z atrybutem opisu surowego punktu zdefiniowanym jako LINIA ST JPN 3 ma symbol przeskalowany o trzy.

Dostosowanie obrotu
Umożliwia automatyczne obracanie symbolu i etykiety punktu civil na podstawie wartości wybranego parametru atrybutu opisu surowego punktu civil.

Parametr obrotu symbolu
Umożliwia obracanie symbolu.

Wybierz opcję
Umożliwia wybranie parametru atrybutu opisu surowego punktu civil z listy rozwijanej.

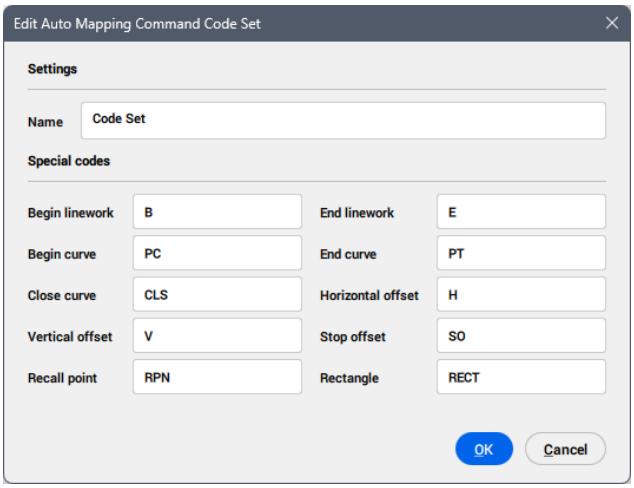
Kierunek obrotu
Umożliwia wybór kierunku: zgodnie lub przeciwnie do ruchu wskazówek zegara.

Parametr obrotu etykiety
Umożliwia obracanie etykiety.

22.5.3 Edit Auto Mapping Command Code Set dialog box

Opens via: **Civil Explorer** panel > **Settings** tab > **Civil Points** section > **Auto Mapping Command Code Sets** field > **Create** context menu option

The **Edit Auto Mapping Command Code Set** dialog box allows you to define the command code set used during automatic string (linework) creation.

22.5.3.1 Settings

Allows you to set the command code set name.

Name
Displays the auto mapping command code set name.

22.5.3.2 Special codes

Allows you to define special codes to interpret survey instructions, such as beginning, ending, or curving lines.

Begin linework
Allows you to set the code indicating that a linework begins at the current point.

End linework
Allows you to set the code indicating that a linework ends at the current point.

Begin curve
Allows you to set the code indicating that a curve (arc) begins at the current point.

Note: When a point with the **Begin Curve** special code is encountered, and no **End Curve** code is present, the curve is defined by the next three points:

1. The **Begin Curve** point is the start point of the arc.
2. The next point is an intermediate point on the arc.
3. The following point is the end point of the arc.

After the arc is created, the remaining linework continues as straight line segments.

End curve
Allows you to set the code indicating that a curve (arc) ends at the current point.

Note: When a point with the **Begin Curve** special code is encountered, it is treated as the start point of the arc. All subsequent points up to the point marked with the **End curve** special code are used to generate a best-fit arc.

Close curve
Allows you to set the code that closes the linework by creating a line segment from the current point to the starting point.

Horizontal offset
Allows you to set the code that indicates a relative horizontal offset to create a parallel linework starting at the current point. Enter the offset value directly after the code, with no space between the code and the value.

Vertical offset
Allows you to set the code that indicates a relative vertical offset to create a parallel linework starting at the current point. Enter the offset value directly after the code, with no space between the code and the value.

Stop offset
Allows you to set the code that ends all offsets.

Recall point
Allows you to set the code used to recall a civil point by specifying its point number immediately after the code. The linework is then generated by drawing a line from the point that contains the RPN code to the referenced point.

Rectangle
Allows you to set the code that automatically creates a rectangular entity.
There are two methods to use Rectangle:

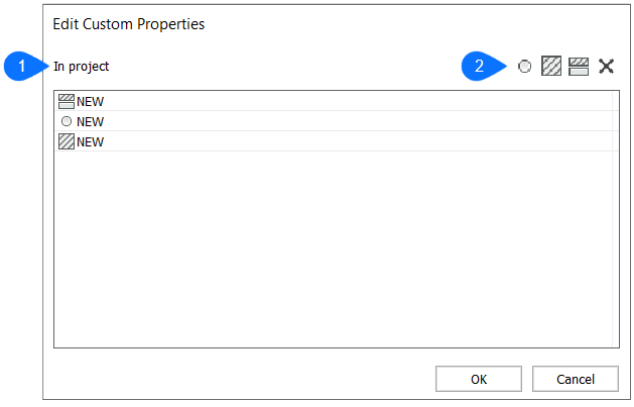
1 RECT with an offset value: If a number follows "RECT" (for example, "RECT8"), a rectangle is created by extending 8 units to the right from the last two points and ending at the point containing the "RECT" code. Use a negative value to place the rectangle on the left side (for example, "RECT-2.5").

2 RECT without an offset value: If no number follows "RECT", the polyline is automatically closed by projecting perpendicular lines from the first point of the polyline and the current point. A new point is then created at the intersection of these two lines. This method requires at least three defined points.

22.5.4 Okno dialogowe Edytuj właściwości niestandardowe

Otwiera się przez Okno dialogowe **Informacje o projekcie BIM**

Okno dialogowe **Edytuj właściwości niestandardowe** umożliwia dodawanie niestandardowych właściwości do materiałów i kompozycji.

1 W projekcie

2 Dodaj właściwości Ogólne/Materiał/Kompozycja/Usuń

22.5.4.1 W projekcie

Wyświetla niestandardowe właściwości dostępne w projekcie.

22.5.4.2 Dodaj/Usuń właściwości

Dodaj Niestandardową Właściwość Ogólną
Tworzy nową ogólną właściwość niestandardową, którą można przypisać do elementów budynku w projekcie.

Dodaj Niestandardową Właściwość Materiału
Tworzy nową właściwość niestandardową materiału, którą można przypisać do materiałów w projekcie.

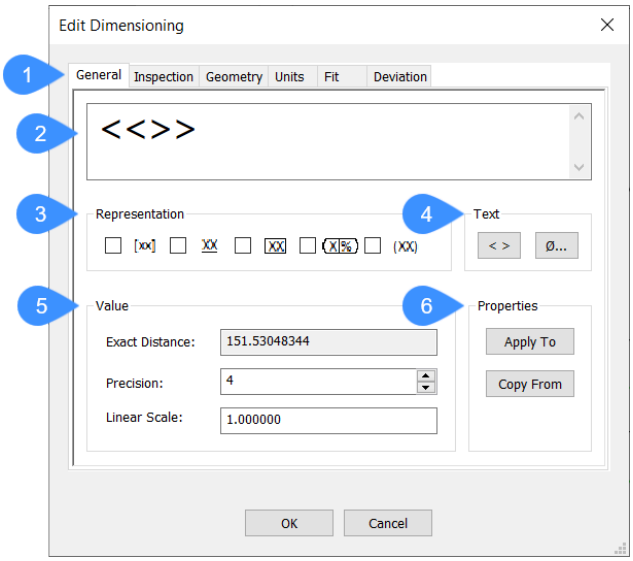
Dodaj Niestandardową Właściwość Kompozycji
Tworzy nową właściwość niestandardową kompozycji, którą można przypisać do kompozycji w projekcie.

Usuń
Usuwa wybraną właściwość.

22.5.5 Okno dialogowe Edytuj wymiarowanie

Otwiera się przez polecenie AMPOWEREDIT

Okno dialogowe **Edytuj wymiarowanie** umożliwia edycję właściwości wymiaru.

1 Zakładki edytora

2 Przedstawienie graficzne

3 Reprezentacja

4 Tekst

5 Wartość

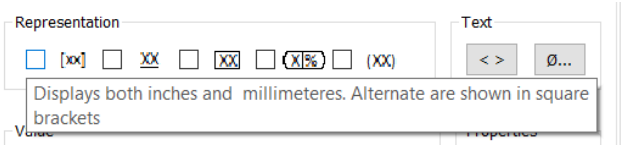
6 Właściwości

22.5.5.1 Ogólne

Przedstawienie graficzne
Reprezentuje wygląd tekstu wymiaru.

Reprezentacja
Określa sposób reprezentacji wymiaru.

Uwaga: Po najechaniu kursorem na pola wyboru opcji pojawia się podpowiedź z objaśnieniami dotyczącymi reprezentacji.

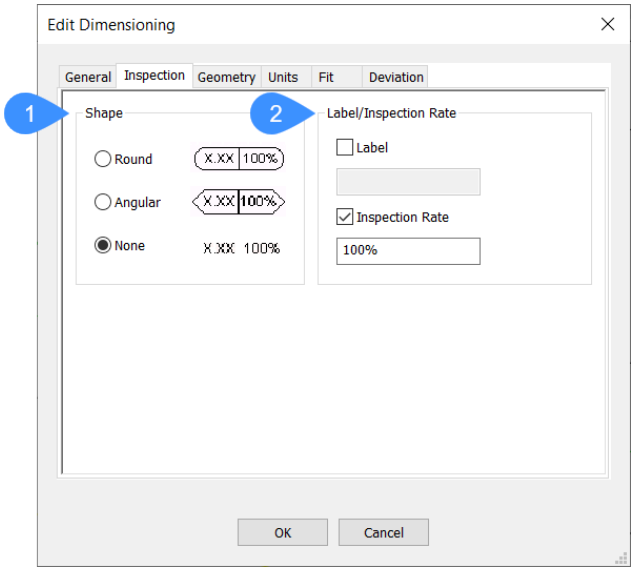
Tekst
Dodaje elementy tekstowe do wyświetlanego tekstu wymiaru. Lewy symbol włącza lub wyłącza wyświetlanie wartości wymiaru, a po kliknięciu pola znaku można wybrać **znaki specjalne** z okna dialogowego **Znaki specjalne**.

Wartość
Określa ustawienia wyświetlanej wartości.

- **Dokładna odległość**: wyświetla dokładną odległość wybranego wymiaru.
- **Precyzja**: określa liczbę wyświetlanych cyfr dziesiętnych. Domyślnie jest ona ustawiona na 2.
- **Skala liniowa**: określa skalę liniową wartości wymiaru. Domyślnie jest ona ustawiona na 1.

Właściwości
- **Zastosuj do**: umożliwia zastosowanie określonych właściwości do innych podmiotów. Kliknij przycisk **Zastosuj do**, a następnie wybierz jednostki, do których chcesz zastosować ustawienia wymiaru. Zostanie otwarte okno dialogowe **Właściwości**, w którym można wybrać właściwości, które mają zostać zastosowane do wybranych podmiotów.
- **Kopiuj z**: umożliwia skopiowanie właściwości z wybranej jednostki do okna dialogowego **Edytuj wymiarowanie**. kliknij przycisk **Kopiuj z** i wybierz podmiot, z którego chcesz skopiować właściwości. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Właściwości**, w którym można wybrać właściwości, które mają zostać skopiowane do okna dialogowego **Edycja wymiarowania**.

22.5.5.2 Inspekcja

1 Kształt

2 Etykieta/Stopień kontroli

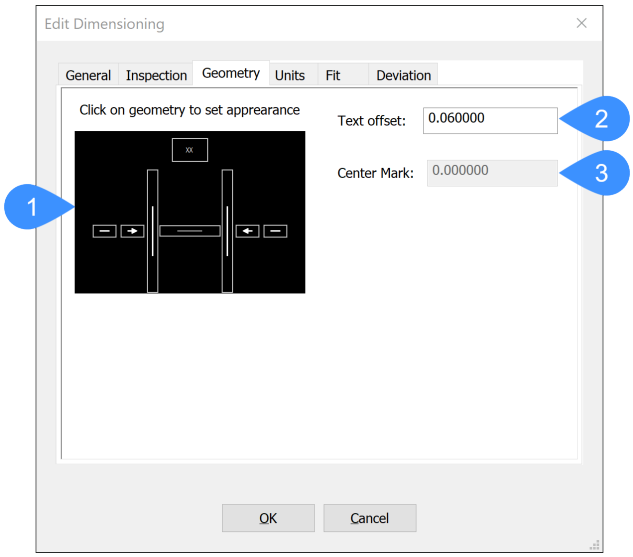
Kształt
Określa kształt ramki wokół tekstu wymiaru. Można przełączać się między opcjami.

Etykieta/Stopień kontroli
Określa ustawienia wymiaru inspekcji.

- **Etykieta**: włącza lub wyłącza etykietę identyfikującą poszczególne wymiary inspekcji. Etykietę można wpisać w polu Etykieta, jeśli jest ono włączone.
- **Wskaźnik inspekcji**: włącza lub wyłącza wyświetlanie **wskaźnika inspekcji**. Można wprowadzić częstotliwość kontroli, czyli częstotliwość, z jaką część jest kontrolowana.

  Uwaga: Wskaźnik inspekcji jest wyrażony w procentach.

22.5.5.3 GEOmetria

1 GEOmetria

2 Odsunięcie tekstu

3 Znacznik Środka

GEOmetria

Wyświetla, jak będzie wyglądał wymiar. Można włączać i wyłączać Pierwszą linię wymiaru, Pierwszą linię rozszerzenia, Drugą linię rozszerzenia, Drugą linię wymiaru, Centrum wyświetlania i Wewnętrzną linię siły.

Po kliknięciu opcji Tekst wymiaru okno dialogowe przełączy się na kartę **Ogólne**, w której można edytować sposób wyświetlania tekstu wymiaru.

Kliknięcie grotu strzałki powoduje otwarcie okna dialogowego **Grot strzałki**, w którym można wybrać typ wyświetlanego grotu strzałki.

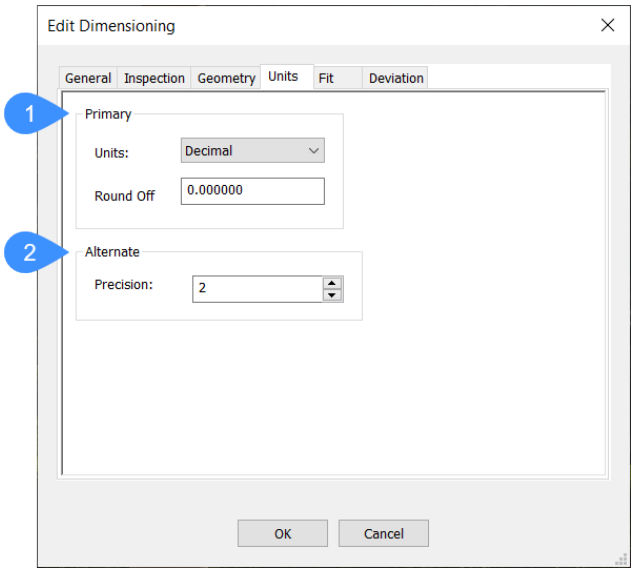
Odsunięcie tekstu

Określa przesunięcie tekstu względem linii wymiarowej.

Znacznik Środka

Określa rozmiar znacznika środka. Ta opcja jest włączona tylko w przypadku wymiaru promienia lub średnicy, gdy opcja Wyświetl środek jest włączona w polu Geometria.

22.5.5.4 Jednostki

1 Podstawowy

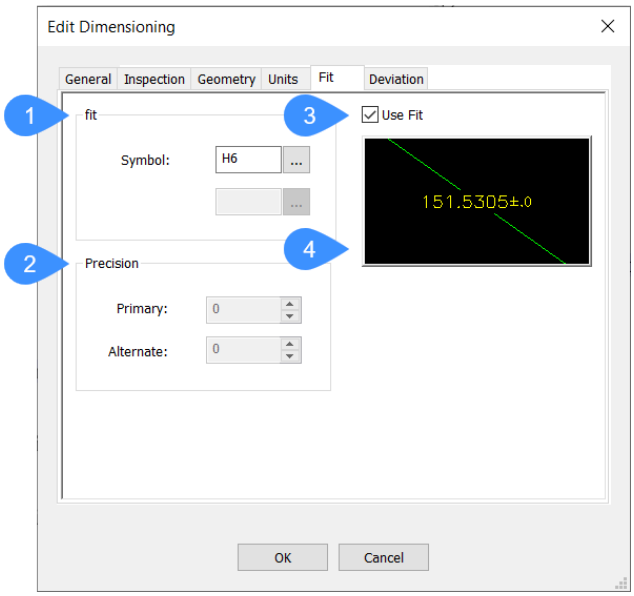
2 Alternatywny

Podstawowy
Określa właściwości jednostek podstawowych.

- **Jednostki**: otwiera listę rozwijaną, z której można wybrać typ jednostki. Domyślnie jest to wartość dziesiętna.
- **Zaokrąglenie**: określa liczbę miejsc po przecinku do zaokrąglenia wartości wymiaru.

Alternatywny
Określa właściwości jednostek alternatywnych. Precyzja określa liczbę miejsc po przecinku dla jednostek alternatywnych.

22.5.5.5 DOPasuj

1 DOPasuj

2 Dokładność

3 Użyj Dopasowania

4 Podgląd

DOPasuj

Ustawia symbol wyświetlania dopasowania. Jest ona wyświetlana tylko wtedy, gdy opcja **Użyj dopasowania** jest włączona. Kliknij trzy kropki, aby otworzyć okno dialogowe **Dopasowania** w celu dodania dopasowań do wymiarów.

Dokładność

Ustawia liczbę miejsc dziesiętnych w jednostce podstawowej i alternatywnej.

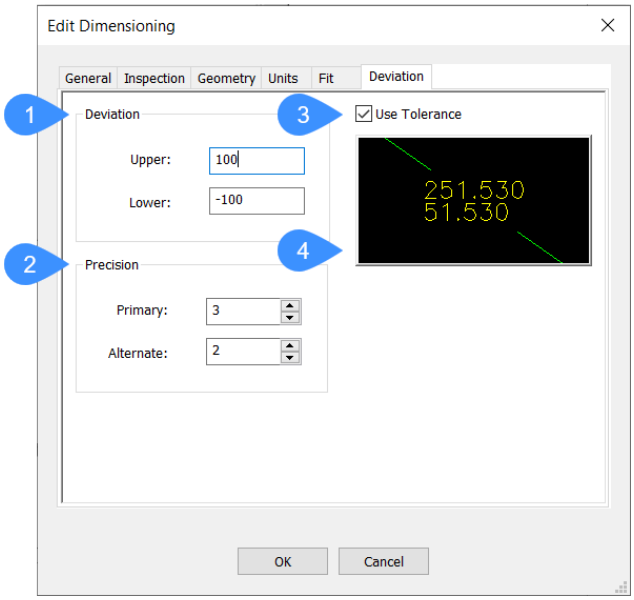
Użyj Dopasowania

Włącza lub wyłącza wyświetlanie dopasowania w tekście wymiaru.

Podgląd

Wyświetla sposób wyświetlania dopasowania w tekście wymiaru.

22.5.5.6 Odchylenie

1 Odchylenie

2 Dokładność

3 Użyj Tolerancji

4 Podgląd

Odchylenie
Ustawia górny i dolny limit odchylenia między wartością nominalną a wyświetlaną dolną i górną wartością tolerancji.

Dokładność
Ustawia liczbę miejsc dziesiętnych w jednostce podstawowej i alternatywnej.

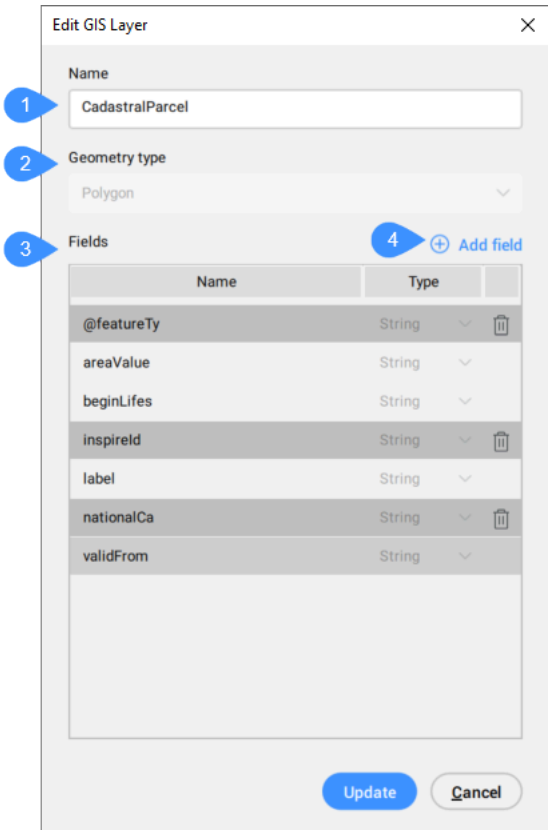
Użyj Tolerancji
Włącza lub wyłącza wyświetlanie tekstu wymiaru jako wartości tolerancji.

Podgląd
Wyświetla sposób wyświetlania wartości tolerancji jako tekstu wymiaru.

22.5.6 Okno dialogowe Edytuj warstwę GIS

Otwiera się przez: Panel **Exploratora Civil**

Okno dialogowe **Edytuj warstwę GIS** umożliwia dodawanie, edytowanie lub usuwanie pól z istniejącej warstwy GIS.

1 Nazwa

2 Typ geometrii

3 Pola

4 Dodaj pole

Nazwa
Umożliwia zmianę nazwy warstwy GIS.

Typ geometrii
Umożliwia zmianę typu geometrii warstwy GIS.

Pola
Umożliwia zmianę nazwy i typu pola lub jego usunięcie.

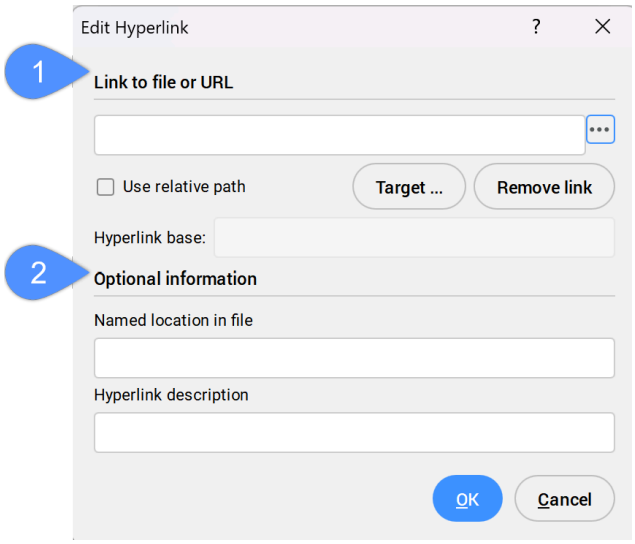
Uwaga: Wielokrotny wybór jest akceptowany przy użyciu klawiszy **Shift** lub **Ctrl**.

Dodaj pole
Umożliwia dodanie pola dla warstwy GIS.

22.5.7 Okno dialogowe Edytuj hiperłącze

Otwiera się przez polecenie HYPERLINK

Okno dialogowe **Edytuj hiperłącze** umożliwia dodanie lub edycję hiperłącza do pliku lub strony internetowej.

1 Link do pliku lub URL

2 Opcjonalne informacje

22.5.7.1 Link do pliku lub URL

Określa łącze do pliku lub adres URL strony internetowej.

- Kliknij przycisk Przeglądaj (...), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz plik**. Następnie wybierz plik i kliknij **Otwórz**, aby dodać link do pola **Link do pliku lub URL**.
- Wpisz adres URL strony internetowej w polu **Link do pliku lub URL**.

Uwaga: Aby usunąć dołączone hiperłącze, kliknij przycisk **Usuń łącze**.

Użyj relatywnej ścieżki
Jeśli ścieżka do pliku w polu **Link do pliku lub URL** jest bezwzględna, opcja **Użyj ścieżki względnej** jest wyszarzona.
Możesz ręcznie skrócić ścieżkę pliku załączonego hiperłącza, aby była względna. Opcja **Użyj ścieżki względnej** staje się dostępna i jest automatycznie zaznaczana.

Baza hiperłączy
Wyświetla ścieżkę pliku dla wszystkich względnych hiperłączy na rysunku.

Uwaga: Ścieżka bazowa jest ustawiana przez zmienną systemową **HYPERLINKBASE**.

22.5.7.2 Opcjonalne informacje

Określa dodatkowe informacje.

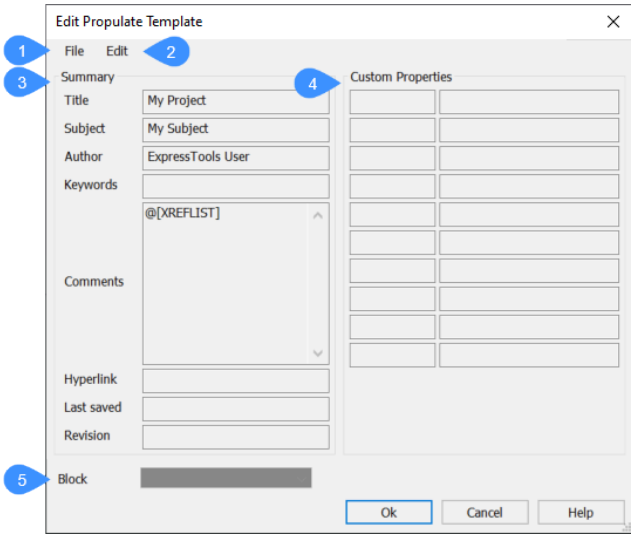
Nazwana lokalizacja w pliku
Określa nazwę zakładki. Znak # określa lokalizacje (zakładki) w plikach lub na stronach internetowych.

Opis hiperłącza
Dodaje dodatkowy opis hiperłącza.

22.5.8 Okno dialogowe Edytuj szablon propagacji

Otwiera się przez polecenie PROPULATE (Express Tools)

Umożliwia zapisanie, wczytanie i edycję szablonu propulate.

1 Plik

2 Edycja

3 Podsumowanie

4 Właściwości Użytkownika

5 BLok

22.5.8.1 Plik

Wyświetla menu umożliwiające zapisywanie lub otwieranie nowych plików szablonów propulate:

Nowy...
Czyści wszystkie pola bieżącego szablonu propulate.

Otwórz...
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik szablonu** propulate, aby otworzyć plik szablonu propulate.

Zapisz...
Zapisuje bieżący szablon propulate.

Zapisz Jako...
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik szablonu** propulate, aby zapisać plik szablonu propulate.

22.5.8.2 Edycja

Wyświetla menu umożliwiające wstawianie list lub dostosowywanie pól szablonu:

Wstaw listę Xref'ów
Dodaje składnię **@[XREFLIST**] w bieżącej lokalizacji kursora.

Wstaw listę Czcionek
Dodaje składnię **@[FONTLIST**] w bieżącej lokalizacji kursora.

Wstaw listę Obrazów
Dodaje składnię **@[IMAGELIST**] w bieżącej lokalizacji kursora.

Wstaw Atrybut
Dodaje wybraną wartość w sekcji **Atrybuty bloku** w bieżącej lokalizacji kursora.

Utwórz aktywny szablon
Ustawia aktualnie edytowany szablon jako szablon domyślny.

Wypełnienie z bieżącego Rysunku
Czyści wszystkie edytowane pola i wypełnia je wartościami **właściwości rysunku** z bieżącego rysunku.

22.5.8.3 Podsumowanie

Zawiera listę wszystkich standardowych elementów szablonu propulate.

Tytuł
Określa tytuł projektu.

Temat
Określa temat projektu.

Autor
Określa autora projektu.

Słowo kluczowe
Słowa kluczowe dotyczące projektu.

Komentarze
Umożliwia dodawanie komentarzy do projektów.

Hiperłącze
Łączy hiperłącze do rysunku.

Ostatnio zapisany
Określa osobę lub instytucję, która jako ostatnia zapisała projekt.

Rewizja
Określa numer wersji.

22.5.8.4 Właściwości Użytkownika

Umożliwia dodawanie niestandardowych właściwości poprzez zdefiniowanie **nazwy** i **wartości**.

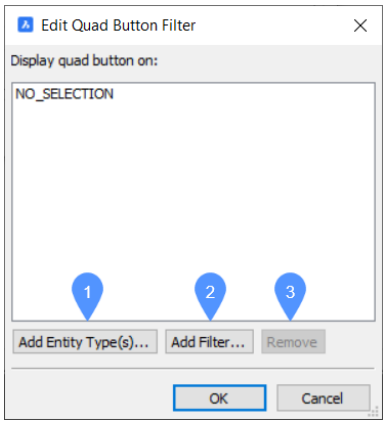
22.5.8.5 BLok

Wyświetla wartości atrybutów bloku z bieżącego rysunku.

22.5.9 Okno dialogowe Edytuj filtr przycisków asystenta QUAD

Otwiera przez: Okno dialogowe **Dostosuj**

Okno dialogowe **Edytuj filtr przycisku Quad** umożliwia edycję filtrów przycisku Quad (patrz artykuł Dostosowywanie przycisku Quad).

1 Dodaj Typ Obiektu...

2 Dodaj filtr

3 Usuń

22.5.9.1 Dodaj Typ Obiektu...

Otwiera okno dialogowe **Dodaj alias obiektu**.

22.5.9.2 Dodaj filtr

Otwiera okno dialogowe **Dodaj filtr przycisków quad**.

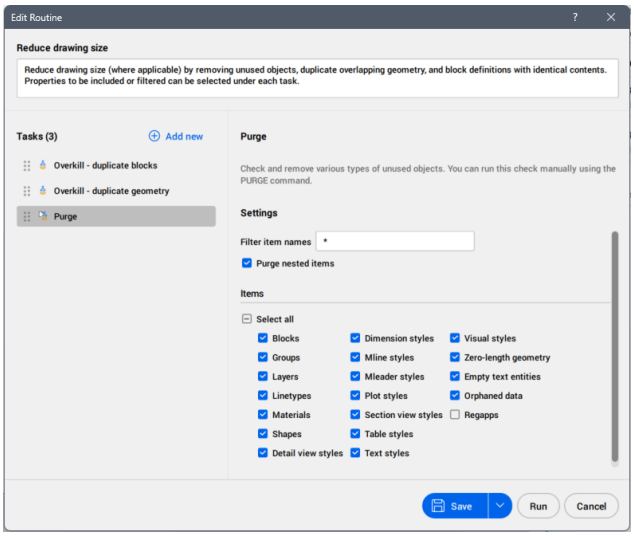
22.5.9.3 Usuń

Usuwa wyróżniony filtr, który jest wyróżniony na liście.

22.5.10 Okno dialogowe Edytuj procedurę

Otwiera się przez Panel kontekstowy polecenia **Kondycja rysunku**

Okno dialogowe **Edytuj procedurę** umożliwia zdefiniowanie zadań, które mają być wykonywane w ramach procedury podczas wykonywania polecenia DWGKONDYCJA.

1 Nazwa procedury

2 Opis procedury

3 Zadania

4 Dodaj nowe

5 Zapisz

6 Uruchom

22.5.10.1 Nazwa procedury

Wyświetla nazwę edytowanej procedury.

22.5.10.2 Opis procedury

Umożliwia dodanie opisu procedury. Może to zapewnić więcej kontekstu na temat celu rutyny, przekazywać instrukcje współpracownikom itp.

22.5.10.3 Zadania

Wyświetla listę zadań wybranych dla procedury, która ma zostać wykonana podczas wykonywania polecenia DWGHEALTH.

22.5.10.4 Dodaj nowe

Dodaje nowe zadania do procedury z listy rozwijanej.

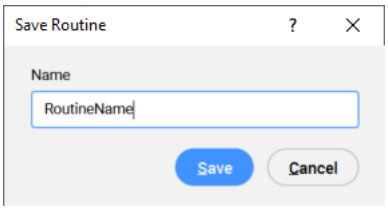
22.5.10.5 Zapisz

Oszczędza rutynę.

Naciśnij strzałkę od prawej, aby otworzyć listę rozwijaną z dwiema opcjami zapisywania:

Zapisz: zapisuje procedurę pod tą samą nazwą.

Zapisz jako: otwiera okno dialogowe **Zapisz procedurę**, aby zapisać procedurę pod inną nazwą.

22.5.10.6 Uruchom

Umożliwia uruchomienie edytowanej procedury pod nazwą **New Routine*** bez jej zapisywania.

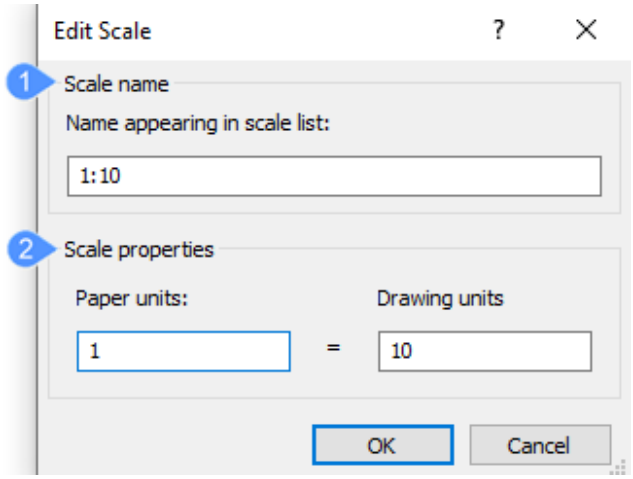
Uwaga: Panel kontekstowy poleceń **Kondycji Rysunku** wyświetla przycisk **Zapisz jako** po uruchomieniu niezapisanej procedury za pomocą przycisku **Uruchom** w oknie dialogowym **Utwórz rutynę** lub **Edytuj rutynę**. Kliknięcie go spowoduje otwarcie okna dialogowego **Zapisz rutynę** i zapisanie niestandardowej procedury pod wybraną nazwą.

22.5.11 Okno dialogowe Edycja skali

Otwierane przez:

- Okno dialogowe **Domyślna lista skal**
- Okno dialogowe **Edytuj listę skal**

Okno dialogowe **Edytuj skalę** umożliwia edycję nazwy i właściwości skali współczynnika skali.

1 Nazwa skali

2 Właściwości skali

22.5.11.1 Nazwa skali

Edytuj nazwę, wpisując nową nazwę.

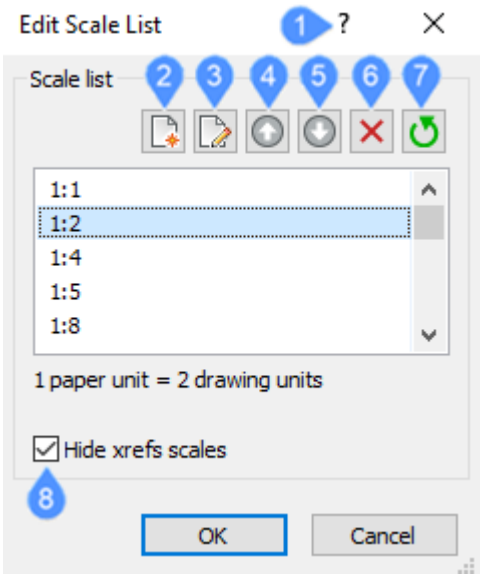
22.5.11.2 Właściwości skali

Zmiana współczynnika skali na papierze (rozmiar podczas drukowania) i/lub jednostkach rysunku.

22.5.12 Okno dialogowe Edytuj listę skal

Otwiera się przez: Polecenie EDLISTYSKAL

Okno dialogowe **Edytuj listę** skal umożliwia dodawanie, edytowanie i usuwanie skal.

1 Opis poleceń

2 Dodaj nową skalę

3 Edytuj skalę

4 Przesuń w górę

5 Padnij

6 Usuń wybrane skale

7 Resetuj

8 Ukryj skale odnośników

22.5.12.1 Opis poleceń

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia EDLISTYSKAL.

22.5.12.2 Dodaj nową skalę

Otwiera okno dialogowe **Dodaj skalę**.

22.5.12.3 Edytuj skalę

Otwiera okno dialogowe **Edytuj skalę**.

22.5.12.4 Przesuń w górę

Przenosi wybraną wagę w górę listy.

22.5.12.5 Padnij

Przenosi wybraną wagę w dół listy.

22.5.12.6 Usuń wybrane skale

Usuwa wybraną skalę. Naciśnij klawisz **Ctrl**, aby zaznaczyć i usunąć więcej niż jedną skalę naraz.

Należy pamiętać, że nie można usunąć skali 1:1.

22.5.12.7 Resetuj

Przywraca listę do pierwotnego stanu, dodając usunięte wagi i usuwając wszystkie dodane, ale nieużywane wagi.

22.5.12.8 Ukryj skale odnośników

Określa, czy współczynniki skali z odnośników są wyświetlane na liście:

- **Tak**: współczynniki skali z rysunków zewnętrznych nie są wyświetlane na liście.
- **Nie**: skale w załączonych odnośnikach, które nie znajdują się na bieżącym rysunku, są wymienione tutaj.

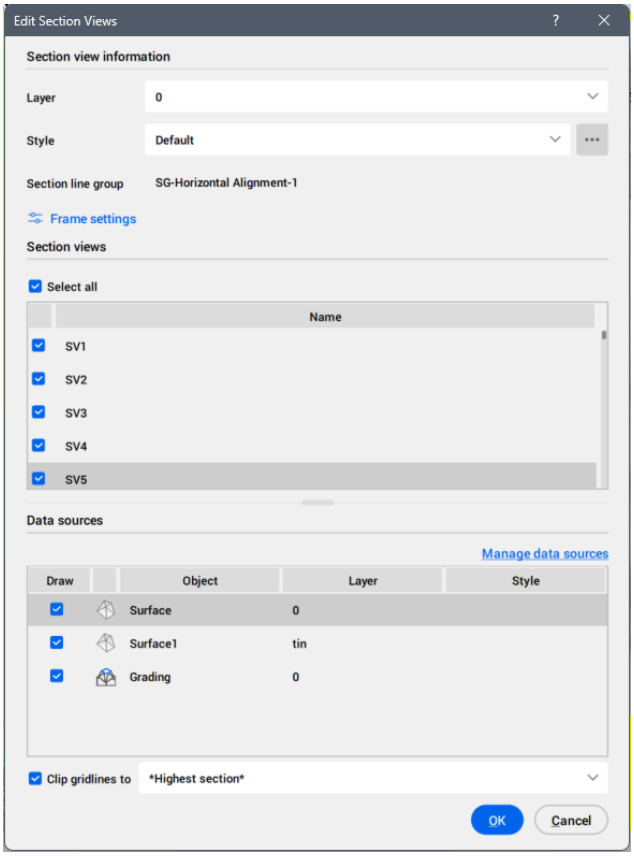
Przełącza zmienną HIDEXREFSCALES.

22.5.13 Edit Section Views dialog box

Opens via: SECTIONVIEWEDIT command

The **Edit Section Views** dialog box allows you to edit section views.

Note: When is selected only one section view, the name of the dialog box is **Edit Section View**.

22.5.13.1 Informacje o widoku przekroju

Umożliwia ustawienie warstwy i stylu widoków przekroju.

WArstwa
Ustawia warstwę dla widoku przekroju, wybierając ją z listy rozwijanej.

Styl
Ustawia styl widoków przekroju poprzez wybranie go z listy rozwijanej.
Aby otworzyć, naciśnij przycisk z trzema kropkami po prawej stronie.**Wybierz styl** okno dialogowe, w którym można edytować lub kopiować styl widoku przekroju.

22.5.13.2 Grupa linii przekroju

Wyświetla nazwę grupy linii przekroju.

22.5.13.3 Ustawienia ramki

Otwiera okno dialogowe **Ustawienia Ramki**, w którym można ustawić szerokość i wysokość ramek. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Ustawienia ramki** .

22.5.13.4 Section view(s)

Lists the selected section view or all section views created along the section line group.

Select all
Selects all section views.

Note: This button appears only when multiple section views are available.

22.5.13.5 Źródła danych

Wyświetla wybrane źródła danych dla bieżącej grupy wierszy sekcji.

Możesz odznaczyć źródła danych, które chcesz usunąć z widoków przekroju.

Ponadto w przypadku niektórych źródeł danych można zmienić styl.

Przycisk zarządzania źródłami danych
Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj źródłami danych**.

22.5.13.6 Przytnij linie siatki do

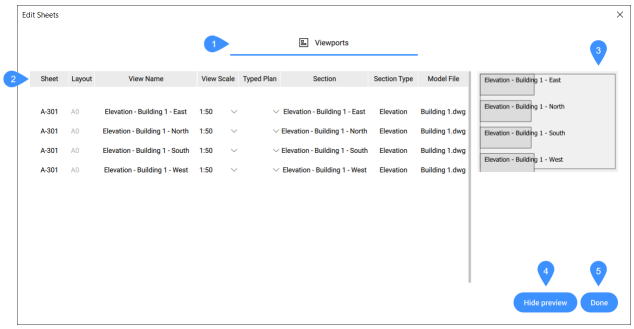
Po zaznaczeniu tej opcji możesz ustawić linie siatki przycinania z listy rozwijanej.

22.5.14 Okno dialogowe Edytuj arkusze

Otwiera się poprzez: Panel **Przeglądarki Projektu BIM** > kliknij prawym przyciskiem myszy arkusz > wybierz opcję **Edytuj arkusze**.

Okno dialogowe **Edytuj arkusze** umożliwia edycję jednego lub wielu arkuszy.

Uwaga: Jeśli nie utworzono jeszcze żadnych arkuszy, możesz przejść do zakładki **Przekroje i widoki** w panelu **Przeglądarka projektu BIM**, kliknąć prawym przyciskiem myszy przekrój i wybrać opcję **Utwórz arkusze**.

1 Tabulatory

2 Opcje karty rzutni:

3 Podgląd

4 Ukryj podgląd

5 Gotowe

22.5.14.1 Tabulatory

Rzutnie
Umożliwia ustawienie skali i wpisanego planu rzutni.

22.5.14.2 Opcje karty rzutni:

Arkusz
Wyświetla nazwę arkusza.

> ***Uwaga:*** Nie można zmienić nazwy w zakładce **Rzutnie**. Można ją zmienić w zakładce **Arkusze** w panelu **Przeglądarka projektu BIM**, w sekcji **Właściwości**.

Arkusz
Wyświetla układ używany dla wybranego arkusza.

Nazwa Widoku
Wyświetla nazwę widoku.

> ***Uwaga:*** Nie można zmienić nazwy w zakładce **Rzutnie**. Nazwę można zmienić, klikając przekrój prawym przyciskiem myszy i wybierając opcję zmiany nazwy. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Wybierz nazwę**, w którym można zmienić nazwę.

Skala Widoku
Otwiera menu rozwijane, w którym można wybrać predefiniowaną skalę widoku lub wybrać opcję **Edytuj listę skal...**. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Edytuj listę skal**, w którym można tworzyć lub edytować skale.

Wpisany Plan
Otwiera menu rozwijane, z którego można przypisać wpisany plan do dowolnej rzutni.

> ***Uwaga:*** Wpisane plany można dodawać w zakładce **Plik** w panelu **Przeglądarki projektów BIM**. Następnie pojawią się one w menu rozwijanym w zakładce **Rzutnie**.

Przekrój
Wyświetla nazwę przekroju. Nie można zmienić nazwy w zakładce **Rzutnie**. Nazwę można zmienić, klikając przekrój prawym przyciskiem myszy i wybierając opcję zmiany nazwy. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Wybierz nazwę**, w którym można zmienić nazwę.

Typ Przekroju
Wyświetla typ sekcji.

Plik Modelu
Wyświetla nazwę pliku modelu, w którym znajduje się sekcja.

22.5.14.3 Podgląd

Wyświetla podgląd edytowanego arkusza.

22.5.14.4 Ukryj podgląd

Ukrywa podgląd edytowanego arkusza. Po kliknięciu przycisku pojawi się opcja **Pokaż podgląd**, aby wyświetlić podgląd.

22.5.14.5 Gotowe

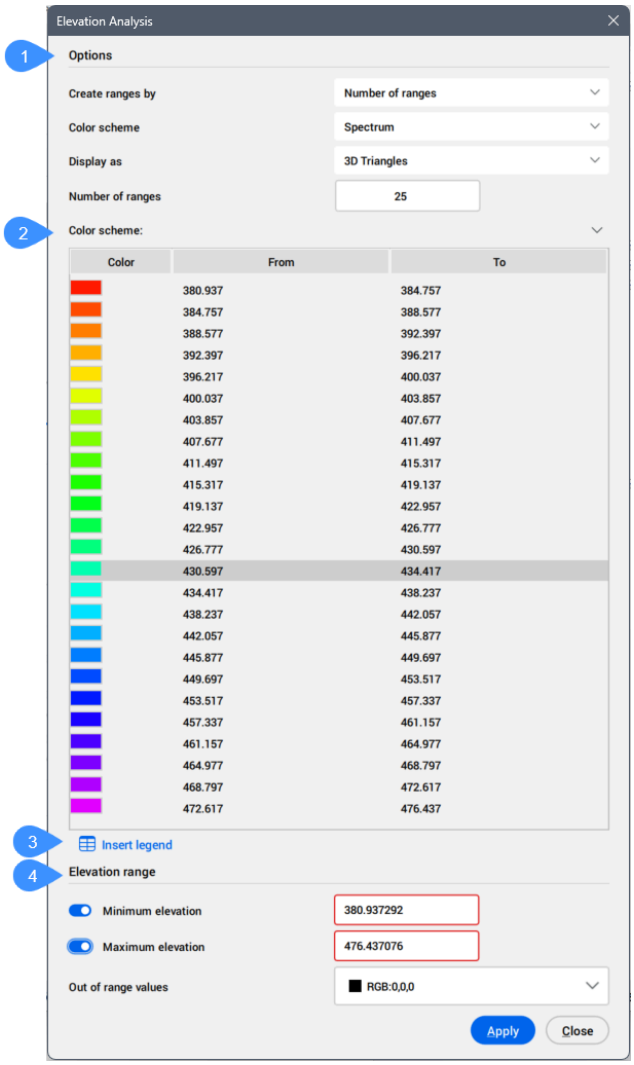
Zamyka okno dialogowe **Edytuj arkusze**.

22.5.15 Okno dialogowe Analiza wysokości

Otwierane przez:

- dla wybranych jednostek powierzchni TIN lub TIN Objetościowej > panel **Eksplorator Civil** > zakładka **Style Wizualne** > sekcja **Analiza TIN** > pole **Analiza Wysokości** > kliknij trzy kropki po prawej stronie.
- dla wybranych jednostek powierzchni TIN lub TIN Objetościowej > panel **Właściowści** > sekcja **Analiza TIN** > pole **Rzędne** > lista rozwijana > opcja **Edytuj....**

Okno dialogowe **Analiza elewacji** umożliwia zdefiniowanie parametrów tworzenia analizy elewacji powierzchni TIN.

1 Opcje

2 Schemat kolorów

3 Wstaw legendę

4 Zakres wysokości

22.5.15.1 Opcje

Umożliwia określenie parametrów tworzenia analizy elewacji powierzchni TIN.

Tworzenie zakresów przez

Umożliwia wybór między metodami tworzenia analizy elewacji:

- **Interwały zakresów**: nakłada kolor na powierzchnię TIN przy użyciu określonej liczby zakresów wysokości, z których każdy jest wyświetlany z przypisanym kolorem.
- **Interwał zakresu**: stosuje kolor do zakresów wysokości zgodnie z określoną wysokością bazową i przedziałem zakresu. Domyślnie wysokość bazowa jest ustawiona na najniższy punkt powierzchni TIN, ale można określić inną wartość wysokości bazowej.

- **Interwał zakresu z punktem odniesienia**: stosuje kolor do zakresów wysokości zgodnie z określoną wysokością bazową i punktem odniesienia. Można wybrać oddzielny schemat kolorów dla zakresów wysokości powyżej i poniżej punktu odniesienia.

Ważne: W zależności od sposobu tworzenia zakresów dostępne są różne właściwości.

Schemat kolorów
Umożliwia wprowadzenie wartości wysokości.
Wybierz jedną z dostępnych opcji:

- **Spectrum**
- **Ziemia**
- **Hydro**
- **Szary**
- **Czerwień**
- **Zielenie**
- **Niebieskie**
- **Dostosuj**

Powyżej schematu kolorów odniesienia
Umożliwia wybranie powyższego schematu kolorów układu odniesienia.

Poniżej schematu kolorów odniesienia
Umożliwia wybranie poniższego schematu kolorów układu odniesienia.

Wyświetl jako
Wybierz elementy powierzchni TIN używane do utworzenia analizy wysokości.
Wybierz jedną z dostępnych opcji:

- **Trójkąty 3D**
- **Kontury 3D**
- **Punkty**
- **Trójkąty 2D**
- **Kontury 2D**

Uwaga: Wyłącz wyświetlanie trójkątów na powierzchni TIN, aby poprawić widoczność analizy wysokości.

Podstawa
Określa wysokość punktu odniesienia.

Wysokość podstawy
Określa wysokość początkową używaną do kolorowania powierzchni TIN według interwałów. Zakresy wysokości są obliczane przez dodanie wartości przedziału zakresu do wysokości bazowej.

Liczba zakresów
Określa liczbę zakresów wysokości używanych do nakładania kolorów na powierzchnię TIN. Zakresy wysokości i kolory poszczególnych pasm można modyfikować w sekcji **Schemat kolorów**.

Interwał zakresu
Określa interwał zakresu dla analizy wysokości.

22.5.15.2 Schemat kolorów

Wyświetla odpowiednie kolory dla zakresów wysokości na podstawie wybranego schematu kolorów.

Uwaga: Po utworzeniu zakresu przy użyciu opcji **Liczba zakresów** można edytować wartości wysokości w tabeli.

22.5.15.3 Wstaw legendę

Wstawia tabelę schematów kolorów w określonym miejscu na rysunku.

22.5.15.4 Zakres wysokości

Określa minimalne i maksymalne wysokości, między którymi kolory są stosowane do powierzchni TIN zgodnie z określonymi zakresami wysokości i kolorami. Wartości poniżej minimalnej i powyżej maksymalnej wysokości są kolorowane przy użyciu koloru wybranego w sekcji **Wartości poza zakresem**.

Minimalna wysokość
Po aktywacji można określić minimalną wartość wysokości. Wysokości na powierzchni TIN poniżej tej wartości są wyświetlane przy użyciu innego koloru, zgodnie z definicją w sekcji **Wartości poza zakresem**.

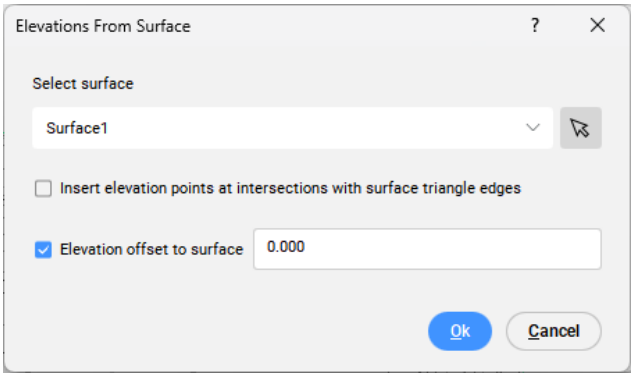
Maksymalna wysokość
Po aktywacji można określić maksymalną wartość wysokości. Wysokości na powierzchni TIN powyżej tej wartości są wyświetlane przy użyciu innego koloru, zgodnie z definicją w sekcji **Wartości poza zakresem**.

Wartości poza zakresem
Umożliwia zdefiniowanie reprezentacji kolorystycznej dla wysokości, których wartości wykraczają poza zdefiniowany zakres.

22.5.16 Okno dialogowe Elevations From Surface (Elewacje z powierzchni)

Otwiera się prze polecenie STRINGELEVATIONFROMSURFACE

Okno dialogowe **Elevations From Surface** umożliwia ustawienie wysokości ciągu z powierzchni TIN.

22.5.16.1 Wybierz powierzchnię

Wyświetla wybraną powierzchnię. Możesz wybrać powierzchnię z rozwijanej listy lub kliknąć , aby wybrać ją z obszaru rysowania.

22.5.16.2 Wstaw punkty rzędnej na przecięciach z krawędziami trójkątów powierzchni

Jeśli zaznaczone, wstawia punkt wysokości w każdym punkcie, w którym Civil String przecina krawędź trójkąta powierzchni TIN.

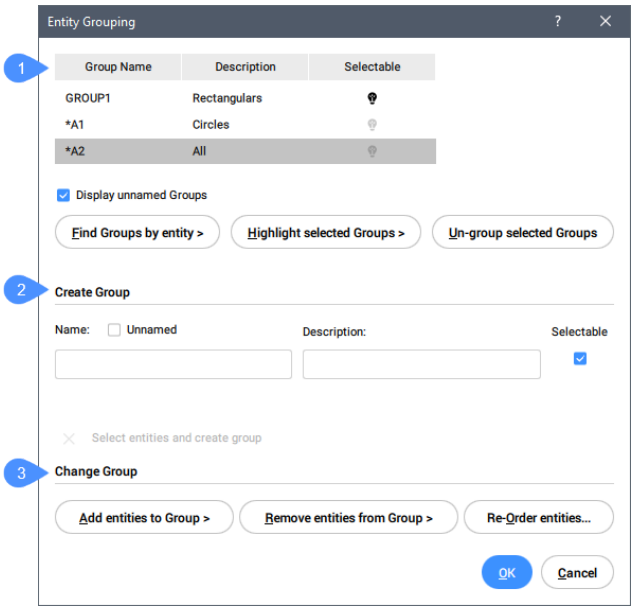
22.5.16.3 Odsunięcie rzędnej od powierzchni

Jeśli opcja ta jest zaznaczona, można określić, czy jednostka Civil String jest tworzona powyżej lub poniżej wysokości powierzchni TIN, określając wartość przesunięcia wysokości względem powierzchni.

22.5.17 Okno dialogowe Grupowanie jednostek

Otwiera się przez: Polecenie GRUPA

Okno dialogowe **Grupowanie obiektów** umożliwia wyświetlanie, tworzenie, modyfikowanie i usuwanie nazwanych grup jednostek w bieżącym rysunku.

1 Istniejące grupy

2 Utwórz Grupę

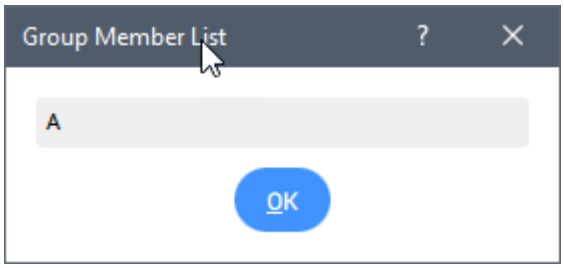
3 Zmień Grupę

22.5.17.1 Istniejące grupy

Wyświetla listę wszystkich istniejących grup wraz z nazwą grupy i krótkim opisem.

Wyświetlanie nienazwanych grup
Przełącza wyświetlanie nienazwanych grup.

Znajdź Grupy według jednostki
Zgłasza nazwy grup w oknie dialogowym **Lista członków grupy** po wybraniu podmiotów na rysunku.

Podświetl wybrane grupy
Podświetla wszystkie podmioty należące do wybranej grupy.

Rozgrupuj wybrane grupy
Usuwa status grupy z wybranych podmiotów.

22.5.17.2 Utwórz Grupę

Nazwa
Określa nazwę grupy.

Nienazwany
Przełącza, czy grupa ma określoną nazwę.

Opis
Dodaje opcjonalny opis grupy.

Wybieralny
Określa sposób wybierania grup, gdy zmienna systemowa PICKSTYLE jest ustawiona na 1 lub 3.

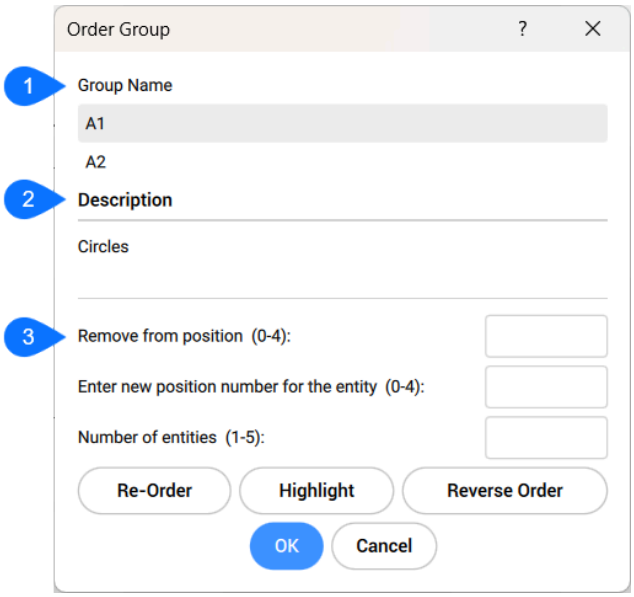
Wybierz obiekty i utwórz grupy
Wybiera jednostki w obszarze roboczym, które powinny być częścią grupy, naciskając przycisk krzyżyka po prawej stronie.

22.5.17.3 Zmień Grupę

Dodawanie podmiotów do grupy
Dodaje podmiotów do wybranej grupy.

Usuwanie podmiotów z grupy
Usuwa podmioty z wybranej grupy.

Zmień kolejność podmiotów
Zmienia kolejność podmiotów w grupach za pomocą okna dialogowego **Kolejność Grupowania**.

1 Nazwa grupy

2 Opis

3 Opcje

Nazwa grupy
Wyświetla nazwy nazwanych i nienazwanych grup.

Opis
Wyświetla opis wybranej grupy.

Opcje
Określa kilka opcji

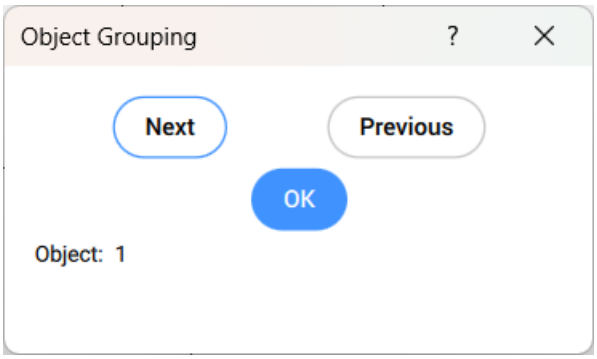
Usuń z pozycji
Określa numer pozycji jednostki, która ma zostać zmieniona.

Wprowadź nowy numer pozycji dla podmiotu
Określa nowy numer pozycji dla grupy.

Liczba obiektów
Określa zakres jednostek do zmiany kolejności.

Zmień kolejność
Stosuje zmianę kolejności podyktowaną przez poprzednie trzy pola.

Wyróżnić
W oknie dialogowym **Grupowanie obiektów** podświetl kolejno jednostki w grupie, naciskając przycisk **Następny** i **Poprzedni**.
Naciśnięcie przycisku **OK** powoduje powrót do okna dialogowego **Kolejność Grupowania**.

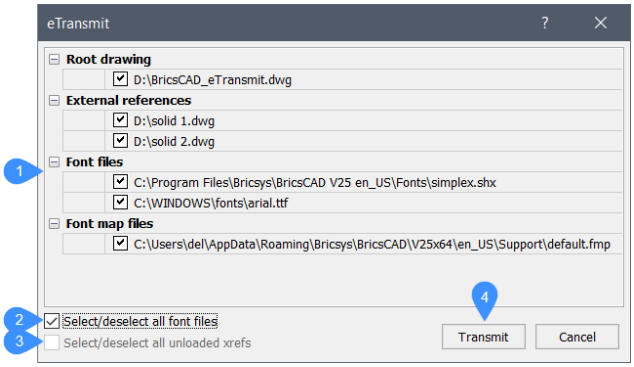
Odwrócona kolejność
Odwraca kolejność podmiotów w grupie.

22.5.18 eTransmit okno dialogowe

Otwierane przez:

- ETRANSMIT polecenie
- Panel **Zestawu Arkuszy**

Okno dialogowe **eTransmit** tworzy pakiet składający się z pliku rysunku i wszystkich jego zależności, takich jak odniesienia zewnętrzne, obrazy, pliki czcionek, pliki konfiguracji wykresu, tabele stylów wykresu i pliki map czcionek.

1 Dostępne pliki

2 Zaznacz/odznacz wszystkie pliki czcionek

3 Zaznacz/odznacz wszystkie niezaładowane xref'y

4 Transmisja

22.5.18.1 Dostępne pliki

Wybierz pliki, które mają zostać dołączone do pakietu eTransmit (zazwyczaj wszystkie).

22.5.18.2 Zaznacz/odznacz wszystkie pliki czcionek

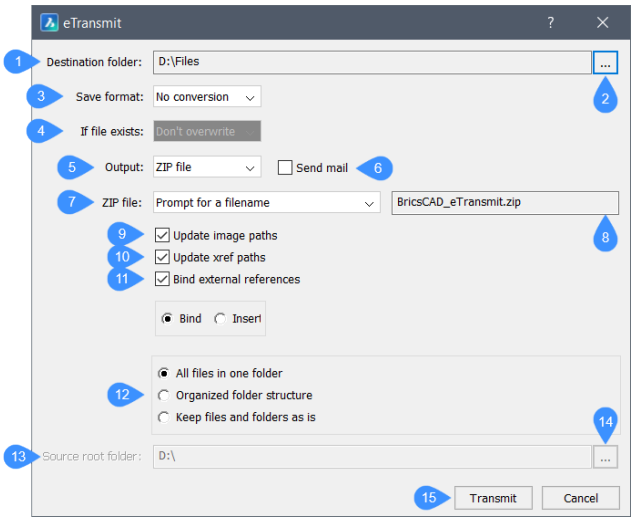
Zaznacz pole wyboru, aby automatycznie wybrać wszystkie pliki czcionek.

22.5.18.3 Zaznacz/odznacz wszystkie niezaładowane xref'y

Zaznacz pole wyboru, aby automatycznie wybrać wszystkie pliki xref.

22.5.18.4 Transmisja

Otwiera następujące okno dialogowe:

1 Docelowy folder:

2 Przeglądaj (folder docelowy)

3 Format zapisu

4 Jeśli plik już istnieje:

5 Wyniki pracy

6 Wyślij email

7 Plik ZIP

8 Nazwa pliku ZIP

9 Aktualizuj ścieżkę obrazu

10 Aktualizuj ścieżki Xref'ów

11 Bindowanie odnośników zewnętrznych

12 Opcje ścieżki

13 Źródłowy folder główny:

14 Przeglądaj (folder główny)

15 Transmisja

Docelowy folder:
Określa folder wyjściowy dla pakietu eTransmit. Jeśli folder docelowy nie istnieje, zostanie wyświetlony monit o jego utworzenie.

Przeglądaj (folder docelowy)
Otwiera okno dialogowe **Wybierz folder** docelowy umożliwiające wybranie folderu docelowego dla przesyłanego pakietu.

Format zapisu
Określa format plików rysunków w pakiecie eTransmit.

Jeśli plik już istnieje:
Określa, co zrobić, jeśli plik o tej samej nazwie już istnieje w folderze wyjściowym.
Ta opcja jest dostępna po wybraniu opcji **Folder** jako danych wyjściowych.
Wybierz opcję z listy rozwijanej:

- **Zastąp**: zastępuje istniejące pliki nowymi.
- **Nie nadpisuj**: przesyłane są wszystkie pliki, z wyjątkiem plików o tej samej nazwie co plik istniejący w folderze.
- **Przerwij**: operacja zostanie przerwana i żadne pliki nie zostaną zapisane, jeśli w folderze docelowym istnieje już plik o tej samej nazwie.

Wyniki pracy
Określa, czy utworzyć plik ZIP, czy skopiować pliki do folderu wyjściowego.

Wyślij email
Zaznacz pole wyboru, aby wysłać wiadomość e-mail ze spakowanym pakietem eTransmit w załączniku przy użyciu domyślnej aplikacji pocztowej.
Ta opcja jest dostępna po wybraniu **pliku ZIP** jako pliku wyjściowego.

Plik ZIP
Określa, co zrobić, gdy plik ZIP o tej samej nazwie już istnieje w folderze wyjściowym.
Wybierz opcję z listy rozwijanej:

- **Monituj o nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe, w którym można wybrać nazwę i ścieżkę.
- **Nadpisz, jeśli to konieczne**: zastępuje istniejący plik nowym, jeśli plik o tej samej nazwie już istnieje.
- **Rozszerz nazwę jeśli jest potrzeba**: dodaje przyrostek do nazwy pliku.

Nazwa pliku ZIP
Umożliwia edycję nazwy pliku ZIP.

Aktualizuj ścieżkę obrazu
Zaznacz pole wyboru, aby zaktualizować zapisane ścieżki dla plików graficznych zgodnie z nową lokalizacją przesłanych plików.

Bindowanie odnośników zewnętrznych
Dodaje pliki ODN do rysunku jako odniesienia do bloków. Następnie eksportowany jest tylko sam rysunek bez uwzględnienia rysunku Xref.

POWiąż
Wiąże wszystkie zewnętrzne odniesienia plików DWG z plikami, do których zostały pierwotnie dołączone. Właściwości jednostek ODN są zachowane. Definicje obiektów ODN są dodawane do rysunku z prefiksem.

Wstaw
Wstawia wszystkie zewnętrzne odniesienia plików DWG do plików, do których zostały pierwotnie dołączone. Właściwości obiektu ODN są nadpisywane. Definicje obiektu ODN są łączone z rysunkiem bez dodawania prefiksów.

Aktualizuj ścieżki Xref'ów
Zaznacz pole wyboru, aby zaktualizować zapisane ścieżki do plików z odniesieniami zewnętrznymi zgodnie z nową lokalizacją przesłanych plików.

Opcje ścieżki
Wszystkie pliki w jednym folderze
Wszystkie pliki w pakiecie eTransmit są kopiowane do folderu docelowego.

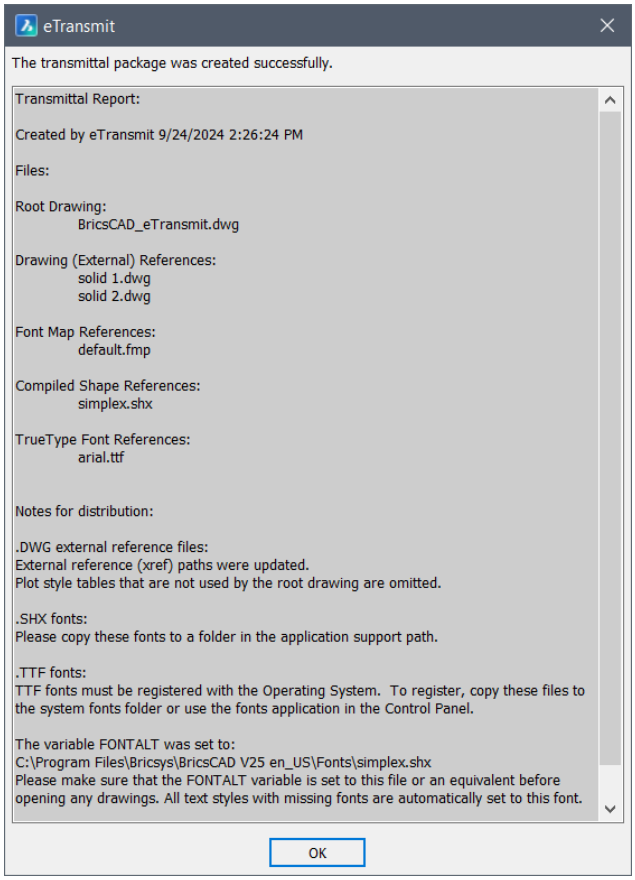
Zachowaj pliki w podfolderach
Tworzy hierarchiczne drzewo folderów z podfolderami dla wszystkich zależności plików rysunkowych.

Zachowaj pliki i foldery takie jakie są
Zachowuje strukturę folderów wszystkich plików w pakiecie eTransmit. Procedura ta umożliwia łatwą instalację pakietu na innym komputerze przy użyciu struktury folderów systemu źródłowego.

Źródłowy folder główny:
Określa źródłowy folder główny dla ścieżek względnych plików zależnych od rysowania, takich jak pliki odnośników lub pliki obrazów.
Ta opcja jest dostępna, gdy zaznaczona jest opcja **Zorganizowana struktura folderów**.

Przeglądaj (folder główny)
Otwiera okno dialogowe **Wybierz źródłowy folder główny** umożliwiające wybranie folderu głównego.

Transmisja
Przesyła pliki zgodnie z wybranymi opcjami i wyświetla raport z transmisji. Raport zawiera pełną listę wszystkich dołączonych plików oraz uwagi dotyczące dystrybucji.

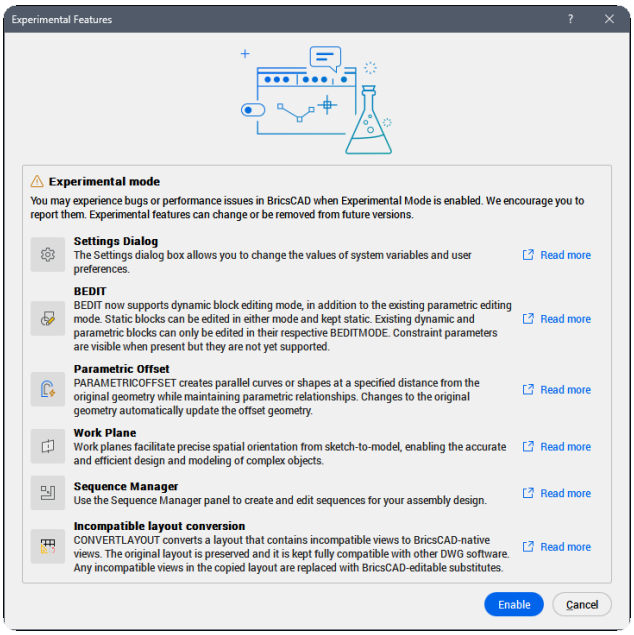
22.5.19 Okno dialogowe Funkcje eksperymentalne

Otwiera się przez: polecenie MANAGEEXPERIMENTALFEATURES

Okno dialogowe **Funkcje eksperymentalne** umożliwia włączenie lub wyłączenie nowych funkcji wprowadzonych jako eksperymentalne.

Uwaga:

- **Tryb eksperymentalny** jest domyślnie wyłączony. Włączenie tego trybu daje dostęp do wczesnych funkcji i daje możliwość pomocy zespołowi BricsCAD w określeniu kierunku tych funkcji.
- Włączenie lub wyłączenie **trybu eksperymentalnego** wymaga ponownego uruchomienia BricsCAD.

Uwaga: Naciśnij przycisk **Czytaj więcej**, aby otworzyć odpowiednią stronę pomocy.

Ważne: W trybie BricsCAD **eksperymentalnym mogą wystąpić błędy lub** problemy z wydajnością w aplikacji. Zachęcamy do zgłaszania takich przypadków. Funkcje eksperymentalne mogą ulec zmianie lub zostać usunięte w przyszłych wersjach.

Obecnie dostępne są funkcje eksperymentalne:

Okno dialogowe Ustawień
Umożliwia zmianę wartości zmiennych systemowych i preferencji użytkownika.

BEDYCJA
BEDYCJA obsługuje teraz tryb dynamicznej edycji bloków, oprócz istniejącego trybu edycji parametrycznej. Bloki statyczne mogą być edytowane w dowolnym trybie i pozostać statyczne. Istniejące bloki dynamiczne i parametryczne można edytować tylko w ich odpowiednim trybie BEDITMODE. Parametry wiązań są widoczne, gdy są obecne, ale nie są jeszcze obsługiwane.

Parametryczne Odsuniecie
PARAMETRYCZNEODSUNIĘCIE tworzy równoległe krzywe lub kształty w określonej odległości od oryginalnej geometrii, zachowując relacje parametryczne. Zmiany oryginalnej geometrii automatycznie aktualizują geometrię przesunięcia.

Płaszczyzna robocza
Płaszczyzny robocze ułatwiają precyzyjną orientację przestrzenną od szkicu do modelu, umożliwiając dokładne i wydajne projektowanie i modelowanie złożonych obiektów.

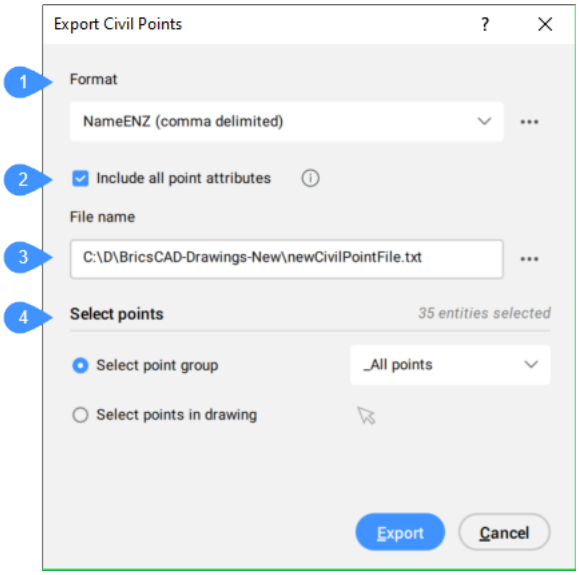
Menedżer sekwencji
Panel **Menedżer Sekwencji** służy do tworzenia i edytowania sekwencji dla projektu zespołu.

Niezgodna konwersja arkusza
KONWERTUJARKUSZ konwertuje układ zawierający niekompatybilne widoki na natywne widoki BricsCAD. Oryginalny arkusz został zachowany i jest w pełni kompatybilny z innym oprogramowaniem DWG. Wszystkie niezgodne widoki w skopiowanym arkuszu zostaną zastąpione zamiennikami edytowalnymi w BricsCAD.

22.5.20 Okno dialogowe Eksportuj punkty Civil

Otwiera się przez polecenie CIVILPOINTEXPORT

Okno dialogowe **Eksportuj punkty Civil** umożliwia wyeksportowanie punktów cywilnych do pliku zewnętrznego.

1 Format

2 Uwzględnij wszystkie atrybuty punktów

3 Nazwa pliku

4 Wybierz punkty

Format
Umożliwia wybranie z listy rozwijanej formatu eksportowanego pliku.

Uwaga: Naciśnij trzy punkty po prawej stronie, aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzaj formatami plików punktów** i utworzyć nowy format pliku.

Uwzględnij wszystkie atrybuty punktów
Jeśli opcja ta jest zaznaczona, eksport obejmuje dodatkowe atrybuty punktu, które nie są zdefiniowane w wybranym formacie.

Nazwa pliku
Określa ścieżkę i nazwę pliku.

Wybierz punkty
Umożliwia wybranie punktów Civil do eksportu.

Wybierz grupę punktów
Umożliwia wybranie grupy punktów z listy rozwijanej.

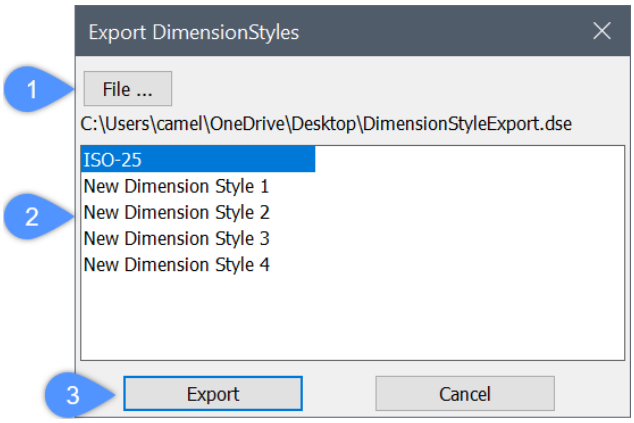
Wybierz punkty na rysunku

Kliknij przycisk wyboru ( ), aby wybrać punkty Civil na rysunku do eksportu.

22.5.21 Okno dialogowe Export DimensionStyles

Otwiera się przez polecenie DIMEX (Express Tools)

Okno dialogowe **Eksportuj style wymiarów** umożliwia eksportowanie stylów wymiarów i ich ustawień do pliku zewnętrznego.

1 Plik...

2 Dostępne style wymiarów

3 Eksport

22.5.21.1 Plik...

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik eksportu**, w którym można wybrać lokalizację pliku DSE.

22.5.21.2 Dostępne style wymiarów

Wyświetla dostępne style wymiarów i umożliwia wybranie stylów wymiarów do zapisania w pliku DSE. Wybrane style są zapisywane w pliku wskazanym pod przyciskiem **Plik...**.

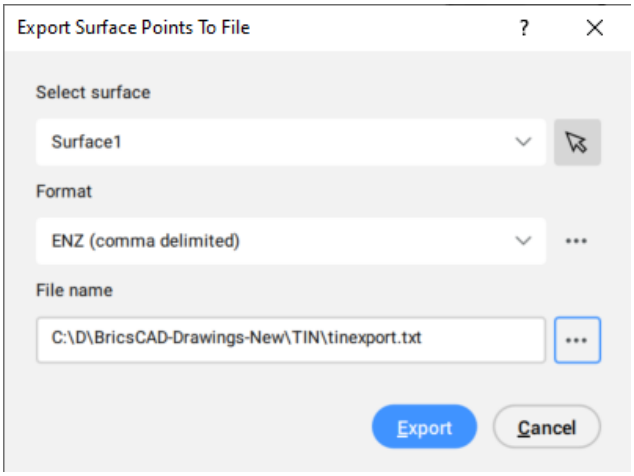
22.5.21.3 Eksport

Eksportuje wybrane style wymiarów do wskazanego pliku DSE.

22.5.22 Okno dialogowe Eksportuj punkty powierzchni do pliku

Otwiera się przez polecenie TINEXPORT

Okno dialogowe **Eksportuj punkty powierzchni do pliku** umożliwia wybór powierzchni do wyeksportowania.

22.5.22.1 Wybierz powierzchnię

Umożliwia wybranie powierzchni TIN dostępnej na liście rozwijanej lub wybranie powierzchni TIN z rysunku.

22.5.22.2 Format

Umożliwia wybranie formatu pliku z listy rozwijanej lub skonfigurowanie nowego formatu pliku w oknie dialogowym **Zarządzaj formatami plików powierzchni**, które jest otwierane po naciśnięciu trzech kropek po prawej stronie.

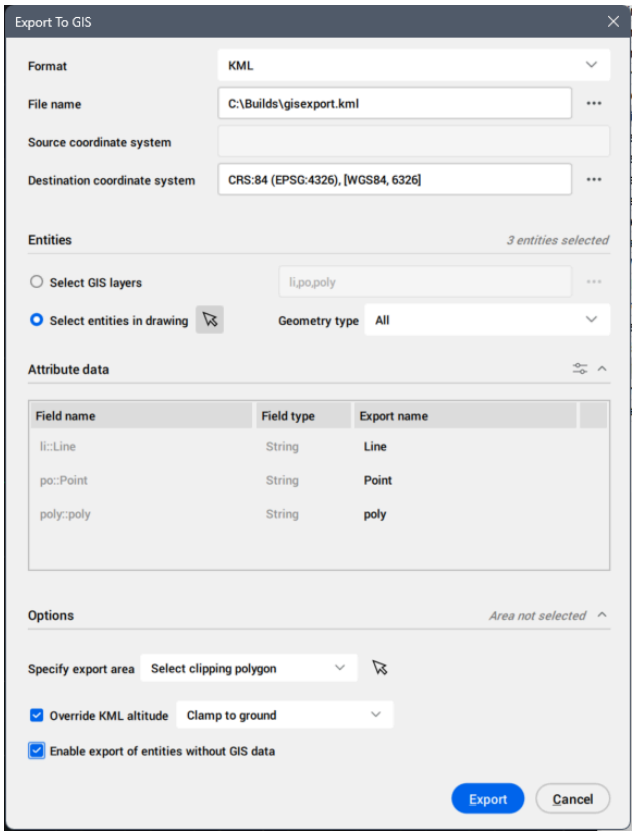
22.5.22.3 Nazwa pliku

Umożliwia określenie nazwy pliku i folderu, do którego ma zostać wyeksportowana powierzchnia TIN.

22.5.23 Export To GIS dialog box

Opens via: GISEXPORT command

The **Export To GIS** dialog box controls which GIS entities are exported and in which file format.

22.5.23.1 Format

Selects from the drop-down list the export file format for the GIS entities: **ESRI SHP**, **GML** and **KML**.

22.5.23.2 File name

Click the browse button (…) to open the **Export As** dialog box and indicate the file name.

22.5.23.3 Source coordinate system

Displays the coordinate system used in the current drawing.

22.5.23.4 Destination coordinate system

Selects the target coordinate system for export. Click the browse button (…) to open the **Choose GIS Coordinate System** dialog box.

22.5.23.5 Entities

Selects the entities to export.

Select GIS layer
Selects the GIS layers to export.

Click the browse button (…) to open the **Select GIS layers** dialog box.

Select entities in drawing
Selects the entities in the drawing.

Geometry type
Chooses the geometry type from the drop-down list.

Note: The ESRI SHP export file format does not support layers with different geometry types.

22.5.23.6 Attribute data

Selects the GIS attributes to be included in the export.

Manage attributes... button
Opens the **Manage attributes** dialog box.

Attributes list
Lists the attributes selected for export.

Field name
Displays the field name.

Field type
Displays the field type.

Export name
Displays the export name. Click the **Export name** field to edit the default name of the attribute.

Delete

Click the trash button (🗑) to remove the selected attribute.

Note: An empty state component displays when the selected entities in the drawing do not contain any GIS attribute data.

22.5.23.7 Options

Sets the GIS export options.

Specify export area
Defines the export area from the drop-down list.

Export all
Uses the entire drawing as export area.

Select clipping polygon

Click the mouse icon to select a polygon in the drawing that defines the export area.

Draw clipping polygon

Click the mouse icon to draw a polygon that defines the export area.

Override KML altitude
Selects how the altitude of the entity is interpreted as terrain elevation in Google Earth when exporting to KML.

Clamp to ground
Ignores the altitude of the entity specification and only uses the terrain elevation at the location.

Relative to ground
Interprets the altitude of the entity as relative to the terrain elevation at the location, adding the altitude value to the terrain elevation.

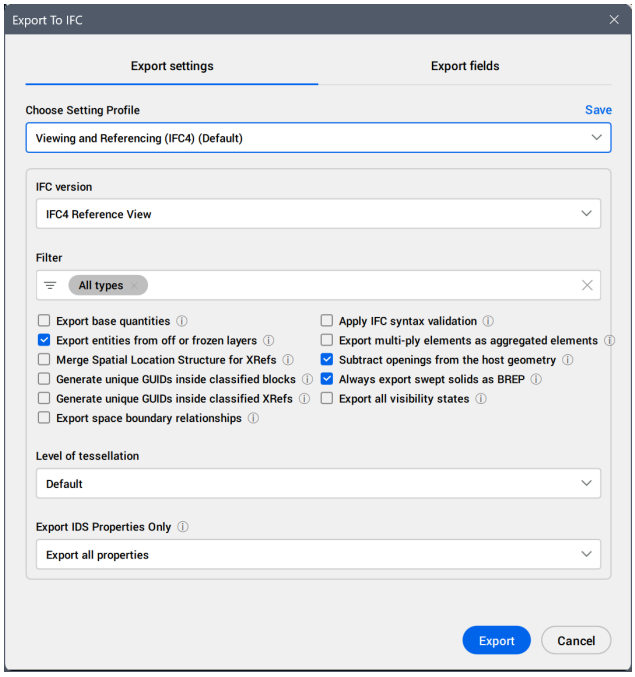
Absolute
Interprets the altitude of the entity as relative to sea level, using this value for terrain elevation.

Enable export of entities without GIS data
Sets to export the entities without GIS data.

22.5.24 Okno dialogowe Eksportuj do IFC

Otwiera się za pomocą: polecenia IFCEKSPORT

Ten **Eksport do IFC** Okno dialogowe umożliwia kontrolowanie ustawień eksportu modelu do pliku IFC.

22.5.24.1 Wybierz Profil Ustawień

Definiuje profil ustawień, który ma zostać użyty podczas eksportowania modelu.

Wybierz profil z listy rozwijanej.

Viewing and Referencing (IFC4) (domyślne)
Jest to domyślny profil w większości przypadków, zapewniający niezawodną wymianę danych geometrycznych i właściwości. Pliki mogą być większe, a edycja w oprogramowaniu docelowym może być trudniejsza.

Design Transfer (IFC4) (nieoficjalne)
Użyj tej opcji, aby zezwolić na edycję w oprogramowaniu docelowym. Design Transfer jest jednak wersją nieoficjalną i nie jest dobrze obsługiwany przez wiele programów.

Full Export (IFC4)
Użyj tego do obsługi wszystkich elementów modelu BIM (w tym podstawowych ilości, elementów ukrytych przez stany widoczności itd.). Może to znacznie zwiększyć rozmiar pliku.

Minimal File Size (IFC4)
Użyj tej opcji, aby zminimalizować rozmiar pliku. Ponieważ profil ten opiera się na Design Transfer, nie każde oprogramowanie będzie w stanie poprawnie otworzyć ten plik.

Viewing and Referencing (IFC2x3)
Użyj tego w przypadku, gdy potrzebna jest starsza wersja IFC2x3. Należy pamiętać, że IFC2x3 nie obsługuje wielu typów BIM.

IFC4x3
Użyj tego do wymiany danych Civil lub Infrastructure.

IFC-SG
Użyj tego, aby zachować zgodność z IFC-SG w Singapurze.

Możesz edytować ustawienia i kliknąć **Zapisz** Aby uaktualnić obecny profil lub utworzyć nowy. Aby utworzyć nowy profil, wprowadź nową nazwę profilu w polu **Zapisz profil** okno dialogowe i kliknij **OK**.

22.5.24.2 Ustawienia profilu

Uwaga: Podczas modyfikacji ustawień wybranego profilu zmiany zapisywane są w profilu tymczasowym o tej samej nazwie co profil oryginalny, a następnie **(Zmodyfikowano)**. Ten **Eksport do IFC** okno dialogowe ładuje ten tymczasowy profil dla następnej operacji eksportu IFC. Użyj opcji **Zapisz** trwałego zapisania zmian w pliku konfiguracji ustawień określonym przez zmienną systemową IFCSETTINGSCONFIG.

Wersja IFC
Definiuje wersję eksportowanego formatu pliku IFC. Wybierz tag z listy rozwijanej.

- **IFC2X3**
- **IFC4 Reference View**
- **IFC4 Design Transfer View**
- **IFC4X3** (IFC 4.3.2.0)

Uwaga: BricsCAD BIM posiada oficjalny certyfikat **IFC4 Reference View** (Architecture) i **IFC2x3 Coordination View**.

Filtr
Definiuje jednostki do eksportu na podstawie wybranych typów jednostek. Domyślnie, **Wszystkie podmioty** są eksportowane.
Kliknij pole, aby wyświetlić drzewo typów jednostek BIM i dostosować wybór. Zaznacz lub odznacz całe kategorie typów BIM lub poszczególne typy BIM.
Po odznaczeniu kategorii typów elementów na liście drzewa,**Wszystkie obiekty** Tag w polu zostaje zastąpiony tagami pozostałych kategorii.
Po odznaczeniu typu elementu w kategorii na liście drzewa, znacznik kategorii w polu zostaje zastąpiony pozostałymi znacznikami typu obiektów.

Kliknij przycisk obok nazwy tagu, aby usunąć odpowiadający mu typ jednostki lub kategorię z wyboru.

Inne ustawienia

Uwaga: W zależności od wybranego **Wersja IFC**, niektóre opcje są niedostępne.

Eksport wielkości bazowych
Eksportuj podstawowe ilości IFC dla obiekty. Jeśli **Eksportuj elementy wielowarstwowe jako elementy zagregowane** Jeśli wybrano również opcję eksportu, ilości warstw są również eksportowane.
W przypadku **pliku widoku referencyjnego IFC4**, oprócz ilości dla całej ściany, ilości warstw są eksportowane jako podzbiór dla każdej warstwy (jako IfcPhysicalComplexQuantity).

Ważne: Zwiększa to rozmiar pliku IFC.

Eksportuj jednostki z wyłączonych lub zamrożonych warstw
Eksportuj obiekty ukryte przez zamrożone lub wyłączone warstwy.

Scalanie struktury lokalizacji przestrzennej dla odnośników zewnętrznych
Scalenie struktury lokalizacji przestrzennej z różnych XRefów w jedną hierarchię.

Generuj unikalne identyfikatory GUID wewnątrz sklasyfikowanych bloków
Generuj unikalne identyfikatory GUID (globalnie unikatowe identyfikatory) dla zagnieżdżonych jednostek klasyfikowanych BIM w blokach klasyfikowanych BIM.

Generuj unikalne identyfikatory GUID w sklasyfikowanych odnośnikach XRef
Generuj unikalne identyfikatory GUID (globalnie unikatowe identyfikatory) dla zagnieżdżonych encji klasyfikowanych jako BIM w odnośnikach XRef klasyfikowanych jako BIM.

Relacja graniczna przestrzeni eksportowej
Eksportuj relacje między przestrzeniami i otaczającymi je elementami budynku (IfcRelSpaceBoundary). Eksportowana będzie tylko granica pierwszego poziomu, nie biorąc pod uwagę przestrzeni znajdujących się po drugiej stronie obiektów budowlanych.

Zastosuj walidację składni IFC
Sprawdza zgodność modelu z oficjalnymi zasadami schematu IFC podczas eksportu. Zgłasza problemy w dzienniku eksportu obok pliku IFC.

Ważne: Może wydłużyć czas eksportu dużych plików.

Eksportuj elementy wielowarstwowe jako elementy połączone
Warstwy jednostek o składzie wielowarstwowym zostaną wyeksportowane jako oddzielne, zagregowane jednostki. Jeśli **Eksportuj ilości bazowe** jest również włączona, wówczas eksportowane będą ilości poszczególnych warstw.

Ważne: Poprawia to niezawodność podczas importowania innych produktów programowych. Zwiększa jednak rozmiar pliku IFC i komplikuje edycję modelu w oprogramowaniu docelowym.

Odejmij otwory od geometrii hosta
Przed eksportem odejmij otwór od geometrii nadrzędnej.

Ważne: Zwiększa to niezawodność importowania innych produktów programowych, ponieważ eliminuje konieczność polegania na operacjach logicznych oprogramowania docelowego. Zwiększa to jednak rozmiar pliku IFC i utrudnia edycję modelu w oprogramowaniu docelowym.

Zawsze eksportuj bryły wyciągnięte jako BREP
Eksportuj wyciągnięcia, obroty i przesunięte bryły 3D z wycinkami i odejmowaniami przy użyciu Boundary REPresentation.

Ważne: Poprawia to niezawodność podczas importowania innych produktów programowych. Zwiększa to jednak rozmiar pliku IFC i utrudnia edycję modelu w oprogramowaniu docelowym.

Eksportuj wszystkie stany widoczności
Eksportuj jednostki ukryte przez stany widoczności.

Eksportuj środek ciężkości profilu
Eksportuje środek ciężkości profilu dla brył liniowych. Dotyczy tylko IFC2x3.

Ostrzeżenie: Może to spowodować, że bryły liniowe będą wyświetlane w niewłaściwym położeniu podczas importowania ich do niektórych produktów programowych.

Teselacja złożonych krzywych i powierzchni
Tesselacja krzywych i powierzchni B-Spline. Dotyczy IFC4 i nowszych.

Uwaga: Krzywe B-Spline nie są obsługiwane przez niektóre programy. W takich przypadkach teselacja zwiększa niezawodność importu IFC w innych produktach programowych. Zwiększa jednak rozmiar pliku IFC i komplikuje edycję modelu w oprogramowaniu docelowym.

Poziom teselacji
Wybierz wartość z listy rozwijanej.
Opcje **Domyślny**, **Niski**, **Średni**, I **Wysoki** są dostępne.

Eksportuj Tylko Właściwości IDS
Po zaimportowaniu pliku IDSXML można wyeksportować tylko właściwości wymagane przez IDS.
Wybierz wartość z listy rozwijanej.
Opcje **Eksportuj wszystkie właściwości** I **Eksportuj tylko właściwości wymagane przez IDS** są dostępne.

Uwaga: Gdy **Eksportuj tylko właściwości wymagane przez IDS** Jeśli wybrano tę opcję, eksportowane są tylko właściwości IFC i właściwości niestandardowe określone w importowanym pliku IDS.

22.5.24.3 Zakładka Eksport pól

Uwaga: Pola te są zmiennymi systemowymi i nie są przechowywane w profilach ustawień eksportu IFC.

Eksportuj nazwę autora
Wpisz nazwisko autora, które chcesz wyeksportować jako część nagłówka pliku IFC.

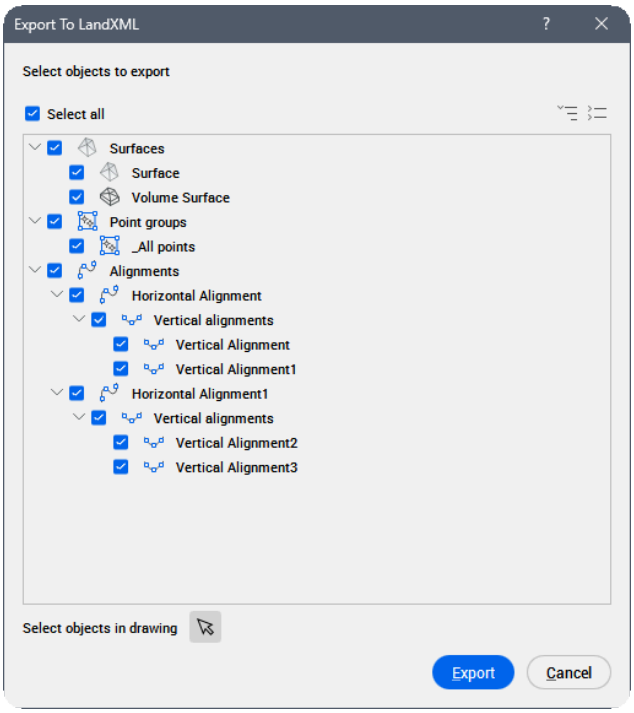
Nazwa organizacji eksportowej
Wpisz nazwę organizacji, którą chcesz wyeksportować, jako część nagłówka pliku IFC.

Autoryzacja eksportu
Wpisz autoryzację (osobę, która autoryzowała wysłanie pliku), która ma zostać wyeksportowana jako część nagłówka pliku IFC.

22.5.25 Okno dialogowe Eksport do LandXML

Otwiera się przez polecenie LANDXMLEXPORT

Okno dialogowe **Eksportuj do LandXML** pozwala wybrać podmioty, które chcesz wyeksportować według ich typu lub wybierając je na rysunku.

22.5.25.1 Zaznacz wszystko

Po zaznaczeniu wszystkie jednostki na rysunku są wybierane do eksportu.

22.5.25.2 Wybieranie obiektów na rysunku

Kliknij ikonę wyboru ( ), aby tymczasowo wyłączyć okno dialogowe **Eksportuj do LandXML** i wybrać jednostki na rysunku do wyeksportowania.

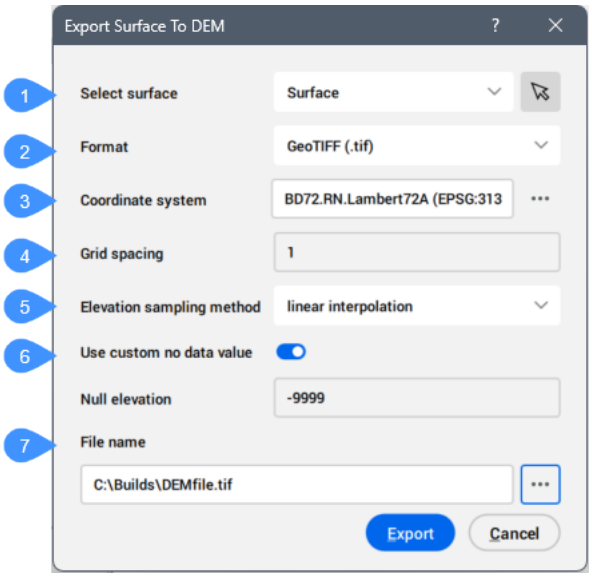
22.5.25.3 Eksport

Otwiera okno dialogowe **Zapisz plik LandXML**, w którym można określić lokalizację i nazwę wyjściowego pliku LandXML.

22.5.26 Okno dialogowe Eksportuj powierzchnię do DEM

Otwiera się za pomocą polecenia TINEKSPORTDEM

Ten **Eksport powierzchni do DEM** Okno dialogowe umożliwia eksport powierzchni TIN do pliku w formacie DEM.

1 Wybierz powierzchnię

2 Format

3 Układ współrzędnych

4 Rozstaw siatki

5 Metoda próbkowania wysokości

6 Użyj niestandardowej wartości braku danych

7 Nazwa pliku

22.5.26.1 Wybierz powierzchnię

Pozwala wybrać dostępną powierzchnię z listy rozwijanej lub kliknąć przycisk wyboru ( ), aby wybrać ją z obszaru rysunku.

22.5.26.2 Format

Pozwala wybrać format eksportowanego pliku DEM. Dostępnych jest kilka formatów:

- TIF: GeoTiff
- DEM: Cyfrowy Model Wysokości USGS

22.5.26.3 Układ współrzędnych

Wyświetla układ współrzędnych przypisany do eksportowanej powierzchni. Aby otworzyć, kliknij trzy kropki po prawej stronie.**Wybierz układ współrzędnych GIS** okno dialogowe i wybierz konkretny układ współrzędnych z listy.

22.5.26.4 Rozstaw siatki

Umożliwia określenie odstępu poziomego między punktami profilu DEM w jednostkach zdefiniowanych przez eksportowany układ współrzędnych.

22.5.26.5 Metoda próbkowania wysokości

Umożliwia wybranie sposobu, w jaki każdy punkt wysokościowy na profilu DEM jest określany na podstawie wybranej powierzchni.

Interpolacja liniowa
Wysokość każdego punktu na profilu DEM pobierana jest z wybranej powierzchni.

Siatkowanie
Wysokość każdego punktu na profilu DEM odpowiada średniej wysokości w regionie o wielkości jednej komórki siatki, której środek znajduje się w tym punkcie.

22.5.26.6 Użyj niestandardowej wartości braku danych

Włącza/wyłącza używanie wartości niestandardowej dla zerowej wysokości.

Po aktywowaniu tej opcji możesz ustawić **Wysokość zerowa** wartość.

Wysokość zerowa
Umożliwia określenie niestandardowej wartości dla wysokości zerowej.

22.5.26.7 Nazwa pliku

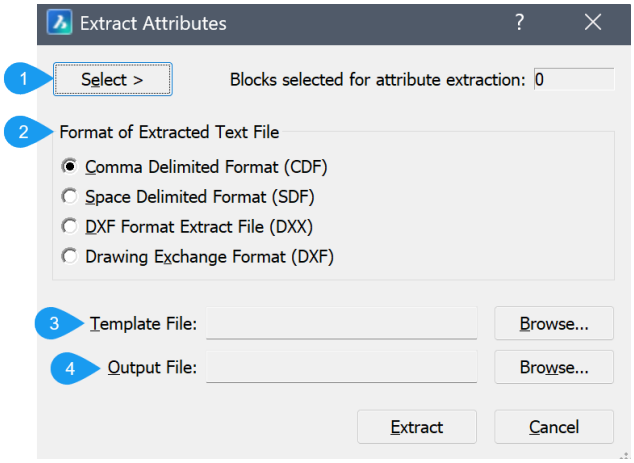
Pozwala wybrać nazwę pliku.

Kliknij przycisk przeglądania (…), aby otworzyć **Eksportuj jako** okno dialogowe, w którym można wskazać nazwę pliku.

22.5.27 Okno dialogowe Wyodrębnij atrybuty

Otwiera się przez: Polecenie ATTEXT

Okno dialogowe **Wyodrębnij atrybuty** umożliwia wyeksportowanie danych z atrybutów bloku do pliku tekstowego.

1 Wybierz

2 Format pliku eksportu

3 Plik szablonu (plik szablonu)

4 Plik wyjściowy

22.5.27.1 Wybierz

Określa zestaw bloków z atrybutami do skopiowania danych.

Uwaga: Jeśli wybrane zostaną bloki bez atrybutów, strona BricsCAD zignoruje je.

22.5.27.2 Format pliku eksportu

Określa format wyodrębnionego pliku tekstowego. Dostępnych jest kilka formatów:

- CDF: Format rozdzielany przecinkami
- SDF: Format z separacją spacji
- DXX: Plik wyodrębniony w formacie DXF
- DXF: Format wymiany rysunków

22.5.27.3 Plik szablonu (plik szablonu)

Określa ścieżkę lokalizacji pliku szablonu, wprowadzając ścieżkę lub w oknie dialogowym **Wyodrębnij plik wyjściowy atrybutu** po naciśnięciu przycisku **Przeglądaj**.

22.5.27.4 Plik wyjściowy

Określa ścieżkę lokalizacji pliku wyjściowego, wprowadzając ścieżkę lub w oknie dialogowym **Wyodrębnij plik wyjściowy atrybutu** po naciśnięciu przycisku **Przeglądaj**.

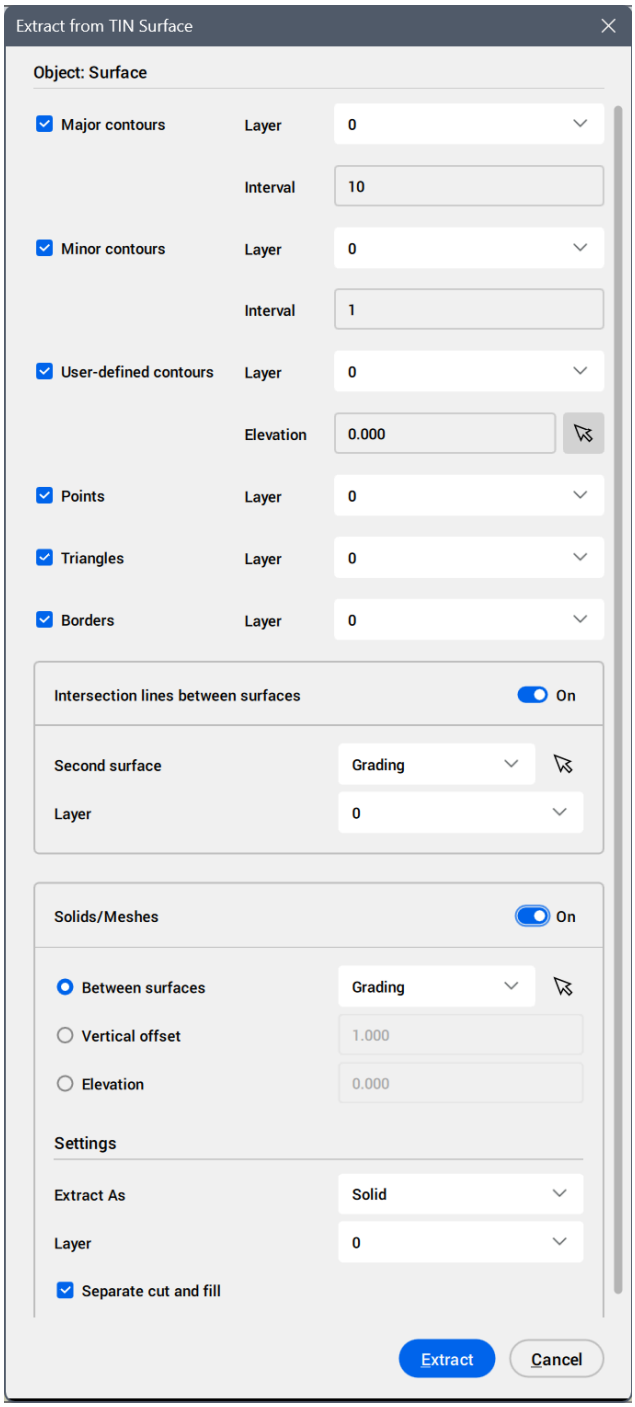
22.5.27.5 Wyodrębnij

Eksportuje wartości atrybutów do pliku wyjściowego.

22.5.28 Wyciąg z TIN Okna dialogowego

Otwiera się przez polecenie TINWYCIĄGNIJ

W zależności od wybranej jednostki (powierzchnia TIN, gradacja lub powierzchnia objętości TIN) polecenie TINWYCIĄGNIJ otwiera okno dialogowe **Wyodrębnij z powierzchni TIN / gradacji / powierzchni objętości TIN**.

22.5.28.1 Kontury główne

Wyodrębnia kontury powierzchni TIN, Skarpowanie lub TIN Powierzchnie Objętościową dla wysokości zgodnie z ustawionym interwałem głównych konturów.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostaną umieszczone główne kontury.

Interwał
Określa interwał głównych konturów.

22.5.28.2 Kontury pomocnicze

Wyodrębnia kontury powierzchni TIN, Skarpowanie lub TIN Powierzchnie Objętościową dla wysokości zgodnie z ustawionymi mniejszymi interwałami konturów.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostaną umieszczone pomniejsze kontury.

Interwał
Określa interwał konturów mniejszych.

22.5.28.3 Punkty

Wyodrębnia wszystkie punkty na powierzchni.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostaną umieszczone punkty.

22.5.28.4 Trójkąty

Wyodrębnia wszystkie trójkątne ściany powierzchni.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostaną umieszczone główne kontury.

22.5.28.5 Granice

Wyodrębnia zewnętrzną granicę powierzchni.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostanie umieszczona zewnętrzna granica.

22.5.28.6 Linie przecięcia między powierzchniami

Wyodrębnia linie przecięcia między wybranymi powierzchniami.

Druga powierzchnia
Umożliwia wybranie jednej z dostępnych powierzchni na rysunku z rozwijanej listy.

Uwaga: Można również wybrać powierzchnię z obszaru rysowania.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostanie umieszczona jednostka linii przecięcia.

22.5.28.7 Bryły/Siatki

Wyodrębnia linie przecięcia między wybranymi powierzchniami.

Pomiędzy powierzchniami
Umożliwia wybranie jednej z dostępnych powierzchni na rysunku z rozwijanej listy.

Uwaga: Można również wybrać powierzchnię z obszaru rysowania.

Przesunięcie pionowe
Określa wartość przesunięcia pionowego.

Elewacja
Określa wartość wysokości.

Wyodrębnij jako
Ustawia typ wyodrębnionej jednostki, bryły lub siatki.

WArstwa
Ustawia warstwę, na której zostanie umieszczona bryła lub siatka.

Oddzielenie wykopu i nasypu?
Przełącza tworzenie oddzielnych siatek do cięcia i wypełniania.

22.6 F

22.6.1 Ramka Kontroli Funkcji Okno dialogowe

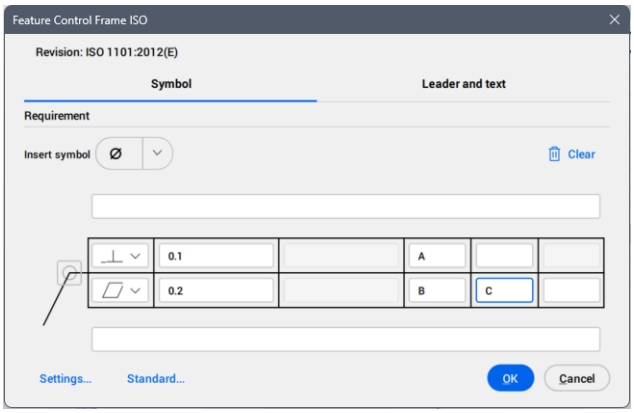
Otwiera się przez: Polecenie AMFCFRAME

Okno dialogowe **Ramka Kontroli Funkcji** umożliwia ustawienie symbolu dla cech, ich wartości tolerancji oraz litery identyfikującej punkt odniesienia, względem którego określana jest tolerancja. Możliwe jest również dodawanie notatek.

Parametry wprowadzone dla ramki kontrolnej funkcji zostaną tymczasowo zapisane i użyte jako wartości domyślne dla następnego symbolu ramki kontrolnej funkcji.

Najnowsza wersja normy, z którą zgodny jest ten symbol, jest wyświetlana w górnej części okna dialogowego.

Okno dialogowe zawiera dwie główne zakładki, **Symbol** i **Odnośnik oraz tekst**.

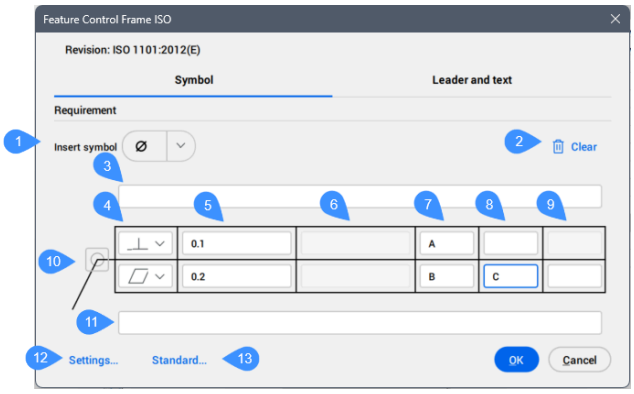

1 Symbol

2 Odnośnik i tekst

22.6.1.1 Symbol

Określa wymagania dotyczące ramki kontroli funkcji. Norma redakcyjna, ISO, DIN, ANSI lub JIS jest wpisana w polu Revision.

1 Wstaw symbol

2 wYczyść

3 Górna Notatka

4 Symbol Geometryczny

5 Tolerancja 1

6 Tolerancja 2

7 Podstawa 1

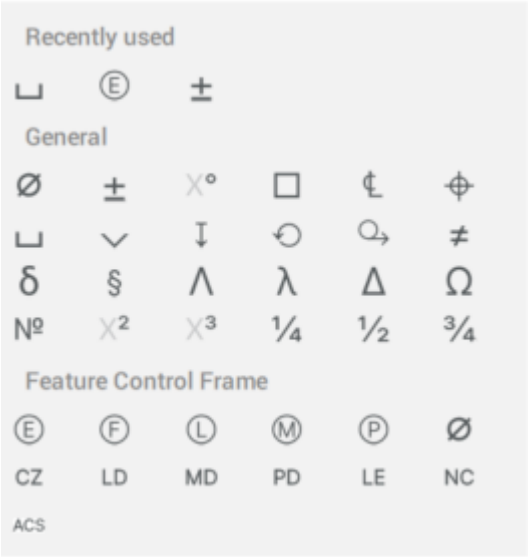
8 Podstawa 2

9 Podstawa 3

10 Dookoła

11 Dolna Notatka

Wstaw symbol
Wstawia symbol z listy rozwijanej do wybranego pola parametru.

wYczyść
Czyści ostatnio wprowadzone parametry. Komórki stają się puste.

Górna Notatka
Wstawia notatkę do dodania nad symbolem.

Symbol Geometryczny
Umożliwia wybranie symbolu geometrycznego z listy rozwijanej.

Tolerancja 1
Umożliwia wpisanie tolerancji wyświetlanej obok symbolu geometrycznego.

Tolerancja 2
Umożliwia wpisanie tolerancji wyświetlanej obok symbolu geometrycznego.

Datum 1/2/3
Umożliwia wpisanie dodatkowych liter identyfikujących punkt odniesienia, względem którego określana jest tolerancja.

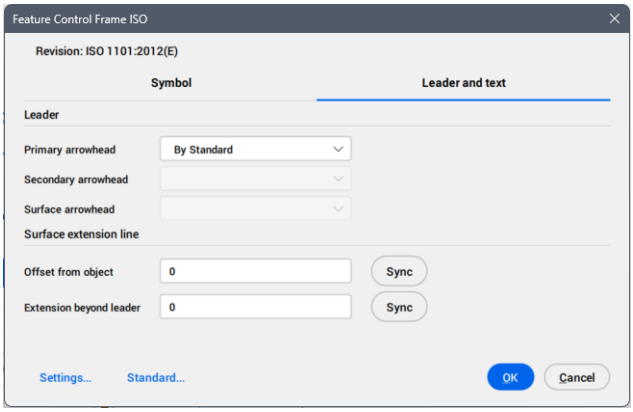
Uwaga: Drugie i trzecie pole będą dostępne do zapisu dopiero po wypełnieniu poprzedniego.

Dookoła
Przełącza widoczność dookoła symbolu.

Dolna Notatka
Wstawia notatkę do dodania poniżej symbolu.

22.6.1.2 Odnośnik i tekst

Określa charakterystykę lidera i tekstu.

1 Odnośnik

2 Linia przedłużająca powierzchnię

Odnośnik
Ustawia charakterystykę lidera.

Główny grot strzałki
Określa domyślny typ grotu strzałki z listy rozwijanej.

Linia przedłużająca powierzchnię
Ustawia charakterystykę linii przedłużenia powierzchni.

Odsunięcie od obiektu
Określa odległość między punktem początkowym linii przedłużającej a dołączonym obiektem.

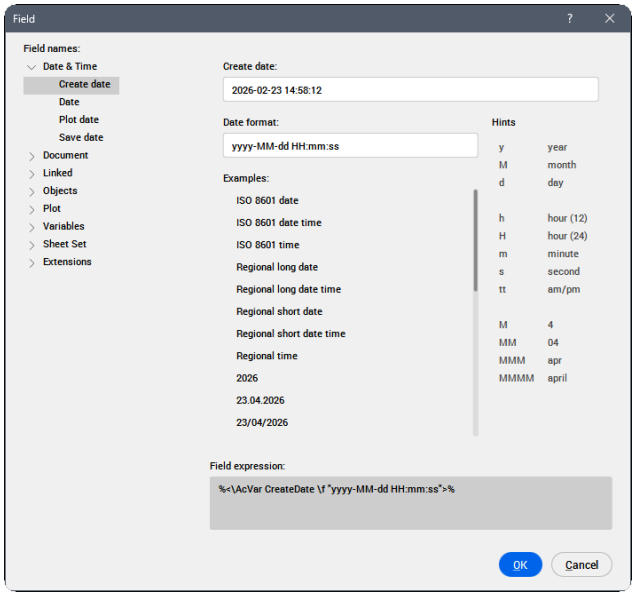
Rozszerzenie poza odnośnikiem
Określa odległość między punktem początkowym symbolu a punktem końcowym linii przedłużenia powierzchni.

22.6.2 Okno dialogowe Pole

Otwiera się przez polecenie POLEDANYCH

Okno dialogowe **Pole** umożliwia wstawienie pola w tekście jedno- lub wielowierszowym, komórkach tabeli, atrybutach itp.

Uwaga: Pole to zmienny tekst, który wykorzystuje system kodowania, który program aktualizuje automatycznie, wyświetlając dane jako właściwości rysunku (na przykład nazwę pliku lub zapisaną datę), właściwości obiektów (takie jak długość, obszar lub warstwa), właściwości zdefiniowane przez użytkownika, ustawienia wykresu, zmienne... Jeśli pole nie ma wartości, program wyświetla myślniki (----). Jeśli informacje, do których odwołuje się wybrana właściwość, są nieprawidłowe, wartość pola jest wyświetlana jako ####.

Uwaga: Rozwiń kategorię w polu **Nazwy pola**, a następnie wybierz nazwę pola.

1 Data& i Czas
2 Dokument
3 Łącza
4 Obiekty
5 Wydruk
6 Zmienne
7 Zestaw Arkuszy
8 Rozszerzenia
9 Wyrażenie pola:

22.6.2.1 Data& i Czas

DataUtworzenia
Wyświetla datę ostatniej zmiany rysunku.

Data
Wyświetla bieżącą datę.

DataWydruku
Wyświetla datę ostatniego wykreślenia rysunku.

DataZapisania
Wyświetla datę ostatniego zapisania rysunku.

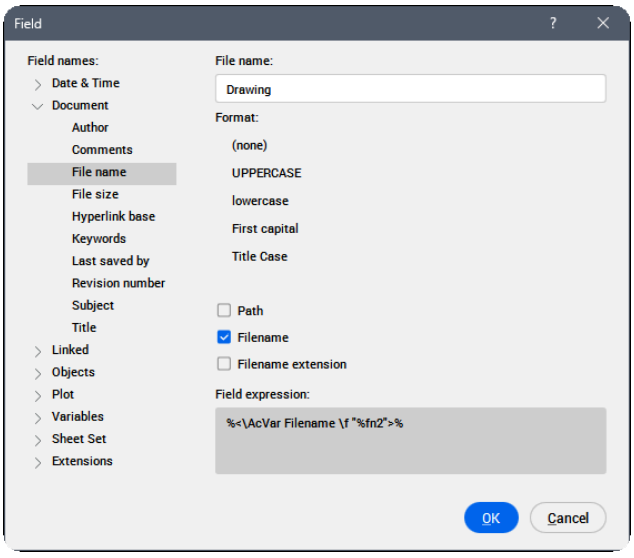
Format daty:
Wybierz format daty z listy lub wpisz format w tym polu.

Przykłady
Wyświetla przykłady formatu daty.

Wskazówki
Wyjaśnia znaczenie cyfr używanych w definicji akronimu/skrótu date format.

Wyrażenie pola:
Wyświetla wyrażenie pola wybranej daty. Operandem w wyrażeniu może być DisplayPropertyName otoczony nawiasami strzałkowymi (<>).

22.6.2.2 Dokument

Autor
Wyświetla autora dokumentu.

Komentarze
Wyświetla komentarze w dokumencie.

Nazwa pliku
Wyświetla nazwę pliku. Może zawierać ścieżkę i rozszerzenie pliku.

RozmiarPliku
Wyświetla rozmiar pliku wyrażony w bajtach, kilobajtach i megabajtach.

BazaHiperłącza
Wyświetla domyślną ścieżkę dla względnego hiperłącza w rysunkach.

Słowo kluczowe
Wyświetla słowa kluczowe dla otwartego pliku.

OstatnioZapisanyPrzez
Wyświetla imię i nazwisko osoby, która ostatnio zapisała plik.

NumerRewizji
Wyświetla numer wersji rysunku.

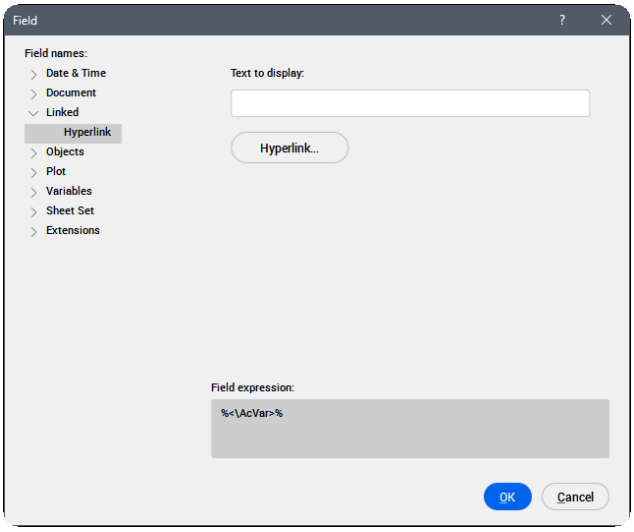
Temat
Wyświetla temat rysunku.

Tytuł
Wyświetla tytuł rysunku.

Format
Wyświetla format wybranej kategorii.

Wyrażenie pola:
Wyświetla wyrażenie pola wybranej daty. Operandem w wyrażeniu może być DisplayPropertyName otoczony nawiasami strzałkowymi (<>).

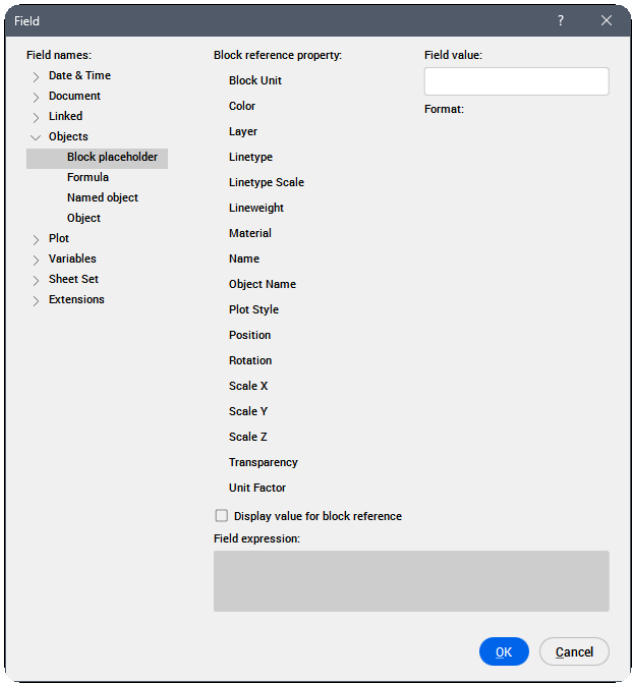
22.6.2.3 Łącza

Tekst do wyświetlenia
Wprowadź tekst, który ma być wyświetlany dla tego hiperłącza.

Hiperłącze
Otwiera okno dialogowe **Edytuj hiperłącze**.

22.6.2.4 Obiekty

MiejscePrzetrzymywaniaBloku
Zobacz polecenie ATRDEF, aby utworzyć pola właściwości bloku w atrybucie. Gdy taki atrybut jest zawarty w definicji bloku, pole wyświetla bieżącą wartość właściwości bloku.

Właściwości odnośnika bloku:
Wyświetla właściwość odniesienia do bloku.

Nazwa bloku
Wyświetla nazwę właściwości.

Format
Określa format wyświetlania właściwości.

Formuła
Tworzy pole formuły. W polu formuły można używać wartości komórek tabeli. Kliknij przycisk **Średnia**, **Suma**, **Liczba** lub **Komórka**. Okno dialogowe **Pole** zostanie zamknięte, aby umożliwić zaznaczenie komórek w tabeli na rysunku. Można również wprowadzić formułę ręcznie, na przykład znając uchwyt tabeli.

NazwanyObiekt
Tworzy pole pokazujące aktualną nazwę nazwanego obiektu.

- Kliknij pole **Nazwany typ obiektu**, a następnie wybierz typ obiektu z listy.

  Wszystkie nazwane obiekty wybranego typu są wyświetlane w polu listy **Nazwa**.
- Wybierz nazwę z listy.
- Wybierz format.
- Kliknij przycisk **OK**, aby umieścić pole.

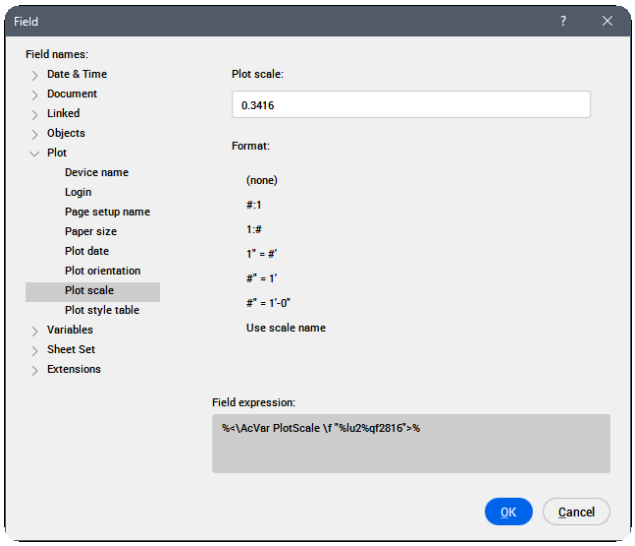
OBiekt
Tworzy pole wyświetlające właściwość wybranego obiektu.

- Kliknij przycisk wyboru obok pola **Typ obiektu**.

  Okno dialogowe **Pole** zostanie tymczasowo zamknięte.
- Wybierz obiekty na rysunku.
- Właściwości wybranego podmiotu są wyświetlane na liście **Właściwości**.
- Wybierz właściwość z listy. Dostępne są również niestandardowe właściwości wszystkich typów parametrów oraz stany widoczności bloków dynamicznych i odniesień do bloków.
- Wybierz format.
- Kliknij przycisk **OK**, aby umieścić pole.

  Uwaga: Atrybuty z polami są aktualizowane po poleceniach REGEN i UAKTUALNIJPOLADANYCH.

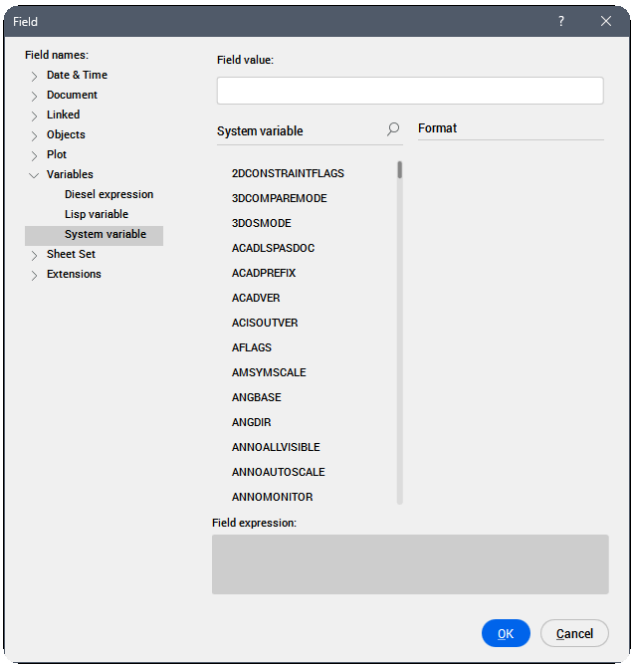
22.6.2.5 Wydruk

Pola działki mają zastosowanie do układów przestrzeni papieru.

Umożliwia tworzenie pól wyświetlających bieżące ustawienia drukowania układu.

22.6.2.6 Zmienne

Umożliwia tworzenie pól, które pokazują bieżącą wartość **Wyrażeń Diesel**, **zmiennych Lisp** i **zmiennych systemowych**.

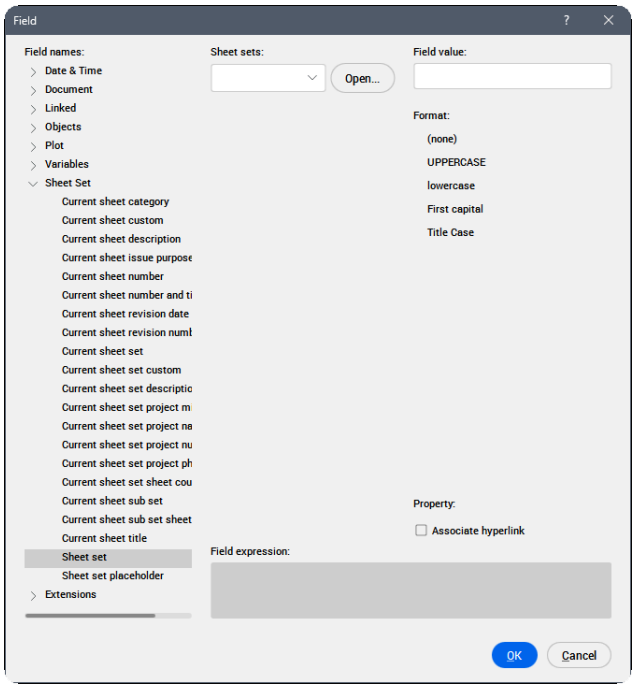
Możliwe jest wyszukanie określonej zmiennej na listach **zmiennych Lisp** i **zmiennych systemowych** za pomocą:

- **Nawigacja za pomocą przycisków**: naciskaj strzałki w górę/w dół, aby poruszać się po liście.
- **Pasek wyszukiwania**: umożliwia wyszukiwanie określonych zmiennych. Lista jest skracana, aby wyświetlić tylko te zmienne, które zawierają wprowadzony ciąg znaków.

  Uwaga: Aby włączyć pasek wyszukiwania:

  - Kliknij ikonę .
  - Naciśnij klawisze **Crtl+F**. Uwaga musi znajdować się na liście zmiennych. Do przełączania ostrości można użyć klawisza TAB.

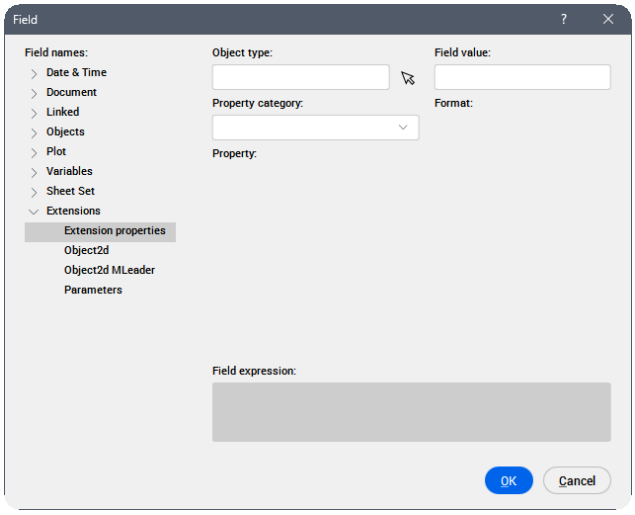
22.6.2.7 Zestaw Arkuszy

Umożliwia tworzenie pól wyświetlających domyślne i niestandardowe właściwości zestawu arkuszy. Za pomocą właściwości **Zestaw Arkuszy** otwierane jest drzewo nawigacji arkusza.

Uwaga: Pola Zestawu Arkuszy są aktualizowane za pomocą polecenia UAKTUALNIJPOLADANYCH.

22.6.2.8 Rozszerzenia

Umożliwia tworzenie pól, które wyświetlają właściwości podmiotów specyficznych dla BricsCAD, takich jak podmioty BIM lub Mechanical, wyświetlając wartości buforowane w AutoCAD®.

RozszerzoneWłaściwości
Umożliwia tworzenie pól z właściwościami wybranego obiektu BIM.

Objekt2d
Umożliwia tworzenie pól z właściwościami elementów 3D poprzez wybranie powiązanego elementu 2D wewnątrz bloku sekcji BIM.

Obiekt2dMultiOdnośnika
Umożliwia tworzenie pól wewnątrz MultiOdnośnika z właściwościami obiektów 3D poprzez wybranie powiązanego obiektu 2D wewnątrz bloku sekcji BIM za pomocą strzałki MultiOdnośnika.

Parametry
Umożliwia tworzenie pól odwołujących się do parametrów na rysunku.

Uwaga:

- W przypadku parametrów blokowych należy użyć polecenia POLEDANYCH wewnątrz sesji BEDYCJA.
- Po zmianie wartości parametru (w panelu **Właściwości**, **Menedżer parametrów** lub **Przeglądarka mechaniczna**) użyj polecenia REGEN, REGENW lub UAKTUALNIJPOLADANYCH, aby zaktualizować wartość wyświetlaną w utworzonym polu.

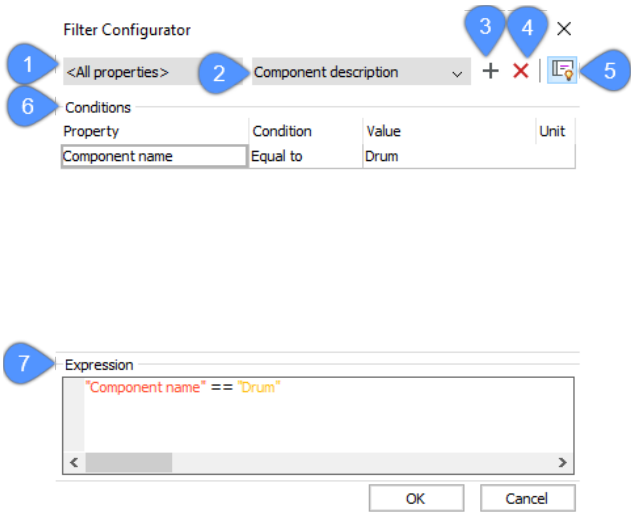
22.6.2.9 Wyrażenie pola:

Wyświetla wyrażenie pola. Możesz dowiedzieć się, jak skonstruowane są pola, czytając ten kod.

22.6.3 Okno dialogowe Konfigurator filtrów

Otwiera się przez Panel **BOM Manager** > **Ustaw** opcję filtrowania

Okno dialogowe **Konfigurator Filtru** umożliwia określenie warunków filtrowania komponentów w tabeli BOM.

1 Kolumny
2 Właściwości
3 Dodaj
4 Usuń
5 Wyrażenie
6 Warunki

7 Edytor wyrażeń

22.6.3.1 Kolumny

Wybiera kolumny, do których ma zostać zastosowany filtr.

22.6.3.2 Właściwości

Określa dostępne właściwości, których można użyć do zastosowania filtra.

Uwaga: Po określeniu powyższych opcji warunek można dodać, naciskając znak plus.

Warunki filtrowania

Wyświetla dodane warunki. Obejmuje to nieruchomości, ich stan, wartość i jednostkę.

22.6.3.3 Dodaj

Dodaje warunek dla wybranej właściwości

22.6.3.4 Usuń

Usuwa wybrane warunki z filtra

22.6.3.5 Wyrażenie

Pokaż lub ukryj edytor wyrażeń

22.6.3.6 Warunki

Wyświetla wszystkie dodane warunki, które będą używane do filtrowania zawartości tabeli BOM.

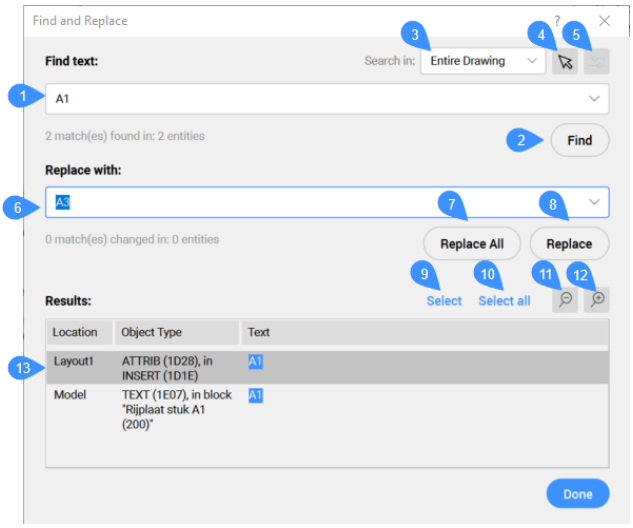
22.6.3.7 Edytor wyrażeń

Wyświetla edytor wyrażeń, w którym można skonfigurować i wyświetlić podgląd wyrażenia filtrującego.

22.6.4 Okno dialogowe Znajdź i zamień

Otwiera się przez: Polecenie ZNAJDŹ

Okno dialogowe **Znajdź i zamień** umożliwia wyszukiwanie i opcjonalne zastępowanie ciągów tekstu w bieżącym rysunku. Wyszukuje tekst w blokach, atrybutach, wymiarach i hiperłączach.

1 Znajdź tekst

2 Znadź

3 Szukaj w

4 Wybierz Obiekty

5 Opcje

6 Zamień na

7 Zamień wszystko

8 Zastąp

9 Wybierz

10 Zaznacz wszystko

11 Oddal rysunek

12 Przybliż rysunek

13 Raport wyszukiwania

22.6.4.1 Znajdź tekst

Określa tekst do znalezienia.

22.6.4.2 Znadź

Znajduje następne wystąpienie ciągu tekstowego.

Skrót klawiszowy: Crtl+F.

22.6.4.3 Szukaj w

Określa zakres wyszukiwania:

- **Cały rysunek**: przeszukuje cały tekst na rysunku.
- **Bieżący układ**: wyszukiwanie tylko w bieżącym układzie.

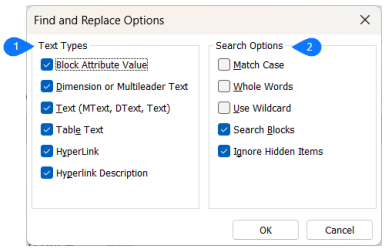
- **Bieżący wybór**: tylko wyszukiwanie w bieżącym wyborze, którego można dokonać za pomocą przycisku nr 5.

22.6.4.4 Wybierz Obiekty

Powoduje zamknięcie okna dialogowego i umożliwia wybranie jednostek do przeszukania. Po wybraniu jednego lub więcej podmiotów naciśnij klawisz Enter, aby powrócić do okna dialogowego.

22.6.4.5 Opcje

Otwiera okno dialogowe **Opcje znajdowania i zamieniania**, które umożliwia określenie typów wyszukiwanych jednostek tekstowych.

Typy Tekstu
Określa typy tekstu uwzględniane w wyszukiwaniu:

- Wartości atrybutu bloku
- Tekstu Wymiarowy lub Multiodnośnika
- Tekst
- Tekst Tabeli
- Hiperłącza
- Opis hiperłącza

Opcje wyszukiwania
Określa opcje wyszukiwania:

- **Dopasuj wielkość liter**: zgłasza tylko, jeśli ciąg pasuje do użycia wielkich liter.
- **Całe słowa**: raportuje tylko wtedy, gdy całe słowo pasuje do wprowadzonego ciągu tekstowego. Jeśli długie słowo zawiera wprowadzony ciąg znaków, nie zostanie to zgłoszone w wynikach.
- **Użyj symboli wieloznacznych**: filtruje wyszukiwanie przy użyciu symboli wieloznacznych jako kryteriów porównania.
- **Bloki wyszukiwania**: uwzględnia bloki w wyszukiwaniu.
- **Ignoruj ukryte elementy**: nie uwzględnia ukrytych elementów w wyszukiwaniu.

22.6.4.6 Zamień na

Określa tekst, który zastąpi znaleziony tekst. Nie wypełniaj tego pola, jeśli szukasz tylko tekstu.

22.6.4.7 Zamień wszystko

Zastępuje wszystkie wystąpienia ciągu tekstowego ciągiem zastępczym.

Skrót klawiszowy: Ctrl+A.

22.6.4.8 Zastąp

Zastępuje znaleziony ciąg tekstowy ciągiem zastępczym.

Skrót klawiszowy: Ctrl+R.

22.6.4.9 Wybierz

Tworzy zestaw selekcji z wybranych podmiotów na liście i zamyka okno dialogowe.

22.6.4.10 Zaznacz wszystko

Zaznacza wszystkie wystąpienia ciągu tekstowego.

22.6.4.11 Oddal rysunek

Powiększa obraz od środka okna ze współczynnikiem ½.

22.6.4.12 Przybliż rysunek

Powiększa środek okna ze współczynnikiem 2.

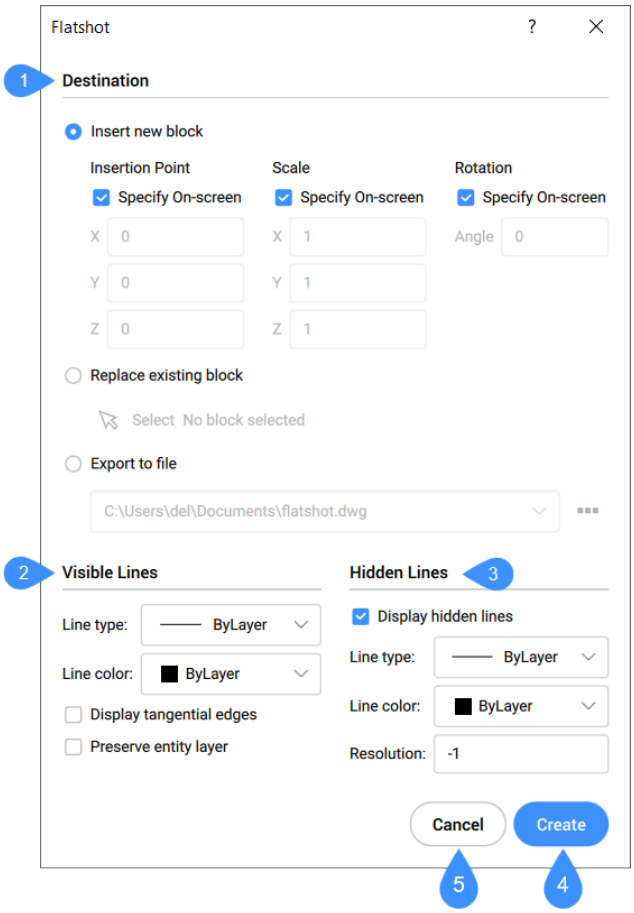
22.6.4.13 Raport wyszukiwania

Wyświetla liczbę dopasowań znalezionych w wybranych jednostkach oraz liczbę dopasowań i jednostek zmienionych po zastąpieniu. Wyniki wyszukiwania można sortować według każdej kolumny.

22.6.5 Okno dialogowe Rzut płaski

Otwiera się przez: Polecenie RZUTPŁASKI

Okno dialogowe **Rzut Płaski** umożliwia tworzenie spłaszczonej, ukrytej liniowej reprezentacji brył 3D i powierzchni 3D jako bloku lub nowego rysunku.

1 Przeznaczenie

2 Linie widzialne

3 Ukryte linie

4 Utwórz

5 Anuluj

22.6.5.1 Przeznaczenie

Określa, gdzie należy umieścić blok. Dostępnych jest kilka opcji.

Wstaw nowy blok
Wstawia płaski blok jako nowy blok w bieżącym rysunku przez określenie niektórych cech:

- Punkt wstawienia
- Skala
- Obrót

Zastąp istniejący blok
Zastępuje blok, który jest już wstawiony do rysunku. Wybierając Ta opcja umożliwia dalsze wybranie bloku z bieżącego rysunku.

Eksport do pliku
Zapisuje blok płaski jako plik DWG w oknie dialogowym **Wybierz plik eksportu**.

22.6.5.2 Linie widzialne

Ustawia rodzaj i kolor linii widocznych. Wybierz rodzaj i kolor linii z list rozwijanych.

Uwaga: Nowy typ linii można załadować do rysunku za pomocą okna dialogowego **Załaduj typy linii**, wybierając opcję **Załaduj....** Nowy kolor linii można wybrać w oknie dialogowym **Kolor**, wybierając opcję **Wybierz kolor....**

Wyświetl styczną krawędzi
Przełącza wyświetlanie krawędzi stycznych. Krawędź styczna jest wyimaginowaną linią przejściową między dwiema stycznymi ścianami.

Zachowaj warstwę obiektu
Po aktywacji warstwy elementów w bloku są zachowywane.

22.6.5.3 Ukryte linie

Przełącza wyświetlanie ukrytych linii i ustawia ich właściwości.

Wyświetl ukryte linie
Przełącza wyświetlanie ukrytych linii.

Rozdzielczość
Określa najmniejszą odległość używaną w obliczeniach usuwania ukrytych linii.

Uwaga: Wartość jest zapisywana w zmiennej systemowej ACISHLRRESOLUTION. Wartość ujemna oznacza automatyczną kalibrację na podstawie rozmiaru modelu (zalecane). W przypadku bardzo małych jednostek wartość ta może być ustawiona na 0,001 lub mniej.

22.6.5.4 Utwórz

Tworzy zrzut płaski.

Uwaga: Odpowiedni skrót klawiaturowy dla tego przycisku to **ALT + R.**

22.6.5.5 Anuluj

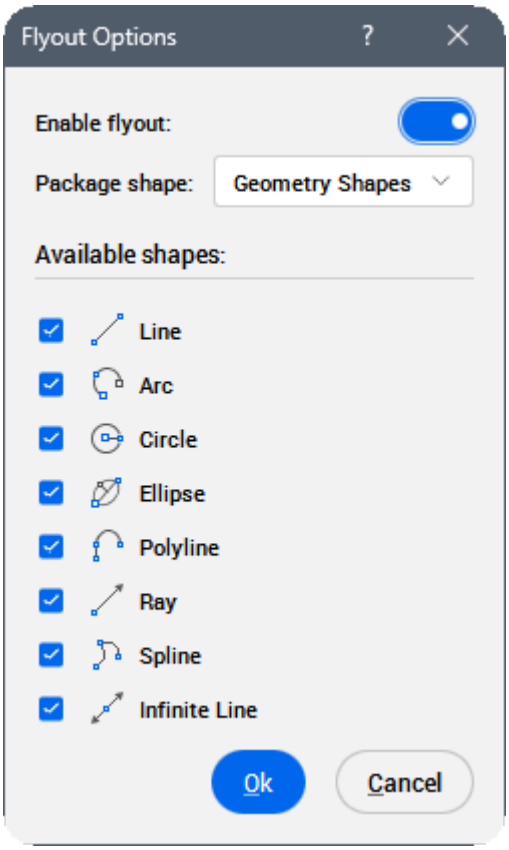
Anuluje tworzenie Rzutu Płaskiego.

Uwaga: Odpowiedni skrót klawiaturowy dla tego przycisku to **ALT + C.**

22.6.6 Flyout Options dialog box

Opens via: **Tool Palettes** panel

The **Flyout Options** dialog box specifies which shapes appear in the flyout for the selected tool in the **Tool Palettes panel**.

22.6.6.1 Enable flyout

Toggles the flyout for the selected tool. When toggled on, the tool displays a flyout containing multiple shapes.

22.6.6.2 Package shape

Defines which shapes appear in the flyout for the selected tool.

Note:

- Tool flyouts via XTP import are supported.
- The predefined **Package shape** flyout options are available in the *shapes.btc* file: *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\shapes.btc*.

22.6.6.3 Available shapes

Lists all available shapes to include in the flyout for the selected tool.

Note: All options are selected by default. Deselect any options you want to exclude from the flyout.

22.6.7 Okno dialogowe Zastępowanie czcionek

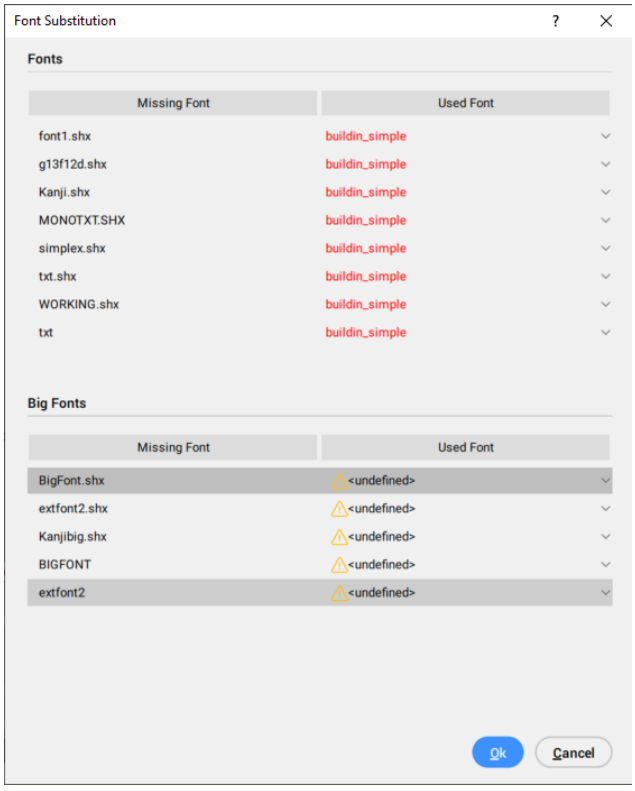
Podczas otwierania pliku zawierającego zastąpioną czcionkę Big w prawym dolnym rogu rysunku pojawia się komunikat ostrzegawczy **Brakujące czcionki** . Naciśnięcie przycisku **Określ zamiennik czcionki** powoduje otwarcie okna dialogowego **Zastąpienie czcionki**.

Uwaga: Komunikat ostrzegawczy jest wyświetlany, gdy przycisk **Tray Icon Items** jest aktywny na **pasku stanu** (zmienne systemowe TRAYNOTIFY i TRAYICONS są włączone).

Okno dialogowe **Zastępowanie czcionek** umożliwia automatyczne zastępowanie nieznanych czcionek lub czcionek z podstawieniami w pliku mapowania czcionek (default.fmp). Działa jako rozszerzone mapowanie czcionki pliku default.fmp. Patrz zmienna systemowa FONTMAP.

Uwaga:

- Czcionki zastępcze są stosowane do wszystkich otwartych rysunków w sesji, więc wszystkie rysunki korzystające z tych czcionek będą wyświetlane inaczej. Zastępowanie czcionek odbywa się w taki sam sposób, jak w przypadku fontmap default.fmp, więc nie modyfikuje żadnych stylów tekstu na rysunkach.
- Wszystkie te automatyczne mapowania czcionek (podstawienia) można wyświetlić w oknie dialogowym **Eksploratorrysunku/Style tekstu** w dowolnym momencie po otwarciu pliku. Ponadto po wybraniu opcji **Zastępowanie czcionek...** z menu kontekstowego otwierane jest okno dialogowe **Zastępowanie czcion** ek, w którym wyświetlane są wszystkie czcionki powiązane ze stylami tekstu w rysunku bieżącej sesji, dla których można dokonać zastąpienia (bez modyfikowania stylów tekstu).

22.6.7.1 Czcionki

Wyświetla listę czcionek, które nie są rozpoznawane lub mają zamienniki w pliku mapowania czcionek (pliki default.fmp lub fontalt.fmp).

22.6.7.2 Big Fonts

Wyświetla listę dużych czcionek (pliki SHX bigfont), które nie zostały rozpoznane.

22.6.7.3 Brakująca Czcionka

Wyświetla listę czcionek, które nie są rozpoznawane lub mają zamienniki w pliku mapowania czcionek (pliki default.fmp lub fontalt.fmp).

22.6.7.4 Wykorzystana Czcionka

Wyświetla nazwę czcionki używaną do zastępowania zgodnie z mapowaniem, które jest faktycznie używane na rysunku. Może się ona różnić od czcionki, do której odnosi się styl tekstu.

Uwaga:

- Kliknij strzałkę rozwijaną i przewiń listę w dół, aby wybrać inną dostępną czcionkę z domyślnego mapowania czcionek (default.fmp). plik.
- Jeśli brakuje czcionki i nie zdefiniowano zamienników w plikach default.fmp lub fontalt.fmp, BricsCAD używa pliku **simplex.shx**, która jest domyślnie ustawiona przez zmienną systemową FONTALT.
- Jeśli MTEKST używa czcionki bezpośrednio zamiast poprzez styl tekstu, czcionka ta nie jest wymieniona nigdzie w interfejsie i nie jest wymieniona, gdy czcionka jest nieobecna.
- Gdy czcionka jest obecna, ale MTEKST używa znaków, których czcionka nie obsługuje, program próbuje użyć alternatywnej czcionki dla tych znaków. Ta alternatywna czcionka nie jest wymieniona w oknie dialogowym **Zastępowanie czcionek**.

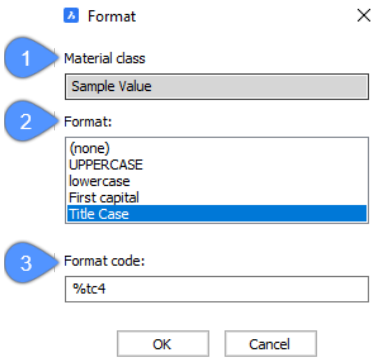
22.6.8 Okno dialogowe Format

Otwierane przez:

- Panel **Menedżera BOM** > Opcja **formatowania**
- **Kreator ekstrakcji danych —** okno dialogowe (strona 4 z 5)

Okno dialogowe **Format** umożliwia określenie formatu ciągów tekstowych w określonej kolumnie tabeli BOM lub tabeli wyodrębniania danych.

Ważne: Układ okna dialogowego **Format** zależy od wybranego elementu.

1 Klasa materiału

2 Format

3 Kod formatowania

22.6.8.1 Klasa materiału

Wyświetla nazwę wybranego elementu i podgląd typu formatu ustawionego w opcji **Format**.

Uwaga: Nazwa zmienia się w zależności od wybranej pozycji.

22.6.8.2 Format

Określa żądany format dla wybranej pozycji z listy.

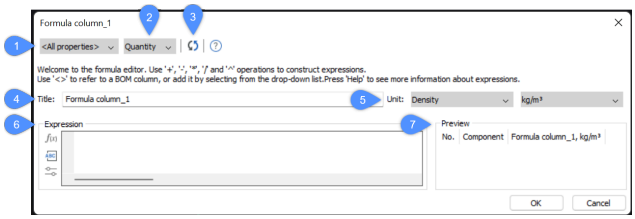
22.6.8.3 Kod formatowania

Wyświetla kod formatu. Kod zmienia się w zależności od typu formatu ustawionego dla wybranej pozycji.

22.6.9 Okno dialogowe Kolumna formuły

Otwiera się przez panel **Menadżer BOM**

Okno dialogowe **Kolumna** formuły umożliwia skonfigurowanie tytułu, jednostki i wyrażenia dla kolumny formuły. Wyświetla również podgląd wyników formuły.

1 Selektor kategorii

2 Odniesienie do kolumny

3 Odśwież

4 Tytuł

5 Jednostka

6 Wyrażenie

7 Podgląd

22.6.9.1 Selektor kategorii

Wyświetla wszystkie kategorie kolumn.

22.6.9.2 Odniesienie do kolumny

Wyświetla dostępne kolumny do użycia.

22.6.9.3 Odśwież ( )

Odświeża podgląd.

22.6.9.4 Tytuł

Wyświetla nazwę nowej kolumny.

22.6.9.5 Jednostka

Wyświetla wszystkie pomiary i jednostki.

22.6.9.6 Wyrażenie

Wyświetla wyrażenie szablonu.

Funkcja (fx)
Wstawia wybraną funkcję w pozycji kursora

Zmienna (ABC)
Wstawia wybraną zmienną w pozycji kursora

Konfiguracja zmiennej ( )
Umożliwia skonfigurowanie wybranej zmiennej.
W wyrażeniach formuł składnia została rozszerzona, aby umożliwić ustawienie jednostki docelowej dla zmiennych, jeśli zmienna obsługuje konwersję jednostek. Pozwala to na pisanie wzorów zależnych od jednostki (takich jak obliczenia gęstości) bez przejmowania się początkową jednostką zmiennej.
Jeśli jednostka formuły jest znana BricsCAD, wówczas konwersja jednostek będzie obsługiwana dla wartości formuły.
Domyślnym trybem jednostek dla kolumn z formułami są jednostki użytkownika.

Uwaga: Pole **wyrażenia** obsługuje autouzupełnianie.

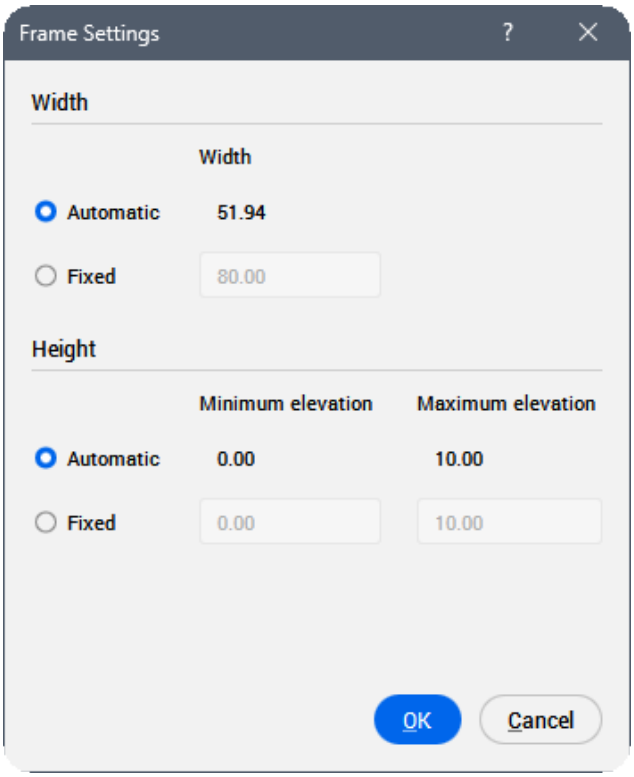
22.6.9.7 Podgląd

Wyświetla podgląd wyników formuły.

22.6.10 Okno dialogowe Ustawienia ramki

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Utwórz widok przekroju** > przycisk **Ustawienia ramki**

Okno dialogowe **Ustawienia ramki** umożliwia dostosowanie wymiarów ramki widoków przekroju.

1 Szerokość

2 WYSokość

22.6.10.1 Szerokość

Umożliwia ustawienie szerokości ramki widoku przekroju.

Automatycznie
Automatycznie ustawia lewą i prawą szerokość.

Zablokowany
Umożliwia ręczne określenie wartości szerokości lewej i prawej.

22.6.10.2 WYSokość

Umożliwia ustawienie wysokości ramki widoku przekroju.

Automatycznie
Automatycznie ustawia minimalną i maksymalną wysokość.

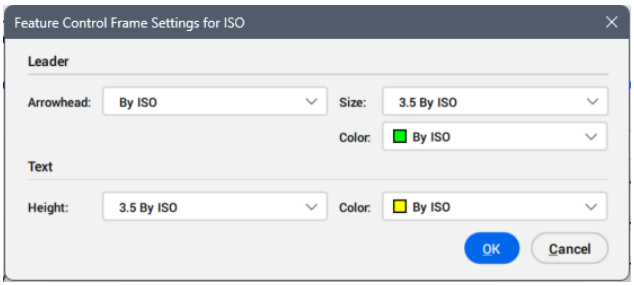
Zablokowany
Umożliwia ręczne wprowadzenie określonej wartości wysokości.

22.6.11 Feature Control Frame Settings dialog box

Opens via: **Feature Control Frame** dialog box > **Settings...** button

The **Feature Control Frame Settings** dialog box defines the leader and text properties for all feature control frame symbols in the drawing, overriding those set in the **Standard Settings** dialog box.

Note: The default text, leader and symbol properties for all symbol annotations are defined in the **Standard Settings** dialog box.

22.6.11.1 Leader

Defines the leader properties for the feature control frame symbol.

Arrowhead
Sets the leader arrowhead type for the feature control frame symbol from the drop-down list.

Size
Sets the leader size for the feature control frame symbol from the drop-down list.

Color
Sets the leader color for the feature control frame symbol from the drop-down list.

22.6.11.2 Text

Defines the text properties for the feature control frame symbol.

Height
Sets the text height for the feature control frame symbol from the drop-down list.

Color
Sets the text color for the feature control frame symbol from the drop-down list.

22.7 G

22.7.1 Ogólne okno dialogowe Otwórz plik

Okno dialogowe **Otwórz plik** umożliwia otwarcie lub zaimportowanie pliku.

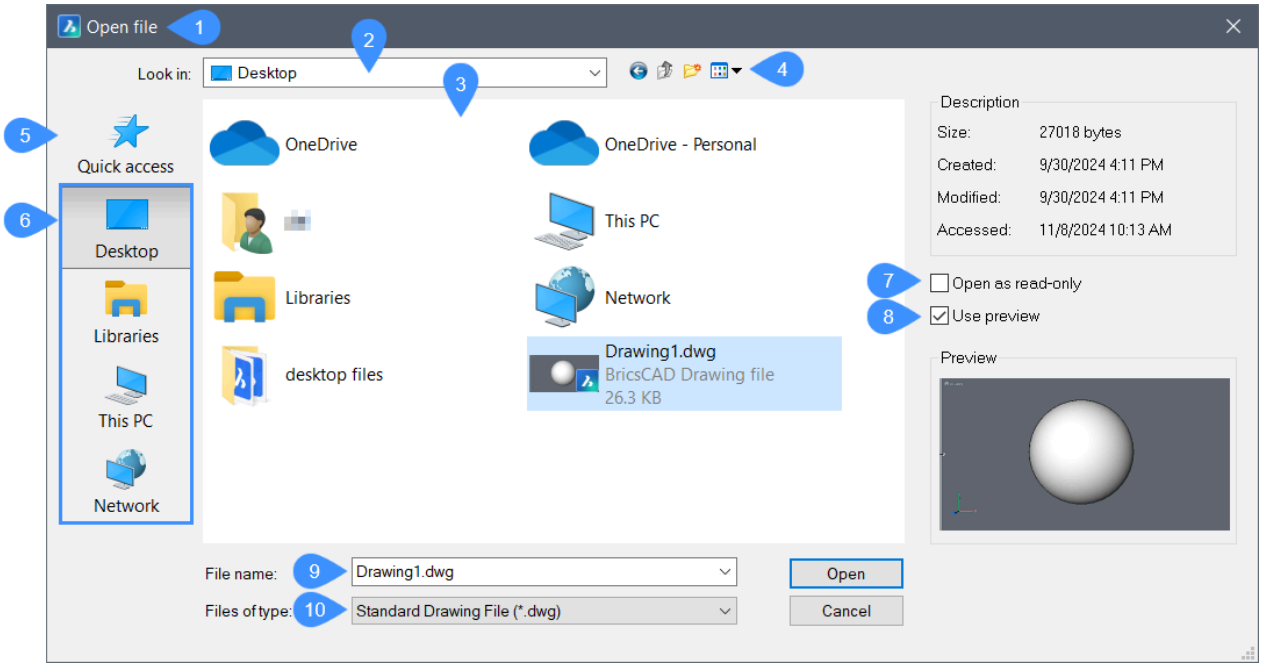
Dostęp do tego okna dialogowego można uzyskać za pomocą wielu poleceń, a jego nazwa odzwierciedla każdy przypadek.

Typ otwieranego okna dialogowego zależy od wartości zmiennej systemowej USESTANDARDOPENFILEDIALOG (wartość domyślna to 0):

- Niestandardowe dla USESTANDARDOPENFILEDIALOG ==0
- Standard dla USESTANDARDOPENFILEDIALOG ==1

Uwaga: W systemie Windows 11 domyślna strona Eksploratora plików nosi nazwę **Strona główna** zamiast **Szybki dostęp**.

22.7.1.1 Otwórz plik Standardowe okno dialogowe

1 Nazwa okna dialogowego

2 Zobacz

3 Lista folderów i plików

4 Wyświetl menu

5 Szybki dostęp

6 Standardowe foldery

7 Otwórz tylko do odczytu

8 Użyj podglądu

9 Nazwa pliku

10 Typ pliku

Nazwa okna dialogowego
Wyświetla nazwę okna dialogowego w zależności od użytego polecenia.

Zobacz
Umożliwia określenie lokalizacji pliku. Aby zmienić go na inny dysk lub folder, kliknij strzałkę i wybierz inny dysk lub folder z listy rozwijanej.
Aby przewinąć listę, naciśnij przycisk F4.

Lista folderów i plików
Wyświetla listę folderów i plików w bieżącym folderze.

Wyświetl menu
Określa sposób wyświetlania folderów i plików na liście.

Szybki dostęp
Możesz wypełnić Szybki dostęp folderami, które mają być zawsze dostępne, a nie tylko folderami, które były ostatnio używane. Foldery wyświetlane w Szybkim dostępie można skonfigurować w Eksploratorze plików.
Foldery szybkiego dostępu są dostępne zarówno podczas operacji otwierania, jak i zapisywania.

Standardowe foldery
Cztery standardowe foldery na pasku miejsc to: **Pulpit**, **Biblioteki**, **Ten komputer** i **Sieć**.

Uwaga: Foldery na pasku miejsc **standardowego okna dialogowego Otwórz plik** nie są konfigurowalne. Aby uzyskać zaawansowane opcje dostosowywania, należy użyć **niestandardowego okna dialogowego Otwórz plik** (USESTANDARDOPENFILEDIALOG == 0).

Otwórz tylko do odczytu
Zaznacz pole wyboru, aby otworzyć plik tylko do odczytu. W związku z tym nie masz uprawnień do zapisywania nowych informacji lub edytowania danych w pliku.

Użyj podglądu
Zaznacz pole wyboru, aby wyświetlić część pliku przed otwarciem.

Nazwa pliku
Określa nazwę wybranego pliku.

Typ pliku
Wyświetla listę prawidłowych typów plików. Możesz wybrać typ pliku, aby filtrować listę plików tak, aby wyświetlane były tylko pliki pasujące do tego typu.

22.7.1.2 Niestandardowe okno dialogowe Otwórz plik

Niestandardowe okno dialogowe Otwórz plik zapewnia dodatkowe funkcje, oprócz tych dostępnych w standardowym oknie dialogowym:

- **Wyszukaj w folderze**: Umożliwia wyszukiwanie folderów i plików w bieżącym folderze. Zacznij wpisywać ciąg znaków, aby filtrować wyniki.
- **Okienko nawigacji**: Umożliwia wyświetlenie struktury folderów komputera, nawigację i dostęp do plików.

  Listę **szybkiego dostępu** można wypełnić folderami, które mają być zawsze dostępne, a nie tylko folderami, które były ostatnio używane. Aby to zrobić, zlokalizuj żądany folder, a następnie przeciągnij go i upuść na liście **szybkiego dostępu**.

  Aby zmienić kolejność folderów niestandardowych na liście **szybkiego dostępu**, przeciągnij i upuść foldery na liście w żądane miejsce.

  Foldery niestandardowe **szybkiego dostępu** są dostępne zarówno podczas operacji otwierania, jak i zapisywania.
- **Okienko podglądu**: Wyświetla podgląd wybranego pliku.

22.7.2 Ogólne okno dialogowe Zapisz plik

Okno dialogowe **Generic Save file** umożliwia zapisanie lub wyeksportowanie pliku.

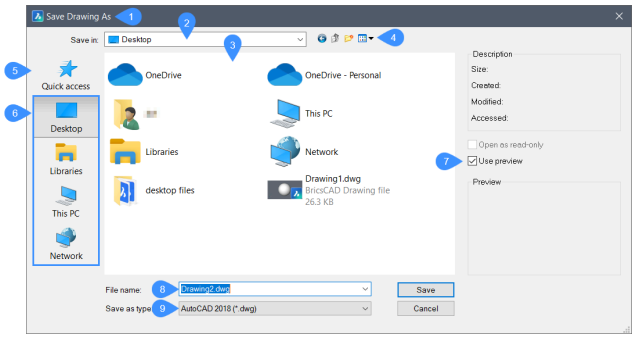
Dostęp do tego okna dialogowego można uzyskać za pomocą wielu poleceń, a jego nazwa odzwierciedla każdy przypadek.

Typ otwieranego okna dialogowego zależy od wartości zmiennej systemowej USESTANDARDOPENFILEDIALOG (wartość domyślna to 0):

- Niestandardowe dla USESTANDARDOPENFILEDIALOG ==0
- Standard dla USESTANDARDOPENFILEDIALOG ==1

Uwaga: W systemie Windows 11 domyślna strona Eksploratora plików nosi nazwę **Strona główna** zamiast **Szybki dostęp**.

22.7.2.1 Standardowe okno dialogowe Zapisz plik

1 Nazwa okna dialogowego

2 Zapisz w

3 Lista folderów i plików

4 Wyświetl menu

5 Szybki dostęp

6 Standardowe foldery

7 Użyj podglądu

8 Nazwa pliku

9 Typ pliku

Nazwa okna dialogowego
Wyświetla nazwę okna dialogowego w zależności od użytego polecenia.

Zapisz w
Umożliwia określenie lokalizacji pliku. Aby zmienić go na inny dysk lub folder, kliknij strzałkę i wybierz inny dysk lub folder z listy rozwijanej.
Aby przewinąć listę, naciśnij przycisk F4.

Lista folderów i plików
Wyświetla listę folderów i plików w bieżącym folderze.

Wyświetl menu
Określa sposób wyświetlania folderów i plików na liście.

Szybki dostęp
Możesz wypełnić Szybki dostęp folderami, które mają być zawsze dostępne, a nie tylko folderami, które były ostatnio używane. Foldery wyświetlane w Szybkim dostępie można skonfigurować w Eksploratorze plików.
Foldery szybkiego dostępu są dostępne zarówno podczas operacji otwierania, jak i zapisywania.

Standardowe foldery
Cztery standardowe foldery na pasku miejsc to: **Pulpit**, **Biblioteki**, **Ten komputer** i **Sieć**.

Uwaga: Foldery na pasku miejsc **standardowego okna dialogowego Otwórz plik** nie są konfigurowalne. Aby uzyskać zaawansowane opcje dostosowywania, należy użyć **niestandardowego okna dialogowego Otwórz plik** (USESTANDARDOPENFILEDIALOG == 0).

Użyj podglądu
Zaznacz pole wyboru, aby wyświetlić część pliku przed otwarciem.

Uwaga: Podgląd jest dostępny podczas wybierania istniejącego pliku do zastąpienia.

Nazwa pliku
Określa nazwę pliku. Można zaakceptować wstępnie zdefiniowaną nazwę lub określić inną.

Typ pliku
Wyświetla listę prawidłowych typów plików. Możesz wybrać typ pliku, aby filtrować listę plików tak, aby wyświetlane były tylko pliki pasujące do tego typu.

22.7.2.2 Niestandardowe okno dialogowe Zapisz plik

Niestandardowe okno dialogowe Zapisz plik zapewnia dodatkowe funkcje oprócz tych dostępnych w standardowym oknie dialogowym:

- **Wyszukaj w folderze**: Umożliwia wyszukiwanie folderów i plików w bieżącym folderze. Zacznij wpisywać ciąg znaków, aby filtrować wyniki.
- **Okienko nawigacji**: Umożliwia wyświetlenie struktury folderów komputera, nawigację i dostęp do plików.

  Listę **szybkiego dostępu** można wypełnić folderami, które mają być zawsze dostępne, a nie tylko folderami, które były ostatnio używane. Aby to zrobić, zlokalizuj żądany folder, a następnie przeciągnij go i upuść na liście **szybkiego dostępu**.

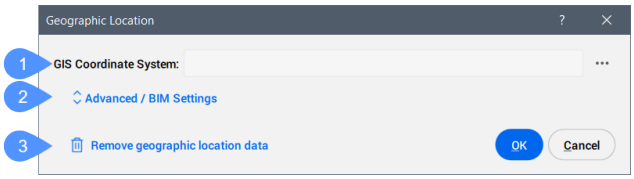
  Aby zmienić kolejność folderów niestandardowych na liście **szybkiego dostępu**, przeciągnij i upuść foldery na liście w żądane miejsce.

  Foldery niestandardowe **szybkiego dostępu** są dostępne zarówno podczas operacji otwierania, jak i zapisywania.
- **Okienko podglądu**: Wyświetla podgląd wybranego pliku.

22.7.3 Okno dialogowe Lokalizacja geograficzna

Otwiera się przez polecenie POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE

Okno dialogowe **Położenie geograficzne** umożliwia ustawienie położenia geograficznego rysunku poprzez wybranie CRS lub ręczne dodanie współrzędnych.

1 System Współrzędnych GIS

2 Zaawansowane / Ustawienia BIM

3 Usunięcie danych lokalizacji geograficznej

System Współrzędnych GIS
Zgłasza system GIS używany przez rysunek.

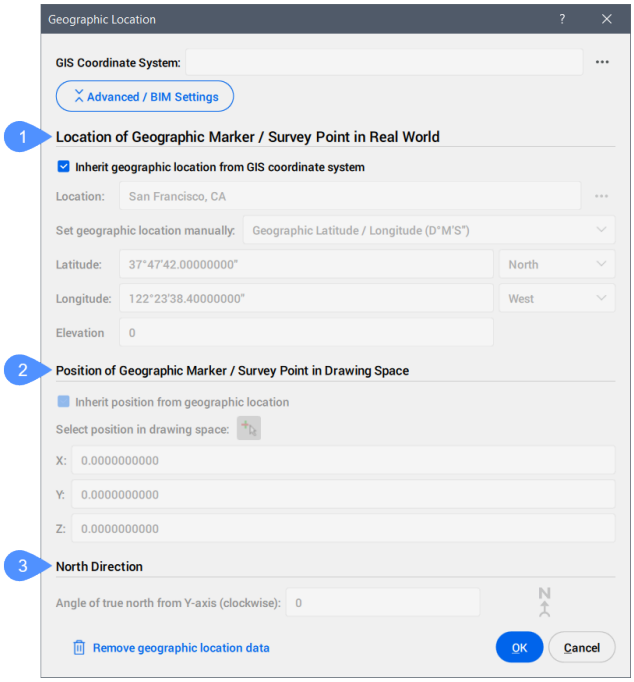
Uwaga: Kliknij przycisk Przeglądaj (...), aby zmienić układ współrzędnych GIS.

Zaawansowane / Ustawienia BIM
Kliknij, aby wyświetlić zaawansowane ustawienia znacznika geograficznego i kierunku północnego.

Usunięcie danych lokalizacji geograficznej
Usuwa dane dotyczące położenia geograficznego z rysunku.

Uwaga: Położenie geograficzne jest automatycznie zapisywane na rysunku i może zostać ręcznie usunięte za pomocą tej opcji.

22.7.3.1 Zaawansowane / Ustawienia BIM

1 Lokalizacja Znacznika Geograficznego / Punktu Pomiarowego W Świecie Rzeczywistym

2 Pozycja Znacznika Geograficznego / Punktu Pomiarowego W Przestrzeni Rysunkowej

3 Kierunek Północny

Lokalizacja Znacznika Geograficznego / Punktu Pomiarowego W Świecie Rzeczywistym
Umożliwia jawne ustawienie lokalizacji znacznika geograficznego we współrzędnych świata rzeczywistego według lokalizacji lub ręcznie.

Dziedziczenie położenia geograficznego z układu współrzędnych GIS
Aby ręcznie ustawić lokalizację znacznika geograficznego / punktu pomiarowego, należy odznaczyć tę opcję.

Lokalizacja
Określ lokalizację geograficzną w oknie dialogowym **Wybierz lokalizację geograficzną**.

Ręczne ustawianie położenia geograficznego

Szerokość geograficzna/długość geograficzna (w systemie dziesiętnym)
Ustaw lokalizację w formacie dziesiętnym.

Szerokość geograficzna/długość geograficzna (D°M'S")
Ustaw lokalizację w formacie stopni, minut i sekund.

Punkt Kartezjański / Rzutowany
Ustaw lokalizację za pomocą współrzędnych **Wschodu** i **Północy**.

Elewacja
Określ wysokość dla punktu długiego. Wartość może być dodatnia lub ujemna.

Pozycja Znacznika Geograficznego / Punktu Pomiarowego W Przestrzeni Rysunkowej
Określa położenie punktu lokalizacji geograficznej na rysunku. Można je odziedziczyć z lokalizacji geograficznej lub ustawić ręcznie, wprowadzając wartości X, Y i Z.

Uwaga: Można również wybrać określony punkt w obszarze roboczym, aby ustawić pozycję.

Dziedziczenie pozycji z lokalizacji geograficznej
Aby ręcznie ustawić pozycję znacznika geograficznego / punktu pomiarowego, należy odznaczyć tę opcję.

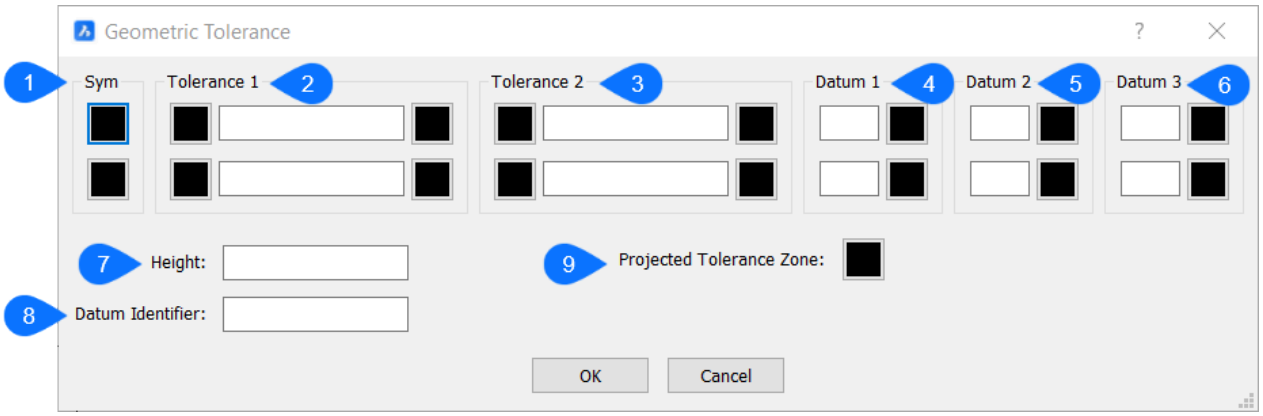
Kierunek Północny
Określa kąt słońca względem północy w kontekście światowego układu współrzędnych (kąt między prawdziwą północą a osią Y, mierzony zgodnie z ruchem wskazówek zegara).

Uwaga: Ustawienie zostanie zapisane w zmiennej systemowej NORTHDIRECTION.

22.7.4 Okno dialogowe Tolerancja geometryczna

Otwiera się przez polecenie TOLERANCJA

Okno dialogowe **Tolerancja geometryczna** umożliwia umieszczanie symboli tolerancji na rysunkach.

1 Symbol

2 Tolerancja 1

3 Tolerancja 2

4 Podstawa 1

5 Podstawa 2

6 Podstawa 3

22.7.4.1 Symbol

Określa symbol tolerancji w oknie dialogowym **Symbol**.

22.7.4.2 Tolerancja 1 & 2

Określa specyfikacje tolerancji (średnica, wartość i stan materiału).

śreDnica
Przełącza symbol średnicy.

Wartość
Określa wartość tolerancji.

Stan Materiału
Określa stan materiału w oknie dialogowym **Stan materiału**.

22.7.4.3 Datum 1, 2 & 3

Określa punkt odniesienia (wartość i stan materiału).

Wartość
Określa wartość punktu odniesienia.

Stan Materiału
Określa stan materiału w oknie dialogowym **Stan materiału**.

WYSokość
Określa wysokość symboli tolerancji.

Identyfikator Podstawy
Określa identyfikator układu odniesienia, taki jak Datum A.

Strefa Projektowanej Tolerancji
Przełącza symbol przewidywanej strefy tolerancji.

Symbole tolerancji

Symbol	Charakterystyka	Typ
	Pozycja	Lokalizacja
	Koncentryczność lub współosiowość	Lokalizacja
	Symetria	Lokalizacja
	Równoległość	Orientacja
	Prostopadłość	Orientacja
	Kanciastość	Orientacja
	Cylindryczność	Forma
	Płaskość	Forma
	Okrągłość lub okrągłość	Forma
	Prostoliniowość	Forma
	Profil Powierzchni	Profil
	Profil Linii	Profil
	Bicie Promieniowe	Ucieczka
	Bicie Całkowite	Ucieczka

Symbole stanu materiału

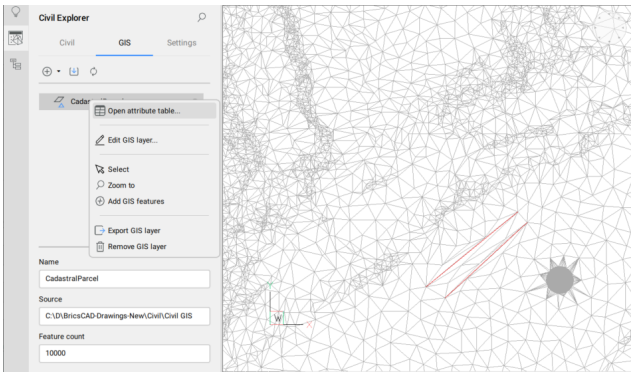
Symbol	Definicja
Ⓜ	Przy maksymalnym stanie materiału (MMC) element zawiera maksymalną ilość materiału określoną w limitach.
Ⓛ	Przy najmniejszym stanie materiału (LMC) element zawiera minimalną ilość materiału określoną w limitach.
Ⓢ	Niezależnie od rozmiaru elementu (RFS) wskazuje, że element może mieć dowolny rozmiar w podanych granicach.

22.7.5 Okno dialogowe Tabela atrybutów GIS

Otwiera się przez: Panel **Exploratora Civil**

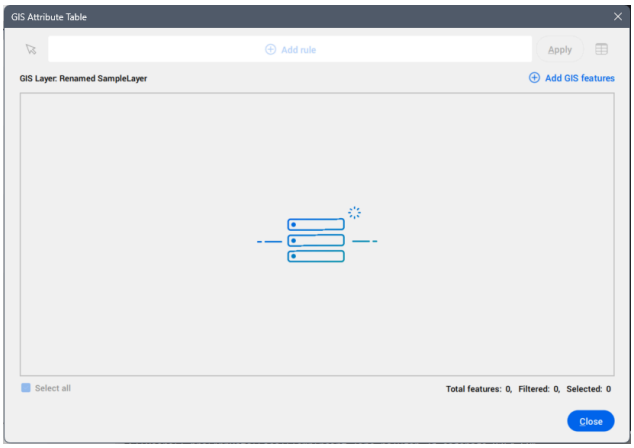
Tabela atrybutów GIS to okno dialogowe umożliwiające interakcję atrybutu GIS w tabeli z jednostkami GIS (geometrią) na rysunku.

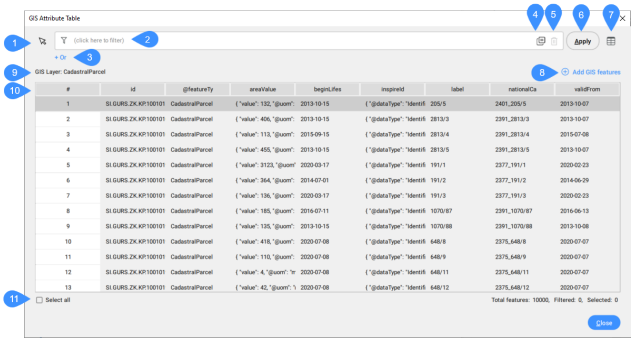
Po zaimportowaniu warstwy GIS do rysunku jest ona również wyświetlana w zakładce **GIS** panelu **Civil Eksplorator**. Atrybuty zaimportowanej warstwy GIS są wymienione w oknie dialogowym **Tabela atrybutów GIS**.

Okno dialogowe **Tabela atrybutów GIS** można otworzyć za pomocą panelu **Civil Eksplorator**, klikając dwukrotnie pojedynczą warstwę GIS lub klikając warstwę prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe i wybrać opcję **Otwórz tabelę atrybutów**.

Podczas ładowania dużych zestawów danych GIS do widoku tabeli i filtrowania danych wyświetlany jest ekran ładowania.

1 Wybierz elementy GIS na rysunku

2 Atrybut filtrowania

3 Dodaj filtr

4 +Or

5 Usuwanie filtra

6 Zastosuj

7 Zmiana układu kolumn

8 Dodaj funkcje GIS

9 Nazwa warstwy GIS

10 Dane GIS

11 Zaznacz wszystko

22.7.5.1 Wybierz elementy GIS na rysunku

Umożliwia wybranie elementów GIS na rysunku w celu wyróżnienia ich w tabeli.

22.7.5.2 Atrybut filtrowania

Umożliwia wyszukiwanie wierszy/funkcji przy użyciu wyrażenia. Wszystkie wiersze spełniające określone reguły filtrowania są wyświetlane w tabeli.

Dostępne są dwa rodzaje filtrów: I & Or.

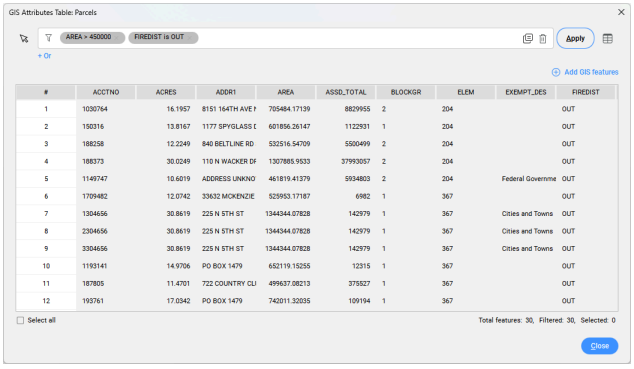
Uwaga: Rozważ operator **I**, gdy filtry znajdują się w tym samym wierszu.

22.7.5.3 Dodaj filtr

Dodaje jedno pole wyrażenia do wyszukiwania atrybutów GIS, które spełniają wszystkie kryteria określone w tym wyrażeniu.

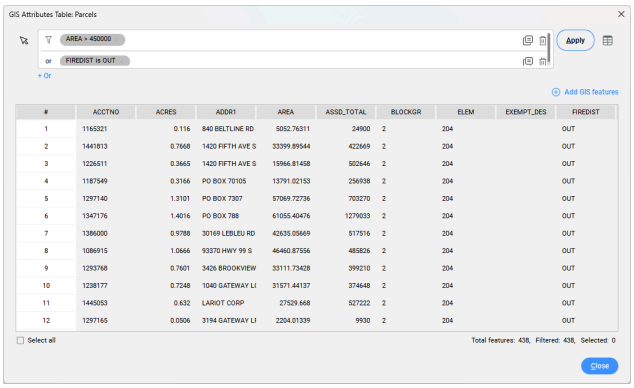
Aby użyć filtra And, należy określić co najmniej jedną lub zestaw reguł filtrowania w polu one expression. Aby to zrobić, kliknij pole filtra i wybierz atrybut GIS z listy rozwijanej. Następnie wybierz symbol porównania i wprowadź wartość. Dostępne symbole porównawcze zależą od typu danych i można je wybrać z listy rozwijanej:

- liczby (całkowite, podwójne):
  - = równy
  - ≠ nie równa się
  - > większy niż
  - < mniej niż
  - większy lub równy
  - mniejszy lub równy
- słowa (ciągi):
  - jest
  - nie jest
  - zawiera
  - nie zawiera

22.7.5.4 + Lub

Użyj filtra Lub, aby uzyskać atrybuty GIS, które spełniają co najmniej jedno kryterium w zestawie reguł filtrowania, określonych w polach wielokrotnego filtra.

22.7.5.5 Usuwanie filtra

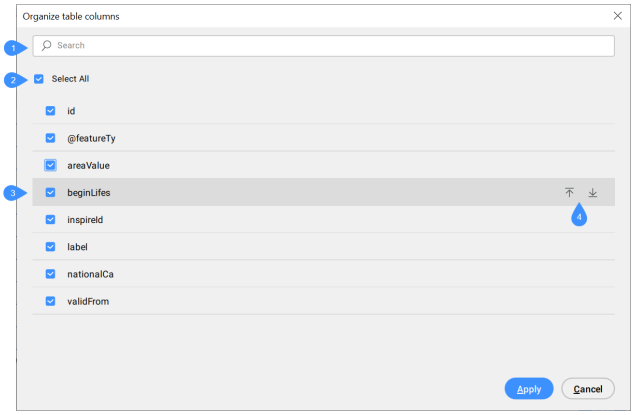
Usuwa pole wyrażenia dla filtra.

22.7.5.6 Zastosuj

Wyświetla wynik filtrowania.

22.7.5.7 Zmiana układu kolumn

Otwiera okno dialogowe **Organizuj kolumny tabeli**, które umożliwia zmianę zachowania kilku kolumn jednocześnie, odkrycie kolumny lub zmianę kolejności kolumn.

1 Szukaj

2 Zaznacz wszystko

3 Pole wyboru

4 Strzałki w górę i w dół

Szukaj
Umożliwia wyszukiwanie na podstawie litery lub całego słowa w celu znalezienia odpowiednich atrybutów.

Zaznacz wszystko
Umożliwia zaznaczenie lub odznaczenie wszystkich pól jednocześnie.

Pole wyboru
Umożliwia zaznaczenie lub odznaczenie pojedynczego pola.

Strzałki w górę i w dół
Umożliwia przesunięcie pola w górę lub w dół listy.

22.7.5.8 Dodaj funkcje GIS

Umożliwia dodawanie elementów CAD z rysunku do warstwy GIS. Atrybuty z powiązanej warstwy GIS są przypisane do takich funkcji GIS, dzięki czemu można edytować ich wartości w oknie dialogowym **Tabela atrybutów GIS**.

22.7.5.9 Nazwa warstwy GIS

Wyświetla nazwę warstwy GIS.

22.7.5.10 Dane GIS

Wyświetla atrybuty danych GIS.

Pierwsza kolumna (#) w oknie dialogowym jest obowiązkowa i pokazuje numer wiersza. Kliknięcie pola w pierwszej kolumnie powoduje zaznaczenie całego wiersza. Kliknięcie pola w innych kolumnach powoduje zaznaczenie tylko tego pola i umożliwia edycję jego wartości. Kliknij nazwę kolumny, aby posortować jej zawartość alfabetycznie.

Aby zaznaczyć wiele wierszy, wybierz pierwsze pole, przytrzymaj klawisz **Shift** i wybierz ostatnie pole.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wybranych pól otwierane jest menu kontekstowe.

Przybliż do
Powiększa wybrane elementy na rysunku.

Przesuń do
Przesuwa do wybranych elementów na rysunku.

Wybierz
Wybiera elementy na rysunku.

Kopiuj do schowka
Kopiuje wybraną zawartość do schowka.

Usuń funkcję
Usuwa wybrany wiersz/funkcję z tabeli. Umożliwia usunięcie tylko danych atrybutów lub również geometrii rysunku.

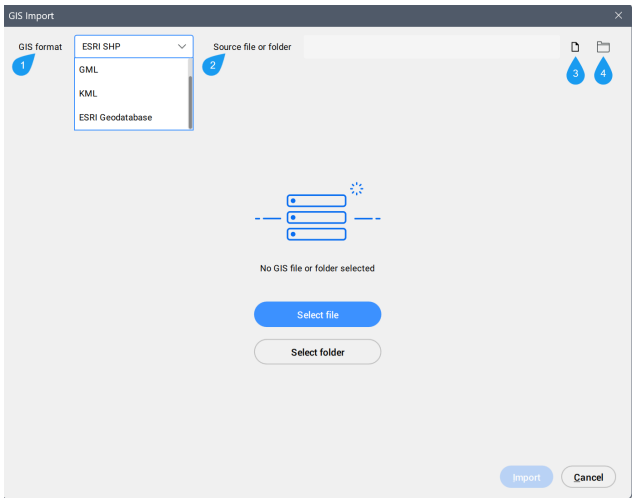
22.7.5.11 Zaznacz wszystko

Wybiera wszystkie dane GIS na rysunku.

22.7.6 GIS Import Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie GISIMPORT

Okno dialogowe **Import GIS** umożliwia importowanie różnych elementów GIS (warstw) wraz z kształtami i atrybutami z plików SHP, GML, KML/KMZ lub baz danych geograficznych do bieżącego rysunku. Można również określić właściwości każdej zaimportowanej funkcji.

1 Format GIS

2 Plik lub folder źródłowy

3 Wybierz plik źródłowy

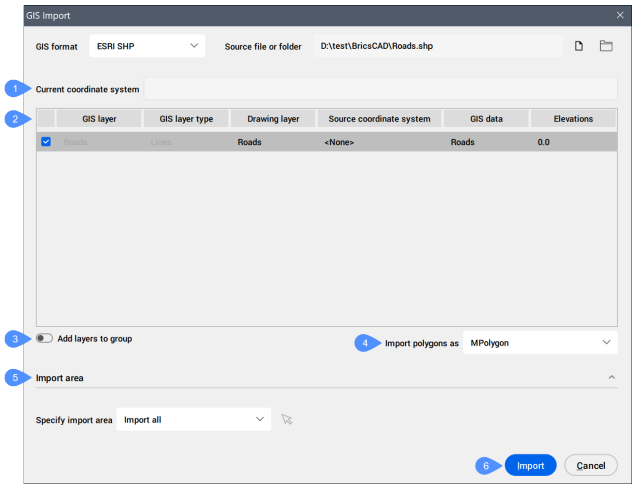
4 Wybierz folder źródłowy

Format GIS
Określa format GIS.

Plik lub folder źródłowy
Wyświetla ścieżkę źródłową pliku.

Wybierz plik źródłowy
Otwiera okno dialogowe **Otwórz plik**, aby wybrać plik SHP.

Wybierz folder źródłowy
Otwiera okno dialogowe **Wybierz folder wejściowy**, aby wybrać folder zawierający pliki SHP.

1 Bieżący Układ Współrzędnych

2 Tabela zaimportowanych warstw GIS

3 Dodawanie warstw do grupy

4 Importuj poligony jako

5 Obszar importu

6 Import

22.7.6.1 Bieżący Układ Współrzędnych

Zgłasza układ współrzędnych GIS używany przez bieżący rysunek.

22.7.6.2 Tabela importowanych funkcji GIS

Wyświetla listę warstw GIS do zaimportowania i umożliwia zdefiniowanie ich właściwości.

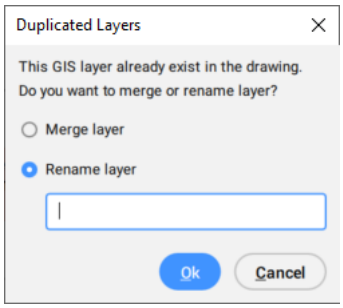
Wybrane
Umożliwia zaznaczenie/odznaczenie funkcji GIS do zaimportowania.

Uwaga: Jeśli nic nie zostanie wybrane do importu, pojawi się komunikat ostrzegawczy.

Warstwa GIS
Określa nazwę warstwy GIS.

Uwaga: Możliwe jest zaimportowanie zduplikowanej warstwy GIS poprzez zmianę jej nazwy lub scalenie. Postępuj zgodnie ze wskazówkami zawartymi w komunikacie ostrzegawczym.

Naciśnij przycisk ⚠, aby otworzyć okno dialogowe Powielone warstwy.

Typ warstwy GIS
Określa typ warstwy, na przykład linie, wielokąty, punkty itp.

Warstwa rysunku
Określa warstwę rysunkową, na której tworzone są jednostki.
Kliknij pole **Warstwa rysunkowa** elementu GIS, aby otworzyć okno dialogowe **Warstwa rysunkowa** w celu ustawienia warstwy.

Uwaga: Możliwe jest zaimportowanie zduplikowanej warstwy GIS poprzez zmianę jej nazwy lub scalenie. Postępuj zgodnie ze wskazówkami zawartymi w komunikacie ostrzegawczym.

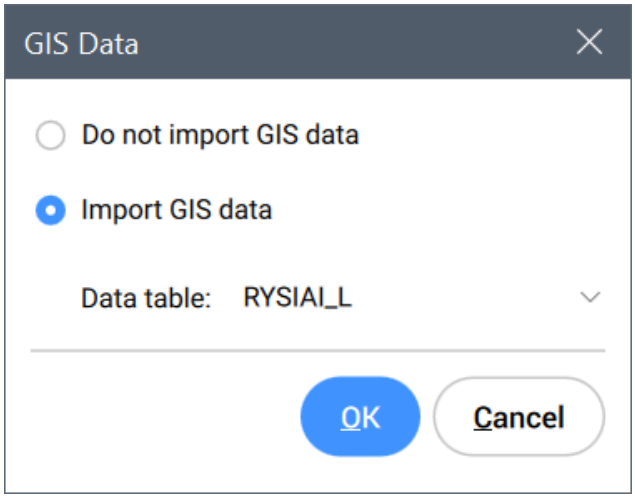
Istniejąca warstwa
Umożliwia wybranie istniejącej warstwy z bieżącego rysunku.

Nowa warstwa
Umożliwia utworzenie nowej warstwy.

Warstwa z pola danych
Umożliwia wybranie warstwy z pola danych.

Źródłowy Układ Współrzędnych
Określa źródłowy układ współrzędnych używany w importowanym pliku GIS, który jest tylko do odczytu.

Dane GIS
Określa dane GIS.
Kliknij pole **Dane GIS** funkcji GIS, aby otworzyć okno dialogowe **Dane GIS**, w którym możesz wybrać, czy chcesz zaimportować dane GIS.

Nie importuj danych GIS
W przypadku wybrania tej opcji dane GIS nie zostaną zaimportowane.

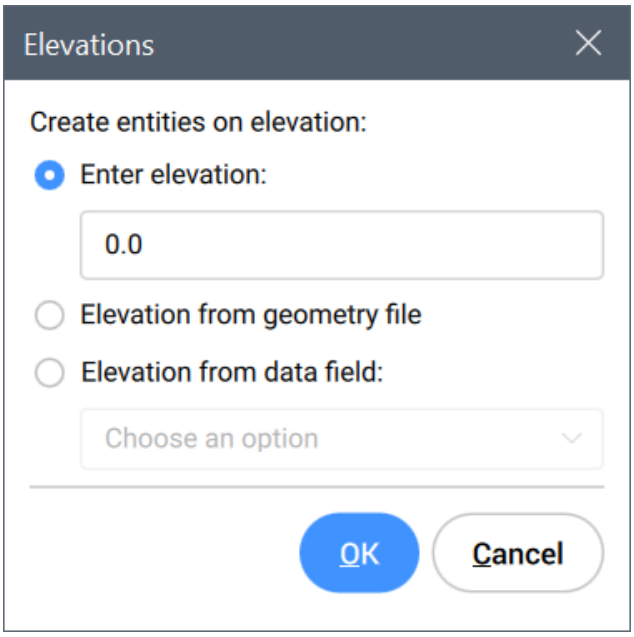
Importuj dane GIS
Jeśli zostanie wybrana, importuje dane GIS z określonej tabeli danych.

Uwaga: Gdy jednostka z danymi GIS jest kopiowana, dane GIS są przenoszone wraz z nią.

Dane GIS powiązane z podmiotami są utrzymywane, gdy:

- Podmiot z danymi GIS jest kopiowany do bieżącego rysunku.
- Definicję bloku można utworzyć jako zewnętrzny plik DWG za pomocą polecenia PISZBLOK.
- Jednostka z danymi GIS jest przenoszona między rysunkami za pomocą poleceń KOPIUJ i WKLEJ.

Elewacje
Określa wysokość, na której tworzone są podmioty.
Kliknij pole **Wysokości** elementu GIS, aby otworzyć okno dialogowe **Wysokości** w celu ustawienia wysokości.

Wprowadź wysokość
Umożliwia wprowadzenie wartości wysokości.

Elewacja z pliku geometrii
Używa wysokości z pliku geometrii.

Wysokość z pola danych
Używa wysokości z określonego pola danych.

22.7.6.3 Dodawanie warstw do grupy

Dodaje zaimportowane warstwy GIS do nowej grupy, widocznej w zakładce **GIS** w panelu **Civil Eksplorator**.

22.7.6.4 Importuj poligony jako

Umożliwia importowanie wielokątów jako **MPolygon** lub **Polyline**.

22.7.6.5 Obszar importu

Umożliwia określenie obszaru importu.

Określ obszar importu

Importuj Wszystko
Używa całego rysunku jako obszaru importu.

Wybierz wielokąt przycinający

Kliknij ikonę myszy , aby wybrać wielokąt na rysunku, który definiuje obszar importu.

Rysuj wielokąt przycinający

Kliknij ikonę myszy , aby określić obszar importu na rysunku.

22.7.6.6 Import

Importuje elementy GIS do rysunku i zamyka okno dialogowe **Import GIS**.

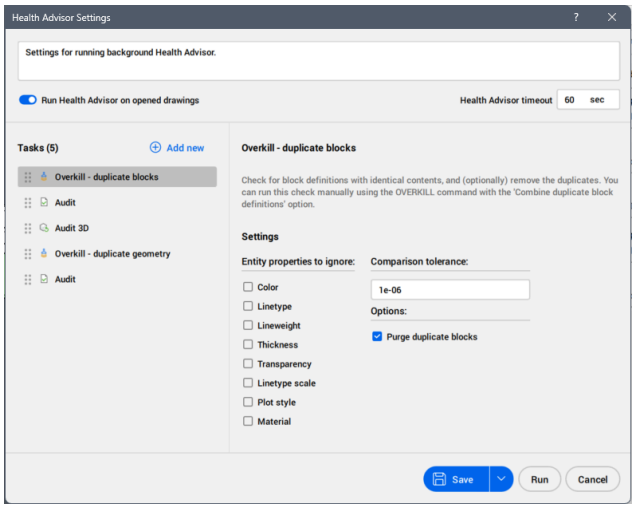
22.8 H

22.8.1 Okno dialogowe Ustawienia Doradcy Kondycji Rysunku

Otwierane przez:

- Polecenie RUTYNYDORADCYKONDYCJIRYSUNKU
- Przycisk **Edytuj** z **Kondycji Rysunku** panel kontekstowy poleceń, który otwiera się poleceniem KONDYCJARYSUNKU.

Ten **Ustawienia Doradcy Kondycji Rysunku** okno dialogowe umożliwia edycję zadań w **Doradca Kondycji Rysunku** rutyna. Gdy zmienna systemowa HEALTHADVISOR jest włączona,**Doradca Kondycji Rysunku** Rutyna automatycznie uruchamia się w tle po otwarciu pliku rysunku.

22.8.1.1 Opis procedury

Wyświetla opis **Doradca Kondycji Rysunku** rutyna.

22.8.1.2 Uruchom Doradcę Kondycji Rysunku na otwartych rysunkach

Określa, czy **Doradca Kondycji Rysunku** Rutyna uruchamia się automatycznie w tle po otwarciu rysunku. To ustawienie jest również kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej HEALTHADVISOR.

22.8.1.3 Przekroczenie limitu czasu Doradcy Kondycji Rysunku

Umożliwia ustawienie maksymalnego czasu (w sekundach) wykonania procedury **Doradcy Kondycji Rysunku**. Proces zostanie automatycznie zakończony, jeśli przekroczy ten czas. To ustawienie jest również kontrolowane za pomocą zmiennej systemowej HEALTHADVISORTIMEOUT.

22.8.1.4 Zadania

Wyświetla listę zadań wybranych do **Doradcy Kondycji Rysunku** rutyna wykonywana w tle podczas otwierania pliku rysunku.

Uwaga:

- Rysunki, które nie zostały zmodyfikowane od czasu ostatniego sprawdzenia, nie są ponownie skanowane przy otwieraniu.
- Zadania można uporządkować w ramach procedury metodą „przeciągnij i upuść”.
- Po prawej stronie wybranego zadania możesz uzyskać dostęp do jego ustawień.

22.8.1.5 Dodaj nowe

Dodaje nowe zadania do **Doradcy Kondycji Rysunku** rutynę z listy rozwijanej.

Uwaga:

- Nie wszystkie zadania można dodać **Doradcy Kondycji Rysunku** rutyna.
- Zadanie można dodać wielokrotnie na różnych etapach procedury.

22.8.1.6 Zapisz

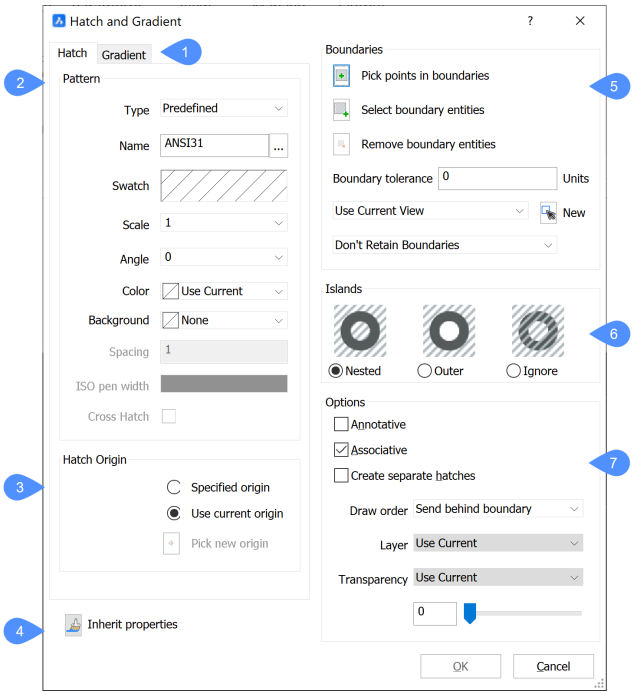
Zapisuje **Doradcy Kondycji Rysunku** rutyna.

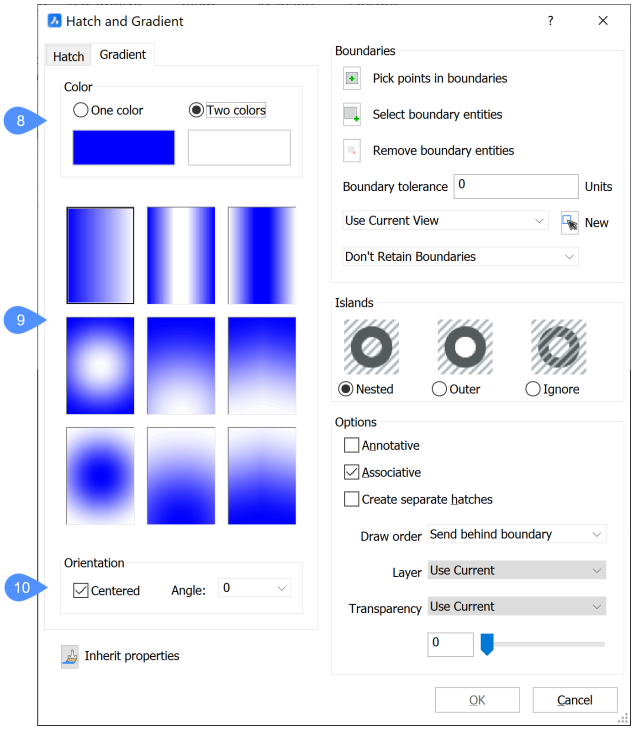
22.8.2 Okno dialogowe Kreskuj i gradient

Otwierane przez:

- GRADIENT polecenie
- **Polecenie KRESKUJ** > **Opcja Ustawień**

Okno dialogowe **Kreskowanie i gradient** umożliwia wypełnianie zamkniętych obszarów 2D powtarzającymi się wzorami lub jednolitymi kolorami.

1 Zakładki Kreskowania i Gradient

2 Wzóry Kreskowania

3 Początek kreskowania

4 Dziedziczone właściwości

5 Granice

6 Wyspy

7 Opcje

8 Kolor gradientu

9 Gradientowy wzór

10 Orientacja gradientu

22.8.2.1 Wzór

Określa właściwości wzoru kreskowania.

Typ
Określa typ kreskowania.

Zdefiniowany przez użytkownika
Tworzy wzór na podstawie parametrów zdefiniowanych przez użytkownika: Kąt, Odstęp, Kolor, Tło i Skala.

PRedefiniowany
Używa wzorców zdefiniowanych w plikach iso.pat (jednostki metryczne) lub default.pat (jednostki imperialne) dostarczonych wraz z programem.

Dostosuj
Używa wzorca zdefiniowanego przez pliki *.pat (ograniczona do jednej definicji wzorca na plik) utworzone przez użytkowników. Program wyszukuje pliki *.pat w folderach zdefiniowanych w zmiennej systemowej SRCHPATH.

Nazwa
Określa nazwę predefiniowanego wzorca kreskowania za pomocą jednej z tych metod. Kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby wyświetlić okno dialogowe **Paleta wzorów kreskowania** i wybrać wzór.

Uwaga: Ta opcja jest niedostępna dla wzorców zdefiniowanych przez użytkownika.

Próbnik
Wyświetla okno dialogowe **Paleta wzorców kreskowania**.

Uwaga: Ta opcja jest niedostępna dla wzorców zdefiniowanych przez użytkownika.

Skala
Ustawia współczynnik skali wzorca. Aby użyć powiększonego wzoru kreskowania, wprowadź wartość większą niż 1.

Uwaga: Współczynnik skali wzorów kreskowania jest zasadniczo taki sam jak dla tekstu i typów linii.

Kąt
Ustawia kąt wzoru.

Uwaga: Kąt ten jest mierzony względem dodatniej osi x bieżącego układu LUW.

Kolor
Ustawia kolor linii wzoru kreskowania.

Uwaga: W przypadku opcji **Użyj bieżącego** używany jest bieżący kolor określony przez zmienną systemową CECOLOR.

Tło
Ustawia kolor tła kreskowania.

ODstęp
Określa odległość między liniami kreskowania.

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko dla wzorców zdefiniowanych przez użytkownika.

Grubość pisaka ISO
Określa szerokość linii.

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko dla wzorów kreskowania ISO.

Kreskowanie prostopadłe
Określa, czy wzór jest krzyżowany (powtarzany pod kątem 90 stopni do oryginału).

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko dla wzorców zdefiniowanych przez użytkownika.

22.8.2.2 Początek kreskowania

Określa początek kreskowania. Można wybrać bieżący lub nowy określony punkt początkowy.

22.8.2.3 Dziedziczone właściwości

Kopiuje właściwości innego istniejącego wzorca kreskowania do użycia z tym wzorcem.

22.8.2.4 Granice

Określa warunki brzegowe kreskowania.

Wskaż punkty wewnątrz granic
Określa zamknięte obszary (granice), w których ma zostać umieszczony wzorzec.

Uwaga: Nie można wybrać obszaru, który już zawiera wzór kreskowania, ani obszarów, które nie są zamknięte (których odstęp jest większy niż wartość określona przez **Tolerancję granic**).

Zaznacz granice obiektu
Wybiera obiekty, które tworzą granicę kreskowania, aby ograniczyć zakres wzoru.

Uwaga: Ta opcja umożliwia kreskowanie zamkniętych obszarów, w tym takich, które już zawierają kreskowanie. Kreskuje otwarte obszary, których odstęp jest mniejszy niż wartość określona przez **Tolerancję granic**.

Usuń obiekty graniczne
Usuwa podmioty z wykrytego zestawu granic.

Tolerancja granicy
Określa największą przerwę ignorowaną przez program podczas kreskowania granicy, która nie jest w pełni zamknięta.

- 0 - (Domyślnie): tolerancja jest ustawiana przez aplikację na podstawie bieżącego rozmiaru widoku. Po zbliżeniu wykrywanie granic zakończy się niepowodzeniem; Po dalszym pomniejszeniu, tak aby kontur "wyglądał" na zamknięty, granica zostanie wykryta.
- Dowolna wartość: określa maksymalny odstęp w jednostkach rysunkowych.

Uwaga: Wartość ta jest zapisywana w zmiennej systemowej HPGAPTOL.

Użyj bieżącego widoku / zestawu granic
Określa miejsce, w którym program powinien szukać obiektów tworzących granicę.

Nowy
Tworzy nowy zestaw selekcji obiektów, które tworzą granicę wzorca.

Uwaga: Następnym krokiem jest kliknięcie przycisku **Wybierz punkty w granicach**, aby wybrać obszar kreskowania.

Zachowanie granic
Określa, co dzieje się z granicami.

Nie zachowuj granic
Usuwa granicę po utworzeniu kreskowania.

Zachowaj granice jako Polilinię
Zachowuje granice i zamienia je w polilinie.

Zachowaj granice jako region
Zachowuje granice i zamienia je w regiony (tylko wersje Pro lub wyższej).

22.8.2.5 Wyspy

Określa, w jaki sposób BricsCAD będzie reagować, gdy w obrębie zamkniętej granicy kreskowania znajdują się inne granice.

Zagnieżdżone
Gdy zamknięta granica kreskowania zawiera inne granice, BricsCAD kreskuje naprzemiennie obszary.

Zewnętrzny
Gdy zamknięta granica kreskowania zawiera inne granice, BricsCAD kreskuje tylko najbardziej zewnętrzny obszar.

Ignoruj
Gdy zamknięta granica kreskowania zawiera inne granice, strona BricsCAD kreskuje wszystkie wewnętrzne obszary, tak jakby ich nie było.

22.8.2.6 Opcje

Opisowe
Włącza właściwość adnotacji kreskowania. Po włączeniu BricsCAD stosuje bieżącą skalę adnotacji.

Uwaga: Gdy ta opcja jest włączona, opcja **Asocjatywne** jest niedostępna.

Skojarzony
Przełącza asocjatywność wzorów kreskowania: gdy granica zostanie zmieniona, wzór automatycznie się zaktualizuje.

Uwaga: Opcja ta nie jest dostępna dla luków z adnotacjami.

Twórz oddzielne kreskowanie
Przełącza sposób traktowania wielu włazów. Jeśli opcja ta jest włączona, strona BricsCAD tworzy osobną jednostkę kreskowania dla każdej granicy w zestawie zaznaczeń.

Kolejność wyświetlania
Określa miejsce umieszczenia wzorca względem nakładających się obiektów.

WArstwa
Określa warstwę, na której należy umieścić kreskowanie.

Przezroczystość
Ustawia właściwość przezroczystości kreskowania.

Uwaga: W przypadku **Użyj aktualnej opcji** stosowana jest wartość przezroczystości zdefiniowana przez zmienną systemową CETRANSPARENCY.

22.8.2.7 Kolor gradientu

Określa kolor gradientu. Gradient może zawierać jeden kolor lub dwa kolory, aby utworzyć kreskowanie wypełnienia jednolitego.

22.8.2.8 Gradientowy wzór

Określa wzór gradientu.

22.8.2.9 Orientacja gradientu

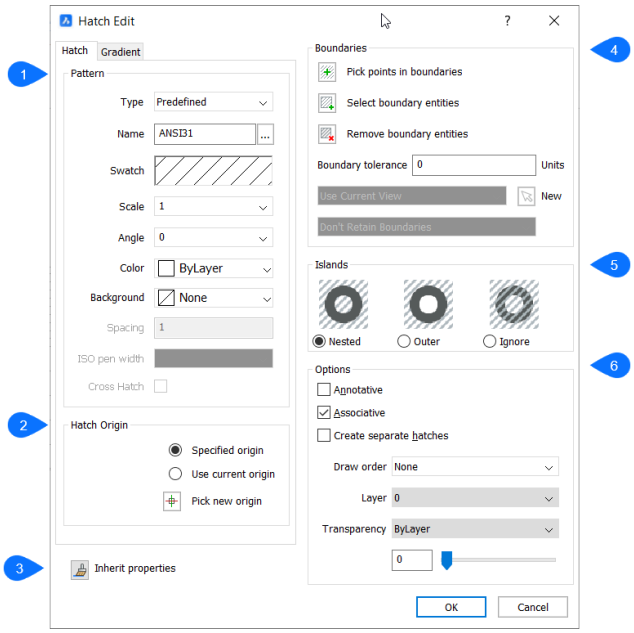
Określa sposób umieszczenia wypełnienia w granicy.

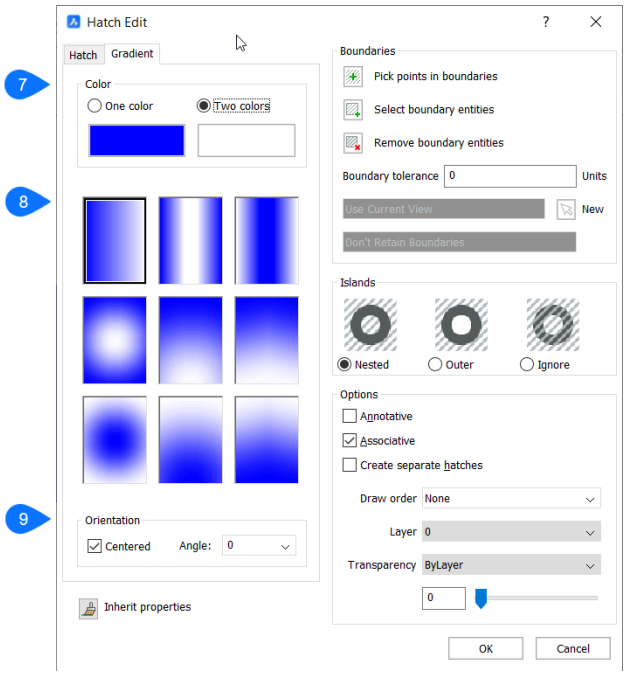
- Wyśrodkowane: wyśrodkowuje wypełnienie gradientem w obszarze, który ma zostać wypełniony; gdy opcja jest wyłączona, wypełnianie rozpoczyna się od lewego górnego rogu granicy.
- Kąt: wybór kąta wypełnienia gradientem względem bieżącego LUW; wybór z przyrostów co 15 stopni lub wprowadzenie dowolnej innej wartości kąta.

22.8.3 Okno dialogowe Edycja kreskowania

Otwiera się przez: Polecenie EDKRESK

Okno dialogowe **Edycja kreskowania** umożliwia edycję już istniejącego kreskowania na rysunku. Wszystkie opcje przypominają opcje okna dialogowego **Kreskowanie i gradient**.

1 Wzór

2 Początek kreskowania

3 Dziedziczone właściwości

4 Granice

5 Wyspy

6 Opcje

7 Kolor

8 Wzór

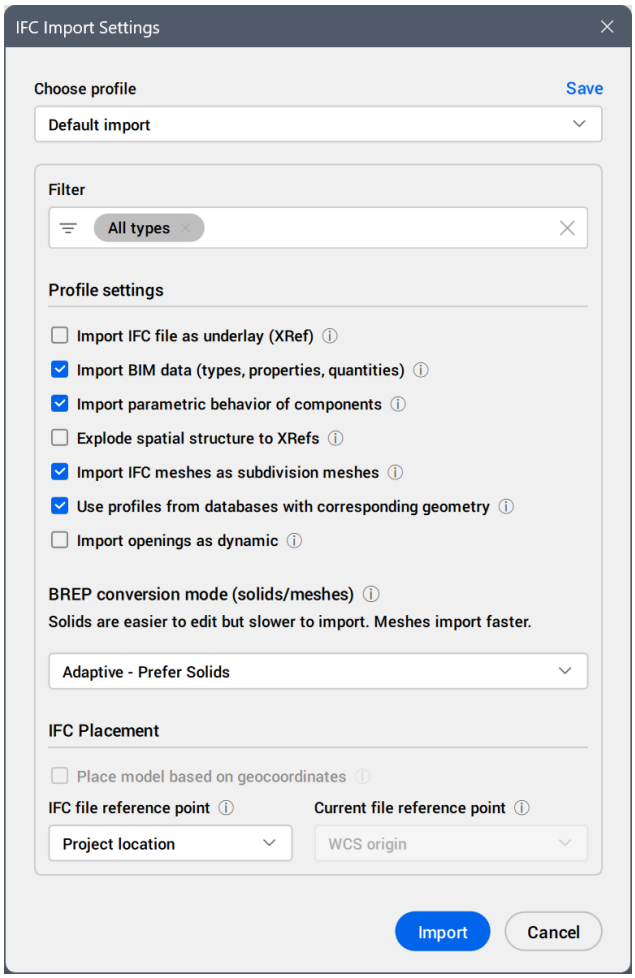
9 Orientacja

22.9 I

22.9.1 Okno dialogowe Ustawienia importu IFC

Otwiera się przez polecenie IMPORT

Okno dialogowe **Ustawienia importu I** FC pozwala kontrolować sposób importowania modeli IFC (patrz artykuł **Polecenie IMPORT**).

1 Wybierz profil

2 Filtr

3 Ustawienia profilu

4 Umieszczenie IFC

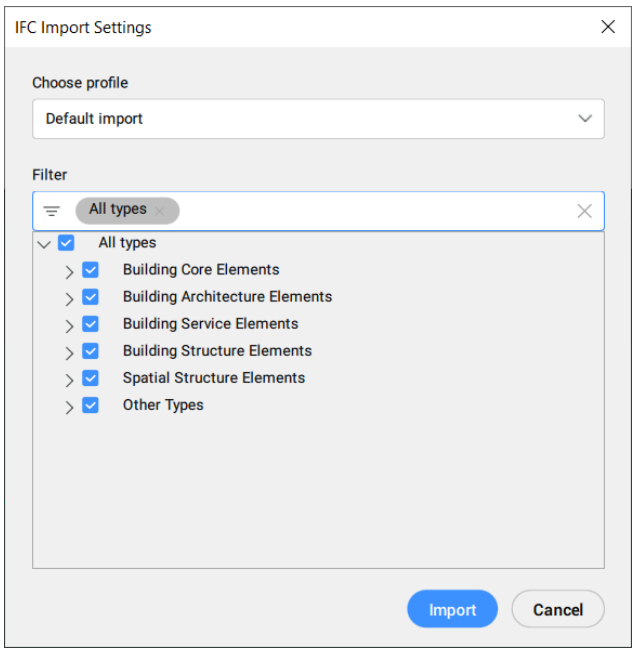
22.9.1.1 Wybierz profil

Ustawia profil importowania modelu IFC. Wstępnie zdefiniowane profile to:

- **Domyślny import**.
- **Zoptymalizowany pod kątem odniesień (faworyzuje siatki i wyklucza meble)**: importuje geometrię BREP jako siatki podczas importu IFC.
- **Importuj wszystko**.
- **Tylko geometria**.
- **Tylko Elementy Architektoniczne**.
- **Tylko Elementy Konstrukcyjne**.
- **Tylko Elementy MEP**.

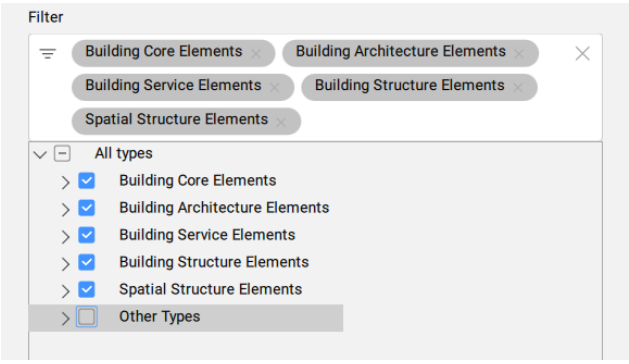
22.9.1.2 Filtr

Tworzy filtr do importowania na podstawie typów elementów. Kliknij ikonę filtra, aby przełączać się między bieżącymi **Ustawieniami Profilu** i kryteriami **filtra**.

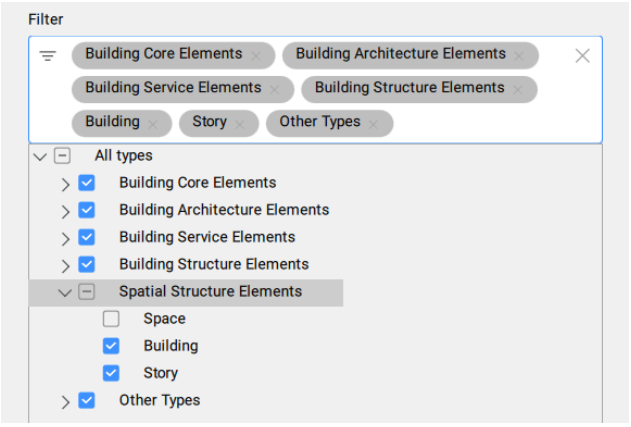

Kryteria są wyświetlane jako struktura hierarchiczna i jako tagi. Domyślnie wszystkie typy elementów są zaznaczone do zaimportowania.

Po odznaczeniu kategorii typów elementów na liście drzewa, znacznik **Wszystkie typy** jest zastępowany przez pozostałe znaczniki kategorii.

Po usunięciu zaznaczenia typu elementu w kategorii na liście drzewa, znacznik kategorii jest zastępowany przez pozostałe znaczniki typu encji.

Uwaga: Podczas modyfikowania kryteriów **filtra** zmiany są zapisywane w profilu tymczasowym o takiej samej nazwie jak profil oryginalny, po której następuje **(Zmodyfikowany)**. Dotyczy to również modyfikacji predefiniowanych **Ustawień Profilu**. W oknie dialogowym **Ustawienia importu I** FC zostanie załadowany profil tymczasowy dla następnej operacji importu IFC.

22.9.1.3 Ustawienia profilu

Określa ustawienia profilu.

Import pliku IFC jako podkładu (XRef)
Model IFC jest importowany do nowego pliku DWG o tej samej nazwie. Plik DWG jest następnie dodawany jako odniesienie zewnętrzne do bieżącego rysunku i klasyfikowany jako **Podkład**.

Uwaga:

- Aby skorzystać z tej opcji, należy zapisać bieżący rysunek.
- Jeśli opcja ta zostanie zaznaczona, w oknie dialogowym dostępna będzie lista rozwijana **Bieżący punkt odniesienia pliku**.
- Nowy plik DWG jest przechowywany w tym samym folderze co bieżący rysunek.
- Można jedynie usunąć klasyfikację podmiotu, który jest sklasyfikowany jako **Podkład**.
- Podczas importowania pliku IFC jako podkładu do projektu BIM, lokalizacje przestrzenne w istniejącym projekcie są aktualizowane metadanymi z lokalizacji przestrzennych w importowanym pliku IFC, które mają te same identyfikatory GUID.

Import danych BIM (typy, właściwości, ilości)
Importuje dane BIM podczas importu IFC (typy, właściwości, ilości).

Importowanie parametrycznego zachowania komponentów
Importuje parametryczne okna i drzwi z pliku IFC jako parametryczne komponenty w BricsCAD.

Rozbij strukturę przestrzenną do XRefów
Importuje każdy budynek i kondygnację jako osobny XRef

Uwaga: Użyj tej opcji wraz z opcją **Importuj plik IFC jako podkład (XRef)**, aby dodać historie pliku IFC jako oddzielne pliki w folderze BIM Project.

Import geometrii BREP jako siatki
Importuje geometrię BREP (Reprezentacja Obwiedni) jako siatki podczas importu IFC. W przypadku niektórych złożonych geometrii BREP może to dać dokładniejsze wyniki.

Importuj siatki IFC jako siatki podpodziałów
Importuje siatki IFC jako siatki podziału. Po wyłączeniu używa siatek Polypowierzchni do importowania siatek z pliku IFC.

Uwaga:

- Siatka wielopłaszczyznowa ma ograniczenie do 32767 ścian lub wierzchołków.
- Podział nie ma ograniczeń.

Używanie profili z baz danych z odpowiednią geometrią
Porównuje profile z projektem i centralną bazą danych na podstawie ich geometrii podczas importu IFC. Jeśli pasuje, parametry zdefiniowane w projekcie lub centralnej bazie danych (nazwa profilu, rozmiar i standard) są używane zamiast parametrów importowanych.

22.9.1.4 Umieszczenie IFC

Określa sposób pozycjonowania modelu IFC w odniesieniu do bieżącego rysunku.

Punkt odniesienia pliku IFC
Określa źródłowy punkt odniesienia w modelu IFC, który ma być używany dla pozycji modelu IFC w bieżącym rysunku.
Dostępne opcje to:

- **Pochodzenie globalne**
- **Lokalizacja projektu**
- **Lokalizacja Budowy**

Bieżący punkt odniesienia pliku
Określa docelowy punkt odniesienia w bieżącym rysunku, który ma być używany do pozycjonowania modelu IFC.

Uwaga: Pojawia się, gdy zaznaczone jest pole wyboru **Importuj plik IFC jako podkład (XRef**).

Dostępne opcje to:

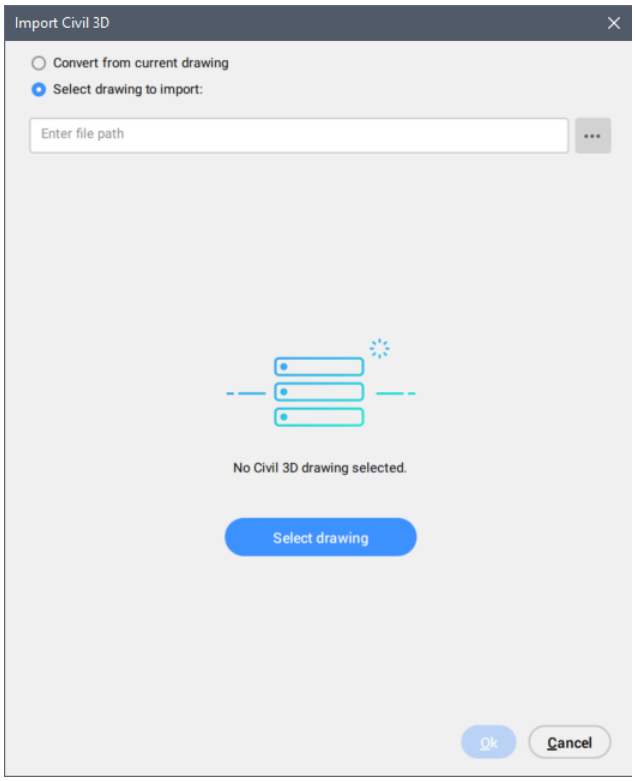
- **Lokalizacja badania**
- **Lokalizacja projektu**
- **Lokalizacja Budowy**
- **Pochodzenie GUW**

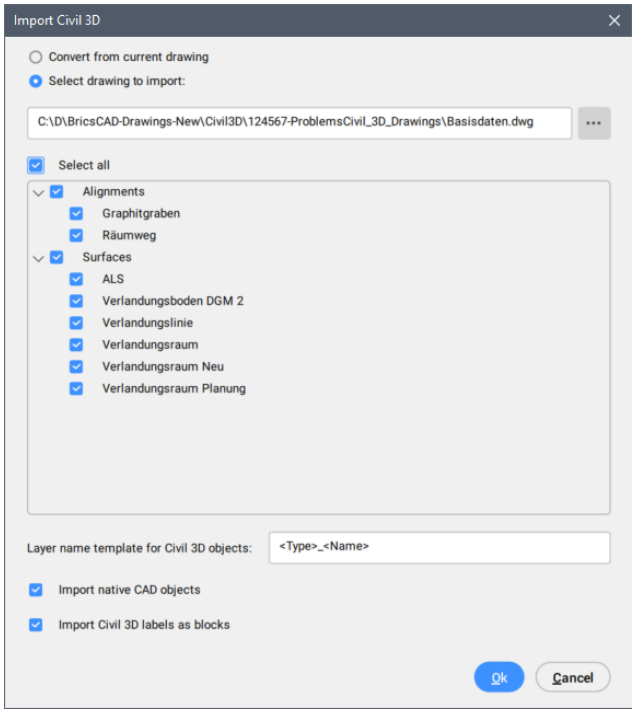
Uwaga: Umieszczenie globalnego źródła IFC w źródle GUW może spowodować umieszczenie modelu daleko od źródła.

22.9.2 Okno dialogowe Importuj Civil 3D

Otwiera się przez: Polecenie CIVIL3DIMPORT

Okno dialogowe **Importuj Civil 3D** umożliwia tworzenie jednostek civil BricsCAD z rysunku AutoCAD® Civil 3D.

1 Konwersja z bieżącego rysunku

2 Wybierz rysunek do zaimportowania:

3 Zaznacz wszystko

4 Szablon nazwy warstwy dla obiektów Civil 3D

5 Import natywnych obiektów CAD

6 Importuj etykiety Civil 3D jako bloki

22.9.2.1 Konwersja z bieżącego rysunku

Konwertuje obiekty AutoCAD® Civil 3D w bieżącym rysunku.

22.9.2.2 Wybierz rysunek do zaimportowania:

Umożliwia wprowadzenie ścieżki rysunku lub kliknięcie przycisku **Wybierz rysunek**, aby wybrać rysunek ręcznie.

Uwaga: Po określeniu pliku DWG lub wybraniu opcji **Konwertuj z bieżącego rysunku**, obiekty AutoCAD® Civil 3D są wyświetlane w widoku drzewa, uporządkowane według typu obiektu.

22.9.2.3 Zaznacz wszystko

Umożliwia zaznaczenie wszystkich obiektów AutoCAD® Civil 3D na wybranym rysunku.

22.9.2.4 Szablon nazwy warstwy dla obiektów Civil 3D

Umożliwia określenie szablonu nazwy warstwy dla importowanych obiektów AutoCAD® Civil 3D.

Dostępne są następujące ustawienia definiowania szablonu nazwy warstwy:

- **<Typ>**: zawiera AutoCAD® typ obiektu Civil 3D w nazwie warstwy.
- **<Nazwa>**: zawiera AutoCAD® nazwę obiektu Civil 3D w nazwie warstwy.
- **<WarstwaŹródłowa>**: Obiekty Civil są tworzone na tej samej warstwie co obiekty źródłowe AutoCAD® Civil 3D.

Jeśli chcesz rysować obiekty BricsCAD Civil na warstwach, których nazwy będą składać się z trzech zestawów: typu źródłowego obiektu Civil 3D, nazwy obiektu i nazwy warstwy źródłowego obiektu AutoCAD® Civil 3D, musisz wpisać następujący tekst w polu:

```
<Type>_<Name>_<SourceLayer>
```

22.9.2.5 Import natywnych obiektów CAD

Umożliwia importowanie natywnych obiektów CAD z wybranego rysunku oprócz obiektów AutoCAD® Civil 3D.

22.9.2.6 Importuj etykiety Civil 3D jako bloki

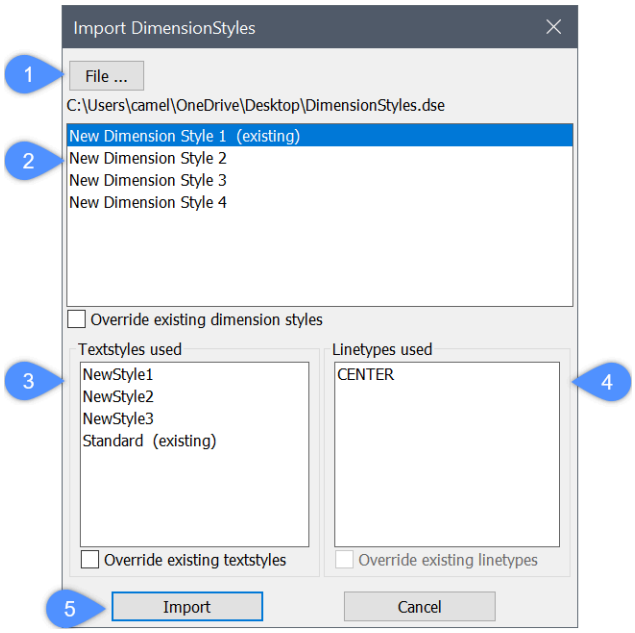
Umożliwia importowanie etykiet AutoCAD® Civil 3D jako bloków z wybranego rysunku.

Uwaga: AutoCAD® Etykiety punktów Civil 3D COGO są konwertowane na etykiety punktów BricsCAD Civil.

22.9.3 Okno dialogowe Eksportuj style wymiarów

Otwiera się przez polecenie DIMIM (Express Tools)

Okno dialogowe **Eksportuj style wymiarów** umożliwia eksportowanie stylów wymiarów i ich ustawień do pliku zewnętrznego.

1 Plik...

2 Zastosowane style wymiarów

3 Wykorzystywane style tekstu

4 Wykorzystywane rodzaje linii

5 Import

22.9.3.1 Plik...

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik importu**, w którym można wybrać plik DSE do zaimportowania. Wszystkie style wymiarów w wybranym pliku są importowane do bieżącego rysunku, w tym style tekstu i typy linii.

Uwaga: Plik DSE musi mieć taki sam format jak plik wygenerowany przez polecenie DIMEX.

22.9.3.2 Zastosowane style wymiarów

Wyświetla style wymiarów z pliku DSE i umożliwia wybranie stylów wymiarów do zaimportowania do bieżącego rysunku.

Uwaga: Zaznacz opcję **Zastąp istniejące style wymiarów**, aby zastąpić style wymiarów w bieżącym rysunku i użyć podobnie nazwanego stylu wymiarów z pliku DSE.

22.9.3.3 Wykorzystywane style tekstu

Wyświetla style tekstu z pliku DSE.

Uwaga: Zaznacz opcję **Zastąp istniejące style tekstu**, aby zastąpić style tekstu w bieżącym rysunku i użyć podobnie nazwanego stylu tekstu z pliku DSE.

22.9.3.4 Wykorzystywane rodzaje linii

Wyświetla typy linii z pliku DSE.

Uwaga: Zaznacz opcję **Zastąp istniejące typy** linii, aby zastąpić typy linii w bieżącym rysunku i użyć podobnie nazwanych typów linii z pliku DSE.

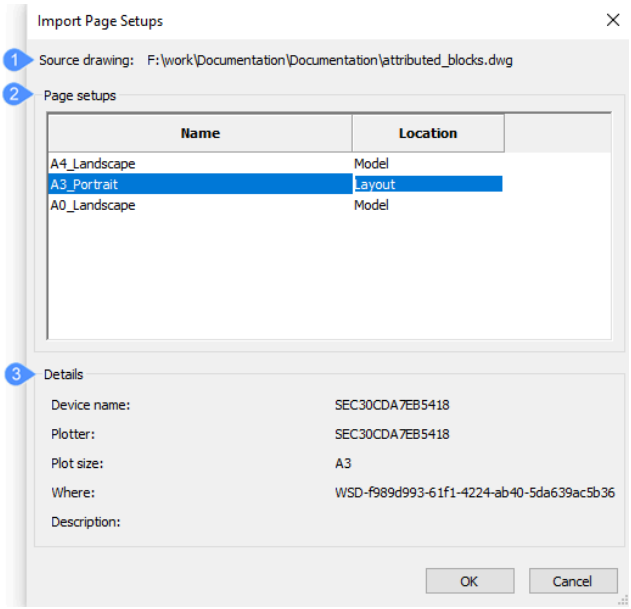
22.9.3.5 Import

Importuje wybrane style wymiarów z pliku DSE.

22.9.4 Okno dialogowe Importuj ustawienia strony

Otwiera się przez: Polecenie USTAWIENIASTRWE

Okno dialogowe **Importuj ustawienia strony** umożliwia wybranie jednego lub więcej ustawień strony (przy użyciu klawisza **Ctrl**) z listy i zaimportowanie ich do bieżącego rysunku.

1 Rysunek źródłowy

2 Lista ustawień strony

3 Detale

22.9.4.1 Rysunek źródłowy

Wyświetla źródło rysunku używanego do importowania ustawień strony.

22.9.4.2 Lista ustawień strony

Określa nazwę i lokalizację każdego ustawienia strony z listy:

- **Nazwa**: określa nazwy ustawień strony na rysunku. Jeśli rysunek nie zawiera żadnych ustawień strony, okno dialogowe jest puste.
- **Lokalizacja**: określa układ i lokalizacje modelu ustawień strony.

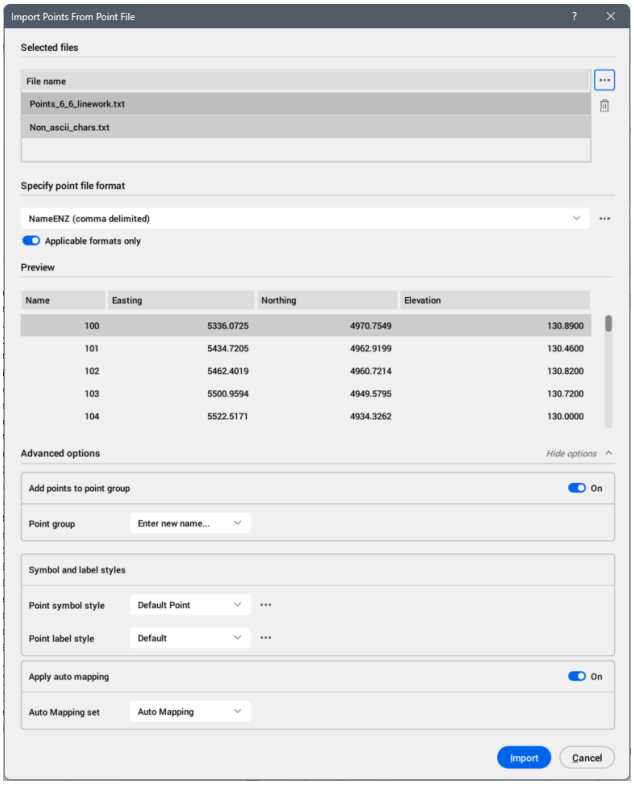
22.9.4.3 Detale

Zawiera informacje o nazwie urządzenia, ploterze, rozmiarze wydruku, lokalizacji i polu opisu.

22.9.5 Okno dialogowe Importuj punkty z pliku punktów

Otwiera się przez: Polecenie CIVILPOINTSFROMFILE

Okno dialogowe **Importuj punkty z pliku punktów** umożliwia wybranie jednego lub więcej plików punktów w celu utworzenia punktów cywilnych.

1 Lista wybranych plików punktów

2 Wybierz plik(i) punktów...

3 Usuń plik(i) punktów...

4 Określ format pliku chmury punktów

5 Zarządzaj formatami plików punktów...

6 Tylko obowiązujące formaty

7 Podgląd

8 Zaawansowane opcje

9 Style symboli i etykiet

22.9.5.1 Lista wybranych plików punktów

Wyświetla dostępne pliki punktów do zaimportowania do rysunku.

22.9.5.2 Wybierz plik(i) punktów...

Otwiera okno dialogowe **Otwórz plik** w celu wybrania pliku punktów. Plik wejściowy punktów może być dowolnym plikiem ASCII punktów z dowolnym rozszerzeniem, dowolnym separatorem między kolumnami i dowolnym rozmieszczeniem danych w kolumnach. Można wybrać wiele plików punktów.

22.9.5.3 Usuń plik(i) punktów...

Usuwa wybrany plik punktu z listy.

22.9.5.4 Określ format pliku chmury punktów

Wybiera format pliku punktów z otwartej listy rozwijanej.

22.9.5.5 Zarządzaj formatami plików punktów...

Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj formatami plików punktów** (patrz powiązany artykuł **Zarządzaj oknami dialogowymi formatów plików punktów**).

22.9.5.6 Tylko obowiązujące formaty

Jeśli opcja ta jest zaznaczona, wyświetlane są tylko formaty, które mają zastosowanie do wszystkich plików na liście.

22.9.5.7 Podgląd

Wyświetla współrzędne i szczegóły wszystkich punktów (takie jak numer pozycji, pełny opis lub nieprzetworzony opis).

22.9.5.8 Zaawansowane opcje

Umożliwia dodanie punktów do grupy punktów.

Dodawaj punkty do grupy punktów
Pozwala wybrać, czy punkty mają zostać dodane do nowej czy istniejącej grupy punktów.

Grupa punktów
Umożliwia wybranie nazwy grupy lub wpisanie nowej nazwy grupy.

22.9.5.9 Style symboli i etykiet

Umożliwia wybór stylów symboli i etykiet dla zaimportowanych punktów.

Styl symbolu punktu
Umożliwia wybór stylu symbolu punktu dla zaimportowanych punktów.
Kliknij trzy kropki po prawej stronie, aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz styl**.

Styl etykiety punktu
Umożliwia wybór stylu symbolu etykiety dla zaimportowanych punktów.
Kliknij trzy kropki po prawej stronie, aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz styl**.

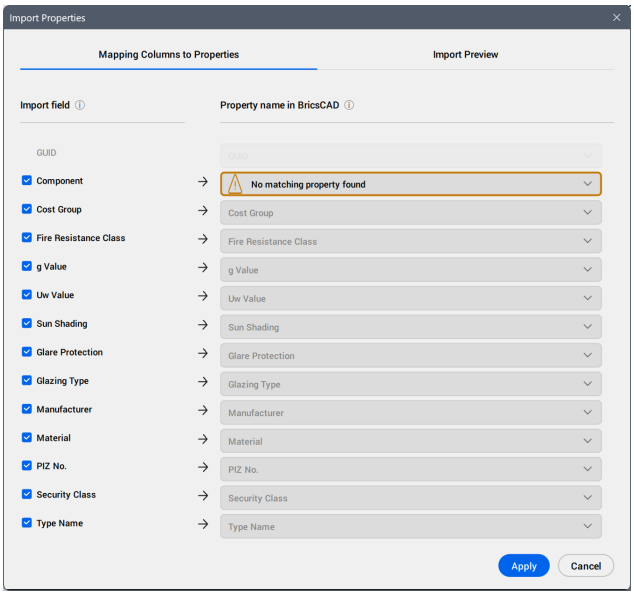
22.9.6 Import Properties dialog box

Opens via:

- PROPIMPORT command

- **BIM Project Browser** panel > **Files** tab > **Schedules** folder > XLSX or CSV file right-click context menu > **Import properties** option

The **Import Properties** dialog box manages the data to be imported from an XLSX or CSV file.

Mapping Columns to Properties

Import Field

Selects the field data to import. Clear or select the checkboxes.

Property name in BricsCAD

Displays the properties automatically mapped by BricsCAD.
Click the field to select another property from the property tree. Use the search field to filter the displayed properties by the typed string.
A blue dot displays next to the manually mapped property.

Import Preview

Displays a preview of the table of imported values.

Note: The values that cannot be correctly converted are displayed with a different color.

Click the column headers to sort the table rows by the values in the columns, ascending or descending.

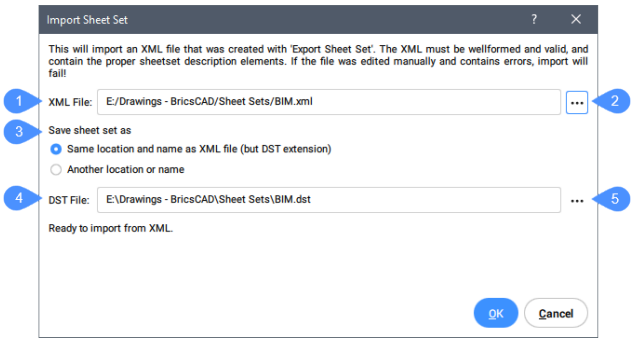
Show original values

Shows either the converted or the original values for all cells (for example, 0/1 being converted to boolean Off/On values).

22.9.7 Okno dialogowe Importuj zestaw arkuszy

Otwiera się przez Panel **Zestawów arkuszy**

Okno dialogowe **Importuj zestaw arkuszy** umożliwia importowanie pliku zestawu arkuszy utworzonego za pomocą okna dialogowego **Eksportuj zestaw arkuszy jako**.

1 Ścieżka pliku XML

2 Wybierz Plik XML

3 Zapisz Zestaw Arkuszy Jako

4 Ścieżka pliku DST

5 Zapisz Zestaw Arkuszy Jako

22.9.7.1 Ścieżka pliku XML

Wyświetla ścieżkę do pliku *.xml po wybraniu go za pomocą przycisku **Wybierz plik XML**.

Uwaga: Podczas próby zaimportowania układu arkusza, który już istnieje w zestawie arkuszy, wyświetlany jest komunikat ostrzegawczy.

The DST file already exists. If you click OK, it will be overwritten!

22.9.7.2 Wybierz Plik XML

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik XML**.

22.9.7.3 Zapisz Zestaw Arkuszy Jako

Wybierz sposób zapisania zaimportowanego pliku XML jako pliku DST:

- Ta sama lokalizacja i nazwa co plik XML (ale rozszerzenie DST)
- Inna lokalizacja lub nazwa. Kliknięcie tego przycisku spowoduje otwarcie okna dialogowego **Zapisz zestaw arkuszy jako**.

22.9.7.4 Ścieżka pliku DST

Wyświetla ścieżkę i nazwę pliku DST.

22.9.7.5 Zapisz Zestaw Arkuszy Jako

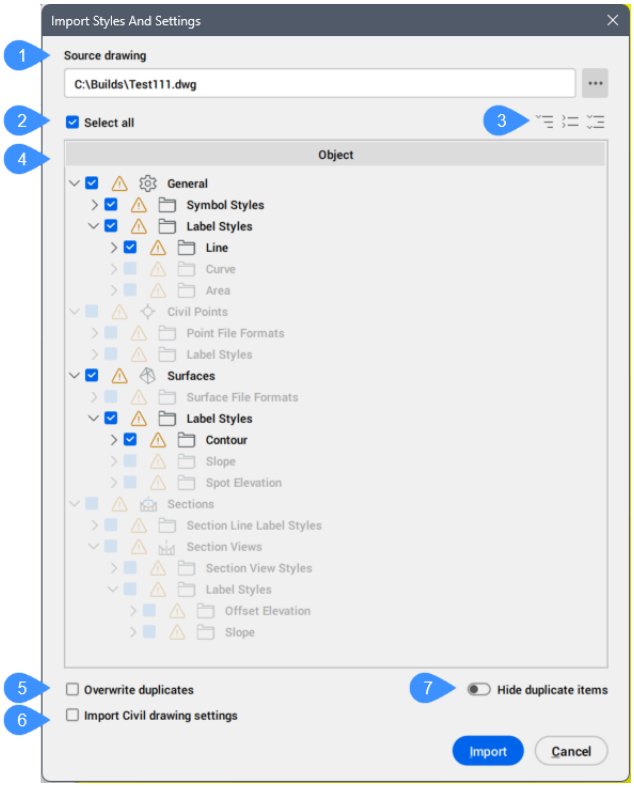
Otwiera okno dialogowe **Zapisz zestaw arkuszy jako**. Ten przycisk jest aktywny tylko w przypadku zapisywania zestawu arkuszy w innej lokalizacji lub pod inną nazwą niż zaimportowany plik XML.

22.9.8 Import Styles And Settings dialog box

Opens via:

- IMPORTSTYLESANDSETTINGS command

- **Civil Explorer** panel > **Settings** tab > **Import Styles and Settings** button

1 Source drawing

2 Select all

3 Expand buttons

4 Object list

5 Overwrite duplicates

6 Import Civil drawing settings

7 Hide duplicate items

22.9.8.1 Source drawing

Displays the source drawing file path. Click the Browse button (…) to select a DWG or DWT source drawing from which to import the civil label styles and settings.

22.9.8.2 Select all

Selects all available categories.

22.9.8.3 Expand buttons

Controls the display of the categories in the object list.

Expand all...
Displays all categories in the object list.

Collapse all...
Hides all categories in the object list.

Expand default...
Displays only checked categories in the object list.

22.9.8.4 Object list

Displays the civil label styles objects.

Note: A warning icon indicates that civil label styles already exist in the current drawing.

22.9.8.5 Overwrite duplicates

Allows you to overwrite duplicate civil label style objects found in the current drawing.

22.9.8.6 Import Civil drawing settings

If checked, also import civil drawing settings.

22.9.8.7 Hide duplicate items

Hides duplicate civil label styles from the object list.

22.9.9 Okno dialogowe Wstaw blok

Otwiera się poprzez polecenie WSTAW

Okno dialogowe **Wstaw blok** umożliwia wstawianie bloków do bieżącego rysunku.

Uwaga:

- Można wstawić cały plik DWG, DXF lub RFA jako bloki do rysunku.
- Można wstawiać bloki parametryczne.
- Jeśli blok zawiera atrybuty, zostanie wyświetlony monit o wprowadzenie wartości atrybutów w wierszu poleceń lub w oknie dialogowym **Edytuj Atrybuty**, w zależności od wartości zmiennej ATTDIA (okno dialogowe atrybutu).

1 Nazwa
2 Przeglądaj
3 ŚCieżka
4 Wstaw odnośnik zewnętrzny
5 Punkt Wstawienia
6 Skala
7 Obrót
8 Podgląd bloku
9 Jednostka bloku
10 Zaawansowane ustawienia

22.9.9.1 Nazwa

Określa nazwę bloku do wstawienia, którego definicja istnieje na rysunku, lub nazwę pliku do wstawienia jako blok.

Uwaga: Kliknij przycisk rozwijany, aby wyświetlić dostępne bloki. Pokazuje wewnętrzne i zewnętrzne typy bloków, z ikonami wskazującymi typ każdego z nich.

22.9.9.2 Przeglądaj

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik rysunku**, które umożliwia wybranie pliku DWG lub DXF z komputera lub sieci.

22.9.9.3 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę do pliku, który ma zostać wstawiony jako blok.

22.9.9.4 Wstaw odnośnik zewnętrzny

Określa, czy blok jest wstawiany jako odniesienie lokalne czy zewnętrzne.

22.9.9.5 Punkt Wstawienia

Określa punkt wstawienia bloku na rysunku.

Określ na ekranie
Umożliwia dynamiczny wybór punktu wstawienia bloku na bieżącym rysunku.

22.9.9.6 Skala

Skaluje blok.

Określ na ekranie
Umożliwia dynamiczne skalowanie bloku na bieżącym rysunku.

Współrzędne wejściowe
Określa skalowanie bloku.

X
Umożliwia określenie współczynnika skali wzdłuż osi X. Wprowadź wartość ujemną, aby wykonać odbicie lustrzane bloku wokół osi Y.

Y
Umożliwia określenie współczynnika skali wzdłuż osi Y. Wprowadź wartość ujemną, aby wykonać odbicie lustrzane bloku wokół osi X.

Z
Umożliwia określenie współczynnika skali wzdłuż osi Z.

Uwaga:

- Wartości większe niż 1 powiększają blok.
- 1 wstawia blok w rzeczywistym rozmiarze.
- Wartości mniejsze niż 1 zmniejszają blok.
- Wartości mniejsze od zera odwracają blok, podobnie jak jego odbicie lustrzane.

Jednorodna skala
Określa, czy ten sam współczynnik skali jest używany dla wszystkich osi.

Uwaga: Opcja ta jest domyślnie włączona podczas wstawiania bloków utworzonych z włączoną opcją **Jednorodna Skala** (patrz artykuł dotyczący **polecenia BLOK**).

22.9.9.7 Obrót

Określa kąt obrotu bloku wokół punktu wstawienia, zaczynając od osi X jako 0 stopni.

Uwaga: Kąty dodatnie obracają blok w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, a kąty ujemne obracają blok w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara.

Określ na ekranie
Umożliwia dynamiczne obracanie bloku na bieżącym rysunku.

22.9.9.8 Podgląd bloku

Wyświetla podgląd bloku.

22.9.9.9 Jednostka bloku

Kontroluje automatyczne skalowanie bloku w odniesieniu do zmiennych systemowych INSUNITS i INSUNITSSCALING bieżącego rysunku.

22.9.9.10 Zaawansowane ustawienia

Wyświetla dostępne ustawienia zaawansowane, w zależności od typu wkładki.

Rozbij
Określa, czy eksplodować wstawiony blok.

Wstaw Komponent BIM
Określa, czy blok ma zostać wstawiony jako komponent BIM.

Uwaga:

- Opcja **Wstaw komponent BIM** jest dostępna tylko wtedy, gdy do wstawienia wybrano zewnętrzny blok BIM.
- Ta opcja jest dostępna dla licencji BricsCAD BIM. W przypadku korzystania z licencji BricsCAD Pro lub BricsCAD Mechanical opcja ta staje się **funkcją Insert**.

Funkcja wstawiania
Określa, czy wstawić blok jako element.

Uwaga:

- Opcja **Funkcji wstawiania** jest dostępna, jeśli do wstawienia wybrano zewnętrzny blok komponentów mechanicznych.
- BricsCAD Pro lub wyższa jest wymagana dla tej opcji.

Użyj krzywych odniesienia do wstawienia
Określa, czy krzywe referencyjne są używane do wstawiania.

Uwaga:

- Opcja **Użyj krzywych odniesienia do wstawienia** jest dostępna tylko wtedy, gdy wybrany rysunek zawiera krzywe odniesienia. Zobacz także artykuł o **sterowanym przepływie pracy Wstawianie rozmyte.**
- BricsCAD Pro lub wyższa jest wymagana dla tej opcji.

Użyj punktu odniesienia dla wstawki
Określa, czy punkt odniesienia jest używany do wstawiania.

Uwaga:

- Opcja **Użyj punktu odniesienia do wstawienia** jest dostępna tylko wtedy, gdy wybrany plik DWG zawiera detal z krzywymi prowadzącymi. Szczegóły z krzywymi prowadzącymi można tworzyć za pomocą poleceń KOPIOWANIENAPROWADZANE i PRZEMIESZCZANIENAPROWADZANE.
- Jest ona dostępna tylko wtedy, gdy opcja **Użyj krzywych referencyjnych do wstawiania** jest aktywna. W przeciwnym razie opcja zostanie wyszarzona.
- BricsCAD Pro lub wyższa jest wymagana dla tej opcji.

Funkcja wstawiania kształtu blachy
Określa, czy wstawić element kształtu blachy.

Uwaga:

- Opcja **Wstaw element kształtu blachy** jest dostępna tylko wtedy, gdy do wstawienia wybrano blok elementów kształtu blachy, a przestrzeń modelu zawiera kołnierze SM.
- Ta opcja jest dostępna dla licencji BricsCAD Pro lub wyższej.

Wstaw jako zakotwiczenie
Kotwiczy blok do powierzchni bryły. Kotwica łączy blok z twarzą. Blok pozostanie na powierzchni, gdy bryła hosta zostanie przeniesiona lub edytowana.

Uwaga: BIMZAKOTWICZENIE jest funkcją eksperymentalną. Użyj polecenia FUNKCJEEKSPERYMENTALNE, aby aktywować lub dezaktywować funkcje eksperymentalne.

22.9.10 Okno dialogowe Wstaw blok w komórce

Otwierane przez:

- TWSTAW polecenie
- Pasek narzędzi **Tabela**

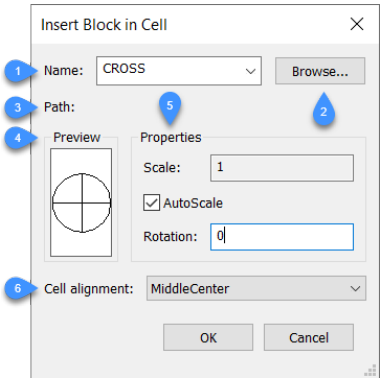
Okno dialogowe **Wstaw blok w komórce** umożliwia wstawianie bloków do komórki tabeli w bieżącym rysunku. Można również wstawiać pliki DWG i DXF jako bloki.

Aby otworzyć okno dialogowe **Wstaw blok w komórce**, uruchom polecenie TRYBTABELI i kliknij przycisk **Wstaw odwołanie do bloku** () na pasku narzędzi **tabeli**.

Uwaga:

- W jednej komórce można umieścić zarówno tekst, jak i bloki.

- Jeśli blok zawiera atrybuty, zostanie wyświetlony monit o wprowadzenie wartości atrybutów w wierszu poleceń lub w oknie dialogowym **Edytuj atrybuty**, w zależności od wartości zmiennej systemowej ATTDIA.

1 Nazwa

2 Przeglądaj

3 ŚCieżka

4 Podgląd

5 Właściwości

6 Dopasowanie komórki:

22.9.10.1 Nazwa

Określa nazwę bloku, którego definicja istnieje na rysunku. Może to być również plik DWG lub DXF na komputerze lub w sieci.

22.9.10.2 Przeglądaj

Wybiera plik DWG lub DXF z komputera lub sieci. Otwiera okno dialogowe **Otwórz plik rysunku**.

Uwaga: Umieszczenie dużego rysunku w małej komórce może prowadzić do niestabilności programu.

22.9.10.3 ŚCieżka

Wyświetla ścieżkę do bloku, jeśli blok został otwarty z pliku DWG lub DXF.

22.9.10.4 Podgląd

Wyświetla podgląd wybranej definicji bloku.

Uwaga: Gdy komórka jest mała, blok lub rysunek może być ledwo zauważalny. Możesz zwiększyć rozmiar wiersza lub kolumny, aby pomieścić bloki. Komórka może zawierać tekst i jeden lub więcej bloków. Po wklejeniu modelu 3D do komórki wyświetlany jest widok planu 2D.

22.9.10.5 Właściwości

Definiuje dodatkowe właściwości wybranego bloku.

Skala
Określa wartość skalowania bloku.

- Wartości większe niż 1 powiększają blok.
- 1 wstawia blok w rzeczywistym rozmiarze.
- Wartości mniejsze niż 1 zmniejszają blok.
- Wartości mniejsze od zera odwracają blok, podobnie jak jego odbicie lustrzane.

Uwaga: Ta opcja jest niedostępna, gdy funkcja **AutoSkala** jest włączona.

AutoSkala
Dopasowuje rozmiar bloku do komórki.

- **Włączone**: rozmiar bloku jest zmieniany w celu dopasowania do komórki.
- **Wyłączone**: rozmiar komórki jest zmieniany w celu dopasowania do bloku.

Obrót
Obraca blok wokół jego punktu środkowego (a nie punktu wstawienia). Wprowadź kąt:

- Liczby dodatnie obracają blok w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara.
- 0 - nie obraca bloku.
- Liczby ujemne obracają blok zgodnie z ruchem wskazówek zegara.

Uwaga: Określony kąt obrotu zależy od zmiennej systemowej AUNITS.

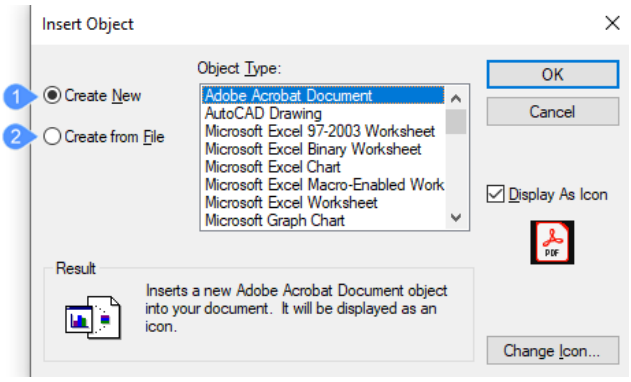
22.9.10.6 Dopasowanie komórki:

Wyrównuje blok w komórce.

22.9.11 Okno dialogowe Wstaw obiekt

Otwiera się poprzez: Polecenie WSTAWOBJ

Okno dialogowe **Wstaw obiekt** umożliwia wstawienie połączonego lub osadzonego dokumentu do bieżącego rysunku.

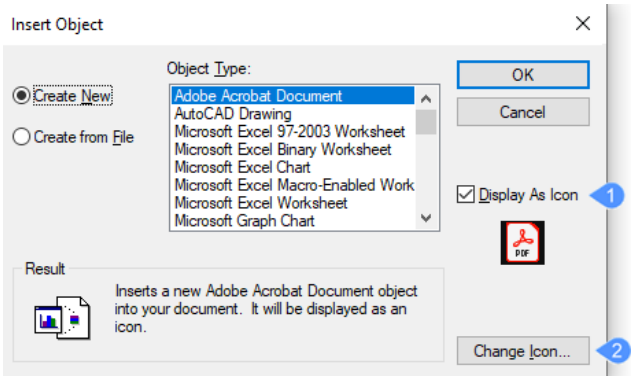

1 Utwórz nowy obiekt

2 Utwórz z pliku

Uwaga: Wymienione typy obiektów różnią się w zależności od oprogramowania zainstalowanego na komputerze.

22.9.11.1 Utwórz nowy obiekt

1 Wyświetl jako ikonę

2 Zmień ikonę

Wyświetl jako ikonę
Wyświetla obiekt jako ikonę. Ikona jest powiązana z typem dokumentu i jest definiowana przez aplikację źródłową.

Zmień ikonę
Otwiera okno dialogowe **Zmień ikonę**. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Zmień ikonę**.

22.9.11.2 Utwórz z pliku

Link
Przełącza powiązanie z dokumentem źródłowym:

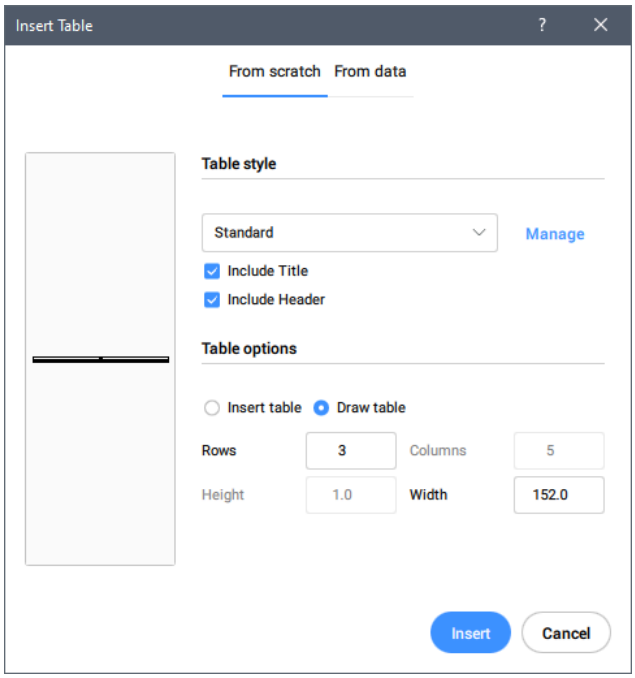
- **Wł**: łączy obiekt na rysunku z plikiem źródłowym, dzięki czemu po zmianie pliku źródłowego zmienia się również połączony obiekt.
- **Wył**: nie łączy z obiektem.

22.9.12 Okno dialogowe Wstawianie tabeli

Otwiera się przez polecenie TABLE

Okno dialogowe **Wstaw tabelę** umożliwia utworzenie encji tabeli na rysunku, od podstaw lub na podstawie danych z pliku zewnętrznego lub łącza danych.

22.9.12.1 Zacznij od szkicu

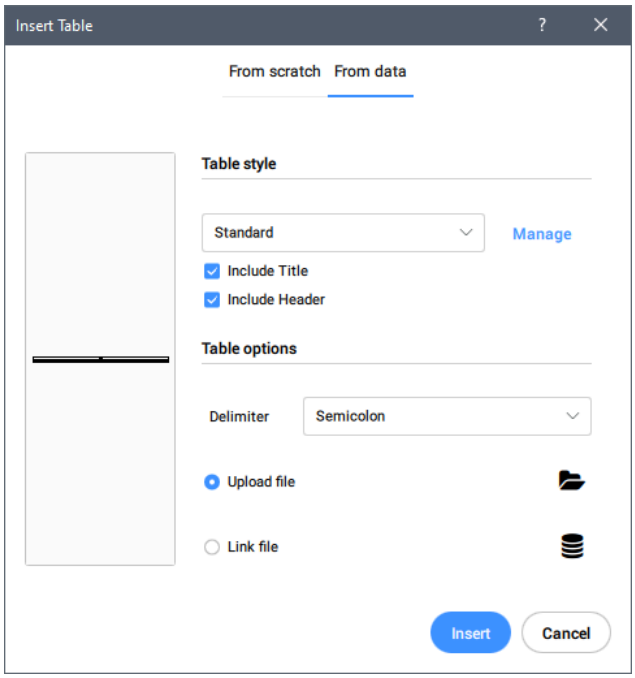

Style tabeli
Wybiera istniejący styl tabeli z listy rozwijanej.

Uwaga: Przycisk **Zarządzaj** otwiera **Eksplorator rysunków** > **Style tabeli** .

Opcje Tabeli
Wybierz wstawienie tabeli poprzez zdefiniowanie jej właściwości lub narysowanie tabeli.

22.9.12.2 Z danych

Opcje Tabeli

Separator
Określa znak separatora używany do oddzielania pól w plikach danych CSV. Z listy rozwijanej wybierz separator, którego chcesz użyć.

Uwaga: Dostępne tylko dla opcji **Plik**.

Przesyłanie pliku
Wyświetla okno dialogowe **Wybierz plik źródłowy** w celu wybrania pliku dla nowej tabeli.

Plik łącza
Wyświetla **Menedżer łącza danych** okno dialogowe. Zobacz artykuł poświęcony oknu dialogowemu **Menedżera łącza danych**.

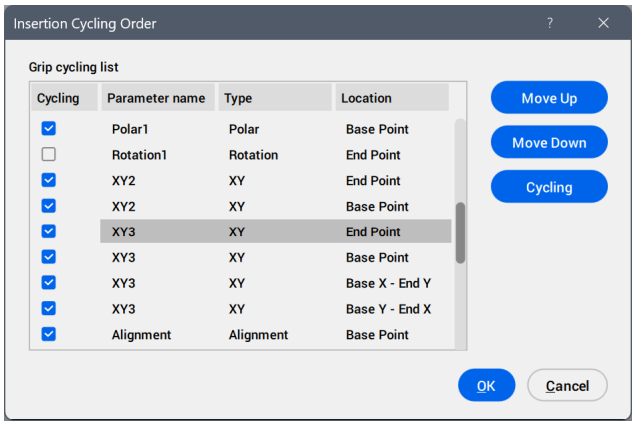
Uwaga:

- Podczas tworzenia tabeli z danych, formuły zawarte w pliku źródłowym nie są importowane (wyświetlane są tylko wartości).
- Aby wstawić tabelę, w tym z formułami, zapoznaj się z sekcją **Tworzenie tabeli z arkusza kalkulacyjnego Excel** w artykule **Praca z tabelami**.

22.9.13 Insertion Cycling Order dialog box

Opens via: BCYCLEORDER command

The **Insertion Cycling Order** dialog box defines the cycling order of grips used as insertion points for a dynamic block definition.

Grip cycling list
Displays all available parameter grips in the current cycling order.

Move Up
Moves the parameter grip up one position in the list.

Move Down
Moves the parameter grip down one position in the list.

Cycling
Selects or deselects the **Cycling** check box for the selected parameters to make these available or unavailable as insertion points.

Note: You can use the Shift and Ctrl keys to create a multiple selection.

OK
Saves the changes.

Cancel
Discards the changes.

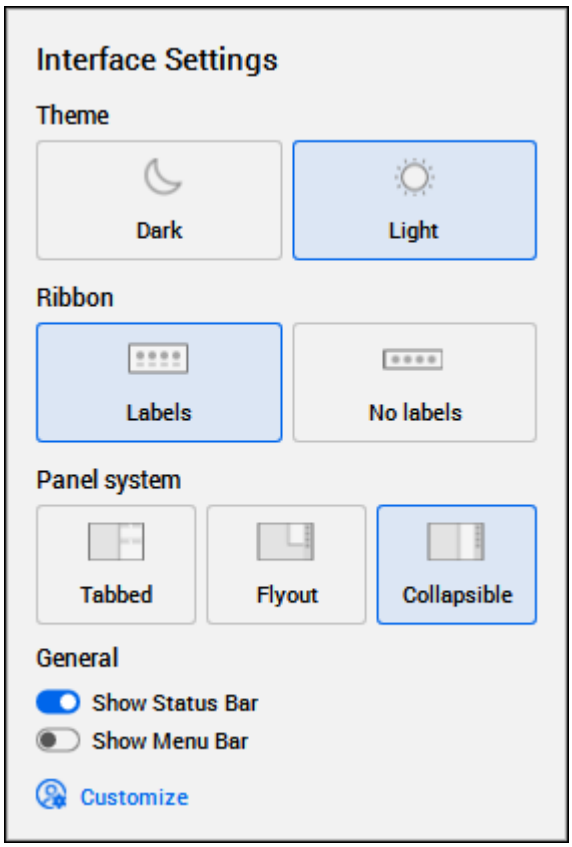
22.9.14 Okno dialogowe Ustawienia interfejsu

Otwiera się przez: Panel **Wstążka**

Okno dialogowe **Ustawienia interfejsu** umożliwia zarządzanie wyświetlaniem interfejsu obszaru roboczego BricsCAD.

Kliknij przycisk **Ustawienia interfejsu**, aby otworzyć okno dialogowe **Ustawienia interfejsu**.

Przycisk **Ustawienia interfejsu** znajduje się w prawym górnym rogu wstążki. Zmienna systemowa RIBBONSETTINGSENABLED kontroluje, czy przycisk jest wyświetlany, czy nie.

1 Wstążka
2 Motyw
3 System paneli
4 Ogólne
5 Dostosuj

22.9.14.1 Wstążka

Określa tryb wyświetlania wstążki.

Etykiety
Wyświetla etykiety wstążki.

Bez etykiet
Ukrywa etykiety wstążki.

22.9.14.2 Motyw

Określa motyw kolorystyczny interfejsu.

Ciemny
Ustawia motyw interfejsu na ciemny.

Lekki
Ustawia motyw interfejsu na jasny.

22.9.14.3 System paneli

Określa sposób wyświetlania paneli po ich otwarciu.

Dokowany
Organizuje panele w sposób zadokowany, zmniejszając przestrzeń modelu w zależności od szerokości wybranego panelu.

Pływający
Organizuje panele w sposób pływający. Przestrzeń modelu nie zmniejsza się, ponieważ panele unoszą się nad nim.

Zakładkowy
Organizuje panele w sposób podzielony na zakładki po obu stronach ekranu.

22.9.14.4 Ogólne

Umożliwia włączanie i wyłączanie kilku elementów interfejsu:

- **Pokaż Pasek Stanu**
- **Pokaż Pasek Menu**

22.9.14.5 Dostosuj

Wyświetla okno dialogowe **Dostosuj**, które umożliwia bardziej szczegółowe dostosowanie interfejsu do własnych preferencji.

22.10 J

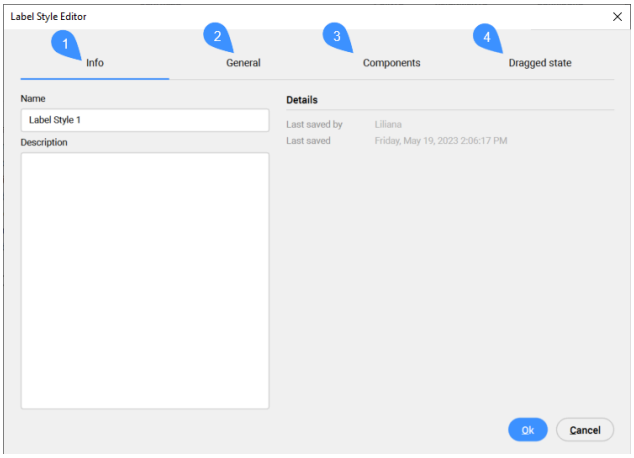
22.11 K

22.12 L

22.12.1 Edytor stylów etykiet Okno dialogowe

Otwiera się przez: Panel **Eksplorator Civil** > zakładka **Ustawienia**

Okno dialogowe **Edytor stylów** etykiet umożliwia definiowanie lub edytowanie stylów etykiet.

1 Zakładka Informacje

2 Karta Ogólne

3 Karta Składniki

4 Stan przeciągnięcia

22.12.1.1 Zakładka Informacje

Wyświetla informacje o stylu etykiety.

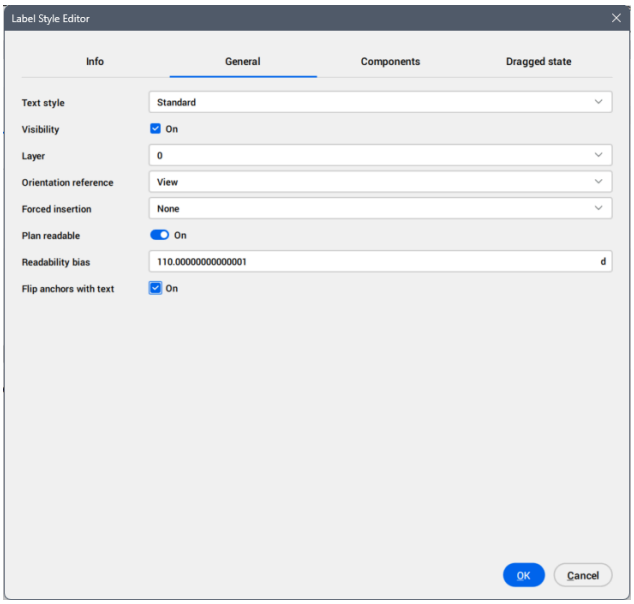
Nazwa
Ustawia i wyświetla nazwę stylu etykiety.

Opis
Ustawia i wyświetla opis stylu etykiety.

Detale
Wyświetla **ostatnio zapisane przez** i datę **ostatniego zapisu**.

22.12.1.2 Karta Ogólne

Definiuje ogólne ustawienia etykiety.

Styl tekstu
Ustawia styl tekstu z listy rozwijanej.

Uwaga: Do zarządzania stylami tekstu służy **Eksplorator rysunków**.

Widoczność etykiety
Przełącza widoczność etykiety na rysunku.

WArstwa
Ustawia warstwę etykiety z listy rozwijanej.

Uwaga: Do zarządzania warstwami służy panel **Warstwy**.

Odniesienie orientacji
Ustawia odniesienie orientacji etykiet względem powiązanego obiektu, orientacji widoku ekranu lub światowego układu współrzędnych (WCS) z listy rozwijanej.

Wymuszone wstawianie
Określa położenie etykiety względem obiektu:

- **Brak**: Utrzymuje pozycję etykiety zorientowaną względem obiektu.
- **Góra**: Modyfikuje pozycję etykiety, aby znajdowała się nad obiektem.
- **Dół**: Modyfikuje pozycję etykiety, aby znajdowała się poniżej obiektu.

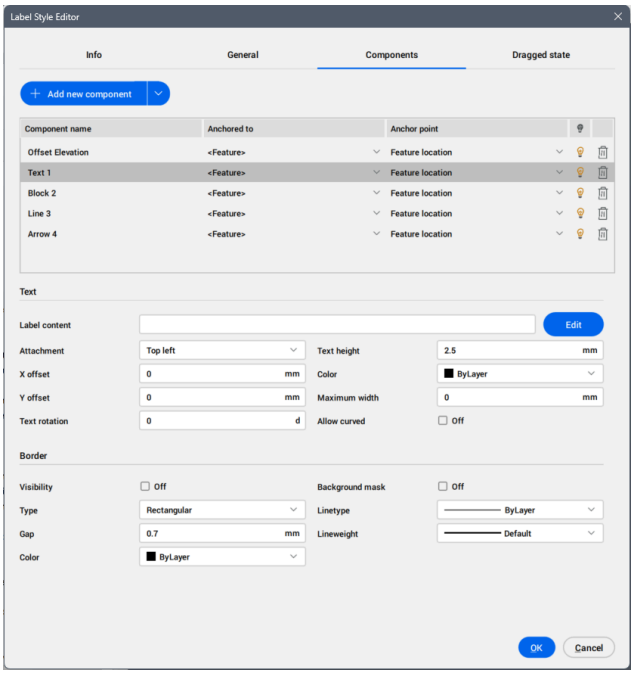
Plan czytelny
Przełącza parametr przerzucania czytelności.

Błąd Czytelności
Ustawia kąt, powyżej którego tekst etykiety punktu jest obracany do czytelnego kąta.

Odwróć kotwice z tekstem
Przełącza odwrócone kotwice z tekstem etykiety.

22.12.1.3 Karta Składniki

Dodaje komponenty stylu etykiety i zarządza nimi.

1 Dodaj nowy komponent

2 Lista komponentów

3 Właściwości komponentu

4 Edycja

Dodaj nowy komponent
Dodaje nowe komponenty **Tekst**, **Blok**, **Linia** i/lub **Strzałka** w celu zdefiniowania stylu etykiety.

Lista komponentów
Wyświetla listę określonych składników stylu etykiety.

Kolejność wyświetlania
Wyświetla komponenty w kolejności losowania. Kolejność rysowania można zmienić, wpisując nowy numer pozycji dla komponentu.

Nazwa komponentu
Wyświetla nazwy komponentów. Listę można sortować alfabetycznie.

Zakotwiczony do
Określa zależność między elementami stylu etykiety.

Punkt zakotwiczenia
Definiuje punkt kontrolny komponentu zależnego, wybierając go z listy rozwijanej.

wiDoczny
Przełącza widoczność komponentu.

Usuń
Usuwa komponent.

Właściwości komponentu
Wyświetla właściwości komponentu, które można edytować.
Właściwości komponentu danych/tekstu

Tekst

Zawartość
Wyświetla zawartość tekstową stylu etykiety. Aby dodać, edytować lub usunąć atrybuty wyświetlane w etykiecie, wybierz Edytuj, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor zawartości tekstowej**.

Uwaga: Proces wyświetlania atrybutu zdefiniowanego przez użytkownika na wybranych punktach **Civil** na rysunku został opisany w artykule Tworzenie atrybutów zdefiniowanych przez użytkownika dla punktów Civil. Możliwe jest również użycie właściwości z innego obiektu (Powierzchnia, Wyrównanie Poziome i Wyrównanie Pionowe).

Wysokość Tekstu
Ustawia wysokość elementów danych/tekstu prezentowanych w etykiecie.

Kąt obrotu
Ustawia kąt obrotu elementów danych/tekstu prezentowanych w etykiecie. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Załącznik
Ustawia pozycję elementów danych/tekstu względem punktu. Załącznik może być ustawiony na Górny lewy, Górny środkowy, Górny prawy, Środkowy lewy, Środkowy środkowy, Środkowy prawy, Dolny lewy, Dolny środkowy lub Dolny prawy.

Uwaga: Ustawienia Środek po lewej oznaczają, że tekst jest umieszczony tak, aby symbol znajdował się pośrodku lewej strony tekstu.

Odsunięcie X
Określa przesunięcie komponentu danych/tekstu od symbolu w kierunku X.

Odsunięcie Y
Określa przesunięcie komponentu danych/tekstu od symbolu w kierunku Y.

Kolor
Ustawia kolor komponentu danych/tekstu.

Maksymalna szerokość
Określa maksymalną szerokość komponentu danych/tekstu. Maksymalna szerokość określa szerokość obramowania (jeśli odstęp jest ustawiony na 0) i może być widoczna podczas korzystania z maski tła.

Granica

WIDoczność
Przełącza widoczność obramowania etykiety.

Typ
Określa kształt obramowania etykiety. Obramowanie można ustawić jako prostokątne, zaokrąglone prostokątne lub okrągłe.

Maska Tła
Dodaje białe tło.

Luka
Określa odstęp między tekstem, a linią obramowania.

Kolor
Określa kolor linii granicznej.

Rodzaj linii
Określa typ linii obramowania.

SzerokośćLinii
Określa grubość linii obramowania.

Właściwości składnika bloku

BLok

Nazwa bloku
Opcja wyboru bloku z listy dostępnych bloków na rysunku.

Wysokość bloku
Ustawia wysokość komponentu bloku na rysunku.

Obrót
Ustawia kąt obrotu komponentu bloku prezentowanego w etykiecie. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Załącznik
Ustawia punkt dołączenia komponentu blokowego w etykiecie. Załącznik może być ustawiony jako Górny lewy, Górny środkowy, Górny prawy, Środkowy lewy, Środkowy środkowy, Środkowy prawy, Dolny lewy, Dolny środkowy, Dolny prawy lub Punkt wstawiania.

Uwaga: Ustawienia Środek po lewej oznaczają, że tekst jest umieszczony tak, aby symbol znajdował się pośrodku lewej strony tekstu.

Odsunięcie X
Określa przesunięcie komponentu bloku od punktu wstawienia w kierunku X.

Odsunięcie Y
Określa przesunięcie komponentu bloku od punktu wstawienia w kierunku Y.

Kolor
Określa kolor komponentu bloku.

Rodzaj linii
Określa rodzaj linii bloku.

SzerokośćLinii
Określa szerokość linii bloku.

Właściwości komponentu linii

Linia

Użyj kotwicy punktu końcowego
Przełącza połączenie między linią a punktem kontrolnym.

Zakotwicz komponent w punkcie końcowym
Jeśli opcja **Użyj punktu zakotwiczenia końcowego** jest zaznaczona, możliwe jest wybranie elementu zakotwiczenia komponentu w punkcie końcowym.
Komponent kotwicy to element, względem którego linia jest pozycjonowana. Punktu końcowy komponentu można ustawić na <Funkcja> lub Data. Gdy komponent kotwicy punktu końcowego jest ustawiony na <Funkcja>, linia jest dołączana do punktu mocowania komponentu etykiety. Gdy jest ustawiona na Data,

może to być jedna z kilku lokalizacji na komponencie etykiety (zdefiniowana w punkcie kontrolnym punktu końcowego).

Punkt zakotwiczenia punktu końcowego
Punkt zakotwiczenia punktu końcowego można zdefiniować tylko wtedy, gdy komponent zakotwiczenia punktu końcowego jest ustawiony na Dane. Punkt końcowy może być ustawiony jako Lewy górny, Środkowy górny, Prawy górny, Lewy środkowy, Prawy środkowy, Lewy dolny, Środkowy dolny lub Prawy dolny.

Typ długości
Typ długości linii można ustawić na stałą długość (zdefiniowaną w opcji Stała długość) lub wartość procentową (zdefiniowaną w opcji Długość procentowa).

Stała długość
Gdy typ długości jest ustawiony na Stała długość, można zdefiniować całkowitą długość linii.

Procent długości
Gdy typ długość jest ustawiony na Długość procentowa, można zdefiniować całkowitą długość linii.

Kąt obrotu
Gdy opcja Użyj kotwicy punktu końcowego nie jest zaznaczona, można ustawić kąt obrotu elementu linii. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Odsunięcie X punktu początkowego
Określa przesunięcie punktu początkowego linii w kierunku X.

Odsunięcie Y punktu początkowego
Określa przesunięcie punktu początkowego linii w kierunku Y.

Odsunięcie X punktu końcowego
Gdy opcja Użyj kotwicy punktu końcowego jest zaznaczona, można zdefiniować przesunięcie punktu końcowego linii. Przesunięcie punktu końcowego X określa przesunięcie punktu końcowego linii w kierunku X.

Odsunięcie Y punktu końcowego
Gdy opcja Użyj kotwicy punktu końcowego jest zaznaczona, można zdefiniować przesunięcie punktu końcowego linii. Przesunięcie punktu końcowego Y określa przesunięcie punktu końcowego linii w kierunku Y.

Kolor
Określa kolor komponentu linii.

Rodzaj linii
Określa rodzaj linii.

SzerokośćLinii
Określa szerokość linii.

Właściwości komponentu strzałki

Strzałka

Styl grotu strzałki
Określa styl główki strzałki z listy opcji.

Rozmiar grotu strzałki
Określa rozmiar główki strzałki.

Obrót
Ustawia kąt obrotu komponentu bloku prezentowanego w etykiecie. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Stała długość
Przełącza opcję ustawienia stałej długości strzałki.

Długość
Określa długość strzałki.

Odsunięcie X
Określa przesunięcie punktu środkowego strzałki od symbolu w kierunku x.

Odsunięcie Y
Określa przesunięcie komponentu danych/tekstu od symbolu w kierunku Y.

Kolor
Określa kolor komponentu strzałki.

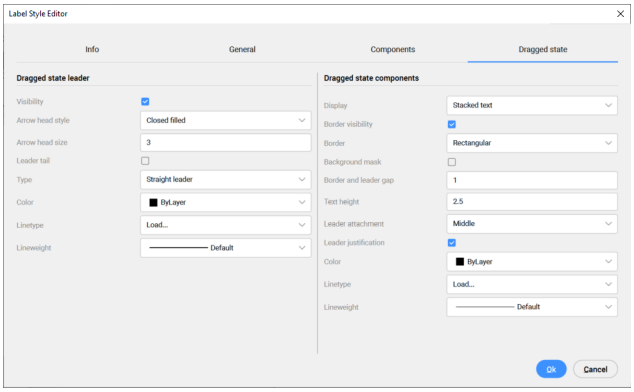
Rodzaj linii
Określa rodzaj linii strzałki.

SzerokośćLinii
Określa grubość linii strzałki.

Edycja
Otwiera okno dialogowe **Edytor zawartości tekstowej**.

22.12.1.4 Zakładka stanu przeciągniętego

Definiuje styl lidera i styl komponentów w przeciągniętym stanie.

Odnośnik stanu przeciągnięcia
Wyświetla właściwości stylu lidera w stanie przeciągniętym, które można edytować.

WIDoczność
Przełącza widoczność etykiety na rysunku.

Styl grotu strzałki
Definiuje styl zakończenia strzałki, wybierając go z listy rozwijanej.

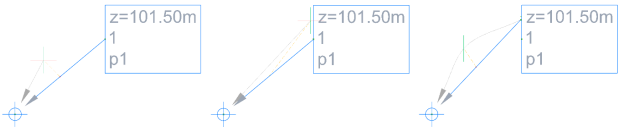
Rozmiar grotu strzałki
Określa rozmiar główki strzałki.

Ogon odnośnika
Przełącza ogon lidera na rysunku.

Uwaga: Gdy ogon odnośnika jest włączony, jego długość jest równa rozmiarowi grotu strzały.

Typ
Ustawia typ prowadnicy jako linię prostą lub splajn. Aby edytować krzywą splajnu, przeciągnij znak "+" ze środka prowadnicy do żądanej pozycji.

Uwaga: Wybranie i przeciągnięcie sekcji**"+**" lidera spowoduje utworzenie krzywych, natomiast wybranie**"-**" spowoduje usunięcie sekcji krzywej splajnu.

Kolor
Określa kolor lidera w stanie przeciągniętym.

Rodzaj linii
Definiuje typ linii lidera w przeciągniętym stanie.

SzerokośćLinii
Definiuje wagę liniową lidera w przeciągniętym stanie.

Komponenty stanu przeciągnięcia
Wyświetla styl właściwości komponentów w stanie przeciągniętym, który można edytować.

Ekran
Wyświetla komponenty w stanie przeciągniętym jako:

- **Tekst ułożony w stos**: oznacza, że ich styl zostanie zdefiniowany w zakładce **Stan przeciągnięty**.
- **Tak jak skomponowano**: oznacza, że styl jest taki sam, jak zdefiniowany na karcie **Komponenty** w oknie dialogowym **Edytor zawartości tekstowej** .

Uwaga: Jeśli chcesz, aby styl etykiety był inny w stanie przeciągniętym, wybierz Wyświetl opcję Tekst ułożony i zdefiniuj pozostałe jej właściwości.

Widoczność granic
Przełącza widoczność obramowania w stanie przeciągniętym.

Granica
Definiuje kształt obramowania w stanie przeciągniętym jako: prostokątny, zaokrąglony prostokątny lub okrągły.

Maska Tła
Przełącza maskę tła komponentów w stanie przeciągniętym.

Luka w granicy i odnośniku
Definiuje granicę i lukę lidera w przeciągniętym stanie.

Wysokość tekstu
Określa wysokość tekstu w stanie przeciągniętym.

Przywiązanie odnośnika
Określa pozycję punktu zaczepienia lidera, wybranego z listy rozwijanej.

Justowanie odnośnika
Przełącza uzasadnienie lidera. Komponenty tekstowe zmieniają swoje uzasadnienie wraz z ruchem lidera.

Kolor
Określa kolor komponentów w stanie przeciągniętym.

Rodzaj linii
Definiuje rodzaj linii obramowania komponentów w stanie przeciągniętym.

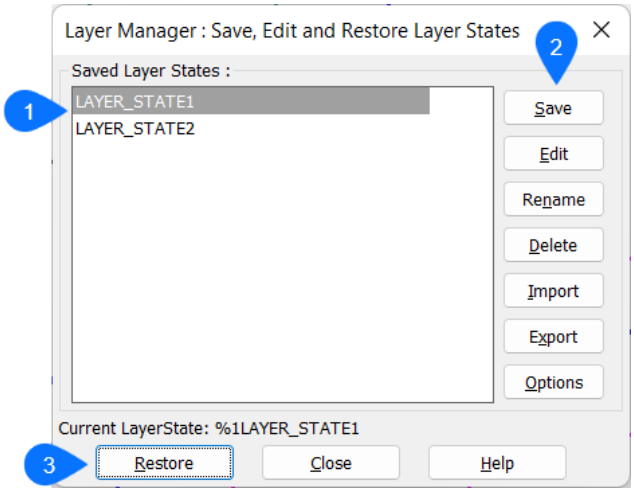
SzerokośćLinii
Definiuje grubość linii obramowania komponentów w stanie przeciągniętym.

Uwaga: Wszystkie zmiany są dynamicznie wyświetlane na rysunku.

22.12.2 Menedżer warstw: Zapisywanie, edytowanie i przywracanie stanów warstw Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie LMAN (Express Tools)

Menedżer warstw: Okno dialogowe Zapisz, edytuj i przywróć stany warstw umożliwia zapisywanie, edytowanie i przywracanie stanów warstw.

1 Zapisane Stany Warstw:

2 Opcje stanów warstwy

3 Przywróć

22.12.2.1 Zapisane Stany Warstw:

Wyświetla listę zapisanych stanów warstw.

22.12.2.2 Opcje stanów warstwy

Zapisz
Otwiera okno dialogowe **Nowa NazwaStanu Warstwy**, które umożliwia zapisanie bieżącego stanu warstwy.

Edycja
Umożliwia edycję stanów warstw poprzez otwarcie okna dialogowego **Eksplorator rysunków**. Zostanie otwarte okno dialogowe **New LayerState Name**, w którym można zapisać zmiany.

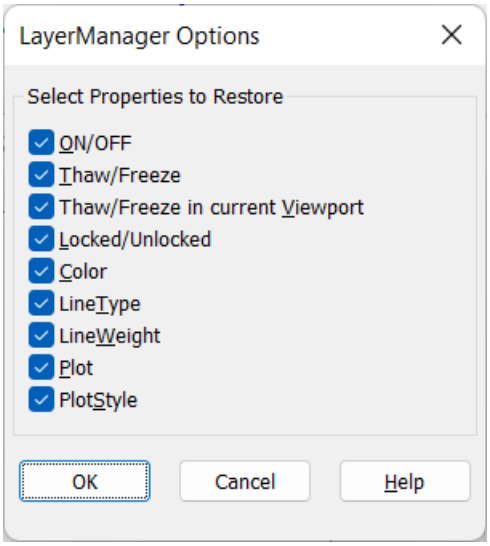
Zmień nazwę
Otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę StanuWarstwy**, które umożliwia zmianę nazwy zapisanego stanu warstwy.

Usuń
Usuwa wybrany stan warstwy. Zostanie otwarte okno dialogowe **Ostrzeżenie** w celu potwierdzenia akcji.

Import
Otwiera okno dialogowe **Importuj nazwę pliku**, które umożliwia wybranie pliku .lay plik do otwarcia.

Eksport
Otwiera okno dialogowe **Eksportuj nazwę pliku**, które umożliwia wyeksportowanie wybranego stanu warstwy do pliku .lay format pliku.

Opcje
Otwiera okno dialogowe **Opcje menedżera warstw**, w którym można ustawić opcje używane podczas operacji **przywracania**.

Uwaga: Wszystkie opcje są domyślnie włączone.

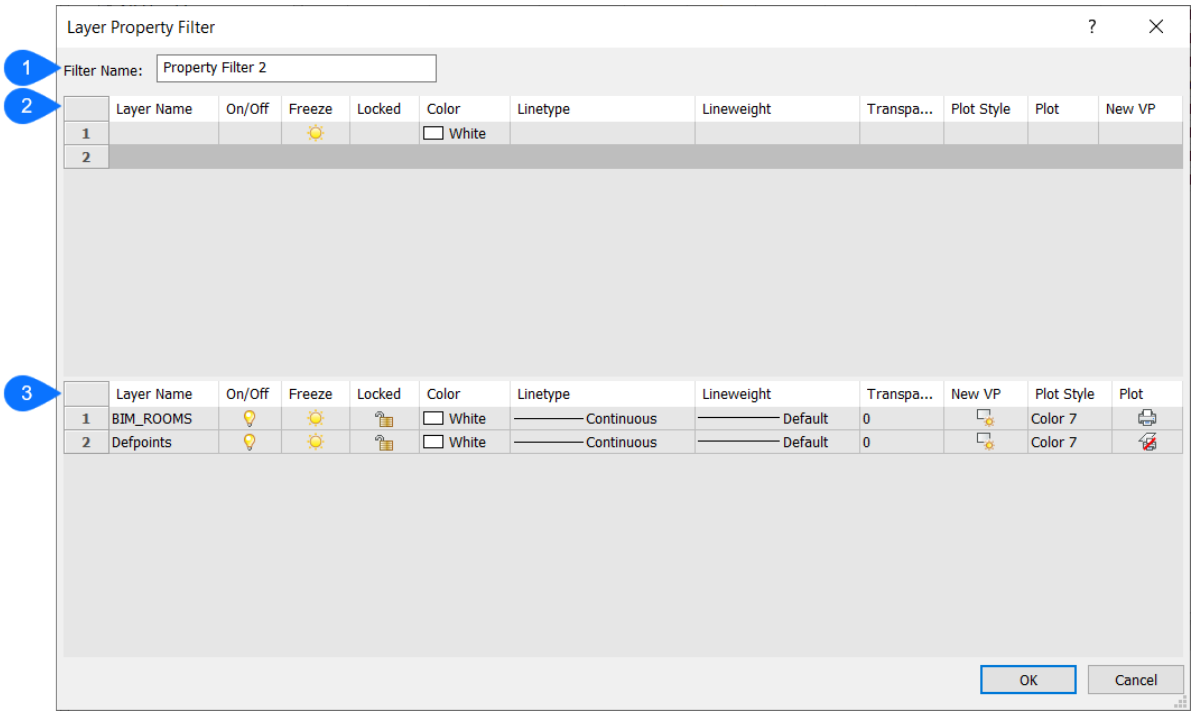
22.12.2.3 Przywróć

Przywraca ustawienia warstwy wybranego stanu warstwy.

22.12.3 Okno dialogowe Filtr właściwości warstwy

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Eksplorator Rysunku** (polecenie EKSWARSTWY)

Okno dialogowe **Filtr właściwości warstwy** umożliwia utworzenie nowej definicji filtra warstwy na podstawie jej właściwości.

1 Nazwa Filtru:

2 Właściwości filtra

3 Warstwy filtrowane

22.12.3.1 Nazwa Filtru:

Ustawia nazwę filtra.

22.12.3.2 Właściwości filtra

Ustawia właściwości filtrowania warstw. Warstwy spełniające wszystkie wskazane właściwości filtra zostaną do niego dodane.

Nazwa Warstwy

Filtruje warstwy na podstawie ich nazwy. Możesz użyć symboli wieloznacznych, aby określić więcej niż jedną warstwę, na przykład Doors-* dla Doors-Exterior i Doors-Interior.

- # - pasuje do dowolnej cyfry. Na przykład ## pasuje do 12 i 34, ale nie do 5 lub 123 (kod ASCII: 35).
- @ - dopasowuje dowolny znak alfabetu, więc nie cyfry ani symbole. Na przykład, @@@@@ pasuje do wszystkich 5-literowych nazw warstw. (kod ASCII: 64).
- . - dopasowuje znaki niealfanumeryczne, czyli symbole, ale nie litery i cyfry. Na przykład .* dopasowuje wszystkie nazwy warstw zaczynające się od znaku niealfanumerycznego, takiego jak _SITEPLAN i +1_LEVEL (kod ASCII: 46).
- * - dopasowuje dowolny ciąg znaków, w tym litery, cyfry i znaki. Na przykład, A* pasuje do wszystkich nazw warstw zaczynających się od litery A (kod ASCII: 42).

- ? - dopasowuje dowolny pojedynczy znak. Na przykład, ?AB* pasuje do**LABORATORY**i**CABARET**, ale nie do**STABLE**, ponieważ STABLE zaczyna się od dwóch liter, a *?* określa pojedynczą literę (kod ASCII: 63).
- ~ - dopasowanie negatywne, w którym zwracany jest dowolny ciąg znaków oprócz wzorca. Na przykład ~*A* pasuje do wszystkich nazw warstw, które nie zawierają litery A (kod ASCII: 126).
- [ ] - dopasowuje dowolny znak zawarty w nawiasach kwadratowych. Na przykład LA[YB] pasuje do**LAY** i**LAB**(kod ASCII: 91 93).
- [~] - określa dowolny znak, który nie znajduje się w nawiasach kwadratowych. Na przykład LA[~YB] pasuje do**LAD**, ale nie do**LAY** lub**LAB** (kod ASCII: 91 126 93).
- [-] - Określa zakres dla pojedynczego znaku w nazwie warstwy. Na przykład LAY-[A-E] pasuje do dowolnej kombinacji LAY- i A do E, takiej jak**LAY-A** .... **LAY-E**, ale nie LAY-F (kod ASCII: 91 45 93).
- ' - Dokładnie dopasowuje następny ciąg znaków, aby znaleźć nazwę warstwy zawierającą znak wieloznaczny, gdy jest poprzedzony znakiem cudzysłowu. Użyj `, aby wyszukać nazwy warstw zawierające znaki takie jak ? i ~. Na przykład, `~LAY* pasuje do ~LAY-1, ~LAYER-1 i ~LAY-B (kod ASCII: 96).

Uwaga: Kod ASCII: jeśli znak nie jest dostępny na klawiaturze, naciśnij i przytrzymaj klawisz Alt, a następnie wpisz kod ASCII na klawiaturze numerycznej.

Właściwości
Określa, które warstwy mają zostać uwzględnione zgodnie z ich właściwościami, takimi jak zamrożenie i kolor.

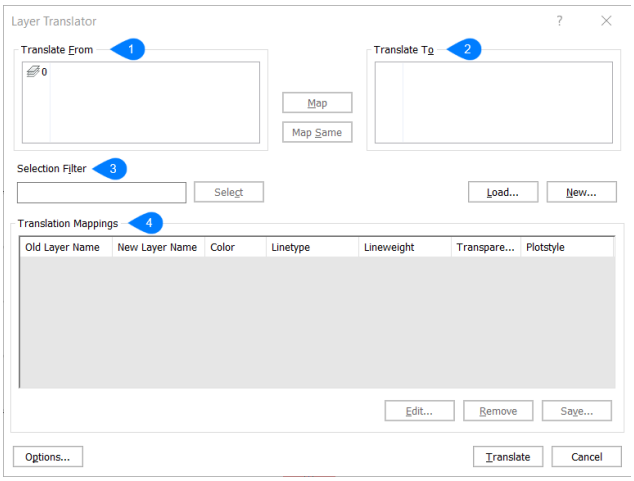
22.12.3.3 Warstwy filtrowane

Wyświetla warstwy spełniające wymagania filtra.

22.12.4 Okno dialogowe Translator warstw

Otwiera się przez polecenie LAYTRANS

Okno dialogowe **Translator warstw** umożliwia zastosowanie nazw i właściwości warstw z innego rysunku do bieżącego rysunku.

1 Tłumaczenie z

2 Przetłumacz na

3 Filtr wyboru

4 Mapowania translacji

22.12.4.1 Tłumaczenie z

Wyświetla wszystkie nazwy warstw w bieżącym rysunku.

Uwaga: Można określić warstwy, do których mają być mapowane, ładując informacje o warstwach z istniejącego pliku DWG, DWS lub DWT.

Uwaga: Nowe warstwy można tworzyć, po prostu wprowadzając nazwę warstwy i właściwości, do których ma zostać zmapowana istniejąca warstwa.

22.12.4.2 Przetłumacz na

Określa warstwę, do której mają być mapowane wybrane warstwy.

Uwaga: Wybierz jedną lub więcej warstw z bieżącego rysunku, z listy po lewej stronie, aby zmapować je na warstwę z listy po prawej stronie. W przypadku wybrania opcji Map Same wszystkie nazwy warstw w bieżącym rysunku z odpowiednimi nazwami na liście po prawej stronie odziedziczą właściwości z listy po prawej stronie.

22.12.4.3 Mapowania translacji

Wyświetla przegląd tego, która warstwa i jej właściwości są tłumaczone na inną warstwę.

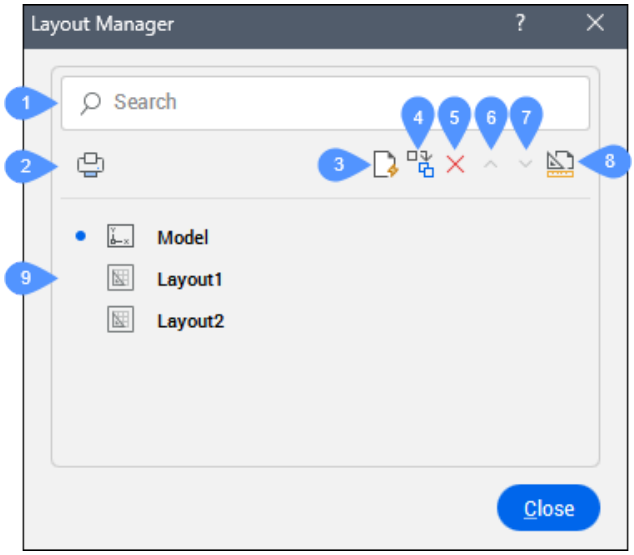
22.12.4.4 Opcje

Wyświetla okno dialogowe **Opcje**, które oferuje dodatkowe elementy sterujące mapowaniem warstw.

22.12.5 Okno dialogowe Menedżer układu

Otwiera się przez polecenie MENEDŻERARKUSZA

Ten **Menedżer arkusza** Okno dialogowe umożliwia zarządzanie wszystkimi arkuszami w bieżącym rysunku. Możesz tworzyć nowe arkusze, duplikować istniejące, zmieniać ich nazwy lub je usuwać, zmieniać ich położenie, dostosowywać ustawienia strony lub publikować wybrane arkusze.

1 Szukaj

2 Publikuj

3 Dodaj nowy układ

4 Kopiowanie wybranych arkuszy

5 Usuwanie jednego lub wielu arkuszy

6 Przesuń w górę

7 Padnij

8 Ustawienia Strony

9 Lista modelu i arkuszy

22.12.5.1 Szukaj

Wyszukuje nazwę układu i wyświetla tylko wyszukany układ. Jest to przydatne, gdy rysunek zawiera wiele układów.

22.12.5.2 Publikuj

Otwiera okno dialogowe **Publikuj**.

22.12.5.3 Dodaj nowy układ

Dodaje nowy arkusz do listy.

22.12.5.4 Kopiowanie wybranych arkuszy

Kopiuje wybrane arkusze do listy.

22.12.5.5 Usuwanie jednego lub wielu arkuszy

Usuwa jeden lub wiele arkuszy z listy.

22.12.5.6 Przesuń w górę

Przenosi wybrane układy w górę listy.

22.12.5.7 Padnij

Przenosi wybrane układy w dół listy.

22.12.5.8 Ustawienia Strony

Otwiera okno dialogowe **Ustawienia strony**.

22.12.5.9 Lista modelu i arkuszy

Wyświetla dostępne układy i umożliwia ustawienie bieżącego układu.

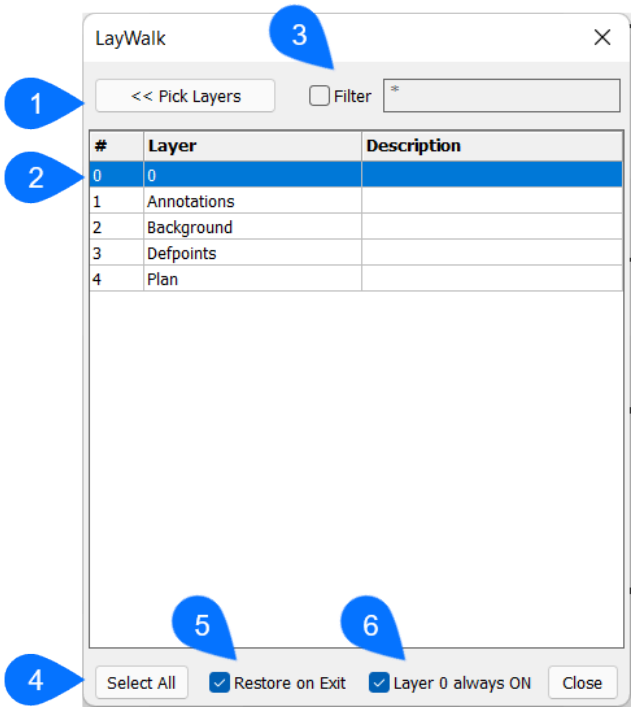
Uwaga:

- Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy nazwy układu otwiera się menu kontekstowe z następującymi opcjami: **Zmień nazwę Arkusz**, **Kopiuj Arkusz**, **Publikuj** i **Usuń**.
- Bieżący arkusz jest oznaczony na liście niebieską kropką.
- Kliknij przed nazwą warstwy i ikoną, aby ustawić ją jako bieżący arkusz.
- Kliknij dwukrotnie nazwę arkusza, aby zmienić jego nazwę.

22.12.6 Okno dialogowe LayWalk

Otwiera się przez polecenie LAYWALK (Express Tools)

Okno dialogowe **PrzegWarst** umożliwia wybór warstw, dla których jednostki są wyświetlane na rysunku.

1 Wybieranie warstw

2 Lista warstw

3 Filtr

4 Zaznacz wszystko

5 Przywróć przy Zamknięciu

6 Warstwa 0 zawsze WŁĄCZONA

22.12.6.1 Wybieranie warstw

Tymczasowo wyłącza okno dialogowe **PrzegWarst** i umożliwia zaznaczanie elementów na rysunku wraz z ich warstwami.

22.12.6.2 Lista warstw

Wyświetla listę dostępnych warstw. Wybierz warstwy, dla których chcesz wyświetlić jednostki.

Uwaga: Niezaznaczone warstwy zostaną zamrożone.

22.12.6.3 Filtr

Włącza i wyłącza aktywny filtr.

- Zaznacz pole wyboru, aby wyświetlić tylko warstwy pasujące do filtra.
- Odznacz to pole wyboru, aby wyświetlić pełną listę warstw.

22.12.6.4 Zaznacz wszystko

Kliknij ten przycisk, aby wybrać i wyświetlić wszystkie warstwy.

22.12.6.5 Przywróć przy Zamknięciu

Jeśli pole wyboru jest zaznaczone, przywraca wszystkie warstwy do ich poprzedniego stanu podczas zamykania okna dialogowego.

Jeśli pole wyboru nie jest zaznaczone, wprowadzone zmiany zostaną zapisane.

22.12.6.6 Warstwa 0 zawsze WŁĄCZONA

Jeśli pole wyboru jest zaznaczone, zawsze wyświetlana jest warstwa 0.

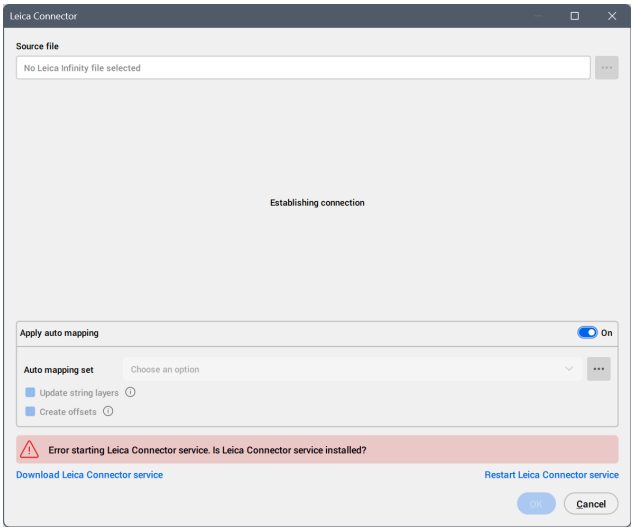
Jeśli pole wyboru nie jest zaznaczone, wyświetlane są tylko wybrane warstwy.

22.12.7 Leica Connector dialog box

Opens via:

- LEICACONNECTOR command
- **Civil Explorer** panel > **Civil** tab > **Connections** > right-click a Leica connection > **Edit** option

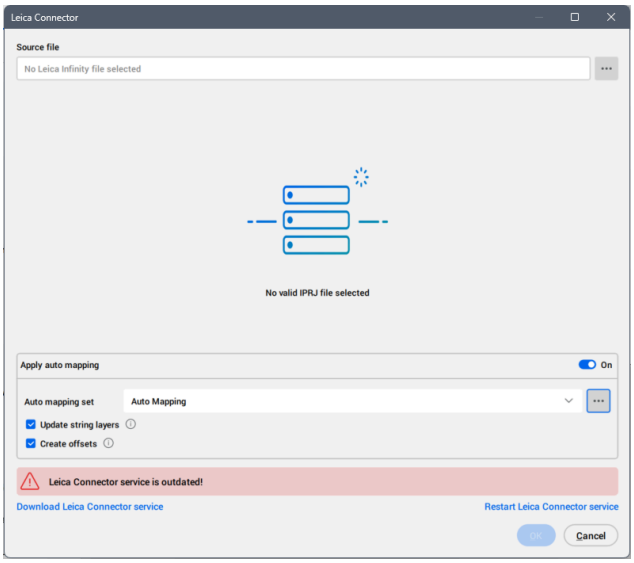
The **Leica Connector** dialog box connects directly to a Leica Infinity database and displays updates to imported Civil points and string objects in both the drawing and the Leica Infinity file.

When you run the LEICACONNECTOR command for the first time, an error message asks if the Leica Connector service is installed.

Click the **Download Leica Connector service** button to automatically download the installer for the Leica Connector service application, then install it.

Run the LEICACONNECTOR command again to open **Leica Connector** dialog box.

22.12.7.1 Source file

Selects a source Leica Infinity IPRJ file. Click the Browse button (…) to open the **Import** dialog box and select the Leica Infinity IPRJ file to import.

22.12.7.2 Apply auto mapping

Turns on or off the visibility of the auto mapping set options.

Auto mapping set

Selects an auto mapping set from the drop-down list or click Browse button (…) to open the **Edit Auto Mapping Set** dialog box, where you can edit the selected auto mapping set or create a new one.

Update string layers

When turned on, uses auto mapping set linework layer definitions to set string layers from associated points. Points must be inserted into the drawing.

Create offsets

When turned on, uses special codes found in points and defined in the auto mapping command code set to generate offset strings.

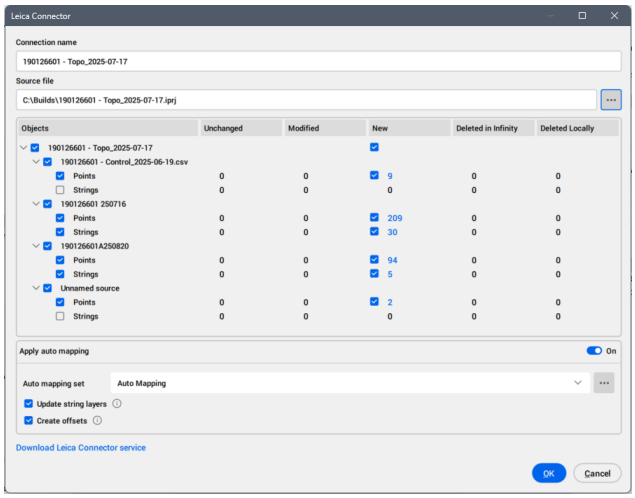
22.12.7.3 Download Leica Connector service

Automatically downloads the installer for the Leica Connector service application.

22.12.7.4 Restart Leica Connector service

Restarts the Leica Connector service.

After the Leica connection is established, all imported Leica Infinity objects are listed.

22.12.7.5 Connection name

Displays the connection name. The default name is the name of the imported Leica Infinity IPRJ file. Click the field to edit it.

22.12.7.6 Leica Infinity database

Lists the imported Leica Infinity objects.

Objects
Displays the Civil points and strings imported from the Leica Infinity IPRJ file.

Unchanged
Displays the numbers of the unmodified objects in the drawing.

Modified
Displays the numbers of the modified objects in the drawing.

New
Displays the numbers of the objects imported from Leica Infinity file in the drawing.

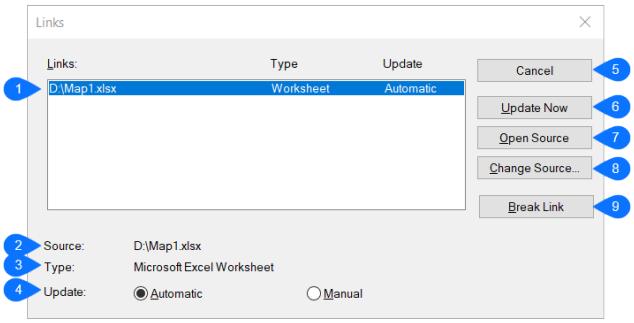
Deleted in Infinity
Displays the number of objects deleted from the Leica Infinity IPRJ file since the last load.

Deleted Locally
Displays the number of imported objects that have been deleted from the drawing.

22.12.8 Okno dialogowe Łącza

Otwiera się przez polecenie ŁĄCZAOLE

Okno dialogowe **Linki** umożliwia edycję łączy elementów OLE, które zostały osadzone lub połączone z rysunkami.

1 Linki

2 źRódło

3 Typ

4 Aktualizuj

5 Anuluj

6 Aktualizuj teraz

7 Open Source

8 Źródło zmian

9 Przerwij

22.12.8.1 Linki

Udostępnia listę wszystkich linków załadowanych w pliku.

22.12.8.2 źRódło

Zgłasza ścieżkę do nazwy pliku źródłowego.

22.12.8.3 Typ

Zgłasza typ pliku.

22.12.8.4 Aktualizuj

Określa, w jaki sposób jednostka OLE na rysunku jest aktualizowana po zmianie źródła.

22.12.8.5 Anuluj

Anuluje operację łączenia.

22.12.8.6 Aktualizuj teraz

Aktualizuje połączone jednostki OLE.

22.12.8.7 Open Source

Otwiera plik źródłowy w aplikacji źródłowej. Umożliwia to edycję pliku źródłowego.

22.12.8.8 Źródło zmian

Zmienia źródło dla połączonego podmiotu OLE.

22.12.8.9 Przerwij

Przerywa połączenie z plikiem źródłowym.

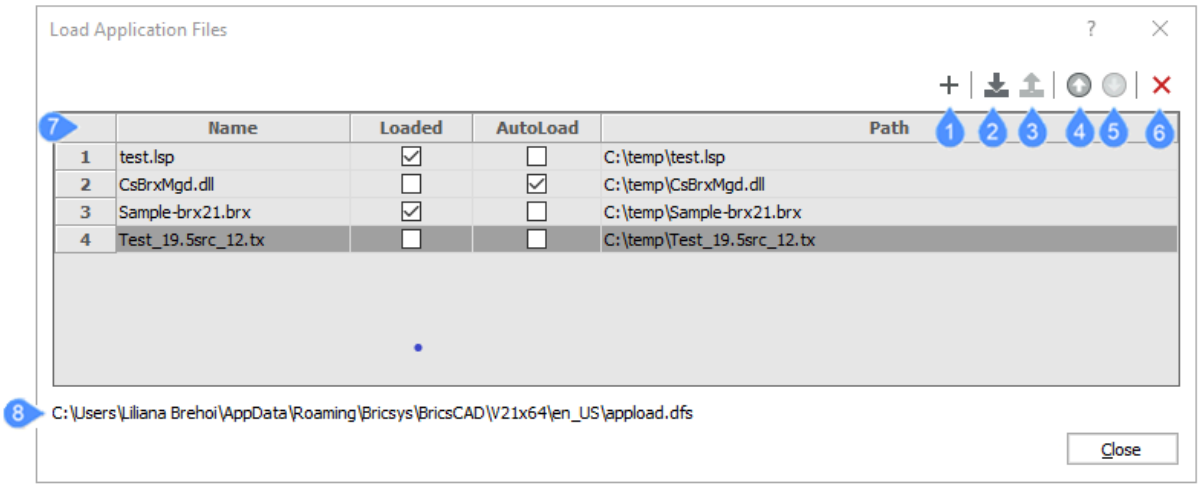
Uwaga: Gdy łącze zostanie przerwane, jednostka OLE na rysunku nie zmienia się już po zmianie pliku źródłowego.

22.12.9 Okno dialogowe Wczytywanie plików aplikacji

Otwiera się przez polecenie ZAŁADUJ

Okno dialogowe **Załaduj pliki aplikacji** umożliwia ładowanie i zwalnianie następujących typów aplikacji do uruchamiania w BricsCAD:

- Aplikacje LSP - LISP firmy BricsCAD i innych programów CAD.
- Aplikacje DES - DES LISP.
- BRX - aplikacje rozszerzające środowisko uruchomieniowe BricsCAD.
- TX - Aplikacje rozszerzające Teigha od Open Design Alliance.
- ARX - AutoCAD® aplikacje rozszerzające runtime z Autodesk®.
- DBX - Aplikacje DBX.
- DRX - Aplikacje rozszerzające środowisko wykonawcze do rysowania.
- DVB - Aplikacje Visual Basic.
- MNL - wyrażenia LISP dla plików menu.

1 Dodaj plik aplikacji

2 Wczytaj wybrane aplikacje

3 Rozpakowywanie wybranej aplikacji

4 Przenieś aplikację do góry

5 Przenieś aplikację do dołu

6 Usuń wybrane aplikacje

7 Lista plików aplikacji

8 Ścieżka pliku aplikacji

22.12.9.1 Dodaj plik aplikacji

Otwiera okno dialogowe **Wybierz pliki aplikacji**.

22.12.9.2 Wczytaj wybrane aplikacje

Załaduje wybrane aplikacje na stronę BricsCAD. Załadowane zostaną tylko aplikacje kompatybilne z BricsCAD.

22.12.9.3 Rozpakowywanie wybranej aplikacji

Usuwa wybraną aplikację (aplikacje) ze strony BricsCAD. Aplikacje LISP muszą zostać usunięte, aby mogły zostać rozładowane w bieżącej sesji BricsCAD.

22.12.9.4 Przenieś aplikację do góry

Przesuwa wybrane aplikacje w górę na liście.

22.12.9.5 Przenieś aplikację do dołu

Przesuwa wybrane aplikacje w dół listy.

22.12.9.6 Usuń wybrane aplikacje

Usuwa wybrane aplikacje z listy.

22.12.9.7 Lista plików aplikacji

Wyświetla listę plików aplikacji, które są dostępne do wczytania, rozładowania, przeniesienia w górę i w dół lub usunięcia.

- **Nazwa**: określa nazwę i rozszerzenie pliku aplikacji z listy.
- **Załadowany**: określa, czy plik jest ładowany czy rozładowywany w bieżącej sesji BricsCAD.
- **Automatyczne ładowanie**: określa, czy plik zostanie załadowany automatycznie w następnej sesji BricsCAD.
- **Ścieżka**: wyświetla folder lokalizacji dodanych plików.

22.12.9.8 Ścieżka pliku aplikacji

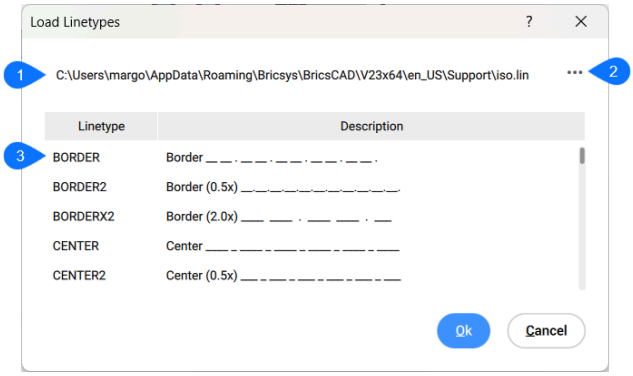
Wyświetla folder lokalizacji pliku appload.dfs, który zawiera wszystkie dodane aplikacje, za pomocą okna dialogowego **Wybierz pliki aplikacji**. Możesz otworzyć plik za pomocą Notatnika.

Aplikacje wymienione w pliku appload.dfs są ładowane podczas uruchamiania.

22.12.10 Okno dialogowe Wczytaj rodzaje linii

Otwiera się przez Okno dialogowe **Eksplorator Rysunku** (polecenie RODZLIN)

Okno dialogowe **Załaduj typy linii** umożliwia załadowanie dodatkowych definicji typów linii.

1 Ścieżka pliku

2 Przeglądaj plik

3 Lista

22.12.10. Ścieżka pliku

1

Wyświetla ścieżkę wybranego pliku *.lin (rodzaj linii).

22.12.10. Przeglądaj plik

2

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik typu linii**.

22.12.10. Lista

3

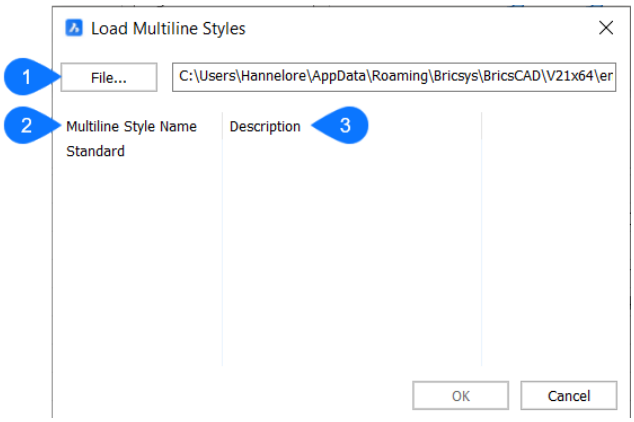
Wyświetla dostępne rodzaje linii do wczytania. Wyświetlane są dwie cechy rodzajów linii:

- **Rodzaj linii**
  Wyświetla nazwy dostępnych rodzajów linii
- **Opis**
  Wyświetla wizualną reprezentację rodzaju linii.

22.12.11 Okno dialogowe Wczytaj style wielowierszowe

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Eksplorator Rysunku** (polecenie MLSTYL)

Okno dialogowe **Wczytaj Styl Multilinii** umożliwia wczytanie stylów multilinii z pliku multilinii (*mln).

1 Plik

2 Nazwa Stylów Multilinii

3 Opis

22.12.11. Plik

1

Wyświetla okno dialogowe **Wybierz Plik Stylu Multilinii**, w którym można wybrać plik stylu multilinii do otwarcia.

22.12.11. Nazwa Stylów Multilinii

2

Wyświetla nazwy dostępnych plików stylów wielowierszowych na rysunku. Z tej listy można wybrać plik stylu wielowierszowego.

22.12.11. Opis

3

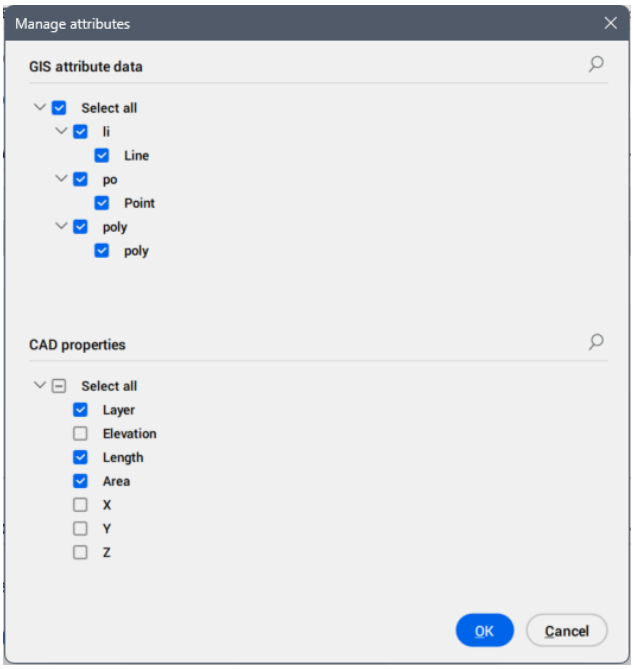
Wyświetla opis plików stylów wielowierszowych, jeśli są dostępne.

22.13 M

22.13.1 Manage attributes dialog box

Opens via: **Export To GIS** dialog box > Attribute data section > **Manage attributes...** button

The **Manage attributes** dialog box selects which GIS attribute data and CAD properties to include in the export.

22.13.1.1 GIS attribute data

Select the GIS attribute data to include in the export.

Expand all or Collapse all button
Expands or collapses all nodes in the tree view.

Select all button
Selects all entities in the tree view for export.

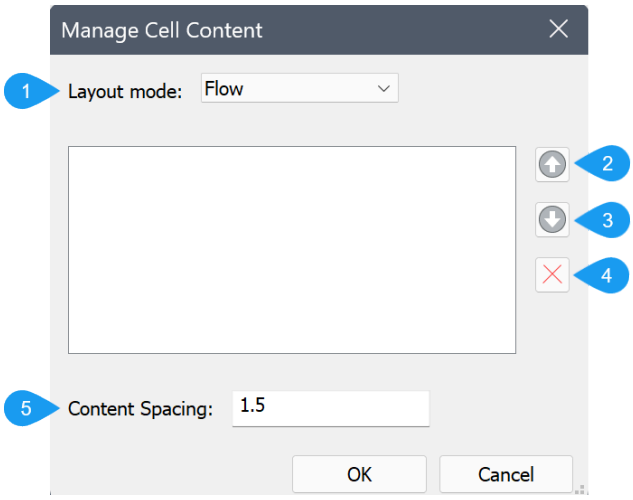
22.13.1.2 CAD properties

Selects CAD properties to include in the export.

22.13.2 Okno dialogowe Zarządzaj zawartością komórki

Okno dialogowe **Zarządzaj zawartością komórki** umożliwia zarządzanie zawartością wybranych komórek tabeli.

Aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzaj zawartością komórki**, uruchom polecenie TRYBTABELI i kliknij przycisk **Zarządzaj zawartością komórki** ( ) na pasku narzędzi **Tabela**.

Tryb Arkusza (1)
Gdy komórka zawiera więcej niż jeden element, ta opcja określa, w jaki sposób są one powiązane ze sobą. Kliknij listę rozwijaną, a następnie wybierz opcję:

- **Przepływ**: układa elementy tak, aby pasowały do komórki.
- **Ułożone poziomo**: wymusza ułożenie elementów w poziomie.
- **Ułożone pionowo**: wymusza pionowe ułożenie elementów.

Przejdź do góry (2)
Przenosi zaznaczony element w górę listy, tak aby pojawił się nad innymi elementami w komórce.

Przesuń w dół (3)
Przesuwa zaznaczony element w dół listy, tak aby znajdował się poniżej innych elementów w komórce.

Usuń (4)
Usuwa zaznaczony element z komórki.

Odstępy między treścią (5)
Określa odległość między elementami w komórce. Wprowadź liczbę w jednostkach rysunkowych.

> ***Uwaga:*** Po kliknięciu przycisku **OK** kliknij poza zaznaczoną komórką, aby zmiany stały się widoczne w tabeli.

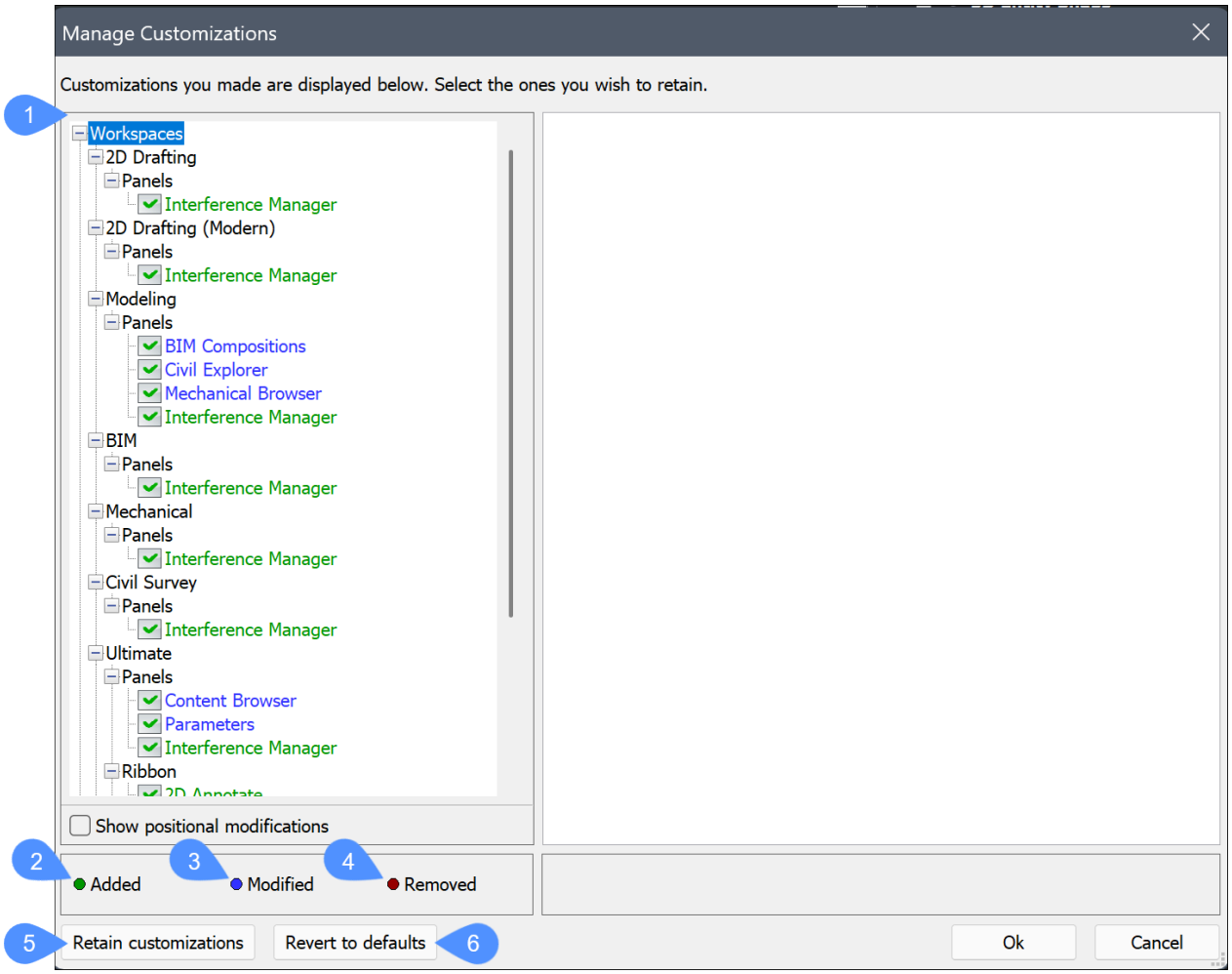
22.13.3 Okno dialogowe Zarządzaj dostosowaniami

Lite Pro Mechanical BIM

Otwiera przez: Okno dialogowe **Dostosuj**

Okno dialogowe **Zarządzaj dostosowaniami** zawiera listę wszystkich dostosowań służących do potwierdzania i cofania zmian wprowadzonych w interfejsie użytkownika.

Aby otworzyć okno dialogowe, należy najpierw uruchomić polecenie DOSTOSUJ. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Dostosuj**. Kliknij **Zarządzaj dostosowaniami...**, aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzaj dostosowaniami**.

1 Modyfikacje

2 Dodane

3 Zmieniono

4 Usunięto

5 Zachowaj zmiany

6 Przywróć do domyślnych

22.13.3.1 Modyfikacje

Wyświetla listę wszystkich dodanych, zmodyfikowanych lub usuniętych dostosowań.

Uwaga: Możesz sprawdzić dostosowanie, aby zachować modyfikację w CUI.

22.13.3.2 Dodane

Elementy, które utworzyłeś są wyświetlane na zielono.

22.13.3.3 Zmieniono

Zmodyfikowane elementy są wyświetlane na niebiesko.

22.13.3.4 Usunięto

Elementy, które usunąłeś, są wyświetlane na czerwono.

22.13.3.5 Zachowaj zmiany

Zachowuje lokalny domyślny CUI bez zmian.

22.13.3.6 Przywróć do domyślnych

Przywraca lokalny interfejs CUI do odpowiedniego domyślnego zainstalowanego przez BricsCAD, na przykład:

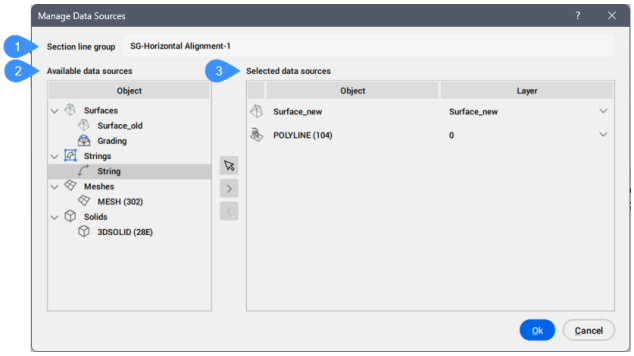
C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\UserDataCache\Support\en_US\default.cui

22.13.4 Okno dialogowe Zarządzaj źródłami danych

Otwierane przez:

- Polecenie PRZEKRÓJŹRÓDŁADANYCH
- Polecenie WIDOKPRZEKROJUEDYCJA > **Edytuj Widok Przekroju** okno dialogowe > **Zarządzaj źródłami danych** przycisk
- Panel **Ekplorator Civil** > menu kontekstowe **Źródła danych** > opcja **Zarządzaj źródłami danych...**

Okno dialogowe **Zarządzaj źródłami danych** umożliwia dodawanie lub usuwanie źródeł danych z grupy linii przekroju. Dostępne źródła danych to powierzchnie, ciągi, bryły, polilinie i siatki.

1 Grupa linii przekroju

2 Dostępne źródła danych

3 Wybrane źródła danych

22.13.4.1 Grupa linii przekroju

Wyświetla nazwę grupy linii przekroju.

22.13.4.2 Dostępne źródła danych

Wyświetla listę wszystkich dostępnych źródeł danych na rysunku.

Wybrane źródła danych można dodać do listy **Wybrane źródła danych**, naciskając przycisk >.

22.13.4.3 Wybrane źródła danych

Wyświetla listę wybranych źródeł danych, które są zawarte w grupa linii przekroju.

Wybrane źródła danych można usunąć z listy **Wybrane źródła danych**, naciskając przycisk < .

Można również wybrać obiekty civil z rysunku, naciskając przycisk .

22.13.5 Okno dialogowe Zarządzaj formatami plików punktów

Otwierane przez:

- Okno dialogowe **Eksportuj punkty Civil**
- Okno dialogowe **Importuj punkty z pliku punktów**

Okno dialogowe **Zarządzaj formatami plików punktów** umożliwia dodanie nowego formatu pliku punktów lub edycję istniejącego.

1 Wybierz format pliku punktów

2 Dodaj format pliku punktu

3 Zduplikowany format pliku punktów

4 Usuń format pliku punktów

5 Nazwa

6 Rozszerzenie pliku

7 Separator

8 Tag Komentarza

9 Początkowe wiersze do pominięcia

10 Edytor kolumn

11 Dodaj nową kolumnę

12 Edytuj kolumnę

13 Usuń kolumnę

14 Podgląd

15 Ścieżka do pliku podglądu

22.13.5.1 Wybierz format pliku punktów

Wybiera format pliku punktów z listy.

22.13.5.2 Dodaj format pliku punktu

Definiuje nowy format pliku punktów, określając jego nazwę, rozszerzenie pliku, separator kolumn, znacznik komentarza, atrybuty i układ atrybutów według kolumn (które kolumny zawierają który atrybut punktu w pliku punktów).

22.13.5.3 Zduplikowany format pliku punktów

Tworzy kopię wybranego formatu pliku punktów.

22.13.5.4 Usuń format pliku punktów

Usuwa format pliku punktów z listy.

22.13.5.5 Nazwa

Umożliwia określenie nazwy formatu pliku punktu. Kliknij pole, aby je edytować.

Uwaga: Komunikat ostrzegawczy pojawia się, gdy nazwa nowego formatu pliku punktów jest pusta lub już istnieje.

22.13.5.6 Rozszerzenie pliku

Umożliwia określenie rozszerzenia pliku. Kliknij pole, aby je edytować.

22.13.5.7 Separator

Umożliwia określenie separatora kolumn dla pliku punktów z listy rozwijanej.

22.13.5.8 Tag Komentarza

Włącza lub wyłącza tag komentarza. Ustaw znacznik komentarza w polu poniżej.

22.13.5.9 Początkowe wiersze do pominięcia

Określa liczbę początkowych wierszy w pliku punktów wejściowych, które są ignorowane podczas importowania punktów do rysunku.

Uwaga: Niektóre formaty plików punktowych mogą zawierać informacje nagłówka lub linie komentarza na początku pliku, które są pomijane przy użyciu tej opcji.

22.13.5.1 Edytor kolumn

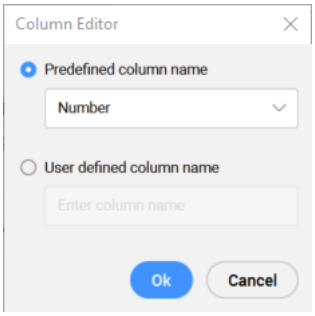
0

Pokazuje rozmieszczenie atrybutów punktów w kolumnach zapisanych w pliku punktów. Nazwy, kolejność i zawartość kolumn są definiowane przez użytkownika w celu dopasowania do wejściowych plików punktów. Niektóre z najpopularniejszych formatów plików punktów są już wstępnie zdefiniowane.

22.13.5.1 Dodaj nową kolumnę

1

Otwiera okno dialogowe **Edytor kolumn** w celu dodania nowej kolumny.

Predefiniowana nazwa kolumny

Wybiera nazwę kolumny z predefiniowanej listy rozwijanej. Wybierz opcję <pomiń>, aby zignorować określoną kolumnę w pliku punktów.

Nazwa kolumny zdefiniowana przez użytkownika

Umożliwia określenie nazwy kolumny zdefiniowanej przez użytkownika.

22.13.5.1 Edytuj kolumnę

2

Otwiera okno dialogowe **Edytor kolumn** w celu edycji nazwy kolumny.

22.13.5.1 Usuń kolumnę

3

Usuwa kolumnę z formatu pliku.

22.13.5.1 Podgląd

4

Włącza podgląd wybranego pliku punktów na podstawie parametrów określonych w oknie dialogowym.

22.13.5.1 Ścieżka do pliku podglądu

5

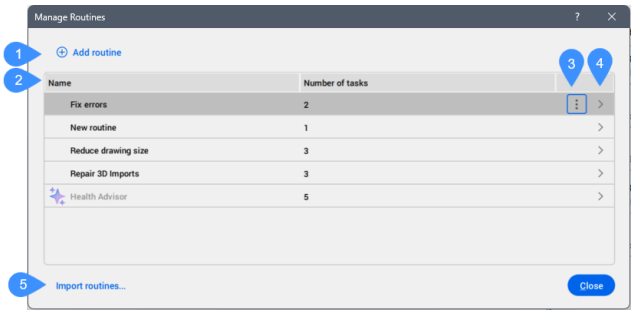
Umożliwia wybranie pliku punktu do podglądu.

Uwaga: Kliknij przycisk **Zapisz**, aby zapisać zmiany.

22.13.6 Okno dialogowe Zarządzanie Procedurami

Otwiera się przez Panel kontekstowy polecenia **Kondycja rysunku**

Okno dialogowe **Zarządzaj procedurami** umożliwia zarządzanie procedurami.

1 Dodaj rutynę

2 Tabela procedur

3 Menu rozwijane

4 Edytuj rutynę

5 Importuj rutyny...

22.13.6.1 Dodaj rutynę

Dodaje nową pustą procedurę pod domyślną nazwą (New Routine_1), której nazwę można zmienić.

22.13.6.2 Tabela procedur

Wyświetla listę wszystkich zapisanych rutyn i liczbę zadań dla każdej z nich.

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy nagłówka tabeli powoduje wyświetlenie menu kontekstowego umożliwiającego włączenie lub wyłączenie kolumn, wyświetlenie wszystkich kolumn lub przywrócenie pozycji kolumn.

22.13.6.3 Menu rozwijane

Naciśnij przycisk z trzema kropkami (⋮), aby otworzyć menu rozwijane.

Edycja
Otwiera okno dialogowe **Edytuj procedurę** w celu edycji procedury. Zobacz powiązany artykuł Okno dialogowe **Edytuj procedurę**.

Zmień nazwę
Zmienia nazwę rutyny.

Duplikat
Tworzy duplikat rutyny.

Eksport
Otwiera okno dialogowe **Eksportuj procedurę** w celu wyeksportowania procedury do pliku RTN.

Usuń
Usuwa rutynę z listy.

Uwaga: Ten **Doradca Kondycji Rysunku** rutynę można jedynie edytować lub powielać.

22.13.6.4 Edytuj rutynę

Otwiera okno dialogowe **Edytuj procedurę** w celu edycji procedury. Zobacz powiązany artykuł Okno dialogowe **Edytuj procedurę**.

22.13.6.5 Importuj rutyny...

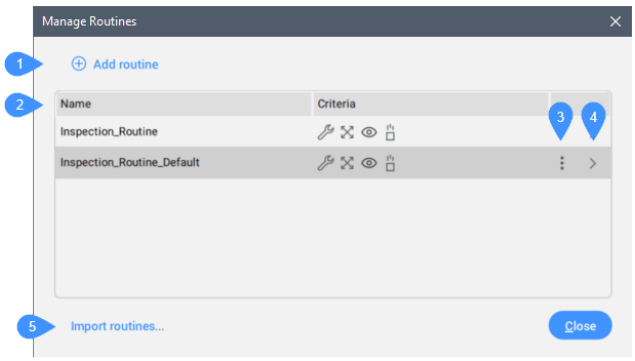
Otwiera okno dialogowe **Otwórz** w celu zaimportowania pliku RTN.

Uwaga: Można powielać, usuwać, eksportować i importować wiele procedur jednocześnie.

22.13.7 Okno dialogowe Zarządzaj procedurami (BMKONTROLAZŁOŻENIA)

Otwiera się przez panel kontekstowy polecenia **Kontrola złożeń**

Okno dialogowe **Zarządzaj procedurami** umożliwia zarządzanie procedurami dla poleceń BMKONTROLAZŁOŻENIA.

1 Dodaj rutynę

2 Lista rutyn

3 Menu rozwijane

4 Edytuj rutynę

5 Importuj rutyny...

22.13.7.1 Dodaj rutynę

Otwiera okno dialogowe **Edytor procedur w** celu skonfigurowania nowej procedury.

W przypadku polecenia BMKONTROLAZŁOŻENIA domyślną nazwą procedury jest Inspection_Routine.

Wszystkie ustawienia łączników i każde z kryteriów montażu są przechowywane w rutynowym pliku JSON, który można importować lub eksportować, umożliwiając udostępnianie plików rutynowych różnym użytkownikom.

22.13.7.2 Lista rutyn

Wyświetla wszystkie zapisane procedury i kryteria zdefiniowane dla każdej z nich.

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy powoduje wyświetlenie menu kontekstowego, które umożliwia włączenie lub wyłączenie kolumn, wyświetlenie wszystkich kolumn lub przywrócenie pozycji kolumn.

22.13.7.3 Menu rozwijane

Naciśnij przycisk z trzema kropkami (⋮), aby otworzyć menu rozwijane.

Edycja
Otwiera okno dialogowe **Edytor procedur** w celu edycji procedury.

Duplikat
Tworzy duplikat rutyny.

Eksport
Otwiera okno dialogowe **Eksportuj procedurę** w celu wyeksportowania procedury do pliku RTN.

Usuń
Usuwa rutynę z listy.

22.13.7.4 Edytuj rutynę

Otwiera okno dialogowe **Edytor procedur** w celu edycji procedury.

22.13.7.5 Importuj rutyny...

Otwiera okno dialogowe **Importuj procedurę** w celu zaimportowania pliku JSON.

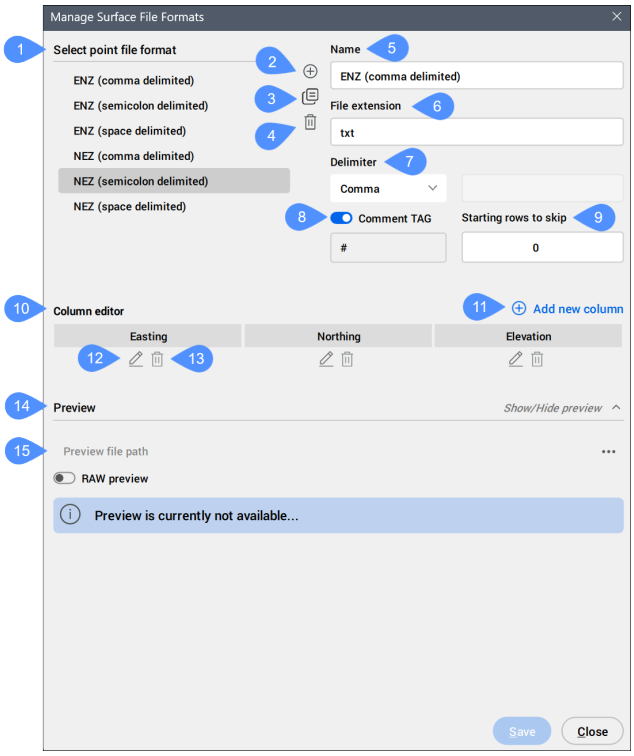
Uwaga: W przypadku polecenia BMKONTROLAZŁOŻENIA domyślny plik procedury głównej (Inspection_Routine_Default.json) jest dołączony do instalatora BricsCAD w folderze Support.

Uwaga: Można powielać, usuwać, eksportować i importować wiele procedur jednocześnie.

22.13.8 Zarządzaj Formatami Plików Powierzchni okno dialogowe

Otwiera okno dialogowe **Utwórz powierzchnię z pliku punktów**.

Okno dialogowe **Zarządzaj formatami plików powierzchni** umożliwia dodanie nowego formatu pliku punktu lub edycję istniejącego.

1 Wybierz format pliku punktów

2 Dodaj format pliku punktu

3 Zduplikowany format pliku punktów

4 Usuń format pliku punktów

5 Nazwa

6 Rozszerzenie pliku

7 Separator

8 Tag Komentarza

9 Początkowe wiersze do pominięcia

10 Edytor kolumn

11 Dodaj nową kolumnę

12 Edytuj kolumnę

13 Usuń kolumnę

14 Podgląd

15 Ścieżka do pliku podglądu

22.13.8.1 Wybierz format pliku punktów

Wybiera format pliku punktów z listy. Dostępne są pewne predefiniowane formaty plików punktów. Ich nazwy wskazują kolejność współrzędnych (kolumn) i separator. Na przykład ENZ (rozdzielany

przecinkami) to format pliku punktów ze współrzędnymi wschodu, północy i wysokości z separatorem przecinkowym.

22.13.8.2 Dodaj format pliku punktu

Definiuje nowy format pliku punktów, określając znacznik komentarza, określając atrybuty punktów według kolumn (które kolumny zawierają który atrybut punktu w pliku punktów).

Uwaga: Format nowo utworzonego pliku punktu jest wstępnie wybierany w oknie dialogowym **Utwórz powierzchnię z pliku punktu**.

22.13.8.3 Zduplikowany format pliku punktów

Tworzy nowy format pliku punktów z takimi samymi ustawieniami jak wybrany.

22.13.8.4 Usuń format pliku punktów

Usuwa format pliku punktów z listy.

22.13.8.5 Nazwa

Wyświetla nazwę formatu pliku punktów. Kliknij pole, aby je edytować.

22.13.8.6 Rozszerzenie pliku

Wyświetla rozszerzenie pliku. Kliknij pole, aby je edytować.

22.13.8.7 Separator

Ustawia znak ogranicznika kolumny dla pliku punktów z listy rozwijanej.

22.13.8.8 Tag Komentarza

Włącza lub wyłącza tag komentarza.

22.13.8.9 Początkowe wiersze do pominięcia

Określa liczbę początkowych wierszy w pliku punktów wejściowych, które są ignorowane podczas importowania punktów do rysunku.

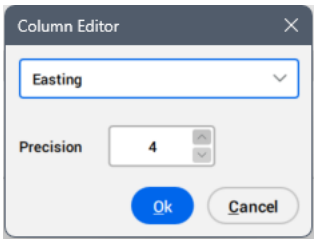
Uwaga: Niektóre formaty plików punktowych mogą zawierać informacje nagłówka lub linie komentarza na początku pliku, które są pomijane przy użyciu tej opcji.

22.13.8.1 Edytor kolumn
0

Wyświetla kolumny. Kolejność kolumn można zmienić, przenosząc je do nowej lokalizacji.

22.13.8.1 Dodaj nową kolumnę
1

Otwiera się **Edytor kolumn** okno dialogowe dodawania kolumny.

Wybiera nazwę kolumny z listy rozwijanej.
Można dodać kolumnę <pomiń> lub ustawić istniejącą kolumnę jako <pomiń>, aby zapewnić kompatybilność między dwoma plikami w formacie punktowym.

Można również ustawić liczbę dziesiętną **Precyzja** na pole.

22.13.8.1 Edytuj kolumnę

2

Otwiera okno dialogowe **Edytor kolumn** w celu edycji nazwy kolumny.

22.13.8.1 Usuń kolumnę

3

Usuwa kolumnę z formatu pliku.

22.13.8.1 Podgląd

4

Włącza podgląd wybranego pliku punktów na podstawie parametrów określonych w oknie dialogowym.

22.13.8.1 Ścieżka do pliku podglądu

5

Umożliwia wybranie pliku punktu do podglądu.

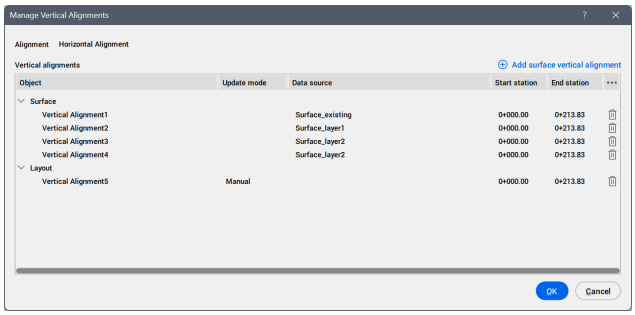
Uwaga: Kliknij przycisk **Zapisz**, aby zapisać zmiany.

22.13.9 Manage Vertical Alignments dialog box

Opens via: ALIGNMENTVERTICALMANAGE command

Note: The **Manage Vertical Alignments** dialog box opens immediately if a horizontal alignment is already selected in the drawing. Otherwise, it opens after you select a horizontal alignment from the **Select Alignment** dialog box.

The **Manage Vertical Alignments** dialog box allows you to create or delete vertical alignments.

Alignment
Displays the horizontal alignment name.

Add surface vertical alignment button
Opens the **Add Surface Vertical Alignment** dialog box to add a surface for a vertical alignment.

Vertical alignments
Lists the vertical alignment objects created.

Object
Lists the vertical alignment objects grouped by source type (for example, Surface or Layout).

Update mode
Displays how the vertical alignment updates when its source changes.

Data source
Displays the source used to create the vertical alignment.

Start station
Displays the start station of the vertical alignment.

End station
Displays the end station of the vertical alignment.

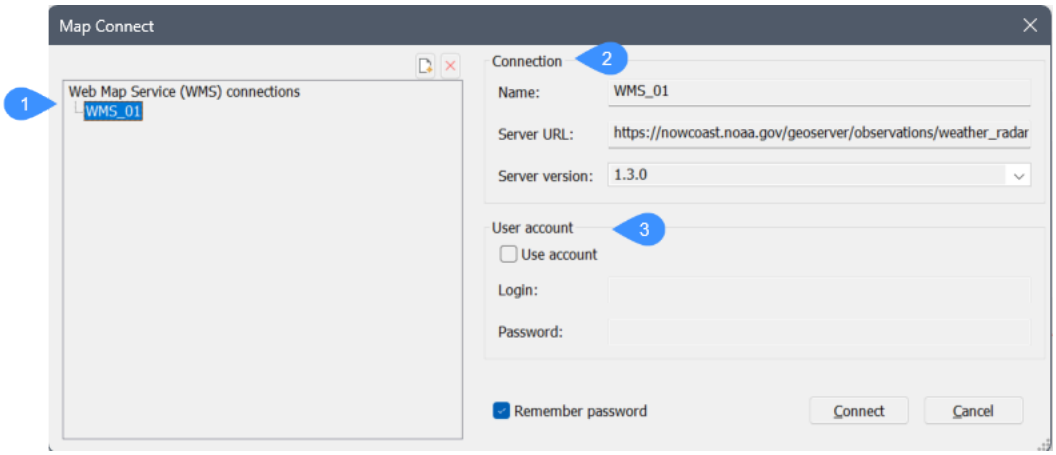
Actions
Allows you to delete a vertical alignment from the list.

22.13.10 Okno dialogowe Map Connect

Otwiera się przez: Polecenie MAPPOŁĄCZ

Okno dialogowe **Połącz Mapę** umożliwia skonfigurowanie połączenia z usługą Web Map Service.

Uwaga: Przed dodaniem danych mapy do rysunku należy uruchomić polecenie POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE w celu zdefiniowania położenia geograficznego rysunku.

1 Połączenia WMS

2 Połączenie

3 Konto użytkownika

22.13.10. Połączenia WMS

1

Wyświetla listę różnych możliwych połączeń usługi Web Map Service.

22.13.10. Połączenie

2

Umożliwia utworzenie połączenia z usługą Web Map Service (WMS).

Nazwa

Określa nazwę nowego połączenia.

Server URL:

Określa adres URL serwera, z którym chcesz się połączyć.

Wersja serwera:

Określa wersję serwera lub wybiera ją z listy rozwijanej.

22.13.10. Konto użytkownika

3

Umożliwia zalogowanie się do konta.

Użyj konta

Przełącza, czy podczas nawiązywania połączenia używany jest login lub hasło.

Login

Określa informacje logowania.

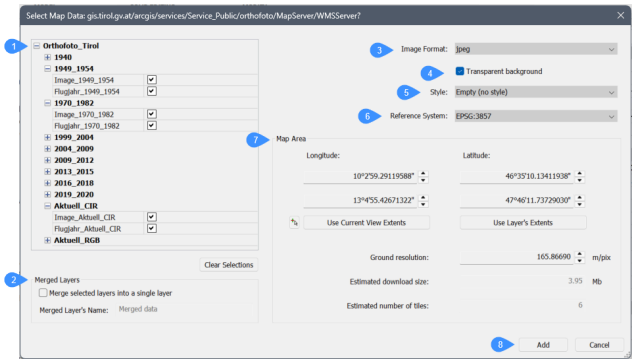
Hasło

Określa hasło do konta użytkownika.

Pamiętaj hasła

Zaznacz to pole, aby pozostać zalogowanym. Po ustawieniu tej opcji na Wył. program nie zapamiętuje haseł, co zapewnia większe bezpieczeństwo.

Po nawiązaniu połączenia z serwerem Web Map Server wyświetlone zostanie następujące okno dialogowe:

Wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz jedną lub więcej warstw danych.

2 Określ żądaną rozdzielczość podłoża i preferowane maksymalne wymiary kafelka.

3 Szacowany rozmiar pobieranego pliku jest wyświetlany w polu Szacowany rozmiar pobieranego pliku.

4 Naciśnij przycisk **Dodaj**.

Program przechowuje pobrane kafelki mapy jako zwykłe pliki obrazów w folderze, w którym zapisano rysunek.

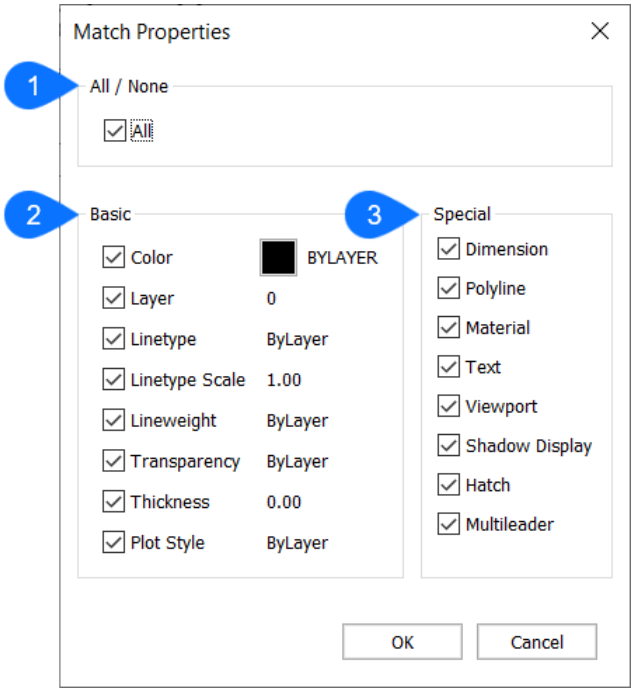
Definicja obsługiwanych systemów odniesienia za pomocą współrzędnych (CRS) jest przechowywana w nowym pliku geodatabase.xml znajdującym się w folderze wskazywanym przez zmienną ROAMABLE-ROOTPREFIX, na przykład *C:\Users\%username% \AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US \Support*

Pliki geodatabase.xml zawierają listę miast i ich współrzędne geograficzne WGS84 używane przez funkcję **Wybierz lokalizację** w oknie dialogowym **Lokalizacja geograficzna**.

22.13.11 Okno dialogowe Właściwości dopasowania

Otwiera się przez plecenie UZGWŁAŚCIWOŚCI

Okno dialogowe **Właściwości dopasowania** umożliwia wybór właściwości, które mają zostać skopiowane z jednego podmiotu do jednego lub większej liczby innych podmiotów.

1 Wszystkie/Nie dotyczy

2 Podstawowy

3 Specjalne

22.13.11. Wszystkie/Nie dotyczy

1

Po zaznaczeniu tej opcji wszystkie właściwości są automatycznie wybierane. Gdy opcja ta jest wyłączona, wszystkie obiekty są odznaczone.

22.13.11. Podstawowy

2

Wybiera podstawowe właściwości podmiotu do skopiowania. Po prawej stronie wyświetlane są właściwości podmiotu źródłowego.

Kolor
Po zaznaczeniu tej opcji kolor obiektu źródłowego zostanie skopiowany do wybranych obiektów. Kolor obiektu źródłowego jest wyświetlany po prawej stronie.

WArstwa
Po zaznaczeniu tej opcji warstwa obiektu źródłowego zostanie skopiowana do wybranego obiektu. Warstwa obiektu źródłowego jest wyświetlana po prawej stronie.

Rodzaj linii
Po zaznaczeniu tej opcji, typ linii obiektu źródłowego zostanie skopiowany do wybranego obiektu. Rodzaj linii obiektu źródłowego jest wyświetlany po prawej stronie.

Skala Rodzaju Linii
Po zaznaczeniu tej opcji skala rodzaju linii obiektu źródłowego zostanie skopiowana do wybranego obiektu. Skala rodzaju linii obiektu źródłowego jest wyświetlana po prawej stronie.

SzerokośćLinii
Po zaznaczeniu tej opcji szerokość rodzaju linii obiektu źródłowego zostanie skopiowana do wybranego obiektu. Szerokość linii obiektu źródłowego jest wyświetlana po prawej stronie.

Przezroczystość
Po zaznaczeniu tej opcji przezroczystość obiektu źródłowego zostanie skopiowana do wybranego obiektu. Przezroczystość obiektu źródłowego jest wyświetlana po prawej stronie.

Grubość
Po zaznaczeniu tej opcji grubość obiektu źródłowego zostanie skopiowana do wybranego obiektu. Grubość obiektu źródłowego jest wyświetlana po prawej stronie.

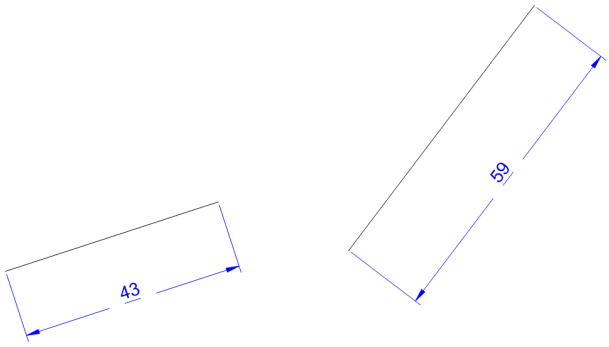
Styl Wydruku
Po zaznaczeniu tej opcji styl wydruku obiektu źródłowego zostanie skopiowany do wybranego obiektu. Styl wydruku obiektu źródłowego jest wyświetlany po prawej stronie.

22.13.11. Specjalne

3

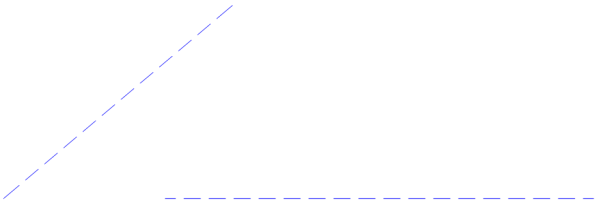
Wybiera inne, mniej podstawowe właściwości do skopiowania.

Wymiar
Po zaznaczeniu tej opcji kopiowany jest styl wymiaru i właściwości adnotacji wymiarów, linii odniesienia i tolerancji.

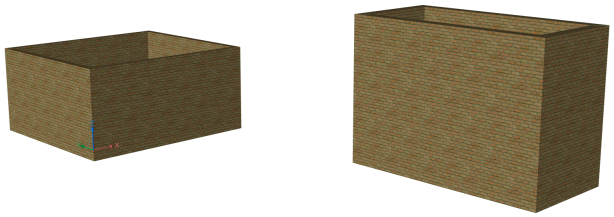
Polilinia

Zaznaczenie tej opcji powoduje skopiowanie ustawień szerokości i typu linii. Inne ustawienia, takie jak stożek i splajn, są ignorowane.

Materiał

Zaznaczenie tej opcji powoduje skopiowanie właściwości materiału. Dodaje lub usuwa materiały, w zależności od tego, czy obiekty źródłowe mają definicję materiału, czy nie.

Tekst

Po zaznaczeniu tej opcji kopiowany jest styl tekstu i właściwości adnotacji tekstu i mtext. Inne właściwości, takie jak kolor, nie są kopiowane.

Rzutnia

Po zaznaczeniu tej opcji kopiowane są właściwości specyficzne dla rzutni, takie jak włączenie lub wyłączenie, stan przyciągania i siatki oraz współczynnik skali. Inne właściwości, takie jak przycinanie lub stany zamrożonych warstw, nie są kopiowane.

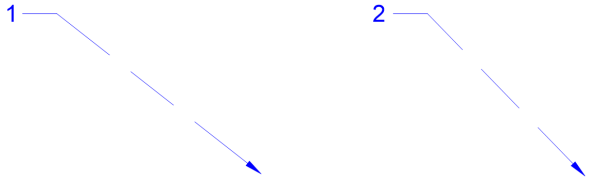
Pokaż Cienie

Po zaznaczeniu tej opcji kopiowane są cienie obiektu źródłowego.

Kreskowanie
Po zaznaczeniu tej opcji kopiowane są wszystkie właściwości kreskowania i skalowanie adnotacji.

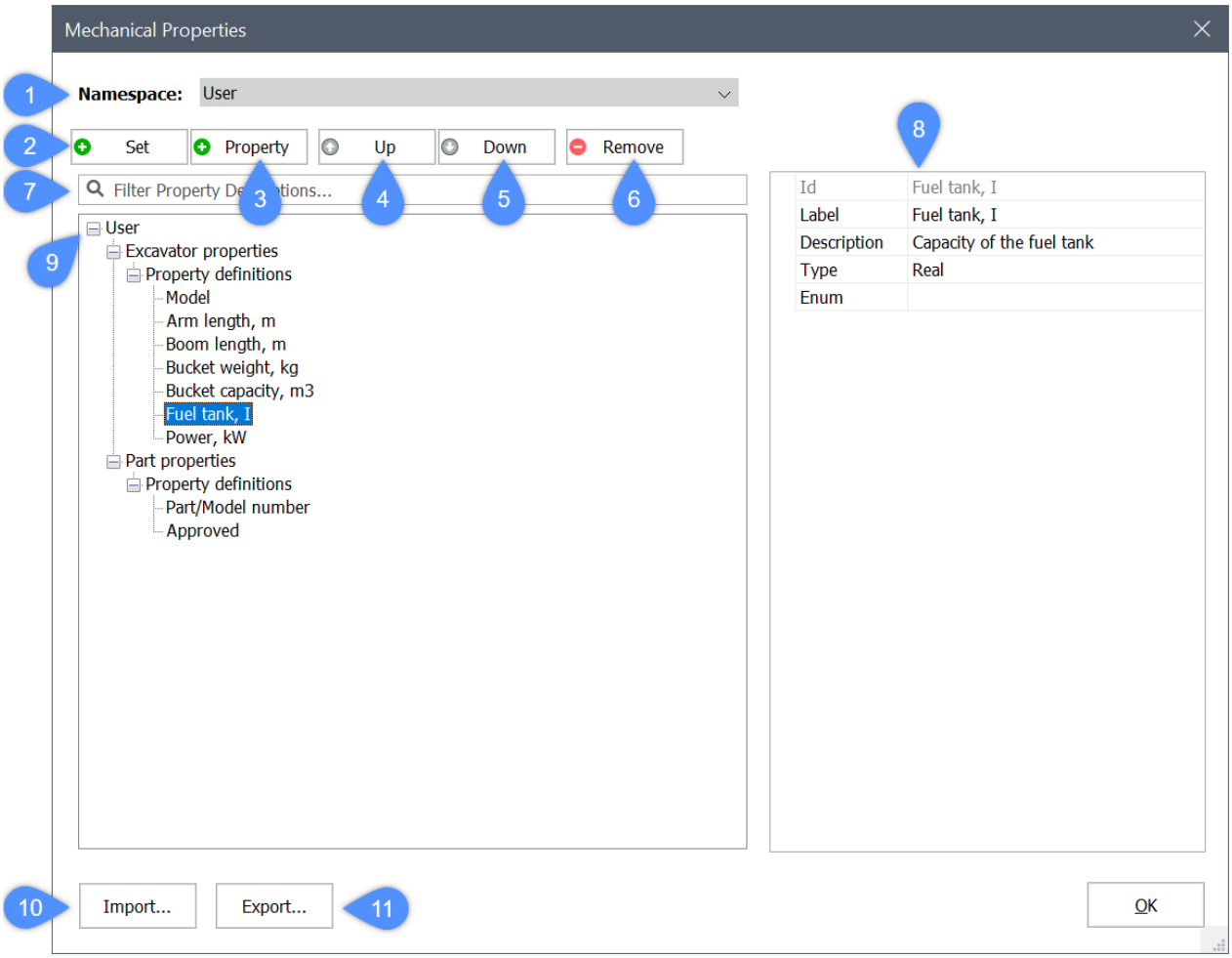
Multiodnośnik
Zaznaczenie tej opcji powoduje skopiowanie stylu multileadera i skalowania adnotacji.

22.13.12 Okno dialogowe Właściwości mechaniczne

Otwiera się przez: Polecenie BMWŁAŚCIWOŚCI

Okno dialogowe **Właściwości Mechaniczne** umożliwia tworzenie, edytowanie i usuwanie definicji właściwości oraz organizowanie właściwości w zestawy właściwości.

1 Przestrzeń nazw

2 Dodaj zestaw

3 Dodaj Właściwość

4 Przycisk przesuwania w górę

5 Przycisk przesunięcia w dół

6 Usuń

7 Filtr

8 Właściwości

9 Drzewo właściwości

10 Import

11 Eksport

22.13.12. Przestrzeń nazw

1

Dla bloku mechanicznego dostępna jest obecnie jedna przestrzeń nazw:

Użytkownik
Umożliwia tworzenie właściwości zdefiniowanych przez użytkownika.

22.13.12. Dodaj zestaw
2
Umożliwia dodanie zestawu właściwości w bieżącej przestrzeni nazw.

22.13.12. Dodaj Właściwość
3
Umożliwia dodanie właściwości do aktualnie wybranego zestawu właściwości.

22.13.12. Usuń
4
Usuwa wybraną pozycję.

22.13.12. Przycisk przesuwania w górę
5
Przesuwa w górę wybraną właściwość lub wartość.

22.13.12. Przycisk przesunięcia w dół
6
Przesuwa w dół wybraną właściwość lub wartość.

22.13.12. Filtr
7
Wyświetla tylko te właściwości, których **Id** i **Etykieta** zawierają wpisany ciąg wyszukiwania. Drzewo właściwości jest filtrowane podczas pisania.

22.13.12. Właściwości
8
Wyświetla właściwości wybranych zestawów właściwości, definicje właściwości i definicje wartości.

22.13.12. Drzewo właściwości
9
Wyświetla zestawy właściwości, definicje właściwości i definicje wartości.

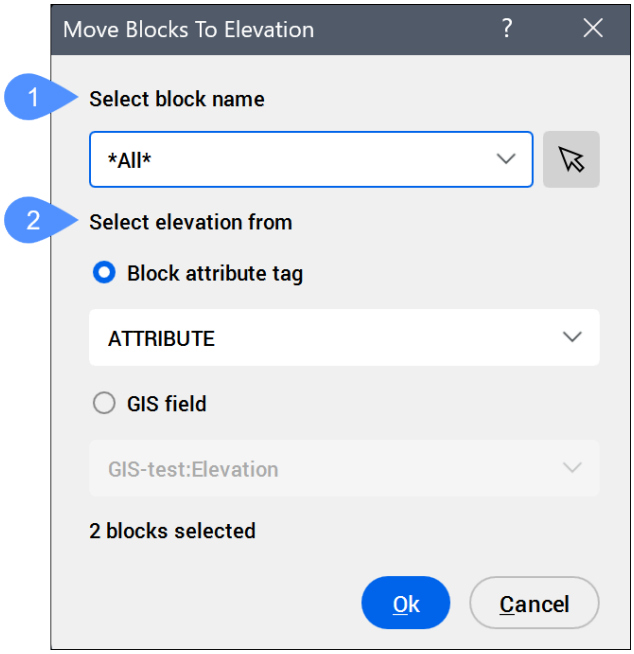
22.13.12. Import
10
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik XML do zaimportowania**.

22.13.12. Eksport
11
Otwiera okno dialogowe **Wybierz lokalizację do zapisania pliku xml**.

22.13.13 Okno dialogowe Przenieś Bloki na Elewację

Otwiera się przez: Polecenie PRZENIEŚBLOKINARZĘDNĄ

Okno dialogowe **Przenieś Bloki na Elewację** umożliwia przypisanie współrzędnej Z wybranych bloków zgodnie z wartościami zdefiniowanymi w atrybutach bloku lub atrybutach GIS.

1 Wybierz nazwę bloku

2 Wybierz wysokość z

Wybierz nazwę bloku
Umożliwia wybranie bloków.
The field displays the name of the selected block, *Varies* if blocks with different names are selected, or *All* if all blocks are selected to be moved to the attribute elevation.

Uwaga:

- Kliknij listę rozwijaną, aby wybrać żądaną nazwę bloku lub wybierz *Wszystko*, aby wybrać wszystkie bloki na rysunku.
- Click the **Select blocks...** button ( ) to select blocks in the drawing.
- The number of selected blocks is displayed in the lower left corner of the dialog box.

Wybierz wysokość z
Umożliwia wybranie, czy wysokość bloku jest pobierana z atrybutu bloku, czy z danych GIS.

Uwaga: Jeśli wartość atrybutu bloku lub pola GIS zostanie zmieniona po przypisaniu współrzędnej Z, wysokość bloku nie zostanie zaktualizowana automatycznie. Polecenie PRZENIEŚBLOKINARZĘDNĄ

Tag atrybutu bloku
Umożliwia wybranie znacznika atrybutu bloku z listy rozwijanej.
Wartość atrybutu bloku można edytować w oknie dialogowym **Edytora atrybutów** lub w panelu **Właściwości** bloku.

Uwaga:

- Wartość liczbowa przypisana do znacznika atrybutu bloku staje się nową współrzędną Z bloku.

- Nawet jeśli pole wyboru wyświetla *Wszystko* lub *Różne*, przenoszone są tylko bloki odpowiadające wybranemu znacznikowi atrybutu.
- Ta opcja jest niedostępna, jeśli wybrane bloki nie mają powiązanych atrybutów.
- Przenoszona jest tylko geometria bloku. Aby zsynchronizować atrybuty bloku, należy użyć polecenia ATRSYN.

Pole GIS
Umożliwia wybranie pliku GIS (atrybutu) z listy rozwijanej.

Uwaga: Warstwy i pola GIS można tworzyć i edytować w panelu **Eksplorator Civil** na karcie GIS. Typ geometrii warstwy GIS musi być **Punktem**, aby można ją było dołączyć do bloku.

Wartość pola (atrybutu) GIS można edytować w oknie dialogowym **Tabela atrybutów GIS** lub w panelu **Właściwości** bloku.

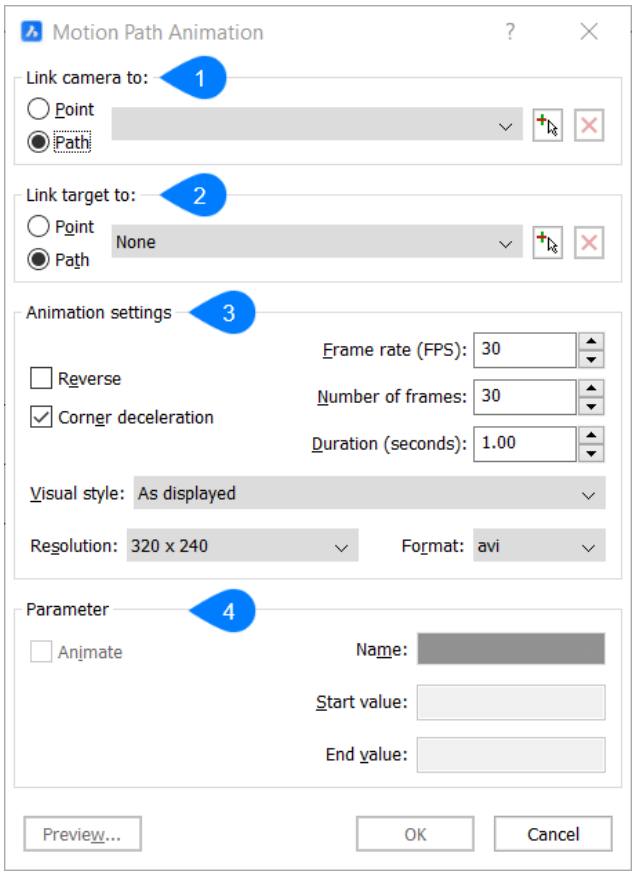
Uwaga:

- Po wybraniu opcji **Pola GIS** lista rozwijana wyświetla atrybuty w formacie **GIS Warstwa: Nazwa pola**.
- Wartość liczbowa wybranego pola warstwy GIS staje się nową współrzędną Z bloku.
- Nawet jeśli pole wyboru wyświetla *Wszystko* lub *Różne*, przenoszone są tylko bloki z przypisanymi wybranymi polami (atrybutami) GIS.
- Opcja ta nie jest dostępna, jeśli wybrane bloki nie mają powiązanych pól (atrybutów) GIS.

22.13.14 Okno dialogowe Animacja Na Ścieżce Ruchu

Otwiera się przez polecenie ŚCIEŻKANIM

Okno dialogowe **Animacja ścieżki ruchu** umożliwia animowanie kamery poruszającej się po ścieżce lub przesuwającej się w modelu 3D i zapisywanie jej w pliku filmowym.

1 Przypnij kamerę do:

2 Przypnij cel do:

3 Ustawienia animacji

4 Parametr

22.13.14. Przypnij kamerę do:

1

Definiuje położenie kamery, wybierając punkt lub ścieżkę w obszarze modelu.

Uwaga: Po wybraniu punktu lub ścieżki dostępna jest opcja nazwania elementu.

Punkt

Łączy kamerę ze statycznym punktem na rysunku.

ŚCieżka

Łączy kamerę z elementem liniowym na rysunku.

22.13.14. Przypnij cel do:

2

Definiuje punkt docelowy kamery, wybierając punkt lub ścieżkę w obszarze modelu.

Uwaga: Po wybraniu punktu lub ścieżki dostępna jest opcja nazwania elementu.

Uwaga: Jeśli kamera jest połączona z punktem, cel musi być połączony ze ścieżką. Jeśli kamera jest połączona ze ścieżką, cel powinien być połączony z punktem lub ścieżką.

Punkt
Łączy obiekt docelowy ze statycznym punktem na rysunku.

ŚCieżka
Połącz obiekt docelowy z elementem liniowym na rysunku.

22.13.14. Ustawienia animacji 3

Pozwala kontrolować wyjście pliku filmowego.

Klatek
Określa liczbę klatek na sekundę. Gdy liczba klatek na sekundę zostanie zmieniona, liczba klatek zostanie dostosowana do czasu trwania.

Liczba klatek
Określa całkowitą liczbę klatek w filmie. Gdy liczba klatek zostanie zmieniona, czas trwania zostanie odpowiednio zmieniony.

Czas trwania
Określa czas trwania filmu w sekundach. Gdy czas trwania zostanie zmieniony, liczba klatek zostanie odpowiednio zmieniona.

ODwróć
Odwraca kolejność klatek.

Zwalnianie na zakrętach
Spowalnia kamerę w narożnikach ścieżki animacji.

Style wizualne
Definiuje styl wizualny filmu. Kliknij przycisk i wybierz styl wizualny z listy. Dostępne są wszystkie style wizualne w bieżącym rysunku.

Rozdzielczość
Ustawia rozdzielczość szerokości x wysokości filmu. Kliknij przycisk, aby wybrać rozdzielczość.
Dostępne rozdzielczości to: 160x120, 320x240, 640x480, 800x600, 1024x768, 1280x1024, 1600x1024, 1920x1080, 1920x1200.

Format
Określa format pliku filmu. Dostępne formaty to: avi, mpg i wmv.

22.13.14. Parametr 4

Umożliwia animowanie zmiany parametru.

Animuj
Zaznacz pole, aby tworzyć realistyczne filmy z ruchomymi mechanizmami.

Nazwa
Określ nazwę parametru.

Wartość początkowa
Określa wartość początkową wybranego parametru.

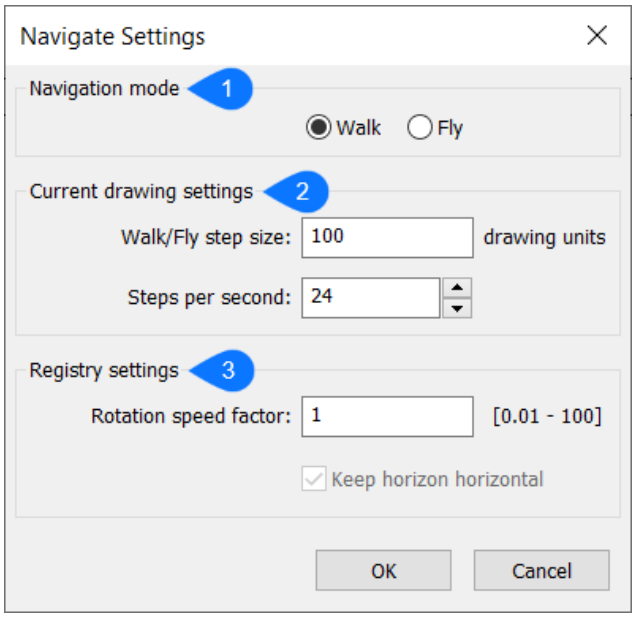
Wartość końcowa
Krok parametru jest ustawiany na zakres Początek-Koniec podzielony przez liczbę klatek. W każdej klatce wartość parametru powinna być zwiększana wraz z krokiem.

22.14 N

22.14.1 Okno dialogowe Nawigacja do ustawień

Otwiera się przez polecenie NAWIGUJ

Okno dialogowe **Ustawienia nawigacji** umożliwia dostosowanie ustawień nawigacji na rysunku.

1 Tryb nawigacji

2 Ustawienia aktualnego rysunku

3 Ustawienia rejestru

22.14.1.1 Tryb nawigacji

Przełącza między trybami chodzenia i latania:

- Tryb lotu: umożliwia ruchy we wszystkich trzech wymiarach.
- Tryb chodzenia: ogranicza ruch do płaszczyzny xy.

22.14.1.2 Ustawienia aktualnego rysunku

Ustawia ustawienia w bieżącym rysunku, więc będą się różnić w innych rysunkach.

Rozmiar kroku chodu/lotu
Określa odległość, jaką pokonuje widok po każdym naciśnięciu przycisku. Odległość jest mierzona w jednostkach rysunkowych.

Ilość kroków na sekundę
Określa, jak szybko zmienia się widok po przytrzymaniu przycisku przesuwu.

22.14.1.3 Ustawienia rejestru

Ustawienia, które są zapisane w rejestrze, będą takie same na innych rysunkach.

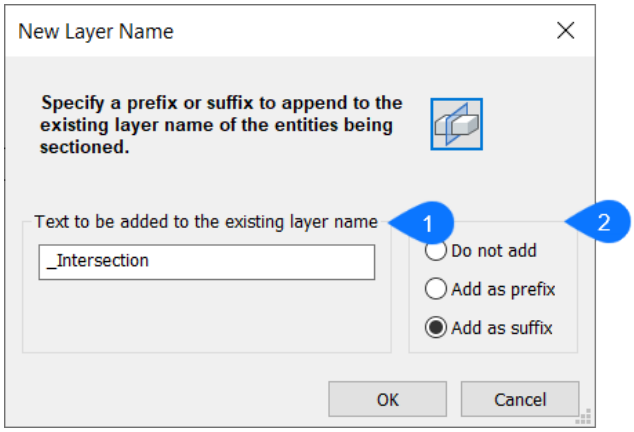
Współczynnik prędkości obrotowej
Określa szybkość obracania widoku.

Utrzymaj horyzont poziomo
Po włączeniu poziom lotu jest utrzymywany. Ta opcja jest wyszarzona w trybie spaceru.

22.14.2 Okno dialogowe Nowa Nazwa Warstwy

Otwiera się przez Okno dialogowe **Eksploratora rysunków** (polecenie USTAWPRZEKPOW)

Okno dialogowe **Nazwa nowej warstwy** umożliwia określenie tekstu, który jest dodawany do nazwy warstwy, gdy tworzone są nowe warstwy jako kopia istniejącej warstwy dla płaszczyzn przekroju.

1 Tekst do dodania do istniejącej nazwy warstwy

2 Sposób dodania tekstu

22.14.2.1 Tekst do dodania do istniejącej nazwy warstwy

Określa tekst, który zostanie dodany do istniejącej nazwy warstwy.

22.14.2.2 Sposób dodania tekstu

Nie dodawaj
Podczas tworzenia kopii do nazwy warstwy nie zostanie dodany żaden tekst.

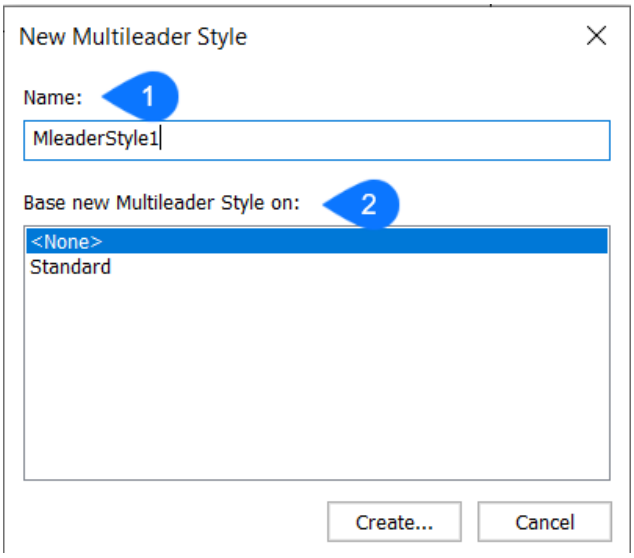
Dodaj jako prefix
Określony tekst zostanie dodany jako prefiks do istniejącej nazwy.

Dodaj jako suffix
Określony tekst zostanie dodany jako sufiks do istniejącej nazwy.

22.14.3 Okno dialogowe Nowy styl multi odnośnika

Otwierane za pomocą: okna dialogowego **Eksploratora rysunków** (polecenie MODNSTYL)

Okno dialogowe **Nowy styl Multi-odnośnika** umożliwia utworzenie nowego stylu multi-odnośnika.

1 Nazwa

2 Oprzyj nowy styl multi-odnośnika na

22.14.3.1 Nazwa

Ustawia nazwę nowego stylu multi-odnośnika.

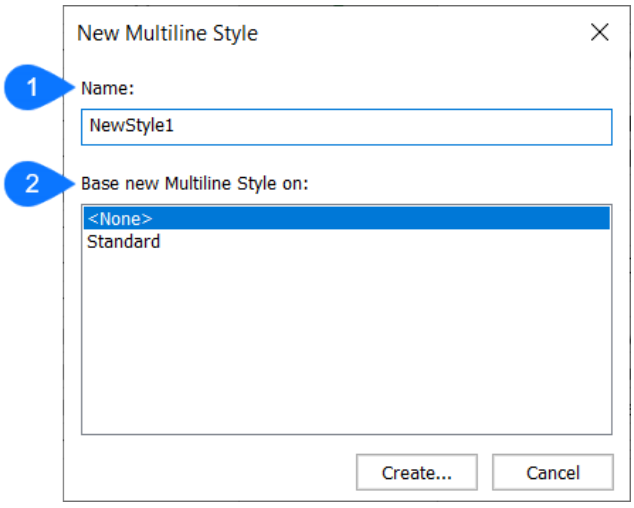
22.14.3.2 Oprzyj nowy styl multi-odnośnika na

Wybiera istniejący styl, aby utworzyć nowy styl jako jego kopię. Aby zacząć od zera, wybierz <Brak>.

22.14.4 Okno dialogowe Nowy styl wielowierszowy

Otwiera się przez Okno dialogowe **Eksplorator Rysunku** (polecenie MLSTYL)

Okno dialogowe **Nowy styl wielu linii** umożliwia utworzenie nowej definicji stylu wielu linii.

1 Nazwa

2 Oprzyj nowy styl wielowierszowy na

22.14.4.1 Nazwa

Ustawia nazwę nowego stylu multilinii.

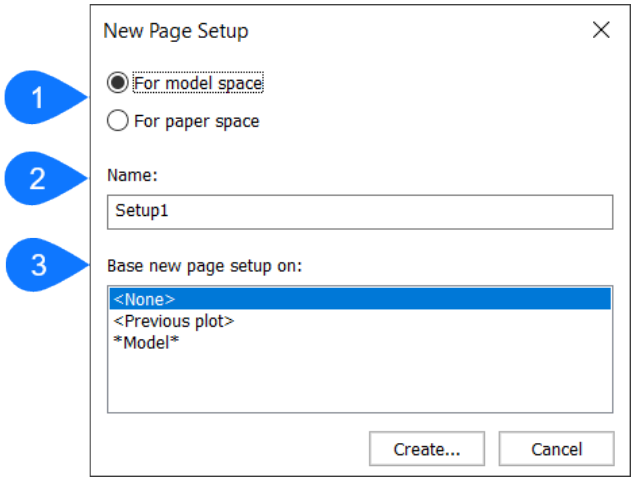
22.14.4.2 Oprzyj nowy styl wielowierszowy na

Wybiera istniejący styl, aby utworzyć nowy styl jako jego kopię. Aby zacząć od zera, wybierz <Brak>.

22.14.5 Okno dialogowe Ustawienia nowej strony

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Eksploratora rysunków** (polecenie PAGESETUP)

Okno dialogowe **Nowa konfiguracja strony** umożliwia utworzenie nowej konfiguracji strony dla przestrzeni papieru lub przestrzeni modelu.

1 Przestrzeń modelu lub przestrzeń papieru

2 Nazwa

3 Szablon ustawień z:

22.14.5.1 Przestrzeń modelu lub przestrzeń papieru

Ustawia przestrzeń do utworzenia nowej konfiguracji strony na przestrzeń modelu lub przestrzeń papieru.

22.14.5.2 Nazwa

Ustawia nazwę nowej konfiguracji strony.

22.14.5.3 Szablon ustawień z:

Wybiera istniejącą konfigurację strony, aby utworzyć nową jako kopię wybranej. Aby zacząć od zera, wybierz <Brak>. Aby użyć poprzedniego wykresu,<Previous plot> wybierz.

22.14.6 Okno dialogowe Nowy arkusz(e)

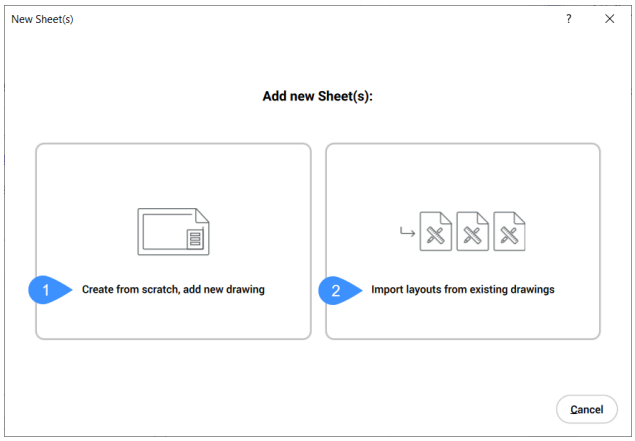
Otwierane przez:

- Panel **Zestawu Arkuszy**

- Panel **Przeglądarki Projektu BIM**

Okno dialogowe **Nowy arkusz(e)** umożliwia utworzenie nowego arkusza (arkuszy) w istniejącym zestawieniu. Można go otworzyć, klikając prawym przyciskiem myszy zestaw arkuszy, podzestaw lub arkusz w panelu **Menedżer zestawów arkuszy** i wybierając polecenie **Nowy arkusz(e)...** z menu kontekstowego.

Istnieją dwie metody dodawania nowych arkuszy:

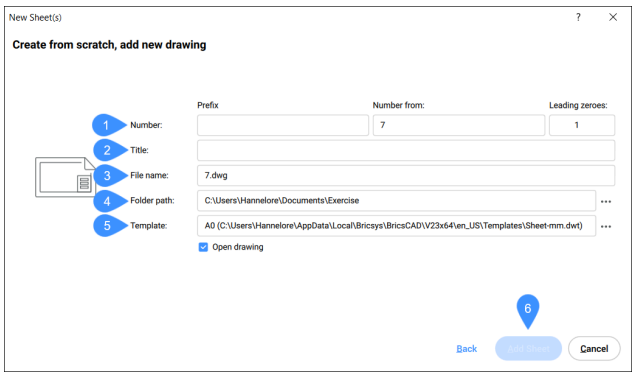

1 Twórz od podstaw, dodaj nowy rysunek

2 Importowanie układów z istniejących rysunków

22.14.6.1 Twórz od podstaw, dodaj nowy rysunek

Umożliwia utworzenie nowego arkusza od podstaw.

1 Liczba

2 Tytuł

3 Nazwa pliku

4 Ścieżka folderu:

5 Szablon

6 Dodaj arkusz

Liczba
Określa numerację utworzonych arkuszy.

- **Prefiks**: określa prefiks nazwy pliku.
- **Numer od**: określa początek numeracji nazwy pliku.
- **Zera wiodące**: określa sposób formatowania wartości numeru nowych arkuszy poprzez dodanie zer na początku numeru arkusza.

Tytuł
Określa tytuł nowego arkusza (arkuszy).

Nazwa pliku
Określa nazwę pliku, w którym zostaną zapisane nowe arkusze.

Ścieżka folderu:
Określa lokalizację pliku.

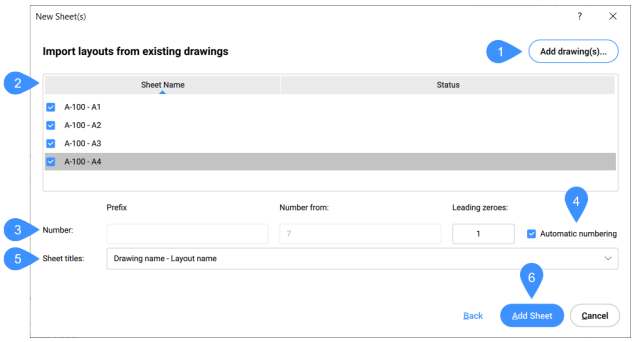
Szablon
Określa szablon nowego arkusza (arkuszy).

Dodaj arkusz
Tworzy nowy arkusz.

Uwaga: Ta opcja jest włączona tylko po zdefiniowaniu tytułu.

22.14.6.2 Importowanie układów z istniejących rysunków

Umożliwia utworzenie nowego arkusza poprzez zaimportowanie układów istniejących rysunków.

1 Dodaj rysunek(i)...

2 Zaimportowane arkusze

3 Liczba

4 Numerowanie automatyczne

5 Tytuły arkuszy:

6 Dodaj arkusz

Dodaj rysunek...
Wybiera rysunki do zaimportowania układów za pomocą okna dialogowego **Wybierz rysunki**.

Zaimportowane arkusze
Wyświetla listę układów, które zostaną zaimportowane z wybranego rysunku. Odznacz układy, które nie powinny być importowane.

Uwaga: Podczas importowania układów z rysunku, który nie jest częścią projektu, rysunek jest najpierw kopiowany do folderu projektu.

Liczba
Określa numerację importowanych arkuszy.

- **Prefiks**: określa prefiks nazwy pliku.
- **Numer od**: określa początek numeracji nazwy pliku.
- **Zera wiodące**: określa sposób formatowania wartości numeru nowych arkuszy poprzez dodanie zer na początku numeru arkusza.

Numerowanie automatyczne
Numeruje arkusze automatycznie.

Tytuły arkuszy:
Określa sposób wyświetlania wybranego rysunku, wybierając jedną z opcji z listy rozwijanej.

- **Nazwa rysunku**: wyświetla nazwę rysunku wybranych rysunków.
- **Nazwa rysunku - Nazwa arkusza**: wyświetla nazwę rysunku i nazwę układu wybranych rysunków.
- **Nazwa arkusza**: wyświetla nazwę układu wybranych rysunków.

Dodaj arkusz
Zostaną utworzone nowe arkusze.

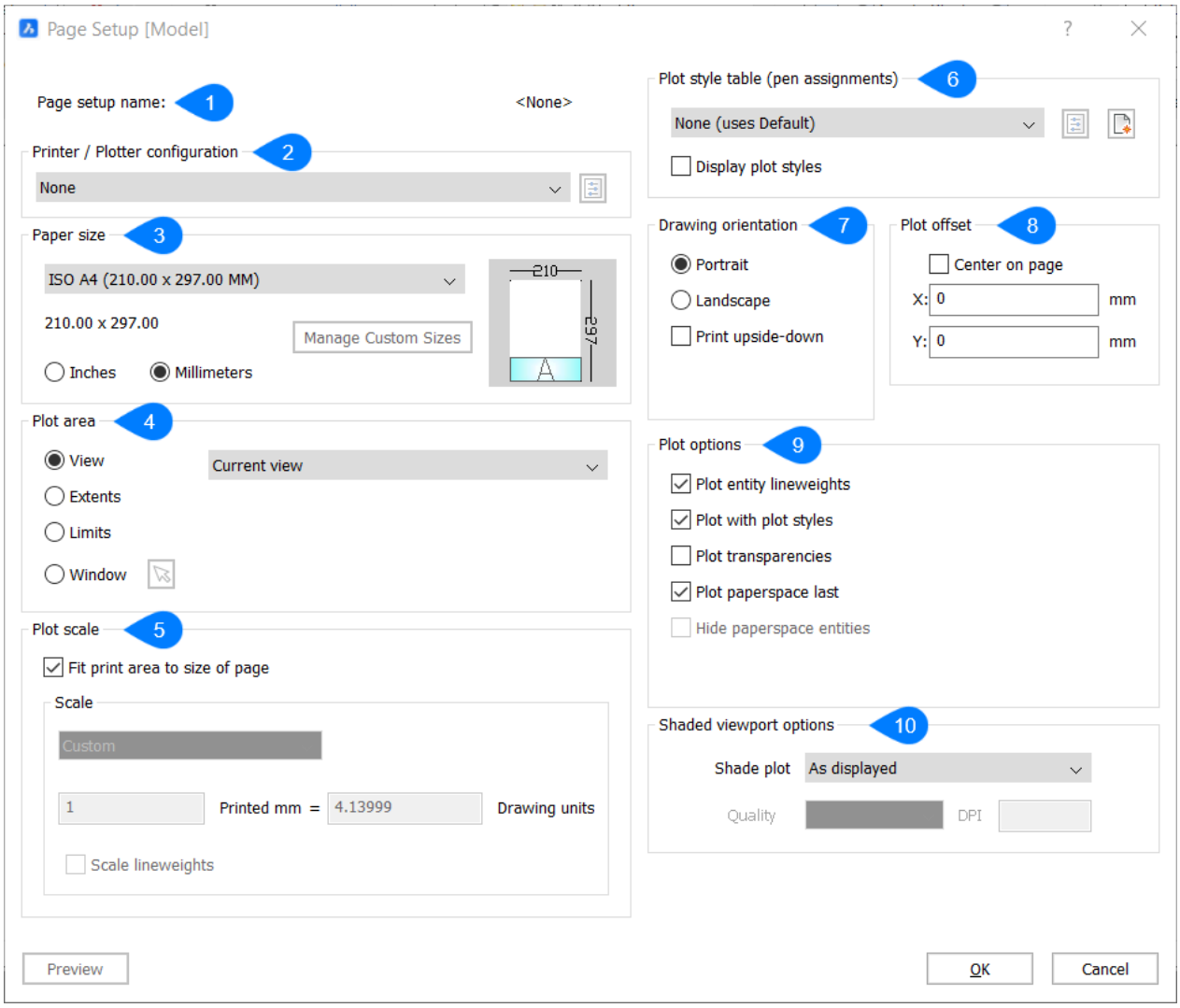
22.15 O

22.16 P

22.16.1 Okno dialogowe Ustawienia strony

Otwiera się przez polecenie CUSTAWIENIASTRONY

Okno dialogowe **Ustawienia strony** umożliwia edycję ustawień strony bieżącego układu lub przestrzeni modelu.

1 Nazwa ustawień strony

2 Konfiguracja Drukarki / Plotera

3 Rozmiar papieru

4 Obszar kreślenia

5 Skala druku

6 Tabela stylu wydruku (przypisanie pisaków)

7 Orientacja rysunku

8 Początek obszaru drukowania

9 Opcje plotowania

10 Cieniowanie opcje rzutni

22.16.1.1 Nazwa ustawień strony

Wyświetla nazwę bieżącej konfiguracji.

22.16.1.2 Konfiguracja Drukarki / Plotera

Wybiera drukarkę lub ploter.

22.16.1.3 Rozmiar papieru

Określa rozmiar papieru, wybierając standardowy rozmiar z listy rozwijanej. Są to rozmiary obsługiwane przez drukarkę.

Uwaga: Rozmiar można wyświetlić w calach lub milimetrach, zaznaczając jedną z dwóch opcji.

22.16.1.4 Obszar kreślenia

Określa, który obszar rysunku ma zostać wydrukowany.

Podgląd
Drukuje bieżący widok lub nazwany widok. Wybierz widok z listy rozwijanej.

Zakres
Drukuje zakres rysunku, co zapewnia wydrukowanie każdego widocznego elementu.

Uwaga: Elementy na warstwach zablokowanych nie są brane pod uwagę przy obliczaniu zasięgu.

Granice
Drukuje granice rysunku określone za pomocą polecenia Granice.

Okno
Drukuje prostokątny obszar rysunku.

22.16.1.5 Skala druku

Skaluje rysunek tak, aby pasował do papieru.

Dopasuj do rozmiaru strony
Skala jest obliczana automatycznie, biorąc pod uwagę obszar wydruku rysunku.

Skala
Określa współczynnik skali, który ma być używany do drukowania.

Skaluj szerokość linii
Skaluje szerokości linii w odniesieniu do skali wydruku.

22.16.1.6 Tabela stylu wydruku (przypisanie pisaków)

Określa tabelę stylów wydruku, która ma być używana dla wydruku, która przypisuje właściwości "pisakom", kolorom i elementom.

Wyświetl style wydruku
Po zaznaczeniu tej opcji właściwości stylu wydruku przypisane do elementów są wyświetlane w bieżącym arkuszu.

22.16.1.7 Orientacja rysunku

Określa orientację rysunku na papierze prostokątnym.

Pionowo
Oś x rysunku lub układu jest wyrównywana do najkrótszej krawędzi wybranego rozmiaru papieru.

Tereny Zielone
Oś x rysunku lub układu jest wyrównana do najdłuższej krawędzi wybranego rozmiaru papieru.

Drukuj do góry nogami
Drukuje rysunek do góry nogami.

22.16.1.8 Początek obszaru drukowania

Określa odległość odsunięcia wydruku.

Uwaga: Aby wyrównać wydruk do środka strony, zaznacz opcję Wyśrodkuj na stronie.

Wyśrodkuj na stronie
Wyśrodkowuje wydruk na stronie, biorąc pod uwagę marginesy.

22.16.1.9 Opcje plotowania

Szerokość linii obiektów do wydruku
Przełącza użycie szerokości linii.

Drukuj ze stylami drukowania
Przełącza użycie stylów wydruku.

Przezroczystości drukowania
Drukuje elementy, którym przypisano właściwość przezroczystości, według elementu lub warstwy.

Drukuj obszar papieru jako ostatni
Określa kolejność drukowania.

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko podczas drukowania układów.

Ukryj obiekty obszaru papieru
Usuwa ukryte linie z elementów 3D w obszarze papieru, gdy jest zaznaczona.

Uwaga: Ta opcja jest wyłączona podczas drukowania obszaru modelu.

22.16.1.1 Cieniowanie opcje rzutni

0

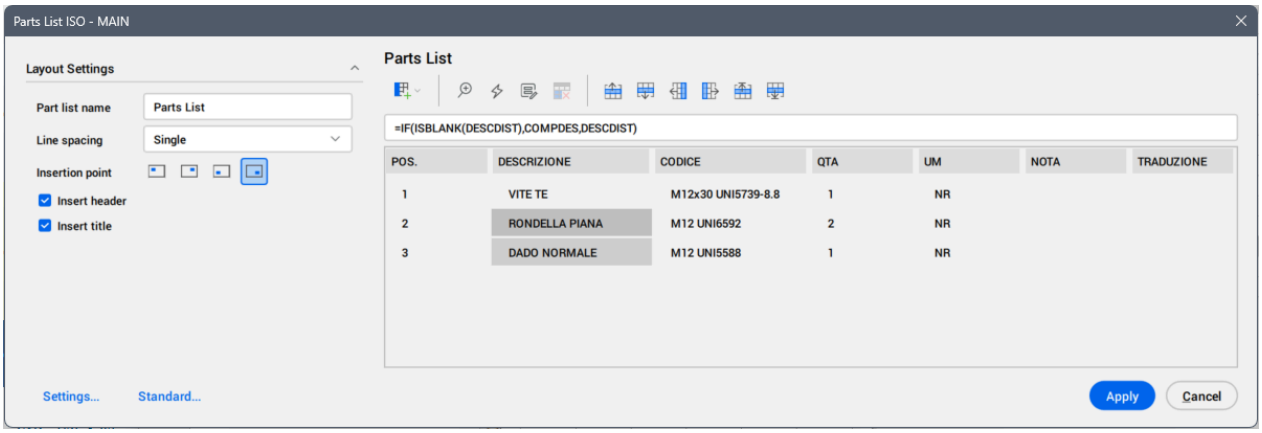
Zastąp styl wizualny bieżącego widoku podczas drukowania obszaru modelu.

Cieniuj wydruk
Wybierz z listy rozwijanej styl cieniowania, za pomocą którego chcesz wykreślić rysunek.
Ta opcja jest wyłączona podczas drukowania arkusza obszaru papieru. Tryb **Cieniowania Wydruku** rzutni obszaru papieru jest zdefiniowany we właściwości rzutni **Cieniowanie Wydruku**. Jakość opcji **Renderowania** jest definiowana przez bieżące ustawienia wstępne renderowania. Więcej informacji można znaleźć w artykule dotyczącym **polecenia RENDERSTAND**.

22.16.2 Okno dialogowe Lista części

Otwiera się przez polecenie AMPARTLIST

Definiuje informacje referencyjne części, które pojawiają się na liście części oraz układ listy części.

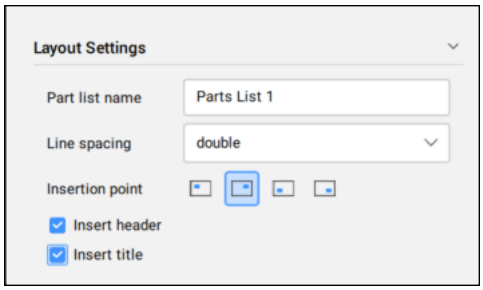

1 Ustawienia Arkusza

2 Lista Części

22.16.2.1 Ustawienia Arkusza

Określa układ listy części.

1 Nazwa listy części

2 Odstęp linii

3 Punkt wstawienia

4 Wstaw nagłówek

5 Wstaw tytuł

Nazwa listy części
Definiuje i wyświetla nazwę listy części.

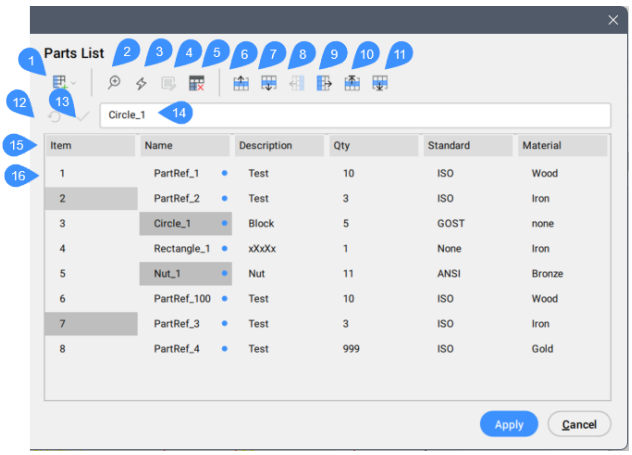
Odstęp linii
Określa typ odstępu między wierszami, wybierając jedną opcję z listy rozwijanej.

Punkt wstawienia
Określa położenie punktu wstawiania i kierunek pionowy listy części. Jeśli punkt wstawiania znajduje się na dole, zarówno nagłówek, jak i tytuł znajdują się na dole listy części, a części są wyświetlane od dołu do góry. Podobnie, jeśli punkt wstawiania znajduje się na górze, zarówno nagłówek, jak i tytuł pojawiają się na górze listy części, a części są wyświetlane od góry do dołu.

Wstaw nagłówek
Definiuje nagłówek dla listy.

Wstaw tytuł
Określa tytuł listy.

22.16.2.2 Lista Części

1 Zarządzaj kolumnami

2 Powiększenie i Podświetlenie

3 Wyróżnić

4 Ustaw wartość

5 Usuń nadpisania

6 Przesuń w górę

7 Padnij

8 Przesuń w lewo

9 Przesuń w prawo

10 Przenieś na górę

11 Przenieś na dół

12 Anuluje zmiany wprowadzone na pasku formuły.

13 Zapisuje zmiany wprowadzone na pasku formuły.

14 Pasek formuły

15 Właściwości odnośników części

16 Lista odnośników części

Zarządzaj kolumnami
Zarządza kolumnami. Po otwarciu listy rozwijanej dostępne są następujące opcje:

Wstaw kolumnę po lewej
Wstawia wybraną kolumnę po lewej stronie bieżącej kolumny. Zostanie otwarte okno dialogowe **Wybierz kolumny**.

Wstaw kolumnę w prawo
Wstawia wybraną kolumnę po prawej stronie bieżącej kolumny.

Usuń kolumnę
Usuwa bieżącą kolumnę.

Uwaga:

- Dostępnymi kolumnami można zarządzać w oknie dialogowym **Ustawienia BOM**.
- Okno dialogowe **Wybierz kolumny** wyświetla tylko te kolumny, które nie zostały jeszcze wstawione.

Powiększenie i Podświetlenie
Powiększa i podświetla jednostki powiązane z wybranym wierszem. Reaguje również na wiele wybranych wierszy lub gdy żaden wiersz nie jest wybrany.
Gdy nic nie jest zaznaczone lub zaznaczonych jest wiele wierszy, dostępne są dwie opcje przeglądania wyników.

Uwaga: Jeśli nic nie zostanie wybrane, powiększanie i podświetlanie rozpocznie się od góry listy części i będzie kontynuowane w dół.

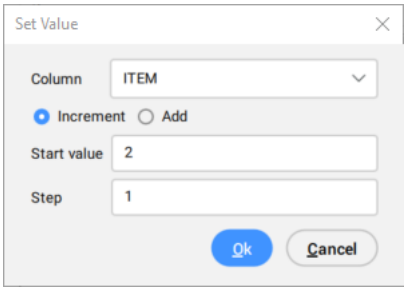
Następny element
Przechodzi przez rzędy.

Następna instancja
Cyklicznie przechodzi przez instancje, zaczynając od pierwszej instancji grupy.

Wyróżnić
Podświetla podmioty powiązane z wybranym wierszem. Reaguje również na wiele wybranych wierszy lub gdy żaden wiersz nie jest wybrany.

Ustaw wartość
Umożliwia zastąpienie wartości wygenerowanych przez formuły w zaznaczonych komórkach. Zostanie otwarte okno dialogowe **Ustaw wartość**.

Uwaga: Zastąpione wartości są oznaczone niebieską kropką po prawej stronie.

1 Kolumna
2 Tryb przyrostowy
3 Tryb dodawania
4 Wartość początkowa
5 Krok

Kolumna
Umożliwia wybranie kolumny z rozwijanej listy.

Tryb przyrostowy
Umożliwia zastąpienie wartości dla jednej lub więcej komórek poprzez ustawienie **wartości początkowej** i **kroku**.

Tryb dodawania
Umożliwia zastąpienie wartości dla jednej lub więcej komórek poprzez ustawienie **Wartości** w celu dodania do istniejącej.

Uwaga:

- Nie wszystkie kolumny akceptują nadpisane wartości.
- Zastąpione wartości są podświetlone na niebiesko.

Wartość początkowa
Określa wartość początkową dla trybu przyrostowego w celu zastąpienia wartości komórki.

Krok
Określa wartość kroku dla trybu przyrostowego w celu zastąpienia wartości komórki.

Wartość
Określa wartość, która ma zostać dodana do istniejącej wartości komórki.

Usuń nadpisania
Usuwa nadpisania z bieżącego zaznaczenia i przywraca ich wartości domyślne obliczone na podstawie ich formuły.

Uwaga: Ten przycisk jest dostępny tylko wtedy, gdy w bieżącym zaznaczeniu istnieją nadpisania.

Przesuń w górę
Przesuwa wiersz zaznaczonej komórki o jedną pozycję wyżej na liście części. Można również przenosić wiele rzędów jednocześnie.

Padnij
Przesuwa wiersz zaznaczonej komórki o jedną pozycję niżej na liście części. Można również przenosić wiele rzędów jednocześnie.

Przesuń w lewo
Przesuwa kolumnę zaznaczonej komórki o jedną pozycję w lewo na liście części. Można również przenosić wiele kolumn jednocześnie.

Przesuń w prawo
Przesuwa kolumnę zaznaczonej komórki o jedną pozycję w prawo na liście części. Można również przenosić wiele kolumn jednocześnie.

Przenieś na górę
Przenosi wiersz zaznaczonej komórki na początek listy części. Można również przenosić wiele rzędów jednocześnie.

Przenieś na dół
Przenosi wiersz zaznaczonej komórki na dół listy części. Można również przenosić wiele rzędów jednocześnie.

Anuluje zmiany wprowadzone na pasku formuły.
Anuluje zmiany wprowadzone na pasku formuły.

Zapisuje zmiany wprowadzone na pasku formuły.
Zapisuje zmiany wprowadzone na pasku formuły.

Pasek formuły
Umożliwia wprowadzenie lub wyświetlenie formuły. Nowa wartość zostanie zapisana po naciśnięciu przycisku ENTER.

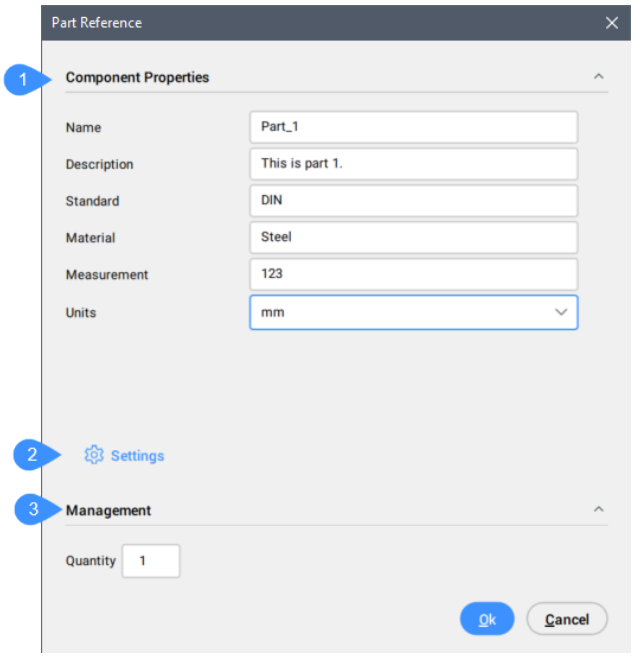
Właściwości odnośników części
Wyświetla nazwy właściwości odnośników części oznaczonych jako widoczne w oknie dialogowym **Ustawienia BOM**, które definiują nagłówek tabeli Listy Części. Nazwy tych właściwości są zdefiniowane w polu **Nagłówek** okna dialogowego **Ustawienia BOM**.

Lista odnośników części
Wyświetla listę odnośników części zawartych w wybranym BOM.

22.16.3 Okno dialogowe odniesienia do części

Otwierane przez: Polecenie AMPARTREF

Definiuje informacje referencyjne części dla listy części.

1 Właściwości komponentu

2 Ustawienia

3 Zarządzanie

Właściwości komponentu
Umożliwia zdefiniowanie niektórych właściwości odniesienia do części. Właściwości te są również dostępne do edycji w panelu **Właściwości**.

Ustawienia
Otwiera okno dialogowe **Ustawienia BOM**, w którym można zdefiniować właściwości komponentu widoczne w oknie dialogowym **Odwołanie do części**.

Zarządzanie
Określa sposób wyświetlania odniesień do części na liście części.

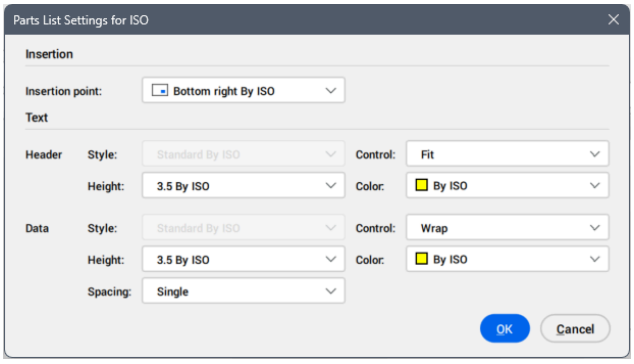
Ilość
Umożliwia zastąpienie domyślnej wartości ilości odniesień do części.

22.16.4 Parts List Settings dialog box

Opens via: **Parts List** dialog box > **Settings...** button

The **Parts List Settings** dialog defines the insertion position and text properties for all parts list tables in the drawing, overriding those set in the **Standard Settings** dialog box.

Note: The default text, leader and symbol properties for all symbol annotations are defined in the **Standard Settings** dialog box.

22.16.4.1 Insertion

Sets the insertion type of the parts list table.

Insertion point
Sets the insertion point for the parts list table from the drop-down list.

22.16.4.2 Text

Defines the text properties for the **Header** and **Data** within the parts list table.

Style
Displays the style used for the header or data. To change the style, use the **Standard Settings** dialog box.

Height
Sets the text height in the parts list table from the drop-down list.

Control
Specifies text placement within parts list table cells using the drop-down list.

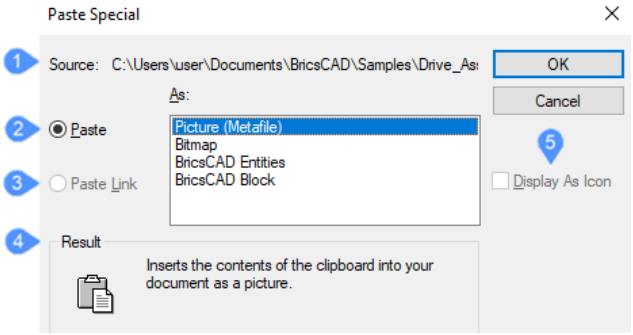
Color
Sets the text color in the parts list table from the drop-down list.

Spacing
Sets the row spacing in the parts list table from the drop-down list.

22.16.5 Okno dialogowe Wklej specjalnie

Otwiera się przez: Polecenie WKLEJ_S

Okno dialogowe **Wklej specjalnie** umożliwia wybór typu obiektu do wklejenia ze schowka do rysunku. To polecenie jest dostępne tylko w systemie Windows. Skrót klawiszowy: CTRL+ALT+V.

1 źRódło

2 Wklej jako

3 Wklej łącze

4 Wynik

5 Wyświetl jako ikonę

22.16.5.1 źRódło

Wyświetla ścieżkę, w której można znaleźć rysunek/przedmiot/blok.

22.16.5.2 Wklej jako

Wybiera format, w którym mają być wklejane jednostki. Lista ta różni się w zależności od zawartości schowka. Gdy Schowek zawiera dane skopiowane z rysunku BricsCAD, dostępne są następujące formaty:

- **Picture Metafile**: jednostki są konwertowane na obraz w formacie WMF (Windows Metafile), a następnie wklejane jako obraz OLE (Object Linking and Embedding).
- **Bitmapa**: Podmioty są konwertowane na obraz w formacie BMP, a następnie wklejane jako obraz OLE.
- **BricsCAD Obiekty**: wkleja jako pojedyncze obiekty lub wpisy w tabeli, w tym warstwy, typy linii itp.
- **BricsCAD Blok**: wstawia zawartość schowka do dokumentu jako blok.

Wklej jako Obiekty BricsCAD

Wkleja obiekty CAD do rysunku jako obiekty BricsCAD.

Wybierz punkt wstawiania lub [Obróć/Skaluj/Lustro]: - *(wprowadź opcję)*

1 **Wybierz punkt wstawienia** - *(określa punkt na rysunku poprzez wybranie punktu lub wprowadzenie współrzędnych X, Y)*

2 **Obracanie** - *wyświetla monit:*

Określ kąt obrotu - *(wprowadź kąt, o który mają zostać obrócone jednostki)*

3 ***Skala** promptuje cię:*

Określ współczynnik skali dla osi XYZ - *(wprowadź współczynnik skali)*

4 ***Lustro*** - *wyświetla monit:*

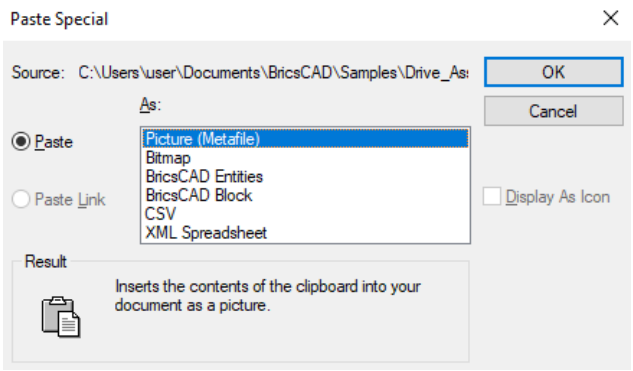
Wybierz punkt kontrolny odbicia lustrzanego - *(Wybierz drugi punkt dla linii odbicia lustrzanego)*

Punkt wstawienia jest pierwszym punktem dla linii odbicia. Po wprowadzeniu wartości 0,0 dla punktu wstawiania, jednostki zostaną wklejone do ich oryginalnych współrzędnych.

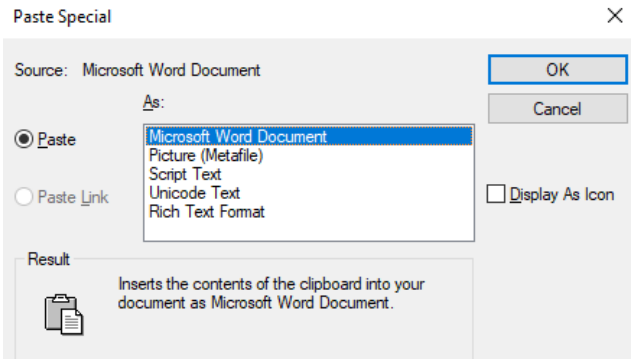
Wklej jako BricsCAD Blok

Otwiera okno dialogowe **Wstaw blok**.

Oto to samo okno dialogowe, ale ma kilka nowych opcji, ponieważ jednostki są kopiowane z arkusza kalkulacyjnego Excel.

Jeśli skopiujesz ciąg tekstowy spoza BricsCAD, pojawi się kilka nowych opcji, jak pokazano na poniższym obrazku:

22.16.5.3 Wklej łącze

Ta opcja nie jest dostępna dla podmiotów CAD. Wkleja elementy rysunku jako obiekt OLE, a następnie tworzy łącze do aplikacji źródłowej.

22.16.5.4 Wynik

Wyświetla krótki opis opcji wyboru, której chcesz użyć.

22.16.5.5 Wyświetl jako ikonę

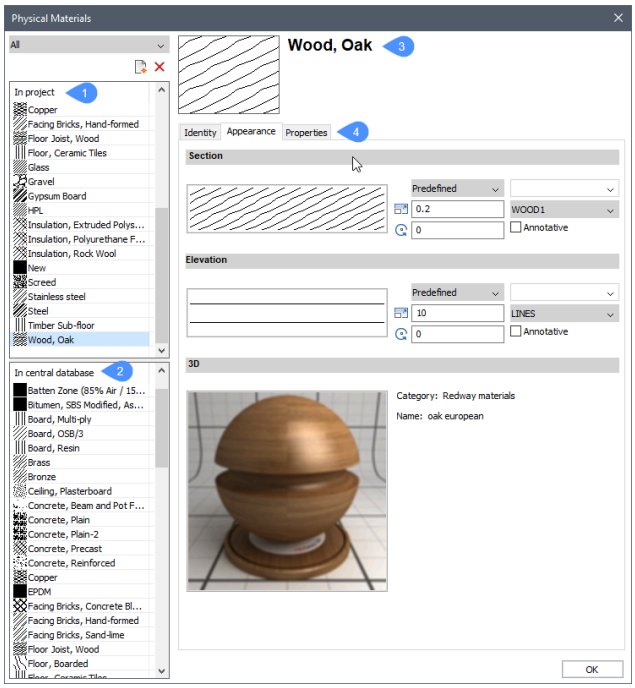
Ta opcja nie jest dostępna dla podmiotów CAD. Wyświetla wklejone encje jako ikonę identyfikującą ich aplikację źródłową.

22.16.6 Okno dialogowe Materiały fizyczne

Otwierane przez:

- BLMATERIAŁY polecenie
- Panel **Kompozycje BIM** > **Otwórz okno dialogowe materiału...** opcja
- **Kompozycje** Okno dialogowe
- Panel **Przeglądarka mechaniczna** > Właściwość komponentu **Materiał** > Przycisk **Przeglądaj**

Okno dialogowe **Materiały fizyczne** otwiera bibliotekę materiałów fizycznych w bieżącym projekcie i centralnej bazie danych.

1 W projekcie

2 W centralnej bazie danych

3 Nazwa materiału

4 Zakładki specyfikacji materiałowej

22.16.6.1 W projekcie

Wyświetla wszystkie materiały, które są aktualnie załadowane do projektu.

22.16.6.2 W centralnej bazie danych

Wyświetla wszystkie materiały załadowane do centralnej bazy danych.

22.16.6.3 Nazwa materiału

Wyświetla nazwę wybranego materiału.

22.16.6.4 Zakładki specyfikacji materiałowej

Zakładki specyfikacji materiałowej
Wyświetla szersze specyfikacje wybranego materiału w trzech zakładkach.

Identyfikator

- **Nazwa**: określa nazwę materiału.
- **Klasa**: określa klasę materiału, do której należy materiał.
- **Opis**: wyświetla krótki opis materiału.

Wygląd

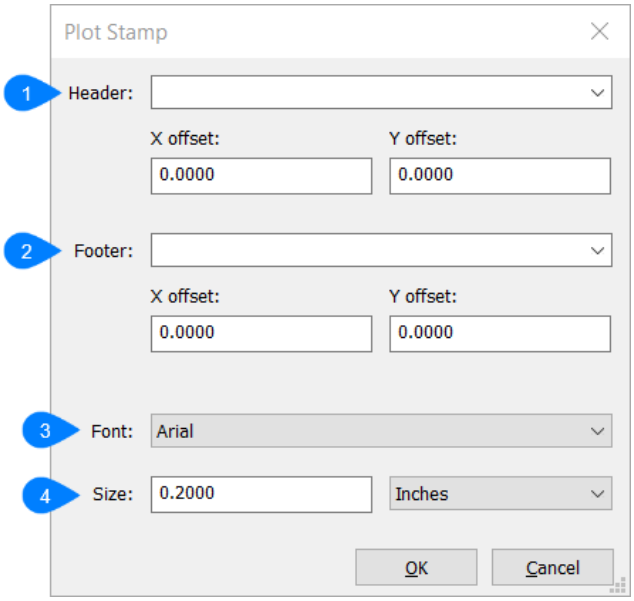
- **Przekrój**: określa wzór kreskowania używany do wyświetlania materiału w widoku przekroju.
- **Elewacja**: określa wzór kreskowania używany do wyświetlania materiału w widoku elewacji.
- **3D**: pokazuje trójwymiarową teksturę materiału, która będzie używana we wszystkich widokach 3D.

Właściwości
Określa dodatkowe właściwości materiału, takie jak gęstość.

22.16.7 Okno dialogowe Znak wydruku

Otwiera się przez polecenie ZNAKWYDRUKU

Okno dialogowe **Znak wydruku** umożliwia dodanie informacji o rysunkach i wydrukach do krawędzi drukowanego rysunku.

1 Nagłówek

2 Stopka

3 Czcionka

4 Rozmiar

22.16.7.1 Nagłówek

Pojawia się na górze działki. Metafrazę dla nagłówka można wybrać, klikając listę rozwijaną. Można również określić przesunięcia X i Y dla nagłówka.

22.16.7.2 Stopka

Pojawia się na dole działki. Meta-frazę dla stopki można wybrać, klikając listę rozwijaną. Można również określić przesunięcia X i Y dla stopki.

22.16.7.3 Czcionka

Określa czcionkę używaną dla znaku wydruku.

22.16.7.4 Rozmiar

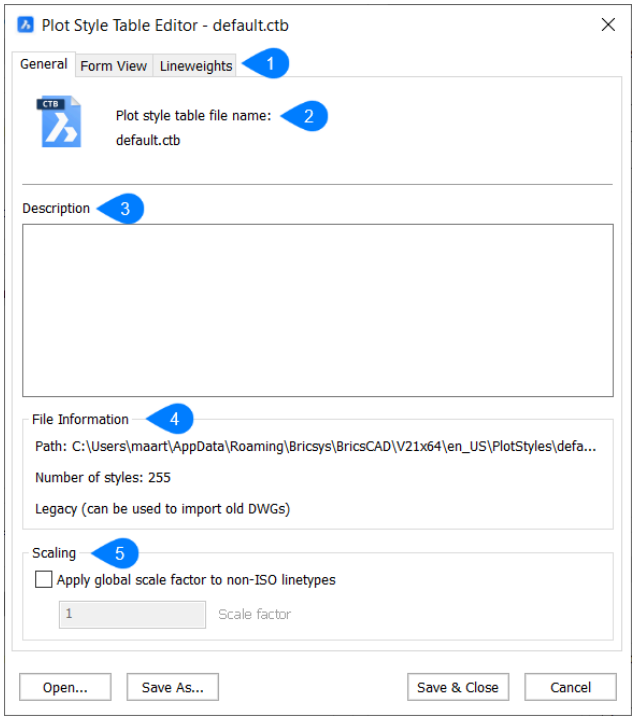
Określa wysokość tekstu.

- Cale: określa wysokość tekstu w calach.
- Milimetry: określa wysokość tekstu w milimetrach.

22.16.8 Okno dialogowe Edytor tabeli stylów wydruku

Otwiera przez: Okno dialogowe **Bieżący styl wydruku**

Edytor tabeli stylów wydruku wyświetla i umożliwia edycję stylów wydruku zawartych w określonej tabeli stylów wydruku.

1 Zakładki edytora

2 Nazwa pliku tabeli stylu wydruku:

3 Opis

4 Informacje o pliku

5 Skalowanie

22.16.8.1 Zakładki edytora

Edytor tabeli stylów wydruku zawiera następujące zakładki.

Karta Ogólne
Zakładka **Ogólne** zawiera ogólne informacje o tabeli stylów wydruku.

Karta Widok formularza
Zakładka **Widok** zawiera listę stylów wydruku zawartych w tabeli stylów wydruku oraz ich ustawienia. Style wydruku są nadpisaniami stylów dla rysunków, które występują podczas wydruku.

Zakładka Grubości linii
Zakładka **Odstępy między liniami** zawiera listę dostępnych odstępów między liniami.

Uwaga: Szczegółowe informacje można znaleźć w artykule **Tabele stylów wydruku**.

22.16.8.2 Nazwa pliku tabeli stylu wydruku:

Wyświetla nazwę edytowanego pliku tabeli stylów wydruku.

22.16.8.3 Opis

Wyświetla opis, który ma zostać dołączony do tabeli stylów wydruku.

22.16.8.4 Informacje o pliku

Wyświetla informacje o ścieżce, liczbie stylów wydruku i numerze wersji edytora tabeli stylów wydruku.

22.16.8.5 Skalowanie

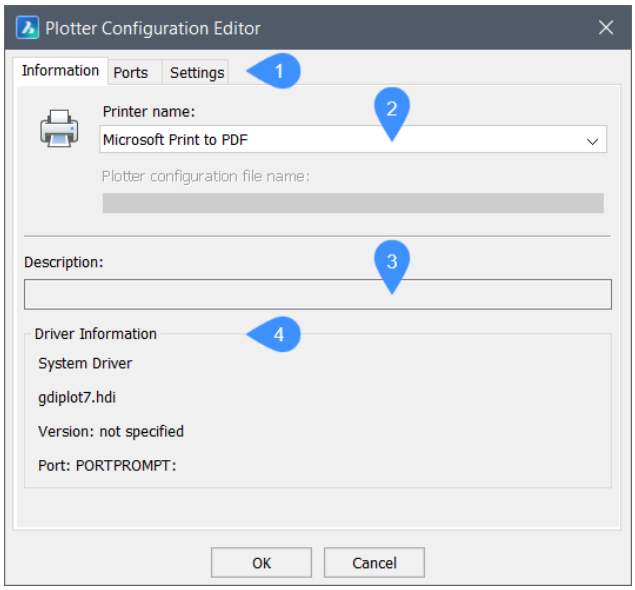
Zastosuj globalny współczynnik skali na linii nie ISO
Określa, czy wszystkie rodzaje linii inne niż ISO mają być skalowane w stylach kreślenia jednostek kontrolowanych przez tabelę stylów kreślenia.

Współczynnik skali
Określa współczynnik skalowania rodzajów linii i wzorów wypełnienia innych niż ISO.

22.16.9 Okno dialogowe Edytor konfiguracji plotera

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Drukuj**

Okno dialogowe **Edytor konfiguracji plotera** umożliwia tworzenie i edycję niestandardowych plików parametrów PC3 dla drukarek i innych urządzeń wyjściowych.

1 Zakładki edytora

2 Nazwa drukarki:

3 Opis

4 Informacje o Sterowniku

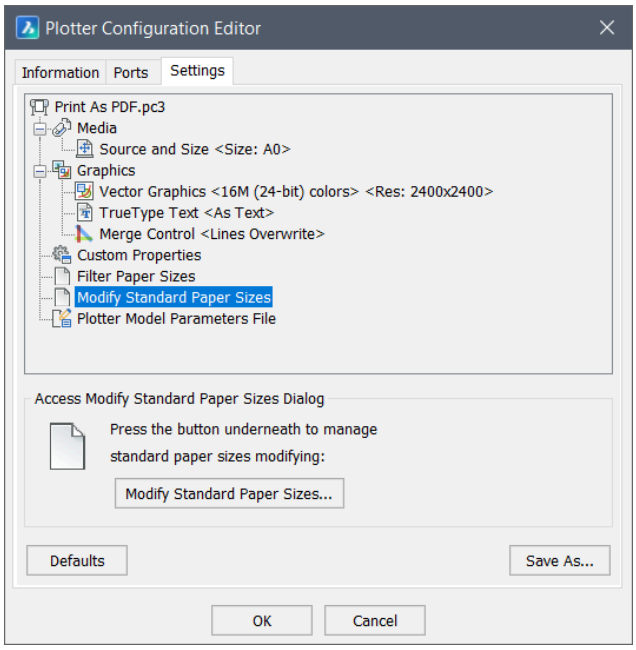
22.16.9.1 Zakładki edytora

Informacje
Podaje podstawowe informacje o ploterze.

Porty
Daje opcje dotyczące sposobu drukowania pliku.

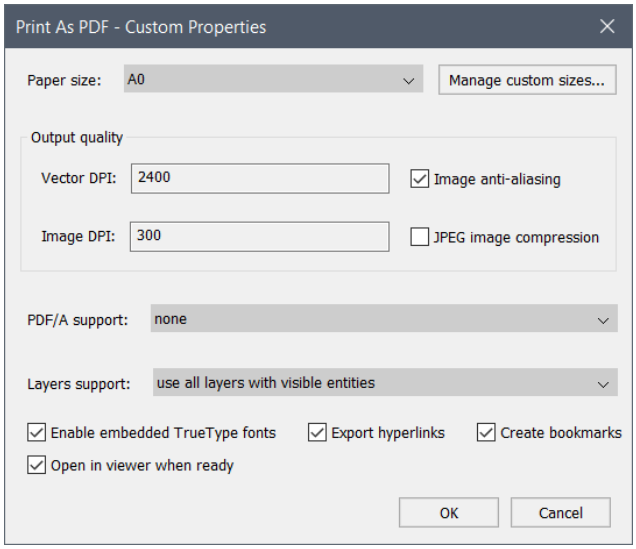
Ustawienia
Zapewnia dodatkowe ustawienia umożliwiające modyfikację dostępnych ustawień w oparciu o możliwości wybranej drukarki.

Uwaga: W przypadku niektórych plików konfiguracyjnych plotera (PC3) można **modyfikować standardowe rozmiary papieru**:

Uwaga: Aby ustawić niestandardowe właściwości drukarki **Print as PDF.pc3**, kliknij opcję **Właściwości niestandardowe** na karcie **Ustawienia**, a następnie kliknij przycisk **Właściwości niestandardowe....** Zostanie otwarte okno dialogowe **Drukuj jako PDF - Właściwości niestandardowe**:

- Dostępna jest opcja **obsługi PDF/A** umożliwiająca wybór wersji PDF/A: **wersja 1b**, **wersja 2b**, **wersja 3b**.
- opcja **Utwórz zakładki** jest dostępna w celu automatycznego generowania zakładek dla nazwanych widoków w pliku PDF.
- opcja **Otwórz w przeglądarce, gdy będzie gotowa** jest dostępna, aby automatycznie wyświetlać w przeglądarce wyniki drukowania do pliku PDF.

22.16.9.2 Nazwa drukarki:

Wyświetla nazwy drukarek obsługiwanych przez system operacyjny.

22.16.9.3 Opis

Opisuje konfigurację plotera. Jest on wyświetlany przez podpowiedzi.

22.16.9.4 Informacje o Sterowniku

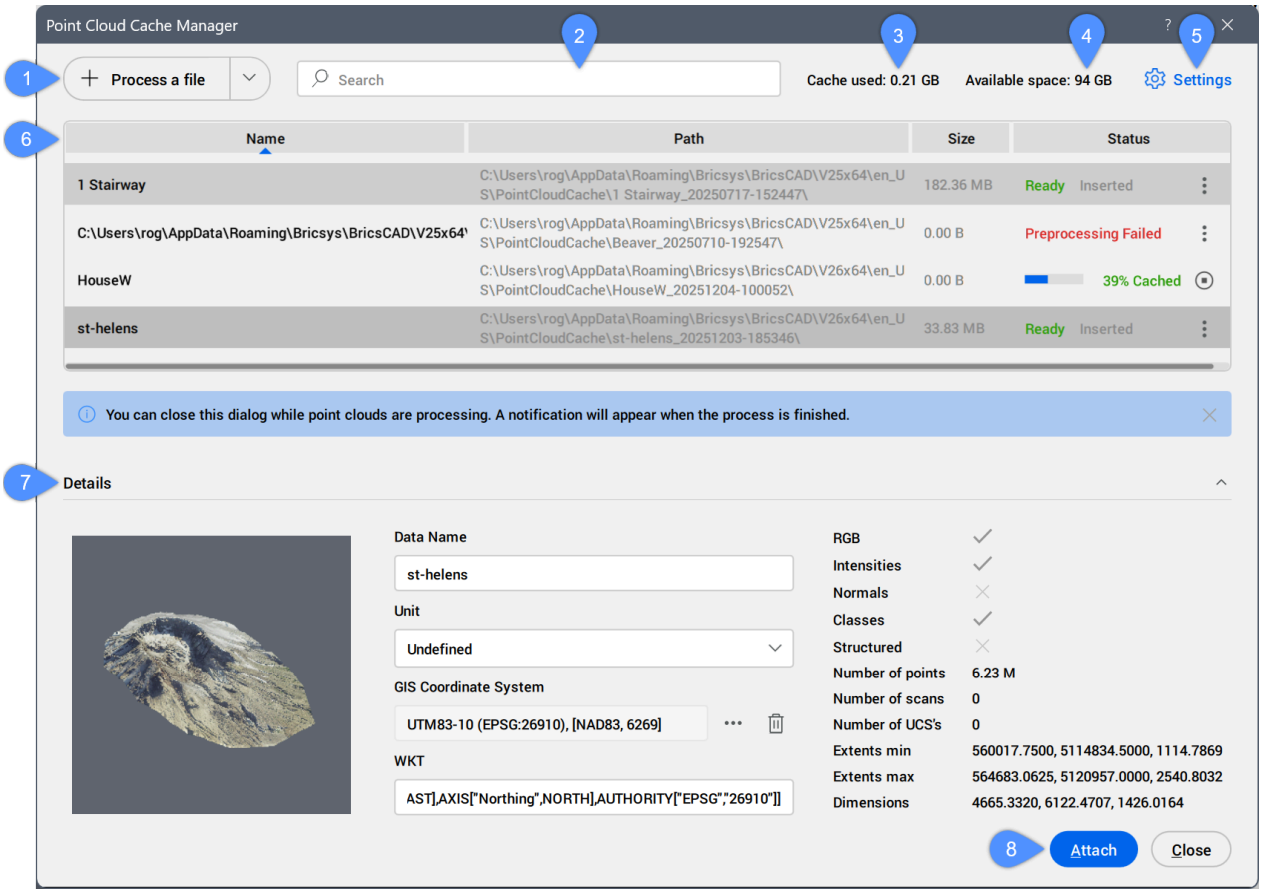
Wyświetla podstawowe informacje o kierowcy.

22.16.10 Okno dialogowe Menedżer pamięci podręcznej chmury punktów

Otwiera się przez: Polecenie CHMURAPUNKTÓWODNIESIENIE

Okno dialogowe **Menedżer Pamięci Podręcznej Chmury Punktów** umożliwia wstępne przetwarzanie, zarządzanie i dołączanie chmur punktów.

- Daje przegląd wszystkich przetworzonych chmur punktów (przechowywanych w folderze pamięci podręcznej).
- Umożliwia dołączenie chmur punktów do bieżącego rysunku lub usunięcie ich z folderu pamięci podręcznej.
- Jest punktem początkowym przetwarzania nowego zestawu danych.
- Daje przegląd dostępnego miejsca na dysku.
- Posiada skrót do ustawień chmury punktów.
- Pokazuje, czy chmura punktów jest dołączona, gotowa do dołączenia lub przetwarzana (pasek postępu).
- Posiada pasek wyszukiwania umożliwiający wyszukiwanie według nazwy chmury punktów.
- Wyświetla szczegóły chmury punktów.

1 Przetwórz plik

2 Szukaj

3 Używana pamięć podręczna:

4 Dostępna przestrzeń

5 Ustawienia

6 Tabela skanów

7 Detale

8 Dołącz

22.16.10. Przetwórz plik

1

Umożliwia wybranie nowego pliku chmury punktów do wstępnego przetworzenia, a następnie dołączenie go w oknie dialogowym **Dołącz chmurę punktów**. Zobacz także artykuł dotyczący okna dialogowego **Dołącz chmurę punktów**.

Uwaga:

- Obsługiwane typy plików to: *.e57, *.hspc, *.las, *.laz, *.lgsx, *.pack, *.pts, *.ptx, *.rcp, *.rcs, *.rdbx, *.rsp, *.zfs.
- W systemie MacOS importowanie plików *.lgsx, *.rdbx i *.rsp nie jest obsługiwane.

Kliknij przycisk rozwijany, aby uzyskać dostęp do opcji **Przetwórz folder**.

Przetwórz folder
Otwiera okno dialogowe **Wybierz folder wejściowy**. Wybierz folder do przetworzenia.

Plik lub folder chmury punktów jest wstępnie przetwarzany w tle w celu utworzenia wpisu w pamięci podręcznej. Podczas przetwarzania w kolumnie **Stan** wpisu pamięci podręcznej w tabeli skanów wyświetlany jest pasek postępu. Gdy chmura punktów zostanie w pełni zbuforowana, wyświetlony zostanie dymek z powiadomieniem.

Uwaga:

- Znaki dwubajtowe są akceptowane w nazwie chmury punktów.
- Gdy zmienna systemowa POINTCLOUDHSPC jest ustawiona na WŁ., plik jest wstawiany w formacie HSPC.
- Gdy plik LAS lub LAZ zawiera dane klasyfikacji, jest on wyświetlany w panelu **Menedżer chmury punktów**. Widoczność sklasyfikowanych punktów można włączać i wyłączać dla każdej klasy. Informacje te są dostępne tylko wtedy, gdy chmura punktów jest wstępnie przetworzona w formacie HSPC.
- Jeśli informacje geograficzne są dostępne w oryginalnych danych, są one przechowywane w pamięci podręcznej chmury punktów (tylko jeśli chmura punktów jest wstępnie przetworzona w formacie HSPC). Dostęp do tych informacji można uzyskać w panelu **Właściwości** w kategorii **Różne** dla wybranej instancji chmury punktów. Aby nadpisać informacje geograficzne pliku DWG informacjami z instancji chmury punktów (możliwe tylko wtedy, gdy CRS chmury punktów jest taki sam jak CRS pliku DWG), włącz właściwość **Geolokalizuj** wybranej instancji chmury punktów.

22.16.10. Szukaj
2
Wyświetla w tabeli skanów tylko chmury punktów zawierające wpisany ciąg wyszukiwania. Wyniki są filtrowane podczas wpisywania.

22.16.10. Używana pamięć podręczna:
3
Określa całkowitą ilość używanej pamięci podręcznej.

22.16.10. Dostępna przestrzeń
4
Wyświetla łączną ilość dostępnej pamięci podręcznej.

22.16.10. Ustawienia
5
Otwiera okno dialogowe **Ustawienia** w celu ustawienia wartości zmiennej systemowej POINTCLOUDCACHEFOLDER, która określa foldery, w których przechowywane są pliki pamięci podręcznej chmury punktów.

22.16.10. Tabela skanów

6

Wyświetla listę dostępnych wstępnie przetworzonych skanów chmury punktów.

Kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówek kolumny, aby wyświetlić menu kontekstowe tabeli:

- **Lista kolumn**: Pokaż lub ukryj kolumnę tabeli, klikając jej nazwę na liście.
- **Pokaż wszystkie kolumny**: Pokazuje wszystkie kolumny tabeli.
- **Przywróć pozycje kolumn**: Przywraca domyślną pozycję wszystkich kolumn tabeli.

Kolumny tabeli

Nazwa
Wyświetla nazwę pamięci podręcznej chmury punktów.

Uwaga:

- Nazwa pamięci podręcznej chmury punktów jest nazwą określoną przez użytkownika dla wstępnie przetworzonej chmury punktów. Jest to domyślna nazwa chmury punktów, jeśli nie określisz nazwy chmury punktów do wstawienia.
- Znaki dwubajtowe są akceptowane w nazwie chmury punktów.

ŚCieżka
Wyświetla lokalizację pliku chmury punktów.

Rozmiar
Wyświetla rozmiar pliku chmury punktów.

Status
Wyświetla status pliku chmury punktów.

- Pasek postępu: wyświetla procent wstępnego przetwarzania lub klasyfikacji pliku.
- Kliknij przycisk **Anuluj** ( ), aby przerwać proces.
- **Gotowy**: plik jest dostępny do załączenia.
- **Wstaw:** plik zostanie wstawiony do bieżącego rysunku.

Kliknij przycisk **Opcje pamięci podręcznej** (⋮), aby wyświetlić dwie opcje:

Usuń pamięć podręczną
Usuwa wybraną chmurę punktów z listy i usuwa pamięć podręczną chmury punktów z folderu pamięci podręcznej dysku. Zostanie otwarte wyskakujące okno dialogowe **Usuń plik** w celu potwierdzenia.

Przejdź do pliku dziennika
Otwiera plik dziennika wybranej chmury punktów w domyślnym edytorze tekstu.

22.16.10. Detale

7

Wyświetla wszystkie dostępne metadane wybranej wstępnie przetworzonej chmury punktów.

Uwaga: W przypadku plików LGSx wyświetlana jest również liczba dostępnych **GUW**. Aktywny system GUW można wybrać w oknie dialogowym **Dołącz chmurę punktów**. Można również ustawić aktywny **GUW** dla dołączonej instancji chmury punktów, wybierając ją i aktualizując właściwość **GUW** w panelu **Właściwości**.

Następujące pola można edytować:

Nazwa danych
Wyświetla nazwę chmury punktów.

Jednostka
Wyświetla jednostkę chmury punktów. Kliknij przycisk menu rozwijanego i wybierz jednostkę z listy.

System Współrzędnych GIS
Wyświetla układ współrzędnych GIS chmury punktów.
Kliknij przycisk menu, aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz system współrzędnych GIS** i wybierz system współrzędnych GIS.

Kliknij **Usunąć** przycisk ( ), aby usunąć informacje GIS z wybranego pliku chmury punktów.

WKT
Wyświetla ciąg WKT, który ma zostać przekonwertowany na układ współrzędnych GIS.

22.16.10. Dołącz 8

Otwiera okno dialogowe **Dołącz chmurę punktów** w celu dołączenia wybranego wpisu z pamięci podręcznej do bieżącego rysunku.

Można również kliknąć dwukrotnie wpis w pamięci podręcznej, aby otworzyć okno dialogowe **Dołącz chmurę punktów** i dołączyć ją.

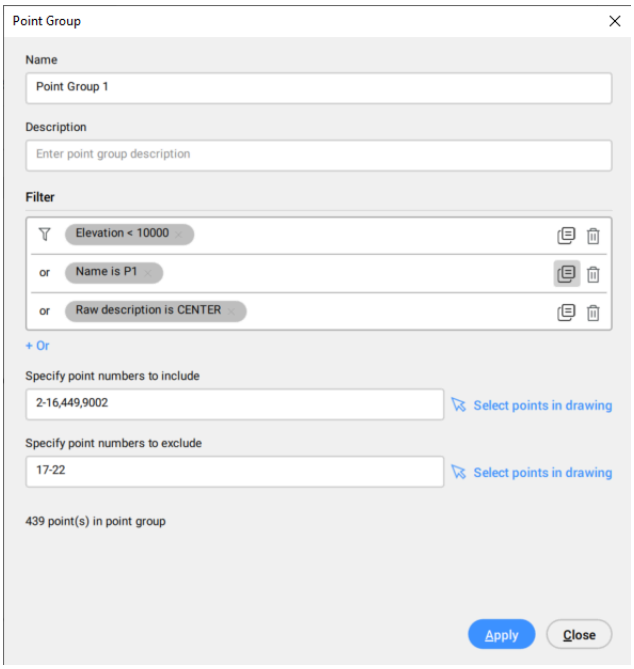
Uwaga:

- Pliki chmur punktów można dołączać zarówno do zapisanych, jak i niezapisanych rysunków.
- Wiele wstawionych plików może mieć taką samą lub różną nazwę chmury punktów.

22.16.11 Okno dialogowe Grupa punktów

Otwiera się przez polecenie CIVILGRUPAPUNKTÓW

Okno dialogowe **Grupa punktów** umożliwia utworzenie lub edycję grupy punktów cywilnych.

Uwaga: Kliknij komórkę, aby edytować jej zawartość.

Nazwa
Umożliwia wprowadzenie nazwy nowej grupy punktów, dla której zostanie utworzony nowy filtr, lub wyświetlenie nazwy istniejącej grupy punktów.

Uwaga: Jeśli nazwa grupy punktów nie jest zdefiniowana, pojawi się komunikat ostrzegawczy.

Opis
Umożliwia wprowadzenie opisu grupy punktów lub wyświetlenie opisu istniejącej grupy punktów.

Filtr
Umożliwia utworzenie nowego lub edycję istniejącego filtra, w którym określa się kryteria uwzględniania i/lub wykluczania punktów w wybranej grupie punktów.

Uwaga: Filtry można dodawać, powielać lub usuwać.

Uwaga: Po utworzeniu indywidualnego filtra na danym rysunku, wpływa on również na wszystkie punkty wstawione później na tym rysunku.

Parametry używane do filtrowania to:

- Elewacja
- Nazwa
- Surowy opis
- Pełny opis
- Klucz atrybutu użytkownika
- Wartość atrybutu użytkownika

Określ numery punktów do uwzględnienia
Umożliwia wprowadzenie numerów punktów, które mają zostać uwzględnione w określonym filtrze.

Uwaga: Punkty można wybrać z rysunku, naciskając strzałkę po prawej stronie pola.

Określ numery punktów do wykluczenia
Umożliwia wprowadzenie numerów punktów, które mają zostać wykluczone z określonego filtra.

Uwaga: Punkty można wybrać z rysunku, naciskając strzałkę po prawej stronie pola.

Uwaga:

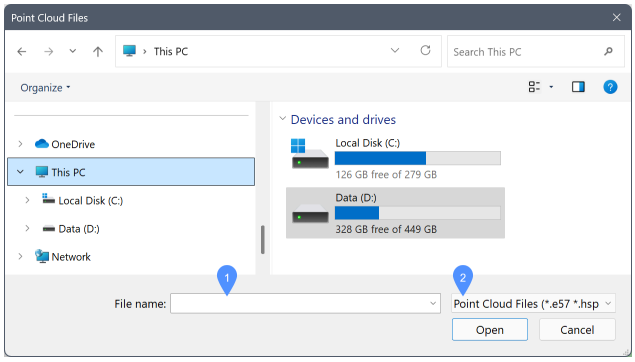
- Jeśli filtr nie zostanie zdefiniowany, pojawi się komunikat ostrzegawczy.
- Możliwe jest utworzenie grupy punktów, nawet jeśli na rysunku nie ma punktów Civil.

22.16.12 Okno dialogowe Pliki chmury punktów

Otwiera się przez: Polecenie WSTAWCHMURĘPUNKTÓW > Opcja **Plik**

22.16.12. Informacje
1

Okno dialogowe **Pliki chmury punktów** umożliwia dołączenie plików chmury punktów do bieżącego rysunku.

1 Nazwa pliku

2 Pliki chmury punktów

22.16.12. Nazwa pliku
2

Określa nazwę pliku danych chmury punktów, który chcesz dołączyć.

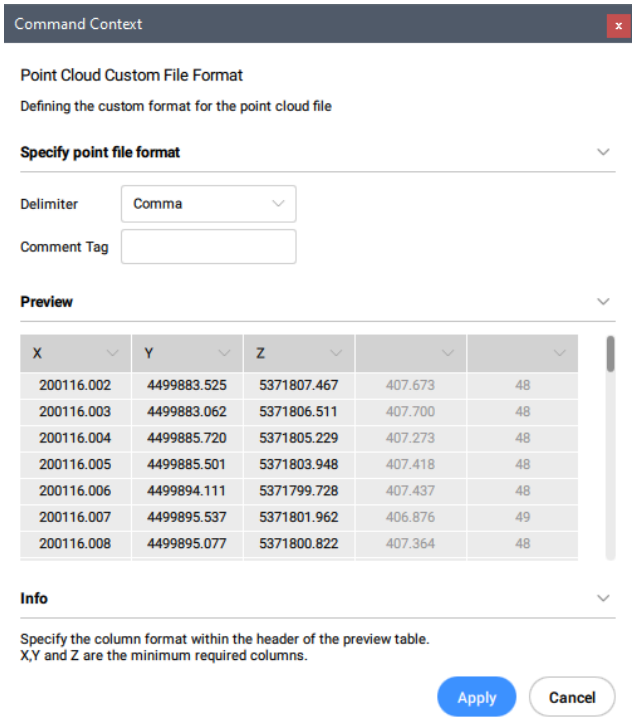
Uwaga: Możesz przeprowadzić ręczne wyszukiwanie w oknie powyżej.

22.16.12. Pliki chmury punktów
3

Określa typy plików, z których będziesz mógł wybierać.

Jeśli na liście rozwijanej wybrana jest opcja **Wszystkie pliki (*)**, można wybrać niestandardowe formaty plików punktów do wstępnego przetwarzania. Zostanie otwarty panel kontekstowy polecenia **Niestandardowy Format Pliku Chmury Punktów**, w którym można zdefiniować parametry używane w niestandardowym formacie pliku.

Niestandardowego formatu pliku punktów można używać do analizowania plików chmur punktów, dla których dane nie mają standardowej struktury. Wymaga jednak, aby dane były w formacie tabeli. Określając separator i opcjonalnie znacznik komentarza, pierwsze wiersze danych są odczytywane i wyświetlane w oknie dialogowym. Następnie można określić nagłówki kolumn. Należy pamiętać, że należy określić minimalne wartości X, Y i Z oraz opcjonalnie R, G, B i I. Początkowo ogranicznik i format kolumny są szacowane (jeśli to możliwe), aby przyspieszyć proces. Można użyć znacznika komentarza, aby zignorować linie komentarza, na przykład # w przypadku, gdy linie komentarza zaczynają się od tego symbolu.

22.16.13 Okno dialogowe drukowania

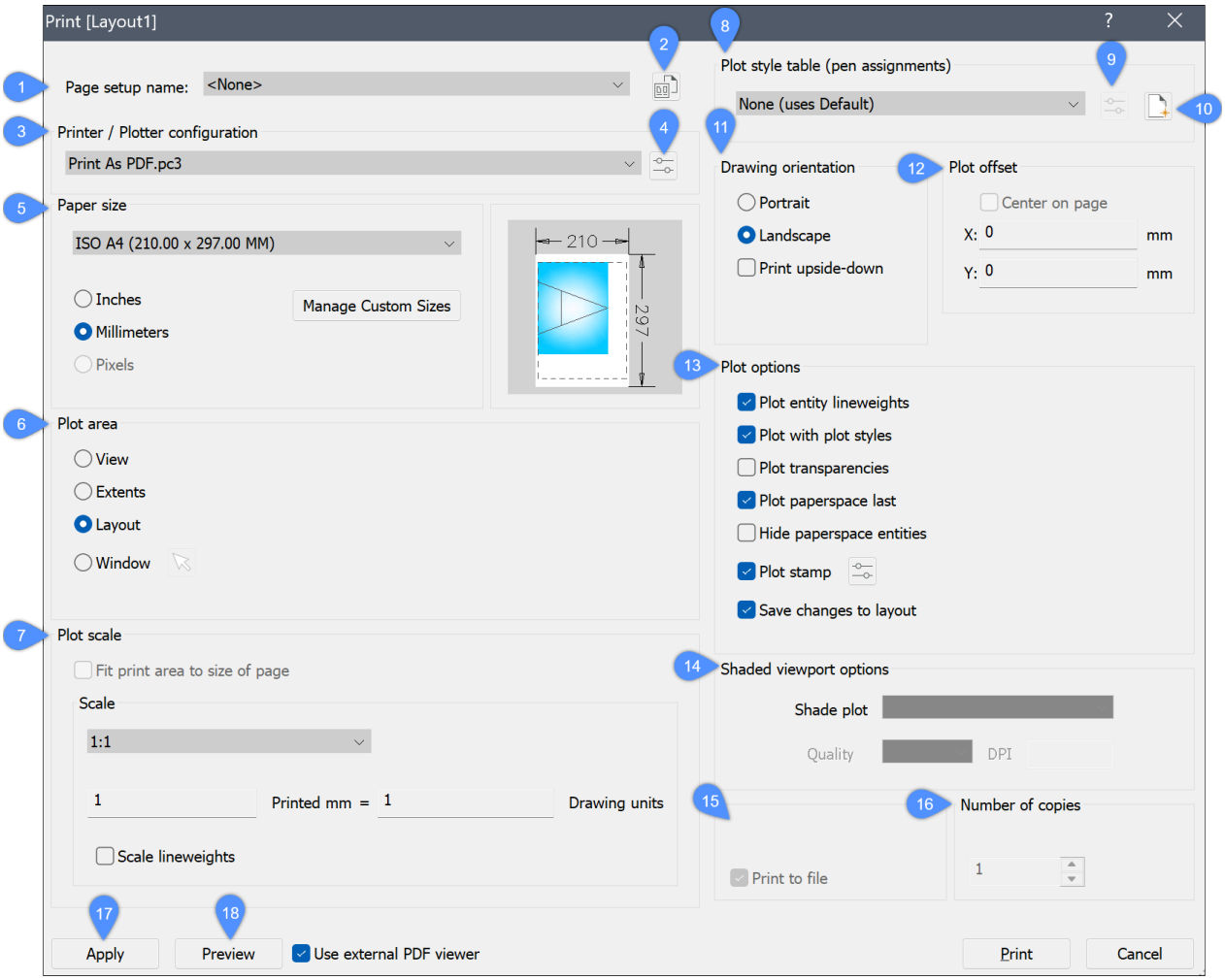
Otwierane przez:

- KREŚL polecenie
- DRUKUJ polecenie

Okno dialogowe **Drukuj** umożliwia drukowanie i podgląd rysunków na ploterach i w plikach.

Zapamiętaj:

- W systemach macOS i Linux nie jest możliwe drukowanie na drukarkach systemowych. Drukowanie jest możliwe tylko na drukarce **Drukuj jako PDF.pc3** . W ten sposób zostanie wygenerowany dokument PDF, który należy wysłać do drukarki w celu fizycznego wydrukowania.
- W systemach macOS i Linux dostępne jest odpowiednie polecenie USTAWIENIASTR.

1 Nazwa ustawień strony
2 Tworzenie konfiguracji strony
3 Konfiguracja Drukarki / Plotera
4 Edycja konfiguracji drukarki
5 Rozmiar papieru
6 Obszar kreślenia
7 Skala druku
8 Tabele stylu wydruku
9 Edytuj styl fabuły
10 Utwórz nowy styl fabuły
11 Orientacja rysunku
12 Początek obszaru drukowania
13 Opcje plotowania
14 Cieniowanie opcje rzutni

15 Drukuj do pliku

16 Ilość kopii

17 Zastosuj

18 Podgląd

22.16.13. Nazwa ustawień strony

1

Z listy rozwijanej można wybrać wcześniej używane ustawienia:

- **<Brak>**: Używa opcji zapisanych w bieżącym układzie lub przestrzeni modelu.
- **<Poprzedni wydruk>**: Używa opcji, które zostały zapisane podczas ostatniego użycia tego okna dialogowego.
- Nazwy innych ustawień strony zapisanych na rysunku.

22.16.13. Tworzenie konfiguracji strony

2

Otwiera okno dialogowe **Utwórz ustawienia strony** umożliwiające tworzenie nowych ustawień strony. Zobacz polecenie USTAWIENIASTR.

22.16.13. Konfiguracja Drukarki / Plotera

3

Umożliwia wybranie z listy rozwijanej drukarki lub plotera.

Program współpracuje z dowolnym urządzeniem wyjściowym zainstalowanym w systemie, w tym z drukarkami sieciowymi, drukowaniem do pliku, faksami i urządzeniami PostScript, a także z predefiniowanymi parametrami drukarki przechowywanymi w plikach PC3.

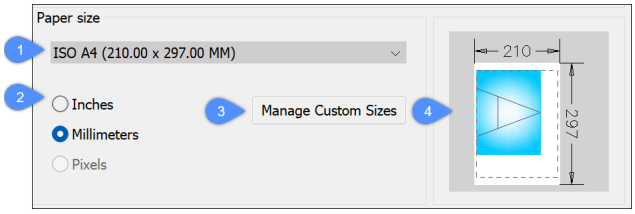
22.16.13. Edycja konfiguracji drukarki

4

Otwiera okno dialogowe **Edytor konfiguracji plotera** umożliwiające dostosowanie parametrów drukarki i tworzenie plików PC3. Zobacz polecenie MENADŻERDRUKU.

22.16.13. Rozmiar papieru

5

1 Lista standardowych rozmiarów papieru

2 Jednostki

3 Ustaw niestandardowy

4 Podgląd

Lista standardowych rozmiarów papieru
Określa rozmiar papieru. Można wybrać standardowe rozmiary wymienione na liście rozwijanej; są to rozmiary obsługiwane przez drukarkę.
Drukarki mogą obsługiwać wiele różnych rozmiarów papieru, jednak należy wybierać tylko taki rozmiar papieru, jaki znajduje się w drukarce.

Jednostki

- **Cale**: Do pomiarów związanych z drukowaniem należy używać jednostek imperialnych.
- **Milimetry**: Do pomiarów związanych z drukowaniem należy używać jednostek metrycznych.

Ustaw niestandardowy

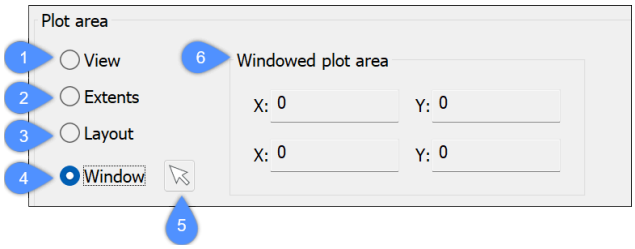
Uwaga: Ta opcja jest dostępna dla plików wyjściowych PDF, PNG, TIF, BMP i JPG.

Zarządza niestandardowymi rozmiarami papieru dla drukarki PC3 wybranej na liście **Drukarka/Ploter Konfiguracja**. Zostanie otwarte okno dialogowe **Własne rozmowy papieru**, w którym można utworzyć własny rozmiar papieru.
Do pliku konfiguracji plotera (PC3) można dołączyć predefiniowany plik parametrów modelu plotera (PMP).

Podgląd
Sekcja Podgląd wskazuje rozmiar, położenie i orientację bieżącego obszaru kreślenia na wybranym rozmiarze papieru.

22.16.13. Obszar kreślenia

6

1 Podgląd

2 Zakres

3 Arkusz

4 Okno

5 Zaznacz obszar do druku

6 Określony oknem

Podgląd
Drukuje bieżący widok lub nazwany widok. Wybierz widok z listy rozwijanej. Polecenie WIDOK służy do tworzenia nazwanych widoków.

Zakres
Drukuje zakres rysunku, co zapewnia wydrukowanie każdego widocznego elementu. Jednostki na zamrożonych warstwach nie są brane pod uwagę przy obliczaniu zasięgów.

Arkusz
Drukuje bieżący arkusz.

Uwaga: W przestrzeni modelu, po uruchomieniu polecenia DRUKUJ, opcja **Arkusz** jest zastępowana przez **Granice**.

Granice
Drukuje wyimaginowaną granicę krawędzi rysunku i, opcjonalnie, siatki. Użyj polecenia GRANICE, aby ustawić wyimaginowaną granicę.

Okno
Drukuje prostokątny obszar rysunku.

- Prostokątny obszar można zdefiniować, wprowadzając współrzędne x,y lub klikając przycisk **Wybierz obszar do wydrukowania**.
- Współrzędne x, y wynikające z zaznaczenia lub wprowadzenia w wierszu poleceń są dodawane do pól **obszaru wykresu Windows**. Wartości można edytować w wygodny sposób.

22.16.13. Skala druku
7

Skaluje rysunek tak, aby pasował do papieru.

- **Dopasuj obszar wydruku do rozmiaru strony**: Skala jest obliczana automatycznie przez program, biorąc pod uwagę obszar wydruku rysunku. Gdy ta opcja jest włączona, nie można określić współczynnika skali:
  - **Obszar wydruku** to rozmiar papieru pomniejszony o marginesy.
  - **Marginesy** to paski wzdłuż czterech krawędzi, których drukarka używa do obsługi papieru.
- **Skala**: Umożliwia określenie współczynnika skali używanego do kreślenia; wybierz współczynnik skali z listy rozwijanej lub wybierz opcję **Niestandardowe**, która umożliwi wprowadzenie własnych współczynników skali w polach **Drukowane cale/mm** i **Jednostki rysunkowe**. Wyświetlany współczynnik skali można edytować za pomocą polecenia EDLISTYSKAL.
  - W przypadku współczynników skali, takich jak 1:5, rysunek jest drukowany w mniejszej skali.
  - W przypadku współczynników skali, takich jak 5:1, rysunek jest drukowany w większym rozmiarze.
- **Skaluj szerokość linii**: Po włączeniu szerokości linii są skalowane w odniesieniu do skali wykresu.

22.16.13. Tabele stylu wydruku
8

Określa tabelę stylów wydruku, która ma być używana dla wydruku, która przypisuje właściwości "pisakom", kolorom i elementom.

- Jeśli rysunek nie używa stylów wykresu, wyświetlane są tylko pliki CTB (tabela oparta na kolorach).
- Gdy rysunek używa stylów wykresu, wyświetlane są tylko pliki STB (tabela oparta na stylach).

Po przełączeniu z **Brak** na nazwany styl wykresu, BricsCAD wyświetli monit:

Przypisać tabelę stylu wydruku do wszystkich arkuszy?

- **Tak**: Przypisuje plik stylu wydruku CTB lub STB do wszystkich układów.

- **Nie**: Przypisuje plik stylu wydruku tylko do bieżącego układu.

22.16.13. Edytuj styl fabuły
9

Otwiera okno dialogowe **Edytor tabeli stylów wykresu**. Zobacz polecenie STYLWYDRUKU. Ten przycisk jest dostępny tylko wtedy, gdy rysunek używa stylów wydruku STB.

22.16.13. Utwórz nowy styl fabuły
10

Otwiera okno dialogowe **Dodaj tabelę stylów wykres** u w celu utworzenia nowych stylów wykresu. Zobacz polecenie STYLDRUKU.

- Jeśli rysunek nie używa nazwanych stylów wydruku, kreator tworzy nowe tabele zależne od koloru (pliki CTB).
- Jeśli rysunek używa nazwanych stylów wydruku, kreator tworzy nowe nazwane tabele stylów wydruku (pliki STB).

22.16.13. Orientacja rysunku
11

Określa orientację rysunku na papierze prostokątnym:

- **Pionowo**: Oś X rysunku lub arkusza jest wyrównana z najkrótszą krawędzią wybranego rozmiaru papieru.
- **Poziomo**: Oś X rysunku lub arkusza jest wyrównana z najdłuższą krawędzią wybranego rozmiaru papieru.
- **Drukuj do góry nogami**: Drukuje rysunek do góry nogami. Opcja ta jest przydatna, gdy papier z obramowaniem jest załadowany do drukarki tyłem.

22.16.13. Początek obszaru drukowania
12

Określa odległość odsunięcia wydruku.

- **Wyśrodkuj wydruk na stronie**, biorąc pod uwagę marginesy. Wraz z opcją Dopasuj obszar wydruku do rozmiaru strony, opcja ta doskonale sprawdza się w przypadku wydruków, w których skala nie jest istotna.
- **X** i **Y**: Wprowadź dodatnie lub ujemne odległości, aby przesunąć rysunek w zakresie x i/lub y:
    - **Wartości dodatnie**: Przesunięcie rysunku w górę i w prawo.
    - **Wartości ujemne**: Przesunięcie rysunku w dół i w lewo.

Lewy dolny róg rysunku zostanie przesunięty o określoną odległość. Jest to przydatne, gdy papier ma obszar bloku tytułowego, który może zakłócać rysunek.

22.16.13. Opcje plotowania 13

- **Drukuj obiekty z szerokością**: Przełącza użycie szerokości:
  - Wł: Zachowuje szerokość linii przypisane do rysunku na wydruku.
  - Wył: Ignoruje szerokość linii.
- **Drukuj ze stylami wykresu**: Przełącza użycie stylów wykresu:
  - Wł: Używa stylów wydruku do określenia wyglądu drukowanego rysunku i zastępuje ustawienia szerokości linii.
  - Wył: Nie używa stylów wykresów.
- **Drukuj przeźroczystość**: Nie drukuje obiektów, którym przypisano właściwość Przezroczystość, według obiektu lub warstwy.
- **Kolejność drukowania**: Określa kolejność drukowania:
  - Wł: Drukuje jednostki przestrzeni modelu, a następnie jednostki przestrzeni papieru.
  - Wył: Najpierw drukowane są jednostki w przestrzeni papieru, a następnie jednostki w przestrzeni modelu.
- **Ukryj obiekty w przestrzeni papierowej**: Po włączeniu usuwa ukryte linie z obiektów 3D w przestrzeni papieru. Ta opcja jest wyłączona podczas drukowania obszaru modelu.
- **Znacznik wykresu**: Przełącza użycie stempla wykresu; kliknij przycisk **Edytuj stempel wykres** u, aby zmienić dane stempla wykresu. Zobacz polecenie ZNAKWYDRUKU. Ta opcja jest niedostępna, gdy konfiguracja drukarki/plotera jest ustawiona na **Print As PDF.pc3**.
  - Wł: Stosuje dane znacznika wydruku do wydruku.
  - Wył: Nie dotyczy znaczników wydruku.
- **Zapisz zmiany w układzie**: Określa, czy opcje zmienione w tym oknie dialogowym zostaną zapisane; przy następnym użyciu tego okna dialogowego można wybrać "Układ" z listy rozwijanej Użyj ustawień wykresu z.
  - Wł: Zapisuje zmiany wprowadzone w tym oknie dialogowym w układzie.
  - Wył: Nie zapisuje zmian.

22.16.13. Cieniowanie opcje rzutni 14

Zastąp styl wizualny bieżącego widoku podczas drukowania obszaru modelu.

Wybierz z listy rozwijanej styl cieniowania, za pomocą którego chcesz wykreślić rysunek.

Ta opcja jest wyłączona podczas drukowania arkusza obszaru papieru. Tryb **Cieniowania Wydruku** rzutni obszaru papieru jest zdefiniowany we właściwości rzutni **Cieniowanie Wydruku**. Jakość opcji **renderowania** jest definiowana za pomocą bieżącego ustawienia wstępnego renderowania; patrz polecenie RENDERSTAND.

22.16.13. Drukuj do pliku
15

Zaznaczenie tej opcji powoduje przekierowanie wydruku do pliku *.plt, który może być przetwarzany przez niektóre rodzaje oprogramowania.

22.16.13. Ilość kopii
16

Określa liczbę kopii do wydrukowania. Wprowadź liczbę lub kliknij przyciski, aby zmienić wartość.

22.16.13. Zastosuj
17

Stosuje zmiany wprowadzone w tym oknie dialogowym. Zmiany zostaną zapamiętane przy następnym użyciu tego polecenia. Przypomina to użycie polecenia USTAWIENIASTR.

22.16.13. Podgląd
18

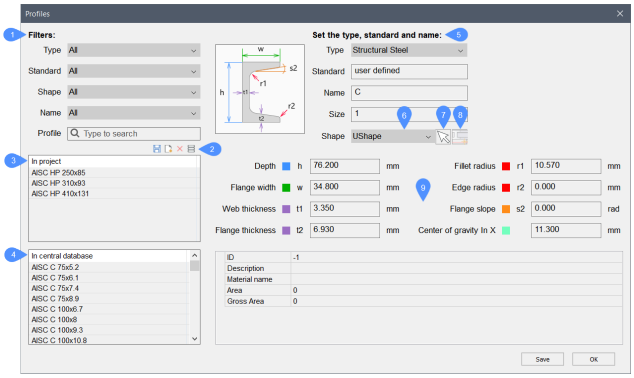
Wyświetla podgląd wydruku. W oknie podglądu kliknij przycisk **Ustawienia drukowania**, aby powrócić do tego okna dialogowego. Zobacz polecenie PODGLĄD.

22.16.14 Okno dialogowe Profile

Otwierane przez:

- BIMPROFILE polecenie
- BIMZASTOSUJPROFIL polecenie
- BIMBELKA polecenie
- BIMKOLUMNA polecenie
- BIMBRYŁALINIOWA polecenie

Otwiera bibliotekę profili w bieżącym projekcie i bibliotekę, do której istnieją odniesienia.

1 Filtry

2 Narzędzia

3 W projekcie

4 W centralnej bazie danych

5 Pola niestandardowe

6 Preselekcja kształtu:

7 Wybierz profil w modelu

8 Ustaw odsunięcie profilu

9 Właściwości profilu

22.16.14. Filtry

1

Umożliwia filtrowanie listy profili według typu, standardu, kształtu lub nazwy.

- **Typ**: dostępne opcje to **Wszystkie**, **HVAC**, **Rurociągi** i **Stal konstrukcyjna**. Opcje **Elektryczny**, **Ogólny** i **Beton konstrukcyjny** stają się dostępne do filtrowania po utworzeniu nowych profili z tymi typami.
- **Standard**: Zlokalizowane opcje **standardów** to: **Wszystkie**, **AISC** (Amerykański Instytut Konstrukcji Stalowych), **AS** (Australijski Instytut Konstrukcji Stalowych), **BS** (Brytyjski Instytut Konstrukcji Stalowych), **CNS** (Chiński Standard Narodowy), **EURO** (Europejskie Standardowe Profile Stalowe), **GOST** (Rosyjski Standard Stalowy), **HVAC**, **JIS** (Japońskie Standardy Przemysłowe), **Rury**, **SAISC** (Południowoafrykański Instytut Konstrukcji Stalowych) i **STO ASChM** (Rosyjski Standard Stalowy). Opcja **zdefiniowana przez użytkownika** staje się dostępna do filtrowania po utworzeniu nowych profili.
- **Kształt**: dostępne opcje to **Wszystkie**, **Okrąg**, **Okrąg wydrążony**, **Kształt niestandardowy**, **Kształt I**, **Kształt L**, **Prostokąt**, **Prostokąt wydrążony**, **Kształt T** i Kształt U. W zależności od wybranego standardu niektóre opcje kształtu są niedostępne. Opcje **AsymetrycznyIKształt**, **DźwigKolejowyAKształt**, **DźwigKolejowyFKształt**, **Elipsa**, **ZaokrąglProstokąt**, **Trapezowy**, **ZKształt** stają się dostępne do filtrowania po utworzeniu nowych profili o tych kształtach.
- **Nazwa**: filtruje profile według wybranego ciągu znaków.
- **Profil**: wybiera ciąg znaków. Wyświetlane są tylko profile zawierające wybrany ciąg.

22.16.14. Narzędzia

2

- **Zapisz profil**: zapisuje aktualnie edytowany profil.
- **Nowy profil**: tworzy nowy profil.
- **Usuń profil**: usuwa wybrany profil.
- **Informacje o projekcie i bibliotece**: otwiera okno dialogowe **Informacje o projekcie BIM**. Naciśnij przycisk **Import**, aby zaimportować profile z plików XML/CSV do bazy danych projektu (BSYSLIB).

22.16.14. W projekcie

3

Wyświetla dostępne profile używane w bieżącym projekcie w odniesieniu do powyższych filtrów.

22.16.14. W centralnej bazie danych

4

Wyświetla listę dostępnych profili w odniesieniu do powyższych filtrów.

22.16.14. Pola niestandardowe

5

Wyświetla charakterystykę wybranego profilu lub, w przypadku tworzenia nowego profilu, ustawia jego typ, standard i nazwę.

22.16.14. Preselekcja kształtu:

6

Wybierz kształt z listy rozwijanej

22.16.14. Wybierz profil w modelu

7

Wybierz zamknięty element 2D lub obwiednie zamkniętego obszaru

22.16.14. Ustaw odsunięcie profilu

8

Ustawia przesunięcie profilu.

22.16.14. Właściwości profilu

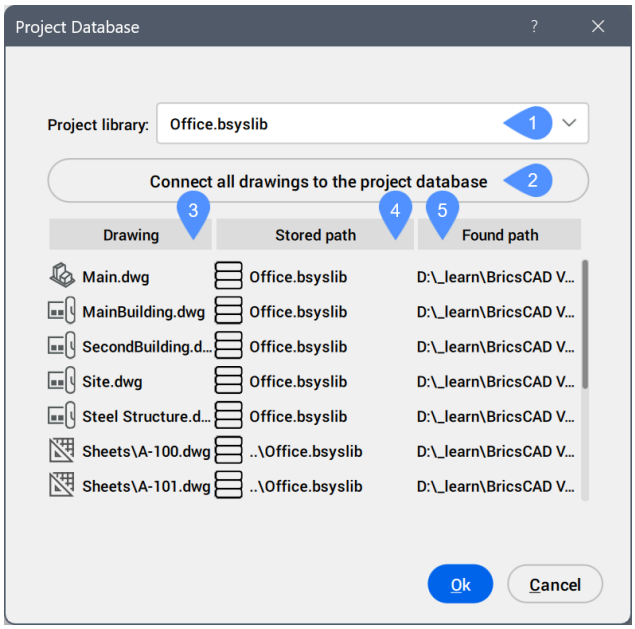
9

Wyświetla właściwości wybranego profilu lub ustawia właściwości nowego profilu.

22.16.15 Okno dialogowe Baza danych projektu

Otwiera się przez: Panel **Przeglądarka Projektu BIM** > zakładka **Info** > przycisk elipsy **Baza danych projektów** (...)

Pokazuje lokalizację bazy danych projektu. Wszystkie rysunki są połączone z bazą danych projektu

1 **Biblioteka projektu**: wyświetla listę wszystkich znalezionych plików BSYSLIB w bieżącym folderze projektu. Aby zmienić plik BSYSLIB, wybierz inny z listy rozwijanej.

2 **Połącz wszystkie rysunki z bazą danych projektu**: Umożliwia połączenie wszystkich rysunków z biblioteką projektu jednym kliknięciem (ustawiając tę bibliotekę jako ich zewnętrzny plik BSYSLIB).

Uwaga:

- Ten przycisk jest włączony tylko wtedy, gdy nie wszystkie rysunki są połączone z bieżącym plikiem biblioteki.
- Rysunek, który nie jest jeszcze połączony z bazą danych projektu, jest oznaczony żółtym trójkątem. Aby go podłączyć, kliknij rysunek prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Połącz z bazą danych projektu**.

3 **Rysunek**: wyświetla rysunki projektu.

4 **Zapisana ścieżka**: wyświetla ścieżkę każdego rysunku.

5 **Znaleziona ścieżka**: wyświetla znalezioną ścieżkę rysunków.

22.16.16 Property Lookup Table dialog box

Opens via:

- BACTION command
- BACTIONTOOL command > **Lookup** option
- BLOOKUPTABLE command

22.16.16. Zrzeczenie się
1

EXP.

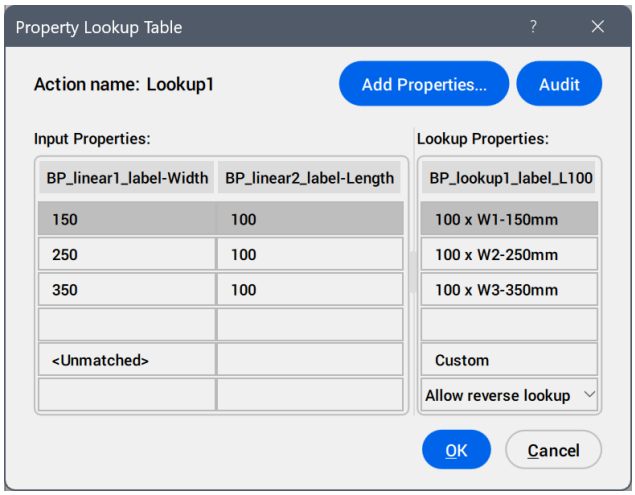
Tworzenie i edytowanie dynamicznych definicji bloków w BEDYCJA w **trybie eksperymentalnym** jest funkcją eksperymentalną, która może nie być jeszcze stabilna i może zostać usunięta w przyszłości.

Użyj polecenia MANAGEEXPERIMENTALFEATURES (lub zmiennej systemowej EXPERIMENTALMODE), aby włączyć lub wyłączyć funkcje eksperymentalne, a następnie uruchom ponownie stronę BricsCAD.

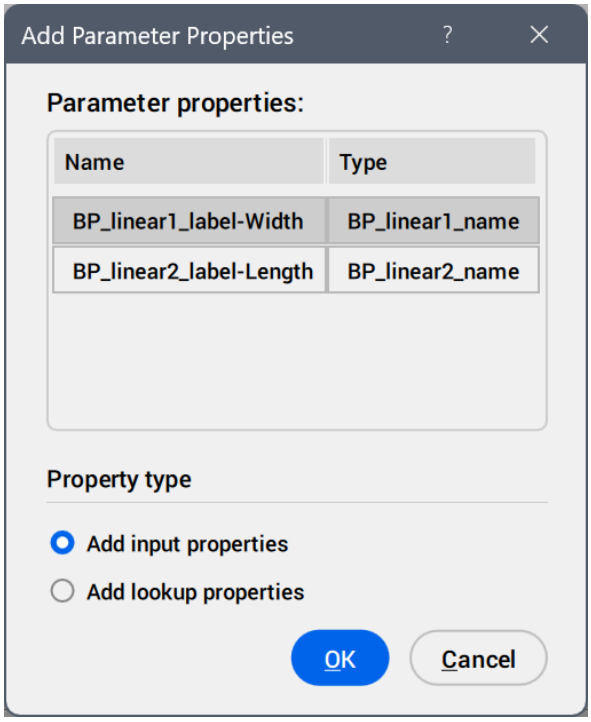
Tryb eksperymentalny jest domyślnie wyłączony.

Important: W przypadku zakupu witryny BricsCAD w Stanach Zjednoczonych lub do użytku w Stanach Zjednoczonych, funkcja ta nie jest dostępna ani licencjonowana dla użytkownika. Więcej informacji można znaleźć w EULA.

The **Property Lookup Table** dialog box edits the properties of the selected lookup action.

Add Properties ...
Opens the **Add Parameter Properties** dialog box to display the available parameters.

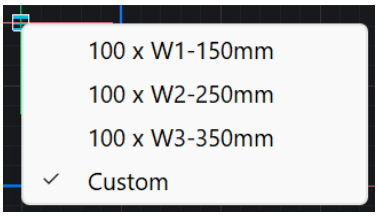

Select the parameters to be added as property columns.

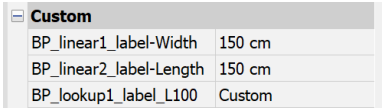
Audit
Searches for errors in the Property Lookup Table.

Input Properties
Edits the values of the added parameters.

Lookup Properties
Adds names to the lookup table options.

Custom
Displays as a lookup table option when a value is inserted manually in the **Properties** panel for a parameter used in the lookup table.

Reverse lookup drop-down list

Read only
Deactivates the reverse lookup.

Allow reverse lookup
Activates the reverse lookup.

Right-click a column header to display the context menu options.

Sort
Sorts the rows in the table based on the values in the selected column, ascending or descending.

Delete property column
Deletes the selected parameter column.

Clear contents
Removes the cell contents of the selected column.

Right-click a cell to display the context menu options.

Insert row
Inserts a row above the selected one.

Delete row
Deletes the selected row.

Clear contents
Removes the content of the selected row.

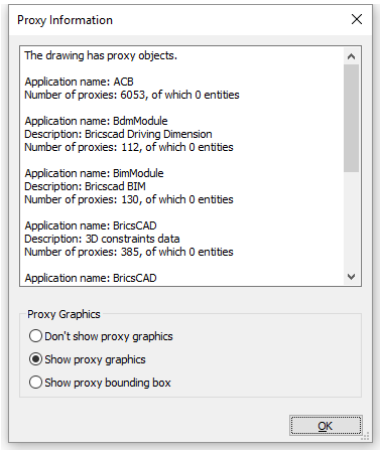
Move up
Moves the row up a position.

Move down
Moves the row down a position.

22.16.17 Okno dialogowe Informacje o serwerze proxy

Otwiera się przez: Polecenie PROXYINFO

Okno dialogowe **Informacje Proxy** wyświetla informacje o jednostkach proxy i przełącza ich wyświetlanie na bieżącym rysunku.

22.16.17. Grafika Proxy

1

Przełącza wyświetlanie grafiki proxy na rysunku:

- **Nie pokazuj grafiki proxy**: wyłącza wyświetlanie grafiki proxy.
- **Pokaż grafiki proxy**: włącza wyświetlanie grafiki proxy.
- **Pokaż obwiednię proxy**: wyświetla prostokąt lub sześcian zamiast proxy.

22.16.18 Okno dialogowe Publikowanie

Otwiera się przez polecenie PUBLIKUJ

Okno dialogowe **Publikuj** umożliwia wysłanie jednego lub więcej rysunków, układów i arkuszy do drukarki lub wyeksportowanie ich w formacie PDF. Jest to przydatne w przypadku drukowania wsadowego książek z rysunkami.

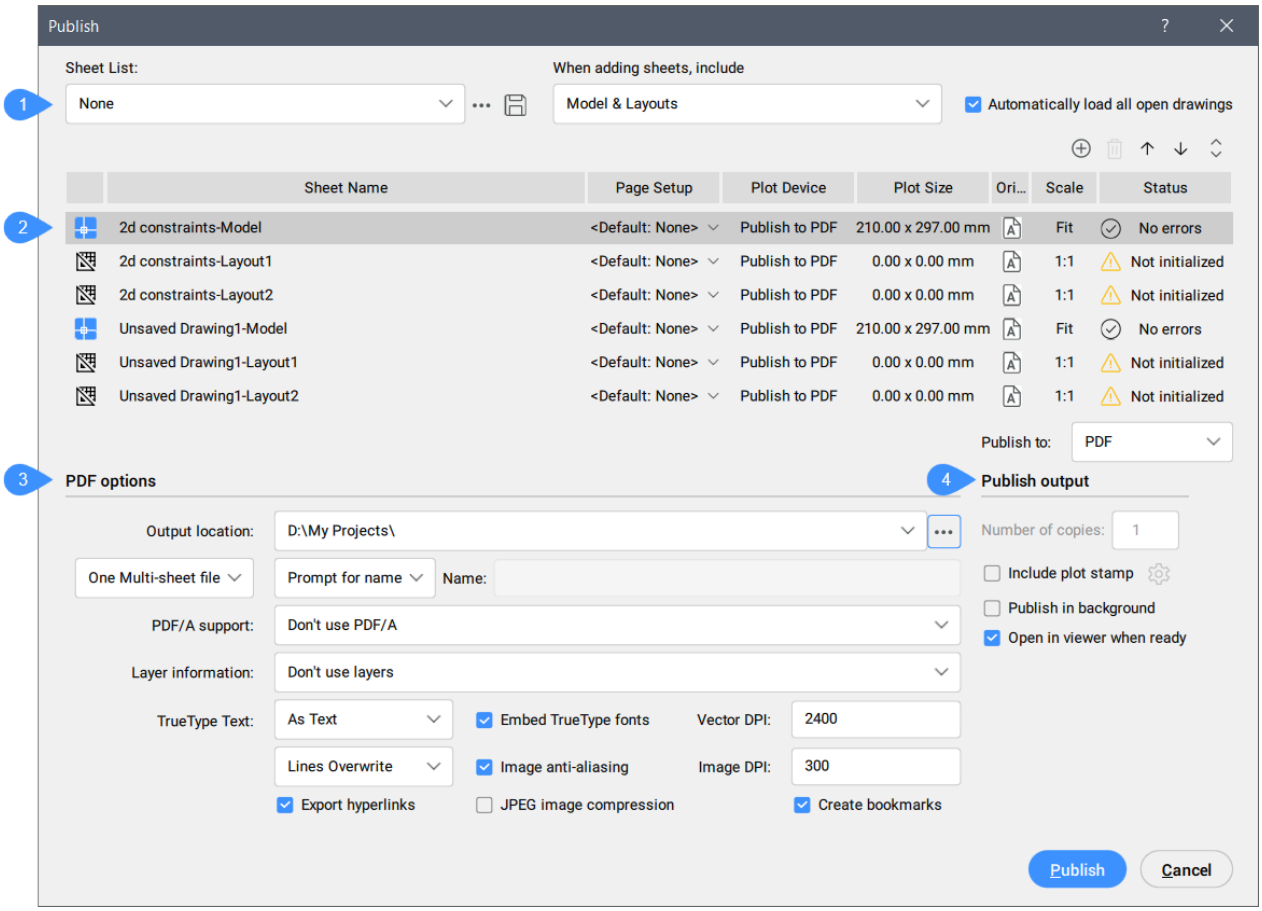
Aby wydrukować partię rysunków po uruchomieniu strony BricsCAD, wpisz w Terminalu następujące polecenie:

bricscad.exe /pl <"ścieżka do pliku *.dwg"> < "ścieżka do pliku *.dsd">

Na przykład:

bricscad.exe /pl "C:\Users\user\Desktop\doc.dwg" "C:\Users\user\Desktop\doc.dsd"

Uwaga: W sekcji **Ustawienia strony** okna dialogowego **Eksplorator rysunków** ustaw używaną drukarkę w polu **Nazwa urządzenia**.

1 Wybór arkuszy

2 Podgląd listy arkuszy

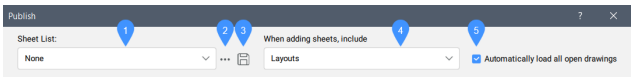
3 Opcje PDF

4 Publikuj dane wyjściowe

22.16.18. Wybór arkuszy

1

Wyświetla listę arkuszy. Jeśli masz plik *.dsd (arkusze rysunkowe do publikacji), wybierz go i pojawi się okno dialogowe **Wczytaj zestaw arkuszy**.

Lista arkuszy

Określa wybraną listę arkuszy. Listę arkuszy można wybrać z menu rozwijanego.

Załaduj Listę Arkuszy

Wczytuje zapisaną listę arkuszy. Otwiera okno dialogowe **Wczytaj listę arkuszy**. Jeśli bieżąca lista nie została zapisana, zostanie wyświetlony monit o jej zapisanie.

W przypadku wczytywania pliku o istniejącej nazwie, po naciśnięciu przycisku **Otwórz** w oknie dialogowym **Wczytaj listę arkuszy** zostanie wyświetlony monit o zastąpienie lub dołączenie arkuszy do listy.

Zapisz Listę Arkuszy
Zapisuje bieżącą listę arkuszy do pliku *.dsd (Drawing Set Description). Zostanie otwarte okno dialogowe **Zapisz listę arkuszy**.

Dodając arkusze, uwzględnij
Określa, które arkusze są uwzględniane podczas ładowania nowych arkuszy za pomocą przycisku **Dodaj Arkusze**. Kliknij przycisk rozwijany, aby wybrać pomiędzy **Model**, **Arkusze** i **Model & Arkusze**.

- **Model**: zawiera tylko zakładki modelu wybranych rysunków.
- **Arkusze**: zawiera tylko karty arkuszywybranych rysunków.
- **Model & Arkusze**: zawiera zakładki modelu i arkuszy wybranych rysunków.

Automatycznie załaduj wszystkie otwarte rysunki
Określa sposób obsługi otwartych rysunków:

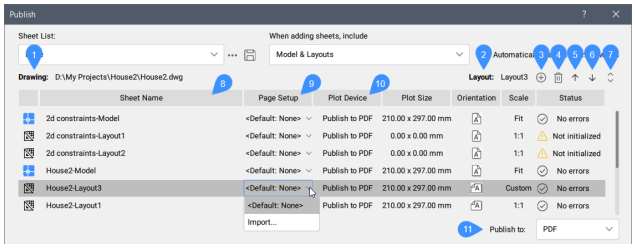
- **Wł** (zaznaczone): dodaje wszystkie układy modelu i/lub przestrzeni papieru do listy arkuszy do wydrukowania.
- **Wył** (niezaznaczone): dodaje tylko arkusze modelu i/lub przestrzeni papieru bieżącego rysunku.

Opcja ta ustawia również wartość zmiennej systemowej PUBLISHALLSHEETS.

Uwaga: Zmienna systemowa PUBLISHCOLLATE określa, czy proces plotowania zestawu arkuszy może zostać przerwany przez inne zadania plotowania (w przypadku sterownika plotera obsługującego opcję plotowania lub drukowania na wielu arkuszach).

22.16.18. Podgląd listy arkuszy

2
Wyświetla charakterystyki wszystkich wybranych arkuszy.

Rysunek
Określa ścieżkę do pliku rysunku wybranego z listy.

Arkusz
Określa układ rysunku wybranego na liście.

Dodaj Arkusze
Wyświetla okno dialogowe **Wybierz rysunki**, aby załadować arkusze.

Usuń Arkusze
Usuwa wybrany arkusz z listy arkuszy.

Przesuń Akrusz(e) w górę
Przenosi wybrany arkusz o jedną pozycję wyżej na liście.

Przesuń Arkusz(e) w dół
Przenosi wybrany arkusz o jedną pozycję w dół na liście.

Odwróć Kolejność Arkuszy
Odwraca kolejność listy arkuszy.

Ustawienia Strony
Określa nazwę ustawień strony dla każdego arkusza. Kliknij pole **Ustawienia strony**, a następnie kliknij strzałkę w dół, aby wybrać inne ustawienia strony lub wybierz opcję **Importuj...**, aby zaimportować ustawienia strony z innego rysunku. Zostanie otwarte okno dialogowe **Importuj Ustawienia Stron**.

Uwaga: Aby zastosować istniejące ustawienia strony i układ z jednego z arkuszy do innych arkuszy:

1 Wybierz dwa lub więcej arkuszy w zestawie wyboru.

2 Kliknij strzałkę w dół w polu **Ustawienia strony** obok arkusza, z którego chcesz skopiować ustawienia (rysunek źródłowy).

3 Wybierz opcję **Zastosuj ten arkusz**. Skopiowane ustawienia są stosowane do wszystkich arkuszy w zestawie wyboru. Następnie pole **Ustawień Strony** arkusza docelowego ma postać source-drawing-name|*source-layout-name*.

Urządzenie Drukujące
Wyświetla nazwę urządzenia kreślącego zdefiniowaną w oknie dialogowym **Ustawienia strony** arkusza.

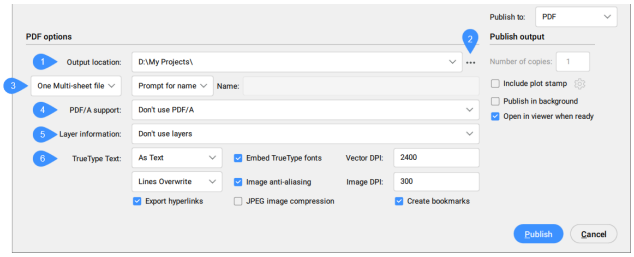
Publikuj do:

PDF
Zostanie wyświetlona sekcja **opcji PDF**.

Ploter nazwany w ustawieniach strony
Publikuje na ploterze wyświetlanym w polu **Urządzenie Plotujace** (ustawionym w oknie dialogowym **Ustawienia Strony**).

22.16.18. Opcje PDF

3

Lokalizacja wyjściowa:
Wyświetla ścieżkę, w której zostanie zapisany plik PDF.

Przycisk Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz folder** w celu zmiany ścieżki.

Plik wyjściowy
Wybierz opcję

Jednoarkuszowe pliki
Każdy układ jest publikowany w osobnym pliku PDF. Nazwy plików to: <rysunek>_<rzutnia>.pdf

Opcje nazwy
Wybierz opcję

- **Użyj nazwy arkusza**: plik PDF będzie miał taką samą nazwę jak plik arkusza.
- **Użyj nazwy układu**: plik PDF będzie miał taką samą nazwę jak układ.
- **Użyj nazwy rysunku**: plik PDF będzie miał taką samą nazwę jak plik DWG.

Jeden wieloarkuszowy plik
Arkusze są publikowane w pojedynczym pliku PDF. Nazwę można podać lub zostać o nią poproszonym po rozpoczęciu procedury publikowania.

Opcje nazwy
Wybierz opcję

- **Monit o nazwę**: po naciśnięciu przycisku **Publikuj** pojawi się monit o wprowadzenie nazwy pliku PDF w oknie dialogowym **Określ nazwę pliku PDF**.
- **Określ nazwę**: pole **Nazwa** stanie się dostępne. Wstaw nazwę pliku PDF.
- **Generuj nazwę**: plik PDF będzie miał taką samą nazwę jak rysunek.

Obsługa PDF/A
Umożliwia wybranie opcji z listy rozwijanej: **Nie używaj PDF/A** (opcja domyślna), **Użyj wersji PDF/A-1b**, **Użyj wersji PDF/A-2b**, **Użyj wersji PDF/A-3b**.

Informacje o warstwie:

- **Nie używaj** warstw: żadne warstwy nie są eksportowane.
- **Użyj wszystkich warstw z widocznymi elementami**: eksportowane są tylko warstwy, które są aktualnie włączone i rozmrożone.
- **Używaj warstw z obiektów, w tym warstw Wyłączone i Zamrożone**: eksportowane są wszystkie warstwy zawierające obiekty.

Tekst TrueType
Wybierz opcję

- **Jako tekst**: zapewnia, że tekst w pliku PDF wygląda dokładnie tak, jak na rysunku.
- **Jako geometria**: konwersja na geometrię zwiększa rozmiar pliku i może wystąpić pikselizacja podczas oglądania w dużym powiększeniu.

Kontrola połączenia
Określa, czy nakładające się linie są łączone, czy leżą jedna na drugiej.
Wybierz opcję

- **Linie nadpisują**: linie na górze nadpisują linie poniżej.
- **Łączenie linii**: kolory przecinających się linii są łączone w nowy kolor.

Eksportuj hiperłącza
Zaznaczenie tej opcji umożliwia eksportowanie hiperłączy w pliku PDF.

Zagnieżdżone czcionki TrueType
Jeśli czcionka nie jest osadzona, przeglądarka PDF może użyć czcionki zastępczej.

Uwaga: Licencjonowane czcionki nie mogą być osadzane.

Wygładzanie obrazu
Jeśli rozdzielczość obrazu jest zbyt niska, aby pasowała do ustawienia DPI obrazu, obraz rastrowy jest antyaliasowany (sztucznie generuje piksele), aby wyglądał bardziej płynnie. Bez tego ustawienia obraz o zbyt niskiej rozdzielczości zostanie osadzony bez zmian.

Kompresja obrazu JPEG
To ustawienie ma zastosowanie do wszystkich obrazów rastrowych zawartych w pliku PDF, zarówno obrazów rastrowych, jak i renderowanych widoków. Stosuje kompresję JPEG do tych obrazów, aby zmniejszyć rozmiar pliku PDF. Po wyłączeniu tej opcji obrazy są osadzane jako nieprzetworzone bitmapy. Kompresja JPEG jest stratna w porównaniu do surowej mapy bitowej, wprowadzając drobne niedoskonałości.

Wektor DPI:
Kontroluje rozdzielczość grafiki wektorowej i gradientów.

Obraz DPI
Określa rozdzielczość obrazu wynikowego w pliku PDF dla obrazów rastrowych. To ustawienie umożliwia obniżenie rozdzielczości oryginalnego obrazu rastrowego, aby uniknąć umieszczania w pliku PDF obrazu rastrowego o rozmiarze gigabajtów. W przypadku drukowania rozdzielczość powinna odpowiadać rozdzielczości wyjściowej drukarki. Do wyświetlania na ekranie wymagana jest wysoka rozdzielczość (2400 DPI +).

Utwórz zakładki
W przypadku wybrania opcji **Jeden plik wieloarkuszowy** tworzone są zakładki dla każdego arkusza w pliku wyjściowym.

22.16.18. Publikuj dane wyjściowe 4

Określa do jakiego plotera mają być publikowane arkusze.

Uwaga: Jeśli **w ustawieniach strony** opcja **Publikuj do** jest ustawiona na Ploter nazwany, opcje PDF z tego okna dialogowego znikają.

Ilość kopii
Ustawia liczbę kopii dla każdego drukowanego arkusza.

Załącz stopkę wydruku
Zaznaczenie tej opcji powoduje dodanie znacznika działki.

Edytuj Stopkę Wydruku
Otwiera okno dialogowe **Znaku wydruku**.

Publikuj w tle
Określa, czy arkusz jest publikowany w tle:

- **Tak**: arkusze są publikowane w tle, co wydłuża czas tworzenia wydruków, ale umożliwia kontynuowanie pracy w programie.
- **Nie**: arkusze są publikowane na pierwszym planie, co jest szybsze, ale uniemożliwia pracę z programem do momentu zakończenia zadania drukowania.

Zmienna systemowa BACKGROUNDPLOT kontroluje, czy dokumenty są publikowane na pierwszym planie, czy w tle.

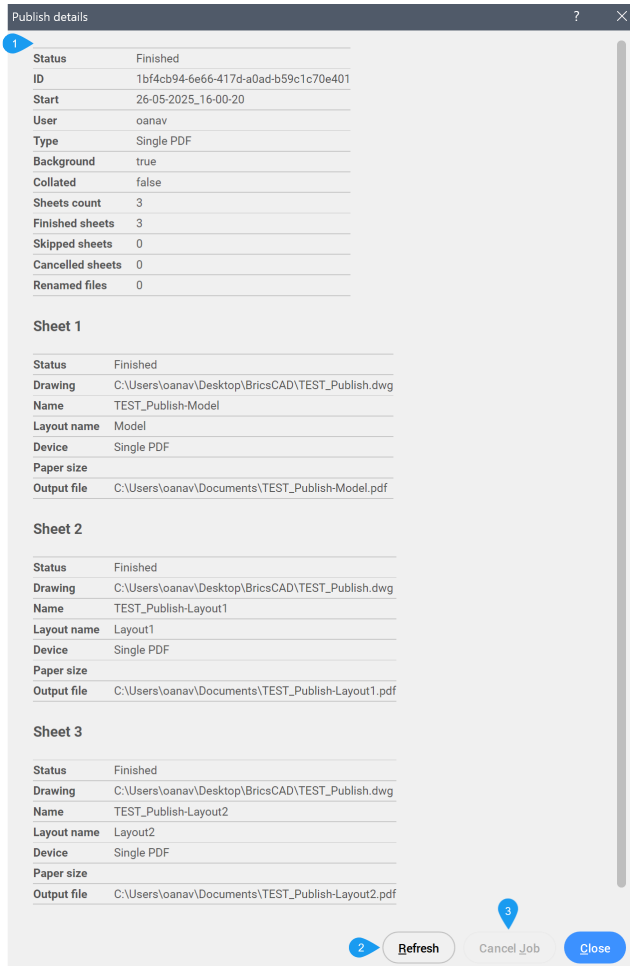
Otwórz w przeglądarce, gdy gotowy
Określa, czy zestaw arkuszy jest otwierany w przeglądarce, gdy jest gotowy.

Uwaga: Opcja ta nie jest dostępna, gdy opcja **Publish to (Publikuj do**) jest ustawiona na **Ploter nazwany w ustawieniach strony**, tylko gdy opcja **Publish to (Publikuj do**) jest ustawiona na PDF.

22.16.19 Okno dialogowe publikowania

Otwiera się przez polecenie WYŚWIETLSZCZEGÓŁYPLOT

Okno dialogowe **Szczegóły publikacji** umożliwia wyświetlenie szczegółowych informacji o zadaniach publikacji, występujących błędach lub anulowanie bieżących zadań publikacji.

Szczegóły Publikowania (1)
Wyświetla szczegółowe informacje o ukończonych zadaniach publikowania lub błędach, które wystąpiły. Można również monitorować trwające zadania publikowania.

Uwaga: Sprawdź stan licznika, aby upewnić się, że wszystkie arkusze zostały prawidłowo przetworzone. Wyświetlane są następujące liczby:

- **Liczba arkuszy**: wyświetla całkowitą liczbę arkuszy określonych do wydrukowania.
- **Gotowe arkusze**: wyświetla liczbę wydrukowanych arkuszy.
- **Pominięte arkusze**: wyświetla liczbę arkuszy, których nie można było wydrukować.
- **Anulowane arkusze**: wyświetla liczbę arkuszy, które zostały anulowane.

- **Pliki o zmienionych nazwach**: wyświetla liczbę plików o zmienionych nazwach. Oznacza to, że arkusz został wydrukowany, ale nazwa została zmodyfikowana w celu uniknięcia kolizji nazw lub niedozwolonych znaków.

Odświeżanie (2)
Odświeża listę opublikowanych zadań, aby zobaczyć postęp przed zakończeniem procesu.

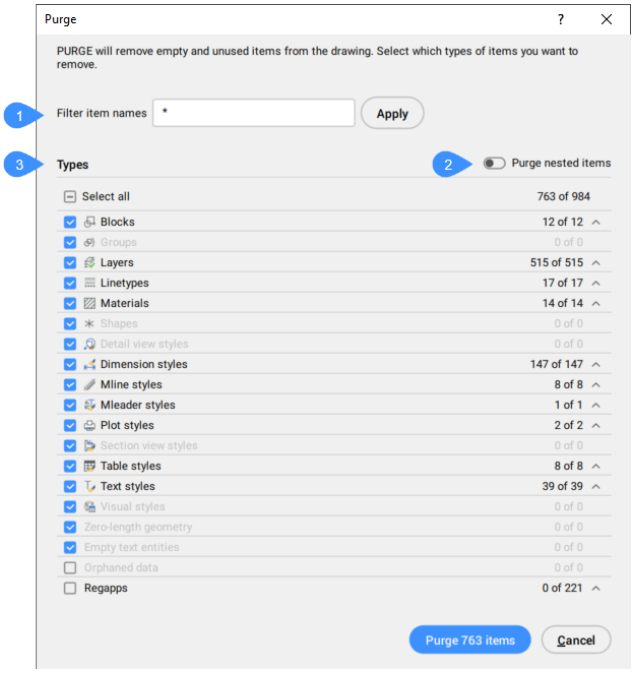
Anuluj pracę (3)
Zatrzymuje trwające zadania publikowania.

Uwaga: Jest ona dostępna tylko wtedy, gdy trwa proces publikacji. Po zakończeniu lub anulowaniu procesu przycisk staje się wyszarzony.

22.16.20 Okno dialogowe Wyczyść

Otwiera się przez polecenie WYCZYŚĆ

Okno dialogowe **Wyczyść** umożliwia wybranie typów elementów i elementów, które zostaną usunięte z rysunku.

1 Filtruj nazwy elementów

2 Wyczyść zagnieżdżone obiekty

3 Typy

22.16.20. Filtruj nazwy elementów 1

Zastosuj filtr do nazw elementów na rysunku.

22.16.20. Wyczyść zagnieżdżone obiekty 2

Po włączeniu usuwa wszystkie zagnieżdżone elementy. W związku z tym nie jest już konieczne wielokrotne uruchamianie funkcji WYCZYŚĆ.

22.16.20. Typy 3

Możesz włączać/wyłączać różne typy elementów, które zostaną usunięte.

Bloki
Usuwa nieużywane definicje bloków z bieżącego rysunku.

Style widoku detalu
Usuwa nieużywane style widoku szczegółów.

Style Wymiarowania
Usuwa nieużywane style wymiarowania z bieżącego rysunku.

GRupy
Usuwa nieużywane nazwane grupy z bieżącego rysunku.

Warstwy
Usuwa nieużywane warstwy z bieżącego rysunku.

Typy linii
Usuwa nieużywane rodzaje linii z bieżącego rysunku.

Materiały
Usuwa nieużywane materiały z bieżącego rysunku.

Style Mlinii
Usuwa nieużywane style mutilinii z bieżącego rysunku.

Style Multiodnośników
Usuwa nieużywane style multiodnośników z bieżącego rysunku.

Style wydruku
Usuwa nieużywane style wydruku z bieżącego rysunku.

Regapps
Usuwa nieużywane klucze regapp z bieżącego rysunku.

Uwaga: Klucze Regapp (zarejestrowana aplikacja) służą do dołączania dodatkowych informacji do elementów na rysunkach przez aplikacje innych firm.

Style widoku przekroju
Usuwa nieużywane style widoku przekroju z bieżącego rysunku.

Kształty
Usuwa nieużywane kształty wczytane do rysunku za pomocą polecenia WCZYTAJ.

Style tabel
Usuwa nieużywane style tabeli z bieżącego rysunku.

Style tekstu
Usuwa nieużywane style tekstu z bieżącego rysunku.

Style wizualne
Usuwa nieużywane style wizualne zdefiniowane przez użytkownika z bieżącego rysunku.

Uwaga: Usuwane mogą być tylko style wizualne zdefiniowane przez użytkownika. Nie można usunąć zakodowanych na stałe stylów wizualnych.

Geometria o zerowej długości
Usuwa geometrię bez długości.

Elementy pustego tekstu
Usuwa puste elementy tekstowe z bieżącego rysunku.

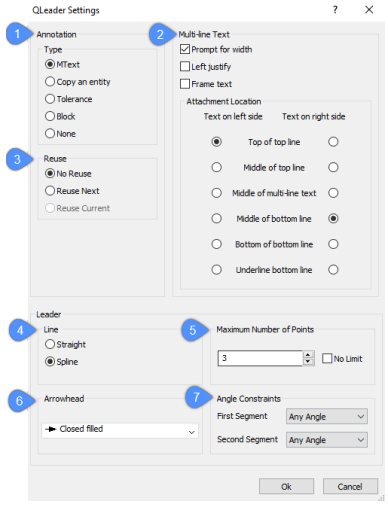
Porzucone dane
Wykonuje skanowanie rysunku i usuwa nieużywane dane stylów linii DGN.

22.17 Q

22.17.1 Okno dialogowe Ustawienia SOdnośnik

Otwiera się przez: Polecenie SODNOŚNIK

Okno dialogowe **Ustawienia SOdnośnik** umożliwia określenie właściwości odnośników.

1 Adnotacja

2 Tekst wielowierszowy

3 Użyj ponownie

4 Linie Odnośnika

5 Maksymalna Ilość Punktów

6 Grot

7 Wiązanie kąta

22.17.1.1 Adnotacja

Określa typ adnotacji:

- **Mtekst**: Tekst jest umieszczany jako adnotacja linii prowadzącej; linia prowadząca może mieć jedną lub więcej linii tekstu.

  Uwaga: Chociaż edytor mtekstu nie pojawia się podczas wprowadzania tekstu (tak jak w przypadku polecenia MOdnośnik), pojawia się on podczas edycji adnotacji (edytuj tekst, klikając go dwukrotnie).
- **Kopia obiektu**: Używa dowolnego innego obiektu(niż sam odnośnik) na rysunku jako adnotacji.
- **Tolerancja**: Używa notacji tolerancji dla adnotacji; wyświetla okno dialogowe **Tolerancja geometryczna**. Zobacz polecenie TOLERANCJA.
- **Blok**: Używa bloku z rysunku lub bloku zewnętrznego jako adnotacji. Wyświetlany znak zachęty jest identyczny jak w przypadku polecenia -WSTAW.
- **Brak**: Nie jest używana żadna adnotacja.

22.17.1.2 Tekst wielowierszowy

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy typem adnotacji jest MTekst.

Określa niektóre opcje tekstu wielowierszowego:

- **Monit o szerokość**: Przełącza użycie monitu "Określ szerokość tekstu":
  - Wł: Wyświetla monit "Określ szerokość tekstu" i zawija tekst do określonej szerokości.
  - Wył: wyłącza monit.
- **Lewe justowanie**: Określa justowanie tekstu:
  - Wł: Wymusza, aby tekst był zawsze wyjustowany do lewej.
  - Wył: Tekst jest wyrównany do lewej lub prawej strony, w zależności od orientacji linii lądowania.
- **Tekst ramki**: Przełącza użycie ramki:
  - Wł: Umieszcza prostokąt wokół tekstu.
  - Wył: Brak ramki.
- **Lokalizacja dołączenia**: Określa względną lokalizację, w której tekst jest dołączony do linii lądowania.

22.17.1.3 Użyj ponownie

Określa sposób ponownego użycia adnotacji:

- **Nie używaj ponownie**: Nie używa ponownie poprzedniego tekstu adnotacji; przy każdym użyciu tego polecenia zostanie wyświetlony monit o wprowadzenie nowego tekstu.
- **Użyj ponownie następnego**: Zostanie wyświetlony monit o wprowadzenie nowego tekstu, który zostanie ponownie użyty dla kolejnych odnośników.
- **Ponownie użyj bieżącego**: bieżący tekst jest ponownie używany dla każdego nowego odnośnika i nie będzie wyświetlany monit o wprowadzenie nowego tekstu.

22.17.1.4 Linie Odnośnika

Określa styl linii prowadzącej:

- **Prosta**: Rysuje linie prowadzące jako proste segmenty.
- **Splajn**: Rysuje linię prowadzącą jako gładki, ciągły splajn.

22.17.1.5 Maksymalna Ilość Punktów

Określa maksymalną liczbę wierzchołków dla odnośnika, zanim przestanie on rysować je automatycznie:

- Wprowadź liczbę; minimalna liczba to 2.
- **Bez limitu**: Kontynuuje rysowanie segmentów lidera do momentu naciśnięcia klawisza Enter po wyświetleniu monitu "Do punktu".

22.17.1.6 Grot

Określa typ strzałki na początku odnośnika; wybór z listy rozwijanej:

- Wybierz typ grotu strzałki.
- **Brak**: Strzałka nie jest rysowana.
- **Wybierz strzałkę**: Wybór bloku spośród tych znajdujących się na bieżącym rysunku; wyświetla okno dialogowe **Wybierz niestandardowy blok strzałki**. Zobacz powiązany artykuł **Wybierz niestandardowy blok strzałek w oknie dialogowym**.

Aby utworzyć niestandardową strzałkę, narysuj ją zgodnie z własnymi upodobaniami, a następnie użyj polecenia BLOK, aby przekształcić ją w blok.

22.17.1.7 Wiązanie kąta

Ustaw wiązanie kąta pierwszy i drugi segment prowadzący. Kąty to przyrosty; na przykład wybór 15 pozwala narysować wodzik pod kątem 0, 15, 30, 45 itd. stopni.

Kliknij listę rozwijaną, a następnie wybierz opcję:

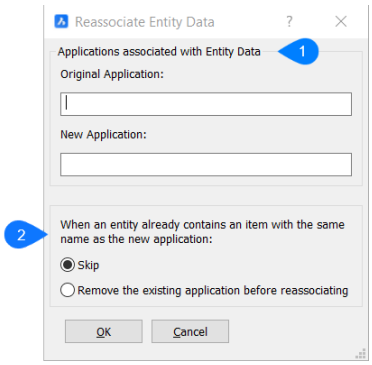
- **Dowolny kąt**: Brak ograniczenia; przytrzymaj klawisz Shift, aby narysować wodzik pod kątem 90 stopni.
- **Poziomo**: Wymusza rysowanie linii prowadzącej wyłącznie w poziomie.
- **90°**: Rysuje linie prowadzące pod kątem 90 stopni.
- **45°**: Rysuje linie prowadzące pod kątem 45 stopni.
- **30°**: Rysuje linie prowadzące w odstępach co 30 stopni.
- **15°**: Rysuje linie prowadzące w krokach co 15 stopni.

22.18 R

22.18.1 Okno dialogowe Ponownie skojarz dane obiektu

Otwiera się przez polecenie SKOJARZAPL

Okno dialogowe **Ponownie skojarz dane obiektu** umożliwia powiązanie rozszerzonych danych encji z określoną aplikacją.

1 Aplikacje łączone z danymi obiektu

2 Opcje

22.18.1.1 Aplikacje łączone z danymi obiektu

Oryginalna aplikacja:
Określa nazwę oryginalnej aplikacji.

Nowa aplikacja
Określa nazwę nowej aplikacji. Podmioty zostaną ponownie skojarzone z tą nazwą aplikacji.

22.18.1.2 Opcje

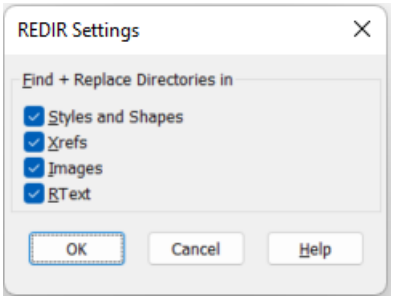
Pomiń
Pomija encje, które już zawierają element o tej samej nazwie co nowa aplikacja.

Usuń istniejącą aplikację przed ponownym skojarzeniem
Usuń istniejącą aplikację przed ponownym skojarzeniem

22.18.2 Okno dialogowe Ustawienia REDIR

Otwiera się przez polecenie REDIR (Express Tools)

Okno dialogowe **Ustawienia REDIR** definiuje, jakie typy elementów mają być uwzględniane w poleceniu REDIR.

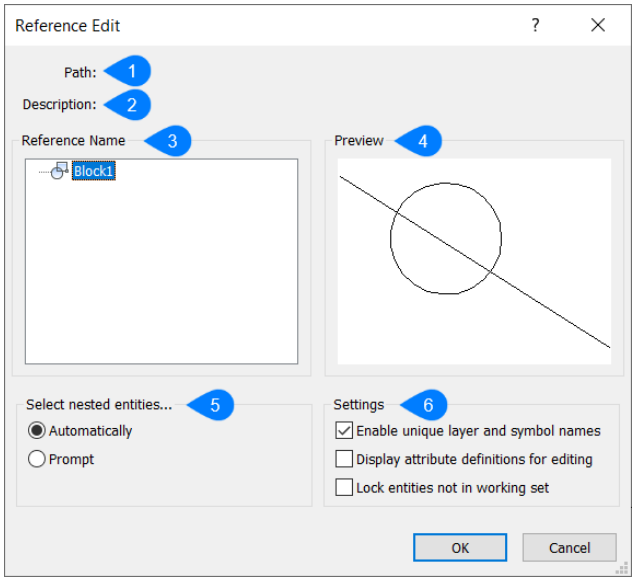

Uwaga: Należy wybrać co najmniej jedną opcję.

22.18.3 Okno dialogowe Edycja odniesienia

Otwiera się przez polecenie ODNEDYCJA

Okno dialogowe **Edycja odnośnika** umożliwia edycję odniesień do bloków i rysunków, do których istnieją odnośniki zewnętrzne.

1 ŚCieżka

2 Opis

3 Nazwa odnośnika

4 Podgląd

5 Wybierz jednostki zagnieżdżone

6 Ustawienia

22.18.3.1 ŚCieżka

Wyświetla nazwę ścieżki.

22.18.3.2 Opis

Wyświetla opis ścieżki.

22.18.3.3 Nazwa odnośnika

Wyświetla nazwę bloku i bloków zagnieżdżonych, jeśli istnieją.

22.18.3.4 Podgląd

Wyświetla podgląd bieżącego odniesienia.

22.18.3.5 Wybierz jednostki zagnieżdżone

Określa sposób obsługi zagnieżdżonych bloków/odnośników.

AUtomatycznie
Automatycznie dołącza zagnieżdżone jednostki.

Podpowiedź
Uwzględnia zagnieżdżone elementy, wybierając je po zamknięciu okna dialogowego przez naciśnięcie OK.

22.18.3.6 Ustawienia

Określa sposób traktowania elementów podczas edycji.

Włącz unikalne warstwy oraz nazwy symboli
Przełącza użycie 0 w warstwie i innych nazwach.

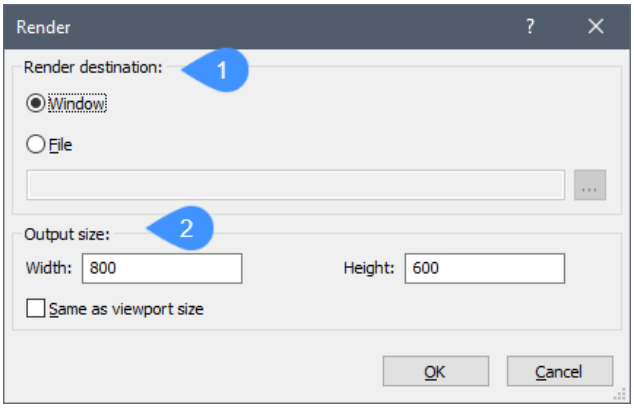
Wyświetlaj definicje atrybutów do edycji
Przełącza włączanie atrybutów.

Blokuj obiekty poza obszarem roboczym
Przełącza blokowanie elementów, które nie są edytowane.

22.18.4 Okno dialogowe renderowania

Otwiera się przez: Polecenie RENDER

Okno dialogowe **Renderowanie** umożliwia wygenerowanie fotorealistycznego renderingu przy użyciu materiałów i świateł.

1 Przeznaczenie renderingu:

2 Rozmiar wyjściowy:

22.18.4.1 Przeznaczenie renderingu:

Określa miejsce wyświetlania renderu.

Okno
Generuje render w nowym oknie.

Plik
Zapisuje render do pliku. Wybranie przycisku **Przeglądaj** otwiera okno dialogowe **Renderuj plik wyjściowy**.

22.18.4.2 Rozmiar wyjściowy:

Określa rozmiar renderowania w pikselach. Większe rozmiary zapewniają więcej szczegółów, ale ich renderowanie trwa dłużej.

Szerokość
Określa szerokość renderowania w pikselach.

WYSokość
Określa wysokość renderowania w pikselach.

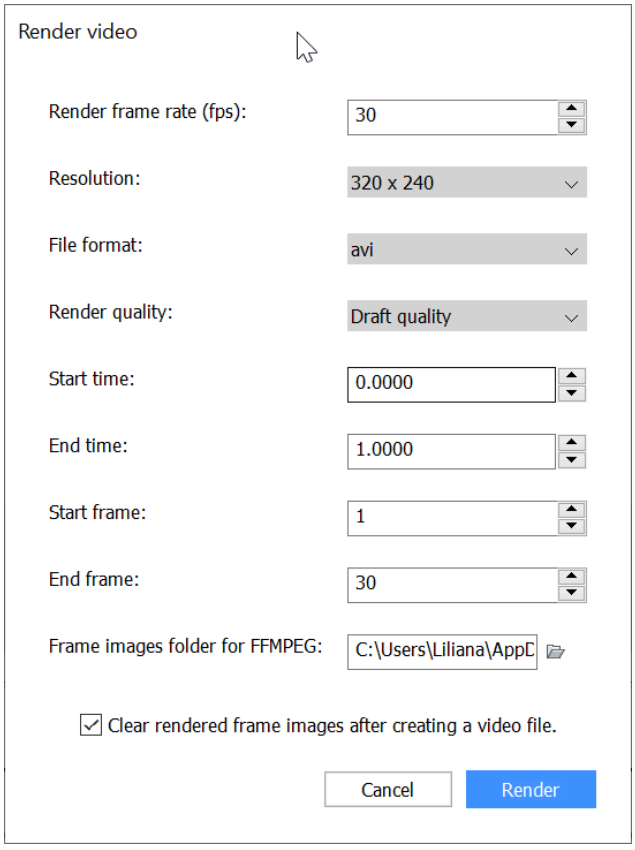
Taki sam jak rozmiar rzutni
Dopasowuje rozmiar wyjściowy lub rozmiar okna wyjściowego do bieżącego rozmiaru rzutni.

22.18.5 Okno dialogowe Renderuj wideo

Otwierane przez:

- Panel **Edytor Animacji**
- -EDYTORANIMACJIODTWARZANIE polecenie

Okno dialogowe **Renderuj wideo** umożliwia ustawienie opcji renderowania animacji.

Renderuj liczbę klatek na sekundę (fps):
Ustawia liczbę klatek na sekundę wideo.

Rozdzielczość
Ustawia rozdzielczość wideo, wybierając ją z listy rozwijanej.

Format pliku
Ustawia format wyjściowego wideo. Format pliku można wybrać z listy rozwijanej:

- avi (Animacja AVI)

- mpg (animacja MPEG)
- wmv (Animacja WMV)

Jakość renderingu:
Ustawia jakość renderowania wyjściowego wideo.

- **Robocza jakość**: do szybkiego renderowania.
- **Pełna jakość**: zostanie użyte bieżące ustawienie wstępne renderowania, aby uzyskać taki sam rezultat jak w przypadku polecenia RENDER.

Czas rozpoczęcia
Ustawia pozycję czasową animacji do rozpoczęcia renderowania.

Czas zakończenia
Ustawia pozycję czasową animacji do zakończenia renderowania.

Klatka startowa:
Ustawia pozycję klatki animacji do rozpoczęcia renderowania.

Klatka końcowa:
Ustawia pozycję klatki animacji do zakończenia renderowania.

Folder obrazów klatki dla FFMPEG:
Ustawia folder, w którym będą zapisywane obrazy klatek.

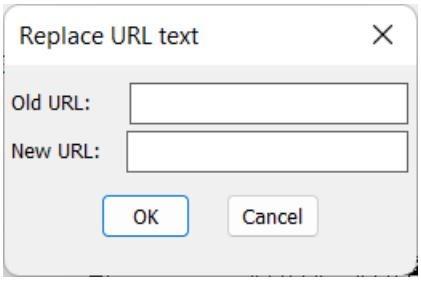
Wyczyść obrazy renderowanych klatek po utworzeniu pliku wideo.
Przełącza resetowanie obrazów klatek po utworzeniu pliku wideo. Po włączeniu tej opcji usuwane będą tylko pliki utworzone podczas tej sesji renderowania.

Po kliknięciu przycisku **Renderuj** otworzy się okno dialogowe **Zapisz wideo jako**, umożliwiające zapisanie wyrenderowanego wideo.

22.18.6 Okno dialogowe Zamień tekst adresu URL

Otwiera się przez polecenie REPURLS (Express Tools)

Okno dialogowe **Zamień tekst adresu URL** umożliwia zastąpienie określonego ciągu tekstowego w adresie URL używanym w hiperłączach dołączonych do wybranych elementów.

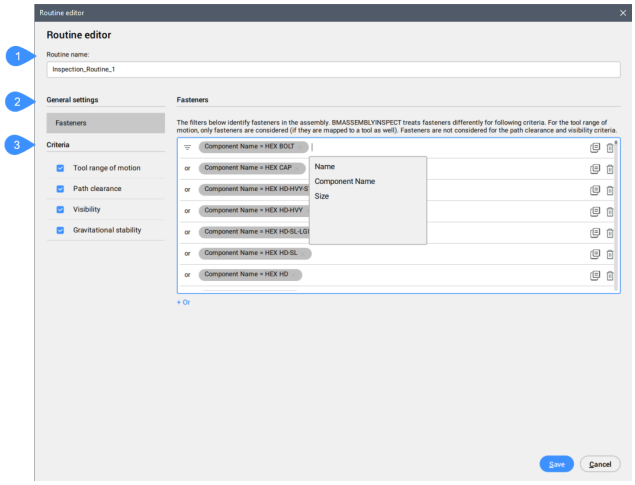

22.18.7 Okno dialogowe Edytora procedur

Otwiera się przez Okno dialogowe **Zarządzaj procedurami (BMKONTROLAZŁOŻENIA)**

Okno dialogowe **Edytor rutyn** umożliwia tworzenie kryteriów, które będą brane pod uwagę w narzędziu **Kontrola Złożenia**.

Wszystkie ustawienia łączników i każde z kryteriów montażu są przechowywane w rutynowym pliku JSON, który można importować lub eksportować, umożliwiając udostępnianie plików rutynowych różnym użytkownikom.

1 Nazwa procedury

2 Ustawienia ogólne

3 Kryteria

22.18.7.1 Nazwa procedury

Określa nazwę profilu, w ramach którego reguły są grupowane.

22.18.7.2 Ustawienia ogólne

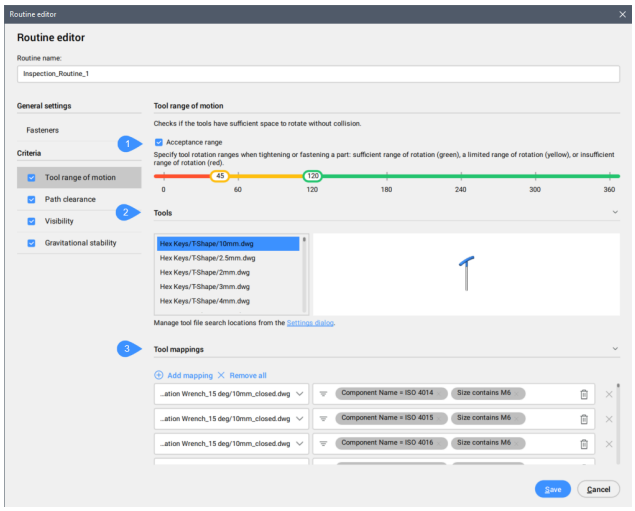
Umożliwia utworzenie wstępnej konfiguracji narzędzi **Łączniki**.

Łączniki
Definiuje filtry do identyfikacji elementów złącznych w złożeniu. Polecenie BMKONTROLAZŁOŻENIA traktuje elementy złączne inaczej dla następujących kryteriów. W przypadku zakresu ruchu narzędzia uwzględniane są tylko elementy złączne (jeśli są one również mapowane do narzędzia). Elementy złączne nie są uwzględniane w kryteriach prześwitu i widoczności.

22.18.7.3 Kryteria

Istnieją cztery kategorie kryteriów, które będą brane pod uwagę podczas kontroli złożenia.

Zakres ruchu narzędzia

1 Zakres akceptacji

2 Narzędzia

3 Mapowania narzędzi

Ocenia, czy narzędzia mają wystarczającą przestrzeń manewrową. Na przykład, czy każdy element złączny ma wystarczającą ilość miejsca do obsługi za pomocą określonego narzędzia.

Zakres akceptacji

Określ zakresy obrotu narzędzia podczas dokręcania lub mocowania części: wystarczający zakres obrotu (zielony), ograniczony zakres obrotu (żółty) lub niewystarczający zakres obrotu (czerwony).

Narzędzia

Wyświetla listę dostępnych narzędzi (szereg standardowych kluczy sześciokątnych i jeden śrubokręt) przechowywanych w folderze instalacyjnym *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 pl_US \UserDataCache\Support\en_US\DesignLibrary\Tools*, które są ładowane automatycznie jako narzędzia.

Uwaga: Dostęp do tych narzędzi ręcznych można uzyskać również z panelu **Biblioteki**.

Zmienna systemowa BMTOOLPATH wskazuje ścieżki plików używane do wyszukiwania plików narzędzi. Można również zarządzać lokalizacjami wyszukiwania plików narzędzi, naciskając przycisk **Ustawienia.**

Mapowania narzędzi

Umożliwia zdefiniowanie wielu mapowań narzędzie-łącznik w celu oceny wielu narzędzi na łącznik.

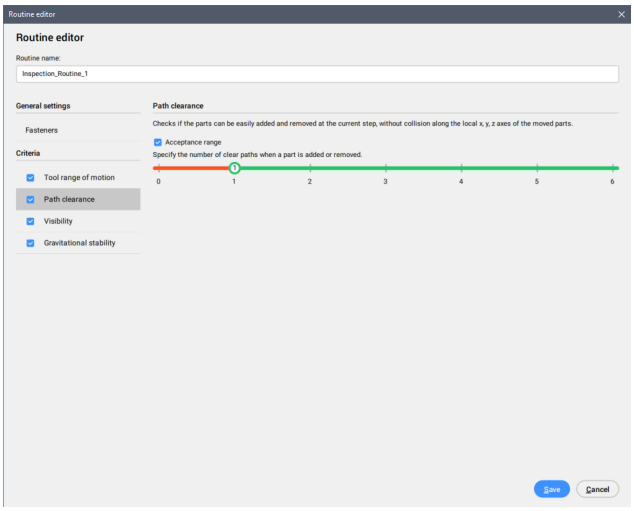
Dodaj mapowanie

Umożliwia dodawanie mapowań.

Usuń wszystko

Usuwa wszystkie mapowania.

Prześwit ścieżki

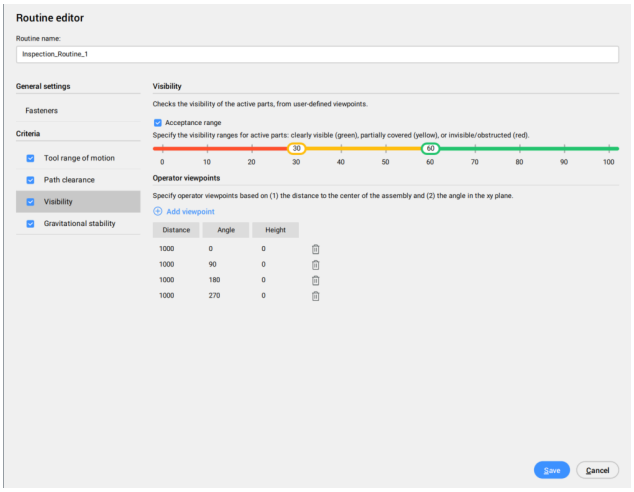

Ocenia, czy każdą część lub łącznik można łatwo dodać i usunąć w bieżącym kroku bez kolizji wzdłuż kierunków sześciu lokalnych osi współrzędnych, zwanych "osiami lokalnymi" X, Y i Z.

Zakres akceptacji

Określ zakresy prześwitu, gdy element jest dodawany lub usuwany: ścieżka jest wolna od przeszkód (kolor zielony), ścieżka jest częściowo ograniczona (kolor żółty) lub ścieżka jest zablokowana (kolor czerwony).

WIDoczność

Ocenia widoczność aktywnych części z punktów widzenia zdefiniowanych przez użytkownika. Punkty widzenia operatora są definiowane przez odległość od środka zespołu i kąt w płaszczyźnie XY.

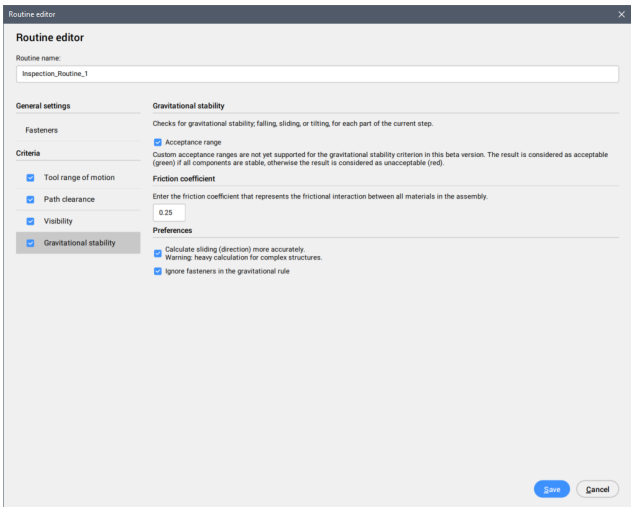
Zakres akceptacji

Umożliwia określenie zakresów widoczności aktywnych części: wyraźnie widoczne (zielone), częściowo zakryte (żółte) lub niewidoczne/zasłonięte (czerwone).

Dodaj punkt obserwacji

Dodaje punkt widzenia do sprawdzania widoczności.

Stabilność grawitacyjna

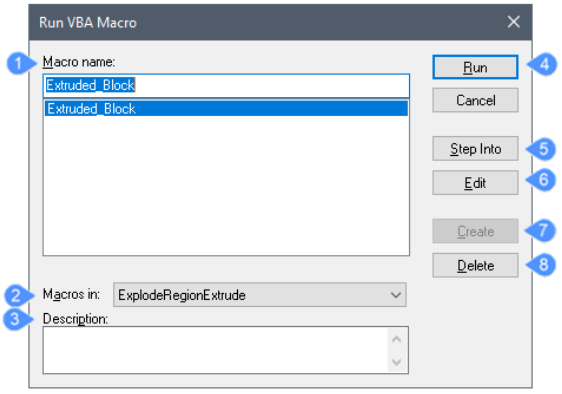
Ocenia stabilność grawitacyjną dla każdej części bieżącego kroku na trzy sposoby: spadając, ślizgając się i przechylając. Jeśli części spadają, przesuwanie i przechylanie nie jest już brane pod uwagę. Przedstawiono częściowe wyniki trzech kontroli, a także tymczasowe strzałki w przestrzeni modelu. Wszystkie części etapu są rozpatrywane oddzielnie, zarówno w obliczeniach, jak i w prezentacji wyników.

22.18.8 Okno dialogowe Uruchom makro VBA

Otwierane przez:

- VBARUN polecenie
- Okno dialogowe **Menedżer VBA**

Okno dialogowe **Uruchom makro VBA** uruchamia, tworzy, edytuje i usuwa makra VBA.

1 Nazwa macro:

2 Makra w

3 Opis

4 Uruchom

5 Przejdź do

6 Edycja

7 Utwórz

8 Usuń

22.18.8.1 Nazwa macro:

Wyświetla nazwy makr znalezionych w pliku projektu. Wybierz jedną do uruchomienia.

22.18.8.2 Makra w

Wyświetla nazwy projektów załadowanych do bieżącego rysunku. Wybierz bim z rozwijanej listy.

22.18.8.3 Opis

Opisuje makro. Tekst ten można edytować i zapisać, naciskając przycisk **Zamknij**.

22.18.8.4 Uruchom

Uruchamia wybrane makro.

22.18.8.5 Przejdź do

Otwiera okno zintegrowanego środowiska programistycznego. Makro jest w trybie debugowania, co oznacza, że uruchamia jedną linię kodu na raz.

Zobacz polecenie VBAIDE.

22.18.8.6 Edycja

Otwiera makro w oknie zintegrowanego środowiska programistycznego. Makro znajduje się w trybie edycji, który umożliwia zmianę kodu.

Zobacz polecenie VBAIDE.

22.18.8.7 Utwórz

Tworzy nowe makra; wykonaj następujące kroki:

1 W polu **Nazwa makra** wprowadź nazwę nowego makra.

2 Kliknij przycisk **Utwórz**.

3 Zwróć uwagę na okno zintegrowanego środowiska programistycznego. Wprowadź kod VBA.

Zobacz polecenie VBAIDE.

22.18.8.8 Usuń

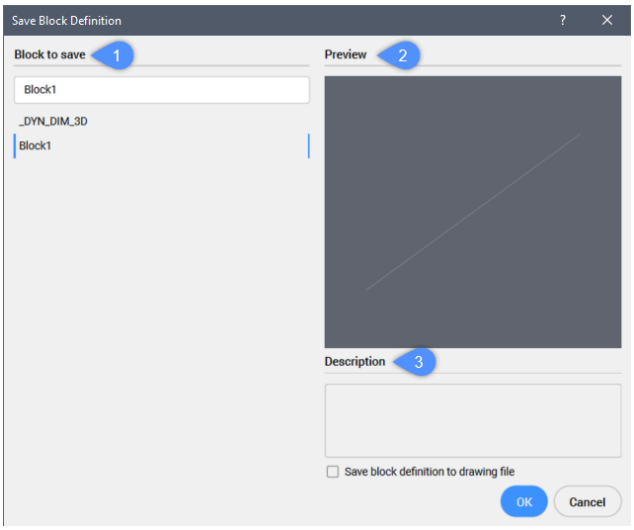
Usuwa makro. Zostanie wyświetlone okno dialogowe z prośbą o potwierdzenie akcji.

22.19 S

22.19.1 Okno dialogowe Zapisz definicję bloku

Otwiera się przez polecenie BNZAPISZ

Okno dialogowe **Zapisz definicję bloku** umożliwia skopiowanie bieżącej definicji bloku pod nową nazwą.

1 Blok do zapisu

2 Podgląd

3 Opis

22.19.1.1 Blok do zapisu

Określa nową nazwę dla wybranego bloku, który ma zostać skopiowany.

22.19.1.2 Podgląd

Wyświetla podgląd wybranego bloku.

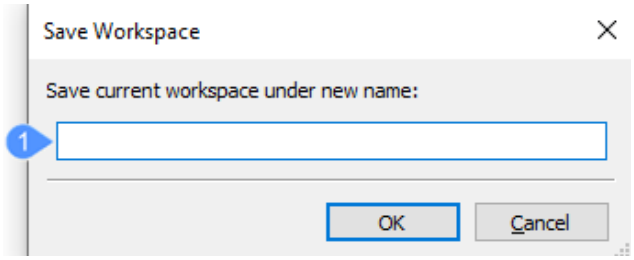
22.19.1.3 Opis

Wyświetla opis wybranego bloku, jeśli taki istnieje.

22.19.2 Okno dialogowe Zapisz obszar roboczy

Otwiera się przez: Polecenie ZAPISZPR

Okno dialogowe **Zapisz obszar roboczy** umożliwia zapisanie bieżącego obszaru roboczego pod inną nazwą, tworząc nowy obszar roboczy.

1 Zapisz aktualny obszar roboczy pod nową nazwą:

22.19.2.1 Zapisz aktualny obszar roboczy pod nową nazwą:

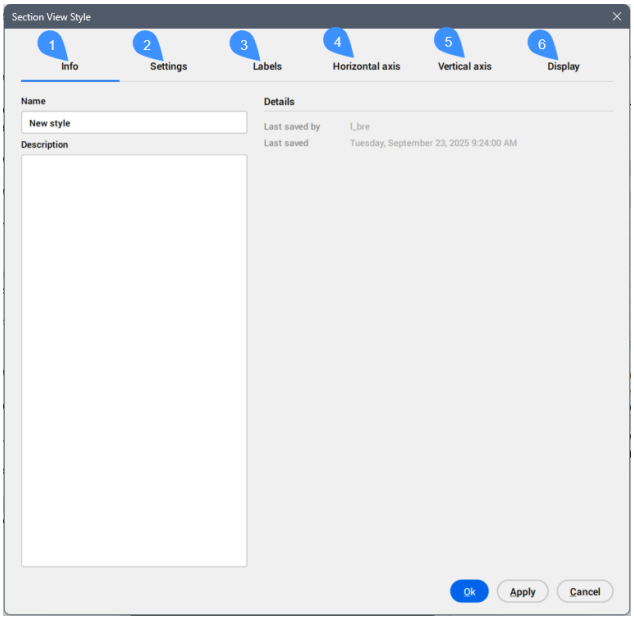
Określa nazwę nowego obszaru roboczego. Naciśnij **OK**, aby zastosować zmiany.

Dostęp do niego można uzyskać później za pośrednictwem paska narzędzi **Obszary robocze** lub paska stanu.

22.19.3 Okno dialogowe Styl widoku Przekroju

Otwiera się przez: Panel **Eksplorator Civil** > karta **Ustawienia** > menu kontekstowe **Stylu Widoku Przekroju** > opcja **Utwórz**

Okno dialogowe **Styl Widoku Przekroju** umożliwia zdefiniowanie sposobu wyświetlania widoku przekroju na rysunku.

1 Zakładka Informacje

2 Karta Ustawienia

3 Zakładka Etykiety

4 Zakładka osi poziomej

5 Zakładka osi pionowej

6 Karta wyświetlania

22.19.3.1 Zakładka Informacje

Wyświetla informacje o stylu widoku przekroju.

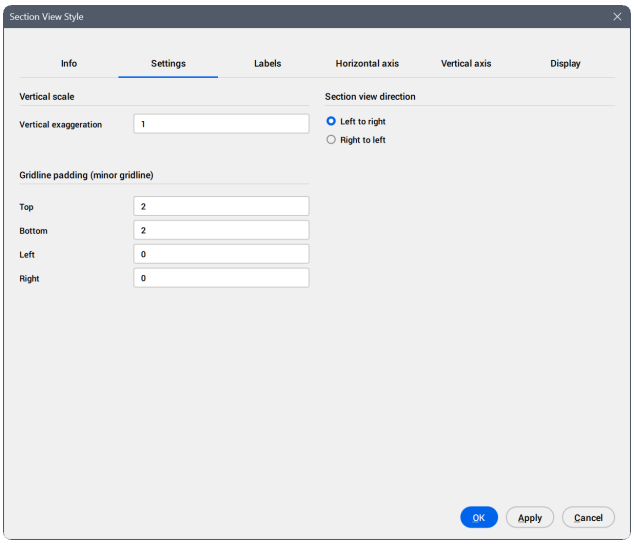
Nazwa
Ustawia i wyświetla nazwę stylu widoku przekroju.

Opis
Ustawia i wyświetla opis stylu widoku przekroju.

Detale
Wyświetla **ostatnio zapisane przez** i datę **ostatniego zapisu**.

22.19.3.2 Karta Ustawienia

Definiuje ogólne ustawienia stylu widoku przekroju.

1 Przerysowanie pionowe

2 Kierunek widoku przekroju

Przerysowanie pionowe
Skaluje oś pionową w widokach przekroju, określając, jak bardzo mnożone są wartości wysokości, aby poprawić widoczność zmian wysokości. Wartość 1 oznacza brak pionowej przesady, podczas gdy wyższe wartości zwiększają skalę, sprawiając, że różnice wysokości są bardziej widoczne w widoku profilu.

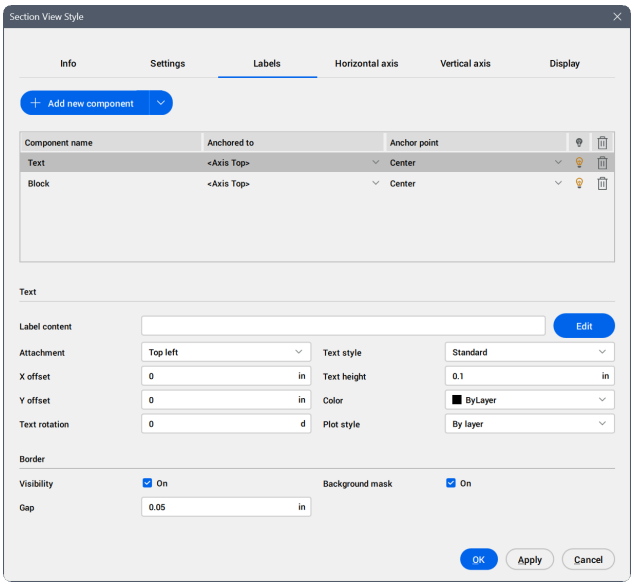
Kierunek widoku przekroju
Umożliwia ustawienie kierunku widoku przekroju.

Z lewej do prawej
Ustawia kierunek widoku przekroju od lewej do prawej, tak jakby patrzył od najniższej do najwyższej stacji na osi.

Z prawej do lewej
Ustawia kierunek widoku sekcji od prawej do lewej, tak jakby patrzył od najwyższej do najniższej stacji na osi.

22.19.3.3 Zakładka Etykiety

Dodaje etykiety widoku przekroju i zarządza nimi.

1 Dodaj nowy komponent

2 Lista komponentów

3 Właściwości komponentu

4 Edycja właściwości komponentu

Dodaj nowy komponent
Dodaje nowe komponenty **Tekst** i **Blok**, które definiują styl widoku przekroju.

Lista komponentów
Wyświetla listę określonych składników stylu widoku przekroju.

Kolejność wyświetlania
Wyświetla komponenty w kolejności losowania.

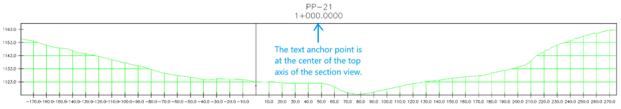
Nazwa komponentu
Wyświetla nazwy komponentów. Listę można sortować alfabetycznie.

Zakotwiczony do
Definiuje zależność pozycji (zakotwiczenia) między komponentami stylu widoku przekroju.
Komponent można wyrównać względem wybranej krawędzi ramki widoku przekroju lub względem innego komponentu.
Opcje wyrównania obejmują:

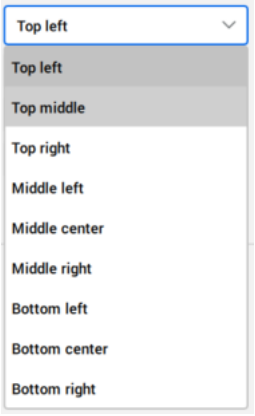
- **<Góra Osi>** - wyrównuje komponent do górnej poziomej krawędzi ramki.
- **<Dół Osi>** - wyrównuje komponent do dolnej poziomej krawędzi ramki.
- **<Lewo Osi>** - wyrównuje komponent do lewej pionowej krawędzi ramki.
- **<Prawo Osi>** - wyrównuje komponent do prawej pionowej krawędzi ramki.
- Wszystkie inne elementy tekstowe i blokowe na liście - wybierz jeden z nich, aby wyrównać bieżący element.

Punkt zakotwiczenia
Definiuje punkt zakotwiczenia komponentu na wybranej krawędzi ramki widoku przekroju lub na komponencie zależnym, do którego jest zakotwiczony.
Podczas wyrównywania elementu tekstowego można wybrać miejsce, w którym tekst zostanie dołączony. Punkt zakotwiczenia definiuje dokładną pozycję na krawędzi ramki lub na innym elemencie, za którym podąża tekst.

- **Lewa** - dołącza tekst do lewej krawędzi poziomej, górnej krawędzi pionowej lub lewej strony bloku.
- **Wyśrodkuj** - dołącza tekst do środka wybranej krawędzi lub bloku.
- **Prawa** - dołącza tekst do prawej krawędzi poziomej, dolnej krawędzi pionowej lub prawej strony bloku.

Podczas wyrównywania bloku do innego komponentu można umieścić go w wybranym punkcie zakotwiczenia tego komponentu.

wiDoczny
Przełącza widoczność komponentu.

Usuń
Usuwa komponent.

Właściwości komponentu
Wyświetla właściwości elementu tekstowego lub blokowego, które można edytować.

Tekst

Zawartość etykiety
Wyświetla zawartość tekstową stylu widoku przekroju. Aby dodać, edytować lub usunąć atrybuty wyświetlane na etykiecie, kliknij przycisk **Edytuj** w celu otwarcia okna dialogowego **Edytor zawartości tekstowej**.

Załącznik
Ustawia pozycję elementów bloku względem wybranego punktu. Załącznik może być ustawiony na **Górny Lewy Górny Środkowy**, **Górny Prawy**, **Środek Lewy**, **Środkowy Centrum**, **Środkowy Prawy**, **Dolny Lewy**, **Dolny Środkowy** lub **Dolny Prawy**.
Na przykład, jeśli wybierzesz **Górny Lewy**, tekst zostanie wyrównany do lewego górnego rogu.

Odsunięcie X
Określa przesunięcie elementu tekstowego od symbolu w kierunku X.

Odsunięcie Y
Określa przesunięcie elementu tekstowego od symbolu w kierunku Y.

Obrót tekstu
Ustawia kąt obrotu elementu tekstowego. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Styl tekstu
Określa styl tekstu używany dla elementu tekstowego.

Wysokość Tekstu
Ustawia wysokość elementów tekstowych.

Kolor
Ustawia kolor elementu tekstowego.

Styl wydruku
Ustawia styl wydruku elementu tekstowego.

Granica
Umożliwia zdefiniowanie obramowania widoków przekroju.

WIDoczność
Przełącza widoczność obramowania widoków przekroju.

Maska Tła
Dodaje białe tło.

BLok

Nazwa bloku
Umożliwia wybranie bloku z rozwijanej listy wszystkich bloków dostępnych na rysunku.

Wysokość bloku
Ustawia wysokość komponentu bloku na rysunku.

Kolor
Określa kolor komponentu bloku.

Styl wydruku
Ustawia styl wydruku z rozwijanej listy dostępnych stylów wydruku.

Załącznik
Ustawia pozycję elementów bloku względem wybranego punktu.
Załącznik może być ustawiony jako **Górny Lewy Górny Środkowy**, **Górny Prawy**, **Środkowy Lewy**, **Środkowy Centrum**, **Środkowy Prawy**, **Dolny Lewy**, **Dolny Środkowy**, **Dolny Prawy** lub **Punkt Wstawienia**.
Przykłady:

- W przypadku wybrania opcji **Punkt wstawienia** blok zostanie umieszczony przy użyciu zdefiniowanego punktu wstawienia.
- W przypadku wybrania opcji **U góry po lewej** blok zostanie umieszczony w lewym górnym rogu zamiast w punkcie wstawiania.

Odsunięcie X
Określa przesunięcie komponentu bloku od punktu wstawienia w kierunku X.

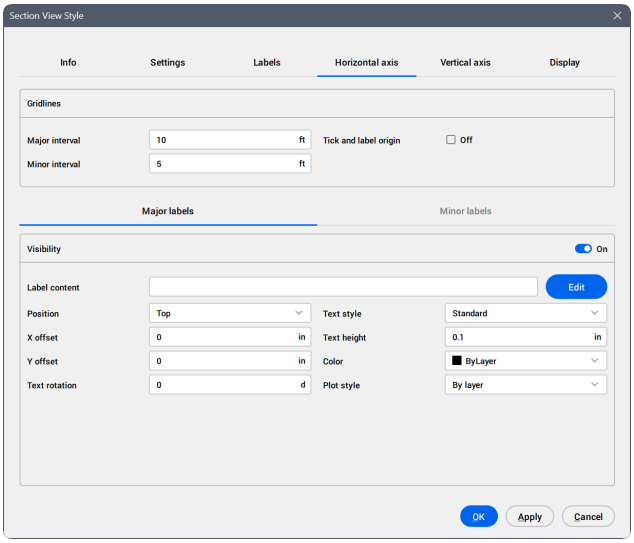
Odsunięcie Y
Określa przesunięcie komponentu bloku od punktu wstawienia w kierunku Y.

Obrót
Ustawia kąt obrotu elementu bloku. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Edycja właściwości komponentu
Otwiera okno dialogowe **Edytor zawartości tekstowej**.

22.19.3.4 Zakładka osi poziomej

Zarządza poziomymi odstępami i etykietami poziomych linii siatki w widokach przekroju.

1 Linie Siatki

2 Etykiety główne

3 Etykiety pomocnicze

Linie Siatki
Ustawia linie siatki.

Interwał główny
Ustawia główny interwał dla linii siatki.

Interwał pomocniczy
Ustawia mniejszy interwał dla linii siatki.

Zaznacz i etykietuj początek
Włącza linie siatki i etykiety na początku widoku przekroju.

Etykiety główne
Definiuje etykiety dla głównego przedziału linii siatki.

WIDoczność
Umożliwia przełączanie widoczności głównych etykiet.

Zawartość etykiety
Wyświetla zawartość tekstową głównej etykiety. Aby dodać, edytować lub usunąć atrybuty wyświetlane na etykiecie, kliknij przycisk **Edytuj** w celu otwarcia okna dialogowego **Edytor zawartości tekstowej**.

Pozycja
Umożliwia ustawienie pozycji głównej etykiety względem linii siatki.

Odsunięcie X
Ustawia przesunięcie etykiet od punktu wstawienia w kierunku X.

Odsunięcie Y
Ustawia przesunięcie etykiet od punktu wstawienia w kierunku Y.

Obrót tekstu
Ustawia kąt obrotu głównego tekstu etykiety. Domyślną wartością jest 0.

Styl tekstu
Określa styl tekstu używany dla tekstu głównej etykiety.

Wysokość tekstu
Ustawia wysokość tekstu etykiety.

Kolor
Ustawia kolor etykiety.

Styl wydruku
Ustawia styl wydruku z rozwijanej listy dostępnych stylów wydruku.

Etykiety pomocnicze
Definiuje etykiety dla mniejszego interwału linii siatki.

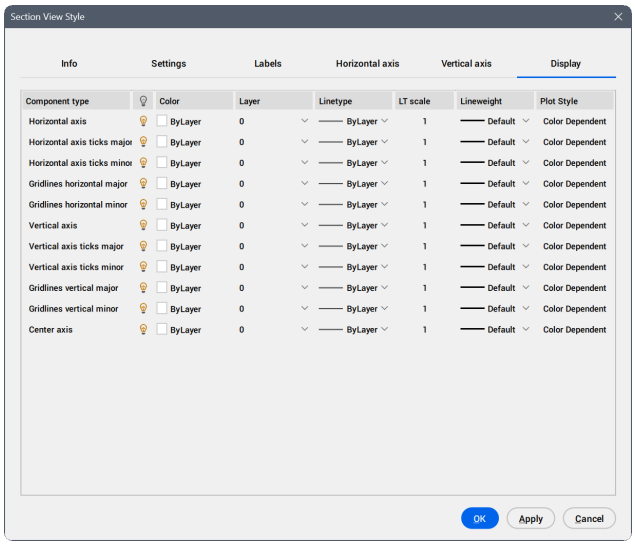
22.19.3.5 Zakładka osi pionowej

Zarządza pionowymi odstępami i etykietami poziomych linii siatki w widokach przekrojów.

Szczegółowy opis znajduje się w powyższej sekcji **zakładki Oś pozioma**.

22.19.3.6 Karta wyświetlania

Zarządza widocznością i charakterystyką wyświetlania każdego komponentu z widoków przekroju.

1 Kierunek widoku

2 Lista komponentów

Kierunek widoku
Umożliwia ustawienie sposobu wyświetlania elementów widoków przekrojów w zależności od wybranego kierunku widoku.

Plan
Umożliwia określenie sposobu wyświetlania obiektów w widoku planu.

Lista komponentów
Wyświetla elementy stylu widoku przekroju z przypisaną widocznością i warstwą.

Typ Komponentu
Wyświetla typy komponentów.

wiDoczny
Wyświetla widoczność komponentu. Kliknij ikonę światła, aby zmienić widoczność.

Kolor
Wyświetla kolor komponentu. Aby zmienić kolor, kliknij pole i wybierz nowy kolor w oknie dialogowym **Kolor**.

WArstwa
Wyświetla warstwę dla komponentów. Wybierz inną z rozwijanej listy dostępnych warstw.

Rodzaj linii
Wyświetla typ linii dla komponentu. Wybierz inny z listy rozwijanej lub opcję **Załaduj...**, aby otworzyć okno dialogowe **Załaduj Typy Linii**.

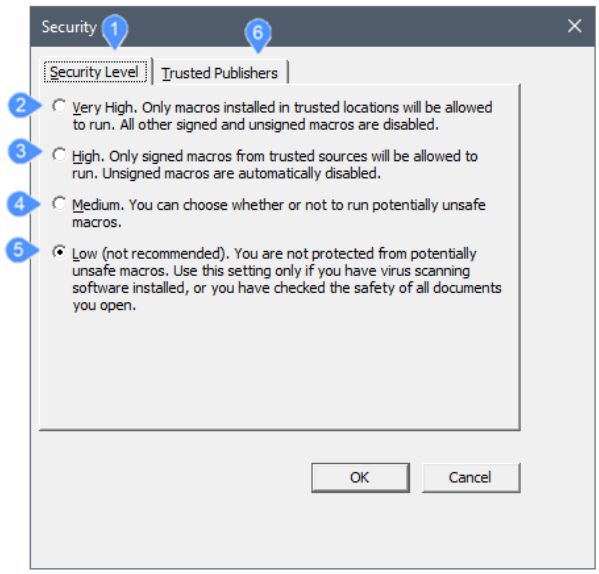
Skala LT
Wyświetla skalę typu linii dla komponentu. Kliknij pole, które chcesz edytować.

SzerokośćLinii
Wyświetla szerokość linii dla komponentu. Wybierz inną z listy rozwijanej.

22.19.4 Okno dialogowe zabezpieczeń

Otwiera się za pomocą polecenia BEZPIECZEŃSTWO.

Okno dialogowe **Zabezpieczenia** ustawia poziom zabezpieczeń na Niski, Średni, Wysoki lub Bardzo Wysoki, aby określić, czy makra VBA mogą być uruchamiane automatycznie.

1 Poziom bezpieczeństwa

2 Bardzo wysoka

3 Wysoki

4 Średni

5 Niski

6 Zaufani wydawcy

22.19.4.1 Bardzo wysoka

Tylko makra VBA zainstalowane w zaufanych lokalizacjach będą mogły być uruchamiane. Wszystkie inne podpisane lub niepodpisane makra są wyłączone.

22.19.4.2 Wysoki

Tylko podpisane makra z zaufanych źródeł będą mogły być uruchamiane. Niepodpisane makra są automatycznie wyłączane.

22.19.4.3 Średni

BricsCAD wyświetla okno dialogowe po uruchomieniu makra VBA.

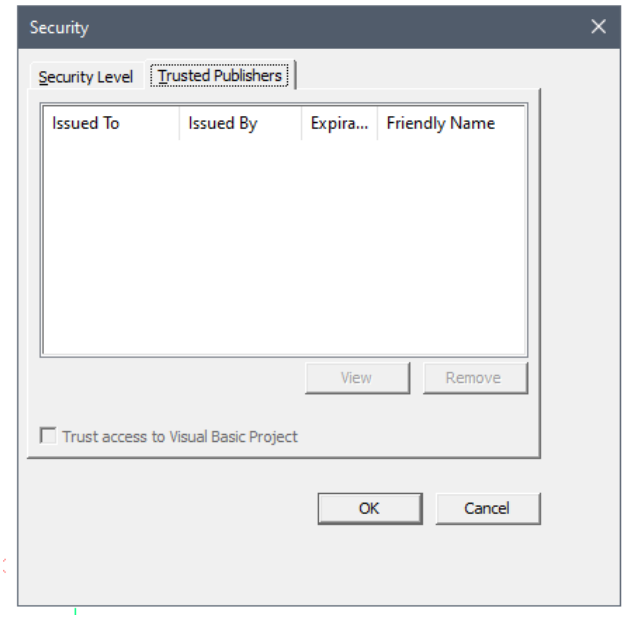
Okno dialogowe pozwala wybrać, czy makro ma zostać uruchomione.

22.19.4.4 Niski

Wszystkie makra VBA są uruchamiane.

22.19.4.5 Zaufani wydawcy

Wyświetla nazwy makr VBA, którym można zaufać. Są to jedyne makra, które będą działać, gdy poziom zabezpieczeń jest ustawiony na Wysoki.

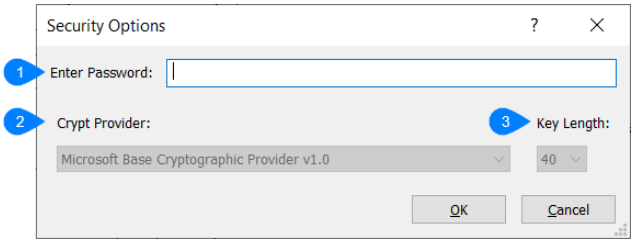
Usuń
Usuwa wybrane makro VBA z listy.

Zaufany dostęp do projektu Visual Basic
Umożliwia dostęp do projektu VBA.

22.19.5 Okno dialogowe Opcje zabezpieczeń

Otwiera się przez polecenie OPCJEBEZPIECZEŃSTWA

Okno dialogowe **Opcje zabezpieczeń** umożliwia ustawienie hasła w celu ochrony rysunku przed nieautoryzowanym dostępem.

1 Podaj Hasło:

2 Dostawca kodowania:

3 Długość Klucza:

22.19.5.1 Podaj Hasło:

Określ hasło, wprowadzając jeden lub więcej znaków.

22.19.5.2 Dostawca kodowania:

Określa poziom szyfrowania właściwości rysunku. Wybierz dostawcę szyfrowania dostarczanego przez system operacyjny.

22.19.5.3 Długość Klucza:

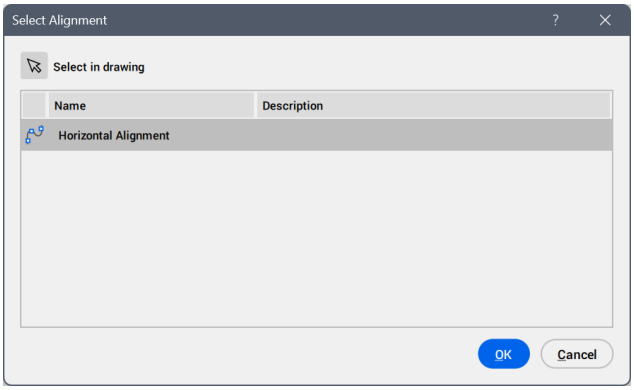
Wybierz długość klucza szyfrowania. Im dłuższy klucz, tym wyższy poziom ochrony, ponieważ złamanie zaszyfrowanego hasła zajmuje więcej czasu.

22.19.6 Select Alignment dialog box

Opens via:

- ALIGNMENTVERTICALMANAGE command
- ALIGNMENTVIEW command

The **Select Alignment** dialog box allows you to select a horizontal alignment.

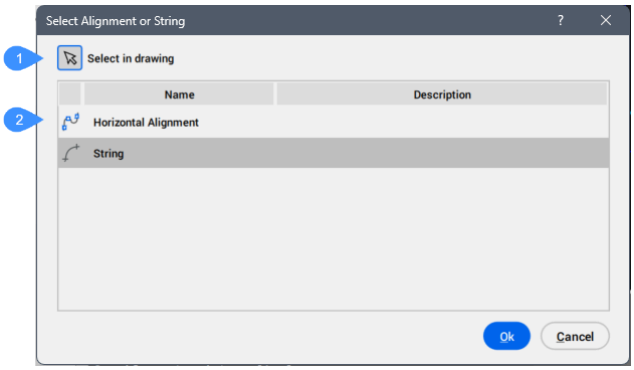
Select in drawing
Allows you to select a horizontal alignment in the drawing.

List of alignments
Allows you to select an available horizontal alignment from the list.

22.19.7 Okno dialogowe Wybierz wyrównanie lub ciąg znaków

Otwiera się przez: Polecenie LINIEPRZEKROJU > **naciśnij klawisz Enter, aby wybrać** opcję z listy

Okno dialogowe **Wybierz wyrównanie lub** ciąg znaków umożliwia wybranie wyrównania lub ciągu znaków do utworzenia linii przekroju.

1 Wybierz na rysunku

2 Lista wyrównań i ciągów znaków

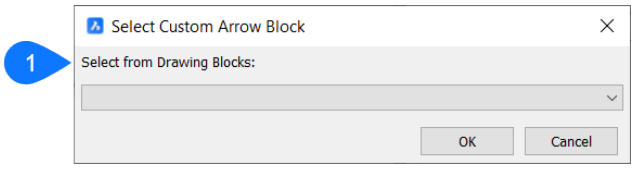
Wybierz na rysunku
Umożliwia wybranie wyrównania, ciągu lub punktów na powierzchni TIN na rysunku.

Lista wyrównań i ciągów znaków
Umożliwia wybranie jednego dostępnego wyrównania lub ciągu znaków z listy.

22.19.8 Okno dialogowe Wybierz niestandardowy blok strzałek

Otwiera się przez Okno dialogowe **Ustawienia Qleadera** > **Wybierz** opcję strzałki

Okno dialogowe **Wybierz niestandardowy blok strzałki** umożliwia wybranie bloku w celu zdefiniowania kształtu grotu strzałki.

1 Wybierz z bloków rysunku:

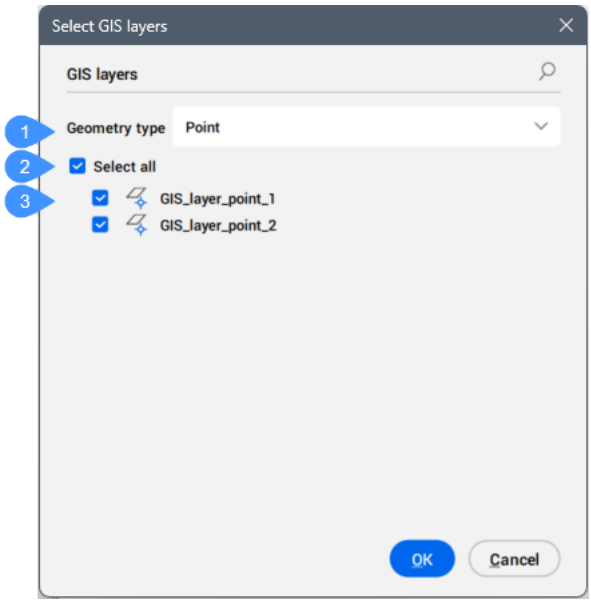
22.19.8.1 Wybierz z bloków rysunku:

Określa jeden z bloków na rysunku, który będzie używany jako grot strzałki.

22.19.9 Okno dialogowe Wybierz warstwy GIS

Otwiera się przez: **Eksport do GIS** okno dialogowe > Sekcja obiektów > **Wybierz warstwy GIS** przycisk

Ten **Wybierz warstwy GIS** Okno dialogowe umożliwia wybór warstw GIS do eksportu.

1 Typ geometrii

2 Zaznacz wszystko

3 Lista warstw GIS

22.19.9.1 Typ geometrii

Pozwala wybrać typ geometrii z listy rozwijanej.

Uwaga: Format pliku eksportowego ESRI SHP nie obsługuje warstw o różnych typach geometrii.

22.19.9.2 Zaznacz wszystko

Zaznacza wszystkie warstwy GIS.

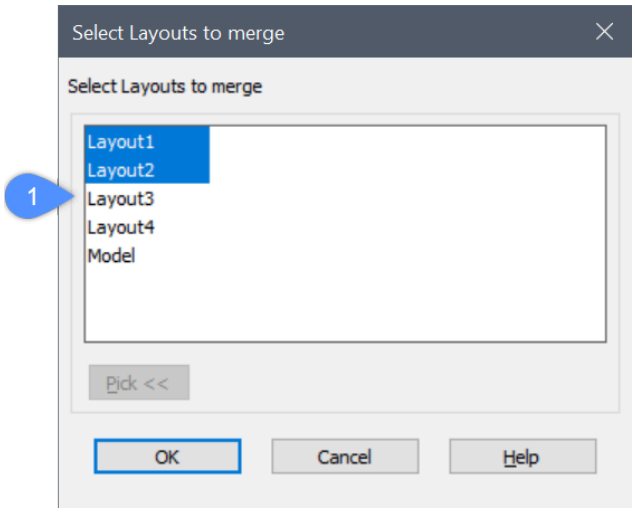
22.19.9.3 Lista warstw GIS

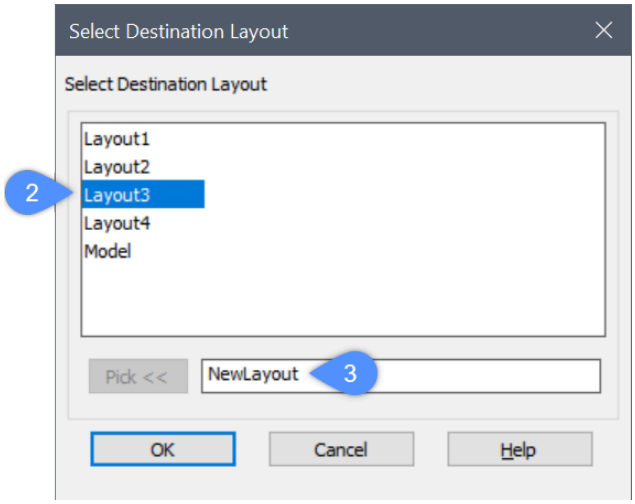
Wyświetla dostępne warstwy GIS i umożliwia wybór warstw do wyeksportowania.

22.19.10 Okno dialogowe Wybierz układy do scalenia

Otwiera się przez polecenie LAYOUTMERGE (Express Tools)

Okno dialogowe **Wybierz układy do scalenia** umożliwia scalanie jednostek z określonych układów do układu docelowego.

1 Układy do scalenia

2 Układ miejsca docelowego

3 Wpisz nazwę układu

22.19.10. Układy do scalenia

1

Umożliwia wybranie jednego lub więcej układów do scalenia.

22.19.10. Układ miejsca docelowego

2

Umożliwia wybranie układu docelowego z listy.

22.19.10. Wpisz nazwę układu

3

Umożliwia wpisanie nazwy układu. Jeśli układ nie istnieje, zostanie wyświetlony komunikat **Utworzyć Arkusz?** Zostanie otwarte okno dialogowe z pytaniem, czy chcesz utworzyć układ.

22.19.11 Okno dialogowe Wybierz grupę linii przekroju

Otwiera się przez: Polecenie WIDOKIPRZEKROJU > **naciśnij klawisz Enter, aby wybrać grupę linii przekroju z** opcji listy.

Okno dialogowe **Wybierz grupę** linii przekroju umożliwia wybranie z listy jednej z dostępnych grup linii przekroju.

1 Nazwa

2 Wyrównanie nadrzędne lub ciąg znaków

3 Liczba linii przekroju

Nazwa
Wyświetla nazwę grupy linii przekroju.

Wyrównanie nadrzędne lub ciąg znaków
Wyświetla nadrzędne wyrównanie lub ciąg znaków.

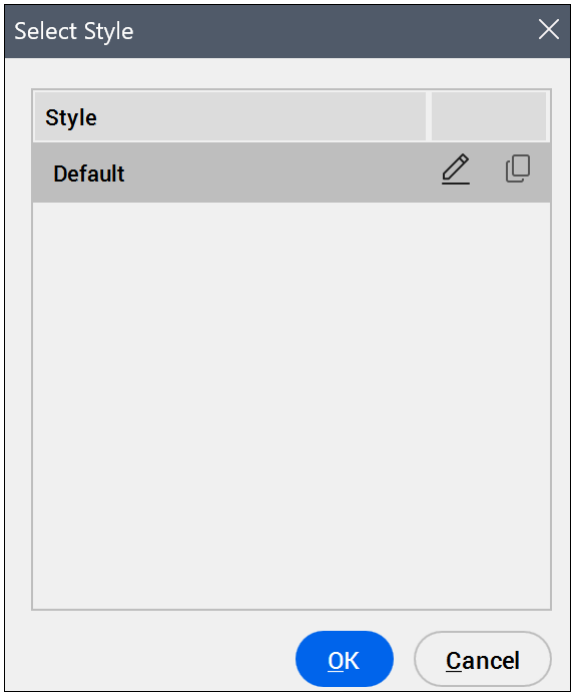
Liczba linii przekroju
Wyświetla liczbę linii przekroju.

22.19.12 Okno dialogowe Wybierz styl

Otwierane przez:

- CIVILPOINT command > **Create Civil Points** dialog box > **Symbol Style** or **Label Style** option > click the **Select style...** button (…)
- SECTIONLINES command > **Create Section Lines** dialog box > **Labels Style** option >click the **Select or edit style...** button (…)
- SECTIONVIEWS command > **Create Section View** dialog box > **Style** option > click the **Select or edit style...** button (…)
- ADDSURFACELABELS, ADDAREALABELS, ADDLINECURVELABELS or ADDSECTIONVIEWLABELS command > **Add Labels** dialog box > **Styles** section > click the **Select style...** button (…)
- CALCULATESECTIONVOLUMES command > **Calculate Section Volumes** dialog box > **Material style** option > click the **Edit material styles** button (…)

- ALIGNMENTVIEW command > **Create Vertical Alignment View** dialog box > **Style** option > click the **Select or edit style...** button (…)

22.19.12. Lista stylów

1

Wyświetla dostępne style.

22.19.12. Edytuj styl...

2

Opens the **Symbol Style**, **Label Style Editor**, **Section View Style**, **Shape Style** or **Vertical Alignment View Style** dialog box to edit selected symbol, label, section view, vertical alignment view or shape styles.

22.19.12. Kopiuj styl...

3

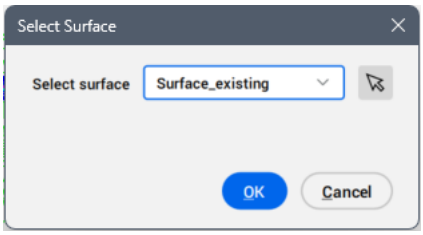
Opens the **Symbol Style**, **Label Style Editor**, **Section View Style**, **Shape Style** or **Vertical Alignment View Style** dialog box to create a copy of the selected symbol, label, or section view style.

Uwaga: Style symboli i etykiet są definiowane w zakładce **Ustawienia** panelu **Eksplorator Civil**.

22.19.13 Select Surface dialog box

Opens via: **CALCULATESECTIONVOLUMES command > Calculate Section Volumes dialog box > Add definition button**

The **Select Surface** dialog box allows you to select a surface.

Select surface
Allows you to select a surface from the drop-down list of available surfaces, or select it directly from the drawing area.

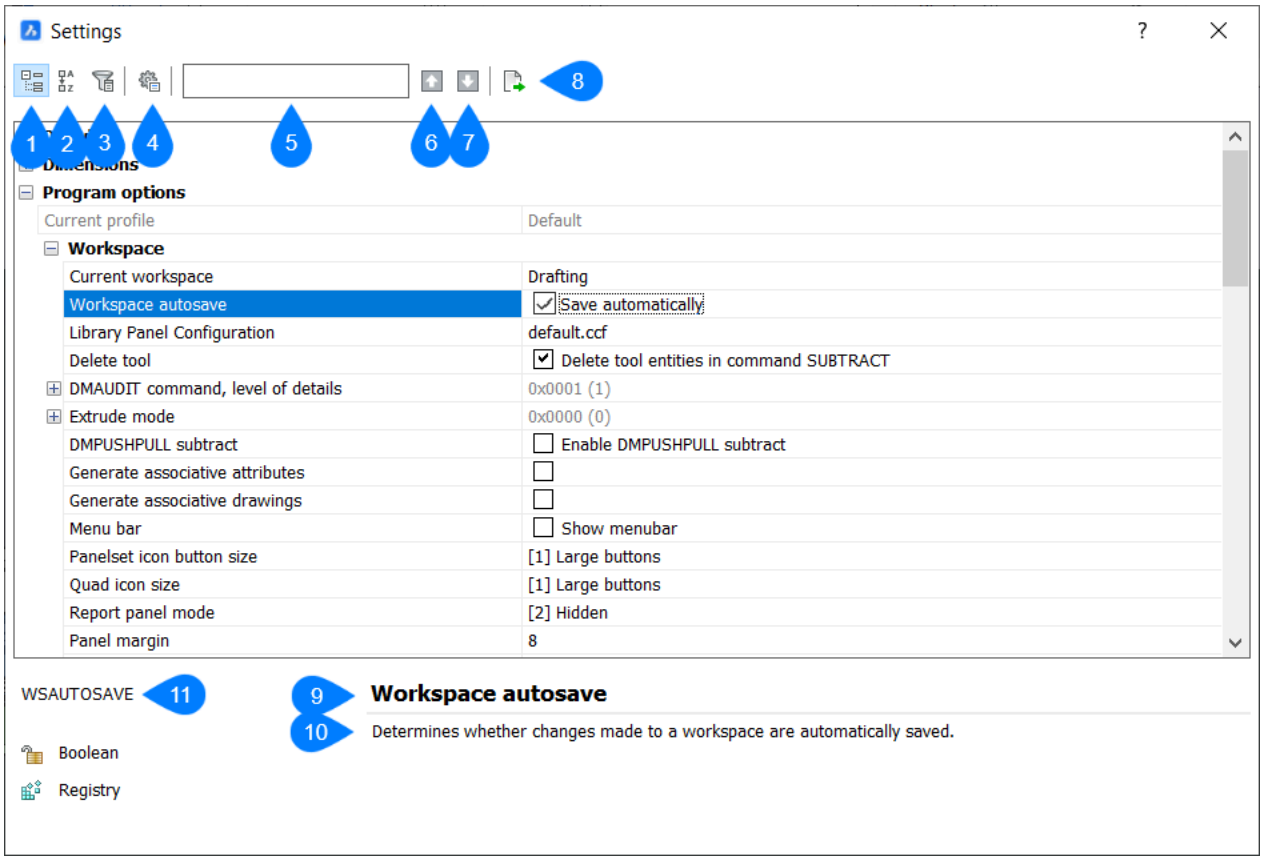
22.19.14 Okno dialogowe Ustawienia

Otwierane przez:

- USTAWIENIA polecenie
- SZUKAJUSTAWIEŃ polecenie

Okno dialogowe **Ustawienia** umożliwia zmianę wartości zmiennych systemowych i preferencji użytkownika.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa zostanie zmieniona na wartość inną niż domyślna, tekst stanie się niebieski. Kliknij prawym przyciskiem myszy zmienną systemową, aby otworzyć menu kontekstowe z opcją **Przywróć wartość domyślną**.

1 Podzielony na kategorie

2 Alfabetycznie

3 Pokaż różnice

4 Konfiguracje dialogów

5 Pasek wyszukiwania

6 Następny

7 Poprzedni

8 Eksport

9 Nazwa

10 Opis

11 Właściwości

22.19.14. Podzielony na kategorie

1

Wyświetla listę zmiennych w powiązanych grupach.

22.19.14. Alfabetycznie

2

Wyświetla listę zmiennych alfabetycznie.

22.19.14. Pokaż różnice

3

Wyświetla listę zmiennych, których wartości zostały zmienione w stosunku do wartości początkowych (domyślnych).

22.19.14. Konfiguracje dialogów

4

Wyszukuje zmienne, konfiguruje sposób wyszukiwania i określa sposób obsługi różnic. Po kliknięciu ikony otwiera się okno dialogowe **Konfiguruj ustawienia**.

22.19.14. Pasek wyszukiwania

5

Wyświetla zmienne za pomocą pola wyszukiwania w czasie rzeczywistym po wprowadzeniu kilku pierwszych liter ich nazw lub opisów.

22.19.14. Następny

6

Przeskakuje do następnego kandydata pasującego do wyszukiwanej frazy.

Wskazówka: Możesz również nacisnąć klawisz F3.

22.19.14. Poprzedni

7

Przeskakuje do poprzedniego kandydata pasującego do wyszukiwanej frazy.

Wskazówka: Można również skorzystać ze skrótu klawiaturowego Shift+F3.

22.19.14. Eksport

8

Otwiera okno dialogowe **Eksportuj ustawienia**, umożliwiające zapisanie wszystkich ustawień i wartości w pliku CSV.

22.19.14. Nazwa

9

Wyświetla nazwę wybranej zmiennej systemowej.

22.19.14. Opis

10

Wyświetla krótki opis wybranej zmiennej systemowej.

22.19.14. Właściwości

11

Wyświetla kilka podstawowych właściwości/cech wybranej zmiennej systemowej.

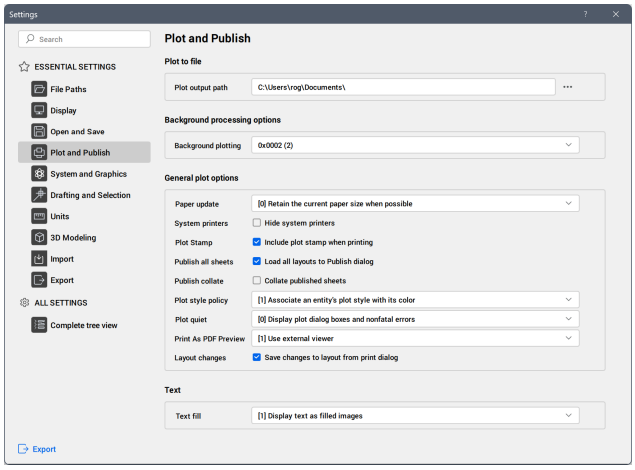
22.19.15 Settings dialog box (new)

Opens via:

- SETTINGS command
- SETTINGSSEARCH command

In the **Settings** dialog box, you can change values of system variables and user preferences.

Note: The new **Settings** dialog box is set as default. To change this, set the value of the USENEWSETTINGSDIALOG system variable to 0.

22.19.15. Search bar

1

Lists variables through a real-time search field when entering letters of their names or descriptions.

22.19.15. ESSENTIAL SETTINGS

2

Lists frequently used settings grouped under categories.

Click a category to display the corresponding settings or subcategories. If subcategories are present, click one to display the corresponding settings.

Note: The available settings categories depend on the BricsCAD® license level.

22.19.15. ALL SETTINGS

3

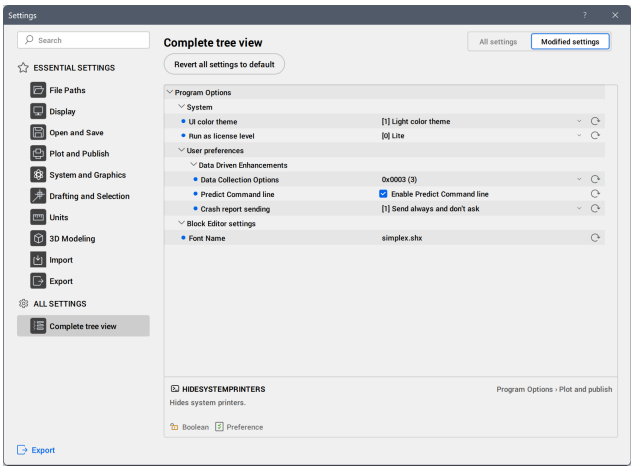
Lists settings in the **Complete tree view** category.

All settings

Lists all settings in a tree view.

Modified settings

Lists all settings whose values are different from the default marked with a blue bullet.

Click a setting to display the setting info at the bottom of the dialog box.

To revert the value of a modified setting to default, press the **Revert setting to default value** (↻) button next to the setting value field.
To revert the values of all modified settings to default, press the **Revert all settings to default** button.

22.19.15. Export

4

Opens the **Export Settings** dialog box to save all settings and values to an CSV file.

Note: Settings that are stored in the drawing will not be exported.

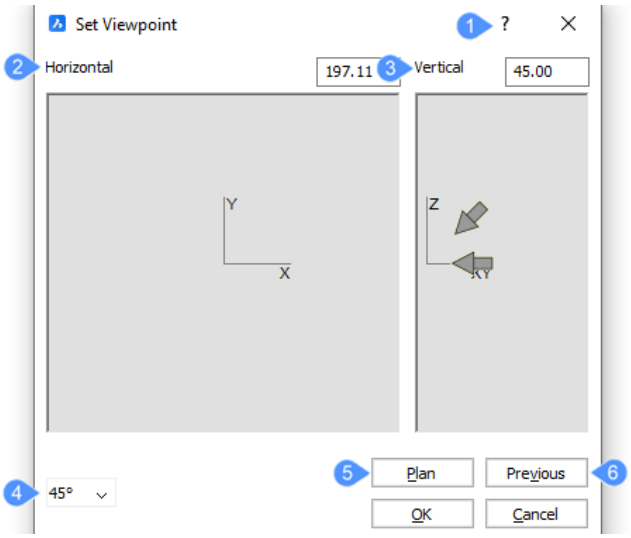
22.19.16 Okno dialogowe Ustaw punkt widzenia

Otwierane przez:

- DDVPOINT polecenie
- PKTOBS polecenie

Okno dialogowe **Ustaw punkt widzenia** umożliwia ustawienie bieżącego punktu widzenia 3D lub widoku planu.

Uwaga: Wyłącz tryb perspektywy (polecenie view PERSPECTIVE), ponieważ polecenie to nie jest dostępne w trybie perspektywy.

1 Opis poleceń

2 POziomo

3 Pionowo

4 Wstępne ustawienie kąta

5 Plan

6 Poprzedni

22.19.16. Opis poleceń

1

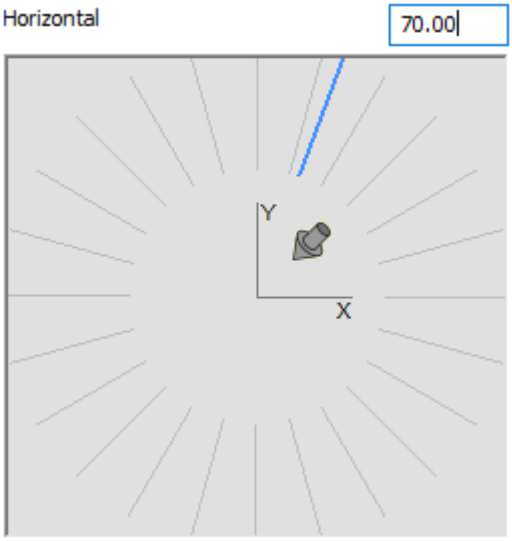
Otwiera artykuł pomocy Bricsys dotyczący polecenia DDVPOINT.

22.19.16. POziomo

2

Określa kąt poziomy w stosunku do osi X. Kliknij wstępnie ustawiony kąt lub wpisz wartość w polu **Poziomo**.

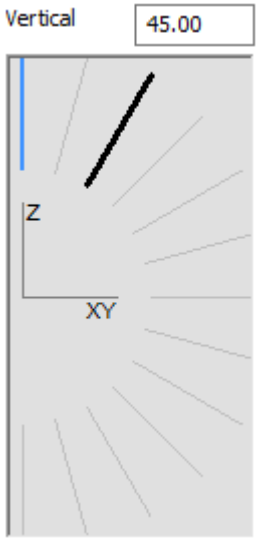
Kliknij 0°, 45°, 90°, 135°, 180°, 225°, 270° lub 315° w wewnętrznym okręgu. Kształt strzałki wskazuje, czy widok jest poziomy czy pod kątem .

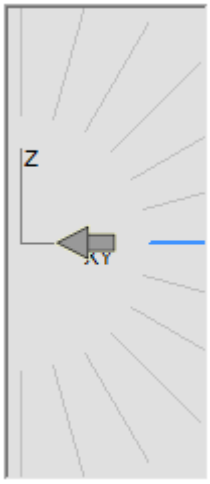
22.19.16. Pionowo

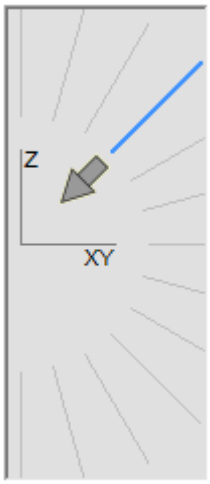
3

Określa kąt pionowy w stosunku do płaszczyzny XY. Kliknij wstępnie ustawiony kąt lub wpisz wartość w polu Pionowo.

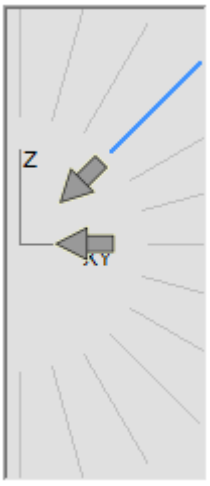

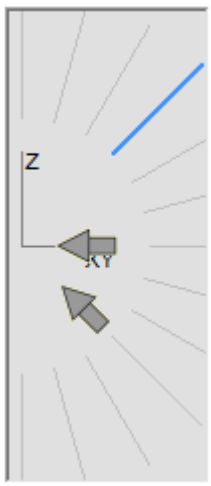
Kliknij wewnętrzny półokrąg. (1) Kierunek wyświetlania jest poziomy. (2) Kierunek widoku to 45° w dół (niedostępne, jeśli UstawionyKąt= 45°).

(1)

(2)

Kierunek widoku to 45° w dół, z wyjątkiem kątów poziomych 0°, 90°, 180° i 270°, które generują widoki ortograficzne: przód, tył, lewo i prawo. (3) Najpierw wybierz strzałkę poziomą, a następnie (4) kliknij strzałkę 45° w dół.

(3)

(4)

22.19.16. Wstępne ustawienie kąta

4

Ustawia znaczniki pod kątem 5, 15 lub 45 stopni; domyślnie = 45.

22.19.16. Plan

5

Przywraca punkt widzenia 3D do widoku planu 2D.

22.19.16. Poprzedni

6

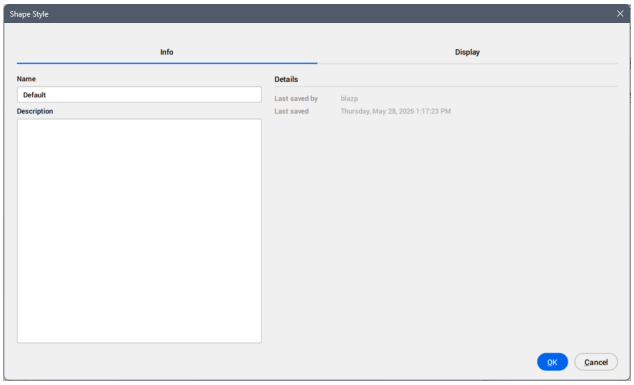
Przywraca poprzedni punkt widzenia.

22.19.17 Shape Style dialog box

Opens via:

- **Civil Explorer** panel > **Settings** tab > context menu of a **Shape Style** > **Create** option
- **Calculate Section Volumes** dialog box > **Material style** option > Browse button (…)

The **Shape Style** dialog box allows you to define how the earthwork and structural materials are displayed in a drawing.

22.19.17. Info tab

1

Displays information about the shape style.

Name

Sets and displays the material style name.

Description

Sets and displays the description of the material style.

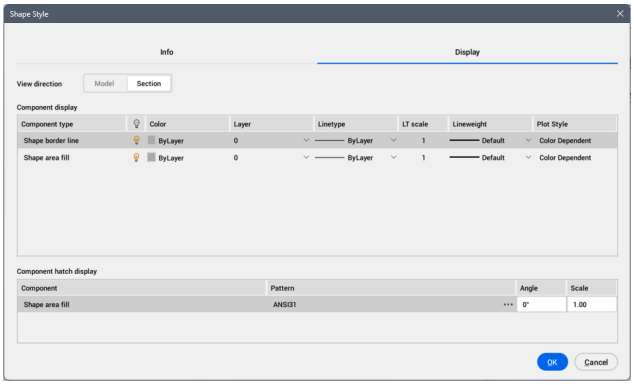
Details

Displays the **Last saved by** and **Last saved** dates.

22.19.17. Display tab

2

Defines general shape style settings.

View direction
Specifies for which view direction the display characteristics are modified. Two options are available:

- Model
- Section

Component display
Lists shape style components with assigned visibility and layer.

Component Type
Displays the component types.

Visible
Displays the component visibility. Click the light icon to change the visibility.

Color
Displays a color for the component. To change the color, click the field and select a new color in the **Color** dialog box.

Layer
Displays the layer for components. Choose another one from the drop-down list of available layers.

Linetype
Displays the linetype for the component. Choose another one from the drop-down list or the **Load...** option to open the **Load Linetypes** dialog box.

LT scale
Displays the linetype scale for the component. Click the field to edit.

Lineweight
Displays the lineweight for the component. Choose another one from the drop-down list.

Plot Style
Displays the plot style used for the component.

Component hatch display
Lists the hatch component characteristics.

Component
Displays the component name.

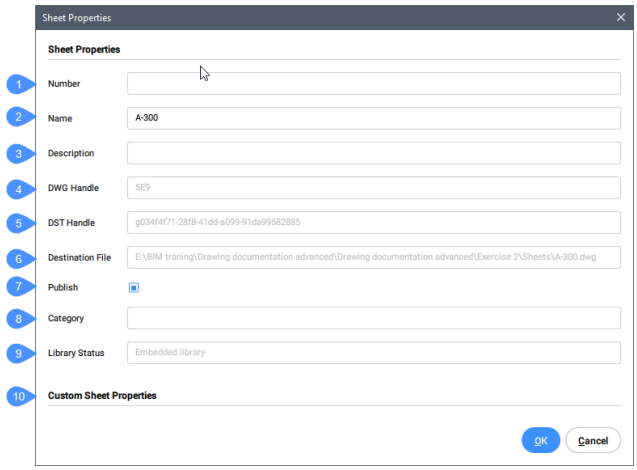
Pattern
Displays the hatch pattern. Click the right-side dots to open the **Hatch Pattern Palette** dialog box to choose another hatch pattern.

Angle
Sets or displays the hatch angle.

Scale
Sets or displays the hatch scale.

22.19.18 Okno dialogowe Właściwości arkusza

Okno dialogowe **Właściwości arkusza** umożliwia wyświetlanie i edytowanie właściwości arkusza.

1 Liczba

2 Nazwa

3 Opis

4 Uchwyt DWG

5 Uchwyt DST

6 Plik Przeznaczenia

7 Publikuj

8 Kategoria

9 Status Biblioteki

10 Właściwości Niestandardowego Arkusza

22.19.18. Liczba

1

Określa numer arkusza.

22.19.18. Nazwa

2

Określa nazwę arkusza.

22.19.18. Opis

3

Określa krótki opis arkusza.

22.19.18. Uchwyt DWG

4

Wyświetla uchwyt pliku DWG układu powiązanego z arkuszem. Jest tylko do odczytu.

22.19.18. Uchwyt DST

5

Wyświetla uchwyt pliku DST arkusza. Jest tylko do odczytu.

22.19.18. Plik Przeznaczenia

6

Określa plik DWG, w którym zostanie zapisany arkusz.

22.19.18. Publikuj

7

Przełącza opcję publikowania arkusza.

22.19.18. Kategoria

8

Określa kategorię arkusza.

22.19.18. Status Biblioteki

9

Określa status biblioteki.

22.19.18. Właściwości Niestandardowego Arkusza

10

Wyświetla i umożliwia edycję niestandardowych właściwości arkusza, jeśli takie istnieją.

22.19.19 Okno dialogowe Właściwości widoku arkusza

Okno dialogowe **Właściwości widoku arkusza** umożliwia wyświetlenie właściwości widoku arkusza.

1 Liczba

2 Nazwa

3 Opis

4 Uchwyt DWG

5 Uchwyt DST

6 Kategoria

22.19.19. Liczba

1

Określa numer widoku arkusza.

22.19.19. Nazwa
2

Określa nazwę widoku arkusza.

22.19.19. Opis
3

Określa krótki opis widoku arkusza.

22.19.19. Uchwyt DWG
4

Wyświetla plik .dwg uchwyt pliku nazwanego widoku powiązanego z widokiem arkusza. Jest tylko do odczytu.

22.19.19. Uchwyt DST
5

Wyświetla .dst uchwyt pliku widoku arkusza. Jest tylko do odczytu.

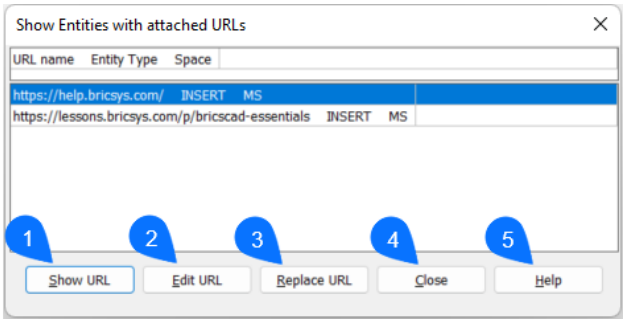
22.19.19. Kategoria
6

Określa kategorię widoku arkusza.

22.19.20 Okno dialogowe Pokaż jednostki z dołączonymi adresami URL

Otwiera się przez polecenie SHOWURLS(Express Tools)

Okno dialogowe **Pokaż jednostki z dołączonymi adresami URL** pokazuje dołączone adresy URL na rysunku.

1 Pokaż URL

2 Edytuj adres URL

3 Zastąp Adresy URL

4 Zamknij

5 Pomoc

22.19.20. Pokaż URL
1

Ukrywa okno dialogowe i podświetla obiekty powiązane z wybranym adresem URL.

22.19.20. Edycja

2

Umożliwia edycję wybranego adresu URL.

22.19.20. Zastąp

3

Umożliwia zastąpienie adresu URL poprzez wyświetlenie monitu o podanie starego adresu URL, który ma zostać zastąpiony, oraz prośby o podanie nowego adresu URL.

22.19.20. Zamknij

4

Zamyka okno dialogowe.

22.19.20. Pomoc

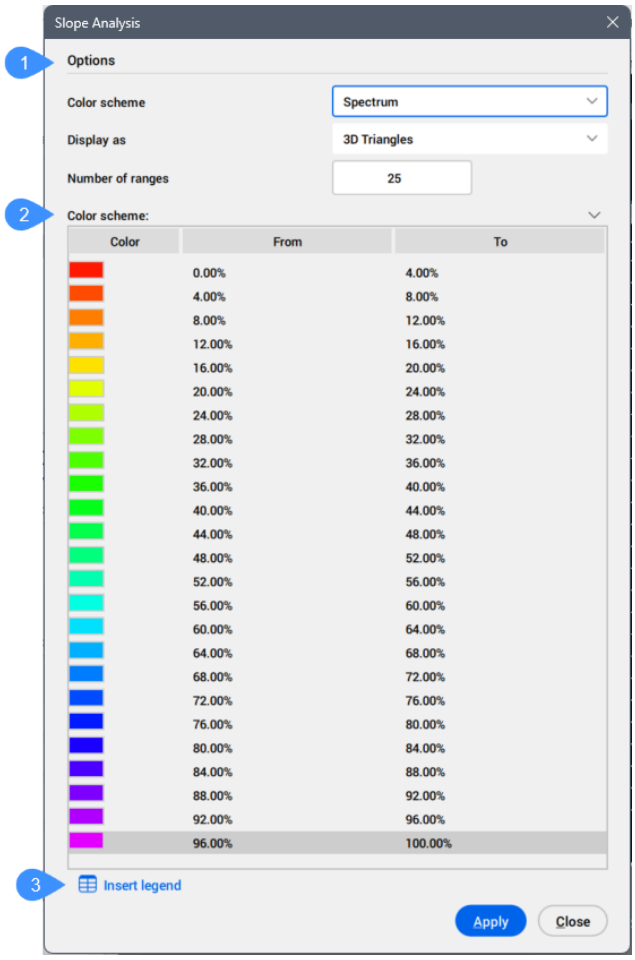
5

Przekierowuje do Centrum pomocy BricsCAD.

22.19.21 Okno dialogowe Analiza nachylenia

Otwiera się poprzez: (tylko dla wybranych jednostek powierzchni TIN) Panel **Eksplorator Civil** > zakładka **Style Wizualne** > sekcja TIN Analiza > Slope nachylenia > kliknij trzy kropki po prawej stronie.

Okno dialogowe **Analiza nachylenia** umożliwia zdefiniowanie parametrów tworzenia powierzchni TIN Analiza nachylenia

1 Opcje

2 Schemat kolorów

3 Wstaw legendę

22.19.21. Opcje

1

Umożliwia określenie parametrów tworzenia analizy nachylenia powierzchni TIN.

Schemat kolorów

Umożliwia wprowadzenie wartości wysokości.

Wybierz jedną z dostępnych opcji:

- **Spectrum**
- **Ziemia**
- **Hydro**
- **Szary**
- **Czerwień**
- **Zielenie**
- **Niebieskie**

- **Dostosuj**

WyświetlJako
Wybierz elementy powierzchni TIN użyte do utworzenia analizy nachyleń.
Wybierz jedną z dostępnych opcji:

- **Trójkąty 3D**
- **Trójkąty 2D**

Liczba zakresów
Określa liczbę zakresów dla analizy nachylenia.

22.19.21. Schemat kolorów 2

Wyświetla odpowiednie kolory dla nachyleń w oparciu o wybrany schemat kolorów.

Uwaga: Wartości nachylenia w tabeli można edytować.

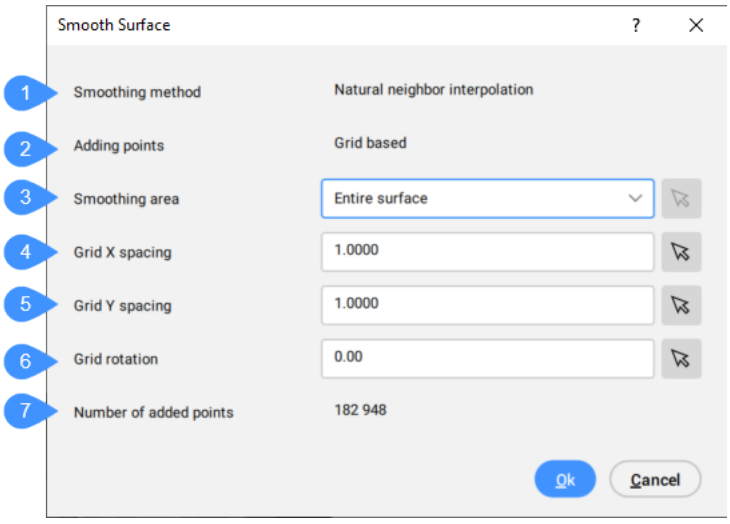
22.19.21. Wstaw legendę 3

Wstawia tabelę schematów kolorów w określonym miejscu na rysunku.

22.19.22 Okno dialogowe Wygładzanie powierzchni

Otwiera się przez: Polecenie TINEDYTUJ

Okno dialogowe **Wygładzanie powierzchni** umożliwia wygładzenie powierzchni TIN poprzez dodanie dodatkowych punktów.

1 Metoda wygładzania

2 Dodawanie punktów

3 Obszar wygładzania

4 Odstępy siatki X

5 Odstępy siatki Y

6 Obrót siatki

7 Liczba dodanych punktów

Metoda wygładzania
Wyświetla metodę wygładzania powierzchni TIN.
Algorytm **Interpolacji naturalnego sąsiada** znajduje najbliższy podzbiór próbek wejściowych do punktu zapytania i stosuje do nich wagi w oparciu o proporcjonalne obszary w celu interpolacji wartości.

Dodawanie punktów
Wyświetla metodę dodawania punktów do powierzchni TIN.

Obszar wygładzania
Określa obszar wygładzania. Możesz wybrać wygładzenie **całej powierzchni** lub **wybranego obszaru**. Aby wybrać obszar, kliknij strzałkę w prawo, aby zdefiniować obszar w przestrzeni modelu.

Odstępy siatki X
Ustawia wartość odstępu X siatki. Można ją również zdefiniować, klikając odległość w przestrzeni modelu.

Odstępy siatki Y
Ustawia wartość odstępu Y siatki. Można ją również zdefiniować, klikając odległość w przestrzeni modelu.

Obrót siatki
Ustawia wartość obrotu. Można go również zdefiniować, klikając żądany kąt w obszarze Model.

Liczba dodanych punktów
Wyświetla liczbę punktów, które mają zostać dodane do powierzchni TIN.

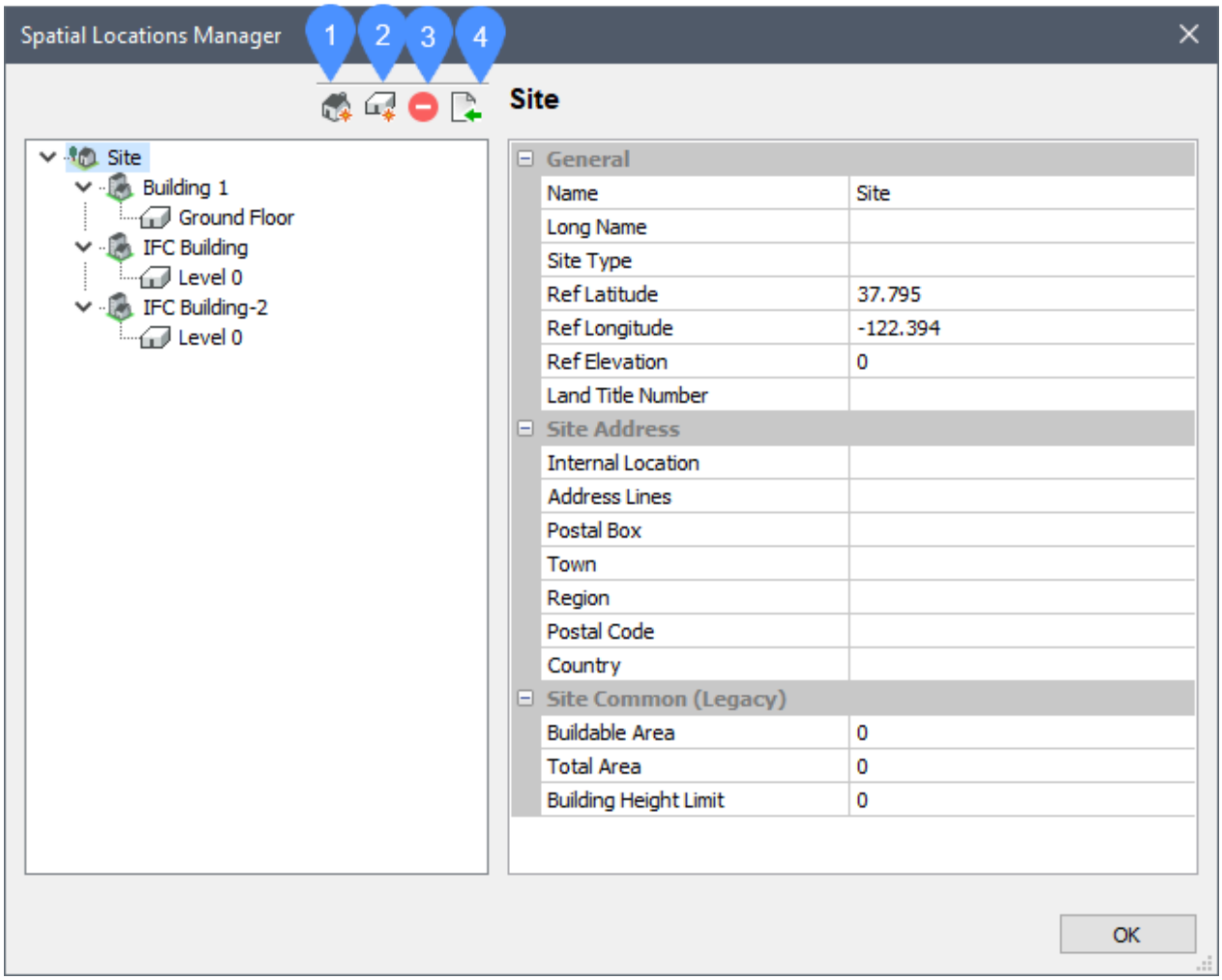
Uwaga:

- Jeśli liczba dodanych punktów przekroczy milion, pojawi się komunikat ostrzegawczy: "Liczba dodanych punktów jest bardzo wysoka. Wygładzenie powierzchni może zająć trochę czasu".
- Jeśli liczba dodanych punktów przekroczy 30 milionów, pojawi się kolejny komunikat ostrzegawczy: "Liczba dodanych punktów przekracza dozwolony limit. Zwiększ odstępy X i Y lub zmniejsz obszar wygładzania".

22.19.23 Okno dialogowe Menedżer lokalizacji przestrzennych

Otwiera się przez polecenie BIMLOKACJEPRZESTRZENNE

Okno dialogowe **Menedżer lokalizacji przestrzennych** umożliwia tworzenie i edytowanie lokalizacji, budynków i kondygnacji.

1 Nowy Budynek

2 Nowy Poziom

3 Usuń wybrany budynek lub kondygnację

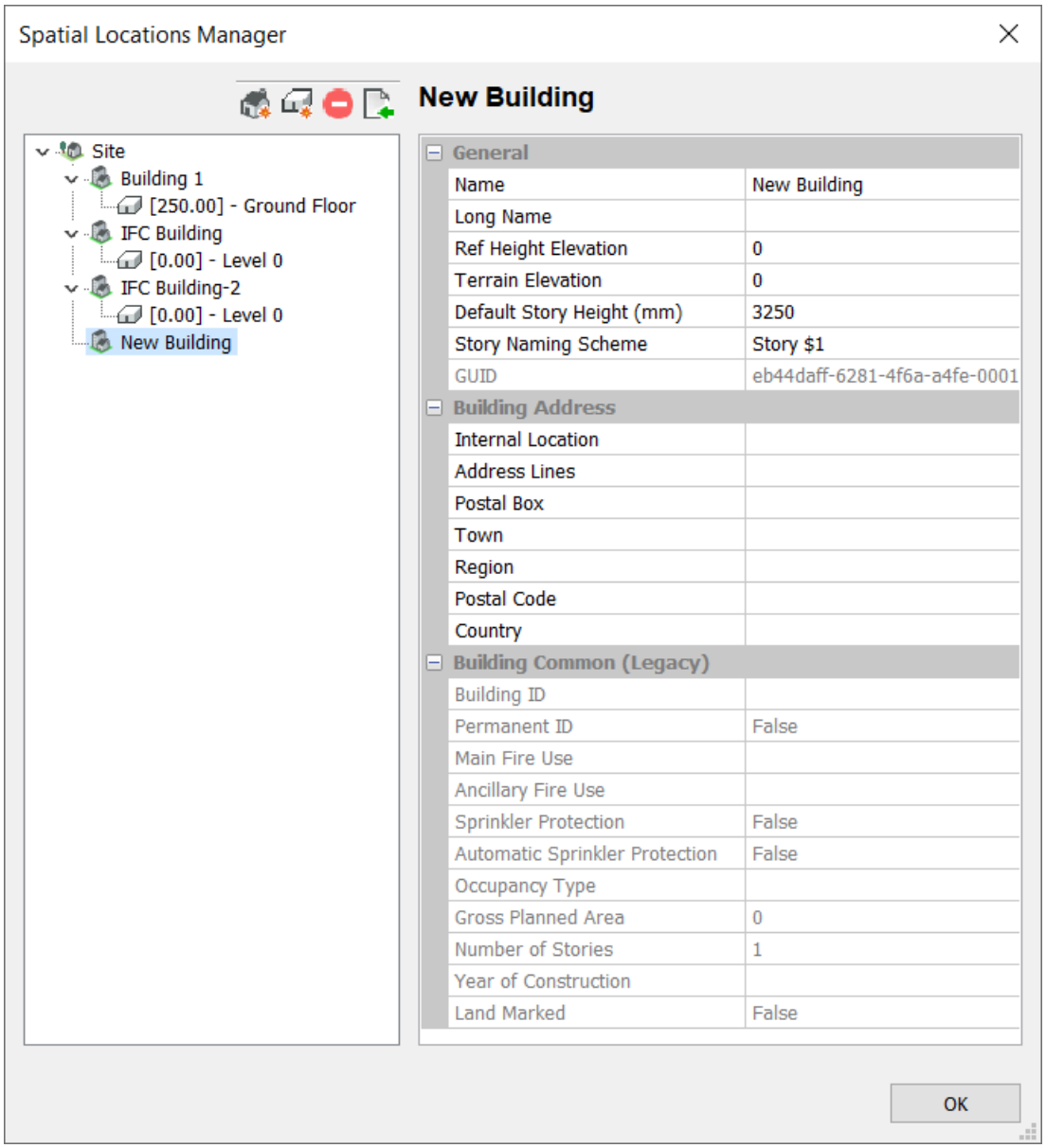
4 Importuj lokalizacje przestrzenne

22.19.23. Nowy Budynek

1

Dodaje nowy budynek do modelu.

Wypełnij siatkę właściwości:

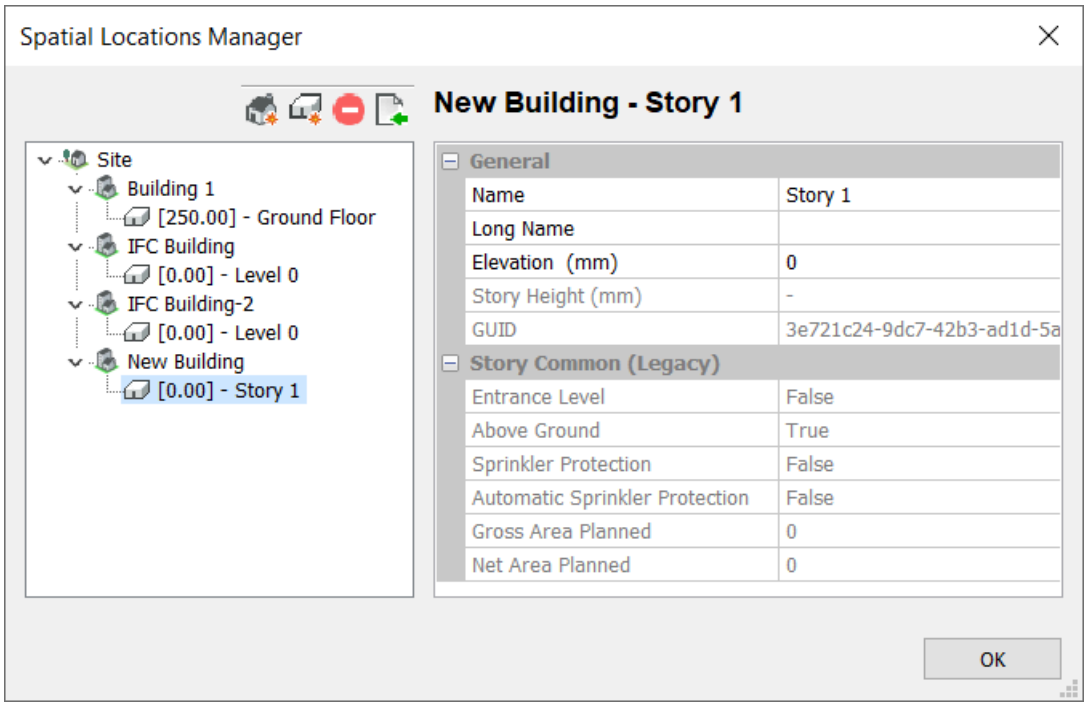
Uwaga:

- Podczas tworzenia nowych budynków zmienna systemowa DEFAULTSTORYNAMINGSCHEME definiuje nazewnictwo i numerację elementów przestrzennych. Dostęp do tych informacji można uzyskać w oknie dialogowym **Menedżer lokalizacji przestrzennych**.
- Podczas dodawania nowych kondygnacji do istniejącego budynku właściwość **Schemat nazewnictwa kondygnacji** budynku zastępuje wartość zmiennej systemowej DEFAULTSTORYNAMINGSCHEME.
- Po otwarciu **Story Bar** (zmienna systemowa STORYBAR jest ustawiona na 1 lub 2) można łatwo przełączać się między zdefiniowanymi piętrami w **trybie widoku z góry**, aby rozpocząć tworzenie ścian.

22.19.23. Nowy Poziom 2

Dodaje nową historię w wybranym budynku.

Siatka właściwości została wypełniona.

22.19.23. Usuń wybrany budynek lub kondygnację 3

Usuwa wybrany budynek i wątek.

22.19.23. Importuj lokalizacje przestrzenne 4

Importuje lokalizacje przestrzenne z pliku tekstowego (.txt).

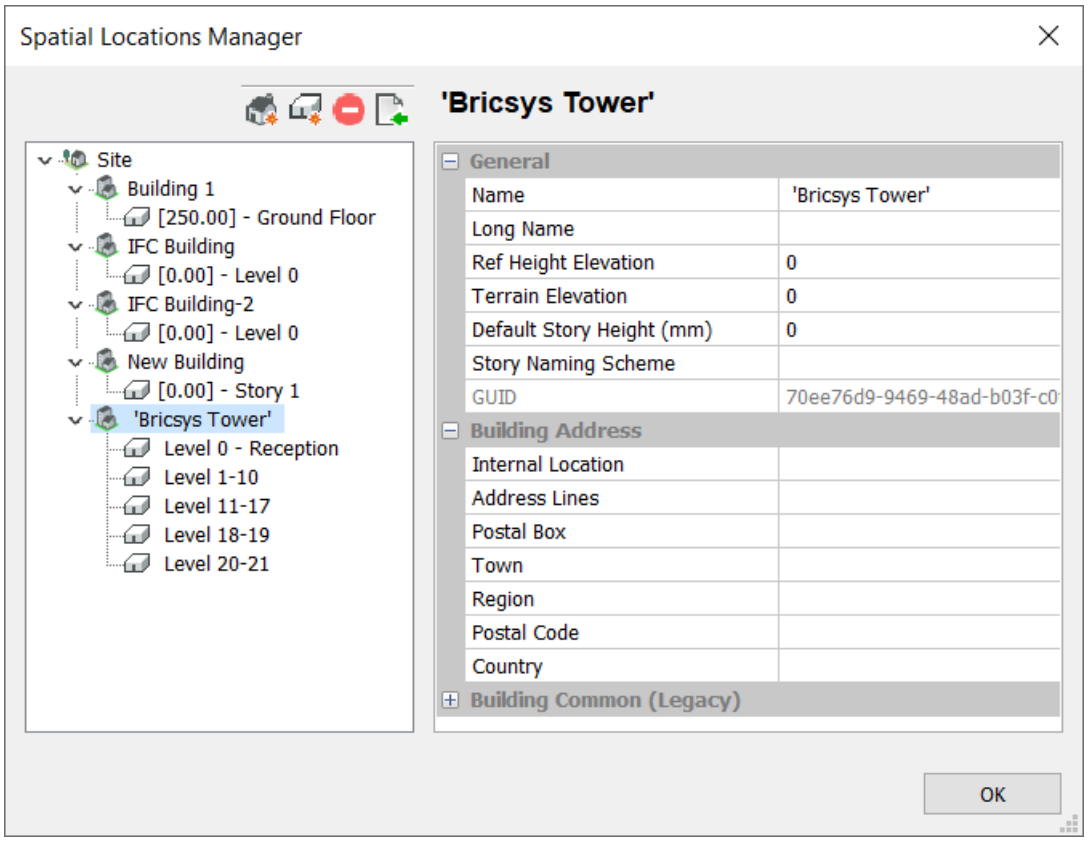
Wyświetla okno dialogowe **Standardowe otwarte pliki**, z którego można otworzyć plik lokalizacji przestrzennej *.txt.

Przykład pliku lokalizacji przestrzennej *.txt:

```
Przestrzeń:Nazwa= 'Bricsys Tower' ,Powierzchnia=15000 Przestrzeń:Nazwa= Level 0
 - Reception ,Powierzchnia=6%, ' Wysokość od podłogi do podłogi '=5000, Liczba=1
 Przestrzeń:Nazwa= Level 1-10 ,Area=4%, ' Wysokość od podłogi do podłogi '=4000,
 Liczba=10 Przestrzeń:Nazwa= Poziom 11-17 ,Powierzchnia=7%, ' Wysokość od pod-
łogi do podłogi '=3000, Liczba=7 Przestrzeń:Nazwa= Poziom 18-19 ,Powierzchnia=5%,
 ' Wysokość od podłogi do podłogi '=4000, Liczba=2 Przestrzeń:Nazwa= Poziom
 20-21 ,Powierzchnia=1.5%, ' Wysokość od podłogi do podłogi '=4000, Count=2
```

Określone w pliku współczynniki powierzchni i powierzchni są wymaganiami.

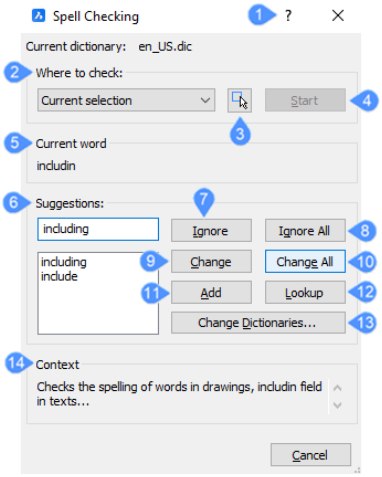
Plik lokalizacji przestrzennej zostanie załadowany jak poniżej:

22.19.24 Okno dialogowe Sprawdzanie pisowni

Otwiera się przez: Polecenie PISOWNIA

Okno dialogowe **Sprawdzanie pisowni** umożliwia sprawdzenie pisowni słów w rysunkach, w tym w polach tekstowych, tekstach wielowierszowych, odnośnikach, multiodnośnikach, tabelach i atrybutach bloków. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Sprawdzanie pisowni**.

1 Opis poleceń

2 Gdzie sprawdzić:

3 Wybierz obiekty

4 Start

5 Aktualne słowo

6 Propozycje

7 Ignoruj

8 Ignoruj Wszystko

9 Zmień

10 Zmień wszystko

11 Dodaj

12 Sprawdź

13 Zmień słownik

14 Kontekst

22.19.24. Opis poleceń

1

Otwiera artykuł pomocy Bricsys dla polecenia PISOWNIA.

22.19.24. Gdzie sprawdzić:

2

Sprawdza tekst:

- **Cały rysunek**: Sprawdza cały tekst na rysunku.
- **Wybrane podmioty**: Sprawdza tekst w wybranych podmiotach. Kliknij przycisk **Wybierz jednostki**, aby wybrać tekst.

22.19.24. Wybierz obiekty

3

Wybierz tekst, który ma zostać zaznaczony. Wybierz jeden lub więcej fragmentów tekstu i naciśnij klawisz Enter, aby powrócić do okna dialogowego.

22.19.24. Start

4

Rozpoczyna sprawdzanie pisowni słów.

22.19.24. Aktualne słowo

5

Wyświetla błędnie wpisane słowo.

22.19.24. Propozycje

6

Wyświetla sugerowane zamienniki błędnie napisanych słów. Wybierz słowo zastępcze i kliknij przycisk **Zmień** lub **Zmień wszystko**.

22.19.24. Ignoruj
7
Ignoruje pisownię słowa.

22.19.24. Ignoruj Wszystko
8
Ignoruje wszystkie wystąpienia tego słowa.

22.19.24. Zmień
9
Zmienia słowo na wybrane z listy **Sugestii**.

22.19.24. Zmień wszystko
10
Zmienia wszystkie wystąpienia słowa na słowo wybrane z listy **Sugestii**.

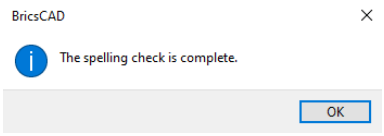
22.19.24. Dodaj
11
Dodaje słowo do listy słów.

22.19.24. Sprawdź
12
Zapewnia dodatkowe alternatywne pisownie dla słowa wybranego z listy **Sugestii**.

22.19.24. Zmień słownik
13
Zmienia słownik używany do sprawdzania pisowni. Wyświetla okno dialogowe **Zmień słowniki**. Więcej informacji można znaleźć w artykule **okna dialogowego Zmień słowniki** oraz w sekcji **Zmiana słowników** w artykule **Sprawdzanie pisowni**.

22.19.24. Kontekst
14
Wyświetla kontekst, w którym pojawia się błędnie wpisane słowo.

Po zakończeniu sprawdzania pisowni pojawi się następujący komunikat:

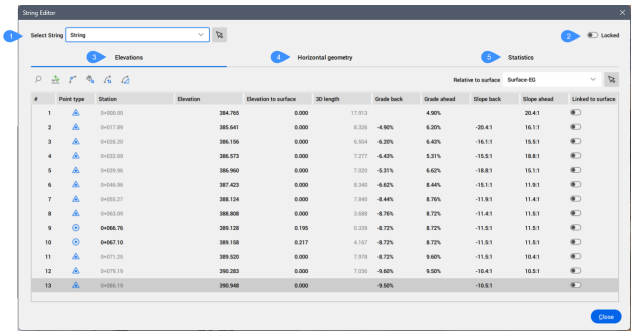

22.19.25 Okno dialogowe Edytora Ciągów

Otwierane przez:

- STRINGEDITOR polecenie
- Panel **Eksplorato Civil** > menu kontekstowe definicji encji **Ciąg (** zakładka Definicja)

Okno dialogowe **Edytor Ciągu** umożliwia edycję jednostek Ciągu Civil.

1 Wybierz Ciąg

2 Karta Elewacje

3 Zakładka geometrii poziomej

4 Zakładka Statystyki

22.19.25. Wybierz Ciąg

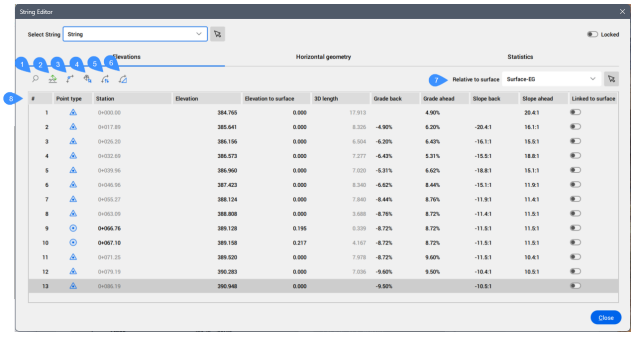
1

Wyświetla ciąg znaków Civil do edycji. Możesz wybrać inny ciąg Civil z listy rozwijanej lub kliknąć , aby wybrać go z obszaru rysowania.

22.19.25. Karta Elewacje

2

Wyświetla wszystkie właściwości punktowe Ciąg Civil do edycji.

1 Zoom

2 Podnieś/Opuść

3 Dodaj punkt rzędnej

4 Uzyskaj rzędne z powierzchni

5 Odwróć ciąg

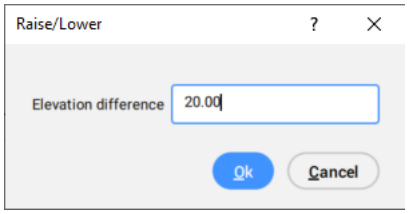
6 Względem powierzchni

7 Tabela punktów łańcuchowych

Zoom

Powiększa rysunek do wybranego Ciągu Civil.

Podnieś/Opuść
Otwiera okno dialogowe **Podnieś/Opuść** w celu ustawienia wartości różnicy wysokości. Wartość ta zostanie dodana do wysokości. Wartości ujemne zmniejszają wysokość.

Dodaj punkt rzędnej
Uruchamia polecenie CIĄGDODAJPUNKTRZĘDNEJ. Dodaje punkt wysokości do jednostki Ciąg Civil.

Uzyskaj rzędne z powierzchni
Otwiera okno dialogowe **Rzędne z Powierzchni**.

Odwróć ciąg
Zmienia kierunek Ciągu Civil.

Względem powierzchni
Wyświetla wybraną powierzchnię TIN, do której będą odniesione elewacje Ciągu Civil. Możesz wybrać inną powierzchnię TIN z listy rozwijanej lub kliknąć , aby wybrać ją z obszaru rysowania.

Tabela punktów łańcuchowych
Wyświetla listę wszystkich punktów wybranego ciągu cywilnego i wyświetla ich wartości właściwości.

Uwaga:

- Aby zaznaczyć wiersze punktów w tabeli, można również użyć klawiszy Ctrl i Shift.
- Wybierz jeden lub więcej wierszy punktów w tabeli i kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe. Kliknięcie prawym przyciskiem myszy linii właściwości punktu ciągu otwiera menu kontekstowe z opcjami **Powiększ do**, **Przesuń do**, **Kopiuj do schowka** i, w zależności od typu punktu, **Usuń PI** ( ) lub **Usuń punkt wysokości** ( ).
- Aby edytować wartości właściwości **Elevation**, **Elevation to surface**, **Grade back**, **Grade ahead**, **Slope back** lub **Slope ahead** dla jednego lub kilku punktów ciągu jednocześnie, wybierz odpowiednie wiersze punktów, kliknij jedną komórkę w kolumnie właściwości i wprowadź nową wartość.

Numer pozycji
Wyświetla numer pozycji punktu w Ciągu.

Typ punktu
Wyświetla typ punktu reprezentowany przez różne ikony.

- Przecięcie punktów (PI)
- Przecięcie punktów (PI) tylko do odczytu
- Współdzielony punkt przecięcia (PI)
- Punkt wysokości

Stacja
Wyświetla wartość stacji dla punktu.

Uwaga: Wartość stacji dla punktów przecięcia (PI) jest tylko do odczytu.

Elewacja
Wyświetla wartość wysokości punktu.

Rzędna do powierzchni
Wyświetla różnicę wysokości między powierzchnią a punktem ciągu.

Długość 3D
Wyświetla długość odcinka 3D między bieżącym a następnym punktem.

Profilowanie wsteczne
Wyświetla nachylenie bieżącego segmentu od końca do początku.

Profilowanie do przodu
Określa wysokość końcową bieżącego segmentu w kierunku do przodu.

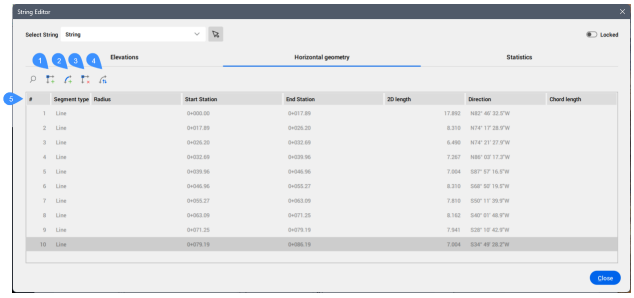
Nachylenie wsteczne
Wyświetla nachylenie bieżącego segmentu od końca do początku.

Nachylenie do przodu
Określa nachylenie bieżącego segmentu w kierunku do przodu.

Połączone z powierzchnią
Jeśli zaznaczone, Ciąg jest powiązany z powierzchnią TIN. Rzędne Civil Ciąg zmieniają się dynamicznie wraz ze zmianami elewacji powierzchni TIN.

22.19.25. Zakładka geometrii poziomej 3

Wyświetla wszystkie właściwości punktowe Ciąg Civil do edycji.

1 Dodaj PI

2 Dodaj Krzywą

3 Usuń PI

4 Odwróć ciąg

5 Właściwości segmentów Ciągu

Dodaj PI
Uruchamia polecenie CIĄGDODAJPI.

Dodaj Krzywą
Polecenie CIĄGDODAJKRZYWĄ

Usuń PI
Uruchamia polecenie CIĄGUSUŃPI.

Odwróć ciąg
Zmienia kierunek Ciągu Civil.

Właściwości segmentów Ciągu
Wyświetla wszystkie właściwości punktów Ciągu.

Numer pozycji
Wyświetla numer pozycji segmentu w Ciągu.

Typ segmentu
Wyświetla typ segmentu.

Promień
Wyświetla wartość promienia.

Stacja Początkowa
Wyświetla stację początkową segmentu.

Stacja Końcowa
Wyświetla stację końcową segmentu.

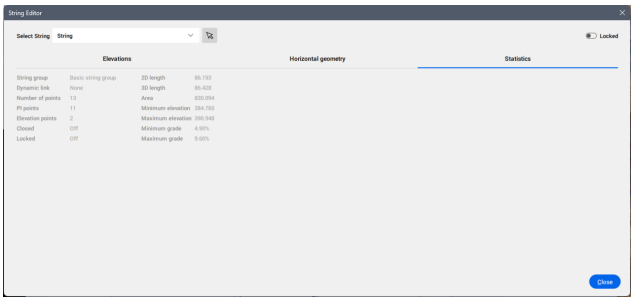
Długość 2D
Wyświetla długość 2D segmentu.

Kierunek
Wyświetla kierunek segmentu.

Długość cięciwy
Wyświetla długość akordu.

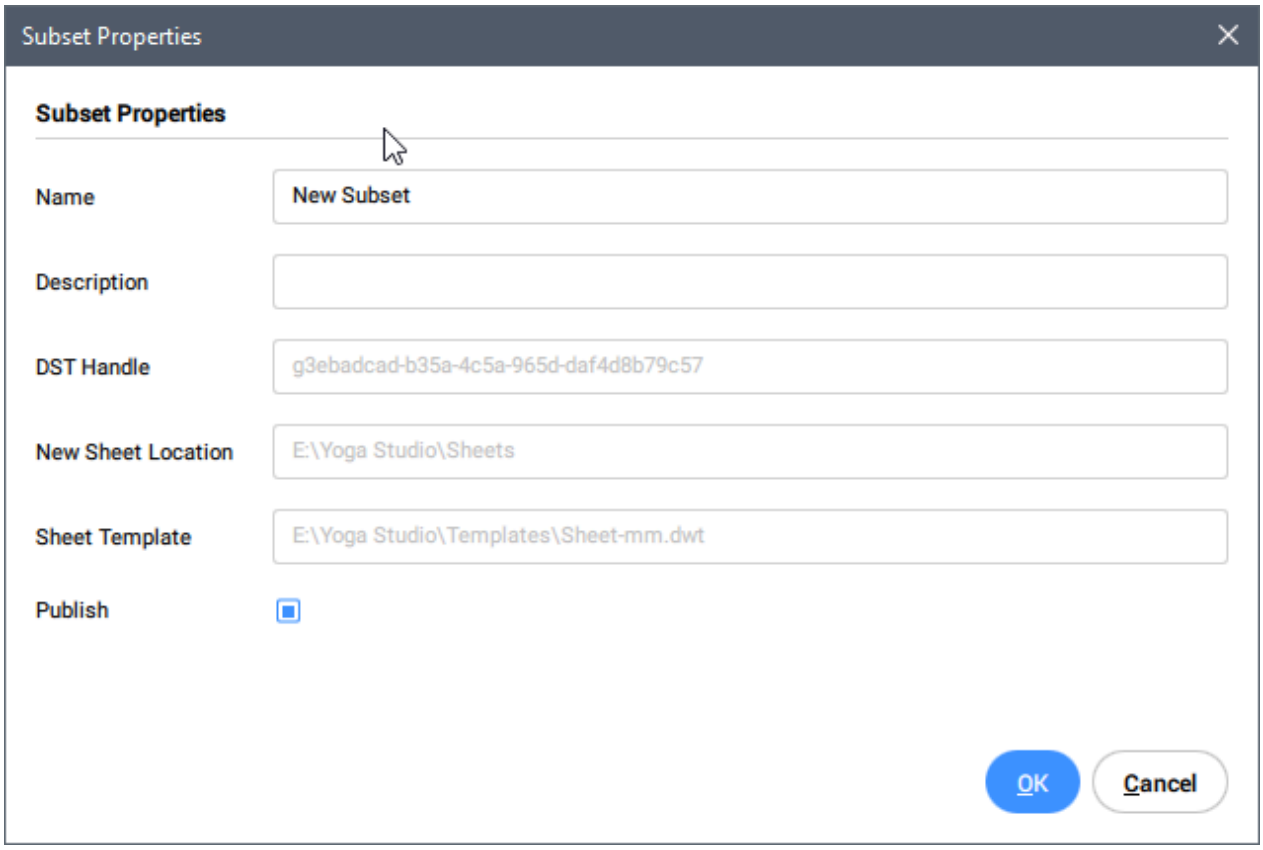
22.19.25. Zakładka Statystyki 4

Wyświetla ogólne właściwości Ciągu Civil.

22.19.26 Okno dialogowe Właściwości podzestawu

Umożliwia edycję właściwości podzestawu.

Name: podaje nazwę podzbioru.

Opis: opisuje podzbiór.

DST Handle: wyświetla .dst uchwyt pliku podzbioru. Jest tylko do odczytu.

Nowa lokalizacja arkusza: ustawia lokalizację arkusza. (kliknij trzy punkty znajdujące się po prawej stronie, aby otworzyć okno dialogowe **Standard File** w celu wybrania lokalizacji arkusza).

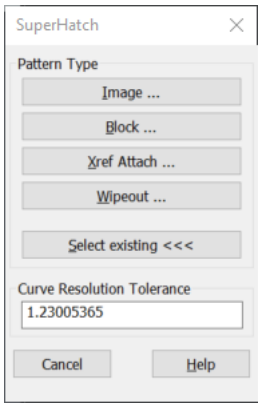
Szablon arkusza: ustawia szablon arkusza. (kliknij trzy punkty znajdujące się po prawej stronie, aby otworzyć okno dialogowe **Standard File** w celu wybrania szablonu arkusza).

Publikuj: przełącza publikację podzbioru.

22.19.27 Okno dialogowe SuperKreskowanie

Otwiera się przez: Polecenie SUPERHATCH (Express Tools)

Okno dialogowe **SuperKreskowanie** umożliwia kreskowanie jednostek przy użyciu wybranego obrazu, bloku, zewnętrznego odniesienia lub jednostki wymazania.

22.19.27. Obraz...

1

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik obrazu** w celu określenia obrazu jako wzoru superkreskowania.

22.19.27. Blok...

2

Otwiera okno dialogowe **SuperKreskowanie - Wstaw**, które umożliwia wybranie odniesienia do bloku jako wzoru superkreskowania.

22.19.27. Dołącz odnośnik...

3

Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik referencyjny** w celu określenia pliku xref jako wzorca superhatch.

22.19.27. Wymazanie...

4

Tworzy wymazanie wewnątrz wzoru superhatch.

22.19.27. Wybierz istniejące <<<

5

Umożliwia wybranie istniejącego obrazu, bloku, zewnętrznego odniesienia lub obiekt wymazania jako wzorca superkreskowania.

Uwaga: Po wybraniu obiektu w odpowiednim oknie dialogowym wiersz poleceń wyświetli monit o wprowadzenie parametrów wstawiania. Informacje na temat ustawiania parametrów wstawiania w wierszu poleceń można znaleźć w artykule **poświęconym poleceniu SUPERHATCH** .

22.19.27. Tolerancja Rozdzielczości Krzywej

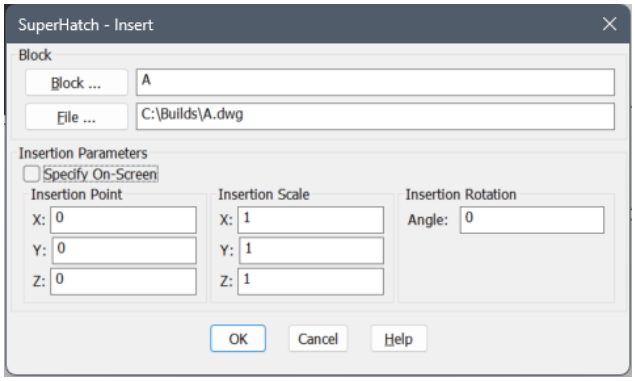
6

Używany w przypadku zakrzywionych granic, pozwala określić tolerancję rozdzielczości dla wektorowej aproksymacji zakrzywionych granic superkreskowania (maksymalna odległość między punktem środkowym dowolnego segmentu kreskowania a zakrzywioną granicą).

22.19.28 SuperHatch - Insert dialog box

Opens via: SUPERHATCH command (Express Tools) > **SuperHatch** dialog box > **Block...** option

The **SuperHatch - Insert** dialog box allows you to insert a block reference as a superhatch pattern.

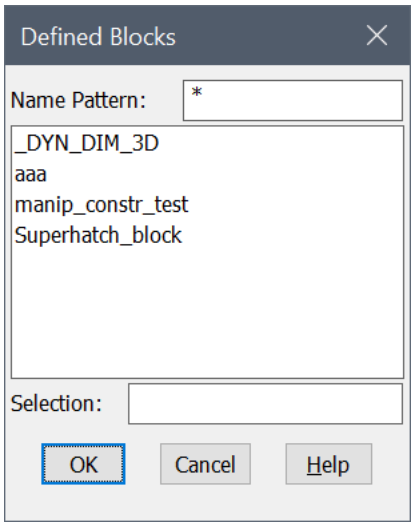
22.19.28. Block

1

Allows you to choose the block to insert.

Block ...

Opens the **Defined Blocks** dialog box that lists all the blocks inserted in the current drawing.

File ...

Opens the **Select Drawing File** dialog box that allows you to insert a new block reference.

22.19.28. Insertion Parameters

2

Allows you to define the insertion parameters.

Specify On-Screen

Allows you to select the insertion point and specify the insertion parameters in the Command line.

For information on setting the insertion parameters in the Command line, see the **SUPERHATCH command** article.

Insertion Point

Allows you to introduce the insertion point coordinates of the block.

Insertion Scale
Allows you to introduce the scale factors of the block.

X
Allows you to introduce the scale factor along the X axis. Enter a negative value to mirror the block about the Y axis.

Y
Allows you to introduce the scale factor along the Y axis. Enter a negative value to mirror the block about the X axis.

Z
Allows you to introduce the scale factor along the Z axis.

Note:

- Values larger than 1 make the block larger.
- 1 inserts the block at actual size.
- Values smaller than 1 make the block smaller.
- Values less than zero flip the block, like mirroring it.

Insertion Rotation
Allows you to introduce the rotation angle of the block about its insertion point, starting with the X-axis as 0 degrees.

Note: Positive angles rotate the block counter-clockwise and negative angles rotate the block clockwise.

22.19.29 Okno dialogowe Tekstura powierzchni

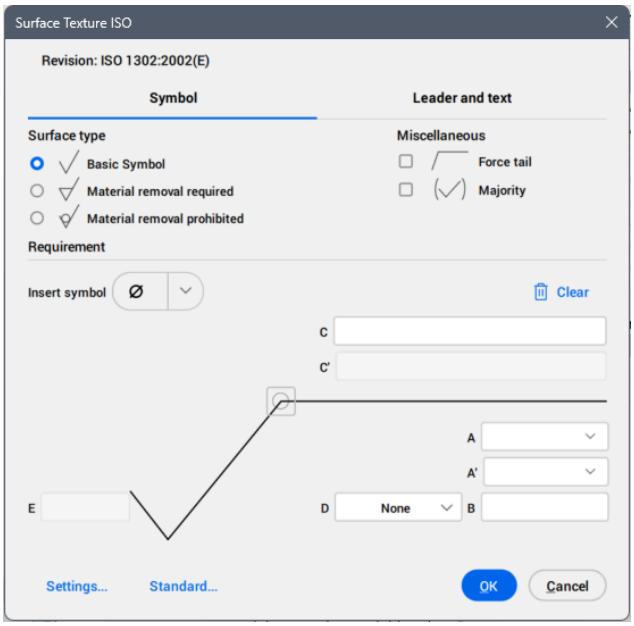
Otwiera się przez polecenie AMSURFSYM

Okno dialogowe **Tekstura powierzchni** umożliwia ustawienie domyślnych symboli tekstury powierzchni dla bieżącego standardu kreślenia.

Parametry wprowadzone dla tekstury powierzchni zostaną tymczasowo zapisane i użyte jako wartości domyślne dla następnego ustawienia tekstury powierzchni.

Najnowsza wersja normy, z którą zgodny jest ten symbol, jest wyświetlana w górnej części okna dialogowego.

Okno dialogowe zawiera dwie główne zakładki, **Symbol** i **Odnośnik oraz tekst**.

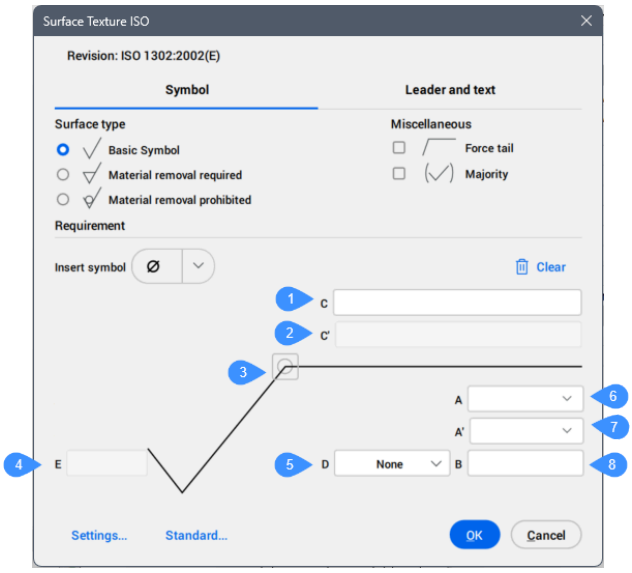
1 Symbol

2 Odnośnik i tekst

22.19.29. Symbol

1

Określa charakterystykę tekstury powierzchni. Dostępne charakterystyki zależą od wybranego standardu projektowego, ISO, DIN, ANSI lub JIS.

1 Typ powierzchni

2 Różne

3 Wymaganie

Typ powierzchni
Umożliwia wybór jednego z następujących typów powierzchni: **Symbol podstawowy**, **Wymagane usunięcie materiału** lub **Usuwanie materiału zabronione**.

Różne
Wskazuje, które symbole tekstur powierzchni są dostępne do użycia.

- **Wymuś wektor**: pokazuje stan innych symboli tekstury powierzchni w innych miejscach rysunku w nawiasach po prawej stronie zbiorczego wskazania.
- **Większość**: pokazuje oznaczenie zbiorcze (czyli symbol wspólny dla wszystkich tekstur powierzchni). Ta opcja nie jest dostępna dla standardu redakcyjnego ANSI.

Wymaganie
Definiuje parametry tekstur powierzchni.

4. Wstaw symbol
Wstawia symbol z listy rozwijanej do wybranego pola parametru.

5. Wyczyść
Czyści ostatnio wprowadzone parametry. Komórki staną się puste.

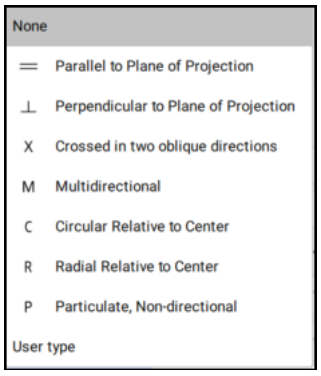
6. Uwaga procesowa 1
Określa wymagania procesowe dla powierzchni.

7. Uwaga procesowa 2
Określa wymagania procesowe dla powierzchni. Ta opcja nie jest dostępna w przypadku opracowywania norm JIS i ANSI.

8. Dookoła
Przełącza widoczność symbolu Dookoła.

9. Dodatek maszynowy
Określa naddatek na obróbkę dla powierzchni.

10. Kierunek układania
Ustawia kierunek ułożenia powierzchni.

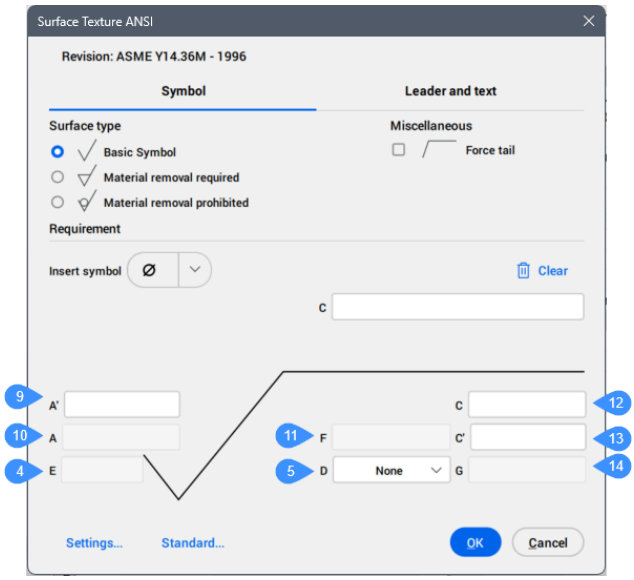

11. Pierwszy wymóg
Określa pierwsze wymaganie dla powierzchni.

12. Drugi wymóg
Definiuje drugie wymaganie dla powierzchni.

13. Trzeci wymóg
Określa trzecie wymaganie dla powierzchni.

Niektóre dodatkowe wymagania są dostępne tylko dla standardu redakcyjnego ANSI.

Dodatkowe wymagania:

14. Średnia chropowatość maks
Określa maksymalną średnią chropowatość powierzchni.

15. Średnia chropowatość min
Określa minimalną średnią chropowatość powierzchni.

16. Odcięcie
Określa wartość odcięcia dla powierzchni.

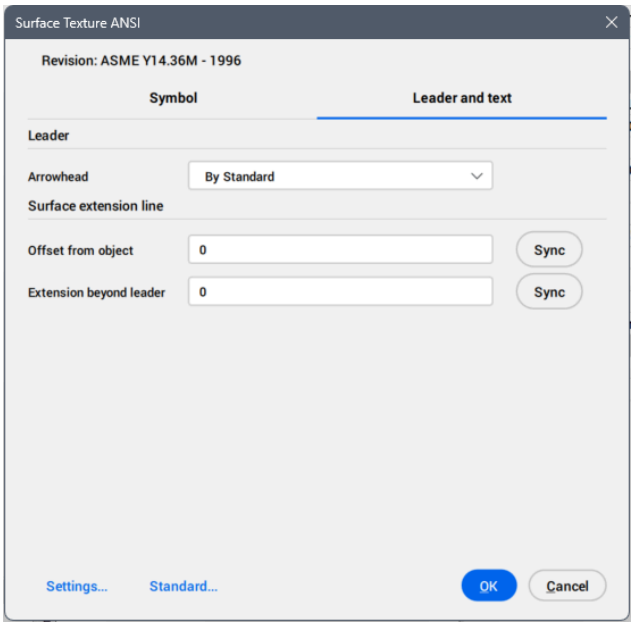
17. Długość próbkowania
Określa długość próbkowania wymaganą dla powierzchni.

18. Inna chropowatość maks
Określa maksymalną pozostałą chropowatość powierzchni.

19. Inna chropowatość min
Określa minimalną pozostałą chropowatość powierzchni.

22.19.29. Odnośnik i tekst 2

Określa charakterystykę lidera i tekstu.

1 Odnośnik

2 Linia przedłużająca powierzchnię

Odnośnik
Ustawia charakterystykę lidera.

Grot
Określa domyślny typ grotu strzałki z listy rozwijanej.

Linia przedłużająca powierzchnię
Ustawia charakterystykę linii przedłużenia powierzchni.

Odsunięcie od obiektu
Określa odległość między punktem początkowym linii przedłużającej a dołączonym obiektem.

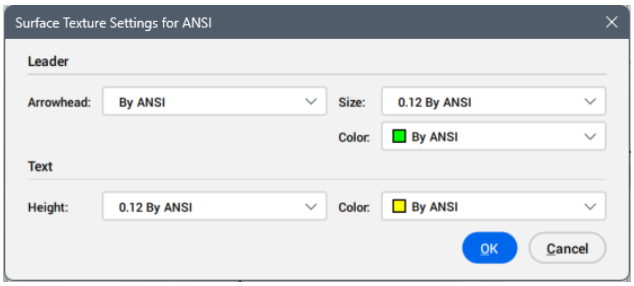
Rozszerzenie poza odnośnikiem
Określa odległość między punktem początkowym symbolu a punktem końcowym linii przedłużenia powierzchni.

22.19.30 Surface Texture Settings dialog box

Opens via: **Surface Texture** dialog box > **Settings...** button

The **Surface Texture Settings** dialog box defines the leader and text properties for all surface texture symbols in the drawing, overriding those set in the **Standard Settings** dialog box.

Note: The default text, leader and symbol properties for all symbol annotations are defined in the **Standard Settings** dialog box.

22.19.30. Leader

1

Defines the leader properties for the surface texture symbol.

Arrowhead

Sets the leader arrowhead type for the surface texture symbol from the drop-down list.

Size

Sets the leader size for the surface texture symbol from the drop-down list.

Color

Sets the leader color for the surface texture symbol from the drop-down list.

22.19.30. Text

2

Defines the text properties for the surface texture symbol.

Height

Sets the text height for the surface texture symbol from the drop-down list.

Color

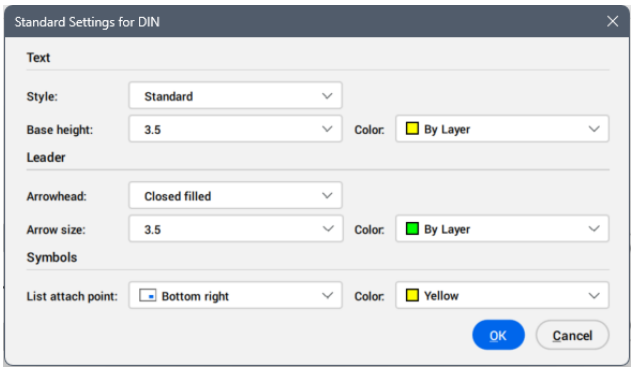
Sets the text color for the surface texture symbol from the drop-down list.

22.19.31 Standard Settings dialog box

Opens via:

- **Datum Identifier** dialog box > **Standard...** button
- **Feature Control Frame** dialog box > **Standard...** button
- **Parts List** dialog box > **Standard...** button
- **Surface Texture** dialog box > **Standard...** button
- **Weld Symbol** dialog box > **Standard Settings...** button

The **Standard Settings** dialog box defines the default text, leader and symbols properties for all symbol annotations. The changes are saved in the drawing.

22.19.31. Text

1

Defines the default text properties for symbol annotations.

Style

Sets the default text style for symbol annotations from the drop-down list.

Base height

Sets the default text height for symbol annotations from the drop-down list.

Color

Sets the text color for symbol annotations from the drop-down list

22.19.31. Leader

2

Defines the default leader properties for symbol annotations.

Arrowhead

Sets the default leader arrowhead type for symbol annotations from the drop-down list.

Arrow Size

Sets the default leader arrow size for symbol annotations from the drop-down list.

Color

Sets the default leader color for symbol annotations from the drop-down list.

22.19.31. Symbols

3

Defines the default position and color for symbol annotations.

List attach point

Sets the default attach point for symbol annotations from the drop-down list.

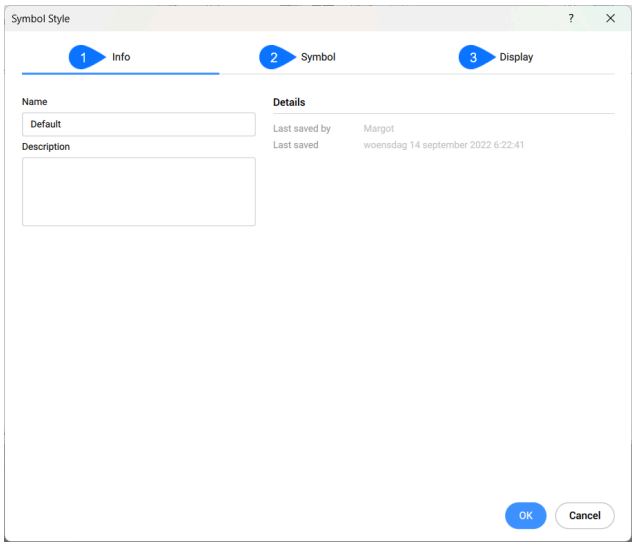
Color

Sets the default color for symbol annotations from the drop-down list.

22.19.32 Okno dialogowe Styl symbolu

Otwiera się przez: Panel **Eksplorator Civil** > zakładka **Ustawienia**

Okno dialogowe **Styl** symbolu umożliwia zdefiniowanie lub edycję stylu symbolu.

1 Informacje

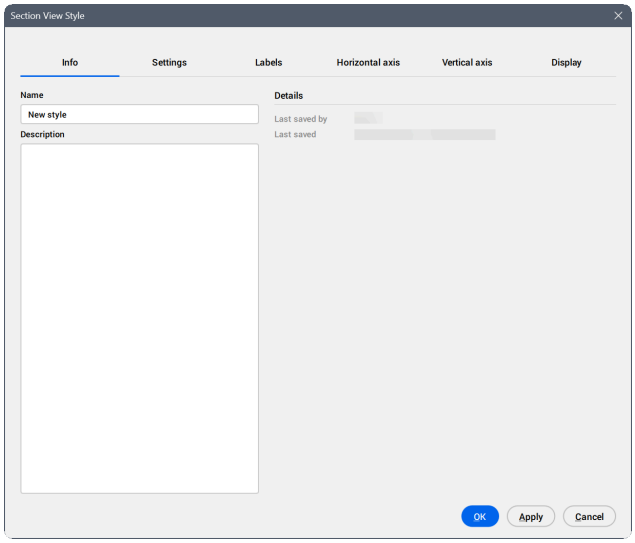
2 Symbol

3 Ekran

22.19.32. Informacje

1

Określa ogólne informacje o wybranym stylu symbolu.

1 Nazwa

2 Opis

3 Detale

Nazwa

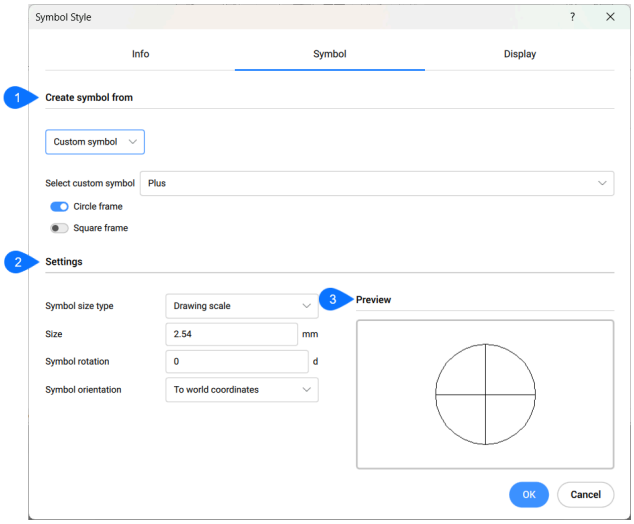
Ustawia i wyświetla nazwę stylu symbolu.

Opis
Ustawia i wyświetla opis stylu symbolu.

Detale
Wyświetla **ostatnio zapisane przez** i datę **ostatniego zapisu**.

22.19.32. Symbol 2

Zakładka **Symbol** umożliwia ustawienie stylu symbolu.

1 Utwórz symbol z

2 Ustawienie

3 Podgląd

Utwórz symbol z
Określa typ symbolu używany do tworzenia stylu symbolu. Z rozwijanego menu można wybrać kilka opcji.

- **Obiekt punktowy**
  Używa obiektu punktowego jako podstawy stylu symbolu.
- **Symbol niestandardowy**
  Umożliwia utworzenie stylu symbolu, zaczynając od jednego z poniższych symboli niestandardowych:
  - Żaden
  - Kropka
  - Plus
  - Znak X
  - Linia

  Dwie dodatkowe opcje można włączyć lub wyłączyć:

  Okrągła ramka
  Dodaje ramkę w kształcie koła do stylu symbolu.

  Kwadratowa ramka
  Dodaje kwadratową ramkę do stylu symbolu.

- **BLok**
  Umożliwia utworzenie stylu symbolu z bloku na rysunku.

Ustawienia
Umożliwia określenie konkretnych cech w zależności od wybranego typu symbolu.
Niestandardowe ustawienia symboli

Typ rozmiaru symbolu
Określa typ rozmiaru symbolu. Rozmiar można ustawić na:

- **Skala rysunkowa**
- **Stała skala**
- **Jednostki bezwzględne**
- **Względem ekranu**

W zależności od wybranego typu rozmiaru symbolu dostępne są dodatkowe ustawienia określające rozmiar, skalę (w kierunku X, Y i Z), obrót lub orientację.

Rozmiar
Określa rozmiar symbolu.

Maksymalny rozmiar
Kontroluje maksymalny rozmiar symbolu.

Skala X
Określa stałą skalę w kierunku X. Rzeczywisty rozmiar symbolu pomnożony przez wartość Skali X.

Skala Y
Określa stałą skalę w kierunku Y. Rzeczywisty rozmiar symbolu pomnożony przez wartość Skala Y.

Skala Z
Określa stałą skalę w kierunku Z. Rzeczywisty rozmiar symbolu pomnożony przez wartość Scale Z.

Obrót symbolu
Kontroluje maksymalny rozmiar symbolu.

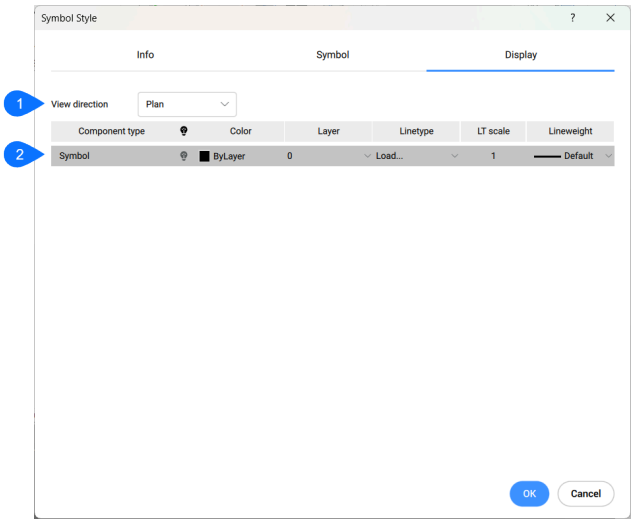
Orientacja symbolu
Kontroluje orientację symbolu w układzie współrzędnych zdefiniowanym przez użytkownika (na podstawie obiektu, widoku lub współrzędnych świata).

Uwaga: Opcje **Typ rozmiaru symbolu** i **Rozmiar** nie są dostępne podczas rozpoczynania od obiektu punktowego.

Podgląd
Wyświetla podgląd określonego stylu symbolu.

22.19.32. Karta wyświetlania 3

Umożliwia określenie sposobu wyświetlania wszystkich elementów symbolu.

1 Kierunek widoku

2 Charakterystyka typu komponentu

Kierunek widoku
Określa, dla którego kierunku widoku modyfikowana jest charakterystyka wyświetlania. Dostępne są dwie opcje:

- Plan
- Model

Charakterystyka typu komponentu
Określa charakterystykę wyświetlania elementu symbolu.

Kolor
Określa kolor elementu symbolu.

WArstwa
Określa warstwę komponentu symbolu.

Rodzaj linii
Określa rodzaj linii elementu symbolu.

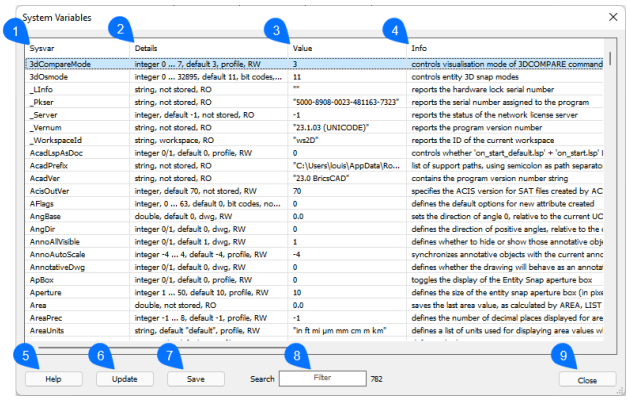
Skala Rodzaju Linii
Określa skalę typu linii elementu symbolu.

SzerokośćLinii
Określa grubość linii elementu symbolu.

22.19.33 Okno dialogowe Zmienne Systemowe

Otwiera się przez polecenie SYSVDLG (Express Tools)

Okno dialogowe **Zmiennych Systemowych** umożliwia wyświetlanie, przywracanie, edytowanie i zapisywanie ustawień zmiennych systemowych.

1 Zmienne systemowe

2 Detale

3 Wartość

4 Informacje

5 Pomoc

6 Aktualizuj

7 Zapisz

8 Szukaj

9 Zamknij

22.19.33. Zmienne systemowe

1

Wyświetla listę zmiennych systemowych.

22.19.33. Detale

2

Wyświetla szczegółowe informacje o zmiennych systemowych. Obejmuje to: typ zmiennej, wartość minimalną i maksymalną, wartość domyślną...

22.19.33. Wartość

3

Pokazuje aktualną wartość, dwukrotne kliknięcie tej wartości przekierowuje do właściwego okna dialogowego, aby ją zmienić. Wyświetla szczegółowe informacje o zmiennych systemowych.

22.19.33. Informacje

4

Wyświetla dodatkowe informacje o zmiennej systemowej.

22.19.33. Pomoc

5

Przekierowuje Cię do pomocy technicznej BricsCAD.

22.19.33. Aktualizuj
6
Odświeża okno dialogowe.

22.19.33. Zapisz
7
Zapisuje ustawienia zmiennych systemowych w .txt .

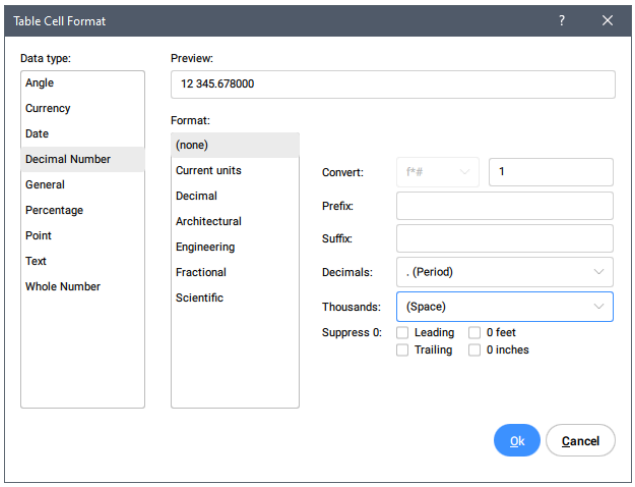
22.19.33. Szukaj
8
Umożliwia wyszukiwanie/filtrowanie zmiennych systemowych.

22.20 T

22.20.1 Okno dialogowe Format komórki tabeli

Otwiera się przez: Polecenie TABLEMOD > przycisk %..

Ustawia format wybranej komórki.

Typ danych
Ustawia typ danych komórki jako:

1 Kąt
2 Waluta
3 Data
4 Liczba Dziesiętna
5 Ogólne
6 Odsetek
7 Punkt
8 Tekst
9 Cały Numer

Podgląd
Wyświetla podgląd komórki zgodnie z wybranymi opcjami.

Format
Ustawia jednostki dla kątów, liczb i punktów lub format tekstu.

Konwersja
Ustawia wartość do konwersji. Wartość wyświetlana w komórce zostanie pomnożona przez to pole.

Przedrostek
Dodaje prefiks.

Przyrostek
Dodaje przyrostek.

Ułamki dziesiętne
Ustawia separator dziesiętny.

Tysiące:
Ustawia separator tysięcy.

Pomiń 0:
Ustawia zachowanie tłumienia początkowego i końcowego 0.

22.20.1.1 Waluta

Symbol
Definiuje symbol waluty.

Dołącz symbol
Przełącza wyświetlanie symbolu jako przedrostka lub przyrostka.

Liczby ujemne:
Określa sposób wyświetlania liczb ujemnych.

Dokładność
Ustawia precyzję waluty.

22.20.1.2 Data

Data
Wyświetla podgląd daty lub godziny.

Format daty:
Ustawia wyrażenie daty lub godziny.

Przykłady
Wyświetla listę predefiniowanych formatów danych i czasu. Możesz wybrać jeden z tych formatów.

22.20.1.3 Punkt

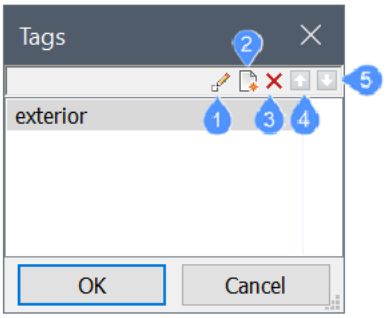
Punkt
Ustawia separator współrzędnych.

X / Y / Z
Przełącza wyświetlanie każdej współrzędnej.

22.20.2 Okno dialogowe Znaczniki

Otwiera przez Okno dialogowe **Kompozycje**

Okno dialogowe **Znaczniki** umożliwia dodawanie i edytowanie znaczników kompozycji i materiałów fizycznych.

1 Edycja

2 Nowy

3 Usuń

4 Przesuń w górę

5 Padnij

22.20.2.1 Edycja

Edytuje nazwę wybranego znacznika.

22.20.2.2 Nowy

Dodaje nowy tag u dołu listy.

22.20.2.3 Usuń

Usuwa zaznaczony znacznik.

22.20.2.4 Przesuń w górę

Przesuwa zaznaczony znacznik w górę.

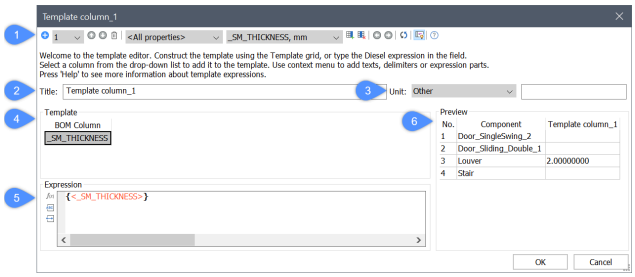
22.20.2.5 Padnij

Przesuwa w dół zaznaczony znacznik.

22.20.3 Okno dialogowe Kolumna szablonu

Otwiera się przez panel **Menadżer BOM**

Okno dialogowe **Kolumna szablonu** umożliwia skonfigurowanie tytułu, wyrażenia i, w razie potrzeby, jednostki dla kolumny szablonu. Wyświetla również podgląd wyników.

1 Narzędzia kolumn szablonów

2 Tytuł

3 Jednostka

4 Szablon

5 Wyrażenie

6 Podgląd

22.20.3.1 Narzędzia kolumn szablonów

Dodaj szablon ( )
Dodaje nowy szablon podrzędny.

Wybierz
Umożliwia wybranie szablonu podrzędnego do edycji.

Przesunięcie w górę ( )
Przenosi bieżący szablon podrzędny o jedną pozycję w górę.

Przesunięcie w dół ( )
Przenosi bieżący szablon podrzędny o jedną pozycję w dół.

Usuń( )
Usuwa bieżący szablon podrzędny.

Selektor kategorii (<All properties>)
Wyświetla wszystkie kategorie kolumn.

Odniesienie do kolumny
Wyświetla dostępne kolumny do użycia.

Dodaj kolumnę( )
Dodaje wybraną kolumnę do wyrażenia.

Wstaw kolumnę
Dodaje odwołanie do **Kolumny**.

> ***Uwaga:*** Zostanie ona automatycznie dodana po ostatniej wybranej kolumnie lub, jeśli nie wybrano żadnej kolumny, po ostatniej kolumnie. Jeśli to konieczne, **Separator** zostanie automatycznie dodany przed odwołaniem do **Kolumny**.

Dodaj separator
Dodaje kolumnę **Separator**.

Dodaj tekst
Dodaje niestandardową kolumnę **Tekstową**.

Dodaj wyrażenie
Dodaje kolumnę **Wyrażenia**.

Usuń kolumnę ()
Usuwa wybrane kolumny z wyrażenia.

Przesunięcie w lewo ()
Przesuwa wybrane kolumny w lewo.

Przesunięcie w prawo ()
Przesuwa wybrane kolumny w prawo.

Odśwież ()
Odświeża podgląd.

Toggle ()
Przełącza siatkę szablonu.

22.20.3.2 Tytuł

Wyświetla nazwę nowej kolumny.

22.20.3.3 Jednostka

Wyświetla listę wszystkich pomiarów i jednostek.

22.20.3.4 Szablon

Umożliwia łatwe wstawianie, przenoszenie i usuwanie właściwości, a także separatorów i niestandardowych tekstów.

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy powoduje wyświetlenie menu kontekstowego z dodatkowymi opcjami:

Ustaw niestandardowy format...
Otwiera okno dialogowe **Format**, które umożliwia określenie formatu ciągów tekstowych w określonej kolumnie.

Użyj oryginalnego formatu
Przywraca oryginalny format.

Ustaw wartość domyślną...
Otwiera okno dialogowe **Wprowadź wartość domyślną**, które umożliwia ustawienie wartości domyślnej.

Jednostka docelowa
Umożliwia ustawienie jednostki docelowej dla zmiennych, jeśli zmienna obsługuje konwersję jednostek. Pozwala to na pisanie wzorów zależnych od jednostki (takich jak obliczenia gęstości) bez przejmowania się początkową jednostką zmiennej.

22.20.3.5 Wyrażenie

Funkcja (fx)
Wstawia wybraną funkcję w pozycji kursora

Zmienna ( )
Wstawia wybraną zmienną w pozycji kursora

Separator( )
Wstawia wybrany separator w pozycji kursora.

Uwaga: Pole **wyrażenia** obsługuje autouzupełnianie.

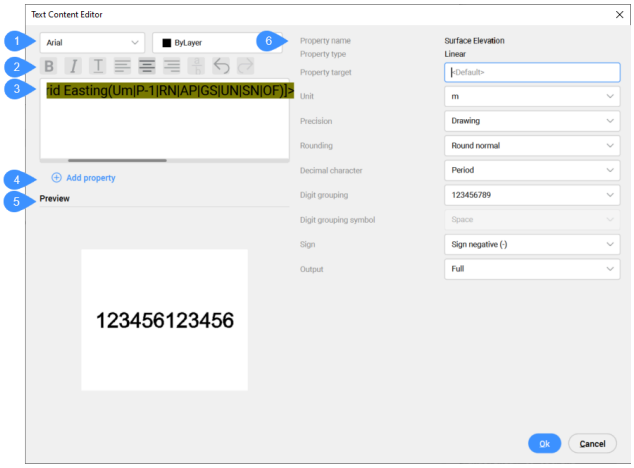
22.20.3.6 Podgląd

Wyświetla podgląd wyników szablonu.

22.20.4 Okno dialogowe Edytor zawartości tekstowej

Otwiera przez Okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**

Okno dialogowe **Edytor zawartości tekstowej** umożliwia dodawanie, edytowanie lub usuwanie elementów tekstowych wyświetlanych w stylu etykiety.

1 Wybierz czcionkę i kolor

2 Wybierz formatowanie tekstu

3 Pole edytora tekstu

4 Dodaj właściwość

5 Podgląd

6 Właściwości komponentu tekstowego

22.20.4.1 Wybierz czcionkę i kolor

Wybiera czcionkę i kolor elementów tekstowych. Wybierz elementy w polu edytora tekstu, które chcesz edytować i przypisz im czcionkę i kolor.

22.20.4.2 Wybierz formatowanie tekstu

Określa styl tekstu (pogrubienie, kursywa, podkreślenie), formatowanie (wyrównanie do lewej, wyśrodkowanie, wyrównanie do prawej) i zapis ułamkowy. Każda właściwość może mieć inną czcionkę, kolor i styl. Pozycja tekstu jest określana dla całego pola tekstowego. Na końcu znajdują się również przyciski cofnij i ponów.

Uwaga: Aby zapisać liczbę w formacie ułamkowym, należy użyć znaku / jako separatora. Na przykład wpisz 3/4, zaznacz je i wybierz przycisk $\frac{a}{b}$.

22.20.4.3 Pole edytora tekstu

Wyświetla listę właściwości, które będą wyświetlane w stylu etykiety. Możliwe jest dodanie prefiksu i sufiksu do komponentów lub wstawienie tekstu. Komponenty można zmieniać za pomocą funkcji Wytnij (Ctrl + X) i Wklej (Ctl + V) lub usuwać, zaznaczając je i naciskając przycisk Usuń na klawiaturze.

Właściwości atrybutów można edytować po prawej stronie okna dialogowego **Edytor zawartości tekstowej** lub edytując skróty w nawiasach. Zmiany wprowadzone w ustawieniach atrybutów są automatycznie aktualizowane w edytorze tekstu i odwrotnie. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Zrozumienie symboli i etykiet punktu Civil.**

22.20.4.4 Dodaj właściwość

Umożliwia dodanie nowej właściwości wyświetlanej w stylu etykiety. W oknie dialogowym **Dodaj właściwość** można wybrać właściwości punktu Civil lub użyć właściwości z innego obiektu (Powierzchnia, Wyrównanie w poziomie i Wyrównanie w pionie).

22.20.4.5 Podgląd

Wyświetla podgląd komponentów i dodatkowego tekstu (w tym prefiksów i sufiksów), które będą wyświetlane w etykiecie, wszystkie z przypisanym stylem.

22.20.4.6 Właściwości komponentu tekstowego

Klikając pojedynczą właściwość w polu edytora tekstu, można określić dodatkowe ustawienia dla tej właściwości po prawej stronie okna dialogowego.

Uwaga: Kliknij przycisk **Ok**, aby zapisać zmiany.

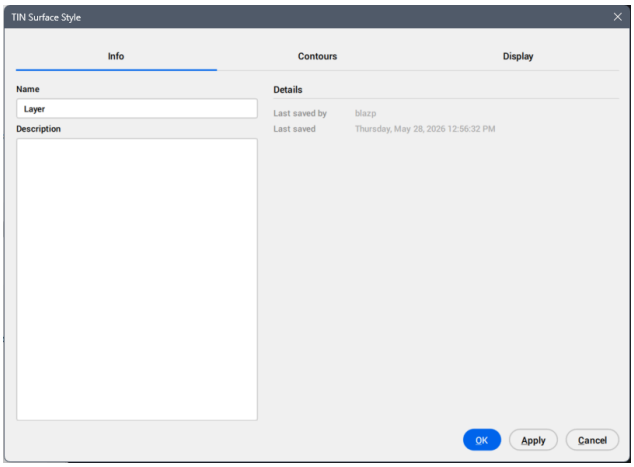
22.20.5 TIN Surface Style dialog box

Opens via: **Civil Explorer** panel > **Settings** tab > **TIN Surface Styles** context menu > **Create** or **Edit** options

The **TIN Surface Style** dialog box defines the display settings for TIN Surfaces in drawings.

22.20.5.1 Info tab

Displays information about the TIN Surface style.

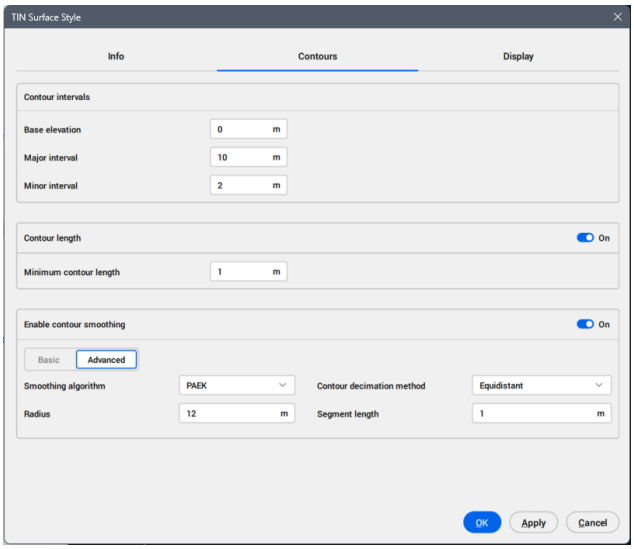
Name
Sets the TIN surface style name.

Description
Sets the TIN surface style description.

Details
Displays the **Last saved by** and **Last saved** dates.

22.20.5.2 Contours tab

Defines contour intervals displayed on the TIN surface.

Contour intervals
Defines contour intervals for the TIN Surface.

Base elevation
Sets the elevation reference for generating contours.

Major interval
Sets the interval between major contour lines on the TIN surface.

Minor interval
Sets the interval between minor contour lines on the TIN surface.

Contour length
Turns on or off the visibility of the contour length setting.

Minimum contour length
Sets the minimum length of a contour segment to display.

Enable contour smoothing
Turns on or off the visibility of the contour smoothing settings.

Basic
Adjusts the smoothing intensity using the slider.

Advanced
Displays detailed contour smoothing parameters.

Smoothing algorithm
Sets the smoothing calculation method from the drop-down list.

Radius
Sets the smoothing radius.
Controls how far along the contour neighboring points are used to fit the smoothed curve. Smaller values preserve more detail, while larger values reduce the wider wiggles and create smoother contours.
A good starting range is 1-5 times the average contour segment length or roughly 1-50 drawing units, depending on the TIN scale and contour density.

Contour decimation method
Sets the contour decimation method from the drop-down list.

Segment length
Defines the segment length used for smoothing.
Use values between half and twice the minor contour interval.
Equidistant reduction averages the length of shorter segments.

22.20.5.3 Display tab

Controls the visibility and display properties of each TIN Surface component.

Note:

- To sort the list, click a column heading to arrange items in ascending or descending order.
- Right-click a column heading to open a context menu, where you can hide columns or reset them to their default positions.

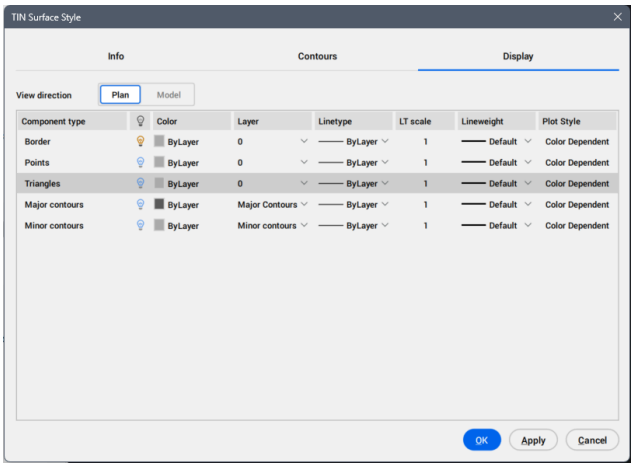

Table of components

Lists TIN surface components with their assigned visibility and layer.

Component type

Displays the component types.

Visible

Displays the component visibility state. Click the light bulb icon to change the visibility state.

Color

Displays the color for the component. Click the field to open the **Color** dialog box. See the **Color dialog box** article for more information.

Layer

Displays the layer for the component. Choose another one from the drop-down list of available layers.

Linetype

Lists the available linetypes for the component. Click the **Load...** option from the drop-down list to open the **Load Linetypes** dialog box.

LT scale

Displays the linetype scale for the component. Click the field to edit it.

Lineweight

Specifies the weight of the lines for the component. Click the field to open a drop-down list with additional lineweight options.

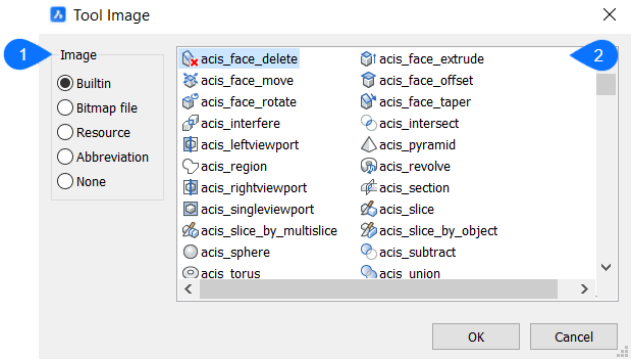
Plot style

Displays the plot style for the component from the drop-down list of available plot styles.

22.20.6 Okno dialogowe Obraz narzędzia

Otwiera przez Okno dialogowe **Dostosuj**

Okno dialogowe **Obraz narzędzia** umożliwia określenie obrazu narzędzi.

1 Obraz

2 Lista obrazów narzędzi

22.20.6.1 Obraz

Określa sposób ustawiania obrazów narzędzi.

Wbudowany
Określa obraz narzędzia z jednego z wbudowanych obrazów narzędzi z listy.

Plik mapy bitowej
Określa obraz narzędzia z pliku mapy bitowej.

Zasoby
Określa zasób obrazu narzędzia.

Skrót:
Określa skrót narzędzia zamiast obrazu.

Żaden
Narzędzie nie jest oznaczone żadnym obrazem ani skrótem.

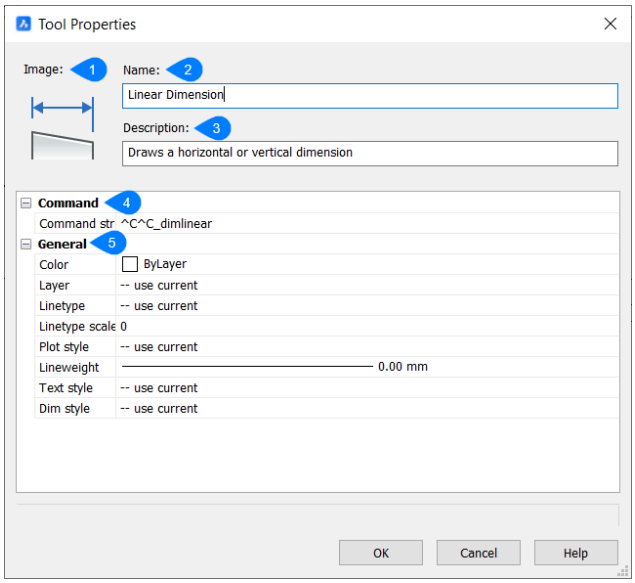
22.20.6.2 Lista narzędzi

Wyświetla listę wbudowanych obrazów narzędzi, gdy wybrana jest opcja **Wbudowane**.

22.20.7 Okno dialogowe Właściwości narzędzia

Otwiera się przez Panel **Paleta narzędzi**

Okno dialogowe **Właściwości narzędzia** umożliwia modyfikowanie właściwości narzędzia.

1 Obraz

2 Nazwa

3 Opis

4 Ciąg poleceń

5 Ogólne

22.20.7.1 Obraz

Wyświetla obraz wybranego narzędzia.

22.20.7.2 Nazwa

Określa nazwę wybranego narzędzia.

22.20.7.3 Opis

Określa opis wybranego narzędzia.

22.20.7.4 Ciąg poleceń

Określa makro uruchamiane po kliknięciu ikony; można użyć dowolnych znaków makr używanych w menu i przyciskach paska narzędzi.

22.20.7.5 Ogólne

Określa właściwości podmiotu; właściwości różnią się w zależności od narzędzia.

22.21 U

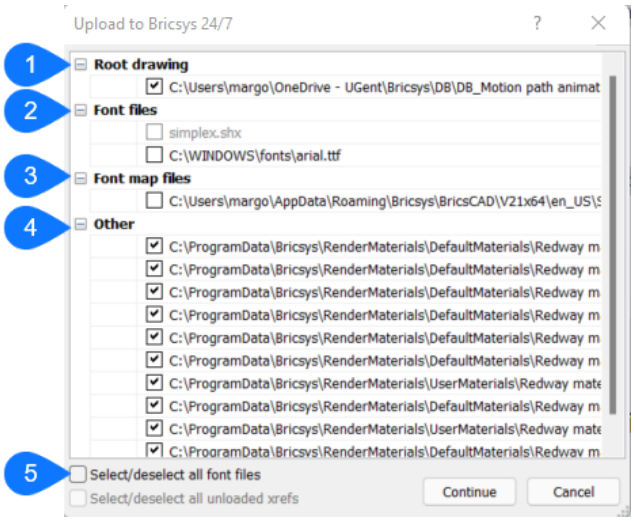
22.21.1 Okno dialogowe Prześlij do Bricsys 24/7

Otwiera się przez: Okno dialogowe **Eksplorator Rysunku** (polecenie ETRANSMIT)

Okno dialogowe **Prześlij do Bricsys 24/7** umożliwia przesyłanie pakietów plików rysunków i ich zależności do Bricsys 24/7.

Plik **report.txt** jest tworzony i przesyłany na serwer Bricsys 24/7. Raport zawiera pełną listę wszystkich dołączonych plików oraz uwagi dotyczące dystrybucji.

Uwaga: Projekt należy zapisać przed przesłaniem go do Bricsys 24/7.

1 Rysunek Źródłowy

2 Pliki czcionki

3 Plik mapy czcionki

4 Inne

5 Zaznacz/odznacz wszystkie pliki czcionek

22.21.1.1 Rysunek Źródłowy

Wyświetla listę bieżących plików rysunków.

22.21.1.2 Pliki czcionki

Wyświetla listę aktualnie używanych plików czcionek.

22.21.1.3 Plik mapy czcionki

Wyświetla listę aktualnie używanych plików map czcionek.

22.21.1.4 Inne

Wyświetla listę innych używanych plików, takich jak obrazy materiałów renderowania.

22.21.1.5 Zaznacz/odznacz wszystkie pliki czcionek

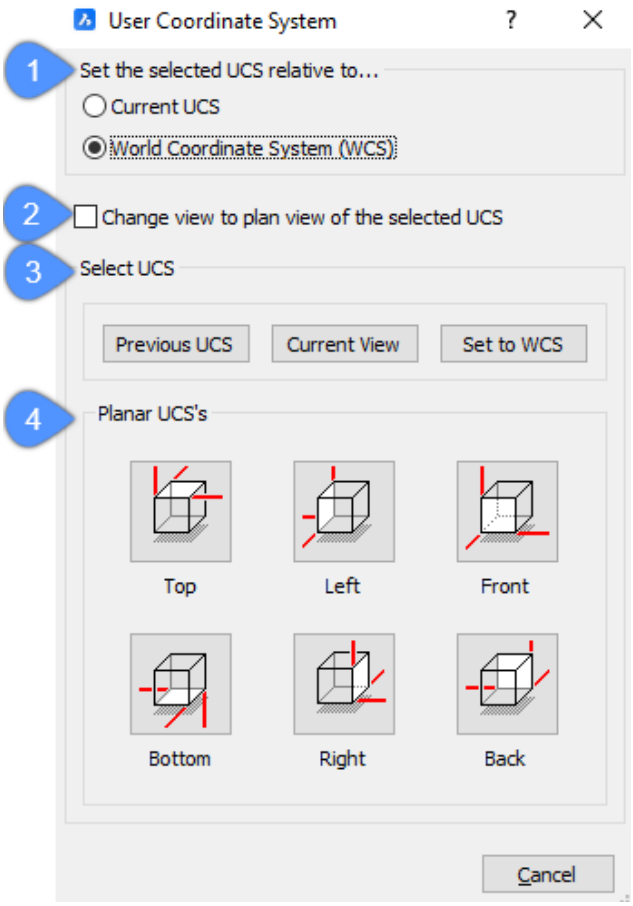
Po zaznaczeniu tej opcji sprawdzane są wszystkie pliki czcionek i pliki map czcionek, jeśli wcześniej tak nie było. Po usunięciu zaznaczenia wszystkie pliki czcionek zostaną usunięte, jeśli wcześniej były

zaznaczone. Po naciśnięciu przycisku **Kontynuuj** zostaniesz poproszony o zalogowanie się do Bricsys 24/7, aby zakończyć proces przesyłania.

22.21.2 Okno dialogowe Układ współrzędnych użytkownika

Otwiera się przez: Polecenie USTAWLUW

Okno dialogowe **Układ współrzędnych użytkownika** umożliwia ustawienie układu współrzędnych użytkownika na określony punkt widzenia.

1 Ustaw wybrany LUW w stosunku do...

2 Zamień widok na widok planu wybranego LUW

3 Wybierz LUW

4 Planarny LUW

22.21.2.1 Ustaw wybrany LUW w stosunku do...

Określa sposób ustawienia nowego LUW:

- **Bieżący LUW**: Ustawia nowy LUW względem bieżącego LUW.
- **Globalny układ współrzędnych**: Ustawia nowy LUW względem GUW. Globalny układ współrzędnych jest domyślnym układem współrzędnych, gdy nie ustawiono układu LUW i nie można go zmienić.

22.21.2.2 Zamień widok na widok planu wybranego LUW

Przełącza, czy widok planu jest wyświetlany podczas przełączania UCSES:

- **Tak**: wyświetlany jest widok planu nowego systemu LUW.
- **Nie**: punkt widzenia się nie zmienia.

22.21.2.3 Wybierz LUW

Ustawia LUWna jeden z następujących układów współrzędnych. Kliknięcie jednego z tych przycisków powoduje ustawienie LUW, a następnie natychmiastowe wyjście z okna dialogowego.

- **Poprzedni LUW**: Zmienia LUW na poprzedni LUW.
- **Bieżący widok**: Zmienia LUW, aby pasował do bieżącego punktu widzenia.
- **Ustaw na GUW**: Zmienia LUW, aby pasował do GUW.

22.21.2.4 Planarny LUW

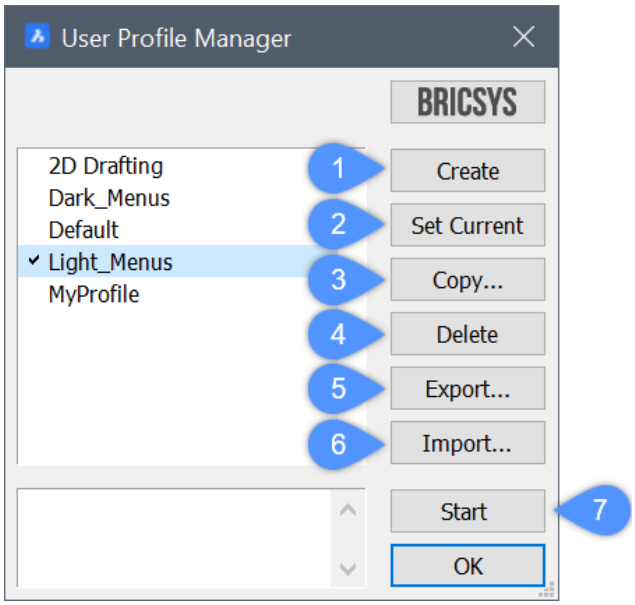
Ustawia LUW na jeden z następujących standardowych widoków ortograficznych. Po kliknięciu jednej z opcji program ustawia LUW, a następnie zamyka okno dialogowe.

- **Góra**: Zmienia LUW, aby pasował do widoku z góry.
- **Lewy**: Zmienia LUW, aby pasował do widoku z lewej strony.
- **Przód**: Zmienia LUW, aby pasował do widoku z przodu.
- **Dół**: Zmienia LUW, aby pasował do widoku z dołu.
- **Prawy**: Zmienia LUW, aby pasował do prawego widoku.
- **Tył**: Zmienia LUW, aby pasował do widoku z tyłu.

22.21.3 Okno dialogowe Menedżer profilu użytkownika

Otwiera się przez: Polecenie MANAGERPROFILU

Okno dialogowe **Menadżer Profilu Użytkownika** umożliwia ustawienie bieżącego profilu użytkownika, tworzenie, kopiowanie, usuwanie, importowanie i eksportowanie profili.

1 Utwórz

2 Ustaw Aktualny

3 Kopiuj...

4 Usuń

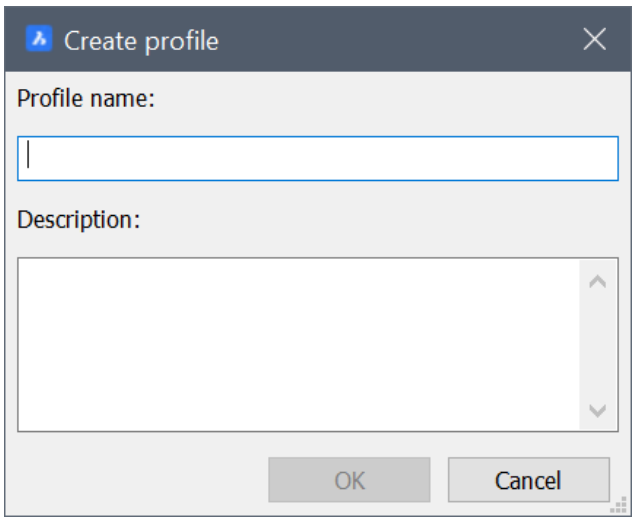
5 Eksport...

6 Import...

7 Start

22.21.3.1 Utwórz

Umożliwia utworzenie nowego profilu przy użyciu wbudowanych ustawień domyślnych. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Utwórz profil**:

Nazwa profilu
Umożliwia wpisanie nazwy nowego profilu.

Opis
(Opcjonalnie) Umożliwia wpisanie opisu nowego profilu.

22.21.3.2 Ustaw Aktualny

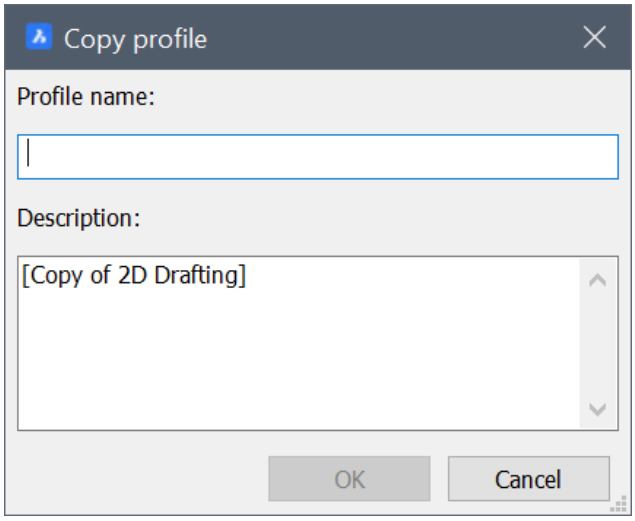
Ustawia wybrany profil jako profil bieżący.

Uwaga:

- Możesz także kliknąć dwukrotnie profil, aby ustawić go jako aktualny.
- Bieżący profil jest oznaczony na liście znacznikiem wyboru.

22.21.3.3 Kopiuj

Tworzy nowy profil jako kopię istniejącego profilu. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kopiuj profil**:

22.21.3.4 Usuń

Usuwa wybrany profil.

Uwaga: Usunięcie bieżącego profilu nie jest możliwe. Podczas próby wykonania tej czynności wyświetlone zostanie okno dialogowe umożliwiające przywrócenie wszystkich ustawień do domyślnych ustawień fabrycznych.

22.21.3.5 Eksport...

Eksportuje wybrany profil do pliku .arg (plik profilu) lub .reg (plik rejestru) do określonego folderu.

Uwaga: Eksportowanie i importowanie profilu umożliwia migrację preferencji użytkownika z jednego komputera na drugi.

22.21.3.6 Import...

Importuje zapisane profile.

22.21.3.7 Start

Uruchamia sesję BricsCAD przy użyciu wybranego profilu.

Uwaga:

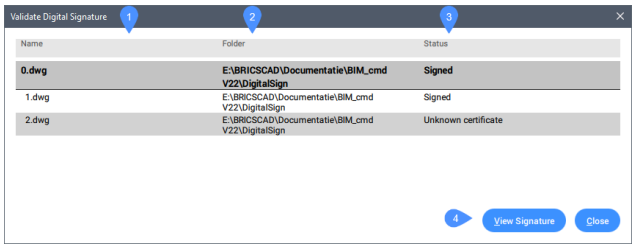
- Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy polecenie jest uruchamiane podczas wykonywania pliku **profilemanager_app.exe** w folderze instalacyjnym BricsCAD. Domyślna ścieżka to: *C:\Program Files \Bricsys\BricsCAD V27 en_US*.
- Jeśli zmienna preferencji SINGLETONMODE jest ustawiona na Wł, nie jest możliwe jednoczesne otwarcie wielu sesji BricsCAD.

22.22 V

22.22.1 Okno dialogowe Sprawdzanie Poprawności Podpisu Cyfrowego

Otwiera się przez: Polecenie ZATWIERDŹZNAK

Wyświetla stan wszystkich podpisów cyfrowych dla rysunku i jego odnośników.

Uwaga: Pierwszy rysunek na liście, który jest napisany pogrubioną dużą czcionką, jest rysunkiem głównym.

Nazwa
Wyświetla nazwę pliku rysunku.

Folder
Wyświetla folder rysunku.

Status
Wyświetla, czy rysunek jest podpisany prawidłowym podpisem cyfrowym, czy nie.

Podpisany
Rysunek jest podpisany prawidłowym podpisem cyfrowym.

Niepodpisany
Rysunek nie jest podpisany żadnym podpisem cyfrowym lub modyfikacja rysunku została zapisana bez ponownego zastosowania podpisu cyfrowego.

Nieznany certyfikat
Certyfikat cyfrowy nie znajduje się we właściwej lokalizacji lub certyfikat cyfrowy został odwołany przez urząd certyfikacji.

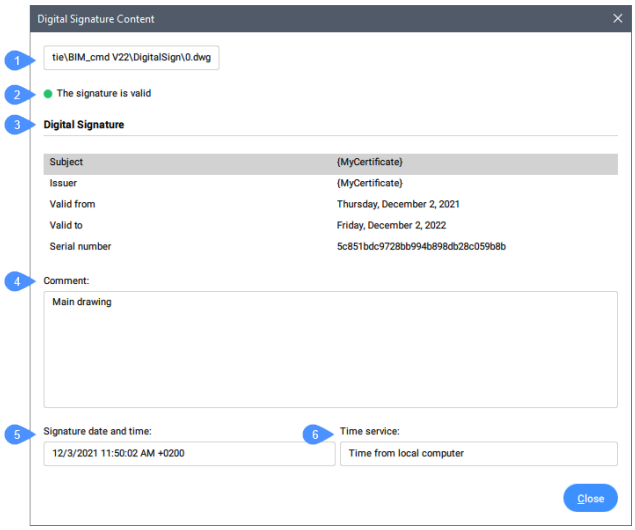
Nie znaleziono
Rysunek utracił swoje pierwotne położenie.

Niepoprawny podpis
Podpisany rysunek został zmodyfikowany w starej wersji BricsCAD, która nie obsługuje podpisu cyfrowego (V21).

Odłączony
Plik, do którego istnieje odniesienie, nie jest wczytywany.

Błąd
Wystąpił błąd podczas sprawdzania poprawności podpisu.

Zobacz podpis
Otwiera okno dialogowe **Zawartość podpisu cyfrowego**:

Identyfikacja rysunku
Wyświetla ścieżkę rysunku.

Stan podpisu
- Oznaczone kolorem zielonym w przypadku ważnego podpisu.
- Oznaczone na czerwono w przypadku nieważnego podpisu.

Podpis Cyfrowy
Temat: wyświetla nazwę certyfikatu.
Autora: wyświetla nazwę autora.
Ważny od:wyświetla datę, od której certyfikat jest ważny.
Ważny do: wyświetla datę, do której certyfikat jest ważny.
Numer seryjny: wyświetla numer seryjny certyfikatu.

Komentarz
Wyświetla komentarz do podpisu.

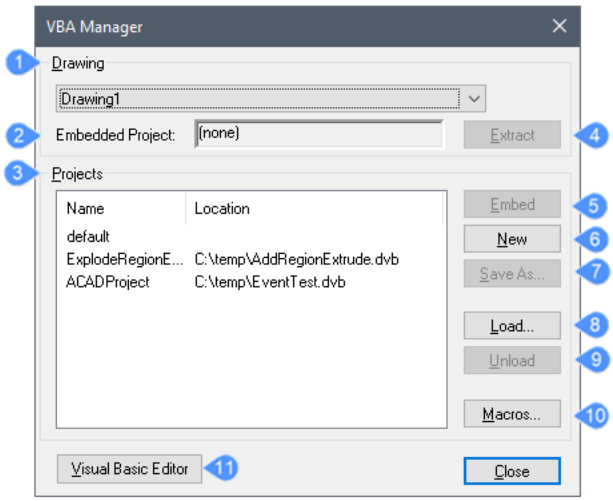
Data i godzina podpisu:
Wyświetla datę i godzinę podpisania rysunku.

Usługa czasu:
Wyświetla wybrany serwer czasu.

22.22.2 Okno dialogowe Menedżer VBA

Otwiera się przez: Polecenie VBAMAN

Okno dialogowe **Menedżer VBA** umożliwia zarządzanie projektami VBA.

1 Rysunek

2 Osadzony Projekt:

3 Projekty

4 Wyodrębnij

5 Osadzony

6 Nowy

7 Zapisz Jako

8 Załaduj

9 Odłącz

10 Makro

11 Edytor Visual Basic

22.22.2.1 Rysunek

Wyświetla nazwy rysunków aktualnie otwartych w BricsCAD:

Wybierz nazwę rysunku z listy rozwijanej; osadzony projekt jest wyświetlany w polu tekstowym Osadzony projekt, jeśli istnieje.

22.22.2.2 Osadzony Projekt:

Wyświetla nazwę osadzonego projektu, jeśli taki istnieje.

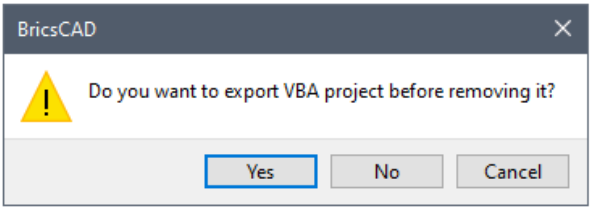
22.22.2.3 Projekty

Nazwa
Wyświetla nazwy projektów załadowanych do BricsCAD w tym czasie.

Lokalizacja
Wyświetla nazwy dysków i folderów z plikami DVB i VBI.

22.22.2.4 Wyodrębnij

Usuwa projekt z bieżącego rysunku; wyświetla okno dialogowe:

Tak: wyświetla okno dialogowe **Zapisz jako**:

Nazwij projekt i kliknij **Zapisz**.

Nie: usuwa projekt z rysunku bez zapisywania go jako pliku DVB.

Anuluj: anuluje polecenie; projekt pozostaje na rysunku.

22.22.2.5 Osadzony

Osadza projekt w bieżącym rysunku. Jeśli projekt jest nowy i nie został jeszcze zapisany, opcja ta powoduje wyświetlenie okna dialogowego *Zapisz jako*.

Każdy rysunek może zawierać tylko jeden osadzony projekt; po osadzeniu jednego projektu przycisk Osadź staje się niedostępny. Aby zmienić osadzone projekty, użyj opcji Wyodrębnij, aby usunąć bieżący projekt.

22.22.2.6 Nowy

Tworzy nowy projekt VBA; nadaje nazwę ogólną VbaProject . Użyj opcji Zapisz jako, aby zmienić nazwę i zapisać plik projektu DVB lub VBI.

22.22.2.7 Zapisz Jako

Zapisuje wybrany projekt pod inną nazwą. Wyświetla okno dialogowe *Zapisz jako*.

22.22.2.8 Załaduj

Wczytuje pliki projektów DVB i VBI; wyświetla okno dialogowe *Otwórz*.

22.22.2.9 Odłącz

Rozładowuje wybrany projekt bez ostrzeżenia.

22.22.2.1 Makro 0

Wyświetla okno dialogowe *Uruchom makro BricsCAD VBA* (patrz artykuł powiązany z **oknem dialogowym Uruchom makro BricsCAD VBA**).

22.22.2.1 Edytor Visual Basic

1

Otwiera zintegrowane środowisko programistyczne VBA.

22.22.3 Okno dialogowe Styl widoku wyrównania pionowego

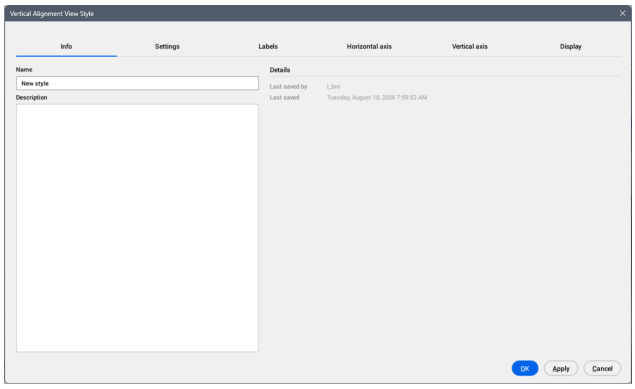
Otwierane przez:

- **Eksplorator Civil** panel > **Ustawienia** karta > **Style widoku wyrównania pionowego** menu kontekstowe > **Utwórz** Lub **Edycja** opcje
- **Wybierz styl** okno dialogowe > **Edytuj styl...** przycisk

Ten **Style widoku wyrównania pionowego** Okno dialogowe definiuje sposób wyświetlania widoku wyrównania pionowego na rysunku.

22.22.3.1 Zakładka Informacje

Wyświetla informacje o stylu widoku wyrównania pionowego.

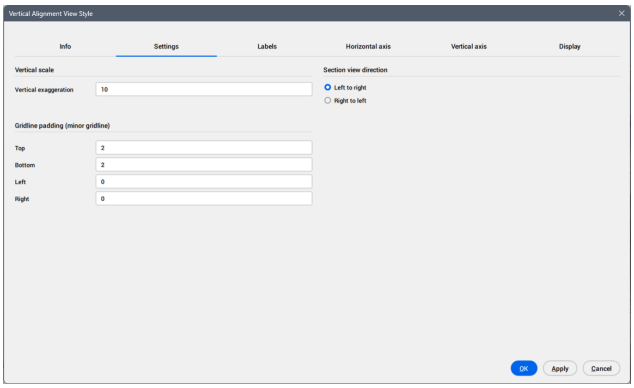
Nazwa
Ustawia nazwę stylu widoku wyrównania pionowego.

Opis
Ustawia opis stylu widoku wyrównania pionowego.

Detale
Wyświetla **ostatnio zapisane przez** i datę **ostatniego zapisu**.

22.22.3.2 Karta Ustawienia

Definiuje ogólne ustawienia stylu widoku wyrównania pionowego.

Skala pionowa
Definiuje skalę pionową używaną w widokach wyrównania pionowego.

Przerysowanie pionowe
Skaluje oś pionową w widokach przekroju, określając, o ile mnożone są wartości wysokości w celu poprawienia widoczności zmian wysokości.

Uwaga: Wartość 1 oznacza brak pionowej przesady, podczas gdy wyższe wartości zwiększają skalę, sprawiając, że różnice wysokości są bardziej widoczne w widoku profilu.

Kierunek widoku wyrównania pionowego
Ustawia kierunek oglądania dla widoku wyrównania pionowego.

Z lewej do prawej
Ustawia kierunek widoku wyrównania pionowego od lewej do prawej, tak jakby patrzył od najniższego do najwyższego punktu na wyrównaniu.

Z prawej do lewej
Ustawia kierunek widoku wyrównania pionowego od prawej do lewej, tak jakby patrzył od najwyższej do najniższej stacji na wyrównaniu.

Wypełnienie linii siatki (podrzędne linie siatki)
Określa margines, mierzony w małych odstępach linii siatki, wokół rozmiarów widoku wyrównania pionowego.

Góra
Ustawia odległość od górnej krawędzi ramki do linii siatki.

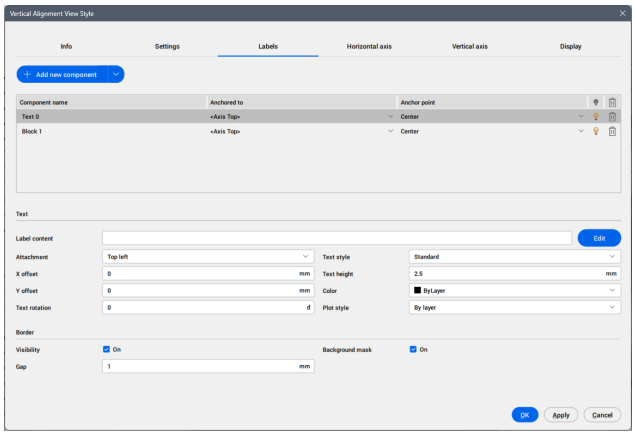
Dół
Ustawia odległość od dolnej krawędzi ramki do linii siatki.

Lewy
Ustawia odległość od lewej krawędzi ramki do linii siatki.

Prawy
Ustawia odległość od prawej krawędzi ramki do linii siatki.

22.22.3.3 Zakładka Etykiety

Dodaje i zarządza etykietami widoku wyrównania pionowego.

Dodaj nowy przycisk komponentu

Dodaje nowy **Tekst** komponent definiujący styl widoku przekroju.

Aby dodać **Blok** Aby dodać składnik do listy, kliknij strzałkę po prawej stronie przycisku, aby otworzyć listę rozwijaną i wybierz **Blok**.

Lista komponentów

Wyświetla listę komponentów etykiet widoku wyrównania pionowego.

Nazwa komponentu

Wyświetla nazwy komponentów.

Zakotwiczony do

Definiuje zależność położenia (zakotwiczenia) między komponentami widoku wyrównania pionowego.

Komponent można wyrównać względem wybranej krawędzi ramki widoku wyrównania pionowego lub względem innego komponentu.

Opcje wyrównania obejmują:

- **<Góra Osi>** - wyrównuje komponent do górnej poziomej krawędzi ramki.
- **<Dół Osi>** - wyrównuje komponent do dolnej poziomej krawędzi ramki.
- **<Lewo Osi>** - wyrównuje komponent do lewej pionowej krawędzi ramki.
- **<Prawo Osi>** - wyrównuje komponent do prawej pionowej krawędzi ramki.
- Wszystkie inne elementy tekstowe i blokowe na liście - wybierz jeden z nich, aby wyrównać bieżący element.

Punkt zakotwiczenia

Definiuje punkt zakotwiczenia komponentu na wybranej krawędzi ramki widoku wyrównania pionowego lub na komponencie zależnym, do którego jest zakotwiczony.

Kliknij **Punkt kotwiczenia** pole lub strzałkę po prawej stronie do pola komponentu, aby otworzyć rozwijaną listę dostępnych pozycji.

Podczas wyrównywania tekstu lub bloku względem osi można określić jego dokładne położenie na krawędzi ramki.

- **Lewy** – mocuje komponent do lewej strony osi poziomej.
- **Centrum** – mocuje komponent do środka osi poziomej.
- **Prawy** – mocuje komponent po prawej stronie osi poziomej.
- **Góra** – mocuje komponent do górnej strony osi pionowej.
- **Środek** – mocuje komponent do środka osi pionowej.

- **Spód** − mocuje komponent do dolnej strony osi pionowej.

Podczas wyrównywania tekstu lub bloku do innego komponentu można umieścić go w wybranym punkcie zakotwiczenia tego komponentu.

- **Lewy górny róg** − mocuje komponent do lewego górnego rogu punktu kotwiczenia.
- **Środek góry** − mocuje element do górnej, środkowej części punktu kotwiczenia.
- **Prawy górny róg** − mocuje komponent do prawego górnego rogu punktu kotwiczenia.
- **Środek po lewej** − mocuje komponent do lewej strony punktu kotwiczenia.
- **Środek Centrum** − mocuje element do środka punktu kotwiczenia.
- **Środek po prawej** − mocuje komponent do prawej strony punktu kotwiczenia.
- **Lewy dolny róg** − mocuje komponent do lewego dolnego rogu punktu kotwiczenia.
- **Dolny środek** − mocuje element do dolnej środkowej części punktu kotwiczenia.
- **Prawy dolny róg** − mocuje komponent do prawego dolnego rogu punktu kotwiczenia.

wiDoczny
Włącza lub wyłącza widoczność komponentu.

Usuń
Usuwa komponent.

Uwaga: Aby zmienić kolejność listy, zaznacz nagłówek kolumny i przeciągnij go do nowej pozycji.

Właściwości komponentu
Definiuje właściwości komponentów tekstowych lub blokowych.

Tekst

Zawartość etykiety
Wyświetla zawartość etykiety komponentu tekstowego.
Kliknij **Edycja** przycisk do otwarcia **Edytor zawartości tekstowej** okno dialogowe umożliwiające dodawanie, edycję lub usuwanie atrybutów wyświetlanych na etykiecie. Więcej informacji można znaleźć w oknie dialogowym **Edytor zawartości tekstowej** .

Załącznik
Ustawia położenie komponentów tekstu względem wybranego punktu. Kliknij pole, aby otworzyć listę rozwijaną z dostępnymi stanowiskami.

Odsunięcie X
Określa przesunięcie elementu tekstowego od symbolu w kierunku X.

Odsunięcie Y
Określa przesunięcie elementu tekstowego od symbolu w kierunku Y.

Obrót tekstu
Ustawia kąt obrotu elementu tekstowego. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

Styl tekstu
Określa styl tekstu używany dla elementu tekstowego.

Wysokość Tekstu
Ustawia wysokość elementów tekstowych.

Kolor
Ustawia kolor elementu tekstowego.

Styl wydruku
Ustawia styl wydruku elementu tekstowego.

Granica
Definiuje granicę ramek widoku wyrównania pionowego.

WIDoczność
Włącza lub wyłącza widoczność ramek widoku wyrównania pionowego.

Maska Tła
Po włączeniu dodaje białe tło.

BLok

Nazwa bloku
Wyświetla nazwę bloku.
Aby przypisać blok do komponentu, kliknij strzałkę, aby otworzyć listę rozwijaną i wybierz blok ze wszystkich bloków dostępnych na rysunku.

Wysokość bloku
Ustawia wysokość komponentu bloku na rysunku.

Kolor
Ustawia kolor komponentu bloku.
Kliknij pole, aby otworzyć listę rozwijaną i wybrać kolor lub wybierz **Wybierz kolor...** aby otworzyć **Kolor** okno dialogowe. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Kolor** .

Styl wydruku
Ustawia styl wydruku z rozwijanej listy dostępnych stylów wydruku.

Załącznik
Ustawia położenie komponentów bloku względem wybranego punktu. Kliknij pole i wybierz punkt załącznika z listy rozwijanej.
Przykłady:

- W przypadku wybrania opcji **Punkt wstawienia** blok zostanie umieszczony przy użyciu zdefiniowanego punktu wstawienia.
- W przypadku wybrania opcji **U góry po lewej** blok zostanie umieszczony w lewym górnym rogu zamiast w punkcie wstawiania.

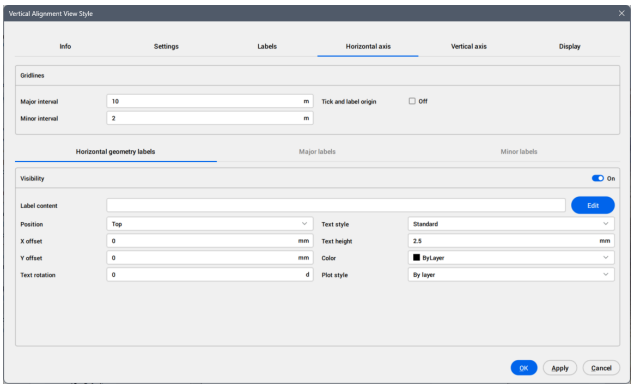
Odsunięcie X
Określa przesunięcie komponentu bloku od punktu wstawienia w kierunku X.

Odsunięcie Y
Określa przesunięcie komponentu bloku od punktu wstawienia w kierunku Y.

Obrót
Ustawia kąt obrotu elementu bloku. Domyślny kąt obrotu wynosi 0.

22.22.3.4 Zakładka osi poziomej

Zarządza odstępami poziomymi i etykietami linii siatki poziomej w widokach wyrównania pionowego.

Linie Siatki
Ustawia wartości linii siatki.

Interwał główny
Ustawia odstępy między głównymi liniami siatki.

Interwał pomocniczy
Ustawia odstępy między mniejszymi liniami siatki.

Zaznacz i etykietuj początek
Ustawia widoczność znaczników i etykiet w punkcie początkowym. Zaznacz pole wyboru, aby włączyć widoczność.

Etykiety geometrii poziomej
Definiuje etykiety dla geometrii poziomej.

WIDoczność
Przełącza widoczność etykiet.

Zawartość etykiety
Wyświetla zawartość tekstową etykiety.
Kliknij **Edycja** przycisk do otwarcia **Edytor zawartości tekstowej** okno dialogowe umożliwiające dodawanie, edycję lub usuwanie atrybutów wyświetlanych na etykiecie. Więcej informacji można znaleźć w oknie dialogowym **Edytor zawartości tekstowej** .

Pozycja
Ustawia pozycję etykiety względem linii siatki.

Odsunięcie X
Ustawia przesunięcie etykiety od punktu wstawiania w kierunku X.

Odsunięcie Y
Ustawia przesunięcie etykiety od punktu wstawiania w kierunku Y.

Obrót tekstu
Ustawia kąt obrotu tekstu etykiety. Wartość domyślna wynosi 0.

Styl tekstu
Określa styl tekstu używany w tekście etykiety.

Wysokość tekstu
Ustawia wysokość tekstu etykiety.

Kolor
Ustawia kolor etykiety.

Styl wydruku
Ustawia styl wydruku z rozwijanej listy dostępnych stylów wydruku.

Etykiety główne
Definiuje etykiety dla głównych odstępów linii siatki, używając tych samych ustawień, co dla **Etykiety geometrii poziomej** powyżej.

Etykiety pomocnicze
Definiuje etykiety dla mniejszych odstępów linii siatki, używając tych samych ustawień, co w przypadku **Główne wytwórnie** powyżej.

22.22.3.5 Zakładka osi pionowej

Zarządza odstępami siatki pionowej i etykietami linii siatki pionowej w widokach wyrównania pionowego.

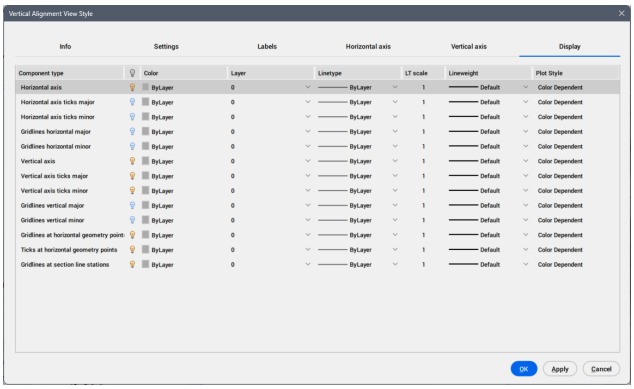
Szczegółowy opis znajduje się w powyższej sekcji **zakładki Oś pozioma**.

22.22.3.6 Karta wyświetlania

Zarządza widocznością i cechami wyświetlania każdego komponentu w widokach wyrównania pionowego.

Uwaga:

- Aby posortować listę w kolejności rosnącej lub malejącej, kliknij tytuł w nagłówku kolumny.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówek dowolnej kolumny, aby otworzyć menu kontekstowe, w którym możesz ukryć niepotrzebne kolumny lub przywrócić ich pierwotne położenie.

Lista komponentów
Wyświetla listę komponentów widoku wyrównania pionowego z przypisaną widocznością i warstwą.

Typ Komponentu
Wyświetla typy komponentów.

wiDoczny
Wyświetla widoczność komponentu. Kliknij ikonę światła, aby zmienić widoczność.

Kolor
Wyświetla kolor komponentu. Kliknij, aby otworzyć okno dialogowe **Kolor**. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Kolor** .

WArstwa
Wyświetla warstwę komponentu. Wybierz inną warstwę z listy rozwijanej dostępnych warstw.

Rodzaj linii
Wyświetla listę dostępnych typów linii dla komponentu. Kliknij **Wczytaj...** opcję z listy rozwijanej, aby otworzyć **Załaduj typy linii** okno dialogowe.

Skala LT
Wyświetla skalę typu linii dla komponentu. Kliknij pole, które chcesz edytować.

SzerokośćLinii
Określa grubość linii dla komponentu. Kliknij pole, aby otworzyć listę rozwijaną z dodatkowymi opcjami grubości linii.

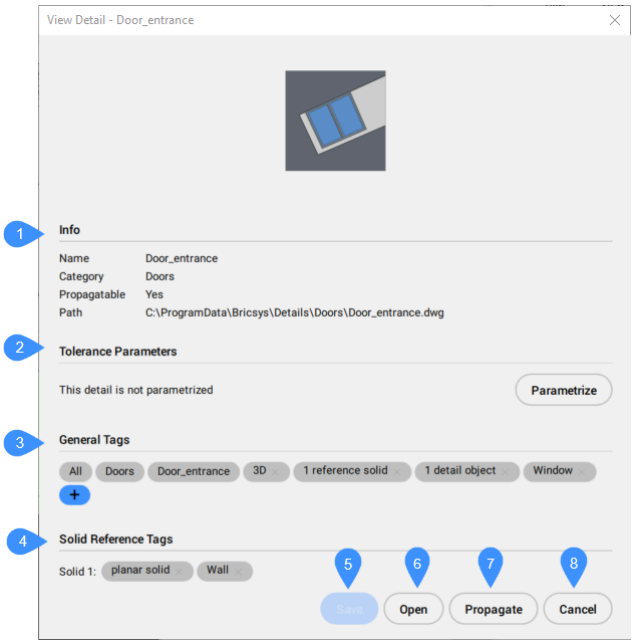
Styl wydruku
Wyświetla styl wydruku dla komponentu z listy rozwijanej dostępnych stylów wydruku.

22.22.4 Okno dialogowe Wyświetl Detal

Otwiera się przez: Panel **Detale** > kliknij miniaturę Detalu

Okno dialogowe **Wyświetl detal** wyświetla informacje o wybranym detalem BIM.

22.22.4.1 Zaawansowane (propagowalne) detale

1 Informacje

2 Parametry Tolerancji

3 Tagi Ogólne

4 Tagi Referencyjnych Brył

5 Zapisz

6 Otwórz

7 Propaguj

8 Anuluj

Informacje
Wyświetla ogólne informacje o detalu.

Nazwa
Wyświetla nazwę detalu. Zostanie ona dodana do listy **Tagów ogólnych**.

Kategoria
Wyświetla nazwę kategorii detalu. Zostanie ona dodana do listy **Tagów ogólnych**.

Propagowalny
Określa, czy detal może być propagowany.

ŚCieżka
Wyświetla ścieżkę do pliku detalu.

Parametry Tolerancji
Wyświetla parametry detalu lub opcję parametryzacji detalu.

Parametryzuj
Otwiera plik DWG detalu i wykonuje polecenie BIMPARAMTERYZUJDETAL.

Uwaga: Jeśli detale są już sparametryzowane, opcja ta jest wyłączona, a parametry są wyświetlane.

Tagi Ogólne
Wyświetla znaczniki, które ogólnie identyfikują szczegóły.

- Aby usunąć tagi, kliknij przycisk X obok nazwy tagu.
- Aby dodać tag zdefiniowany przez użytkownika, kliknij niebieski przycisk plusa. Znacznik jest wyświetlany w kolorze pomarańczowym.

Tagi Referencyjnych Brył
Wyświetla znaczniki, które identyfikują indywidualne odniesienie stałe z detalu. Są to znaczniki zdefiniowane przez system.

Uwaga: Znaczniki odniesienia brył są generowane automatycznie dla detalu podczas procesu jego tworzenia (polecenie BIMUTWÓRZDETAL). Znaczniki zdefiniowane przez system można usuwać tylko z odniesień stałych.

- Aby usunąć tagi, kliknij przycisk X obok nazwy tagu.

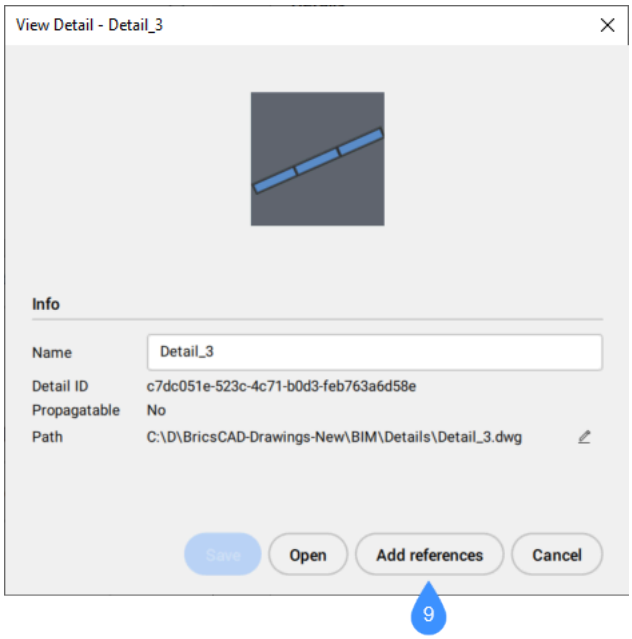
Zapisz
Zapisuje zmiany i zamyka okno dialogowe **Widok Detalu**.

Otwórz
Otwiera plik DWG detalu.

Propaguj
Propaguje detale. Zobacz artykuł dotyczący **polecenia BIMPROPAGUJ**.

Anuluj
Zamyka okno dialogowe **Wyświetl Detale** bez zapisywania zmian.

22.22.4.2 Podstawowe informacje

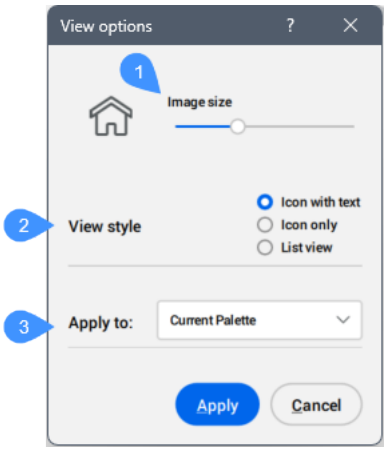
9. Dodaj odnośniki

Dodaj odnośniki
Uruchamia polecenie BIMDODAJODNDETALU.

22.22.5 Okno dialogowe opcji widoku

Otwiera się przez Panel **Paleta narzędzi**

Okno dialogowe **Opcje widoku** umożliwia dostosowanie sposobu wyświetlania narzędzi w panelu palet narzędzi.

1 Rozmiar obrazu

2 Styl widoku

3 Zgłoś się do

22.22.5.1 Rozmiar obrazu

Ustawia rozmiar wyświetlanych ikon, przesuwając strzałkę wskazującą.

22.22.5.2 Styl widoku

Określa sposób wyświetlania narzędzi na palecie.

Ikona z tekstem
Wyświetla narzędzia w widoku siatki wraz z ich ikoną i nazwą.

Tylko ikona
Wyświetla narzędzia w widoku siatki tylko z ich ikoną.

Widok listy
Wyświetla narzędzia w widoku listy z ich ikoną i nazwą obok.

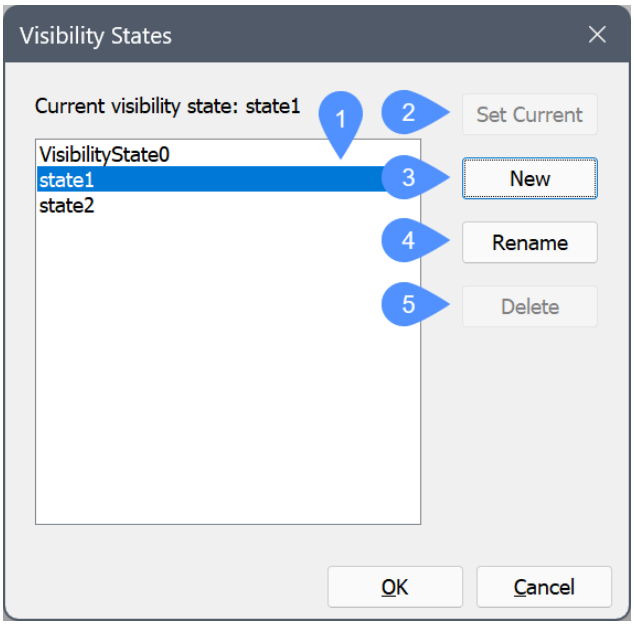
22.22.5.3 Zgłoś się do

Wprowadzone zmiany mogą zostać zastosowane tylko do bieżącej palety lub do wszystkich palet.

22.22.6 Stany widoczności okno dialogowe

Otwiera się przez: Polecenie BWSTAN

Okno dialogowe **Stany widoczności** umożliwia ustawienie bieżącego stanu widoczności, tworzenie nowych oraz zmianę nazwy lub usunięcie istniejących stanów widoczności.

1 Lista stanów widoczności

2 Ustaw Aktualny

3 Nowy

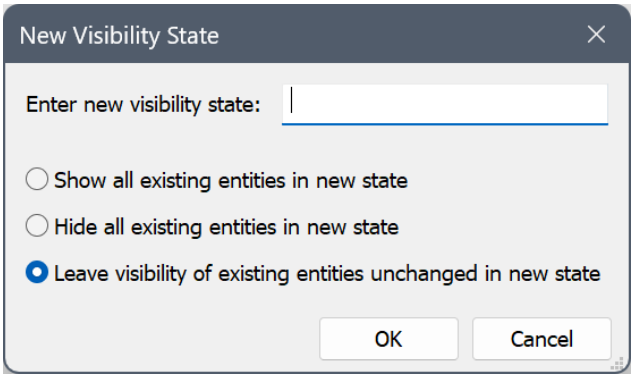
4 Zmień nazwę

5 Usuń

Lista stanów widoczności
Wyświetla listę dostępnych stanów widoczności zapisanych w definicji bloku dynamicznego.

Ustaw Aktualny
Ustawia wybrany stan widoczności na liście jako bieżący.

Nowy
Otwiera okno **Nowy stan** widoczności, aby dodać nowy stan widoczności do definicji bloku dynamicznego.

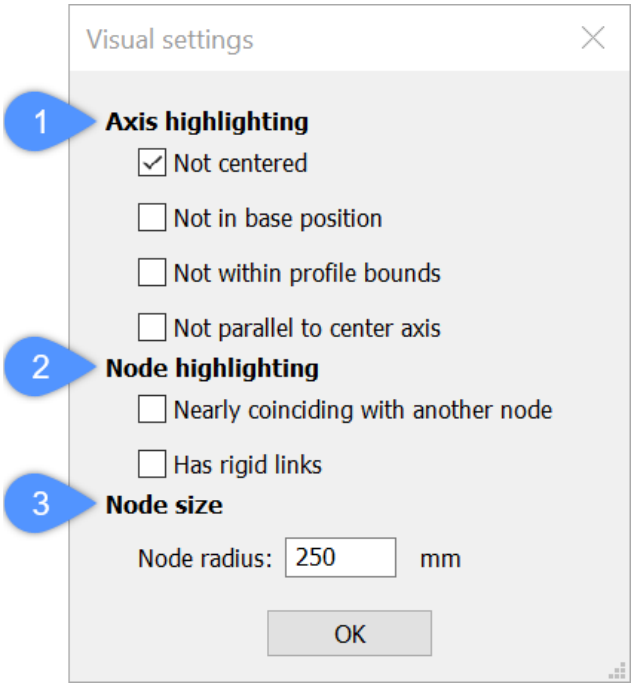
Zmień nazwę
Zmienia nazwę wybranego stanu widoczności.

Usuń
Usuwa wybrany stan widoczności z definicji bloku dynamicznego.

22.22.7 Okno dialogowe ustawień wizualnych

Otwiera się przez polecenie BIMMODELANALITYCZNY

Okno dialogowe **Ustawienia wizualne** umożliwia zaznaczanie i odznaczanie różnych cech osi i węzłów w celu podświetlenia (na żółto) osi i węzłów pasujących do tych cech. Możesz także zmienić rozmiar dysków reprezentujących węzły.

1 Podświetlanie osi

2 Podświetlanie węzłów

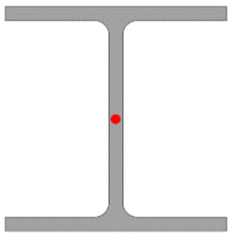
3 Rozmiar węzła

22.22.7.1 Podświetlanie osi

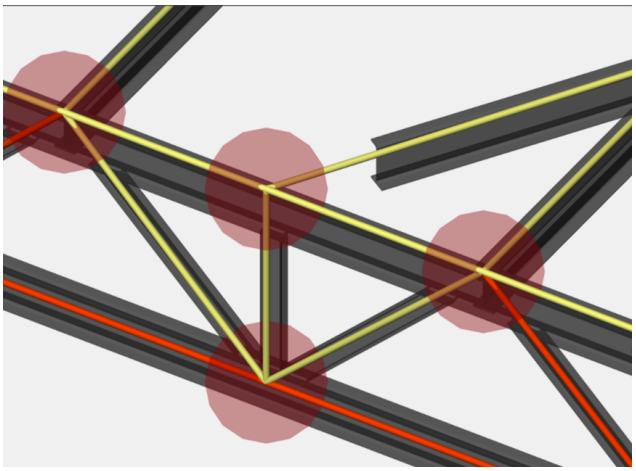
Określa, kiedy/jak oś jest podświetlana.

Nie wyśrodkowany
Podświetla każdą oś, która nie znajduje się w środku liniowej bryły.

- Czerwona kropka oznacza środek profilu:

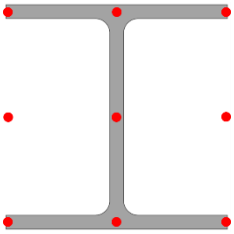

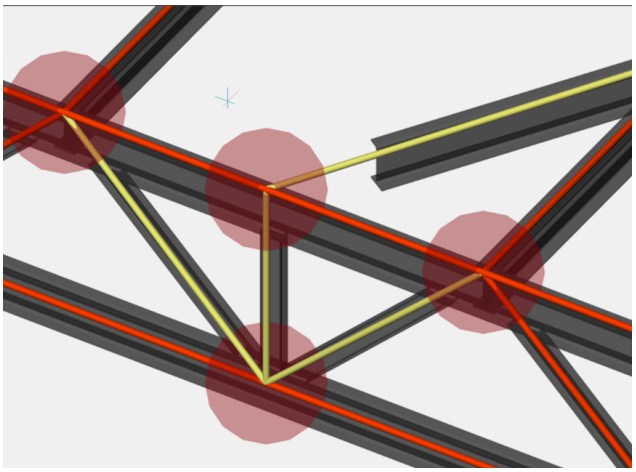
- Osie belek są zaznaczone na żółto, ponieważ osie górnych belek nie znajdują się w środku belki, ale na jej górnej krawędzi.

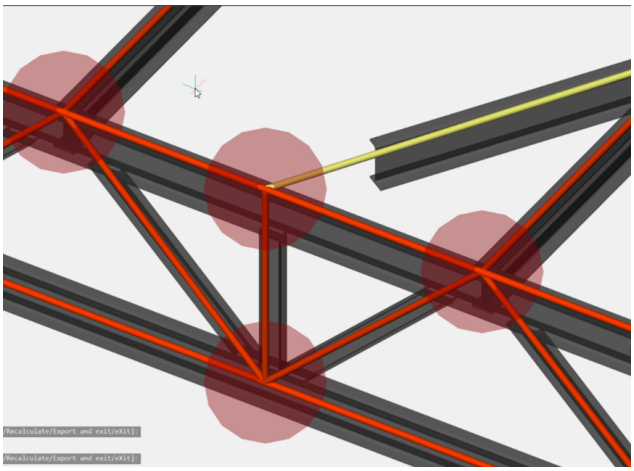
Nie w pozycji podstawowej
Podświetla każdą oś, która nie znajduje się w jednej z pozycji bazowych bryły liniowej.

- Czerwone kropki oznaczają podstawowe pozycje profilu:

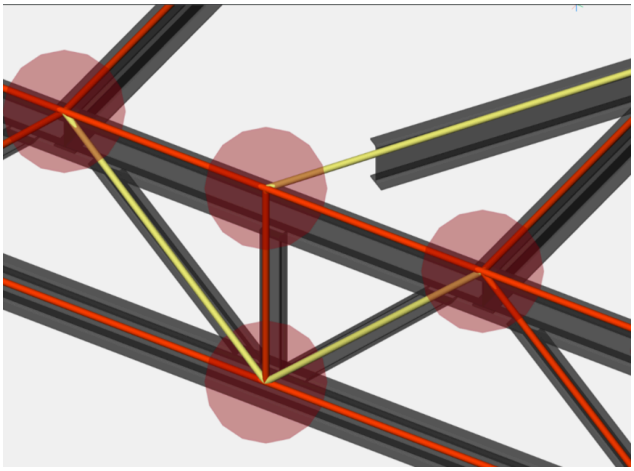

Nie w granicach profilu
Podświetla wszystkie osie znajdujące się poza granicami profilu.

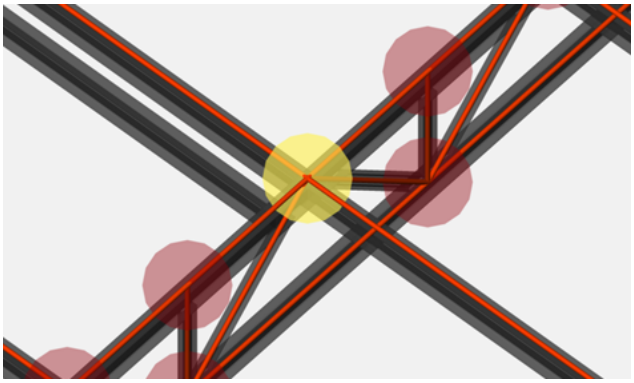
Nie równolegle do osi środkowej
Podświetla wszystkie osie, które nie są równoległe do osi środkowej.

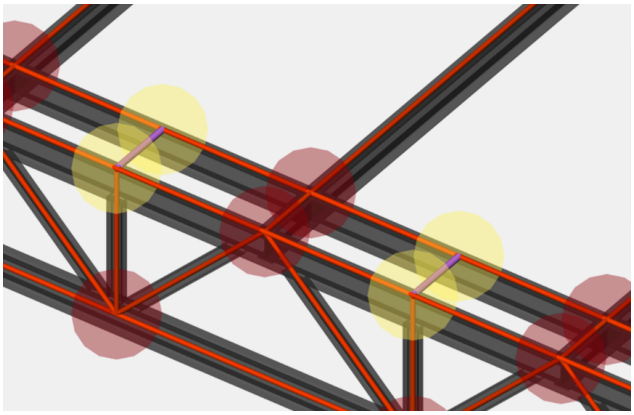
22.22.7.2 Podświetlanie węzłów

Określa, kiedy/jak węzły są podświetlane.

Prawie pokrywa się z innym węzłem
Podświetla wszystkie węzły, które prawie pokrywają się z innym węzłem.

Ma sztywne łącza
Podświetla wszystkie węzły, które mają sztywne połączenia. Zobacz fioletowe linki na obrazku:

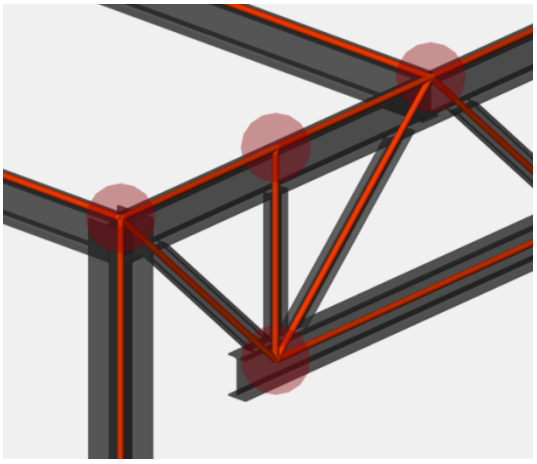

22.22.7.3 Rozmiar węzła

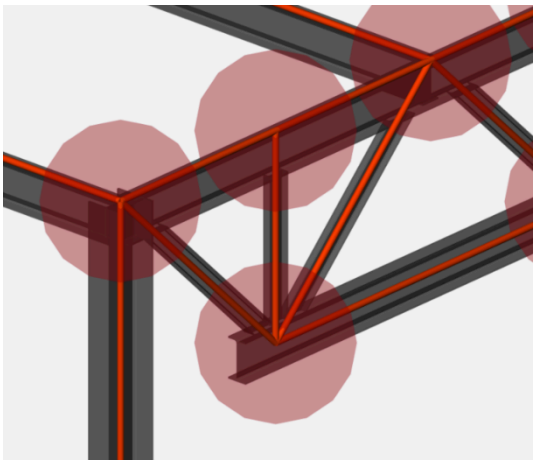
Określa charakterystykę rozmiaru węzła.

Promień węzła:
Węzły w modelu analitycznym są zaznaczone za pomocą wypełnionego okręgu. Określ rozmiar węzłów, wprowadzając promień węzła.

- Promień węzła: 150 mm

- Promień węzła: 350 mm

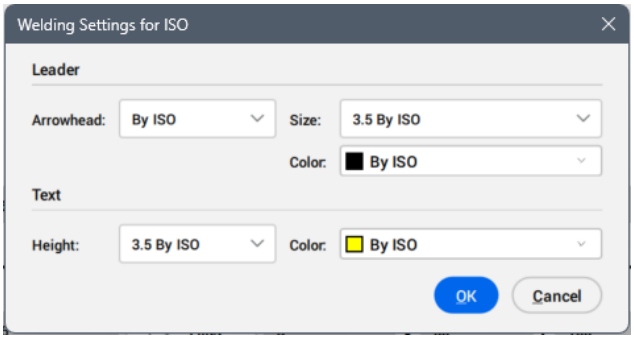
22.23 W

22.23.1 Welding Settings dialog box

Opens via: **Weld Symbol** dialog box > **Settings...** button

The **Welding Settings** dialog box defines the leader and text properties for all weld symbols in the drawing, overriding those set in the **Standard Settings** dialog box.

Note: The default text, leader and symbol properties for all symbol annotations are defined in the **Standard Settings** dialog box.

22.23.1.1 Leader

Defines the leader properties for the weld symbol.

Arrowhead
Sets the leader arrowhead type for the weld symbol from the drop-down list.

Size
Sets the leader size for the weld symbol from the drop-down list.

Color
Sets the leader color for the weld symbol from the drop-down list.

22.23.1.2 Text

Defines the text properties for the weld symbol.

Height
Sets the text height for the weld symbol from the drop-down list.

Color
Sets the text color for the weld symbol from the drop-down list.

22.23.2 Okno dialogowe Symbol spoiny

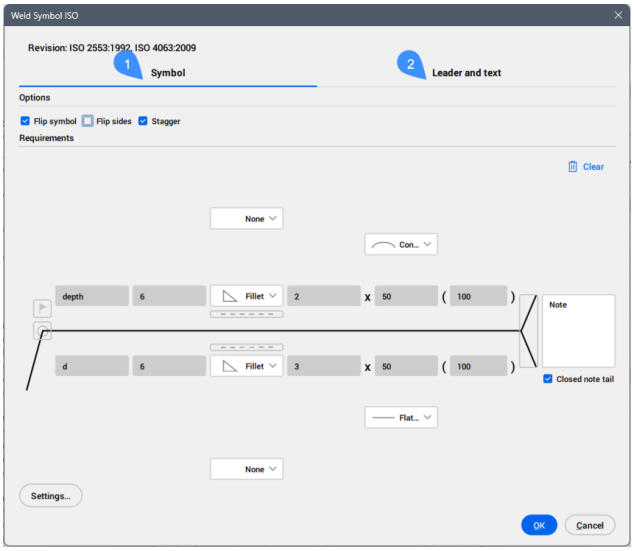
Otwiera się przez polecenie AMWELDSYM

Okno dialogowe **Symbol spoiny** umożliwia ustawienie domyślnych symboli spoin dla bieżącego standardu kreślenia.

Parametry wprowadzone dla symboli spoin są przechowywane tymczasowo i używane jako wartości domyślne dla następnego ustawienia symboli spoin.

Najnowsza wersja normy, z którą zgodny jest ten symbol, jest wyświetlana w górnej części okna dialogowego.

Okno dialogowe zawiera 2 główne zakładki, **Symbol** i **Lider oraz tekst**.

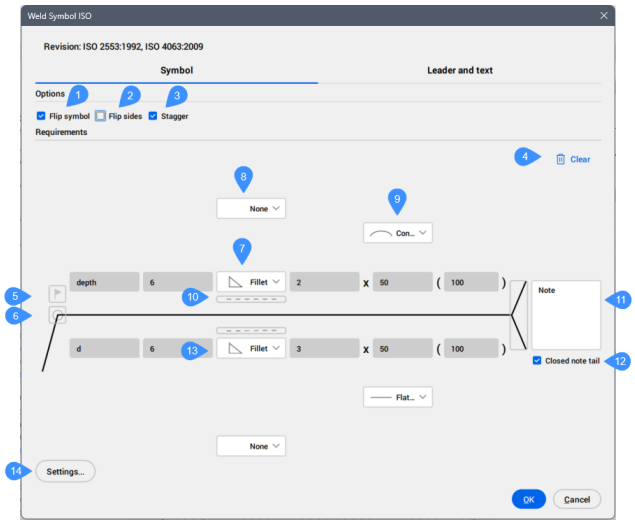
1 Symbol

2 Odnośnik i tekst

22.23.2.1 Symbol

Określa charakterystykę symbolu spoiny.

> ***Ważne:*** Dostępne parametry zależą od rodzaju spoiny i normy, z którą zgodny jest ten symbol. Po utworzeniu symboli spoin można edytować ich parametry w oknie dialogowym **Symbol spoiny** lub w panelu **Właściwości**.

1 Symbol odwrócenia

2 Odwróć strony

3 Naprzemiennie

4 wYczyść

5 Spoina montażowa

6 Dookoła

7 Typ spoiny dla bieżącego procesu dla drugiej strony

8 Typ spoiny dla drugiego procesu dla drugiej strony

9 Kontur

10 Linia identyfikacyjna

11 Notatki dotyczące procesu

12 Ogon zamkniętego przypisu

13 Wymagania dotyczące spoiny po stronie strzałki

Opcje

Symbol odwrócenia

Określa, czy symbol ma być wyrównany do prawej czy lewej strony.

- **Nie zaznaczone**: wyrównuje do prawej.
- **Zaznaczone**: wyrównanie do lewej strony.

Odwróć strony

Zamienia symbol i jego parametry po stronie strzałki z symbolami po drugiej stronie.

Uwaga: Ustawienie **Odwróć strony** zostanie uwzględnione przy następnym zastosowaniu symbolu spoiny.

Naprzemiennie

Określa, czy spoina jest spoina naprzemienna. Dostępne tylko w przypadku wybrania spoin pachwinowych lub spoin krawędziowych ANSI dla obu stron.

Wymagania

wYczyść
Czyści ostatnio wprowadzone parametry. Komórki stają się puste.

Spoina montażowa
Przełącza widoczność symbolu **Spoina montażowa** w bieżącej operacji. Gdy świeci, oznacza to, że spawanie musi zostać wykonane w terenie podczas montażu konstrukcji.

Dookoła
Przełącza widoczność symbolu **Dookoła** (spaw ciągły) w bieżącej operacji.

Typ spoiny dla bieżącego procesu dla drugiej strony
Umożliwia wybór typu spoiny z listy rozwijanej. Każdemu typowi spoiny towarzyszy symbol przedstawiający uproszczony przekrój spoiny.
W zależności od rodzaju spoiny i normy, której odpowiada ten symbol, można zdefiniować parametry spoiny. Po najechaniu kursorem na pole wyświetla się opis parametru.

Głębokość
Określa głębokość spoiny.

Rozmiar
Określa rozmiar spoiny.

Liczba
Określa liczbę spawów.

Długość
Określa długość spoiny.

ODstęp
Określa odległość między spoinami.

Typ spoiny dla drugiego procesu dla drugiej strony
Umożliwia zdefiniowanie dodatkowego typu spoiny i parametrów dla bieżącego procesu.

Kontur
Umożliwia wybór wykańczającego konturu powierzchni spoiny z listy rozwijanej.

Linia identyfikacyjna
Wyświetla linię identyfikacyjną.

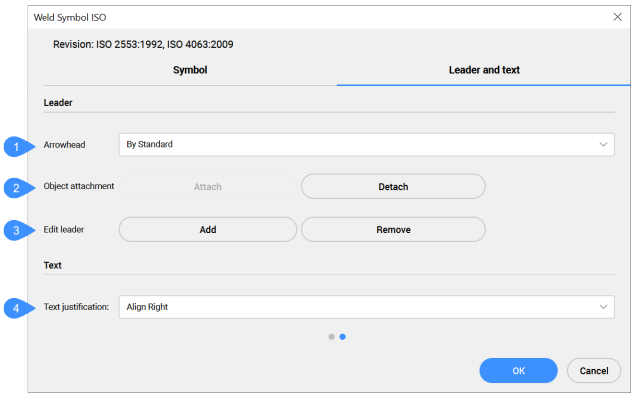
Notatki dotyczące procesu
Dodaje uwagę określającą wymagania dotyczące spawania.

Ogon zamkniętego przypisu
Rysuje ramkę wokół uwagi ogona.

Wymagania dotyczące spoiny po stronie strzałki
Umożliwia zdefiniowanie typu spoiny i parametrów dla strony strzałki, podobnie jak w przypadku typu spoiny dla drugiej strony.

22.23.2.2 Odnośnik i tekst

Określa cechy odnośnika i tekstu.

1 Grot

2 Załącznik obiektu

3 Edytuj odnośnik

4 Justowanie tekstu

Odnośnik

Grot
Określa domyślny typ grotu strzałki dla symboli spawania.

Załącznik obiektu
Określa, czy lider symbolu jest dołączony lub odłączony od obiektu.

Dołącz
Dołącza symbol do wybranego obiektu.

Odłącz
Odłącza symbol od obiektu.

Edytuj odnośnik
Edytuj segmenty odnośnika

Dodaj
Dodaje nowe segmenty odnośnika lub węzły odnośnika.

Usuń
Usuwa segmenty odnośnika lub węzły odnośnika.

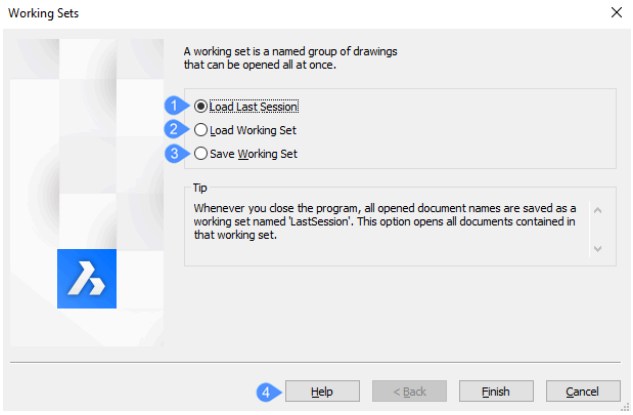
Tekst

Justowanie tekstu
Określa, czy symbol ma być wyrównany do prawej czy lewej strony.

22.23.3 Okno dialogowe Zestawy robocze

Otwiera się przez polecenie ZESTAWYROBOCZE

Okno dialogowe **Zestawy robocze** umożliwia tworzenie i wczytywanie zestawów plików rysunków, co ułatwia jednoczesne wczytywanie całej grupy rysunków.

1 Załaduj Ostatnią Sesję

2 Załaduj Zestaw Roboczy

3 Zapisz Zestaw Roboczy

4 Pomoc

22.23.3.1 Załaduj Ostatnią Sesję

Otwiera wszystkie rysunki, które były otwarte w momencie zamknięcia ostatniej sesji BricsCAD.

Po kliknięciu przycisku **Zakończ**, strona BricsCAD otworzy wszystkie rysunki, które były otwarte podczas ostatniego zamknięcia programu.

22.23.3.2 Załaduj Zestaw Roboczy

Kliknij przycisk **Dalej** i wybierz nazwę zestawu roboczego z listy **Wybierz zestaw roboczy**. Kliknij przycisk **Zakończ**. Program otworzy wszystkie rysunki wchodzące w skład zadania.

22.23.3.3 Zapisz Zestaw Roboczy

Zapisuje rysunki aktualnie otwarte według nazwy jako zestaw roboczy. Kliknij przycisk **Dalej**.

Po kliknięciu przycisku **Zapisz** otworzy się okno dialogowe **Zapisz zestaw roboczy**. Kliknij przycisk **Zakończ**, aby zamknąć okno dialogowe.

Uwaga: Zestawy robocze są zapisywane w rejestrze, dlatego są definiowane inaczej dla każdego profilu użytkownika. Więcej informacji na temat profili użytkowników można znaleźć w artykule dotyczącym **polecenia MANAGERPROFILU**.

Uwaga: Polecenie Delete usuwa nazwany zestaw roboczy. Ponownie definiuje (nadpisuje) istniejący nazwany zestaw roboczy.

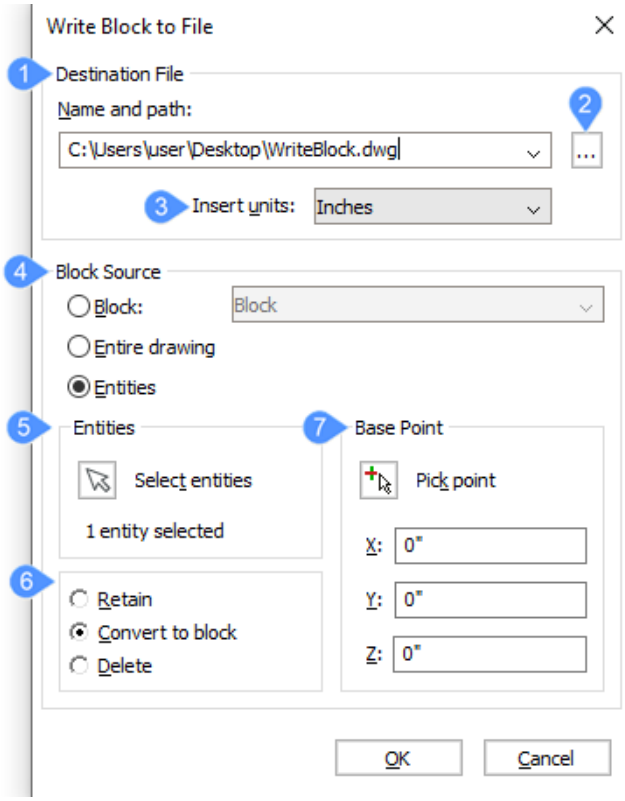
22.23.3.4 Pomoc

Otwiera artykuł Pomocy Bricsys dotyczący polecenia ZESTAWYROBOCZE.

22.23.4 Okno dialogowe Zapisz Blok do Pliku

Otwiera się przez: Polecenie PISZBLOK

Okno dialogowe **Zapisz blok do pliku** umożliwia zapisywanie bloków i innych części rysunku w osobnym pliku rysunku.

1 Plik docelowy

2 Zapisz Blok

3 Jednostki wstawienia

4 Źródło Bloku

5 Elementy

6 Opcje

7 Punkt Bazowy

22.23.4.1 Plik docelowy

Określa nazwę pliku i miejsce jego zapisu.

- **Nazwa i ścieżka**: Określ domyślną ścieżkę i nazwę pliku (nowy blok.dwg).

22.23.4.2 Zapisz Blok

Zmienia ścieżkę i nazwę pliku. Otwiera okno dialogowe **Zapisz blok**.

22.23.4.3 Jednostki wstawienia

Określa jednostki, które mają być używane przez wyeksportowane obiekty, gdy są one później wstawiane do innych rysunków.

Jednostkę obiektu można wybrać z listy rozwijanej.

Jednostki są zapisywane w zmiennej INSUNITS.

22.23.4.4 Źródło Bloku

Wybiera część rysunku do zapisania w nowym bloku:

- **Blok**: Zapisuje blok z rysunku. Opcja ta jest niedostępna, gdy na rysunku nie istnieją żadne bloki. Po wybraniu tej opcji pozostałe opcje stają się niedostępne. Możesz wybrać z listy rozwijanej nazwę bloku, który chcesz zapisać.
- **Cały rysunek**: Zapisuje cały rysunek w pliku. Po wybraniu tej opcji wszystkie inne opcje stają się niedostępne.
- **Podmioty**: Zapisuje wybrane podmioty w pliku.

22.23.4.5 Elementy

Gdy **Źródło bloku** jest ustawione na **Podmioty**, w wierszu poleceń zostanie wyświetlony monit o wybranie jednego lub więcej podmiotów przy użyciu dowolnej metody wyboru.

22.23.4.6 Opcje

Określa, co należy zrobić z wybranymi podmiotami po kliknięciu przycisku **OK** w celu zamknięcia okna dialogowego:

- **Zachowaj**: Zachowuje zaznaczone elementy w niezmienionej postaci; przypomina to kopiowanie zaznaczenia do nowego rysunku.
- **Konwertuj na blok**: Konwertuje wybrane elementy na blok w bieżącym rysunku.
- **Usuń**: Usuwa elementy zaznaczone na rysunku; przypomina to przenoszenie zaznaczenia na nowy rysunek.

  Uwaga: Jeśli ustawiono opcję **Usuń**, polecenie ODDAJ przywraca usunięte jednostki bloków.

22.23.4.7 Punkt Bazowy

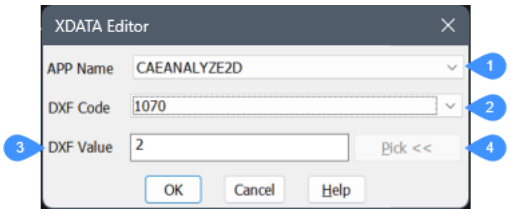
Określa punkt początkowy zapisanych obiektów w nowym pliku. Można wybrać punkt na rysunku lub określić współrzędne X, Y, Z.

22.24 X

22.24.1 XDATA Okno dialogowe

Otwiera się przez polecenie XDEDIT (Express Tools)

Okno dialogowe **XDATA Edytor** umożliwia edycję rozszerzonych danych jednostki (xdata) powiązanych z jednostką.

1 Nazwa aplikacji

2 Kod DXF

3 Wartość DXF

4 Wybierz<<

22.24.1.1 Nazwa aplikacji

Umożliwia wybranie nazwy aplikacji z listy.

22.24.1.2 Kod DXF

Umożliwia zmianę kodu klucza XData DXF.

22.24.1.3 Wartość DXF

Umożliwia określenie nowej wartości DXF.

22.24.1.4 Wybierz<<

Tymczasowo wyłącza okno dialogowe **XDATA Edytor** i umożliwia wybranie nowej wartości.

22.25 Y

22.26 Z

23. Panele

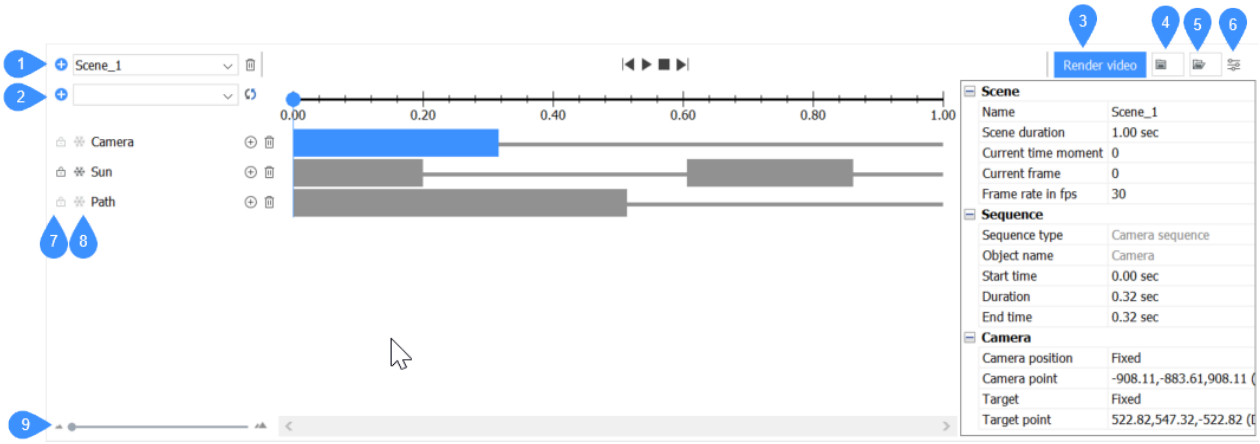
23.1 Panel Edytor Animacji

Aby otworzyć panel **Edytora animacji**:

- Uruchom polecenie EDYTORANIMACJIOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz polecenie **Edytor animacji** z listy **Panele**.

Panel **Edytor animacji** umożliwia tworzenie harmonogramów dla wieloparametrycznych animacji ze złożonymi ruchami kamery i renderowanie ich jako filmów 2D.

Uwaga: Panel **Edytora Animacji** jest wyłączony w systemach macOS i Linux.

1 Dodaj scenę

2 Dodaj oś czasu

3 Renderuj wideo

4 Nagraj grafikę dla bieżącej sceny

5 Załaduj grafikę animacji

6 Konfigurator

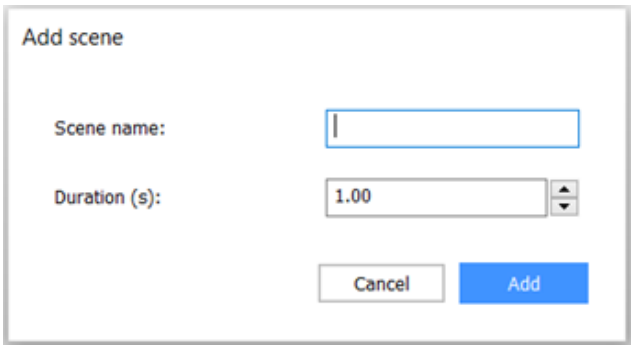
7 Przycisk blokowania/odblokowywania osi czasu

8 Przycisk wyłączania/włączania efektów osi czasu

9 Suwak

23.1.1 Dodaj scenę

Otwiera okno dialogowe **Dodaj scenę** w celu określenia nazwy sceny i czasu jej trwania (s):

23.1.2 Dodaj oś czasu

Dodaje wybrany parametr do osi czasu

Jednym z parametrów, które można dodać, jest efekt słońca. Po dodaniu sekwencji animacji słońca do osi czasu, w konfiguratorze właściwości panelu **Edytora Animacji** dostępnych jest kilka właściwości.

Frame rate in fps	30
Sequence	
Sequence type	Sun sequence
Object name	Sun
Start time	0.16 sec
Duration	0.51 sec
End time	0.67 sec
Sun	
Start time	06:00
End time	18:00
Azimuth	238.36
Copy azimuth value to	
Altitude	34.8428
Copy altitude value to	

Właściwości sekwencji
Określa właściwości sekwencji słońca na osi czasu.

Właściwości słońca
Określa właściwości samego słońca w odniesieniu do jego pozycji i czasu.

23.1.3 Renderuj wideo

Otwiera okno dialogowe **Renderuj wideo** w celu określenia opcji renderowania.

23.1.4 Nagraj grafikę dla bieżącej sceny

Nagrywa grafikę animacji i zapisuje ją w archiwum zip lub w wybranym folderze.

23.1.5 Załaduj grafikę animacji

Wczytuje dane grafiki animacji z archiwum zip lub folderu i otwiera specjalny tryb odtwarzania tej grafiki.

23.1.6 Konfigurator

Przełącza panel **ustawień**.

23.1.7 Przycisk blokowania/odblokowywania osi czasu

Przełącza oś czasu w celu zablokowania wszelkich zmian na osi czasu lub odwrotnie, w celu umożliwienia zmian.

23.1.8 Przycisk wyłączania/włączania efektów osi czasu

Przełącza efekty osi czasu między włączonymi i wyłączonymi. Wyłączone efekty osi czasu są wykluczone z animacji.

23.1.9 Suwak

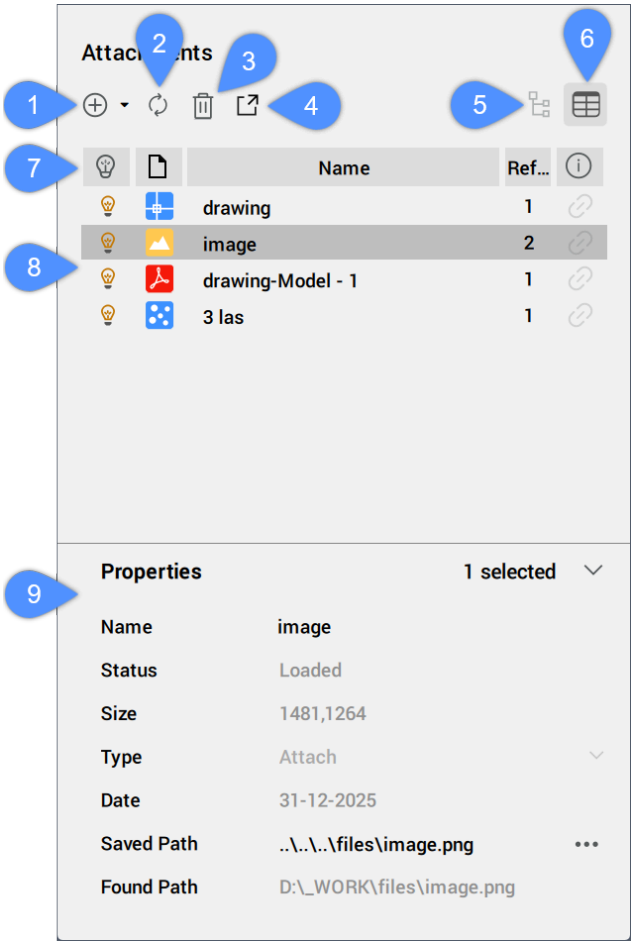
Umożliwia przesuwanie suwaka w celu powiększania/pomniejszania osi czasu.

23.2 Panel Załączniki

Aby otworzyć panel **Załączniki**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPANELZAŁĄCZNIKÓW.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Załączniki** z listy **Panele**.

Panel **Załączniki** oferuje centralną lokalizację do przeglądania i zarządzania załączonymi rysunkami, obrazami, plikami PDF i chmurami punktów.

1 Dołącz plik

2 Odśwież

3 Odłącz

4 Otwórz

5 Widok Drzewa

6 Widok Siatki

7 Nagłówek listy właściwości załączników

8 Lista załączonych plików

9 Właściwości

23.2.1 Dołącz plik

Dołącz DWG
Wyświetla okno dialogowe **Wybierz plik odniesienia**, podobnie jak polecenie ODDOŁĄCZ.

Dołącz PDF
Wyświetla okno dialogowe **Wybierz plik podkładu PDF**, podobnie jak polecenie DOŁĄCZPDF.

Dołącz Obraz
Wyświetla okno dialogowe **Wybierz plik obrazu**, podobnie jak polecenie DOŁĄCZOBR.

Dołącz Chmurę Punktów
Wyświetla okno dialogowe **Menedżer Odnośniku Chmury Punktów**, podobnie jak polecenie CHMURA-PUNKTÓWODNIESIENIE.

23.2.2 Odśwież

Aktualizuje widok siatki lub drzewa.

23.2.3 Odłącz

Odłącza wybrane załączniki od rysunku.

23.2.4 Otwórz

Otwiera wybrane załączniki.

23.2.5 Widok Drzewa

Wyświetla załączniki w uporządkowanym widoku drzewa.

23.2.6 Widok Siatki

Wyświetla załączniki w szczegółowym widoku siatki.

23.2.7 Nagłówek listy właściwości załączników

Nagłówki kolumn opisują właściwości każdego załącznika.

Aby posortować listę załączonych plików w porządku rosnącym lub malejącym dla dowolnej właściwości, kliknij raz lub dwa razy nagłówek kolumny.

Aby wybrać kolumny do wyświetlenia, kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówek kolumny i zaznacz opcje w menu kontekstowym.

Uwaga: Niektóre kolumny są domyślnie ukryte.

Wczytany
Określa stan załadowania załączników.

- **Wczytaj**: załączniki są wczytywane i wyświetlane w edytorze rysunków.
- **Odłącz**: załączniki nie są ładowane ani wyświetlane w edytorze rysunku, ale zachowują informacje o załącznikach, takie jak skala i lokalizacja.
- **Nie znaleziono**: ścieżka nie została znaleziona. Załączniki muszą zostać ponownie dołączone.

Typ Załącznika
Wyświetla typ załączonego pliku (DWG, PDF, obraz lub chmura punktów).

Nazwa
Określa nazwę załącznika. Domyślnie nazwa załącznika jest taka sama jak nazwa pliku. Aby zmienić nazwę załącznika, kliknij dwukrotnie jego nazwę i wprowadź nową. Zmiana nazwy załącznika nie powoduje zmiany nazwy pliku.

Odnośniki
Określa, ile razy załączniki są przywoływane w bieżącym rysunku.

Uwaga: Liczone są tylko widoczne wstawki referencyjne bloków na wszystkich zagnieżdżonych poziomach.

Typ
Określa typ załącznika. Kliknij typ załącznika, aby przełączyć się między **Załącz** a **Nakładka**.

Rozmiar
Określa rozmiar załączonych plików.

Data
Określa datę ostatniego zapisu załączonych plików.

Ścieżka Zapisana
Określa ścieżkę, w tym lokalizację i nazwę pliku załączników. Znaleziona ścieżka może, ale nie musi być taka sama jak zapisana ścieżka. Aby zmienić zapisaną ścieżkę, kliknij ją i wprowadź nową ścieżkę lub wybierz przycisk **Przeglądaj**, aby wyświetlić okno dialogowe **Wybierz plik referencyjny**. Przycisk **Przeglądaj** jest wyświetlany dopiero po kliknięciu zapisanej ścieżki.

Ścieżka Znaleziona
Określa ścieżkę, w tym lokalizację i nazwę pliku załączników. Znaleziona ścieżka może, ale nie musi być taka sama jak zapisana ścieżka. Znaleziona ścieżka może, ale nie musi być taka sama jak zapisana ścieżka.

23.2.8 Lista załączonych plików

Wyświetla listę załączonych plików i ich właściwości.

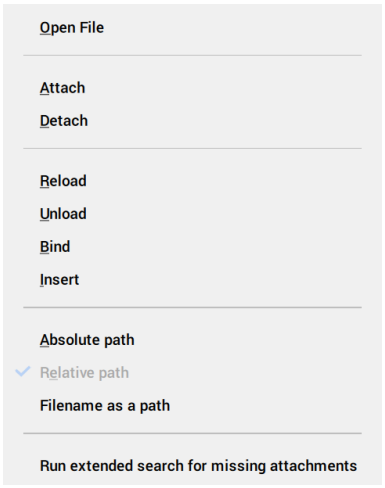
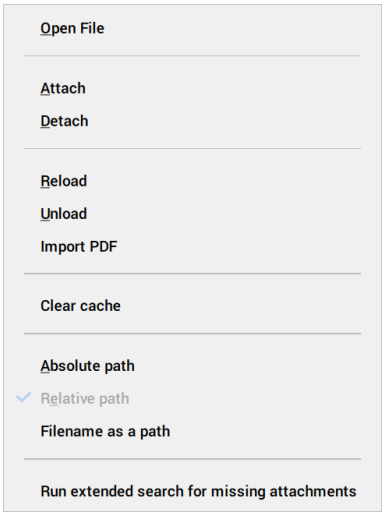
Uwaga: Po wybraniu pliku XREF w obszarze rysowania zostanie on podświetlony w panelu **Załączniki** i odwrotnie.

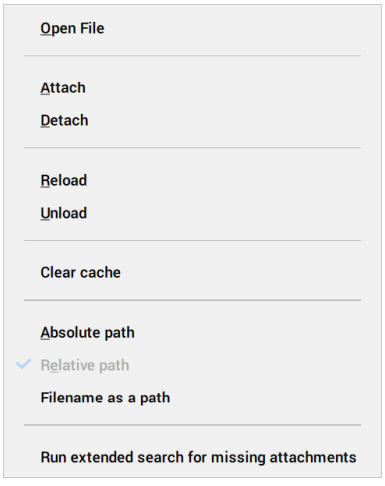
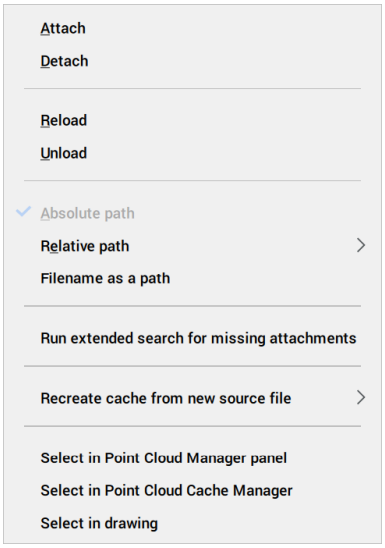
23.2.9 Właściwości

Wyświetla właściwości wybranego załącznika w formacie wiersza. Są to te same właściwości, które są wyświetlane w nagłówku listy właściwości załączników w formacie kolumnowym.

23.2.10 Opcje menu kontekstowego

Menu prawego przycisku myszy na wybranych załącznikach oferuje dodatkowe opcje menu w zależności od typu pliku.

Plik DWG	Plik PDF
	

Plik obrazu	Plik chmury punktów
	

Otwórz plik
Otwiera plik załącznika DWG.

Dołącz
Dołącza nowe odniesienie do pliku załącznika.

Odłącz
Odłącza wszystkie odnośniki załącznika.

Wczytaj Ponownie
Przeładowuje wszystkie odniesienia do załącznika, a wszystkie jego wstawki, w tym parametryczne, są przebudowywane.

Odłącz
Rozładowuje wszystkie odnośniki załącznika.

POWiąż
Kopiuje zawartość załączonego rysunku do bieżącego rysunku jako odniesienie do bloku (polecenie -ODN: _B), zgodnie z wartością zmiennej systemowej BINDTYPE.
Parametryczne odniesienia zewnętrzne są konwertowane na lokalne bloki parametryczne.

Wstaw
Wstawia wszystkie wystąpienia załącznika do rysunku jako odniesienia do bloku (polecenie -ODN: _I).
Parametryczne odniesienia zewnętrzne są konwertowane na lokalne bloki parametryczne.

Rozpocznij zaawansowane wyszukiwanie brakujących załączników.
Wyszukuje załączony plik w folderze wyższego poziomu, jeśli folder został dodany w zmiennej systemowej SRCHPATH.

Import PDF
Uruchamia polecenie -PDFIMPORT w celu zaimportowania załącznika.

Wyczyść pamięć podręczną
Usuwa pliki obrazów lub PDF z powiązanego folderu pamięci podręcznej dysku.

Utwórz ponownie pamięć podręczną z nowego pliku źródłowego

Wybierz plik
Tworzy ponownie pamięć podręczną chmury punktów z wybranego pliku.

Wybierz folder
Tworzy ponownie pamięć podręczną chmury punktów z wybranego folderu.

Wybierz w panelu Menedżera chmury punktów
Wybiera bieżący załącznik chmury punktów w panelu **Menedżer chmury punktów** .

Wybierz w Menedżerze pamięci podręcznej chmury punktów
Wybiera bieżący załącznik chmury punktów w **Menedżer pamięci podręcznej chmury punktów** okno dialogowe.

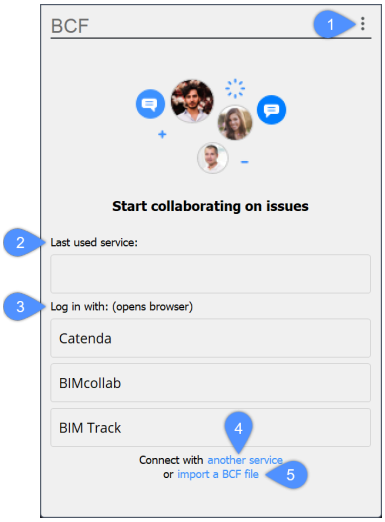
Wybierz na rysunku
Wybiera bieżący załącznik chmury punktów na rysunku.

23.3 Panel BIM BCF

Aby otworzyć panel **BIM BCF**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki/pasek narzędzi i wybierz **BIM BCF** z listy **Panele**.

Panel **BIM BCF** umożliwia powiązanie informacji, takich jak komentarz, zrzut ekranu, lista zaangażowanych obiektów i punkt widzenia kamery ze sprawą oraz dodawanie nowych spraw.

23.3.1 Zakładka logowania

1 Menu

2 Ostatnio używana usługa

3 Zaloguj się za pomocą

4 Połączenie z inną usługą

5 zaimportuj plik BCF

Menu
Otwiera menu główne panelu BIM **BCF**.

Zaimportuj plik BCF
Umożliwia importowanie plików w formacie BIM Collaboration Format (*.bcf, *.bcfzip).

Zaloguj się za pomocą usługi niestandardowej
Umożliwia połączenie z usługą w chmurze w celu rozpoczęcia współpracy nad problemami w rysunkach.

Odśwież
Zapewnia dostęp do najnowszych aktualizacji na wypadek pracy w chmurze.

Wyczyść źródła
Rozłącza Cię z usługą w chmurze, jeśli jesteś online, lub zamyka plik .bcf plik, jeśli pracujesz na importowanym .bcf pliku .lic.

Ostatnio używana usługa
Wyświetla ostatnio używaną usługę współpracy, której adres jest przechowywany w zmiennej systemowej BCFSOURCEURL.

Zaloguj się za pomocą
Wyświetla trzy najpopularniejsze usługi współpracy. Kliknij wybrany przycisk, aby bezpośrednio połączyć się z daną usługą.

Uwaga: Źródłowy adres URL dla BIMcollab zawiera nazwę zakupionej przestrzeni. Jeśli korzystasz z bezpłatnego konta, użyj join.bimcollab.com.

Połączenie z inną usługą
Otwiera **niestandardowe** okno dialogowe logowania (**patrz artykuł Panel BIM BCF - Niestandardowe okno dialogowe logowania**).

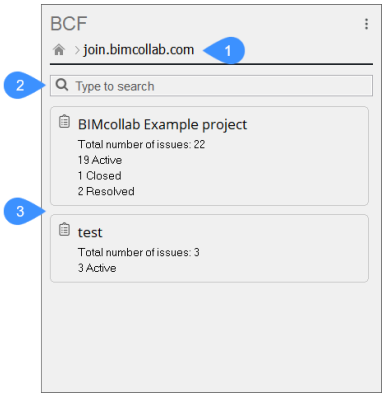
zaimportuj plik BCF
Wyświetla okno dialogowe **Wybierz plik BIM Collaboration Format do importu**.

Uwaga: Ta opcja umożliwia jedynie odczyt zaimportowanego pliku BCF. Edycji nie można zapisać.

23.3.2 Karta usługi w chmurze

Po wprowadzeniu żądanej usługi zostanie nawiązane połączenie z wybraną usługą w chmurze. Wprowadź adres e-mail i hasło, aby się połączyć.

Po zalogowaniu możesz zamknąć okno przeglądarki i rozpocząć współpracę nad problemami w BricsCAD.

1 Źródło URL

2 Szukaj

3 Lista projektów

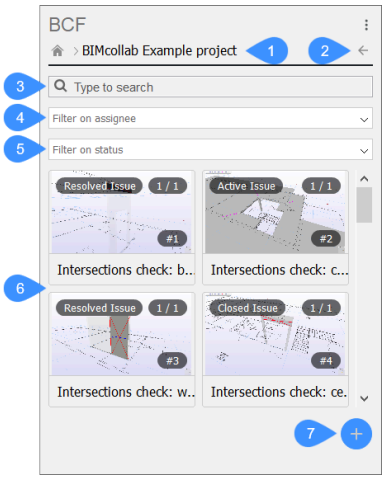
Źródło URL
Wyświetla źródłowy adres URL usługi współpracy BCF.

Szukaj
Wyświetla tylko projekty przefiltrowane według słowa wpisanego na pasku wyszukiwania.

Lista projektów
Wyświetla listę projektów, w które jesteś zaangażowany.

23.3.3 Karta Przegląd zagadnień

Wyświetla zgłoszenie dostępne dla wybranego projektu.

1 Nazwa projektu

2 Lista projektów

3 Szukaj

4 Filtruj po przypisanych

5 Filtruj według statusu

6 Raport wyszukiwania

7 Dodaj zgłoszenie

Nazwa projektu
Wyświetla nazwę otwartego projektu.

Lista projektów
Powraca do listy projektów.

Szukaj
Umożliwia określenie wyszukiwania na liście spraw.

Filtruj po przypisanych
Umożliwia filtrowanie spraw według przypisanego odbiorcy. Wszyscy przypisani do projektu są wyświetlani w rozwijanym menu.

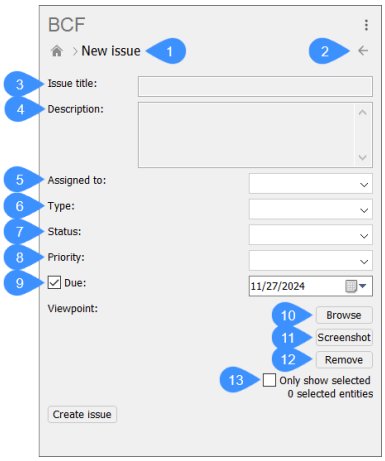
Filtruj według statusu
Umożliwia filtrowanie zgłoszeń według statusu. Dostęp do różnych statusów można uzyskać za pomocą menu rozwijanego.

Raport wyszukiwania
Wyświetla listę wszystkich spraw zgodnych z wprowadzonym wyszukiwaniem.

Dodaj zgłoszenie
Umożliwia dodanie i zdefiniowanie nowej sprawy.

Uwaga: Ta opcja jest dostępna tylko po zalogowaniu się do usługi współpracy BIM w chmurze.

23.3.4 Karta nowego zgłoszenia

1 Nazwa zgłoszenia

2 Lista zgłoszenia

3 Tytuł zgłoszenia

4 Opis

5 Przypisz do

6 Typ

7 Status

8 Priorytet

9 Do

10 Przeglądaj

11 Zrzut ekranu

12 Usuń

13 Pokaż tylko wybrane

Nazwa zgłoszenia
Wyświetla nazwę nowego wydania.

Lista zgłoszenia
Powraca do listy spraw projektu.

Tytuł zgłoszenia
Określa tytuł wydania do dodania.

Opis
Określa szczegółowy opis problemu.

Przypisz do
Określa osobę przypisaną do zadania.

Typ
Określa typ problemu. Dostęp do kilku opcji można uzyskać za pomocą menu rozwijanego.

Status
Określa status sprawy. Dostęp do kilku opcji można uzyskać za pomocą menu rozwijanego.

Priorytet
Określa znaczenie danej kwestii. Dostęp do kilku opcji można uzyskać za pomocą menu rozwijanego.

Do
Określa, czy sprawa ma termin rozwiązania, czy nie. Jeśli opcja ta jest zaznaczona, można określić datę.

Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz punkt widzenia dla tego komentarza**, aby dodać plik PNG jako punkt widzenia.

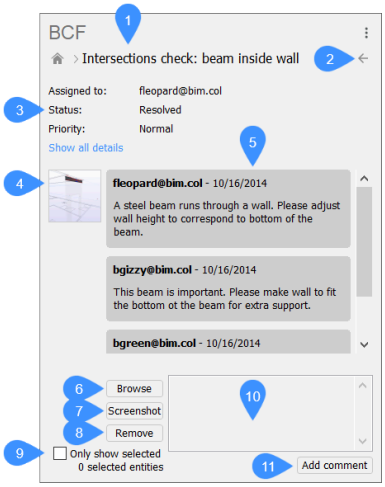
Zrzut ekranu
Wstaw zrzut ekranu z przestrzeni modelu jako punkt widzenia. Obraz zrzutu ekranu jest oparty na bieżącej widoczności w przestrzeni modelu. Opcja ta uwzględnia również pozycję kamery i aktywne płaszczyzny przekroju. Są one ponownie stosowane później, gdy punkt widzenia zostanie aktywowany.

Usuń
Usuwa dodany punkt widzenia.

Pokaż tylko wybrane
Gdy opcja ta jest odznaczona, jednostki wybrane podczas tworzenia zrzutu ekranu są podświetlane podczas późniejszej aktywacji punktu widzenia.
Po zaznaczeniu tej opcji, tylko wybrane jednostki będą widoczne w widoku komentarza do sprawy, umożliwiając wyizolowanie wybranych jednostek podczas aktywacji widoku.

23.3.5 Informacje o zgłoszeniu

Po kliknięciu sprawy wyświetlane są informacje o sprawie.

1 Nazwa zgłoszenia

2 Karta Przegląd zgłoszeń

3 Detale

4 Miniatura obrazu

5 Komentarze

6 Przeglądaj

7 Zrzut ekranu

8 Usuń

9 Pokaż tylko wybrane

10 Komentarz

11 Dodaj komentarz

Nazwa zgłoszenia
Wyświetla nazwę otwartego zgłoszenia.

Karta Przegląd zgłoszeń
Powraca do podglądu zgłoszenia.

Detale
Wyświetla szczegółowe informacje o zgłoszeniu, takie jak status, autor i data utworzenia.

Miniatura obrazu
Jeśli komentarz ma powiązaną pozycję kamery, kliknięcie miniatury obrazu spowoduje ustawienie kamery w bieżącym rysunku w tej pozycji.

Komentarze
Wyświetla komentarze dotyczące zgłoszenia.

Przeglądaj
Otwiera okno dialogowe **Wybierz punkt widzenia dla tego komentarza**, aby dodać plik PNG jako punkt widzenia.

Zrzut ekranu
Wstaw zrzut ekranu z przestrzeni modelu jako punkt widzenia. Obraz zrzutu ekranu jest oparty na bieżącej widoczności w przestrzeni modelu. Opcja ta uwzględnia również pozycję kamery i aktywne płaszczyzny przekroju. Są one ponownie stosowane później, gdy punkt widzenia zostanie aktywowany.

Usuń
Usuwa dodany punkt widzenia.

Pokaż tylko wybrane
Gdy opcja ta jest odznaczona, jednostki wybrane podczas tworzenia zrzutu ekranu są podświetlane podczas późniejszej aktywacji punktu widzenia.
Po zaznaczeniu tej opcji, tylko wybrane jednostki będą widoczne w widoku komentarza do sprawy, umożliwiając wyizolowanie wybranych jednostek podczas aktywacji widoku.

Komentarz
Umożliwia wstawienie komentarza do wybranej sprawy.

Dodaj komentarz
Dodaje wstawiony komentarz (i punkt widzenia) do wybranej sprawy.

Uwaga:

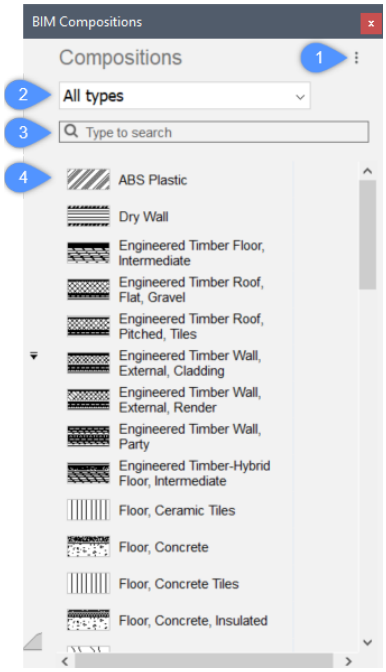
- Komentarze można dodawać tylko wtedy, gdy wybrano usługę BCF w chmurze. Nie można ich zapisać w plikach BCF, ponieważ ta opcja umożliwia odczyt pliku BCF.

- BCF 2.1 i BCF 3.0 są obsługiwane podczas łączenia się z usługą BCF za pośrednictwem interfejsu API BCF. Podczas importowania plików BCF obsługiwany jest tylko BCF 2.1.

23.4 Panel Kompozycja BIM

Aby otworzyć panel **BIM Kompozycje**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **BIM Kompozycje** z listy **Panele**.

Panel **Kompozycje BIM** umożliwia przypisywanie kompozycji do dowolnej bryły w modelu BIM.

1 Menu

2 Lista typów kompozycji

3 Szukaj

4 Dostępne kompozycje

23.4.1 Menu

Otwórz okno dialogowe materiałów...
Otwiera okno dialogowe **Materiał fizyczny**, które umożliwia tworzenie, modyfikowanie i usuwanie materiałów fizycznych.

Otwórz okno dialogowe kompozycji...
Otwiera okno dialogowe **Kompozycje**, które umożliwia tworzenie, modyfikowanie i usuwanie kompozycji.

Otwórz okno dialogowe projektu...
Otwiera okno dialogowe **BIM Projekt Info**, które pozwala kontrolować lokalizację, właściwości i zawartość baz danych Project i Central.

Pokaż tylko kompozycje w projekcie...
Wyświetla tylko kompozycje, które są używane w projekcie.

23.4.2 Lista typów kompozycji

Wyświetla kompozycje wybranej kategorii (wszystkie typy, ogólne, dachowe, stropowe, ścienne) w bazie danych Biblioteki.

23.4.3 Szukaj

Filtruje listę kompozycji. Wyświetlane są tylko kompozycje zawierające aktualnie wyszukiwane hasło.

23.4.4 Dostępne kompozycje

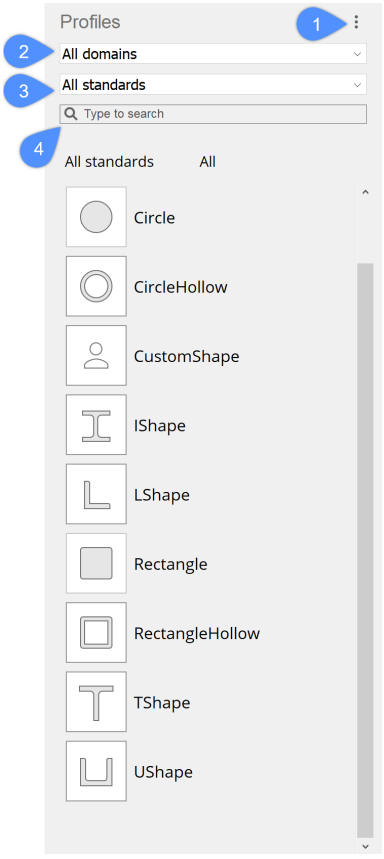
Wyświetla wszystkie dostępne kompozycje.

Po dwukrotnym kliknięciu kompozycji otworzy się okno dialogowe **Kompozycje**.

23.5 Panel Profil BIM

Aby otworzyć panel **BIM Profile** , kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **BIM Profile** z listy **Paneli**.

Panel **BIM Profili** oferuje centralną lokalizację umożliwiającą dostęp do profili standardowych i niestandardowych.

1 Menu

2 Domeny

3 Normy

4 Pasek wyszukiwania

23.5.1 Menu

Otwórz okno dialogowe materiałów...
Otwiera okno dialogowe **Materiał fizyczny**, które umożliwia tworzenie, modyfikowanie i usuwanie materiałów fizycznych.

Otwórz okno dialogowe profili...
Otwiera okno dialogowe **Profile**, które umożliwia tworzenie, modyfikowanie i usuwanie profili.

Otwórz okno dialogowe projektu...
Otwiera okno dialogowe **BIM Projekt Info**, które umożliwia importowanie profili z plikami XML/CSV do bazy danych projektu, kontrolowanie lokalizacji, właściwości i zawartości baz danych Project i Central.

Wyświetlaj w projekcie jedynie profile...
Wyświetla tylko profile używane w projekcie.

23.5.2 Domeny

Filtruje profile na podstawie domeny.

23.5.3 Normy

Filtruje profile na podstawie standardu.

Uwaga: Możesz ustawić, które standardy będą widoczne w panelu **Profile BIM** w Ustawieniach (Standardy profilu). Domyślnie wszystkie standardy są widoczne.

23.5.4 Pasek wyszukiwania

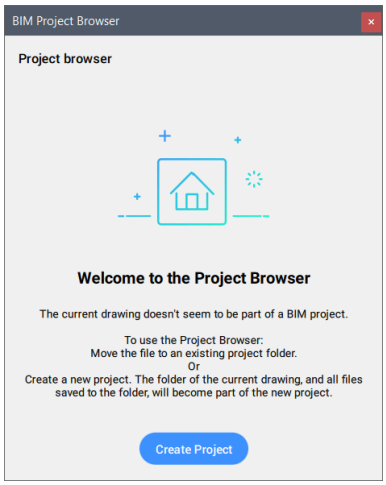
Wyszukaj określone profile za pomocą paska wyszukiwania.

23.6 Panel Przeglądarka projektu BIM

Aby otworzyć panel **Przeglądarka projektu BIM**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki/pasek narzędzi i wybierz **Przeglądarka projektu BIM** z listy **Panele**.

Panel **Przeglądarki projektu BIM** oferuje centralną lokalizację do zarządzania wszystkimi plikami i widokami w projekcie BIM.

Po zapisaniu nowego rysunku można nacisnąć przycisk **Utwórz projekt**.

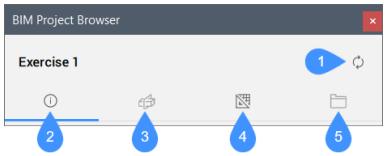
Uwaga: Po uruchomieniu strony BricsCAD BIM, można również utworzyć nowy projekt z zakładki **Start**, naciskając przycisk **Nowy projekt**.

Po zapisaniu nowego rysunku w istniejącym folderze projektu, **Przeglądarka Projektów BIM** wyświetli przycisk **Dodaj do Projektu**. Kliknij go, aby dodać rysunek i wszystkie niezbędne pliki, które jeszcze nie istnieją, do folderu projektu.

Podczas tworzenia projektu niektóre pliki są automatycznie generowane w folderze projektu, takie jak plik zestawu arkuszy (DST), plik bazy danych (BSYSLIB) i domyślny szablon arkusza (DWT). Generowany jest również nowy podfolder dla szablonów arkuszy. Inne pliki mogą zostać dodane ręcznie do folderu projektu lub wygenerowane później.

Uwaga: Folder, w którym przechowywany jest aktywny rysunek, staje się folderem projektu. Wszystkie inne pliki i podfoldery tego folderu będą uważane za część tego projektu.

Panel **Przeglądarki Projektów BIM** składa się z czterech zakładek i przycisku odświeżania.

1 Odśwież projekt

2 Zakładka Informacje

3 Zakładka Przekroje i widoki

4 Zakładka Arkusze

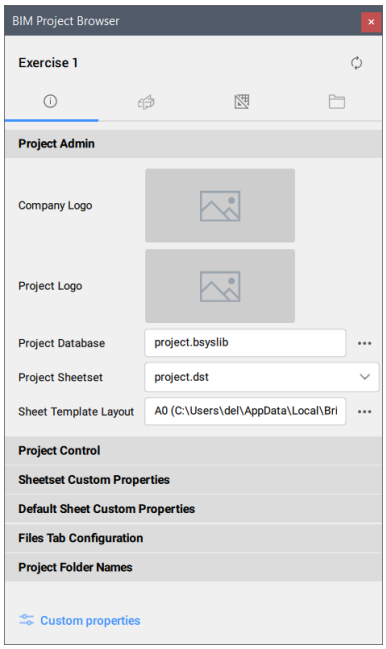
5 Zakładka Pliki

23.6.1 Odśwież projekt

Odświeża panel **Przeglądarka projektu BIM**, aby dopasować go do zmian we wszystkich projektach BIM (na przykład Xref w rysunkach głównych, arkuszach, ręcznie dodanych plikach).

23.6.2 Zakładka Informacje

Oferuje pełny przegląd bieżącego projektu.

Administrator Projektu
Pokazuje i ustawia:

- **Logo firmy**: kliknij miniaturę, aby wybrać plik PNG. Kopia zostanie utworzona w folderze projektu i otrzyma nazwę "project.png". Może to być na przykład użyte w bloku tytułu.

  Uwaga: Logo firmy zostanie automatycznie zaktualizowane w widokach arkuszy aktualnie otwartych rysunków arkuszy po zapisaniu otwartych rysunków arkuszy.

- **Logo projektu**: kliknij miniaturę, aby wybrać plik PNG. Kopia zostanie utworzona w folderze projektu i otrzyma nazwę "project.png". Może to być na przykład użyte w bloku tytułu.
- **Baza danych projektu**: kliknij przycisk przeglądania (...), aby otworzyć okno dialogowe **Baza danych projektu**, które daje pełny przegląd rysunków projektu oraz ich zapisanych i znalezionych ścieżek bazy danych. Okno dialogowe umożliwia wybranie innej bazy danych projektu lub zmianę nazwy bieżącej bazy danych. Obsługuje również łączenie wymienionych rysunków z bazą danych projektu.
- **Zestaw arkuszy projektu**: wyświetla bieżący zestaw arkuszy. Kliknij strzałkę w dół, aby wybrać dostępny zestaw arkuszy z listy.
- **Wzór Wydruku Arkuszy**: kliknij przycisk przeglądania (...), aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz Arkusz**, w którym można wybrać ścieżkę pliku rysunku szablonu i układ z pliku szablonu.

Kontrola Projektu
Ustawia i wyświetla właściwości zestawu arkuszy:

- **Nazwa Projektu**
- **Numer Projektu**
- **Faza Projektu**

- **Kamień Milowy Projektu**

Właściwości Niestandardowe Zestawu Arkuszy
Ustawia i wyświetla właściwości zestawu arkuszy zdefiniowane przez użytkownika (na przykład **Miasto klienta**, **Nazwa klienta**, **Stan klienta**, **Ulica klienta**, **Miasto projektu**, **Stan projektu**, **Ulica projektu**).

Domyślne Właściwości Niestandardowe Arkusza
Ustawia i wyświetla właściwości arkusza zdefiniowane przez użytkownika (na przykład **Sprawdzony przez**, **Opracowany przez**).

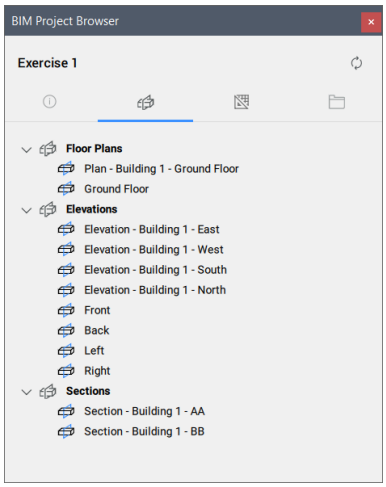
Konfiguracja Zakładki Plików
Określa foldery i rozszerzenia, które mają być ignorowane. Pozwala ona określić, jaka część projektu ma być widoczna w zakładce **Pliki**.

Nazwy Folderu Projektu
Ustawia nazwy folderów projektu dla komponentów, szczegółów, obrazów i zestawień.

Właściwości użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Właściwości niestandardowe**, w którym można dodawać, edytować lub usuwać niestandardowe właściwości zestawów arkuszy i arkuszy.

23.6.3 Zakładka Przekroje i widoki

Wyświetla listę sekcji projektu uporządkowanych według typu. Możesz rozwinąć typ sekcji, aby zobaczyć jej sekcje.

Kliknij prawym przyciskiem myszy **Przekroje**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Wybierz** obiekt przekroju: wybiera przekrój na rysunku modelu projektu.

  Uwaga: Można to również zrobić, klikając dwukrotnie element przekroju.

- **Zmień nazwę**: zmienia nazwę przekroju.
- **Wyświetl wynik przekroju**: wyświetla wynik przekroju w odpowiednim arkuszu i powiększa jego rzutnię. (Jeśli nie jest jeszcze otwarty, rysunek zostanie otwarty).
- **Utwórz** arkusze: otwiera okno dialogowe **Utwórz arkusze**, które umożliwia ustawienie rzutni i ustawień nowego arkusza.

Uwaga:

- Jeśli dla wybranego przekroju został już utworzony arkusz, wyświetlone zostanie wyskakujące powiadomienie z nazwą arkusza. Arkusz ten można edytować w zakładce **Arkusze** panelu. Kliknij go dwukrotnie lub wybierz opcję **Edytuj arkusze** z menu kontekstowego arkusza.
- Dane projektu BIM są inicjowane za pomocą pliku XML, który można edytować.

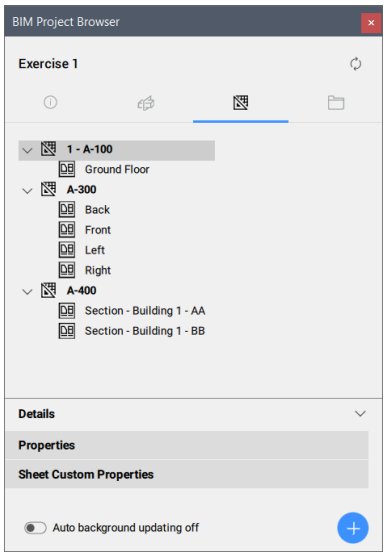
- **Aktualizuj teraz**: regeneruje wynik przekroju.
- **Aktualizacja w tle**: regeneruje wynik przekroju w tle, bez przerywania pracy użytkownika.

Uwaga: Przekroje (wybór pojedynczego lub wielu elementów) lub widoki 3D (wybór pojedynczego elementu) można umieszczać na obszarze Paper Space aktywnego arkusza, przeciągając elementy z drzewa kart **Przekroje i widoki** i upuszczając je na obszar Papieru tego arkusza:

- W przypadku wyboru pojedynczego elementu należy określić punkt wstawiania. Podczas umieszczania widoku 3D, kliknij prawym przyciskiem myszy przed określeniem punktu wstawienia, aby wyświetlić menu kontekstowe, które umożliwia wybór skali rzutni.
- W przypadku wyboru wielu elementów należy najpierw określić punkt wstawienia, a następnie drugi punkt prostokąta, który określa sposób rozmieszczenia elementów (liczbę wierszy i kolumn).

23.6.4 Zakładka Arkusze

Wyświetla zawartość zestawu arkuszy projektu. Możesz rozwinąć nazwę arkusza, aby wyświetlić jego widoki arkusza.

Uwaga:

- Dwukrotne kliknięcie arkusza powoduje otwarcie rysunku arkusza.
- Widok arkusza można przenieść z jednego arkusza do drugiego, przeciągając go i upuszczając nad nazwą arkusza. Możesz przytrzymać klawisz Ctrl, aby przeciągnąć kopię tego widoku arkusza.

Detale
Kliknij nazwę przekroju, aby ją rozwinąć. Przekrój wyświetli odpowiednie właściwości dla wybranych elementów na karcie. Jeśli te właściwości nie są wyszarzone, można je edytować.

Auto aktualizowanie w tle
Automatycznie aktualizuje wyniki przekroju bez przerywania pracy. Włącza lub wyłącza zmienną systemową ENABLEBIMBKUPDATE.

Przycisk Dodaj
Po naciśnięciu przycisku **Dodaj** dostępne są poniższe opcje:

- **Nowy arkusz**: otwiera okno dialogowe **Nowy arkusz**, które umożliwia dodanie nowego arkusza do karty **Arkusze** lub do aktualnie wybranego podzbioru, jeśli taki istnieje.
- **Nowy podzbiór**: dodaje nowy podzbiór do karty **Arkusze** lub do aktualnie wybranego podzbioru, jeśli taki istnieje.

Stan widoków arkuszy:

- : widok arkusza zostanie zaktualizowany.

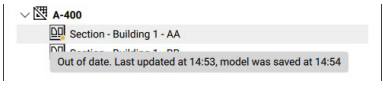
  Uwaga: Najechanie kursorem na widok arkusza powoduje wyświetlenie podpowiedzi wyjaśniającej status i wskazującej czas ostatniej aktualizacji przekroju.

- : widok arkusza jest aktualizowany w tle.

  Uwaga: Najechanie kursorem na widok arkusza powoduje wyświetlenie podpowiedzi wyjaśniającej status.

- : widok arkusza jest nieaktualny.

  Uwaga: Najechanie kursorem na widok arkusza powoduje wyświetlenie podpowiedzi wyjaśniającej status, czas ostatniej aktualizacji bloku wyników sekcji oraz czas zapisania modelu. W ten sposób można sprawdzić, czy czas zapisu modelu jest bardziej aktualny niż czas aktualizacji widoku arkusza.

- : w widoku arkusza wystąpił błąd.

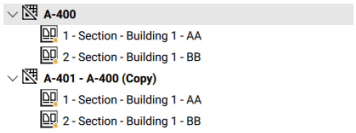
  Uwaga: Najechanie kursorem na widok arkusza powoduje wyświetlenie podpowiedzi wyjaśniającej status.

Uwaga:

- Aktualizacja w tle jest możliwa tylko dla plików, które nie są aktualnie aktywne.
- **(n)** pokazuje kolejność, w jakiej aktualizacja w tle będzie działać (jest indeksem widoku w kolejce).

Kliknij **arkusz** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Nowy arkusz (arkusze)...**: otwiera okno dialogowe **Nowy arkusz (arkusze)** umożliwiające dodanie nowego arkusza do karty **Arkusze**.
- **Otwórz arkusz**: otwiera rysunek arkusza. Możesz także kliknąć dwukrotnie arkusz, aby go otworzyć.
- **Kopiuj arkusz**: tworzy kopię pliku DWG arkusza i wpisu arkusza w zestawie arkuszy (w tym samym podzbiorze). Skopiowane zostaną również wszystkie bloki, rzutnie, widoki nazwane i widoki arkusza. Nazewnictwo i numerowanie skopiowanego arkusza zostanie wykonane automatycznie.

- **Edytuj arkusz**: otwiera okno dialogowe **Edytuj arkusze**, które umożliwia edycję właściwości wybranych rzutni.

  Uwaga: W oknie dialogowym zawsze jest otwarty cały arkusz. W przypadku wybrania widoku pojedynczego arkusza wyświetlane są wszystkie rzutnie tego arkusza, a po wybraniu podzestawu wyświetlane są wszystkie arkusze w podzestawie.

- **Usuń arkusz**: usuwa arkusz.
- **Zbierz detal**: zbiera wszystkie oznaczone detale z wybranych arkuszy i wstawia układy tych detali do bieżącego arkusza.
- **Aktualizuj teraz**: anuluje aktualnie uruchomioną kolejkę aktualizacji arkuszy i ustawia wybrany zestaw arkuszy jako nową kolejkę. Aktualizacja w tle jest kontynuowana po zakończeniu aktualizacji tej kolejki.
- **Aktualizuj w tle**: aktualizuje widok arkuszy w tle.

Kliknij **widok arkusza** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Wyświetl widok**: wyświetla odpowiedni wynik i powiększa jego rzutnię.
- **Edytuj arkusz**: otwiera okno dialogowe **Edytuj arkusze**, które umożliwia edycję właściwości wybranych rzutni.
- **Usuń widok/Wynik**: usuwa widok arkusza i odpowiadający mu wynik (rzutnię, etykietę widoku, widok arkusza i blok wyniku, ale tylko wtedy, gdy żadna inna rzutnia go nie wyświetla).
- **Aktualizuj teraz**: aktualizuje widok arkusza.
- **Aktualizuj w tle**: aktualizuje widok arkusza w tle.
- **Umieść etykietę widoku**: wstawia etykietę widoku do bieżącego arkusza i ustanawia połączenie między etykietą widoku a rzutnią. Nowa etykieta widoku zastępuje starą, jeśli ta już istnieje.

  Uwaga: Ta czynność jest dostępna tylko wtedy, gdy bieżąca karta DWG jest otwartym dokumentem arkusza.

Widok arkusza można łatwo umieścić w obszarze Papieru innego aktywnego arkusza, przeciągając go z karty **Arkusze** i upuszczając na obszarze Papieru.

Kliknij prawym przyciskiem myszy **Podzbiór**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

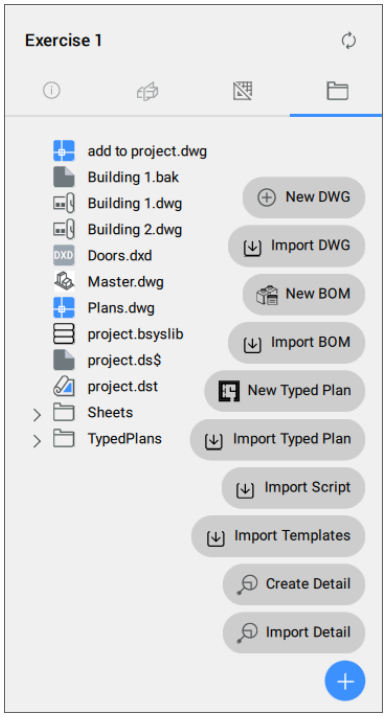
- **Usuń podzbiór**: usuwa podzbiór (możliwe tylko wtedy, gdy nie zawiera żadnych arkuszy ani podzbiorów).

23.6.5 Zakładka Pliki

Wyświetla zawartość folderu projektu i umożliwia umieszczenie wszystkich obsługiwanych plików (metodą "przeciągnij i upuść") na aktywnym rysunku.

- Rysunki (modele, arkusze, podkłady itd.)

- Harmonogramy, skrypty itp.
- Obrazów:
  - Logo firmy, obrazy googlemap, zdjęcia witryny itp.
  - PNG utworzony przez skrypt na podstawie nazwanych widoków.
  - Rendery stworzone w Bricscad lub Enscape, Twinmotion.

Uwaga: Niektóre z obsługiwanych plików do importu można umieścić tylko w przestrzeni Papieru aktywnego rysunku.

Opcje przycisku dodawania ( ):

Nowy DWG
Otwiera okno dialogowe **Wybierz nazwę**, aby dodać nowy rysunek DWG do pliku.

Importuj DWG
Otwiera okno dialogowe **Wybierz dwg do importu**, aby zaimportować istniejący DWG do plików.

Nowy BOM
Otwiera okno dialogowe **Gdzie powinien zostać utworzony plik?** aby utworzyć nowy szablon tabeli BOM.

Import BOM
Otwiera okno dialogowe **Wybierz BOM** do zaimportowania, które umożliwia zaimportowanie BOM.

Nowy Plan Wpisany
Otwiera okno dialogowe **BIM Edytor Planów Wpisanych**, które umożliwia utworzenie dostosowania rysunku.

Importuj Plan Wpisany
Otwiera okno dialogowe **Wybierz wpisany plan do zaimportowania**, aby zaimportować już zdefiniowane dostosowanie rysunku.

Importuj Skrypt
Otwiera okno dialogowe **Wybierz skrypty do zaimportowania**, z którego można zaimportować skrypt Python, Lisp lub Grasshopper.

Importuj Szablony
Otwiera okno dialogowe **Wybierz szablony do zaimportowania**, z którego można wybrać szablon do zaimportowania.

Utwórz Detal
Uruchamia polecenie BIMUTWÓRZDETAL.

Importuj Detal
Otwiera okno dialogowe **Wybierz DWG do zaimportowania jako detal** , z którego można wybrać rysunek do zaimportowania jako detal.

Kliknij prawym przyciskiem myszy plik **BSYSLIB**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Duplikuj**: duplikuje wybrany plik.
- **Usuń**: usuwa wybrany plik.
- **Informacje**: otwiera okno dialogowe **Baza danych projektu**.

Kliknij prawym przyciskiem myszy **Model główny**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Odznacz jako model główny**: wybrany model nie jest już modelem głównym.
- **Duplikuj**: tworzy duplikat modelu głównego.
- **Usuń**: usuwa wybrany model główny.
- **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę rysunku**, które umożliwia zmianę nazwy modelu głównego. Nazwy wszystkich powiązanych plików są również automatycznie zmieniane.

Kliknij plik **DWG** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Oznacz jako model** wzorcowy: sprawia, że rysunek staje się rysunkiem wzorcowym. Oznacza to, że wszelkie przekroje lub widoki 3D zdefiniowane w rysunku lub dowolnym z jego odnośników Xref są wymienione w zakładce **Przekroje i widoki**.

  Uwaga: Dozwolone jest posiadanie wielu rysunków głównych.

- **Duplikuj**: tworzy duplikat rysunku.
- **Usuń**: usuwa rysunek z eksploratora plików.
- **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę rysunku**, w którym można wprowadzić nową nazwę rysunku.

Kliknij prawym przyciskiem myszy **Detal**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Sprawdź Detale**: uruchamia polecenie BIMSPRAWDŹDETALE.
- **Otwórz**: otwiera plik detalu.
- **Wyświetl detal**: otwiera okno dialogowe **Wyświetl detal**.
- **Zmień nazwę**: umożliwia zmianę nazwy pliku detali.
- **Odznacz jako detal**: odznacza plik jako detal.
- **Dodaj odniesienia**: uruchamia polecenie BIMDODAJODNDETALU w celu utworzenia połączenia między modelem głównym a plikiem detalu (opcja dostępna dla detali podstawowych).

- **Propaguj**: uruchamia polecenie -BIMPROPAGATEZPLIKU (opcja dostępna dla zaawansowanych detali).
- **Duplikuj**: tworzy duplikat pliku detalu.
- **Usuń**: usuwa plik detalu.
- **Zmień nazwę**: zmienia nazwę pliku detalu.

Kliknij **arkusz** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

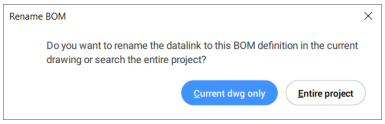
- **Duplikuj**: tworzy duplikat arkusza.
- **Usuń**: usuwa wybrany arkusz.
- **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę arkusza**, które umożliwia zmianę nazwy arkusza.

  Uwaga: Jeśli połączone arkusze zawierają nazwę pliku, numer i tytuł połączonych arkuszy są automatycznie zmieniane. Automatyczną zmianę nazwy można zastąpić przed zamknięciem okna dialogowego.

Uwaga: Możesz przeciągnąć i upuścić plik DWG lub DXF z karty **Pliki** do bieżącego rysunku. Następnie można wybrać metodę wstawiania (skopiowanie zawartości pliku lub wstawienie go jako bloku lub odnośnika).

Kliknij prawym przyciskiem myszy **plik BOM** w folderze **harmonogramu**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Otwórz plik**: otwiera plik harmonogramu w czytniku BOM na komputerze, gdzie można go edytować i zapisać.
- **Generuj csv**: generuje plik CSV z pliku BOM. Plik CSV znajduje się w tym samym folderze harmonogramów, co oryginalny plik BOM.
- **Generate xlsx**: generuje plik XLSX z pliku BOM. Plik XLSX znajduje się w tym samym folderze harmonogramów, co oryginalny plik BOM.
- **Duplikuj**: tworzy duplikat pliku BOM.
- **Usuń**: usuwa plik BOM.
- **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę pliku BOM**, w którym można wprowadzić nową nazwę pliku. Kliknij przycisk **Zmień nazwę**, aby otworzyć okno dialogowe **Zmień nazwę BOM**. Tutaj można wybrać zmianę nazwy pliku **tylko w bieżącym pliku dwg** lub w **całym projekcie**.

Uwaga:

- Zmiana nazwy łącza danych na definicję BOM w całym projekcie może potrwać dłużej niż zmiana nazwy w bieżącym rysunku.
- Panel **Przeglądarka projektu BIM** obsługuje stary przepływ pracy harmonogramów. Pliki DXD można dodawać ręcznie do folderu **Schedules**. Gdy plik DXD znajduje się w folderze **Schedules**, jego menu kontekstowe wyświetla te same opcje, co w przypadku pliku BOM.

- Kliknij plik **CSV** lub **XLSX** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:
  - **Utwórz tabelę**: wstawia tabelę do bieżącego arkusza przy użyciu łącza danych.
  - **Duplikuj**: tworzy duplikat pliku CSV lub XLSX.
  - **Usuń**: usuwa wybrany plik CSV lub XLSX.

    Uwaga: Po dwukrotnym kliknięciu pliku CSV lub XLSX plik zostanie otwarty w aplikacji ustawionej przez system.
  - **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę pliku**, w którym można wprowadzić nową nazwę pliku CSV lub XLSX.

Uwaga: Harmonogram BOM można umieścić na obszarze Papieru aktualnie otwartego arkusza, przeciągając plik BOM z folderu **Harmonogramy** w drzewie karty **Pliki** i upuszczając go na obszarze Papieru tego arkusza. Spowoduje to wygenerowanie tabeli z łączem danych do pliku BOM. Harmonogram BOM można później zaktualizować za pomocą polecenia AKTUALIZUJŁĄCZE.

Kliknij **plik XREF** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Duplikuj**: tworzy kopię wybranego pliku XREF w folderze projektu.
- **Usuń**: usuwa plik XREF z folderu projektu.

Kliknij plik **Skryptu** prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- Pliki **Python**:
  - **Uruchom skrypt**: wykonuje skrypt Pythona.
  - **Otwórz za pomocą domyślnego programu**: otwiera plik python (PY) za pomocą domyślnego programu.
  - **Duplikuj**: tworzy duplikat pliku PY.
  - **Usuń**: usuwa plik Pythona.
  - **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę pliku**, w którym można wprowadzić nową nazwę pliku.
- Pliki **LISP**:
  - **Załaduj skrypt**: ładuje i wykonuje skrypt lisp.
  - **Duplikuj**: tworzy duplikat pliku LISP.
  - **Usuń**: usuwa plik lisp (LSP).
  - **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę pliku**, w którym można wprowadzić nową nazwę pliku LISP.
- **Dowolny inny typ pliku**: kliknij dwukrotnie, aby otworzyć plik za pomocą aplikacji ustawionej przez system.

Kliknij prawym przyciskiem myszy plik **Wpisanego Planu**, aby wyświetlić menu kontekstowe:

- **Otwórz folder**: otwiera folder na komputerze, w którym znajduje się wpisany plan.
- **Duplikuj**: tworzy duplikat wpisanego planu.
- **Usuń**: usuwa wpisany plik planu.

Uwaga: Podwójne kliknięcie wpisanego planu otwiera okno dialogowe **edytora wpisanego planu BIM**, które umożliwia jego edycję.

- **Zmień nazwę pliku**: otwiera okno dialogowe **Zmień nazwę wpisanego planu**, w którym można wprowadzić nową nazwę pliku.

23.7 Panel Menadżer BOM

Aby otworzyć panel **Menedżer BOM**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz opcję **Menedżer BOM** z listy **Panele**.

Panel **Menadżer BOM** umożliwia przeglądanie, tworzenie i edytowanie zestawień materiałów (BOM) w bieżącym rysunku.

Konfiguracja zestawienia materiałów może zostać zapisana jako plik szablonu i ponownie wykorzystana w innych rysunkach.

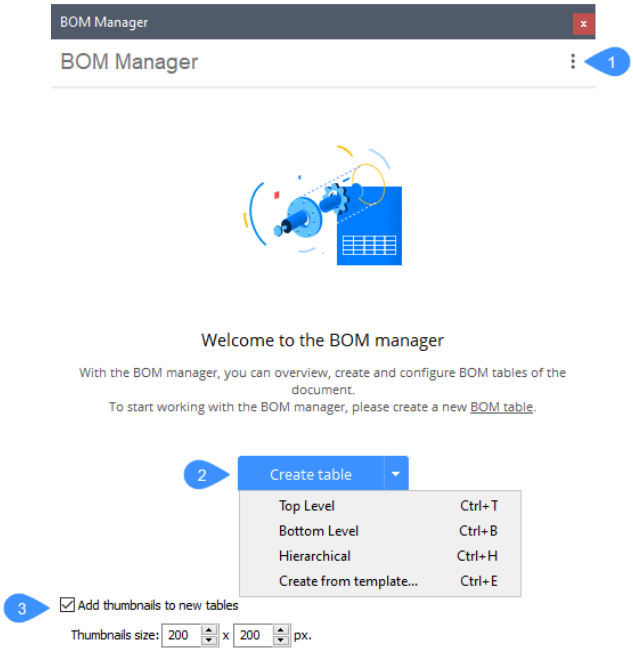
Menedżer zestawień materiałowych BOM umożliwia:

- Przeglądać istniejące listy materiałów na rysunku.
- Tworzyć nowe listy materiałów przy użyciu typu standardowego (np. górnego poziomu, dolnego poziomu, hierarchicznego) lub istniejącego szablonu zestawienia materiałów.
- Edycja zestawień materiałów.
- Dodaj lub usuń kolumny (w tym kolumny z formułami).
- Przenieś wybrane kolumny na nowe pozycje.
- Zmień nazwy kolumn.
- Skonfiguruj sposób sortowania tabeli BOM.
- Skonfiguruj wartość stopki dla każdej kolumny.
- Skonfiguruj jednostki i sposób ich wyświetlania w każdej kolumnie.
- Skonfiguruj szerokość każdej kolumny za pomocą właściwości kolumny.
- Skonfiguruj widoczność każdej kolumny.
- Przefiltruj komponenty za pomocą wyrażenia filtru.
- Zmień tytuł zarówno wiersza tytułu, jak i wiersza stopki.
- Wyszukaj komponenty w tabeli.
- Podświetl i wybierz wystąpienia komponentów.
- Zapisz konfigurację BOM jako plik szablonu.
- Wczytaj konfigurację BOM z pliku szablonu.
- Umieść tabelę BOM na rysunku.
- Usuń tabele BOM.
- Skonfiguruj rodzaj obiektów, które powinny być obecne w tabeli BOM w trybie filtrowania BOM.
- BOM może zawierać części z innych dokumentów do zestawu wyboru.
- BOM może wykluczyć bieżący dokument z zestawu wyboru.

- ***Uwaga:*** Gdy tabela BOM jest tworzona w pliku, który jest częścią projektu BIM, ustawienia filtra, tryb grupowania i zestaw właściwości zostaną automatycznie rozszerzone, aby uwzględnić obiekty niemechaniczne, nawet jeśli w modelu znajdują się komponenty mechaniczne. Ponadto bieżący projekt zostanie uwzględniony w BOM, a bieżący dokument zostanie wykluczony (ponieważ zostanie dodany jako część projektu BIM).

Do modyfikowania lub tworzenia zestawień materiałów wymagana jest licencja Mechanical lub Ultimate. Można jednak uruchomić **Menadżer BOM** za pomocą polecenia BMBOMEDYCJASZABLONU, które wymaga licencji BIM, Mechanical lub Ultimate.

Uwaga: Menedżer BOM umożliwia utworzenie tabeli BOM w dowolnym dokumencie, niekoniecznie zawierającym zespół mechaniczny lub model BIM. W takim przypadku ustawienia filtra zostaną automatycznie dostosowane, aby uwzględnić wszystkie odniesienia do bloków, odnośniki i bryły w modelu.

1 Menu

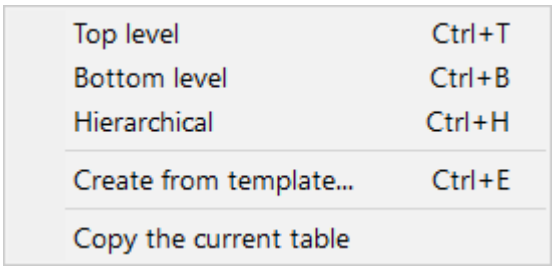
2 Utwórz tabelę

3 Dodaj miniatury do nowych tabel

23.7.1 Menu

Otwiera menu główne.

Nowy BOM
Otwiera podmenu.

Uwaga: Zmienna systemowa BOMTEMPLATE określa ścieżkę do pliku z domyślnym szablonem BOM, który zostanie wykorzystany do utworzenia nowych tabel BOM.

Uwaga: Jeśli zmienna systemowa BOMTEMPLATE jest pusta lub ścieżka jest nieprawidłowa, zostanie użyta poniższa domyślna konfiguracja BOM.

- **Górny poziom**: Tworzy nowy zestaw BOM tylko z komponentami najwyższego poziomu.
- **Dolny poziom**: Tworzy nową, tylko dolną listę komponentów.
- **Hierarchiczny**: Tworzy nowy hierarchiczny BOM, który zawiera wszystkie komponenty wraz z ich podkomponentami wymienionymi bezpośrednio poniżej.
- **Utwórz z szablonu**: Otwiera okno dialogowe umożliwiające wybranie pliku szablonu konfiguracji BOM.
- **Kopiuje bieżącą tabelę**: Dodaje nową tabelę BOM przy użyciu szablonu bieżącej tabeli.

Tabele BOM w dokumencie
Otwiera podmenu.

- **Przejdź do pierwszej tabeli**: Przełącza do pierwszej tabeli BOM w dokumencie.
- **Przejdź do poprzedniej tabeli**: Przełącza do poprzedniej tabeli BOM w dokumencie.
- **Przejdź do następnej tabeli**: Przełącza do następnej tabeli BOM w dokumencie.
- **Przejdź do ostatniej tabeli**: Przełącza do ostatniej tabeli BOM w dokumencie.
- **<Nazwa BOM>**: Przełącza do odpowiedniej tabeli BOM w dokumencie.

Umieść tabelę BOM
Rozpoczyna interaktywne umieszczanie tabeli na rysunku. Do dokumentu można wstawić wiele wystąpień tabeli BOM.

Eksportuj do CSV
Zapisuje zawartość bieżącej tabeli BOM do pliku CSV.

Eksport do Excela
Zapisuje zawartość bieżącej tabeli BOM do pliku XLSX.

Zastąp z szablonu...
Zastępuje bieżącą konfigurację BOM konfiguracją z szablonu.

Zapisz jako szablon...
Określa lokalizację pliku szablonu BOM.

Zapisz jako szablon domyślny
Określa lokalizację domyślnego pliku szablonu BOM, przechowywanego w zmiennej systemowej BOM-TEMPLATE, który będzie używany do tworzenia nowych tabel BOM.

Usuń bieżące BOM
Usuwa bieżącą tabelę BOM z dokumentu.

Usuń wszystkie listy BOM
Usuwa wszystkie tabele BOM.

Ustaw filtr
Otwiera okno dialogowe **Konfigurator filtrów**, które umożliwia określenie konfiguracji filtrów. Więcej informacji można znaleźć w artykule dotyczącym **okna dialogowego Konfigurator filtrów**.

Zbiór wskazań
Otwiera podmenu.

- **Cały model**: Tabela BOM zostanie utworzona dla całego modelu.
- **Podzespół**: Tabela BOM zostanie utworzona dla wybranej instancji podzespołu.
- **Widok rysunku**: Tabela BOM zostanie utworzona dla części wybranych dla odpowiedniego widoku rysunku, niezależnie od ich widoczności w rzutni.
- **Rzutnia układu**: Tabela BOM zostanie utworzona dla wybranej rzutni układu.
- **Wybór niestandardowy**: Tabela BOM zostanie utworzona tylko dla wybranych części.
- **Wyklucz bieżący dokument**: tabela BOM nie będzie zawierać obiektów z bieżącego dokumentu.
- **Pokaż wybór**: Wyświetla bieżący wybór dla tabeli BOM.
- **Dodatkowe dokumenty**: tabela BOM będzie zawierać części z innych dokumentów.
    - **Dodaj rysunek lub zestaw arkuszy**: tabela zestawienia komponentów będzie zawierać obiekty z wybranego rysunku lub zestawu arkuszy.
    - **Dodaj folder**: Tabela BOM będzie zawierać obiekty z rysunków lub zestawów arkuszy, które znajdują się w folderze.

      Uwaga: Użytkownik może dołączyć tylko te dokumenty, które pasują do określonych symboli wieloznacznych, całego projektu BIM lub całego zestawu arkuszy.
- **Edytuj**: Umożliwia edycję zaznaczenia.

Odśwież
Aktualizuje bieżący BOM i listę wszystkich tabel BOM w rysunku.

Aktualizuj wszystko
Aktualizuje wszystkie tabele BOM.

Wstaw kolumnę po
Jeśli wybrano kolumnę: wstawia kolumnę z **Selektora kolumn** za wybraną kolumną w tabeli.

Wstaw kolumnę wcześniej
Wstawia kolumnę z **Selektora kolumn** przed wybraną kolumną.

Uwaga: Jeśli nie zostanie wybrana żadna kolumna, nowa kolumna zostanie dodana po ostatniej kolumnie w tabeli.

Wstaw kolumnę z formułą
Otwiera edytor formuł, który umożliwia skonfigurowanie kolumny formuł (zobacz artykuł **okna dialogowego Kolumna formuł**).

Wstaw kolumnę szablonu
Otwiera edytor szablonów, który umożliwia skonfigurowanie kolumny szablonu (zobacz artykuł **Okno dialogowe Kolumna szablonu**).

Wstaw kolumnę wypełnianą przez użytkownika
Wstawia kolumnę wypełnianą przez użytkownika, która może być używana w kolumnach formuł i szablonów.

Uwaga: Możesz dwukrotnie kliknąć dowolną komórkę w kolumnie wypełnianej przez użytkownika, kolumnie ilości lub dowolnej innej kolumnie z wyjątkiem kolumn **Liczba**, **Miniatury** i **Składnik**, aby wstawić lub edytować wartości bez jednostek (liczby lub tekst). Zastąpione wartości są wyświetlane inną czcionką (kursywą i kolorem brand-blue) w **Menadżer BOM**, a kolumny BOM mają symbol długopisu przed tytułem.

Edytuj szacowaną kolumnę
Umożliwia edycję wybranej formuły lub kolumny szablonu.

Wstaw kolumnę miniatur
Jeśli wybrana jest kolumna: wstawia miniaturę kolumny z domyślnymi parametrami za wybraną kolumną w tabeli.
Jeśli nie wybrano żadnej kolumny: Nowa kolumna miniatur jest dodawana po ostatniej kolumnie w tabeli.

Wyczyść nieużywane miniatury
Usuwa bloki i załączniki z miniaturami, które nie są już używane.

Usuń nieużywane miniatury z plikami
Usuwa bloki, załączniki i pliki z miniaturami, które nie są już używane.

Usuń kolumnę
Usuwa bieżącą kolumnę z tabeli

Przenieś kolumnę w lewo
Przenosi wybraną kolumnę (kolumny) o jedną kolumnę w lewo.

Przenieś kolumnę w prawo
Przenosi wybraną kolumnę (kolumny) o jedną kolumnę w prawo.

Zmień kolumnę na widoczną
Wyświetla wybraną kolumnę w powiązanej tabeli na rysunku.

Zmień kolumnę na niewidoczną
Usuwa wybraną kolumnę z powiązanej tabeli. Niewidoczne kolumny pozostają widoczne w menedżerze BOM, ale są oznaczone ukośnym wzorem kreskowania w tle.

Powiązana tabela

Synchronizacja powiązanych tabel (Alt + Ctrl + R)
Synchronizuje powiązane tabele.

Najechanie kursorem na nazwę tabeli otwiera podmenu.

- **Stały narożnik**: Ustawia stały narożnik tabeli na lewy górny, prawy górny, prawy dolny lub lewy dolny.
- **Przybliż do**: Powiększa do tabeli. W razie potrzeby ustawia układ tabeli jako bieżący.
- **Wybierz**: Wybiera tabelę. W razie potrzeby ustawia układ tabeli jako bieżący.

- **Usuń**: Usuwa tabelę z dokumentu.
- **Odłącz**: Odłącza tabelę. Tabela w dokumencie nie jest już aktualizowana po zmodyfikowaniu tabeli BOM.
- **Dopasuj wysokość wiersza**: Ustawia wysokość wiersza pasującą do tekstu.

Stopka
Otwiera podmenu dla każdej z wybranych kolumn.

- **Brak stopki**: Usuwa funkcję stopki.
- **Suma**: Wyświetla sumę w stopce.
- **Wartość średnia**: Wyświetla średnią wartość w stopce.
- **Wartość minimalna:**: Wyświetla minimalną wartość w stopce.
- **Wartość maksymalna:**: Wyświetla maksymalną wartość w stopce.

Uwaga: Tylko kolumny wypełniane przez użytkownika i kolumna ilości ze zdefiniowanymi stopkami akceptują wartości użytkownika.

Uwaga: Możliwe jest również dodawanie stopek do kolumn formuł lub szablonów.

Sortowanie
Otwiera podmenu.

- **Naturalna kolejność**: Sortuj tabelę według naturalnej kolejności instancji komponentów w dokumencie.
- **Kolejność automatyczna**: Sortuje tabelę automatycznie.
- **Kolejność niestandardowa**: Sortuje wybrane kolumny w kolejności zdefiniowanej ręcznie przez użytkownika. Po ręcznym ułożeniu części ich numery są automatycznie regenerowane. Numery części podrzędnych są odpowiednio aktualizowane.
- **Stała kolejność**: Pozycje części w zestawieniu komponentów są zapamiętywane, a ich numery pozostają takie same po aktualizacji, niezależnie od dodanych lub usuniętych części.

  Uwaga: Gdy tryb sortowania zostanie zmieniony z powrotem na **Automatyczny**, **Naturalny** lub **Niestandardowy**, numery zostaną odtworzone automatycznie.

Funkcja agregująca
Otwiera podmenu.

- **Brak funkcji:** usuwa funkcję agregującą.
- **Suma:** wyświetla sumę wszystkich wartości w grupie.
- **Średnia wartość**: wyświetla średnią wszystkich wartości w grupie.
- **Minimalna wartość**: wyświetla minimalną ze wszystkich wartości w grupie.
- **Wartość maksymalna**: wyświetla maksymalną ze wszystkich wartości w grupie.
- **Łączna liczba**: Wyświetla całkowitą liczbę spotkań o tej samej wartości w grupach.
- **Średnia liczba**: Wyświetla średnią liczbę spotkań o tej samej wartości wśród grup.
- **Minimalna liczba**: Wyświetla minimalną liczbę spotkań o tej samej wartości wśród grup.
- **Maksymalna liczba**: Wyświetla maksymalną liczbę spotkań o tej samej wartości wśród grup.

- **Najrzadziej występująca wartość**: Wyświetla wartość z najmniejszą liczbą odpowiednich zliczeń. Jeśli istnieje więcej niż jedna wartość z minimalną liczbą, wyświetlane są wszystkie te wartości.
- **Najczęściej występująca wartość**: Wyświetla wartość z największą liczbą odpowiednich zliczeń. Jeśli istnieje więcej niż jedna wartość z maksymalną liczbą, wyświetlane są wszystkie te wartości.
- **Konkatenacja**: Wyświetla konkatenację wszystkich wartości w grupie w porządku rosnącym, oddzielonych określonym separatorem.
- **Konkatenacja z liczbą**: wyświetla konkatenację wszystkich wartości w grupie wraz z odpowiadającą im liczbą spotkań w kolejności rosnącej. Pary wartość i liczba są oddzielone określonym separatorem.

Dodaj miniatury do nowych tabel
Zmienia ustawienie dodawania kolumny miniatur do każdej nowej tabeli BOM.

Wyświetl ostrzeżenia
Kontroluje wyświetlanie komunikatów ostrzegawczych podczas tworzenia lub aktualizacji tabel BOM.

Ustaw domyślny szablon
Ustawia domyślny plik szablonu dla tabeli BOM.

23.7.2 Utwórz tabelę

Uwaga: Zmienna systemowa BOMTEMPLATE określa ścieżkę do pliku z domyślnym szablonem BOM, który zostanie wykorzystany do utworzenia nowych tabel BOM.

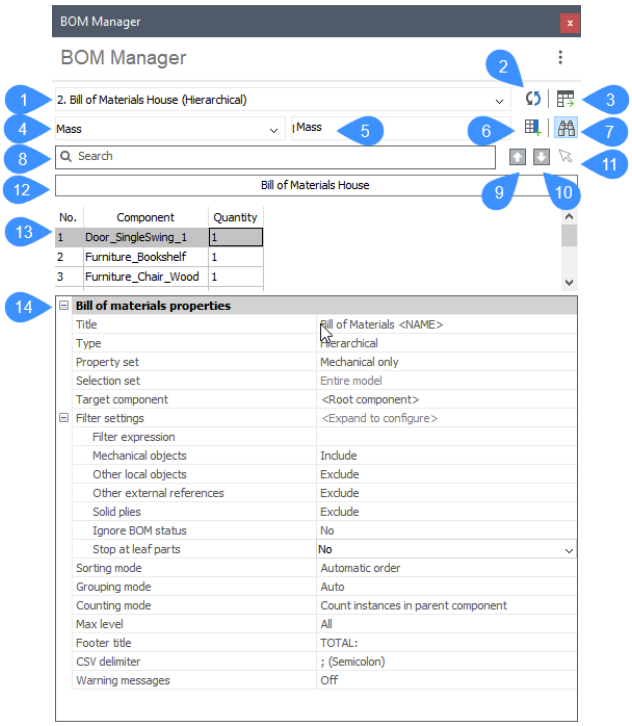
Uwaga: Jeśli zmienna systemowa BOMTEMPLATE jest pusta lub ścieżka jest nieprawidłowa, zostanie użyta poniższa domyślna konfiguracja BOM.

Górny poziom
Tworzy nowy zestawienie komponentów najwyższego poziomu.

Dolny poziom
Tworzy nowy zestaw komponentów tylko na poziomie dolnym.

Hierarchicznie
Tworzy nowy Hierarchiczny BOM, który zawiera wszystkie komponenty z ich podkomponentami wymienionymi bezpośrednio poniżej.

Utwórz z szablonu
Otwiera okno dialogowe umożliwiające wybranie pliku szablonu tabeli BOM (*.BOM).

1 Selektor BOM

2 Odśwież

3 Umieść tabelę BOM

4 Selektor kategorii

5 Selektor kolumn

6 Wstaw kolumnę po

7 Znadź

8 Szukaj

9 Znajdź wcześniejsze

10 Znajdź następny

11 Wybierz wszystkie znalezione

12 Tytuł BOM

13 Tabela BOM

14 Właściwości zestawienia komponentów

Selektor BOM

Wybiera bieżącą tabelę BOM. Wybór zostanie zapisany na rysunku. Gdy rysunek zostanie zamknięty i ponownie otwarty, wybrana BOM zostanie przywrócona w menedżerze. Po wybraniu tabela jest aktualizowana zgodnie z bieżącym stanem rysunku.

Odśwież

Aktualizuje zarówno bieżącą tabelę BOM, jak i listę wszystkich tabel BOM w rysunku.

Umieść tabelę BOM
Rozpoczyna interaktywne umieszczanie tabeli na rysunku. Do dokumentu można wstawić wiele wystąpień tabeli BOM.

Selektor kategorii
Wybierz kategorię właściwości wyświetlanych w selektorze kolumn. Kategorię można dodać do bieżącego BOM, naciskając przycisk nr 9.

Selektor kolumn
Wybierz kolumnę, która ma zostać dodana do bieżącej listy BOM.
W tym miejscu można wpisać formułę dla pola formuły. Aby dodać formułę, wpisz wyrażenie zaczynające się od "=". Aby dodać wyrażenie szablonu typu "$", aby odwołać się do kolumn, użyj <> . Na przykład, aby odwołać się do kolumny Masa, należy wpisać: "=<Masa>".
Po dodaniu pola formuły i naciśnięciu przycisku nr 9 pojawi się okno dialogowe **Formula column_1**.

Wstaw kolumnę po
Jeśli wybrana jest kolumna, wstawi ona kolumnę z selektora kolumn po wybranej kolumnie w tabeli.
Jeśli nie wybrano żadnej kolumny, nowa kolumna zostanie wstawiona po ostatniej kolumnie w tabeli.

Znadź
Włącza lub wyłącza pole wyszukiwania. Po włączeniu tego przycisku przyciski nr. Pojawią się pozycje 11, 12, 13 i 14.
Po kliknięciu panelu **Menadżer BOM** można przełączyć pole wyszukiwania za pomocą kombinacji klawiszy **CTRL+F**.

Szukaj
Wpisz ciąg znaków do wyszukania i naciśnij Enter; obsługiwane są symbole wieloznaczne.

Znajdź wcześniejsze
Wybiera poprzednie dopasowanie w tabeli BOM.
Można również użyć **Shift+F3**.

Znajdź następny
Wybiera następne dopasowanie w tabeli BOM.
Można również użyć klawisza **F3**.

Wybierz wszystkie znalezione
Wybiera wszystkie elementy wyszukiwane w polu wyszukiwania.

Tytuł BOM
Wyświetla tytuł tabeli BOM. Zamiast <NAZWA> można wpisać dowolną nazwę. Naciśnij Enter, aby zapisać i zastosować zmian.

Tabela BOM
Wyświetla zawartość tabeli BOM.
Kliknięcie prawym przyciskiem myszy etykiety kolumny oferuje dodatkowe narzędzia.

- **Dodaj kolumnę szablonu z wybranych**: Otwiera edytor szablonów w celu skonfigurowania nowej kolumny szablonu. Wybrane kolumny zostaną automatycznie dodane do wyrażenia szablonu.
- **Usuń**: Usuwa kolumnę.
- **Stopka**: Otwiera podmenu.
    - **Brak stopki**: Usuwa funkcję stopki.

  - **Suma**: Wyświetla sumę w stopce.
  - **Wartość średnia**: Wyświetla średnią wartość w stopce.
  - **Wartość minimalna:**: Wyświetla minimalną wartość w stopce.
  - **Wartość maksymalna:**: Wyświetla maksymalną wartość w stopce.
- **Sortowanie**: Otwiera podmenu.
  - **Kolejność automatyczna**: Sortuje tabelę automatycznie.
  - **Naturalna kolejność**: Sortuj tabelę według naturalnej kolejności instancji komponentów w dokumencie.
  - **Kolejność rosnąca**: Sortuje wybrane kolumny w kolejności rosnącej.
  - **Kolejność malejąca**: Sortuje wybrane kolumny w kolejności malejącej.
- **Funkcja agregacji**: Otwiera podmenu.
  - **Brak funkcji:** usuwa funkcję agregującą.
  - **Suma:** wyświetla sumę wszystkich wartości w grupie.
  - **Średnia wartość**: wyświetla średnią wszystkich wartości w grupie.
  - **Minimalna wartość**: wyświetla minimalną ze wszystkich wartości w grupie.
  - **Wartość maksymalna**: wyświetla maksymalną ze wszystkich wartości w grupie.
  - **Konkatenacja**: Wyświetla konkatenację wszystkich wartości w grupie w porządku rosnącym, oddzielonych określonym separatorem.
  - **Konkatenacja z liczbą**: wyświetla konkatenację wszystkich wartości w grupie wraz z odpowiadającą im liczbą spotkań w kolejności rosnącej. Pary wartość i liczba są oddzielone określonym separatorem.
- **Rola kolumny**: Otwiera podmenu.
  - **Liczba**: Kolumna będzie używana jako źródło liczb przez polecenie BMBALONY.
  - **Nazwa**: kolumna jest używana jako źródło nazw przez polecenie BMBALONY.
  - **Ilość**: Kolumna będzie używana jako źródło ilości przez polecenie BMBALONY.
  - **Regularny**: Kolumna nie będzie pełnić żadnej konkretnej roli.
- **Format**: Otwiera okno dialogowe **Format**, w którym można określić format wybranych kolumn. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Formatowanie okna dialogowego**.
- **Ustaw filtr kolumn**: Otwiera okno dialogowe **Filtr kolumn**, w którym można skonfigurować filtr kolumn. Więcej informacji można znaleźć w artykule dotyczącym **okna dialogowego Filtr kolumn**.
- **Uczyń kolumnę widoczną**: Pokazuje wybraną kolumnę w powiązanej tabeli na rysunku.
- **Uczyń kolumnę niewidoczną**: Usuwa wybraną kolumnę z powiązanej tabeli. Niewidoczne kolumny pozostają widoczne w menedżerze BOM, ale są oznaczone ukośnym wzorem kreskowania w tle.
- **Dopasuj kolumny**: Dopasowuje szerokość wybranych kolumn do ich zawartości.
- **Dopasuj wszystkie kolumny**: Dopasowuje szerokość wszystkich kolumn do ich zawartości.

  Uwaga: Szerokość kolumny automatycznie dopasowuje się do zawartości, chyba że szerokość została zmieniona ręcznie.

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy na komórkach oferuje dodatkowe narzędzia:

- **Powiększ do**: Powiększa do wybranych części w modelu.
- **Wybierz**: Wybiera część (części). Zastępuje istniejący wybór.
- **Dodaj do zaznaczenia**: Dodaje części do zaznaczenia.
- **Usuń z zaznaczenia**: Usuwa części z zaznaczenia.
- **Usuń podświetlenie**: Usuwa podświetlenie.

Właściwości zestawienia komponentów
Wyświetla BOM i właściwości kolumn. Właściwości kolumn pojawią się po wstawieniu kolumny do tabeli BOM.

Uwaga: Aby usunąć tytuł lub wiersz nagłówka, tytuł BOM lub wszystkie nagłówki kolumn muszą być puste. Ponadto tytuły wprowadzone z wiersza poleceń zostaną przycięte w celu usunięcia wszystkich początkowych i końcowych spacji.

23.7.3 Dodaj miniatury do nowych tabel

Zmienia ustawienie dodawania kolumny miniatur do każdej nowej tabeli BOM.

Szerokość i wysokość miniatur można ustawić w sekcji **Rozmiar miniatur**.

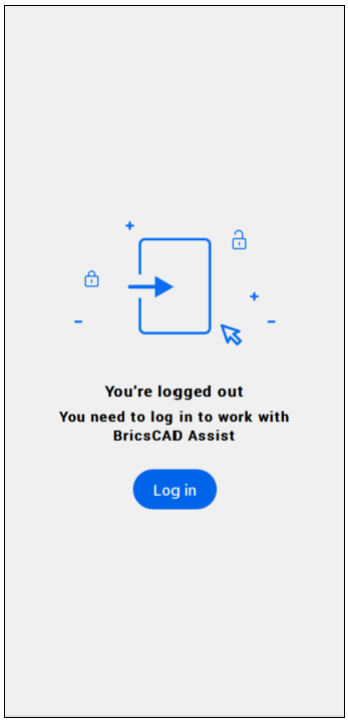
23.8 BricsCAD Assist panel

To open the **BricsCAD Assist** panel, right-click a ribbon panel or toolbar and choose **BricsCAD Assist** from the **Panels** list. By default, the panel is displayed on the left side of the screen.

Note: The **BricsCAD Assist** panel content is hosted online. Check your internet connection before using the panel.

The **BricsCAD Assist** panel offers access to relevant documentation, practical how-to tips, and helpful guidance.

23.8.1 Log In

Click the **Log in** button to open the BricsCAD website, allowing you to log in to your BricsCAD account. For more information on how to log in, see the **Log in with your account** article.

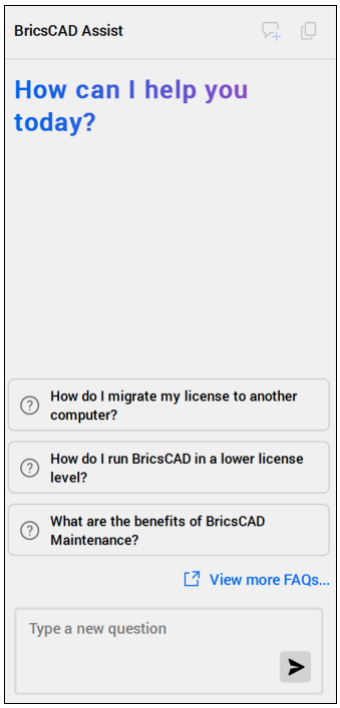
The panel only displays introductory information after you log in for the first time:

- Click **Acknowledge and Continue** to open the **BricsCAD Assist** panel content.
- Click **Review data collection settings...** to open the **BricsCAD Analytics Program** dialog box. For more information, see the **BricsCAD Analytics Program** article.

Click **Acknowledge and Continue** to open the **BricsCAD Assist** panel content.

Click **Review data collection settings...** to open the **BricsCAD Analytics Program** dialog box. For more information, see the **BricsCAD Analytics Program** article.

23.8.2 The BricsCAD Assist panel content

The **BricsCAD Assist** panel displays the area for current conversation.

To begin a conversation, select a suggested prompt or enter your question in the **Type a new question** section and click **Send...**.

Note:

- To view additional frequently asked questions, click **View more FAQs...** to access the Knowledge Base articles in the BricsCAD Help Center.
- After you receive an answer, click **Show Sources** to list links to relevant BricsCAD Help Center articles.

23.9 Panel Bricsys 24/7

Aby otworzyć panel **Bricsys 24** /7, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Bricsys 24/7** z listy **Panele**.

Panel **Bricsys 24/7** pomaga członkom zespołu znajdować i udostępniać swoje rysunki.

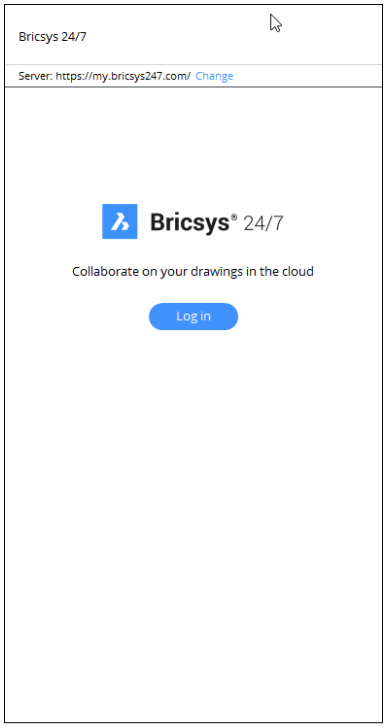
Bricsys 24/7 umożliwia zarządzanie projektami, współpracę między zespołami projektowymi, bezpieczeństwo przetwarzania w chmurze i automatyzację zadań. Dużą zaletą tej usługi opartej na chmurze jest to, że BricsCAD jest z nią bezpośrednio połączony przez panel **Bricsys 24/7**.

W niektórych środowiskach panel **Bricsys 24/7** obsługuje logowanie jednokrotne (SSO).

Zmienna systemowa CLOUDSSOCLIENTID przechowuje identyfikator client_id, który ma być używany podczas łączenia się z usługą SSO.

Zmienna systemowa CLOUDSSOSCOPE przechowuje zakresy lub uprawnienia, które mają być używane podczas łączenia się z usługą SSO. Zależy to od serwera autoryzacji dla danej usługi Bricsys 24/7 (jakie zakresy są skonfigurowane / dozwolone dla klienta). Na przykład usługa Azure AD wymaga jawnego identyfikatora klienta w parametrze scope, np. **<client id>**/access_as_user openid.

Na serwerach takich jak *https:/my.bricsys247.com/*, przy domyślnych ustawieniach zakresu, logowanie wygląda tak, jak opisano poniżej.

Kliknij przycisk **Zaloguj się**, aby otworzyć stronę internetową Bricsys, umożliwiając zalogowanie się na swoje konto Bricsys. Więcej informacji na temat logowania można znaleźć w artykule **Logowanie za pomocą konta Bricsys**.

Kliknij przycisk **Zmień**, aby otworzyć okno dialogowe **Ustawienia** w zmiennej systemowej CLOUDSERVER w celu określenia innego adresu serwera Bricsys 24/7. Dla innych określonych środowisk, takich jak *https://pellikaan.bricsys247.com/*, które w tej chwili nie obsługują SSO, sekcja **Zaloguj się za pomocą konta Bricsys** na stronie internetowej Bricsys może być inna. Aby się **Zalogować**, wykonaj następujące kroki:

1 Wprowadź swój adres e-mail i hasło, a następnie naciśnij przycisk **Zaloguj się**.

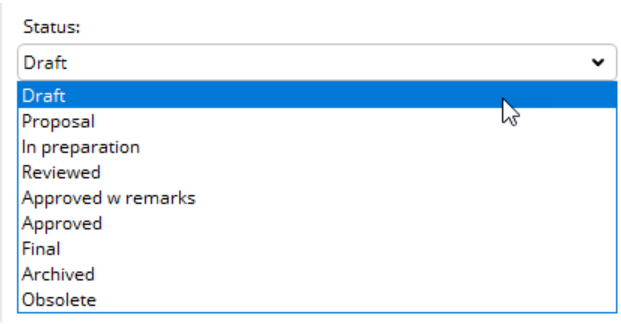
2 (Opcjonalnie) Zaznacz pole wyboru **Zapamiętaj mnie**, aby zapisać nazwę użytkownika i hasło.

23.9.1 Zawartość panelu Bricsys 24/7

Po zalogowaniu:

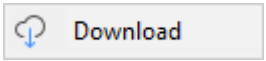
1 Możesz zobaczyć przegląd swoich projektów, folderów i dokumentów **w chmurze**.

(1)	**Projekt**	Po zalogowaniu pierwszą rzeczą, którą widzisz w panelu **Bricsys 24/7**, są wszystkie projekty, do których jesteś przypisany.

(2)	**Nazwa projektu**	W górnej części panelu znajduje się nazwa projektu. Możesz wrócić do przeglądu projektów, klikając strzałkę wstecz.
(3)	**Sortuj według:**	Wyświetla foldery/dokumenty posortowane według statusu pliku lub atrybutu blokady.
(4)	**Folder**	Po otwarciu projektu wyświetlana jest lista folderów.
(5)	**Odśwież**	Ręcznie odświeża panel **Bricsys 24/7**. Panel odświeża się automatycznie po przełączeniu się między folderami.
(6)	**Nazwa folderu**	U góry panelu widoczny jest folder, w którym się znajdujesz. Możesz wrócić do przeglądu, klikając strzałkę wstecz.
(7)	**Dodaj nowy plik**	Otwiera okno dialogowe **Dodaj nowy dokument** w celu dodania nowego pliku do folderu. Wybierz status pliku z listy rozwijanej i wpisz opis. ***Uwaga:*** Jeśli folder, do którego przesyłasz plik, zawiera metadane, pojawi się formularz, który możesz wypełnić.

(8)	**Dokumenty**	W folderze znajdują się dokumenty. Niektóre szczegóły dotyczące dokumentu są wyświetlane jako ikony: : Zdjęcie profilowe lub inicjały autora dokumentu. Available for download : Dokument znajduje się w chmurze i jest dostępny do pobrania. Up-to-date : Dokument jest aktualny. Locally modified : Dokument został lokalnie zmodyfikowany. Newer version available : Nowa wersja dokumentu jest dostępna w chmurze. File is open/read-only : Ktoś obecnie pracuje nad tym dokumentem. Document is locked : Dokument, który próbujesz zmodyfikować, jest zablokowany przez kogoś innego. Conflicted : Pojawia się przy próbie zapisania zmian w pliku tylko do odczytu lub zapisania zmian w starej wersji pliku. Document already exists : Pojawia się przy próbie przesłania pliku, który już istnieje. Uploading... : Dokument jest obecnie przesyłany. Downloading... : Dokument jest obecnie pobierany. : Dokument jest przez kogoś zablokowany, inna osoba nie może go zmienić. ***Wskazówka:*** Jeśli najedziesz kursorem na dokument, wyświetli się podpowiedź i możesz zobaczyć, która jest najnowszą wersją przesłaną na serwer Bricsys 24/7.

Możesz pobrać model BIM z projektu Bricsys 24/7 do folderu lokalnego, klikając folder prawym przyciskiem myszy. Lokalny folder do pobrania jest zdefiniowany za pomocą zmiennej systemowej CLOUDDOWNLOADPATH.

2 Kliknij dokument prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu z możliwymi działaniami na dokumencie:

3

(9)	Zablokuj dokument, aby nie można było wprowadzać żadnych zmian.
(10)	Odblokowuje dokument, umożliwiając wprowadzenie zmian.
(11)	Pobiera najnowszą wersję z chmury.
(12)	Prześlij swój rysunek jako wersję oryginalnego rysunku. Zobacz opcje zmiennej systemowej CLOUDUPLOADDEPENDENCIES.

23.9.2 Przesyłanie i pobieranie rysunków za pomocą Xrefs

Przesyłanie rysunków za pomocą Xrefs

Jeśli dodasz rysunek zawierający odniesienia zewnętrzne (Xrefs), upewnij się, że dodałeś również pliki referencyjne do serwera Bricsys 24/7.

Aby to zrobić, możesz:

1 Prześlij pliki jeden po drugim za pomocą panelu **Bricsys 24/7**.

2 Użyj opcji **Prześlij do Bricsys 24/7** w oknie dialogowym **Eksplorator Rysunku** > **Zależności**. Upewnij się, że dołączyłeś rysunek główny i odniesienia zewnętrzne.

Uwaga: Przesyłany jest również plik **report.txt.** Raport zawiera pełną listę wszystkich dołączonych plików oraz uwagi dotyczące dystrybucji.

Pobieranie rysunków za pomocą Xrefs

W przypadku pobrania rysunku zawierającego odnośniki, pliki referencyjne są pobierane automatycznie.

23.10 Panel Kalkulator

Aby otworzyć panel **Kalkulatora**:

- Uruchom polecenie SZYBKIEOBLICZENIA.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Kalkulator** z listy **Panele**.

Panel **Kalkulatora** umożliwia wykonywanie obliczeń wewnątrz strony BricsCAD. Posiada funkcje geometryczne, konwersje jednostek, zmienne i podstawowe funkcje kalkulatora naukowego.

1 Uzyskaj współrzędne

2 Odległość między dwoma punktami

3 Kąt linii wyznaczonej przez dwa punkty

4 Przecięcie dwóch linii wyznaczonych przez cztery punkty

5 Wyczyść historię

6 Panel historii

7 Obszar wejściowy

8 Wklej wartość do wiersza poleceń

9 Naukowy

10 Konwersja jednostek

11 Zmienne

23.10.1 Uzyskaj współrzędne

Pobiera współrzędne wybranego punktu.

23.10.2 Odległość między dwoma punktami

Pobiera odległość między dwoma wybranymi punktami.

23.10.3 Kąt linii wyznaczonej przez dwa punkty

Pobiera kąt linii zdefiniowanej przez dwa wybrane punkty.

23.10.4 Przecięcie dwóch linii wyznaczonych przez cztery punkty

Pobiera współrzędne przecięcia dwóch linii zdefiniowanych przez cztery wybrane punkty.

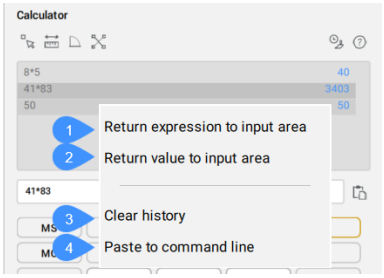
23.10.5 Wyczyść historię

Czyści panel Historia.

23.10.6 Panel historii

Wyświetla wszystkie obliczenia.

Kliknij prawym przyciskiem myszy pozycję w panelu Historia, aby otworzyć menu kontekstowe.

1 Zwraca wyrażenie do obszaru wprowadzania

2 Zwraca wartość do obszaru wejściowego

3 Wyczyść historię

4 Wklej do wiersza poleceń

Zwraca wyrażenie do obszaru wprowadzania
Kopiuje i wkleja wybrane wyrażenie do obszaru wprowadzania.

Zwraca wartość do obszaru wejściowego
Kopiuje i wkleja wartość wybranego wyrażenia do obszaru wprowadzania.

Wyczyść historię
Czyści panel Historia.

Wklej do wiersza poleceń
Kopiuje wartość wybranego wyrażenia z panelu Historia i wkleja ją do wiersza poleceń.

23.10.7 Obszar wejściowy

Wyświetla wprowadzone obliczenia i pobrane funkcje geometryczne.

23.10.8 Wklej wartość do wiersza poleceń

Kopiuje wartość z obszaru wprowadzania i wkleja ją do wiersza poleceń.

23.10.9 Naukowy

Wyświetla funkcje kalkulatora naukowego.

23.10.10 Konwersja jednostek

Wykonuje konwersję jednostek. Parametry można wybrać z listy rozwijanej.

1 Zwróć konwersję do obszaru wprowadzania

Zwróć konwersję do obszaru wprowadzania
Kopiuje przekonwertowaną wartość i wkleja ją do obszaru wprowadzania.

23.10.11 Zmienne

Obsługuje zmienne, które mogą być stałymi (współrzędne/wektory, liczby rzeczywiste i całkowite) lub funkcjami.

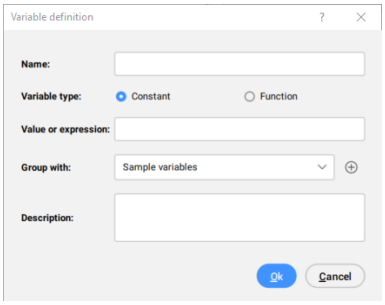
1 Nowa zmienna...

2 Edytuj zmienną...

3 Usuń

4 Zwróć zmienną do obszaru wprowadzania

Nowa zmienna...
Otwiera okno dialogowe **Definicja zmiennej** umożliwiające zdefiniowanie nowej zmiennej.

Uwaga: Zmienne użytkownika są przechowywane w pliku calvar.xml. Domyślny folder dla tego pliku to *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27*x64\en_US\Support

Edytuj zmienną...
Edytuje wybraną zmienną.

Usuń
Usuwa wybraną zmienną.

Zwróć zmienną do obszaru wprowadzania
Kopiuje zmienną i wkleja ją do obszaru wprowadzania.

Uwaga: Kliknij dwukrotnie zmienną, aby pobrać ją do obszaru wprowadzania.

Kliknij prawym przyciskiem myszy zmienną lub kategorię, aby wyświetlić menu kontekstowe z dodatkowymi opcjami:

Nowa kategoria...
Otwiera okno dialogowe **Definicja kategorii** umożliwiające zdefiniowanie nowej kategorii.

23.10.12 Funkcje niestandardowe, które mogą być używane w wyrażeniu Calculator

cur
Uzyskuje punkt za pomocą kursora. Funkcja **cur** ustawia wartość zmiennej systemowej LASTPOINT.
Próbka:

- `cur()`
- `cur+2*[3,4]`

end, mid, cen, nod, qua, ins, per, nea
Te tryby przyciągania są używane jako części wyrażeń arytmetycznych. BricsCAD wyświetla monit o wybranie jednostki i zwraca współrzędne odpowiedniego punktu przyciągania. Tryby przyciągania ustawiają wartość zmiennej systemowej LASTPOINT.
Próbka:

- `(koniec+środek)/2`

dystans
Uzyskuje odległość między dwoma punktami.
Próbka:

- `dist(cur,end)`

vec
Uzyskuje wektor z dwóch punktów.
Próbka:

- `vec(end,mid)`

vec1
Uzyskuje wektor jednostkowy z dwóch punktów.
Próbka:

- `vec1(cen,end)`

dee
Uzyskuje odległość między dwoma punktami. Jest to skrót od "dist(end,end)".
Próbka:

- `dee`
- `dee()`

chory
Uzyskuje przecięcie dwóch linii zdefiniowanych przez cztery punkty końcowe.
Próbka:

- `ill(end,end,cen,mid`

ille
Jest to skrót od "ill(ene,end,ene,end)".
Próbka:

- `ille`
- `ille()`

mee
Uzyskuje punkt środkowy między dwoma punktami końcowymi. Jest to skrót od "(end+end)/2".
Próbka:

- `mee`
- `mee()`

rad
Uzyskuje promień wybranego okręgu, łuku lub łuku polilinii.
Próbka:

- `rad`
- `rad()`

ani - bez argumentów
Uzyskuje jednostkowy wektor normalny wybranego obiektu w LUW. Akceptowany jest tylko okrąg, łuk lub polilinia.
Próbka:

- `ani`
- `ani()`

ani - z jednym argumentem
Uzyskuje jednostkową normalną do wektora 2D. Argument jest traktowany jako wektor 2D.
Próbka:

- `nor(cur)`
- `nor([1,1])`

ani - z dwoma argumentami
Uzyskuje jednostkowy wektor normalny do dwóch punktów końcowych 2D. Współrzędna Z punktów jest po prostu ignorowana.
Próbka:

- `nor(cur,cur)`

ani - z trzema argumentami
Uzyskuje jednostkowy wektor normalny dla trzech punktów 3D.
Próbka:

- `nor(cur,cur,cur)`

nee
Jest to skrót od "nor(end,end)".

wee
Jest to skrót od "vec(end,end)".

vee1
Jest to skrót od "vec1(end,end)".

getvar
Zwraca wartość zmiennych systemowych BricsCAD. Jako argumenty akceptowane są tylko zmienne rzeczywiste, całkowite lub zmienne systemu punktowego.
Próbka:

- `getvar(UCSXDIR)`
- `getvar(textsize)`

23.11 Panel Eksploratora Civil

Aby otworzyć panel **Eksplorator Civil**:

- Uruchom polecenie EKSPLORATORCIVILOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Eksplorator Civil** z listy **Panele**.

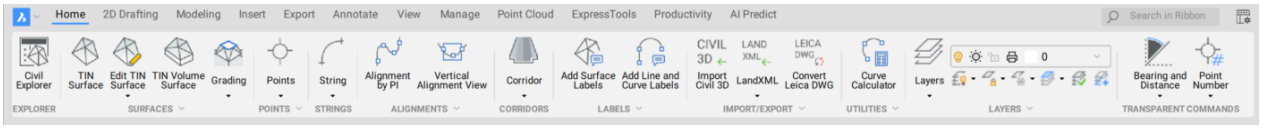
Civil Eksplorator to główny panel do zarządzania obiektami Civil i uzyskiwania do nich dostępu. Obiekty są rozmieszczone w widoku drzewa i pogrupowane według typu obiektu.

Za pomocą tego panelu można uzyskać dostęp do ustawień i właściwości podmiotów Civil, dodawać nowe podmioty oraz edytować istniejące podmioty i ich komponenty.

Panel jest podzielony na dwie części. Górna część wyświetla listę podmiotów w widoku drzewa. W dolnej części wyświetlane są dodatkowe właściwości, w zależności od wyboru w widoku drzewa.

Panel **Eksplorator Civil** jest podstawowym panelem do projektowania Civil. W obszarze roboczym **Civil** kliknij ikonę **Eksplorator Civil** na wstążce w zakładce **Narzędzia Główne**, aby wyświetlić lub ukryć panel.

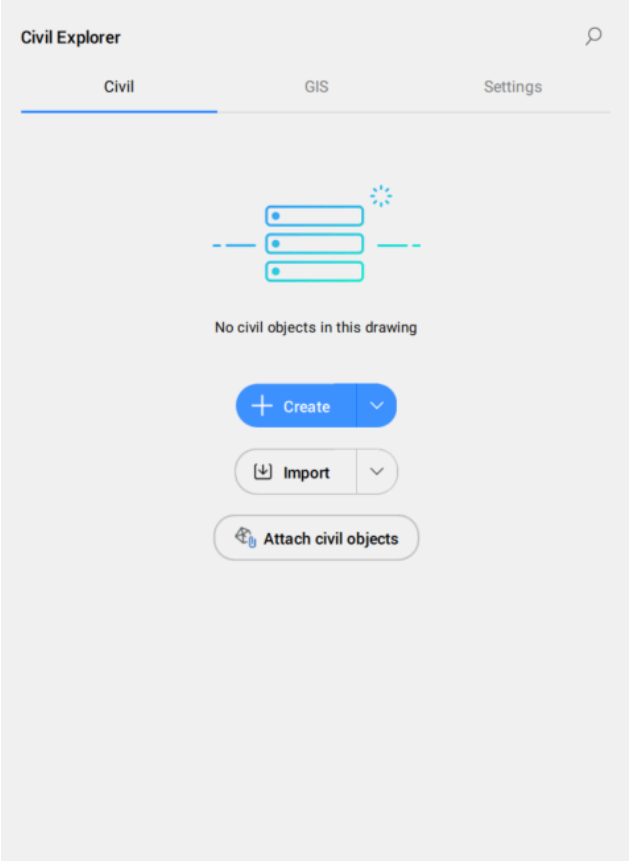
> ***Uwaga:*** Zamiast pojedynczych punktów Civil, w panelu **Eksplorator Civil** wyświetlane są tylko grupy punktów. Elementy klasyfikacji są wyświetlane w widoku drzewa, ale nie można edytować ich właściwości za pomocą panelu **Eksplorator Civil**.

Panel **Civil Eksplorator** zawiera trzy karty: **Civil**, **GIS** i **Ustawienia**.

23.11.1 Karta Civil

Jeśli na rysunku nie ma obiektów Civil, na karcie **Civil** dostępne są trzy przyciski:

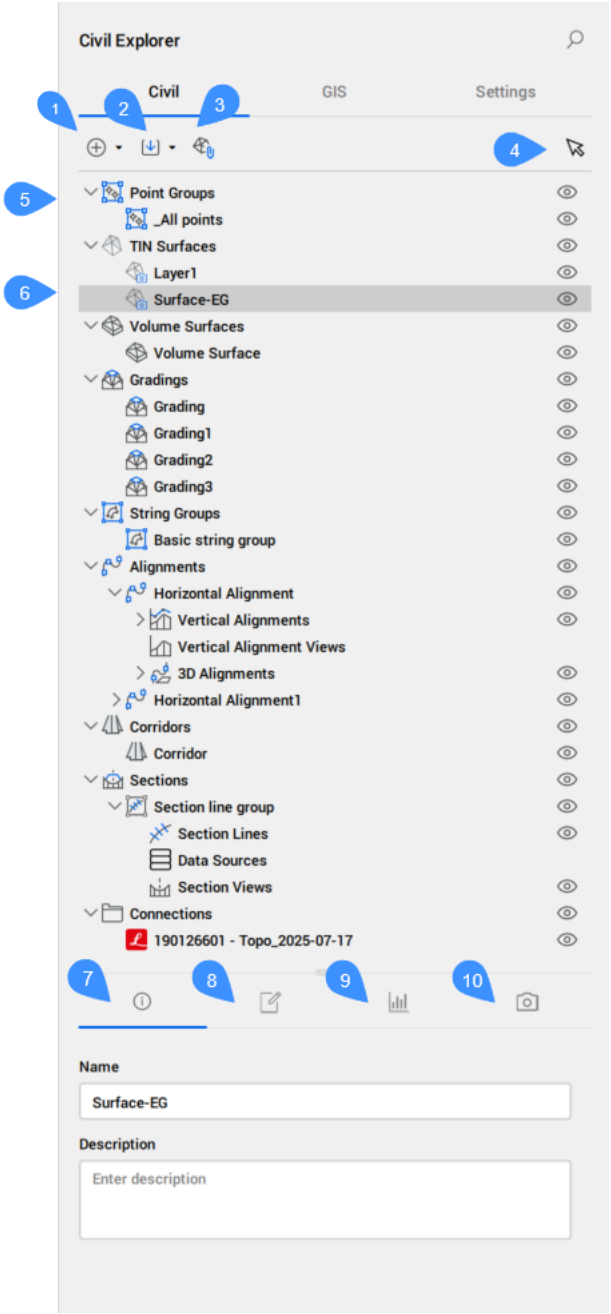

1 Utwórz

2 Import

3 Dołącz obiekty Civil

Zakładka **Civil** umożliwia zarządzanie i dostęp do jednostek Civil w bieżącym rysunku.

1 Utwórz

2 Import

3 Dołącz obiekty Civil

4 Wybierz obiekt Civil

5 - Typ obiektu Civil 3D

6 Wybierz typ obiektu Civil.

7 Informacje

8 Definicje

9 Statystyki

10 Style Wizualne

Utwórz
Umożliwia tworzenie wszystkich typów obiektów Civil. Wybierz z rozwijanej listy typ obiektu Civil, który chcesz utworzyć.

Powierzchnia TIN
Uruchom polecenie TIN.

Powierzchnia Objętościowa
Uruchamia polecenie TINOBJĘTOŚĆ.

Skarpa
Uruchamia polecenie SKARPA.

Punkt Civil
Uruchom polecenie CIVILPUNKT.

Grupa punktów
Uruchamia polecenie CIVILGRUPAPUNKTÓW.

Struna
Uruchamia polecenie CIĄG.

Wyrównanie
Uruchom polecenie WYRÓWNANIE.

Korytarze
Tworzy korytarze.

Korytarz
Uruchamia polecenie KORYTARZ.

Szablon Korytarza
Uruchamia polecenie SZABLONKORYTARZA.

Element szablonu
Uruchamia polecenie ELEMENTSZABLONUKORYTARZA.

Import
Importuje pliki rysunków Civil.

Importuj Civil 3D...
Uruchamia polecenie CIVIL3DIMPORT.

Import LandXML...
Uruchamia polecenie LANDXMLIMPORT.

Konwersja DWG Leica
Uruchamia polecenie LEICAKONWERSJA.

Dołącz obiekty Civil
Uruchamia polecenie DOŁĄCZOBIEKTCIVIL.

Wybierz obiekt Civil
Wybierz obiekt Civil na rysunku, aby podświetlić go w panelu **Civil Eksplorator**.

- Typ obiektu Civil 3D

Obiekty Civil są ułożone w widoku drzewa. Na najwyższym poziomie wymienione są typy obiektów, które już istnieją na rysunku. Na niższym poziomie, pod każdym typem obiektów, zbierane są obiekty, które już istnieją na rysunku.

Kliknij prawym przyciskiem myszy typ obiektu Civil, aby otworzyć menu kontekstowe zawierające opcję **Utwórz**, która uruchamia określone polecenia w celu utworzenia wybranego obiektu Civil.

Menu prawego przycisku myszy zawiera również opcję **Ukryj**, która może przełączać widoczność dla każdego typu obiektu Civil.

Wybierz typ obiektu Civil.

Podświetla wybrany obiekt Civil w widoku drzewa.

Kliknięcie jednostki prawym przyciskiem myszy otwiera menu kontekstowe zawierające opcje **edycji** specyficzne dla jednostki, a także opcje wspólne dla wszystkich jednostek, takie jak **Powiększ do**, **Zaznacz**, **Usuń**, **Przesuń do** i **Ukryj**.

Dostępne opcje edycji zależą od typu podmiotu:

Punkty

Istniejące punkty nie są wyświetlane na karcie **Civil** w panelu **Eksloratora Civil**. Nowe punkty Civil można utworzyć, klikając ikonę **Punkty** na wstążce w zakładce **Narzędzia Główne**.

Grupy Punktów

Wybierz opcję **Utwórz** z menu kontekstowego, aby otworzyć okno dialogowe **Grupa punktów**.

Menu kontekstowe dla już zdefiniowanych grup punktów zawiera opcje **Civil Point Editor...**, **Edit point group...**, **Set styles...**, **Apply auto mapping**, **Export points...**, **Select**, **Zoom to**, **Pan to**, **Hide** i **Delete**.

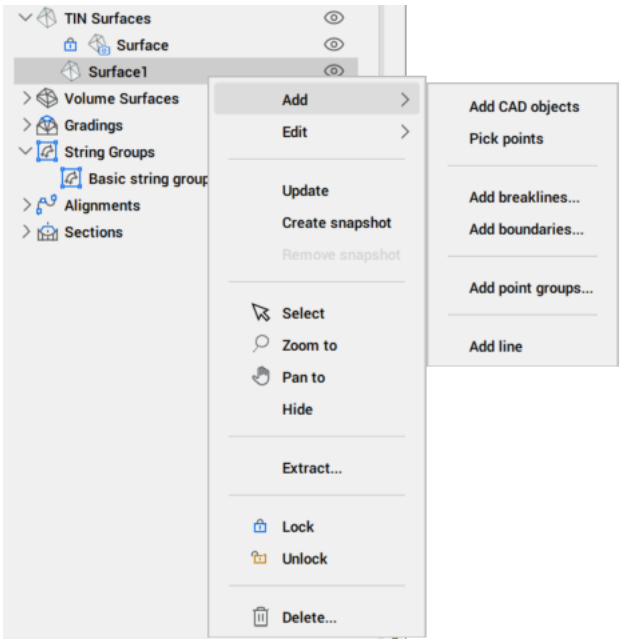
Uwaga:

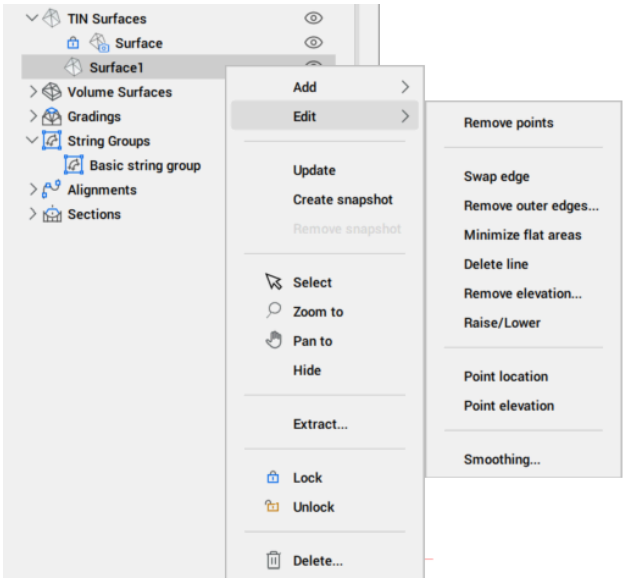
- Kliknij dwukrotnie węzeł **Grupy Punktów**, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor Punktów Civil**.
- Opcja **Edytuj grupę punktów...** otwiera okno dialogowe **Grupa punktów**.
- Opcja **Ustaw style...** otwiera okno dialogowe **Ustaw style** w celu ustawienia stylów symbolu i etykiety dla grupy punktów.
- Opcja **Eksportuj punkty...** otwiera okno dialogowe **Eksportuj punkty Civil**.

Powierzchnie TIN

Korzystając z **Eksplorator Civil**, można **Edytować** istniejące i **dodawać** nowe elementy do istniejących powierzchni TIN.

Uwaga: Wszystkie opcje opcji **Dodaj** i **Edytuj** w menu kontekstowym są również dostępne w poleceniach TIN i TINEDYTUJ.

Oprócz tych opcji można użyć opcji **Aktualizuj**, **Utwórz migawkę**, **Usuń migawkę** lub **Wyodrębnij**.

Uwaga: Opcja **Wyodrębnij...** otwiera okno dialogowe **Wyodrębnij z**.

Użyj zakładki **Ustawienia** w panelu **Civil Eksplorator**, aby edytować style etykiet Surface.
Wyświetlane są również powierzchnie TIN dołączone do rysunku za pomocą polecenia DOŁĄCZOBIEKT-CIVIL.

Powierzchnie Objętościowe

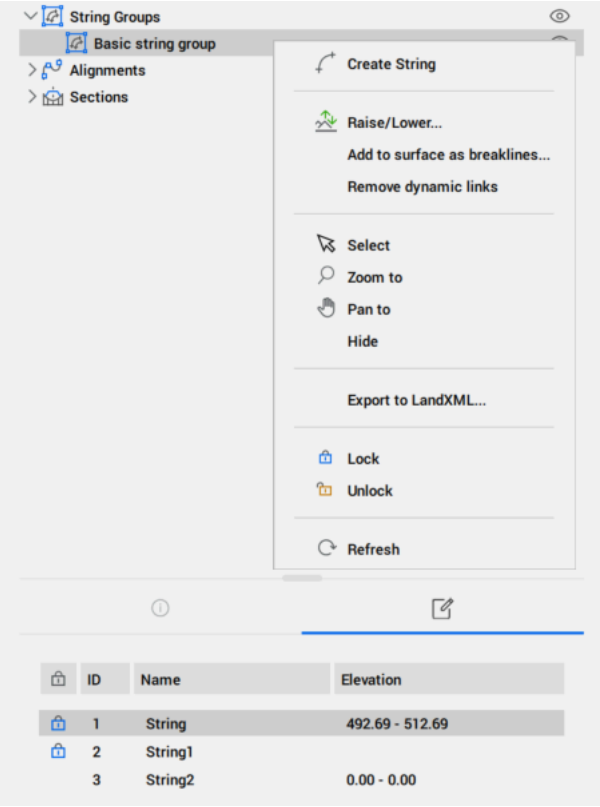
Opcje **Aktualizuj**, **Wybierz**, **Powiększ do**, **Przesuń do**, **Ukryj**, **Wyodrębnij**, **Raport objętości TIN** i **Usuń** są dostępne dla powierzchni woluminów.

Skarpy

Oprócz typowych opcji, dla klasyfikacji dostępne są opcje **Podziału** i **Scalania**.

Uwaga: Opcje te są również dostępne na karcie Widok.

Grupy Ciągów
Wyświetla listę wszystkich utworzonych grup Ciągów. Menu kontekstowe zawiera opcję **Utwórz grupę ciągów** znaków.
Oprócz typowych opcji, menu kontekstowe grupy ciągów zawiera opcje:

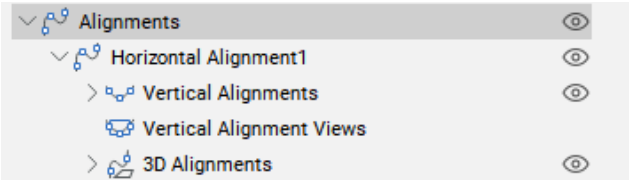
Utwórz Ciąg
Uruchamia polecenie CIĄG.

Podnieś/Opuść
Umożliwia podniesienie lub obniżenie wysokości ciągów w wybranej grupie ciągów.

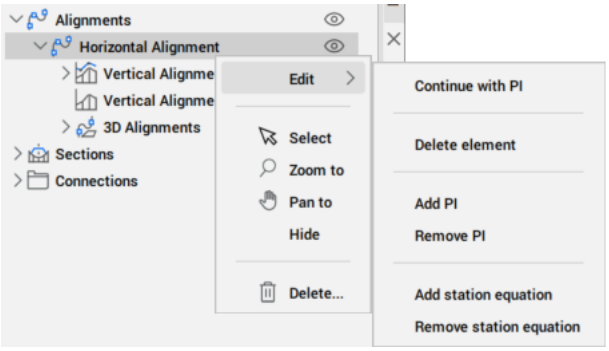
Dodaj do powierzchni jako linie nieciągłości...
Umożliwia wybranie powierzchni z menu rozwijanego, a następnie otwiera okno dialogowe **Dodaj linie nieciągłości**.

Usuń połączenia dynamiczne
Usuwa powiązania z jednostkami nadrzędnymi (powierzchnie TIN).

Wyrównanie
Typ jednostki Alignments gromadzi istniejące wyrównania poziome i powiązane z nimi wyrównania pionowe, wyrównania 3D i widoki wyrównania pionowego.

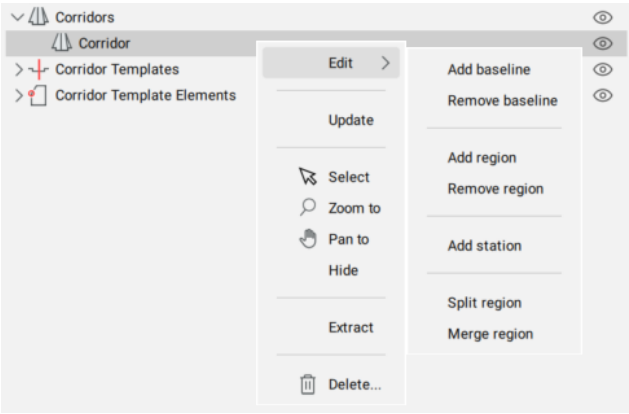
Kliknięcie wyrównania poziomego prawym przyciskiem myszy udostępnia wszystkie opcje **Edycji** dostępne w poleceniu WYRÓWNANIEEDYCJA.

W przypadku wyrównania pionowego, widoków wyrównania pionowego i wyrównania 3D dostępne są opcje **Wybierz**, **Przybliż do**, **Przesuń do**, **Ukryj** i **Usuń**.

Korytarze

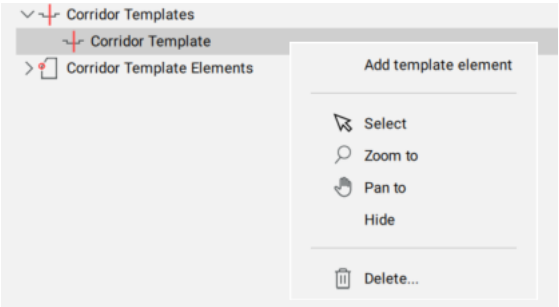
Kliknięcie prawym przyciskiem myszy istniejącego korytarza udostępnia wszystkie opcje **Edycji** dostępne w poleceniu KORYTARZEDYCJA. Oprócz opcji **Edycji** dostępne są opcje **Aktualizacji, Zaznaczania**, **Powiększania**, **Przesuwania**, **Ukrywania**, **Wyodrębniania** i **Usuwania**.

Szablony Korytarza

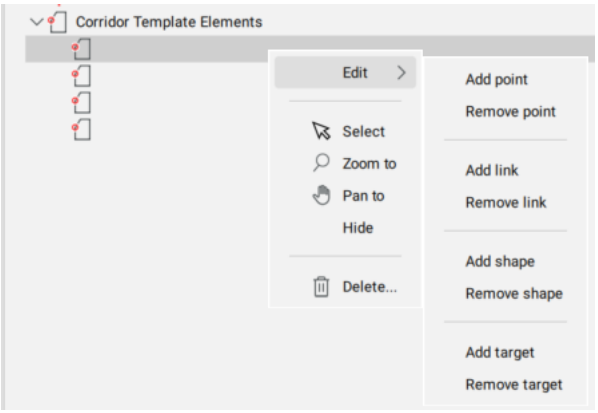
Do wyboru są opcje **Dodaj element szablonu**, **Wybierz**, **Powiększ do**, **Przesuń do**, **Ukryj** i **Usuń**.

Uwaga: Opcja **Dodaj element szablonu** jest również dostępna w poleceniu SZABLONKORYTARZA.

Elementy Szablonu Korytarza

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy elementów szablonu korytarza udostępnia wszystkie opcje edycji dostępne w poleceniu ELEMENTSZABLONUKORYTARZAEDYCJA. Oprócz opcji **edycji** dostępne są także typowe opcje, takie jak **Zaznaczanie**, **Powiększanie**, **Przesuwanie**, **Ukrywanie** i **Usuwanie**.

Informacje

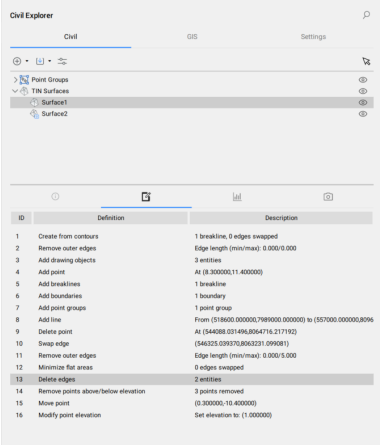
Wyświetla informacje o wybranym obiekcie Civil (nazwa i opis). Oba mogą być edytowane.

Uwaga: Dla Grup Ciągów dostępny jest przełącznik**"Interakcja z innymi ciągami w grupie**".

Definicje

Pokazuje komponenty (dane źródłowe), z których zbudowano powierzchnię TIN, zastosowane operacje edycji oraz chronologiczną kolejność dodawania definicji.

Proces tworzenia powierzchni TIN jest przyrostowy. Po dodaniu danych do powierzchni lub jej edycji powierzchnia jest aktualizowana. Po usunięciu danych powierzchnia jest odbudowywana. Lista definicji obsługuje przyrostowy proces kompilacji i sekwencyjnie pokazuje wszystkie operacje wykonywane na powierzchni w jej bieżącym stanie.

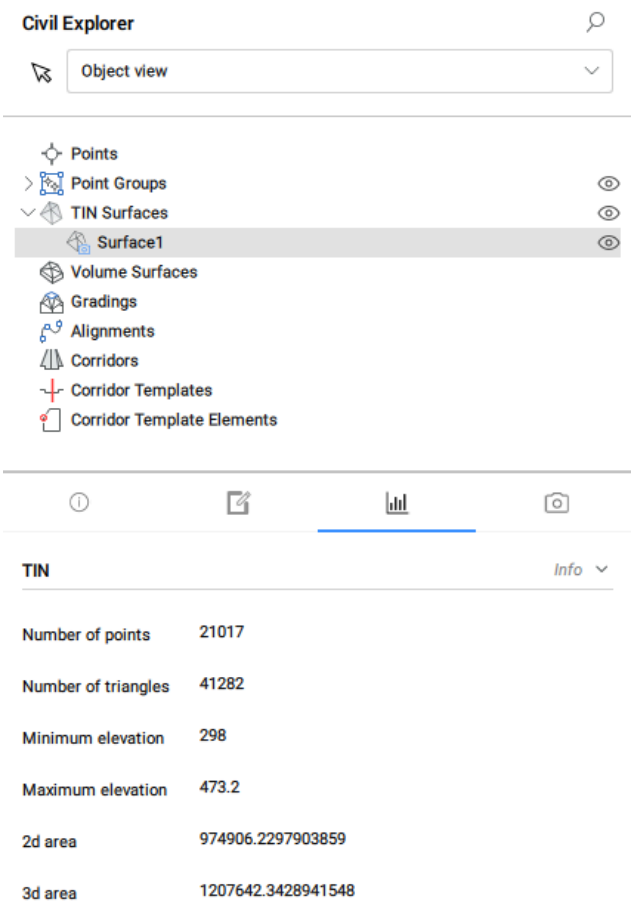

Pole ID wskazuje, w którym kroku każdy komponent został dodany do powierzchni TIN.

Menu kontekstowe oferuje możliwość zmiany kolejności definicji, ich **usunięcia** lub **wyłączenia**. Dodatkowo, dla większości definicji powierzchni TIN dostępne są opcje **Wybierz** i **Przybliż do**, co sprawia, że znalezienie ich na rysunku jest bardzo łatwe. Kliknij dwukrotnie definicję lub naciśnij opcję **Edytuj** z menu kontekstowego, aby otworzyć okno dialogowe **Powierzchnia: Nazwa powierzchni, ID kroku definicji**, które wyświetla wszystkie szczegóły dla wybranej definicji. Parametry definicji można edytować.

Statystyki

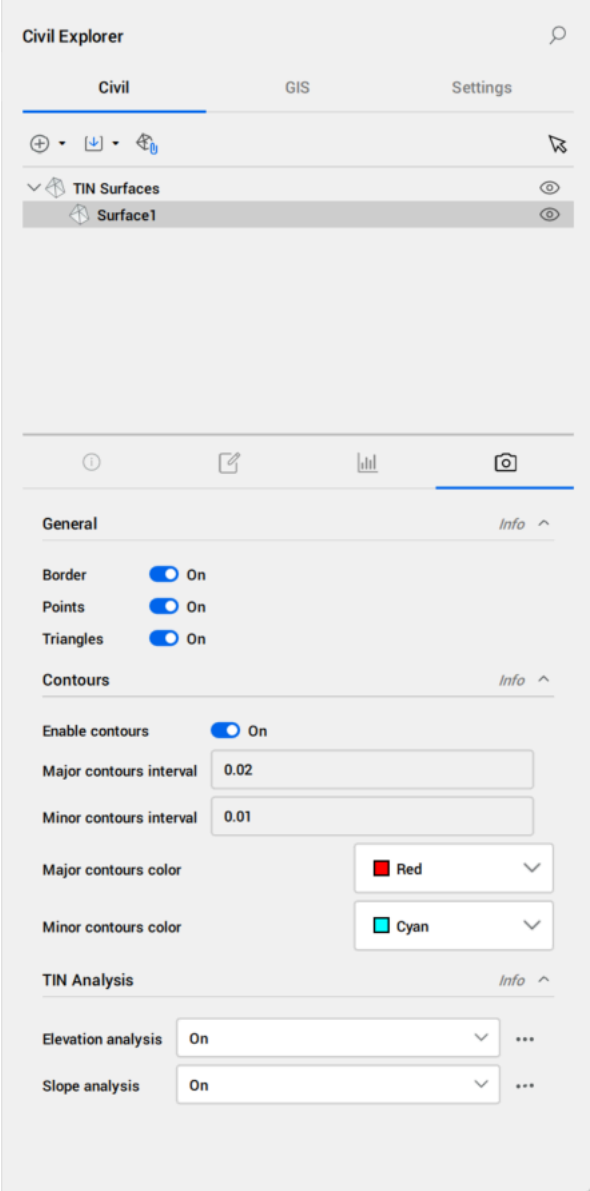
Zakładka **Statystyki** wyświetla dane statystyczne dla wybranej powierzchni TIN (liczba punktów i trójkątów, minimalna i maksymalna wysokość, obszar 2D i 3D).

Style Wizualne

Karta **Style wizualne** umożliwia ustawienie stylów wizualnych dla powierzchni TIN i Volume:

- ogólny styl wizualny - wybierz, które elementy powierzchni TIN mają być wyświetlane (obramowanie, punkty, trójkąty).
- styl wizualny dla konturów.
- Analiza TIN.
    - styl wizualny dla analizy elewacji.
    - styl wizualny dla analizy TIN.

Ogólne
Włącza lub wyłącza wyświetlanie niektórych elementów powierzchni TIN.

Granica
Włącza lub wyłącza wyświetlanie linii granicznej powierzchni TIN.

Punkty
Włącza lub wyłącza wyświetlanie punktów powierzchni TIN.

Trójkąty
Włącza lub wyłącza wyświetlanie trójkątów powierzchni TIN.

Kontury
Określa parametry wyświetlania konturów na powierzchni TIN.

Włącz kontury
Włącza lub wyłącza wyświetlanie konturów powierzchni TIN. Styl wizualny konturów można dostosować.

Interwał głównych konturów
Umożliwia wprowadzenie interwału dla głównych konturów.

Mniejszy interwał konturów
Umożliwia wprowadzenie mniejszego interwału dla konturów.

Kolor głównych konturów
Umożliwia wprowadzenie koloru głównych konturów.

Kolor mniejszych konturów
Umożliwia wprowadzenie koloru konturów pomocniczych.

Analiza TIN
Umożliwia zdefiniowanie parametrów analizy wysokości i nachylenia powierzchni TIN.

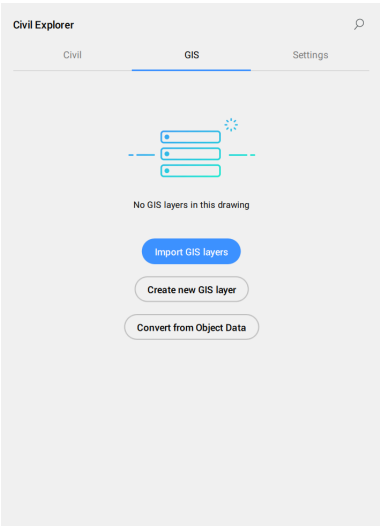
Analiza wysokości
Po aktywacji wyświetlane są elewacje powierzchni TIN. Styl wizualny elewacji można dostosować w oknie dialogowym **Analiza elewacji**, które otwiera się po kliknięciu przycisku Przeglądaj (...).

Analiza nachylenia
Po aktywacji wyświetlane są nachylenia powierzchni TIN. Styl wizualny nachyleń można dostosować w oknie dialogowym **Analiza nachyleń**, które otwiera się po kliknięciu przycisku Przeglądaj (...).

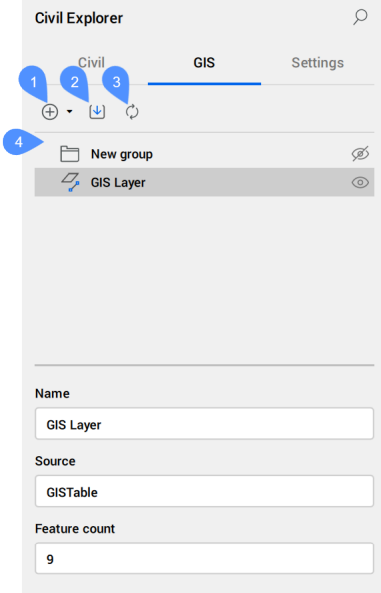
23.11.2 Zakładka GIS

Jeśli na rysunku nie ma warstwy GIS, na karcie **GIS** dostępne są trzy opcje:

- **Importuj warstwy GIS**
- **Utwórz warstwę GIS**
- **Konwertuj z Danych Obiektu**

Karta **GIS** zawiera listę wszystkich warstw GIS na rysunku i pomaga zarządzać ich widocznością.

1 Utwórz

2 Importuj warstwy GIS

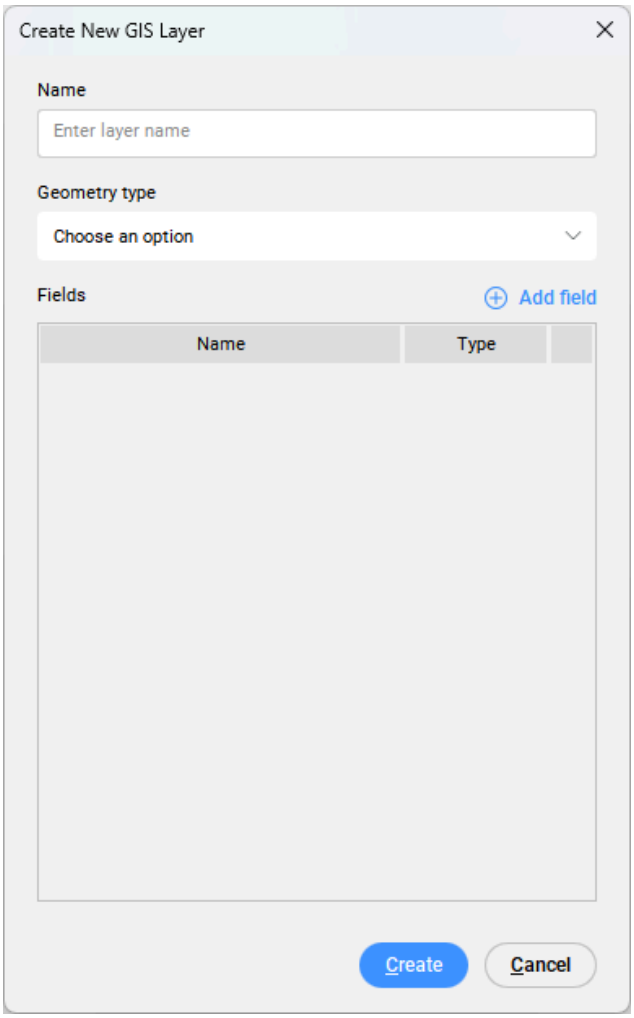
3 Konwertuj z Danych Obiektu

4 Widok drzewa

Utwórz
Umożliwia utworzenie nowej warstwy GIS lub grupy. Wybierz z rozwijanej listy typ GIS, który chcesz utworzyć.

Utwórz grupę
Tworzy nową grupę w widoku drzewa GIS.

Utwórz warstwę GIS
Otwiera okno dialogowe **Utwórz nową warstwę GIS**.

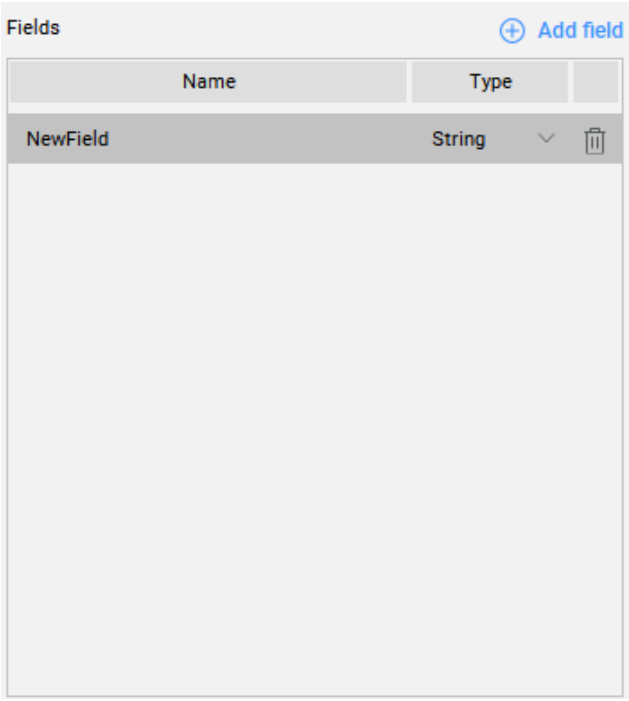

Nazwa
Umożliwia wprowadzenie nazwy warstwy.

Typ geometrii
Umożliwia wybór typu granicy.

- **Punkt**
- **Linia**
- **Wielobok**

Dodaj pole
Dodaje nowe pole warstwy GIS.
Kliknięcie przycisku **Dodaj pole** powoduje dodanie nowego pola do listy Pola, z domyślną nazwą **Nowe-Pole** i domyślnym typem **Ciąg**. Pola **Nazwa** i **Typ** można edytować.

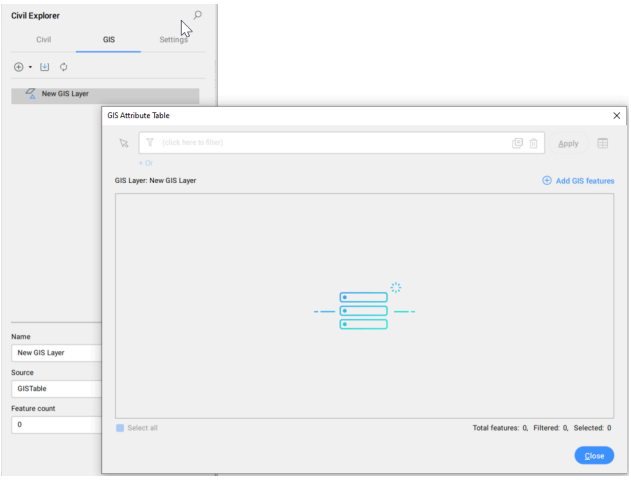

Dostępne są następujące typy:

- **Struna**
- **Rzeczywista**
- **Całkowita**

Kliknij ikonę kosza w tabeli, aby usunąć pola.

Po dwukrotnym kliknięciu nowo utworzonej warstwy GIS po raz pierwszy otworzy się puste okno dialogowe **Tabela atrybutów GIS**. Aby dodać funkcje GIS do warstwy GIS, kliknij przycisk **Dodaj funkcje GIS**. Wybierz jednostki na rysunku i naciśnij Enter. Okno dialogowe **Tabela atrybutów GIS** zawiera wybrane funkcje GIS z odpowiednimi danymi GIS.

Importuj warstwy GIS

Umożliwia importowanie plików ESRI SHP, GML, KML lub ESRI Geodatabase. Sprawdź polecenie GISIMPORT, aby uzyskać szczegółowy opis okna dialogowego **importu GIS**.

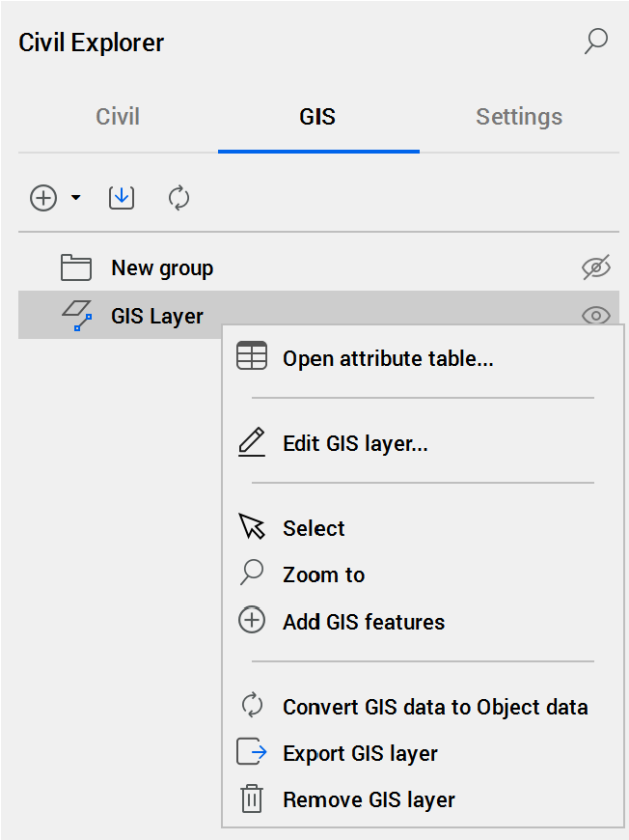
Konwertuj z Danych Obiektu
Konwertuje elementy AutoCAD® Mapa 3D i Autodesk® Civil 3D GIS z bieżącego rysunku na dane BricsCAD GIS.

Uwaga: Dane obiektów AutoCAD® Mapa 3D i Autodesk® Civil 3D można przeglądać i edytować bezpośrednio w panelu **Właściwości**.

Widok drzewa
Wyświetla listę wszystkich dodanych pól warstwy GIS.

Uwaga: Grupy i warstwy GIS można zmieniać za pomocą metody "przeciągnij i upuść".

Poniższe menu kontekstowe otwiera się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy warstwy GIS:

Otwarta tabela atrybutów...
Otwiera okno dialogowe **Tabela atrybutów GIS**.

Edytuj warstwę GIS...
Otwiera okno dialogowe **Edytuj warstwę GIS**.

Wybierz
Wybiera warstwę GIS.

Przybliż do
Powiększa warstwę GIS.

Dodaj funkcje GIS
Dodaje jednostki do warstwy GIS. Zostanie wyświetlony wiersz polecenia umożliwiający wybranie elementów liniowych na rysunku. Zostanie otwarte okno dialogowe **Tabela atrybutów GIS** , w którym nowe funkcje GIS zostaną dodane na końcu tabeli.

Uwaga: Typ geometrii warstwy GIS musi być **Punktem**, aby można było dodać do niej blok.

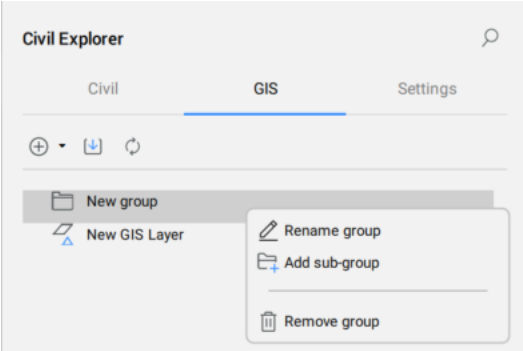
Konwersja danych GIS na dane obiektowe

Konwertuje dane BricsCADGIS z bieżącego rysunku do AutoCAD® MAP 3D i Autodesk® Civil 3D Dane Obiektu.

Eksportuj warstwę GIS
Eksportuj warstwę GIS

Usuń warstwę GIS
Usuń warstwę GIS

Po kliknięciu arkusza prawym przyciskiem myszy wyświetlane jest menu kontekstowe:

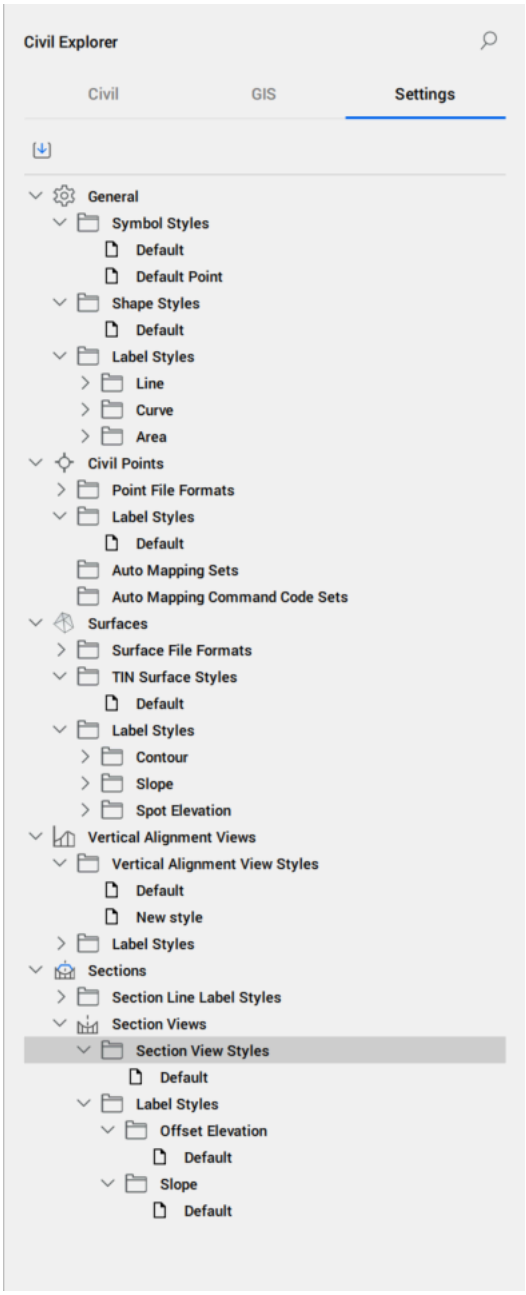
Zmień nazwę grupy
Zmienia nazwy grup.

Dodaj podgrupę
Dodaj podgrupę

Usuń grupę
Usuń grupę

23.11.3 Karta Ustawienia

Zakładka **Ustawienia** zarządza stylami i formatami podmiotów Civil.

1 Ogólne

2 Punkty Civil

3 Powierzchnie

4 Przekroje

Ogólne
Definiuje ogólne style symboli i etykiet dla podmiotów Civil.

Styl symbolu
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style symboli. Styl symbolu można **utworzyć**, **edytować**, **skopiować** lub **usunąć**. Kliknij odpowiednią opcję z menu kontekstowego, aby otworzyć okno dialogowe **Styl symbolu**.

Style Etykiet Obszarów
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style etykiet obszarów.
Menu kontekstowe zawiera opcje **Utwórz**, **Edytuj**, **Kopiuj** lub **Usuń**. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Style Etykiet Linii
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style symboli.
Menu kontekstowe zawiera opcje **Utwórz**, **Edytuj**, **Kopiuj** lub **Usuń**. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Style Etykiet Krzywych
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style symboli.
Menu kontekstowe zawiera opcje **Utwórz**, **Edytuj**, **Kopiuj** lub **Usuń**. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Punkty Civil
Wyświetla listę dostępnych stylów etykiet dla Punktów Civil.

Formaty Plików Punktów
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe formaty plików punktów. Menu kontekstowe umożliwia **edycję**, **kopiowanie** lub **usuwanie** formatu pliku punktu. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzaj formatami plików** lub kliknij dwukrotnie pole **Format plików**.
Predefiniowane formaty plików punktów to:

- NameENZ (rozdzielany przecinkami)
- NameENZ (rozdzielany średnikami)
- NameENZ (rozdzielany spacjami)
- NameENZD (rozdzielany przecinkami)
- NameENZD (rozdzielany średnikami)
- NameENZD (rozdzielany spacjami)
- NameNEZ (rozdzielany przecinkami)
- NameNEZ (rozdzielany średnikami)
- NameNEZ (rozdzielany spacjami)
- NameNEZD (rozdzielany przecinkami)
- NameNEZD (rozdzielany średnikami)
- NameNEZD (rozdzielany spacjami)
- PENZ (rozdzielany przecinkami)
- PENZ (rozdzielany średnikami)
- PENZ (rozdzielany spacjami)
- PENZD (rozdzielany przecinkami)
- PENZD (rozdzielany średnikami)

- PENZD (rozdzielany spacjami)
- PNEZ (rozdzielany przecinkami)
- PNEZ (rozdzielany średnikami)
- PNEZ (rozdzielany spacjami)
- PNEZD (rozdzielany przecinkami)
- PNEZD (rozdzielany średnikami)
- PNEZD (rozdzielany spacjami)

Uwaga: Dla tych nazw formatów plików:

- P to numer punktu
- E to wschód
- N oznacza północ
- Z to wysokość
- O to surowy opis
- Nazwa jest przeznaczona dla punktów, które zawierają wartości alfanumeryczne dla numeru punktu. Ponadto nazwa punktu obsługuje wartości alfanumeryczne.

Style Etykiet
Wyświetla listę dostępnych stylów etykiet dla Punktów Civil. Menu kontekstowe umożliwia **Tworzenie**, **Edytowanie**, **Kopiowanie** lub **Usuwanie** stylu etykiety. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Zestawy Automatycznego Mapowania
Wyświetla listę dostępnych zestawów automatycznego mapowania dla punktów Civil. Menu kontekstowe umożliwia **Tworzenie**, **Edytowanie**, **Kopiowanie**, **Usuwanie** lub **Ustawianie bieżącego** zestawu automatycznego mapowania. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Zestaw automatycznego mapowania**.

Powierzchnie
Definiuje formaty plików powierzchni i style etykiet dla konturu, nachylenia i wysokości punktowej.

Formaty Plików Powierzchni
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe formaty plików powierzchni. Menu kontekstowe umożliwia **edycję**, **kopiowanie** lub **usuwanie** formatu pliku powierzchni. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Zarządzaj formatami plików powierzchni** lub kliknij dwukrotnie pole Formaty plików powierzchni.

Styl etykiety
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style dla konturu, nachylenia i wysokości punktowej. Menu kontekstowe umożliwia **edycję**, **kopiowanie** lub **usuwanie** stylu etykiety. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Przekroje
Definiuje linię przekroju, widok przekroju, przesunięcie elewacji i style etykiet nachylenia.

Styl Etykiety Linii Przekroju
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style dla linii przekroju. Menu kontekstowe umożliwia **Tworzenie**, **Edytowanie**, **Kopiowanie** lub **Usuwanie** stylu etykiety. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Style Widoków Przekroju
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style dla widoków przekroju. Menu kontekstowe umożliwia **Tworzenie**, **Edytowanie**, **Kopiowanie** lub **Usuwanie** stylu etykiety. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Elewacja Odsunięcia
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style dla przesuniętych elewacji. Menu kontekstowe umożliwia **Tworzenie**, **Edytowanie**, **Kopiowanie** lub **Usuwanie** stylu etykiety. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

Nachylenie
Wyświetla predefiniowane i niestandardowe style dla nachyleń. Menu kontekstowe umożliwia **Tworzenie**, **Edytowanie**, **Kopiowanie** lub **Usuwanie** stylu etykiety. Kliknij odpowiednią opcję, aby otworzyć okno dialogowe **Edytor stylów etykiet**.

23.12 Panel w chmurze

23.12.1 Opis

Aby otworzyć panel **Chmura**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Chmura** z listy **Panele**.

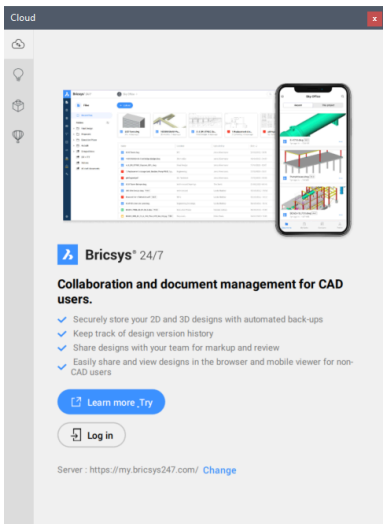
Panel **Chmury** pomaga członkom zespołu znajdować i udostępniać rysunki.

Panel **Chmury** umożliwia zarządzanie projektami, współpracę między zespołami projektowymi i bezpieczeństwo przetwarzania w chmurze. Dużą zaletą tej usługi opartej na chmurze jest to, że BricsCAD jest z nią bezpośrednio połączony przez panel **Chmury**.

Zmienna systemowa CLOUDDOWNLOADPATH przechowuje lokalny folder pamięci podręcznej w chmurze do tworzenia, importowania lub pobierania plików z serwera Bricsys24/7.

Każdy rysunek, do którego uzyskasz dostęp za pośrednictwem panelu **Chmury** w celu utworzenia, zaimportowania lub edycji, zostanie najpierw zsynchronizowany z lokalnym folderem pamięci podręcznej, a później może zostać przesłany z powrotem na serwer Bricsys 24/7.

23.12.2 Zaloguj się

Zmienna systemowa CLOUDSSOCLIENTID przechowuje identyfikator client_id, który ma być używany podczas łączenia się z usługą SSO.

Zmienna systemowa CLOUDSSOSCOPE przechowuje zakresy lub uprawnienia, które mają być używane podczas łączenia się z usługą SSO. Zależy to od serwera autoryzacji dla danej usługi Bricsys 24/7 (jakie zakresy są skonfigurowane / dozwolone dla klienta). Na przykład usługa Azure AD wymaga jawnego identyfikatora klienta w parametrze scope, np. **<client id>**/access_as_user openid.

Domyślnie używany serwer to *https:/my.bricsys247.com/*, ale można go zmienić, klikając przycisk **Zmień**, który otwiera okno dialogowe **Ustawienia** dla zmiennej systemowej CLOUDSERVER, co pozwala określić inny adres serwera Bricsys 24/7.

Kliknij przycisk **Zaloguj się**, aby otworzyć stronę internetową Bricsys, umożliwiając zalogowanie się na swoje konto Bricsys. Więcej informacji na temat logowania można znaleźć w artykule **Logowanie za pomocą konta Bricsys**.

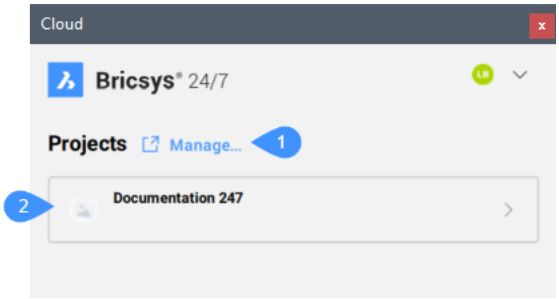
Dla innych określonych środowisk, takich jak *https://pellikaan.bricsys247.com/*, która w tej chwili nie obsługuje SSO, okno dialogowe logowania może być inne. Aby się **Zalogować**, wykonaj następujące kroki:

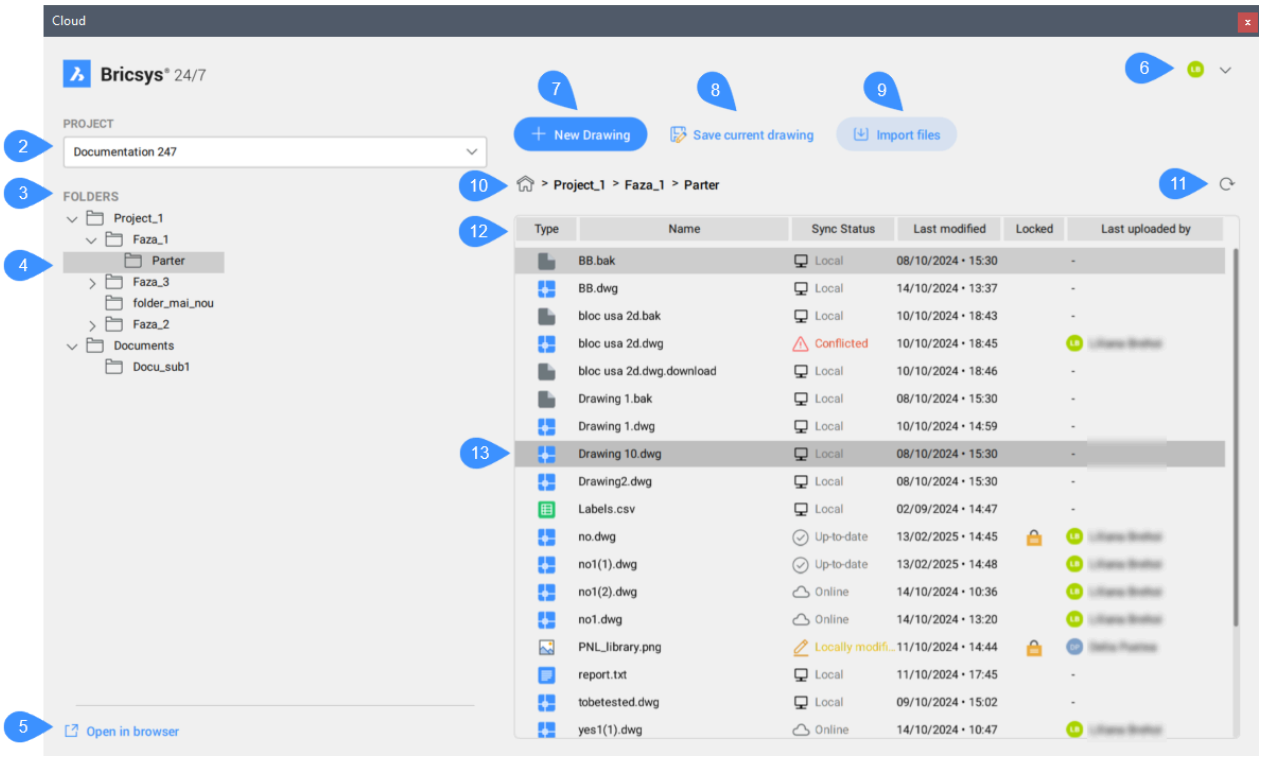
1 Wprowadź swój adres e-mail i hasło, a następnie naciśnij przycisk **Zaloguj się**.

2 (Opcjonalnie) Zaznacz pole wyboru **Zapamiętaj mnie**, aby zapisać nazwę użytkownika i hasło.

3 Po zalogowaniu zobaczysz przegląd swoich projektów, folderów i dokumentów znajdujących się **w chmurze**.

23.12.3 Zawartość panelu Chmury

1 Zarządzaj

2 Nazwa projektu

3 Struktura drzewa projektu

4 Aktywny folder

5 Przycisk Otwórz w przeglądarce

6 Menu podręczne

7 Przycisk nowego rysunku

8 Przycisk Zapisz bieżący rysunek

9 Przycisk Importuj pliki

10 Przycisk Home

11 Przycisk odświeżania

12 Charakterystyka plików

13 Lista plików

Zarządzaj
Otwiera aplikację Bricsys 24/7 w przeglądarce https://my.bricsys247.com/app/.

Nazwa projektu
Po zalogowaniu, w panelu **Chmury** zobaczysz wszystkie projekty, do których jesteś przypisany. Wybierz projekt i otwórz go, naciskając strzałkę w prawo.

Struktura drzewa projektu
Wyświetla listę wszystkich folderów w projekcie.

Aktywny folder
Zaznacza nazwę aktywnego folderu. W prawej części panelu znajdują się wszystkie pliki zawarte w tym folderze.

Przycisk Otwórz w przeglądarce
Otwiera aplikację Bricsys 24/7 w przeglądarce https://my.bricsys247.com/app/.

Menu podręczne
Zawiera informacje o nazwie użytkownika i adresie e-mail oraz przyciski umożliwiające dostęp do przeglądarki Bricsys 24/7, Centrum pomocy Bricsys i wylogowanie.

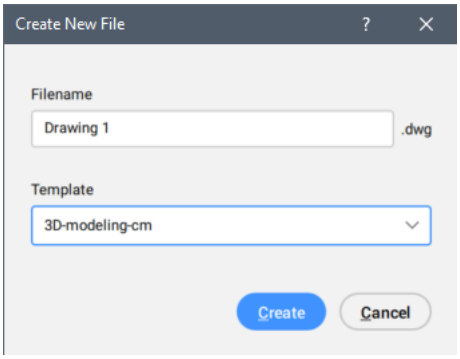
Nazwa użytkownika
Wyświetla nazwę użytkownika i adres e-mail używane do logowania.

Aplikacja internetowa Bricsys 24/7
Otwiera aplikację Bricsys 24/7 w przeglądarce w aktywnym projekcie i folderze https://my.bricsys247.com/app/.

Pomoc online
Otwiera artykuł pomocy w przeglądarce Centrum pomocy Briscys.

Wyloguj
Wyloguj się z aplikacji.

Przycisk nowego rysunku
Otwiera okno dialogowe **Utwórz nowy plik**, nowy plik zostanie utworzony w lokalnym folderze chmury pamięci podręcznej. Plik można następnie przesłać do odpowiedniego projektu i folderu za pomocą jednego kliknięcia.

Nazwa pliku
Określa nazwę pliku dla nowego rysunku.

Szablon
Umożliwia wybranie szablonu dla nowego rysunku.

Przycisk Zapisz bieżący rysunek
Zapisuje bieżący aktywny rysunek w lokalnym folderze Bricsys247.

Uwaga:

- Przycisk nie jest widoczny, gdy aktywny jest folder najwyższego poziomu.
- Przycisk ten staje się aktywny tylko wtedy, gdy istnieje aktywny rysunek.

Przycisk Importuj pliki
Otwiera okno dialogowe **Kopiuj pliki do bieżącego folderu** w celu wybrania pliku do zaimportowania. Wybrany folder zostanie skopiowany do lokalnego folderu pamięci podręcznej w chmurze.
Plik można następnie przesłać do odpowiedniego projektu i folderu za pomocą jednego kliknięcia.

Przycisk Home
Powrót do głównych folderów projektu.

Przycisk odświeżania
Ręcznie odświeża panel **Chmury**.
Panel odświeża się automatycznie po przełączeniu się między folderami.

Charakterystyka plików
Wyświetla charakterystykę plików.
Listę plików można sortować rosnąco lub malejąco, naciskając strzałkę w górę lub w dół dla każdego pola.

Typ
Wyświetla typ pliku.

Nazwa
Wyświetla nazwę pliku.

Stan synchronizacji
Wyświetla stan synchronizacji pliku.

- Local : plik jest przechowywany na komputerze lokalnym, a nie w chmurze.
- Online : plik jest przechowywany w chmurze.
- Up-to-date : pliki lokalne i online są w tej samej wersji
- Locally modified : plik jest dostępny online i na komputerze lokalnym, wersja lokalna ma nowszą datę zapisu.

Ostatnio zmodyfikowano
Wyświetla ostatnią datę i godzinę modyfikacji pliku.

Zamknięty

Wyświetla, czy plik jest zablokowany ( ) lub niezablokowany przez użytkownika. Gdy plik jest zablokowany przez osobę zalogowaną do Bricsys 24/7, inny użytkownik nie może przesłać nowej wersji do Bricsys 24/7.

Ostatnio aktualizowany przez
Wyświetla nazwę użytkownika, który ostatnio zaktualizował plik.

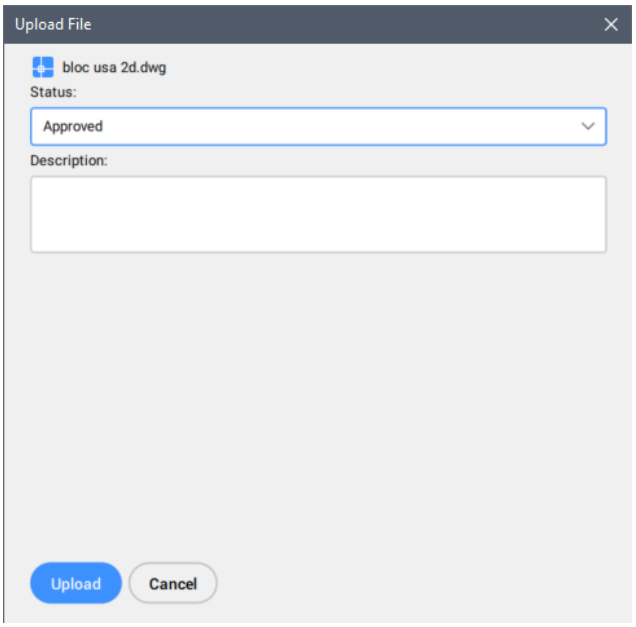
Lista plików
Wyświetla listę wszystkich plików w folderze.
W zależności od **Statusu Synchronizacji** wybranego pliku, menu kontekstowe zawiera poniższe opcje.

- **Otwórz**: otwiera plik rysunku (DWG) w przeglądarce BricsCAD.

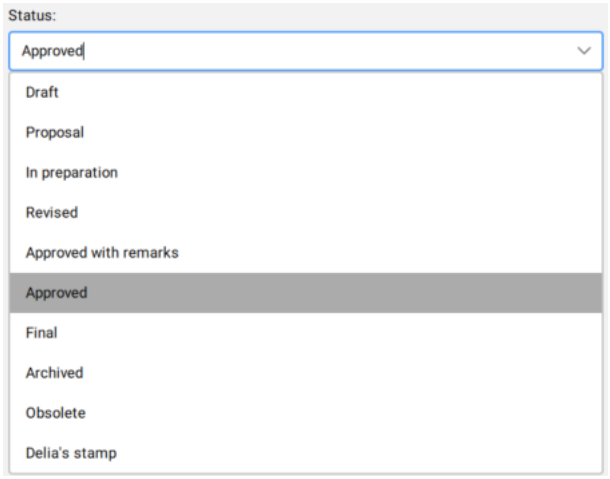
  Uwaga: Jeśli plik nie jest plikiem DWG, pojawi się komunikat ostrzegawczy informujący, że nie można go otworzyć.

- **Prześlij jako wersję**: otwiera okno dialogowe **Prześlij plik**, aby przesłać plik jako wersję oryginalnego pliku.

  W przypadku plików rysunków zobacz opcje zmiennej systemowej CLOUDUPLOADDEPENDENCIES.

Status
Umożliwia wybranie statusu nowego pliku z listy rozwijanej oraz opisu.

Opis
Umożliwia napisanie opisu wersji.

Prześlij
Przesyła plik.

- **Ujawnij w eksploratorze plików**: otwiera eksplorator plików w celu ujawnienia lokalizacji pliku.
- **Ujawnij w przeglądarce**: otwiera przeglądarkę Bricsys 24/7 w celu ujawnienia lokalizacji pliku.
- **Pobierz**: pobiera najnowszą wersję pliku z chmury. Gdy lokalna wersja pliku zostanie zmodyfikowana, zostaniesz zapytany, czy chcesz nadpisać lokalne zmiany.

Uwaga: Lokalny folder do pobrania jest zdefiniowany za pomocą zmiennej systemowej CLOUDDOWNLOADPATH.

- **Pobierz i otwórz**: pobiera i otwiera plik.

  Uwaga: Jeśli plik nie jest plikiem DWG, pojawi się komunikat ostrzegawczy informujący, że nie można go otworzyć.

- **Zablokuj**: blokuje dokument, uniemożliwiając wprowadzanie zmian.
- **Odblokuj**: odblokowuje dokument, umożliwiając wprowadzanie zmian.

23.12.4 Przesyłanie i pobieranie rysunków za pomocą Xrefs

Przesyłanie rysunków za pomocą Xrefs

Jeśli dodasz rysunek zawierający odniesienia zewnętrzne (Xrefs), upewnij się, że dodałeś również pliki referencyjne do serwera Bricsys 24/7.

Aby to zrobić, możesz:

1 Prześlij pliki jeden po drugim za pomocą panelu **Chmury**.

2 Użyj opcji **Prześlij do Bricsys 24/7** w oknie dialogowym **Eksplorator Rysunku** > **Zależności**. Upewnij się, że dołączyłeś rysunek główny i odniesienia zewnętrzne.

Uwaga: Przesyłany jest również plik **report.txt.** Raport zawiera pełną listę wszystkich dołączonych plików oraz uwagi dotyczące dystrybucji.

Pobieranie rysunków za pomocą Xrefs

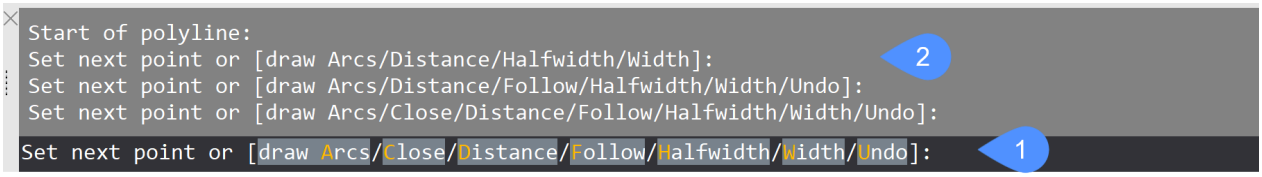
W przypadku pobrania rysunku zawierającego odnośniki, pliki referencyjne są pobierane automatycznie.

23.13 Panel Wiersz poleceń

Aby otworzyć panel **wiersza poleceń**:

- Uruchom polecenie LINPOL.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Wiersz poleceń** z listy **Panele**.
- Użyj skrótu klawiaturowego **Ctrl+9**.

Panel **Wiersza Poleceń** umożliwia uruchamianie poleceń lub modyfikowanie zmiennych systemowych poprzez wpisanie nazwy polecenia lub zmiennej.

1 Wiersz poleceń

2 Historia poleceń

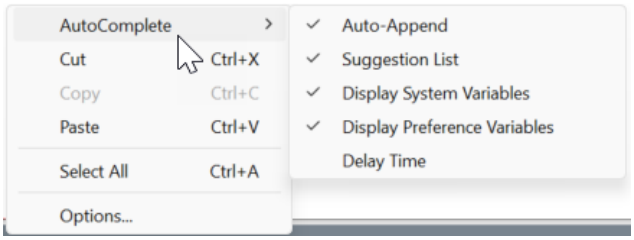
23.13.1 Wiersz poleceń

Wyświetla bieżący wiersz polecenia. Jeśli żadne polecenie nie jest aktywne, zostanie wyświetlony monit o wprowadzenie nazwy polecenia. Jeśli polecenie jest aktywne, wyświetlane są opcje i monity związane z bieżącym poleceniem. Skróty klawiaturowe są podświetlone. Znaki skrótu można wpisywać w wierszu poleceń lub klikać je lewym przyciskiem myszy.

Menu dostępne po kliknięciu prawym przyciskiem myszy oferuje odpowiednie narzędzia.

AutoUzupełnianie
Najedź kursorem na opcję **AutoUzupełnianie**. Wyświetlone zostanie kolejne menu kontekstowe:

- Jeśli opcja **Auto-Sumowanie** jest zaznaczona, wpis jest automatycznie uzupełniany, jeśli pozostało tylko jedno możliwe polecenie.
- Jeśli **Lista sugestii** jest zaznaczone, lista możliwych poleceń wyświetlana jest podczas pisania w wierszu poleceń.
- Jeśli opcja **Wyświetl zmienne systemowe** jest zaznaczona, zmienne systemowe zostaną uwzględnione na liście sugestii.
- Opcja **Czas Opóźnienia** ustawia czas w sekundach przed wyświetleniem automatycznych funkcji klawiatury.

Kopiuj
Kopiuje zaznaczony tekst do schowka.

Wytnij
Wycina zaznaczony tekst.

Wklej
Wkleja tekst ze schowka do wiersza poleceń.

Zaznacz wszystko
Wybiera całą ukończoną zawartość historii monitów.

Opcje
Otwórz okno dialogowe **Ustawienia**.

23.13.2 Historia poleceń

Wyświetla historię wprowadzania wiersza poleceń dla bieżącej sesji BricsCAD.

23.13.3 Dostęp do historii wprowadzania danych

Klawisze Strzałka w górę i Strzałka w dół w wierszu polecenia lub w wierszu polecenia umożliwiają dostęp do historii ostatnio wprowadzonych poleceń i ponowne jej użycie.

Uwaga: Znaczniki ostatnio wprowadzonych lokalizacji punktów są wyświetlane w obszarze rysowania. Znaczniki są kontrolowane przez zmienne systemowe SNAPMARKERSIZE, SNAPMARKERCOLOR i SNAPMARKERTHICKNESS.

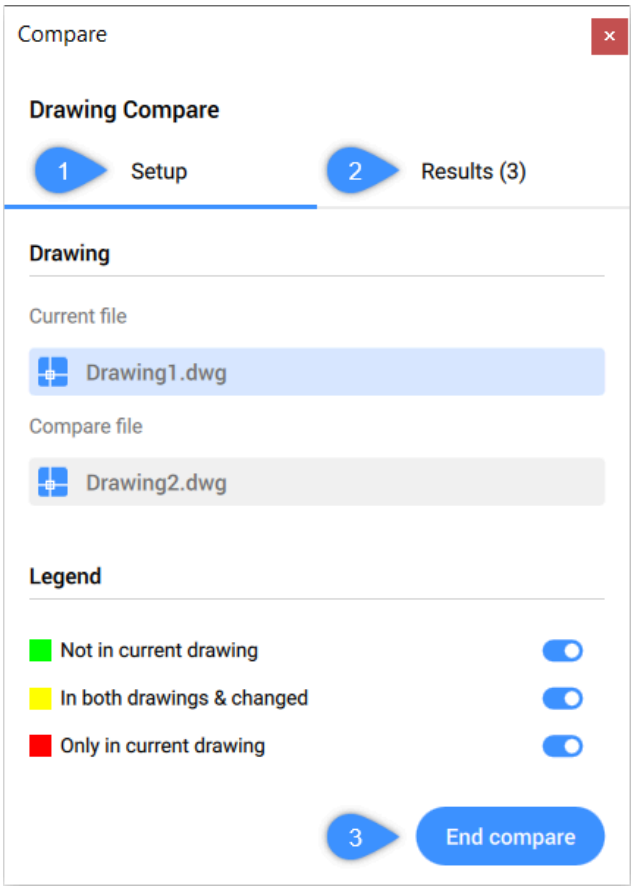
Zapamiętaj: Historia danych wejściowych może obejmować 12 ostatnich pozycji z bieżącego polecenia (z bieżącego i poprzednich wywołań) oraz 12 ostatnich pozycji z innych poprzednich poleceń.

23.14 Panel Porównaj

Aby otworzyć panel **Porównaj**:

- Uruchom polecenie DWGPORÓWNAJOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz polecenie **Porównaj** z listy **Panele**.

Panel **Porównaj** umożliwia porównanie bieżącego rysunku z wybranym rysunkiem.

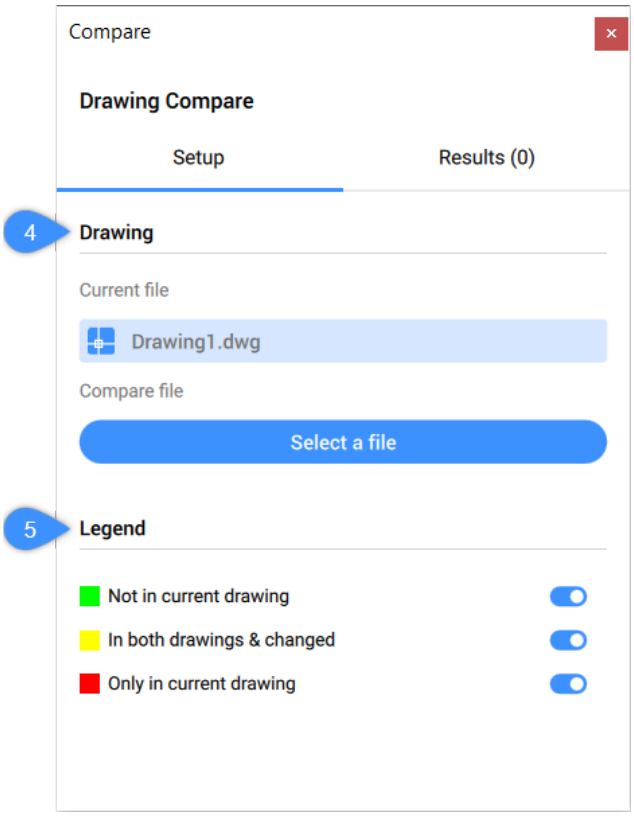

1 Ustawienia

2 Wyniki

3 Zakończ Porównanie

23.14.1 Ustawienia

4. Rysunek

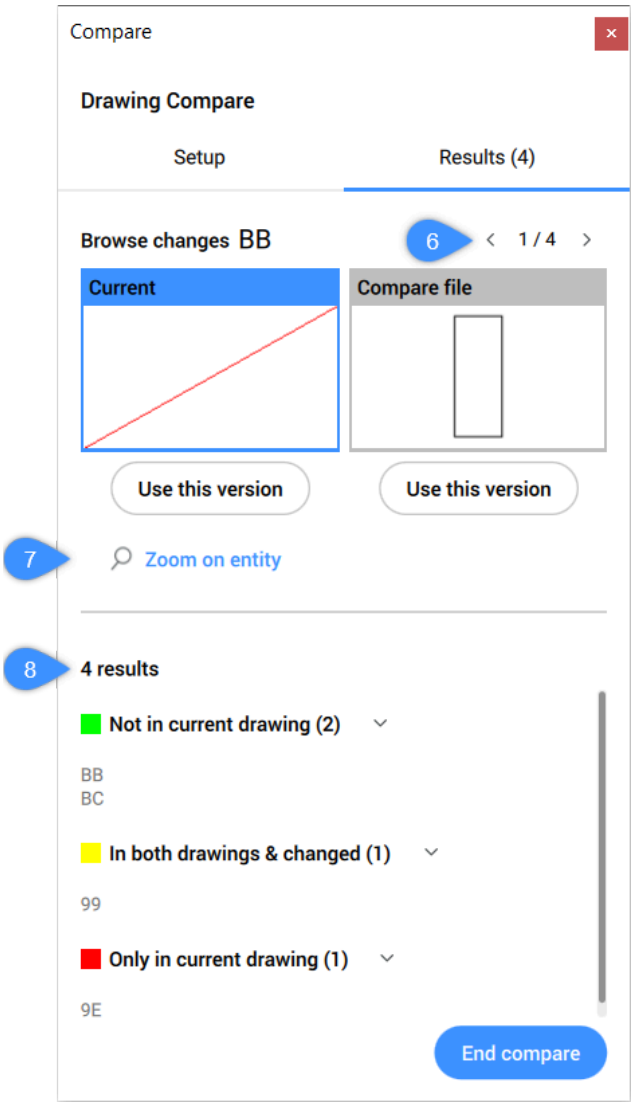
5. Legenda

Rysunek
Wyświetla nazwę bieżącego pliku i wybranego pliku, z którym ma zostać porównany bieżący plik. Jeśli nie wybrano jeszcze żadnego pliku porównania, kliknij przycisk **Wybierz plik**. **Wybierz plik do porównania.** Otworzy się okno dialogowe, w którym można wybrać plik.

Legenda
Wyświetla kolory, w których elementy są wyświetlane, gdy program znajdzie różnice. Możesz włączać i wyłączać różne kategorie, aby określić, czy odpowiednie encje powinny być wyświetlane, czy nie.

Uwaga: Możesz kliknąć kolory, aby otworzyć okno dialogowe **Kolor**, w którym możesz wybrać inny kolor dla wybranej kategorii.

23.14.2 Wyniki

6. Przeglądaj zmiany
7. Przybliż do elementu
8. Lista wyników

Przeglądaj zmiany
Umożliwia przeglądanie zmian zachodzących między dwoma rysunkami. Zostanie wyświetlony podgląd elementu.

- Kliknij strzałki, aby przejrzeć zmiany
- Kliknij na **Użyj tej wersji**, aby wybrać rysunek, z którego chcesz zachować element

Przybliż do obiektu
Powiększa do elementu, który jest wyświetlany w podglądzie

Wyniki
Wyświetla uchwyty elementów, które różnią się od rysunku porównawczego.

- Nie w bieżącym rysunku: elementy istnieją tylko w rysunku porównawczym
- W obu rysunkach i zmienione: elementy istnieją w obu rysunkach, ale są zmienione

- Tylko w bieżącym rysunku: elementy istnieją tylko w bieżącym rysunku

23.14.3 Zakończ Porównanie

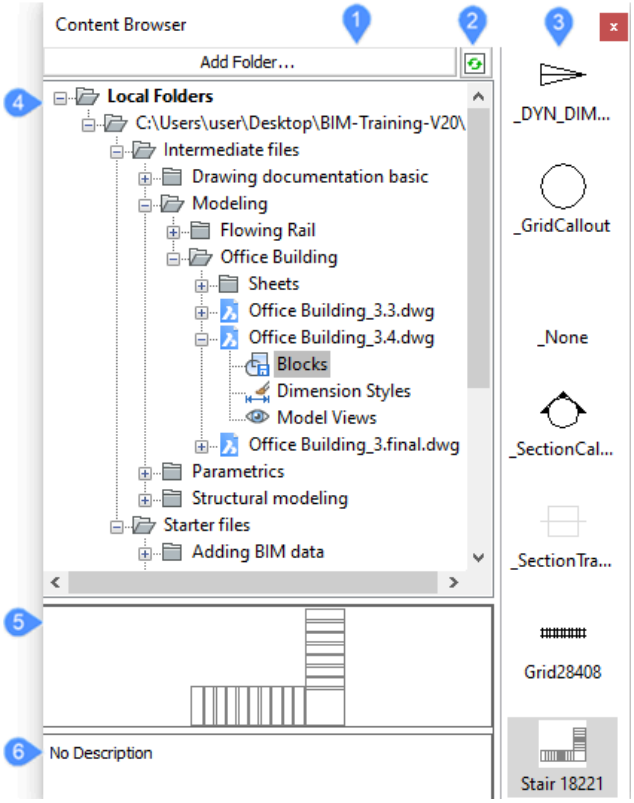
Kończy porównanie i zwalnia plik porównania.

23.15 Panel Przeglądarka Zawartości

Aby otworzyć panel **Przeglądarka zawartości**:

- Uruchom polecenie PRZEGLĄDARKAZAWARTOŚCIOTW.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Przeglądarka zawartości** z listy **Panele**.

Panel **Przeglądarka Zawartości** oferuje szybki i wygodny sposób otwierania rysunków, zarządzania bibliotekami bloków, kopiowania stylów wymiarów, umieszczania widoków dla całych plików DWG przechowywanych na komputerze.

1 Dodaj Folder

2 Odśwież

3 Definicje w wybranym rysunku

4 Drzewo folderów lokalnych

5 Podgląd definicji

6 Opis

23.15.1 Dodaj folder

Wyświetla okno dialogowe **Wybierz folder**.

23.15.2 Odśwież

Wybierz rysunek i naciśnij przycisk Odśwież, aby rozwinąć jego zawartość (Bloki, Style wymiarów, Widoki modelu).

23.15.3 Definicje w wybranym rysunku

Wybierz Bloki/Style wymiarów/Widoki modelu, aby zobaczyć definicje użyte na rysunku.

Możesz przeciągnąć & upuścić blok na bieżący rysunek i pojawi się okno dialogowe **Wstaw blok**.

Styl wymiaru można przeciągnąć & i upuścić na bieżący rysunek. Jeśli styl wymiaru o tej samej nazwie już istnieje, zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kopiuj/Wklej**.

Widok modelu można przeciągnąć & i upuścić na bieżący rysunek. Ta opcja jest dostępna tylko w Paper Space.

23.15.4 Drzewo folderów lokalnych

Wyświetla zawartość rysunku/projektu. Menu prawego przycisku myszy umożliwia dodawanie i usuwanie folderów z poziomu drzewa folderów.

23.15.5 Podgląd definicji

Wyświetla podgląd stylu rysunku/bloku/wymiaru.

23.15.6 Opis

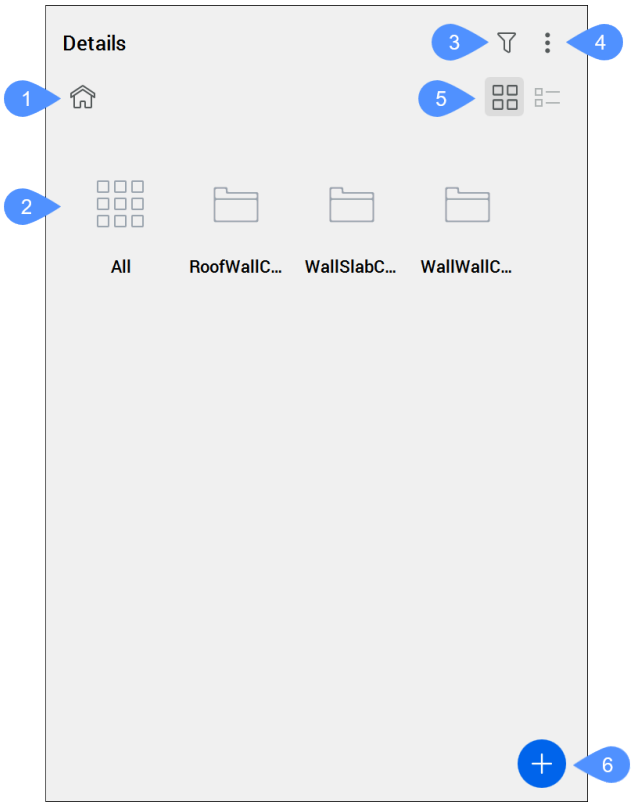
Wyświetla opis wybranej definicji.

23.16 Panel Szczegóły

Aby otworzyć panel **Detale**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPANELDETALU.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Detale** z listy **Panele**.

Panel **Szczegóły** umożliwia wyświetlanie szczegółów, dodawanie tagów do szczegółów, propagowanie i dostosowywanie szczegółów.

1 NarzędziaGłówne

2 Biblioteka szczegółów

3 Filtr

4 Menu

5 Widok listy / widok siatki

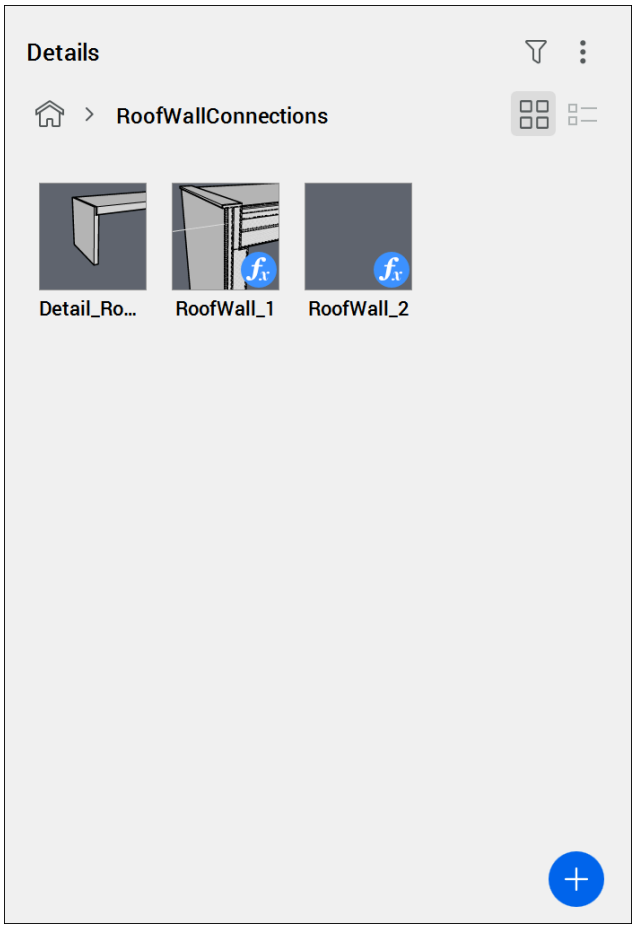
6 Utwórz detal

23.16.1 NarzędziaGłówne

Przywraca bibliotekę szczegółów do ekranu głównego.

23.16.2 Biblioteka szczegółów

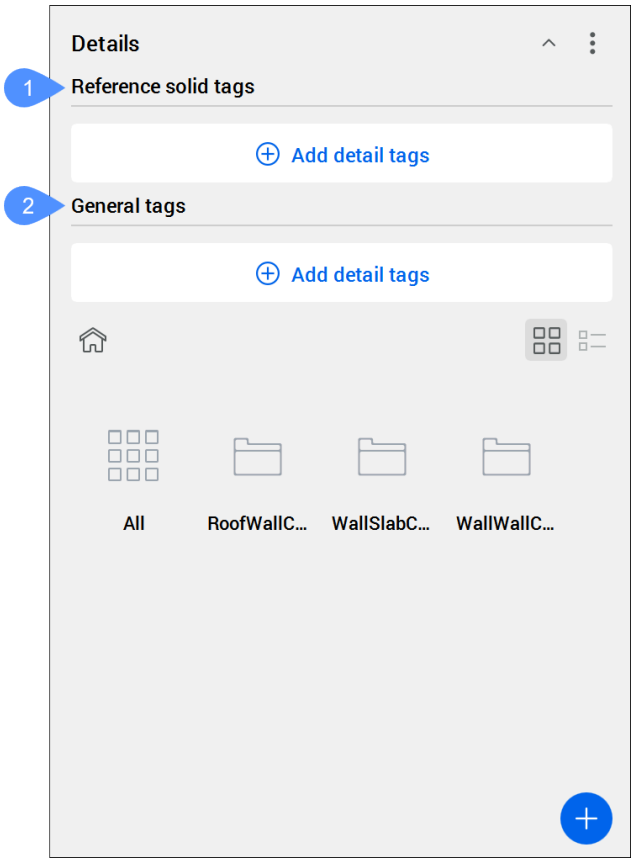
Biblioteka szczegółów jest zorganizowana według kategorii. Wybierz kategorię, aby wyświetlić jej szczegóły.

Po kliknięciu szczegółu wyświetlone zostanie okno dialogowe Wyświetl **szczegóły** (zobacz artykuł **Wyświetl okno dialogoweszczegółów**).

23.16.3 Filtr

Wyświetla opcje filtrowania. W tym miejscu można przeszukiwać bibliotekę pod kątem określonych szczegółów za pomocą tagów. Możesz dodać jeden lub więcej tagów jednocześnie, aby przefiltrować wyniki i wybrać wszystkie pasujące detale.

1 Odniesienia do stałych znaczników

2 Tagi ogólne

Odniesienia do stałych znaczników

Filtruje szczegóły na podstawie stałych znaczników referencyjnych. Kliknij opcję **Dodaj znaczniki szczegółów**, a następnie wybierz filtr z listy rozwijanej. Użyj pola wyszukiwania, aby zawęzić listę.

Tagi ogólne

Filtruje szczegóły na podstawie tagów ogólnych. Kliknij opcję **Dodaj znaczniki szczegółów**, a następnie wybierz filtr z listy rozwijanej. Użyj pola wyszukiwania, aby zawęzić listę.

23.16.4 Menu

Generuj miniatury

Generuje lub aktualizuje miniatury wszystkich szczegółów.

Zarządzaj bibliotekami

Otwiera okno dialogowe **Ustawienia** w celu zmiany ścieżki katalogu szczegółów.

23.16.5 Widok listy / widok siatki

Wyświetla szczegóły w widoku listy lub siatki, w zależności od wybranej opcji.

23.16.6 Utwórz detal

Uruchamia polecenie BIMUTWÓRZDETAL.

23.17 Panel Menedżer Odzyskiwania Rysunków

Aby otworzyć panel **Menedżer Naprawy Rysunku**:

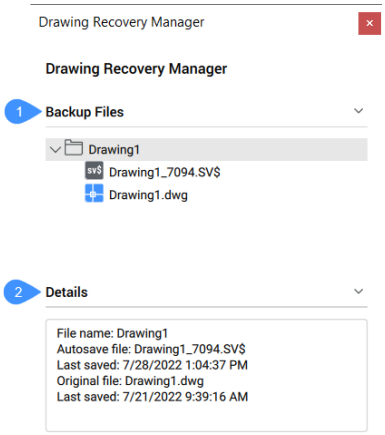
- Uruchom polecenie ODZYSKIWANIERYSUNKU.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Menedżer Naprawy Rysunku** z listy **Panele**.

Panel **Menedżer Odzyskiwania Rysunków** wyświetla listę plików rysunków, które można odzyskać po awarii programu lub systemu.

Po awarii programu lub systemu panel **Menedżer Odzyskiwania Rysunków** pojawia się automatycznie w razie potrzeby i wyświetla listę wszystkich otwartych plików rysunków, w tym plików DWG, DWT i DWS. Nowy niezapisany rysunek można znaleźć w panelu **Menedżera Odzyskiwania Rysunków**, jeśli odpowiedni plik automatycznego zapisu (.sv$) został utworzony podczas edycji nowego rysunku.

Uwaga: Wyświetlanie powiadomień w dymkach można wyłączyć, wyłączając jedną ze zmiennych systemowych TRAYICONS i TRAYNOTIFY. W takim przypadku na stronie startowej zostanie wyświetlone okno dialogowe odzyskiwania rysunków.

Uwaga: Polecenia ODZYSKIWANIERYSUNKU i ODZYSKIWANIERYSUNKUUKRYJ mogą być używane do pokazywania/ukrywania tego panelu.

1 Pliki Kopii Zapasowej

2 Detale

23.17.1 Pliki Kopii Zapasowej

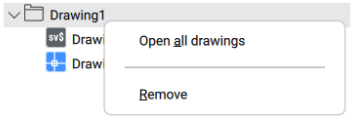
Wyświetla listę folderów zawierających pliki rysunków, które można odzyskać. Dla każdego rysunku można wybrać jeden z następujących typów plików, jeśli istnieją:

- DrawingFileName_recover.dwg
- DrawingFileName_a_b_nnnn.sv$
- DrawingFileName.dwg
- DrawingFileName.bak

Odzyskane rysunki są dodawane do listy **Ostatnich Plików** i usuwane z panelu **Menedżera Odzyskiwania Rysunków** przy następnym uruchomieniu programu.

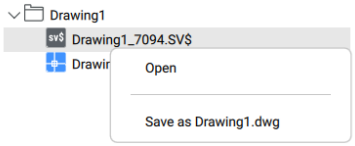
Kliknij prawym przyciskiem myszy dowolny element, aby wyświetlić menu kontekstowe umożliwiające dostęp do różnych akcji w zależności od wybranego elementu.

Folder:

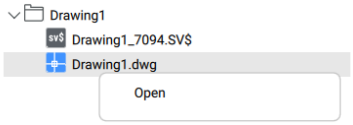
- **Otwórz wszystkie rysunki**: otwiera wszystkie pliki z tego folderu.
- **Usuń**: usuwa folder z panelu bez odzyskiwania plików.

Plik Sv$:

- **Otwórz**: otwiera plik.
- **Zapisz jako .dwg**: zapisuje plik jako plik dwg.

Plik Dwg:

- **Otwórz**: otwiera plik dwg.

23.17.2 Detale

Wyświetla kilka szczegółów dotyczących wybranego pliku, takich jak nazwa, lokalizacja i rozmiar pliku oraz czas jego ostatniego zapisu.

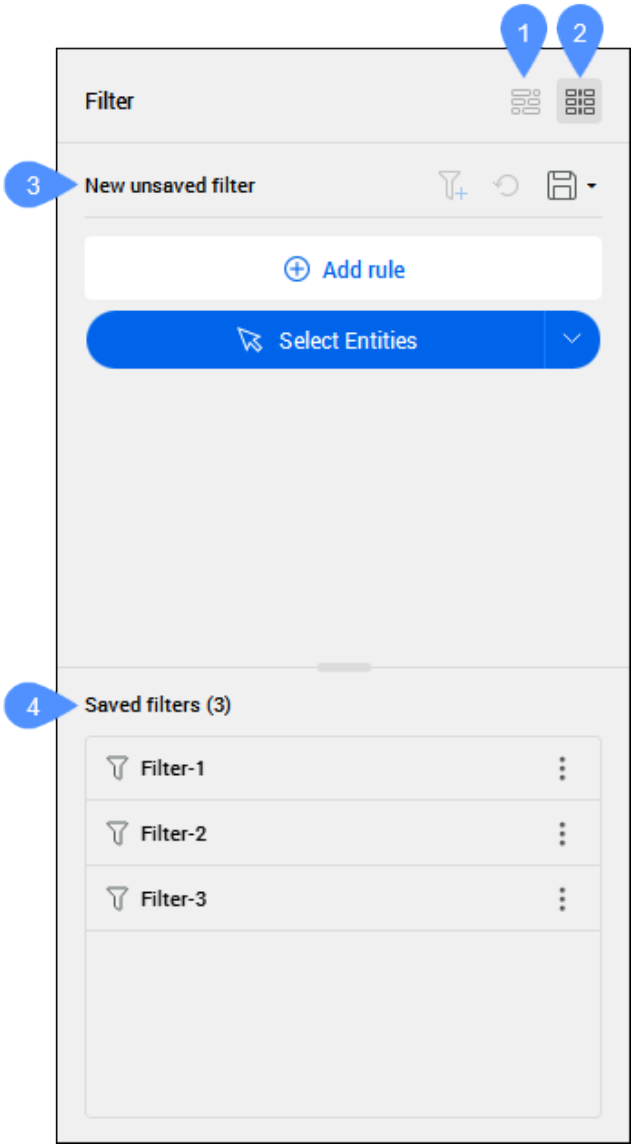
23.18 Filter panel

To open the **Filter** panel:

- Run the FILTERPANELOPEN command.
- Right-click a ribbon panel or toolbar and choose **Filter** from the **Panels** list.

The **Filter** panel allows you to create or modify a selection set of entities based on specified rules.

Note: The **Filter** panel works as a standalone selection tool or transparent in any command that prompts for a selection of entities.

1 Show filter rules in bubble view

2 Show filter rules in table view

3 New unsaved filter

4 Saved filters

23.18.1 Show filter rules in bubble view

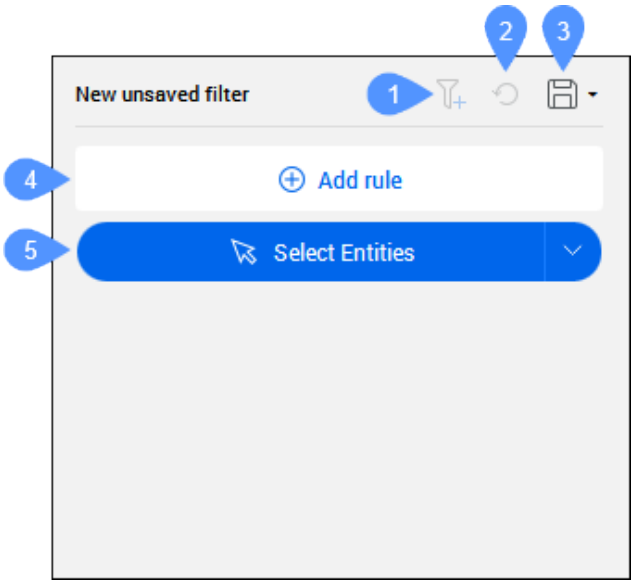
Displays filter rules as bubbles, which can be edited by double-clicking them.

23.18.2 Show filter rules in table view

Displays filter rules as table items, allowing direct editing from the panel. This is the default option.

23.18.3 New unsaved filter

Manages entity selection by allowing you to define a filter or modify an existing one.

1 Add new filter

2 Revert changes

3 Save filter

4 Add rule

5 Select Entities

Add new filter
Allows you to create a new filter.

Revert changes
Undoes all changes for the current filter.

Note: An asterisk (*) appears next to the filter name when the filter has unsaved changes.

Save filter
Saves a new filter or applies changes to the current filter.
When saving new filters, the **Save Filter** dialog box appears allowing you to enter a filter name. To save changes to a new filter, click the right-side arrow to open a drop-down menu and select **Save as**.

Note: Filters are listed in the **Saved filters** section of the panel and saved in the **Filters** program folder (*C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\Filters*).

Add rule
Opens the **Add rule** dialog box to select an entity property to be added as a rule for the current filter. For more information, see the **Add rule dialog box** article.

Important: The added rules are organized into a rule set that requires all of its properties to be met. You can create more rule sets, separated by the OR operator. Entities are eligible for selection when they meet at least one rule set.

1 Property

2 Operator

3 Value

4 Pick value from entity

5 Remove rule

6 AND

7 Menu

Property
Allows you to edit the current property.

Operator
Controls the relationship between the property and the value. Click the current operator to display the list of all operators and change it to a different one.

Value
Displays the value of the selected property. Click the current value to choose a different one.

Pick value from an entity
Allows you to specify a value by selecting it from an entity.

Remove rule
Deletes the selected rule from the current filter.

AND
Opens the **Add rule** dialog box to add an additional rule to the rule set.

Menu
Opens a menu with additional options for adding rule sets.

Add "OR" rule
Adds a new rule set to the filter.

Duplicate
Duplicates the selected rule set.

Clear
Deletes all rules from the selected rule set.

Remove
Deletes the selected rule set.

Select Entities
Selects the entities of the drawing that meet the rules of the current filter.
Click the right-side arrow to open a drop-down menu containing additional selection options.

Apply to selection
Applies the filter only to the current selection set.

Add to selection
Adds the filtered entities to the current selection set.

Remove from selection
Removes the filtered entities from the current selection set.

Show entities
Shows the filtered entities in the drawing.

Hide entities
Hides the filtered entities from the drawing.

Isolate entities
Isolates the filtered entities in the drawing.

23.18.4 Saved filters

Displays the list of all saved filters. The number of total saved filters is shown in brackets. Click the three dots on the right to **Rename**, **Remove**, or **Duplicate** a saved filter. You can also select, deselect or update selection sets based on that filter.

Click a saved filter to set it as current. The filter name and rules are displayed instead of the **New unsaved filter** section, allowing you to edit them.

Note: If you have unsaved changes, a warning message displays indicating that unsaved changes are lost.

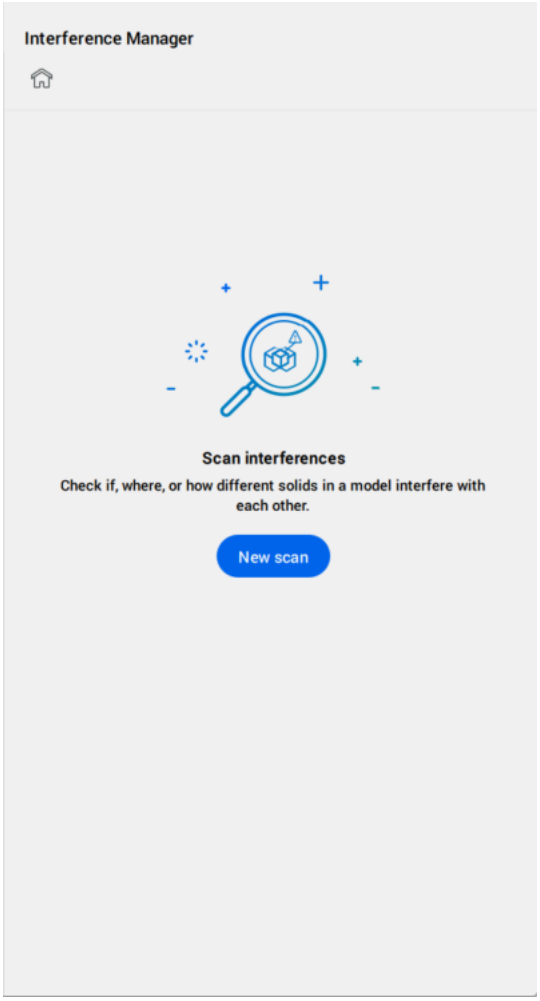
23.19 Panel Menedżera Kolizji

Aby otworzyć panel **Menedżer Kolizji**:

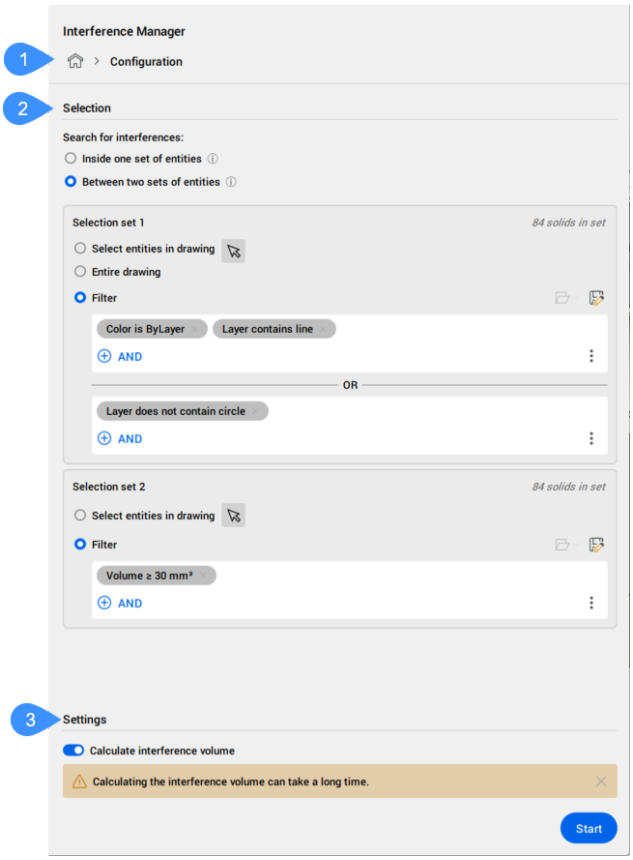
- Uruchom polecenie MENADŻERKOLIZJIOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Menedżer Kolizji** z listy **Panele**.
- Uruchom polecenie PRZENIKANIE.

Aby zamknąć panel **Menedżer Kolizji**, uruchom polecenie MENADŻERKOLIZJIZAMKNIJ.

Panel **Menedżer Kolizji** umożliwia identyfikację i zarządzanie interferencjami między bryłami 3D lub odniesieniami blokowymi zawierającymi bryły 3D.

Naciśnij przycisk **Nowe skanowanie**, aby otworzyć okno **Konfiguracji** umożliwiające rozpoczęcie skanowania kolizji.

1 NarzędziaGłówne

2 Wybór

3 Ustawienia

23.19.1 NarzędziaGłówne

Wyświetla kroki wykonane podczas skanowania kolizji. Można między nimi nawigować, klikając żądany krok(**Konfiguracja** lub **Wynik**) lub zamykając polecenie PRZENIKANIE i rozpoczynając nowe skanowanie.

23.19.2 Wybór

Określa podmioty, które mają być przeszukiwane pod kątem kolizji.

Wewnątrz jednego zestawu jednostek
Wyszukuje kolizje wewnątrz jednego zestawu wyboru.

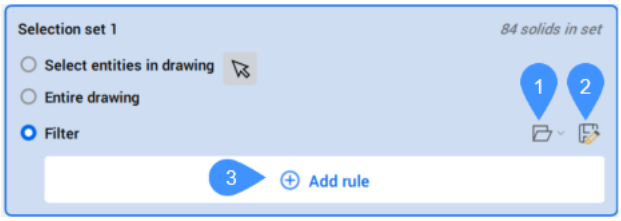
Pomiędzy dwoma zestawami jednostek
Wyszukuje interferencję między dwoma różnymi zestawami jednostek. Zakłócenia między tym samym zestawem wyboru są ignorowane.

Zbiór wskazań
Definiuje zestaw wyboru podmiotu.

Wybierz elementy na rysunku
Umożliwia wybranie podmiotów bezpośrednio z obszaru rysowania.

Cały rysunek
Zaznacz wszystkie obiekty na rysunku

Filtr
Umożliwia dodanie filtra do zestawu wyboru. Złożone filtry można tworzyć przy użyciu operatorów **ORAZ** i **LUB**.

1 Lista filtrów

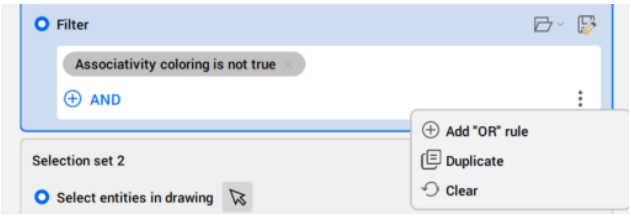
2 Zapisz filtr

3 Dodaj regułę

Lista filtrów
Wyświetla listę zapisanych filtrów. Kliknij trzy kropki po prawej stronie, aby **Zmień Nazwę**, **Usuń** lub **zduplikować** zapisany filtr.

Zapisz filtr
Zapisuje bieżący filtr w celu ponownego użycia go w innych projektach.

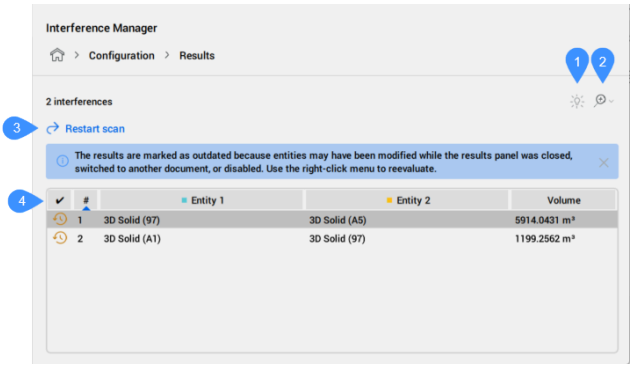
Dodaj regułę
Otwiera okno dialogowe **Dodaj regułę** w celu utworzenia filtra dla bieżącego zestawu wyboru. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe dodawania reguły**.
Po dodaniu pierwszej reguły można połączyć wiele reguł za pomocą operatorów **ORAZ** i **LUB**. Kliknij trzy kropki po prawej stronie, aby **dodać regułę "LUB"**, **zduplikować** lub **wyczyścić** filtr.

23.19.3 Ustawienia

Oblicz objętości kolizji
Włącza lub wyłącza opcję obliczania objętości kolizji.

23.19.4 Wyniki

1 Wyróżnij kolidujące jednostki

2 Opcje powiększenia

3 Uruchom ponownie skanowanie

4 Lista podmiotów, które przeszkadzają

Wyróżnij kolidujące jednostki
Włącza lub wyłącza wyświetlanie zakłócających jednostek i objętości zakłóceń w obszarze rysowania w różnych kolorach, podczas gdy pozostałe jednostki są przezroczyste. Zakłócające jednostki mają kolor cyjanowy i żółty, podczas gdy objętość zakłóceń jest czerwona.

Opcje powiększenia
Umożliwia wybranie opcji automatycznego powiększania: **Nie powiększaj automatycznie**, **Powiększaj automatycznie do kolizji** lub **Powiększaj automatycznie do kolidujących brył**.

Uruchom ponownie skanowanie
Ponownie ocenia wszystkie nieaktualne pary kolizji na listach wyników.

Lista podmiotów, które przeszkadzają
Wyświetla listę wszystkich par kolizji znalezionych między podmiotami i wyświetla wielkości kolizji.

Listę można sortować według dowolnej kolumny. Łatwe poruszanie się po parach kolizji za pomocą przycisków w górę i w dół. Wybierz jeden lub wiele wierszy, aby wizualizować ich kolizji jednocześnie na modelu.

Pozostawiając otwarte okno **Wyników** jako listę kontrolną, można wykonywać polecenia, takie jak MBW-CIŚNIJWYCIĄGNIJ lub MANIPULUJ, aby rozwiązać zakłócenia geometryczne.

Status
Wyświetla stan jednostek kolidujących.

Przenikanie
Podmioty kolidują.

Nieaktualne
Jeden z zakłócających podmiotów może zostać zaktualizowany.

Pozycja
Wyświetla numer pozycji pary kolidujących się jednostek.

Obiekt 1
Wyświetla pierwszy podmiot w parze podmiotów kolidujących. W modelu ma on kolor cyjanowy.

Obiekt 2
Wyświetla drugi podmiot w parze podmiotów kolidujących. W modelu ma on kolor żółty.

Objętość
Wyświetla wartość objętości kolizji. W modelu objętość interferencyjna ma kolor czerwony.

Kliknij wiersz prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe z opcjami:

Wybierz
Wybiera parę jednostek, które kolidują ze sobą.

Uwaga: Naciśnij klawisz Shift, aby zaznaczyć wiele par podmiotów.

Przybliż do kolizji
Przybliża do obiektów kolidujących w obszarze rysowania.

Powiększ do brył kolidujących
Powiększa bryły kolidujące w obszarze rysowania.

Ponownie przeanalizuj kolizje
Ponownie uruchamia skanowanie.

Utwórz bryłę kolizji
Tworzy bryłe kolizji.

Usuń z listy
Usuwa parę obiektów kolidujących z listy.

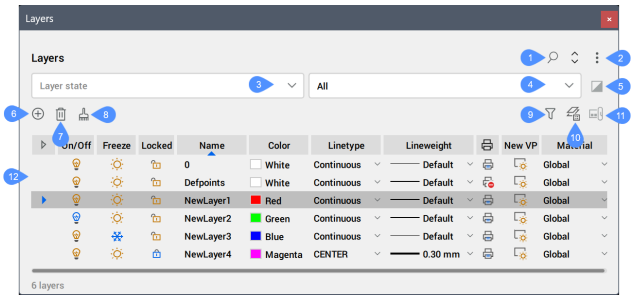
Uwaga: Rozwiązane kolizje nie są wyświetlane po ponownym uruchomieniu skanowania.

23.20 Panel Warstwy

Aby otworzyć panel **Warstwy**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPANELWARSTW.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki/pasek narzędzi i wybierz **Warstwy** z listy **Panele**.

Panel **Warstwy** umożliwia edycję nazw i właściwości warstw w bieżącym rysunku, tworzenie, usuwanie, edytowanie i przełączanie warstw, stanów warstw i filtrów warstw.

1 Szukaj

2 Menu

3 Kontrola Statusu Warstw

4 Użyty Filtr

5 Odwróć

6 Dodaj warstwę

7 Usuń warstwę

8 Wyczyść warstwę

9 Eksplorator Warstw

10 Statusy Warstw

11 Ukryj symbole xref Wł/Wył

12 Lista warstw

23.20.1 Szukaj

Umożliwia wyszukiwanie określonych nazw warstw. Lista zostanie skrócona, aby wyświetlić tylko te warstwy, które zawierają wprowadzoną sekwencję znaków, niezależnie od tego, gdzie znajdują się one w nazwie warstwy.

Uwaga: Aby usunąć aktywny filtr, naciśnij przycisk zamykania po prawej stronie pola wyszukiwania.

23.20.2 Menu

Ukryj warstwy xref
Gdy ta opcja jest włączona, ukrywa warstwy, które pochodzą z rysunków, do których istnieją odnośniki zewnętrzne.

Zastosuj filtr warstw do paska narzędzi Warstwy
Po włączeniu skraca listę wyświetlanych warstw zgodnie z warunkami filtra.
Gdy ta opcja jest wyłączona, wyświetlane są wszystkie nazwy warstw.

Wskaż warstwy będące w użyciu
Gdy jest włączona, wyświetla ikony w kolumnie **Bieżące**, które wskazują, czy warstwa ma przypisane jednostki. Nieużywane warstwy mogą zostać usunięte.

Istnieje możliwość zmiany wysokości wiersza w widoku tabeli, przełączając się między **Widokiem Kompaktowym**, **Domyślnym** i **Wygodnym**.

23.20.3 Kontrola Statusu Warstw

Wyświetla bieżący stan warstw, jeśli są one zdefiniowane na rysunku. Kliknij przycisk strzałki w dół, aby wybrać inny stan warstwy.

23.20.4 Użyty Filtr

Wyświetla bieżący filtr warstwy, jeśli są zdefiniowane na rysunku. Kliknij przycisk strzałki w dół, aby wybrać inny filtr warstwy. Niektóre filtry są tworzone automatycznie przez BricsCAD: Wszystkie, Wszystkie używane warstwy.

23.20.5 Odwróć

Odwraca zawartość bieżącego filtru w taki sposób, że w panelu są wyświetlane wszystkie warstwy, które nie są uwzględnione w filtrze.

23.20.6 Dodaj warstwę

Tworzy nową warstwę o nazwie ogólnej **NowaWarstwa1**. Utworzona nowa warstwa kopiuje właściwości aktualnie wybranej warstwy.

23.20.7 Usuń warstwę

Usuwa warstwy, z wyjątkiem warstwy o nazwie **0** oraz wszystkich warstw z elementami, których nie można usunąć.

23.20.8 Wyczyść warstwę

Usuwa warstwy z bieżącego rysunku, z wyjątkiem następujących, których nie można usunąć:

- Warstwa 0.
- Bieżąca warstwa.
- Dowolna warstwa z elementami.

23.20.9 Eksplorator Warstw

Wyświetla okno dialogowe **Eksploratora rysunków** z wybraną kategorią **Warstwy**.

23.20.10 Statusy Warstw

Wyświetla okno dialogowe **Eksploratora rysunku** z wybraną kategorią **Warstw**.

23.20.11 Ukryj symbole xref Wł/Wył

Umożliwia włączenie lub wyłączenie wyświetlania warstw XRef.

23.20.12 Lista warstw

Wyświetla listę warstw i ich właściwości. Lista może zawierać wszystkie warstwy w bieżącym rysunku lub podzbiór tych warstw na podstawie wybranych stanów warstw lub filtrów. Nagłówki kolumn opisują właściwości każdej warstwy. Listę warstw można sortować w kolejności rosnącej lub malejące dla dowolnej właściwości, klikając raz lub dwa razy nagłówek kolumny.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy nazwy warstwy wyświetlane jest menu kontekstowe.

Nowy
Tworzy nową warstwę o nazwie ogólnej **NowaWarstwa1**. Utworzona nowa warstwa kopiuje właściwości aktualnie wybranej warstwy.

Ustaw Aktualny
Określa bieżącą warstwę roboczą.

Zmień nazwę
Zmienia nazwę wybranej warstwy.

Usuń
Usuwa wybraną warstwę.

Wyczyść
Usuwa warstwy z bieżącego rysunku. Nie można usunąć następujących warstw:

- Warstwa 0.

- Bieżąca warstwa.
- Dowolna warstwa z elementami.

Scal do...
Scala zaznaczone warstwy z warstwą docelową.

Uwaga: Scalone warstwy zostaną usunięte z rysunku.

POWiąż
Powiąże wybrane warstwy z XRefs z rysunkiem.

Zaznacz wszystko
Zaznacza wszystkie dostępne warstwy. Możesz także użyć skrótu klawiaturowego Ctrl+A.

Wyczyść Wszystko
Usuwa wszystkie zaznaczone warstwy.

Wybierz Wszystkie oprócz Bieżącego
Zaznacza wszystkie dostępne warstwy z wyjątkiem warstwy bieżącej.

Odwróć Zaznaczenie
Odwraca zaznaczenie warstw.

Usuń nadpisania rzutni
Usuwa nadpisania właściwości, które zostały ustawione inaczej dla rzutni.

- **Z wybranych warstw**: usuwa nadpisania z wybranych warstw.
- **Ze wszystkich warstw**: usuwa nadpisania ze wszystkich warstw.
- **Dla bieżącej rzutni**: usuwa nadpisania z bieżącej rzutni.
- **Dla wszystkich rzutni**: usuwa nadpisania ze wszystkich rzutni na rysunku.

Izoluj Wybrane Warstwy
Izoluje zaznaczone warstwy. Wszystkie inne warstwy są zablokowane lub wyłączone.

Wskaż Używane Warstwy
Jeśli opcja jest aktywna, w kolumnie **Bieżący** jest wyświetlany znacznik wyboru:

- **Używana**: warstwa jest używana na rysunku.
- **Nie Używana**: warstwa nie jest używana na rysunku.

Kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówki kolumn, aby je dostosować. Kolumny można wyświetlać lub ukrywać, a także przywracać ich położenie.

Indeks
Określa indeks warstwy.

Aktualne

Określa bieżącą warstwę roboczą. Pojawi się znacznik wyboru ( ) dla bieżącej warstwy.

Uwaga: Tylko jedna warstwa może być bieżąca w danym momencie.

Wł./Wył.

Określa stan włączenia lub wyłączenia warstw. Obiekty na wyłączonych warstwach nie są widoczne na rysunku. Są one jednak przetwarzane podczas operacji wymagających regeneracji rysunku. Włączanie i

wyłączanie warstwy nie wymaga regeneracji rysunku. Dlatego przełącznik ten jest najbardziej przydatny, gdy chcesz, aby obiekty na warstwie były ukryte tylko przez krótki czas podczas edycji rysunku. Aby zmienić status, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij ikonę żarówki dla jednej z wybranych warstw. Status jest stosowany do wszystkich wybranych warstw.

- **Włączona** ( ): wyświetla obiekty znajdujące się na tej warstwie.
- **Wyłączone** ( ): ukrywa obiekty znajdujące się na tej warstwie.

Zamrożenie

Określa stan rozmrożenia lub zamrożenia warstw. Jednostki na zamrożonych warstwach nie są widoczne na rysunku i nie są przetwarzane podczas operacji wymagających regeneracji rysunku. Może to zaoszczędzić czas przetwarzania, jeśli warstwa zawiera wiele podmiotów. Proces zamrażania i rozmrażania warstwy wymaga jednak regeneracji rysunku. Dlatego przełącznik ten jest najbardziej przydatny, gdy chcesz, aby jednostki na warstwie były ukryte przez dłuższy czas podczas edycji rysunku. Aby zmienić status, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij ikonę zamrożenia jednej z wybranych warstw. Status jest stosowany do wszystkich wybranych warstw.

- **Odmrożona** ( ): wyświetla obiekty znajdujące się na tej warstwie.
- **Zamrożenie** ( ): ukrywa obiekty znajdujące się na tej warstwie.

Uwaga: Zamrażanie i rozmrażanie warstw jest podobne do ich włączania i wyłączania. Jednak podczas pracy z rysunkami z wieloma warstwami, zamrożenie niepotrzebnych warstw pomaga przyspieszyć wyświetlanie i regenerację. Jednostki na zamrożonej warstwie nie są brane pod uwagę podczas powiększania do ekstentów.

Zablokowane

Określa status blokady warstw. Podmioty na zablokowanych warstwach nie mogą być edytowane. Pozostają one widoczne. Są one jednak przyciemniane na podstawie zmiennej systemowej LAYLOCKFADECTL. Aby zmienić status, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij ikonę kłódki dla jednej z wybranych warstw. Status jest stosowany do wszystkich wybranych warstw.

- **Odblokowana** ( ): umożliwia edycję obiektów na tej warstwie.
- **Zablokowana** ( ): uniemożliwia edycję obiektów na tej warstwie.

Nazwa

Określa nazwę warstwy. Aby zmienić nazwę warstwy, kliknij dwukrotnie jej nazwę lub wybierz polecenie **Zmień nazwę** z menu po kliknięciu prawym przyciskiem myszy.

Opis:

(Opcjonalnie) Określa zawartość lub przeznaczenie warstwy. Aby utworzyć lub edytować opis, zaznacz co najmniej jedną warstwę, a następnie kliknij dwukrotnie pole opisu dla jednej z wybranych warstw. Wprowadzony tekst zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

Kolor

Określa kolor warstw. Aby zmienić kolor, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij bieżący kolor jednej z wybranych warstw. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kolor**. Wybrany kolor zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

Rodzaj linii

Określa typ linii warstw. Aby zmienić typ linii, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij dwukrotnie typ linii dla jednej z wybranych warstw. Jeśli żądany typ linii nie jest wyświetlany na liście rozwijanej,

wybierz **Wczytaj...** z menu rozwijanego, aby wyświetlić okno dialogowe **Wczytaj typy linii**. Wybrany typ linii zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

Szerokość linii

Określa szerokość linii dla warstw. Aby zmienić szerokość linii, zaznacz co najmniej jedną warstwę, a następnie kliknij dwukrotnie szerokość linii jednej z zaznaczonych warstw. Wybrana szerokość linii zostanie zastosowana do wszystkich zaznaczonych warstw.

Przezroczystość

Określa przezroczystość warstw. Aby zmienić stopień przezroczystości, zaznacz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij dwukrotnie przezroczystość jednej z zaznaczonych warstw. Można wprowadzić wartość z zakresu od 0 (całkowicie nieprzezroczysta) do 90 (prawie całkowicie przezroczysta) lub wybrać wstępnie zdefiniowaną wartość z listy rozwijanej. Określona wartość zostanie zastosowana do wszystkich zaznaczonych warstw.

Uwaga: Aby można było korzystać z przezroczystości, zmienna systemowa TRANSPARENCYDISPLAY musi być włączona.

Styl wydruku

Określa styl wydruku warstw. Jeśli tryb stylu wydruku (zmienna systemowa PSTYLEMODE) dla bieżącego rysunku jest ustawiony na style wydruku zależne od koloru, style wydruku warstw używają kolorów warstw i jest tylko do odczytu. Jeśli tryb stylu wydruku dla bieżącego rysunku jest ustawiony na nazwane style wydruku, można zmienić styl wydruku. Aby określić inny nazwany styl wydruku, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij bieżący styl wydruku dla jednej z wybranych warstw. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz styl wydruku**. Wybrany styl wydruku zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

Wydruk

Określa stan drukowania warstw. Jednostki na warstwach **Bez Wydruku** pozostają widoczne na rysunku, ale nie są drukowane. Aby zmienić status, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij ikonę drukarki dla jednej z wybranych warstw. Status jest stosowany do wszystkich wybranych warstw.

- **Drukuj** (): Drukuje warstwę.
- **Nie Drukuj** (): Nie drukuje warstwy.

Niektóre warstwy utworzone przez BricsCAD, takie jak **Defpoints**, są domyślnie ustawione na **Nie Drukuj** i nie można ich zmienić.

Zamrożenie w nowej rzutni

Określa domyślny stan rozmrożenia lub zamrożenia warstw dla nowych rzutni układu. Aby zmienić status, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij ikonę VP dla jednej z wybranych warstw. Status jest stosowany do wszystkich wybranych warstw.

- **Odmrożenie** (): wyświetla jednostki znajdujące się na tej warstwie, gdy tworzona jest nowa rzutnia.
- **Zamrożenie** (): ukrywa jednostki znajdujące się na tej warstwie, gdy tworzona jest nowa rzutnia.

Materiał

Określa materiał, z którego wykonane są elementy na warstwie. Aby zmienić materiał, zaznacz co najmniej jedną warstwę, a następnie kliknij dwukrotnie materiał dla jednej z zaznaczonych warstw. Wybrany materiał zostanie zastosowany do wszystkich wybranych warstw. Jeśli żądany materiał nie jest wyświetlany na liście rozwijanej, można go dodać do bieżącego rysunku za pomocą polecenia MATERIAŁY.

Zamrożenie w rzutni

Określa stan rozmrożenia lub zamrożenia warstw dla bieżącej karty układu lub rzutni. Ta właściwość nie jest dostępna na karcie Model i zastępuje stan rozmrożenia lub zamrożenia przestrzeni modelu. Aby zmienić status, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij ikonę VP Zamróź dla jednej z wybranych warstw. Status jest stosowany do wszystkich wybranych warstw.

- **Odmrożona** (): wyświetla obiekty znajdujące się na tej warstwie w bieżącym układzie lub rzutni.
- **Zamrożenie** (): obiekty znajdujące się na tej warstwie w bieżącym układzie lub rzutni.

Kolor w rzutni

Określa kolor warstw dla bieżącej karty układu lub rzutni. Ta właściwość nie jest dostępna na karcie Model i zastępuje kolor obszaru modelu.

Aby zmienić kolor, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij bieżący kolor VP dla jednej z wybranych warstw. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Kolor**. Wybrany kolor zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

Rodzaj linii w rzutni

Określa rodzaj linii warstw dla bieżącej karty układu lub rzutni. Ta właściwość nie jest dostępna na karcie Model i zastępuje rodzaj linii obszaru modelu.

Aby zmienić typ linii, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij dwukrotnie typ linii VP dla jednej z wybranych warstw. Jeśli żądany typ linii nie jest wyświetlany na liście rozwijanej, wybierz Wczytaj, aby wyświetlić okno dialogowe **Wczytaj rodzaje linii**. Wybrany typ linii zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

Szerokość linii w rzutni

Określa grubość linii warstw dla bieżącej karty układu lub rzutni. Ta właściwość nie jest dostępna na karcie Model i zastępuje wagę linii przestrzeni modelu.

Aby zmienić grubość linii, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij dwukrotnie grubość linii VP dla jednej z wybranych warstw. Wybrana grubość linii zostanie zastosowana do wszystkich zaznaczonych warstw.

Przezroczystość w rzutni

Określa przezroczystość warstw dla bieżącej karty układu lub rzutni. Ta właściwość nie jest dostępna na karcie Model i zastępuje przezroczystość obszaru modelu.

Aby zmienić stopień przezroczystości, zaznacz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij dwukrotnie przezroczystość jednej z zaznaczonych warstw. Można wprowadzić wartość z zakresu od 0 (całkowicie nieprzezroczysta) do 90 (prawie całkowicie przezroczysta) lub wybrać wstępnie zdefiniowaną wartość z listy rozwijanej. Określona wartość zostanie zastosowana do wszystkich zaznaczonych warstw.

Uwaga: Zmienna systemowa TRANSPARENCYDISPLAY musi być włączona, aby zapewnić przejrzystość.

Styl wydruku w rzutni

Określa styl wydruku warstw dla bieżącej karty układu lub rzutni. Ta właściwość nie jest dostępna na karcie Model i zastępuje styl wydruku linii obszaru modelu. Jeśli tryb stylu wydruku (zmienna systemowa PSTYLEMODE) dla bieżącego rysunku jest ustawiony na style wydruku zależne od koloru, style wydruku warstw używają kolorów warstw i są tylko do odczytu.

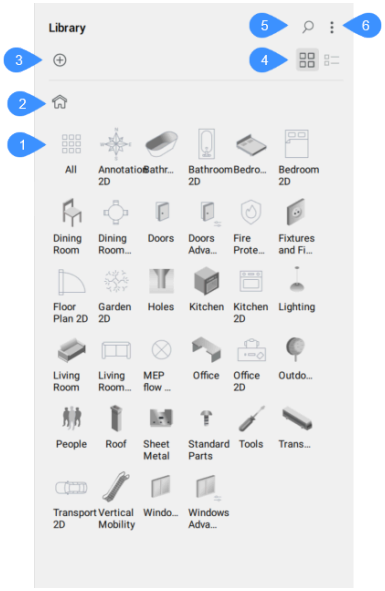
Jeśli tryb stylu wydruku dla bieżącego rysunku jest ustawiony na nazwane style wydruku, można zmienić styl wydruku. Aby określić inny nazwany styl wydruku, wybierz jedną lub więcej warstw, a następnie kliknij bieżący styl wydruku dla jednej z wybranych warstw. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz styl wydruku**. Wybrany styl wydruku zostanie zastosowany do wszystkich zaznaczonych warstw.

23.21 Panel Biblioteka

Aby otworzyć panel **Biblioteka**:

- Uruchom polecenie BIBLIOTEKAOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Biblioteka** z listy **Panele**.

Panel **Biblioteka** oferuje centralną lokalizację umożliwiającą dostęp do bibliotek bloków 2D i 3D.

1 Biblioteka bloków

2 NarzędziaGłówne

3 Dodaj blok do biblioteki

4 Podgląd

5 Szukaj

6 Menu

23.21.1 Biblioteka bloków

Biblioteka bloków jest zorganizowana według kategorii. Wybierz kategorię, aby wyświetlić jej bloki. Kategorie i bloki mogą być zdefiniowane przez użytkownika lub wstępnie zdefiniowane przez BricsCAD. Kategorie i bloki można przewijać za pomocą kółka myszy lub paska przewijania. Dostępność wstępnie zdefiniowanych bloków zależy od poziomu licencji.

23.21.2 NarzędziaGłówne

Przywraca bibliotekę bloków do ekranu głównego.

23.21.3 Dodaj blok do biblioteki

Otwiera okno dialogowe **Dodaj blok do biblioteki.**

Uwaga: Informacje na temat korzystania z panelu **Biblioteki** można znaleźć w artykule **Korzystanie z panelu biblioteki**.

23.21.4 Podgląd

Przełącza między widokiem siatki i listy zawartości bloku.

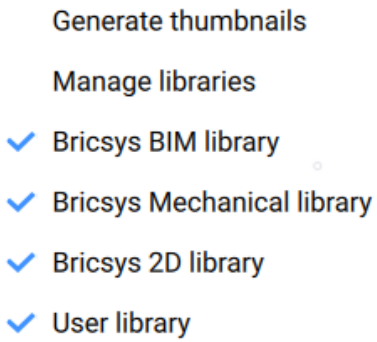
23.21.5 Szukaj

Przeszukuje bibliotekę pod kątem słów wprowadzonych w polu wyszukiwania. Wyświetla tylko te elementy, które zawierają wprowadzony ciąg znaków.

Uwaga: Aktywny filtr można usunąć, naciskając przycisk zamykania po prawej stronie pola wyszukiwania.

23.21.6 Menu

Menu panelu **Biblioteka** umożliwia kontrolowanie tego, co jest wyświetlane w bibliotece bloków.

Generuj miniatury
Generuje lub aktualizuje miniatury wszystkich bloków.

Zarządzaj bibliotekami
Otwiera okno dialogowe **Ustawienia** w celu zmiany ścieżki katalogu biblioteki.

Biblioteka Bricsys BIM
Po zaznaczeniu panel wyświetla komponenty BIM. Domyślna ścieżka dla komponentów BIM to *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\UserDataCache\Support\en_US\Bim\Components*.

Uwaga: Bloki parametryczne w folderach **Okna**, **Okna Zaawansowane**, **Drzwi** i **Drzwi Zaawansowane** pozwalają na większe dostosowanie i zawierają znaczniki zawiasów do wyświetlania na arkuszach 2D.

Biblioteka mechaniczna Bricsys
Po zaznaczeniu panel wyświetla bloki mechaniczne. Domyślna ścieżka dla bloków Mechanical to *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\UserDataCache\Support\en_US\DesignLibrary*.

Biblioteka Bricsys 2D
Po zaznaczeniu panel wyświetla zawartość biblioteki 2D. Domyślna ścieżka do biblioteki 2D to *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\UserDataCache\Support\en_US\Blocks2D*.

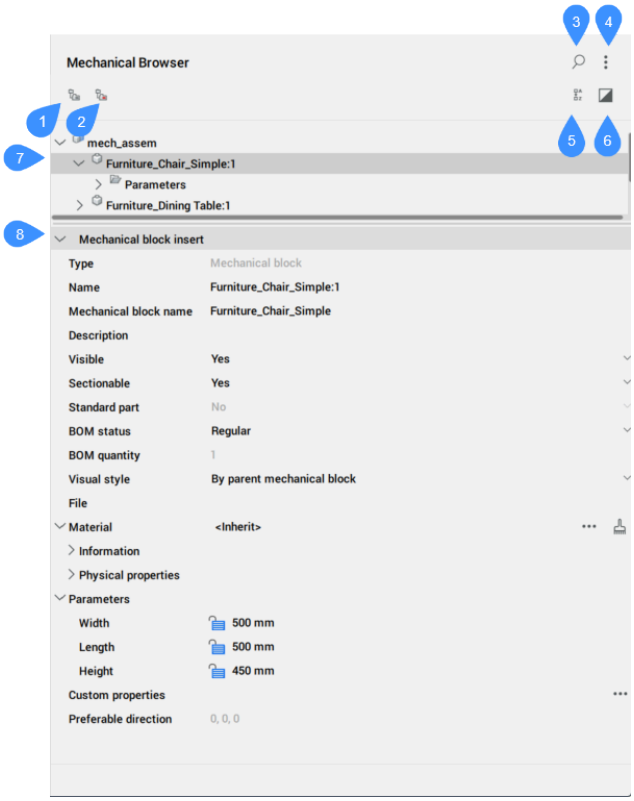
Biblioteka użytkownika
Po zaznaczeniu panel wyświetla komponenty zdefiniowane przez użytkownika. Ścieżka do biblioteki użytkownika jest definiowana przez zmienną systemową COMPONENTSPATH, która domyślnie wynosi *C:\ProgramData\Bricsys\Components*.
Edytuj zmienną systemową COMPONENTSPATH w oknie dialogowym **Ustawienia**, aby dodać więcej ścieżek. Foldery biblioteki użytkownika są dodawane w menu panelu **Biblioteka**, gdzie można kontrolować ich dostępność w panelu **Biblioteka**. Jeśli lista ścieżek jest pusta, domyślna ścieżka jest dodawana automatycznie.

23.22 Panel Przeglądarki Mechanicznej

Aby otworzyć panel **Przeglądarkę Mechaniczną**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Przeglądarkę Mechaniczną** z listy **Panele**.

Panel **Przeglądarki Mechanicznej** zapewnia centralną lokalizację do przeglądania i modyfikowania właściwości parametrycznych wszystkich bloków mechanicznych i bloków niemechanicznych (brył).

1 Grupuj przez obiekty

2 Grupuj przez typ

3 Pokaż wyszukiwanie

4 Ustawienia

5 Sortuj alfabetycznie

6 Pokaż wybrane

7 Lista podmiotów mechanicznych

8 Właściwości

23.22.1 Grupuj przez obiekty

Grupuje ograniczenia 3D według jednostek. Rozwiń podmiot, aby wyświetlić powiązane z nim ograniczenia.

23.22.2 Grupuj przez typ

Grupuje ograniczenia 3D według typu. Rozwiń ograniczenie, aby wyświetlić podmioty, których ono dotyczy.

23.22.3 Pokaż wyszukiwanie

Otwiera pole wyszukiwania

Pole wyszukiwania
Przeszukuje drzewo przeglądarki mechanicznej pod kątem wprowadzonego ciągu znaków. Wyszukiwanie działa jak filtr, więc przeglądarka wyświetla wszystkie bloki mechaniczne, których nazwy lub nazwy bloków podmechanicznych (lub część nazw lub nazw bloków) pasują do ciągu. Kliknij przycisk **X** po prawej stronie pola wyszukiwania, aby je zamknąć.

23.22.4 Ustawienia

Wyrażenia wiązań
Określa, czy wyświetlana jest wartość liczbowa, czy przypisana nazwa parametru.

Parametry bloku
Kontroluje widoczność parametrów bloków mechanicznych.

Wyrażenia parametrów bloku
Kontroluje wizualną reprezentację parametrów bloków mechanicznych: wartość liczbowa lub przypisana nazwa parametru.

Zagnieżdżone bloki mechaniczne standardowych części
Kontroluje widoczność bloków mechanicznych standardowych części, które są zespołami mechanicznymi.

Szyki elementów
Przełącza wyświetlanie węzłów szyku w drzewie przeglądarki, w tym szyków bloków mechanicznych.

Bloki i Odnośniki Zewnętrzne
Przełącza wyświetlanie węzłów Odnośników Bloków i Odnośników Zewnętrznych w drzewie przeglądarki. Przełącza także tworzenie węzłów w folderze **Bryły** dla jednostek Blok.

Zachowaj kolejność listy wartości
Przełącza sortowanie listy wartości dla parametrów wewnątrz listy rozwijanej.

Asynchroniczne ładowanie właściwości
Kontroluje, czy **Przeglądarka Mechaniczna** zbiera właściwości asynchronicznie, jeśli w drzewie Przeglądarki Mechanicznej zaznaczony jest więcej niż jeden węzeł.

Uwidocznij wszystkie bryły
Przełącza wyświetlanie brył dla bloków mechanicznych i brył niezwiązanych z ograniczeniami w folderze **Bryły**.

Uwaga: Ustawienia **Przeglądarki Mechanicznej** są również kontrolowane przez zmienną systemową MECHANICALBROWSERSETTINGS.

23.22.5 Sortuj alfabetycznie

Wyświetla alfabetycznie wszystkie bloki mechaniczne, wiązania 3D i bryły. W przeciwnym razie są one wymienione w kolejności, w jakiej zostały dodane do złożenia.

23.22.6 Pokaż wybrane

Gdy ta opcja jest aktywna, wyświetlane są tylko węzły odpowiadające wybranym obiektom lub ich rodzicom.

Gdy ta opcja jest aktywna, a żaden obiekt nie jest zaznaczony lub zaznaczenie jest usunięte, w przeglądarce wyświetlany jest pełny model.

Stan trybu **Pokaż wybrane** jest zapamiętywany między sesjami i jest taki sam dla wszystkich otwartych dokumentów.

23.22.7 Lista podmiotów mechanicznych

Wyświetla hierarchiczną listę drzewiastą elementów zespołu, takich jak parametry użytkownika, wiązania, bloki mechaniczne, szyki i bryły. Węzły najwyższego poziomu mogą mieć podwierzchołki. Na przykład wierzchołek wiązania ma wierzchołki podrzędne dla swoich argumentów. Wierzchołek Szyku ma podwierzchołek dla swoich argumentów itp.

Kliknij strzałkę po lewej stronie węzła, aby go rozwinąć lub zwinąć. Kliknij węzeł, aby wybrać blok mechaniczny w przestrzeni modelu. Naciśnij klawisz Ctrl lub Shift, aby zaznaczyć wiele węzłów.

Każdy węzeł na liście ma powiązane menu kontekstowe, które otwiera się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy. Zawartość menu kontekstowego może być różna dla każdego rodzaju węzła. Można także wybrać grupę węzłów i otworzyć dla nich menu kontekstowe. Menu kontekstowe zawiera tylko elementy mające zastosowanie do każdego wybranego węzła.

Menu kontekstowe zespołu głównego bloku mechanicznego zawiera następujące elementy:

Usuń materiał z bloku mechanicznego
Umożliwia usunięcie przypisanego materiału dla bloków mechanicznych.

Aktualizuj
Aktualizuje hierarchię zespołu bloku mechanicznego dla bieżącego rysunku, gdy referencyjne pliki rysunkowe podzespołów bloku mechanicznego zostały zmodyfikowane.

Styl wizualny > Wszystko według rzutni
Stosuje bieżący styl wizualny do wszystkich bloków mechanicznych w zespole.

Przełącz wszystkie na lokalne
Konwertuje wszystkie zewnętrzne bloki mechaniczne w modelu na lokalne bloki mechaniczne.

Przełącz wszystkie na zewnętrzne
Przełącza wszystkie wewnętrzne bloki mechaniczne na zewnętrzne bloki mechaniczne.

Dodaj nowy parametr
Tworzy nowy parametr w zespole.

Właściwości użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Właściwości mechaniczne** w celu zdefiniowania niestandardowych właściwości rysunku.

Zaznacz wszystko
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Wybierz jednakowe
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej nazwie i tych samych wartościach parametrów.

Podświetl wszystko
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Podświetl jednakowe
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej nazwie i tych samych wartościach parametrów.

Utwórz sekwencję
Tworzy blok z reprezentacją bieżącego złożenia.

Przelicz węzły podrzędne
Ponownie wylicza wszystkie węzły podrzędne według ich typów.

Wyliczanie węzłów podrzędnych w sposób ciągły
Ponownie wylicza wszystkie węzły podrzędne z ciągłą numeracją, jeśli ma to zastosowanie.

Zamknij wszystko
Zwija wszystkie węzły najwyższego poziomu i ich węzły podrzędne.

Rozwiń wszystko
Rozwija wszystkie węzły najwyższego poziomu i ich podwęzły.

Menu kontekstowe dla podrzędnych (innych niż root) bloków mechanicznych, wewnętrznych lub zewnętrznych:

Otwórz
Otwiera przywołany rysunek (patrz polecenie BMOTWÓRZ).

Otwórz kopię
Otwiera kopię wstawki bloku mechanicznego jako nowy rysunek (patrz polecenie BMOTWÓRZKOPIĘ).

Aktualizuj
Wczytuje wszystkie bloki mechaniczne z plików zewnętrznych i aktualizuje tabele BOM (patrz polecenie BMAKTUALIZUJ).

Zastąpić...
Zastępuje mechaniczną wkładkę bloku (patrz polecenie BMZAMIEŃ).

Uwaga: Wymiana wkładki lokalnej powoduje przekształcenie jej we wkładkę zewnętrzną.

Zastąp wszystkie wstawienia...
Zastępuje wszystkie wstawki odwołujące się do tego samego źródła (patrz polecenie BMZAMIEŃ).

Przełącz na lokalne
Przełącza zewnętrzny blok mechaniczny na wewnętrzny blok mechaniczny (patrz polecenie BMLOKALIZUJ).

Przełącz na zewnętrzne
Przełącza wewnętrzny blok mechaniczny na zewnętrzny blok mechaniczny (patrz polecenie BMUZEWNĘTRZNIJ).

Ustaw materiał na blok mechaniczny...
Otwiera okno dialogowe **Materiały fizyczne**, które umożliwia przypisanie materiału fizycznego do bloku mechanicznego.

Usuń materiał z bloku mechanicznego
Usuwa definicję materiału fizycznego dla lokalnego bloku mechanicznego.

Status BOM bloku mechanicznego
Kontroluje wygląd bloku mechanicznego w tabelach BOM.

Rozwiąż
Usuwa wybrany element z zespołu, ale zachowuje jego geometrię. Jednak intencje projektowe (relacje przestrzenne i parametryczne między powierzchniami elementu) związane z geometrią rozwiązanego elementu są usuwane.

Właściwości użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Właściwości mechaniczne** w celu zdefiniowania niestandardowych właściwości rysunku.

Resetuj niestandardowe właściwości instancji
Resetuje niestandardowe właściwości instancji do wartości domyślnych odziedziczonych z odpowiedniego bloku.

Ukryj / Pokaż
Ukrywa / Pokazuje blok mechaniczny.

Blok mechaniczny standardowy / Blok mechaniczny niestandardowy
Zmienia typ bloku mechanicznego.

Załącz wszystkie wstawienia do przekroju...
Ustawia właściwość **Podzielny** wszystkich podobnych wstawek na **TAK**. Określa, czy polecenie WIDOK-PRZEKROJU ma wpływ na wstawienie.

Wyklucz wszystkie wstawki do sekcji
Ustawia właściwość **Podzielny** wszystkich podobnych wstawek na **NIE**. Określa, czy polecenie WIDOK-PRZEKROJU ma wpływ na wstawkę.

Styl Wizualny
Ustawia styl wizualny dla bloku mechanicznego.

Przybliż do
Powiększa do zestawu wyboru.

Zaznacz wszystko
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Wybierz jednakowe
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji i tych samych wartościach parametrów.

Podświetl wszystko
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Podświetl jednakowe
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji i tych samych wartościach parametrów.

Usuń
Usuwa blok mechaniczny, podobnie jak polecenie ABUSUŃ. W takim przypadku funkcja jest usuwana z przeglądarki, a geometria jest zmieniana w zależności od typu funkcji.

Przelicz węzły podobne
Ponownie wylicza wszystkie węzły tego samego typu i tego samego poziomu.

Menu kontekstowe Parametrów zawiera dodatkowe narzędzia:

Oparte na geometrii
Zaznaczenie tej opcji powoduje, że parametr jest sterowany geometrią.

Uwaga: Jeśli parametr jest przypisany do wiązania 3D opartego na geometrii, jego granice zostaną uwzględnione podczas przesuwania ograniczonej geometrii.

Utwórz tabelę projektową
Tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego.

Animuj
Animuje modele za pomocą parametrów.

Menu kontekstowe parametrów bloku mechanicznego podzespołu zawiera dodatkowe narzędzia:

Powiąż z parametrem
Łączy parametr bloku mechanicznego podzespołu z parametrem poziomu głównego bloku mechanicznego.

Menu kontekstowe Wiązań zawiera dodatkowe narzędzia:

Włączony
Przełącza włączenie ograniczenia.

Odwróć stronę
Odwraca stronę ograniczenia (niedostępne dla stałych ograniczeń).

Zaznacz geometrię
Wybiera podmioty zaangażowane w ograniczenie.

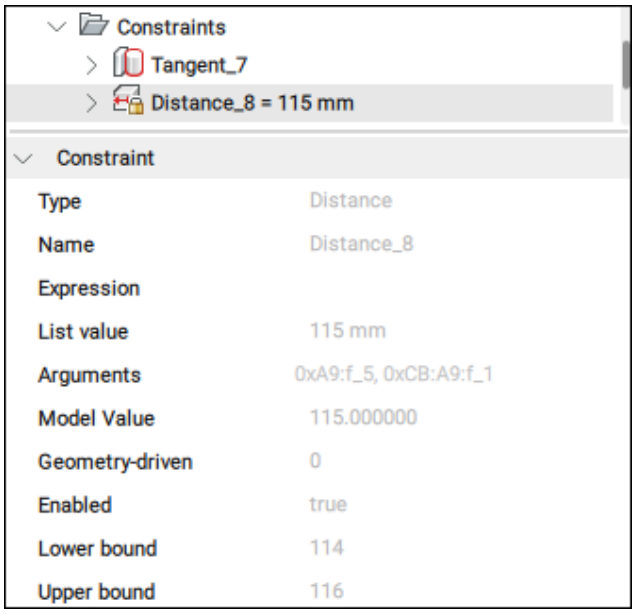
Uwaga: Więcej opcji można znaleźć w poleceniu MBWIĄZANIA3D.

Menu kontekstowe dla wiązań wymiarowych zawiera dodatkowe narzędzia:

Oparte na geometrii
Zaznaczenie tej opcji powoduje, że ograniczenie jest sterowane geometrią.

Uwaga: Jeśli parametr jest przypisany do wiązania 3D opartego na geometrii, jego granice zostaną uwzględnione podczas przesuwania ograniczonej geometrii.

Uwaga: W panelu **Przeglądarka Mechaniczna** można ustawić górne i dolne granice, które są uwzględniane w operacjach dynamicznych, takich jak MBPRZESUŃ i OBRÓT3D.

Utwórz tabelę projektową
Tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego (patrz panel **Menadżer Parametrów**).

Menu kontekstowe dla argumentów wiązań zawiera dodatkowe narzędzia:

Odwróć
Odwraca kierunek.

Zastąp...
Zastępuje bieżący argument innym (patrz polecenie MBWIĄZANIA3D).

WYKlucz
Wyklucza bieżący argument.

23.22.8 Właściwości

Wyświetla właściwości wybranej jednostki. Jeśli w drzewie zaznaczono kilka węzłów, sekcja Właściwości wyświetla właściwości dostępne dla wszystkich zaznaczonych węzłów. Zmiana właściwości modyfikuje wszystkie wybrane węzły.

Zmień właściwość, klikając pole numeryczne, aby edytować jego wartość lub wybierając inną opcję z listy rozwijanej, która jest otwierana po kliknięciu strzałki w dół po prawej stronie pola.

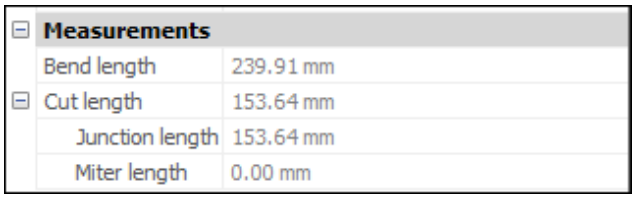
Najważniejsze właściwości bloku mechanicznego to:

- **Typ rozszerzenia**: definiuje typ rozszerzenia dla bloku mechanicznego.
- **Podzielny**: określa, czy blok mechaniczny jest podzielny.
- Część **Standardowa** : określa, czy blok mechaniczny jest częścią standardową.
- **Status BOM**: definiuje status BOM.
- **Materiał**: określa materiał.
- **Właściwości niestandardowe**: wyświetla właściwości niestandardowe.

Uwaga: Kliknij przycisk przeglądania (…), aby otworzyć okno dialogowe **Właściwości mechaniczne**.

- **Preferowany kierunek**: wskazuje kierunek dla widoków eksplodowanych, który jest ustawiany za pomocą polecenia BMKONFIGURACJAROZBICIA.

Uwaga: Wybierz bryłę blachy, aby wyświetlić właściwości **Pomiary** w **Przeglądarce Mechanicznej**.

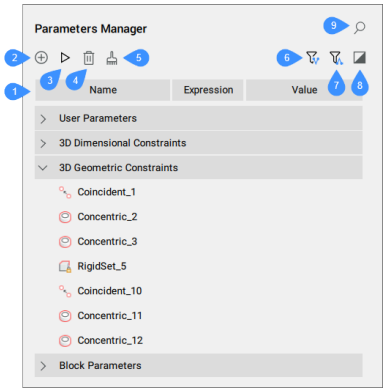

23.23 Panel Menedżer parametrów

Aby otworzyć panel **Menedżer** parametrów:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPANELPARAMETRÓW.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Menedżer parametrów** z listy **Panele**.

Panel **Menedżer parametrów** jest głównym narzędziem do przeglądania i modyfikowania parametrów i ograniczeń w bieżącym rysunku.

1 Lista parametrów
2 Nowy parametr
3 Animuj
4 Usuń
5 Wyczyść nieużywane zmienne
6 Pokaż parametry zależne
7 Pokaż parametry definiujące
8 Pokaż wybrane
9 Szukaj

23.23.1 Lista parametrów

Displays a list of all the parameters in the drawing. The parameters are organized into expandable categories, which can include action parameters, user parameters (including those linked with Design Tables), 2D dimensional constraints, 3D dimensional constraints, reference parameters, 2D geometric constraints, 3D geometric constraints, block (components) parameters, and array parameters.

Parameter list header
The parameter list header contains columns that represent the properties of the parameters. Columns can be moved to a new position, resized, or hidden. You can arrange parameters in ascending or descending order by pressing a specific column head. The parameter list header has three columns by default: **Name**, **Expression**, and **Value**. To add more columns, right click the columns header and select the desired columns from the list.

Uwaga: Niektóre właściwości są tylko do odczytu (np. **Typ**), inne mogą być modyfikowane przez użytkownika (np. **Nazwa**).

Nazwa
Wyświetla nazwę parametru.

Uwaga: Nazwę można edytować. Po zmianie nazwy elementu wszystkie jego wystąpienia są aktualizowane na rysunku i na liście parametrów **Menedżera parametrów**.

Wyrażenie
Określa wyrażenie matematyczne parametru. Wyrażenie można edytować, klikając komórkę.

Wartość
Wyświetla wartość wynikającą z wyrażenia parametru. Wartość jest liczbą rzeczywistą tylko do odczytu, chyba że parametr jest powiązany z tabelą Projektową. W takim przypadku parametr ma listę możliwych wartości reprezentowanych jako pole combo. Wartość parametru można zmienić, wybierając nową wartość z listy. Pole kombi można przeszukiwać, wpisując podciąg wartości, aby szybko ją znaleźć. Jest to przydatne w przypadku dużych list wartości.

Typ
Wyświetla typ parametru:

- Typ wiązań dla wiązań (odległość, koncentryczne itp.).
- Typ parametru dla parametrów użytkownika i bloku (Rzeczywista, Ciąg).
- Typ parametru dla parametrów tablicowych (Rzeczywista, Boolowskie, Wyliczona).

GD (sterowane geometrią)
Jeśli WŁ, parametr jest sterowany geometrią.

Dolna granica
Określa dolną wartość parametru.

Górna granica
Określa górną wartość parametru.

Uwaga: Górne i dolne granice są brane pod uwagę w operacjach dynamicznych, takich jak MBPRZESUŃ i OBRÓT3D.

Włączony
Określa, czy parametr wiązania geometrycznego jest brany pod uwagę.

Narażone
Określa, czy parametr jest widoczny i może być modyfikowany, gdy komponent jest wstawiony do zespołu.

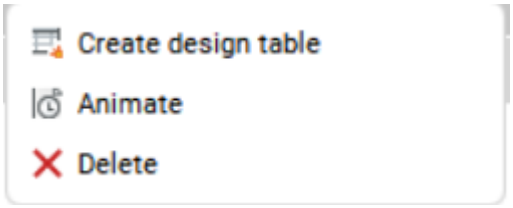
Jednostki

Ustawia wymiar parametru. Do wyboru są: brak, liniowy (mm), kwadratowy (^{mm2}) i sześcienny (^{mm3}).

Kierunki
Określa kierunek dla parametru wiązania geometrycznego (dowolny, taki sam, przeciwny lub reset).

Opis
Umożliwia wpisanie opisu parametrów użytkownika.

Parameter context menu options
Right-clicking on a selected parameter opens a specific context menu containing only the options applicable to that item. These options can also be found in the context menu for the same item in the **Mechanical Browser** panel.

Utwórz tabelę projektową
Tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego.

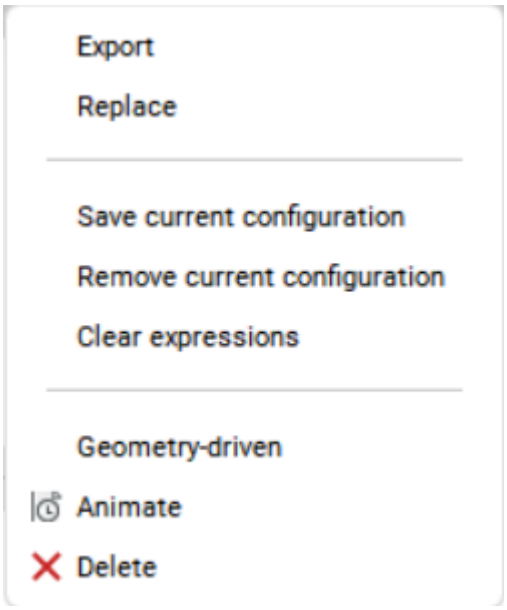
Animuj
Animuje wartość parametru w określonym zakresie.

Powiąż z parametrem
Łączy parametr podkomponentu z parametrem poziomu głównego.

Odłącz
Przerywa powiązania między parametrem podkomponentu a parametrem poziomu głównego.

Oparte na geometrii
Jeśli zaznaczone, parametr jest sterowany geometrią.

Uwaga: Jeśli parametr jest przypisany do wiązania 3D opartego na geometrii, jego granice zostaną uwzględnione podczas przesuwania ograniczonej geometrii.

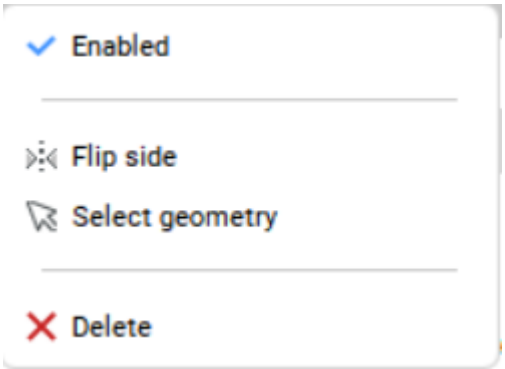
Eksport
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik** tabeli projektu w celu zapisania tabeli projektu.

Zastąp
Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik tabeli** projektu w celu wybrania tabeli projektu, która zastąpi istniejącą.

Zapisz aktualną konfigurację
Zapisz aktualną konfigurację

Usuń aktualną konfigurację
Usuń aktualną konfigurację

Wyczyść wyrażenia
Usuwa formułę wyrażenia.

Włączony
Wyświetla i przełącza stan włączenia wiązania.

Odwróć stronę
Odwraca stronę wiązania.

Zaznacz geometrię
Wybiera podmioty zaangażowane w wybrane wiązania w przestrzeni modelu.

23.23.2 Nowy parametr

Wstawia nowy parametr użytkownika z wartościami domyślnymi dla **Wyrażenia** i **Wartości**.

23.23.3 Animuj

Animuje wybraną wartość parametru w określonym zakresie.

23.23.4 Usuń

Usuwa wybrane parametry i ograniczenia z rysunku.

23.23.5 Wyczyść nieużywane zmienne

Usuwa nieużywane zmienne.

23.23.6 Pokaż parametry zależne

Po włączeniu panel wyświetla parametry i wiązania w zależności od wybranych parametrów.

23.23.7 Pokaż parametry definiujące

Po włączeniu panel wyświetla parametry definiujące wybrany(e) parametr(y).

23.23.8 Pokaż wybrane

Po włączeniu panel wyświetla parametry i wiązania dla obiektów aktualnie wybranych w przestrzeni modelu lub wszystkich obiektów, jeśli nic nie jest wybrane.

23.23.9 Szukaj

Filtruje listę parametrów, aby wyświetlić tylko nazwy parametrów pasujące do ciągu znaków wprowadzonego w polu wyszukiwania.

Uwaga: Click the Close (X) button next to the search field to remove the active filter.

23.24 Panel Menedżer chmury punktów

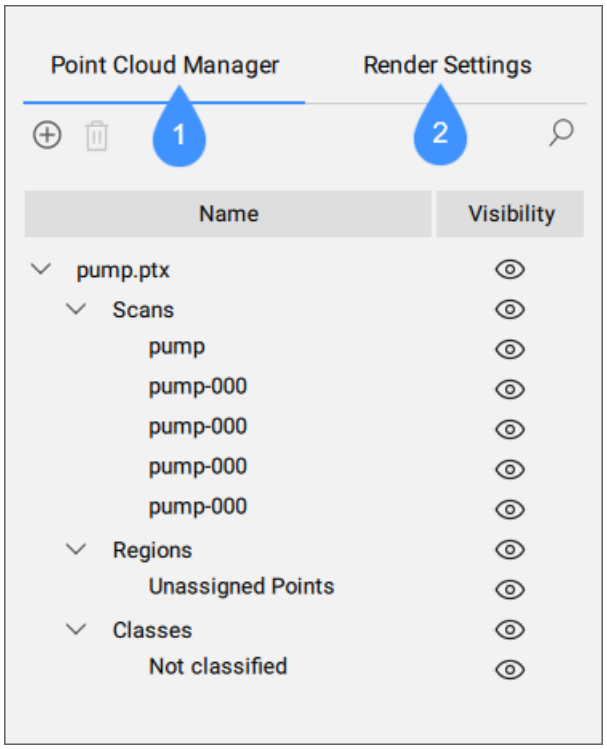
Aby otworzyć panel **Menedżer chmury punktów**:

- Uruchom polecenie PANELMENADŻERACHMURYPUNKTÓWOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Menedżer chmury punktów** z listy **Panele**.

Panel **Menedżer chmury punktów** tworzy i zarządza regionami w chmurze punktów oraz kontroluje wyświetlanie chmur punktów w oparciu o skany lub punkty trasy, klasyfikację i regiony.

Uwaga: Informacje o skanowaniu będą dostępne tylko wtedy, gdy chmura punktów zostanie wstępnie przetworzona w formacie HSPC. Tylko ustrukturyzowane chmury punktów zawierają informacje o

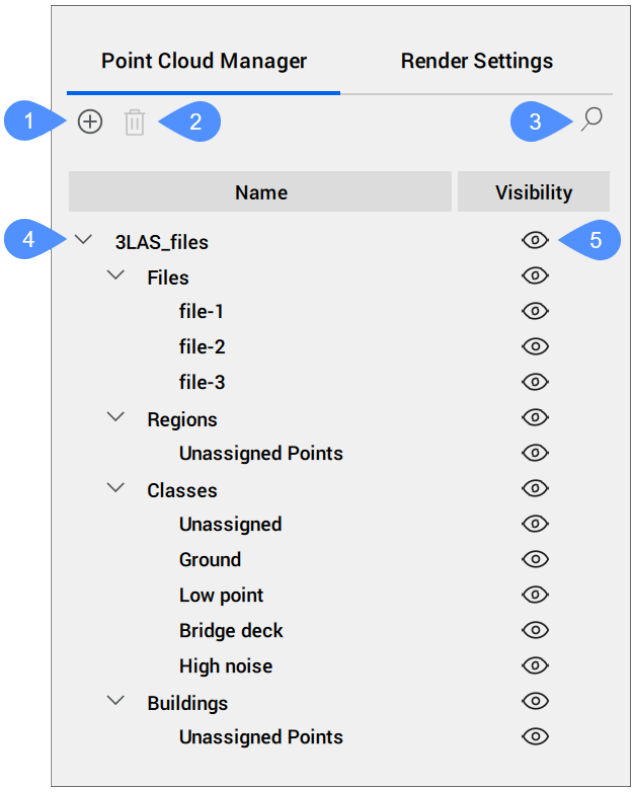
skanowaniu. Informacje o klasyfikacji będą dostępne, jeśli źródło danych chmury punktów zawiera informacje o klasyfikacji (niektóre pliki *.LAS i *.LAZ) i jest wstępnie przetworzone w HSPC lub jeśli chmura punktów została sklasyfikowana za pomocą klasyfikatora chmury punktów Hexagon (polecenie CHMURAPUNKTÓWKLASYFIKUJ).

1 Karta Menedżer chmury punktów

2 Karta Ustawienia renderowania

23.24.1 Karta Menedżer chmury punktów

1 Nowy region

2 Usuń region

3 Szukaj

4 Lista chmur punktów i ich skanów, regionów, klas i informacji o budynkach

5 WIDoczność

Nowy region
Umożliwia utworzenie regionu przez uruchomienie polecenia CHMURAPUNKTÓWREGION.

Narysuj region
Uruchamia opcję **Rysuj** polecenia CHMURAPUNKTÓWREGION.

Konwertuj bryły przycięcia na region
Uruchamia opcję **Konwertuj** polecenia CHMURAPUNKTÓWREGION.

Usuń region
Usuwa zaznaczony region.

Uwaga: Regionu **nieprzypisanych punktów** nie można usunąć.

Szukaj
Umożliwia wyszukiwanie określonego skanu, klasy lub nazwy regionu. Lista jest skracana i wyświetla tylko te elementy, które zawierają wprowadzony ciąg znaków, niezależnie od tego, gdzie znajdują się one w nazwie elementu.

Lista chmur punktów i ich skanów, regionów, klas i informacji o budynkach
Wyświetla listę chmur punktów w widoku drzewa wraz z ich skanami, regionami i klasami. Informacje o budynku (budynek, piętro, pomieszczenie) są również wyświetlane po użyciu poleceń CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA i CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPRZESTRZENIE (tylkoBricsCAD BIM).
Kliknij prawym przyciskiem myszy element na liście, aby otworzyć menu kontekstowe.

Uwaga:

- Opcja **Przełącz widoczność**, dostępna w menu kontekstowym każdego elementu, umożliwia włączenie lub wyłączenie widoczności wybranego elementu.
- Opcja **Usuń**, jeśli jest dostępna, usuwa wybrane pozycje z listy i usuwa określoną klasyfikację odpowiadających im punktów.

Uwaga: Usunięcie kategorii **Budynki** z panelu **Menedżer chmury punktów** powoduje usunięcie wszystkich informacji związanych z budynkiem (budynek, piętro, pomieszczenie) dla elementów wymienionych w tej kategorii.

Skany

Zmień nazwę
Umożliwia wpisanie nowej nazwy.

Uwaga: Podwójne kliknięcie elementu aktywuje tryb zmiany nazwy.

Otwórz skan w przeglądarce bąbelków
Otwiera przeglądarkę **Bąbelków** wyświetlającą wybrany skan.
Pobliskie skany są oznaczone w przeglądarce czerwonymi bąbelkami. Najechanie kursorem na dymek spowoduje wyświetlenie nazwy skanowania. Kliknij dwukrotnie dymek, aby otworzyć skan w przeglądarce.

Uwaga: Najechanie kursorem na pozycje skanowania na liście powoduje wyświetlenie podglądu skanowania.

Regiony

Zmień nazwę
Umożliwia wpisanie nowej nazwy.

Uwaga: Podwójne kliknięcie elementu aktywuje tryb zmiany nazwy.

Klasy

Dodaj nową klasę
Umożliwia dodanie nowej klasy do listy **klas** poprzez wybranie jednej z predefiniowanych list: **Lidar**, **Wewnętrzny**, **Budowa** lub dodanie niestandardowej klasy za pomocą opcji **Niestandardowe....**

Uwaga: Polecenie CHMURAPUNKTÓWKLASYFIKUJ służy do automatycznej klasyfikacji punktów.

Dodaj punkty
Uruchamia polecenie CHMURAPUNKTÓWMODYFIKUJKLASY.
Umożliwia ręczną klasyfikację punktów do wybranej klasy poprzez zaznaczenie punktów w chmurze punktów. Dostępne są dwie metody wyboru: **Prostokątny** i **Wielokątny**.

Zakończ
Kończy proces selekcji i klasyfikuje punkty.

Uwaga: Użyj polecenia MAPAKOLORÓWCHMURYPUNKTÓW i wybierz opcję **Klasyfikacja** for **Stylizacja Kolorów**, aby lepiej zwizualizować sposób klasyfikacji punktów.

Budynki

Dodaj Budynek
Uruchamia opcję **Dodaj** polecenia CHMURAPUNKTÓWEDYTUJBUDYNEK.
Umożliwia określenie obszaru punktów, które mają zostać zaklasyfikowane do nowego budynku.

Budynek
Kliknij prawym przyciskiem myszy element budynku, aby wyświetlić menu kontekstowe:

Zmiana
Uruchamia opcję **Edytuj** polecenia CHMURAPUNKTÓWEDYTUJBUDYNEK.
Umożliwia modyfikowanie objętości budynku (przypisanych punktów) poprzez przesuwanie ścian tymczasowej bryły kadrowania.

Dodaj piętro
Uruchamia opcję **Dodaj** polecenia CHMURAPUNKTÓWEDYTUJKONDYGNACJĘ.
Umożliwia określenie wysokości nowej kondygnacji.

Piętra budynku
Kliknij prawym przyciskiem myszy element podłogi, aby wyświetlić menu kontekstowe:

Zmiana
Uruchamia opcję **Edytuj** polecenia CHMURAPUNKTÓWEDYTUJKONDYGNACJĘ.
Umożliwia modyfikowanie objętości podłogi (przypisanych punktów) poprzez przesuwanie ścian tymczasowej bryły kadrowania.

Wykryj Przestrzenie
Automatycznie wykrywa pokoje na wybranym piętrze (patrz polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPRZESTRZENIE).

Dodaj Przestrzeń
Umożliwia ręczne dodanie nowego pomieszczenia poprzez wybranie obszaru chmury punktów.
Aktywuje widok z **góry** i umożliwia zdefiniowanie zamkniętej polilinii.

Pomieszczenia Budynku
Kliknij prawym przyciskiem myszy element pokoju, aby wyświetlić menu kontekstowe:

Edycja
Umożliwia edycję konturu wybranego pomieszczenia.
Aktywuje widok z **góry** i umożliwia zmianę położenia wierzchołków zamkniętej polilinii.
Aby wyjść z trybu edycji, ponownie kliknij prawym przyciskiem myszy element pokoju i wybierz opcję **Akceptuj** lub **Odrzuć**.

Zmień nazwę
Umożliwia wprowadzenie nowej nazwy pokoju.

Uwaga:

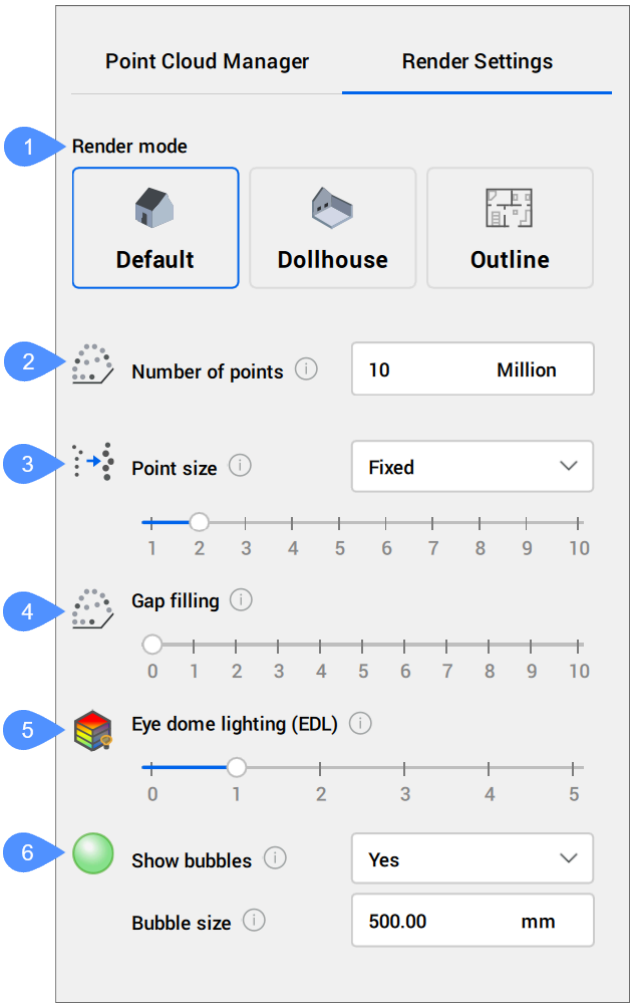
- Opcja ta jest również dostępna po dwukrotnym kliknięciu nazwy wybranego pokoju.
- Pomieszczenie zachowuje numer przypisany podczas procesu wykrywania.

Wiele pomieszczeń w budynku
Wybierz wiele elementów pokoju i kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe:

Łączenie pomieszczeń
Punkty odpowiadające wybranym pomieszczeniom są klasyfikowane jako jedno pomieszczenie.

WIDoczność
Wyświetla bieżący stan widoczności elementów na liście. Kliknij ikonę, aby włączyć lub wyłączyć widoczność wybranych elementów.

23.24.2 Karta Ustawienia renderowania

1 Tryb renderowania

2 Liczba punktów

3 Rozmiar punktu

4 Wypełnianie luk

5 Oświetlenie kopułkowe (EDL)

6 Ustawienia bąbelków

Tryb renderowania

Domyślnie ( )
Renderuje wszystkie widoczne punkty.

Dollhouse ( )
Ukrywa punkty o normalnym kierunku z dala od kamery.

Uwaga: Działa tylko wtedy, gdy dostępne są podpisane normy.

Zarys ( )
Pokazuje tylko punkty o normalnej prostopadłej do kierunku widoku kamery.

Uwaga:

- Działa tylko wtedy, gdy dostępne są wartości normalne.
- Działa najlepiej z widokami ortograficznymi.

Uwaga: Ustawienie to może być również kontrolowane przez zmienną systemową POINTCLOUDRENDERMODE.

Liczba punktów ( )
Ustawia maksymalną liczbę punktów wyświetlanych na ekranie, w milionach punktów (zmienna systemowa POINTCLOUDPOINTMAX).

Rozmiar punktu ( )
Ustawia rozmiar wyświetlanych punktów (zmienna systemowa POINTCLOUDADAPTIVEDISPLAY).

Zablokowany
Używa stałych rozmiarów punktów.

Adaptacyjna
Dostosowuje rozmiary punktów zgodnie z lokalną gęstością punktów i odległością od kamery do pozycji zeskanowanych punktów.

Uwaga: Dostępne dla systemów Windows i Linux, tylko dla ustrukturyzowanych chmur punktów.

Wypełnianie luk ( )
Wypełnia szczeliny między punktami na powierzchniach.

Uwaga: Działa tylko w widoku perspektywicznym, nie w widoku ortogonalnym.

Oświetlenie kopułkowe ( )
Umożliwia ustawienie niefotorealistycznego cieniowania w celu poprawy percepcji głębi.

Ustawienia bąbelków

Pokaż bąbelki ( )
Umożliwia ustawienie widoczności bąbelków skanowania w przestrzeni modelu i **Przeglądarce Bąbelków**:
Nie: ukrywa wszystkie bąbelki w chmurze punktów.
Tak: wyświetla wszystkie bąbelki w chmurze punktów.
Tylko widoczne: wyświetla tylko nieprzycięte bąbelki.

Uwaga:

- To ustawienie dotyczy wszystkich chmur punktów wstawionych do rysunku.
- Ustawienie to może być również kontrolowane przez zmienną systemową POINTCLOUDSHOWBUBBLES.

Rozmiar bąbelków
Umożliwia ustawienie rozmiaru bąbelków skanowania w przestrzeni modelu.

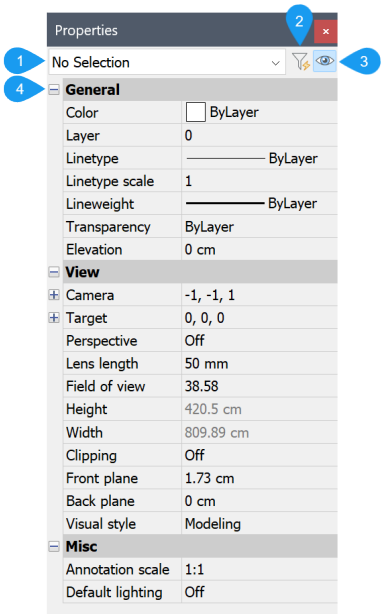
23.25 Panel Właściwości

Aby otworzyć panel **Właściwości**:

- Uruchom polecenie WŁAŚCIWOŚCI.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Właściwości** z listy **Panele**.

Panel **Właściwości** oferuje centralną miejsce umożliwiającą dostęp do właściwości rysunku, rzutni i elementów.

Można go używać w trybie **Właściwości** lub **Szybki wybór**.

1 Lista elementów

2 Przełączanie między opcjami **Szybki wybór** i **Właściwości**

3 Podgląd właściwości po najechaniu kursorem na wartości listy

4 Lista właściwości

Lista elementów
Wyświetla typ i liczbę wybranych elementów.

Uwaga: Zmienna systemowa PROPOBJLIMIT definiuje limit jednostek wyświetlanych w panelu **Właściwości** w celu poprawy wydajności. Jeśli liczba wybranych elementów przekroczy limit, pojawi się komunikat ostrzegawczy, a użytkownik będzie mógł wybrać jedną z opcji: **Zignoruj limit** lub **Zmień limit**.

Przełącza pomiędzy Szybkim Wyborem i Właściwościami
Przełącza między trybami **Właściwości** i **Szybki wybór**.

Podgląd właściwości po najechaniu kursorem na wartości listy
Włącza lub wyłącza zmienną systemową PROPERTYPREVIEW.

Lista właściwości
Wyświetla odpowiednie kategorie właściwości w oparciu o bieżący tryb i zestaw wyboru. Kategorie można rozwijać i zwijać, klikając ikony **+** i **−**.

23.25.1 Tryb właściwości

W trybie **Właściwości** można wyświetlać i modyfikować właściwości rysunku, rzutni i jednostek.

Właściwości rysunku i rzutni są dostępne, gdy bieżący zestaw wyboru jest pusty. Właściwości podmiotu są dostępne, gdy bieżący zestaw wyboru zawiera co najmniej jeden podmiot.

Lista elementów
Gdy w trybie **Właściwości** nie są wybrane żadne jednostki, na liście jednostek wyświetlany jest komunikat **Brak Selekcji**, a na liście właściwości wyświetlane są właściwości rysunku i rzutni.
Gdy podmioty są wybrane w trybie **Właściwości**, lista elementów opisuje typ i liczbę podmiotów w zestawie wyboru. Zestaw wyboru można filtrować, wybierając typ podmiotu z listy rozwijanej. Typy podmiotów w zestawie wyboru określają, które właściwości są dostępne.

Lista właściwości (bez zestawu wyboru)
Lista właściwości rysunku i rzutni, dostępna, gdy nie są wybrane żadne obiekty, wyświetla właściwości **Ogólne**, **Widok** i **Różne**.

Ogólne
W trybie **Właściwości**, gdy nie wybrano żadnych podmiotów, właściwości **Ogólne** opisują bieżące ustawienia elementu. Wyświetlanie i modyfikowanie bieżących ustawień elementów w celu określenia właściwości, które mają zastosowanie do nowych elementów podczas ich tworzenia. Zmiana bieżących ustawień elementu na liście właściwości ma taki sam efekt, jak zmiana odpowiednich zmiennych systemowych.

Kolor
Opisuje bieżący kolor (zmienna systemowa CECOLOR). Możesz określić nowy kolor z listy rozwijanej lub wybrać opcję **Wybierz kolor...**, aby uzyskać dostęp do dodatkowych kolorów z okna dialogowego **Kolor**.

WArstwa
Opisuje bieżącą warstwę (zmienna systemowa CLAYER). Nową warstwę można wybrać z listy rozwijanej.

Rodzaj linii
Opisuje bieżący typ linii (zmienna systemowa CELTYPE). Możesz określić nowy typ linii z listy rozwijanej lub wybrać **Wczytaj...**, aby uzyskać dostęp do dodatkowych typów linii z okna dialogowego **Wczytaj typy linii**.

Skala Rodzaju Linii
Opisuje bieżącą skalę typu linii (zmienna systemowa CELTSCALE). Można wprowadzić nową skalę rodzaju linii.

SzerokośćLinii
Opisuje bieżącą wagę linii (zmienna systemowa CELWEIGHT). Nową grubość linii można określić z listy rozwijanej.

Przezroczystość
Opisuje bieżący poziom przezroczystości (zmienna systemowa CETRANSPARENCY). Możesz określić nowy poziom przezroczystości z listy rozwijanej lub wprowadzić wartość.

Elewacja
Opisuje wysokość istotną dla bieżącego LUW (zmienna systemowa ELEVATION). Można wprowadzić nową wysokość.

Podgląd
Gdy nie są wybrane żadne elementy, właściwości **Widoku** opisują bieżący widok i odpowiednie ustawienia widoku.

Kamera
Opisuje bezwzględne współrzędne kamery w bieżącym LUW, w oparciu o kartezjański układ współrzędnych (X,Y,Z). Wartości te są automatycznie aktualizowane po orbitowaniu lub zmianie punktu widzenia w inny sposób.

Cel
Opisuje bezwzględne współrzędne celu kamery w bieżącym LUW, w oparciu o kartezjański układ współrzędnych (X,Y,Z). Wartości te są automatycznie aktualizowane po orbitowaniu lub zmianie punktu widzenia w inny sposób.

Perspektywa
Opisuje bieżące ustawienie perspektywy (zmienna systemowa PERSPECTIVE). Perspektywę można włączyć lub wyłączyć z listy rozwijanej.

Długość obiektywu
Opisuje bieżącą długość obiektywu (zmienna systemowa LENSLENGTH). Można wprowadzić nową długość obiektywu.

Pole widzenia
Opisuje bieżący kąt pola widzenia. Można wprowadzić nowy kąt pola widzenia.

Wysokość (tylko do odczytu)
Opisuje wysokość bieżącego widoku.

Szerokość (tylko do odczytu)
Opisuje szerokość bieżącego widoku.

Przycięcie
Opisuje tryb przycinania dla bieżącego widoku. Nowy tryb przycinania można wybrać z listy rozwijanej. Gdy przycinanie jest włączone, części widoku przed przednią płaszczyzną przycinania i/lub za tylną płaszczyzną przycinania są ukryte. Ta właściwość jest odczytywana tylko dla układów.

Płaszczyzna przednia
Opisuje położenie przedniej płaszczyzny przycinania. Ta właściwość jest dostępna tylko wtedy, gdy włączona jest właściwość **Przycinania**. Ta właściwość jest odczytywana tylko dla układów.

Tylna płaszczyzna
Opisuje położenie tylnej płaszczyzny przycinania. Ta właściwość jest dostępna tylko wtedy, gdy włączona jest właściwość **Przycinania**. Ta właściwość jest odczytywana tylko dla układów.

Style wizualne
Opisuje aktualny styl wizualny rysunku. Nowy styl wizualny można wybrać z listy rozwijanej. Ta właściwość jest odczytywana tylko dla układów.

Misc

Gdy nie wybrano żadnych obiektów, właściwości **Misc** opisują bieżącą skalę adnotacji i domyślny stan oświetlenia.

Skala adnotacji

Opisuje bieżącą skalę adnotacji (zmienna systemowa CANNOSCALE). Nową skalę adnotacji można określić z listy rozwijanej.

Domyślne oświetlenie

Opisuje domyślny stan oświetlenia (zmienna systemowa DEFAULTLIGHTING). **Oświetlenie domyślne** można włączyć lub wyłączyć z listy rozwijanej.

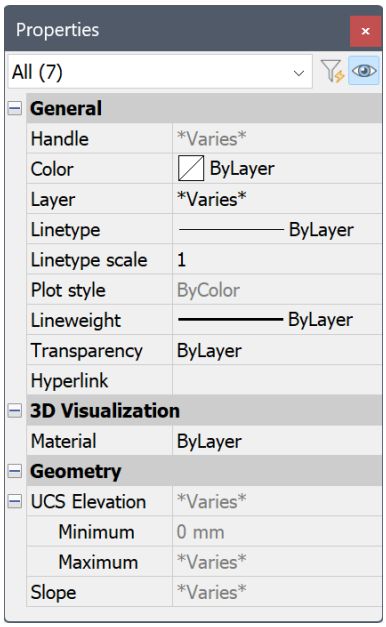
Lista właściwości (bieżący zestaw wyboru)

Lista Właściwości wyświetla tylko te właściwości, które są ważne dla wszystkich wybranych lub przefiltrowanych podmiotów. Im więcej typów podmiotów wybierzesz, tym mniej właściwości będzie dostępnych na liście Właściwości. Filtrowanie listy podmiotów w celu wyświetlania i modyfikowania właściwości wielu podmiotów tego samego typu przy minimalnym wysiłku. Gdy wybrane są dwa lub więcej podmiotów, właściwości pokazują ich wspólne wartości. Właściwości, które różnią się między wybranymi podmiotami, są wyświetlane jako *zmienne*.

Uwaga:

- Gdy obliczenia powierzchni trwają dłużej niż trzy sekundy, w panelu **Właściwości** wstawiany jest tymczasowy żółty węzeł oznaczony jako "Obliczenia...". Nawet w przypadku przerwania obliczeń przez naciśnięcie klawisza Esc w panelu **Właściwości**, jednostki pozostają podświetlone, a ich właściwości są dostępne dla użytkownika.
- Właściwości masy brył i powierzchni 3D są widoczne w panelu **Właściwości**, gdy zaznaczonych jest wiele obiektów.

Wszystkie obiekty wyświetlają właściwości **Ogólne**, **Wizualizacja 3D** (tylko przestrzeń modelu) i **Geometria**. Dla niektórych typów obiektów mogą być wyświetlane dodatkowe właściwości.

Właściwości ogólne

W trybie **właściwości**, gdy wybrane są obiekty, właściwości **Ogólne** opisują właściwości, które są stosowane do wybranych obiektów i są ważne dla prawie każdego typu obiektu. Oprócz właściwości, które są dostępne, gdy żaden obiekt nie jest wybrany, istnieją:

Uchwyt (tylko do odczytu)

Opisuje unikalną wartość szesnastkową, za pomocą której wybrane element jest identyfikowana w bazie danych DWG.

Styl wydruku

Opisuje styl wydruku wybranego elementu. Nowy styl wydruku można wybrać z listy rozwijanej. Należy pamiętać, że ta właściwość jest dostępna tylko wtedy, gdy style wydruku są włączone. Zobacz także polecenie STYLWYDRUKU

Hiperłącze

Opisuje adres URL wybranego podmiotu. Możesz wprowadzić nowy adres URL lub wybrać przycisk Przeglądaj, aby uzyskać dostęp do okna dialogowego **Edytuj hiperłącze**.

Historia

Cofa operacje edycji dla wybranej jednostki. Możesz określić poprzedni krok z listy rozwijanej, aby cofnąć jednostkę do jednego z poprzednich kroków bez cofania wszystkich innych poleceń i operacji widoku, które zostały wykonane od tego czasu. Właściwość **Historia** jest wyświetlana tylko wtedy, gdy zestaw wyboru zawiera tylko jeden podmiot.

Grubość

Opisuje grubość wybranego obiektu. Możesz określić nową grubość, wprowadzając wartość lub wybierając ikonę selektora i wybierając dwa punkty na rysunku.

Właściwości wizualizacji 3D

Opisuje materiały przypisane do wybranych podmiotów.

Materiał

Opisuje aktualny materiał wybranych elementów. Nowy materiał można wybrać z listy rozwijanej.

Właściwości geometrii

Opisuje cechy geometryczne wybranych podmiotów. Właściwości te mogą być różne dla różnych typów obiektów.

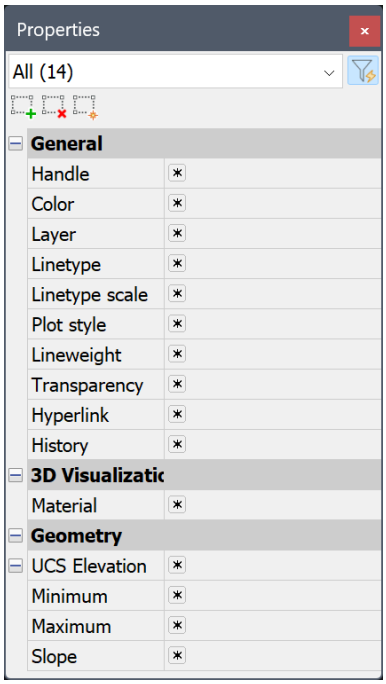
Możesz edytować długość, szerokość, wysokość, promień i inne charakterystyczne właściwości brył 3D, takich jak kostka, piramidy, walce, stożki itp.

Uwaga: Po kliknięciu pola numerycznego po prawej stronie pojawi się przycisk otwierający panel **Kalkulator**.

Kliknij przycisk Zastosuj w panelu Kalkulator, aby wkleić obliczoną wartość w polu numerycznym w panelu Właściwości.

23.25.2 Tryb szybkiego wyboru

W trybie **Szybkiego Wyboru** można utworzyć zestaw wyboru na podstawie właściwości jednostki. Zawiera narzędzia wyboru i operatorów.

Uwaga:

- Zmienna systemowa QSELECTAUTOCLOSE kontroluje, czy panel **Właściwości** jest automatycznie przełączany z trybu **Szybkiego Wyboru** do trybu **Właściwości** po zaktualizowaniu zestawu wyboru.
- Zmienna systemowa QSELECTINIT kontroluje, czy tryb **Szybkiego Wyboru** w panelu **Właściwości** wstępnie wybiera tylko wybrane jednostki, czy wszystkie jednostki dla sesji szybkiego wyboru.
- Zmienna systemowa QSELECTLIST kontroluje to, co pojawia się na liście rozwijanej typów jednostek w trybie **Szybkiego Wyboru** w panelu **Właściwości**.

Procedura ogólna:

1 Otwórz panel **Właściwości** w trybie **Szybkiego wyboru** (1).

2 Rozpocznij definiowanie roboczego zestawu wyboru, wybierając typy podmiotów z listy rozwijanej Podmioty (2).

3 Ustaw filtry dla roboczego zestawu wyboru, wybierając operatory i wartości dla właściwości jednostki na liście Właściwości (3).

4 Kliknij narzędzie wyboru (4), aby:

- dodanie przefiltrowanego roboczego zestawu wyboru do aktywnego zestawu wyboru ( ).
- usunięcie przefiltrowanego roboczego zestawu wyboru z aktywnego zestawu wyboru ( ).
- utworzenie nowego aktywnego zestawu selekcji na podstawie przefiltrowanego roboczego zestawu selekcji ( ).

5 (Opcjonalnie) Powtórz kroki od 2 do 4.

Aby uzyskać więcej informacji na temat korzystania z **Szybki wybór** Więcej informacji na temat trybu znajdziesz w artykule **Szybki wybór** .

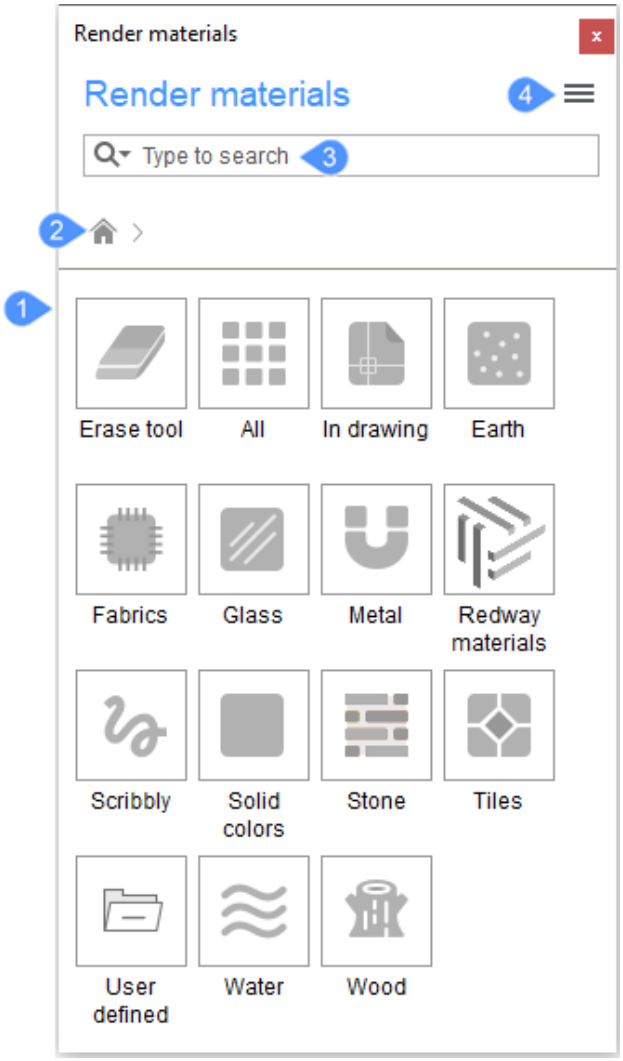
23.26 Panel Materiały do renderowania

Aby otworzyć panel **Renderuj materiały**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPRZEGLMAT.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz polecenie **Renderuj materiały** z listy **Panele**.

Panel **Renderuj materiały** zapewnia dostęp do materiałów używanych do renderowania.

Definicje materiałów są zapisywane na rysunku. Każdy rysunek zawiera materiał **Globalny**. Nie jest możliwe usunięcie lub zmiana nazwy materiału **Globalnego**. Można jednak edytować jego właściwości.

1 Biblioteka materiałów

2 NarzędziaGłówne

3 Szukaj

4 Menu

23.26.1 Biblioteka materiałów

Biblioteka materiałów jest zorganizowana według kategorii. Możesz wybrać materiał z kategorii, a następnie zastosować go do podmiotu za pomocą pędzla wyświetlanego na ekranie. Materiały można przewijać za pomocą kółka myszy lub paska przewijania.

Uwaga: Kliknij materiał prawym przyciskiem myszy, aby dodać go do biblioteki, usunąć z rysunku lub dodać do rysunku.

23.26.2 NarzędziaGłówne

Przywraca bibliotekę materiałów do ekranu głównego.

23.26.3 Szukaj

Przeszukuje bibliotekę pod kątem słów wprowadzonych w polu wyszukiwania.

23.26.4 Menu

Widok Siatki
Wyświetla materiały w widoku siatki.

Podgląd listy
Wyświetla materiały w widoku listy.

Zarządzaj bibliotekami
Otwiera okno dialogowe **Ustawienia** w celu zmiany ścieżki katalogu materiałów renderowania.

Zdobądź więcej materiałów
Otwiera dokumentację **Dodawania Biblioteki materiałów Redway** w przeglądarce, skąd można pobrać kompletną **Bibliotekę Materiałów Redway**.

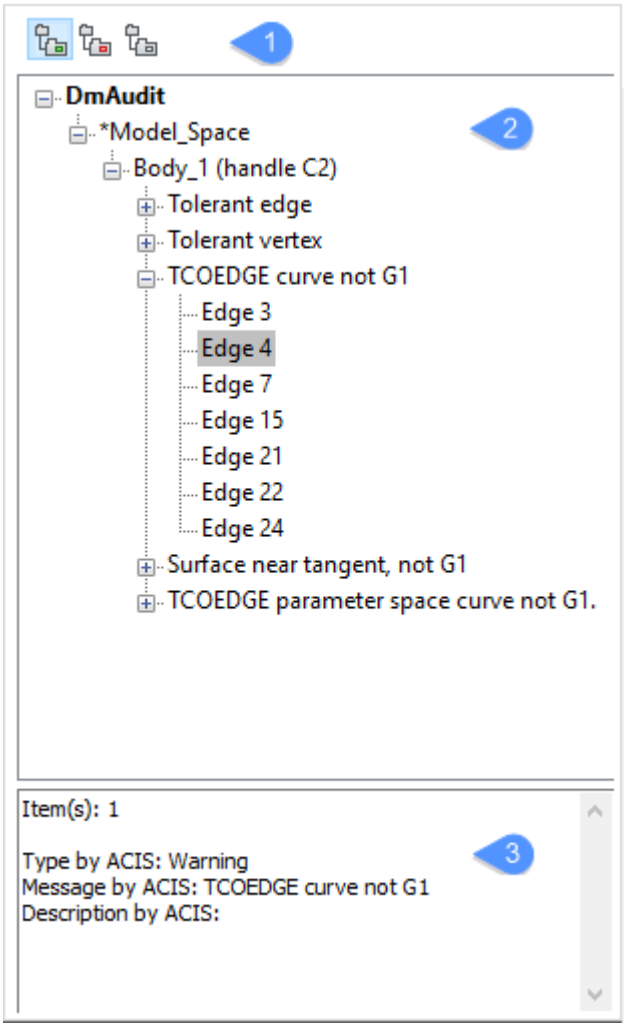
23.27 Panel Raport

Aby otworzyć panel **Raportów**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPANELREPORT.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz polecenie **Porównaj** z listy **Panele**.

Panel **Raport** zawiera informacje zwrotne dotyczące odpowiednich poleceń, w tym poleceń MBTEST, MBUPROŚĆ, MBUPROŚĆWSZYSTKO, MBZSZYJ i wszystkich poleceń arkusza blachy (SM*).

Wygląd panelu **Raport** jest określany przez zmienną systemową REPORTPANELMODE.

1 Wyświetlanie grupowania

2 Wyjście raportu

3 Szczegółowe dane wyjściowe

23.27.1 Wyświetlanie grupowania

Określa sposób grupowania informacji w raporcie.

- Sortuj według struktury / wiadomości / podobieństwa
- Grupuj według wiadomości/struktury/podobieństwa
- Grupuj według struktury/podrzędności/komunikatu

23.27.2 Wyjście raportu

Wyświetla dane wyjściowe polecenia.

23.27.3 Szczegółowe dane wyjściowe

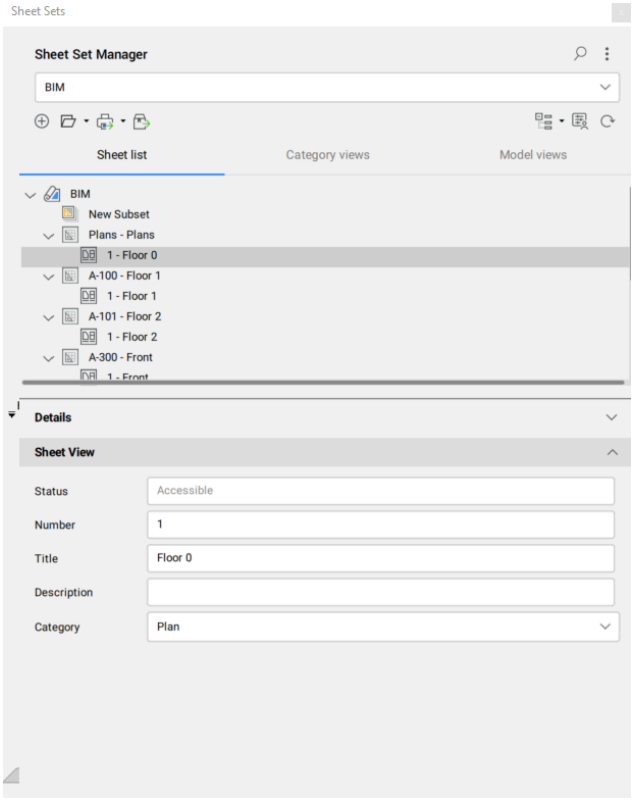
Pokazuje szczegółowe dane wyjściowe polecenia dla wybranej pozycji w danych wyjściowych raportu.

23.28 Panel Zestawu Arkuszy

Aby otworzyć panel **Zestawy arkuszy**:

- Uruchom polecenie ZESTAWARKUSZY.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Właściwości** z listy **Panele**.

Panel **Zestaw arkuszy** oferuje centralną lokalizację do tworzenia zestawów arkuszy i zarządzania nimi.

1 Nazwa bieżącego zestawu arkuszy

2 Szukaj

3 Menu

4 Utwórz zestaw arkuszy

5 Otwórz zestaw arkuszy

6 Publikuj

7 eTransmit

8 Zestawy wyboru arkuszy

9 Właściwości użytkownika

10 Odśwież

11 Lista arkuszy

12 Widoki kategorii

13 Widoki modelu

14 Lista zestawów arkuszy

15 Detale

23.28.1 Nazwa bieżącego zestawu arkuszy

Wyświetla nazwę bieżącego zestawu arkuszy. Z listy rozwijanej można zmienić bieżący zestaw arkuszy.

23.28.2 Szukaj

Otwiera pole wyszukiwania, które umożliwia wyszukiwanie określonych zestawów arkuszy, podzestawów lub nazw arkuszy.

23.28.3 Menu

Otwiera menu z szeregiem opcji zależnych od stanu panelu zestawu arkuszy:

Import z XML
Umożliwia importowanie pliku XML utworzonego w witrynie BricsCAD za pomocą funkcji **Eksportuj do XML...**. Otwiera okno dialogowe **Importuj zestaw arkuszy**.

Eksport do XML
Eksportuje zestaw arkuszy w formacie XML. Otwiera okno dialogowe **Eksportuj Zestaw Arkuszy Jako**.

Opcje Zestawu Arkuszy
Otwiera opcje **Kontrolek Arkusza** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Właściwości Użytkownika
Umożliwia dodawanie niestandardowych właściwości dla zestawów arkuszy i arkuszy. Otwiera okno dialogowe **Właściwości Niestandardowe**.

23.28.4 Utwórz zestaw arkuszy

Otwiera okno dialogowe **Utwórz nowy zestaw arkuszy** .

23.28.5 Otwórz zestaw arkuszy

Otwiera okno dialogowe **Wybierz Plik Zestawu Arkuszy**, aby wybrać plik DST do załadowania. Kliknięcie strzałki po prawej stronie otworzy menu rozwijane z listą ostatnio otwieranych plików DST. Kliknij jeden z tych plików, aby załadować zestaw arkuszy do panelu.

Otwórz
Otwiera wybrany plik DST z okna dialogowego **Wybierz Plik Zestawu Arkuszy**.

23.28.6 Publikuj

Publikuje aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy arkuszy lub arkusze. Otwiera okno dialogowe **Publikuj**. Kliknij strzałkę po prawej stronie, aby otworzyć menu rozwijane:

Publikuj
Publikuje aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy arkuszy lub arkusze. Otwiera okno dialogowe **Publikuj**.

Publikuj do PDF
Publikuje aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy arkuszy lub arkusze do pliku PDF przy użyciu ostatnio używanych ustawień wstępnych.

Publikuj do Plotera
Publikuje aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy lub arkusze przy użyciu plotera na podstawie ostatnio używanych ustawień wstępnych.

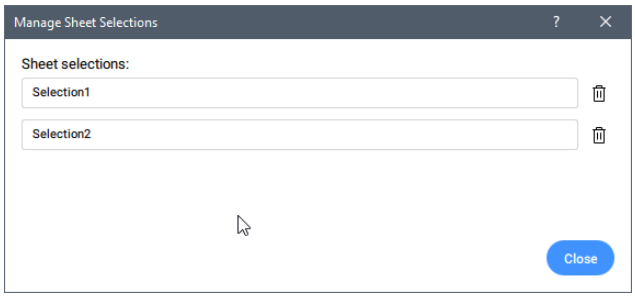
23.28.7 eTransmit

Uruchamia polecenie ETRANSMIT. Aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy lub arkusze są uwzględniane w procedurze eTransmit. Otwiera okno dialogowe **eTransmit**.

23.28.8 Zestawy wyboru arkuszy

Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj Zaznaczeniami Arkuszy**. Kliknij strzałkę po prawej stronie, aby otworzyć menu rozwijane:

Zarządzaj...
Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj Zaznaczeniami Arkuszy**, w którym można zmienić nazwę lub usunąć zaznaczenia arkuszy.

Utwórz
Zapisuje zaznaczenie Arkusza pod określoną nazwą.

Lista istniejących zestawów wyboru arkuszy
Wyświetla listę istniejących zestawów wyboru arkuszy aktywnego (wybranego) zestawu arkuszy w panelu. Kliknij jeden z tych elementów, aby aktywować zestaw wyboru.

23.28.9 Właściwości użytkownika

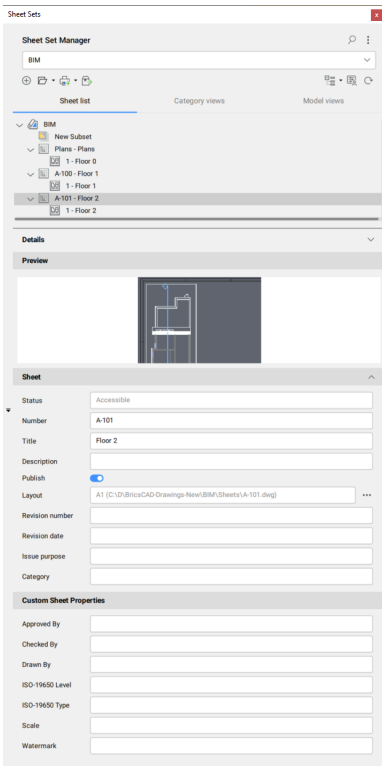
Umożliwia dodawanie niestandardowych właściwości dla zestawów arkuszy i arkuszy. Otwiera okno dialogowe **Właściwości Niestandardowe**.

23.28.10 Odśwież

Aktualizuje wszystkie informacje przechowywane w pliku danych zestawu arkuszy (DST), sprawdza wszystkie foldery w każdej lokalizacji zasobów pod kątem nowych lub usuniętych plików rysunków oraz wszystkie rozszerzone pliki rysunków pod kątem nowych lub usuniętych widoków przestrzeni modelu.

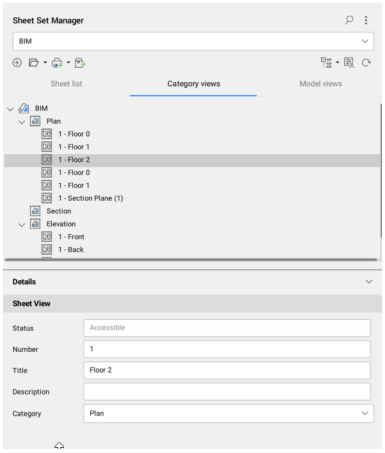
23.28.11 Lista arkuszy

Wyświetla zestawy arkuszy w trybie **Lista arkuszy**.

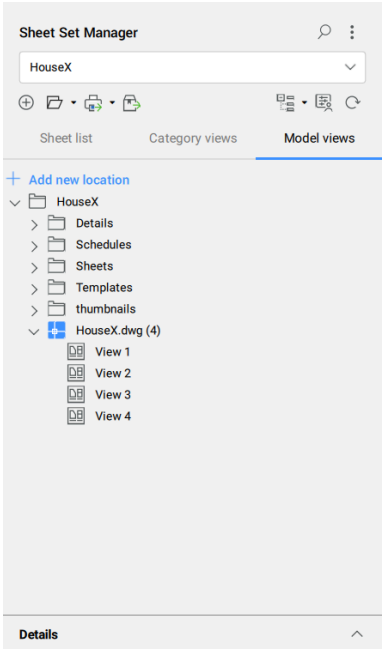

23.28.12 Widoki kategorii

Wyświetla zestawy arkuszy pogrupowane według kategorii.

23.28.13 Widoki modelu

1 Dodaj nową lokalizację

2 Katalogi

3 Widoki modelu

Dodaj nową lokalizację
Otwiera okno dialogowe **Przeglądaj w Poszukiwaniu Folderu** w celu wybrania folderu do dodania. Można dodawać tylko unikatowe foldery.

Katalogi
Wyświetla listę wszystkich dodanych folderów zawierających rysunki i ich widoki modelu. Funkcja **Widoki Modelu** umożliwia przeglądanie i wybieranie widoków modelu (utworzonych za pomocą polecenia WIDOK) z rysunków zewnętrznych i wstawianie ich do Obszaru Papieru arkusza bieżącego rysunku, bez otwierania oryginalnego pliku.

Uwaga: Menu kontekstowe otwierane po kliknięciu prawym przyciskiem myszy folderu oferuje opcję **Usuń** go z zakładki **Widoki modelu**.

Widoki modelu
Widoki modelu (utworzone za pomocą polecenia WIDOK) z rysunków zewnętrznych można przeciągać i upuszczać do Obszaru Papieru arkusza bieżącego rysunku.

Uwaga: Kliknij dwukrotnie rysunek/rysunek Widok modelu w zakładce **Widoki modelu**, aby otworzyć go w przestrzeni modelu. Dostęp do opcji **Otwórz/OtwórzTylko Do Odczytu** można uzyskać z menu kontekstowego dostępnego po kliknięciu prawym przyciskiem myszy.

23.28.14 Lista zestawów arkuszy

Wyświetla bieżący zestaw arkuszy.

Po zmianie nazwy projektu w panelu **Przeglądarka projektu BIM**, nazwa zestawu arkuszy jest odpowiednio aktualizowana.

Zestaw arkuszy może zawierać arkusze, podzestawy i widoki arkuszy.

Menu prawego przycisku myszy oferuje dodatkowe narzędzia:

Zestaw Arkuszy

Zamknij Zestaw Arkuszy
Usuwa zestaw arkuszy z panelu.

Eksportuj jako XML
Otwiera okno dialogowe **Eksportuj Zestaw Arkuszy Jako**.

Zapisz Ponownie Wszystkie Arkusze
Zapisuje wszystkie arkusze.

Nowy(e) arkusz(e)
Wyświetla okno dialogowe **Nowy(e) arkusz(e)**, które umożliwia dodawanie nowych arkuszy do bieżącego zestawu arkuszy.

Nowa Podgrupa
Dodaje nowy podzestaw do bieżącego zestawu arkuszy.

Zestawy Wyboru
Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj Zaznaczeniami Arkuszy**.

Właściwości Użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Właściwości Niestandardowe**.

Przenumeruj
Otwiera okno dialogowe **Zmień numerację zestawu arkuszy**, które umożliwia zmianę numeracji wszystkich arkuszy w zestawie arkuszy.

Wydruk
Aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy lub arkusze są uwzględniane w procedurze eTransmit.

Publikuj
Otwiera okno dialogowe **Publikuj**.

Eksportuj Paczkę (eTransmit)
Otwiera okno dialogowe **eTransmit**.

Wstaw Tabelę Listy Arkuszy
Wstawia tabelę listy arkuszy do bieżącego rysunku.

Arkusz

Otwórz
Otwiera rysunek z układem wybranego arkusza.

Otwórz tylko do odczytu
Otwiera rysunek z układem wybranego arkusza w trybie tylko do odczytu w celu jego ochrony.

Usuń Arkusz
Usuwa wybrany arkusz.

Wstaw Tabelę Listy Arkuszy
Wstawia Tabelę Arkuszy do obszaru rysunkowego.

Podzbiór

Zmień Nazwę Podzestawu
Umożliwia zmianę nazwy wybranego podzestawu.

Usuń Podzestaw
Usuwa wybrany podzestaw.

Widok Arkusza

Wyświetl Widok
Otwiera plik rysunku powiązany z wybranym Widokiem Arkusza.

Umieść Blok Objaśnień > Balon Numerowany
Umieszcza blok objaśnienia w odpowiednim Widoku Arkusza.

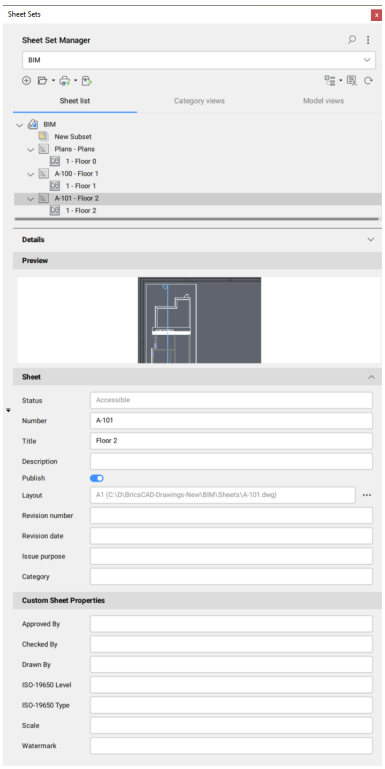
Umieść Blok Etykiety Widoku
Umieszcza blok etykiety widoku w odpowiednim Widoku Arkusza.

Uwaga:

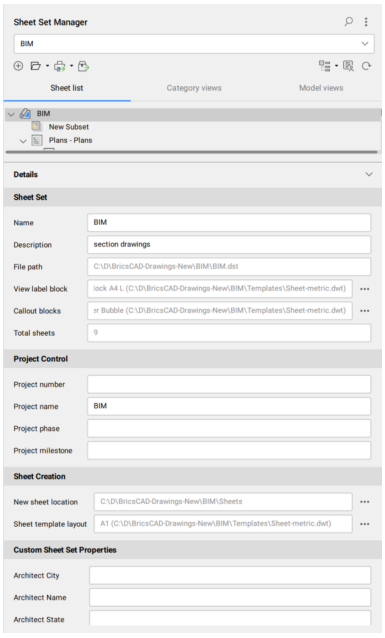
- Kliknij dwukrotnie zestaw arkuszy lub podzestaw, aby rozwinąć/zwinąć. Kliknij dwukrotnie arkusz lub widok arkusza, aby go otworzyć.
- Węzły drzewa zestawu arkuszy można zmieniać za pomocą funkcji przeciągnij i upuść.
- Właściwości i zmienne wybranego Zestawu Arkuszy, Podzestawu, Arkusza lub Widoku Arkusza są wyświetlane w sekcji **Szczegóły**.

23.28.15 Detale

Wyświetla szczegóły wybranego Zestawu Arkuszy, Podzestawu, Arkusza lub Widoku Arkusza. Podgląd wybranych arkuszy lub podzbiorów może być wyświetlany lub ukryty.

W sekcji **Szczegóły** > **Zestawu Arkuszy** opcje **Ścieżka pliku**, **Widok bloku etykiety**, **Bloki objaśnień** i **Łączna liczba arkuszy** są tylko do odczytu, ale można je wybrać.

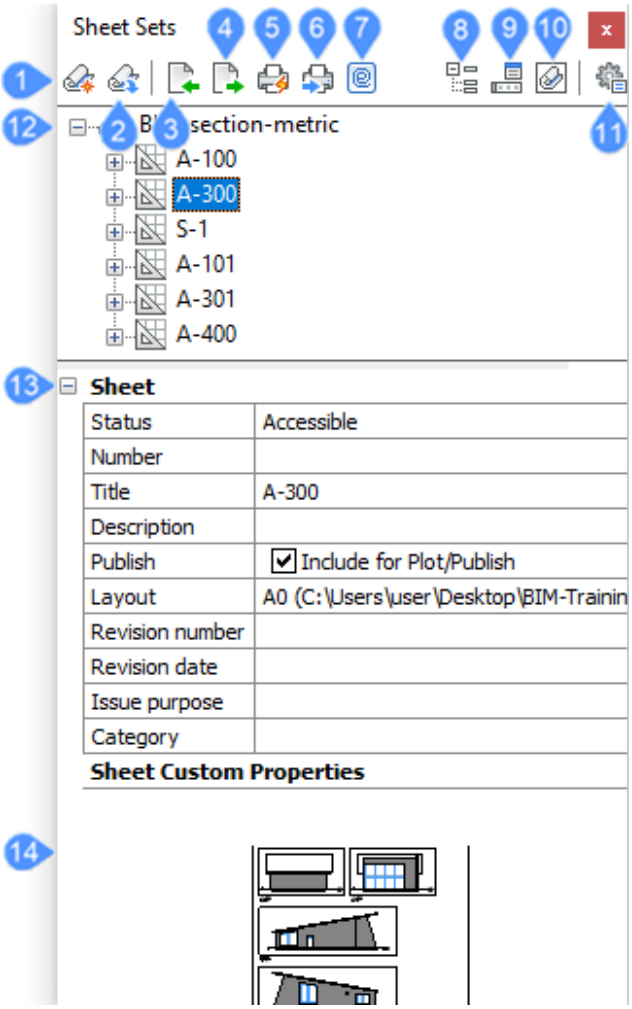
Uwaga:

- Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…) obok opcji **Wyświetl blok etykiety**, aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz blok**.

- Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…) obok opcji **Bloki objaśnień**, aby otworzyć okno dialogowe **Lista bloków**.

23.29 Panel Zestawy Arkuszy (starszy)

Panel **Zestawy arkuszy (starsze)** oferuje centralną lokalizację do tworzenia zestawów arkuszy i zarządzania nimi.

1 Nowy zestaw arkuszy...

2 Otwórz zestaw arkuszy...

3 Importuj z XML...

4 Eksportuj do XML

5 Wydruk

6 Publikuj...

7 eTransmit...

8 Zestawy wyboru arkuszy

9 Właściwości niestandardowe...

10 Widok kategorii

11 Opcje zestawu arkuszy...

12 Arkusze

13 Właściwości Arkusza

14 Podgląd arkusza

23.29.1 Nowy zestaw arkuszy...

Otwiera okno dialogowe **Utwórz nowy zestaw arkuszy** .

23.29.2 Otwórz zestaw arkuszy...

Otwiera okno dialogowe Wybierz **plik zestawu arkuszy** .

23.29.3 Importuj z XML...

Umożliwia importowanie pliku XML utworzonego w witrynie BricsCAD za pomocą funkcji **Eksportuj do XML....** Otwiera okno dialogowe **Importuj zestaw arkuszy**.

23.29.4 Eksportuj do XML

Eksportuje zestaw arkuszy w formacie XML. Otwiera okno dialogowe **Eksportuj zestaw arkuszy jako**.

23.29.5 Wydruk

Aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy lub arkusze są uwzględniane w procedurze eTransmit.

23.29.6 Publikuj...

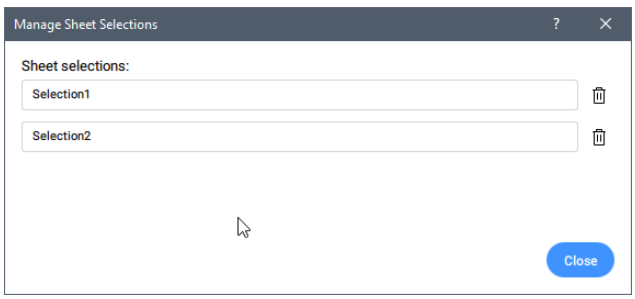
Publikuje aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy arkuszy lub arkusze. Otwiera okno dialogowe **Publikuj**.

23.29.7 eTransmit...

Otwiera okno dialogowe **eTransmit**. Aktualnie wybrane zestawy arkuszy, podzestawy lub arkusze są uwzględniane w procedurze eTransmit.

23.29.8 Zestawy wyboru arkuszy

Otwiera okno dialogowe **Zarządzaj zaznaczeniami arkuszy** , w którym można zmienić nazwę lub usunąć zaznaczenia arkuszy.

23.29.9 Właściwości niestandardowe...

Umożliwia dodawanie niestandardowych właściwości dla zestawów arkuszy i arkuszy. Otwiera okno dialogowe **Właściwości niestandardowe**.

23.29.10 Widok kategorii

Wyświetla zestawy arkuszy jako listę arkuszy lub widok kategorii.

23.29.11 Opcje zestawu arkuszy...

Otwiera opcje **Zestawów arkuszy** w oknie dialogowym **Ustawienia**.

23.29.12 Arkusze

Wyświetla otwarte i utworzone zestawy arkuszy.

Menu prawego przycisku myszy oferuje dodatkowe narzędzia:

Przenumeruj...
Otwiera okno dialogowe **Zmień numerację zestawu arkuszy**, które umożliwia zmianę numeracji wszystkich arkuszy w zestawie arkuszy.

Nowy Arkusz(e)...
Wyświetla okno dialogowe **Nowy arkusz (arkusze)**, które umożliwia dodawanie nowych arkuszy do bieżącego zestawu arkuszy.

Nowa Podgrupa
Dodaje nowy podzestaw do bieżącego zestawu arkuszy.

Wstaw Tabelę Listy Arkuszy
Wstawia tabelę listy arkuszy do bieżącego rysunku.

Otwórz
Otwiera rysunek z układem wybranego arkusza.

Otwórz tylko do odczytu
Otwiera rysunek z układem wybranego arkusza w trybie tylko do odczytu w celu jego ochrony.

Uwaga: Aby rozwinąć/zwinąć zestaw arkuszy lub podzestaw, można kliknąć go dwukrotnie. Kliknij dwukrotnie arkusz, aby go otworzyć.

23.29.13 Właściwości Arkusza

Wyświetla właściwości i zmienne wybranego zestawu arkuszy, podzestawu lub arkusza.

23.29.14 Podgląd arkusza

Wyświetla miniaturę aktualnie wybranego zestawu arkuszy bez jego otwierania.

23.30 Panel Struktura

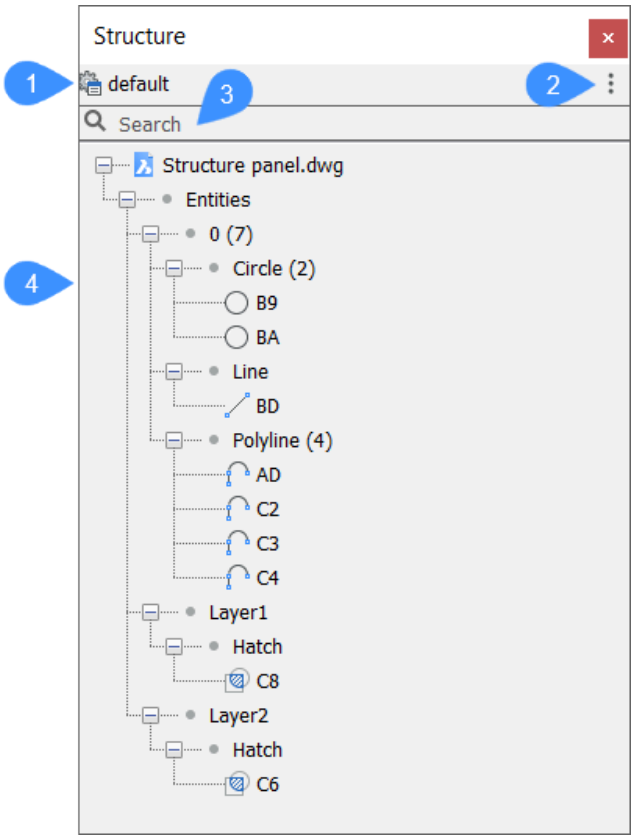
Aby otworzyć panel **Struktura**:

- Uruchom polecenie PANELSTRUKTURY.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz polecenie **Struktura** z listy **Panele**.

Panel **Struktury** umożliwia:

- wyświetla całą zawartość rysunku w formie drzewa strukturalnego skonfigurowanego według wstępnie zdefiniowanych reguł,
- decydować o sposobie wyświetlania podmiotów w drzewie struktury, wybierając **Konfiguruj drzewo struktury** struktury lub tworząc nową za pomocą okna dialogowego **Konfiguruj drzewo struktury**,

- wybierać określone obiekty z drzewa struktury, aby zidentyfikować je w przestrzeni modelu (i odwrotnie) oraz modyfikować ich właściwości.
- ***Uwaga:*** BricsCAD nie obsługuje modyfikowania podjednostek bloków za pomocą panelu **Struktura**.

1 Konfiguracja Drzewa Struktury

2 Menu Konfiguracje

3 Pasek wyszukiwania

4 Drzewo strukturalne

23.30.1 Konfiguracja Drzewa Struktury

Wyświetla nazwę aktywnej konfiguracji drzewa struktury. Aby edytować aktywną konfigurację lub utworzyć nową, otwórz okno dialogowe **Konfiguruj Drzewo Struktury**, klikając nazwę konfiguracji. W tym miejscu można tworzyć reguły, wybierając właściwości jednostki jako kryteria filtrowania, grupowania i sortowania (patrz artykuł **Konfigurowanie okna dialogowego drzewa struktury**).

23.30.2 Menu Konfiguracje

To menu rozwijane zawiera listę plików konfiguracyjnych (CST) przechowywanych w **folderze Support**. Wybierz jedną z nich, aby ustawić ją jako aktywną konfigurację drzewa struktury.

domyślnie
Wyświetla podmioty posortowane i pogrupowane według struktury warstwowej.

mechaniczny
Wyświetla podmioty posortowane i pogrupowane według struktury.

bim
Wyświetla jednostki BIM posortowane i pogrupowane według struktury.

bim - Kompozycja
Wyświetla jednostki BIM posortowane i pogrupowane według kompozycji. Na przykład można zobaczyć/wybrać wszystkie betonowe ściany na wszystkich piętrach jednocześnie lub zobaczyć na pierwszy rzut oka, które kompozycje są używane.

bim - profile
Wyświetla jednostki BIM posortowane i pogrupowane według profilu.

bim - Typ
Wyświetla jednostki BIM posortowane i pogrupowane według typu BIM. Na przykład można zobaczyć/wybrać wszystkie ściany na wszystkich piętrach jednocześnie.

Konfiguracja drzewa struktury
Otwiera okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury** o strukturalne w celu edycji istniejących konfiguracji lub dodania własnych konfiguracji drzewa strukturalnego (patrz sekcja **Konfiguruj drzewo struktury** poniżej).

Wybierz Konfiguracje...
Umożliwia ładowanie plików **konfiguracji drzewa struktury** (*.cst).

Uwaga: Domyślna ścieżka, gdzie przechowywane są predefiniowane pliki CST, to: *C:\Program Files\Bricsys\V27x64\UserDataCache\Support\en_US*x64\UserDataCache\Support\en_US</filepath>.

23.30.3 Pole wyszukiwania

Wpisz ciąg znaków, aby przeszukać drzewo struktury w poszukiwaniu ciągów znaków pasujących do wpisanego ciągu. Drzewo struktury dostosowuje się odpowiednio, wyświetlając tylko jednostki wynikowe.

Uwaga: Pole wyszukiwania umożliwia korzystanie z języka zapytań uwzględniającego wielkość liter. Na przykład, wpisz*"$EntityType=Line and (Length>400 and Length<1000)*", aby znaleźć linie o długości od 400 do 1000 jednostek.

23.30.4 Drzewo strukturalne

Wyświetla ustrukturyzowany widok drzewa zawartości rysunku. Konfiguracja drzewa strukturalnego jest zdefiniowana w pliku CST i określona przez zmienną systemową STRUCTURETREECONFIG. Lokalizacja plików CST jest określona przez zmienną systemową SRCHPATH. Możesz tworzyć niestandardowe pliki CST, aby spełnić swoje potrzeby .

Ogólne informacje o użytkowaniu

Kliknij menu rozwijane (⋮), aby wybrać definicję.
W panelu **Struktury** można:

- Kliknij ikonę rozwijania (**+**), aby rozwinąć węzeł.
- Kliknij ikonę zwijania (**-**), aby zwinąć węzeł.
- Kliknij węzeł lub element w panelu **Struktura**, aby zaznaczyć go na rysunku.

Uwaga: Zależy to od ustawień w **Drzewie Struktury**. Aby skonfigurować drzewo struktury, kliknij prawym przyciskiem myszy w panelu **Panelu Struktury** > **Konfiguruj** > **Opcje**.

Przytrzymaj klawisz **Ctrl**, aby utworzyć zestaw zaznaczeń.

Uwaga: Wybierz nazwę rysunku. Następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Pokaż** z menu kontekstowego, aby wyświetlić cały rysunek, lub wybierz **Pokaż elementy** na karcie **Ogólne** w Kwadracie bez wyboru.

Menu prawego przycisku myszy na węźle drzewa lub na obiektu oferuje odpowiednie narzędzia:

Wyświetlanie
Wyświetla zestaw wyboru, który był wcześniej ukryty.

Ukryj
Ukrywa zestaw zaznaczeń i sprawia, że wszystkie inne elementy rysunku pozostają widoczne.

Izoluj
Ukrywa wszystkie inne elementy na rysunku, z wyjątkiem zestawu zaznaczeń.

Zoom
Powiększa widok do zakresu wybranych podmiotów.

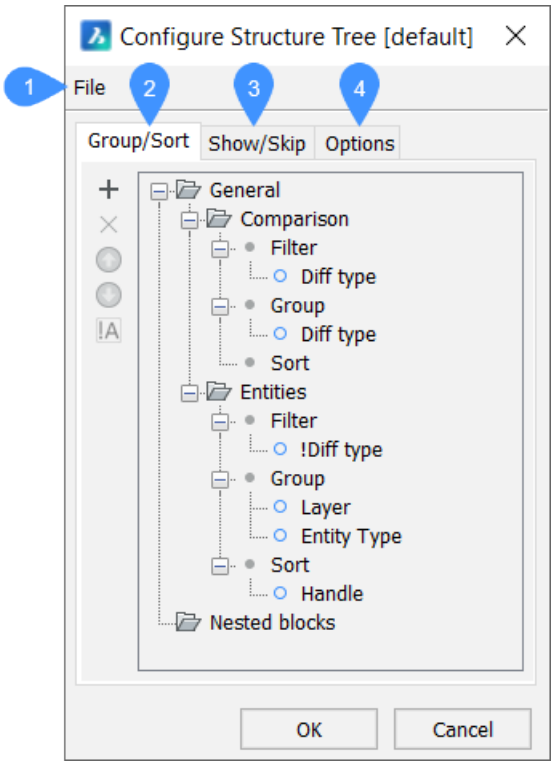
Rozwiń Wszystko
Rozwija wszystkie węzły w drzewie struktury.
Wybierz nazwę rysunku i użyj tej opcji, aby rozwinąć wszystkie węzły w całym drzewie.

Zwiń wszystko
Zwija wszystkie węzły w drzewie struktury.
Wybierz nazwę rysunku i użyj tej opcji, aby zwinąć całe drzewo.

Konfiguracja...
Otwiera okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury** w celu edycji istniejących konfiguracji lub dodania własnych konfiguracji drzewa struktury.

23.30.5 Okno dialogowe Konfiguruj drzewo struktury

Okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury** umożliwia zdefiniowanie **konfiguracji drzewa struktury** w panelu **Struktura**.

1 Plik

2 Karta Grupuj/Sortuj

3 Karta Pokaż/Pomiń

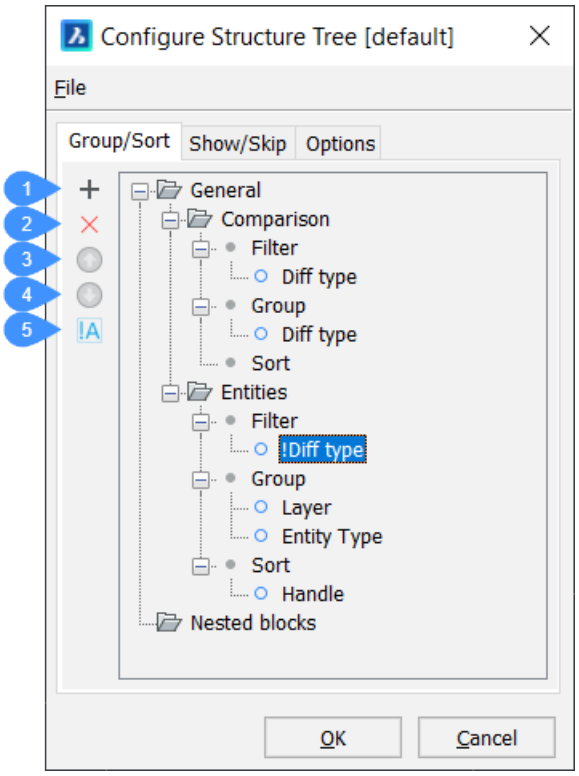
4 Karta Opcje

23.30.6 Plik

Kliknij menu **Plik** w oknie dialogowym i wybierz jedną z dostępnych opcji z listy:

- **Otwórz...**: otwiera okno dialogowe **Wybierz plik konfiguracji drzewa strukturalnego**, aby wybrać inny plik konfiguracyjny CST.
- **Zapisz**: zapisuje bieżącą konfigurację.
- **Zapisz jako...**: zapisuje bieżącą konfigurację pod inną nazwą.

23.30.7 Karta Grupa/Sortowanie

1 Dodaj regułę lub właściwość

2 Usuń regułę lub właściwość

3 Przenieś właściwość powyżej

4 Przenieś właściwość poniżej

5 Przełącz negację (tylko właściwości filtra)

Dodaj regułę lub właściwość (+)

Dodaje nową regułę lub nową właściwość dla **filtru**, **grupy** lub **sortowania**.

Uwaga: Położenie reguł i właściwości jest kluczowe, ponieważ struktura reguł jest hierarchiczna.

- Wybierz istniejącą regułę, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** (+) lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj regułę** z menu kontekstowego.

  Nowa reguła jest dodawana poniżej wybranej reguły (lub na końcu hierarchii reguł, jeśli nie wybrano żadnej reguły).

  Uwaga: Aby zmienić nazwę reguły, zaznacz ją i kliknij jej nazwę lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Zmień nazwę** z menu kontekstowego.

- Wybierz węzeł **Filtr** reguły, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość filtra** z menu kontekstowego.
- Wybierz węzeł **Grupa** reguły, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość grupowania** z menu kontekstowego.

- Wybierz węzeł reguły **Sortowanie**, a następnie kliknij ikonę **Dodaj** lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość sortowania** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz właściwość** umożliwiające wybranie właściwości do filtrowania, grupowania lub sortowania.

- Wybierz właściwość, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij **OK.**

  Uwaga: Właściwości i definicje wartości zdefiniowane za pomocą polecenia BIMWŁAŚCIWOŚCI można wybrać w celu skonfigurowania drzewa struktury.

- Opcjonalnie można wpisać szukany ciąg znaków w polu **Szukaj**, a następnie kliknąć przyciski strzałek **Znajdź poprzedni(Shift+F3**) () lub **Znajdź następny(F3**) (), aby wyszukać właściwości zawierające szukany ciąg znaków.
- Powtórz poprzedni krok, aby dodać więcej właściwości filtrowania/grupowania/sortowania.

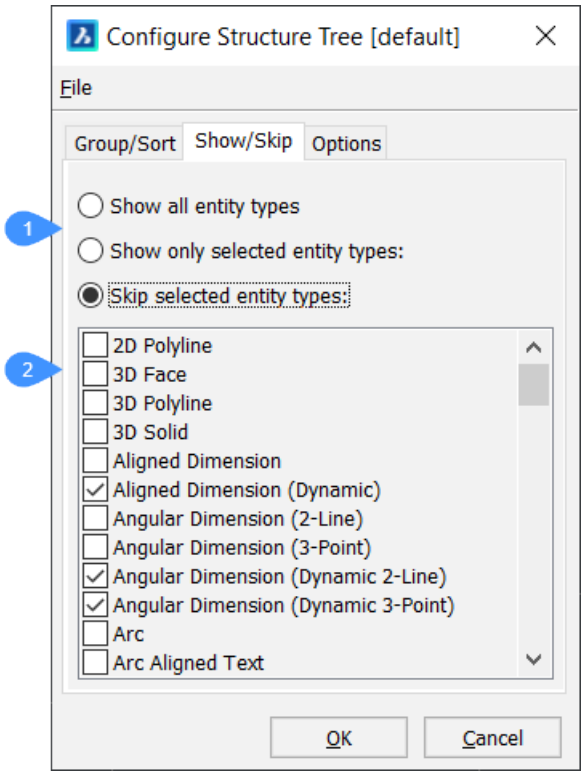
Usuń regułę lub właściwość ()
Usuwa wybraną regułę lub właściwość. Można również użyć opcji **Usuń regułę**/**Usuń właściwość** z menu kontekstowego wybranej reguły/właściwości.

Przesuń właściwości w górę ()
Przenosi wybraną regułę lub właściwość w górę.

Przesuń właściwości w dół ()
Przenosi wybraną regułę lub właściwość w dół.

Przełącz negację (tylko właściwości filtra)
Przełącza negację tylko dla właściwości filtra.

23.30.8 Karta Pokaż/Pomiń

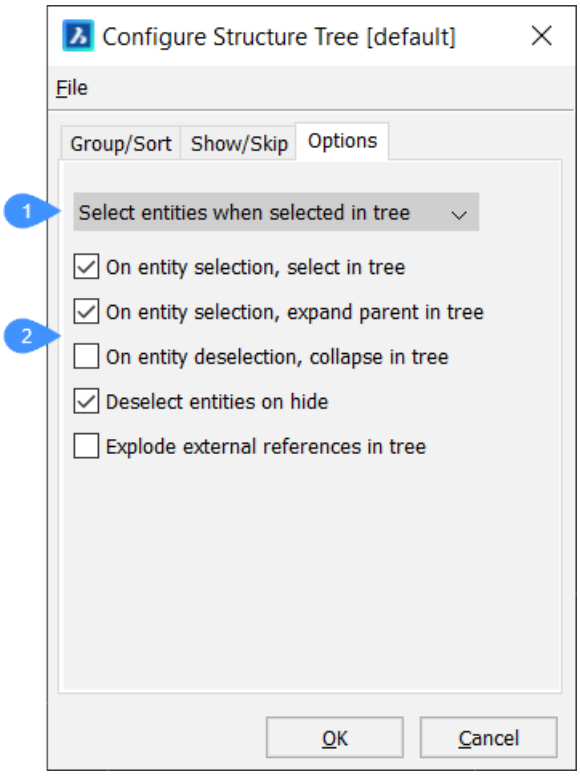
1 Pokaż/pomiń opcje

2 Lista wyboru

Pokaż/pomiń opcje
Określa, czy wybrane podmioty mają być wyświetlane, czy nie.

Lista wyboru
Umożliwia utworzenie wyboru typów jednostek do wyświetlenia lub wykluczenia.

23.30.9 Karta Opcje

1 Opcje wyboru

2 Dodatkowe opcje

Opcje wyboru
Określa, co dzieje się w modelu po wybraniu podmiotów w drzewie struktury. Dostępnych jest kilka opcji:

- **Ignoruj zaznaczenie drzewa**: jednostki nie są zaznaczane na rysunku.
- **Podświetl podmioty po wybraniu w drzewie**: podmioty na rysunku są podświetlone, ale nie wybrane.
- **Wybierz jednostki po wybraniu w drzewie**: pasujące jednostki są wybierane na rysunku.

Dodatkowe opcje
Określa, co dzieje się w drzewie struktury, gdy encja jest zaznaczona/odznaczona w modelu.

Po wybraniu podmiotu wybierz w drzewie
Po włączeniu zaznacza pasujące jednostki w drzewie struktury po wybraniu ich na rysunku.

Po wybraniu podmiotu rozwiń rodzinę w drzewie
Po włączeniu rozwija węzeł powiązany z jednostką (jednostkami) wybraną na rysunku.

Przy odznaczeniu obiektu, rozwiń w drzewie
Po włączeniu zwija węzeł powiązany z jednostką (jednostkami) wybraną na rysunku.

Odznacz elementy przy ukrywaniu
Po włączeniu odznacza ukryte jednostki.

Rozbij zewnętrzne odnośniki w drzewie
Po włączeniu wyświetla zawartość rysunków z odnośnikami zewnętrznymi w drzewie struktury.

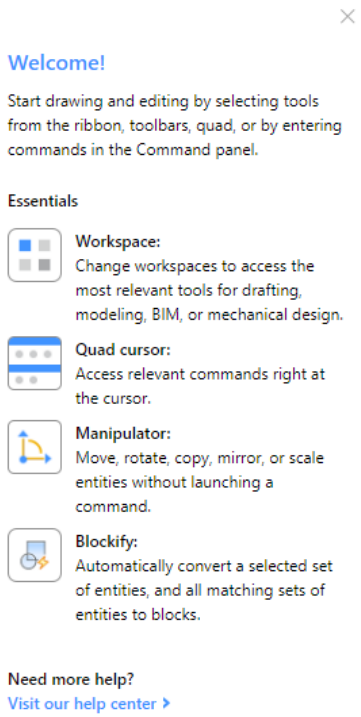
Zapoznaj się również z przewodnikiem **Praca z panelem Struktury**, do którego odnośnik znajduje się w sekcji **Informacje pokrewne**, gdzie przedstawiono krok po kroku przykład korzystania z panelu **Struktura**.

23.31 Panel Podpowiedzi

Aby otworzyć panel **Podpowiedzi**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Podpowiedzi** z listy **Panele**.

Panel **Podpowiedzi** oferuje odpowiednie porady w oparciu o kontekst, w którym pracujesz.

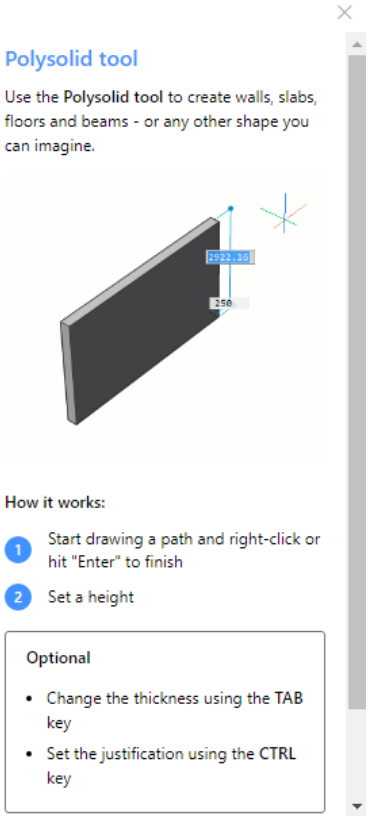
Uwaga: Zawartość panelu **Podpowiedzi** jest dostępna w trybie online. Musisz sprawdzić swoje połączenie internetowe.

Odwiedź nasze Centrum Pomocy
Otwiera stronę internetową Centrum pomocy Bricsys.

Uwaga: Panel zamkniesz naciskając przycisk krzyżykowy w prawym górnym rogu.

Po uruchomieniu niektórych poleceń panel wyświetla krótką animację i dodatkowe informacje o poleceniu.

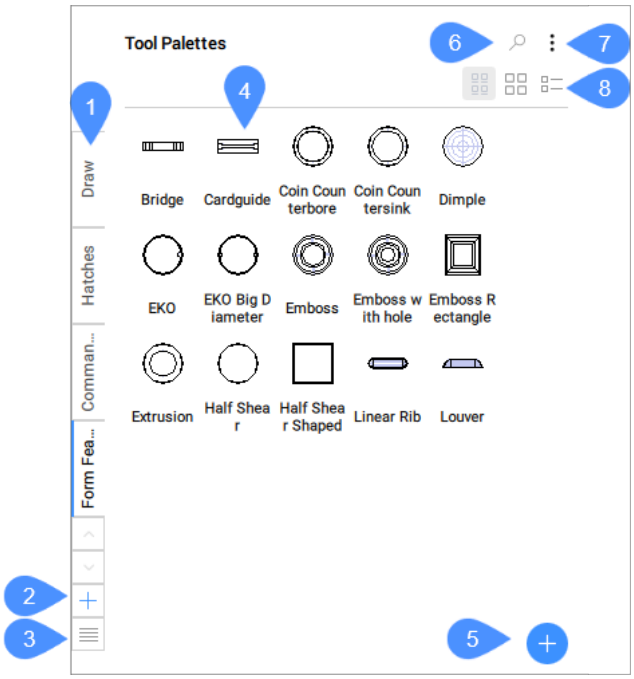
23.32 Panel Paleta Narzędzi

Aby otworzyć panel **Palety narzędzi**:

- Uruchom polecenie PALETYNARZĘDZI.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Palety narzędzi** z listy **Panele**.

Panel **palet narzędzi** oferuje centralną lokalizację dostępu do bloków, luk i narzędzi poleceń.

Zawiera domyślne karty z przykładowymi narzędziami. Możesz łatwo tworzyć i dostosowywać własne karty i narzędzia za pomocą menu prawego przycisku myszy.

1 Karty Palet

2 Przycisk Dodaj paletę narzędzi

3 Przycisk listy palet narzędzi

4 Narzędzia

5 Przycisk Dodaj

6 Szukaj

7 Menu kontekstowe palet narzędzi

8 Tryb wyświetlania

23.32.1 Karty Palet

Wyświetla listę dostępnych palet.

Uwaga: Bieżąca paleta jest podświetlona niebieską linią.

Uwaga: Elementy tabulatora mają stałą wysokość, więc nie zawsze nazwa jest czytelna. Cała nazwa palety zostanie wyświetlona po najechaniu kursorem na kartę. Nazwę palety można zmienić, klikając ją dwukrotnie lub z menu kontekstowego, które jest wyświetlane po kliknięciu prawym przyciskiem myszy zakładki panelu.

Uwaga: Za pomocą przycisku strzałki w górę i w dół użytkownik może zobaczyć ukryte zakładki.

- Etykiety tabulatorów powinny być "Elided"

Uwaga: Pasek kart zmienia swoje położenie w zależności od zadokowania panelu **Palety narzędzi**.

23.32.2 Przycisk Dodaj paletę narzędzi

Dodaje nową paletę narzędzi.

23.32.3 Przycisk listy palet narzędzi

Wyświetla listę wszystkich dostępnych palet narzędzi. Użytkownik może wybrać aktualną paletę.

23.32.4 Narzędzia

Wyświetla listę narzędzi dostępnych na bieżącej palecie.

Menu dostępne po kliknięciu prawym przyciskiem myszy oferują dodatkowe funkcje narzędzi:

Uwaga: Zaznaczanie prostokątów jest dostępne w celu wybrania wielu narzędzi.

Wytnij
Usuwa wybrane narzędzia z palety.

Kopiuj
Kopiuje wybrane narzędzia do schowka.

Usuń
Usuwa wybrane narzędzia z palety.

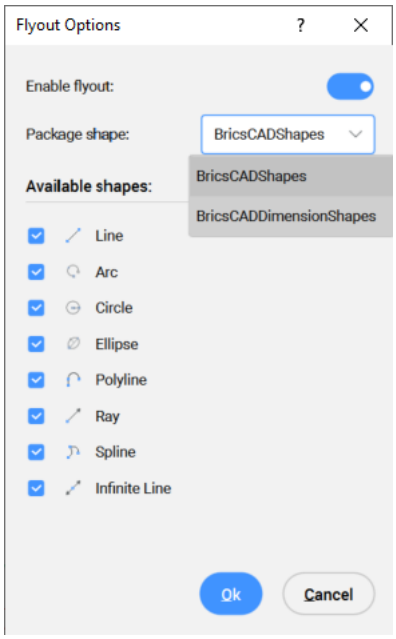
Zmień nazwę
Zmienia nazwę narzędzia.

Określ obraz...
Umożliwia określenie innego obrazu dla narzędzia.

Uwaga: Aby przywrócić oryginalny obraz narzędzia, kliknij narzędzie prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Usuń obraz...** z menu kontekstowego.

Zarządzaj Opcjami Rozwijanymi...
Otwiera okno dialogowe **Opcje wysuwanych** elementów, które umożliwia włączenie wysuwanych elementów narzędzi.

Uwaga: Obsługiwane są wysuwane narzędzia poprzez import XTP.

Predefiniowane wysuwane elementy Package Shape są dostępne w: C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27 x64\en_US\Support\shapes .btc pliku.

Właściwości...
Otwiera okno dialogowe **Właściwości narzędzia**, które umożliwia edycję narzędzia (patrz artykuł **Okno dialogoweWłaściwości narzędzia**).

23.32.5 Przycisk Dodaj

Umożliwia dodawanie nowych **narzędzi**, **tekstów** i **separatorów**.

Uwaga:

- Teksty i separatory można wycinać, kopiować i wklejać z menu kontekstowego.
- Teksty i separatory można przeciągać i upuszczać.

23.32.6 Szukaj

Umożliwia wyszukiwanie określonych narzędzi w bieżącej palecie. Lista zostanie skrócona, aby wyświetlić tylko te narzędzia, które zawierają wprowadzoną sekwencję znaków, niezależnie od tego, gdzie znajdują się one w nazwie narzędzia.

23.32.7 Menu kontekstowe palet narzędzi

Otwiera menu kontekstowe palet narzędzi.

Opcje Widoku…
Otwiera okno dialogowe **Opcje widoku**, które umożliwia modyfikację wyświetlania ikon narzędzi (patrz artykuł **Okno dialogoweOpcje widoku**).

Dodaj tekst
Dodaje tekst do bieżącej palety.

Dodaj Separator
Dodaje separator do bieżącej palety.

Aktualizuj Palety
Aktualizuje palety.

Nowa Paleta
Umożliwia dodanie nowej palety.

Usuń Paletę
Umożliwia usunięcie bieżącej palety.

Zmień Nazwę Palety
Umożliwia zmianę nazwy bieżącej palety.

Dostosuj Palety…
Otwiera okno dialogowe **Dostosuj** (palety narzędzi), które umożliwia dostosowanie palet. Można importować i eksportować palety lub tworzyć, importować i eksportować grupy palet.

Dodaj Narzędzie...
Otwiera okno dialogowe **Dostosuj** (palety narzędzi), które umożliwia dodanie nowego narzędzia (patrz artykuł **Okno dialogoweDostosuj (palety narzędzi)**).

23.32.8 Tryb wyświetlania

Ikona z tekstem
Wyświetla narzędzia w widoku siatki w trybie ikon i tekstu.

Tylko ikona
Wyświetla narzędzia w widoku siatki tylko w trybie ikon.

Widok listy
Wyświetla narzędzia w widoku listy na bieżącej palecie.

23.33 Panel Stany widoczności

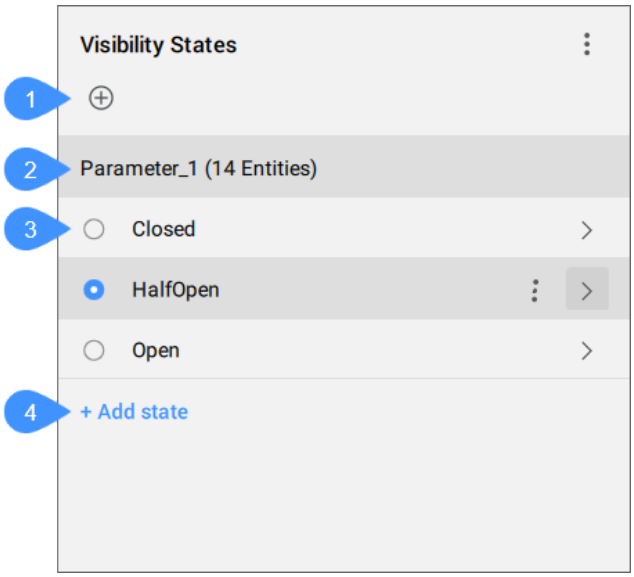
Aby otworzyć panel **Stany widoczności**:

- Uruchom polecenie PANELSTANÓWWIDOCZNOŚCIOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz opcję **Stany widoczności** z listy **Panele**.

Parametry stanów widoczności umożliwiają tworzenie bloków, w których wystarczy wybrać jeden lub więcej parametrów, aby zmienić wygląd bloku, pokazując lub ukrywając różne elementy wewnątrz bloku. Każdy parametr stanu widoczności może mieć jeden lub więcej stanów.

Uwaga: Nie ma potrzeby przebywania w **Edytorze bloków**, aby korzystać ze stanów widoczności.

Panel **Stany widoczności** wyświetla parametry widoczności znalezione na rysunku i odpowiadające im stany widoczności.

1 Dodaj parametr
2 Nazwa parametru
3 Lista parametrów stanów widoczności
4 Dodaj stan

Dodaj parametr
Dodaje nowy parametr do bloku.

Uwaga: Nowo utworzone parametry pojawią się w sekcji **Parametry** w panelu **Właściwości**.

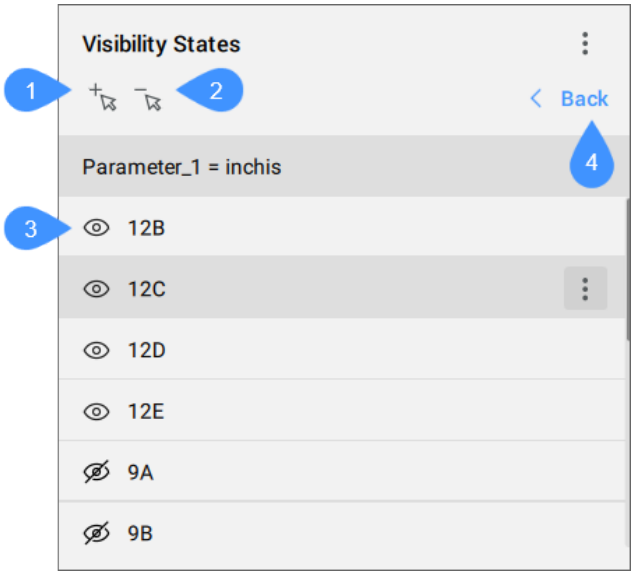
Nazwa parametru
Kliknij dwukrotnie, aby edytować nazwę parametru.

Lista parametrów stanów widoczności
Wyświetla listę wszystkich parametrów stanów widoczności . Kliknij dwukrotnie nazwę stanu lub kliknij strzałkę po prawej stronie, aby uzyskać dostęp do jego obiektów.

Dodaj stan
Dodaje nowy stan widoczności do parametru. Jeśli parametr ma już stany z przypisanymi podmiotami, wszystkie te podmioty będą domyślnie niewidoczne dla nowego stanu.

23.33.1 Podmioty państwowe

Po wybraniu stanu widoczności w panelu wyświetlana jest lista podmiotów przypisanych do tego stanu.

1 Dodaj Elementy

2 Usuwanie Elementów

3 Lista podmiotów

4 Przycisk Wstecz

Dodaj Elementy
Umożliwia wybranie elementów na rysunku i dodanie ich do tego parametru.
Podmioty, które nie znajdują się w parametrze, są dodawane i widoczne tylko dla wybranego stanu, a niewidoczne dla wszystkich innych stanów. Nie ma to wpływu na podmioty, które już znajdują się w parametrze.

Usuwanie Elementów
Umożliwia wybranie elementów na rysunku i usunięcie ich z tego parametru i wszystkich jego stanów.

Uwaga: Jeśli podmioty zostały już wybrane przed ich dodaniem lub usunięciem, akcje mają zastosowanie do już wybranych podmiotów.

Lista podmiotów
Wyświetla listę wszystkich podmiotów, które należą do wybranego stanu widoczności, wraz z ikoną wskazującą widoczność każdego z tych podmiotów.

Uwaga: Jedna jednostka może być przypisana do wielu parametrów jednocześnie. W takim przypadku podmioty będą widoczne tylko wtedy, gdy są ustawione jako widoczne dla bieżących stanów obu parametrów.

Jeśli zaznaczysz jeden lub więcej podmiotów, a następnie klikniesz ikonę "oka" jednego z nich, jego widoczność zostanie zmieniona (z widocznej na niewidoczną lub odwrotnie). Nowa widoczność dotyczy również wszystkich innych wybranych podmiotów.

Uwaga: Jeśli wybrano wiele podmiotów i kliknięto ikonę oka dla jednego podmiotu, który jest obecnie niewidoczny, wszystkie wybrane podmioty staną się widoczne.

Za każdym razem, gdy istnieją podmioty, które są (nie)widoczne dla wszystkich stanów parametru, na dole głównego widoku panelu pojawi się etykieta komunikatu wraz z dwoma przyciskami łącza. **Pokaż** podświetli te jednostki na czerwono, a jeśli są niewidoczne, sprawi, że będą widoczne i półprzezroczyste. **Usuń z parametru** usunie te jednostki z odpowiednich parametrów, dzięki czemu będą one widoczne, ale nie będą już powiązane z parametrem.
Wybór elementów w panelu zmienia wybór na rysunku i odwrotnie. Pozwala to łatwo sprawdzić, które jednostki są widoczne lub niewidoczne w bieżącym stanie.

Przycisk Wstecz
Powoduje powrót do widoku głównego panelu.

23.33.2 Opcje menu kontekstowego

Pokaż niewidoczne
Opcję tę można włączać i wyłączać. Po włączeniu, wszystkie jednostki, które są obecnie niewidoczne przez wybrany stan, są podświetlone na niebiesko i są półprzezroczyste.

Uwaga: Umożliwia to wykonywanie wszelkich czynności, w przypadku których konieczne może być jednoczesne wybranie zarówno widocznych, jak i niewidocznych elementów (przesuwanie, wyrównywanie, usuwanie z parametru).

Uwaga: Opcja ta pozostaje aktywna do momentu zamknięcia panelu, przejścia do nowego dokumentu lub przejścia do trybu edycji bloku.

Opcje dla parametru

Usuń
Usuwa parametr i jego stany. Wszystkie jednostki, które stały się niewidoczne przez ten parametr, staną się ponownie widoczne.

Zmień nazwę
Umożliwia wpisanie nowej nazwy w celu zastąpienia istniejącej.

Uwaga: Jeśli chodzi o parametry i ograniczenia, istnieją ograniczenia dotyczące dozwolonych znaków w parametrze.

Usuń jednostki z parametru
Usuwa wybrane jednostki z parametru.

Opcje dla Stanów

Klon
Tworzy kopię stanu.

Usuń
Usuwa stan z parametru.

Uwaga: Opcja ta nie ma wpływu na inne stany parametrów.

Zmień nazwę
Wpisz nową nazwę, aby zastąpić istniejącą.

Uwaga: Nie ma ograniczeń co do dozwolonych znaków.

Spraw, by jednostki były widoczne
Sprawia, że wybrane jednostki stają się widoczne.

Uwaga: Podmioty, których nie ma w parametrze, są dodawane i widoczne tylko dla wybranych stanów. Podmioty, które są już w parametrze, są widoczne dla wybranego stanu, bez wpływu na inne stany.

Ukryj Elementy
Sprawia, że wybrane elementy są niewidoczne.

Uwaga: Podmioty, których nie ma w parametrze, są dodawane i stają się niewidoczne tylko dla wybranych stanów i widoczne dla pozostałych. Podmioty, które są już w parametrze, stają się niewidoczne dla wybranego stanu, bez wpływu na inne stany.

24. Rozpocznij pracę

24.1 BIM workspace

24.1.1 User interface

The user interface changes based on the current workspace.

The BricsCAD BIM workspace includes all tools, commands, and settings required to create and edit building elements. Start by creating building elements, opening an existing drawing or importing a building model.

Tip: See the **The BricsCAD application window** article for information on the layout and components of the BricsCAD user interface.

24.1.2 BIM Toolbars

The BIM toolbar includes essential tools frequently used in BIM modeling.

To display a BIM toolbar, do one of the following:

- Launch the TOOLBAR command.
- Right-click a toolbar, ribbon, or panel, select **Toolbars** and choose **BIM** from the context menu.

The BIM workspace displays the **Access 3D** toolbar by default.

Tip: See the **Toolbars** and **Creating toolbars** articles for information about customizing existing toolbars or creating your own custom toolbar.

24.1.3 BIM Ribbon

The BIM ribbon includes commonly used BIM tools and other graphical control elements, grouped by functionality.

Tip: See the **Customizing the ribbon** article for more information about customizing the ribbon.

24.1.4 Panels

The BIM workspace displays the following panels by default:

- On the left-hand side: **Tips**, **BricsCAD Assist**, **BIM Project Browser**, **Structure** and **Filter**.
- On the right-hand side: **Properties**, **Layers**, **Library**, **Details**, **BIM Compositions**, **Render materials**, **BIM Profiles**, **BIM BCF** and **Cloud**.

Panels specific to the BIM workspace

BIM Project Browser	The **BIM Project Browser** panel allows you to easily navigate through the entire content of a project: models, sections, drawings, and schedules.

BIM Compositions	In the **BIM Compositions** panel, you find a library of predefined compositions you can assign to various solids of the BIM model by dragging them on. Assigning compositions to the elements in your model is a core step to increase the BIM model accuracy. Compositions can contain either multiple materials or a single ply.
BIM Profiles	The **BIM Profiles** panel shows a library of predefined profiles you can assign to linear solids by dragging them on.
BIM BCF	Here you can import BCF (BIM Collaboration Format) files and connect to a BCF server. The BCF topics are listed in this panel. The top part of the **BCF** panel shows all the topics and can look similar to the **Library** panel. The lower part of the **BCF** panel shows the currently active topic, with a bigger snapshot and the most common metadata: comment, author, status, etc. Double-clicking on an issue activates the topic.

24.2 Tworzenie modelu BIM

Wykonaj następujące czynności:

1 Uruchom stronę BricsCAD i wybierz obszar roboczy BIM w programie **uruchamiającym BricsCAD**. W tym obszarze roboczym wszystkie narzędzia i zasoby BIM są dostępne we Wstążce, Quad i różnych dokowalnych panelach.

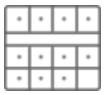
2 Na Karcie Start wybierz szablon **BIM**.

3 Kliknij przycisk **Utwórz nowy rysunek**, aby utworzyć model.

24.3 Kursor Quad

24.3.1 Informacje

Menu kursora Quad, w skrócie Quad, jest alternatywą dla wiersza poleceń lub pasków narzędzi, oferując bogaty zestaw narzędzi, wymagając jednocześnie mniejszej liczby kliknięć, bez zaśmiecania ekranu mnóstwem glifów. Wskazówki Rozwijane to ograniczony zestaw właściwości wyświetlanych po wybraniu lub najechaniu kursorem na jednostkę.

Aby włączyć lub wyłączyć **Quad**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij pole **QUAD** na **Pasku Stanu**.
- Naciśnij klawisz funkcyjny F12.
- Edytuj zmienną systemową QUADDISPLAY w oknie dialogowym **Ustawienia**.
- Wpisz QUADDISPLAY w pasek poleceń, a następnie wybierz opcję.

Aby włączyć lub wyłączyć **Wskazówki Rozwijane**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij pole **RT** na **pasku stanu**.
- Wpisz ROLLOVERTIPS w wierszu poleceń, a następnie ustaw wartość.

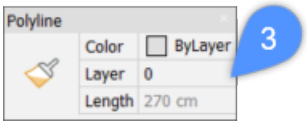
24.3.2 Układ Quad

Quad ma pływający zestaw funkcji, który dostosowuje swoją zawartość w zależności od tego, co jest lub nie jest podświetlane, a także od tego, co zostało wybrane w bieżącym obszarze roboczym.

- Na podstawie podświetlonego typu podmiotu Quad wyświetla ostatnio używane narzędzie (1) wraz z nazwą podmiotu (2).
- ***Uwaga:*** Gdy pod kursorem znajduje się wiele podmiotów, naciśnij klawisz Tab, aby przełączać się między różnymi podmiotami.

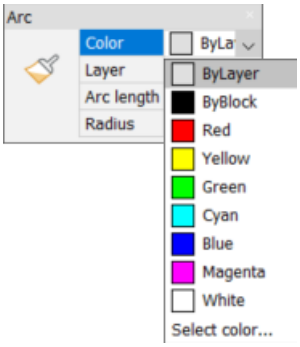

- Gdy ustawienie **Wskazówki Rozwijane** jest włączone (i SELECTIONPREVIEW == 1 lub 3), ograniczony zestaw właściwości (3) jednostki pod kursorem jest wyświetlany w Quad.

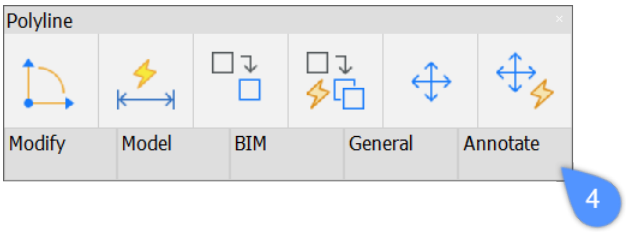
Wartości właściwości w **Wskazówki Rozwijane** mogą być edytowane.

Poniższa ilustracja przedstawia zmianę koloru łuku za pomocą funkcji **Wskazówki Rozwijane**.

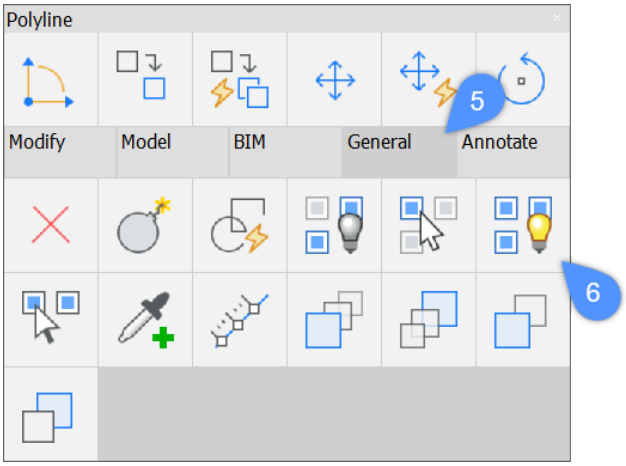
Uwaga: Aby wyświetlić **Wskazówki Rozwijane**, kliknij pasek tytułu quada po jego rozwinięciu.

- Po najechaniu kursorem na Quad, w dolnej części pojawi się kilka zakładek narzędzi (4).
- ***Uwaga:*** Liczba kolumn w kwadracie jest kontrolowana przez preferencję użytkownika **Quadwidth** (domyślnie = 6).

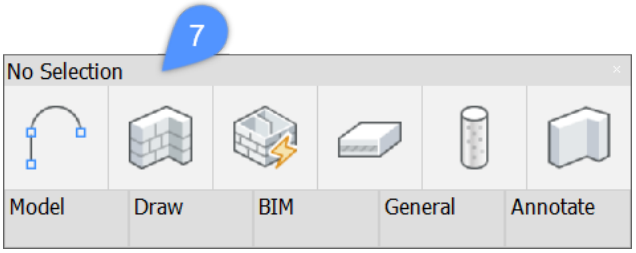

- Po najechaniu kursorem na kartę **Ogólne** quad (5), grupy narzędzi rozwijają się pod kursorem, co zapewnia więcej opcji narzędzi, takich jak polecenie ODIZOLUJOBIEKTY (6). Oprócz tego polecenia można znaleźć polecenia IZOLUJOBIEKTY i UKRYJOBIEKTY.

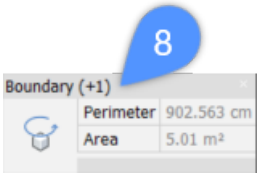
  Uwaga: Liczba dostępnych grup narzędzi i liczba narzędzi w grupie narzędzi zależy od typu elementu pod kursorem.

- Quad może być również dostępny w trybie **Bez Selekcji**. Gdy kursor znajduje się nad podmiotem, przytrzymaj dłużej prawy przycisk myszy, aby wyświetlić kwadrat **Brak Selekcji** (7). Jeśli na rysunku nie ma zaznaczonej lub podświetlonej jednostki, kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić kwadrat **Brak zaznaczenia**.

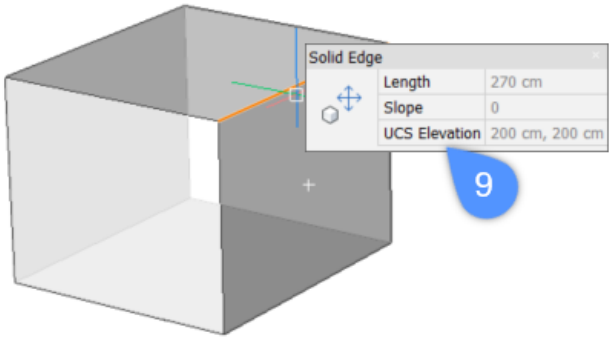
- Po wybraniu podmiotu i podświetleniu innego, obok typu podmiotu (pasek tytułu na górze) w nawiasie pojawia się plus jeden (8). Liczba, niezależnie od typu, zwiększa się za każdym razem, gdy wybierzesz podmiot. Aby ujawnić wybrane typy jednostek, które są ukryte w nawiasach, rozwiń Quad, przesuwając nad nim kursor.

-

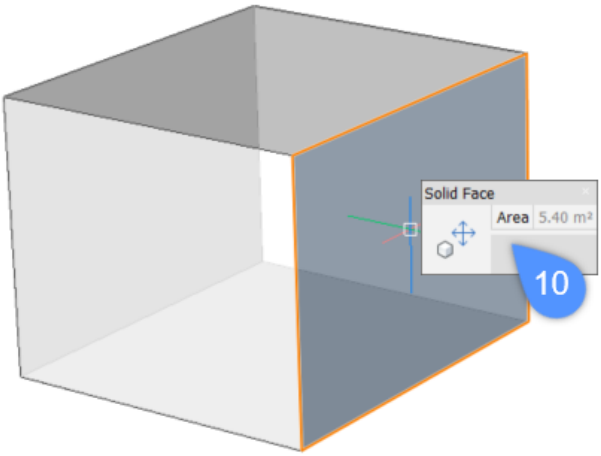
24.3.3 Informacje: wybieranie elementów

Quad dostosowuje się do wybranego typu podmiotów. Jeśli wybierzesz powierzchnię, otrzymasz różne opcje narzędzi w Quad, a następnie wybierzesz bryłę lub krawędź.

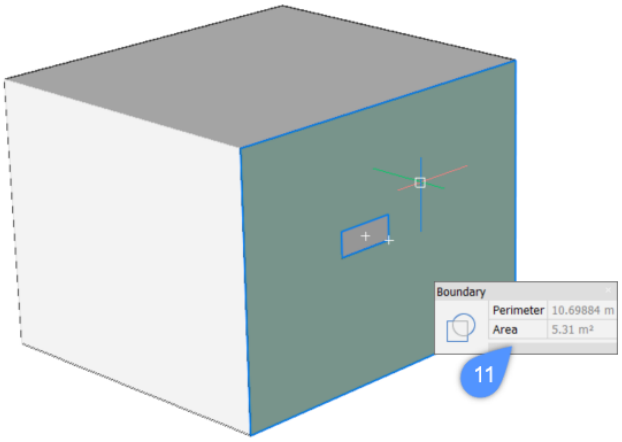
- Po wybraniu **krawędzi** wyświetlony zostanie Quad pokazujący długość krawędzi, nachylenie i wysokość (9).

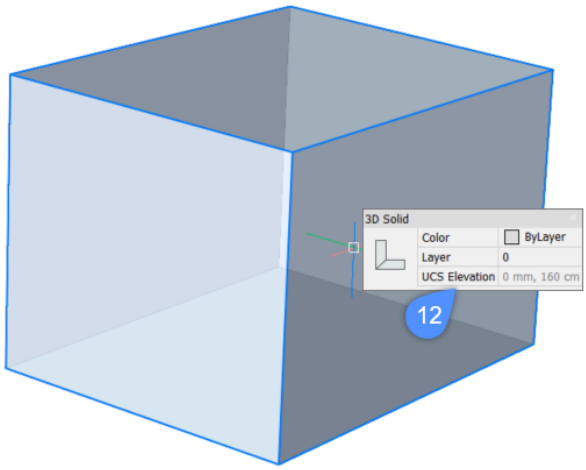
- Po wybraniu **powierzchni bryły** pole powierzchni jest wyświetlane w Quad (10).

- Po podświetleniu **obwiedni** Quad wyświetla obwód i obszar tej granicy (11).

- Po podświetleniu **bryły** Quad wyświetla jej kolor, warstwę i wysokość (12).

24.3.4 Procedura: przy użyciu quad

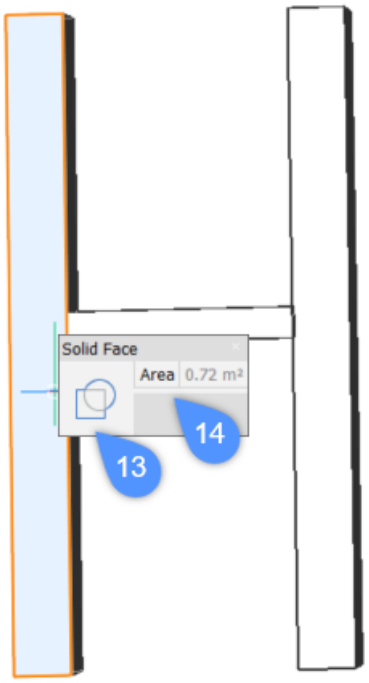
Poniżej przedstawiono ogólne kroki korzystania z kursora Quad.

Uwaga: Upewnij się, że **Quad** i **Wskazówki Rozwijane** są aktywne, a zmienna systemowa SELECTIONPREVIEW == 1 lub 3.

1 Najedź kursorem na element, którym chcesz manipulować.

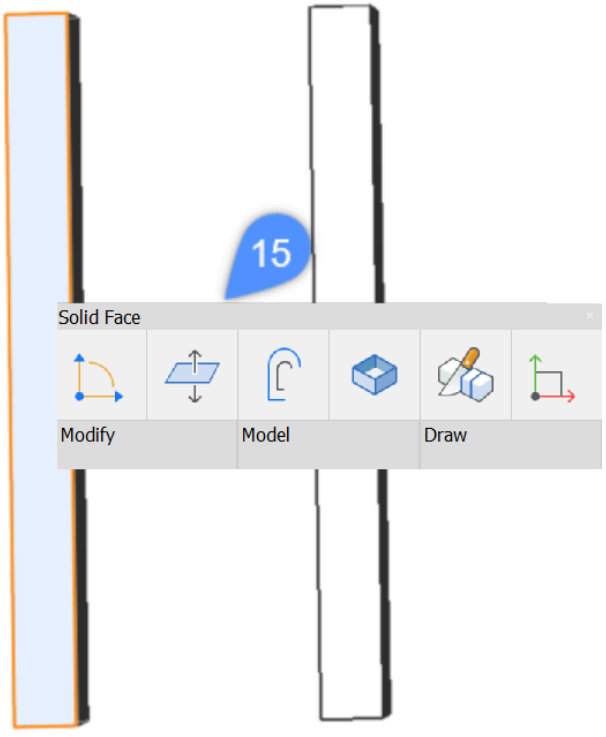
1 Element pod kursorem zostanie podświetlony.

Quad wyświetla pojedynczą ikonę (13), która jest ostatnio używanym narzędziem z tym typem podmiotu, oraz ograniczony zestaw właściwości (14) podświetlonego podmiotu.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby uruchomić ostatnio używane narzędzie lub przesuń kursor na pojedynczą ikonę, aby rozwinąć Quad (15), a następnie wybierz jedno z dostępnych narzędzi, aby manipulować jednostką.

3

4 Przesuń kursor nad niebieskie pole, aby rozwinąć Quad.

5 Wyświetlane są wszystkie grupy narzędzi Quad dla bieżącego obszaru roboczego. Po rozwinięciu pierwszej grupy narzędzi kliknij ikonę, aby użyć narzędzia lub przesuń kursor do innej grupy narzędzi.

24.4 Przeglądanie jednostek

24.4.1 Polecenia

UKRYJOBIEKTY, IZOLUJOBIEKTY, ODIZOLUJOBIEKTY

24.4.2 Informacje

Jeśli pracujesz z wieloma obiektami na rysunku, wszystko, co masz na rysunku, jest widoczne w widoku. Jeśli chcesz tymczasowo wyświetlić tylko kilka obiektów lub konkretny obiekt i zarządzać nimi w widoku, możesz użyć narzędzi **Ukryj** lub **Izoluj**.

24.4.3 Ukrywanie jednostek

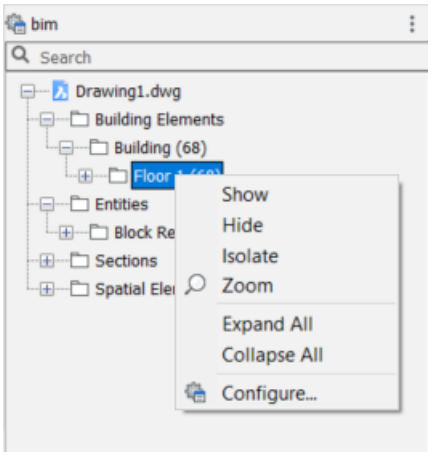
Narzędzie **Ukryj** tymczasowo ukrywa wybrane obiekty w widoku.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń UKRYJOBIEKTY.

(Opcjonalnie) Panel **Structure** może być również używany do ukrywania i izolowania wybranych obiektów, a także ujawniania wszystkich ukrytych obiektów w przestrzeni modelu. Jest to łatwy sposób na szybkie ukrywanie lub izolowanie określonej kategorii obiektów lub obiektów o określonej wartości właściwości itp.

Aby to zrobić, kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt w przeglądarce **Struktury** i wybierz jedną z opcji z menu kontekstowego (patrz poniższy obraz).

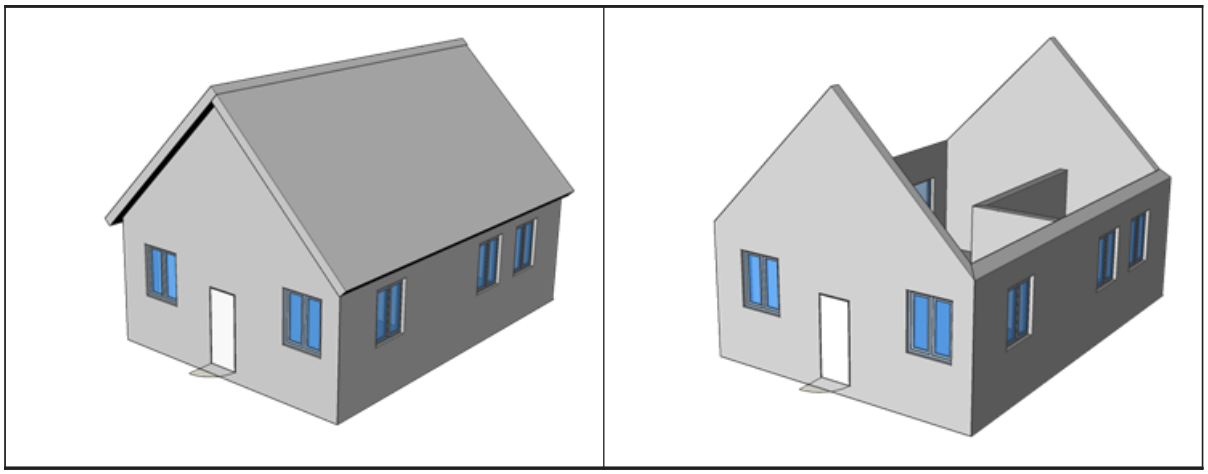
24.4.4 Procedura: ukrywanie jednostek

1 Wybierz jeden lub więcej elementów w obszarze rysunku.

2 Wybierz **Ukryj obiekty** z Quad.

Wszystkie wybrane elementy są ukryte w widoku.

Na poniższej ilustracji przedstawiono cały model po lewej stronie. Na drugim zdjęciu dach został tymczasowo ukryty.

24.4.5 Izolowanie jednostek

Narzędzie **Izoluj** tymczasowo ukrywa wszystkie obiekty oprócz tych, które zostały wybrane.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń IZOLUJOBIEKTY.

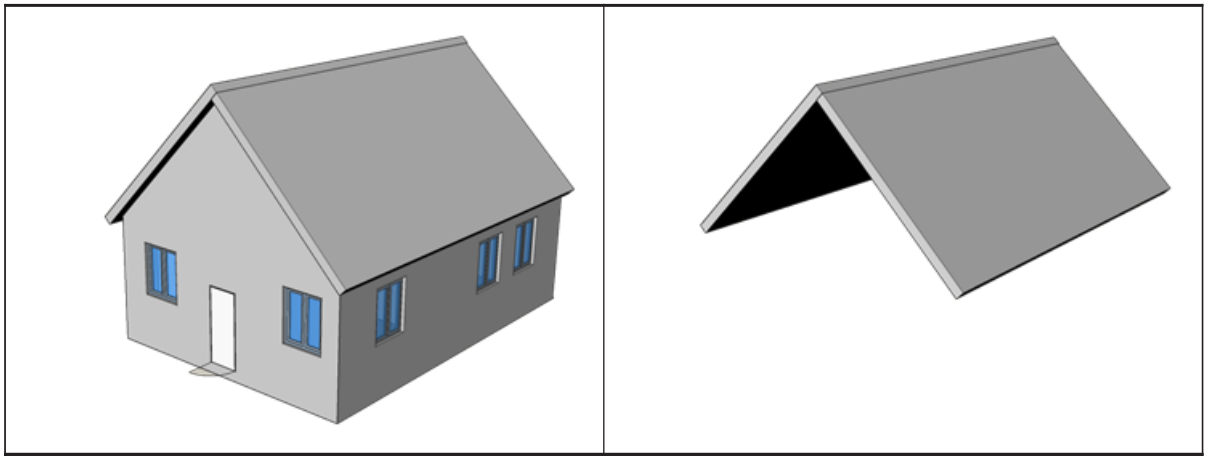
24.4.6 Procedura: izolowanie jednostek

1 Wybierz jeden lub więcej elementów w obszarze rysunku.

2 Wybierz **Izoluj Obiekty** z listy Quad.

Wszystkie elementy, które zostały wcześniej wybrane, są izolowane w widoku.

Na poniższej ilustracji przedstawiono ten sam model budynku. Na drugim zdjęciu dach był tymczasowo izolowany.

24.4.7 Pokazywanie encji

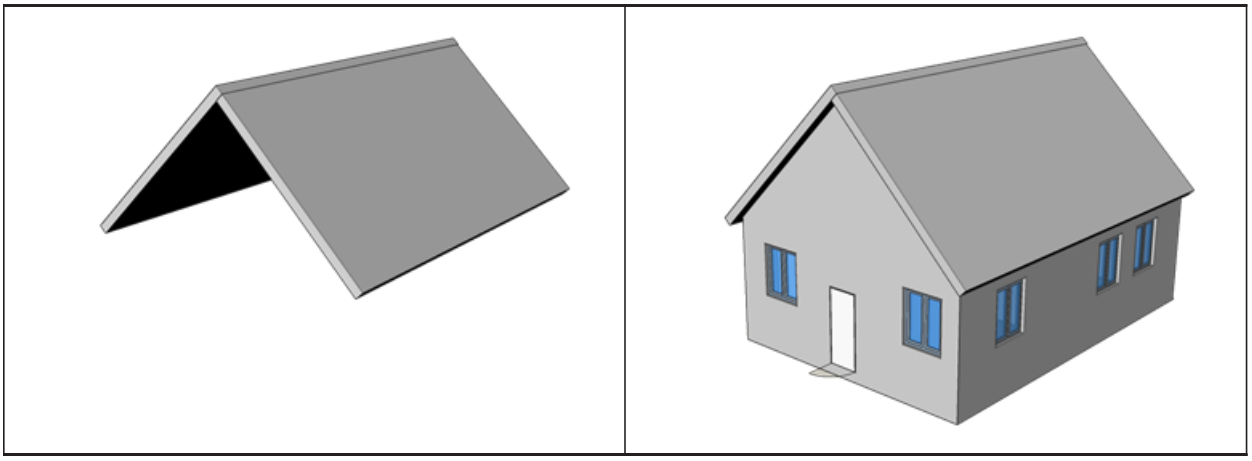
Narzędzie **Pokaż obiekty** przywraca wszystkie ukryte elementy w widoku.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń ODIZOLUJOBIEKTY.

Jeśli na rysunku znajdują się ukryte elementy, można je odsłonić w widoku za pomocą narzędzia pokaż elementy.

Poniższa ilustracja przedstawia izolowane obiekty dachu z powyższego przykładu. Drugi obraz przedstawia wynik po użyciu narzędzia **Pokaż obiekty**.

24.5 Wybieranie obiektów BIM

24.5.1 Informacje

Gdy najedziesz kursorem na obiekt w BricsCAD, obiekt jest podświetlony. Po kliknięciu lewym przyciskiem myszy na zaznaczony element zostanie on zaznaczony.

Podświetlanie: można podświetlić tylko jeden obiekt na raz.

Wybieranie: możesz wybrać dowolną liczbę obiektów.

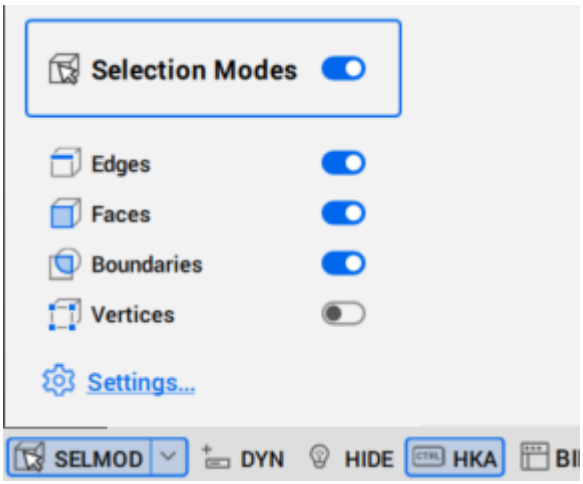
Większość procesu modelowania można wykonać, zaznaczając jednostkę i używając **Quad**. Na przykład, gdy zaznaczysz powierzchnię,**Quad** otworzy się. Możesz wybrać interesujące Cię polecenie bez konieczności wcześniejszego zaznaczania powierzchni.

24.5.2 Tryby wyboru

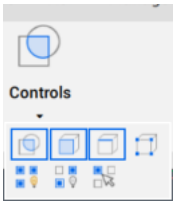
Tryby wyboru umożliwiają kontrolowanie, które podobiekty (ściany, krawędzie i granice) bryły 3D są podświetlone w podglądzie wyboru i mogą zostać zaznaczone.

Aby uzyskać dostęp **Tryby wyboru** opcje, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Otwarte **Ustawienia** > **Opcje programu** > **Wybór** > **Podgląd wyboru** > **Tryby wyboru** aby uzyskać dostęp do opcji zmiennych systemowych SELECTIONMODES.
- Uruchom zmienną systemową SELECTIONMODES w wierszu poleceń, aby ustawić jej wartość.
- Pasek stanu: włącz **Tryby wyboru** opcje.

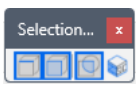

- Wstążka: Przejdź do **Karta modelowania** > **Kontrole** > **Tryby wyboru**

Uwaga: Aby wyświetlić **Wstążka**, kliknij prawym przyciskiem myszy na pasku narzędzi i wybierz **Panele** > **Wstążka** w menu kontekstowym.

- Pasek narzędzi: Aby wyświetlić **Tryby wyboru**, kliknij prawym przyciskiem myszy na pasku narzędzi i wybierz **Paski narzędzi** > **Tryby wyboru** w menu kontekstowym.

Dostępne tryby wyboru to:

- **Wybierz krawędzie** (): kontroluje, czy krawędzie brył 3D są podświetlane przez podgląd zaznaczenia i czy można je zaznaczyć. Kliknij krawędź bryły 3D, aby ją zaznaczyć.
- **Wybierz powierzchnie** (): kontroluje, czy powierzchnie brył 3D są wyróżniane przez podgląd wyboru i czy można je wybrać. Kliknij powierzchnię bryły 3D, aby ją zaznaczyć.
- **Wybierz wykryte obwiednie** (): kontroluje, czy wykrywane są zamknięte granice na płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych lub na powierzchni brył 3D. Kliknij zamkniętą granicę na powierzchni bryły 3D, aby ją zaznaczyć.
- **Wybierz wierzchołki** (): kontroluje, czy wierzchołki bryły 3D są wyróżniane przez podgląd wyboru i czy można je wybrać. Kliknij wierzchołki bryły 3D, aby je zaznaczyć.
- **Wyłącz tryby wyboru**: wyłącza wszystkie opcje trybu wyboru. Przełącza również aktywację **Tryby wyboru** w **Pasek Stanu**.
- **Wyświetl boki i końce** (): steruje widocznością bimSides i BimEnds wszystkich elementów liniowych.

  Uwaga: Ten **Wyświetl Boki i Końce** opcja jest dostępna tylko w przypadku klasyfikowanych elementów liniowych z dołączonym profilem bibliotecznym.

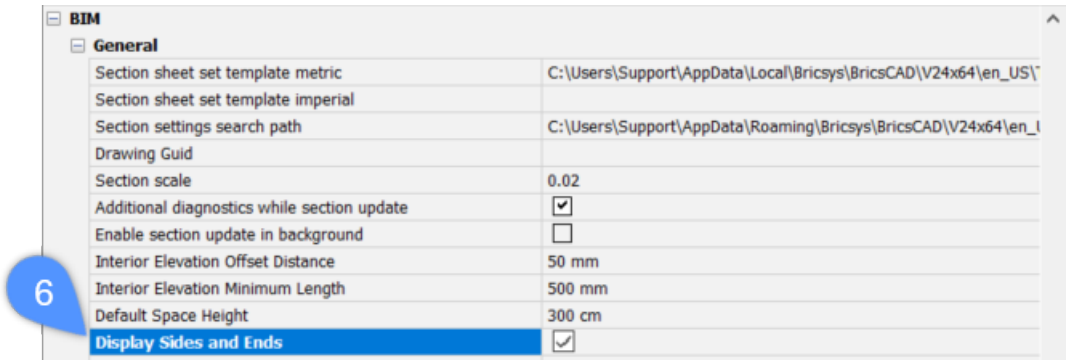
24.5.3 Zmiana ustawień trybów wyboru

Podelement jest powierzchnią, krawędzią lub obwiednią bryły 3D. Aby kontrolować, które podjednostki są wybierane w modelu, wykonaj jedną z następujących czynności:

Uwaga: Domyślna wartość zmiennej systemowej SELECTIONMODES wynosi 0, co oznacza, że nie jest włączona żadna funkcja wykrywania.

- Otwórz **Ustawienia** okno dialogowe z poleceniem USTAWIENIA i znajdź **Tryby wyboru** sekcja.
- Wpisz SELECTIONMODES w wierszu polecenia i zmień bieżący parametr.
- Użyj Ctrl na klawiaturze, aby tymczasowo przełączać się między różnymi trybami wyboru. Te kluczowe funkcje umożliwiają wybranie dowolnego typu encji.
- Aby wyświetlić BimBoki/Końce dla elementów liniowych, możesz użyć zmiennej systemowej DISPLAYSIDESANDENDS w **Ustawienia** okno dialogowe lub ustaw zmienną systemową DISPLAYSIDESANDENDS na 1 w wierszu poleceń.

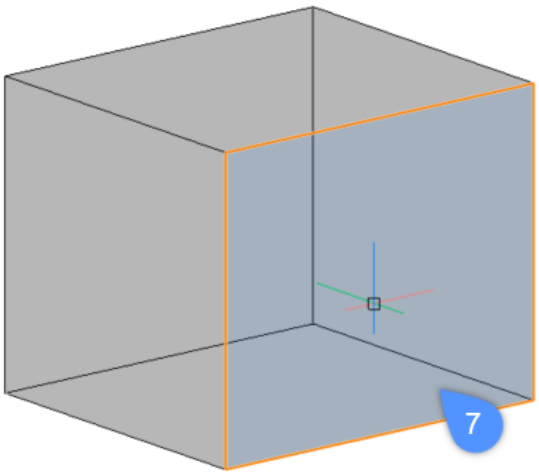
  Poniższa ilustracja przedstawia **BIM**, **Ogólny** zmienna systemowa, gdy **Wyświetl boki i końce** opcja jest zaznaczona (6) po jednokrotnym kliknięciu pola wyboru.

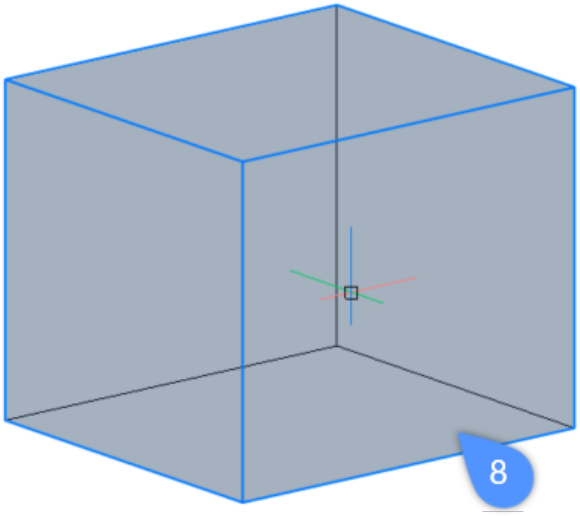
24.5.4 Wybieranie podjednostek

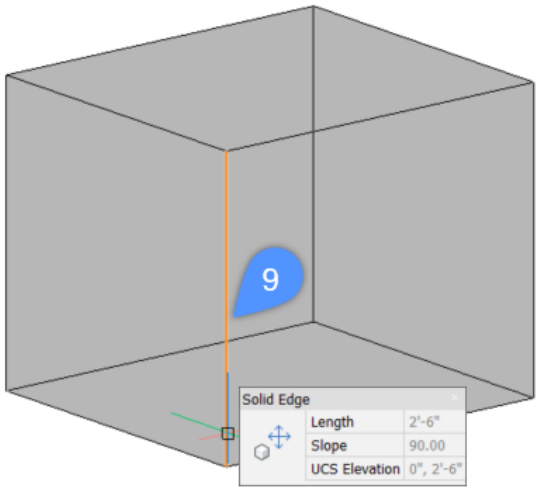
Gdy **Wybierz krawędzie** jest wyłączony, **Wybierz powierzchnie** jest włączony, **Wykrywanie granic** jest włączony, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Aby podświetlić jednolitą powierzchnię, najedź kursorem myszy na twarz. Podświetlona powierzchnia jest wyświetlana na pomarańczowo (7). Aby zaznaczyć powierzchnię, kliknij ją lewym przyciskiem myszy, gdy powierzchnia jest podświetlona. Aby zaznaczyć wiele powierzchni bryły, kliknij je jedną po drugiej lewym przyciskiem myszy.
-

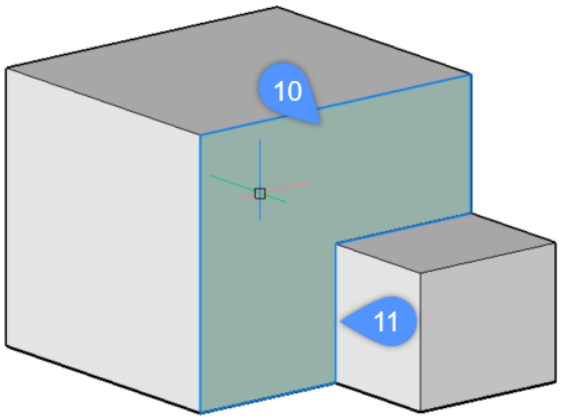

- Aby podświetlić bryłę, najedź kursorem na jedną z jej ścian, przytrzymując CTRL. Świeci na niebiesko (8). Aby zaznaczyć bryłę, kliknij ją lewym przyciskiem myszy, gdy bryła jest podświetlona. Aby zaznaczyć wiele brył, kliknij je lewym przyciskiem myszy jedna po drugiej.

-

- Aby podświetlić krawędź, umieść wskaźnik myszy na krawędzi bryły, przytrzymując wciśnięty CTRL. Krawędź jest wyświetlana w kolorze pomarańczowym (9). Aby zaznaczyć krawędź, kliknij ją lewym przyciskiem myszy, gdy krawędź jest podświetlona. Aby zaznaczyć wiele krawędzi, kliknij je lewym przyciskiem myszy jedna po drugiej.
-

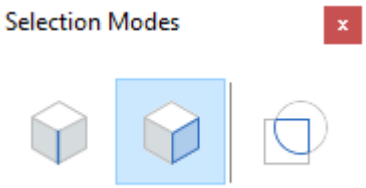
- Aby podświetlić obwiednię, umieść wskaźnik myszy na wykrytej obwiedni na powierzchni bryły 3D.
- Gdy wykryta granica jest podświetlona, jest wyświetlana w kolorze. Domyślnie wnętrze obwiedni jest wyświetlane na zielono (10), a zewnętrzna krawędź obwiedni jest wyświetlana na niebiesko (11).

Uwaga: To ustawienie można zmienić, wpisując BOUNDARYCOLOR w wierszu polecenia (wartość domyślna = 95).

24.5.5 Sposób postępowania: modyfikacja grubości bryły

1 Upewnij się, że **Wybierz powierzchnie** wybrano opcję zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

2 Umieść kursor na powierzchni bryły.

3 W razie potrzeby naciśnij Tab, aby podświetlić zasłoniętą powierzchnię.

4 Gdy twarz się podświetli, wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** w grupie poleceń Model Quad.

5 Wybrana powierzchnia bryły zostanie przeciągnięta.

6 W polu wymiaru dynamicznego wyświetlane jest względne przemieszczenie powierzchni (= w stosunku do jej pierwotnego położenia).

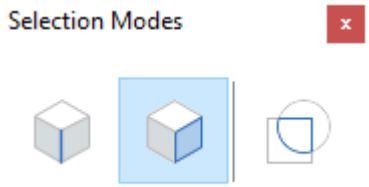
7 (**Opcjonalnie**) Naciśnij klawisz Tab, aby zmienić wybraną ścianę jako ścianę odniesienia dla wymiaru dynamicznego.

Uwaga: Gdy kompozycja z zablokowanymi grubościami (niezmienna grubość) jest stosowana do bryły, a grubość bryły nie jest równa całkowitej grubości kompozycji, bryła jest wyświetlana z czerwonymi kreskowaniami. Wykonaj polecenie BIMAKTUALIZUJGRUBOŚĆ, aby ponownie zastosować kompozycję do takiej bryły.

24.5.6 Procedura: modyfikowanie wysokości ściany

Modyfikowanie wymiarów pojedynczej ściany

1 Upewnij się, że **Wybierz powierzchnie** wybrano opcję zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

2 Najedź kursorem na górną powierzchnię ściany.

3 W razie potrzeby naciśnij Tab, aby podświetlić zasłoniętą powierzchnię.

4 Gdy twarz się podświetli, wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** w **Model** grupa dowodzenia **Quad**.

Wybrana powierzchnia porusza się dynamicznie wraz z kursorem.

W polach wymiarów dynamicznych wyświetlana jest wysokość przyrostowa.

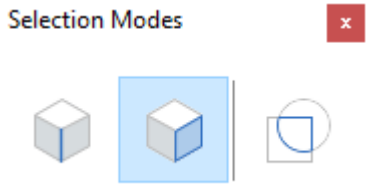
5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego i naciśnij Enter.
- Naciśnij Tab, aby użyć innej powierzchni odniesienia, np. dolnej powierzchni bryły, a następnie wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego.

Modyfikowanie wysokości wielu ścian

Użyj polecenia SELECTALIGNEDFACES (**Quad** > **Ogólny**:) aby wybrać górną ścianę wszystkich brył znajdujących się na tej samej płaszczyźnie poziomej.

1 Upewnij się, że **Wybierz powierzchnie** wybrano opcję zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

2 Przesuń kursor nad górną powierzchnię jednej ze ścian.

3 W razie potrzeby naciśnij Tab, aby podświetlić zasłoniętą powierzchnię.

4 Gdy twarz zostanie podświetlona, wybierz opcję SELECTALIGNEDFACES w **Ogólny** grupa dowodzenia w **Quad**.

Wybierane są wszystkie ściany leżące w płaszczyźnie wybranej powierzchni.

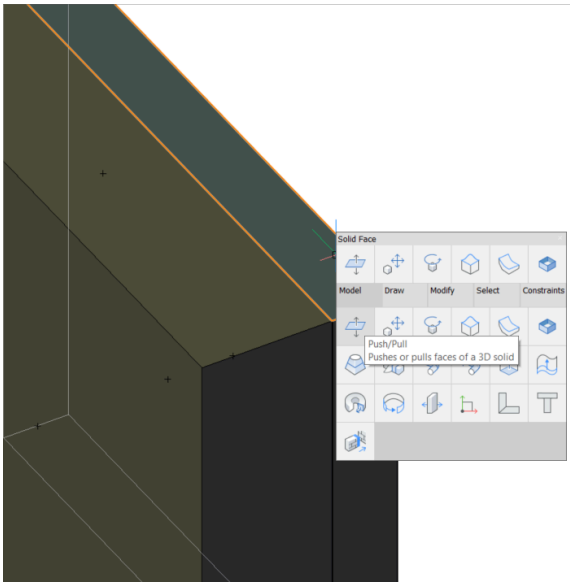
5 Teraz wykonaj te same czynności, co w przypadku pojedynczej ściany.

Modyfikowanie wysokości warstwa po warstwie

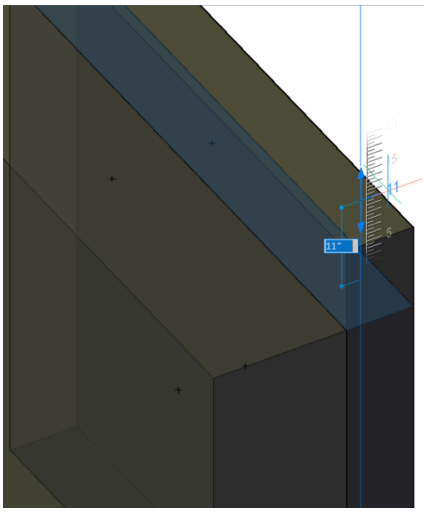
Kiedy **Kompozycja wyświetlacza** właściwość bryły jest ustawiona (zmienna systemowa LEVELOFDETAIL = 2 i opcjonalnie zmienna systemowa RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 1) i **Wybierz twarze** Jeśli wybrano opcję zmiennej systemowej SELECTIONMODES, wysokość lub długość warstw kompozycji można modyfikować osobno.

1 Przesuń kursor nad warstwę, którą chcesz edytować i wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** w **Model** grupa

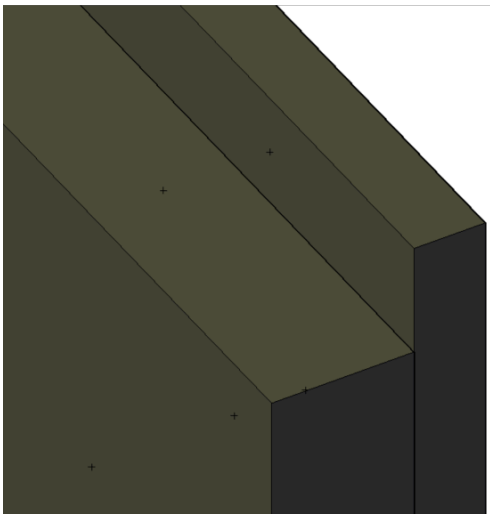
dowodzenia **Quad** gdy warstwa się podświetla.

2 Wpisz wartość w dynamicznym polu odległości.

3

4 Naciśnij Enter, aby zaakceptować odległość.

5

24.5.7 Zaznaczanie zasłoniętych pod jednostek

Na rysunku niektóre elementy lub pod elementy (powierzchnie, krawędzie i obwiednie) mogą być ukryte za innymi elementami. Tab umożliwia przełączanie się między pod elementami.

W poniższych krokach pokazano, jak wyróżnić ukrytą powierzchnię, która znajduje się pod kursorem.

Gdy **Wybierz krawędzie** jest wyłączony, **Wybierz powierzchnie** jest włączony, **Wybierz wykryte obwiednie** jest włączony.

1 Umieść kursor na jednej z pełnych powierzchni.

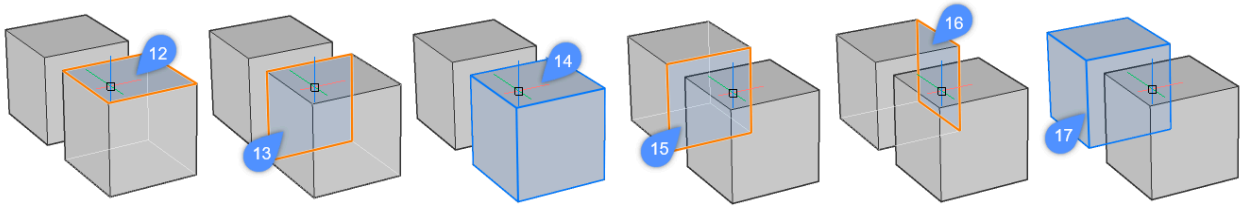
1 W poniższym przykładzie górna powierzchnia bryły przedniej jest podświetlona (12).

2 Naciśnij Tab, aby przełączać się między ukrytymi elementami.

3 Tylna powierzchnia przedniej bryły jest podświetlona (13).

4 Wielokrotne naciskanie Tab przy jednoczesnym utrzymywaniu kursora w tej samej pozycji umożliwia podświetlenie całej bryły z przodu (14) oraz przedniej powierzchni (15) i prawej (16) tylnej bryły. Na koniec podświetlona jest cała tylna bryła (17).

5 Gdy encja lub podencja, którą chcesz wybrać, jest wyróżniona, kliknij ją lewym przyciskiem myszy, aby wybrać.

24.5.8 Wybieranie wielu elementów za pomocą pól wyboru

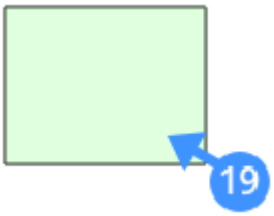
Pola wyboru umożliwiają wybranie jednego lub więcej niż jednego elementu jednocześnie. Aby użyć pola wyboru, kliknij lewym przyciskiem myszy puste miejsce w obszarze rysunku i przesuwaj kursor, aż pole wyboru zakryje elementy, które chcesz wybrać.

Istnieją dwa rodzaje pól wyboru BricsCAD:

Niebieskie pole wyboru (18) pojawia się po utworzeniu pola od lewej do prawej. Niebieskie pole wyboru spowoduje wybranie tylko tych elementów, które w całości znajdują się w tym polu wyboru.

Zielone pole wyboru (19) pojawia się, gdy tworzysz pole od prawej do lewej. Zielone pole wyboru spowoduje zaznaczenie wszystkich elementów, które są całkowicie zakryte przez pole wyboru oraz wszystkich elementów, które przecinają się z jedną z krawędzi pola.

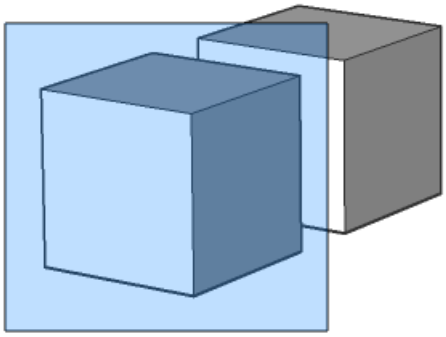

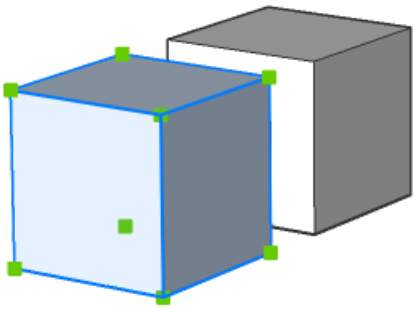
W poniższych krokach pokazano, jak wybrać wiele elementów za pomocą niebieskiego pola wyboru:

Uwaga: Domyślnie pole wyboru wybiera tylko całe jednostki (np. bryły, linie, polilinie, bloki, ...) ale nie podjednostki (np. ściany bryłowe, krawędzie bryły).

1 Kliknij i przesuń mysz w prawo, aby utworzyć niebieskie pole wokół elementów, które chcesz wybrać. Gdy element znajduje się całkowicie w oknie, zostanie dodany do zbioru wskazań.

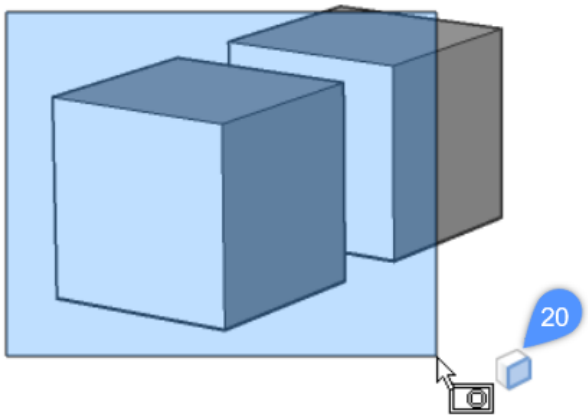
1 Poniższy przykład pokazuje użycie niebieskiego pola wyboru, gdy tryb wyboru jest ustawiony na **Bryły** (domyślny).

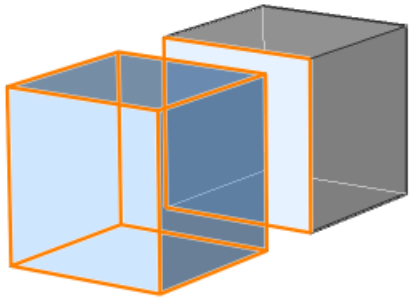

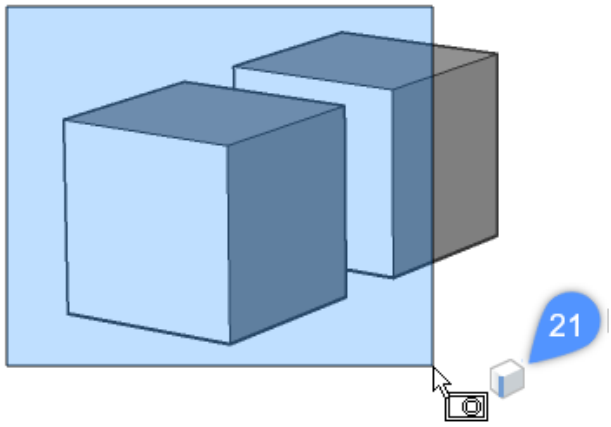
Niebieskie pole wyboru całkowicie zakrywa lewy sześcian i dlatego tylko ten sześcian jest zaznaczony w modelu.

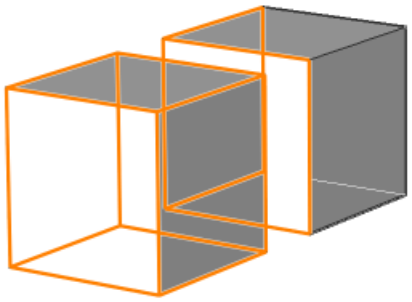
2 Aby zaznaczyć ściany brył 3D i powierzchni, naciśnij klawisz Ctrl jeden raz podczas zaznaczania za pomocą okna. Ikona (20) znajdująca się obok kursora wskazuje tryb wyboru. Twarze znajdujące się całkowicie wewnątrz okna zostaną wybrane, gdy tryb wyboru zostanie ustawiony na **Wybierz powierzchnie**.

3 Aby zaznaczyć krawędzie brył 3D i powierzchni, naciśnij klawisz Ctrl dwukrotnie podczas zaznaczania za pomocą okna. Obok kursora pojawi się ikona **Wybierz krawędzie** (21). Krawędzie znajdujące się całkowicie wewnątrz okna zostaną wybrane, gdy tryb wyboru zostanie ustawiony na **Wybierz krawędzie**.

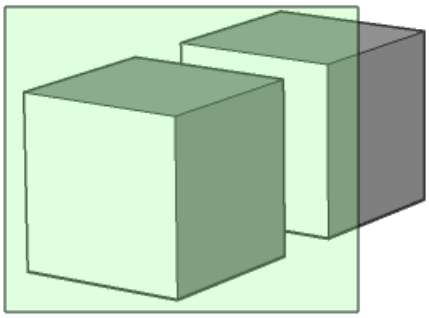

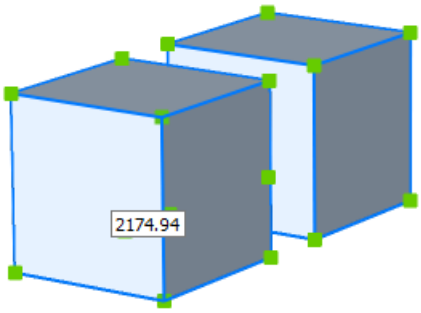

W poniższych krokach pokazano, jak wybrać wiele elementów za pomocą niebieskiego pola wyboru:

4 Kliknij i przesuń mysz w lewo (okno przecinające), aby utworzyć zielone pole wokół elementów, które chcesz wybrać. Gdy elementy nakładają się na okno lub znajdują się całkowicie wewnątrz okna, zostaną dodane do zbioru wskazań.

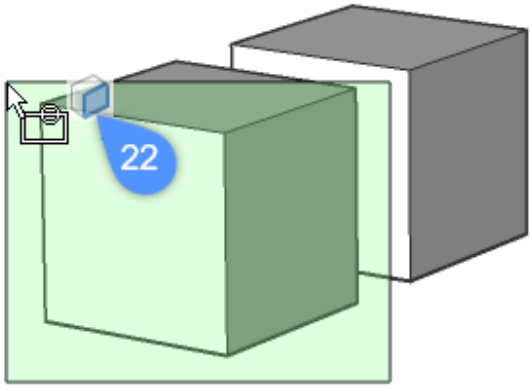
5 Poniższy przykład pokazuje użycie zielonego pola wyboru, gdy tryb wyboru jest ustawiony na domyślny:

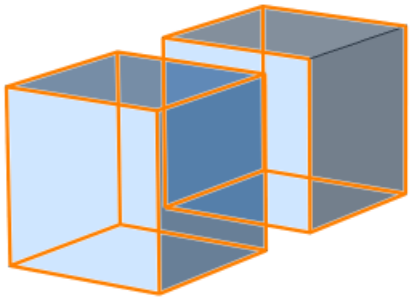

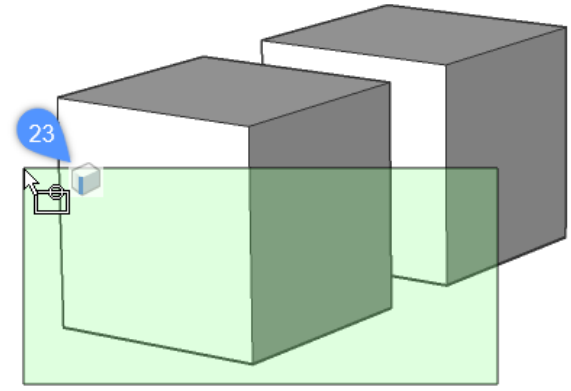
Zielone pole wyboru wybiera oba moduły w modelu, ponieważ pole wyboru nakłada się na dwa sześciany.

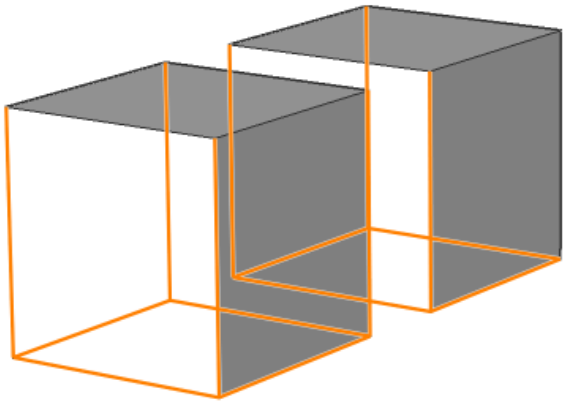
6 Aby zaznaczyć ściany brył 3D i powierzchni, korzystając z zielonego pola wyboru, naciśnij klawisz Ctrl jeden raz podczas zaznaczania za pomocą okna. Obok kursora pojawi się ikona **Wybierz powierzchnie** (22). Zostaną wybrane wszystkie ściany, które znajdą się całkowicie lub częściowo wewnątrz okna przecinającego.

7 Aby zaznaczyć krawędzie brył 3D i powierzchni, korzystając z zielonego pola wyboru, naciśnij klawisz Ctrl dwukrotnie podczas zaznaczania oknem. Obok kursora pojawi się ikona **Wybierz krawędzie** (23). Zostaną wybrane wszystkie krawędzie, które znajdują się całkowicie lub częściowo wewnątrz okna przecinającego.

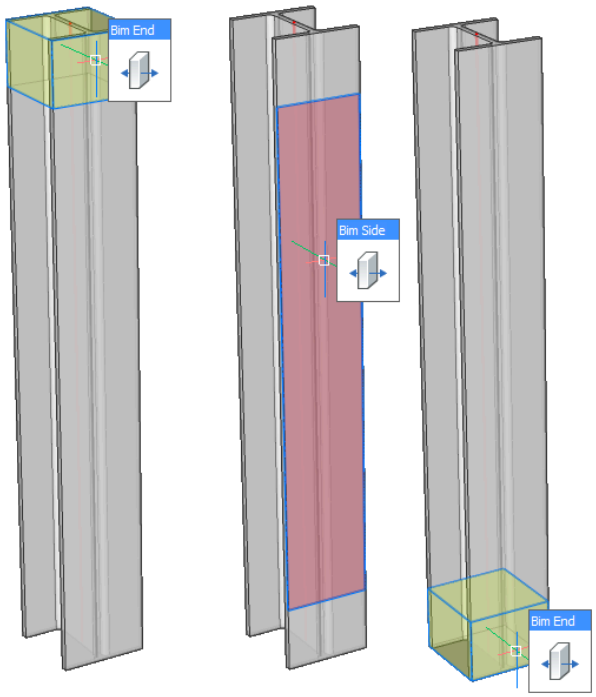

24.5.9 Wybieranie/podświetlanie boków i końców BIM na profilach

1 Kliknij **Wyświetl boki i końce** ikona w **BIM** Pasek narzędzi.

2 Najedź kursorem na bryłę liniową w przestrzeni modelu, gdy kursor znajduje się na górze lub na dole bryły liniowej. Ten **Koniec Bim** powierzchnia wyświetla się na żółto, podczas gdy **Bim Side** powierzchnia liniowej bryły wyświetlana jest na czerwono.

24.6 Poziom detali

Zmienne systemowe RENDERCOMPOSITIONMATERIAL i LEVELOFDETAIL sterują wyświetlaniem materiałów i mnożeniem kompozycji.

24.6.1 Poziom detali

Quad: Bim

Wstążka: **Strona główna** | **Widok**

Pasek narzędzi: **BIM**

Kliknij ikonę, aby przełączyć ustawienie.

Opcja	Opis
 [0] Niski	Mnożenie kompozycji nie jest wyświetlane.
 [2] Wysoki	Poszczególne warstwy kompozycji mnożenia są widoczne i edytowalne.

24.6.2 Materiały kompozycji tynku

Quad: Bim

Wstążka: **Strona główna** | **Widok**

Pasek narzędzi: **BIM**

Kliknij ikonę, aby przełączyć ustawienie.

Opcja	Opis
 [0] Wyłącz	Materiały nie są renderowane.
 [1] Włącz	Materiały są renderowane. Gdy poziom szczegółowości = 0 (niski), główne ściany brył, do których dołączona jest kompozycja wielokrotna, są renderowane w materiale warstwy leżącej pod spodem. Drobne powierzchnie są renderowane w materiale warstwy zewnętrznej.

25. Techniki modelowania

25.1 Bryła liniowa BIM

25.1.1 Informacje o bryle liniowej BIM

Narzędzie Bryła liniowa umożliwia tworzenie elementów konstrukcyjnych lub segmentów przepływu. Narzędzie może być wykorzystywane do tworzenia różnych profili elementów konstrukcyjnych lub elementów MEP.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMBRYŁALINIOWA.

Więcej informacji na temat **modelowania MEP** można znaleźć w artykule pomocy **Modelowanie MEP** i **Punkty Łączeń Przepływu MEP**.

Więcej informacji na temat **Stali Konstrukcyjnej** można znaleźć w artykule pomocy dotyczącym **Stali Konstrukcyjnej**.

Przed rozpoczęciem procesu upewnij się, że Quad jest aktywny. Następnie wykonaj następujące kroki:

1 Najedź kursorem na zakładkę **Model** w oknie Quad i wybierz narzędzie Bryła liniowa.

Uwaga: Można również uruchomić polecenie BIMBRYŁALINIOWA, wpisując je w wierszu poleceń.

Pojawi się monit: Ustaw punkt początkowy lub [Śledź/Prostokątny/Kołowy/Biblioteka/wybierz w profilu modelu/adJust] <Last point>:

Uwaga: Opcje **Idź za** i **Ostatni punkt** pojawiają się tylko wtedy, gdy na rysunku utworzono wcześniej element liniowy.

2 Wybierz punkt początkowy.

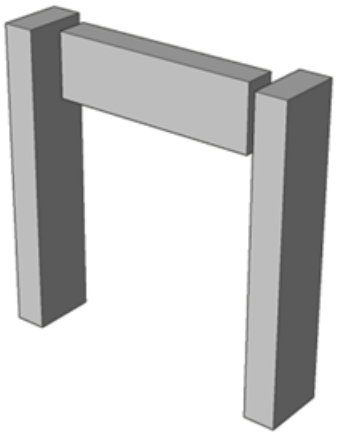
3 Pojawi się monit: Ustaw następny punkt lub [Kąt/Długość/Cofnij/Ćwierćobrót/Obróć/wybierz inny profil/profil adJust]:

4 Przesuń kursor myszy, aby narysować belkę lub słup.

5 Kliknij, aby określić punkt końcowy lub wprowadź wartość odległości za pomocą pola wymiaru dynamicznego.

6 Naciśnij Enter, aby go zaakceptować.

7 Poniższa ilustracja przedstawia belkę i dwa słupy o domyślnym profilu prostokątnym.

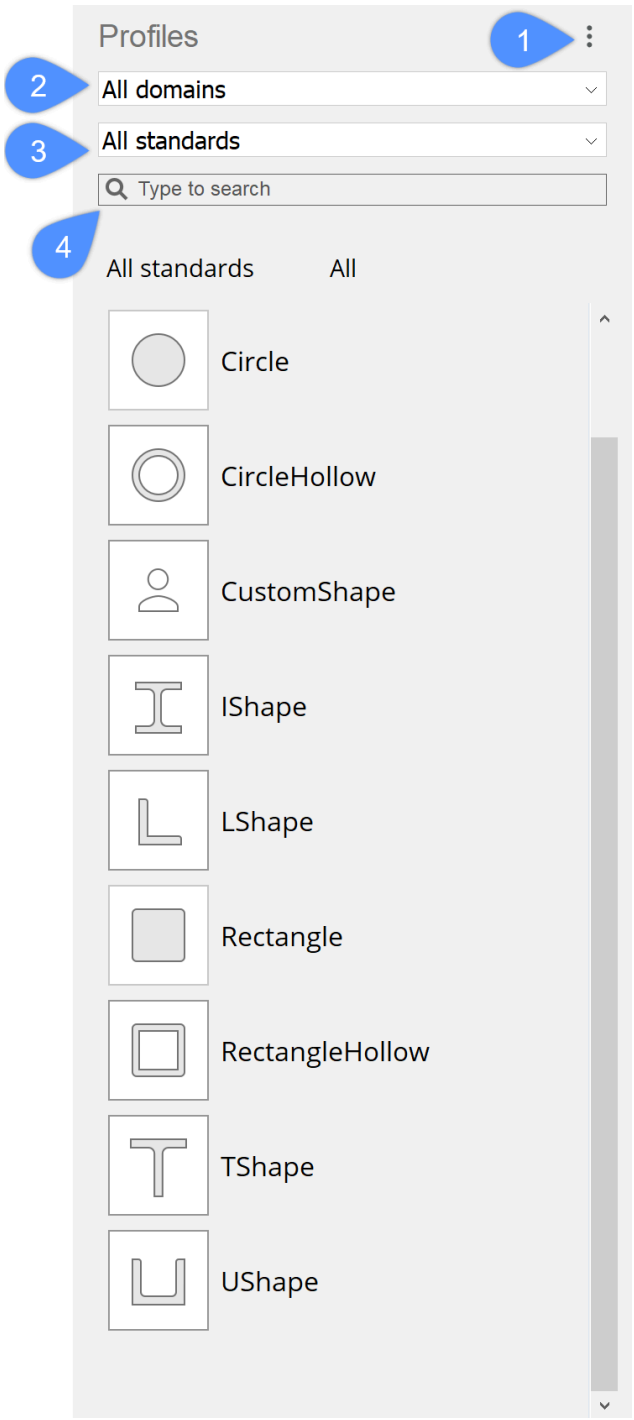

25.1.2 Informacje o profilach BIM

Dostęp do panelu **BIM Profile** można uzyskać, klikając belkę dwuteową po prawej stronie ekranu. Jeśli pasek narzędzi **BIM Profile** nie jest wyświetlany po prawej stronie ekranu, kliknij prawym przyciskiem myszy panel **Narzędzi** po prawej stronie ekranu, wybierz opcję **Panele** z menu kontekstowego, a następnie zaznacz opcję **BIM Profile**.

Uwaga: Panel **BIM Profile** można również znaleźć, wpisując BIMPROFILE w wierszu poleceń.

Wyświetlony zostanie panel **BIM profili**:

Rozwijane pole u góry (2) działa jak filtr. Istnieją różne domeny, według których można filtrować: **Ogólne**, **Beton konstrukcyjny**, **Stal konstrukcyjna**, **HVAC**, **Rurociągi** i **Elektryczne**.

Uwaga: Jeśli nie masz żadnych profili w określonej domenie, nie będziesz mógł jej filtrować.

Drugie pola rozwijane (3) umożliwiają filtrowanie profili według standardów krajowych.

Pole wyszukiwania (3) umożliwia filtrowanie według nazwy.

Menu (1) po prawej stronie umożliwia dostęp do okna dialogowego **BIM Profile**. Kliknięcie ikony menu powoduje wyświetlenie menu kontekstowego z kilkoma opcjami.

Wybierz polecenie **Otwórz okno dialogowe profilu** z menu, aby otworzyć okno dialogowe **Profile**.

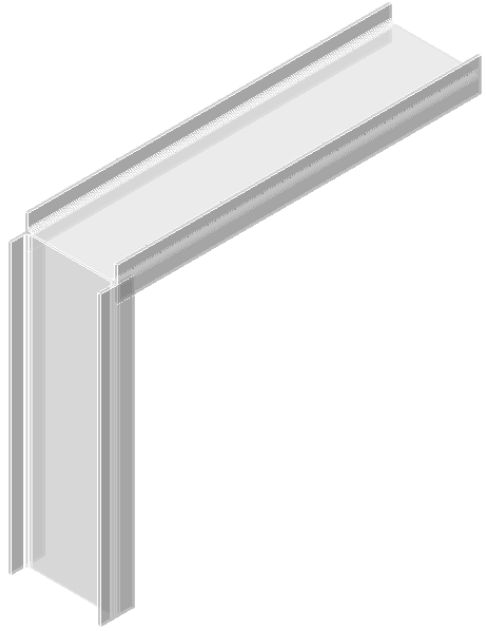
25.1.3 Jak korzystać z panelu Profile BIM

1 Przeciągnij i upuść żądany profil z panelu **BIM Profile** do przestrzeni modelu.

Uwaga: To polecenie działa w taki sam sposób, jak polecenie LINIA.

2 Aby zdefiniować punkt początkowy i kolejne punkty, kliknij w obszarze modelu lub użyj dynamicznych pól wymiarowania.

3 Naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

Uwaga: BricsCAD nie generuje automatycznie połączeń między różnymi segmentami, ponieważ wybrane profile są wykonane ze stali konstrukcyjnej.

25.1.4 Informacje o BIMZASTOSUJPROFIL

Narzędzie **Zastosuj profil** umożliwia zmianę profilu obiektów liniowych i brył liniowych. Liniowe bryły mają stały przekrój na liniowej ścieżce wyciągnięcia. Narzędzie rozpoznaje wycinki i otwory. Za pomocą narzędzia **Zastosuj profil** można tworzyć kolumny, balustrady, belki, rury, kanały i inne elementy.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMZASTOSUJPROFIL.

Jak zastosować profile do istniejącej linii lub bryły: za pomocą polecenia BIMZASTOSUJPROFIL

1 Wybierz linię lub bryłę, do której chcesz zastosować profil, a następnie uruchom polecenie

BIMZASTOSUJPROFIL.

2 Po naciśnięciu klawisza Enter pojawi się okno dialogowe **Profile**.

3 Wybierz profil i naciśnij przycisk **Wybierz** w prawym dolnym rogu.

4 Naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie. Profil zostanie zastosowany do linii lub bryły w modelu.

Jak zastosować profile do istniejącej linii lub bryły: za pomocą panelu Profile BIM

1 Otwórz panel **BIM Profile**.

Uwaga: Dostęp do panelu **BIM Profile** można uzyskać, klikając ikonę dwuteownika po prawej stronie ekranu.

2 Wybierz wszystkie podmioty, do których chcesz zastosować profil.

3 W panelu **BIM Profile** wyszukaj profil, który chcesz zastosować do wybranych podmiotów.

4 Przeciągnij wybrany profil na jeden z wybranych elementów.

5 Profil zostanie zastosowany do linii lub brył w modelu.

Uwaga: Zastosowanie profilu do bryły spowoduje zastąpienie bryły wybranym profilem. W przypadku linii linia nie zostanie zastąpiona, ale dodano profil z jego osią taką samą jak wybrana linia.

6 Ponieważ linia nie jest już potrzebna, możesz ją usunąć.

25.1.5 Informacje o BIMDODAJMIMOŚRÓD

Polecenie BIMDODAJMIMOŚRÓD pozwala kontrolować względne położenie osi bryły liniowej.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMDODAJMIMOŚRÓD.

1 Wybierz istniejącą bryłę liniową lub profil w obszarze rysunku.

2 Uruchom polecenie BIMDODAJMIMOŚRÓD, wpisując je w wierszu poleceń lub wybierając polecenie w oknie Quad (w zakładce modelu) lub na wstążce (w zakładce **Structural/MEP**).

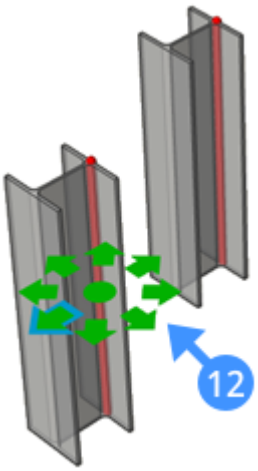
Pojawi się widżet ekscentryczności

3 Aby ustawić ekscentryczność, kliknij jedną z dziewięciu lokalizacji w widżecie, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy, aby potwierdzić.

4 Opcjonalnie wpisz lokalizację w wierszu polecenia.

5 Dostępne opcje lokalizacji to: **TR**: Prawy górny, **TM**: Środkowy górny, **TL**: Lewy górny, **MR**: Prawy środkowy, **C**: Środek (resetuje osie zestawu wyboru do domyślnej lokalizacji), **ML**: Lewy środkowy, **BR**: Prawy dolny, **BM**: Środkowy dolny, **BL**: Lewy dolny .

6 Naciśnij Enter, aby zaakceptować zmiany. Poniższa ilustracja przedstawia widżet ekscentryczności (12) na liniowym profilu bryłowym.

25.1.6 Informacje o przeliczaniu osi BIM

Narzędzie Przelicz oś przelicza oś liniowych elementów budynku i przesuwa ją z powrotem do linii środkowej elementu liniowego.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMPRZELICZOSIE.

Przelicz oś liniowych elementów budynku

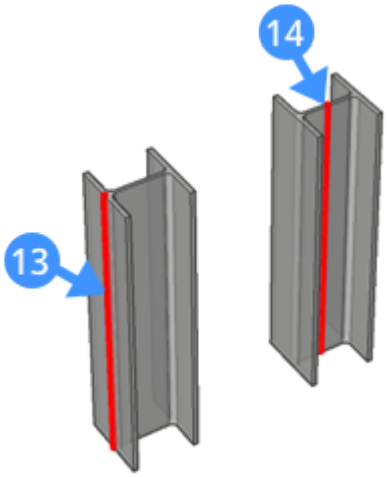
1 Wybierz dowolny liniowy element budynku w swoim modelu

2 Uruchom polecenie BIMPRZELICZOSIE.

3 Naciśnij Enter.

4 Oś elementu zostaje przeniesiona do pozycji domyślnej.

5 Poniższa ilustracja przedstawia wynik użycia BIMPRZELICZOSIE na liniowej bryle. Oś (13) jest przesuwana do linii środkowej (14) elementu liniowego.

25.1.7 Pomocne ustawienia podczas modelowania brył liniowych

Wyświetl osie

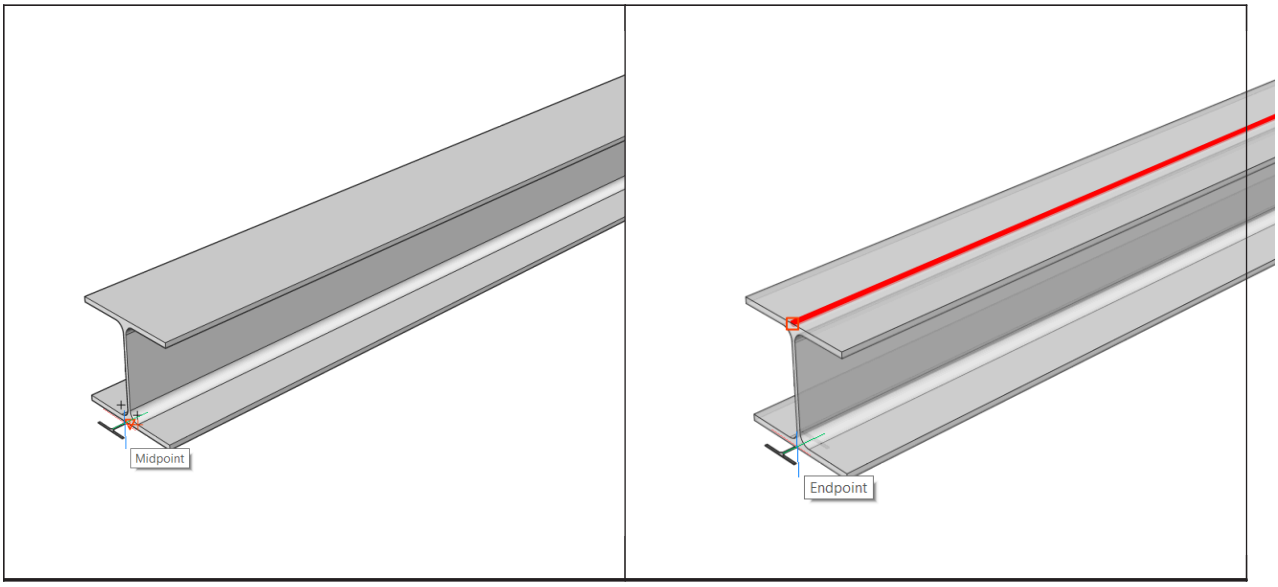
System zmiennych DISPLAYAXES może ukrywać lub wyświetlać osie liniowych brył w celu łatwiejszej edycji struktury.

Jeśli włączona jest opcja DISPLAYAXES, osie brył liniowych są widoczne jako gruba czerwona linia. W takim przypadku będziesz mógł tylko przyciągnąć punkt końcowy osi jako punkt początkowy, aby dodać więcej liniowych brył lub profili do już istniejącej konstrukcji.

Gdy opcja DISPLAYAXES jest wyłączona, w obszarze rysunku nie jest widoczna żadna oś i można przyciągać wszystkie określone punkty, które zaznaczyłeś w menu kontekstowym ESNAP.

DISPLAYAXES WYŁĄCZONE	DISPLAYAXES WŁĄCZONE

BIMOSMODE

Zmienna systemowa BIMOSMODE daje możliwość wyboru poziomu szczegółowości, do którego przyciągane jest przyciąganie.

1 Wpisz BIMOSMODE w wierszu poleceń lub w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Zostanie wyświetlony monit: Nowa bieżąca wartość dla BIMOSMODE (od 0 do 3) <2>:

2 Wybierz nową wartość (wpisz liczbę od 0 do 3).

Wartość	Przyciąganie szczegółów
0	Włącza wszystkie przyciąganie.
1	Wyłącza przyciąganie do brył z wyjątkiem osi bryły.
2	Wyłącza wszystkie przyciąganie do osi siatki BIM z wyjątkiem przecięć osi.
3	Wyłącza wszystkie przyciąganie do osi siatki BIM z wyjątkiem przecięć osi. Wyłącza przyciąganie do brył z wyjątkiem osi bryły.

3 Naciśnij Enter

25.2 Tworzenie okna BIM

25.2.1 Polecenia

BIMTWÓRZOKNO

25.2.2 Informacje

W BricsCAD, narzędzie **Twórz Okno** umożliwia przekształcenie innego zestawu pomysłów projektowych w okno. Możesz używać tego narzędzia w oknach o wszystkich kształtach i rozmiarach, co umożliwia wykorzystanie znacznej liczby stylów okien w projekcie BIM.

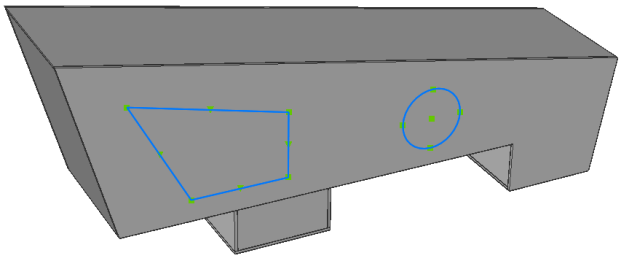
Gdy masz zamknięty element 2D lub granicę na powierzchni bryły (ściany), narzędzie do tworzenia okien umożliwia użycie tych zamkniętych elementów do utworzenia okna. Za pomocą narzędzia kreatora okien można wybrać dowolne style okien w oknie dialogowym i zmienić właściwości utworzonego okna w modelu BIM.

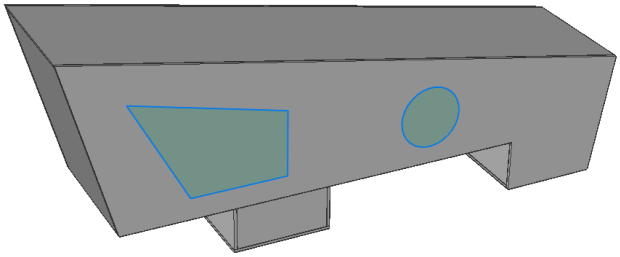
25.2.3 Tworzenie okna parametrycznego przy użyciu granic

1 Narysuj wielokąt na powierzchni bryły (ściany).

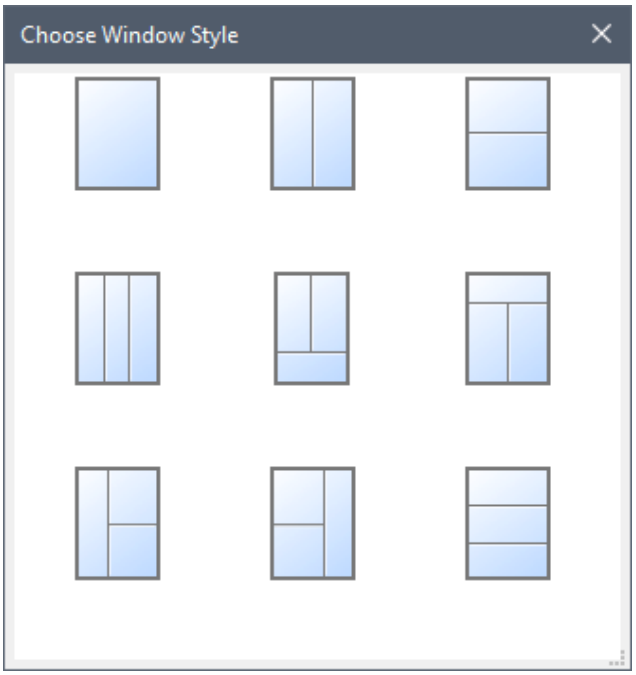
1 Na podstawie tego profilu bazowego zostanie utworzony otwór okienny.

2 Upewnij się, że **Wykrywanie obwiedni** (wybierz wykryte obwiednie) jest włączone w zmiennej systemowej SELECTIONMODES. Najedź na wnętrze wielokąta i wybierz narzędzie **Utwórz okno** z menu Quad.

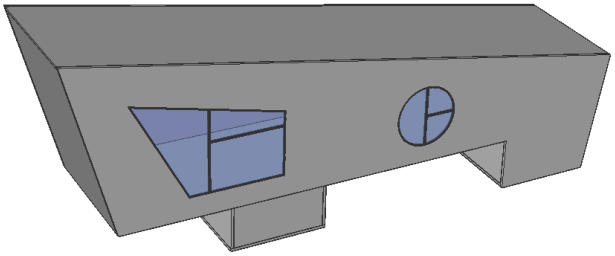

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz Styl Okna**:

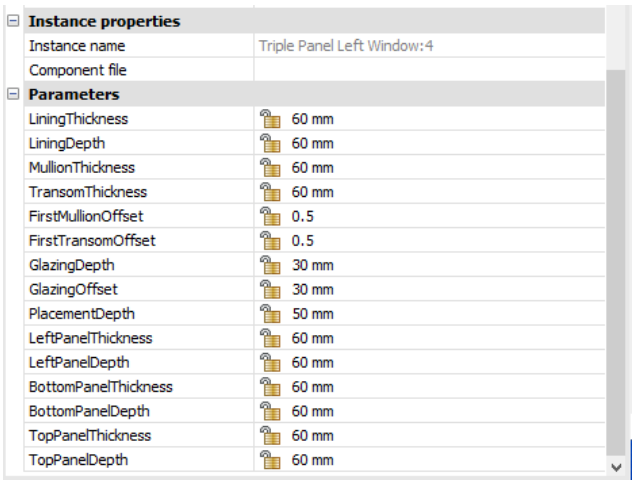

3 Wybierz styl okna w oknie dialogowym.

4 Okno zostanie utworzone na ścianie w wybranym stylu. Na poniższej ilustracji przedstawiono styl okna z dwoma panelami w pionie, który został wybrany do tworzenia okien na powierzchni ściany.

5 **(Opcjonalnie)** Możesz udoskonalić projekt okna, zmieniając domyślne wartości parametrów. Aby to zrobić, wybierz okno i zmień żądane parametry w panelu **Właściwości**.

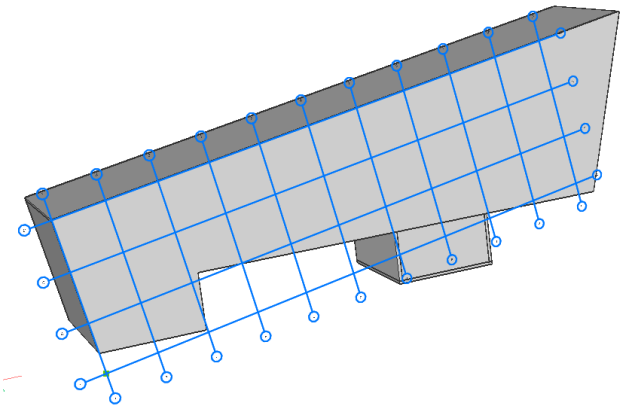
Aby zmienić jeden z domyślnych parametrów tego okna, wpisz nową wartość w polu właściwości.

Naciśnij klawisz **Enter**, aby zaakceptować nową wartość parametru. Okno powinno zostać zaktualizowane automatycznie.

25.2.4 Twórz okna na podstawie siatki

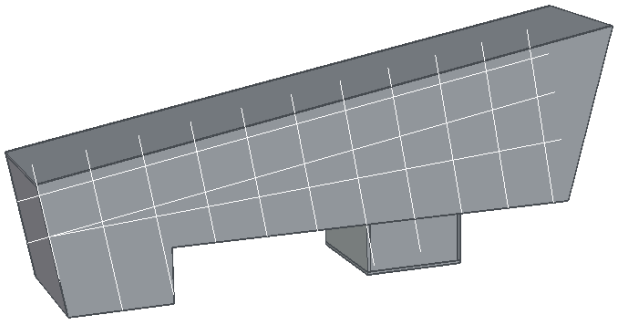
1 Użyj polecenia BIMSIATKA, aby utworzyć siatkę na licu ściany. Wybierz podstawowe wymiary w wierszu polecenia. Zmiana opcji paneli **U-line** i **V-line** pozwala określić żądany rozmiar i liczbę paneli na powierzchni.

Uwaga: Aby narysować na powierzchni, upewnij się, że najpierw podświetliłeś twarz, a następnie kliknij, aby rozpocząć rysowanie. W przeciwnym razie Siatka zostanie utworzona w płaszczyźnie XY.

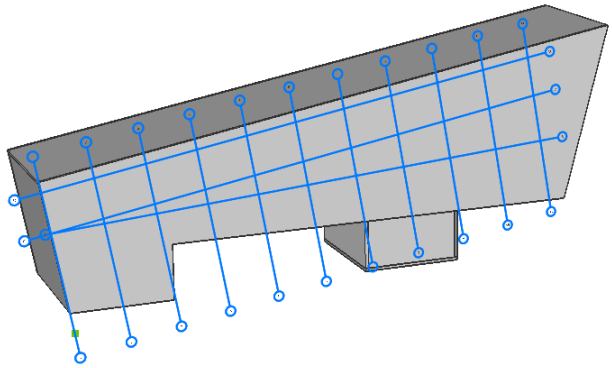

2 Użyj polecenia BEDYCJA lub polecenia ODNEDYCJA, aby edytować siatkę.

3 Użyj manipulatora, aby zmienić położenie linii siatki na ścianie.

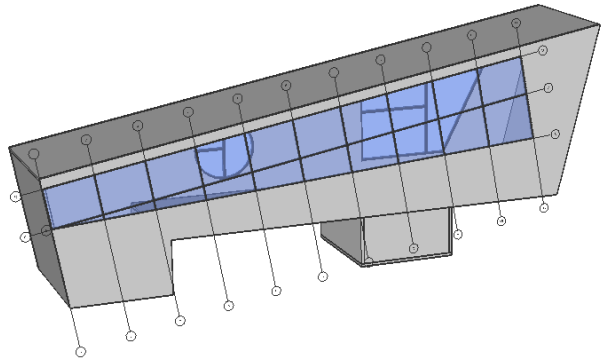

4 Wybierz opcję Siatka, a następnie wybierz opcję **Utwórz okno** w menu Quad.

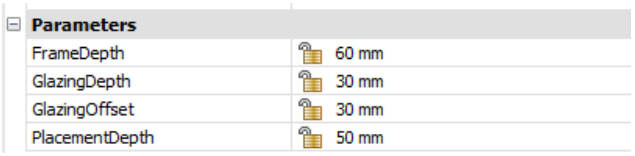

5 Okno jest generowane na podstawie linii siatki.

6

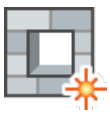
Uwaga: Parametry można edytować w panelu **Właściwości**. Wpisz nową wartość w polu właściwości i naciśnij klawisz **Enter**. Okno zaktualizuje się automatycznie.

Parameters	
FrameDepth	60 mm
GlazingDepth	30 mm
GlazingOffset	30 mm
PlacementDepth	50 mm

25.2.5 Tworzenie otworów okiennych

BIM Utwórz Otwarcie tworzy otwór bez geometrii okna. Używa tego samego polecenia, co BIMTWÓRZOKNO. Polecenie pozwala na utworzenie otworu w miejscu wybranego profilu bazowego. Profil bazowy może być obwiednią lub zamkniętą polilinią.

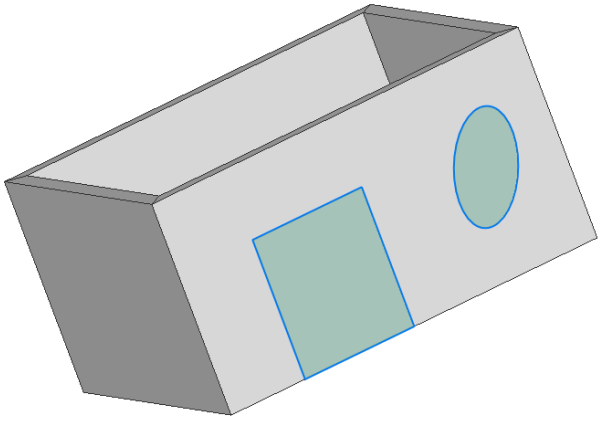
Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMTWÓRZOKNO.

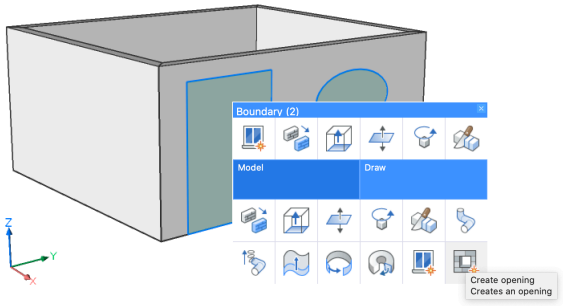
1 Narysuj jedną lub więcej zamkniętych polilinii na powierzchni ściany.

2 Gdy wykrywanie granic jest włączone, najedź kursorem na wielokąt.

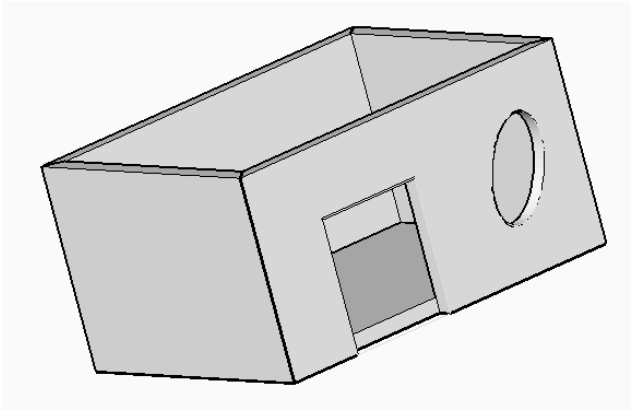
3 Możesz też wybrać zamkniętą polilinię.

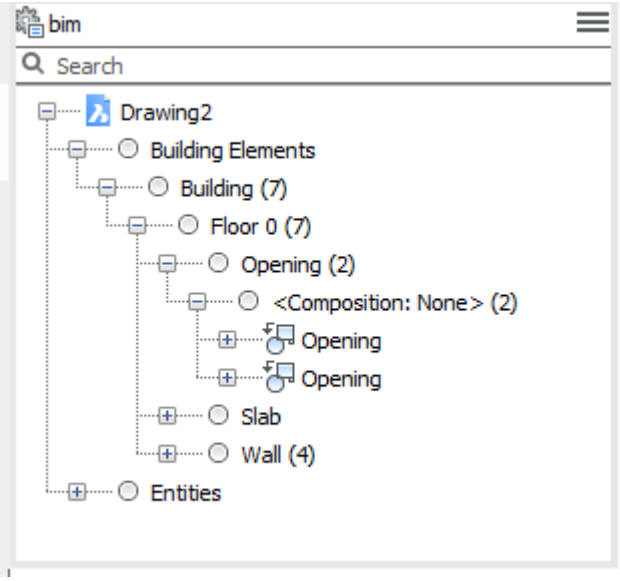
4 Wybierz narzędzie **Utwórz Otwarcie** z Quad.

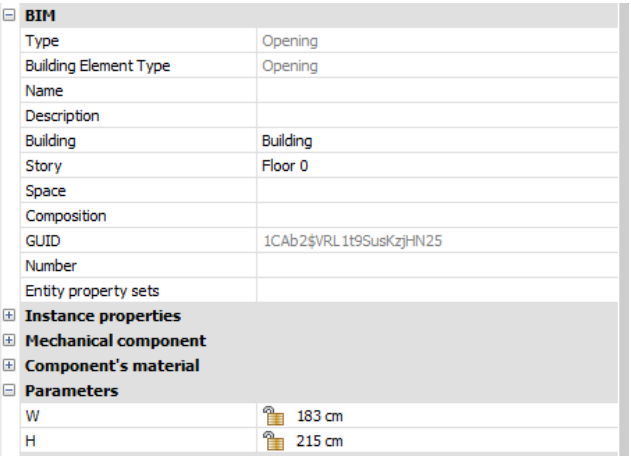

5 Otwór jest tworzony na podstawie zamkniętego konturu. W panelu **Struktura** otwór jest dodawany jako odnośnik bloku. Odniesienie do bloku jest klasyfikowane jako otwór.

Jeśli wybierzesz otwarcie z panelu **Struktura**, zobaczysz zestaw właściwości związanych z tym elementem otwarcia w panelu **Właściwości**.

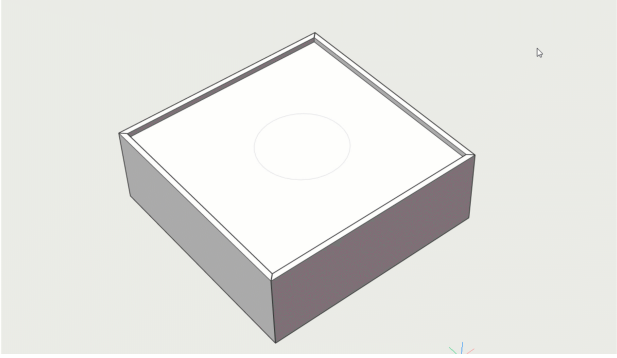

Uwaga: Jeśli zamknięty kontur ma kształt prostokąta, element otwierający będzie zawierał parametry **Szerokość** i **Wysokość**.

Uwaga: Elementy otwierane zawierają bryły odejmujące. Aby wyświetlić bryłę odejmującą, otwórz panel **Warstwy** i wybierz warstwę **BC_SUBTRACT**.

Uwaga: Znaczniki zespolone można wygenerować za pomocą polecenia BIMTAG dla elementu otwierającego na rysunku przekrojowym.

Poniższy animowany plik GIF pokazuje, jak utworzyć otwór na podstawie zamkniętego konturu.

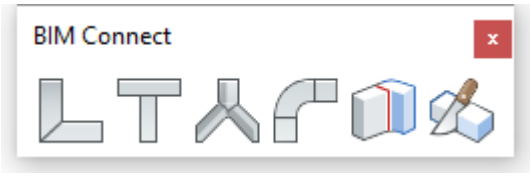
25.3 Łączenie brył

25.3.1 Polecenia

LPOŁĄCZ, TPOŁĄCZ, BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE

25.3.2 Informacje

Ściany, profile, warstwy itp. są tworzone jako natywne bryły 3D. Do ich modyfikacji można więc użyć dowolnego z poleceń edycji brył 3D. Użyj poleceń **BIM Connect,** aby połączyć dwie bryły na różne sposoby.

Polecenie LPOŁĄCZ tworzy połączenie w kształcie litery L (dwusieczne lub równoległe) między dwiema bryłami.

Polecenie TPOŁĄCZ tworzy połączenie teowe między dwiema bryłami.

Polecenie BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE umożliwia łączenie brył konstrukcyjnych profili, takich jak belki i słupy.

Polecenie BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU tworzy połączenie pomiędzy segmentami przepływu, takimi jak rury lub kanały HVAC.

Poniższe procedury wykorzystują menu kursora Quad.

25.3.3 Procedura: tworzenie połączeń L

1 Upewnij się, że zmienna systemowa SELECTIONMODES = 0.

2 Wpisz **LConnect** w wierszu poleceń lub wybierz go za pomocą Quad.

3 Wybierz dwie bryły lub ściany do połączenia.

4 Dwie wybrane bryły są połączone: domyślnym typem połączenia jest dwusieczna L.

5 Jeśli zmienna systemowa HOTKEYASSISTANT jest włączona (HKA jest włączona), zostanie wyświetlony widżet Asystent skrótów klawiszowych.

Do przełączania się pomiędzy typami połączeń użyj klawisza Ctrl.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz bryłę bazową [Przełącz] <Accept>. Wpisz **A**, aby użyć wybranego połączenia, wpisz **S**, aby przełączyć się na żądany typ połączenia.

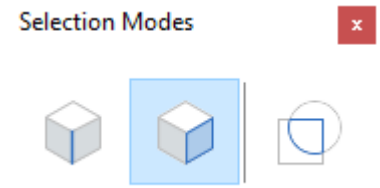
Model 3D aktualizuje się dynamicznie podczas przełączania typów połączeń L.

Uwaga: Połączenia w kształcie litery L można również tworzyć między niepionowymi bryłami, takimi jak połacie dachowe.

25.3.4 Sposób postępowania: Tworzenie połączeń teowych

Poniższa procedura umożliwia połączenie ścian pomocniczych bryły ze ścianami głównymi innych brył, niezależnie od orientacji ścian. W związku z tym można użyć polecenia TPOŁĄCZ do połączenia brył w kształcie litery T.

1 Upewnij się, że wybrana jest opcja **Priorytet wyboru powierzchni** zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

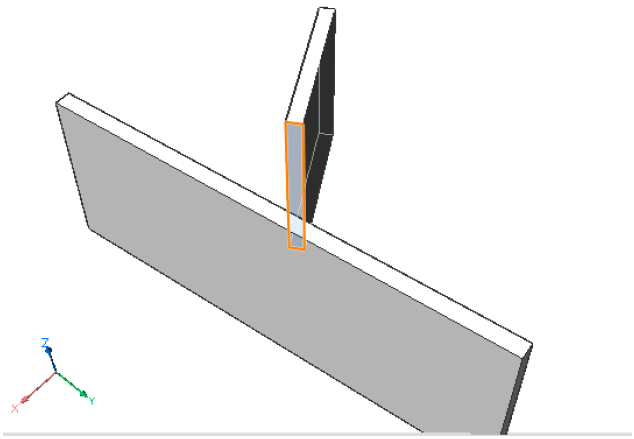

2 Wpisz TPOŁĄCZ w wierszu poleceń lub wybierz go za pomocą Quad.

3 Przesuń kursor na mniejszą powierzchnię pierwszej bryły na końcu, która ma zostać połączona.

4 Naciśnij Tab, aby podświetlić zasłonięte twarze.

Kliknij, gdy twarz zostanie podświetlona.

5 (**Opcjonalnie**) Powtórz poprzedni krok, aby wybrać więcej twarzy, a następnie naciśnij Enter.

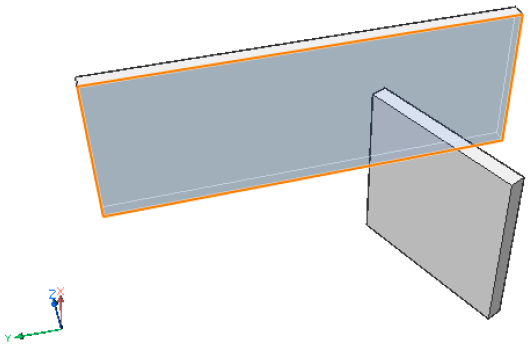
Wskazówka: Polecenie WYBIERZWYRÓWNANEPOWIERZCHNIE w grupie poleceń **Wybierz** w kwadracie wybiera wszystkie powierzchnie w modelu 3D, które znajdują się w tej samej płaszczyźnie (współpłaszczyznowej) z wybraną powierzchnią.

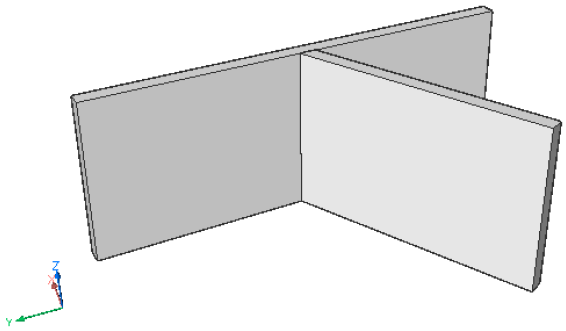
6 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz elementy, z którymi chcesz się połączyć, lub [Połącz z najbliższymi/Rozłącz/opcje wyboru (?)] <Połącz z<Connect to nearest> najbliższymi>:

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter, aby połączyć się z najbliższymi twarzami.
- Wybierz jedną lub więcej ścian.
- W razie potrzeby naciśnij Tab, aby podświetlić zasłoniętą twarz. Kliknij, gdy twarz zostanie podświetlona.

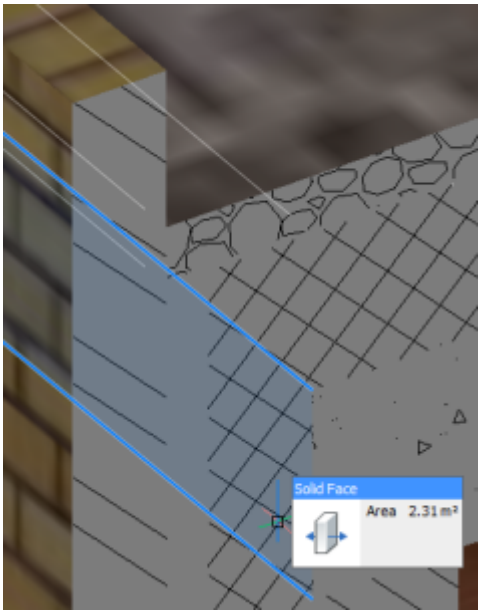
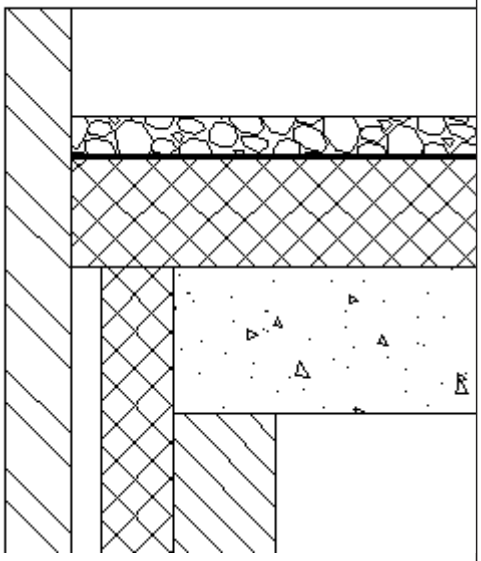
  Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać wybieranie powierzchni.

Wskazówka: Najedź kursorem na mniejszą ścianę bryły i wybierz opcję **Połącz z najbliższą w** grupie poleceń Model w oknie Quad.

Tworzenie połączeń typu T „warstwa po warstwie”

	
3DModel	Obliczona sekcja

Aby sterować połączeniem warstw kompozycji pomiędzy dwoma elementami budynku, można **polecenie Wypchnij/Pociągnij** warstwę w przyciętym przekroju podcięcia (jeśli opcja Pokaż kompozycję jest włączona). Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje, zapoznaj się z artykułem BIM Ply Editing.

Aby utworzyć połączenie teowe warstwa po warstwie w przekroju, wykonaj następujące czynności.

1 Umieść kursor na powierzchni warstwy, którą chcesz połączyć. W razie potrzeby kilkakrotnie naciśnij klawisz Tab, aby wybrać zasłoniętą ścianę.

2 Gdy warstwa wierzchnia zostanie podświetlona, wybierz opcję **Wepchnij / wyciągnij** w Quad.

3 Określ, do którego punktu ma dotrzeć wybrana warstwa, przesuwając kursor lub wpisując odległość.

4 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij Enter, aby potwierdzić.

5 Warstwa pierwszej bryły jest połączona z warstwą drugiej bryły. Połączona warstwa jest odejmowana od drugiej bryły.

6 Opcjonalnie można użyć polecenia BIMPROPAGUJPLANARNE, aby zastosować połączenie do podobnych lokalizacji w modelu.

25.3.5 Procedura: Ustawianie odległości między równoległymi bryłami

1 Wybierz bryłę, której położenie ma być ustalone.

2 Wybierz bryłę, która zostanie przesunięta podczas definiowania nowej odległości.

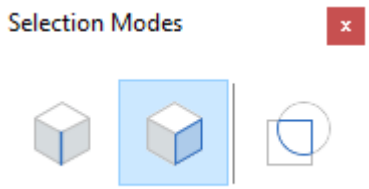
3 Wyświetlana jest najbliższa odległość między bryłami.

4 Wpisz wartość w polu odległości i naciśnij klawisz Enter.

25.3.6 Procedura: Tworzenie kopii bryły

Tworzenie równoległej kopii bryły

1 Upewnij się, że wybrana jest opcja **Priorytet wyboru powierzchni** zmiennej systemowej SELECTIONMODES.

2 Przesuń kursor na powierzchnię bryły, która ma zostać przesunięta.

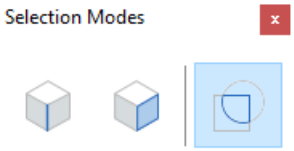
3 Kiedy twarz zostanie podświetlona, wybierz **BimCopy** w grupie poleceń **Model** w Quad.

Kopia bryły jest wyświetlana dynamicznie. Linijka wskazuje aktualną odległość.

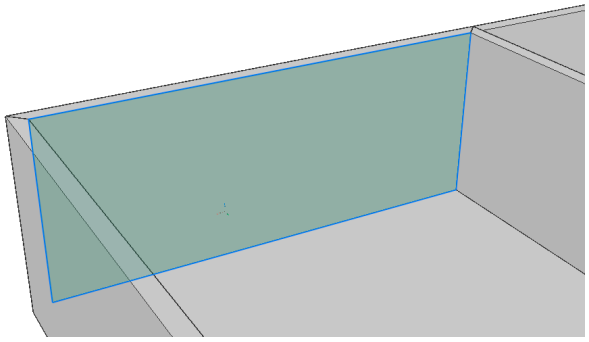
4 Wpisz wartość w polu wprowadzania dynamicznego i naciśnij Enter.

Tworzenie częściowej kopii bryły

1 Upewnij się, że opcja **Włącz wykrywanie obwiedni** zmiennej systemowej SELECTIONMODESjest zaznaczona.

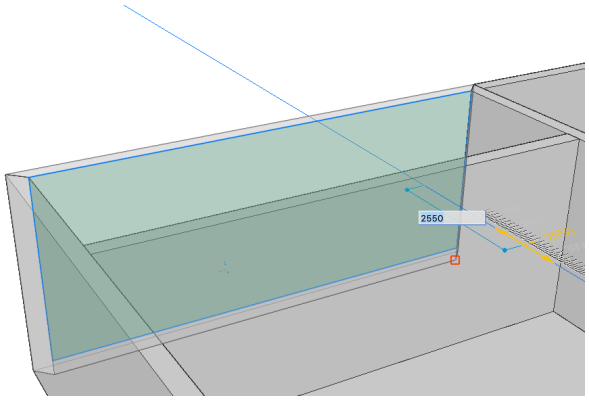
2 Podświetl część obwiedni części bryły, którą chcesz skopiować.

3 Kiedy twarz zostanie podświetlona, wybierz **BimCopy** w grupie poleceń **BIM** w Quad.

Częściowa kopia bryły jest wyświetlana dynamicznie. Linijka wskazuje aktualną odległość.

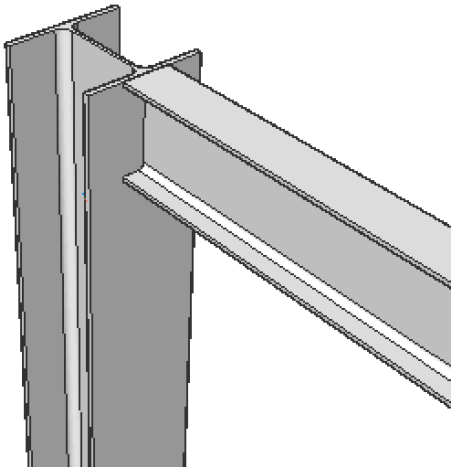
4 Wpisz wartość w polu wprowadzania dynamicznego i naciśnij Enter.

25.3.7 Procedura: odłączenie dwóch połączonych brył

W niektórych przypadkach konieczne jest odłączenie 2 brył węzła, aby wykonać dalsze modelowanie bezpośrednie.

Po wybraniu dwóch brył połączenie zostanie przerwane poprzez fizyczne rozdzielenie dwóch brył i usunięcie wszystkich końcówek z boku połączenia. W związku z tym bryły te mogą być ponownie modelowane bezpośrednio.

1 Wpisz LPOŁĄCZ w wierszu polecenia.

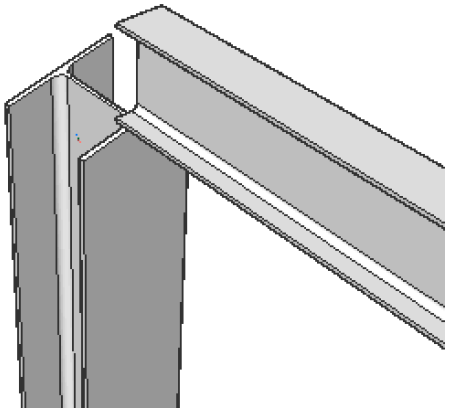
2 Wybierz dwie bryły.

3 Połączenie zostanie nawiązane automatycznie, naciskaj CTRL, aż ikona rozłączenia zostanie podświetlona.

4 Naciśnij Enter.

5

Uwaga: Za pomocą polecenia Propagate można odłączyć podobne węzły.

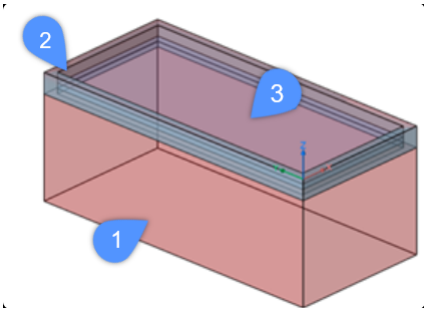
25.4 Tworzenie niestandardowego okna lub drzwi

25.4.1 Informacje

Na stronie BricsCAD można utworzyć dowolną geometrię lub komponent od podstaw. Po uzyskaniu geometrii w 3D można ją wstawić i wykorzystać w modelu BIM. W każdej chwili możesz wprowadzić zmiany lub dodać więcej szczegółów do swojego okna lub drzwi.

Proces ten jest wyjaśniony w 4 częściach, aby ułatwić etapy tworzenia geometrii okna lub drzwi 3D.

- Utwórz plik
- Utwórz bryłę odejmowania (1)
- Utwórz ramę okienną lub drzwiową (2)
- Utwórz panele (Glass) (3)

25.4.2 Tworzenie okna niestandardowego

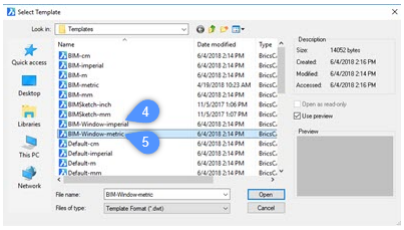
Krok 1: Tworzenie pliku

1 Kliknij przycisk **Nowy** w menu **Plik**.

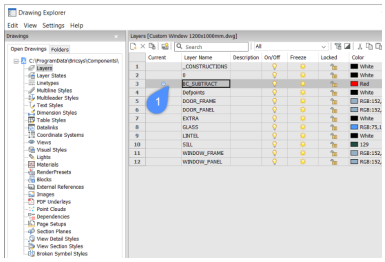
2 Wybierz jeden z predefiniowanych szablonów, aby utworzyć proste okno określające układ jednostek

miar rysunku.

3 ***Uwaga:*** Wstępnie zdefiniowane szablony zawierają warstwy potrzebne do utworzenia geometrii okna lub drzwi. Te szablony formatu plików DWT to **BIM-Window-imperial** (4) i **BIM-Window-metric** (5), które zapewniają wyświetlanie wymaganych warstw i właściwości na rysunku.

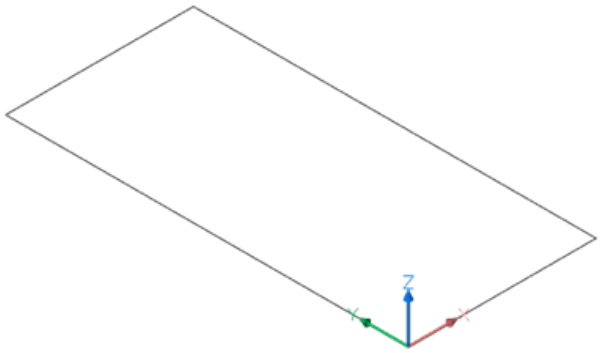

4 Ustaw bieżącą warstwę **BC_SUBTRACT** (6) za pomocą eksploratora rysunków lub pola warstwy w panelu **Właściwości** lub panelu **Warstwy** po prawej stronie.

5 Utwórz zamkniętą polilinię (np. prostokąt), która reprezentuje kształt otworu dla wstawienia.

6

7 Zapisz plik w dowolnej lokalizacji. Biblioteka komponentów zdefiniowanych przez użytkownika znajduje się w folderze Komponenty. Ścieżka folderu jest przechowywana przez zmienną systemową COMPONENTSPATH.

8 Domyślnie jest to: *C:\ProgramData\Bricsys\Components*. Więcej folderów można dodać w oknie dialogowym **Ustawienia**.

Uwaga: Biblioteka predefiniowanych komponentów znajduje się w *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 pl_US\UserDataCache\Support\en_US\Bim\Components*.

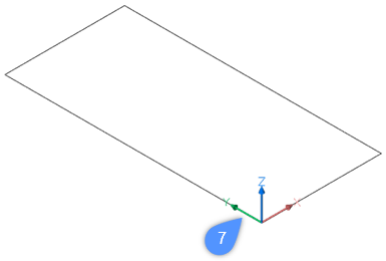
Krok 2: Tworzenie bryły odejmowania

Bryła odejmująca zostanie użyta do utworzenia otworu.

Uwaga: Warstwa **BC_SUBTRACT** musi być ustawiona jako bieżąca warstwa.

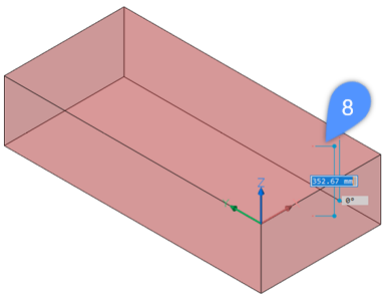
1 Użyj wcześniej utworzonego konturu bryły (np. prostokąta).

1 Obrys leży w pierwszej ćwiartce płaszczyzny XY Globalnego Układu Współrzędnych (GUW).

Lewy dolny róg prostokąta leży na początku (0,0,0) GUW (7).

2 Wybierz narzędzie **Wyciągnięcia** i przesuń kursor w dół (8), aby wytłoczyć kontur bryły w ujemnym kierunku Z.

3 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby zakończyć tworzenie bryły odejmowania.

- Kliknij punkt
- Wpisz wartość w polach wymiaru dynamicznego, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.

Uwaga: Upewnij się, że wysokość wyciągnięcia jest większa niż szerokość ściany, w którą zostanie wstawiony komponent.

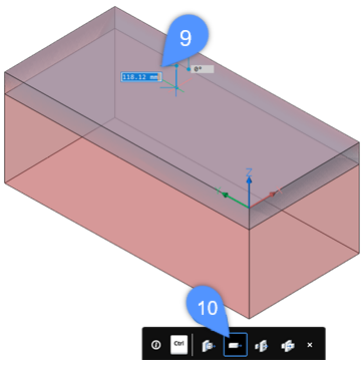
Krok 3: Tworzenie stałej ramy

Kontur ramy stałej pokrywa się lub jest równoległy (w przypadku wrębu) do obrysu bryły odejmującej.

1 Ustawia aktualną warstwę **WINDOW_FRAME**.

2 Podświetl górną powierzchnię bryły odejmowania.

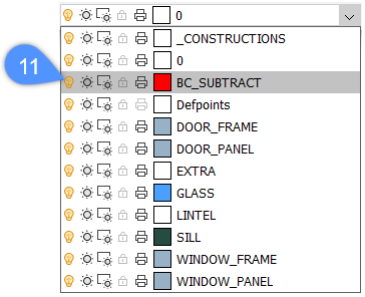
3 Następnie wytłocz górną powierzchnię bryły odejmującej w ujemnym kierunku Z (9) za pomocą opcji narzędzia **Wyciągnięcia** "**Utwórz**" (10), naciskając raz klawisz **Ctrl**.

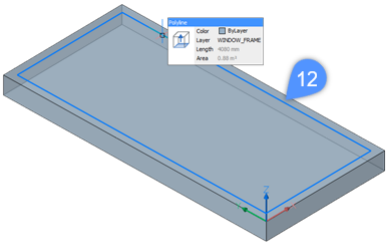
4 Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego, aby określić wysokość stałej ramki.

5 ***Uwaga:*** Wysokość wytłoczenia będzie równa grubości ramy stałej.

6 Wyłącz warstwę **BC_SUBTRACT**, klikając żarówkę (11) obok nazwy warstwy.

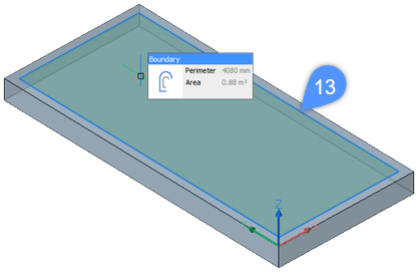

7 Użyj narzędzia **Odsunięcie**, aby utworzyć równoległe przesunięcie obrysu stałej ramki (12).

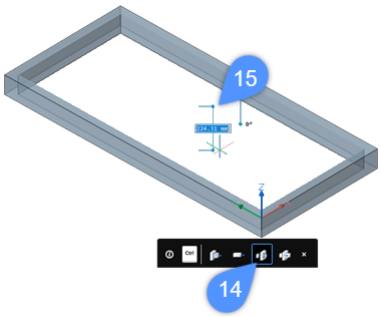

Uwaga: Odległość odsunięcia jest równa szerokości ramki.

8 Najedź kursorem na wewnętrzną granicę przesunięcia równoległego (13) i wybierz narzędzie **Wyciągnięcie** z menu Quad.

9 Gdy w trybie wyciągnięcia wybrana jest opcja **Różnica** (14), przesuń kursor w dół (15), aby utworzyć otwór w stałej ramce.

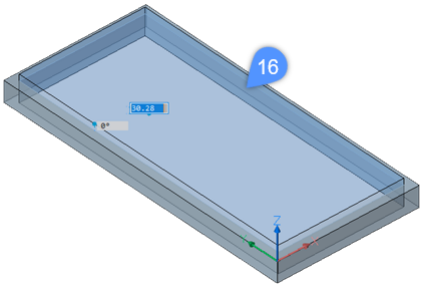
10 Wykonaj jedną z następujących czynności, aby zakończyć tworzenie otworu w ramie stałej.
- Kliknij punkt
- Wpisz wartość w polach wymiaru dynamicznego, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.

Krok 4: Tworzenie tafli szkła

1 Ustaw bieżącą warstwę **GLASS**.

2 Użyj polecenia MBWYCIĄGNIJ, aby wyciągnąć wewnętrzną obwiednię ramy okna.

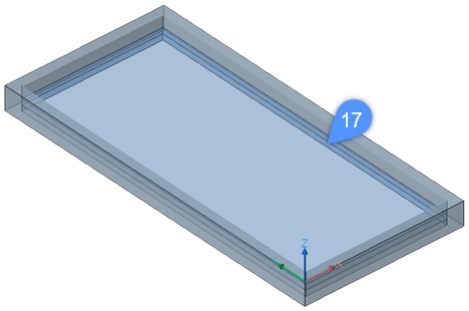
3 ***Uwaga:*** Wysokość profilu jest równa grubości tafli szkła. Na poniższej ilustracji przedstawiono wewnętrzną obwiednię ramy okna po użyciu polecenia MBWYCIĄGNIJ w celu utworzenia tafli szkła okiennego.

Uwaga: Aby utworzyć szybę, należy wybrać opcję **Utwórz** z podpowiedzi narzędzia **MBWYCIĄGNIJ**.

4 Przesuń bryłę szkła w dół w ujemnym kierunku Z, jeśli zewnętrzna powierzchnia ramy stałej nie pokrywa się z powierzchnią zewnętrzną bryły (ściany), w której zostanie umieszczona wkładka.

5 Poniższe ilustracje pokazują, że tafla szkła jest pełna po przesunięciu jej (17) w dół.

6 Opcjonalnie przed zapisaniem rysunku można sklasyfikować cały rysunek jako element okna BIM.

7 Aby to zrobić, wykonaj następujące kroki:

- Wpisz BIMKLASYFIKUJ w wierszu poleceń.
- Naciśnij**"I**" dla okna i naciśnij **Enter**, aby je zaakceptować.
- Następnie naciśnij**"R**" dla Rysunek i naciskaj klawisz **Enter**, aż polecenie zostanie wykonane.

Rysunek jest teraz klasyfikowany jako okno. W ten sposób zostanie on automatycznie rozpoznany jako element BIM Window po wstawieniu do nowego rysunku.

8 Zapisz rysunek.

9 Opcjonalnie można przypisać więcej informacji do okna po wstawieniu go do nowego rysunku. Poniższa ilustracja przedstawia **Window Common** kategoria właściwości BIM z panelu **Właściwości**, które staje się dostępne po wybraniu elementu. Można przypisać informacje o współczynniku przenikalności cieplnej materiałów okiennych, klasie odporności ogniowej zgodnie z krajową klasyfikacją bezpieczeństwa pożarowego itp.

Window Common	
Reference	
Fire rating	
Acoustic rating	
Security rating	
Is external	Off
Infiltration	0 m³/s
Thermal transmittance	0 W/m²·K
Glazing area fraction	0
Smoke stop	Off

25.4.3 Dodawanie elementów 2D (skrzydło drzwi)

Opcjonalnie rysunki okien i drzwi mogą zawierać symbole 2D. Te symbole 2D albo zastąpią rzeczywistą sekcję **Bryłową 3D** okna lub drzwi, albo zostaną dodane do sekcji bryłowej 3D, w zależności od ich warstwy:

- Symbole na warstwie z prefiksem "**BRX_2D_**" lub " **BRX_2D+_**" zostaną dodane do bloku sekcji:
  - bez przetwarzania przez analityczne usuwanie ukrytej linii (HLR), gdy płaszczyzna przekroju przecina komponenty.
  - po przejściu przez procedurę analitycznego usuwania ukrytej linii (HLR), gdy płaszczyzna przekroju nie przecina komponentów.

- Symbole na warstwie z prefiksem "**BIM_2D_SECT_**" lub "**BIM_2D_SECT+_** " zostaną dodane *tylko* wtedy, gdy płaszczyzna przekroju przecina komponenty. Cała geometria przechodzi przez analityczną procedurę usuwania ukrytych linii (HLR).
- Symbole na warstwie z prefiksem "**BIM_2D_BACK_**" lub "**BIM_2D_BACK+_**" zawsze będą dodawane, a cała geometria przechodzi przez analityczną procedurę usuwania ukrytych linii (HLR).
- Nazwa warstw symboli
  - z "**+**": zarówno symbol 2D, jak i przekrój bryłowy 3D komponentu są wyświetlane w wyniku przekroju.
  - bez "**+**" wyświetlana jest tylko zawartość 2d, a wszystkie bryły w komponencie są ignorowane podczas generowania przekroju.

Uwaga: **BRX_2D** jest nadal dostępny tylko dla kompatybilności wstecznej.

Aby dodać symbol 2D do komponentu, wykonaj następujące kroki:

1 Dodaj nową warstwę "**BRX_2D+_***" i ustaw ją jako warstwę aktywną. Geometria 2D dodana do tej warstwy będzie widoczna po wycięciu przekroju przez ten komponent i wygenerowaniu przekroju na arkuszu. Widoczna będzie również przekrojowa reprezentacja geometrii 3D w komponencie.

2 Przed rozpoczęciem rysowania symbolu 2D komponentu upewnij się, że oś Z jest prostopadła do dolnej płaszczyzny komponentu i skierowana w górę. Można to zrobić albo przełączając LUW (używając polecenia LUW , obracając go o 90 stopni w osi X), albo włączając funkcję **Dynamiczny LUW** (DLUW).

3 Przełącz widok do widoku **Góra** za pomocą widżeta **PatrzOd**.

4 Rozpocznij rysowanie geometrii 2D na warstwie "**BRX_2D+_***".

Uwaga: Używaj tylko jednostek **Polilinii**, ponieważ zostaną one rozpoznane podczas generowania sekcji komponentu (podczas gdy jednostki **Linii** nie zostaną rozpoznane).

5 Przełącz się z powrotem do widoku 3D modelu i sprawdź, czy widoczne są następujące elementy:
  - ciał stałych na warstwie **BC_SUBTRACT**
  - bryły komponentu
  - nowo narysowana geometria 2D

25.4.4 Parametryzacja komponentu

Można to zrobić najpierw dla geometrii 3D, a następnie dla geometrii 2D.

Uwaga: Więcej informacji na temat parametryzacji można znaleźć w artykułach przewodnika **Korzystanie z parametryzacji** i **Praca z parametrami i wiązaniami**.

1 Zaznacz całą geometrię 3D komponentu, w tym geometrię pod warstwą **BC_SUBTRACT** (upewnij się, że warstwa ta jest **włączona**).

2 Uruchom polecenie PARAMETRYZUJ dla wybranej geometrii i sprawdź ograniczenia, które pojawią się w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

3 Opcjonalnie można zmienić nazwy parametrów w zależności od potrzeb (na przykład można zmienić nazwę parametru użytkownika"**Length_X**" na"**Width**" itp.) Można również zmienić niektóre z wcześniej

zdefiniowanych ograniczeń i zachowań parametrycznych.

4 Użyj polecenia LUW, aby zmienić LUW w taki sposób, aby geometria 2D leżała w płaszczyźnie XY LUW.

5 Wybierz geometrię 2D dodaną wcześniej do komponentu.

6 Uruchom polecenie PARAMETRYZUJ2D dla wybranej geometrii i sprawdź ograniczenia, które pojawią się w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

7 Powtórz krok 3. Pamiętaj, aby połączyć nowo utworzony parametr 2D w kierunku X z parametrem 3D"**Szerokość**", wpisując nazwę tego parametru 3D jako wartość parametru 2D.

Uwaga: Wiązanie 2D działa inaczej niż wiązanie 3D, ale można użyć tych samych nazw parametrów, aby sterować wiązaniami typu 2D i 3D.

8 Przełącz LUW z powrotem, wybierając opcję **Globalny** w poleceniu LUW. Zapobiegnie to niepożądanym efektom podczas wstawiania komponentu do innego rysunku.

9 **Wyłącz** warstwę **BC_SUBTRACT**.

10 Zapisz rysunek.

11 Wstaw komponent do modelu z panelu **Biblioteka** lub za pomocą polecenia BMWSTAW. Po wybraniu komponentu zmień parametry w panelu **Właściwości**, aby sprawdzić, czy wszystko działa zgodnie z oczekiwaniami.

25.5 Tworzenie dachów

25.5.1 Proces tworzenia dachu składa się z następujących kroków:

1 Tworzenie obrysu dachu.

2 Wyciągnięcie obrysu i utworzenie dachu czterospadowego (polecenie WYCIĄGNIJ).

3 W razie potrzeby dostosuj nachylenie powierzchni dachu(widżetem **Manipulator**).

4 Definiowanie grubości bryły dachu(opcja **Bryła/Skorupa** polecenia EDBRYŁA).

5 Utwórz dodatkowe komponenty dachu.

25.5.2 Tworzenie podrysu dachu

Podrys dachu można utworzyć:

- Od granicy ścian zewnętrznych.
- Tworzenie zamkniętej polilinii poprzez klikanie punktów lub inne procedury 2D.

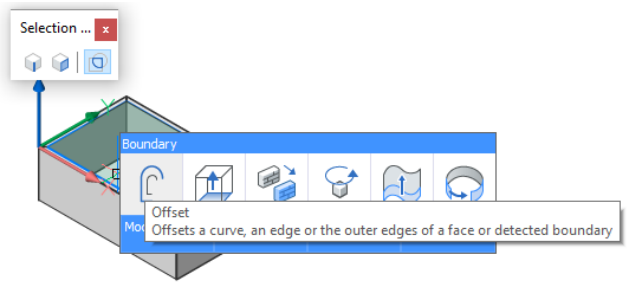
Aby utworzyć obrys dachu z obwiedni ścian zewnętrznych

1 Odizolować ściany zewnętrzne. Izolowanie jednostek można łatwo wykonać za pomocą panelu **Struktura**. Zobacz także polecenie IZOLUJOBIEKTY.

2 Ustaw układ współrzędnych na górnej powierzchni ścian zewnętrznych:
   - Wpisz LUW i naciśnij **Enter**.

     Zostanie wyświetlony<World> monit: Określ początek układu LUW lub [Powierzchnia/NAmed/Element/Poprzedni/Widok/Oś X/Y/Z/Z/Z] <Świat>:
   - Przyciągnij do górnego rogu ściany zewnętrznej, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.

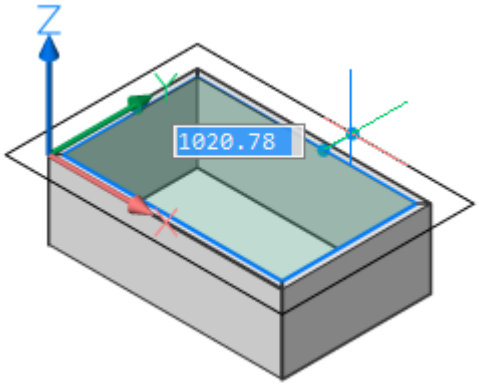
3 Ustaw opcję **Włącz Wykrywanie Obwiedni** WŁ(**Włącz wykrywanie granic**) na pasku narzędzi **Tryby zaznaczania** lub dołącz zmienną systemową Włącz Wykrywanie Obwiedni do SELECTIONMODES

4 Przesuń kursor do pustego obszaru wewnątrz ścian zewnętrznych.

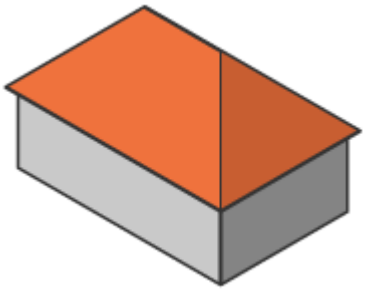
5 Obwiednia wewnętrzna zostanie podświetlona.

6 Wybierz opcję **Odsunięcie** w zakładce **Rysuj** w oknie Quad.

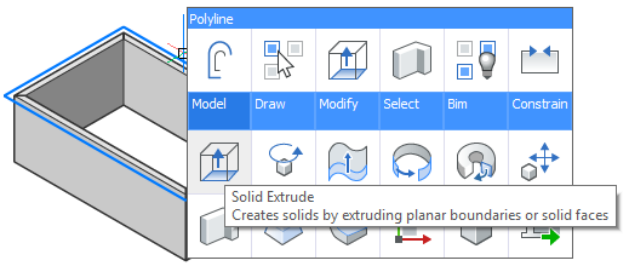
7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wpisz wartość w dynamicznym polu odległości.
- Kliknij, aby zaakceptować wartość.

25.5.3 Tworzenie dachu czterospadowego

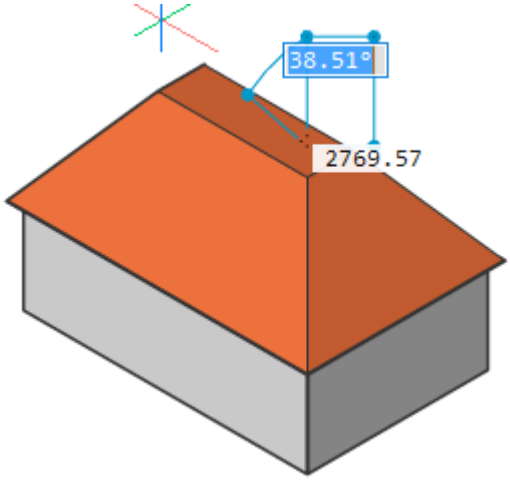

1 Utwórz obrys dachu.

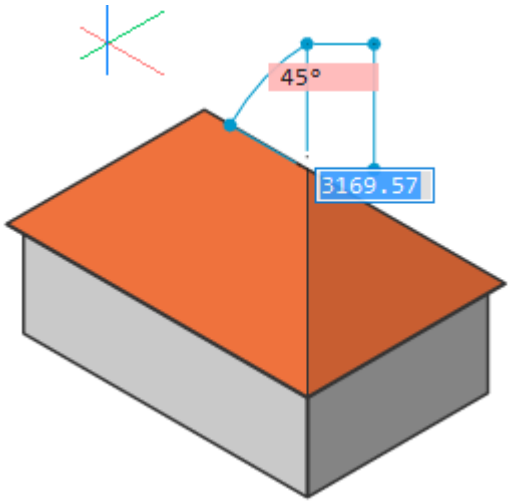
2 Przesuń kursor nad obrys dachu i wybierz polecenie **Wyciągnij** w zakładce **Model** w oknie Quad.

3 Przesuń kursor pionowo, a następnie naciśnij klawisz **Tab**.

4 Wpisz wartość w polu **Kąt stożka** i naciśnij klawisz **Tab.**

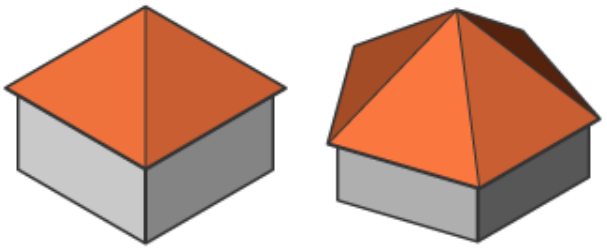
5 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij klawisz **Tab** i wpisz kolejną wartość w polu **Kąt stożka**.

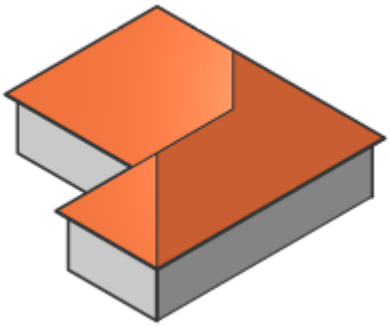
  Pole Kąta stożka jest uzupełnieniem kąta nachylenia dachu.
- Naciśnij **Enter**, aby utworzyć dach.

6 W zależności od kształtu obrysu dachu uzyskuje się:

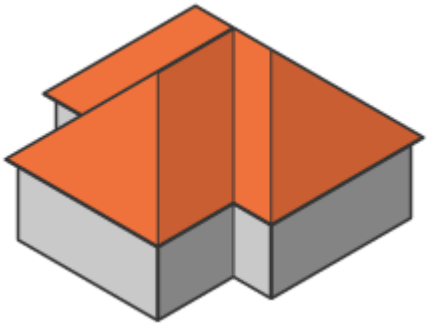
- Dach piramidy:
-

- Dach czterospadowy w kształcie litery L:
-

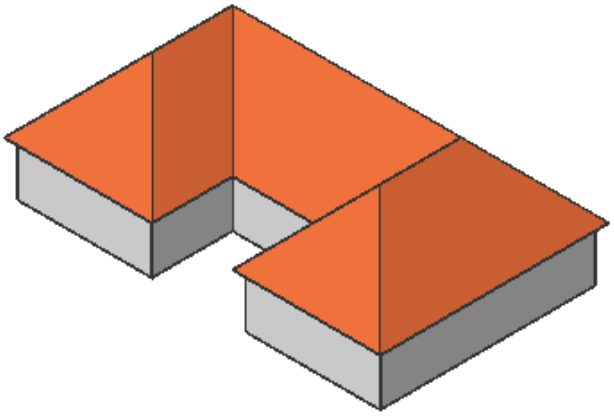
- Dach czterospadowy w kształcie litery T:
-

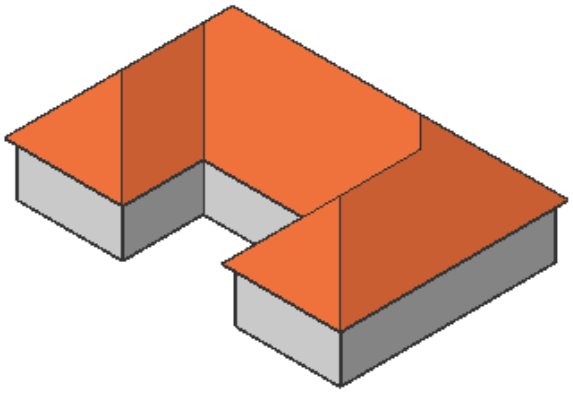

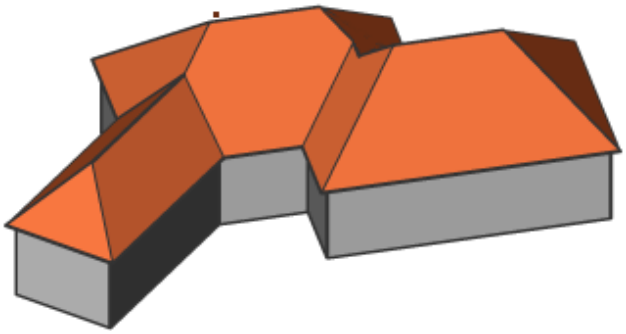
- Dach czterospadowy w kształcie litery U:
-

- Złożony dach czterospadowy:

-

7 Do zdefiniowania grubości bryły dachu użyjemy funkcji **Bryła** > **Skorupa** polecenia EDBRYŁA.

Wykonaj następujące czynności:

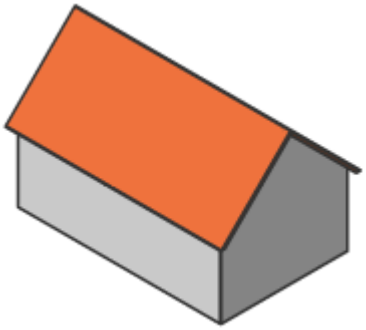
a Wybierz **Skorupa** w oknie dialogowym **Modelowanie** > **EDYCJA BRYŁ** panel wstążki.
Wybierz **Skorupa** na pasku narzędzi **Edycja brył 3D**.

b Zostanie wyświetlony monit: Wybierz bryłę 3d: - Wybierz bryłę dachu.

c Zostanie wyświetlony monit: Wybierz powierzchnię do usunięcia lub [Dodaj/Cofnij/WSZYSTKO]: - Wybierz dolną powierzchnię bryły dachu.

d Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź odległość odsunięcia powłoki: - Wpisz wartość określającą grubość bryły dachu.

25.5.4 Tworzenie dachu dwuspadowego

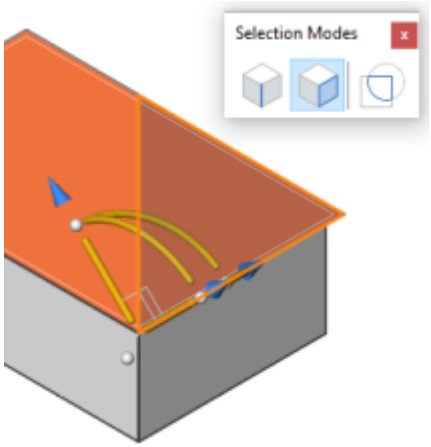

1 Utwórz dach czterospadowy.

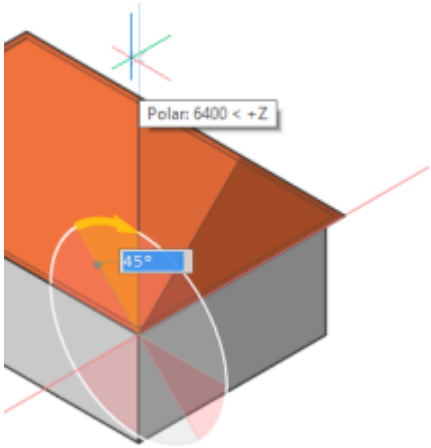
2 Ustaw obie powierzchnie końcowe jako pionowe:

- Przesuń nad powierzchnią końcową, a następnie przytrzymaj lewy przycisk myszy przez około pół sekundy; zostanie wyświetlony widżet Manipulator (ustaw wartość zmiennej systemowej MANIPULATOR = 2).

-

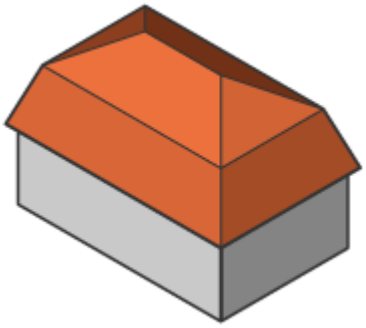

- Umieść kursor nad pionowym łukiem obrotu. Gdy łuk zostanie podświetlony, przesuń kursor.
- Wybrana powierzchnia obraca się dynamicznie.
  Kliknij, gdy powierzchnia znajduje się w pozycji pionowej.

3 Wykonaj krok 7 procedury Utwórz dach czterospadowy. Usuń pionowe powierzchnie bryły dachu.

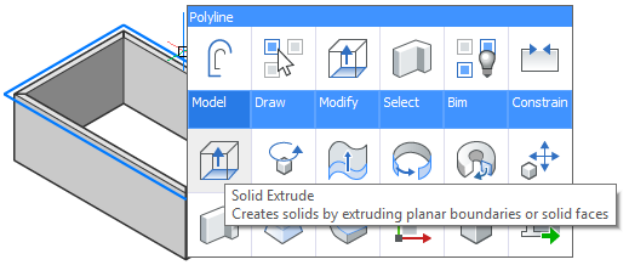
25.5.5 Tworzenie dachu mansardowego

Dach mansardowy składa się z dwóch brył, które stworzymy jako dwa oddzielne profile.

1 Utwórz obrys dachu.

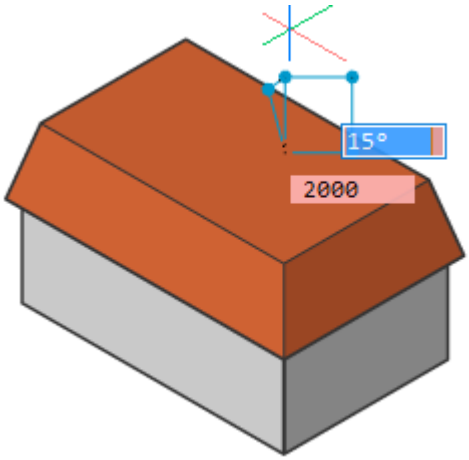
2 Przesuń kursor nad obrys dachu i wybierz opcję **Wyciągnij** w zakładce **Model** w oknie Quad.

3 Przesuń kursor pionowo, a następnie naciśnij klawisz **Tab**.

4 Wpisz wartość w polu **Kąt stożka**, a następnie naciśnij klawisz **Tab**.

Pole **Kąt stożka** jest uzupełnieniem kąta nachylenia dachu.

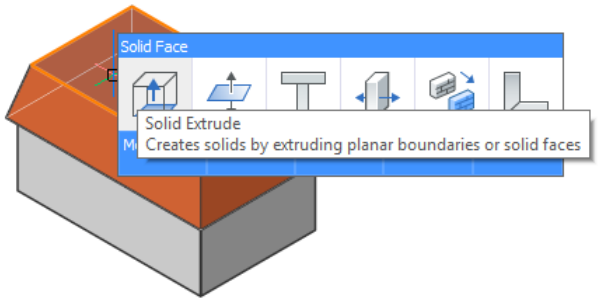

5 Wpisz wartość w polu **Wysokość Wyciągnięcia**, a następnie wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Naciśnij klawisz **Tab** i wpisz kolejną wartość w polu **Kąt stożka**.
- Naciśnij **Enter**, aby utworzyć pierwszą bryłę.

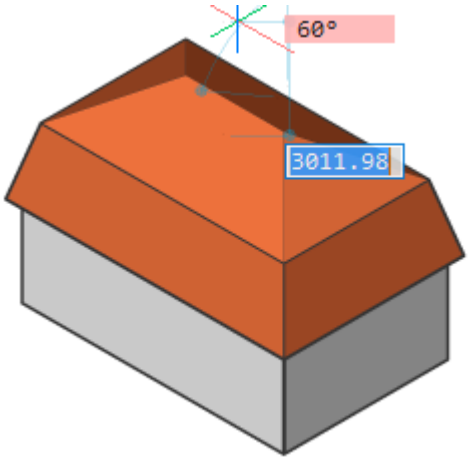
6 Opcjonalnie można nacisnąć klawisz **Tab**, aby przechodzić między polami wprowadzania i nacisnąć klawisz **Enter**, gdy wynik jest zadowalający.

7 Przesuń kursor na górną ścianę pierwszej bryły dachu i wybierz polecenie **Wyciągnij** w oknie Quad.

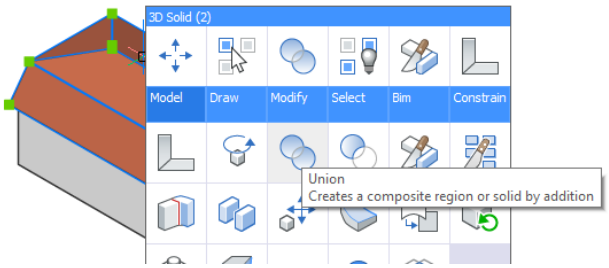
8 Przesuń kursor pionowo, a następnie naciśnij klawisz **Tab**.

9 Wpisz wartość w polu **Kąt stożka**, a następnie naciśnij klawisz **Tab**.

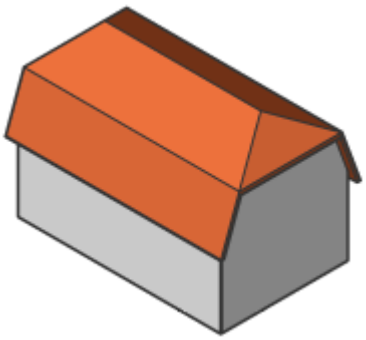
10 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Naciśnij klawisz **Tab** i wpisz kolejną wartość w polu **Kąt stożka**.
- Naciśnij **Enter**, aby utworzyć pierwszą bryłę.

11 Zaznacz obie bryły i wybierz **Suma** w zakładce **Model** w Quad.

12 Powtórz krok 7 procedury Utwórz dach czterospadowy .

25.5.6 Tworzenie dachu typu jerkinhead

Dach jerkinhead składa się z dwóch brył, które stworzymy jako dwa oddzielne wyciągnięcia.

1 Wykonaj kroki od 1 do 6 procedury Tworzenie dachu mansardowego, aby utworzyć pierwszą bryłę.

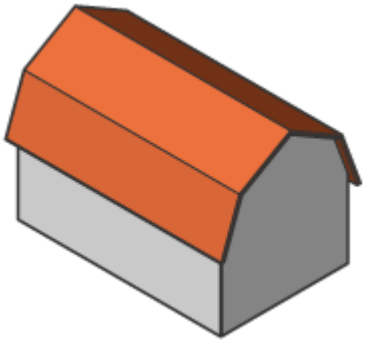
2 Wykonaj krok 2 procedury Tworzenie dachu dwuspadowego, aby ustawić powierzchnie końcowe w pionie.

3 Wykonaj kroki od 7 do 11 procedury Tworzenie dachu mansardowego.

4 Wykonaj krok 7 procedury Utwórz dach czterospadowy. Usuń pionowe powierzchnie bryły dachu.

25.5.7 Tworzenie dachu gambrel

Dach gambrel składa się z dwóch brył, które utworzymy jako dwa oddzielne wytłoczenia.

1 Wykonaj kroki od 1 do 6 procedury Tworzenie dachu mansardowego, aby utworzyć pierwszą bryłę.

2 Wykonaj krok 2 procedury Tworzenie dachu dwuspadowego, aby ustawić powierzchnie końcowe w pionie.

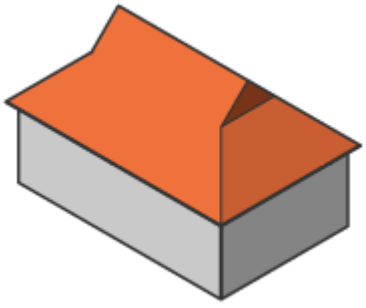
3 Wykonaj kroki od 7 do 10 procedury Tworzenie dachu mansardowego, aby utworzyć drugą bryłę.

4 Wykonaj krok 2 procedury Tworzenie dachu dwuspadowego, aby ustawić powierzchnie końcowe w pionie.

5 Wykonaj krok 11 procedury Tworzenie dachu mansardowego.

6 Wykonaj krok 7 procedury Utwórz dach czterospadowy. Usuń pionowe powierzchnie bryły dachu.

25.5.8 Tworzenie holenderskiego dachu dwuspadowego

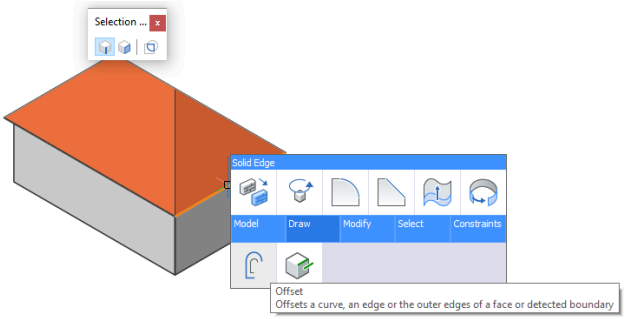
Holenderski dach dwuspadowy oparty jest na dachu czterospadowym.

1 Utwórz dach czterospadowy.

2 Ustaw opcję **Wybierz krawędzie** w zmiennej systemowej SELECTIONMODES na WŁ.

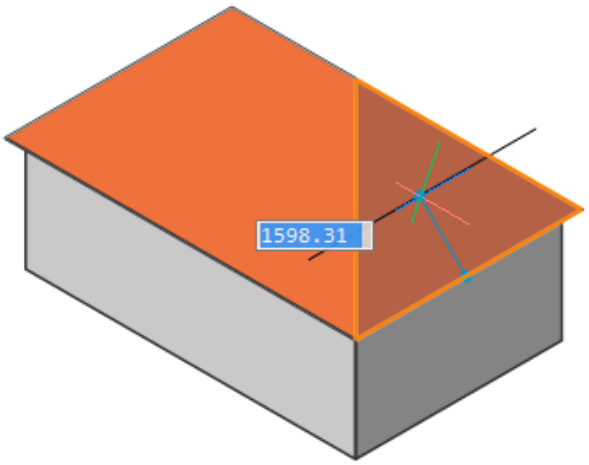
3 Przesuń kursor nad dolną krawędź powierzchni dachu, a następnie wybierz opcję **Odsunięcie** na karcie

Rysuj w oknie Quad.

4 Przesuń kursor i wpisz wartość w polu odległości dynamicznej lub kliknij punkt.

5

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz opcję **Odcisk** na pasku narzędzi **Edycja brył 3D**.
   - Uruchom polecenie ODCISK.

7 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz bryłę 3D, powierzchnię lub region: Wybierz bryłę dachu.

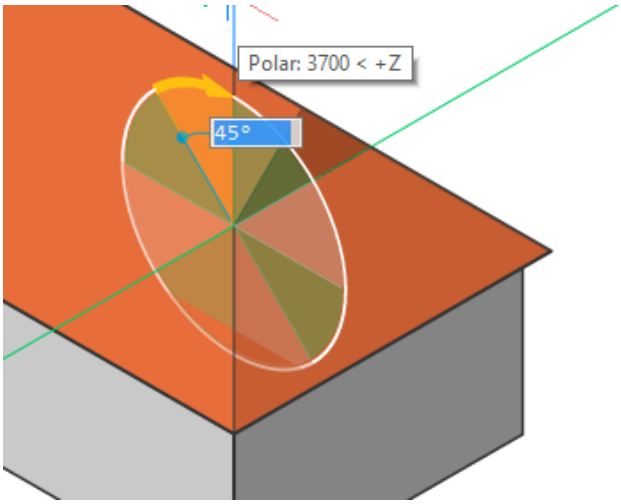
8 Pojawi się monit: Wybierz element do odciśnięcia: Wybierz odsuniętą krawędź dachu.

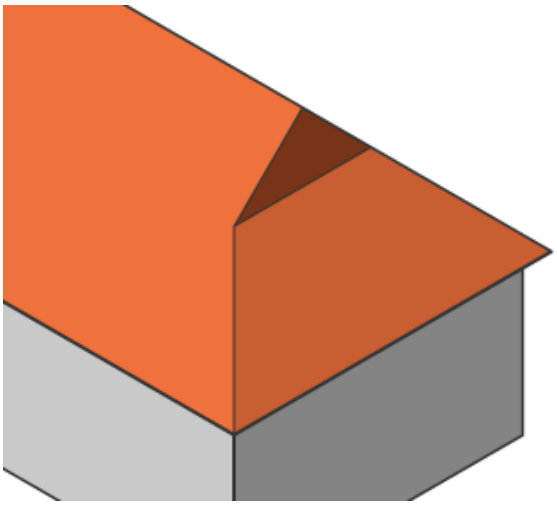
9 Zostanie wyświetlony monit: Usuń obiekt źródłowy[Tak/Nie] <No>: Wybierz Tak.

10 Powstaje trójkątna ściana.

11 Wykonaj krok 2 procedury Tworzenie dachu dwuspadowego, aby ustawić trójkątną ścianę w pionie.

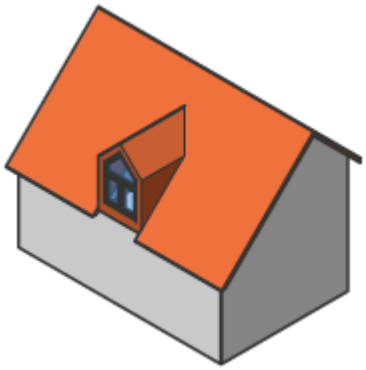
12

13 Wykonaj krok 7 Utwórz dach biodrowy Procedura. Usuń również pionowe powierzchnie bryły dachu.

25.5.9 Tworzenie lukarn

Procedura tworzenia lukarny składa się z następujących kroków:

- Utwórz bryłę kostki na dolnej krawędzi połaci dachowej i połącz kostkę z dachem.
- Określ położenie i wymiary lukarny.

- Utwórz dach lukarny.

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz **Kostka** w zakładce **Model** w oknie Quad.

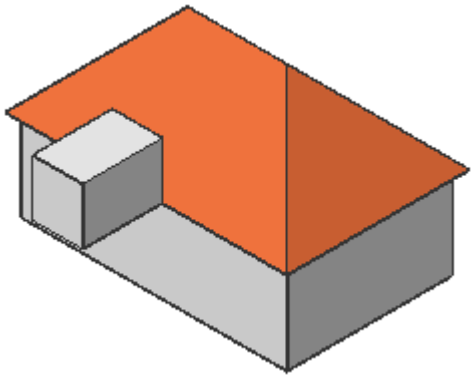
Zostanie wyświetlony monit: Ustaw róg pudełka lub [Środek] <0.00,0.00,0.00>:

2 Kliknij punkt przy dolnej krawędzi rzutu.

3 Pojawi się monit: Ustaw przeciwległy narożnik lub [Sześcian/Długość boku]:

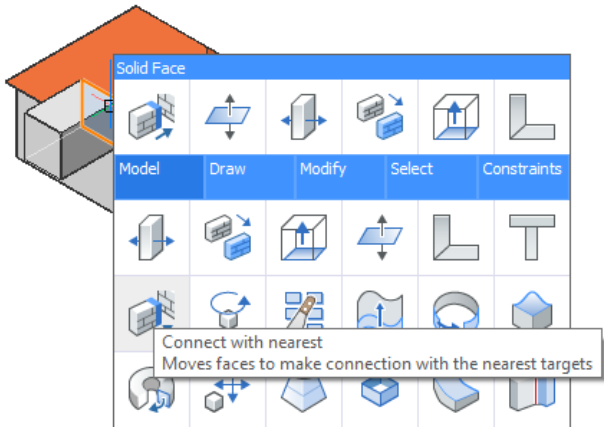
4 Kliknij punkt, a następnie określ wysokość sześcianu: kliknij punkt lub wpisz wartość.

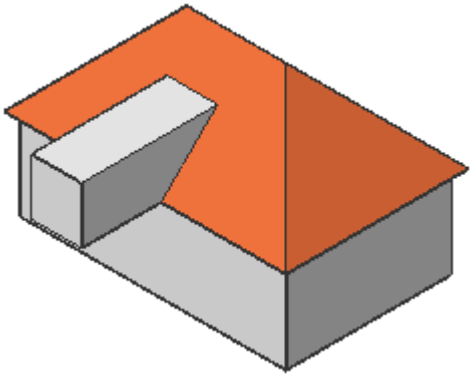
5

6 Wybierz tylną ścianę sześcianu: przesuń kursor nad sześcian w miejscu tylnej ściany, a następnie naciskaj klawisz **Tab**, aż ściana zostanie podświetlona (Tryby wyboru: Wybierz powierzchnie= WŁ.).

7 Wybierz **Połącz z najbliższym** w zakładce **Model** w Quad.

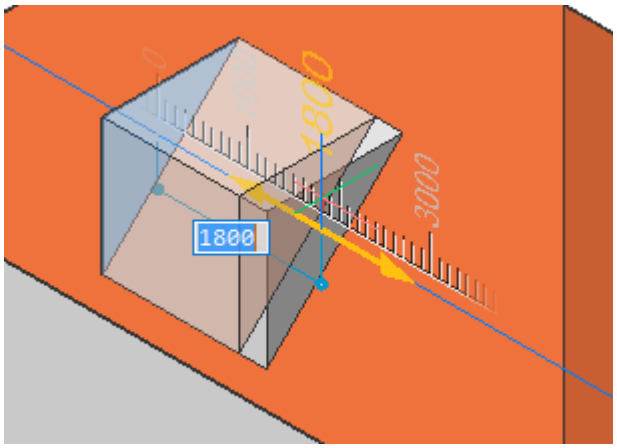

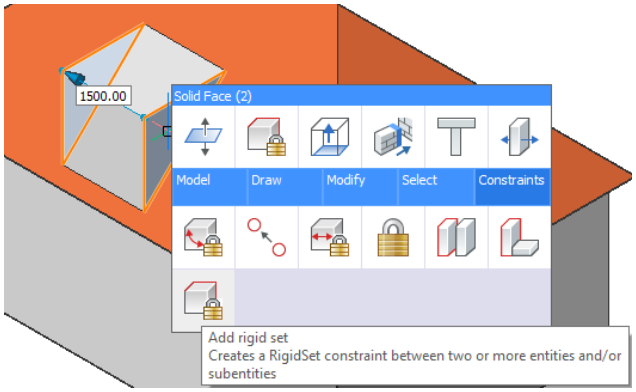
8 Wybierz przednią ścianę pudełka, wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** w zakładce **Model** w Quad i przesuń ścianę do płaszczyzny dachu.

9 Użyj polecenia PUSHPULL na przedniej, górnej i bocznej powierzchni bryły lukarny, aby zdefiniować wymiary i położenie lukarny na dachu:

- Wybierz ścianę boczną, a następnie naciśnij klawisz **Tab**, aby zdefiniować szerokość.

- Zaznacz obie ściany boczne, a następnie wybierz opcję **Dodaj sztywny zestaw** w zakładce **Wiązania** w oknie Quad, aby ustalić szerokość.

- Przeciągnij jedną ze ścian bocznych, aby ustawić lukarnę. Wykonaj jedną z następujących

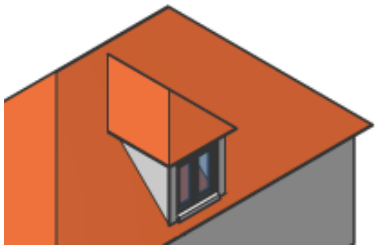
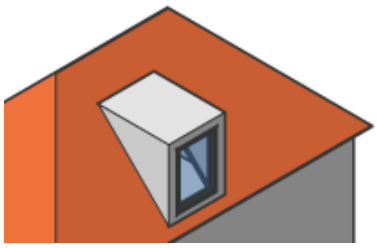
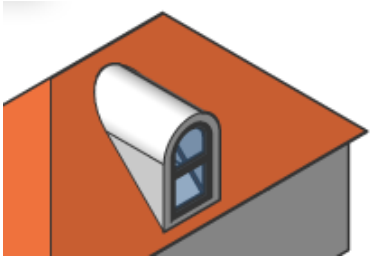
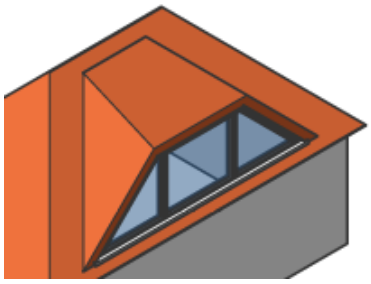
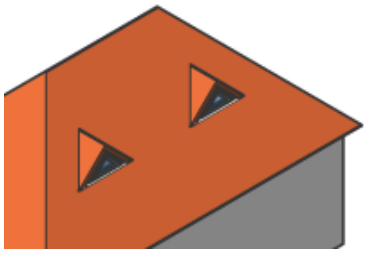
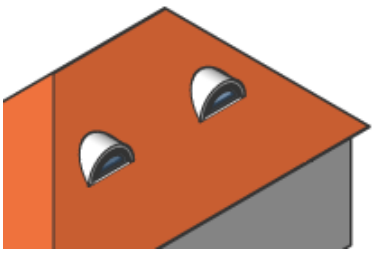
czynności:

- Wpisz odległość w polu wprowadzania dynamicznego.
- Kliknij, aby zaakceptować wartość.
- Przesuń kursor na powierzchnię równoległą do przeciąganej powierzchni i naciśnij klawisz **Tab**. Pole odległości pokazuje teraz odległość do tej powierzchni.
- Przeciągnij górną powierzchnię, aby określić wysokość powierzchni.
- Przeciągnij przednią powierzchnię, aby ustawić odległość od okapu dachu.

Przesuń kursor na zewnętrzną powierzchnię ściany pod lukarną, a następnie naciśnij klawisz **Tab**. Pole odległości pokazuje teraz odległość do tej powierzchni.

10 Zmodyfikuj kształt lukarny:

- Dodaj dach czterospadowy.
- Dodaj dach czterospadowy, a następnie obróć przednią powierzchnię do pionu, aby utworzyć dach dwuspadowy.
- Dodaj skarbiec.
- Obróć górną i boczną powierzchnię.
- Zaczynając od dachu dwuspadowego, przesuń przednią powierzchnię lukarny do tyłu, aż przednia powierzchnia będzie trójkątna.

		
Czterospadowy	Płaski	Sklepienie
		
Specjalne	Trójkąt	Brew

25.6 Tworzenie płyt

25.6.1 Polecenia

MBWYCIĄGNIJ, POLIBRYŁA

Uwaga:

Polecenie MBWYCIĄGNIJ umożliwia wyciągnięcie zamkniętego elementu 2D, takiego jak polilinie, okręgi, elipsy, oraz wyciągnięcie wykrytej obwiedni, zamkniętej ścianami i/lub elementami 2D.

Polecenie POLIBRYŁA umożliwia tworzenie dachów spadzistych.

25.6.2 Tworzenie płyt stropowych między ścianami

Upewnij się, że:

- Opcja **Włącz wykrywanie granic** zmiennej systemowej SELECTIONMODES jest włączona.
- Dolne ściany otaczających ścian znajdują się w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych.
- W razie potrzeby przesuń początek układu współrzędnych.
- Wymiary dynamiczne są włączone.

1 Przesuń kursor wewnątrz otaczających ścian.

2 Gdy obwiednia zostanie podświetlona, wybierz opcję **Wyciągnięcie** w grupie poleceń **Model** w Quad.

Płyta jest wyciągana dynamicznie.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wpisz grubość płyty w polu wymiarowania dynamicznego.
   - Wybierz punkt.

25.6.3 Tworzenie połaci dachowej spadzistej

Upewnij się, że:

- **Dynamiczny LUW** jest włączony.
- **Wymiary dynamiczne** (DYN) jest włączone; zaleca się ustawienie opcji **Śledzenie wymiarów dynamicznych** zmiennej systemowej DYNMODE.
- **Funkcja Entity Snap Tracking** (STRACK) jest włączona.
- **Przyciąganie jednostki punktu końcowego** jest włączone.

1 Uruchom polecenie POLIBRYŁA.

1 Zostanie wyświetlony monit: Punkt początkowy lub [Wysokość/Szerokość/Wyrównanie/Element/Oddzielne bryły/Dynamiczne] <Entity>:

2 Przesuń kursor na zewnętrzną powierzchnię ściany, która jest prostopadła do połaci dachowej, którą chcesz utworzyć.

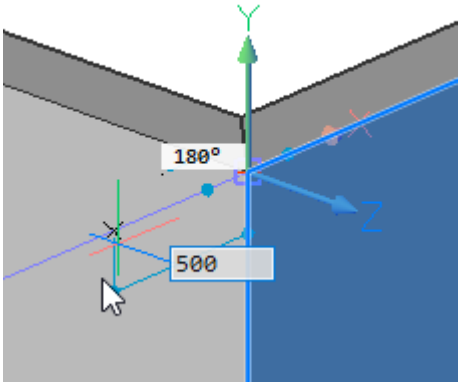
3 Gdy twarz zostanie podświetlona, naciśnij Shift, aby zablokować **dynamiczny LUW**.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

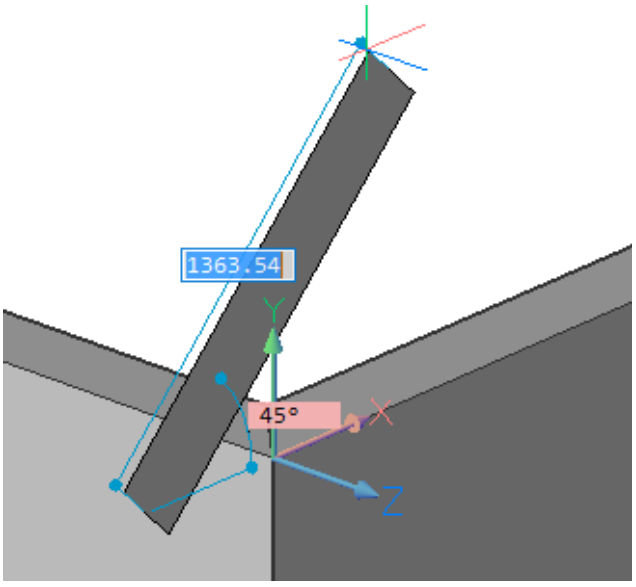
5 Aby utworzyć dach na górnej krawędzi ściany, chwyć do zewnętrznego górnego narożnika ściany.

Aby utworzyć okap dachu (okap):

- Przesuń kursor nad zewnętrzny górny narożnik ściany, aby wymagać śledzenia punktu przyciągania.
- Kiedy mały czerwony krzyżyk wskazuje, że punkt śledzenia został osiągnięty, przesuń kursor na zewnątrz i wpisz odległość zwisu w polu wprowadzania dynamicznego.

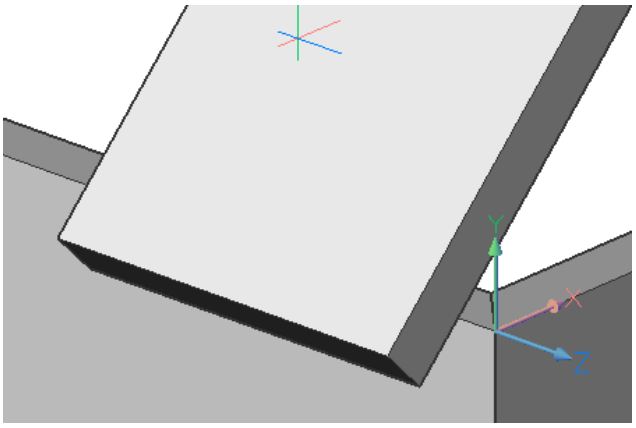
6 Naciśnij TAB, aby uaktywnić pole Kąt, a następnie wpisz kąt nachylenia i ponownie naciśnij TAB, aby przejść do pola Odległość.

7 Określ wysokość połaci dachowej, a następnie naciśnij dwukrotnie Enter: pierwszy Enter tworzy obrys połaci dachowej, a drugi Enter przerywa tworzenie drugiej bryły.

8 Połać dachowa jest wytłaczana dynamicznie.

9 Określ punkt, aby zdefiniować długość wyciągnięcia.

10 Powtórz poprzednie kroki, aby utworzyć więcej połaci dachowych.

11 Użyj polecenia CONNECTWITHNEAREST, aby połączyć ściany z połaciami dachowymi.

25.7 Tworzenie ścian

25.7.1 Polecenia

POLIBRYŁA, LPOŁĄCZ, TPOŁĄCZ, BIMSZYBKISZKIC

25.7.2 Informacje o narzędziu Polibryła

Narzędzie **Polibryła** umożliwia tworzenie brył ściennych poprzez wybranie punktu początkowego, punktu końcowego i wprowadzenie wysokości. Należy pamiętać, że w BricsCAD BIM zawsze najpierw tworzy się geometrię, a później dodaje materiały lub kompozycje. W ten sposób nie trzeba martwić się o szczegóły podczas modelowania wstępnego projektu.

Zaleca się korzystanie z wymiarów dynamicznych i śledzenia biegunowego. Do określenia długości ściany można użyć wymiarów dynamicznych, a śledzenie biegunowe steruje kierunkiem.

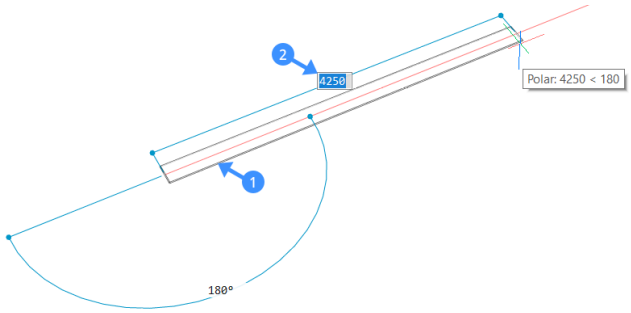
Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, odwiedź artykuł dotyczący poleceń POLIBRYŁA.

25.7.3 Procedura: Utwórz prostą ścianę

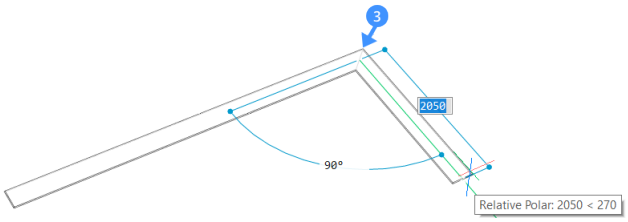
1 Uruchom narzędzie **Polibryła**.

2 Wybierz punkt początkowy, footprint (1) ściany zostanie wyświetlony automatycznie.

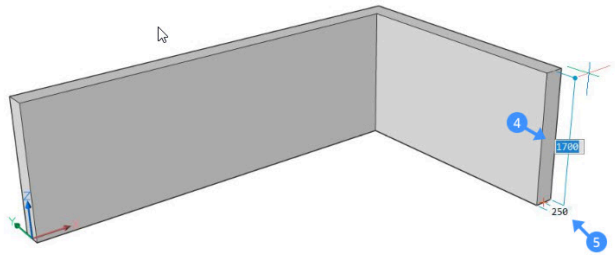
3 Przesuń kursor w żądanym kierunku, aktualna wartość długości zostanie wyświetlona w polu dynamicznego wprowadzania długości (2).

4 Wybierz punkt końcowy lub wprowadź wartość w polu wprowadzania dynamicznego i naciśnij Enter. Wyświetlany jest footprint (3) sąsiedniej ściany. Wybierz nowy punkt końcowy lub wprowadź wartości w polu wprowadzania dynamicznego, aby utworzyć przylegające segmenty ścian.

5

6 Naciśnij klawisz Enter jeszcze raz lub kliknij prawym przyciskiem myszy. Wysokość ściany jest dynamicznie wyświetlana w polu wysokości (4). Tutaj możesz zmienić domyślną wysokość ściany. Aby zmienić szerokość ściany, użyj pola szerokości (5). Możesz przełączać się między dwoma dynamicznymi polami wprowadzania, naciskając Tab.

7

8 Aby zmienić wyrównanie ściany, naciśnij CTRL, a u dołu ekranu pojawi się widżet "Asystent skrótów klawiszowych wyrównania polibryły".

9

Uwaga: Szerokość i wysokość poprzedniej ściany będą nowymi wartościami domyślnymi następnej polibryły.

25.7.4 Procedura: Tworzenie zakrzywionej ściany

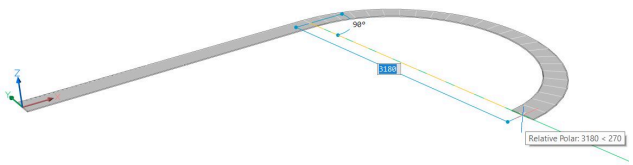
1 Uruchom narzędzie **Polibryła**.

2 Wybierz punkt początkowy i przesuń kursor, aby ustawić długość, lub kliknij, aby ustawić punkt końcowy.

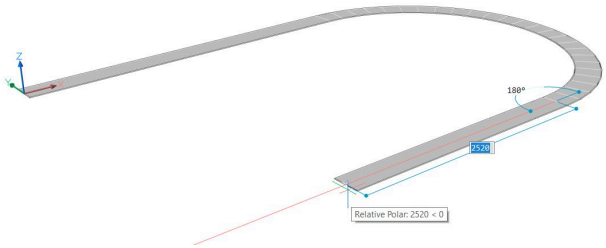
3 Aby utworzyć zakrzywioną ścianę, wpisz A i naciśnij Enter, aby wybrać **Rysuj łuki** lub wybierz **Rysuj łuki** w menu podpowiedzi.

4 Teraz przesuń kursor w żądanym kierunku, aby zakrzywić ścianę. Wprowadź wartość w polu wprowadzania dynamicznego, aby ustawić stopień i długość łuku. Naciśnij Enter.

5

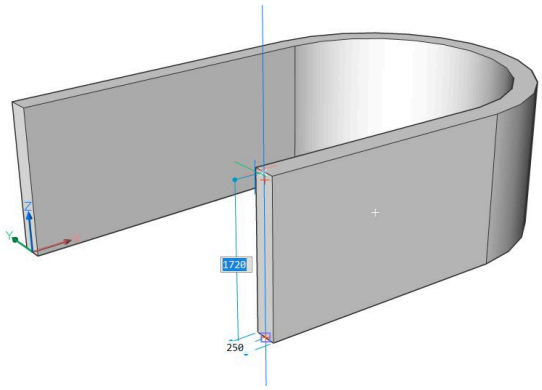

6 Możesz kontynuować tworzenie zakrzywionych, przylegających segmentów ścian, klikając lub wprowadzając wartości w dynamicznych polach wprowadzania. Aby powrócić do rysowania prostych segmentów ścian, wpisz L i naciśnij Enter lub wybierz **Rysuj linie** w oknie dialogowym opcji.

7 Naciśnij klawisz Enter jeszcze raz lub kliknij prawym przyciskiem myszy. Wysokość ściany jest dynamicznie wyświetlana w polu wysokości. Wpisz wartość, aby zmienić domyślną wysokość ściany. Aby zmienić szerokość ściany, użyj pola szerokości. Możesz przełączać się między dwoma dynamicznymi polami wprowadzania, naciskając Tab.

8

25.7.5 Procedura: Korzystanie z istniejącego planu 2D do tworzenia ścian

Użycie istniejącego rzutu 2D umożliwia utworzenie elementu ściany w 3D.

1 Kliknij narzędzie **Polibryła** w oknie Quad i wpisz E w wierszu polecenia lub wybierz **Obiekt** z menu podpowiedzi. Korzystanie z opcji **Obiekt** w **Polibryła** umożliwia tworzenie geometrii 3D z układu 2D.

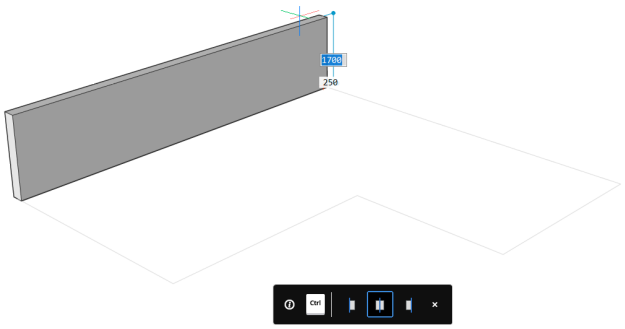
2 Wybierz element liniowy 2D, który będzie bazą Polibryły.

3 Linie, otwarte i zamknięte polilinie, łuki, okręgi, elipsy, łuki eliptyczne i splajny są akceptowane jako podstawa polibryły.

4 Przesuń bryłę w górę lub w dół i kliknij lewym przyciskiem myszy, aby ustawić wysokość ściany, wprowadź wartość w polu wprowadzania dynamicznego lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować wartość domyślną.

5 Bieżąca szerokość ściany pojawia się w polu szerokości. Naciśnij Tab między polami Wysokość i Szerokość.

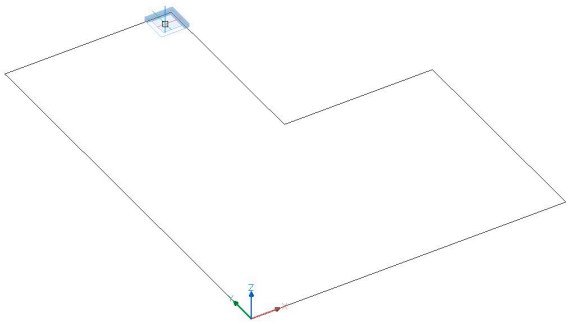
6 Pojawi się Asystent skrótów klawiszowych z możliwymi opcjami uzasadnienia. Naciśnij CTRL, aby przełączać się między opcjami wyrównywania ścian.

7

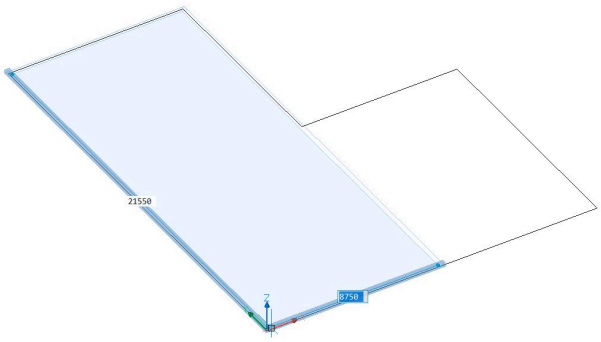
Możliwe jest również wykorzystanie istniejącego planu 2D do tworzenia ścian za pomocą narzędzia **BimSzybkiSzkic**:

1 Otwórz narzędzie **SzybkiSzkic** z Quad lub wpisz BIMSZYBKISZKIC w wierszu poleceń.

2 Kursor jest automatycznie przyciągany do linii rysunku 2D. Umieść kursor w miejscu, w którym chcesz umieścić pierwszy róg i kliknij lewym przyciskiem myszy.

3

4 Najedź myszą na przeciwległy róg i ponownie kliknij lewym przyciskiem myszy lub wpisz wartości długości boków w odpowiednich polach i naciśnij Enter.

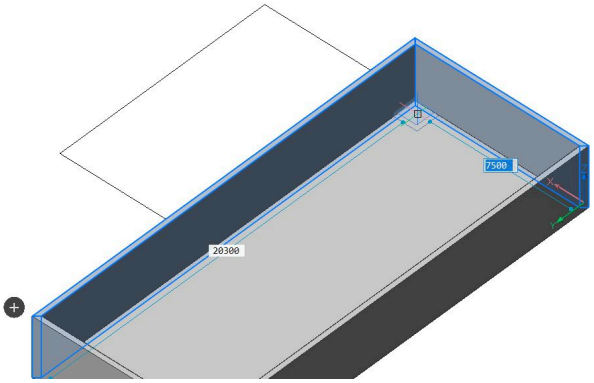
5

6 Narzędzie **SzybkiSzkic** zawsze używa domyślnych ustawień wysokości i szerokości.

Wartości te można zmienić w panelu kontekstowym polecenia **Szybki Szkic**.

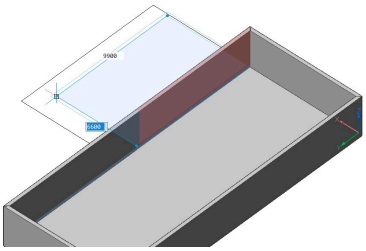
7 Aby zakończyć formę w kształcie litery L, możesz narysować nowy prostokąt w drugiej części figury. Wspólna ściana dwóch prostokątów zostanie automatycznie usunięta, jeśli narysujesz drugi prostokąt, zaczynając od wewnętrznej strony pierwszego prostokąta, jak pokazano poniżej:

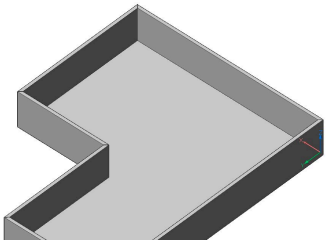
8

9 Podczas rysowania drugiego prostokąta widać, że ściana, która zostanie usunięta, jest wyświetlana na czerwono.

10

Więcej informacji na temat **Szybkiszkic** można znaleźć w artykule **Korzystanie z BIM Szybkiszkic**.

25.7.6 Informacje o narzędziu L Connect

Narzędzie **L Połącz** umożliwia połączenie jednej ściany z innym elementem.

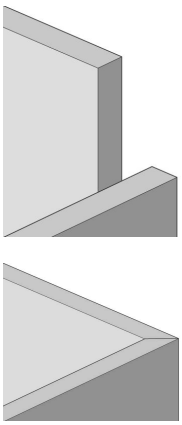

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem LPOŁĄCZ dokumentacja poleceń.

25.7.7 Procedura: Łączenie dwóch ścian

1 Wybierz dwa elementy ściany i zastosuj narzędzie **L Połącz**.

Kiedy dwie ściany się przecinają, domyślnie zostanie utworzone połączenie ukośne.

2 Zmień układ połączeń ściennych za pomocą widżetu 'LConnect HotKeyAssistant'.

3 Wybrany typ połączenia jest oznaczony niebieską ramką.

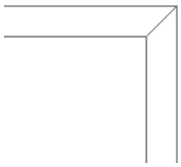

Połączenie może być (od lewej do prawej) dwusieczną połączeniem L, równoległym L typ 1, L równoległym typem 2 lub rozłączeniem.

Przełączaj się między opcjami, naciskając klawisz CTRL.

- **Dwusieczne połączenie L (ukośne)**

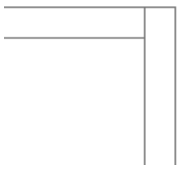
  Po wybraniu **dwusiecznej L połączenie**, ściany są połączone pod kątem 45°.

- **Przyłącze równoległe L 1 Przyłącze równoległe L 2**

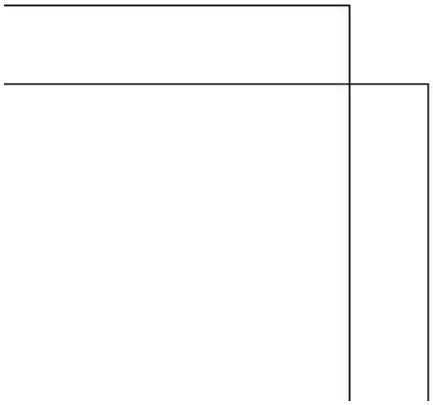
  W przypadku wybrania połączeń równoległych L typu 1 lub typu 2 ściany są łączone pod kątem 90°.

- **Odłączenie**

  Po wybraniu opcji rozłączanie istniejące połączenie między ścianami jest usuwane.

Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować bieżący typ połączenia, lub naciśnij klawisz CTRL, aby przechodzić między możliwymi opcjami połączenia.

25.7.8 Łączenie ścian z innymi elementami

Narzędzie **Połącz z najbliższym** umożliwia połączenie mniejszej ściany z główną ścianą innego elementu, niezależnie od orientacji ścian. Narzędzie to może być używane do łączenia górnej powierzchni ściany z dachem, dolnej powierzchni z płytą lub bocznej powierzchni płyty ze ścianą.

Aby połączyć lico z najbliższym obiektem, zaznacz lico obiektu, które chcesz połączyć z najbliższym obiektem i wybierz narzędzie **Połącz z najbliższym** w oknie Quad.

Uwaga: Przed użyciem narzędzia **Połącz z najbliższymi** upewnij się, że opcja **Wybierz powierzchnie** jest włączona w ustawieniach trybu zaznaczania.

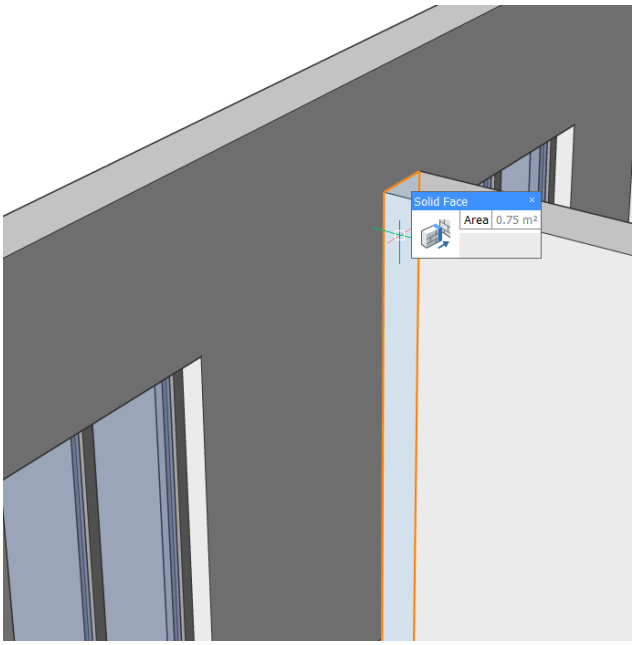

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, odwiedź artykuł dotyczący poleceń TPOŁĄCZ.

25.7.9 Procedura: Tworzenie połączeń typu T pomiędzy dwiema ścianami

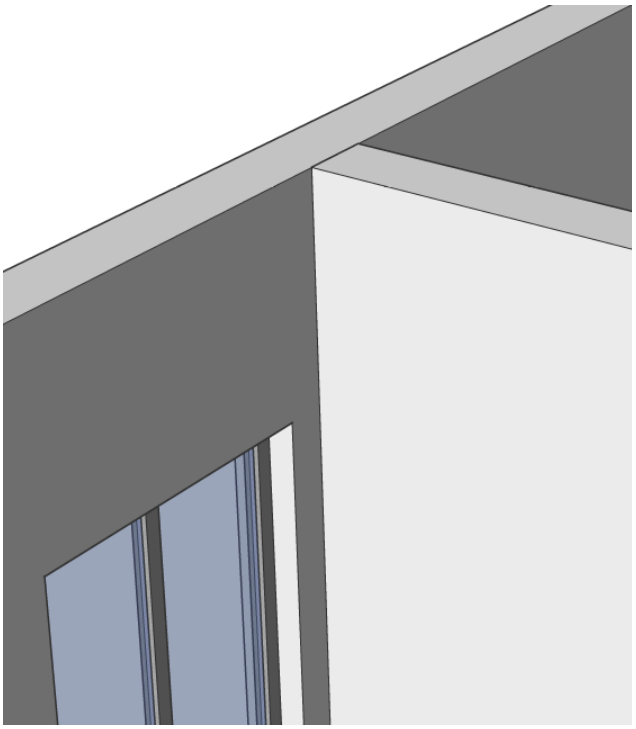
1 W obszarze rysunku zaznacz lico, które chcesz połączyć z inną ścianą.

1

2 Użyj narzędzia **Połącz z Najbliższym** w aplikacji Quad.

Narzędzie **Połącz Z Najbliższym** automatycznie tworzy połączenie w kształcie litery T między dwiema ścianami poprzez wyciągnięcie powierzchni pierwszej ściany do powierzchni drugiej ściany.

25.7.10 Informacje o narzędziu Wybierz wyrównane powierzchnie

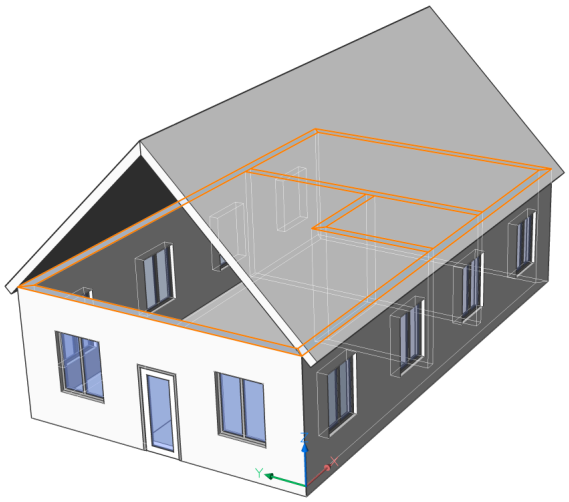
Narzędzie **Połącz z najbliższym** może być również używane do łączenia wielu powierzchni ściany z najbliższą powierzchnią innego elementu. Aby to zrobić, użyj narzędzia **Wybierz wyrównane powierzchnie**. Narzędzie to umożliwia podświetlenie wszystkich powierzchni, które są współpłaszczyznowe z bieżącym zaznaczeniem.

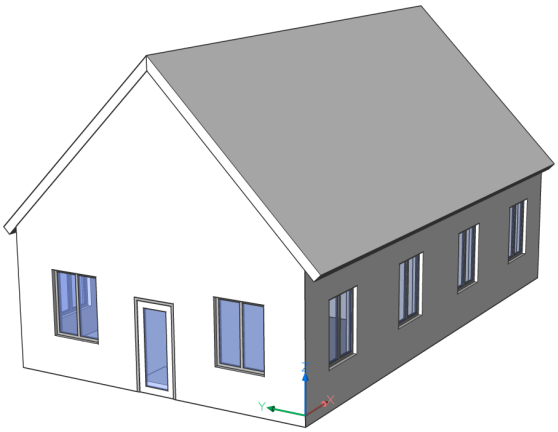
Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń WYBIERZWYRÓWNANEPOWIERZCHNIE.

25.7.11 Procedura: Łączenie wielu powierzchni ściany z połać dachową

1 Aby zaznaczyć wszystkie powierzchnie wyrównane do bieżącego zaznaczenia, podświetl górną powierzchnię jednej ze ścian i kliknij narzędzie **Wybierz wyrównane powierzchnie** na karcie **Ogólne** w oknie Quad.

2 Uruchom narzędzie **Połącz z najbliższym**. Górne powierzchnie ściany są przymocowane do dachu.

25.8 Ściana kurtynowa

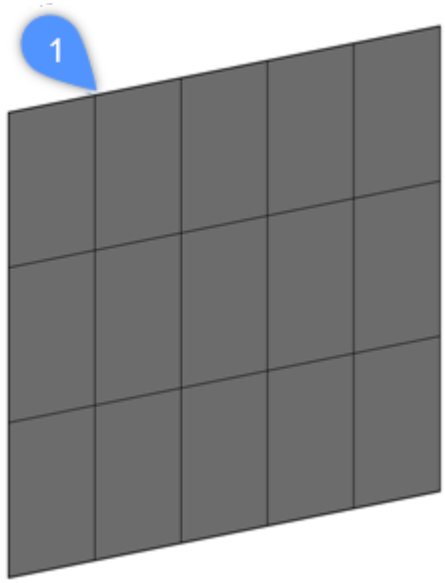
25.8.1 Polecenia

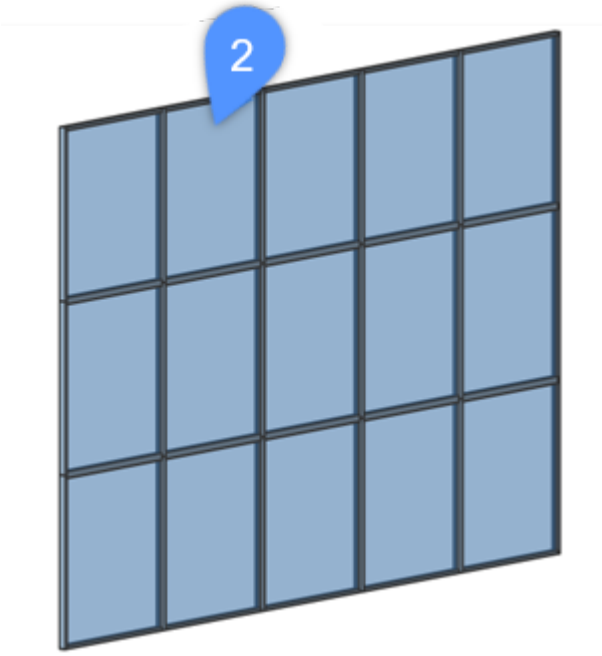
BIMŚCIANAKURTYNOWA

25.8.2 Informacje

W programie BricsCAD ściany osłonowe są tworzone z powierzchni bryły 3D lub powierzchni jako blok za pomocą narzędzia **Ściana Kurtynowa**.

- Ściany kurtynowe można tworzyć z dowolnej powierzchni płaskiej i zakrzywionej.
- Ramy okienne są umieszczane na siatce BIM podczas tworzenia ściany kurtynowej.
- Zmiana opcji paneli U-line i V-line umożliwia określenie żądanego rozmiaru i liczby paneli na płaskiej lub zakrzywionej powierzchni.

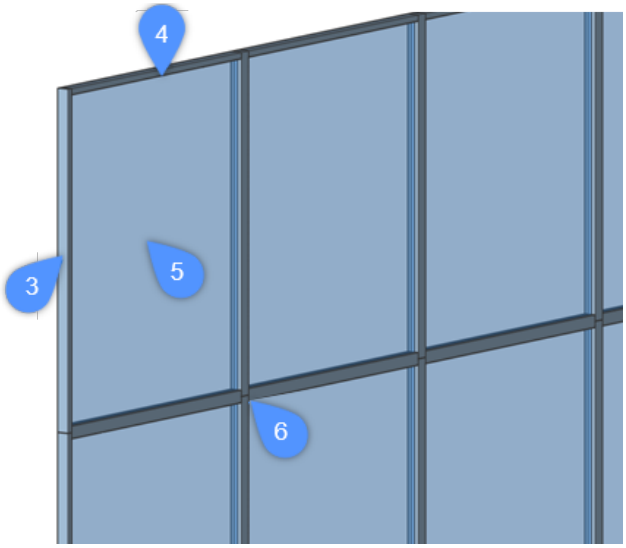

Rysunek 1, Siatka ściany kurtynowej (1).

Rysunek 2, Ściana osłonowa z przeszkleniem (2).

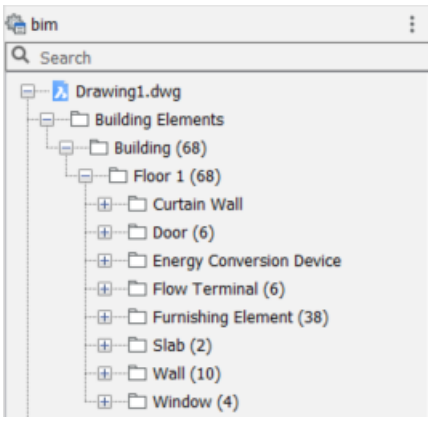
System ścian osłonowych składa się z paneli szklanych. To jest wypełnienie panelowe ściany osłonowej.

Rysunek 3, ściana osłonowa. Na ilustracji pokazano ramę, która pokrywa się z panelami pionowymi (U) siatki (3), ramę, która pokrywa się z panelami poziomymi (V) siatki (4) oraz wypełnieniem szklanym (5). Domyślnie między belkami jest wykonywane proste połączenie (6).

Ściany osłonowe są automatycznie klasyfikowane jako **Ściany Kurtynowej** w panelu **Struktury**.

W przypadku rozbicia ściany kurtynowej elementy podrzędne są klasyfikowane jako okna i ramy. Ramy są liniowymi bryłami. Pozwala to obliczyć długość ściany osłonowej.

25.8.3 Procedura: tworzenie ściany osłonowej

1 Uruchom polecenie BIMŚCIANAKURTYNOWA w wierszu poleceń.

1 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz powierzchnię:

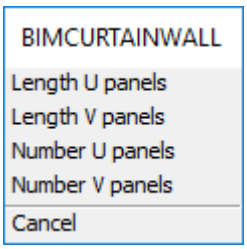
2 Wybierz powierzchnię w obszarze rysunku, aby utworzyć ścianę kurtynową.

3 Siatka ściany strukturalnej jest generowana automatycznie na tej powierzchni.

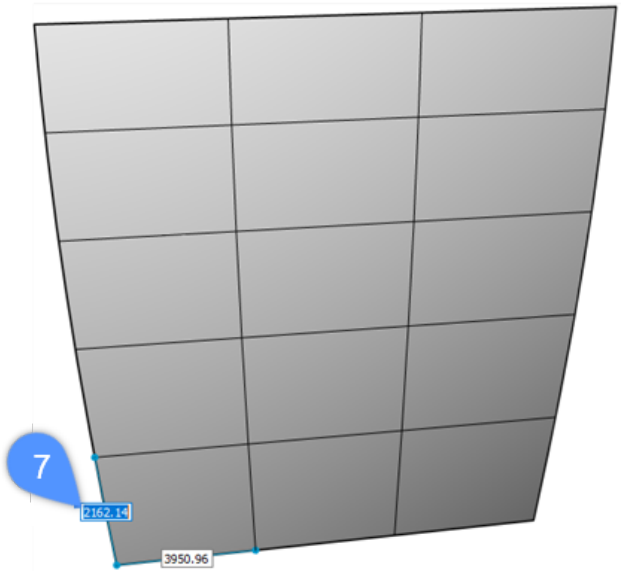
Zostanie wyświetlony monit: Utwórz siatkę lub [Długość paneli U/Długość paneli V/Liczba paneli U/Liczba paneli V]:

4 Zmień długość paneli U lub V oraz liczbę paneli U lub V za pomocą menu podręcznego i wiersza poleceń.

5

Lub, jeśli Wymiar dynamiczny (DYN) jest włączony, długość paneli można zmienić za pomocą pól DYN (7).

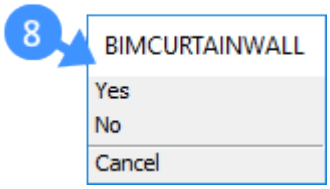

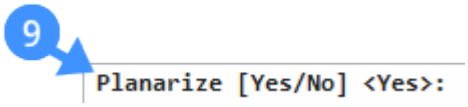
6 Naciśnij TAB, aby przełączać się między dynamicznymi polami wymiarów.

7 Możesz też nacisnąć Enter, aby zaakceptować bieżącą wartość.

Uwaga: Maksymalne odchylenie od płaskości jest wyświetlane w wierszu polecenia.

Opcjonalnie: Jeśli wartość maksymalnego odchylenia od planarności jest inna niż "0", wyświetlone zostanie menu monitu (8), a w wierszu poleceń pojawi się komunikat (9).

Menu zachęt i wiersz poleceń umożliwiają planaryzację komórek siatki.

Kliknij „Tak”, aby spłaszczyć komórki siatki. Domyślnie docelowe odchylenie od płaskości jest ustawione na "0,00001".

8 Naciśnij Enter, aby zaakceptować wartość domyślną.

9 Pojawi się monit: Zmień parametry lub zaakceptuj [Zaakceptuj/Szerokość/Głębokość/Grubość szkła/Typ połączenia] <Accept>:

Menu podpowiedzi:

(Opcjonalnie) Aby zmienić szerokość ramki, wybierz opcję **Szerokość** w menu podpowiedzi lub wpisz "W" w wierszu poleceń.

Domyślna szerokość ramki = 60.000000

(Opcjonalnie) Aby zmienić głębokość ramki, wybierz opcję **Głębokość** w menu podpowiedzi lub wpisz "D" w wierszu poleceń.

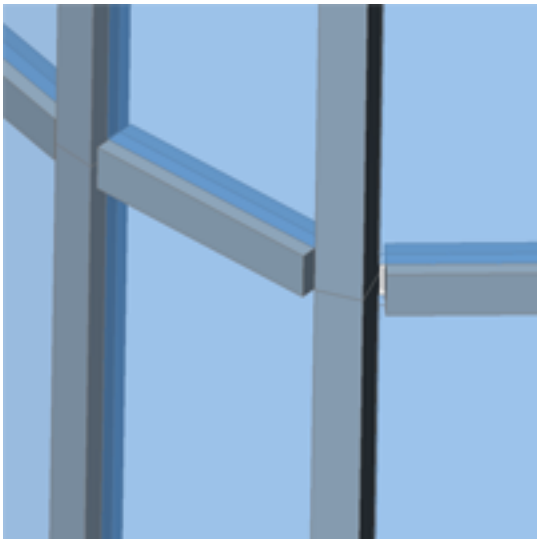
Domyślna głębokość klatki = 60.000000

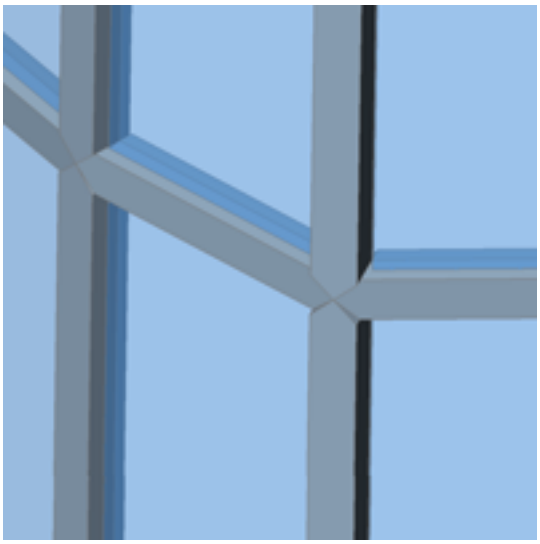
(Opcjonalnie) Aby zmienić grubość szkła, wybierz opcję **Grubość szkła** w menu podpowiedzi lub wpisz "G" w wierszu poleceń.

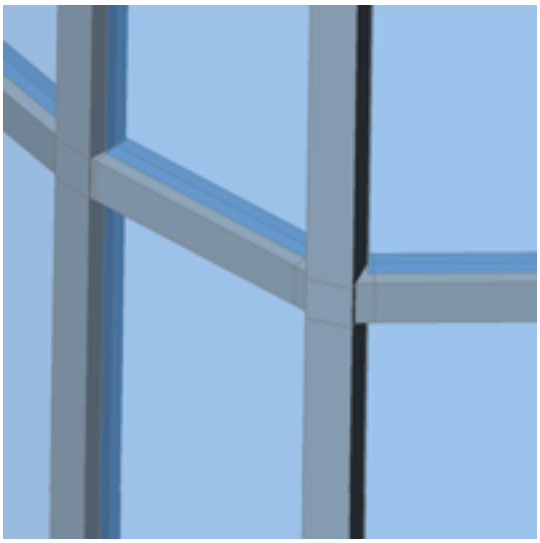
Domyślna grubość szkła = 20,000000

(Opcjonalnie) Aby wybrać typ połączenia pomiędzy, wybierz opcję **Typ połączenia** w menu podpowiedzi lub wpisz "C" w wierszu poleceń. Aby uzyskać płynne połączenie, wybierz opcję **Wygładzenie** lub wpisz "Ł" w wierszu poleceń. Aby połączyć węzły, wybierz opcję **Węzły** lub wpisz "W" w wierszu poleceń.

Domyślne połączenie jest proste.

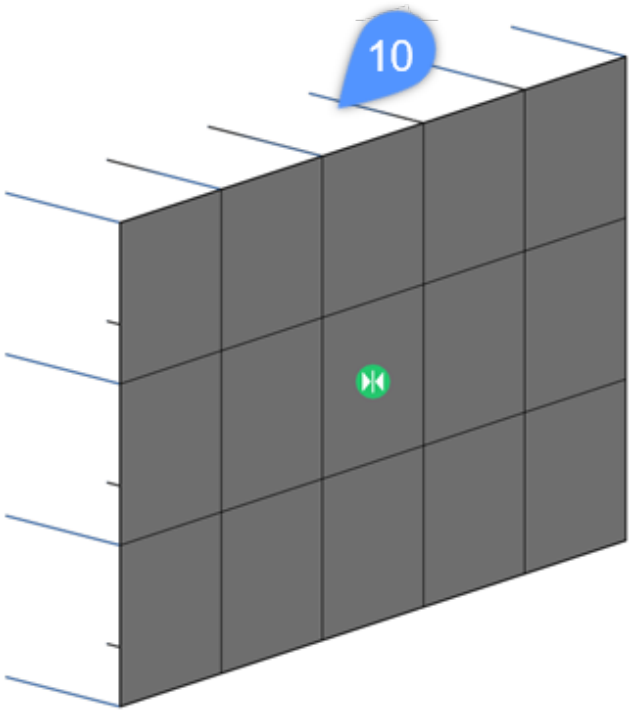

Istnieją trzy rodzaje połączeń. Od lewej do prawej: Proste - Gładkie - Węzły.

10 Niebieskie linie (10) pojawiają się na powierzchni, aby wskazać stronę, po której zostanie utworzona ściana kurtynowa.

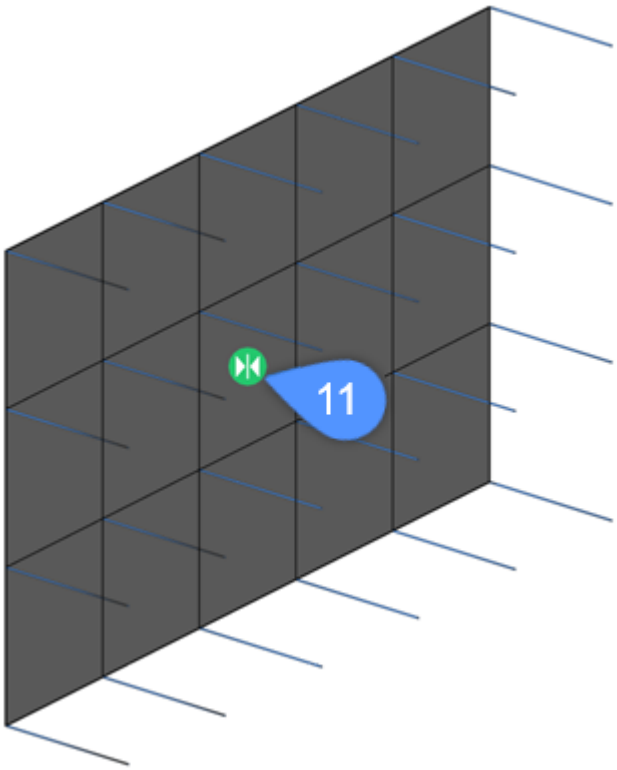
11

Uwaga: Kroki 6 i 7 są pomijane, gdy powierzchnia jest wybierana z bryły. W tym przypadku domyślnie wybrana jest wewnętrzna norma.

12 Użyj widżetu (11), aby odwrócić ścianę kurtynową.

13

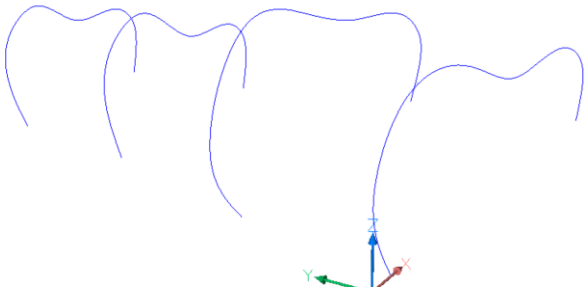
14 Naciśnij Enter, aby zaakceptować.

15 ***Uwaga:*** Powierzchnia lub bryła użyta do utworzenia ściany osłonowej zostanie domyślnie usunięta. Jeśli tego nie chcesz, ustaw wartość **DELOBJ** na "0" w **Ustawieniach**.

25.8.4 Sposób postępowania: Tworzenie ściany kurtynowej z powierzchni o dowolnym kształcie

1 Zacznij od 4 splajnów.

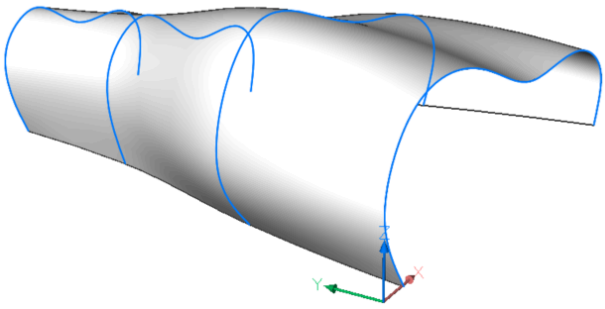
1

2 Uruchom polecenie WYCIĄGNIĘCIE w wierszu polecenia.

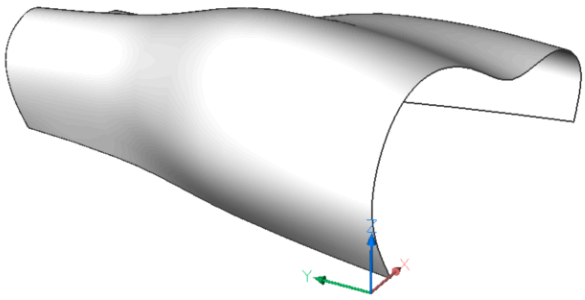
3 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz przekroje w kolejności wyciągnięcia złożonego [MOde]:

Wybierz 4 splajny w kolejności wyciągnięcia złożonego.

4 Naciśnij dwukrotnie Enter, aby zakończyć polecenie.

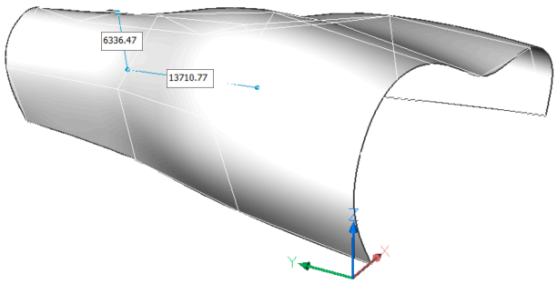
5

6 Uruchom polecenie BIMŚCIANAKURTYNOWA w wierszu poleceń.

7 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz twarz

Wybierz powierzchnię wyciągniętą.

8 Siatka ściany kurtynowej jest generowana automatycznie z tej powierzchni.

9 Zostaniesz poproszony: Utwórz siatkę lub [Długość paneli U/ /Długość paneli V/Liczba paneli U/Liczba paneli V].

Zmień liczbę paneli U i V w menu kontekstowym lub w wierszu poleceń. W tym przykładzie: U = 20 i V = 8.

10 Zostanie wyświetlony monit: Planaryzuj [Tak/Nie] <Yes>

11 Kliknij "Tak", aby wyplanaryzować komórki siatki.

12 Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź odchylenie docelowe <0.00001> <0,00001>:

13 Domyślnie docelowe odchylenie od płaskości jest ustawione na "0,00001".

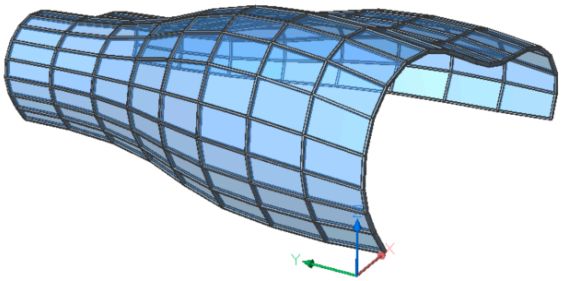
Naciśnij Enter, aby go zaakceptować.

14 Pojawi się monit: Zmień parametry lub zaakceptuj [Zaakceptuj/Szerokość/Głębokość/Grubość szkła/Typ połączenia] <Accept>:

15 Zmień parametry na:
- Szerokość: 150
- Głębokość: 300
- Grubość szkła: 20
- Typ połączenia: gładkie

16 Naciśnij Enter, aby zaakceptować. Powstaje ściana kurtynowa.

17

25.9 DmPushPull

25.9.1 Polecenia

MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ

25.9.2 Informacje

Narzędzie **Wciśnij/wyciągnij** umożliwia dodawanie i usuwanie objętości z brył poprzez przesuwanie podświetlonych powierzchni.

Uwaga: Narzędzie **Wciśnij/wyciągnij** ma zastosowanie do płaskich, cylindrycznych, sferycznych, stożkowych i toroidalnych powierzchni bryły.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, odwiedź artykuł dotyczący poleceń DmPushPull .

25.9.3 Procedura: użycie narzędzia Wciśnij/wyciągnij w celu dodania lub usunięcia objętości bryły

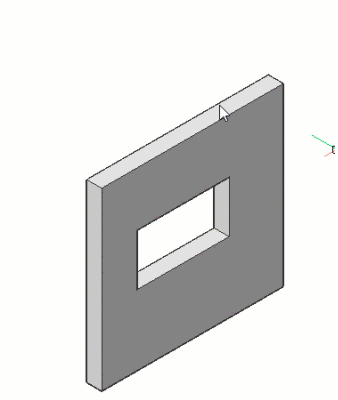
Poniżej przedstawiono ogólne kroki dodawania lub usuwania objętości z brył przy użyciu narzędzia **Wciśnij/wyciągnij**.

1 Zaznacz dowolną ścianę (bryły) bryły na rysunku.

2 Wybierz narzędzie **Wciśnij/wyciągnij** w zakładce **Model** w oknie Quad.

3 Przesuń kursor, aby pociągnąć podświetloną ścianę.

4 Poniższy film przedstawia wyróżnione zachowanie twarzy. Wybrana twarz porusza się dynamicznie, dodając lub usuwając objętość.

5 Określ punkt na rysunku lub wprowadź wartość w polu wymiaru dynamicznego, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować zmiany.

25.10 Edycja siatek

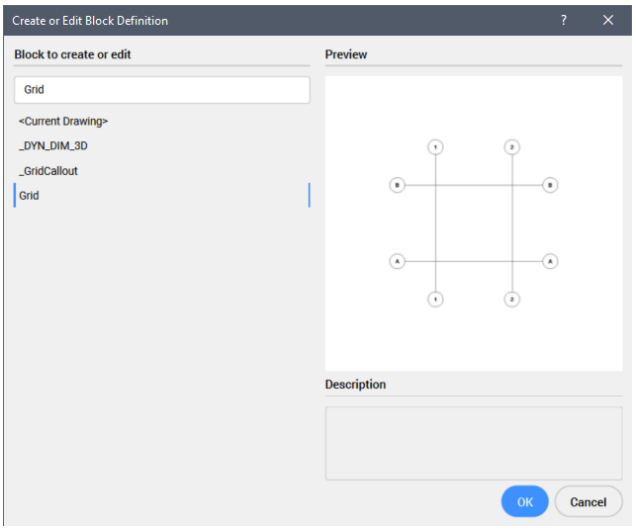
25.10.1 Informacje

Siatki BIM są tworzone jako bloki. Polecenie BEDYCJA (Edycja bloku) umożliwia edycję siatek BIM.

25.10.2 Edycja siatki prostokątnej

1 Kliknij dwukrotnie siatkę.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku** .

2 Wybierz siatkę, a następnie kliknij dwukrotnie lub kliknij przycisk OK.

3 Zostanie uruchomiona sesja **Edycji bloku**.

4 Edytuj osie siatki.

5 Osie siatki można przesuwać, obracać, kopiować, rozciągać, edytować za pomocą uchwytów lub usuwać.

6 W razie potrzeby przenumeruj osie siatki lub edytuj etykiety osi (patrz procedury poniżej).

7 Kliknij ikonę **Zamknij i zapisz** ( ) na pasku narzędzi **Edycja bloku** .

25.10.3 Zmiana numeracji etykiet siatki

Konieczna jest zmiana numeracji etykiet siatki:

- Jeśli chcesz mieć inny styl numeracji.
- Gdy osie siatki są dodawane (kopiowane) lub usuwane.

Wykonaj następujące czynności:

1 Kliknij dwukrotnie siatkę, aby rozpocząć sesję **Edycji bloku** .

2 Wybierz wszystkie osie pionowe.

3 Uruchom polecenie NUMERUJ i wybierz odpowiedni styl numeracji.

4 Pamiętaj, aby nadpisać istniejące liczby.

5 Powtórz poprzednie kroki dla osi poziomych.

6 Kliknij ikonę **Zamknij i zapisz** ( ) na pasku narzędzi **Edycja bloku** .

25.10.4 Edytowanie etykiety siatki

1 Kliknij dwukrotnie siatkę, aby rozpocząć sesję **Edycji bloku** .

2 Kliknij dwukrotnie oś.

3 Właściwości elementu osi (linii lub łuku) są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

4 Wybierz właściwość **BIM/Numer** osi.

5 Wpisz wartość lub nazwę.

6 Kliknij ikonę **Zamknij i zapisz** ( ) na pasku narzędzi **Edycja bloku** .

25.11 Wstawianie i edycja okien i drzwi

25.11.1 Informacje

Narzędzie **Wstaw komponent BIM** na stronie umożliwia wstawianie okien,BricsCAD drzwi i innych komponentów, takich jak meble, urządzenia sanitarne, rośliny itp. w dowolnej płaszczyźnie bryły 3D. Jest on zwykle używany do wstawiania okien i drzwi.

Więcej informacji można znaleźć w artykułach referencyjnych dotyczących poleceń WSTAW, -WSTAW, BMWSTAWi -BMWSTAW.

Polecenie -BMWSTAW jest uruchamiane automatycznie po przeciągnięciu komponentu z panelu **Biblioteki** do modelu 3D.

Uwaga: Upewnij się, że **Dynamiczny LUW** (DLUW) i **Dynamiczne Wymiarowanie** (WYM) są aktywowane podczas wstawiania komponentów.

Komponenty można wstawiać na rzucie, takie jak okna i drzwi, lub dodawać i przycinać ściany z widoku prostokątnego 2D, a także widoku 3D.

25.11.2 Wstawianie okna (lub drzwi)

1 Otwórz panel **Biblioteka**.

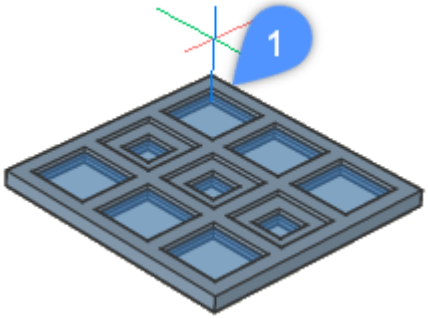
2 Upewnij się, że biblioteka **Bricsys Bim** jest wybrana w menu **Biblioteka**.

3 Kliknij folder **Windows**.

4 Kliknij ikonę okna, które chcesz wstawić.

Zostanie wyświetlony panel **Właściwości**.

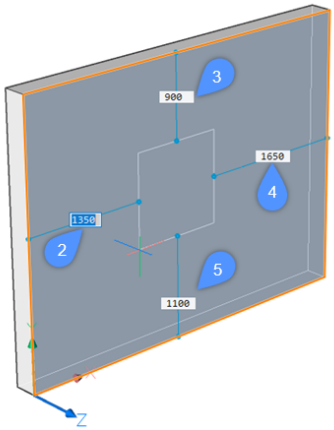
Okno jest dołączone do kursora (1).

5 (Opcjonalnie) W obszarze **Właściwości Wstawionego Komponentu** edytuj parametry okna w panelu **Właściwości**.

6 Przesuń okno nad licem bryły ściany.

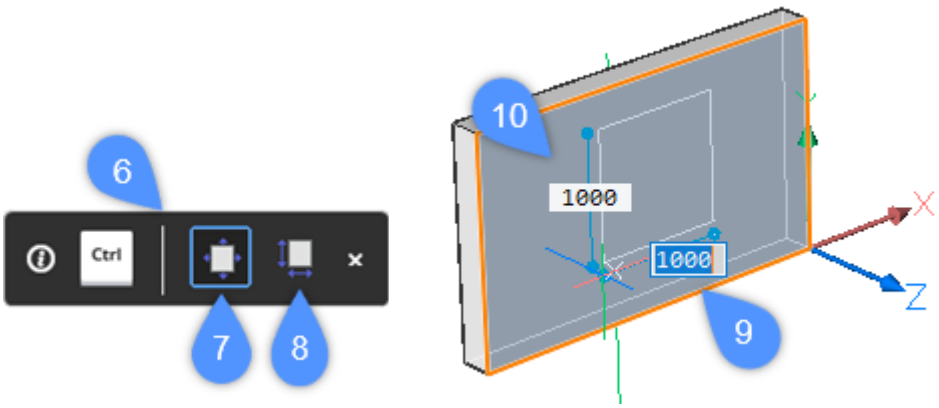
Wyświetlane są podświetlenia powierzchni bryły i odległości od płytki do najbliższych równoległych krawędzi bryły macierzystej (2, 3, 4, 5):

7 (Opcjonalnie) Naciśnij klawisz **Ctrl**, aby przełączyć się z trybu **wyboru pozycji** (7) do trybu **Zmiany parametrów** (8) w widżecie **Asystent skrótów klawiszowych** (6) i dostosuj szerokość i wysokość okna.

Naciśnij klawisz **Tab**, aby przełączać się między polami szerokości (9) i wysokości (10).

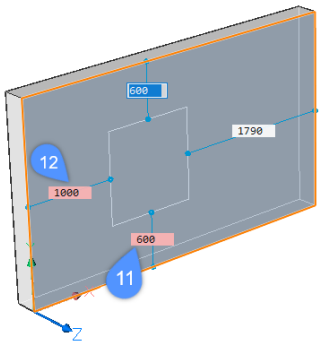
Naciśnij klawisz **Ctrl**, aby potwierdzić wymiary. Spowoduje to przełączenie trybu widżetu z powrotem do **Wybierz pozycje**.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ punkt, w którym chcesz wstawić okno.
- Wpisz wartość w żądanym polu wymiaru dynamicznego i naciśnij klawisz **Tab**, aby przejść do następnego pola. Pole wymiaru zmieni kolor na czerwony, wskazując, że jest zablokowane (11, 12).

  Naciśnij **Enter**, aby wstawić okno.

9 (Opcjonalnie) Wybierz okno, aby dostosować jego położenie na ścianie. Zobacz sekcję **Przenoszenie wstawienia**.

25.11.3 Wstawianie kopii wkładki

1 Najedź kursorem na wstawkę i wybierz opcję **Wstaw BIM** na karcie **Modyfikuj** w oknie Quad.

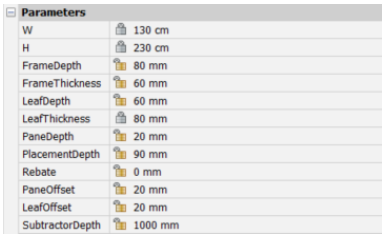
Wstawka jest dołączona do kursora.

2 Przejdź od kroku 6 w poprzedniej procedurze.

25.11.4 Edycja parametrów wkładki

Parametry zdefiniowane na rysunku źródłowym okna lub drzwi pozwalają na osobną edycję każdego detalu okna/drzwi.

1 Wybierz wstawkę na rysunku. Bieżące wartości różnych parametrów są wyświetlane w sekcji **Parametry** panelu **Właściwości**.

2 Wybierz parametr i wpisz wartość w polu ustawień.

25.11.5 Przenoszenie insertu

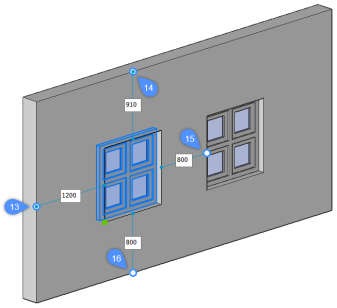
W witrynie BricsCAD dostępnych jest wiele metod przesuwania wstawki na powierzchnię bryły:

- Korzystanie z pól odległości i punktów odniesienia wymiarów wyboru.
- Za pomocą polecenia MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ.
- Korzystanie z Manipulatora.

Wykorzystywanie pól odległości i punktów odniesienia wymiarów wyboru

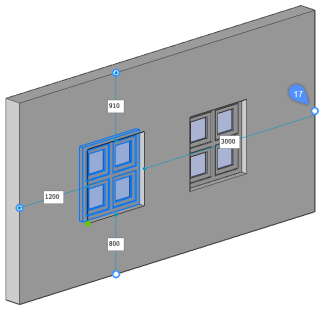
1 Wybierz wkładkę w modelu.

Wyświetlane są odległości od płytki do najbliższych równoległych krawędzi bryły macierzystej, a także ich odpowiednie punkty odniesienia (13, 14, 15, 16):

2 (Opcjonalnie) Aby wyświetlić odległość od wstawki do innych punktów niż te wykryte automatycznie, przesuń położenie punktów odniesienia zgodnie z potrzebami (17).

3

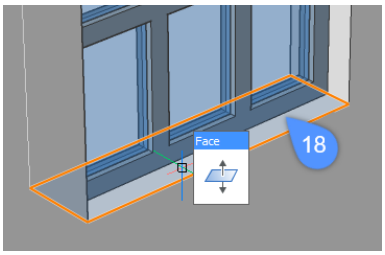

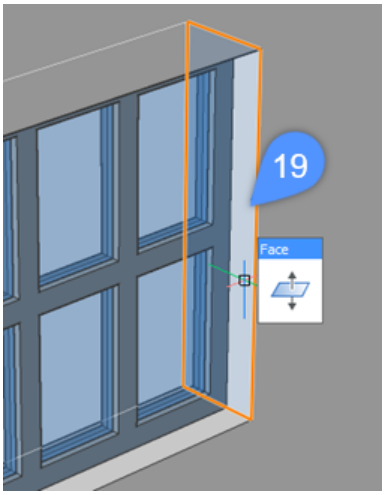
4 Kliknij pole odległości, wpisz wartość i naciśnij **Enter**.

Korzystanie z polecenia MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ

Uwaga: Włącz opcję **Wybierz powierzchnie** dla zmiennej systemowej SELECTIONMODE.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Aby przesunąć wkładkę w pionie: najedź kursorem na górną lub dolną wewnętrzną powierzchnię otworu (14)
- Aby przesunąć wkładkę w poziomie: najedź kursorem na lewą lub prawą wewnętrzną powierzchnię otworu (15)

2 Gdy twarz zostanie podświetlona, wybierz opcję **Wciśnij/Wyciągnij** z zakładki **Modyfikuj** w oknie Quad.

3 Płytka porusza się pionowo, jeśli podświetlona jest górna lub dolna powierzchnia wewnętrzna.

Płytka przesuwa się poziomo, jeśli podświetlona jest lewa lub prawa ściana wewnętrzna.

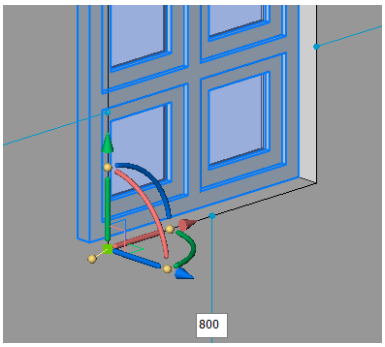
4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Określ punkt.
- Wpisz odległość w polu wymiaru dynamicznego.
- Użyj **Adaptacyjny Skok Siatki** linijki.

Korzystanie z manipulatora

Uwaga: Ustaw wartość zmiennej systemowej MANIPULATOR na 2.

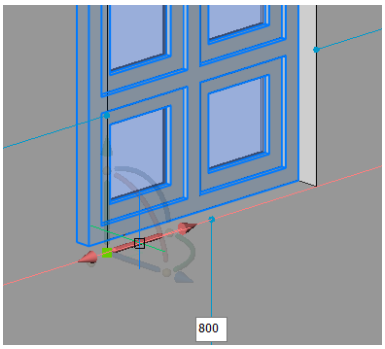
1 Wybierz wkładkę przytrzymując nieco dłużej lewy przycisk myszy.

1 Zostanie wyświetlony Manipulator.

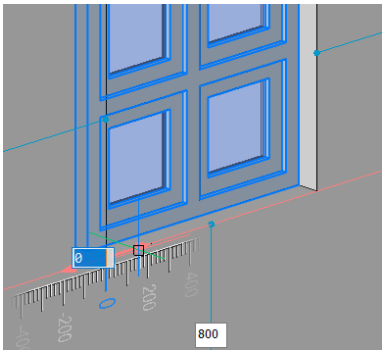
2 Najedź na strefę wyzwalania osi pionowej lub poziomej Manipulatora.

Oś zostaje podświetlona, a reszta Manipulatora gaśnie.

3 Kliknij, aby rozpocząć operację przenoszenia.

Wyświetli się linijka.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz odległość w polu wymiaru dynamicznego.
- Użyj **Adaptacyjny Skok Siatki** linijki.

Uwaga: Przytrzymaj klawisz **Ctrl** przed rozpoczęciem operacji, aby utworzyć kopię wstawki.

25.11.6 Wymiana wkładki

Użyj polecenia BMZAMIEŃ aby zastąpić korek.

Polecenie umożliwia zamianę:

- Wstaw z pliku.
- Plik źródłowy można wybrać w oknie dialogowym.
- Podobna wkładka w modelu.
- Polecenie wyświetla monit o zastąpienie tylko wybranej wstawki lub wszystkich podobnych wstawek w całym modelu. Opcja **Zmiany parametrów** umożliwia zachowanie oryginalnych wartości lub zastosowanie wartości wstawki zastępczej.

25.12 Modelowanie brył za pomocą QuickBuilding

25.12.1 Informacje

Narzędzie **SzybkieBudowanie** umożliwia wygenerowanie budynku BIM na podstawie jednej lub kilku brył. BricsCAD tworzy oddzielny rysunek, na którym automatycznie tworzone są ściany, płyty i dachy, a także elementy przestrzenne, takie jak podłogi i przestrzenie.

Narzędzie jest przydatne na wczesnych etapach projektowania, badaniach objętości i projektach koncepcyjnych.

Narzędzie przypisze właściwości BIM i informacje przestrzenne do każdej części nowego budynku.

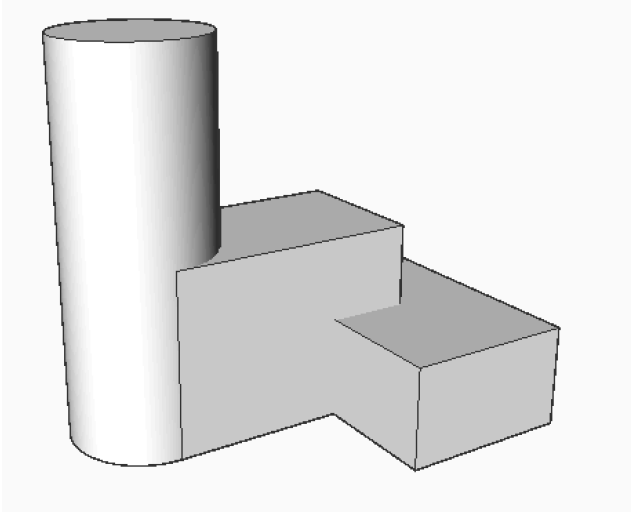

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule referencyjnym dotyczącym **Polecenie BIMSZYBKIBUDYNEK**.

25.12.2 Procedura: Przepływ pracy z góry na dół

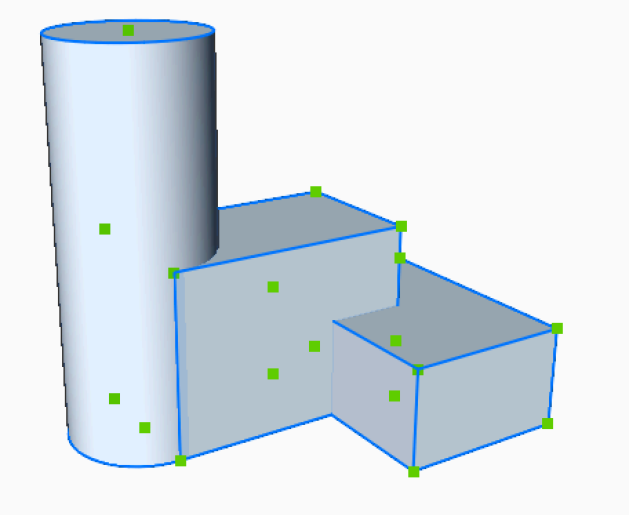
1 Narysuj jedną lub więcej brył w obszarze modelu.

1 ***Uwaga:*** Bryły nie muszą być łączone, polecenie zrobi to automatycznie.

2 Wpisz polecenie BIMSZYBKIBUDYNEK w wierszu poleceń lub wybierz je z Quad i wybierz bryły.

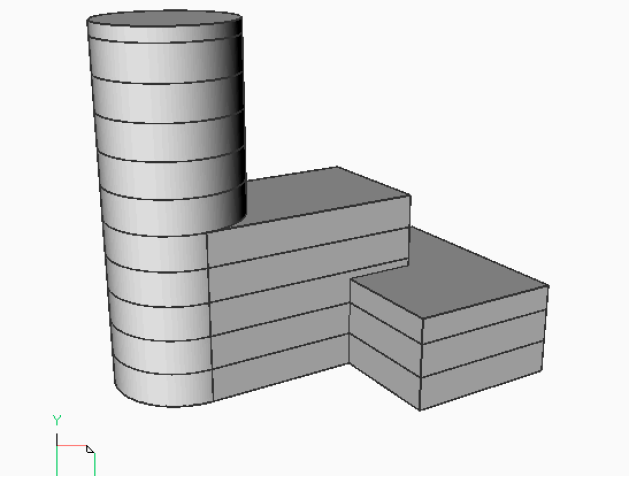
3

4 Zostanie otwarty panel poleceń **Szybkie Budowanie**. Wybierz pomiędzy trybami **Budynki** i **Przestrzenie**. Wybierz tryb **Budowania**, aby kontynuować przepływ pracy z góry na dół.

5 Możesz dodać dowolną liczbę pięter(**Dodaj piętro**) i wybrać żądaną wysokość kondygnacji dla każdego z nich. Automatyczna liczba kondygnacji jest generowana zgodnie z wartością wejściową elewacji(**Wysokość**), jeśli zaznaczona jest komórka **Wypełnij**.

6 Naciśnij przycisk **Zastosuj**, aby wygenerować budynek.

Można też zaimportować wartości wysokości kondygnacji z .csv .

Wpisz BIMSZYBKIBUDYNEK w wierszu poleceń.

Wybierz **Importuj** i naciśnij **Enter**.

Następnie wyszukaj plik .csv w folderze plików i kliknij **Otwórz**.

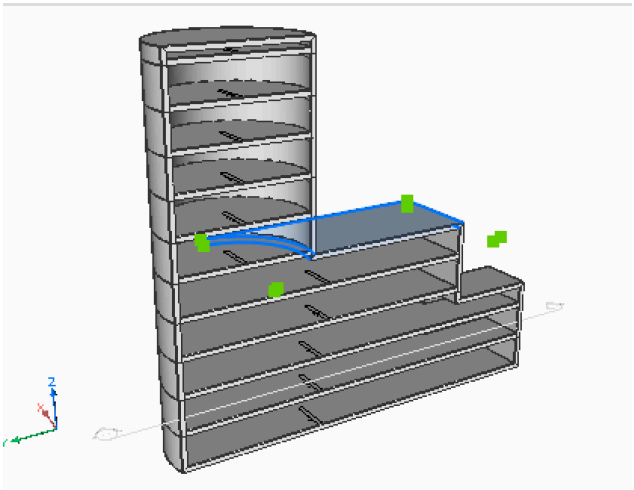
Przykład .csv plik z parametrami dla Twojego budynku:

```
Podłoga;Wysokość - mm;Ilość;Wypełnienie 0 - 10;3250.000000;11;Tak 12 -
 16;5000.000000;5;Nie
```

Jeśli wynik **SzybkieBudowanie** nie spełnia wymaganych wysokości kondygnacji, zostanie to

wydrukowane w wierszu poleceń, patrz także sekcja dotycząca **wyjściowe wiersza poleceń** w dalszej części tego artykułu.

7 Jeśli utworzysz przekrój, możesz zobaczyć nowo uformowane płyty i ściany, z których każda ma indywidualne właściwości BIM.

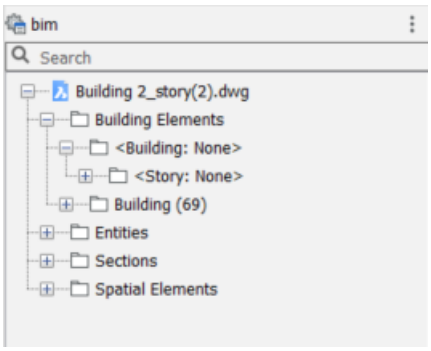
8

Wybierz dach i przejdź do panelu **Właściwości** - zakładka **BIM**. Zobaczysz, że ten obiekt ma właściwość **typu Dach**, a także kilka innych właściwości, takich jak lokalizacje przestrzenne, ilości lub **identyfikator GUID**.

BIM	
Type	Roof
Building Element	Roof
Name	
Description	
Building	Building
Story	Floor 5
Composition	
GUID	15iQzJUHr8rxP2hWT$pWj7
Roof type	Not defined
Space bounding	On
Number	
Entity property s	

Uwaga: Wszystkie elementy są podzielone na kategorie, w panelu **Struktury** zobaczysz listę elementów budynku, posortowanych według właściwości **Piętro** i **Budynek**.

Różne elementy budynku zostaną umieszczone w różnych warstwach w zależności od typu budynku(**ściana zewnętrzna/strop**, **dach płaski/spadowy**, **ściana wewnętrzna/strop**).

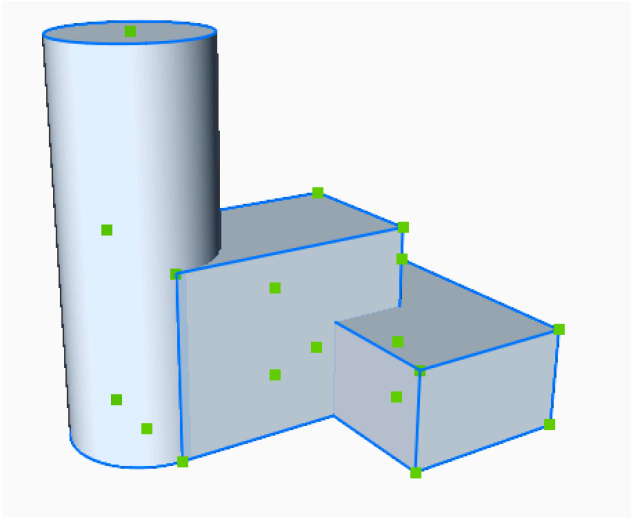

25.12.3 Przepływ pracy od dołu do góry

Oddolny przepływ pracy tworzy budynek z brył reprezentujących przestrzenie. Takie podejście pozwala najpierw ukształtować przestrzenie, a następnie użyć **SzybkieBudowanie** do stworzenia powłoki i nowych przestrzeni.

1 Wpisz BIMSZYBKIBUDYNEK w wierszu poleceń.

2 Wybierz bryły.

3

4 Zostanie otwarty panel poleceń **Szybkie Budowanie**. Do wyboru są tryby **Budynki** i **Przestrzenie**. Wybierz tryb **Przestrzenie**, aby kontynuować pracę w trybie oddolnym.

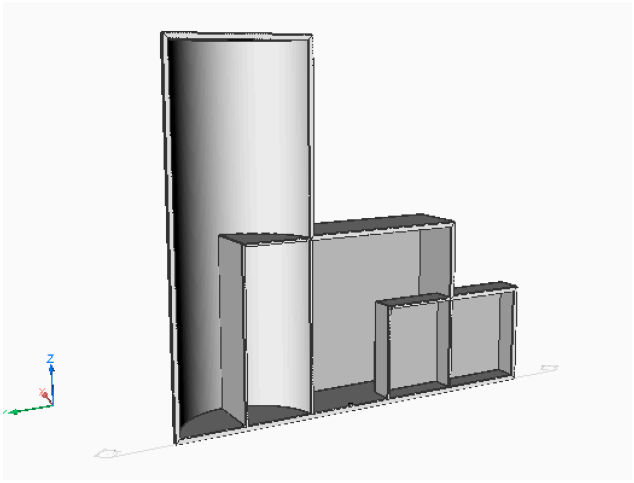
5 Budynek jest tworzony z wybranych brył bryłowych.

6 ***Uwaga:*** BricsCAD pobiera te zdefiniowane bryły i konwertuje je na BIM Przestrzenie ze ścianami i stropami.

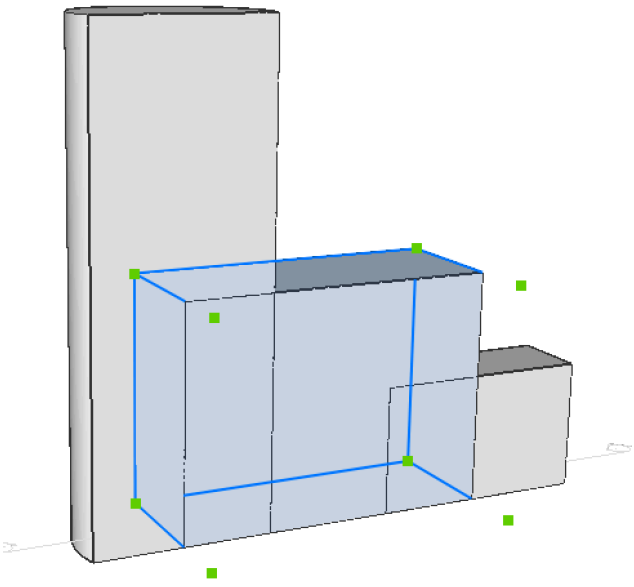
7 Naciśnij przycisk **Zastosuj**, aby utworzyć budynek.

8 (Opcjonalnie) utwórz sekcję, aby zobaczyć nowo utworzone przestrzenie.

9

Uwaga: Oryginalne bryły są zachowywane, **SzybkieBudowanie** po prostu tworzy z nich budynek z informacją, że te bryły wejściowe reprezentują przestrzenie, więc wie, że ściany wewnętrzne i płyty powinny być tworzone na podstawie tych przestrzeni wejściowych.

25.12.4 Dane wyjściowe wiersza poleceń

Po uruchomieniu polecenia BIMSZYBKIBUDYNEK, strona BricsCAD utworzy przegląd z informacjami na temat podstawowych informacji o budynku. Na przykład całkowita powierzchnia budynku lub inne informacje dla każdego piętra.

```
Floor 6 :
    Floor area:  44.179 m²
    Side area:  53.564 m² [North: 53.564 m² , East: 0.000 m² , South: 0.000 m² , West: 0.000 m² ]
Floor 7 :
    Floor area:  44.179 m²
    Side area:  53.564 m² [North: 53.564 m² , East: 0.000 m² , South: 0.000 m² , West: 0.000 m² ]
Floor 8 :
    Floor area:  44.179 m²
    Side area:  53.564 m² [North: 53.564 m² , East: 0.000 m² , South: 0.000 m² , West: 0.000 m² ]
Floor 9 :
    Floor area:  44.179 m²
    Side area:  21.266 m² [North: 21.266 m² , East: 0.000 m² , South: 0.000 m² , West: 0.000 m² ]
Total Floor area: 1091.765 m²
Total Side area: 843.057 m²
```

Uwaga: Jeśli używasz .csv i niektóre wymagania nie są spełnione (np. niewystarczająca powierzchnia całkowita lub powierzchnia podłogi), można zobaczyć problemy na wydruku.

```
Total Floor area: 330.990 m² Requirement NOT passed, area should be >= 15000.000 m² m²
Total Side area: 1001.571 m²
Floor to Side ratio: 33.047 %
```

25.13 Modelowanie MEP

25.13.1 Polecenia

BIMZASTOSUJPROFIL, BIMBRYŁALINIOWA, BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU, DYNAM, BIMROZCIĄGNIJ

25.13.2 Informacje o BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU

Możliwe jest również łączenie różnych segmentów za pomocą polecenia BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU.

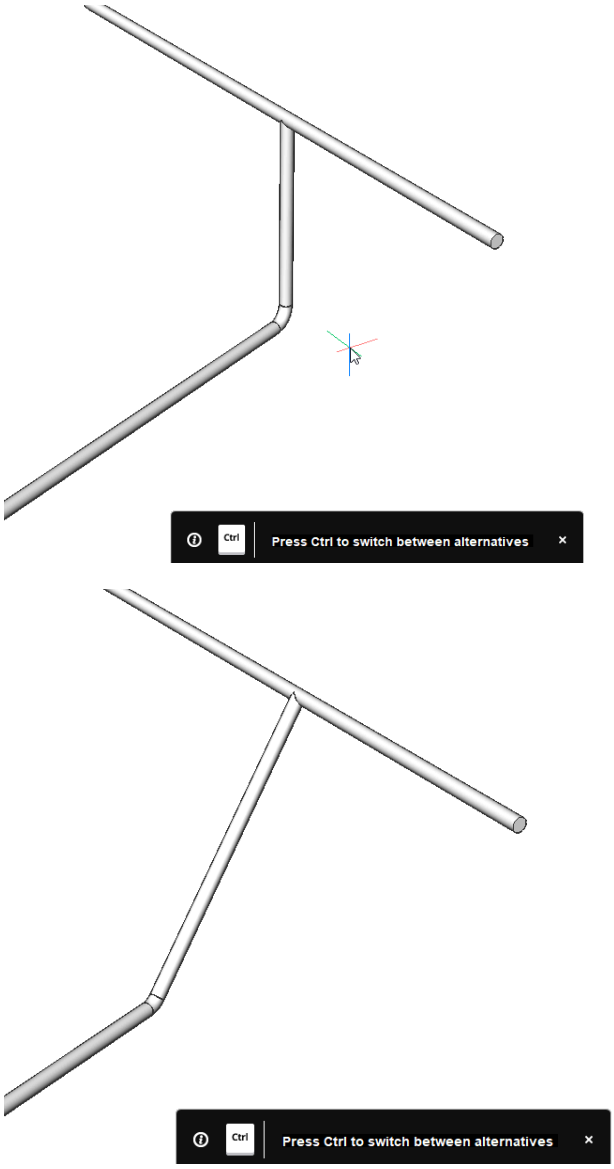

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU.

Łączenie ze sobą różnych segmentów

Wybierz segmenty, które chcesz połączyć i uruchom polecenie BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU.

Po włączeniu Asystenta klawiszy skrótu(**HKA** na pasku stanu) na ekranie pojawi się następujący widżet. Naciśnij klawisz CTRL, aby przełączać się między różnymi opcjami.

Zakończ polecenie, naciskając Enter, segmenty są teraz połączone.

25.13.3 Procedura: zmiana położenia segmentów

Przed rozpoczęciem procedury: włącz wybór boków i końców:

Kliknij ikonę na pasku narzędzi **Tryby wyboru** lub ustaw zmienną systemową DISPLAYSIDESANDENDS na WŁ.

DYNAM

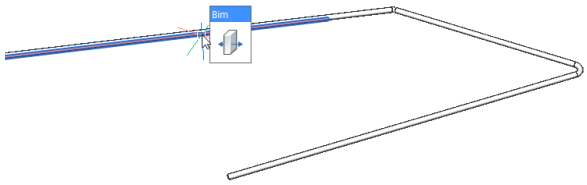
Polecenie DYNAM umożliwia modyfikację segmentu narysowanego profilu bez utraty połączenia z innymi segmentami.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule dotyczącym **polecenia DYNAM**.

1 Najedź kursorem na segment, wybierz powierzchnię prostopadłą do przekroju profilu.

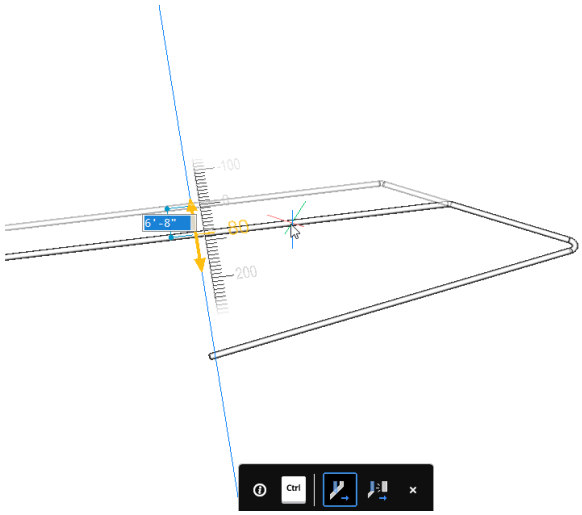
1

2 Uruchom polecenie DYNAM.

3 Wybierz nową pozycję segmentu lub użyj pola wymiaru dynamicznego, aby wprowadzić wartość przemieszczenia.

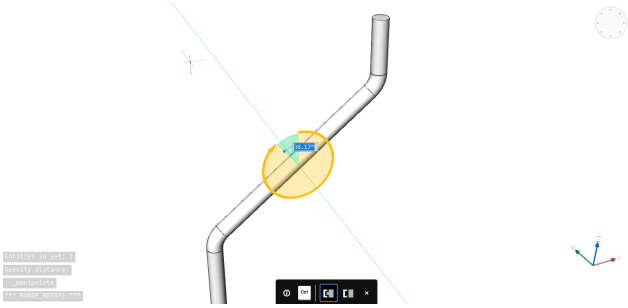
4 ***Uwaga:*** Oprogramowanie automatycznie regeneruje połączenie między segmentami.

Manipulator

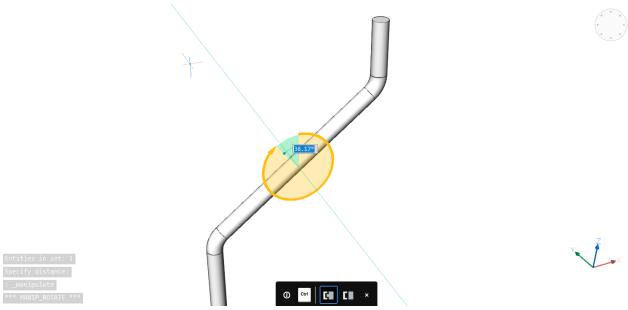
1 Najedź kursorem na segment, wybierz powierzchnię prostopadłą do przekroju profilu.

2 Wybierz opcję **Manipuluj**.

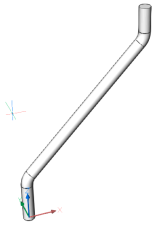
3 Wybierz nową pozycję segmentu lub użyj pola wymiaru dynamicznego, aby wprowadzić wartość obrotu.

4

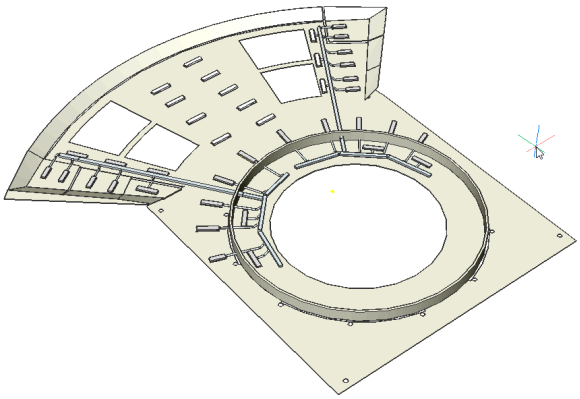
5 Kliknij nową pozycję lub wprowadź kąt obrotu i naciśnij Enter.

6

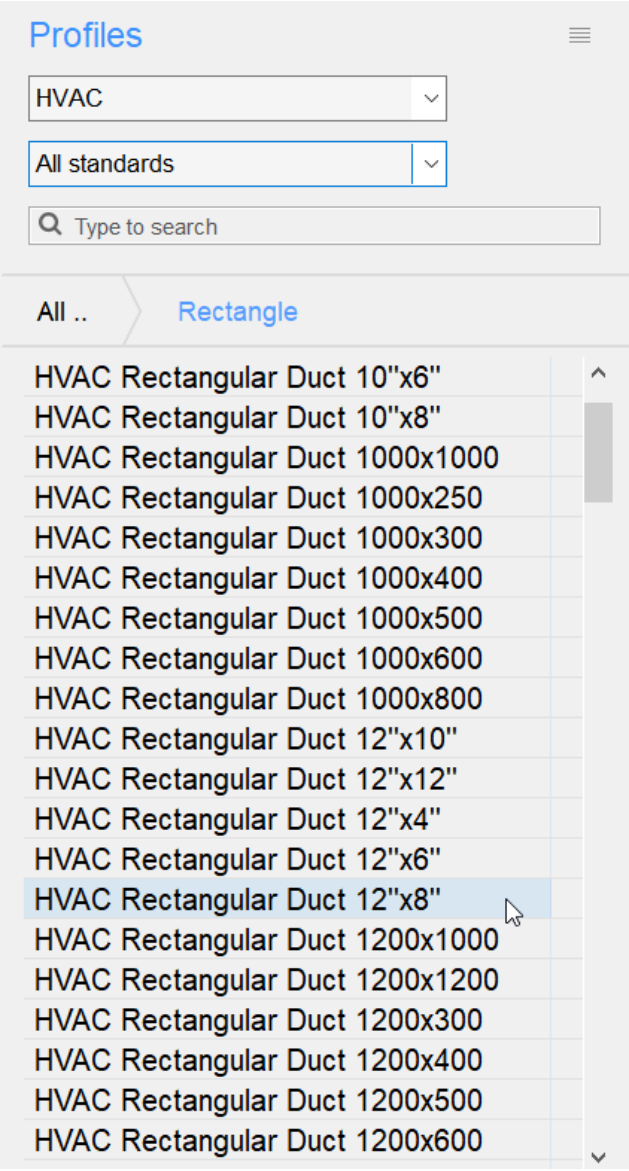
25.13.4 Procedura: Używanie narzędzi modelowania MEP do rysowania i łączenia profili

1 Otwórz rysunek zawierający model MEP. Możesz pobrać ten **plik MEP.zip** zawierający rysunki na końcu tego artykułu.

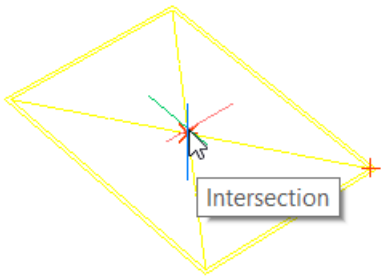
2 Otwórz panel **BIM Profile** po prawej stronie ekranu (patrz Panele dokowane).

Przefiltruj **HVAC** i wybierz profil Rectangular 12 "x 8", a następnie przeciągnij go do przestrzeni modelu.

3 Umożliwia zdefiniowanie punktu początkowego profilu.

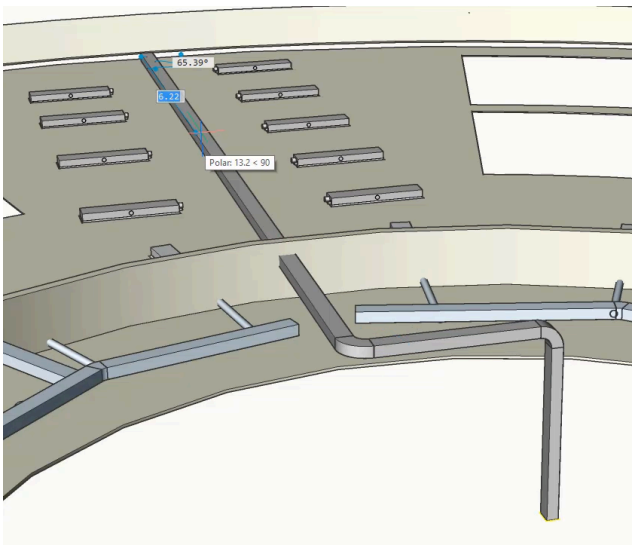
4 Przyciągaj do geometrycznego środka żółtego prostokąta.

5 Włącz funkcję **Ortho** i zdefiniuj kolejne punkty profili za pomocą pola wymiarów dynamicznych.

Quarter obraca profil, wpisując Q w wierszu poleceń.

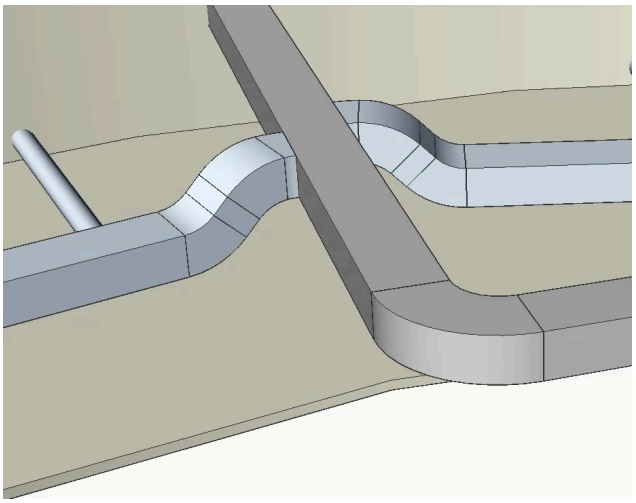
Idź w górę 3,5, idź 3,5 w lewo i idź 21 poziomo.

Uwaga: Jeśli wybrałeś profil inny niż HVAC, nie otrzymasz automatycznej klasyfikacji jako **Segment Przepływu**. Profile można ręcznie sklasyfikować za pomocą polecenia BIMKLASYFIKUJ jako **Elementy serwisowe budynku** - **Segment przepływu**.

6 Połącz pozostałe prostokątne kanały z boku z tym, który właśnie utworzyliśmy.

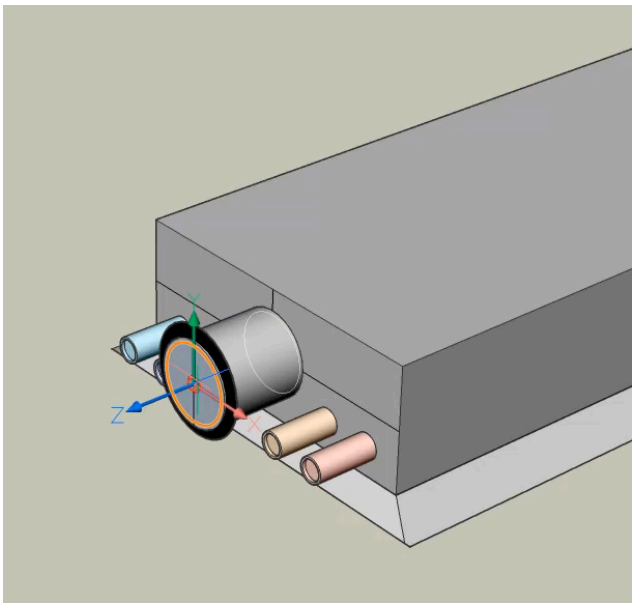
7 Wybierz kanały razem z kanałem głównym i uruchom polecenie BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU. Twoje połączenie powinno wyglądać jak na poniższym obrazku.

8 Utwórz kanał z terminala przepływowego.

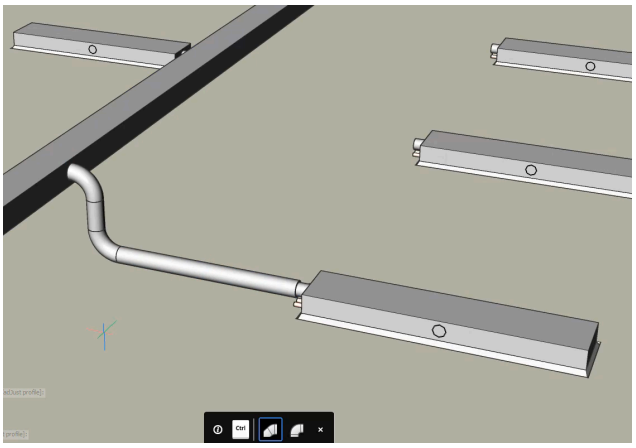
9 Uruchom polecenie BIMBRYŁALINIOWA i wybierz przyłącze przepływu.

Ten punkt połączenia zawiera informacje o profilu, więc oprogramowanie automatycznie tworzy predefiniowany okrągły kanał. Nadaj kanałowi długość 1.

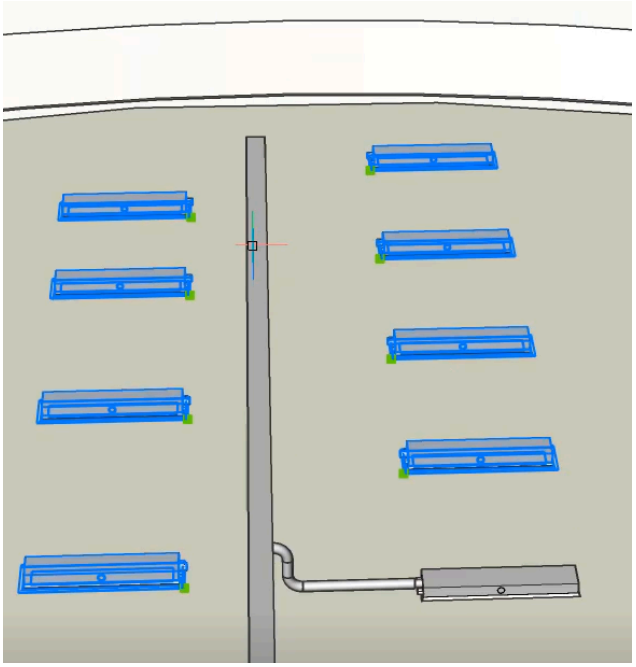
10 Podłącz kanały od terminala przepływowego do prostokątnego kanału głównego.

11 Wybierz kanał główny i kanał z terminala przepływowego i uruchom polecenie BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU.

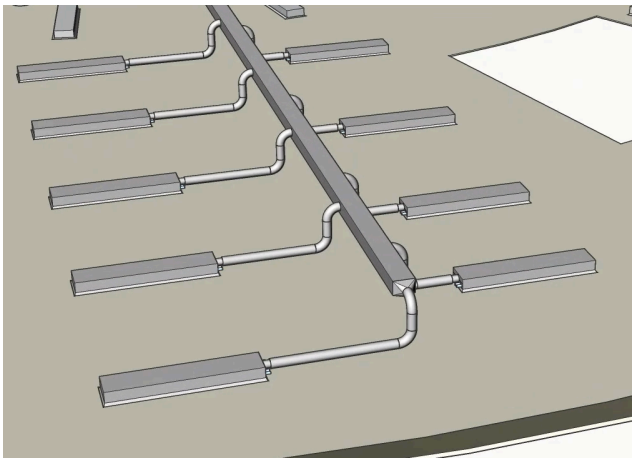
12 Podłącz wszystkie pozostałe zaciski przepływu do prostokątnego kanału jednocześnie.

13 Wybierz pozostałe terminale przepływu i kanał prostokątny i uruchom polecenie BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU.

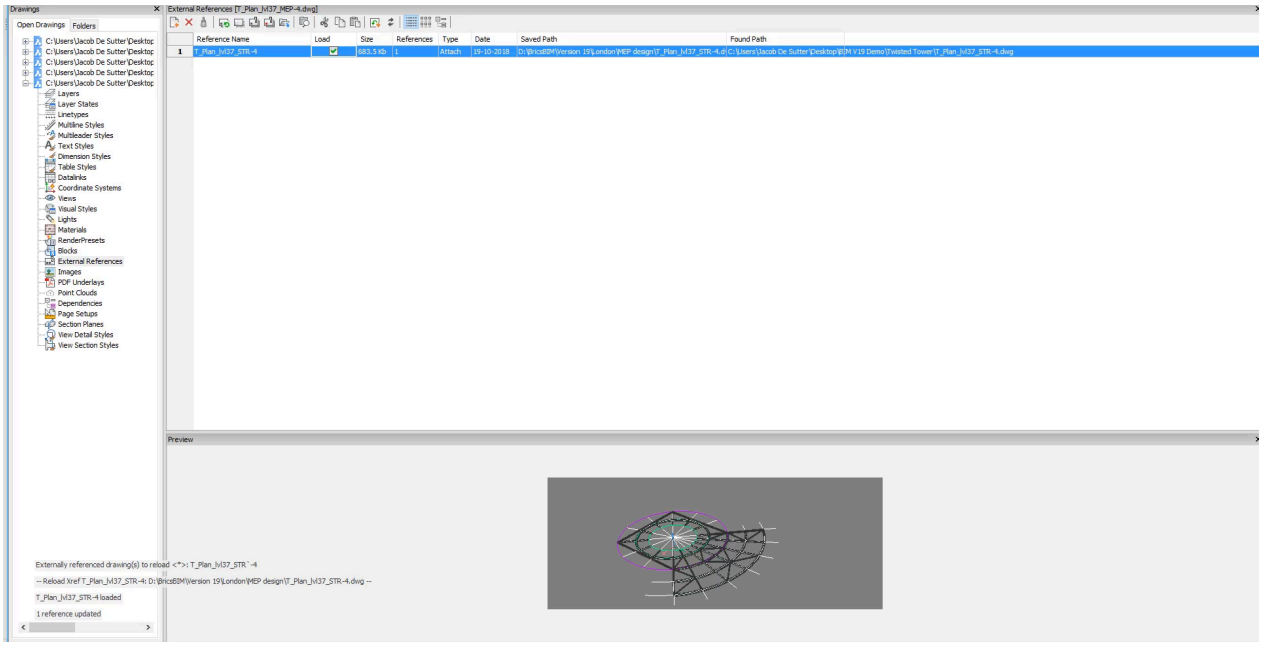
14 BricsCAD wykorzystuje informacje z punktu przyłącza przepływu do określenia typu kanału używanego do połączenia z kanałem głównym.

15 ***Uwaga:*** Zacisk przepływu z tyłu jest podłączony do tylnej części prostokątnego kanału.

25.13.5 Procedura: Użycie narzędzi modelowania MEP do zmiany profili

1 Wpisz ODN w wierszu polecenia i zaznacz pole obciążenia obok modelu konstrukcyjnego, aby wczytać rysunek konstrukcyjny.

1

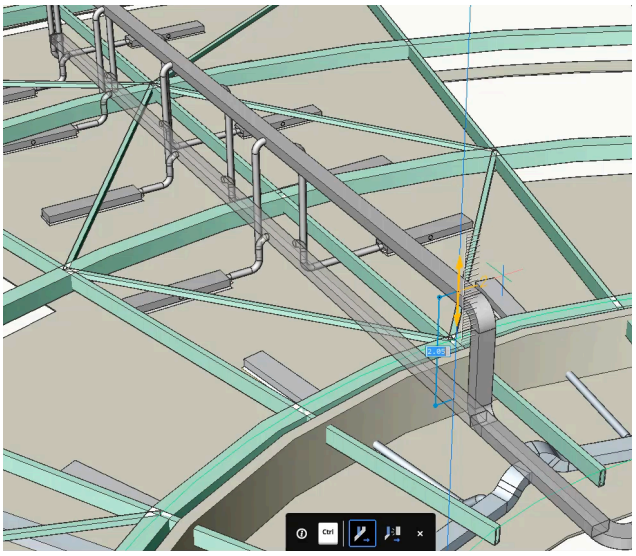
2 Użyj polecenia PODZIAŁ i opcji **MultiPodział**, aby podzielić prostokątny kanał.

Wprowadź wartość 3 w polu wymiarów dynamicznych i naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

3 Zmień położenie prostokątnego kanału, aby nie kolidował z modelem konstrukcyjnym.

4 Wybierz górną ścianę kanału i uruchom polecenie DYNAM.

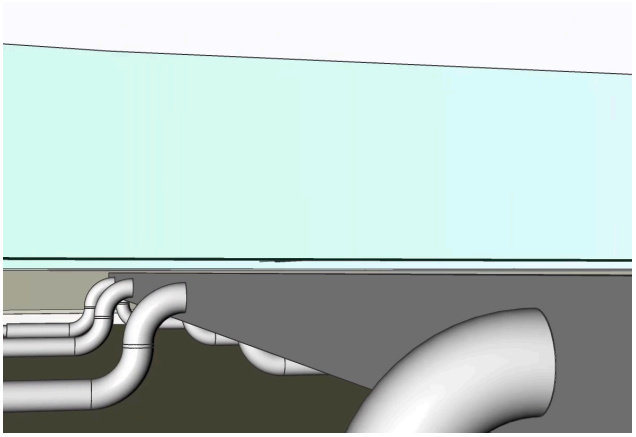
Uwaga: BricsCAD zachowuje połączenia z kanałami okrągłymi. Możesz to zmienić, naciskając klawisz CTRL, jeśli chcesz odłączyć kanały.

Przesuń kanał w dół o 0,23.

5 Model konstrukcyjny nie koliduje już z modelem MEP, natomiast połączenia między kanałami terminali przepływowych a głównym kanałem prostokątnym zostały zachowane.

6 ***Uwaga:*** Podczas przesuwania **Terminalu Przepływu** za pomocą **Manipulatora**, jego połączenia z **Segmentami przepływu** pozostają nienaruszone.

25.13.6 Procedura: użycie Bimstretch do modyfikacji segmentów przepływu

1 Otwórz nowy rysunek.

2 Otwórz panel **BIM Profile**, klikając go po prawej stronie ekranu.

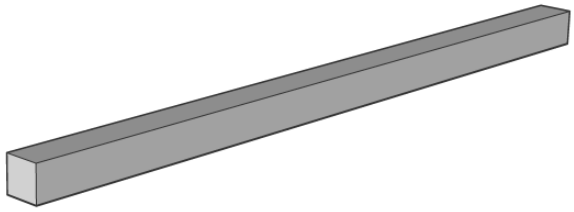
Uwaga: Jeśli ikona panelu BIM Profile nie jest jeszcze widoczna, kliknij prawym przyciskiem myszy wstążkę i wybierz **BIM Profile** w menu kontekstowym.

3 Filtr w standardzie **HVAC**. Profile te zostaną automatycznie sklasyfikowane jako segmenty przepływu po przeciągnięciu ich do przestrzeni modelu.

4 Wyszukaj profil **HVAC Rectangular Duct 10"x10"** w panelu **BIM Profile** i przeciągnij profil do przestrzeni modelu.

5 Wybierz punkt początkowy i narysuj profil. Naciśnij Enter, aby zatrzymać rysowanie za pomocą tego profilu. Twój model powinien wyglądać tak:

6

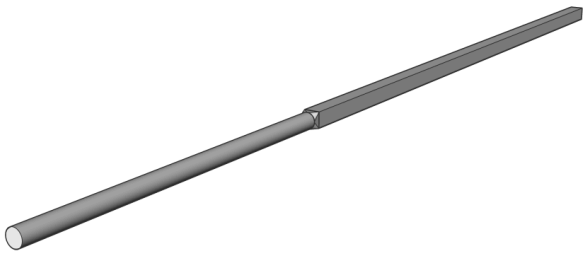
7 Wyszukaj profil **HVAC Round Duct 8"** w panelu **BIM Profile** i przeciągnij profil do przestrzeni modelu.

8 Kliknij koniec profilu prostokątnego po najechaniu kursorem na jego powierzchnię profilu.

9 ***Uwaga:*** Aby z łatwością zatrzasnąć koniec profilu prostokątnego, włącz ustawienie **Wyświetl osie** lub ustaw zmienną systemową DISPLAYAXES na 1.

10 Upewnij się, że okrągły profil jest rysowany wzdłuż tej samej osi, co prostokątny. Po zaakceptowaniu ostatniego punktu profilu kołowego, zostanie on połączony z profilem prostokątnym poprzez automatycznie wygenerowany reduktor.

11

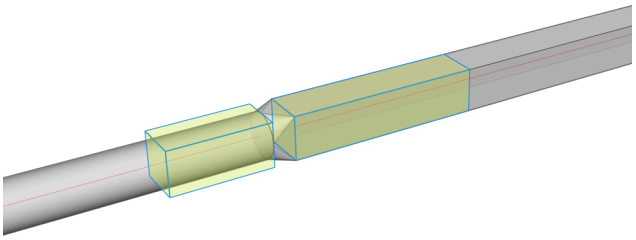

Uwaga: Jeśli wybrałeś rysowanie z profilem innym niż HVAC, nie otrzymasz automatycznej klasyfikacji jako Segment przepływu, a połączenie nie zostanie wykonane natychmiast. Nadal można ręcznie sklasyfikować profile za pomocą polecenia BIMKLASYFIKUJ, a następnie użyć BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU, aby połączyć je za pomocą reduktora.

Uwaga: Upewnij się, że opcja **Wyświetl boki i końce** oraz **Wyświetl osie** jest włączona.

12 Wybierz łączące się końce obu segmentów.

13

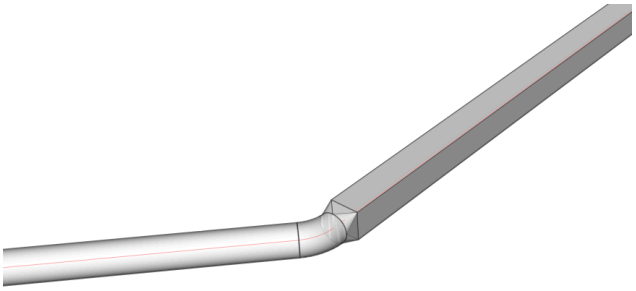

14 Uruchom narzędzie **BIMROZCIĄGNIJ**.

15 Najedź kursorem na jeden z boków i kliknij żądaną lokalizację. BricsCAD automatycznie rozciąga 2

segmenty przepływu w ich nowej pozycji i dodaje dodatkowe zakrzywione dopasowanie przepływu pośrodku.

16

Przykład instalacji file.zip

25.14 Punkty połączenia przepływu MEP

25.14.1 Polecenia

BIMBRYŁALINIOWA, BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU

25.14.2 Informacje

Podczas tworzenia elementów przepływu, takich jak terminale przepływu i segmenty przepływu, można dodać symbol 2D i sklasyfikować go jako **punkt połączenia przepływu**. Punkt połączenia przepływu zawiera dane BIM, w których można wstępnie zdefiniować profil, który ma być używany z tym komponentem przepływu. Po wybraniu punktu połączenia przepływu i użyciu poleceń BIMBRYŁALINIOWA lub BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU, strona BricsCAD automatycznie użyje profilu BIM na podstawie podanych informacji.

Więcej informacji na temat liniowych brył BIM można znaleźć w powiązanych linkach.

Więcej informacji na temat modelowania instalacji można znaleźć pod powiązanymi łączami.

25.14.3 Procedura: tworzenie przyłącza przepływu

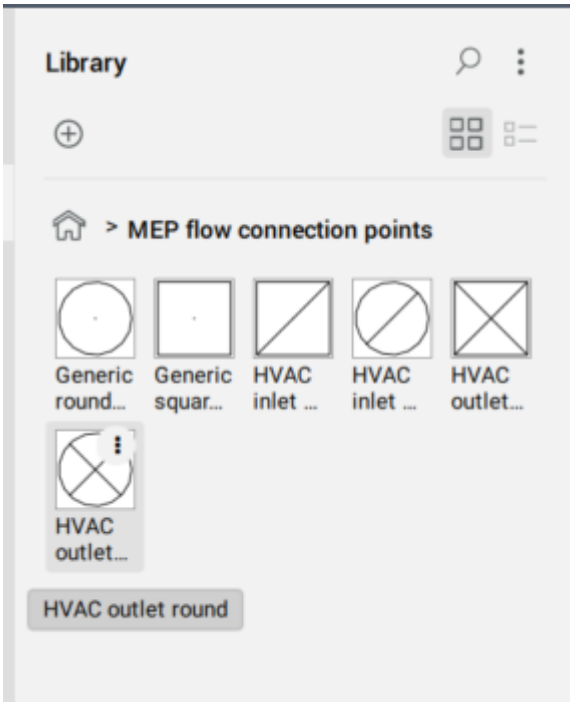
W tej procedurze dowiesz się, jak tworzyć własne komponenty HVAC z punktami podłączenia przepływu. Jako przykład stworzymy jednostkę powietrznej pompy ciepła.

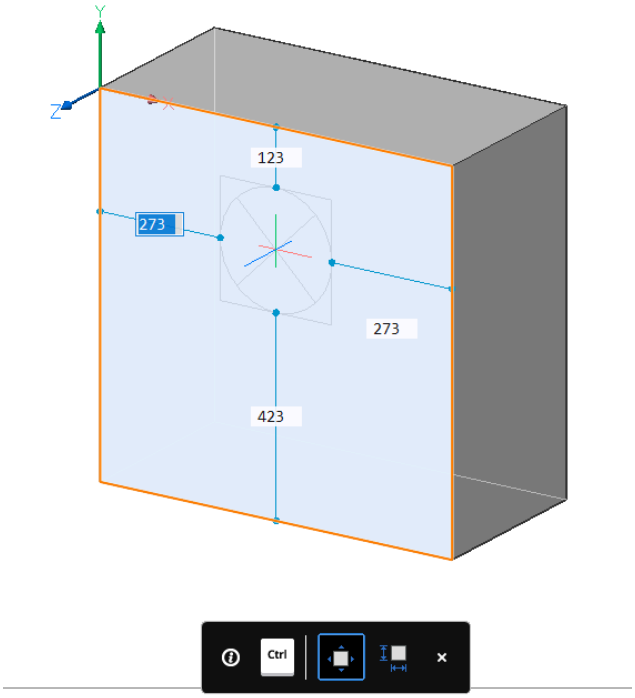
Tworzenie punktu połączenia przepływu w panelu Biblioteka

1. Narysuj pudełko o żądanych wymiarach (80x40x80 cm) przedstawiające pompę ciepła.
2. Zaznacz pole i uruchom BIMKLASYFIKUJ za pomocą **Inny** opcję lub najedź kursorem na pole i wybierz **Klasyfikuj ręcznie** w **BIM** zakładka Quad.
3. Sklasyfikuj skrzynkę jako **Elementy obsługi budynku** > **Terminal przepływu** i kliknij **OK**.
4. Otwórz panel **Biblioteka**.
5. Przejdź do **Punktów Połączeń Przepływu MEP**.

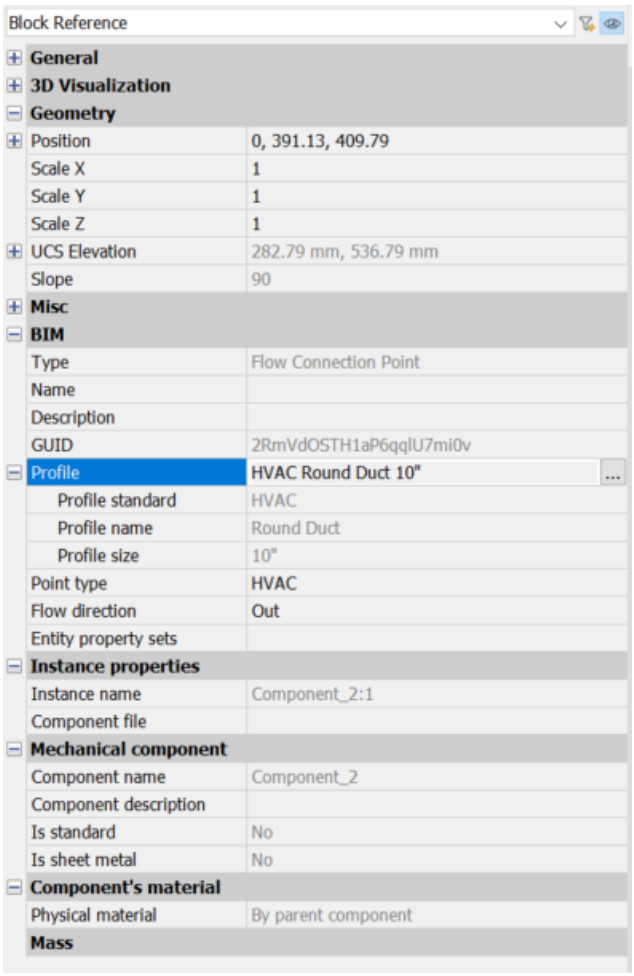

6 Umieść **okrągły wylot HVAC** na skrzynce pompy ciepła.

7 Wybierz gniazdo i kliknij właściwość **BIM** /**Profile**w panelu **Właściwości**.

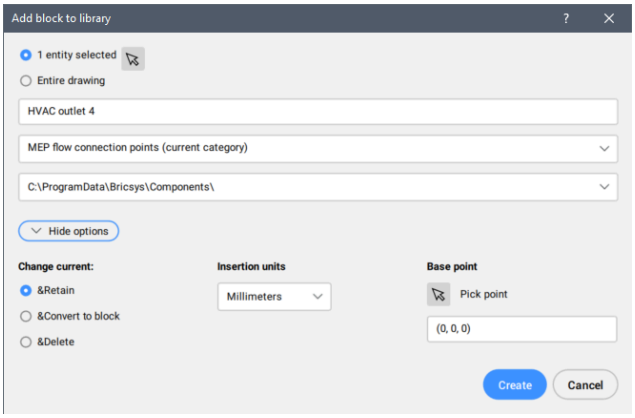

8 Kliknij przycisk przeglądania (…).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Profile**.

9 Wybierz żądany profil i kliknij przycisk **Wybierz**.

10 Wróć do panelu **Biblioteka** i kliknij przycisk **Dodaj blok do biblioteki**. Zostanie otwarte okno dialogowe **Dodaj blok do biblioteki**.

11 Wybierz nazwę i kategorię, a następnie kliknij przycisk **Utwórz**.

Więcej informacji na temat dodawania komponentów do biblioteki można znaleźć w artykule Panel **Biblioteki**.

Rysunek jest teraz zapisywany jako komponent i może być używany w innych rysunkach.

Tworzenie przyłącza przepływu od podstaw

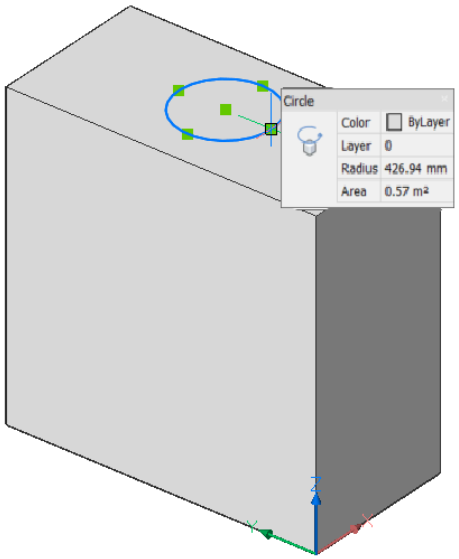
1 Narysuj pudełko o żądanych wymiarach (80x40x80 cm) przedstawiające pompę ciepła.

2 Zaznacz pole i wykonaj jedną z następujących czynności:
- Uruchom BIMKLASYFIKUJ z opcją **Inne**.
- Najedź kursorem na pole i wybierz opcję **Klasyfikuj ręcznie** w zakładce **BIM** w oknie Quad.

3 Sklasyfikuj skrzynkę jako **Elementy obsługi budynku** > **Terminal przepływu** i kliknij **OK**.

4 Narysuj okrąg na górnej powierzchni pudełka.

5

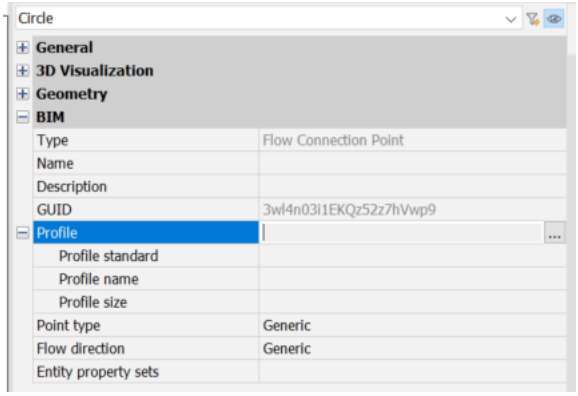

6 Wybierz okrąg i uruchom BIMKLASYFIKUJ z opcją **Inne**.

7 Sklasyfikuj koło jako **Elementy obsługi budynku** > **Punkt połączenia przepływu** i kliknij przycisk **OK**.

8 Wybierz kręgi.

9 W panelu **Właściwości** wybierz właściwość **BIM/Profile** i kliknij przycisk Przeglądaj ().

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Profile**.

10 Ustaw **Typ** i **Standard** jako **HVAC**.

11 Wybierz żądany profil i kliknij przycisk **Wybierz**.

12 Przejdź do panelu **Biblioteka** i kliknij **Dodaj blok do biblioteki**. Zostanie otwarte okno dialogowe **Dodaj blok do biblioteki**.

13 Wybierz nazwę i kategorię, a następnie kliknij przycisk **Utwórz**.

Rysunek jest teraz zapisywany jako komponent i może być używany w innych rysunkach.

25.14.4 Procedura: Tworzenie systemu HVAC

W tej procedurze użyjemy punktów połączeń przepływu, aby stworzyć system wentylacji.

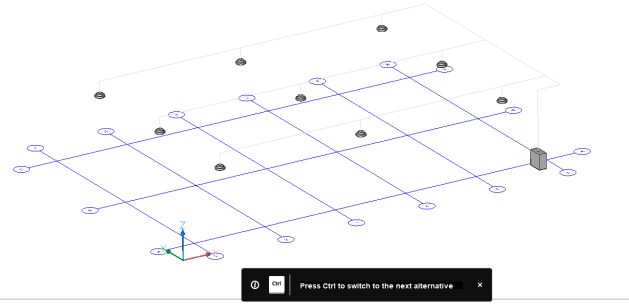
1 Otwórz dowolny rysunek zawierający szereg terminali przepływu i jednostkę wentylacyjną lub pobierz MEP.dwg plik i otwórz go.

2 Wybierz terminale przepływu i jednostkę wentylacyjną.

3 Uruchom BIMPOŁĄCZENIEPRZEPŁYWU lub wybierz **Połącz segmenty przepływu** na karcie wstążki **Structural/MEP**.

4 Naciśnij klawisz Ctrl, aby przełączać się między alternatywnymi konfiguracjami i naciśnij Enter.

5

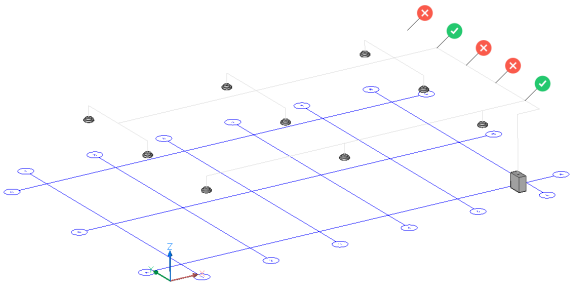

6 Kliknij opcję **Dostosuj** lub wpisz D w wierszu poleceń, aby zmodyfikować wybraną konfigurację.

7 Kliknij opcję **Topologia** lub wpisz T w wierszu poleceń.

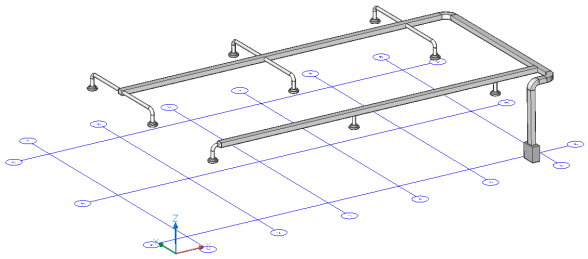
8 Wybierz ikony wyboru, aby zmodyfikować układ systemu.

9

10 Naciśnij Enter trzy razy, aby zakończyć polecenie.

11 ***Uwaga:*** BricsCAD automatycznie wykorzystuje profile przypisane do jednostek wentylacyjnych. Informacje te są przechowywane w **Punkty połączenia przepływu**.

25.15 Tworzenie równoległych kopii brył 3D

25.15.1 Polecenia

ODSUŃ

25.15.2 Informacje

Narzędzie **Odsunięcia** umożliwia tworzenie kopii obiektów liniowych i wyrównywanie ich równolegle do oryginalnych obiektów w określonej odległości.

W zależności od wybranych opcji na pasku narzędzi **Tryby zaznaczania**, narzędzie **Odsunięcie** umożliwia utworzenie równoległej kopii:

- Krawędź bryły 3D, jeśli opcja **Wybierz krawędzie** ( ) jest włączona lub jeśli zmienna systemowa SELECTIONMODES ma wartość 1.
- Krawędzie bryły 3D, jeśli opcja **Wybierz Powierzchnie** ( ) jest włączona lub jeśli zmienna systemowa SELECTIONMODES ma wartość 2.
- Wykryte granice, jeśli opcja **Wybierz wykryte granice** ( ) jest włączona lub jeśli zmienna systemowa SELECTIONMODES ma wartość 4.

25.15.3 Procedura: wykonaj równoległą kopię krawędzi bryły 3D

Przed rozpoczęciem procesu upewnij się, że Quad jest aktywny, a opcja **Wybierz krawędzie** na pasku narzędzi **Tryby wyboru** jest włączona. Następnie wykonaj następujące kroki:

1 Przesuń kursor nad krawędź bryły, aby podświetlić krawędź.

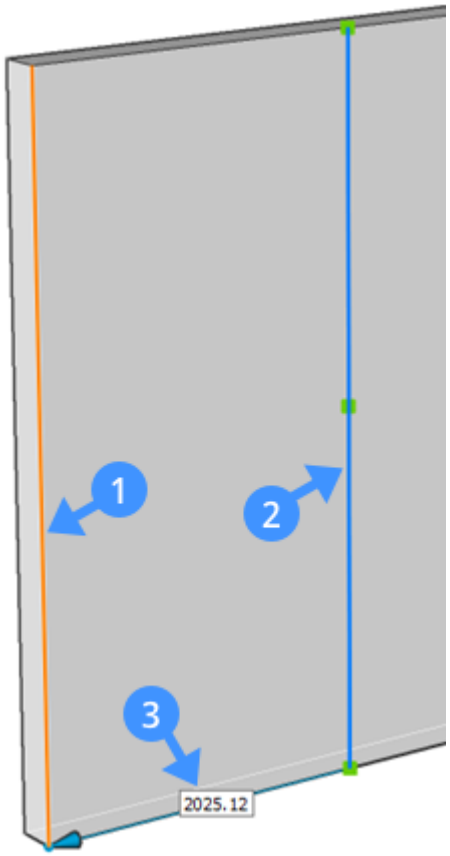
2 Wybierz narzędzie **Odsunięcie** z okna Quad.

3 Określ odległość odsunięcia, przeciągając krawędź powierzchni bryły.

Uwaga: Odległość odsunięcia jest wyświetlana w polu wymiaru dynamicznego. Równoległa kopia twarzy jest tworzona dynamicznie.

4 Podczas przeciągania krawędzi, aby ustawić dokładną odległość odsunięcia, wpisz odległość w dynamicznym polu wprowadzania i naciśnij klawisz Enter lub kliknij lewym przyciskiem myszy, aby zaakceptować odsunięcie.

5 Na poniższej ilustracji przedstawiono odsuniętą krawędź bryły 3D. Podświetlona na pomarańczowo krawędź to oryginalna krawędź (1) bryły 3D, natomiast podświetlona na niebiesko linia z uchwytami (2) to odsunięta kopia oryginalnej linii. Linia (3) między krawędzią oryginalną a krawędzią kopiowaną określa odległość odsunięcia.

25.15.4 Procedura: Tworzenie równoległej kopii powierzchni bryły 3D

Przed rozpoczęciem procesu upewnij się, że Quad jest aktywny, a opcja **Wybierz powierzchnie** na pasku narzędzi **Tryby wyboru** jest włączona. Następnie wykonaj następujące kroki:

1 Przesuń kursor nad powierzchnię bryły, aby podświetlić ścianę bryły.

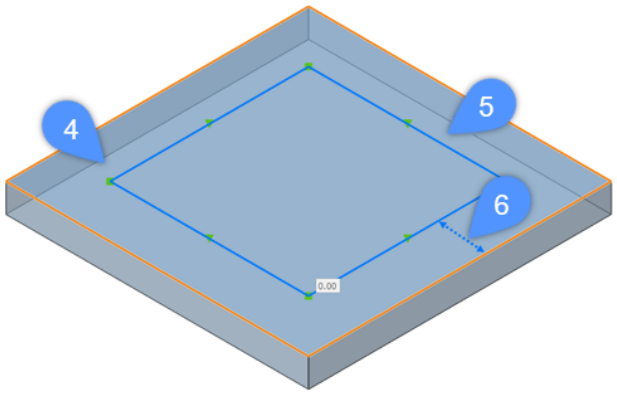
2 Wybierz narzędzie **Odsunięcie** z okna Quad.

3 Określ odległość odsunięcia, przesuwając kursor na zewnątrz lub wewnątrz bryły.

4 Równoległa kopia twarzy jest tworzona dynamicznie.

5 Wprowadź odległość w polu wprowadzania dynamicznego i naciśnij klawisz Enter lub kliknij lewym przyciskiem myszy, aby zakończyć odsunięcie.

6 Na poniższej ilustracji przedstawiono odsunięcie powierzchni bryły 3D. Podświetlona powierzchnia jest oryginalną powierzchnią bryły 3D (4), podczas gdy utworzona polilinia (5) jest odsunięciem od oryginalnej. Linia (6) między oryginalną powierzchnią bryły 3D a skopiowaną polilinią określa odległość odsunięcia.

25.15.5 Procedura: wykonaj równoległą kopię wykrytej granicy

Przed rozpoczęciem procesu upewnij się, że Quad jest aktywny, a opcja **Wybierz wykryte granice** na pasku narzędzi **Tryby zaznaczania** jest włączona. Następnie wykonaj następujące kroki:

1 Przesuń kursor wewnątrz granicy, aby podświetlić wykrytą granicę.

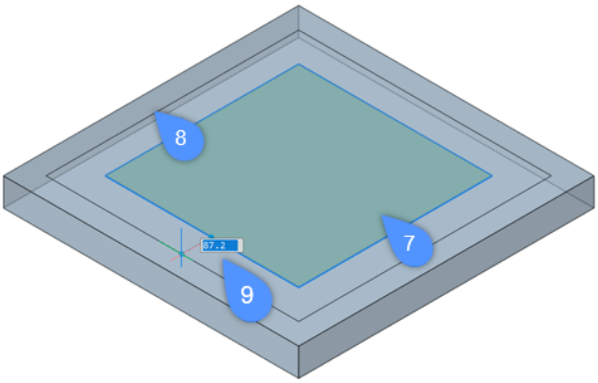
2 Wybierz narzędzie **Odsunięcie** z okna Quad.

3 Przesuń kursor, aby zdefiniować odległość odsunięcia, i kliknij lewym przyciskiem myszy.

4 Równoległa kopia wykrytej granicy jest tworzona dynamicznie.

5 Wprowadź odległość w polu wprowadzania dynamicznego, aby ustawić dokładną odległość odsunięcia, a następnie naciśnij Enter lub kliknij lewym przyciskiem myszy, aby zaakceptować odsunięcie.

6 Poniższa ilustracja przedstawia odsuniętą obwiednię na powierzchni bryły 3D. Podświetlona powierzchnia jest wykrytą obwiednią (7), natomiast utworzona polilinia (8) jest kopią z oryginalnej. Linia (9) między wykrytą obwiednią a skopiowaną polilinią określa odległość odsunięcia.

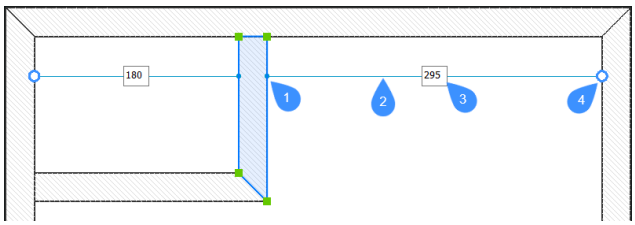
25.16 Wymiary wyboru

Wymiary wyboru zapewniają interfejs do łatwej zmiany położenia istniejącego elementu BIM (ściany, kolumny, okna lub drzwi) poprzez określenie odległości od wybranego elementu do punktów odniesienia.

25.16.1 Wybór części wymiarowych

Aby uzyskać dostęp do wymiarów wyboru, wybierz istniejący element BIM na rysunku, klikając go.

Cztery części składające się na wymiar wyboru to:

1 Punkt początkowy układu

2 Linia

3 Pole odległości

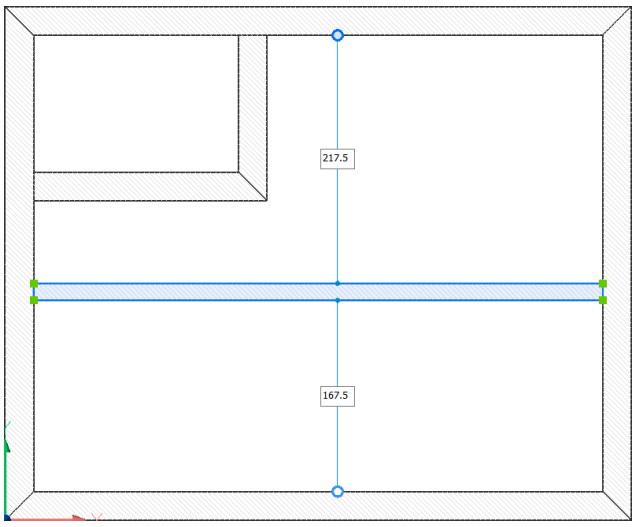
4 Punkt referencyjny

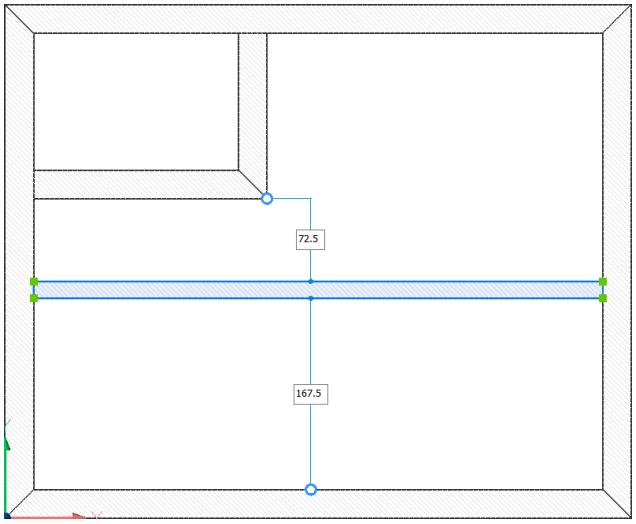
25.16.2 Używanie wymiarów wyboru podczas przesuwania elementów

1 (Opcjonalnie) Włącz **tryb widoku z góry (TVM)**, klikając dysk kondygnacji ( ) na **Pasku kondygnacji** (patrz artykuł **Pasek kondygnacji**).

2 Wybierz element BIM na rysunku. Wyświetlane są odpowiednie wymiary wyboru.

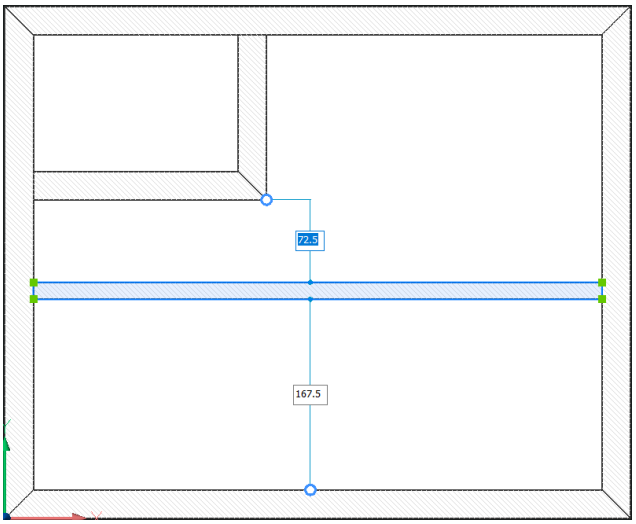
3 (Opcjonalnie) Wybierz wygodniejszy punkt odniesienia za pomocą dwóch kliknięć:

- Kliknij punkt odniesienia, aby go zaznaczyć. Punkt odniesienia zmieni kolor na szary.
-

- Kliknij inny punkt na rysunku, aby ustawić go jako punkt odniesienia. Pola odległości aktualizują swoją wartość.
-

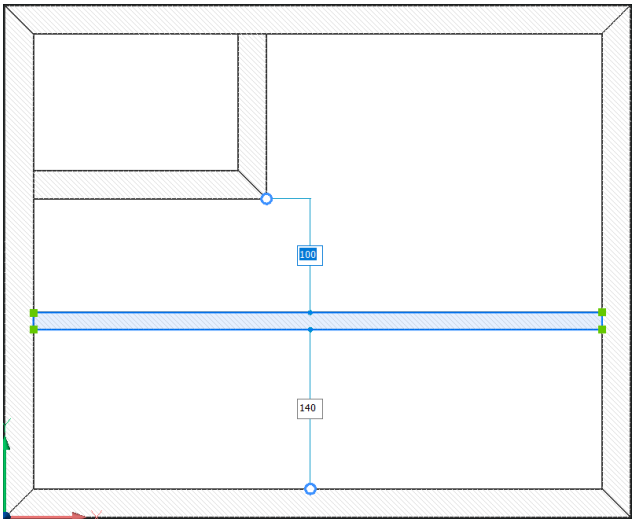
4 Kliknij pole odległości.

5

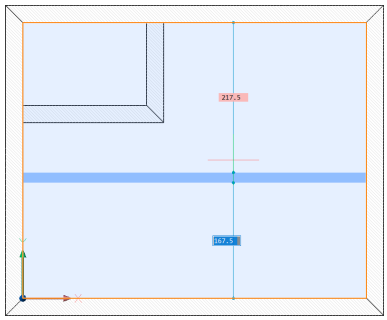
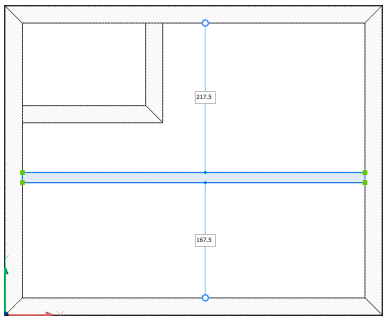
6 (Opcjonalnie) Naciśnij klawisz **Tab**, aby przejść do następnego pola odległości.

7 Wpisz wartość i naciśnij **Enter**. Element BIM zostanie teraz odpowiednio przesunięty.

8 Naciśnij **Esc**, aby usunąć zaznaczenie elementu BIM.

Uwaga: Różnice między wymiarami dynamicznymi i wybranymi dotyczą czasu ich wyświetlania oraz możliwości ręcznego przesuwania automatycznie wykrytych punktów. Są one wymienione w poniższej tabeli:

Wymiary dynamiczne	Wymiary wyboru
	
• Są wyświetlane podczas umieszczania elementu BIM na rysunku. • Mają punkty początkowe, które automatycznie podążają za kursorem, nie dając możliwości ręcznego przesuwania.	• Wyświetlają się po wybraniu elementu BIM z rysunku. • Posiadają punkty odniesienia, które dają możliwość ręcznego przesunięcia do innych punktów niż te automatycznie wykryte.

Zobacz także artykuł Wymiary dynamiczne.

25.17 Dzielenie brył

25.17.1 Informacje

Komenda BIMPODZIEL ( )dzieli segmentowane bryły na oddzielone bryły i pozwala podzielić bryłę przy użyciu wybranych powierzchni cięcia.

25.17.2 Automatyczne dzielenie bryły

Upewnij się, że wartość zmiennej systemowej SELECTIONPREVIEW wynosi 2 lub 3.

1 a Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **BIMPODZIEL** ( ) na karcie **Model** na wstążce.
- Wybierz opcję **Podziel** w menu BIM.
- Wpisz BIMPODZIEL w pasek poleceń i wciśnij Enter.

Pasek poleceń wyświetli: Wybierz bryłę do automatycznego dzielenia lub cięcia ścian do ręcznego podziału:

2 Umieść kursor na powierzchni bryły.

3 Twarz rozświetla się.

4 Nie poruszając myszą, naciskaj TAB, aż podświetli się cała bryła, a następnie kliknij.

5 Pojawi się monit:

Elementy w zestawie: 1

Wybierz bryłę do automatycznego dzielenia lub powierzchnię cięcia dla ręcznego dzielenia:

6 Kliknij prawym przyciskiem myszy.

7 Wybrana bryła zostanie podzielona.

Liczba części jest podawana w oknie poleceń.

Korzystanie z Quad

Upewnij się, że opcja **Wybierz powierzchnie** ( ) zmiennej systemowej SELECTIONMODES jest wyłączona.

Umieść kursor na powierzchni bryły.

Gdy bryła zostanie podświetlona, wybierz opcję Podziel ( ) w grupie poleceń BIM Quad.

Bryła jest podzielona.

Liczba części jest podawana w oknie poleceń.

25.17.3 Aby podzielić bryłę za pomocą ścian tnących

Upewnij się, że wartość zmiennej systemowej SELECTIONPREVIEW wynosi 2 lub 3.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk narzędzia **BIMPODZIEL** na karcie **Modelowanie** na wstążce.
   - Wybierz opcję **Podziel** w menu **BIM**.
   - Wpisz BIMPODZIEL w pasek poleceń i wciśnij Enter.

   Pasek poleceń wyświetli: Wybierz bryłę do automatycznego dzielenia lub cięcia powierzchni do ręcznego podziału:
2 Umieść kursor na powierzchni bryły.
3 Naciśnij klawisz TAB, aby podświetlić zasłonięte powierzchnie.

   Gdy powierzchnia zostanie podświetlona, kliknij, aby ją zaznaczyć.

   Pojawi się monit:

   Elementy w zestawie: 1

   Wybierz bryłę do automatycznego dzielenia lub powierzchnię cięcia dla ręcznego dzielenia:
4 (opcjonalnie) Powtórz krok 4, aby wybrać więcej powierzchni.
5 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zatrzymać wybieranie powierzchni.
6 Bryła jest dzielona przy użyciu wybranych powierzchni jako płaszczyzn cięcia.

   Liczba części jest podawana w oknie poleceń.

Korzystanie z Quad

Upewnij się, że opcja **Wybierz Powierzchnie** zmiennej systemowej SELECTIONMODES jest ustawiona.

1 Umieść kursor na powierzchni, której chcesz użyć jako płaszczyzny cięcia.
1 Gdy się rozjaśni, wykonaj jedną z następujących czynności:
2 Przejdź do kroku 3.
3 Przejdź do kroku 2, aby wybrać więcej.
4 (Opcjonalnie) Umieść kursor na powierzchni, której chcesz użyć jako płaszczyzny cięcia.

5 Gdy się rozjaśni, wykonaj jedną z następujących czynności:

6 Przejdź do kroku 3.

7 Powtórz ten krok, aby wybrać więcej.

8 Wybierz opcję **Podziel** w grupie poleceń **BIM** w oknie Quad.

Bryła jest dzielona przy użyciu wybranych powierzchni jako płaszczyzn cięcia.

Liczba części jest podawana w oknie poleceń.

25.18 Narzędzie schody

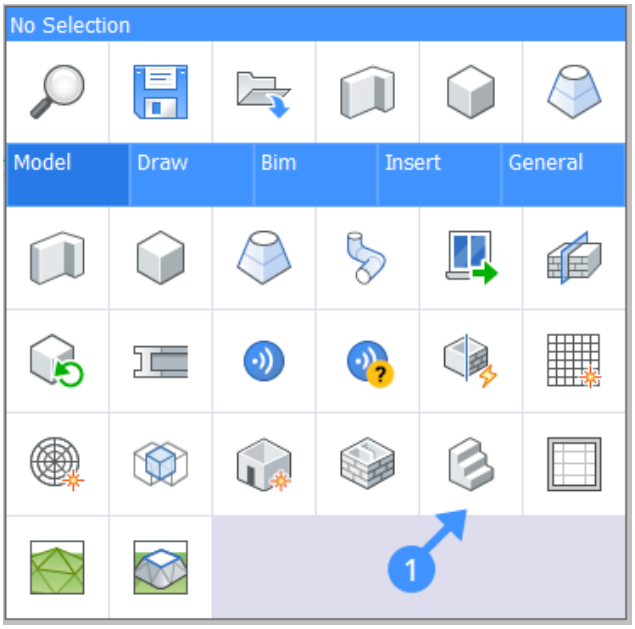
25.18.1 Informacje

Narzędzie **Schody** to potężne narzędzie, które umożliwia dodanie niestandardowego biegu schodów do projektu za pomocą zaledwie dwóch kliknięć. W razie potrzeby można zmienić domyślne ustawienia schodów. Narzędzie **Schody** automatycznie spróbuje spełnić te wymagania. Możliwe jest tworzenie schodów jednobiegowych prostych, dwubiegowych w kształcie litery L oraz dwubiegowych lub trójbiegowych w kształcie litery U.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, odwiedź artykuł dotyczący poleceń BIMSCHODY.

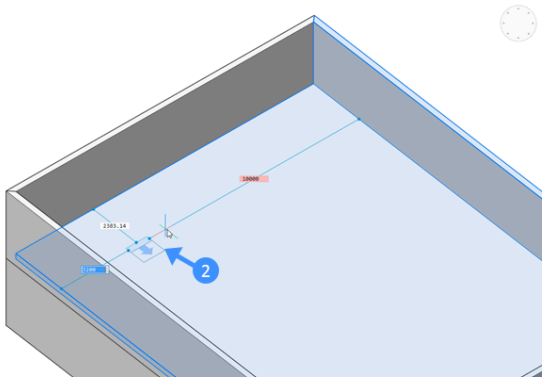
25.18.2 Utwórz proste schody

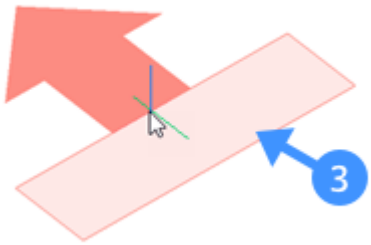
1 Wybierz narzędzie **Schody** z menu Quad (1).

2 Najedź kursorem na płytę. Pojawi się kursor schodów (2), a płyta, na której znajduje się kursor schodów, zostanie podświetlona. Wskazuje pozycję pierwszego stopnia. Jeśli pozycja kursora jest nieprawidłowa, kursor zmieni kolor na czerwony (3).

3

4 Aby odwrócić kierunek pierwszego kroku, wybierz opcję **Odwróć** lub wpisz **F** w wierszu polecenia.

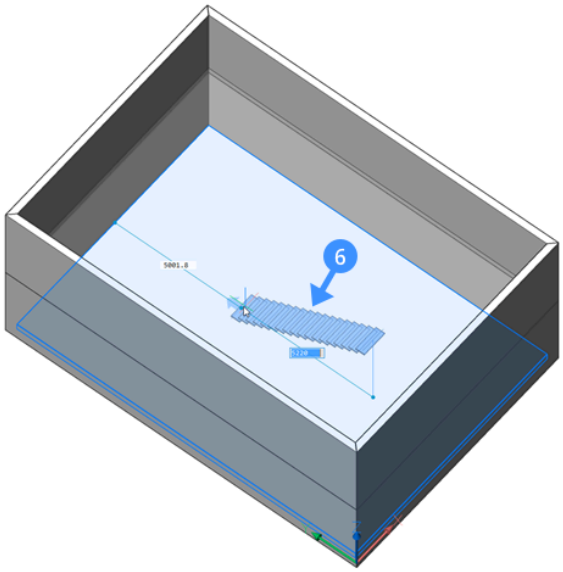
Aby obrócić kierunek pierwszego kroku o 90°, wybierz opcję **Ćwierć obrotu** lub wpisz **Q**.

Aby przełączać się między różnymi typami schodów, użyj **Ctrl**, gdy **Asystenta skrótów klawiszowych Hotkey** jest aktywny.

Uwaga: Kursor zostanie automatycznie odwrócony lub obrócony o ćwierć obrotu, gdy znajdzie się blisko ściany lub krawędzi płyty. To zachowanie automatycznego obracania/odwracania o ćwierć obrotu jest aktywne tylko wtedy, gdy włączona jest opcja **Automatycznie odwracaj/ćwierć obrotu**.

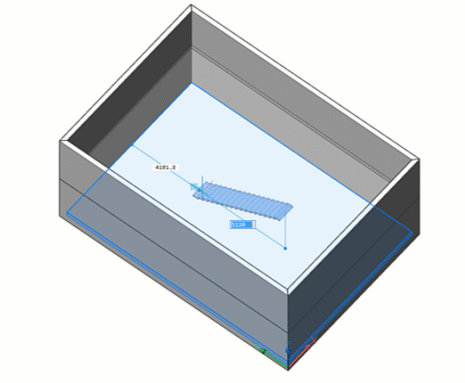
5 Gdy kursor znajdzie się na swoim miejscu, kliknij lewym przyciskiem myszy. Jeśli górna płyta zasłania widok, płyta stanie się przezroczysta.

6

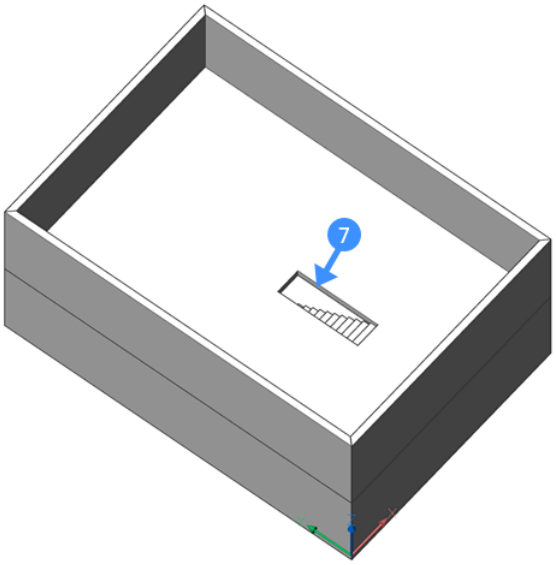

7 Aby utworzyć proste schody, ustaw mysz prostopadle do pierwszego stopnia.

Uwaga: Podgląd na żywo tworzonego biegu schodów (niebieski) będzie dynamicznie podążał za myszą (6). Narzędzie **Schody** automatycznie przejdzie do konfiguracji odpowiadającej ustawieniu **Preferowana długość bieżnika**. Gdy optymalna konfiguracja jest satysfakcjonująca, podgląd będzie wyświetlany w ciemniejszym odcieniu niebieskiego. Inne ustawienia są również brane pod uwagę, ale nie w przypadku tej konkretnej funkcji przyciągania (gdzie podgląd schodów zmienia kolor na ciemniejszy niebieski).

8 Gdy kursor znajdzie się we właściwej pozycji, kliknij lewym przyciskiem myszy. Powstanie ciąg schodów. W górnej płycie automatycznie generowany jest otwór, odpowiadający ustawieniu **Nadproża** (7).

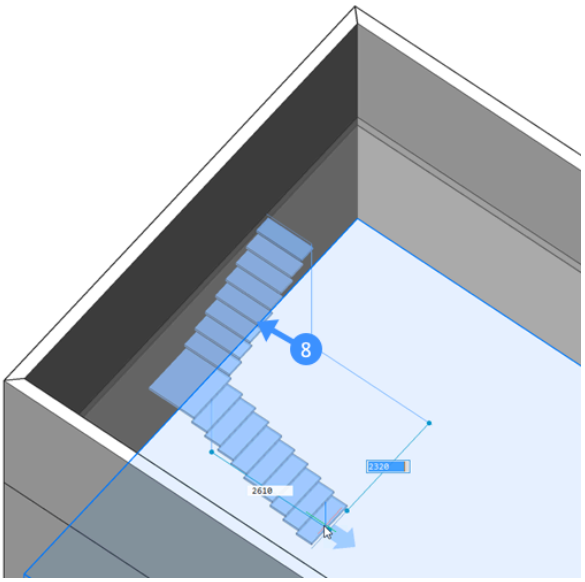
25.18.3 Utwórz schody w kształcie litery L

1 Wybierz narzędzie **Schody** z Quad.

2 Najedź kursorem na płytę. Pojawi się kursor schodów. Kliknij lewym przyciskiem myszy, gdy kursor schodów znajdzie się we właściwej pozycji.

3 Odsuń kursor od prostopadłości, aby utworzyć bieg schodów w kształcie litery L (8).

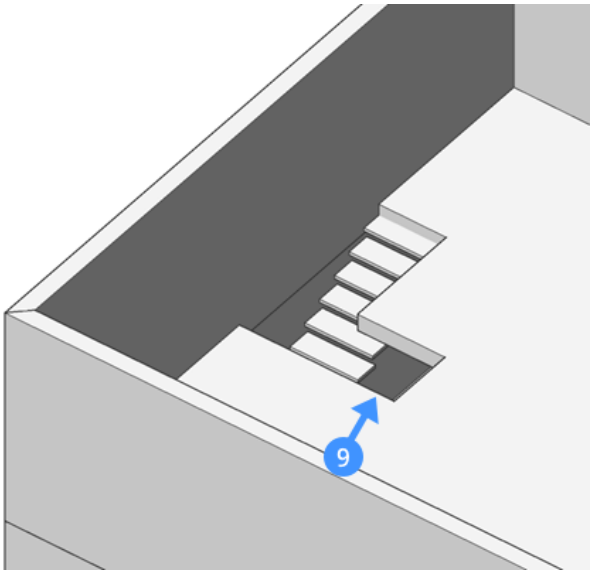
4

Uwaga: Podgląd na żywo tworzonego biegu schodów (niebieski) będzie dynamicznie podążał za myszą (8). Narzędzie **Schody** automatycznie spróbuje znaleźć optymalne konfiguracje schodów, które odpowiadają wymiarom podanym w oknie dialogowym **Schody**. Przyciągnie do optymalnej konfiguracji i wyświetli podgląd w nieco ciemniejszym kolorze.

5 Jeśli jesteś zadowolony z podglądu, kliknij lewym przyciskiem myszy. Zostanie utworzony bieg schodów i automatycznie zostanie wygenerowany otwór (9). Tym razem otwór może mieć kształt litery

L, w zależności od długości górnego biegu i **Miejsca nad głową** ustawienia schodów. Jeśli przestrzeń nad głową jest tak duża, że nie można jej pokryć tylko najwyższym biegiem schodów, obejmie ona również część drugiego biegu schodów, a tym samym będzie miała kształt litery L.

25.18.4 Tworzenie schodów w kształcie litery U

1 Wybierz narzędzie **Schody** z Quad.

2 Najedź kursorem na płytę. Pojawi się kursor schodów. Kliknij lewym przyciskiem myszy, gdy kursor schodów znajdzie się we właściwej pozycji.

3 Odsuń kursor. Wpisz **Q** i **Enter**, aby obrócić kierunek drugiego kursora o 180° w stosunku do pierwszego kursora.

Lub użyj klawisza **Ctrl**, gdy **Asystent skrótów(** pole **HKA** na pasku **Stanu**) jest włączony.

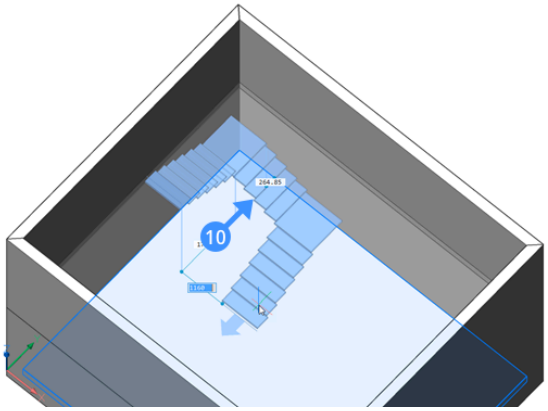
1 Wybierz narzędzie **Schody** z Quad.

2 Najedź kursorem na płytę. Pojawi się kursor schodów. Kliknij lewym przyciskiem myszy, gdy kursor schodów znajdzie się we właściwej pozycji.

3 Odsuń kursor od prostopadłej, aby uzyskać schody w kształcie litery L.

4 Naciśnij **Ctrl**, aby przełączać się między schodami w kształcie litery L a schodami w kształcie litery U.

Lub wyrównaj ostatni krok z pierwszym stałym krokiem. Podczas wprowadzania pasa równolegle do pierwszego stopnia, ostatni krok automatycznie wykona ćwierć obrotu.

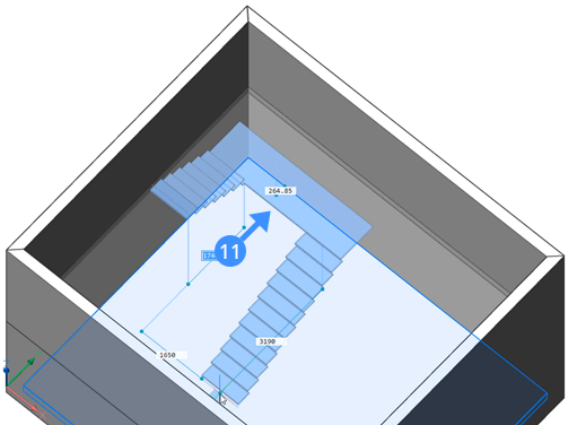
Uwaga: Podgląd na żywo biegu schodów, które mają zostać utworzone (niebieski), będzie dynamicznie podążał za myszą (10). Narzędzie **Schody** automatycznie dopasuje się do konfiguracji, które odpowiadają bieżącym ustawieniom. Gdy optymalna konfiguracja zostanie spełniona, ten podgląd będzie wyświetlany w ciemniejszym odcieniu niebieskiego.

5 Istnieją dwa możliwe typy schodów w kształcie litery U, między którymi można się przełączać:

- Środkowa część zawiera stopnie (10).
- Środkowa część jest spocznikiem pomiędzy dwoma przeciwległymi biegami schodów (11).

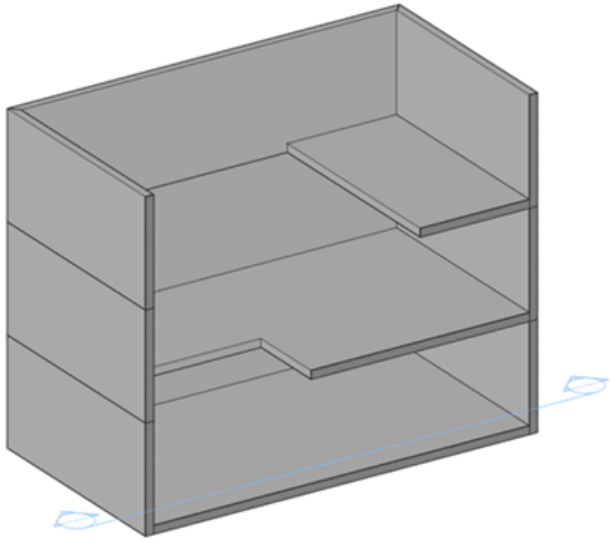
Można przełączać się między tymi dwoma trybami, wpisując **U** i naciskając **Enter**.

Lub nacisnąć **CTRL**, aby przełączać się między różnymi wariantami schodów.

25.18.5 Utwórz bieg schodów w istniejącym otworze

Czasami konieczne jest utworzenie biegu schodów zaczynając od krawędzi płyty, gdzie już istnieje otwór.

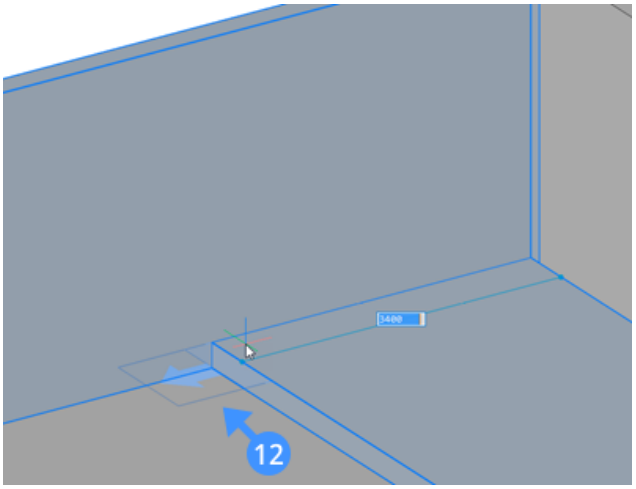

W powyższym przykładzie różne piętra muszą być połączone biegami schodów. Jednak nie trzeba tworzyć otworu.

1 Wybierz narzędzie **Schody** z Quad.

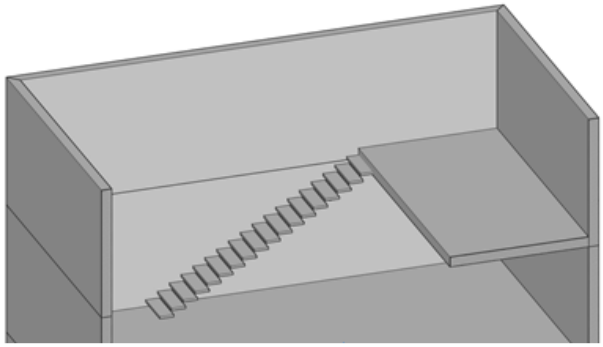
2 Najedź kursorem schodów w pobliże krawędzi stropu (12). Kursor jest automatycznie przyciągany do zewnętrznej strony krawędzi.

3

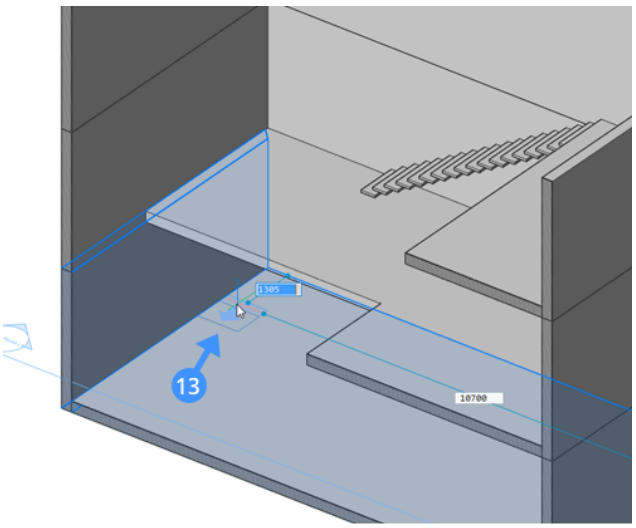

4 Utwórz bieg schodów zgodnie z powyższym opisem.

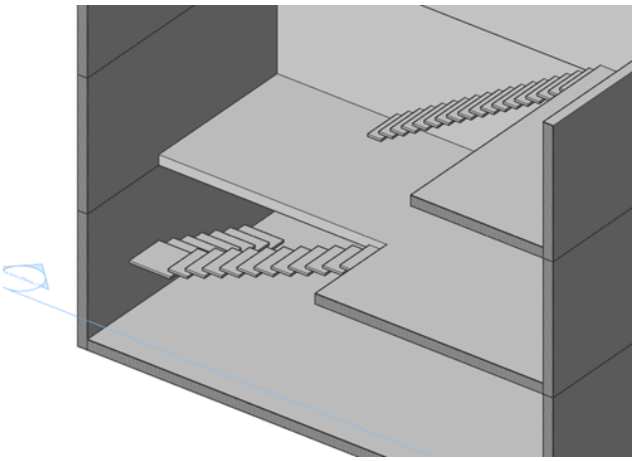
5

6 Możesz także zrobić bieg po schodach, zaczynając od najniższego punktu. Wybierz punkt początkowy na pierwszym piętrze (13).

7

8 Najedź kursorem na krawędź płyty na drugim piętrze. Kursor schodów zostanie automatycznie przyciągnięty do krawędzi tej płyty. Kliknij lewym przyciskiem myszy, aby utworzyć bieg schodów.

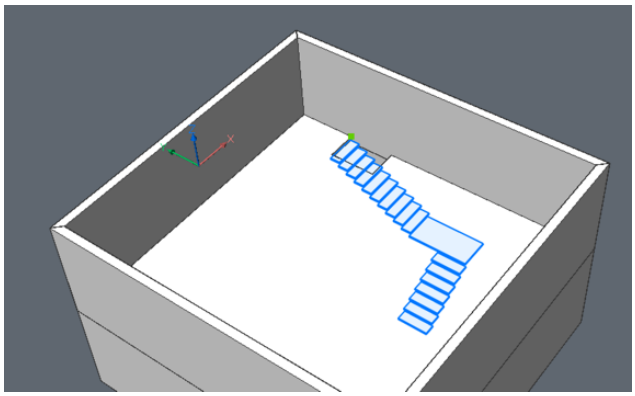
9

25.18.6 Edycja biegu schodów

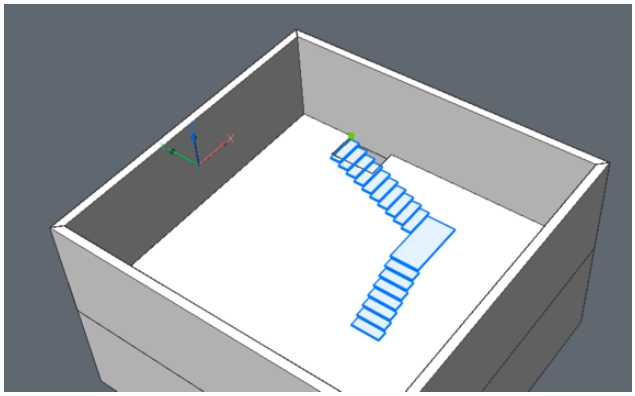
W panelu **Właściwości** można dostosować wiele parametrów biegu schodów utworzonego za pomocą narzędzia **Schody**. Parametry te obejmują:

Parameters	
Height_Staircase	325 cm
Stair_Width	1000 mm
Ideal_Riser_Height	170 mm
Step_Thickness	50 mm
Nosing	50 mm
Length_StairFlight_0	145 cm
Length_StairFlight_1	174 cm
Length_StairFlight_2	145 cm

Wysokość_Schody	Całkowita wysokość biegu schodów. Wysokość jest ustalona u góry i jest regulowana od podstawy.
Schody_Szerokość	Szerokość biegu schodów. Po wybraniu biegu schodów na górnej płycie pojawi się zielona kropka. Ta kropka wskazuje punkt wstawienia biegu schodów. Kiedy ten punkt znajduje się pośrodku biegu schodów, bieg schodów rozszerzy się od środka. Gdy znajduje się z boku, na przykład, gdy schody są przymocowane do ściany, schody tylko poszerzą bok od kropki.
Ideal_Riser_Height	Idealna wysokość pionu. Podczas tworzenia biegu schodów rzeczywista wysokość stopnia zostanie obliczona na podstawie idealnej wysokości stopnia i wysokości stopni, tak aby stopnie zostały równomiernie podzielone tak blisko idealnej wysokości stopnia, jak to możliwe.
Schody_Grubość	Grubość stopnia. Górna powierzchnia stopni jest zamocowana w taki sposób, że grubość rośnie w dół.
Wężyki	Pozioma odległość nakładania się między kolejnymi stopnicami.
Length_StairFlight_0	Długość pierwszego biegu schodów. Zmniejszenie tej wartości spowoduje skrócenie długości. Długość stopni i liczba stopni dla każdego biegu zostaną zaktualizowane zgodnie z całkowitą długością wszystkich biegów schodów.
Length_StairFlight_1	Długość opcjonalnego, drugiego biegu schodów. Zmniejszenie tej wartości spowoduje skrócenie długości. Długość stopni i liczba stopni dla każdego biegu zostaną zaktualizowane zgodnie z całkowitą długością wszystkich biegów schodów. Ta opcja jest dostępna tylko dla schodów L i U.
Length_StairFlight_2	Długość opcjonalnego trzeciego piętra schodów. Zmniejszenie tej wartości spowoduje skrócenie długości. Długość stopni i liczba stopni dla każdego biegu zostaną zaktualizowane zgodnie z całkowitą długością wszystkich biegów schodów. Ta opcja jest dostępna tylko dla schodów w kształcie litery U.
Landing_Extension_Up	Długość podestu schodzącego w dół po pierwszym piętrze schodów. Pierwszy lot jest stały, więc drugi lot dostosowuje się do podanej wartości parametru.
Landing_Extension_Down	Długość podestu schodzącego w dół drugiego lotu schodów. Pierwszy lot jest stały, więc drugi lot dostosowuje się do podanej wartości.

Ustawienie: **Landing_Extension _Up**.

Ustawienie: **Landing_Extension_Down**.

Za pomocą polecenia PRZESUŃ można zmienić położenie biegu schodów utworzonego za pomocą narzędzia **Schody**.

W przypadku złożonych edycji biegu schodów utworzonych za pomocą narzędzia **Schody**, użyj polecenia BEDYCJA, aby edytować definicję bloku. W trybie BEdycja przejdź do panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Tutaj możesz zobaczyć i edytować wszystkie wiązania, które mają zastosowanie do biegu schodów.

25.19 Stal konstrukcyjna

25.19.1 Polecenia

BIMZASTOSUJPROFIL, BIMBRYŁALINIOWA, BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE, BIMDODAJMIMOŚRÓD, BIMPRZELICZOSIE, DYNAM, BIMROZCIĄGNIJ

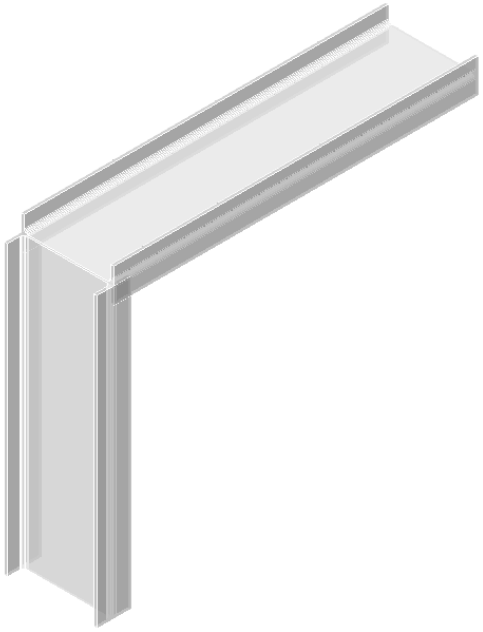
25.19.2 Jak korzystać z panelu Profile BIM

1 Przeciągnij i upuść żądany profil z panelu **BIM Profile** do przestrzeni modelu.

Uwaga: To polecenie działa w taki sam sposób, jak polecenie LINIA.

2 Aby zdefiniować punkt początkowy i kolejne punkty, kliknij w obszarze modelu lub użyj dynamicznych pól wymiarowania.

3 Naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

Uwaga: BricsCAD nie generuje automatycznie połączeń między różnymi segmentami, ponieważ wybrane profile są wykonane ze stali konstrukcyjnej.

25.19.3 Informacje o BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE

Polecenie BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE automatycznie generuje połączenia dla profili.

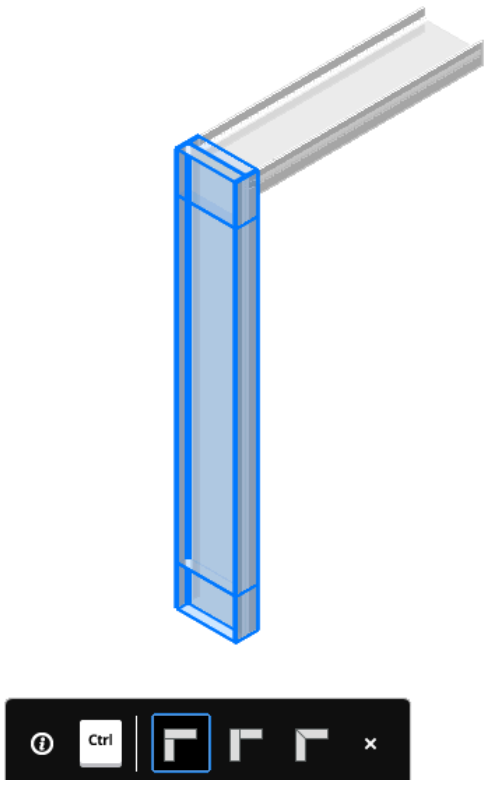
Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE.

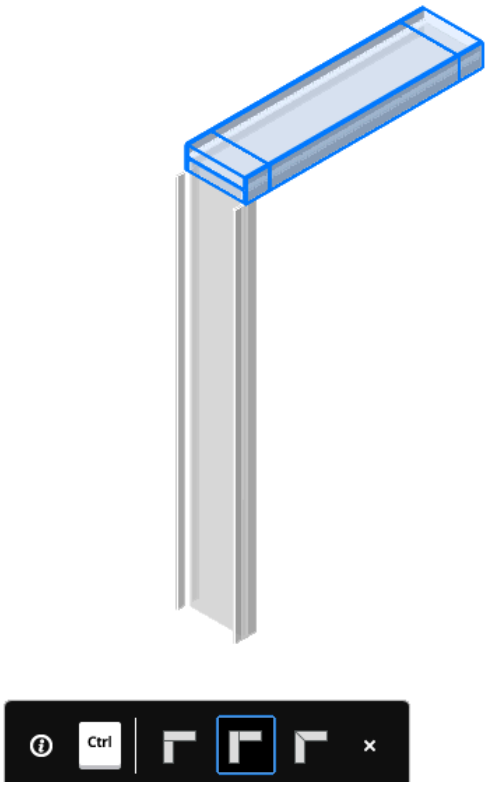
Tworzenie połączenia konstrukcyjnego z bryłami liniowymi

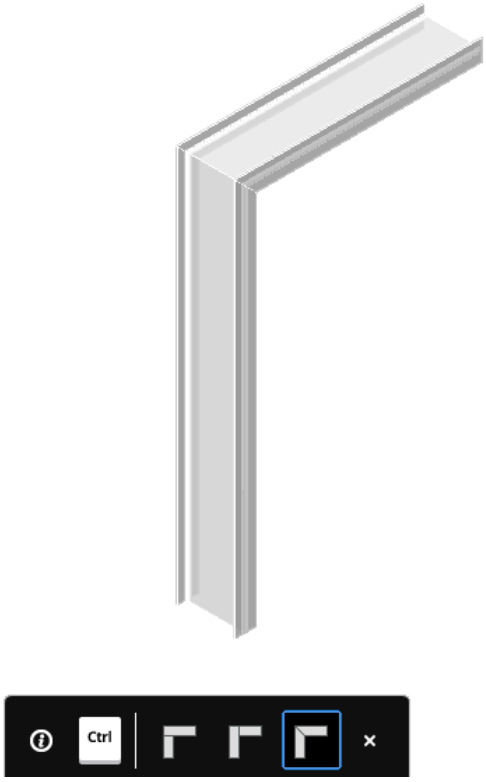
1 Wybierz profile, z którymi chcesz się połączyć.

2 Uruchom polecenie BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE wpisując je w wierszu poleceń lub wybierz **Połączenie Strukturalnie** w zakładce **Model** w Quad.

3 Gdy Asystent Skrótów Klawiaturowych jest włączony (**HKA** na pasku **stanu**), na ekranie pojawia się widżet (jak pokazano poniżej). Naciśnij CTRL, aby przełączać się między różnymi opcjami.

Ctrl

Ctrl

4 Naciśnij Enter, aby zaakceptować wybraną opcję i zakończyć polecenie.

25.19.4 Informacje o DYNAM

Polecenie DYNAM umożliwia modyfikację segmentu narysowanego profilu bez utraty połączenia z innymi segmentami.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń DYNAM.

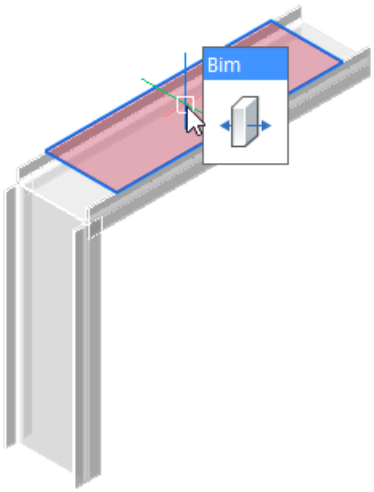
Zmiana położenia segmentów

Uwaga: Działa to tylko wtedy, gdy połączenia zostały utworzone za pomocą polecenia BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE.

1 Ustaw wartość zmiennej systemowej DISPLAYSIDESANDENDS na 1.

2 Wybierz ścianę prostopadłą do przekroju profilu.

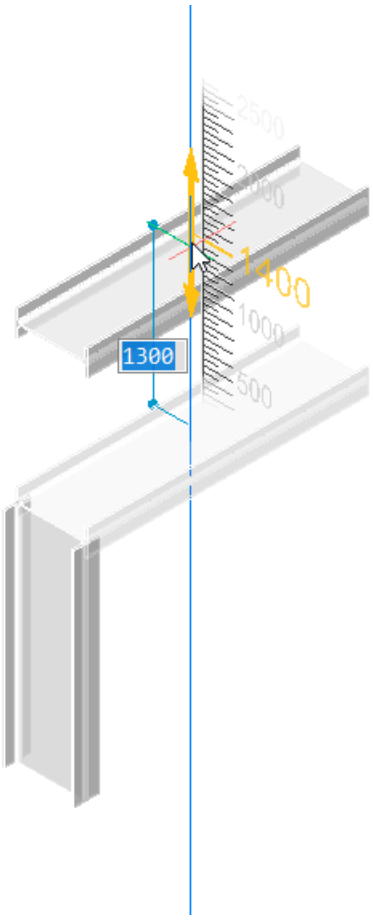
3

4 Uruchom polecenie DYNAM.

5 Kliknij myszą, aby ustawić nową pozycję segmentu. Możesz też użyć pola wymiaru dynamicznego, aby wprowadzić wartość przemieszczenia.

6

25.19.5 Procedura: użyj narzędzi do modelowania, aby utworzyć model stali konstrukcyjnej

1 Narysuj BimGrid jako podstawę.

2 Uruchom polecenie BIMSIATKA.

3 Kliknij punkt początkowy i wprowadź wartości w polach wymiarów dynamicznych.

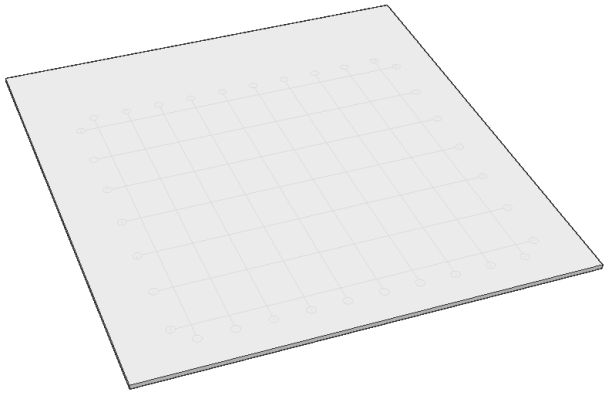
4

5 Narysuj płytę bazową pod siatką.

6 Utwórz płytę za pomocą polecenia KOSTKA.

7 Upewnij się, że siatka znajduje się w całości na płycie, a osie profili są wyświetlane.

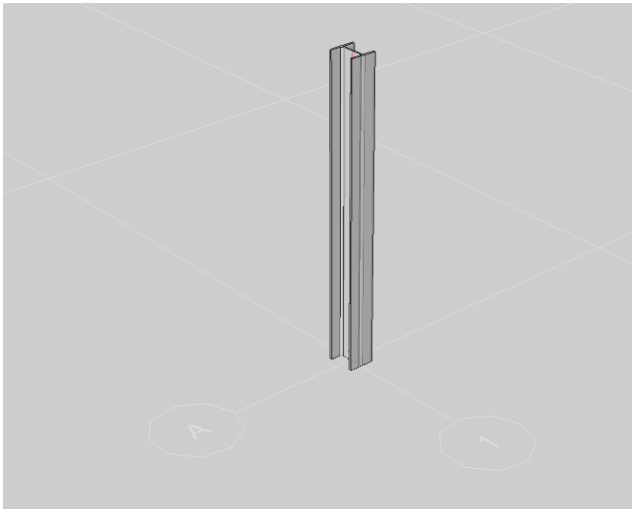
8

9 Przejdź do okna dialogowego **Ustawienia** i w sekcji **BIM** > **Konstrukcja** sekcja. Upewnij się, że opcja **Wyświetl osie** jest zaznaczona.

10 Otwórz panel **BIM Profile** i przeciągnij profil stali konstrukcyjnej do modelu. Rozpocznij rysowanie w punkcie przecięcia dwóch osi siatki i rysuj pionowo w górę.

Uwaga: Aby przyciągnąć określone punkty, upewnij się, że przełączyłeś różne typy punktów, które chcesz przyciągnąć w menu kontekstowym po kliknięciu prawym przyciskiem myszy ESNAP.

11 Uruchom polecenie BIMPROPAGUJ.

12 Wybierz płytę jako bryłę bazową i naciśnij Enter.

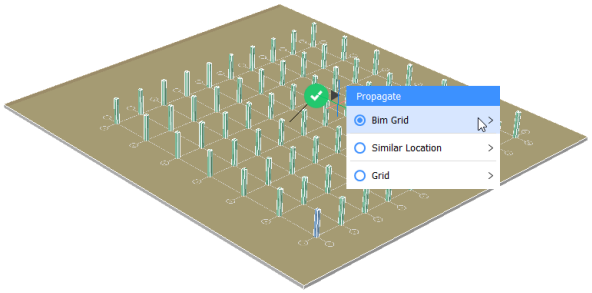
13 Wybierz kolumnę jako element detalu i naciśnij Enter. BricsCAD powiększy detale 3D. Naciśnij **K**, aby skopiować kolumnę jako bryłę, a nie blok.

Uwaga: Domyślnym ustawieniem dla BIMPROPAGUJ jest skopiowanie obiektu jako bloku.

14 Wciśnij Enter.

15 ***Uwaga:*** BricsCAD automatycznie kopiuje belkę do każdego przecięcia siatki. Dzieje się tak, ponieważ wybrano płytę stropową z BimGrid jako bryłę bazową.

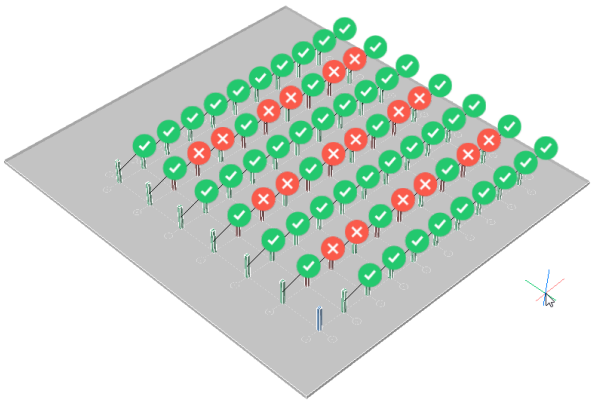
16 Najedź kursorem na zielony znacznik wyboru i kliknij **Bim Siatka** w oknie dialogowym.

17 Kliknij przycisk **Rozbij**. Możesz teraz ręcznie przełączać poszczególne sugestie, aby utworzyć wybrany wzór.

18 Naciśnij Enter, aby zaakceptować i zakończyć polecenie.

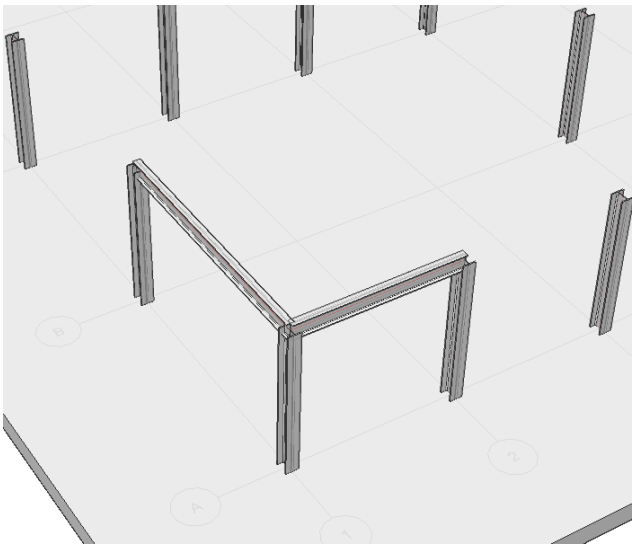
19

Tworzenie belek między słupami

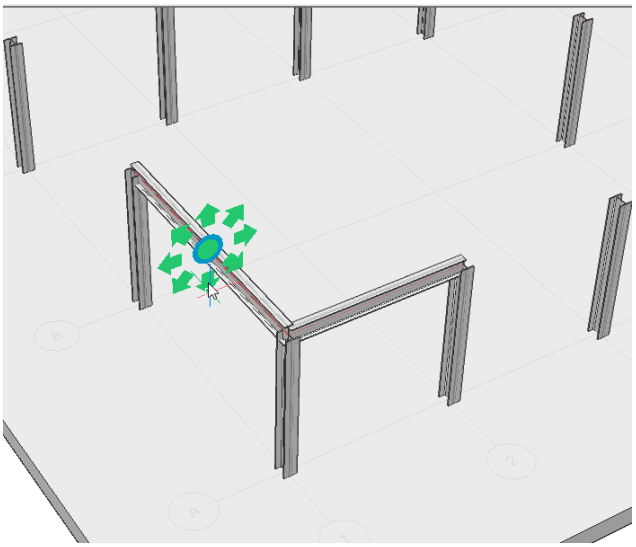
1 Otwórz panel **BIM Profile** i przeciągnij profil stali konstrukcyjnej do modelu. Aby ustawić punkt początkowy i końcowy, kliknij górną część kolumny, a następnie następną. Zrób to w obu kierunkach.

Uwaga: Jeśli chcesz obrócić profile, aby upewnić się, że kołnierze są skierowane do góry, naciśnij Q (od ćwierćobrotu). Profil obróci się o 90 stopni wokół własnej osi.

2 Przeciągnij i upuść profil belki z panelu **BIM Profile** na tę belkę. Nadaj drugiej belce duży profil, ponieważ ma ona większą rozpiętość.

3 Wybierz belkę i uruchom polecenie BIMDODAJMIMOŚRÓD, aby zmienić względne położenie osi belek.

4

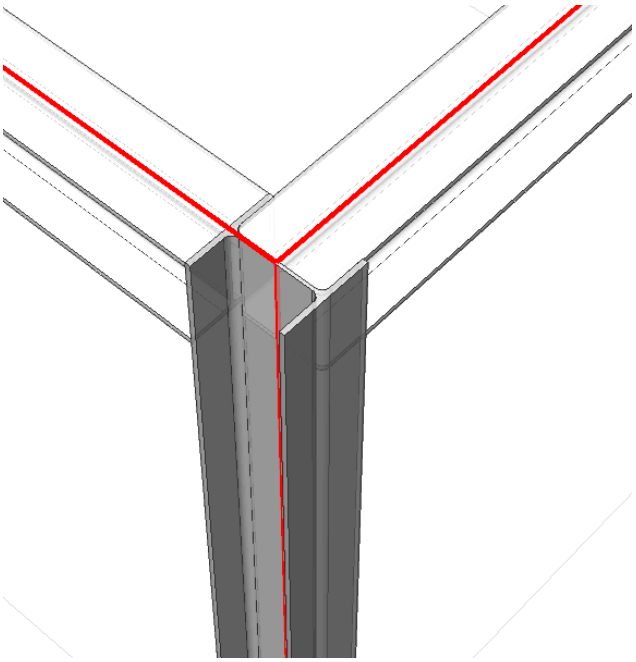
5 Kliknij strzałkę w dół. Belka przesuwa się w dół względem własnej osi.

6 Naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

7 Powtórz kroki 3-5 dla drugiej belki.

8 Wybierz słup i dwie belki, a następnie uruchom polecenie BIMPOŁĄCZENIESTRUKTURALNE, aby utworzyć proste połączenie. Naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję domyślną.

9

10 Powtórz krok 7 dla pozostałych 2 skrzyżowań.

11 Wybierz dwa słupy połączone z belką w kierunku Y i uruchom polecenie BIMPROPAGUJ.

12 Wybierz belkę w kierunku Y jako bryłę detalu.

13 Naciśnij C, aby skopiować go jako bryłę, a nie jako blok.

14 Naciśnij Enter.

15 Wybierz, które sugestie chcesz zaakceptować. Naciśnij Enter, aby zaakceptować i zakończyć polecenie.

16 ***Uwaga:*** Sugestie są umieszczane u dołu każdej kolumny, ponieważ sytuacja jest symetryczna. Możesz wyłączyć sugestie.

17 Powtórz kroki od 9 do 13, aby utworzyć belki w kierunku X.

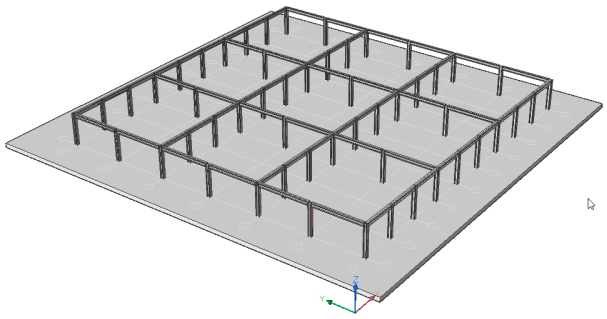
18 ***Uwaga:*** Można użyć wyboru ramek, aby wybrać wszystkie dolne belki jednocześnie.

Przesuwanie belki

1 Ustaw wartość zmiennej systemowej DISPLAYSIDESANDENDS na 1.

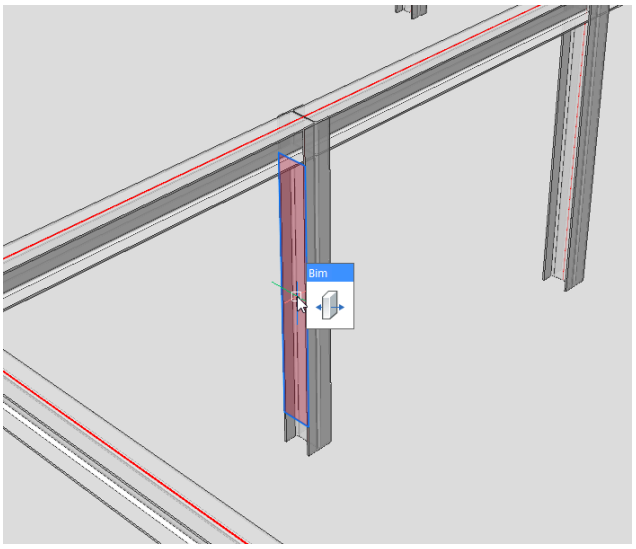
2 Podświetl powierzchnię boczną żądanego słupa i uruchom polecenie DYNAM.

3

4 Przesuń kolumnę do żądanej pozycji.

5

Uwaga: Połączenia z sąsiednimi belkami są zachowane.

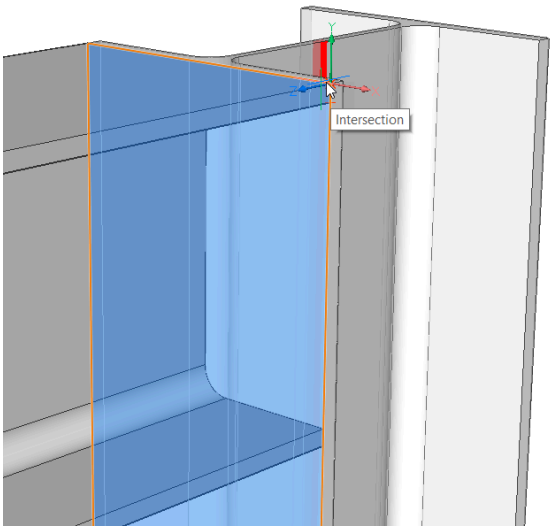
25.19.6 Procedura: użyj narzędzi do modelowania, aby utworzyć bardziej szczegółowe połączenie

1 Ustaw wartość zmiennej systemowej DISPLAYSIDESANDENDS na 1.

2 Uruchom polecenie BOX i umieść kursor na bocznej powierzchni kolumny.

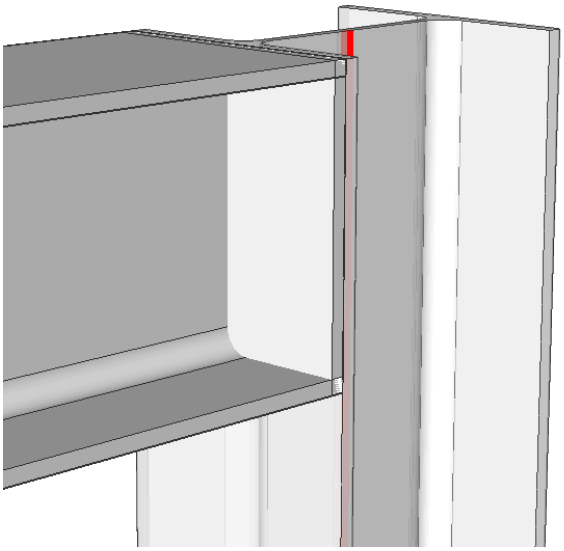
3 Naciśnij raz Shift, aby twarz została podświetlona na niebiesko.

4

5 Teraz narysuj blachę na kołnierzu słupa.

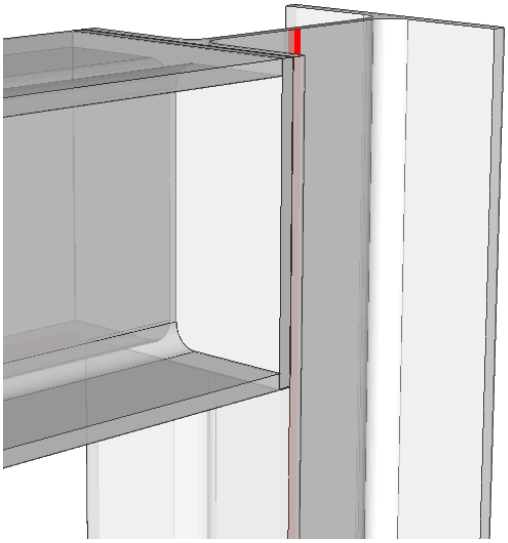
6

7 Wybierz belkę i uruchom polecenie RÓŻNICA.

8 Wybierz płytkę końcową i naciśnij Enter.

9

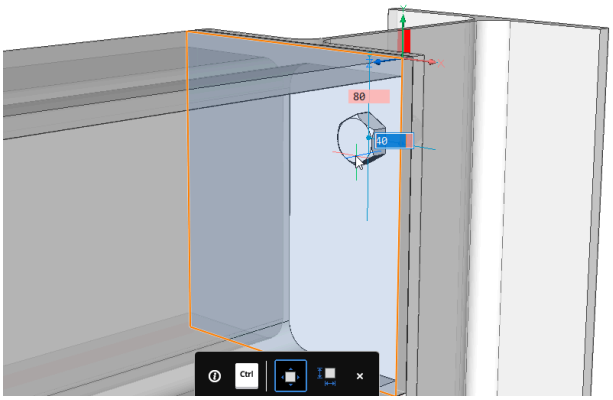

10 Wybierz ścianę i uruchom polecenie BIMIFY z Quad.

Uwaga: Płytę można także sklasyfikować ręcznie, wybierając opcję **Klasyfikuj ręcznie** w zakładce **BIM**.

11 Otwórz panel **Biblioteka** i przeciągnij śrubę na płytkę.

Uwaga: Można go precyzyjnie pozycjonować, wprowadzając wartości w polach wymiarów dynamicznych.

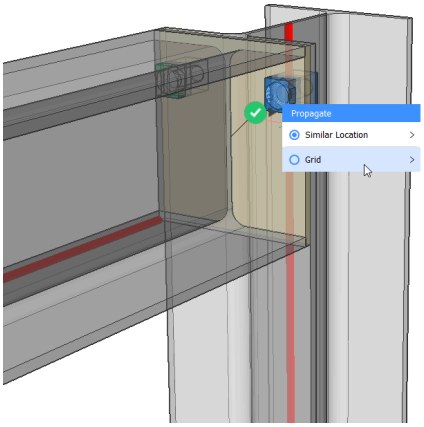

12 Wybierz płytę i uruchom polecenie BIMPROPAGUJ.

13 Wybierz jako detal i naciśnij Enter.

14 Naciśnij ponownie Enter i kliknij niebieski znak zapytania. Zmieni się w zielony znacznik wyboru.

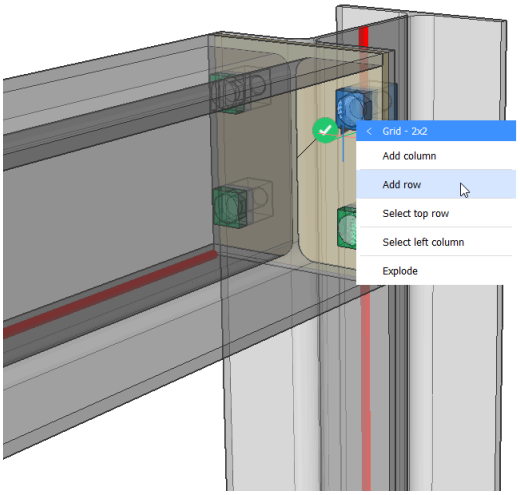
15 Najedź kursorem na znacznik wyboru i wybierz opcję **Siatka**.

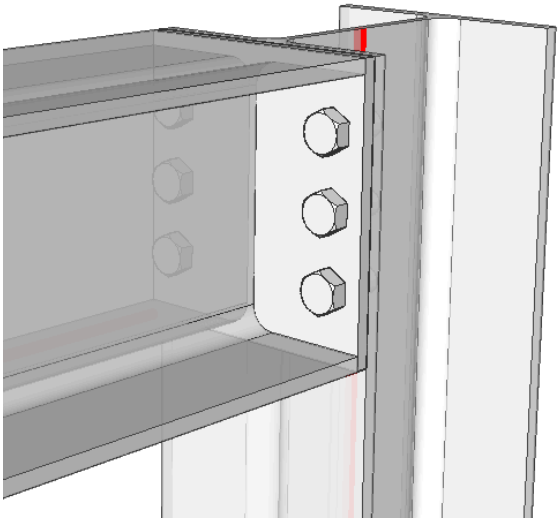
16 Dodaj jeden wiersz.

17 Naciśnij Enter, aby zakończyć polecenie.

18

Szczegółowe połączenie zostało utworzone.

25.19.7 Procedura: wykorzystanie BIMROZCIĄGNIJ do modyfikacji stali konstrukcyjnej

1 Otwórz nowy rysunek.

2 Otwórz panel **BIM Profili**, klikając go po prawej stronie ekranu.

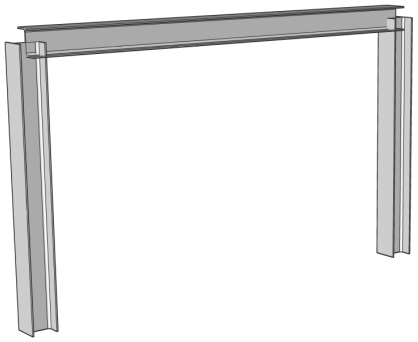
Uwaga: Jeśli ikona panelu **BIM Profili** nie jest jeszcze widoczna, kliknij prawym przyciskiem myszy wstążkę i wybierz **BIM Profile** w menu kontekstowym w sekcji **Panele**.

3 Przeciągnij profil, za pomocą którego chcesz narysować strukturę, w obszarze modelu.

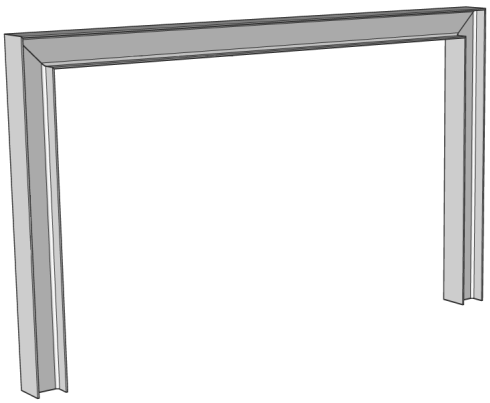
4 Narysuj kolumnę o wysokości 3000 mm. Nie wychodź z polecenia i nie rysuj belki łączącej o długości

5000 mm w poziomie. Teraz dodaj kolejną kolumnę na końcu belki. Wysokość tej kolumny wynosi również 3000 mm.

5 ***Uwaga:*** Upewnij się, że profile zostały obrócone we właściwy sposób.

6 Zaznacz 3 wiązki i wybierz opcję **Połącz Strukturalnie** na wstążce lub wybierz polecenie z menu Quad. Będziesz mógł wybrać preferowane połączenie. Wybierz opcję połączenia L i naciśnij Enter. Twoje jednostki są teraz połączone.

7 Upewnij się, że na wstążce włączona jest opcja **Wyświetlaj boki i końce** oraz **Priorytetyzuj wybór powierzchni**. Można je znaleźć na karcie wstążki **Structural/MEP** lub ustawić wartość zmiennej systemowej DISPLAYSIDESANDENDS na 1 i zmiennej systemowej SELECTIONMODES na 2.

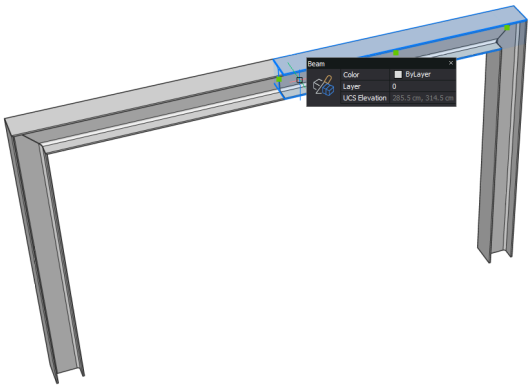
8 Sprawdź, czy profile są prawidłowo sklasyfikowane jako **Belki** i **Kolumny**.

9 Uruchom polecenie PODZIAŁ i przetnij belkę na środku.

10 Zostaniesz poproszony: Przeciąć wzdłuż osi? Naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję domyślną (Tak).

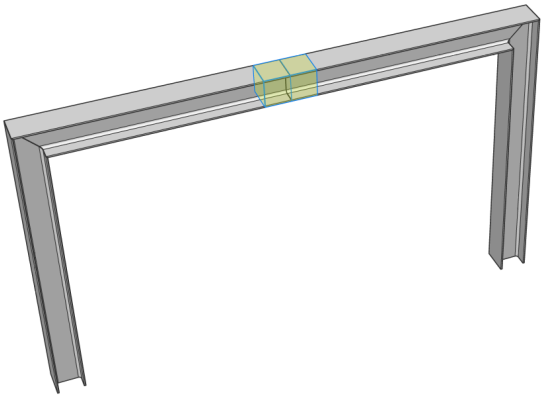
11 Wybierz punkt środkowy belki i naciśnij Enter. Twoja wiązka jest teraz podzielona na dwie belki.

12

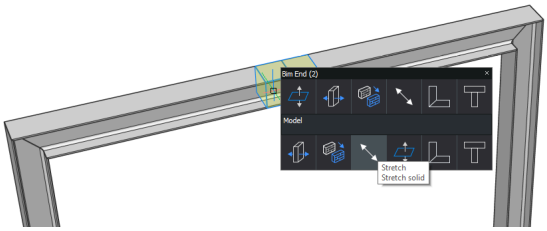

13 Wybierz 2 końce belek w środku konstrukcji. Zostaną one podświetlone na żółto.

14

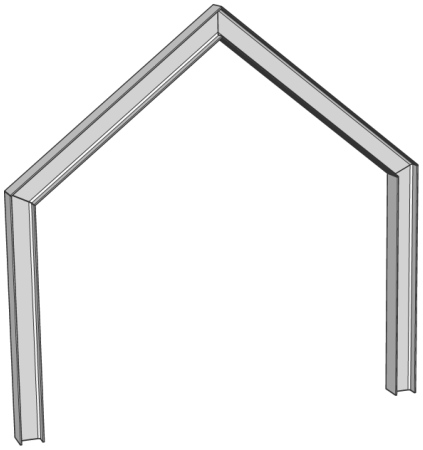
15 Wybierz narzędzie **Rozciągnij** w oknie Quad z zakładki **Model**, aby uruchomić polecenie BIMROZCIĄGNIJ.

16 Najedź kursorem prostopadle do góry, wprowadź wysokość 2000 mm i naciśnij Enter, aby zaakceptować.

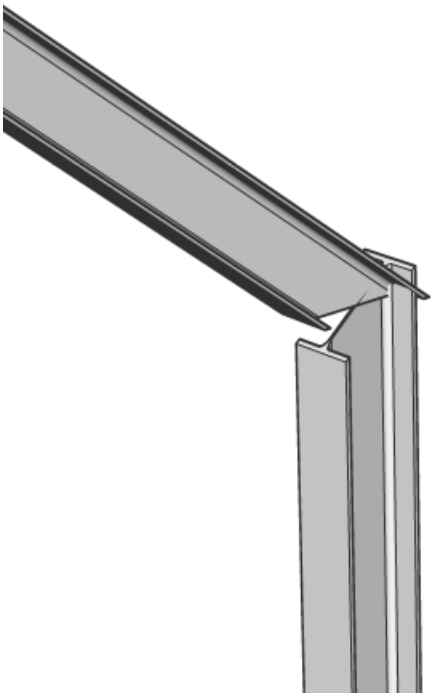
17 Wynik powinien wyglądać tak.

18

Jak widać, połączenia między profilami są automatycznie dostosowywane do nowego kąta między elementami.

Uwaga: Jeśli wybrano tylko jeden z dwóch końców bocznych w środku belki, połączenia po stronie, która nie została wybrana, nie zostaną uwzględnione w rozciągnięciu i będą wyglądać następująco:

25.20 Korzystanie z BIM Quickdraw

25.20.1 Informacje

Narzędzie **SzybkiSzkic** pozwala w łatwy sposób rozpocząć tworzenie modeli koncepcyjnych. Dodaje również automatycznie dane BIM. Za pomocą narzędzia **SzybkiSzkic** można utworzyć pomieszczenie

lub cały budynek. Po uruchomieniu **SzybkiSzkic** pozostanie aktywny do momentu wyraźnego wyjścia z polecenia lub do momentu wykonania innego polecenia.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMSZYBKISZKIC.

25.20.2 Ustawienia pomieszczeń i ścian

Polecenie BIMSZYBKISZKIC otwiera panel kontekstowy poleceń **szybkiego rysowania**. Umożliwia to ustawienie wymiarów pomieszczenia poprzez bezpośrednie wpisanie wymaganej wartości lub za pomocą strzałek w polu. Możesz także ustawić konfigurację rozmieszczenia ścian i opcje przyciągania, a także przyjąć wymiary pobliskich pomieszczeń, zaznaczając opcję **Automatycznie przyjmij rozmiary**.

Aby zmienić justowanie ścian, naciśnij klawisz **CTRL**, gdy widżet **SzybkiSzkic** justification **Asystent Skrótów Klawiszowych** jest wyświetlany u dołu ekranu.

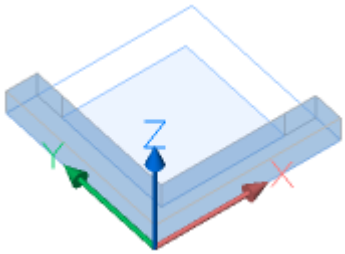
Uwaga: Widżet **Asystent Skrótów Klawiszowych** jest wyświetlany, jeśli zmienna systemowa HOTKEYASSISTANT jest ustawiona na 1, a pole wyboru **Wyświetl wskazówki dotyczące Skrótów Klawiszowych dla opcji BIMQUICKDRAW** jest zaznaczone w oknie dialogowym **Konfiguracja Asystanta Skrótów Klawiszowych**.

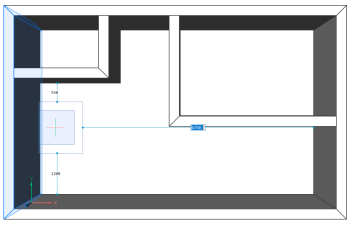
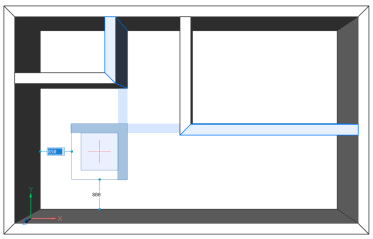

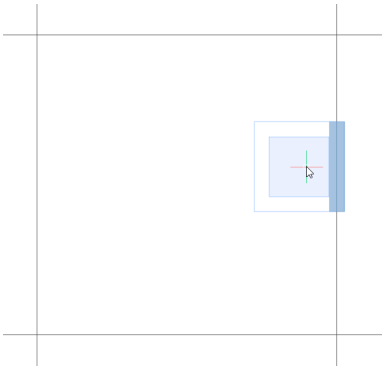
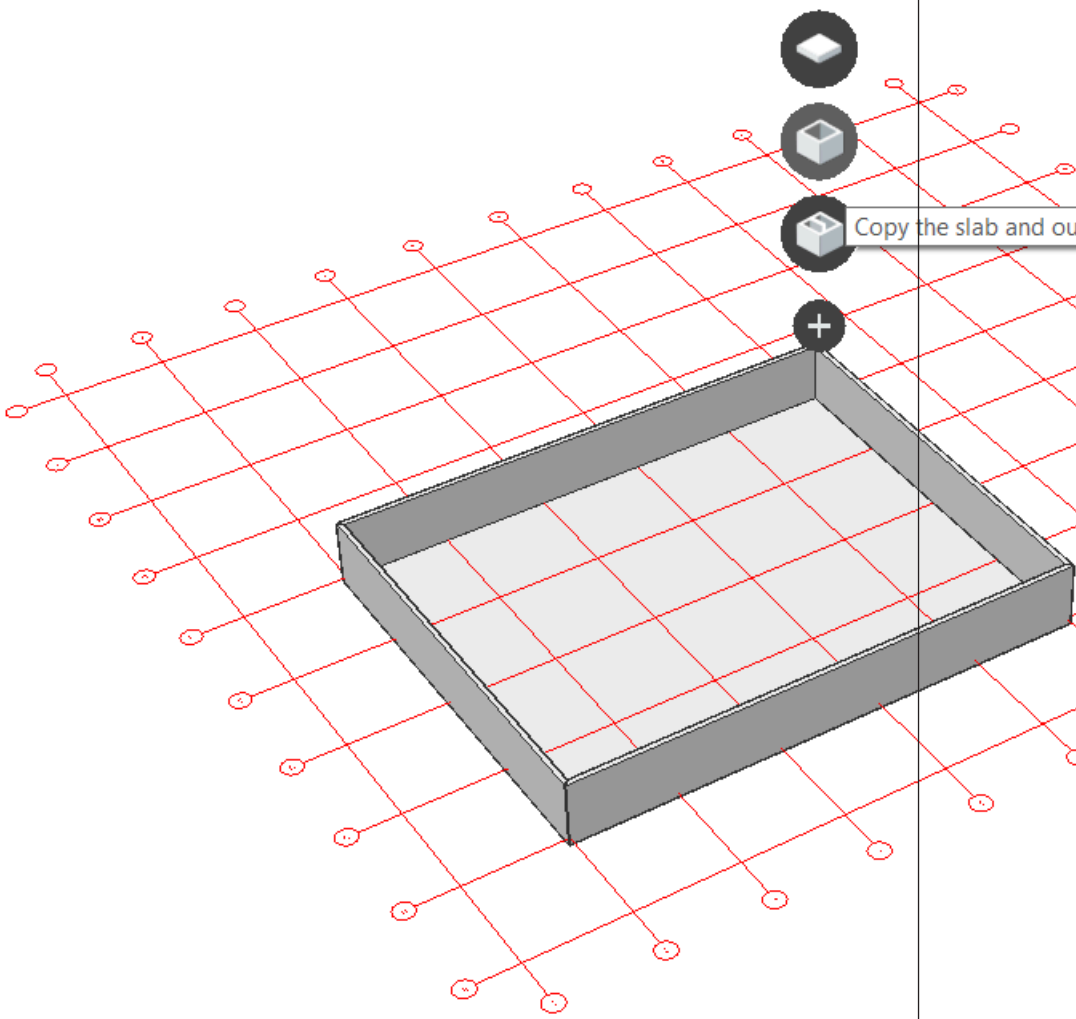
25.20.3 Funkcja przyciągania magnetycznego

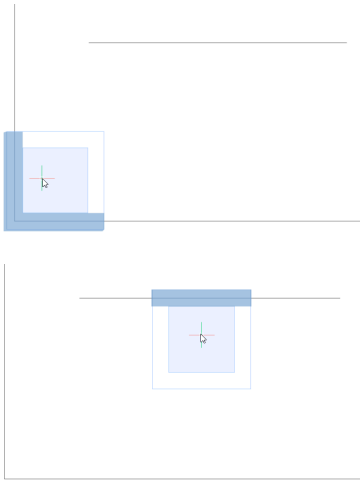
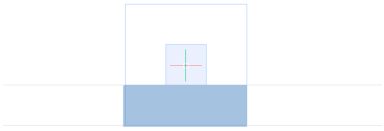
Dzięki magnetycznej funkcji przyciągania można łatwo wyrównać kursor **SzybkiSzkic**. Gdy polecenie jest aktywne, przesuń kursor w pobliże obiektu, do którego chcesz wyrównać. Kursor **SzybkiSzkic** automatycznie przyciąga się do obiektu.

Dostępne są następujące opcje:

1. Wyrównaj do początku	

2. Wyrównaj do istniejących ścian	Do samej ściany
	Do granic ściany

3. Wyrównaj do linii	Do linii siatki ***Uwaga:*** Jeśli użyjesz **SzybkiSzkic** do skopiowania kondygnacji, linie siatki zostaną skopiowane tylko wtedy, gdy siatka jest przypisana do tej samej lokalizacji przestrzennej płyty parteru i ścian. Jeśli tak nie jest, linie siatki leżące na granicy płyty fundamentowej zostaną rzutowane na płytę najwyższego piętra. To tylko pomoc wizualna. Linie siatki na płycie najwyższego piętra znikną po wyjściu z polecenia BIMSZYBKISZKIC.

	Do linii wyrównanych do X i Y oraz segmentów linii
	Do linii równoległych

25.20.4 Procedura: tworzenie domu w kształcie litery L

1 Gdy kursor Quad znajduje się w stanie **Brak zaznaczenia** (nic nie jest podświetlone ani zaznaczone), wybierz **SzybkiSzkic** z zakładki **Model**, kliknij ikonę **SzybkiSzkic** na wstążce lub wpisz BIMSZYBKISZKIC w wierszu poleceń.

Zostanie wyświetlony monit: **Wybierz pierwszy punkt:**

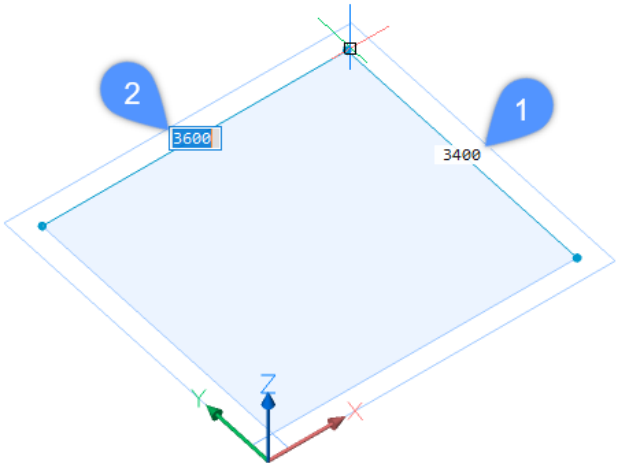
Uwaga: Użyj panelu kontekstowego polecenia **SZYBKISZKIC**, aby zmienić ustawienia przed kliknięciem, a następnie określ pierwszy narożnik budynku.

2 Wybierz dowolny punkt w obszarze rysunku, aby ustawić pierwszy narożnik.

3 ***Uwaga:*** Aby rozpocząć od początku, użyj funkcji przyciągania magnetycznego **SzybkiSzkic**.

4 Przeciągnij kursor myszy, aby określić obrys budynku.

5 ***Uwaga:*** Jeśli opcja **Wymiar dynamiczny** (DYN) jest włączona, bieżące wartości szerokości (1) i długości (2) pomieszczenia są wyświetlane w polu wymiaru dynamicznego.

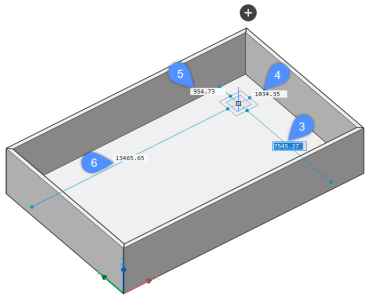

Określ wartości szerokości i długości pomieszczenia w polu **Wymiar dynamiczny**. Naciśnij klawisz **Tab**, aby przełączać się między szerokością a długością i naciśnij **Enter** lub po prostu kliknij dowolnie. Naciśnij **Enter** lub **Escape**, aby opuścić polecenie SZYBKISZKIC lub kontynuować tworzenie kolejnych pomieszczeń.

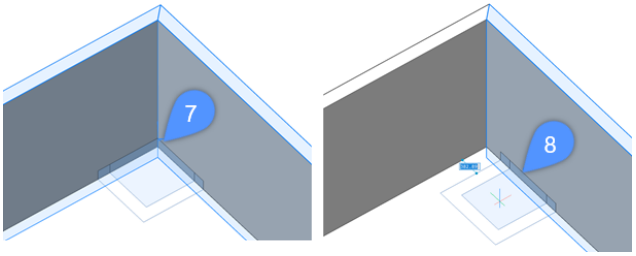
6 Umieść kursor **SzybkiSzkic** wewnątrz istniejącego budynku, aby utworzyć więcej pomieszczeń.

Po umieszczeniu kursora **SzybkiSzkic** wewnątrz istniejącego budynku pola wymiarów dynamicznych wyświetlają odległości od kursora **SzybkiSzkic** do sąsiednich ścian (3,4,5,6).

Gdy zaznaczona jest opcja **Automatycznie dopasuj rozmiary**, wymiary ścian nowego pomieszczenia będą takie same jak wymiary ściany, do której wykonano przyciąganie. Jeśli nie chcesz, aby tak się działo, odznacz tę opcję w panelu kontekstowym poleceń.

Jeśli kursor wyrówna się z jedną lub dwiema istniejącymi ścianami w modelu, układ kursora zostanie dostosowany i przedstawi linię trasowania.

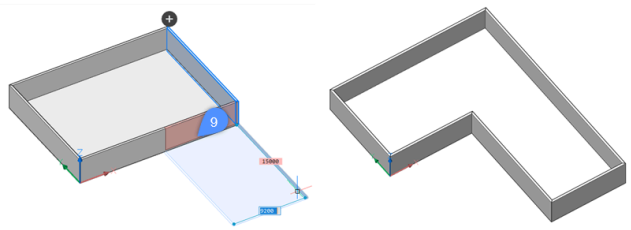
Aby narysować nowe ściany, wybierz odległości od już istniejących ścian, aby określić pierwszy punkt.

W tym celu przesuń kursor lub wpisz wartości w polach wymiarów dynamicznych. Rysuj ściany w taki sam sposób, jak opisano w krokach 2 i 3.

7 Aby usunąć fragment ściany z istniejącego pomieszczenia, najpierw wyrównaj kursor **SzybkiSzkic** z istniejącą ścianą po wewnętrznej stronie budynku. Następnie kliknij i przeciągnij kursor poza istniejący budynek.

Ściana zewnętrzna zmieni kolor na czerwony (9), aby wskazać część ściany, która zostanie usunięta.

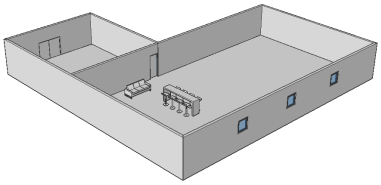
8 Wybierz drugi punkt. Ściana podświetlona na czerwono zostanie automatycznie usunięta i zostanie utworzone pomieszczenie w kształcie litery L.

9

Uwaga: Możesz także wyrównać kursor z istniejącą ścianą po zewnętrznej stronie budynku, aby usunąć część płyty. Następnie kliknij i przeciągnij kursor wewnątrz istniejącego budynku.

25.20.5 Procedura: tworzenie kondygnacji i dachu

Zacznij od podobnej konfiguracji:

Wykonaj poniższe kroki, aby utworzyć dwie dodatkowe kondygnacje, część pływającą i płaski dach.

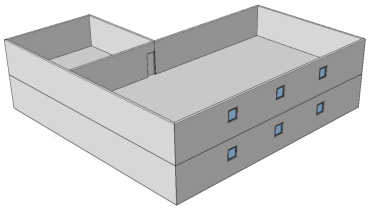
1 Gdy kursor **Quad** znajduje się w stanie **Brak selekcji** (nic nie jest podświetlone ani zaznaczone), wybierz **SzybkiSzkic** w zakładce **Model** lub wpisz BIMSZYBKISZKIC w wierszu poleceń.

2 Kliknij ikonę ( ) dostępną w obszarze rysowania, obok budynku, aby wyświetlić opcje:

- Całkowicie skopiuj najwyższe piętro. Skopiowane zostaną wszystkie elementy (okna, drzwi, ściany wewnętrzne i meble, z wyłączeniem drzwi na zewnętrznych ścianach parteru).
- Skopiuj płytę i ściany zewnętrzne najwyższego piętra.
- Wykończ budynek płaskim dachem.

3 W przypadku pierwszego wątku wybierz pierwszą opcję (Pełna kopia).

4

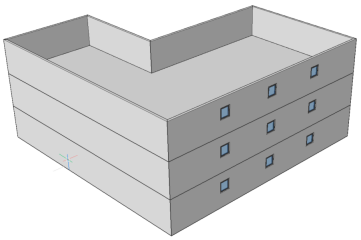
Uwaga: Kopiowana jest ściana wewnętrzna i drzwi wewnętrzne oraz okna w ścianie zewnętrznej. Drzwi w ścianie zewnętrznej na parterze nie są kopiowane.

Uwaga: W tym przypadku meble nie są kopiowane, ponieważ nie są przypisane do parteru (patrz panel **Właściwości**). Jeśli chcesz skopiować meble, użyj polecenia BIMIFY, aby przypisać meble do lokalizacji przestrzennej. Nowe meble zostaną automatycznie przypisane do nowej lokalizacji przestrzennej.

Uwaga: Ściany dziedziczą położenie przestrzenne płyty, na której są tworzone.

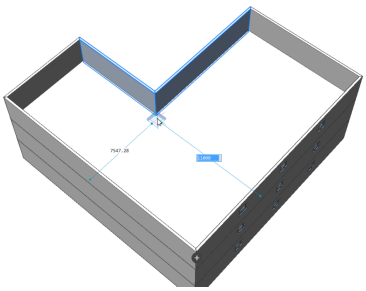
5 Powtórz krok 2. Wybierz drugą opcję (Kopiuj płytę i ściany zewnętrzne), aby utworzyć górną kondygnację.

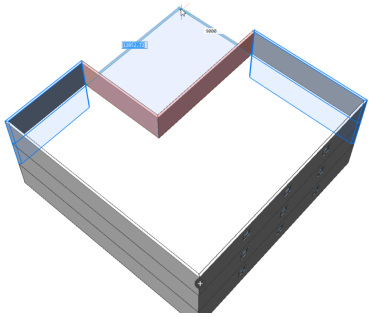
6

7 Aby wykonać zwis, należy usunąć części zewnętrznych ścian drugiego piętra. Najpierw ustaw kursor **SzybkiSzkic** w rogu dwóch zewnętrznych ścian wewnątrz budynku. Następnie kliknij i przeciągnij kursor na zewnątrz.

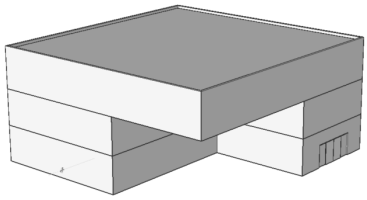
Ściany zewnętrzne zmienią kolor na czerwony, co oznacza, że ściany zostaną usunięte.

8 Użyj tej samej metody, co w kroku 2, wybierając opcję 3 (Wykończ budynek płaskim dachem).

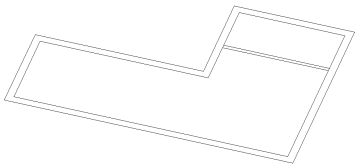
9

25.20.6 Procedura: Korzystanie z Quickdraw zaczynając od układu 2D

1 Otwórz rzut 2D budynku w kształcie prostokąta lub litery L.

1

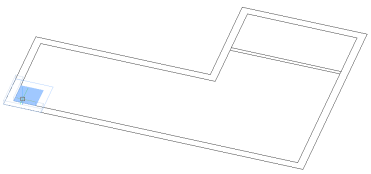
Uwaga: Możliwe jest również narysowanie prostego rzutu 2D za pomocą polecenia (POLI)LINIA, od którego można zacząć. W takim przypadku zostanie użyta domyślna grubość ściany polecenia BIMSZYBKISZKIC.

Uwaga: Kursor **SzybkiSzkic** obsługuje teraz przyciąganie do (podwójnych) linii wewnątrz XREF i do podmiotów korzystających z **PUNKTY**.

2 Gdy kursor **Quad** znajduje się w stanie **Brak selekcji** (nic nie jest podświetlone ani zaznaczone), wybierz **SzybkiSzkic** w zakładce **Model**, kliknij ikonę **SzybkiSzkic** na wstążce lub wpisz BIMSZYBKISZKIC w wierszu poleceń.

3 Najedź kursorem na jedną ze ścian zewnętrznych.

4

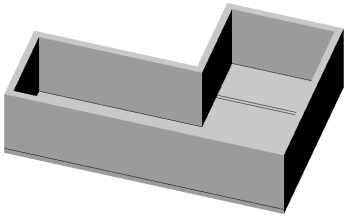

Uwaga: Grubość ściany automatycznie dostosowuje się do odległości między równoległymi liniami rysunku 2D.

Uwaga: Jeśli linie w (zaimportowanym) planie piętra 2D nie są optymalne (na przykład nie są dokładnie wyrównane X lub Y), kursor **SzybkiSzkic** nie przyciągnie się do niego (ponieważ jest idealnie wyrównany X-Y). W takim przypadku należy użyć polecenia OPTYMALIZACJA, aby upewnić się, że wszystkie linie 2D są dokładnie wyrównane X lub Y.

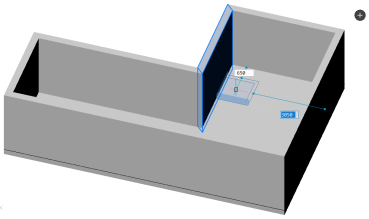
5 Narysuj ściany zewnętrzne, używając funkcji przyciągania magnetycznego, aby przyciągnąć do linii rysunku 2D.

6

7 Umieść kursor na jednej ze ścian wewnętrznych, używając funkcji przyciągania magnetycznego, aby przyciągnąć do linii rysunku 2D.

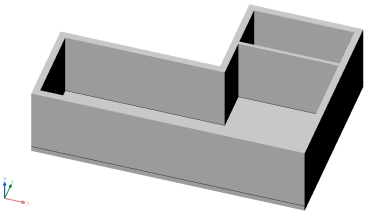
8

Uwaga: Grubość ściany automatycznie dostosowuje się do odległości między równoległymi liniami rysunku 2D.

9 Plan 2D został przekształcony w model 3D.

10

Uwaga: Możesz użyć tej samej metody, co w kroku 2 i 6 poprzedniej procedury, aby dodać piętra lub wykończyć budynek płaskim dachem.

25.21 Przeciąganie

25.21.1 Polecenia

DYNAM

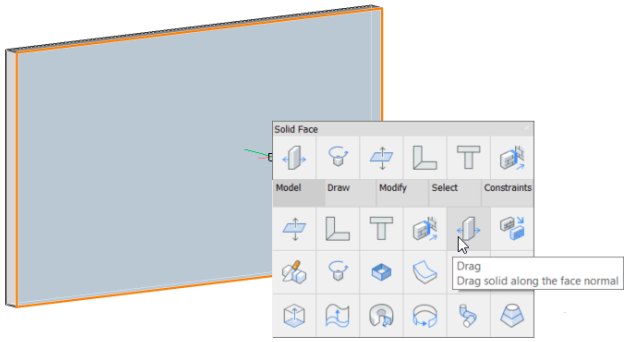
25.21.2 Informacje

Narzędzie **Przeciągnij** umożliwia przesuwanie ścian, płyt lub elementów liniowych na podświetlonej powierzchni bryły. Przykładowo, narzędzie **Przeciągnij** może być używane do przesuwania liniowych brył

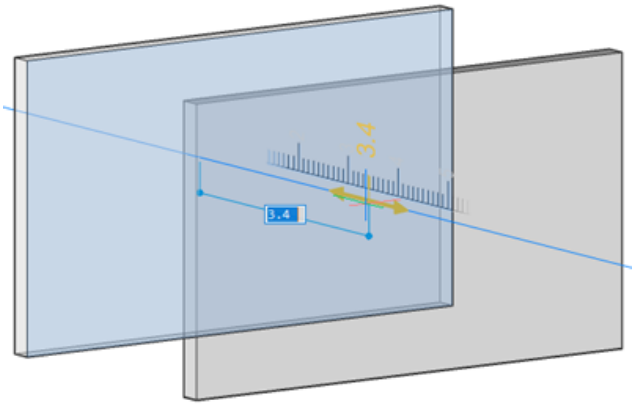
poprzez podświetlenie/wybranie powierzchni końcowej lub bocznej liniowej bryły. W zależności od operacji modelowania, połączenie między bryłami może zostać zachowane podczas przeciągania jednej lub więcej brył na raz lub bryły mogą być przesuwane niezależnie poprzez rozłączenie połączenia z innymi bryłami.

25.21.3 Procedura: Używanie przeciągania na bryle 3D

1 Podświetl/zaznacz dowolne ściany bryły i wybierz opcję **Przesuń** z listy **Quad** > **Model** przeciągnij.

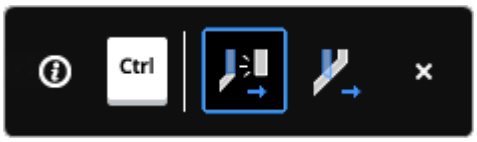

2 Przesuń kursor, aby dostosować położenie poruszającej się bryły w polu wymiaru dynamicznego, a następnie kliknij lub wprowadź dokładną wartość w polu wymiaru dynamicznego i naciśnij klawisz Enter.

Uwaga: Uwaga: wydaje się, że linijka wizualnie przedstawia odległość, na jaką przesuniesz element.

3 U dołu ekranu pojawi się Asystent skrótów klawiszowych, pokazując dostępne opcje.

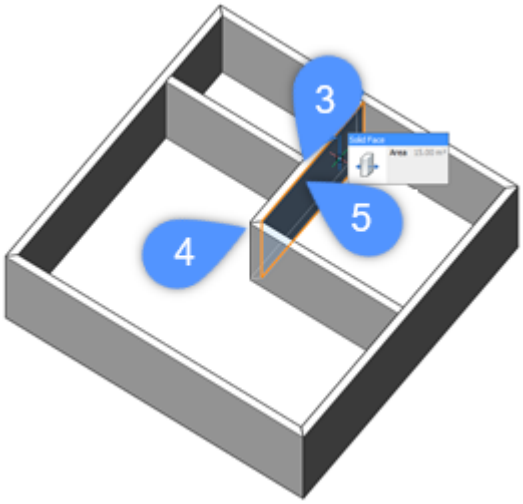

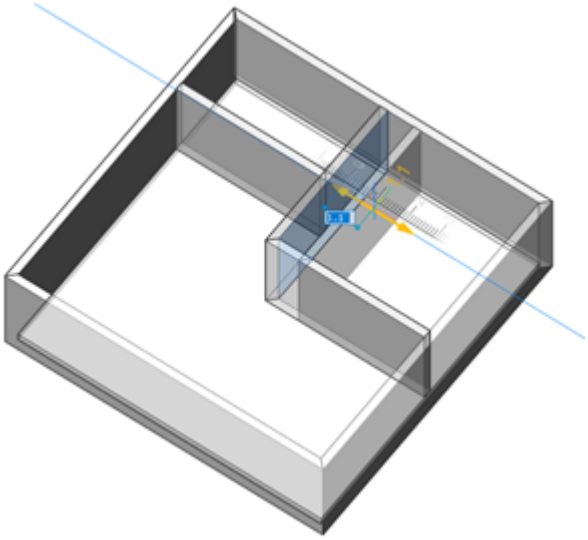
Uwaga: Bieżący tryb jest oznaczony niebieską ramką.

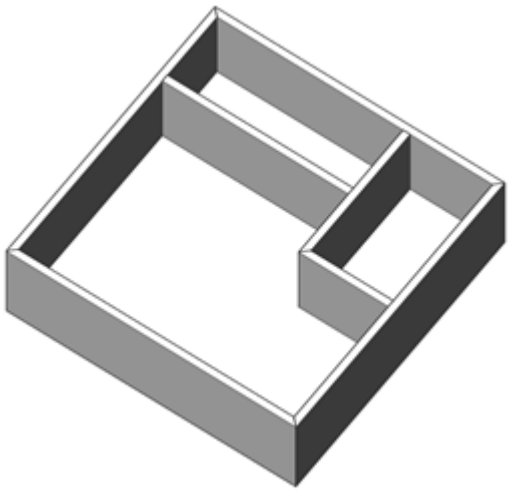
Naciśnij CTRL, aby przełączyć tryb łączności. Alternatywnie wpisz D+Enter, aby wyłączyć łączność, lub wpisz E+Enter, aby włączyć łączność.

- Wybierz opcję **Włącz tryb łączności**, aby przesunąć bryłę z zachowaniem połączeń między bryłami.

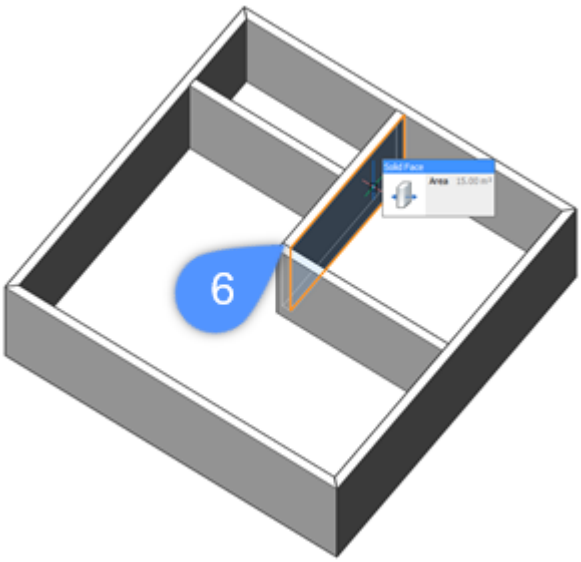
Na poniższej ilustracji pokazano zachowanie bryły przed i po zastosowaniu DYNAM w **Włącz tryb łączenia**. Łączność między ścianami, tj. Połączenia teowe (3) i ścięte (4) są zachowane po przeciągnięciu wewnętrznej powierzchni ściany (5).

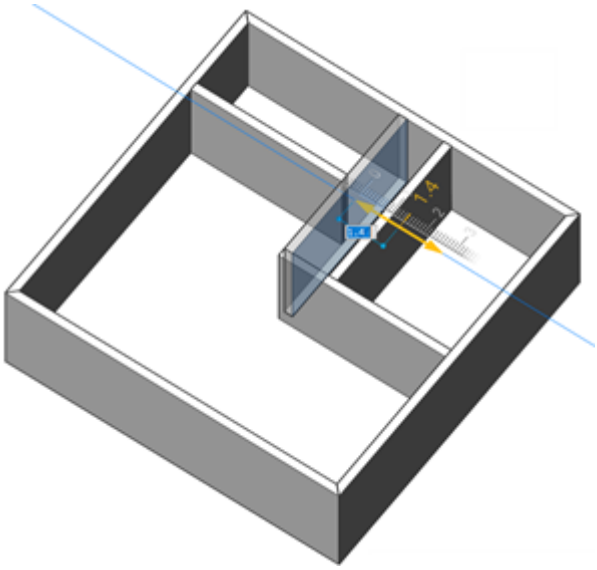

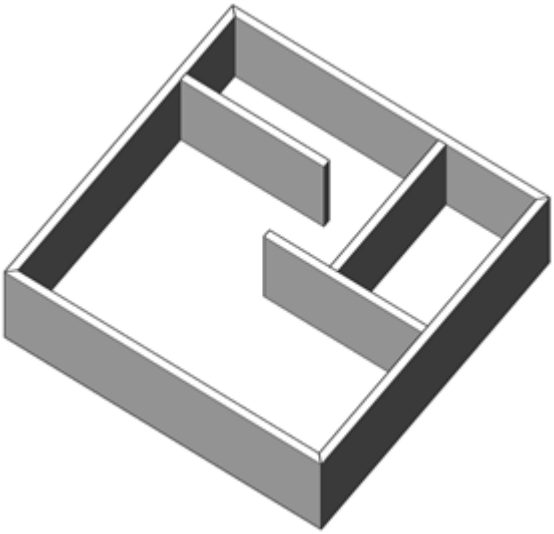

- Wybierz opcję Wyłącz tryb łączności (domyślny), aby przesunąć bryłę, przerywając połączenia między bryłami.
- Na poniższej ilustracji zachowanie bryły jest pokazane przed i po zastosowaniu przeciągania w trybie "Wyłącz tryb łączności". Łączność między ścianami, tj. Połączenia T- (3) i L- (6) są rozłączane po przeciągnięciu wewnętrznej powierzchni ściany (5).

25.22 Korzystanie z parametryzacji

25.22.1 Polecenia

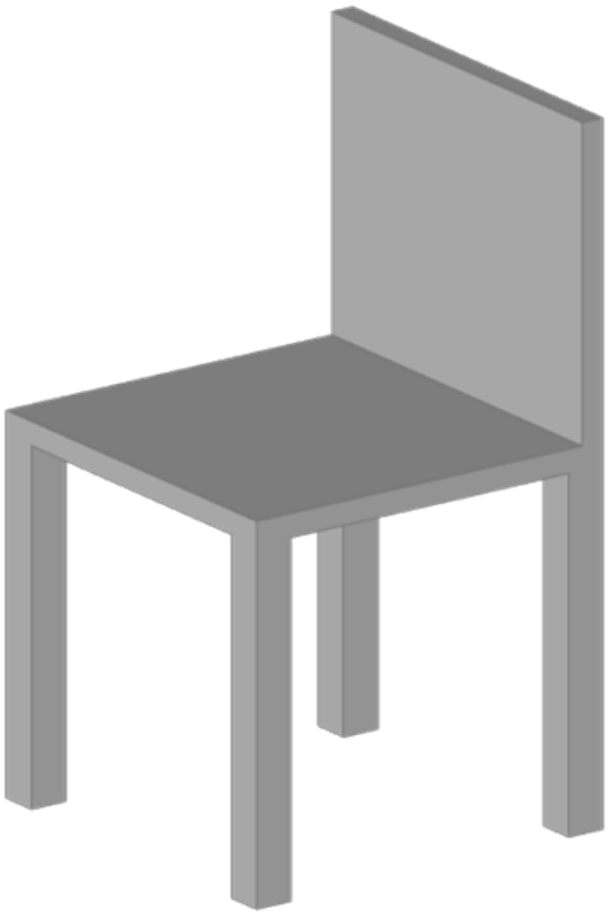
PARAMETRYZUJ, OTWÓRZPANELPARAMETRÓW

25.22.2 Informacje

Parametryzacja to proces, który automatycznie dodaje wiązania i parametry do zestawu brył 3D bez konieczności wykonywania pracy ręcznej. Dla każdej unikalnej wartości tworzony jest określony parametr. Wiązania i parametry są reprezentowane przez ich nazwę i wyrażenie w**Przeglądarka Mechanical**.
Każdy parametr może być animowany, aby pokazać, czemu odpowiadają parametry w modelu.
Sparametryzowana geometria staje się kontrolowalna pod względem kształtu i rozmiaru. Gdy jeden z parametrów zostanie zmieniony, model geometryczny zostanie zaktualizowany automatycznie.

25.22.3 Procedura: automatyczne parametryzowanie komponentu

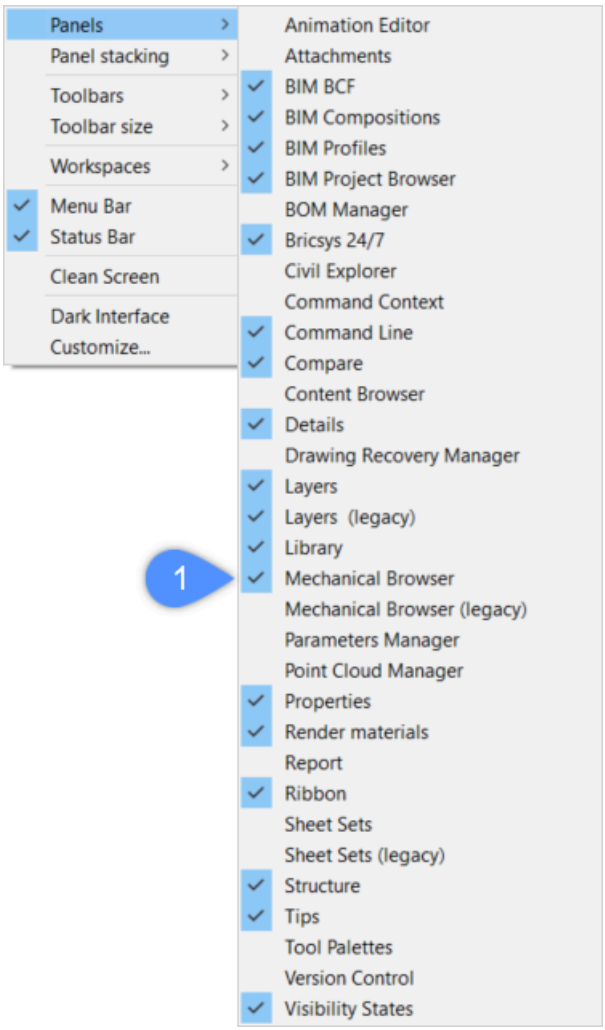
1 Otwórz model geometryczny reprezentujący twój komponent.

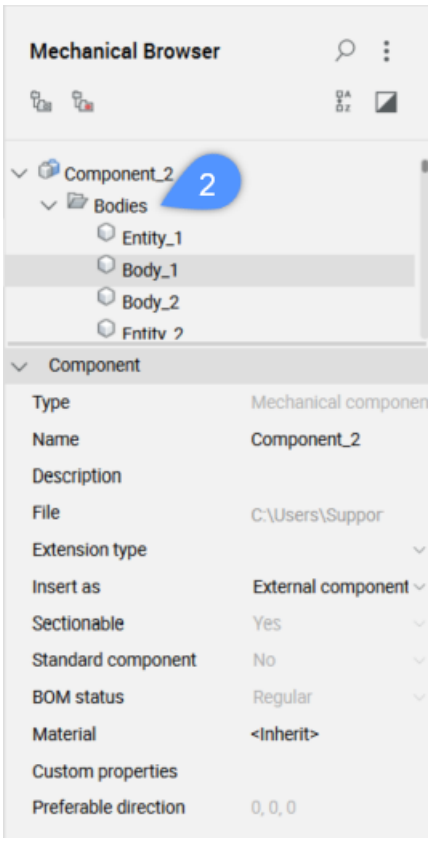
Rysunek 1, model geometryczny przykładowego krzesła.

2 Otwórz **Przeglądarkę Mechanical**, klikając jej ikonę w panelu **Paska narzędzi** lub wpisując polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ w wierszu polecenia.

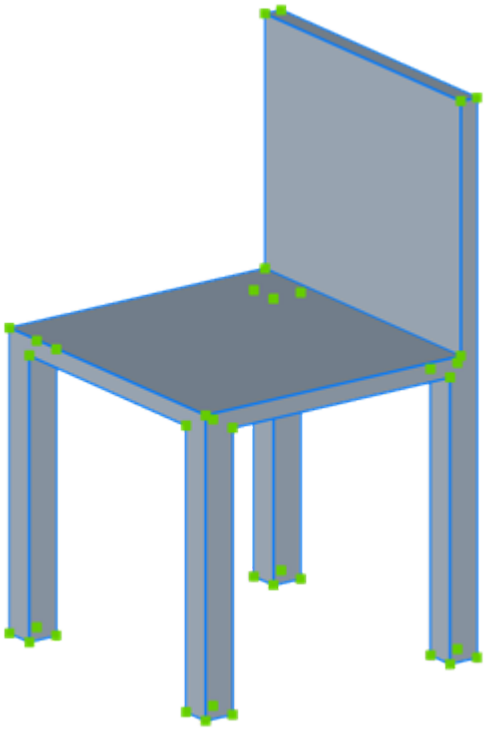
Uwaga: Jeśli ikony Przeglądarka lub Parametry nie są wyświetlane w panelu **Paska narzędzi**, umieść kursor na pasku narzędzi, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć **Panele** i wybierz **Przeglądarka Mechanical** (1) z menu kontekstowego.

Jeśli model nie zawiera żadnych parametrów i wiązań, w sekcji **Obiekty** (2) zostaną wyświetlone tylko bryły 3D. Jeśli model zawiera jakiekolwiek wiązanie lub parametr, sparametryzowane narzędzie zapyta, czy chcesz ponownie użyć istniejących.

3 Wybierz geometrię komponentu, którą chcesz sparametryzować.

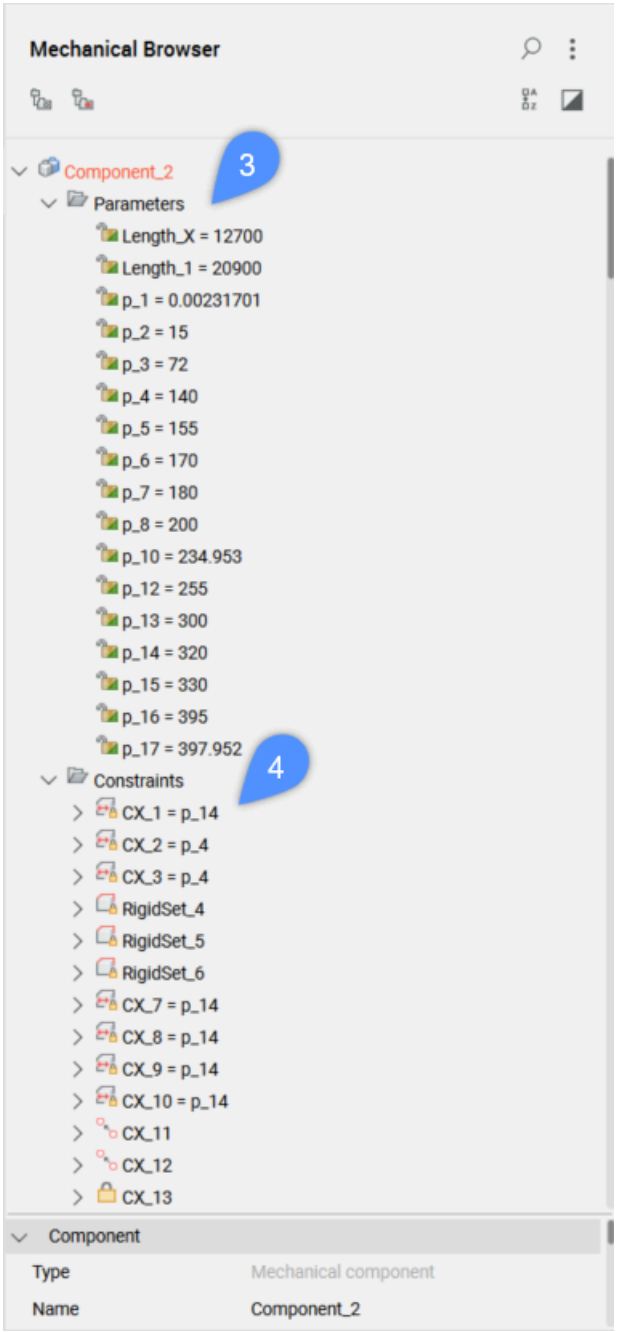
Rysunek 2, wybrany obiekt.

4 Uruchom narzędzie **Parametryzuj** na karcie **Wiązania** z poziomu poczwórnego.

Możesz też wpisać polecenie PARAMETRYZUJ w wierszu polecenia.

Zestaw parametrów i wiązań jest definiowany automatycznie.

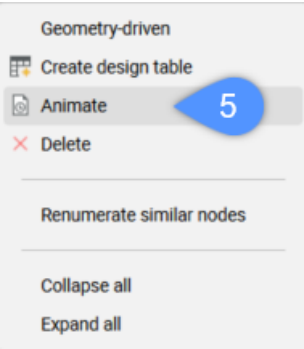
Te parametry i wiązania są wyświetlane w **Przeglądarki Mechanical** (3 i 4).

Uwaga: **Parametryzacja** tworzy wiązania odległości, promienia, zestawów sztywnych, unieruchomienia, zbieżności, koncentryczności w zależności od modelu geometrycznego.

Uwaga: Prostopadłość i styczność można ustawić (jeśli mają zastosowanie), zmieniając zmienną systemową DMRECOGNIZE w oknie dialogowym **Ustawienia**.

5 Aby łatwo sprawdzić, który parametr odpowiada czemu, kliknij prawym przyciskiem myszy jeden z parametrów i wybierz z menu kontekstowego opcję **Animate** (5).

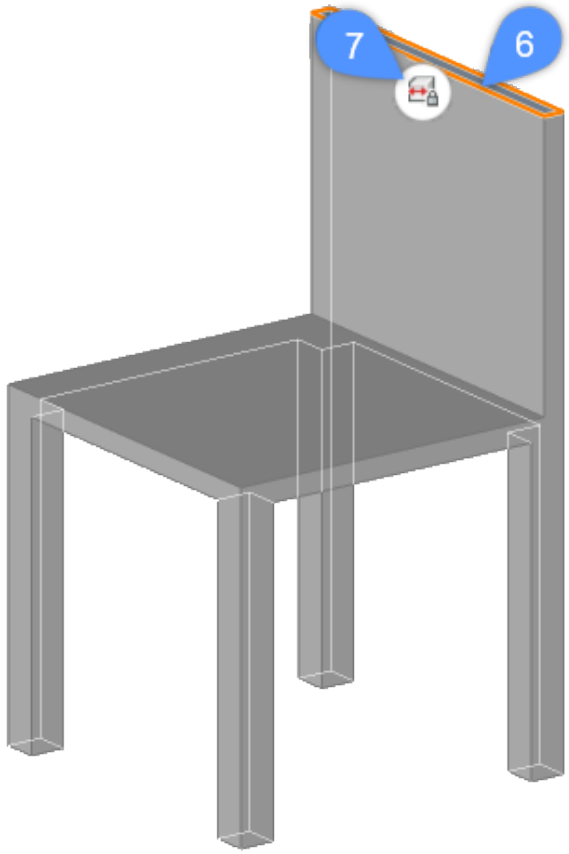

Uwaga: W załączonym .dwg plik po parametryzacji geometrii krzesła, parametry i wiązania zostaną przypisane i wyświetlone w **Przeglądarce Mechanical**. Każdy parametr odpowiada jednemu pomiarowi w geometrii krzesła. Na przykład **Length_X_Y** steruje szerokością i głębokością, **Length_Z** kontroluje wysokość całkowitą, **p_1** kontroluje grubość siedziska **p_2** kontroluje grubość nóg **ratio_1** kontroluje stosunek wysokości siedziska do wysokości całkowitej.

25.22.4 Procedura: Zmiana parametrów i ograniczeń w menedżerze parametrów

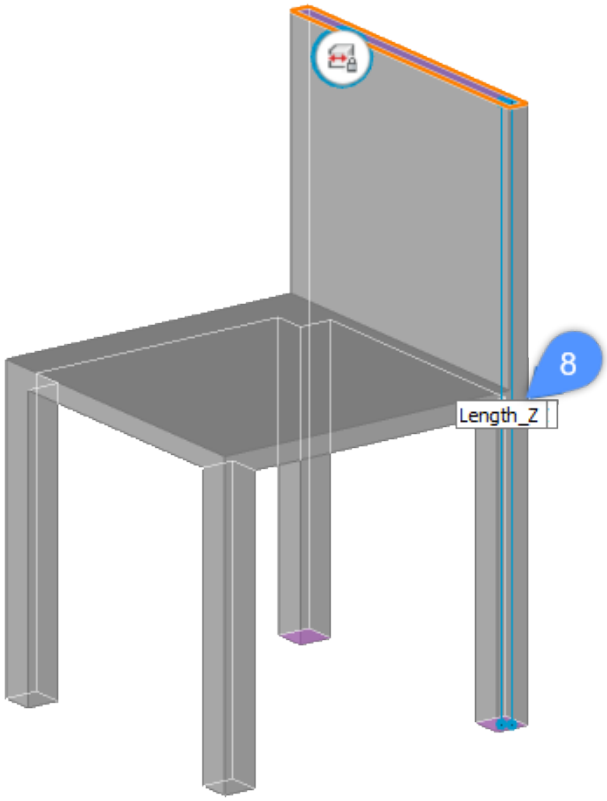
Uwaga: Po automatycznej parametryzacji można zmienić to, czego nie można znaleźć w parametrach i ograniczeniach za pomocą menedżera parametrów.

1 Wybierz jedną ze ścian (6) komponentu. Typ ograniczenia (np odległość, ustalenie) dotyczące twarzy.

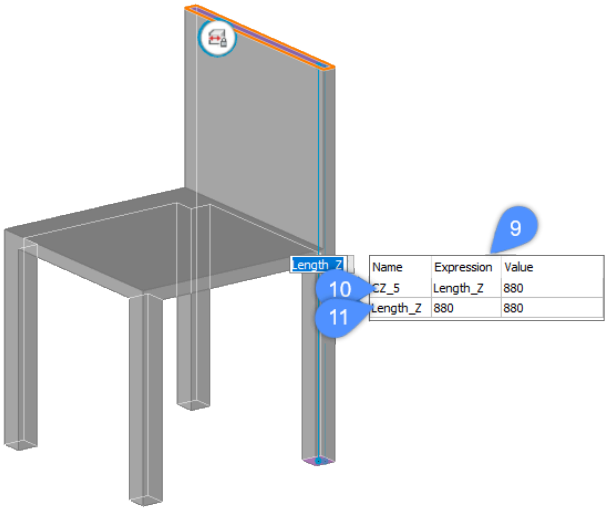

2 Kliknij ikonę ograniczenia odległości (7) na elemencie. Edytowalne wymiary są pokazane wewnątrz ramki.

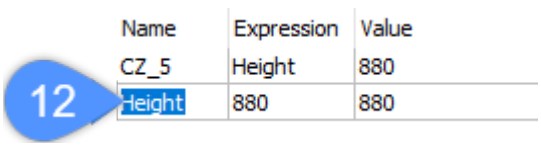
3 Kliknij pole edytowalnego wymiaru (8).

Wyświetlany jest menedżer parametrów (9). Menedżer parametrów pokazuje wyrażenia ograniczenia odległości (10) i parametru (11) w zależności od wybranej ściany.

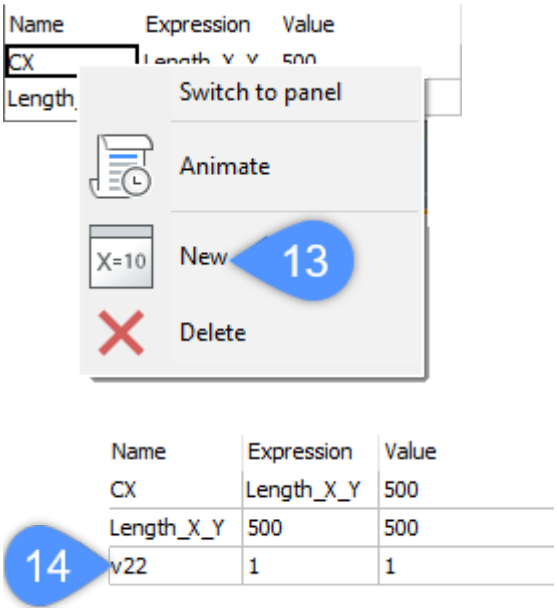
4 Zmień nazwę parametru, klikając jego pole (12) w menedżerze parametrów.

5 (**Opcjonalnie**) Nowy parametr można zdefiniować za pomocą opcji **Nowy** w menu kontekstowym menedżera parametrów.

6 Aby to zrobić, kliknij prawym przyciskiem myszy menedżera parametrów i wybierz **Nowy** (13).

7 Do listy dodawany jest nowy parametr (14).

Name	Expression	Value
CX	Length_X_Y	500
Length_X_Y	500	500
v22	1	1

14

8 Określ **Nazwę**(15) dla nowo utworzonego parametru i wprowadź wyrażenie za pomocą pola **Wyrażenie** (16).

Name	Expression	Value
CX	Length_X_Y	500
Length_X_Y	500	500
Width	500	500

15

16

9 Aby połączyć nowo utworzony parametr z istniejącym ograniczeniem, zmień pole wyrażenia ograniczenia na nową nazwę parametru (17).

Name	Expres	Value
CX	Width	500
Length_X_Y	500	500
Width	500	500

17

Uwaga: Powyższą procedurę można również wykonać za pomocą **Przeglądarki Mechanical**.

25.23 Korzystanie z panelu Biblioteka w przestrzeni roboczej BIM

25.23.1 Informacje

Ten **Biblioteka** panel ( ) zapewnia szybki dostęp do bloków BIM i predefiniowanych elementów. Możesz dodać dowolny model CAD, dostosować jego nazwę i kategorię w celu łatwego wyszukiwania, a także wstawiać bloki do rysunku, przeciągając je i upuszczając.

Aby otworzyć panel **Biblioteka**:

- Uruchom polecenie BIBLIOTEKAOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Biblioteka** z listy **Panele**.

Wskazówka: Aby zachować porządek w bibliotece, możesz usuwać pozycje, których już nie potrzebujesz.

25.23.2 Zawartość panelu Biblioteka

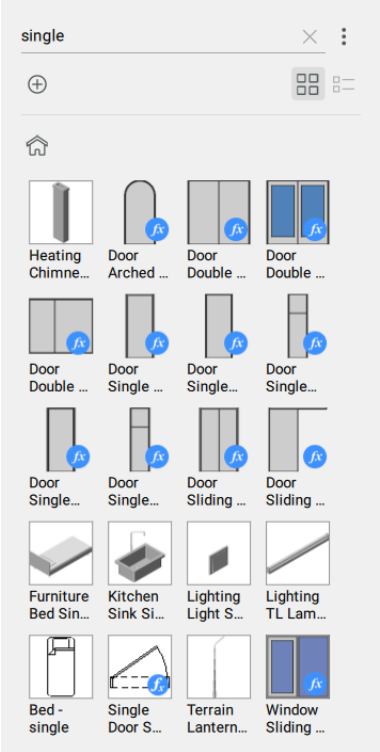
Zawartość panelu **Biblioteka** można kontrolować w menu **Opcje**.

Uwaga: Gdy zmienna systemowa COMPONENTSPATH jest pusta (wszystkie ścieżki usunięte), domyślna ścieżka *C:\ProgramData\Bricsys\Components* jest dodawana automatycznie po zamknięciu i ponownym otwarciu okna dialogowego **Ustawienia**.

25.23.3 Przeszukiwanie bibliotek bloków

Wpisz szukany ciąg w polu wyszukiwania.

Wyświetlane są tylko pasujące bloki biblioteczne w bieżącej kategorii.

25.23.4 Wstawianie okna BIM do modelu 3D

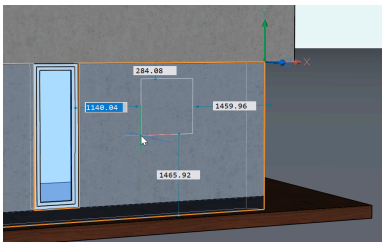
Technika ta może być stosowana w przypadku większości bloków w panelu **Biblioteka**.

Wszystkie okna i drzwi w bibliotece bloków są parametryczne. Ich wymiary można edytować w trakcie lub po zakończeniu procesu wstawiania (za pośrednictwem panelu **Właściwości**).

1 Kliknij kafelek kategorii **Windows** w panelu **Biblioteka**.

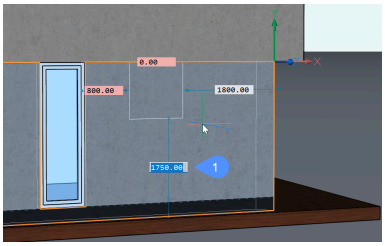
2 Kliknij miniaturę okna w panelu.

3 Najedź kursorem na ścianę w Model Space i kliknij, gdy znajdzie się ona w żądanej pozycji.

4

Uwaga: Okna i drzwi można również wstawiać w **trybie widoku z góry**. Informacje na temat **trybu widoku z góry** można znaleźć w artykule **Pasek Kondygnacji**.

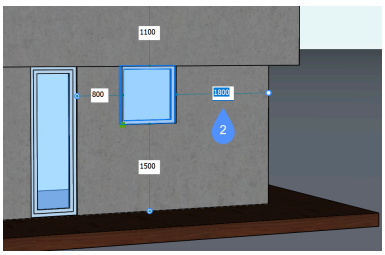
5 Jeśli włączona jest funkcja wymiarów dynamicznych (**WYM**), należy ustawić położenie okna, wprowadzając wymiary w polach WYM (1). Naciśnij klawisz Tab, aby przełączać się między polami WYM. Pole WYM zmienia kolor na czerwony, wskazując, że odległość jest zablokowana.

6 Naciśnij Enter. Okno zostanie wstawione.

7 (Opcjonalnie) Aby dostosować wymiary okna po jego utworzeniu, przejdź do panelu **Właściwości**. Przewiń w dół do sekcji **Parametry** i zmień parametry zgodnie z wymaganiami.

8 (Opcjonalnie) Po utworzeniu okna można dostosować jego położenie, wybierając okno, a następnie klikając linie wymiarowe i edytując wymiary (2).

9

Uwaga: Czerwony podgląd pojawia się podczas kopiowania, przenoszenia lub manipulowania bryłą z rozdzielaczem, taką jak okno, zapewniając łatwe umieszczenie na dotkniętej bryle.

25.23.5 Praca z blokami BIM

Wartość właściwości **Typ Komponentu** dla wszystkich bloków w **bibliotece Bricsys BIM** to **BIM Blok**. Bloki te zachowują się podobnie do zwykłych bloków.

Polecenie CONVERTCOMPONENTSTOBLOCKS służy do konwersji komponentów mechanicznych (przestarzałe) na bloki BIM.

Edytuj bloki BIM za pomocą polecenia BEDYCJA i zastąp je poleceniem ZASTĄPBLOK.

Ważne: BIM Bloki są kompatybilne z BricsCAD V26 i nowszymi wersjami. Rysunki z BIM Bloki można otwierać za pomocą starszych wersji BricsCAD. Jednakże, podczas wstawiania bloków BIM w BricsCAD V25 lub starszych, tracą one swoje dane BIM.

Aby utworzyć blok BIM, użyj polecenia BIMKLASYFIKUJ z opcją wyboru **rysunku**, a następnie polecenia CREATELIBRARYBLOCK, aby dodać go do biblioteki komponentów.

25.23.6 Tworzenie bloku biblioteki

Aby utworzyć blok biblioteki, otwórz lub utwórz rysunek zawierający geometrię nowego bloku, a następnie otwórz panel **Biblioteka**.

- Wybierz biblioteki, które chcesz wyświetlić, z menu panelu.
- Naciśnij przycisk **dodawania** ⊕ lub uruchom polecenie UTWÓRZBLOKBIBLIOTEKI.

  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj blok do biblioteki**.
- Zaznacz podmioty lub wybierz opcję **Cały rysunek**.
- Wpisz nazwę bloku.
- (Opcjonalnie) Wpisz nazwę nowej kategorii lub wybierz kategorię z listy.
- (Opcjonalnie) Kliknij **Pokaż opcje** i ustaw opcje tworzenia bloków.
- Kliknij przycisk **Utwórz** .

25.23.7 Zarządzanie blokami biblioteki użytkownika

1 Najedź kursorem na miniaturę bloku.

2 Kliknij ikonę **Menu**.

3 (Opcjonalnie) Kliknij ikonę **otwierania pliku** (1), aby otworzyć plik bloku.

Edytuj plik, a następnie zapisz zmiany.

4 (Opcjonalnie) Kliknij ikonę **Usuń** (2), aby usunąć plik bloku.

Kliknij przycisk **Tak**, aby potwierdzić.

25.24 Praca z parametrami i ograniczeniami

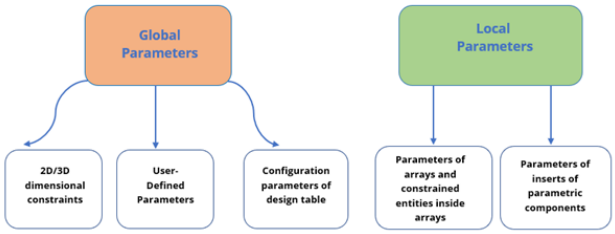
25.24.1 Modelowanie parametryczne

W BricsCAD modelowanie parametryczne odbywa się poprzez zastosowanie wiązań geometrycznych i wymiarowych. Bogaty zestaw narzędzi kontroluje model geometryczny 2D i 3D za pomocą zestawu parametrów. Każdy parametr zostanie wyświetlony wraz z wartością w **Przeglądarce Mechanicznej**. Wartości różnych parametrów można łączyć ze sobą za pomocą wyrażeń. Gdy jedna z wartości parametrów zostanie zmieniona, model geometryczny jest automatycznie aktualizowany. Zestaw narzędzi pozwala użytkownikom BricsCAD dodawać parametryczne zachowanie do dowolnej geometrii i łatwo badać intencje projektowe.

Uwaga: W witrynie BricsCAD nie ma zależności rodzic-dziecko między elementami geometrycznymi. Na przykład, jeśli zmienisz szkic użyty do utworzenia wyciągniętej bryły 3D, bryła nie zostanie odpowiednio zmieniona. Za pomocą parametrów i wyrażeń można tworzyć dowolne zależności.

Istnieją dwa rodzaje parametrów:

- Parametry lokalne są przypisane do konkretnego obiektu.
- Parametry globalne nie są przypisane do określonej jednostki.

25.24.2 Praca z ograniczeniami

Jeśli tworzysz jakieś komponenty (np. okna, drzwi,...) w modelu BIM można je parametryzować, stosując wiązania 3D. Definiowanie więzów pozwala kontrolować kształt i rozmiar elementów. Wraz z ograniczeniami parametry określają pozycje jednostek za pomocą wyrażenia.

Istnieją dwa rodzaje wiązań 3D w BricsCAD: jeden określa rozmiar elementów, drugi lokalizuje ich pozycje.

25.24.3 Wiązania geometryczne

Wiązania geometryczne umożliwiają sterowanie położeniem elementów 3D względem siebie.

Pasek narzędzi: **Parametryczne** > **Wiązania 3D**

Quad: **Wiązania**

Poniższa tabela przedstawia wiązania geometryczne 3D.

Napraw	Utrzymuje bryły, krawędzie lub powierzchnie brył w miejscu na rysunku.
Zgodny	Stosuje wiązanie pokrywania się między dwiema krawędziami, dwiema ścianami lub krawędzią i ścianą dwóch różnych brył.
Koncentryczny	Utrzymuje centralnie dwie cylindryczne, kuliste lub stożkowe powierzchnie.
Równoległy	Utrzymuje równolegle dwie ściany bryły lub różnych brył.
Prostopadły	Utrzymuje dwie ściany bryły lub różnych brył prostopadle.
Styczne	Utrzymuje powierzchnię i zakrzywioną powierzchnię różnych brył jako styczne.
Sztywny zestaw	Sprawia, że zbiór elementów lub podelementów staje się bryłą sztywną.

25.24.4 Więzy Wymiarowe

Więzy wymiarowe umożliwiają sterowanie rozmiarami elementów 3D na rysunkach oraz odległościami między nimi.

Pasek narzędzi: **Parametryczne** > **Wiązania 3D**

Quad: **Wiązania**

Wstążka: **Karta Parametry** > **Wiązania 3D**

W poniższej tabeli przedstawiono wiązania wymiarowe.

Odległość	Odległość tworzy odległość między dwoma podelementami.
Promień	Tworzy promień do cylindrycznych powierzchni lub okrągłych krawędzi.
Kąt	Tworzy kąt pomiędzy dwiema ścianami bryły lub różnych brył.

25.24.5 Ustawianie wyrażenia na parametr

W BricsCAD można ustawić wyrażenie na dowolny parametr, globalny lub lokalny. Jako przykład można utworzyć proste wyrażenie, które zawiera tylko liczbę lub nazwę parametru globalnego i zastosować je do powiązanej geometrii na rysunku. Możesz także użyć bardziej złożonych formuł, które obejmują użycie standardowych operatorów i funkcji.

Uwaga:

- Nazwy w wyrażeniach nie mogą zawierać odwołań do parametrów lokalnych.

- Stałe Pi=3,14... oraz e=2,72... może być używany w wyrażeniach. Nazwy stałych nie mogą być używane jako nazwa parametru i nazwa wiązania 3D.

W poniższej tabeli przedstawiono operatory, których można używać w wyrażeniach.

Dodawanie (+)	Tworzy sumę wartości liczbowych.
Odejmowanie lub Ujemne (-)	Odejmuje dwie wartości liczbowe.
Mnożenie (*)	Mnoży wartości liczbowe.
Podział (/)	Dzieli dwie wartości liczbowe.
Potęgowanie (^)	Oblicza wartość wykładniczą podanych liczb.
Operator modulo lub reszty (%)	Daje resztę po podzieleniu jednej wartości liczbowej na inną np. Wyrażenie "5 % 2" daje w wyniku 1, ponieważ 5 podzielone przez 2 daje iloraz 2 i resztę równą 1.

W poniższej tabeli przedstawiono funkcje i składnię, których można używać w wyrażeniach.

Sinus	sin(wyrażenie)
Cosinus	cos(wyrażenie)
Styczne	tan(wyrażenie)
Łuk sinusoidalny	asin(wyrażenie)
Arcus cosinus	acos (wyrażenie)
Arcus tangens	atan (wyrażenie)
Sinus hiperboliczny	sinh(wyrażenie)
Cosinus hiperboliczny	cosh(wyrażenie)
Tangens hiperboliczny	tanh(wyrażenie)
Arcus sinus hiperboliczny	asinh(wyrażenie)

Arcus cosinus hiperboliczny	acosh(wyrażenie)
Styczna hiperboliczna łuku	atanh(wyrażenie)
Pierwiastek kwadratowy	sqrt (wyrażenie)
Funkcja Signum (-1,0,1)	sign(wyrażenie)
Zaokrąglij do najbliższej liczby całkowitej	round(wyrażenie)
Skróć ułamek dziesiętny	trunc (wyrażenie)
Zaokrąglić w dół	floor(wyrażenie)
Zaokrąglij w górę	ceil (wyrażenie)
Wartość absolutna	abs(wyrażenie)
Największy element w szyku	max(wyrażenie1; wyrażenie2)*
Najmniejszy element w tablicy	min(wyrażenie1;wyrażenie2) *
Stopnie na radiany	d2r(wyrażenie)
Radiany na stopnie	r2d(wyrażenie)
Logarytm o podstawie e	ln(wyrażenie)
Logarytm o podstawie 10	log(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie e	exp(wyrażenie)
Wykładnik o podstawie 10	exp10 (wyrażenie)
Funkcja mocy	pow(wyrażenie1; wyrażenie2)*
Losowy ułamek dziesiętny z zakresu od 0 do 1	Losowy

* Użyj separatora listy zdefiniowanego w systemie: , (przecinek) lub ; (średnik).

25.24.6 Bloki Parametryczne

Bloki parametryczne odnoszą się do bloków, które mają parametry określające rozmiar i kształt geometrii 3D. Po utworzeniu bloku parametrycznego można go wstawić jako odniesienie do bloku na rysunku. Parametry bloku można zmienić po wstawieniu go do modelu. Dzięki temu nie ma potrzeby indywidualnej modyfikacji pliku bloku parametrycznego. Bloki parametryczne umożliwiają również użycie tego samego bloku w różnych rozmiarach i kształtach w modelu.

25.24.7 Parametryzacja komponentu użytkownika

Okno, które zostało utworzone w poprzedniej lekcji, służy do zademonstrowania, jak działa projektowanie parametryczne. Okno to składa się z trzech brył: odejmowania, ramy stałej i szyby.

Krok 1: Przed rozpoczęciem dodawania ograniczeń:

1 Otwórz **Przeglądarke Mechaniczną** za pomocą polecenia OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ, aby kontrolować i zarządzać wartościami wiązań i parametrów 3D.

Uwaga: **Przeglądarka mechaniczna** umożliwia nawigację po wszystkich wiązaniach i parametrach na rysunku oraz edycję wiązań wymiarowych.

2 Upewnij się, że opcja **Zezwalaj na zaznaczanie brył 3D** ( ) jest włączona w Trybie zaznaczania. Aby ułatwić sobie wykonywanie kroków, upewnij się, że opcja Wykrywanie granic jest wyłączona.

Krok 2: Stosowanie ograniczeń poprawki

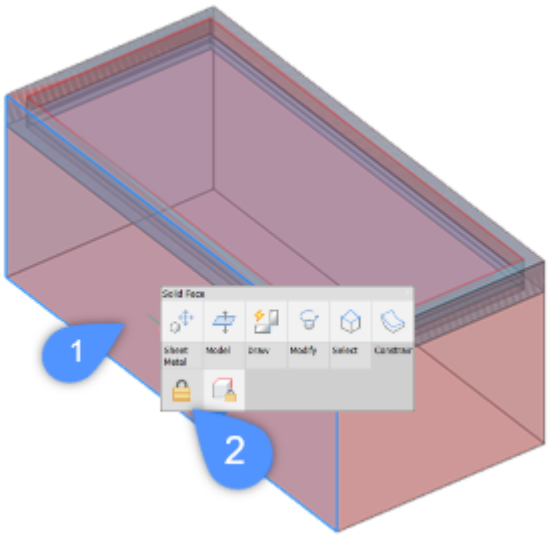
Polecenie: DMFIX3D

1 Włącz warstwę **BC_SUBTRACT**.

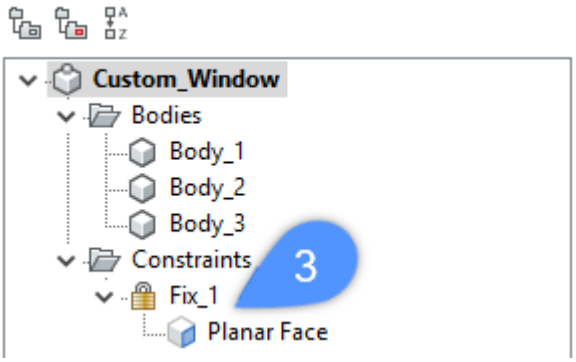
2 Wybierz elementy (1), do których chcesz dodać fiksację.

3 **(Opcjonalnie)** Naciśnij klawisz TAB, aby wybrać zasłoniętą geometrię.

4 Wybierz opcję **Dodaj umocowanie** (2) w grupie poleceń Wiązania 3D w oknie Quad.

Utrwalenie pojawi się w **Przeglądarce Mechanicznej** jako **Zablokuj_1**.

Krok 3: Stosowanie sztywnych wiązań

Polecenie: MBSZTYWNYZESTAW3D

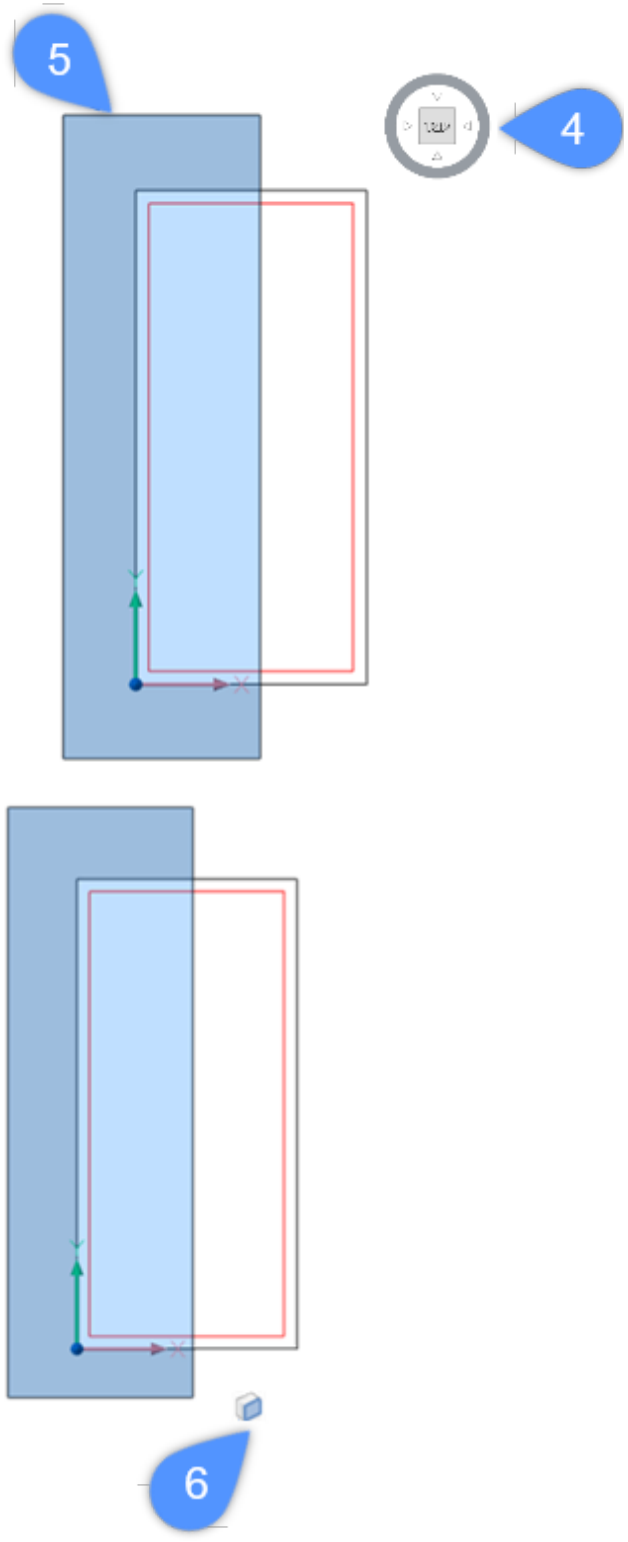
1 Wybierz jednostki, do których mają zostać zastosowane ograniczenia **Sztywny Zestaw**.

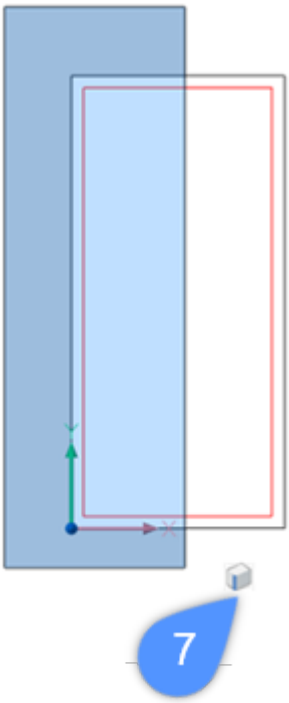
Elementy pozostają w tym samym położeniu względem siebie, gdy znajdują się w zbiorze sztywnym.

Aby wybrać więcej niż jeden podelement tego samego typu jednocześnie, wykonaj następujące czynności:

- Użyj **widżetu Patrz Od** (4), który domyślnie znajduje się w prawym górnym rogu ekranu, aby zmienić widok z 3D na GÓRA.
- Wybierz obiekty za pomocą pola wyboru (5). Podczas rysowania pola wyboru naciśnij klawisz CTRL, aby zmienić typ wyboru podobiektu. Po każdym naciśnięciu klawisza CTRL zmieni się typ wybranej podjednostki. Typ podjednostki można zobaczyć pod kursorem myszy, na przykład ściany (6) lub krawędzie (7).

Uwaga: Domyślnie pola wyboru widzą i wybierają bryły.

5
4
6

2 Wybierz opcję **Dodaj zestaw sztywny** ( ) w grupie poleceń Wiązania 3D w oknie Quad.

3 Powtórz ten sam proces dla pozostałych stron: górnej, dolnej i prawej strony.

Krok 4: Stosowanie ograniczeń odległości

Polecenie: MBODLEGŁOŚĆ3D

Wymiary okna i grubość tafli szkła.

1 Wyłącz warstwę **BIM_Subtract**.

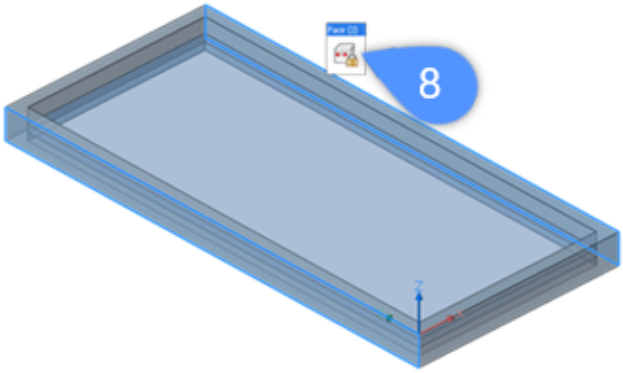
2 Wybierz pierwszą ścianę.

3 Twarz rozświetla się.

4 Najedź kursorem na drugą powierzchnię.

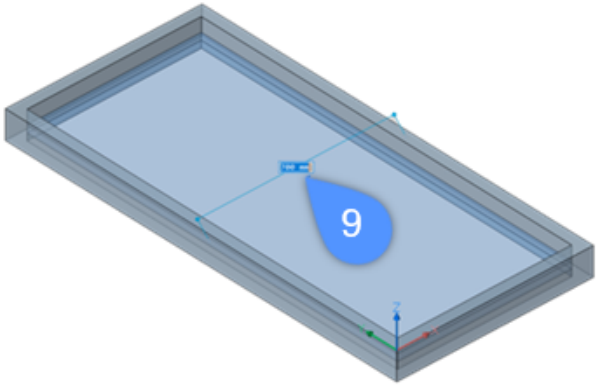
5 Naciśnij klawisz TAB, aby podświetlić zasłonięte powierzchnie.

6 Gdy druga ściana zostanie podświetlona, wybierz opcję **Dodaj odległość** (8) w grupie poleceń Wiązania 3D w oknie Quad.

Zostanie wyświetlony monit: Określ wartość odległości lub [Sterowane geometrią] <xxx.xx>:

7 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżącą wartość.
   - Bieżąca wartość jest wyświetlana w polu wymiaru dynamicznego (9), gdy aktywne są **wymiary dynamiczne** (WYM).

   - Wpisz wartość w wierszu poleceń.

8 Wartość odległości między dwiema powierzchniami pojawi się w **Przeglądarce Mechanicznej**.

   Uwaga: Aby usunąć dowolne wiązania w modelu, wybierz je w **Przeglądarce Mechanicznej**, np. zablokuj, sztywny zestaw... i naciśnij klawisz Delete lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Usuń**.

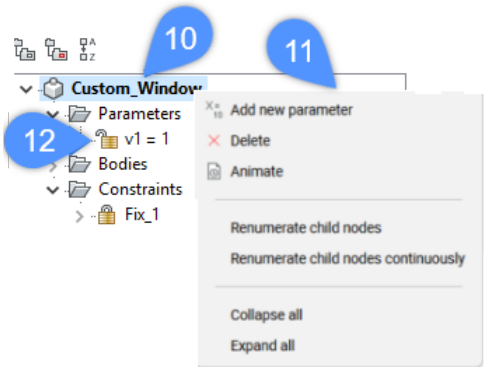
Krok 5: Stosowanie parametrów

Stworzymy parametr sterujący szerokością okna.

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę pliku (10) w **Przeglądarce Mechanicznej**.

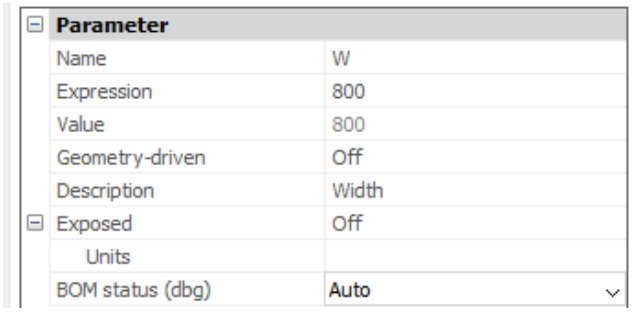
2 Wybierz **Dodaj nowy parametr** (11) z menu kontekstowego.

   Zostanie utworzona siatka ustawień parametrów, a parametr zostanie dodany w **Przeglądarce Mechanicznej** jako **v1 = 1** (12).

3 Wybierz parametr, a następnie edytuj jego właściwości w siatce ustawień.

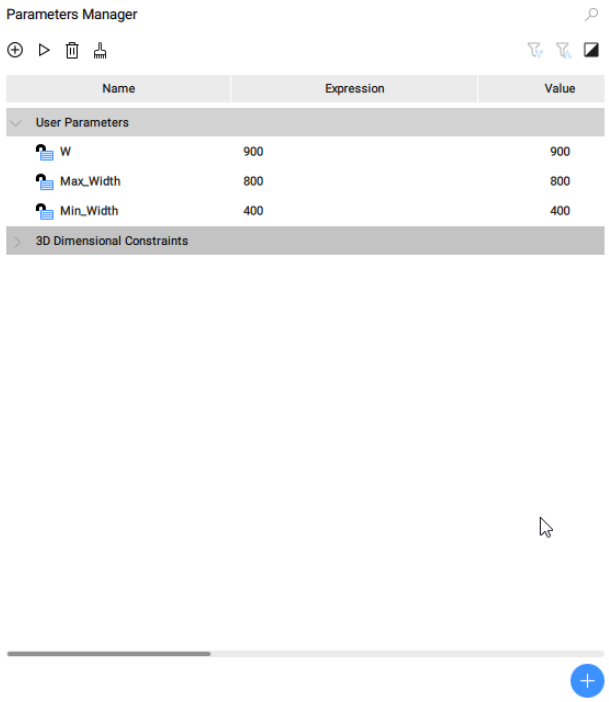
4 Poniższa ilustracja przedstawia właściwości parametru **Szerokość** okna niestandardowego. Poniższa tabela przedstawia każdą właściwość.

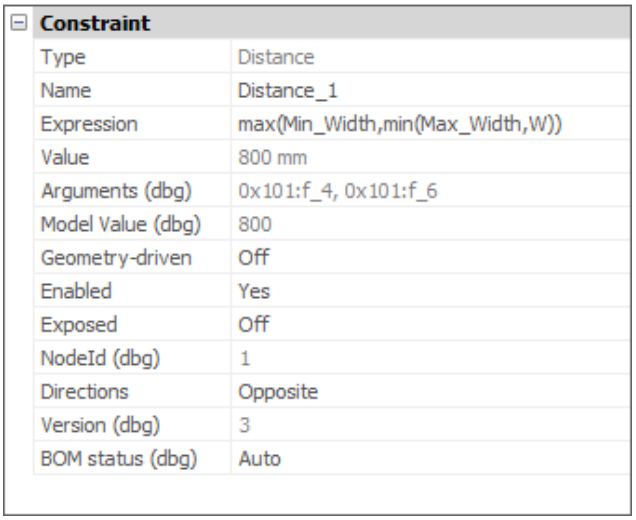
Nazwa	Wpisz nazwę parametru.
Wyrażenie	Wpisz wartość lub formułę.
Wartość	Pokazuje bieżącą wartość parametru.
Oparte na geometrii	Jeśli jest włączona, parametr jest sterowany geometrią (wyłącza pole **Wyrażenia**).
Opis	Zdefiniuj opcjonalny opis parametru.
Narażone	Określa, czy parametr jest dostępny w panelu właściwości, gdy komponent jest wstawiany do modelu.
Jednostki	Określa, czy parametr jest liniowy, powierzchniowy czy wolumetryczny.
Stan BOM (dbg)	Określa, czy parametr zostanie uwzględniony w zestawieniu komponentów.

5 Podobnie, również za pomocą panelu **Menedżera parametrów**, możemy dodać parametry, które

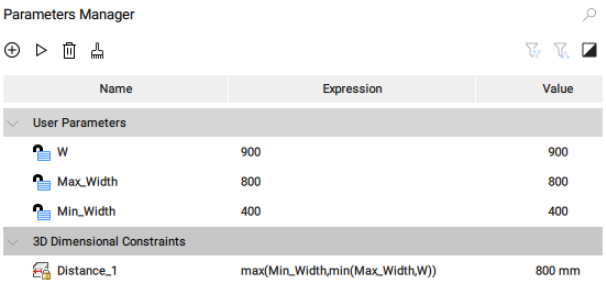
utworzą górne i dolne limity szerokości okna poprzez połączenie wyrażeń max(expression) i min(expression).

6 Aby połączyć właśnie utworzone parametry z ograniczeniem wymiarowym, wybierz ograniczenie odległości w panelu **Przeglądarki Mechanicznej** i użyj parametrów do sformułowania wyrażenia w polu **Wyrażenia** w siatce ustawień wiązań.

Na przykład, gdy W = 900 mm, wartość Distance_1 będzie wynosić 800 mm:

7 **(Opcjonalnie**) Zmień wartość wyrażenia parametru i naciśnij Enter. Przypisane wiązanie odległości zostanie odpowiednio zmienione.

* Na swoim rysunku możesz zaprojektować jak najwięcej wiązań. Pamiętaj, że oprogramowanie powstrzyma Cię od stosowania większej liczby ograniczeń, niż jest to konieczne.

26. Dane budynku

26.1 Model analityczny

26.1.1 Informacje o modelu analitycznym BIM

Model analityczny to uproszczony model szkieletowy, który zawiera tylko elementy budynku przenoszące obciążenia. Liniowe elementy budynku, takie jak słupy, belki i pręty, są reprezentowane przez linie. Płaskie elementy budynku, takie jak ściany i płyty, nie są jeszcze obsługiwane w modelu analitycznym.

W witrynie BricsCAD polecenie BIMMODELANALITYCZNY umożliwia wygenerowanie modelu analitycznego z pełnego modelu 3D konstrukcji. Polecenie rozpoczyna się od automatycznie wygenerowanej propozycji, ale umożliwia dalsze dostosowanie modelu. Automatyczna propozycja spróbuje zminimalizować sztywne połączenia (mimośrody) tak bardzo, jak to możliwe, przesuwając, rozszerzając, a nawet obracając niektóre linie osi. Liczba takich zmian może być kontrolowana przez ustawienia odchylenia.

Wygenerowaną propozycję można później zmodyfikować, korzystając z opcji po wybraniu elementu (węzłów lub osi). Aby propagować efekt lokalnej zmiany dalej, można użyć funkcji przeliczania. Spowoduje to uruchomienie globalnego rozwiązania, które ponownie spróbuje zminimalizować sztywne linki, ale będzie respektować wprowadzone zmiany.

Po edycji modelu można go wyeksportować do pliku IFC i CIS/2. Ten model analityczny może być następnie wykorzystany do dalszej analizy strukturalnej po zaimportowaniu do dedykowanego pakietu oprogramowania analitycznego.

Należy podkreślić, że model wejściowy musi być w pełni sklasyfikowany, ponieważ polecenie BIMMODELANALITYCZNY zakłada, że wszystkie elementy przenoszące obciążenia są wskazane we właściwościach elementu budynku.

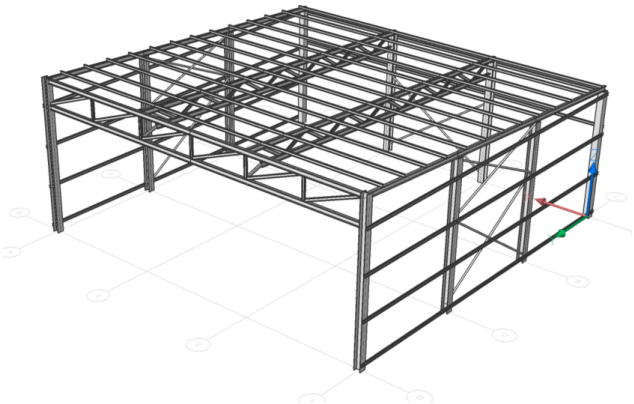
W procedurach model analityczny wyjaśniono na przykładzie. Model ten można znaleźć w załączniku.

26.1.2 Tworzenie modelu analitycznego ze ścisłymi ustawieniami odchyleń

1 Najpierw należy sklasyfikować model BIM. Jest to konieczne do korzystania z polecenia BIMMODELANALITYCZNY.

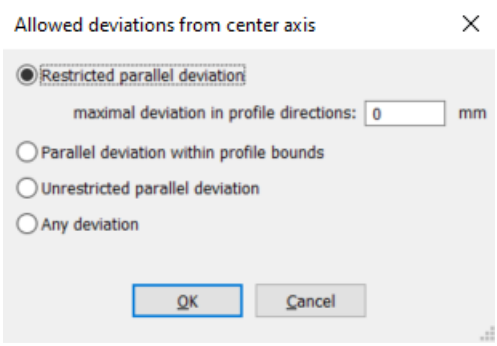
1 Użyj polecenia BIMIFY w modelu lub sklasyfikuj elementy ręcznie.

2 Uruchom polecenie BIMIFY. Zostanie otwarty panel poleceń **Bimify**, który umożliwia analizę modelu i uruchomienie automatycznej klasyfikacji oraz przypisania lokalizacji przestrzennej dla całego modelu lub dla wybranych jednostek.

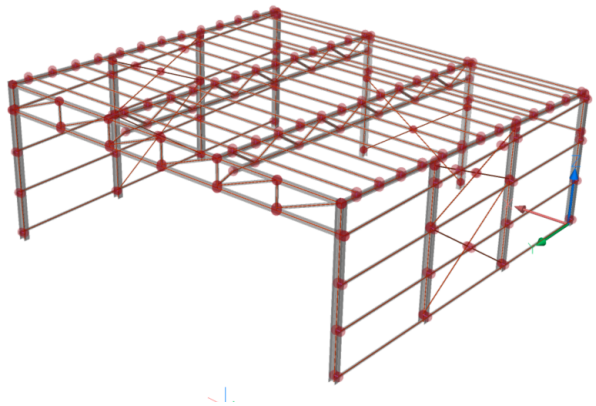
3 Uruchom polecenie BIMMODELANALITYCZNY w wierszu poleceń.

4 Otworzy się wyskakujące okienko.

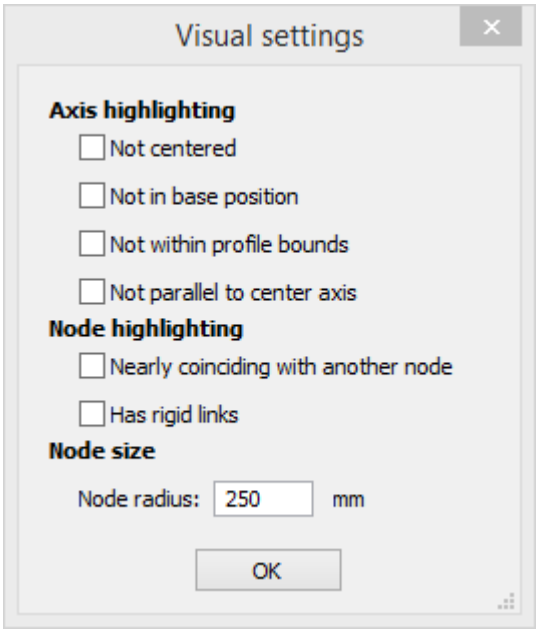
5

To okno umożliwia ustawienie poziomu swobody używanego podczas generowania modelu analitycznego. Po najechaniu kursorem na jedną z opcji podpowiedź pokazuje, jakiego rodzaju ograniczenia są nakładane na tę opcję. W takim przypadku należy wybrać opcję **Ograniczone odchylenie równoległe** z maksymalnym odchyleniem w kierunku profilu wynoszącym 0 mm. Żadna oś nie może odbiegać od swojej centralnej pozycji w profilu.

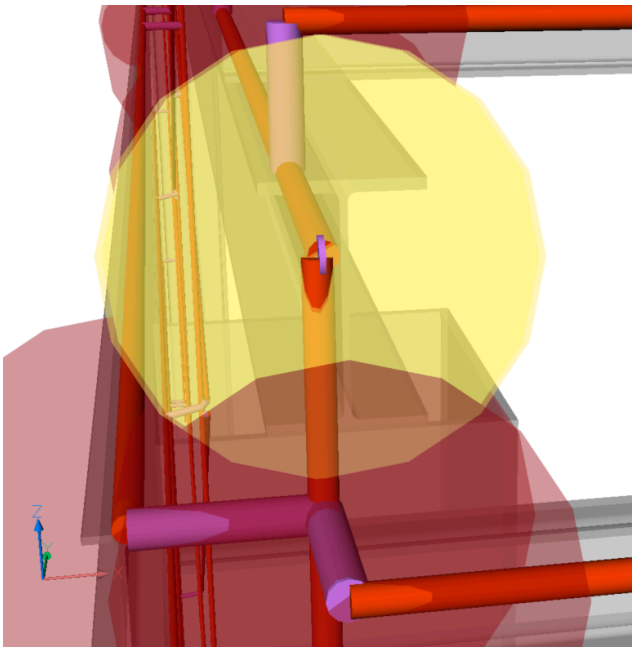
6 Interaktywny podgląd modelu analitycznego jest konstruowany w oparciu o wybrane globalne ustawienie odchylenia.

7

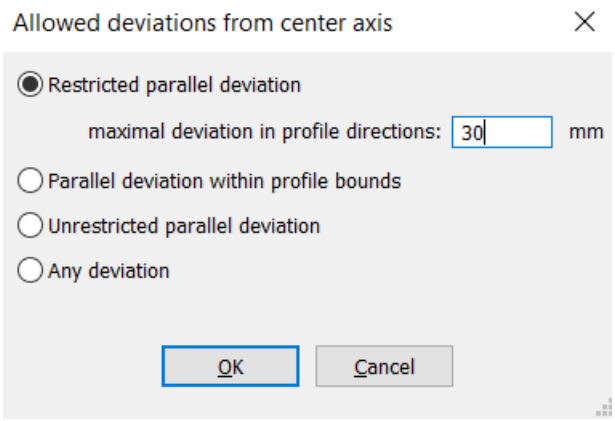
Pojawi się również okno ustawień wizualnych. W tym oknie można zaznaczać i odznaczać różne cechy osi i węzłów, aby podświetlić (na żółto) osie i węzły odpowiadające tym cechom. Umożliwia to zbadanie bieżących właściwości osi i węzłów modelu analitycznego. Na podstawie uzyskanych wyników można określić, czy konieczne jest wprowadzenie jakichkolwiek zmian. Można również zmienić rozmiar dysków reprezentujących węzły. Jest to przydatne w połączeniu z podświetlaniem węzłów, które można wykorzystać na przykład do znalezienia prawie pokrywających się węzłów.

8 Zaznacz pole wyboru **W pobliżu pokrywa się z innym węzłem** w oknie **Ustawienia wizualne**. Zobaczysz, że osie środkowe w tych węzłach nie są idealnie wyrównane. W rezultacie konieczne było wprowadzenie niewielkich sztywnych ogniw (mimośrodów). Wynika to z poprzedniego ustawienia w kroku 4. Te małe sztywne linki są wyświetlane w kolorze fioletowym.

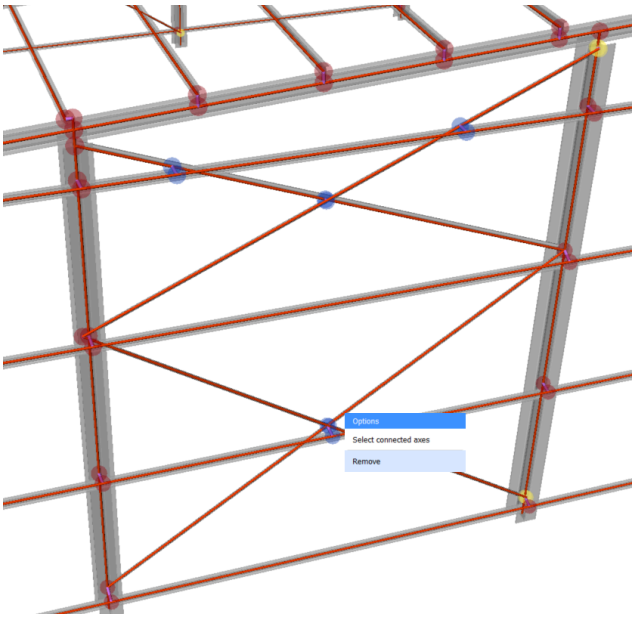

Aby tego uniknąć, należy ponownie uruchomić polecenie z nieco bardziej elastycznym ustawieniem. W oknie **Dozwolone odchylenia od osi środkowej** ponownie wybierz opcję **Ograniczone odchylenie równoległe**, ale tym razem z maksymalnym odchyleniem w kierunkach profilu wynoszącym 30 mm.

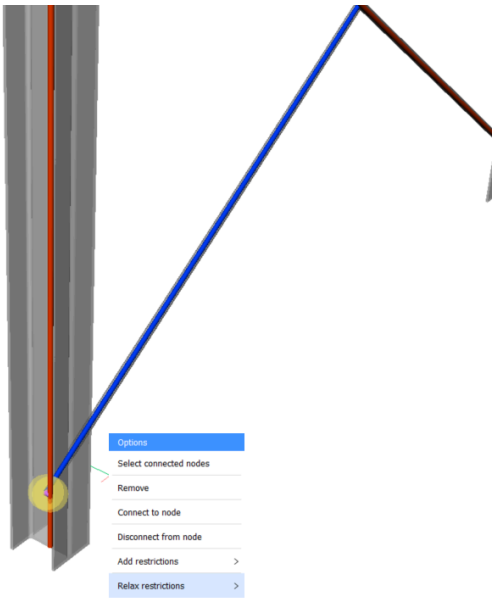

9 Do wykrywania węzłów w podglądzie modelu analitycznego wykorzystywana jest bliskość elementów konstrukcyjnych. Dlatego możliwe jest, że w modelu pojawią się węzły, w których krzyżują się cięgna. Węzły te można łatwo usunąć, klikając węzeł i wybierając opcję **Usuń**.

Uwaga: Możesz zaznaczyć kilka węzłów jednocześnie za pomocą zaznaczenia w ramce.

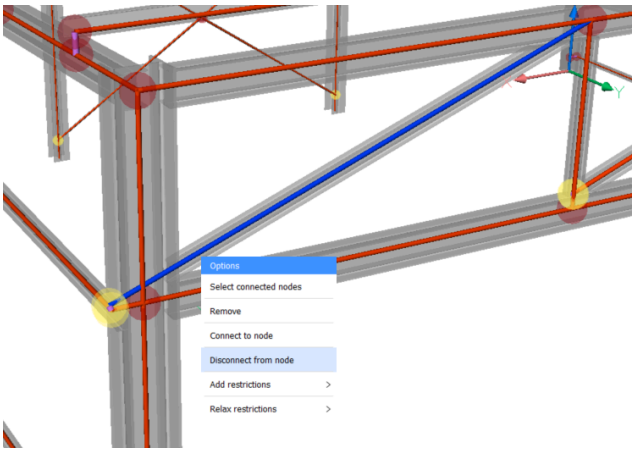

10 Jeśli spojrzeć na pozostałe zbieżne węzły, widać, że drążki kierownicze nie są idealnie wyrównane z liniami środkowymi kolumn i powstają małe sztywne połączenia. Można usunąć te sztywne połączenia, rozluźniając położenie osi drążków kierowniczych do pozycji nierównoległej. Można to zrobić, klikając drążek kierowniczy, klikając **Ograniczenie rozluźnienia** i klikając **Nierównoległe**. Dodatkowa swoboda zostanie wykorzystana do usunięcia sztywnych ogniw poprzez nieznaczne przesunięcie osi drążków kierowniczych.

11 Jedyne zbieżne węzły, które pozostały, znajdują się na przedniej kratownicy konstrukcji hangaru. Jeśli spojrzysz na bok przedniej kratownicy, zobaczysz, że pochylony element jest połączony z poziomą belką, a nie ze słupem.

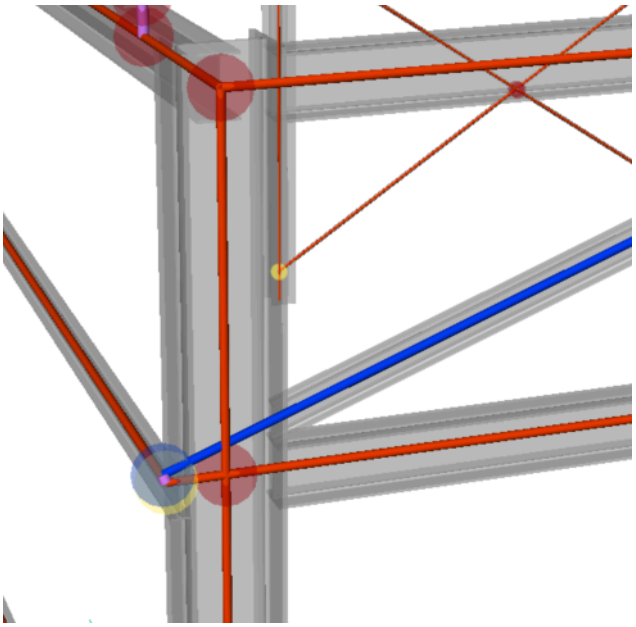
12 Możesz odłączyć przechylony element, klikając go i wybierając opcję **Odłącz od węzła**.

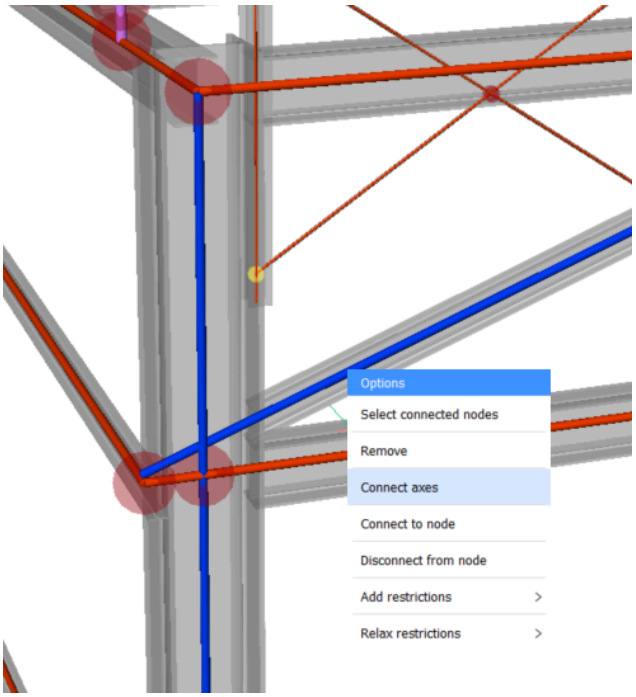
Zostanie wyświetlony monit: Wybierz węzeł do odłączenia od osi [Ok]

Wybierz węzeł, od którego chcesz się rozłączyć.

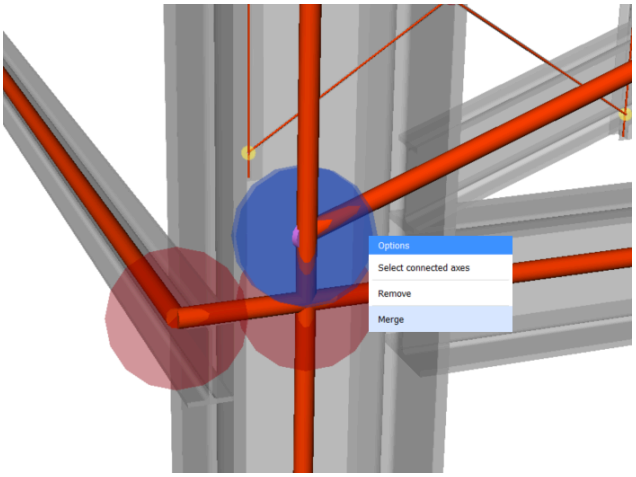
Wpisz **O**, aby wybrać Ok.

Teraz wybierz dwie osie, które chcesz połączyć i kliknij przycisk **Połącz osie**.

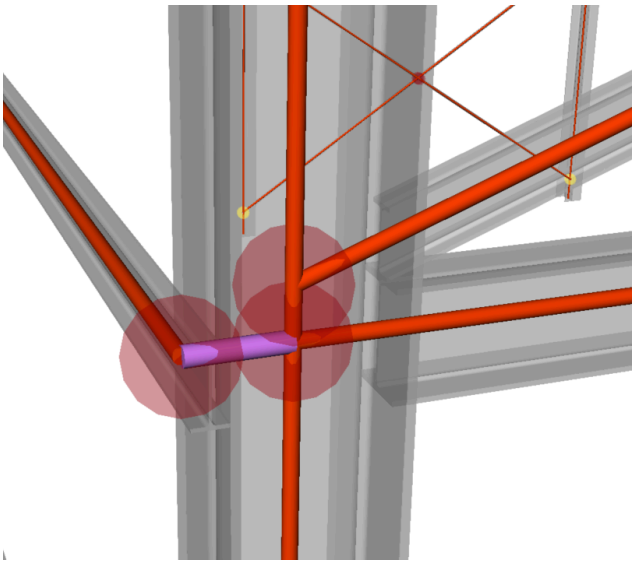

Przy ustawieniu globalnego odchylenia można to zrobić tylko poprzez ponowne wprowadzenie małego sztywnego łącza. Można to usunąć, łącząc oba węzły. Zaznacz oba węzły i kliknij przycisk **Scal**.

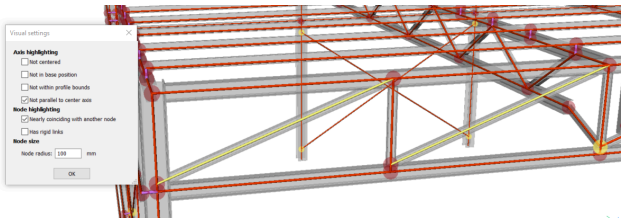
13 Widać, że podpora boczna jest również przymocowana do belki przedniej zamiast do kolumny. Powtórz krok 9 dla elementu bocznego.

14

15 Można usunąć ostatnie pokrywające się węzły w przedniej kratownicy, łącząc węzły. Spowoduje to przesunięcie osi pochylonych elementów i wprowadzenie sztywnych połączeń na drugim końcu.

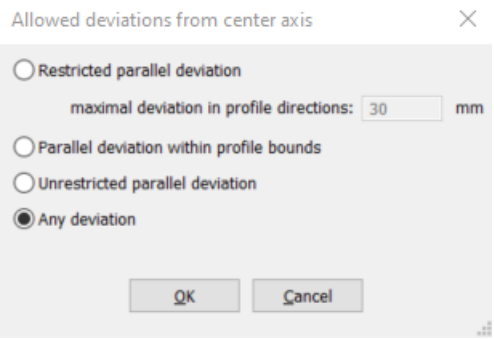
16 ***Uwaga:*** Jeśli spojrzysz na oś **Nie równolegle do osi** środkowej za pomocą okna **ustawień wizualnych**, zobaczysz, że przechylony pręt w przedniej kratownicy może być nierównoległy do osi środkowej. Można więc również usunąć małe sztywne ogniwa, rozluźniając przechylony element do pozycji nierównoległej, tak jak zrobiliśmy to w przypadku drążków kierowniczych.

26.1.3 Tworzenie modelu analitycznego z najmniej restrykcyjnymi ustawieniami odchyleń

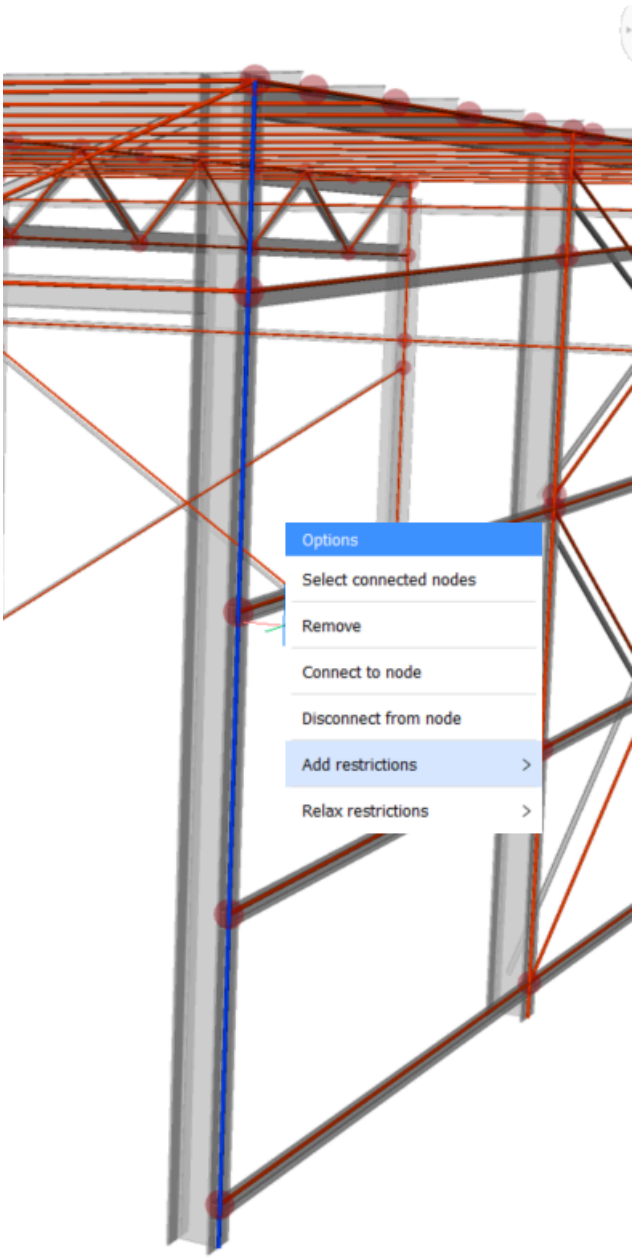
1 Powtarzaj kroki z poprzedniej procedury aż do kroku 4.

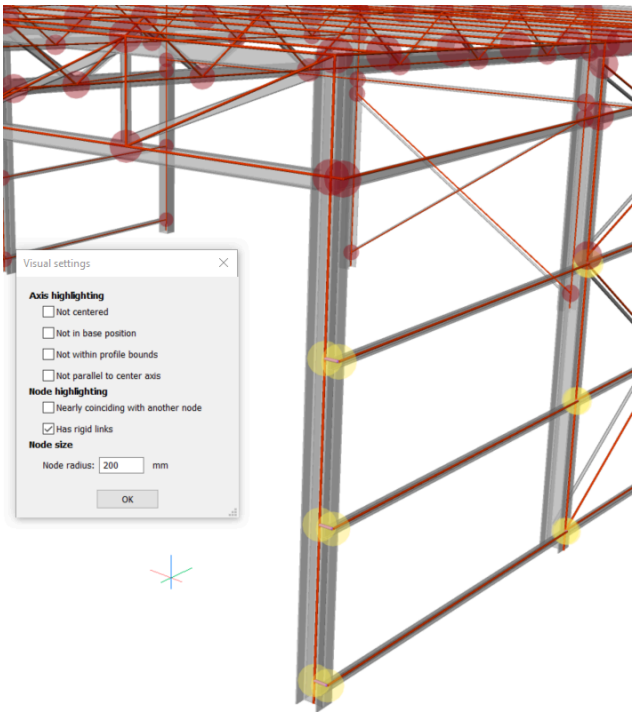
2 Wybierz **Dowolne odchylenie** w polu **Dozwolone odchylenia od osi środkowej**. Pozwala to na dużą swobodę i uniknięcie sztywnych powiązań. W podglądzie modelu analitycznego widać, że niektóre osie zostały przechylone. Na przykład małe elementy w kratownicach nie są wyśrodkowane, a oś słupa jest przesuwana w kierunku granic profilu, aby znaleźć tam połączenia z mniejszymi elementami bocznymi.

3 Usunąć niepotrzebne węzły drążka kierowniczego jak w kroku 7 procedury przy ścisłym ustawieniu odchylenia.

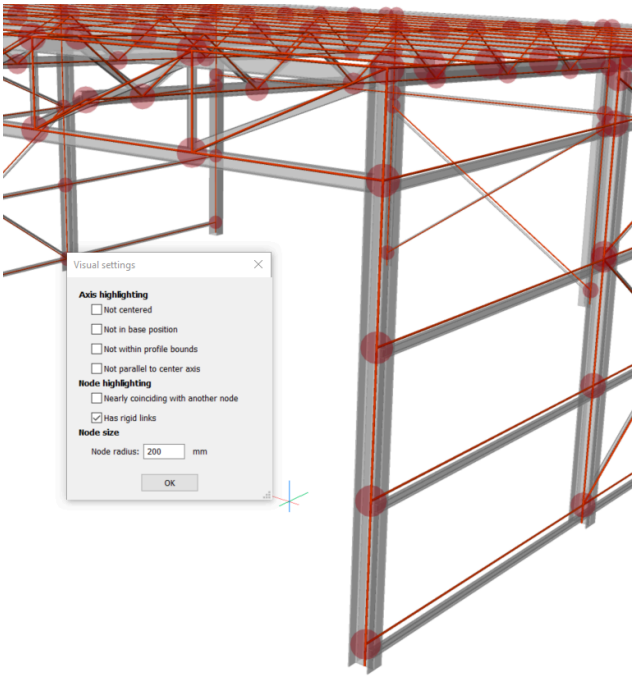
4 W interaktywnym podglądzie modelu analitycznego osie kolumn zostały przesunięte w kierunku granic profilu. W tym kroku oś kolumn zostanie wyśrodkowana. Można to zrobić, klikając oś kolumny, klikając **Dodaj ograniczenia** i klikając **Wyśrodkuj**. Wprowadza to sztywne powiązania bardzo lokalnie.

Options
Select connected nodes
Remove
Connect to node
Disconnect from node
Add restrictions
Relax restrictions

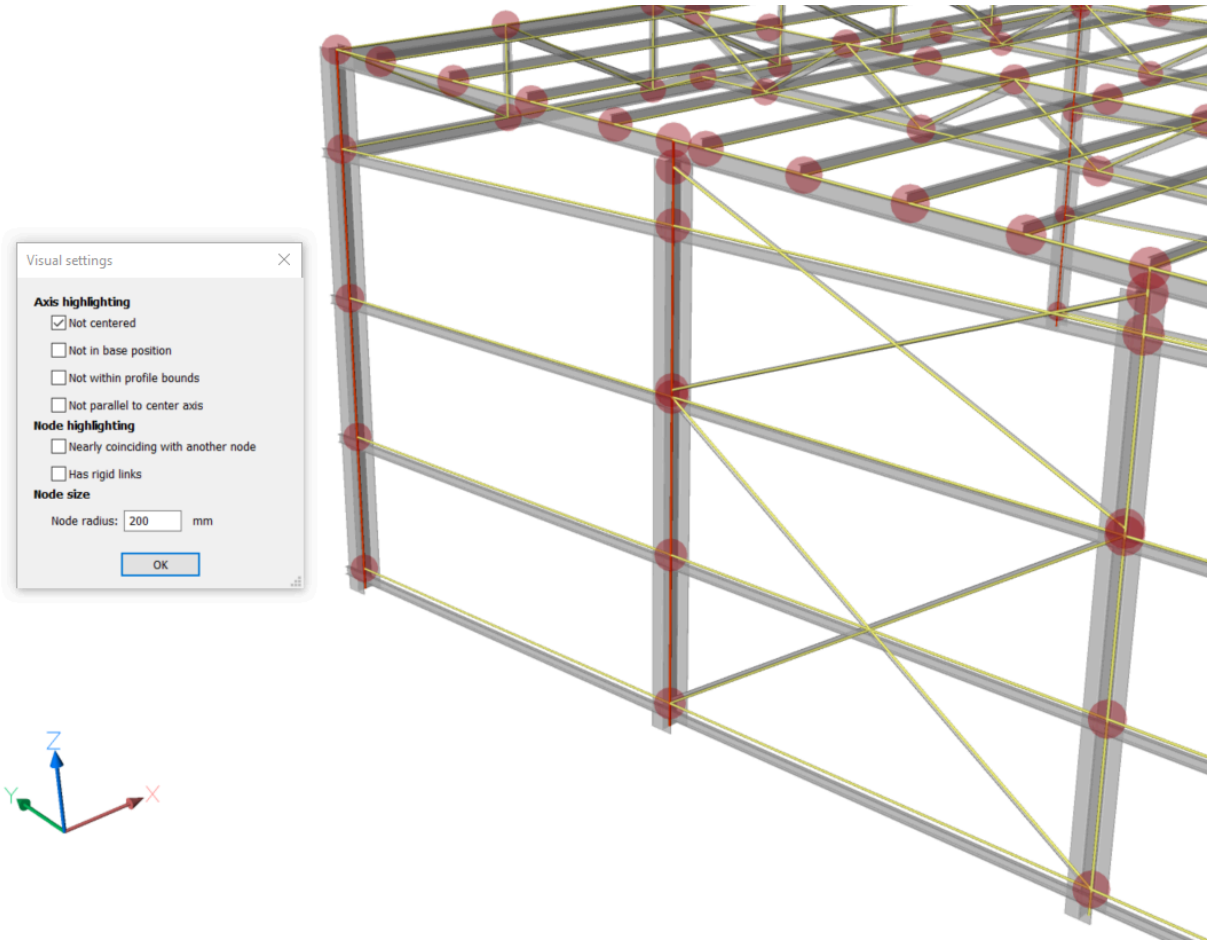
5 W oknie ustawień wizualnych zaznacz pole wyboru **Ma sztywne linki**.

Wpisz **R**, aby wybrać opcję **Przelicz**.

6 W oknie ustawień wizualnych zaznacz pole wyboru **Nie wyśrodkowane**.

Widać, że jedna z kolumn nadal nie jest wyśrodkowana, ponieważ połączenie na jej szczycie obejmuje nie tylko większe belki, ale także jedną z mniejszych. Można to zmienić, nakładając ograniczenie wyśrodkowania również na tę kolumnę.

26.1.4 Eksportowanie modelu analitycznego

1 Uruchom polecenie BIMMODELANALITYCZNY.

1 Zmień model analityczny zgodnie z własnymi potrzebami.

2 Po zakończeniu tworzenia modelu wpisz **E**, aby wybrać opcję **Wyeksportuj i wyjdź**.

3 Zostanie wyświetlone okno dokumentu, w którym można nazwać i zapisać plik w wybranym folderze. Możesz także wybrać typ pliku do wyeksportowania. Może on zostać wyeksportowany do pliku IFC4 (*.ifc) lub CIS/2 (*.stp).

4 ***Uwaga:*** Istnieją pewne uwagi dotyczące wyeksportowanego wyniku.

- **Koncepcja węzła** używana przez BIMMODELANALITYCZNY nie pokrywa się całkowicie z koncepcją węzła **CIS/2** i **IFC**:

  W BIMMODELANALITYCZNY tylko połączenia między elementami liniowymi są modelowane za pomocą węzła. Na przykład kolumny nie będą miały węzła podłogi, jeśli nie ma tam połączenia z innym elementem. Podczas eksportu dodawane są brakujące węzły końcowe, aby zapewnić zgodność z eksportem CIS/2 i IFC.

  W BIMMODELANALITYCZNY węzeł zawsze leży dokładnie na każdej połączonej osi. Mimośrody są modelowane za pomocą wyraźnych wizualnych sztywnych połączeń (fioletowe

paski w podglądzie). Podczas eksportu każdy klaster węzłów BricsCAD, które są połączone sztywnymi łączami, jest tłumaczony na pojedynczy węzeł połączenia z mimośrodami w **CIS/2** i **IFC**.

- **Koncepcja osi** używana przez BIMMODELANALITYCZNY nie zawsze pokrywa się z koncepcją osi **CIS/2** i **IFC**:

  W BIMMODELANALITYCZNY dla każdego elementu fizycznego będzie jedna oś. Oś może być podłączona do więcej niż dwóch węzłów. Podczas eksportu oś, która ma wiele węzłów wzdłuż swojej długości, jest dzielona na kilka prętów analizy, z których każdy ma jeden węzeł końcowy i jeden węzeł początkowy, na potrzeby eksportu **CIS/2** i **IFC**.
- Koncepcja **pozycji bazowej** w BricsCAD jest podobna do **punktów kardynalnych**. Pozycje bazowe w BricsCAD stanowią podzbiór punktów kardynalnych określonych w standardzie **CIS/2**. Na razie obsługiwane są tylko pozycje kardynalne od 1 do 9.
- W modelu analitycznym, obliczonym przez BricsCAD, oś może przesunąć się od środka jednostki fizycznej, zasadniczo do dowolnego punktu w określonych granicach. Oznacza to, że ostateczna pozycja osi analizy niekoniecznie pokrywa się z punktem kardynalnym lub pozycją bazową profilu. Podczas eksportu profil przekroju jest łączony z osią analizy przy użyciu najbliższej pozycji bazowej profilu do końcowej osi analizy, przy użyciu koncepcji punktu kardynalnego w **CIS/2** i **IFC**. Oznacza to, że jeśli wizualizujesz konstrukcję w przeglądarce **CIS/2** lub **IFC**, która pokazuje fizyczne pręty jako wytłoczenia przekroju profilu wzdłuż osi analizy, zobaczysz, że pokazana tam konstrukcja może nieznacznie odbiegać od oryginalnej konstrukcji zamodelowanej lub zaimportowanej do BRICSCAD. Struktura opisana przez **wyeksportowany model analityczny** jest zatem **przybliżeniem rzeczywistej struktury**.

Model analityczny.dwg

26.2 Autouzupełnianie danych BIM

26.2.1 Polecenia

BIMAUTODOPASUJ

26.2.2 Informacje o danych AutoComplete BIM

Zamiast ręcznie przypisywać kompozycje do każdego elementu, polecenie BIMAUTODOPASUJ wykrywa różnicę między ścianami wewnętrznymi i zewnętrznymi oraz ich odpowiednią kompozycję i automatycznie przypisuje ją do innych ścian. Może również rozróżniać różne piętra, różne strony budynku, ściany z balkonem itp.

Uwaga: Przed użyciem polecenia BIMAUTODOPASUJ upewnij się, że wszystko zostało bimifikowane (). AutoMatch działa najlepiej z w pełni zbimifikowanym modelem.

26.2.3 Dane AutoComplete BIM w jednym pliku

1 Wpisz BIMAUTODOPASUJ w wierszu poleceń i naciśnij Enter.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Automatyczne dopasowanie**.

2 Wybierz jedną z następujących opcji:
- **Kompozycje**: Kopiowanie kompozycji.
- **Parametry okna**: Kopiuj parametry okna.
- **Właściwości BIM**: Kopiuj właściwości BIM.
- **Parametry schodów**: Kopiuj parametry schodów.

3 W sekcji **Wybierz źródło** wybierz opcję **Autouzupełnianie**.

4 Jeśli plik zawiera wiele budynków, polecenie BIMAUTOMATCH prosi o zdefiniowanie budynku źródłowego.

5 Wybierz budynek i naciśnij Enter.

6 Jeśli BIMAUTODOPASUJ znajdzie logiczną cechę odróżniającą obiekty, automatycznie ją wykorzysta. Jeśli plik zawiera wiele budynków, polecenie BIMAUTODOPASUJ prosi o zdefiniowanie budynku źródłowego.

26.2.4 Autouzupełnianie danych BIM za pomocą pliku zewnętrznego

1 Wpisz BIMAUTODOPASUJ w wierszu poleceń i naciśnij Enter.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Automatyczne dopasowanie**.

2 Wybierz jedną z następujących opcji:
- **Kompozycje**: Kopiowanie kompozycji.
- **Właściwości BIM**: Kopiuj właściwości BIM.
- **Parametry okna**: Kopiuj parametry okien.
- **Parametry schodów**: Kopiuj właściwości schodów.

3 W obszarze **Wybierz źródło** wybierz opcję **Plik zewnętrzny**.

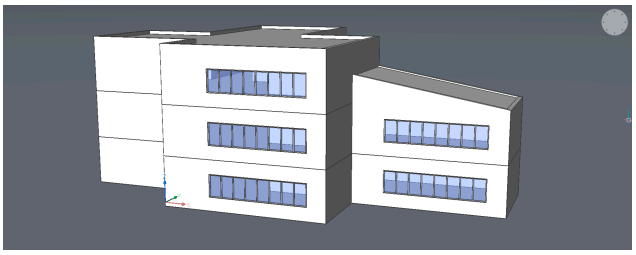
4 Wybierz plik źródłowy i kliknij **Otwórz**.

5 Jeśli plik zawiera wiele budynków, polecenie BIMAUTOMATCH prosi o zdefiniowanie budynku źródłowego.

6 Wybierz budynek i naciśnij Enter.

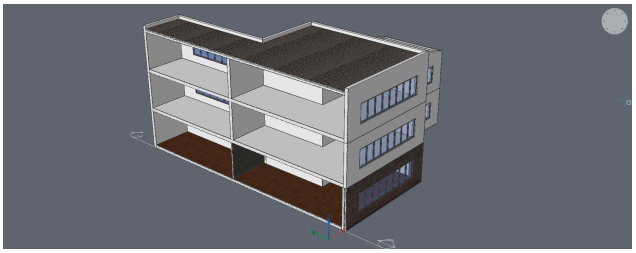
26.2.5 Procedura: korzystanie z autouzupełniania w jednym pliku

1 Otwórz plik, od którego chcesz zacząć. Tutaj używamy podstawowego prostokątnego budynku, który wygląda tak:

1

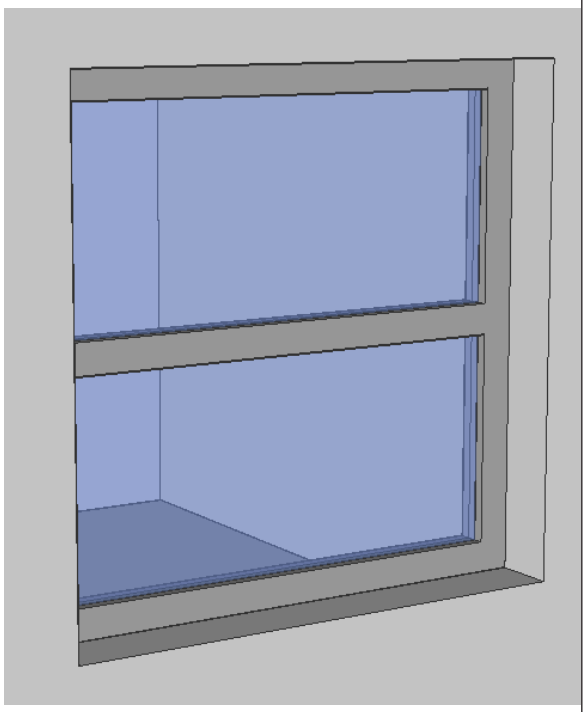
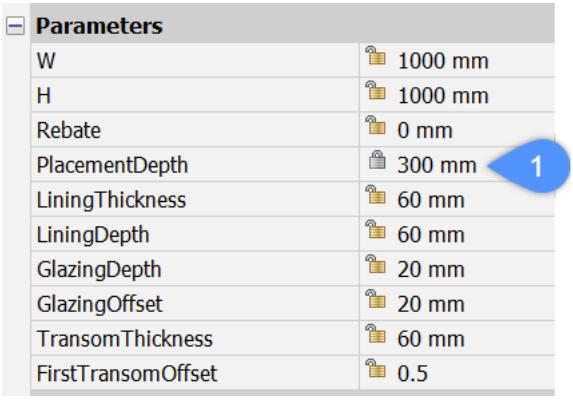
Uwaga: Nie należy jeszcze dodawać żadnych danych BIM ani kompozycji.

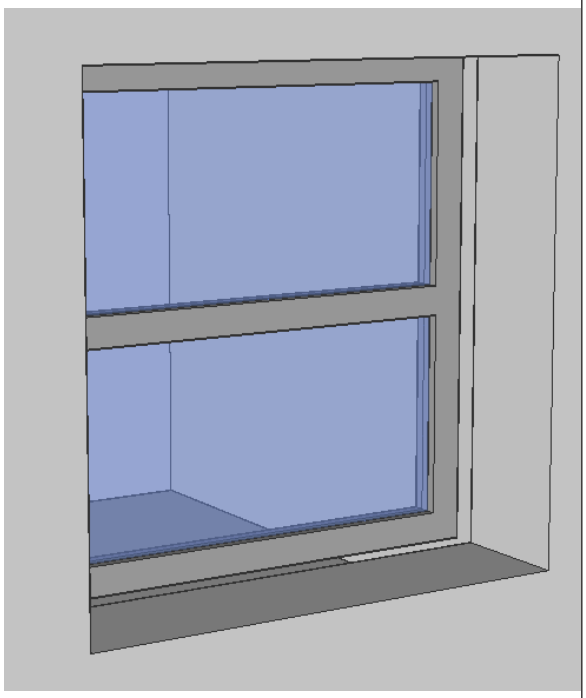
2 Dodaj żądane kompozycje. Nie rób tego dla wszystkich elementów, ale tylko dla jednego elementu każdego typu. W naszym przykładzie nadajemy kompozycję 1 ścianie zewnętrznej, 1 ścianie wewnętrznej, 1 płycie podłogowej i dachowi:

3

Uwaga: Być może masz różne rodzaje ścian zewnętrznych, na przykład ścianę skierowaną na północ, która wymaga większej izolacji. W tym przypadku nadajesz jednej z tych północnych ścian inną kompozycję.

4 W tym przykładzie chcemy również dostosować parametry naszych okien. Wybierz tylko jedno z okien i zmień żądany parametr w panelu **Właściwości**.

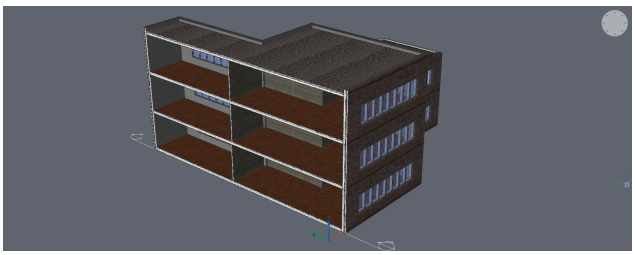
	Okno przed zmianami
	Zmiana wartości **PlacementDepth** w panelu **właściwości** okna.

	Okno po zmianach

5 Wpisz BIMAUTODOPASUJ i naciśnij Enter. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Automatyczne dopasowanie**.

6 Zaznacz pola **Kompozycje** i **Parametry okna**, aby wybrane przez nas kompozycje i parametry okna zostały uzupełnione na całym rysunku.

7 Wybierz opcję **Autouzupełnianie**. Kompozycje i parametry okien w pliku są automatycznie kopiowane. Rysunek wygląda następująco:

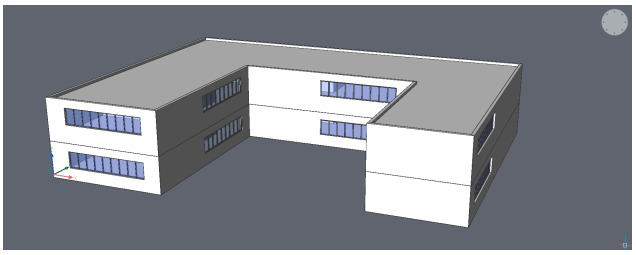

Używając polecenia BIMAUTODOPASUJ, bardzo szybko mamy wszystkie nasze kompozycje i parametry okien takie, jakie chcemy, bez martwienia się o zapomnienie czegokolwiek.

Uwaga: Można zauważyć, że różne typy ścian zewnętrznych nie mają żadnych problemów. Wszystkie ściany wychodzące na północ otrzymały prawidłową, dostosowaną kompozycje.

26.2.6 Procedura: używanie autouzupełniania z plikiem zewnętrznym

1 Otwórz projekt, który jest podobny stylem do innego projektu, który już ukończyłeś. W tym przypadku weźmiemy inny prostokątny budynek, podobny do tego, który oglądaliśmy wcześniej:

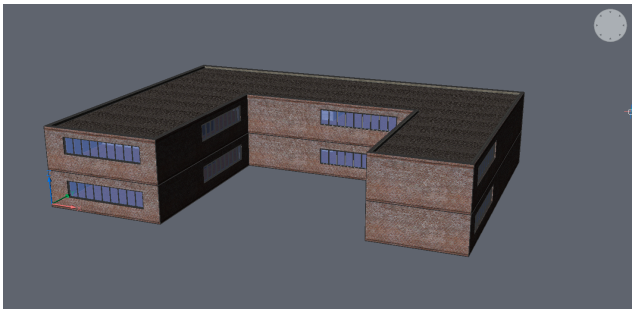
1

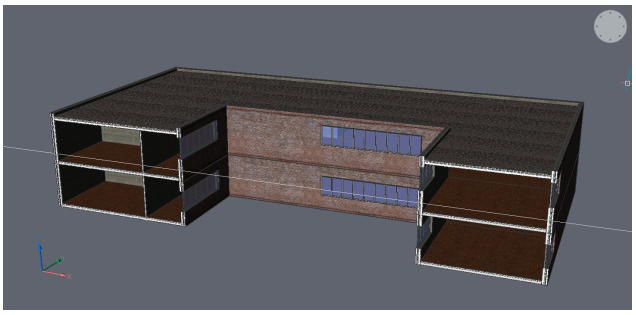
2 Wpisz BIMAUTODOPASUJ i naciśnij Enter. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Automatyczne dopasowanie**.

3 Zaznacz pola **Kompozycje** i **Parametry okna**, aby wybrane przez nas kompozycje i parametry okna zostały uzupełnione na całym rysunku.

4 Wybierz opcję **Plik zewnętrzny**.

5 Wybierz plik, który utworzyliśmy w poprzedniej procedurze. Kompozycje i parametry okna z pliku zewnętrznego zostaną skopiowane do nowego pliku. Rysunek wygląda następująco:

6

Uwaga: Przydatne może być utworzenie biblioteki stylów budynków z ich typowymi kompozycjami, aby w bardzo efektywny sposób korzystać z polecenia BIMAUTODOPASUJ z plikami zewnętrznymi.

26.3 Dołączanie kompozycji

26.3.1 Polecenia

BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ, BLKOMPOZYCJE

26.3.2 O BIM : Dołącz kompozycję

Polecenie BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ umożliwia łatwe zastosowanie kompozycji do wybranych brył. Przypisaną kompozycję można odwrócić lub ponownie zdefiniować na inną powierzchnię odniesienia. Opcjonalnie można wyrównać bryły w oparciu o powierzchnię odniesienia lub środek kompozycji.

Zobacz BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ, aby uzyskać więcej informacji na temat dołączania kompozycji. Aby uzyskać więcej informacji na temat zarządzania kompozycjami, zobacz Kompozycje BIM .

26.3.3 Dołączanie kompozycji

Aby dołączyć kompozycję, możesz:

- Użyj polecenia BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.
- Przeciągnij kompozycję z panelu **Kompozycje BIM** na bryłę (-y).

Korzystanie z komendy BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ

1 Uruchom komendę BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.

1 **Zostanie wyświetlony monit**: Wprowadź nazwę kompozycji lub [Okno dialogowe / Element] <Okno dialogowe>.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

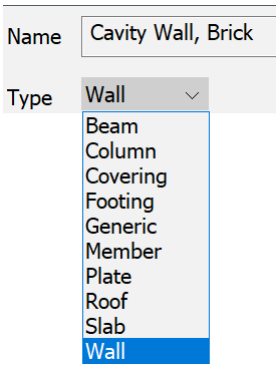
- Wpisz nazwę kompozycji w pasek poleceń i naciśnij Enter.

  Uwaga: W nazwach kompozycji rozróżniana jest wielkość liter.

- Naciśnij Enter, aby wyświetlić okno dialogowe **Kompozycje** , a następnie kliknij kompozycję na liście **W projekcie** lub **W Bibliotece**, aby otworzyć menu kompozycji.

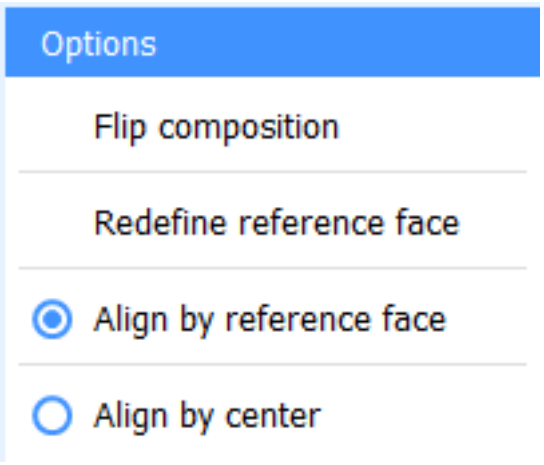
  Jeśli chcesz wybrać kompozycję bez otwierania menu, kliknij ją dwukrotnie.

3 Wybierz **Typ** Kompozyji z menu rozwijanego i naciśnij **Wybierz**, aby zaakceptować.

4 Wybierz elementy, do których chcesz dołączyć kompozycję, i naciśnij klawisz Enter.

5 Wybierz powierzchnię odniesienia. Jeśli najedziesz kursorem na widżet, wyświetli się podmenu z różnymi opcjami. Aby uzyskać więcej informacji na temat ponownego definiowania powierzchni odniesienia, zobacz temat BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.

6 Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować powierzchnię odniesienia.

7 BricsCAD odpowiada: Kompozycja została przypisana do elementu (ów) <xxx>.

Uwaga: Za pomocą Bimify elementy budynku są automatycznie klasyfikowane. Ułatwia to wybór odpowiednich elementów.

Przeciąganie kompozycji na bryłę

1 Wybierz kompozycję w panelu Kompozycje BIM ( ). Zobacz panele dokowalne.

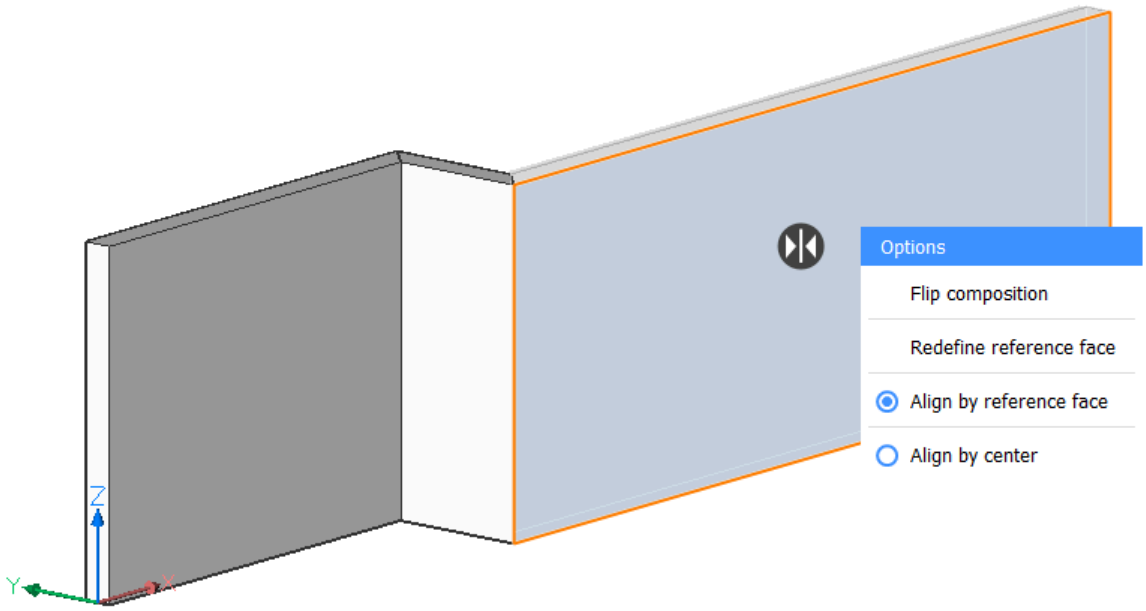
2 Przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij kompozycję na bryłę.

3 Bryła pod kursorem zostanie podświetlona, co oznacza, że jest to powierzchnia odniesienia do dołączenia kompozycji.

4 Zwolnij lewy przycisk myszy, aby dołączyć kompozycję.

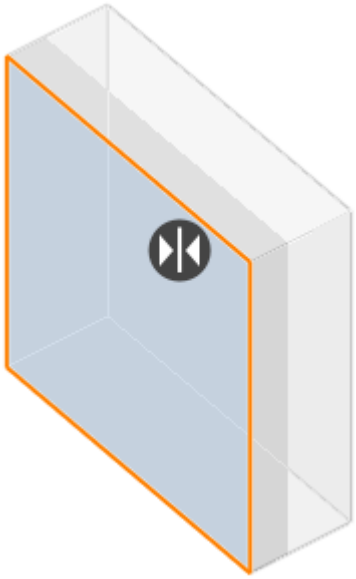
5 Pojawi się widżet, który pozwala wybrać powierzchnię odniesienia.

6 Powierzchnia odniesienia jest nieruchoma, natomiast przeciwległa ściana przesuwa się, jeśli grubość kompozycji nie pasuje do bieżącej grubości bryły.

Aby uzyskać więcej informacji na temat ponownego definiowania powierzchni odniesienia, zobacz temat BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.

7 Ciemniejsza objętość wskazuje na objętość i położenie ciała stałego po dołączeniu kompozycji.

8 Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować bieżącą powierzchnię odniesienia i dołączyć kompozycję.

Uwaga: W przypadku wybrania kompozycji jednowarstwowej o zmiennej grubości nie ma potrzeby wybierania ściany odniesienia. Kompozycja jest dołączona do wybranej bryły.

Przeciąganie kompozycji na wybrane bryły

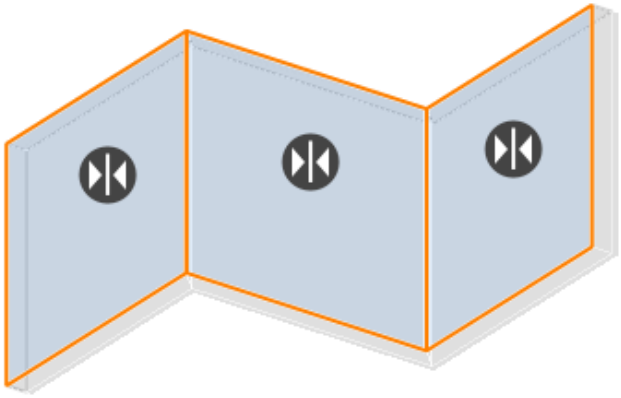
1 Wybierz bryły, do których chcesz zastosować kompozycję.

2 Wybierz kompozycję w panelu **BIM Kompozycje** .

3 Przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij kompozycję na dowolną z wybranych brył.

4 Zwolnij lewy przycisk myszy, aby dołączyć kompozycję.

5 Pojawi się widżet, który umożliwia wybranie powierzchni odniesienia dla każdego segmentu osobno.

Aby uzyskać więcej informacji na temat ponownego definiowania powierzchni odniesienia, zobacz temat BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.

6 Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować bieżącą powierzchnię odniesienia i dołączyć kompozycję.

Uwaga:

- Kompozycje BIM są kopiowane do bazy danych projektu po załączeniu.
- Dołączenie kompozycji **Ściany** do bryły powoduje automatyczne klasyfikowanie bryły jako ściany.
- Dołączenie kompozycji **Stropu** lub **Dachu** do bryły powoduje automatyczne zaklasyfikowanie bryły jako stropu.

26.3.4 Kopiuj kompozycje z innych brył

1 Uruchom komendę BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.

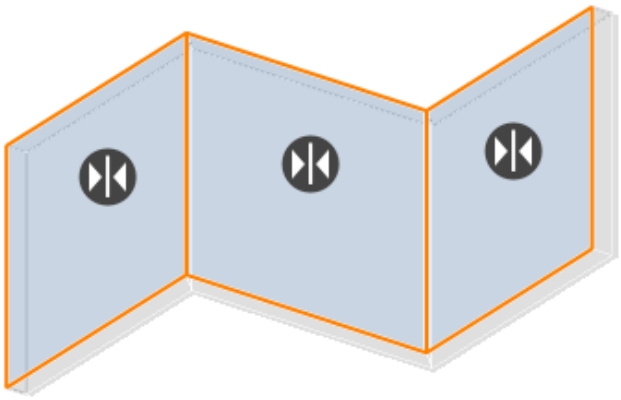
2 Wybierz opcję **Element**.

Prosi: **Wybierz inny element, aby uzyskać kompozycję:**

3 Wybierz bryłę, z której chcesz skopiować kompozycję.

4 Wybierz bryły, do których chcesz dołączyć skopiowaną kompozycję.

5 Pojawi się widżet, który umożliwia wybranie powierzchni odniesienia dla każdego segmentu osobno.

Aby uzyskać więcej informacji na temat ponownego definiowania powierzchni odniesienia, zobacz temat BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.

6 Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować bieżącą powierzchnię odniesienia i dołączyć kompozycję.

26.3.5 Usuwanie kompozycji z brył

Opcja **Odklasyfikuj** polecenia BIMKLASYFIKUJ usuwa kompozycję z bryły.

1 Wybierz bryłę(y).

2 Wybierz **Odklasyfikuj** z grupy poleceń **BIM** w Quad.

26.4 Klasyfikacja BIM

26.4.1 Polecenia

BIMKLASYFIKUJ

26.4.2 Informacje

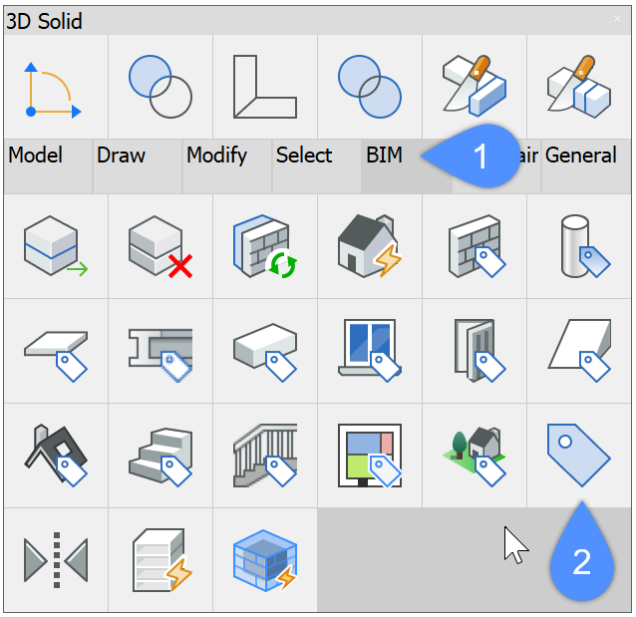
Jeśli masz model koncepcyjny bez żadnej klasyfikacji, możesz przekształcić te elementy w sklasyfikowane elementy BIM za pomocą BIMKLASYFIKUJ.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule na temat **polecenia BIMKLASYFIKUJ**.

26.4.3 Klasyfikacja podmiotów

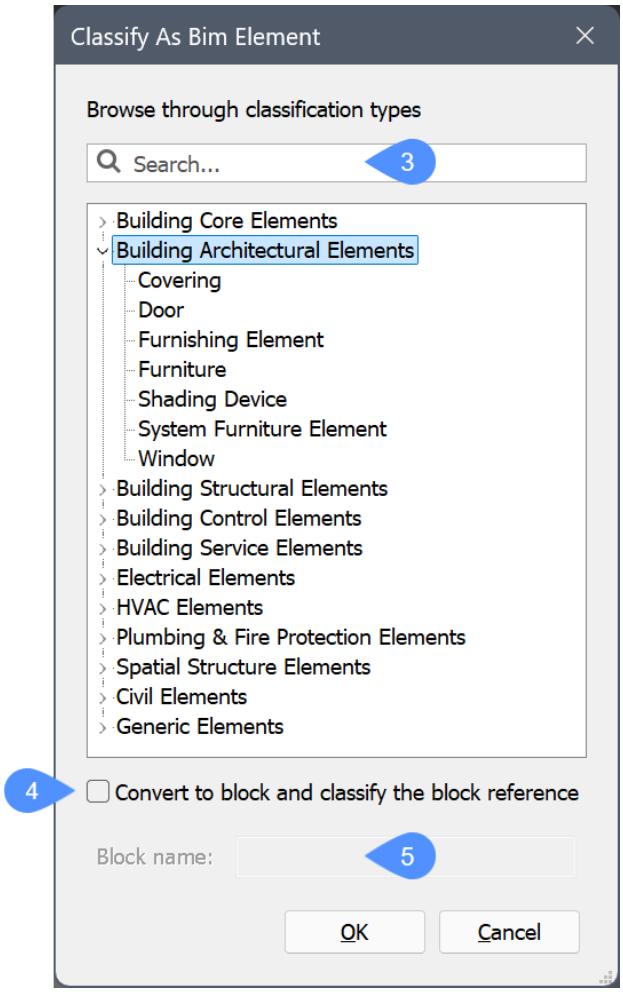
1 Wybierz element na rysunku do sklasyfikowania.

2 Wybierz typ klasyfikacji (1) w grupie poleceń **BIM** w oknie Quad.

Dane BIM są przypisywane do wybranego podmiotu.

3 **(Opcjonalnie**) Wybierz opcję **Klasyfikuj ręcznie** (2) na ekranie Quad, aby uzyskać dostęp do typów klasyfikacji elementów BIM. Spowoduje to wyświetlenie okna dialogowego **Klasyfikuj jako element BIM**.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wprowadź konkretną nazwę typu elementu BIM w polu **wyszukiwania** (3), aby przefiltrować dostępne typy elementów.
- Wybierz typ elementu budynku z listy.
- **(Opcjonalnie**) Zaznacz opcję **Konwertuj na blok i sklasyfikuj odniesienie do bloku** (4) i wprowadź nazwę w polu **Nazwa bloku** (5).

  Ta opcja przekształci wybrany element w blok i sklasyfikuje odniesienie do bloku do zdefiniowanego typu elementu budynku.
- Kliknij przycisk **OK**, aby ją zaakceptować.

4 **(Opcjonalnie**) Użyj opcji **Automatycznie** ( ) z Quad, aby automatycznie sklasyfikować wybrane podmioty.

Ta automatyczna klasyfikacja jest wykonywana na podstawie cech geometrycznych obiektu. Zawsze sprawdź, czy został poprawnie sklasyfikowany.

5 Aby usunąć przypisane dane BIM z obiektów, zaznacz obiekty na rysunku i wybierz opcję **Deklasyfikuj** ( ) z Quad.

Dane BIM są usuwane z wybranej jednostki.

26.4.4 Właściwości sklasyfikowanych podmiotów

Po sklasyfikowaniu podmiotu w panelu **Właściwości** wyświetlany jest szereg właściwości w odniesieniu do typu elementu budynku.

Uwaga: Aby mieć dostęp do właściwości elementu, ale nie klasyfikować podmiotu jako określonego typu elementu, wybierz typ **Element budynku** z kategorii **Elementy ogólne** dla tego podmiotu.

26.5 BIM Kompozycje

26.5.1 Polecenia

BLKOMPOZYCJE, BIMKLASYFIKUJ, BLMATERIAŁY, BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ

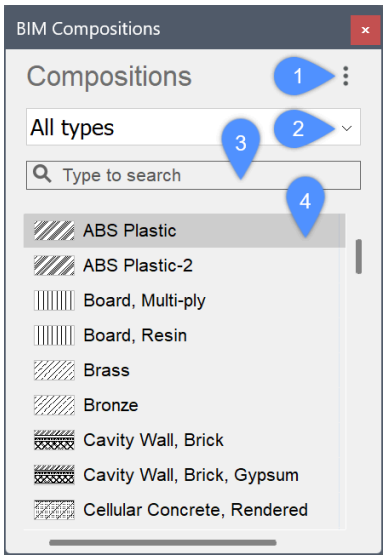
26.5.2 Informacje

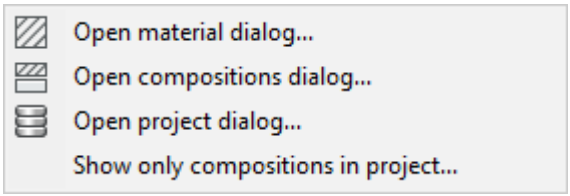
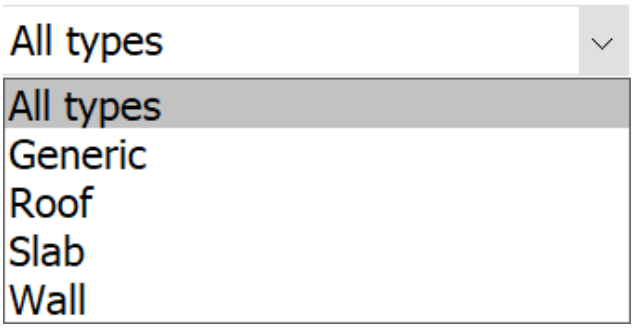
Kompozycje BIM:

- Są przechowywane w centralnej bazie danych.
- Są wielowarstwowe lub jednowarstwowe.
- Materiałami warstwowymi zarządza się w oknie dialogowym **Materiały fizyczne** ( ).
- Może być przypisany do dowolnej bryły w modelu BIM.
- Są one wymienione w panelu **Kompozycje BIM** ( ).
- Są one zarządzane w oknie dialogowym **Kompozycje** ( ).

Więcej informacji na temat dołączania składów można znaleźć w artykule procedury **Dołączanie kompozycji**.

26.5.3 Korzystanie z panelu Kompozycje BIM

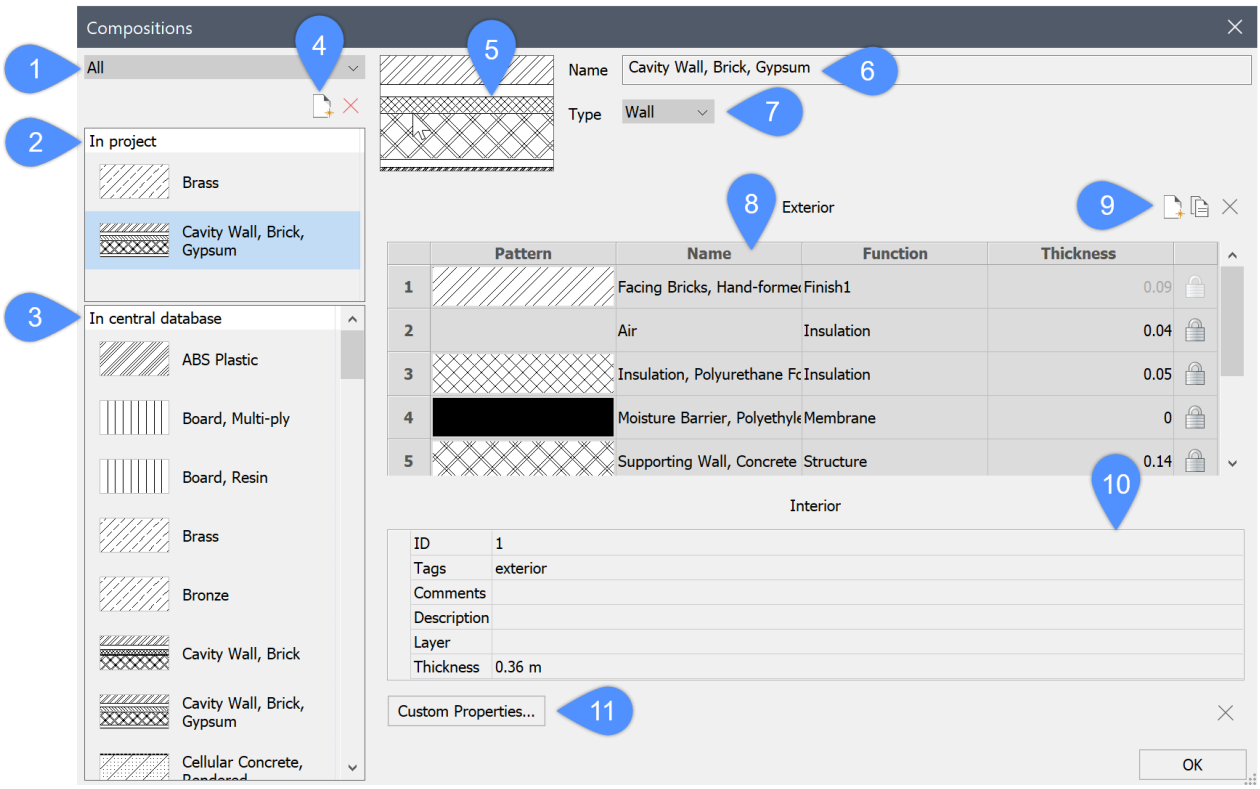

(1) Menu	
(2) Lista typów kompozycji	Filtruje listę kompozycji. Wyświetlane są tylko kompozycje wybranego typu.
(3) Pole wyszukiwania	Filtruje listę kompozycji. Wyświetlane są tylko kompozycje zawierające aktualnie wyszukiwane hasło.
(4) Dostępne kompozycje	Wszystkie kompozycje wybranego typu są wyświetlane zarówno **w centralnej bazie danych**, jak i w bazie danych **projektu**, chyba że wybrano opcję menu **Pokaż tylko kompozycje w projekcie....**

26.5.4 Korzystanie z okna dialogowego Kompozycje

Okno dialogowe **Kompozycje** zawiera opcje tworzenia, modyfikowania i usuwania kompozycji. Za pomocą okna dialogowego **Kompozycje** można również sortować kompozycje według kategorii i wyświetlać właściwości kompozycji.

Polecenie BLKOMPOZYCJE otwiera okno dialogowe **Kompozycje**:

(1) Wybór kategorii kompozycji	Filtry według kategorii: **Ściana**, **Płyta**, **Dach** lub **Ogólne**.
(2) W projekcie	Wyświetla kompozycje wybranej kategorii (**ściana**, **strop**...) aktualnie używane w projekcie.
(3) W centralnej bazie danych	Wyświetla składy wybranej kategorii**(ściana**, **strop**...) z centralnej bazy danych.
(4) Nowa kompozycja	Tworzy nową kompozycję.
(5) Okienko podglądu	Wyświetla aktualnie wybraną kompozycję.
(6) Pole nazwy	Wyświetla wybraną nazwę kompozycji. Nazwę domyślną można zmienić.
(7) Pole rozwijane kategorii	Wyświetla kategorię dla nowej kompozycji.
(8) Siatka strukturalna	Wyświetla materiał i grubość warstw kompozytu. Warstwa na górze (zewnętrzna) jest nakładana na odniesienie do bryły.

(9) Dodaj warstwę	Otwiera okno dialogowe **Materiały fizyczne**, które umożliwia wybór materiału z centralnej bazy danych lub bazy danych projektu. W tym miejscu można również utworzyć nowy materiał. Wstawia kopię wybranej warstwy.
(10) Siatka właściwości	Wyświetla właściwości wybranej kompozycji.
(11) Właściwości niestandardowe...	Otwiera okno dialogowe **Wybierz/Utwórz właściwość niestandardową**.

26.5.5 Tworzenie nowej kompozycji

Nową kompozycję można utworzyć w bazie danych **projektu** lub **centralnej** bazie danych za pomocą okna dialogowego **Kompozycje**.

1 Aby otworzyć okno dialogowe **Kompozycje**, wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Wybierz **Otwórz okno dialogowe kompozycji...** z menu na panelu **Kompozycje BIM**.
   - Wpisz BLKOMPOZYCJE w wierszu poleceń.

2 Wybierz bazę danych, klikając znajdujący się w niej materiał.

3 Kliknij ikonę **Nowa kompozycja** ( ) po lewej stronie okna dialogowego **Kompozycje**.

   Nowa (pusta) kompozycja zostanie dodana do wybranej bazy danych.

4 Aby dodać i edytować warstwy, zobacz sekcję **Edycja kompozycji** w tym artykule.

26.5.6 Edytowanie kompozycji

Krok 1: Zmiana nazwy i typu

1 Wybierz nową kompozycję w oknie dialogowym **Kompozycje**.

2 Wpisz nową nazwę kompozycji w polu **Nazwa**.

3 Użyj rozwijanego pola **Typ**, aby określić typ kompozycji: **Ściana**, **Strop**, **Dach** lub **Ogólny**.

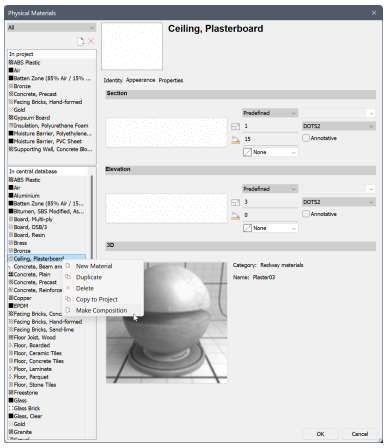
Krok 2: Zmiana warstw

- **Dodawanie, edytowanie i usuwanie warstw**
  a Kliknij przycisk **Dodaj warstwę** ( ) po prawej stronie okna dialogowego **Kompozycje**.

  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Materiały fizyczne**.

  b Wybierz materiał w projekcie **lub** centralnej bazie danych i kliknij go dwukrotnie **lub** naciśnij przycisk **OK**, aby przypisać materiał do kompozycji jako nową warstwę.

  c **(Opcjonalnie**) Kliknij prawym przyciskiem myszy materiał i wybierz opcję **Utwórz kompozycję** z menu kontekstowego, aby utworzyć jednowarstwową kompozycję w wybranej bazie danych.

Ponownie otwórz okno dialogowe **Kompozycje**, aby zobaczyć listę dodanych kompozycji.

d Aby edytować materiał warstwy, kliknij dwukrotnie **Wzór** lub **Nazwę** warstwy w siatce Struktura w oknie dialogowym **Kompozycje**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Materiały fizyczne**. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Materiały fizyczne**.

e Aby wybrać inny materiał dla warstwy, kliknij dwukrotnie **Wzór** lub **Nazwę** warstwy w siatce Struktura w oknie dialogowym **Kompozycje**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Materiały fizyczne**. Wybierz materiał z listy Centralnej **lub** Projekt i naciśnij **OK.**

f Aby usunąć warstwę, wybierz ją w siatce struktury okna dialogowego **Kompozycje** i kliknij przycisk narzędzia **Usuń**.

- **Modyfikacja grubości i zmiana kolejności warstw**

a Kliknij pole **Grubość** warstwy w siatce Struktura w oknie dialogowym **Kompozycje**.

Uwaga: Grubość warstwy można modyfikować tylko wtedy, gdy właściwość **Zmienna grubość** materiału jest ustawiona na **Tak** w zakładce **Właściwości** okna dialogowego **Materiały fizyczne**.

b Wprowadź wartość w polu i naciśnij Enter, aby ją zaakceptować. Ogólna grubość kompozycji jest odpowiednio aktualizowana.

c Warstwy kompozycji są uporządkowane od zewnętrznej (górnej) do wewnętrznej (dolnej). Przeciągnij numer warstwy na żądaną pozycję, aby zmienić kolejność warstw.

Uwaga: Gdy skład zostanie zmodyfikowany, elementy stałe, które mają dołączony ten skład, są automatycznie aktualizowane. Użyj polecenia BIMAKTUALIZUJGRUBOŚĆ, aby zastosować zmiany w modelu.

- **Blokowanie/odblokowywanie grubości kompozycji**

Całkowita grubość kompozycji jest równa sumie grubości warstw kompozytowych.

Grubość warstwy może być zablokowana lub odblokowana.

- Zablokowana grubość: grubość warstwy jest stała.
- Odblokowana grubość: grubość warstwy jest zmienna.

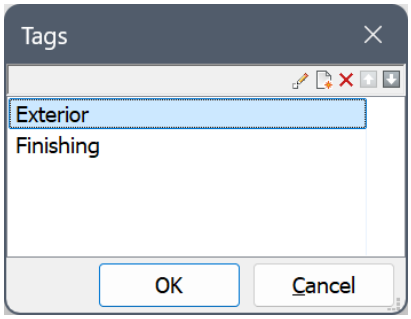
Uwaga: Tylko jedna warstwa w kompozycji może mieć odblokowaną grubość. W rezultacie całkowita grubość kompozycji może wynosić:

- **Zablokowany**: wszystkie warstwy mają zablokowaną grubość.
- **Minimalna**: kompozycja zawiera co najmniej dwie warstwy, a jedna warstwa ma odblokowaną grubość. Minimalna grubość jest równa sumie grubości zablokowanych warstw.
- **Wolno**: jedna warstwa ma skład odblokowanego grubości.

Aby zablokować/odblokować grubość warstwy, kliknij ikonę po prawej stronie pola **Grubość** w siatce struktury.

Uwaga: Grubość warstwy można odblokować tylko wtedy, gdy właściwość **Zmienna grubość** materiału jest ustawiona na **Tak** w zakładce **Właściwości** okna dialogowego **Materiały fizyczne**.

- **Dodawanie tagów**
  a Wybierz pole **Tagi** w siatce Właściwości okna dialogowego **Kompozycje**.
  b Wpisz tagi, oddzielając je przecinkami. W tagach rozróżniana jest wielkość liter.
  c Kliknij przycisk **Przeglądaj** ( ) obok pola **Tagi** w oknie dialogowym **Kompozycje**, aby otworzyć okno dialogowe **Tagi**.

  d Kliknij przycisk **Nowa pozycja** ( ), aby dodać nowy tag na dole listy.
  e Wybierz tag z listy i kliknij przycisk narzędzia:
  -
  -
  -
  -
  f Kliknij przycisk **OK**, aby zapisać zmiany.

Krok 3: Tworzenie nowych materiałów

Możesz tworzyć nowe materiały od podstaw lub kopiować je z już istniejących. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Materiały fizyczne**.

26.5.7 Wyświetlanie kompozycji

To, czy różne warstwy kompozycji są widoczne w modelu 3D, jest kontrolowane przez zmienną systemową LEVELOFDETAIL. Zmienna systemowa RENDERCOMPOSITIONMATERIAL kontroluje, czy materiał warstwy jest renderowany, czy nie.

Kliknij ikony w panelu **Strona główna / Widok** na wstążce lub na pasku narzędzi **BIM**, aby przełączyć stan wyświetlania kompozycji:

- Poziom szczegółowości:
- Materiał kompozycji renderowania:

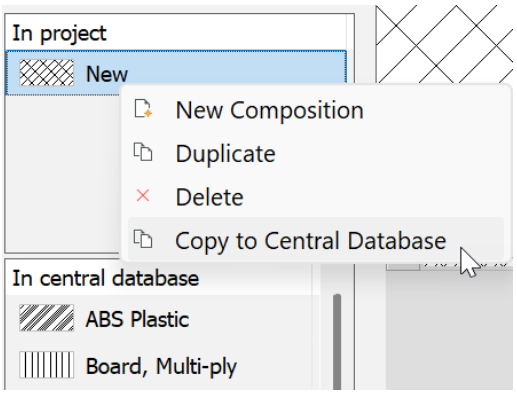
Gdy zmienna systemowa LEVELOFDETAIL ma wartość 0, główne powierzchnie bryły są renderowane przy użyciu materiału warstw zewnętrznych. Mniejsze powierzchnie (na przykład górna, dolna, początkowa i końcowa powierzchnia ściany) są renderowane przy użyciu materiału warstwy zewnętrznej.

26.5.8 Kopiowanie kompozycji

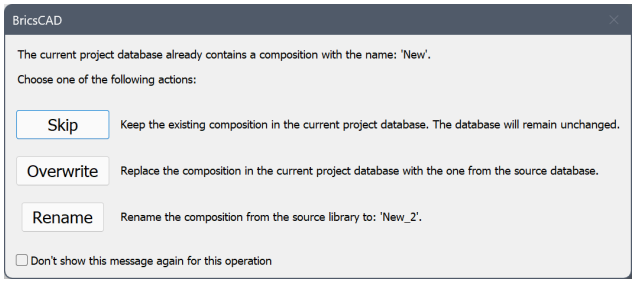
Poniższej procedury można użyć zarówno w panelu **Kompozycje BIM**, jak i w oknie dialogowym **Kompozycje**:

1 Wybierz Kompozycje w źródłowej bazie danych. Naciśnij i przytrzymaj klawisz Ctrl, aby zaznaczyć wiele kompozycji.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Przeciągnij zaznaczenie do innej bazy danych.
   - Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Kopiuj do centralnej bazy danych** lub **Kopiuj do projektu** z menu kontekstowego.

Jeśli kompozycja już istnieje w docelowej bazie danych, wyświetla się okno z ostrzeżeniem:

Istniejące kompozycje można pominąć, nadpisać lub zmienić ich nazwy. Zduplikowane kompozycje mają numer indeksu dodany do ich nazwy.

(Opcjonalnie) Zaznacz opcję **Nie pokazuj tego komunikatu ponownie dla tej operacji**.

26.5.9 Usuwanie kompozycji

1 Wybierz kompozycje z listy **W projekcie** lub **W centralnej bazie danych** na panelu **Kompozycje BIM** lub w oknie dialogowym **Kompozycje**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

3 - Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.
- Kliknij przycisk **Usuń** (tylko okno dialogowe **Kompozycje**).

Uwaga: Kompozycje używane w projekcie nie mogą zostać usunięte z centralnej bazy danych.

26.6 Struktura danych BIM

26.6.1 Baza danych projektu

Projekt BIM może składać się z pojedynczego pliku DWG lub wielu plików DWG.

Pojedynczy plik DWG Projekt BIM
Gdy istnieje tylko jeden plik DWG, plik ten zawiera kompletny projekt BIM, a baza danych projektu jest osadzona w pliku DWG.

Wiele plików DWG Projekt BIM
Jeśli istnieje wiele plików DWG, baza danych projektu jest przechowywana jako plik zewnętrzny z rozszerzeniem **.bsyslib** które jest używane przez wszystkie pliki DWG w projekcie.
Te pliki DWG udostępniają pewne dane na poziomie projektu, na przykład lokalizacje przestrzenne, definicje właściwości, kompozycje. Dane te są przechowywane w zewnętrznym pliku BSYSLIB, który jest bezpośrednio odczytywany z różnych plików DWG.
Oprócz tego każdy plik DWG wewnątrz projektu ma również wbudowaną bazę danych projektu, wewnętrzną wersję zewnętrznego pliku BSYSLIB. Podczas pracy nad jednym plikiem DWG używana jest ta wewnętrzna wersja pliku BSYSLIB. Umożliwia to każdemu użytkownikowi pracę z lokalnej kopii bez zakłóceń.
Dopiero po zapisaniu pliku DWG strona BricsCAD synchronizuje wszystkie zmiany z zewnętrznym plikiem BSYSLIB projektu:

- Przesunięcie aktualizacji dokonanych w pliku DWG do wewnętrznej wersji pliku BSYSLIB.
- Wyciąganie zmian wprowadzonych w międzyczasie przez innych członków projektu.

W ten sposób każdy, kto ma dostęp do udostępnionego projektu, widzi te same zaktualizowane informacje.

Uwaga:

- Podczas zapisywania pliku DWG, strona BricsCAD blokuje zewnętrzny plik BSYSLIB, aby dwóch użytkowników nie mogło zapisać danych do pliku w tym samym czasie.
- Gdy dwóch użytkowników zmienia te same dane, BricsCAD przyjmuje najnowszą zmianę, a system powiadamia użytkownika, którego praca została nadpisana.

Pliki DWG zawierają encje DWG, sklasyfikowane jako **Elementy Budynku**, do których można dołączyć kompozycje. Wszystkie kompozycje używane w projekcie są przechowywane w bazie danych projektu.

26.6.2 Centralna Baza Danych

Aby ponownie wykorzystać kompozycje i materiały budowlane w wielu projektach BIM, oprócz bazy danych projektu można określić centralną bazę danych. Centralna baza danych to plik BSYSLIB, zwykle

przechowywany w lokalizacji wspólnej dla kilku projektów. Gdy kompozycje i materiały budowlane z centralnej bazy danych są używane w projekcie BIM, są one automatycznie importowane do bazy danych projektu. Aby utrzymywać i rozszerzać bazy danych BIM, użytkownicy mogą przeciągać materiały budowlane i kompozycje z jednej bazy danych do drugiej, pod warunkiem, że mają dostęp do zapisu w docelowej bazie danych.

Uwaga: Przykładowe bazy danych są instalowane w podfolderze **Support** w folderze głównym **Roamable**. Po zainstalowaniu aktualizacji BricsCAD, **Menedżer plików użytkownika BricsCAD** wyświetli monit o nadpisanie przykładowych baz danych. Dlatego zaleca się zmianę nazwy centralnych baz danych i/lub zapisanie ich w innej lokalizacji. Lokalizację centralnych baz danych definiuje się w zakładce **Centralna baza danych** okna dialogowego **Informacje o projekcie BIM**.

26.6.3 Materiały i kompozycje

Baza danych BIM składa się z materiałów budowlanych i kompozycji. Materiał budowlany zawiera informacje o jednym określonym materiale: jego wyglądzie, koszcie, producencie itp. Kompozycja zawiera informacje o strukturze elementu budynku poprzez zdefiniowanie warstw kompozycji. Każda warstwa kompozycji odnosi się do materiału budowlanego i ma określoną grubość.

Elastyczność

Ta sama elastyczność w modelowaniu jest dostępna w przypadku dołączania informacji o budynku. Chociaż kompozycje są pogrupowane w kompozycje **Ścienne**, **Stropowe**, **Dachowe** i **Ogólne**, każdy typ kompozycji może być dołączony do dowolnego elementu DWG. Po dołączeniu do bryły 3D o określonych właściwościach geometrycznych, grubość kompozycji jest używana do definiowania grubości ścian i płyt, a przekrój poprzeczny pokaże strukturę ściany lub płyty poprzez zastosowanie wzorów kreskowania z różnych warstw na geometrii przekroju. Gdy do bryły 3D zostanie przypisana kompozycja o stałej grubości lub grubości minimalnej, a grubość ta nie może zostać zastosowana do geometrii, sekcja zostanie wyświetlona na czerwono, aby wskazać niezgodność między wybraną kompozycją a geometrią bryły.

Panel Kompozycja BIM

Wszystkie funkcje bazy danych BIM są dostępne z dokowalnego panelu **BIM Kompozycje**.

Materiały

Definicja materiału opisuje wygląd i właściwości materiału budowlanego.

Warstwy kompozycji

Kompozycja opisuje strukturę elementu budynku za pomocą uporządkowanego zestawu warstw kompozycji. Każda warstwa kompozycji ma następujące pola:

- Wzór i **Nazwa** materiału: Materiał budowlany dla tej warstwy.
- Funkcja: Jedna z(**Brak**, **Struktura**, **Podłoże**, **Izolacja**, **Wykończenie1**, **Wykończenie2**, **Membrana**). Obecnie pole to służy wyłącznie do celów informacyjnych.
- Grubość: określa grubość warstwy.

26.7 Edycja warstw BIM

26.7.1 Informacje

Funkcja **BIM Edycja warstw** umożliwia manipulowanie wszystkimi warstwami komozycji w modelu. W BricsCAD każdy rysunek ma zapisane ustawienia do sterowania warstwami kompozycji, zwanymi LOD (LEVELOFDETAIL), oraz materiałami renderowania, zwanymi RENDERCOMPOSITIONMATERIAL. Te dwa ustawienia można włączać/wyłączać oddzielnie.

26.7.2 Warstwy kompozycyjne i materiały do tynkowania

Warstwy składu są wyświetlane tylko wtedy, gdy zmienna systemowa LEVELOFDETAIL ma wartość 2 (wysoka).

Nie trzeba wybierać elementów budynku, zostaną one automatycznie dopasowane. Gdy zmienna systemowa LEVELOFDETAIL ma wartość 0 (niska), używana jest definicja materiału bryły.

Aby przełączyć wartość zmiennej systemowej LEVELOFDETAIL, kliknij ikonę na wstążce pod zakładką **Główne** lub z pozycji asystenta Quad pod zakładką **BIM**:

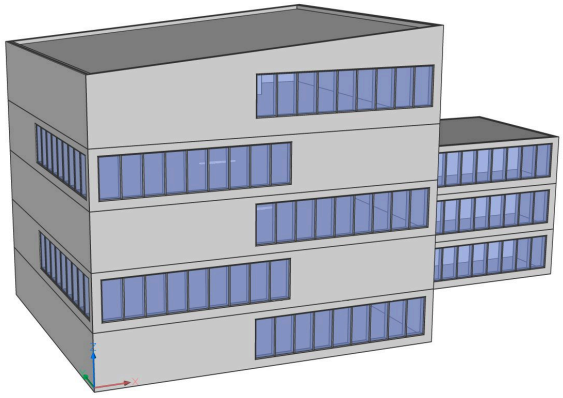
Więcej informacji na temat tego ustawienia można znaleźć w artykule LEVELOFDETAIL.

Materiały renderowania są wyświetlane tylko wtedy, gdy zmienna systemowa RENDERCOMPOSITIONMATERIAL ma wartość 1 (włączona). Materiał renderowania każdej warstwy jest zdefiniowany w ustawieniu Materiał renderowania 3D definicji materiału.

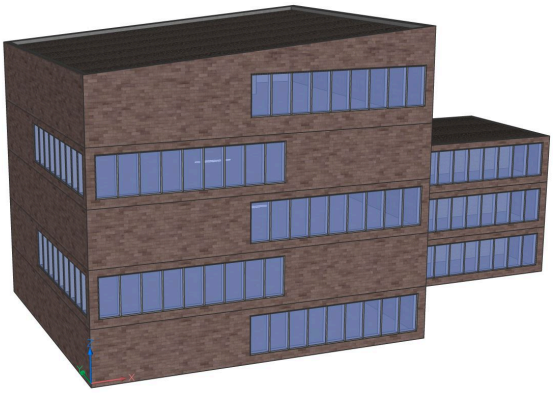
Aby przełączyć wartość zmiennej systemowej RENDERCOMPOSITIONMATERIAL, kliknij ikonę na wstążce pod zakładką **Główne** lub w kwadracie pod zakładką **BIM**:

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule RENDERCOMPOSITIONMATERIAL.

RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 0 (wył.)

RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 1 (wł.)

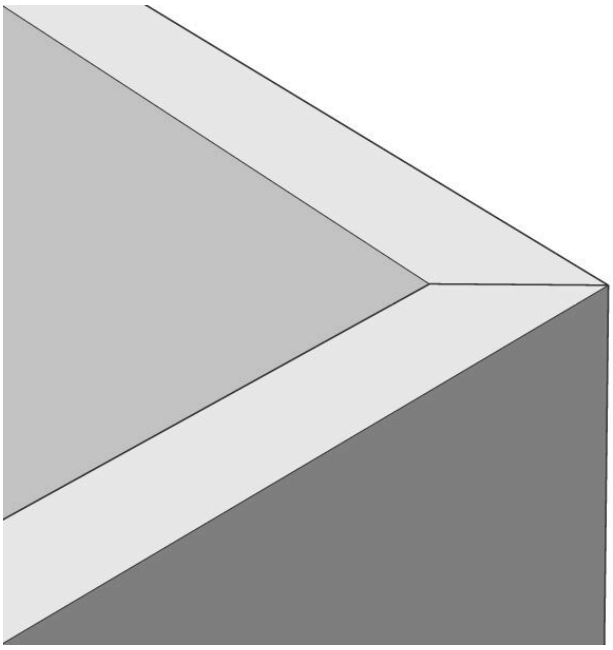
Uwaga: Tylko wtedy, gdy style wizualne mają **Ustawienia powierzchni/Ustawienia wyświetlania materiałów** ustawione na **Materiały i tekstury** (np. **BIM**, **Modelowanie** i **Realistyczny**), wyświetlana jest wizualna reprezentacja materiałów. Warstwy kompozytowe są wyświetlane w modelu, podobnie jak materiały renderowania.

Uwaga: Jeśli materiały do renderowania wybranej kompozycji nie zostały pobrane lub kompozycja jest nieprawidłowa, jednostka zostanie wyświetlona na czerwono.

Możliwe są różne kombinacje z włączonymi lub wyłączonymi zmiennymi systemowymi LOD i RENDERCOMPOSITIONMATERIAL.

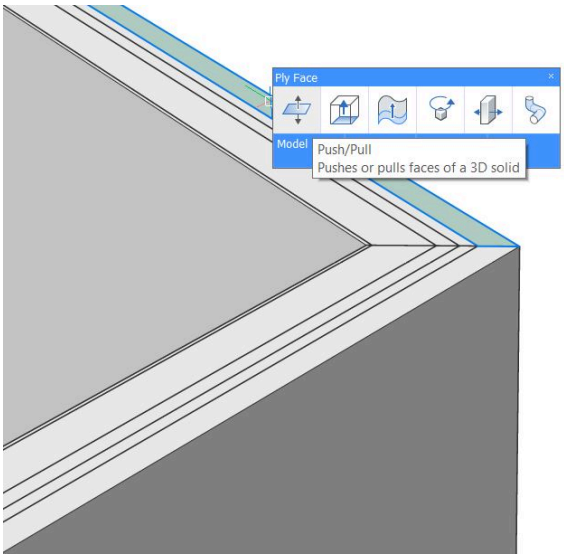
- **LOD =0, RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 0**

  Używana jest definicja materiału bryły i nie są wyświetlane żadne materiały.

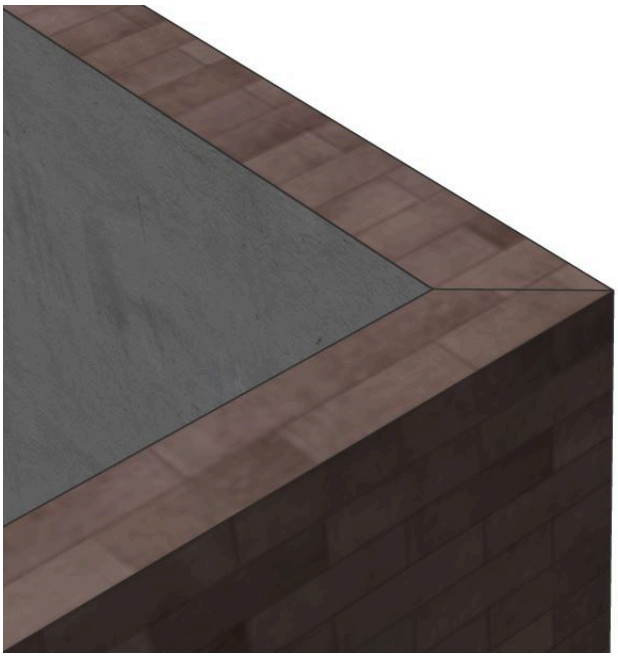
- **LOD =2, RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 0**

  Bryła jest podzielona na warstwy, nie są wyświetlane żadne materiały. Gdy funkcja **Wykrywania Powierzchni** jest włączona, można na przykład wybrać powierzchnie różnych warstw do **wciśnięcia/ wyciągnięcia**.

- **LOD =0, RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 1**

  Używana jest materialna definicja bryły. Wyświetlane są materiały powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej, a materiał warstwy zewnętrznej zostanie owinięty wokół obiektu.

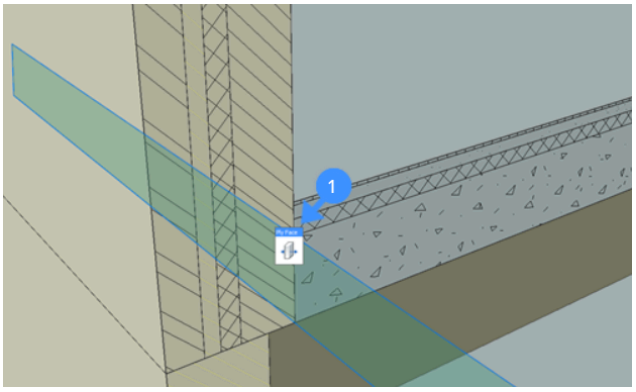
- **LOD = 2, RENDERCOMPOSITIONMATERIAL = 1**

  Bryła jest podzielona na warstwy. Każda warstwa będzie wyświetlana z własnym materiałem. Gdy funkcja wykrywania powierzchni jest włączona, można na przykład wybrać powierzchnie różnych warstw do wciśnij/wyciągnij.

26.7.3 Manipulowanie warstwami kompozycji

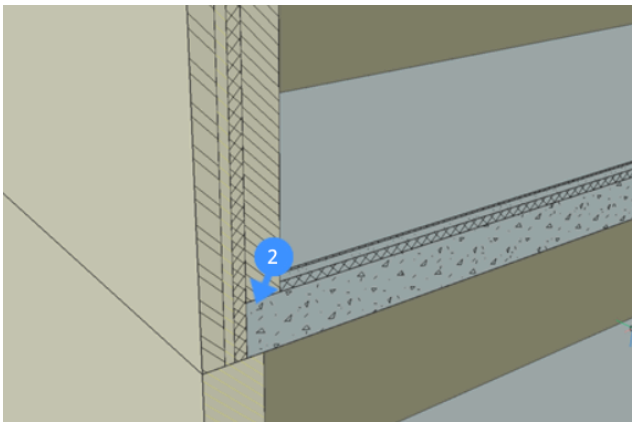
1 Upewnij się, że wartość **LEVELOFDETAIL = 2 (Wysoki)**.

2 Umieść kursor w pobliżu warstwy kompozycji, którą chcesz edytować i naciskaj przycisk Tab, aż **Powierzchnia Warstwy**podświetli się (1).

Uwaga: Podświetlona powierzchnia warstwy jest wyświetlana w wykrytym kolorze granicznym (domyślnie = 95). W tym celu musi być włączona funkcja wykrywania powierzchni.

3 Wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** z Quad i przeciągnij warstwę do nowej pozycji (2).

Uwaga: Upewnij się, że zmienna systemowa DMPUSHPULLSUBTRACT = 1. Zapewnia to, że warstwy wyciągnięte przy pomocy wciśnij/wyciągnij są odejmowane od innych brył 3D, które przecinają.

Uwaga: Upewnij się, że PUNKTY jest włączony, aby przyciągnąć się do krawędzi warstwy.

26.7.4 Procedura: tworzenie detalu dachu

Możliwe jest również tworzenie bardziej złożonych detali z dodatkowymi bryłami dodanymi poza istniejącymi kompozycjami. Jako przykład zostanie utworzony detal dachu, zaczynając od krawędzi dachu.

1 Zacznij od połączenia dachu ze ścianą.

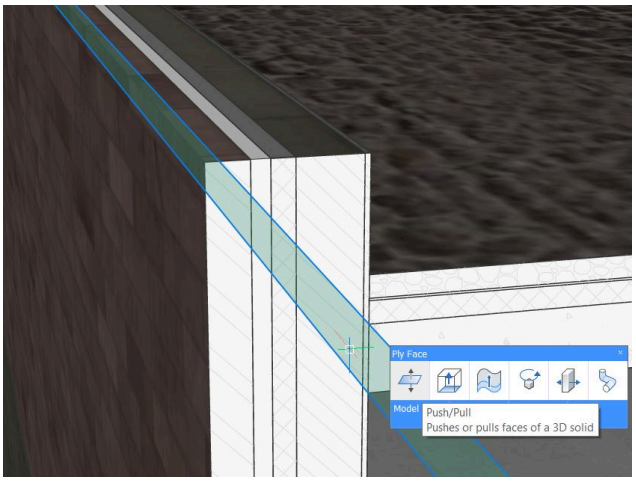
2 Kliknij ikonę **Wykrywanie powierzchni** na wstążce, aby włączyć wykrywanie powierzchni.

3 Włącz LOD, aby móc wybierać powierzchnie warstw. Kliknij ikonę na wstążce **lub**, wpisz LEVELOFDETAIL w wierszu poleceń, wpisz **2** i naciśnij Enter.

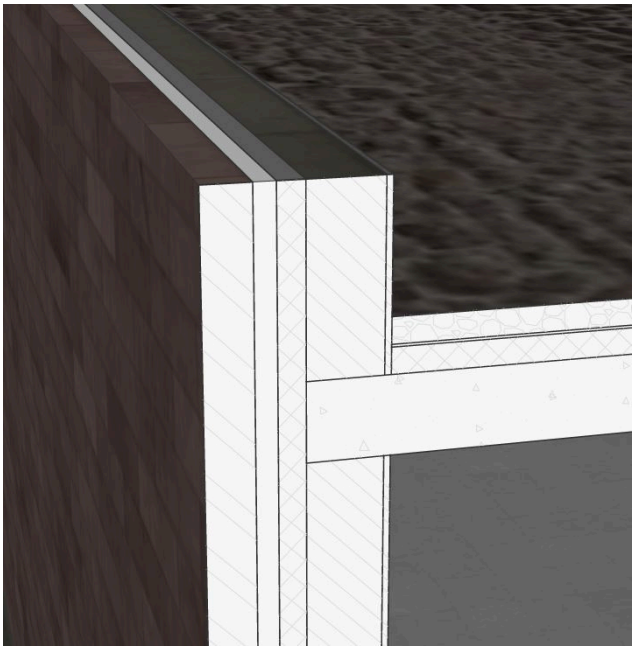
4 Najedź kursorem na krawędź warstwy betonowej płyty podłogowej i naciśnij klawisz Tab, aby wybrać

jej powierzchnię.

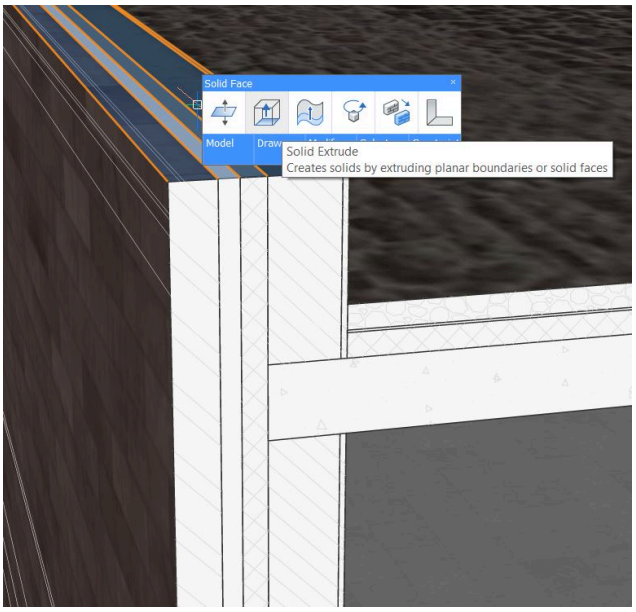
5 Wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** w zakładce **model** Quad.

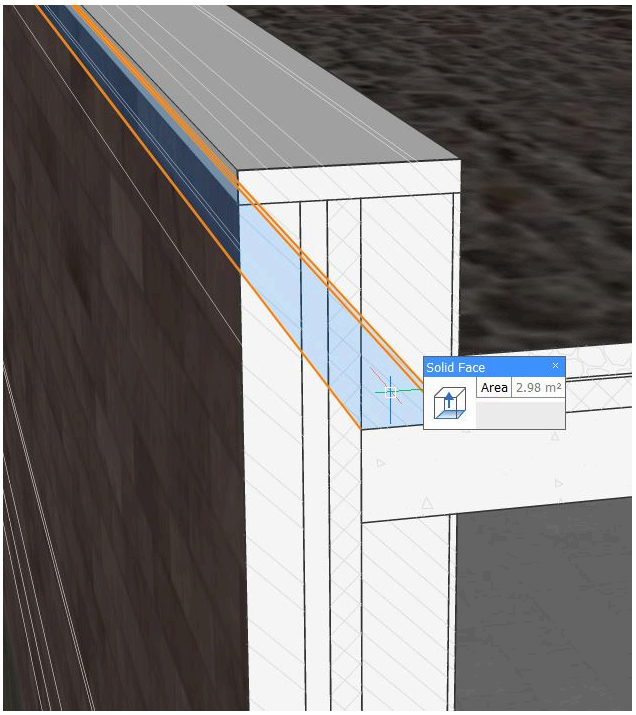
6 Wciśnij/Wyciągnij powierzchnię czołową do następnej warstwy ściany.

7 Aby utworzyć zaślepkę ściany, wybierz górną powierzchnię ściany, naciskając klawisz Tab i wyciągnij powierzchnię w górę na 50 mm. Utworzony limit nie został jeszcze sklasyfikowany.

8 Usuń część, w której pojawi się izolacyjny element konstrukcyjny. Najedź kursorem na powierzchnię ściany nośnej i płyty gipsowo-kartonowej i naciśnij przycisk tab, aby wybrać powierzchnię. Następnie Wyciągnij aż do warstwy nakładki ściennej.

9 **Wyciągnij** ponownie tę samą powierzchnię, teraz zostanie utworzona nowa bryła.

26.8 Informacje o projekcie BIM

26.8.1 Informacje

Okno dialogowe **BIM Projekt Info** wyświetla informacje o właściwościach, materiałach, kompozycjach, profilach i strukturach przestrzennych baz danych Projektu i Centralny. Pozwala importować lub eksportować bazę danych i ustawić bazę danych projektu jako wbudowaną lub zewnętrzną. Projekt i centralne bazy danych modeli BIM można zmieniać za pomocą tego okna dialogowego.

Więcej informacji na temat baz danych Project i Central można znaleźć w artykule **Struktura danych BIM**.

26.8.2 Ustawianie bazy danych projektu

1 Otwórz okno dialogowe **Informacje o Projekcie BIM**, wpisując BIMPROJEKTINFO w wierszu poleceń i wybierz zakładkę **Baza Danych Projektu**.

2 Aby zmienić bazę danych projektu z **Wstawione** na **Zewnętrzny** lub odwrotnie, wybierz żądaną opcję z listy rozwijanej Baza danych projektu.

Uwaga: Zewnętrzna baza danych utrzymuje bazę danych niezależnie od bieżącego rysunku. Jest to szczególnie przydatne, jeśli chcesz współdzielić bazę danych między wieloma modelami, na przykład gdy model składa się z kilku rysunków Xref.

- Po przełączeniu z trybu **Wstawione** na **Zewnętrzny** wyświetlane jest okno dialogowe **Wybierz lub utwórz bibliotekę Bricsys**.

  Wykonaj jedną z następujących czynności:

• Wpisz nazwę w polu **Nazwa pliku**, aby wyeksportować zawartość bazy danych projektu do

nowego pliku BSYSLIB, a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.

- Wybierz istniejący plik BSYSLIB, a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.

  Bieżąca zawartość bazy danych projektu zostanie scalona z wybranym plikiem BSYSLIB wraz z zaimportowanymi bibliotekami.

- Po przełączeniu z trybu **zewnętrznego** na **wbudowany** zawartość zewnętrznej bazy danych jest kopiowana do wbudowanej bazy danych projektu.

3 Aby określić właściwości bazy danych projektu, takie jak region i język, wypełnij pole **Region** i wybierz jedną z opcji językowych z listy rozwijanej.

4 Opcjonalnie użyj przycisku Właściwości niestandardowe, aby dodać niestandardowe właściwości materiału i składu w bazie danych projektu.

5 Naciśnij przycisk **OK**, aby ją zaakceptować.

26.8.3 Ustawianie centralnej bazy danych

1 Kliknij kartę **Centralna baza danych** w oknie dialogowym **Informacje o projekcie BIM**.

2 Aby wybrać plik bazy danych BIM (BSYSLIB), kliknij przycisk **Przeglądaj** w polu **Ścieżka**, a następnie wybierz plik bazy danych w oknie dialogowym **Wybierz lub utwórz bibliotekę Bricsys**.

3 Opcjonalnie zaznacz opcję **Ustaw jako domyślną**, aby ustawić wybraną bazę danych jako domyślną bazę danych biblioteki dla następnych projektów.

Uwaga: Możesz edytować domyślne ustawienia bazy danych biblioteki (zmienne systemowe DEFAULTBSYSLIBMETRIC i DEFAULTBSYSLIBIMPERIAL) w **Ustawienia** okno dialogowe pod **Opcje programu** > **System**.

26.8.4 Dodawanie profili poprzez import plików XML lub CSV do bazy danych projektu (BSYSLIB)

1 W zakładce **Baza Danych Projektu** naciśnij przycisk **Import**, który otworzy okno dialogowe **Wybierz xml/csv plik do importu**.

2 Wybierz pliki XML lub CSV Library i naciśnij przycisk **Otwórz**.

Pliki bibliotek CSV, które dodają profile, muszą być zgodne z poniższym formatem:
Pierwszy wiersz wskazuje nazwę kształtu profilu (AsymmetricIShape, CShape, Circle, CircleHollow, CraneRailAShape, CraneRailFShape, Ellipse, IShape, LShape, Rectangle, RectangleHollow, RoundedRectangle, Trapezium, TShape, UShape, ZShape).
Drugi wiersz musi zawierać nazwy właściwości profilu. Pierwsze 5 nazw to ogólne właściwości profilu (norma, nazwa, typ, rozmiar, materiał). Kolejne nazwy to specyficzne parametry dla każdego kształtu profili.
lub # - można użyć do dodania komentarza do plików CSV, wiersze zaczynające się od tych znaków zostaną zignorowane.
Na przykład plik CSV do importu profili w kształcie litery C powinien zawierać co najmniej następujące elementy:
CShape

standard	Nazwa	typ	rozmiar	materiał	głębokość	szerokość	wallThickness (grubość ściany)	obwód

Ogólne kolumny dla wszystkich kształtów to:

standard	Nazwa	typ	rozmiar	materiał
		Dostępne typy: Elektryczny Rodzajowy HVAC Stal konstrukcyjna Beton konstrukcyjny Rurociągi		Dostępne materiały: Tylko istniejące w projekcie lub w bibliotece (użyj BLMATERIAŁY, aby sprawdzić). Najczęściej używany - stal.

Uwaga:

- W nazwach typów i materiałów rozróżniana jest wielkość liter.
- Puste pola nie są jeszcze akceptowane.

Po prawej stronie kolumn ogólnych znajdują się kolumny, które wskazują określone parametry dla każdego kształtu profili.

Poniżej znajdują się kształty profili z określonymi parametrami (pogrubionymi) niezbędnymi do wskazania dla udanego importu. Znaczenie każdego parametru można lepiej zrozumieć z podglądu profili (BIMPROFILE/Nowe profile).

Kształt profilu	parametry		Kształt profilu	parametry
AsymetrycznyIKształt	**overallWidth (szerokość ogółem)** **overallDepth (głębokość ogólna)** **webThickness (grubość sieci)** **grubośćKołnierza** promieńZaokrąglenia **góraSzerokośćKołnierza** góraGrubośćKołnierza góraKołnierzaPromieńZaokrąglenia środek ciężkości InX		LKształt	**głębokość** **szerokość** **grubość** promieńZaokrąglenia promień krawędzi nachylenie nogi środek ciężkości InX
CShape	**głębokość** **szerokość** **wallThickness (grubość ściany)** **obwód** promieńZaokrąglenia środek ciężkości InX		Prostokąt	**xDim** **yDim**
Okrąg	**promień**		PustyProstokątny	**xDim** **yDim** **wallThickness (grubość ściany)** innerFilletRadius outerFilletRadius
PustyOkrąg	**promień** **wallThickness (grubość ściany)**		ZaokrąglProstokąt	**xDim** **yDim** **roundingRadius**

Kształt profilu	parametry		Kształt profilu	parametry
DźwigKolejowyAKształt	**overallHeight** **baseWidth2** **promień** **headWidth** **headDepth2** **headDepth3** **webThickness (grubość sieci)** **baseWidth4** **baseDepth1** **baseDepth2** **baseDepth3** środek ciężkości InY		Trapezowy	**bottomXDim** **topXDim** **yDim** **topXOffset**
DźwigKolejowyFKształt	**overallHeight** **headWidth** **promień** **headDepth2** **headDepth3** **webThickness (grubość sieci)** **baseDepth1** **baseDepth2** środek ciężkości InY		TKształt	**głębokość** **flangeWidth** **webThickness (grubość sieci)** **grubośćKołnierza** promieńZaokrąglenia flangeEdgeRadius webEdgeRadius webSlope flangeSlope środek ciężkości InY
Elipsa	**semiAxis1** **semiAxis2**		UKształt	**głębokość** **flangeWidth** **webThickness (grubość sieci)** **grubośćKołnierza** promieńZaokrąglenia promień krawędzi flangeSlope środek ciężkości InX

Kształt profilu	parametry		Kształt profilu	parametry
IKształt	**overallWidth (szerokość ogółem)** **overallDepth (głębokość ogólna)** **webThickness (grubość sieci)** **grubośćKołnierza** promieńZaokrąglenia		ZKształt	**głębokość** **flangeWidth** **webThickness (grubość sieci)** **grubośćKołnierza** promieńZaokrąglenia promień krawędzi

Przykład takiego pliku CSV (templates_of_mostly_used_profiles.csv) dla najczęściej używanych profili jest przechowywany w folderze **Support** w następującej ścieżce:

C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\Bim\Profiles.

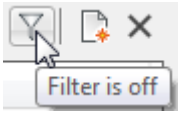
Folder **Appdata** jest domyślnie folderem ukrytym, może być konieczne wcześniejsze odkrycie folderów. Dostęp do tej ścieżki można również uzyskać za pomocą polecenia FOLDERPOMOCNICZY.

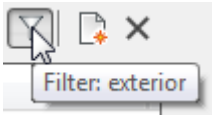
26.8.5 Filtr projektu

Do każdego materiału fizycznego lub kompozycji można dołączyć dowolną liczbę znaczników. Jako tag można wprowadzić dowolny ciąg.

Każdy z tagów może być używany jako filtr w bazie danych. U góry każdej listy znajduje się przycisk ( ), do włączania lub wyłączania filtra. Jeśli filtr jest włączony, wyświetlane będą tylko kompozycje i materiały fizyczne, które pasują do co najmniej jednego ze znaczników filtra.

Przycisk **Filtr** ma trzy stany:

- Jeśli filtr projektu jest pusty, przycisk jest nieaktywny(panel **Kompozycje BIM**) lub niedostępny (edytory **Materiałów** i **Kompozycji**).
- Filtr projektu jest zdefiniowany, ale nie jest aktywny.
-

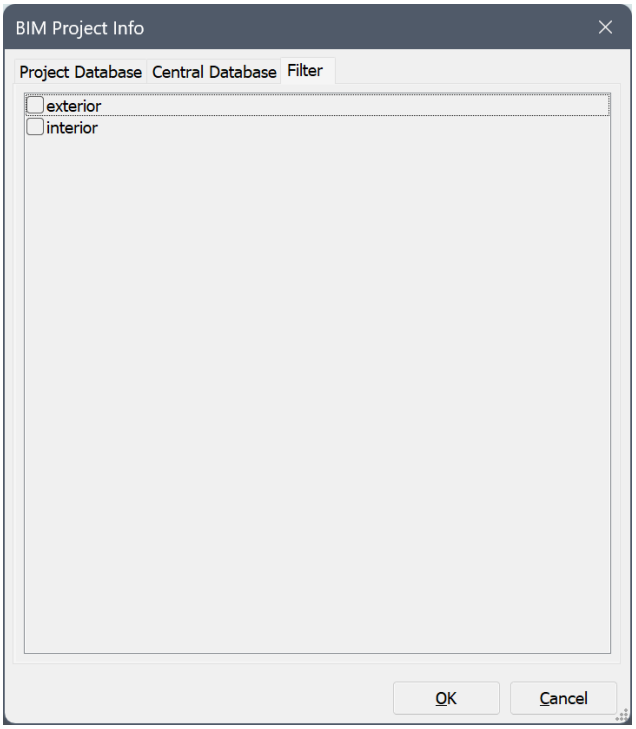
- Filtr projektu jest zdefiniowany i aktywny.
-

  Podpowiedź pokazuje aktualny filtr projektu.

26.8.6 Ustawianie filtra projektu

1 Wybierz stronę karty **Filtr** w oknie dialogowym **Informacje o projekcie BIM**.

2 Zaznacz tagi, których chcesz użyć w filtrze.

3

26.9 Korzystanie ze skryptów Python

26.9.1 Polecenia

BIMPYTHON

26.9.2 O BIMPYTHON

Polecenie BIMPYTHON umożliwia wysyłanie zapytań i zarządzanie danymi z modelu w ramach BricsCAD BIM, z odpowiednim .py Skrypt Python.

Skrypty Python mogą być tak proste, jak uzyskiwanie ilości i powiązanych właściwości obiektów i jednostek BIM, lub tak skomplikowane, jak implementacja serii obliczeń w oparciu o dostępne parametry modelu.

BricsCAD nie jest dostarczana z Python Shell, więc skrypty musiałyby być przygotowywane w aplikacji tekstowej lub edytorze kodu.

Język programowania Python, wraz z jego standardowymi bibliotekami, jest wbudowany w BricsCAD BIM, więc nie ma potrzeby instalowania ich osobno, chyba że masz niestandardowe pakiety i biblioteki, których chcesz używać w swoich skryptach.

Kilka przykładów skryptów Python jest dostępnych w instalatorze BricsCAD BIM.

26.9.3 Procedura: konfiguracja skryptu Python z modułem BIMPYTHON

1 Przed uzyskaniem dostępu do API zaimportuj lub "wywołaj" dowolne moduły, które chcesz mieć w skrypcie.

1 Jeśli nie są one częścią standardowej biblioteki Pythona, upewnij się, że zostały wcześniej zainstalowane osobno.

Możesz "zaimportować" standardowy moduł, taki jak math i "zaimportować jako" zewnętrzny, na przykład Pyplot, który jest zbiorem funkcji w pakiecie Matplotlib:

```
import math
import matplotlib.pyplot as plt
```

2 Mając wybrane biblioteki "o nazwie", następnym krokiem jest uzyskanie dostępu do API w celu zapytania o elementy w modelu BricsCAD. Jest to zakres obiektów bim i służy jako punkt wejścia do modelu.

Zaimportuj current_model z modułu bricscad:

```
from bricscad.bim import current_model
```

3 Teraz możesz zapytać o model za pomocą tych przykładowych instrukcji.

```
# Display info about the lengths of walls in the model
lengths = [wall.prop('Length') for wall in
 current_model().filter(Type='Wall')]
print(f'wall lengths. max: {max(lengths)}, avg: {sum(lengths)/len(lengths)}")
```

```
# Create a selection and print the objects
current_model().filter(Type='Wall', IsExternal=True).select()
for wall in bim_model.filter(Type='Wall', IsExternal=True,
 Length=max(lengths)):
 print(wall)
```

Mappery bricscad.bim.Objects są łańcuchowe. Jest to przykład części dachu znajdujących się blisko ściany:

```
# Get all parts of roof within 40cm range of all walls
roof_parts = current_model().filter(Type='Roof').parts()
roof_parts_close_to_wall = current_model().filter(Type='Wall').within_distance(40,
 'cm', search_range=roof_parts)
```

Natomiast jest to przykład instrukcji funkcji do filtrowania:

```
# Filter roof parts longer than 50 project units
def is_long(obj):
    return obj.prop('Length') > 50
roof_parts.filter(is_long)
```

Można także eksportować i wyświetlać dane w różnych formatach:

```
# create a dictionary list
wall_info = [
    {   'Handle': wall.get_property('Handle'),
        'Length': wall.get_property('Length'),
        'Height': wall.get_property('Height')
    } for wall in current_model().filter(Type='Wall')]
```

```
# export to .json
import json
file = open('path/to/file.json', 'w+')
file.write(json.dumps(wall_info, indent=4))
file.close()
```

```
# plotting a histogram
```

```
import matplotlib.pyplot as plt
import pandas as pd
df = pd.DataFrame(wall_info)
df.hist();
plt.show()
```

```
# export to .csv
df.to_csv(r'path/to/file.csv', index = False, header=True)
```

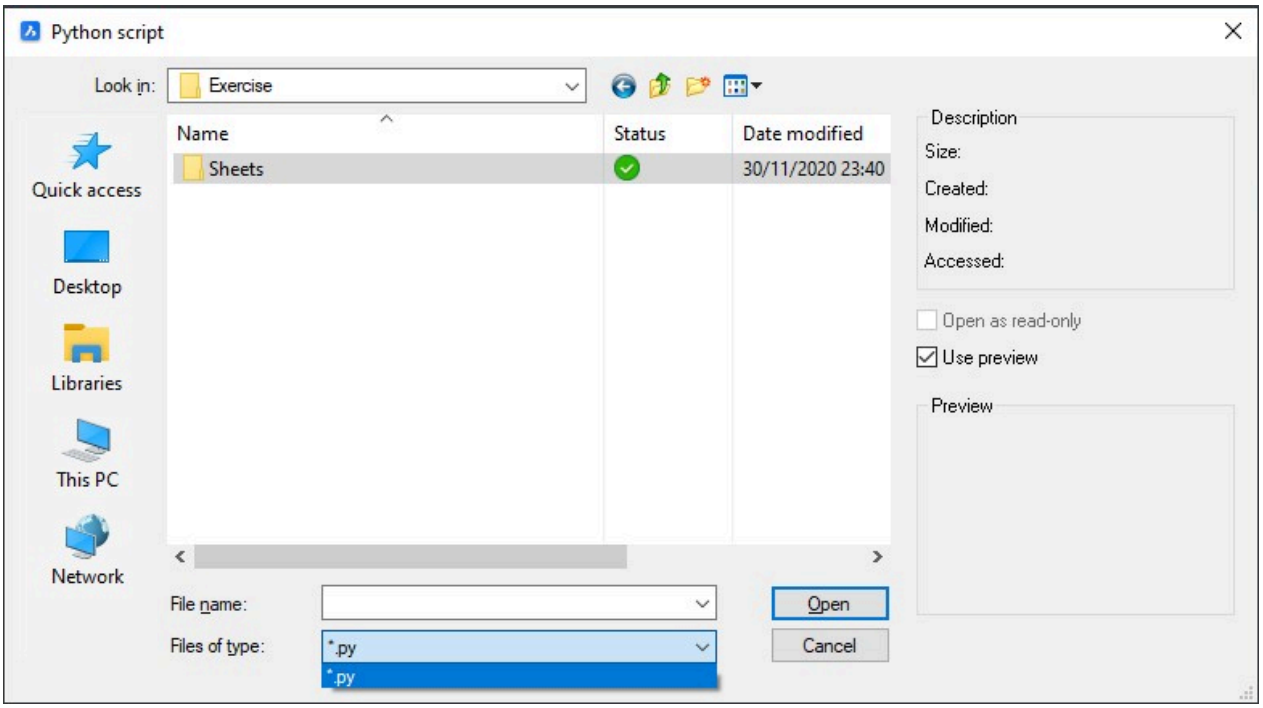
Aby uzyskać więcej informacji na temat interfejsu API BricsCAD i jego różnych klas, odwiedź poniższy rozdział API.

26.9.4 Procedura: wykonanie skryptu Python

1 Otwórz nowy lub plik BricsCAD, w którym chcesz uruchomić skrypt Python.

2 Wpisz BIMPYTHON w wierszu poleceń i naciśnij Enter.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe, w którym można wybrać tylko plik skryptu w języku Python (* .py). Wybierz go i kliknij **Otwórz**, aby uruchomić plik.

4 O ile nie określono danych do wyeksportowania lub wyświetlenia w zewnętrznym programie poza BricsCAD, BricsCAD zgłasza dane wyjściowe w wierszu poleceń.

26.9.5 Odniesienie

Klasy i składnie

get_property*(prop_name)*
Zwraca wartość właściwości obiektu o podanej nazwie.

set_property*(prop_name, value)*
Ustawia wartość dla nazwy właściwości (prop_name).

distance_to(*other_obj, units='mm', distance_mode='exact'*)

- Oblicz odległość między dwoma obiektami.
- Opcje dla argumentu *jednostki*: dowolna wartość jednostki w postaci insunits ('Centymetry', 'Stopy', 'Parseki' itp.) oraz następujące skróty: 'mm', 'cm, 'm', 'km', 'ft'.
- Opcje dla argumentu *distance_mode*: 'bbox_center', 'bbox', exact'.

parts()
Zwraca podelementy tego obiektu.

źRódło
Przeciwieństwo funkcji parts(), zwraca obiekt nadrzędny tego podelementu.

Warstwa (y)
Zwraca powiązany obiekt iterowalny **Warstwy**.

within_distance(*distance, unit='mm', distance_mode='exact', search_range=bim_model*)

- Zwraca obiekty, które znajdują się w odległości argumentu *distance*.
- Opcje *jednostek* argumentów: see distance_to.
- Opcje dla argumentu *distance_mode*: see distance_to.

Otwarcie(a)
Zwraca powiązane otwarcia tego obiektu.

Obszar(y)
Zwraca powiązane przestrzenie tego obiektu.

bounding_elements()
Zwraca powiązane elementy ograniczające tego obiektu (przestrzeni).

wybierz()
Dodaj obiekt do wyboru.

Odznacz
Usuń obiekt z zaznaczenia.

__eq__() i __hash__()
Sprawia, że Object jest interoperacyjny z np. python set lub słownik.

***class* bricscad.bim.Objects**
Definiuje kolekcję obiektów BricsCAD BIM

filter(*function*)
Filtrowanie tego zakresu za pomocą parametru funkcji.

filter(***conditions*)
Filtrowanie tego zakresu za pomocą warunków podanych jako argumenty słów kluczowych.

parts()
Zwraca części wszystkich elementów w tym zakresie.

źródła()
Zwraca obiekty nadrzędne elementów w tym zakresie.

within_distance(***distance, unit='mm', distance_mode='exact', search_range=bim_model*** **)**
Zwraca te obiekty, które znajdują się w odległości od dowolnego obiektu w tym zakresie.

Otwarcie(a)
Zwraca powiązane otwarcia tych obiektów.

Obszar(y)
Zwraca powiązane przestrzenie tych obiektów.

bounding_elements()
Zwraca powiązane elementy ograniczające tych obiektów (przestrzeni).

wybierz()
Dodaje obiekty do zaznaczenia.

Odznacz
Usuwa obiekty z zaznaczenia.

__len__ ()
Zwraca liczbę obiektów w tym zakresie.

bricscad.bim.list_properties*(obj)*
Zwraca listę dostępnych właściwości przekazanego podmiotu lub warstwy.

bricscad.bim.current_model()
Zwraca obiekty w przestrzeni modelu aktywnego dokumentu.

class **bricscad.bim.Plies**
Indeksowany, podzielny kontener obiektów **Warstw**.
__iter__()
__getitem__(***index*** **)**
__getitem__(***slice*** **)**
__len__()

class **bricscad.bim.Ply**
Pojedynczy obiekt warstwowy.

get_property*(prop_name*)
Zwraca wartość właściwości obiektu **Warstwy** o podanej nazwie.

26.10 Kody klasyfikacyjne

26.10.1 Informacje

Przypisanie kodów klasyfikacji porządkuje BIM i zwiększa poziom szczegółowości. Pozwalają one na przykład organizować materiały biblioteczne i raporty projektowe, szacować koszty projektu i definiować specyfikacje produktów. Obecnie **GUBIMClassCA**, **GUBIMClassES**, **Master Format**, **NLSfb**, **OmniClass**, **UniClass2015**, **Uniformat** i **VMSW** są dostępnymi systemami klasyfikacji w BricsCAD.

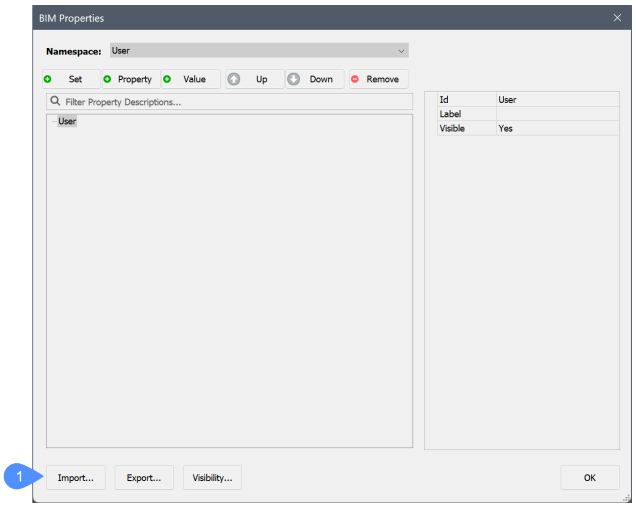
Więcej informacji można znaleźć w artykule referencyjnym dotyczącym poleceń **BIMWŁAŚCIWOŚCI**.

26.10.2 Przypisywanie kodów klasyfikacji do BIM

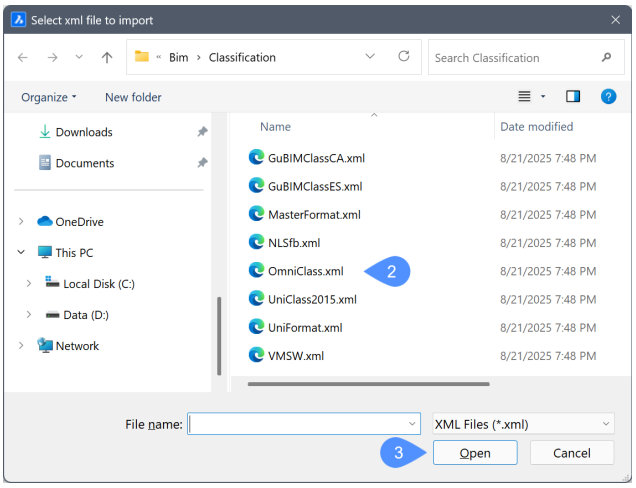
1 Kliknij przycisk **Właściwości** na karcie Quad(**Bim**).

Uwaga: Quad powinien być w stanie **Bez selekcji**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Właściwości BIM**.

2 Kliknij przycisk **Importuj...** (1) w lewym dolnym rogu okna dialogowego. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz plik xml do zaimportowania**.

3 Wybierz system klasyfikacji z listy (2) i kliknij **Otwórz** (3), aby zaimportować go do BIM.

Uwaga: Jeśli okno dialogowe **Wybierz plik xml do zaimportowania** nie pokazuje folderu **Classification**, należy ręcznie wprowadzić tę ścieżkę w pasku adresu: *C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD V27x64\en_US\Support\Bim\Classification*.

Dostępne systemy klasyfikacji:

GUBIMClassCA	System klasyfikacji dla grupy użytkowników BIM w Katalonii.

GUBIMClassES	Ujednolicony system klasyfikacji elementów budowlanych przeznaczony dla branży AEC w Hiszpanii.
MasterFormat	Normy dla komercyjnych i instytucjonalnych projektów budowlanych w USA i Kanadzie.
NLSfb	Normy dla branży AEC w Holandii.
OmniClass	System klasyfikacji dla branży budowlanej.
UniClass2015	Normy dla wszystkich sektorów brytyjskiego przemysłu budowlanego.
Uniformat	Standardy klasyfikacji specyfikacji budowlanych, szacowania kosztów i analizy kosztów w USA i Kanadzie.
VMSW	Normy dla branży AEC w Belgii.

4 System klasyfikacji jest dodawany do **przestrzeni nazw** (4), wybrany system klasyfikacji jest dodawany jako zestaw właściwości (5), a kod klasyfikacji (6) jest dołączany do tego zestawu właściwości.

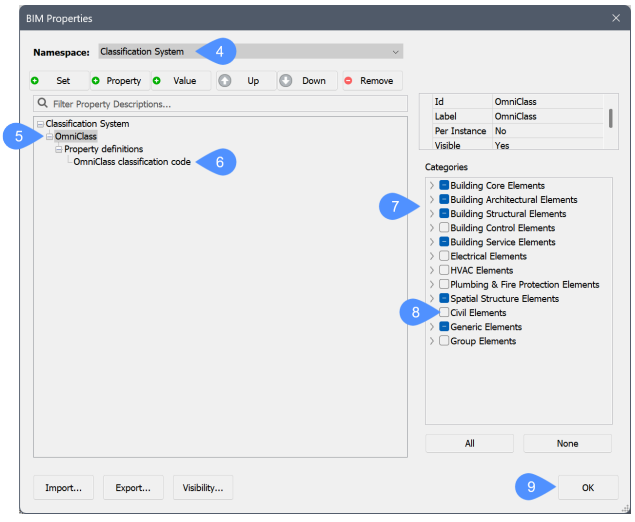
Domyślnie system klasyfikacji jest stosowany do wszystkich rodzajów elementów budynku (7).

(Opcjonalnie) Usuń zaznaczenie kategorii elementów budynku, do których stosowany jest system klasyfikacji.

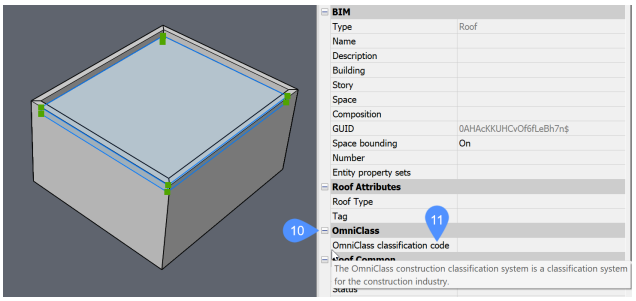
Aby to zrobić, zaznacz pole wyboru obok nazwy kategorii (8) (wszystkie elementy w tej kategorii zostaną wykluczone) lub rozwiń listę i zaznacz pole wyboru obok typu elementu.

Kliknij przycisk **OK** (9), aby zakończyć procedurę.

Lub zaimportuj inny system klasyfikacji, wykonując poprzednie kroki.

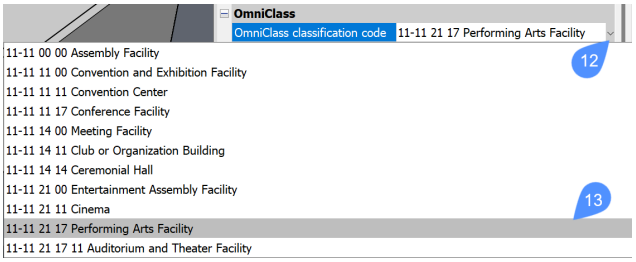

5 Wybierz element, do którego chcesz przypisać kod klasyfikacji i otwórz panel **Właściwości**. System klasyfikacji (10) i kod (11) powinny być dostępne w panelu **Właściwości**.

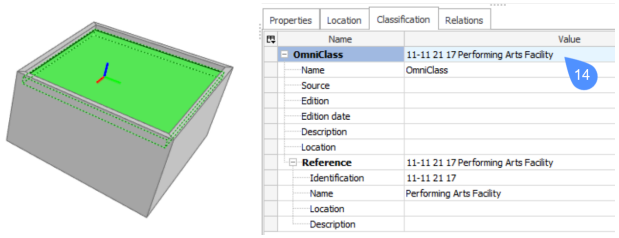

6 Kliknij ikonę strzałki po prawej stronie (12) i wybierz kod klasyfikacji dla wybranego elementu w menu rozwijanym (13).

7

Uwaga: Eksport BIM do pliku IFC zawiera system klasyfikacji dla każdego elementu z przypisanymi kodami klasyfikacji. Właściwości te są eksportowane z odpowiednimi etykietami i opisami. Poniższy obraz przedstawia klasyfikację **OmniClass** (14) w BIMvision po wyeksportowaniu BIM z kodem klasyfikacji OmniClass z BricsCAD do pliku IFC.

26.11 Tworzenie i edycja przestrzeni BIM

26.11.1 Polecenia

BIMPRZESTRZEŃ, BIMAKTUALIZUJPRZESTRZEŃ, BIMIFY

26.11.2 Informacje

Możesz tworzyć przestrzenie BIM z zamkniętych przestrzeni. Kiedy elementy ściany zamykają przestrzeń w modelu, możesz użyć narzędzia **BimSpace** do zdefiniowania przestrzeni BIM. Te przestrzenie są bryłami, więc można nimi łatwo manipulować. Geometrie pomieszczeń 3D dodane do bieżącego modelu są skojarzone z oznaczeniami pomieszczeń. Znacznik spacji to blok zawierający polilinię i atrybuty. Domyślne atrybuty znacznika spacji to spacja **Nazwa** i spacja **Liczba**. Wartości każdego atrybutu można zmienić za pomocą panelu **Właściwości**.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Opis poleceń **polecenie BIMPRZESTRZEŃ**.

26.11.3 Definiowanie przestrzeni BIM

1 Wybierz narzędzie **Space** w obszarze **Home** > **Classify** > **Space** lub wpisz BIMPRZESTRZEŃ w wierszu poleceń.

Pojawi się monit:*Wskaż punkt wewnątrz przestrzeni lub [Edytuj];*

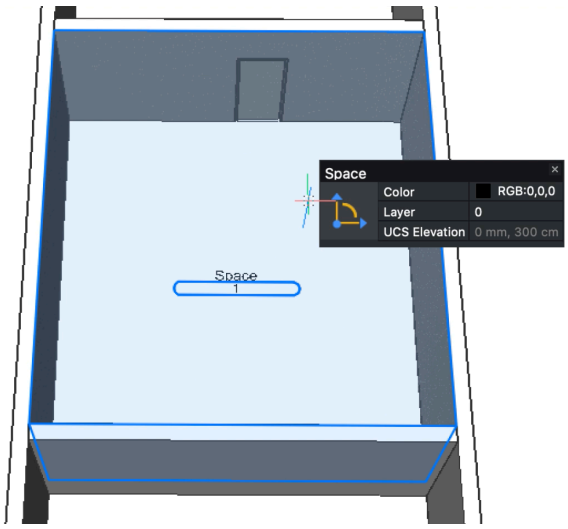
2 Aby zdefiniować przestrzeń BIM, wybierz punkt wewnątrz obszaru (1) w modelu BIM.

3 Przesuń kursor wewnątrz obszaru pomieszczenia, aby wskazać punkt, **Dynamiczny LUW** umożliwia zdefiniowanie dolnej płaszczyzny pomieszczenia. Obok kursora pojawi się zielony znacznik wyboru wskazujący możliwą lokalizację. Jeśli płaszczyzna nie jest dostępna, pojawi się czerwony krzyżyk.

4 Na tej płaszczyźnie znajduje się obszar otoczony elementami ściany lub dowolnymi elementami ograniczającymi pomieszczenie, a oznaczenie pomieszczenia (2) jest umieszczane na środku pomieszczenia.

5 ***Uwaga:*** Elementy ograniczające przestrzeń są bryłami 3D lub liniowymi elementami 2D, które są klasyfikowane jako elementy BIM i mają właściwość **Obwiedni pomieszczenia ustawioną** na **Na**. Jeśli właściwość **Linia środkowa** bryły ograniczającej pomieszczenie jest ustawiona na **Na**, środek bryły jest używany jako obwiednia pomieszczenia.

Elementami ograniczającymi pomieszczenie mogą być ściany, ściany kurtynowe, płyty, słupy, ale również kreskowania i polilinie mogą być liczone jako elementy ograniczające przestrzeń.

6 Edytuj właściwości przestrzeni BIM w panelu **Właściwości**.

Zmień właściwość **Reprezentacji** z **Bryła** na **Footprint**, aby uzyskać mniej zauważalną wizualizację.

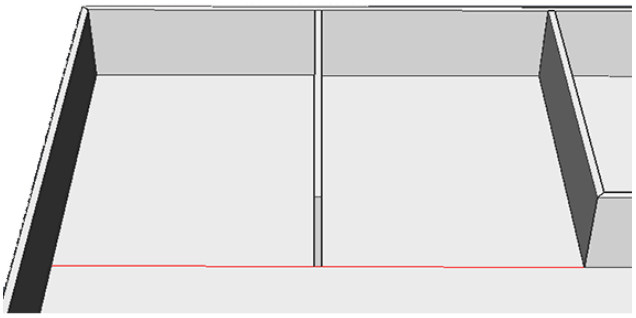
Uwaga: Edytowanie **Budynku** i **Właściwości**kondygnacji przestrzeni BIM nadpisują odpowiednie właściwości elementy, które są zawarte w tej przestrzeni (to znaczy, że mają tę przestrzeń BIM ustawioną jako ich**Przestrzeń** właściwości).

26.11.4 Procedura: Tworzenie przestrzeni BIM z wirtualnych granic

Istnieją przypadki, w których potrzebna jest wirtualna granica. Na przykład oddzielne miejsca parkingowe, duże sale audytoryjne do analizy energetycznej itp.

1 Podziel przestrzeń na elementy liniowe. Mogą to być kreskowania lub linie.

1

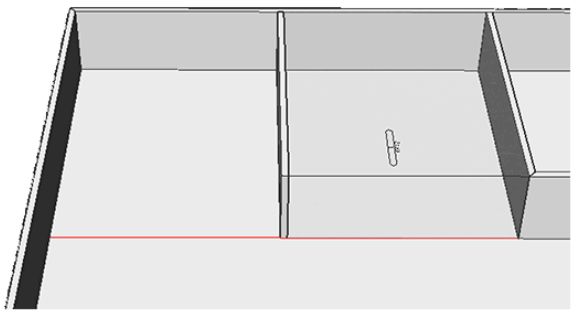
2 Wybierz elementy dzielące (czerwona linia).

3 Klasyfikuj je jako element ograniczający przestrzeń: **Strona główna** > **Klasyfikuj** > **ścian**.

Lub w Quadzie pod **BIM**.

4 Wpisz BIMPRZESTRZEŃ w wierszu poleceń i wskaż punkt wewnątrz przestrzeni.

5

Uwaga: Jeśli linia nie dzieli przestrzeni, przejdź do panelu **Właściwości**, a następnie do **BIM**.Sprawdź **czy właściwość** obwiednia spacji jest **włączona**.

26.11.5 Automatyczne tworzenie przestrzeni BIM

BIMIFY i BIMSZYBKIBUDYNEK tworzą przestrzenie BIM i automatycznie przypisują do nich informacje. Na przykład kondygnacja i budynek przestrzeni (patrz BIMLOKACJEPRZESTRZENNE). Polecenia będą wyszukiwać elementy ograniczające przestrzeń i tworzyć przestrzenie tam, gdzie to możliwe.

Przestrzenie te działają jak przestrzenie utworzone ręcznie i można je edytować zgodnie z własnymi potrzebami.

26.12 Właściwości użytkownika

26.12.1 Informacje

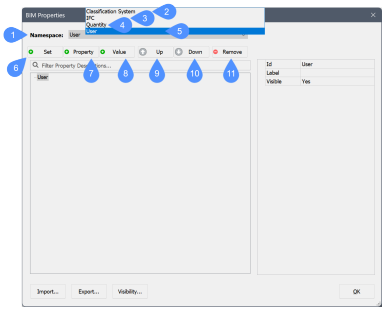
BricsCAD umożliwia przypisanie własnych właściwości do wybranych elementów budynku za pomocą jednego polecenia. Nazywa się to przypisywaniem niestandardowych właściwości. Podejście to polega najpierw na utworzeniu niestandardowego zestawu właściwości, a następnie przypisaniu go do elementów budynku, do których zestaw właściwości ma zostać zastosowany. Metoda ta jest realizowana przez polecenie BIMWŁAŚCIWOŚCI, które umożliwia tworzenie, edytowanie i usuwanie niestandardowego zestawu właściwości w oknie dialogowym. To okno dialogowe umożliwia również dodawanie właściwości do aktualnie wybranego zestawu właściwości. Należy pamiętać, że te niestandardowe właściwości są również uwzględniane w eksporcie IFC.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule referencyjnym dotyczącym poleceń **BIMWŁAŚCIWOŚCI**.

Aby dowiedzieć się więcej na temat tworzenia definicji ilości zdefiniowanych przez użytkownika, odwiedź artykuł Procedura **Dostosowywania Ilości BIM**.

26.12.2 Korzystanie z okna dialogowego właściwości BIM

1 Otwórz okno dialogowe **BIM Właściwości**, wpisując BIMWŁAŚCIWOŚCI w wierszu poleceń. Okno dialogowe służy do określania i edytowania właściwości podmiotów w projektach BIM.

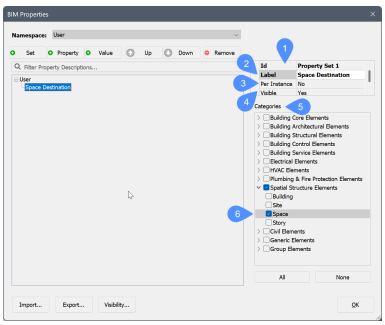

(1) Nazwa	Zestawy właściwości grup w przestrzeniach nazw.
(2) Przestrzeń nazw Systemu Klasyfikacji	Pokazuje przestrzeń nazw systemu klasyfikacji.
(3) Przestrzeń nazw IFC	Pokazuje scalone właściwości IFC2x3 i IFC4.
(4) Ilość przestrzeń nazw	Pokazuje niektóre zakodowane ilości

(5) Przestrzeń nazw użytkownika	Pokazuje właściwości niestandardowe.
(6) Przycisk ustawień	Tworzy nowy zestaw właściwości.
(7) Przycisk właściwości	Dodaje nową właściwość do aktualnie wybranego zestawu właściwości.
(8) Przycisk wartości	Tworzy nową definicję wartości dla aktualnie wybranego zestawu właściwości.
(9) Przycisk w górę	Przenosi wybraną właściwość lub wartość w górę listy.
(10) Przycisk w dół	Przenosi wybraną właściwość lub wartość w dół listy.
(11) Przycisk usuwania	Usuwa wybrany zestaw właściwości, definicję właściwości lub definicję wartości.

2 Aby utworzyć niestandardowy zestaw właściwości, wybierz opcję **Użytkownik** z listy rozwijanej **Przestrzeń nazw**, a następnie kliknij przycisk **Ustaw** (6). Do przestrzeni **Użytkownika** zostanie dodany nowy zestaw właściwości.

Aby edytować zestaw właściwości, wykonaj następujące czynności:

- Wpisz nazwę w polu **Id**.
- Wpisz nazwę w polu **Etykieta**.

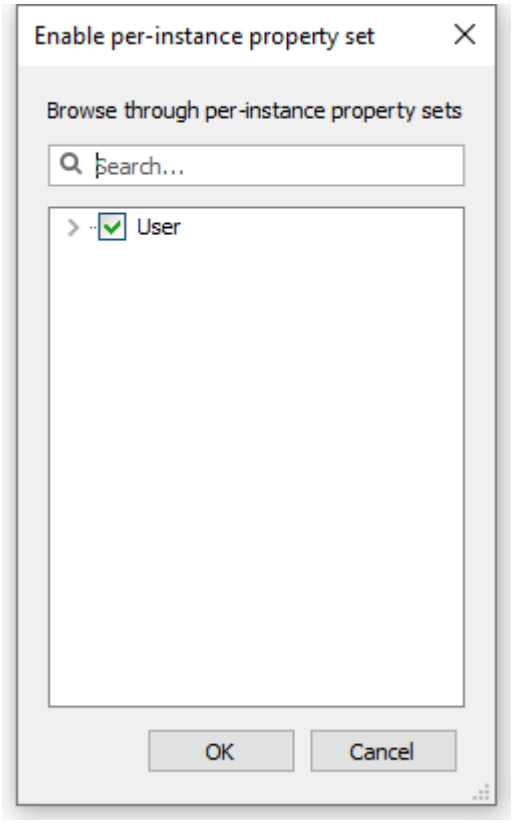
Nazwa **Etykiety** pojawi się w drzewie właściwości. Jeśli nazwa **etykiety** nie jest zdefiniowana, zamiast niej wyświetlana jest nazwa **identyfikatora**. **Identyfikator** musi być unikalny.

Opcjonalnie można wybrać, aby właściwość niestandardowa była stosowana tylko do określonych instancji (3) i wybrać widoczność (4).

Uwaga: Aby włączyć właściwość **Per Instance**, wykonaj następujące czynności:

- Kliknij przycisk **BIM** > **Zestawy właściwości jednostki** w panelu **Właściwości**.
- Kliknij przycisk **Przeglądaj**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Włącz zestaw właściwości instancji**:

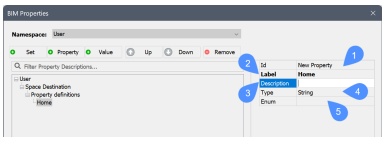
- Zaznacz przestrzeń nazw **użytkownika**, a następnie kliknij przycisk **OK.**

Wybierz kategorie elementów budynku (5), których dotyczy zestaw właściwości.

Rozwiń jedną z kategorii, aby zobaczyć różne podkategorie elementów budynku. Zaznacz pole obok żądanego (6), aby powiązać go z zestawem właściwości.

3 Aby dodać właściwość do niestandardowego zestawu właściwości, wybierz zestaw właściwości i kliknij przycisk **Właściwość**.

Aby edytować właściwość, wykonaj następujące czynności:

- Wpisz nazwę w polu **Id**.
- Wpisz nazwę w polu **Etykieta**.
- Opcjonalnie wpisz opis w polu **Opis** (3).
- Wybierz **typ** właściwości (4). Dostępne opcje to:

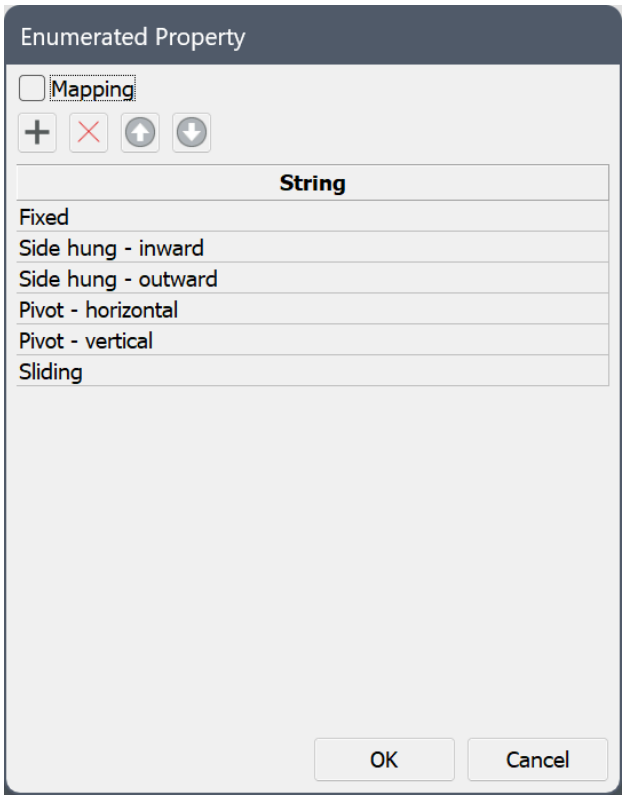
  Boolean: wartość Wł lub Wył.

  Całkowita: liczba całkowita z przedziału od -2147483648 do 2147483647.

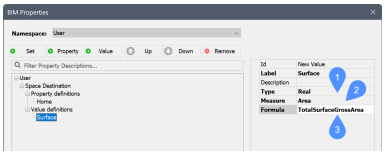
  Rzeczywista: przybliżenie liczby rzeczywistej.

Ciąg: sekwencja znaków, może składać się zarówno z cyfr, jak i liter.

- Opcjonalnie można zdefiniować wartości wyliczeniowe (5), czyli stałą liczbę możliwych wartości dla niestandardowych właściwości BIM. Kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby otworzyć okno dialogowe **Właściwości wyliczeniowej** i użyj przycisku **Dodaj nową wartość wyliczeniową**, aby dodać nowe wartości. Wartości te można wybrać z listy rozwijanej w panelu **Właściwości**. Opcjonalnie zaznacz opcję **Mapowanie**, aby dodać opis dla każdej wartości.

4 Aby dodać nową wartość do niestandardowego zestawu właściwości, wybierz zestaw właściwości i kliknij przycisk **Wartość**.

Aby edytować wartość dodaną, wykonaj następujące czynności:

- Wpisz nazwę w polu **Id.**
- Wpisz nazwę w polu **Etykieta** (na przykład **Surface**).
- Opcjonalnie wpisz opis w polu **Opis**.
- Wybierz **Typ** nieruchomości (1) (na przykład **Real**).

  Uwaga: Gdy właściwość **Type** ma wartość **Real**, dostępna staje się właściwość **Measure** (2). Właściwość **Measure** ustawia wartość dla **Length**, **Area**, **Volume** lub **Mass**.

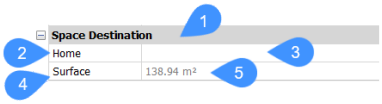
- Wybierz właściwość **Measure** (2) (na przykład **Area**).

- Edytuj właściwość **Formula** (1), wpisując wartość zgodnie z wybranym typem wartości. Aby utworzyć formułę, można użyć składni pola **Formuła** odpowiedniego typu encji BIM w przestrzeni nazw **Ilość**.

5 Aby usunąć zestaw właściwości lub właściwość, wybierz ją w drzewie, a następnie kliknij przycisk **Usuń**.

6 Naciśnij przycisk **OK**, aby ją zaakceptować.

Teraz, jeśli wybierzesz element budynku, który jest powiązany z wcześniej ustawioną kategorią/podkategorią i otworzysz panel **Właściwości**, nowy zestaw właściwości zostanie wyświetlony (1) z nowo przypisaną definicją właściwości (2) bez wartości (3) i nowo przypisaną definicją wartości (4) z wartością (5).

Aby przypisać wartość do definicji właściwości, wybierz ją w panelu **Właściwości**, a następnie wpisz nową wartość w jej polu (3).

26.13 Dostosowywanie ilości BIM

26.13.1 Informacje

Podmioty mają zestaw właściwości, które można przeglądać w panelu **właściwości**. Jeśli podmiotowi przypisano określoną **Klasyfikację BIM** lub **typ** (np. **Ściana** lub **Płyta**), wyświetlone zostaną dodatkowe właściwości, takie jak wspólne właściwości IFC i ilości bazowe. Właściwości wyświetlane w panelu są zarządzane w oknie dialogowym **Właściwości BIM**, które jest otwierane za pomocą polecenia BIMWŁAŚCIWOŚCI.

26.13.2 Przestrzenie nazw

W oknie dialogowym **Właściwości BIM** domyślnie dostępne są trzy przestrzenie nazw: **IFC** (1), **Quantity** (2) i **User** (3). Przestrzeń nazw **IFC** zawiera właściwości zdefiniowane przez schematy IFC2x3 i IFC4, które są automatycznie łączone w tle podczas importu lub eksportu IFC. Zawiera ona zarówno wspólne właściwości (np. **wspólne** właściwości **ściany**, takie jak **klasa odporności ogniowej** i klasa odporności akustycznej), jak i ilości (np. **Ilość ściany** > **Wysokość nominalna** (4)). Ilości te są oparte na tak zwanych ilościach podstawowych (5) ciała stałego (patrz sekcja " **Ilości podstawowe** " w tym artykule).

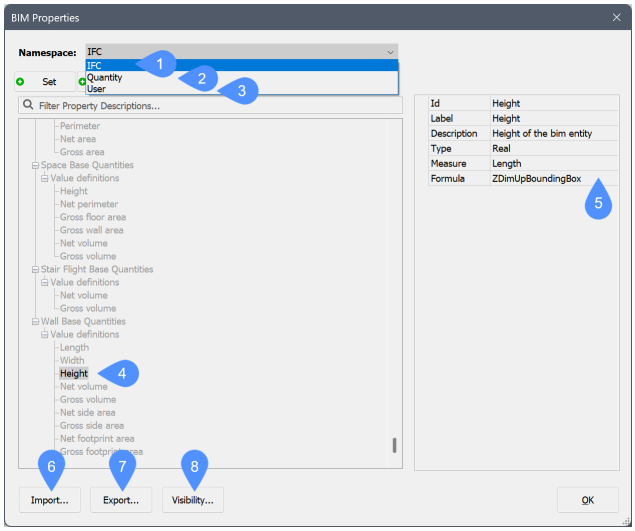
Przestrzeń nazw **Quantity** zawiera pewne zakodowane na stałe ilości obiektów BIM, również oparte na podstawowych ilościach, podobnie jak w przestrzeni nazw **IFC**.

> ***Uwaga:*** Ta przestrzeń nazw **Ilość** jest przestarzała. Została ona zastąpiona przez Quantities w przestrzeni nazw **IFC**, jednak nadal jest dostępna w oknie dialogowym **BIM Właściwości** w celu zapewnienia kompatybilności wstecznej z wersjami V20 i starszymi.

Przestrzeń nazw **Użytkownik** istnieje po to, aby użytkownik mógł tworzyć własne definicje właściwości. Zobacz także artykuł dotyczący procedury **Właściwości niestandardowe**, aby uzyskać więcej informacji na temat właściwości niestandardowych.

Możesz wyeksportować wszystkie zestawy właściwości (właściwości/ilości) zdefiniowane na rysunku do pliku XML, klikając przycisk **Eksportuj** (7) w lewym dolnym rogu. Plik ten można następnie zaimportować do innego rysunku.

Widoczność przestrzeni nazw lub zestawów atrybutów można włączać i wyłączać zgodnie z własnymi preferencjami, klikając przycisk **Widoczność** (8).

Uwaga: Przy użyciu tej metody przestrzeń nazw zostanie zaimportowana tylko dla tego konkretnego projektu. Jeśli chcesz, aby przestrzenie nazw były importowane do wszystkich projektów, otwórz okno dialogowe **Ustawienia** i w sekcji **BIM** > **Ogólne** > **Domyślna ścieżka właściwości** można dodać nową ścieżkę. Domyślnie powinna ona prowadzić do *C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD V27 en_US\Support*, gdzie można znaleźć na przykład plik **bimproj_IFC.xml** zawierający przestrzeń nazw **IFC**.

26.13.3 Ilości podstawowe

Ilości podstawowe to wielkości brył, które są obliczane na podstawie cech geometrycznych tej bryły i które mogą być używane w ilościach zdefiniowanych przez użytkownika. Ilości podstawowe są również podstawą dla ilości zdefiniowanych we właściwościach IFC, jak opisano w poprzedniej sekcji.

Na przykład, w obszarze **Wall Base Quantities** w przestrzeni nazw **IFC**, **Nominalna Wysokość** ściany jest zdefiniowana jako **ZDimUpBoundingBox** bryły, która jest Ilością podstawową. Pełną listę Ilości podstawowych można znaleźć poniżej.

Ilość podstawowa	Opis	Zmierz	Typ
NumberOfPlies	Liczba warstw w załączonej kompozycji.		**Całkowita**
XDimUpBoundingBox	Wymiar X obwiedni znaleziony przy globalnej swobodzie obrotu osi Z.	**Długość**	**Rzeczywista**

Ilość podstawowa	Opis	Zmierz	Typ
YDimUpBoundingBox	Wymiar Y obwiedni znaleziony przy globalnej swobodzie obrotu osi Z.	**Długość**	**Rzeczywista**
ZDimUpBoundingBox	Wymiar Z obwiedni znaleziony przy globalnej swobodzie obrotu osi Z.	**Długość**	**Rzeczywista**
XDimFreeBoundingBox	Wymiar X obwiedni znaleziony przy swobodzie obrotu 3D.	**Długość**	**Rzeczywista**
YDimFreeBoundingBox	Wymiar Y obwiedni znaleziony przy swobodzie obrotu 3D.	**Długość**	**Rzeczywista**
ZDimFreeBoundingBox	Wymiar Z obwiedni znaleziony przy swobodzie obrotu 3D.	**Długość**	**Rzeczywista**
DistanceBetweenMajorSurfaces	Odległość między głównymi powierzchniami.	**Długość**	**Rzeczywista**
FirstMajorSurfacePerimeter	Obwód pierwszej (największej) głównej powierzchni.	**Długość**	**Rzeczywista**
SecondMajorSurfacePerimeter	Obwód drugiej głównej powierzchni.	**Długość**	**Rzeczywista**
LinearAxisLength	Długość osi elementu liniowego.	**Długość**	**Rzeczywista**
VariablePlyThickness	Grubość zmiennej warstwy.	**Długość**	**Rzeczywista**
FirstMajorSurfaceNetArea	Powierzchnia pierwszej (największej) głównej powierzchni po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
FirstMajorSurfaceGrossArea	Powierzchnia pierwszej (największej) głównej powierzchni przed odjęciem otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
SecondMajorSurfaceNetArea	Powierzchnia drugiej głównej powierzchni po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**

Ilość podstawowa	Opis	Zmierz	Typ
SecondMajorSurfaceGrossArea	Powierzchnia drugiej głównej powierzchni przed odjęciem otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
IsMajorSurfacesParallel	Wskaźnik, czy główne powierzchnie są równoległe.		**Boolowskie**
TotalSurfaceNetArea	Pole powierzchni bryły po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
TotalSurfaceGrossArea	Pole powierzchni bryły przed odjęciem otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
FootprintNetArea	Pole powierzchni najniższej bryły po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
FootprintGrossArea	Pole powierzchni najniższej bryły przed odjęciem otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
ProjectedNetArea	Obszar powierzchni bryły rzutowany na globalną płaszczyznę XY po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
ProjectedGrossArea	Obszar powierzchni bryły rzutowany na globalną płaszczyznę XY przed odjęciem otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
CrossSectionNetArea	Powierzchnia przekroju dla elementów liniowych po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
OuterSurfaceNetArea	Pole powierzchni zewnętrznej elementów liniowych po odjęciu otworów.	**POLe**	**Rzeczywista**
NetVolume	Objętość bryły po odjęciu otworów.	**Objętość**	**Rzeczywista**
GrossVolume	Objętość bryły przed odjęciem otworów.	**Objętość**	**Rzeczywista**

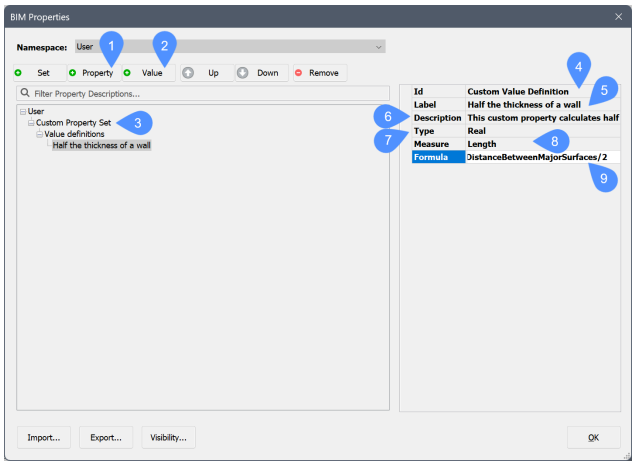
26.13.4 Ilości zdefiniowane przez użytkownika

W przestrzeni nazw **użytkownika** możliwe jest tworzenie niestandardowych właściwości wewnątrz niestandardowego zestawu właściwości za pomocą przycisku **Właściwości** (1), patrz artykuł Procedura **Właściwości niestandardowe**.

Możliwe jest również tworzenie ilości zdefiniowanych przez użytkownika za pomocą przycisku **Wartość** (2). Na poniższym obrazku wielkość zdefiniowana przez użytkownika została utworzona w **custom property set** (3). Ta zdefiniowana przez użytkownika wielkość (lub definicja wartości) ma następujące atrybuty:

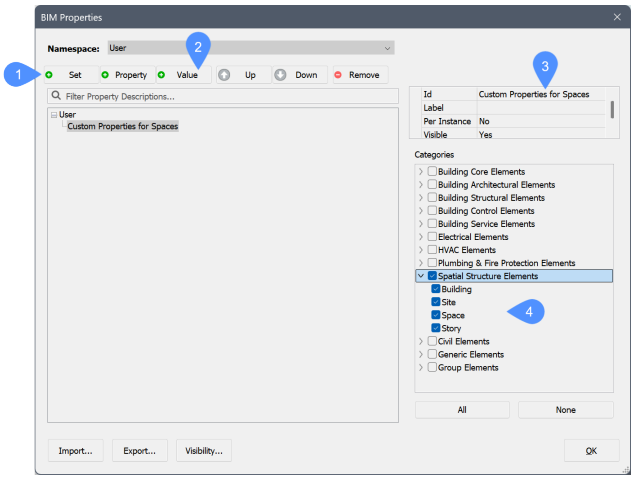
- **Id** (4): unikalny identyfikator.
- **Etykieta** (5): nazwa ilości, która będzie wyświetlana w panelu właściwości. Może to być to samo co ID, jednak **ID musi być unikalne**.
- **Opis** (6): opis ilości.
- **Typ** (7): typ ilości. Zazwyczaj ilość jest definiowana jako wartość **Rzeczywista**.
- **Zmierz** (8): miara wielkości, tj. czy jest to **długość**, **powierzchnia**, **objętość** czy **masa**?
- **Formuła** (9): rzeczywiste wyrażenie ilości. W tym miejscu można użyć wielkości podstawowych, a także wyrażeń matematycznych zdefiniowanych w artykule **Procedura Praca z parametrami i ograniczeniami**.

W tym przykładzie zdefiniowano ilość zdefiniowaną przez użytkownika, która wyświetla połowę grubości ściany, która jest obliczana jako **DistanceBetweenMajorSurfaces/2**.

26.13.5 Procedura: tworzenie ilości zdefiniowanej przez użytkownika

W tej części dowiesz się, jak tworzyć ilości konfigurowalne przez użytkownika. Dla przykładu, zdefiniujemy ilość Obiektów przestrzennych, takich jak przestrzeń. Ilością tą będzie **Kompaktowość**, którą można obliczyć jako objętość przestrzeni podzieloną przez sumę powierzchni po wszystkich stronach przestrzeni.

1 Otwórz okno dialogowe **BIM Właściwości**, wpisując BIMWŁAŚCIWOŚCI w wierszu poleceń.

2 Ustaw przestrzeń nazw **User** jako bieżącą przestrzeń nazw.

3 Utwórz nowy zestaw właściwości, klikając przycisk **Zestaw** (1) i nadaj mu nazwę (3).

4 Przypisz Zestaw Właściwości do jednej lub więcej kategorii (4). W tym przykładzie przypiszemy go do elementów przestrzennych.

5 Utwórz nową Definicję Wartości, klikając przycisk **Wartość** (2).

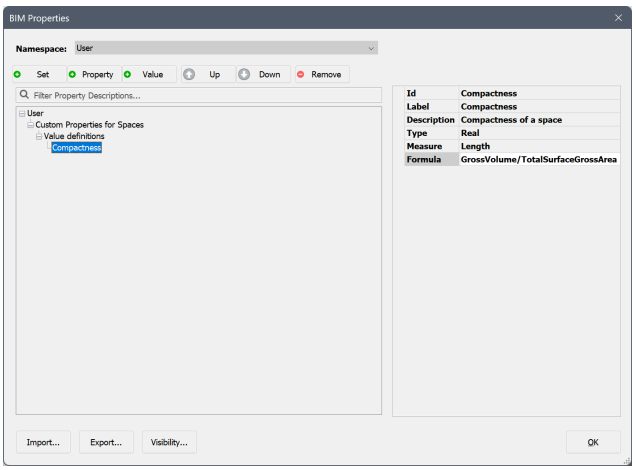
6 Nadaj tej definicji wartości **identyfikator** i **etykietę**, na przykład **zwartość**.

7 (Opcjonalnie) dodaj opis tej Definicji Wartości.

8 Przypisz prawidłowy **Typ** do tej Definicji Wartości. Ponieważ nasza Definicja Wartości będzie oparta na obliczeniu dwóch wartości **Rzeczywistych**, będzie to również wartość **Rzeczywista**.

9 Przypisz **Zmierz** do Definicji Wartości. Ponieważ wynikiem obliczeń będzie objętość podzielona przez powierzchnię, otrzymamy miarę **Długości**.

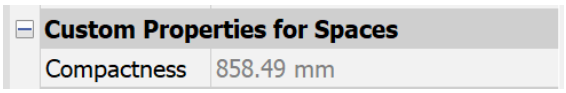
10 Wpisz wyrażenie w polu **Formuła**. Objętość przestrzeni jest Ilością podstawową o nazwie **GrossVolume**. Suma powierzchni przestrzeni ze wszystkich stron jest również Ilością podstawową o nazwie **TotalSurfaceGrossArea**. Stąd, możemy zdefiniować **Kompaktowość** = **GrossVolume/ TotalSurfaceGrossArea**.

11 Kliknij **OK**, aby zamknąć okno dialogowe **Właściwości BIM**.

12 Utwórz objętość reprezentującą przestrzeń, tworząc elementy otaczające, takie jak ściany i strop, oraz definiując przestrzeń wewnątrz za pomocą poleceń BIMPRZESTRZEŃ lub BIMIFY, lub tworząc bryłę i używając BIMKLASYFIKUJ, aby sklasyfikować ją jako **Przestrzeń**.

13 Wybierz przestrzeń. W panelu **Właściwości** powinieneś teraz zobaczyć właściwość zdefiniowaną przez użytkownika w osobnym zestawie właściwości:

26.14 Kierunek przenoszenia obciążenia dla płyt

26.14.1 Polecenia

BIMWYBIERZKIERUNEKOBCIAZENIA

26.14.2 BIMWYBIERZKIERUNEKOBCIAZENIA

W BricsCAD BIM polecenie BIMWYBIERZKIERUNEKOBCIAZENIA pozwala zdefiniować 0, 1 lub 2 kierunki przenoszenia obciążenia dla płyty.

Po zdefiniowaniu kierunku przenoszenia obciążeń w modelu 3D można wskazać kierunek przenoszenia obciążeń na planie piętra za pomocą opcji **Ręcznie** polecenia BIMTAG.

26.14.3 Określanie kierunku (kierunków) przenoszenia obciążenia

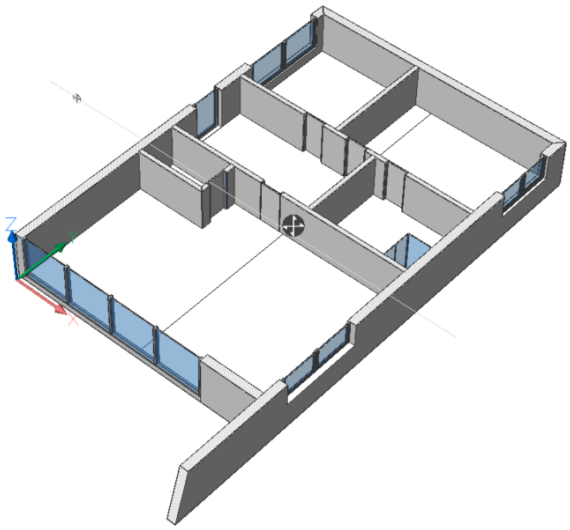
Tylko bryły sklasyfikowane jako **BIM Strop** mogą być przetwarzane za pomocą polecenia BIMWYBIERZKIERUNEKOBCIAZENIA. Użyj polecenia BIMIFY lub BIMKLASYFIKUJ, aby sklasyfikować bryłę jako **BIM Strop**.

1 Uruchom polecenie BIMWYBIERZKIERUNEKOBCIAZENIA.

1 **Zostanie wyświetlony monit:** Wybierz strop

2 Kliknij strop. Pomocne może być ustawienie właściwości **Przytnij widok** sekcji planu w celu wybrania stropu.

Widżet jest wyświetlany na środku stropu.

3 Wielokrotnie kliknij widżet. Naciśnij Enter lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby potwierdzić kierunek(i) obciążenia.

26.14.4 Dodanie symbolu nośności w przekroju planu

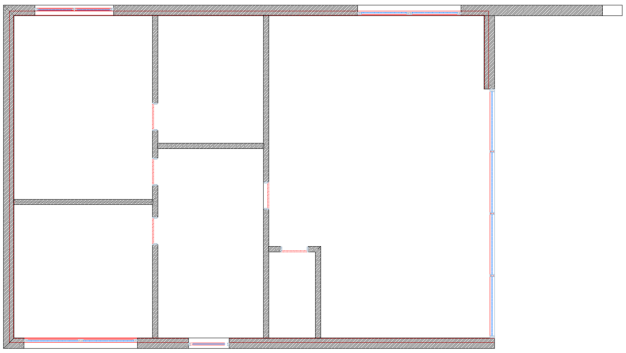
1 Podczas wstawiania znacznika nośności w przekroju planu należy wybrać linię, która jest generowana przez strop. Ponieważ płyty zazwyczaj pokrywają się ze ścianami, należy ustawić właściwość **Ukryte linie** > **Pokaż** obiektów **BIM Przekrój** na **Tak**.

Hidden Lines

Show	Yes
Color	Red
Layer	0
Linetype	Continuous
Linetype scale	1
Plot style	ByColor
Lineweight	ByLayer

Następnie wykonaj polecenie BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ przekroju planu.

2 Otwórz przekrój **Plan**.

3 Uruchom polecenie BIMTAG.

4 Wybierz opcję **Ręcznie**.

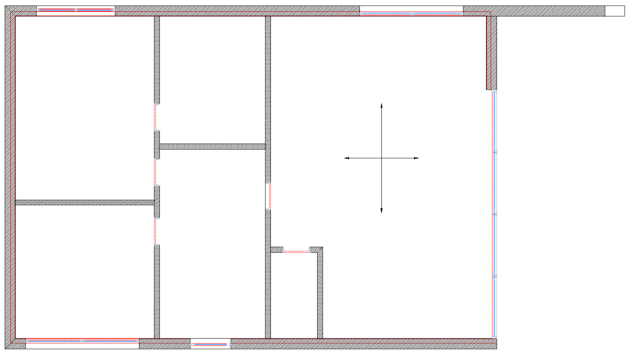
5 Wybierz opcję **Zmień typ tagu**.

6 Wybierz typ znacznika **Kierunki przenoszenia obciążeń**.

7 Kliknij punkt na krawędzi płyty.

8 Znacznik zostanie wyświetlony i dołączony do kursora.

9 Kliknij, aby umieścić znacznik.

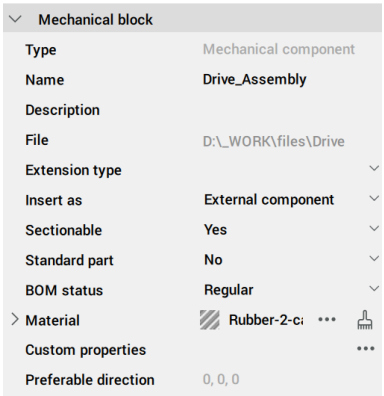

26.15 Fizyczne Materiały

26.15.1 Otwieranie okna dialogowego Materiały fizyczne

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Uruchom polecenie BLMATERIAŁY.
- Użyj menu podręcznego w panelu **Kompozycje BIM** i wybierz opcję **Otwórz okno dialogowe materiału**.
- Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…) właściwości **Materiał** w panelu **Przeglądarka mechan** iczna dla wybranego bloku mechanicznego.

26.15.2 Tworzenie materiałów fizycznych

Materiały fizyczne można tworzyć zarówno w projekcie, jak i w centralnej bazie danych. Możesz tworzyć nowe materiały od podstaw lub kopiować je z już istniejących.

Tworzenie fizycznego materiału od podstaw

Po otwarciu okna dialogowego **Materiały fizyczne** wybierz materiał z listy materiałów **w projekcie** lub **w centralnej bazie danych.**

Wykonaj jedną z następujących czynności:

1 Kliknij przycisk **Nowy materiał** ( ) w oknie dialogowym **Materiały fizyczne**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Nowy materiał** z menu kontekstowego.

Do wybranej bazy danych zostanie dodany materiał o nazwie **Nowy**. Teraz możesz edytować nowy materiał.

Dodawanie materiału fizycznego jako kopii istniejącego materiału

Wybierz materiał na liście materiałów **w projekcie** lub **w centralnej bazie danych**. Wykonaj następujące czynności:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy materiał, który chcesz skopiować i wybierz **Duplikuj** z menu kontekstowego.

2 Materiał o nazwie **<existing_material>-2** zostanie dodany do wybranej bazy danych.

3 Edytuj kopię materiału.

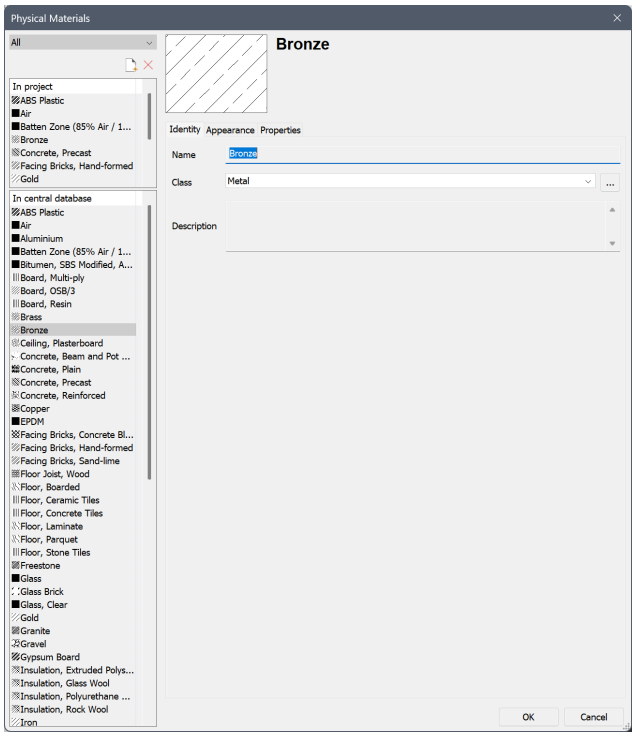
26.15.3 Edycja materiału fizycznego

Różne ustawienia definicji materiału fizycznego są podzielone na trzy grupy w trzech zakładkach okna dialogowego **Materiały fizyczne**:

- **Identyfikator**: można edytować **nazwę**, **klasę** i **opis** materiału.
- **Wygląd**: można edytować sposób renderowania materiału w widokach **Przekrój**, **Elewacja** i **3D**.
- **Właściwości**: możesz edytować właściwości materiału w kategoriach **Informacje**, **Fizyczne** i **BIM**.

Wybierz materiał, który chcesz edytować z listy **W projekcie** lub **W centralnej bazie** danych w oknie dialogowym **Materiały fizyczne**.

Strona zakładki Identyfikator

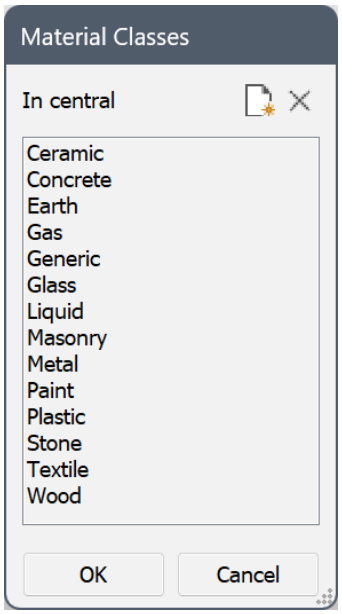

1 Wpisz **Nazwę** materiału.

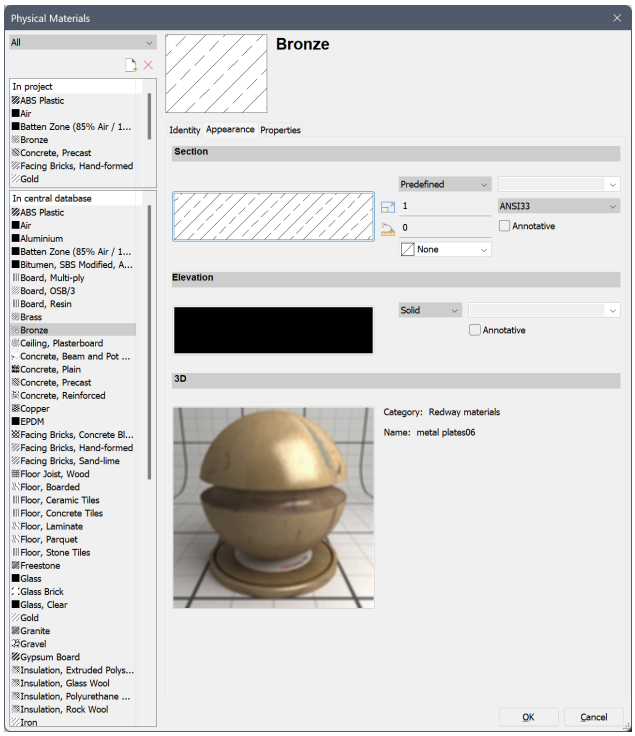
2 Wybierz **Klasę** z listy rozwijanej *.

3 **(Opcjonalnie)** Wpisz **Opis**.

* Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…) w pobliżu menu rozwijanego **Klasa**, aby otworzyć okno dialogowe **Klasy materiałów**, w którym można utworzyć nowe klasy materiałów.

Strona karty Wygląd

- **Ustawienia Sekcji**

  Ustawienia **Przekroju** definiują wypełnienie linii granicznych przekroju w wygenerowanych przekrojach 2D.

  a Kliknij menu rozwijane **Typ Wzoru Kreskowania** i wybierz typ kreskowania: **Brak**, **Bryła**, **Liniowy**, **Predefiniowany** lub **Niestandardowy**.

  b Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby wybrać predefiniowany lub niestandardowy wzór kreskowania:

  - Kliknij podgląd kreskowania i wybierz wzór w oknie dialogowym **Wzór kreskowania przekroju**.
  - Kliknij menu rozwijane **Nazwa Wzoru Kreskowania** i wybierz wzorzec z listy.

  c Zdefiniuj odstęp między wierszami za pomocą opcji **Odstęp wzoru kreskowania** (tylko dla czcionki **liniowej**).

  d Zdefiniuj **Skala Wzoru Kreskowania**.

  Ostateczna skala wzoru w przekroju jest iloczynem ustawienia **Skala** materiału fizycznego i wartości właściwości **Skala** sekcji **BIM**. W rezultacie wydrukowana skala wzoru kreskowania jest niezależna od skali płaszczyzny przekroju.

  e Ustaw **Kąt Wzoru Kreskowania**.

  f W polu **Warstwa** wpisz nazwę lub kliknij przycisk strzałki i wybierz warstwę z listy.

  g Opcjonalnie zaznacz opcję **Krzyż** (tylko dla typu **Liniowego**).

  h Opcjonalnie zaznacz opcję **Opisowy**.

  i Opcjonalnie wybierz **Kolor tła kreskowania** dla wybranego wzoru kreskowania.

- **Ustawienia Wysokości**

Ustawienia **Elewacji** definiują wypełnienie elewacji linii tła przekroju w wygenerowanych przekrojach 2D. Ustawienie **Generuj wypełnienie elewacji** musi być aktywne na rzutni przekroju 2D, aby można było korzystać z wypełnień elewacji.

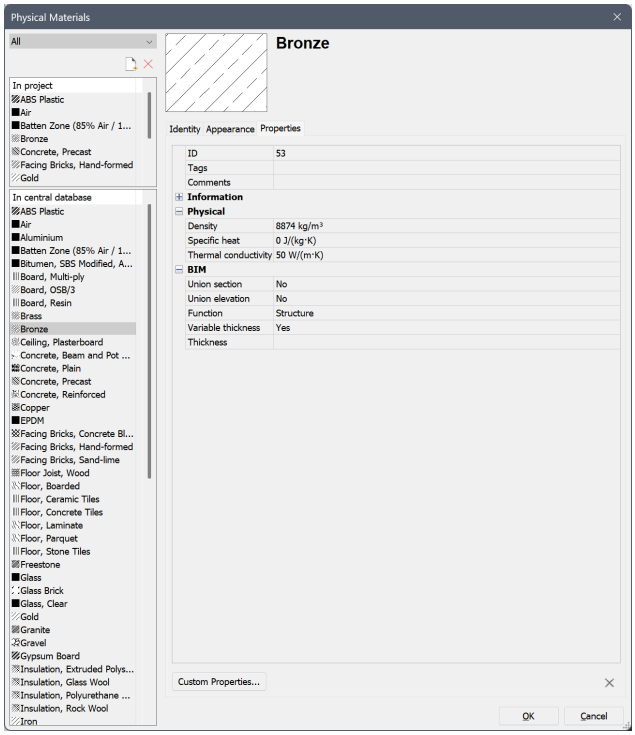
Patrz ustawienia **Sekcji** powyżej, z wyjątkiem ustawienia **Skala**. Kreskowanie elewacji jest niezależne od właściwości **Skala** sekcji **BIM**.

- **Ustawienia 3D**

  Ustawienia **3D** definiują materiał renderowania, który będzie używany w modelu 3D.

  Kliknij dwukrotnie obraz podglądu i wybierz materiał w oknie dialogowym **Wybierz materiał do renderowania**.

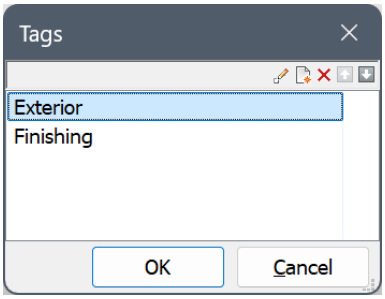
Strona karty Właściwości

1 Edytuj pole **Tagi**: tagi są oddzielone przecinkami.

W tagach rozróżniana jest wielkość liter.

Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…), aby otworzyć okno dialogowe **Tagi**.

2 Kliknij przycisk **Nowa pozycja** ( ), aby dodać nowy tag na dole listy.

3 Wybierz tag z listy i kliknij przycisk narzędzia:

- : Edycja wybranego tagu.
- : Usuń tag.
- : Przesunięcie znacznika w górę.
- : Przesunięcie znacznika w dół.

4 **(Opcjonalnie)** Rozwiń właściwości **Informacje** i wypełnij wymagane pola.

5 **(Opcjonalnie**) Rozwiń Właściwości **Fizyczne** i określ właściwości fizyczne materiału.

6 Rozwiń właściwości **BIM**.

- **Sekcja łącząca**: Wybierz **Tak**, aby usunąć linie połączeń w sekcjach między różnymi bryłami tego materiału. Wybierz opcję **Nie**, aby zachować linie połączeń.
- **Jednakowa wysokość**: Wybierz **Tak**, aby usunąć linie połączeń w elewacjach między różnymi bryłami tego materiału. Wybierz opcję **Nie**, aby zachować linie połączeń.
- Wybierz **Funkcję** z listy rozwijanej.
- **Zmienna grubość**:

  Wybierz **Tak**, aby zezwolić na zmienną grubość. Podczas nakładania kompozycji zawierającej materiał o zmiennej grubości na bryłę, grubość warstwy dostosuje się tak, aby całkowita grubość kompozycji odpowiadała grubości oryginalnej bryły.

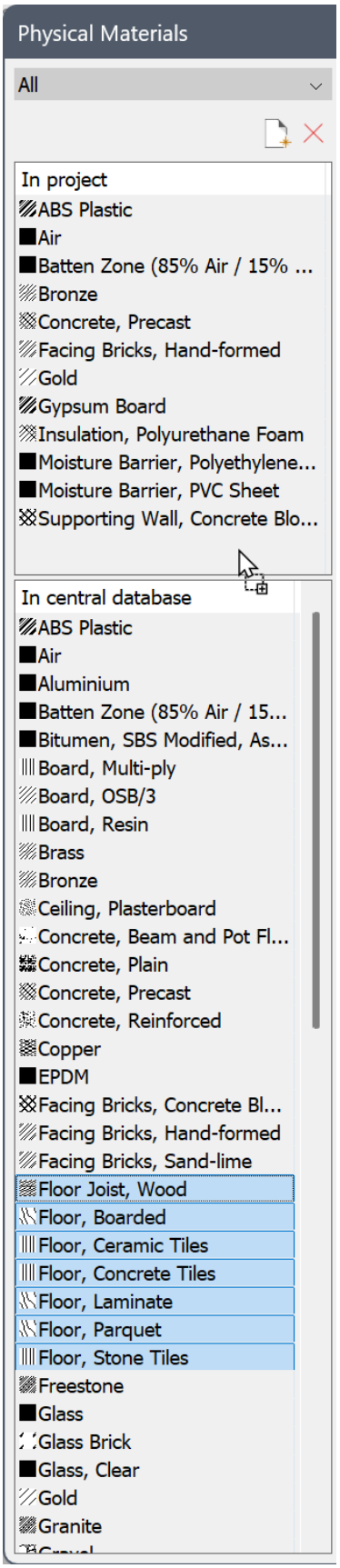
  Wybierz **Nie**, aby nie zezwalać na zmienną grubość. Podczas nakładania kompozycji, w której wszystkie warstwy mają stałą grubość na bryłę, grubość bryły zostanie dostosowana do grubości kompozycji.
- Wpisz domyślną grubość w polu **Grubość**.

7 Kliknij przycisk **OK.**

26.15.4 Kopiowanie materiałów między projektem a centralnymi (bibliotecznymi) bazami danych

1 Wybierz materiały w źródłowej bazie danych.

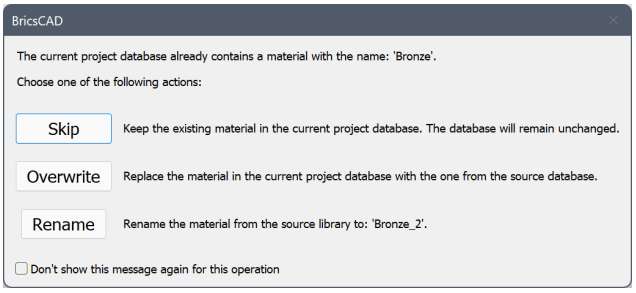
1 Naciśnij i przytrzymaj klawisz Ctrl, aby zaznaczyć wiele materiałów.

Physical Materials
All
In project
ABS Plastic
Air
Batten Zone (85% Air / 15% ...
Bronze
Concrete, Precast
Facing Bricks, Hand-formed
Gold
Gypsum Board
Insulation, Polyurethane Foam
Moisture Barrier, Polyethylene...
Moisture Barrier, PVC Sheet
Supporting Wall, Concrete Blo...
In central database
ABS Plastic
Air
Aluminium
Batten Zone (85% Air / 15...
Bitumen, SBS Modified, As...
Board, Multi-ply
Board, OSB/3
Board, Resin
Brass
Bronze
Ceiling, Plasterboard
Concrete, Beam and Pot Fl...
Concrete, Plain
Concrete, Precast
Concrete, Reinforced
Copper
EPDM
Facing Bricks, Concrete Bl...
Facing Bricks, Hand-formed
Facing Bricks, Sand-lime
Floor Joist, Wood
Floor, Boarded
Floor, Ceramic Tiles
Floor, Concrete Tiles
Floor, Laminate
Floor, Parquet
Floor, Stone Tiles
Freestone
Glass
Glass Brick
Glass, Clear
Gold
Granite

2 Przeciągnij materiały do docelowej bazy danych.

3 Zestaw zaznaczeń zostanie skopiowany.

Jeśli jeden lub więcej materiałów istnieje już w docelowej bazie danych, wyświetlone zostanie okno dialogowe alertu:

Kliknij odpowiedni przycisk, aby nadpisać, powielić lub pominąć istniejący materiał. Zduplikowane materiały mają numer indeksu dodany do ich nazwy.

26.15.5 Stosowanie materiałów fizycznych

Dla brył i jednostek BIM

Najpierw dodaj materiał fizyczny do kompozycji jako warstwę, a następnie zastosuj tę kompozycję do jednostki:

1 Otwórz okno dialogowe **Kompozycje** (polecenie BLKOMPOZYCJE).

2 Utwórz nową kompozycję BIM (przycisk **Nowa kompozycja**) lub wybierz kompozycję z listy, aby ją edytować.

3 Kliknij przycisk **Dodaj warstwę**.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Materiały fizyczne**.

4 Wybierz materiał i kliknij **OK**.

5 Kliknij przycisk **OK**, aby zamknąć okno dialogowe **Kompozycje**.

6 Zastosuj kompozycję:

- Użyj polecenia BIMWSTAWKOMPOZYCJĘ.
- Przeciągnij i upuść kompozycję z panelu **Kompozycje BIM** na jednostkę.

Więcej informacji na temat kompozycji można znaleźć w artykule **Kompozycje BIM**.

Dla bloków mechanicznych

Zastosuj materiał fizyczny za pomocą panelu **Przeglądarka Mechaniczna**:

1 Otwórz panel **Przeglądarka Mechaniczna** (polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ).

2 Wybierz blok mechaniczny.

3 Znajdź właściwość **materiałową** bloku mechanicznego.

4 Kliknij przycisk **Wybierz materiał** obok materiału.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Materiały fizyczne**.

5 Wybierz materiał fizyczny i kliknij **OK**.

26.15.6 Usuwanie materiałów fizycznych

1 W oknie dialogowym **Materiały fizyczne** wybierz materiały z bazy danych projektu lub biblioteki.

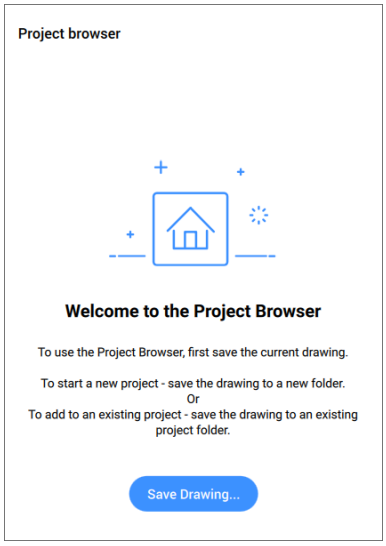
2 Kliknij **Usuń**.

Uwaga: Nie można usuwać materiałów, które są używane w kompozycji BIM lub komponencie mechanicznym.

26.16 Korzystanie z przeglądarki projektów BIM

26.16.1 Panel Przeglądarki Projektów

Panel **Przeglądarka projektu BIM** znajduje się po lewej stronie ekranu.

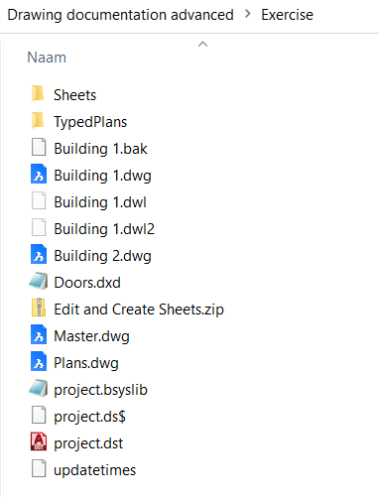
Uwaga: Jeśli **Przeglądarka projektu BIM** nie wyświetla się w panelu, kliknij prawym przyciskiem myszy w panelu i wybierz **Panele** > **Przeglądarka projektu BIM**

26.16.2 Utwórz projekt BIM

Aby utworzyć projekt BIM, należy zapisać rysunek modelu, a następnie:

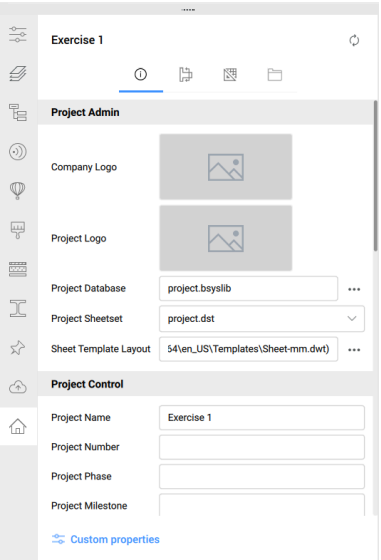
1 Kliknij przycisk **Utwórz projekt** w **Przeglądarka projektu BIM**.

Wszystkie zewnętrzne pliki referencyjne urządzenia nadrzędnego są zawarte w projekcie.

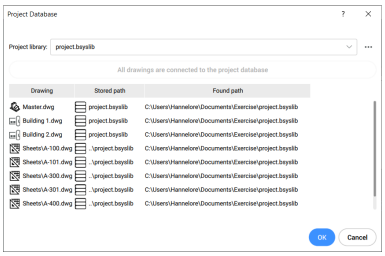

Inne rysunki można dodać do projektu, po prostu zapisując je w folderze projektu, a następnie klikając **Dodaj do Projektu**.

2 Zostanie otwarta zakładka **Info** w panelu **Przeglądarka projektu BIM**:

3 Zostanie utworzona **Baza Danych Projektu**. Okno dialogowe **Baza Danych Projektu** otwiera się po naciśnięciu przycisku **Przeglądaj** (…) po prawej stronie pola **Baza Danych Projektu**.

Upewnij się, że wszystkie rysunki są połączone z tą samą bazą danych projektu. Oznacza to, że wszystkie modele odnoszą się do tej samej definicji materiałów, kompozycji, profili, historii i budynku.

Uwaga: Aby uzyskać więcej informacji o bazie danych projektu, uruchom polecenie BIMPROJECTINFO, które otwiera okno dialogowe **BIM Projekt Info**.

4 Pole **Zestaw Arkuszy Projektu** wskazuje używany zestaw arkuszy. Można otworzyć menu rozwijane, aby wybrać inny zestaw arkuszy znajdujący się w folderze projektu.

5 Układ szablonu arkusza pokazuje ścieżkę bieżącego szablonu. Kliknij przycisk **Przeglądaj** (...), aby zmienić szablon.

6 **(Opcjonalnie)** Ustaw informacje o projekcie w sekcji **Kontrola projektu**:

Wybierz plik **Logo Firmy** z okna dialogowego **Wybierz Logo Firmy**, które zostanie otwarte po kliknięciu pola obrazka.

Wybierz plik **Logo Projektu** w oknie dialogowym **Wybierz Logo Projektu**, które zostanie otwarte po kliknięciu pola obrazka.

Wpisz nazwę w polu **Nazwa Projektu** (domyślną nazwą projektu jest nazwa folderu nadrzędnego).

Właściwości Niestandardowe Zestawu Arkuszy i **Domyślne Właściwości Arkusza Niestandardowego** pojawią się w blokach tytułowych arkuszy.

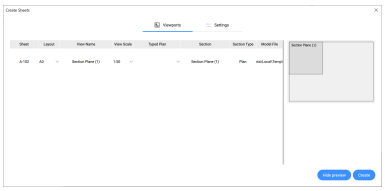
26.16.3 Odśwież projekt

Kliknij przycisk **Odśwież** (). Przeglądarka projektów **BIM** jest odświeżana w celu dopasowania do zmian w modelu.

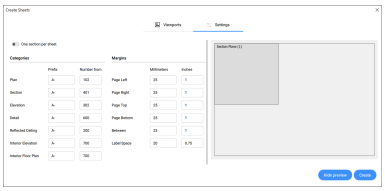
26.16.4 Utwórz arkusze

Przejdź do zakładki **Sekcje i widoki** w panelu **Przeglądarka projektu BIM** i kliknij sekcję prawym przyciskiem myszy. Wybierz **Utwórz arkusz**, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz arkusz**.

1 Zakładka **Rzutnie** zawiera listę wszystkich arkuszy, które zostaną utworzone wraz z ich nazwą, układem, nazwą widoku, skalą widoku, wpisanym planem, nazwą i typem przekroju oraz nazwą pliku modelu.

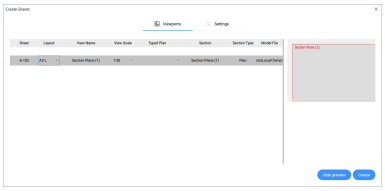

2 Zakładka **Ustawienia** zawiera ustawienia arkuszy, które zostaną utworzone. Nazewnictwo arkuszy można zmienić w zakładce **Kategorie**. Marginesy arkuszy można ustawić w zakładce **Marginesy**. Można także włączać i wyłączać opcję **Jedna przekrój na arkusz**, aby zezwolić na wiele przekrojów na arkusz.

3 Podgląd utworzonego arkusza jest wyświetlany po prawej stronie okna dialogowego. Kliknij **ukryj podgląd**, aby wyłączyć podgląd.

Uwaga: Gdy rzutnia jest większa niż arkusz, podgląd jest wyświetlany na czerwono.

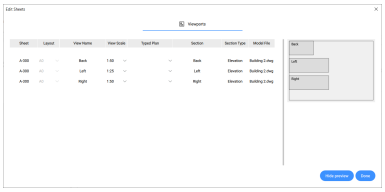
4 Kliknij **Utwórz**, aby utworzyć arkusze. Arkusze są następnie widoczne w zakładce **Arkusz** w panelu **Przeglądarka projektu BIM**.

26.16.5 Edytuj Arkusze

Przejdź do zakładki **Arkusze** panelu **Przeglądarka projektów** i kliknij prawym przyciskiem myszy arkusz/widok arkusza. Wybierz **Utwórz arkusz**, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz arkusz**.

1 Karta **Widoki** zawiera listę wszystkich widoków wybranego arkusza. Można edytować skalę i wybrać wpisany plan dla wybranego widoku arkusza.

Uwaga: Położenia widoku arkusza w układzie nie można zmienić w oknie dialogowym **Edytuj arkusze**. Aby to zrobić, przejdź do zakładki **Arkusze** i kliknij dwukrotnie nazwę arkusza, aby otworzyć jego rysunek.

2 Podgląd arkusza jest wyświetlany po prawej stronie okna dialogowego. Kliknij przycisk **Ukryj podgląd**, aby wyłączyć podgląd. Gdy rozmiar widoku arkusza jest większy niż układ arkusza, podgląd układu jest wyświetlany na czerwono. W takim przypadku można dostosować skalę widoku do układu.

Uwaga: Rozmiaru układu istniejącego arkusza nie można zmienić w oknie dialogowym **Edycja arkuszy**. Aby uzyskać inny rozmiar układu, należy utworzyć nowy arkusz o żądanym rozmiarze.

3 Kliknij **Gotowe**, aby zapisać zmiany.

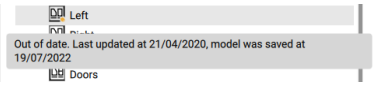
26.16.6 Automatyczne aktualizowanie w tle

Przejdź do zakładki **Arkusze** w **Przeglądarka Projektu**. W dolnej części ekranu można włączyć lub wyłączyć opcję **Automatyczna aktualizacja w tle**. Po włączeniu tej opcji wyniki przekrojów są obliczane automatycznie bez przerywania pracy użytkownika.

Uwaga: Na karcie **Arkusze** panelu **Przeglądarka projektów** rysunki z pomarańczową ikoną wypełnionego okręgu są nieaktualne lub nie zostały jeszcze wygenerowane. Kliknij je prawym przyciskiem myszy i wybierz **Aktualizuj Teraz** lub **Aktualizuj w tle**, aby dopasować zmiany w modelach zawartych w projekcie.

Uwaga: Rysunki z ikoną czerwonego okręgu wypełnienia zawierają błąd. Dzieje się tak, gdy sekcja zostanie usunięta lub nie zostanie zapisana we właściwej lokalizacji.

Uwaga: Po najechaniu kursorem na arkusz, który jest nieaktualny, w podpowiedzi wyświetlany jest czas ostatniej aktualizacji arkusza i czas ostatniego zapisania modelu.

26.16.7 Tworzenie zestawienia materiałów (BOM)

W panelu **Przeglądarka projektu BIM** przejdź do zakładki **Plik** i kliknij przycisk **Dodaj**. Wybierz opcję **Nowy BOM**, aby utworzyć nową listę materiałów lub opcję **Importuj BOM**, aby dodać istniejącą. Pliki BOM znajdują się w folderze **Zestawienia**.

Uwaga: Panel **Przeglądarka projektu BIM** obsługuje stary przepływ pracy harmonogramów. Pliki DXD można dodawać ręcznie do folderu **Zestawienia**. Gdy plik DXD znajduje się w folderze **Zestawienia**, jego menu kontekstowe wyświetla te same opcje, co w przypadku pliku BOM. Wszystkie opcje menu kontekstowego są wymienione w panelu **Przeglądarka projektu BIM**.

Aby umieścić BOM na otwartym arkuszu, przejdź do drzewa zakładek **Pliki** i znajdź plik BOM w folderze **Zestawienia**. Przeciągnij i upuść go stąd na obszar Przestrzeni Papieru arkusza. Spowoduje to wygenerowanie tabeli z łączem danych do pliku BOM.

Aby edytować plik BOM, należy użyć polecenia BMBOMEDYCJASZABLONU i zaktualizować odpowiednie harmonogramy za pomocą polecenia AKTUALIZUJŁĄCZE.

Uwaga: Więcej informacji na temat tworzenia i edytowania BOM można znaleźć w artykułach **BMBOMEDYCJASZABLONU** i **Menadżer BOM**.

26.17 Lokalizacje przestrzenne

26.17.1 Polecenia

BIMWSTAWLOKACJĘPRZESTRZENNĄ, BIMLOKACJEPRZESTRZENNE

26.17.2 Informacje

Lokalizacje przestrzenne umożliwiają określenie budynku i jego kondygnacji w projekcie. W witrynie BricsCAD plik modelu BIM może zawierać jedną lokalizację i wiele budynków, a budynek może zawierać wiele kondygnacji. Gdy podmioty są sklasyfikowane jako element budynku w projekcie, te sklasyfikowane

podmioty mają właściwość **Budynek** i **Kondygnacja**. Każdy element budynku w modelu BIM znajduje się na określonej kondygnacji w danym budynku.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule referencyjnym dotyczącym **polecenie BIMLOKACJEPRZESTRZENNE**.

26.17.3 Procedura: przypisywanie budynku i kondygnacji do elementu budynku

1 Polecenie BIMLOKACJEPRZESTRZENNE

2 Kliknij ikonę **Nowego Budynku** (), aby dodać nowy budynek do modelu.

3 Wypełnij siatkę właściwości, aby określić nową nazwę lub wartość istniejącej właściwości.

4 Kliknij ikonę **Nowej Kondygnacji** (), aby dodać nową kondygnację w wybranym budynku.

5 Wypełnij siatkę właściwości, aby określić nową nazwę lub wartość istniejącej właściwości.

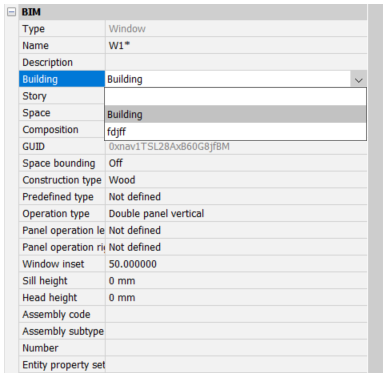
6 **(Opcjonalnie**) Kliknij ikonę **Usuń** (), aby usunąć wybrany budynek lub wątek.

7 **(Opcjonalnie)** Kliknij przycisk **Importuj Lokalizacje Przestrzenne**) (), aby zaimportować lokalizację przestrzenną z pliku .txt plik.

8 Wybierz elementy budynku w obszarze rysowania, aby powiązać je z odpowiednimi lokalizacjami przestrzennymi.

9 Właściwości wybranych elementów budynku są wyświetlane w panelu **Właściwości**.

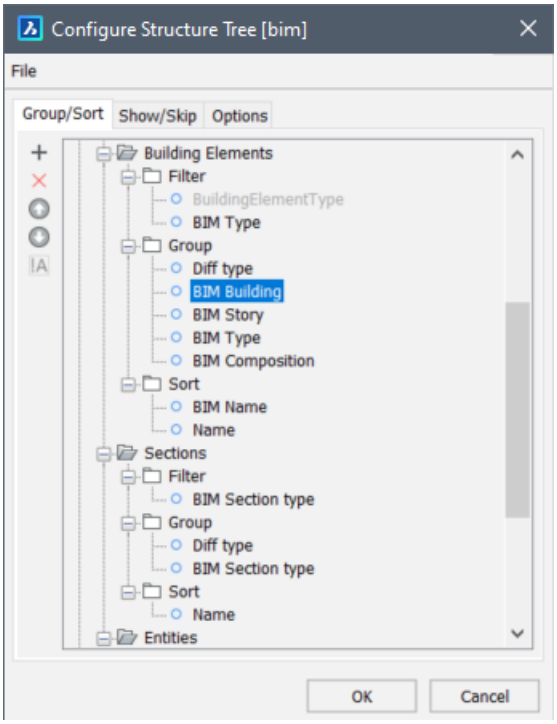
10 Wykonaj następujące czynności, aby przypisać budynek i historię do tych elementów budynku:
- Rozwiń sekcję **BIM** w panelu **Właściwości**.
- Kliknij pole **Budynek**, a następnie użyj strzałki, aby wybrać budynek.
- Kliknij pole **Historia**, a następnie użyj strzałki, aby wybrać historię.

26.17.4 Wyświetlanie lokalizacji przestrzennych w panelu Struktury

Panel **Struktura** umożliwia wyświetlenie wszystkich elementów na rysunku. Domyślnie struktura elementów budynku jest zorganizowana w określonej formie. Elementy budynku są pogrupowane

odpowiednio według **Budynku**, **Kondygnacji**, **Typu BIM** i **Kompozycji**. Organizacja ta może być w pełni skonfigurowana. Kliknij prawym przyciskiem myszy w panelu **Struktury** i kliknij **Konfiguruj**, otworzy się nowe okno. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Praca z panelem Struktury**.

Jeśli w panelu **Struktura** nie ma żadnego **budynku BIM** ani **BIM Kondygnacji**, można dodać je ręcznie. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Praca z panelem Struktury**.

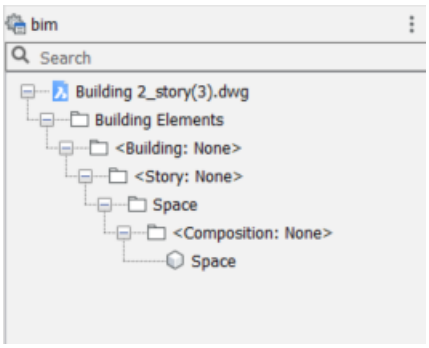
26.17.5 Informacje o BIMWSTAWLOKACJĘPRZESTRZENNĄ

Przypisanie nowej **Przestrzeni** można wykonać za pomocą polecenia BIMPRZESTRZEŃ. Przestrzenie nie zawsze są przypisane do odpowiednich budynków, ponieważ nie mają jeszcze lokalizacji przestrzennej. Użyj polecenia BIMWSTAWLOKACJĘPRZESTRZENNĄ, aby przypisać lokalizację przestrzenną do przestrzeni.

> ***Uwaga:*** Przypisanie nowej **Przestrzeni** do elementu budynku zastępuje element **Kondygnacji** I **Budynek** właściwości z właściwościami przestrzeni.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule referencyjnym BIMWSTAWLOKACJĘPRZESTRZENNĄ.

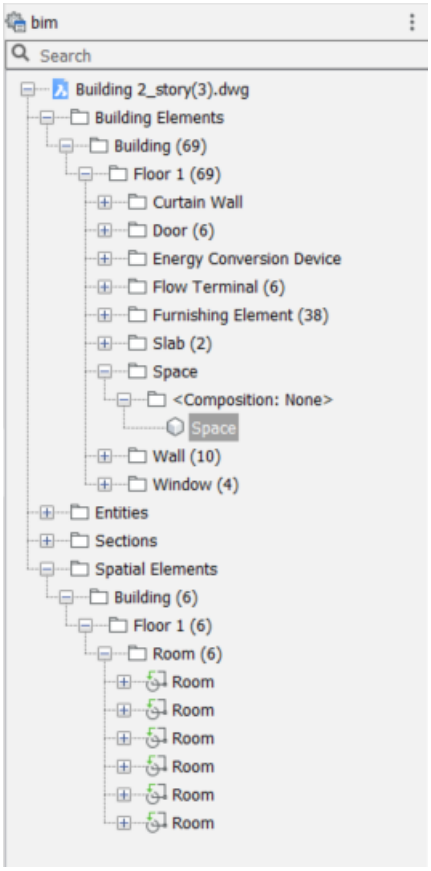
26.17.6 Procedura: dołączanie lokalizacji przestrzennych

1 Uruchom polecenie BIMWSTAWLOKACJĘPRZESTRZENNĄ.

2 **Zostanie wyświetlony monit:***Wprowadź numer lokalizacji lub [Auto załącz lokację/Odłącz aktualną lokację]:* Naciśnij przycisk **A**, aby automatycznie dołączyć miejsca do odpowiedniego budynku i poziomu piętra.

3 Wybierz miejsca do aktualizacji i naciśnij **Enter**.

4 **(Opcjonalnie)** Naciśnij **U**, aby odłączyć lokalizację przestrzenną.

26.18 Konfiguracje paneli strukturalnych dla BIM

26.18.1 Polecenia

PANELSTRUKTURY

26.18.2 Informacje

Panel **Struktury** to interaktywne drzewo wyświetlające jednostki znajdujące się w bieżącym modelu. Sposób wyświetlania podmiotów w panelu zależy od wybranej konfiguracji. W przypadku BIM wstępnie wybraną konfiguracją jest predefiniowany plik **BIM** CST. Konfigurację tę można edytować za pomocą okna dialogowego **Konfiguruj Drzewo Struktury**. Po skonfigurowaniu drzewa można łatwo zapisać tę konfigurację jako nowy plik CST. Domyślnie pliki CST są przechowywane w folderze **Support.**

Umieść kursor na pasku narzędzi lub panelu wstążki, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Struktura** z menu kontekstowego.

Lub

Wpisz PANELSTRUKTURY w wierszu poleceń, a następnie naciśnij **Enter**.

26.18.3 Procedura: zbadaj panel Struktura

1 Otwórz panel **Struktury**.

Domyślnie panel **Struktury** wyświetlany jest po lewej stronie ekranu. Z polem **wyszukiwania** w górnej części panelu (1).

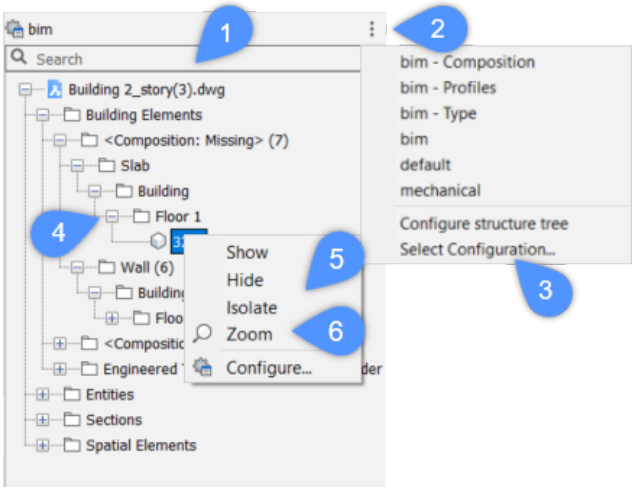
2 Kliknij przycisk z trzema kropkami (2), aby załadować plik konfiguracyjny z listy. Kliknij **Wybierz Konfiguracje...**, aby wybrać plik CST, który określa konfigurację (3). Bieżąca konfiguracja jest wyświetlana po lewej stronie. Na podstawie wybranego pliku model BIM zostanie zorganizowany w strukturę drzewa.

3 Kliknij ikonę rozwijania/zwijania (4) węzła, aby rozwinąć lub zwinąć węzeł. Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę grupy, aby wybrać opcję **Rozwiń wszystko** lub **Zwiń wszystko** i rozwinąć lub zwinąć wszystkie podwęzły jednocześnie.

Jednostki wybrane w panelu **Struktury** można **pokazać**, **ukryć** lub **odizolować** w przestrzeni modelu, klikając prawym przyciskiem myszy wybrane nazwy (5).

To menu kontekstowe umożliwia również **powiększanie** (6) do określonej jednostki w modelu.

Poniższa ilustracja przedstawia panel **Struktury**.

26.18.4 Procedura: zapytanie w panelu struktury

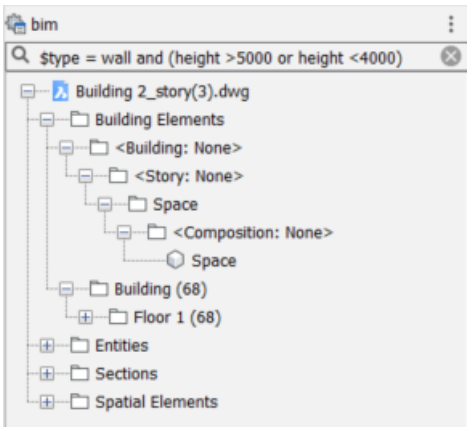
1 Wpisanie czegoś w polu **wyszukiwania** w górnej części panelu **Struktury** spowoduje uruchomienie prostego wyszukiwania tekstowego: na przykład, jeśli wpiszesz "wall" w polu wyszukiwania i naciśniesz **Enter**, panel **Struktury** zostanie przefiltrowany do wszystkiego z "ściana" w nazwie, w tym ścian i ścian osłonowych.

2 Wyszukiwanie tekstowe może być przydatne do szybkiego wyszukiwania, ale bardziej zaawansowane zapytania są możliwe przy użyciu wyrażeń.

3 Wyrażenie zaczyna się od **$**. Na przykład, jeśli wpiszesz *$type = wall* i naciśniesz **Enter,** panel zostanie przefiltrowany na jednostkach, które mają typ BIM = wall. Tak więc, używając tego wyrażenia, ściana osłonowa nie jest już wyświetlana w panelu.

4 Wyrażenia mogą być bardziej złożone, np. filtrowanie po wielu właściwościach. Na przykład, można wprowadzić *$type = ściana i Wysokość> 5000*, aby filtrować wszystkie ściany o wysokości powyżej 5000 mm.

5 Wyrażenia logiczne można zagnieżdżać za pomocą nawiasów: *$type = ściana i (Wysokość> 5000 lub Wysokość< 4000)*.

26.18.5 Procedura: zarządzanie strukturą drzewa

Struktura drzewa w panelu **Struktura** przedstawia hierarchiczny zestaw reguł w formie graficznej. Każda reguła ma właściwość filtrowania, grupowania i sortowania. Organizowanie właściwości w panelu **Struktury** zwiększa wydajność projektu podczas odpytywania między innymi podmiotów. Posiadając drzewo dla modelu BIM, można ustanowić hierarchię między typami elementów budynku, budynkami, kondygnacjami itp. Hierarchii można używać do zarządzania właściwościami na różnych poziomach wyświetlania danych.

Wykonaj następujące czynności, aby skonfigurować strukturę drzewa:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę rysunku w panelu **Struktury**, a następnie wybierz **Konfiguruj** z menu kontekstowego.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Konfiguruj drzewo strukturalne** (7).

2 Wybierz dowolną istniejącą regułę w drzewie struktury, a następnie kliknij **ikonę Dodaj** (8) lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj regułę** z wyświetlonego menu kontekstowego. To menu może być również używane do usuwania i zmiany nazwy istniejącej reguły.

   Nowa reguła zostanie dodana poniżej poprzednio wybranej reguły. Wpisz nową nazwę dla nowo utworzonej reguły, klikając jej pole nazwy (9).

3 Wybierz węzeł **Grupa** (10) reguły, a następnie użyj ikony Dodaj lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Dodaj właściwość grupowania** (11) z menu kontekstowego.

   Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz właściwość**. Wybierz właściwość z listy, której chcesz użyć do pogrupowania właściwości w ustawieniach **reguły**. Kliknij przycisk **OK** . Nowa właściwość jest dodawana do węzła **Grupuj**.

   Jeśli do dodania właściwości zostanie użyty węzeł **Filtr**, wybrana właściwość zostanie dodana w tym węźle.

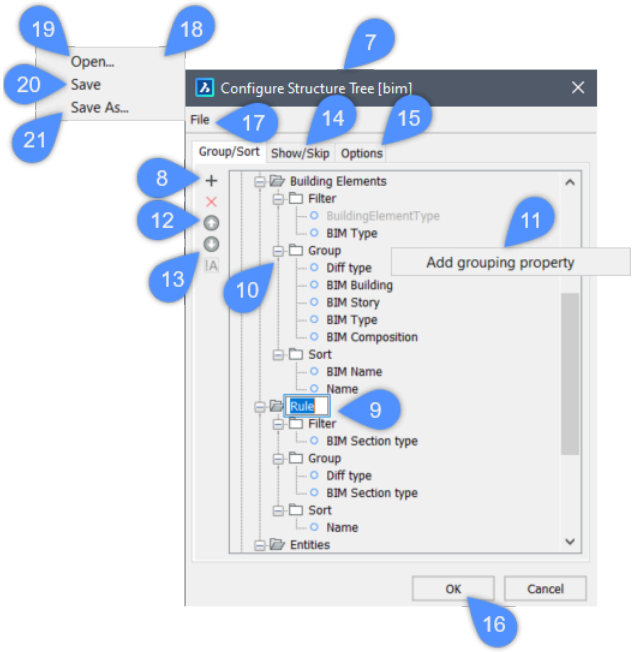
4 Aby przenieść element w drzewie, wybierz go, a następnie kliknij przycisk **Przenieś w górę** (12) lub **Przenieś w dół** (13).

5 Wybierz kartę **Pokaż/Pomiń** (14), aby posortować typy podmiotów lub wykluczyć je z panelu **Struktura**.

6 Wybierz zakładkę **Opcje** (15), aby ustawić działanie podmiotów w modelu za pomocą drzewa struktury. W tym miejscu można określić, czy wybranie jednostki w panelu **Struktury** powoduje również wybranie jednostki w przestrzeni modelu.

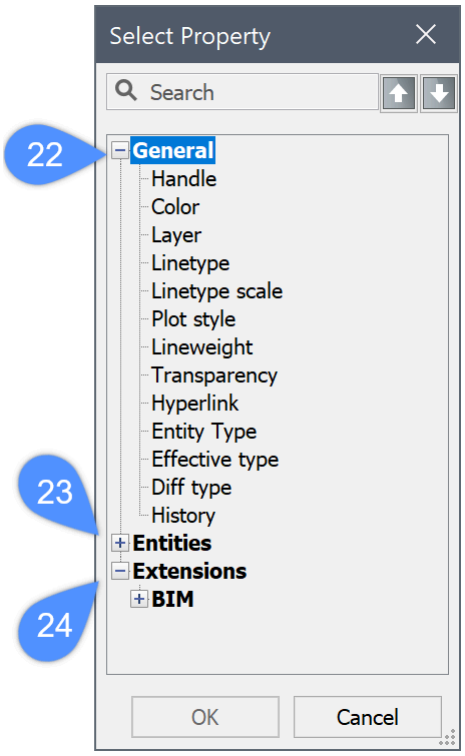
7 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby zapisać skonfigurowane drzewo:
   - Kliknij przycisk **OK** (16).
   - Kliknij menu **Plik** (17) w oknie dialogowym i wybierz jedną z dostępnych opcji z listy (18).

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury**.

Otwarte (19)	Otwiera okno dialogowe pliku, aby wybrać inny plik .cst plik konfiguracyjny.
Zapisz (20)	Zapisuje bieżącą konfigurację i pozostawia otwarte okno dialogowe pliku.
Zapisz jako (21)	Zapisuje bieżącą konfigurację pod inną nazwą i pozostawia otwarte okno dialogowe pliku.

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe **Wybierz właściwość**.

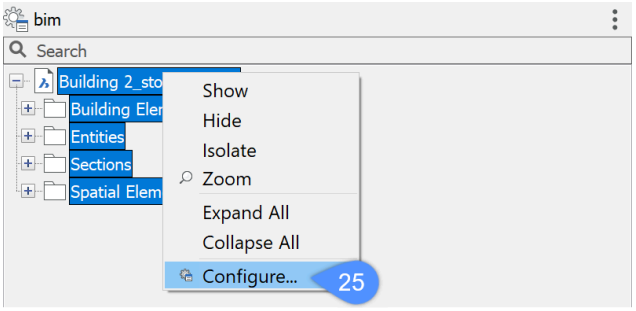
Ogólne (22)	Zawiera ogólne właściwości.
Podmioty (23)	Zawiera różne typy właściwości podmiotu.
Rozszerzenia (24)	Zawiera różne typy właściwości dla rozszerzeń **BIM** i **Ilość**.

26.18.6 Procedura: zarządzanie strukturą drzewa za pomocą niestandardowych właściwości

W witrynie BricsCAD właściwości zdefiniowane przez użytkownika/niestandardowe są dostępne do dodania w oknie dialogowym **Wybierz właściwość** za pomocą GUI. Okno dialogowe **Wybierz właściwość** zawiera listę dynamicznych właściwości rysunku w oparciu o bieżący obszar roboczy. Należy pamiętać, że właściwości niestandardowe, za pośrednictwem okna dialogowego **Wybierz właściwość**, mogą być używane do grupowania struktury drzewa.

Wykonaj następujące czynności, aby pogrupować strukturę drzewa przy użyciu istniejących właściwości niestandardowych:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę rysunku w panelu **Struktury**, a następnie wybierz opcję **Konfiguruj** (25) z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Konfiguruj drzewo struktury**.

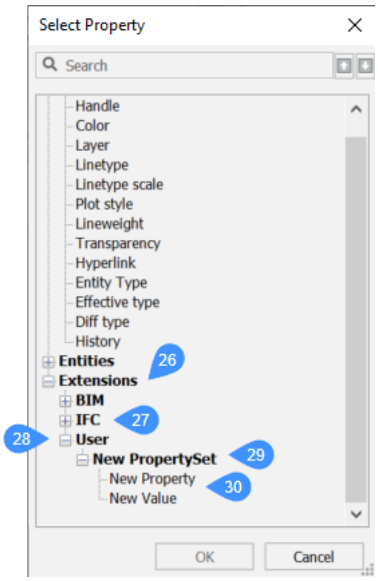
2 Wybierz węzeł **Grupuj** reguły i kliknij ikonę **Dodaj regułę lub właściwość** (+).

Możesz **też** kliknąć prawym przyciskiem myszy węzeł Grupa i wybrać polecenie **Dodaj właściwość grupowania** z menu kontekstowego. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz Właściwość** (patrz poniższa ilustracja okna dialogowego **Wybierz Właściwość**). Jeśli masz niestandardowe właściwości, zostaną one wyświetlone w sekcji **Rozszerzenia** (26) i pogrupowane według przestrzeni nazw.

3 Kliknij ikonę rozwijania/zwijania węzła, aby rozwinąć lub zwinąć węzeł.

4 Poniższa ilustracja przedstawia przestrzenie nazw **IFC** (27) i **Użytkownik** (28) w oknie dialogowym **Wybierz Właściwość**.

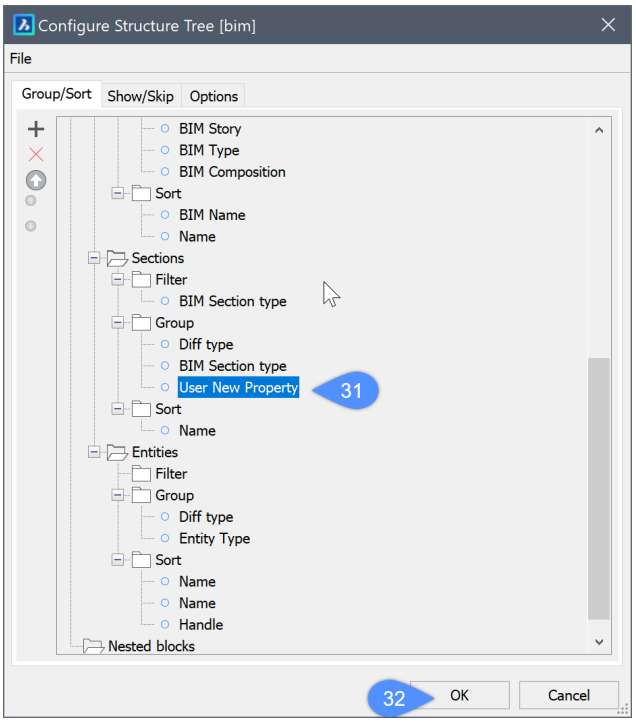
Na przykład przestrzeń nazw **Użytkownik** jest rozwijana w celu wyświetlenia zestawu właściwości (29) i właściwości (30), które znajdują się w tym węźle.

5 Wybierz właściwość, która ma być używana do grupowania w strukturze drzewa i naciśnij **OK.**

Właściwość jest dodawana (31) do węzła **Grupuj**.

6 Naciśnij **OK** (32), aby użyć właściwości do grupowania podmiotów w panelu **Struktury**.

Configure Structure Tree [bim]
File
Group/Sort
Show/Skip
Options
BIM Story
BIM Type
BIM Composition
Sort
BIM Name
Name
Sections
Filter
BIM Section type
Group
Diff type
BIM Section type
User New Property
31
Sort
Name
Entities
Filter
Group
Diff type
Entity Type
Sort
Name
Name
Handle
Nested blocks
32
OK
Cancel

27. Pomoc w projektowaniu

27.1 Korzystanie z Bimify

27.1.1 Polecenia

BIMIFY

27.1.2 O BIMIFY

BIMIFY analizuje model i automatycznie klasyfikuje bryły 3D do elementów budynku oraz przypisuje lokalizacje przestrzenne, przestrzenie, budynki i kondygnacje. Wykrywa również i klasyfikuje ściany zewnętrzne i wewnętrzne.

BIMIFY może automatycznie wykryć, czy model jest modelem architektonicznym, konstrukcyjnym czy MEP. BricsCAD wykorzystuje te informacje podczas procesu automatycznej klasyfikacji. Dyscyplinę rysunku można również zdefiniować ręcznie w panelu poleceń **Bimify**, aby poprawić dokładność automatycznej klasyfikacji.

Jeśli bryły są automatycznie klasyfikowane jako słupy, belki lub pręty, a ich profile pasują do definicji w bibliotece profili, nazwa profilu zostanie automatycznie dodana do właściwości encji jako metadane. Jeśli nie zostanie znaleziona pasująca definicja profilu, w bibliotece zostanie utworzona nowa.

BIMIFY może być używany w modelu, który zawiera zarówno podmioty sklasyfikowane, jak i niesklasyfikowane. Sklasyfikowane podmioty są również powiązane z odpowiednimi lokalizacjami przestrzennymi.

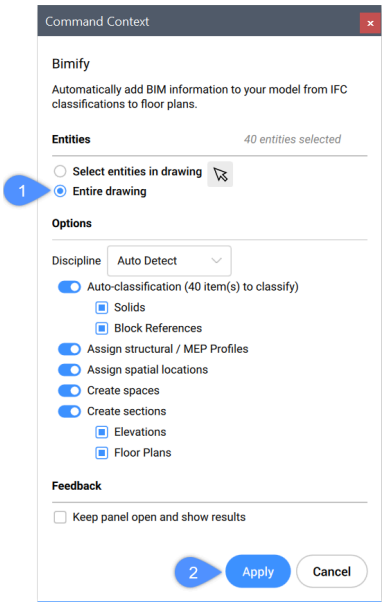
Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule Opis poleceń Polecenie BIMIFY.

27.1.3 Procedura: Zredukuj cały rysunek

1 Wybierz Bimify z menu **Quad**, **Dane BIM** > **KLASYFIKACJA** na karcie wstążki, paska narzędzi **BIM Klasyfikuj** lub wpisz BIMIFY w wierszu poleceń.

Zostanie otwarty panel poleceń **Bimify**.

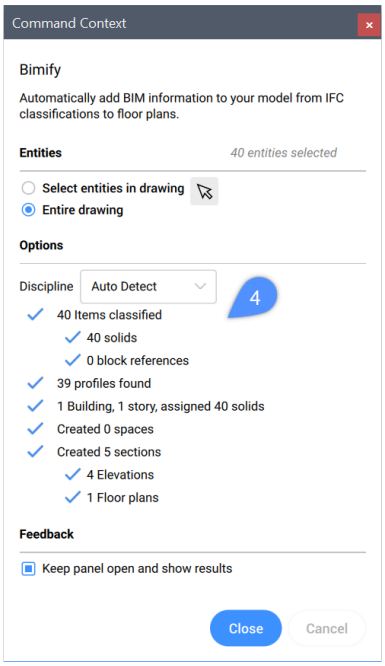
2 Zaznacz opcję **Cały rysunek** (1) i kliknij przycisk **Zastosuj** (2).

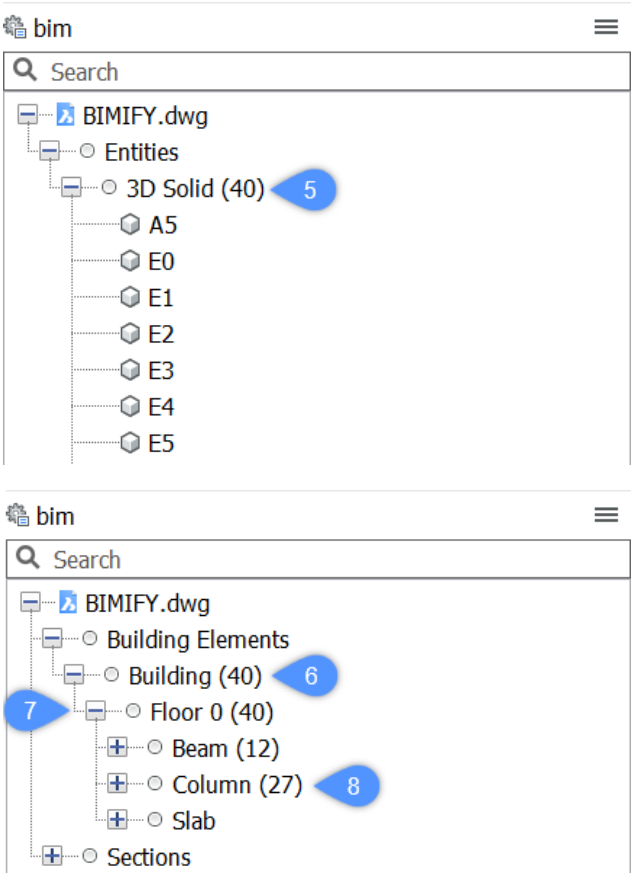
Po zakończeniu procesu BIMIFY przegląd wyników (3) jest wyświetlany w panelu **Historia monitów**.

Uwaga: Jeśli opcja **Trzymaj panel otwarty i pokazuj wyniki** jest zaznaczona, panel poleceń **Bimify** będzie pokazywał postęp i wyniki podczas obliczeń (4).

W razie potrzeby Bimify tworzy nowe lokalizacje przestrzenne.

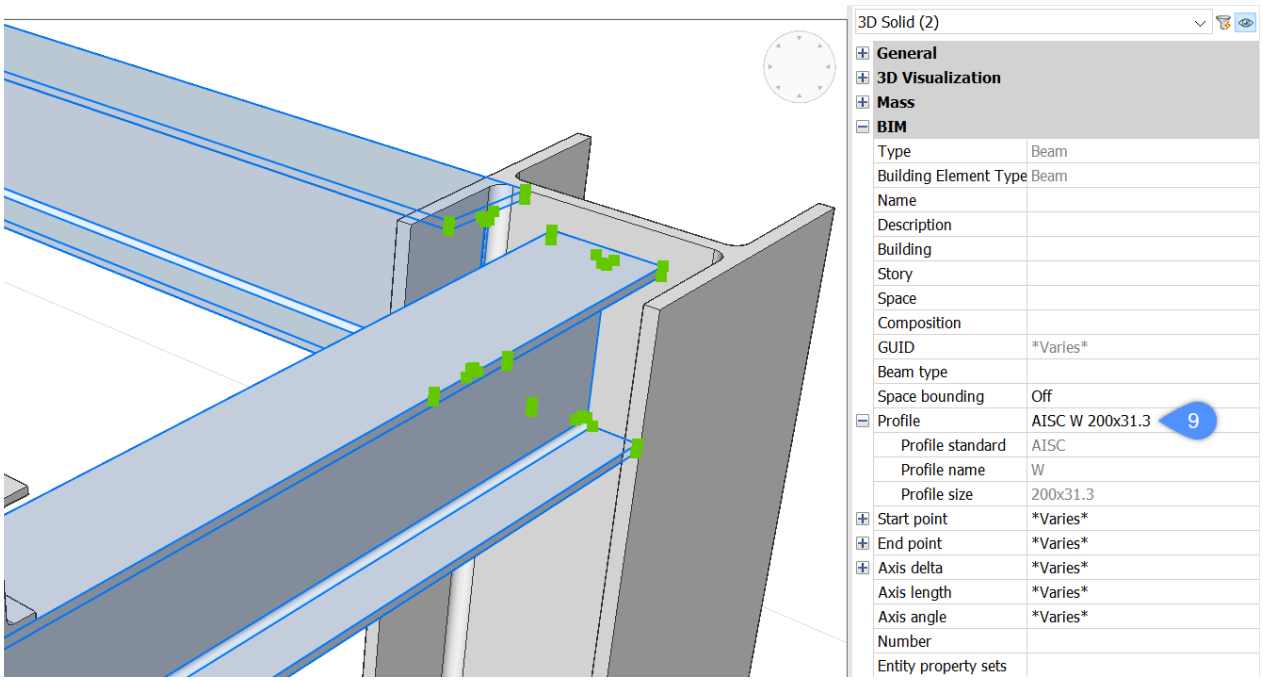

Z lewej do prawej

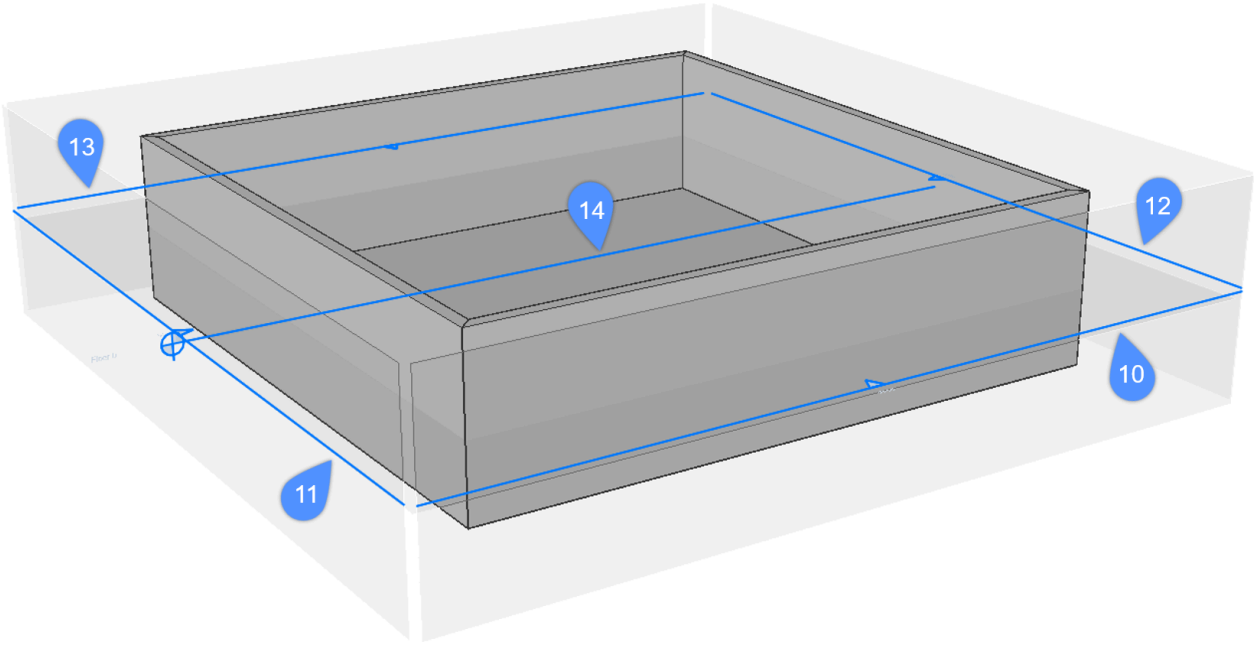
- ***Przed Bimify:*** *Drzewo struktury wyświetla tylko bryły 3D (5).*
- ***Po Bimify:*** *Podmioty są sortowane według odpowiadającego im budynku (6), kondygnacji (7) i typu elementu budynku (8).*

Uwaga: Panel **Struktury** można dostosować w celu kontrolowania zawartości drzewa.

BIMIFY rozpoznaje profil elementów budynku jako elementy konstrukcyjne i wykrywa położenie osi profilu. Dane profilu bryły liniowej można zobaczyć w panelu **Właściwości** (9).

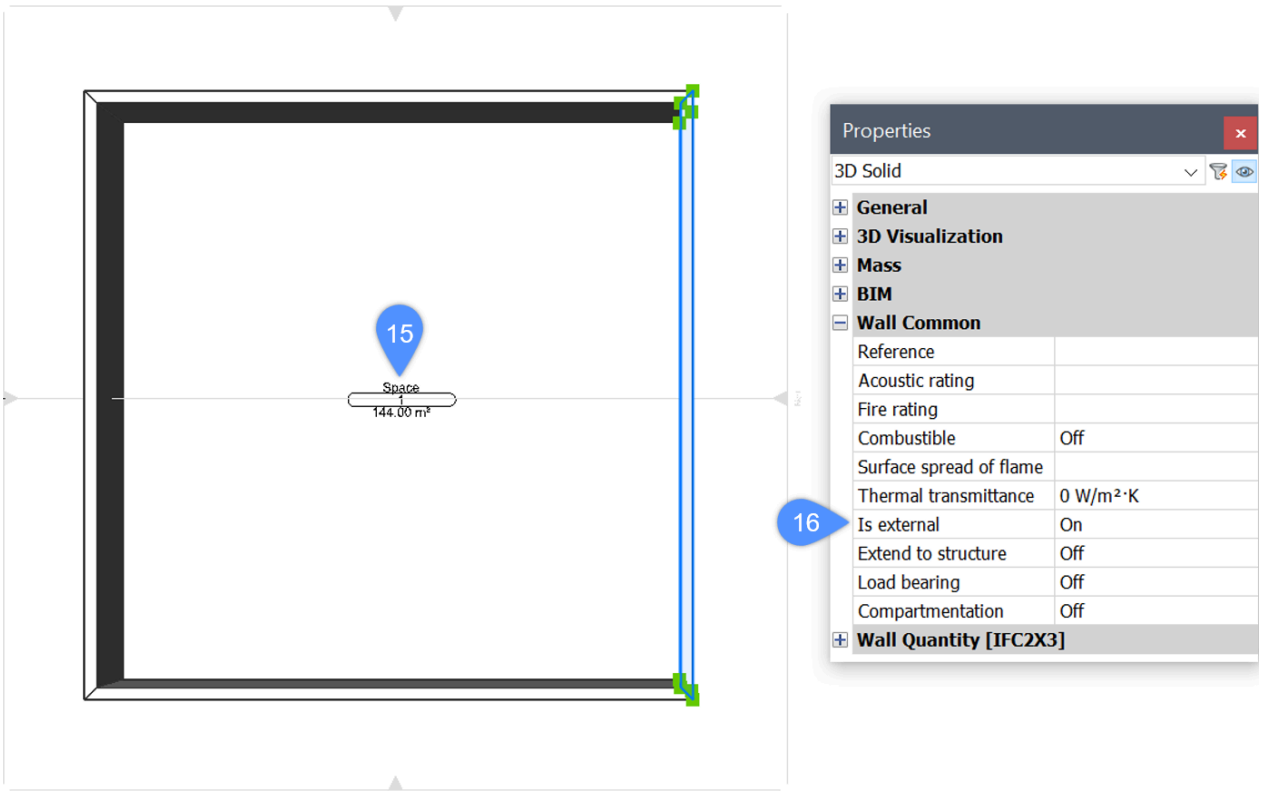

Widoki elewacji i przekroje rzutów kondygnacji są tworzone jako ostatnie.

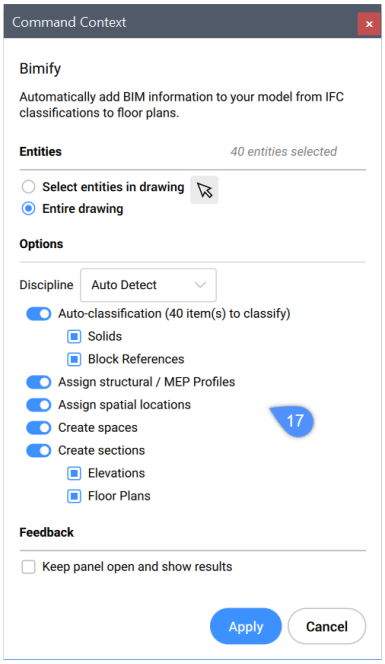
Budynek ten zawiera widoki z przodu (6), z lewej (7), z prawej (8) i z tyłu (9), a także plan piętra (10).

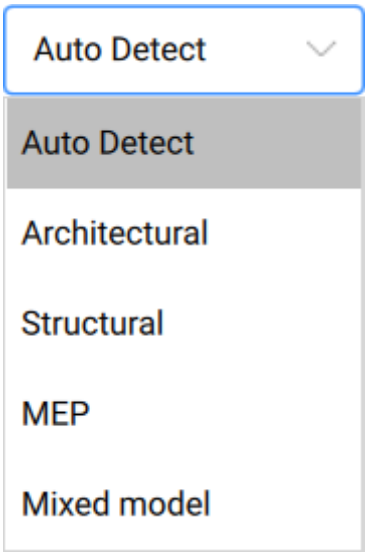
W przypadku tego prostego budynku wykryto jedną przestrzeń BIM i 4 ściany zewnętrzne.

*Na powyższym obrazku zilustrowano przestrzeń BIM (15) i właściwość **Is External** (16) w obszarze **Wall Common** w panelu **Właściwości**.*

Funkcjonalność polecenia BIMIFY można kontrolować, zmieniając opcje (17) w panelu poleceń **Bimify**:

Profesja:	 Ręcznie definiuje dziedzinę rysunku. Te informacje pomagają poprawić dokładność Bimify.
Automatyczna klasyfikacja	Automatycznie klasyfikuje **Odnośniki bloków** i **Bryły** .
Przypisz profile strukturalne / MEP	Przypisuje profile słupów, belek, prętów lub segmentów przepływu, jeśli są dostępne w panelu **BIM Profile**. Ta opcja jest dostępna tylko po wybraniu opcji **Automatyczna klasyfikacja**.
Przypisuje lokalizacje przestrzenne	Przypisuje lokalizacje przestrzenne, takie jak budynki i podłogi, wykrywa pomieszczenia i identyfikuje ściany wewnętrzne i zewnętrzne. Ta opcja jest dostępna tylko po wybraniu opcji **Automatyczna klasyfikacja**.
Tworzenie przestrzeni	Wykrywa ściany zewnętrzne i ustawia właściwość **Wall Common/ is External** na **Wł**, a także wykrywa przestrzenie. Zobacz polecenie BIMPRZESTRZEŃ. Ta opcja jest dostępna tylko po wybraniu opcji **Przypisz lokalizacje przestrzenne**.
Utwórz przekroje	Tworzy widok elewacji i przekrój rzutu dla każdego piętra. Ta opcja jest dostępna tylko po wybraniu opcji **Przypisz lokalizacje przestrzenne**.

Uwaga: Aby wyłączyć opcję **Automatycznej klasyfikacji** dla brył lub bloków, wystarczy odznaczyć odpowiednie pole wyboru. Domyślnie wszystkie pola wyboru są zaznaczone. Strona BricsCAD zapamiętuje jednak poprzednie ustawienia. Aby uzyskać dostęp do opcji **Przypisz lokalizacje**

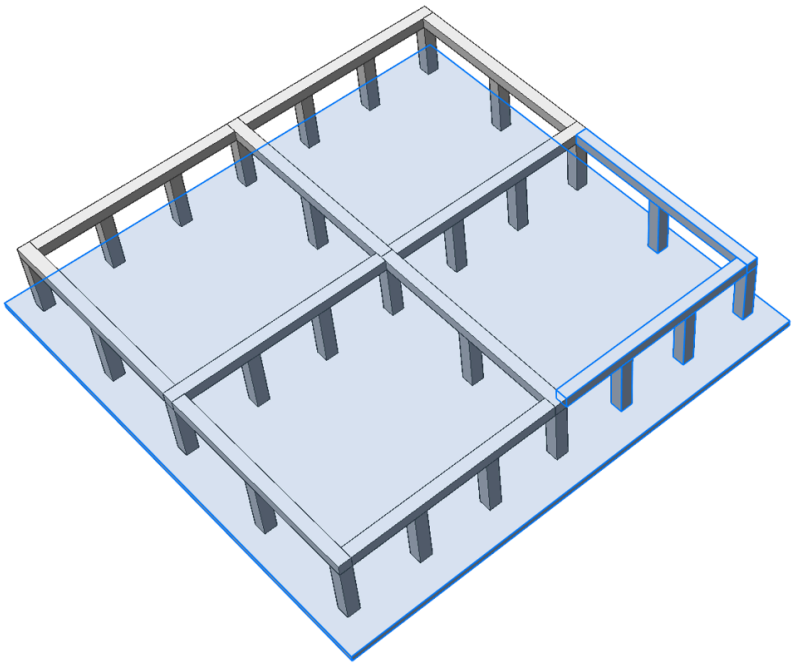
przestrzenne, opcja **Automatyczna klasyfikacja** musi być ustawiona na **Włączona**, a pole wyboru **Bryły** musi być zaznaczone. Informacje te są potrzebne do wykrycia innych elementów.

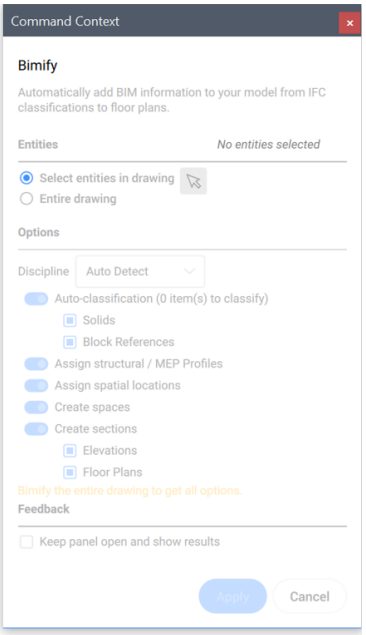
27.1.4 Procedura: Zmniejsz wybór swojego modelu BIM

1 Wpisz BIMIFY w wierszu poleceń.

2 Kliknij ikonę , aby wybrać część rysunku, na której chcesz wykonać Bimify.

3 Wybierz elementy na rysunku, które chcesz podbić.

4 Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować wybór.

Uwaga: Nie wszystkie opcje są dostępne w panelu poleceń **Bimify** podczas korzystania z BIMIFY na wybranym modelu BIM.

5 Kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zakończyć proces Bimify.

6 Po zakończeniu procesu Bimify przegląd wyników jest wyświetlany w panelu **Szybka historia**.

27.2 Używanie polecenia Propaguj

27.2.1 Polecenia

BIMPROPAGUJ

27.2.2 Pięć smaków

Przed przejściem do przepływu pracy BIMPROPAGUJ należy zauważyć, że istnieje pięć wariantów BIMPROPAGUJ, z których każdy działa w ograniczonym zestawie sytuacji. Te pięć wariantów (lub smaków) zostało zaprojektowanych, aby poprowadzić nowych użytkowników przez proces BIMPROPAGUJ. Narzędzie ma tak wiele różnych zastosowań, że może wydawać się przytłaczające dla nowego

użytkownika; te warianty pomagają utrzymać narzędzie bardziej przejrzyste i zwięzłe, ponieważ są zaprojektowane dla bardziej konkretnych przypadków użycia. Są one jednak nadal destylatami oryginalnego polecenia BIMPROPAGUJ, więc każdy problem, który można rozwiązać za pomocą określonego smaku, można **również** rozwiązać za pomocą standardowego polecenia BIMPROPAGUJ. Bardziej zaawansowany użytkownik będzie nawet w stanie rozwiązać problemy, które nie mogą być rozwiązane przez żaden z poszczególnych smaków.

Warianty BIMPROPAGUJ to:

- BIMPROPAGUJPLANARNE: Propagacja połączeń między elementami płaskimi, takimi jak ściany, płyty i dachy.
- BIMPROPAGUJLINIOWE: Propagacja połączeń między elementami liniowymi, takimi jak belki, słupy, rury i kanały, a maksymalnie jednym elementem płaskim.
- BIMPROPAGUJSZYK: Propagacja pojedynczego elementu lub grupy elementów na płaskiej powierzchni do wielu lokalizacji i siatek; może być używana do propagacji opraw oświetleniowych, przełączników światła, okien, nawiewników powietrza, kolumn na siatce.
- BIMPROPAGUJKRAWĘDZIE: Propagacja wzdłuż krawędzi płaskiej bryły; może być używana do propagacji balustrad, rynien, obramowań, nakładek ściennych itp.
- BIMPROPAGUJNAROŻE: Propaguje detale związane z wieloma płaskimi bryłami referencyjnymi łączącymi się w jednym węźle.

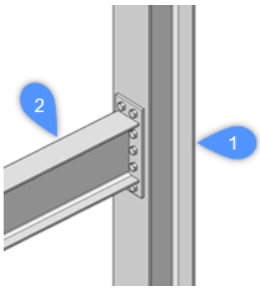
Ogólny przepływ pracy BIMPROPAGUJ składa się z dwóch głównych kroków: definiowania objętości detalu i wyboru miejsca zastosowania tego detalu.

27.2.3 Definiowanie objętości detalu

Pojawi się monit:

Wybierz bryły odniesienia. Nie zostaną one skopiowane, ale użyte do dopasowania innych lokalizacji. [opcje wyboru (?)]:

Pierwszym krokiem każdej propagacji jest określenie **brył odniesienia**. Są to bryły, które definiują sytuację, w której dany detal powinien zostać zastosowany. Przykładowo, poniższy rysunek przedstawia połączenie słupa z belką przy użyciu płyty końcowej i kilku śrub. Ten szczegół został zamodelowany dla tej konkretnej belki łączącej się z tym konkretnym słupem, a teraz chcemy propagować ten szczegół dla każdej sytuacji, w której słup i belka tego typu łączą się ze sobą. Tak więc w tym przypadku bryłami odniesienia będą kolumna (1) i belka (2). W dalszej części procesu BIMPROPAGUJ skanuje model w poszukiwaniu sytuacji, w których występują podobne bryły i próbuje odwzorować szczegóły w tych lokalizacjach.

Uwaga: Jest to przykład sytuacji, którą można rozwiązać za pomocą BIMPROPAGUJLINIOWE.

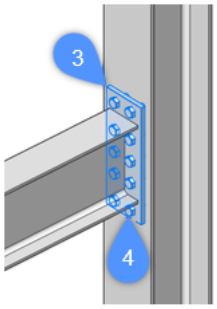
Naciśnij **Enter**, aby zatrzymać wybieranie brył odniesienia.

Drugim krokiem jest określenie szczegółowych obiektów lub podjednostek. Są to obiekty, które mają być propagowane lub kopiowane w całym modelu. Mogą to być bryły, odniesienia do bloków, a nawet powierzchnie (np. otwór w bryle odniesienia może być propagowany poprzez wybranie jego powierzchni).

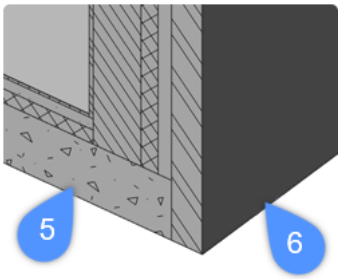
Pojawi się monit:

Opcjonalnie. Wybierz obiekty detali (bryły, odnośniki bloków, powierzchnie, krawędzie,...) do skopiowania. [opcje wyboru (?)]:

W omawianym przykładzie obiektami szczegółowymi będą płyta końcowa (3) i śruby (4).

Uwaga: W niektórych przypadkach szczegółowe obiekty nie są nawet wymagane. Załóżmy, że chcemy propagować połączenie między płytą podłogową a ścianą pokazaną na poniższym obrazku. Naszymi bryłami odniesienia są wówczas płyta podłogowa (5) i ściana (6), a obiekty detalu nie są wymagane. W takim przypadku możesz pominąć ten krok, naciskając Enter lub klikając prawym przyciskiem myszy.

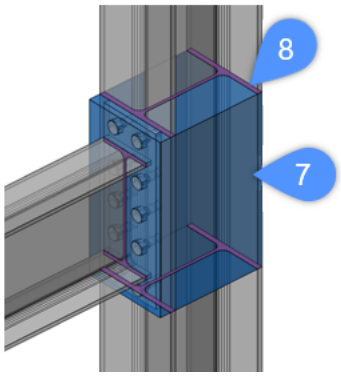
Gdybyśmy mieli modelować dodatkowe bryły w tym połączeniu (np. blok izolacyjny lub listwę przypodłogową), te dodatkowe bryły byłyby wówczas obiektami detali.

Uwaga: Jest to przykład sytuacji, którą można rozwiązać za pomocą BIMPROPAGUJPLANARNE.

Po określeniu **brył odniesienia** i **obiektów detali**, objętość detalu jest definiowana automatycznie. Styl wizualny jest tymczasowo ustawiony na X-ray, a widok jest automatycznie powiększany do objętości detalu. Wszystko, co znajduje się wewnątrz tego woluminu i jest obiektem detalu lub częścią bryły odniesienia, zostanie skopiowane do innych lokalizacji podczas wykonywania BIMPROPAGUJ.

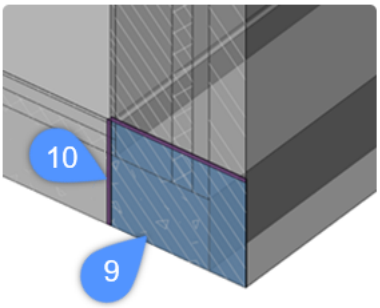
Objętość detalu może być objętością **3D** lub wycinkiem **2D przez detal liniowy**.

W naszym przykładzie połączenia słupa z belką objętość detalu będzie taka, jak pokazano na poniższym obrazku. Jest to przykład objętości 3D. Połączenie bryły odniesienia z objętością detalu jest zaznaczone na fioletowo (8).

Coś interesującego do odnotowania: W tym konkretnym detalu w kolumnie znajdują się otwory, w które wkręcane są śruby. Otwory te niekoniecznie są obiektami detalu, ale ponieważ są częścią bryły odniesienia i znajdują się wewnątrz objętości detalu, zostaną również skopiowane. Tak więc pod tym względem BIMPROPAGUJ robi więcej niż "głupie" kopiowanie obiektów.

Objętość detalu naszego połączenia ściana-płyta będzie wyglądać inaczej. Jak pokazano na poniższym obrazku, szczegół (9) będzie płaski i wyświetlany w widoku przekroju. Dzieje się tak, ponieważ detal może być propagowany jako wytłoczenie tego przekroju detalu 2D. Również tutaj miejsca, w których bryły odniesienia łączą się z objętością detalu, są zaznaczone na fioletowo (10).

Uwaga: Szczegół BIMPROPAGUJPLANARNE i BIMPROPAGUJKRAWĘDZIE zawsze będzie przekrojem 2D przez detal liniowy.

Pojawi się monit:

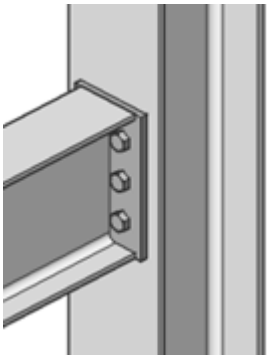
Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [tak, kopiuj jako blok/tak, zwykła kopia/nie/powiększ najpierw/zapisz detal/zapisz detal w bibliotece] <tak, kopiuj jako blok>:

Zostanie wyświetlony monit: Propagować detal jako wyciągniecie tego przekroju 2D? [Tak/Nie/Najpierw zawyż] <Tak>:

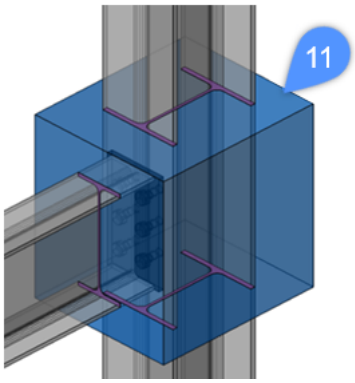
Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [Tak / Nie / Najpierw nadmuchaj/ Zapisz detal/ Zapisz detal w bibliotece] <Tak>:

Zazwyczaj objętość detalu zaproponowana przez BIMPropaguj będzie wystarczająca do tego, co użytkownik chce osiągnąć. Możliwe jest jednak zwiększenie szczegółowości w celu uwzględnienia większej objętości. Funkcja ta ma dwa szczególne zastosowania:

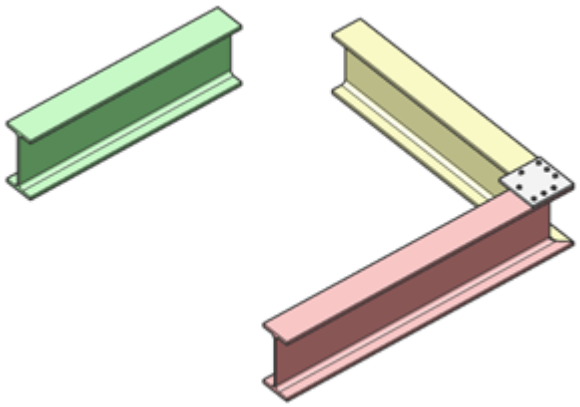
- Jeśli chcesz zastąpić już istniejący detal nowym detalem, który jest **mniejszy** niż oryginalny. Na przykład, chcemy zastąpić poprzednio proponowane połączenie kolumna-belka następującym:

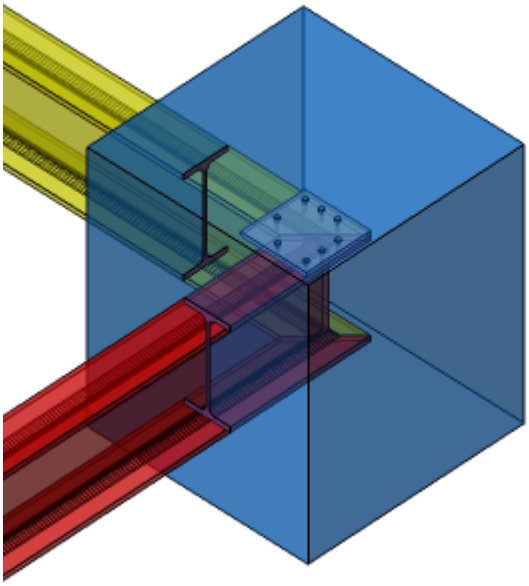
  W takim przypadku będziemy musieli zwiększyć objętość detalu (11) tak, aby była ona większa niż oryginalny detal:

- Możesz chcieć uwzględnić większą część bryły odniesienia, na przykład w celu połączenia z bryłami docelowymi, które są bardziej oddalone od siebie. Na poniższym obrazku chcemy propagować połączenie między wiązką **czerwoną** i **żółtą**, tak aby wiązki **żółta** i **zielona** miały podobne połączenie.

Aby to osiągnąć, musimy powiększyć objętość detalu tak, aby zachodziła na powierzchnie końcowe czerwonej i żółtej belki.

Gdy objętość detalu zawiera wszystko, co chcesz propagować, możesz przejść do drugiego kroku: wyboru miejsca zastosowania detalu. W przypadku woluminów szczegółów 3D pozostaje jeszcze jeden wybór: Propagacja detalu jako **Blok** lub jako **Kopiuj**. Jeśli wybierzesz propagację szczegółu jako bloku, wówczas wszystkie obiekty szczegółów zostaną zgrupowane w nowej **Definicji bloku** i skopiowane wokół odniesień do tej **Definicji bloku**.

27.2.4 Wybór miejsca zastosowania detalu

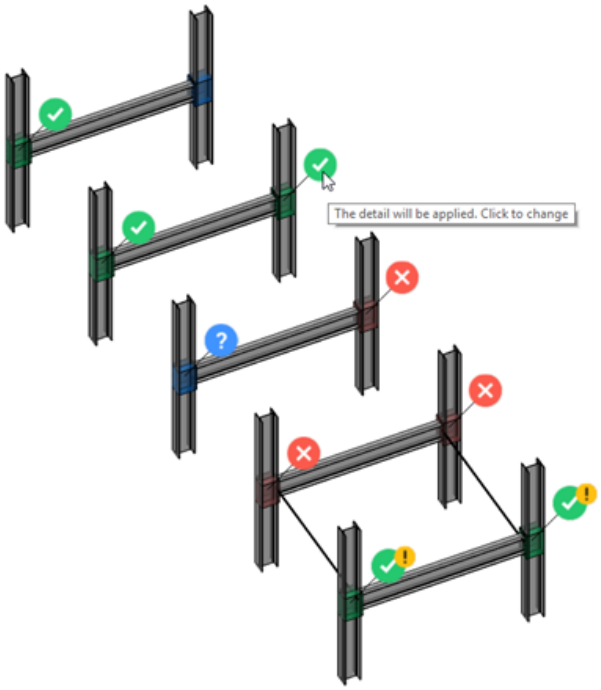
Pojawi się monit:

Zaakceptuj lub odrzuć sugestie, klikając zaznaczenie. Następnie [Zastosuj/Anuluj] <Zastosuj>:

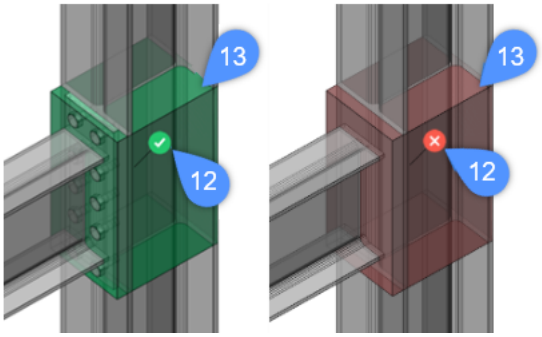
W tym kroku widok jest powiększany, pokazując wszystkie możliwe sugestie na ekranie. Każda sugestia to lokalizacja, w której można zastosować ten detal, i jest oznaczona jedną z następujących ikon (lub widżetów):

	Detale zostaną zastosowane.
	Detale nie zostaną zastosowane, ponieważ zostały ręcznie wyłączone przez użytkownika.
	Detal nie zostanie zastosowany z jednego z kilku możliwych powodów. Najechanie kursorem na ikonę spowoduje wyświetlenie dodatkowych informacji.
	Detal zostanie zastosowany, ale wykryto zakłócenia.
	Detal zostanie zastosowany, ale istnieje kilka alternatyw. Po najechaniu kursorem na ikonę można przełączać się między alternatywami.

Najechanie kursorem na widżet powoduje wyświetlenie dodatkowych informacji. Kliknięcie widżetu zmienia jego status: można przełączać sugestie indywidualnie, klikając odpowiednie widżety. Naciśnięcie klawisza Enter spowoduje zastosowanie wszystkich widżetów, które są wyświetlane w tym momencie: sugestie z zielonym znacznikiem wyboru zostaną zastosowane, inne nie zostaną zastosowane.

Sugestia pokazuje również podgląd tego, jak będą wyglądać detal. Na poniższych obrazkach widać zarówno widżety (12), jak i podglądy (13).

Widżety mogą być również **wybrane** za pomocą wyboru okna. Wybrany widżet jest wyróżniony niebieską ramką. Po wybraniu jednego lub więcej widżetów, naciśnięcie klawisza Enter nie spowoduje już zastosowania **wszystkich** sugestii, ale **tylko tych, które są aktualnie wybrane:**.

Pojawi się monit:

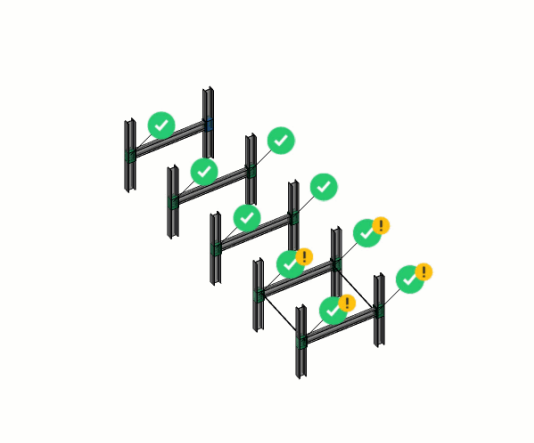
Zaakceptuj lub odrzuć sugestie, klikając zaznaczenie. Następnie [Zastosuj/Anuluj] <Zastosuj>:

Procedura ta może być wykorzystana do stopniowego rozwiązywania wszystkich sugestii.

Poniższy film przedstawia następujące kroki:

- Cztery widżety są wybierane i wyłączane
- Naciśnięcie klawisza Enter: wszystkie cztery wybrane sugestie zostały wyłączone, więc nie zostaną zastosowane, a cztery sugestie zostaną usunięte z widoku.
- Wybrano cztery kolejne sugestie

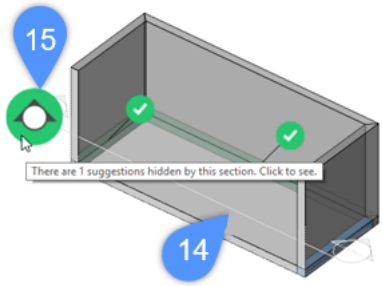
- Po naciśnięciu klawisza Enter cztery wybrane sugestie zostaną zastosowane i usunięte z widoku.
- Pozostała jedna sugestia; naciśnięcie klawisza Enter spowoduje zaakceptowanie tej sugestii, a polecenie BIMPROPAGUJ zostanie zakończone.

Ważne jest, aby podkreślić, że BIMPROPAGUJ przetwarza tylko podmioty, które są aktualnie widoczne. W rezultacie ukryte jednostki lub jednostki na ukrytej lub zamrożonej warstwie nie są uwzględniane, gdy BIMPROPAGUJ skanuje model w poszukiwaniu lokalizacji, w których można zastosować detal. Może to być przydatne podczas wykonywania BIMPROPAGUJ w dużym modelu; np. gdy chcesz propagować połączenie stalowe, włącz tylko te warstwy, które zawierają pręty stalowe. Poprawi to wydajność propagacji.

Możliwe jest aktywowanie lub przesuwanie istniejących płaszczyzn przekroju podczas BIMPROPAGUJ.

- Płaszczyznę przekroju (14) można aktywować, klikając ją dwukrotnie.
- Kliknij go raz lewym przyciskiem myszy, aby go przesunąć.
- Gdy płaszczyzna przekroju jest aktywna, obok niej może pojawić się widżet (15) wskazujący, że jedna lub więcej sugestii jest obecnie ukrytych z powodu aktywnego przekroju. Kliknij widżet, aby dezaktywować tę przekroju i wyświetlić ukryte sugestie.

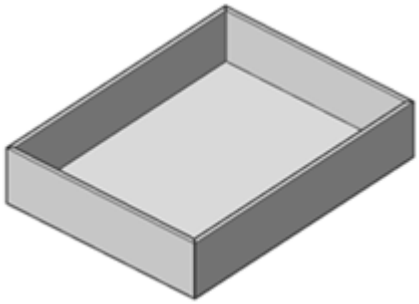
27.3 Propaguj Planarnie

27.3.1 Polecenia

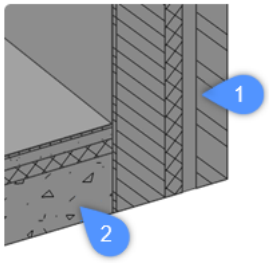
BIMPROPAGUJPLANARNE

27.3.2 Procedura: propagacja połączenia ściana-płyta

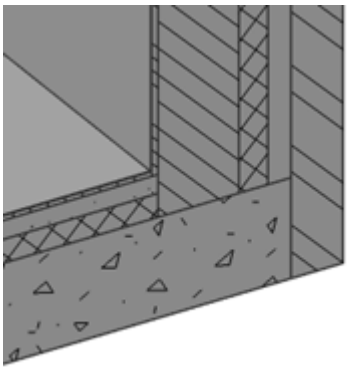
1 Rozważmy następującą sytuację czterech ścian i jednej płyty, utworzonych za pomocą **SzybkiSzkic**.

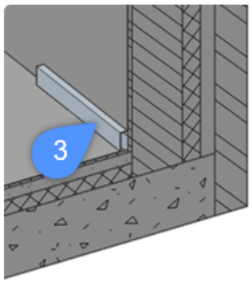
2 Czterem ścianom nadano kompozycję, podobnie jak płycie podłogowej. Bez dalszej edycji lub modelowania, utworzenie pionowego przekroju przez budynek pokaże, że połączenie jednej ze ścian (1) i płyty (2) jest podobne do poniższego obrazu.

3 Gdy ta sekcja jest aktywna, możemy **Wciśnij/Wyciągnij** różne powierzchnie warstw, aby uzyskać pożądane połączenie między ścianą a płytą:

4 Możemy jeszcze bardziej uszczegółowić to połączenie, na przykład dodając lokalnie listwę przypodłogową (3). Dokonano tego poprzez proste narysowanie pudełka i sklasyfikowanie tej bryły jako **Elementu Budynku**.

5 Teraz, gdy mamy to szczegółowe połączenie, chcemy, aby było ono stosowane w każdym miejscu, w którym ściana i płyta tego typu łączą się ze sobą. Dezaktywujmy sekcję i uruchommy BIMPROPAGUJPLANARNE.

6 **Pojawi się monit:**

Wybierz płaskie bryły referencyjne, które tworzą połączenie. Szczegóły połączenia zostaną skopiowane do podobnych brył. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz ścianę i płytę, a następnie naciśnij klawisz Enter.

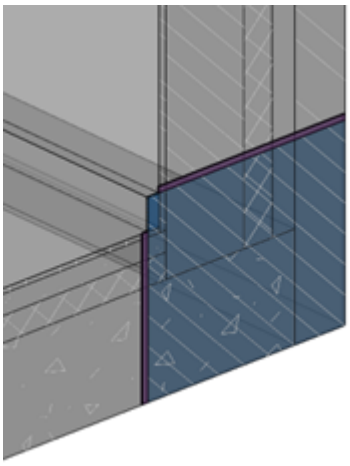
7 **Pojawi się monit:**

Opcjonalnie. Wybierz obiekty szczegółów, które mają zostać skopiowane w ramach połączenia. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz bryłę listwy przypodłogowej i naciśnij Enter.

8 **Zostanie wyświetlony monit:**Przekrój detalu różni się zbytnio wzdłuż kierunku wyciągnięcia.

W tym konkretnym przypadku BIMPROPAGUJPLANARNE nie może znaleźć rozwiązania: ponieważ listwa przypodłogowa nie jest modelowana na całej długości ściany, BIMPROPAGUJPLANARNE znajduje sprzeczne objętości detali. Problem ten można łatwo rozwiązać, aktywując sekcję, w której znajduje się listwa przypodłogowa (np. sekcję, której użyliśmy wcześniej do utworzenia tego szczegółu) i próbując ponownie. Jeśli teraz wykonamy te same kroki, co poprzednio, BIMPROPAGUJ znajdzie wolumin szczegółowy, jak pokazano na poniższym obrazku.

9 **Pojawi się monit:**

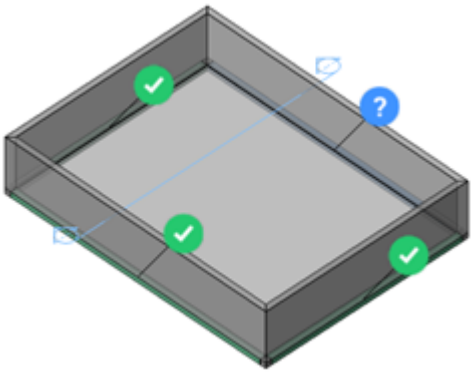
Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [Tak / Nie / Najpierw nadmuchaj/ Zapisz detal/ Zapisz detal w bibliotece] <Tak>:

Powiększenie detalu nie jest w tym przypadku konieczne. Więcej informacji na temat nadmuchiwania można znaleźć w artykule Propaguj. Wybranie **Nie** spowoduje wyjście z polecenia. Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

10 **BimPropagujPlanarne** skanuje teraz cały rysunek w poszukiwaniu podobnych lokalizacji. Po wykonaniu tej czynności wszystkie przekroje są dezaktywowane, a widok jest pomniejszany, aby pokazać wszystkie możliwe lokalizacje. Każda sugestia jest podświetlana i wyświetlany jest widżet:

Pojawi się monit:

Zaakceptuj lub odrzuć sugestie, klikając zaznaczenie. Następnie [Zastosuj/Anuluj] <Zastosuj>:

Zielony znacznik wyboru oznacza, że ta sugestia zostanie zastosowana po naciśnięciu klawisza Enter. Znak zapytania oznacza, że nie zostanie ona zastosowana z jednego z kilku możliwych powodów. Najechanie kursorem na widżet spowoduje wyświetlenie dodatkowych informacji.

W tym przypadku jest to **Lokalizacja oryginalnego detalu. Kliknij, aby zastąpić oryginalny detal dostosowanym wyciągnięciem**. Ponieważ zamodelowaliśmy listwę przypodłogową tylko lokalnie, powinniśmy zastąpić oryginalny detal dostosowaną wyciągniętą, tak aby obejmowała całą długość ściany. Kliknięcie widżetu zmieni go w zielony znacznik wyboru.

11 Naciśnij **Enter**, aby zakończyć polecenie.

Teraz wszystkie cztery ściany powinny mieć to szczególne połączenie z płytą podłogową, w tym z listwą przypodłogową.

27.4 Propaguj Liniowe

27.4.1 Polecenia

BIMPROPAGUJLINIOWE

27.4.2 Informacje

BIMPROPAGUJLINIOWE jest jedną z pięciu wersji Propaguj. Może być używany do kopiowania szczegółowych połączeń między dwiema lub więcej liniowymi bryłami. Typowymi przykładami są połączenia słup-belka lub słup-płyta.

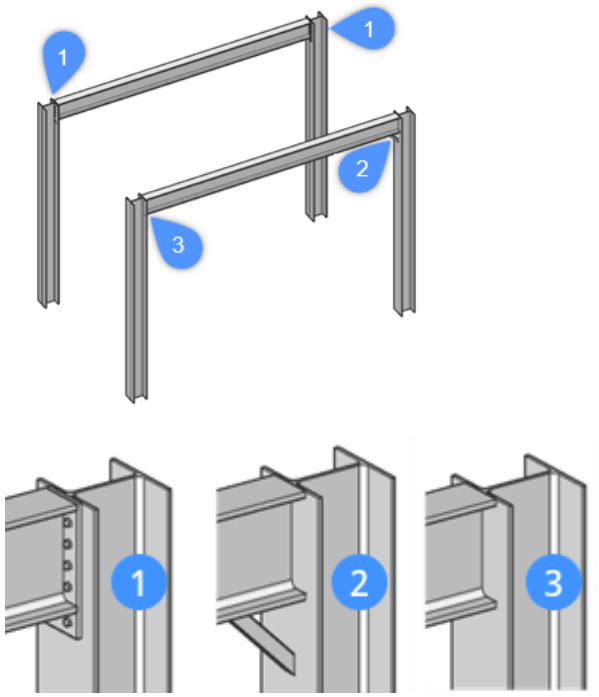
Aby uzyskać bardziej szczegółowe wyjaśnienie ogólnych zasad Propaguj, przeczytaj artykuł Korzystanie z Propaguj.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule referencyjnym BIMPROPAGUJLINIOWE.

27.4.3 Procedura: propagacja połączenia kolumna-wiązka

1 Rozważmy następującą sytuację czterech słupów i dwóch belek. Dwa połączenia zostały zaprojektowane z płytą i śrubami przechodzącymi przez kołnierze kolumny (1). Jedno połączenie zostało zaprojektowane z elementem ukośnym dla dodatkowej sztywności obrotowej (2). Ostatnie połączenie nie zostało jeszcze zaprojektowane (3).

2 Możemy teraz użyć Propaguj Liniowe, aby skopiować jeden z detali do innych lokalizacji. W tym przykładzie skopiujemy połączenie 2 do wszystkich czterech lokalizacji.

3 Uruchomimy BIMPROPAGUJLINIOWE.

4 **Pojawi się monit:**

Wybierz liniowe lub płaskie bryły odniesienia, które tworzą połączenie. Szczegóły połączenia zostaną skopiowane do podobnych brył. [opcje wyboru (?)]:

Przynajmniej jeden powinien być liniowy.

Wybierz słup i belkę połączone prętem ukośnym i naciśnij **Enter.**.

5 **Pojawi się monit:**

Opcjonalnie. Wybierz obiekty detalu (bryły, odniesienia do bloków, powierzchnie, krawędzie,...), które mają zostać skopiowane jako część połączenia. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz pręt ukośny i naciśnij **Enter**. Tworzona jest objętość detalu, która całkowicie obejmuje pręt ukośny oraz części słupa i belki.

6 **Pojawi się monit:**

Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [tak, kopiuj jako blok/tak, zwykła kopia/nie/powiększ najpierw/zapisz detal/zapisz detal w bibliotece] <tak, kopiuj jako blok>:

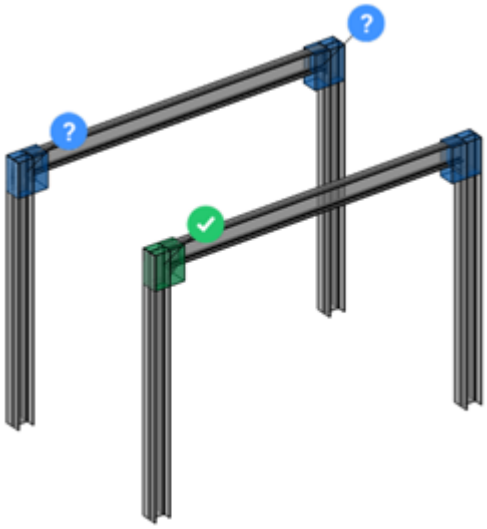
Możesz propagować ten detal jako blok, aby plik był mniejszy i łatwiejszy w zarządzaniu, lub jako kopię. W tym przypadku powiększanie detali nie jest konieczne. Więcej informacji na temat nadmuchiwania można znaleźć w artykule Korzystanie z Propaguj. Wybranie **Nie** spowoduje wyjście z polecenia.

Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

7 BIMPROPAGUJLINIOWE skanuje teraz cały rysunek w poszukiwaniu podobnych lokalizacji. Po wykonaniu tej czynności widok zostanie pomniejszony, aby pokazać wszystkie możliwe lokalizacje. Każda sugestia jest podświetlana i wyświetlany jest widżet:

8 **Pojawi się monit:**

Zaakceptuj lub odrzuć sugestie, klikając zaznaczenie. Następnie [Zastosuj/Anuluj] <Zastosuj>:

Zielony znacznik wyboru oznacza, że ta sugestia zostanie zastosowana po naciśnięciu klawisza Enter. Znak zapytania oznacza, że nie zostanie ona zastosowana z jednego z kilku możliwych powodów. Najechanie kursorem na widżet spowoduje wyświetlenie dodatkowych informacji. W tym przypadku jest to **Wykryto istniejące detale. Sugestia nie zostanie zastosowana. Kliknij, aby zmienić**. Chcemy zastąpić połączenie śrubowe tym ukośnym prętem, więc klikamy oba niebieskie widżety, aby zmieniły się w zielone znaczniki wyboru.

9 Jeśli teraz naciśniemy **Enter**, wszystkie połączenia powinny zostać zastąpione prętem ukośnym.

27.5 Propaguj Szyk

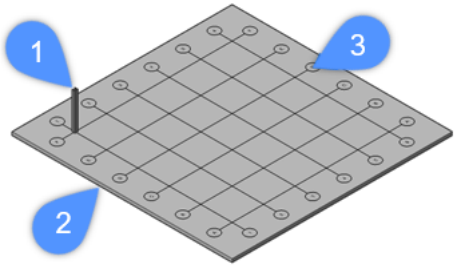
27.5.1 Polecenia

BIMPROPAGUJSZYK

27.5.2 Procedura: propagowanie kolumny na stropie

1 Rozważmy następującą sytuację: kolumna (1) jest umieszczona na stropie (2). Na stropie znajduje się również siatka (3).

1

2 Chcemy umieścić tę kolumnę na określonych przecięciach osi. Moglibyśmy ręcznie skopiować kolumnę, ale Propaguj pozwala nam zrobić to szybciej.

3 Uruchommy BIMPROPAGATEPATTERN.

4 **Pojawi się monit:**

Wybierz płaską bryłę odniesienia, z którą powiązany jest detal. Detale zostaną skopiowane do podobnych brył. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz strop i naciśnij **Enter.**

5 **Pojawi się monit:**

Wybierz obiekty detali (bryły, odnośniki bloków, powierzchnie, krawędzie,...) do skopiowania. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz kolumnę i naciśnij **Enter.**

6 Tworzona jest objętość detalu 3D.

7 **Pojawi się monit:**

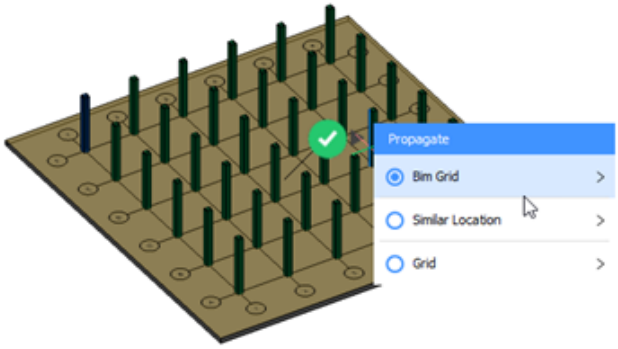
Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [tak, kopiuj jako blok/tak, zwykła kopia/nie/powiększ najpierw/zapisz detal/zapisz detal w bibliotece] <tak, kopiuj jako blok>:

Powiększenie detalu nie jest w tym przypadku konieczne. Więcej informacji na temat nadmuchiwania można znaleźć w artykule Propaguj. Wybranie **Nie** spowoduje wyjście z polecenia.

Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

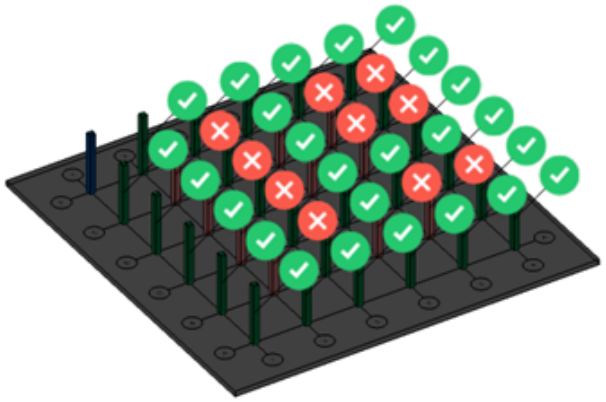
8 Pojawi się widżet. Najechanie kursorem na ten widżet powoduje wyświetlenie wysuwanego menu z kilkoma opcjami:

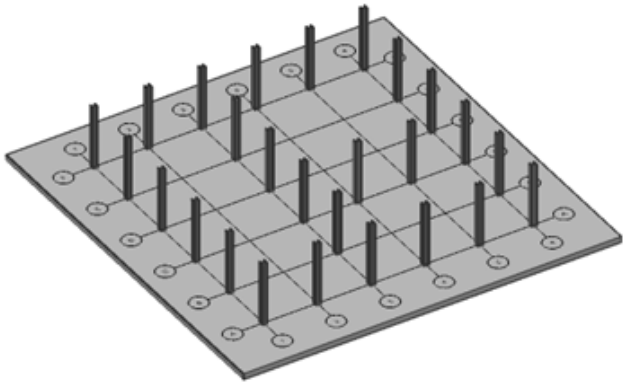
9

- **Bim Siatka**: jest to siatka, która została narysowana na wierzchu stropu. Wybranie tej opcji i naciśnięcie klawisza Enter spowoduje skopiowanie tej kolumny do każdego punktu przecięcia osi tej siatki.
- **Podobna lokalizacja**: spowoduje to skopiowanie kolumny do podobnych lokalizacji na tej płycie; w tym przypadku do czterech narożników płyty.
- **Siatka**: umożliwia utworzenie własnej siatki kolumn na wierzchu tej płyty. Możesz dodawać lub usuwać wiersze i kolumny. Te wiersze i kolumny będą zawsze równomiernie rozmieszczone.

10 Wybierzemy opcję **Bim Siatka**. Kliknięcie tego przycisku spowoduje dalsze rozwinięcie menu; mamy teraz opcję **Rozbij**. Spowoduje to utworzenie oddzielnego widżetu dla każdej instancji tej kolumny, dając większą kontrolę nad sugestiami, które chcesz zastosować (w tym przypadku, które przecięcie osi chcesz umieścić kolumnę). Możemy teraz ręcznie wyłączyć sugestie:

27.6 Propaguj Krawędzie

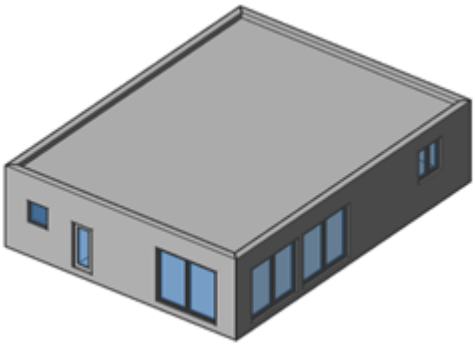
27.6.1 Polecenia

BIMPROPAGUJKRAWĘDZIE

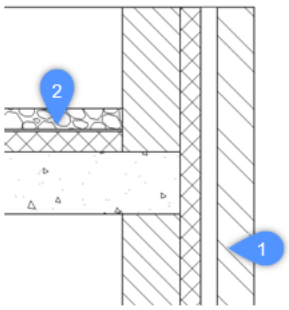
27.6.2 Procedura: Propagowanie czapki muru

1 Rozważ następującą sytuację jednopiętrowego budynku z płaskim dachem.

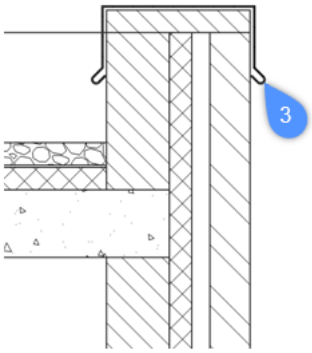
1

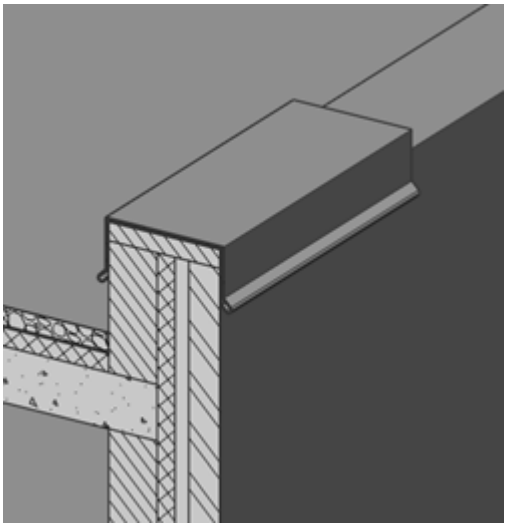
2 Stwórzmy pionową płaszczyznę przekroju, aby przeciąć nasz budynek i przyjrzyjmy się, gdzie ściana (1) i połać dachowa (2) łączą się.

3

4 Chcemy utworzyć nakrywę (3) na tej ścianie, aby uzyskać następujący wynik:

5

Możemy zacząć od utworzenia tego lokalnie na jednej ścianie, albo za pomocą narzędzi do bezpośredniego modelowania, albo wstawiając blok z innego miejsca i rozbijając go. W naszym przekroju może to wyglądać tak:

6 Teraz możemy użyć polecenia BIMPROPAGUJ, aby skopiować ten detal do wszystkich odpowiednich lokalizacji. Dezaktywujmy przekrój i uruchommy polecenie BIMPROPAGUJKRAWĘDZIE.

7 **Pojawi się monit:**

Wybierz planarną bryłę odniesienia, powiązaną z krawędzią detalu. Detal zostanie skopiowany na krawędzie podobnych brył. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz ścianę, na której wymodelowano przykrycie, i naciśnij klawisz **Enter.**

8 **Pojawi się monit:**

Wybierz obiekty detalu do skopiowania. Powinny to być bryły lub ściany równoległe do krawędzi bryły odniesienia. [opcje wyboru (?)]:

Wybierz obiekty tworzące zamknięcie i naciśnij klawisz **Enter.**

9 **Pojawi się monit:**

Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [Tak / Nie / Najpierw nadmuchaj/ Zapisz detal/ Zapisz detal w bibliotece] <Tak>:

Powiększenie detalu nie jest w tym przypadku konieczne. Więcej informacji na temat nadmuchiwania można znaleźć w artykule Propaguj. Wybranie **Nie** spowoduje wyjście z polecenia. Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

10 **Pojawi się monit:**

Propagować jedynie do krawędzi z podobną orientacją? [Tak/Nie]<Tak>

Wybranie opcji **Tak** spowoduje zastosowanie tego detalu tylko do krawędzi o podobnej orientacji, w tym przypadku krawędzi ścian skierowanych do góry. Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

11 **Pojawi się monit:**

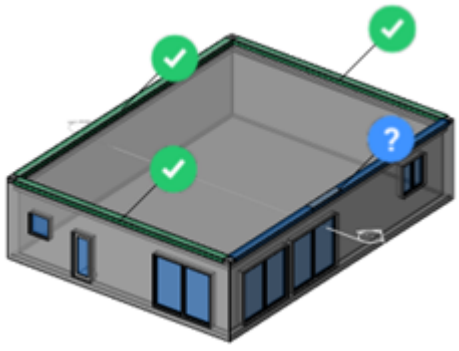
Wybierz położenie detalu względem krawędzi: [Zewnętrzna bryła odniesienia/Wewnętrzna bryła odniesienia] <Zewnętrzna bryła odniesienia>:

Opcja ta określa, czy detal zostanie umieszczony wewnątrz czy na zewnątrz (na wierzchu) brył bazowych. Po umieszczeniu wewnątrz detal jest odejmowany od brył bazowych.

12 BIMPROPAGUJKRAWĘDZIE skanuje teraz cały rysunek w poszukiwaniu podobnych lokalizacji. Po wykonaniu tej czynności widok jest pomniejszany, aby pokazać wszystkie możliwe lokalizacje. Każda sugestia jest podświetlana i wyświetlany jest widżet:

13 **Pojawi się monit:**

Zaakceptuj lub odrzuć sugestie, klikając zaznaczenie. Następnie [Zastosuj/Anuluj] <Zastosuj>:

Zielony znacznik wyboru oznacza, że ta sugestia zostanie zastosowana po naciśnięciu klawisza Enter. Znak zapytania oznacza, że nie zostanie zastosowany z jednego z kilku możliwych powodów. Najechanie kursorem na widżet pokaże więcej informacji. W tym przypadku mówi **Lokalizacja**

oryginalnego detalu. Kliknij, aby zastąpić oryginalny detal dopasowanym wyciągnięciem. Ponieważ nakrywę wymodelowaliśmy tylko lokalnie, należy zastąpić oryginalny detal dopasowanym profilem tak, aby obejmował całą długość ściany. Kliknięcie widżetu zmieni go w zielony znacznik wyboru.

14 Naciśnij **Enter**, aby zakończyć polecenie.

Teraz wszystkie cztery ściany mają tę nakrywę, a połączenia narożne są tworzone automatycznie.

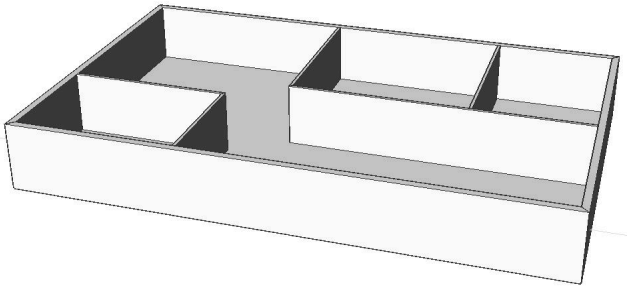
27.7 Propaguj Narożnik

27.7.1 Polecenia

BIMPROPAGUJNAROŻE

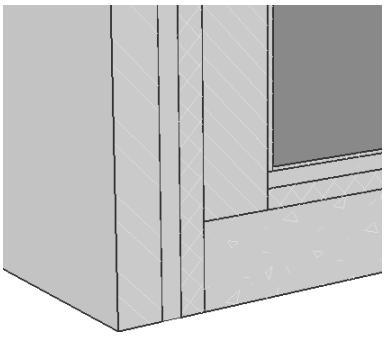
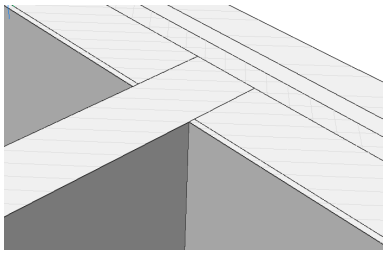
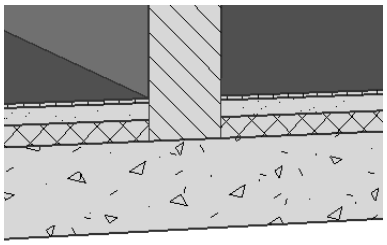
27.7.2 Tworzenie fundamentów

W tym przykładzie 4 ściany zewnętrzne, 5 ścian wewnętrznych i płyta podłogowa zostały już przypisane do kompozycji.

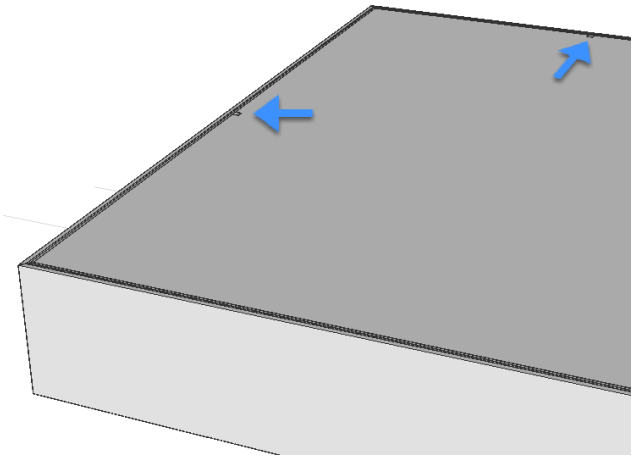
Najpierw należy podłączyć oddzielnie 3 płaskie typy połączeń. Aby uzyskać szczegółowe wyjaśnienie, jak to zrobić, przeczytaj artykuł Propaguj Planarne.

Powinieneś teraz mieć następujące połączenia:

		
Ściana zewnętrzna - płyta stropowa	Ściana zewnętrzna - Ściana wewnętrzna	Ściana wewnętrzna - płyta stropowa

Węzły, w których łączą się ściana zewnętrzna, ściana wewnętrzna i płyta podłogowa, nie mogą być poprawnie propagowane za pomocą BIMPROPAGUJPLANARNE. BIMPROPAGUJNAROŻE

BIMPROPAGUJNAROŻE może propagować detale połączone z trzema płaskimi bryłami bazowymi (tj. rogi).

27.7.3 Propaguj Narożnik

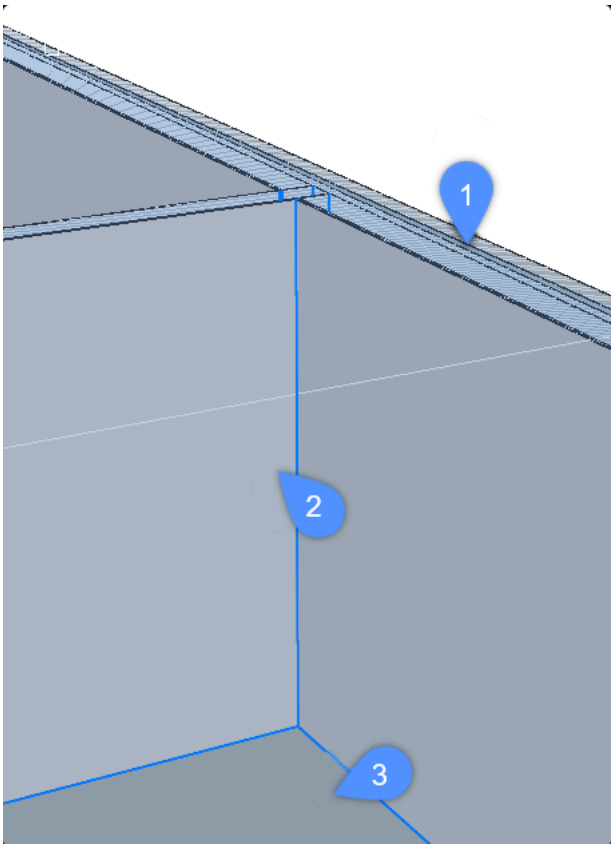
1 Uruchom BIMPROPAGUJNAROŻE.

1 **Pojawi się monit:**

Wybierz co najmniej trzy płaskie bryły referencyjne, które tworzą narożnik 3D. Detale zostaną skopiowane do podobnych narożników. [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz ścianę zewnętrzną (1), ścianę wewnętrzną (2) i płytę podłogową (3).

3 Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

Pojawi się monit:

Opcjonalnie. Wybierz obiekty detalu (bryły, odniesienia do bloków, powierzchnie, krawędzie,...), które mają zostać skopiowane jako część detalu narożnika. [opcje wyboru (?)]:

Jeśli masz dodatkowe bryły w swoim detalu, np. blok izolacyjny, możesz wybrać go jako dodatkowy obiekt detalu i zostanie on skopiowany do innych węzłów podczas korzystania z BIMPROPAGUJNAROŻE.

4 Po zakończeniu naciśnij **Enter**.

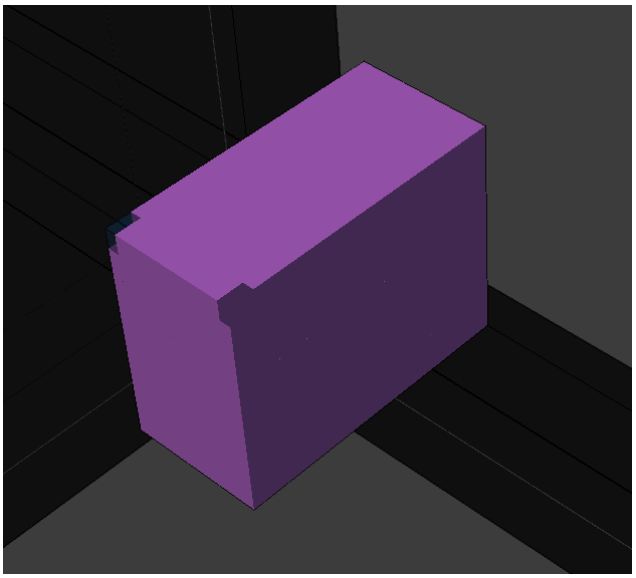
Uwaga: Jeśli nie masz żadnych dodatkowych danych, po prostu naciśnij **Enter**, aby kontynuować.

5 Wolumin, który będzie propagowany, jest zamknięty w fioletowym pudełku.

6 **Pojawi się monit:**

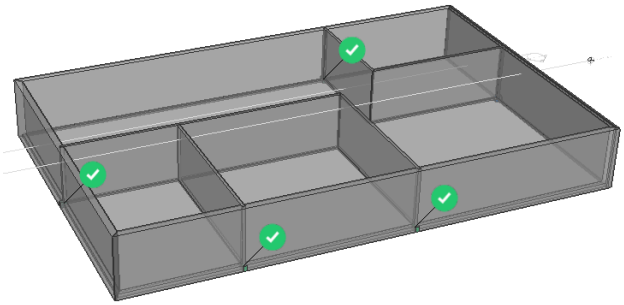
Niebieski: obszar detali do skopiowania. Fioletowy: referencyjny obszar styku. Zaakceptować? [Tak / Nie / Najpierw nadmuchaj/ Zapisz detal/ Zapisz detal w bibliotece] <Tak>:

7 Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować.

Uwaga: BIMPROPAGUJNAROŻE pokazuje objętość 3D zamiast przekroju 2D.

8 BIMPROPAGUJKRAWĘDZIE skanuje teraz cały rysunek w poszukiwaniu podobnych lokalizacji. Po wykonaniu tej czynności widok zostanie pomniejszony, aby pokazać wszystkie możliwe lokalizacje. Każda sugestia jest podświetlana i wyświetlany jest widżet. Zielony znacznik wyboru oznacza, że ta sugestia zostanie zastosowana po naciśnięciu **Enter**.

Zostaniewyświetlony monit: Wybierz następną czynność [Zastosuj wszystko/Anuluj]:

9 Naciśnij **Enter**, aby zakończyć polecenie.

Węzły, w których łączą się ściana zewnętrzna, ściana wewnętrzna i płyta podłogowa, powinny być teraz prawidłowo propagowane.

27.8 Parametryzuj detale

27.8.1 Polecenia

BIMPARAMTERYZUJDETAL

27.8.2 Informacje o BIMPARAMTERYZUJDETAL

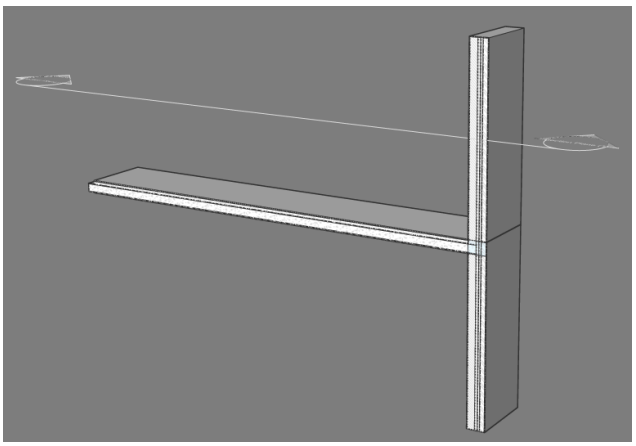
Użyj polecenia BIMPARAMTERYZUJDETAL, aby automatycznie wygenerować parametry dla zapisanego detalu. Tworzone są standardowe parametry, takie jak kąty, przesunięcia w różnych kierunkach i parametry tolerancji. Parametry te oznaczają, że można propagować detale do sytuacji docelowych podobnych do poniższego przykładu.

Automatycznie generowane parametry tworzą strukturę, która może kontrolować położenie i kształt brył referencyjnych. Możesz rozszerzyć ten obszar działania dodając niestandardowe wiązania. Efekt tych zmian można ocenić, animując parametry w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Możesz dodać niestandardowe wiązania, aby połączyć obiekty detali z bryłami odniesienia i między sobą. Można również użyć parametrów ramowych w wyrażeniu tych ograniczeń.

27.8.3 Parametryzacja i edycja detalu połączenia ściana-strop

1 Aby otworzyć plik DWG detalu, który chcesz sparametryzować, kliknij detal w panelu **Detale**. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Pokaż Detal**.

2 Kliknij **Parametryzuj** lub kliknij **Otwórz** i uruchom BIMPARAMTERYZUJDETAL. Otworzy się plik DWG detalu, który zostanie sparametryzowany.

3 Otwórz panel **Przeglądarka Mechaniczna**.

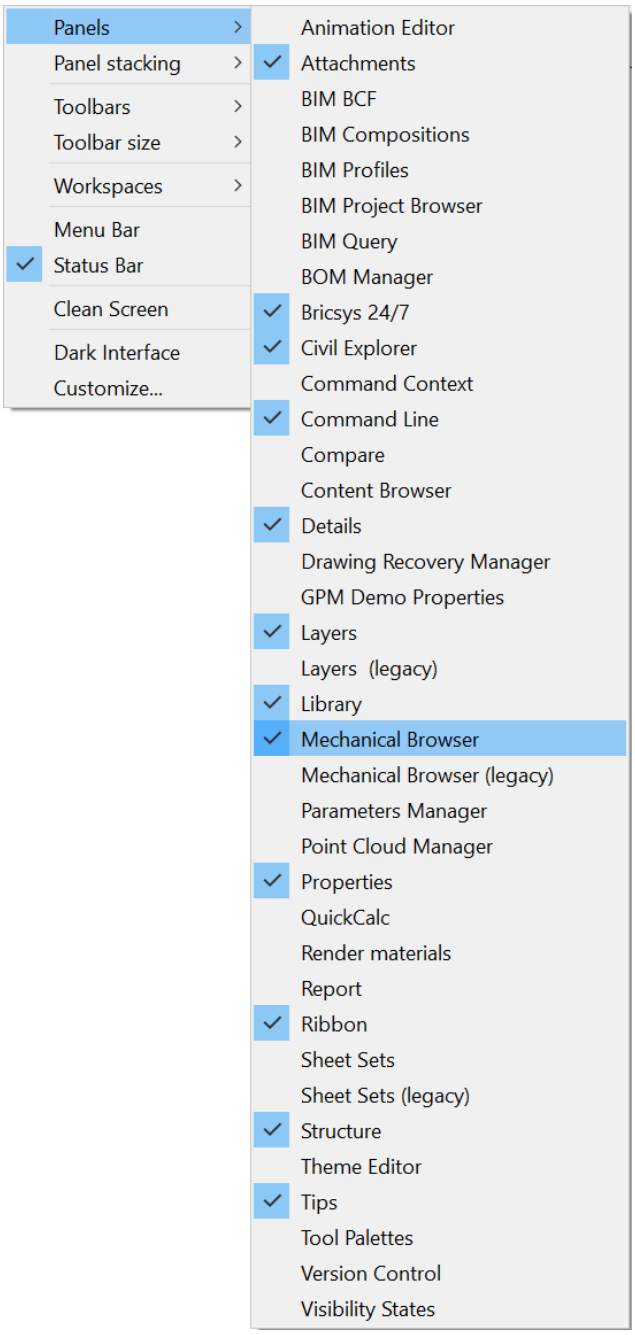
4 Kliknij przycisk **Przeglądarka Mechaniczna** w zestawie panelu narzędzi.

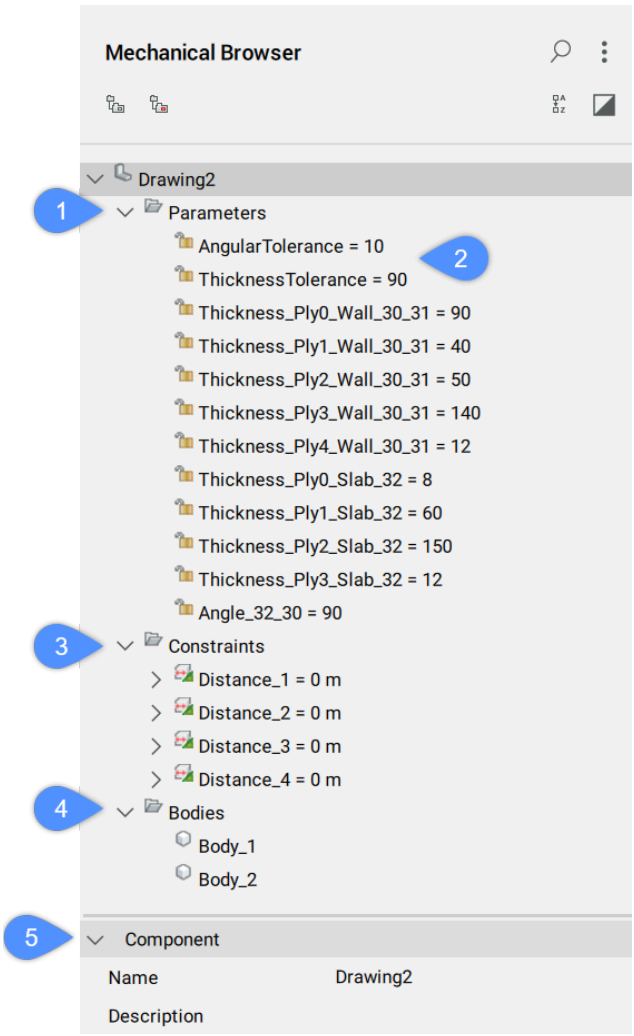
5 Jeśli przycisk **Przeglądarka Mechaniczna** nie jest jeszcze widoczny, przesuń kursor na pasek narzędzi lub panel wstążki i kliknij prawym przyciskiem myszy. Zostanie wyświetlone menu kontekstowe.

Rozwiń opcję **Panele**.

Z menu kontekstowego wybierz **Przeglądarka Mechaniczna**.

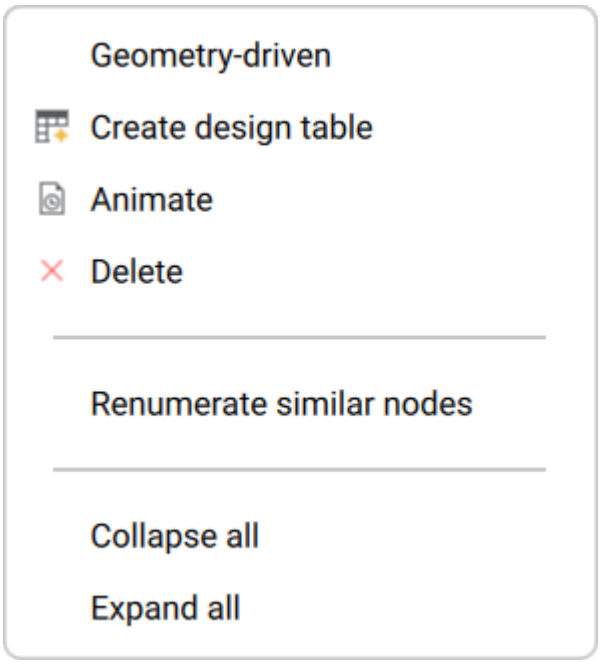

6 Po kliknięciu przycisku **Przeglądarka Mechaniczna** wyświetlony zostanie panel **Przeglądarka Mechaniczna**:

Uwaga: Można również użyć polecenia OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ.

Parametry (1): Kliknij parametr prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe:

- **Sterowany geometrią**: jeśli zaznaczone, parametr jest sterowany geometrią.
- **Utwórz tabelę projektową**: tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego.
- **Animuj**: animuje modele za pomocą parametrów.
- **Usuń**: usuwa wybrany parametr.
- **Wylicz podobne węzły**: wylicza wszystkie węzły tego samego typu i tego samego poziomu.
- **Zwiń wszystko**: Zwiń całość **Przeglądarki Mechanicznej**.
- **Rozwiń wszystko**: Rozwiniń całą **Przeglądarkę Mechaniczną**.

Parametry Tolerancji (2): wyświetla maksymalne i minimalne odchylenie kąta, grubości lub wymiaru od oryginalnej wartości parametru.

Wiązania (3): zawiera ograniczenia, które można usuwać, modyfikować lub dodawać.

Uwaga: Generowane są pewne domyślne wiązania, które łączą objętość detalu i obiekty detalu z bryłami odniesienia. Można je usunąć i zastąpić innymi ograniczeniami.

Korpusy (4): wyświetla korpusy w modelu.

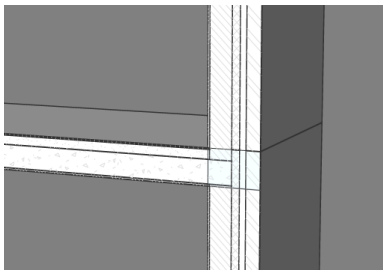
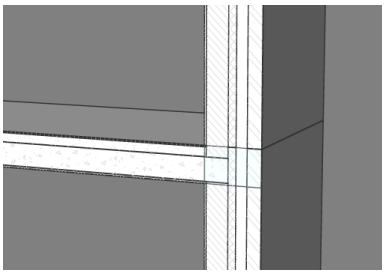
Komponent (5): Wyświetla właściwości pliku detalu.

7 Edytuj parametry.

8 Parametry, które zostały wygenerowane, mają określone wartości, aby zapewnić, że detale wyglądają dokładnie tak, jak zostały utworzone. Zmiana tych wartości spowoduje zmianę detali.

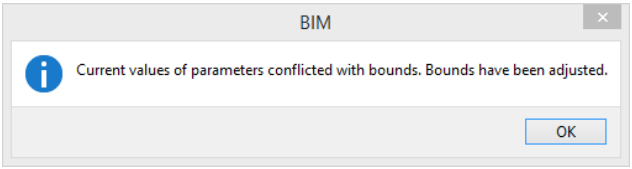
Na przykład:

- Zmień parametr **Thickness_Ply1_Wall_30_31** z 40 na 70 (w polu **Wyrażenie**). Nowe detale wyraźnie różnią się w przestrzeni modelu:

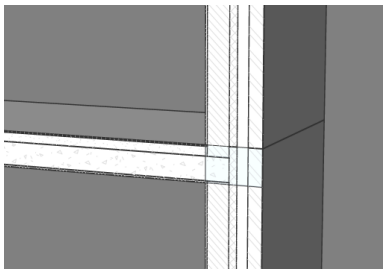
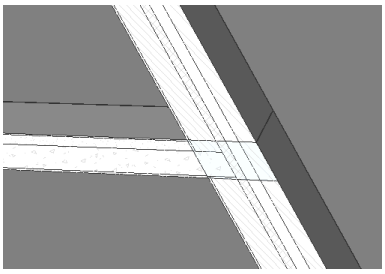
Wcześniej	Później
	

- Zmień parametr **Angle_32_30** z 90 na 120. Nowy kąt między ścianą a stropem jest inny w przestrzeni modelu.

  Pojawi się ostrzeżenie:

  Dzieje się tak, ponieważ parametr **AngularTolerance** został ustawiony na 10. Nowy parametr **AngularTolerance** automatycznie zmienia się na 30, ponieważ parametr **Angle_30_31** został zmieniony o 30 stopni.
- Kliknij **OK**

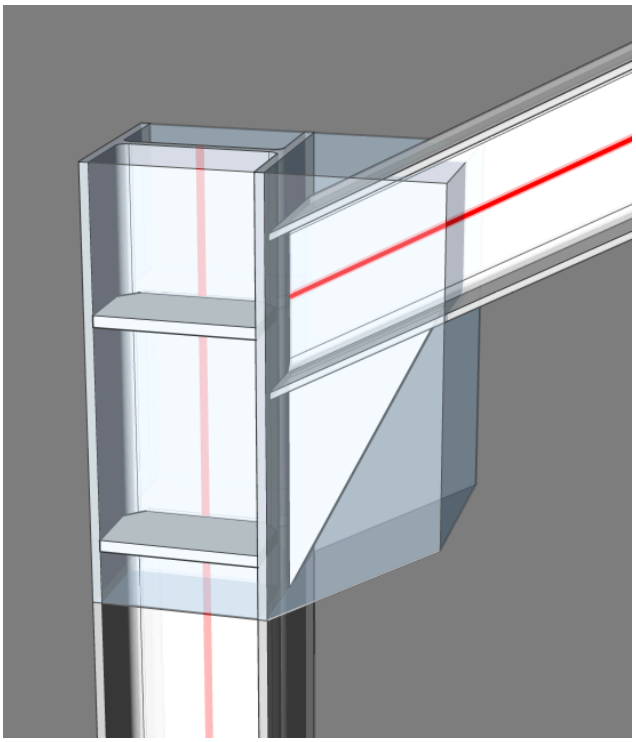
Wcześniej	Później
	

27.8.4 Parametryzacja i edycja połączenia stali konstrukcyjnej

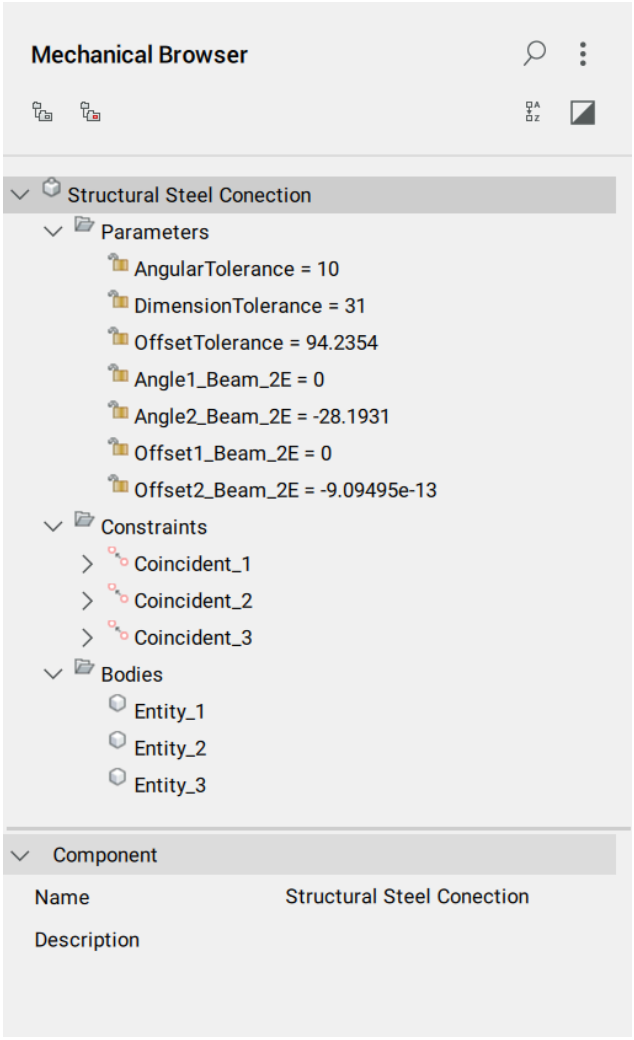
1 Aby otworzyć plik DWG detalu, który chcesz sparametryzować, kliknij detal w panelu **Detali**. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Pokaż Detal**.

2 Kliknij **Parametryzuj** lub kliknij **Otwórz** i uruchom BIMPARAMTERYZUJDETAL.

Otworzy się plik DWG detalu, który zostanie sparametryzowany.

3 Otwórz **Przeglądarkę Mechaniczną**:

Uwaga: W przypadku połączeń między liniowymi bryłami odniesienia automatycznie generowane są tylko parametry ramy. Należy ręcznie dodać wiązania, aby określić zachowanie obiektów detali w odniesieniu do brył odniesienia. W tym przykładzie ręcznie dodano trzy ograniczenia zgodności: dwa, aby upewnić się, że płaszczyzny połączenia trójkątnej płyty stalowej pokrywają się z pasami stalowego słupa i dźwigara, a jedno, aby upewnić się, że sekcja końcowa dźwigara pokrywa się z pasem słupa. Ograniczenia zgodności można dodawać przed lub po narzędziu parametryzacji. Po dodaniu wiązań zgodności można zobaczyć, jak referencyjne bryły zmieniają się wraz z nowymi parametrami. Dzięki temu staje się jasne, które ograniczenia należy dodać, aby wszystkie obiekty detali poruszały się poprawnie.

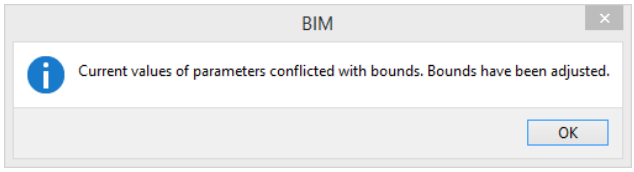
4 Edytuj parametry

5 Parametry, które zostały wygenerowane, mają określone wartości, które zapewniają, że detale wyglądają dokładnie tak, jak zostały utworzone. Zmiana tych wartości spowoduje zmianę detali.

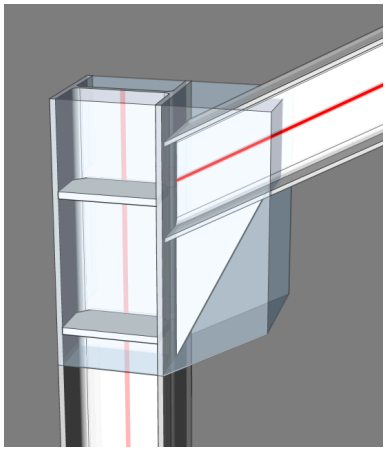
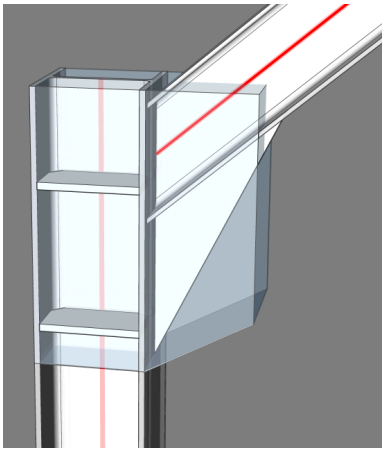
Na przykład:

- Zmień **Angle2_Beam_2E** z -28.1931013282 na -40. Słup i dźwigar zmieniają się w przestrzeni modelu.

Pojawi się ostrzeżenie:

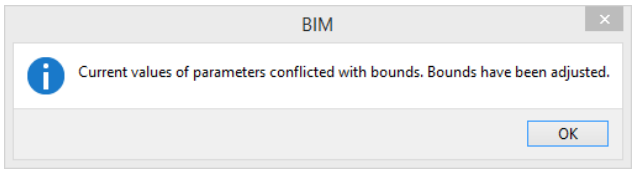

Dzieje się tak, ponieważ parametr **AngularTolerance** został ustawiony na 10. Parametr **AngularTolerance** automatycznie zmienił się na 11,8069, ponieważ zmieniono parametr **Angle2_Beam_2E** o 11,8069 stopni. Kliknij **OK**.

Wcześniej	Później
	

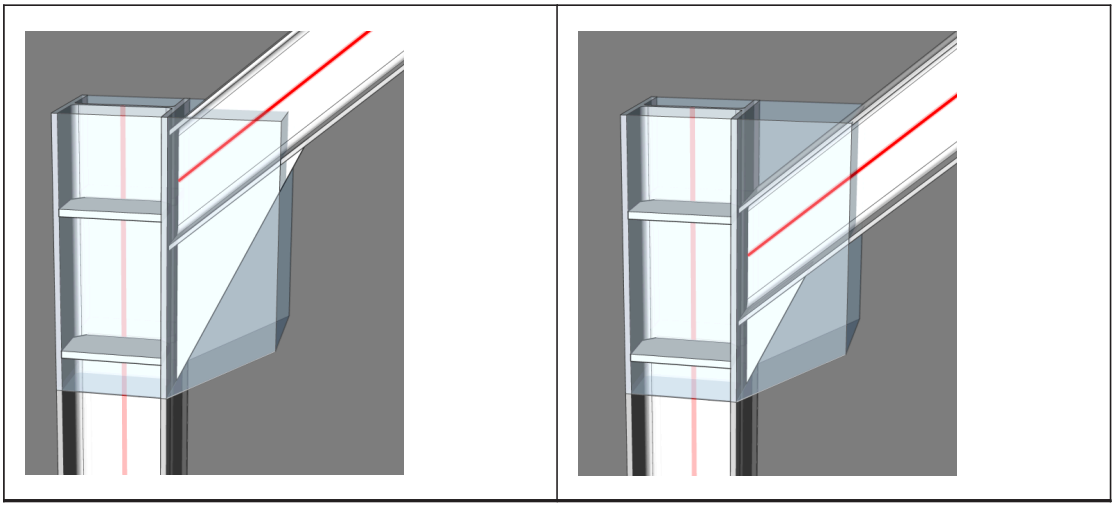
- Zmień **Offset1_Beam_2E** z 0 na 200. Widać, że dźwigar przesuwa się o 200 mm w dół.

  Pojawi się ostrzeżenie:

Dzieje się tak, ponieważ parametr **OffsetTolerance** został ustawiony na 31. Parametr **OffsetTolerance** został automatycznie zmieniony na 200, ponieważ parametr **Offset1_Beam_2E** został zmieniony o 200 mm. Kliknij **OK**.

Wcześniej	Później

27.8.5 Propagowanie detali w projekcie

Istnieją różne metody propagowania detali:

- Za pomocą panelu **Detali**: propaguj detal z projektu do wszystkich podobnych połączeń w projekcie.
- Za pomocą polecenia BIMPROPAGATEZPLIKU: propaguj detal z pliku.

Polecenie BIMPROPAGUJ podaje mniej sugestii dla detali, które nie są sparametryzowane. Dzieje się tak, ponieważ detal, który nie jest sparametryzowany, ma mniej możliwych lokalizacji.

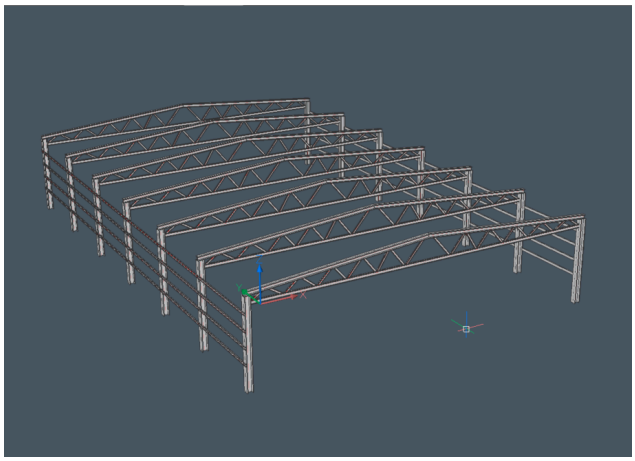
Na przykład: jeśli propagowany jest niesparametryzowany detal połączenia ściana-strop, BricsCAD BIM nie będzie w stanie propagować tego detalu do połączenia ściana-strop, gdy skład jest inny lub określona warstwa w ścianie różni się o 10 mm od odpowiedniej warstwy w ścianie oryginalnego detalu. Aby rozwiązać ten problem, należy sparametryzować detale.

Polecenie BIMPROPAGUJ może dostosować detal z parametrami do sytuacji, które różnią się od oryginału (na przykład: inny narożnik, mniejszy profil itp.). Za pomocą parametrów tolerancji można określić, jak bardzo połączenia mogą różnić się od oryginału.

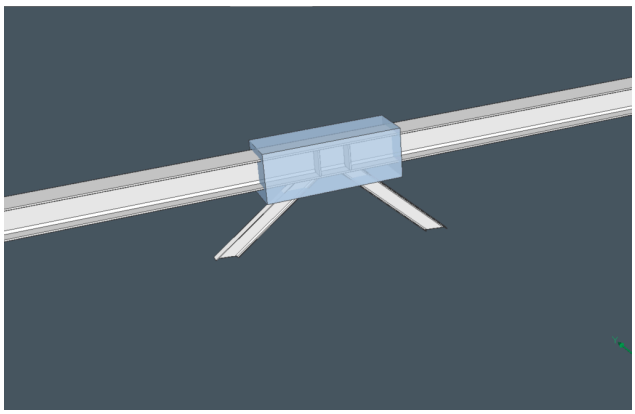
Różne parametry tolerancji:

- **Kątowy**: Ustawia tolerancję parametrów kątowych detalu w stopniach. Kąty w sytuacji docelowej nie mogą odbiegać bardziej niż ta wartość tolerancji od oryginalnych kątów w detalu.
- **Wymiar**: Ustawia tolerancję dla wymiarów profilu liniowych brył odniesienia w detalu. Szerokości i wysokości profili w sytuacji docelowej nie mogą odbiegać bardziej niż ta tolerancja od oryginalnych szerokości i wysokości w detalu.
- **Odsunięcie**: Ustawia tolerancję dla parametrów odsunięcia detalu. Odsunięcia w sytuacji docelowej nie mogą odbiegać bardziej niż ta tolerancja od oryginalnych odsunięć w detalu.
- **Grubość**: Ustawia tolerancję dla całkowitej grubości płaskich brył odniesienia w detalu. Grubości w sytuacji docelowej nie mogą odbiegać bardziej niż ta tolerancja od oryginalnych grubości w detalu.

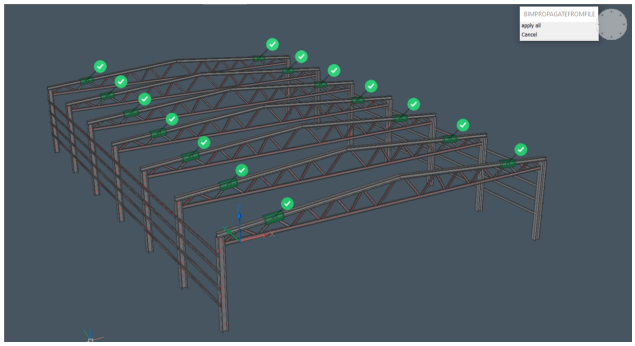
W poniższym projekcie występuje wiele podobnych połączeń. Kąty połączeń są jednak różne, a dolna belka kratownicy ma inny rozmiar profilu niż belka górna.

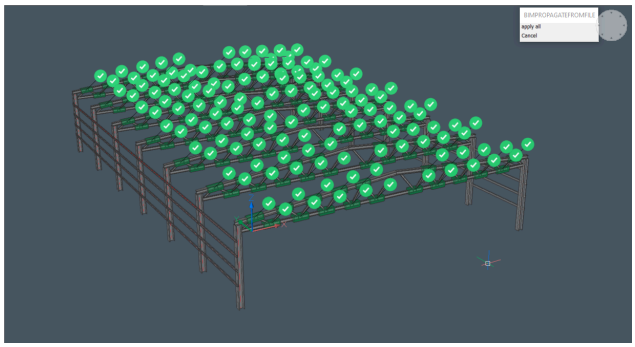
Propagowanie detalu w projekcie:

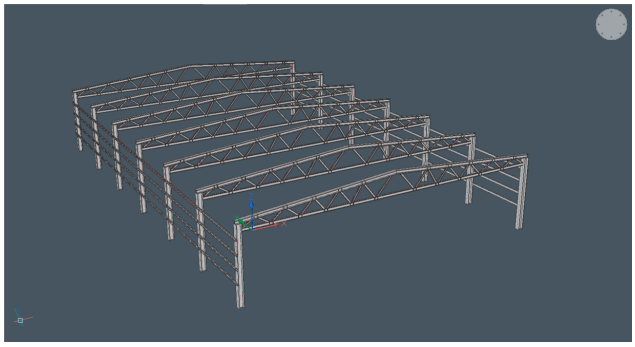

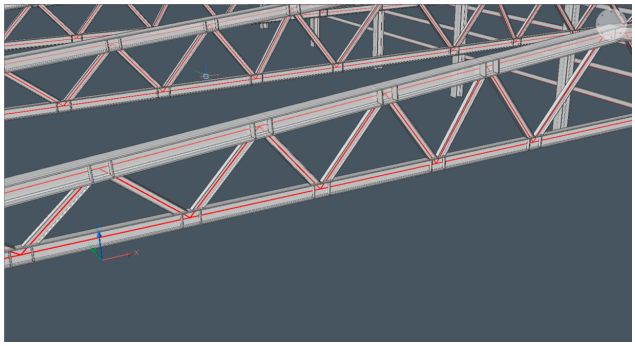
Panel **Przeglądarka Mechaniczna** wyświetla parametry. Parametr **AngularTolerance** jest ustawiony na 0 stopni, detal będzie propagowany tylko do połączeń o dokładnie takim samym kącie.

Zmień parametr **AngularTolerance** na 45 stopni. Detale będą propagowane do wszystkich podobnych połączeń. Dzieje się tak, ponieważ żadne z połączeń nie przekracza wartości tolerancji.

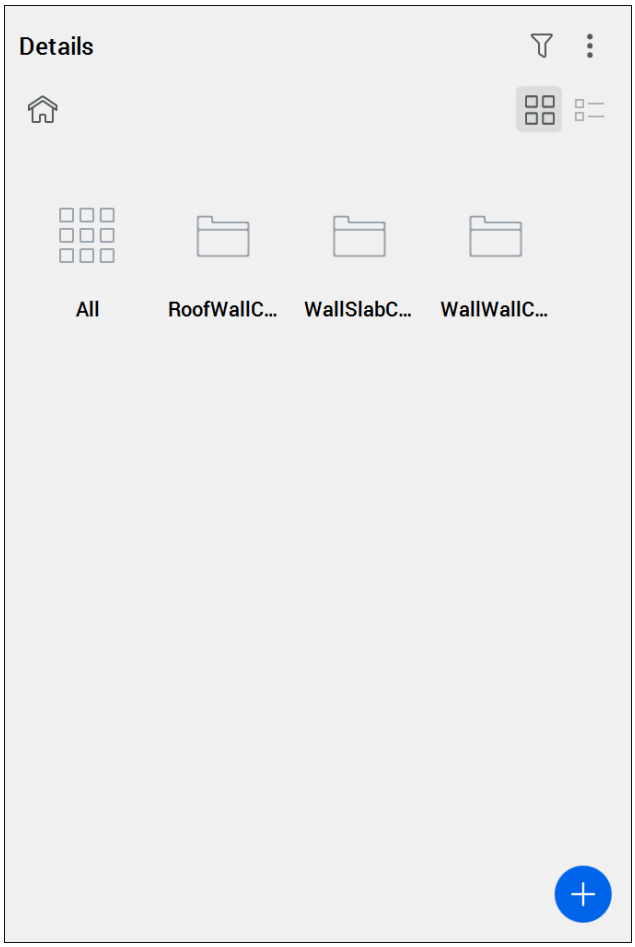
27.9 Korzystanie z Panelu Detalu

27.9.1 Otwieranie Panelu Detalu

Aby otworzyć panel **Detale**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPANELDETALU.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz opcję **Panele** > **Detale**.

Panel **Detale** umożliwia wyświetlanie szczegółów, dodawanie tagów do szczegółów, propagowanie i dostosowywanie detale.

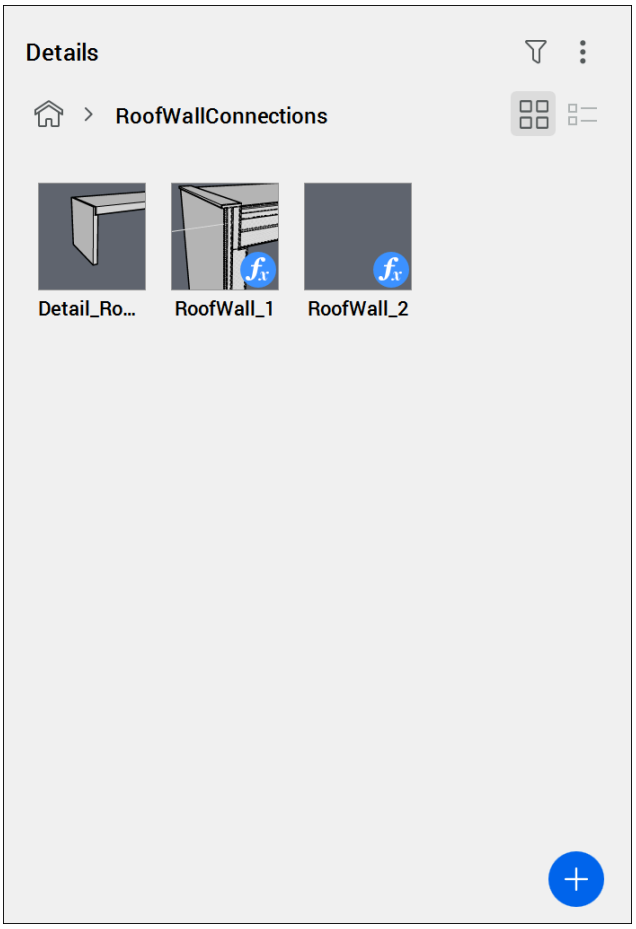
27.9.2 Tworzenie detali

Aby utworzyć nowy szczegół, użyj polecenia BIMUTWÓRZDETAL lub kliknij przycisk **Utwórz Detal** ( ) w panelu **Detale**. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz powiązany artykuł **Polecenie BIMUTWÓRZDETAL**.

27.9.3 Wyświetlanie detali

1 Kliknij kategorię detalu, który chcesz wyświetlić. Wyświetlone zostaną detale przypisane do tej kategorii.

1

2 Kliknij detale, który chcesz wyświetlić. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wyświetl detale**.

27.9.4 Zarządzanie tagami detali

1 W panelu **Detale** kliknij szczegół, który chcesz dostosować.

Wyświetlone zostanie okno dialogowe **Widok detalu**.

2 Przejdź do kategorii **Tagi Ogólne**, aby zarządzać tagami ogólnymi i zdefiniowanymi przez użytkownika.

3 Kliknij niebieski przycisk plusa, aby dodać nowy tag.

4 Wpisz nazwę nowego tagu, a następnie naciśnij klawisz Enter.

5 Nowy tag zostanie dodany do kategorii **Tagi ogólne** (wyświetlanej w kolorze pomarańczowym).

6 Powtórz kroki od 2 do 4, aby dodać więcej znaczników.

7 Przejdź do kategorii **Tagi Brył Odniesienia** , aby zarządzać znacznikami odniesień.

8 Kliknij przycisk X obok nazwy tagu, aby go usunąć.

9 ***Uwaga:*** Stałe znaczniki referencyjne są generowane automatycznie, dlatego można je tylko usuwać, nie można dodawać nowych.

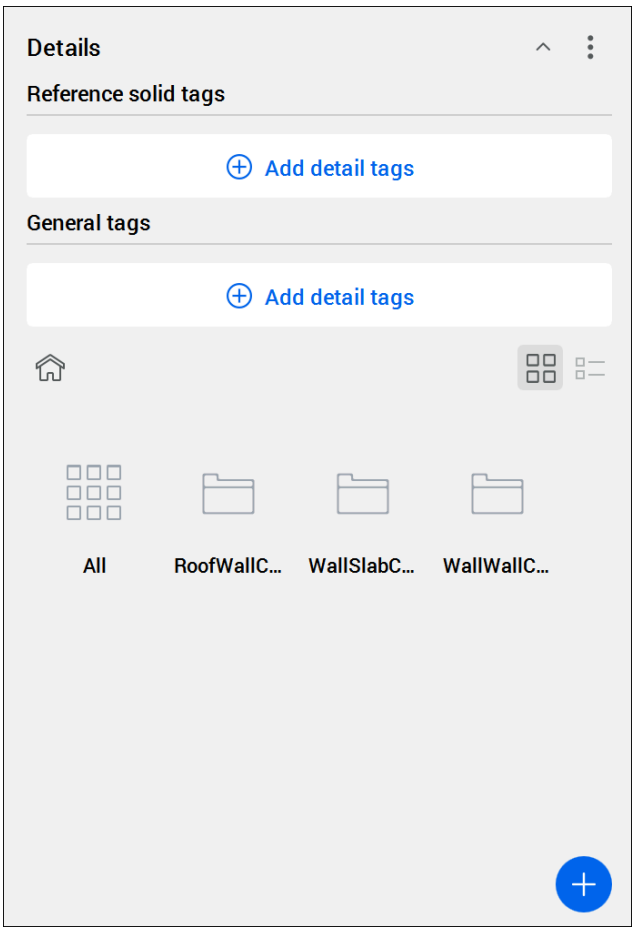
10 Kliknij przycisk **Zapisz**, aby zapisać zmiany.

Okno dialogowe **Widok Detalu** zostanie zamknięte.

27.9.5 Szukaj tagu detali

Za pomocą tagów można wyszukać określony detal w bibliotece detali.

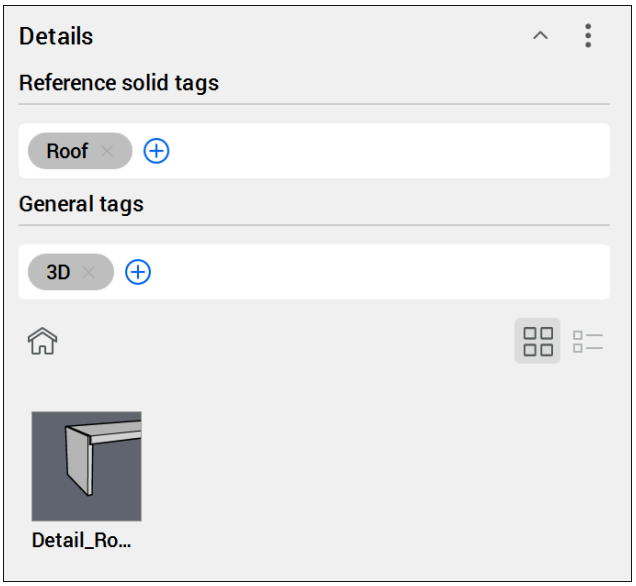
1 Kliknij ikonę filtra ( ), aby otworzyć opcje filtrowania.

2 Kliknij opcję **Dodaj tagi detali** i wybierz znacznik z listy rozwijanej.

Wybrany tag jest dodawany jako filtr.

Uwaga: Możesz dodać jeden lub więcej tagów jednocześnie, aby filtrować wyniki.

3 (Opcjonalnie) Kliknij przycisk zamykania (X) obok filtra, aby go usunąć.

27.9.6 Edycja detalu DWG plik

1 Kliknij detal, który chcesz edytować.

1 Zostanie otwarte okno dialogowe **Pokaż Detal**.

2 Kliknij przycisk **Otwórz**.

Plik .dwg detalu otwiera się w osobnej zakładce rysunku.

3 Dokonaj niezbędnych korekt detalu.

4 Zapisz plik DWG detalu.

5 Szczegóły zostaną zaktualizowane w panelu **Detal**.

Uwaga: Istniejące detale na rysunku nie są aktualizowane automatycznie. Aby zastąpić istniejące szczegóły nowymi, wykonaj poniższe kroki w celu propagacji detali.

27.9.7 Propaguje detal.

Detale można propagować do wszystkich podobnych połączeń w projekcie.

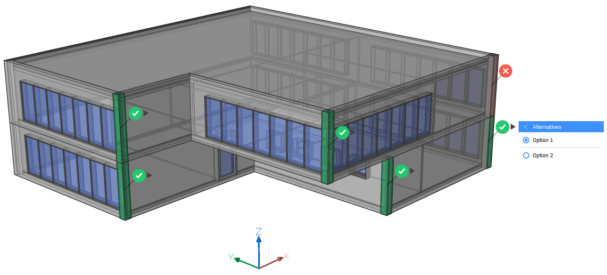
1 Kliknij Detal w bibliotece.

1 Wyświetlone zostanie okno dialogowe **Widok detalu**.

2 Kliknij **Propaguj**.

3
- Aby zastosować wszystkie sugestie, naciśnij klawisz Enter.
- Aby odrzucić sugestię, kliknij znacznik wyboru. Ikona czerwonego krzyżyka zastępuje znacznik wyboru. Kliknij ikonę ponownie, aby zaakceptować sugestię.
- Jeśli istnieje kilka alternatyw, zostaną one wyświetlone po najechaniu kursorem na znacznik wyboru. Wybierz żądaną opcję.

4 Naciśnij Enter, aby zaakceptować wszystkie zaznaczone sugestie.

Szczegół można również propagować w projekcie za pomocą polecenia BIMPROPAGATEZPLIKU. To polecenie umożliwia propagowanie plików szczegółów, które nie znajdują się w bibliotece. Więcej informacji można znaleźć w powiązanym artykule **Polecenie BIMPROPAGATEZPLIKU**.

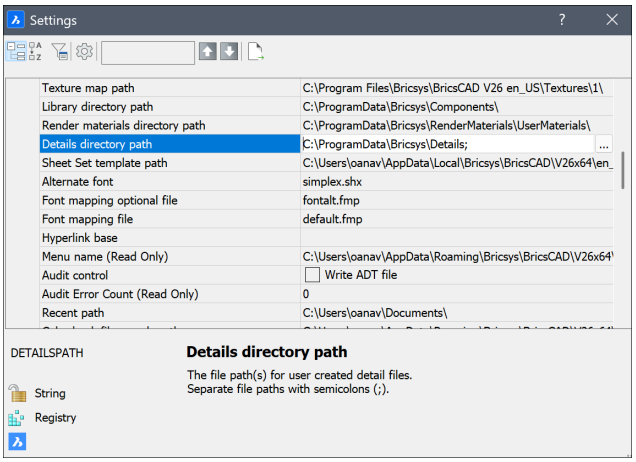
27.9.8 Zapisywanie i udostępnianie detali

Detale można zapisać jako plik DWG i udostępnić folder lub bibliotekę detali.

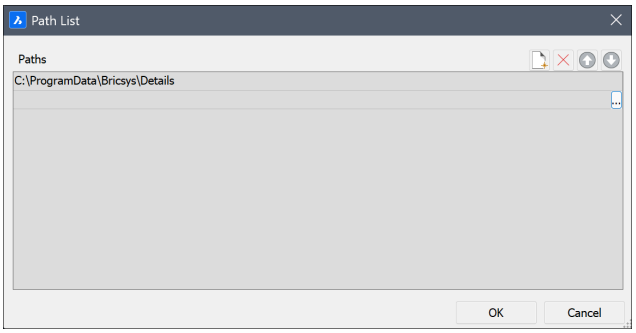
Zapisz rysunki szczegółów w odpowiedniej lokalizacji, aby wyświetlić je w panelu **Detal**. Wszystkie utworzone szczegóły są automatycznie zapisywane w folderze (i jego podfolderach) ustawionym za pomocą zmiennej systemowej DETAILSPATH. Domyślnie jest to *C:\ProgramData\Bricsys\Details*.

Edytowanie ścieżki detali

1 Ustaw zmienną systemową DETAILSPATH. Przejdź do panelu **Detale** i wybierz **Menu** > **Zarządzaj bibliotekami** aby szybko otworzyć okno dialogowe **Ustawienia**.

2 Kliknij przycisk przeglądania (…), aby otworzyć okno dialogowe **Lista ścieżek**. W tym miejscu można zmienić lokalizację lub utworzyć dodatkowe ścieżki.

3 Aby dodać ścieżkę do biblioteki **Detali**, kliknij ikonę Nowy ( ), a następnie kliknij przycisk przeglądania ( ) nowego wiersza.

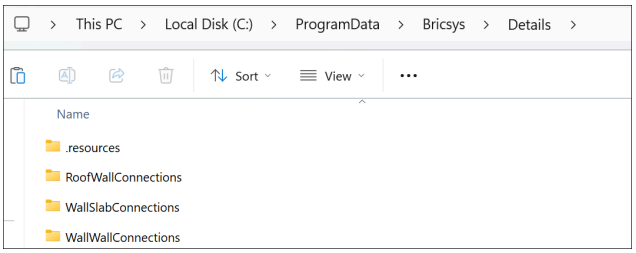
Aby usunąć ścieżkę, wybierz ją, a następnie kliknij ikonę Usuń ( ).

Udostępnianie folderu

1 Przejdź do Eksploratora plików na swoim komputerze i podążaj ścieżką do folderu detali.

1 Jeśli nie utworzyłeś jeszcze żadnych szczegółów, folder ten zawiera tylko folder **.resources.**

Jeśli utworzyłeś jakieś szczegóły, możesz znaleźć tutaj te same foldery, co w panelu **Detali**.

2 Skopiuj folder, który chcesz udostępnić i przekształć go w plik zip. Możesz udostępnić ten plik zip innym osobom.

Odbieranie folderu

W przypadku otrzymania pliku ZIP należy go rozpakować i skopiować foldery zawierające szczegóły do folderu *C:\ProgramData\Bricsys\Details*.

Uwaga: Upewnij się, że szczegóły zostały zapisane w folderze umieszczonym w folderze **Details**. Jeśli umieścisz pliki DWG bezpośrednio w folderze **Details**, nie pojawią się one w panelu **Detali**.

Ładowanie nowych detali w panelu biblioteki

Aby załadować nowe szczegóły do panelu biblioteki, przejdź do panelu **Detali** i wybierz opcję **Menu** > **Generuj miniatury**.

Nowe foldery szczegółów pojawią się w panelu **Detali**.

27.10 Integracja Rhino/Grasshopper

27.10.1 Informacje

Rhinoceros3D to program do modelowania 3D opracowany przez firmę Robert McNeel & Associates z Seattle w stanie Waszyngton w USA. Rhino służy do tworzenia, edytowania, analizowania, dokumentowania, renderowania, animowania i tłumaczenia NURBS (krzywe, powierzchnie, bryły, chmury punktów i siatki wielokątów).

Grasshopper to wizualne środowisko języka programowania, które działa w ramach aplikacji do projektowania wspomaganego komputerowo Rhinoceros 3D. Jest on ściśle zintegrowany z narzędziami do modelowania 3D Rhino.

27.10.2 Instalacja połączenia Rhino/Grasshopper

1 Pobierz Rhino stąd.

Uwaga: Użytkownicy mogą korzystać z Rhino/Grasshopper Connection w ramach BricsCAD z próbnymi kluczami licencyjnymi zarówno aktualnej wersji BricsCAD BIM, jak i Rhino 7. Od czasu wydania BricsCAD V21, klucze do starszych wersji Rhino nie będą działać dla tej integracji.

2 Pobierz Grasshopper-BricsCAD Connection ze sklepu z aplikacjami BricsCAD. Instalator kopiuje wszystkie wymagane pliki do folderu *Program Files\Bricsys\Grasshopper-BricsCAD Connection*.

Uwaga: Połączenie Grasshopper-BricsCAD dostępne obecnie w sklepie z aplikacjami będzie działać w aktualnych wersjach BricsCAD Pro, BIM, Mechanical lub Ultimate.

Uwaga: Połączenie Grasshopper-BricsCAD współpracuje z Pro, Mechanical, BIM i Ultimate do tworzenia geometrii. Jednak funkcjonalność specyficzna dla BIM (dodawanie klasyfikacji, lokalizacji przestrzennych, profili, właściwości, eksport IFC) będzie działać tylko z licencją BricsCAD BIM lub Ultimate.

3 Uruchom ponownie BricsCAD.

4 Aby uruchomić Grasshopper lub Rhino, otwórz i zapisz nowy rysunek. Następnie użyj przycisków na nowej karcie wyświetlanej na wstążce lub uruchom za pomocą Quad.

Aby uruchomić plik Grasshopper z BricsCAD

1 Otwórz pusty plik BricsCAD.

2 Zapisz to.

3 Otwórz Grasshopper za pomocą przycisku w nowej zakładce **Grasshopper** w BricsCAD.

4 Możesz zamknąć wyskakujące okno Rhino. Rhino będzie nadal działać w tle.

5 W zakładce **Plik** programu Grasshopper wybierz **Nowy dokument**, aby otworzyć nowy i pusty skrypt Grasshopper.

6 Wybierz **Otwórz dokument...**, aby otworzyć istniejący skrypt Grasshopper. Możesz użyć dowolnego skryptu utworzonego w przeszłości w programie Grasshopper i otworzyć go w BricsCAD, o ile geometria wejściowa z innego programu została zinternalizowana. (Aby **zinternalizować** dane, kliknij prawym przyciskiem myszy element geometrii wejściowej i wybierz opcję Zinternalizuj dane).

7 Geometria utworzona za pomocą skryptu powinna teraz pojawić się w przestrzeni modelu BricsCAD, wyświetlana na czerwono. Upewnij się, że nie zamykasz okna **Grasshopper**, w przeciwnym razie geometria podglądu zniknie, gdy dokument Grasshopper zostanie zamknięty.

8 Jeśli skrypt Grasshopper jest otwarty i nadal nie widzisz podglądu geometrii, prawdopodobnie oznacza to, że plik Grasshopper jest połączony z niewłaściwym dokumentem BricsCAD. Aby połączyć go z prawidłowym, zobacz Łączenie **pliku Grasshopper z plikiem BricsCAD**.

Aby połączyć plik Grasshopper z plikiem BricsCAD

Domyślnie plik BricsCAD, do którego dokument Grasshopper będzie łączył się z tym, który był aktywny podczas uruchamiania Grasshoppera z BricsCAD. Jeśli chcesz połączyć go z innym plikiem BricsCAD, musisz to zrobić:

1 Ustaw docelowy rysunek BricsCAD jako bieżący rysunek (tj. ten, który jest widoczny w oknie przestrzeni modelu bieżącej sesji).

2 Połącz skrypt Grasshopper z tym otwartym rysunkiem. Robisz to klikając ikonę Link na pasku tuż nad kanwą Grasshopper, która zawiera skrypt, który próbujesz połączyć.

Aby uruchomić przykładowy plik

Przykładowe pliki są dostarczane wraz z połączeniem Grasshopper-BricsCAD. Mogą pokazać, co jest możliwe dzięki połączeniu. Są one przechowywane w folderze *Program Files\Bricsys\Grasshopper-BricsCAD Connection*.

1 Otwórz przykładowy plik .dwg otwierając plik .dwg z folderu *Program Files\Bricsys\Grasshopper-BricsCAD Connection*.

2 Pojawi się ostrzeżenie, że plik jest tylko do odczytu. Dzieje się tak, ponieważ dokument znajduje się w zabezpieczonym folderze. Kliknij **Tak**, aby otworzyć jako tylko do odczytu.

Opcjonalnie: Jeśli nie chcesz tego ostrzeżenia lub jeśli chcesz edytować plik, skopiuj i wklej przykładowe pliki do jednego z własnych folderów i otwórz je stamtąd.

3 Z poziomu aplikacji Grasshopper wybierz **Plik** > **Otwórz dokument**. Przejdź ponownie do folderu *Program Files\Bricsys\Grasshopper-BricsCAD Connection*.

4 Wybierz plik .ghx o tej samej nazwie co .dwg .

5 Plik przykładowy zostanie teraz otwarty i powinien zostać wyświetlony czerwony podgląd geometrii w przestrzeni modelu BricsCAD.

Upewnij się, że nie zamykasz okna **Grasshopper**, w przeciwnym razie geometria podglądu zniknie, gdy dokument Grasshopper zostanie zamknięty. Jeśli skrypt Grasshopper jest otwarty i nadal nie widzisz podglądu geometrii, prawdopodobnie oznacza to, że plik Grasshopper jest połączony z niewłaściwym dokumentem BricsCAD. Aby połączyć go z prawidłowym, zobacz Łączenie **pliku Grasshopper z plikiem BricsCAD**.

6 Możesz pobawić się suwakami wejściowymi w skrypcie Grasshopper.

7 Jeśli jesteś zadowolony ze swojego modelu i chcesz przekonwertować geometrię podglądu na rzeczywistą geometrię BricsCAD, możesz "wypalić" geometrię w BricsCAD. W tym celu należy

zaznaczyć wszystkie elementy **Bake Building Element** (klikając je z wciśniętym klawiszem Shift) i nacisnąć przycisk **Bake** .

8 Pojawi się wyskakujące okienko, kliknij **OK**, aby zaakceptować.

9 Geometria jest teraz konwertowana na rzeczywistą geometrię BricsCAD, nawet z dołączonymi do niej danymi BIM.

10 Nie będzie można zapisać zmian w plikach, ponieważ były one tylko do odczytu. Należy więc odrzucić zmiany lub zapisać pliki jako nowe w innej lokalizacji.

27.10.3 Dostosowywanie połączenia Rhino/Grasshopper

Kod Rhino/Grasshopper Connection jest w 100% open-source i jest dostępny tutaj. Pozwala to w pełni dostosować Connectora poprzez kodowanie do woli (zakładając oczywiście, że wiesz, jak kodować).

27.10.4 Odinstaluj połączenie Rhino/Grasshopper

1 Uruchom **Dodaj lub usuń programy** w systemie Windows.

2 Wyszukaj **połączenie Grasshopper-BricsCAD**.

3 Naciśnij przycisk **Odinstaluj**.

27.10.5 Jak narysować pudełko w Rhino i wypalić je w BricsCAD za pomocą Grasshoppera?

1 Otwórz nowy plik BricsCAD.

2 Zapisz plik.

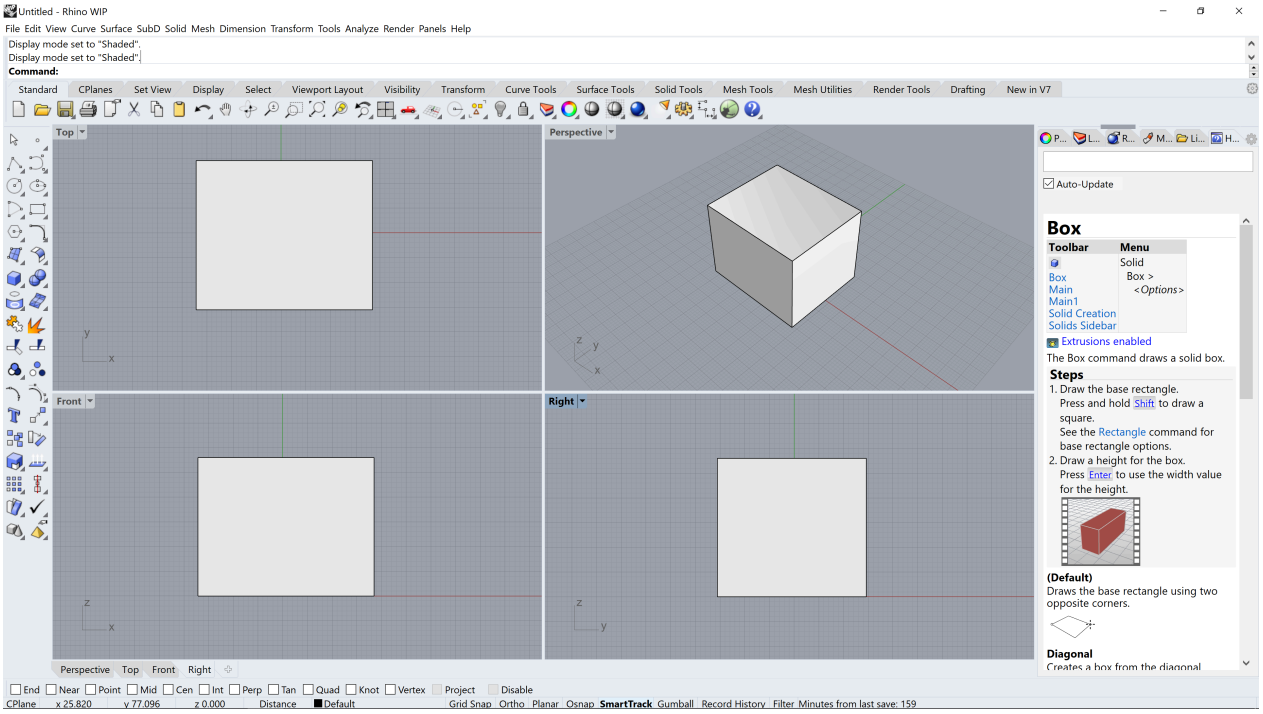
3 Na stronie BricsCAD kliknij **Grasshopper** > **Rhino**.

4 Narysuj ramkę Rhino, wpisując BOX w wierszu poleceń Rhino. (Działa to w taki sam sposób jak polecenie BricsCAD BOX).

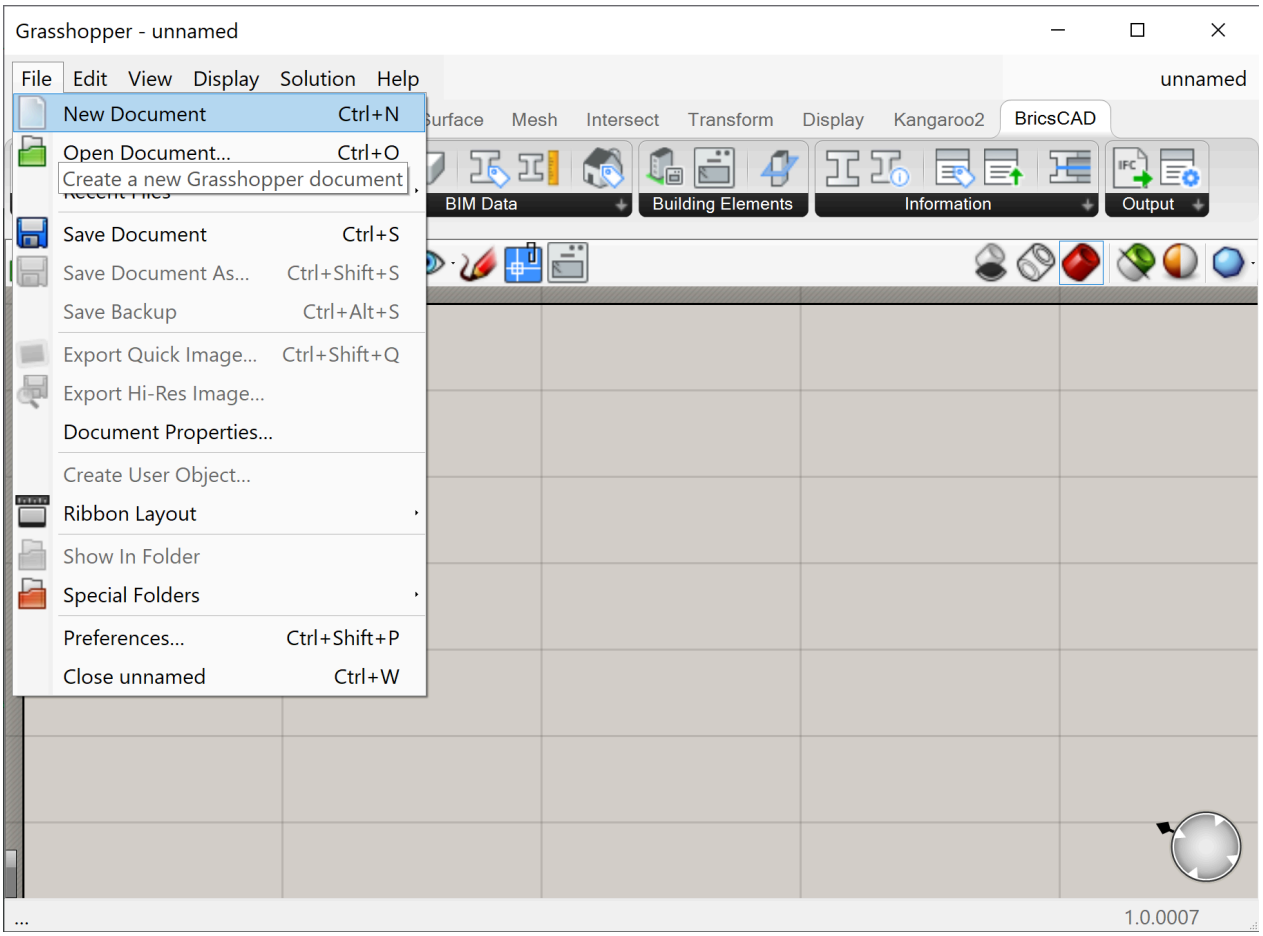
5 Kliknij pierwszy róg bazy.

6 Kliknij, aby zobaczyć drugi róg podstawy.

7 Kliknij, aby określić wysokość ramki.

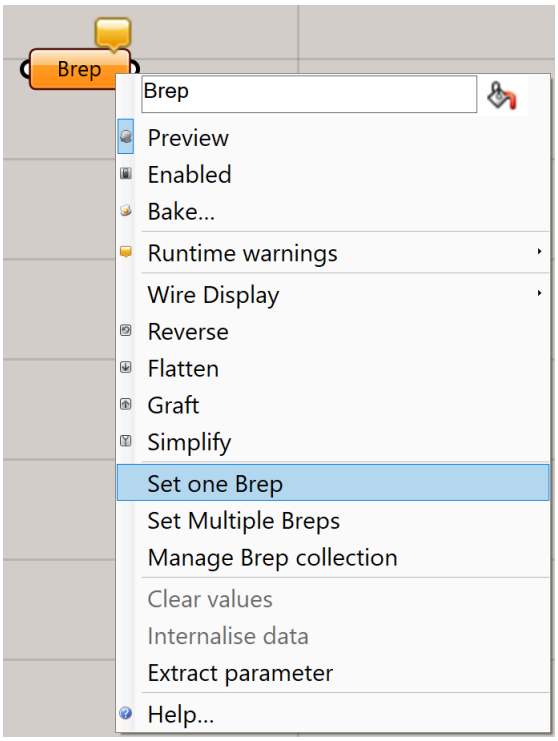
8 Aby otworzyć nowy skrypt Grasshopper, w środowisku Grasshopper kliknij na **Grasshopper** > **Grasshopper** a następnie kliknij **Plik** > **Nowy dokument**.

9 Zapisz plik.

10 Przeciągnij i upuść **Parametry** > **Geometria** > **komponent Brep** na kanwę Grasshopper.

11 Kliknij prawym przyciskiem myszy komponent i wybierz **Set one Brep**.

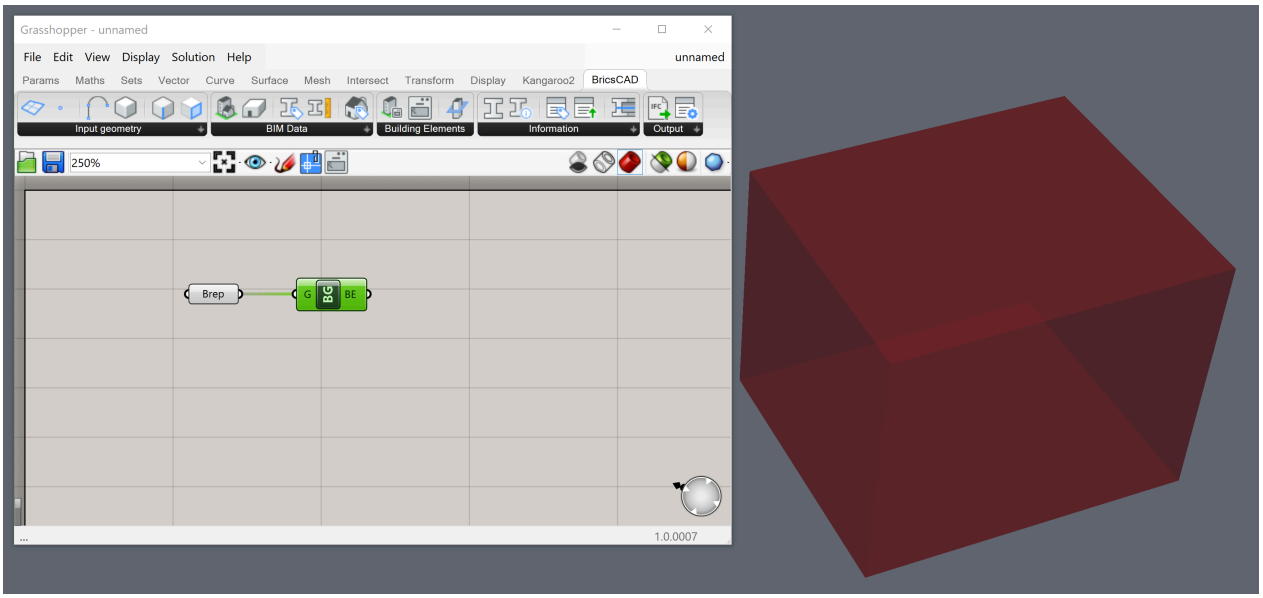

12 Przejdź do obszaru roboczego Rhino i wybierz swoją kostkę.

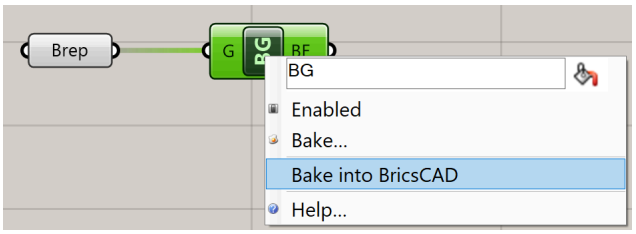
13 Komponent Brep zmieni kolor z pomarańczowego na szary. Jeśli zamkniesz okno Rhino i powrócisz do okna **Grasshopper**, podgląd sześcianu zostanie wyświetlony w przestrzeni modelu BricsCAD.

14 Przeciągnij i upuść plik **BricsCAD** > **Element budynku** > **Bake Geometry** na kanwę Grasshopper.

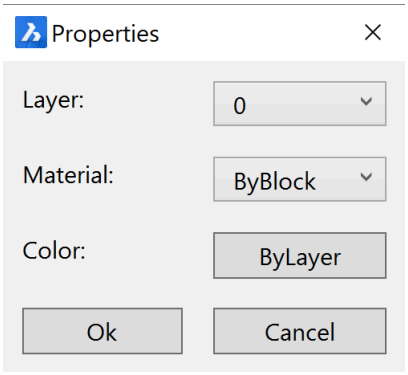
15 Aby połączyć dwa komponenty, kliknij i przeciągnij z prawej kropki komponentu Brep do lewej kropki komponentu BricsCAD Bake.

16 Kliknij prawym przyciskiem myszy na **komponent Bake Geometry** i wybierz **Bake into BricsCAD**.

Zostanie wyświetlone następujące okno dialogowe. Tutaj możesz wybrać docelową **warstwę**, **materiał** i **kolor**:

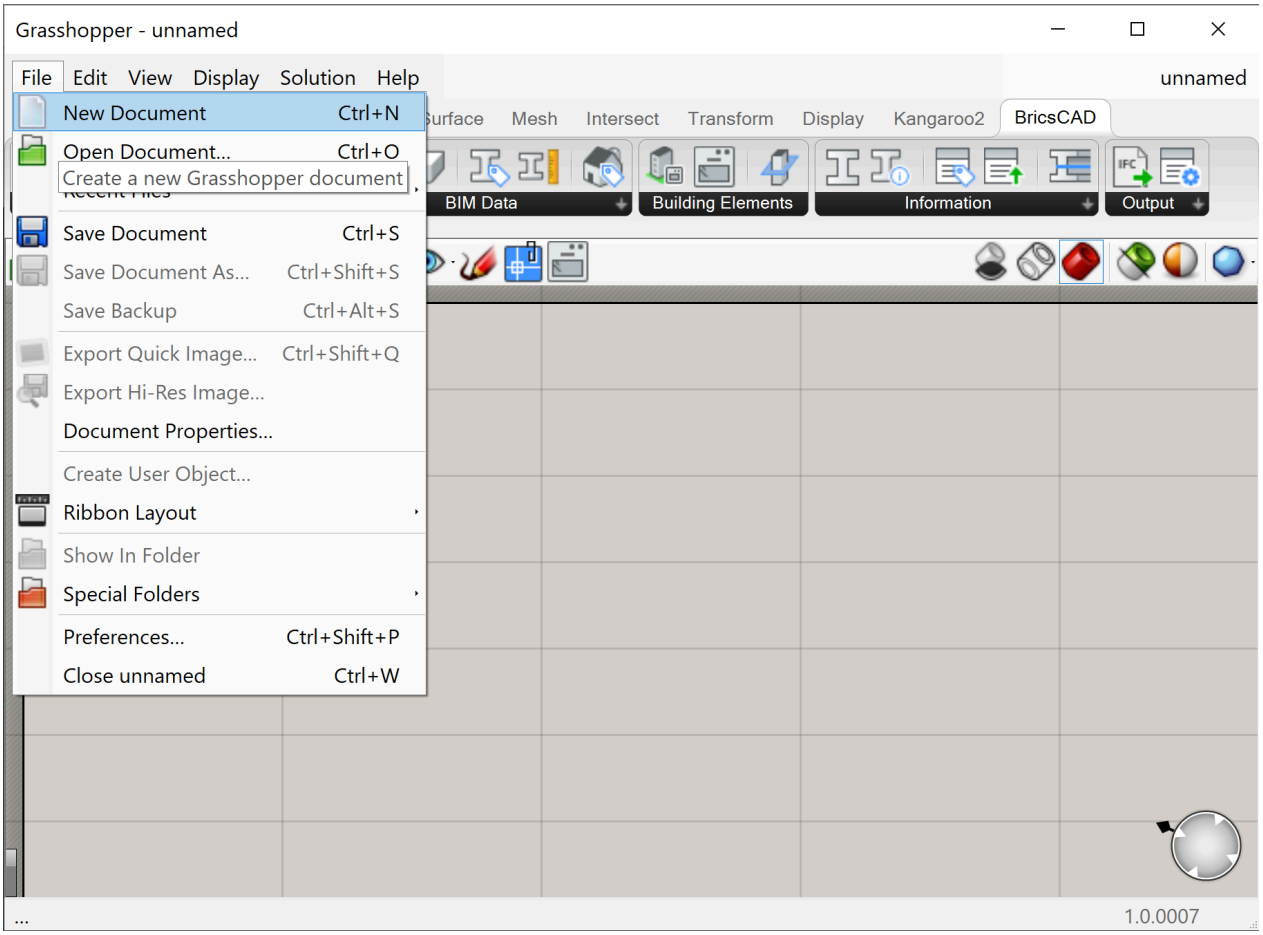

17 Kliknij przycisk **OK.** Pudełko jest wypiekane jako bryła w programie BricsCAD.

27.10.6 Jak narysować ramkę w Grasshopperze z prostokąta BricsCAD?

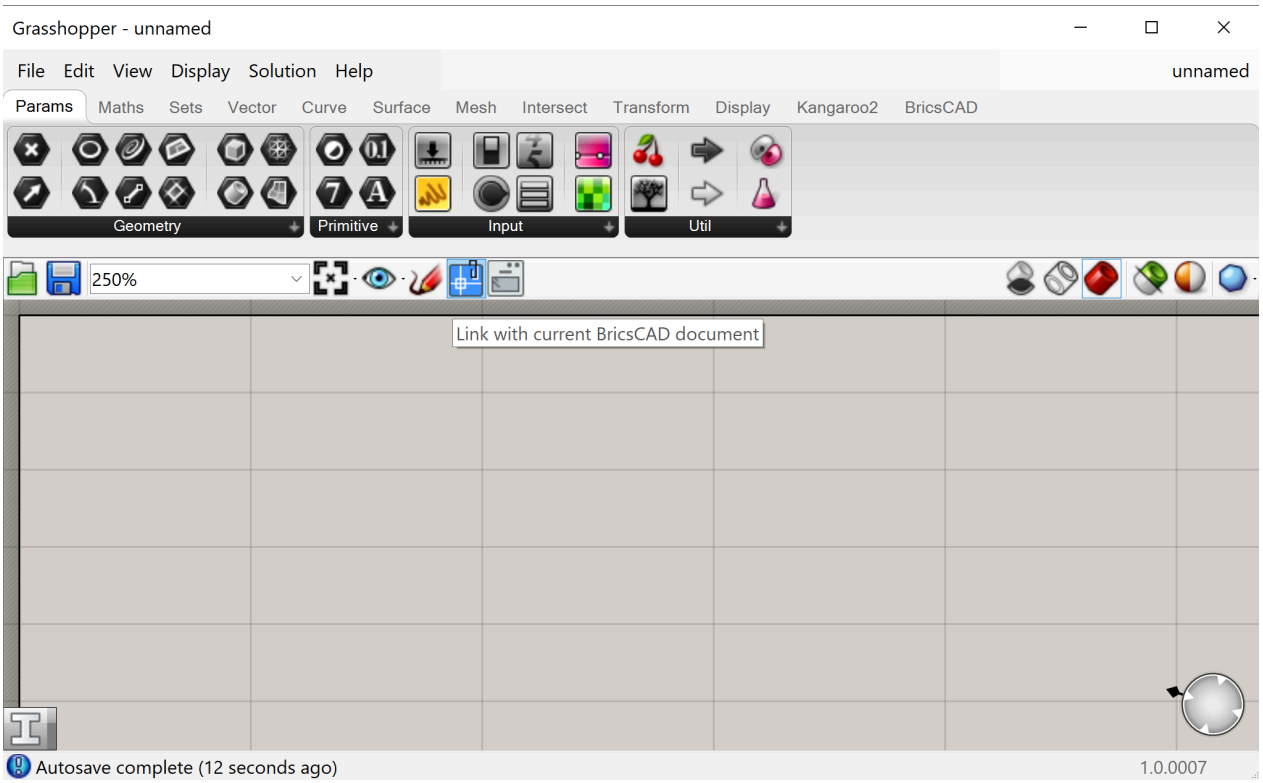
1 Aby otworzyć nowy skrypt Grasshopper, kliknij na **Grasshopper** > **Grasshopper** i kliknij **Plik** > **Nowy**

dokument wewnątrz środowiska Grasshopper. Zapisz plik.

2 Otwórz nowy plik BricsCAD w **szablonie licznika** i zapisz go.

3 Aby połączyć nowy skrypt z otwartym plikiem .dwg kliknij przycisk **Link** na pasku narzędzi **Canvas**.

4 Przejdź do przestrzeni modelu BricsCAD i narysuj prostokąt.

Uwaga: Użyj polilinii, aby utworzyć nieregularną geometrię.

5 Przeciągnij i upuść plik **BricsCAD** > **Geometria wejściowa** > **Komponent krzywej** na kanwę Grasshopper.

6 Kliknij prawym przyciskiem myszy na **komponent Krzywa** i wybierz **Ustaw jedną krzywą BricsCAD**.

7 Przejdź do przestrzeni modelu BricsCAD i wybierz prostokąt.

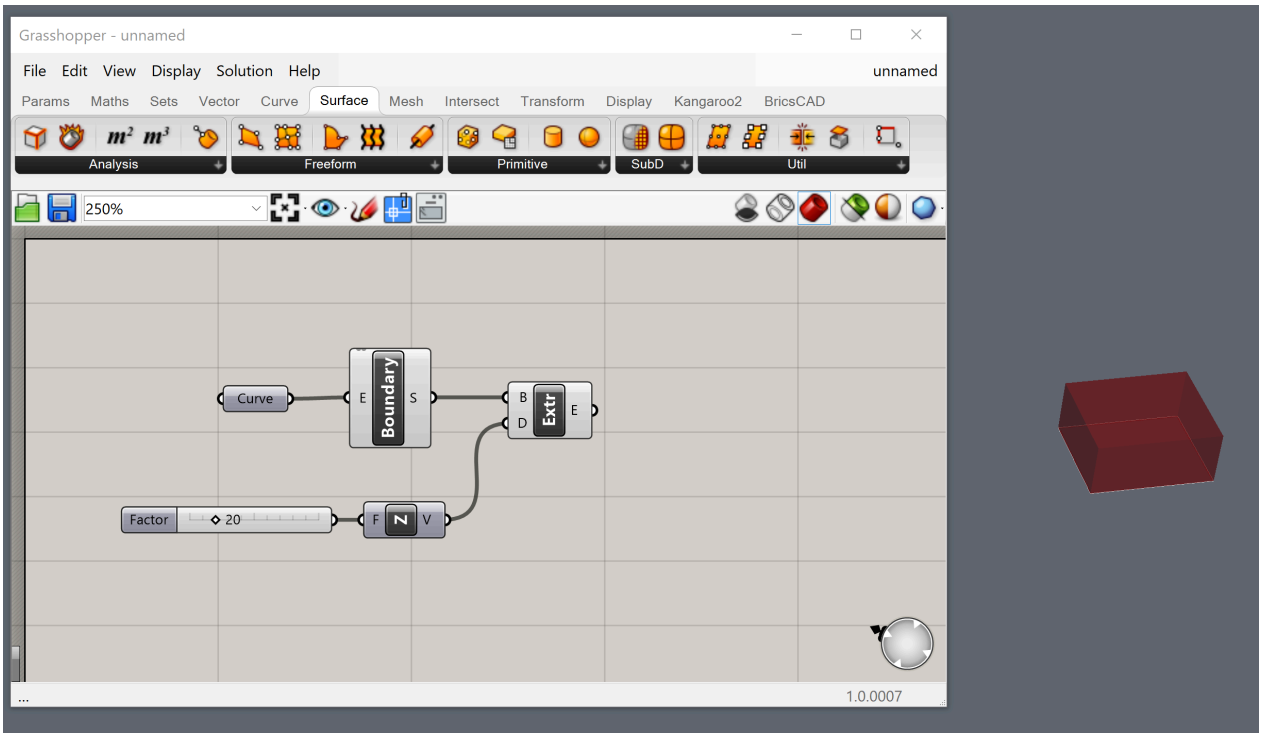
Uwaga: Oszczędzaj czas dzięki Quadowi: wybierz krzywą w BricsCAD, a następnie wybierz **ToGrasshopper** w zakładce **Grasshopper** w Quad. Komponent Grasshopper pojawia się w lewym górnym rogu kanwy Grasshopper.

8 Połącz komponent Curve z komponentem **Powierzchnia** > **Swobodny kształt** > **Komponent powierzchni granicznych**.

9 Połącz to z **Powierzchnia** > **Swobodny kształt** > **Komponent wyciągnięcia**.

10 W polu wejściowym Direction komponentu Extrude znajduje się łącze **Wektor** > **Wektor** > **Jednostka Z** z **Parametry** > **Wejście** > **Liczba Składnik suwaka**. Ustaw tę wartość na wysokość pudełka, na przykład 17.

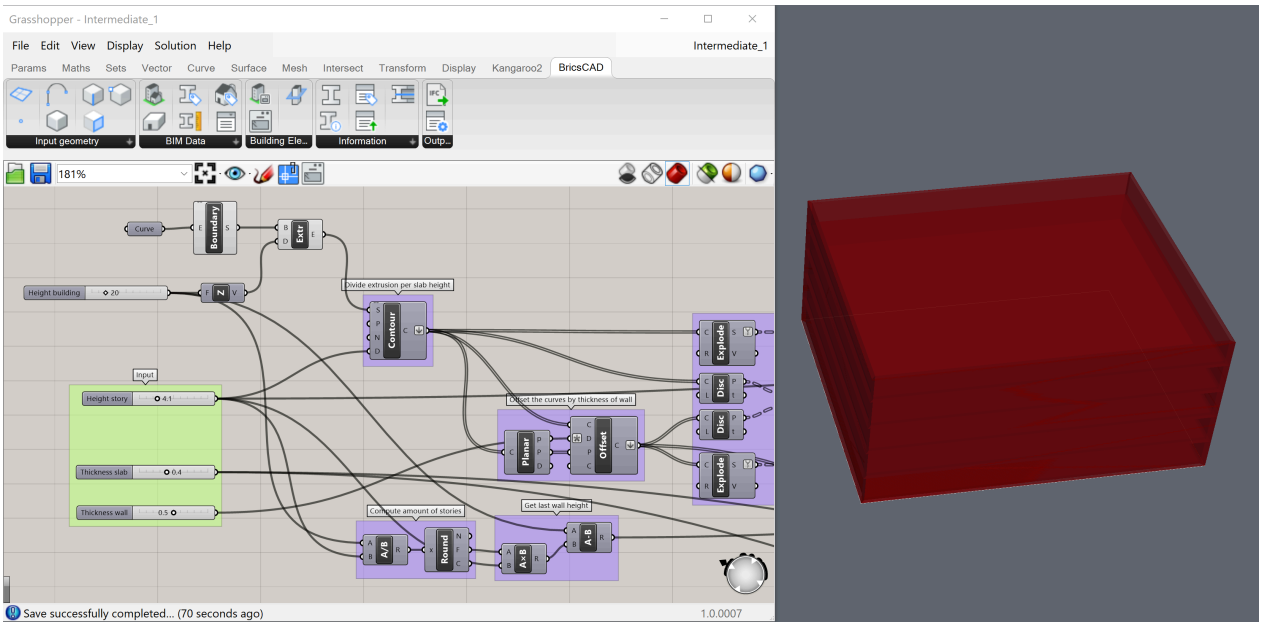
Uwaga: Zakres i dokładność suwaka można edytować, klikając element prawym przyciskiem myszy i wybierając **Edytuj....** Pojawi się okno dialogowe, w którym można ustawić cyfry oraz minimalną i maksymalną wartość suwaka.

11 Teraz narysowałeś pudełko w Grasshopperze, używając geometrii BricsCAD jako danych wejściowych.

27.10.7 Jak podzielić pudełko na różne piętra przy użyciu Grasshoppera?

1 Dodaj **kod Start_1.ghx**do poprzedniego skryptu Grasshopper.
   - W tym celu należy pobrać plik zip znajdujący się na dole tej strony i rozpakować jego zawartość.
   - Następnie otwórz plik **Start_1.ghx**, przechodząc do opcji **Plik** > **Otwórz dokument...** w oknie **Grasshopper**.
   - Możesz teraz zaznaczyć cały kod Grasshoppera naciskając **Ctrl+A** na klawiaturze i skopiować go używając **Ctrl+C**.
   - Następnie przełącz się z powrotem do dokumentu, nad którym pracowałeś w poprzedniej procedurze, przechodząc do prawego górnego rogu okna **Grasshopper** i klikając tytuł bieżącego dokumentu (Start_1).
   - Następnie pojawi się lista rozwijana wszystkich aktywnych skryptów Grasshopper, więc otwórz ten, który zapisałeś w **Jak narysować pudełko w Grasshopper z prostokąta BricsCAD**.
   - Teraz kliknij płótno i naciśnij **Ctrl+V**, aby wkleić **kod Start_1.ghx**.
2 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zmienić nazwę suwaka liczbowego z poprzedniej procedury na **Budowanie wysokości**.
3 Połącz ten suwak liczbowy z wejściem A z komponentu Dzielenie w grupie **Oblicz ilość pięter** i z wejściem A z komponentu Odejmowanie w grupie **Pobierz ostatnią wysokość ściany**.
4 Połącz wytłaczanie z wejściem Shape komponentu Contour.

5 Zrób porządki w pliku:
   - Przeciągnij zieloną grupę **Input** na przód obszaru roboczego.
   - Dodaj suwak **budowania wysokości** do grupy, wybierając komponent, a następnie klikając prawym przyciskiem myszy grupę i wybierając opcję **Dodaj do grupy**.
   - Wyłącz podgląd komponentów Boundary i Extrusion: zaznacz komponenty (kliknij je z wciśniętym klawiszem Shift) i kliknij prawym przyciskiem myszy w pustym miejscu obszaru roboczego, a następnie wybierz opcję **Preview Off**.

6 **(Opcjonalnie)** W przypadku plików pośrednich, które mają już te zmiany, użyj plików **Intermediate_1.ghx** i **Intermediate_1.dwg**. (Znajduje się w pliku zip na dole tej strony).

7 Właśnie utworzony skrypt pozwala na:
   - Podziel wytłoczenie na wysokość płyty, używając komponentu Kontur.
   - **Przesunięcie** krzywych o grubość ścian.
   - Wykonaj dolne powierzchnie ścian (powierzchnie są podzielone na ściany dolnej kondygnacji i ściany dachu).
   - Oblicz ostatnią wysokość ściany.
   - **Wytnij** powierzchnie na dach, płyty i ściany.
   - Dostosuj wysokość budynku, wysokość pięter oraz grubość płyt i ścian za pomocą suwaków w zielonej grupie **wprowadzania**.

8 Dodaj 3 **BricsCAD** > **Element budynku** > **Bake Building Element components** na końcu skryptu Grasshopper.

9 Dołącz wytłaczane elementy (komponenty Flip) do węzłów wejściowych Geometry komponentów **Bake Building Element**:
   - Połącz wytłaczane ściany dolnej kondygnacji i wytłaczane ściany dachu w jeden element **Bake**

Building Element. (Przytrzymaj Shift podczas podłączania wielu węzłów do jednego węzła wejściowego).

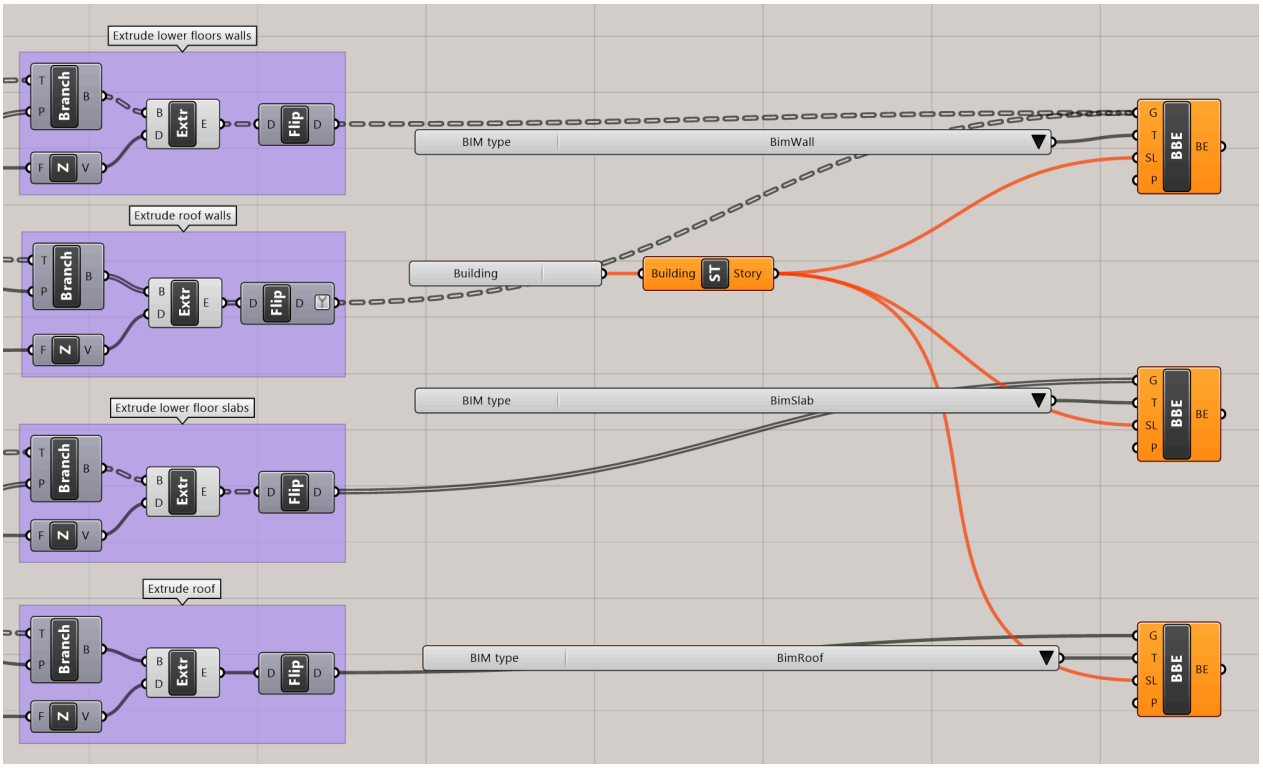
- Połącz wytłaczane dolne płyty stropowe z innym elementem **Bake Building Element**.
- Połącz wytłaczany dach z pozostałym elementem **Bake Building Element**.

10 Dodaj następujące komponenty do kanwy z **BricsCAD** > **Dane BIM** kategorii: 1 **Budynki**, 1 **Historie** i 3 **komponenty Typów BIM**.

11 Dołącz Buildings do wejścia Building komponentu Stories i dołącz je do wejścia Spatial Location wszystkich komponentów **Bake Building Element**.

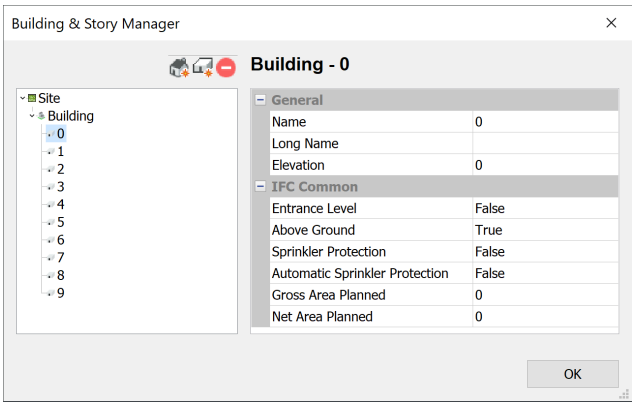
12 Dołącz typy BIM (ustawione odpowiednio na **BimWall**, **BimSlab** i **BimRoof** w menu wyboru) do danych wejściowych Element Type komponentów **Bake Building Element** odpowiednio wytłaczanych ścian, płyt i dachu.

13 Wyświetlone zostanie następujące ostrzeżenie: **Nie udało się zebrać danych parametru wejściowego Building**. Dzieje się tak, ponieważ gdy na rysunku BricsCAD nie są zdefiniowane żadne budynki, Grasshopper nie zbiera danych wejściowych.

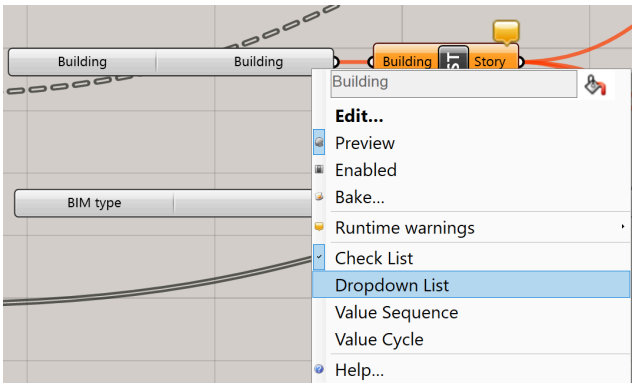

14 Aby utworzyć **Lokalizacje Przestrzenne** dla wykrywanego komponentu, przejdź do BricsCAD i kliknij narzędzie Lokalizacje przestrzenne na wstążce.

15 Dodaj budynek i kilka pięter (więcej pięter niż chcesz podzielić na budynki).

16 Przejdź do Grasshoppera i kliknij prawym przyciskiem myszy komponent Budynki i umieść go na **liście rozwijanej** zamiast na **liście wyboru**.

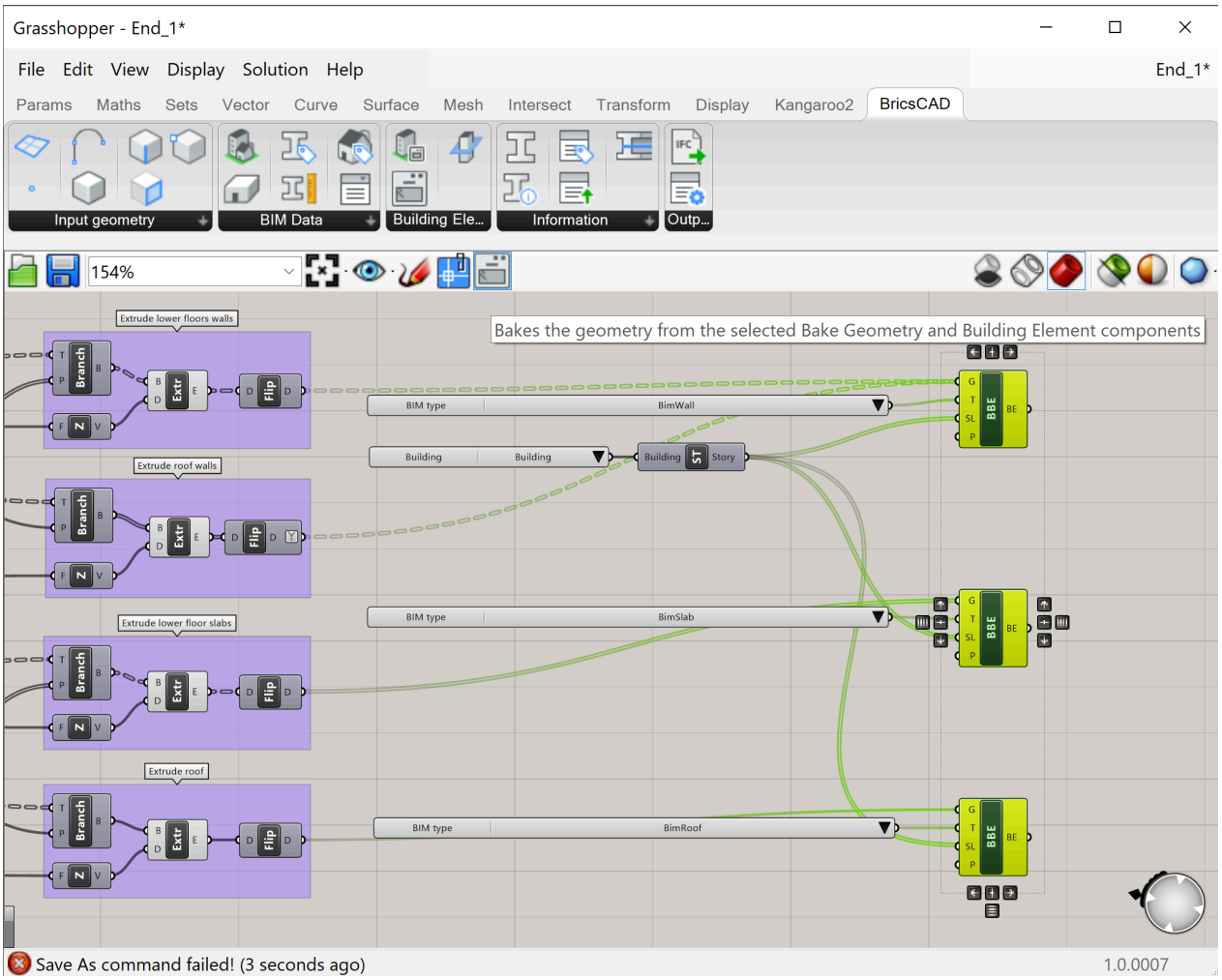

17 Wybierz nowo utworzony budynek z listy rozwijanej.

18 Zaznacz z wciśniętym klawiszem Shift wszystkie elementy **Bake Building Element** i wybierz opcję **Bake** z paska narzędzi **Canvas**. Kliknij **OK**, aby zaakceptować **warstwę**, **materiał** i **kolor**.

19 Rysunek będzie miał teraz różne piętra.

Uwaga: Sprawdź właściwości, aby upewnić się, że geometria jest prawidłowo sklasyfikowana jako **Ściana**, **Płyta** lub **Dach**. Elementy te będą miały również przypisaną lokalizację przestrzenną.

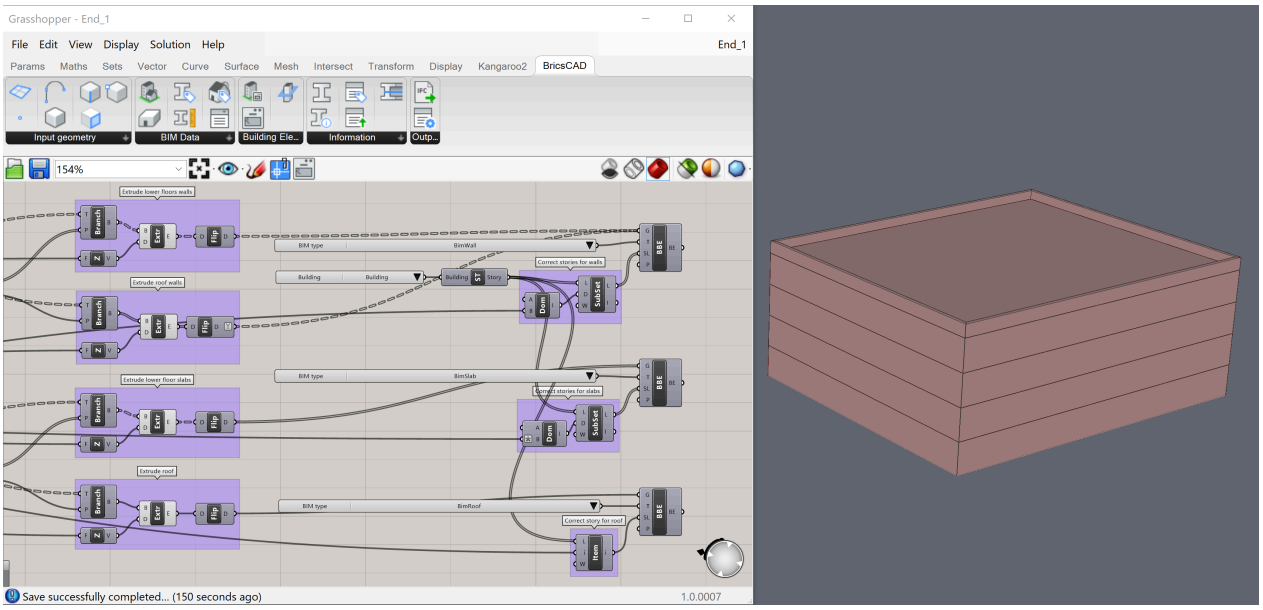

20 Ostatnia geometria wejściowa zostanie zapisana na wszystkich pozostałych kondygnacjach, ponieważ jest ich teraz więcej niż geometrii. Aby to naprawić, należy wybrać odpowiedni podzbiór historii do przypisania. Upiecz geometrię w BricsCAD, a historie będą poprawne. Żadna zduplikowana geometria nie zostanie wypalona.

Możesz zobaczyć, jak to zrobić, otwierając **End_1 .dwg**, a następnie otwierając plik Grasshopper **End_1.ghx**, który jest połączony z End_1.dwg.

21 Budynek został pomyślnie utworzony.

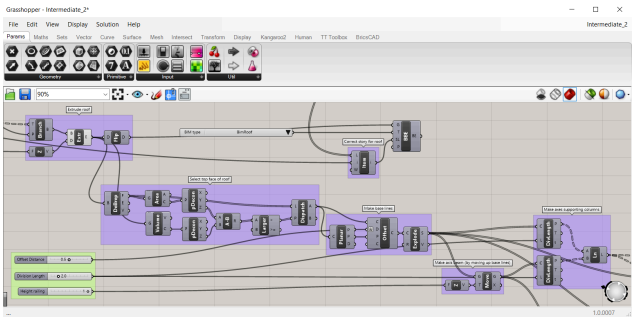
22 Jeśli chcesz zobaczyć wynik upieczonego budynku, sprawdź plik **End_1_Baked.dwg** lub upiecz go samodzielnie.

27.10.8 Jak dodać balustradę na szczycie budynku

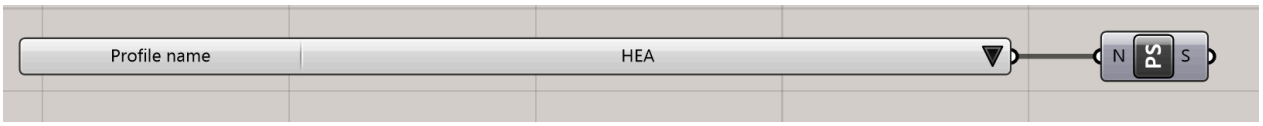
Będziemy kontynuować budowę wykonaną w poprzedniej procedurze. Otwórz więc plik **End_1 .dwg**, a następnie otwórz plik Grasshopper **End_1.ghx**, który jest połączony z End_1.dwg.

1 Dodaj **kod Start_2.ghx**do kanwy Grasshopper.
   - W tym celu należy pobrać plik zip znajdujący się na dole tej strony i rozpakować jego zawartość.
   - Następnie otwórz plik **Start_1.ghx**, przechodząc do opcji **Plik** > **Otwórz dokument...** w oknie **Grasshopper**.
   - Możesz teraz zaznaczyć cały kod Grasshoppera naciskając **Ctrl+A** na klawiaturze i skopiować go używając **Ctrl+C**.
   - Następnie przełącz się z powrotem do dokumentu, nad którym pracowałeś w poprzedniej procedurze, przechodząc do prawego górnego rogu okna **Grasshopper** i klikając tytuł bieżącego dokumentu (Start_1).
   - Następnie pojawi się lista rozwijana wszystkich aktywnych skryptów Grasshopper, więc otwórz **End_1.ghx.**
   - Teraz kliknij płótno i naciśnij **Ctrl+V**, aby wkleić **kod Start_1.ghx**.
2 Połącz komponent końcowy grupy **Extrude Roof** z wejściem Brep komponentu Deconstruct Brep grupy **Select top face of roof**.

3 Skrypt wykonuje następujące czynności:
   - Grupa **Wybierz górną powierzchnię dachu** spowoduje wybranie górnej powierzchni dachu.
   - Pozostały skrypt pobierze tę twarz i użyje jej do utworzenia linii bazowych dla balustrady.
   - Następnie utworzy osie kolumn i belek nośnych.
   - Obliczy również połowę wysokości profilu wiązki.
   - Nadal jednak wymagany jest profil, aby ukończyć ten i następny krok. Będziemy zatem tworzyć profil od kroku 6.
   - W oparciu o ten profil i osie, belki i kolumny nośne są wykonywane jako wytłoczki.
4 Wynik pośredni znajduje się w plikach **Intermediate_2 .ghx** i Intermediate_2.dwg. (Znajduje się w pliku zip na dole tej strony).
5 **(Opcjonalnie)** Pomiń opcję **Wybierz górną powierzchnię** grupy dachów i zastąp ją opcją **BricsCAD** > **Geometria wejściowa** > **komponent Face**. Ustaw go na górną powierzchnię płyty dachowej w upieczonym budynku BricsCAD. (Zrób to, klikając prawym przyciskiem myszy komponent, kliknij **Ustaw jedną ścianę BricsCAD** i wybierz ścianę na rysunku BricsCAD). Połącz ten komponent Face z parametrem **Params** > **Geometria** > **Surface** i podłącz tę powierzchnię do odpowiednich wejść.
6 Przejdź do **BricsCAD** > **Dane BIM**.

   Przeciągnij komponenty **Profile Names** i **Profile Sizes** na obszar roboczy.
7 Wybierz **HEA** z listy rozwijanej w sekcji **Profile Names**. Ta rozwijana lista wyświetla wszystkie nazwy profili w **bibliotece profili** BricsCAD.
8 Powiązanie komponentu z wejściem **ProfileName** komponentu **Profile Sizes**.

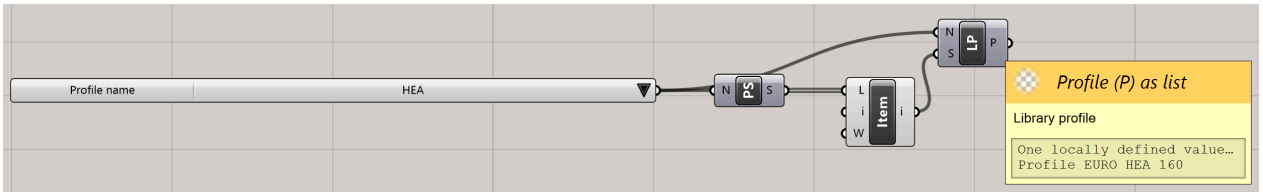

9 Powiązanie komponentu **Profile Sizes** z węzłem wejściowym **List** w pliku **ustawienia** > **Lista** > **Element listy**gdzie i jest ustawione na **4** (kliknij prawym przyciskiem myszy na **i** i **Ustaw liczbę całkowitą** na **4**). Ten **element listy** umożliwia wybranie jednego rozmiaru z listy zawierającej wszystkie dostępne rozmiary profili dla powiązanej z nim **nazwy profilu**.

   Uwaga: Jeśli połączysz **Params** > **Input** > **Panel component** do wyjścia Rozmiary Profili, zobaczysz, że indeks 4 oznacza rozmiar 160.

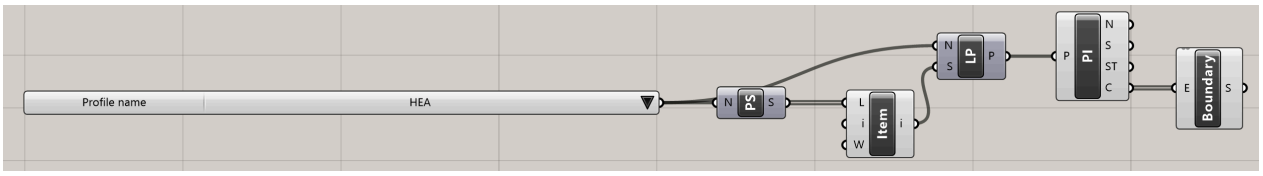

Połącz **Profile Names** i **List Item** komponentów z **BricsCAD** > **Information** > **Library Profile component**, aby uzyskać profil HEA 160 jako dane wyjściowe.

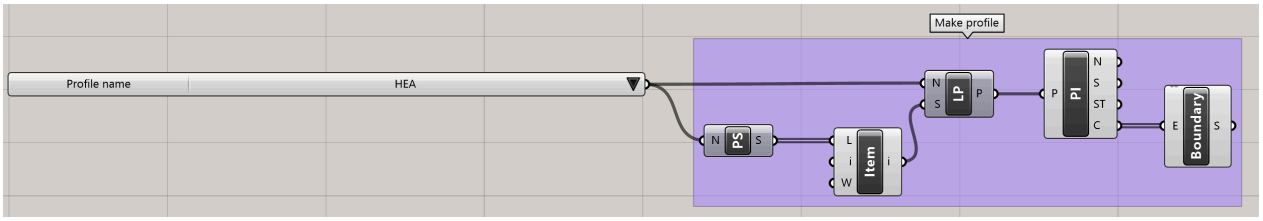
10 Aby uzyskać krzywe składające się na ten profil, należy dołączyć plik **BricsCAD** > **Informacje** > **Informacje o profilu** do **profilu biblioteki**. Jednym z utworzonych wyników jest **krzywa profilu** w postaci drzewa.

11 Dołącz **Surface** > **Freeform** > **Boundary Surfaces component** do węzła wyjściowego **Profile Curves**. Ma to na celu późniejsze wyciągnięcie powierzchni jako bryły, zamiast linii jako powierzchni.

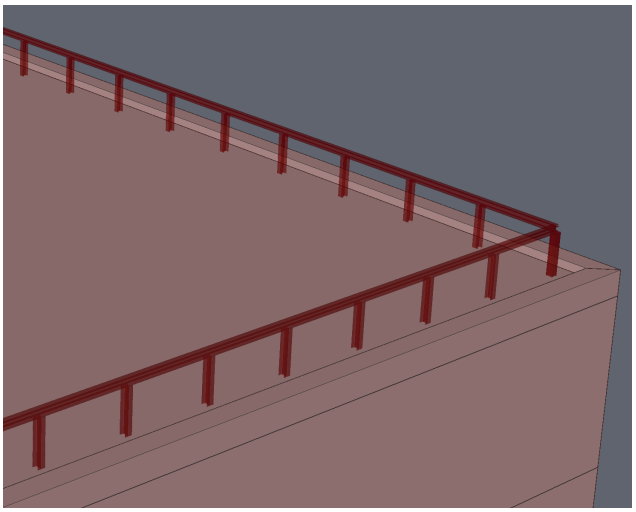

12 Aby zgrupować utworzone komponenty, zaznacz je (za pomocą pola wyboru) i kliknij prawym przyciskiem myszy na **Group**.

13 **(Opcjonalnie**) Aby zmienić nazwę grupy, kliknij prawym przyciskiem myszy fioletowy prostokąt. Zmień nazwę grupy w górnym polu tekstowym, np. na **Make profile**.

14 Komponent Boundary Surfaces powinien być teraz połączony z wejściem Content komponentu Bounding Box w grupie **Calculate half of height of beam**. Komponent Boundary Surfaces powinien być również połączony z dwoma wejściami Profile komponentów Extrude w grupach **Make supporting columns** i **Make beams**. Wyciągnięcia powinny teraz pokazywać balustradę z belkami i słupami HEA 160.

15 Aby wypalić te belki i kolumny w BricsCAD, dołącz dwa **BricsCAD** > **Elementy budynku** > **Bake Building Element components** do kanwy Grasshopper.

16 Wykonaj następujące czynności:
- Ustaw wejście **Geometria** na wytłoczenia.
- Ustaw wejście **Typ** elementu na **BricsCAD** > **BIM Data** > **Typy BIM**który jest ustawiony na **BimColumn** dla wytłoczeń słupów i na **BimBeam** dla wytłoczeń belek.
- Ustaw wejście **Spatial Location (Lokalizacja przestrzenna**) na takie samo jak dach.
- Ustaw wejście **Profile** na komponent **Profile biblioteki** z grupy **Utwórz profil**.

17 Udało ci się utworzyć balustradę na szczycie budynku. (Pełny skrypt do tego celu znajduje się w pliku **End_2 .ghx** na dole tej strony, który jest połączony z End_2.dwg).

18 Pieczenie w programie BricsCAD. Profile są teraz ustawione na te w skrypcie Grasshopper. Nadal można modyfikować połączenia belek w narożnikach za pomocą L-Connect w BricsCAD. (Aby zobaczyć gotowy budynek z balustradą na górze, sprawdź plik **End_2_baked.dwg** na dole tej strony).

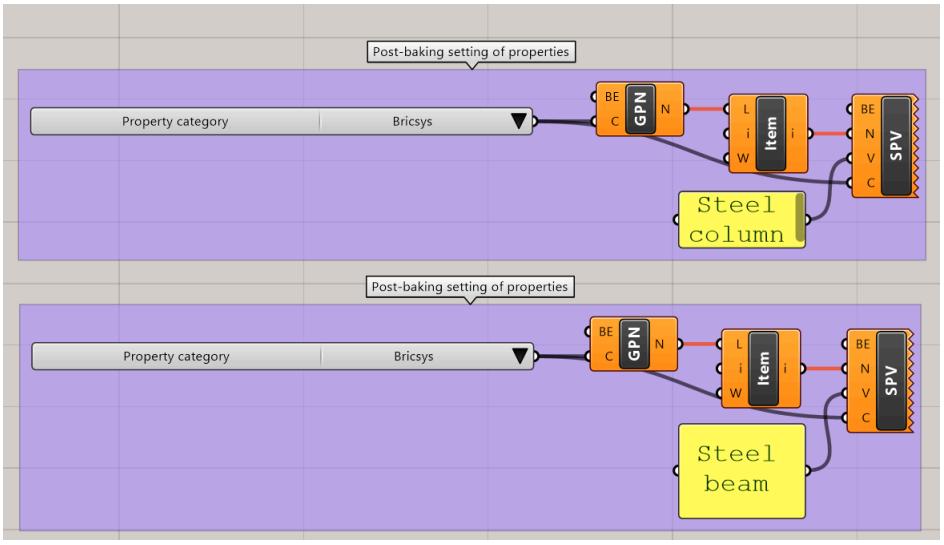
27.10.9 Procedura: dodawanie informacji do upieczonego modelu

Będziemy kontynuować budowę wykonaną w poprzedniej procedurze. Otwórz więc plik **End_2 . dwg**, a następnie otwórz plik Grasshopper End_2.ghx, który jest połączony z End_2.dwg.

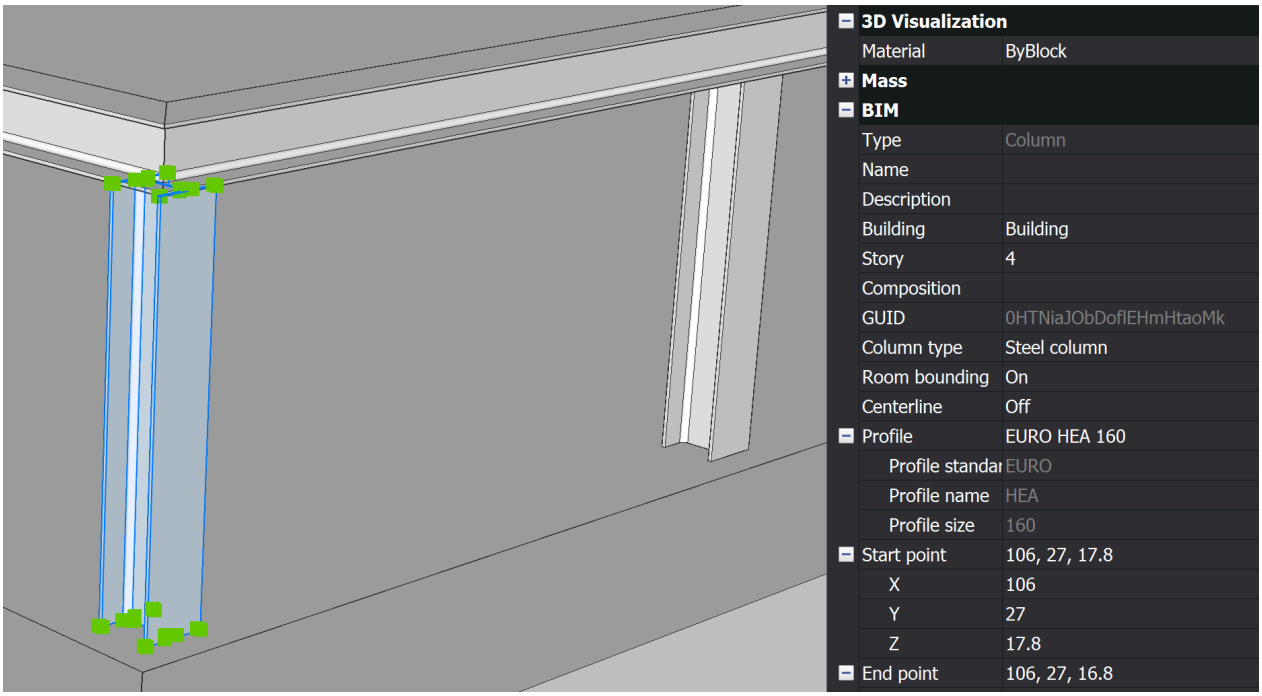
1 Dodaj kod **Start_3.ghx** do obszaru roboczego.
- W tym celu należy pobrać plik zip znajdujący się na dole tej strony i rozpakować jego zawartość.
- Następnie otwórz plik **Start_1.ghx**, przechodząc do opcji **Plik** > **Otwórz dokument...** w oknie **Grasshopper**.
- Możesz teraz zaznaczyć cały kod Grasshoppera naciskając **Ctrl+A** na klawiaturze i skopiować go używając **Ctrl+C**.
- Następnie przełącz się z powrotem do dokumentu, nad którym pracowałeś w poprzedniej procedurze, przechodząc do prawego górnego rogu okna **Grasshopper** i klikając tytuł

bieżącego dokumentu (Start_1).

- Następnie pojawi się lista rozwijana wszystkich aktywnych skryptów Grasshopper, więc otwórz **End_2.ghx.**
- Teraz kliknij płótno i naciśnij **Ctrl+V**, aby wkleić **kod Start_1.ghx**.

2 Ten kod ma pewne ustawienia po wypaleniu sklasyfikowanych i wypalonych belek i kolumn:
   - Skrypt wykorzystuje **komponent Get Properties Names** do wyświetlania właściwości BIM w kategorii Property **Bricsys**.
   - W tych właściwościach wybiera pozycję 1 dla kolumn i pozycję 0 dla belek, odpowiednio **ColumnType** i **BeamType**.
   - Na koniec ustawia właściwości na wartość określoną w **komponentach** panelu, używając **komponentów Set Property Value**.
3 Aby skrypt działał, wypal dwa **komponenty Bake Building Element**, które tworzą balustradę.
4 Teraz połącz dane wyjściowe Building Element komponentów **Bake Building Element** z odpowiednimi danymi wejściowymi Building Element **komponentów Get Properties Names**.
5 Należy również połączyć dane wyjściowe elementu budynku komponentów **Bake Building Element** z odpowiednimi danymi wejściowymi elementu budynku komponentów **Set Property Value**.
6 Jeśli teraz wybierzesz kolumnę w BricsCAD i otworzysz jej Właściwości, **ColumnType** zostanie ustawiony na **kolumnę stalową**. Po zmianie wartości **komponentu** panelu, właściwości w BricsCAD zmieniają się w czasie rzeczywistym.
7 Wynikowy skrypt: 'End_3.ghx' można znaleźć w pliku zip znajdującym się na dole tej strony. Działa z plikiem 'End_3.dwg' w którym nic nie jest jeszcze zrobione. Wykonaj wszystkie Elementy Budynku, aby uzyskać ustawienia po wykonaniu.

27.10.10 Zestaw narzędzi BricsCAD w Grasshopperze

Ikona	Nazwa	Opis
	Płaszczyzna	Reprezentuje płaszczyznę w BricsCAD.
	Punkt	Reprezentuje punkt w BricsCAD.
	Krzywa	Reprezentuje krzywą BricsCAD.
	Obiekt	Reprezentuje obiekt BricsCAD.
	KRawędź	Reprezentuje krawędź BricsCAD.
	POWierzchnia	Reprezentuje powierzchnię BricsCAD.

Ikona	Nazwa	Opis
	Wierzchołek	Reprezentuje wierzchołek BricsCAD.
	Budynki	Zapewnia selektor nazw dla wszystkich budynków obecnych w **lokalizacjach przestrzennych** w BricsCAD.
	Historie	Zwraca wszystkie kondygnacje dołączone do wprowadzonego budynku.
	Nazwy profili	Zapewnia selektor nazw dla wszystkich profili obecnych w **profilach** w BricsCAD.
	Rozmiary profili	Zwraca wszystkie rozmiary dołączone do profilu wejściowego.
	Typy BIM	Zapewnia selektor typów dla wszystkich **typów BIM** dostępnych w BricsCAD.
	Kategorie nieruchomości	Zapewnia selektor kategorii dla wszystkich kategorii nieruchomości dostępnych w BricsCAD.
	Geometria Bake	Wypal geometrię Grasshopper do bieżącego rysunku BricsCAD, pomijając dołączone do niego dane BIM. Wynik Bake Geometry jest odniesieniem do wypalonego elementu budynku bez danych BIM.
	Bake Building Element	Wypal geometrię Grasshopper do bieżącego rysunku BricsCAD, dodając do niego dane BIM. Wyjściem Bake Building Element jest odniesienie do upieczonego elementu budynku z danymi BIM.

Ikona	Nazwa	Opis
	Elementy lokalizacji przestrzennej	Domyślnie zwraca wszystkie elementy budynku obecne w BricsCAD. W przypadku użycia parametrów wejściowych zwraca elementy budynku przefiltrowane według typu elementu i/lub lokalizacji przestrzennej.
	Profil biblioteczny	Zwraca profil z biblioteki, zgodnie z podaną nazwą i rozmiarem.
	Informacje o profilu	Zwraca informacje (nazwę, rozmiar, standard i krzywe) określonego profilu.
	Nazwa właściwości	Zwraca nazwy właściwości dołączone do elementu budynku w określonej kategorii właściwości.
	Wartość nieruchomości	Zwraca wartość właściwości, dołączoną do elementu budynku, dla określonej nazwy i kategorii właściwości.
	Linear Solid Info	Zwraca informacje (oś, ścieżka wytłaczania i krzywe profilu) o liniowej bryle obecnej na rysunku BricsCAD.
	Ustaw właściwość	Ustawia wartość właściwości elementu budynku zgodnie z podaną nazwą, kategorią i wartością.
	Eksport do IFC	Eksportuje określone elementy budynku do IFC.
	Link	Łączy skrypt Grasshopper z otwartym plikiem .dwg BricsCAD .

Ikona	Nazwa	Opis
	Bake	Wypieka geometrię z wybranych komponentów Bake Geometry i Bake Building Element.

Pliki startowe.zip

27.11 Przenikanie

27.11.1 Informacje o sprawdzaniu zakłóceń

Narzędzie do **Sprawdzanie Kolizji** jest używane na etapie modelowania do znajdowania konfliktów w modelu poprzez porównywanie modeli bryłowych 3D elementów budynku. Kolizje występują, gdy dwa obiekty 3D nakładają się na siebie w przestrzeni 3D. BricsCAD BIM Narzędzie **Kolizji** pomaga znaleźć przecięcia między wybranymi jednostkami. Sprawdzanie Kolizji można również przeprowadzić dla wszystkich elementów modelu jednocześnie. Opcjonalnie narzędzie tworzy bryły Kolizji po uruchomieniu polecenia. Nowo utworzone bryły są umieszczane na własnej warstwie, określonej przez zmienną systemową INTERFERELAYER. Przeprowadzenie kontroli kolizji w istniejących modelach pozwala zapobiec konfliktom w całym modelu.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule Opis Poleceń -PRZENIKANIE.

27.11.2 Procedura: sprawdzanie przenikania

1 Wybierz żądane bryły 3D do sprawdzenia pod kątem kolizji, a następnie uruchom polecenie -PRZENIKANIE.

1 ***Uwaga:*** Wiele brył można wybrać za pomocą pola wyboru lub w panelu **Struktura**, w zależności od tego, czy wybrane jednostki pojawiają się po wybraniu w drzewie.

Pierwszy zestaw podmiotów jest zdefiniowany.

W wierszu poleceń wyświetlana jest łączna liczba podmiotów ustawionych do sprawdzania zakłóceń, na przykład Obiekty w zestawieniu: 20.

Należy pamiętać, że opcja wyboru zagnieżdżonego umożliwia wybór modeli bryłowych 3D, które znajdują się wewnątrz bloków i zewnętrznych odniesień (XRef), a po ich wybraniu można je porównać z innymi elementami w zestawie wyboru.

2 Wybierz bryły 3D w modelu, aby dodać je do drugiego zestawu elementów.

3 Jednostki z pierwszego zestawu są porównywane z jednostkami z drugiego zestawu.

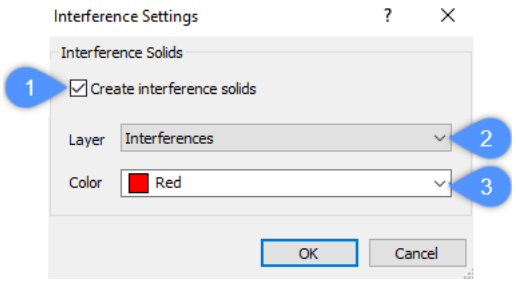
Uwaga: Jeśli naciśniesz klawisz Enter bez wybrania żadnej bryły do zdefiniowania drugiego zestawu elementów, elementy z pierwszego zestawu zostaną ze sobą porównane.

4 Naciśnij Enter, aby uruchomić sprawdzanie kolizji.

5 Objętość interferencyjna jest tworzona dla każdej kolizji i przedstawiana w modelu bryłowym.

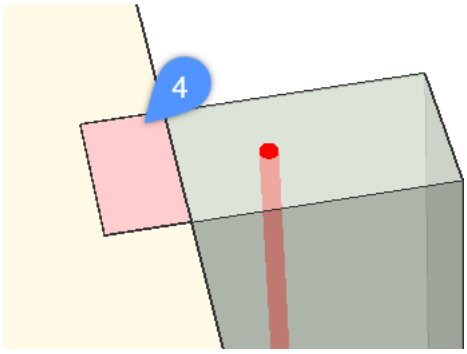
6 ***Uwaga:*** Ciała stałe objętości interferencyjnej są wyświetlane na czerwono, ponieważ są umieszczone na warstwie **Przenikanie**. Domyślne ustawienia narzędzia do **Sprawdzania Interferencji** ułatwiają znalezienie przecinających się brył w modelu. Ustawienie to można zmienić za pomocą menu podręcznego lub wiersza poleceń. Aby ją otworzyć, kliknij opcję **Ustawienia** w menu podpowiedzi lub wpisz **OP**, gdy polecenie -PRZENIKANIE jest nadal aktywne. Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Ustawienia Kolizji**. Okno dialogowe umożliwia skonfigurowanie ustawień kolizji, które są przechowywane w zmiennych.

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe **Ustawienia przenikania**. Poniższa tabela przedstawia poszczególne elementy okna dialogowego.

Utwórz przenikające bryły (1)	Określa, czy tworzona jest bryła lub obszar przenikania. Sprawdź, aby utworzyć bryłę objętości przenikania lub regionu obszaru przenikania.
Warstwa (2)	Wyświetla bieżącą warstwę dla Przenikania.
Kolor (3)	Pokazuje bieżący kolor warstwy.

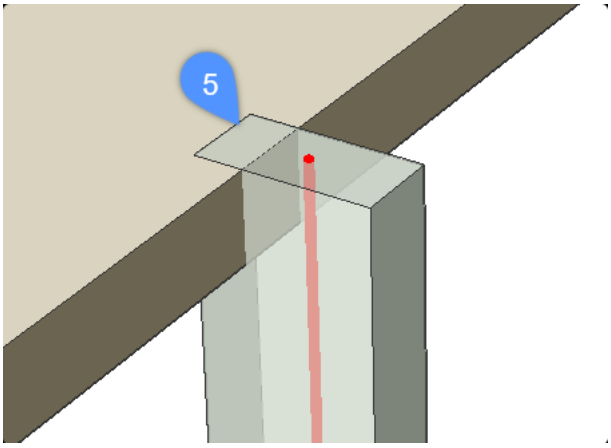
Poniższa ilustracja przedstawia wykryte przenikanie (4) między stropem a słupem.

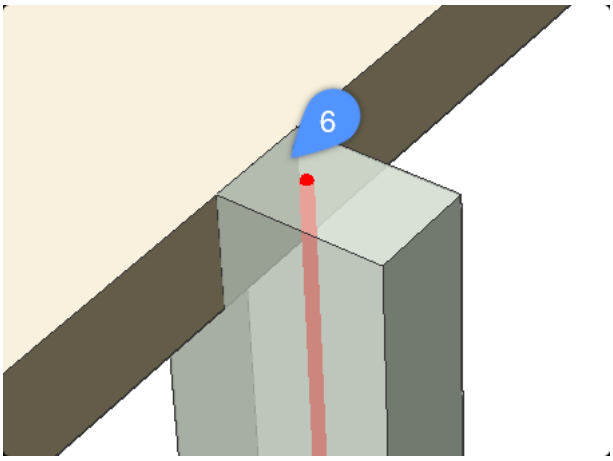

7 Aby usunąć niepożądane przecięcia, wyłącz warstwę **Przenikanie** i użyj jednego z narzędzi do modyfikacji brył 3D, na przykład **BIM Przeciągnij** lub **Różnica** na przeszkadzającej bryle. Proces ten pozwoli na wprowadzenie niezbędnych poprawek w modelu.

Na poniższej ilustracji pokazano utworzoną bryłę objętości przenikania(5). Na drugim rysunku punkt

przecięcia jest ustalany poprzez odjęcie geometrii płyty od słupa.

8 Uruchom polecenie -PRZENIKANIE po raz drugi, aby sprawdzić, czy wszystkie kolizje zostały usunięte.

9 Jeśli nie ma żadnych kolizji, wiersz poleceń informuje, że Bryły się nie przecinają.

27.12 Pasek kondygnacji

Pasek Kondygnacji wyświetla aktualnie aktywny budynek i jego kondygnacje.

27.12.1 O Pasku kondygnacji

Oferuje przegląd wszystkich kondygnacji w aktualnie aktywnym budynku.

Ułatwia identyfikację poziomów pięter podczas ich przewijania.

Pokazuje, która kondygnacja jest aktywna.

Pozwala aktywować lub dezaktywować kondygnacje.

W ramach jednego projektu można obsługiwać wiele budynków, nawet jeśli ich historie są zupełnie różne.

- Kliknij ikonę budynku , aby otworzyć okno dialogowe **Menedżer lokalizacji przestrzennych** umożliwiające tworzenie i edytowanie miejsc, budynków i kondygnacji.
- Kliknij etykietę (nazwę) budynku w górnej części obszaru rysowania, aby otworzyć menu umożliwiające przełączanie między dostępnymi budynkami.

Kliknij prawym przyciskiem myszy dysk kondygnacji, aby otworzyć menu kontekstowe:

- **Aktywuj kondygnacje**: aktywuje kondygnacje.
- **Zamknij aktywną kondygnację**: dezaktywuje kondygnację.
- **Aktualizuj Wysokość Kondygnacji**: umożliwia aktualizację wysokości wątku za pomocą panelu kontekstowego polecenia **Aktualizuj Wysokość Kondygnacji**, który jest otwierany po wybraniu wątku na karcie **Lokalizacja przestrzenna**. Zobacz artykuł dotyczący **polecenia BIMZMIEŃWYSOKOŚĆKONDYGNACJI**.
- **Wybierz**: wybiera podmioty należące do danej kondygnacji.
- **Otwórz Plan Kondygnacji**: otwiera plik rysunku powiązany z obiektem BIM Przekroju. Zobacz także polecenie BIMOTWÓRZPRZEKRÓJ.

Uwaga: **Pasek kondygnacji** staje się widoczny, gdy wartość zmiennej systemowej STORYBAR jest ustawiona na 1 lub 2.

27.12.2 Tryb "Brak budynku"

Gdy lokalizacja przestrzenna nie jest dostępna, pasek narracji automatycznie przechodzi w tryb **Brak budynku** i wyświetla jeden dysk narracji o nazwie **Brak Kondygnacji**. Kliknij lewym przyciskiem myszy ten dysk fabularny, aby przejść do **trybu widoku z góry** (TVM) bez konieczności tworzenia lokalizacji przestrzennej. Wysokość kondygnacji używana w tym przypadku to UCSZ==0.

Uwaga: Jeśli istnieje co najmniej jeden budynek, na liście budynków w górnej części obszaru rysowania wyświetlany jest jeden dodatkowy element **Brak budynku**. Wybierz tę pozycję, aby przejść do trybu **Brak budynku**.

27.12.3 Aktywuj kondygnację

Kliknij dysk kondygnacji, aby ją aktywować.

Uwaga: Podczas aktywowania kondygnacji za pomocą tej opcji:

- **Tryb widoku z góry** (TVM) jest włączony.
- Perspektywa zostanie wyłączona, jeśli była wcześniej aktywna.
- Dwie tymczasowe płaszczyzny przekroju przecinają widok powyżej i poniżej elewacji. Suwaki na **Pasku Kondygnacji** umożliwiają zmianę położenia każdej płaszczyzny przekroju w jej slocie kondygnacji.

  Uwaga: Dolny aktywny przekrój kondygnacji można przeciągnąć powyżej elewacji kondygnacji.

  Uwaga: Aktywna wysokość górnego i dolnego przekroju kondygnacji jest zapamiętywana pomiędzy sesjami BricsCAD.

- Elementy poniżej elewacji są wyszarzone, nie są podświetlone i nie można ich wybrać. Można je przyciągać i magnetycznie przyklejać podczas edytowania lub tworzenia podmiotów powyżej elewacji.
- LUW jest ustawiony na wysokość kondygnacji.
- Zmienna systemowa OSNAPZ jest włączona.

- Możesz kliknąć inny dysk, aby przejść do tej historii bez zmiany poziomu powiększenia.
- Po wybraniu ściany, okna lub drzwi wyświetlane są edytowalne wymiary, które pozycjonują daną jednostkę. Ponadto punkt odniesienia tych edytowalnych wymiarów można przenieść w inne miejsce.

Aktywacja kondygnacji za pomocą menu kontekstowego dysku kondygnacji .

Uwaga: Podczas aktywowania kondygnacji za pomocą tej opcji:

- Widok nie został zmieniony.
- Dwie tymczasowe płaszczyzny przekroju przecinają widok powyżej i poniżej elewacji. Suwaki na **Pasku Kondygnacji** umożliwiają zmianę położenia każdej płaszczyzny przekroju w jej slocie kondygnacji.
- Elementy poniżej elewacji są wyszarzone, nie są podświetlone i nie można ich wybrać. Można je przyciągać i magnetycznie przyklejać podczas edytowania lub tworzenia podmiotów powyżej elewacji.
- LUW jest ustawiony na wysokość kondygnacji.
- Zmienna systemowa OSNAPZ jest włączona.
- Możesz kliknąć inny dysk, aby przejść do tej kondygnacji.

Do aktywowania kondygnacji można również użyć polecenia AKTYWUJKONDYGNACJĘ.

27.12.4 Dezaktywacja kondygnacji

Kliknij przycisk **Wyjdź** w górnej części obszaru rysowania, aby dezaktywować aktywną narrację bez modyfikacji widoku. LUW, OSNAPZ i perspektywa (jeśli z **trybu widoku z góry**) są resetowane do oryginalnych wartości.

Można także użyć polecenia DEZAKTYWUJKONDYGNACJĘ lub **Zamknij aktywną kondygnację** z menu kontekstowego dysku kondygnacji.

28. Współpraca nad projektem

28.1 BIM collaboration format (BCF)

28.1.1 O BCF

BIM Collaboration Format (BCF) to otwarty format pliku używany do wymiany komentarzy tekstowych, obrazów i innych elementów na modelu IFC. Pozwala to na lepszą komunikację między różnymi stronami procesu BIM.

BCF umożliwia powiązanie informacji takich jak komentarz, zrzut ekranu, lista zaangażowanych obiektów i punkt widzenia kamery ze sprawą. Problemem może być wszystko, od niewielkiej zmiany w projekcie po konflikty między różnymi dyscyplinami w modelu. Zagadnienia te można następnie zapisać jako pliki BCF lub zarządzać nimi w chmurze, korzystając z dowolnego systemu zarządzania chmurą BCF.

Zaletą BCF jest to, że umożliwia komunikację między różnymi pakietami oprogramowania (na przykład zagadnienie BCF utworzone w Solibri można otworzyć w BricsCAD BIM), a także umożliwia łatwą nawigację po modelu opartym na zagadnieniach.

28.1.2 Pliki BCF

Problemy mogą być zapisywane w samodzielnych plikach. Jest to generalnie bardziej uciążliwy przepływ pracy niż praca z systemem w chmurze, ale może być przydatny w przypadku pracy w trybie offline. Plik BCF można następnie zaimportować do dowolnego menedżera BCF (na przykład BricsCAD BIM), aby odczytać problemy i zobaczyć, gdzie w modelu mają one zastosowanie.

Uwaga: Plik BCF nie może być utworzony w BricsCAD BIM. W tym celu potrzebny będzie dostęp do innej usługi (na przykład Solibri Model Checker lub BIMcollab ZOOM). Oprogramowanie to umożliwia utworzenie pliku BCF na podstawie jednego lub więcej plików IFC. Następnie można utworzyć kwestie zawierające:

- Komentarze
- Zrzuty ekranu lub inne obrazy
- Listę zaangażowanych obiektów, opartą na identyfikatorach GUID (Global Unique ID) w celu ich jednoznacznego rozróżnienia.
- Pozycję kamery

Uwaga: Nie można tworzyć ani modyfikować spraw w witrynie BricsCAD BIM, jeśli zaimportowano plik BCF. Problemy mogą być tworzone tylko podczas korzystania z usług w chmurze.

28.1.3 Korzystanie z chmury

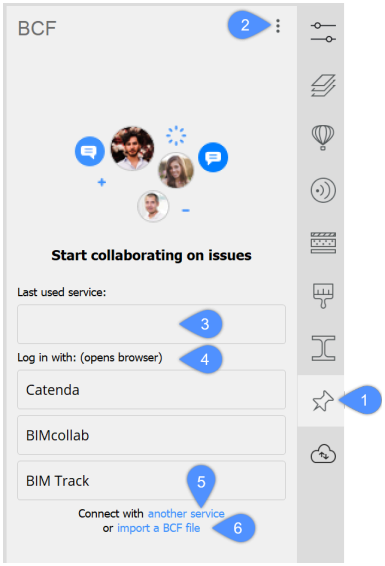
Ogólnie rzecz biorąc, łatwiej jest korzystać z usług w chmurze do zarządzania kwestiami BCF. Obecnie BricsCAD BIM obsługuje automatyczne połączenie z kilkoma takimi usługami: **Bricsys 247**, **Catenda**, **BIMcollab** i **BIM Track**. Inne usługi można jednak wprowadzić ręcznie. Jeśli chcesz połączyć się z tymi usługami z poziomu BricsCAD BIM, musisz najpierw założyć konto w tych usługach. Umożliwiają one tworzenie spraw i zarządzanie nimi w czasie rzeczywistym z dowolnego miejsca.

Podczas korzystania z usług w chmurze możliwa jest zmiana statusów istniejących spraw w ramach BricsCAD BIM, a także tworzenie nowych spraw. Panel **BIM BCF** pozwala łączyć się z tymi usługami z poziomu strony BricsCAD BIM, logować się na swoje konto i dodawać problemy, komentarze, zrzuty ekranu i punkty widzenia, które poprowadzą członków zespołu do dokładnej lokalizacji problemów.

28.1.4 Panel BCF

Panel **BCF** można otworzyć, klikając ikonę pinezki tablicy po lewej stronie ekranu (1). Jeśli ikony nie ma, kliknij prawym przyciskiem myszy puste miejsce na wstążce i w sekcji **Panele** włącz panel **BIM BCF**.

Panel wyświetla trzy najpopularniejsze usługi współpracy w chmurze (4), a także ostatnią używaną (3). Możesz bezpośrednio połączyć się z wybranym urządzeniem, klikając odpowiedni przycisk. Dostępne są również opcje połączenia z **inną usługą** (5) lub **zaimportowania pliku BCF** (6).

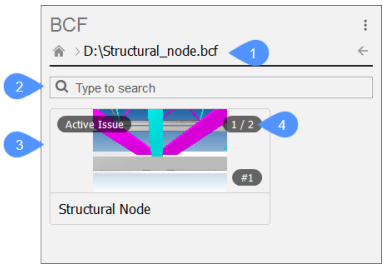
Menu u góry (2) oferuje te same opcje, a także odświeżanie panelu i czyszczenie źródeł. Odświeżanie panelu zapewnia wyświetlanie najnowszych aktualizacji w przypadku pracy w chmurze. Wyczyszczenie źródeł powoduje rozłączenie z usługą w chmurze, jeśli jesteś online, lub zamknięcie pliku BCF, jeśli pracujesz na zaimportowanym pliku BCF.

28.1.5 Procedura: praca z panelem BCF

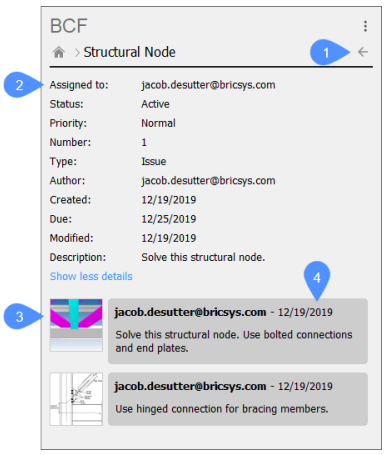
Poniższy przykład zostanie pokazany wraz z załączonymi plikami na końcu tego artykułu. Jeśli chcesz kontynuować, otwórz **West_str.dwg** i zaimportuj **Structural_node.bcf.**

Podczas importowania pliku BCF:

Zobaczysz ścieżkę do aktualnie otwartego pliku (1), pasek wyszukiwania, który może być użyty do filtrowania spraw (2) oraz listę spraw (3). W przypadku tego zaimportowanego pliku BCF istnieje tylko jeden problem z dwoma powiązanymi widokami (4).

Kliknij problem, aby go otworzyć. Podczas otwierania problemu widoczny jest przycisk umożliwiający powrót do przeglądu problemu (1), bardziej szczegółowe informacje o problemie, takie jak status, data utworzenia itp. (2) oraz różne komentarze dotyczące tego problemu (4). Jeśli ten komentarz ma powiązaną pozycję kamery, kliknięcie miniatury obrazu (3) spowoduje przeniesienie kamery w bieżącym rysunku do tej pozycji. Jeśli do punktu widoku dołączone są elementy, są one podświetlane lub izolowane. Jest to przydatne, jeśli chcesz wiedzieć, gdzie dokładnie występuje problem i nie chcesz ręcznie przeszukiwać modelu.

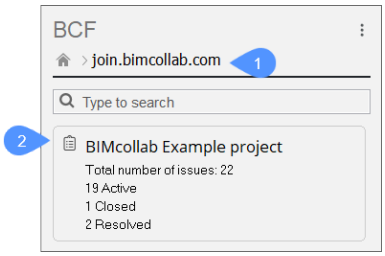
Podczas korzystania z usługi w chmurze:

Dostępnych jest kilka dodatkowych opcji, takich jak ustawianie statusów oraz dodawanie komentarzy i zrzutów ekranu. Można również dodawać nowe problemy.

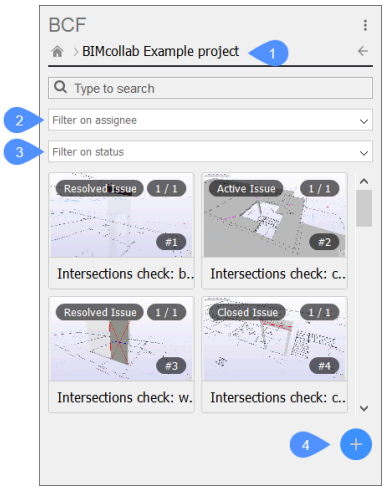
Aby połączyć się z usługą w chmurze, można kliknąć jeden z przycisków usług współpracy wymienionych na pierwszej karcie panelu lub połączyć się z inną usługą za pomocą okna dialogowego **Niestandardowe logowanie**. Aby połączyć się z usługą **BIMcollab**, należy wprowadzić odpowiednią przestrzeń nazw. Aby połączyć się z usługą **Bricsys 247**, **Catenda** lub **BIM** Track, zostaniesz automatycznie przekierowany na stronę logowania w przeglądarce. Aby połączyć się z inną usługą, należy ręcznie wprowadzić jej adres URL.

Poniższy przykład pokazano na wewnętrznej przestrzeni w chmurze, więc nie jest możliwe dokładne wykonanie tych kroków. Możliwe jest jednak utworzenie bezpłatnego konta na przykład na **BIMcollab**. Kliknięcie przycisku **Zaloguj się** spowoduje przejście do strony logowania wybranej usługi.

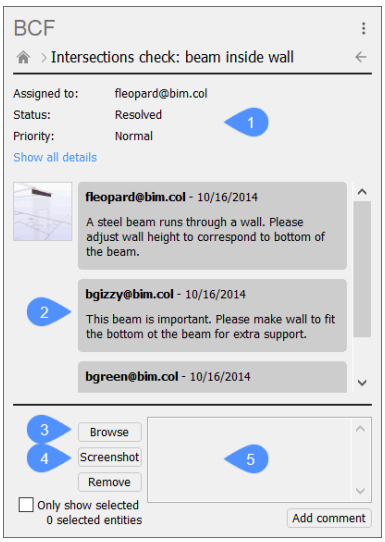
Po zalogowaniu powinien zostać wyświetlony źródłowy adres URL (1) wraz z listą projektów, w których bierzesz udział (2). W tym przykładzie pokazany jest tylko jeden projekt z 22 zgłoszeniami.

Kliknięcie projektu powoduje jego otwarcie i wyświetlenie listy problemów, podobnie jak miało to miejsce podczas importowania pliku BCF. W górnej części panelu wyświetlany jest bieżący projekt (1). Możliwe jest filtrowanie spraw według cesjonariusza (2) i statusu (3). Ułatwia to znalezienie odpowiednich kwestii. Możliwe jest również dodanie nowego numeru (4).

Kliknięcie sprawy powoduje jej otwarcie i wyświetlenie podobnych opcji jak poprzednio: szczegółowe informacje o sprawie (1) i komentarze dotyczące tej sprawy (2). Należy jednak pamiętać, że w dolnej części panelu można również dodać obrazy bitmapowe (3) lub zrzut ekranu z przestrzeni modelu (4). Można również dodać komentarze tekstowe (5).

Structural_node.bcf

West_Str.dwg

28.2 Korzystanie z panelu Bricsys 24/7

28.2.1 O Bricsys 24/7

Panel **Bricsys 24/7** pomaga członkom zespołu znajdować i udostępniać swoje rysunki.

Bricsys 24/7 umożliwia zarządzanie projektami, współpracę między zespołami projektowymi, bezpieczeństwo przetwarzania w chmurze i automatyzację zadań. Dużą zaletą tej usługi opartej na chmurze jest to, że BricsCAD jest z nią bezpośrednio połączony przez panel **Bricsys 24/7**.

28.2.2 Skorzystaj z panelu Bricsys 24/7 w BricsCAD BIM

1 Otwórz panel **Bricsys** 24/7, klikając ikonę Bricsys 24/7 () w panelu **narzędzi** po prawej stronie obszaru roboczego.

Uwaga: Jeśli nie znajdziesz tej ikony w panelu **narzędzi**, kliknij prawym przyciskiem myszy panel **narzędzi** i zaznacz **Bricsys 24/7** w menu rozwijanym, jak opisano w artykule **Panele**.

2 W razie potrzeby zaloguj się na swoje konto 24/7 (zobacz artykuł pomocy **panelu Bricsys 24/7**).

28.2.3 Dodaj plik do projektu

1 Otwórz folder, do którego chcesz dodać plik.

2 Naciśnij ikonę plusa, która otworzy okno **Dodaj nowy dokument** i wybierz plik do dodania.

3 Wybierz status z listy rozwijanej, na przykład Wersja robocza.

4 Wprowadź opis.

5 Naciśnij przycisk **Prześlij**.

Plik zostanie wyświetlony na liście folderów i będzie **dostępny do pobrania**. Ścieżka folderu dla plików pobieranych za pośrednictwem panelu **Bricsys 24/7** jest definiowana za pomocą zmiennej systemowej CLOUDDOWNLOADPATH.

Plik jest otwierany przez dwukrotne kliknięcie.

Po edycji i zapisaniu status pliku zostanie zmieniony na **Zmodyfikowany lokalnie**.

Klikając plik prawym przyciskiem myszy, można zablokować go do edycji przez inną osobę.

Możesz przesłać zmodyfikowany plik z nowym statusem i opisem. Plik zostanie oznaczony jako **aktualny**.

28.3 Import i eksport IFC w BricsCAD

28.3.1 O IFC

Model danych Industry Foundation Classes (IFC) został zaprojektowany do opisywania informacji z branży budowlanej. IFC jest neutralnym platformowo typem pliku w otwartym formacie. IFC zapewnia interoperacyjność między różnymi platformami oprogramowania BIM.

BricsCAD BIM obsługuje IFC2x3 i IFC4 dla importu i eksportu. Przestrzenie nazw właściwości IFC2x3 i IFC4 zostały połączone w przestrzeń nazw IFC. Różnice między schematami IFC są rozwiązywane w tle podczas importu lub eksportu IFC. Standard IFC obejmuje zarówno parametryczne, jak i nieparametryczne kształty, definicje materiałów, metadane w pliku BIM oraz zestawy właściwości (PSets).

Podczas eksportowania pliku IFC z BricsCAD, właściwości są eksportowane jako IfcPropertySet.
Te zestawy właściwości zawierają typowe właściwości IFC. Można również eksportować zestawy właściwości zdefiniowane przez użytkownika.

Uwaga:

- Obsługiwany jest import i eksport wyrównania i powierzchni TIN z IFC4X1.
- Kolor przypominający kolor materiału po warstwie jest stosowany dla jednostek z materiałami Redway.
- Aby wyeksportować właściwości z wartościami daty do IfcDate dla IFC4, należy użyć formatu YYYY-MM-DD. Różne formaty są eksportowane jako IfcLabel.

Układy mechaniczne, modele strukturalne i modele architektoniczne eksportowane z różnych aplikacji zgodnych z IFC mogą być importowane do BricsCAD BIM.

IFC2x3 vs IFC4
IFC4 jest zaawansowanym schematem IFC2x3. Jest on rozszerzony i przezwycięża pewne ograniczenia IFC2x3. Wprowadzono ulepszenia geometrii i danych, a także nowe i zmienione definicje widoku modelu. Ulepszenia geometryczne obejmują większą obsługę parametryczną, bardziej wydajną obsługę siatek i ulepszony sposób dodawania tekstur, ustawień oświetlenia itp. Zwiększona liczba zestawów właściwości sprawia, że model danych IFC jest bardziej kompletny i bardziej szczegółowy. W przypadku IFC4 widok koordynacji został zastąpiony przez dwie oficjalne definicje widoku modelu: **widok referencyjny IFC4** i **widok transferu projektu IFC4**. Różnice między schematami IFC są rozwiązywane w tle podczas importu lub eksportu IFC, a przestrzenie nazw właściwości IFC2x3 i IFC4 są łączone w przestrzeń nazw IFC.

28.3.2 Ustawienia importu i eksportu IFC

Ustawienia importu i eksportu IFC są określane w oknie dialogowym **Ustawienia**:

Zmienna	Opis
IfcImportSettingsConfig	Określa nazwę pliku konfiguracyjnego ustawień importu IFC.

Zmienna	Opis
IfcExportBaseQuantities	Aktywuje lub dezaktywuje eksport na podstawie ilości bazowych elementów BIM. Jeśli to ustawienie jest aktywne, obliczone ilości (np. długość, grubość, wysokość) dla każdego elementu BIM są eksportowane do IFC. ***Uwaga:*** Ilości Warstw są eksportowane, gdy zmienne systemowe IFCEXPORTMULTIPLYELEMENTSASAGGREGATED i IFCEXPORT-BASEQUANTITIES są ustawione na WŁ. W przypadku **pliku IFC4 Reference View**, obok ilości dla ściany jako całości, ilości warstw są eksportowane jako podzbiór dla każdej warstwy (jako IfcPhysi-calComplexQuantity).
IfcExportElementsOnOffAndFr ozenLayers	Aktywuje lub dezaktywuje eksport elementów BIM znajdujących się w warstwach Wyłączone i Zamrożone. Domyślnie to ustawienie jest włączone.
IfcExplodeExternalReferences	Aktywuje lub dezaktywuje eksplodowane odniesienia zewnętrzne w strukturach przestrzennych IFC. Jeśli to ustawienie jest aktywne, każde zewnętrzne odniesienie jest dzielone na elementy (np. IfcSite lub IfcBuilding) w oparciu o strukturę przestrzenną projektu. ***Ważne:*** Użyj polecenia BIMKLASYFIKUJ, aby sklasyfikować Xrefs jako BIM XReferencje przed wykonaniem eksportu z włączonym tym ustawieniem. W przeciwnym razie wynikiem będzie blok na odnośnik zewnętrzny.
IfcTesselateBSplineCurvesAnd Surfaces	Kontroluje, czy krzywe i powierzchnie BSpline są teselowane.
IfcExportSweptSolidsAsBRep	Umożliwia eksportowanie wszystkich wytłoczeń, obrotów, obróconych brył 3D z wycięciami i odjęciami przy użyciu reprezentacji granic (BRep).
IfcExportProfileCenterOfGravity	Tylko dla IFC2x3. Eksportowanie środka ciężkości może spowodować nieprawidłowe ustawienie brył liniowych w niektórych przeglądarkach IFC. Środek ciężkości nigdy nie jest eksportowany do formatu IFC4 lub wyższego.

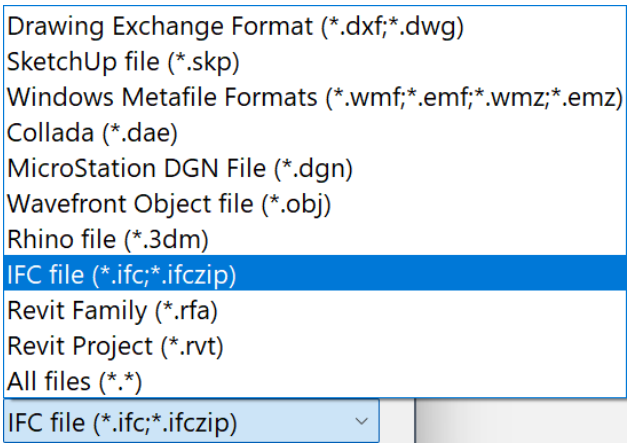
Zmienna	Opis
IfcExportValidateModel	Sprawdza zgodność modelu IFC z regułami schematu podczas eksportu IFC. Problemy są zgłaszane w pliku log, eksportowanym obok pliku ifc. ***Ostrzeżenie:*** Weryfikacja zajmuje dodatkowy czas i może spowolnić eksport dużych plików IFC. Wyłączone (0): Nie dotyczy Walidacja modelu IFC Wł. (1): Stosuje walidację modelu IFC
IfcExportMappingPath	Umożliwia określenie ścieżki pliku mapowania eksportu. Zobacz **Mapowanie importu lub eksportu plików IFC**.
IfcExportSubtractOpenings	Odejmuje otwory od geometrii hosta przed eksportem. Użyj tego, aby zwiększyć niezawodność geometrii podczas otwierania w innym oprogramowaniu (pozwala to uniknąć polegania na operacjach logicznych oprogramowania docelowego). Utrudni to edycję modelu w oprogramowaniu docelowym. ***Uwaga:*** To zachowanie jest domyślne dla eksportu **widoku referencyjnego IFC4**.
IfcExportMultiPlyElementsAsAggregated	Aktywuje lub dezaktywuje eksport elementów budynku z wielowarstwowymi kompozycjami jako zagregowanych jednostek. Jeśli to ustawienie jest aktywne, każdy materiał warstwowy należący do elementu budynku (np. ściana lub kolumna) jest obliczana i eksportowana indywidualnie. To ustawienie może być używane do eksportowania ilości i definicji wartości dla elementów Ply. ***Uwaga:*** Ilości Warstw są eksportowane, gdy zmienne systemowe IFCEXPORTMULTIPLYELEMENTSASAGGREGATED i IFCEXPORTBASEQUANTITIES są ustawione na WŁ. W przypadku **pliku IFC4 Reference View**, obok ilości dla ściany jako całości, ilości warstw są eksportowane jako podzbiór dla każdej warstwy (jako IfcPhysicalComplexQuantity).
IfcExportTessalation	Kontroluje poziom teselacji eksportowanej geometrii. Jeśli wybrana zostanie opcja faceting **Bieżące**, użyty zostanie faceting ustawiony przez FacetRes lub właściwości Modeler. Wybór opcji **niskiej**, **średniej** lub **wysokiej** regeneracji aspektów. Wydłuża to cały proces.

Zmienna	Opis
IfcCreateUniqueGuid	Określa, czy podczas eksportu ma być generowany unikalny identyfikator GUID dla elementów zagnieżdżonych. 1: unikalne GUID dla wewnątrz sklasyfikowanych bloków 2: wewnątrz sklasyfikowanych odnośników 3: aby włączyć zarówno wewnątrz sklasyfikowanych bloków, jak i Xref'y
IfcExportAuthor	Aktywuje lub dezaktywuje eksport nazwy autora w nagłówku pliku IFC.
IfcExportOrganization	Aktywuje lub dezaktywuje eksport nazwy organizacji w nagłówku pliku IFC.
IfcExportAuthorization	Aktywuje lub dezaktywuje eksport informacji o autoryzacji w nagłówku pliku IFC.
IfcExportIDSPropertiesOnly	Po zaimportowaniu pliku IDS-XML to ustawienie kontroluje, czy tylko właściwości wymagane przez IDS powinny zostać wyeksportowane do pliku IFC, czy też wszystkie właściwości powinny zostać wyeksportowane. Wyłączone (0): Eksportuj wszystkie właściwości Włączone (1): Eksportuj tylko te właściwości, które są wymagane przez IDS
IfcExportAllVisibilityStates	Kontroluje, czy tylko widoczne elementy są eksportowane do pliku IFC, gdy rysunki zawierają stany widoczności.

28.3.3 Zaimportuj plik IFC w aplikacji BricsCAD

1 Aby zaimportować plik IFC do projektu, wpisz **Import** w wierszu poleceń. Zostanie wyświetlone okno dialogowe importowania pliku.

2 Wybierz **plik IFC (*.ifc;*.ifczip)** format z listy rozwijanej **Pliki typu** i wybierz model IFC, który chcesz zaimportować.

3 Kliknij przycisk **Otwórz**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Ustawienia importu IFC**.

Uwaga: Wszystkie pliki IFC2x3, IFC4, IFC4x1 i IFC4x3 (IFC 4.3.2.0) mogą być importowane, ale wszystkie są łączone w jedną przestrzeń nazw IFC. Różnice między tymi schematami są rozwiązywane w tle podczas importu IFC. Po zaimportowaniu pliku IFC dane z zaimportowanego pliku integrują się ze strukturą danych BricsCAD, co oznacza, że można z nimi pracować od razu. Jeśli zaimportowane dane zawierają niestandardowe właściwości, te zestawy właściwości są udostępniane.

Ważne: IFC4x1 nie jest oficjalną wersją. Chociaż obsługujemy importowanie plików IFC4x1, kod nie jest aktywnie utrzymywany i zalecamy korzystanie z innych wersji IFC.

Niestandardowe zestawy właściwości i właściwości można tworzyć bezpośrednio w witrynie BricsCAD BIM i kojarzyć je z zaimportowanymi podmiotami.

4 (Opcjonalnie) Zmień ustawienia w oknie dialogowym **Ustawienia importu IFC** (patrz artykuł **Ustawienia importu IFC**).

5 Kliknij **Import**, aby zaimportować model IFC.

28.3.4 Umieszczenie IFC

Określa sposób pozycjonowania modelu IFC w odniesieniu do bieżącego rysunku.

Punkt odniesienia pliku IFC
Określa źródłowy punkt odniesienia w modelu IFC, który ma być używany dla pozycji modelu IFC w bieżącym rysunku.
Dostępne opcje to:

- **Pochodzenie globalne**
- **Lokalizacja projektu**
- **Lokalizacja Budowy**

Bieżący punkt odniesienia pliku
Określa docelowy punkt odniesienia w bieżącym rysunku, który ma być używany do pozycjonowania modelu IFC.

Uwaga: Pojawia się, gdy zaznaczone jest pole wyboru **Importuj plik IFC jako podkład (XRef**).

Dostępne opcje to:

- **Lokalizacja badania**
- **Lokalizacja projektu**
- **Lokalizacja Budowy**
- **Pochodzenie GUW**

Uwaga: Umieszczenie globalnego źródła IFC w źródle GUW może spowodować umieszczenie modelu daleko od źródła.

28.3.5 Eksport pliku IFC w formacie BricsCAD

1 Aby wyeksportować plik IFC w projekcie, wpisz IFCEKSPORT w wierszu poleceń. Wybierz opcję **Cały model**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **nazwy pliku IFC**.

2 Wybierz format pliku IFC z listy **Zapisz jako typ** i określ nazwę eksportowanego rysunku.

3 Kliknij **Zapisz**, aby wyeksportować model IFC.

Wyeksportowany model BIM jest zapisywany i gotowy do użycia w dowolnej aplikacji z certyfikatem IFC.

4 (Opcjonalnie) Zmień ustawienia eksportu IFC za pomocą BIM Przekroju w oknie dialogowym **Ustawienia**.

28.3.6 Eksport pliku IFC tylko dla wybranych podmiotów

1 Aby wyeksportować model IFC częściowo w projekcie, wpisz IFCEKSPORT w wierszu poleceń lub naciśnij ikonę **Eksportuj do IFC** na pasku **Narzędzia Główne**.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz jednostki do wyeksportowania [Cały model/opcje wyboru (?)] <Cały<Entire model> model>:

2 Wybierz jednostki w przestrzeni modelu do wyeksportowania jako IFC i naciśnij Enter.

3 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **nazwy pliku IFC**.

4 Wprowadź nazwę pliku IFC, wybierz format IFC do eksportu i kliknij **Zapisz**.

Wybrane jednostki są eksportowane do IFC.

28.3.7 Importowanie projektu IFC jako odnośników

Aby zaimportować projekt IFC jako odnośniki:

1 Wpisz IMPORT w wierszu poleceń.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Importuj plik**.

2 Wybierz **plik IFC (*.ifc;*.ifczip)** format z listy rozwijanej **Pliki typu** i wybierz model IFC, który chcesz zaimportować.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Ustawienia importu IFC**.

3 W sekcji **Ustawienia profilu** zaznacz opcję **Rozbij strukturę przestrzenną na Odnośniki** i kliknij przycisk

Importuj.

Rysunek otwiera się z odnośnikami wykonanymi dla każdego piętra w każdym budynku. Umożliwia to łatwe dzielenie dużych plików na mniejsze pliki BricsCAD.

28.3.8 Eksport projektu BricsCAD BIM z rozbiciem odnośników

1 Użyj polecenia BIMCLASSIFY, aby sklasyfikować Xrefs jako BIM XReferences.

1 ***Ważne:*** Jeśli nie wykonasz tego kroku, odnośniki Xref zostaną wyeksportowane jako bloki, zamiast jako oddzielne jednostki, które są częścią odnośnika Xref.

2 Uruchom polecenie USTAWIENIA, aby otworzyć okno dialogowe **Ustawienia**.

3 Przejdź do **BIM** > **Import i eksport** > **IFC**.

4 Zaznacz opcję **Rozbicie odnośników zewnętrznych w strukturze przestrzennej IFC** i zamknij okno dialogowe.

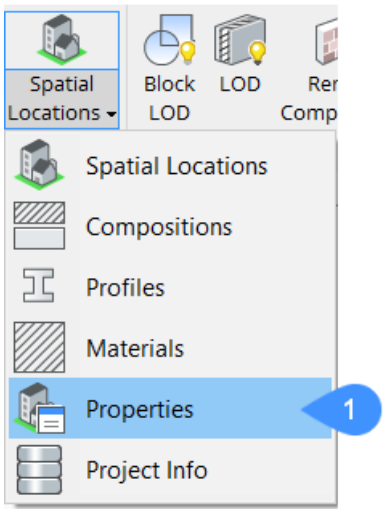
5 Kliknij ikonę BricsCAD, a następnie wybierz opcję **Eksportuj**. Wybierz format IFC do eksportu, określ nazwę eksportowanego rysunku i kliknij **Zapisz**.

Wyeksportowany rysunek zawiera teraz wszystkie elementy Xref połączone w jeden **Teren** i jeden **Budynek**.

28.3.9 Praca z właściwościami IFC

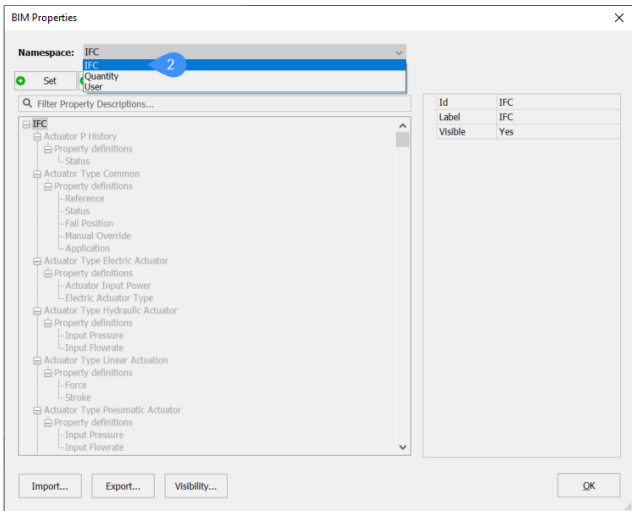
1 Otwórz okno dialogowe **Właściwości BIM** przy użyciu jednej z poniższych metod:

- Na wstążce przejdź do **Narzędzia Główne** > **Klasyfikuj** > **Lokalizacje przestrzenne** > **Właściwości** (1). Wyświetlone zostaną **Właściwości BIM**.

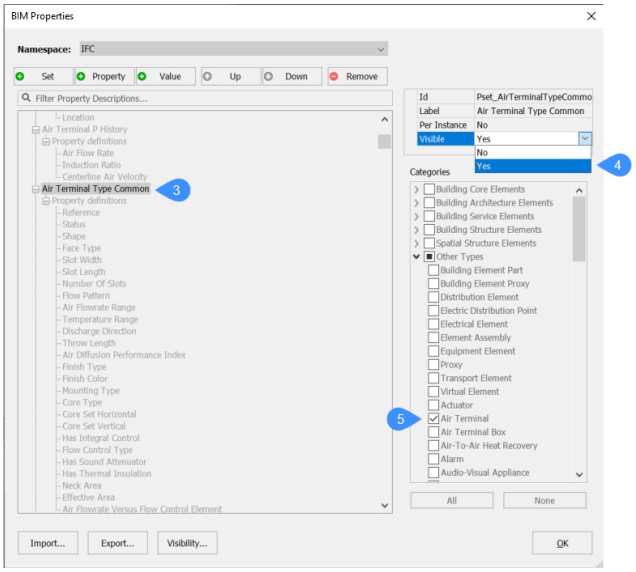

- W wierszu poleceń wpisz BIMWŁAŚCIWOŚCI.

2 Wybierz **IFC** z rozwijanego menu **Namespace** (2).

3 Wyszukaj żądaną nieruchomość na liście właściwości (3).

4

5 Ustaw **Widoczność** (4) na **Tak**, aby przekrój był widoczny w panelu **Właściwości**. Ustaw na **Nie**, aby ukryć przekrój.

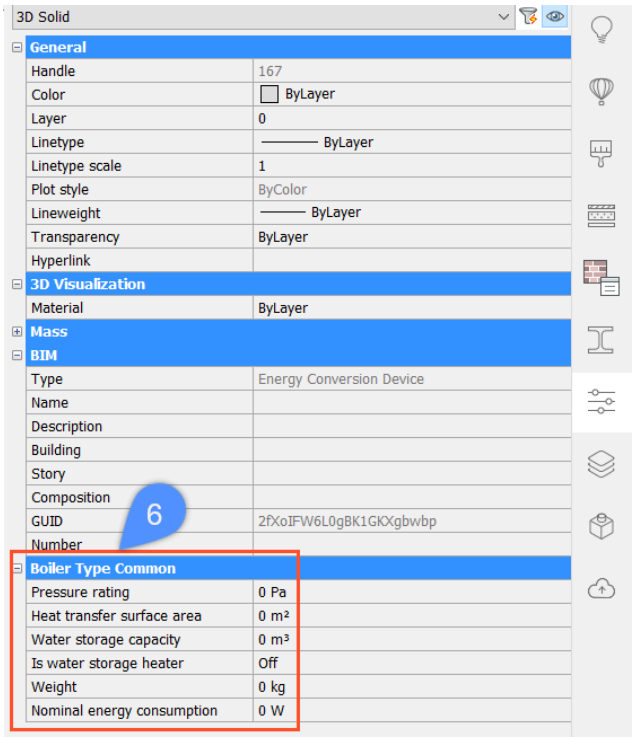
6 W sekcji **Kategorie** wybierz klasy IFC, które chcesz wyświetlić (5).

7 Po ustawieniu wszystkich właściwości kliknij przycisk OK.

8 Wybierz obiekt typu lub kategorii, dla którego właśnie włączyłeś zestaw właściwości (w tym przykładzie urządzenie do konwersji energii). Przejdź do panelu **Właściwości**. Przewiń w dół do sekcji właściwości, które właśnie włączyłeś.

9 Wypełnij dane zgodnie z wymaganiami (6).

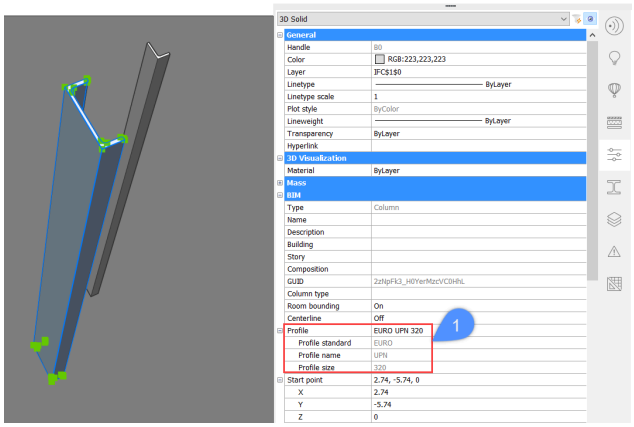
10

Uwaga: Właściwości IFC dla elementów przestrzennych można również dodawać za pomocą panelu **Właściwości**.

28.3.10 Profile w imporcie IFC

Podczas importowania profili z pliku IFC do witryny BricsCAD można zaimportować właściwości profilu w pliku IFC lub pozwolić witrynie BricsCAD na wyszukanie odpowiednich profili w projekcie i centralnej bazie danych na podstawie geometrii. Profile są następnie przypisywane do odpowiedniego **Standardu profilu**, **Nazwy profilu** i **Rozmiaru profilu** w panelu **Właściwości** (1).

28.3.11 Obsługiwane klasy IFC

Następujące klasy IFC są obsługiwane przez BricsCAD BIM. Są to te same kategorie, co opcje klasyfikacji w poleceniu BIMKLASYFIKUJ.

Klasy IFC, które są wstecznie kompatybilne ze starszymi wersjami BricsCAD:

- IfcWall
- IfcBeam
- IfcSlab
- IfcStair
- IfcStairFlight
- IfcRamp
- IfcRampFlight
- IfcRailing
- IfcCurtainWall
- IfcRoof
- IfcBuildingElement
- IfcSite
- IfcBIMXreference
- IfcGridAxis
- IfcGrid
- IfcAnnotation
- IfcWindow
- IfcDoor
- IfcCovering
- IfcFurnishingElement
- IfcOpening
- IfcDistributionControlElement
- IfcDistributionPort
- IfcDistributionFlowElement
- IfcDistributionChamberElement
- IfcEnergyConversionDevice
- IfcFlowFitting
- IfcFlowController
- IfcFlowMovingDevice
- IfcFlowSegment
- IfcFlowStorageDevice
- IfcFlowTerminal
- IfcFlowTreatmentDevice
- IfcFlowConnectionPoint
- IfcMember

- IfcFooting
- IfcPile
- IfcReinforcingBar
- IfcReinforcingMesh
- IfcTendon
- IfcTendonAnchor
- IfcPlate
- IfcDiscreteAccessory
- IfcFastener
- IfcMechanicalFastener
- IfcSpace
- IfcBuilding
- IfcBuildingStorey
- IfcDate

Klasy IFC, które nie są wstecznie kompatybilne ze starszymi wersjami BricsCAD:

- IfcBuildingElementPart
- IfcBuildingElementProxy
- IfcDistributionElement
- IfcElectricDistributionPoint
- IfcElectricalElement
- IfcElementAssembly
- IfcEquipmentElement
- IfcProxy
- IfcTransportElement
- IfcVirtualElement
- IfcActuator
- IfcAirTerminal
- IfcAir TerminalBox
- IfcAir-To-AirHeatRecovery
- IfcAlarm
- IfcAudio-VisualAppliance
- IfcBoiler
- IfcBurner
- IfcCableCarrierFitting
- IfcCableCarrierSegment
- IfcCableFitting

- IfcCableSegment
- IfcChiller
- IfcChimney
- Element IfcCivil
- IfcCoil
- IfcCommunicationsAppliance
- IfcCompressor
- IfcCondenser
- IfcController
- IfcCooledBeam
- IfcCoolingTower
- IfcDamper
- IfcDuctFitting
- IfcDuctSegment
- IfcDuctSilencer
- IfcElectricAppliance
- IfcElectricDistributionBoard
- IfcElectricFlowStorageDevice
- IfcElectricGenerator
- IfcElectricMotor
- IfcElectricTimeControl
- IfcEngine
- IfcEvaporativeCooler
- IfcEvaporator
- IfcFan
- IfcFilter
- IfcFireSuppressionTerminal
- IfcFlowInstrument
- IfcFlowMeter
- IfcFurniture
- IfcGeographicElement
- IfcHeatExchanger
- IfcHumidifier
- IfcInterceptor
- IfcJunctionBox
- IfcLamp

- IfcLightFixture
- IfcMedicalDevice
- IfcMotorConnection
- IfcOutlet
- IfcPipeFitting
- IfcPipeSegment
- IfcProtectiveDevice
- IfcProtectiveDeviceTripping Unit
- IfcPump
- IfcSanitaryerminal
- IfcSensor
- IfcShadingDevice
- IfcSlabElemented Case
- IfcSolarDevice
- IfcSpaceHeater
- IfcStackTerminal
- IfcSwitchingDevice
- IfcSystemFurnitureElement
- IfcTank
- IfcTransformer
- IfcTubeBundle
- IfcUnitaryControlElement
- IfcUnitaryEquipment
- IfcValve
- IfcVibrationIsolator
- IfcWallElementedCase
- IfcWasteTerminal
- IfcAlignment
- IfcReferent

28.3.12 Eksport modelu analizy strukturalnej

Możliwe jest wyeksportowanie modelu liniowego konstrukcji za pomocą polecenia BIMMODELANALITYCZNY. Może on zostać wyeksportowany do CIS/2 lub IFC. Wybierz opcję **Eksportuj i wyjdź z** wiersza poleceń, aby otworzyć okno dialogowe **Wybierz nazwę pliku i format eksportu**, które umożliwia wybranie typu pliku do wyeksportowania.

Więcej informacji i przykładów można znaleźć w artykule dotyczącym procedury **Model Analityczny**.

28.3.13 Mapowanie importu lub eksportu plików IFC

Podczas importowania lub eksportowania pliku IFC w witrynie BricsCAD wszystkie jednostki są importowane lub eksportowane zgodnie z domyślnym mapowaniem. Możliwe jest importowanie lub eksportowanie elementów za pomocą specjalnego mapowania oraz wykluczanie podmiotów z importu lub eksportu.

Możliwe są różne konfiguracje txt.

- **Brak mapowania tekstu**

  Wszystkie jednostki są importowane lub eksportowane zgodnie z domyślnym mapowaniem.

- **Importowanie lub eksportowanie podmiotu za pomocą specjalnego mapowania**

  W przypadku importu najpierw należy napisać klasę IFC, a następnie klasę BricsCAD, do której należy zaimportować obiekty. Na przykład:
  IfcWall BimDbColumn

  W przypadku eksportu najpierw należy napisać klasę BricsCAD, a następnie klasę IFC, w której podmioty powinny zostać wyeksportowane. Na przykład:
  BimDbWall IfcColumn

  Uwaga: Jeśli jednostka IFC lub BimDB nie jest wymieniona w pliku mapowania importu lub eksportu, używane jest mapowanie domyślne.

- **Wyklucz podmiot z Importu lub Eksportu**

  Wpisz jednostkę IFC lub BimDb, a następnie "pomiń".

  Na przykład dla Import:
  Pomijanie IfcWall

  Na przykład dla Export:
  Pomijanie BimDbWall

- **Importuj lub eksportuj tylko wymienione podmioty**

  Wymień podmioty, które powinny zostać zaimportowane lub wyeksportowane, a następnie "* pomiń" w następnym wierszu. Gwiazdka odnosi się do wszystkich niewymienionych podmiotów.
  * pomiń

- **Importuj lub eksportuj wszystkie niewymienione podmioty za pomocą tego samego specjalnego mapowania**

  Wpisz gwiazdkę, a następnie nazwę klasy, do której mają zostać zaimportowane encje.

  Na przykład dla Import:
  * BimDbWall

  Na przykład dla Export:
  * IfcWall

- **Domyślne mapowanie podmiotów importu lub eksportu przy użyciu gwiazdki**

  Jeśli użyto jednej z dwóch poprzednich opcji, aby pominąć wszystkie podmioty z wyjątkiem wymienionych lub zaimportować lub wyeksportować za pomocą specjalnego mapowania, nadal można zaimportować lub wyeksportować podmioty za pomocą domyślnego mapowania. Użyj

tego samego tekstu, którego używasz do importowania lub eksportowania podmiotu za pomocą specjalnego mapowania. Zamiast pisać specjalne mapowanie obok encji, napisz domyślną klasę lub napisz "domyślną".

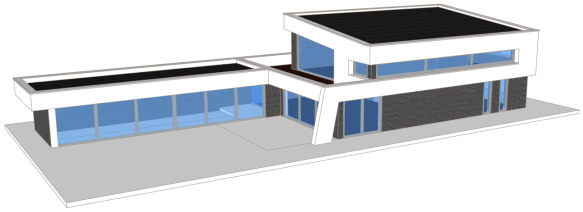
Na przykład dla Import:
IfcWall BimDbWall lub IfcWall domyślnie

Na przykład dla Export:
BimDbBeam IfcBeam lub domyślnie BimDbBeam

Uwaga: Użyj zasad wyjaśnionych w sekcji **Mapowanie eksportu plików IFC**, aby utworzyć plik mapowania importu lub eksportu.

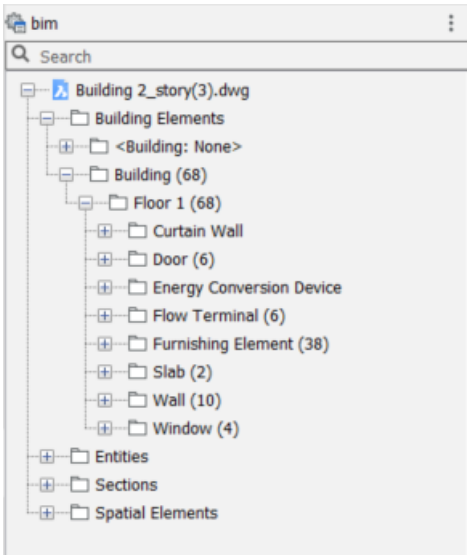
28.3.14 Mapowanie eksportu plików IFC

1 Rozpocznij od podobnego modelu w BricsCAD ze sklasyfikowanymi wszystkimi elementami budynku.

Uwaga: Jeśli elementy nie są sklasyfikowane, uruchom polecenie BIMIFY, aby sklasyfikować model.

2 Budynek składa się z kilku elementów: ścian, płyt, drzwi, okien itp.

3

Tworzony jest niestandardowy plik mapowania eksportu, aby wyeksportować tylko geometrię budynku bez okien, drzwi i przestrzeni.

Uwaga: Jeśli plik zostanie wyeksportowany bez pliku mapowania, wszystkie elementy zostaną wyeksportowane w domyślnej klasie IFC.

4 Otwórz nowy plik TXT, aby utworzyć plik mapowania eksportu. Użyj edytora tekstu ASCII, na przykład

Notatnika.

5 Postępuj zgodnie z tymi zasadami, aby dodać tekst do pliku TXT zgodnie z **mapowaniem importu lub eksportu plików IFC**:

- W przypadku mapowania eksportu należy wpisać jednostkę BimDb, a następnie jednostkę IFC. Oddziel oba słowa pojedynczym znakiem Tab. Nie używaj spacji ani wielu tabulatorów do wyrównania klas IFC. Linie ze spacją lub wieloma tabulatorami nie są używane do mapowania eksportu.
- W każdym wierszu należy wpisać tylko jedno polecenie.
- Jeśli kompozycja jest dołączona do ściany w pliku BricsCAD, ściana jest eksportowana jako IfcWallStandardCase zamiast IfcWall.

Uwaga: Gdy element budynku jest importowany lub eksportowany za pomocą specjalnego mapowania, właściwości elementu zmieniają się zgodnie z domyślnymi właściwościami nowej kategorii.

6 Aby utworzyć plik mapowania eksportu dla tego modelu, w pliku TXT należy dodać dwie kategorie.

7
- Nie obejmuje okien, drzwi i przestrzeni.
- Plik BricsCAD zawiera zwykłe okna i ściany osłonowe, wykluczając oba.
  BimDbWindow pomiń BimDbCurtainWall pomiń BimDbDoor pomiń BimDbSpace pomiń
- Eksport belek za pomocą specjalnego mapowania.
- Niektóre ściany są sklasyfikowane jako belki w bieżącym pliku BricsCAD. Muszą one zostać wyeksportowane jako ściany.
  BimDbBeam IfcWall
- Plik wynikowy wygląda następująco:
  BimDbWindow pomiń BimDbCurtainWall pomiń BimDbDoor pomiń BimDbSpace pomiń
  BimDbBeam IfcWall

Uwaga: Można również utworzyć plik zawierający podmioty, które mają zostać wyeksportowane, a następnie "* skip". Daje to ten sam wynik.

8 Zapisz plik na komputerze.

9 Przejdź do pliku BricsCAD, który chcesz wyeksportować.

10 Wykonaj jeden z poniższych kroków.

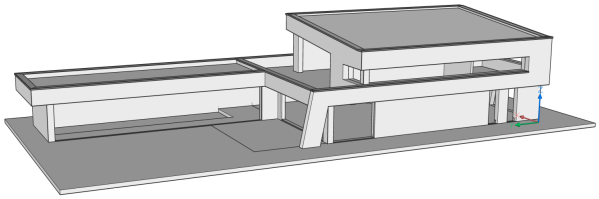
11
- Wpisz USTAWIENIA w wierszu poleceń i naciśnij **Enter**. Przejdź do **BIM** > **Import i eksport** > **IFC** > **Ścieżka pliku mapowania eksportu**. Kliknij trzy kropki i wybierz plik mapowania na swoim komputerze.
- Wpisz IFCEXPORTMAPPINGPATH w wierszu poleceń.
- Wyświetlany jest monit: Nowa wartość dla IFCEXPORTMAPPINGPATH <"">:

  Skopiuj ścieżkę do pliku docelowego w wierszu poleceń i naciśnij Enter.

12 Wpisz **Eksport** w wierszu poleceń i naciśnij Enter lub kliknij ikonę BricsCAD na wstążce i wybierz Eksport, aby wyeksportować plik.

13 Wybierz żądany format pliku IFC z listy **Zapisz jako typ** i zapisz model IFC na komputerze.

14 Aby sprawdzić, czy plik IFC jest prawidłowy, można otworzyć plik w przeglądarce IFC lub zaimportować plik w witrynie BricsCAD bez pliku mapowania importu. Wpisz IMPORT w wierszu poleceń, naciśnij Enter, wybierz plik na komputerze i kliknij **Otwórz**.

Uwaga: Ten sam przepływ pracy może być użyty do importowania mapowania plików IFC. Aby skorzystać z mapowania importu, model powinien zawierać informacje BIM. Rozpocznij od modelu podzielonego na różne elementy IFC.

28.3.15 Eksport lokalizacji geograficznej do IFC

Gdy w modelu BIM istnieją dane lokalizacji geograficznej, prawidłowy eksport tych danych jest obsługiwany w eksporcie IFC.

Dla IFC2x3:

W oknie dialogowym **Menedżer lokalizacji przestrzennych** (polecenie BIMLOKACJEPRZESTRZENNE), z ustawieniem **Użyj lokalizacji geograficznej z okna dialogowego GEO** (w obszarze **Teren** > **Geograficzny punkt odniesienia**) można wybrać, czy mają być używane informacje o położeniu geograficznym z okna dialogowego **Położenie** geograficzne (polecenie POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE), czy informacje podane w oknie dialogowym **Menedżer lokalizacji przestrzennych** .

- Jeśli to ustawienie ma wartość False: Długość, szerokość i wysokość z okna dialogowego **Menedżer lokalizacji przestrzennych** są eksportowane (jako IfcSite). System CRS (Coordinate Reference System) nie jest eksportowany.
- Jeśli to ustawienie ma wartość True: eksportowane są długość i szerokość geograficzna oraz wysokość z okna dialogowego **Lokalizacja Geograficzna** + CRS (Coordinate Reference System) (jako IfcSite i IfcProjectedCRS).

Dla IFC4:

- Jeśli CRS jest zdefiniowany w oknie dialogowym **Lokalizacja geograficzna**, ustawienia w oknie dialogowym **Menedżer lokalizacji przestrzennych** są ignorowane.

  Długość i szerokość geograficzna, wysokość i prawdziwy kierunek północny + CRS (system odniesienia za pomocą współrzędnych) są eksportowane z okna dialogowego **Położenie geograficzne** (jako IfcMapConversion i IfcProjectedCRS).
- Jeśli w oknie dialogowym **Położenie Geograficzne** nie zostanie zdefiniowany żaden CRS, informacje IfcMapConversion i IfcProjectedCRS nie zostaną wyeksportowane.

  Długość, szerokość i wysokość są eksportowane (jako IfcSite) zgodnie z ustawieniem **Użyj lokalizacji geograficznej z okna dialogowego GEO** w oknie dialogowym **Menedżer lokalizacji przestrzennych**.

28.3.16 Wytyczne dotyczące eksportowania kolorów i przezroczystości

Podczas eksportu IFC, BricsCAD BIM zawiera ustawienia kolorów i przezroczystości w taki sposób, aby wygląd modelu w przeglądarkach IFC jak najbardziej przypominał wygląd w BricsCAD BIM. Ze względu na ograniczenia formatu IFC, w niektórych szczególnych przypadkach kolory i/lub ustawienia przezroczystości mogą nie zostać poprawnie wyeksportowane. Spróbuj uniknąć następującego scenariusza: w ramach jednego bloku ustaw kolor na **Według bloku** dla niektórych brył i przypisz określony kolor do innych brył. W eksporcie IFC bryły **By Block** nie będą miały przypisanego koloru odniesienia bloku.

28.4 Federacja modeli i georeferencje

Obecny system obsługi punktów referencyjnych (Poczatek globalny (Lokalizacja Pomiarów), Lokalizacja Projektu, Lokalizacja Budowy) różni się od tego używanego przed BricsCAD V25.

Przed wersją BricsCAD V25, punkty referencyjne mogły być ustawiane tylko poprzez import pliku IFC i były przechowywane w pliku BSYSLIB (wyświetlanym w oknie dialogowym **Menadżer Lokalizacji Przestrzennych** w sekcji **Teren** > **Punkty projektu IFC (względem GUW)**) i używane dla wszystkich plików DWG projektu BIM.

W obecnym systemie można również ręcznie ustawiać punkty odniesienia za pomocą poleceń USTAWLOKALIZACJĘPOMIARÓW, USTAWLOKALIZACJĘPROJEKTU i USTAWLOKALIZACJĘBUDOWY (dodawać punkty od zera lub edytować istniejące). Współrzędne X, Y, Z i kąt punktów odniesienia są teraz zapisywane w pliku DWG. Umożliwia to ustawienie różnych punktów dla oddzielnych plików.

28.4.1 Dodawanie punktów odniesienia od podstaw

Domyślną wartością współrzędnych i kąta punktów odniesienia w nowym rysunku jest 0.

Ustaw punkt lokalizacji geodezyjnej na rysunku za pomocą polecenia USTAWLOKALIZACJĘPOMIARÓW. Włącz lub wyłącz widoczność znacznika Lokalizacji Pomiarów, modyfikując wartość zmiennej systemowej GEOMARKERVISIBILITY.

Uwaga:

- Punkt Lokalizacji pomiarów odpowiada punktowi Lokalizacja Geograficzna. Jego współrzędne można znaleźć w sekcji **Pozycja** okna dialogowego **Lokalizacja geograficzna** (patrz artykuł dotyczący **polecenia POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE**).
- Wartość kąta ustawiona dla punktu Survey Location odpowiada wartości zmiennej systemowej NORTHDIRECTION i reprezentuje kąt między prawdziwą północą a osią Y, mierzony zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Modyfikacja wartości zmiennej systemowej NORTHDIRECTION zmienia wartość kąta Survey Location tylko wtedy, gdy w oknie dialogowym **Geographic Location** ustawiony jest **system współrzędnych GIS**.

Ustaw punkt lokalizacji projektu na rysunku za pomocą polecenia USTAWLOKALIZACJĘPROJEKTU. Włącz lub wyłącz widoczność znacznika lokalizacji projektu, modyfikując wartość zmiennej systemowej PROJECTLOCATIONVISIBILITY.

Ustaw punkt Site Location na rysunku za pomocą polecenia USTAWLOKALIZACJĘBUDOWY. Włącz lub wyłącz widoczność znacznika Site Location, modyfikując wartość zmiennej systemowej SITELOCATIONVISIBILITY.

Uwaga: Zarówno Lokalizacja projektu, jak i Lokalizacja terenu będą wskazywać rzeczywisty kąt północny rysunku. Jego wartość jest pobierana z kąta True North ustawionego za pomocą poleceń USTAWLOKALIZACJĘPOMIARÓW lub POŁOŻENIEGEOGRAFICZNE.

28.4.2 Importowanie punktów referencyjnych

Punkty odniesienia można zaimportować do istniejącego rysunku poprzez import pliku IFC, w którym przechowywane są informacje o punktach.

1 Otwórz rysunek.
2 Uruchom polecenie IMPORT i wybierz plik IFC.
3 W oknie dialogowym **Ustawienia importu IFC** ustaw pochodzenie modelu (**punkt odniesienia pliku IFC**), wybierając jedną z dostępnych opcji.
4 Kliknij przycisk **Importuj**.
5 Zapisz rysunek.

Istniejące współrzędne punktów odniesienia i kąty obrotu są zastępowane informacjami zapisanymi w zaimportowanym pliku IFC.

28.4.3 Eksportowanie punktów odniesienia

W przypadku, gdy na rysunku dodano lokalizację terenu, projektu lub przeglądu, te punkty odniesienia zostaną użyte podczas eksportu do IFC (za pomocą poleceń EKSPORT lub IFCEKSPORT).

Uwaga: Lokalizację terenu, lokalizację projektu i lokalizację badania, a także współrzędne geograficzne, można wyeksportować do Datasmith (*.udatasmith za pomocą poleceń EKSPORT lub DATASMITHEXPORT). Zobacz powiązany artykuł **Korzystanie z TwinMotion**.

Podczas eksportowania z BricsCAD projektu opartego na IFC utworzonego za pomocą BricsCAD w wersjach starszych niż V25, który zawiera punkty odniesienia przechowywane w starym systemie, będą one nadal eksportowane z takimi samymi wynikami jak poprzednio. W przypadku dodania punktów odniesienia za pomocą nowych poleceń, nadpiszą one stare informacje podczas eksportu IFC.

Uwaga: Eksport do IFC na podstawie starych informacji o punkcie odniesienia nie jest preferowany, ponieważ nie wszystkie informacje z początkowego importu IFC są przechowywane w pliku BSYSLIB projektu (na przykład informacje o kącie dla lokalizacji terenu). Dlatego zaleca się ręczną migrację punktów referencyjnych.

28.4.4 Ręczna migracja punktów referencyjnych

Istnieją dwie metody ręcznej migracji informacji o punktach referencyjnych z projektów BIM opartych na plikach IFC zapisanych w wersji BricsCAD starszej niż V25:

Ponowne zaimportowanie oryginalnego pliku IFC do nowego rysunku z aktualną wersją BricsCAD.

1 Otwórz nowy rysunek w bieżącej wersji BricsCAD.

2 Uruchom polecenie IMPORT i wybierz oryginalny plik IFC.

3 Zapisz rysunek.

Pochodzenie globalne (lokalizacja badania), lokalizacja projektu, lokalizacja terenu i kąty obrotu są wyprowadzane z informacji przechowywanych w importowanym pliku IFC i zapisywane w nowym pliku DWG.

Ręczne dodawanie punktów referencyjnych z bieżącą wersją BricsCAD

1 Otwórz rysunek w bieżącej wersji BricsCAD.

2 Dodaj lokalizację badania, lokalizację projektu i lokalizację miejsca za pomocą nowych poleceń USTAWLOKALIZACJĘPOMIARÓW, USTAWLOKALIZACJĘPROJEKTU i USTAWLOKALIZACJĘBUDOWY na podstawie informacji w oknie dialogowym **Menedżer lokalizacji przestrzennych** lub w oryginalnym pliku IFC zaimportowanym do rysunku.

3 Zapisz rysunek.

28.5 Importuj pliki Autodesk Revit® w BricsCAD

28.5.1 Zrzeczenie się

O ile nie wskazano inaczej, słowo **Revit** użyte w tym artykule odnosi się do oprogramowania Revit® i jego urządzeń peryferyjnych firmy Autodesk®.

28.5.2 Informacje o imporcie Revit®

Funkcja importu Revit® umożliwia importowanie plików RVT do BricsCAD jako brył 3D. Większość danych projektu i metadanych modelu, tj. klasyfikacja BIM, informacje przestrzenne, dane składu ścian, płyt, dachów, belek, kolumn, materiałów itp. są importowane z modelu Revit®.

Wybrane geometrie można importować według widoków 3D, kategorii rodzin, poziomów lub zestawów roboczych widoków, w zależności od tego, jak został skonfigurowany plik projektu Revit®.

BricsCAD *V27* obecnie obsługuje import tylko plików **Revit 2015-2026** . Poprzedni BricsCAD wersje obsługujące import Revit® pliki pokazane w poniższej tabeli. Jeśli chcesz zaimportować model utworzony w nowszej wersji programu Revit®, proszę rozważyć zaimportowanie modelu do BricsCAD jako plik IFC. Aby uzyskać więcej informacji, odwiedź stronę **IFC Import and Export w BricsCAD** artykuł.

Wersja BricsCAD BIM	Obsługiwana wersja Revit®
BricsCAD BIM V22	Revit 2015-2022
BricsCAD® BIM V23	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V24.1	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V24.2	Revit 2015-2023

Wersja BricsCAD BIM	Obsługiwana wersja Revit®
BricsCAD BIM V25.1	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V25.2	Revit 2015-2025
BricsCAD BIM V26.1	Revit 2015-2025
BricsCAD BIM V26.2	Revit 2015-2026

28.5.3 Procedura: importowanie pliku Revit® jako bryły w BricsCAD

1 Otwórz nowy plik BricsCAD.

2 Ustaw wartość zmiennej systemowej RVTRFALEVELOFDETAIL, która określa poziom szczegółowości elementów podczas importu RVT. Wartością domyślną jest **Fine**.

Ustawia wartość zmiennej systemowej RVTVALIDATEBREP, która aktywuje lub dezaktywuje sprawdzanie poprawności geometrii BREP. Wartością domyślną jest **Włączone**.

Ważne: Tylko doświadczeni użytkownicy są zachęcani do korzystania z ustawień innych niż domyślne. Muszą być świadomi tego, w jaki sposób przychodzące geometrie zostały ustawione pod względem poziomów szczegółowości w ustawieniach widoczności elementów rodziny w Revit®.

3 Wpisz **Import** w wierszu poleceń i naciśnij Enter lub kliknij ikonę BricsCAD na wstążce i wybierz **Import**, aby uruchomić polecenie IMPORT.

4 Pojawi się okno dialogowe **Importuj plik**. Wybierz **Revit Project (*.rvt)** w **Pliki typu**, wybierz plik, który chcesz zaimportować z folderu i kliknij **Otwórz**.

5 **Zostanie wyświetlony monit:** Wybierz elementy[Wszystkie/Wg widoku/byWg kategorii **Wg poziomów** Zestawy Robocze]:

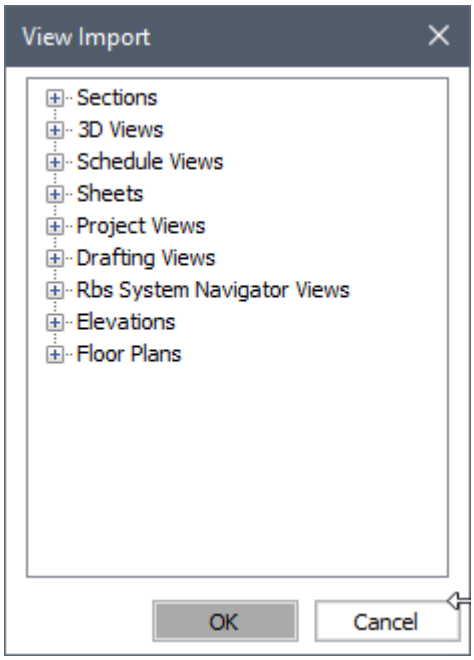
Istnieją różne filtry do importowania pliku. Wybierz filtr, którego chcesz użyć, klikając żądaną opcję w wierszu poleceń lub wpisując odpowiednie litery pogrubioną czcionką.

- **Wszystkie**

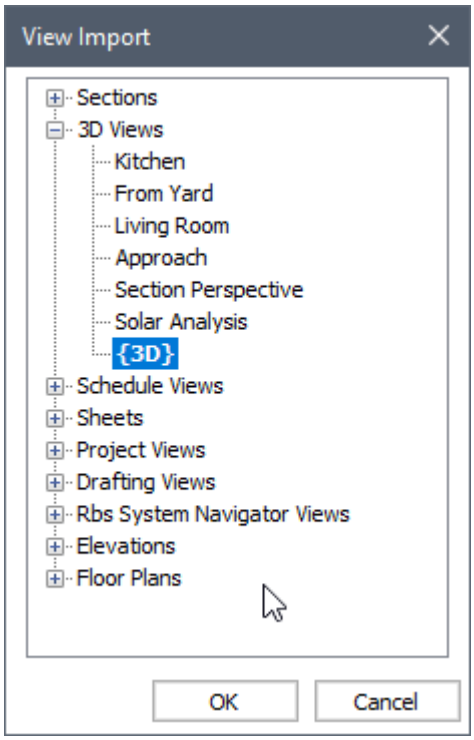
  Wszystkie elementy znajdujące się w pliku RVT zostaną zaimportowane.

- **przez Widoki**

  Wybierz widok w oknie dialogowym **Import widoku**, a elementy zostaną zaimportowane w oparciu o ustawienia Widoczność widoku lub Zastąpienia grafiki w Revit®. Widoki mają strukturę opartą na ich typach widoków.

Można rozwinąć dowolną odpowiednią lub odpowiednią kategorię typu widoku dla określonych widoków. Po rozwinięciu kategorii **Widoki** 3D wygląda ona następująco:

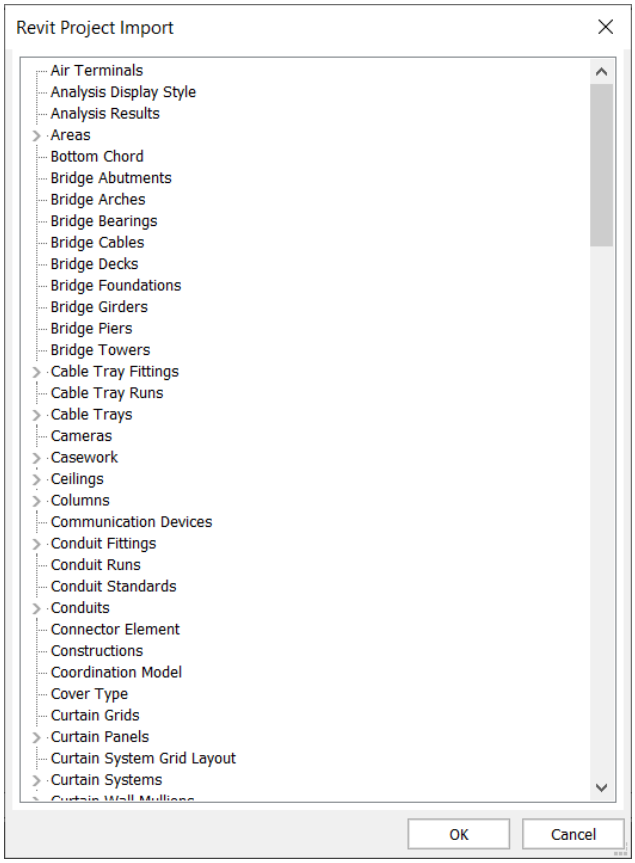
Uwaga: Widoki Revit® 3D są importowane jako BricsCAD Nazwane Widoki. Projekt Revit® ma zdefiniowanych kilka widoków 3D, które mają kilka atrybutów, takich jak pozycja kamery, typ widoku (perspektywiczny lub ortogonalny), skala (poziom powiększenia) itp.

Uwaga: Stany warstw są tworzone w celu sterowania widocznością elementów w wygenerowanym przekroju. Zaimportowane przekroje, zarówno rzut, jak i elewacja, są teraz w stanie objętości.

Uwaga: Importowanie elementów za pośrednictwem widoku 2D, tj. planów pięter itp., powoduje wyświetlenie tylko tych elementów, które są widoczne w ustawieniach widoczności lub nadpisań grafiki w modelu Revit® dla tego konkretnego widoku. Niekoniecznie przenosi elementy na odpowiedni poziom, jeśli są one ukryte w widoku planu.

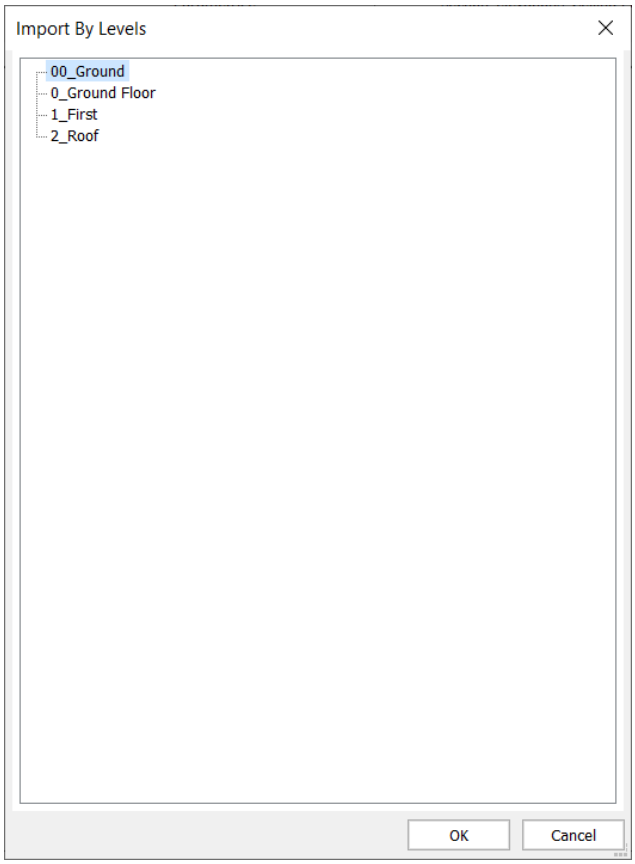
- **według kategorii**

  Można wybrać jedną lub wiele wbudowanych kategorii i typów elementów w oknie dialogowym **Import projektu programu Revit**. Elementy tych wybranych kategorii i typów elementów zostaną zaimportowane.

- **według poziomów**

  W oknie dialogowym **Importuj według poziomów** można wybrać jeden lub wiele poziomów. Elementy prowadzone na wybranych poziomach zostaną zaimportowane.

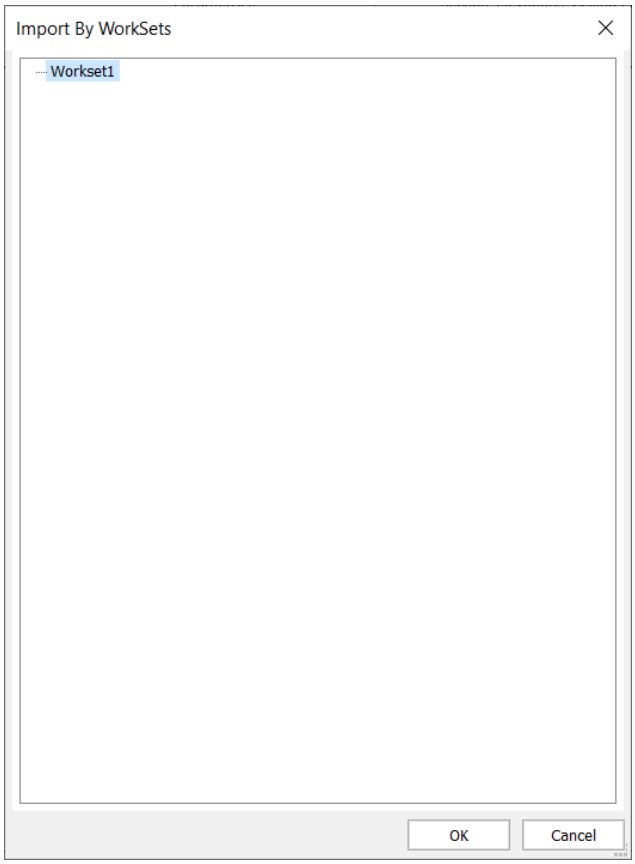

- **przez WorkSets**

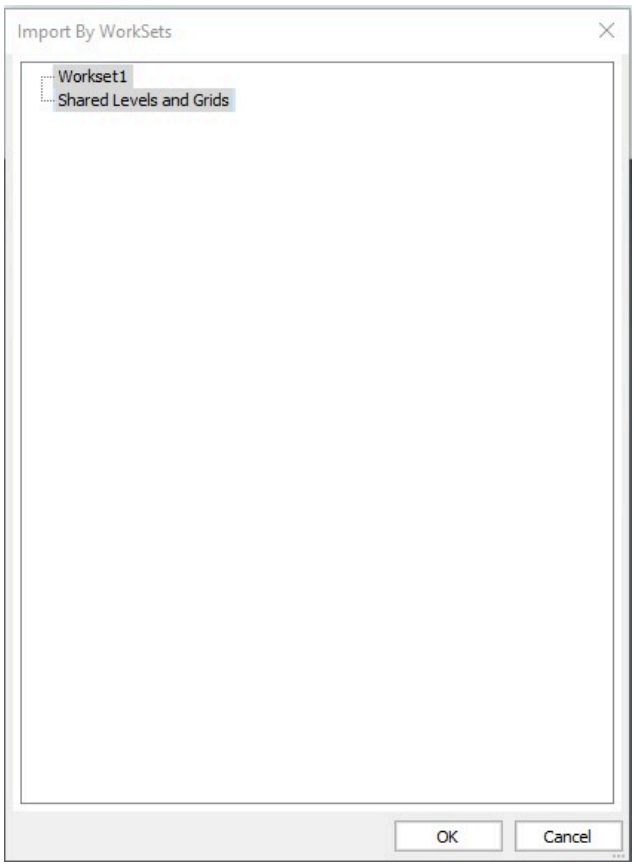
  W oknie dialogowym **Importuj według zestawów roboczych** można wybrać jeden lub wiele zestawów roboczych.

  Ta metoda importowania działa najlepiej w modelu współdzielonym Revit®. Zaleca się zaimportowanie modelu centralnego, aby upewnić się, że importowane są najnowsze informacje w zestawach roboczych. Odłączenie modelu centralnego jest opcjonalne.

  W przypadku zaimportowania nieudostępnionego modelu Revit® dostępny jest tylko zestaw **Workset1**.

W przypadku zaimportowania modelu współdzielonego Revit®, Centralnego lub Lokalnego, zestawy robocze utworzone przez użytkownika w modelu będą dostępne w oknie dialogowym. Elementy należące do tego zestawu roboczego zostaną zaimportowane.

Uwaga: **Współdzielone poziomy** i siatki oraz zestawy robocze **Workset1** są domyślnie tworzone w witrynie Revit® po włączeniu współdzielenia prac i mogą być zarządzane przez użytkownika Revit®.

6 Jeśli wybrano importowanie według widoku, użyty zostanie poziom szczegółowości wybranego widoku ustawiony na stronie Revit®.

7 W przypadku pozostałych opcji import jest kontrolowany przez wartości zmiennych systemowych RVTRFALEVELOFDETAIL i RVTVALIDATEBREP.

8 Wybierz widok, kategorie, poziomy lub zestawy zadań, które chcesz zaimportować i kliknij **OK.** Plik RVT jest importowany jako geometria brył 3D z ich klasyfikacją BIM, materiałami, kompozycjami itp.

Zaimportowane dane dotyczące składu:

- Ściana, Strop, Dach.
- Wystąpienia rodziny z parametrem materiału konstrukcji (z testowanych RVT mogą to być Belki i Słupy).
- Warstwy - w tym materiał fizyczny, funkcja, grubość
- W przypadku materiałów fizycznych wyglądy (niestandardowe włazy) są wyodrębniane do poszczególnych plików PAT
- Pliki PAT są dodawane w folderze "RvtPatterns" w folderze Support
- Ustawianie powierzchni odniesienia dla ścian (przed przypisaniem kompozycji)

Uwaga: Niektóre z Revit® rodziny systemów, takie jak ściany i podłogi itp., są importowane do BricsCAD jako bryły 3D, dzięki czemu możesz bezpośrednio modyfikować ich geometrię. Dotyczy to również komponentów Model-In-Place i typów elementów, takich jak fasady, które można zdefiniować geometrycznie za pomocą profilu.

Jednak inne rodziny systemów zaprojektowane z wbudowanymi ograniczeniami, tj. schody i ściany osłonowe itp. są importowane do BricsCAD jako oddzielne odniesienia do bloków. Na przykład typy paneli kurtynowych i słupków kurtynowych, które tworzą typ ściany kurtynowej w Revit®, będą istnieć jako oddzielne odniesienia blokowe. Dotyczy to również wszystkich innych ładowanych rodzin, takich jak meble, umieszczonych w modelu Revit®. Więcej informacji można znaleźć w artykule Praca z blokami.

28.5.4 Importowanie rodziny Revit® w BricsCAD

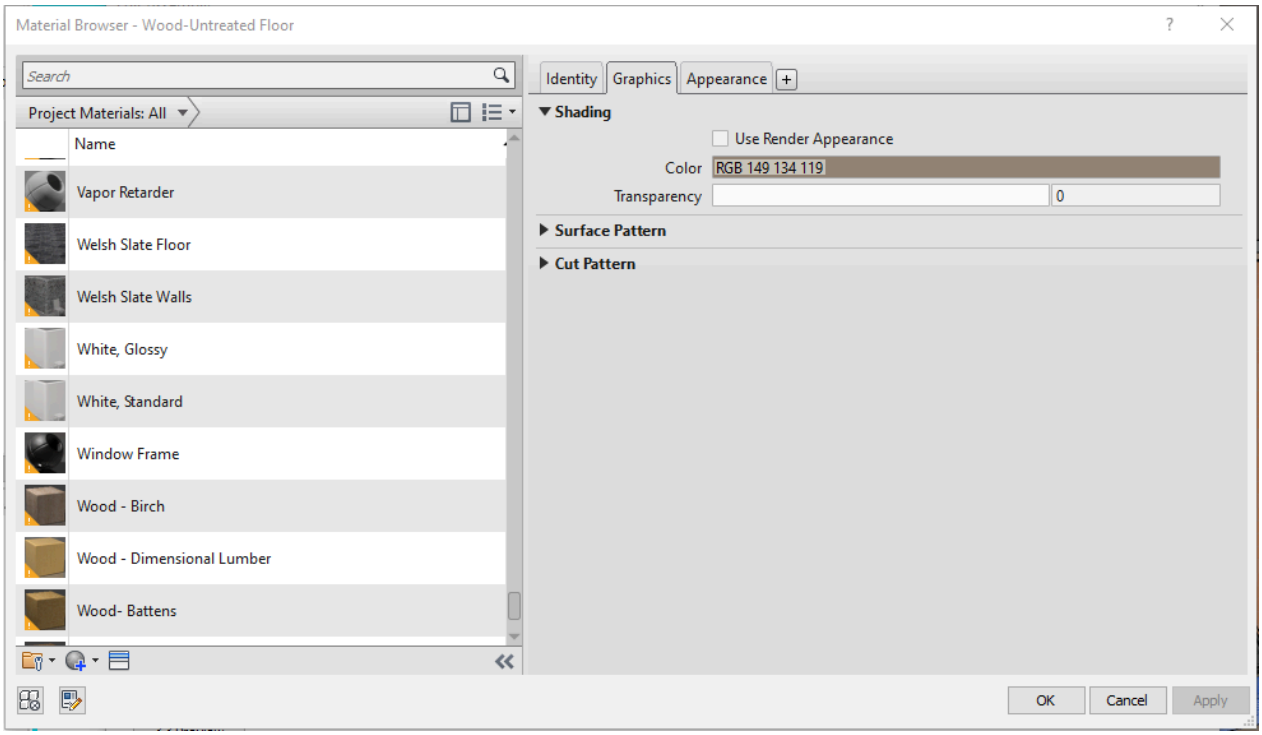
Więcej informacji można znaleźć w artykule **Importowanie rodzin Autodesk Revit® w BricsCAD.**

28.5.5 Tekstura i grafika importowanych geometrii

Chociaż informacje o projekcie i metadane elementów w modelu Revit® są przenoszone do BricsCAD, istnieją pewne ustawienia, które sprawiają, że importowane bryły 3D odpowiadają oryginalnej grafice ustawionej w Revit®.

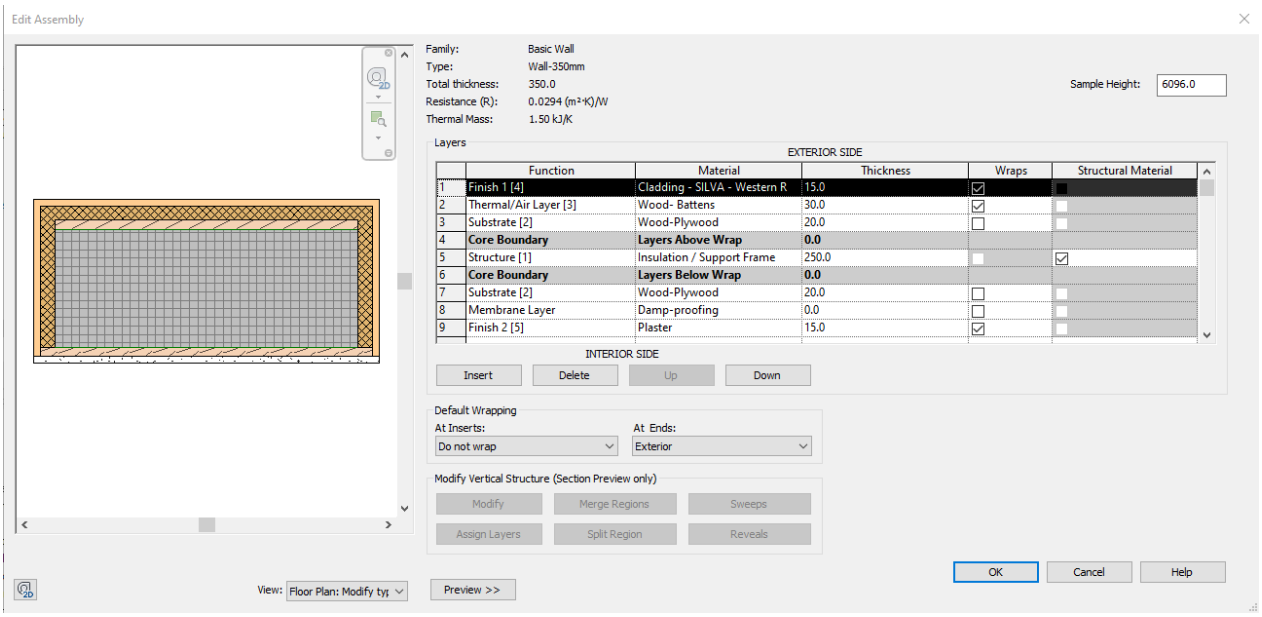
Aby zachować spójność informacji graficznych podczas procesu importowania, upewnij się, że ustawienia kolorów RGB i przezroczystości są prawidłowe.Revit® Przeglądarka materiałów jest ustawiona na żądane wartości.

W poniższym przykładzie przyjęte wartości to **RGB 149 134 119** i **0** (%) odpowiednio dla kolorów i wartości przezroczystości.

Jeżeli importowany element jest Revit® Rodzina systemów z możliwością definiowania jej zespołu strukturalnego, czyli typu ściany, składająca się z różnych warstw materiałów lub funkcji, BricsCAD stosuje wartości szablonu kolorów z najdalszych materiałów (zarówno po stronie zewnętrznej, jak i wewnętrznej) odpowiednio do odpowiadających im powierzchni geometrycznych.

Weźmy przykład z poniższej ilustracji, wartości będą pochodzić z materiałów przypisanych do warstw 1 i 9, którymi są odpowiednio **Okładzina...** i **Tynk**.

W przeciwnym razie strona BricsCAD zastosuje wartość koloru i ustawienia przezroczystości, jeśli ma to zastosowanie, do bryły 3D, zastępując odpowiednie części rodziny Revit®. Dotyczy to również tych rodzin i komponentów, które zostały załadowane do zaimportowanego projektu Revit®.

28.6 Importowanie rodzin Autodesk Revit® w BricsCAD

28.6.1 Polecenia

IMPORT, BMWSTAW

28.6.2 Zrzeczenie się

O ile nie wskazano inaczej, słowo **Revit** używane w tym artykule odnosi się do oprogramowania Revit® i jego urządzeń peryferyjnych firmy Autodesk®.

28.6.3 Ważne powiadomienie przed rozpoczęciem

Import RFA jest w toku. Zobacz polecenie BMWSTAW.

BricsCAD *V27* obecnie obsługuje tylko import plików **Revit 2015-2025**. Poprzednie wersje BricsCAD obsługują importowanie plików Revit®, jak pokazano w poniższej tabeli. Jeśli chcesz zaimportować model utworzony w późniejszej wersji Revit®, rozważ zaimportowanie modelu do BricsCAD jako pliku IFC. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Import i eksport IFC w BricsCAD**.

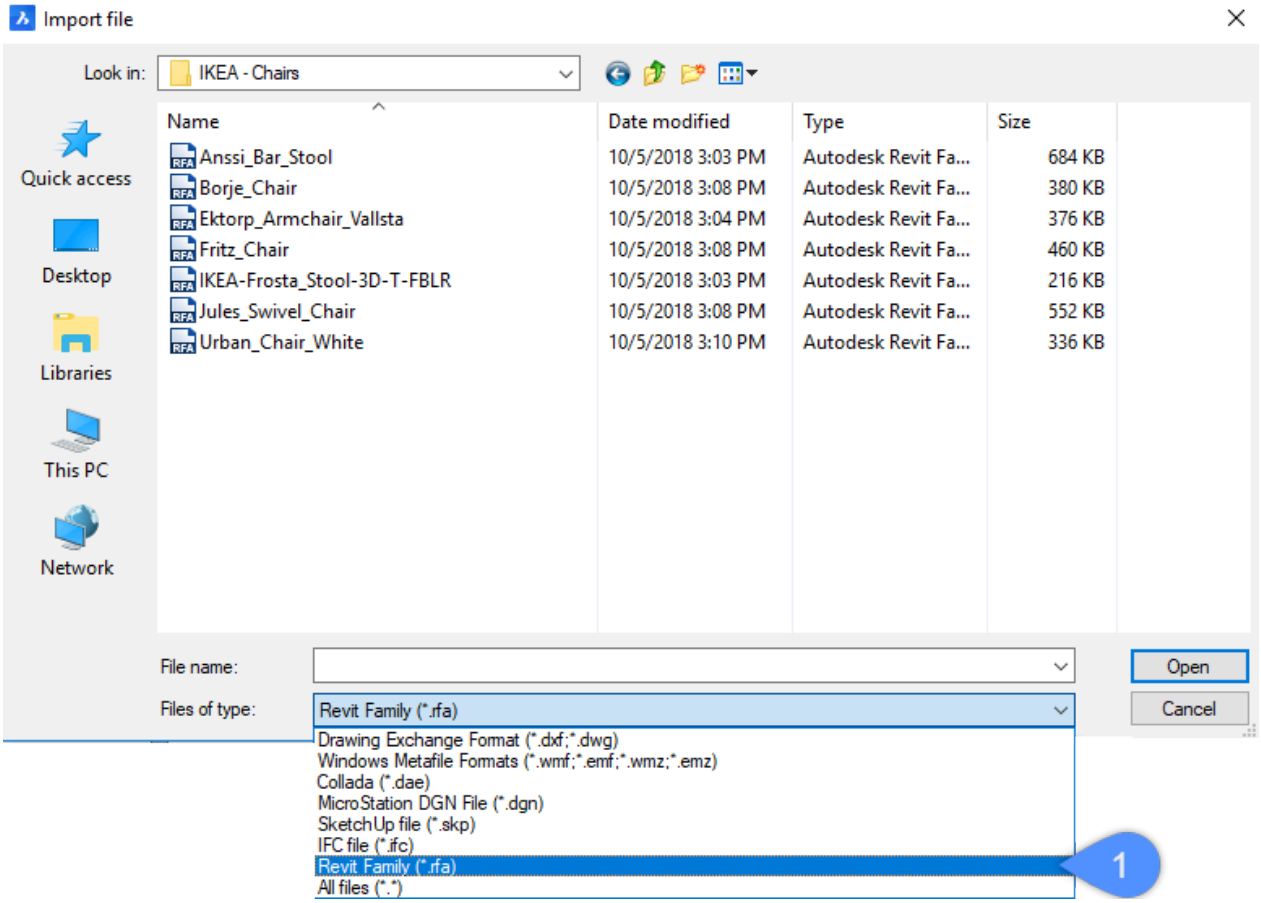
Wersja BricsCAD BIM	Obsługiwana wersja Revit®
BricsCAD BIM V22	Revit 2015-2022
BricsCAD® BIM V23	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V24.1	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V24.2	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V25.1	Revit 2015-2023
BricsCAD BIM V25.2	Revit 2015-2025
BricsCAD BIM V26.1	Revit 2015-2025

28.6.4 Importowanie plików rodziny RFA

1 Uruchom polecenie IMPORT.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Importuj plik**.

2 Wybierz **Revit Family (plik *.rfa)** (1) z listy **Pliki typu**.

3 Wybierz plik RFA, który chcesz zaimportować.

4 Kliknij przycisk **Otwórz**, aby zaimportować witrynę Revit® Rodzina.

Po zaimportowaniu pliku rodziny RFA geometria z tego pliku jest dołączana do BricsCAD jako oddzielne bryły 3D.

28.6.5 Procedura: wstawianie plików rodziny RFA

Uwaga:

- Gdy DLUW = WŁ (Dynamiczny LUW), jednostka RFA wyrównuje się z bryłą 3D pod kursorem.
- Gdy DYN = WŁ (wymiary dynamiczne), odległości od najbliższej równoległej krawędzi na powierzchni wyświetlanej bryły 3D.

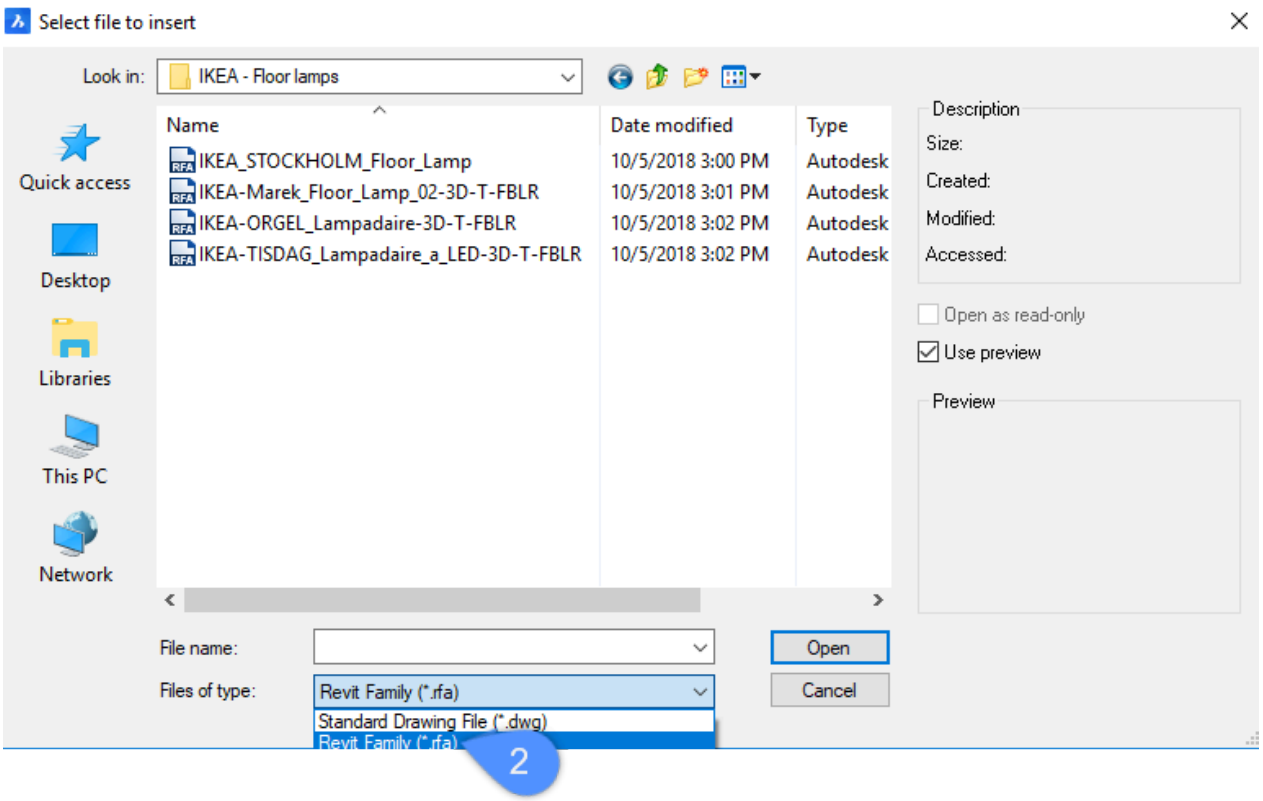
Korzystanie z BMWSTAW

1 Uruchom polecenie BMWSTAW.

1 Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Plik**.

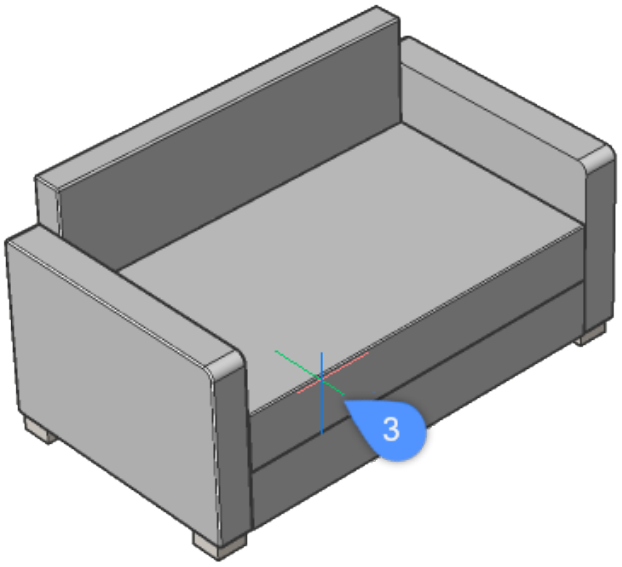
2 Przejdź do folderu, w którym zapisane są pliki rodziny RFA.

3 Wybierz **Revit Family (plik *.rfa)** (2) z listy **Pliki typu**.

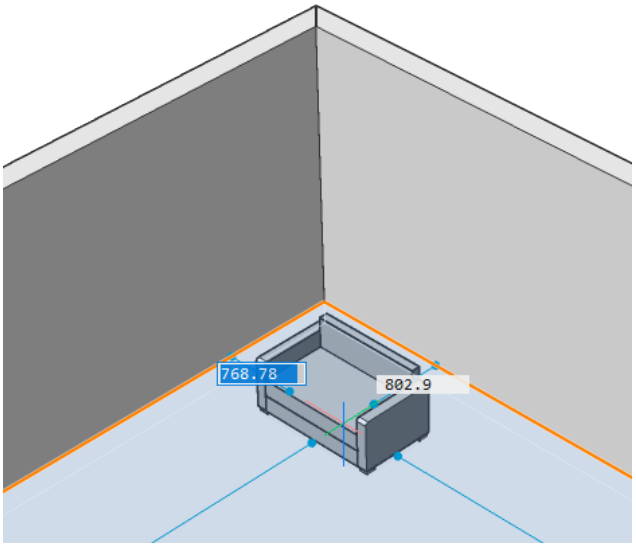

4 Wybierz plik RFA, który chcesz zaimportować.

5 Wybrany plik zostanie dołączony do kursora (3).

Poniższa ilustracja przedstawia wstawianie sofy z rodziny Revit®, gdy zarówno **WYM**, jak i **DLUW** są włączone.

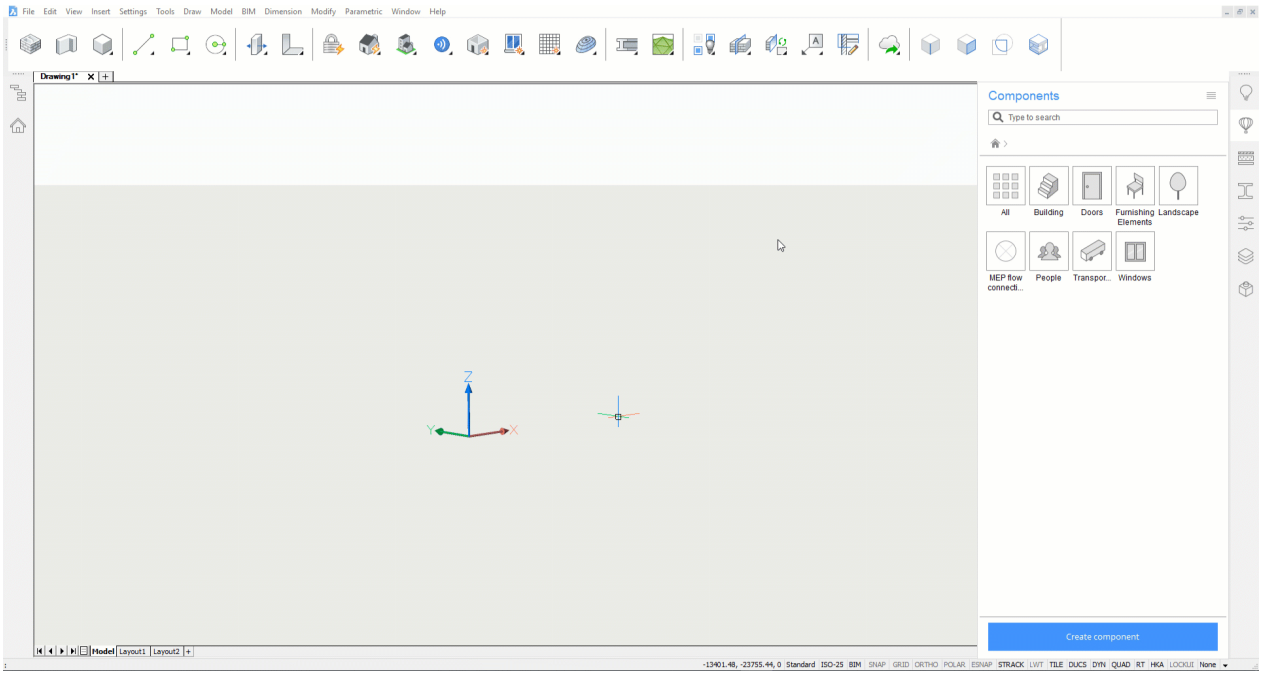
6 Wykonaj następujące czynności, aby umieścić wybrany plik rodziny RFA przy użyciu pól wymiarów dynamicznych:

- Naciśnij klawisz Tab, aby wybrać jedno z pól wymiaru dynamicznego, a następnie wpisz wartość i naciśnij klawisz Tab, aby zablokować wymiar. Zablokowany wymiar zmieni kolor na czerwony.
- Powtórz poprzedni krok, aby zablokować inne pole wymiaru dynamicznego.
- Opcjonalnie naciśnij klawisz Tab, aby dostosować wymiary dynamiczne.
- Naciśnij Enter, aby zaakceptować bieżącą pozycję.

Korzystanie z panelu Biblioteka

1 Aby wstawić folder rodziny RFA do panelu **Biblioteki**, dodaj ścieżkę folderu głównego RFA do ścieżki katalogu Biblioteki w oknie dialogowym **Ustawienia**. Zawartość folderu głównego i wszystkich podfolderów będzie dostępna w panelu **Biblioteka**.

Poniższy animowany GIF pokazuje, jak dodać ścieżkę folderu głównego RFA do ścieżki katalogu komponentów.

Pliki rodziny RFA są gotowe do wstawienia do przestrzeni modelu.

W razie potrzeby wybierz opcję **Generuj miniatury** z menu podręcznego w panelu **Biblioteka**.

2 Przeciągnij i upuść plik RFA z panelu **Biblioteka** do przestrzeni modelu.

28.7 Korzystanie z Xref'ów

28.7.1 Polecenia

ODN, ODDOŁĄCZ, OTWÓRZODN, PRZYTODN

28.7.2 Informacje

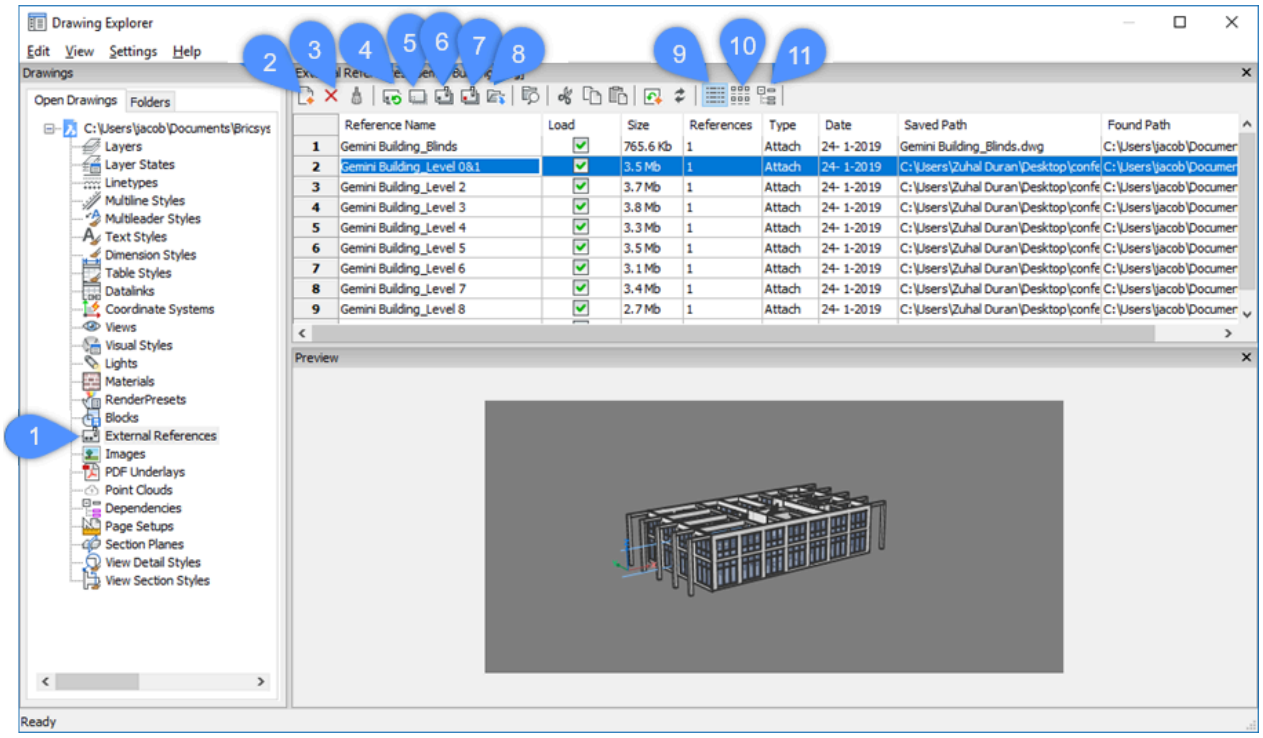
Korzystanie z zewnętrznych odniesień lub Xrefs umożliwia wstawienie dowolnego modelu do bieżącego modelu BIM. Zamiast kopiować model, w modelu głównym zapisywane jest tylko odniesienie do modelu źródłowego. Do jednego modelu głównego można dołączyć wiele modeli bez znaczącego zwiększania rozmiaru bieżącego modelu. Kolejnymi zaletami korzystania z Xrefs jest to, że modele źródłowe mogą być edytowane jednocześnie przez różnych członków zespołu projektowego, a model główny może być zawsze aktualizowany, aby pokazać najnowszą wersję każdego z modeli źródłowych.

Uwaga: Za pomocą zmiennej systemowej XDWGFADECTL można odróżnić jednostki XRef od jednostek w bieżącym rysunku. Ta zmienna systemowa umożliwia wygaszenie wyświetlania XRef. Możesz podać wartości od 0 (brak zanikania) do 90, aby zmienić domyślną wartość zanikania.

28.7.3 Procedura: zarządzanie XRef w bieżącym rysunku

1 Otwórz okno dialogowe **Eksplorator Rysunku** i kliknij sekcję **Załączniki Zewnętrzne**.

Zostanie wyświetlony panel podglądu XRef, umożliwiający użytkownikowi dołączenie modelu lub zarządzanie istniejącymi XRefami na liście. Poniższa ilustracja przedstawia panel podglądu XRef.

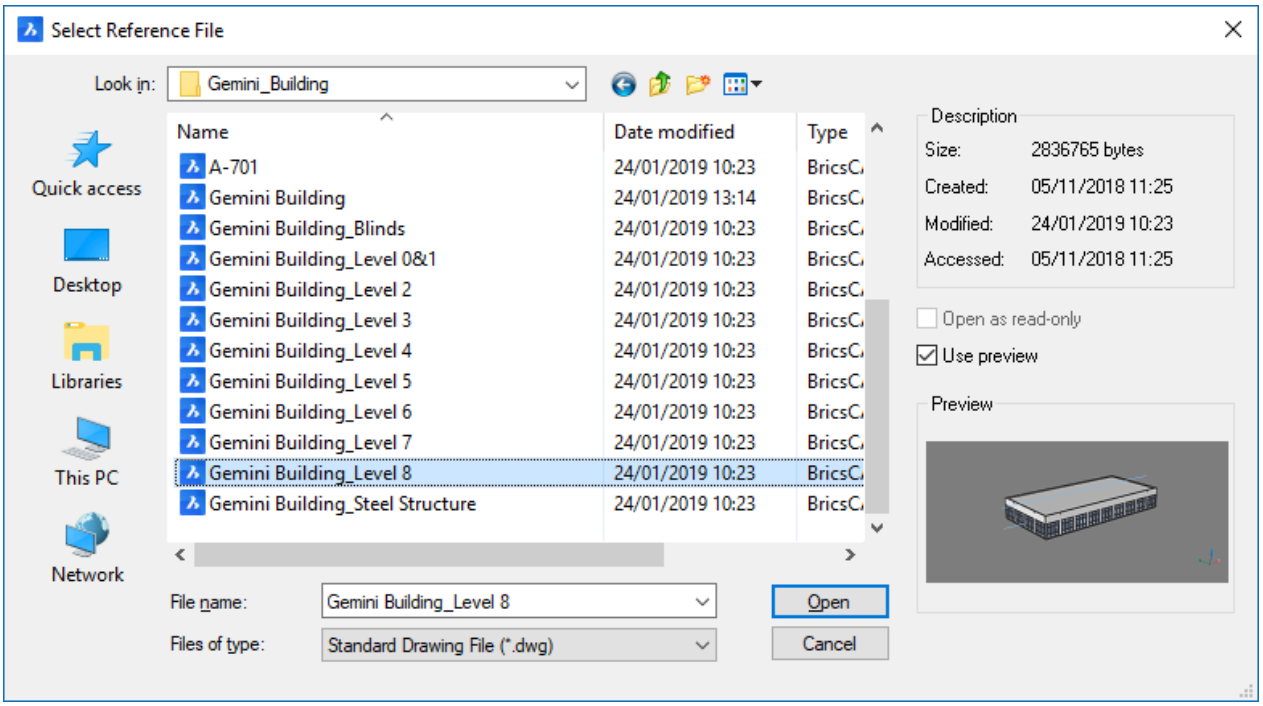
Załączniki Zewnętrzne(1)	Pokazuje sekcję Odnośników Zewnętrznych.
Dołącz XRef (2)	Dołącza model jako odniesienie zewnętrzne.
Odłącz XRef (3)	Całkowicie usuwa wybrany XRef z bieżącego modelu.
Przeładuj XRef (4)	Przeładowuje wybrany XRef. Jest to przydatne, gdy modele źródłowe zostały zmienione i chcesz zobaczyć zaktualizowane wersje w modelu głównym.
Rozładuj XRef (5)	Odłączna wybrany odnośnik xref. Powoduje to ukrycie odnośnika xref.
Binduje XRef (6)	Scala modele źródłowe na stałe z bieżącym rysunkiem. Scalenie XRef z bieżącym rysunkiem powoduje, że XRef staje się częścią rysunku. Odniesienia do XRef znikają z Eksploratora rysunku.
Wstaw XRef (7)	Konwertuje XRefs na bloki.
Otwórz XRef (8)	Otwiera przywołany rysunek.

Widok szczegółowy (9)	Wyświetla szczegóły XRef'ów.
Widok ikony (10)	Wyświetla ikony XRef.
Widok drzewa (11)	Wyświetla relacje między XRefami w widoku przypominającym drzewo.

2 Aby dołączyć modele z odniesieniami zewnętrznymi, kliknij przycisk narzędzia **Dołącz XRef** w oknie dialogowym **Eksploratora rysunków**.

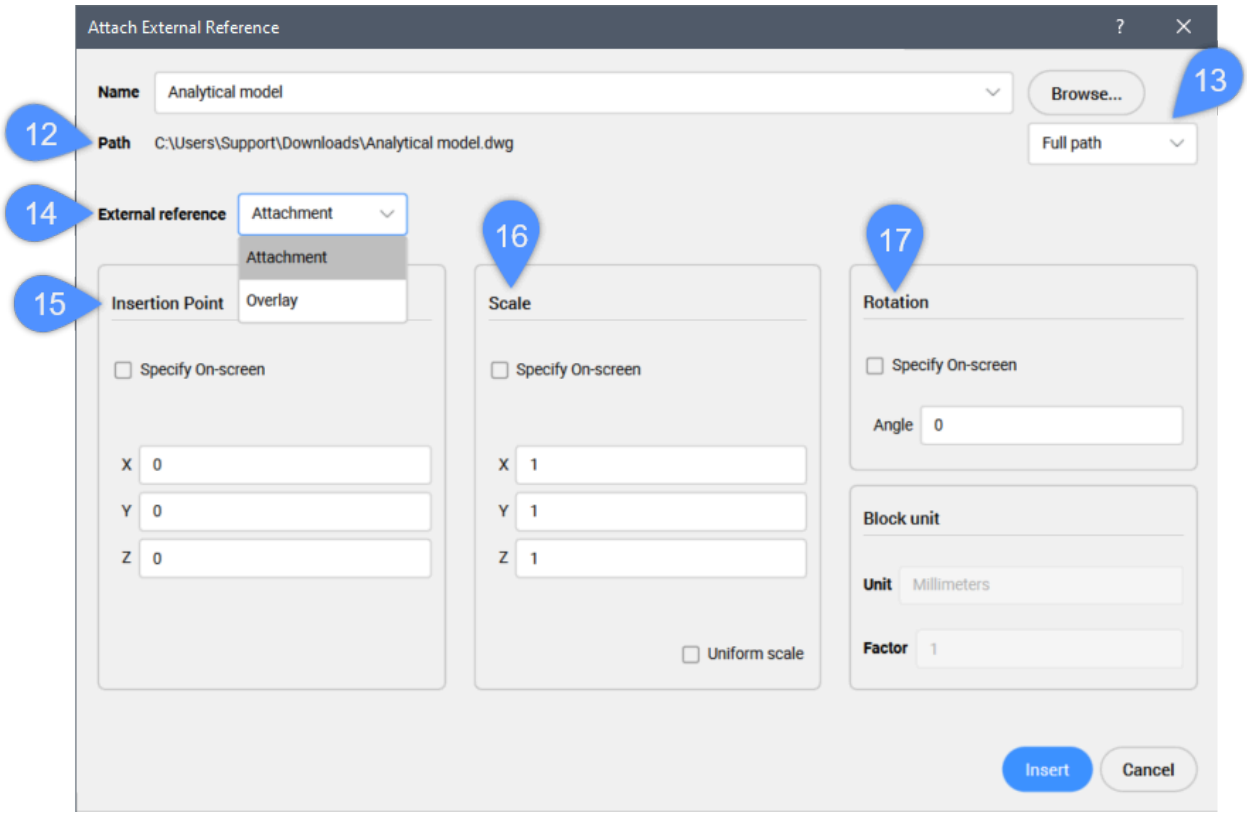
Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Wybierz plik referencyjny**.

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe **Wybierz plik referencyjny**. W tym oknie dialogowym wybierz plik DWG, który chcesz dołączyć do modelu głównego, a następnie kliknij **Otwórz**.

Następnie wyświetlone zostanie okno dialogowe **Dołącz odnośnik zewnętrzny**.

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe **Dołącz zewnętrzny odnośnik**. Poniższa tabela przedstawia poszczególne opcje okna dialogowego **Dołącz zewnętrzny odnośnik**. W tym oknie dialogowym wybierz opcje, które chcesz zastosować, a następnie kliknij przycisk **OK.**

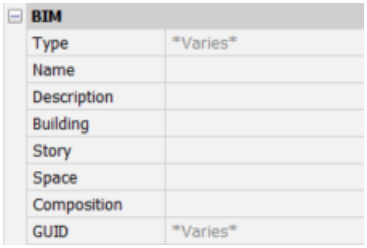

Pole ścieżki (12)	Wyświetla pełną ścieżkę wybranego rysunku.
Typ ścieżki (13)	Obejmuje opcje **pełnej ścieżki**, **ścieżki względnej** i **braku ścieżki**. **Pełna ścieżka**: Po przeniesieniu rysunku zawierającego XRef do innej lokalizacji, BricsCAD nadal będzie szukał XRef w poprzedniej lokalizacji i nie znajdzie tego XRef. **Ścieżka względna**: Po przeniesieniu rysunku zawierającego XRef do innej lokalizacji, nowa ścieżka pliku zostanie utworzona w nowej lokalizacji. Folder plików zostanie poprawnie skonfigurowany przy użyciu tej samej struktury folderów, co pierwszy.

Zewnętrzny Odnośnik typ (14)	Obejmuje typy odniesienia **Załącznik** i **Podkład**. **Załącznik**: Dołącza wszystkie XRef, w tym zagnieżdżone XRef. Na przykład, masz pierwszy poziom XRef "X", który zawiera zagnieżdżone XRef "Y" i "Z". Po wybraniu opcji dołączania pierwszy poziom XRef i jego zagnieżdżone XRef Y i Z zostaną dołączone do rysunku. **Podkład**: Dołącza tylko pierwszy poziom odnośnika (X), zagnieżdżone odnośniki (Y, Z) nie zostaną załadowane. Może to również służyć do zapobiegania odwołaniom cyklicznym.
Punkt wstawiania (15)	Umożliwia użytkownikowi określenie punktu wstawienia na ekranie lub w polach X, Y, Z.
Skala (16)	Umożliwia użytkownikowi określenie skali na ekranie lub w polach X, Y, Z. Zaznacz opcję **Jednolita skala**, aby określić skalę w polu X.
Obrót (17)	Umożliwia użytkownikowi określenie kąta obrotu na ekranie lub w polu **Kąt**.

Należy pamiętać, że opcja **BIM Odnośnik** z BIM Klasyfikuj pozwala sklasyfikować model jako odnośniki zewnętrzne. Identyfikacja informacji nie będzie wyraźnie reprezentowana w obecnym modelu ani w bazie danych projektu. Takie informacje pojawiają się po dołączeniu modelu do innego projektu. Aby to zrobić, wykonaj powyższy krok.

Poniższa ilustracja przedstawia kategorię BIM w panelu **właściwości** po dołączeniu modelu, który został sklasyfikowany jako XRef.

3 Aby odłączyć istniejący XRef, wybierz XRef, który chcesz odłączyć w modelu głównym, a następnie kliknij przycisk narzędzia **Odłącz XRef** w oknie dialogowym **Eksploratora rysunku**.

Wybrane XRefs zostaną odłączone.

Uwaga: Naciśnij i przytrzymaj klawisz Ctrl, aby zaznaczyć wiele odnośników XRef lub odznaczyć wybrany odnośnik XRef.

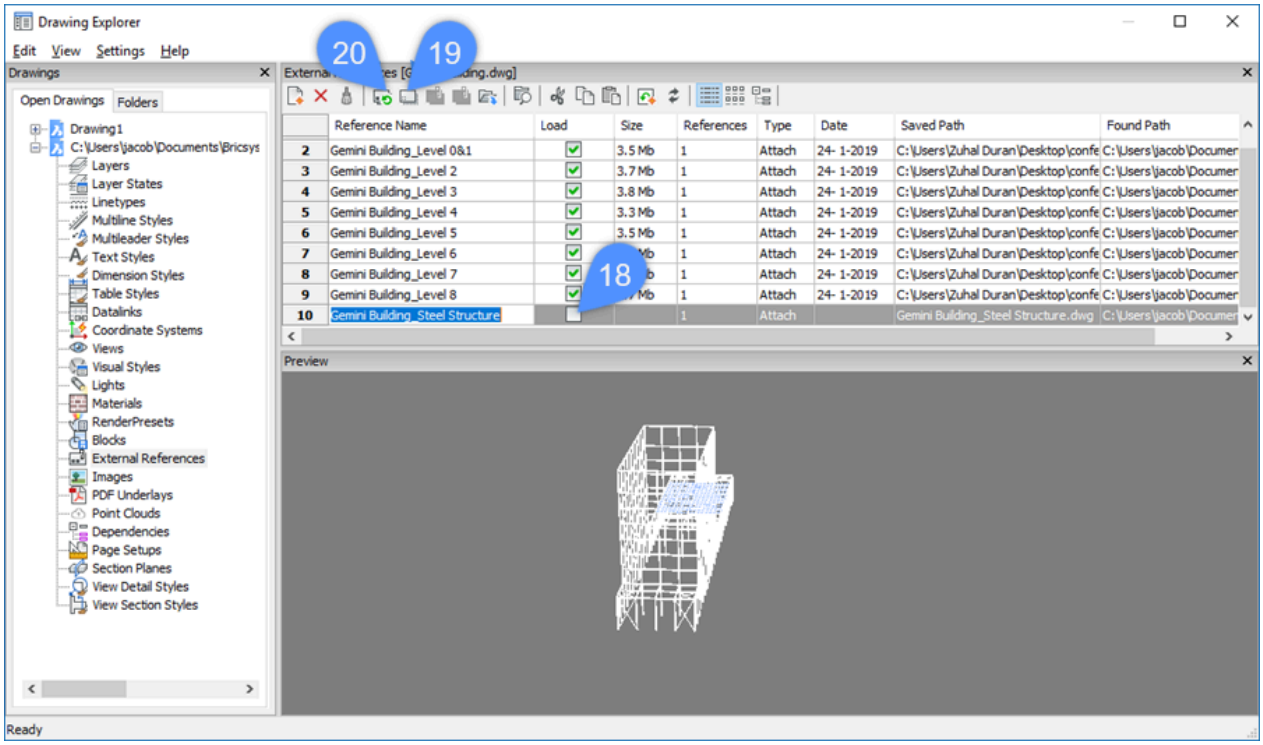
4 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby rozładować i ponownie załadować istniejący XRef.

- Kliknij kolumnę **Załaduj** (18) załadowanego XRef.

  Ten XRef jest rozładowywany w głównym modelu.

  Aby ponownie załadować XRef, zaznacz pole ładowania tego XRef.
- Wybierz XRef, a następnie kliknij przycisk narzędzia Rozładuj XRef (19) na pasku narzędzi Szczegóły.
- Wybierz odłączony XRef, a następnie kliknij przycisk narzędzia Załaduj Ponownie XRef (20).

  Poniższa ilustracja przedstawia przyciski narzędzi **Załaduj** kolumnę (18), Rozładuj XRef (19) i Załaduj ponownie XRef (20) w **Eksploratorze rysunków**.

5 Aby zmodyfikować typ załącznika, kliknij kolumnę **Typ** istniejącego XRef i przełącz z **Załącz** na **Nakładka** lub odwrotnie. Ten sam proces można zastosować do modyfikacji **zapisanej ścieżki** XRef i **znalezionej ścieżki** nakładki.

6 Kliknij **X**, aby zamknąć okno dialogowe. Zauważ, że wprowadzone zmiany pojawiają się po zamknięciu **Eksploratora rysunku**.

29. Dokumentacja projektowa

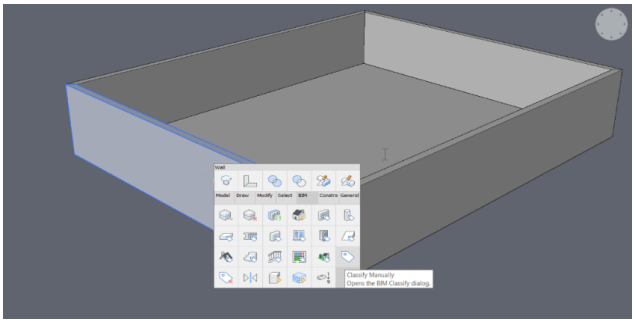
29.1 Adnotacje w 3D

29.1.1 Polecenia

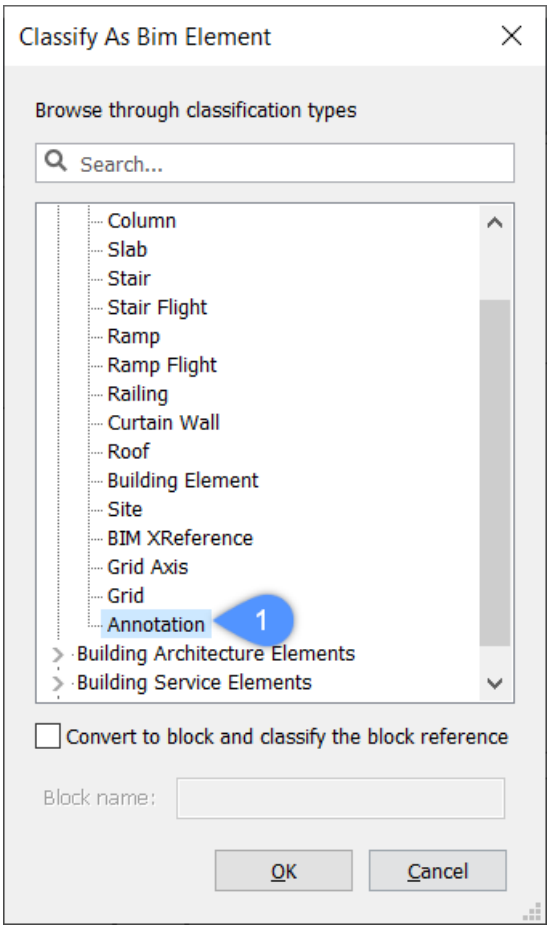
BIMTAG, BIMKLASYFIKUJ

29.1.2 BIM klasyfikuj jako adnotację

1 Zaznacz bryłę i wybierz **Klasyfikuj ręcznie** w Quad lub sklasyfikuj jako **Inne** po uruchomieniu BIMKLASYFIKUJ w wierszu poleceń:

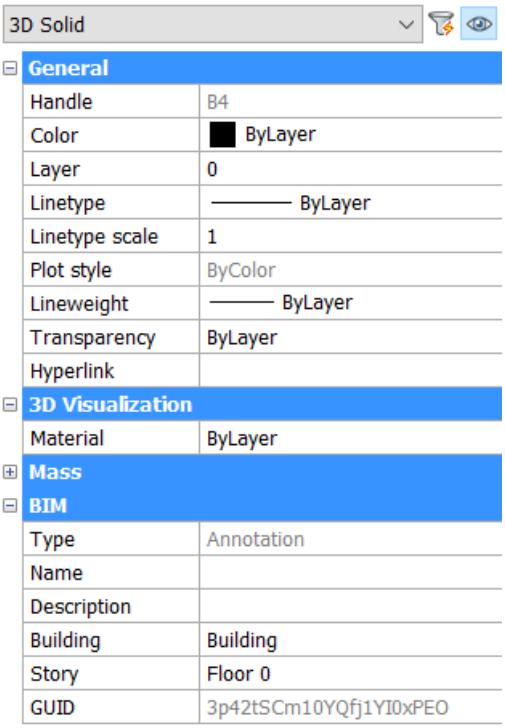

2 Wybierz klasyfikację jako **Adnotacja(1)** w folderze **Elementy rdzenia budynku** i kliknij **OK**:

3 Po otwarciu panelu **Właściwości** wybranej bryły można zmienić **Nazwa**, **Opis**, **Budynek** i **Kondygnacja**.

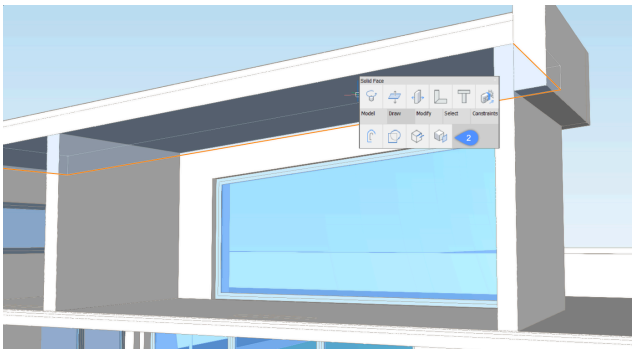
Uwaga: Właściwość **GUID** nie może zostać zmieniona, ponieważ posiada unikalny, automatycznie generowany ciąg znaków.

29.1.3 Wyświetlanie dodatkowych informacji o materiale wykończeniowym

Ta procedura umożliwia dodanie informacji projektowych do betonowej konstrukcji dachu.

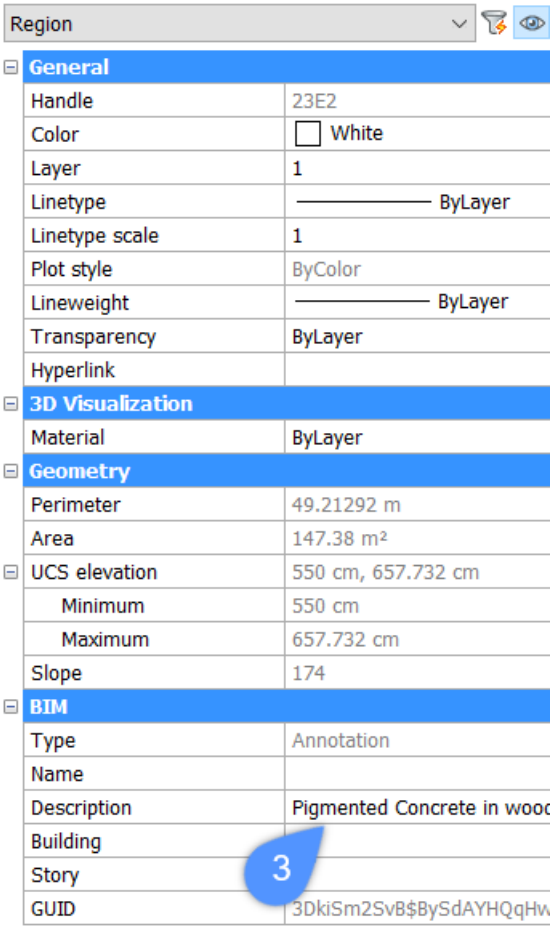
1 Użyj polecenia XPOWIERZCHNIE (2) pod **Rysuj** w quadzie, aby wyodrębnić powierzchnię encji **Dach**. Region został utworzony.

2 Sklasyfikuj region jako **Adnotacja**, jak pokazano powyżej.

3 Wprowadź żądany tekst w polu **Opis** (3) (znajdującym się w panelu **Właściwości**):

Uwaga: Domyślnie znacznik BIM odwołuje się do właściwości **Opis**.

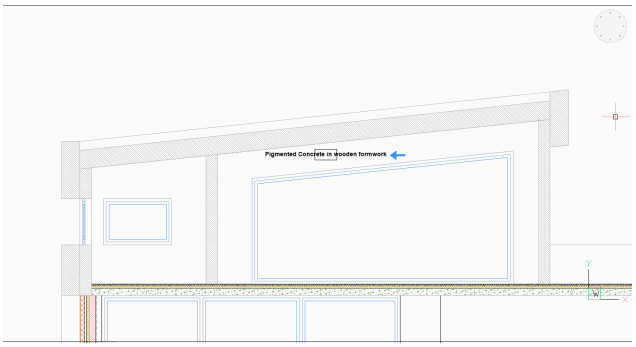
4 Utwórz przekrój przez region (za pomocą polecenia BIMPRZEKRÓJ) i wybierz **Generuj przekrój**(4) ( ) z Quad:

5 Otwórz wygenerowany rysunek przekroju.

6 Wpisz BIMTAG w wierszu poleceń lub wybierz **Oznacz automatycznie** w zakładce **Adnotacje** na Wstążce.

Dodany tekst znajduje się teraz na rysunku 2D:

29.1.4 Pokaż pole powierzchni wyodrębnionej powierzchni

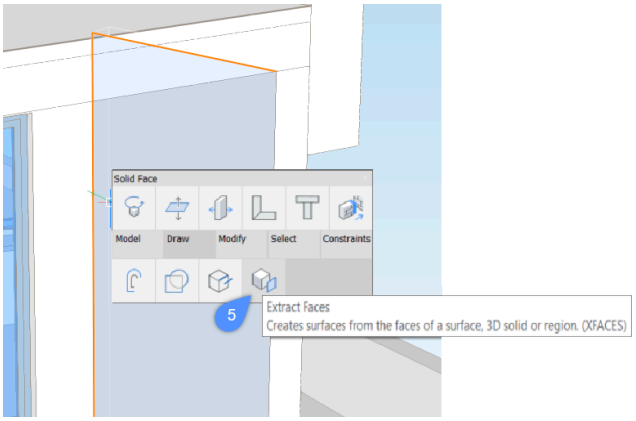
Ta procedura uczy, jak wyświetlać inne właściwości jednostki sklasyfikowanej jako obiekt **Adnotacje**.

Uwaga: Znacznik adnotacji domyślnie pobiera informacje z właściwości **Opis**.

Więcej informacji na temat tagowania można znaleźć w artykule **Korzystanie z tagów BIM**.

1 Wybierz twarz, z której chcesz wyodrębnić informacje.

2 Wybierz **Wyodrębnij Powierzchnie(5)** z Quad. Region został utworzony.

3 Sklasyfikuj region jako **Adnotacja** jak powyżej.

4 Utwórz przekrój przez bryłę (za pomocą polecenia BIMPRZEKRÓJ) i wybierz **Generuj przekrój** ( ) z Quad.

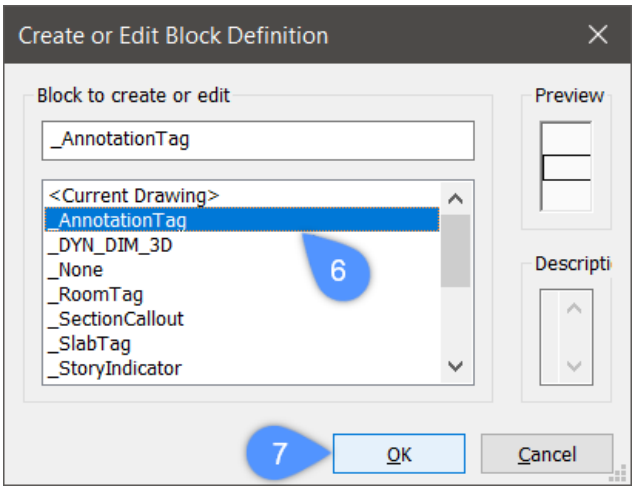
5 Otwórz wygenerowany rysunek przekroju.

6 Wpisz BIMTAG w wierszu poleceń lub wybierz **Oznacz automatycznie** w zakładce **Adnotacje** na Wstążce.

Uwaga: Znacznik wydaje się pusty, ponieważ domyślnie odnosi się do właściwości **Opis**.

7 Uruchom polecenie BEDYCJA.

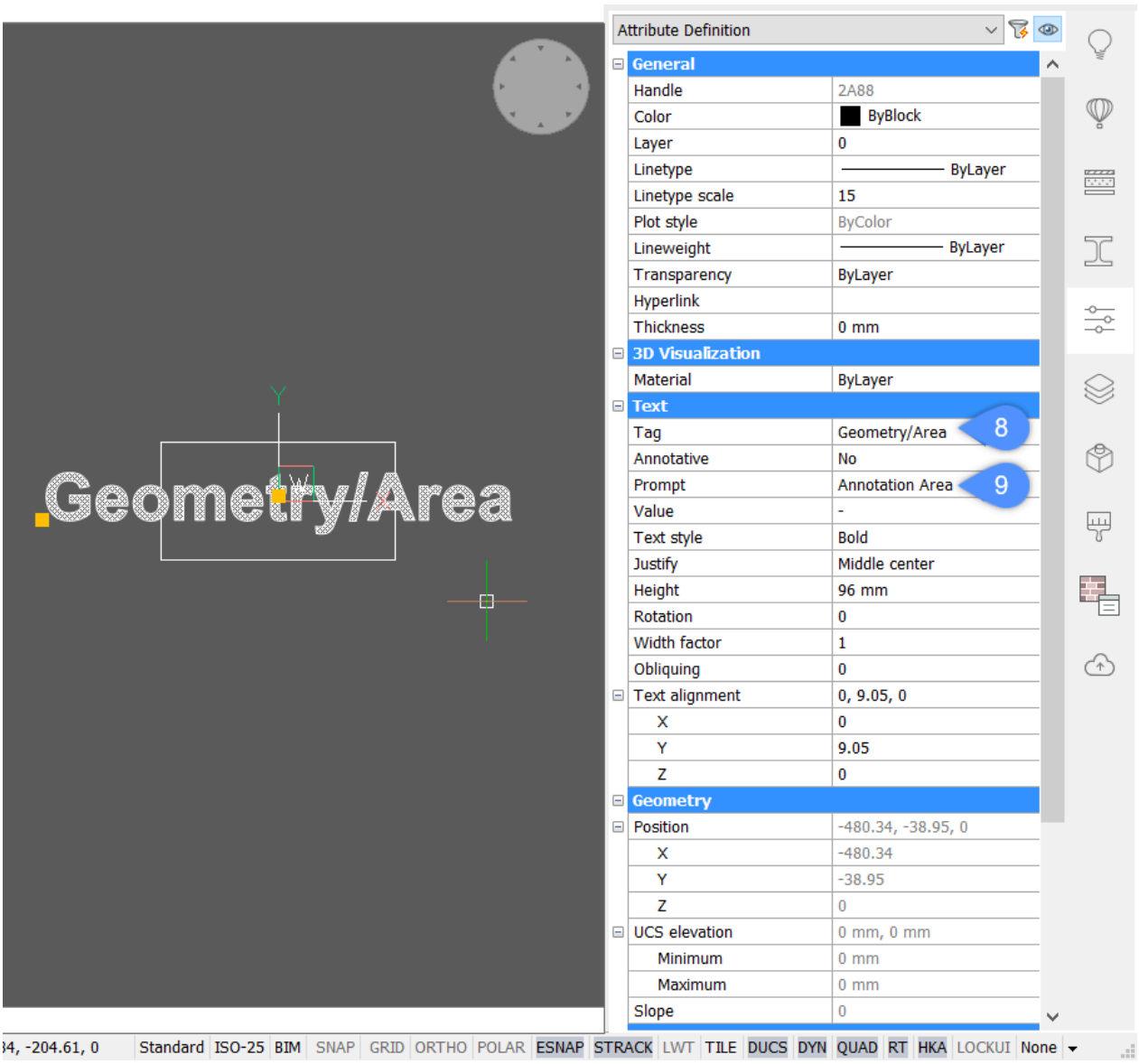
8 Wybierz **_AnnotationTag (6)** i kliknij **OK (7)** .

9 Wybierz definicję atrybutu w panelu **Właściwości**.

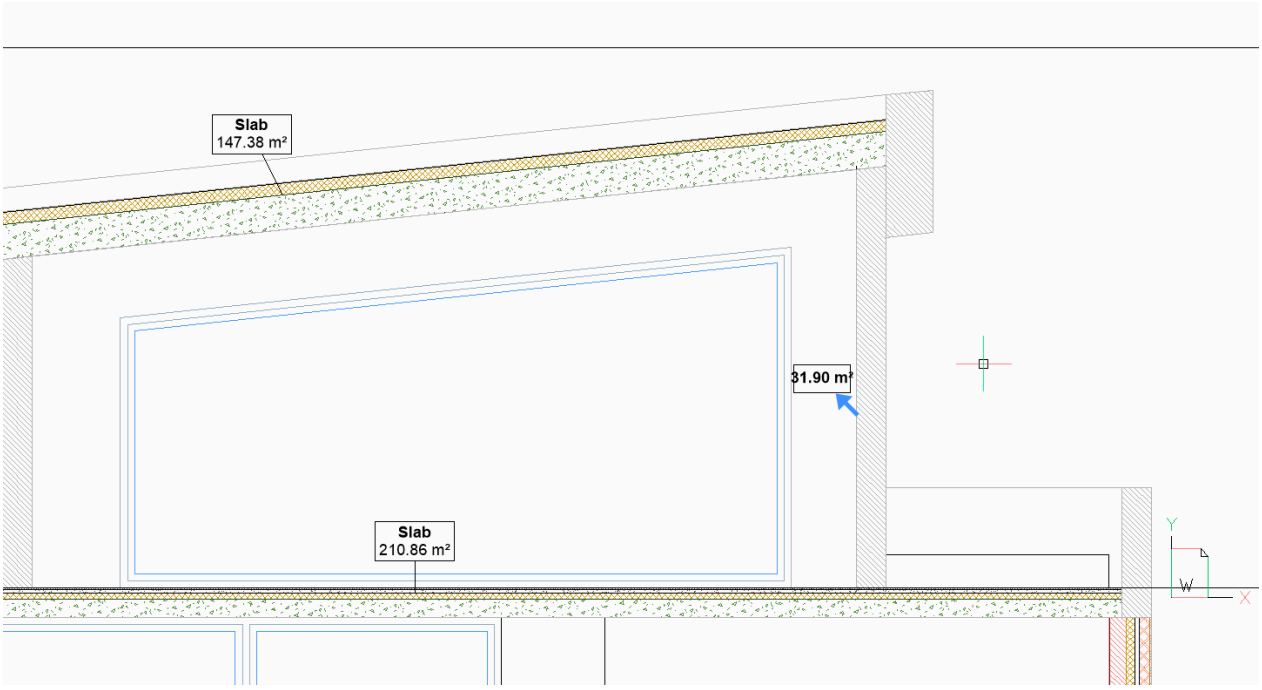
10 Edytuj właściwość **Tag** i zmień ją na **Geometry/Area (8)**.

11 **(Opcjonalnie)** Można również zmienić właściwość **Prompt** (9).

12 Wpisz BZAMKNIJ w wierszu poleceń i kliknij **Zapisz**.

13 Zaznacz rzutnię i wybierz **Wygeneruj przekrój** () z Quad. Obszar regionu jest teraz wyświetlany w znaczniku.

29.2 Dostosowywanie i używanie tagów BIM

W procesie tagowania BIM wykorzystywane są następujące pliki źródłowe:

- **_SectionTag.dwg** zawiera definicje bloków tagów i ich style multiodnośników.
- **_TagTypeToStyle.xml** łączy typy jednostek BIM ze stylami multiodnośników poprzez wypisanie stylu dla każdego typu jednostki.

Oba pliki można znaleźć w folderze **Support**:

C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD*V27*x64\en_US\Support\Bim\Sections

Użyj polecenia SUPPORTFOLDER, aby otworzyć folder, a następnie przejdź do > **Bim** > **Przekroje**.

Ważne: Podczas przypisywania tagów na arkuszu w projekcie, BricsCAD musi również uzyskać dostęp do informacji o modelu 3D, dlatego zaleca się jego wcześniejsze otwarcie. Jeśli model 3D nie jest aktualnie otwarty, umieszczenie pierwszego tagu może potrwać kilka sekund, zwłaszcza w przypadku dużych modeli.

29.2.1 Jak działa tagowanie BIM

Tagi BIM to wieloelementowe encje o predefiniowanych stylach, które pobierają informacje (wartości właściwości) z oznaczonych encji BIM.

Istnieją dwa typy wstępnie zdefiniowanych stylów Modnośnika do tagowania BIM:

- Style Multiodnośników z zawartością ***Blok*** (linie, stałe teksty itp.) i ***Atrybutami*** zdefiniowanymi wewnątrz, przy czym każdy atrybut odnosi się do właściwości typu jednostki BIM. Zawartość atrybutu jest zastępowana podczas tagowania rzeczywistą wartością właściwości encji BIM.

- Style Multiodnośników z zawartością ***tekstową*** i ***polami*** zdefiniowanymi wewnątrz, przy czym każde pole odnosi się do właściwości typu jednostki BIM. Zawartość pola jest zastępowana po oznaczeniu rzeczywistą wartością właściwości encji BIM.

Definicje te są przechowywane w **_SectionTag.dwg** plik szablonu.

Zrozumienie procesu tagowania BIM

Podczas pierwszej aktualizacji każda sekcja BIM umieszczona na nowym arkuszu w projekcie BIM, BricsCAD kopiuje definicje stylów Modnośników z **_SectionTag.dwg** plik szablonu do pliku DWG tego arkusza. Po tym, BricsCAD używa dla danego arkusza definicji istniejących w pliku DWG arkusza.

Jednocześnie podczas uruchamiania polecenia BIMTAG na arkuszu, BricsCAD sprawdza, czy w pliku arkusza DWG są dostępne inne definicje niż te, które znajdują się w pliku arkusza DWG **_SectionTag.dwg** plik i również je kopiuje. Nie aktualizuje jednak wcześniej skopiowanych definicji.

Uwaga: Aby wykonać tę czynność ręcznie, wykonaj kroki opisane w poniższej procedurze: **Zastępowanie definicji stylu Modnośnika w rysunku arkusza zaktualizowaną definicją w _SectionTag.dwg plik**.

Podczas wybierania jednostki BIM do oznaczenia w arkuszu, BricsCAD wykrywa typ jednostki i przeszukuje ją **_TagTypeToStyle.xml** zapisz nazwę stylu Modnośnika, który ma być użyty podczas tagowania tego typu encji. Następnie wyszukuje definicję danego stylu Modnośnika w pliku arkusza DWG i używa jej jako tagu.

Wreszcie, BricsCAD wypełnia pola lub atrybuty wewnątrz tagu przypisanego stylu Modnośnika rzeczywistą wartością właściwości wybranej jednostki BIM.

Uwaga:

- Edycja definicji stylów Modnośnika w **_SectionTag.dwg** Plik ten ma wpływ na tworzenie tagów BIM tylko wtedy, gdy definicje bloków tagów nie znajdują się jeszcze na rysunku wyjściowym.
- Edycja definicji stylów Modnośnika w pliku arkusza DWG ma wpływ wyłącznie na znaczniki BIM na **tym rysunku**. Aby skopiować definicje z rysunku arkusza do rysunku szablonu, wykonaj kroki opisane w poniższej procedurze: **Dodawanie lub zastępowanie definicji stylów Modnośnika w pliku szablonu _SectionTag.dwg**.

Zastąpienie definicji stylu Modnośnika w rysunku arkusza zaktualizowaną definicją w _SectionTag.dwg plik

1 Otwórz żądany plik arkusza DWG.

2 Usuń wszystkie umieszczone znaczniki odpowiedniego stylu, aby mieć pewność, że styl wielolinii odniesienia nie będzie już używany w arkuszu.

3 Wyczyść definicje stylów Modnośnik w arkuszu (zobacz artykuł **dotyczący polecenia WYCZYŚĆ**).

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

5
   a Zaktualizuj sekcję BIM, korzystając z opcji menu kontekstowego w **Arkusze** zakładce **Przeglądarka projektów BIM**.
   b Uruchom polecenie BIMTAG.

Kopiuje zaktualizowaną definicję z **_SectionTag.dwg** plik do pliku DWG arkusza.

Dodawanie lub zastępowanie definicji stylów Modnośnika w pliku szablonu _SectionTag.dwg

Jeśli dostosowałeś lub dodałeś style wielolinii odniesienia tylko w jednym wynikowym arkuszu rysunku, arkusze, które utworzysz później, nie będą mogły uzyskać dostępu do tych stylów multiodnośnika.

Aby mieć pewność, że wszystkie **nowo wygenerowane** arkusze będą miały do nich dostęp, skopiuj style wielolinii odniesienia z rysunku arkusza do **_SectionTag.dwg** plik szablonu za pomocą okna dialogowego **Eksplorator rysunków**:

1 Otwórz zarówno plik arkusza DWG, w którym dostosowałeś lub dodałeś definicje stylów Modnośnika, jak i plik **_SectionTag.dwg** plik.

2 W rysunku pliku arkusza DWG uruchom polecenie MODNSTYL (skrót **MLS**), aby otworzyć **Eksplorator rysunków** okno dialogowe z **Style Multiodnośnika** Wybrano sekcję.

3 W **Style Multiodnośnika** z listy wybierz wszystkie style, które dostosowałeś lub dodałeś i które chcesz skopiować do pliku **_SectionTag.dwg** .

4 Kliknij **Kopia** przycisk na górze listy.

5 W **Otwórz rysunki** drzewo po lewej stronie **Eksplorator rysunków** okno dialogowe, rozwiń **_SectionTag.dwg** węzeł pliku, klikając **+** przycisk, a następnie kliknij sekcje **Style Multiodnośnika**.

6 (Opcjonalnie) Usuń wszystkie niepotrzebne style z **Style Multiodnośnika** lista. Wybierz je z listy, a następnie kliknij **Usuń** przycisk na górze listy.

Ważne: Należy pamiętać, że nie można nadpisać stylów o podobnych nazwach, dlatego należy usunąć wszystkie nieaktualne style przed skopiowaniem innych stylów o podobnych nazwach.

7 Kliknij **Wklej** przycisk na górze listy.

8 Sprawdź, czy wszystkie pożądane style multiodnośnika są teraz obecne w **_SectionTag.dwg** plik.

9 Skopiuj i wklej ich imiona do pliku tekstowego.

10 ***Uwaga:*** Te nazwy są potrzebne podczas łączenia typów BIM ze stylami multiodnośnika w **_TagTypeToStyle.xml** plik.

11 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

12 Zapisz plik **_SectionTag.dwg** .

Style wielolinii odniesienia są teraz dodawane do **_SekcjaTag.dwg** plik.

29.2.2 Łączenie typów obiektów ze stylami modnośnika (szablony tagów BIM)

Typy jednostek BIM są powiązane ze stylami multiodnośnika poprzez bloki kodu wewnątrz **_TagTypeToStyle.xml** plik.

Każdy blok kodu zawiera dwa elementy o następującej strukturze:

```
<tag type="BIM_ENTITY_TYPE"> <style name="_MLeaderStyleName" autoPlacement="true"
 autoRotation="true" offset="1" /> </tag>
```

- **BIM_ENTITY_TYPE** reprezentuje typ encji elementu BIM, który ma zostać oznaczony stylem Modnośnika określonym dalej w tym bloku kodu. Poprawna składnia to **BIM_ ,** po którym następuje **nazwa typu jednostki** określona w **Właściwości** panel, wszystkie wielkie litery i spacje zastąpiono podkreśleniem '_ '. Na przykład ciąg BIM_AIR_TERMINAL_BOX odpowiada **Skrzynka terminala lotniczego** typ jednostki.
- **_MLeaderStyleName** reprezentuje nazwę stylu Modnośnika w **_SekcjaTag.dwg** plik, który ma służyć jako podstawa do oznaczania tego typu elementów BIM.

Uwaga: Każdy styl ma trzy opcje:

- **autoPlacement="true"** zapewnia automatyczne generowanie tagów tego typu podczas korzystania z **Automatyczny** Opcja polecenia BIMTAG. Jeśli opcja jest ustawiona na **fałsz**, tagi nie są generowane automatycznie. Można je wygenerować tylko ręcznie.
- **autoRotation="true"** obraca znacznik wzdłuż głównej osi oznaczonego obiektu. Jeśli opcja jest ustawiona na **fałsz**, znaczniki tego typu są umieszczone poziomo.
- **przesunięcie="1"** Przesuwa znaczniki prostopadle do głównej osi oznakowanego obiektu.

Aby dodać blok kodu do pliku, wykonaj następujące kroki:

1 Wpisz FOLDERPOMOCNICZY w wierszu poleceń, aby otworzyć folder Support.

2 Przejdź do folderu **Bim** > **Sections**.

3 Otwórz **_TagTypeToStyle.xml** plik za pomocą edytora tekstu ASCII (na przykład Notatnika).

4 Dodaj blok kodu na dole pliku tuż przed </TagTypeToStyle>.

5 Zapisz **_TagTypeToStyle.xml** plik.

Typ jednostki BIM jest teraz powiązany ze stylem Modnośnika. Można to sprawdzić, tworząc nowy plik arkusza DWG dla sekcji BIM, a następnie używając polecenia BIMTAG w odniesieniu do różnych typów jednostek.

29.2.3 Edytowanie lub tworzenie definicji stylów Modnośnika za pomocą pól tekstowych

Aby dowiedzieć się, jaką wartość właściwości pobrać podczas tagowania BIM, definicja stylu wielopunktowego używa wyrażenia pola właściwości obiektów BIM. To wyrażenie jest przechowywane w polu wewnątrz definicji stylu modnośnika.

Podczas edytowania lub tworzenia definicji stylu Modnośnika na potrzeby tagowania BIM należy wkleić część wyrażenia pola żądanej właściwości do pola wewnątrz definicji stylu modnośnika.

Wyrażenia pól właściwości można wyszukiwać w **Pole** okno dialogowe (polecenie POLEDANYCH).

Znalezienie wyrażenia pola właściwości obiektów BIM do użycia w polu tekstowym

Ważne: Aby łatwo znaleźć prawidłowe wyrażenie pola właściwości, najlepiej jest użyć pliku DWG z modelem BIM zawierającym żądany typ jednostki BIM do oznaczenia. Upewnij się, że żądane właściwości tej jednostki BIM są widoczne. W razie potrzeby dodaj również odpowiednie właściwości niestandardowe lub atrybuty bloków (które chcesz oznaczyć) tej jednostki w tym modelu BIM.

Uwaga: Właściwości dostępne dla określonego typu jednostki BIM są wyświetlane w **Właściwości** panelu, gdy w modelu zostanie wybrana jednostka BIM tego typu. Kliknij **+** przycisk umożliwiający rozwinięcie węzła typu właściwości.

1 Otwórz model BIM zawierający typ jednostki, dla którego tworzysz styl Modnośnika, a także wszystkie istotne właściwości, których chcesz użyć w swoim tagu.

2 Uruchom polecenie POLEDANYCH, aby otworzyć **Pole** okno dialogowe.

3 W **Nazwy pól** drzewo, idź do **Rozszerzenia** > **Właściwości rozszerzenia**.

4 Kliknij **Wybierać** przycisk ( ) obok **Typ obiektu** i wybierz w modelu obiekt, którego typ zostanie

później oznaczony (na przykład BIM **Ściana**), dla którego tworzysz styl Modnośnika.

Ten **Kategoria właściwości** lista rozwijana w **Pole** Okno dialogowe jest wypełniane wszystkimi dostępnymi kategoriami dla wybranego typu jednostki BIM.

5 Wybierz żądany **Kategoria właściwości** (Na przykład, **Ściana Ogólne**), a następnie **Właściwość** wewnątrz kategorii (na przykład, **Nośność**).

Ten **Wyrażenie pola** wyświetla ciąg podobny do następującego: %<\BcObjProp Object(%<_ObjId 2007962560>%).LoadBearing~IFC~BIM>%

6 Z tego wyrażenia skopiuj tekst (Ctrl+C) znajdujący się tuż za '. ' aż do wyrażenia za ostatnim '~ ' (w tym przypadku LoadBearing~IFC~BIM) i zapisz je w pliku tekstowym.

Ważne: Ta część będzie używana później podczas dostosowywania lub tworzenia **Styl Modnośnika** dla tagów BIM.

7 Zamknij **Pole** okno dialogowe.

Uwaga:

- Wszystkie standardowe dostępne właściwości rozszerzeń (na przykład właściwości IFC) można znaleźć w **_SectionTag.dwg** plik lub rysunek arkuszowy. Aby to zrobić, należy uruchomić polecenie POLEDANYCH w odpowiednim pliku. W **Pole** okno dialogowe, przejdź do **Nazwy pól** > **Rozszerzenia** > **Object2d MLeader** i wybierz odpowiedni **Kategoria Właściwości** I **Właściwość** nazwa. Jest to jednak bardzo długa lista wszystkich możliwych właściwości typu BIM i jej przeszukiwanie może być trudne. W związku z tym można zalecić następującą metodę, która umożliwi łatwy dostęp do węższej listy dostępnych właściwości w ramach określonego typu BIM.
- Aby zdefiniować wewnątrz **_SectionTag.dwg** złożyć **Styl Modnośnik** w przypadku pól, które korzystają **z właściwości niestandardowych**, należy wykonać tę samą procedurę, którą opisano powyżej.

  Chodzi o znalezienie wyrażenia pola właściwości niestandardowej powiązanej z typem jednostki BIM, a następnie skopiowanie i wklejenie jego części do wyrażenia pola pola wewnątrz **Styl Modnośnik** chcesz zdefiniować.

  Dzieje się tak, ponieważ te **niestandardowe właściwości** i kategorie właściwości nie są wymienione w **Nazwy pól** > **Rozszerzenia** > **Object2d MLeader** właściwości, ponieważ nie są one jeszcze znane w pliku **_SectionTag.dwg** . Stają się one znane dopiero wtedy, gdy plik DWG staje się częścią projektu BIM zawierającego te niestandardowe właściwości (na przykład, gdy nowy plik arkusza DWG zostanie utworzony i dodany do projektu, w którym skonfigurowano te niestandardowe właściwości).

Dostosowywanie istniejącego stylu Modnośnika za pomocą zawartości tekstowej

1 Aby dostosować:

1
- ***tagi w swoim szablonie***, otwórz **_SectionTag.dwg** plik.
- ***tagi tylko na jednym arkuszu projektu BIM***, otwórz plik DWG tego arkusza (który powinien zawierać wynik już wygenerowanej sekcji BIM).

2 Uruchom polecenie MODNSTYL (skrót **MLS**), aby otworzyć **Eksplorator rysunków** okno dialogowe z **Style Modnośnika** Wybrano sekcję.

3 Z **Style Modnośnika** lista, kliknij nazwę kończącą się na '**StylMin**' Lub '**StyleMax**' (Na przykład, **_WallTypeStyleMin**).

4 (Opcjonalnie) W **Odnośnik** Karta, edytuj właściwości linii odniesienia.

5 Kliknij kartę **Zawartość**.

Typ treści jest ustawiony na **Mtekst**.

6 Pod **Opcje tekstowe**, kliknij przycisk wielokropka obok **Tekst domyślny**.

Ten **Formatowanie tekstu** otwiera się pasek narzędzi.

Kreski na szarym tle oznaczają **Pole** jednostka wewnątrz edytora tekstu. Jego zawartość zostanie zastąpiona po oznaczeniu rzeczywistą wartością właściwości encji BIM.

7 Kliknij dwukrotnie myślniki, aby je otworzyć **Pole** okno dialogowe.

Ten **Wyrażenie pola** wybranego stylu wyświetla się na dole okna dialogowego. Ciąg powinien wyglądać następująco: \BcObjProp2dMLeader Object(%<_ObjId %MLeaderId%>%).Thickness~Quantity \f "%lu2%pr0%zs12".

W przypadku **_WallTypeStyleMin** styl, pojedynczy obiekt pola wewnątrz tekstu wyświetla właściowość **Grubość** z **Ilość** zestaw właściwości. W wyrażeniu pola jest to reprezentowane przez ciąg Grubość~Ilość .

8 Aby zmienić wyświetlaną właściwość wewnątrz znacznika BIM, zamień część Grubość~Ilość w tym wyrażeniu pola na ciąg zapisany wcześniej (patrz procedura **Znajdowanie wyrażenia pola właściwości encji BIM do użycia w polu tekstowym**).

Tworzenie nowego stylu Modnośnika z zawartością tekstową

1 Aby dodać nowy tag:

1
- ***w swoim szablonie*** otwórz **_SectionTag.dwg** plik.
- ***na jednym arkuszu projektu BIM*** otwórz plik DWG tego arkusza (który powinien zawierać wynik już wygenerowanej sekcji BIM).

2 Uruchom polecenie MODNSTYL (skrót **MLS**), aby otworzyć **Eksplorator rysunków** okno dialogowe z **Style Modnośnika** Wybrano sekcję.

3 Kliknij przycisk narzędzia **Nowy** ( ).

Ten **Styl Multiodnośnika** zostanie wyświetlone okno dialogowe.

4 W **Nazwa** w polu wpisz nazwę nowego stylu.

Ważne: Nazwa powinna być unikatowa i taka, która później pozwoli stwierdzić, dla jakiego typu jednostki zdefiniowano ten styl (tag BIM).

5 W liście **Baza Stylu Multiodnośnika nowego na**, wybierz styl źródłowy:

- Wybierać **<Brak>** zacząć od stylu 'pustego'.
- Wybierz wcześniej zdefiniowany styl dla tagów BIM (taki, którego nazwa kończy się na „**StylMin**' Lub '**StyleMax**') na początek przykładowa treść.

6 Kliknij przycisk **Utwórz....**

7 (Opcjonalnie) W **Odnośnik** Karta, edytuj właściwości linii odniesienia.

8 Kliknij **Treść** zakładkę i upewnij się **Typ treści** jest ustawiony na **Mtekst**.

9 Pod **Opcje tekstowe**, kliknij przycisk z wielokropkiem (...) obok **Tekst domyślny**.

Ten **Formatowanie tekstu** otwiera się pasek narzędzi.

10 (Opcjonalnie) Dodaj stały tekst w edytorze tekstu.

11 Dodaj pole w edytorze tekstu. Aby to zrobić:
   a Kliknij **Pole** przycisk ( ) w **Formatowanie tekstu** pasek narzędzi.
   Ten **Pole** otwiera się okno dialogowe.
   b W **Nazwy pól** drzewo, idź do **Rozszerzenia** > **Obiekt2dMLeader**.
   c Wybierz dowolny **Właściwości** (Na przykład, **Materiał**) z dowolnego **Kategoria Właściwości** (Na przykład, **Wizualizacja 3D**).
   Ten **Wyrażenie pola** ciąg dla tej właściwości powinien wyglądać następująco:
   \BcObjProp2dMLeader Object(%<_ObjId %MLeaderId%>%).Material~Native.

12 Zmień wyświetlaną właściwość wewnątrz znacznika BIM na żądaną, zastępując część Materiał~Natywny ciągiem zapisanym wcześniej (patrz procedura poniżej, **Znajdowanie wyrażenia pola właściwości encji BIM do użycia w polu tekstowym**).

13 Trzask **OK** zamknąć **Pole** okno dialogowe.

14 Trzask **OK** zamknąć **Formatowanie tekstu** pasek narzędzi.

15 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

16 Zapisz rysunek.

17 Do rysunku dodano nowy styl modnośnika.

29.2.4 Edytowanie lub tworzenie definicji stylów Modnośnika z atrybutami bloków

Aby dowiedzieć się, jaką wartość właściwości BIM pobrać podczas tagowania BIM, atrybut bloku w bloku źródłowym definicji stylu multiodnośnika używa wartości swojej właściwości **Etykietka** właściwości. Wartość ta podlega regułom składniowym właściwym dla danej właściwości BIM.

Znalezienie składni odpowiadającej właściwości encji BIM do użycia w atrybucie bloku
W przypadku większości właściwości składnia wymaga podania zarówno typu właściwości, jak i jej nazwy. Na przykład, właściwość **Skala Typu Linii**, umieszczona pod **Ogólny** typ właściwości, wymaga składni general/<nazwa<property name> właściwości> . W związku z tym *ogólny/skala typu linii* jest przechowywany jako wartość **Etykietka** właściwości.

> ***Uwaga:*** Właściwości dostępne dla określonego typu jednostki BIM są wyświetlane w **Właściwości** panelu, gdy w modelu zostanie wybrana jednostka BIM tego typu. Kliknij **+** przycisk umożliwiający rozwinięcie węzła typu właściwości.

Poniższa tabela przedstawia składnię wymaganą dla właściwości różnych typów.

Typ właściwości	Składnia	Przykłady
BIM	<nazwa właściwości>	Nazwa piętro Ograniczanie przestrzeni
Parametry	parametry / <nazwa_parametru>	parametry/w parametry/grubość ramy
Ogólne	ogólne/<nazwa właściwości>	ogólne/warstwa ogólne/Skala Linii
Masa	masa/<nazwa właściwości> mass/<nazwa właściwości>:<pod>	masa/powierzchnia masa/wysokość guw: minimum
GEOmetria	geometria/<nazwa właściwości> geometria/<nazwa właściwości>:<pod>	geometria/pozycja geometria/wysokość guw:maksymalna
Ilość	ilość/<nazwa właściwości>	ilość/długość ilość/powierzchnia netto
IFC	<zestaw właściwości ifc> / <właściwość ifc>	ściana ogólna /nośna typ oszklenia drzwi/warstwy szkła
Zdefiniowany przez użytkownika	<etykieta zestawu właściwości> / <etykieta właściwości>	ściany zewnętrzne / cena
System klasyfikacji	<etykieta system klasyfikacji> <etykieta kodu klasyfikacji>	kod klasyfikacji omniclass/ omniclass

Dostosowywanie istniejącego stylu Modnośnika zawierającego atrybuty bloku

1 Aby dostosować:

1
- ***tagi w swoim szablonie***, otwórz **_SectionTag.dwg** plik.
- ***tagi tylko na jednym arkuszu projektu BIM***, otwórz plik DWG tego arkusza (który powinien zawierać wynik już wygenerowanej sekcji BIM).

2 Uruchom polecenie MODNSTYL (skrót **MLS**), aby otworzyć **Eksplorator rysunków** okno dialogowe z **Style Modnośnika** Wybrano sekcję.

3 Z **Style Multiodnośnika** lista, kliknij nazwę kończącą się na '**Styl**' (Na przykład, **_WallTypeStyle**).

4 (Opcjonalnie) W **Odnośnik** Karta, edytuj właściwości linii odniesienia.

5 Kliknij kartę **Zawartość**.

Typ treści jest ustawiony na **Blok**.

Z **Blok źródłowy** lista rozwijana zawierająca wszystkie definicje bloków na rysunku,**_WallTag** jest zaznaczony.

Zapamiętaj nazwę tego bloku, ponieważ jest on dołączony jako treść do **_WallTypeStyle** styl multiodnośnika.

6 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

7 Uruchom polecenie BEDYCJA, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku**.

8 Znajdź **_WallTag** blok i kliknij go dwukrotnie, aby otworzyć w **Edytor bloków**.

9 Zmień definicję bloku według własnych upodobań.

10 ***Uwaga:*** Definicja bloku może zawierać dowolną geometrię, tekst lub inne elementy, które chcesz zawsze wyświetlać za linią odniesienia znacznika BIM.

11 Dodaj atrybut bloku do definicji bloku źródłowego, którego zawartość zostanie zastąpiona rzeczywistą wartością właściwości encji BIM po oznaczeniu:

12
a (Opcjonalnie) Skopiuj i wklej istniejący atrybut lub utwórz nowy atrybut za pomocą polecenia ATRDEF.

a ***Uwaga:*** Możesz użyć panelu **Struktura** umożliwiający łatwą identyfikację **Definicja atrybutu** podmioty.

b Wybierz jednostkę atrybutu w przestrzeni modelu.

c ***Ważne:*** Nie klikaj dwukrotnie atrybutu, ponieważ spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Edycja definicji atrybutu** . To okno dialogowe nie akceptuje spacji w swoim **Etykietka** pole. Użyj **Etykietka** pole w **Właściwości** zamiast tego panelu.

d Otwórz **Właściwości** panelu, przejdź do **Etykietka** pole i wpisz ciąg odpowiadający pożądanej właściwości encji, używając określonej składni (patrz procedura **Znajdowanie składni odpowiadającej właściwości encji BIM do użycia w atrybucie bloku**).

e (Opcjonalnie) Zdefiniuj **Tekst** właściwości atrybutu (**Styl tekstu**, **Justowanie**, **Wysokość** itp.).

13 Kliknij **Zamknij i zapisz** przycisk w **Edytor bloków** pasek narzędzi lub uruchom polecenie BZAMKNIJ za pomocą **Zapisz** opcja.

14 Zapisz plik.

15 Pożądana właściwość została teraz dodana do atrybutu bloku źródłowego w definicji stylu Modnośnika.

Tworzenie nowego stylu Modnośnika zawierającego atrybuty bloku

1 Aby dodać nowy tag:
- ***w swoim szablonie*** otwórz **_SectionTag.dwg** plik.
- ***na jednym arkuszu projektu BIM*** otwórz plik DWG tego arkusza (który powinien zawierać wynik już wygenerowanej sekcji BIM).

2 Utwórz zupełnie nową definicję bloku, używając polecenia BLOK.

3 ***Uwaga:*** Najpierw możesz dodać do przestrzeni modelu treść, którą chcesz uwzględnić w definicji bloku, a następnie uruchomić polecenie BLOK, aby przekonwertować ją na definicję bloku. W takim przypadku pamiętaj, aby:

- Wybierz unikalną nazwę bloku, która pozwoli Ci później dowiedzieć się, w którym stylu Modnośnika zamierzasz użyć tego bloku jako bloku źródłowego.
- Wybierz punkt wstawiania blisko swojej geometrii (wybierając **Określ punkt bazowy na ekranie** opcja).
- Wybierz **Usuń wybrane jednostki** zaznacz pole wyboru, aby usunąć geometrię z obszaru modelu i zamiast tego na liście bloków zachować tylko definicję bloku.

4 (Opcjonalnie) Kopiuj i wklej inny **Definicja bloku** do pliku za pomocą **Bloki** sekcja **Eksplorator rysunków** okno dialogowe (polecenie EKSBLOKI lub **EKSB** skrót).

5 Uruchom polecenie BEDYCJA, aby otworzyć okno dialogowe **Utwórz lub edytuj definicję bloku**.

6 Edytuj definicję bloku według własnych upodobań.

7 ***Uwaga:*** Definicja bloku może zawierać dowolną geometrię, tekst lub inne elementy, które chcesz zawsze wyświetlać za linią odniesienia znacznika BIM.

8 Dodaj atrybut bloku do definicji bloku, którego zawartość zostanie zastąpiona rzeczywistą wartością właściwości encji BIM po oznaczeniu:

9
a (Opcjonalnie) Skopiuj i wklej istniejący atrybut lub utwórz nowy atrybut za pomocą polecenia ATRDEF.

a ***Uwaga:*** Możesz użyć panelu **Struktura** umożliwiający łatwą identyfikację **Definicja atrybutu** podmioty.

b Wybierz jednostkę atrybutu w przestrzeni modelu.

c ***Ważne:*** Nie klikaj dwukrotnie atrybutu, ponieważ spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Edycja definicji atrybutu** . To okno dialogowe nie akceptuje spacji w swoim **Etykietka** pole. Użyj **Etykietka** pole w **Właściwości** zamiast tego panelu.

d Otwórz **Właściwości** panelu, przejdź do **Etykietka** pole i wpisz ciąg odpowiadający pożądanej właściwości encji, używając określonej składni (patrz procedura **Znajdowanie składni odpowiadającej właściwości encji BIM do użycia w atrybucie bloku**).

10 Kliknij przycisk **Zapisz** w **Edytor bloków** pasek narzędzi lub uruchom polecenie BZAMKNIJ za pomocą **Zapisz** opcja.

11 Uruchom polecenie MODNSTYL (skrót **MLS**), aby otworzyć **Eksplorator rysunków** okno dialogowe z **Style Modnośnika** Wybrano sekcję.

12 Kliknij przycisk narzędzia **Nowy** ( ).

Ten **Styl Multiodnośnika** zostanie wyświetlone okno dialogowe.

13 W **Nazwa** wpisz żądaną nazwę nowego stylu Modnośnika.

Ważne: Nazwa powinna być unikatowa i taka, która później pozwoli stwierdzić, dla jakiego typu jednostki zdefiniowano ten styl (tag BIM).

14 Wybierz styl źródłowy z listy **Baza Stylu Multiodnośnika nowego na**:

- Wybierać **<Brak>** zacząć od stylu 'pustego'.
- Wybierz wcześniej zdefiniowany styl dla tagów BIM, aby rozpocząć od przykładowej treści.

15 Kliknij przycisk **Utwórz....**

16 (Opcjonalnie) W **Odnośnik** Karta, edytuj właściwości linii odniesienia.

17 Kliknij **Treść** zakładkę i upewnij się **Typ treści** jest ustawiony na **Blok**.

18 Pod **Opcje Bloku**, kliknij **Blok źródłowy** strzałkę listy rozwijanej i wybierz nazwę wcześniej utworzonego bloku.

19 Zamknij okno dialogowe **Eksplorator rysunków**.

20 Zapisz rysunek.

29.2.5 Przypisywanie tagów BIM

Ręczne przypisywanie tagów BIM

Opcja **Ręcznie** polecenia BIMTAG pozwala wybrać element BIM, dla którego ma zostać utworzony tag BIM.

Więcej informacji na temat tej opcji znajdziesz w artykule **Polecenie BIMTAG**.

1 Otwórz rysunek przekroju, dla którego chcesz utworzyć znaczniki BIM.

1 ***Uwaga:*** Więcej informacji na temat generowania rysunków przekrojów można znaleźć w artykule BIM **Generowanie Rysunków**.

2 Wybierz opcję **Ręczny**.

Zostaniesz poproszony o wybranie punktu na przekroju elementu BIM [Automatycznie/Bieżący styl modnośnika/Zmień typ tagu]

3 Wybierz punkt na linii przekroju elementu BIM lub kliknij wewnątrz jego granic, aby wygenerować dla niego etykietę. Jeśli wybrany punkt jest współdzielony przez wiele jednostek BIM, użyj klawisza Ctrl, aby przełączać się między różnymi możliwymi tagami.

4 Wyświetla się podgląd tagu.

Zostaniesz poproszony: Umieść tag [Następny element]

5 Przesuń kursor, aby dostosować pozycję znacznika i kliknij lewym przyciskiem myszy, aby go umieścić.

6 Zostaniesz poproszony o wybranie punktu na przekroju elementu BIM [Automatycznie/Bieżący styl modnośnika/Zmień typ tagu]

7 Powtórz kroki 3 i 4 dla wszystkich jednostek, które chcesz oznaczyć.

8 Jeśli nie potrzebujesz więcej tagów, naciśnij klawisz Esc lub Enter, aby zakończyć polecenie.

9 ***Uwaga:*** Te same kroki można zastosować do oznaczenia płyty podłogowej lub dachu.

Automatyczne przypisywanie tagów BIM

Jeżeli chcesz, aby wszystkie elementy BIM na rysunku przekroju były oznaczone, lepiej jest użyć **Automatyczny** opcja polecenia BIMTAG. Ta opcja polecenia automatycznie przypisuje tagi BIM wszystkim ele-

mentom BIM w obrębie obszaru roboczego. Jeśli model zostanie edytowany lub dodane zostaną nowe elementy, możliwe będzie zaktualizowanie tagów BIM i dodanie nowych tagów.
Więcej informacji na temat tej opcji znajdziesz w artykule **Polecenie BIMTAG**.

1 Otwórz rysunek przekroju, dla którego chcesz utworzyć znaczniki BIM.

2 Uruchom polecenie BIMTAG.

3 Zostaniesz poproszony: Wybierz widok przekroju BIM [Ręczny/Wybór pola/opcje wyboru (?)]

4 Wybierz rzutnię zawierającą sekcję, do której chcesz dodać znaczniki BIM.

5 Pojawia się komunikat: Tagi zostały już przypisane do sekcji. Wybierz opcję aktualizacji [Aktualizuj istniejące/Aktualizuj istniejące i dodaj nowe/Wygeneruj ponownie wszystkie] <Zregeneruj wszystko>

   Wskaźniki sekcji, wskaźniki kondygnacji i oznaczenia siatki są generowane automatycznie podczas aktualizacji sekcji. Oznacza to, że tagi zostały już przypisane do sekcji.

6 Wybierz opcję **aktualizuj istniejące i dodaj nowe**.

   Tagi BIM zostały automatycznie wygenerowane dla każdego elementu BIM w obszarze widoku.

   Zostanie wyświetlony monit: Wybierz rzutnię przekroju BIM [Ręcznie/Selekcja sześcianem/Opcje wyboru (?)]:

7 (Opcjonalnie) Wybierz inny obszar widoku na arkuszu, dla którego mają być automatycznie tworzone tagi BIM.

8 Naciśnij Esc, aby zakończyć polecenie.

29.2.6 Przypisywanie tagów kompozycji

Znaczniki kompozycji umożliwiają oznaczenie ściany lub elementu płyty w celu określenia jego kompozycji. Te znaczniki BIM są listą materiałów warstwowych, które składają się na dany element.

Więcej informacji na temat tej opcji znajdziesz w artykule **Polecenie BIMTAG**.

Tworzenie tagów kompozycji

1 Otwórz rysunek przekroju, dla którego chcesz utworzyć znaczniki kompozycji.

2 Uruchom polecenie BIMTAG.

3 Zostaniesz poproszony: Wybierz widok przekroju BIM [Ręczny/Wybór pola/opcje wyboru (?)]

4 Wybierz opcję **Ręczny**.

   Zostaniesz poproszony o wybranie punktu na przekroju elementu BIM [Automatycznie/Bieżący styl modnośnika/Zmień typ tagu]

5 Wybierz opcję **zmień typ Tagu**.

   Zostaniesz poproszony o wybranie typu etykiety [Etykieta/Kompozycja/Kierunki nośne/Wysokość punktu] <Tag>

6 Wybierz **Kompozycja** opcja.

7 Zostaniesz poproszony o wybranie punktu na przekroju elementu BIM [Automatycznie/Bieżący styl modnośnika/Zmień typ tagu]

8 Wybierz punkt na elemencie BIM, aby wygenerować dla niego tag. Jeśli wybrany punkt jest

współdzielony przez wiele jednostek BIM, użyj klawisza Ctrl, aby przełączać się między różnymi możliwymi tagami kompozycji.

Wyświetla się podgląd tagu.

Zostaniesz poproszony: Umieść tag [Następny element]

9 Aby dostosować położenie tagu, przesuń kursor i kliknij lewym przyciskiem myszy.

10 Zostaniesz poproszony o wybranie punktu na przekroju elementu BIM [Automatycznie/Bieżący styl modnośnika/Zmień typ tagu]

11 (Opcjonalnie) Powtórz kroki 6 i 7 dla wszystkich jednostek, które chcesz oznaczyć.

12 Jeśli nie potrzebujesz więcej tagów, naciśnij klawisz Esc lub Enter, aby zakończyć polecenie.

29.3 BIM Przekroje

29.3.1 Pliki źródłowe

Poniższy plik źródłowy jest używany do tworzenia Przekroju BIM:

- **_SectionSettings.dwg**: zawiera wszystkie typy objaśnień sekcji.

Plik znajduje się w tym folderze:

C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\Bim\Sections

Uwaga: W pliku **_SectionSettings.dwg** szablony jednostek sekcji mają zakodowane nazwy**(_Section**, **_Elevation**, **_Plan** itp.). BricsCAD używa zakodowanych na stałe nazw, aby zidentyfikować szablon jednostki sekcji, dla którego ustawia wartości domyślne. Dlatego nazwy te nie powinny być zmieniane.

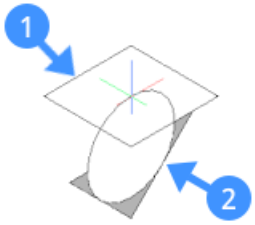
29.3.2 Definiowanie przekroju

Na stronie BricsCAD BIM można użyć narzędzia **Zdefiniuj przekrój**, aby utworzyć jednostki przekroju BIM, za pomocą których można przekroić model BIM płaszczyzną i wyświetlić szczegóły wnętrza.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule **Polecenie BIMPRZEKRÓJ**.

Podczas definiowania sekcji BIM do kursora dołączany jest moduł śledzenia przekroju.

Płaszczyzna przekroju (1) leży w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych (GUW lub LUW). Kierunek widoku (2) to ujemny kierunek bieżącego układu współrzędnych.

Uwaga:

- Jeśli opcja Dynamiczny LUW (DLUW) ma wartość **WŁ**, płaszczyzna przekroju zostanie wyrównana do powierzchni bryły 3D znajdującej się pod kursorem. Naciśnij klawisz Tab, aby wybrać zasłoniętą powierzchnie.
- Naciśnij klawisz Shift, aby zablokować podświetloną płaszczyznę. Pozwala to na określenie punktu definicji dla jednostki przekroju BIM poza licem bryły.
- Linia przekroju jest równoległa do osi X układu współrzędnych (GUW, LUW lub DLUW).

Ogólna procedura tworzenia BIM Przekrój

1 Wybierz opcję **Zdefiniuj sekcję** na karcie **Model** w **oknie No Selection Quad**.

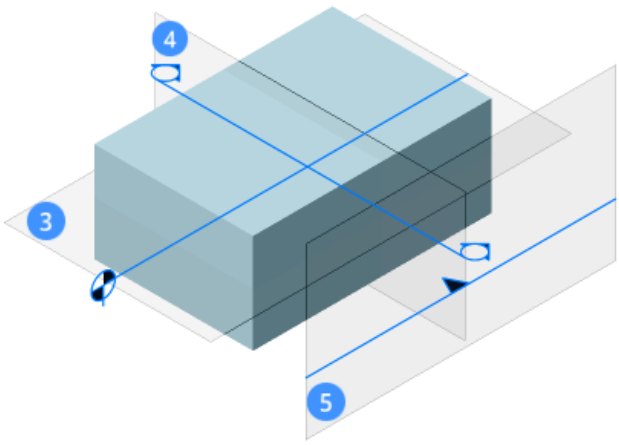
2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij punkt w dowolnym miejscu poza modelem, aby utworzyć przekrój planu.
   - Umieść kursor nad powierzchnią bryły 3D, równolegle do płaszczyzny przekroju, którą chcesz utworzyć.
   - Funkcja śledzenia przekroju wyrównuje się do powierzchni pod kursorem, pod warunkiem, że aktywna jest funkcja **DLUW**. lewy przycisk myszy.
   - (Opcjonalnie) Naciśnij klawisz **Shift**, aby zablokować podświetloną płaszczyznę. Umożliwia to rozpoczęcie pracy od punktu znajdującego się poza wybraną bryłą 3D. Następnie kliknij lewym przyciskiem myszy.

3 Początkowa płaszczyzna przekroju jest wyświetlana dynamicznie, a model 3D jest odpowiednio przycinany.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wprowadź wartość w polu wymiaru dynamicznego, aby przesunąć przekrój względem pozycji początkowej.
   - Kliknij lewym przyciskiem myszy, gdy płaszczyzna przekroju znajdzie się w wybranym miejscu.

   Obiet BIM Przekrój jest zdefiniowany.

   Szablon używany do tworzenia jednostki przekroju zależy od kierunku płaszczyzny przekroju (poziomej lub pionowej) i tego, czy przecina się ona z modelem.

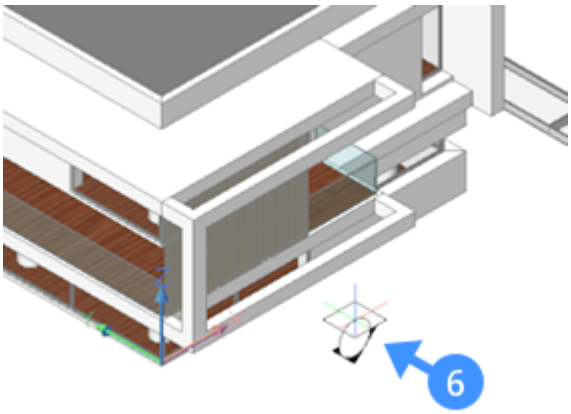
Plan (3)	Wyświetla płaszczyznę przekroju poziomego.
Przekrój (4)	Wyświetla przekrój pionowy przecinający model.
Elewacja (5)	Wyświetla widok elewacji zewnętrznej.

Tworzenie przekroju planu

Uwaga: Przekrój planu jest najlepiej zdefiniowany w GUW (Globalnym Układzie Współrzędnych).

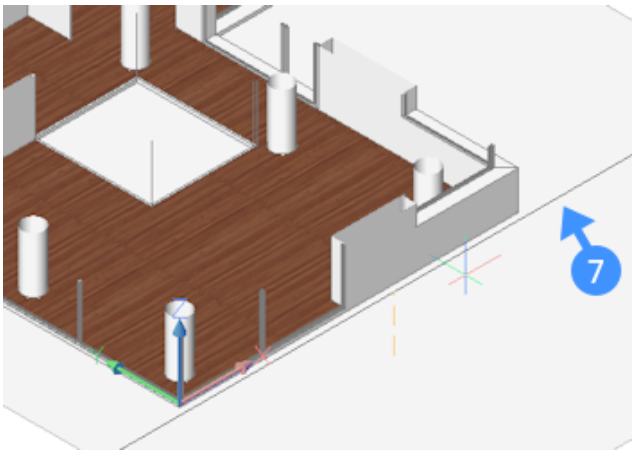
1 Wybierz opcję **Zdefiniuj sekcję** na karcie **Model** w **oknie No Selection Quad**.

2 Umieść narzędzie do śledzenia przekrojów w pobliżu modelu 3D i kliknij przycisk (6).

3

Początkowa płaszczyzna przekroju leży w płaszczyźnie XY (Z = 0) bieżącego układu współrzędnych (np. GUW).

Początkowa płaszczyzna przekroju jest wyświetlana dynamicznie, a model 3D jest odpowiednio przycinany.

4 Jeśli opcja Wymiar dynamiczny jest **WŁ**, bieżąca odległość jest wyświetlana w polu wymiaru dynamicznego.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Przesuń kursor i kliknij, gdy płaszczyzna przekroju znajdzie się na żądanej wysokości.
- Użyj przyciągania do obiektów, aby określić punkt.
- Wpisz wartość, aby zdefiniować przesunięcie od początkowej pozycji płaszczyzny przekroju.

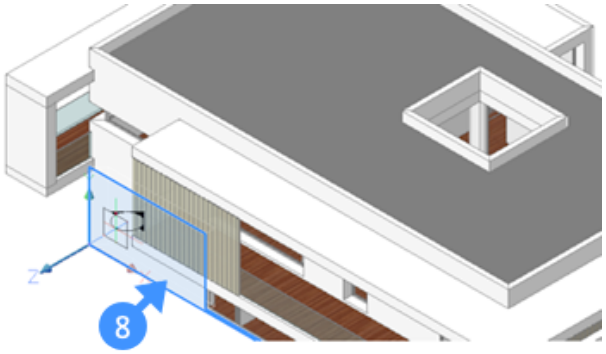
Przekrój planu jest zdefiniowany.

Tworzenie przekroju poprzecznego

Upewnij się, że funkcja Dynamic UCS(**DUCS**) jest włączona.

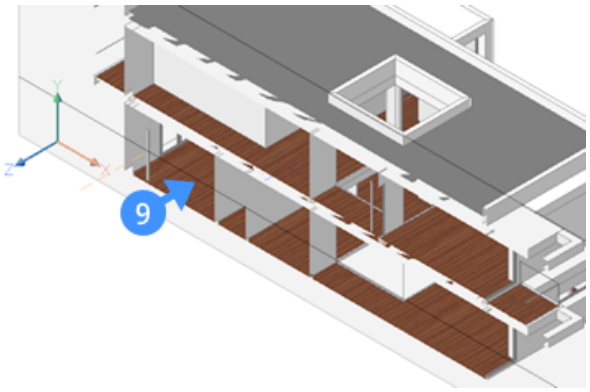
1 Wybierz opcję **Zdefiniuj sekcję** na karcie **Model** w **oknie No Selection Quad**.

2 Umieść tracker przekroju nad bryłą 3D (8) równoległą do przekroju, który ma zostać zdefiniowany.

3

4 Kliknij, gdy powierzchnia zostanie podświetlona i przesuń narzędzie do śledzenia przekroju wewnątrz modelu 3D.

5 Płaszczyzna przekroju jest wyświetlana dynamicznie, a model 3D jest odpowiednio przycinany (9).

Jeśli opcja Wymiar dynamiczny jest **WŁ**, bieżąca odległość jest wyświetlana w polu wymiaru dynamicznego.

6 Kliknij, gdy płaszczyzna przekroju znajdzie się w żądanym miejscu lub określ odległość.

7 Przekrój jest zdefiniowany.

8 (Opcjonalnie) Kliknij jednostkę sekcji i przytrzymaj lewy przycisk myszy nieco dłużej, aby wyświetlić **Manipulator**. Przeciągnij oś manipulatora, aby przesunąć przekrój.

9 (Opcjonalnie) Kliknij grot strzałki, aby odwrócić kierunek widoku.

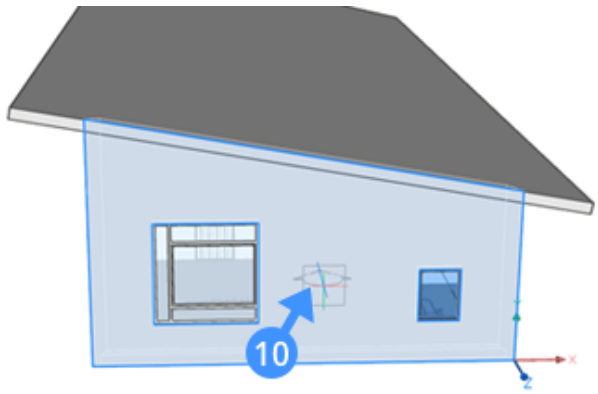
Tworzenie elewacji

Upewnij się, że Dynamic UCS(**DUCS**) jest włączony.

1 Wybierz opcję **Zdefiniuj sekcję** na karcie **Model** w **oknie No Selection Quad**.

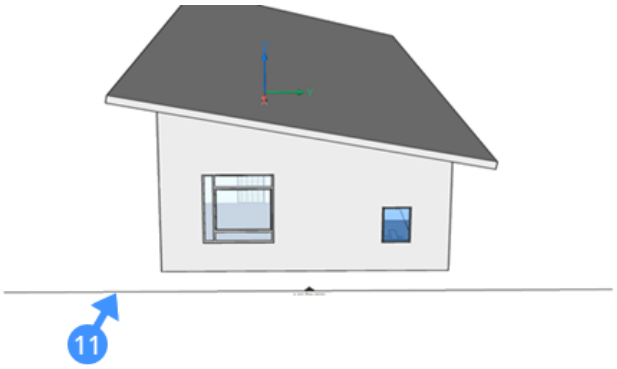
2 Umieść śledzenie przekroju nad bryłą 3D (8) równoległą do przekroju, który ma zostać zdefiniowany.

3

4 Przesuń narzędzie do śledzenia przekrojów poza model 3D i kliknij, aby zdefiniować elewację (11).

5

Przekroje pionowe poza modelem (geometria nie jest podzielona na przekroje) automatycznie otrzymują typ Przekroju Elewacji.

29.3.3 Edytowanie domyślnych właściwości BIM Przekrój

Domyślne właściwości jednostki sekcji BIM są kopiowane z jednostek sekcji w pliku **_SectionSettings.dwg** w podfolderze **BIM/Sections** folderu **Support**.

1 Wybierz sekcję BIM na rysunku lub w panelu **Struktura**.

Właściwości sekcji zostaną wyświetlone w panelu **Właściwości**.

2 Zdefiniuj właściwości obiektu przekroju BIM.

3 **Sekcja** Właściwości podmiotu:

Nazwa	Wpisz nazwę.

Typ	Kliknij pole i wybierz stan. Wybrany stan określa sposób przycięcia wyniku przekroju. Dostępne opcje to: **Płaszczyzna** (domyślnie), **Granica**, **Objętość** i **Wycinek**.
Przekrój dynamiczny	Ustawia właściwość przekrój dynamiczny płaszczyzny przekroju. Tylko jedna jednostka sekcji może mieć **włączoną** właściwość **sekcji Live**. Zamiast tego zaleca się użycie właściwości **Clip display**. Tryb ten służy wyłącznie do kontroli wizualnej, a nie do modelowania 3D.
Przytnij widok	Przycina model 3D. Status **wyświetlania klipu** można ustawić dla wielu elementów przekroju jednocześnie. W przeciwieństwie do **Przekroju Dynamicznego**, punkty charakterystyczne są dostępne w płaszczyźnie przekroju.
Użyj pokrywy	Zamyka górne ściany przyciętej geometrii.
Odsunięcie przekroju	Ustawia pozycję elementu przekroju względem przyciętej geometrii. Wpisz wartość lub kliknij przyciski strzałek, aby zmienić wartość.
Grubość wycinka	(Tylko dla typu **Slice**) Ustawia grubość jednostki sekcji.
Przezroczystość płaszczyzny	Ustawia przezroczystość płaszczyzny przekroju w renderowanych stylach wizualnych.
Kolor płaszczyzny	Ustawia kolor wypełnienia płaszczyzny przekroju w renderowanych stylach wizualnych.
Plik docelowy	Ustawia nazwę i ścieżkę pliku rysunku utworzonego przez polecenie BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ. Jeśli ścieżka nie zostanie określona, rysunek przekroju zostanie utworzony w folderze modelu 3D.

Właściwości **Geometrii**:

Elewacja	Określa wartość Z punktu początkowego płaszczyzny przekroju.
Górna płaszczyzna	Określa górną płaszczyznę objętości przekroju.
Dolna płaszczyzna	Określa dolną płaszczyznę objętości przekroju.

Wierzchołek	Określa współrzędne punktów kontrolnych płaszczyzny przekroju. Liczba wierzchołków zależy od typu bieżącej płaszczyzny przekroju. **Płaszczyzna**: 2 wierzchołki **Boundary**, **Volume** i **Slice**: 4 wierzchołki. Wybierz pole, a następnie kliknij przyciski strzałek, aby wybrać wierzchołek. X oznacza wybrany wierzchołek w modelu.
Poziom LUW	Określa minimalną i maksymalną wysokość LUW.

Właściwości **BIM**:

Nazwa	Wpisz nazwę BIM.
Opis	Wpisz opis.
Budynek	Ustawia nazwę budynku.
Piętro	Ustawia nazwę wątku.
Skala początkowa	Ustawia początkową skalę rzutni przestrzeni papieru w wygenerowanym rysunku.
Status warstw	Ustawia stan warstwy używany do obliczania przekroju.
Zatwierdź status warstw	Określa, czy stan warstwy zostanie użyty do obliczenia przekroju, czy nie. Zastosowanie stanu warstwy pozwala kontrolować, które warstwy są **Włączane/Wyłączane** podczas obliczania wyniku przekroju.
Rzut przekroju	Kontroluje wyświetlanie objaśnień przekroju i linii przekroju na rysunkach przekroju, które są prostopadłe do tego przekroju.
Użyj orientacji płaszczyzny przekroju	Kontroluje, czy orientacja płaszczyzny przekroju jest używana, czy nie.
Zestawy właściwości obiektu	Kontroluje, czy właściwości obiektu "dla instancji" mogą być używane do generowania tagów. Kliknij przycisk **Przeglądaj** (), a następnie wybierz zestawy właściwości w oknie dialogowym **Włącz zestaw właściwości instancji**.

29.3.4 Jak przełączyć właściwość wyświetlania przyciętego elementu przekroju BIM?

Właściwość **wyświetlania przycinania** w sekcji **BIM** tymczasowo przycina modele 3D. **Przytnij Widok** może być używany we wszystkich operacjach modelowania i edycji na całej zawartości rysunku.

Poniższa ilustracja przedstawia model 3D willi z przekrojem planu (16) dla planu parteru:

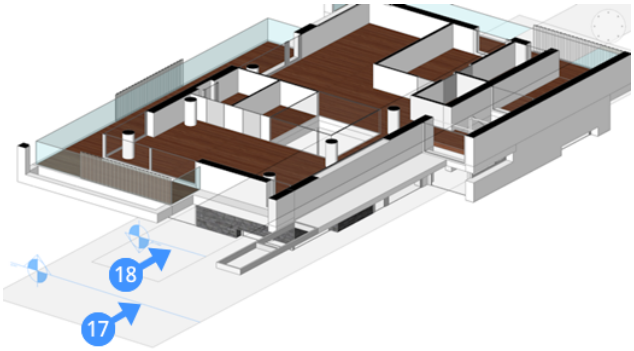

Aby przyciąć model 3D, wykonaj jedną z poniższych czynności:

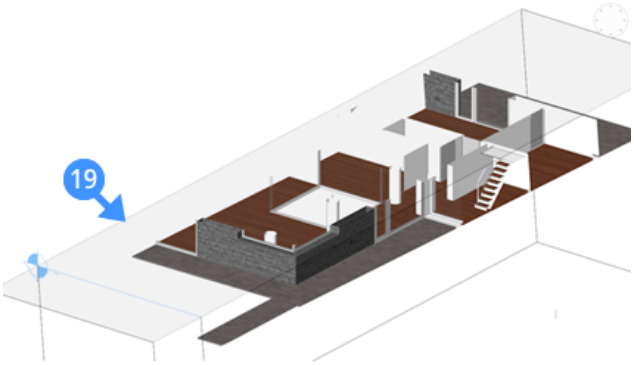
- Kliknij dwukrotnie obiekt przekroju.
- Wybierz opcję **Clip display** z menu Quad.
- Wybierz płaszczyznę przekroju i ustaw właściwość **Clip display** na **Yes** w panelu **Properties**.
- Gdy na pasku stanu wybrana jest opcja **RT** (Rollover Tips), umieść kursor nad jednostką sekcji, aby ustawić właściwość **wyświetlania klipu**.

Uwaga: **Wyświetlanie klipu** może być włączone dla wielu jednostek sekcji jednocześnie.

Na poniższej ilustracji **wyświetlanie klipów** jest **włączone** dla dwóch jednostek sekcji BIM (17,18). Te jednostki przekroju znajdują się w przeciwnych kierunkach widoku: płaszczyzna przekroju 18 jest przekrojem rzutu, płaszczyzna przekroju 17 jest przekrojem sufitu odbitego.

(Opcjonalnie) Ustaw właściwość **Type** dla bieżącej sekcji na **Volume** w panelu **Properties**.

Przycięta sekcja jest wyświetlana w typie **głośności** (19).

29.3.5 Konwersja jednostki przekroju na jednostkę przekroju BIM

Polecenie BIMIFY konwertuje jednostkę przekroju na jednostkę przekroju BIM.

1 Uruchom polecenie BIMIFY.

2 Zostanie otwarty panel poleceń **Bimify**.

3 Wybierz opcję **Wybierz podmioty na rysunku**, a następnie kliknij przycisk **Wybierz** ( ).

4 Wybierz jednostkę sekcji, a następnie naciśnij klawisz Enter.

5 Kliknij przycisk **Zastosuj** w panelu poleceń **Bimify**.

29.4 Zdefiniuj Przekrój Detalu

29.4.1 Polecenie

BIMPRZEKRÓJ

29.4.2 Zdefiniuj szczegółowy przekrój od podstaw

1 Wybierz **Przekrój Detalu** ze wstążki lub użyj wiersza poleceń, wpisując BIMPRZEKRÓJ, a następnie **D**, aby wybrać opcję detalu.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz pierwszy narożnik pola przekroju lub [Bazuje na istniejących przekrojach/Skali]:

2 Wybierz pierwszy róg obszaru, który chcesz zawrzeć w przekroju detalu.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz przeciwległy róg pola przekroju:

4 Wybierz przeciwległy narożnik i przyciągnij do punktu lub wprowadź odległości. Użyj klawisza TAB, aby przełączać się między dynamicznymi polami wymiarów.

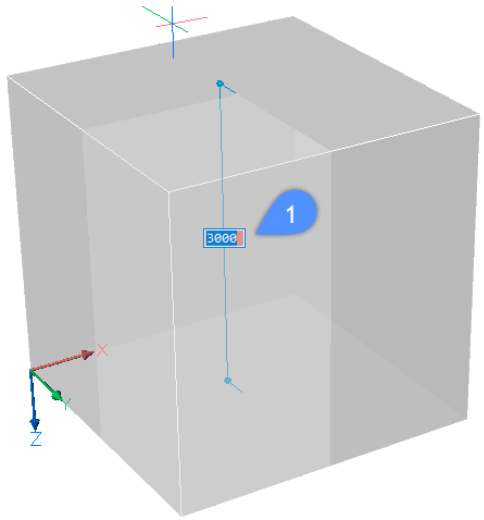
5 **Zostanie wyświetlony monit**: Wybierz wysokość prostopadłościanu <4000>:

W tym przypadku domyślna wysokość to 4000 mm.

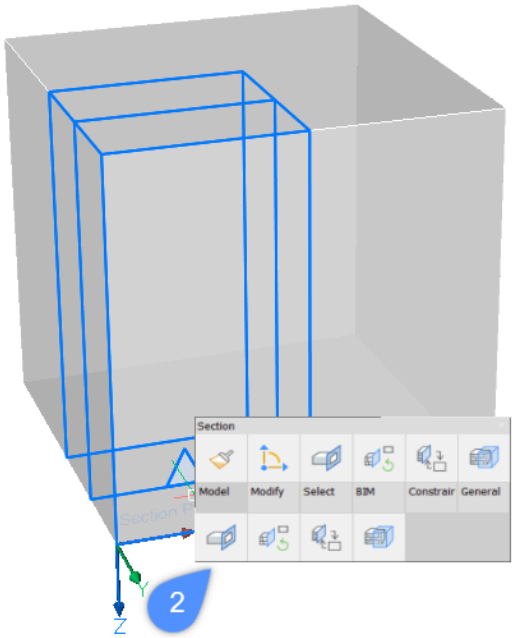
6 Aby uzupełnić wolumin, wykonaj jedną z następujących czynności:

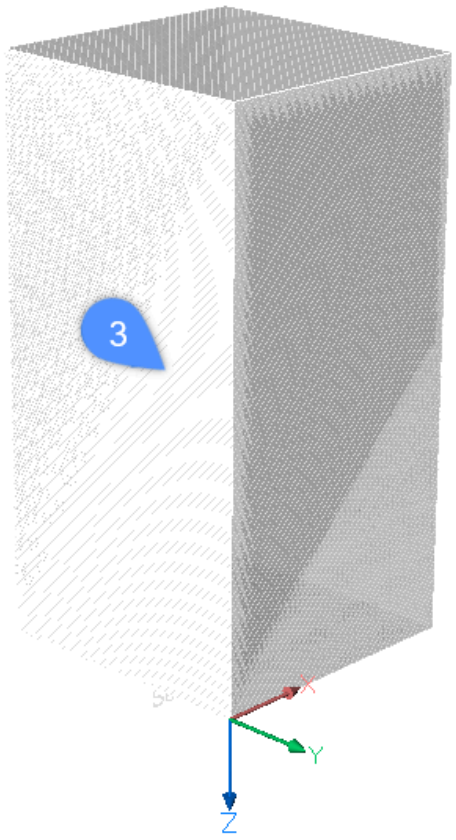
7
- Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować domyślną wysokość.
- Określ punkt.

- Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego (1).
-

Aby wyświetlić szczegółowy przekrój, która została właśnie zdefiniowana, najedź kursorem na przekrój i wybierz opcję **Przytnij widok** (2) z menu Quad lub kliknij dwukrotnie wybrany przekrój. Teraz widoczny będzie tylko przekrój detalu (3).

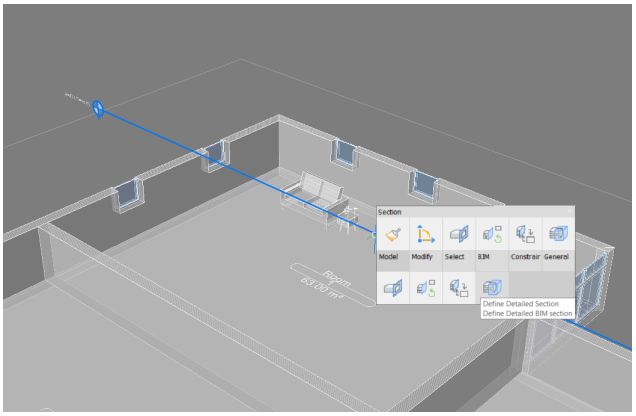

29.4.3 Zdefiniuj szczegółowy przekrój na podstawie istniejącego przekroju

Tutaj zostanie pokazane, jak ustawić podstawę swojego przekroju detalu na już istniejącym przekroju.

1 Podświetl istniejący przekrój, na której ma zostać umieszczona podstawa **Przekroju Detalu**, i wybierz opcję Przekrój Detalu z menu Quad.

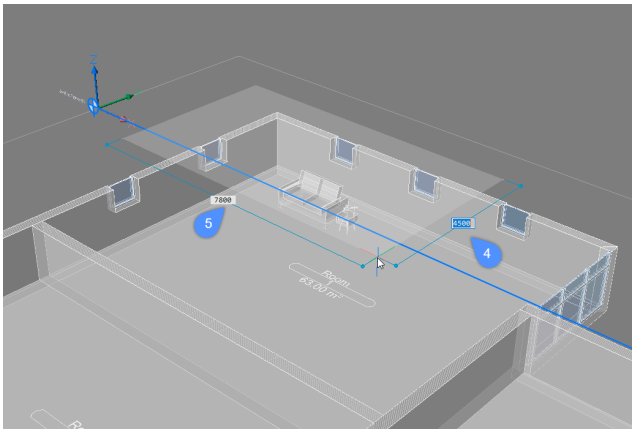

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz pierwszy róg prostokąta podstawy pola objętości:

2 Narysuj prostokąt wokół żądanego obszaru, wpisując wartości w polach dynamicznych wymiarów.

3 Naciśnij klawisz TAB, aby przechodzić między polami wymiarów dynamicznych (4, 5). Zaznaczenie zostanie wyrównane z płaszczyzną istniejącego przekroju.

4 Naciśnij Enter, aby potwierdzić wartości. Pole **Przekroju Objętościowego** jest wyświetlane dynamicznie.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz wysokość pola przekroju objętościowego.

5 Naciśnij klawisz Enter, aby zaakceptować domyślną wysokość.

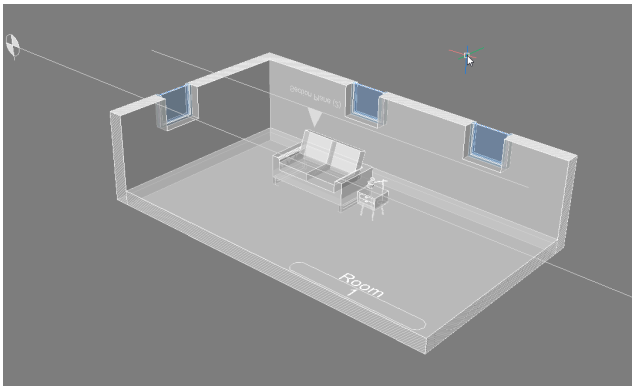
6 Określ punkt.

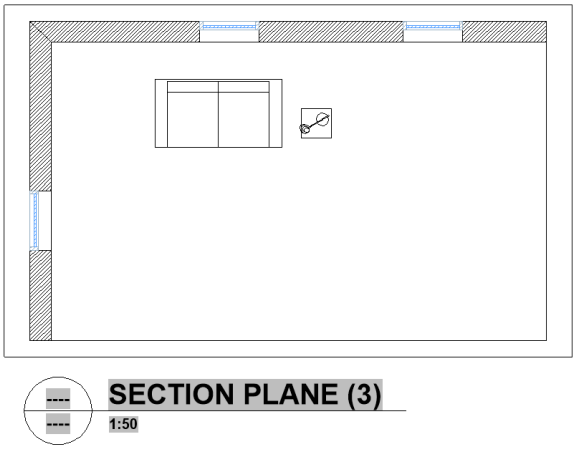
7 Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego.

8 Sekcja szczegółowa została już zdefiniowana i można ją znaleźć w panelu **Struktury**. Najedź kursorem na przekrój i wybierz opcję **Przytnij Widok** z menu Quad lub kliknij dwukrotnie wybrany przekrój, aby ją wyświetlić.

9 Aby wygenerować przekrój szczegółowy na arkuszu, zaznacz przekrój szczegółowy i wybierz opcję **Generuj Przekrój** z menu Quad.

10 Wyniki przekroju można otworzyć, klikając przycisk **Otwórz model** po wybraniu płaszczyzny (płaszczyzn) przekroju. Arkusz jest zapisywany w tym samym folderze, w którym znajduje się rysunek modelu.

Jeśli potrzebujesz pomocy w generowaniu rysunków, odwiedź stronę **Generowanie rysunków**.

Jeśli chcesz opisać swoje rysunki: zobacz, jak dodawać oznaczenia i wymiary liniowe .

29.5 Zdefiniuj plan odbicia sufitowego

29.5.1 Polecenie

BIMPRZEKRÓJ

29.5.2 Informacje

Odbite plany sufitów przedstawiają lustrzane odbicie sufitu. Są one przydatne do pokazania rozmieszczenia świateł i innych instalacji w suficie. Aby utworzyć odwrócony rzut sufitu, tworzony jest przekrój. Ta sekcja wyświetla część budynku powyżej obwiedni przekroju.

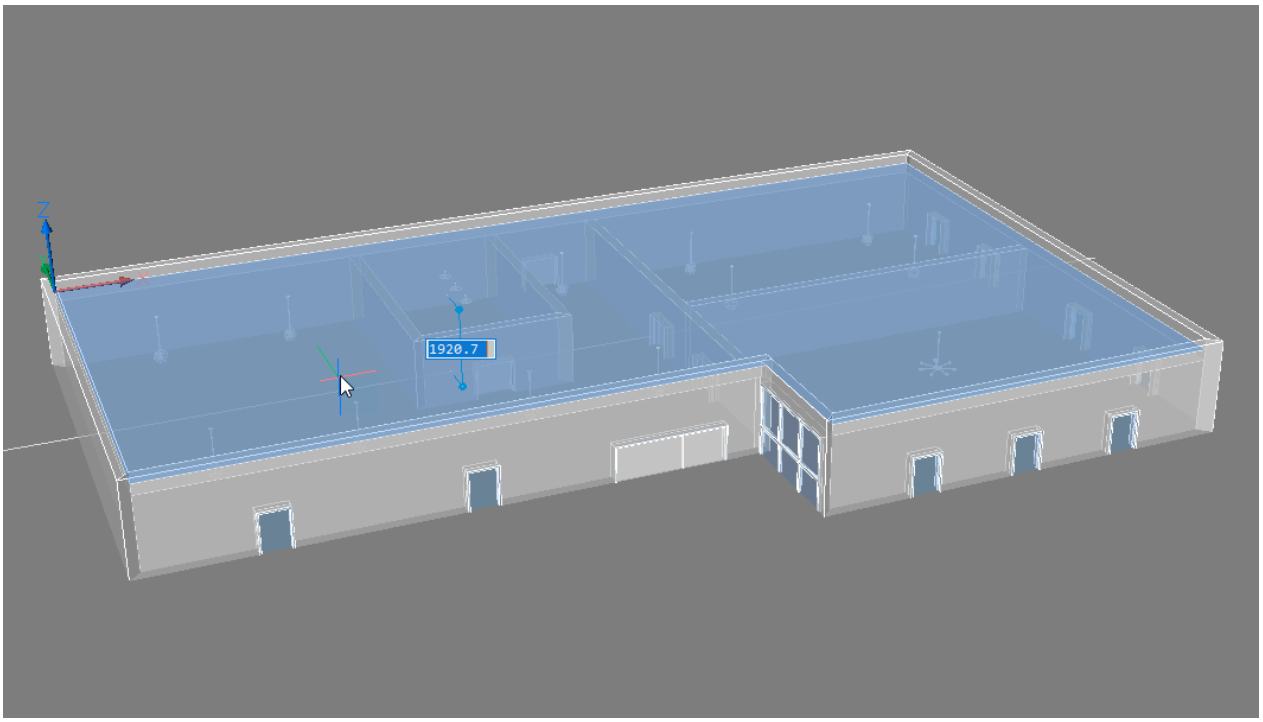
Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja poleceń BIMSZYBKISZKIC.

29.5.3 Utwórz odwrócony rzut sufitu

1 Wybierz **Odbity plan sufitu** ze wstążki **lub** wpisz BIMPRZEKRÓJ w wierszu poleceń, a następnie **R**, aby wybrać opcję **Odbity sufit**.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz punkt do umieszczenia sekcji:

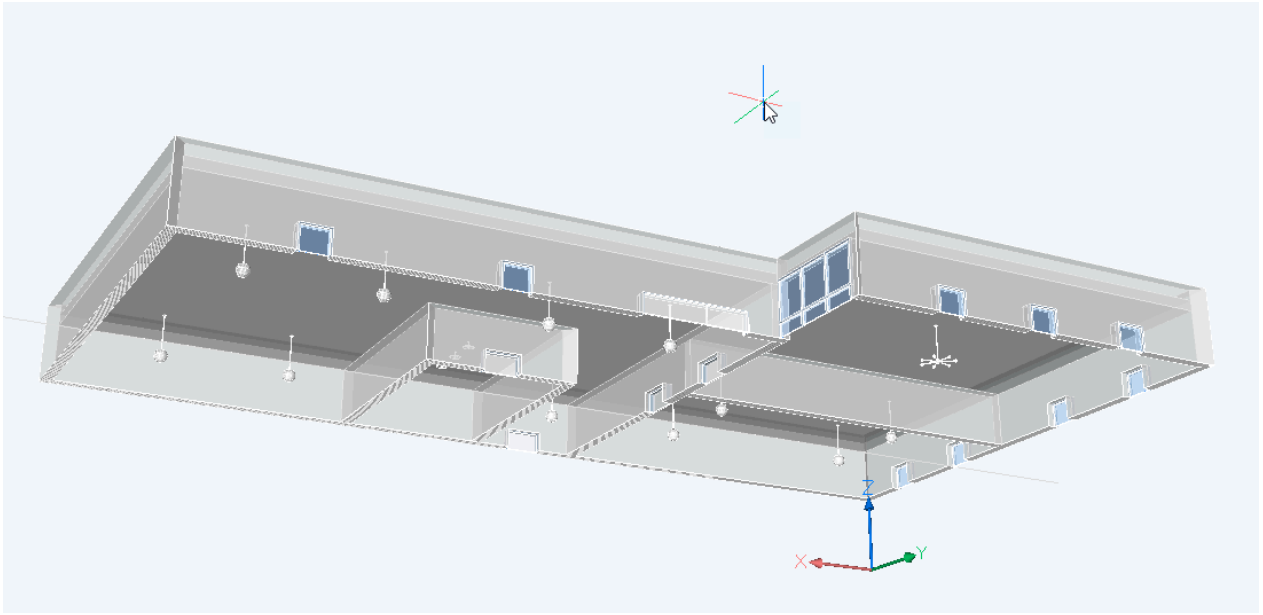
2 Wybierz sufit lub powierzchnię z płaszczyzną równoległą do sufitu.

Zostanie wyświetlony monit: Określ odległość:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego, aby odsunąć przekrój od pozycji początkowej.
   - Kliknij lewym przyciskiem myszy, gdy płaszczyzna przekroju znajdzie się w żądanym położeniu.

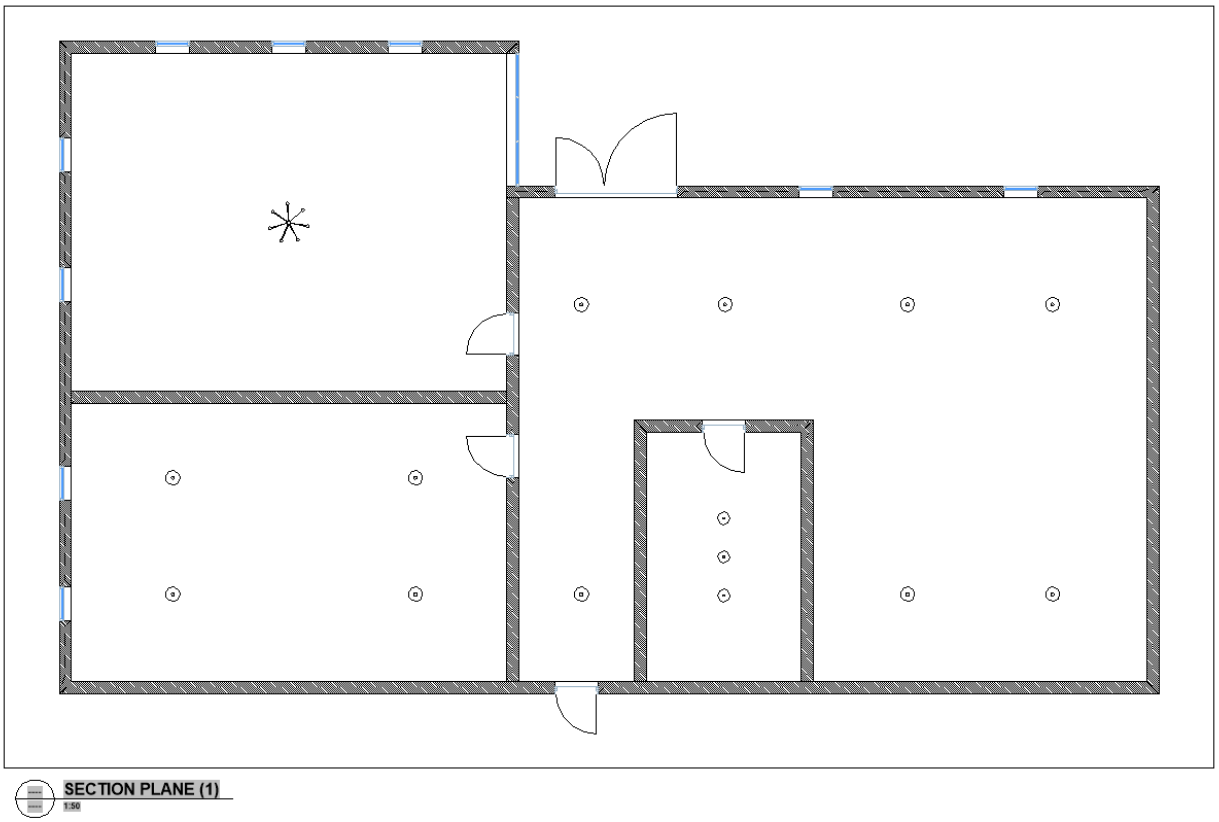
4 Odbita sekcja sufitu została zdefiniowana. Aby wyświetlić najedź na sekcję i wybierz **Wyświetlanie klipów** z Quad.

5 Aby wygenerować odwrócony rzut sufitu na arkuszu, najedź kursorem na przekrój w modelu i wybierz

opcję **Generuj** przekrój z Quad.

6 Aby otworzyć rysunek wyników przekroju, kliknij **Otwórz Model**. Arkusz jest zapisywany w tym samym folderze, który zawiera rysunek modelu.

Jeśli potrzebujesz dodatkowej pomocy dotyczącej generowania rysunków, odwiedź stronę Generowanie rysunków .
Jeśli chcesz opisać swoje rysunki: zobacz, jak dodawać oznaczenia i wymiary liniowe .

29.6 Kreskowanie elewacji:

29.6.1 Informacje o kreskowaniu elewacji

Generuj wypełnienie elewacji to właściwość płaszczyzny przekroju, która może wyświetlać teksturę lub pełne kreskowanie kompozycji podczas generowania elewacji 2D. Kreskowania można również generować dla innych typów przekrojów, gdy są aktywowane w panelu właściwości.

Kreskowanie jest generowane dla każdej widocznej obwiedni na elewacji 2D, w tym obwiedni, które nie są prostopadłe do przekroju. Kreskowania są generowane bez korekcji perspektywy. Sumowanie linii elewacji można zmienić niezależnie od ustawień **przekroju** w oknie dialogowym **materiałów fizycznych**.

29.6.2 Wykonuj elewacje

Uwaga: rzędna odnosi się tutaj do płaszczyzny przekroju w modelu 3D z właściwością **typu przekroju** ustawioną na **rzędnej**. Można to następnie wykorzystać do wygenerowania rysunków 2D, które przedstawiają rzędne modelu.

1 Twórz elewacje BIM za pomocą **Bimify**.

2 Wybierz elewację BIM i wybierz **Generuj** przekroju BIM na karcie poleceń **modelu** w Quad.

3 Wybierz elewację BIM i wybierz **Otwórz model przekroju BIM** na karcie poleceń **modelu** w Quad.

Wynik przekroju jest wyświetlany w rzutni układu rysunku docelowego.

4 Wybierz rzutnię obszaru papieru.

Właściwości rzutni są wyświetlane w panelu Właściwości.

5 W obszarze BIM ustaw właściwość **Generuj** wypełnienia elewacji na **Na**.

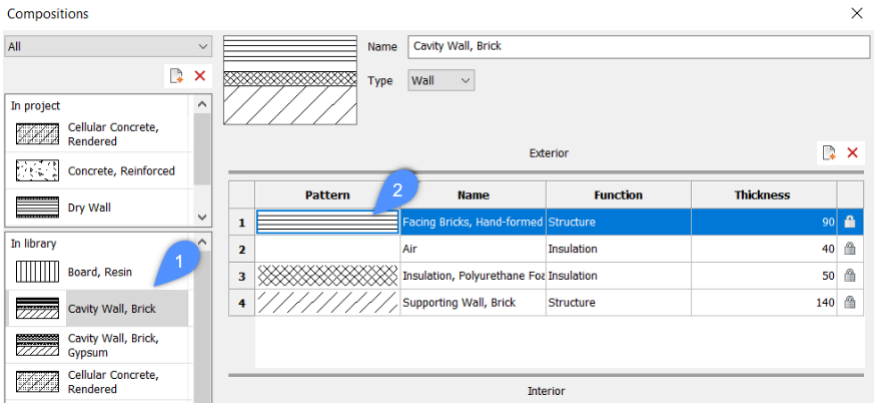
6 Wybierz rzutnię i wybierz **Aktualizuj** sekcji BIM na karcie poleceń **Model** w Quad.

7 **(Opcjonalnie)** Skopiuj rzutnię, a następnie ustaw właściwość **Generuj** wypełnienia elewacji na **Wyłączone** , aby utworzyć dwie wersje wyniku przekroju, jedną z kreskowaniem elewacji i jedną bez kreskowania.

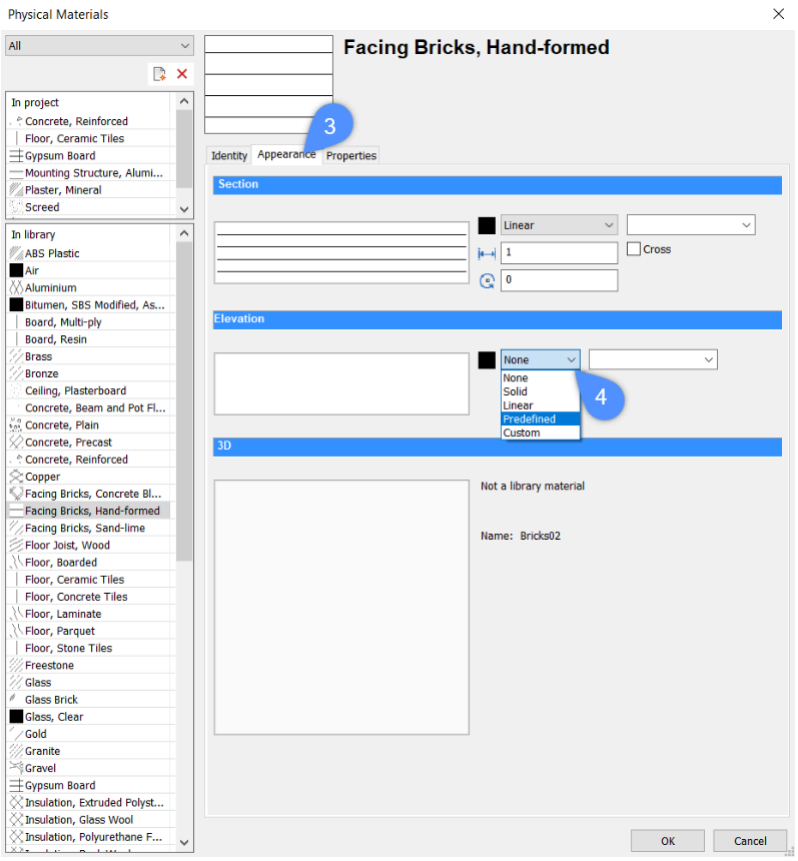
29.6.3 Konfiguracja kreskowania

1 Przejdź do okna dialogowego **Materiały fizyczne** , wpisując BLMATERIAŁY lub BLKOMPOZYCJE(1) w wierszu poleceń.

2 Kliknij kompozycję i dwukrotnie kliknij wzór kompozycji, aby otworzyć okno dialogowe **Materiałów Fizycznych**(2).

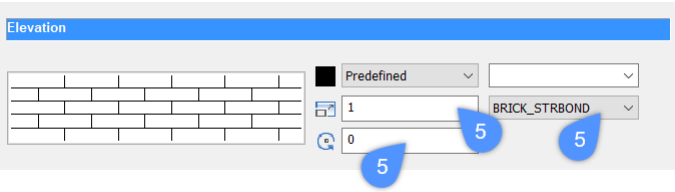

3 Aby skonfigurować teksturę lub pełne wypełnienie, przejdź do zakładki **Wygląd** (3). Kreskowanie elewacji jest domyślnie ustawione na **Brak**. Kliknij przycisk kreskowania elewacji i wybierz kreskowanie: **Brak**, **Bryła** liniowa Predefiniowane lub **Własne** (4).

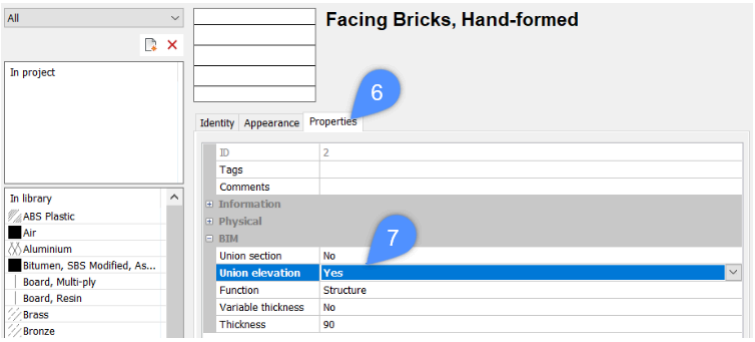
4 Skonfiguruj właz. Zdefiniuj skalę, kąt, kolor i / lub warstwę wzoru. (5)

Uwaga: Nazwa w polu warstwy lub kliknij przycisk strzałki i wybierz warstwę z listy.

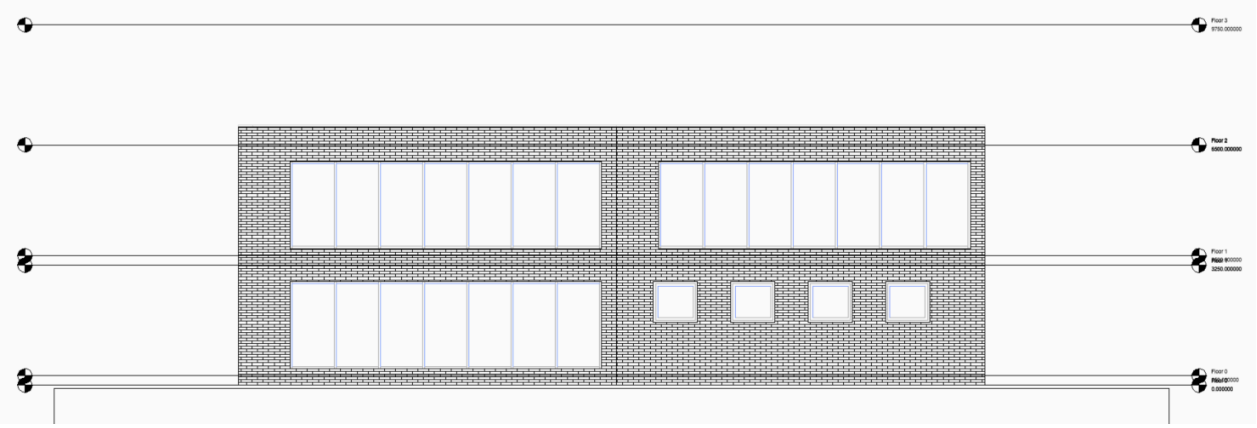

5 Aby usunąć linie połączeń w rzędnej między różnymi bryłami materiału, przejdź do zakładki **Właściwości** (6) i ustaw rzędnej Unii na **Tak** (7).

Uwaga: rzędna Unii działa niezależnie od ustawienia **sekcji** Suma.

6 Po regeneracji na elewacji pojawi się właz.

29.7 Szablony dla wygenerowanych rysunków

29.7.1 Informacje

BricsCAD BIM zawiera szereg szablonów umożliwiających dostosowanie wygenerowanych rysunków. Szablony te są przechowywane w folderze **Support** w następującej ścieżce:

C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\en_US\Support\Bim\Sections

Uwaga: W pliku **_SectionSettings.dwg** szablony jednostek sekcji mają zakodowane nazwy**(_Section**, **_Elevation**, **_Plan** itp.). BricsCAD używa zakodowanych na stałe nazw, aby zidentyfikować szablon jednostki sekcji, dla którego ustawia wartości domyślne. Dlatego nazwy te nie powinny być zmieniane.

Folder **Appdata** jest domyślnie ukrytym folderem, może być konieczne uprzednie odkrycie folderów. Dostęp do tej ścieżki można również uzyskać za pomocą polecenia FOLDERPOMOCNICZY.

Aby zrozumieć, jak to działa, musisz wiedzieć, w jaki sposób BricsCAD tworzy warstwy, kreskowania, znaczniki i bloki objaśnień.

29.7.2 Zrozumienie utworzonych warstw

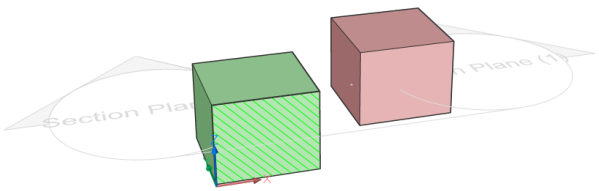
1 Otwórz szablon **milimetrowy BIM-mm.dwt** i zapisz rysunek.

2 Narysuj dwa pudełka o wymiarach 500x500x400, jedno trochę za drugim.

3 Umieść pierwsze pudełko na warstwie **Warstwa1** (o kolorze warstwy zielonym), a drugie pudełko na warstwie **Warstwa2** (o kolorze warstwy czerwonym).

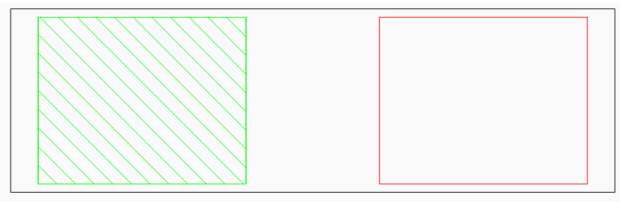
4 Utwórz przekrój BIM, wyrównany z przednią powierzchnią pierwszego zielonego pudełka i przecinającą go pośrodku, ale nie przecinającą drugiego, czerwonego pudełka .

5

6 Wygeneruj i otwórz rysunek przekroju.

7

8 Spójrz na panel **Warstwy**.

Utworzono trzy grupy warstw: Tło, Granice i Wypełnienie.

	Current	Name	D..	On/Off	Freeze	Locked	Color
1		0					White
2		Background_Layer1					Green
3		Background_Layer2					Red
4		BIM_SECTIONS_PREVIOUS					Magenta
5		BIM_VIEWPORTS					White
6		Boundary_Layer1					Green
7		Defpoints					White
8		Fill_Layer1					Green
9		Title Block Frame					175
10		Title Block Labels					157
11		Title Block Text					251

Wygenerowane warstwy dla zielonej bryły to:

- **Boundary_Warstwa1**: granica przekroju przez pudełko.
- **Fill_Warstwa1**: kreskowanie przekroju.
- **Background_Layer1**: pokazuje podpunkty (na przykład wierzchołki brył), które nie są podzielone na sekcje.

Wszystkie warstwy dziedziczą kolor warstwy **Warstwa1**.

Ponieważ czerwona bryła nie jest podzielona przekrojem, tworzona jest tylko warstwa **Background_Warstwa2**. Dziedziczy ona kolor warstwy **Warstwa2**.

9 Przeciągnij kompozycję **Ściana szczelinowa, cegła** z panelu **Kompozycje** na zielone pole.

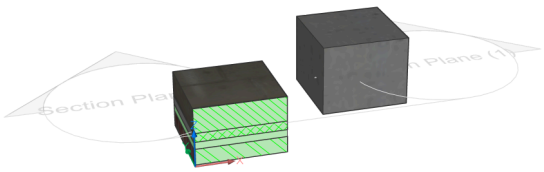
Uwaga:

- Ustaw zmienną systemową LEVELOFDETAIL na 1 lub 2, aby wyświetlić materiały warstwowe.
- Kompozycja zawsze ma priorytet, gdy jest przypisana do bryły umieszczonej na kolorowej warstwie. Oznacza to, że priorytet mają kolory ustawione domyślnie dla warstw kompozycji, a nie kolor przypisany do warstwy bryły.

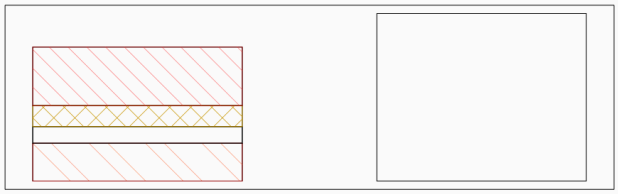
10 Kliknij dwukrotnie kompozycję **Ściana szczelinowa, cegła** w panelu **Kompozycje**.

Ta kompozycja składa się z 4 warstw, każda z własnego materiału. Materiał fizyczny jest powiązany ze wzorem kreskowania używanym w rzutach i przekrojach pięter. Dla elewacji określony jest inny wzór.

11 Przypisz kompozycję **Beton, zbrojony** do czerwonego pudełka.

12 Zaktualizuj i otwórz przekrój.

13

14 Przejdź do swoich warstw i wykorzystaj polecenie Usuń, aby usunąć nieużywane warstwy.

15

	Current	Name	D..	On/Off	Freeze	Locked	Color
1	●	0					White
2		Background_Air					White
3		Background_Concrete_ Reinforced					White
4		Background_Facing Bricks_ Hand-form					White
5		Background_Insulation_ Polyurethane					White
6		Background_Layer1					Green
7		Background_Layer2					Red
8		Background_Supporting Wall_ Brick					White
9		BIM_SECTIONS_PREVIOUS			❄		Magenta
10		BIM_VIEWPORTS					White
11		Boundary_Air					White
12		Boundary_Cavity Wall_ Brick			❄		White
13		Boundary_Facing Bricks_ Hand-formed					14
14		Boundary_Insulation_ Polyurethane Fc					42
15		Boundary_Layer1					Green
16		Boundary_Supporting Wall_ Brick					14
17		Fill_Facing Bricks_ Hand-formed					21
18		Fill_Insulation_ Polyurethane Foam					42
19		Fill_Layer1					Green
20		Fill_Supporting Wall_ Brick					11
21		Title Block Frame					175
22		Title Block Labels					157
23		Title Block Text					251

Ponownie zobaczysz trzy kategorie (Background, Boundary i Fill). Teraz druga część nazwy warstwy to nazwa fizycznego materiału użytego w bryle, zamiast nazwy warstwy pudełka:

- **Background_** Cegły licowe_ręcznie formowane, **Background_** Izolacja_Pianka poliuretanowa i **Background_** Ściana nośna_cegła.
- **Granica_ Cegły licowe_ręcznie formowane**, **Granica_ Izolacja_Pianka poliuretanowa** i **Granica_ Ściana nośna_cegła**
- **Fill_Cegły licowe_Ręcznie formowane**, **Fill_ Izolacja_Pianka poliuretanowa**, i **Fill_ Ściana**

nośna_cegła.

16 Ustaw właściwość **Generuj wypełnienie elewacji** przekroju **WŁ**, aby dodać kreskowanie elewacji.

17 Zaktualizuj przekrój.

18 Obrys drugiego pudełka jest teraz kreskowany i dodano warstwę **Elevation_Concrete_Reinforced**.

29.7.3 Zrozumienie warstw BRX_2D

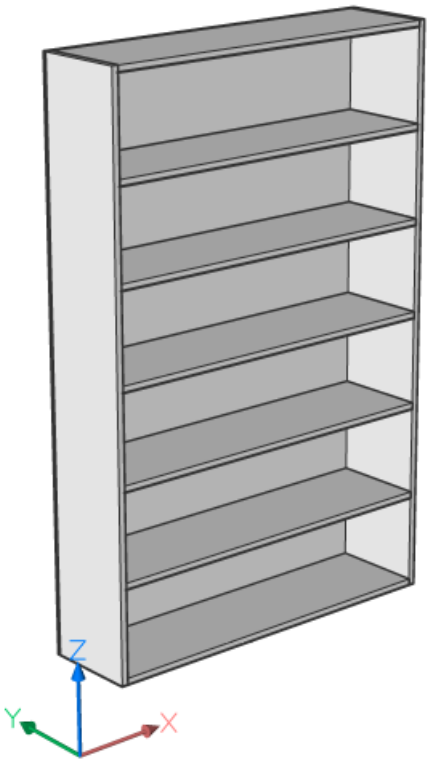
Te symbole 2D zastąpią rzeczywistą sekcję bryły 3D okna lub drzwi lub zostaną dodane do sekcji bryły 3D, w zależności od ich warstwy:

- Symbole na warstwie z prefiksem **BRX_2D_** lub **BRX_2D+_** zostaną dodane do bloku sekcji:
  - bez przetwarzania przez analityczne usuwanie ukrytej linii (HLR), gdy płaszczyzna przekroju przecina komponenty.
  - Nie jest możliwe, aby ta geometria była zasłonięta przez inną geometrię. Na przykład, masz stół i krzesła. Oba mają symbol 2D, ale stół znajduje się poniżej płaszczyzny przekroju, a krzesła są przez nią przecięte (oparcie jest wyżej niż stół). W takim przypadku nie jest możliwe, aby blat stołu**(BRX_2D_** stołu) zasłaniał części krzeseł pod spodem.
  - po przejściu przez procedurę analitycznego usuwania ukrytej linii (HLR), gdy płaszczyzna przekroju nie przecina komponentów.
- Symbole na warstwie z prefiksem **BIM_2D_SECT_** lub **BIM_2D_SECT+_** będą dodawane tylko wtedy, gdy płaszczyzna przekroju przecina komponenty. Cała geometria przechodzi przez procedurę analitycznego usuwania ukrytych linii (HLR). Może to być wykorzystane do uzyskania innej reprezentacji komponentu, gdy jest on pocięty, na przykład dla schodów.
- Symbole na warstwie z przedrostkiem **BIM_2D_BACK_** lub **BIM_2D_BACK+_** będą zawsze dodawane, a cała geometria przechodzi procedurę analitycznego usuwania ukrytych linii (HLR). Umożliwia to rozwiązanie problemu stół-krzesło wspomnianego powyżej.
- Nazwa warstw symboli
  - z **+**: symbol 2D zostanie dodany do sekcji bryłowej 3D komponentu.
  - bez **+**: symbole 2D zastąpią rzeczywistą sekcję 3D komponentu.

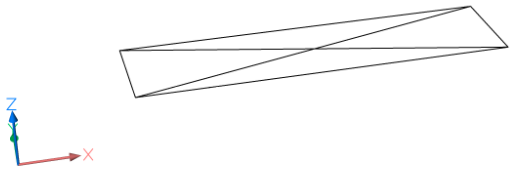
Dodawanie elementów 2D

1 Otwórz szablon **milimetrowy BIM-mm.dwt** i zapisz rysunek.

2 Przeciągnij komponent **Regał meblowy** na rysunek. Komponent można znaleźć w kategorii **Elementy wyposażenia** w panelu **Biblioteka** (polecenie BIBLIOTEKAOTWÓRZ).

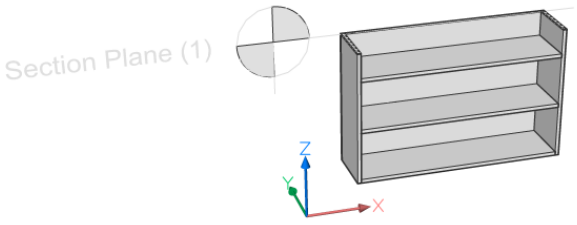

3 Jeśli teraz pokażesz i wyizolujesz warstwę **BRX_2D_Symbols**, zobaczysz symbol narysowany w punkcie wstawiania półki.

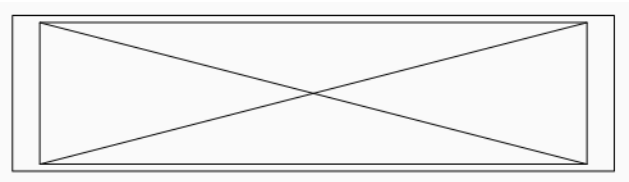

4 Pokaż ponownie wszystkie warstwy (polecenie WARODIZO) i utwórz sekcję przez półkę z książkami.

5

6 Wygeneruj i otwórz rysunek **Plans**.

7 Zobaczysz (jeśli warstwa **Boundary_BRX_2D_Symbols** jest włączona), że na planie rysowany jest tylko symbol, a nie rzeczywisty przekrój. Dzieje się tak, ponieważ ten komponent miał dołączony symbol 2D na warstwie **BRX_2D.**

8 Teraz wróć do swojego modelu 3D i otwórz kopię półki z książkami.

9 Ukryj samą półkę i upewnij się, że warstwa **BRX_2D_Symbols** jest włączona.

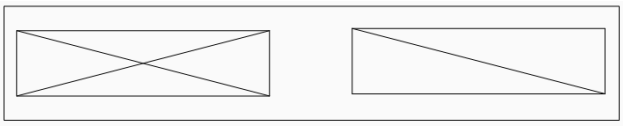
10 Usuń jedną z linii (krzyża).

11 (Opcjonalnie) Narysuj dodatkowe linie 2D na warstwie **BRX_2D_Symbols**.

12 Zapisz rysunek.

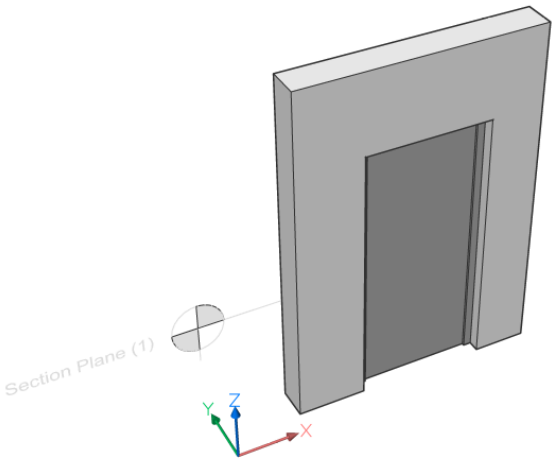
13 Wróć do oryginalnego modelu 3D i wpisz BMWSTAW w wierszu poleceń i przejdź do ścieżki pliku, w którym właśnie zapisałeś nowy regał na książki. Kliknij **OK** i wybierz punkt, w którym chcesz wstawić półkę.

14 Zregeneruj przekrój i otwórz go. W razie potrzeby poszerz rzutnię, przeciągając istniejącą rzutnię.

15

16 Na drugim regale wyświetlany jest dostosowany symbol.

17 Narysuj ścianę w swoim modelu 3D i wstaw **Drzwi Ext Plain**.

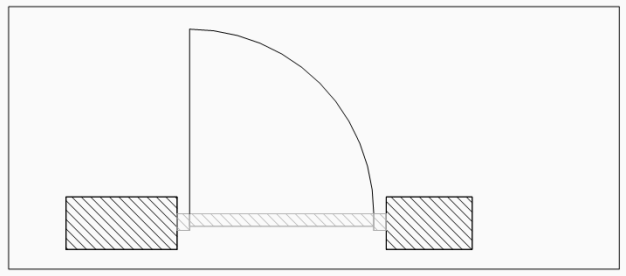

18 Powtórz kroki od 3 do 5, ale teraz użyj warstwy **BRX_2D+_Swing** zamiast warstwy **BRX_2D_Symbols**.

19 Wygenerowany rzut wyświetla symbol otwarcia drzwi oraz sam przekrój drzwi. Warstwa **BRX_2D+**

komponentu zapewnia, że możesz pokazać rzeczywisty przekrój wraz z symbolem.

- Symbole na warstwie z przedrostkiem **BRX_2D_** zostaną użyte do zastąpienia geometrii wynikającej z aktualnego przekroju.
- Symbole na warstwie z przedrostkiem **BRX_2D + _** zostaną dodane do wyniku przekroju. Uwzględniane są tylko te jednostki 2D, które znajdują się w płaszczyźnie równoległej do płaszczyzny przekroju.

29.7.4 Dostosowywanie kolorów i grubości linii wzorów i linii kreskowania

1 W powyższej procedurze **Zrozumienie utworzonych warstw** widać, że w przypadku obiektów bez kompozycji kolory i grubości linii warstw **Fill_**, **Background_** i **Boundary_** są kopiowane z właściwości warstwy w modelu 3D.

2 Jednak w przypadku obiektów z kompozycją domyślne kolory są ustawiane przez szablon znaleziony po wpisaniu polecenia SUPPORTFOLDER i przejściu do pliku *Bim/Sections/_SectionSettings.dwg*.

3 Otwórz ten rysunek.

4 Przejdź do panelu **Warstwy**. Tutaj dostępna jest lista wszystkich możliwych warstw, które można utworzyć dla każdego materiału obecnego w bibliotece materiałów. Wszystkie mają kolor i grubość linii. Zmiana koloru lub grubości linii i zapisanie pliku spowoduje zmianę domyślnego koloru/grubości linii dla tej warstwy w przyszłych generowanych rysunkach. Możesz w pełni dostosować wygląd rysunku dla każdego typu linii**(wypełnienie**, **tło**, **granica** lub **elewacja**) dla każdego materiału.

195		Fill_Ceiling_ Plasterboard				253
196		Fill_Concrete_ Beam and Pot Floor				85
197		Fill_Concrete_ Plain				85
198		Fill_Concrete_ Precast				85
199		Fill_Concrete_ Reinforced				85
200		Fill_Copper				151
201		Fill_Facing Bricks_ Concrete Blocks				21
202		Fill_Facing Bricks_ Hand-formed				21
203		Fill_Facing Bricks_ Sand-lime				21
204		Fill_Floor Joist_ Wood				33
205		Fill_Floor_ Boarded				9
206		Fill_Floor_ Ceramic Tiles				251
207		Fill_Floor_ Concrete Tiles				251
208		Fill_Floor_ Laminate				251
209		Fill_Floor_ Parquet				251
210		Fill_Floor_ Stone Tiles				43
211		Fill_Freestone				43
212		Fill_Glass				141
213		Fill_Glass Brick				141
214		Fill_Gold				151
215		Fill_Granite				43
216		Fill_Gravel				251
217		Fill_Gypsum Board				251
218		Fill_Insulation_ Extruded Polystyrene				42
219		Fill_Insulation_ Glass Wool				42
220		Fill_Insulation_ Polyurethane Foam				42
221		Fill_Insulation_ Rock Wool				42
222		Fill_Iron				251
223		Fill_Lead				151
224		Fill_Marble				43

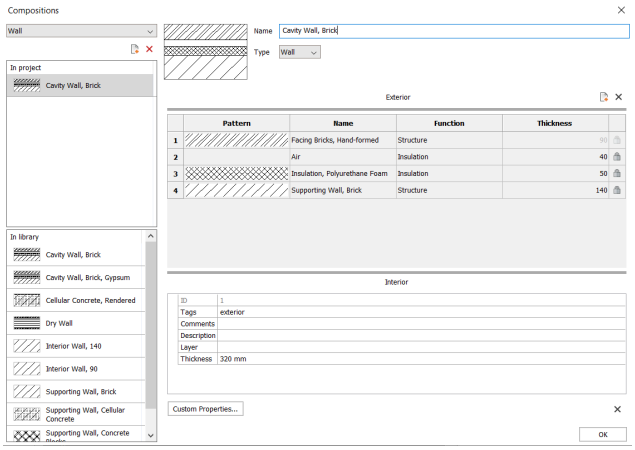
29.7.5 Dostosowywanie wzorów kreskowania

1 Otwórz rysunek wykonany w procedurze **Zrozumienie utworzonych warstw**.

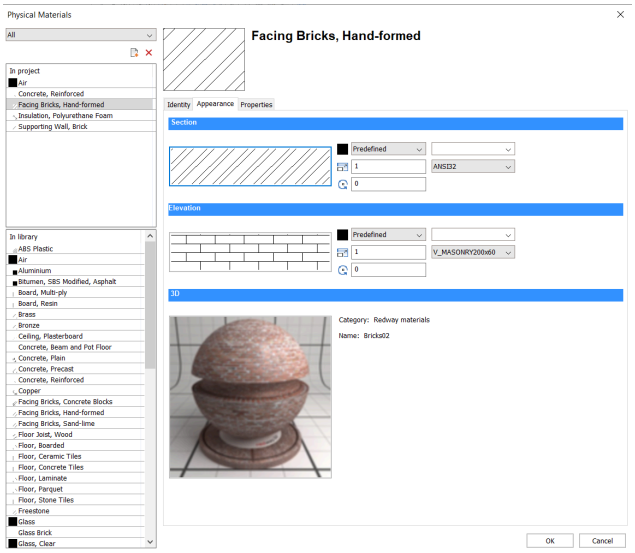
2 Otwórz panel **BIM Kompozycje.**

3 Kliknij dwukrotnie kompozycję **Ściana szczelinowa, cegła**.

4 W procedurze **Zrozumienie utworzonych** warstw stwierdzono, że można tutaj zmienić wzory kreskowania materiałów. Sposób, w jaki musisz to zrobić, zostanie przedstawiony w kolejnych krokach.

5 Kliknij dwukrotnie rząd **Cegły licowe, ręcznie formowane**. Otworzy się okno dialogowe **Materiały Fizyczne Cegły licowe, ręcznie formowane**. Aby uzyskać dostęp do tego okna dialogowego, można również uruchomić polecenie BLMATERIAŁY i wybrać materiał **Facing Bricks, Hand-formed**.

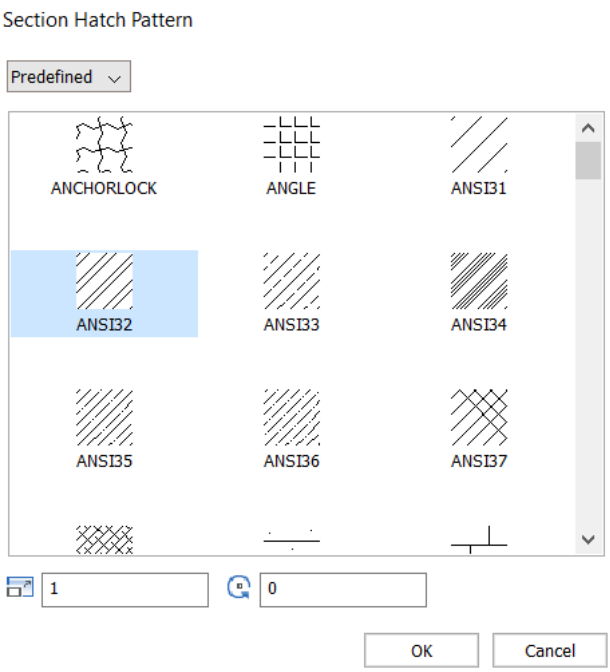

6 Przejdź do zakładki **Wygląd**.

7 Pod tytułem **Przekrój** kliknij dwukrotnie wzór kreskowania.

8 Wybierz nową standardową reprezentację kreskowania sekcji dla tego konkretnego materiału. W każdej kompozycji z tym materiałem zostanie zastosowana ta sama reprezentacja kreskowania.

9

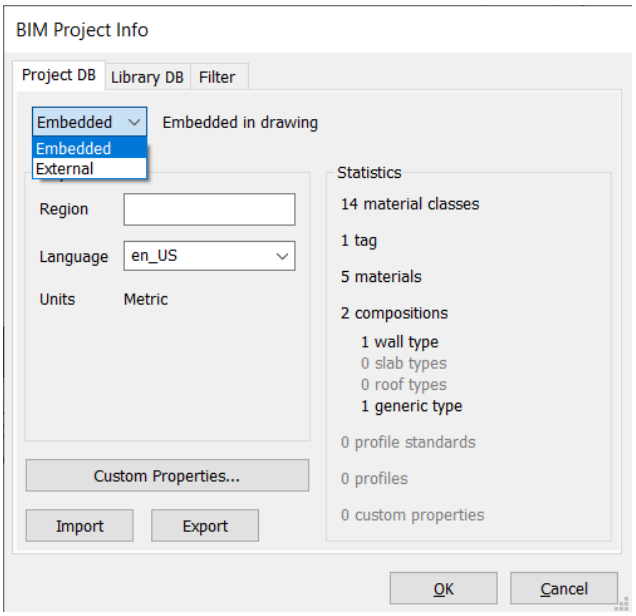
10 Jeśli chcesz zmienić wygląd kreskowania elewacji, możesz to zrobić, klikając dwukrotnie wzór kreskowania pod tytułem **Elewacja**. Do określenia kreskowania elewacji zostanie użyty najbardziej widoczny zewnętrzny materiał kompozycji.

Uwaga: Uwaga reprezentacja tych kreskowań nie zostanie skopiowana do nowych rysunków, ponieważ okno dialogowe **Materiały** nie jest szablonem, a sposobem zdefiniowania reprezentacji na określonym rysunku.

Jeśli chcesz przechowywać te informacje, zaleca się uruchomienie biblioteki kompozycji. Najlepszym sposobem na to jest wykonanie rysunku, w którym do małych kostek przymocujesz kompozycje, które chcesz przechowywać. Upewnij się, że każda kompozycja ma odpowiedni wygląd kreskowania, przechodząc przez proces opisany powyżej.

11 Po zakończeniu wpisz BIMPROJEKTINFO w wierszu poleceń. Pojawi się okno dialogowe **Informacje o projekcie BIM**.

12 Na karcie **Project DB** zmień wartość bazy danych z **Wstawionego** na **Zewnętrzny**. Zostaniesz poproszony o zapisanie bazy danych na swoim komputerze i nadanie jej nazwy, na przykład **CompositionsTemplate.bsyslib**.

13 Aby użyć tej bazy danych (Project DB) w nowym rysunku, zmień wartość bazy danych z **Embedded** na **External**, a następnie wybierz utworzony plik BSYSLIB.

29.7.6 Dostosowywanie znaczników według typu jednostki dla wszystkich rysunków przekrojów

Aby zapoznać się z tą procedurą, zapoznaj się z następującymi procedurami na stronie **Tagi BIM**:

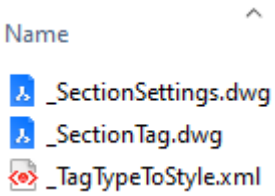
- **Utwórz dane źródłowe dla typu elementu BIM**.
- **Dostosuj bloki znaczników**.
- **Edytuj dane źródłowe, aby dostosować Tagi BIM dla wszystkich rysunków przekrojów**.

Aby zmienić tagi w bieżącym rysunku, przejdź do procedury **Dostosuj bloki etykiet tylko dla bieżącego rysunku.**

29.7.7 Dostosowywanie bloków objaśnień

Pliki źródłowe różnych bloków wywołań i moduł śledzenia sekcji znajdują się w podfolderze ..*Support**Bim**Sections* folderu **Roamable Root**. Domyślnie jest to: *C:**Users**%username%**AppData**Roaming**Bricsys**BricsCAD**V27* x64\en_US\Support\Bim\Sections.

1 Dostęp do tego pliku można uzyskać, wpisując FOLDERPOMOCNICZYw wierszu poleceń i przechodząc do strony **Bim** > **Sekcje**.

2 Możesz edytować plik **_SectionSettings.dwg**, aby dostosować układ objaśnień i bloków śledzenia sekcji.

3 Podczas generowania rysunku potrzebne bloki wywołań są tworzone z plików źródłowych bloków wywołań.

4 Gdy przekrój BIM jest aktualizowany, wykorzystywane są istniejące bloki wywołań w rysunku docelowym (wpisz BEDYCJA, aby wybrać jeden do edycji).

29.7.8 Dostosowywanie szablonu zestawu arkuszy

Szablony zestawów arkuszy są przechowywane w folderze *C:\Users\%username%\AppData\Local\Bricsys\BricsCAD\V27* x64\en_US\Templates.

1 Jeśli chcesz edytować istniejący szablon, masz dwie możliwości. Albo edytujesz go bezpośrednio, albo tworzysz kopię.
   - Aby edytować go bezpośrednio, możesz przejść do opcji **Otwórz** pod ikoną BricsCAD, wybrać **.dwt** z rozwijanej listy **Pliki typu** i wybrać plik, który chcesz edytować. Następnie można wprowadzić modyfikacje i zapisać plik.
   - Aby wykonać kopię, kliknij dwukrotnie plik DWT, który chcesz skopiować. Zostanie otwarty nowy plik DWG z tym szablonem. Wprowadź zmiany i zapisz plik jako .dwt. Zapisz go w folderze szablonów, aby łatwo użyć skopiowanego szablonu w nowym rysunku.

2 Jeśli chcesz zacząć od zera, korzystając z kreatora, postępuj zgodnie z procedurą **Tworzenie rysunku za pomocą kreatora** Po utworzeniu i zmodyfikowaniu pliku DWG zapisz go jako plik DWT w folderze szablonów zestawu arkuszy.

3 Jeśli szablon DWT został zapisany w folderze szablonów zestawu arkuszy, pojawi się on podczas otwierania nowego rysunku za pomocą **Kreatora nowego**. Można go wybrać jako szablon do tworzenia wygenerowanych rysunków w ustawieniach arkusza w **przeglądarce** projektów.

4 Możesz utworzyć tabelkę rysunkową dla szablonu z właściwościami zestawu arkuszy, wykonując procedurę **Używanie właściwości zestawu arkuszy w tabelce rysunkowej**. Zrób to dla każdego Arkusza w swoim szablonie.

   Możesz również przechowywać następujące rzeczy, używając ich w pliku DWT:

   - Warstwy
   - Kolory
   - Rodzaje linii:
   - Wzory kreskowań
   - Bloki
   - Style tekstu
   - Style Wymiarowania
   - Ustawienia strony

29.8 Generowanie rysunków

29.8.1 Informacje o BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ

Polecenie BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ generuje rysunki przekrojów z obiektów przekrojów BIM. Polecenia tego można użyć poprzez wybranie jednostki BIM Przekrój w modelu 3D lub poprzez wybranie istniejącego przekroju na wygenerowanym rysunku. Wynik jest umieszczany w nowym rysunku, zapisywanym w tym samym folderze co rysunek modelu, chyba że we właściwości **Plik Docelowy** obiektu BIM Przekrój określono inny folder.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule **Polecenie BIMAKTUALIZUJPRZEKRÓJ**.

29.8.2 Procedura: Generowanie sekcji BIM.

Sekcje BIM można generować na 2 sposoby:

- W przestrzeni modelu.
- Korzystanie z **Przeglądarki Projektów BIM**.

Obszar modelu

1 Wybierz co najmniej jeden element sekcji BIM.

2 **(Opcjonalnie)** Edytuj właściwości przekroju (np. **Skala**, **Nazwa**, **Plik docelowy**).

3 Wybierz opcję **Generuj przekrój** na karcie poleceń **Model** w oknie Quad.

BricsCAD zgłasza liczbę wygenerowanych przekroju i ich nazwy w wierszu poleceń, np:

Wygenerowano 8 przekrojów:

D:\Bricsys Reports\V27\Villa\Elevations.dwg

D:\Bricsys Reports\V27\Villa\Plans.dwg

D:\Bricsys Reports\V27\Villa\Sections.dwg

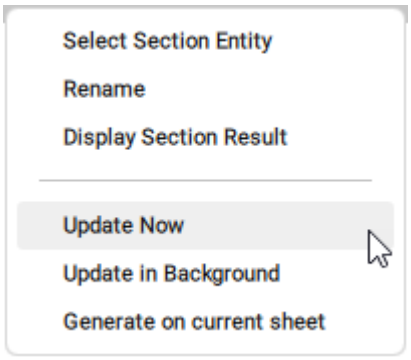
W powyższym przykładzie 2 plany, 4 elewacje i 2 przekroje zostały wygenerowane i wyeksportowane do 3 rysunków.

Przeglądarka projektów

1 Na karcie **Przekroje i widoki** w panelu **Przeglądarka projektu** kliknij prawym przyciskiem myszy przekrój.

2 **(Opcjonalnie**) Wybierz **Wybierz Przekrój**, aby zmienić jego właściwości w panelu **Właściwości**.

3 Wybierz opcję **Aktualizuj teraz** lub **Aktualizuj w tle**.

4 Wybierz opcję **Odśwież projekt** w panelu **Przeglądarka projektów**.

Nowa sekcja zostanie wygenerowana w segmencie **Arkusze Przeglądarki Projektów**.

Uwaga:

- Warstwa **BIM_POPRZEDNIE_SEKCJE**: wynik generowania poprzedniej sekcji jest przechowywany na dedykowanej warstwie **BIM_POPRZEDNIE_SEKCJE**. Domyślnie jest ona zamrożona.
- Warstwa **BIM_RZUTNIE**: wygenerowane rzutnie są w razie potrzeby umieszczane na dedykowanej warstwie **BIM_RZUTNIE**.
- **Menedżer Zestawów Arkuszy** automatycznie i po cichu dostosowuje ścieżki plików po przeniesieniu folderu projektu, jeśli ten sam folder jest używany dla wszystkich plików.

29.8.3 Otwórz BIM Przekroje

BIMOTWÓRZPRZEKRÓJ nawiguje między rysunkiem modelu zawierającym jednostkę BIM Przekrój a odpowiednim wygenerowanym rysunkiem. Polecenie działa dwukierunkowo.

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w artykule **Polecenie BIMOTWÓRZPRZEKRÓJ**.

BIM Przekroje można otwierać na różne sposoby:

- Z modelu 3D.
- Korzystanie z **Przeglądarki Projektów BIM**.

Z modelu 3D

Aby otworzyć dokument 2D z modelu 3D:

1 Wybierz jedną lub więcej BIM Przekrojów.

2 Wybierz opcję **Otwórz model** w grupie poleceń **Model** w oknie Quad.

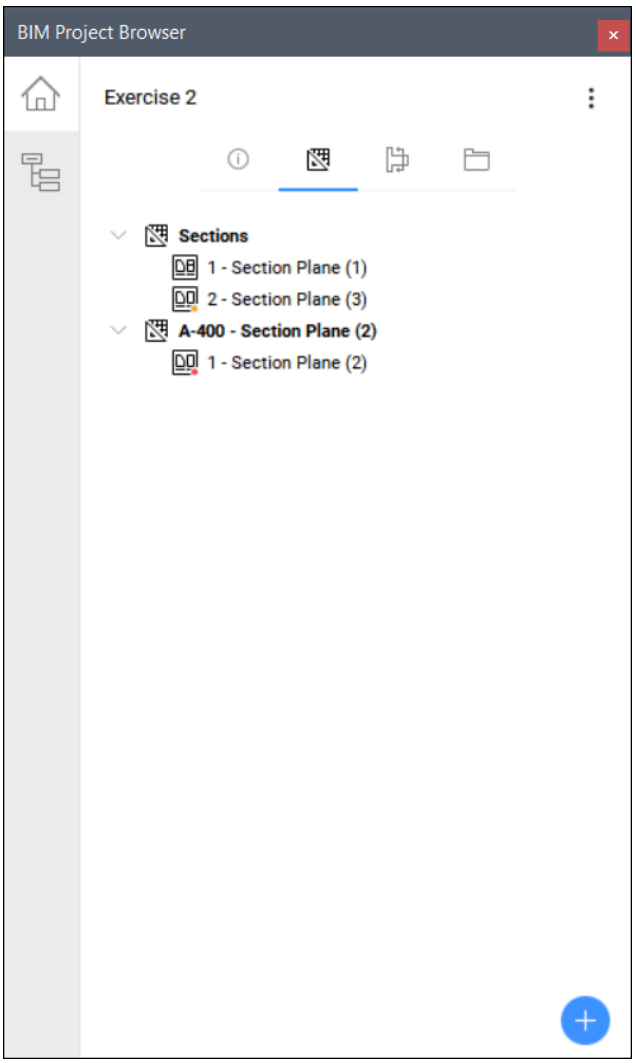
3 Otwarty(e) rysunek(i) przekroju 2D.

Przeglądarka projektów

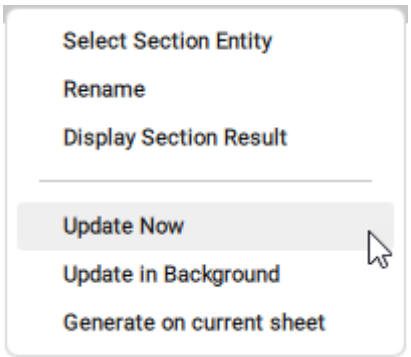
Aby otworzyć rysunki przekroju 2D z poziomu **Przeglądarki Projektów**, wykonaj jedną z poniższych czynności:

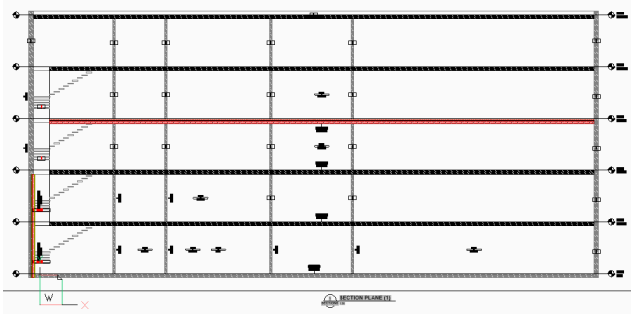
- Kliknij dwukrotnie widok arkusza na karcie **Arkusze** w panelu **Przeglądarka projektu**.

Rysunek przekroju 2D zostanie otwarty z wybranym widokiem arkusza.

- W zakładce **Przekroje i widoki** panelu **Przeglądarka projektu** kliknij prawym przyciskiem myszy przekrój i wybierz polecenie **Wyświetl wynik przekroju** z menu kontekstowego.

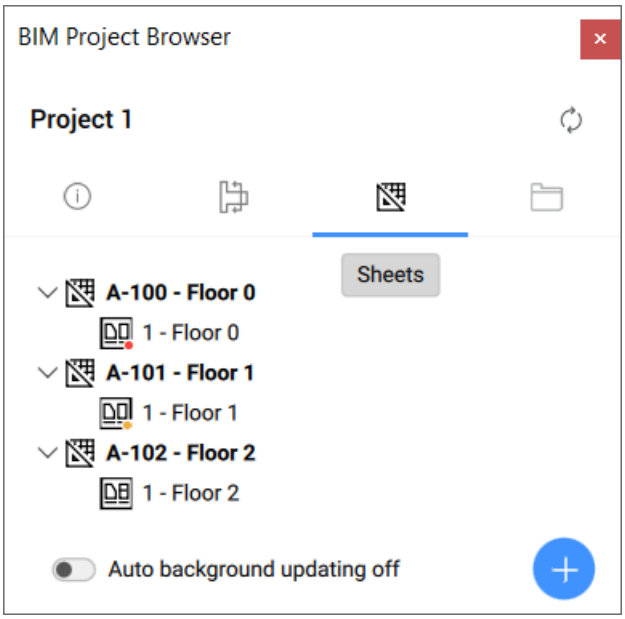
Uwaga: Po usunięciu rzutni powiązanej z wynikiem przekroju usuwana jest również etykieta powiązanego widoku, widok arkusza i blok wyniku (tylko wtedy, gdy żadna inna rzutnia go nie wyświetla).

29.8.4 Aktualizacja przekrojów BIM

BIM Przekroje mogą być aktualizowane na różne sposoby:

- W modelu 3D.
- W wygenerowanym pliku dokumentacji 2D.
- W panelu **Przeglądarka projektów BIM**.

Gdy dokumentacja 2D nie jest już zsynchronizowana z modelem 3D, odpowiednie widoki arkuszy wyświetlają czerwony znacznik na karcie **Arkusze** w panelu **Przeglądarka projektu**.

Jeśli widoki arkuszy nie zostały jeszcze zaktualizowane, na karcie **Arkusze** w panelu **Przeglądarka projektu** wyświetlany jest pomarańczowy znacznik.

Aktualizacja przekroju BIM w modelu 3D

Aby zaktualizować przekroje BIM za pośrednictwem modelu 3D przy użyciu tego samego procesu, który jest używany do generowania widoków.

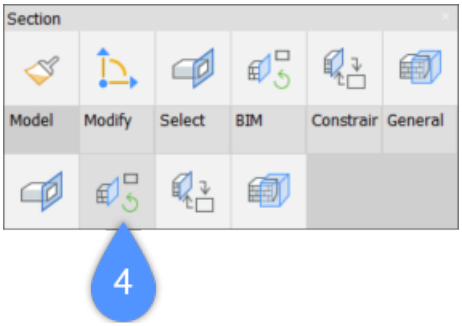
Aktualizacja przekroju BIM w pliku dokumentacji 2D

Czerwone oznaczenie wyniku przekroju wskazuje, że wygenerowany blok przekroju BIM nie jest już zsynchronizowany z modelem 3D i wymaga aktualizacji. Można to zrobić w przestrzeni **Modelu** lub w **Arkuszu**.

Aktualizacja przekroju BIM w przestrzeni modelu

1 Umieść kursor nad blokiem przekroju, który ma zostać zaktualizowany.

2 Wybierz opcję **Aktualizuj przekrój** w grupie poleceń **Model** w oknie Quad (4).

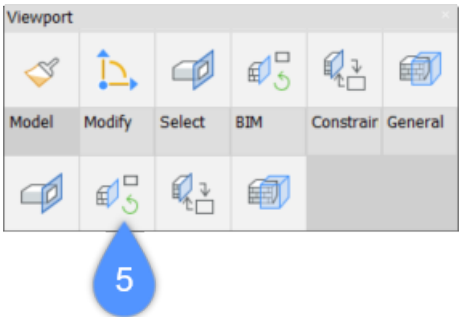

Aktualizacja przekroju BIM na arkuszu

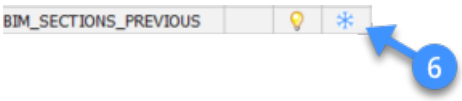
1 Kliknij kartę **Układ**.

2 Umieść kursor nad rzutnią przekroju BIM, którą chcesz zaktualizować.

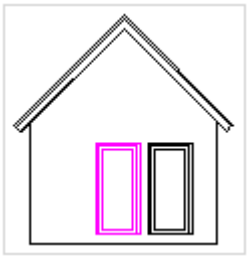
3 Wybierz opcję **Aktualizuj przekrój** w grupie poleceń **Model** w oknie Quad (5).

Wynik generowania poprzedniej sekcji jest przechowywany na dedykowanej warstwie **BIM_POPRZEDNIE_SEKCJE**. Rozmrozić warstwę (6), aby sprawdzić modyfikacje.

Zawartość warstwy **BIM_POPRZEDNIE_SEKCJE** jest wyświetlana w kolorze magenta.

Dostosuj wynik przekroju BIM

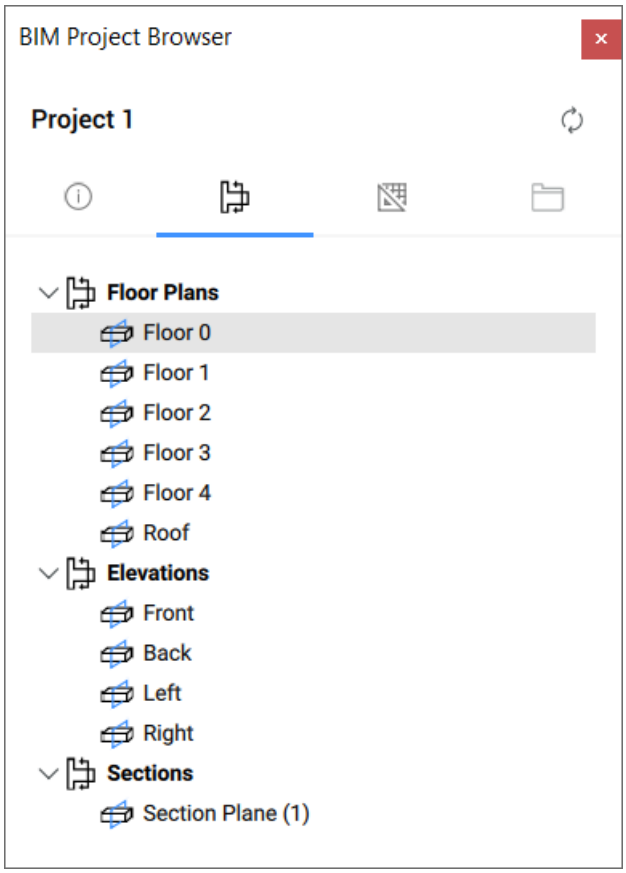
Wynik przekroju BIM można dostosować, przypisując mu wpisany plan z żądanymi ustawieniami. Aby to zrobić, wybierz blok sekcji, przejdź do kategorii Właściwości **BIM** w panelu **Właściwości** i wybierz jedną opcję z rozwijanego menu właściwości **Wpisany plan**.

Dzięki wpisywanym planom grafika elementów modelu może być dostosowywana niezależnie od przypisanych im warstw lub stanów warstw. Można również dodać obraz tła, aby wygenerować cienie na elewacjach lub wzbogacić jakość graficzną sekcji. Obraz tła jest tworzony w aktywnym stylu wizualnym modelu.

Więcej informacji można znaleźć w artykułach **Edytor wpisywanych planów BIM** i **Praca z planami wpisywanymi**.

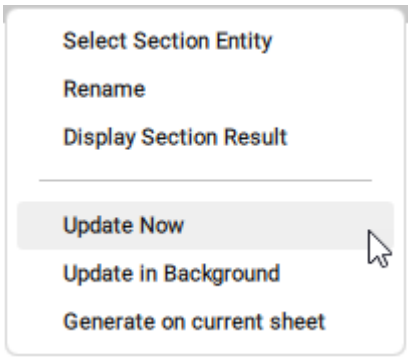
Uwaga: Zmienna systemowa RENDERCOMPOSITIONMATERIAL musi być ustawiona na **Wł**.

Aktualizacja przekroju BIM w przeglądarce projektu

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy przekrój w panelu **Przeglądarki Projektów BIM**.

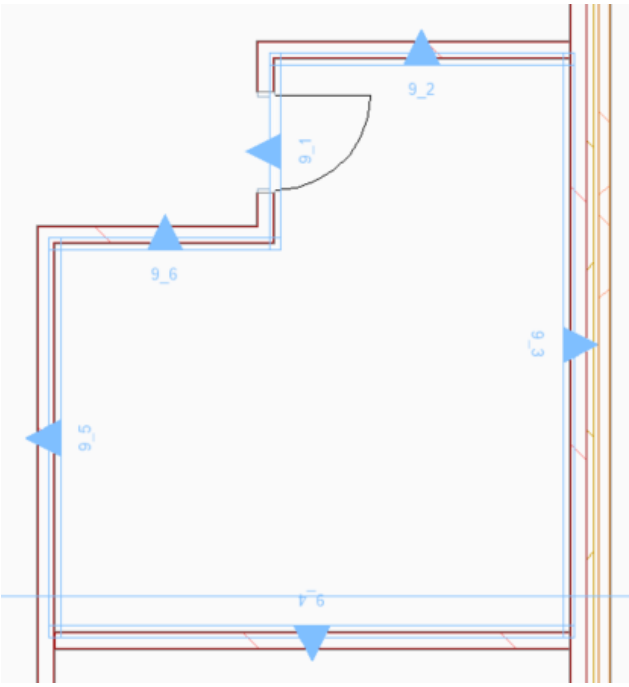
2 Wybierz **Aktualizuj teraz** lub **Aktualizuj w tle** z menu kontekstowego.

29.8.5 Wskaźniki przekroju, wskaźniki kondygnacji i objaśnienia siatki

Wskaźniki sekcji są dostarczane dla każdego przekroju, która przecina się z przekrojem źródłowym, jeśli przekrój źródłowy jest planem. Są one przechowywane na dedykowanej warstwie **BIM_PRZEKROJE**. **Włącz** lub **wyłącz** warstwę, aby zarządzać widocznością wskaźników.

Uwaga: Wskaźniki przekroju, wskaźniki historii i objaśnienia siatki są elementami znaczników BIM, które można edytować i dostosowywać. Zobacz artykuł pomocy **BIM Tagi**.

Wskaźniki kondygnacji są dostarczane dla każdego przekroju innego niż poziomy, jeśli rysunek modelu zawiera kondygnacje.

Objaśnienia siatki są dostarczane, jeśli rysunek modelu ma siatkę i jest równoległy lub prostopadły do płaszczyzny przekroju źródłowego.

29.9 Edycja wygenerowanych rysunków

Podczas generowania przekroju BIM blok zawierający wynik generowania rysunku jest dodawany do obszaru modelu rysunku docelowego, a także rzutnia obszaru papieru zaglądająca do tego bloku. Blok i

rzutnia są początkowo umieszczane w taki sposób, aby nie nakładały się na istniejącą geometrię zawartą na rysunku. Możesz przenieść ten blok lub rzutnię do nowej lokalizacji, która zostanie zachowana przy kolejnych aktualizacjach.

W domyślnym rysunku szablonu, który jest używany do tworzenia wygenerowanych rysunków, **Viewlabel** i **Bąbelków liczbowych** bloki istnieją. Można je umieścić skojarzone z wybranym widokiem arkusza. Blok **Tytułu** na tym rysunku zawiera atrybuty, które zostaną wypełnione automatycznie po zdefiniowaniu skojarzonych właściwości **Zestawu arkuszy**.

Tabelę listy arkuszy można umieścić na dowolnym arkuszu zestawu arkuszy. W bieżącej implementacji zawartość tabeli nie jest jeszcze asocjacyjna.

29.9.1 Wstawianie tabelki rysunkowej

1 Otwórz okno dialogowe **Eksplorator rysunku - Bloki**.

2 Kliknij dwukrotnie blok **Tytułu**.

Okno dialogowe **Eksploratora rysunku** zostanie zamknięte, a blok zostanie dołączony do kursora.

W rzutach jednostek metrycznych rozmiar bloku **Tytułu** odpowiada rozmiarowi papieru A1 (594 x 841 mm).

W projekcie jednostek imperialnych rozmiar bloku **Tytułu** odpowiada rozmiarowi papieru Arch D (24 x 36 cali).

3 Kliknij lewy dolny róg arkusza papieru w układzie.

4 Otwórz panel **Zestawy arkuszy** (polecenie ZESTAWARKUSZY) i zdefiniuj **Projekt** oraz **Właściwości niestandardowe** dostępne w menu kontekstowym.

5 Zaznacz blok **tytułu**, a następnie kliknij przycisk narzędzia **Aktualizuj pola** (

) na pasku narzędzi **Przerysuj/Regen**.

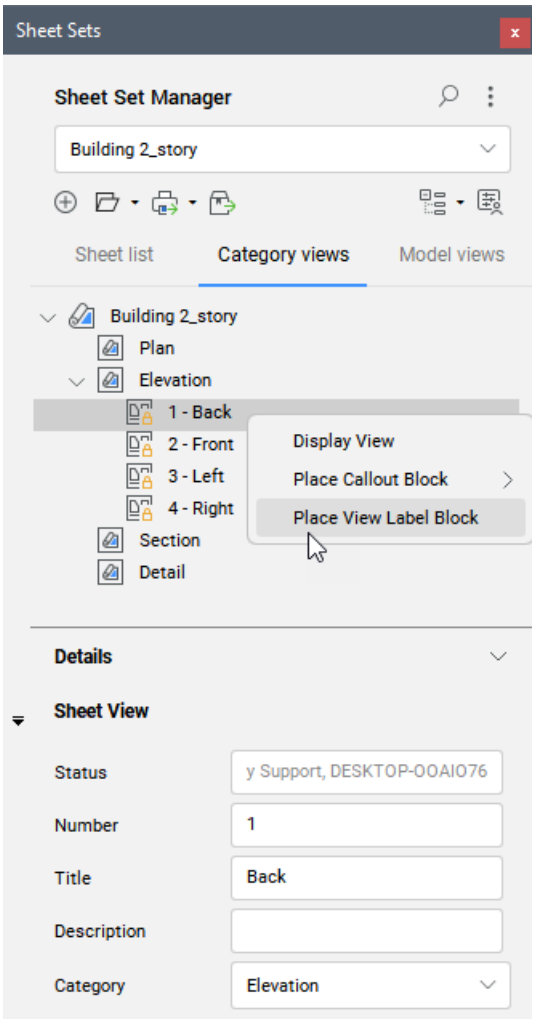

29.9.2 Wstawianie etykiety widoku dla widoku arkusza

1 Wybierz widok arkusza w panelu **Zestawy arkuszy**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy widok arkusza, dla którego chcesz wstawić blok etykiety widoku.

3

4 Wybierz **Wstaw blok etykiety widoku** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlony monit: _VIEWLABEL

Jednostki: Milimetry Konwersja: 1

Punkt wstawienia bloku:

5 Określ punkt wstawienia.

6 **Wyświetlany jest monit**: Współczynnik skali dla bloku <1.0>:

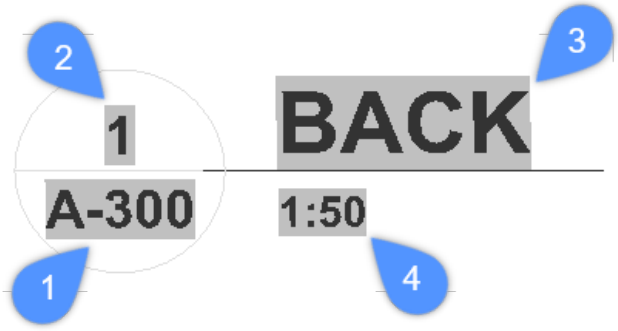
7 Określ współczynnik skali lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżącą skalę.

8 **Zostanie wyświetlony monit**: Kąt obrotu bloku <0>:

9 Określ kąt obrotu lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżący kąt.

10 Zostanie wstawiony blok Etykieta widoku.

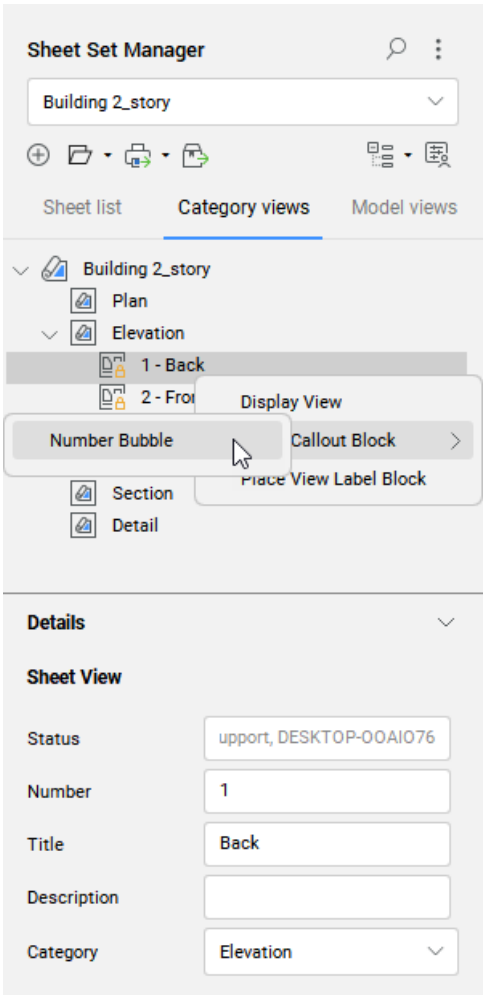
Numer arkusza (1), Numer widoku arkusza (2), Tytuł widoku arkusza (3) i Skala rzutni (4) wybranego widoku arkusza są wypełniane automatycznie.

29.9.3 Wstawianie bloku bąbelków liczbowych do widoku arkusza

1 Wybierz widok arkusza w panelu **Zestawy arkuszy**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy widok arkusza, dla którego chcesz wstawić blok **Bąbelków liczbowych**.

3 Wybierz **Umieść blok objaśnień** > **Bąbelków liczbowych** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlony monit: _CALLOUT

Jednostki: Milimetry Konwersja: 1

Punkt wstawienia bloku:

4 Współczynnik skali dla bloku <1.0>:

5 Kąt obrotu bloku <0>:

6 Określ punkt wstawienia.

7 **Wyświetlany jest monit**: Współczynnik skali dla bloku <1.0>:

8 Określ współczynnik skali lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżącą skalę.

9 **Zostanie wyświetlony monit**: Kąt obrotu bloku <0>:

10 Określ kąt obrotu lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować bieżący kąt.

11 Zostanie wstawiony blok **Bąbelków liczbowych**.

Numer arkusza (5) i Numer widoku arkusza (6) wybranego widoku arkusza są wypełniane automatycznie.

29.9.4 Wstawianie tabeli listy arkuszy

Tabelę **Listy arkuszy** można wstawić na dowolnym arkuszu zestawu arkuszy. W bieżącej implementacji zawartość tabeli nie jest jeszcze skojarzona i dlatego nie będzie aktualizowana automatycznie po dodaniu, usunięciu lub zmianie nazwy arkuszy.

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę zestawu arkuszy w panelu **Zestawy arkuszy** i wybierz polecenie **Wstaw tabelę listy arkuszy** z menu kontekstowego.

Pasek poleceń wyświetli: Wybierz punkt wstawienia.

2 Określ punkt na rysunku.

29.10 Elewacje wewnętrzne

29.10.1 Polecenie

BIMPRZEKRÓJ

29.10.2 Informacje

Elewacje wewnętrzne przedstawiają elewacje ścian i plany pięter poszczególnych pomieszczeń. Zapewniają one szczegóły i wymiary elementów budynku. Może to być szczególnie przydatne dla

projektantów wnętrz lub do tworzenia układu gniazd zasilania i przełączników światła. W BricsCAD mogą być one automatycznie definiowane przez BIM Przestrzenie.

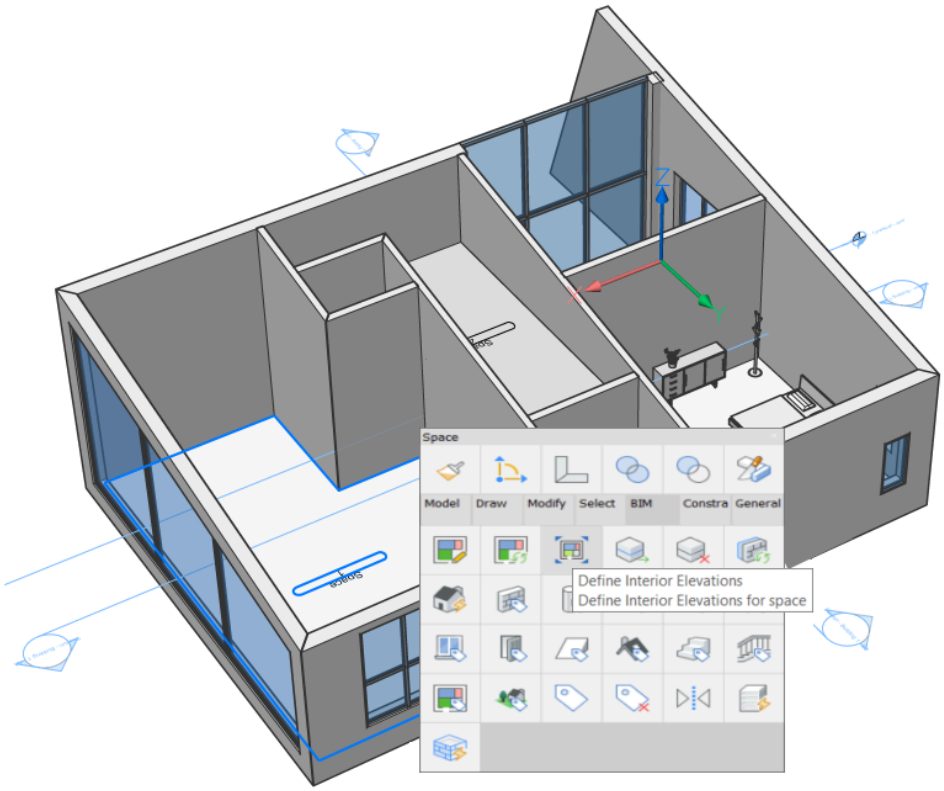

Więcej informacji na temat tego polecenia można znaleźć w sekcji BIMPRZEKRÓJ.

29.10.3 Tworzenie elewacji wewnętrznych z przestrzeni BIM

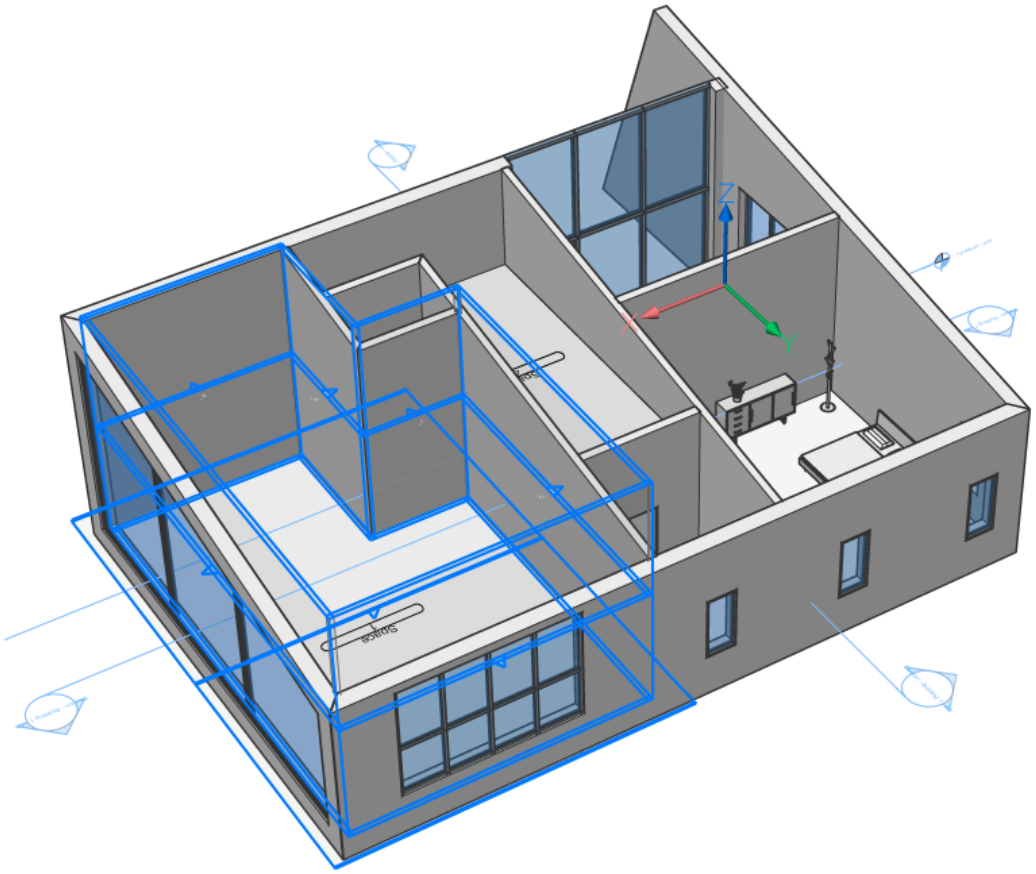
1 Najedź kursorem na znacznik przestrzeni i wybierz opcję **Zdefiniuj Elewacje Wewnętrzne** z zakładki **BIM** w oknie Quad **lub** wpisz BIMPRZEKRÓJ w wierszu poleceń, a następnie i i Enter, aby wybrać opcję wnętrza.

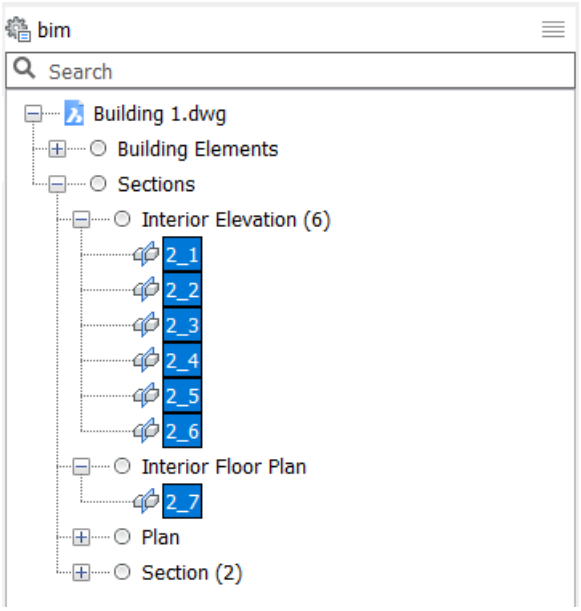
Zostanie wyświetlony monit: Wybierz BIM Przestrzenie, aby wygenerować Elewacje wewnętrzne lub [Dołącz przekrój]:

2 (Pomiń, jeśli użyłeś Quad) Wybierz przestrzeń BIM, dla której chcesz utworzyć elewacje wewnętrzne i naciśnij Enter.

3 Elewacje wewnętrzne dla każdej ściany i wewnętrzny plan piętra są teraz zdefiniowane. Można je znaleźć w panelu **Przeglądarka struktury**.

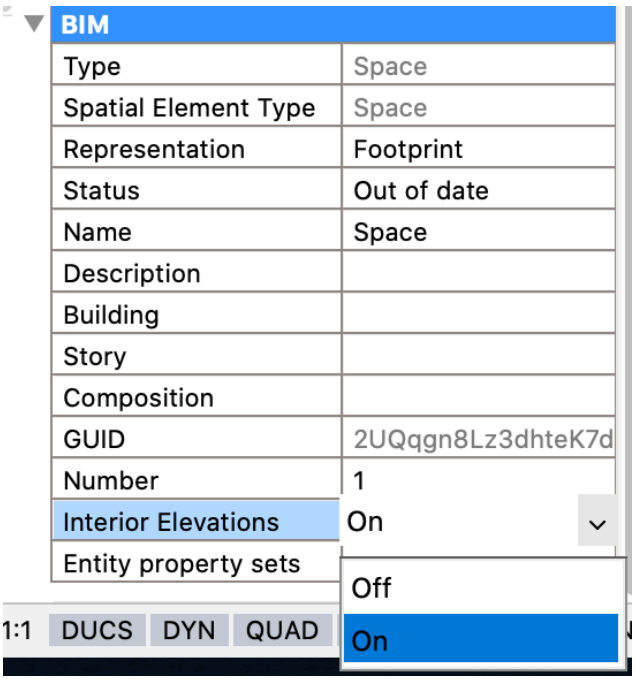

Utworzono sześć wewnętrznych elewacji i jeden wewnętrzny plan piętra, które pojawią się w

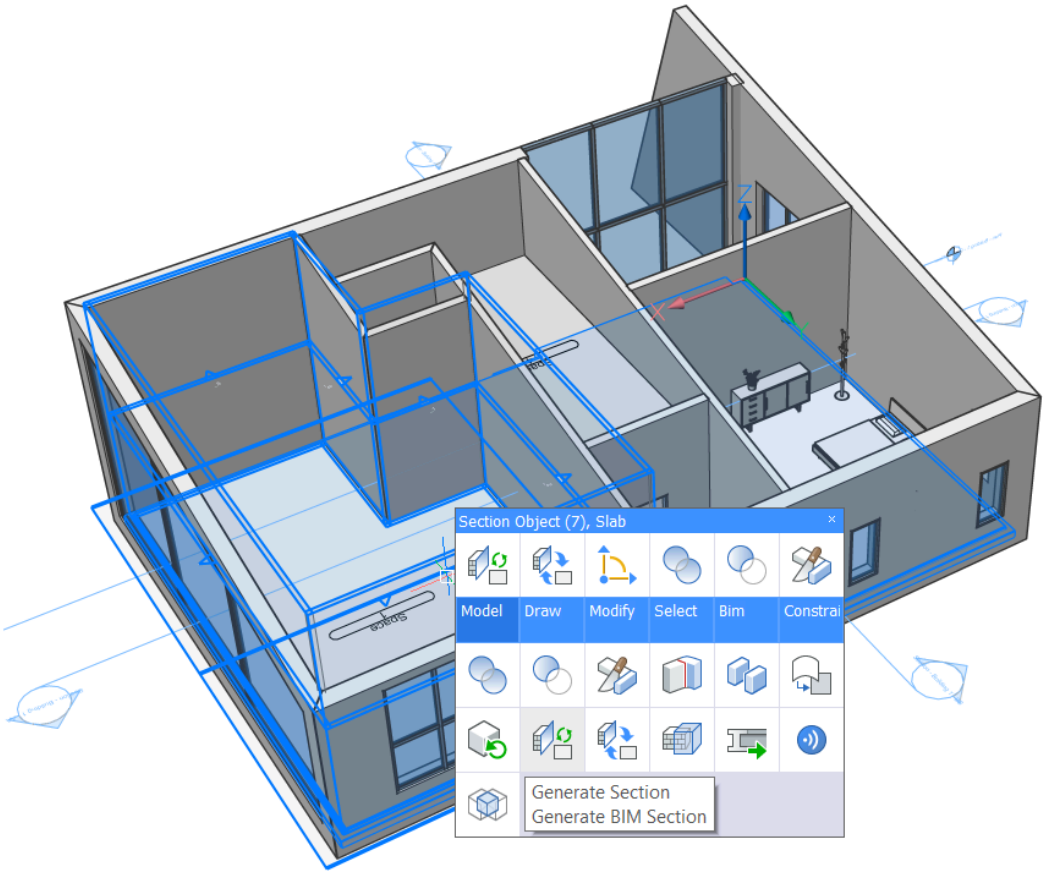
*przeglądarce **Struktury**.*

Uwaga: Jeśli dla danej przestrzeni istnieją już sekcje wewnętrzne, ponowne uruchomienie BIMPRZEKRÓJ dla tej przestrzeni nie przyniesie żadnego efektu. Aby zregenerować elewacje wewnętrzne, należy usunąć istniejące elewacje wewnętrzne w tej przestrzeni i ponownie uruchomić BIMPRZEKRÓJ.

4 Aby wyświetlić lub ukryć elewacje wewnętrzne, można użyć poleceń UKRYJ/IZOLUJ/ODIZOLUJ obiekty **lub** przejść do właściwości przestrzeni i włączyć lub wyłączyć elewacje wewnętrzne w zakładce **BIM**.

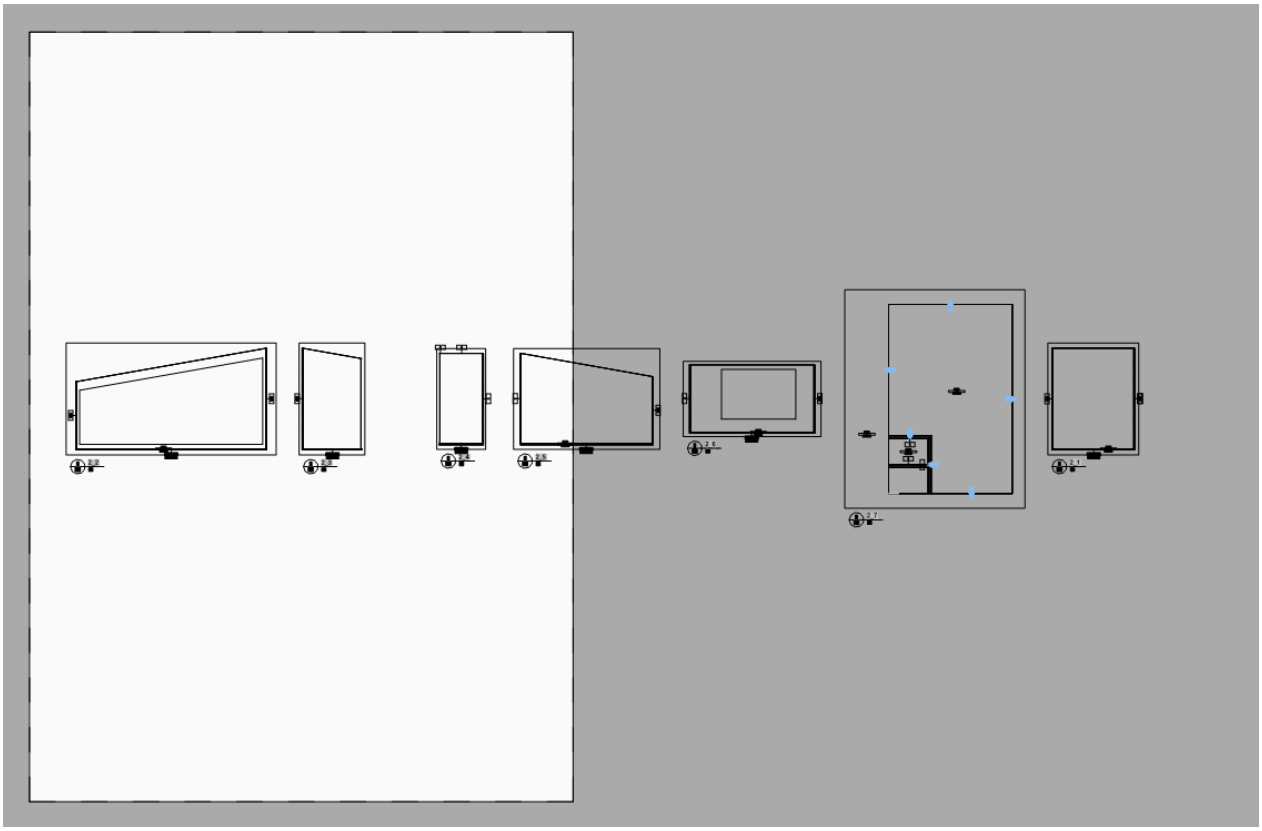

5 Zaznacz wszystkie elewacje, jak pokazano powyżej, i wybierz opcję **Generuj przekrój** z okna Quad, aby wygenerować elewacje wewnętrzne na arkuszu.

6 Aby otworzyć wyniki przekroju, kliknij **Otwórz model**, gdy wybrane są płaszczyzny przekroju.

Arkusz jest automatycznie zapisywany w tym samym folderze co rysunek modelu. Utworzono następujące elewacje, które można edytować dla wybranej przestrzeni w powyższym modelu:

Uwaga: Rysunki przekrojów są domyślnie przechowywane w pliku **elewacje wewnętrzne**. Jeśli wygenerujesz sekcje drugiej przestrzeni, zostaną one dodane do tego samego pliku, co poprzednie.

Jeśli potrzebujesz więcej informacji na temat generowania rysunków, odwiedź stronę **Generowanie rysunków**.

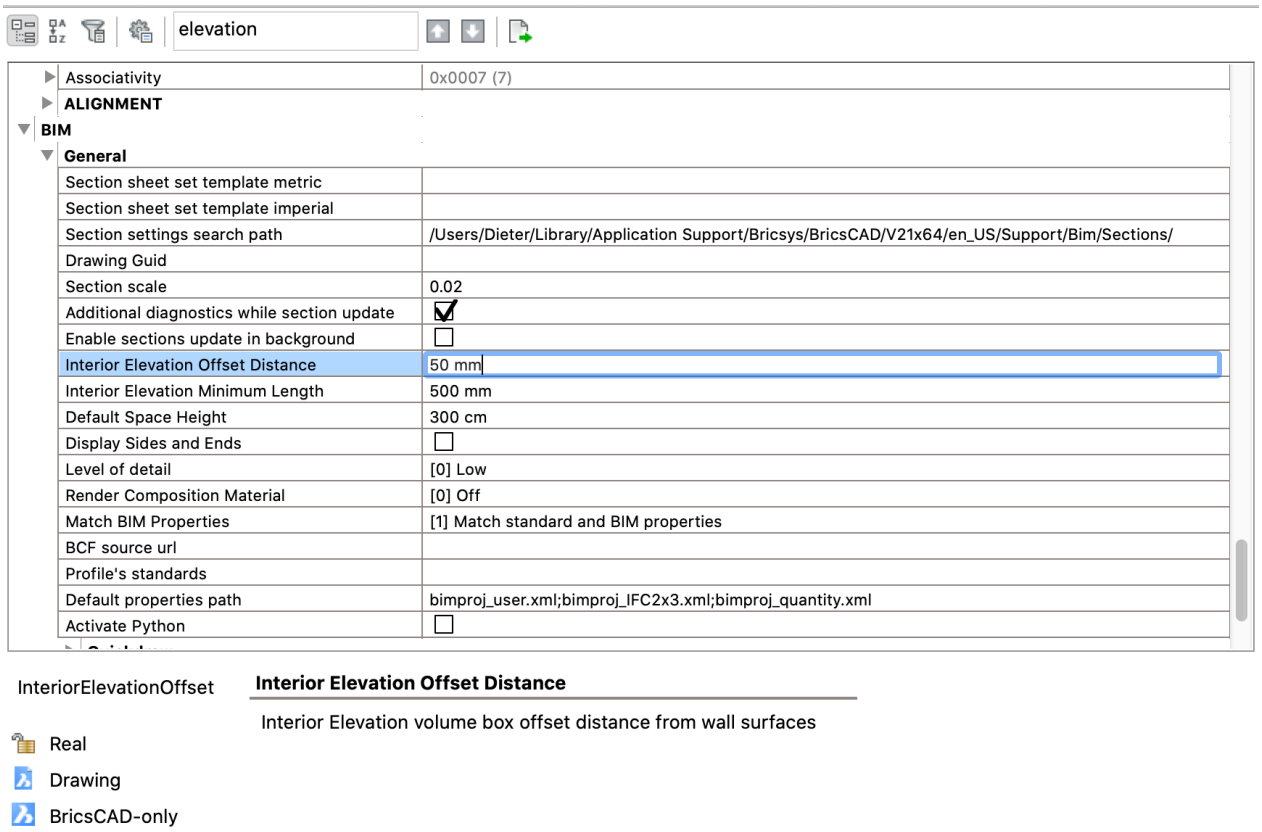
Jeśli chcesz dodać adnotacje do rysunków, zobacz **Adnotacje** > **Tworzenie wymiarów liniowych**.

29.10.4 Edycja rozmiaru elewacji wewnętrznych

Możliwe jest edytowanie rozmiaru tych sekcji, aby uwzględnić na przykład meble. W przypadku tworzenia elewacji wewnętrznych dla przestrzeni BIM, wartość przesunięcia wynosi domyślnie 50 mm. Aby uwzględnić meble w sekcji, należy zmienić tę wartość.

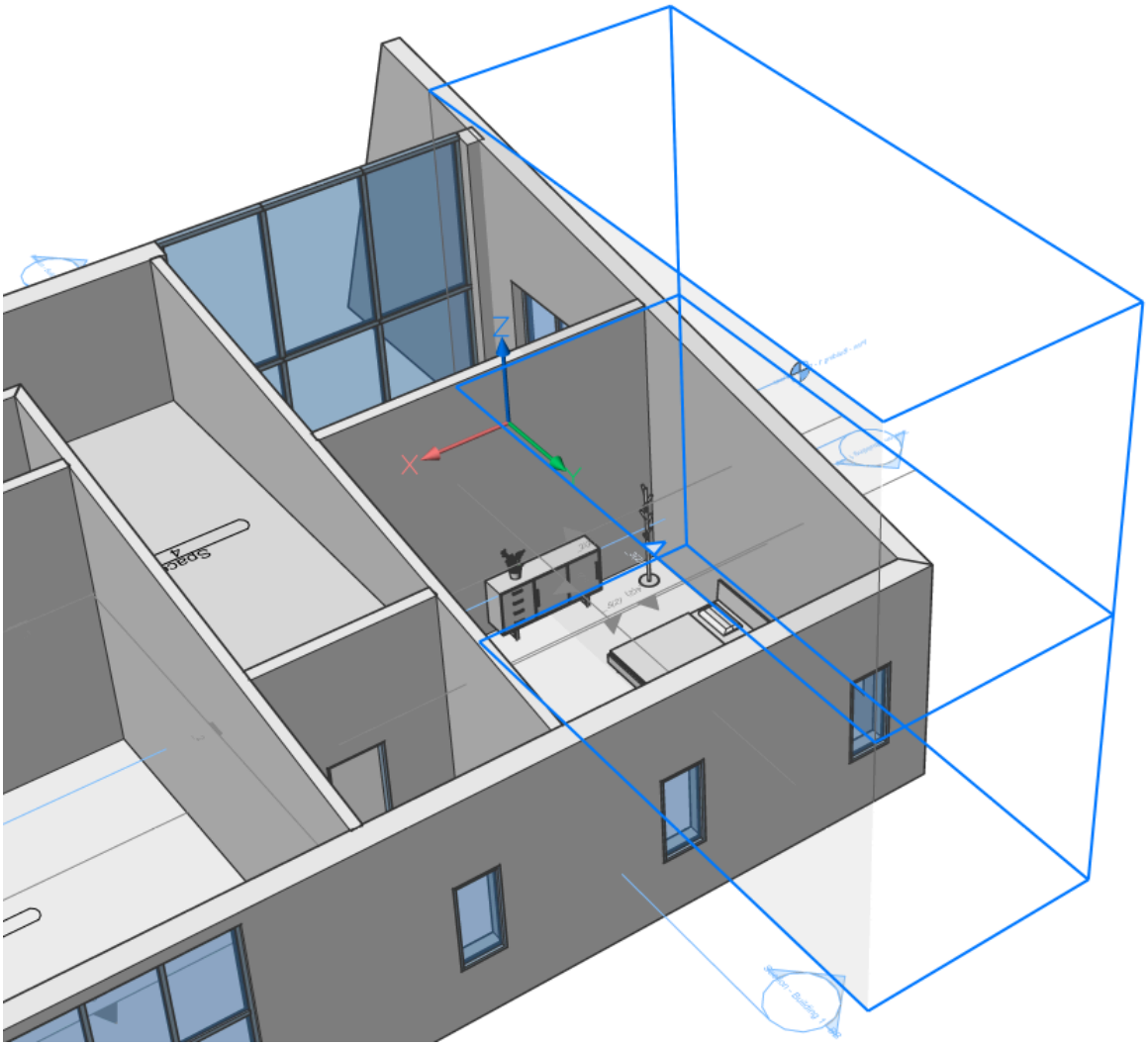
1 Aby zmienić to ustawienie, wpisz INTERIORELEVATIONOFFSET w wierszu poleceń i naciśnij Enter. Wpisz nową wartość i naciśnij Enter **lub** kliknij dwa punkty na rysunku, a odległość między nimi zostanie wybrana.

Przesunięcie można również zmienić, wpisując Ustawienia w wierszu poleceń, wyszukując wysokość i dostosowując wartość **Wewnętrzna odległość przesunięcia wysokości**.

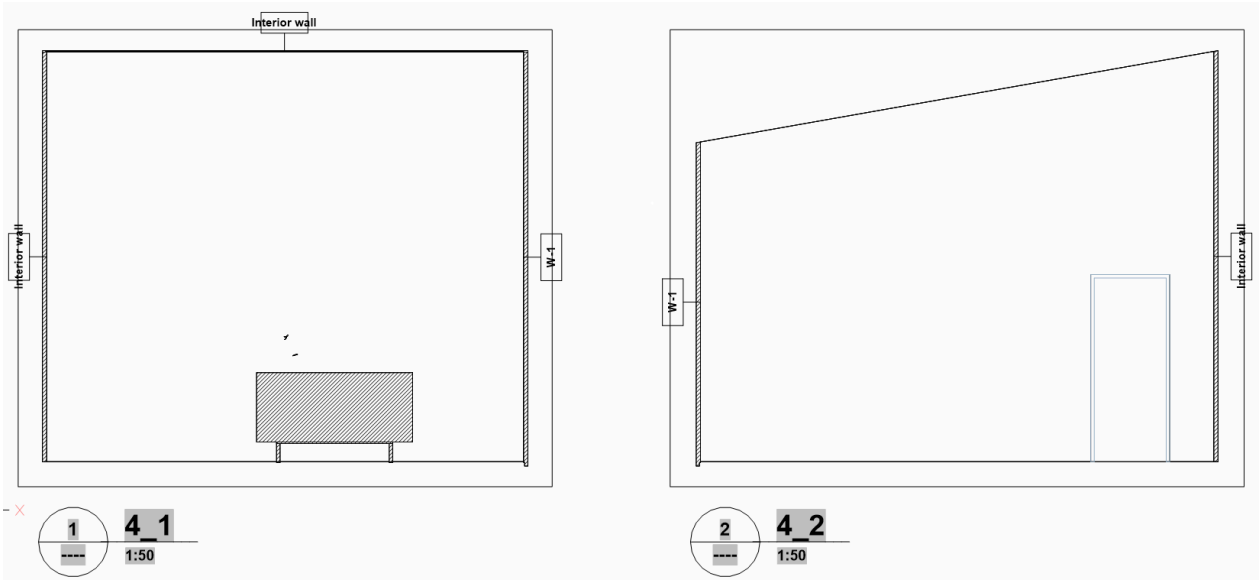
2 Jeśli utworzysz nowe elewacje wewnętrzne, odległość przesunięcia będzie wybraną wartością. Jest to również widoczne po wybraniu elewacji wewnętrznych na rysunku:

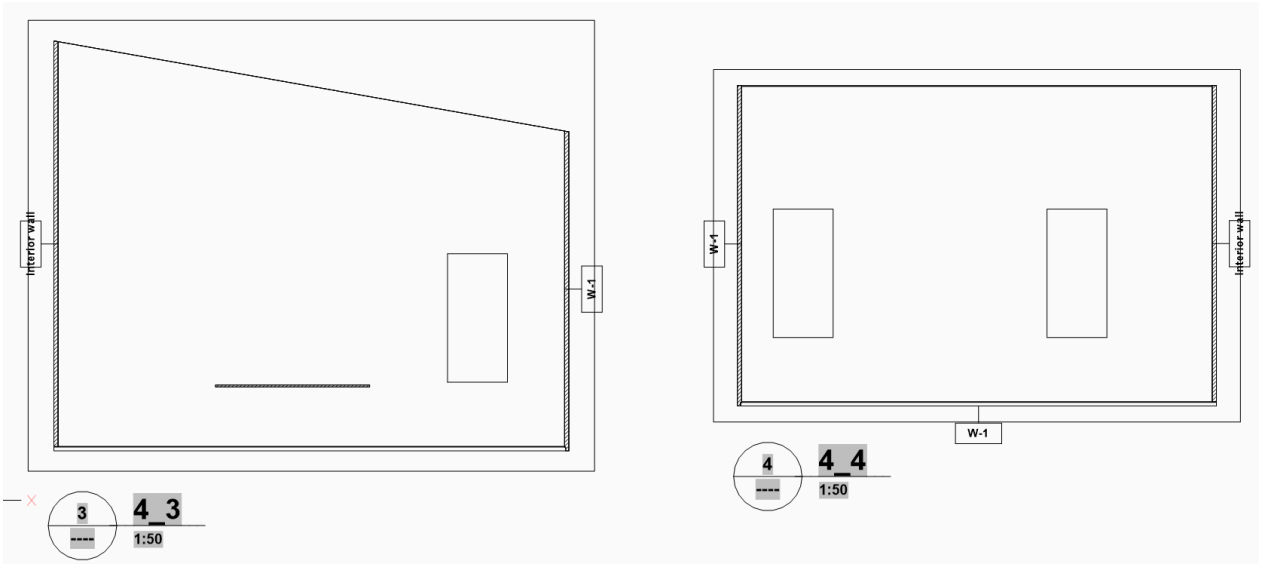
3

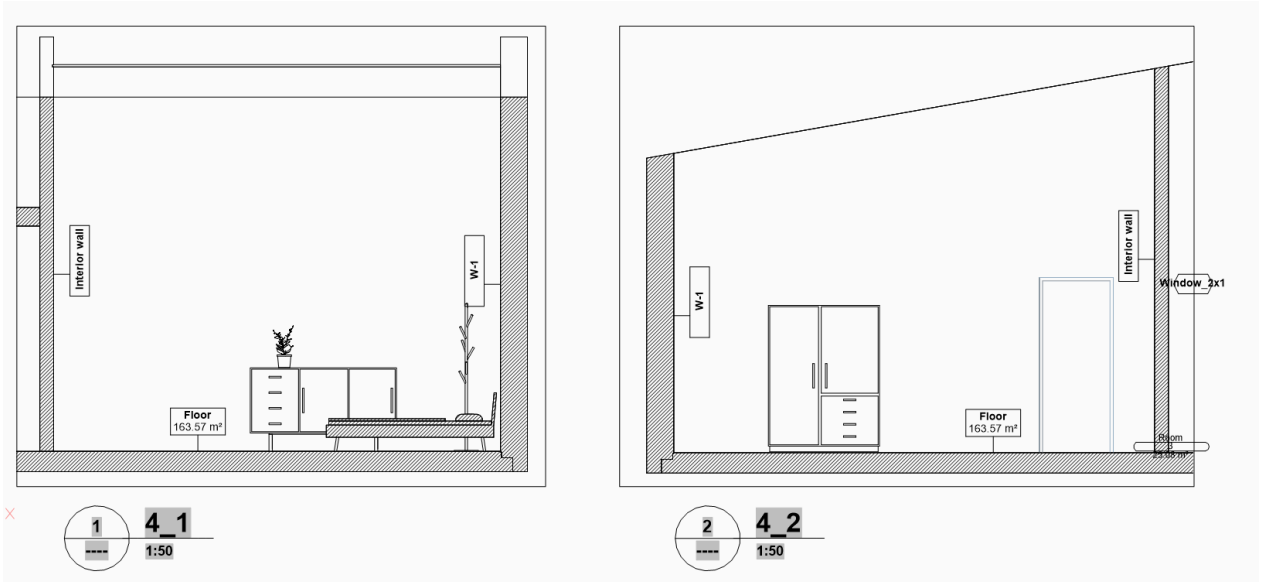
4 Skutkuje to bardziej szczegółowymi arkuszami przekroju z dołączonymi meblami.

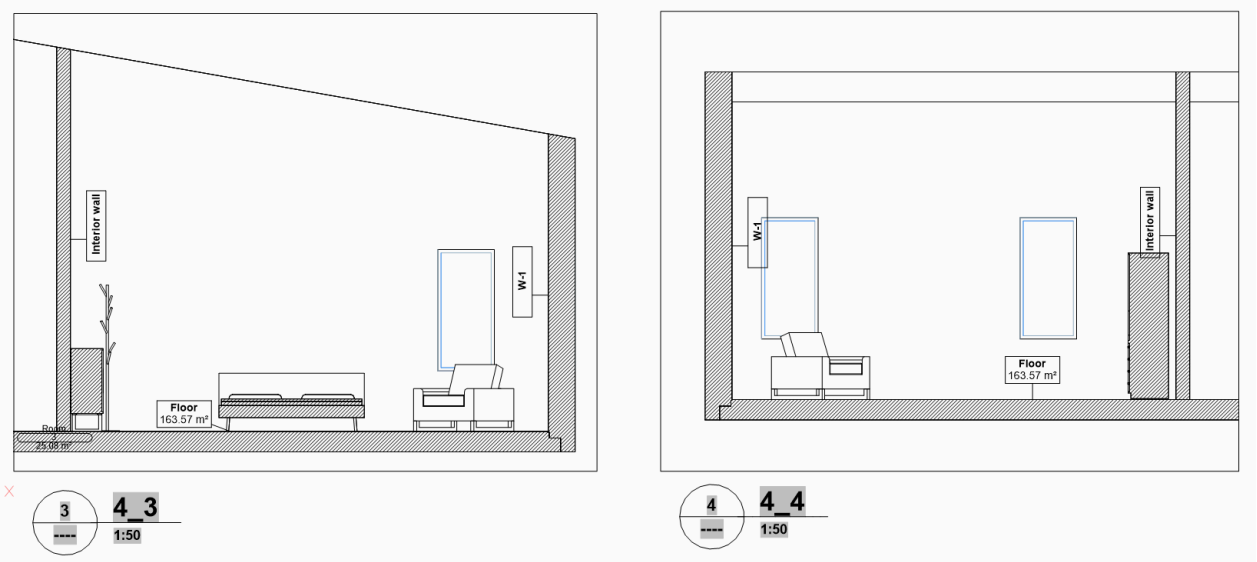
5

Bez określonej odległości odsunięcia (50 mm)

Z określoną odległością odsunięcia (2100 mm)

29.11 Punktowy poziom wysokości

29.11.1 Polecenie

BIMTAG

29.11.2 Informacje

Znacznik Wysokości Punktu wyświetla bezwzględną wysokość wybranego punktu obiektu BIM wyświetlanego w widoku przekroju, w oparciu o **Globalny Układ Współrzędnych (GUW)**.

Ponieważ tag Wysokości Punktowej jest typem znacznika asocjacyjnego, można go używać tylko w **przestrzeni papieru** arkusza rysunku.

Więcej informacji na temat konfigurowania arkuszy i tworzenia projektów można znaleźć w artykule **Przeglądarka projektów**.

29.11.3 Procedura: jak umieścić znacznik punktowej wysokości na arkuszu przekroju

1 Otwórz arkusz przekroju modelu. Kliknij prawym przyciskiem myszy sekcję w **Przeglądarce projektów** i wybierz **Wyświetl wynik przekroju**.

2 Wpisz BIMTAG w wierszu poleceń **lub** kliknij **tag** w menu **Rysuj** Quad.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: [Wybór ręczny/Opcje wyboru skrzynki (?)].

Wpisz **R**, aby wybrać **Ręcznie** i naciśnij Enter.

4 **Zostanie wyświetlony monit**: [Auto/Aktualny styl multiodnośników/zmieńTyp tagu]

Wpisz **T**, aby zmienić typ **Tag** i naciśnij Enter.

5 **Zostanie wyświetlony monit**: [Tag/Kompozycja/Kierunki przenoszenia obciążeń/Wysokośc-punktu]

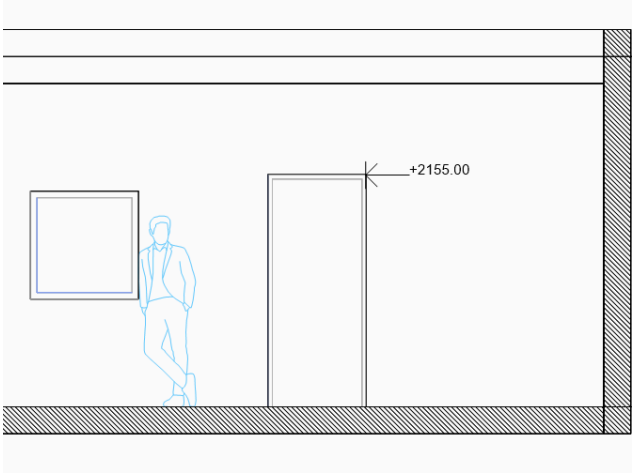
Wpisz **W**, aby wybrać **Wysokość-Punktu** i naciśnij Enter.

6 Kliknij punkt na krawędzi obiektu BIM, aby wyświetlić wysokość elewacji. Wyświetlana wartość to poziom wysokości mierzony względem poziomu 0 modelu.

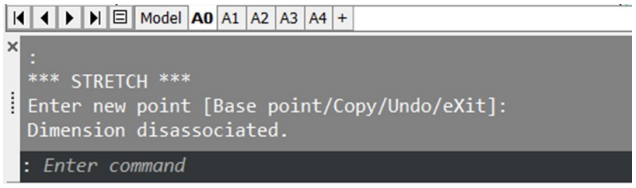
Uwaga: Można wybrać dowolny punkt krawędzi obiektu BIM. Wyłącz PUNKTY, jeśli nie chcesz wybierać tylko punktów przyciągania.

7 Jeśli w lokalizacji, w której umieszczasz znacznik, możliwych jest kilka znaczników, naciśnij klawisz CTRL, aby przewijać różne opcje, podczas gdy Asystent klawiszy skrótu (HKA) pojawia się u dołu ekranu.

8 Przesuń kursor, aby dostosować pozycję znacznika i kliknij lewym przyciskiem myszy, aby umieścić znacznik.

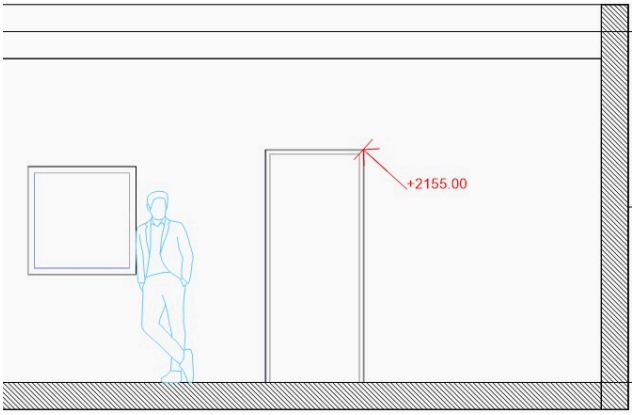

Uwaga: Punktowy poziom wysokości jest wartością niedynamiczną. Po przesunięciu znacznika wartość nie zawsze się zmienia. W momencie przeniesienia tagu, który nie zostanie zaktualizowany, wartość tagu zostanie odłączona w wierszu poleceń.

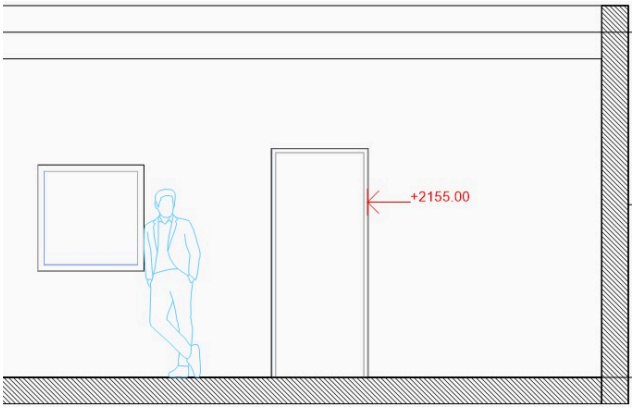

9 Zaktualizuj sekcję, aby upewnić się, że wyświetlane są prawidłowe wartości. Wybierz sekcję, otwórz Quad i kliknij **Aktualizuj Przekrój** w zakładce **Model**.

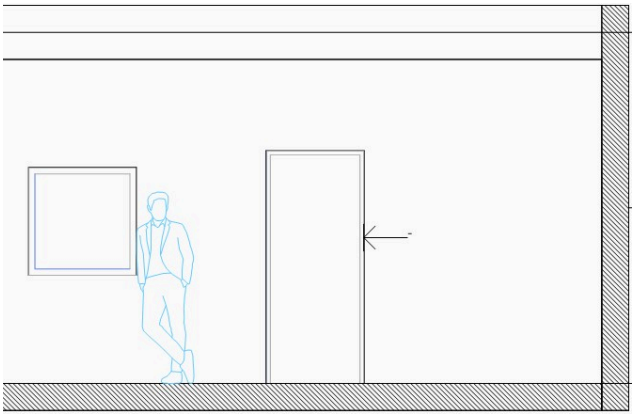
Uwaga:Jeśli znacznik został przesunięty, może zachowywać się irracjonalnie lub chaotycznie, zmieniając kolor na czerwony lub pomijając swoją wartość, jak pokazano poniżej:

Znacznik zmienił kolor na czerwony po przesunięciu grotu strzałki odnośnika i zaktualizowaniu przekroju.

Tag zmienił kolor na czerwony po przesunięciu całego tagu i zaktualizowaniu przekroju.

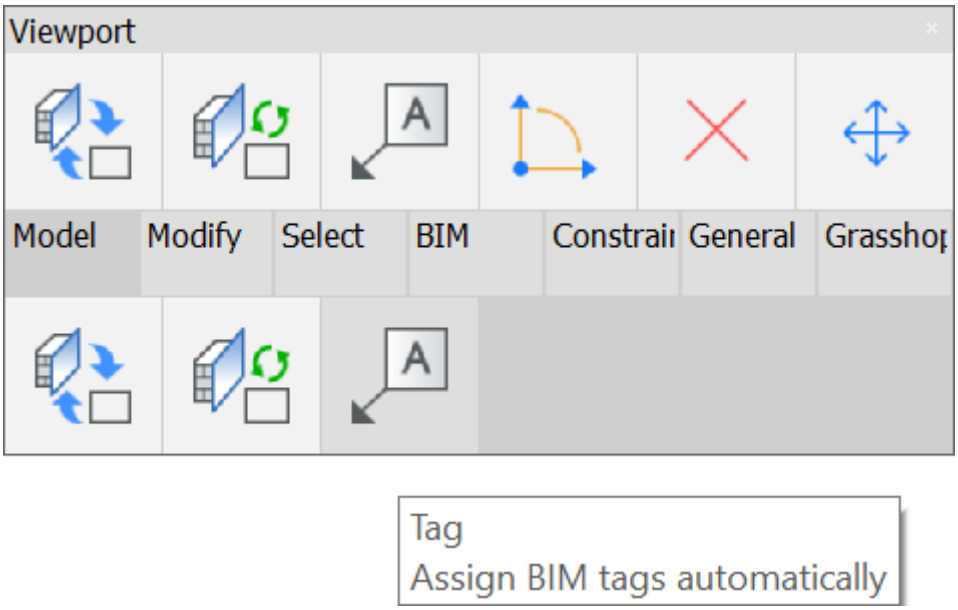

Wartość tagu zniknęła po przesunięciu tagu i zaktualizowaniu przekroju.

29.11.4 Procedura: jak umieścić punktowy znacznik wysokości na arkuszu wysokości

1 Otwórz arkusz elewacji modelu. Kliknij prawym przyciskiem myszy arkusz elewacji w **Przeglądarce projektów** i wybierz **Widok wyświetlania**.

2 Wpisz BIMTAG w wierszu poleceń lub kliknij **Tag** w menu **Model** Quad.

3 **Zostanie wyświetlony monit**: [Ręcznie/opcje wyboru (?)].

Wpisz **R**, aby wybrać **Ręcznie** i naciśnij Enter.

4 **Później zostanie wyświetlony monit**: [Auto/Aktualny styl MOdnośnika/Zmień typ tagu].

Wpisz **T**, aby zmienić typ **Tag** i naciśnij Enter.

5 **Na koniec zostanie wyświetlony monit**: [Tag/Kompozycja/Kierunki przenoszenia obciążeń/Wysokość Punktu].

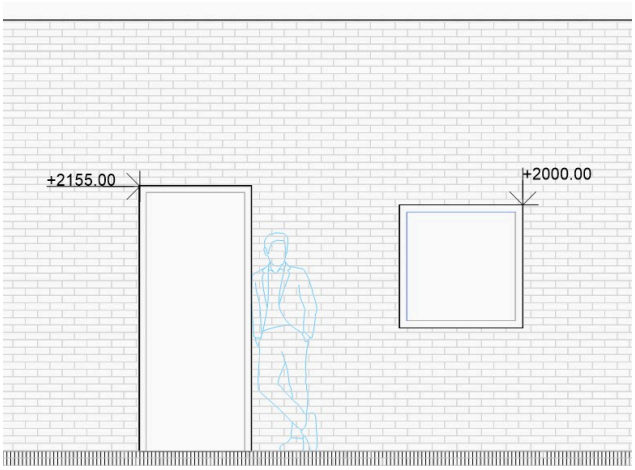
Wpisz **W**, aby wybrać **Wysokość-Punktu** i naciśnij Enter.

6 Kliknij punkt na krawędzi obiektu BIM, aby wyświetlić wysokość elewacji. Wyświetlana wartość to bezwzględny poziom wysokości mierzony względem piętra 0 modelu.

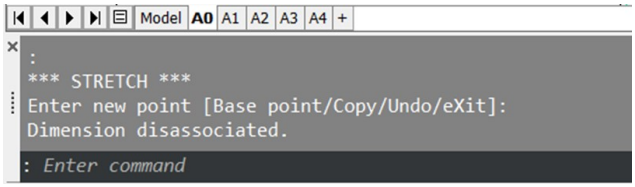
Uwaga: Można wybrać dowolny punkt krawędzi obiektu BIM. Wyłącz PUNKTY, jeśli nie chcesz wybierać tylko punktów przyciągania.

7 Jeśli w lokalizacji, w której umieszczasz znacznik, możliwych jest kilka znaczników, naciśnij klawisz CTRL, aby przewijać różne opcje, podczas gdy Asystent Skrótów Klawiaturowych (HKA) pojawia się u dołu ekranu.

8 Przesuń kursor, aby dostosować pozycję znacznika i kliknij lewym przyciskiem myszy, aby umieścić znacznik.

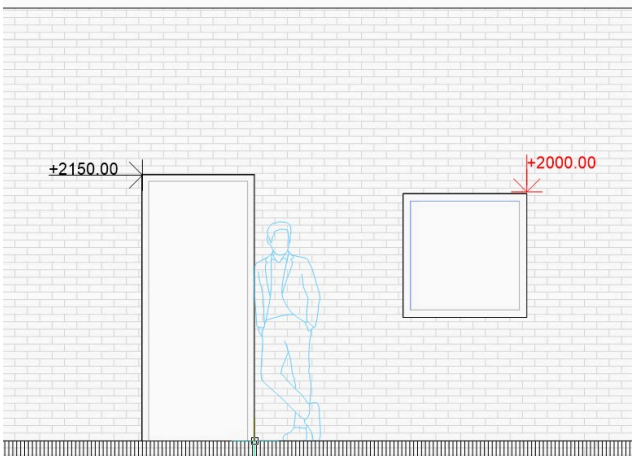

Uwaga: Punktowy poziom wysokości jest wartością niedynamiczną. Po przesunięciu znacznika wartość nie zawsze się zmienia. W momencie przeniesienia tagu, który nie zostanie zaktualizowany, można zobaczyć, że wartość tagu została odłączona w wierszu poleceń.

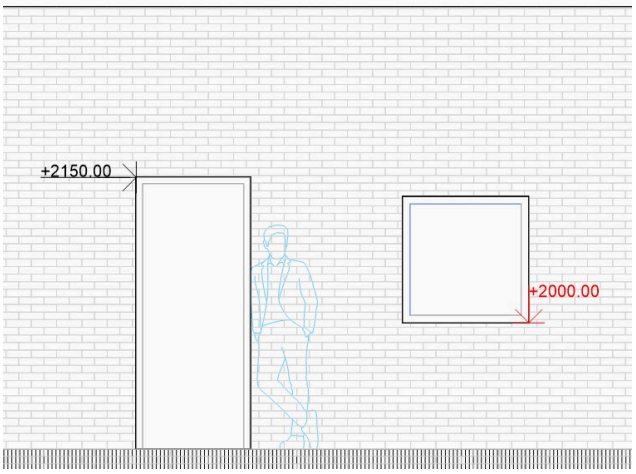

9 Zaktualizuj sekcję, aby upewnić się, że wyświetlane są prawidłowe wartości. Wybierz sekcję, otwórz Quad i kliknij **Aktualizuj Przekrój** w zakładce **Model**.

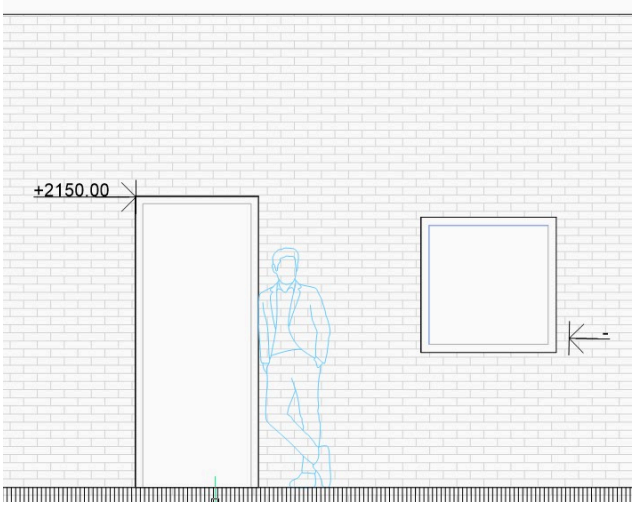
Znacznik nie powinien zachowywać się irracjonalnie lub przypadkowo, zmieniając kolor na czerwony lub pomijając swoją wartość, gdy zostanie przesunięty.

Znacznik zmienił kolor na czerwony po przesunięciu grotu strzałki odnośnika i zaktualizowaniu przekroju.

Tag zmienił kolor na czerwony po przesunięciu całego tagu i zaktualizowaniu przekroju.

Wartość tagu zniknęła po przesunięciu tagu i zaktualizowaniu przekroju.

29.11.5 Procedura: umieszczanie znaczników poziomu elewacji punktowej na planach pięter lub planach odbitych sufitów

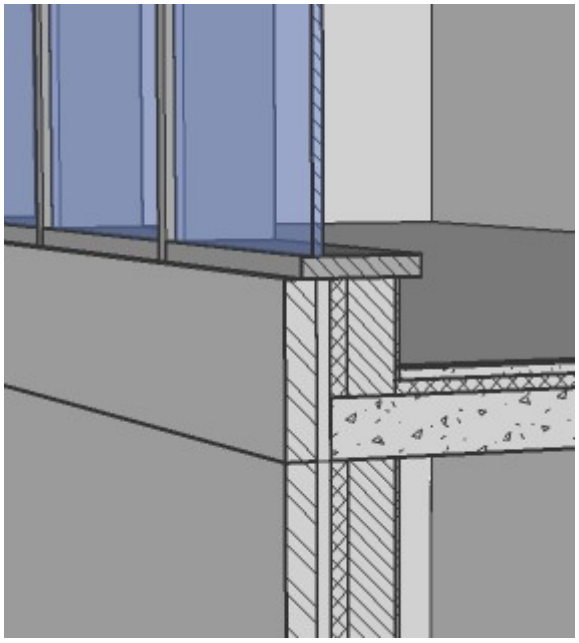
1 Otwórz plan piętra lub odbity plan sufitu z **Przeglądarki Projektów**.

2 Procedura: jak umieścić punktowy znacznik wysokości na arkuszu wysokości

3 W planie piętra lub sufitu możliwe są 2 różne znaczniki.

- **Z MOdnośnik**

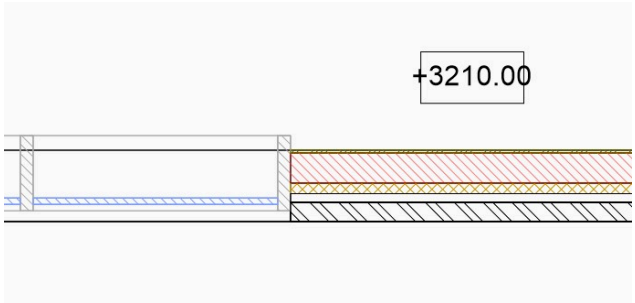
  Ten typ znacznika adnotacji, który ilustruje linia odniesienia, jest również zwykle używany w arkuszach przekroju lub elewacji. Możesz użyć tego znacznika na elementach, które nie sięgają lub nie są wyrównane do poziomu podłogi/sufitu, takich jak parapet na poniższym obrazku.

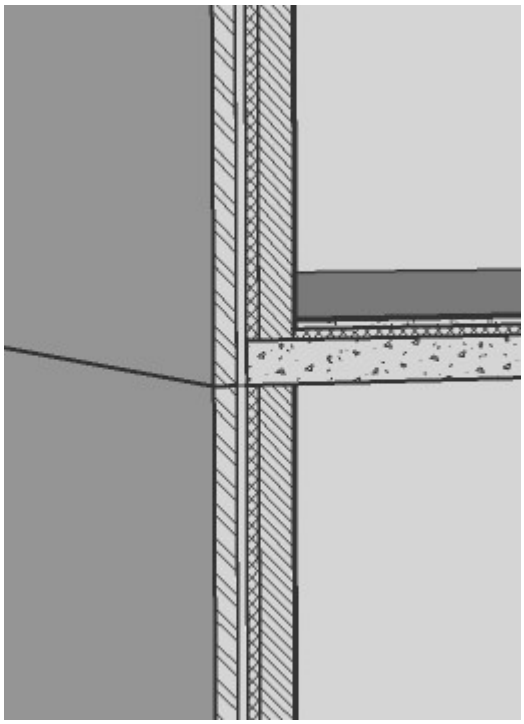

Znacznik poziomu elewacji na poziomie parapetu, który nie znajduje się na poziomie podłogi.

- **Bez MOdnośnika**

  Ten znacznik ma inny układ niż znaczniki znajdujące się w arkuszach elewacji lub przekroju. Znacznik ten pojawia się po umieszczeniu punktowego znacznika wysokości na jednostkach, które osiągają płaszczyznę podłogi/sufitu, wyświetlając w ten sposób poziom wysokości płaszczyzny podłogi.

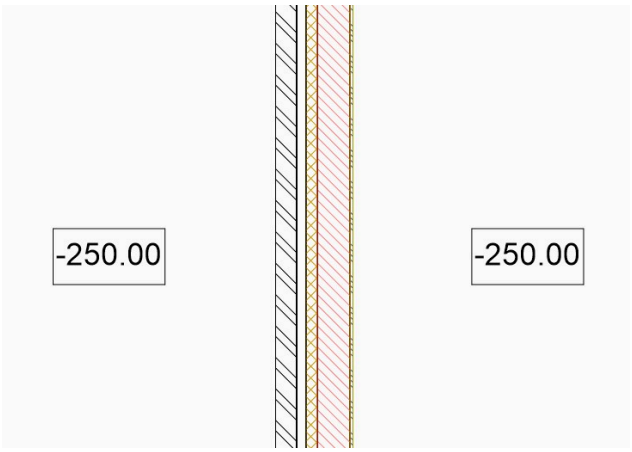

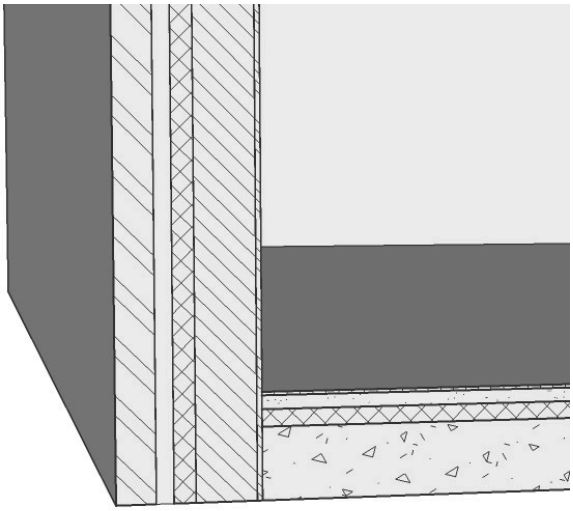
Znacznik poziomu wysokości na ścianie sięgający do płyty podłogowej.

4 Podczas umieszczania znacznika na ścianie w widoku planu mogą wystąpić różne wyniki dla różnych warstw ściany. Wynika to ze sposobu pomiaru poziomów wysokości w BricsCAD. Podczas umieszczania znacznika elewacji punktowej na elemencie w widoku planu, odnosi się on do wartości elewacji dolnego poziomu warstwy elementu, jeśli ma to zastosowanie. Podobnie, gdy umieszczasz znacznik na planie sufitu, mierzony jest górny poziom warstwy. Ponieważ warstwy ściany mogą różnić się długością w zależności od tego, jak zostały zaprojektowane na połączeniach detali, wartość znacznika wysokości punktowej może się różnić w zależności od wybranej warstwy.

- **Szczegóły konstrukcyjne z nieedytowanymi warstwami**

  Wewnętrzne i zewnętrzne warstwy mają taką samą wysokość. Wszystkie punktowe znaczniki wysokości umieszczone na tej ścianie w widoku planu będą zatem wyświetlać tę samą wartość.

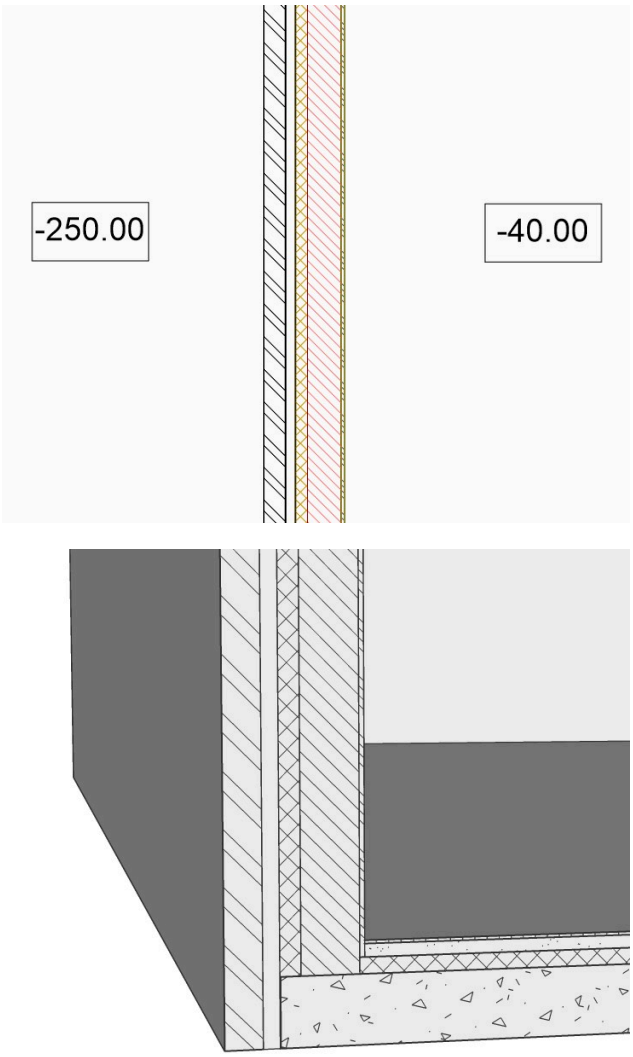

Uwaga: Wartość wynosi -250 zamiast 0, ponieważ w tym modelu piętro 0 jest zdefiniowane jako poziom górnej części parteru.

- **Edytowany szczegół konstrukcyjny**

  Jeśli dostosowałeś sposób połączenia ściany z płytą podłogową w oparciu o sposób jej budowy, warstwy ściany będą miały różne wysokości. W zależności od tego, która warstwa zostanie wybrana do umieszczenia znacznika poziomu punktowego, wyświetlana będzie inna wartość.

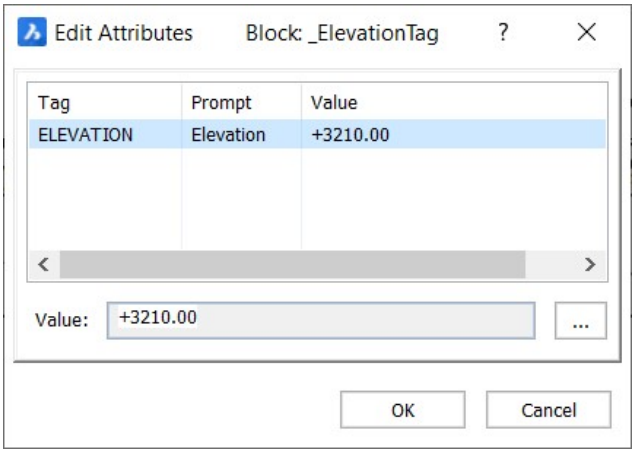

Poziom wzniesienia warstwy wewnętrznej jest wyższy, ponieważ warstwa nie sięga do poziomu podstawy podłogi.

29.11.6 Procedura: dostosowanie układu znacznika

1 Kliknij dwukrotnie wartość znacznika wysokości punktu, aby dostosować układ. Pojawi się okno

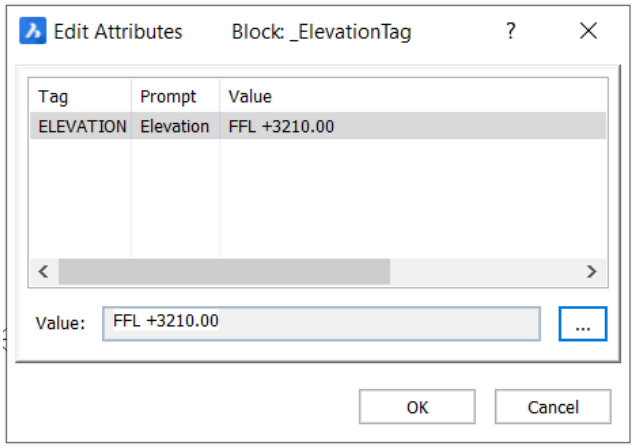
dialogowe, w którym można edytować atrybuty.

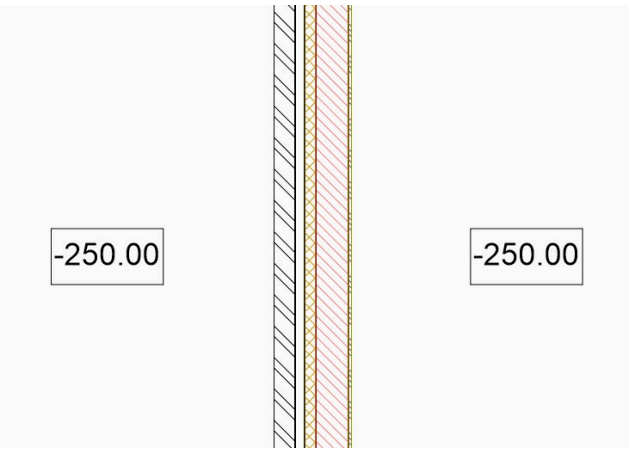

2 Kliknij trzy kropki, aby otworzyć okno dialogowe **Formatowanie tekstu**.

3 W tym miejscu można edytować atrybuty wyświetlanej wartości znacznika punktowego poziomu elewacji. Do wartości można dodawać przedrostki i/lub przyrostki, np. FFL, SSL, aby lepiej zilustrować poziomy, do których się odnosisz.

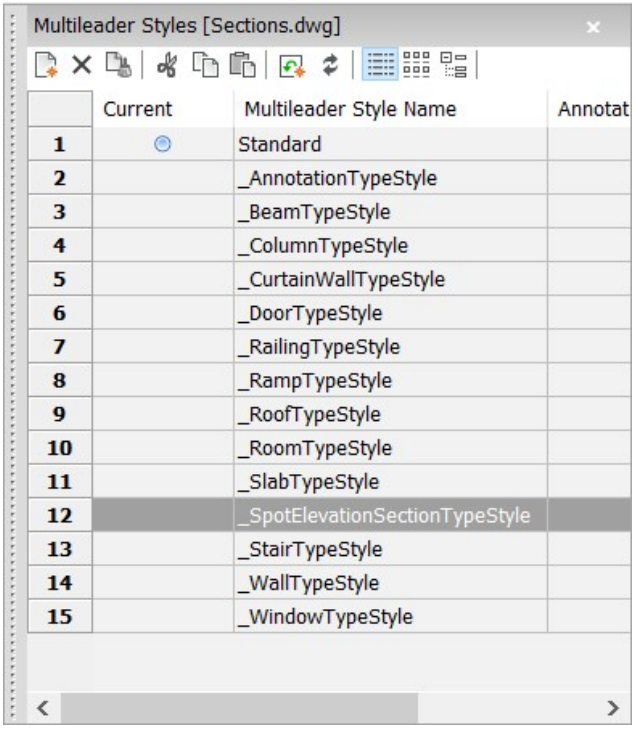
4 Jeśli prefiksy i/lub sufiksy są powszechnie używane, można utworzyć lub edytować bloki znaczników, aby nie trzeba było powtarzać kroku 3. Więcej informacji można znaleźć w artykule polecającym BEDYCJA.

5 Szczegółowe informacje na temat atrybutów można znaleźć w artykule MTekst.

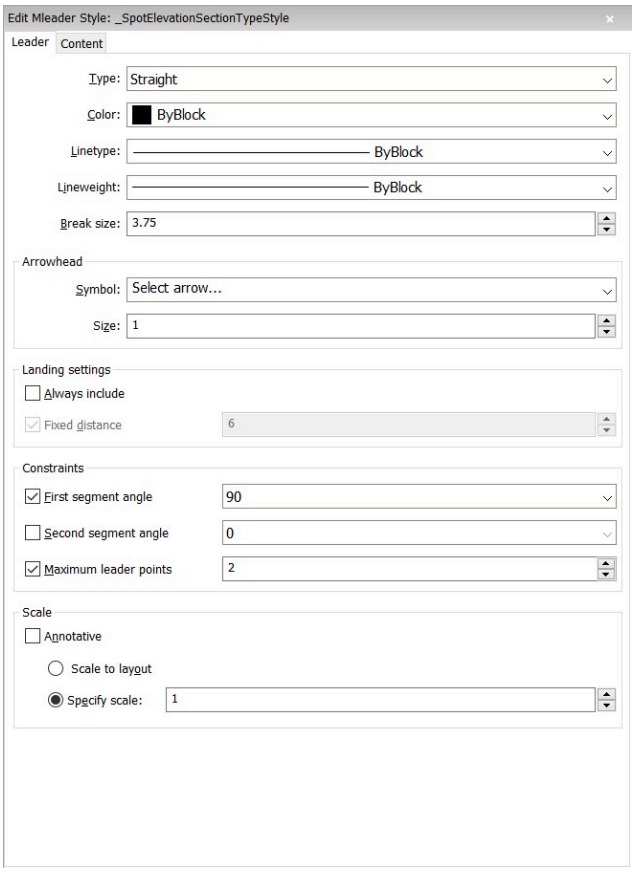
29.11.7 Procedura: dostosowanie układu odnośnika

1 Wpisz MODNSTYL w wierszu poleceń i naciśnij Enter. Pojawi się okno dialogowe **Eksplorator Rysunku**, w którym można dostosować układ odnośnika.

2 Kliknij **SpotElevationSectionTypeStyle** w oknie dialogowym **Style MultiOdnośników**.

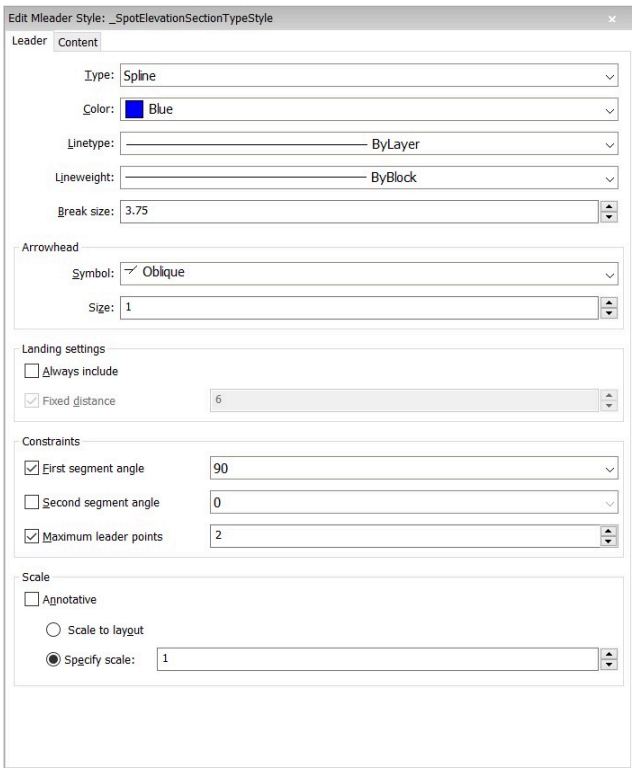

3 Ustawienia lidera można edytować w oknie dialogowym **Edytuj Styl MultiOdnośnika**. Więcej informacji na temat ustawień stylu MOdnośnik można znaleźć w artykule StylMOdnośnika.

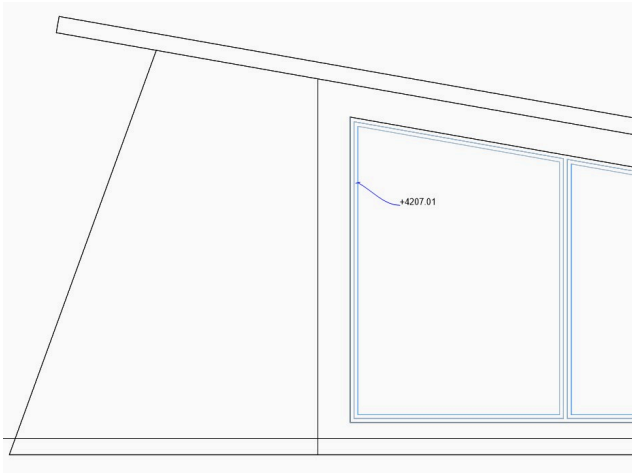

4 Po dostosowaniu ustawień, kliknij regeneruj, zamknij **Eksplorator Rysunku** i zaktualizuj przekrój, aby załadować nowe ustawienia.

Uwaga: Jeśli nowe ustawienia nie zostaną wczytane, wpisz BIMTAG w wierszu poleceń, wybierz rzutnię, kliknij **R**, aby wybrać **Regeneruj wszystko** i naciśnij Enter, aby wczytać nowe ustawienia.

Nowe ustawienia

Wynikowy BimTag

29.12 Dodawanie zestawienia BIM przy użyciu szablonów BOM

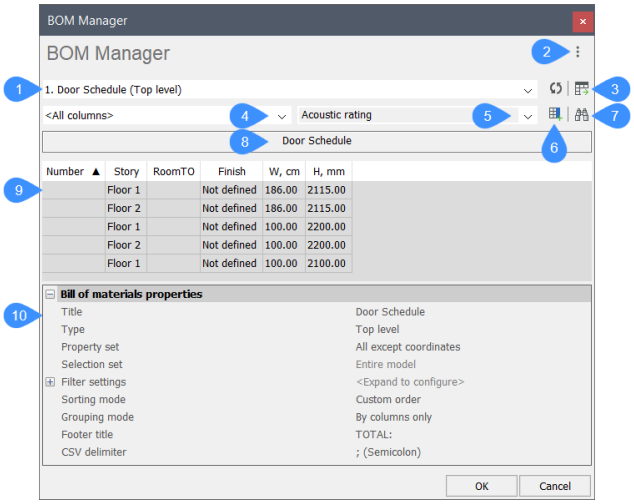
Lite Pro Mechanical BIM

29.12.1 Przegląd aplikacji BOM Manager dla BricsCAD BIM

Panel **Manadżera BOM** (Menedżer zestawień materiałowych) na stronie BricsCAD BIM umożliwia przeglądanie i edycję zestawień materiałowych (BOM) w bieżącym projekcie BIM.

Architektoniczna tabela BOM to lista unikalnych elementów BIM używanych w modelu BIM. W BricsCAD lista jest reprezentowana jako element tabeli i może być umieszczona w dowolnym miejscu na rysunku. Każdy element w tabeli ma swój własny numer seryjny (zaczynający się od 1), nazwę i liczbę wystąpień.

Właściwości wybranej tabeli/kolumny są wyświetlane w siatce właściwości w dolnej części panelu **Menadżer BOM**, pod węzłem **Właściwości Zestawienia Materiałów**.

1 Nazwa załadowanego pliku BOM i jego typ

2 Menu główne

3 Miejsce na stole

4 Selektor kategorii

5 Selektor kolumn

6 Dodaj kolumnę (wybraną w selektorze kolumn)

7 Wyszukiwanie w tabeli

8 Tytuł tabeli

9 Zawartość tabeli

10 Siatka właściwości

Za pomocą panelu **Menadżera BOM** dla BricsCAD BIM można:

- Edytuj listy materiałów:
  - Dodaj lub usuń kolumny (w tym kolumny z formułami).
  - Przenieś wybrane kolumny na nowe pozycje.
  - Zmień nazwy kolumn.
  - Skonfiguruj sposób sortowania tabeli BOM.
  - Skonfiguruj wartość stopki dla każdej kolumny.
  - Skonfiguruj jednostki i sposób ich wyświetlania w każdej kolumnie.
  - Skonfiguruj szerokość każdej kolumny za pomocą właściwości kolumny.
  - Skonfiguruj widoczność każdej kolumny.

  - Przefiltruj komponenty za pomocą wyrażenia filtru.
  - Grupowanie podobnych wierszy.
  - Zmień tytuł zarówno wiersza tytułu, jak i wiersza stopki.
- Wyszukiwanie w tabeli.
- Podświetl i wybierz jednostki na rysunku.
- Zapisz konfigurację BOM jako plik szablonu.
- Wczytaj konfigurację BOM z pliku szablonu.
- Umieszczanie jednego lub większej liczby wystąpień tabeli zestawienia komponentów na rysunku.

Uwaga: Poziomy licencji BricsCAD Mechanical i BricsCAD Ultimate oferują pełną funkcjonalność panelu **Menadżer BOM**. Zobacz także artykuły w **panelach Menedżer zestawień materiałowych** i Menedżer BOM.

29.12.2 Tworzenie tabeli BOM drzwi od podstaw/Ustawianie filtra

Uwaga: Tworzenie szablonu BOM na dużym rysunku BIM może znacznie spowolnić proces. Najlepiej jest utworzyć szablon BOM na małym rysunku BIM, a następnie użyć go z dużymi plikami.

Aby utworzyć nową tabelę BOM drzwi, wykonaj następujące kroki:

1 Otwórz panel **Przeglądarki Projektów BIM**.

2 Kliknij kartę **Pliki**.

3 Kliknij przycisk **Dodaj** ( ) i wybierz opcję **Nowy BOM**.

Zostanie otwarte ogólne okno dialogowe **Zapisz plik**.

4 Nazwij nowy plik BOM i zapisz go w wybranej lokalizacji.

5 Zostanie otwarty panel **Menadżer BOM** z załadowanym nowym plikiem BOM.

6 Kliknij przycisk **Menu główne** ( ) w prawym górnym rogu panelu **Menadżer BOM**.

7 Wybierz opcję **Ustaw filtr** ( ).

Zostanie otwarte okno dialogowe **Konfigurator filtra**. Więcej informacji można znaleźć w artykule dotyczącym **Okna Dialogowego Konfigurator filtra**.

8 Z rozwijanego menu **wyboru kategorii** wybierz **BIM**.

Menu rozwijane **Wyboru kolumny** jest wypełnione wszystkimi właściwościami BIM obecnymi w modelu.

9 Z menu rozwijanego **Wyboru kolumny** wybierz właściwość **Typ**.

Właściwość **Typ** jest dodawana do tabeli **Warunków** w oknie dialogowym.

10 W wierszu **Typ** w tabeli kliknij komórkę **Warunki** i wybierz **Równy** menu rozwijanego.

Właściwości kategorii **Typ** są teraz dostępne do wyboru w komórce **Wartość**.

11 Kliknij komórkę **Wartość** i wybierz **Drzwi** z menu rozwijanego.

12 Kliknij **OK**, aby zapisać utworzony filtr tabeli.

13 (Opcjonalnie) Powtórz kroki 5-11, aby dodać kolejny filtr (na przykład, aby wyświetlić tylko drzwi na pierwszym piętrze, wybierz właściwość **Story** z kategorii **BIM**, a następnie dla warunku **Równy** wybierz **Piętro 1** jako wartość).

14 (Opcjonalnie) Zmień tytuł tabeli (na przykład **Nowe Zestawienie drzwi**).

15 Dodaj potrzebne kolumny (zobacz sekcję **Dodawanie nowych kolumn** w artykule).

Niektóre często używane właściwości dodawane jako kolumny harmonogramu drzwi to **Piętro**, **Pomieszczenie** i **Typ Konstrukcji** (wszystkie należące do kategorii **BIM**).

16 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

Zobacz także sekcje **Operacje na tabeli BOM**, **Dodawanie nowych kolumn**, **Dodawanie kolumny miniatur**, **Zmiana jednostki kolumny numerycznej**, **Łączenie kolumn** i **Dodawanie kolumny formuły do obliczania wagi**.

29.12.3 Importowanie szablonu BOM

1 Otwórz panel **Przeglądarki Projektów BIM**.

2 Kliknij kartę **Pliki**.

3 Kliknij przycisk **Dodaj** () i wybierz opcję **Import BOM**.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Wybierz BOM do zaimportowania**.

4 Wybierz plik/pliki i kliknij **Otwórz**.

Pliki są kopiowane do folderu projektu BIM i wyświetlane w folderze **Zestawienia** w zakładce **Pliki**.

29.12.4 Tworzenie tabeli na podstawie predefiniowanej tabeli BOM

1 Otwórz panel **Przeglądarki Projektów BIM**.

2 Kliknij kartę **Pliki**.

3 Rozwiń folder **Zestawienia**.

4 Kliknij prawym przyciskiem myszy predefiniowany szablon BOM i wybierz opcję **Duplikuj**.

Nowy plik BOM z rozszerzeniem **- kopia** jest tworzony i zapisywany jako część plików BIM Projekt w folderze **Zestawienia**.

5 (Opcjonalnie) Aby zmienić nazwę pliku projektu, kliknij prawym przyciskiem myszy nowy plik BOM i użyj opcji **Zmień nazwę pliku**.

6 W razie potrzeby edytuj tabelę (niektóre operacje, które można wykonać na tabelach BOM, opisano w kolejnych sekcjach artykułu).

7 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

29.12.5 Umieszczanie harmonogramu BIM na arkuszu

W folderze **Zestawienie** projektu BIM znajdują się trzy szablony tabel: **Zestawienie drzwi**, **Lista materiałów** i **Zestawienie okien**. Każda tabela wyświetla minimalną liczbę odpowiednich kolumn. Aby dodać więcej kolumn, postępuj zgodnie z krokami sekcji **Dodawanie nowych kolumn**.

Aby umieścić harmonogram BIM na arkuszu, wykonaj kolejne kroki:

1 Otwórz panel **Przeglądarki Projektów BIM**.

2 Na karcie **Arkusze** otwórz arkusz, na którym chcesz umieścić harmonogram BIM.

3 Na karcie **Pliki** rozwiń folder **Zestawienia**.

4 (Opcjonalnie) Wybierz tabelę (plik BOM) z listy, a następnie przeciągnij ją i upuść na arkuszu w żądanym miejscu.

5 Kliknij dwukrotnie jeden z predefiniowanych plików BOM.

6 **Menedżer BOM** zostanie otwarty z załadowanym wybranym szablonem i uruchomione zostanie polecenie _BMBOMEDYCJASZABLONU.

7 Kliknij przycisk **Umieść tabelę** i wybierz żądaną pozycję lub pozycje w dokumencie.

8 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij **Enter**/**Esc**, aby zakończyć polecenie. **Menedżer BOM** również zostanie zamknięty.

29.12.6 Operacje na tabeli BOM

Zmiana nazwy kolumny

1 Kliknij dwukrotnie tabelę BOM w folderze **Zestawienie** panelu **BIM Przeglądarka Projektu**, aby otworzyć ją w panelu **Menedżer BOM**.

2 Kliknij nagłówek kolumny, aby ją wybrać.

3 Przejdź do siatki właściwości w dolnej części **Menedżera BOM**.

4 Wpisz nową nazwę w polu **Tytuł** węzła **właściwości kolumny**.

5 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

Sortowanie tabeli

1 Kliknij dwukrotnie tabelę BOM w folderze **Zestawienie** panelu **BIM Przeglądarka Projektu**, aby otworzyć ją w panelu **Menedżer BOM**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę kolumny, aby wyświetlić menu kontekstowe.

3 Najedź kursorem na opcję **Sortowanie**, a następnie wybierz żądaną metodę sortowania z menu.

4 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

Przenoszenie kolumny

1 Kliknij dwukrotnie tabelę BOM w folderze **Zestawienie** panelu **BIM Przeglądarka Projektu**, aby otworzyć ją w panelu **Menedżer BOM**.

2 Kliknij nagłówek kolumny i przeciągnij go do nowej pozycji w tabeli.

3 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

Podświetlanie elementów tabeli na rysunku

Kliknij elementy (dowolną komórkę wiersza) w tabeli, które mają zostać podświetlone na rysunku.

Kliknij prawym przyciskiem myszy element w tabeli menedżera BOM, aby wyświetlić menu kontekstowe:

Wybierz
Wybiera element na rysunku.

Przybliż do
Powiększa bieżący widok do elementu na rysunku.

Zobacz także sekcje **Dodawanie nowych kolumn**, **Dodawanie kolumny miniatur**, **Zmiana jednostki kolumny liczbowej**, **Łączenie kolumn** i **Dodawanie kolumny formuły do obliczania wagi**.

29.12.7 Dodawanie nowych kolumn

Właściwości elementu mogą być dodawane jako kolumny w tabeli BOM.

Każda właściwość podmiotu jest wymieniona w kategorii właściwości w panelu **Właściwości**. Aby dowiedzieć się, do której kategorii należy dana właściwość, wybierz na rysunku jednostkę posiadającą tę właściwość i zlokalizuj ją w panelu **Właściwości**.

Na przykład właściwość **GłębokośćRamy** wybranej bramy można znaleźć w panelu **Właściwości** w kategorii **Parametry**.

W panelu **Menadżer BOM**, menu rozwijane **wyboru kategorii** zawiera listę wszystkich kategorii właściwości dostępnych dla modelu. Menu rozwijane **Wybór kolumn** zawiera listę wszystkich właściwości należących do kategorii wybranej w **Wybór kategorii**.

Aby dodać kolumnę **GłębokośćRamy** do tabeli, wykonaj kolejne kroki:

1 Z rozwijanego menu **Wybór kategorii** wybierz kategorię **Parametry**.

2 Z rozwijanego menu **Wyboru kolumn** wybierz właściwość **GłębokośćRamy**.

3 (Opcjonalnie) Wybierz kolumnę, po której ma zostać wstawiona nowa kolumna (jeśli nie zostanie wybrana żadna kolumna, nowa kolumna zostanie dodana po ostatniej kolumnie).

4 Kliknij przycisk **Wstaw kolumnę za** .

5 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

29.12.8 Dodawanie kolumny z miniaturami

1 Kliknij przycisk **Menu główne** (⋮) w prawym górnym rogu panelu **Menadżer BOM**.

2 Wybierz opcję **Wstaw kolumnę z miniaturami**.

Kolumna **Miniatury** jest dodawana z właściwością **Typ widoku** ustawioną na **Widok z góry z tyłu z prawej**.

3 (Opcjonalnie) Zmień właściwość **Typ widoku** w węźle **Właściwości Zestawień Materiałów** w siatce właściwości w dolnej części **Menadżera BOM**.

4 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

29.12.9 Zmiana jednostki kolumny numerycznej

Aby zmienić jednostkę kolumny:

1 Kliknij nagłówek kolumny, aby ją zaznaczyć (na przykład kolumnę **W** w **Zestawieniu Drzwi**).

2 Przejdź do węzła **Właściwości kolumny** w siatce właściwości w dolnej części panelu **Menadżer BOM**.

3 (Opcjonalnie) Dla właściwości **Umieszczenie jednostki** wybierz **W dodatkowej kolumnie**.

Do tabeli obok wybranej kolumny dodawana jest oddzielna kolumna **Jednostki**.

4 Dla właściwości **Tryb jednostek** wybierz opcję **Zdefiniowane przez użytkownika.**

Nowa właściwość **Jednostki** jest wyświetlana dla kolumny w węźle **Właściwości kolumny**.

5 Powtórz krok 1.

6 W przypadku właściwości **Jednostki** wybierz żądaną jednostkę z menu rozwijanego.

7 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

29.12.10 Łączenie kolumn

1 Wybierz kolumny w tabeli, klikając nagłówki kolumn. Użyj klawisza **Ctrl/Shift,** aby zaznaczyć wiele kolumn.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówek kolumny, aby wyświetlić menu kontekstowe.

3 Wybierz opcję **Dodaj kolumnę szablonu z wybranej**.

Zostanie otwarte okno dialogowe **Kolumna szablonu**(więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Kolumna szablonu**).

4 W polu **Tytuł** wpisz nazwę kolumny.

5 (Opcjonalnie) Usuń stare kolumny.

6 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

29.12.11 Dodanie kolumny formuły do obliczania wagi

Możesz użyć kolumny formuły, aby obliczyć wagę zużytych materiałów, mnożąc właściwość **Objętość netto warstwy** z kategorii **Formuła** przez właściwość **Gęstość** z kategorii **Materiały Fizyczne**.

1 Z rozwijanego menu **Wyboru kategorii** wybierz kategorię **<Oszacowane kolumny>**.

2 Z rozwijanego menu **Wyboru kolumn** wybierz **<Kolumna Formuł>** kolumnę.

3 Kliknij przycisk **Wstaw kolumnę za** .

Zostanie otwarte okno dialogowe **Kolumna formuł** (więcej informacji można znaleźć w artykule **Okno dialogowe Kolumna formuł**).

4 W polu **Tytuł** wpisz nazwę nowej kolumny (na przykład **Waga**).

5 W polu **Jednostka** wybierz opcję **Masa**.

Drugie pole jest automatycznie uzupełniane wartością **kg**. Zmień jednostkę w razie potrzeby.

6 Z menu rozwijanego **Wybór kategorii** w oknie dialogowym **Kolumna formuł** wybierz kategorię **Formuła**.

7 Z menu rozwijanego **Wybór kolumny** w oknie dialogowym **Kolumna formuł** wybierz właściwość **Objętość netto warstwy**.

Pole formuły jest automatycznie uzupełniane ciągiem znaków '<Formula:Objętość netto warstwy>'.

8 W polu formuły wpisz symbol mnożenia ("*") obok istniejącego ciągu znaków.

9 Wróć do menu rozwijanego **Wybór kategorii** w oknie dialogowym **Kolumna formuł** i wybierz kategorię **Materiał fizyczny**.

10 Z menu rozwijanego **Wybór kolumn** w oknie dialogowym **Kolumna formuł** wybierz właściwość **Gęstość**.

Pole formuły zostanie automatycznie uzupełnione ciągiem znaków '<Gęstość>' obok istniejącego ciągu znaków. Wzór jest teraz kompletny: '<Formula:Objętość netto warstwy>*<Gęstość>'

11 Kliknij przycisk **OK**, aby zamknąć okno dialogowe **Formuła kolumn** i dodać nową kolumnę do tabeli.

12 Kliknij **OK**, aby zapisać tabelę.

29.13 Edytowanie plików definicji wyodrębniania danych (.dxd).

Uwaga: Od wersji 22 składnia plików DXD używa wersji 2.0:

- Dodano sekcję Ścieżki.
- Operacje logiczne używają notacji infiksowej: (EntityType=="3D Solid") i (Type=="BIM_COLUMN") zamiast notacji prefiksu: AND (EntityType=="3D Solid") (Type=="BIM_COLUMN")

Pliki DXD (Definicja wyodrębniania danych) to zwykłe pliki tekstowe. Pliki DXD utworzone za pomocą polecenia WYODRDANYCH można edytować za pomocą edytora tekstu, takiego jak MS Notepad, i używać ich w procedurze Tworzenie zestawień w **Przeglądarki projektu**.

Wiersze zaczynające się od średnika (;) są komentarzami i są ignorowane podczas analizowania. Puste wiersze również są ignorowane.

Plik może zawierać 4 sekcje, każda nazwa sekcji jest zapisana w nawiasach kwadratowych; nazwy sekcji to angielskie ciągi znaków ECI. Sekcje to:

- **Ścieżki**
- **Ustawienia**
- **Typy jednostek**
- **Właściwości**
- **Filtr**

29.13.1 Sekcja Ścieżki

Wyświetla listę ścieżek, które mają być wyszukiwane w poszukiwaniu plików rysunków.

$CurDwg: bieżący rysunek

$CurProj: bieżący projekt

29.13.2 Sekcja [Ustawienia]

Sekcja zawiera wartości następujących parametrów, które sterują zachowaniem:

- **ExtractFromBlocks** - czy brać pod uwagę jednostki z bloków, biorąc pod uwagę wszystkie poziomy zagnieżdżenia.
- **ExtractFromXrefs** - czy brać pod uwagę elementy z zewnętrznych bloków odniesienia.
- **CountXrefs** - czy odnośniki są w ogóle brane pod uwagę.

- **CombineEqualRows** - czy grupować równe wiersze w tabeli wyjściowej; Jeśli tak, zostanie dodana kolumna **Liczba** , która wskazuje, ile równych wierszy danych jest uwzględnionych.
- **IncludeNameColumn** - czy dane wyjściowe zawierają kolumnę **Name**. Kolumna **Nazwa** wskazuje typ elementu źródłowego: Bryła 3D, Warstwa bryły 3D, ...

Nazwy parametrów to ciągi znaków ECI. Format jest następujący:

ParameterName=wartość,

Wartość to 1 lub 0. Wokół znaku równości (=) nie należy pisać spacji.

29.13.3 Sekcja [Entity Types]

Ta sekcja zawiera listę typów jednostek, które będą przetwarzane. Format każdego wiersza może być jednym z następujących typów:

EntityType | **DisplayEntityType**

- **EntityType** to nazwa typu jednostki ECI, na przykład **Circle** lub **AttributeDefinition**. To obowiązkowa część linii.
- **DisplayEntityType** jest opcjonalna i może być dowolnym ciągiem znaków ze spacjami w dowolnym języku. Jeśli ten ciąg jest obecny, pojawia się w oknie dialogowym **WYODRDANYCH** oraz w tabeli wyników.

Blok | **Nazwa bloku** | **DisplayBlockName**

- **Block** jest wstępnie zdefiniowanym słowem ECI, a **BlockName** jest nazwą bloku, który ma być przetwarzany, bez uwzględniania wielkości liter, w tym **xRefs** i **MInsert**.
- **DisplayBlockName** jest opcjonalna i ma takie samo znaczenie i format jak **DisplayEntityType**.

Blok | *

Jest to odmiana poprzedniego formatu, co oznacza, że zostaną wzięte pod uwagę wszystkie bloki; jeśli występuje, to wszystkie inne wiersze dotyczące bloków w tej sekcji są ignorowane. Możesz użyć sekcji Filtr, aby filtrować zawartość do przetworzenia.

*****

Wszystkie typy encji i bloki zostaną wzięte pod uwagę, wszystkie inne wiersze w tej sekcji zostaną wtedy zignorowane. Możesz użyć sekcji **Filtr** , aby filtrować zawartość do przetworzenia.

29.13.4 Sekcja [Właściwości]

Ta sekcja zawiera listę wszystkich właściwości, które mają być uwzględnione w danych wyjściowych wyodrębniania danych. Format każdego wiersza może być jednym z następujących typów: **Właściwość elementu**, **Atrybut**, rysunku , Formuła lub **Widok bloku**.

EntityPropertyName | **DisplayEntityPropertyName** | **ValueOutputFormat**

- **EntityPropertyName** jest nazwą ECI właściwości jednostki, np. **Szerokość linii**, **Kolor**, **Środek Y** i tak dalej. Uwaga, wszystkie nazwy nie zawierają spacji, z wyjątkiem tych, które reprezentują współrzędne punktów lub wektorów 2D lub 3D. W tym ostatnim przypadku litery współrzędnych X, Y i Z powinny być oddzielone pojedynczą spacją od ogólnej nazwy właściwości.

EntityPropertyName jest obowiązkową częścią wiersza, pozostała część jest opcjonalna.

- **DisplayEntityPropertyName** jest zdefiniowany przez użytkownika i może być w dowolnym ciągu, w tym spacjach, w dowolnym języku. Domyślnie jest ona równa **EntityPropertyName**.
- **ValueOutputFormat** to ciąg używany do formatowania danych wyjściowych. Składnia ciągu jest taka sama jak w przypadku formatowania pól.

Atrybut | **AttributeTagName** | **DisplayAttributeTagName** | **ValueOutputFormat**

- **Atrybut** jest wstępnie zdefiniowanym słowem ECI.
- **AttributeTagName** jest nazwą etykiety atrybutu ECI przechowywaną na rysunku.
- **DisplayAttributeTagName** ma takie samo znaczenie jak **EntityPropertyName** (patrz wyżej).
- **ValueOutputFormat** to ciąg używany do formatowania danych wyjściowych. Składnia ciągu jest taka sama jak w przypadku formatowania pól.

Rysunkowy | **NazwaWłaściwościRysunku** | **DisplayPropertyName** | **ValueOutputFormat**

- **Rysunek** jest predefiniowanym słowem ECI.
- **DrawingPropertyName** to nazwa ECI, która może być jedną z następujących:
  - **Komentarze**
  - **Numer Rewizji Rysunku**
  - **Plik Dostępny**
  - **Plik Utworzony**
  - **Plik Ostatnio Zapisany Przez**
  - **Lokalizacja Pliku**
  - **Zmodyfikowany Plik**
  - **NazwaPliku**
  - **Rozmiar Pliku**
  - **BazaHiperłącza**
  - **Słowo kluczowe**
  - **Temat**
  - **Tytuł**
  - **Całościowy Czas Edycji**
- **DisplayPropertyName** ma takie samo znaczenie dla **EntityPropertyName** (patrz wyżej).
- **ValueOutputFormat** to ciąg używany do formatowania danych wyjściowych. Składnia ciągu jest taka sama jak w przypadku formatowania pól.

Formuła | **EntityPropertyName** | **DisplayEntityPropertyName=WyrażenieFormuły** | **ValueOutputFormat**

- **Formuła** jest wstępnie zdefiniowanym słowem ECI.
- **EntityPropertyName** jest unikatową nazwą tego elementu formuły.
- **DisplayEntityPropertyName** jest opcjonalną nazwą wyjściową właściwości, jeśli zostanie pominięta, **EntityPropertyName** jest używany jako tytuł kolumny tabeli.

- = jest znakiem obowiązkowym, który musi istnieć, nawet jeśli **DisplayEntityPropertyName** zostanie pominięty.
- **WyrażenieFormuły** jest wyrażeniem w formacie jak w polach formuły \AcExpr, które mogą zawierać stałe, takie jak PI, lub funkcje, takie jak SIN (patrz Używanie wyrażeń). Argument w wyrażeniu może być **Wyświetlana nazwę właściwą** ujęty w nawiasy kwadratowe (<>).

  Na przykład: = 2 * PI * <Radius> oblicza obwód koła.
- **ValueOutputFormat** to ciąg używany do formatowania danych wyjściowych. Składnia ciągu jest taka sama jak w przypadku formatowania pól.

BlockView | **BlockViewPropertyName** | **DisplayBlockViewPropertyName** | **BlockViewOptions**

- **BlockView** jest predefiniowanym słowem ECI
- **BlockViewPropertyName** jest unikatową nazwą dla tego elementu widoku bloku
- **DisplayEntityPropertyName** jest nazwą wyjściową właściwości; nie można pominąć
- **BlockViewOptions** jest ciągiem znaków w następującym formacie:

  Typ widoku; DwgŚcieżka; Nazwa sekcji

  - **Typ widoku** jest jednym z następujących: **Przednie** , **Górne Lewe** lub **Prawe**; nie można pominąć.
  - **DwgPath** jest ścieżką do pliku dwg, może być względna w stosunku do pliku dxd; można pominąć.
  - **NazwaPrzekroju** jest nazwą przekroju, z którego mają zostać wyodrębnione ustawienia przekroju dla konstrukcji widoku bloku; można pominąć.

Jeśli **DwgPath** lub **SectionName** zostaną pominięte lub nie zostaną znalezione, zostaną zastosowane ustawienia domyślne.

Przykład:

Widok bloku|Właściwość BlockView1|Symbol elewacji|Front;.. /Sekcje/
_SectionSettings.dwg;_BlockViewSettingsSection

*

Jeśli są obecne, brane są pod uwagę wszystkie właściwości jednostki; wszystkie inne linie w tej sekcji, z wyjątkiem linii rysowania i formuły, są ignorowane.

Uwaga: Wyszukiwanie pustych pól to " " (wymagane miejsce)

29.13.5 Sekcja [Filtr]

Opis składni:

Operatorzy relacyjni:

Funkcja	Znaczenie
==	Równy

Funkcja	Znaczenie
!=	Różny
<	Mniej niż
>	Więcej niż
<=	Mniejsze lub równe
>=	Większe lub równe

- Wyrażenia relacyjne są ujęte w nawiasy "()".
- W operatorach logicznych AND i OR nie jest rozróżniana wielkość liter.
- Wyrażenia logiczne używają notacji wrostkowej.
- Tokeny mogą być oddzielone zerem lub dowolną liczbą spacji, z wyjątkiem wyrażenia logicznego begin,
- przykład:
  (Warstwa == "MojaWarstwa") i (Grubość<=3)
- Wyrażenia można podzielić na dowolną liczbę wierszy; tokeny nie są łamane.
- Użyj **EntityPropertyName**, aby odwołać się do właściwości (nie **DisplayEntityPropertyName**).
- Linie można komentować za pomocą ';' .
- Wartości ciągów są ujęte w podwójne cudzysłowy „”.

(Typ == BIM_WINDOW) lub (Typ == BIM_DOOR)

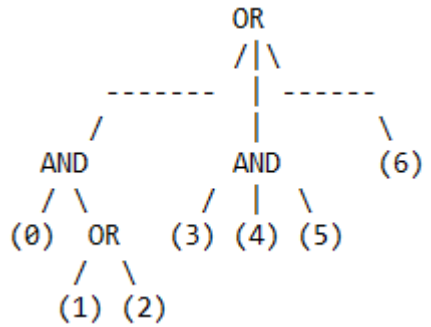
Efektem filtra w powyższym przykładzie jest to, że tylko jednostki BIM sklasyfikowane jako okna lub drzwi są uwzględniane w wyodrębnianiu danych. Zobacz polecenie BIMKLASYFIKUJ, aby dowiedzieć się więcej o typach elementów BIM.

Wyrażenie filtru jest pojedynczym wyrażeniem relacyjnym lub kilkoma pogrupowanymi według operacji logicznych.

Przykład:

((0) i ((1) lub (2))) lub ((3) i (4) i (5)) lub (6)

gdzie (0),...,(6) są wyrażeniami relacyjnymi, takimi jak (Promień >= 3).

29.14 Praca z chmurami punktów w BIM

29.14.1 O skanowaniu chmury punktów do przepływu pracy BIM

Półautomatyczny proces skanowania chmury punktów do BIM składa się z czterech kroków:

1. Wykrywanie pięter
Użyj polecenia CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA, aby wykryć podłogi. Do każdego wybranego punktu w chmurze punktów przypisywany jest numer piętra.

2. Wykrywanie przestrzenie
Polecenie CHMURAPUNKTÓWWYKRYJPIĘTRA służy do wykrywania pomieszczeń. Do każdego wybranego punktu w chmurze punktów przypisywany jest numer pomieszczenia.

3. Tworzenie brył pomieszczenia
Użyj polecenia CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPRZESTRZENIE, aby utworzyć bryły pomieszczeń na podstawie wcześniej znalezionych pomieszczeń.

4. Tworzenie komponentów BIM
Użyj polecenia BIMODWRÓĆPRZESTRZENIE, aby utworzyć ściany pomiędzy wybranymi bryłami, otworami ściennymi, ścianami zewnętrznymi i stropami.

Więcej informacji na temat przepływu pracy można znaleźć w artykule **Skanowanie chmury punktów do przepływu pracy BIM**.

29.14.2 Informacje o CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE

CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE służy do półautomatycznego tworzenia geometrii 3D na podstawie skanu chmury punktów. Utworzy powierzchnię płaską lub bryłę po wybraniu punktu bazowego w chmurze punktów. Punkty, które wydają się znajdować na płaszczyźnie, nigdy nie znajdują się dokładnie na jednej płaszczyźnie, dlatego wartość progowa jest ustawiana jako właściwość jednostki chmury punktów. Działa to również w widoku bąbli.

Wybierz płaszczyzny w chmurze punktów, aby wygenerować bryły 3D na podstawie podanych geometrii. Te bryły 3D mogą być dalej wykorzystywane w procesie tworzenia pełnego modelu BIM.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem Dokumentacja polecenia CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE.

Tworzenie brył 3D z widoku bąbelków

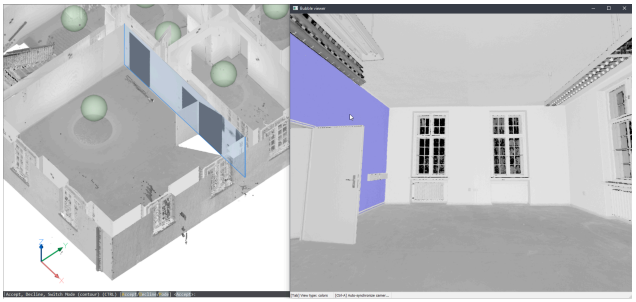
Jeśli przeglądarka bąbelków jest otwarta przed uruchomieniem polecenia, strona BricsCAD oczekuje wyboru w przeglądarce bąbelków. Kursor wyświetli podgląd kierunku samolotu. Po kliknięciu wyświetlany jest podgląd zarówno w widoku bąbelkowym, jak i w widoku modelu. Możesz przełączać się między 2 reprezentacjami kształtów za pomocą klawisza CTRL.

1 Kliknij dwukrotnie zielony dymek chmury punktów, aby otworzyć przeglądarkę dymków.

2 Wpisz CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE w wierszu polecenia.

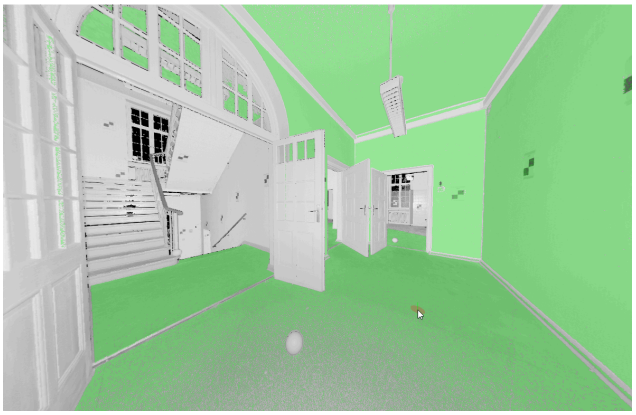
3 Wybierz żądaną ścianę.

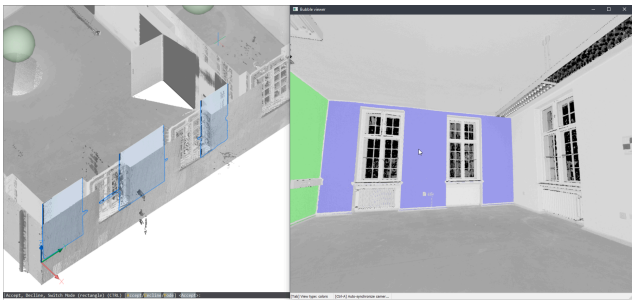
4

5 Naciśnij A, aby zaakceptować wybór.

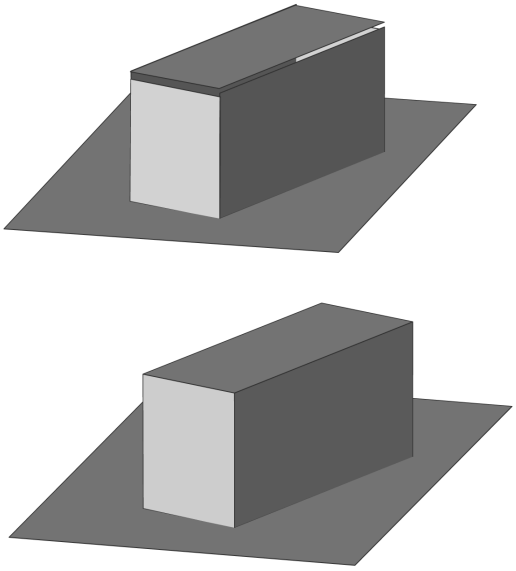
6 (Opcjonalnie) Wybierz więcej ścian.

7 Zamknij przeglądarkę dymków.

8 Powierzchnie zostaną utworzone i można je edytować w zamkniętych przestrzeniach za pomocą LPOŁĄCZ lub innych narzędzi łączących.

Tworzenie elementów 3D z obszaru modelu

Polecenia tego można również użyć w przestrzeni modelu, gdy przeglądarka Bubble Viewer nie jest otwarta. BricsCAD poprosi o wybranie punktu chmury punktów w przestrzeni modelu. W zależności od rozmiaru przyciętej chmury punktów, trwa to dłużej, ale ma 2 zalety dzięki przeszukiwaniu wielu pozycji skanowania:

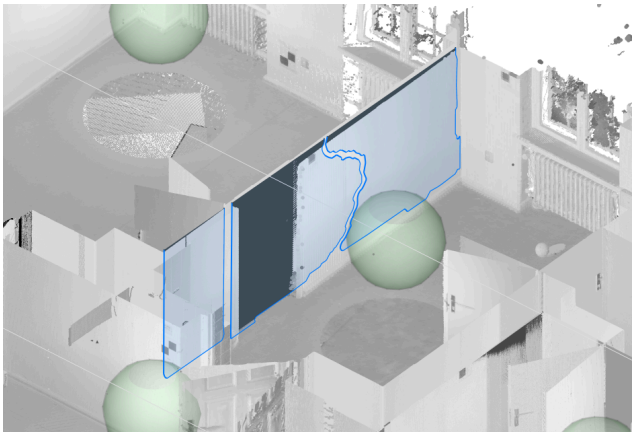
- Może tworzyć większe powierzchnie, na których widoczne są tylko części w każdej pozycji skanowania.
- Może wykrywać grubość ścian i płyt, ponieważ może uwzględniać przeciwległą powierzchnię.

1 Wpisz CHMURAPUNKTÓWDOPASUJPLANARNIE w wierszu polecenia.

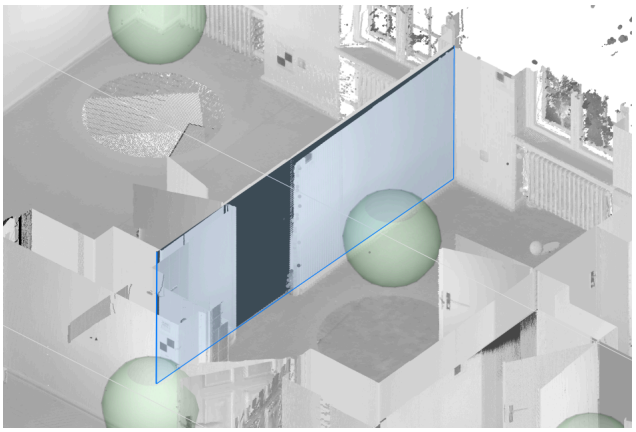
2 Wybierz ścianę, na której chcesz utworzyć płaszczyznę lub bryłę.

3 Pojawi się monit: Akceptuj, Odrzuć, Przełącz tryb (kontur) (CTRL) [Akceptuj/Odrzuć/Tryb]:
   - Naciśnij A, aby utworzyć ścianę.
   - Naciśnij D, aby odrzucić.
   - Naciskaj kilkakrotnie M lub CTRL, aby przełączać się między różnymi trybami.

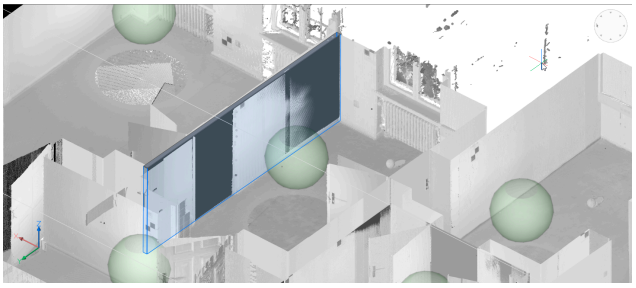
Tryb konturu utworzy najlepszą płaszczyznę dopasowania:

Tryb prostokątny utworzy prostokątną płaszczyznę wokół obszaru punktów płaskich:

Tryb bryły utworzy bryłę z dwóch równoległych płaszczyzn chmury punktów:

Uwaga: Jeśli chmura punktów składa się z wielu pomieszczeń, można użyć trybu bryły, aby automatycznie utworzyć ściany bryłowe.

4 Naciśnij A, aby utworzyć ścianę.

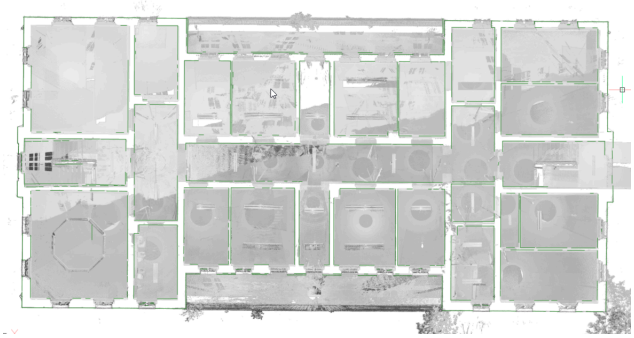
Bryły te mogą być podstawą dla bardziej złożonego modelu BIM. Użyj poleceń modelowania, aby ukończyć budynek i dodaj dane BIM za pomocą **Bimify**, **Automatch** i **Propagate** , aby szybko przekształcić chmurę punktów w kompletny budynek BIM.

Pomocne może być włączenie ustawienia **PUNKTY Najbliższy punkt chmury punktów** (polecenie PCNAJBLIŻSZY zmienna systemowa 3DOSMODE). To ustawienie przyciągania znacznie poprawia możliwość wyboru odpowiednich punktów chmury punktów.

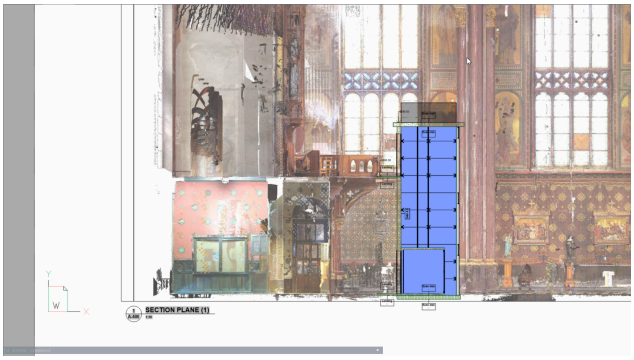
29.14.3 O sekcji CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU

Polecenie CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU automatycznie generuje obraz rastrowy z opcjonalnymi liniami konturowymi ze zdefiniowanego pola przekroju. Linie te można łatwo przekształcić w szczegółowy rysunek 2D.

Polecenie CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU umożliwia wykrywanie ścian z przekroju objętościowego chmury punktów w oparciu o różne opcje wykrywania ścian. Przekrój objętościowy można tworzyć za pomocą polecenia BIMPRZEKRÓJ. Przekrojów tych można użyć do wygenerowania linii 2D w celu utworzenia planu piętra 2D lub przekroju pionowego. Jest to proces działający w tle i wiele przekrojów może być przetwarzanych w kolejce. W ten sposób możliwe jest uruchomienie tego polecenia w pełnej rozdzielczości na wszystkich przekrojach.

W tym samym czasie generowany jest obraz rastrowy, aby dać użytkownikowi pewien kontekst. W niektórych przypadkach nie ma konieczności odtwarzania istniejącego budynku. Obrazy tła mogą nadać dokumentom projektowym o wiele więcej kontekstu. Można ich użyć do weryfikacji utworzonej geometrii 2D, ale w skanach o wysokiej jakości obrazy te mogą być również użyte jako materiał graficzny. Na przykład jako obraz tła dla modelu BIM w projektach renowacji, w których dokonuje się nowoczesnych interwencji w zabytkowych budynkach.

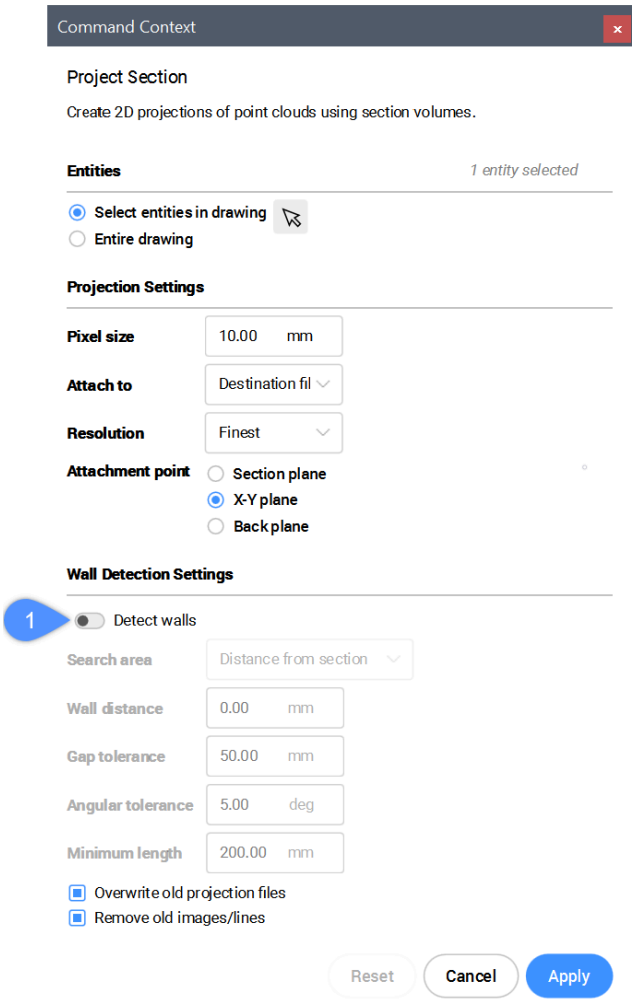
Aby uzyskać więcej informacji na temat tego polecenia, zapoznaj się z artykułem referencyjnym polecenia CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU.

29.14.4 Tworzenie obrazu rastrowego z chmury punktów

1 Wpisz CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU w wierszu polecenia.

2 Otworzy się panel Kontekst polecenia.

3 Edytuj opcje, aby dostosować wyświetlaną sekcję. Wyłącz opcję **Wykryj ściany** (1).

4 Kliknij przycisk **Zastosuj**, aby wygenerować obraz rastrowy.

Skanowanie chmury punktów za pomocą realistycznych stylów wizualnych.

29.14.5 Wykrywanie ścian z chmury punktów i generowanie w 2D

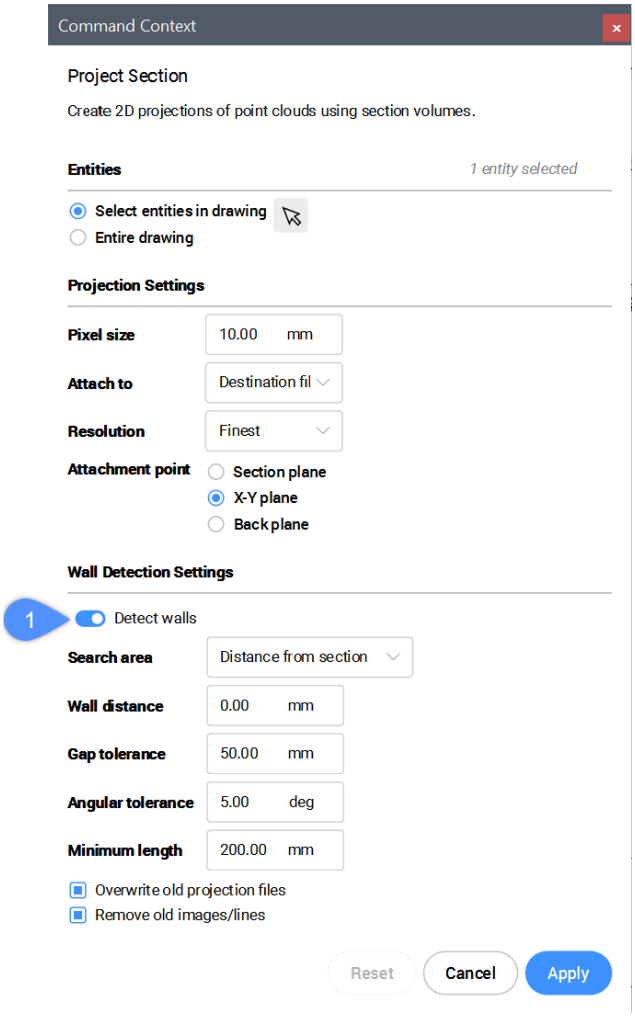
Tworzenie przekrojów poziomych z chmur punktów

1 Wpisz CHMURAPUNKTÓWRZUTPRZEKROJU w wierszu polecenia.

2 Otworzy się panel Kontekst polecenia.

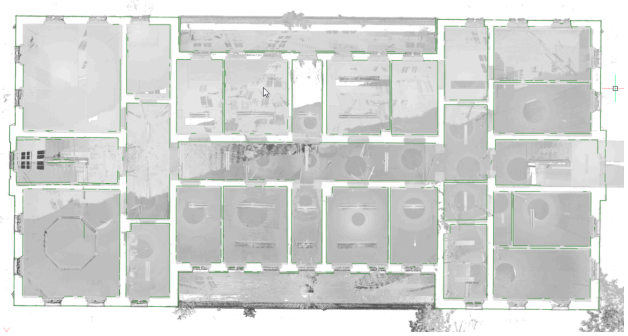
3 Edytuj opcje, aby dostosować wyświetlaną sekcję.

Uwaga: Włącz opcję **Wykryj ściany** (1), aby wygenerować zielone linie, jak pokazano na poniższym obrazku.

4 Kliknij przycisk **Zastosuj**, aby wygenerować obraz rastrowy.

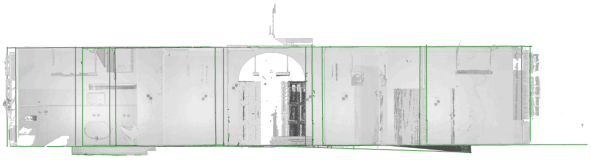
Uwaga: Jeśli brakuje jakichś linii, możesz je narysować samodzielnie, śledząc obraz tła.

Tworzenie przekrojów pionowych z chmur punktów

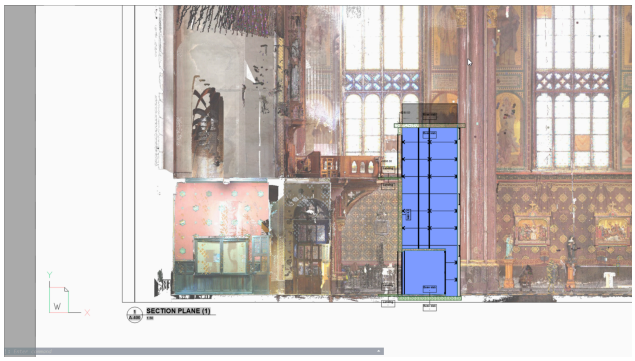
Utwórz pole przekroju pionowego w miejscu, w którym chcesz wykonać rzut pionowy.

Upewnij się, że niebieska okrągła strzałka jest skierowana w stronę, w której chcesz wyświetlić projekcję.

29.14.6 Generowanie przekrojów BIM z chmurami punktów

W niektórych przypadkach nie jest konieczne odtworzenie istniejącego budynku. Obrazy tła mogą zapewnić więcej kontekstu dokumentom projektowym. Obrazy te można wykorzystać do weryfikacji utworzonej geometrii 2D, a w wysokiej jakości skanach można je również wykorzystać jako materiał graficzny. Na przykład jako obraz tła dla modelu BIM w projektach renowacji, w których dokonuje się nowoczesnych interwencji w zabytkowych budynkach.

Skanowanie chmury punktów za pomocą realistycznych stylów wizualnych.

29.15 Praca z Planami wpisanymi

Lite Pro Mechanical BIM

29.15.1 Informacje o Planami wpisanych

BricsCAD BIM wykorzystuje szablony rysunków do dostosowywania wygenerowanych rysunków. Aby uzyskać ogólne informacje na temat sposobu tworzenia i działania tych szablonów, odwiedź artykuł **Szablony dla wygenerowanych rysunków**.

Wpisane Plany umożliwiają tworzenie niestandardowych szablonów dla typów rysunków w oparciu o ustawioną regułę parametru filtra względem wartości lub właściwości typu jednostki w modelu 3D BIM. Jest to szczególnie pomocne w dostosowywaniu grafiki elementów modelu niezależnie od przypisanych im warstw lub stanów warstw, dzięki czemu można je przenosić i wykorzystywać w innych projektach z podobnymi właściwościami elementów. Ułatwia to zapewnienie zgodności ze standardami rysunków biurowych, wymaganiami władz lokalnych i osiągnięcie spójności rysunków 2D, zwłaszcza w przypadku szczegółowych projektów i pakietów pozwoleń na budowę.

Wpisane plany mogą być przechowywane na dwa sposoby:

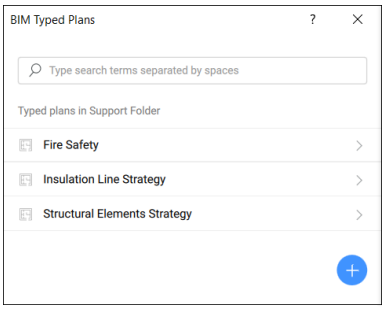
- Na poziomie projektu BIM.
- W folderze pomocy technicznej.

1 Wpisanymi planami w projekcie można zarządzać w interfejsie użytkownika **przeglądarki projektów BIM**. Z poziomu **Przeglądarki Projektów BIM** można utworzyć nowy wpisany plan, zmienić nazwę lub usunąć wpisany plan, a także edytować istniejący wpisany plan.

2 Wpisanymi planami w folderze wsparcia nie można zarządzać z poziomu **Przeglądarki Projektów BIM**, ponieważ nie należą one do projektu. Użyj polecenia PLANYWPISANE, aby zarządzać nimi w oknie dialogowym **BIM Plany Wpisane**.

29.15.2 Plany Typu BIM Okno dialogowe

1 Aby otworzyć okno dialogowe **BIM Plany Wpisane**, wprowadź polecenie PLANYWPISANE w wierszu poleceń lub kliknij ikonę Plany Wpisane w panelu wstążki.

2 Kliknij , aby utworzyć nowy szablon. Domyślnie szablon nosi nazwę **Nowy Plan Wpisany** z podświetlonym tekstem.

3 Zmień nazwę szablonu, gdy tekst jest podświetlany. Po zakończeniu naciśnij Enter, aby zapisać i zastosować nazwę.

Uwaga: Możesz duplikować, usuwać lub zmieniać nazwy wpisanych planów. Aby to zrobić, najedź kursorem na żądany Wpisany plan i kliknij przycisk menu kontekstowego, aby rozwinąć opcje.

4 Edytuj plan typu wymieniony w oknie dialogowym, klikając jego nazwę, aby otworzyć okno dialogowe **Edytora Planu Wpisanego BIM**.

29.15.3 Wpisane plany na poziomie przeglądarki projektu

W panelu **Przeglądarki Projektów BIM** można tworzyć nowe **plany wpisywane** lub importować **Plany Wpisywane**. Aby to zrobić, przejdź do zakładki **Pliki** w panelu i kliknij w prawym dolnym rogu panelu, aby wyświetlić opcje i wybrać jedną z poniższych:

Nowy Plan Wpisany
Tworzy nowy wpisany plan za pomocą okna dialogowego **Edytora planu wpisanego BIM**.

Importuj Plan Wpisany
Umożliwia zaimportowanie istniejącego wpisanego planu za pomocą okna **dialogowego Wybierz plan wpisany do zaimportowania**. Wpisane plany są przechowywane jako .tp foldery zawierające dwa skrypty JSON (jeden do dostosowywania znaczników i jeden do dostosowywania wygenerowanych rysunków) oraz plik Settings.dwg (przechowuje wszystkie ustawienia dostosowywania, o których mowa w skryptach JSON). Możesz przejść do lokalizacji zawierającej żądany plik .tp folder do dodania.

Po utworzeniu/zaimportowaniu wpisany plan jest przechowywany w folderze projektu BIM, w podfolderze o nazwie TypedPlans, a zatem jest dostępny za pośrednictwem zakładki **Pliki** w panelu **Przeglądarki projektu BIM**. W tym miejscu kilka opcji jest dostępnych po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wpisanego planu, aby otworzyć menu kontekstowe.

Otwórz Folder
Otwiera folder w Eksploratorze plików komputera.

Zmień nazwę
Umożliwia zmianę nazwy wybranego Wpisanego planu.

Duplikat
Duplikuje wybrany plan typu przy użyciu domyślnej nazwy "Oryginalna nazwa - Kopia".

Usuń
Usuwa wybrany plan z typem z projektu.

Aby edytować jeden z wpisanych planów na liście, kliknij dwukrotnie wybrany wpisany plan. Spowoduje to otwarcie okna dialogowego **Edytor Wpisanego Planu BIM**.

Uwaga: Wpisanymi planami w folderze wsparcia nie można zarządzać z poziomu **Przeglądarki Projektów BIM**, ponieważ nie należą one do projektu.

29.15.4 Edytowanie wpisanych planów

Okno dialogowe **Edytor wpisanego planu BIM** umożliwia edycję dostosowań wybranego wpisanego planu.

Pierwszy krok w szablonie prowadzi do definicji nadpisań, w których można tworzyć nadpisania w celu zmiany właściwości obiektu, aby dostosować wpisany plan i dodać filtry. Nowy element zastępujący jest dodawany do listy poprzez kliknięcie przycisku **Utwórz nowe zastępstwo**, jeśli żadne zastępstwo nie zostało jeszcze utworzone, lub przycisku **Dodaj nowe zastępstwo** w górnej części listy zastępstw.

Lista nadpisań działa jak odgórna lista filtrów. Zaczynając od numeru 1 i przechodząc do numerów 2, 3 itd., lista jest sprawdzana, a BricsCAD BIM określa, czy podmiot spełnia jakiekolwiek kryteria. Jeśli

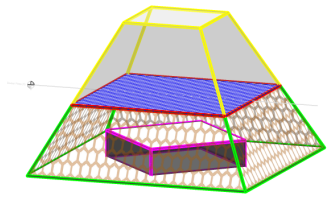
podmiot należy do jednego z filtrów, pozostałe filtry nie są już weryfikowane. Dlatego też kolejność, w jakiej nadpisania są umieszczane na liście, jest bardzo ważna. Najlepiej jest zacząć od najbardziej specyficznych linii filtrujących, a następnie dodać szersze linie filtrujące. Na przykład można pozostawić ostatnią linię filtru tak ogólną, aby obejmowała wszystkie inne elementy, nie określając w niej żadnego wyrażenia filtrującego.

Nadpisania rysowania odnoszą się do ustawień widoczności, jak mają wyglądać elementy na rysunku modelu.

Dla każdej filtrowanej grupy elementów można określić różne typy dostosowań. Możesz wybrać, jak element ma wyglądać jako wynik sekcji, jak ma się wyświetlać reprezentacja typu linii środkowej, a także możesz modyfikować i dostosowywać określoną warstwę warstwy pożądanej kompozycji jednostki, ale tylko wtedy, gdy jest to odpowiednie, na przykład **Ściana**, **Płyta** Lub **Dach** podmiot.

Dostosowywanie wyników przekrojów
Kliknij przycisk menu kontekstowego, aby otworzyć opcje menu.

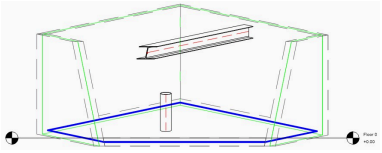
Dodaj personalizację
Kliknij strzałkę obok Dodaj dostosowanie, aby otworzyć listę rozwijaną z typami dostosowań. Kliknij typ, aby dodać go do dostosowywania wyników przekroju, dzięki czemu można dostosować linie w celu bardziej szczegółowej kontroli grafiki wyników przekroju.
Poniższy diagram ilustruje, w jaki sposób można kontrolować widoczność i ustawienia dostosowywania typu obiekt za pomocą **Wpisane Plany**.

- Płaszczyzna przekroju jest wyrównana z niebieskim kwadratem z czerwonym konturem na tym schemacie.
- Zielony kontur reprezentuje **Tło**, które jest zasadniczo konturem elewacji wyciętego obiektu.
- Czerwony kontur reprezentuje **Granicę Przecięcia**, która przebiega przez obszar przecięcia.
- Niebieska kreska reprezentuje **Wypełnienie przecięcia**, ponieważ pokazuje obszar przecięcia przez płaszczyznę przekroju.
- Pomarańczowe sześciokąty reprezentują **Wypełnienie elewacji**, które odnosi się do obszaru ograniczonego konturem elewacji (patrz **Tło**).
- Różowy kontur reprezentuje **Ukryte linie**, ponieważ znajduje się poniżej niebieskiego włazu.
- Żółty kontur reprezentuje **Wycięta geometria**, ponieważ znajduje się powyżej płaszczyzny przekroju.

Dostosowywanie linii środkowej
Dostosowywanie środka określa wygląd środka obiektów płaskich lub liniowych. Powstałe w ten sposób linie środkowe, np. powstałe w wyniku wycięcia środkowej płaszczyzny ściany na planie piętra, można dostosować.

Dostosowanie środka jest szczególnie przydatne w scenariuszach, w których mają być wyświetlane środkowe elementy różnych elementów płaskich i/lub liniowych. Na przykład, jeśli zastosujesz ustawienia dostosowywania środka do elementu płaskiego, na przykład ściany, odnosisz się do zachowania wyświetlania jej płaszczyzny środkowej. Jeśli jednak te same ustawienia zostaną zastosowane do elementu liniowego, na przykład belki, dostosujemy sposób, w jaki linia środkowa belki pojawi się na arkuszu.

Powyższy diagram ilustruje przykład, w jaki sposób elementy środkowe różnią się między elementami płaskimi (płaszczyzna środkowa ściany wyróżniona na zielono; płaszczyzna środkowa płyty wyróżniona kolorem niebieskim) i liniowymi (zarówno linie środkowe słupa, jak i belki są przerywanymi czerwonymi liniami).

Nie ma domyślnego ustawienia umożliwiającego dostosowanie widoczności tych środkowych elementów i zwykle nie są one wyświetlane w wynikach przekroju.

Dostosowywanie symboli

Kliknij przycisk menu kontekstowego, aby otworzyć opcje menu.

W tym przypadku wystarczy dodać nową wartość **dostosowywania warstwy symbolu** zawierającą część żądanej nazwy warstwy. Jeśli są one częścią domyślnych warstw **BRX_2D**, wystarczy dodać "BRX" jako wartość nazwy. **Wpisane plany** będą teraz wyszukiwane w jednostce komponentu, do której zastosowano szablon dostosowywania. Ta metoda nie pozwoli jednak na wymianę lub współdzielenie symboli 2D między podmiotami, na przykład zastąpienie kolumny symbolem pochodzącym z warstwy BRX przechowywanej w (tabeli) **Elemencie Wyposażenia**.

Więcej informacji na temat działania warstw BRX można znaleźć w rozdziale **Procedura: Zrozumienie warstw BRX_2D** w **artykule Szablony dla wygenerowanych rysunków**.

Personalizacja warstwy

Może być używany do wyświetlania tylko określonego typu warstw w rzucie. Prostym przykładem jest widoczność tylko warstw konstrukcyjnych w planie konstrukcyjnym. Kliknij przycisk menu kontekstowego, aby otworzyć opcje menu.

Dodaj dostosowanie warstwy.

Umożliwia filtrowanie warstw elementów przez dodanie jednego lub więcej filtrów parametrów z listy rozwijanej. Główna kategoryzacja dostosowywania warstw jest wstępnie zdefiniowana jako Funkcja struktury i Brak funkcji struktury. Wiersze filtrów można dodawać w celu filtrowania według wielu kombinacji parametrów.

Dla każdej kombinacji filtrów można zdefiniować dopasowania warstw.

29.15.5 Style dostosowań rysunku

Po dodaniu dostosowania za pomocą kroków wspomnianych wcześniej, style wybranych typów jednostek mogą być tworzone i dostosowywane w locie. Można określić kilka charakterystyk.

WIDoczność

Ustawia widoczność typu encji włączoną lub wyłączoną.

Kolor

Określa kolor typu elementu.

Rodzaj linii

Określa rodzaj linii typu elementu.

SzerokośćLinii
Określa szerokość linii typu elementu.

Skala Rodzaju Linii
Określa skalę rodzaju linii typu elementu.

29.15.6 Stosowanie szablonów do rzutni na arkuszach

Po ustawieniu **nadpisań rysunków**, **nadpisańznaczników, filtrów** i **stylów** szablon **planu wpisanego** jest gotowy.

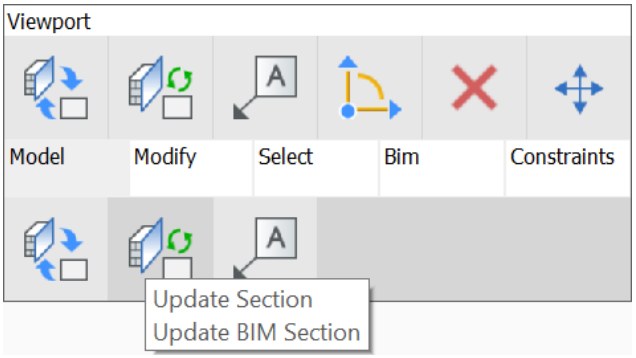
1 Aby zastosować szablon, przejdź do rysunku arkusza z żądaną rzutnią.

2 Otwórz panel Właściwości i wybierz rzutnię, aby wyświetlić jej właściwości.

3 ***Uwaga:*** Można to zrobić za pomocą polecenia WŁAŚCIWOŚCI lub klikając ikonę panelu Właściwości.

4 Przejdź do właściwości **Planu Wpisanego** w sekcji właściwości BIM i kliknij rozwijaną listę po prawej stronie, aby wybrać żądany plan.

5 Po zakończeniu, najedź kursorem na wybraną rzutnię, aby uzyskać dostęp do Quad. Kliknij przycisk **Aktualizuj przekrój** w zakładce **Model**.

6 Powinieneś zobaczyć odświeżoną rzutnię ze zmianami graficznymi zgodnie z ustawieniami wpisanych planów.

29.15.7 Uzyskiwanie dostępu do szablonów dostosowywania

Zgodnie z ustawieniami domyślnymi szablony te są przechowywane w folderze **Customizations** w folderze **Support** w następującej ścieżce, w folderze **Bim**, a następnie w podfolderze **Sections**:

C:\Users\%username%\AppData\Roaming\Bricsys\BricsCAD\V27x64\pl_US\Support\Bim\Sections\Customizations

Folder **AppData** jest domyślnie ukryty, więc może być konieczne jego wcześniejsze usunięcie. Dostęp do tej ścieżki można również uzyskać, wpisując SECTIONSETTINGSSEARCHPATH w wierszu poleceń.

Możesz określić inną ścieżkę, jeśli pliki Customization są przechowywane w innym dostępnym folderze. Wystarczy ponownie zdefiniować ścieżkę w polu **Ścieżka wyszukiwania ustawień przekroju** w oknie dialogowym **Ustawienia** lub w wierszu poleceń.

Nowe dostosowania utworzone za pomocą **Edytor Planów Wpisanych BIM** okno dialogowe jest przechowywane w **Dostosowania** podfolder w określonej ścieżce. Każdy szablon dostosowania jest

zapisywany jako osobny folder zawierający w swojej podstawowej formie **plik Settings.dwg**, plik **tag-customization.json** i nowy plik **drawing-customization.json** .

Plik Settings.dwg zawiera wartości utworzone w sekcjach dostosowywania w **Nadpisania Rysunków** zakładka w formie warstw. Jeśli utworzyłeś jakiekolwiek właściwości niestandardowe, których chcesz użyć jako **Filtr** parametr, musisz upewnić się, że są one również uwzględnione w pliku **Settings.dwg**.

Uwaga: Ponieważ foldery **Customization** są przechowywane lokalnie na komputerze, na którym zostały utworzone, należy upewnić się, że foldery i ich zawartość zostały skopiowane i wklejone do tej samej lokalizacji na innych komputerach, jeśli chcesz udostępnić je innym użytkownikom na innych komputerach.

30. Rozpocznij pracę

30.1 Mechaniczny obszar roboczy

30.1.1 Rozpocznij projekt konstrukcji mechanicznej

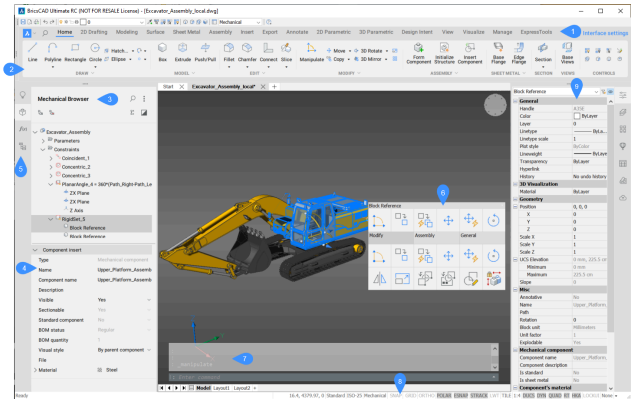
Możesz rozpocząć projekt mechaniczny:

1 Uruchom BricsCAD.

Launcher BricsCAD pojawi się okno.

2 Kliknij **Start** w sekcji **Mechanical**.

30.1.2 Okno aplikacji BricsCAD mechanical

1 **Karty wstążki** : kliknij, aby przejść do określonej karty.

2 **Panel wstążki** : każda zakładka zawiera kilka paneli, które łączą w sobie podobne narzędzia.

3 **Przeglądarka Mechaniczna**: przeglądaj drzewiastą reprezentację swojego modelu z możliwością podświetlenia określonego węzła w obszarze modelu i edycji jego właściwości mechanicznych.

4 **Właściwości mechaniczne** konkretnego węzła: niektóre są tylko do odczytu. Sprawdź właściwości węzła głównego w drzewie.

5 **Panele narzędziowe** z możliwością dokowania: **Przeglądarka mechaniczna** i **Biblioteka**.

6 **Menu z czterema kursorami** : zastosuj określone narzędzie po najechaniu kursorem na element, na który ma ono wpływ.

7 **Wiersz poleceń** : wpisz polecenie.

8 **Pasek stanu**: status i przełączane opcje.

9 **Panel Właściwości**: dostosuj niemechaniczne właściwości wybranych elementów, takie jak kolor lub warstwa.

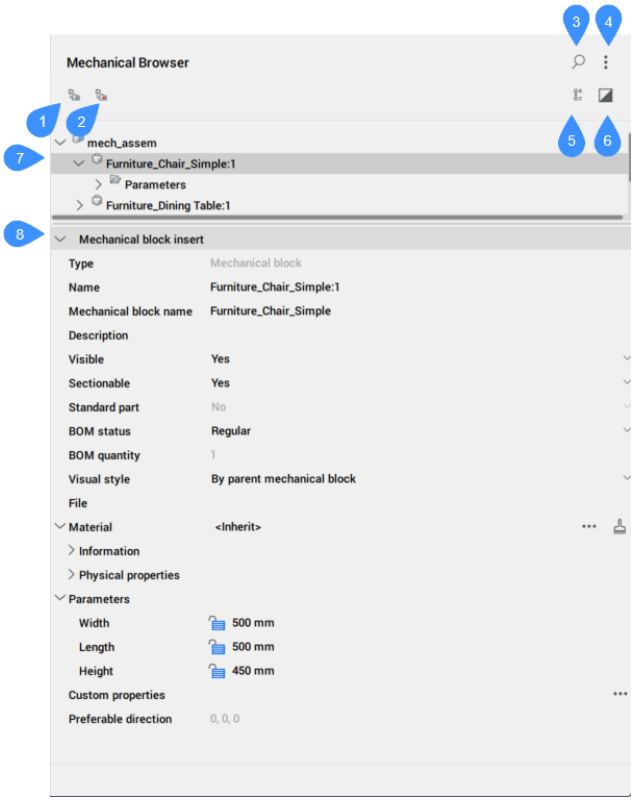
30.2 Panel Przeglądarki Mechanical

Aby otworzyć panel **Przeglądarkę Mechaniczną**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ.

- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Przeglądarkę Mechaniczną** z listy **Panele**.

Panel **Przeglądarki Mechanicznej** zapewnia centralną lokalizację do przeglądania i modyfikowania właściwości parametrycznych wszystkich bloków mechanicznych i bloków niemechanicznych (brył).

1 Grupuj przez obiekty

2 Grupuj przez typ

3 Pokaż wyszukiwanie

4 Ustawienia

5 Sortuj alfabetycznie

6 Pokaż wybrane

7 Lista podmiotów mechanicznych

8 Właściwości

30.2.1 Grupuj przez obiekty

Grupuje ograniczenia 3D według jednostek. Rozwiń podmiot, aby wyświetlić powiązane z nim ograniczenia.

30.2.2 Grupuj przez typ

Grupuje ograniczenia 3D według typu. Rozwiń ograniczenie, aby wyświetlić podmioty, których ono dotyczy.

30.2.3 Pokaż wyszukiwanie

Otwiera pole wyszukiwania

Pole wyszukiwania
Przeszukuje drzewo przeglądarki mechanicznej pod kątem wprowadzonego ciągu znaków. Wyszukiwanie działa jak filtr, więc przeglądarka wyświetla wszystkie bloki mechaniczne, których nazwy lub nazwy bloków podmechanicznych (lub część nazw lub nazw bloków) pasują do ciągu. Kliknij przycisk **X** po prawej stronie pola wyszukiwania, aby je zamknąć.

30.2.4 Ustawienia

Wyrażenia wiązań
Określa, czy wyświetlana jest wartość liczbowa, czy przypisana nazwa parametru.

Parametry bloku
Kontroluje widoczność parametrów bloków mechanicznych.

Wyrażenia parametrów bloku
Kontroluje wizualną reprezentację parametrów bloków mechanicznych: wartość liczbowa lub przypisana nazwa parametru.

Zagnieżdżone bloki mechaniczne standardowych części
Kontroluje widoczność bloków mechanicznych standardowych części, które są zespołami mechanicznymi.

Szyki elementów
Przełącza wyświetlanie węzłów szyku w drzewie przeglądarki, w tym szyków bloków mechanicznych.

Bloki i Odnośniki Zewnętrzne
Przełącza wyświetlanie węzłów Odnośników Bloków i Odnośników Zewnętrznych w drzewie przeglądarki. Przełącza także tworzenie węzłów w folderze **Bryły** dla jednostek Blok.

Zachowaj kolejność listy wartości
Przełącza sortowanie listy wartości dla parametrów wewnątrz listy rozwijanej.

Asynchroniczne ładowanie właściwości
Kontroluje, czy **Przeglądarka Mechaniczna** zbiera właściwości asynchronicznie, jeśli w drzewie Przeglądarki Mechanicznej zaznaczony jest więcej niż jeden węzeł.

Uwidocznij wszystkie bryły
Przełącza wyświetlanie brył dla bloków mechanicznych i brył niezwiązanych z ograniczeniami w folderze **Bryły**.

Uwaga: Ustawienia **Przeglądarki Mechanicznej** są również kontrolowane przez zmienną systemową MECHANICALBROWSERSETTINGS.

30.2.5 Sortuj alfabetycznie

Wyświetla alfabetycznie wszystkie bloki mechaniczne, wiązania 3D i bryły. W przeciwnym razie są one wymienione w kolejności, w jakiej zostały dodane do złożenia.

30.2.6 Pokaż wybrane

Gdy ta opcja jest aktywna, wyświetlane są tylko węzły odpowiadające wybranym obiektom lub ich rodzicom.

Gdy ta opcja jest aktywna, a żaden obiekt nie jest zaznaczony lub zaznaczenie jest usunięte, w przeglądarce wyświetlany jest pełny model.

Stan trybu **Pokaż wybrane** jest zapamiętywany między sesjami i jest taki sam dla wszystkich otwartych dokumentów.

30.2.7 Lista podmiotów mechanicznych

Wyświetla hierarchiczną listę drzewiastą elementów zespołu, takich jak parametry użytkownika, wiązania, bloki mechaniczne, szyki i bryły. Węzły najwyższego poziomu mogą mieć podwierzchołki. Na przykład wierzchołek wiązania ma wierzchołki podrzędne dla swoich argumentów. Wierzchołek Szyku ma podwierzchołek dla swoich argumentów itp.

Kliknij strzałkę po lewej stronie węzła, aby go rozwinąć lub zwinąć. Kliknij węzeł, aby wybrać blok mechaniczny w przestrzeni modelu. Naciśnij klawisz Ctrl lub Shift, aby zaznaczyć wiele węzłów.

Każdy węzeł na liście ma powiązane menu kontekstowe, które otwiera się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy. Zawartość menu kontekstowego może być różna dla każdego rodzaju węzła. Można także wybrać grupę węzłów i otworzyć dla nich menu kontekstowe. Menu kontekstowe zawiera tylko elementy mające zastosowanie do każdego wybranego węzła.

Menu kontekstowe zespołu głównego bloku mechanicznego zawiera następujące elementy:

Usuń materiał z bloku mechanicznego
Umożliwia usunięcie przypisanego materiału dla bloków mechanicznych.

Aktualizuj
Aktualizuje hierarchię zespołu bloku mechanicznego dla bieżącego rysunku, gdy referencyjne pliki rysunkowe podzespołów bloku mechanicznego zostały zmodyfikowane.

Styl wizualny > Wszystko według rzutni
Stosuje bieżący styl wizualny do wszystkich bloków mechanicznych w zespole.

Przełącz wszystkie na lokalne
Konwertuje wszystkie zewnętrzne bloki mechaniczne w modelu na lokalne bloki mechaniczne.

Przełącz wszystkie na zewnętrzne
Przełącza wszystkie wewnętrzne bloki mechaniczne na zewnętrzne bloki mechaniczne.

Dodaj nowy parametr
Tworzy nowy parametr w zespole.

Właściwości użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Właściwości mechaniczne** w celu zdefiniowania niestandardowych właściwości rysunku.

Zaznacz wszystko
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Wybierz jednakowe
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej nazwie i tych samych wartościach parametrów.

Podświetl wszystko
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Podświetl jednakowe
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej nazwie i tych samych wartościach parametrów.

Utwórz sekwencję
Tworzy blok z reprezentacją bieżącego złożenia.

Przelicz węzły podrzędne
Ponownie wylicza wszystkie węzły podrzędne według ich typów.

Wyliczanie węzłów podrzędnych w sposób ciągły
Ponownie wylicza wszystkie węzły podrzędne z ciągłą numeracją, jeśli ma to zastosowanie.

Zamknij wszystko
Zwija wszystkie węzły najwyższego poziomu i ich węzły podrzędne.

Rozwiń wszystko
Rozwija wszystkie węzły najwyższego poziomu i ich podwęzły.

Menu kontekstowe dla podrzędnych (innych niż root) bloków mechanicznych, wewnętrznych lub zewnętrznych:

Otwórz
Otwiera przywołany rysunek (patrz polecenie BMOTWÓRZ).

Otwórz kopię
Otwiera kopię wstawki bloku mechanicznego jako nowy rysunek (patrz polecenie BMOTWÓRZKOPIĘ).

Aktualizuj
Wczytuje wszystkie bloki mechaniczne z plików zewnętrznych i aktualizuje tabele BOM (patrz polecenie BMAKTUALIZUJ).

Zastąpić...
Zastępuje mechaniczną wkładkę bloku (patrz polecenie BMZAMIEŃ).

Uwaga: Wymiana wkładki lokalnej powoduje przekształcenie jej we wkładkę zewnętrzną.

Zastąp wszystkie wstawienia...
Zastępuje wszystkie wstawki odwołujące się do tego samego źródła (patrz polecenie BMZAMIEŃ).

Przełącz na lokalne
Przełącza zewnętrzny blok mechaniczny na wewnętrzny blok mechaniczny (patrz polecenie BMLOKALIZUJ).

Przełącz na zewnętrzne
Przełącza wewnętrzny blok mechaniczny na zewnętrzny blok mechaniczny (patrz polecenie BMUZEWNĘTRZNIJ).

Ustaw materiał na blok mechaniczny...
Otwiera okno dialogowe **Materiały fizyczne**, które umożliwia przypisanie materiału fizycznego do bloku mechanicznego.

Usuń materiał z bloku mechanicznego
Usuwa definicję materiału fizycznego dla lokalnego bloku mechanicznego.

Status BOM bloku mechanicznego
Kontroluje wygląd bloku mechanicznego w tabelach BOM.

Rozwiąż
Usuwa wybrany element z zespołu, ale zachowuje jego geometrię. Jednak intencje projektowe (relacje przestrzenne i parametryczne między powierzchniami elementu) związane z geometrią rozwiązanego elementu są usuwane.

Właściwości użytkownika
Otwiera okno dialogowe **Właściwości mechaniczne** w celu zdefiniowania niestandardowych właściwości rysunku.

Resetuj niestandardowe właściwości instancji
Resetuje niestandardowe właściwości instancji do wartości domyślnych odziedziczonych z odpowiedniego bloku.

Ukryj / Pokaż
Ukrywa / Pokazuje blok mechaniczny.

Blok mechaniczny standardowy / Blok mechaniczny niestandardowy
Zmienia typ bloku mechanicznego.

Załącz wszystkie wstawienia do przekroju...
Ustawia właściwość **Podzielny** wszystkich podobnych wstawek na **TAK**. Określa, czy polecenie WIDOK-PRZEKROJU ma wpływ na wstawienie.

Wyklucz wszystkie wstawki do sekcji
Ustawia właściwość **Podzielny** wszystkich podobnych wstawek na **NIE**. Określa, czy polecenie WIDOK-PRZEKROJU ma wpływ na wstawkę.

Styl Wizualny
Ustawia styl wizualny dla bloku mechanicznego.

Przybliż do
Powiększa do zestawu wyboru.

Zaznacz wszystko
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Wybierz jednakowe
Wybiera wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji i tych samych wartościach parametrów.

Podświetl wszystko
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji.

Podświetl jednakowe
Podświetla wszystkie bloki mechaniczne o tej samej definicji i tych samych wartościach parametrów.

Usuń
Usuwa blok mechaniczny, podobnie jak polecenie ABUSUŃ. W takim przypadku funkcja jest usuwana z przeglądarki, a geometria jest zmieniana w zależności od typu funkcji.

Przelicz węzły podobne
Ponownie wylicza wszystkie węzły tego samego typu i tego samego poziomu.

Menu kontekstowe Parametrów zawiera dodatkowe narzędzia:

Oparte na geometrii
Zaznaczenie tej opcji powoduje, że parametr jest sterowany geometrią.

Uwaga: Jeśli parametr jest przypisany do wiązania 3D opartego na geometrii, jego granice zostaną uwzględnione podczas przesuwania ograniczonej geometrii.

Utwórz tabelę projektową
Tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego.

Animuj
Animuje modele za pomocą parametrów.

Menu kontekstowe parametrów bloku mechanicznego podzespołu zawiera dodatkowe narzędzia:

Powiąż z parametrem
Łączy parametr bloku mechanicznego podzespołu z parametrem poziomu głównego bloku mechanicznego.

Menu kontekstowe Wiązań zawiera dodatkowe narzędzia:

Włączony
Przełącza włączenie ograniczenia.

Odwróć stronę
Odwraca stronę ograniczenia (niedostępne dla stałych ograniczeń).

Zaznacz geometrię
Wybiera podmioty zaangażowane w ograniczenie.

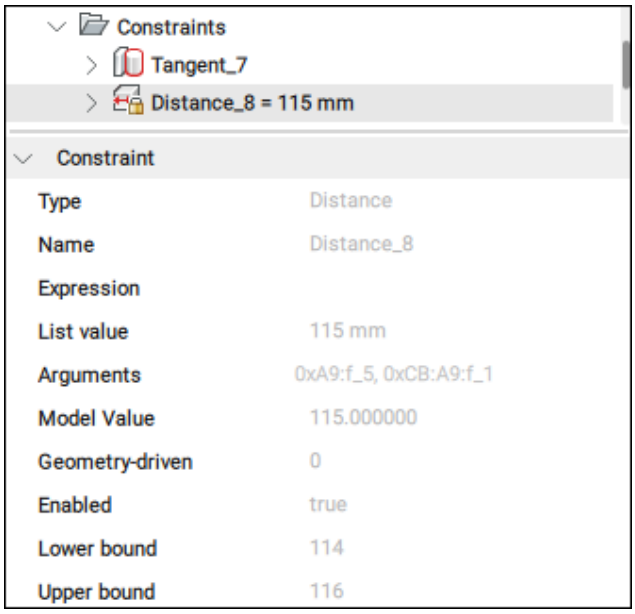
Uwaga: Więcej opcji można znaleźć w poleceniu MBWIĄZANIA3D.

Menu kontekstowe dla wiązań wymiarowych zawiera dodatkowe narzędzia:

Oparte na geometrii
Zaznaczenie tej opcji powoduje, że ograniczenie jest sterowane geometrią.

Uwaga: Jeśli parametr jest przypisany do wiązania 3D opartego na geometrii, jego granice zostaną uwzględnione podczas przesuwania ograniczonej geometrii.

Uwaga: W panelu **Przeglądarka Mechaniczna** można ustawić górne i dolne granice, które są uwzględniane w operacjach dynamicznych, takich jak MBPRZESUŃ i OBRÓT3D.

Utwórz tabelę projektową
Tworzy tabelę projektową do sterowania parametrami bloku parametrycznego (patrz panel **Menadżer Parametrów**).

Menu kontekstowe dla argumentów wiązań zawiera dodatkowe narzędzia:

Odwróć
Odwraca kierunek.

Zastąp...
Zastępuje bieżący argument innym (patrz polecenie MBWIĄZANIA3D).

WYKlucz
Wyklucza bieżący argument.

30.2.8 Właściwości

Wyświetla właściwości wybranej jednostki. Jeśli w drzewie zaznaczono kilka węzłów, sekcja Właściwości wyświetla właściwości dostępne dla wszystkich zaznaczonych węzłów. Zmiana właściwości modyfikuje wszystkie wybrane węzły.

Zmień właściwość, klikając pole numeryczne, aby edytować jego wartość lub wybierając inną opcję z listy rozwijanej, która jest otwierana po kliknięciu strzałki w dół po prawej stronie pola.

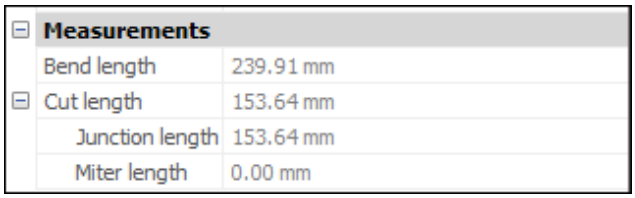
Najważniejsze właściwości bloku mechanicznego to:

- **Typ rozszerzenia**: definiuje typ rozszerzenia dla bloku mechanicznego.
- **Podzielny**: określa, czy blok mechaniczny jest podzielny.
- Część **Standardowa** : określa, czy blok mechaniczny jest częścią standardową.
- **Status BOM**: definiuje status BOM.
- **Materiał**: określa materiał.
- **Właściwości niestandardowe**: wyświetla właściwości niestandardowe.

Uwaga: Kliknij przycisk przeglądania (…), aby otworzyć okno dialogowe **Właściwości mechaniczne**.

- **Preferowany kierunek**: wskazuje kierunek dla widoków eksplodowanych, który jest ustawiany za pomocą polecenia BMKONFIGURACJAROZBICIA.

Uwaga: Wybierz bryłę blachy, aby wyświetlić właściwości **Pomiary** w **Przeglądarce Mechanicznej**.

30.3 Porównanie 3D

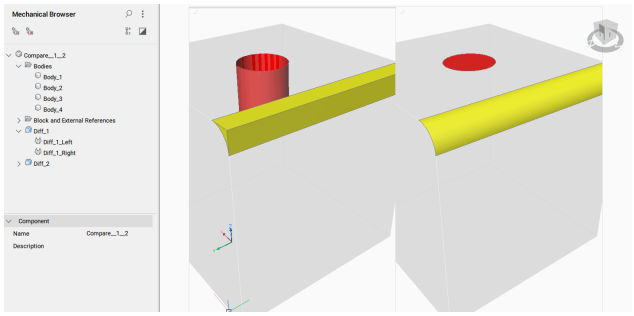
Polecenie: 3DPORÓWNANIE.

Można porównać dwa modele 3D, na przykład bryły 3D i powierzchnie zapisane w 2 plikach DWG, w tym modele zaimportowane do BricsCAD z innych formatów plików. Narzędzie może przetwarzać duże modele i raportować różnice w **Przeglądarce Mechanicznej**. Obsługiwanych jest wiele trybów wizualizacji.

30.3.1 Definicje

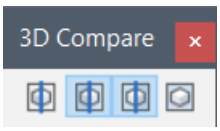
Model 3D to plik DWG zawierający jedną lub więcej brył lub powierzchni 3D. Podczas porównywania dwóch modeli 3D, BricsCAD najpierw próbuje automatycznie wyrównać je w przestrzeni 3D, aby uzyskać maksymalne podobieństwo. Następnie wszystkie powierzchnie tych brył i powierzchni 3D są porównywane geometrycznie z określoną tolerancją. Jeśli dla każdej powierzchni w pierwszym pliku istnieje taka sama powierzchnia w drugim pliku i odwrotnie, takie modele są uważane za równe. Jeśli jednak dla określonej powierzchni w jednym pliku nie ma takiej samej powierzchni w innym pliku lub jeśli tylko część tej powierzchni jest równa części powierzchni w innym pliku, wykrywana jest różnica. Dlatego różnica to pełna powierzchnia lub część powierzchni bryły 3D lub powierzchni, dla której nie ma równych części pełnych powierzchni znalezionych w innym pliku. Dwie lub więcej różnic są zgrupowane razem, jeśli geometrycznie przylegają do siebie.

Węzeł różnic jest tworzony w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** dla każdej grupy sąsiadujących różnic. Jeśli rozwiniesz ten węzeł, zobaczysz poszczególne różnice, z których się składa. Po wybraniu różnicy w panelu **Przeglądarka Mechaniczna** odpowiednia funkcja zostanie podświetlona na rysunku.

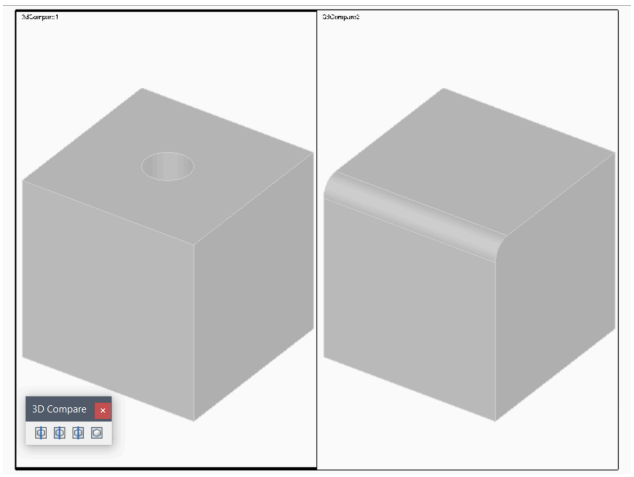
30.3.2 Paski Narzędzi

Dostęp do procedury Porównywania 3D można uzyskać za pomocą narzędzi na pasku narzędzi **Porównywania 3D**.

30.3.3 Wizualizacje

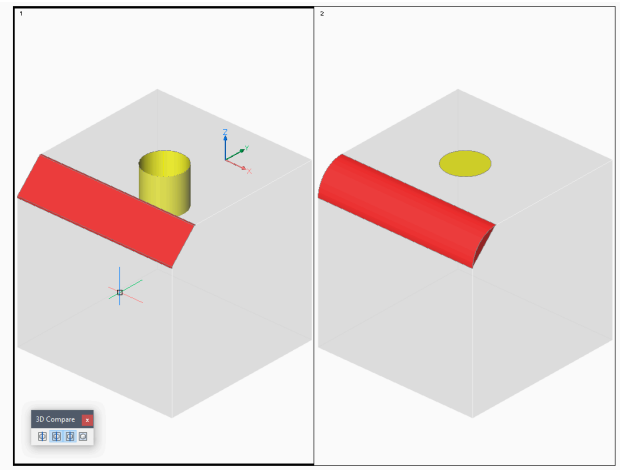
Użyj polecenia 3DPORÓWNANIE, aby utworzyć nowy dokument DWG o nazwie **Compare_<File_1>_<File_2>.dwg.** Porównywane modele są dołączane jako odnośniki zewnętrzne do tego rysunku. Specjalny układ o nazwie **Porównanie** jest tworzony automatycznie z 2 rzutniami, po jednej dla każdego rysunku, ilustrując różnice między rysunkami za pomocą kolorów.

Wyświetlanie jest kontrolowane przez zmienną systemową 3DCOMPAREMODE. Jeśli wartość 3DCOMPAREMODE jest różna od 0 (zero), odpowiedni model staje się półprzezroczysty, a różnice są wyświetlane przy użyciu różnych kolorów. Każda różnica jest pomalowana na swój indywidualny kolor. Możesz powiększyć określoną różnicę za pomocą menu kontekstowego **Przeglądarki Mechanicznej**.

Aby wyświetlić różnice:

1 Kliknij przycisk narzędzia **Lewa Rzutnia** ( ) i/lub przycisk narzędzia **Prawa Rzutnia** ( ).

2 Kliknij dwukrotnie w jednej z rzutni.

3 Użyj skrótów myszy/klawiatury, aby manipulować wyświetlaczem.

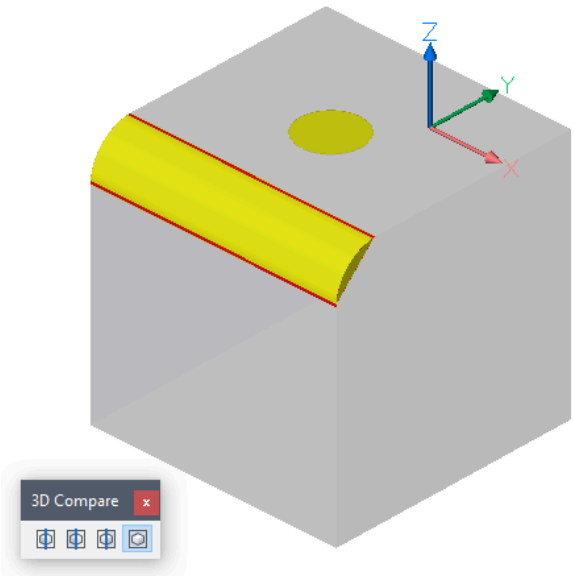
4 Przykład: powiększanie/pomniejszanie lub obracanie.

Wyświetlanie w drugiej rzutni jest synchronizowane automatycznie. Pozwala to na szczegółowe porównanie tej samej części w obu modelach.

Alternatywnie możesz:

Kliknij przycisk narzędzia **Pojedyncza Rzutnia** ( ).

Wyświetlane są różnice w obszarze modelu.

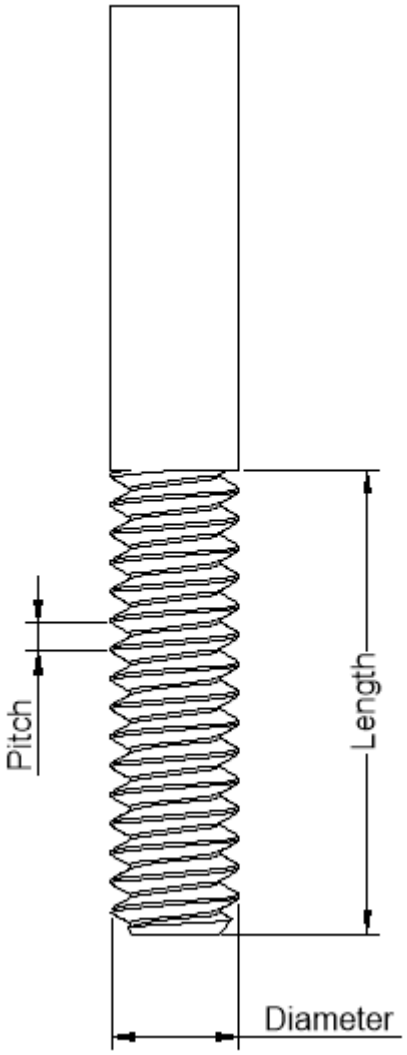

31. Projekt części

31.1 Funkcja wątku

Użyj polecenia DMTHREAD, aby utworzyć element gwintu.

Poniższy rysunek przedstawia strukturę gwintu:

Element gwintu ma następujące parametry:

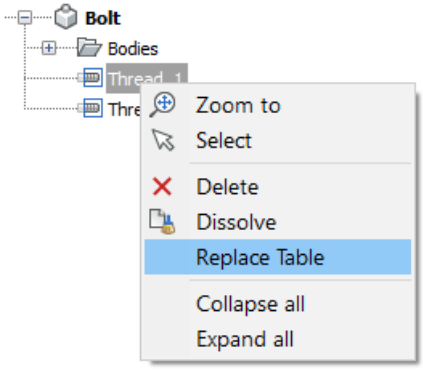
- **Standard gwintu**

  Jest to zestaw standardowych gwintów. Listę tę można rozszerzyć o niestandardowy gwint. Po zmianie normy geometria zostanie automatycznie przebudowana.
- **Skok** wątku.
- **Długość** wątku.
- **Średnica** nici.

- **Typ** wątku: męski lub żeński. Jeśli typ jest ustawiony jako auto, zostanie on określony automatycznie.

31.1.1 Dodawanie konfiguracji gwintu

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy element w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**

2 Wybierz **Zamień tabelę** .

3 Wybierz plik CSV o następującej konfiguracji:

```
Size,Diameter,Pitch Name1, Diameter_value1, Pitch_value1 Name2,
 Diameter_value2, Pitch_value2 Name3, Diameter_value3, Pitch_value3
```

31.2 Metody projektowania części

BricsCAD Mechanical umożliwia tworzenie i modyfikowanie modeli 3D.

Sposoby tworzenia modelu 3D:

- Utwórz prymityw bryłowy 3D, taki jak kostka i walec.
- Szkicowanie profilu 2D i wyciąganie lub obracanie go, aby utworzyć bryłę 3D.
- Modeluj powierzchnię 3D i pogrubiaj ją, aby utworzyć bryłę 3D, lub zszyj kilka powierzchni w celu utworzenia wodoszczelnej bryły 3D.
- Importuj istniejącą geometrię brył i powierzchni 3D z innych programów CAD.

Sposoby edycji i dodawania więcej szczegółów do modeli 3D

- Przez pchanie / ciągnięcie, przesuwanie i obracanie bryły.
- Tworząc zaokrąglenia lub fazowania na krawędziach modelu.
- Poprzez zastosowanie otworów.
- Dodając wypukłości i wgłębienia oraz używając operacji boolowskich, narzędzi do bezpośredniej edycji i modelowania odkształcalnego.

Brak zależności rodzic-dziecko = podejście bez historii

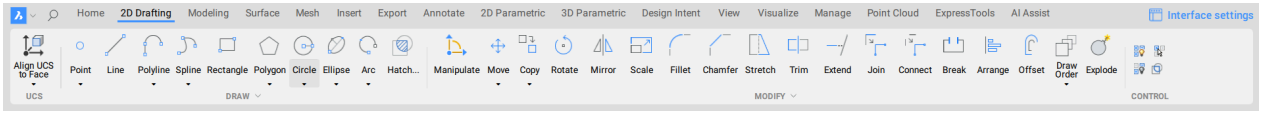
Gdy zmienna systemowa CREATESKETCHFEATURE jest WYŁĄCZONA, BricsCAD Mechanical nie tworzy zależności rodzic-dziecko między prymitywami geometrycznymi i funkcjami. Wszystkie zmiany wprowadzone w części są lokalne i nie wymuszają regeneracji geometrii. To wolne od historii podejście pozwala skupić się na projekcie, zamiast myśleć o tym, jak można go zmienić w przyszłości.

Wiązania 3D = Parametryczne

Gdy zmienna systemowa CREATESKETCHFEATURE jest WŁĄCZONA, strona BricsCAD Mechanical zapewnia potężny zestaw narzędzi do parametryzacji części poprzez dodawanie wiązań 3D do jej powierzchni i krawędzi oraz łączenie ich z parametrami globalnymi za pomocą wyrażeń i tabel projektowych.

31.3 Szkicowanie

Zestaw narzędzi do szkicowania umożliwia rysowanie profili 2D, które mogą być wytłaczane lub obracane w celu tworzenia brył i powierzchni 3D lub dodawania/odejmowania objętości do/od istniejących obiektów. W zależności od wartości zmiennej systemowej CREATESKETCHFEATURE, utworzone bryły 3D zostaną sparametryzowane. Narzędzia do szkicowania są dostępne na karcie **Rysowanie 2D** na wstążce **Mechanical** obszaru roboczego:

Szkice są tworzone w płaszczyźnie XY bieżącego układu współrzędnych użytkownika (LUW). Ponieważ dynamiczny LUW jest domyślnie włączony, można tworzyć obiekty 2D na powierzchni bryły 3D pod kursorem. Użyj narzędzia **Wyrównaj LUW do Powierzchni**, aby ustawić LUW zgodnie z potrzebami.

Narzędzia do rysowania obejmują znane elementy podstawowe 2D, takie jak prostokąt/wielokąt, okrąg/łuk/elipsa, polilinia i splajn.

Do manipulowania szkicami służą narzędzia **Przesuń**, **Kopiuj**, **Obróć**, **Odbicie lustrzane** i **Szyk 2D**.

Do edycji szkiców służą polecenia ZAOKRĄGL, FAZUJ, STRETCH, UTNIJ, POŁĄCZ, ZŁĄCZ, PRZERWIJ, ODSUŃ i WYDŁUŻ.

Użyj więzów 2D, aby szkice stały się parametryczne.

Uwaga: Wartość DELOBJ Zmienna systemowa (Usuń element) kontroluje, czy elementy szkicowania są usuwane, gdy są używane przez MBPRZEKRĘĆ lub MBWYCIĄGNIJ do tworzenia brył lub powierzchni 3D.

31.4 Modelowanie bryłowe

BricsCAD Mechanical zapewnia bogaty zestaw narzędzi do modelowania bryłowego, w tym tradycyjne narzędzia do modelowania 3D, takie jak **Wyciągnij** lub **Różnica** oraz intuicyjne narzędzia do edycji bezpośredniej, takie jak **Wciśnij/Wyciągnij**, **Kopiuj Powierzchnie** i potężne Wiązania 3D, które pozwalają dostosować kształt i rozmiar części 3D. Ponadto, gdy zmienna systemowa CREATESKETCHFEATURE ma wartość WŁ, utworzone bryły 3D są parametryzowane, a elementy szkicu są widoczne w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Narzędzia do brył 3D są dostępne na **Modelowanie** zakładka **Mechaniczny** wstążka obszaru roboczego.

Narzędzie/zestaw narzędzi	Opis
Wyciągnij	Tworzenie brył 3D na podstawie szkiców.
Obrotowa	
Wyciągnięcie	
Skos	
Pogrub	
Zestaw narzędzi **Prymitywy**: **Kostka**, **Polibryła**, **Walec**, **Sfera**, **Klin**, **Piramida**, **Stożek i Torus**	Twórz bryły 3D bezpośrednio, bez bazowych szkiców.
Wciśnij/Wyciągnij	Edycja brył 3D (zastosowanych do powierzchni i/lub krawędzi).
Przesuń	
Obrót 3D	
Kopiuj Ściany	
Zaokrąglij	
Fazuj	
Skorupa	Edycja brył 3D.
Podział	
Narzędzia logiczne: **Suma**, **Różnica**, **Iloczyn** i **Rozdziel**	
Skala	
Lustro 3D	
Szyk	

Narzędzie/zestaw narzędzi	Opis
Wyczyść	Może być zastosowany do całej bryły 3D oraz do zestawu jej powierzchni tworzących element (na przykład zaokrąglenie lub otwór).
Test 3D	Znajdź i napraw błędy w zaimportowanej geometrii.
Uprość 3D	Automatycznie rozpoznaje powierzchnie kanoniczne (płaskie, cylindryczne, stożkowe, sferyczne, toroidalne) na podstawie powierzchni splajnu bryły 3D. Jest to często konieczne przed zastosowaniem wiązań 3D.
Zszyj	Łączenie stykających się powierzchni i regionów, które tworzą wodoszczelną granicę, w jedną bryłę 3D.
Skręt, **Przesuń punkt**, **Przesuń krawędź** i **Przekształć Krzywe**	Jednolite odkształcanie bryły 3D.
Wybierz zestaw narzędzi	Wybieraj powierzchnie i krawędzie brył 3D na podstawie określonych kryteriów geometrycznych i topologicznych, takich jak długość, powierzchnia i gładkość.
Wiązania	Wiązania 3D można dodawać do powierzchni i krawędzi brył 3D w celu wyrównania i zmiany ich rozmiaru, a także sprawią, że część 3D stanie się parametryczna . Sparametryzuj swoją część 3D. Automatyczne stosowanie geometrycznych ograniczeń 3D, takich jak równoległość, prostopadłość, współosiowość i styczność.

31.5 Modelowanie powierzchni

BricsCAD Mechanical zapewnia potężny zestaw narzędzi do modelowania powierzchni i konwersji brył 3D na powierzchnie i odwrotnie.

Narzędzia do modelowania powierzchni są dostępne na **Powierzchnia** zakładka **Mechaniczny** wstążka obszaru roboczego.

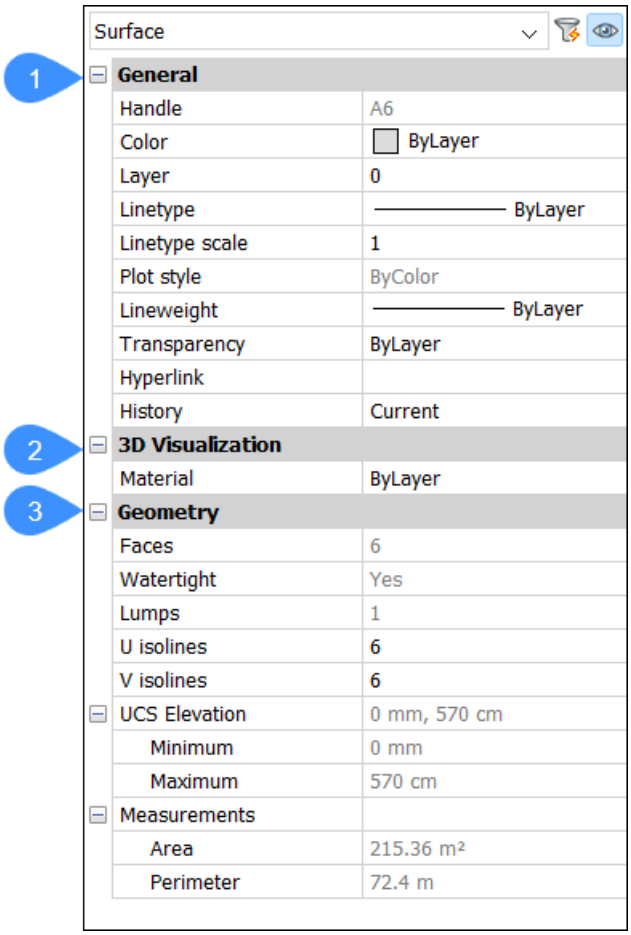
Modelowanie powierzchniowe i modelowanie bryłowe to podobne narzędzia do edycji i stosowania wiązań 3D. Jedyną różnicą jest to, że narzędzia **Wyciągnij powierzchnię**, **Obróć Powierzchnię**, **Powierzchnia Wyciągnięcia** i **Przeciagnięta Powierzchnia** mogą tworzyć elementy powierzchni z zamkniętych profili 2D, a także akceptować profile niezamknięte.

Narzędzie Region tworzy region z zamkniętego profilu 2D, a regiony można zszyć w celu utworzenia większej powierzchni.

Inne metody tworzenia powierzchni obejmują wyodrębnienie jednej lub więcej sąsiednich ścian bryły / powierzchni 3D oraz rozbicie bryły 3D na zestaw powierzchni i regionów.

31.5.1 Właściwości powierzchni

Dostęp do właściwości powierzchni można uzyskać lub zmodyfikować za pomocą panelu **Właściwości**. Po wybraniu powierzchni dostępnych jest kilka głównych zakładek.

1 Ogólne

2 Wizualizacja 3D

3 GEOmetria

Ogólne
Opisuje właściwości, które są stosowane do wybranych podmiotów i są ważne dla prawie każdego typu podmiotu.

Uwaga: Więcej informacji na temat właściwości Ogólne można znaleźć w artykule dotyczącym panelu **Właściwości**.

Wizualizacja 3D
Opisuje materiały przypisane do wybranych podmiotów.

Materiał
Opisuje aktualny materiał wybranych elementów. Nowy materiał można wybrać z listy rozwijanej.

GEOmetria
Opisuje cechy geometryczne wybranych podmiotów. W przypadku powierzchni dostępnych jest kilka opcji.

POwierzchnie
Opisuje ilość ścian, które zawiera wybrana powierzchnia.

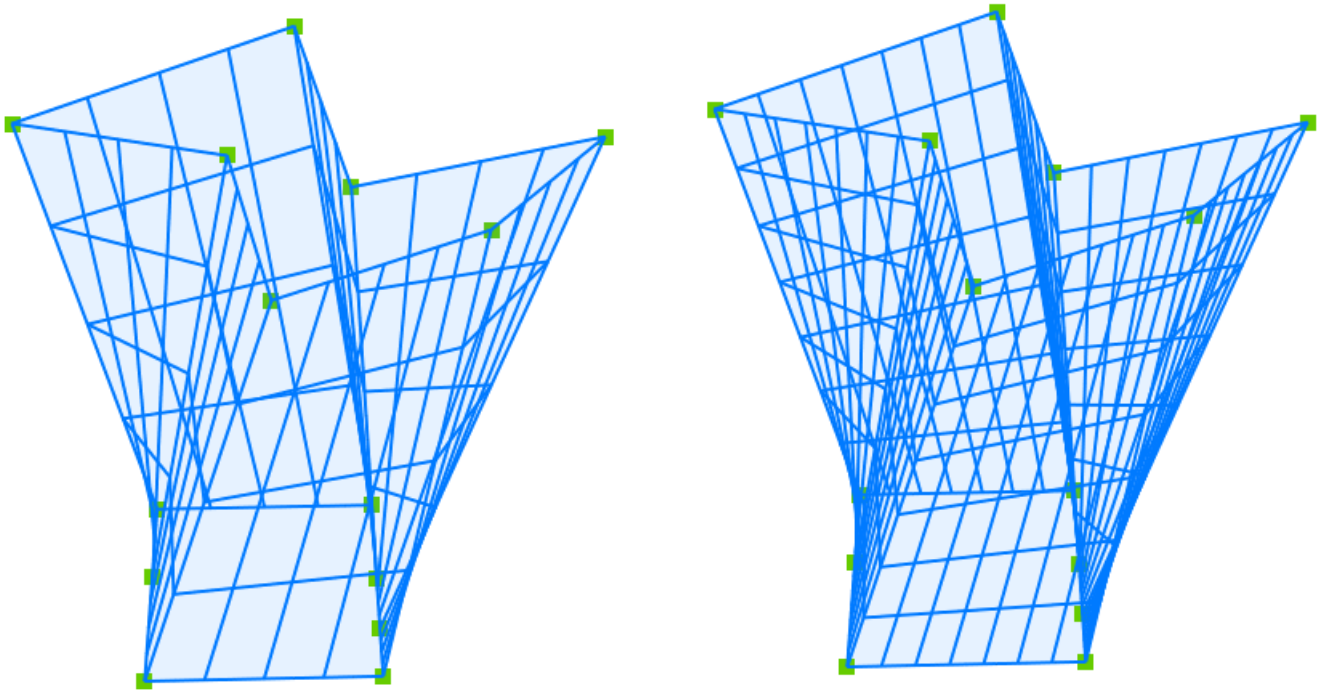
Wodoszczelny
Określa, czy powierzchnia jest wodoszczelna, czy nie.

Nierówności
Określa ilość wyświetlanych nierówności.

Izolinie U:
Określa ilość wyświetlanych nierówności.

Izolinie V
Określa ilość pionowych izolinii do wyświetlenia.

Uwaga: Właściwości izolinii są edytowalne w panelu **Właściwości**, umożliwiając modyfikację liczby linii konturu wyświetlanych na zakrzywionych powierzchniach. Jako przykład, obie właściwości izolinii zostały ustawione na 3 na lewym rysunku, podczas gdy 6 zostało wprowadzone na prawym rysunku.

Uwaga: Izolinie są widoczne tylko w stylach wizualnych **Szkielet**, **Szkielet2D** i **X-Ray**.

Poziom LUW
Określa wysokość górnego i dolnego przedłużenia powierzchni w stosunku do układu współrzędnych użytkownika.

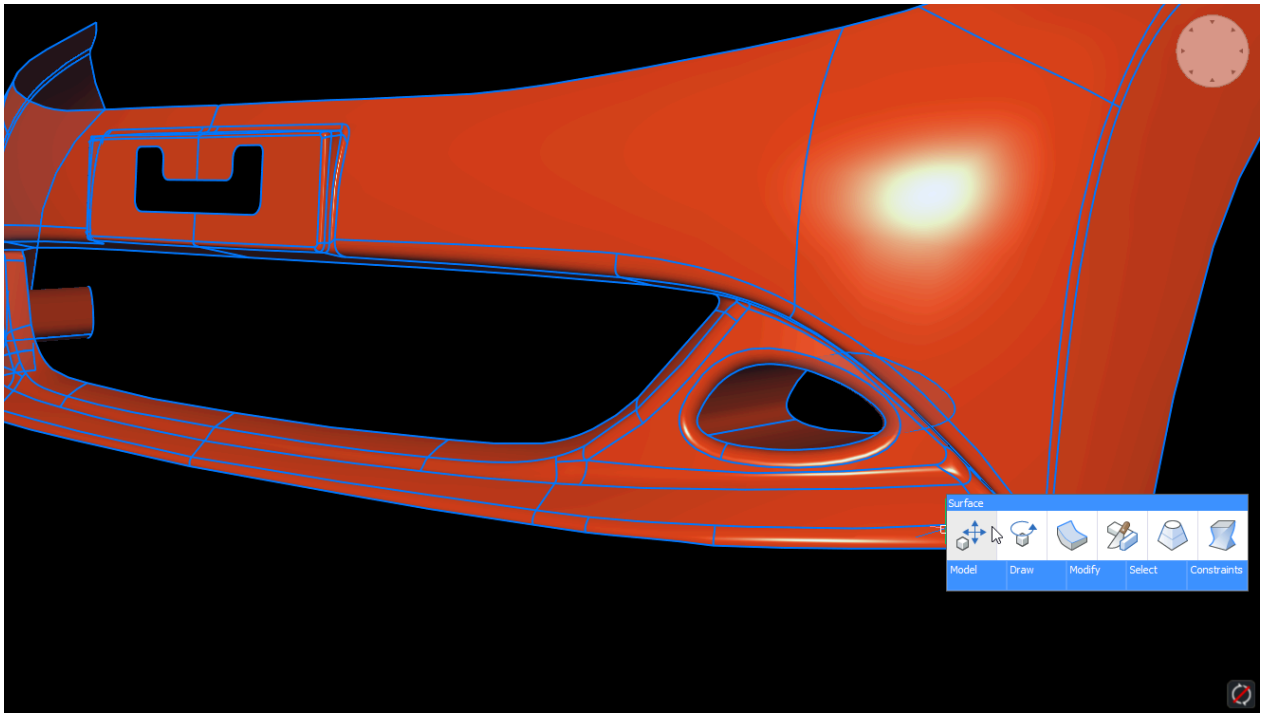
Pomiary
Określa wymiary wybranej powierzchni, takie jak obszar i obwód.

31.6 Swobodne modelowanie powierzchni

31.6.1 Przegląd

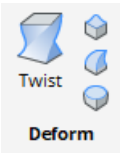
Dodaj złożone zniekształcenia do modeli bryłowych lub powierzchniowych za pomocą narzędzi deformacji BricsCAD Mechanical. Możesz tworzyć gładkie lub organiczne kształty. Deformuj bryły i powierzchnie, przesuwając, obracając i skręcając ich krawędzie, aby niezależnie zmieniać geometrię bez historii projektowania.

To podejście BEZ historii pozwala skoncentrować się na projekcie zamiast myśleć o tym, jak można go zmienić w przyszłości.

31.6.2 Narzędzia deformacji

Możesz użyć następujących narzędzi deformacji:

Narzędzie	Polecenie	Opis
Przesuń Krawędź	*DMDEFORMMOVE*	Deformuj ściany, przesuwając i obracając ich krawędzie.

Narzędzie	Polecenie	Opis
Przesuń Punkt	*DMDEFORMPOINT*	Zdeformuj wybrany zestaw ścian, przesuwając punkt.
Przekształć Krzywe	*DMDEFORMCURVE*	Zdeformuj ściany, zmieniając geometrię ich krawędzi.
Skręt	*MBSKRĘĆ*	Deformuj obiekt 3D, skręcając część wokół określonej osi.

32. Projekt zespołu

32.1 Projektowanie złożeń od dołu do góry i od góry do dołu

32.1.1 Przegląd

Modelowanie zespołów reprezentuje strukturę zaprojektowanego produktu i polega na wykorzystaniu bloków mechanicznych do grupowania elementów geometrycznych w hierarchie. Modelowanie złożeń jest powszechnie stosowane w aplikacjach mechanicznego projektowania wspomaganego komputerowo (MCAD), upraszcza projektowanie złożonych produktów zawierających tysiące lub miliony elementów geometrycznych.

W niniejszym przewodniku używane są następujące terminy:

- Zespół to blok mechaniczny zawierający wkładki innych bloków mechanicznych.
- Podzespół to oddzielny zespół, który jest umieszczany w innym zespole.
- Część to blok mechaniczny, który nie zawiera wkładek innego bloku mechanicznego.

Zespół z wstawionymi blokami mechanicznymi (które z kolei mogą być montowane z innymi wstawionymi blokami mechanicznymi) tworzy drzewo, które nazywane jest strukturą mechaniczną modelu 3D. Drzewo to jest wyświetlane w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Istnieją 2 główne sposoby projektowania produktów mechanicznych:**top-down** i **bottom-up** podejść. Można również dodać strukturę mechaniczną do istniejącej geometrii, zaprojektowanej w BricsCAD lub zaimportowanej z innego źródła.

Użyj polecenia BMNOWY, aby utworzyć nowy dokument dla nowego bloku mechanicznego.

Użyj polecenia BMMECH, aby przekonwertować istniejące bloki i zewnętrzne odniesienia na bloki mechaniczne. Użyj polecenia BMNIEMECH, aby zrobić coś przeciwnego.

32.1.2 Projektowanie od dołu w górę

Dzięki podejściu oddolnemu można rozpocząć projektowanie produktu od wyszczególnienia jego niskopoziomowego bloku mechanicznego. Te bloki mechaniczne są następnie grupowane w bloki mechaniczne wyższego poziomu. Proces ten jest kontynuowany do momentu, aż górny blok mechaniczny będzie odpowiadał samemu produktowi.

Głównym poleceniem dla projektowania oddolnego jest BMWSTAW. Polecenie to służy do wstawiania istniejącego bloku mechanicznego do bieżącego rysunku.

32.1.3 Odgórny projekt

Przy podejściu odgórnym można rozpocząć projektowanie produktu od zdefiniowania, ale nie uszczegółowienia, jego bloków mechanicznych pierwszego poziomu. Każdy blok mechaniczny jest następnie dopracowywany bardziej szczegółowo poprzez zdefiniowanie jego bloków podmechanicznych. Proces ten jest kontynuowany do momentu zdefiniowania i uszczegółowienia wszystkich niskopoziomowych bloków mechanicznych.

Użyj polecenia BMFORM, aby utworzyć nowy blok podmechaniczny dla istniejącego bloku mechanicznego.

32.1.4 Dodawanie struktury mechanicznej do istniejącej geometrii

Hierarchię bloków mechanicznych można dodać do dowolnego istniejącego rysunku utworzonego w witrynie BricsCAD lub zaimportowanego z innego formatu CAD.

Polecenie BMFORM służy do konwersji wybranego zestawu elementów geometrycznych na blok podmechaniczny bieżącego rysunku.

32.1.5 Zmiana struktury mechanicznej

Podczas procesu projektowania można zdać sobie sprawę, że określony blok mechaniczny musi zostać przesunięty w górę lub w dół w hierarchii bloków mechanicznych.

Użyj polecenia BMFORM, aby utworzyć nowy podblok mechaniczny dla bieżącego rysunku, który będzie zawierał wybrany zestaw bloku mechanicznego.

Użyj polecenia BMROZWIĄŻ, aby usunąć blok mechaniczny i przenieść wszystkie jego pod-bloki mechaniczne do poziomu rozwiązanego bloku mechanicznego.

32.1.6 Korzystanie z części standardowych

Kilka standardowych części to:

- Wkręty
- nakrętki
- podkładki
- położenie
- otwory.

BricsCAD zapewnia ogromną bibliotekę standardowych części, ponad 30 000 detali w różnych rozmiarach. Korzystając ze standardowych części, można znacznie zwiększyć wydajność projektu.

Panel **Biblioteka** służy do wstawiania standardowych części do części i złożeń.

32.1.7 Ograniczenia zespołu

Wiązania zespołu są zwykłymi wiązaniami 3D, które łączą powierzchnie i krawędzie ciał w celu reprezentowania mechanicznych bloków zespołu. Wiązania 3D można łączyć na poziomie górnym i na poziomie bloków podmechanicznych.

32.1.8 Widoczność bloku mechanicznego

Blok mechaniczny w złożonym zespole może wydawać się niewidoczny ze względu na otaczające go inne bloki mechaniczne.

Przykład: tłok jest niewidoczny wewnątrz bloku cylindrów. Aby taki blok mechaniczny był widoczny, konieczne może być ukrycie innych otaczających go bloków mechanicznych.

Można ukryć dowolny blok podmechaniczny wstawiony do bieżącego rysunku lub dowolne bloki podmechaniczne na dowolnym poziomie zagnieżdżenia.

Możesz także uczynić blok mechaniczny przezroczystym i/lub wizualizować go jako model szkieletowy.

Użyj polecenia BMUKRYJ, aby ukryć określony blok podmechaniczny.

Użyj polecenia BMPOKAŻ, aby wyświetlić ukryty blok podmechaniczny.

32.2 Polecenia i paski narzędzi projektowania złożeń

32.2.1 Polecenia

Ikona	Polecenie	Opis
	BMNOWY	Tworzy nowy blok mechaniczny jako nowy plik rysunku.
	BMMECH	Konwertuje bieżący rysunek na główny blok mechaniczny.
	BMWSTAW	Wstawia istniejący blok mechaniczny do bieżącego rysunku.
	BMWSTAW	Wstawia istniejący blok mechaniczny do bieżącego rysunku z automatyczną zmianą rozmiaru nowej części i połączeniem jej z częścią nadrzędną.
	BMHARDWARE	Otwiera panel **Biblioteka**.
	BMFORM	Tworzy nowy blok mechaniczny i wstawia go do bieżącego rysunku.
	BMCONNECT	Łączy 2 standardowe części Rurociągów poprzez utworzenie wiązań 3D między ich elementami łączącymi.
	BMZAMIEŃ	Zastępuje wstawienie bloku mechanicznego.
	BMLOKALIZUJ	Przełącza zewnętrzne bloki mechaniczne na lokalne bloki mechaniczne.
	BMUZEWNĘTRZNIJ	Przełącza lokalne bloki mechaniczne na zewnętrzne bloki mechaniczne.
	BMOTWÓRZ	Otwiera rysunek źródłowy zewnętrznego bloku mechanicznego.
	BMOTWÓRZKOPIĘ	Otwiera kopię wstawki bloku mechanicznego jako nowy rysunek.

Ikona	Polecenie	Opis
	BMROZWIĄŻ	Rozpuszcza blok mechaniczny wstawiony do bieżącego rysunku.
	BMLINK	Zmiany docelowych brył 3D funkcji opartych na komponentach.
	BMODŁĄCZ	Przerywa połączenie między wstawką komponentu (np. oknem) a bryłą 3D (np. ścianą), zachowując otwór.
	BMUKRYJ	Ukrywa blok mechaniczny lub pod-blok mechaniczny w bieżącym rysunku.
	BMPOKAŻ	Pokazuje wcześniej ukryty blok mechaniczny lub podmechaniczny na bieżącym rysunku.
	BMVSTYL	Stosuje styl wizualny do bloku mechanicznego.
	BMBALONY	Tworzy asocjacyjne jednostki balonu dla komponentów zespołu w przestrzeni modelu i dla ich wygenerowanych widoków w arkusza Papieru.
	BMBALONY	Umożliwia automatyczne umieszczanie asocjacyjnych dymków na wszystkich komponentach w danym widoku rysunku w przestrzeni Arkusza Papieru.
	BMRAPORT	Wstawia tabelę zestawienia materiałów (BOM) do bieżącego rysunku.
	BMPARAMFIZ	Oblicza właściwości masy dla bieżącego modelu przy użyciu gęstości przypisanych do jego komponentów.
	BMAKTUALIZUJ	Przeładowuje wszystkie bloki mechaniczne z plików zewnętrznych i aktualizuje tabele BOM.
	BMAKTUALIZUJ	Przeładowuje wszystkie wybrane bloki mechaniczne z plików zewnętrznych i aktualizuje tabele BOM.
	BMROZBIJ	Tworzy rozwiniętą reprezentację zespołu, przesuwając komponenty, aby wszystkie były widoczne, zapisując ją w nowym bloku i wstawiając blok do przestrzeni modelu.

Ikona	Polecenie	Opis
	BMPRZESUŃEKSPLODOWANE	Przesuwa wybrane części w celu utworzenia eksplodującej reprezentacji w danym kierunku, biorąc pod uwagę możliwe fizyczne kolizje między komponentami (podobnie do opcji Liniowy polecenia BMROZBIJ).
	BMLINIEŚLEDZENIA	Tworzy wszystkie niezbędne linie końcowe dla wybranych części.
	OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ	Wyświetla panel **Przeglądarki Mechanicznej**.
	OTWÓRZPANELPARAMETRÓW	Wyświetla panel **Menedżer parametrów**.
	BMZALEŻNOŚCI	Wyświetla listę wszystkich plików w oknie poleceń, zawierających definicje komponentów wstawionych do złożenia.
	BMNAPRAW	Przywraca zepsutą strukturę mechaniczną.
	BMNIEMECH	Konwertuje bieżący blok mechaniczny na zwykły rysunek.
	BMXKONWERTUJ	Konwertuje bryły X-Hardware w bieżącym rysunku na blok mechaniczny.

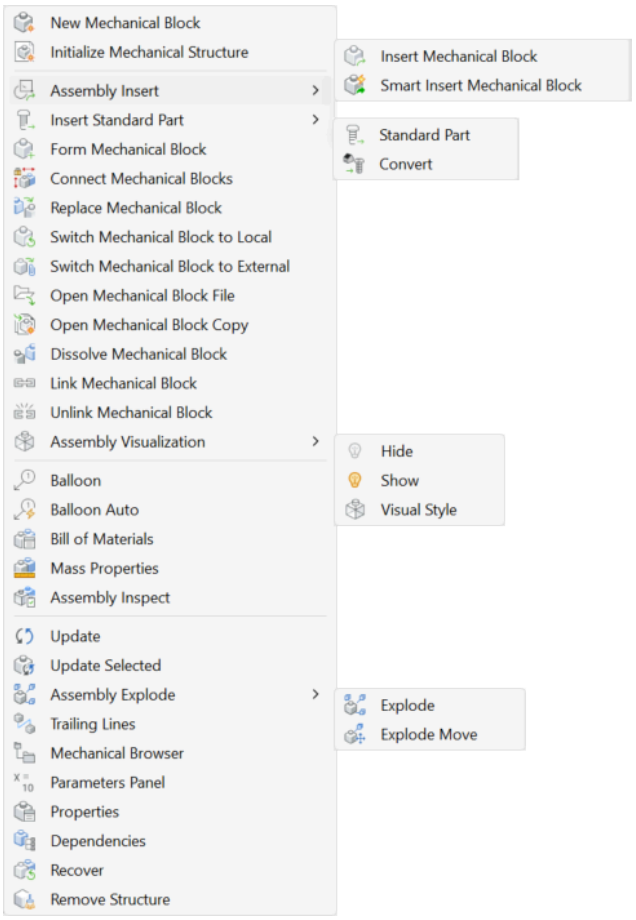
32.2.2 Narzędzia

Do pracy z blokami mechanicznymi można użyć następujących narzędzi:

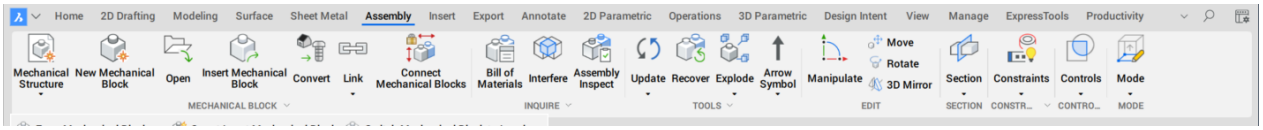
1 Na paskach narzędzi **montażowych**:

2 W menu **Złożenie** (tylko Obszar Mechanical):

3 Na karcie **Złożenie** na wstążce Obszar Roboczy Mechaniczny:

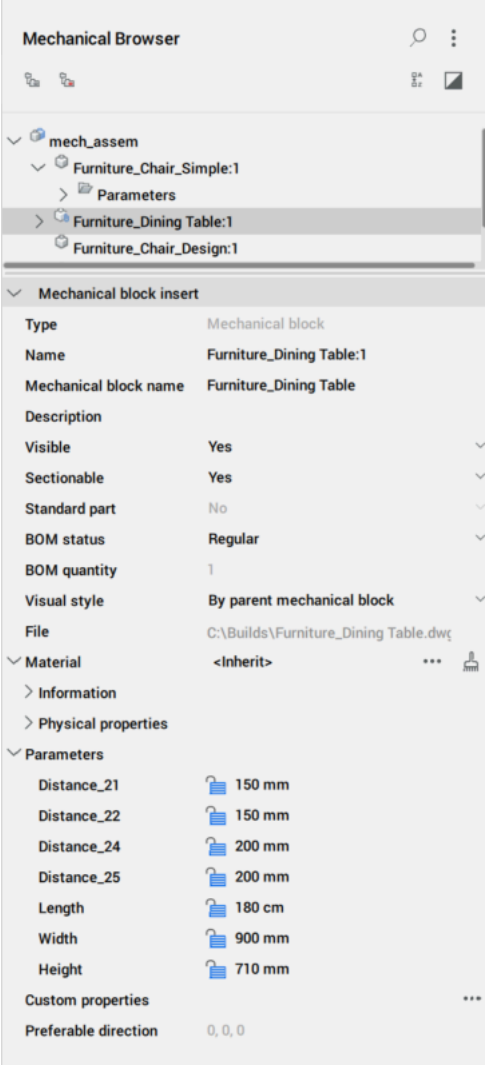

32.3 Właściwości mechaniczne bloku

Bloki mechaniczne i menu kontekstowe znajdują się w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

Kliknij blok mechaniczny prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe.

Właściwości bloku mechanicznego są wyświetlane automatycznie po wybraniu jednego lub więcej bloków mechanicznych w panelu **przeglądarki mechanicznej**.

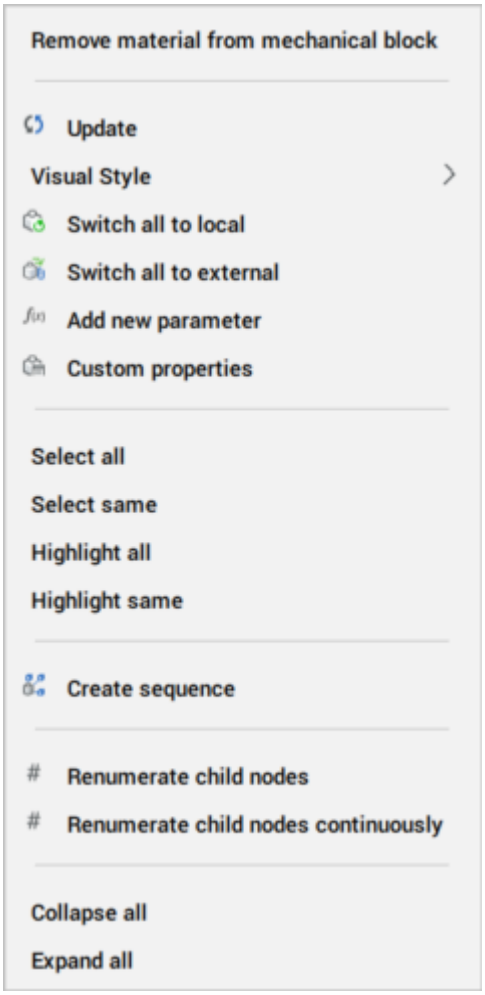

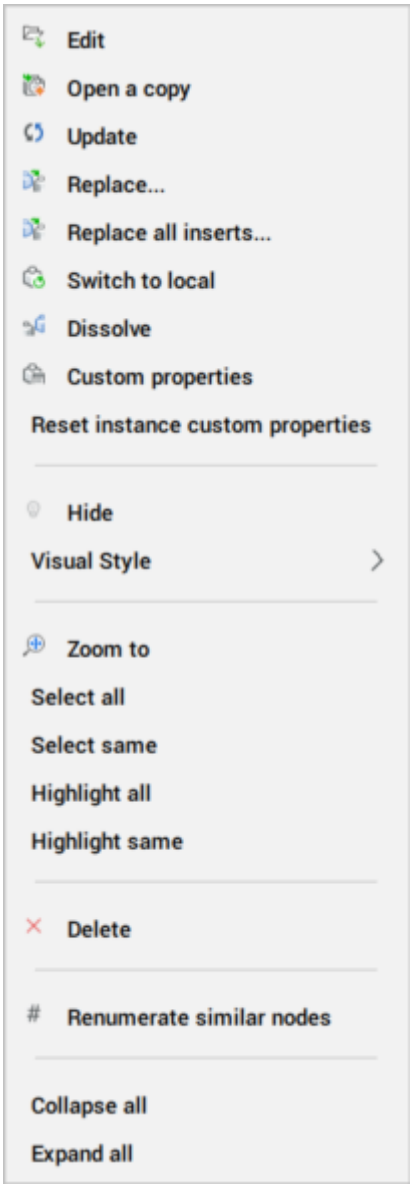
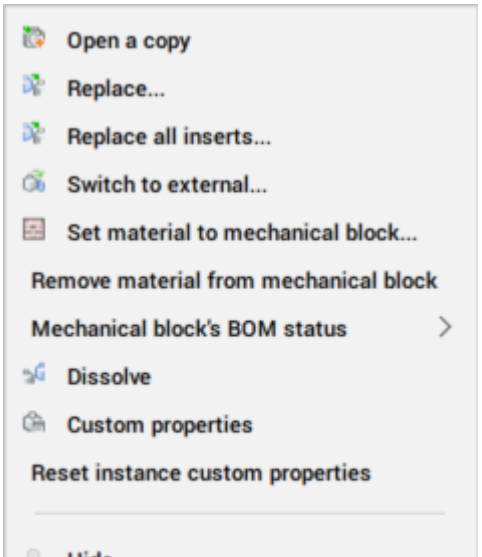
Bloki mechaniczne mogą być: **Główny**, **Wstawka** i **Pod-blok mechaniczny**.

Typ bloku mechanicznego	Renderowany styl wizualny	Tryb szkielet 2D	Ukryty
Bloki mechaniczne (bez bloków podmechanicznych)	*	*	*
Zespół bloków mechanicznych (z blokami podmechanicznymi)	*	*	*
Standardowe bloki mechaniczne części			

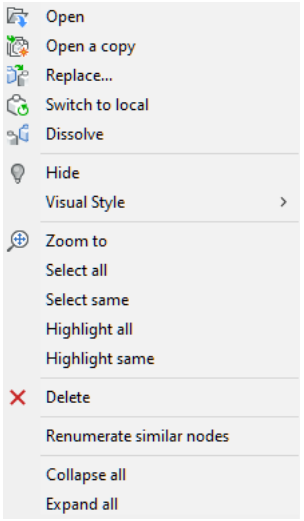
Typ bloku mechanicznego	Renderowany styl wizualny	Tryb szkielet 2D	Ukryty
Zewnętrzne odniesienie bloku mechanicznego			
Zespół bloku mechanicznego - odniesienie zewnętrzne			
Element mechaniczny			

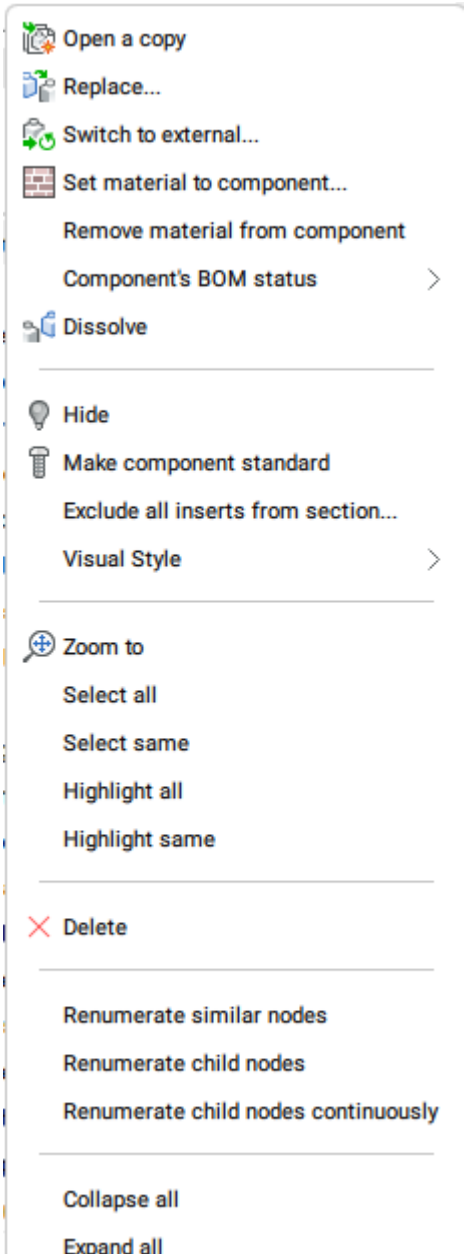
* Zewnętrzne bloki mechaniczne mają zieloną strzałkę: lub .

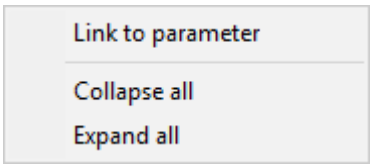
Menu kontekstowe	
Menu kontekstowe głównego bloku mechanicznego	Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę głównego bloku mechanicznego: • **Usuń materiał z bloku mechanicznego**: usuwa przypisany materiał dla bloku mechanicznego. • **Aktualizuj**: aktualizuje hierarchię bloków mechanicznych dla bieżącego rysunku w przypadku modyfikacji plików rysunkowych bloków podmechanicznych. • **Styl wizualny**: **All by Viewport**: stosuje bieżący **styl** wizualny do wszystkich bloków mechanicznych w zespole (patrz polecenie STYLCIENIOWANIA). • **Switch all to local**: przełącza wszystkie bloki mechaniczne na wewnętrzne bloki mechaniczne (patrz polecenie BMLOKALIZUJ). • **Switch all to external**: przełącza wszystkie bloki mechaniczne na zewnętrzne bloki mechaniczne (patrz polecenie BMUZEWNĘTRZNIJ). • **Dodaj nowy parametr**: tworzy nowy parametr w złożeniu. • **Właściwości niestandardowe**: umożliwia zdefiniowanie niestandardowych właściwości rysunku. Jeśli istnieją zestawy właściwości dla instancji, otworzy się podmenu:

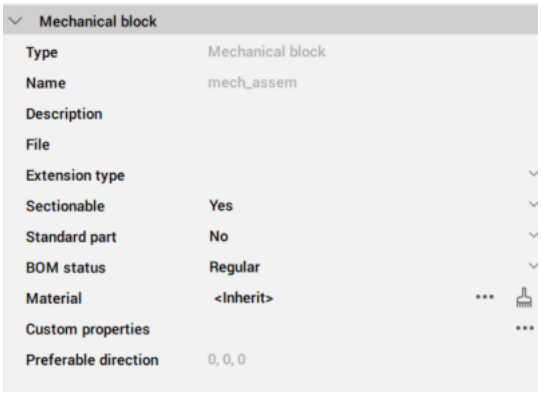
Menu kontekstowe	
Menu kontekstowe bloku mechanicznego	Kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę bloku mechanicznego. Menu kontekstowe zewnętrznych bloków mechanicznych (po lewej), menu kontekstowe lokalnych bloków mechanicznych (po prawej):

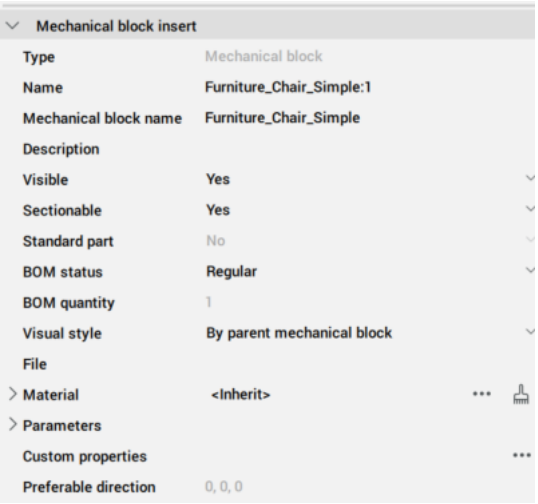
Menu kontekstowe	
Menu kontekstowe bloku podmechanicznego	Menu kontekstowe zewnętrznych bloków podmechanicznych (po lewej), menu kontekstowe lokalnych bloków podmechanicznych (po prawej):

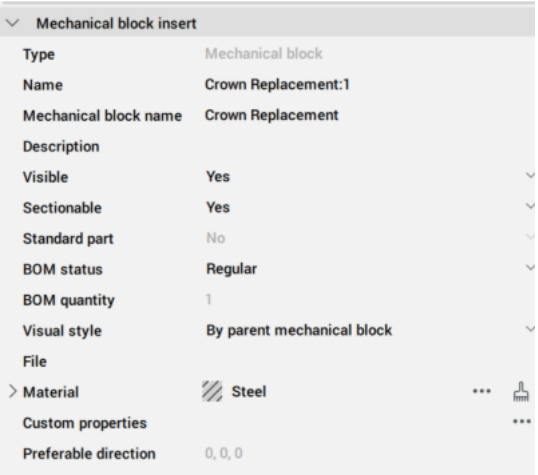

Menu kontekstowe	
Menu kontekstowe parametrów bloku mechanicznego	Kliknij parametr prawym przyciskiem myszy: • **Link to parameter**: utworzenie powiązania między jednym lub kilkoma parametrami bloku mechanicznego a parametrami zespołu. • **Zwiń wszystko**: zwija główny blok mechaniczny oraz wszystkie bloki mechaniczne i podmechaniczne. • **Rozwiń wszystko**: rozwinięcie głównego bloku mechanicznego oraz wszystkich bloków mechanicznych i podmechanicznych.
Właściwości	

Menu kontekstowe	
Główne właściwości mechaniczne bloku	Kliknij nazwę głównego bloku mechanicznego: • **Typ**: wyświetla typ podmiotu. • **Nazwa**: wpisz nazwę głównego bloku mechanicznego. Domyślnie nazwa głównego bloku mechanicznego jest równa nazwie pliku. • **Opis**: opcjonalny opis głównego bloku mechanicznego. • **Plik**: pokazuje ścieżkę i nazwę rysunku. • **Typ rozszerzenia**: umożliwia identyfikację bloku mechanicznego jako elementu powierzchniowego, komponentu BIM lub elementu arkusza blachy. • **Sectionable**: określa, czy polecenie WIDOKPRZEKROJU ma wpływ na blok mechaniczny. • **Część standard**owa: określa, czy ten blok mechaniczny jest częścią standardową, czy nie. • **Status BOM**: definiuje zachowanie tego bloku mechanicznego w tabeli BOM. • **Materiał**: określa materiał głównego bloku mechanicznego. **Nazwa**, **gęstość** i opcjonalny **opis** są definiowane w oknie dialogowym **Materiały fizyczne**. Wybierz węzeł **Materiał** i wykonaj jedną z poniższych czynności: - Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…), aby otworzyć okno dialogowe **Materiały fizyczne** i wybrać materiał z listy Projekt lub Centralna baza danych. Właściwość Gęstość wybranego materiału jest używana przez polecenie BMPARAMFIZ. - Kliknij przycisk **Wyczyść materiał** (🧹). Pole ma **Materiał** teraz <Dziedziczy> postać. Gdy blok mechaniczny jest wstawiany do zespołu, definicja **materiału** jest kopiowana z głównego bloku mechanicznego zespołu.

Menu kontekstowe	
Właściwości mechaniczne wkładki bloku	Kliknij nazwę bloku mechanicznego: • **Typ**: typ podmiotu. Pokazuje jeden z następujących typów: **Blok mechaniczny** lub **Komponent mechaniczny**. • **Nazwa**: wpisz nazwę bloku mechanicznego. Domyślnie nazwa bloku mechanicznego jest równa nazwie pliku źródłowego. • **Nazwa bloku** mechanicznego: nazwa bloku mechanicznego zdefiniowana w pliku źródłowym. • **Opis**: opis bloku mechanicznego zdefiniowany w pliku źródłowym. • **Widoczny**: umożliwia pokazanie lub ukrycie bloku mechanicznego w zespole. Do wyboru: - Kliknij pole **Widoczny**, kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz **Tak** lub **Nie**. • **Sectionable**: określa, czy polecenie WIDOKPRZEKROJU ma wpływ na blok mechaniczny. • **Część standard**owa: określa, czy blok mechaniczny jest częścią standardową, czy nie. • **Status BOM**: definiuje zachowanie tego bloku mechanicznego w tabeli BOM. • **Styl wizualny**: pozwala kontrolować styl wizualny bloku mechanicznego. Domyślnie styl wizualny jest dziedziczony z rzutni. Kliknij pole **Styl wizualny**, kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz styl wizualny z listy. • **Plik**: pokazuje ścieżkę i nazwę przywołanego rysunku. • **Materiał**: pokazuje materiał bloku mechanicznego. W przypadku wstawek najwyższego poziomu bloków mechanicznych lub jednostek, pozwala ustawić materiał dla tej konkretnej instancji, zastępując w ten sposób materiał bloku mechanicznego. W przypadku ustawienia opcji **<Inherit>** materiał jest kopiowany z głównego bloku

Menu kontekstowe	
Właściwości bloków podmechanicznych	Kliknij nazwę bloku podmechanicznego: • **Typ**: wyświetla typ wkładki bloku mechanicznego. • **Name**: nazwa bloku mechanicznego zdefiniowana w pliku źródłowym nadrzędnego bloku mechanicznego. • **Nazwa bloku** mechanicznego: nazwa bloku mechanicznego zdefiniowana w pliku źródłowym. • **Opis**: opis bloku mechanicznego zdefiniowany w pliku źródłowym. • **Widoczny**: umożliwia pokazanie lub ukrycie bloku mechanicznego w zespole. Kliknij pole **Widoczny**, kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz **Tak** lub **Nie**. • **Sectionable**: określa, czy polecenie WIDOKPRZEKROJU ma wpływ na blok mechaniczny. • **Część standard**owa: określa, czy ten blok mechaniczny jest częścią standardową, czy nie. • **Status BOM**: definiuje zachowanie tego bloku mechanicznego w tabeli BOM. • **Styl wizualny**: pozwala kontrolować styl wizualny bloku mechanicznego. Domyślnie styl wizualny jest dziedziczony z rzutni. Kliknij pole **Styl wizualny**, kliknij przycisk strzałki w dół i wybierz styl wizualny z listy. • **Plik**: wyświetla ścieżkę i nazwę przywołanego rysunku. • **Materiał**: pokazuje materiał bloku podmechanicznego. W przypadku ustawienia opcji **<Inherit>** materiał jest kopiowany z głównego bloku mechanicznego. Jeśli materiał jest wyraźnie zdefiniowany w pliku źródłowym, używany jest ten materiał. • **Właściwości niestandardowe**: pokazuje niestandardowe właściwości elementu. Domyślnie właściwości są dziedziczone z odpowiedniego bloku mechanicznego. W

Menu kontekstowe	
Metody selekcji	
Wybierz bloki mechaniczne w modelu	Bloki mechaniczne zostaną podświetlone w panelu **przeglądarki mechanicznej**.
Kliknij blok mechaniczny w panelu **przeglądarki mechanicznej**	Blok mechaniczny jest wybrany na rysunku. Jeśli opcja **Zawsze synchronizuj wybór** jest włączona w ustawieniach **opcji przeglądarki mechanicznej**, blok mechaniczny zostanie wybrany na rysunku automatycznie.

32.4 Niestandardowe właściwości bloków mechanicznych

32.4.1 Informacje

Niestandardowe właściwości bloków mechanicznych są oparte na niestandardowych właściwościach BIM, ale są przechowywane w innej lokalizacji, a nie w projekcie BIM.

Właściwości niestandardowe są grupowane w zestawy właściwości, które mogą być stosowane do wszystkich obiektów wybranych typów w dokumencie lub tylko do wybranych komponentów i instancji. To ostatnie można osiągnąć za pomocą zestawów właściwości "Na instancję".

Aby skonfigurować niestandardowe właściwości, należy użyć polecenia BMWŁAŚCIWOŚCI. Można ją wywołać ze wstążki, wiersza poleceń lub przeglądarki mechanicznej.

Aby przypisać właściwości do głównego bloku mechanicznego, należy użyć panelu **Mechanical Browser**. Musisz wybrać węzeł główny w przeglądarce, a następnie ustawić wartość właściwości niestandardowych w zwykły sposób.

Możliwe jest również przypisanie właściwości do instancji bloków mechanicznych. Domyślnie instancje bloków mechanicznych dziedziczą właściwości odpowiedniego głównego bloku mechanicznego. Można jednak nadpisać niektóre właściwości dla wybranych instancji, ustawiając nowe wartości dla tych właściwości. Właściwości instancji można edytować w **Przeglądarce Mechanicznej** lub w panelu **Właściwości**.

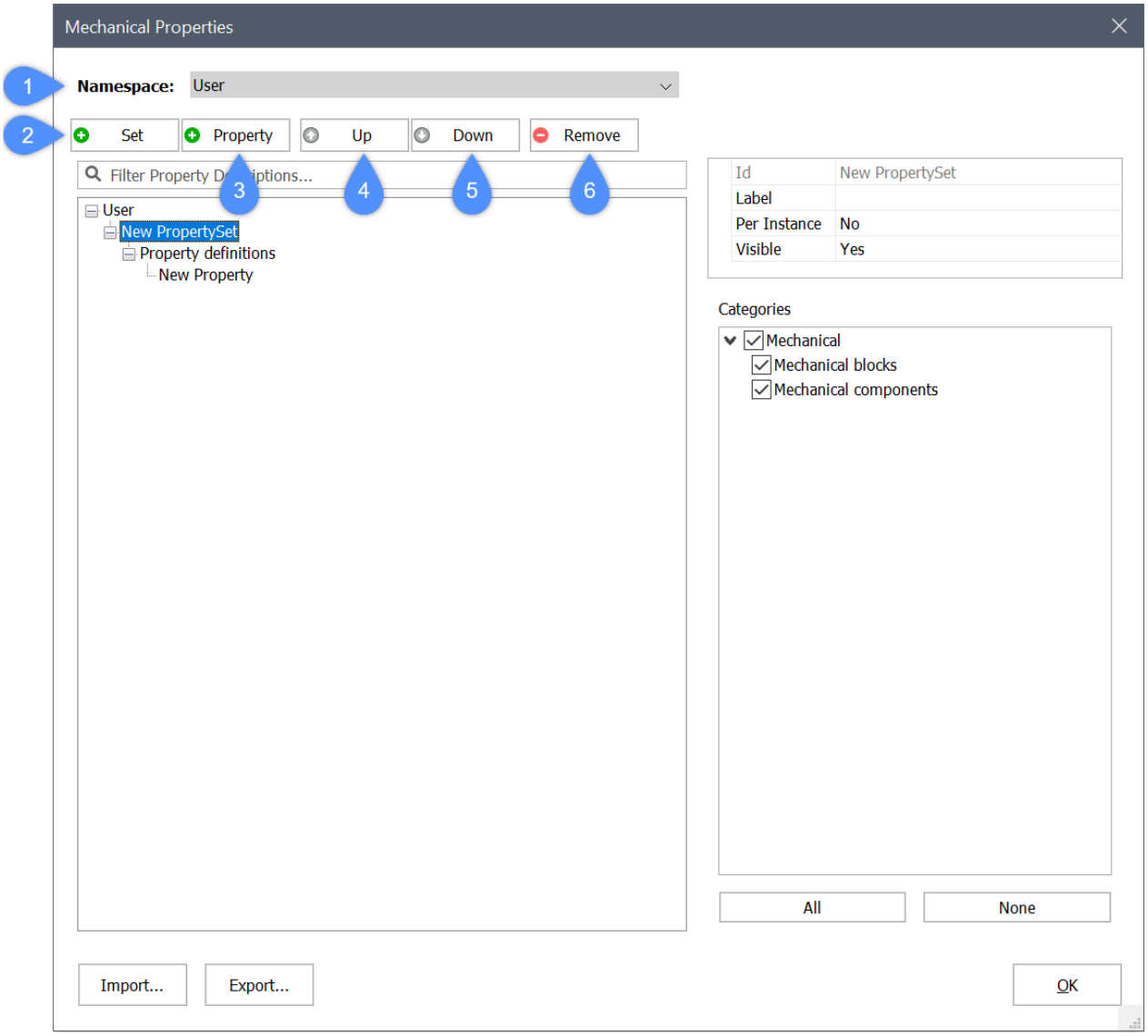
Gdy blok mechaniczny z niestandardowymi właściwościami jest wstawiany do złożenia, jego definicje właściwości są scalane ze złożeniem docelowym. W przypadku normalnych zestawów właściwości (nie na instancję) oznacza to, że inne bloki mechaniczne również otrzymają te niestandardowe właściwości, choć z ich domyślnymi wartościami. W przypadku zestawów właściwości na instancję, zestawy właściwości zostaną połączone z zespołem, ale te właściwości będą wyświetlane tylko dla bloków mechanicznych, dla których te zestawy zostały włączone.

Właściwości niestandardowe są obsługiwane w BOM. Teoretycznie można je również wyodrębnić za pomocą ekstrakcji danych.

32.4.2 Korzystanie z okna dialogowego Właściwości Mechaniczne

1 Otwórz okno dialogowe **Właściwości Mechanicznej**, wpisując BMWŁAŚCIWOŚCI w wierszu poleceń.

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe:

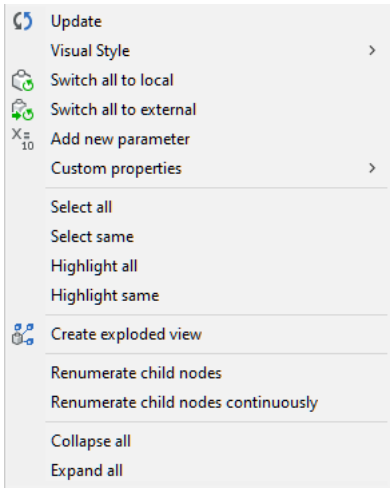
(1) Nazwa	Zestawy właściwości grup w przestrzeniach nazw.
(2) Przycisk Dodaj zestaw właściwości	Tworzy nowy zestaw właściwości.
(3) Przycisk Dodaj właściwość	Umożliwia dodanie właściwości do aktualnie wybranego zestawu właściwości.
(4) Przycisk przesunięcia w górę	Przenosi wybraną właściwość lub wartość w górę listy.
(5) Przycisk przesunięcia w dół	Przenosi wybraną właściwość lub wartość w dół listy.
(6) Przycisk Usuń	Usuwa wybrany zestaw właściwości, definicję właściwości lub definicję wartości.

2 Aby utworzyć niestandardowy zestaw właściwości, kliknij przycisk **Dodaj zestaw**. Aby edytować zestaw właściwości, wykonaj następujące czynności:

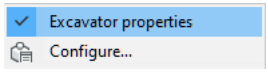
- Wpisz nazwę w polu **Id** (7).
- Wpisz nazwę w polu **Etykieta** (8).

  Uwaga: Nazwa **Etykiety** pojawi się w drzewie właściwości. Jeśli nazwa **Etykiety** nie jest zdefiniowana, wyświetlana jest nazwa **Id**. **Identyfikator** musi być unikalny.
- **Dla Instancji** (9) umożliwia włączanie/wyłączanie właściwości zdefiniowanych przez użytkownika dla poszczególnych jednostek.

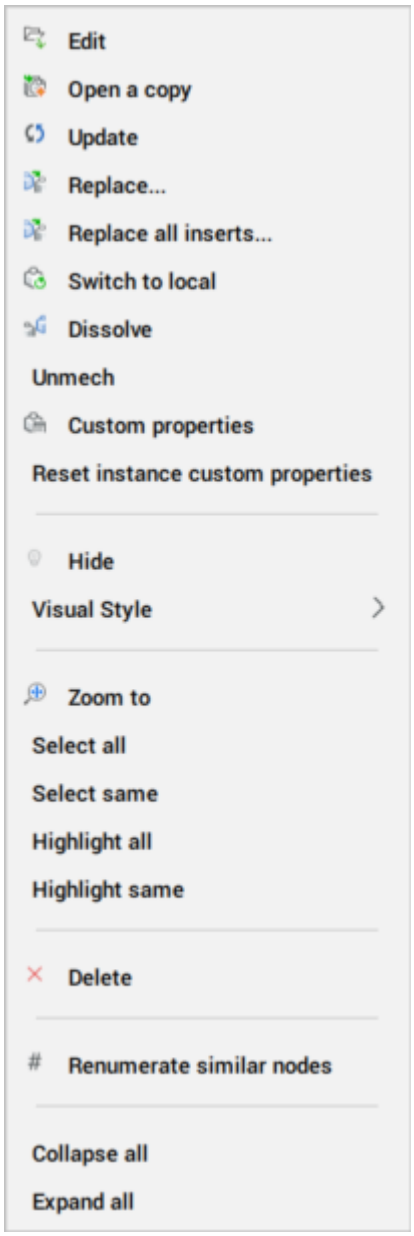
  Aby przypisać zestaw właściwości na instancję do komponentu głównego, wykonaj następujące czynności:

- Otwórz panel **Przeglądarki Mechanicznej**.
- Wybierz główny blok mechaniczny i kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe:
-

- Wybierz opcję **Właściwości niestandardowe**. Kliknij zestawy właściwości, które chcesz włączyć dla głównego bloku mechanicznego.

  Aby przypisać zestaw właściwości na instancję dla instancji bloku mechanicznego najwyższego poziomu lub brył mechanicznych:
- Otwórz panel **Przeglądarki Mechanicznej**.
- Wybierz wstawiony blok mechaniczny i kliknij prawym przyciskiem myszy, aby otworzyć menu kontekstowe:

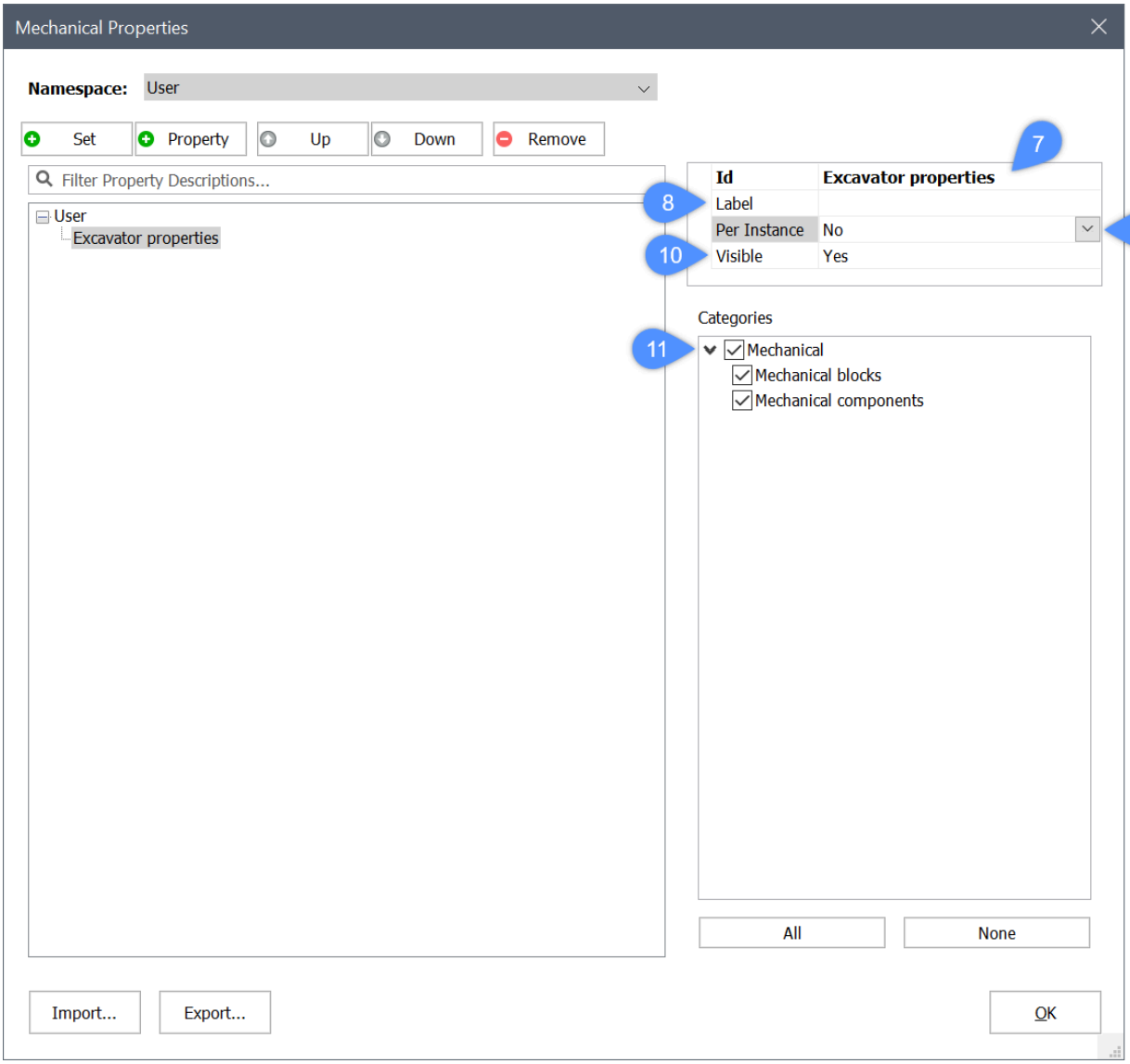
-

- Wybierz opcję **Właściwości niestandardowe**. Kliknij zestawy właściwości, które chcesz włączyć dla wstawionego bloku mechanicznego.
- Określ, czy właściwości w zestawie właściwości są widoczne w panelu **Właściwości**, zmieniając właściwość **Widoczne** (10).

Wybierz kategorie bloków mechanicznych, których dotyczy zestaw właściwości. Obecnie dla bloków mechanicznych istnieją dwie kategorie: Komponenty mechaniczne i Bloki mechaniczne (11).

- Kliknij pole wyboru kategorii, aby wybrać wszystkie typy mechaniczne w danej kategorii.
- Kliknij przycisk **Wszystkie**, aby wybrać wszystkie typy mechaniczne we wszystkich kategoriach.

- Kliknij przycisk **Brak**, aby odznaczyć wszystkie typy mechaniczne we wszystkich kategoriach.

3 Aby dodać właściwość do aktualnie wybranego zestawu właściwości, najpierw wybierz zestaw właściwości, a następnie kliknij przycisk Dodaj właściwość, aby dodać nową właściwość.

4 Aby edytować właściwość, wykonaj następujące czynności:

- Wpisz nazwę w polu **Id** (12).
- Wpisz nazwę w polu **Etykieta** (13).
- Opcjonalnie wpisz opis w polu **Opis** (14).
- Ustaw typ właściwości (15). Dostępne opcje to:
- **Boolowskie**: wartość WŁ lub WYŁ.

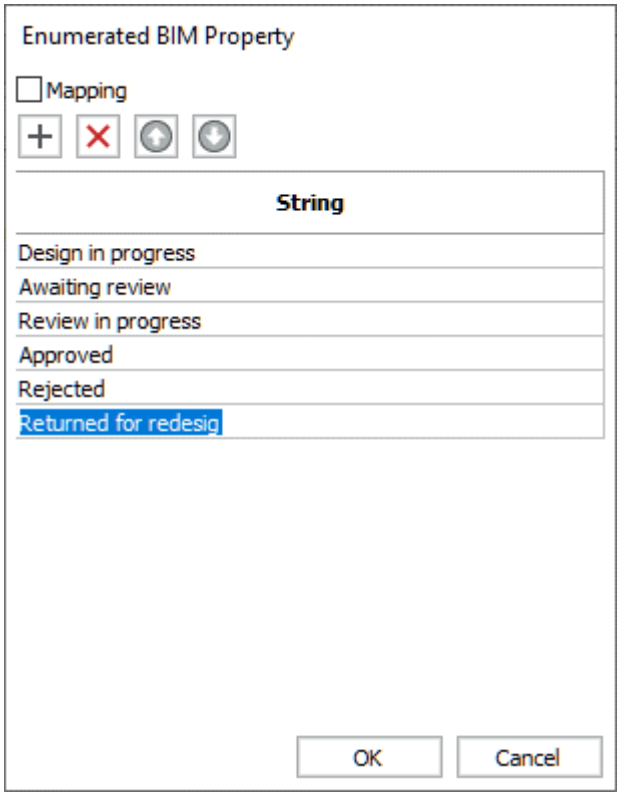
  Całkowita: liczba całkowita z przedziału od -2147483648 do 2147483647.

  Rzeczywista: przybliżenie liczby rzeczywistej.

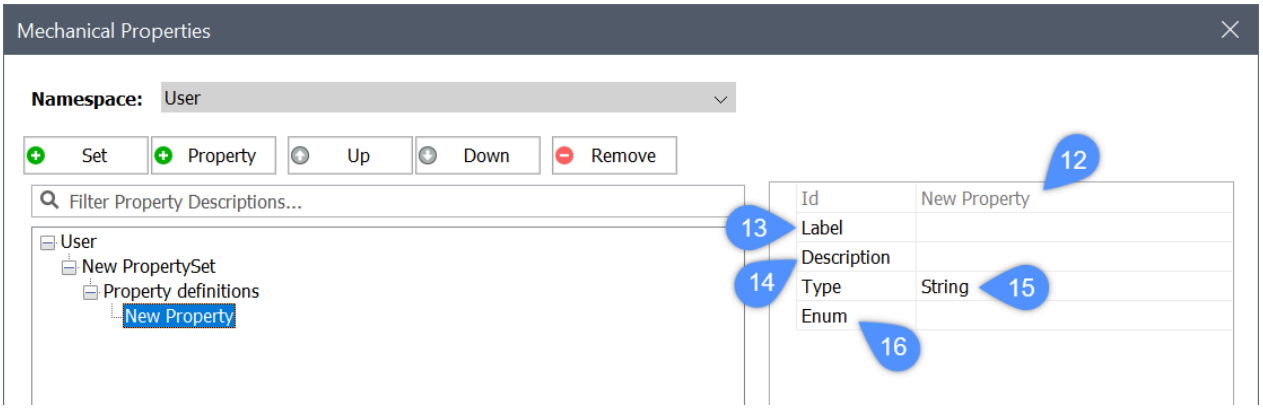
  Ciąg: sekwencja znaków, może składać się zarówno z cyfr, jak i liter.

- Można zdefiniować wartości wyliczeniowe (16). Umożliwia zdefiniowanie stałej liczby możliwych wartości dla właściwości niestandardowych. Wartości te można wybrać z listy rozwijanej w panelu **Właściwości** lub właściwości bloku mechanicznego w panelu **Przeglądarka mechaniczna**.

  Opcjonalnie zaznacz opcję Mapowanie, aby dodać opis dla każdej wartości.

Poniższa ilustracja przedstawia okno dialogowe **Właściwości Mechaniczne** po wstawieniu nowej właściwości.

5 Aby usunąć zestaw/właściwość właściwości, wybierz zestaw/właściwość właściwości w drzewie, a następnie kliknij przycisk **Usuń**, aby usunąć.

6 Naciśnij przycisk **OK**, aby ją zaakceptować.

32.5 Jak utworzyć niestandardową część znormalizowaną

32.5.1 Informacje

Polecenie --BMSTDCZĘŚĆ może być używane do tworzenia niestandardowych standardowych części z kilku kategorii, na przykład: Rura, Krzyż, Trójnik itp. Posiada opcję **Utwórz niestandardowy**, która pozwala wybrać plik(i) TXT. Pliki te powinny zawierać następujące części:

1 Obowiązkowe parametry tworzenia

2 Opcjonalne parametry tworzenia

3 Tabela konfiguracyjna

Opiszmy te części po kolei, ale najpierw kilka ogólnych zasad:

- Wiersze zaczynające się od średnika będą ignorowane.
- Wszystkie wiersze z parametrami tworzenia powinny mieć następującą sygnaturę:
- ```
  PARAMETER_NAME: "parameter_value"
  ```

32.5.2 Obowiązkowe parametry tworzenia

Obowiązkowe parametry tworzenia to parametry, bez których część po prostu nie zostanie utworzona. Obecnie istnieją następujące obowiązkowe parametry:

- **NAZWA**: Nazwa utworzonej części.
- **KATEGORIA**: Kategoria utworzonej części (obsługiwane kategorie zostaną wymienione poniżej, należy używać angielskich nazw).
- **ŚCIEŻKA**: Ścieżka do utworzonej części w panelu **Biblioteka**.

  Uwaga: Foldery mogą być oddzielone średnikiem. Na przykład wartość "Orurowanie; Kolanka" oznacza, że element zostanie utworzony w folderze Części znormalizowane ? Rury rurowe ? Kolanka ? wartość parametru tworzenia STANDARD.
- **STANDARD**: Standard tworzonej części, na przykład: ASME, ANSI, DIN, ISO itp. (rodziny standardów), a nie ASME B16.5, DIN EN 1092-1 itp. (poszczególne standardy).
- **OPIS**: Opis utworzonej części.

32.5.3 Opcjonalne parametry tworzenia

Można pominąć następujące parametry tworzenia:

- **EXPOSED_PARAMETERS**: Parametry w tabeli konfiguracyjnej, które będą dostępne dla użytkowników danych części.

  Uwaga: Parametry powinny być oddzielone spacjami.
- **INITIAL_VALUE**: Wartość klucza z tabeli, która będzie używana podczas przeciągania części z biblioteki.

  Uwaga: Jeśli ten parametr zostanie pominięty, pierwszy wiersz tabeli zostanie użyty jako wartość początkowa.
- **MATERIAŁ**: Materiał utworzonej części.
  ```

Uwaga: Można używać tylko materiałów z biblioteki materiałów.

- **CUSTOM_PARAMETERS**: Parametry, które mogą mieć dowolną wartość i nie mogą być określone przez tabelę (na przykład długość rury).
- **KEY_PARAMETER**: Parametr, który będzie używany jako klucz tabeli parametrów.

  Uwaga: Jeśli ten parametr zostanie pominięty, pierwsza kolumna zostanie użyta jako parametr klucza.
- **LENGTH_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS**, **AREA_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS**, **VOLUME_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS**, **UNKNOWN_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS**: Parametry, które będą miały odpowiedni typ. Na przykład zostanie on zmieniony pod względem długości/powierzchni/objętości, gdy część zostanie wstawiona do dokumentów z innymi jednostkami. Typ długości jest domyślny.

32.5.4 Tabela konfiguracyjna

Tabela konfiguracyjna zawiera również parametry obowiązkowe i opcjonalne. Obowiązkowe parametry konfiguracyjne są następujące:

- **Parametry geometryczne**: Parametry te określają geometrię części i różnią się dla różnych kategorii części. Pełna lista takich parametrów dla każdej kategorii zostanie opisana poniżej.
- **Parametr kluczowy**: Ten parametr powinien jednoznacznie określać konfigurację części.
- **Parametr jednostki**: Określa jednostki, w których zostanie utworzona część. Może mieć wartości "IN" – cale i "MM" – milimetry.

Ponadto może istnieć dowolna liczba innych parametrów.

Uwaga: Kilka ogólnych zasad:

- Parametry ciągu powinny znajdować się w cudzysłowie: "value".
- Jeśli cudzysłów jest częścią symbolu wartości parametru, symbol **** powinien być umieszczony przed symbolem **"**. Na przykład:

  ```
  "1/2\" X 1/2\" SCH 5"
  ```

  zostanie rozpoznany jako 1/2" X 1/2" SCH 5.

32.5.5 Jak utworzyć plik w celu utworzenia części znormalizowanej

Zwykły sposób tworzenia pliku w celu utworzenia części znormalizowanej jest następujący:

1 Utwórz tabelę przy użyciu wartości z norm, które będą zawierać wartości kluczowe i parametry geometryczne. W razie potrzeby dodaj kolumnę z jednostkami i kolumnami parametrów niestandardowych.

2 Przekonwertuj tabelę na format tekstowy (na przykład na CSV). Spacja powinna być używana jako separator, a wartości tekstowe powinny być umieszczane wewnątrz podwójnego cudzysłowu (").

3 Skopiuj i wklej zawartość tego pliku do pliku TXT, a nawet zmień rozszerzenie tego pliku CSV na TXT.

4 Dodaj wszystkie obowiązkowe parametry tworzenia oraz, w razie potrzeby, parametry opcjonalne na początku tego pliku TXT.

5 Plik jest gotowy do użycia.

32.5.6 Tworzenie niestandardowej części z istniejącego pliku TXT

Po utworzeniu pliku TXT musisz wykonać następujące czynności:

1 Na dowolnym rysunku uruchom polecenie -BMSTDCZĘŚĆ i wybierz opcję **utwórz niestandardowy**.

2 W **oknie dialogowym Wybierz plik tabeli konfiguracji** wybierz utworzony plik (lub pliki) TXT.

3 Polecenie utworzy nową część znormalizowaną. Na przykład:
- Otworzy się nowy rysunek z odpowiednimi jednostkami.
- Utworzy komponenty o właściwościach zgodnych z plikiem TXT.
- Zapisze standardową część we właściwym miejscu.
- Utworzy miniatury dla biblioteki.

Przykład możliwego pliku .TXT do utworzenia przykładowego kolanka:

```
; Obowiązkowe parametry tworzenia

NAZWA: "Przykładowe kolanko"
KATEGORIA: "Kolanko"
ŚCIEŻKA: "Orurowanie; Kolana"
STANDARD: "Standard próbki"
OPIS: "Przykładowy opis"

; Opcjonalne parametry tworzenia

WIDOCZNE_PARAMETRY: "Numer części" "Rozmiar" "Średnica zewnętrzna" "Grubość" "Har-
monogram"
DOMYŚLNE_WARTOSŚCI: "1/2" X 0,065\" (SCH 5S)"
LENGTH_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS: "Średnica zewnętrzna" "Grubość"
MATERIAŁ: "Stal"

; Inne możliwe parametry opcjonalne
; CUSTOM_PARAMETERS:
; KEY_PARAMETER:
; UNKNOWN_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS:
; AREA_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS:
; VOLUME_MEASUREMENT_TYPE_PARAMETERS:

; tabela

"Numer części" "Rozmiar" "JEDNOSTKA" "Średnica zewnętrzna" "Grubość" "Harmonogram"
 "B" "DEG"
"1/2\" X 0,065\" (SCH 5)" "1/2\"" "IN" 0,84 0,065 "SCH 5" 0,62 45,0
"1/2\" X 0,065\" (SCH 5S)" "1/2\"" "IN" 0,84 0,065 "SCH 5S" 0,62 45,0
"1/2\" X 0,083\" (SCH 10)" "1/2\"" "IN" 0,84 0,083 "SCH 10" 0,62 45,0
```

32.5.7 Przenoszenie modeli z niestandardowymi częściami znormalizowanymi

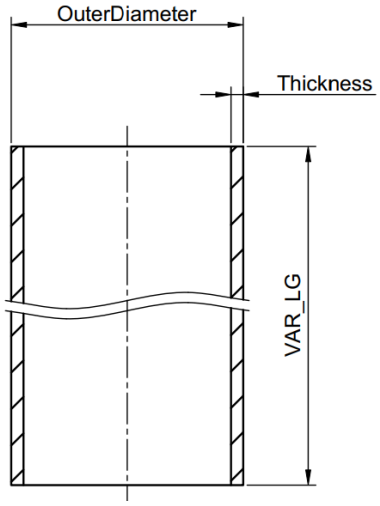
Obecnie dane niestandardowych części znormalizowanych są przechowywane oddzielnie od rysunku, do którego są wstawiane. Aby inny użytkownik mógł pracować z modelami z niestandardowymi częściami, powinien również posiadać odpowiedni plik TXT, z którego zostały one utworzone. Ten użytkownik

powinien wykonać wszystkie kroki z **Tworzenie niestandardowej części znormalizowanej z istniejącego pliku TXT**.

32.5.8 Kategorie artykułów i parametry geometryczne

Rura

```
Kategoria: "Rura"
```


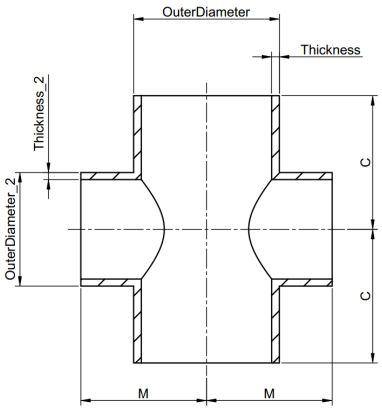
Wszystkie parametry są obowiązkowe:

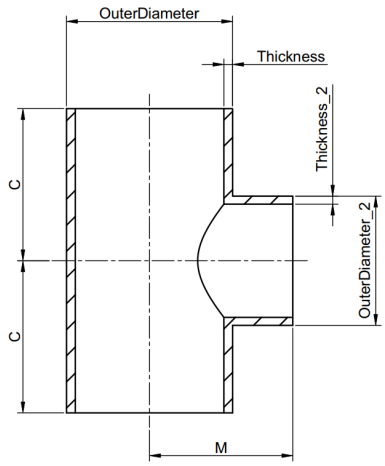
- **OuterDiameter**: Średnica zewn.
- **Grubość**: Grubość.
- **VAR_LG**: Długość początkowa.

Krzyż i trójnik

```
KATEGORIA: "Krzyż"
```

```
KATEGORIA: "Trójnik"
```


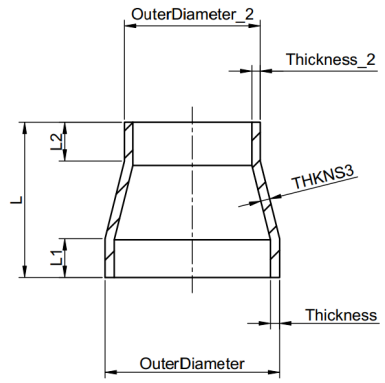
Wszystkie parametry są obowiązkowe:

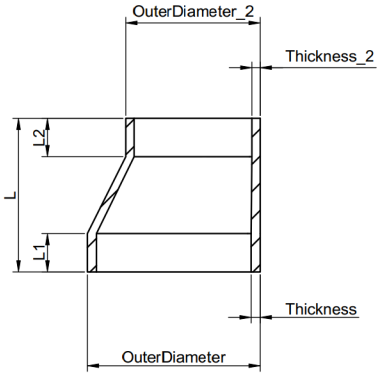
- **OuterDiameter**: Zewnętrzna średnica biegu.
- **OuterDiameter_2**: Zewnętrzna średnica wylotu.
- **C**: Odległość od środka do końca biegu.
- **M**: Odległość od środka do końca wylotu.
- **Grubość**: Grubość biegu.
- **Thickness_2**: Grubość wylotu.

Reduktor i reduktor mimośrodowy

```
KATEGORIA: "Reduktor"
```

```
KATEGORIA: "Reduktor mimośrodowy"
```


Parametry obowiązkowe:

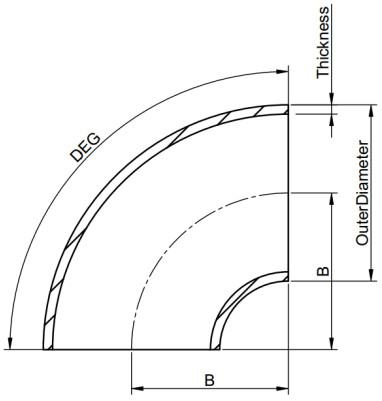
- **OuterDiameter**: Średnica zewnętrzna pierwszego końca.
- **OuterDiameter_2**: Średnica zewnętrzna drugiego końca.
- **Grubość**: Grubość ścianki pierwszego końca.
- **Thickness_2**: Grubość ścianki drugiego końca.
- **L**: Całkowita długość reduktora.

Parametry opcjonalne:

- **THKNS3**: Grubość ścianki części stożkowej, nie dla reduktora mimośrodowego. Wartość domyślna to maksimum Grubości i Grubości_2.
- **L1**: Długość cylindrycznej części pierwszego końca. Wartość domyślna to 0,25 × L.
- **L2**: Długość cylindrycznej części drugiego końca. Wartość domyślna to 0,25 × L.

Łokieć

```
KATEGORIA: "Łokieć"
```

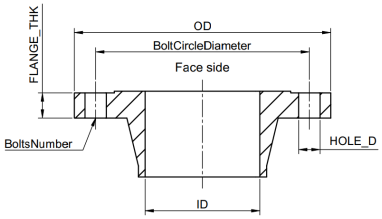

Wszystkie parametry są obowiązkowe:

- **OuterDiameter**: Średnica zewn.
- **Grubość**: Grubość.
- **B**: Odległość od środka do końca.
- **DEG**: Kąt w stopniach.

Wywinięcie

```
KATEGORIA: "Kołnierz"
```


Parametry obowiązkowe:

- **OD**: Średnica zewnętrzna kołnierza.
- **ID**: Średnica wewnętrzna (otworu) kołnierza.

  Uwaga: Jeśli typ kołnierza to BLIND, należy go pominąć lub jego wartość musi wynosić 0.
- **FLANGE_THK**: Grubość kołnierza. Nie obejmuje wysokości twarzy.
- **BoltCircleDiameter**: Średnica okręgu środka otworu.
- **BoltsNumber**: Liczba otworów.
- **HOLE_D**: Średnica otworu.
- **BoltDiameter**: Średnica śruby.
- **OuterDiameter**: Średnica zewnętrzna rury.
- **GasketThickness**: Grubość uszczelki.

  Uwaga: Jeśli typ twarzy jest ASME_RING_JOINT, należy go pominąć.
- **DistanceBetweenFlanges**: Odległość między kołnierzami.

  Uwaga: Jeśli typ twarzy nie jest ASME_RING_JOINT, należy go pominąć.
- **FLANGE_TYPE – typ kołnierza**
  Wartość musi być taka sama dla wszystkich wierszy. Obsługiwane są następujące typy.

  BLIND – bez otworu
  Brak podniesionej części piasty. Brak połączenia rurowego.

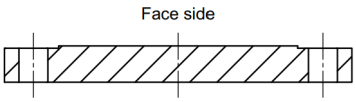
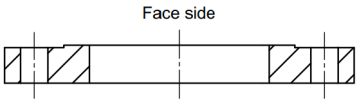
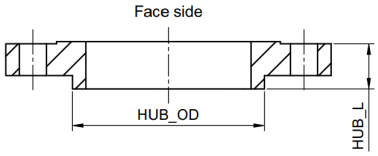

  PLATE – brak podniesionej części piasty
  Rura jest wkładana do otworu.

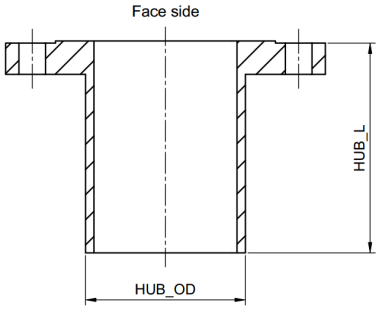

  CYL_RAISE_HUB_PIPE_INS_INTO_BORE – piasta posiada cylindryczną część podniesioną
  Rura jest wkładana do otworu.

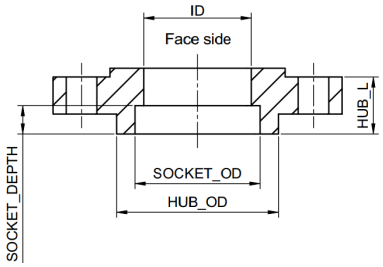
Parametry obowiązkowe: **HUB_OD**, **HUB_L**.

CYL_RAISE_HUB_PIPE_CONN_TO_HUB – piasta posiada cylindryczną część podniesioną
Rura jest podłączona do piasty.

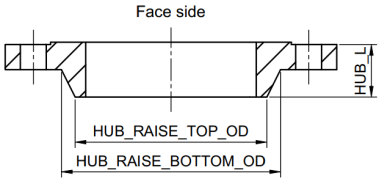
Parametry obowiązkowe: **HUB_OD**, **HUB_L**.

CYL_RAISE_HUB_WITH_SOCKET – piasta posiada cylindryczną część podniesioną z gniazdem
Rura jest wkładana do kielicha.

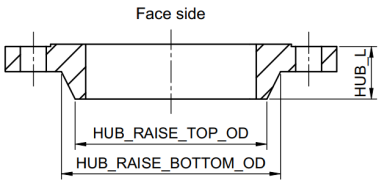
Parametry obowiązkowe: **HUB_OD**, **HUB_L**, **SOCKET_OD**, **SOCKET_DEPTH**.

CON_RAISE_HUB_PIPE_INS_INTO_BORE – piasta posiada stożkową część podniesioną
Rura jest wkładana do otworu.

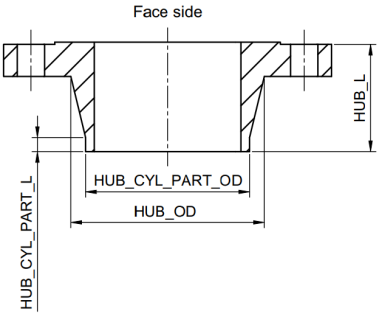
Parametry obowiązkowe: **HUB_RAISE_BOTTOM_OD, HUB_RAISE_TOP_OD, HUB_L.**

CON_RAISE_HUB_PIPE_CONN_TO_HUB – piasta posiada stożkową część podniesioną
Rura jest podłączona do piasty.

Parametry obowiązkowe: **HUB_RAISE_BOTTOM_OD, HUB_RAISE_TOP_OD, HUB_L.**

CON_CYL_RAISE_HUB_PIPE_CONN_TO_HUB – piasta posiada część podniesioną
Składa się z części stożkowej u dołu i części cylindrycznej u góry. Rura jest podłączona do piasty.

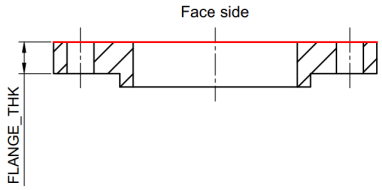

Parametry obowiązkowe: **HUB_OD, HUB_L, HUB_CYL_PART_OD, HUB_CYL_PART_L.**

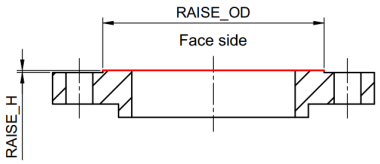
- **FACE_TYPE – typ twarzy**
  Wartość musi być taka sama dla wszystkich wierszy. Obsługiwane są następujące typy.

  Uwaga: Czerwona linia pokazuje ścianę, od której mierzona jest grubość uszczelki (lub odległość między kołnierzami dla ASME_RING_JOINT) wzdłuż osi Z.

  FLAT – płaska twarz

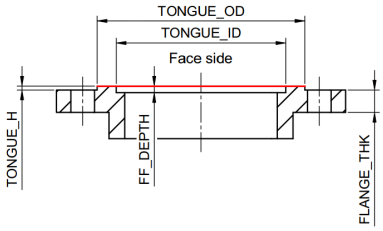

  WYWOŁYWANE

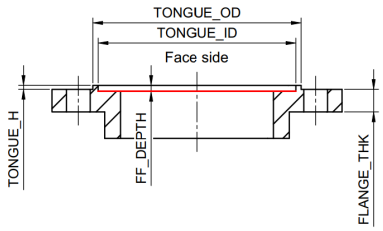
  Parametry obowiązkowe: **RAISE_OD, RAISE_H**.

  JĘZYK

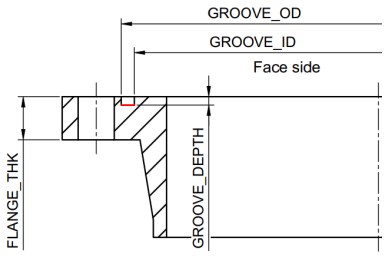
Parametry obowiązkowe: **TONGUE_ID, TONGUE_OD**, **TONGUE_H**, **FF_DEPTH**.

KOBIETA

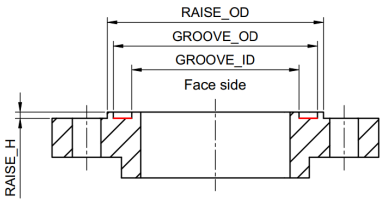
Parametry obowiązkowe: **TONGUE_ID**, **TONGUE_OD**, **TONGUE_H**, **FF_DEPTH**.

FLAT_WITH_GROOVE

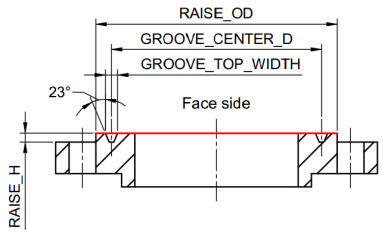
Parametry obowiązkowe: **GROOVE_ID**, **GROOVE_OD**, **GROOVE_DEPTH**.

ROWEK

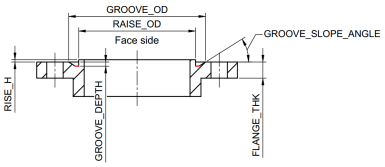
Parametry obowiązkowe: **RAISE_OD**, **RAISE_H**, **GROOVE_ID**, **GROOVE_OD**.

ASME_RING_JOINT

Parametry obowiązkowe: **RAISE_OD**, **RAISE_H**, **GROOVE_CENTER_D**, **GROOVE_TOP_WIDTH**.

DIN_O-RING_GROOVE

Parametry obowiązkowe: **RAISE_OD**, **RAISE_H**, **GROOVE_OD**, **GROOVE_DEPTH**, **GROOVE_SLOPE_ANGLE**.

Parametry opcjonalne:

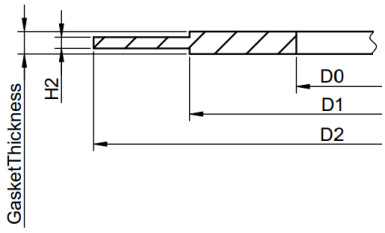
- **Grubość**: Grubość rury.
- **Gap**:
  - Jeśli rura jest wkładana do otworu, jest to odległość wzdłuż osi Z od najwyższego punktu otworu do punktu połączenia rury.
  - Jeśli rura jest wkładana do kielicha, jest to odległość wzdłuż osi Z od dołu kielicha do punktu połączenia rury.
  - ***Uwaga:*** Wartość domyślna to 0. W przypadku innych typów połączeń rurowych należy go pominąć.
- **IS_CUSTOM_PIPE_THK_ALLOWED**:
  - Jeśli wartość jest różna od 0, obsługiwane są niestandardowe wartości **Grubość**.
  - Jeśli wartość wynosi 0, niestandardowe wartości **Grubości** nie są obsługiwane.

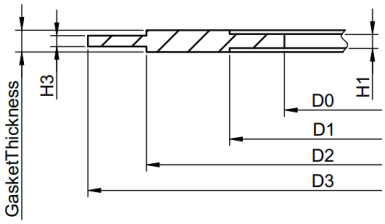
    Uwaga: W tej chwili działa to tylko dla typu kołnierza **CON_RAISE_HUB_PIPE_CONN_TO_HUB**, jeśli parametr **HUB_RAISE_TOP_OD** odpowiada **OuterDiameter**. Domyślną wartością jest 0.

Uszczelka

```
KATEGORIA: "Uszczelka"
```

WIELOPIERŚCIENIOWY

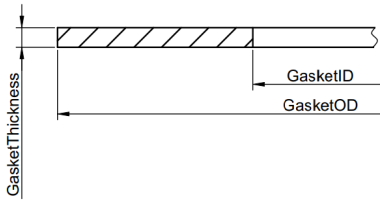

Jest to rodzaj uszczelki składającej się z jednego lub więcej kolejnych pierścieni. Pierścienie mają profil prostokątny. Grubość pierścienia H (i), średnice graniczne D(i-1) i D(i).

Jeśli parametr **GasketThickness** jest ustawiony, będzie on używany dla wszystkich pierścieni, które nie mają ustawionego parametru H.

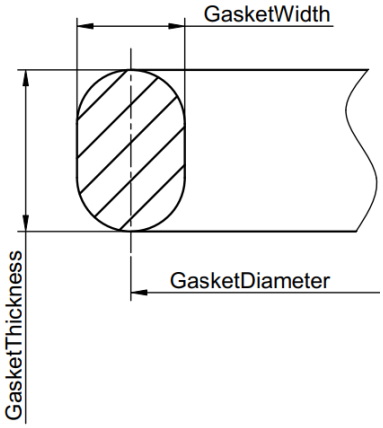
Uwaga: H nie może być większa niż **GasketThickness**.

PŁASKA POWIERZCHNIA

Jest to uszczelka o profilu prostokątnym.
GasketID: Wewnętrzna średnica uszczelki.
GasketOD: Średnica zewnętrzna uszczelki.
GasketThickness: Grubość uszczelki.

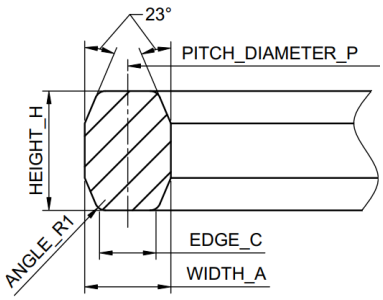
OWAL

Jest to uszczelka o owalnym lub okrągłym profilu.
GasketDiameter: Średnica podziałowa uszczelki.
Szerokość uszczelki: Szerokość uszczelki.
GasketThickness: Grubość uszczelki.

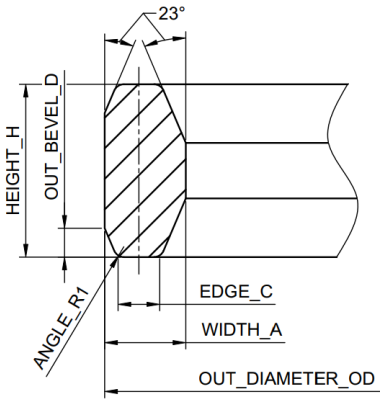
Uwaga: **GasketWidth** może być większa niż **GasketThickness** zgodnie z ASME B16. 20 Z płaszczem lub mniej niż w ASME B16.20 Oval lub równe jak w AS 2129 O-Ring.

OCTAGONAL_R

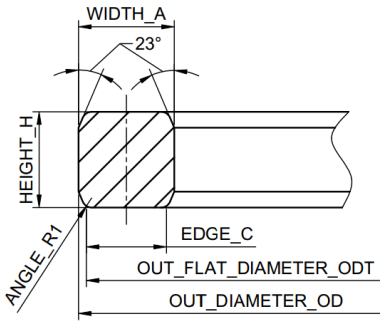
Uszczelka o specjalnym kształcie dla standardu ASME B16.20 Type R.
WIDTH_A: Szerokość uszczelki.
HEIGHT_H: Wysokość uszczelki.
EDGE_C: Szerokość płaskiej powierzchni.
PITCH_DIAMETER_P: Średnia średnica podziałowa uszczelki.
ANGLE_R1: Promień pierścienia.

OCTAGONAL_RX

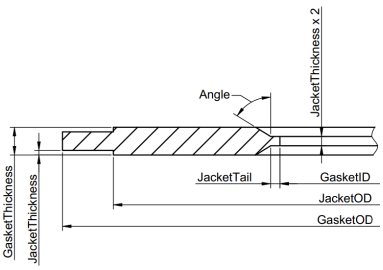
Uszczelka o specjalnym kształcie dla standardu ASME B16.20 Typ RX.
WIDTH_A: Szerokość uszczelki.
EDGE_C: Szerokość płaskiej powierzchni.
OUT_BEVEL_D: Wysokość skosu zewnętrznego.
HEIGHT_H: Wysokość uszczelki.
OUT_DIAMETER_OD: Średnica zewnętrzna uszczelki.
ANGLE_R1: Promień pierścienia.

OCTAGONAL_BX

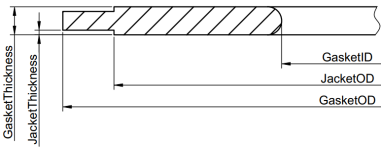
Uszczelka o specjalnym kształcie dla standardu ASME B16.20 Typ BX.
WIDTH_A: Szerokość uszczelki.
EDGE_C: Szerokość płaskiej powierzchni.
HEIGHT_H: Wysokość uszczelki.
OUT_DIAMETER_OD: Średnica zewnętrzna uszczelki.
OUT_FLAT_DIAMETER_ODT: Średnica zewnętrzna płaskiej powierzchni.
ANGLE_R1: Promień pierścienia.

JACKET_A

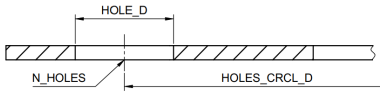
Uszczelka o specjalnym kształcie zgodna z normą DIN EN 1514-3 typ A.
GasketID: Wewnętrzna średnica uszczelki.
JacketOD: Średnica zewnętrzna płaszcza.
GasketOD: Średnica zewnętrzna uszczelki.
GrubośćPodnośnika: Grubość podnośnika.
GasketThickness: Grubość całej uszczelki (rdzeń i 2x podnośnik).
Ogonuszczelki: Długość ogona uszczelki.
Kąt: Kąt nachylenia płaszcza przed ogonem.

JACKET_C

Uszczelka o specjalnym kształcie zgodna z normą DIN EN 1514-3 typ C.
GasketID: Wewnętrzna średnica uszczelki.
JacketOD: Średnica zewnętrzna płaszcza.
GasketOD: Średnica zewnętrzna uszczelki.
GrubośćPodnośnika: Grubość podnośnika.
GasketThickness: Grubość całej uszczelki (rdzeń i 2x podnośnik).

Uwaga: Uszczelka może zawierać otwory na. Aby je dodać, należy określić trzy parametry. Próbkę można zobaczyć w uszczelce ASME B 16.21 FullFace.

N_HOLES: Liczba otworów.

HOLE_D: Średnica otworu.

HOLES_CRCL_D: Średnica okręgu, na którym znajdują się otwory.

32.6 Właściwości masy w Złożeniach

32.6.1 Przegląd

Użyj polecenia BMPARAMFIZ.

Zespół może składać się z wielu części wykonanych z różnych materiałów. Aby poprawnie obliczyć masę, środek ciężkości (centroid) i bezwładność takich zespołów, BricsCAD obsługuje indywidualne gęstości dla komponentów.

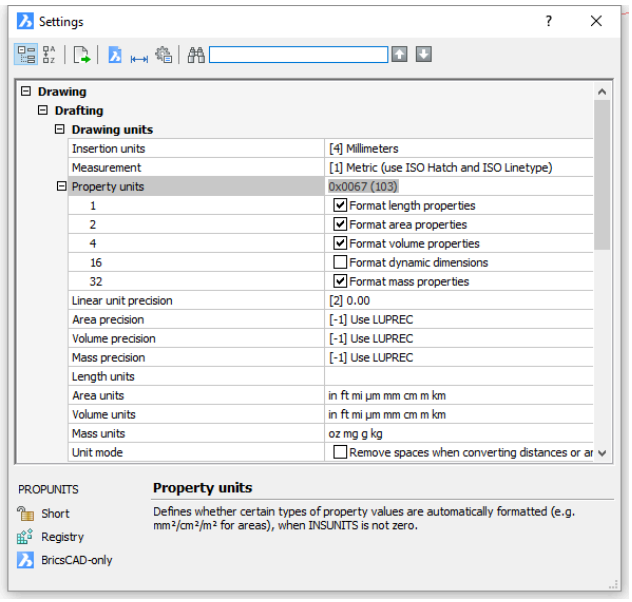
Materiał fizyczny dla komponentu mechanicznego jest zdefiniowany we właściwościach **Materiału w Przeglądarce Mechanicznej.**

Domyślnie komponent dziedziczy gęstość złożenia, do którego został wstawiony, lub z którego został utworzony.

32.6.2 Ustaw jednostki masy

1 Otwórz okno dialogowe *Ustawienia* .

2 Rozwiń ustawienia **Właściwości jednostek** w **Rysunek / Rysowanie/ Jednostki rysunku**.

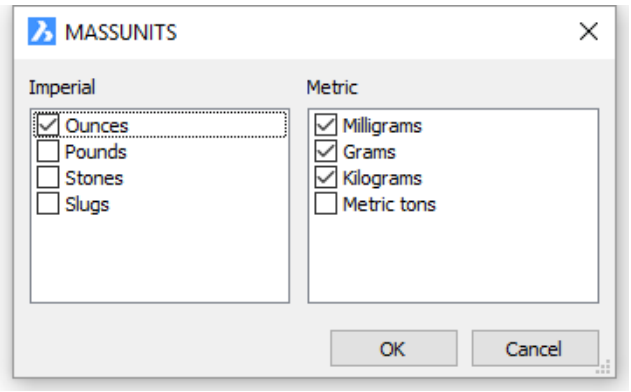

3 Zaznacz pole wyboru **Formatuj właściwości masy**, aby włączyć formatowanie wartości masy za pomocą odpowiednich jednostek.

4 Wybierz pole **Jednostki masy**.

5 Kliknij przycisk **Przeglądaj** ( ).

6 Określ żądane jednostki masy w oknie dialogowym *JEDNOSTKI MASY*.

Uwaga: Ustawienie **Jednostki masy** ma wpływ tylko na wartości masy. Inne właściwości masy, takie jak gęstość lub momenty bezwładności, zostaną sformatowane w jednostkach SI dla układu metrycznego oraz w jednostkach imperialnych w przypadku systemu imperialnego, niezależnie od wartości ustawienia **Jednostki masy**.

7 Określ żądaną dokładność w polu **Precyzja masy**.

8 Zamknij okno dialogowe *Ustawienia*.

32.6.3 Oblicz właściwości masy

Użyj polecenia BMPARAMFIZ.

Można obliczyć właściwości masy dla całego modelu lub dla wybranych brył 3D i / lub elementów składowych. Na pasku poleceń podawane są wartości masy, objętości, środka ciężkości, momentów bezwładności, iloczynów bezwładności, promieni bezwładności, momentów głównych i kierunków XYZ względem środka ciężkości.

Opcjonalnie można wyrównać układ współrzędnych użytkownika z osiami bezwładności. W rezultacie, środka masy lub środka masy składników leży u podstaw LUW, która może mieć przydatna w celu zbadania zachowania się produktu pod wpływem siły grawitacji.

32.7 Części standardowe

32.7.1 Przegląd

Użyj polecenia BIBLIOTEKAOTWÓRZ.

BricsCAD zawiera bibliotekę ponad 1000 standardowych części mechanicznych dostępnych w ponad 170 000 różnych rozmiarach. Są one dostępne w panelu **Biblioteka** i mogą być przeciągane i upuszczane z biblioteki do złożenia. Parametry można dostosować w panelu **Właściwości**, który tymczasowo wyświetla parametry wstawianego bloku mechanicznego. Po wstawieniu parametry można edytować w **Przeglądarce Mechanicznej** i panelu **właściwości**.

W obszarze roboczym **Mechaniczny** panel **Biblioteki** zawiera wszystkie kategorie, w tym:

- Części standardowe
- Otwory
- Arkusz Blachy

- Narzędzia

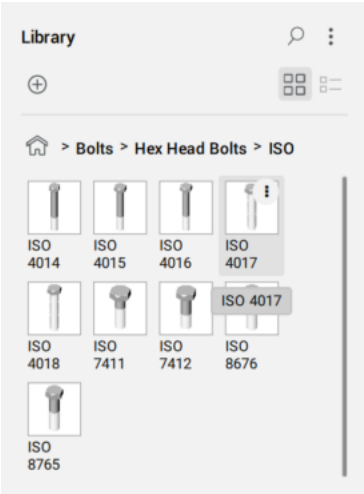
32.7.2 Części standardowe

Kategoria **Części standardowe** zawiera bloki mechaniczne pogrupowane w 4 podkategorie:

- **Łączniki**, takie jak śruby, nakrętki i podkładki.
- **Części maszyn**, takie jak łożyska i koła łańcuchowe.
- **Rurociągi**, takie jak rury, kolanka i kołnierze.
- **Kształty konstrukcyjne**, takie jak belki, ceowniki i pręty.

Zawartość każdej podkategorii jest uporządkowana według typu, podtypu i standardów.

Przykład: Części standardowe / Elementy złączne / Śruby / Śruby z łbem sześciokątnym / ISO / ISO 4017.

Uwaga: Istnieją 2 konkretne ustawienia, które można skonfigurować dla części standardowych w oknie dialogowym **Ustawienia**:

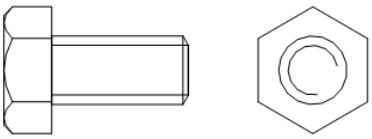
- **Reprezentacja gwintu (THREADDISPLAY)** jest używana do reprezentowania (lub nie reprezentowania) gwintu 3D dla śrub i nakrętek. Ustawienie to pozwala zmniejszyć zużycie pamięci i zwiększyć wydajność w przypadku dużych złożeń
- **Maksymalna liczba zębów koła łańcuchowego (GEARTEETHNUMBER)** służy do ograniczenia liczby zębów kół łańcuchowych (dostępnych w sekcji Części standardowe / SPROCKET). To ustawienie pozwala zmniejszyć zużycie pamięci i zwiększyć wydajność.

Domyślnie THREADDISPLAY jest ustawiony na **WYŁ**, a GEARTEETHNUMBER na **1**, aby zoptymalizować wydajność modelu. Po zmianie ustawienia mają zastosowanie do wszystkich nowych dokumentów.

Standardowa reprezentacja gwintu w widokach rysunkowych

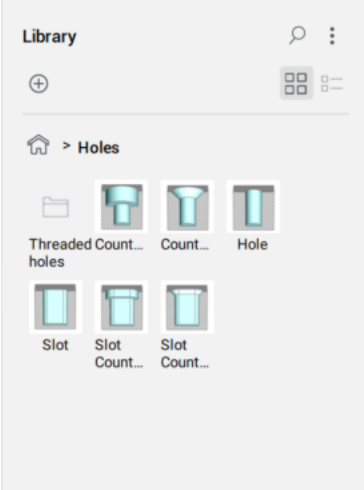
Widoki rysunkowe zespołów, wygenerowane za pomocą polecenia WIDOKPODST, zawierają adnotacje gwintów dla standardowych części w postaci cienkich linii dla widoków bocznych oraz w postaci cienkiego łuku o kącie 270 stopni dla widoków z góry/dołu.

Przykład:

32.7.3 Otwory

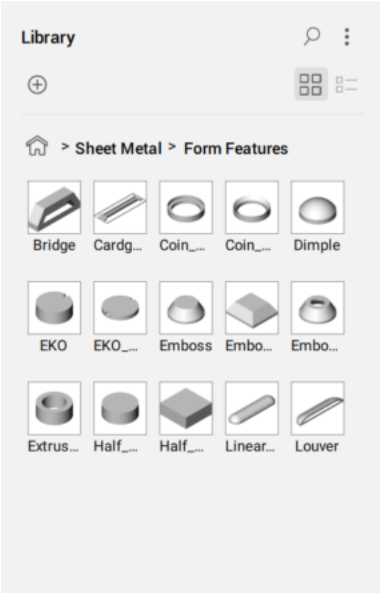
Kategoria **Otwory** zawiera parametryczną bibliotekę standardowych otworów, takich jak szczeliny, pogłębienia i pogłębiacze.

Istnieje również podkategoria **Otwory gwintowane**, reprezentowana w widokach rysunku.

32.7.4 Cecha Formy Arkusza Blachy

Kategoria **Arkusz Blachy** zawiera parametryczną bibliotekę cech kształtu blachy, takich jak mostki i wytłoczenia.

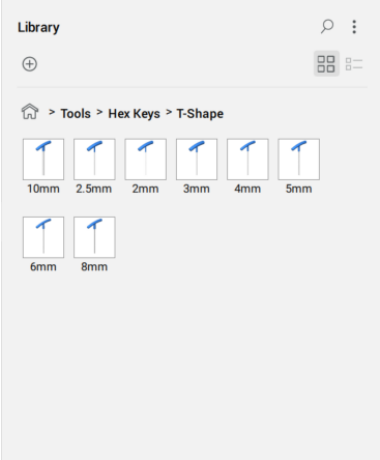

32.7.5 Narzędzia

Kategoria **Narzędzia** zawiera narzędzia pogrupowane w 4 podkategorie:

- **Klucz sześciokątny**, taki jak klucz sześciokątny L-Shape i T-Shape
- **Klucze Dynamometryczne**
- **Klucze płaskie**, takie jak klucze kombinowane i zapadkowe
- **Śrubokręt**

Przykład: Narzędzia / Klucze sześciokątne / T-Kształt

32.7.6 Umieść standardową część w bieżącym rysunku

1 Wybierz kategorię.

2 Wybierz standard.

3 Wybierz typ.

4 Kliknij żądaną część standardową.

5 Edytuj parametry w panelu **Właściwości**.

6 Kliknij w obszarze rysowania, aby wstawić wybraną część jako blok mechaniczny.

Ponieważ większość standardowych części to bloki mechaniczne, można je edytować za pomocą polecenia BEDYCJA. Dodatkowo możliwe jest przypisanie standardu, kategorii, typu i opisu dla niestandardowej części standardowej oraz zastąpienie tych właściwości dla części dostarczonych z BricsCAD.

W tabelach BOM standardowe części o tej samej nazwie i parametrach będą traktowane jako równe.

32.7.7 Utwórz własną część standardową

Polecenie CREATELIBRARYBLOCK służy do tworzenia własnych standardowych części i dodawania ich do panelu **Biblioteki**.

32.7.8 Sterowanie wyświetlaniem gwintowania

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 Przejdź do zmiennej **Reprezentacja gwintowania** (THREADDISPLAY).

3 Włącz ustawienie.

4 W razie potrzeby zaktualizuj dokument, aby wątki pojawiały się na istniejących częściach:

5
- Tymczasowo ustaw **tryb aktualizacji komponentów zespołu (BMUPDATEMODE)** na **[1] Aktualizuj wszystkie komponenty**.
- Użyj polecenia BMAKTUALIZUJ, aby zaktualizować dokument.
- Jeśli ma to zastosowanie, ustaw **tryb aktualizacji komponentów zespołu (BMUPDATEMODE)** na poprzednią wartość.

32.7.9 Kontrola liczby zębów koła łańcuchowego

1 Otwórz okno dialogowe **Ustawienia** .

2 Przejdź do zmiennej **Maksymalna liczba zębów koła łańcuchowego** (GEARTEETHNUMBER).

3 Ustaw wartość wystarczającą dla używanych kół zębatych (zalecane 500).

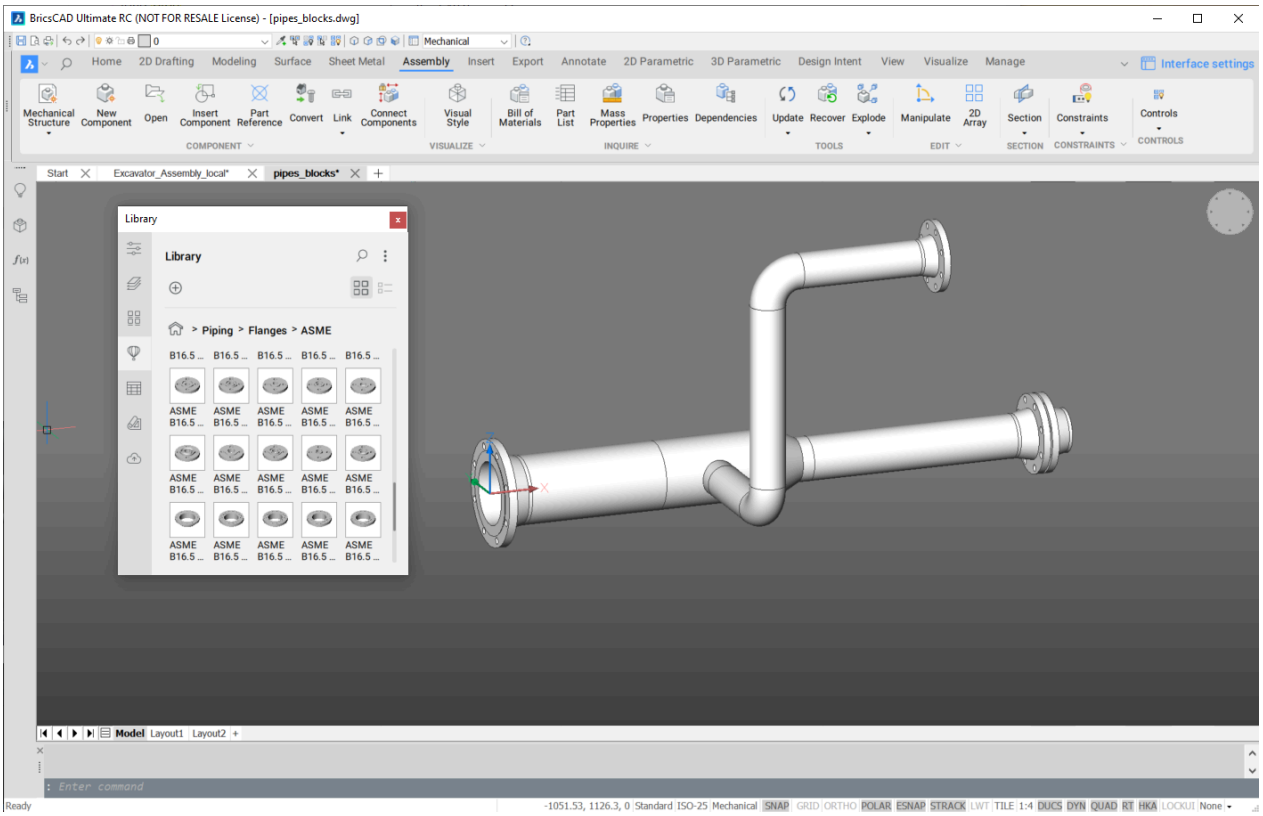
4 ***Uwaga:*** Większe wartości spowalniają aktualizację standardowych zębatek. Jeśli wartość jest mniejsza niż wymagana liczba, wyświetlana jest tylko ta liczba zębów koła zębatego.

5 W razie potrzeby zaktualizuj dokument, aby zęby koła zębatego pojawiły się na istniejących częściach:

6
- Tymczasowo ustaw **tryb aktualizacji komponentów złożenia (BMUPDATEMODE)** na **[1] Aktualizuj wszystkie komponenty**.
- Użyj polecenia BMAKTUALIZUJ, aby zaktualizować dokument.
- Jeśli ma to zastosowanie, ustaw **tryb aktualizacji komponentów zespołu (BMUPDATEMODE)** na poprzednią wartość.

32.8 Rurociągi w projektowaniu złożeń

32.8.1 Przegląd

Bezszwowe i spawane rury, kolanka, trójniki, krzyżaki, reduktory i kołnierze są szeroko stosowane w przemyśle maszynowym, motoryzacyjnym i lotniczym. Występują również w przemyśle naftowo-gazowym, chemicznym i wodociągowym. BricsCAD posiada bibliotekę parametrycznych części rurociągów zgodnych z różnymi normami, takimi jak ASME, DIN i ISO. Te standardowe części są parametryczne. Możesz łatwo dostosować ich parametry, powiązać je z różnymi parametrami globalnymi i użyć ograniczeń 3D, aby prawidłowo połączyć części. BricsCAD umożliwia usprawnienie tych rutynowych operacji przy użyciu **trybu inteligentnego** polecenia BMWSTAW i dedykowanego polecenia BMPOŁĄCZ.

32.8.2 Umieść części rurociągu w złożeniu

Przeciągnij i upuść dowolną znormalizowaną część rurociągów z panelu **Biblioteka** do zespołu.

Domyślnie wszystkie części z kategorii Rury są wstawiane w trybie inteligentnym, co oznacza, że jeśli najedziesz kursorem na wcześniej wstawioną część rurową, BricsCAD:

- Kopiuje wyrażenia parametrów tej części do odpowiednich parametrów wstawianej części.
- Dodaje zestaw wiązań 3D w celu połączenia części.

Uwaga: Naciśnij klawisz **Ctrl**, aby przełączyć między trybem inteligentnym i zwykłym, w którym wiązania 3D z innymi częściami nie są generowane.

32.8.3 Ręczne tworzenie wiązań 3D między standardowymi częściami orurowania

Standardowe części rurociągów mają zestaw elementów szkieletu (punktów i linii) na warstwie STD_PARTS_PIPING_CONNECTION, która jest domyślnie wyłączona.

Ograniczanie dopasowania

Aby powiązać kształtkę (kolanko, reduktor, kołnierz, ...) z inną kształtką lub rurą, utwórz 2 zbieżne wiązania 3D między nimi:

- 2 punkty armatury, które powinny się pokrywać
- 2 linie złączek, które powinny być współliniowe.

Wiązanie rury

Powiązanie rur jest bardziej złożone, ponieważ rura może mieć dowolną długość. Jeśli rura jest już powiązana ze złączką z jednej strony za pomocą 2 współbieżnych wiązań 3D, wówczas wiązanie z drugiej strony musi być inne.

Musisz określić nazwę.

- Wiązanie zgodności 3D między linią, która reprezentuje oś rury, a odpowiadającą jej linią drugiej złączki,
- Oparte na geometrii wiązanie odległości 3D między płaską powierzchnią rury po przeciwnej (już związanej) stronie a odpowiednim punktem łącznika, który jest łączony.

Następnie należy wpisać nazwę ograniczenia odległości w polu wyrażenia dla parametru Długość rury. Ponieważ więzy oparte na geometrii umożliwiają sterowanie określonym wymiarem, rura zawsze będzie miała prawidłową długość, a taka parametryzacja nie ograniczy dalszej edycji złożenia przy użyciu bezpośredniej manipulacji dodatkowymi wiązaniami wymiarowymi niezwiązanymi z geometrią.

32.8.4 Automatyczne łączenie części rurowych

Zestaw wiązań jest tworzony automatycznie przy użyciu trybu inteligentnego polecenia BMWSTAW lub dedykowanego polecenia BMPOŁĄCZ w celu połączenia 2 standardowych części.

32.8.5 Tworzenie zestawienia materiałów dla złożenia rurowego

W zestawieniu komponentów możesz chcieć, aby wszystkie rury tego samego typu i rozmiaru (numer części), ale o różnych długościach, były wymienione jako ta sama część

Użyj funkcji agregującej w Menadżerze BOM, aby połączyć wszystkie takie części w jednym wierszu z ich całkowitą długością.

32.9 Szyki bloków mechanicznych

32.9.1 Przegląd

Użyj poleceń SZYK, SZYKPROSTOKĄTNY, SZYKBIEGUNOWY, SZYKPOŚCIEŻCE oraz BMWSTAW.

BricsCAD umożliwia wielokrotne wstawianie tych samych podmiotów w regularny sposób. Wszystkie wkładki mogą być rozmieszczone równomiernie (w tej samej odległości) wzdłuż linii, okręgu lub dowolnej krzywej. Obsługiwane są również wzory wyższego rzędu (na przykład: prostokątne lub cylindryczne).
Jest to możliwe dzięki wykorzystaniu technologii szyków asocjacyjnych : prostokątnej, biegunowej i ścieżkowej.

Szyki asocjacyjne są trwałymi elementami, które można edytować (ręcznie lub automatycznie) w dowolnym momencie po utworzeniu, aby zmienić liczbę elementów lub odległość między nimi. Wszystkie szyki w modelu są wyświetlane w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**, gdzie można je edytować.

Wszystkie elementy mogą być ułożone w szyku, w tym bloki mechaniczne, podzespoły, części standardowe i otwory.

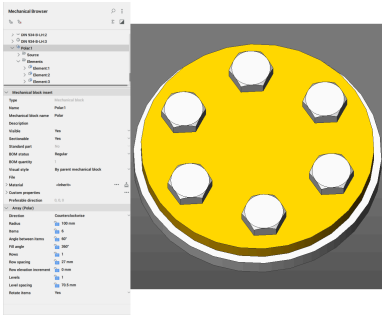
32.9.2 Utwórz szyk komponentów

Użyj jednego z narzędzi szyku **Strona główna** > **Modyfikuj** na wstążce, w obszarze roboczym **Mechanical**:

- **Szyk prostokątny**
- **Szyk biegunowy**
- **Szyk po ścieżce**

Innym sposobem na utworzenie tablicy komponentów jest użycie polecenia INSERT z zaznaczoną opcją **Określ Na Ekranie** dla **Punkt Wstawienia**, a następnie wybranie opcji **Wiele** > **Szyk** w wierszu poleceń.

32.9.3 Szyki komponentów w Przeglądarce Mechanicznej

Szyki bloków mechanicznych są reprezentowane jako specjalne węzły w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**. Ich nazwy pochodzą od typu szyku **(Prostokątkny**, **Biegunowy** lub **Po ścieżce**), po którym następuje średnik i indeks tablicy (na przykład Prostokątkny:1, Biegunowy:2, Po ścieżce:3). Węzły te mają takie same właściwości jak zwykłe szyki asocjacyjne. Właściwości mogą być używane do zmiany liczby elementów w szyku, odległości/kątów między nimi i innych parametrów szyku. Do każdej właściwości można również przypisać trwałe wyrażenie. Będzie on używany do automatycznego ponownego obliczania wartości właściwości po zmianie jej parametrów jazdy.

Każdy węzeł tablicy ma 2 węzły podrzędne, **Źródło** i **Elementy**:

- Pod węzłem **Źródło** można znaleźć wstawiony komponent i jego parametry.
- Węzeł **Elementy** można rozwinąć do listy elementów szyku, z możliwością ukrycia lub zmiany stylu wizualnego określonego elementu wewnątrz szyku.

32.9.4 Szyki komponentów i Zestawienie Materiałów

Szyki bloków mechanicznych są przezroczyste dla struktury produktu. Bloki mechaniczne wewnątrz szyku są uważane za wstawione bezpośrednio do tego samego złożenia. Tak więc, w BOM najwyższego

poziomu, bloki mechaniczne wstawione do tablic najwyższego poziomu są wymienione jako bloki mechaniczne najwyższego poziomu.

Kolumna **Ilość** w BOM jest wypełniona całkowitą liczbą wkładek tego samego bloku mechanicznego, w tym bloków mechanicznych wewnątrz szyku.

32.9.5 Szyki komponentów parametrycznych, bloków parametrycznych, zewnętrznych odniesień parametrycznych, części znormalizowanych i otworów

Aby zapewnić dostępność parametrów bloków wewnątrz szyku, parametry muszą zostać połączone (za pomocą opcji menu kontekstowego **Powiąż z parametrem**) przed utworzeniem szyku. Po utworzeniu tablicy parametry będą dostępne do edycji w panelu **Menedżera parametrów**.

Link do parametru jest usuwany, ale można go ponownie przywrócić dla parametrów bloków szyku za pomocą tego samego elementu menu kontekstowego **Powiąż z parametrem**. Technicznie rzecz biorąc, parametry są powiązane ze źródłowym elementem szyku. Gdy ten element źródłowy jest edytowany parametrycznie, wszystkie inne elementy szyku są zmieniane po nim.

Standardowe części i otwory są parametrycznymi blokami mechanicznymi i można edytować ich parametry wewnątrz szyków. Można łatwo utworzyć część z wieloma otworami i parametrycznie kontrolować liczbę, położenie i rozmiar otworów, a także wstawić parametryczną śrubę. Technologia ta umożliwia tworzenie parametrycznych zespołów kołnierzy z wieloma konfiguracjami.

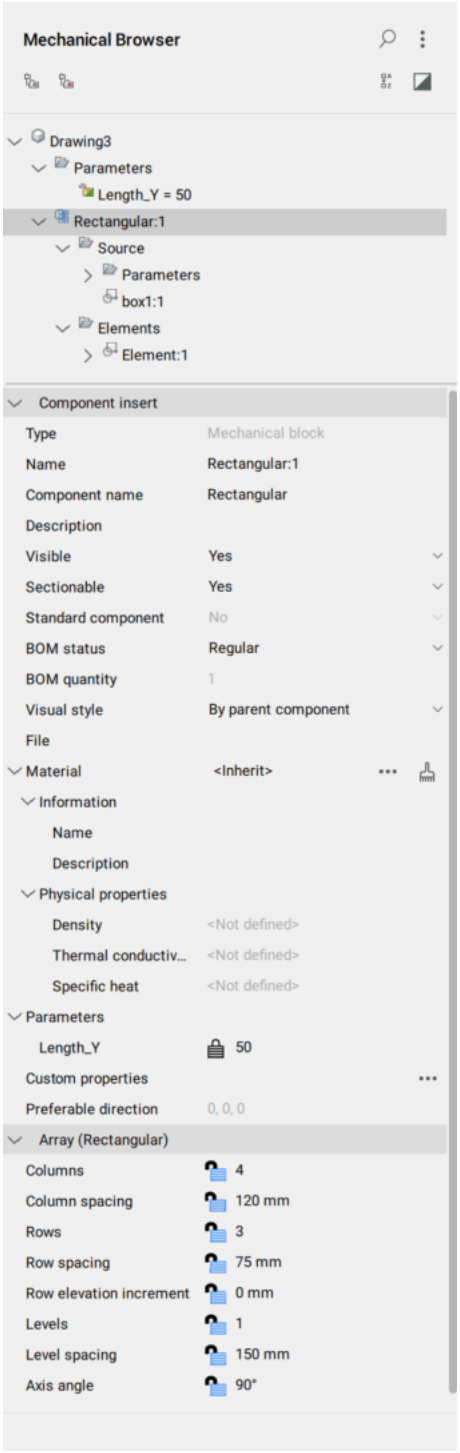
32.10 Właściwości Szyku

32.10.1 Przegląd

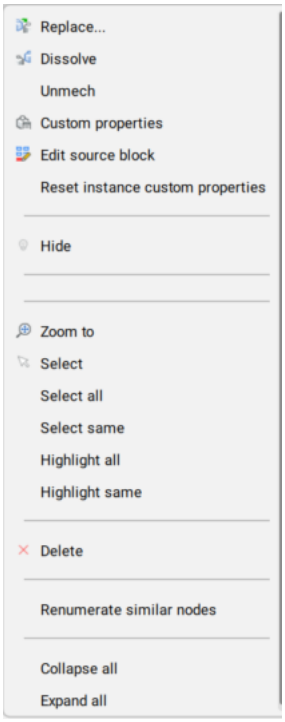
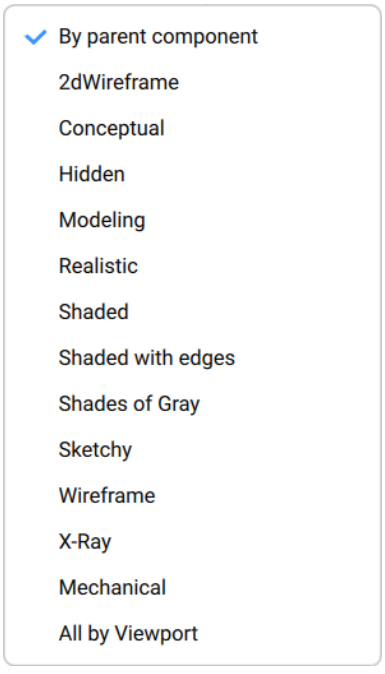
Szyk komponentów jest szykiem asocjacyjnym utworzonym z komponentu parametrycznego. Szyki komponentów mają specjalną reprezentację w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Tablica komponentów ma 2 główne podwęzły:

- **Źródło**: węzeł zawierający obiekt źródłowy i jego parametry. Obiekt źródłowy może być przedstawiony jako komponent lub podzespół o określonych właściwościach.
- **Elementy**: węzeł zawierający wszystkie instancje obiektu źródłowego.

Menu kontekstowe szyku komponentów jest wyświetlane po kliknięciu prawym przyciskiem myszy węzła szyku, podczas gdy właściwości szyku są wyświetlane automatycznie po wybraniu szyku w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Menu kontekstowe	Opis
Menu kontekstowe szyku komponentów	Kliknij prawym przyciskiem myszy szyk: • **Zastąp...**: zastępuje wstawkę komponentu (patrz polecenie BMZAMIEŃ). • **Rozwiąż**: rozpuszcza szyk utworzony w bieżącym rysunku (patrz polecenie BMROZWIĄŻ). • **Niemech**: usuwa całą strukturę mechaniczną (patrz polecenie BMNIEMECH). • **Właściwości niestandardowe**: otwiera okno dialogowe **Właściwości Mechaniczne**. • **Edytuj blok źródłowy**: umożliwia edycję obiektu źródłowego. • **Resetuj niestandardowe właściwości obiektu**: resetuje niestandardowe właściwości obiektu do wartości domyślnych odziedziczonych z odpowiedniego bloku. • **Ukryj** / **Pokaż** : ukrywa lub pokazuje wybrany szyk. • **Styl wizualny**: wyświetla menu **stylu wizualnego**. Dostępne są style wizualne zapisane w bieżącym rysunku.

32.11 Reprezentacje

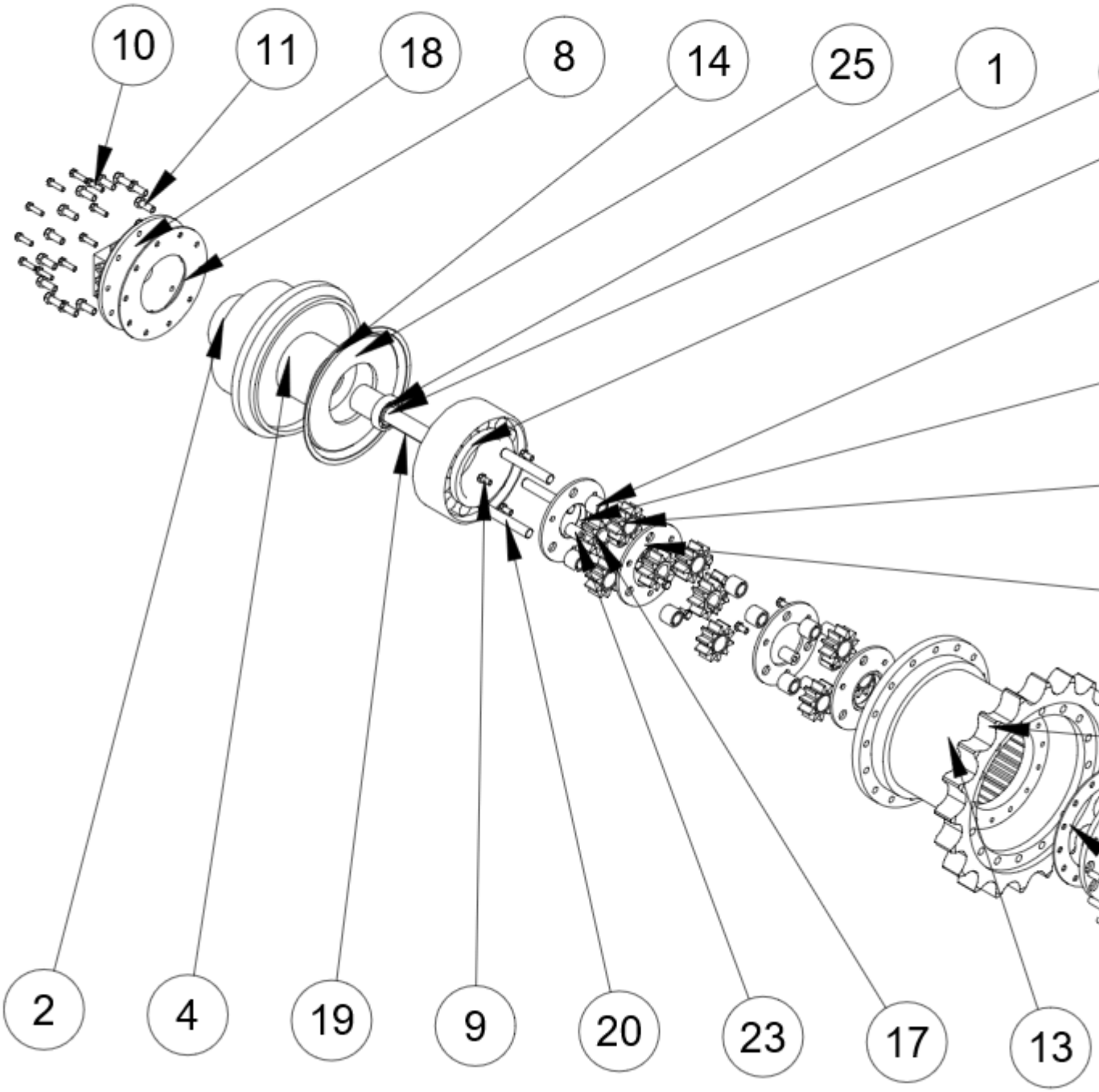
32.11.1 Przegląd

Użyj poleceń BMROZBIJ, BMPRZESUŃEKSPLODOWANE, BMLINIEŚLEDZENIA i WIDOKPODST.

Reprezentacje rozstrzelone (utworzone za pomocą polecenia BMEXPLODE) i sekwencyjne (utworzone za pomocą polecenia BMSEKWENCJA) tworzą asocjacyjne reprezentacje złożeń i nie modyfikują samego złożenia. Reprezentacje są przechowywane w dedykowanych blokach, które można edytować i wstawiać zgodnie z własnymi potrzebami. Z reprezentacji można również generować widoki rysunków.

Reprezentacje są asocjacyjne. Każda część w reprezentacji jest połączona z odpowiadającą jej częścią w zespole. Użyj polecenia BMBALONY, aby zaktualizować rozwinięte reprezentacje do bieżącego stanu zespołu, a także umieścić adnotacje w dymkach na odpowiednich widokach rysunku.

Przykład Rozstrzelonej Reprezentacji

32.11.2 Poziomy Rozwiniętej Reprezentacji

Reprezentacje zawierają odniesienia do komponentów.

Obsługiwane są 2 poziomy reprezentacji: Góra i Dół.

- **Górny poziom**:

  Reprezentacja zawiera odniesienia tylko do komponentów najwyższego poziomu. Komponenty najwyższego poziomu to komponenty wstawiane bezpośrednio do głównego zespołu. Komponent najwyższego poziomu w reprezentacji nie jest dalej eksplodowany - wszystkie jego części i podzespoły pozostają zmontowane. Reprezentacja najwyższego poziomu pozwala zobaczyć podstawowy skład zespołu.

- **Dolny poziom**:

  Reprezentacja zawiera odniesienia tylko do komponentów najniższego poziomu. Komponenty najniższego poziomu to części końcowe, które nie zawierają innych części lub podzespołów. Reprezentacje na najniższym poziomie pozwalają zobaczyć wszystkie części w izolacji.

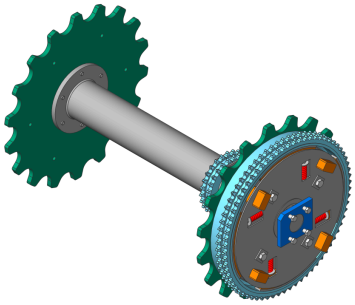
Uwaga: Jeśli wybrano **Dolny poziom** i istnieją komponenty średniego poziomu zawierające nie tylko wstawienia komponentów, ale także inne elementy, elementy te zostaną utracone w reprezentacji, ponieważ nie jest możliwe prawidłowe odniesienie do nich. Elementy te muszą najpierw zostać przekonwertowane na odpowiadające im komponenty najniższego poziomu.

32.11.3 Algorytmy

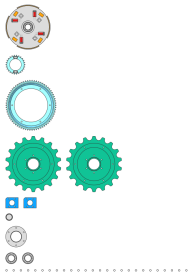
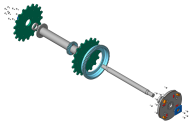
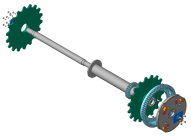
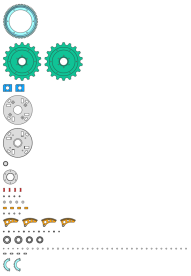
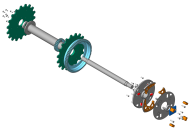
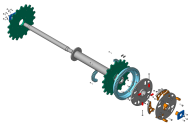
BricsCAD udostępnia 3 algorytmy do automatycznego tworzenia reprezentacji oraz algorytm ręczny.

Algorytm	Opis
Tabela według typu	Tworzy reprezentację rozstrzeloną podobną do tabeli, w której komponenty tego samego typu są zgrupowane w wierszach.
Liniowy	Wyszukuje sekwencję demontażu komponentów w danym kierunku i porządkuje komponenty. ***Uwaga:*** Uwzględnia to możliwe fizyczne kolizje między komponentami. Komponenty mogą być przenoszone przez algorytm tylko wtedy, gdy nie ma innych komponentów (jeszcze nie przeniesionych), które je blokują.
Automatycznie	Wyszukuje sekwencję demontażu komponentów w odniesieniu do hierarchii zespołu. ***Uwaga:*** Uwzględnia to wszystkie możliwe kolizje fizyczne. Dla każdej części lub podzespołu kierunek ruchu jest identyfikowany automatycznie.
Ręcznie	Tworzy dokładną kopię złożenia gotową do niestandardowej edycji. W tym trybie można utworzyć niestandardową reprezentację bez zmiany głównego złożenia.

Przykład: Zespół głównego wału napędowego

Przykład: zespół głównego wału napędowego

	Tabela według typu	Liniowy	Automatycznie
Górny poziom			
Dolny poziom			

32.11.4 Kroki i animacje

Reprezentacje mogą zawierać jeden lub kilka kroków, które opisują konkretną sekwencję montażu lub demontażu. Każdy krok odpowiada zestawowi komponentów, które muszą zostać przeniesione na tym konkretnym etapie w celu złożenia lub demontażu głównego zespołu. Wszystkie algorytmy reprezentacji automatycznie tworzą wszystkie wymagane kroki. Możesz także usuwać, scalać, dzielić, przenosić lub dodawać dodatkowe kroki.

Każdy krok ma unikalną nazwę, której można użyć do opisania kroku.

Możliwe jest animowanie konkretnego kroku, jak również całej sekwencji kroków, zarówno w kierunku bezpośrednim, jak i odwrotnym (w celu uzyskania animacji demontażu i montażu). Aby animacja działała poprawnie, w reprezentacji musi być obecny początkowy krok, który definiuje początkowy stan złożenia. Użyj właściwości **Automatycznego ukrywania** reprezentacji, aby automatycznie ukryć komponenty, które nie są ważne dla danego kroku podczas animacji.

32.11.5 Edycja reprezentacji

Każda reprezentacja jest przechowywana jako blok. Umożliwia to edycję reprezentacji za pomocą edytora bloków.

Ważne: Nie używaj polecenia ODNEDYCJA do edycji reprezentacji. To polecenie jest niekompatybilne z krokami reprezentacji eksplodowanej.

Aby otworzyć reprezentację do edycji:

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy wymaganą reprezentację w **Przeglądarce Mechanicznej**.

2 Wybierz **Edytuj** z menu kontekstowego.

Edytor bloków otworzy się automatycznie.

Uwaga: Reprezentację można otworzyć do edycji, klikając ją dwukrotnie.

Wskazówka: Alternatywnie można otworzyć reprezentację do edycji na końcu polecenia BMROZBIJ.

Gdy reprezentacja jest otwarta do edycji, można zmienić stan kroku na bieżący krok, klikając go dwukrotnie.

Uwaga: Jeśli zmienisz bieżący krok, odrzucisz wszystkie niezapisane modyfikacje, a także wszelkie operacje na krokach. Upewnij się, że wszystkie modyfikacje zostały zapisane przed zmianą bieżącego kroku lub wykonaniem jakiejkolwiek innej operacji.

Użyj poleceń MBPRZESUŃ, PRZESUŃ, MBOBRÓĆ i BMPRZESUŃEKSPLODOWANE, aby przesunąć komponenty wewnątrz reprezentacji do wymaganych pozycji. Polecenie BMPRZESUŃEKSPLODOWANE automatycznie dodaje wszystkie niezbędne kroki po bieżącym kroku. W przypadku innych operacji należy zapisać bieżący krok po zakończeniu edycji. Zapisywana jest tylko różnica między bieżącym i poprzednim krokiem.

Możliwa jest również zmiana reprezentacji poprzez wykonywanie operacji na krokach.

Przykład: jeśli usuniesz krok, wszystkie komponenty przeniesione w tym kroku zostaną przywrócone do odpowiednich pozycji przed tym krokiem.

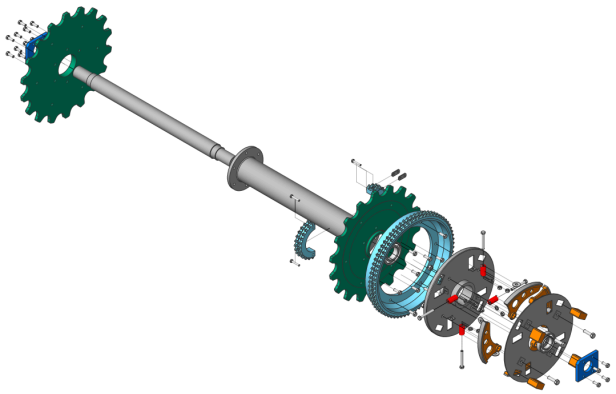
Możliwe jest również powiązanie adnotacji tekstowych (polecenie MTEKST) i dowolnych elementów innych niż części zespołu z wybranym krokiem. Te adnotacje i encje będą widoczne tylko w wybranych krokach i będą ukryte, gdy inne kroki będą aktywne; jednak ich pozycje nie są przechowywane w krokach.

Po zakończeniu edycji zapisz bieżący krok (opcja **Zapisz bieżący stan**). Jeśli nie, zmiany zostaną odrzucone.

32.11.6 Linie naprowadzające

Linie śledzenia pomagają wyjaśnić relacje między częściami. Jest to polilinia 3D, która reprezentuje trajektorię i wyświetla ruch części podczas procesu demontażu.

Przykład linii końcowych

Użyj polecenia BMLINIEŚLEDZENIA, aby dodać końcowe linie do reprezentacji, która jest otwarta do edycji. Narzędzie to tworzy wszystkie linie końcowe. W tym celu wykorzystywane są informacje z kroków widoku rozłożonego.

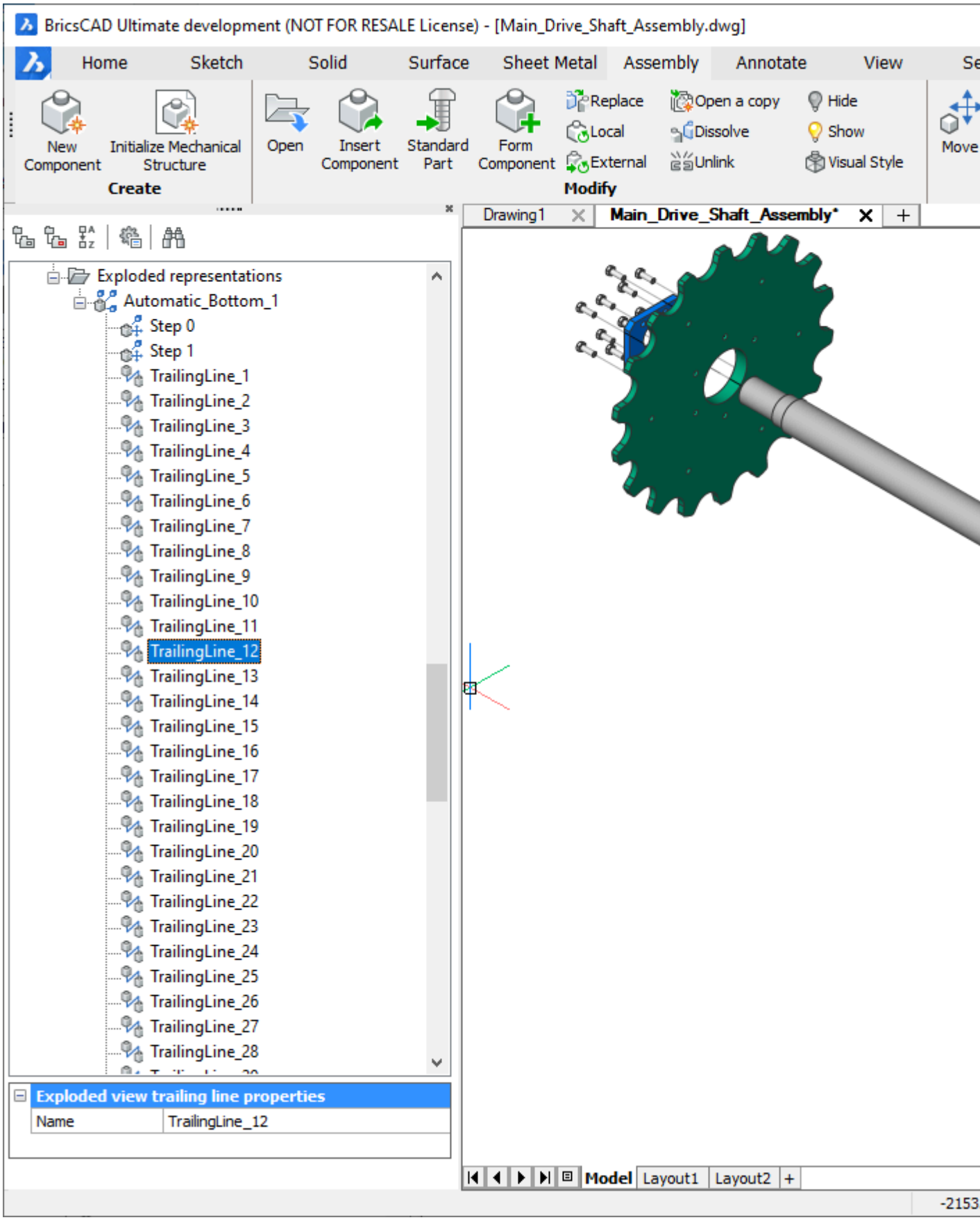
Linie końcowe można wygenerować dla wszystkich części, dla podzbioru części lub dla każdego kroku. W przypadku podzbioru linie końcowe zostaną utworzone tylko dla części z tego podzbioru, chociaż dodane zostaną tylko niezbędne linie końcowe. Niektóre części mogą w ogóle nie mieć linii końcowych. Możesz także ręcznie wybrać 2 części, aby dodać linię końcową między nimi. Linia końcowa dla kroku będzie wyświetlana tylko dla tego kroku.

Gdy obliczana jest linia końcowa, algorytm automatycznie określa lokalizację części i lokalizację, z której część została usunięta w celu obliczenia trajektorii. Uwzględnia ruchy obu części.

Każda linia śledzenia jest wyświetlana w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Za pomocą panelu **Przeglądarki Mechanicznej** można zobaczyć wszystkie linie śledzenia w modelu; podświetlić, wybrać i powiększyć części połączone z wybraną linią; zmienić nazwę lub usunąć linię śledzenia.

Końcowe linie można edytować za pomocą standardowych narzędzi edycji polilinii 3D.

Widok rozstrzelony właściwości linii końcowej

BricsCAD Ultimate development (NOT FOR RESALE License) - [Main_Drive_Shaft_Assembly.dwg]
Home
Sketch
Solid
Surface
Sheet Metal
Assembly
Annotate
View
New Component
Initialize Mechanical Structure
Create
Open
Insert Component
Standard Part
Form Component
Replace
Local
External
Open a copy
Dissolve
Unlink
Hide
Show
Visual Style
Modify
Move
Drawing1
Main_Drive_Shaft_Assembly*
Exploded representations
Automatic_Bottom_1
Step 0
Step 1
TrailingLine_1
TrailingLine_2
TrailingLine_3
TrailingLine_4
TrailingLine_5
TrailingLine_6
TrailingLine_7
TrailingLine_8
TrailingLine_9
TrailingLine_10
TrailingLine_11
TrailingLine_12
TrailingLine_13
TrailingLine_14
TrailingLine_15
TrailingLine_16
TrailingLine_17
TrailingLine_18
TrailingLine_19
TrailingLine_20
TrailingLine_21
TrailingLine_22
TrailingLine_23
TrailingLine_24
TrailingLine_25
TrailingLine_26
TrailingLine_27
TrailingLine_28
Exploded view trailing line properties
Name
TrailingLine_12
Model
Layout1
Layout2

32.11.7 Utwórz reprezentację

Użyj polecenia BMROZBIJ, aby utworzyć reprezentację bieżącego zespołu.

Uwaga: Lokalne komponenty mechaniczne oparte na blokach i bryłach oraz mechaniczne odniesienia zewnętrzne są w pełni obsługiwane w widokach rozstrzelonych.

1 Wybierz jedną z poniższych akcji, aby uruchomić polecenie BMROZBIJ:

1
- Kliknij przycisk narzędzia **Rozbij** na panelu **Narzędzia** w zakładce **Złożenie**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Rozbij** na pasku narzędzi **Złożenie**.
- Wybierz **Rozbij** w menu **Złożenie**.
- Wpisz BMROZBIJ w wierszu poleceń.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz algorytm eksplozji [Tabela zależnie od typu/Liniowy/Automatyczny/Ręcznie/Aktualizacja/Ustawienia]:

2 Jeśli ma to zastosowanie, ustaw **Poziom** i **ustaw Nazwę** rozstrzelonej reprezentacji za pomocą opcji **Ustawienia**.

3 Wybierz algorytm.

4 Pasek poleceń wyświetli: Wybierz zachowanie widoku rozbitego [Edytuj/Generuj widoki rysunku/Zakończ]:

5 Wybierz jedną z proponowanych akcji:

6
- Wybierz **Edytuj**, aby edytować rozbitą reprezentację.
- Wybierz opcję **Generuj widoki rysunku**, aby wygenerować widoki rysunku rozbitej reprezentacji.
- Wybierz **Zakończ**, aby zakończyć polecenie.

32.11.8 Generowanie widoków rysunkowych reprezentacji

1 Uruchom polecenie WIDOKPODST.

1 Pasek poleceń wyświetli: Wybierz obiekty lub [Cały model/Ustwienia wstępne/Widoki specjalne] <Cały model>:

2 Wybierz opcję **Widoki specjalne**.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz widok [Widok Rozstrzelony /Widok Rozłożony/Powrót]:

3 Wybierz opcję **Widok rozbity**.

Pojawi się okno dialogowe wyboru reprezentacji i kroku.

4 Wybierz reprezentację.

5 Pasek poleceń wyświetli: Wprowadź nową lub istniejącą nazwę arkusza, aby uczynić bieżącym <Arkusz1>:

6 Jeśli ma to zastosowanie, wprowadź *nazwę Arkusza* dla reprezentacji.

7 Umieść wygenerowane widoki rysunku reprezentacji w układzie przestrzeni papieru.

Uwaga: Aby używać balonów (patrz polecenie BMBALONY) z widokami rysunkowymi **Reprezentacji**, zmienna systemowa GENERATEASSOCVIEWS musi być włączona.

32.11.9 Aktualizacja reprezentacji

Uruchom polecenie BMAKTUALIZUJ lub opcję Aktualizuj polecenia BMROZBIJ, aby zsynchronizować reprezentacje z bieżącym stanem złożenia.

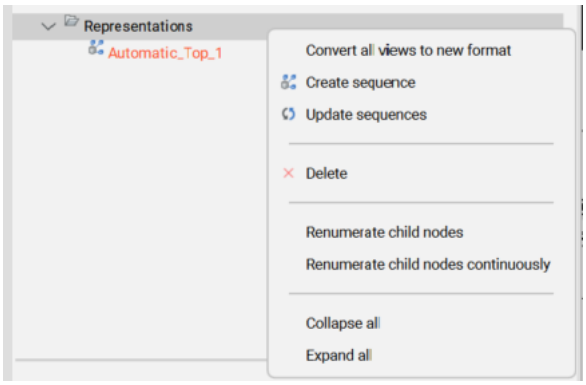
Jeśli ma to zastosowanie, dostosuj reprezentację. Takie korekty mogą być wymagane ze względu na dodanie i/lub usunięcie niektórych części.

Uwaga: Położenie części w **Reprezentacjach** utworzonych w trybach **Ręcznym** i **Liniowym** nie jest aktualizowane automatycznie.

32.11.10 Zarządzanie reprezentacje

Zarządzanie reprezentacje

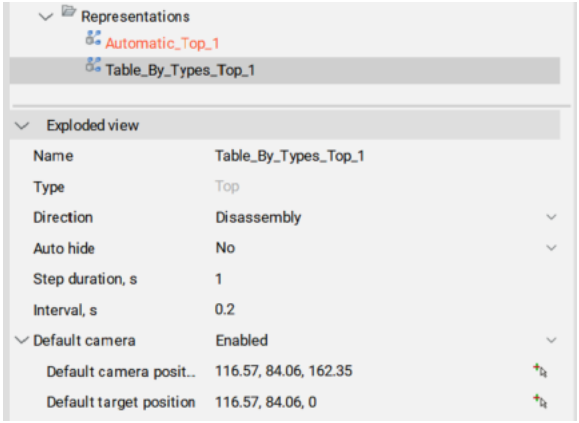
Otwórz **Przeglądarkę Mechaniczną**, aby zobaczyć wszystkie reprezentacje w dokumencie. Wszystkie reprezentacje i sekwencje będą wymienione w grupie **Reprezentacje**. Otwórz menu kontekstowe dla wybranych reprezentacji, aby zobaczyć wszystkie obsługiwane operacje w tym kontekście:

Uwaga: Opcja **Konwertuj wszystkie widoki na nowy format** jest dostępna tylko wtedy, gdy na rysunku znajdują się reprezentacje w starym formacie.

Właściwości widoków rozstrzelonych

Każdy widok eksplodujący ma zestaw właściwości. Niektóre właściwości można edytować.

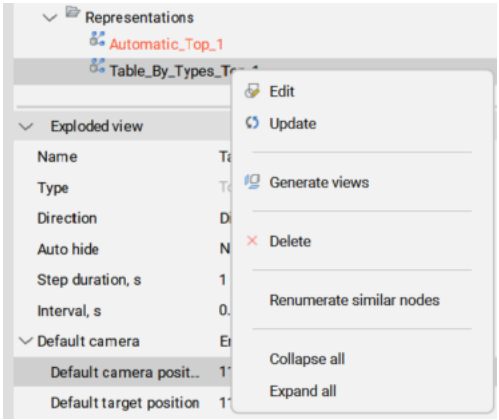

Właściwość	Opis
Nazwa	Nazwa reprezentacji. Musi on być unikalny dla wszystkich reprezentacji, a także dla wszystkich bloków w modelu.
Typ	Typ reprezentacji: *Góra* lub *Dół*.
Kierunek	Kierunek animacji. Wybierz: *Demontaż* (od początku do końca) lub *Montaż* (od końca do początku).
Auto ukryj	Jeśli ustawione na *Tak*, wszystkie nieistotne części dla danego kroku zostaną ukryte podczas animacji.
Czas trwania kroku, s	Domyślny czas trwania każdego kroku podczas animacji (w milisekundach). Domyślną wartością jest 1000, co odpowiada 1s czasu trwania.
Interwał, s	Domyślny interwał między krokami w milisekundach.
Domyślna kamera	Ustawia domyślną akcję kamery. Jeśli opcja jest **Włączona**, używa domyślnej pozycji kamery i celu dla wszystkich kroków, w których **Kamera** jest ustawiona jako domyślna. Jeśli opcja ta jest **Wyłączona**, w kroku, w którym **Kamera** jest ustawiona jako domyślna, używana jest pozycja kamery i cel z poprzedniego kroku.

Operacje na reprezentacjach

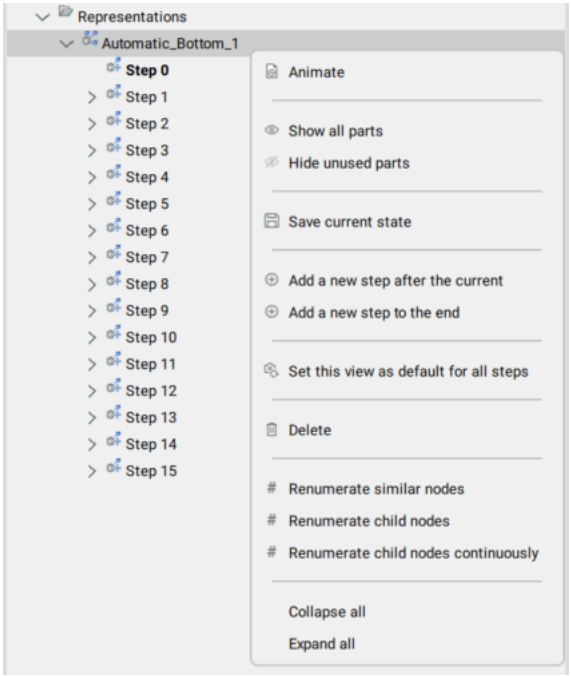
Obsługiwane operacje zależą od tego, czy reprezentacja jest otwarta do edycji.

Jeśli reprezentacja **nie jest otwarta do edycji**, możliwe są następujące operacje:

Operation	Opis
Edycja	Otwiera reprezentację do edycji. ***Uwaga:*** Jeśli skonfigurowano, używana jest kamera niestandardowa bieżącego kroku. W przeciwnym razie, jeśli jest włączona, używana jest domyślna kamera widoku eksplozji, a jeśli nie, używana jest bieżąca kamera. ***Wskazówka:*** Reprezentację można również edytować za pomocą polecenia BEDYCJA lub klikając ją dwukrotnie.
Aktualizuj	Synchronizuje reprezentacje z bieżącym stanem zespołu.
Konwertuj do nowego formatu	Konwertuje starą reprezentację formatu na nową. ***Uwaga:*** Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy na rysunku znajdują się reprezentacje w starym formacie.
Generuj widoki	Generuje widoki dla reprezentacji.
Usuń	Usuwa reprezentację i powiązany blok z dokumentu.
Przelicz węzły podobne	Ponownie wylicza węzły reprezentacji. Każda grupa węzłów o identycznych nazwach będzie miała własną numerację.

Jeśli reprezentacja jest **otwarta do edycji**, możliwe są następujące operacje:

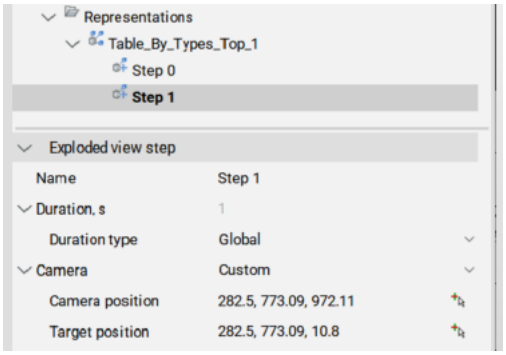
Operation	Opis
Animuj	Animuje całą sekwencję kroków.
Pokaż wszystkie części	Pokazuje wszystkie części w kroku.
Ukryj nieużywane części	Ukrywa nieużywane części przed krokiem.
Zapisz stan aktualny	Zapisuje bieżące pozycje części w bieżącym kroku.
Dodanie nowego kroku po bieżącym	Dodaje nowy krok po bieżącym. ***Uwaga:*** Nowy krok zostanie automatycznie ustawiony jako *bieżący*. Wszystkie niezapisane modyfikacje rozstrzelonej reprezentacji zostaną utracone.
Dodaj nowy krok na końcu	Dodaje nowy krok po ostatnim. ***Uwaga:*** Nowy krok zostanie automatycznie ustawiony jako *bieżący*. Wszystkie niezapisane modyfikacje rozstrzelonej reprezentacji zostaną utracone.
Ustaw ten widok jako domyślny dla wszystkich kroków	Ustawia domyślną pozycję kamery, która jest powiązana z bieżącym widokiem rozstrzelonym, a nie z początkowym krokiem. Ta pozycja kamery będzie używana jako domyślna orientacja dla wszystkich kroków, które używają domyślnej pozycji kamery. Możliwe jest posiadanie niestandardowej kamery dla kroku początkowego i kamery domyślnej, które są różne.
Usuń	Usuwa reprezentację i powiązany blok z dokumentu.
Przelicz węzły podobne	Ponownie wylicza węzły reprezentacji. Każda grupa węzłów o identycznych nazwach będzie miała własną numerację.
Przelicz węzły podrzędne	Ponownie wylicza podobne węzły kroku bieżącej reprezentacji.
Wyliczanie węzłów podrzędnych w sposób ciągły	Ponownie wylicza wszystkie węzły kroku bieżącej reprezentacji pomimo nazw.

Ponadto wszystkie kroki zostaną wymienione w **Przeglądarce Mechanicznej** dla tej reprezentacji.

32.11.11 Zarządzanie krokami reprezentacji

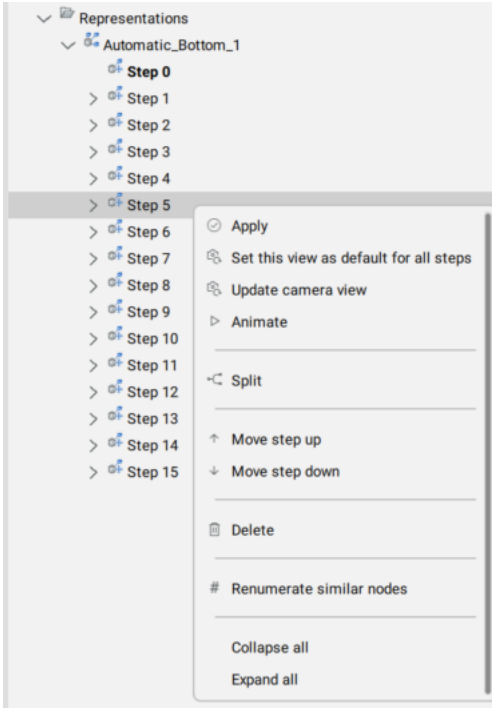
Otwórz **Przeglądarkę Mechaniczną** i otwórz wymaganą reprezentację do edycji. Wszystkie kroki zostaną wyświetlone pod odpowiednim węzłem w drzewie.

Właściwości kroków

Właściwość	Opis
Nazwa	Nazwa kroku. Musi być unikalny dla tej reprezentacji.
Czas trwania, s	Czas trwania kroku. Domyślnie jest on równy czasowi trwania kroku ustawionemu dla reprezentacji.
Typ czasu trwania	Określa, czy czas trwania musi być pobrany z reprezentacji, czy też jest specyficzny dla tego konkretnego kroku.
Wartość czasu trwania, s (tylko dla typu bezwzględnego czasu trwania)	Czas trwania tego kroku w sekundach.
Kamera	Pozycja kamery: **Domyślnie**: • używa **Domyślnej** pozycji kamery, jeśli jest włączona. • używa pozycji kamery z poprzedniego kroku, jeśli opcja **Domyślna** pozycja kamery jest wyłączona.
Pozycja kamery (tylko dla kamery niestandardowej)	Wyświetla pozycję kamery. Naciskając ikonę po prawej stronie, użytkownik może zmienić pozycję kamery.
Pozycja docelowa (tylko dla kamery niestandardowej)	Wyświetla pozycję docelową kamery. Naciskając ikonę po prawej stronie, użytkownik może zmienić pozycję docelową.

Operacje na krokach

Operation	Opis
Zastosuj	Ustawia krok jako bieżący i aktualizuje części w reprezentacji zgodnie z tym krokiem. ***Uwaga:*** Dwukrotne kliknięcie kroku daje ten sam efekt.
Ustaw ten widok jako domyślny dla wszystkich kroków	Ustawia pozycję kamery dla bieżącego kroku. Ta pozycja kamery będzie używana jako domyślna orientacja dla wszystkich kroków, które używają domyślnej pozycji kamery. Jeśli z krokiem nie jest powiązana żadna konkretna pozycja kamery, odziedziczy on pozycję kamery z kroku początkowego. W przypadku nowo utworzonych widoków rozstrzelonych, początkowy krok otrzyma tę samą pozycję kamery, co model.
Aktualizuj widok kamery	Aktualizuje pozycję kamery tylko dla bieżącego kroku.
Animuj	Animuje krok.
Scal	Łączy dwa lub więcej następujących po sobie kroków.
Podziel	Podziel - dzieli krok na sekwencję kroków, z których każdy odpowiada dokładnie jednej części.

Operation	Opis
Przesuń stopień w górę	Przenosi krok o jedną pozycję wyżej w drzewie.
Przesuń krok niżej	Przenosi krok o jedną pozycję w dół w drzewie.
Usuń	Całkowicie usuwa krok oraz związane z nim ruchy części. Następnie pozycje części są aktualizowane w reprezentacji rozstrzelonej.
Przelicz węzły podobne	Ponownie wylicza węzły kroku. Każda grupa węzłów o identycznych nazwach będzie miała własną numerację.

32.11.12 Edycja reprezentacji

1 Wybierz reprezentację w **Przeglądarkce Mechanicznej**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy reprezentację rozstrzeloną i wybierz **Edytuj** z menu kontekstowego.

Uwaga: Alternatywnie można uruchomić polecenie BEDYCJA i wybrać blok z rozwiniętą reprezentacją.

3 Wykonaj niezbędne operacje, aby uzyskać pożądaną reprezentację.

4 Zapisz bieżący krok.

5 Zapisz zmiany za pomocą polecenia BZAMKNIJ z opcją **Zapisz**.

Uwaga: Nie używaj opcji **Odrzuć** polecenia BZAMKNIJ, ponieważ może to prowadzić do niespójnego stanu bloku i kroków rozstrzelonej reprezentacji. Zamiast tego użyj opcji **Cofnij**.

32.11.13 Dodaj końcowe linie

1 Otwórz reprezentację do edycji.

2 Uruchom polecenie BMLINIEŚLEDZENIA.

3 Wybierz podzbiór części, dla których mają zostać utworzone linie końcowe, lub wybierz cały model.

4 Wybierz punkty części, które mają zostać użyte do utworzenia trajektorii: początek lub środek.

5 Jeśli ma to zastosowanie, edytuj wynikowe linie końcowe.

6 Zapisz zmiany.

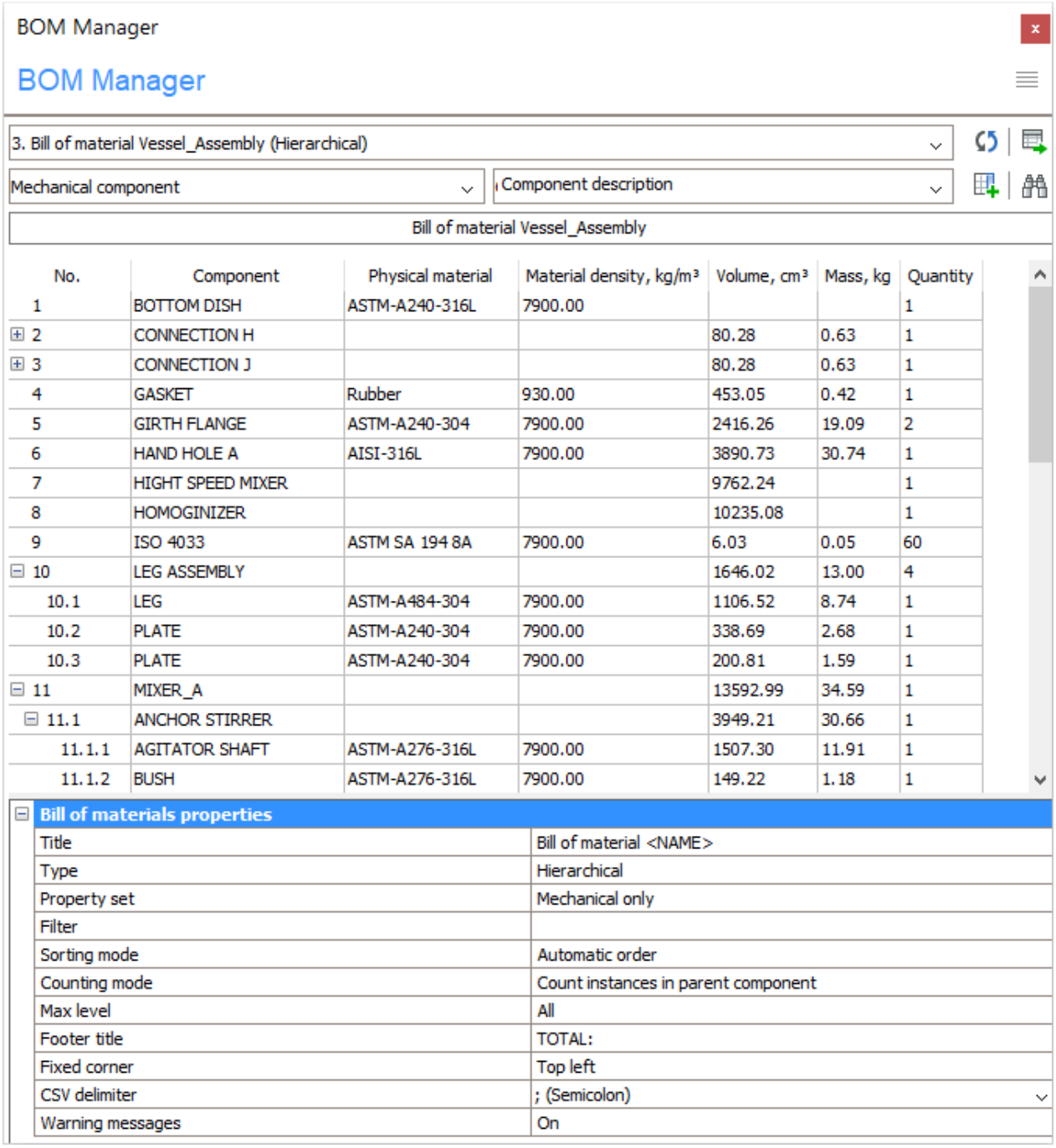
32.12 Menedżer Zestawienia Materiałów

32.12.1 Przegląd

Użyj poleceń BMBOMPANELOTW, BMBOMPANELZAM, BMBOM i BMBOMEDIT.

Panel **Menedżera zestawień komponentów** (panel Menedżer zestawień komponentów) umożliwia przeglądanie, tworzenie i edytowanie zestawień komponentów (BOM) w bieżącym rysunku. Użyj menedżera, aby interaktywnie konfigurować zarówno nowe, jak i istniejące, listy materiałów. Konfigurację

listy materiałów można zapisać jako plik szablonu i wykorzystać później w innych rysunkach. Można również dodać listę materiałów, która nie jest połączona z tabelą na rysunku.

No.	Component	Physical material	Material density, kg/m³	Volume, cm³	Mass, kg	Quantity
1	BOTTOM DISH	ASTM-A240-316L	7900.00			1
⊞ 2	CONNECTION H			80.28	0.63	1
⊞ 3	CONNECTION J			80.28	0.63	1
4	GASKET	Rubber	930.00	453.05	0.42	1
5	GIRTH FLANGE	ASTM-A240-304	7900.00	2416.26	19.09	2
6	HAND HOLE A	AISI-316L	7900.00	3890.73	30.74	1
7	HIGHT SPEED MIXER			9762.24		1
8	HOMOGINIZER			10235.08		1
9	ISO 4033	ASTM SA 194 8A	7900.00	6.03	0.05	60
⊟ 10	LEG ASSEMBLY			1646.02	13.00	4
10.1	LEG	ASTM-A484-304	7900.00	1106.52	8.74	1
10.2	PLATE	ASTM-A240-304	7900.00	338.69	2.68	1
10.3	PLATE	ASTM-A240-304	7900.00	200.81	1.59	1
⊟ 11	MIXER_A			13592.99	34.59	1
⊟ 11.1	ANCHOR STIRRER			3949.21	30.66	1
11.1.1	AGITATOR SHAFT	ASTM-A276-316L	7900.00	1507.30	11.91	1
11.1.2	BUSH	ASTM-A276-316L	7900.00	149.22	1.18	1

Bill of materials properties	
Title	Bill of material <NAME>
Type	Hierarchical
Property set	Mechanical only
Filter	
Sorting mode	Automatic order
Counting mode	Count instances in parent component
Max level	All
Footer title	TOTAL:
Fixed corner	Top left
CSV delimiter	; (Semicolon)
Warning messages	On

Za pomocą panelu **BOM Manager** można:

- Przeglądać istniejące listy materiałów na rysunku.

- Utwórz nową listę składową przy użyciu pliku szablonu przechowywanego w zmiennej systemowej BOMTEMPLATE, standardowego typu (takiego jak najwyższy poziom, najniższy poziom, hierarchiczny) lub istniejącego szablonu BOM. Jeśli zmienna systemowa BOMTEMPLATE zawiera prawidłową ścieżkę do pliku szablonu BOM, plik ten zostanie użyty z priorytetem do utworzenia nowej tabeli BOM.
- Edytuj listy materiałów:
  - Dodaj lub usuń kolumny (w tym kolumny z formułami).
  - Przenieś wybrane kolumny na nowe pozycje.
  - Zmień nazwy kolumn.
  - Skonfiguruj sposób sortowania tabeli BOM.
  - Skonfiguruj wartość stopki dla każdej kolumny.
  - Skonfiguruj jednostki i sposób ich wyświetlania w każdej kolumnie.
  - Skonfiguruj szerokość każdej kolumny za pomocą właściwości kolumny.
  - Skonfiguruj widoczność każdej kolumny.
  - Przefiltruj komponenty za pomocą wyrażenia filtru.
  - Zmień tytuł zarówno wiersza tytułu, jak i wiersza stopki.
- Wyszukaj komponenty w tabeli.
- Podświetl i wybierz wystąpienia komponentów.
- Zapisz konfigurację BOM jako plik szablonu lub jako domyślny plik szablonu (przechowywany w zmiennej systemowej BOMTEMPLATE).
- Wczytaj konfigurację BOM z pliku szablonu.
- Umieszczanie jednego lub większej liczby wystąpień tabeli zestawienia komponentów na rysunku.
- Usuń tabele BOM.

Uwaga: Do modyfikowania lub tworzenia zestawień materiałów wymagana jest licencja Mechanical lub Ultimate. Menedżer jest jednak dostępny z licencją Pro.

32.12.2 Otwórz Menedżera BOM

Wykonaj jedną z następujących czynności:

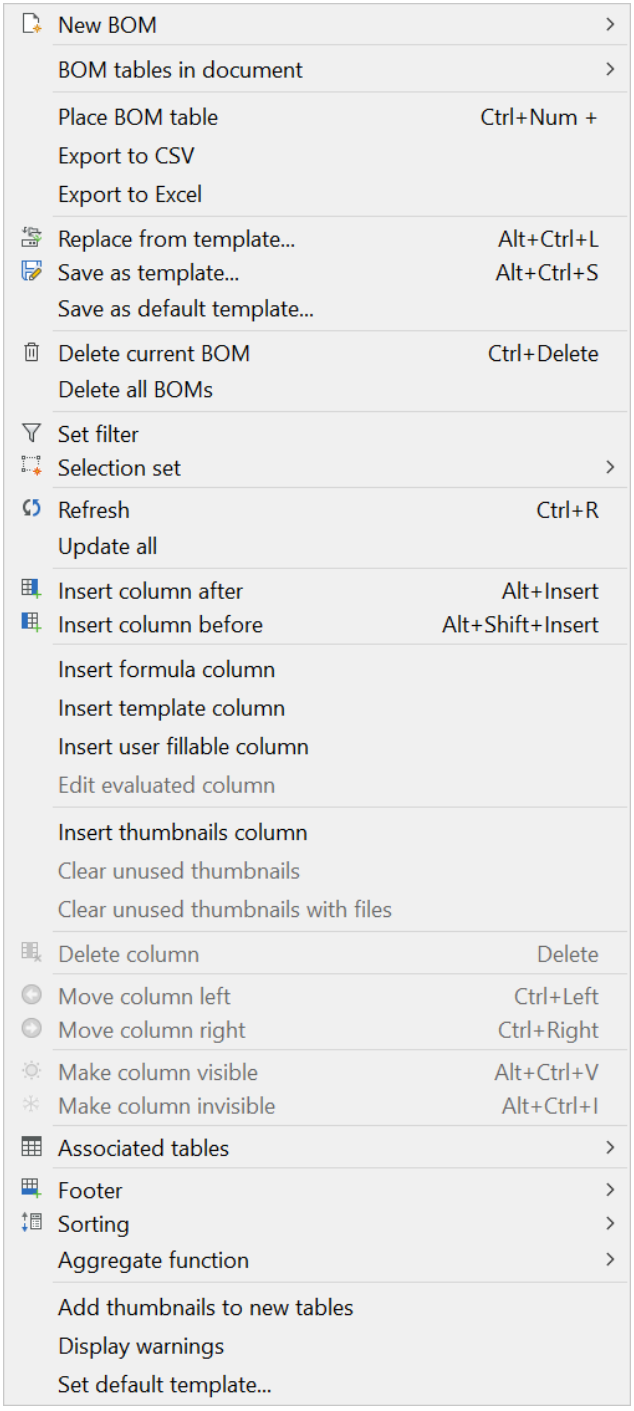
- Umieść kursor na pasku narzędzi, kliknij prawym przyciskiem myszy, wybierz **Panele** i wybierz **Menedżer zestawień** z menu kontekstowego.
- Uruchom polecenie BMBOMPANELOTW.

32.12.3 Narzędzia

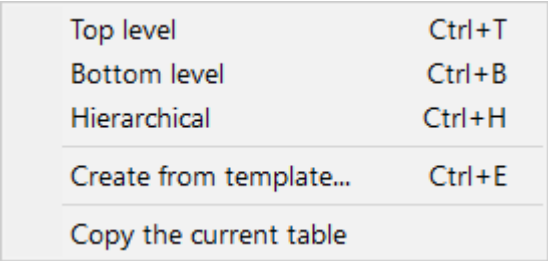
Większość operacji konfiguracyjnych w menedżerze jest dostępna poprzez menu główne. Dla wybranych kolumn lub wierszy dostępne jest menu kontekstowe. Możesz także zmienić właściwości wybranych kolumn i samego zestawienia materiałów za pośrednictwem sekcji właściwości menedżera. Aby pracować z konkretną kolumną, wybierz ją w siatce zestawienia materiałów. Wiele kolumn można wybrać jednocześnie.

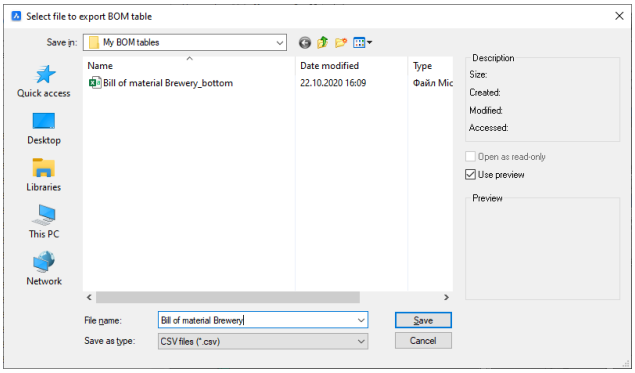
Menu główne

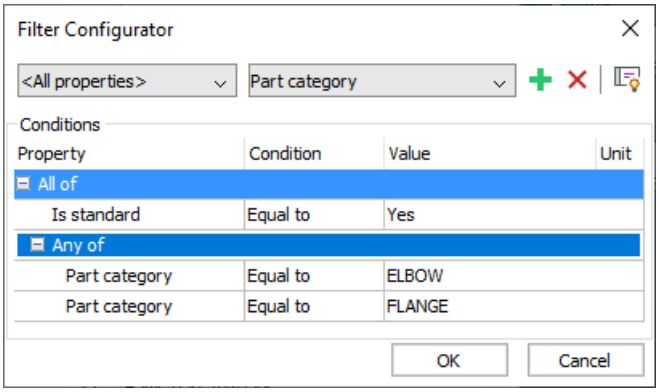
Kliknij **Menu** (☰) w prawym górnym rogu panelu **BOM Manager**.

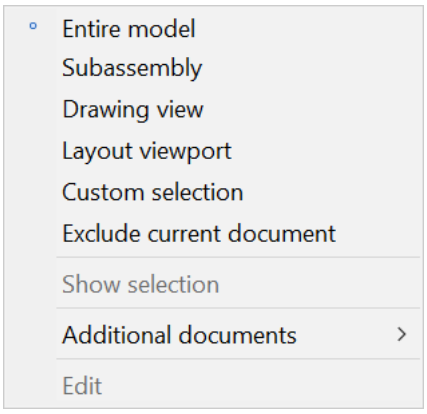

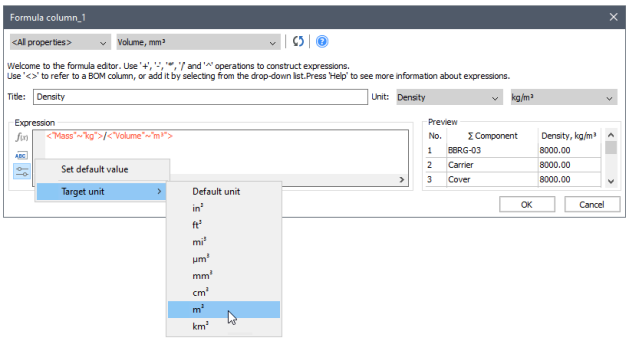
Menu główne

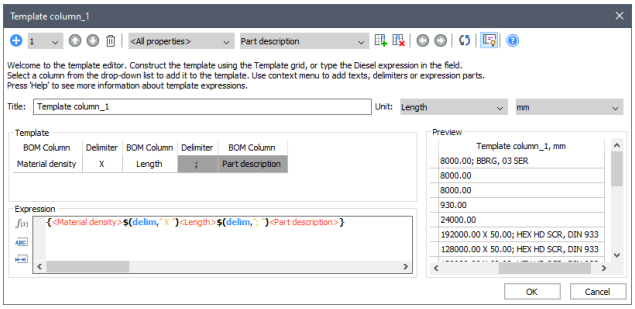
Ikona	Narzędzie	Opis
	Nowy BOM	Otwiera podmenu: ***Uwaga:*** Zmienna systemowa BOMTEMPLATE określa ścieżkę do pliku z domyślnym szablonem BOM, który zostanie wykorzystany do utworzenia nowych tabel BOM. ***Uwaga:*** Jeśli zmienna systemowa BOMTEMPLATE jest pusta lub ścieżka jest nieprawidłowa, zostanie użyta poniższa domyślna konfiguracja BOM. • **Górny poziom**: tworzy nowy zestaw BOM tylko z komponentami górnego poziomu. • **Dolny Poziom**: tworzy nową, listę komponentów dolnego poziomu. • **Hierarchiczny**: tworzy nowy hierarchiczny BOM, który zawiera wszystkie komponenty wraz z ich podkomponentami wymienionymi bezpośrednio poniżej. • **Utwórz z szablonu**: otwiera okno dialogowe umożliwiające wybór pliku szablonu konfiguracji BOM. • **Kopiuj bieżącą tabelę**: tworzy nową listę BOM na podstawie bieżącej tabeli.

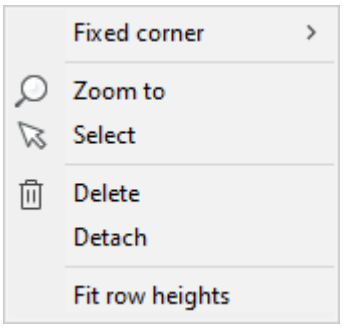
Ikona	Narzędzie	Opis
	Tabele BOM w dokumencie	Otwiera podmenu: • **Przejdź do pierwszej tabeli**: przełącza do pierwszej tabeli BOM w dokumencie. • **Przejdź do poprzedniej tabeli**: przełącza do poprzedniej tabeli BOM w dokumencie. • **Przejdź do następnej tabeli** : przełącza do następnej tabeli BOM w dokumencie. • **Przejdź do ostatniej tabeli**: przełącza do ostatniej tabeli BOM w dokumencie. • **<Nazwa BOM>**: przełącza do odpowiedniej tabeli BOM w dokumencie.
	Umieść tabelę BOM	Rozpoczyna interaktywne umieszczanie bieżącej tabeli BOM na rysunku. ***Uwaga:*** Do dokumentu można wstawić wiele wystąpień tabeli BOM.
	Eksportuj do CSV oraz **Eksport do Excela**	Zapisuje zawartość bieżącej tabeli BOM do pliku CSV lub XLSX. Otwiera okno dialogowe umożliwiające wybór lokalizacji pliku CSV lub XLSX: ***Uwaga:*** Uwaga: możesz dostosować separator dla wartości CSV, korzystając z właściwości tabeli.

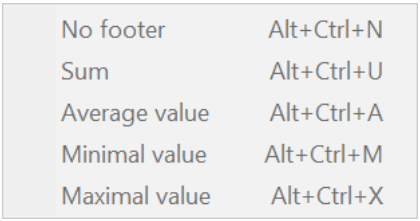
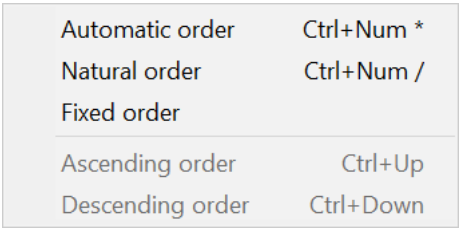
Ikona	Narzędzie	Opis
	Zastąp z szablonu	Zastępuje bieżącą konfigurację tabeli BOM wybranym szablonem. Otwiera okno dialogowe umożliwiające wybór pliku szablonu.
	Zapisz jako szablon	Zapisuje konfigurację bieżącej tabeli BOM jako szablon. Otwiera okno dialogowe umożliwiające wybranie lokalizacji dla nowego pliku szablonu.
	Zapisz jako szablon domyślny	Zapisuje konfigurację bieżącej tabeli BOM jako szablon domyślny. Otwiera okno dialogowe umożliwiające wybranie lokalizacji dla nowego pliku szablonu. Ścieżka pliku BOM będzie przechowywana w zmiennej systemowej BOMTEMPLATE i będzie używana jako domyślny szablon dla nowo tworzonych tabel BOM.
	Usuń bieżące BOM	Usuwa bieżącą tabelę BOM z dokumentu.
	Usuń wszystkie listy BOM	Usuwa wszystkie dostępne struktury produktów.
	Ustaw filtr	Otwiera okno dialogowe konfiguracji **głównego filtra**:

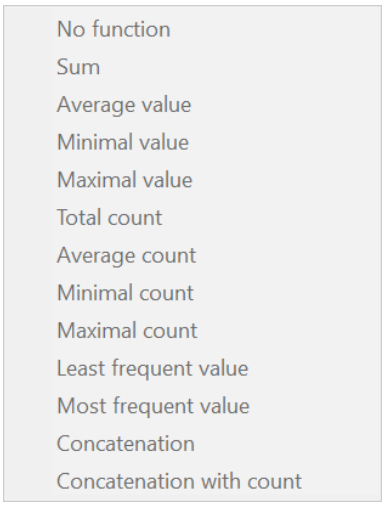
Ikona	Narzędzie	Opis
	Zbiór wskazań	Otwiera podmenu: • **Cały model**: używa całego modelu jako zestawu wyboru. • **Podzespół**: pozwala wybrać podzespół do wygenerowania tabeli BOM. • **Widok rysunku**: synchronizuje BOM z wybranym widokiem rysunku. • **Rzutnia układu**: w zestawieniu komponentów zostaną uwzględnione tylko części widoczne w wybranych rzutniach układu. • **Wybór niestandardowy**: umożliwia wybór komponentów najwyższego poziomu, które mają zostać uwzględnione w tabeli BOM. • **Wyklucz bieżący dokument**: tabela BOM nie będzie zawierać obiektów z bieżącego dokumentu. • **Pokaż wybór**: podświetla bieżący zestaw wyboru. • **Dodatkowe dokumenty**: tabela BOM będzie zawierać części z innych dokumentów. - **Dodaj rysunek lub zestaw arkuszy**: tabela zestawienia komponentów będzie zawierać obiekty z wybranego rysunku lub zestawu arkuszy. - **Dodaj folder**: tabela BOM będzie zawierać obiekty z rysunków lub zestawu arkuszy, które znajdują się w folderze. ***Uwaga:*** Możesz uwzględnić tylko dokumenty pasujące do określonych symboli wieloznacznych, cały projekt BIM lub cały zestaw arkuszy. • **Edytuj:** umożliwia zmianę obiektów zawartych w bieżącym zestawie wyboru.
	Odśwież	Aktualizuje bieżący BOM i wyświetla listę wszystkich tabel BOM na rysunku.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Aktualizuj wszystko	Aktualizuje wszystkie tabele zestawienia komponentów na rysunku.
	Wstaw kolumnę po	**Jeśli wybrano kolumnę**: wstawia kolumnę z **Selektora kolumn** za wybraną kolumną w tabeli. **Jeśli nie wybrano żadnej kolumny**: dodaje nową kolumnę po ostatniej kolumnie w tabeli.
	Wstaw kolumnę wcześniej	**Jeśli wybrano kolumnę**: wstawia kolumnę z **Selektora kolumn** przed wybraną kolumną w tabeli. **Jeśli nie wybrano żadnej kolumny**: dodaje nową kolumnę jako pierwszą kolumnę w tabeli.
	Wstaw kolumnę z formułą	Otwiera okno dialogowe **Kolumna form** uły w celu skonfigurowania kolumny formuły: Kliknij **OK**, aby dodać nową kolumnę z formułą po wybranej. Jeśli nie wybrano żadnej kolumny, po ostatniej kolumnie w tabeli dodawana jest nowa kolumna z formułą. W wyrażeniach formuł i szablonów ich składnia została rozszerzona, aby umożliwić ustawienie jednostki docelowej dla zmiennych (jeśli zmienna obsługuje konwersję jednostek). Pozwala to na pisanie wzorów zależnych od jednostki (takich jak obliczenia gęstości) bez przejmowania się początkową jednostką zmiennej. Jeśli jednostka formuły jest znana BricsCAD, konwersje jednostek będą obsługiwane dla wartości formuły. Domyślnym trybem jednostek dla kolumn z formułami są jednostki użytkownika.

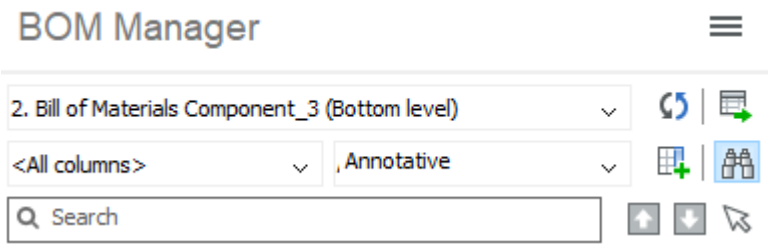
Ikona	Narzędzie	Opis
	Wstaw kolumnę szablonu	Otwiera okno dialogowe **Kolumna szablonu** w celu skonfigurowania kolumny szablonu: Kliknij **OK**, aby dodać nową kolumnę szablonu po wybranej. Jeśli nie wybrano żadnej kolumny, po ostatniej kolumnie w tabeli dodawana jest nowa kolumna szablonu. ***Uwaga:*** Kolumna szablonu obsługuje ten sam tryb jednostek, co normalna kolumna, z opcjami wyboru najlepszej dla każdej lub najlepszej dla wszystkich jednostek.
	Wstaw kolumnę wypełnianą przez użytkownika	Wstawia kolumnę, którą użytkownik może wypełnić.
	Edytuj szacowaną kolumnę	Otwiera okno dialogowe umożliwiające edycję wybranej formuły lub kolumny szablonu.
	Wstaw kolumnę miniatur	**Jeśli wybrana jest kolumna**: wstawia miniaturę kolumny z domyślnymi parametrami za wybraną kolumną w tabeli. **Jeśli nie wybrano żadnej kolumny**: dodaje nową kolumnę miniatur po ostatniej kolumnie w tabeli.
	Wyczyść nieużywane miniatury	Usuwa bloki i załączniki z miniaturami, które nie są już używane.
	Usuń nieużywane miniatury z plikami	Usuwa bloki, załączniki i pliki z miniaturami, które nie są już używane.
	Usuń kolumnę	Usuwa bieżącą kolumnę z tabeli Możesz także wybrać kolumnę w **siatce BOM** i nacisnąć klawisz **Delete** , aby usunąć kolumnę.
	Przenieś kolumnę w lewo	Przenosi wybraną kolumnę (kolumny) o jedną kolumnę w lewo.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Przenieś kolumnę w prawo	Przenosi wybraną kolumnę (kolumny) o jedną kolumnę w prawo.
	Zmień kolumnę na widoczną	Wyświetla wybraną kolumnę w powiązanej tabeli na rysunku.
	Zmień kolumnę na niewidoczną	Usuwa wybraną kolumnę z powiązanej tabeli. Niewidoczne kolumny pozostają widoczne w menedżerze BOM, ale są oznaczone ukośnym wzorem kreskowania w tle.
	Powiązana tabela	Otwiera podmenu: • **Stały narożnik**: ustawia stały narożnik tabeli na lewy górny, prawy górny, prawy dolny lub lewy dolny. • **Przybliż do**: przybliża do **tabeli**. W razie potrzeby ustaw układ tabeli jako bieżący. • **Wybierz**: wybiera **tabelę**. W razie potrzeby ustaw układ tabeli jako bieżący. • **Usuń**: usuwa **tabelę** z dokumentu. • **Odłącz**: odłącza **tabelę**. Tabela w dokumencie nie jest już aktualizowana po zmodyfikowaniu tabeli BOM. • **Dopasuj wysokość wiersza**: ustawia wysokość wiersza, która najlepiej pasuje do wysokości tekstu lub miniatur.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Stopka	Otwiera podmenu: Dla każdej z wybranych kolumn: • **Bez stopki**: usuwa stopkę. • **Suma**: wyświetla sumę w stopce. • **Średnia wartość**: wyświetla średnią wartość w stopce. • **Wartość minimalna**: wyświetla minimalną wartość w stopce. • **Wartość maksymalna**: wyświetla maksymalną wartość w stopce. ***Uwaga:*** Stopki kolumn szablonu są obsługiwane, jeśli zawierają głównie wartości liczbowe. Więcej szczegółów można znaleźć w artykule **Stopka**.
	Sortowanie	Otwiera podmenu: • **Automatyczna kolejność**: sortuje tabelę automatycznie. • **Naturalna kolejność**: sortuje tabelę według naturalnej kolejności wystąpień komponentów w dokumencie. • **Stała kolejność**: pozycje części w BOM są zapamiętywane, a ich numery pozostają takie same po aktualizacji, niezależnie od dodanych lub usuniętych części. • **Kolejność rosnąca**: sortuje wybrane kolumny w kolejności rosnącej. • **Kolejność malejąca**: sortuje wybrane kolumny w kolejności malejącej. Więcej informacji można znaleźć w artykule **Sortowanie tabeli BOM**.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Funkcja agregująca	Otwiera podmenu: • **Brak funkcji**: usuwa funkcję agregującą. • **Suma**: wyświetla sumę wszystkich wartości w grupie. • **Średnia wartość**: wyświetla średnią wszystkich wartości w grupie. • **Wartość minimalna**: wyświetla minimum wszystkich wartości w grupie. • **Wartość maksymalna**: wyświetla maksymalną spośród wszystkich wartości w grupie. • **Powiązanie**: wyświetla powiązanie wszystkich wartości w grupie w porządku rosnącym, oddzielonych określonym separatorem. • **Powiązanie z liczbą**: wyświetla powiązanie wszystkich wartości w grupie z odpowiadającą im liczbą spotkań w porządku rosnącym. Pary wartość i liczba są oddzielone określonym separatorem.
	Dodaj miniatury do nowych tabel	Zmienia ustawienie dodawania kolumny miniatur do każdej nowej tabeli BOM.
	Wyświetl ostrzeżenia	Kontroluje wyświetlanie komunikatów ostrzegawczych podczas tworzenia lub aktualizacji tabel BOM.
	Ustaw domyślny szablon	Otwiera okno dialogowe **Wybierz plik z szablonem** tabeli BOM, aby wybrać plik szablonu tabeli BOM (*.bom).

Paski Narzędzi

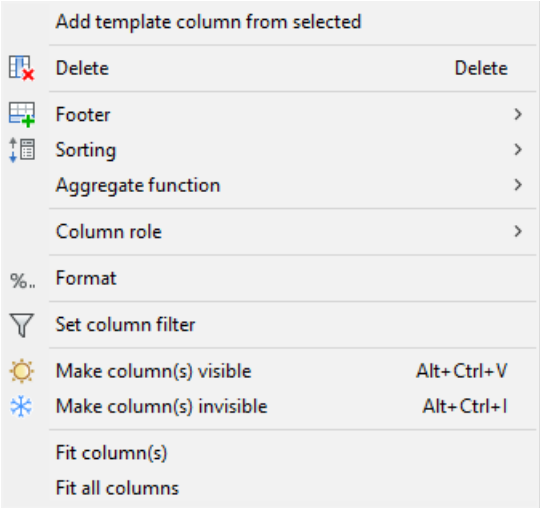

Ikona	Narzędzie	Opis
⋮	**Menu główne**	Otwiera menu główne.
2. Bill of Materials Componer	**Selektor BOM**	Wybiera bieżącą tabelę BOM. Wybór zostanie zapisany na rysunku. Gdy rysunek zostanie zamknięty i ponownie otwarty, wybrana BOM zostanie przywrócona w menedżerze. Po wybraniu tabela zostanie zaktualizowana do bieżącego stanu rysunku.
	Odśwież	Aktualizuje zarówno bieżącą tabelę BOM, jak i listę wszystkich tabel BOM w rysunku.
	Miejsce na stole	Rozpoczyna interaktywne umieszczanie stołu na rysunku. ***Uwaga:*** Możliwe jest wstawienie wielu wystąpień tabeli BOM do rysunku.
<All properties>	**Selektor kategorii**	Wybiera kategorię właściwości.
Annotative	**Selektor kolumn**	Wybiera kolumnę, która ma zostać dodana do bieżącego BOM. Możesz również użyć tego do wprowadzenia formuły w polu formuły. Aby dodać formułę, wpisz wyrażenie zaczynające się od znaku "=", na przykład "=<Mass><Quantity>*<Ilość>". Formuła może odwoływać się do innych kolumn. Użyj ich nazw wyświetlanych zawartych w <>.
	Wstaw kolumnę po	**Jeśli wybrana jest kolumna**: wstawia kolumnę z **selektora kolumn** po wybranej kolumnie w tabeli. **Jeśli nie wybrano żadnych kolumn**: dodaje nową kolumnę po ostatniej kolumnie w tabeli.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Znadź	Włącza lub wyłącza pole wyszukiwania. Możesz także użyć **Ctrl+F**.
	Pole wyszukiwania	Wprowadza wyszukiwany ciąg znaków; obsługiwane są symbole wieloznaczne.
	Znajdź wcześniejsze	Wybiera poprzednie dopasowanie w tabeli BOM. Możesz także użyć **Ctrl+F3** .
	Znajdź następny	Wybiera następne dopasowanie w tabeli BOM. Możesz także użyć **F3** .
	Wybierz wszystkie znalezione	Wybiera wszystkie dopasowania w tabeli BOM.

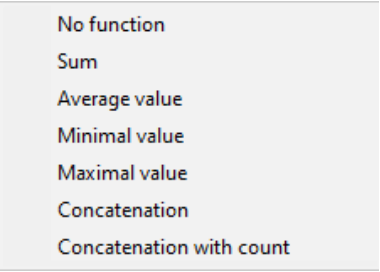
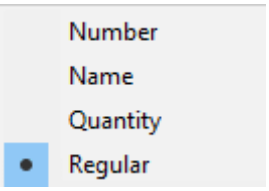
Menu kontekstowe kolumny

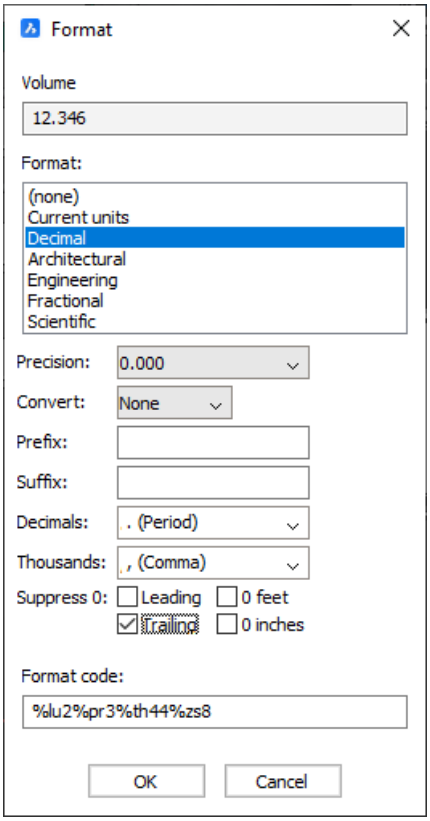
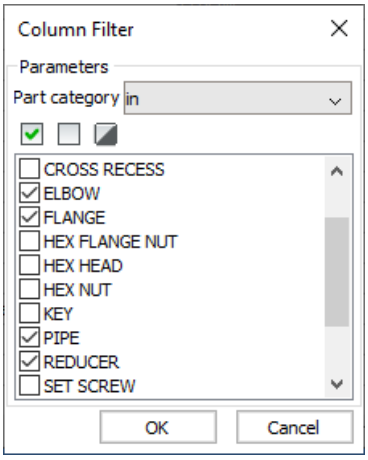
Kliknij prawym przyciskiem myszy etykietę kolumny, aby otworzyć menu kontekstowe. Kolumna zostanie dodana do aktualnego wyboru.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Dodaj kolumnę szablonu z wybranych	Otwiera okno dialogowe umożliwiające skonfigurowanie nowej kolumny szablonu. Wybrane kolumny zostaną automatycznie dodane do wyrażenia szablonu.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Usuń kolumnę	Usuwa wybrane kolumny z tabeli. Możesz także wybrać kolumnę w **siatce BOM** i nacisnąć klawisz **Delete**.
	Stopka	Otwiera podmenu dla wybranych kolumn: • **Bez stopki**: usuwa stopkę. • **Suma**: wyświetla sumę w stopce. • **Średnia wartość**: wyświetla średnie wartości w stopce. • **Wartość minimalna**: wyświetla minimalną wartość w stopce. • **Wartość maksymalna**: wyświetla maksymalną wartość w stopce.
	Sortowanie	Otwiera podmenu: • **Automatyczna kolejność**: sortuje tabelę automatycznie. • **Naturalna kolejność**: sortuje tabelę według naturalnej kolejności wystąpień komponentów w dokumencie. • **Kolejność rosnąca**: sortuje wybrane kolumny w kolejności rosnącej. • **Kolejność malejąca**: sortuje wybrane kolumny w kolejności malejącej.

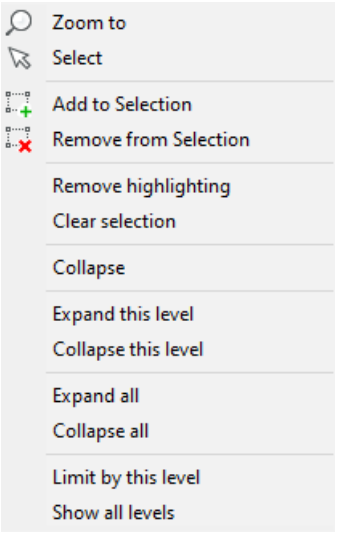
Ikona	Narzędzie	Opis
	Funkcja agregująca	Otwiera podmenu dla wybranych kolumn: • **Brak funkcji**: usuwa funkcję agregującą. • **Suma**: wyświetla sumę wszystkich wartości w grupie. • **Średnia wartość**: wyświetla średnią wszystkich wartości w grupie. • **Wartość minimalna**: wyświetla minimum wszystkich wartości w grupie. • **Wartość maksymalna**: wyświetla maksymalną spośród wszystkich wartości w grupie. • **Powiązanie**: wyświetla powiązanie wszystkich wartości w grupie w porządku rosnącym, oddzielonych określonym separatorem ("; " domyślnie). • **Powiązanie z liczbą**: wyświetla powiązanie wszystkich wartości w grupie z odpowiadającą im liczbą spotkań w porządku rosnącym. Pary wartość i liczba są oddzielone określonym separatorem ("; " domyślnie).
	Rola kolumny	Otwiera podmenu dla wybranej kolumny: • **Liczba**: kolumna jest używana jako źródło liczb przez polecenie BMBALONY. • **Nazwa**: kolumna jest używana jako źródło nazw przez polecenie BMBALONY. • **Ilość**: kolumna jest używana jako źródło ilości przez polecenie BMBALONY. • **Zwykły**: kolumna nie ma określonej roli.

Ikona	Narzędzie	Opis
%..	**Format**	Ustawia określony format dla wybranych kolumn. Otwiera okno dialogowe:
	Ustaw filtr kolumn	Otwiera okno dialogowe umożliwiające konfigurację filtra kolumn:

Ikona	Narzędzie	Opis
	Zmień kolumnę na widoczną	Wyświetla wybrane kolumny w powiązanej tabeli na rysunku.
	Zmień kolumnę na niewidoczną	Usuwa wybraną kolumnę z powiązanej tabeli. Niewidoczne kolumny pozostają widoczne w menedżerze BOM, ale są oznaczone ukośnym wzorem kreskowania w tle.
	Dopasuj kolumny	Dopasowuje szerokość wybranych kolumn do ich zawartości. Szerokość kolumny automatycznie dopasowuje się do zawartości, chyba że szerokość została zmieniona ręcznie.
	Dopasuj wszystkie kolumny	Dopasowuje szerokość wszystkich kolumn do ich zawartości. Szerokość kolumny automatycznie dopasowuje się do zawartości, chyba że szerokość została zmieniona ręcznie.

Menu kontekstowe wiersza

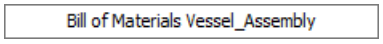
Kliknij prawym przyciskiem myszy dowolną komórkę, aby otworzyć menu kontekstowe.

Ikona	Narzędzie	Opis
	Przybliż do	Powiększa do wybranych części w modelu

Ikona	Narzędzie	Opis
	Wybierz	Wybiera część(i). Zastępuje istniejący wybór.
	Dodaj do zaznaczenia	Dodaje części do zaznaczenia.
	Usuń z zaznaczenia	Usuwa części z zaznaczenia.
	Usuń podświetlenie	Usuwa podświetlenie.
	Wyczyść wybór	Czyści zaznaczenie.
	Rozdziel	Rozdziela grupę podzespołów w siatce zestawienia materiałów.
	Rozwiń	Rozwija grupę podzespołów w siatce zestawienia materiałów.
	Rozwiń ten poziom	Rozwija wszystkie grupy podzespołów na tym samym poziomie drzewa zespołu, co bieżąca.
	Zwiń ten poziom	Zwija wszystkie grupy podzespołów na tym samym poziomie drzewa zespołu co bieżąca.
	Rozwiń wszystko	Rozwija wszystkie grupy podzespołów w bieżącym zestawieniu materiałów.
	Zamknij wszystko	Zwija wszystkie grupy podzespołów w bieżącym zestawieniu materiałów.
	Ogranicz według tego poziomu	Ustawia bieżący poziom jako maksymalny poziom dla hierarchicznych tabel BOM.
	Pokaż wszystkie poziomy	Usuwa maksymalny limit poziomu dla hierarchicznych tabel BOM.

Tytuł zestawienia materiałów

Wyświetla tytuł bieżącej listy BOM wyświetlanej na rysunku. Kliknij ten element sterujący, aby edytować rysunek. W tym trybie kontrolka **tytułu BOM** wyświetla zamiast tego **szablon tytułu**. **Szablon tytułu** to ciąg znaków, który może zawierać <*NAZWA*> symbol zastępczy<NAZWA >, który zostanie zastąpiony nazwą złożenia.

Siatka

No.	Component ▲2	Physical material	Material density	Is standard	Quantity ▼1
1	ISO 4033			Yes	60
2	MM-THD			Yes	30
3	LEG			No	4
4	FLANGE			No	2
5	CONNECTION H	ASTM-A276-316L	7900.00	No	1
6	CONNECTION J	ASTM-A276-316L	7900.00	No	1
7	GASKET			No	1
8	HAND HOLE			No	1
9	HIGHT SPEED MIXER			No	1
10	HOMOGINIZER			No	1
11	MIXER_A			No	1
12	NOZZLE B			No	1
13	NOZZLE D			No	1
14	NOZZLE F	AISI-316L	7900.00	No	1
15	NOZZLE L			No	1

Siatka wyświetla zawartość wybranej tabeli BOM. Każdy wiersz jest powiązany z odpowiadającymi mu instancjami. Po wybraniu wiersza odpowiednie części zostaną podświetlone na rysunku. Użyj menu kontekstowego, aby wybrać odpowiednie części, dodać je lub usunąć z bieżącego zaznaczenia oraz powiększyć je. Kliknij dwukrotnie dowolną komórkę w wierszu, aby powiększyć do odpowiednich części.

Uwaga: Aby usunąć tytuł lub wiersz nagłówka, tytuł BOM lub wszystkie nagłówki kolumn muszą być puste. Ponadto tytuły wprowadzone z wiersza poleceń zostaną przycięte w celu usunięcia wszystkich początkowych i końcowych spacji.

Przenoszenie kolumny

Aby przenieść kolumnę w tabeli BOM, przeciągnij ją i upuść w nowym miejscu.

Widoczne i niewidoczne kolumny

No.	Component	Physical material	Material density, kg/m³	Volume, cm³	Mass, kg	Quantity
⊟ 1	CONNECTION H	ASTM-A276-316L	7900.00	80.28	0.63	1
1.1	ACTUATOR VALVE	ASTM-A276-316L	7900.00	32.76	0.26	1
1.2	TRANSITION PIECE	ASTM-A276-316L	7900.00	47.52	0.38	1
⊟ 2	CONNECTION J	ASTM-A276-316L	7900.00	80.28	0.63	1
2.1	ACTUATOR VALVE	ASTM-A276-316L	7900.00	32.76	0.26	1
2.2	TRANSITION PIECE	ASTM-A276-316L	7900.00	47.52	0.38	1
3	FLANGE			2416.26		2
4	GASKET			453.05		1
5	HAND HOLE			4523.51		1
6	HIGHT SPEED MIXER			9762.24		1
7	HOMOGINIZER			10235.08		1
8	ISO 4033			6.03		60
⊟ 9	LEG			1646.02		4
9.1	EURO-CHAN 24-62			1106.52		1
⊟ 10	MIXER_A			13592.99	34.59	1
⊟ 10.1	ANCHOR STIRRER			3949.21	30.66	1
10.1.1	AGITATOR SHAFT	ASTM-A276-316L	7900.00	1507.30	11.91	1
10.1.2	BUSH	ASTM-A276-316L	7900.00	149.22	1.18	1
10.1.3	BUSH	ASTM-A276-316L	7900.00	109.95	0.87	2
10.1.4	CLOSURE PLATE	ASTM-A276-316L	7900.00	8.48	0.07	2
10.1.5	FLAT BAR	ASTM-A240-316L	7900.00	45.09	0.36	2
10.1.6	FLAT BAR	ASTM-A240-316L	7900.00	139.65	1.10	2
10.1.7	FLAT BAR	ASTM-A240-316L	7900.00	34.22	0.27	4
10.1.8	PIPE	ASTM-A312-TP-316	7900.00	415.23	3.28	2

Każdą kolumnę w tabeli BOM można uczynić niewidoczną, aby nie była wyświetlana w tabeli wynikowej. Niewidoczne kolumny pozostają widoczne w siatce BOM z kreskowanym tłem. Widoczność kolumn można zmienić w menu głównym, menu kontekstowym kolumny lub poprzez edycję właściwości **Widoczny** kolumny w **siatce Właściwości**.

Regulacja szerokości

Możesz dostosować szerokość dowolnej kolumny w siatce BOM, która jest niezależna od szerokości w powiązanej tabeli. Jeśli szerokość kolumny jest mniejsza niż wymagana do wyświetlenia tekstu komórki, wysokość odpowiedniego wiersza zwiększa się, aby dopasować się do tekstu.

Gdy szerokość kolumny jest dostosowywana ręcznie, pozostaje ona taka sama niezależnie od zawartości tabeli. Szerokość jest również przechowywana w konfiguracji BOM. Wszystkie dopasowane szerokości kolumn pozostają takie same, nawet po zamknięciu i ponownym otwarciu rysunku.

Aby automatycznie dopasować szerokość kolumny do zawartości, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz kolumnę (kolumny), kliknij prawym przyciskiem myszy menu kontekstowe i wybierz opcję **Dopasuj kolumnę (kolumny)**.
- Kliknij dwukrotnie separator w nagłówku kolumny.

Sortowanie BOM

Użyj siatki, aby kontrolować sposób sortowania spisu treści. Kliknij dwukrotnie etykietę kolumny, aby zmienić kolejność na rosnącą, malejącą i nieuporządkowaną. Jeśli do sortowania tabeli używana jest kolumna, do jej etykiety dodawany jest symbol (▲ dla rosnącej i ▼ dla malejącej). Kliknij dwukrotnie etykietę, aby przywrócić porządek sortowania.

Do sortowania możesz użyć wielu kolumn. Symbole sortowania tych kolumn mają indeks dolny oznaczający kolejność sortowania. Na przykład, jeśli chcesz posortować według ilości w porządku malejącym, a następnie według nazwy składnika w porządku rosnącym, kolumna Ilość będzie miała symbol ▼?, a kolumna Komponent będzie miał symbol ▲?.

Rozwiń/zwiń grupy

No.	Component	Physical material	Material density, kg/m³	Volume, cm³	Mass, kg	Quantity
⊞ 9	LEG			1646.02		4
⊟ 10	MIXER_A			13592.99	34.59	1
⊞ 10.1	ANCHOR STIRRER			3949.21	30.66	1
10.2	BOLT	DIN 931 - A2	7900.00	6.15	0.05	1
10.3	BOLT	DIN 931 - A2	7900.00	1.57	0.01	4
10.4	GEARBOX & MOTOR			9130.51		1
10.5	MECHANICAL SEAL	Rubber	930.00	17.73	0.02	1
⊟ 10.6	MOUNTING MIX_A			310.97	2.46	1
10.6.1	AGITATOR MOUNTING FLANGE	ASTM-A240-304	7900.00	79.91	0.63	1
10.6.2	AGITATOR MOUNTING PAD	ASTM-A240-316L	7900.00	159.44	1.26	1
10.6.3	ROUND BAR	ASTM-A479-304	7900.00	17.91	0.14	4
10.7	STD. BOTTOM BEARING	AISI-316L	7900.00	159.87	1.26	1
10.8	WASHER	ASTM-A240-304	7900.00	12.27	0.10	1

W hierarchicznych zestawieniach materiałów każdy podzespół tworzy grupę, którą można zwinąć lub rozwinąć w siatce BOM.

Aby zwinąć lub rozwinąć grupę, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij ikonę węzła w pierwszej kolumnie siatki BOM.
- Kliknij wiersz prawym przyciskiem myszy, a następnie wybierz polecenie **Zwiń** lub **Rozwiń** z menu kontekstowego.

Możesz również zwinąć lub rozwinąć wszystkie grupy lub wszystkie grupy odpowiadające temu samemu poziomowi zespołu za pomocą menu kontekstowego.

Uwaga: Status grupy podzespołów (zwinięty lub rozwinięty) nie jest przechowywany w dokumencie. Gdy tabela BOM jest zamykana i ponownie otwierana, wszystkie grupy podzespołów są domyślnie rozwijane.

32.12.4 Właściwości

Bill of materials properties	
Title	Bill of Materials <NAME>
Type	Bottom level
Property set	All except coordinates
Selection set	Entire model
Target component	<Root component>
Filter settings	<Expand to configure>
Filter expression	... x
Mechanical objects	Include
Other local objects	Exclude
Other external references	Exclude
Solid plies	Exclude
Ignore BOM status	No
Sorting mode	Automatic order
Grouping mode	Auto
Footer title	TOTAL:
CSV delimiter	; (Semicolon)
Warning messages	On
Column properties	
Title	Volume
Category	Mass
Role	Regular column
Format	%lu2%pr2
Visible	Yes
Width	Auto
Filter	No filter
Aggregate function	Sum
Unit placement	In additional column
Units mode	Best for all values
Footer type	Average value
Footer format	%lu2%pr2
Footer units mode	Auto

Siatka właściwości znajduje się na dole panelu menedżera. Aby dostosować jej rozmiar, użyj kontrolki rozdzielającej znajdującej się między siatką a siatką właściwości.

Siatka właściwości zawiera właściwości bieżącej tabeli; tytuł, typ, filtr, tryb sortowania i tytuł stopki. W przypadku wybrania dowolnych kolumn siatka wyświetli również ich wspólne właściwości. Możesz zmienić dowolną wspólną właściwość dla wszystkich wybranych kolumn jednocześnie. Właściwości kolumny zmieniają tytuł, widoczność i szerokość kolumny.

W przypadku wartości liczbowych można ustawić typ stopki, tryb jednostek stopki, rozmieszczenie jednostek, tryb jednostek i jednostkę stopki (jeśli kolumna ma jednostki, które można zmienić).

Umieszczenie jednostek określa, gdzie jednostki są wyświetlane: w tytule kolumny, w tej samej komórce co sama wartość lub we własnej kolumnie.

Tryb jednostek określa sposób uzyskania wyświetlanej jednostki; najlepsza jednostka dla wszystkich wartości, najlepsza jednostka do wyświetlenia określonej wartości w komórce lub określona jednostka. Możesz wybrać **Tryb jednostek** dla właściwości odległości, powierzchni, objętości lub masy.

Typ stopki określa, co powinno być wyświetlane w komórce, suma, wartość średnia, wartość minimalna lub wartość maksymalna.

Tryb jednostek stopki definiuje jednostki dla komórki stopki, automatyczne, najlepsze lub zdefiniowane przez użytkownika.

Jednostka stopki ustawia inną jednostkę dla wartości stopki.

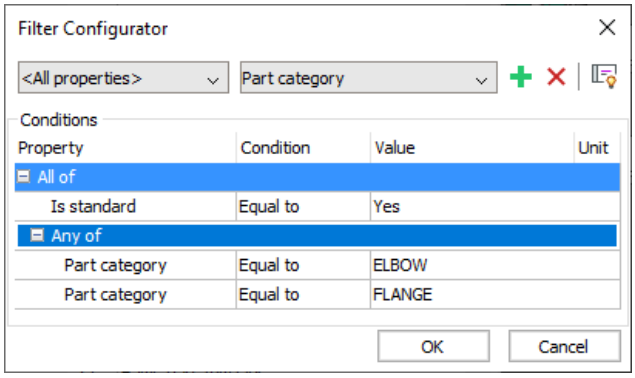
32.12.5 Ustawienia filtra

Wyrażenie filtru

Możliwe jest dodanie niestandardowego filtra do bieżącego zestawienia materiałów. Aby zastosować filtr, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Użyj właściwości **Wyrażenie filtru** w sekcji **Właściwości zestawienia** materiałów w **siatce Właściwości**.
- użyj polecenia **Ustaw filtr** z **menu głównego**.

W obu przypadkach wyświetlane jest okno dialogowe *Filter Configurator / expression*:

Każdy wiersz w tym oknie dialogowym reprezentuje stan podstawowy. Możliwe jest również dodawanie grup w celu zgrupowania kilku podstawowych warunków i/lub grup razem. Grupy pozwalają na tworzenie rozbudowanych filtrów.

Dodanie nowego podstawowego warunku

Wykonaj następujące czynności:

1 Jeśli ma to zastosowanie, wybierz wymaganą kategorię, aby ograniczyć listę właściwości do tej konkretnej kategorii.

2 Wybierz żądaną właściwość z listy właściwości. Po wybraniu warunek dla właściwości jest dodawany automatycznie.

3 Jeśli dotyczy, wymagany typ warunku:
   - Różny
   - Mniej niż
   - Więcej niż
   - Nie mniej niż

- Nie więcej niż

4 Ustaw wartość docelową. W przypadku wartości tekstowych można wybrać wartość docelową z listy rozwijanej wszystkich możliwych wartości. W przypadku wartości liczbowych można określić jednostkę wartości docelowej. Wartość zostanie automatycznie przekonwertowana na jednostkę dokumentu.

Usuwanie co najmniej jednego warunku

Wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz warunki do usunięcia. Możesz użyć klawisza Ctrl, aby wybrać kilka warunków, i klawisza Shift, aby wybrać zakres warunków.

2 Kliknij narzędzie **Usuń** (✕) lub kliknij prawym przyciskiem myszy wiersz, który chcesz usunąć i wybierz **Usuń warunek** z menu kontekstowego.

Dodanie nowej grupy warunków

Wykonaj następujące czynności:

1 Kliknij narzędzie **Dodaj** (+).

2 Wybierz opcję **Dodaj grupę** "Wszystkie z **"**, aby dodać nową grupę "Wszystkie z" lub wybierz opcję Dodaj grupę "Dowolne z", aby dodać nową grupę "Dowolne z".

3 Dodaj niezbędne warunki.

Grupowanie wybranych warunków

Wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz warunki do usunięcia. Możesz użyć klawisza Ctrl, aby wybrać kilka warunków, i klawisza Shift, aby wybrać zakres warunków.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy wiersz, który chcesz zgrupować.

3 Wybierz **Form " All of"** group z selected, aby utworzyć nową grupę "All of" lub wybierz Form "Any of" group z selected, aby utworzyć nową grupę "Any of".

Aby zastosować filtr, kliknij **OK**.

Obiekty mechaniczne

Obejmuje lub nie obejmuje komponentów mechanicznych.

Inne lokalne obiekty

Obejmuje lub wyklucza niemechaniczne lokalne bloki i elementy stałe.

Inne obiekty zewnętrzne

Obejmuje lub wyklucza niemechaniczne odniesienia zewnętrzne.

Warstwy brył

Obejmuje lub nie obejmuje stałych warstw.

Ignoruj status BOM

Określa, czy status BOM będzie ignorowany.

32.12.6 Filtr kolumnowy

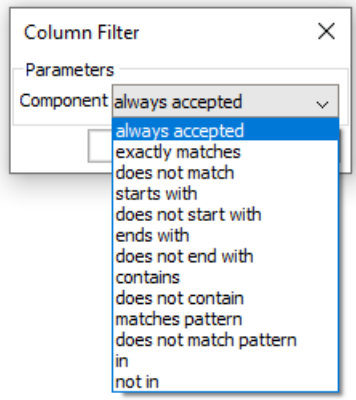
Filtry kolumn umożliwiają ustawienie warunków, na jakich wiersze mają być uwzględniane w tabeli. Każdy filtr kolumn ustawia warunek, który wartości kolumn powinny spełniać, aby zostały uwzględnione. Na przykład możesz ustawić filtr kolumn, aby obejmował tylko części o ilości większej niż określona liczba lub części, których nazwy zawierają **Dyszę**. Kolumna może mieć nie więcej niż jeden filtr. Możliwe jest jednak jednoczesne ustawienie filtrów dla dowolnej liczby kolumn. Kolumny z aktywnymi filtrami są oznaczone ikoną filtra ( ) w tytule.

Przykład kolumn z aktywnymi filtrami:

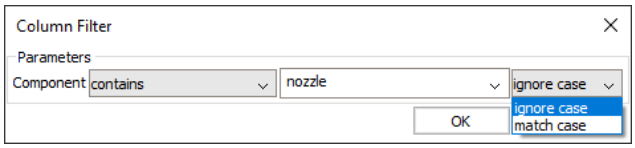
No.	Part category	Component	Quantity
1	FLANGE	ASME B16.5 Flange BL RF	9
2	FLANGE	ASME B16.5 Flange SO RF	177
3	FLANGE	ASME B16.5 Flange SO RF	4

Aby dodać filtr kolumn, kliknij prawym przyciskiem myszy tytuł kolumny i wybierz z menu kontekstowego **Ustaw filtr kolumn**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe *Filtr kolumn*.

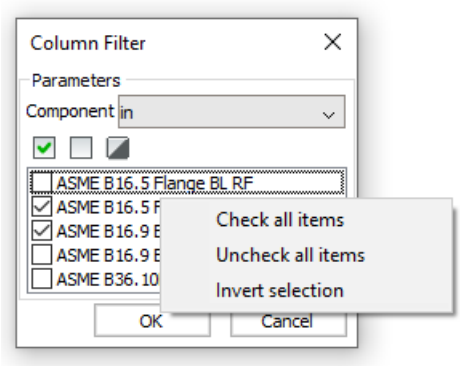

Wybierz wymagany typ filtra. Następnie musisz ustawić wartości docelowe dla filtra, w zależności od typu filtra i zawartości kolumny.

W przypadku kolumn z zawartością liczbową można ustawić jednostkę wartości docelowej. Wartość docelowa zostanie automatycznie przekonwertowana wewnętrznie na jednostkę dokumentu.

W przypadku filtrów tekstowych możesz wybrać **opcje ignorowania** i **dopasowania wielkości liter**.
Filtry **W** i **Nie w** pokazują listę wszystkich możliwych wartości dla tej kolumny (w odniesieniu do już zastosowanych filtrów). Zaznacz wartości, które chcesz odpowiednio uwzględnić lub wykluczyć. Możesz także sprawdzić wszystkie wartości, odznaczyć wszystkie wartości lub odwrócić bieżące zaznaczenie za pomocą odpowiednich przycisków na paskach narzędzi lub poleceń z menu kontekstowego.

Aby zastosować filtr kolumn, kliknij **OK**.

Aby usunąć filtr kolumny, kliknij prawym przyciskiem myszy tytuł kolumny i wybierz polecenie **Usuń filtr kolumny** z menu kontekstowego.

Więcej szczegółów można znaleźć w artykule **Filtrowanie tabeli BOM**.

32.12.7 Zbiór wskazań

Możliwe jest powiązanie tabeli BOM z zestawem selekcji, który będzie działał jak filtr dla zawartości BOM. Obsługiwane są następujące typy zestawów wyboru:

- **Cały model**: tabela BOM zostanie utworzona dla całego modelu.
- **Podzespół**: tabela BOM zostanie utworzona dla wybranej instancji podzespołu.
- **Widok rysunku**: tabela BOM zostanie utworzona dla części wybranych dla odpowiedniego widoku rysunku, niezależnie od ich widoczności w rzutni.
- **Rzutnia układu**: tabela BOM zostanie utworzona dla wybranej rzutni arkusza.
- **Wybór niestandardowy**: tabela BOM zostanie utworzona tylko dla wybranych części.
- **Wyklucz bieżący dokument**: tabela BOM nie będzie zawierać obiektów z bieżącego dokumentu.
- **Pokaż wybór**: pokazuje bieżący wybór dla tabeli BOM.
- **Dodatkowe dokumenty**: tabela BOM będzie zawierać części z innych dokumentów.
    - **Dodaj rysunek lub zestaw arkuszy**: tabela zestawienia komponentów będzie zawierać obiekty z wybranego rysunku lub zestawu arkuszy.
    - **Dodaj folder**: tabela BOM będzie zawierać obiekty z rysunków lub zestawu arkuszy, które znajdują się w folderze.

      Uwaga: Użytkownik może dołączyć tylko te dokumenty, które pasują do określonych symboli wieloznacznych, całego projektu BIM lub całego zestawu arkuszy.
- **Edytuj**: Umożliwia edycję zaznaczenia.

Możliwe jest wyświetlenie bieżącego zestawu wyboru za pomocą polecenia **Pokaż wybór** z menu głównego.

Typ zestawu wyboru można zmienić w dowolnym momencie, wybierając żądany typ zestawu wyboru w menu głównym. Ponadto można edytować istniejący zestaw zaznaczeń, dodając lub usuwając z niego obiekty.

32.12.8 Sortowanie

Tabele BOM obsługują kilka trybów sortowania (więcej szczegółów można znaleźć w artykule **Sortowanie tabeli BOM**).

Aby przełączać się między tymi trybami, użyj właściwości **Tryb sortowania** w sekcji **Właściwości zestawienia materiałów siatki Właściwości**. Użyj menu rozwijanego **Tryb sortowania** lub kliknij dwukrotnie etykiety kolumn w **Siatce**, aby przełączać się między rosnącym, malejącym lub naturalnym porządkiem dla odpowiedniej kolumny.

32.12.9 Jednostki kolumn

Dla większości właściwości numerycznych z jednostkami można zmienić **Rozmieszczenie jednostek** i **Tryb jednostek**. Wybierz żądane kolumny w **Siatce** i użyj sekcji **Właściwości kolumny siatki Właściwości**, aby zmienić **Położenie jednostki** i **Tryb jednostki**.

Więcej szczegółów można znaleźć w artykule **Jednostki kolumnowe**.

Zobacz także sekcję **Zmiana jednostek i trybów umieszczania jednostek dla kolumny** w tym artykule.

32.12.10 Szacowane kolumny

Zestawienie BOM obsługuje ocenione kolumny. Istnieją 2 typy ocenianych kolumn: kolumny formuły i kolumny szablonu. Kolumny miniatur są również uważane za kolumny oceniane, chociaż nie wymagają żadnych wyrażeń. Więcej informacji na temat pól formuły, takich jak składnia wyrażeń, można znaleźć w artykule **Kolumny obliczane**.

Zobacz także sekcję **Dodawanie ocenianej kolumny** w tym artykule.

Kolumny z formułami

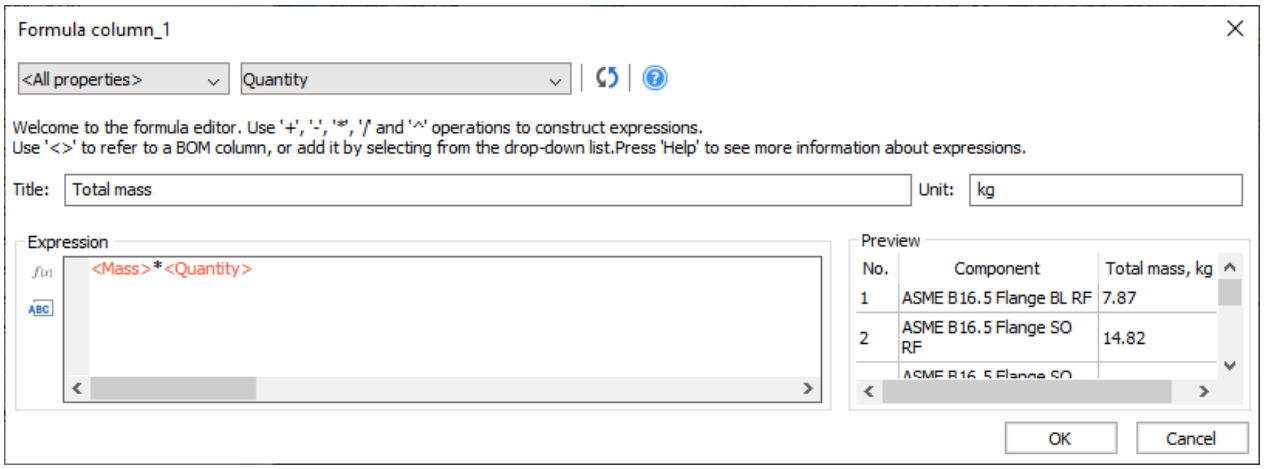
Aby dodać kolumnę z formułą, wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz **Szacowana kolumna** za pomocą **selektora Kategorii**.

2 Wybierz **Kolumna z formułą** w **selektorze Kolumny**.

3 Użyj opcji **Wstaw kolumnę za** lub **Wstaw kolumnę przed**.

Alternatywnie można użyć opcji **Wstaw kolumnę formuły** z **menu głównego**.
W obu przypadkach wyświetlone zostanie okno dialogowe *Konfigurator wyrażeń*:

To okno dialogowe umożliwia skonfigurowanie tytułu, jednostki i wyrażenia dla kolumny z formułą. Pokazuje również podgląd wyników formuły. Pole wyrażenia obsługuje auto uzupełnianie.
Aby dodać odwołanie do kolumny lub właściwość do wyrażenia w pozycji kursora, wybierz żądaną właściwość z listy właściwości. Możesz także kliknąć narzędzie **Dodaj odwołanie do kolumny** ( ) i wybierz właściwość z menu lub kliknij narzędzie **Dodaj funkcję** ( ), aby wybrać żądaną funkcję.
Aby dodać kolumnę z formułą do tabeli BOM, kliknij **OK**.

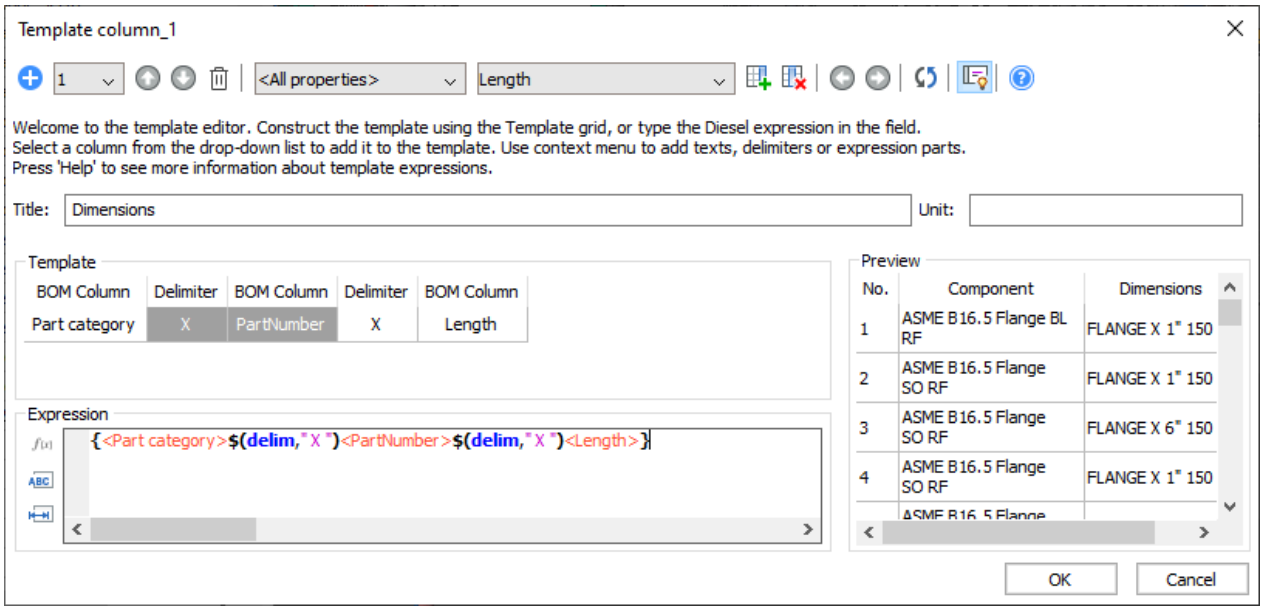
Kolumna szablonu
Aby dodać kolumnę szablonu, wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz kategorię *<Evaluated column>* za pomocą **selektora kategorii**.

2 Wybierz *<Template column>* **kolumnę** w selektorze kolumn.

3 Użyj opcji **Wstaw kolumnę za** lub **Wstaw kolumnę przed**.

Alternatywnie można użyć opcji **Wstaw kolumnę szablonu** z **menu głównego**.
W obu przypadkach wyświetlane jest okno dialogowe *Konfigurator szablonów*.

To okno dialogowe umożliwia skonfigurowanie tytułu, wyrażenia i, jeśli to konieczne, jednostki dla kolumny szablonu. Wyświetla również podgląd wyników. Pole wyrażenia obsługuje auto uzupełnianie.
Kolumny szablonu mogą zawierać więcej niż jedno podwyrażenie szablonu. W takim przypadku będą one oszacowane od pierwszego do ostatniego i zostanie użyte pierwsze podwyrażenie dające niepusty wynik. **Konfigurator szablonów** pozwala dodawać, usuwać i przełączać się między podwyrażeniami szablonów za pomocą paska narzędzi. Pozwala również na zmianę kolejności podwyrażeń szablonu.

Uwaga: Zauważ, że w polu wyrażenia wszystkie podwyrażenia są wyświetlane jednocześnie, przy czym każde podwyrażenie jest ujęte w nawiasy {}.

Aby dodać podwyrażenie, kliknij .

Aby usunąć bieżące podwyrażenie, kliknij .

Uwaga: Po usunięciu ostatniego podwyrażenia zostanie ono zastąpione pustym.

Aby zmienić bieżące podwyrażenie, wybierz numer wymaganego podwyrażenia z listy rozwijanej.

Użyj i , aby zmienić kolejność podwyrażeń.
Aktualnie wybrane podwyrażenie można skonfigurować za pomocą sekcji **Szablon**. Każda kolumna w tej sekcji reprezentuje element wyrażenia szablonu, który można zmienić.
Rodzaje elementów szablonu to:

- **Odniesienie do kolumny**: reprezentuje odniesienie do kolumny BOM lub właściwości. Aby dodać odwołanie do kolumny, wybierz żądaną kolumnę z listy właściwości. Zostanie ona automatycznie dodana po ostatniej wybranej kolumnie lub, jeśli nie wybrano żadnej kolumny, po ostatniej kolumnie. Jeśli to konieczne, **Ogranicznik** zostanie automatycznie dodany przed **Odniesieniem do kolumny**.
- **Ogranicznik**: reprezentuje separator między dwoma elementami. Tekst ogranicznika pojawi się w ostatecznym wyniku tylko wtedy, gdy tekst po obu jego stronach nie będzie pusty. Na przykład, jeśli masz odniesienia do kolumn PartNumber i Length z separatorem "X" między nimi, "X" zostanie dodany do końcowego tekstu tylko wtedy, gdy zarówno PartNumber, jak i Length nie są puste. W większości przypadków ograniczniki są dodawane automatycznie. Możesz jednak dodać ograniczniki, używając przycisku i wybierając z listy rozwijanej **Dodaj ogranicznik**. Alternatywnie możesz dodać ogranicznik z menu kontekstowego.
- **Tekst**: reprezentuje niestandardowy tekst. Możesz dodać własny tekst, klikając i wybierając **Dodaj tekst** z listy rozwijanej. Alternatywnie możesz dodać własny tekst z menu kontekstowego.
- **Szacowany tekst**: reprezentuje element, który powinien zostać dodany do końcowego wyrażenia bez zmian. Szacowany tekst może zawierać funkcje lub inne specjalne symbole, które modyfikują wynik. Możesz dodać szacowany tekst, używając przycisku i wybierając z listy rozwijanej **Dodaj wyrażenie**. Alternatywnie możesz dodać szacowany tekst z menu kontekstowego.

W każdej chwili możesz zmienić zawartość dowolnego elementu w szablonie. Możesz także usuwać elementy, wybierając je i używając przycisku lub wybierając opcję **Usuń kolumnę** z menu kontekstowego. Aby przenieść element, wybierz kolumnę w szablonie, a następnie przeciągnij ją i upuść w żądanym miejscu. Wszelkie modyfikacje szablonu zostaną odzwierciedlone w polu wyrażenia. Podobnie wszelkie zmiany w polu wyrażenia zostaną odzwierciedlone w obszarze szablonu.
Aby dodać kolumnę szablonu do tabeli BOM, kliknij **OK**.

Kolumna miniatur

Aby dodać kolumnę miniatur, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Wybierz kategorię *<Evaluated column>* za pomocą **selektora kategorii**.
- Wybierz *"<Thumbnails column>"* w **selektorze** kolumn.
- Użyj **narzędzi Wstaw kolumnę za** lub Wstaw kolumnę przed.

lub

- Użyj opcji **Wstaw kolumnę miniatur** z **menu głównego**.

W obu przypadkach do tabeli zostanie wstawiona kolumna z miniaturami.
Po wstawieniu możliwe jest dostosowanie parametrów miniatur za pomocą właściwości kolumny, takich jak rozmiar, kolor tła, typ widoku i styl wizualny.

32.12.11 Wiersz stopki

Tabela BOM może zawierać wiersz stopki. Aby dodać wiersz stopki, określ typ stopki dla co najmniej jednej kolumny. Domyślnie tytuł wiersza stopki to *Całkowita*:. Zmień tytuł stopki za pomocą właściwości **Tytuł stopki** w sekcji **właściwości Listy materiałów siatki Właściwości**.

Możliwe jest również dodawanie stopek do kolumn formuł lub szablonów.

Więcej informacji na temat wiersza stopki w zestawieniu BOM można znaleźć w artykule **Stopka**.

Zobacz także sekcję **Dodawanie ocenianej kolumny** w tym artykule.

32.12.12 Kolumny zagregowane

W tabelach BOM najwyższego poziomu, najniższego poziomu i hierarchicznych niemal każda kolumna może zostać przypisana za pomocą funkcji agregacji. Funkcje agregujące grupują wartości kilku wierszy w BOM (które różnią się tylko tymi wartościami) w jedną wartość. Na przykład, funkcje agregujące mogą służyć do obliczania całkowitej długości rur w odniesieniu do ich rozmiaru i grubości lub do łączenia wszystkich rozmiarów śrub i nakrętek użytych w zespole w jednej komórce.

Więcej szczegółów można znaleźć w artykule **Jednostki kolumnowe**.

Aby ustawić funkcję agregującą, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy tytuł kolumny i wybierz wymaganą funkcję agregacji z podmenu **Funkcja agregacji**.
- Wybierz kolumnę i zmień funkcję agregującą w odpowiedniej właściwości kolumny.

Kolumny zagregowane są oznaczone w tytule symbolem ∑.

Przykład zagregowanych kolumn:

No.	Part ▲	Thickness, mm	∑ Length, m
1	PIPE D= 1"	1.65	107.88
2	PIPE D= 2"	1.65	60.61
3	PIPE D= 6"	2.11	1.74
4	PIPE D= 6"	2.77	7.14

32.12.13 Szablony

Konfiguracje BOM można zapisać jako szablony. Użyj menedżera BOM, aby utworzyć nową tabelę z szablonu i zastąpić bieżącą konfigurację tabeli konfiguracją z szablonu. W każdej chwili możesz zapisać konfigurację jako szablon. Możesz zmienić załadowaną konfigurację szablonu za pomocą zwykłych narzędzi i zapisać ją jako inny szablon.

Więcej informacji na temat szablonów BOM można znaleźć w artykule **Szablony**.

32.12.14 Wyszukiwanie

Menedżer BOM posiada pole wyszukiwania, które umożliwia wyszukanie określonej wartości w tabeli. W polu wyszukiwania można również używać symboli wieloznacznych. Domyślnie BricsCAD przeszukuje całą tabelę. Aby ograniczyć obszar wyszukiwania, wybierz wymagane kolumny. Jeśli wartość zostanie

znaleziona, kursor przesunie się do tej komórki. Jeśli nie wybrano żadnych kolumn, zaznaczony jest wiersz. **Siatka** automatycznie przewija się, aby komórka była widoczna. Aby znaleźć inną wartość, użyj przycisków lub . Możesz także użyć **F3** lub **Ctrl+F3**. Aby wybrać wszystkie znalezione wyniki, użyj przycisku .

Domyślnie wyszukiwany jest tekst w polu wyszukiwania. Można jednak również użyć symboli **wieloznacznych**.

Obsługiwane są następujące symbole specjalne:

Nazwa	Znak	Opis
Odwrotny cytat	`	Ucieka następnemu znakowi (dosłownie).
Przecinek	,	Oddziela wzory.
Gwiazdka	*	Dopasowuje dowolną sekwencję znaków, w tym sekwencję zerową, w dowolnym miejscu.
Znak zapytania	?	Dopasowuje pojedynczy znak.
Okres	.	Dopasowuje pojedynczy znak niealfanumeryczny.
Na znaku	@	Dopasowuje pojedynczy znak alfabetyczny.
Symbol funta	#	Dopasowuje pojedynczy znak numeryczny.
Tilde	~	Jeśli pierwszy znak we wzorcu pasuje do czegokolwiek poza wzorcem.
Nawiasy	[...]	Dopasowuje pojedynczy zamknięty znak.
Wsporniki tyldy	[~...]	Dopasowuje pojedynczy nieujęty znak.
Łącznik	-	W nawiasach dopasowuje pojedynczy znak z określonego zakresu.

Aby otworzyć pole wyszukiwania, użyj narzędzia **Szukaj** na pasku narzędzi lub użyj klawiszy **Ctrl+F**.

32.12.15 Powiązana tabela

Każda tabela BOM w menedżerze może mieć powiązaną tabelę w dokumencie, która jest aktualizowana po zmianie konfiguracji BOM. Tabela BOM może mieć tylko jedną powiązaną tabelę. Można jednak tworzyć tabele BOM, które nie mają skojarzonej tabeli w dokumencie.

Aby utworzyć powiązaną tabelę, użyj opcji **Umieść/Aktualizuj tabelę BOM**. Jeśli tabela BOM została utworzona za pomocą *BMBOM*, powiązana tabela zostanie utworzona automatycznie.

Możesz zlokalizować powiązaną tabelę w dokumencie za pomocą opcji **Powiązana tabela - Powiększ** lub **Powiązana tabela - wybierz**. W razie potrzeby aktywny układ przełącza się na powiązany układ tabeli.

Powiązaną tabelę można usunąć za pomocą opcji **Powiązana tabela - Usuń**. Alternatywnie można odłączyć powiązaną tabelę od tabeli BOM za pomocą opcji **Tabela stowarzyszona - Odłącz**. Po odłączeniu skojarzona tabela traci łącze do tabeli BOM i nie jest aktualizowana wraz z BOM.

32.12.16 Aktualizowanie BOM

Z BricsCAD V20.2 menedżer BOM automatycznie aktualizuje zawartość tabeli w panelu, gdy zespół jest modyfikowany lub aktualizowany. W przypadku dużych zespołów może to być niewygodne. Menedżer BOM automatycznie aktualizuje tabelę, gdy jest aktywna.

Aby uniknąć automatycznej aktualizacji, zamknij **Menedżera BOM**, aby panel był nieaktywny.

Zawartość menedżera BOM można odświeżyć ręcznie za pomocą polecenia **Odśwież**.

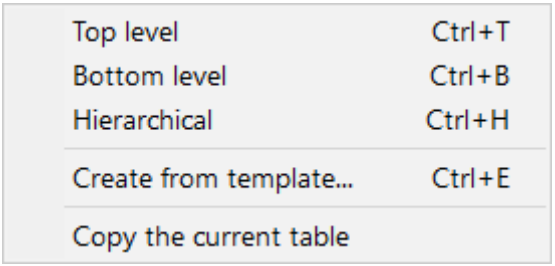
Uwaga: Powiązana tabela nie jest aktualizowana automatycznie, gdy zespół jest zmieniany lub modyfikowany. Użyj opcji **Umieść/Aktualizuj tabelę**, aby zaktualizować powiązaną tabelę .

32.12.17 Dodawanie nowego zestawienia materiałów

1 Użyj podmenu **Nowy BOM** w **Menu głównym:**

Uwaga: Jeśli zmienna systemowa BOMTEMPLATE zawiera prawidłową ścieżkę do pliku .bom ten szablon będzie używany do tworzenia nowych tabel BOM. Jeśli jest pusta lub ścieżka jest nieprawidłowa, zostanie użyta poniższa domyślna konfiguracja BOM.

1

2 Wybierz typ BOM lub wybierz **Z szablonu**, aby wybrać plik szablonu dla BOM.

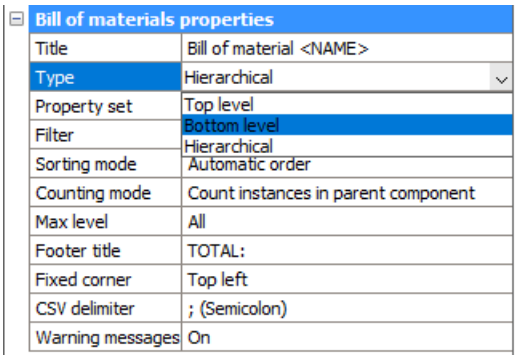
32.12.18 Wybór bieżącego zestawienia materiałów

Użyj **selektora BOM**, aby wybrać istniejące zestawienie materiałów.

Uwaga: Tabela zostanie automatycznie zaktualizowana do bieżącego stanu zespołu i skojarzonej tabeli na rysunku (jeśli istnieje).

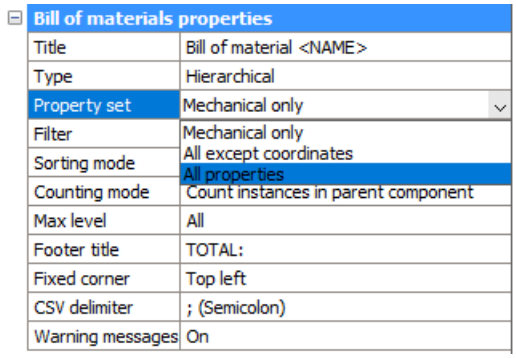
32.12.19 Zmianacbieżącego typu BOM

Zmień właściwość **Typ** w sekcji **właściwości zestawienia materiałów siatki Właściwości**.

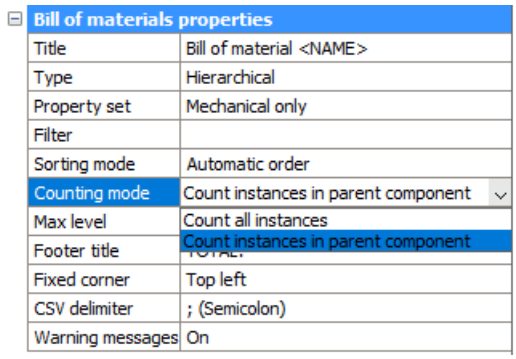
32.12.20 Zmiana zestawu właściwości bieżącego zestawienia materiałów

Zmień **Zestaw właściwości** w sekcji **właściwości zestawienia materiałów siatki Właściwości**.

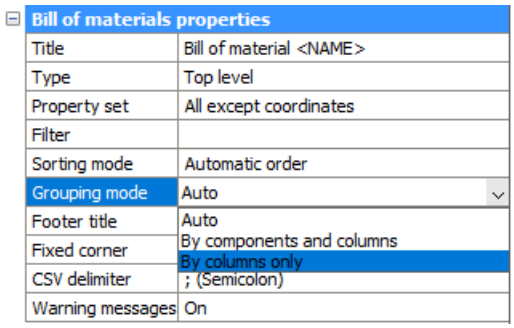
32.12.21 Zmiana trybu zliczania hierarchicznego BOM

Zmień właściwość **Tryb zliczania** w sekcji **właściwości zestawienia materiałów siatki Właściwości**.

32.12.22 Zmiana trybu grupowania na najwyższym lub najniższym poziomie oraz hierarchicznych zestawień BOM

Zmień właściwość **Tryb grupowania** w sekcji **właściwości zestawienia materiałów siatki Właściwości**.

32.12.23 Ustawianie niestandardowego filtra dla bieżącego zestawienia materiałów

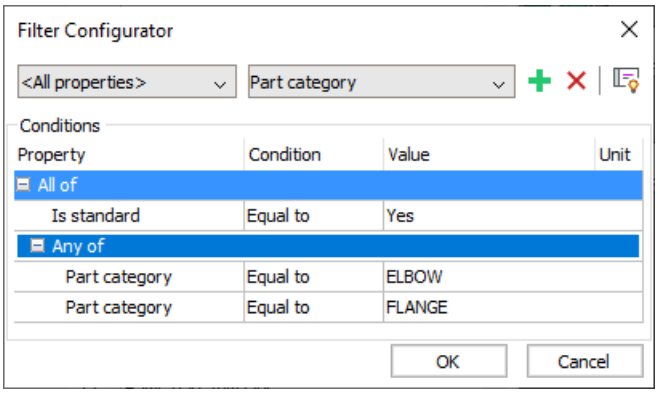
1 Wybierz opcję **Ustaw filtr** z **Menu głównego**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe *Filter Configurator (Konfigurator filtra*).

2 Skonfiguruj filtr za pomocą narzędzia dialogowego.

Zobacz **Filtr**, aby uzyskać szczegółowe informacje.

3 Kliknij **OK**, aby zastosować filtr.

32.12.24 Dodawanie nowych kolumn do bieżącego BOM

1 W stosownych przypadkach użyj selektora **kategorii**, aby wybrać kategorię właściwości, które chcesz dodać.

2 Wybierz właściwość do dodania z listy dostępnych kolumn. Ta lista zawiera wszystkie kolumny z wybranej kategorii, które nie zostały jeszcze dodane do BOM. Jeśli zaczniesz wpisywać nazwę pola, BricsCAD automatycznie zasugeruje Ci nazwy. Kliknij, aby wybrać go z listy.

3 (Opcjonalnie) Wybierz kolumnę w BOM, obok której chcesz umieścić nową kolumnę.

4 Kliknij **Wstaw kolumnę za** (), aby umieścić nową kolumnę za wybraną kolumną, lub **Wstaw kolumnę przed** (), aby umieścić nową kolumnę przed wybraną kolumną.

Jeśli nie wybrano żadnej kolumny, nowa kolumna zostanie umieszczona odpowiednio na ostatniej lub pierwszej pozycji.

32.12.25 Dodawanie szacowanej kolumny

1 Wybierz kategorię **Szacowana kolumna** za pomocą **selektora Kategorii**.

2 Wybierz **Kolumna z formułą**, aby utworzyć kolumnę z formułą lub wybierz **Kolumna szablonu**, aby utworzyć kolumnę szablonu.

3 Kliknij **Wstaw kolumnę za** (), aby umieścić nową kolumnę za wybraną kolumną, lub **Wstaw kolumnę przed** (), aby umieścić nową kolumnę przed wybraną kolumną.

Jeśli nie wybrano żadnej kolumny, nowa kolumna zostanie umieszczona odpowiednio na ostatniej lub pierwszej pozycji.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe do konfiguracji szacowanej kolumny.

4 Zmień **Nazwę** kolumny.

5 W razie potrzeby zmień **Jednostkę**.

6 Skonfiguruj wyrażenie za pomocą narzędzi dialogowych.

7 Kliknij **OK**, aby dodać kolumnę do tabeli BOM.

32.12.26 Dodawanie kolumny szablonu z wybranych kolumn

1 Wybierz kolumny do połączenia w kolumnie szablonu. Użyj klawisza Ctrl, aby wybrać wiele kolumn lub klawisza Shift, aby wybrać zakres kolumn.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy tytuł jednej z wybranych kolumn.

3 Wybierz **Dodaj kolumnę szablonu z wybranego** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe do konfiguracji szacowanej kolumny.

4 Zmień **Nazwę** kolumny.

5 W razie potrzeby zmień **Jednostkę**.

6 Skonfiguruj wyrażenie za pomocą narzędzi dialogowych.

7 Kliknij **OK**, aby dodać kolumnę do tabeli BOM.

8 W razie potrzeby usuń lub ukryj kolumny, które nie są już potrzebne.

32.12.27 Zmiana szacowanej kolumny

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy tytuł kolumny w **siatce BOM**.

2 Wybierz **Edytuj wyrażenie kolumny** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe do konfiguracji szacowanej kolumny.

3 W razie potrzeby zmodyfikuj nazwę kolumny, jednostkę i wyrażenie.

4 Kliknij **OK**, aby zastosować zmiany.

32.12.28 Usuwanie kolumny z bieżącego BOM

1 Wybierz kolumnę w siatce.

2 Kliknij narzędzie **Usuń kolumnę** () lub naciśnij klawisz **Delete**.

32.12.29 Zmiana nazwy BOM

Użyj opcji **Tytuł BOM**, aby edytować tytuł lub użyj właściwości **Tytuł** w sekcji **właściwości zestawienia materiałów** w **siatce Właściwości**.

Możesz użyć symbolu zastępczego *<NAZWA>*, aby odwołać się do nazwy zestawu.

Uwaga: Aby usunąć tytuł lub wiersz nagłówka, tytuł BOM lub wszystkie nagłówki kolumn muszą być puste. Ponadto tytuły wprowadzone z wiersza poleceń zostaną przycięte w celu usunięcia wszystkich początkowych i końcowych spacji.

32.12.30 Zmiana tytułu wiersza stopki

Użyj właściwości **Tytuł stopki** w sekcji **Właściwości zestawienia materiałów** w **siatce Właściwości.**

32.12.31 Dodawanie prefiksu lub sufiksu do liczb

1 Wybierz kolumnę **Numer**.

2 Wybierz Właściwość **Numer sufiksu** w sekcji **Właściwości kolumny**.

Column properties	
Title	No.
Category	BOM Standard
Role	Number
Number prefix	A
Number suffix	
Number type	Full
Delimiter	.
Format	
Visible	Yes
Width	Auto
Filter	No filter

3 W razie potrzeby wprowadź nowy ciąg prefiksu.

4 Wybierz Właściwość **Numer sufiksu** w sekcji **Właściwości kolumny**.

5 W razie potrzeby wprowadź nowy ciąg sufiksu.

32.12.32 Zmiana separatora między liczbami w hierarchicznym zestawieniu materiałów

1 Wybierz kolumnę **Numer**.

2 Wybierz właściwość **Separator** w sekcji **Właściwości kolumny**.

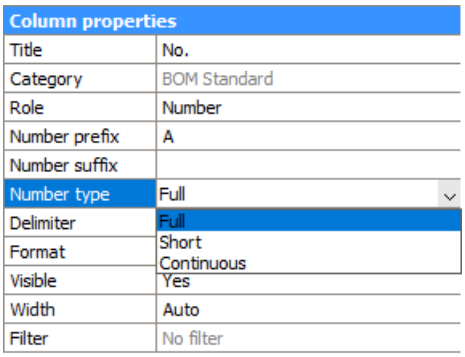
Column properties	
Title	No.
Category	BOM Standard
Role	Number
Number prefix	A
Number suffix	
Number type	Full
Delimiter	.
Format	
Visible	Yes
Width	Auto
Filter	No filter

3 Wprowadź nowe wyrażenie ogranicznika.

32.12.33 Zmiana typu numeru w hierarchicznym zestawieniu materiałów

1 Wybierz kolumnę **Numer**.

2 Wybierz właściwość **Typ liczby** w sekcji **Właściwości kolumny**.

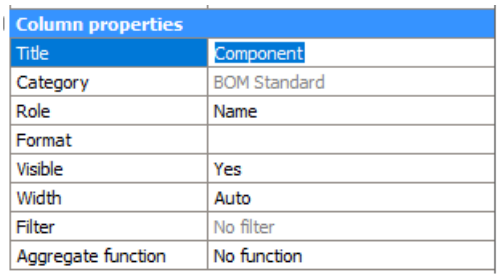

3 Wybierz żądany typ numeru.

32.12.34 Zmień tytuł kolumny

1 Wybierz kolumnę w **siatce BOM**.

2 Wybierz właściwość **Tytuł** w sekcji **Właściwości kolumny**.

3 Zmień wartość właściwości **Tytuł** na nowy tytuł kolumny.

Uwaga: Aby usunąć tytuł lub wiersz nagłówka, tytuł BOM lub wszystkie nagłówki kolumn muszą być puste. Ponadto tytuły wprowadzone z wiersza poleceń zostaną przycięte w celu usunięcia wszystkich początkowych i końcowych spacji.

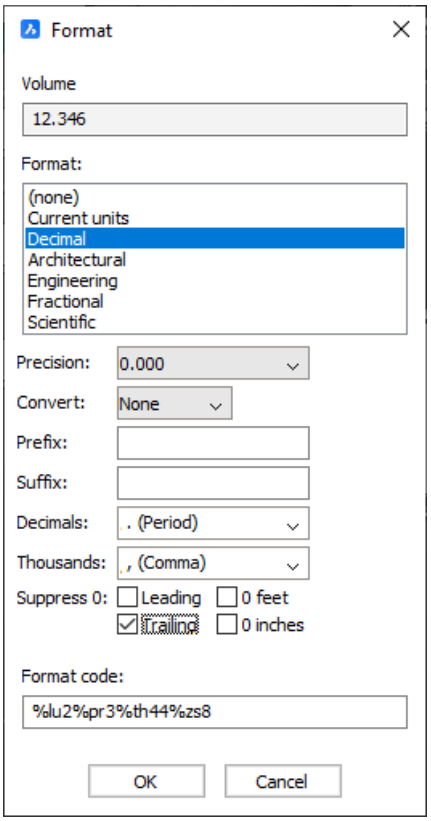
32.12.35 Zmień format kolumny

1 Wybierz kolumny.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy tytuł wybranej kolumny.

3 Wybierz **Format** z menu kontekstowego.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe *Format*.

4 Zdefiniuj żądany format.

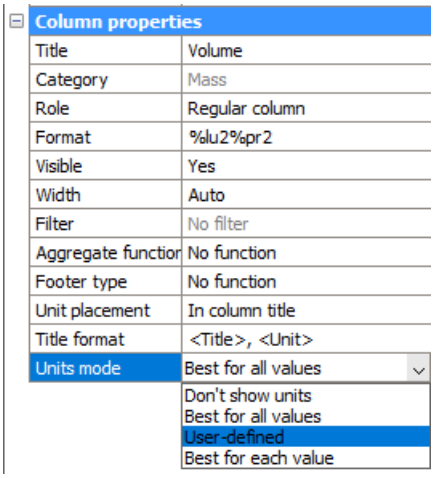
5 Kliknij **OK**, aby zastosować zmiany.

32.12.36 Zmiana jednostek i trybów umieszczania jednostek dla kolumny

1 Wybierz kolumny.

2 (Opcjonalnie) Zmień właściwość **Rozmieszczenie jednostek** w sekcji **Właściwości kolumny**.

3 (Opcjonalnie) Zmień właściwość **Tryb jednostek** w sekcji **Właściwości kolumny**.

4 (Opcjonalnie) Zmień **Format tytułu**.

- Użyj *<Tytuł>*, aby dodać tytuł kolumny.

- Użyj <*Rozdział*>, aby dodać jednostkę kolumny.
- Użyj znaku *n*, aby dodać podział wiersza.

32.12.37 Dodawanie stopki do kolumny

1 Wybierz kolumny.

2 Użyj podmenu **Stopka** w **menu głównym**, aby wybrać typ wartości stopki lub kliknij prawym przyciskiem myszy etykietę kolumny, a następnie wybierz podmenu **Stopka**.

Dostępne są następujące typy:

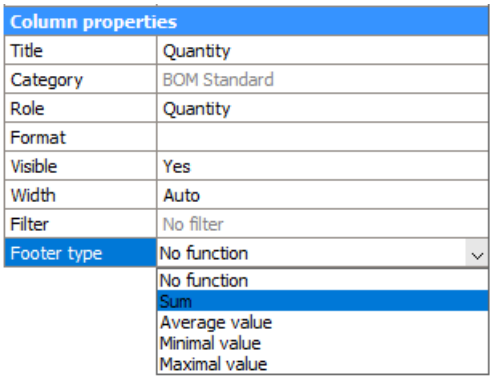
- **Brak stopki** (kolumna zostanie usunięta ze stopki. Jeśli nie ma kolumny z innym typem stopki, wiersz stopki zostanie całkowicie usunięty)
- **Suma**
- **Średnia wartość**
- **Minimalna wartość**
- **Maksymalna wartość**

Uwaga: Kolumny stopki są obsługiwane dla pliku szablonu.

Alternatywnie:

1 Wybierz kolumny.

2 W **siatce Właściwości** wybierz właściwość **Rodzaj stopki** i wybierz rodzaj stopki.

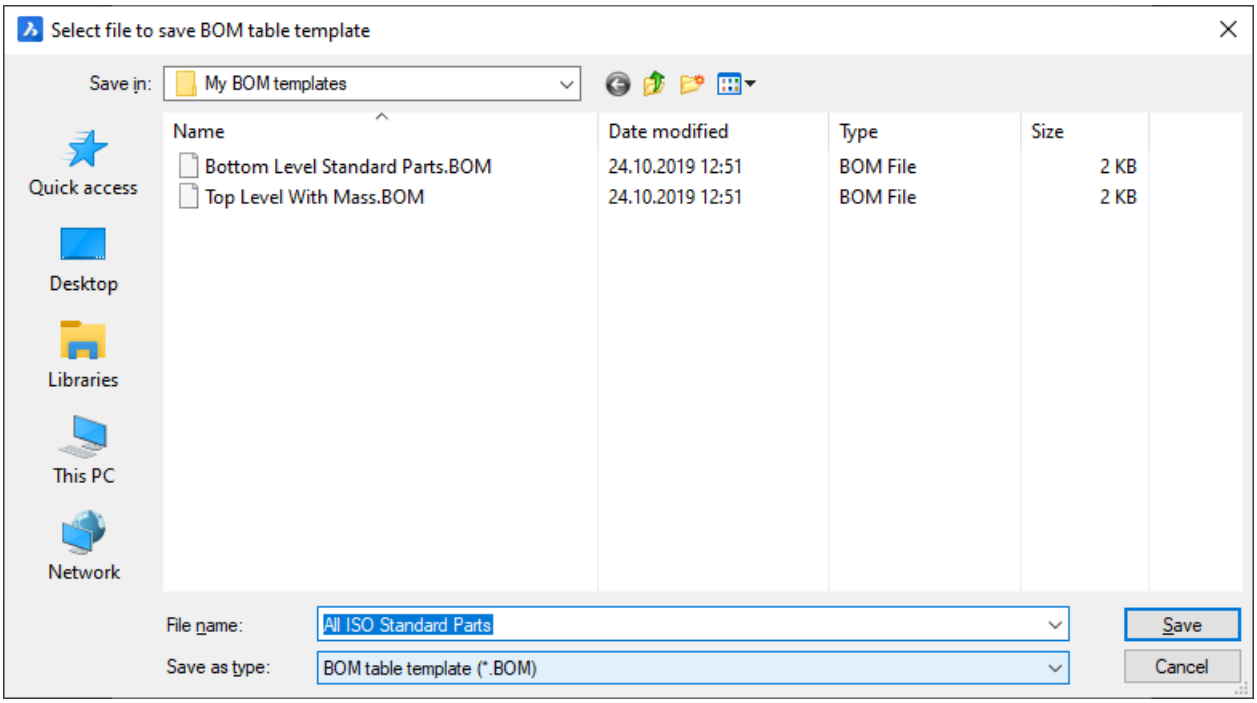
Uwaga: Aby przełączać między **funkcjami Suma** i **Brak**, kliknij przycisk Stopka ( ).

Uwaga: Możliwe jest również dodawanie stopek do kolumn formuł lub szablonów.

32.12.38 Zapisanie aktualnej konfiguracji jako szablon

1 Wybierz **Zapisz jako szablon** ( ) w menu głównym ( ).

Wyświetlone zostanie okno dialogowe wyboru nazwy i lokalizacji pliku szablonu:

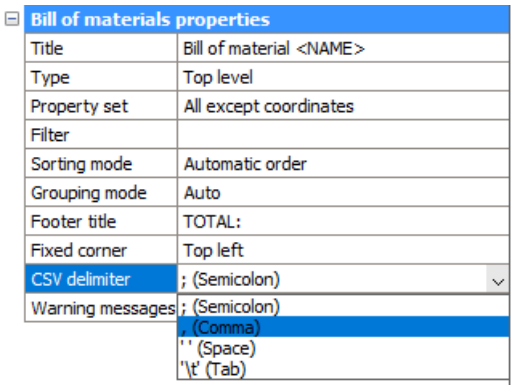
2 Określ nazwę i lokalizację pliku szablonu.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Uwaga: Możliwe jest również dodawanie stopek do kolumn formuł lub szablonów.

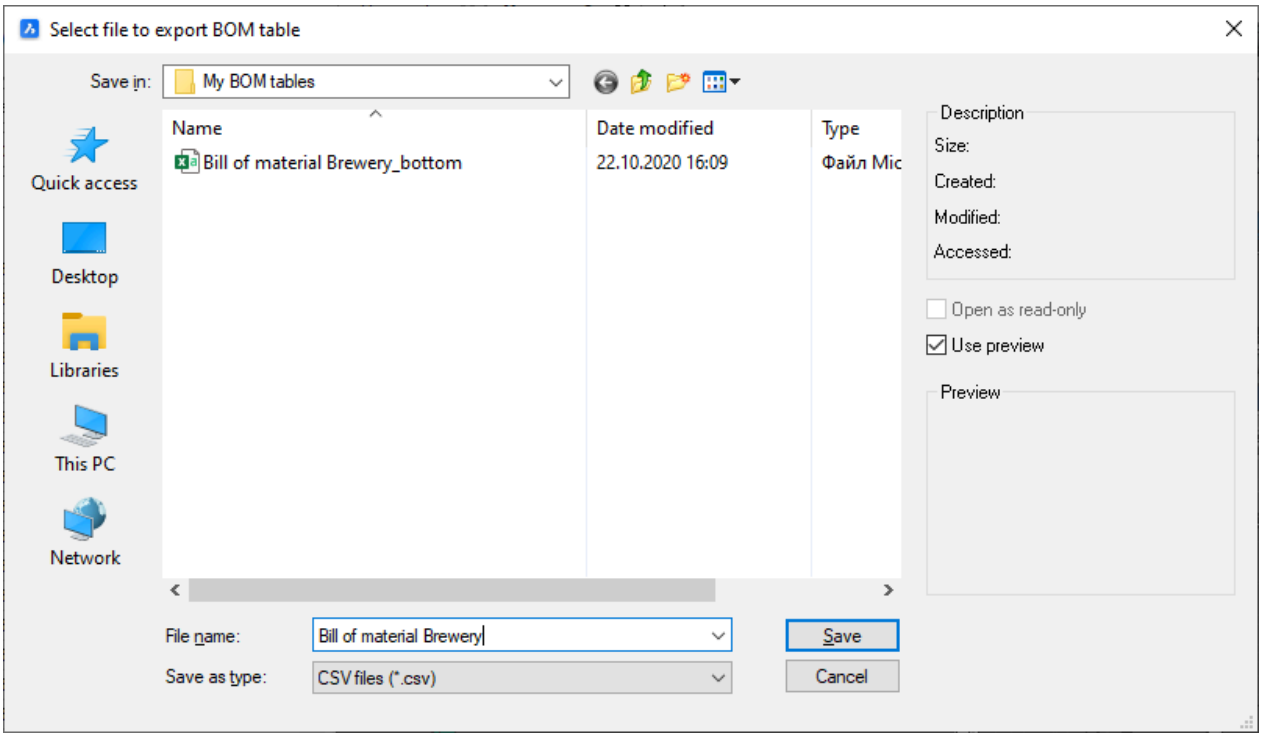
32.12.39 Eksportowanie bieżącej tabeli do CSV

1 (Opcjonalnie) Dostosuj właściwość **Separator CSV** tabeli.

2 Wybierz **Eksportuj do CSV** w menu głównym ( ).

Zostanie wyświetlone okno dialogowe wyboru nazwy i lokalizacji pliku CSV.

3 Określ nazwę i lokalizację pliku CSV.

4 Kliknij przycisk **Zapisz**.

32.13 Zestawienie Listy Materiałów

Można użyć poleceń *BMBOM*, *BMBOMEDIT*, *BMBOMPANELOTW* i *BMBOMPANELZAM*.

Inżynierskie zestawienie materiałów (BOM) to lista unikalnych komponentów mechanicznych, bloków mechanicznych i elementów mechanicznych używanych w zespole. W BricsCAD lista jest reprezentowana jako element tabeli i może być umieszczona w dowolnym miejscu na rysunku. Każda jednostka ma swój własny numer seryjny (zaczynający się od 1), nazwę i liczbę wystąpień.

Możesz przeglądać i konfigurować listy materiałów w **Menedżerze list materiałów**.

32.13.1 Rodzaje zestawienia materiałów

Istnieją 3 typy BOM w BricsCAD:

- **Górny poziom**

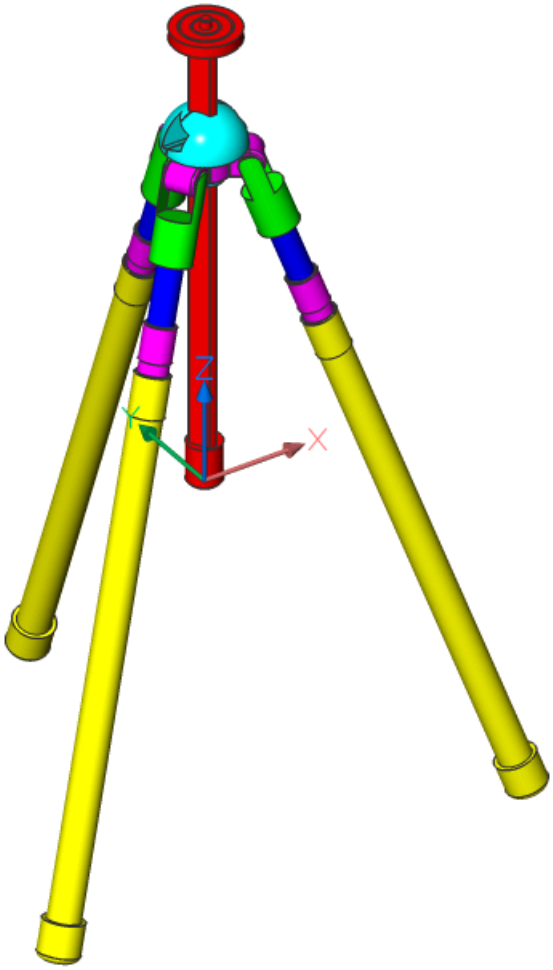
  Zawiera tylko składniki najwyższego poziomu. Komponenty górnego poziomu to komponenty wstawiane bezpośrednio do zespołu głównego. Ten typ zestawienia komponentów zawiera tylko główne komponenty bez szczegółów dotyczących podkomponentów.
- **Dolny poziom**

  Zawiera tylko komponenty (części) najniższego poziomu. Komponenty dolnego poziomu to części, które nie zawierają innych części ani podzespołów. Ten typ zestawienia komponentów zawiera listę wszystkich części w zespole głównym, niezależnie od tego, do którego komponentu należą części.
- **Hierarchicznie**

Zawiera wszystkie komponenty wraz z ich podkomponentami wymienionymi bezpośrednio poniżej. Numery seryjne podzespołów to sekwencja liczb oddzielonych kropkami (na przykład "1.2.3"). Ten typ zestawienia komponentów przedstawia hierarchiczną strukturę zespołu.

Uwaga: Właściwość **stan BOM** zestawienia komponentów kontroluje, które części są uwzględniane w zestawieniu komponentów. Poziom komponentu w tabeli BOM jest ustawiany w odniesieniu do **stanu BOM** wszystkich powiązanych komponentów. Na przykład komponent ze stanem Terminal BOM jest zawsze uważany za najniższy poziom, nawet jeśli zawiera inne części lub podzespoły.

Przykład: montaż statywu

Typ	Zestawienie Listy Materiałów
Górny poziom	Bill of Materials tripod_main_assy No. | Component | Quantity 1 | tripod_axis_assy | 1 2 | tripod_foot_assy | 3

<table>
<tr><th>Typ</th><th>Zestawienie Listy Materiałów</th></tr>
<tr><td>Dolny poziom</td><td>
<table>
<tr><th colspan="3">Bill of Materials tripod_main_assy</th></tr>
<tr><th>No.</th><th>Component</th><th>Quantity</th></tr>
<tr><td>1</td><td>lower_tube_prt</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2</td><td>middle_tube_prt</td><td>3</td></tr>
<tr><td>3</td><td>tripod_axis_prt</td><td>1</td></tr>
<tr><td>4</td><td>tripod_bond_prt</td><td>3</td></tr>
<tr><td>5</td><td>tripod_crosspiece_prt</td><td>1</td></tr>
<tr><td>6</td><td>tripod_sphere_prt</td><td>1</td></tr>
<tr><td>7</td><td>upper_tube_prt</td><td>3</td></tr>
</table>
</td></tr>
<tr><td>Hierarchicznie</td><td>
<table>
<tr><th colspan="3">Bill of Materials tripod_main_assy</th></tr>
<tr><th>No.</th><th>Component</th><th>Quantity</th></tr>
<tr><td>1</td><td>tripod_axis_assy</td><td>1</td></tr>
<tr><td>1.1</td><td>tripod_axis_prt</td><td>1</td></tr>
<tr><td>1.2</td><td>tripod_crosspiece_prt</td><td>1</td></tr>
<tr><td>1.3</td><td>tripod_sphere_prt</td><td>1</td></tr>
<tr><td>2</td><td>tripod_foot_assy</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2.1</td><td>bond_assy</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2.1.1</td><td>tripod_bond_prt</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2.2</td><td>tubes_assy</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2.2.1</td><td>lower_tube_prt</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2.2.2</td><td>middle_tube_prt</td><td>3</td></tr>
<tr><td>2.2.3</td><td>upper_tube_prt</td><td>3</td></tr>
</table>
</td></tr>
</table>

32.13.2 Tryb liczenia i maksymalny poziom

W przypadku hierarchicznych tabel BOM obsługiwane są 2 tryby zliczania:

- **Policz wszystkie instancje**

  Całkowita liczba podzespołów i części w całym zespole.
- **Zliczanie instancji w komponencie nadrzędnym**

  Całkowita liczba podzespołów i części w komponencie nadrzędnym. Komponent nadrzędny jest uważany za komponent główny.

Na przykład główny zespół statywu zawiera 3 zespoły nóżek statywu. Każde wystąpienie zespołu stopy statywu zawiera 1 zespół Bond i 1 zespół rury.

Jeśli **tryb zliczania** jest ustawiony na **Policz wszystkie instancje**, wynikiem jest:

#	Komponent	Ilość
1	Montaż statywu	1
1.1	Montaż stopy statywu	3
1.1.1	Montaż wiązania	3
1.1.2	Montaż rur	3

Jeśli **tryb zliczania** jest ustawiony na **Policz instancje w komponencie nadrzędnym**, wynikiem jest:

#	Komponent	Ilość
1	Montaż statywu	1
1.1	Montaż stopy statywu	3
1.1.1	Montaż wiązania	1
1.1.2	Montaż rur	1

Domyślną wartością dla trybu zliczania jest **Policz instancje w komponencie nadrzędnym**. Tryb zliczania można zmienić w aplikacji **Menadżer BOM** lub za pomocą polecenia BMBOM.

Uwaga: Przed wersją BricsCAD V20.2 wszystkie hierarchiczne tabele BOM domyślnie korzystały z trybu **Policz wszystkie wystąpienia**. Gdy takie tabele są aktualizowane w BricsCAD V20.2 lub nowszej wersji, domyślny tryb jest ustawiony na **Policz instancje w komponencie nadrzędnym**. Może to skutkować różnymi ilościami niektórych części. W razie potrzeby należy ręcznie ustawić tryb zliczania w aplikacji **Menadżer BOM**.

Domyślnie hierarchiczne zestawienia materiałów pokazują wszystkie poziomy w modelu. Możliwe jest ograniczenie hierarchicznego BOM do określonego poziomu za pomocą właściwości **Najwyższy poziom**. Po ustawieniu maksymalnego poziomu uwzględniane będą tylko części do tego poziomu. Na przykład, jeśli **Najwyższy poziom** = 2, tylko komponenty najwyższego poziomu i podkomponenty bezpośrednio zawarte w komponentach najwyższego poziomu zostaną wyświetlone na liście.

32.13.3 Kolumna BOM

Domyślnie tabela BOM zawiera kolumny Numer, Nazwa i Ilość, Miniatury lub żądaną konfigurację, wcześniej zdefiniowaną w szablonie .bom przechowywany w zmiennej systemowej BOMTEMPLATE.

Uwaga: Miniatury będą dodawane automatycznie, jeśli opcja **Dodaj miniatury do nowych tabel** jest zaznaczona.

Za pomocą opcji Konfiguruj polecenia *BMBOM* można dodać więcej kolumn, takich jak Opis, Gęstość, Objętość, Masa, Materiał, Grubość (dla części arkusza blachy) i Parametry (dla komponentów parametrycznych).

Do tabeli BOM można dodać dowolną wbudowaną właściwość komponentów, instancji lub odniesień do bloków. Obsługiwane są również niestandardowe kolumny, przy użyciu technologii **WyodrębnianiaDanych**.

Bill of Materials tripod_main_assy					
No.	Component	Quantity	Density	Volume	Mass
1	tripod_axis_assy	1	8000.00 kg/m³	330.77 cm³	2.65 kg
1.1	tripod_axis_prt	1	8000.00 kg/m³	194.42 cm³	1.56 kg
1.2	tripod_crosspiece_prt	1	8000.00 kg/m³	60.06 cm³	0.48 kg
1.3	tripod_sphere_prt	1	8000.00 kg/m³	76.29 cm³	0.61 kg
2	tripod_foot_assy	3	8000.00 kg/m³	166.24 cm³	1.33 kg
2.1	bond_assy	3	8000.00 kg/m³	21.32 cm³	0.17 kg
2.1.1	tripod_bond_prt	3	8000.00 kg/m³	21.32 cm³	0.17 kg
2.2	tubes_assy	3	8000.00 kg/m³	144.92 cm³	1.16 kg
2.2.1	lower_tube_prt	3	8000.00 kg/m³	62.85 cm³	0.50 kg
2.2.2	middle_tube_prt	3	8000.00 kg/m³	34.83 cm³	0.28 kg
2.2.3	upper_tube_prt	3	8000.00 kg/m³	47.24 cm³	0.38 kg

Tryb grupowania

Tabele BOM zawierają tylko unikalne komponenty; zgrupowanych jest wiele wkładek tych samych komponentów, zgodnie z trybem grupowania.

Obsługiwane są następujące tryby grupowania:

- **Auto** (tryb domyślny)

  Wiele wstawek tych samych komponentów jest grupowanych razem w odniesieniu do ich parametrów i dodanych właściwości. Oznacza to, że wiele wstawek tego samego komponentu parametrycznego jest zawsze grupowanych w oddzielnych wierszach BOM w odniesieniu do ich parametrów, niezależnie od tego, czy parametry te są dodawane do BOM jako kolumny.

Bill of Materials Bookshelf					
No.	Component	Quantity	L	T	W
1	Frame Board	2	360.0	20.0	200.0
2	Frame Board	2	700.0	20.0	200.0
3	Shelf Board	2	266.7	2.5	200.0
4	Shelf Board	2	466.7	2.5	200.0

- **Według komponentów i kolumn**

  W tym trybie wiele wstawek tych samych komponentów jest grupowanych razem tylko w odniesieniu do dodanych właściwości. Oznacza to, że wiele wstawek tego samego komponentu parametrycznego może zostać zgrupowanych w tym samym wierszu, nawet jeśli ich parametry są różne, w zależności od tego, jakie kolumny zostaną dodane do BOM. Jednak instancje różnych komponentów są zawsze grupowane w różnych wierszach. Ten tryb jest przydatny, jeśli niektóre parametry odpowiadają różnym stanom komponentów, ale nie powodują bycia różnymi częściami.
- **Tylko według kolumn**

  W tym trybie wstawki komponentów są grupowane w odniesieniu do ich właściwości dodanych do BOM, niezależnie od tego, czy są to wstawki tego samego komponentu. Tryb ten jest przydatny do uzyskania tabeli podsumowującej, takiej jak lista wszystkich materiałów fizycznych lub lista wszystkich rozmiarów rur.

Widoczne i niewidoczne kolumny

Każda kolumna w tabeli BOM może być niewidoczna. Niewidoczne kolumny nie są wyświetlane w tabeli w dokumencie. Nadal jednak można używać tych kolumn w formułach. Niewidoczne kolumny są również wyświetlane w panelu **Menadżer BOM**.

Kolumny zagregowane

Możliwe jest ustawienie funkcji agregacji dla prawie każdej kolumny w tabelach BOM najwyższego lub najniższego poziomu. Funkcje agregujące grupują wartości kilku wierszy w BOM (które różnią się tylko tymi wartościami) w jedną wartość. Obsługiwane są następujące funkcje agregacji:

- **Suma**: Sumuje zgrupowane wartości.
- **Średnia**: Znajdź średnią wartość zgrupowanych wartości.
- **Minimum**: Znajduje minimalną wartość zgrupowanych wartości.
- **Maximum**: Znajduje maksymalną wartość zgrupowanych wartości.
- **Powiązanie**: Konkatenuje wszystkie unikalne wartości w grupie w porządku rosnącym.
- **Powiązanie z liczbą**: Konkatenuje wszystkie unikatowe wartości z ich liczbą zliczeń w grupie.

Weźmy na przykład następującą tabelę BOM:

Komponent	Szerokość	Długość	WYSokość	Ilość
Belka	16	250	10	1
Belka	16	200	10	2
Belka	16	220	20	1
Belka	20	215	20	3
Belka	20	225	20	1

Zastosuj funkcję agregującą do kolumny **Długość**. Wyniki zestawiono w poniższej tabeli:

Komponent	Szerokość	WYSokość	Długość (suma)	Długość (średnia)	Długość (minimalna)	Długość (maksymalna)	Długość (konkatenacja)	Długość (połącz z liczbami)
Belka	16	10	650	216,6667	200	250	200; 250	2x200; 250
Belka	16	20	220	220	220	220	220	220

Komponent	Szerokość	WYSokość	Długość (suma)	Długość (średnia)	Długość (minimalna)	Długość (maksymalna)	Długość (konkatenacja)	Długość (połącz z liczbami)
Belka	20	20	870	217.5	215	225	215; 225	3x215; 225

Dla kolumn **Powiązanie z liczbą** można:

- Dostosuj pozycję liczby zliczeń (przed lub za wartością).
- Dodaje separator między wartościami.
- Dodaje separator między wartościami i ich liczbą zliczeń.
- Zdefiniuj postfiks i/lub prefiks dla liczby zliczeń.

Jeśli zagregowana kolumna jest używana w ocenianej kolumnie, domyślnie używane są wartości końcowe. Możliwe jest jednak zastosowanie funkcji agregującej do ocenianej kolumny. W tym przypadku wyniki dla takiej ocenianej kolumny są najpierw obliczane dla wszystkich oryginalnych wartości (przed agregacją), a następnie uzyskane wartości są agregowane.

Kolumny liczbowe i role w kolumnach

Kolumna liczbowa to specjalna kolumna do wyliczania wierszy. Automatycznie przypisuje numery do wszystkich wierszy w tabeli BOM, bez pominięć i niezależnie od innych tabel. Rzędy są numerowane od 1.

W kolumnie liczbowej można zmienić następujące ustawienia:

- **Prefiks**: Ciąg znaków dodawany przed dowolną liczbą. Na przykład, wszystkie liczby mają zaczynać się od "A".
- **Przyrostek**: Ciąg znaków dodawany po liczbie. Na przykład, chcesz dodać "-1" do wszystkich liczb.

W przypadku hierarchicznego zestawienia komponentów dostępne są następujące ustawienia:

- **Number type**: Określa format liczby:
  - **Pełne**: Liczby są sformatowane jako "1.2.3".
  - **Krótki**: Wyświetlane są tylko liczby dla bieżącego poziomu. Jest ona używana razem z kolumną Poziom, która pokazuje poziom bieżącej części w złożeniu.
  - **Ciągła**: Wszystkie komponenty są numerowane w sposób ciągły, począwszy od 1, niezależnie od ich poziomu.
- **Separator**: Określa symbol oddzielający liczby dla różnych poziomów, gdy typ liczby jest ustawiony na **Pełny**.

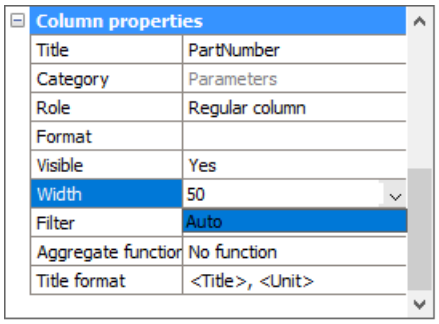
Ogólnie rzecz biorąc, kolumna numeryczna jest używana jako źródło adnotacji do rysunku za pomocą polecenia *BMBALONY*. Dowolna kolumna w tabeli może jednak zostać użyta jako źródło dymków adnotacji poprzez zmianę jej roli. Dostępne są następujące role kolumn:

- **Numer**: Kolumna zawiera numery adnotacji.

- **Nazwa**: Kolumna zawiera nazwy części dla adnotacji.
- **Ilość**: Kolumna zawiera ilości części dla adnotacji.
- **Zwykły**: Kolumna nie pełni żadnej specjalnej roli.

Tylko jedna kolumna może mieć rolę **Numer**, **Nazwa** lub **Ilość**. Jeśli żadna kolumna nie ma przypisanej jednej z tych ról, automatyczne dodawanie adnotacji nie jest możliwe.

Szerokość kolumny

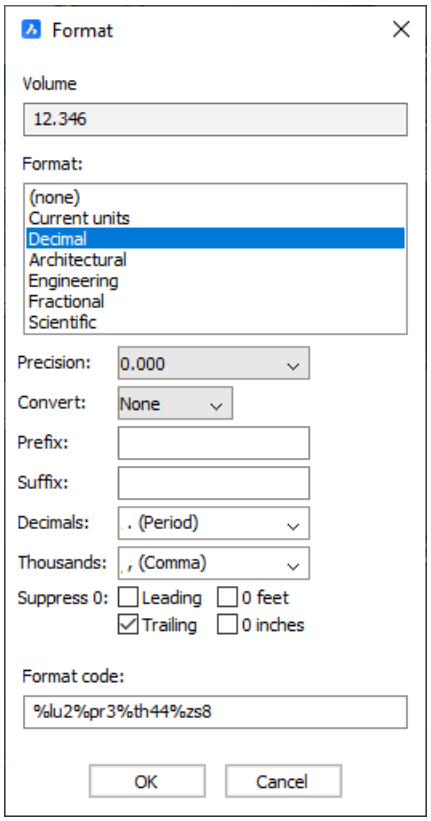
Domyślnie szerokość każdej kolumny jest ustawiana automatycznie, więc jej zawartość mieści się bez dodatkowych podziałów wiersza. Istnieje jednak możliwość ustawienia stałej szerokości kolumny.

Aby ustawić szerokość kolumny, wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Wybierz wymaganą kolumnę w panelu **Menadżera BOM** , a następnie wpisz wartość właściwości **Szerokość** w jednostkach układu.
- Zmień szerokość wymaganej kolumny w powiązanej tabeli. Tabele BOM automatycznie zachowują szerokość kolumn, które zostały zmienione ręcznie.

Aby przywrócić automatyczny tryb szerokości, zaznacz kolumnę w panelu **Menedżer BOM** i wybierz **Auto** z listy rozwijanej dla właściwości **Szerokość**.

Format kolumny

Wartości kolumn można formatować:

1 Wybierz wymaganą kolumnę w panelu **Menadżer BOM**.

2 Wybierz opcję **Format** w menu kontekstowym.

3 Zdefiniuj żądany format w oknie dialogowym **Format**.

Uwaga: Dostępne ustawienia zależą od typu danych wybranej kolumny. Możesz wybrać wiele kolumn tego samego typu, aby sformatować je jednakowo.

Zestaw właściwości

Ponieważ tabele BOM wykorzystują technologię WyodrębnianiaDanych, w tabelach BOM można wyświetlać właściwości komponentów mechanicznych i właściwości jednostek, na przykład odniesienia do bloków.

Uwaga: Właściwości te nie zawsze są konieczne. W przypadku dużych zespołów właściwości te mogą negatywnie wpływać na wydajność. Dzieje się tak, ponieważ BricsCAD buforuje właściwości podczas tworzenia tabeli BOM.

Zestawy właściwości to wbudowane zestawy. Możesz wybrać najbardziej optymalny zestaw właściwości dla swoich potrzeb. Obsługiwane są następujące zestawy właściwości:

- **Tylko mechaniczne**(domyślny zestaw właściwości): Wyświetlane są tylko właściwości elementów mechanicznych.

- **Wszystkie z wyjątkiem współrzędnych**: Wyświetla listę wszystkich właściwości komponentów z wyjątkiem współrzędnych. Właściwości współrzędnych są zwykle używane tylko dla instancji komponentów.
- **Wszystkie właściwości**: Wyświetla listę wszystkich możliwych właściwości komponentów i instancji komponentów.

Zestaw właściwości tabeli BOM można zmienić w panelu **Menadżer BOM** lub użyć *BMBOM* podczas dodawania nowej tabeli.

32.13.4 Filtruj tabelę BOM

Można filtrować części, które utworzą Zestawienie Materiałów. Istnieją 2 typy filtrów: **główny** i **kolumnowy**.

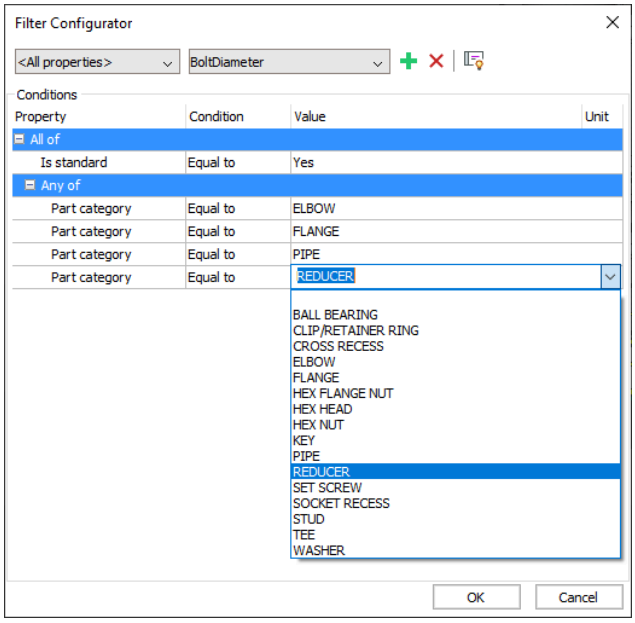
Filtr główny

Filtr główny działa w taki sam sposób jak polecenie WYODRDANYCH. Najpierw wszystkie części w zespole, na wymaganym poziomie (górnym, dolnym lub hierarchicznym), są dopasowywane do wyrażenia filtru. Następnie tylko części, które przeszły filtr, są uwzględniane w BOM.

Wyrażenie filtra może nie odwoływać się do kolumn BOM, ponieważ filtrowanie jest wykonywane przed wygenerowaniem BOM. Na przykład, możliwe jest utworzenie filtra dla wszystkich standardowych części, ponieważ **Jest standardem** jest normalną właściwością komponentu. Nie jest jednak możliwe ustawienie głównego filtra tak, aby odfiltrowywał wszystkie części o ilości większej niż 1. W tym celu należy użyć filtrów Kolumnowych.

Konfigurator filtrów

Najprostszym sposobem konfiguracji głównego filtra jest użycie **Konfiguratora Filtra** w panelu **Menedżera BOM**.

Konfigurator Filtrów umożliwia zdefiniowanie zestawu warunków. Każdy warunek definiuje relację między wybraną właściwością a wartością docelową.

Możliwe relacje to:

- Równy
- Różny
- Mniej niż
- Więcej niż
- Mniejsze lub równe
- Większe lub równe

Warunki można dodać do grupy, która definiuje sposób traktowania tych warunków. Istnieją 2 rodzaje grup:

- Grupa **Wszystkie z**: jest "true", jeśli wszystkie warunki w tej grupie są "true". Jest to to samo, co operator "and".
- Grupa **Dowolny z**: jest "true", jeśli co najmniej jeden warunek w tej grupie daje wynik "true". Jest to to samo, co operator "lub".

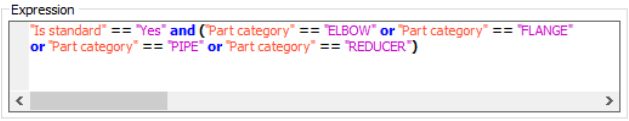
Grupa może zawierać dowolną liczbę warunków. Może również zawierać zagnieżdżone grupy, umożliwiając w ten sposób stosowanie złożonych filtrów.

Aby dodać warunek:

- Wybierz właściwość z listy właściwości.
- Wybierz wymagany operator relacji i określ wartość docelową.
- W przypadku wartości tekstowych wartość docelową można również wybrać z listy wszystkich możliwych wartości. W przypadku wartości liczbowych można również określić ich jednostkę docelową, aby automatycznie przekonwertować wartość w odniesieniu do domyślnej jednostki dokumentu.

W przypadku wartości tekstowych relacje "Równa się" i "Nie równa się" obsługują symbole wieloznaczne.

Konfigurator filtrów automatycznie konwertuje zestaw warunków na wyrażenie filtra, które można wyświetlić, klikając :

To wyrażenie jest w pełni edytowalne i dwukierunkowo skojarzone z zestawem warunków.

Opis składni:

Funkcja	Znaczenie
==	równy
!=	nie równa się

Funkcja	Znaczenie
<	mniej niż
>	większy niż
<=	mniejszy lub równy
>=	większy lub równy

- Nazwy właściwości muszą być ujęte w cudzysłowy.
- Operatory relacyjne mogą być łączone za pomocą operatorów "and" i "or". Operator "and" daje wynik "true", jeśli obie strony operatora są prawdziwe. Operator "lub" daje wynik "fałsz", jeśli lewa lub prawa strona operatora jest prawdziwa.
- W operatorach logicznych "and" oraz "or" rozróżniana jest wielkość liter.
- Użyj "(" and ")", aby połączyć dwa operatory w jeden.
- Wartości ciągów są ujęte w podwójne cudzysłowy "".
- Operatory relacyjne dla ciągów rozróżniają wielkość liter.
- Operatory "==" i "!=" obsługują symbole wieloznaczne.

Na przykład, aby uzyskać BOM wszystkich standardowych części, należy użyć następującego wyrażenia:

"Jest standardem"=="Tak"

Aby uzyskać BOM wszystkich standardowych części ISO, należy użyć następującego wyrażenia:

"Jest standardem"=="Tak" i "Standard części"=="ISO"

Aby uzyskać BOM wszystkich standardowych części ISO lub DIN, należy użyć następującego wyrażenia:

"Jest standardem"=="Tak" i ("Standard części"=="ISO" lub "Standard części"=="DIN")

Symbole wieloznaczne

Symbole wieloznaczne umożliwiają dopasowanie wartości właściwości do określonego szablonu. Na przykład, jeśli chcesz znaleźć wszystkie komponenty zawierające "nozzle" w swoich nazwach, można użyć następującego wyrażenia: "Nazwa komponentu"=="*nozzle*".

Symbole wieloznaczne mogą być również używane jako wartości docelowe w **Konfiguratorze Filtra**.

Tylko operatory relacyjne "Równe" i "Nie równe" obsługują symbole wieloznaczne.

> ***Uwaga:*** W przypadku symboli wieloznacznych w filtrze głównym rozróżniana jest wielkość liter. W przypadku filtrów kolumn możesz określić, czy wymagane jest dopasowanie z uwzględnieniem wielkości liter czy bez uwzględniania wielkości liter.

Obsługiwane są następujące symbole specjalne:

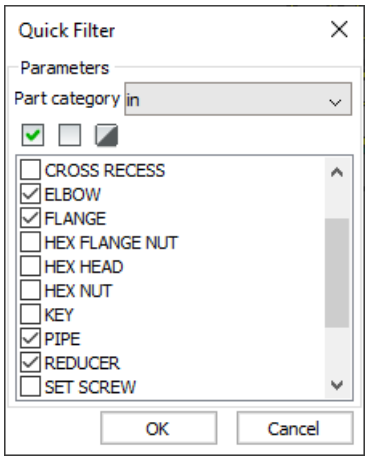
Nazwa	Znak	Opis
Odwrotny cytat	`	Uniknięcie następnego znaku (traktuje to dosłownie).
Przecinek	,	Oddzielne wzory.
Gwiazdka	*	Dopasowanie dowolnej sekwencji znaków, w tym sekwencji null, w dowolnym miejscu.
Znak zapytania	?	Dopasowanie pojedynczego znaku.
Okres	.	Dopasowanie pojedynczego znaku niealfanumerycznego.
Na znaku	@	Dopasowanie pojedynczego znaku alfabetu.
Hash tag	#	Dopasowanie pojedynczego znaku numerycznego.
Tilde	~	Jeśli pierwszy znak we wzorcu pasuje do czegokolwiek poza wzorcem.
Nawiasy	[...]	Dopasowanie pojedynczego zamkniętego znaku.
Wsporniki tyldy	[~...]	Dopasowanie pojedynczego znaku niezamkniętego.
Łącznik	-	W nawiasach dopasowuje pojedynczy znak w określonym zakresie.

Filtr kolumnowy

Filtry kolumn pozwalają szybko ustawić warunki wyświetlania wierszy w zależności od zawartości kolumny (nieco podobne do filtrów w niektórych procesorach arkuszy kalkulacyjnych). W przeciwieństwie do filtra głównego, są one stosowane po wygenerowaniu tabeli BOM. W związku z tym możliwe jest użycie filtrów kolumn dla kolumn z zagregowaną zawartością, takich jak ilości.

Każda kolumna może mieć tylko jeden filtr. Można jednak dodać filtry kolumn do dowolnej liczby kolumn. Tylko wiersze, które przejdą wszystkie filtry kolumn, są wyświetlane w ostatecznym BOM.

Filtry kolumn można skonfigurować za pomocą okna dialogowego **Filtr Kolumn** w **Menedżerze BOM**:

W tym oknie dialogowym można wybrać typ filtra z listy i odpowiednio go skonfigurować. Lista możliwych filtrów zależy od typu zawartości kolumny, jak pokazano w tabeli:

Typ filtra	Typ kolumny	Opis
zawsze akceptowane	każdy	wszystkie wartości kolumn są akceptowane
równy	liczbowy	wartość powinna być równa docelowej
nie równa się	liczbowy	wartość nie powinna być równa docelowej
mniej niż	liczbowy	wartość powinna być mniejsza niż docelowa
większy niż	liczbowy	wartość powinna być większa niż docelowa
mniejszy lub równy	liczbowy	wartość powinna być mniejsza lub równa docelowej
większy lub równy	liczbowy	wartość powinna być większa lub równa docelowej
pomiędzy	liczbowy	wartość powinna mieścić się w podanym zakresie, wliczając oba końce
poza zakresem	liczbowy	wartość nie powinna znajdować się w podanym zakresie, oba końce wykluczone
dokładnie pasuje	tekst	wartość powinna dokładnie odpowiadać docelowej
nie pasuje	tekst	wartość powinna różnić się od docelowej

Typ filtra	Typ kolumny	Opis
zaczyna się	tekst	wartość powinna zaczynać się od podanego tekstu
nie zaczyna się z	tekst	wartość nie powinna zaczynać się od podanego tekstu
kończy się	tekst	wartość powinna kończyć się podanym tekstem
nie kończy się z	tekst	wartość nie powinna kończyć się podanym tekstem
zawiera	tekst	wartość powinna zawierać podany tekst
nie zawiera	tekst	wartość nie powinna zawierać podanego tekstu
pasuje do wzorca	tekst	wartość powinna być zgodna z podanym szablonem symboli wieloznacznych
nie pasuje do wzorca	tekst	wartość nie powinna pasować do podanego szablonu symboli wieloznacznych
w	tekstowe i numeryczne	wartość powinna znajdować się w podanym zestawie wartości
nie w	tekstowe i numeryczne	wartość nie powinna znajdować się w podanym zestawie wartości

W przypadku wszystkich filtrów tekstowych można również określić, czy mają one uwzględniać wielkość liter, czy nie.

32.13.5 Zbiór wskazań

Oprócz filtrów głównych i kolumnowych możliwe jest określenie zestawu wyboru dla listy materiałów. Po określeniu zestawu wyboru odpowiednia tabela BOM będzie zawierać tylko części z tego zestawu wyboru. Obsługiwane są następujące typy zestawów wyboru:

- **Cały model** - domyślny zestaw wyboru, wszystkie części i podzespoły w bieżącym modelu zostaną uwzględnione.
- **Podzespół** - pozwala wybrać podzespół, który będzie działał jako główny komponent dla zestawienia materiałów.

- **Widok rysunku** - umożliwia powiązanie tabeli BOM z określonym widokiem rysunku, dzięki czemu tylko części zawarte w tym widoku będą wyświetlane w BOM. Należy pamiętać, że nawet jeśli część nie jest widoczna w określonym widoku rysunku, ale została uwzględniona w tym widoku, zostanie ona uwzględniona w odpowiedniej tabeli BOM.
- **Rzutnia Arkusza**- umożliwia powiązanie tabeli BOM z rzutnią układu (w tym z widokiem rysunku), dzięki czemu tylko części widoczne w tej rzutni będą wyświetlane w BOM. Różnica w stosunku do poprzedniego trybu polega na tym, że uwzględnione zostaną tylko widoczne części; części całkowicie ukryte lub nie znajdujące się w rzutni nie będą wyświetlane w tabeli BOM.
- **Wybór niestandardowy** - umożliwia wybranie podzbioru komponentów najwyższego poziomu, które zostaną wyświetlone w tabeli BOM.

Aby ustawić zestaw wyboru dla tabeli, użyj panelu **Menadżer BOM** lub odpowiedniej opcji BMBOM. Istnieje również możliwość zmiany zestawu wyboru dla istniejącej tabeli BOM za pomocą polecenia *Edytuj wybór* w panelu **Menadżer BOM** lub polecenia BMBOMEDIT.

32.13.6 Sortuj tabelę BOM

Istnieją 3 tryby sortowania dla tabel BOM:

- **Automatyczna kolejność**

  Zawartość tabeli jest posortowana w następujący sposób: nazwa komponentu, nazwa materiału fizycznego, grubość (jeśli dotyczy), parametry (w kolejności alfabetycznej) i ilość.
- **Naturalna kolejność**

  Zawartość tabeli nie jest sortowana. Zamiast tego wszystkie komponenty są uporządkowane w kolejności ich pojawiania się w dokumencie. W większości przypadków części dodane wcześniej będą poprzedzać części dodane później.
- **Kolejność niestandardowa**

  Zawartość tabeli jest sortowana według wybranych kolumn. Jeśli nie określono żadnych kolumn, używana jest kolejność naturalna.

Tabele BOM wykorzystują tak zwane "naturalne sortowanie" tekstu. Oznacza to, że jeśli tekst zawiera kombinację liter i cyfr, zostanie posortowany według tych liczb. Na przykład ciągi "N1", "M2", "N11", "N2", "AA1" zostaną posortowane jako "M2", "N1", "N2", "N11", "AA1". Dlatego możliwe jest przypisanie niestandardowych numerów z różnymi przedrostkami do komponentów przy użyciu niestandardowych parametrów, a następnie posortowanie tabel BOM według tych numerów we właściwej kolejności.

32.13.7 Miniatury

Bill of Materials Rotary platform assembly

No.	Thumbnails	Component	Quantity
8		Motor	1
9		Gear	1
10		Reducer	1
11		Valve support plate	1
12		Pneumatic silencer N18	1
13		Push-in fitting 1/8-4	2
14		Push-in fitting 1/8-10	1

Miniatury to obrazy podglądu części zawartych w tabeli BOM, wygenerowane na podstawie geometrii 3D odpowiednich części. Gdy tabela BOM z miniaturami jest dodawana do układu lub przestrzeni modelu, obrazy te są przechowywane jako załączniki, dzięki czemu można nimi manipulować za pomocą panelu Załączniki. Należy pamiętać, że jeśli dokument nie zostanie zapisany, obrazy te znajdą się w folderze tymczasowym. Zostaną one przeniesione do określonego folderu (zwykle o nazwie **bom_thumbnails** w folderze rysunku) dopiero po zapisaniu dokumentu.

Aby dodać miniatury do BOM, wystarczy dodać kolumnę Miniatury i w razie potrzeby dostosować właściwości miniatur. Można dostosować następujące właściwości:

- **Ścieżka** - folder, w którym obrazy będą przechowywane po zapisaniu dokumentu.
- **Typ widoku** - orientacja kamery. Opcje odpowiadają wyglądowi opcji widżetu.

- **Styl wizualny** - styl wizualny zastosowany do części. Domyślnie używane są bieżące style wizualne w dokumencie, ale możliwe jest wybranie dowolnego stylu wizualnego dostępnego w dokumencie. Ponadto dostępny jest specjalny styl wizualny **BM_tangent**, który imituje czarno-białe widoki rysunków w jakości szkicu.
- **Kolor tła** - kolor używany dla tła obrazów. Jako tło można wybrać dowolny kolor lub tło przezroczyste. Należy pamiętać, że generowanie miniatur z przezroczystym tłem zwykle zajmuje więcej czasu.
- **Rozmiar (szerokość i wysokość)** - rozmiar miniatury w pikselach. Domyślny rozmiar można ustawić w ustawieniach globalnych **Domyślna szerokość miniatury** i **Domyślna wysokość miniatury**.

Jedna tabela BOM może zawierać wiele kolumn miniatur o różnych parametrach.

W przypadku dużych złożeń generowanie miniatur może zająć dużo czasu. Domyślnie miniatury są aktualizowane automatycznie po zmianie modelu. Możliwe jest jednak wymuszenie, aby zestawienie materiałów ponownie wykorzystywało istniejące miniatury z określonymi parametrami, nawet jeśli nie pasują one już do geometrii części. Aby to zrobić, usuń zaznaczenie **Automatycznie aktualizuj miniatury** w **Domyślne ustawienia zestawienia materiałów**. Ponadto można tymczasowo wyłączyć kolumny miniatur, aby nie generowały miniatur. Po włączeniu tej opcji brakujące miniatury będą generowane automatycznie. Aby wyłączyć kolumnę miniatur, należy zmienić jej właściwość **Włączone** na **Wyłączone** w panelu **Menadżer BOM**.

32.13.8 Szacowane kolumny

Oszacowane kolumny to specjalne kolumny, których wyniki zależą od innych kolumn przy użyciu wyrażeń zdefiniowanych przez użytkownika. Obsługiwane są 2 typy oszacowanych kolumn: kolumny **formuły** i kolumny **szablonu**.

Kolumny z formułami

Zestawienie materiałów obsługuje pola formuły. Ta sama składnia jest używana w poleceniu WYODRDANYCH. **Wyrażenie Formuły** to wyrażenie w formacie pól formuły **\AcExpr**. Może zawierać stałe, takie jak PI lub funkcje, takie jak SIN. Operandem w wyrażeniu może być **TytułKolumny** ujęty w nawiasy strzałkowe (<>).

Na przykład formuła *=<Masa>/<Objętość>* oblicza średnią gęstość komponentu.

Jeśli wiersz nie zawiera wartości, zamiast niej zostanie użyta wartość domyślna. Możliwe jest określenie wartości domyślnej dla operandu przy użyciu następującej składni: *<"TytułKolumny",WartośćDomyślna>* gdzie **TytułKolumny** to tytuł wymaganej kolumny, a **WartośćDomyślna** to wartość domyślna. **TytułKolumny** musi znajdować się w cudzysłowie ("). Jeśli nie określono wartości domyślnej, zostanie użyta pusta wartość, co w większości przypadków spowoduje puste dane wyjściowe.

Kolumna z formułą może zawierać wiele wyrażeń. Każde wyrażenie powinno być ujęte w nawiasy sumujące ({}). Wyrażenia te są obliczane od pierwszego do ostatniego i używane jest pierwsze z nich, które daje niepusty wynik.

Formuła może odwoływać się do innych kolumn formuły, pod warunkiem, że nie tworzą one pętli. W hierarchicznym BOM formuła może również odwoływać się do wartości wiersza nadrzędnego poprzez dodanie *Parent:* przed nazwą kolumny. Może również odwoływać się do właściwości, które nie zostały

jawnie dodane do tabeli, ale wszystkie inne kolumny formuły, do których odwołuje się formuła, muszą istnieć w tabeli. Takich kolumn wyświetlanych jako niewidoczne w tabeli BOM można nadal używać w wyrażeniach formuły.

W przypadku właściwości odległości, powierzchni, objętości i masy wartości zostaną przekonwertowane na jednostkę **zdefiniowaną przez użytkownika** przed użyciem ich w wyrażeniu formuły. Jeśli jednostka **zdefiniowana przez użytkownika** nie jest ustawiona, używana jest jednostka dokumentu. W przypadku właściwości masy, kilogram jest używany w dokumentach metrycznych, a funt w dokumentach imperialnych.

Kolumna szablonu

Kolumny szablonów umożliwiają łączenie kilku właściwości, a także niestandardowego tekstu w jedną kolumnę. Do definiowania kolumn szablonu używana jest specjalna składnia, oparta na wyrażeniach Diesel. Wyrażenia dla kolumn szablonu muszą zaczynać się od znaku **$**. **Operandem** w wyrażeniu może być ColumnTitle ujęty w nawiasy strzałkowe (<>).

Możliwe jest również użycie funkcji specjalnych:

Funkcja	Opis
$(+, arg1, arg2[, ... , arg9])	Dodaje podane argumenty do pierwszego.
$(-, arg1, arg2[, ... , arg9])	Odejmuje podane argumenty od pierwszego.
$(*, arg1 , arg2[, ... , arg9])	Mnoży pierwszy argument przez podane argumenty.
$(/, arg1, arg2[, ..., arg9])	Dzieli pierwszy argument przez podane argumenty.
$(=, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 jest równy arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być liczbami.
$(<, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 jest mniejszy niż arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być liczbami.
$(>, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 jest większy niż arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być liczbami.
$(!=, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 nie jest równy arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być liczbami.
$(<=, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 jest mniejszy lub równy arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być liczbami.

Funkcja	Opis
$(>=, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 jest większy lub równy arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być liczbami.
$(and, arg1, arg2[, ... , arg9])	Stosuje operację bitową AND do argumentów.
$(angtos, angle[, mode, precision])	Konwertuje kąt na ciąg z uwzględnieniem podanego trybu (0 - stopnie, 1 - d/m/s, 2 - grady, 3 - radiany) i dokładności.
$(delim, delimiter_string)	Wstawia inteligentny separator. Ciąg ogranicznika jest dodawany do danych wyjściowych tylko wtedy, gdy dane wyjściowe przed i po tym ograniczniku nie są puste.
$(edtime, time, format)	Formatuje datę zgodnie z podanym ciągiem formatu.
$(eq, arg1, arg2)	Zwraca 1, jeśli arg1 jest równy arg2; w przeciwnym razie zwraca 0. Zarówno arg1, jak i arg2 muszą być tekstem.
$(eval, expression)	Oblicza dane wyrażenie jako wyrażenie Diesla.
$(fix, value)	Obcina wartość rzeczywistą do liczby całkowitej.
$(getvar, variable)	Zwraca wartość danej zmiennej systemowej.
$(if, arg, then[, else])	Zwraca „then”, jeśli „arg” nie jest równe 0; w przeciwnym razie zwraca „else” lub pusty ciąg, jeśli nie podano „else”.
$(index, position, comma_separated_string)	Zwraca pod łańcuch na podanej pozycji w podanym ciągu oddzielonym przecinkami.
$(nth, position, arg1[, arg2, ... , arg9])	Zwraca argument w podanej pozycji.
$(or, arg1, arg2[, ..., arg9])	Stosuje operację bitową OR do argumentów.
$(rtos, value[, mode, precision])	Formatuje podaną wartość w odniesieniu do wymaganego trybu i dokładności.
$(strlen, string)	Zwraca długość podanego ciągu.
$(substr, string, start[, length])	Zwraca podłańcuch „łańcucha” z „początku” o podanej „długości”. Numeracja zaczyna się od 1.

Funkcja	Opis
$(upper, string)	Konwertuje ciąg znaków na wielkie litery.
$(xor, arg1, arg2[, ... , arg9])	Stosuje bitowy XOR do wszystkich argumentów.

Jedna kolumna szablonu może zawierać wiele wyrażeń. Każde wyrażenie musi być ujęte w nawiasy sumaryczne ({}). Wyrażenia te są obliczane od pierwszego do ostatniego i używane jest pierwsze z nich, które daje niepusty wynik.

Kolumna szablonu może odwoływać się do innych ocenianych kolumn, pod warunkiem, że nie tworzą one pętli. W hierarchicznym BOM kolumna szablonu może również odnosić się do wartości w wierszu nadrzędnym poprzez dodanie *Parent:* przed nazwą kolumny. Może również odnosić się do właściwości, które nie są jawnie dodane do tabeli, ale wszystkie inne oceniane kolumny, do których odnosi się którekolwiek z wyrażeń, muszą być obecne w tabeli. W wyrażeniach szablonu nadal można używać kolumn wyświetlanych jako niewidoczne w tabeli BOM.

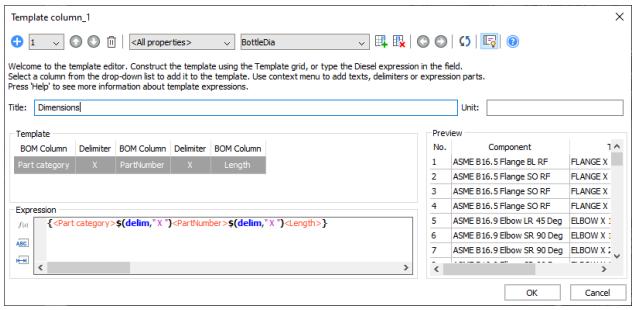
Możesz użyć ciągu "\n", aby dodać podział wiersza.

Na przykład poniższe wyrażenie łączy właściwości PartNumber, Width, Height i Length:

${<PartNumber>$(delim," X ")<Width>$(delim," X ")<Height>$(delim," X ")<Lenght>}

Konfigurator wyrażeń

Do skonfigurowania oszacowanej kolumny można użyć *Konfiguratora Wyrażeń*. To okno dialogowe jest dostępne w panelu **Menadżera BOM**.

To okno dialogowe umożliwia ustawienie tytułu i jednostki dla kolumny, edycję wyrażenia za pomocą edytora z podświetlaniem składni i autouzupełnianiem oraz wyświetlenie podglądu tabeli BOM z oszacowaną kolumną. W przypadku kolumny szablonu sekcja **Szablon** umożliwia łatwe wstawianie, przenoszenie i usuwanie właściwości, a także ograniczników i niestandardowych tekstów.

32.13.9 Jednostki kolumn

Można dostosować tryb **umieszczania jednostek** dla kolumn, które mają powiązane jednostki. Dostępne są następujące opcje:

- **Nie pokazuj jednostek**

  Tabela BOM nie wyświetla jednostek dla tej kolumny.

- **W tytule kolumny**

  jeśli wszystkie wartości w tabeli używają tej samej jednostki lub można je przekonwertować na wspólną jednostkę, wszystkie wartości są konwertowane na tę wspólną jednostkę. Nazwa jednostki jest dodawana do tytułu kolumny. Położenie tytułu i jednostki można skonfigurować za pomocą właściwości **Format tytułu**. Użyj *<Tytuł>* do oznaczenia tytułu i *<Jednoska>* do oznaczenia jednostki. Na przykład domyślny format tytułu to "*<Tytuł>*, **<Jednostka>**." Możesz użyć "\n", aby dodać podział wiersza.

  Jednostka wspólna jest wybierana w następującej kolejności:

  a Jednostka ustawiona przez Ciebie.
  b Jeśli właściwością jest odległość, powierzchnia, objętość lub masa, a tryb jednostki to **Najlepsza dla wszystkich wartości**, używana jest najlepsza reprezentacja dla większości wartości.
  c Jeśli wszystkie wartości mają tę samą jednostkę, zostanie ona użyta.

- **W komórce**

  Nazwa jednostki jest dodawana do wartości. Wartość i jednostka są wyświetlane w tej samej komórce.

- **W dodatkowej kolumnie**

  Nazwa jednostki jest umieszczona w osobnej kolumnie.

Można ustawić **Tryb jednostek** dla wartości odległości, powierzchni, objętości i masy, aby zdefiniować jednostki używane do wyświetlania określonej wartości. Na przykład, jeśli dostępne są masy od 1 grama do kilku ton, wybierz **Best dla każdej wartości**, aby wyświetlić każdą masę przeliczoną na najbardziej odpowiednią jednostkę masy. Aby wyświetlić wszystkie masy w kilogramach, należy ustawić kilogramy jako jednostkę **zdefiniowaną przez użytkownika** dla kolumny. **Najlepsza dla wszystkich wartości** jest wartością domyślną.

Tryb jednostek opcje:

- **Nie pokazuj jednostek**

  Jednostki nie są wyświetlane.

- **Najlepsze dla wszystkich wartości**

  Wyświetlana jest jednostka z najlepszą reprezentacją dla większości wartości. Obsługiwane są tylko wymiary, powierzchnia, objętość i masa.

- **Zdefiniowane przez użytkownika**

  Użytkownik wybiera jednostkę do wyświetlenia. Oprócz wymiarów, powierzchni, objętości i właściwości masy, możliwe jest również wybranie wymaganej jednostki dla właściwości materiału, takich jak gęstość, przewodność cieplna i ciepło właściwe.

- **Najlepsze dla każdej wartości**

  Używana jest jednostka, która jest najbardziej odpowiednia dla każdej wartości. Tryb **W tytule kolumny** w **Umieszczenie jednostki** automatycznie przełącza się na tryb **W dodatkowej kolumnie**. Obsługiwane są tylko wymiary, powierzchnia, objętość i właściwości masy.

Uwaga: Jeśli dla kolumny ustawiono jednostkę zdefiniowaną przez użytkownika, a ta kolumna jest używana w polu formuły, wartości przekonwertowane na tę jednostkę zostaną zastąpione w formule. W przeciwnym razie zostanie użyty moduł dokumentów.

32.13.10 Stopka

Tabela wykazu materiałów obsługuje stopkę. Aby określić, które kolumny będą tworzyć stopkę, ustaw typ **Stopki** dla wymaganych kolumn:

- **Brak stopki**

  Identyfikator kolumny nie zostanie uwzględniony w wierszu stopki.

- **Suma**

  Suma - w stopce wyświetlana jest suma wszystkich wartości dla każdego pojedynczego wystąpienia komponentu.

  Uwaga: Uwaga: Nie jest to równowartość sumy wszystkich wartości wyświetlanych w tabeli, ponieważ używany jest numer każdego składnika. W przypadku pól formuły używana jest suma wartości dla Ilość=1.

- **Średnia**

  W stopce wyświetlana jest średnia wartość wszystkich wartości dla poszczególnych składników. W przypadku pól formuły używana jest suma wartości dla Ilość=1.

- **Minimalna**

  Najmniejsza wartość dla każdego pojedynczego komponentu jest wyświetlana w stopce. W przypadku pól formuły używana jest suma wartości dla Ilość=1.

- **Maksymalna**

  Największa wartość dla każdego pojedynczego składnika jest wyświetlana w stopce. W przypadku pól formuły używana jest suma wartości dla Ilość=1.

Uwaga: Jeśli wszystkie kolumny mają typ stopki **Bez stopki**, wiersz stopki nie jest wyświetlany.

Uwaga: Możliwe jest również dodawanie stopek do kolumn formuł lub szablonów.

32.13.11 Szablony

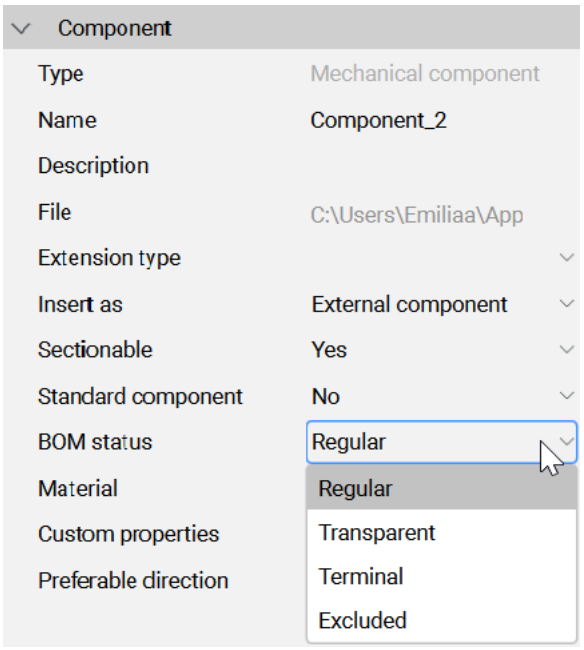
Możesz zapisać konfigurację BOM jako szablon i użyć jej do tworzenia nowych tabel BOM. Domyślny szablon do tworzenia nowej tabeli BOM jest przechowywany w zmiennej systemowej BOMTEMPLATE. Plik szablonu zawiera wszystkie niezbędne dane. Zawiera typ tabeli, tytuł, filtr i zestaw kolumn ze wszystkimi powiązanymi właściwościami. Możesz użyć <NAZWA> w tytule jako symbolu zastępczego dla rzeczywistej nazwy zestawu. Na przykład, jeśli nazwa Twojego zespołu to „Mój zespół”, a tytuł BOM jest określony jako Lista materiałów dla <NAZWA>, tytułem BOM będzie „Lista materiałów dla mojego zespołu”, ponieważ „Mój zespół” zastępuje <NAZWA>.

Domyślnie pliki szablonów BOM mają rozszerzenie .bom rozszerzenie.

Plik szablonu BOM jest rozszerzeniem pliku definicji wyodrębniania danych (.dxd). Nie możesz jednak użyć pliku .dxd plik jako szablon BOM, ponieważ brakuje niektórych danych specyficznych dla BOM. Nie można użyć pliku .bom aby zdefiniować szablon DataExtraction.

Pliki szablonów można edytować w dowolnym edytorze tekstu. Jednak Bricsys zaleca użycie polecenia BMBOM lub menedżera BOM do tworzenia i edycji plików szablonów.

32.13.12 Status BOM

Każdy komponent ma właściwość **BOM status**. Możesz użyć tego do kontrolowania zachowania komponentu w tabelach **Listy materiałów.** Ta właściwość może mieć jedną z następujących wartości:

- **Regularny**

  Komponent pojawia się w zestawieniu materiałów w tej samej pozycji co struktura zespołu i domyślna wartość wybranego trybu dla zestawienia materiałów.
- **Przezroczysty**

  Komponent działa jako przezroczysty kontener dla swoich podkomponentów. Komponent nie pojawia się w zestawieniu komponentów, ale podkomponenty mogą pojawiać się w zestawieniu komponentów, w zależności od ich statusu zestawienia komponentów, pozycji w strukturze złożenia i trybu tabeli zestawienia komponentów.
- **Graniczny**

  Komponent jest traktowany jako komponent-liść (nie ma podkomponentów). Jest to przydatne w przypadku złożonych części lub standardowych komponentów.
- **Wykluczony**

  Komponent i jego podkomponenty nie pojawiają się w zestawieniu materiałów.

Aby ustawić stan zestawienia komponentów zewnętrznego lub głównego komponentu

1 Otwórz plik zawierający komponent.

2 Wybierz główny komponent w przeglądarce Mechanical .

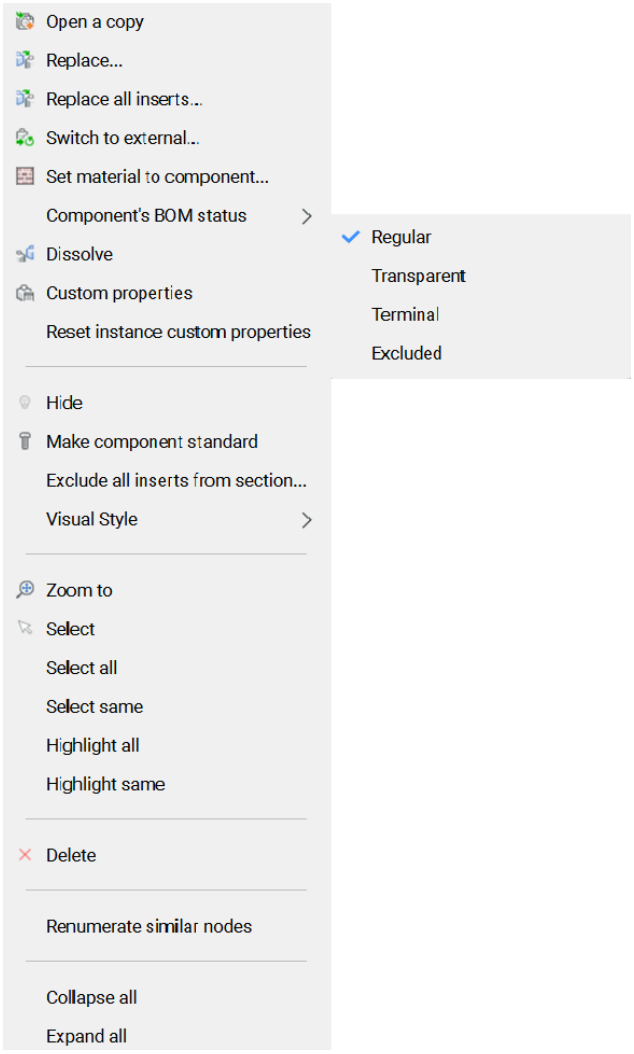
3 Ustaw właściwość **BOM status**.

Aby ustawić stan zestawienia komponentów lokalnego komponentu

1 Wybierz komponent w panelu **Przeglądarka mechaniczna**.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy wybrany węzeł, aby otworzyć menu kontekstowe.

3 Wybierz status BOM z podmenu **Status BOM**.

Uwaga: Nie można ustawić statusu zestawienia komponentów za pomocą menu kontekstowego dla komponentów lokalnych, które są wstawiane do komponentu zewnętrznego. Aby to zrobić, musisz otworzyć komponent zawierający komponent lokalny.

32.13.13 Przypięty narożnik

Można ustawić dowolny róg stołu jako stały. Stały narożnik zawsze zachowa swoją początkową pozycję podczas aktualizacji zestawienia komponentów. Gdy stół zostanie przesunięty ręcznie, nowa pozycja tego narożnika zostanie zachowana. Stałe narożniki pozwalają wyrównać tabele BOM z innymi obiektami.

Narożnik do zamocowania podczas umieszczania stołu można wybrać za pomocą polecenia BMBOM lub panelu **BOM Manager**; do przełączania narożników służy klawisz Tab. Stały narożnik tabeli BOM można zmienić w panelu **Menedżer BOM**.

32.14 Wieloparametryczne animacje 3D

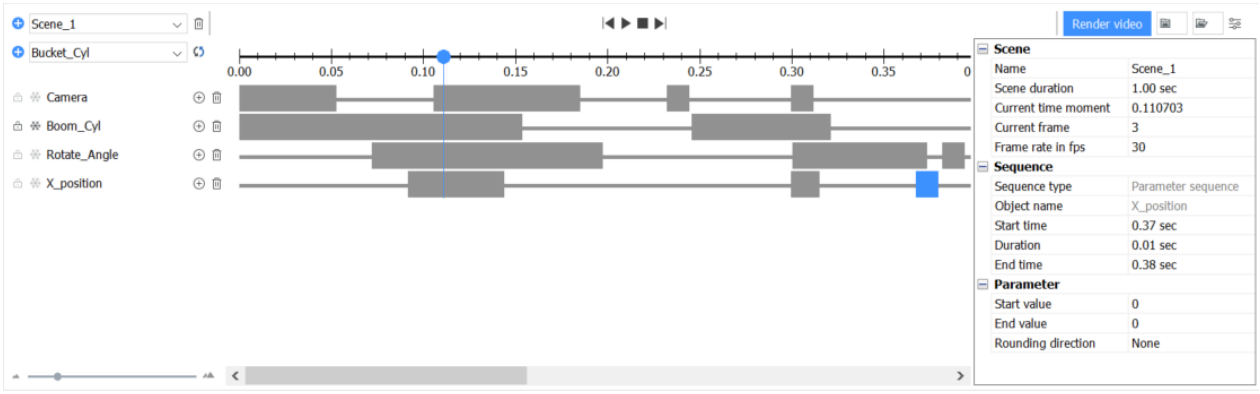
32.14.1 Przegląd

Za pomocą panelu **Edytora Animacji** można animować kilka parametrów i programować ruchy kamery. Po zaprogramowaniu animacji można ją odtworzyć w BricsCAD witrynie lub wyrenderować jako wideo 2D.

Każdy parametr animacji ma własną oś czasu. Możesz dodać dowolną liczbę sekwencji animacji do parametru, o ile te sekwencje nie nakładają się na siebie.

Istnieje również specjalna oś czasu dla ruchów kamery. Możesz dodać dowolną liczbę sekwencji kamer. Możesz ustawić zarówno punkt ostrości, jak i położenie kamery za pomocą polilinii lub punktu. Jest to podobne do polecenia ŚCIEŻKANIM.

Oś czasu

32.14.2 Sceny, osie czasu i sekwencje animacji

Sceny

Scena składa się z jednej lub więcej **osi czasu**, a każda z tych osi czasu ma jedną lub więcej **sekwencji animacji**. Gdy edytor jest uruchamiany po raz pierwszy, automatycznie tworzy scenę. Scena ustawia czas trwania animacji, bieżący moment czasowy i bieżącą klatkę, które można edytować. Razem definiują one **harmonogram animacji** używany do odtwarzania i renderowania. Obecnie za pomocą **edytora animacji** można renderować tylko bieżącą scenę. Można jednak mieć wiele scen w tym samym dokumencie i przełączać się między nimi.

Sekwencje animacji

Sekwencja animacji jest podstawą animacji. Reprezentuje pojedynczą, ciągłą animację obiektu. Sekwencja animacji ma skojarzony czas rozpoczęcia i czas trwania. Zawiera również wartości specyficzne dla animowanego obiektu, takie jak wartości początkowe i końcowe parametrów lub ścieżki kamery i punktu widzenia dla sekwencji kamer:

- **Parametr**

  Sekwencja animacji reprezentuje ciągłą zmianę parametru od wartości początkowej do wartości końcowej. Np .: ograniczenie odległości między dwiema ścianami: animacja przesunie jedną ścianę do maksymalnej i minimalnej wartości odległości.
- **Kamera**

  Kamera - sekwencja animacji odpowiada ciągłemu ruchowi kamery na ścieżce. Za pomocą osi czasu kamery można dostosować różne ruchy kamery.
- **Widok rozstrzelony**

  Sekwencja animacji przedstawia proces montażu lub demontażu w widoku rozłożonym od pierwszego do ostatniego kroku.

Osie czasu

Oś czasu to wizualna reprezentacja sekwencji animacji obiektu. Oś czasu pokazuje, jak i kiedy parametry będą animowane. Każdy parametr ma własną oś czasu w scenie. Sekwencje animacji nie mogą się nakładać. Oś czasu można tymczasowo wyłączyć, aby wykluczyć ją z animacji, lub zablokować, aby wyłączyć wszystkie możliwe zmiany. Wszystkie terminy są niezależne. Oznacza to, że możesz animować wiele parametrów jednocześnie i zobaczyć ich połączone efekty.

32.14.3 Otwieranie edytora animacji

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Umieść kursor na pasku narzędzi, kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Edytor animacji** z menu kontekstowego Panele.
- Kliknij narzędzie **Edytor animacji** ( ) na Wstążce.
- Wpisz EDYTORANIMACJIOTWÓRZ w wierszu poleceń.

32.14.4 Interfejs edytora animacji

Edytor animacji jest panelem. Obejmuje ona 3 główne obszary:

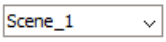
- **Pasek narzędzi**: zawiera narzędzia do wybierania sceny, dostosowywania animacji i renderowania wideo.
- **Obszar osi czasu**: dodaje i edytuje osie czasu i sekwencje animacji.
- **Konfigurator**: konfiguruje parametry bieżącej sceny i wybranej sekwencji animacji.

Pasek narzędzi

Pasek narzędzi zawiera narzędzia do:

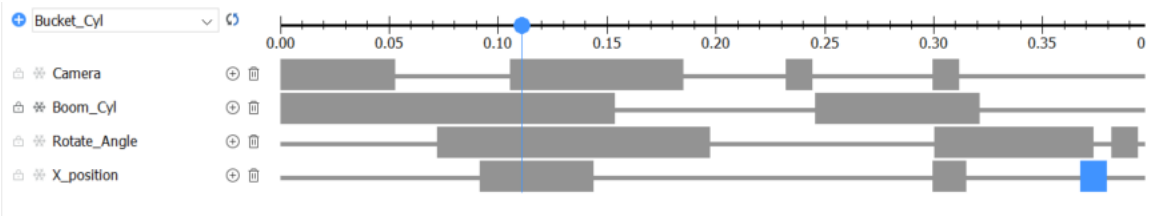
- Dodawać i usuwać sceny.
- Sterować odtwarzaniem animacji.
- Ustawić czas trwania bieżącej sceny.
- Dodać oś czasu kamery.
- Rozpocząć renderowanie.
- Nagraj grafikę animacji i zapisz ją w archiwum zip lub folderze.
- Załaduj zapisaną grafikę i odtwórz ją w trybie specjalnym.

Narzędzie	Nazwa	Opis
	Dodaj scenę	Dodaje pustą scenę z domyślnym czasem trwania
	Selektor sceny	Wybiera aktualną scenę
	Usuń scenę	Usuwa bieżącą scenę z dokumentu
	Do poprzedniej sekwencji	Przeskakuje na początek poprzedniej sekwencji animacji
	Uruchom	Rozpoczyna animację Przełącza na przycisk pauzy po naciśnięciu.
	Pauza	Wstrzymuje animację Przełącza na przycisk odtwarzania po naciśnięciu.
	Stop	Zatrzymuje animację i przywraca kursor do pozycji początkowej
	Do następnej sekwencji	Przeskakuje na początek następnej sekwencji animacji
	Renderuj wideo	Otwiera okno dialogowe umożliwiające rozpoczęcie renderowania wideo 2D
	Nagrywanie animacji graficznych	Nagrywa grafikę animacji i zapisuje ją w archiwum zip.
	Nagrywanie animacji graficznych	Nagrywa grafikę animacji i zapisuje ją w wybranym folderze.

Narzędzie	Nazwa	Opis
	Załaduj grafikę animacji	Wczytuje dane grafiki animacji z archiwum zip i otwiera specjalny tryb odtwarzania tej grafiki.
	Załaduj grafikę animacji	Wczytuje dane grafiki animacji z wybranego folderu i otwiera specjalny tryb odtwarzania tej grafiki.
	Wyładuj grafikę animacji	Rozładowuje grafikę animacji, która została załadowana wcześniej. Przycisk jest dostępny tylko w specjalnym trybie odtwarzania grafiki animowanej.
	Przełącz konfigurator	Przełącza panel Konfigurator.

Obszar osi czasu

Obszar osi czasu służy do dodawania i usuwania osi czasu i sekwencji animacji, a także do wyświetlania harmonogramu animacji. Kliknij sekwencję animacji, aby ją zaznaczyć, lub przeciągnij początek lub koniec paska, aby dostosować czas trwania. Wybrana sekwencja animacji jest wyświetlana na niebiesko, a inne sekwencje na szaro. Każdą oś czasu w obszarze osi czasu można tymczasowo wyłączyć, aby wykluczyć ją z animacji.

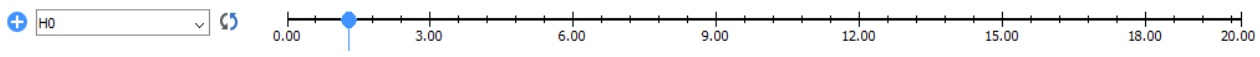

Obszar osi czasu zawiera kursor reprezentujący bieżącą pozycję w animacji. Podczas odtwarzania animacji kursor reprezentuje bieżącą pozycję odtwarzania. W dowolnym momencie można również ręcznie przesunąć kursor do nowej pozycji lub edytować parametr **Bieżący moment czasowy** lub Bieżąca klatka. Po przesunięciu kursora wszystkie parametry zmieniają się, aby dopasować się do bieżącej ramki. Aktualizowana jest również pozycja kamery.

Aby upewnić się, że stan modelu odpowiada bieżącej pozycji animacji, kliknij .

Uwaga: W dowolnym momencie można ręcznie dostosować tę wartość, ale nie będzie to miało wpływu na animację.

Skala czasu

Narzędzie	Nazwa	Opis
	Dodaj oś czasu	Dodaje wybrany parametr do osi czasu
	Selektor obiektów	Wybiera obiekt do dodania do osi czasu
	Zaktualizuj model	Aktualizuje stan modelu w odniesieniu do aktualnej pozycji kursora
	Skala czasu	Wyświetla znaczniki czasu na osi czasu
	Kursor	Wyświetla aktualną pozycję odtwarzania

Oś czasu

Narzędzie	Nazwa	Opis
	Oś czasu odblokowana	Wskazuje, że oś czasu jest otwarta na zmiany. Kliknij, aby zablokować oś czasu.
	Oś czasu zablokowana	Wskazuje, że oś czasu jest zablokowana dla zmian. Kliknij, aby odblokować oś czasu.
	Oś czasu włączona	Wskazuje, że oś czasu jest włączona. Kliknij, aby wyłączyć oś czasu.
	Oś czasu wyłączona	Wskazuje, że oś czasu jest wyłączona. Kliknij, aby włączyć oś czasu.
	Obiekt osi czasu	Wyświetla nazwę skojarzonego obiektu.
	Dodaj sekwencję	Dodaje nową sekwencję animacji w pozycji kursora.
	Usuń oś czasu	Usuwa oś czasu z animacji.
	Sekwencja animacji	Reprezentuje czas trwania i położenie sekwencji animacji. Kliknij lewym przyciskiem myszy, aby wybrać sekwencję.

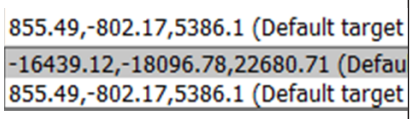
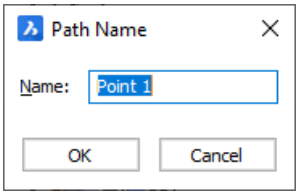
Narzędzie	Nazwa	Opis
	Wybrana sekwencja animacji	Reprezentuje czas trwania i położenie wybranej sekwencji animacji. Możesz przeglądać i zmieniać właściwości w **Konfiguratorze**. Przesuń mysz na koniec sekwencji, aż kursor zmieni się w dwustronną strzałkę. Następnie kliknij lewym przyciskiem myszy i przeciągnij, aby zmienić czas rozpoczęcia, czas zakończenia i czas trwania. Kliknij lewym przyciskiem myszy na środku sekwencji i przeciągnij do nowej pozycji na osi czasu, bez zmiany czasu trwania. ***Uwaga:*** Przesuwanie i przeciąganie sekwencji obsługuje trzy rodzaje przyciągania, które są wyświetlane za pomocą żółtej linii: • Przyciąganie według skali • Przyciąganie kursorem • Przyciąganie przez interwały sekwencji innych osi czasu (obsługiwane jest również przyciąganie przez kroki widoku eksplodowanego)

Konfigurator

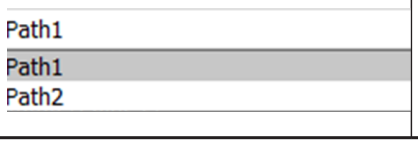
Uzyskaj dostęp do wszystkich właściwości sceny animacji i wybranej sekwencji za pośrednictwem **Konfiguratora**. Wszystkie właściwości są pogrupowane według obiektów.

- **Scena**: właściwości bieżącej sceny.
  - **Nazwa**: wyświetla nazwę sceny.
  - **Czas trwania sceny**: wyświetla czas trwania sceny w sekundach.
  - **Bieżący moment czasowy**: wyświetla bieżącą pozycję animacji.
  - **Bieżąca klatka**: wyświetla bieżącą klatkę animacji.
  - **Liczba klatek na sekundę w fps**: wyświetla liczbę klatek na sekundę sceny.
- **Sekwencja**: właściwości wybranej sekwencji.
  - **Typ sekwencji** (tylko do odczytu): wyświetla typ sekwencji.
  - **Nazwa obiektu** (tylko do odczytu): wyświetla nazwę obiektu kontrolowanego przez daną sekwencję.
  - **Czas rozpoczęcia**: wyświetla czas rozpoczęcia sekwencji w sekundach. Czas trwania zostanie dostosowany, czas zakończenia pozostanie niezmieniony.
  - **Czas trwania**: wyświetla czas trwania sekwencji w sekundach. Po zmianie czas zakończenia zostanie dostosowany do czasu rozpoczęcia i czasu trwania.
  - **Czas zakończenia**: wyświetla czas zakończenia sekwencji w sekundach. Po zmianie czas trwania zostanie dostosowany, czas rozpoczęcia pozostanie niezmieniony.

- **Parametr** (dla sekwencji parametrycznych)
  - **Wartość początkowa**: wyświetla wartość początkową parametru.
  - **Wartość końcowa**: wyświetla wartość końcową parametru.
  - **Kierunek zaokrąglania**: określa typ kierunku zaokrąglania.
  - **Precyzja**: ustawia tolerancję dla precyzji zaokrąglania.
- **Kamera** (dla sekwencji kamer)
  - **Pozycja kamery**: typ jednostki ścieżki kamery. Wartości:
  - **Stała**: kamera jest ustawiona w danym punkcie.
  - **Dynamiczna**: kamera porusza się po podanej ścieżce.
  - **Punkt kamery** (gdy **pozycja kamery** jest ustawiona na **Stała**). Wyświetlane są następujące elementy sterujące:

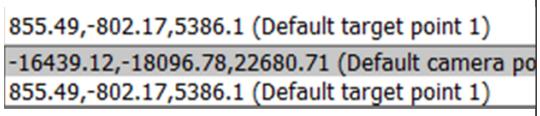
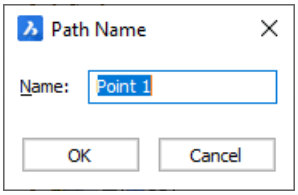
	Lista wcześniej wykorzystanych punktów. Wybierz punkt z listy rozwijanej, aby go użyć.
	Kliknij, aby wybrać punkt w modelu. Po wybraniu punktu wyświetlone zostanie okno dialogowe: • **Nazwa**: umożliwia wprowadzenie nazwy punktu. • **OK**: akceptuje wybór punktu. • **Anuluj**: anuluje wybór punktu.
	Usuwa punkt z listy.

  - Ścieżka kamery (gdy **pozycja kamery** jest ustawiona na **Dynamiczna**). Wyświetlane są następujące elementy sterujące:

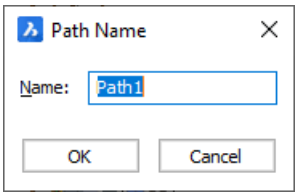
	Lista wcześniej używanych ścieżek. Wybierz punkt z listy rozwijanej, aby go użyć.

	Kliknij, aby wybrać ścieżkę w modelu. Po wybraniu ścieżki wyświetlone zostanie okno dialogowe: • **Nazwa**: umożliwia wprowadzenie nazwy ścieżki. • **OK**: akceptuje wybór punktu. • **Anuluj**: anuluje wybór punktu.
	Usuwa ścieżkę z listy.

- **Cel**: Cel określa punkt, na który kamera będzie patrzeć w danym momencie.
  - Wartości:
  - **Stały**: cel jest ustalony w danym punkcie.
  - **Dynamiczny**: Cel porusza się po określonej ścieżce.
  - **Punkt docelowy** (gdy **Cel** jest ustawiony na **Stały**). Wyświetlone zostaną następujące elementy sterujące:

	Lista wcześniej wykorzystanych punktów. Wybierz punkt z listy rozwijanej, aby go użyć.
	Kliknij, aby wybrać punkt w modelu. Po wybraniu punktu wyświetlone zostanie okno dialogowe: • **Nazwa**: umożliwia wprowadzenie nazwy punktu. • **OK**: akceptuje wybór punktu. • **Anuluj**: anuluje wybór punktu.
	Usuwa punkt z listy.

  - **Ścieżka docelowa** (gdy **cel** jest ustawiony na **dynamiczny**). Wyświetlone zostaną następujące elementy sterujące:

	Lista wcześniej używanych ścieżek. Wybierz punkt z listy rozwijanej, aby go użyć.
	Kliknij, aby wybrać ścieżkę w modelu. Po wybraniu ścieżki wyświetlone zostanie okno dialogowe: • **Nazwa**: umożliwia wprowadzenie nazwy ścieżki. • **OK**: akceptuje wybór punktu. • **Anuluj**: anuluje wybór punktu.
	Usuwa ścieżkę z listy.

Uwaga: Podobnie jak w przypadku ŚCIEŻKANIM, wszystkie wybrane punkty i ścieżki są przechowywane w rysunku.

32.14.5 Odtwarzanie animacji

Użyj elementów sterujących odtwarzaniem animacji, aby wyświetlić podgląd animacji.

- Aby **uruchomić** animację, kliknij przycisk **Odtwórz**.

  Odtwarzanie rozpoczyna się od pozycji kursora. Przycisk przełączy się na przycisk pauzy.
- Aby **wstrzymać** animację, kliknij przycisk **Wstrzymaj**. Przycisk zostanie przełączony na przycisk odtwarzania.
- Aby **zatrzymać** animację i przesunąć kursor na początek animacji, kliknij przycisk **Stop**.

Możesz przejść do następnej lub poprzedniej sekwencji animacji (w porządku chronologicznym), korzystając odpowiednio z narzędzi **Przejdź do następnej sek** wencji i **Przejdź do poprzedniej sekwencji**.

Uwaga:

- Podczas odtwarzania parametry związane ze sceną i położeniem kamery są zmieniane bezpośrednio na rysunku. W przypadku złożonych modeli ponowne obliczenie modelu może zająć dużo czasu. Zamiast tego możesz użyć kursora, aby sprawdzić kluczowe momenty animacji.
- Podczas odtwarzania kamera będzie się poruszać zgodnie z ustawionymi sekwencjami kamer. Jeśli nie ma sekwencji kamer, zostanie użyty bieżący widok. Wyjściowy obraz wideo jest taki sam jak bieżąca rzutnia.

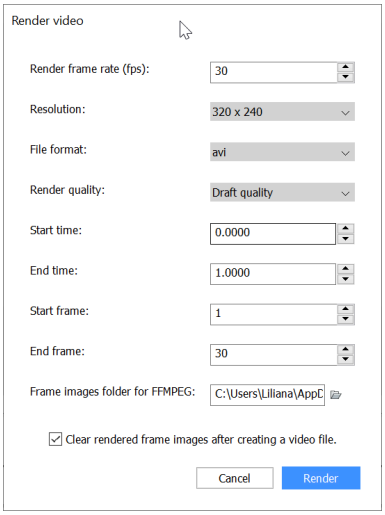
- Po zakończeniu odtwarzania model automatycznie powróci do stanu sprzed rozpoczęcia animacji. W niektórych przypadkach może to spowodować, że model będzie w innym stanie, niż nakazywałaby pozycja kursora. Aby zaktualizować model w odniesieniu do bieżącej pozycji kursora, kliknij .

32.14.6 Render

1 Kliknij przycisk **Renderuj wideo**, aby wyrenderować animację jako wideo 2D.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe *Renderuj wideo*:

Renderuj wideo

2 Dostosuj parametry renderowania:

- **Liczba klatek na sekundę renderowania (fps)**: ustawia liczbę klatek na sekundę.
- **Rozdzielczość**: ustawia rozdzielczość wideo.
- **Format pliku**: ustawia format wideo (obsługiwane są formaty AVI, MPG i WMV).
- **Jakość renderowania**: ustawia jakość renderowania (wersja robocza i pełna jakość).
- **Czas rozpoczęcia**: ustawia czas rozpoczęcia renderowania.
- **Czas zakończenia**: ustawia czas zakończenia renderowania.
- **Klatka początkowa**: ustawia pozycję klatki, od której rozpocznie się renderowanie.
- **Klatka końcowa**: ustawia pozycję klatki, w której renderowanie zostanie zakończone.
- **Folder** obrazów klatek dla FFMPEG: wyświetla folder, w którym będą przechowywane obrazy klatek.
- **Wyczyść wyrenderowane obrazy** klatek po utworzeniu pliku wideo: przełącza resetowanie obrazów klatek po utworzeniu pliku wideo.

3 Kliknij przycisk **Renderuj**, aby rozpocząć renderowanie.

Pojawi się okno dialogowe:

4 Określ lokalizację i nazwę pliku wyjściowego.

5 Kliknij **Zapisz**, aby rozpocząć renderowanie.

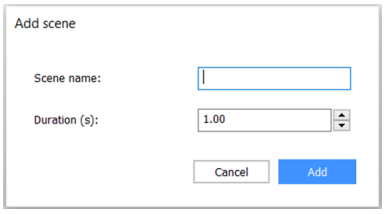
Podgląd pokazuje postęp.

32.14.7 Dodawanie nowej sceny

1 Kliknij przycisk **Dodaj scenę**.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj scenę**:

Dodaj scenę

2 Wpisz nazwę sceny.

3 Wprowadź czas trwania sceny w sekundach.

4 Kliknij przycisk **Dodaj**, aby dodać scenę.

32.14.8 Usuwanie sceny

1 Wybierz scenę za pomocą **Selektora Scen**.

2 Użyj narzędzia **Usuń scenę**.

32.14.9 Dodawanie animacji parametru

1 Dodaj żądany parametr do osi czasu:

1
- Wybierz parametr za pomocą **Selektora parametrów**.
- Użyj narzędzia **Dodaj oś czasu**, aby dodać nową oś czasu.

2 Umieść kursor w żądanej pozycji początkowej na **skali czasu**.

3 Użyj narzędzia **Dodaj sekwencję**, aby dodać nową sekwencję animacji lub kliknij dwukrotnie na osi czasu w miejscu, w którym chcesz dodać nową sekwencję.

4 Przeciągnij, aby dostosować żądany czas trwania sekwencji, lub użyj **Konfiguratora**, aby ustawić żądany czas rozpoczęcia, czas zakończenia lub czas trwania w sekundach.

Dla wygody użyj trzech zatrzasków w przypadku przeciągania:

- Przyciąganie według skali
- Przyciąganie kursorem
- Przyciąganie przez interwały sekwencji innych osi czasu

5 Za pomocą **Configurator** ustawić żądane wartości początkowych i końcowych dla parametru.

32.14.10 Dodawanie ruchu kamery

1 W razie potrzeby dodaj oś czasu kamery, wybierając opcję **Kamera** z **Selektora Obiektów**.

2 Umieść kursor w żądanej pozycji początkowej na **skali czasu**.

3 Użyj narzędzia **Dodaj sekwencję** na osi czasu kamery, aby dodać nową sekwencję kamery lub kliknij dwukrotnie na osi czasu w miejscu, w którym chcesz dodać nową sekwencję kamery.

4 Kliknij i przeciągnij, aby dostosować żądany czas trwania sekwencji, lub użyj **Konfiguratora**, aby ustawić żądany czas rozpoczęcia, czas zakończenia lub czas trwania w sekundach.

5 Użyj **Konfiguratora**, aby ustawić ścieżkę kamery:

- Wybierz **Pozycję Kamery**:
- **Stała**: pozycja kamery będzie stała.
- **Dynamiczna**: kamera będzie poruszać się po podanej ścieżce.
- Użyj właściwości Punkt kamery, aby wybrać punkt lub **Ścieżka kamery**, aby wybrać ścieżkę.
- Wybierz właściwość do edycji, a następnie kliknij , aby wybrać ścieżkę lub punkt na modelu, lub wybierz jeden z poprzednich punktów lub ścieżek z listy rozwijanej.

6 Użyj **Konfiguratora**, aby ustawić ścieżkę docelową. **Cel** to punkt, na którym kamera ustawi ostrość.

Wybierz **cel**:

1
- **Stała**: obiekt zostanie unieruchomiony.
- **Dynamiczna**: cel będzie poruszał się po podanej ścieżce.

Użyj właściwości **Punkt docelowy**, aby wybrać punkt lub **Ścieżka docelowa**, aby wybrać ścieżkę:

Wybierz właściwość do edycji, a następnie kliknij , aby wybrać ścieżkę lub punkt na modelu, lub wybierz jeden z poprzednich punktów lub ścieżek z listy rozwijanej.

32.14.11 Usuwanie sekwencji animacji

1 Kliknij sekwencję prawym przyciskiem myszy.

2 Wybierz **Usuń** z menu kontekstowego.

Alternatywnie możesz:

1 Kliknij sekwencję lewym przyciskiem myszy.

2 Naciśnij klawisz Delete.

32.14.12 Wyłączanie lub włączanie osi czasu

1 Sprawdź ikonę stanu osi czasu. Jeśli ikona to , oś czasu jest wyłączona. Jeśli ikona to , oś czasu jest włączona.

2 Kliknij ikonę stanu osi czasu, aby przełączyć stan.

Sekwencje animacji na wyłączonych osiach czasu nie są uwzględniane w animacji.

32.14.13 Zablokowanie lub odblokowanie osi czasu

1 Sprawdź ikonę blokady osi czasu. Jeśli ikona to , oś czasu jest zablokowana. Jeśli ikona to , oś czasu zostanie otwarta w celu wprowadzenia zmian.

2 Kliknij ikonę blokady osi czasu, aby przełączyć status.

Gdy oś czasu jest zablokowana, nie będzie możliwe przełączanie efektów osi czasu, dodawanie nowych efektów do osi czasu, usuwanie tej osi czasu, dodawanie/przenoszenie/usuwanie efektów, a właściwości związane z animowanym obiektem osi czasu będą wyłączone w panelu konfiguratora. Może to być przydatne, aby uniknąć przypadkowych zmian na już skonfigurowanej osi czasu.

32.14.14 Animowanie widoku rozłożonego

Ponieważ **Edytor Animacji** nie jest obsługiwany w trybach edytora bloków lub edycji odniesienia, animować można tylko widoki eksplodujące wstawione do przestrzeni modelu.

1 Wstaw rozstrzelony widok w obszarze modelu.

2 Jeśli ma to zastosowanie, wyłącz widok eksplozji i model, jeśli chcesz je ukryć lub pokazać podczas animacji.

3 Wybierz obiekt widoku rozstrzelonego w **Selektorze obiektów**.

4 Kliknij , aby dodać oś czasu.

5 Użyj narzędzia **Dodaj sekwencję** na osi czasu widoku eksplozji, aby dodać nową sekwencję widoku eksplozji lub kliknij dwukrotnie na osi czasu w miejscu, w którym chcesz dodać nową sekwencję.

6 Kliknij i przeciągnij, aby dostosować żądany czas trwania sekwencji, lub użyj **Konfiguratora**, aby ustawić żądany czas rozpoczęcia, czas zakończenia lub czas trwania w sekundach.

7 Jeśli ma to zastosowanie, użyj **Konfiguratora**, aby ustawić krok początkowy i końcowy widoku rozwiniętego lub włączyć opcję automatycznego ukrywania.

32.14.15 Renderowanie wideo

Zobacz sekcję **Renderowanie**.

32.14.16 Zapisywanie grafiki animacji

Obliczanie klatek animacji dla dużych modeli z trudną parametryzacją może zająć dużo czasu. W takim przypadku można nagrać grafikę dla wszystkich klatek do archiwum zip lub folderu, aby załadować go później i ponownie odtworzyć obliczoną grafikę. Takie odtwarzanie powinno działać znacznie szybciej niż proste przeliczanie dla dużych modeli. W przeciwieństwie do wideo 2D, możesz powiększać, obracać model BricsCAD w i zmieniać styl wizualny. Ponadto będziesz mógł renderować filmy za pomocą nagranej grafiki.

Aby zapisać grafikę animacji:

1 Kliknij na pasku narzędzi.

2 Pojawi się menu rozwijane z dwiema opcjami:

- **Eksportuj grafikę do pliku zip**

  W takim przypadku nagrane dane zostaną skompresowane. Jednak w przypadku dużych modeli może być on długi. Dlatego opcja ta jest wygodna, jeśli chcesz uzyskać mniejszy plik, na przykład w celu wysłania go komuś. Jednak w przypadku dużych modeli nawet skompresowane pliki mogą zajmować kilka gigabajtów.

  - Po kliknięciu tej opcji pojawi się przeglądarka plików. Wprowadź nową nazwę i kliknij

Zapisz, aby kontynuować. Jeśli klikniesz **Anuluj**, proces zostanie przerwany, a grafika nie zostanie nagrana.

- **Zapisz grafikę w folderze**

  W tym przypadku uzyskuje się nieskompresowane dane, nie tracąc czasu na kompresję danych (i dekompresję tego folderu podczas ładowania). Jest to przydatne, jeśli pracujesz z modelem samodzielnie na tym samym komputerze i musisz kilkakrotnie odtworzyć scenę animacji dla dużego modelu. Opcja ta pozwala zaoszczędzić czas podczas odtwarzania i renderowania wideo w porównaniu do przeliczania klatek w oryginalnym trybie edytora animacji.
  - Po kliknięciu tej opcji pojawi się przeglądarka plików.

    Utwórz nowy folder i kliknij przycisk **Wybierz folder**, aby kontynuować. Jeśli klikniesz **Anuluj**, proces zostanie przerwany, a grafika nie zostanie nagrana.
    W przypadku wybrania folderu, który nie jest pusty, zostanie wyświetlone okno dialogowe z prośbą o potwierdzenie wyczyszczenia i nadpisania.

Możesz wybrać, w jakim stanie grafika zostanie zapisana.

3 Pasek postępu będzie wyświetlany podczas nagrywania.

4 Po zakończeniu procesu grafika animacji zostanie zapisana w wybranym archiwum zip lub folderze.

32.14.17 Ładowanie nagranej grafiki animacji i jej odtwarzanie

Dane graficzne zarejestrowane w poprzedniej instrukcji można załadować w celu ich dalszego odtwarzania w specjalnym trybie **Edytora animacji**.

Aby załadować grafikę animacji:

1 Kliknij na pasku narzędzi.

2 Pojawi się menu rozwijane z dwiema opcjami:

- **Załaduj plik zip z grafiką**

  Wybierz tę opcję, aby załadować archiwum zip z grafiką animacji, kliknij pierwszą opcję. Po wybraniu opcji otworzy się przeglądarka plików. Wybierz archiwum zip lub wprowadź jego nazwę i kliknij **Otwórz**, aby kontynuować. Jeśli klikniesz **Anuluj**, proces zostanie przerwany, a **Edytor Animacji** pozostanie w oryginalnym trybie.

- **Załaduj grafikę z folderu**

  Wybierz tę opcję, aby załadować folder z grafiką animacji. Po kliknięciu tej opcji pojawi się przeglądarka plików. Wybierz folder lub wprowadź jego nazwę i kliknij przycisk **Wybierz**, aby kontynuować. Jeśli klikniesz **Anuluj**, proces zostanie przerwany, a **Edytor Animacji** pozostanie w oryginalnym trybie.

3 Jeśli wybrałeś archiwum zip, poczekaj, aż dane zostaną przygotowane. Po załadowaniu otwierany jest specjalny tryb **Edytora Animacji**. Ten tryb wyświetla opcje, które są identyczne z istniejącymi opcjami oryginalnego trybu.

4 Do sterowania odtwarzaniem służą przyciski odtwarzania. Kliknij przycisk **Odtwórz**, aby rozpocząć odtwarzanie od bieżącej pozycji kursora. Kliknij przycisk **Pauza**, aby wstrzymać odtwarzanie bieżącej pozycji. Kliknij przycisk **Stop**, aby zatrzymać odtwarzanie i przesunąć kursor do pozycji początkowej.

5 Można przesuwać kursor wzdłuż skali, aby przejść do odpowiedniej klatki. W takim przypadku wyświetlona zostanie najbliższa zarejestrowana klatka.

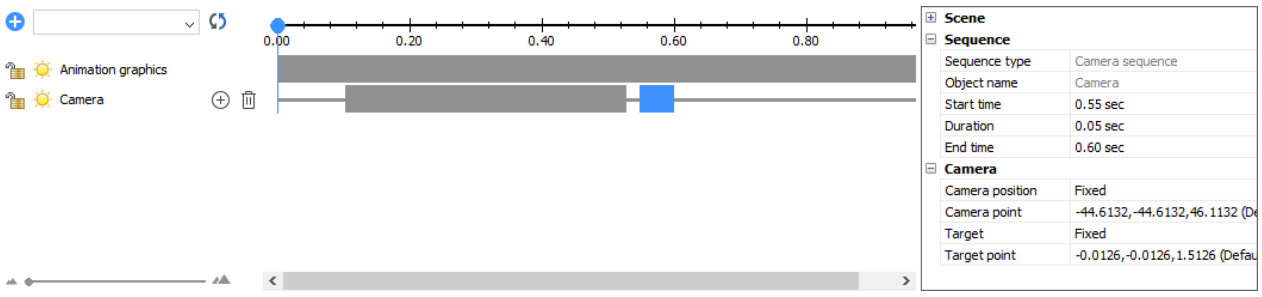
6 Możesz renderować wideo, naciskając przycisk **Renderuj wideo**, tak jak w oryginalnym trybie. (Zobacz sekcję **Renderowanie**).

Uwaga:

- Liczba klatek na sekundę w oknie dialogowym renderowania jest wyłączona, ponieważ grafika została nagrana ze stałą liczbą klatek na sekundę i nie można jej zmienić.
- Użyj przycisku , aby przeładować grafikę animacji zgodnie z bieżącą pozycją kursora, jeśli coś było nie tak.
- Grafikę animacji należy ładować, gdy oryginalny dokument (z którego grafika została nagrana) jest aktywny. W przeciwnym razie wynik może różnić się od oryginału.

7 Istnieje również możliwość zmiany efektów kamery dla grafiki animacji poprzez dodanie nowej osi czasu kamery z nowymi efektami. W takim przypadku nagrane efekty kamery zostaną zastąpione nowymi.

8

9 Naciśnij przycisk , aby zamknąć ten tryb i wyczyścić pamięć podręczną grafiki animacji.

32.15 Bloki mechaniczne, XRef'y i Bryły 3D

Bloki mechaniczne, XRefs i bryły 3D są regularnymi jednostkami z przypisanymi danymi mechanicznymi (takimi jak nazwa komponentu, materiał fizyczny, status BOM lub właściwości niestandardowe). Takie odniesienia blokowe, odniesienia zewnętrzne i bryły 3D będą traktowane podobnie do komponentów mechanicznych. Oznacza to, że te obiekty:

- Są one wyświetlane w przeglądarce mechanicznej.
- Może pojawiać się w zestawieniach materiałów.
- Może mieć przypisany określony materiał fizyczny.
- Są one uwzględniane w obliczeniach masy.

Ponieważ obiekty te nadal są zwykłymi bytami, można z nimi pracować za pomocą praktycznie wszystkich poleceń BricsCAD. Na przykład, można użyć edytora bloków do edycji lokalnych bloków, edytora odniesień do zmiany odniesienia w miejscu lub użyć liniowych brył BIM do modelowania kształtów strukturalnych, jednocześnie będąc w stanie uwzględnić je w zestawieniu materiałów. Można również utworzyć blok mechaniczny z rysunku i wstawić go jako blok lub jako odniesienie zewnętrzne do innego dokumentu

i nadal być w stanie zobaczyć wszystkie wewnętrzne komponenty w zestawieniu materiałów lub w przeglądarce mechanicznej. Obsługiwane są również bloki parametryczne i parametryczne odniesienia zewnętrzne, a także tablice takich obiektów mechanicznych. Krótko mówiąc, można utworzyć obiekt mechaniczny z dowolnej bryły 3D, bloku lub rysunku zewnętrznego i kontynuować pracę z nimi w taki sam sposób, jak z dowolnymi zwykłymi obiektami przy użyciu zwykłych narzędzi.

Bloki mechaniczne, XRef i Bryły 3D są domyślnie włączone. Niektóre polecenia mogą nie obsługiwać lub tylko częściowo obsługiwać te bloki, XRefy lub Bryły 3D. Ponadto można tworzyć zespoły hybrydowe, zarówno z tradycyjnymi komponentami mechanicznymi, jak i nowymi blokami mechanicznymi, XRefami i bryłami 3D.

Polecenia i narzędzia w pełni obsługujące bloki mechaniczne, XRef i Bryły 3D:

- **Przeglądarka Mechaniczna**
- **Zestawienie materiałów(BMBOM** i **Menadżer BOM**)
- **Właściwości masy(BMPARAMFIZ**)
- **Widoki rysunków**
- **BMMECH**
- **BMNIEMECH**
- **BMOTWÓRZ**
- **BMOTWÓRZKOPIĘ**
- **BMROZWIĄŻ**
- **BMBALONY**
- **BMROZBIJ**
- **BMPRZESUŃEKSPLODOWANE**
- **ABROZWIŃ** (do mechanicznych elementów stałych)
- **ABEKSPORTOSM** (dla elementów stałych mechanicznych)
- **BMLISPGET** (z wyjątkiem opcji dla parametrów komponentów)
- **BRX Components API**
- **BMWŁAŚCIWOŚCI**
- **BMNOWY**
- **BMFORM** (zamiast tego można użyć BLOK)
- **BMWSTAW**
- **BMCONNECT**
- **ABEKSPORTZŁOŻENIA**
- **BMZAMIEŃ** (można również użyć ZASTĄPBLOK dla bloków)
- **ABZASTĄP**
- **BMLOKALIZUJ** (można również użyć USTAL zamiast bloków)
- **BMUZEWNĘTRZNIJ** (można również użyć BLOKDOXREF zamiast bloków)
- **BMLINIEŚLEDZENIA**

Polecenia i narzędzia, które nie obsługują bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D:

- **BMKONWERTUJ**
- **BMUTWÓRZKOMPONENT**
- **BMZALEŻNOŚCI**
- **BMUKRYJ**
- **BMPOKAŻ**
- **BMNAPRAW**
- **BMAKTUALIZUJ**
- **KONWERTUJKOMPONENTYNABLOKI**

32.15.1 Udostępnianie bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D

- Otwórz okno dialogowe **Ustawienia**. Przejdź do sekcji **Bloki mechaniczne** i zaznacz opcję **Włącz bloki mechaniczne**.
- W wierszu poleceń ustaw zmienną systemową MECHANICALBLOCKS na 1.

32.15.2 Wyłączanie bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D

- Otwórz okno dialogowe **Ustawienia**. Przejdź do sekcji **Bloki mechaniczne** i odznacz opcję **Włącz bloki mechaniczne**.
- W wierszu poleceń ustaw zmienną systemową MECHANICALBLOCKS na 0.

Następnie istniejące bloki mechaniczne będą ignorowane przez wszystkie polecenia i narzędzia w BricsCAD.

32.15.3 Tworzenie bloków mechanicznych, XRef i Brył 3D

Można utworzyć blok mechaniczny z bieżącego rysunku i przekonwertować wszystkie nazwane odniesienia do bloku, odniesienia zewnętrzne i bryły 3D umieszczone bezpośrednio w przestrzeni modelu. Jeśli blok lokalny jest otwarty w edytorze bloków, można z niego utworzyć blok mechaniczny, opcjonalnie ze wszystkimi nazwanymi odniesieniami do bloku, odniesieniami zewnętrznymi i bryłami.

1 Upewnij się, że włączone są bloki mechaniczne.

2 Wywołanie polecenia BMMECH. Jeśli jest on wywoływany w przestrzeni modelu, wprowadź żądaną nazwę komponentu. Domyślnie będzie pasować do nazwy dokumentu.

3 Wybierz odniesienia bloków, odniesienia zewnętrzne i/lub bryły do konwersji. Możesz także wybrać **Tak**, aby przekonwertować wszystkie odniesienia do bloków, odniesienia zewnętrzne i bryły na obiekty mechaniczne, lub Bloki, aby przekonwertować tylko odniesienia do bloków i odniesienia zewnętrzne. Jeśli wybierzesz opcję **Nie**, tylko dokument (lub edytowany blok) zostanie przekonwertowany na blok mechaniczny.

Uwaga: Wszystkie bloki, w których wstawiono te mechaniczne bloki lub jednostki, zostaną również przekonwertowane na mechaniczne i odwrotnie. Ma to na celu zapewnienie, że dokument będzie miał prawidłową strukturę mechaniczną.

32.15.4 Wstawianie bloków mechanicznych

Aby wstawić blok mechaniczny do innego dokumentu, wykonaj następujące czynności:

1 Upewnij się, że włączone są bloki mechaniczne.

2 Użyj polecenia BMWSTAW lub WSTAW, aby wstawić blok do dokumentu.

Aby dołączyć dokument z głównym blokiem mechanicznym jako odniesienie zewnętrzne, wykonaj następujące czynności:

1 Upewnij się, że włączone są bloki mechaniczne.

2 Użyj polecenia ODDOŁĄCZ, aby dołączyć dokument jako odniesienie zewnętrzne.

Uwaga: Jeśli bieżący dokument nie ma głównego komponentu lub głównego bloku mechanicznego, główny blok mechaniczny zostanie utworzony automatycznie.

32.15.5 Usuwanie struktury mechanicznej

Aby usunąć strukturę mechaniczną z dokumentu, wykonaj następujące czynności:

1 Uruchom polecenie BMNIEMECH.

2 Wybierz **Tak**, aby potwierdzić.

Aby usunąć strukturę mechaniczną z lokalnego nazwanego bloku, wykonaj następujące czynności:

1 Otwórz blok za pomocą edytora bloków (BEDYCJA).

2 Uruchom polecenie BMNIEMECH.

3 Wybierz **Tak**, aby potwierdzić.

Aby usunąć dane mechaniczne z jednostki mechanicznej, wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz dany podmiot w Przeglądarce Mechanicznej.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy, aby wywołać menu kontekstowe.

3 Wybierz **Niemech** z menu kontekstowego.

32.15.6 Przypisywanie właściwości do wybranych wystąpień

W przeciwieństwie do tradycyjnych komponentów, bloki mechaniczne, odnośniki i bryły pozwalają na ustawienie właściwości dla określonych instancji, a także dla samego bloku. Oznacza to, że można na przykład przypisać poszczególne materiały fizyczne do różnych wkładek tego samego bloku mechanicznego lub do różnych odniesień zewnętrznych. Jeśli instancja nie ma określonej właściwości, zamiast niej zostanie użyta odpowiednia właściwość bloku.

Aby przypisać właściwość do instancji najwyższego poziomu bloku mechanicznego lub do zewnętrznego odwołania najwyższego poziomu, wykonaj następujące czynności:

1 Wybierz wymagane instancje w Przeglądarce Mechanicznej.

2 Przejdź do sekcji **Właściwości**.

3 Ustaw żądaną wartość odpowiedniej właściwości.

Uwaga: W ten sposób właściwości zostaną przypisane tylko do określonych odwołań do bloków, odwołań zewnętrznych lub brył, a nie do odpowiadających im bloków lub dokumentów zewnętrznych (nawet jeśli

wszystkie wstawki tych bloków są zaznaczone). Aby ustawić właściwość bloku lokalnego, otwórz blok w edytorze bloków, wybierz komponent główny w przeglądarce i ustaw żądaną wartość właściwości. Aby ustawić właściwość dla wszystkich zewnętrznych odwołań dokumentu, otwórz dokument i zmień odpowiednie właściwości komponentu głównego.

32.15.7 Zestawienie materiałów i brył mechanicznych

Zestawienia materiałów w BricsCAD natywnie obsługują bloki mechaniczne, XRef i bryły. Jednak w przeciwieństwie do tradycyjnych komponentów, bloki mechaniczne, XRefy i bryły są pogrupowane tylko według ich nazw i właściwości. Oznacza to, że jeśli masz dwa różne bloki o tej samej nazwie w jednym zespole, bloki te zostaną zgrupowane w tym samym wierszu w zestawieniu materiałów, o ile ich parametry i inne właściwości (takie jak materiał fizyczny) są identyczne. Zostało to zrobione celowo, głównie ze względu na wydajność, ale także w celu zapewnienia użytkownikom większej elastyczności. Jest to szczególnie ważne podczas pracy z mechanicznymi materiałami stałymi. Domyślnie każda bryła jest traktowana jako unikalny komponent z unikalną, automatycznie przypisaną nazwą. Jeśli skopiujesz bryłę do tego samego dokumentu, kopia otrzyma nową nazwę i będzie traktowana jako zupełnie inna bryła w BricsCAD. W związku z tym te części stałe będą znajdować się w różnych wierszach tabeli zestawienia materiałów. Jeśli jednak przypiszesz im tę samą nazwę komponentu, zestawienie materiałów zgrupuje te bryły razem, niezależnie od ich geometrii. To samo dotyczy bloków mechanicznych i zewnętrznych odnośników.

Uwaga: Od wersji BricsCAD V23 blokom mechanicznym i bryłom można przypisywać status BOM dla poszczególnych instancji, który jest respektowany przez zestawienie materiałów. W przeglądarce mechanicznej ustawienie statusu BOM dla instancji najwyższego poziomu jest włączone. Odpowiednie polecenie jest modyfikowane w celu przypisania stanu do oryginalnego bloku.

32.15.8 Kopiowanie brył mechanicznych

Gdy kopiowana jest bryła mechaniczna, domyślnie przypisywana jest do niej inna nazwa. Dlatego też będzie ona traktowana jako zupełnie inna bryła. Możliwe jest jednak ustawienie różnych instancji i nazw komponentów dla brył mechanicznych. Jeśli nazwa komponentu zostanie ustawiona przez użytkownika, zostanie ona zachowana w kopii, a kopia tej bryły będzie traktowana jako instancja tego samego komponentu w zestawieniu materiałów.

32.16 Using the Library panel in the Mechanical workspace

32.16.1 About

The **Library** panel () provides quick access to your Mechanical blocks and predefined items. You can add any CAD model to the **Library**, customize its name and category for easy retrieval, and insert blocks into your drawing by dragging and dropping.

Aby otworzyć panel **Biblioteka**:

- Uruchom polecenie BIBLIOTEKAOTWÓRZ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Biblioteka** z listy **Panele**.

Tip: To keep your library organized, you can delete items you no longer need.

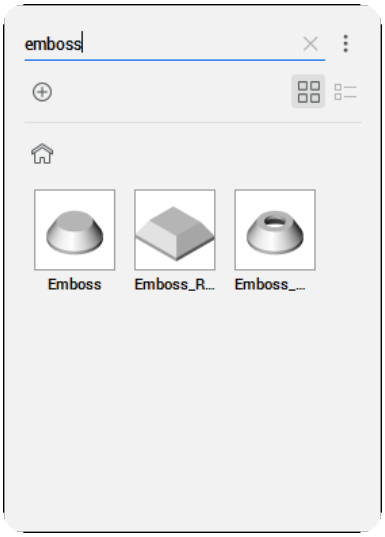
32.16.2 Content of the Library panel

You can control the content of the **Library** panel in the **Menu**.

Note: When the COMPONENTSPATH system variable is empty (all paths deleted), the default *C:\ProgramData\Bricsys\Components* path is added automatically when you close and reopen the **Settings** dialog box.

32.16.3 Searching the block libraries

Type a search string in the search field to display blocks matching your query in the current category.

32.16.4 Inserting a hex head bolt into your 3D model

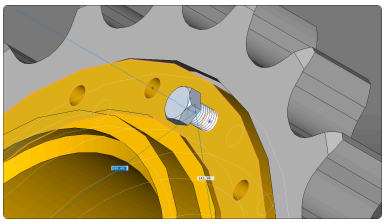
This method can be used for most of the blocks in the **Library** panel.

You can edit the dimension of the bolt during or after the insertion process (via the **Properties** and **Mechanical Browser** panels).

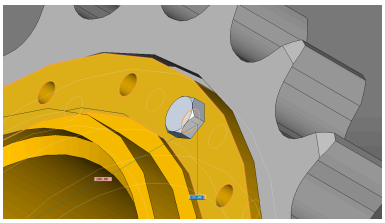
1 Click the **Standard Parts** > **Fasteners** > **Bolts** > **Hex Head Bolts**.

2 Click a bolt thumbnail from one of the folders in the panel.

3 Hover the cursor over the Model Space and click when in the desired position.

4

5 If Dynamic dimensions (**DYN**) is switched on, set the bolt location by entering the dimensions into the DYN fields. Press the Tab key to cycle through the DYN fields. A DYN field turns red to indicate the distance is locked.

6 Press Enter. The bolt is inserted.

7 (Optional) To adjust the dimensions of the bolt after it has been inserted, go to the **Mechanical Browser** panel. Select the bolt, scroll down to the **Parameters** section and change the parameters as required.

32.16.5 Working with Mechanical blocks

The value of **Type** property for all blocks in the **Bricsys Mechanical library** is **Mechanical block**. These blocks behave similarly to regular blocks.

Use the CONVERTCOMPONENTSTOBLOCKS command to convert Mechanical Components (deprecated) to Mechanical blocks.

Edit Mechanical blocks with the BEDIT command and replace them with the BLOCKREPLACE command.

32.16.6 Tworzenie bloku biblioteki

Aby utworzyć blok biblioteki, otwórz lub utwórz rysunek zawierający geometrię nowego bloku, a następnie otwórz panel **Biblioteka**.

- Wybierz biblioteki, które chcesz wyświetlić, z menu panelu.
- Naciśnij przycisk **dodawania** ⊕ lub uruchom polecenie UTWÓRZBLOKBIBLIOTEKI.
  Zostanie wyświetlone okno dialogowe **Dodaj blok do biblioteki**.
- Zaznacz podmioty lub wybierz opcję **Cały rysunek**.
- Wpisz nazwę bloku.
- (Opcjonalnie) Wpisz nazwę nowej kategorii lub wybierz kategorię z listy.
- (Opcjonalnie) Kliknij **Pokaż opcje** i ustaw opcje tworzenia bloków.
- Kliknij przycisk **Utwórz** .

32.16.7 Managing user library blocks

1 Hover over the block thumbnail.

2 Click the **Menu** icon.

3 (Optional) Click the **File Open** icon to open the block file.

Edit the file, then save the changes.

4 (Optional) Click the **Delete** icon to delete the block file.

Click **Yes** to confirm.

33. Arkusz Blachy

33.1 Metody projektowania konstrukcji blachowych

Projektowanie arkusza blachy umożliwia modelowanie części arkusza blachy i generowanie ich rozwiniętych reprezentacji z informacjami produkcyjnymi.

Możesz łatwo i szybko tworzyć złożone części blaszane za pomocą BricsCAD, ponieważ proces projektowania różni się od procesu produkcyjnego. Nie myśl w kategoriach płaskiego arkusza, który powinien zostać wycięty i zgięty, ale modeluj swoją część bezpośrednio podczas tworzenia brył za pomocą narzędzi do modelowania bezpośredniego.

Możesz tworzyć części arkusza blachy w BricsCAD na cztery różne sposoby (lub w dowolnej ich kombinacji):

1 Utwórz kołnierz bazowy z zamkniętego profilu płaskiego, a następnie dodaj kołnierze:
   - Pociągnij za krawędzie, aby utworzyć dodatkowe kołnierze krawędzi z zagięciami.
   - Twórz częściowe kołnierze z automatycznym tworzeniem odpowiednich podcięć gięcia.
   - Wyciągnij kilka sąsiednich krawędzi, aby utworzyć kilka kołnierzy jednocześnie z automatycznym tworzeniem podcięć narożnych i połączeń między nimi.
   - Zegnij kołnierz, aby utworzyć nowy kołnierz z zagięciem z jego części.
2 Utwórz kombinację kołnierzy i wyciągniętych zagięć łączących dwa profile 3D

   Użyj narzędzia Wyciągnięcie złożone arkusza blachy.
3 Utwórz kombinację kołnierzy i zagięć z profilu płaskiego

   Użyj narzędzia Wyciągnięcie arkusza blachy.
4 Utwórz korpus skorupowy z bryły 3D

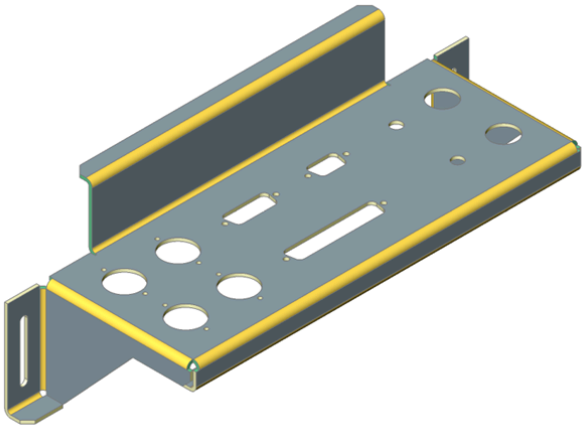
   Użyj opcji **Skorupa** polecenia ABKONWERTUJ z żądaną grubością, a następnie przekonwertuj ją na część blaszaną za pomocą polecenia SMCONVERT i utwórz zagięcia i połączenia z jej twardych krawędzi.
   - Wykonaj otwory rysując zamknięte profile na czołach kołnierzy i przepychając je przez kołnierze.
   - Dostosuj grubość materiału i promień gięcia za pomocą wstępnie zdefiniowanych parametrów.
   - Zastosuj operacje modelowania bezpośredniego i wiązania 3D, aby jeszcze bardziej dostosować swój projekt, zawsze zachowując intencje projektowe w zakresie elementów arkusza blachy.
   - Automatycznie generuj rozwiniętą reprezentację części i wyślij ją do systemu CAM, eksportując odpowiedni rysunek 2D z adnotacjami zgięć w formacie .dwg lub .dxf .

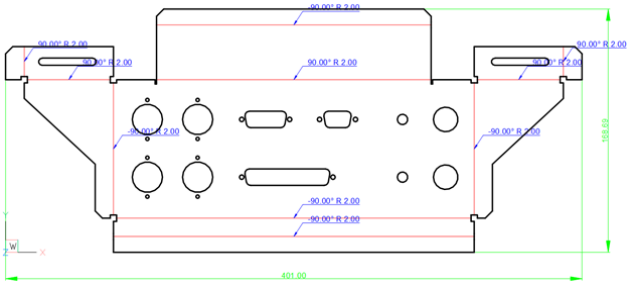
Możesz uszczegółowić część arkusza blachy, korzystając z następujących operacji:

- Wykonaj otwory rysując zamknięte profile na czołach kołnierzy i przepychając je przez kołnierze.
- Wstaw operacje formularza z biblioteki. Biblioteka parametrycznych funkcji formularza jest instalowana z BricsCAD Sheet Metal i możesz tworzyć własne funkcje formularza.

- Utwórz elementy formy żebra z krzywej 2D leżącej na kołnierzu za pomocą polecenia SmRibCreate.
- Dostosuj grubość materiału i promień gięcia za pomocą wstępnie zdefiniowanych parametrów.
- Zastosuj operacje modelowania bezpośredniego i wiązania 3D, aby jeszcze bardziej dostosować swój projekt, zawsze zachowując intencje projektowe w zakresie elementów arkusza blachy.

Gdy część arkusza blachy jest gotowa, można ją automatycznie rozłożyć i wysłać wynik do inżyniera produkcji, eksportując odpowiedni rysunek 2D.

33.2 Polecenia i Paski Narzędzi Arkusza Blachy

Ikona paska Arkusza blach	Ikona wysuwanego paska narzędzi	Polecenie	Opis
			Utworzenie podstawowego (początkowego) kołnierza części arkusza z zamkniętego profilu płaskiego.

Ikona paska Arkusza blach	Ikona wysuwanego paska narzędzi	Polecenie	Opis
			Utwórz część arkusza, wytłaczając polilinię w kierunku normalnej płaszczyzny krzywej. Grubość jest przypisywana w odniesieniu do zewnętrznych wymiarów polilinii.
			Tworzy część arkusza z wyciągniętego gięcia i wywinięcia z dwóch niepłaszczyznowych krzywych.
			Automatycznie rozpoznaje wywinięcia, zagięcia i wyciągnięte gięcia w bryle 3D.
			Utworzenie jednego lub więcej kołnierzy na części arkusza poprzez pociągnięcie jednej lub więcej krawędzi istniejącego kołnierza.
			Tworzy nowy kołnierz z zamkniętego konturu i dołącza go do istniejącej części arkusza blachy.
			Zmiana strony odniesienia dla wybranych kołnierzy z opcjonalnym przesunięciem geometrii kołnierza o grubość.
			Obróć Wywinięcie
			Tworzy jeden lub więcej zamkniętych brzegów na części arkusza blachy, ciągnąc jedną lub więcej krawędzi istniejącego kołnierza.
			Utworzenie jednej lub więcej otwartych krawędzi na części arkusza poprzez pociągnięcie jednej lub więcej krawędzi istniejącego kołnierza.
			Utwórz jedną lub więcej krawędzi w kształcie łzy na arkuszu blachy poprzez pociągnięcie jednej lub więcej krawędzi istniejącego kołnierza.
			Utwórz jedną lub więcej okrągłych krawędzi na arkuszu blachy poprzez pociągnięcie jednej lub więcej krawędzi istniejącego kołnierza.

Ikona paska Arkusza blach	Ikona wysuwanego paska narzędzi	Polecenie	Opis
			Wstaw Funkcję Formy
			Utwórz funkcję formy z podanego zestawu powierzchni.
			Rozbić w kołnierzach i wygiąć je, jeśli to możliwe.
			Utwórz asocjatywny element tłoczenia na powierzchni kołnierza z płaskiej krzywej 2D.
			Zastępowanie elementów kształtu (w tym rozpoznanych) w częściach blaszanych elementami kształtu z wbudowanej biblioteki lub biblioteki użytkownika.
			Konwertuje twarde krawędzie (ostre krawędzie między powierzchniami kołnierzy) lub złącza na gięcia.
			Przekształca zagięcia w wyciągnięte zgięcia.
			Wygięcie istniejącego kołnierza wzdłuż linii, z zachowaniem współczynnika k dla danego promienia gięcia.
			Przekształć twarde krawędzie w złączenia.
			Zmiana symetrycznego elementu połączenia na element z nakładającymi się powierzchniami.
			Zamyka szczeliny między dwoma dowolnie zorientowanymi kołnierzami.
			Utwórz pojedynczą zakładkę na arkusza blachy, zmieniając istniejące połączenie w zakładkę.
			Utwórz funkcję zakładki w arkuszu blachy poprzez zamianę istniejącego złącza na zakładkę.

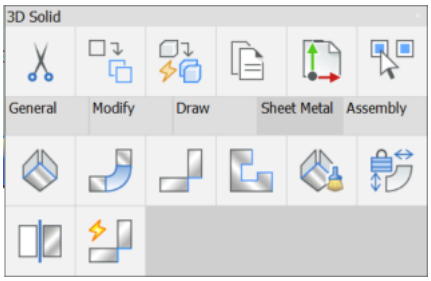
Ikona paska Arkusza blach	Ikona wysuwanego paska narzędzi	Polecenie	Opis
			Wykonaj odpowiednie narożniki i zagięcia. Wycięcia narożnika są budowane na narożnikach, które mają 3 lub więcej sąsiednich kołnierzy. Wycięcia narożnika są budowane na początku i na końcu krawędzi kołnierza.
			Przekształca wycięcie narożne w wycięcie okrągłe.
			Przekształca wycięcia narożne w wycięcie prostokątne.
			Przekształca wycięcia narożne na wycięcia typu V.
			Przekształca wycięcia narożne w wycięcia gładkie.
			Przekształca wycięcia narożne w wycięcia okrągłe.
			Przekształca wycięcia narożne w wycięcia rowkowe.
			Dzieli kołnierz wzdłuż linii narysowanej na jego powierzchni.
			Dzieli kołnierz za pomocą pojedynczego wierzchołka w narożniku.
			Dzieli kołnierz za pomocą pojedynczego wierzchołka w narożniku i automatycznie sugeruje wiele podziałów podobnego typu.
			Dzieli grubości powierzchni części arkusza blachy według odciśniętych krawędzi, zgodnie z sąsiednimi kołnierzami i zagięciami.
			Usuwa dane arkusza blachy z wybranych ścian lub elementów.

Ikona paska Arkusza blach	Ikona wysuwanego paska narzędzi	Polecenie	Opis
			Usuwa zagięcie lub połączenie poprzez przywrócenie twardej krawędzi między dwoma kołnierzami; usuwa kołnierz ze wszystkimi zagięciami do niego przylegającymi. Sąsiednie kołnierze są przedłużane do konfiguracji połączenia z usuniętym kołnierzem. Usuń ścięcie, przywracając geometrię wycinaną przez funkcję.
			Rozwiązuje problemy specyficzne dla części Arkusza Blachy, obsługiwane są zarówno globalne, jak i lokalne procesy robocze. Opcjonalnie można leczyć wyciągnięte zagięcia: łączą sąsiednie zagięcia i zapewniają styczne połączenie z kołnierzami.
			Naprawianie problemów specyficznych dla części arkusza blachy. Naprawiane są tylko wybrane kołnierze lub niewłaściwe zagięcia.
		Te same funkcje formy	Wybierz wszystkie identyczne elementy kształtu w modelu arkusza blachy.
		Twarde krawędzie	Zaznacz wszystkie twarde krawędzie części arkusza blachy.
		Nieortogonalne krawędzie grubości	Wybiera wszystkie nie-ortogonalne grubości powierzchni na elementach arkusza blachy.
		Płaskie krawędzie	Wybierz płaskie krawędzie części arkusza.
		strona części arkusza blachy	Wybierz stronę części arkusza blachy.
			Tworzy spójny zestaw wiązań 3D dla wybranego elementu arkusza blachy.
			Rozkłada model arkusza blachy

Ikona paska Arkusza blach	Ikona wysuwanego paska narzędzi	Polecenie	Opis
		Asocjacyjnie	Otwiera dodatkowe okno z rozłożoną reprezentacją modelu.
	OSM		Eksportuje bryłę arkusza blachy do pliku w formacie .osm (Otwiera Arkusz Blachy).
	DXF		Eksportuje rozłożoną reprezentację arkusza blachy jako profil 2D w formacie .dxf. / .dwg format pliku.
	DXF		Wykonuje wsadowy eksport komponentów zespołu do rozłożenia, tworząc plik .dxf z każdej bryły 3D rozpoznanej jako część arkusza blachy.
			Przełącz zmienną systemową *FEATURECOLORS*.

Dostępne są narzędzia Arkusza Blachy:

- W menu kursora **Quad** (w zależności od funkcji pod kursorem):

- Na paskach narzędzi **Arkusz Blachy**:
  - **Arkusz Blachy**

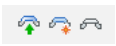
  - **AK Gięcie**

  - **AK Wywinięcie**

  - **AK Forma**

- **SM Brzeg**

- **AK Złącze**

- **AK Wycięcie**

- **AB Napraw**

- **AK Podział**

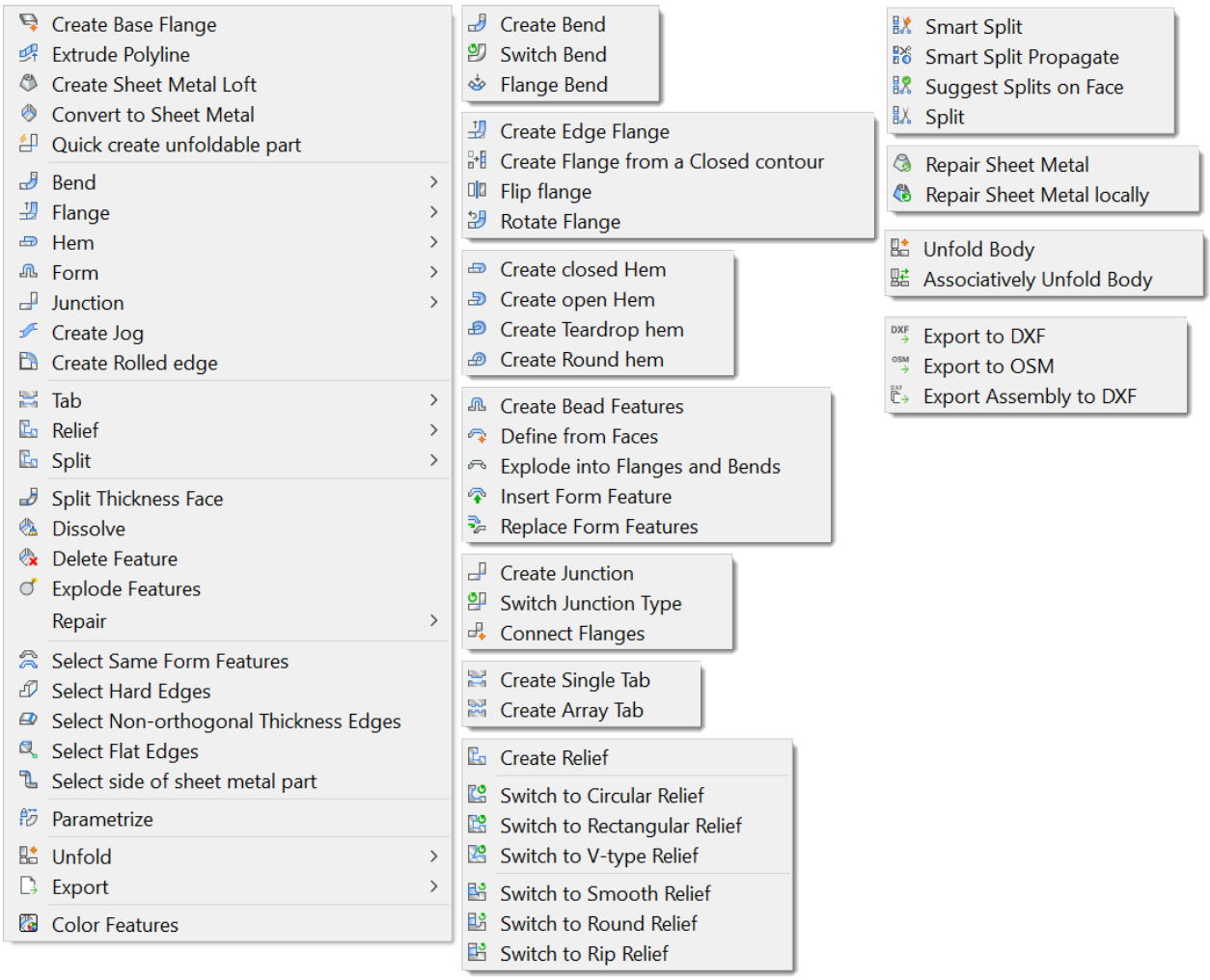
- **Zakładka AB**

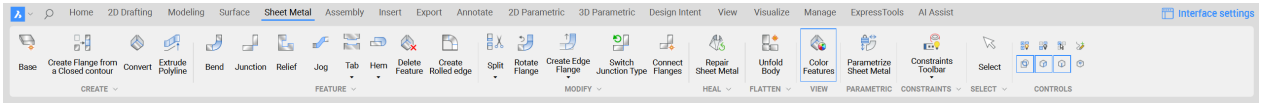
- **AB Rozłóż**

- W menu **Arkusz Blachy (** tylko mechaniczny obszar roboczy):

- Na karcie **Arkusza Blachy** wstążki obszaru roboczego **Mechaniczny**.

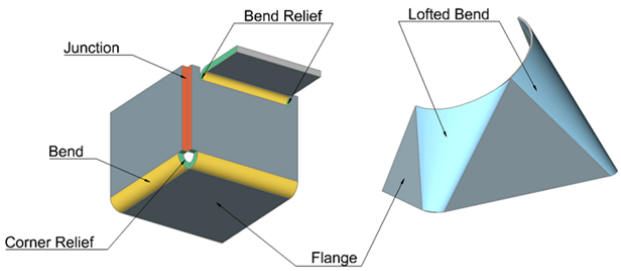
Zobacz także Bezpośrednie operacje modelowania.

33.3 Elementy Arkusza Blachy

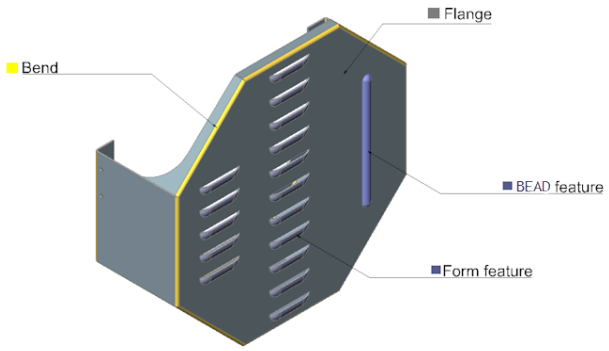
33.3.1 Przegląd

Cechy to inteligentne grupy twarzy w części 3D. Każdy element zachowuje określoną relację przestrzenną i parametryczną między swoimi ścianami a niektórymi sąsiednimi ścianami. Elementy pozwalają na osadzenie założeń projektowych w modelu. Elementy są tworzone automatycznie przez określoną operację geometryczną, którą zastosujesz. Poniższe obrazy przedstawiają elementy z blachy w BricsCAD:

Przykład 1 właściwości blachy

Przykład 2 cech blachy

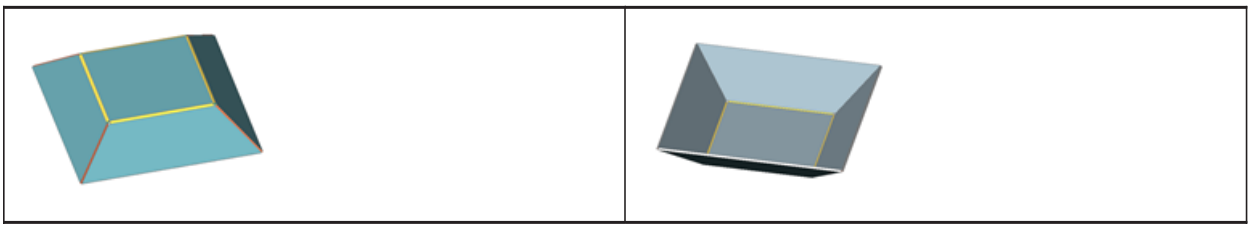
33.3.2 Kołnierz

Głównym elementem wszystkich części arkusza blachy jest wywinięcie, które składa się z dwóch równoległych powierzchni płaskich znajdujących się naprzeciwko siebie (z pewną objętością bryły pomiędzy nimi) na odległości, która jest znacznie mniejsza niż liniowy rozmiar powierzchni. Ta odległość jest równa grubości materiału. Kiedy modyfikujesz model, ta relacja odległości jest zawsze utrzymywana automatycznie. Inne powierzchnie, które przylegają do powierzchni kołnierzy i nie należą do gięć, nazywane są ścianami grubości. Są one zawsze prostopadłe do powierzchni kołnierzy.

Funkcje kołnierza są tworzone za pomocą następujących poleceń: ABWYWINIĘCIEBAZOWE, ABWYCIĄGNIJ, ABWYCIĄGNIĘCIE, ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, ABWYWINIĘTEGIĘCIE i ABKONWERTUJ.

Jeśli zmienna systemowa FEATURECOLORS jest Włączona, kolor wyświetlania rozróżnia powierzchnię odniesienia kołnierza i jego przeciwną stronę. Parametryczne modyfikacje części arkusza blachy, takie jak zmiana grubości, nie przesuwają powierzchni odniesienia, jeśli to możliwe. Polecenie ABODWRÓĆ zamienia strony wybranego kołnierza tak, że ściany odniesienia znajdują się po drugiej geometrycznej stronie kołnierza; opcjonalnie polecenie przesuwa kołnierz na grubość części arkusza blachy.

Poniższe obrazy ilustrują legendę kolorów dla powierzchni kołnierzy tej samej części.

Twarze referencyjne	Inne twarze

33.3.3 Zakręt

Dwa wywinięcia połączone są gięciem. Gięcie składa się z dwóch współosiowych ścian cylindrycznych, które zawsze są styczne do sąsiednich ścian płaskich kołnierzy.

Cechy zgięcia są tworzone za pomocą poleceń ABWYWINIĘCIEBAZOWE, ABWYCIĄGNIJ, ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, ABWYWINIĘTEGIĘCIE i ABKONWERTUJ.

33.3.4 Zero Bend

Jest to koncepcja projektowa gięcia, ale geometria ma cylindryczną powierzchnię dla zewnętrznej strony gięcia o promieniu równym grubości. Zamiast wewnętrznej powierzchni jest krawędź. Tak efektywna geometria reprezentuje gięcie o zerowych promieniach, które jest używane do celów projektowych. Operacja ABROZWIŃ obsługuje tego rodzaju gięcia i generuje wymiary tak, jakby te gięcia były zwykłymi gięciami o promieniu równym grubości.

33.3.5 Niewłaściwy zakręt

Elementy nieprawidłowych gięć są rozpoznawane przez polecenie ABKONWERTUJ i odzwierciedlają założenia dotyczące zamierzeń projektowych użytkownika. Podobnie jak zwykłe gięcia, nieprawidłowe gięcia łączą kołnierze, ale ich powierzchnie mogą być niewspółosiowe lub mogą mieć niestyczne połączenia z sąsiednimi powierzchniami kołnierza, co uniemożliwia użycie geometrii jako zwykłych elementów gięcia. Przed rozłożeniem części wszystkie nieprawidłowe zagięcia muszą zostać naprawione przez ABNAPRAW lub usunięte przez ABUSUŃ, a następnie odtworzone przez ABTWÓRZGIĘCIE.

33.3.6 Lofted Bend

Element wyciągniętego gięcia składa się z dwóch rządzonych powierzchni znajdujących się przed sobą (na odsunięciu równym grubości materiału) z pewną stałą objętością pomiędzy nimi. Powierzchnię rządzoną można opisać jako zbiór punktów przeciąganych przez poruszającą się linię prostą. Przykładami są cylindry, stożki, helikoidy. Wyciągnięte gięcia można tworzyć przez pogrubienie prostoliniowych powierzchni. Wyciągnięte gięcie może łączyć jeden lub dwa kołnierze lub być samodzielne, bez kołnierzy. Dozwolone są również niektóre kombinacje sąsiedztwa między zwykłymi gięciami i wyciągniętymi gięciami.

Różnice między gięciami a wyciągniętymi gięciami:

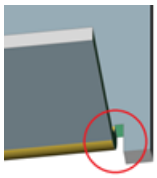
	Gięcia	Wyciągnięte Gięcia
Powierzchnia	Cylindryczny	Cylindryczny, stożkowy lub klinowy

	Gięcia	Wyciągnięte Gięcia
Rozwijanie	Dokładnie	Przybliżone rozwinięcie wyciągniętych gięć jest kontrolowane przez regulowaną liczbę operacji gięcia, które są nazywane Liczbą Podpodziałów. Im więcej operacji zostanie wykonanych, tym gładsza zostanie wyprodukowana część rzeczywista i tym lepiej będzie zbliżona do pierwotnego projektu. Cylindryczne i stożkowe wywinięte gięcia mają opcję dokładnego rozwinięcia analitycznego.

Wyciągnięte elementy gięcia są tworzone za pomocą poleceń ABWYCIĄGNIĘCIE i ABKONWERTUJ.

33.3.7 Bend Relief

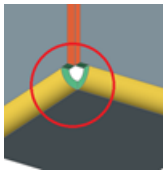
Grupa powierzchni reprezentująca cięcie technologiczne pomiędzy dwoma kołnierzami o różnej szerokości połączonych gięciem. Funkcja wycięcia na gięciu utrzymuje odległość między dwiema przeciwległymi ścianami wycięcia.

Elementy odciążające są tworzone za pomocą poleceń ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, ABTWÓRZGIĘCIE i ABSTWÓRZWYCIĘCIE.

33.3.8 Odciążenie narożnika

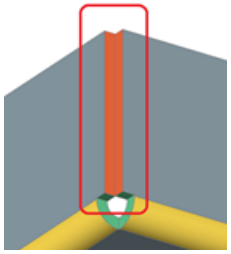
Grupa powierzchni reprezentująca cięcie w rogu, gdzie spotykają się trzy lub więcej kołnierzy. To cięcie jest potrzebne, aby zapobiec niepożądanemu odkształceniu materiału podczas gięcia części z blachy. Funkcja wycięcia narożnego zachowuje formę i rozmiar tego cięcia.

Narożne elementy reliefowe są tworzone za pomocą poleceń ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, ABTWÓRZGIĘCIE i ABSTWÓRZWYCIĘCIE.

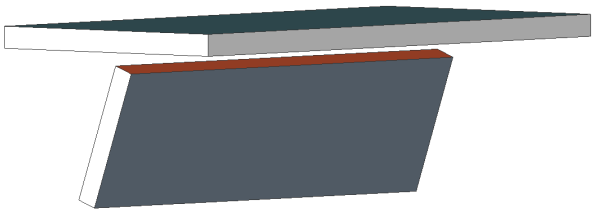
33.3.9 Skrzyżowanie i trójnik

Element złącza składa się z dwóch ścian grubości sąsiednich kołnierzy, które nie są połączone gięciem. Złącze może być symetryczne lub nakładające się. Elementy złącza zachowują minimalną odległość między kołnierzami: szczelinę złącza.

Element T-złącza składa się ze ściany grubości jednego kołnierza, która znajduje się w pobliżu ściany innego kołnierza. Zwykle T-Złącze poprzedza utworzenie T-Zakładki.

Dla jasności, szczelina złącza na poniższym obrazku jest celowo dość duża.

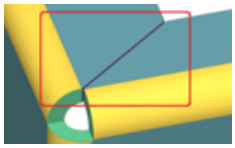

Funkcje połączenia są tworzone za pomocą poleceń ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, ABTWÓRZZŁĄCZE i ABPOŁĄCZWYWINIĘCIE.

Funkcje T-junction są tworzone za pomocą poleceń ABTWÓRZZŁĄCZE i ABPOŁĄCZWYWINIĘCIE.

33.3.10 Funkcja ścięcia

Element ścięcia reprezentuje podział między współpłaszczyznowymi kołnierzami utworzonymi za pomocą poleceń ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI i ABPODZIEL. Element skosu zachowuje odstęp skosu.

33.3.11 Forma i cechy BEAD

Elementy formy i żebrowania (grzbietu) reprezentują bogatą różnorodność kształtów, które są wytwarzane przez wykrawanie i toczenie.

Ważne są dwie reprezentacje elementów formy: jedna w 3D i symbol 2D w rozłożonej geometrii. W przypadku importowanej geometrii symbol jest uzyskiwany przez rzutowanie powierzchni 3D elementu kształtu. W przypadku, gdy element formularza został wstawiony/zastąpiony z biblioteki elementów formularza, symbol rozwinięcia jest pobierany z pliku biblioteki.

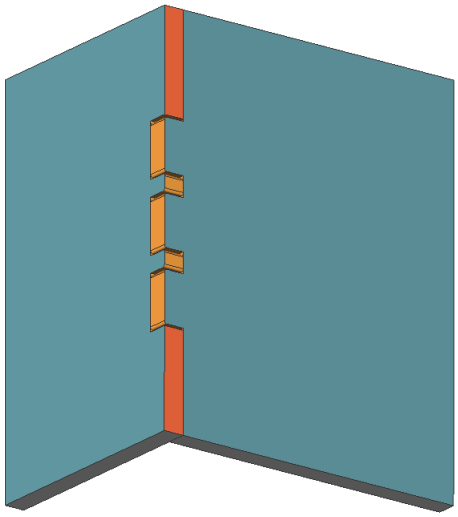
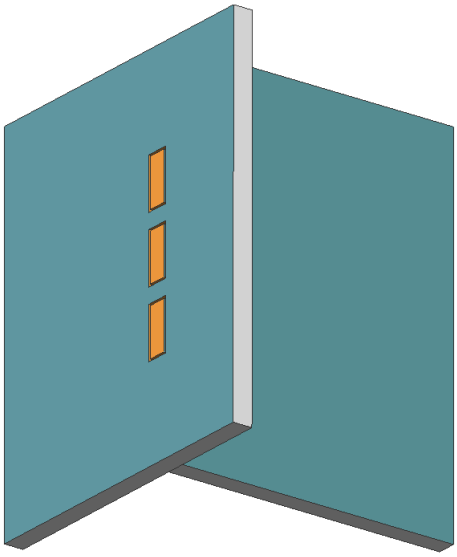
Elementy żebra reprezentują odcisk na wywinięciu wykonany przez koło poruszające się po dowolnej trajektorii.

Funkcje formularza i żebra są tworzone za pomocą poleceń BMWSTAW, ABTŁOCZENIE i ABKONWERTUJ.

33.3.12 Zakładka i T-Zakładka

Oba elementy służą do łączenia dwóch kołnierzy, ograniczając ich wzajemne przemieszczenie.

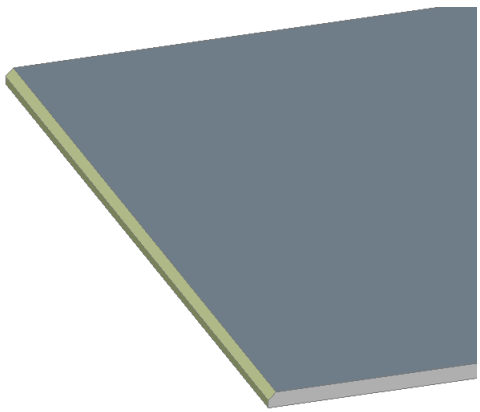
Funkcje Tab i T-tab są tworzone za pomocą polecenia SMTABCREATE.

	
Właściwości Zakładki	Właściwości T-zakładki

33.3.13 Skos

Funkcje skosu reprezentują fazowania na ścianach grubości części arkusza blachy. Zarówno nachylona, jak i prostopadła powierzchnia definiują fazę. Funkcje skosu muszą być współdzielone ściśle przez jeden kołnierz i nie mogą przylegać do elementów gięcia.

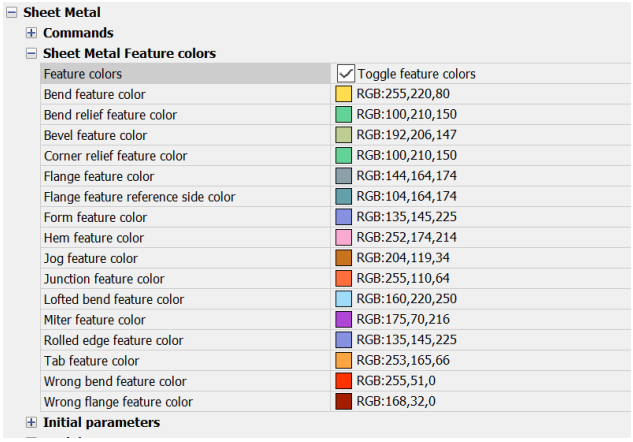
Cechy skosu mogą być rozpoznawane lub usuwane za pomocą polecenia ABKONWERTUJ i są obsługiwane przez polecenie ABROZWIŃ.

33.4 Oznaczanie kolorami narzędzi

Aby uzyskać lepsze wrażenia i łatwiejsze rozróżnianie elementów, różne kolory są stosowane do różnych typów elementów w geometrii. Te kolory służą wyłącznie do wizualizacji i nigdy nie będą wyświetlane w wygenerowanych dokumentach, widokach obszaru papieru, wstawkach blokowych itp.

Wyświetlanie kolorów funkcji jest kontrolowane przez zmienną systemową *FEATURECOLORS* i serię zmiennych systemowych, po jednej dla każdego koloru funkcji. Chociaż domyślne kolory funkcji są starannie dobrane, aby łączyły się ze sobą, można ustawić je inaczej w grupie ustawień **Arkusza Blachy** w oknie dialogowym *Ustawienia*.

Aby przełączyć wyświetlanie kolorów funkcji:

- Kliknij przycisk narzędzia **Kolory Funkcji** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz Blachy**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Kolory Funkcji** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Kolory Funkcji** w menu **Arkusz Blachy**.

33.5 Przeglądarka mechaniczna arkuszy blach

33.5.1 Informacje

The **Mechanical Browser** panel provides a centralized location for viewing and modifying properties of all sheet metal entities and features.

Aby otworzyć panel **Przeglądarkę Mechaniczną**:

- Uruchom polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy panel wstążki lub pasek narzędzi i wybierz **Przeglądarkę Mechaniczną** z listy **Panele**.

33.5.2 Sheet metal context

If a drawing contains sheet metal features, the root node properties in the **Mechanical Browser** include the **Sheet metal** section, also referred to as **Sheet metal** context.

The **Sheet metal** context is created when the first sheet metal part appears in the document and is initialized from the settings listed in **Initial parameters**.

More information on typical workflows for creating sheet metal parts are listed in the **Sheet Metal Design Methods** article.

To assign a local **Sheet metal** context to sheet metal parts, select **Context for solid** in the **Context type** field. This allows you to define different design parameters and adjust part thickness.

Sheet metal properties are represented as grouped fields:

- Pole **Grubość** kontroluje grubość materiału brył arkusza blachy.
- The **Modeling** group plays 2 roles:
  - It provides default settings for sheet metal Commands, such as SMFLANGEBASE, SMEXTRUDE, SMFLANGEEDGE, SMFLANGEBEND, SMLOFT, and SMCONVERT in a newly created model.
  - The initial parameters are saved in the drawing, allowing the creation of DWT file templates drawings for each type of sheet metal models created in a company.
  - New features created by the commands usually derive their properties from the **Sheet metal** section.

    For example, the default value of **Radius Type** property for the bend feature is **Use global value**. Thus, when you change the **Bend radius** in the **Sheet metal** context, all the bend features with the derived property change their radius. So the second application of **Sheet metal** context properties is that they allow globally changing properties of the sheet metal part.
- The **Unfolding** group of properties in **Sheet metal** context lists some properties of SMUNFOLD, SMEXPORT2D and SMASSEMBLYEXPORT commands.

The **Sheet metal** context is removed when all the features in the document are dissolved by the SMDISSOLVE command.

Uwaga: If you select all sheet metal parts in the document and **Erase** them, the **Sheet metal** context is kept, despite no sheet metal solids and no sheet metal features being present in the drawing.

33.5.3 Switching the context from global to local

Wykonaj następujące czynności:

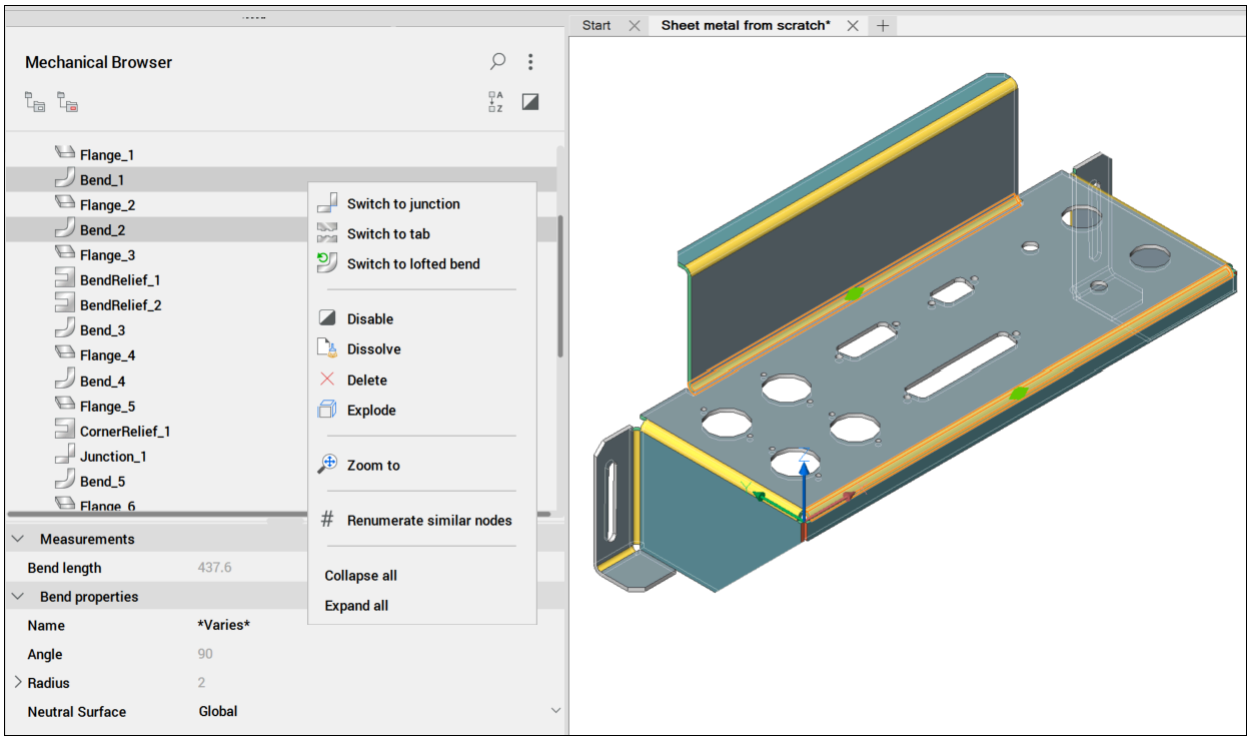
1 Wybierz bryłę w panelu **Przeglądarce Mechanicznej**.

2 In **Sheet Metal** section, switch the **Context Type** from **Global context** to **Context for solid**.

Uwaga: When multiple inputs with different thicknesses are used, the SMCONVERT command automatically switches certain contexts to local.

33.5.4 Praca z funkcjami

Wszystkie cechy części blaszanej są wymienione w **Przeglądarce Mechanicznej**. Po wybraniu elementu w **Przeglądarce Mechanicznej** jego powierzchnie są podświetlane w obszarze modelu:

Uwaga: Wybór funkcji w **Przeglądarce Mechanicznej** pozwala na:

- Zlokalizuj element na części, podświetlając jego geometrię.
- See the properties of the given feature. For example, if you select a bend feature, the **Bend properties** section is displayed in the **Mechanical Browser**.

33.5.5 Sheet metal properties

The **Mechanical Browser** panel offers quick access to operations for sheet metal features. The available operations change based on the selected feature type. See the **Sheet Metal Global and Feature Properties** article for more information on the sheet metal properties.

33.5.6 Zrozumienie różnicy między wyłączaniem, rozwiązywaniem i usuwaniem

When you right-click a feature in the **Mechanical Browser** and select **Dissolve**, the feature is removed from the part, but its geometry remains. However, any design intent, including spatial and parametric relationships between the faces of the feature, is also removed.

If you want to temporarily ignore a feature, select the **Disable** option. The feature remains visible in the **Mechanical Browser** and the part acts as if the feature is dissolved. Unlike dissolving, the feature continues to update with geometry changes and can be re-enabled at any time, eliminating the need to recreate it or use the SMCONVERT command.

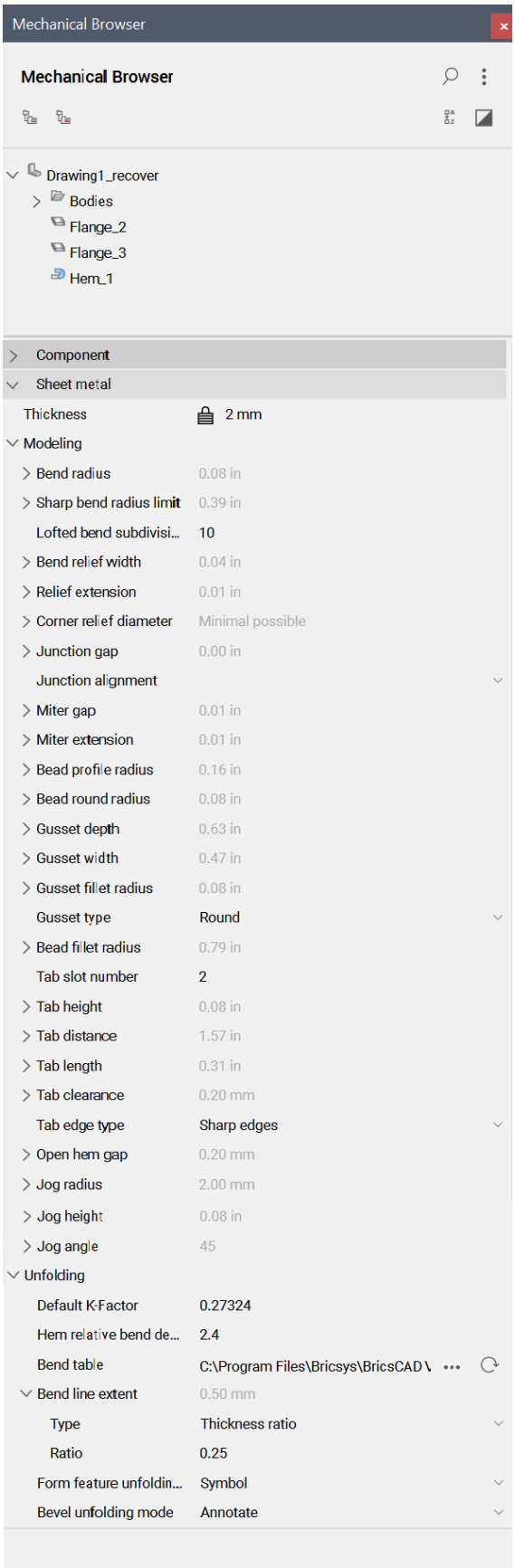
Certain sheet metal features support the **Delete** operation in the **Mechanical Browser**, which functions similarly to the SMDELETE command. When deleted, the feature is removed from the browser, and the geometry is updated based on the feature type.

33.6 Arkusz Blachy Właściwości Globalne i Właściwości Obiektów

33.6.1 Przegląd

Funkcje blach i menu kontekstowe znajdują się w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**. Zobacz **Przeglądarka mechaniczna dla Arkuszy Blach**, aby zrozumieć ogólne zasady. W tym artykule opisano poszczególne właściwości i menu kontekstowe dla każdego typu węzła w panelu **Przeglądarki Mechanicznej**.

Podczas pracy z częściami blaszanymi, kliknięcie węzła głównego w panelu **Przeglądarki Mechanicznej** wyświetla właściwości całego rysunku. Czasami te właściwości są określane jako global Kontekst arkusza blachy powiązany z rysunkiem: każda część arkusza blachy domyślnie współdzieli ten kontekst.

Mechanical Browser
Mechanical Browser
Drawing1_recover
Bodies
Flange_2
Flange_3
Hem_1
Component
Sheet metal
Thickness
2 mm
Modeling
Bend radius
0.08 in
Sharp bend radius limit
0.39 in
Lofted bend subdivisi...
10
Bend relief width
0.04 in
Relief extension
0.01 in
Corner relief diameter
Minimal possible
Junction gap
0.00 in
Junction alignment
Miter gap
0.01 in
Miter extension
0.01 in
Bead profile radius
0.16 in
Bead round radius
0.08 in
Gusset depth
0.63 in
Gusset width
0.47 in
Gusset fillet radius
0.08 in
Gusset type
Round
Bead fillet radius
0.79 in
Tab slot number
2
Tab height
0.08 in
Tab distance
1.57 in
Tab length
0.31 in
Tab clearance
0.20 mm
Tab edge type
Sharp edges
Open hem gap
0.20 mm
Jog radius
2.00 mm
Jog height
0.08 in
Jog angle
45
Unfolding
Default K-Factor
0.27324
Hem relative bend de...
2.4
Bend table
C:\Program Files\Bricsys\BricsCAD\
Bend line extent
0.50 mm
Type
Thickness ratio
Ratio
0.25
Form feature unfoldin...
Symbol
Bevel unfolding mode
Annotate

Dla danej bryły można przypisać kontekst local Arkusza Blachy dla danej bryły, co pozwala definiować części Arkusza Blachy o różnych parametrach projektowych, a ponadto zmieniać grubość części. Przed BricsCAD V21 wszystkie części w przestrzeni modelu musiały mieć tę samą grubość, co zmuszało użytkownika do rozłożenia części o różnej grubości na różne bloki lub komponenty. Scenariusze z wieloma importowanymi ciałami angażującymi ABKONWERTUJ i ABEKSPORTZŁOŻENIA również korzystają z tej nowej funkcji. Kolejną zaletą jest to, że lokalny kontekst arkusza blachy może zdefiniować własną tabelę gięcia.

33.6.2 Przełączanie kontekstu bryły na lokalny

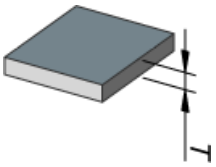
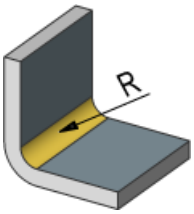
Wykonaj następujące czynności:

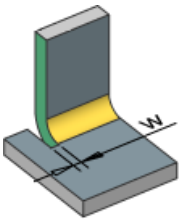
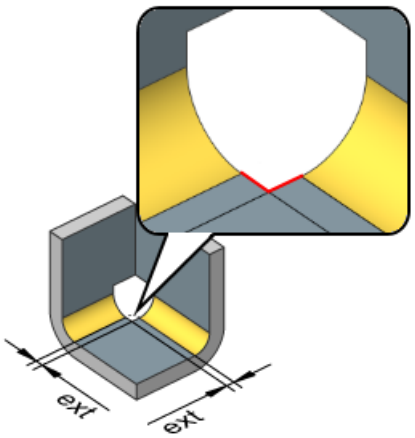
1 Wybierz bryłę w panelu **Przeglądarce Mechanicznej**.

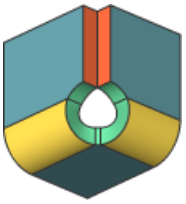
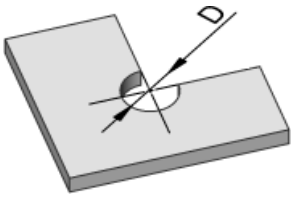
2 W sekcji Arkusz Blachy przełącz **typ kontekstu** z **Kontekst globalny** na **Kontekst bryły**.

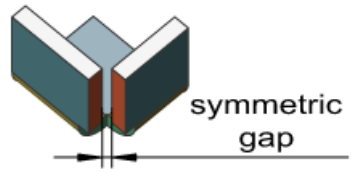
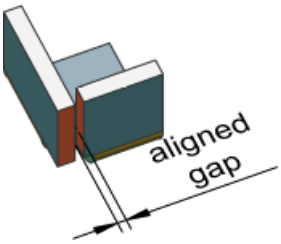
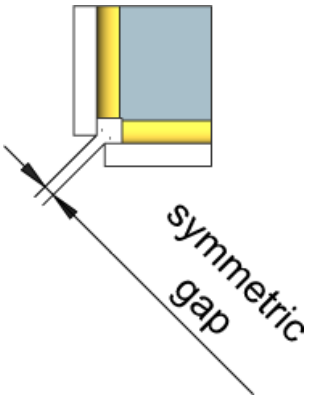
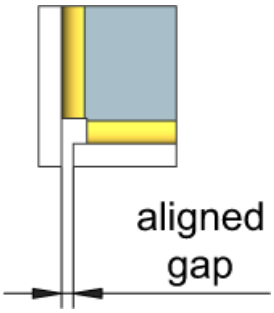
Uwaga: Polecenie ABKONWERTUJ, w przypadku wielu wejść o różnych grubościach, automatycznie przełącza niektóre konteksty na lokalne.

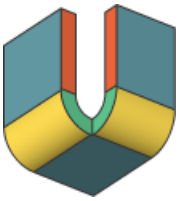
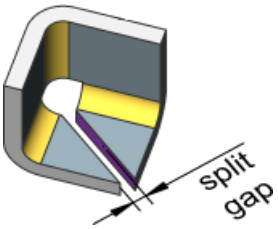
Globalne właściwości blachy znajdują się w dolnej części **Przeglądarki Mechanicznej**.

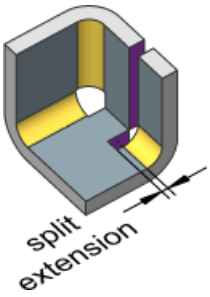
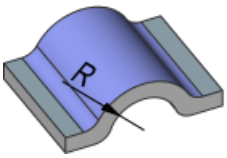
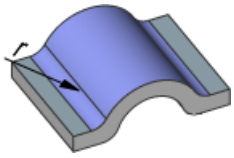
Właściwości Globalne	Opis
Grubość	Globalna grubość materiału arkusza blachy.
Promień zagięcia	Domyślny promień elementów gięcia; można go również zmienić dla każdego gięcia. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.
Limit dla ostrego promienia gięcia	Maksymalny promień gięcia uznawany za ostre (regularne) gięcie. Używany w poleceniach ABKONWERTUJ i ABSTWÓRZWYCIĘCIE do rozróżniania pomiędzy zwykłymi i wyciągniętymi zagięciami. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.

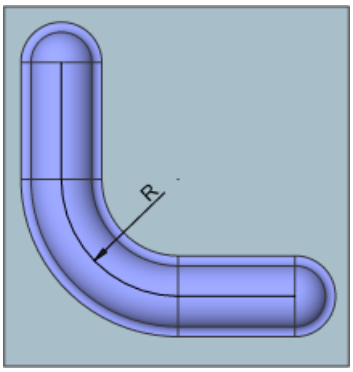
Właściwości Globalne	Opis
Podpory zgięte wyciągnięte po profilach	Ustawia domyślną liczbę podziałów dla wyciągniętych zagięć.
Szerokość wycięcia na gięciu	Szerokość cięcia w pobliżu pojedynczego zagięcia. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.
Rozszerzenie wycięcia	Rozmiar zagięcia lub przedłużenia narożnika. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.

Właściwości Globalne	Opis
Średnica wycięcia narożnika	Domyślna średnica okrągłego wycięcia narożnika. **Typ**: minimalna możliwa lub bezwzględna wartość.

Właściwości Globalne	Opis
Przerwa na złączu	Szczelina między 2 sąsiednimi wywinięciami. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.

Właściwości Globalne	Opis
Wyrównanie połączeń	Kontroluj wyrównanie powierzchni złącza z odpowiednimi narożnymi wycięciami powierzchni. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość. • **Wyrównanie połączeń**: włączone lub wyłączone **Włączony** **Wyłączony**
Luka narożnika	Szczelina między grubymi powierzchniami kołnierza lub sąsiedniego zagięcia podczas rozszczepiania, patrz ABPODZIEL. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.

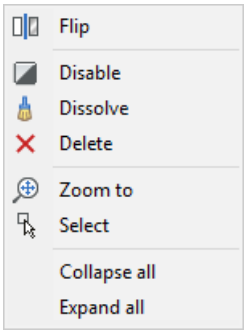
Właściwości Globalne	Opis
Rozszerzenie ukośne	Kontrola głębokości cięcia sąsiedniego kołnierza w przypadku podzielenia kołnierza. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.
Promień profilu tłoczenia	Promień narzędzia, które tworzy tłoczenie. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.
Promień zaokrąglenia tłoczenia	Promień zaokrąglenia między wywinięcie a tłoczeniem. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.

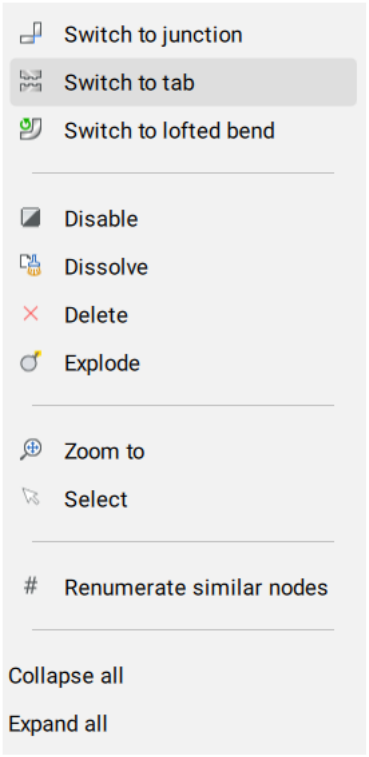
Właściwości Globalne	Opis
Promień zaokrąglenia tłoczenia	Promień wypełnienia krzywej kontroli tłoczenia. Zobacz Praca z formą i Funkcjami Tłoczenia. • **Typ**: współczynnik promienia profilu lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Ilość zakładek	Określa numer slotu karty.
Wysokość zakładki	Określa wysokość zakładki. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Odległość zakładki	Określa odległość zakładki. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Długość zakładki	Określa długość zakładki. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Prześwit zakładki	Określa prześwit zakładki. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Typ krawędzi zakładki	Kontroluje typ krawędzi zakładki. • **Ostre krawędzie**: krawędzie zakładek będą ostre. • **Zaokrąglone krawędzie**: krawędzie zakładek będą zaokrąglone. Należy zdefiniować typ i wartość **promienia zaokrąglenia zakładki** . • **Fazowanie krawędzi**:krawędzie zakładki zostaną ścięte. Należy zdefiniować typ i wartość **odległości fazowania zakładki** .
Otwórz odstęp brzegu	Definiuje odstęp brzegu. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.

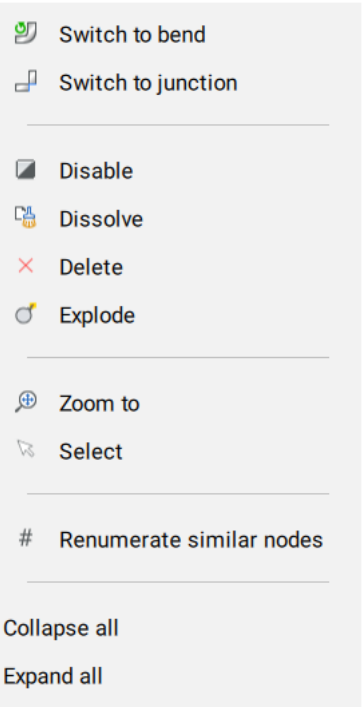
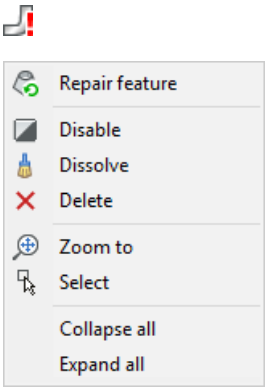
Właściwości Globalne	Opis
Promień uskoku	Definiuje promień uskoku. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Wysokość uskoku	Określa wysokość uskoku. • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: wartość liczbowa.
Kąt uskoku	Określa wartość kąta uskoku.
Rozwijanie	Parametry dla rozwiniętej reprezentacji.
Domyślny współczynnik K	Współczynnik K dla promienia gięcia równego grubości.
Odliczenie względnego wygięcia krawędzi	Określa odjęcie zgięcia względem grubości używane podczas rozwijania elementów brzegu.
Tabela gięć	Wyświetla okno dialogowe Otwórz dla tabel gięć w formacie pliku CSV.
Wydłużenie linii gięcia	Kontroluje, jak daleko linia zgięcia wykracza poza granicę rozwinięcia (dozwolone są wartości zerowe i ujemne). • **Typ**: stosunek grubości lub wartość bezwzględna. • **Wartość**: stosunek lub wartość.
Tryb rozwijania narzędzi formowania	Kontroluj wygląd cech kształtu w rozwiniętej reprezentacji. • **Zachowaj**: zachowaj reprezentację 3D elementu formy. • **Usuń**: całkowicie usuwa elementy formy z rozłożonej reprezentacji. • **Rzutuj**: rzutuj wszystkie krawędzie elementów formy jako elementy 2D. • **Kontur**: rzutuj tylko kontur elementów formy jako elementy 2D. • **Symbol**: umieść symbole 2D w punktach wstawiania w rozłożonej reprezentacji. • **Rzutuj bez znacznika środka**: rzutuje wszystkie krawędzie elementów kształtu jako obiekty 2D bez znacznika środka. • **Kontur bez znacznika środka**: wyświetla tylko kontur elementów kształtu jako obiekty 2D bez znacznika środka.
Tryb ukosowania	Sterowanie trybem rozkładania skosu (patrz artykuł **Praca ze skosami**) • **Zachowaj**: zachowuje wszystkie funkcje skosów bez zmian. • **Usuń**: wszystkie funkcje fazowania są usuwane. • **Adnotacja**: każda cecha skosu jest usuwana, a krawędź jest opatrywana adnotacją. Ten tryb jest zalecany.

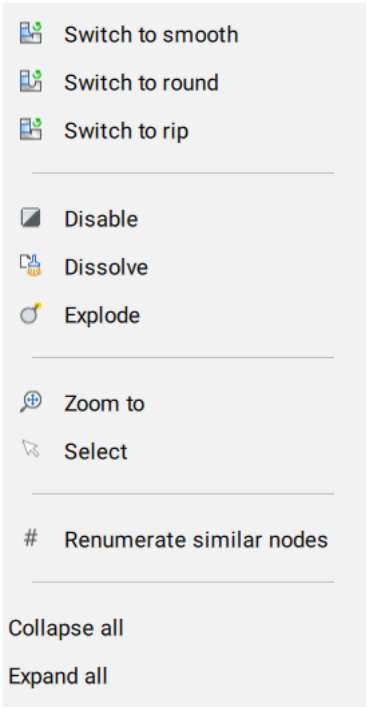
Właściwości funkcji są wyświetlane automatycznie po wybraniu funkcji w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

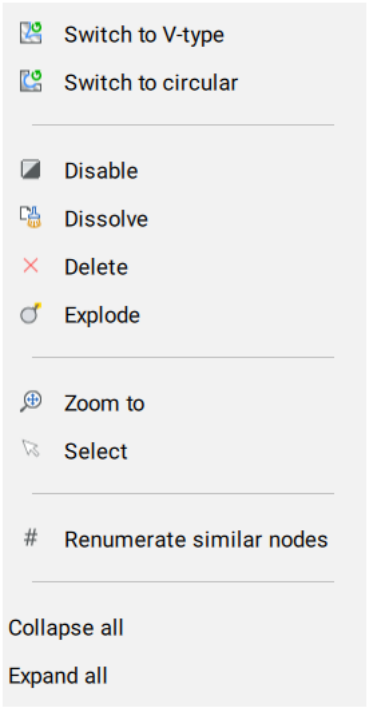
Kliknij funkcję prawym przyciskiem myszy, aby wyświetlić menu kontekstowe funkcji.

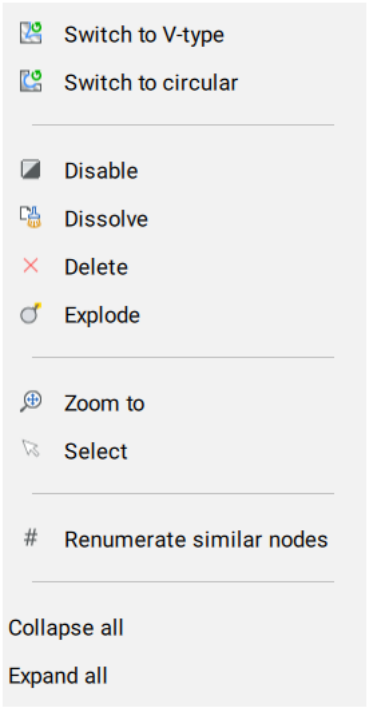
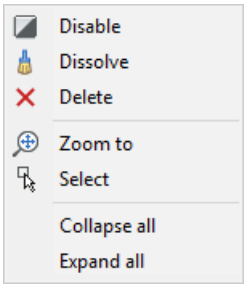
Menu kontekstowe funkcji	Opis
	Wspólne narzędzia: • **Wyłącz**: tymczasowe wyłączenie funkcji i pominięcie jej ograniczenia. • **Rozwiąż**: usuwa element, ale zachowuje jego geometrię. Intencje projektowe powiązane z geometrią rozwiązanego elementu zostaną usunięte. • **Usuń**: Patrz polecenie ABUSUŃ. Usuń elementy z Przeglądarki Mechanicznej i usuń odpowiadającą im geometrię w modelu. • **Przybliż do**: powiększenie wybranego elementu. • **Zwiń wszystko**: zwinięcie głównego komponentu wraz ze wszystkimi komponentami i podkomponentami. • **Rozwiń wszystko**: rozwinięcie głównego komponentu oraz wszystkich komponentów i podkomponentów.
Właściwości Wywinięcia	Kliknij prawym przyciskiem myszy element kołnierza: **Odwróć**: zamiana boków wybranego kołnierza, tak aby powierzchnia odniesienia znajdowała się po przeciwnej stronie geometrycznej kołnierza. Ta operacja przesuwa kołnierz o jego grubość, aby zachować pozycję powierzchni odniesienia.

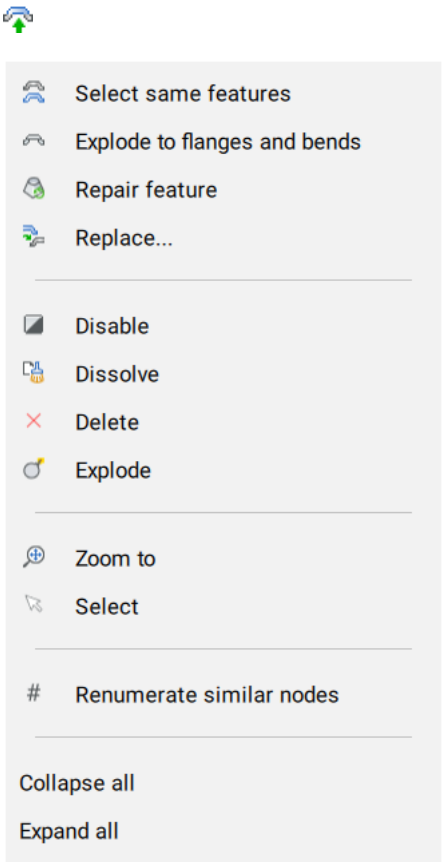
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości Gięcia	Kliknij prawym przyciskiem myszy element zgięcia: • **Zmień na złącze**: przełącz na typ złącze połączenia z przerwą między sąsiednimi kołnierzami. • **Przełącz na kartę**: funkcja przełączania na kartę. • **Zmień na wyciągnięte gięcie**: przełączenie na funkcję wyciągniętego gięcia.

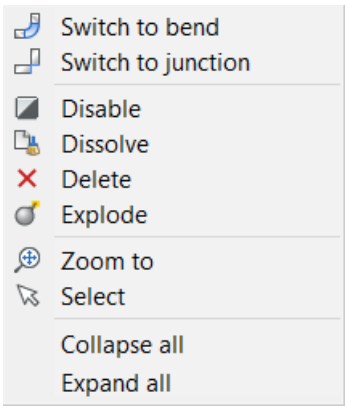
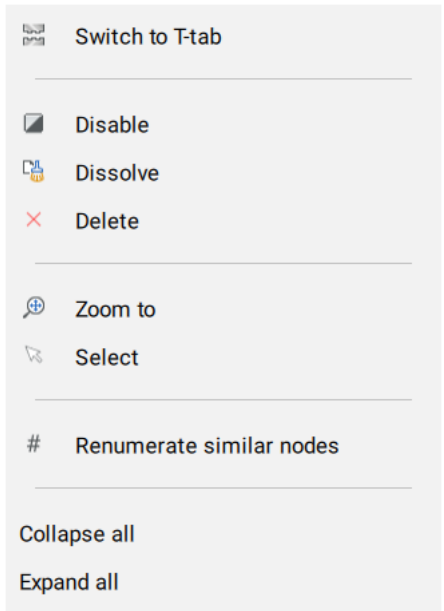
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości Wyciągniętego Gięcia	Kliknij prawym przyciskiem myszy element wyciągniętego gięcia: • **Zmień na złącze**: przełącz na typ złącze połączenia z przerwą między sąsiednimi kołnierzami. • **Zmień na zagięcie**: przełączenie na funkcję zagięcia.
Nieprawidłowy element gięcia	Kliknij prawym przyciskiem myszy nieprawidłowy element zgięcia: **Napraw funkcję**: napraw nieprawidłową funkcję gięcia, tworząc funkcję gięcia o odpowiedniej geometrii, jeśli to możliwe.

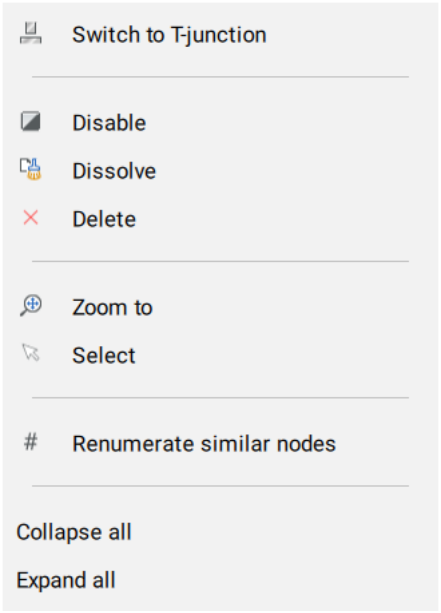
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości Wycięcia na Gięciu	Kliknij prawym przyciskiem myszy cechy wycięcia na gięciu: **Przełącz na łagodne/ U-kształtne/rowkowe**: przełączenie wycięcia na gięciu na wybrany typ elementu.

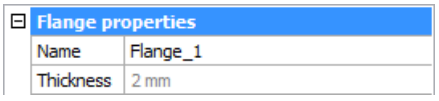
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości wycięcia narożnego	Kliknij prawym przyciskiem myszy element narożny: **Przełącz na V-kształtne/okrągły**: przełącza narożny element wycięcia na wybrany typ elementu.

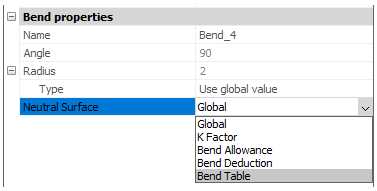
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości Złącza	Kliknij prawym przyciskiem myszy funkcję łączenia: • **Zmień na zagięcie**: przełączenie na funkcję zagięcia. • **Przełącz na żebro**: przełączenie na funkcję żebra. • **Typ przełącznika funkcji**: przełączanie trybu wyrównania między symetrycznym a wyrównanym z jednym z kołnierzy.
Właściwości Skosów	Kliknij prawym przyciskiem myszy funkcję ścięcia:

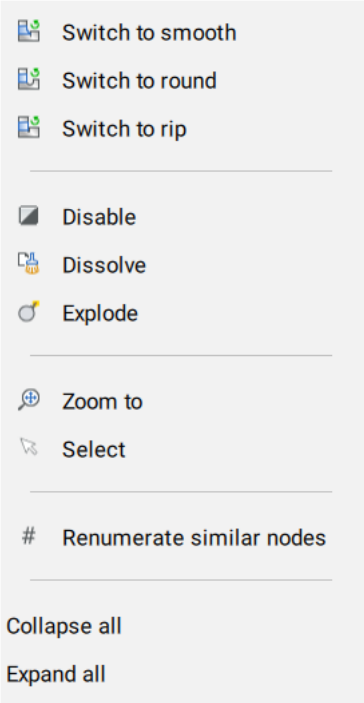
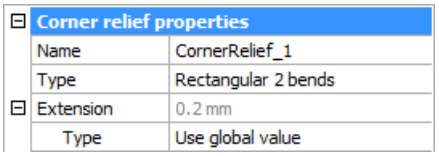
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości Formy	Kliknij prawym przyciskiem myszy funkcję formy: • **Wybierz ten sam element**: wybór wszystkich elementów formy tego samego typu w modelu. • **Rozbij na wywinięcia i gięcia**: jeśli to możliwe, rozbij element formy na zestaw wywinięć i zagięć. • **Napraw element**: ponowne obliczenie punktu wstawienia elementu formy. • **Zastąp...**: wyświetlenie okna dialogowego Otwórz w celu wybrania zastępczej funkcji formy.

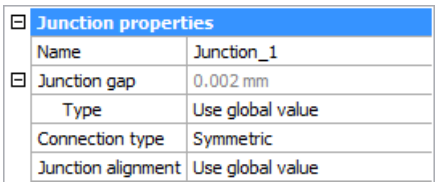
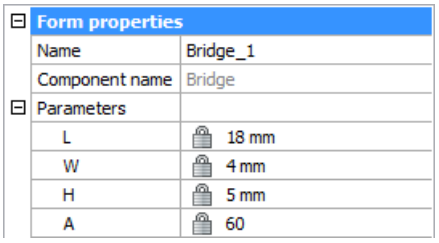
Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości Zakładki	Kliknij prawym przyciskiem na element zakładki: • **Zmień na zagięcie**: konwersja funkcji zakładki na funkcję zagięcia • **Zmień na złącze**: konwersja funkcji zakładki na funkcję złącza
Funkcja Złącze T	Kliknij prawym przyciskiem myszy funkcję Złącza T: **Przejdź do zakładki T**: konwersja funkcji T-złącze na funkcję T-zakładki.

Menu kontekstowe funkcji	Opis
Właściwości T-zakładki	Kliknij prawym przyciskiem myszy funkcję T-zakładki: **Switch to T-Złącze**: konwersja funkcji T-zakładki na funkcję T-Złącze.

Właściwości elementów	Opis
	Właściwości wspólne: **Nazwa**: nazwa wybranego elementu arkusza blachy. Opcjonalnie wpisz nazwę funkcji. Domyślna nazwa elementu to typ elementu plus przyrost, na przykład Wywinięcie_1, Wywinięcie_2, ...
Właściwości Wywinięcia	Kliknij element kołnierza: **Grubość**: aktualna grubość. Wartość jest tylko do odczytu i jest równa właściwości grubości komponentu blachy.

Właściwości elementów	Opis
Właściwości Gięcia	Kliknij element zagięcia: • **Kąt**: bieżący kąt elementu gięcia; można go zmienić za pomocą polecenia ABOBRÓĆWYWINIĘCIE. • **Promień**: aktualny promień gięcia. • **Typ promienia**: - Stosunek grubości: stosunek grubości pomnożony przez współczynnik - Wartość bezwzględna: wartość globalna (właściwości głównego komponentu arkusza blachy). - Użyj wartości globalnej: efektywna wartość parametru jest pobierana z kontekstu Arkusza Blachy. • **Powierzchnia neutralna**: Ustawia neutralną powierzchnię dla danego zgięcia: - Globalnie: użyj tabeli zgięć głównego kontekstu blachy, jeśli taka tabela jest dostępna. Jeśli nie podano żadnego, współczynnik K jest obliczany przy użyciu współczynnika K zdefiniowanego przez kontekst główny i uwzględniającego odliczenie Bend. - Współczynnik K: nadpisanie powierzchni neutralnej poprzez zdefiniowanie współczynnika K, bez wykonywania na niej dodatkowych obliczeń. - Naddatek na gięcie (BA): nadpisanie neutralnej powierzchni poprzez zdefiniowanie Naddateku na gięcie. - Odliczenie na gięcie (BD): pomija neutralną powierzchnię poprzez zdefiniowanie Odliczenia na gięcie. - Tabela Gięć: nadpisanie powierzchni neutralnej poprzez zdefiniowanie Tabeli Gięć

Właściwości elementów	Opis
Wycięcie na gięciu	Kliknij element Wycięcie na gięciu: • **Typ wycięcia**: aktualny typ wycięcia; prostokątny, gładki, okrągły lub rowkowy. • **Szerokość**: szerokość cięcia w pobliżu zagięcia; globalna, współczynnik grubości lub bezwzględna.
Wycięcie narożne	Kliknij element wycięcia narożnego: • **Typ wycięcia**: obecny typ wycięcia; prostokątne 2 zagięcia, prostokątne, typu V lub okrągłe. • **Szerokość**: szerokość przyciętego narożnika; globalna, w stosunku do grubości lub bezwzględna.

Właściwości elementów	Opis
Właściwości Złącza	Kliknij element złącza: **Junction properties** Name: Junction_1 Junction gap: 0.002 mm Type: Use global value Connection type: Symmetric Junction alignment: Use global value • **Przerwa na złączu**: szczelina między 2 sąsiednimi kołnierzami. • **Typ przerwy na złączu**: globalna, współczynnik grubości lub bezwzględna. • **Typ połączenia**: kontroluj względne położenie sąsiednich kołnierzy; symetryczne lub przylegające do jednego z kołnierzy. • **Wyrównanie złącza**: kontroluj położenie powierzchni elementu złącza: - globalny - włączone (wyrównane z odpowiednimi powierzchniami funkcji wycięcia narożnika) - wyłączony.
Właściwości Skosów	Kliknij element skosu: **Miter properties** Name: Miter_1 Miter gap: 0.2 mm Type: Use global value • **Szczelina skosu**: odstęp między bocznymi powierzchniami skosu. • **Typ**: stosunek grubości lub bezwzględny.
Właściwości Formy	Kliknij element formy: **Form properties** Name: Bridge_1 Component name: Bridge Parameters L: 18 mm W: 4 mm H: 5 mm A: 60 • **Nazwa komponentu**: nazwa definicji komponentu elementu formy. • **Parametry**: zawiera parametry parametrycznego elementu arkusza blachy.

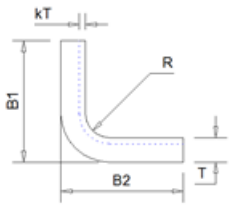
Właściwości elementów	Opis
Elementu skosu	Kliknij element skosu: • **Typ skosu**: definiuje typ skosu w zależności od geometrii. Możliwe wartości: jednostronny, lądowy, skos X i K. W zależności od typu skosu parametry mogą ulec zmianie. • **Faza boczna**: parametry fazowania po jednej stronie tej fazy. • **Faza ortogonalna**: parametry strony ortogonalnej.

33.7 Współczynnik K

33.7.1 Przegląd

Gdy blacha metalowa jest wyginana za pomocą prasy krawędziowej, jej materiał ulega deformacji, co jest przyczyną różnicy w całkowitej długości blachy w stanie złożonym i rozłożonym. BricsCAD automatycznie uwzględnia to odkształcenie podczas rozkładania części blaszanej. Do jego obliczenia stosowane są dwa podejścia: uproszczone (współczynnik K) i bardziej zaawansowane.

Właściwości odkształcenia materiału przy zginaniu opierają się na założeniu, że istnieje wewnętrzna powierzchnia części blaszanej, która nie ulega deformacji podczas zginania blachy. Spośród różnych powierzchni wewnętrznych wybierana jest jedna powierzchnia, która znajduje się w równej odległości od jednej strony zagięcia. Powierzchnia jest lokalna dla każdego zgięcia, a w prostych przypadkach może być propagowana na całej części, tak jak na zdjęciu. Zakładamy, że powierzchnia ta nie jest rozciągana podczas zginania.

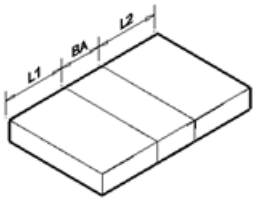

T: grubość części blaszanej

R: wewnętrzny promień zagięcia

Współczynnik K (k) to stosunek położenia powierzchni neutralnej do grubości materiału. W rezultacie powierzchnia neutralna znajduje się w odległości kT od wewnętrznej powierzchni zgięcia. Promień zgięcia powierzchni neutralnej jest równy R + kT. Współczynnik K to proste geometryczne obliczenie położenia powierzchni neutralnej. Naprężenia formujące i inne nieznane (błędne) czynniki nie są brane pod uwagę. Współczynnik K zależy od wielu czynników, takich jak rodzaj materiału, typ gięcia i narzędzia. Współczynnik K zazwyczaj mieści się w przedziale od 0,3 do 0,5. Domyślny współczynnik K dla promienia gięcia równego grubości materiału (T) wynosi 0,27324.

Uwaga: Zmienna systemowa SMDEFAULTKFACTOR ustawia domyślną wartość współczynnika K.

W stanie rozłożonym części blaszanej kołnierze (L1 i L2) nie są rozciągnięte. Część gięcia jest oznaczona jako BA: **Naddatek na gięcie**. BA równa się długości rozłożonej powierzchni neutralnej:

Bend Allowance: BA = BendAngle * (R + kT)

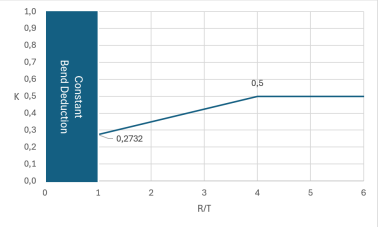
W rzeczywistości trudno jest zmierzyć współczynnik K lub naddatek na zginanie. Poniższy wzór umożliwia obliczenie stycznego **Odliczenie na gięcie**(BD):

Odliczenie na gięcie: BD = B1 + B2 - Długość po rozłożeniu = B1 + B2 - (L1 + L2 + BA)

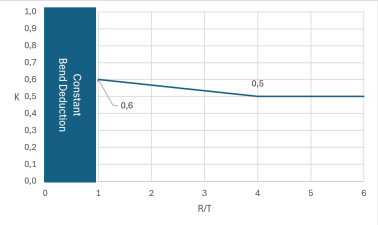
W prostych przypadkach wartość współczynnika K można zmienić w Przeglądarce Mechanicznej. Aby uzyskać maksymalną precyzję, należy dostarczyć tabelę zgięć zawierającą styczne odliczenia zgięć. Dla każdej części blaszanej można określić współczynnik K lub użyć współczynnika domyślnego.

33.7.2 Zmiana współczynnika K dla Części Arkusza Blachy

Aby zmienić współczynnik K dla części blaszanej, wybierz węzeł główny w Przeglądarce mechanicznej i wpisz wartość w polu **Współczynnik K**. Wartość musi mieścić się w zakresie [0, 1], ponieważ powierzchnia neutralna znajduje się wewnątrz części blaszanej. W witrynie BricsCAD współczynnik K jest definiowany dla promienia gięcia równego grubości materiału (R/T = 1). Aby obliczyć wartość **współczynnika K** dla dowolnego promienia gięcia, BricsCAD wykorzystuje specjalną technikę interpolacji, która sprawdziła się w przemysłowych zastosowaniach blach, co lepiej uwzględnia odjęcie gięcia. Poniższy rysunek przedstawia strategię interpolacji: dla R/T < 1 interpolacja liniowa jest wykonywana w zakresie od 0 do 0,27324, dla 1 < R/T < 4 współczynnik K jest interpolowany liniowo w zakresie od 0,27324 do 0,5, a jeśli R/T jest większe niż 4, współczynnik K jest stały i wynosi 0,5. Fizycznie oznacza to, że jeśli promień gięcia jest znacznie większy niż grubość (co najmniej 4 razy), rozciąganie materiału jest pomijane.

Jedynym parametrem współczynnika K, który można kontrolować w Przeglądarce Mechanicznej jest R/T=1. Oznacza to, że jeśli ustawisz wartość na 0,6, prawo interpolacji prowadzi do następującego wyniku:

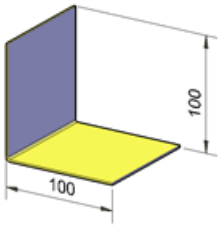

Obr: zmienny współczynnik K w przeglądarce prowadzi do następującej krzywej efektywnej.

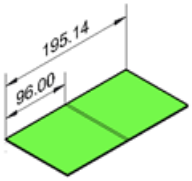
Cechą wyróżniającą krzywą jest to, że zmieniając R w zakresie (0, T], rozwinięta długość L1 + L2 + BA pozostaje taka sama, na przykład utrzymując stałe odjęcie zgięcia. Odzwierciedla to fakt, że promienie mniejsze niż grubość materiału są używane raczej dla wygody projektowania niż do fizycznego modelowania procesu, ponieważ podczas gięcia promień narzędzia jest zwykle większy lub równy grubości materiału.

Przeanalizujmy przykład ze zmiennym współczynnikiem K poprzez ustawienie krzywej sterującej (promień gięcia jest stały).

T = 2, R = 2, B1 = 100, B2 = 100

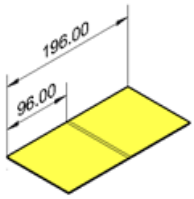
Ustawienie K=0 daje L1=L2=96, Długość Rozłożona = 195,14, zatem BA wynosi 3,14.

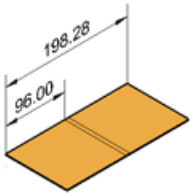
Ta wartość dokładnie pasuje do wzoru: kąt prosty w radianach wynosi z grubsza 1,57 (PI/2). Domyślny współczynnik K 0,27324 daje Długość Rozłożoną = 196.

Lub: L1=L2=96 (kołnierze nie są zdeformowane), BA = 4 jak możemy obliczyć z wymiarów (196 - 2*96) lub ze wzoru na naddatek na gięcie:

BA = Kąt Zagięcia * (R + kT) = 1,57 * (2 + 2*0,27324) = 4

Na koniec maksymalizacja współczynnika K daje w wyniku Długość Rozłożoną = 198,28. Jest to maksymalna wartość, jaką można osiągnąć w tym przykładzie, ponieważ neutralna powierzchnia pobierana jest od zewnętrznej strony łuku.

Odliczenie zgięcia (BD) dla k = 0,27324:

BD = B1 + B2 - Długość Rozłożona = 100 + 100 - 196 = 4

33.8 Tabela Gięć

33.8.1 Przegląd

Tabele Gięć są bardziej niezawodnym sposobem wyrażania właściwości odkształcenia materiału niż współczynnik K. Podczas fizycznego zginania płaskiego arkusza danego materiału można zmierzyć jego długość przed i po tym procesie. Procedurę tę można powtórzyć dla różnych kątów gięcia, promienia gięcia i grubości blachy, a następnie zapisać pomiary w tabeli gięć. Pomiary te można następnie wykorzystać do obliczenia prawidłowej długości po rozłożeniu dla wszystkich części wykonanych z tego samego materiału.

W tabeli gięć można dodać pomiary dla dowolnej liczby różnych kątów gięcia. Jednak w większości przypadków wystarczy zmierzyć długość dla kąta 90 stopni. BricsCAD automatycznie oblicza długość dla innych kątów zgięcia przy użyciu niezawodnej techniki interpolacji.

Tabele zgięć są przechowywane w formacie pliku *.CSV (wartości rozdzielane przecinkami). Tabelę zgięć można utworzyć w edytorze tekstu ASCII, takim jak Notatnik. Jednak bardziej niezawodnym i łatwiejszym sposobem jest utworzenie tabeli w arkuszu kalkulacyjnym, takim jak Microsoft Excel lub LibreOffice, a następnie wyeksportowanie jej do formatu pliku .CSV.

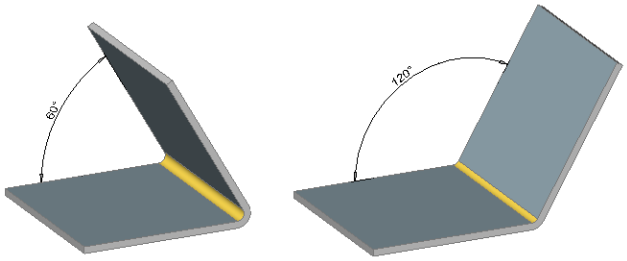
Tabele zgięć w BricsCAD mają następującą strukturę:

Przykład tabeli zgięć

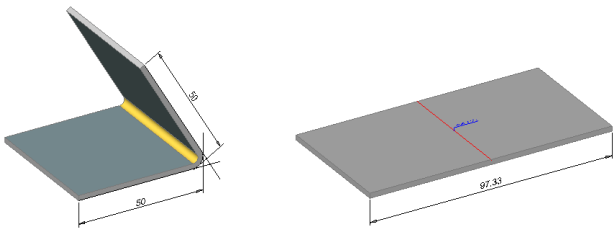
	A	B	C	D	E	F	G
1	BricsCAD						
2	Version	1					
3	AngleType	Internal					
4	LengthType	BendDeductionTangent					
5							
6	Thickness	1					
7	AngleValues		45	60	90	120	135
8	Radius	1	1	1.333	2	0.976	0.657
9	Radius	2	0.466	1.081	2.31	1.004	0.641
10	Radius	3	-0.069	0.828	2.621	1.033	0.624
11							
12	Thickness	1					
13	DieWidth	10					
14	AngleValues		45	60	90	120	135
15	Radius	1	1.225	1.533	2.15	1.076	0.732
16	Radius	2	0.616	1.214	2.41	1.071	0.691
17	Radius	3	0.006	0.895	2.671	1.066	0.649

Obowiązują następujące zasady:

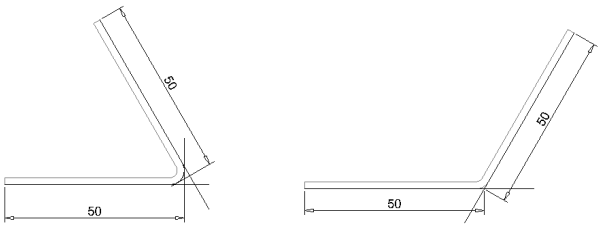
- Zawartość pierwszej komórki to **BricsCAD**.
- **Wersja**: aktualnie obsługiwana wersja to 1.
- **TypKąta**: obecnie obsługiwane są tylko wewnętrzne kąty zgięcia:

- **TypDługości**: semantyka wartości w komórkach tabeli zgięć odpowiadająca określonemu kątowi i promieniowi zgięcia. Teraz obsługiwane jest tylko odliczenie zgięcia mierzone od punktu stycznego (**OdliczenieZgięciaStyczna**). Odliczenie na gięcie (NO) to różnica między sumą długości 2 kołnierzy mierzonych do punktu stycznego na modelu 3D a długością tego samego fragmentu w stanie rozłożonym:

Szczegółowo: metody obliczania stycznego odjęcia zgięcia dla kątów ostrych i rozwartych.

- W ramach zdefiniowanego nagłówka może istnieć kilka tabel. Dla każdej tabeli pierwszym kluczem jest **Grubość** części arkusza. Drugi klucz, **SzerokośćMatrycy**, jest opcjonalny. Pary **Grubość**/**SzerokośćMatrycy** muszą być unikalne. Jeśli **SzerokośćMatrycy** nie jest zdefiniowane, dozwolony jest tylko jeden unikalny klucz wartości **Grubość**, ale można dodać wiele wartości grubości. Gdy tabela gięcia jest używana do sterowania procesem rozkładania, wartości **Grubość** i **SzerokośćMatrycy**, zdefiniowane w części blaszanej, muszą istnieć w tabeli gięcia. Jeśli tabela nie zostanie znaleziona, używana jest domyślna zasada Współczynnika K.
- Po znalezieniu tabeli gięć w pliku .CSV jest ona używana do rozkładania części arkusza. Korzystając z powyższej przykładowej tabeli gięć, sprawdźmy kilka przypadków:
- T = grubość, R = wewnętrzny promień gięcia, A = kąt gięcia
    - T = 1, R = 2, A = 45. Następnie po rozłożeniu otrzyma BD = 0,466, ponieważ zarówno R, jak i A znajdują się w tabeli zgięć dla danej grubości.
    - T = 1, R = 2,5, A = 45. Znaleziono A = 45, ale brakuje R = 2,5: zastosowano interpolację BD między R = 2 i R = 3.
    - T = 1, R = 2,5, A = 75. W tabeli nie ma ani R, ani A: do obliczenia wartości BD używane są następujące komórki: (R=2, A=60), (R=3, A=60), (R=2, A=90) i (R=3, A=90).

  Algorytm jest używany do obliczania interpolacji. Na przykład interpolacja liniowa na sąsiednich wartościach BD daje nienaturalne wyniki, które nie odpowiadają rzeczywistym wynikom zginania. Należy również pamiętać, że dla danego T, R i A nie wszystkie wartości BD mają sens: losowa może umieścić neutralną powierzchnię poza częścią blaszaną lub wyrażona we współczynniku K (który można wydedukować z BD), współczynnik K może znajdować się poza zakresem [0, 1]. W tym przypadku używana jest wartość BD dla domyślnego współczynnika K.
- W przypadku produkcji części blaszanych przy użyciu różnych narzędzi można opisać je w jednej tabeli gięcia przy użyciu parametru **SzerokośćMatrycy**. Przykładowa tabela gięcia jest dostępna dla wygody użytkownika w folderze*[BricsCAD Installation folder]\Samples\Mechanical\bend_tables*.

  Uwaga: Prawa zapisu do tego folderu mogą być ograniczone. W takim przypadku należy skopiować tabele zgięć do innego folderu, do którego użytkownik ma pełne prawa dostępu.

33.8.2 Ustawianie tabeli gięć dla części arkusza

1 Wybierz węzeł główny w **Przeglądarki Mechanical**.

2 Wybierz pole **Tabela gięć**.

3 Kliknij przycisk **Przeglądaj** (…).

4 Wybierz plik *.CSV.

5 Kliknij dwukrotnie lub naciśnij przycisk **Otwórz**.

33.8.3 Aktualizacja tabeli gięć ustawionej wcześniej

1 Wybierz węzeł główny w **Przeglądarki Mechanical**.

2 Wybierz pole **Tabela gięć**.

3 Kliknij przycisk **Odśwież plik** ( ).

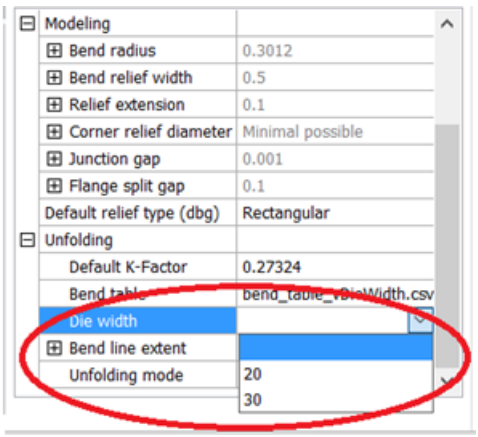
Jeśli tabela zgięć nie jest przypisana do dokumentu lub nie ma klucza pomocniczego **SzerokośćMatrycy**, parametr **SzerokośćMatrycy** nie może być przypisany do pojedynczego zgięcia lub wszystkich zgięć. Aby dokonać przypisania, wykonaj następujące kroki:

	A	B	C	D
1	BricsCAD			
2	Version	1		
3	AngleType	Internal		
4	LengthType	BendDeductionTangent		
5				
6	Thickness	1		
7	AngleValues		90	
8	Radius	1	2.1	
9				
10	Thickness	1		
11	DieWidth	20		
12	AngleValues		90	
13	Radius	1	1.7	
14				
15	Thickness	1		
16	DieWidth	30		
17	AngleValues		90	
18	Radius	1	1.8	

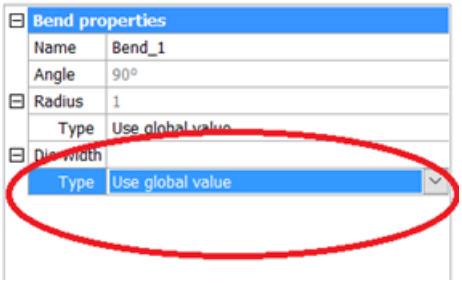
1 Wybierz plik .CSV **SzerokośćMatrycy** klucze pomocnicze i grubość pasujące do bieżącej części. W podanym przykładzie zakładamy, że część ma grubość 1 mm, a promień gięcia również wynosi 1. Będziemy zmieniać dedukcję zginania dla różnych narzędzi: pierwsza podtabela dotyczy sytuacji, gdy narzędzie nie jest określone, druga podtabela dotyczy przypadku, gdy narzędzie **SzerokośćMatrycy** jest równe 20, a ostatnia dotyczy narzędzia z **SzerokośćMatrycy** równym 30.

2 Przypisz tabelę gięcia do części blaszanej.

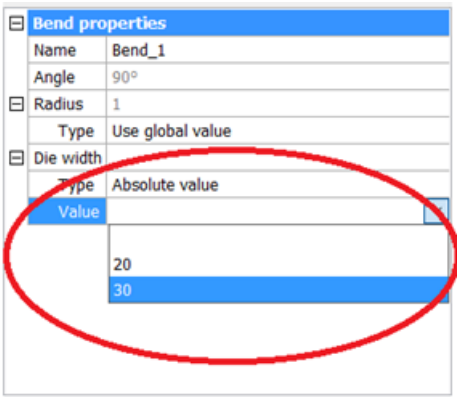
3 Sprawdź, czy w **Przeglądarce mechanicznej** pojawiły się nowe pola:

W tym globalnym ustawieniu możemy wybrać dowolną domyślną wartość **SzerokośćMatrycy** odpowiednią dla grubości części. Wartość jest domyślnie przypisywana do zgięć w części, co można sprawdzić za pomocą właściwości zgięcia (kliknij zgięcie w **Przeglądarce mechanicznej**):

4 Możemy jednak wybrać konkretne narzędzie, które będzie używane do danego zgięcia, rozwijając listę rozwijaną:

5 Z podanym wyborem, rozwinięcie Gięcie_1 używa trzeciej podtabeli z naszej tabeli zgięć do odejmowania zgięć i używa wartości 1.8. W przypadku pozostałych zagięć, o ile nie ustawiono dla nich **SzerokośćMatrycy**, zostanie użyta domyślna wartość bez szerokości matrycy, która najpierw uruchomi tabelę zagięć i użyje wartości 2,1 dla 90 stopni z promieniem zagięcia równym 1.

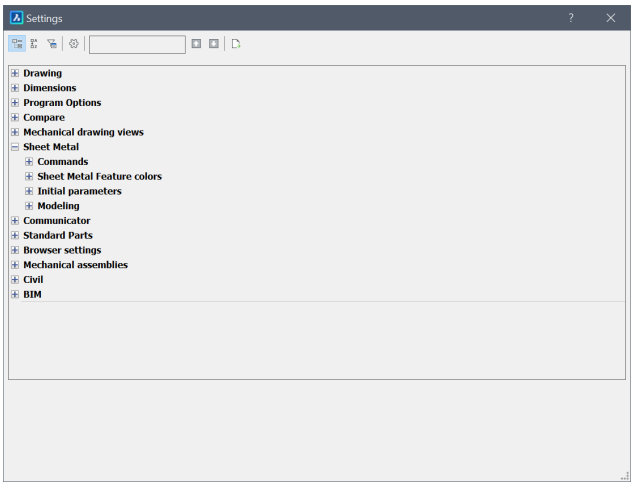
Uwaga: Po przypisaniu **SzerokośćMatrycy** do zagięć i zapisaniu dokumentu, wartość zostanie zapisana w zagięciach. Jednak przy następnym otwarciu rysunku, aby przypisać wartość **DieWidth** do innego zgięcia, należy najpierw ponownie załadować tabelę gięć (nacisnąć przycisk **Odśwież plik** (), patrz **Uaktualnianie tabeli gięć ustawionej wcześniej**). Po przeładowaniu dostępne będą wartości z tabeli gięć.

Uwaga: Można zmieniać tabele gięcia dla różnych brył w przestrzeni modelu poprzez zdefiniowanie lokalnego kontekstu blachy dla każdej bryły.

33.9 Ustawienia konstrukcji blachowej

33.9.1 Przegląd

Sekcja Arkusza Blachy w *Ustawieniach* kontroluje różne właściwości Blachy w BricsCAD. Właściwości są podzielone na 4 grupy: **Polecenia**, **Kolory Funkcji**, **Początkowe parametry** i **Modelowanie**.

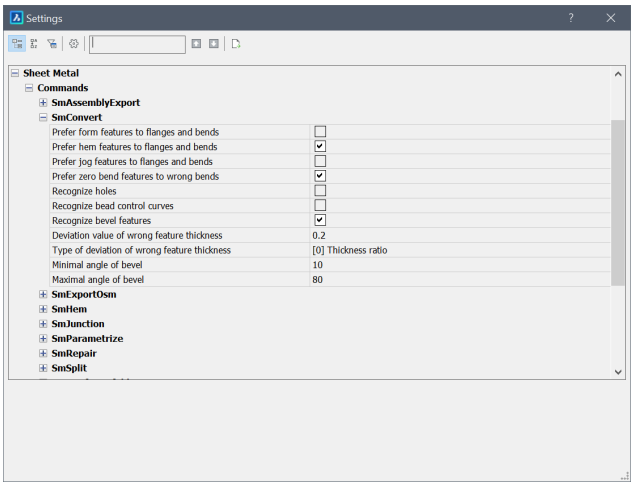

Uwaga: Większość ustawień arkusza blachy jest przechowywana w rysunku. Aby uzyskać najlepsze wyniki, zawsze zaczynaj od jednego z plików szablonów konstrukcji blachowych DWT lub utwórz własny.

33.9.2 Polecenia

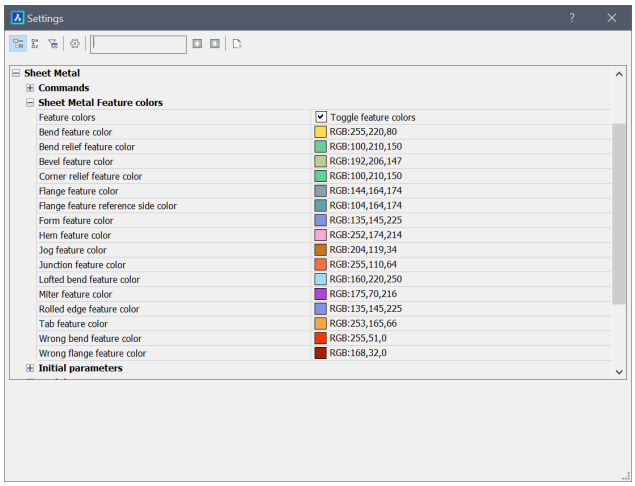
Sekcja **Polecenia** zawiera ustawienia kontrolujące zachowanie różnych poleceń Arkusza Blach.

Uwaga: Przed BricsCAD V19 te kontrolki były dostępne jako opcje w poszczególnych poleceniach. Zostały przeniesione do okna dialogowego ustawień, aby uprościć interfejs poleceń.

Warstwy używane do rozwijania arkusza blachy określają wygląd rozwiniętych części.

33.9.3 Kolory Cechy

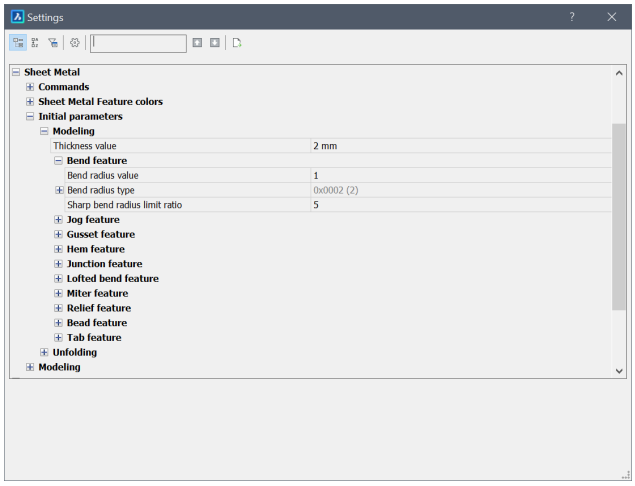
Ustawienia **Kolory Funkcji** wizualnie rozróżniają różne typy cech blachy za pomocą kolorów. Możesz dostosować kolory dla każdego typu funkcji.

33.9.4 Początkowe parametry

Parametry te są odpowiedzialne za inicjalizację **Kontekstu Arkusza Blachy** powiązanego z rysunkiem.

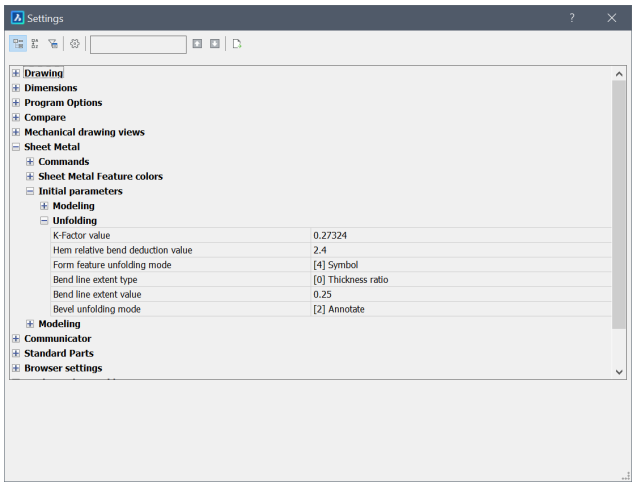
Modelowanie

Ustawienia modelowania sterują zachowaniem elementów konstrukcji blachowej. Ustawienia są pogrupowane według typu elementu.

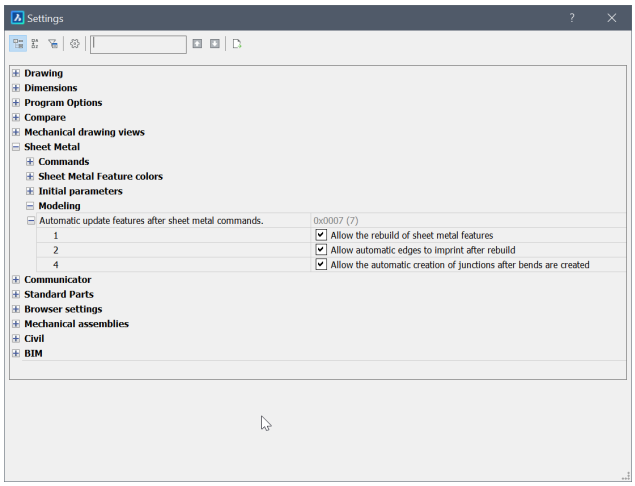
Rozwijanie

Ustawienia rozwijania kontrolują zachowanie **Wartości współczynnika K**, **Wartość odliczenia zgięcia względnego brzegu** i **Wartość wydłużenia linii gięcia**.

33.9.5 Modelowanie

Ustawienia modelowania obejmują preferencję użytkownika *SMSMARTFEATURES*, która kontroluje lokalną, inteligentną aktualizację geometrii po wykonaniu poleceń arkusza blachy.

33.10 Tworzenie Wywinięć

33.10.1 Przegląd

Wywinięcie (kołnierz) jest głównym elementem większości części arkuszy blachy. W BricsCAD możesz tworzyć wywinięcia przy użyciu wielu różnych technik:

- Utwórz kołnierz bazowy z zamkniętego profilu 2D, który definiuje jego obwiednię.
- Utwórz jeden lub kilka wywinięć krawędzi, ciągnąc krawędzie istniejących wywinięć.
- Utwórz kilka kołnierzy jednocześnie, wyciągając polilinię 2D (każda liniowa krawędź polilinii staje się kołnierzem).

Wskazówka: Istnieją również inne techniki, których można użyć do tworzenia kołnierzy. Są one opisane w:

- Kołnierze mogą być tworzone jako elementy elementów arkusza blachy wyciągniętych po profilu. Zobacz **Tworzenie i dzielenie łuków podniesionych**.

- Kołnierze można rozpoznać w istniejącej geometrii. Patrz **Konwersja na blachę i naprawa**.

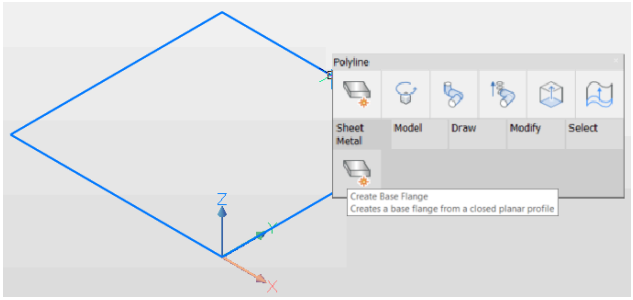
W przeciwieństwie do MCAD opartego na historii, BricsCAD stosuje ten sam zestaw narzędzi do modyfikowania dowolnego kołnierza - niezależnie.

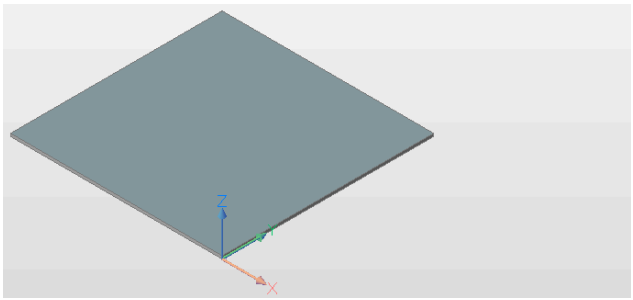
33.10.2 Utwórz Wywinięcie Bazowe

Ogólnie rzecz biorąc, tworzy się kołnierz bazowy, aby rozpocząć projektowanie części arkusza blachy. Aby utworzyć kołnierz bazowy, wybierz zamknięty profil płaski i uruchom polecenie ABWYWINIĘCIEBAZOWE.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz kołnierz podstawy** ( ) na pasku narzędzi **Arkusza blachy**.
- Wybierz **Utwórz Wywinięcie Bazowe** z menu **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Utwórz Wywinięcie Bazowe** w grupie **Arkusz Blachy** menu kursora **Quad**:

Aby utworzyć kołnierz bazowy, polecenie ABWYWINIĘCIEBAZOWE wyciąga profil.

Wysokość wywinięcia bazowego jest domyślną właściwością **Grubości** części arkusza blachy. Aby zmienić grubość części arkusza blachy, wpisz odpowiednią wartość w polu **Grubość** w Przeglądarce Mechanicznej.

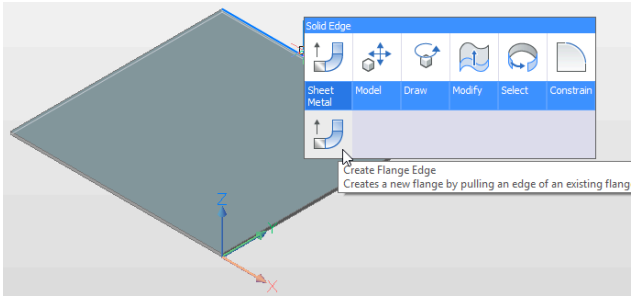
33.10.3 Utwórz Wywinięcie Krawędzi

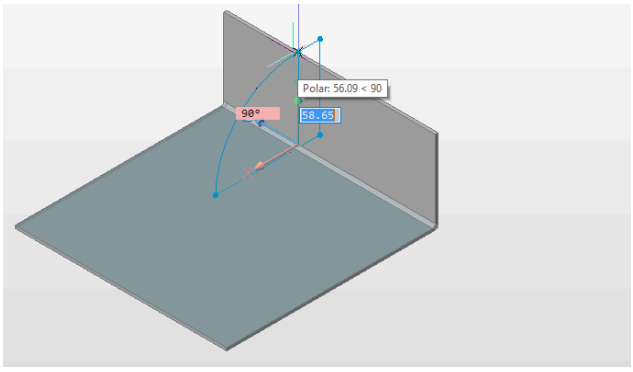
Do arkusza blachy można dodać dodatkowe odgięcie:

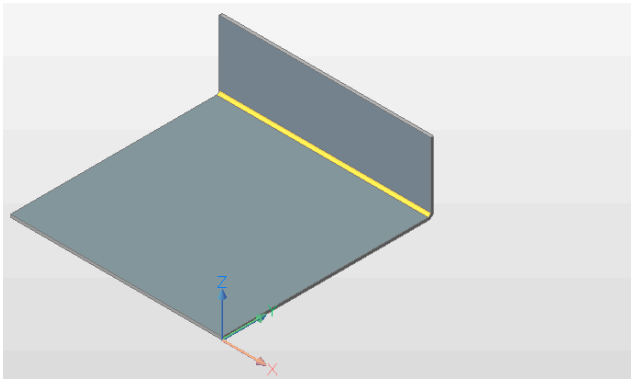
1 Wybierz krawędź liniową.

2 Wybierz polecenie ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI w sekcji **Arkusz Blachy** menu kursora **Quad**.

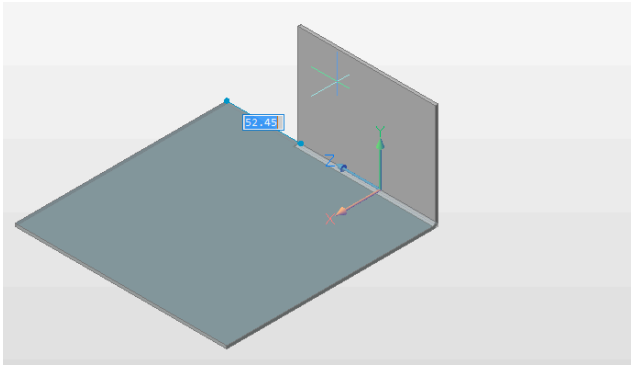
3 Przesuń wskaźnik myszy, aby zdefiniować żądaną długość kołnierza krawędzi i kąt między 2 kołnierzami. Aby wprowadzić wymagane wartości, możesz też użyć pól wymiarów dynamicznych.

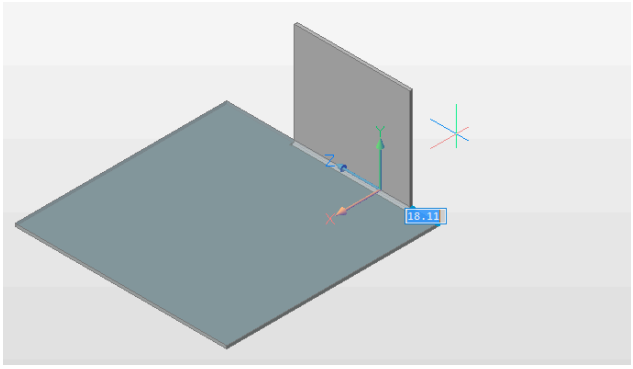

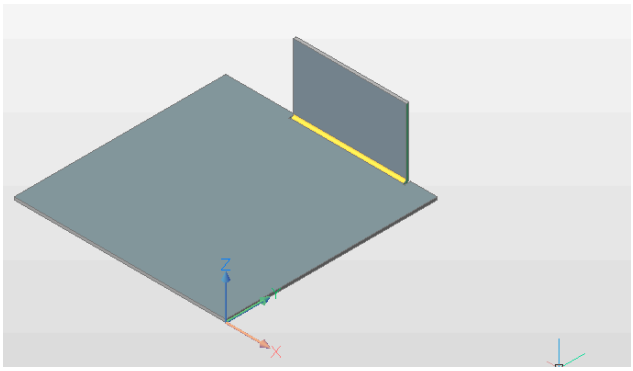

Aby utworzyć kołnierz krawędzi, którego szerokość jest inna niż szerokość krawędzi, należy wybrać opcję **Szerokość** polecenia ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI i zdefiniować odległość odsunięcia od jednej lub obu stron krawędzi.

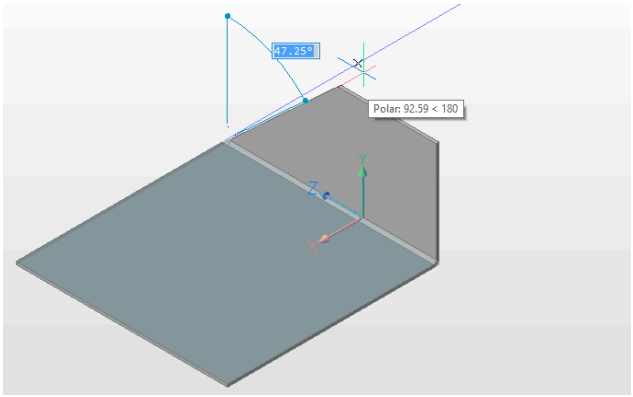

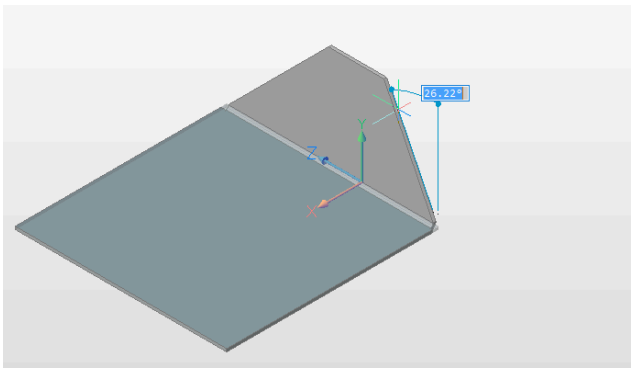

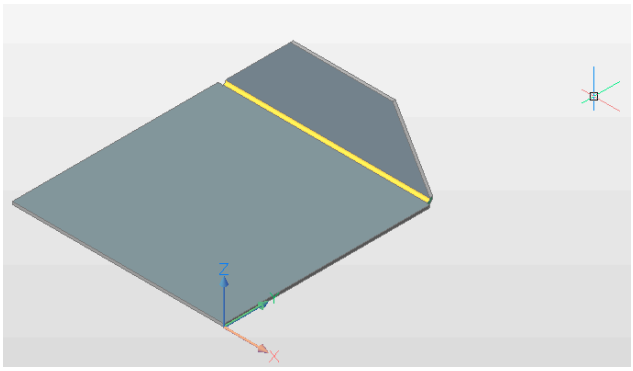
Uwaga: Podczas tworzenia kołnierza krawędzi o innej szerokości niż krawędź, podcięcia zagięć są tworzone automatycznie.

33.10.4 Utwórz wywinięcie krawędziowe z kątami stożkowymi

Półki krawędzi trapezowych można tworzyć za pomocą opcji **Kąt zbieżności** polecenia ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI:

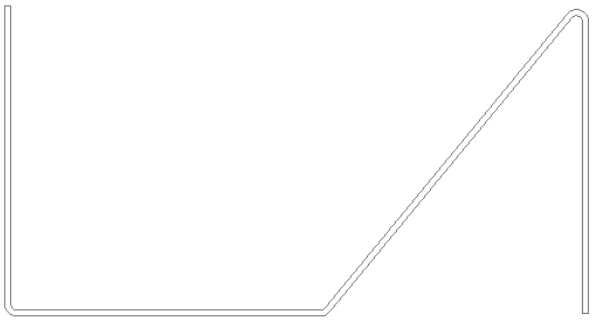

33.10.5 Tworzenie wielu kołnierzy przez wyciągnięcie polilinii

Istnieje prosta, ale ważna klasa części arkusza blachy, które są widoczne jako pogrubiona polilinia, jeśli patrzymy na część od strony "przedniej":

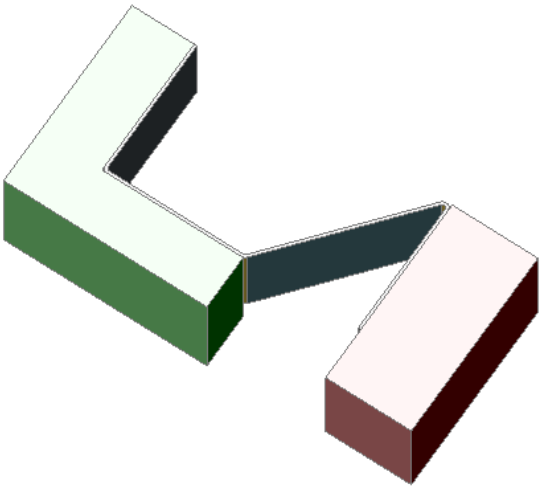

Aby utworzyć tę część, możesz:

- użyć sekwencyjnych wywołań polecenia ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI lub
- narysuj polilinię i użyj polecenia MMBWYCIĄGNIJ, a następnie poleceń MBPOGRUB, ABKONWERTUJ i ABTWÓRZGIĘCIE.

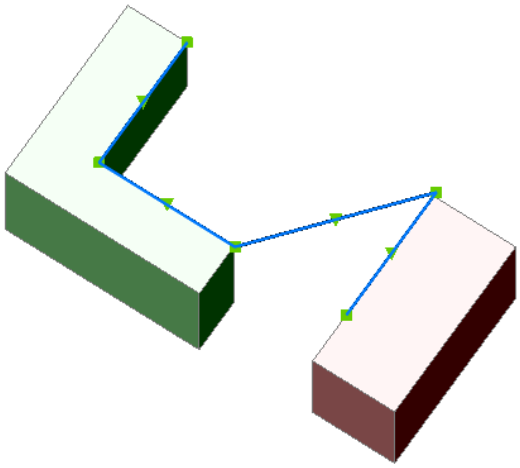
Zalecamy jednak następującą procedurę:

BricsCAD umożliwia rysowanie części w złożonym złożeniu z innymi częściami, dzięki czemu nie koliduje ona z innymi elementami w złożeniu.

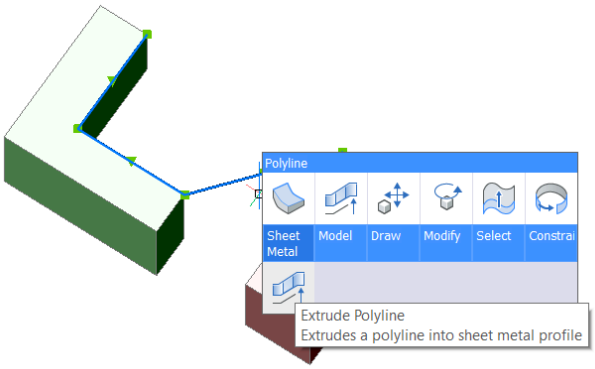
Możesz kontrolować kierunek pogrubienia każdego segmentu linii indywidualnie za pomocą ABWYCIĄGNIJ.

1 Narysuj polilinię, która reprezentuje szkic przyszłej części arkusza blachy:

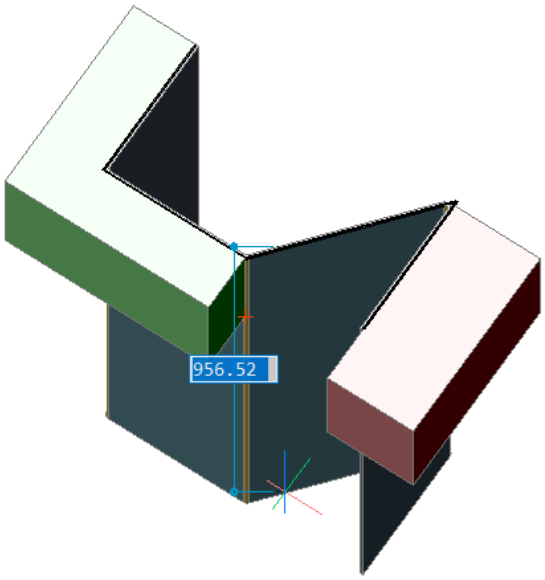

Wykonaj jedną z następujących czynności:

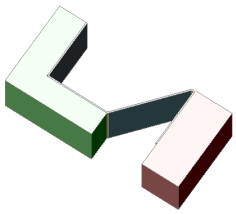
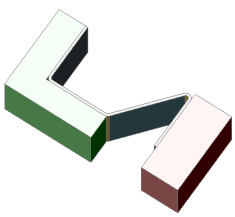
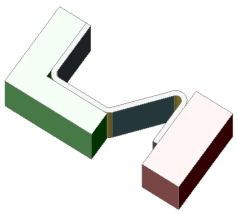
- Kliknij przycisk narzędzia **Wyciągnięcie polilinii** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz blachy**.
- Wybierz **Wyciągnij Polilinię** z menu **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Wyciągnij Polilinię** w grupie **Arkusz Blachy** menu kursora **Quad**.

2 Najedź kursorem, aby wybrać **wysokość wytłaczania** lub wprowadź wartość i naciśnij **Enter**, aby zaakceptować:

Ciało jest tworzone, a rozszerzenia są szanowane. Część arkusza blachy nie przekracza wymiarów oryginalnej polilinii. Zachowanie jest takie samo, nawet przy różnych grubościach:

Grubość 1 mm	Grubość 2 mm	Grubość 4 mm
		

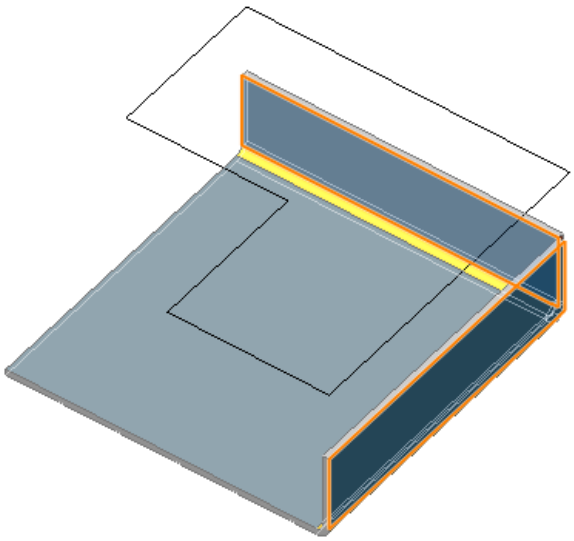
Uwaga: Zasada zachowywania wymiarów zewnętrznych działa również w przypadku części arkusza blachy utworzonych przez inne procesy robocze: sekwencyjne budowanie kołnierzy za pomocą ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, gięcia części za pomocą ABWYWINIĘTEGIĘCIE i rozpoznawanie obliczeń konstrukcji blachowych za pomocą ABKONWERTUJ. Jeśli chcesz zmienić kierunek wyciągnięcia kołnierza, zastosuj polecenie ABODWRÓĆ.

33.10.6 Wyciągnij Kontur, aby Utworzyć Kołnierz

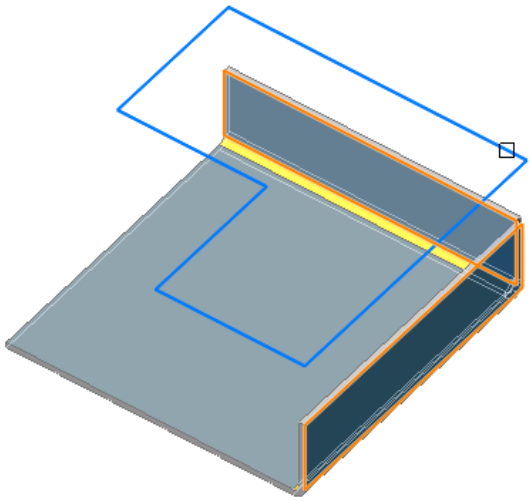
Polecenie SMFLANGECONTOUR umożliwia wyciągnięcie danego konturu do nowego kołnierza i dołączenie go do modelu. Można go traktować jako sekwencję poleceń ABWYWINIĘCIEBAZOWE, ABPOŁĄCZWYWINIĘCIE i ABTWÓRZGIĘCIE. W rzeczywistości inteligentnie wybiera ściany grubości na wybranych kołnierzach i łączy je ze ścianami grubości na nowym kołnierzu.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

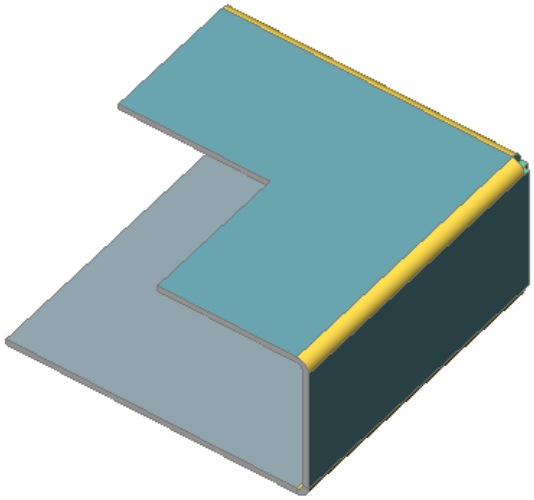
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz kołnierz z zamkniętego konturu** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz blachy**.
- Wybierz opcję **Utwórz kołnierz z zamkniętego konturu** z menu **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Utwórz kołnierz z zamkniętego konturu** w grupie **Arkusz Blachy** menu kursora **Quad**.

Po wybraniu wszystkich wymaganych kołnierzy kliknij kontur:

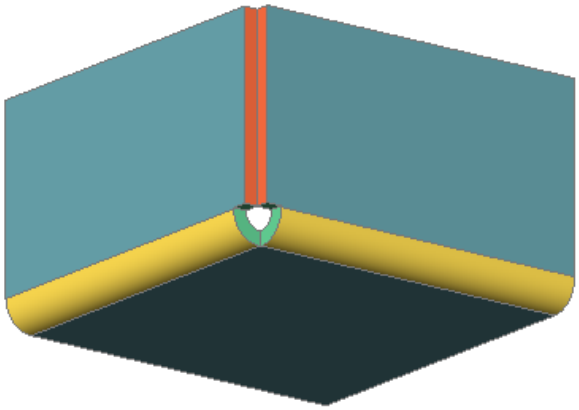
-

Polecenie tworzy nowy kołnierz i łączy go z wybranymi kołnierzami na danej części:

-

33.10.7 Gięcia, Wycięcia Narożne i Złącza

Podczas wyciągania krawędzi kołnierza za pomocą polecenia AbWywinięcieKrawędzi automatycznie tworzony jest element zagięcia pomiędzy krawędzią kołnierza a wywinięciem bazowym. Funkcja wycięcia narożnego jest automatycznie tworzona w narożniku, w którym spotykają się trzy kołnierze. Ta operacja tworzy również złącze między dwoma kołnierzami, które nie są połączone gięciem.

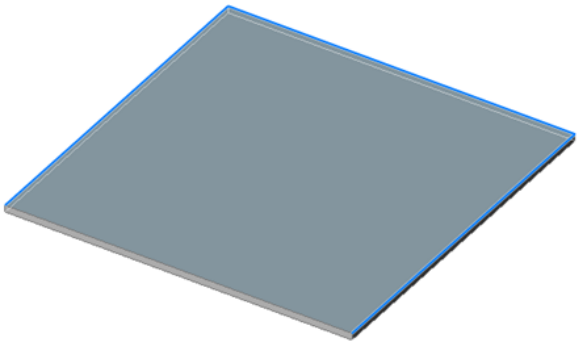

33.10.8 Utwórz Wiele Kołnierzy

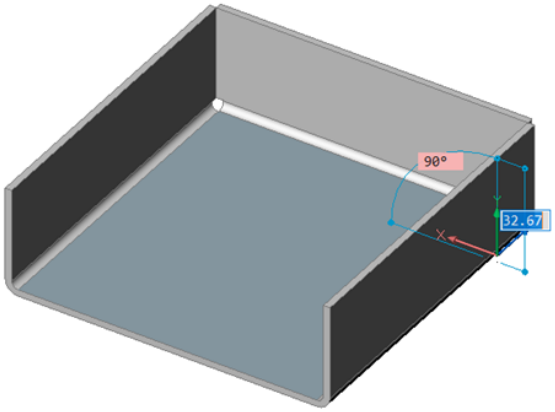
Możesz utworzyć kilka kołnierzy jednocześnie.

Aby to zrobić:

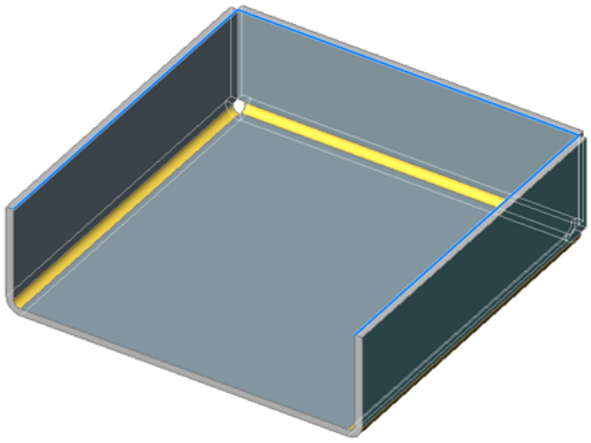
- Uruchom polecenie ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI i wybierz wiele krawędzi.
-

- Tworzenie krawędzi jest dynamiczne.
- Zdefiniuj kąt i wysokość kołnierza za pomocą dynamicznych pól wprowadzania. Naciśnij klawisz **TAB**, aby przełączać między polem **Kąt** i **Odległość**.

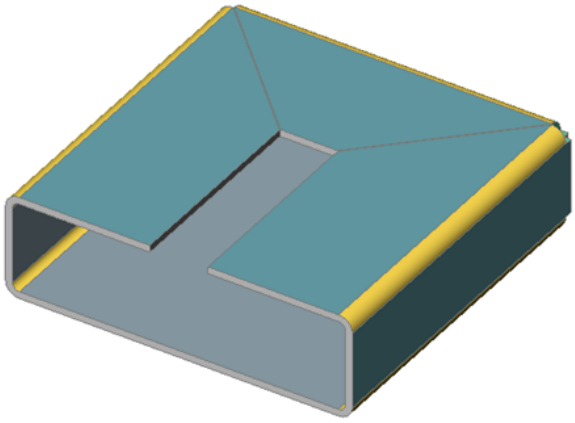

- Wybierz wewnętrzne krawędzie nowo utworzonych kołnierzy:

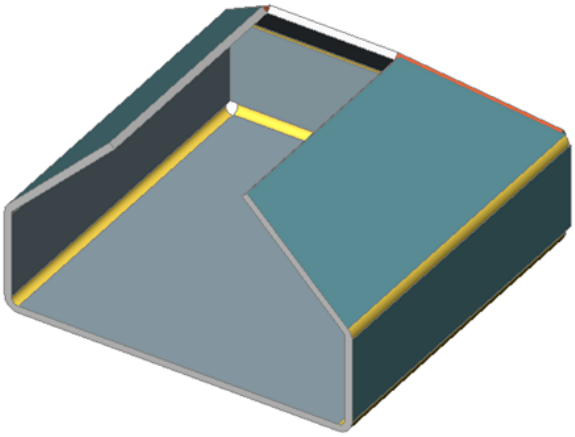
-

- Utwórz kołnierze.

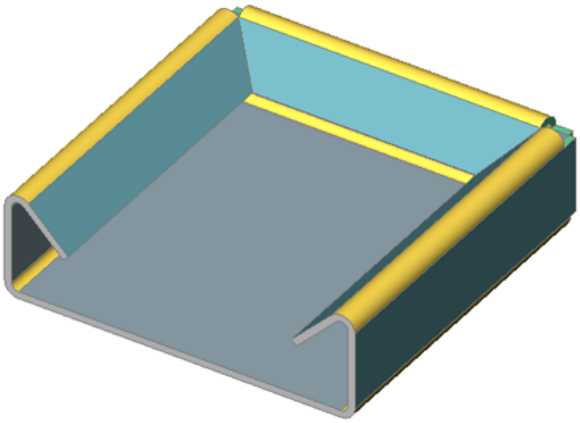
  Polecenie automatycznie oblicza przecięcie kołnierzy i tworzy elementy skrzyżowania lub ścięcia. Przy 90 stopniach tworzone są ukośniki:

  -

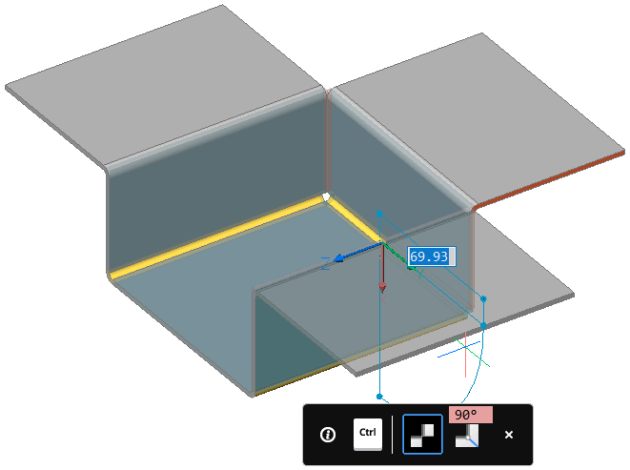
  Dla innych kątów tworzone są połączenia:

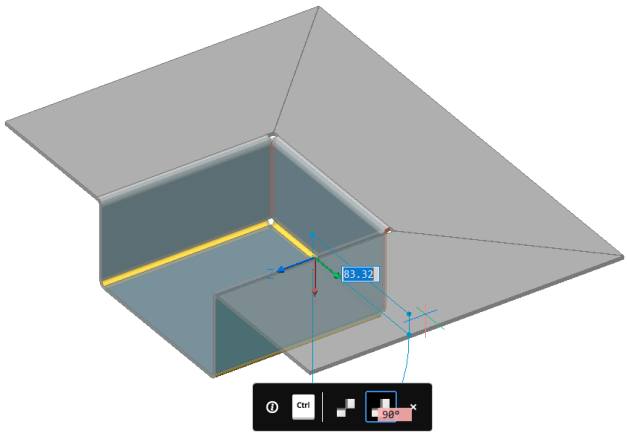
  -

We wszystkich przypadkach unika się istotnych konfliktów:

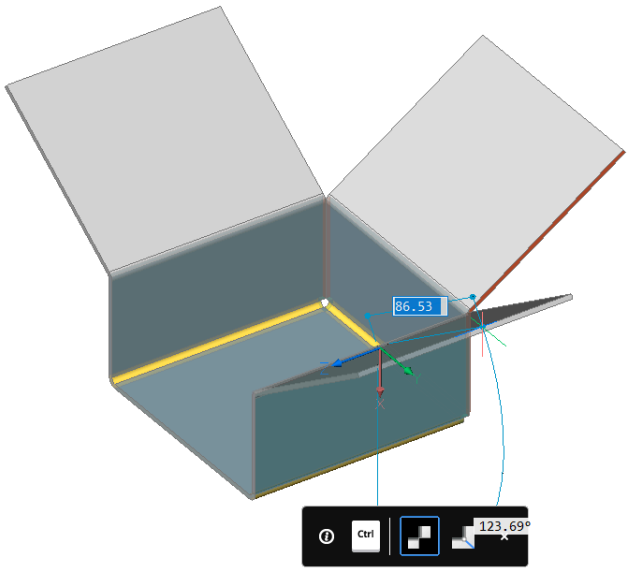
-

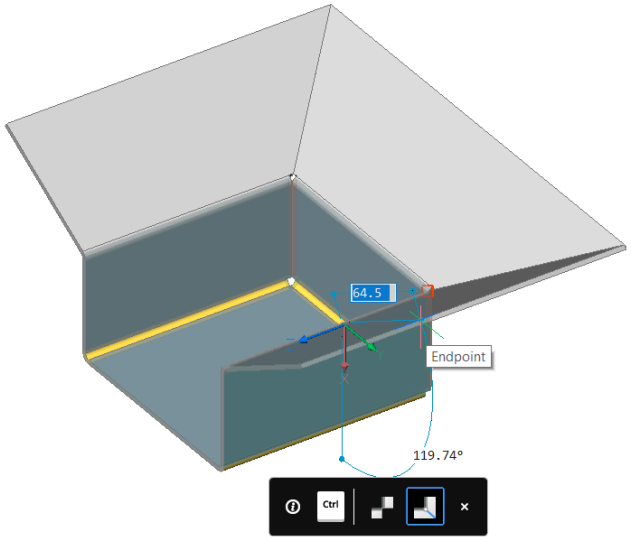
Jeśli kołnierze są tworzone zewnętrznie, użyj opcji **Przełącz** (jak również sterowania widgetem), aby kontrolować typ **połączenia dla ukosów**:

-

-

i skrzyżowań:

-

-

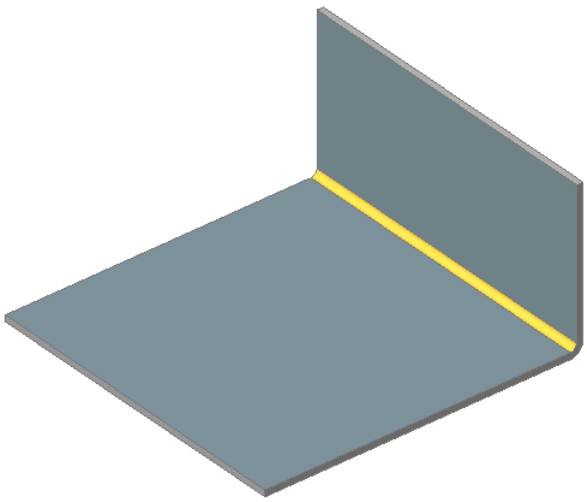
33.11 Modyfikowanie Wywinięć

BricsCAD zapewnia kilka narzędzi do modyfikacji kołnierzy w częściach blaszanych. Narzędzia te mogą być konsekwentnie stosowane do każdej części - niezależnie od jej historii projektowej. W tym artykule korzystamy z narzędzi Bezpośrednie modelowanie i określonych narzędzi do obróbki blachy. Prawie wszystkie narzędzia do modelowania bryłowego mają zastosowanie do części blaszanych, zachowując inteligencję projektową zapewnianą przez Funkcje Arkusza Blachy.

33.11.1 Zmiana rozmiaru i kształtu wywinięcia

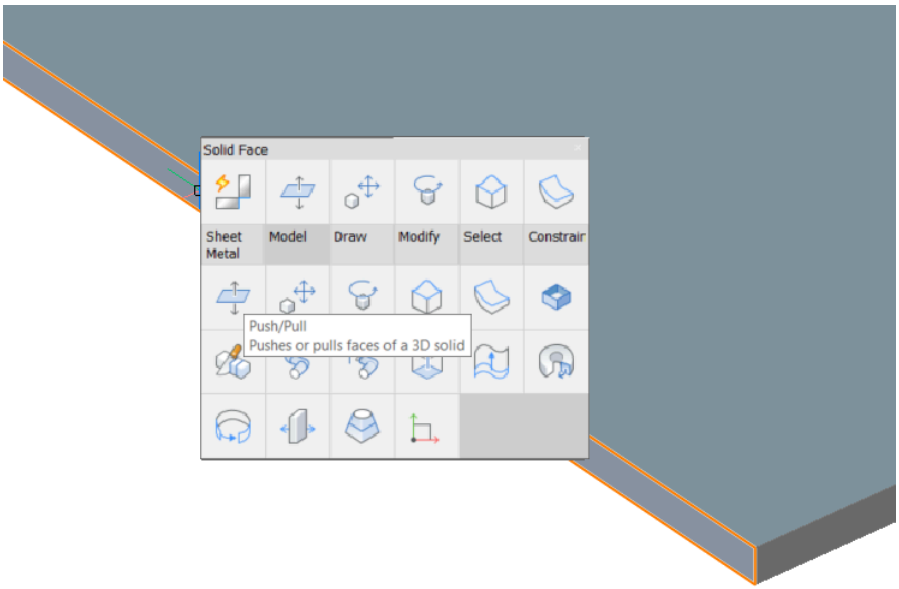
Na danym prostym modelu zastosujemy kilka operacji Bezpośrednie modelowanie, aby zmodyfikować kształt jego kołnierzy.

Uwaga: Pracujemy tylko na grubych powierzchniach modelu

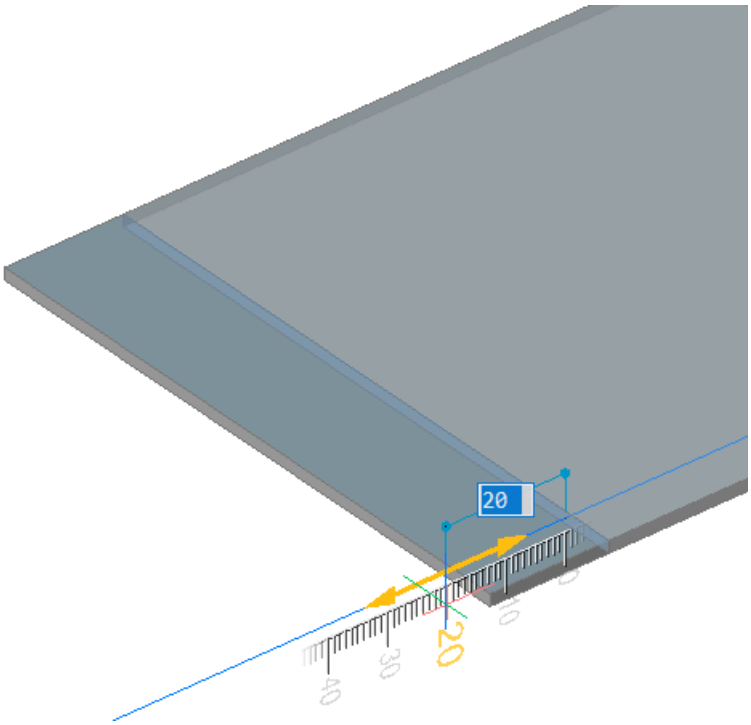
33.11.2 Rozciąganie wywinięć

1 Najedź kursorem na powierzchnię grubości, a następnie wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** w grupie poleceń

Model w menu **Quad**.

2 Przeciągnij powierzchnie, a następnie kliknij prawym przyciskiem

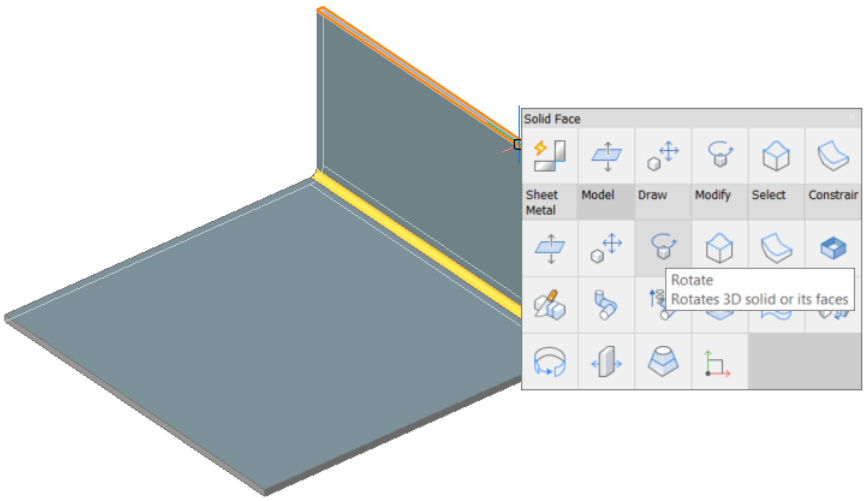

myszy.

Zmiany zostaną zastosowane do części, kołnierz zostanie rozciągnięty na określoną odległość.

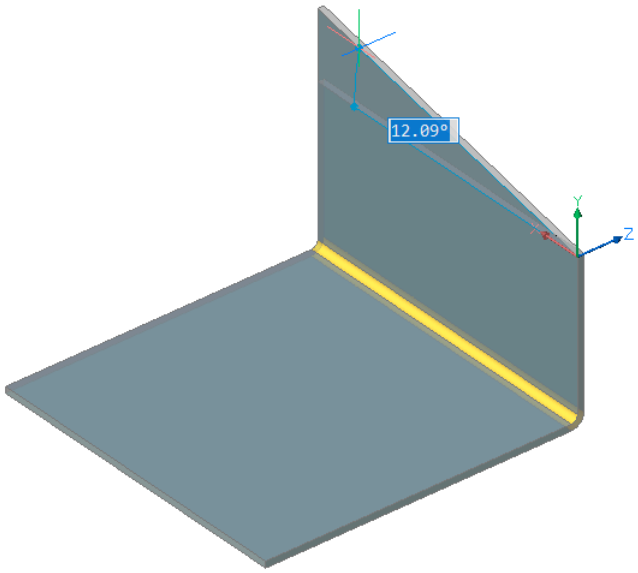
33.11.3 Aby obrócić grubość powierzchni

1 Najedź kursorem na powierzchnie i wybierz polecenie **Obróć** z grupy poleceń **Model** w menu

Quad.

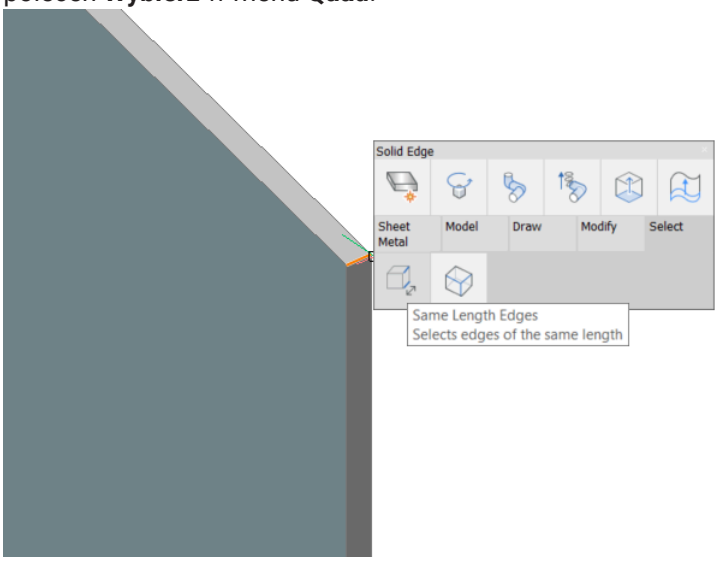
2 Określ oś obrotu, punkt bazowy i kąt (więcej informacji można znaleźć w sekcji MBOBRÓĆ w

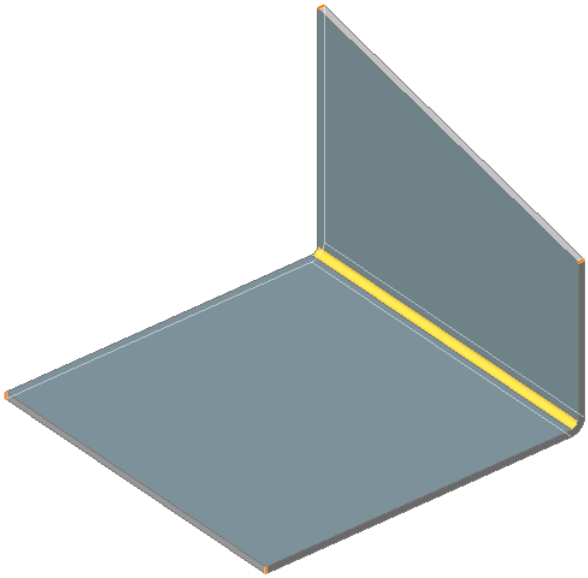
dokumencie Opis Poleceń):

3 Zaokrąglij ostre krawędzie.

Najedź kursorem na krawędź grubości i wybierz opcję **Krawędzie tej samej długości** ( ) z grupy poleceń **Wybierz** w menu **Quad**.

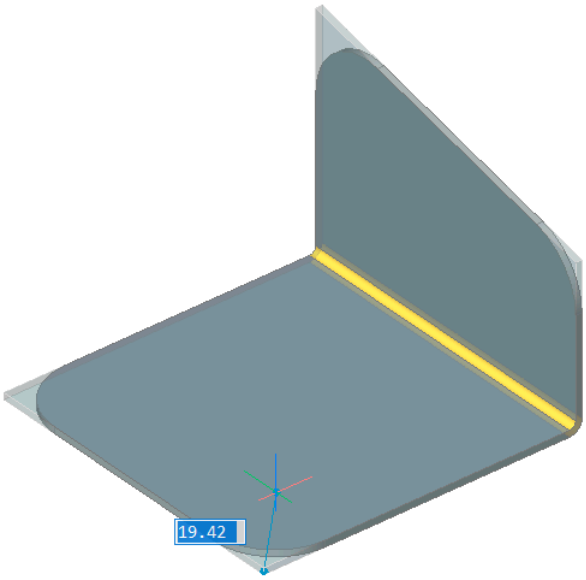
4 Naciśnij **Enter**. Wybierane są krawędzie o tej samej

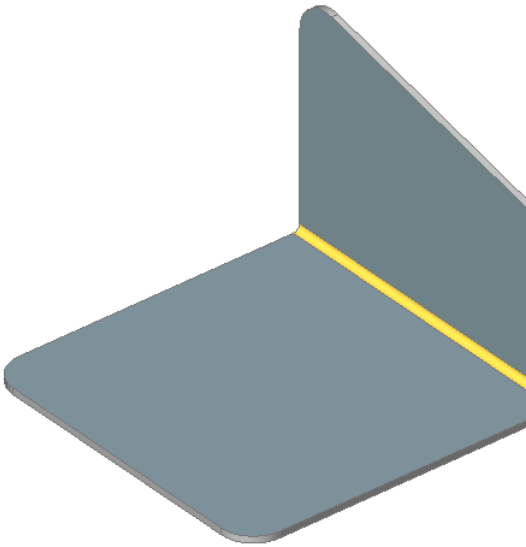

długości.

5 Wybierz polecenie **Zaokrąglij** w grupie poleceń **Model** w menu **Quad**.

6 Określ żądany promień

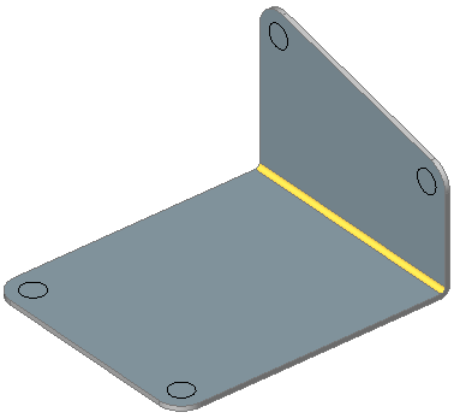

zaokrąglenia:

33.11.4 Wykonywanie otworu w wywinięciu

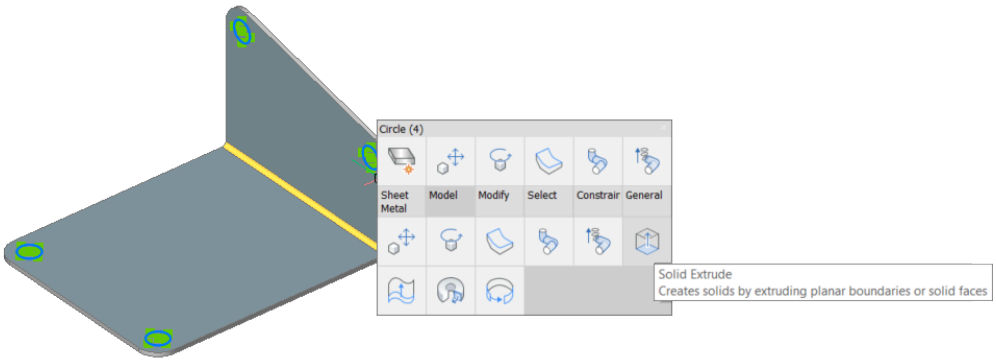
1 Utwórz 4 okręgi, jak pokazano na obrazku poniżej. Użyj przyciągania do środka jednostki, aby

zdefiniować punkty środkowe.

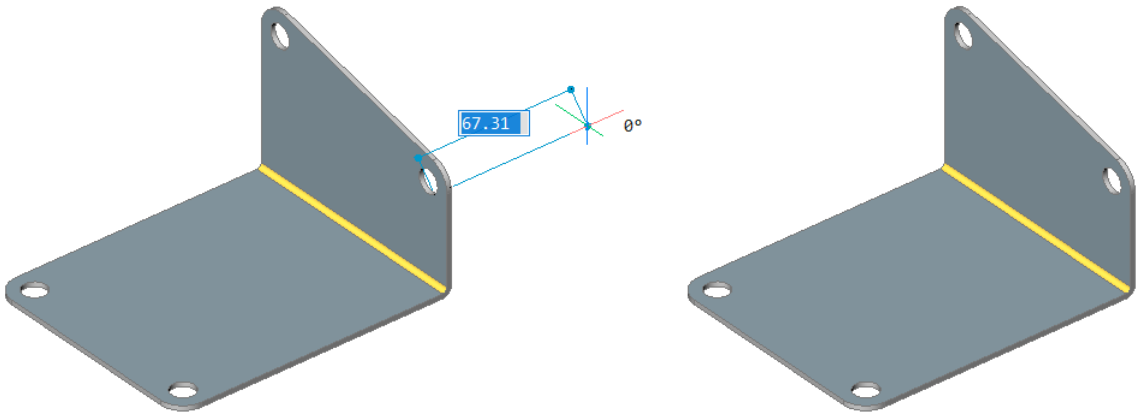
2 Wybierz kręgi.

3 Wybierz polecenie **Wyciągnięcie bryły** z grupy poleceń **Model** w menu

Quad.

4 Przesuń kursor, aby utworzyć

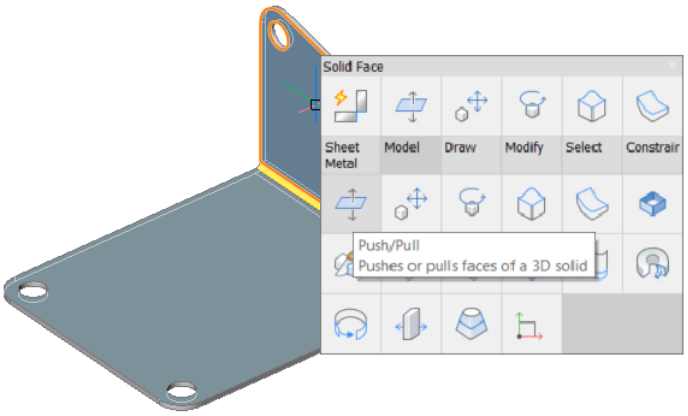
otwory.

33.11.5 Przenoszenie wywinięcia

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Wciśnij/Wyciągnij** ( ) na pasku narzędzi **Modelowania Bezpośredniego**.

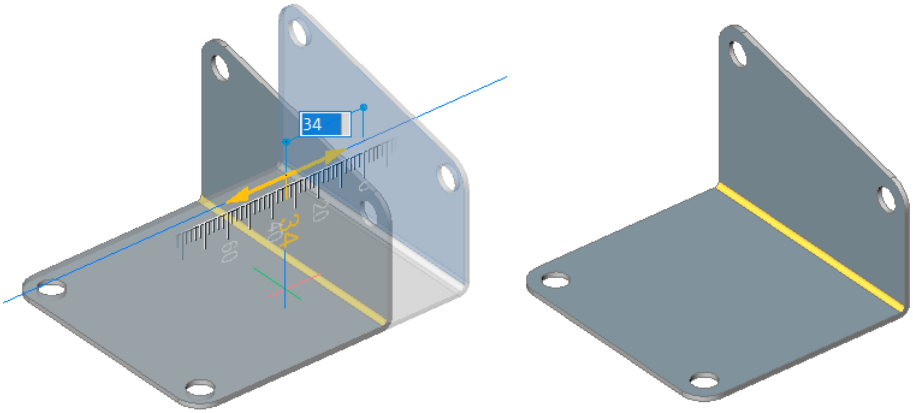
- Z menu **Model** wybierz polecenie **Modelowanie bezpośrednie > Wciśnij/Wyciągnij**.
- Wybierz **Wciśnij/Wyciągnij** () w panelu **Edycja** na karcie **Arkusz blachy** na wstążce.
- Uruchom polecenie *MBWCIŚNIJWYCIĄGNIJ* dla danej powierzchni.
- Najedź kursorem na powierzchnie, którą chcesz przesunąć i wybierz polecenie **Wciśnij/Wyciągnij** z grupy poleceń **Model** w menu

Quad.

2 Wybierz nową pozycję wywinięcia.

Uwaga: Ze względu na obecność **Arkuszy blachy**, grubość części jest zachowana.

33.11.6 Obracanie wywinięcia

Chociaż możliwe jest obrócenie kołnierza za pomocą polecenia MBOBRÓĆ(), zaleca się użycie zamiast tego polecenia ABOBRÓĆWYWINIĘCIE(), ponieważ polecenie to automatycznie wybiera oś obrotu, aby zachować zgodność z założeniami projektowymi części arkusza blachy.

1 Uruchom polecenie ABOBRÓĆWYWINIĘCIE().

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz powierzchnię kołnierza do obrócenia:

Powierzchnie wywinięcia pod kursorem zostaną podświetlone.

2 Kliknij, aby wybrać powierzchnię kołnierza.

Kołnierz obraca się dynamicznie.

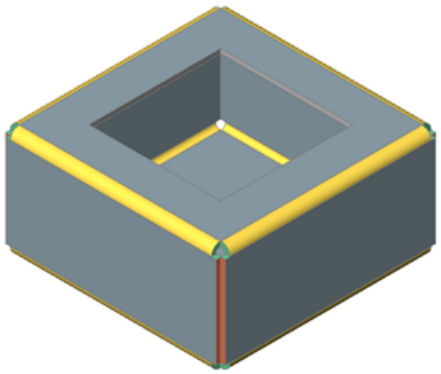
Wymiar dynamiczny wyświetla bieżący kąt w odniesieniu do kołnierza bazowego.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz punkt.
   - Wpisz wartość w polu wymiaru dynamicznego.
   - Naciśnij klawisz **TAB**, a następnie określ bezwzględny kąt obrotu w polu wymiaru dynamicznego.

Uwaga: Gdy polecenie MBOBRÓĆ jest używane do obracania wywinięcia, który jest połączony z innymi kołnierzami za pomocą elementów łączących, elementy te są automatycznie rozwiązywane przed obrotem.

33.11.7 Dzielenie wywinięcia

W niektórych przypadkach kołnierze są lepiej podzielone, aby zminimalizować zużycie materiału, na przykład, gdy kołnierz ma duży otwór, jak pokazano na poniższym obrazku:

1 Uruchom polecenie ABPODZIEL( ).

   Zostanie wyświetlony monit: Wybierz linie lub krawędzie do podziału kołnierza lub [Inteligentny Podział/rysuj Nową linię/Opcje wyboru (?)] <Rysuj nową linię>:

2 Naciśnij Enter, aby zaakceptować opcję domyślną.

   Pasek poleceń wyświetli: Punkt początkowy linii:

3 Najedź kursorem na twarz, którą chcesz podzielić (upewnij się, że opcja Dynamiczny LUW (DLUW) jest włączona).

   Twarz rozświetla się.

4 Określ punkt początkowy linii.

   Pasek poleceń wyświetli: Koniec linii:

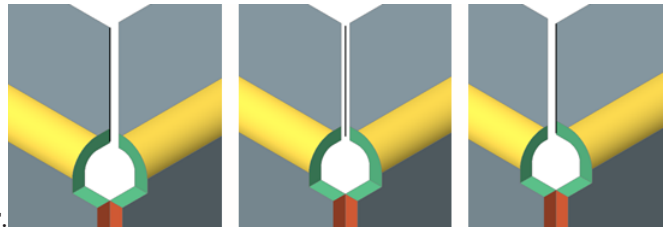
5 Określa punkt końcowy linii:

   Zostanie wyświetlony monit: Zrób podział Środek/Lewo/Prawo/<Akceptuj model>:

6 Aby dostosować położenie cięcia względem linii, wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij klawisz **CTRL,** aby przełączyć opcje Środek/Lewo/Prawo.

Jeśli **WSKAZÓWKI** są WŁĄCZONE, aktualnie wybrana opcja jest wskazywana w Widżecie Podpowiedzi.

- Wybierz **Środek**, **Lewo** lub **Prawo** w menu podpowiedzi.
- Wpisz opcję w wierszu poleceń, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.

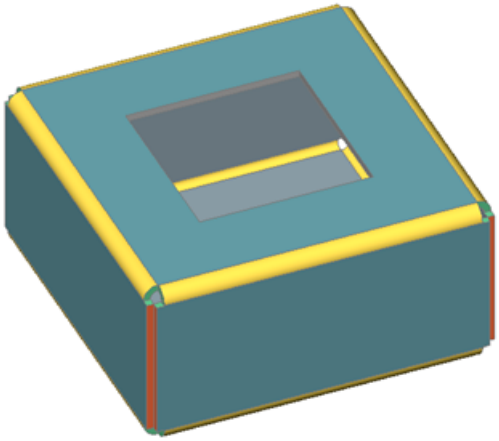
Kołnierz jest przecięty linią: lewą, środkową lub prawą.

Uwaga: Operacja dzielenia tworzy funkcja ukośna. Początkowy kołnierz można przywrócić, usuwając funkcję ścięcia z listy funkcji w **Przeglądarce Mechanicznej**.

33.11.8 Inteligentne narzędzia do dzielenia kołnierza

Poniższy scenariusz ilustruje inne możliwości polecenia ABPODZIEL:

- Inteligentny podział poprzez wybranie pojedynczego wierzchołka w rogu.s
- Podziel gięcie i przekształć część przylegającą do narożnika w

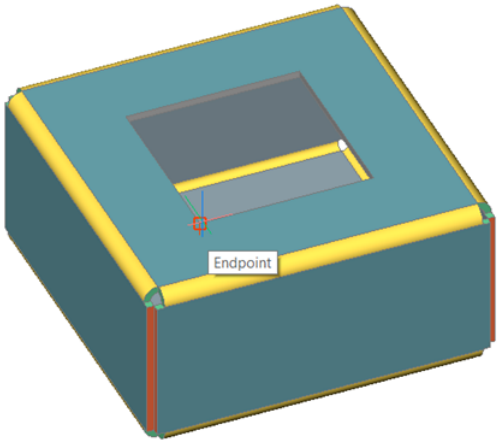

złącze.

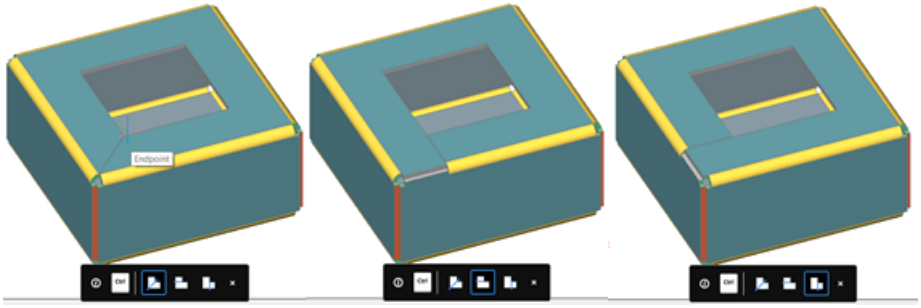
1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij narzędzie **Inteligentny podział** ( ) na karcie wstążki **Arkusz blachy**.
   - Wybierz opcję **Inteligentny Podział** w menu **Mechanika** > **Arkusz Blacha** > **Podział** menu.
   - Wpisz ABPODZIEL w wierszu poleceń.
   - Zostanie wyświetlony monit: Wybierz linie lub krawędzie do podziału kołnierza lub [Inteligentny Podział/rysuj Nową linię/Opcje wyboru (?)] <Rysuj nową linię>:

     Wybierz opcję **Inteligentny Podział**.
2 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz punkt na obrzeżu kołnierza lub wyciągniętego gięcia dla inteligentnego podziału lub [Propaguj wywinięcie/Propaguj wierzchołek] <Propaguj wierzchołek>:

3 Wybierz narożny wierzchołek lub przyciągnij do punktu na krawędzi kołnierza, który chcesz podzielić:

Zostanie wyświetlony monit: Dokonaj podziału [Środek/Lewo/Prawo/Akceptuj]: <Akceptuj>

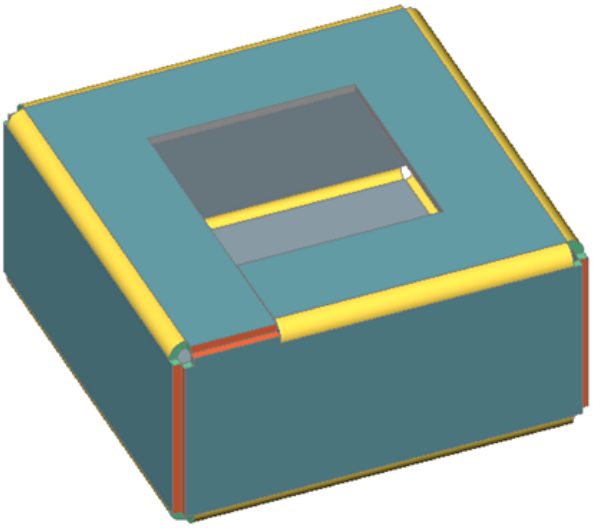

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij Enter, aby zaakceptować podział.
- Wielokrotnie naciśnij klawisz **CTRL**.

  Jeśli **WSKAZÓWKI** są WŁĄCZONE, aktualnie wybrana opcja jest wskazywana w Widżecie Podpowiedzi.

  Wywinięcie jest przecinane linią przechodzącą przez określony punkt. Zakręt jest częściowo przekształcany w skrzyżowanie:

W przypadku opcji **Środek**, jeśli włączone są **Smart Features**, wycięcia narożne sąsiadujące z podziałem zostaną przekształcone w wycięcia gięć.

Uwaga: Konwersja części zakrętu w skrzyżowanie nie jest związana z trybem **Inteligentny Podział**.

33.11.9 Gięcie Wywinięcia

Polecenie ABWYWINIĘTEGIĘCIE wygina jeden lub więcej kołnierzy za pomocą linii. Możesz najpierw narysować linię, a następnie uruchomić polecenie lub użyć opcji **Nowa linia** polecenia.

Aby zginać wiele kołnierzy jednocześnie

1 Uruchom polecenie ABWYWINIĘTEGIĘCIE.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz powierzchnię wywinięcia [opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz kołnierz, który chcesz zgiąć.

Pasek poleceń wyświetli: Wybierz linię lub krawędź do zagięcia bryły lub narysuj [Nowa linia] <Nowa linia>:

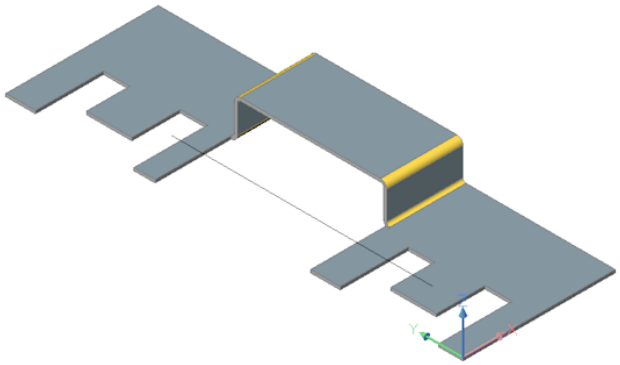
3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz linię, która zachodzi na zagięty kołnierz (kołnierze).
- Wybierz opcję **Nowa linia**.

Zostanie wyświetlony monit o narysowanie linii na kołnierzu(-ach), które mają zostać wygięte.

1 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz pozycję wywinięcia [Kąt/Promień/Przełącz strony/Zmień

zakres gięcia/Akceptuj] <Akceptuj>:

Wybierz punkt z boku linii, którą chcesz przesunąć.

Wybrana część jest wyginana dynamicznie.

2 (opcjonalnie) Wpisz wartość, aby zdefiniować kąt zgięcia, używając domyślnego promienia zgięcia.

3 (opcjonalnie) Wybierz opcję **Promień**.

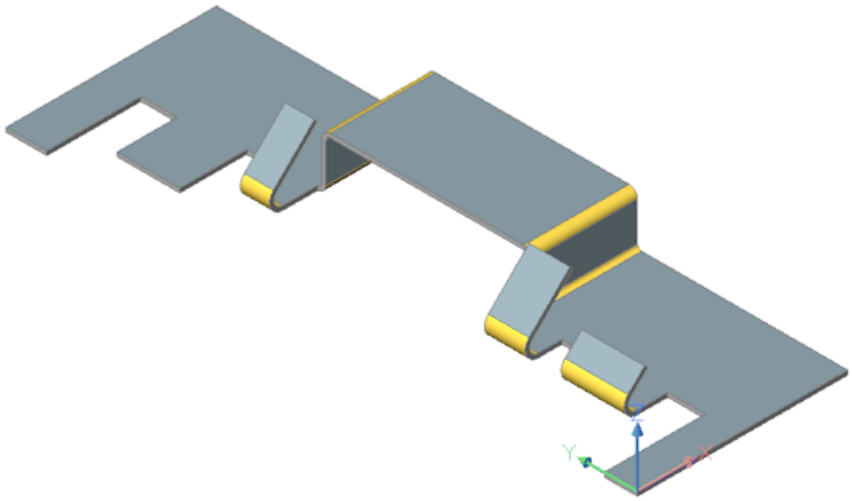
Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź promień gięcia [Wstecz] <Wstecz>:

Wpisz wartość, aby zastąpić domyślny promień gięcia i naciśnij **Enter**.

4 (opcja) Wybierz opcję **Kąt**.

Zostanie wyświetlony monit: Wprowadź kąt zgięcia [Wstecz] <Wstecz>:

Wpisz wartość, aby zdefiniować kąt zgięcia.

33.11.10 Połącz Wywinięcia

Polecenie ABPOŁĄCZWYWINIĘCIE zamyka szczeliny między 2 dowolnie zorientowanymi kołnierzami.

1 Uruchom polecenie ABPOŁĄCZWYWINIĘCIE.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz płaskie powierzchnie dwóch kołnierzy:

Powierzchnie wywinięcia pod kursorem zostaną podświetlone.

2 Wybierz grubość ściany pierwszego kołnierza.

Pojawi się monit:

Obiekty / Podobiekty w zestawie: 1

Wybierz płaskie powierzchnie grubości dla dwóch wywinięć:

3 Wybierz grubość ściany drugiego kołnierza.

Powierzchnie o wybranej grubości są połączone.

Uwaga: Po połączeniu 2 kołnierzy można przekształcić element łączący w zagięcie.

33.12 Praca z Zagięciami i Złączeniami

Dwa sąsiednie kołnierze części arkusza blachy są połączone gięciem lub złączem. W odróżnieniu od wielu innych mechanicznych systemów CAD, zagięcia i połączenia są oddzielnymi funkcjami w BricsCAD. Zagięcie można przełączyć na skrzyżowanie i odwrotnie, co pozwala łatwo naprawić lub zoptymalizować rozłożoną reprezentację części arkusza blachy.

33.12.1 Zamiana twardych krawędzi na gięcia lub złącza

Jeżeli sąsiednie kołnierze części arkusza blachy nie są połączone gięciem lub złączem, części nie można rozłożyć ani wyeksportować do systemu CAM. Dlatego twarde krawędzie należy przekształcić w gięcia lub złącza.

Zamiana twardych krawędzi na zgięcia

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Najedź kursorem na twardą krawędź i kliknij narzędzie **Utwórz zagięcie** ( ) w menu **Quad** .
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz skrzyżowanie** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy** .
- Wybierz **Utwórz zagięcia** w menu **Arkusz Metalowy**.
- Wpisz *ABGIĘCIE* w wierszu polecenia.

  Pojawi się monit:

  Wybierz twarde krawędzie, połączenia, kołnierze lub bryły 3D lub [Cały model/opcje wyboru (?)] <Cały<Entire model> model>:

2 Wybrać ścianę kołnierza lub twardą krawędź.

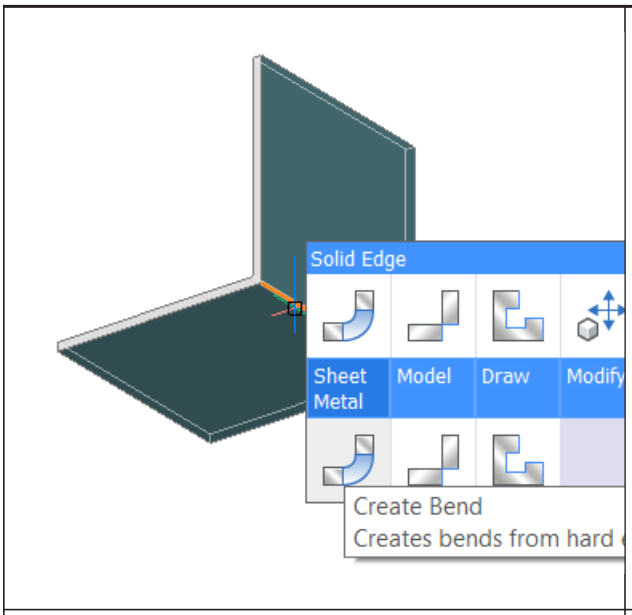
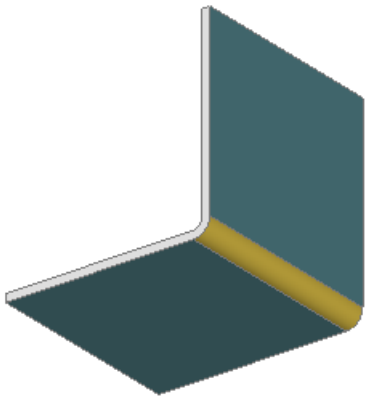
Pojawi się monit:

Elementy w zestawie: 1

Wybrać powierzchnie kołnierza lub twarde krawędzie:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz więcej powierzchni lub twardych krawędzi.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij **Wprowadź**, aby utworzyć zagięcia lub połączenia na wybranych elementach.

	
Wybrano twardą krawędź	Powstaje gięcie

Konwersja twardych krawędzi na złącza

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Najedź kursorem na twardą krawędź i kliknij narzędzie **Utwórz skrzyżowania** ( ) w menu **Quad** .
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz skrzyżowanie** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy** .
- Wybierz opcję **Utwórz połączeń** w menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz ABZŁĄCZE w wierszu polecenia.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz twarde krawędzie, zagięcia, kołnierze lub bryły 3D [Cały model/opcje wyboru (?)] <Cały<Entire model> model>:

2 Wybrać ścianę kołnierza lub twardą krawędź.

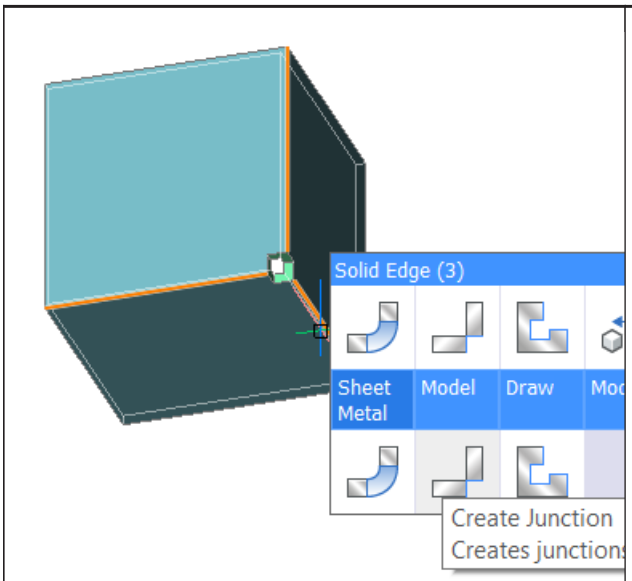
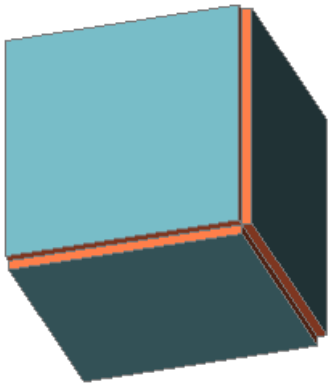
Pojawi się monit:

Elementy w zestawie: 1

Wybrać powierzchnie kołnierza lub twarde krawędzie:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

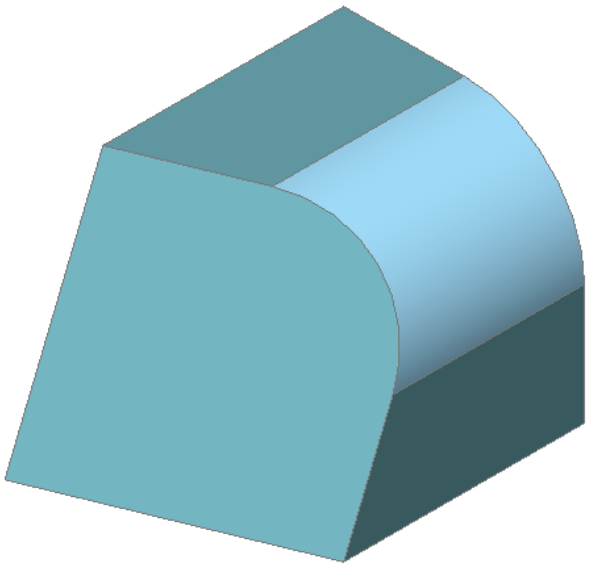
- Wybierz więcej powierzchni lub twardych krawędzi.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij **Wprowadź**, aby utworzyć zagięcia lub połączenia na wybranych elementach.

	
Wybrane twarde krawędzie. Zauważ, że najpierw należy utworzyć wycięcie narożne.	Utworzono złącza. Zwróć uwagę, że niepotrzebne cięcia materiału zostały usunięte ze względu na funkcji **Smart Features**.

33.12.2 Tworzenie zakrzywionych złącz

Przyjrzyjmy się bardziej złożonemu scenariuszowi, w którym złącze musi zostać przecięte na nieliniowej krawędzi. Aby część była rozkładana, musimy:

- Utworzyć wycięcie pod gięciem dla jednej z liniowych twardych krawędzi.
- Wyciąć złącza dla pozostałych liniowych i zakrzywionych twardych krawędzi.
- Utwórz zagięcie na pozostałej twardej krawędzi.

1 Tworzenie podcięć zgięć.

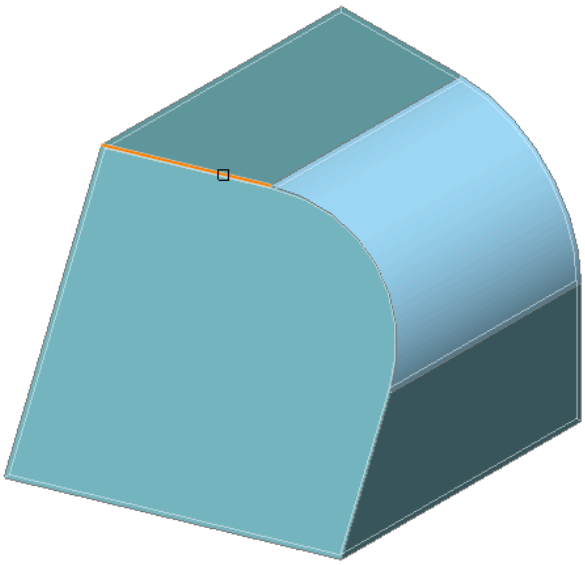
Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz podcięcia** ( ) na karcie wstążki **Arkusz blachy** .
- Wybierz **Utwórz zagięcia** w menu **Arkusz metalowy**.
- Wpisz ABWYCIĘCIE w wierszu polecenia.

  Pojawi się monit:

  Wybierz twardą krawędź lub ścianę zgięcia, ścianę kołnierza, bryłę 3D [Cały model/opcje wyboru (?)] <Cały<Entire model> model>:

2 Wybierz twardą krawędź.

Pojawi się monit:

Podaj kolejną twardą krawędź lub powierzchnię gięcia dla wycięcia narożnego

3 Naciśnij **Enter** lub kliknij prawym przyciskiem myszy.

Pojawi się monit:

Podaj rozmiar wycięcia przez stosunek promienia gięcia lub [wymuś wycięcie gięć/Auto] <Auto>:

4 Naciśnij **Enter** lub kliknij prawym przyciskiem myszy.

Dla krawędzi tworzone są 2 podcięcia na zgięcie:

2 podcięcia zgięć są tworzone, ponieważ twarda krawędź z wierzchołkiem **wolnym** od wymaga podcięcia, aby utworzyć prostopadłą ścianę grubości.

Podcięcie zagięcia po stronie przylegającej do zgięcia wyciągniętego jest tworzone, ponieważ ta cecha różni się od zwykłego zagięcia: utworzenie podcięcia narożnika byłoby zbyt duże.

5 Utwórz 2 skrzyżowania.

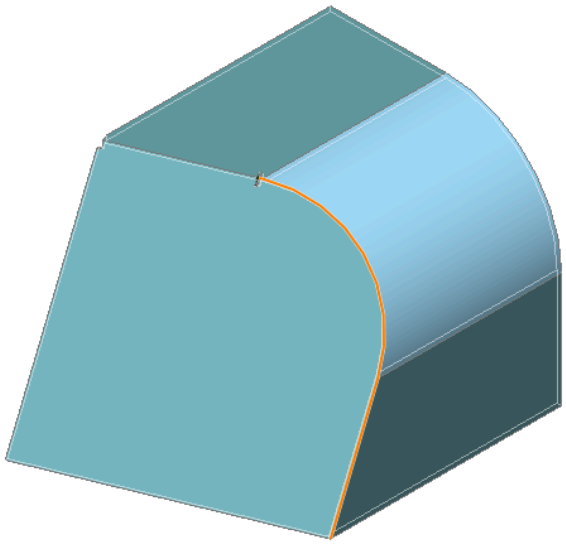
Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz skrzyżowanie** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Metalowy**;
- Wybierz opcję **Utwórz połączeń** w menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz ABZŁĄCZE w wierszu polecenia.

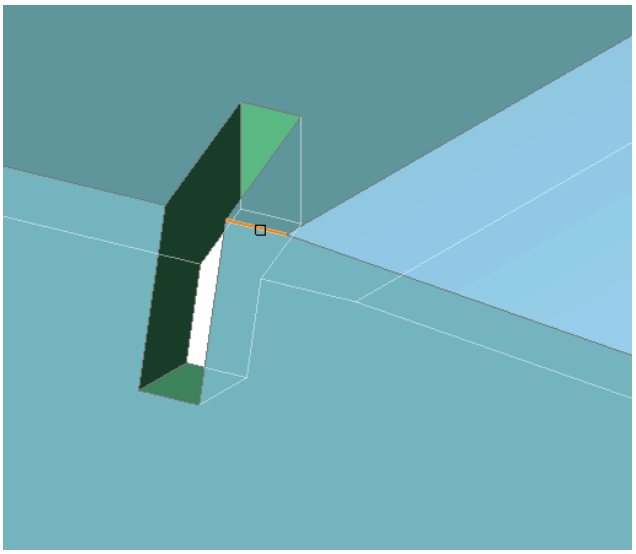
  Pojawi się monit:

  Wybierz twarde krawędzie, zgięcia, kołnierze lub bryły 3D [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

6 Wybierz następujące 3 twarde krawędzie:

Rozważ małą twardą krawędź:

Cięcie zostanie utworzone. Części odpowiadające krawędzi liniowej uzyskują cechy regularnego złącza.

7 Utwórz zagięcie na twardej krawędzi. Ponieważ jest to jedyna twarda krawędź pozostała w modelu, zastosuj to polecenie do całego modelu.

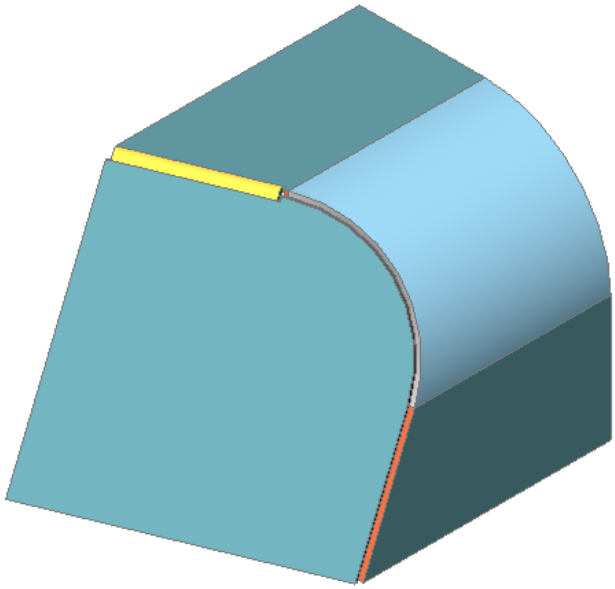
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz skrzyżowanie** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy** .
- Wybierz **Utwórz zagięcia** w menu **Arkusz Metalowy**.
- Wpisz ABGIĘCIE w wierszu polecenia.

  Pojawi się monit:

  Wybierz twarde krawędzie, połączenia, kołnierze lub bryły 3D lub [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

8 Naciśnij **Enter**.

Zagięcie zostanie utworzone.

9 Rozłóż część.

- Kliknij przyciski narzędzia **Rozwiń bryłę** ( ) na karcie wstążki **Arkusz blachy** .
- Wybierz **Rozwiń** bryły w menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz ABROZWIŃ w wierszu polecenia.

  Pojawi się monit:

  Wybierz kołnierz lub wyciągniętą ścianę zgięcia, aby rozpocząć rozwijanie [Zespolone]:

10 Wybrać jakąś ścianę kołnierza.

Pojawi się monit:

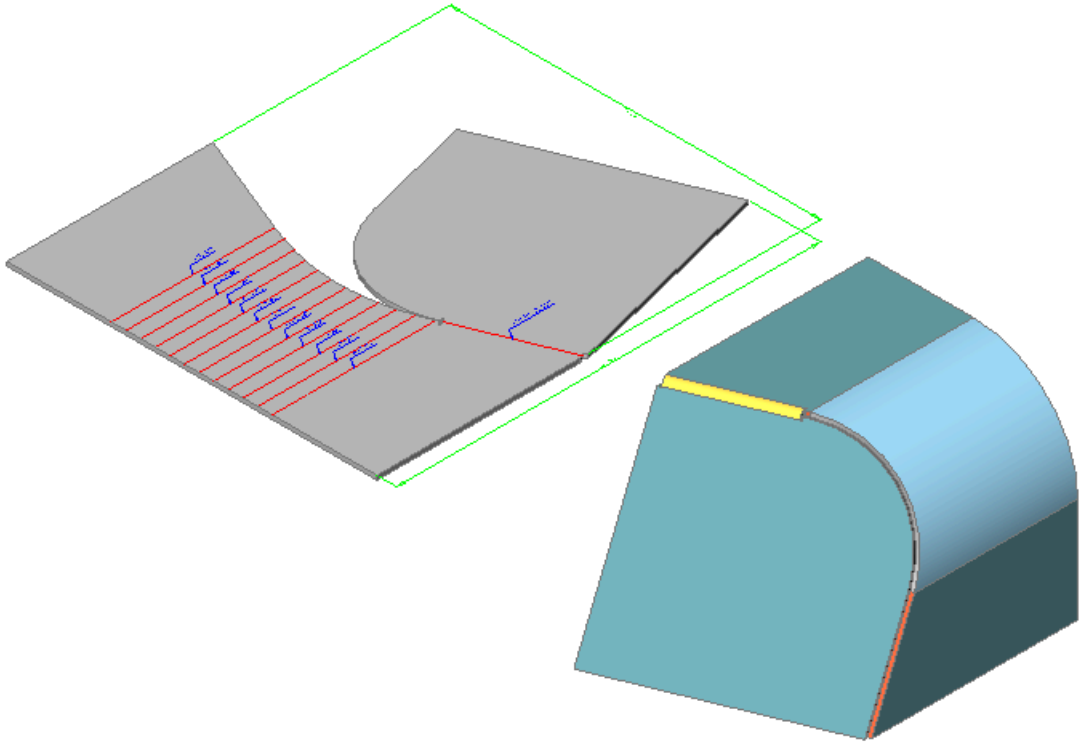
Wybierz pozycję rozłożonego korpusu

11 Umieść rozłożoną część.

Pojawi się monit:

Zatwierdź rozwinięty obiekt i wybierz opcję [zapisz geometrię 2D/zapisz geometrię 3D/Optymalizuj opisy zgięcia/Zachowaj] <Keep>:

12 Naciśnij **Enter** , aby zachować wynik.

33.12.3 Aby podzielić ścianę grubości

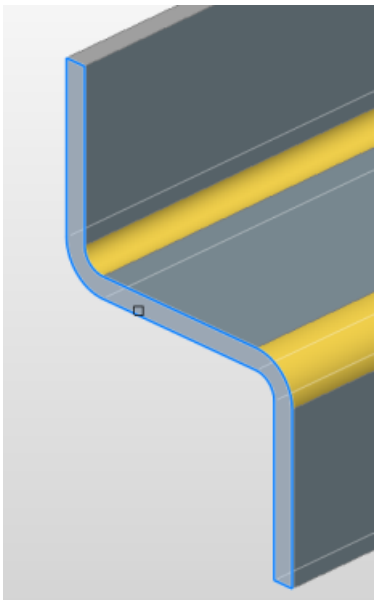
Aby wydłużyć kołnierz, który ma tę samą grubość ścianki, co inne kołnierze, ściana grubości musi zostać podzielona.

1 Uruchom polecenie ABODCISK ( ).

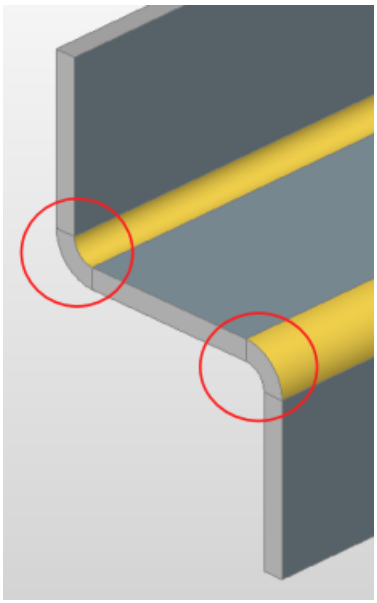
Monituje: Wybierz ścianę grubości:

2 Wybierz ścianę wspólnej grubości.

3

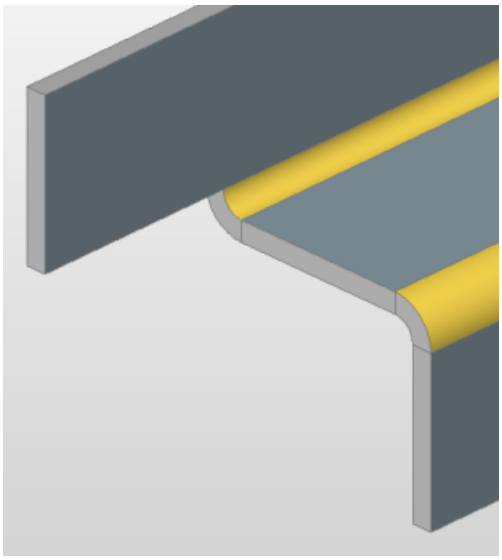

4 Kliknij prawym przyciskiem myszy lub naciśnij **Enter** , aby podzielić powierzchnię.

5 Kołnierze można teraz przedłużyć oddzielnie:

6

7 Wykonaj polecenie MBUPROŚĆ, aby usunąć niepotrzebne podziały, ujednolicając w ten sposób współpłaszczyznowe ściany grubości.

33.12.4 Zmiana Promienia Gięcia

Aby zmienić całkowity promień gięcia:

1 Wybierz węzeł główny w **Przeglądarki Mechanical**.

2 Znajdź grupę **Promień zgięcia** w dolnej części **Przeglądarka Mechanical**.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Ustaw polu **Typ Wartość bezwzględną**, a następnie wpisz wartość promienia w polu **Wartość** .

  Pole **Promienia zgięcia** zmienia się odpowiednio.
- Ustaw **Typ** na **Współczynnik grubości**, a następnie wpisz wartość w polu **Współczynnika**.

  Pole **Promień zgięcia** jest obliczane jako iloczyn **Grubości** i **Współczynnika grubości**.

Aby zmienić promień gięcia dla konkretnego gięcia:

1 Wybierz węzeł zgięcia w **Przeglądarka Mechanical**. Wybrane zgięcie zostanie podświetlone w modelu. **Właściwości zgięcia** wyświetlane w dolnej części **Przeglądarki Mechanical**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Ustaw **Typ** na **Użyj wartości globalnej**.

  Bieżący globalny promień gięcia jest zastosowany do wybranego gięcia.
- Ustaw **Typ** na **Wartość bezwzględna**, a następnie wpisz wartość promienia w polu **Wartość**.

  Pole **Promienia** zmienia się odpowiednio.
- Ustaw **Typ** na **Współczynnik grubości** i wpisz wartość w polu **Współczynnik**.

  Pole **Promień zgięcia** jest obliczane jako iloczyn **Grubości** i **Współczynnika grubości**.

33.12.5 Zmiana Szczeliny Złącza

Aby zmienić ogólną szczelinę złącza:

1 Wybierz węzeł główny w **Przeglądarki Mechanical**.

2 Zlokalizuj grupę **Szczelina** między złączami w dolnej części **Przeglądarki Mechanical**.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Ustaw polu **Typ Wartość bezwzględną**, a następnie wpisz wartość promienia w polu **Wartość** .

  Pole **Szczelina złącza** odpowiednio się zmieni.

- Ustaw **Typ** na **Współczynnik grubości**, a następnie wpisz wartość w polu **Współczynnika**.

  Pole **Szczelina między złączami** jest obliczane jako iloczyn **Grubości** i **Współczynnika grubości**.

Aby zmienić szczelinę złącza dla konkretnego gięcia:

1 Wybierz węzeł zgięcia w **Przeglądarka Mechanical**. Wybrane zgięcie zostanie podświetlone w modelu. **Właściwości zgięcia** wyświetlane w dolnej części **Przeglądarki Mechanical**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Ustaw **Typ** na **Użyj wartości globalnej**.

  Bieżąca globalna przerwa między złączami jest stosowana do wybranego skrzyżowania.

- Ustaw **Type** na **Wartość bezwzględna**, a następnie wpisz wartość odstępu w polu **Value** .

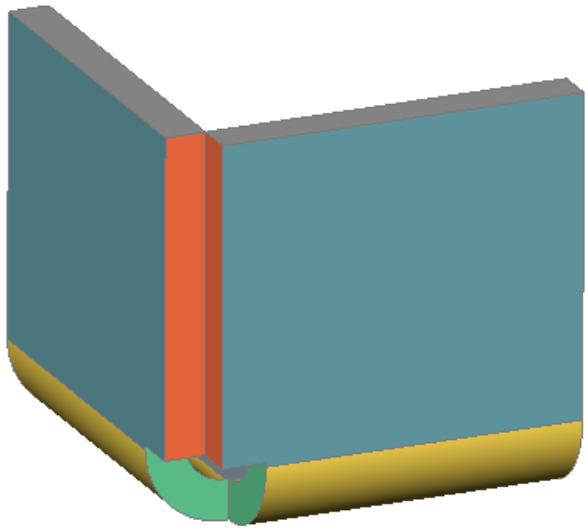
  Pole **Szczelina złącza** odpowiednio się zmieni.

- Ustaw **Typ** na **Współczynnik grubości** i wpisz wartość w polu **Współczynnik**.

  Pole **Szczelina między złączami** jest obliczane jako iloczyn **Grubości** i **Współczynnika grubości**.

33.12.6 Zmiana Typu Złącza

Domyślnie BricsCAD tworzy skrzyżowania symetryczne, jak pokazano na poniższym obrazku:

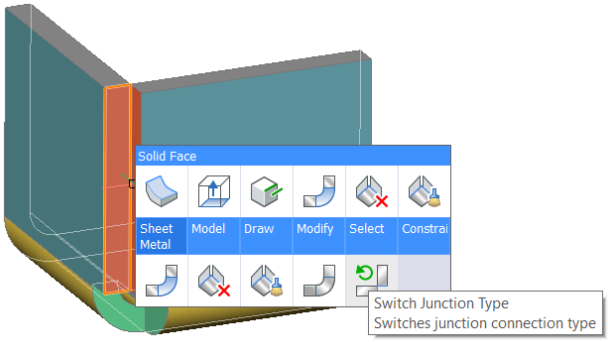

Polecenie ABPRZEŁĄCZZŁĄCZE umożliwia zmianę elementu połączenia symetrycznego na element z nakładającymi się powierzchniami.

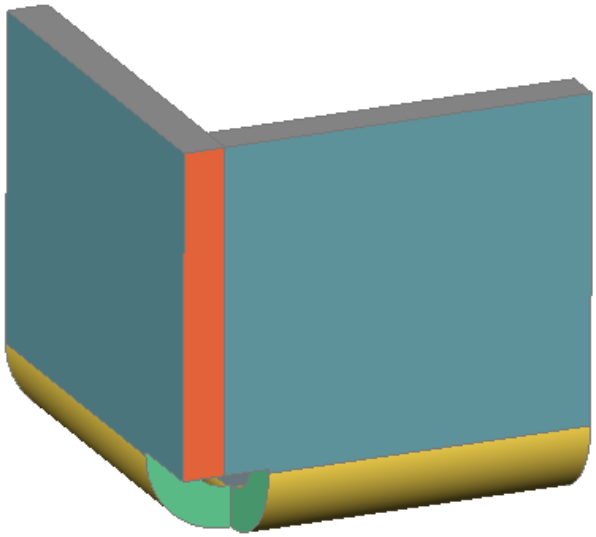
Aby zmienić typ skrzyżowania za pomocą menu Quad:

1 Ustaw kursor nad jedną ze ścian grubości tego złącza.

2 Wybierz **Typ skrzyżowania przełącznika** w grupie poleceń **Arkusz blachy** w menu **Quad** .

Wybrana ściana grubości jest wyrównana ze ścianą kołnierza.

Aby zmienić typ złącza w Przeglądarce Mechanical:

Metoda 1:

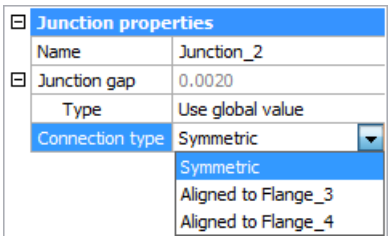
1 Wybierz odpowiednie skrzyżowanie w drzewie.

Właściwości złącza są wyświetlane w dolnej części **Przeglądarki Mechanical**.

2 Wybierz właściwość **Typ połączenia**.

3 Wybierz żądany typ skrzyżowania.

Dostępne opcje to: **Symetryczny**, **Wyrównany do Flange_X** lub **Wyrównany do Flange_Y**.

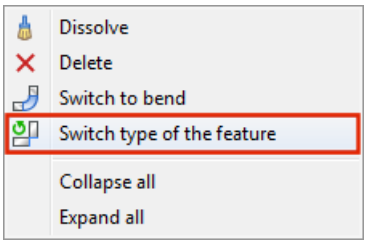

Skrzyżowanie zostanie odpowiednio zaktualizowane.

Metoda 2:

1 Wybierz odpowiednie skrzyżowanie w drzewie.

Zostanie wyświetlone menu kontekstowe:

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Przełącz typ funkcji** z menu kontekstowego.

Uwaga: Zarówno złącza symetryczne, jak i wyrównane zachowują tę samą wartość odstępu między połączonymi kołnierzami.

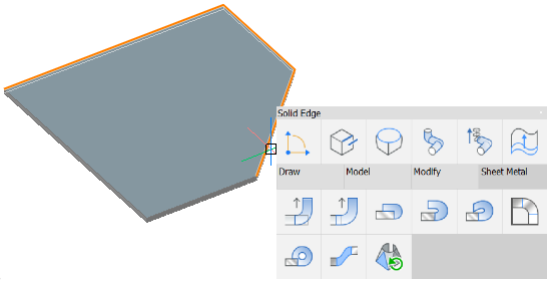
33.13 Praca z Hems

Cecha podwinięcia jest tworzona, gdy krawędź kołnierza z blachy jest zagięta na siebie. *SMHEMCREATE* upraszcza tworzenie obszyć blachowych. W BricsCAD obszycia mają swój własny zestaw właściwości w zależności od typu, typu "kołnierza" i "zgięcia" geometrii. Elementy podwinięcia są rozpoznawane za pomocą polecenia *ABKONWERTUJ* i mają specjalny symbol po rozwinięciu za pomocą *polecenia ABROZWIŃ*.

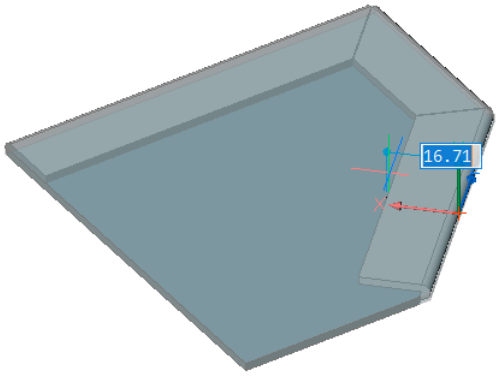
33.13.1 Utwórz rąbek

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz kilka krawędzi liniowych na kołnierzu.
- Najedź kursorem na liniową krawędź kołnierza.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Wybierz **narzędzie Utwórz** zamkniętego podwinięcia ( ) w menu **Quad**.
- Kliknij przyciski narzędzia **Utwórz** z zamkniętym podwinięciem ( ) na karcie wstążki **Konstrukcji metalowej**.
- Wybierz **Utwórz** Zamknięte podwinięcie w menu **Konstrukcji blachowej**.

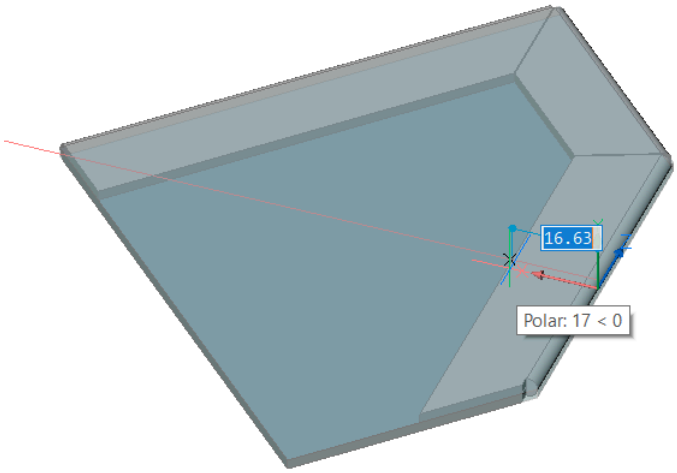

- Wpisz *SMHEMCREATE* w wierszu polecenia.

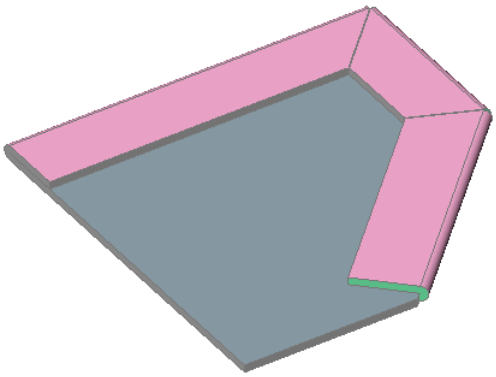
3 Najedź kursorem, aby dostosować długość rąbka:

4 Użyj widżetu **Ctrl** lub opcji **Przełącz zwężanie** , aby odwrócić dopasowanie obszycia do

krawędzi:

5 Po zakończeniu naciśnij **Enter**:

Tworzone są podwinięcia i elementy pomocnicze (reliefy i ścięcia).

33.13.2 Modyfikuj parametry podwinięcia

Aby zmodyfikować parametry podwijania, wybierz operację i użyj **Przeglądarki Mechanical**. Dostępne są różne parametry, w zależności od rodzaju obszycia.

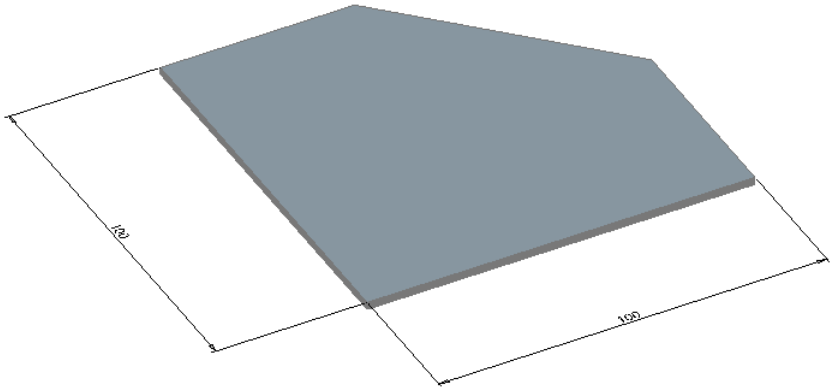
Rodzaj obszycia	Dostępne parametry
Zamknięty	Promień Długość
Otwórz	Promień Długość
ZagiętyBrzeg	Promień - zmień kąt rąbka Długość - zmień długość dołu
Okrągłe	Promień - zmień "płaską" część rąbka

W przypadku jakiejkolwiek zmiany parametrycznej, typ podwinięcia zostaje zachowany, a geometria zostaje przesunięta do wewnątrz, aby zachować wymiary zewnętrzne.

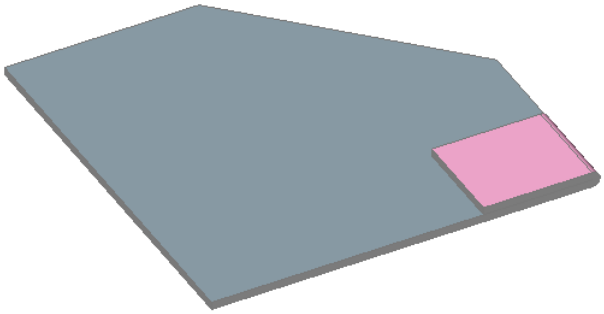
33.13.3 Usuń Hem He

Kiedy funkcja podwinięcia jest wymazana, BricsCAD inteligentnie przywraca wymiary i reliefy geometrii.

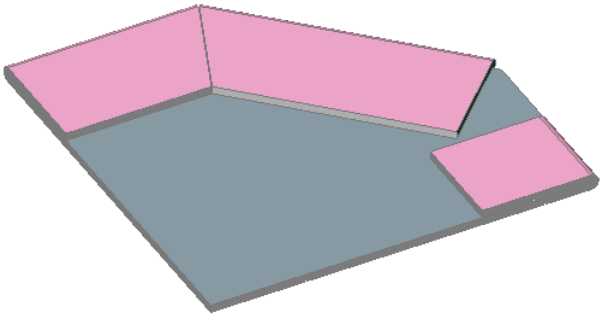
Część kołnierzowa poniżej ma wymiary zewnętrzne równe 100.

1 Użyj opcji Szerokość polecenia *SMHEMCREATE* , aby utworzyć częściowe obszycie na pojedynczej

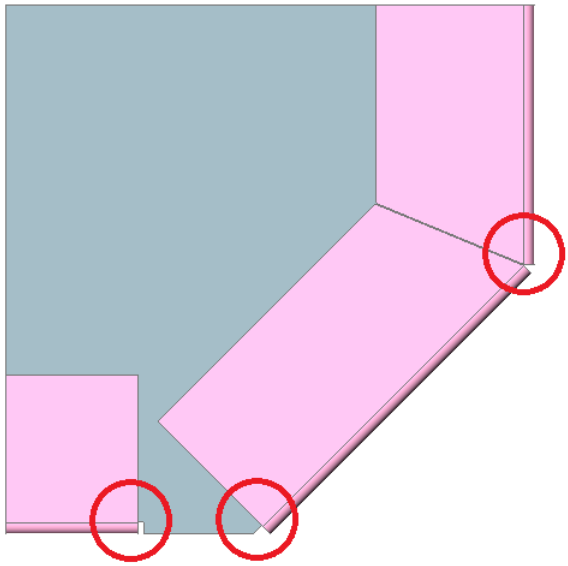

krawędzi:

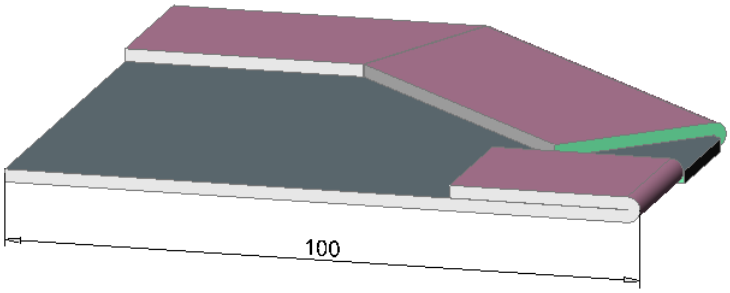

2 Utwórz obszycia na 2 innych krawędziach:

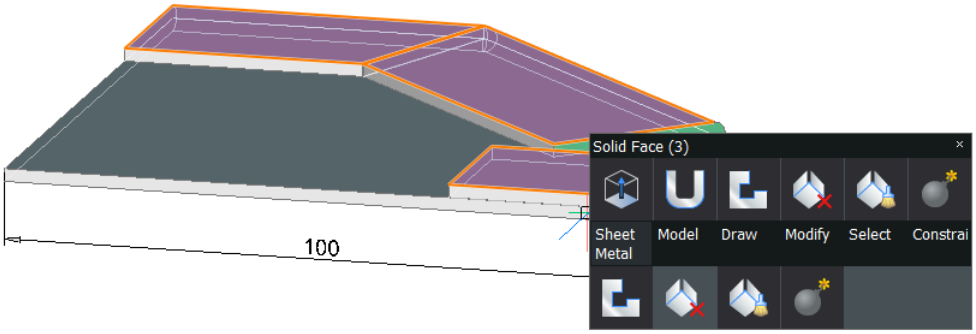
Operacje te prowadzą do pojawienia się złożonej geometrii wycięcia:

Uwaga: Wymiary zewnętrzne artykułu są zachowywane.

3 3. Wybierz funkcje obszycia i usuń

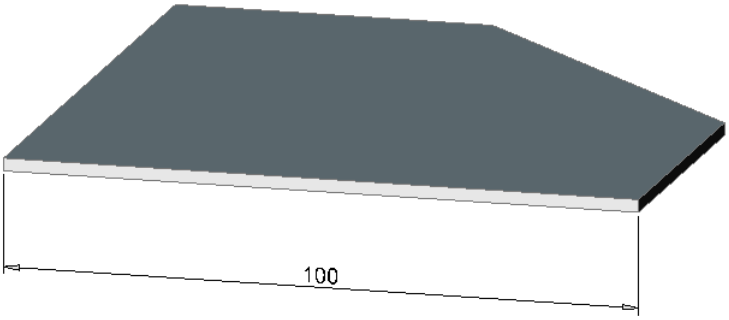

je.

Na elemencie podcięcia narożnika i odciśniętej krawędzi pozostają pewne niedoskonałości:

4 Usuń element podcięcia narożnika i użyj *MBUPROŚĆ*, aby uzyskać oryginalną część o oryginalnych

wymiarach.

33.13.4 Powiązane polecenia

Polecenie *OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ* powoduje wyświetlenie Przeglądarki Mechanical.

Polecenie *ABUSUŃ* przywraca twardą krawędź między 2 kołnierzami w celu usunięcia zagięcia lub połączenia - usuwa kołnierz i wszystkie przyległe zagięcia. Sąsiednie kołnierze są wydłużane do konfiguracji połączenia, przy czym kołnierz jest usuwany. Przywraca geometrię usuniętą przez ścięcie.

Polecenie *SMHEMCREATE* tworzy jedno lub więcej podwinięć części arkusza blachy poprzez pociągnięcie jednej lub więcej krawędzi istniejącego kołnierza.

33.14 Praca z Zakładkami

Funkcje zakładek służą do tworzenia łatwych i solidnych połączeń między częściami arkusza blachy.

Elementy zakładki są tworzone ze złączy.

33.14.1 Tworzenie Pojedynczej Zakładki

Pojedyncza zakładka jest domyślnie tworzona za pomocą polecenia SMTABCREATE. Ta funkcja ma tylko jedno gniazdo.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Najedź kursorem na powierzchnię złącza i kliknij narzędzie **Utwórz Pojedynczą Zakładkę** ( ) w menu **Quad**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Pojedynczą Zakładkę** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Utwórz Pojedynczą Zakładkę** z menu **Arkusz Blachy**.

- Wpisz SMTABCREATE w wierszu poleceń.

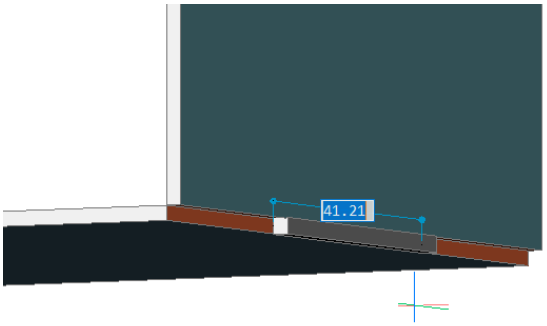
  Pojawi się monit: Wybierz skrzyżowanie, aby utworzyć pojedynczą zakładkę lub [Szyk]:

2 Wybierz powierzchnię połączenia.

  Pojawi się monit: Wprowadź długość zakładki lub [Punkt centralny]:

3 Umożliwia zdefiniowanie długości zakładki.

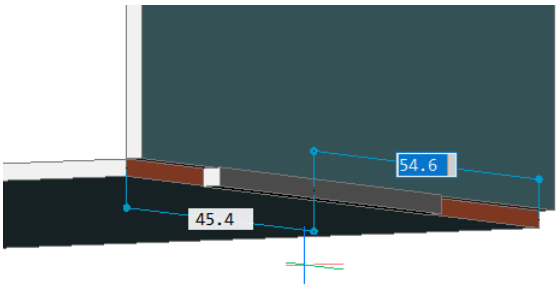
  Zakładka umieszczona jest symetrycznie względem punktu centralnego. Wpisz wartości w polach wprowadzania długości dynamicznej, aby zdefiniować długość karty.

4 Wybierz opcję **Punkt centralny**, aby ustawić zakładkę.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz punkt centralny lub [Długość]:

  2 Wymiary dynamiczne sterowane tabulatorem służą do tworzenia tabulatora względem skrzyżowania:

5 Wybierz opcję **Długość**, aby określić długość, lub naciśnij klawisz **Enter**, aby zakończyć polecenie.

33.14.2 Tworzenie Szyku Zakładek

Funkcja szyku zakładek ma kilka slotów, w przeciwieństwie do pojedynczych zakładek.

1 Aby utworzyć szyk zakładek , wykonaj jedną z następujących czynności:

- Najedź kursorem na powierzchnię złącza i kliknij narzędzie **Utwórz Szyk Zakładek** () w menu **Quad**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Szyk Zakładek** () na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.

- Wybierz **Utwórz Szyk Zakładek** z menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz SMTABCREATE w wierszu poleceń.

  Pojawi się monit: Wybierz skrzyżowanie, aby utworzyć pojedynczą zakładkę lub [Szyk]:

2 Wybierz opcję **Szyk**.

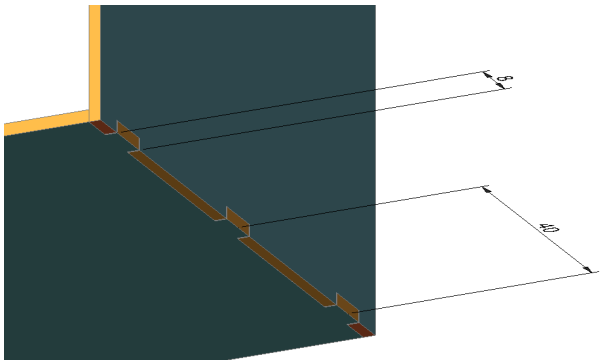
Zostanie wyświetlony monit: Wybierz skrzyżowanie lub zakrzywioną twardą krawędź, aby utworzyć kartę szyku lub [Pojedyncza zakładka/opcje wyboru (?)]:

3 Wybierz powierzchnię połączenia.

Pojawi się monit: Zaakceptuj konfigurację karty lub [Odwróć/Numer gniazda/Odległość/Długość/Promień zaokrąglenia/Odległość kanału/Akceptuj] <Accept>:

4 Za pomocą opcji można modyfikować wygląd karty szyku (patrz przykład poniżej).

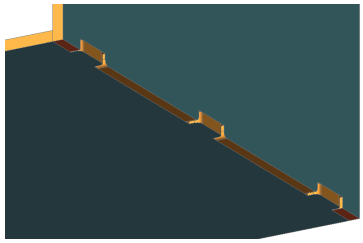
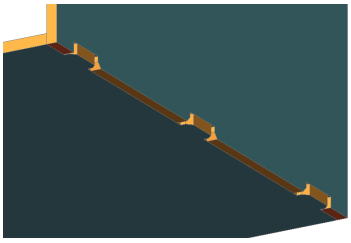
- **Numer Gniazda = 3** - zauważ, że obraz nie jest symetryczny. Jeśli klikniesz opcję **Odwróć**, po drugiej stronie złącza pojawią się 3 gniazda.
- **Długość = 8** - długość gniazda.
- **Odległość = 40** - wymiar między środkami gniazd.

5 Zmień **Promień zaokrąglenia** i **Odległość fazowania**, aby zdefiniować zaokrąglenia i fazowania krawędzi.

Wskazówka: Jeśli przez pomyłkę ustawisz zaokrąglenia lub fazowania, użyj wartości zerowych, aby je wyłączyć.

6 Po ustawieniu wszystkich opcji wybierz **Akceptuj** lub naciśnij **Enter**, aby utworzyć zakładkę i zakończyć polecenie.

Zaokrąglenia	Fazowania
	

33.14.3 Tworzenie Zakrzywionego Szyku Zakładek

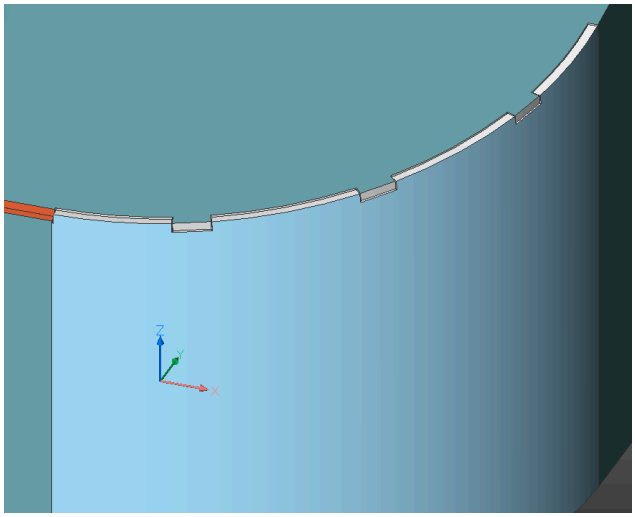
Ten przypadek jest podobny do tworzenia prostego Szyku Zakładek, ale zakładki są umieszczane wzdłuż zakrzywionej ścieżki.

1 Aby utworzyć zakrzywiony szyk zakładek, wykonaj jedną z następujących czynności:

- Najedź kursorem na zakrzywioną twardą krawędź i kliknij narzędzie **Utwórz Szyk Zakładek** ( ) w menu **Quad**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Szyk Zakładek** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Utwórz Szyk Zakładek** z menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz SMTABCREATE w wierszu poleceń.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz skrzyżowanie lub zakrzywioną twardą krawędź, aby utworzyć kartę szyku lub [Pojedyncza zakładka/opcje wyboru (?)]:

2 Wybierz zakrzywioną twardą krawędź.

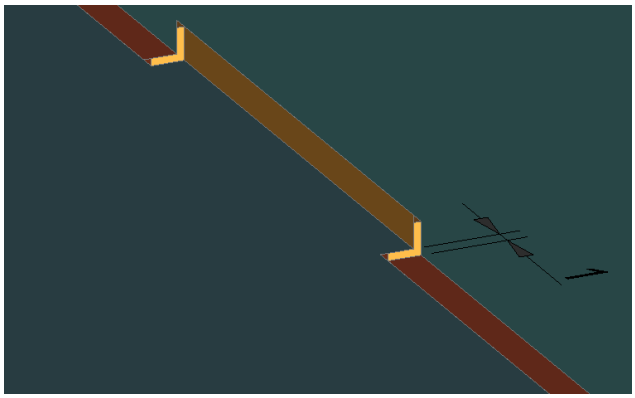

33.14.4 Modyfikowanie Zakładek

Pojedyncze zakładki i szyki zakładek mają różne edytowalne właściwości, które są dostępne w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Kliknij nazwę elementu zakładki żeby edytować.

Pojedyncza zakładka zawiera parametry **Długość**, **Prześwit**, **Promień zaokrąglenia** i **Odległość fazowania**. **Prześwit** zakładki definiuje odstęp między zakładką a powierzchniami gniazda.

Karta szyku zawiera parametry **Numer gniazda**, **Odległość**, **Długość**, **Prześwit** , **Promień zaokrąglenia** i **Odległość fazowania**.

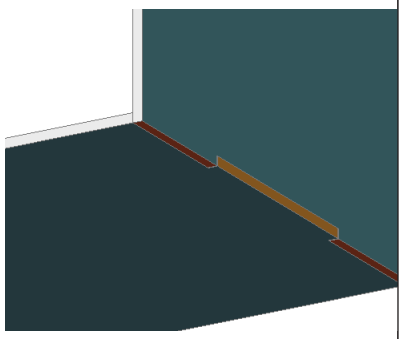
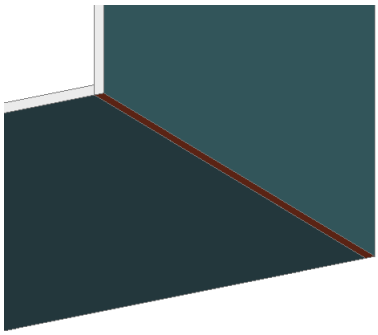
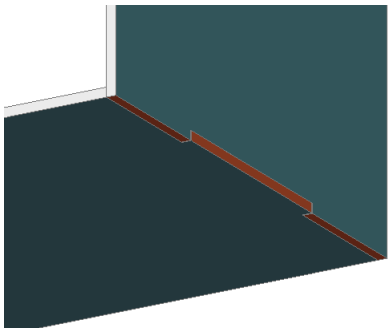
Uwaga: Nie można modyfikować Zakrzywionych Szyków Zakładek.

33.14.5 Usuwanie Zakładek

Polecenie ABUSUŃ służy do usuwania zakładek (nie dotyczy zakrzywionych). W miejsce zakładek tworzony jest element łączący.

33.14.6 Rozbijane Zakładki

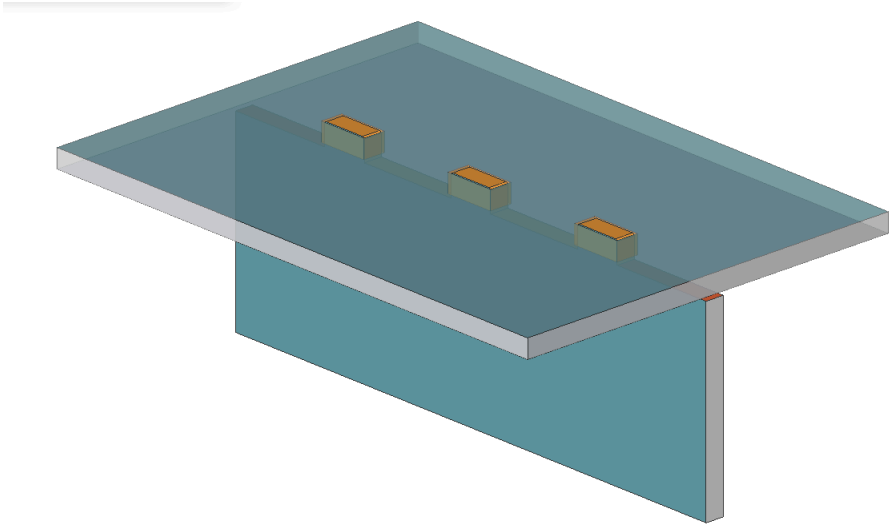
Polecenie ABROZBIJ służy do rozbicia węzła z zakładkami na zestaw funkcji zakładek. Geometria zakładki pozostaje taka sama, a jej powierzchnie są rozmieszczone pomiędzy kilkoma łączeniami.

Oryginalna funkcja zakładki	Wynik usunięcia	Wynik rozbicia
		

33.15 Praca z T-Zakładkami i T-Złączami

33.15.1 Przegląd

Można użyć funkcji zakładki teowej, aby utworzyć połączenie z solidnym pozycjonowaniem między 2 półkami arkusza blachy. W przeciwieństwie do normalnych zakładek, T-Zakładki tworzą konfigurację podobną do T, gdy jeden kołnierz jest dołączony do drugiego.

Zakładki T mogą być tworzone za pomocą Złączy T przy użyciu polecenia SMTABCREATE. Złącza typu T są często używane jako etap pośredni do tworzenia złącz typu T.

33.15.2 Tworzenie T-Złącza

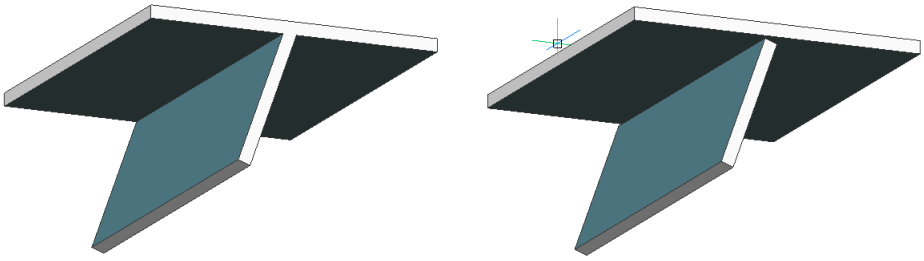
Trójnik można utworzyć na istniejących oddzielnych półkach w następujący sposób:

1 Wybierz ściany jednej grubości na kołnierzu.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
- Kliknij przycisk narzędzia **Połącz Wywinięcia** () na karcie wstążki **Arkusze blachy | Złącze**.
- Wybierz **Połącz Wywinięcia** w menu **Arkusz Blachy | Złącze.**
- Wpisz ABPOŁĄCZWYWINIĘCIE w wierszu poleceń.

3 Naciśnij **Enter**.

Alternatywnie można utworzyć element połączenia w kształcie litery T zamiast twardej krawędzi w kształcie litery T między 2 kołnierzami (ilustracja po lewej):

1 Najedź kursorem na twardą krawędź między kołnierzami i kliknij narzędzie **Utwórz Złącze** () w menu **Quad** lub wykonaj jedną z poniższych czynności:
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Złącze** () na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.
- Wybierz opcję **Utwórz Złącze** z menu **Arkusz blachy | Złącze**.

- Wpisz ABTWÓRZZŁĄCZE w wierszu poleceń.

2 Wybierz twardą krawędź.

33.15.3 Tworzenie pojedynczej T-Zakładki

Polecenie SMTABCREATE domyślnie tworzy pojedynczą zakładkę T. Ta funkcja ma tylko jedno gniazdo.

Aby utworzyć pojedynczą kartę teową:

1 Najedź kursorem na powierzchnię T-Złącza i kliknij narzędzie **Utwórz pojedynczą zakładkę** ( ) w menu **Quad** lub wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Pojedynczą Zakładkę** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Utwórz Pojedynczą Zakładkę** z **Arkusz blachy | Zakładka** menu
- Wpisz SMTABCREATE w wierszu poleceń.

2 Wybierz ścianę T-Złącza.

33.15.4 Tworzenie szyku T-Zakładki

W odróżnieniu od pojedynczych T-Zakładek, elementy szyku T-Zakładek mają wiele gniazd.

Aby utworzyć tablicę T-Zakładka:

1 Najedź kursorem na powierzchnię skrzyżowania T i kliknij narzędzie **Utwórz Szyk Zakładek** ( ) w menu **Quad** lub wykonaj jedną z poniższych czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Szyk Zakładek** ( ) na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Utwórz Szyk Zakładek** z **Arkusz blachy | Zakładka** menu.
- Wpisz SMTABCREATE w wierszu poleceń.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz złącze, aby utworzyć pojedynczą kartę lub [Szyk]: wybierz opcję **Szyk**.

2 Wybierz ścianę T-Złącza.

33.15.5 Modyfikowanie parametrów T-Złączy i T-Zakładek

Złącze T ma tylko parametr **Przerwa na złączu**.

Szyny T i pojedyncze szyny T mają następujące właściwości: **Odległość**, **Długość**, **Prześwit**, **Promień zaokrąglenia** i **Odległość fazowania**. Tablice T-Tabs posiadają również parametr **Numer gniazda**.

Wartość wszystkich parametrów można ustawić w panelu **Przeglądarka Mechaniczna**.

33.15.6 Usuwanie T-Złączy lub T-Zakładek

Kiedy element T-Zakładki zostanie usunięty, BricsCAD przywraca element T-złącza z odpowiednią geometrią. Wymazywanie T-Złącza dołącza kołnierze i tworzy między nimi twardą krawędź w kształcie litery T.

33.15.7 Powiązane polecenia

Polecenie OTWÓRZPRZEGMECHANICZNĄ wyświetla Przeglądarkę Mechaniczną.

Polecenie ABUSUŃ usuwa funkcję.

33.16 Praca ze skosami

33.16.1 Przegląd

Funkcje skosu reprezentują operację fazowania wykonaną na częściach Arkusza Blachy. Na poziomie BricsCAD V21 każda faza powinna znajdować się dokładnie na jednym wywinięciu. Nie ma żadnych konkretnych operacji tworzenia fazy, dlatego należy użyć polecenia MBFAZUJ na krawędzi kołnierza, a następnie użyć polecenia MBOBRÓĆ, aby dostosować kąt ukosu. Polecenie ABKONWERTUJ rozpoznaje fazowanie i jest przetwarzane przez polecenie ABROZWIŃ. Funkcje ukosowania są również obsługiwane przez polecenia ABUSUŃ i ABNAPRAW.

Ta procedura dotyczy dwóch scenariuszy:

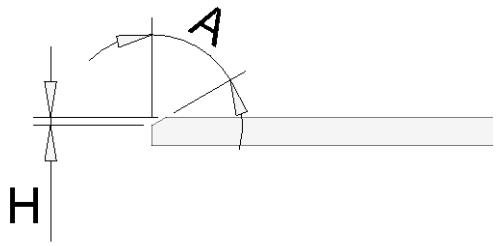
- Praca z importowaniem geometrii, w tym eksport wsadowy za pomocą ABEKSPORTZŁOŻENIA.
- Modyfikowanie części.

Rozróżniamy następujące typy skosów:

	Skos jednostronny
	Skos gruntu
	Skos K

	Skos X

W **Przeglądarce Mechanicznej** właściwości każdej fazy elementu ukosowania są dostępne osobno. Te właściwości to:

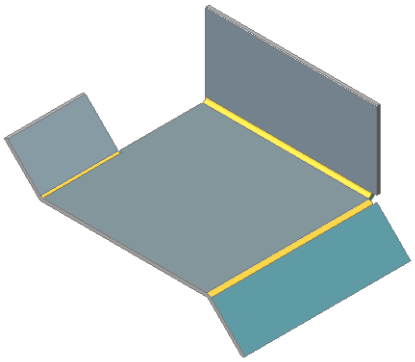
Głębokość (H): głębokość operacji fazowania, podobnie jak w przypadku polecenia MBFAZUJ.

Kąt (A): nachylenie sfazowanej powierzchni.

Uwaga: We właściwościach **Przeglądarki Mechanicznej** opcje Góra lub Dół nie są używane do opisywania elementów skosu.

33.16.2 Rozpoznawanie skosów

Zacznijmy od części arkusza blachy z geometrią skosu (sfazowane krawędzie kołnierza).

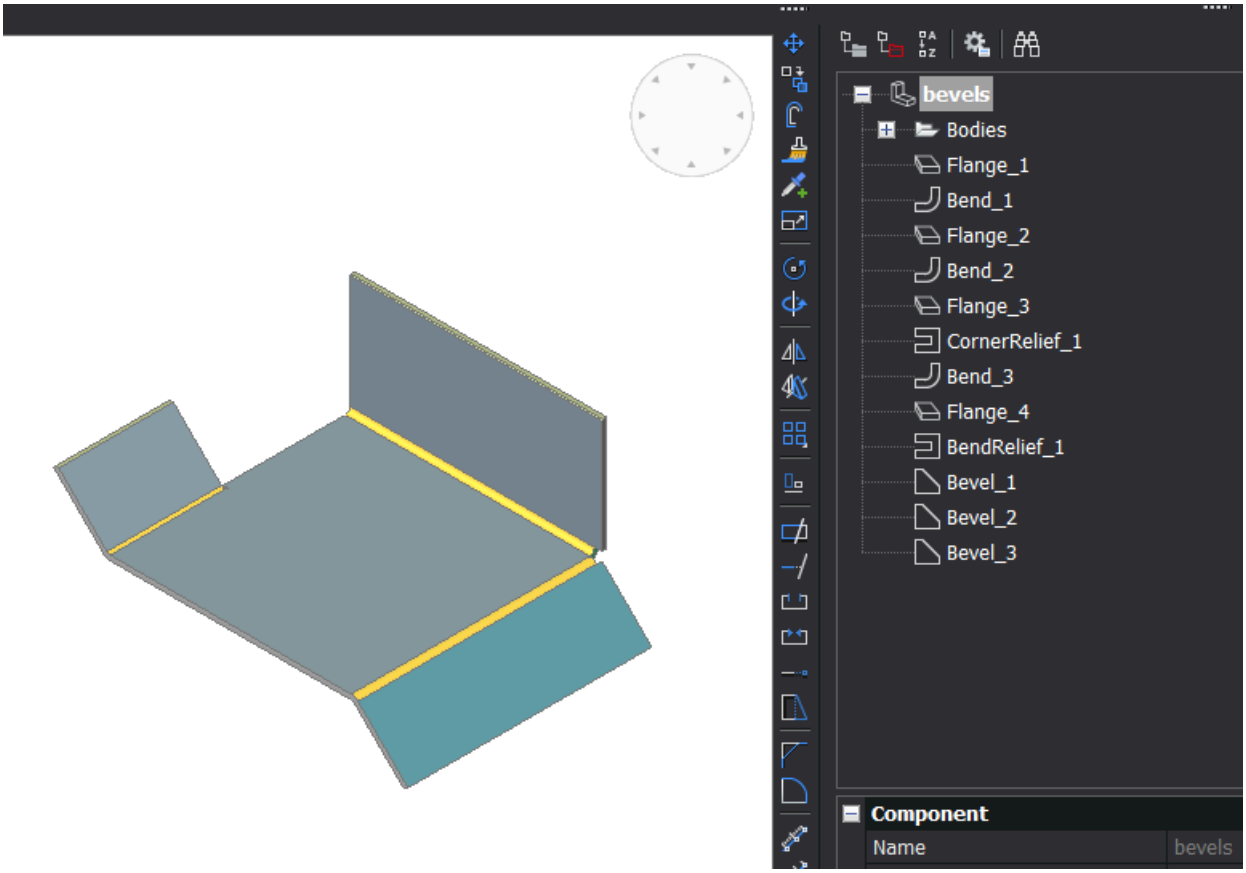

1 Kliknij przycisk narzędzia **Konwertuj na arkusz blachy** ( ) na panelu **Arkusz blachy /** Wstążka Utwórz.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz bryły 3D lub powierzchnie zalążkowe lub [Cały model/opcje wyboru (?)] <Cały model>:

2 Naciśnij klawisz **Enter**, aby przekonwertować bryłę 3D na część arkusza blachy.

Cechy skosu są rozpoznawane i wyświetlane w **Przeglądarce Mechanicznej** oraz na części:

33.16.3 Usuń i Napraw

Następująca runda nie zmienia ogólnych wymiarów części: Utwórz geometrię i element fazy za pomocą MBFAZUJ/ABKONWERTUJ, a następnie usuń fazę za pomocą ABUSUŃ i uruchom ponownie procedurę.

W przypadku użycia funkcji ABUSUŃ do usunięcia skosu objętość jest **zawsze dodawana** do części, ponieważ wymiary części nie mogą zostać zmniejszone.

Obsługa polecenia ABNAPRAW jest również ważna, ponieważ jest ono częścią obiegu pracy Import i przeróbka.

Uwaga: Uwaga: Jeśli zastosujesz polecenie ABNAPRAW do części z fazowaniami, ale bez elementów skosu, fazowania zostaną utracone, a wymiary zmienią się w zależności od wybranej strony części.

33.16.4 Rozwiń

Elementy skosu są rozwijane zgodnie z ustawieniem **Tryb rozwijania** w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Dostępne opcje to:

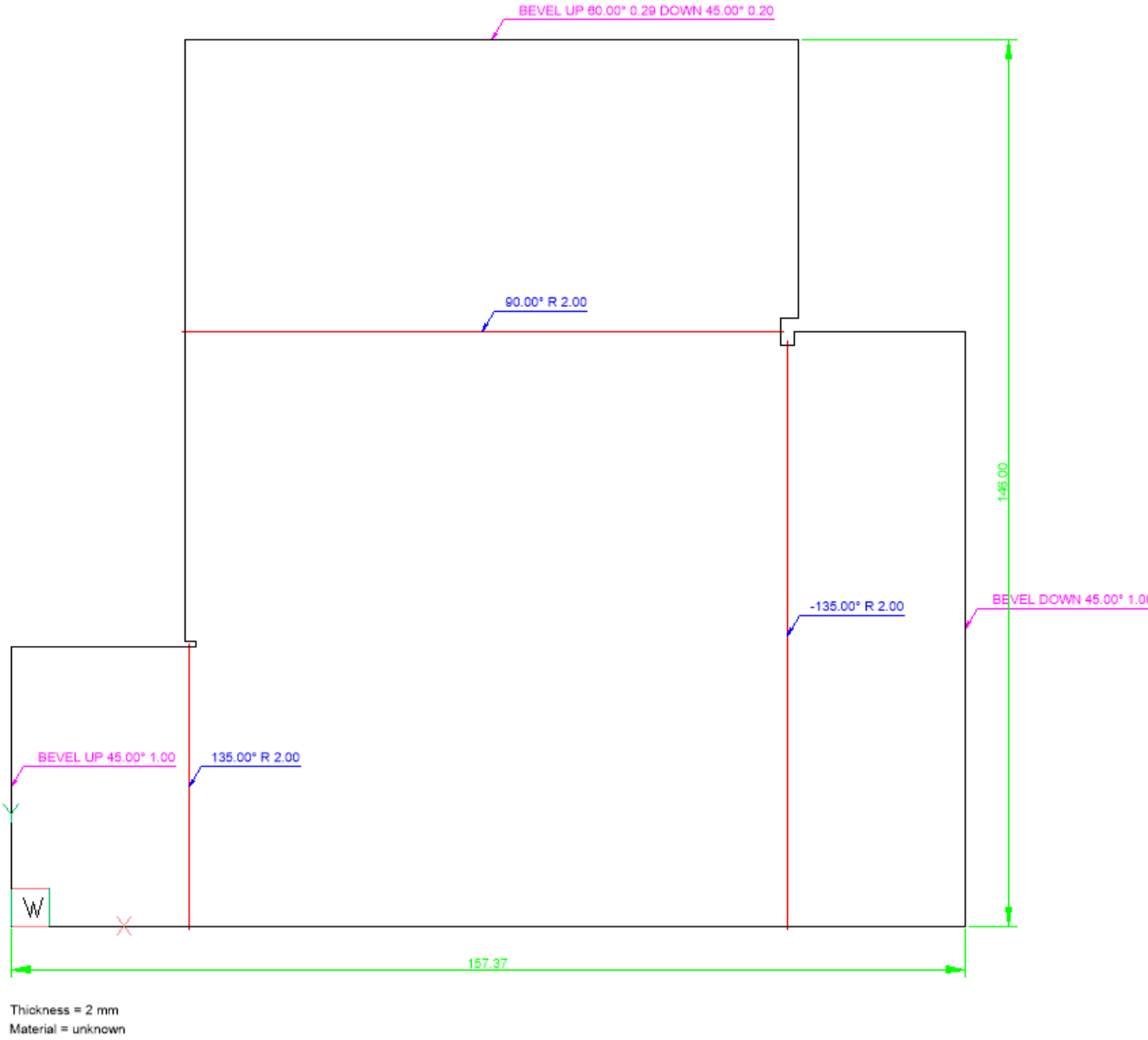
Zachowaj: Nie robi nic z geometrią skosu, co skutkuje bryłą 3D ze skosami. Te fazowane powierzchnie prawdopodobnie spowodują powstanie artefaktów w pliku 2D .DXF.

Usuń: Taki sam rezultat, jak zastosowanie ABUSUŃ do wszystkich elementów skosu: wszystkie wycięcia są wypełnione.

Opisz: Każda cecha skosu jest usuwana, a krawędź jest opisywana. Ten tryb jest zalecany.

To jest wynik dla przykładowej części:

- Każda krawędź skosu została opisana różowym tekstem na warstwie **Opisy Skosu**.
- GÓRA i DÓŁ odnoszą się do wybranej strony do rozłożenia. Po wybraniu przeciwnej strony wszystkie adnotacje UP stają się DOWN i na odwrót.
- Dla **Jednostronnych** i **Gruntowych** skosów wymagana jest tylko jedna operacja fazowania: zostaje utworzony pojedynczy opis GÓRA lub DÓŁ.
- W przypadku **Ukos X** i **K** wymagane są 2 operacje fazowania: Tworzone są adnotacje GÓRA i DÓŁ.

33.17 Tworzenie i Dzielenie Wyciągniętych Gięć

BricsCAD umożliwia tworzenie lub rozpoznawanie wypukłych części arkusza blachy o geometrii krzywoliniowej, które mogą być wytwarzane przy użyciu wielokrotnego gięcia.

33.17.1 Ogólna procedura tworzenia części arkusza blachy z wyciągniętym gięciem

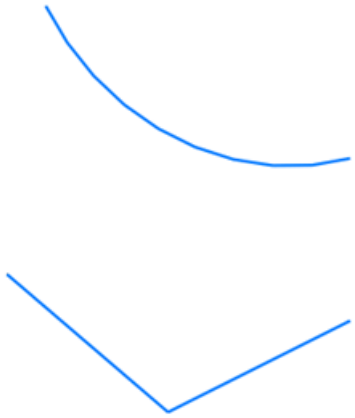
1 Uruchom polecenie ABWYCIĄGNIĘCIE.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz gięcie wyciągnięte** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz blachy**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz gięcie wyprostowane** ( ) na pasku wstążki **Arkusz blachy**.
- Wybierz polecenie **Stwórz Wyciągnięcie Arkusza Blachy** z menu **Arkusz Blachy**.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz dwa przekroje poprzeczne:

3 Wybierz 2 obiekty profilu

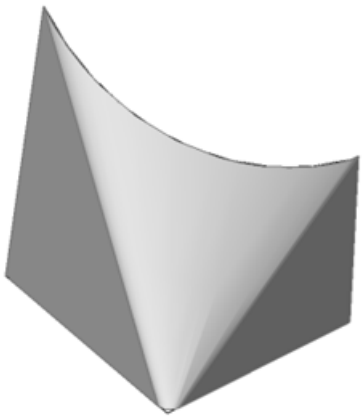

Pasek poleceń wyświetli: Ustaw Promień zaokrąglenia /Grubość/Pojedyncze zagięcie/<Wywinięcia z zagięciem>:

4 Naciśnij **Enter**, aby zaakceptować ustawienia domyślne.

Tworzony jest podgląd części arkusza blachy.

Pasek poleceń wyświetli: Ustaw Promień zaokrąglenia /Grubość/Pojedyncze zagięcie/Wywinięcia z zagięciem lub pogrub Wewnątrz/Obie strony/Na zewnątrz]:

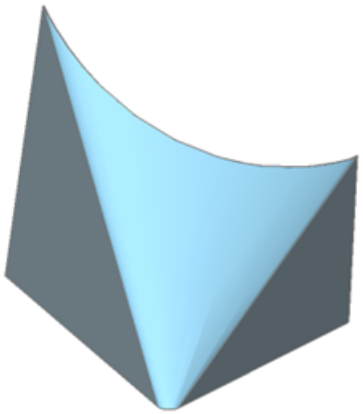

Uwaga:

Jeśli pole HKA na pasku stanu jest włączone, wyświetlany jest widżet Asystent Skrótów Klawiszowych.

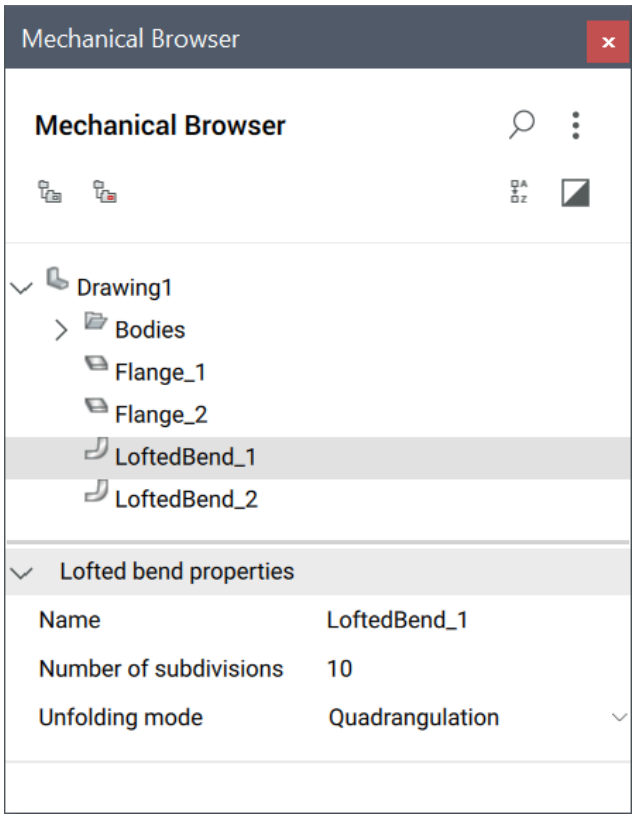
Naciśnij klawisz CTRL, aby wybrać położenie grubości części blaszanej względem profili źródłowych: Grubość wewnątrz, Pogrub na obie strony lub Grubość na zewnątrz.

5 Naciśnij **Enter**, aby utworzyć część arkusza blachy.

Jeśli opcja **FEATURECOLORS** jest włączona, można rozróżnić 2 kołnierze ( ) i wygięcie w górę ( ).

Właściwości wyciągniętego gięcia są wyświetlane w **Przeglądarce Mechanicznej**:

Opcjonalnie wybierz element wyciągniętego gięcia, aby edytować jego właściwości:

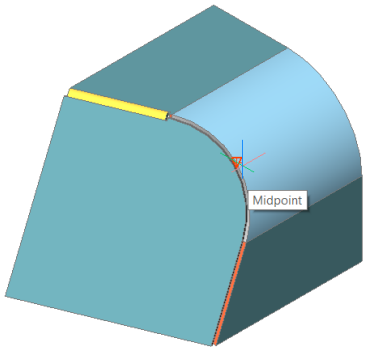
- **Liczba podpodziałów**: liczba płaskich regionów w rozwiniętej reprezentacji elementu wyciągniętego gięcia (im większa liczba, tym więcej linii gięcia zostanie dodanych do rozwiniętego widoku dla wyciągniętego gięcia).
- **Tryb rozkładania**: większość zakrętów można rozłożyć za pomocą inteligentnego algorytmu teselacji quad. Czasami jednak może to przynieść nieoptymalne wyniki. W takich przypadkach ustaw tę właściwość na **Triangulacja**, aby przełączyć się na prostszy algorytm, który tworzy czworokąty przypominające trójkąty.

33.17.2 Aby Podzielić Wyciągnięte Gięcie

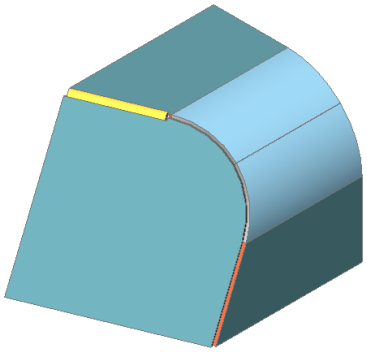
Wyciągnięte Gięcia mogą zostać podzielone wzdłuż linii na wyciągniętej powierzchni w dowolnym punkcie:

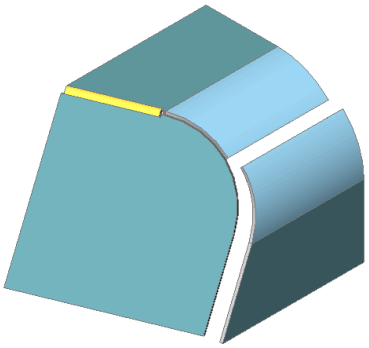
1 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij narzędzie **Podziel** ( ) na karcie wstążki **Arkusz blachy**.
   - Wybierz opcję **Podziel** w menu **Mechanical** > **Arkusz Blachy** > **Podziel** menu.
   - Wpisz ABPODZIEL w wierszu poleceń.

     Zostanie wyświetlony monit: Wybierz linie lub krawędzie do podziału zagięcia lub [Inteligentny podział/rysuj nową Linię/opcje wyboru (?)]
2 Wybierz opcję **Narysuj nową linię**.
3 Określ punkt początkowy i końcowy linii na wybranym zagięciu.

Wyciągnięte gięcie jest podzielone. Jeśli połączone złącze jest rozłożone, możesz swobodnie przesuwać oddzieloną częścią.

33.18 Operacje na funkcjach Wycięcia Gięć i Wycięcia Narożników

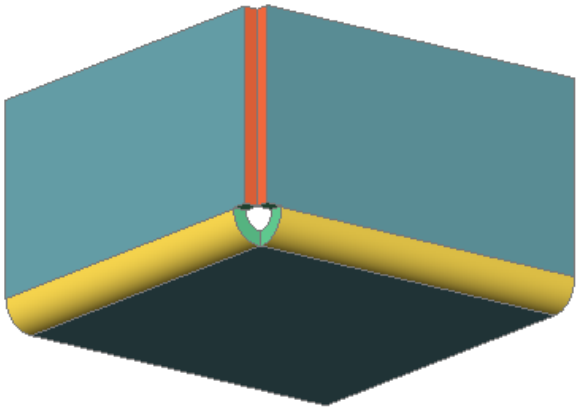
33.18.1 Przegląd

Użyj poleceń ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, ABSTWÓRZWYCIĘCIE, ABPRZEŁĄCZZŁĄCZE i ABPRZEŁĄCZWYCIĘCIE.

Odciążenia są potrzebne w częściach blaszanych, aby uniknąć rozdarcia materiału podczas gięcia na prasach krawędziowych. Zasadniczo nie powinieneś przejmować się wycięciami, ponieważ BricsCAD automatycznie tworzy wszystkie potrzebne wycięcia podczas tworzenia gięć (domyślnie lub jawnie). Jednakże, w przypadku obróbki słabych części blaszanych, przydatne może okazać się tworzenie narożników i zagięć za pomocą dedykowanych narzędzi.

33.18.2 Wycięcia Narożne i Złącza

Po utworzeniu kołnierza za pomocą polecenia ABKWYWINIĘCIEKRAWĘDZI, sąsiadującego z krawędzią gięcia, w narożniku, w którym spotykają się 3 kołnierze, automatycznie tworzony jest narożny relief. Ponadto pomiędzy dwoma kołnierzami, które nie są połączone zagięciem, powstaje połączenie.

33.18.3 Tworzenie brakujących wycięć

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz wycięcie** () na karcie wstążki **Arkusz blachy**.
- Wybierz **Utwórz Wycięcie** z menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz ABSTWÓRZWYCIĘCIE w wierszu poleceń.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz twardą krawędź, powierzchnię gięcia, powierzchnię kołnierza lub bryłę 3D [Cały model]:

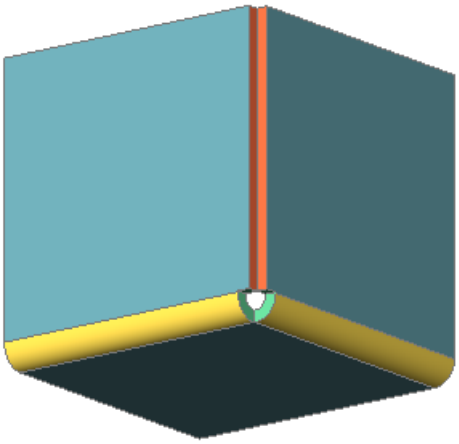
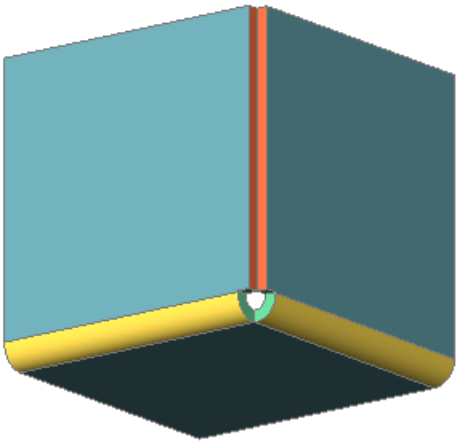
2 Wybierz element.

  Podaj rozmiar wycięcia przez stosunek promienia gięcia lub [wymuś wycięcie gięć/Auto] <Auto>:

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Naciśnij **Enter** lub kliknij prawym przyciskiem myszy, aby zaakceptować domyślny promień gięcia.
- Wpisz wartość w wierszu polecenia, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.

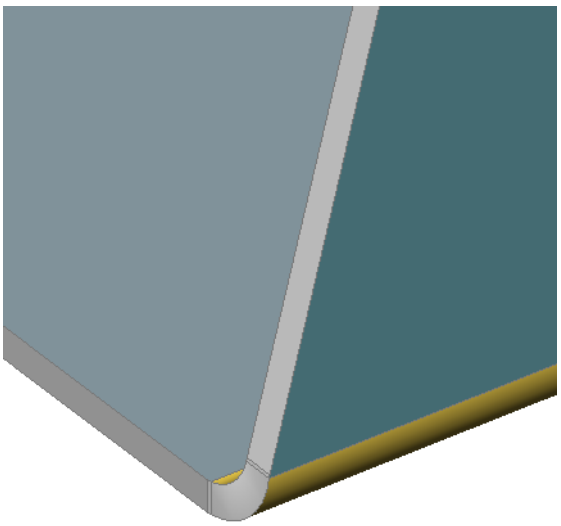
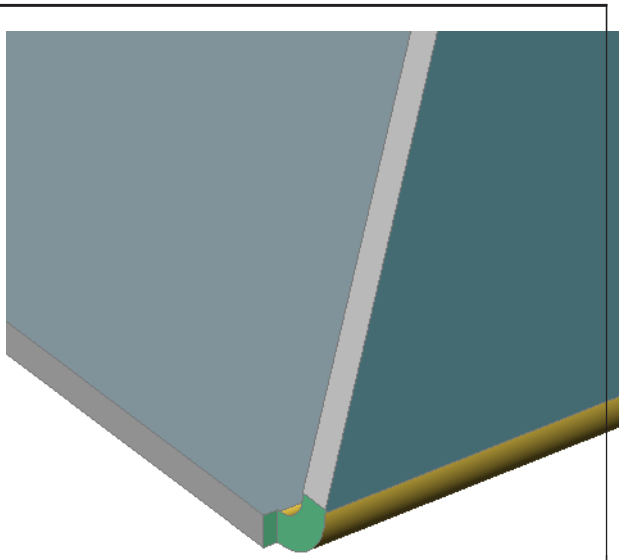
  Powstaje wycięcie.

	
Wybrane powierzchnie gięcia	Stworzone wycięcie

Uwaga:

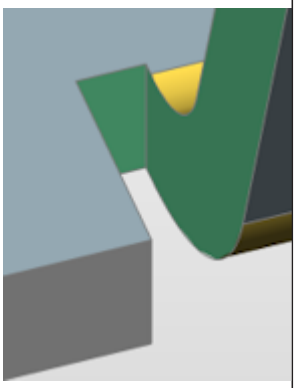
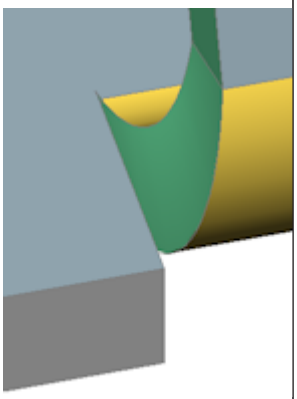
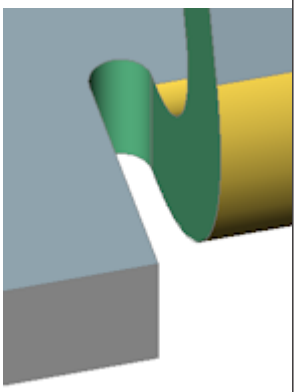
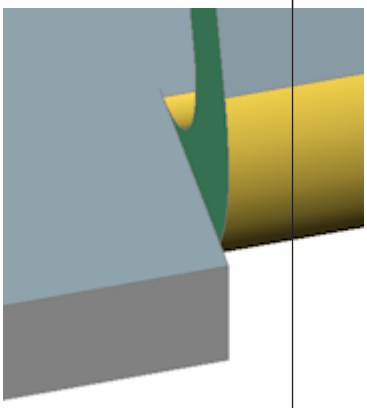
- Wybrane elementy mogą być bryłą 3D z elementami arkusza blachy, ścianą lub twardą krawędzią bryły.
- Aby utworzyć wycięcie lokalnie, można wybrać 1 lub 2 twarde krawędzie, 1 lub 2 gięcia lub gięcie i twardą krawędź.
- Jeśli wybrana jest bryła 3D, polecenie rozpoznaje miejsca, w których potrzebne są wycięcia narożników lub gięć i tworzy je automatycznie.
- Jeśli wybrane są 2 ostre krawędzie lub 2 gięcia lub gięcie i twarda krawędź w narożniku, polecenie próbuje utworzyć wycięcie narożnika.

Opcja **wymuszenie Wycięcia** wymusza utworzenie wycięcia pod gięciem, nawet jeśli nie ma takiej potrzeby. Jak pokazano na poniższym obrazku, nie ma potrzeby tworzenia wycięcia pod gięciem, ale geometria różni się od wycięcia prostokątnego.

	
Wycięcie pod gięciem nie jest potrzebne ze względu na płynne przejście geometrii.	Wycięcie prostokątne pod gięciem jest tworzone tylko wtedy, gdy włączona jest opcja **wymuś Wycięcie**.

33.18.4 Przełączanie typu Wycięcia pod Gięciem

Rodzaj wycięcia pod zagięciem można przełączać między 4 typami:

			
Prostokątny	Łagodne	Okrągłe	Rowkowe

Uwaga:

- Wycięcie **Rowkowe** ma bardzo małą szerokość 0,001 * grubości. Jeśli chcesz całkowicie usunąć wycięcie, zmień jego szerokość na 0. Ta operacja usuwa zarówno geometrię wycięcia pod gięciem, jak i operację wycięcia pod gięciem.
- **Łagodne** , **U-kształtne** i **Rowkowe** wycięcia można zastosować tylko wtedy, gdy bieżący typ wycięcia pod gięciem to **Prostokątny**.

Korzystanie ze wstążki, menu lub paska narzędzi

1 Aby wybrać żądany typ wycięcia, wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij rozwijany przycisk **Wycięcie** w karcie **Arkusz Blachy/ Modyfikuj** na wstążce i wybierz **Zmień na Wycięcie Prostokątne**, **Zmień na Łagodne Wycięcie**, **Zmień na Wycięcie U-Kształtne** lub **Zmień na Wycięcie Rowkowe**.
   - Kliknij przycisk narzędzia na pasku narzędzi **AK Wycięcie**: **Przełącz na prostokątne Wycięcie** (), **Przełącza na łagodne wycięcia** (), **Zmień na Wycięcie Okrągłe** () lub Zmień na Wycięcie Rowkowe ().
   - Wybierz typ odciążenia w menu **Arkusz Blachy / Gięcie**.

     Zostanie wyświetlony monit: Wybierz powierzchnię, bryły 3d aby zmienić wycięcia na V-kształtne [PRostokątny/KOłowy/V-kształtne/WYgładzenie/ROwkowe/Zaokrąglony/ Rozszerzenie wycięcia/Cały Model] <Cały Model>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij klawisz **Enter**, aby zastosować wybrany typ podcięcia do całego modelu.
   - Kliknij sąsiedni kołnierz, zagięcie lub powierzchnię wycięcia zagięcia.

     Wycięcie pod gięciem jest konwertowane.

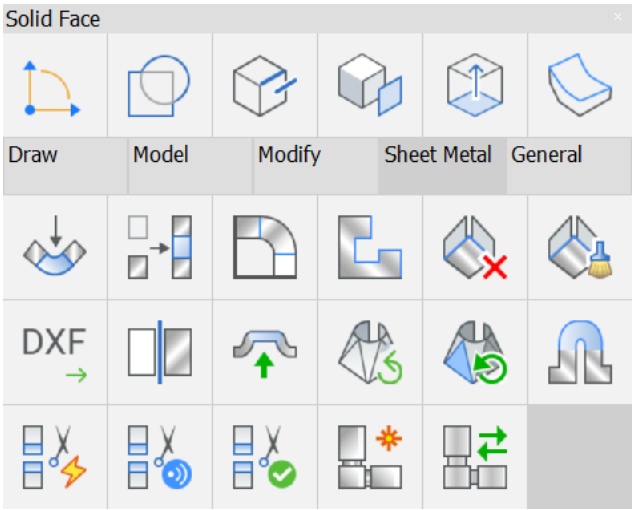
3 Jeśli polecenie zostało wywołane ze Wstążki, polecenie powtarza główny monit, aż do naciśnięcia klawisza **ESC**, aby zatrzymać.

Korzystanie z Quad

1 Umieść kursor nad sąsiednim kołnierzem, gięciem lub powierzchnią wycięcia pod gięciem.

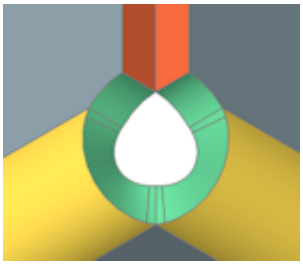
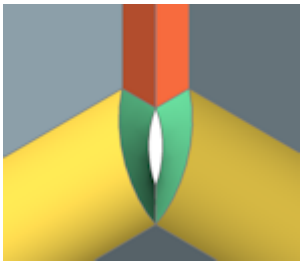
   Jeśli wybrana jest opcja **Wybierz powierzchnie** w zmiennej systemowej **SELECTIONMODES**, podświetlony zostanie kołnierz lub powierzchnia; w przeciwnym razie przytrzymaj klawisz **CTRL** podczas najeżdżania kursorem, aż twarz zostanie podświetlona.

2 Wybierz żądany typ reliefu w zakładce **Arkusz blachy** w menu **Quad**.

33.18.5 Przełączanie typu Wycięcia Narożnego

Rodzaj wycięcia narożnego można przełączać między 3 typami:

		
Prostokątny	Kołowy	V-kształtne

Za pomocą wstążki, menu lub paska narzędzi:

1 Aby wybrać żądany typ wycięcia, wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk rozwijany **Wycięcie** w zakładce **Arkusz blachy / Modyfikuj** na wstążce i wybierz typ wycięcia.
   - Kliknij przycisk narzędzia na pasku narzędzi **Arkusz Blachy Wycięcie**.
   - Wybierz typ odciążenia w menu **Arkusz Blachy / Gięcie**.

     Zostanie wyświetlony monit: Wybierz powierzchnię, bryły 3d aby zmienić wycięcia na V-kształtne [PRostokątny/KOłowy/V-kształtne/WYgładzenie/ROwkowe/Zaokrąglony/Rozszerzenie wycięcia/Cały Model] <Cały Model>:

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Naciśnij klawisz **Enter**, aby zastosować wybrany typ podcięcia do całego modelu.
   - Kliknij sąsiedni kołnierz, zagięcie lub powierzchnię narożnika.

     Wycięcie narożne jest przekonwertowane.

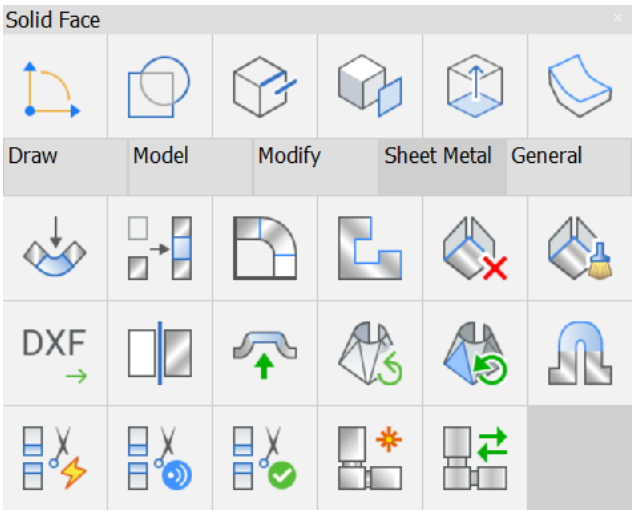
3 Jeśli polecenie zostało wywołane ze Wstążki, polecenie powtarza główny monit, aż do naciśnięcia klawisza **ESC**, aby zatrzymać.

Korzystanie z Quad:

1 Upewnij się, że wybrana jest opcja **Priorytet wyboru powierzchni** zmiennej systemowej **SELECTIONMODES**.

2 Umieść kursor nad sąsiednim kołnierzem lub gięciem lub powierzchnią wycięcia narożnego.

3 Wybierz żądany typ gięcia w grupie poleceń **Arkusz Blachy** w menu **Quad**.

33.19 Praca z elementami formy i tłoczenia

33.19.1 Przegląd

Formy i funkcje tłoczenia są tworzone przez narzędzie formujące. Funkcje tłoczenia są wytwarzane przez odciskanie koła toczącego się po kołnierzu zgodnie z dowolną trajektorią. Będziemy używać **formy** w odniesieniu zarówno do formy, jak i funkcje tłoczenia. Funkcje tłoczenia mogą być rozpoznawane w zaimportowanej geometrii lub wstawiane z wbudowanych lub zdefiniowanych przez użytkownika bibliotek. Funkcje formy mogą być edytowane bezpośrednio lub parametrycznie. Funkcje formularza są wyświetlane w **Przeglądarce Mechanicznej** wraz z ich parametrami. Parametry funkcji formularza są wyświetlane i mogą być edytowane w panelu **Właściwości** po ich wybraniu.

Następujące polecenia dotyczą elementów formy:

Ikona	Polecenie	Opis
	ABFORMA	Przekształć wybrany zestaw powierzchni w operację formy. Plik rysunku z elementem formularza zdefiniowanym przez użytkownika można zapisać, a następnie wstawić za pomocą polecenia BMWSTAW.
	ABKONWERTUJ	Rozpoznawanie kształtu i funkcji tłoczenia w importowanej geometrii.
	ABZASTĄP	Zastępuje obiekty formy (w tym rozpoznane) w częściach arkusza blachy obiektami formy z biblioteki wbudowanej lub użytkownika.
	ABTŁOCZENIE	Tworzenie asocjatywnych funkcji tłoczenia na częściach arkuszy blach z profili 2D. Funkcja jest aktualizowana automatycznie, gdy profil definiujący zostanie zmodyfikowany.

Ikona	Polecenie	Opis
	BMWSTAW	Wstawia istniejący komponent mechaniczny lub element formy arkusza blachy do bieżącego rysunku.
	ABWYBIERZ	Wybiera porównywalne elementy formy. Polecenie działa w dwóch trybach: • **Podobne**: Cechy, które mają ten sam zestaw powierzchni, ale prawdopodobnie różne rozmiary. • **To samo**: Identyczne cechy.

Biblioteka sparametryzowanych funkcji tłoczenia blachy jest dostępna w zakładce funkcji tłoczenia na panelu **Palety narzędzi**. Biblioteka zawiera najczęściej używane typy elementów formy. Aby wstawić element formy do bryły 3D z blachy, przeciągnij ikonę elementu formy z panelu **Palety narzędzi** lub panelu **Biblioteka** na kołnierz bryły.

Zmienna systemowa SMDEFAULTFORMFEATUREUNFOLDMODE steruje wyglądem elementów formy w reprezentacjach rozwiniętych modeli 2D i 3D.

33.19.2 Wstawianie funkcji formularza

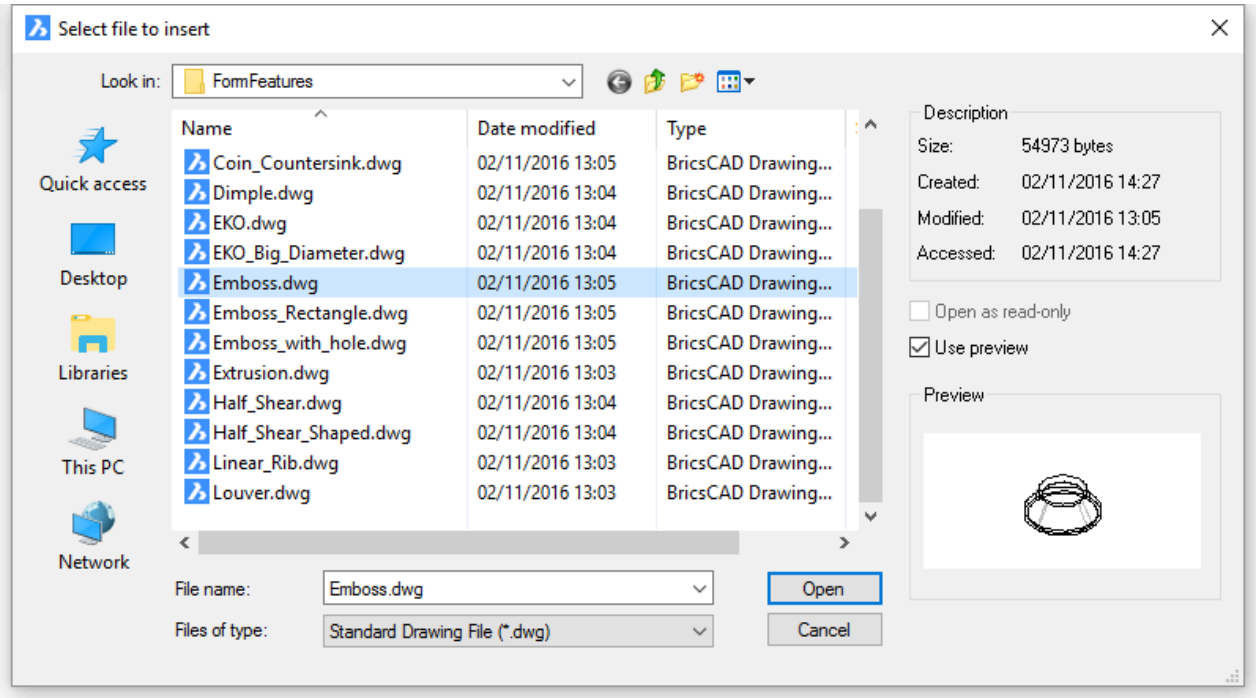
Elementy formy są dodawane do części z blachy poprzez wstawienie na istniejących kołnierzach. Funkcje formy można wstawiać za pomocą polecenia BMWSTAW lub metodą "przeciągnij i upuść" z karty **Funkcje formy** w **bibliotece**.

1 Upewnij się, że **Dynamiczne Wymiary** (WYM) i **Dynamiczny LUW** (DLUW) są aktywne.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

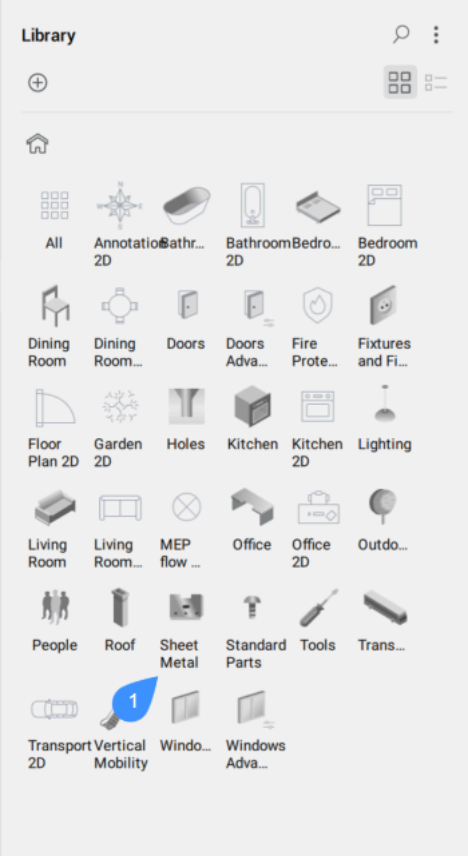
- Kliknij przycisk narzędzia **Funkcje Formy** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz blachy**.
- Kliknij przycisk narzędzia **Funkcje Formy** ( ) na pasku wstążki **Arkusz blachy**.
- Wybierz polecenie **Wstaw element formy** z menu **Arkusz blachy**.
- Wpisz BMWSTAW w wierszu polecenia, a następnie naciśnij **Enter**.

  W oknie dialogowym *Wybierz plik do wstawienia* wyświetlany jest folder **FormFeatures** *[Folder instalacyjny BricsCAD]\Support\DesignLibrary\SheetMetal\FormFeatures*:

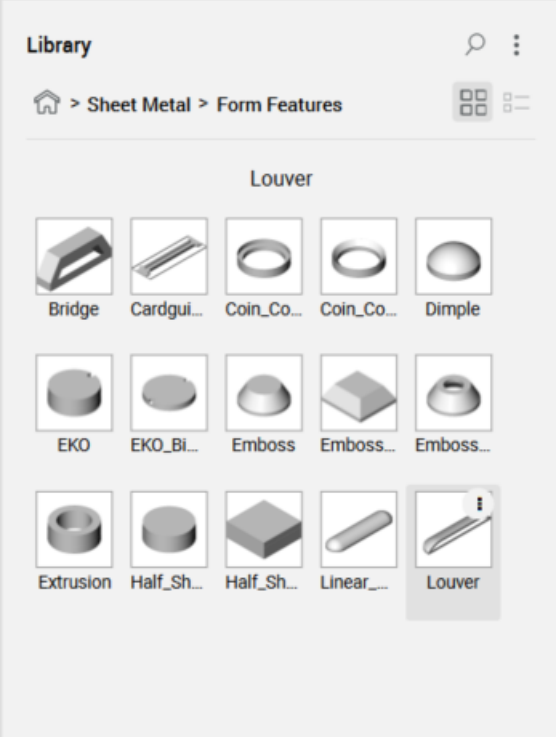

Wybierz żądaną funkcję formularza, a następnie kliknij ją dwukrotnie lub kliknij przycisk **Otwórz**.

- Wybierz funkcję formularza z zakładki Cechy formularza w panelu **Biblioteki**:

- Wybierz funkcję formy na karcie **Funkcje formy** w panelu **Biblioteka**:

3 Przesuń kursor nad powierzchnię kołnierza, do której chcesz wstawić element.

Dynamiczny LUW zostanie wyrównany do wybranej powierzchni.

Orientacja LUW zależy od krawędzi, na której kursor wchodzi w powierzchnię.

Dynamiczne wymiary są wyświetlane od początku LUW do punktu wstawienia elementu formy.

Pojawi się monit:

Wybierz punkt wstawienia lub [Edytuj wstawiony element/Obróć komponent/Ustaw punkt bazowy/Nazwa/Typ wstawienia/Odwróć/mUltiple] <0, 0, 0>:

4 (Opcjonalnie) Wybierz opcję (więcej informacji można znaleźć w poleceniu BMWSTAW):

- **Edytuj**: edytuje parametry wybranego wstawienia.
- **Obrót**: definiuje kąt obrotu komponentu.
- **Punkt bazowy**: określa inny punkt bazowy do wstawienia komponentu.
- **Nazwa**: definiuje wstawianą nazwę komponentu.
- **Typ wstawienia**: określa typ wstawienia: Lokalny lub Zewnętrzny.
- **Odwróć**: wstaw element formy na przeciwnej powierzchni kołnierza.
- **Wiele**: wstawia wiele instancji tego samego elementu lub tworzy szyk.

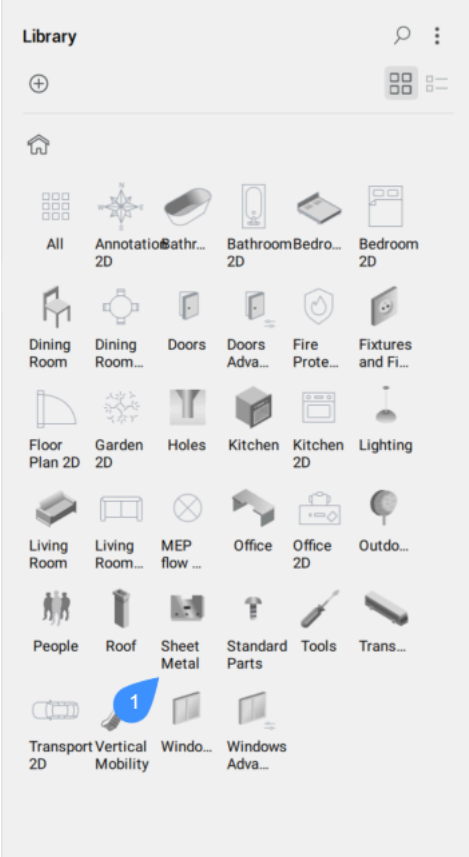
5 Aby wstawić element formy wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ punkt.
- Wpisz odległość w polu wymiaru dynamicznego. Naciśnij **TAB**, aby przełączać się między

polami wprowadzania.

6 Powtórz krok 5, aby wstawić kolejną kopię, lub naciśnij klawisz **Enter**, aby zatrzymać.

Aby w panelu **Biblioteki** znajdowały się elementy formy, utwórz lub użyj **Profil mechaniczny** w oknie dialogowym **Rozpocznij**.

33.19.3 Edycja parametrów elementu formularza bibliotecznego

Funkcje formy w bibliotece funkcji formy są komponentami parametrycznymi. Kilka parametrów kontroluje ich wymiary. Parametry sterujące długością, szerokością, wysokością i promieniem elementu formy noszą odpowiednio nazwy L, W, H i R. Grubość elementu kształtu jest automatycznie ustawiana jako równa grubości części blaszanej.

Parametry pojedynczego elementu formy można edytować w **Panelu Właściwości** lub w **Przeglądarce Mechanicznej**. Parametry wielu funkcji formy można edytować tylko w **Panelu Właściwości**.

Metody wyboru elementów formy

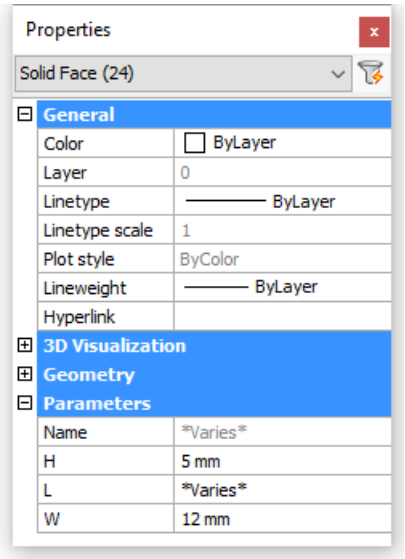
- Zaznacz opcję **Wybierz Powierzchnie** w zmiennej systemowej SELECTIONMODES, a następnie kliknij element(y) w modelu.
- Wybierz funkcję w **Przeglądarce Mechanicznej**, a następnie naciśnij spację lub kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz opcję **Wybierz** z menu kontekstowego. Naciśnij i przytrzymaj klawisz Ctrl, aby zaznaczyć wiele elementów formy.

- Część arkusza blachy może mieć wiele różnych elementów formy, co może komplikować operacje, takie jak usuwanie lub zastępowanie, zwłaszcza jeśli trzeba przetworzyć tylko wybrane elementy, które spełniają określone warunki. Aby ułatwić wybieranie elementów formy, polecenie ABWYBIERZ umożliwia wybranie elementów formy, które są identyczne z wybranym elementem lub podobne.

Edytowanie parametrów w panelu **Właściwości**.

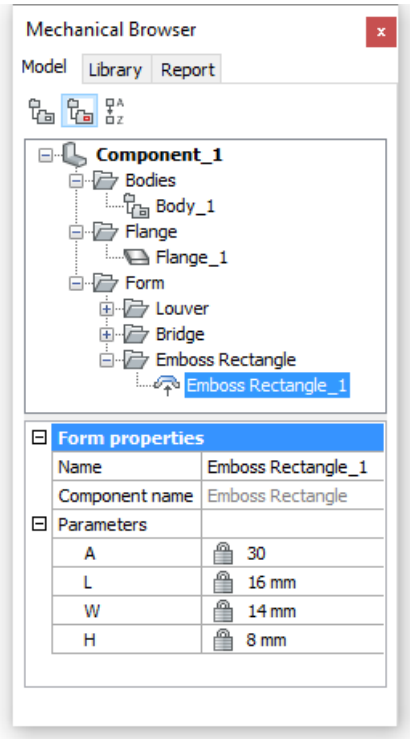
1 Wybierz funkcje formularza.

2 Wybierz parametr w węźle **Parametry** w panelu **Właściwości**.

Edycja parametrów w Przeglądarce Mechanical

1 Wybierz funkcję formularza w węźle **Forma** w drzewie struktury komponentów.

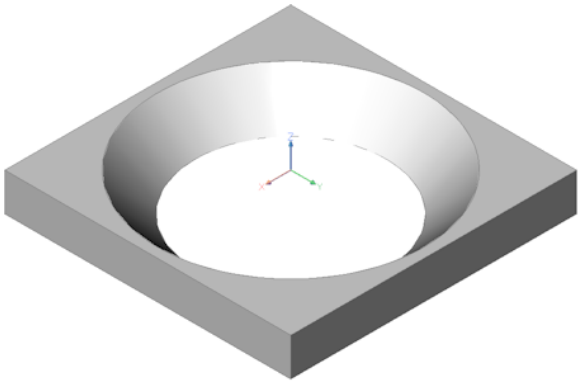

2 Wybierz parametr w dolnym panelu **Przeglądarki Mechanical** i wpisz nową wartość.

33.19.4 Tworzenie niestandardowego elementu formy

1 Otwórz nowy rysunek używając **Mechanical-mm.dwt** jako szablonu.

2 Utwórz geometrię 3D elementu formy.

3 Ustaw zmienną systemową SMCONVERTPREFERFORMFEATURES na wartość 1.

4 Uruchom polecenie ABKONWERTUJ ( ).

5 Uruchom polecenie BMMECH ( ).

Zostanie wyświetlony monit: Nazwa komponentu mechanicznego <Component_1>:

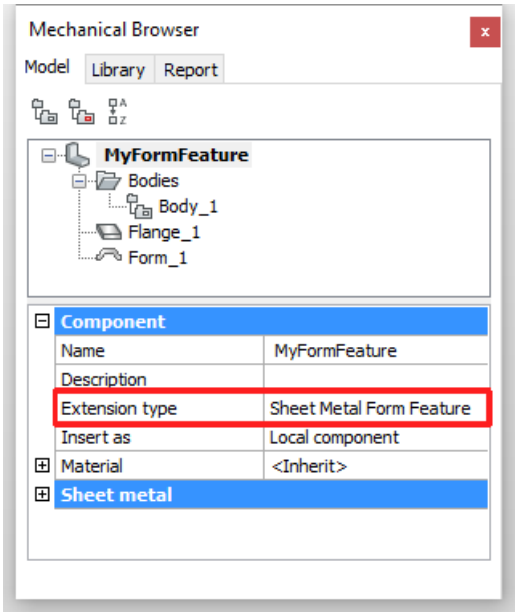
6 Wpisz nazwę funkcji formularza.

Zostanie wyświetlony monit: Konwertować bloki i odnośniki zewnętrzne na komponenty mechaniczne?

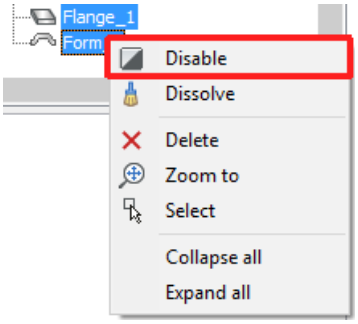
[Tak/Nie]<Yes>:

7 Wybierz **Nie**.

8 W polu **Typu Rozszerzenia** w **Przeglądarce Mechanicznej** wybierz opcję **Funkcja Formy Arkusza Blachy**.

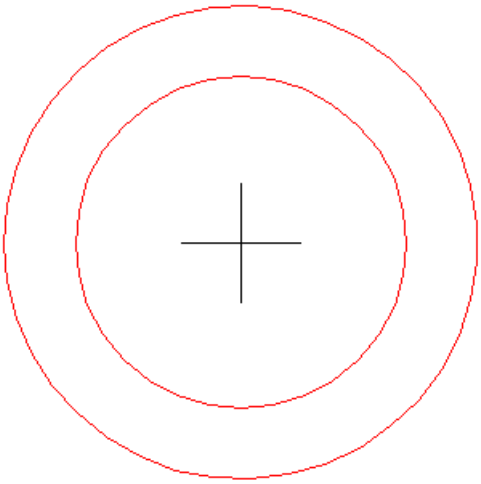
9 Wybierz funkcje Wywinięcie_1 i Forma_1 w węźle **Bryły**, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Wyłącz** z menu kontekstowego.

10 Utwórz 2 nowe warstwy: UNFOLD_SYMBOL_UP i UNFOLD_SYMBOL_DOWN.

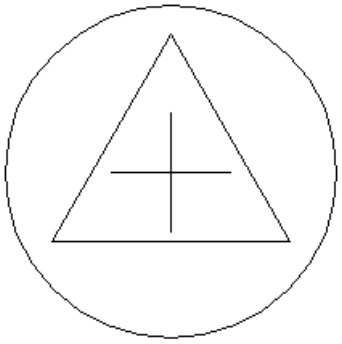
11 **Wyłącz** warstwy 0 i UNFOLD_SYMBOL_DOWN i ustaw warstwę UNFOLD_SYMBOL_UP **Aktualny**.

12 Utwórz symbol rozwijania, który zostanie umieszczony na powierzchni, na której umieszczony jest element formularza.

13 **Wyłącz** warstwę UNFOLD_SYMBOL_UP i **Wł** warstwę UNFOLD_SYMBOL_DOWN. Ustaw warstwę UNFOLD_SYMBOL_DOWN **Aktualny**.

14 Utwórz symbol rozwijania, który zostanie umieszczony na przeciwnej powierzchni, na której umieszczony jest element formularza.

15 **Wł** warstwę 0 i **Wył** warstwy UNFOLD_SYMBOL_UP i UNFOLD_SYMBOL_DOWN. Ustaw warstwę 0 jako **Aktualna**.

16 Zapisz rysunek.

33.19.5 Tworzenie niestandardowego parametrycznego elementu formy

Sparametryzujemy teraz niestandardowy element formy, który utworzyliśmy w poprzedniej procedurze.

Potrzebne są 2 parametry:

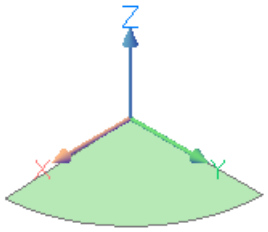
- **R** dla średnicy większej krawędzi stożkowego otworu.
- **K** dla kąta powierzchni stożkowego otworu.

W arkuszu blachy domyślnym parametrem **_SM_THICKNESS** określa grubość części arkusza blachy.

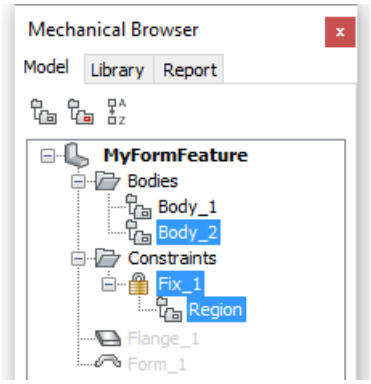
1 Utwórz bryłę pomocniczą do wiązania na nowej warstwie KONSTRUKCJA.

Ustaw tę warstwę jako bieżącą i wyłącz wszystkie inne warstwy.

2 Utwórz **Region** w płaszczyźnie XY GUW na warstwie CONSTRUCTION.

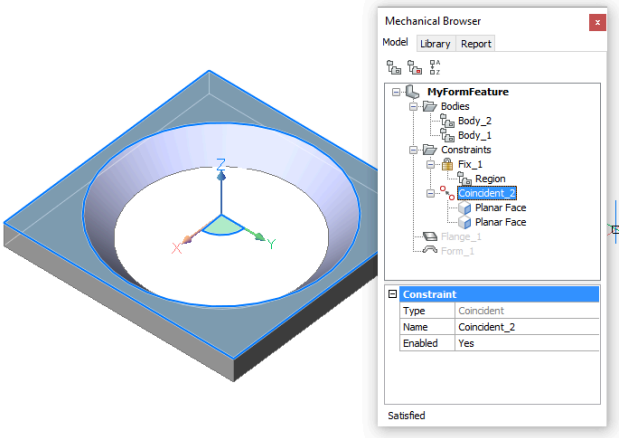

3 Zastosuj ograniczenie MBUSTAL3D ( ) do regionu.

4 **WŁ** warstwę 0.

5 Zastosuj wiązanie MBZGODNE3D ( ) między powierzchnią regionu a górną powierzchnią kołnierza.

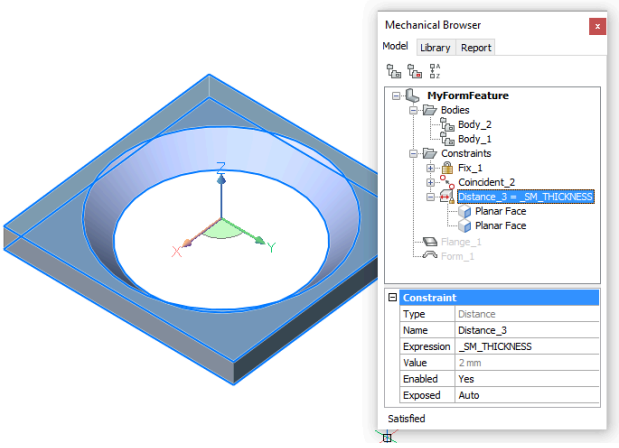

6 Zastosuj wiązanie MBODLEGŁOŚĆ3D ( ) między górną i dolną powierzchnią kołnierza.

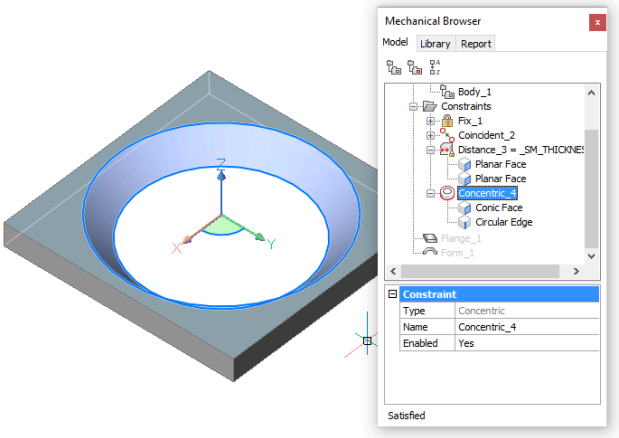
Najpierw zaznacz górną powierzchnię, a następnie naciśnij Tab, aby zaznaczyć dolną powierzchnię.

Zaakceptuj wartość domyślną w wymiarze dynamicznym.

7 Wpisz _SM_THICKNESS w polu **Wyrażenie** wiązania Odległość_3.

8 Ponieważ element formy jest stożkowy, można zmodyfikować kołnierz z równoległościanu na cylinder.

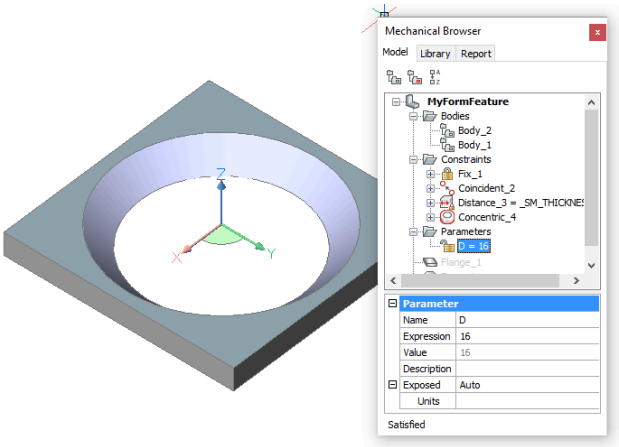

9 W **Przeglądarce Mechanicznej** kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę funkcji i wybierz **Dodaj nowy parametr** z menu kontekstowego.

Zmień nazwę nowego parametru na **D**.

Wybierz mm dla pola **Units**.

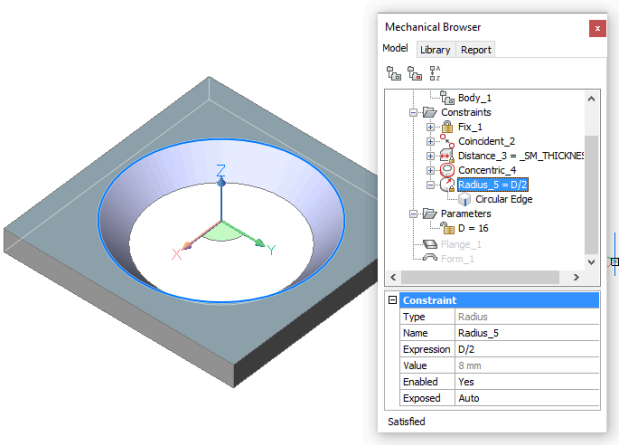
Wpisz 16 w polu **Wyrażenie**.

10 Zastosuj wiązanie MBPROMIEŃ3D ( ) do górnej krawędzi ściany stożkowej.

Zaakceptuj wartość domyślną w wymiarze dynamicznym.

11 Wpisz R/2 w polu **Wyrażenie** wiązania Promień_5.

12 W **Przeglądarce Mechanicznej** kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę funkcji i wybierz **Dodaj nowy parametr** z menu kontekstowego.

Zmień nazwę nowego parametru na **K.**

Pole **Jednostek** pozostaw puste.

Wpisz 45 w polu **Wyrażenie**.

13 Wykonaj jedną z poniższych czynności, aby utworzyć **Wiązanie Kąta Stożka** dla powierzchni stożkowej:

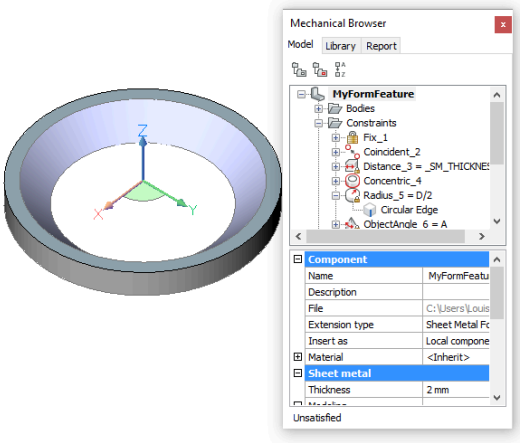
- Uruchom polecenie MBKĄT3D( ). Wybierz opcję **Wiązania Kąt Stożka**, a następnie wybierz powierzchnię stożkową.
- Najedź kursorem na powierzchnię stożkową, a następnie wybierz opcję **Wiązanie kąta stożka** ( ) w grupie poleceń **Wiązania** w menu **Quad**.

Zaakceptuj wartość domyślną.

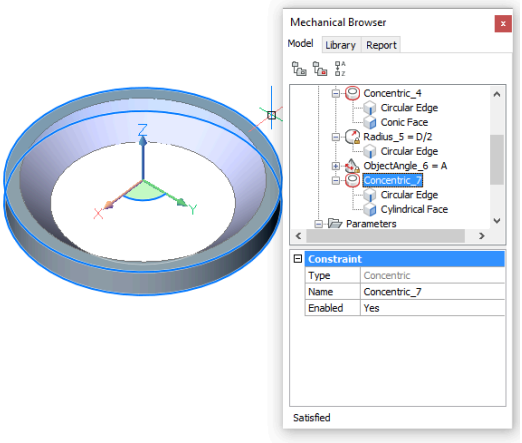
14 Wpisz A w polu **Wyrażenie** wiązania KątObiektu_6.

15 Ponieważ element formy jest stożkowy, zmodyfikuj kołnierz z równoległościanu na cylinder:

- Narysuj okrąg na górze kołnierza. Promień okręgu wynosi 9 mm.
- Wybierz opcję **Włącz Wykrywanie Granic** w panelu **Ustawienia** na karcie **Narzędzia główne** na wstążce.
- Umieść kursor nad obszarem między okręgiem a kwadratową krawędzią kołnierza, a następnie wybierz polecenie **Wyciągnięcie** ( ) z menu **Quad** i przesuń kursor w dół.

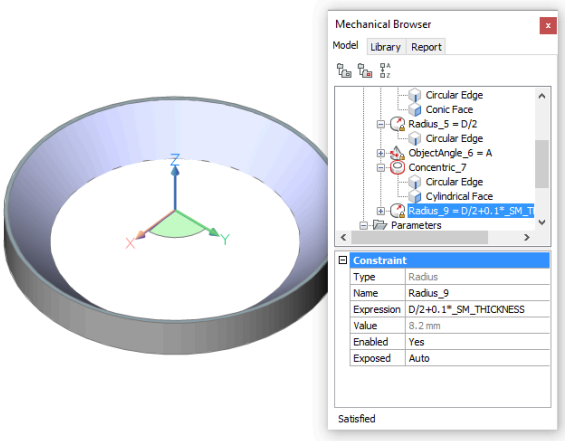
16 Zastosuj wiązanie MBKONCENTRYCZNE3D ( ) między okrągłą krawędzią obszaru a powierzchnią cylindryczną.

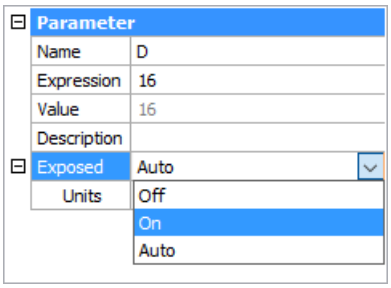
17 Zastosuj wiązanie MBPROMIEŃ3D ( ) do powierzchni cylindrycznej.

Zaakceptuj wartość domyślną w wymiarze dynamicznym.

18 Wpisz R/2+0.1*_SM_THICKNESS w polu **Wyrażenie** wiązania Promień_8.

19 Ustaw pole **Wyróżniony** w parametrach K i R na wartość **Wł**.

Utwórz wiązania 2D dla symboli rozwijania.

20 Ustaw warstwę UNFOLD_SYMBOL_UP jako **Aktualna** i **Wył** wszystkie pozostałe warstwy.

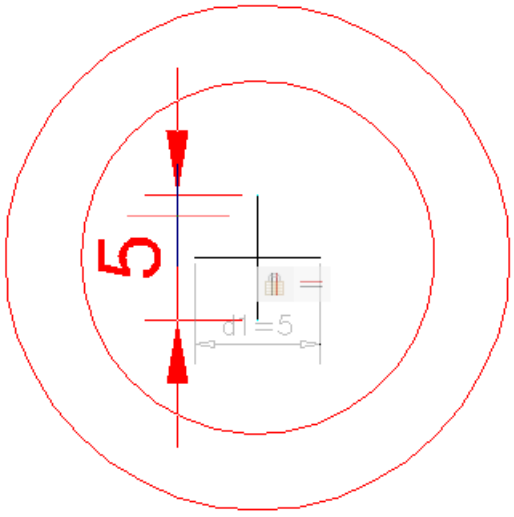
21 Zastosuj wiązanie USTALWG ( ) do obu przecinających się linii wskazujących środek okręgów.

22 Zastosuj wiązanie POZIOMEWG ( ) do poziomej linii środkowej.

23 Zastosuj wiązanie PIONOWEWG ( ) do pionowej linii środkowej.

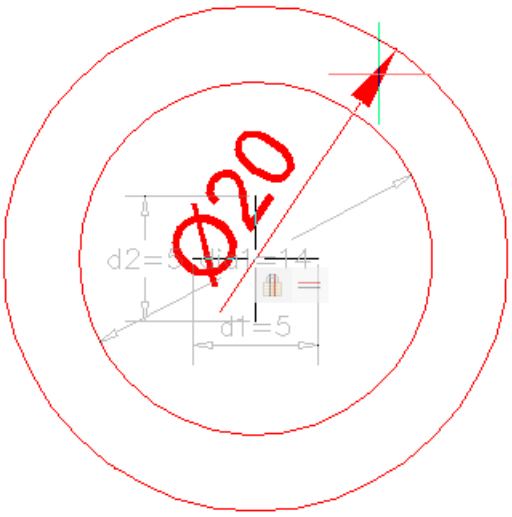
24 Zastosuj wiązanie KONCENTRYCZNEWG ( ) między 2 okręgami.

25 Zastosuj wiązanie LINIOWEWW ( ) między punktami końcowymi linii środkowych. Zaakceptuj wartość domyślną.

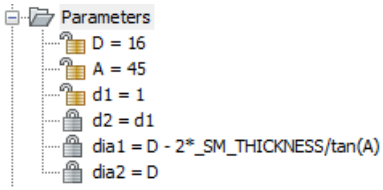
26 Zastosuj wiązanie ŚREDNICAWW ( ) do obu okręgów.

Zaakceptuj wartość domyślną dla dia1 (= okrąg wewnętrzny) i dia2 (= okrąg zewnętrzny).

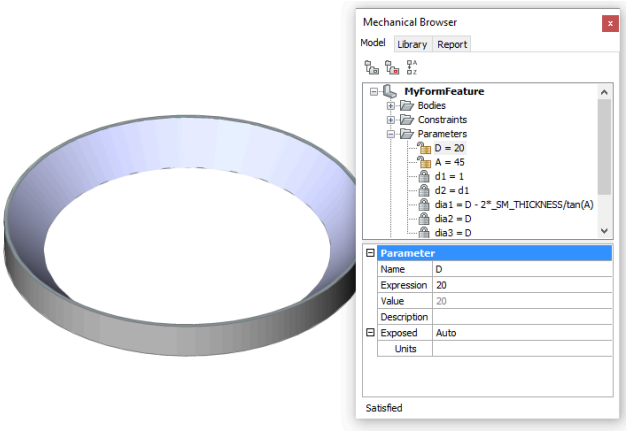

27 Dostosuj pola **Wyrażenie** wiązań 2D w następujący sposób:

- d1 = 1
- d2 = d1
- dia 1 = D - 2*_SM_THICKNESS/tan(A)
- dia 2 = D

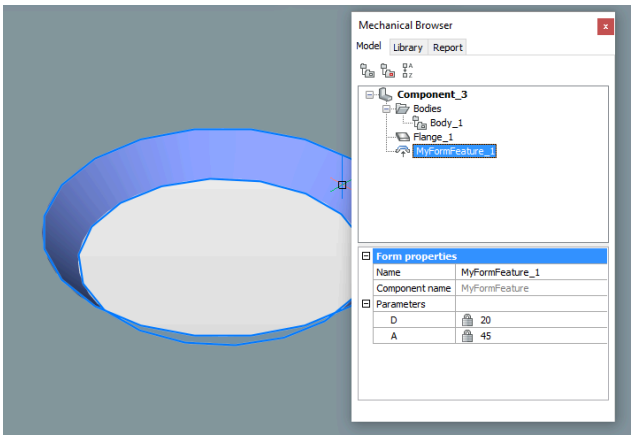

28 **Wyłącz** wyświetlanie wszystkich warstw z wyjątkiem warstwy 0 i zapisz plik.

Element Formy może być teraz używany do tworzenia stożkowych otworów parametrycznych w kołnierzu arkusza blachy.

Użyj narzędzia **Wstaw funkcję formy** (), które uruchamia polecenie BMWSTAW.

Opcjonalnie: Dodaj element formy jako komponent do palety narzędzi.

33.19.6 Tworzenie funkcji tłoczenia

Elementy Tłoczenia są tworzone za pomocą polecenia ABTŁOCZENIE z krzywej 2D na powierzchni czołowej kołnierza.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij przycisk narzędzia **Utwórz Funkcję Tłoczenia** ( ) na pasku narzędzi **Arkusza Blachy** lub na wstążce.
- Wpisz ABTŁOCZENIE w wierszu poleceń, a następnie naciśnij **Enter**.

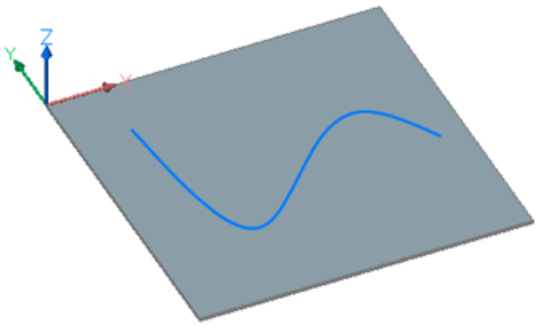
  Pasek poleceń wyświetli: Wybierz powierzchnię wywinięcia:

2 Wybrać ścianę kołnierza.

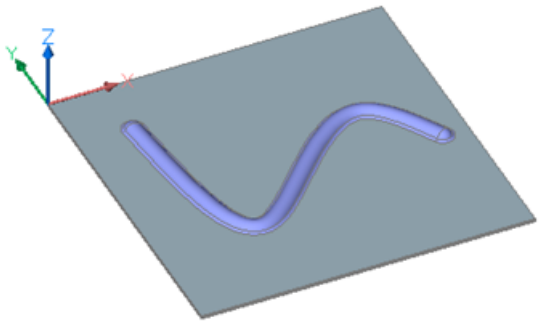
3 Pojawi się monit: Wybierz krzywą lub [Promień profilu/Promień zaokrąglenia]:

4 Wybrać krzywą na wybranej powierzchni kołnierza.

5 Akceptowane są linie, polilinie, okręgi, łuki, elipsy, łuki eliptyczne i splajny. Krzywa 2D może być otwarta lub zamknięta, ale nie może przecinać siebie ani innych elementów formy.

Po wybraniu krzywej tworzony jest element tłoczenia:

33.19.7 Modyfikowanie funkcji tłoczenia

Aby zmodyfikować funkcję tłoczenia:

- Zmodyfikuj krzywą tworzącą, używając jej punktów uchwytu.
- Edytuj **Profile** i promień **Zaokrąglenia** w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Zmodyfikuj krzywą tworzącą

1 Wybierz krzywą.

1 Ponieważ krzywa jest ukryta przez funkcję tłoczenia, naciśnij klawisz Tab, aby zaznaczyć ukryte elementy, lub zaznacz krzywą w panelu **Struktura**.

2 Edycja krzywej za pomocą uchwytów.

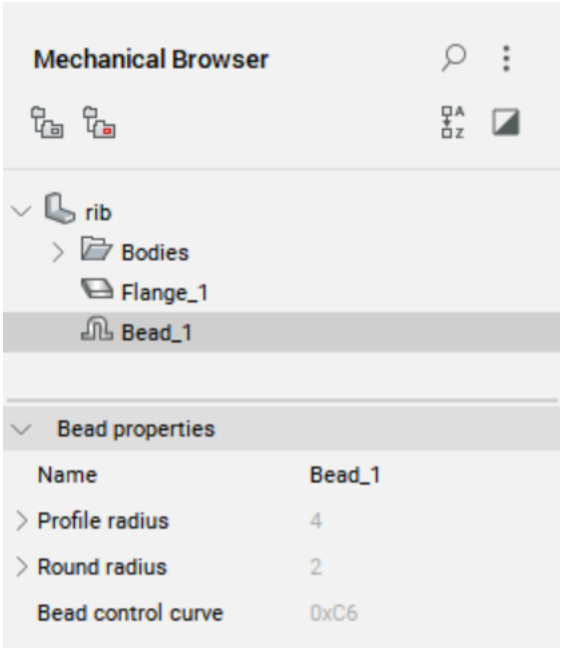
3 Funkcja tłoczenia aktualizuje się zgodnie ze zmianami krzywej.

Edytuj właściwości w Przeglądarce Mechanical

1 Wybierz element tłoczenia w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Tłoczenia wyróżniają się w modelu.

2 Wybierz właściwość w siatce **Właściwości tłoczenia**.

3 Wpisz wartość.

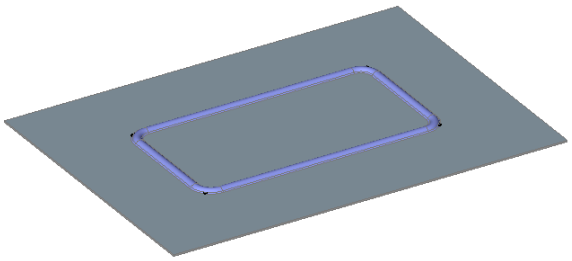
4 Wybrana funkcja tłoczenia zostanie zaktualizowana.

33.19.8 Zrozumienie różnicy między krzywymi Trajektorii i Kontrolnymi

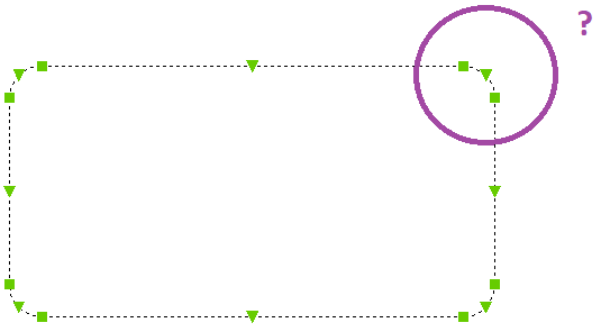
Podczas tworzenia prostokątnego elementu tłoczenia najpierw rysujemy prostokąt, który jest następnie używany do utworzenia elementu tłoczenia za pomocą polecenia ABTŁOCZENIE. Gdy ta krzywa kontrolna jest edytowana, funkcja tłoczenia jest odpowiednio aktualizowana.

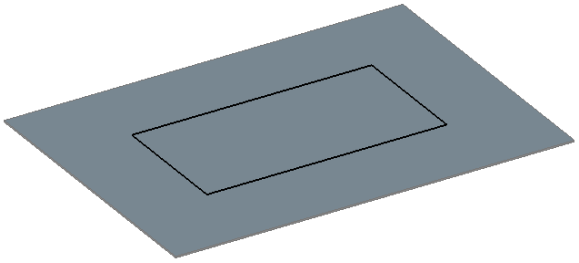
Po stronie produkcyjnej prostokątna krzywa kontrolna jest zastępowana zaokrągloną krzywą trajektorii, zgodnie z fizycznymi ograniczeniami narzędzia ściernicowego:

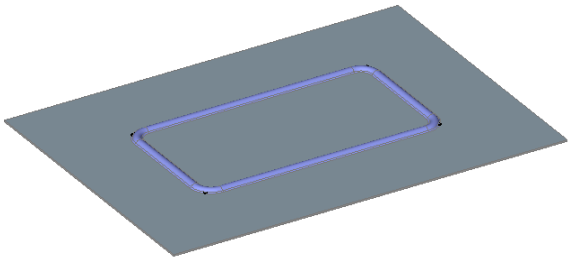
Krzywa trajektorii, jakkolwiek poprawna, jest trudna do manipulowania, na przykład, gdy chcesz przesunąć róg.

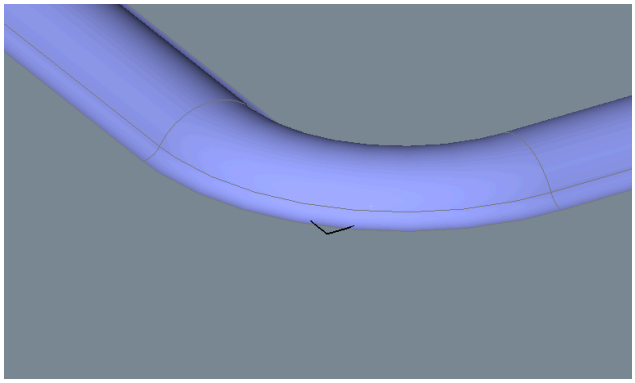
Na etapie projektowania wykorzystujemy **Krzywą Kontrolną**:

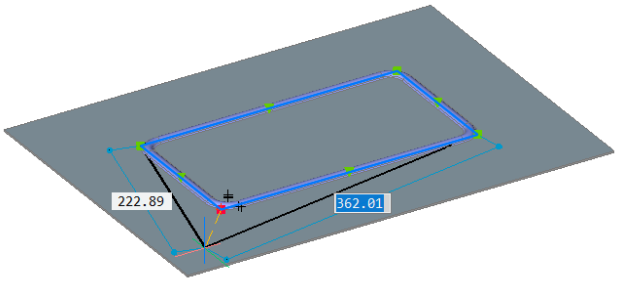
Podczas tworzenia elementu zaokrąglenia, ABTŁOCZENIE dodaje zaokrąglenia zgodnie z wartością parametru **promienia zaokrąglenia** w **Przeglądarce Mechanicznej**. Ten parametr nie jest kontrolowany dla funkcji, ponieważ odnosi się do właściwości fizycznego narzędzia koła:

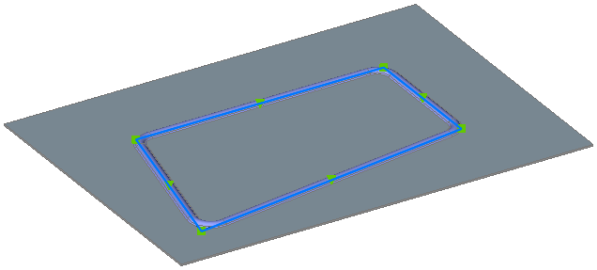
Po dokładnym powiększeniu można zauważyć różnicę między geometrią 3D elementu tłoczenia a krzywą kontrolną:

Gdy polilinia jest edytowana za pomocą uchwytów...

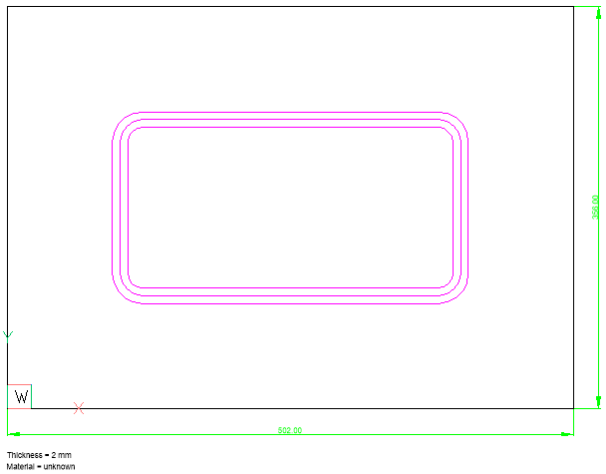

... funkcja tłoczenia jest odpowiednio dostosowywana:

Ilustruje to asocjatywność między krzywą 2D a cechą tłoczenia 3D. Rozpoznawanie cech tłoczenia w ABKONWERTUJ jest kontrolowane przez preferencje użytkownika SMCONVERTRECOGNIZERIBCONTROLCURVES.

Po rozłożeniu części za pomocą polecenia ABROZWIŃ krzywe są zgodne z projektem 3D i mają zaokrąglenia. Środkowa krzywa nazywana jest **Krzywą Trajektorii**:

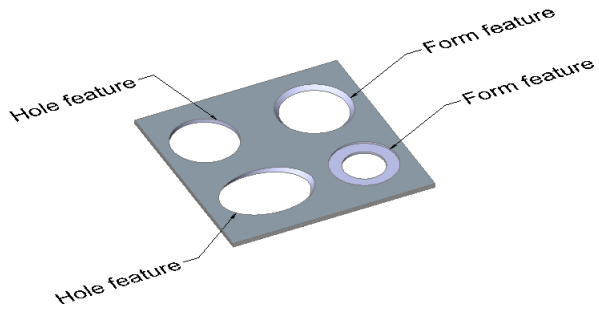

33.20 Praca z Elementami Otworów

33.20.1 Przegląd

Operacje otworów są uproszczoną wersją Operacje formy. Na poniższym obrazku widać różne elementy, które mają tylko grubości powierzchni (polecenie *ABKONWERTUJ* jest zgodne z tymi zasadami):

- Otwory prostopadłe są otworami.
- Proste otwory nieortogonalne są otworami.
- Sfazowane otwory prostopadłe są elementami formy.
- Jeśli ściana grubości otworu składa się z dwóch różnych regionów, jest to element formy.

Elementy otworów są rozpoznawane za pomocą polecenia *ABKONWERTUJ* , jeśli preferencja użytkownika *SMCONVERTRECOGNIZEHOLES* jest włączona.

Dla elementów otworów dozwolone są następujące podstawowe operacje:

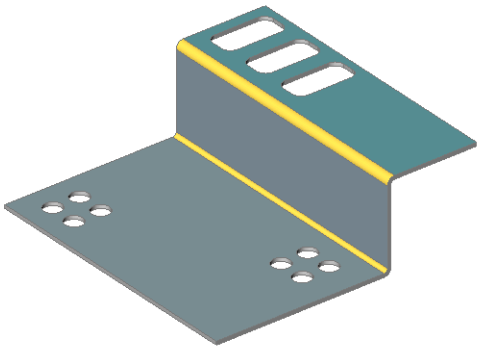
- polecenia ABUSUŃ, *polecenie ABROZWIĄŻ*, wyłącz i polecenie *ABWYBIERZ* je za pomocą poleceń lub w **Przeglądarka Mechanical dla konstrukcji metalowych**.
- **Tryby elementów formy** w poleceniu *ABROZWIŃ*, w tym trybie **Symbolu**.
- Skojarz własną geometrię 2D w układzie spłaszczonym.
- Elementy otworów są zachowywane za pomocą polecenia *ABNAPRAW* . Zwykłe powierzchnie otworów stają się prostopadłe. Polecenie *ABNAPRAW* nie ma wpływu na operację otworu o tej samej geometrii.

33.20.2 Rozpoznawanie Szyków Elementów Otworów

Jeśli w bryle istnieją elementy otworów, polecenie *ABPARAMETRYZACJA* wykrywa prostokątne szyki otworów na kołnierzach, zgodnie z następującymi regułami:

- Otwory należą do tego samego wywinięcia.
- Otwory są na prostokątnej siatce.
- W tablicy nie ma przerw (brakujących elementów).
- Otwory są jednakowo zorientowane.
- Minimalny rozmiar tablicy to 1x3 lub 2x2.

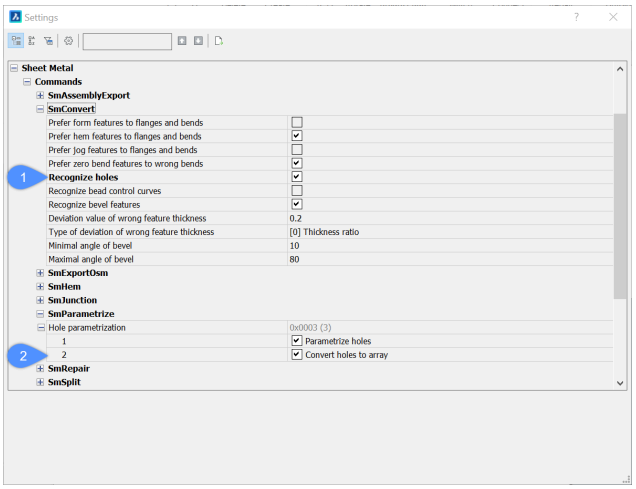
Zilustrujmy przepływ pracy na części z elementami Wywinięcia i Gięcia.

1 W oknie dialogowym *Ustawienia* przejdź do **Arkusz blachy/Polecenia**.

2 Włącz opcję **Rozpoznaj otwory (1)** dla *polecenie ABKONWERTUJ* .

3 Włącz **Konwertuj otwory na szyk (2)** i **Parametryzuj otwory** opcje dla polecenia *ABPARAMETRYZACJA* .

4 Uruchom polecenie *ABKONWERTUJ* .

5 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk narzędzia **Konwertuj do konstrukcji metalowej** (

) na pasku narzędzi **Konstrukcji metalowej**.
   - Kliknij przycisk narzędzia **Konwertuj do** konstrukcji blachowej (

) na pasku wstążki **Arkusz metalowy**.
   - Wybierz opcję **Konwertuj na** konstrukcji blachowej w menu **Arkusz metalowy**.

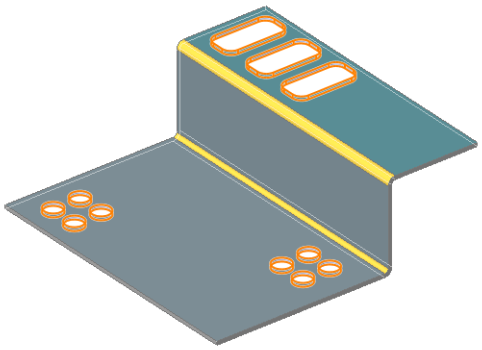
     Zostanie wyświetlony monit: Wybierz Bryły 3D lub [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

6 Wybierz bryłę 3D do konwersji.

   Zostanie wyświetlony monit: Wybierz Bryły 3D lub [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

7 Naciśnij **Enter** , aby przekształcić bryłę 3D w część arkusza blachy.

   W części rozpoznawanych jest 11 otworów.

8 Uruchom polecenie *ABPARAMETRYZACJA* .

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk narzędzia **Parametryzuj** (

) na pasku narzędzi **Arkusz blachy**.
   - Kliknij przycisk narzędzia **Parametryzuj** (

) na pasku wstążki **Sheet Metal**.
   - Wybierz **Parametryzuj** w menu **Arkusz metalowy**.

     Zostanie wyświetlony monit: Wybierz bryły 3D do parametryzacji lub [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

10 Naciśnij **Wprowadź** , aby przetworzyć część arkusza blachy.

   Raporty poleceń muszą wyglądać jak poniżej:

   Utworzono 4 wiązania odległości

Utworzono 3 wiązania poprawki

Utworzono 0 wiązań pokrywania się

Utworzono 0 wiązań styczności

Utworzono 0 sztywnych wiązań zestawu

Utworzono tablicę prostokątną 2x2 w oparciu o Hole_3 cechę

Utworzono tablicę prostokątną 2x2 w oparciu o Hole_7 cechę

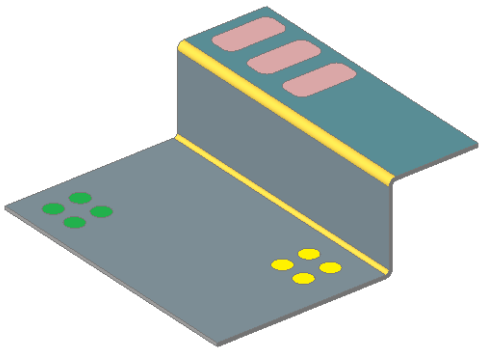
Utworzono tablicę prostokątną 3x1 w oparciu o Hole_9 cechę

Razem: 7 ograniczeń i 3 utworzone tablice

Uwaga: Nazwy funkcji i rozkład wiązań mogą się różnić w zależności od wersji BricsCAD.

Aby sprawdzić tablice, można tymczasowo odblokować warstwę **BC_SUBTRACT** .

Na poniższym obrazku tablice są kolorowane ręcznie.

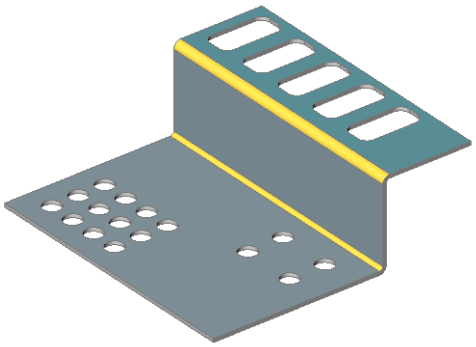

Uwaga: Tablice zielona i żółta nie są ujednolicone. W przeciwnym razie szyk miałby brakujące otwory.

11 Edytuj **Właściwości szyku** w **Przeglądarce Mechanical**.

Na poniższym obrazku zmodyfikowano następujące elementy:

- Zielony szyk: liczba wierszy i kolumn od 2x2 do 3x4.
- Żółty szyk: odstępy X i Y.
- Czerwony szyk: liczba wierszy i kolumn od 3x1 do 5x1.

33.21 Konwersja na Arkusz Blachy i Naprawa

Use the SMCONVERT and SMREPAIR commands.

33.21.1 Aby przekonwertować geometrię 3D na prawidłową część Arkusza Blachy

A sheet metal part can be created from any 3D solid geometry, whether created in BricsCAD or imported from another CAD system. However, the geometry might not be a valid sheet metal model: missing bends and reliefs or thickness faces which are not orthogonal to the flange faces. BricsCAD sheet metal contains a dedicated toolset to convert such geometry to a valid sheet metal part and add all missing sheet metal features.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

1
- Click the **Convert to Sheet Metal** tool button () on the **Sheet Metal** toolbar.
- Kliknij przycisk narzędzia **Konwertuj na arkusz blachy** () na pasku wstążki **Arkusz blachy**.
- Wybierz **Konwertuj na arkusz blachy** w menu **Arkusz blachy**.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz Bryły 3D lub [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

2 Wybierz bryłę 3D do konwersji.

3 Zostanie wyświetlony monit: Wybierz Bryły 3D lub [Cały model] <Cały<Entire model> model>:

4 Naciśnij klawisz **Enter**, aby przekonwertować bryłę 3D na część arkusza blachy.

Właściwości części arkusza blachy są wyświetlane w **Przeglądarce Mechanicznej dla Arkusza Blachy**.

Uwaga: Przekonwertowane arkusze można rozłożyć lub wyeksportować do formatu DXF lub OSM w celu przetworzenia przez system CAM.

In some cases it might be necessary to fix converted bodies before unfolding or exporting:

- Tworzenie brakujących reliefów: Polecenie ABSTWÓRZWYCIĘCIE.
- Konwertowanie twardych krawędzi na zagięcia lub połączenia: Polecenia ABTWÓRZGIĘCIE i ABTWÓRZZŁĄCZE.
- Kołnierze dzielone i wyciągnięte gięcia: Polecenie ABPODZIEL.
- Naprawa arkusza blachy: Polecenie ABNAPRAW.

33.21.2 Aby naprawić część arkusza blachy

Część blaszana może mieć niedokładności w geometrii i topologii lub problemy z konstrukcją blaszaną. Dzieje się tak często w przypadku importowanych części, które zostały zaprojektowane w rdzeniach geometrycznych innych niż ACIS.

Przykładami takich problemów są:

- Thickness faces, which are not perpendicular to the flange or bend faces.
- Lofted bends are not tangential to the adjacent flanges or bends.
- Niewłaściwe gięcia.
- Ogólne problemy ACIS.

Takie problemy mogą uniemożliwić pomyślne wykonanie operacji edycji.

Zalecany przepływ pracy w celu rozwiązania takich problemów to:

- Uruchom polecenie MBTEST, aby naprawić ogólne problemy z modelowaniem.
- Uruchom polecenie ABNAPRAW.

33.21.3 Aby naprawić bryłę Arkusza Blachy

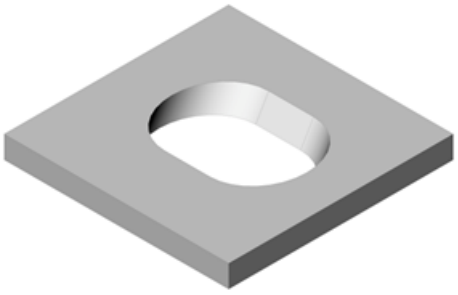
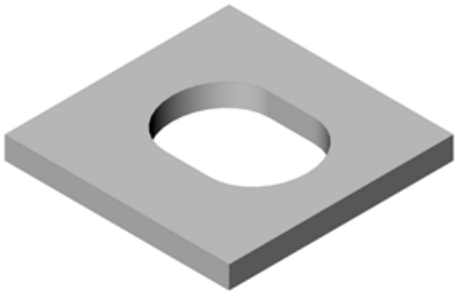
Sheet metal bodies with thickness faces, which are not perpendicular to the flange or bend faces, can not be correctly manufactured using traditional tools.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

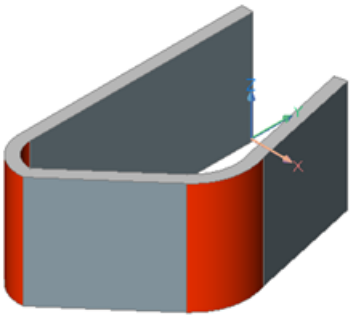
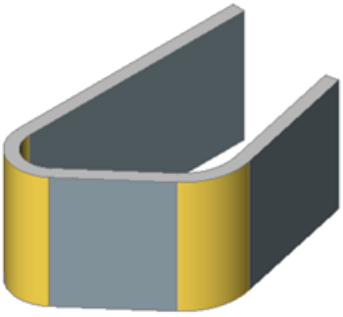
1
- Click the **Repair Sheet Metal** tool ( ) on the Heal panel of the Sheet Metal ribbon tab.
- Kliknij narzędzie **Napraw arkusz blachy** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Napraw Arkusz Blachy** na menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz ABNAPRAW w wierszu poleceń.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz lico kołnierza lub lico gięcia do naprawy lub [włącz Lokalna naprawa/Skanuj w poszukiwaniu utraconych detali]:

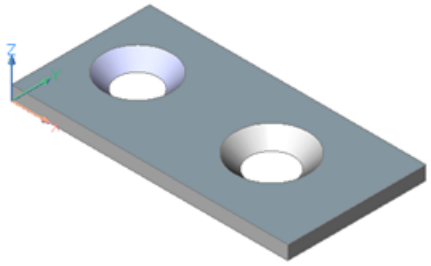
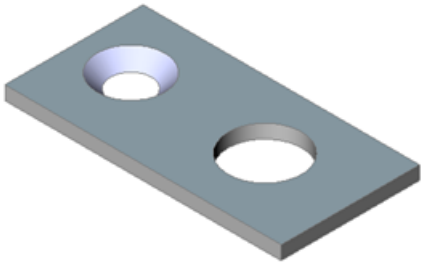
2 Wybierz powierzchnię do naprawy.

	
The same model before...	... i po wykonaniu operacji naprawy:

Gdy model ma nieprawidłowe zagięcia, ABNAPRAW przekształca je w regularne zagięcia:

	
Niewłaściwe gięcia, które mają niestyczne połączenie z kołnierzami.	Popraw gięcia po naprawie.

Obiekty formy są przenoszone na nowy naprawiony model:

	
Model przed naprawą.	Cecha kształtu nie została zmieniona, podczas gdy otwór, który nie jest cechą kształtu, jest ortogonalizowany.

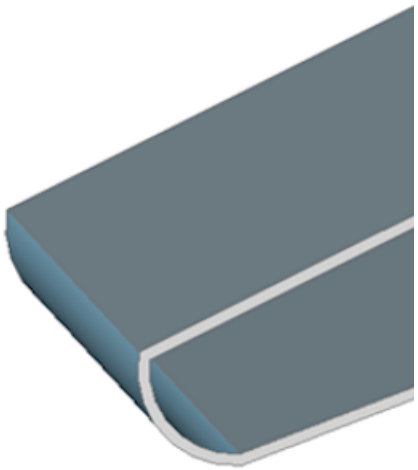
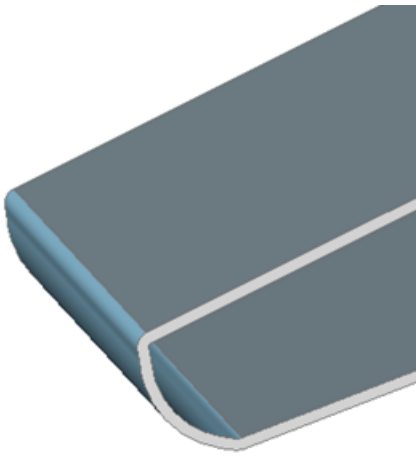
33.21.4 Aby naprawić bryłę Arkusza Blachy z wyciągniętymi gięciami

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

1
- Kliknij narzędzie **Napraw arkusz blachy** ( ) na panelu **Uzdrawianie** na karcie wstążki **Arkusz Blachy**.
- Kliknij narzędzie **Napraw arkusz blachy** ( ) na pasku narzędzi **Arkusz Blachy**.
- Wybierz **Napraw Arkusz Blachy** na menu **Arkusz Blachy**.
- Wpisz ABNAPRAW w wierszu poleceń.

  Zostanie wyświetlony monit: Wybierz lico kołnierza lub lico gięcia do naprawy lub [włącz Lokalna naprawa/Skanuj w poszukiwaniu utraconych detali]:

2 Wybierz powierzchnię czołową kołnierza lub łuku. Wybrana powierzchnia zapewnia powierzchnię, która ma zostać zagęszczona.

Wcześniej	Później
	
Wygięcie nie jest styczne do kołnierza. Rozwijanie jest niemożliwe.	Zwróć uwagę na różnicę w połączeniu niebieskiego wygięcia z górnym kołnierzem, które jest teraz gładkie. Rozwijanie jest możliwe.

Option: If the SMREPAIRLOFTEDBENDMERGE system variable is On, adjacent lofted bends with a tangential connection are merged to a single lofted bend.

33.22 Rozkładanie Części Arkusza Blachy i Eksportowanie do CAM

33.22.1 Przegląd

Użyj polecenia ABROZWIŃ.

Części arkusza blachy można projektować na wiele różnych sposobów. Do produkcji części arkusza potrzebny jest płaski wzór z adnotacjami gięcia, który jest następnie wykorzystywany w systemie CAM do programowania maszyn CNC, takich jak wycinarki laserowe i prasy krawędziowe. Ta operacja spłaszczania nazywana jest rozwijaniem.

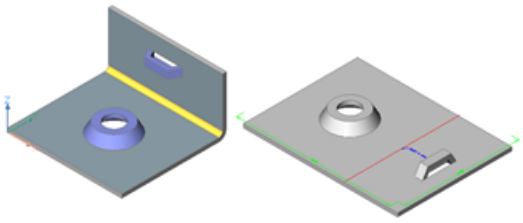
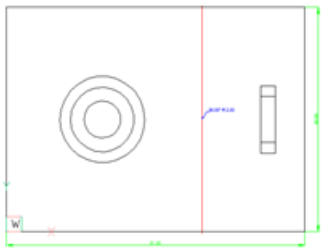
33.22.2 Rozkładanie obiektu z arkusza blachy

Polecenie ABROZWIŃ rozkłada części arkusza. BricsCAD automatycznie tworzy bryłę odpowiadającą płaskiemu arkuszowi metalu potrzebnemu do wyprodukowania części arkusza przy użyciu technik gięcia. Arkusz ten jest umieszczony na płaszczyźnie XY i jest zorientowany wzdłuż osi współrzędnych podobnie do orientacji bryły początkowej w przestrzeni 3D. Aby zmienić orientację rozwinięcia w osi Z, uruchom ponownie polecenie ABROZWIŃ i wybierz przeciwną ścianę początkowej bryły.

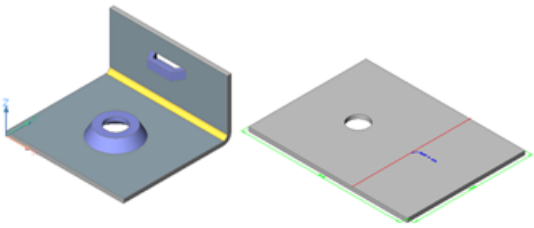
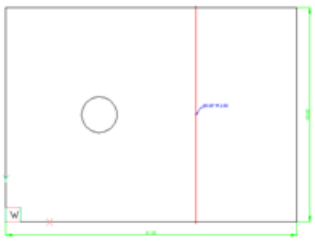
Elementy formy są rozwijane zgodnie z ustawieniem **Tryb rozwijania** w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Dostępne opcje to:

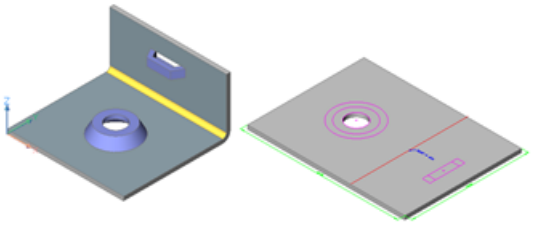
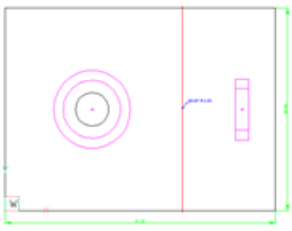
- **Zachowaj** (0): pozwala zachować geometrię cech kształtu na rozwiniętej reprezentacji.

Model 3D i rozłożony obiekt	2D
	

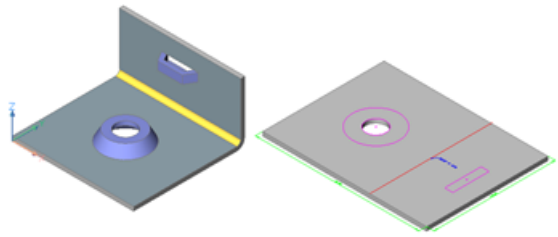
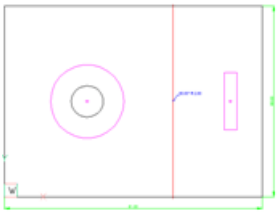
- **Usuń** (1): usuwa geometrię funkcji kształtu z rozwiniętej reprezentacji.

Model 3D i rozłożony obiekt	2D
	

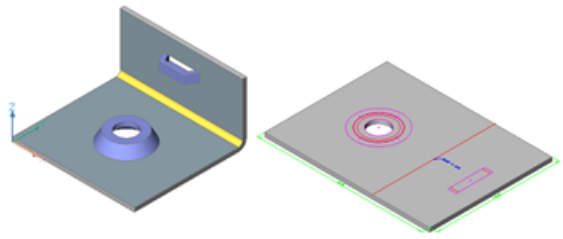
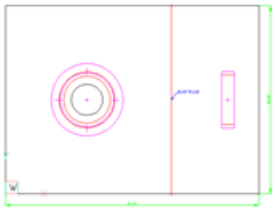
- **Rzutowanie** (2): generuje symbol elementu kształtu poprzez rzutowanie krawędzi elementu kształtu na płaszczyznę kołnierza.

Model 3D i rozłożony obiekt	2D
	

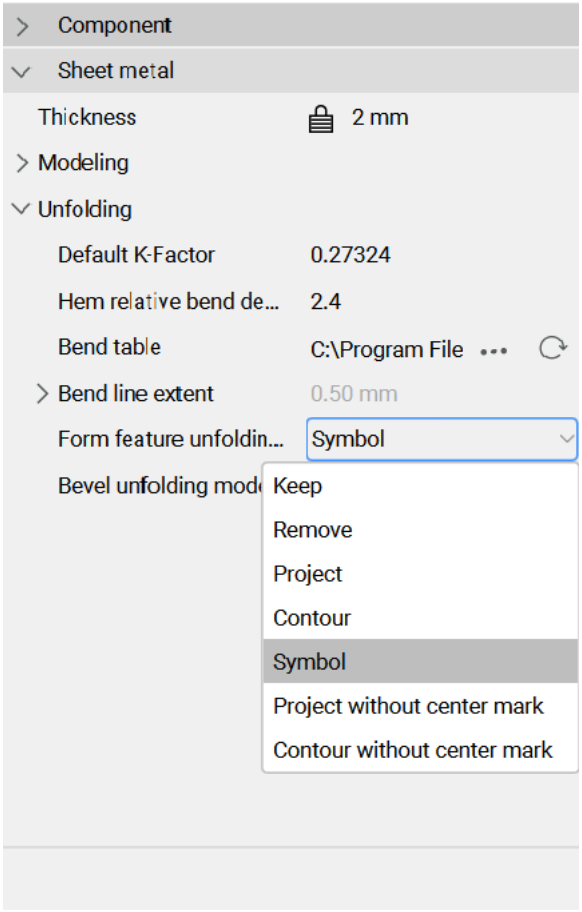
- **Kontur** (3): generuje symbol elementu kształtu poprzez rzutowanie zewnętrznego konturu i otworów elementu kształtu na płaszczyznę kołnierza.

Model 3D i rozłożony obiekt	2D
	

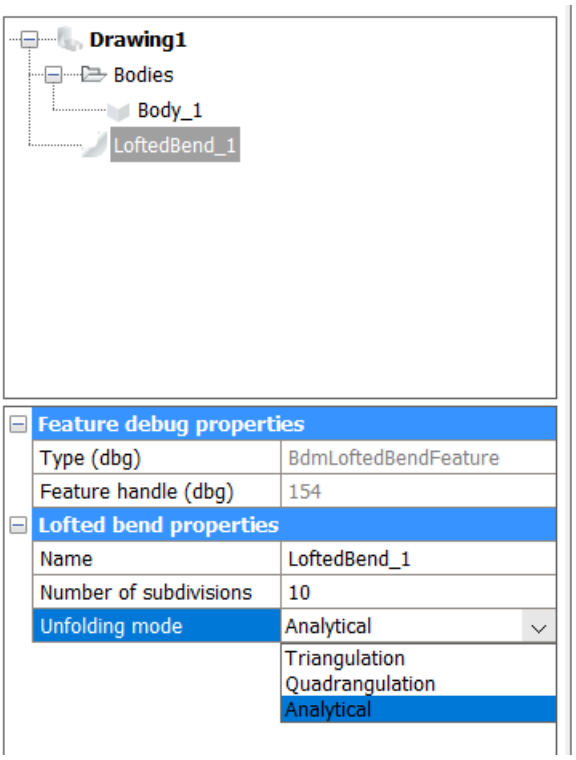
- **Symbol** (4): tworzy symbol rozwinięcia na warstwie **UNFOLD_SYMBOL_UP** lub **UNFOLD_SYMBOL_DOWN** w zależności od kierunku elementu formy.

Model 3D i rozłożony obiekt	2D
	

Tryb rozwijania dla bieżącej części arkusza blachy można ustawić w **Przeglądarce Mechanicznej**.

Wyciągnięte gięcia leżące na powierzchniach cylindrycznych i stożkowych mogą być rozwinięte analitycznie: wymiary i kształt rozwiniętego wyciągniętego gięcia będą tak, jakby jego środkowa powierzchnia była matematycznie rozwinięta na płaszczyźnie. Ten kształt można również uzyskać dzięki znacznie zwiększonej liczbie próbek dla wygiętego łuku. Musisz ustawić **Tryb Rozwijania** indywidualnie dla każdego obiektu wyciągniętego gięcia. Jeśli dozwolone jest rozwijanie analityczne, opcja będzie obecna na liście rozwijanej:

33.22.3 Aby rozłożyć bryłę arkusza blachy

1 Uruchom polecenie ABROZWIŃ.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz wywinięcie lub wyciągnięte gięcie, aby rozłożyć [Asocjatywny]:

2 Wybierz powierzchnię na części arkusza.

Zostanie wyświetlony monit: Wybierz pozycję rozłożonego arkusza:

3 Określ punkt.

Zostanie wyświetlony monit: Sprawdź poprawność rozłożonego arkusza i wybierz opcję [zapisz geometrię 2D/zapisz geometrię 3D/Optymalizuj adnotacje zgięcia/Zachowaj] <Zachowaj>

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

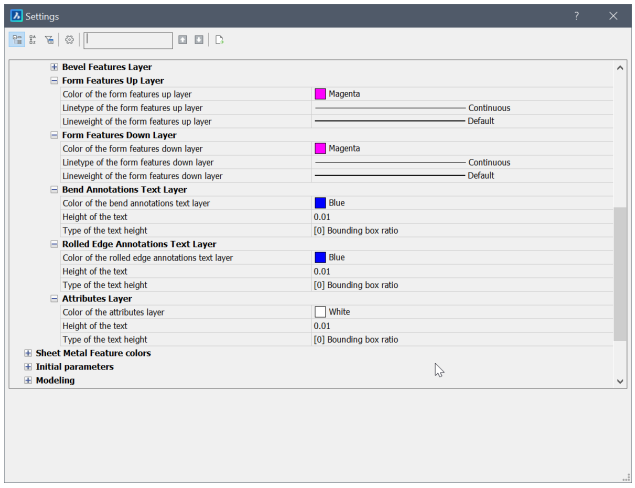
- Zapisz rozwiniętą bryłę 3D w osobnym pliku rysunku.
- Konwersja rozłożonej bryły 3D do pliku rysunku 2D (*.DWG lub *.DXF).
- Zmień rozmieszczenie adnotacji gięcia.
- Zachowaj blok z rozwiniętą częścią w modelu części arkusza blachy.

Polecenie ABROZWIŃ uwzględnia odkształcenie materiału blachy podczas gięcia. Gdy płaski arkusz blachy jest gięty w część 3D za pomocą narzędzia do gięcia (na przykład prasy krawędziowej), materiał jest odkształcany plastycznie, co oznacza, że jest ściskany wewnątrz gięcia i rozciągany na zewnątrz. W rezultacie długość części mierzona wzdłuż jej powierzchni jest inna w stanie płaskim i zgiętym. BricsCAD może automatycznie obliczyć odpowiednią długość rozłożonej części na podstawie właściwości odkształcenia materiału. Właściwości te można zdefiniować poprzez ustawienie wartości parametru **Współczynnik K** lub poprzez dołączenie Tabela Gięć.

33.22.4 Zarządzanie właściwościami warstw geometrii 2D

Geometria 2D wygenerowana przez polecenia ABROZWIŃ, ABEKSPORT2D i ABEKSPORTZŁOŻENIA ma różne kolory dla konturów, linii gięcia w górę, linii gięcia w dół, wymiarów całkowitych, elementów kształtu w górę, elementów kształtu w dół, adnotacji gięcia i atrybutów.

Kolory można ustawić w różny sposób w grupie ustawień **Arkusz Blachy/Polecenia/Warstwy do rozłożenia** w oknie dialogowym *Ustawienia*. Każdy typ jednostki jest umieszczony na dedykowanej warstwie, której kolor jest kontrolowany przez szereg preferencji użytkownika:

Jeśli geometria 2D elementu formy została pobrana z komponentu biblioteki, jego właściwości są kontrolowane przez właściwości tego komponentu w momencie wstawienia. Istnieją 2 inne tryby **trybu rozwijania**, które prowadzą do generowania geometrii 2D dla elementów kształtu: **Project** lub **Contour**. W tych trybach geometria 2D jest generowana automatycznie z geometrii 3D, a jej wygląd jest kontrolowany przez grupy ustawień **Warstwa Górnych Narzędzi Formowania** i **Warstwa Dolnych Narzędzi Formowania**.

33.22.5 Aby wyeksportować bryłę arkusza blachy

Części arkusza blachy utworzone lub edytowane w BricsCAD mogą być następnie przetwarzane przez różne systemy CAM (takie jak JETCAM lub CADMAN-B) w celu wygenerowania kodu NC dla maszyn do cięcia i gięcia.

Preferencje użytkownika kontrolują opcję **zapisu geometrii 2D** polecenia ABROZWIŃ, aby dostosować plik .DXF do zgodności z listą popularnych systemów CAM.

Polecenie ABEKSPORT2D eksportuje rozwiniętą reprezentację arkusza blachy jako profil 2D w formacie pliku *.DXF lub *.DWG.

Polecenie ABEKSPORTOSM eksportuje bryłę blachy do formatu pliku *.OSM (Open Sheet Metal) (natywnego dla systemu CADMAN-B CAM).

33.22.6 Aby wyeksportować złożenie z częściami arkusza do formatu DXF

Polecenie ABEKSPORTZŁOŻENIA przeszukuje drzewo zespołu pod kątem projektu blachy i eksportuje go do pliku *.DXF. W rezultacie w folderze wyjściowym tworzony jest zestaw plików *.DXF posortowanych według grubości w różnych podfolderach. Polecenie generuje raport HTML, który pozwala kontrolować

dane wyjściowe. Większość części blaszanych będzie przetwarzana automatycznie. Słabe części arkusza blachy zostaną zgłoszone przez polecenie do ręcznej przeróbki.

33.23 Skojarzone rozwinięte reprezentacje brył 3D

33.23.1 Przegląd

BricsCAD oferuje dwukierunkową asocjatywność między częścią 3D z blachy a jej spłaszczonym wyglądem. W tym trybie obie reprezentacje istnieją w oddzielnych dokumentach: oryginalna część jest przechowywana w swoim natywnym dokumencie, a spłaszczona część jest przechowywana w dokumencie tymczasowym. Asocjatywność jest tymczasowa i istnieje, gdy oba dokumenty są otwarte. Aby pracować w trybie asocjatywnym w następnej sesji BricsCAD lub po zamknięciu dokumentu, należy powtórzyć kroki ponownie.

33.23.2 Co oznacza asocjatywność?

Rozłóż Asocjatywnie umożliwia wykonywanie cięć na spłaszczonej geometrii i propaguje zmiany z powrotem do modelu 3D.

Pomaga to uprościć 2 scenariusze:

- Tworzenie skomplikowanych, niestandardowych zagięć i odcięć narożnych.
- Unikaj skrzyżowań w rozkładaniu.

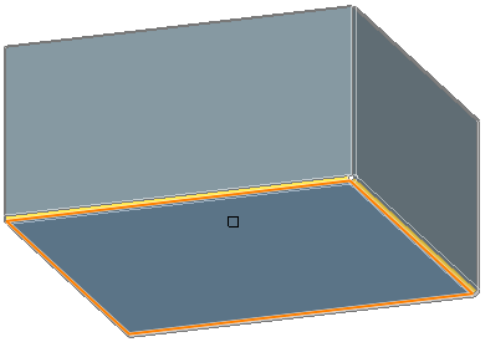
W tych dwóch scenariuszach oba są łatwe do wykonania w 2D, a nie w 3D. W trybie spłaszczonym część z blachy jest reprezentowana jako zestaw oddzielnych płaskich brył (na cechę). Polecenie ABUSUŃ służy do usuwania pełnych kołnierzy i zagięć na płaskich szablonach.

Asocjatywność jest dwukierunkowa; zmiany mogą być propagowane ze spłaszczonych części z powrotem do modeli 3D i odwrotnie. Zmiany wprowadzone w jednej z reprezentacji są propagowane do dokumentu z innymi reprezentacjami, gdy tylko stanie się on aktywny.

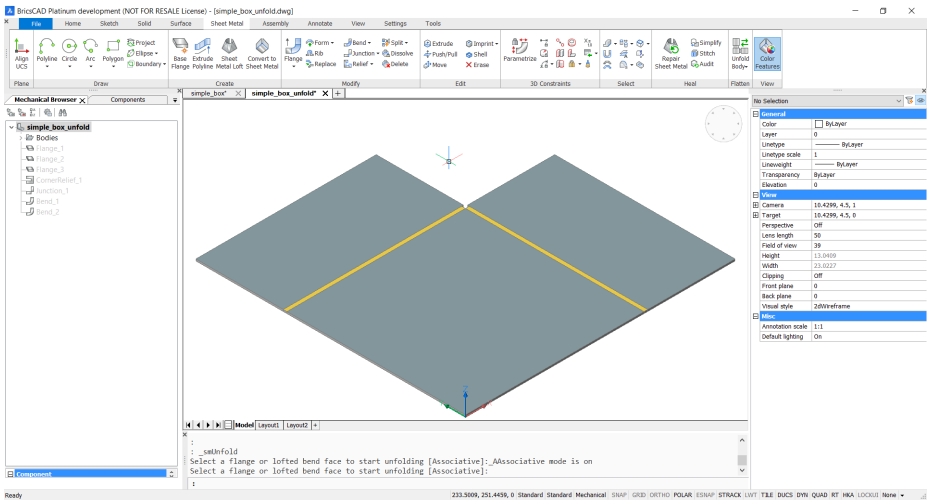
33.23.3 Przełączanie w tryb powiązania

Tryb asocjatywności jest włączany za pomocą polecenia ABROZWIŃ. Upewnij się, że nie wybrano żadnych powierzchni.

W sekcji **Arkusz blachy** na wstążce wybierz ikonę **Rozłóż Model Asocjatywnie** () i wybierz opcję Powierzchnia czołowa **kołnierza**.

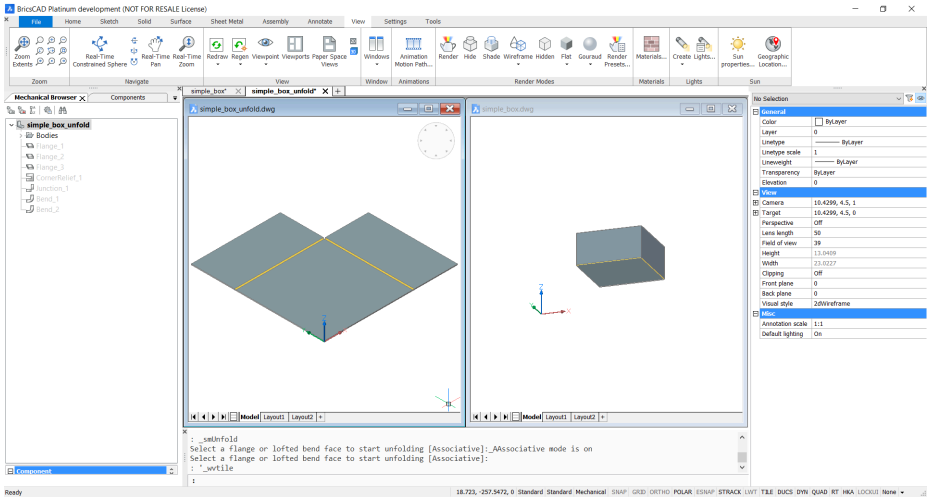
Aplikacja obliczy spłaszczenie danej części i przełączy ją w tryb asocjacyjny. Warunek powodzenia danej operacji jest taki sam jak w przypadku zwykłego rozwijania. Kontynuuj pracę w trybie asocjatywnym tylko wtedy, gdy podczas operacji nie wystąpiły żadne błędy ani ostrzeżenia. Utworzony zostanie nowy dokument tymczasowy zawierający spłaszczoną część.

Uwaga: Nie ma potrzeby zapisywania tego dokumentu. Służy do propagowania operacji edycji ze spłaszczonej bryły z powrotem do modelu 3D.

Użyj **Kafelka pionowego**, aby wyświetlić zarówno model 3D, jak i dokumenty rozwijające skojarzone.

Kliknij przycisk **pionowego kafelka** na pasku narzędzi lub wstążce.

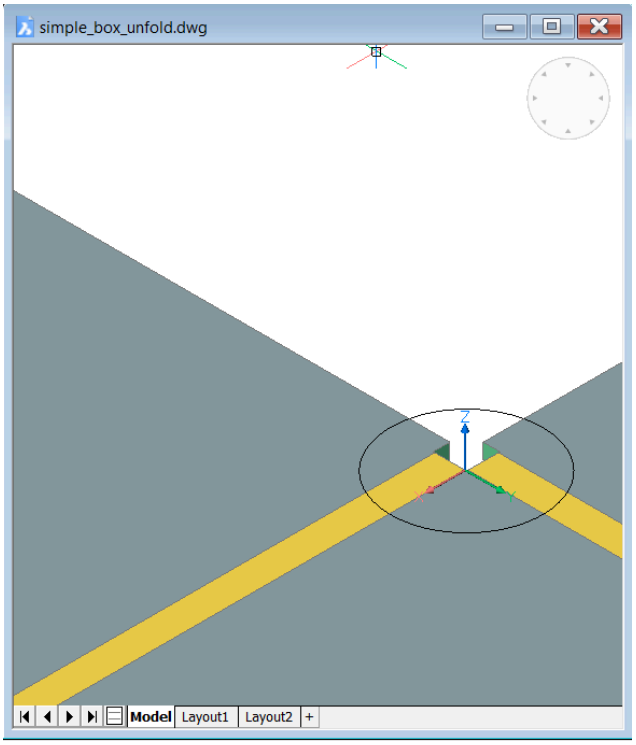

Uwaga: Po wybraniu **spłaszczonej geometrii** w **przeglądarce mechanicznej** wyświetlana jest lista wyłączonych funkcji.

33.23.4 Edycja geometrii

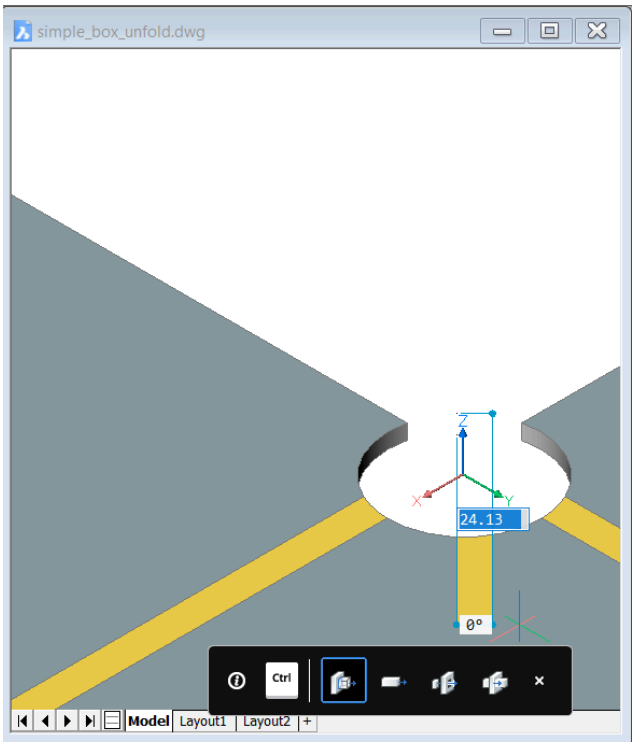
1 Pracując ze spłaszczonym dokumentem projektowym, narysuj okrąg w rogu.

1

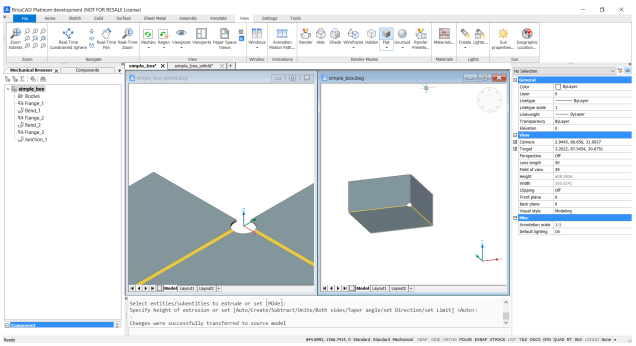
2 Zastosuj polecenie MBWYCIĄGNIJ do okręgu, wycinając objętość.

3

4 Kliknij ponownie oryginalny dokument, aby go uaktywnić.

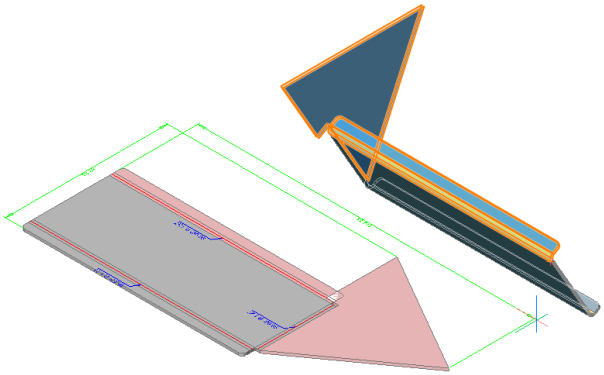
5

6 Model zostanie zaktualizowany i pojawi się niestandardowa płaskorzeźba narożnika. Aplikacja zapisuje do wiersza poleceń: Zmiany zostały pomyślnie przesłane do modelu źródłowego.

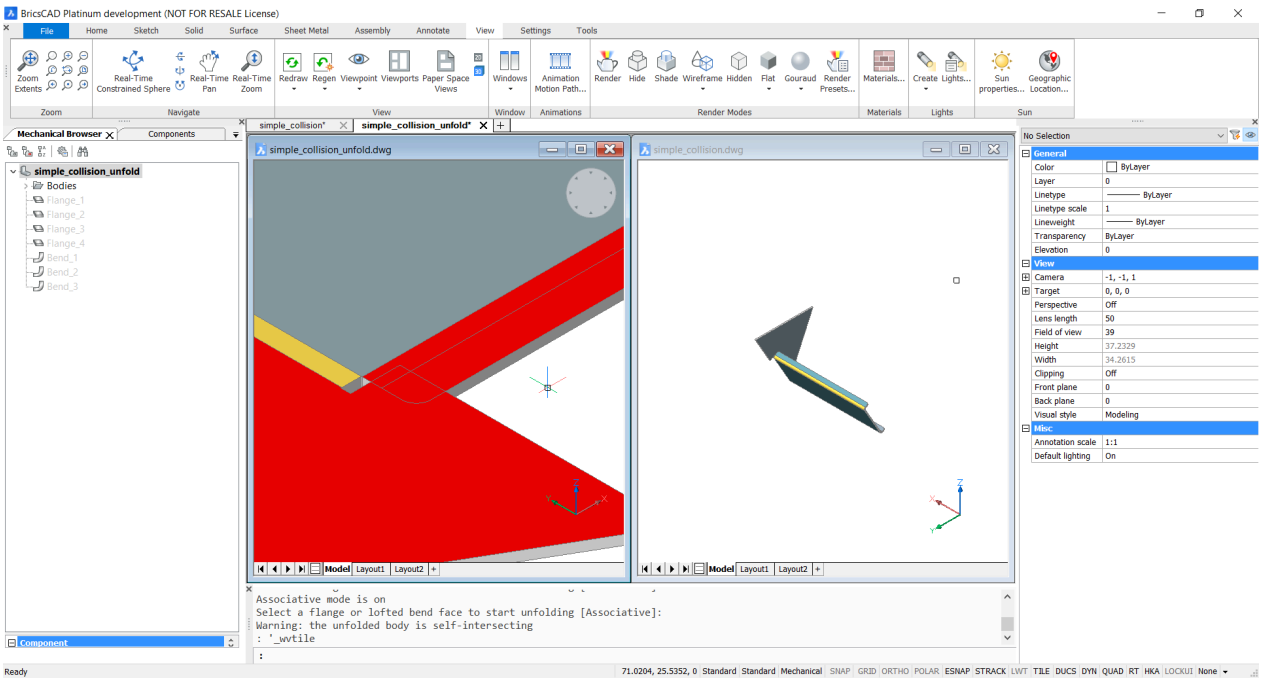
33.23.5 Unikanie kolizji w szyku płaskim

Innym przydatnym zastosowaniem asocjacyjnego rozwijania jest naprawianie nie tak oczywistych kolizji materiałów.

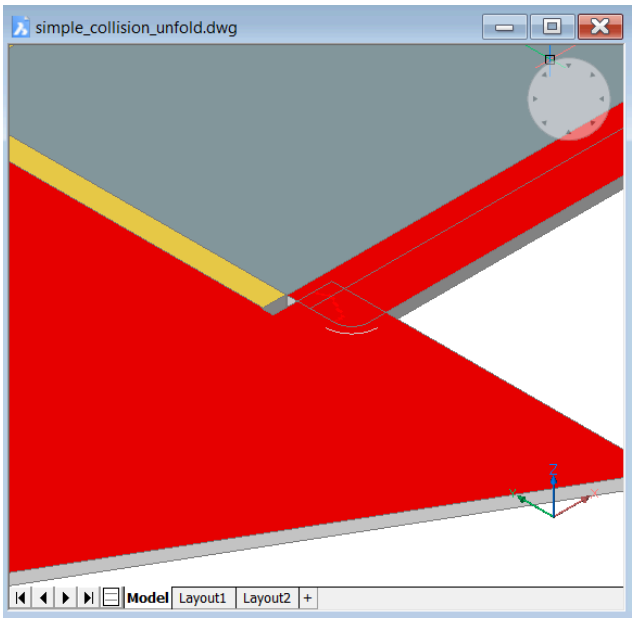
W tym przykładzie nie wiemy, jakie zmiany zastosować w modelu 3D, aby uniknąć kolizji po spłaszczeniu. Przeróbmy ten model za pomocą Rozłóż Asocjatywnie.

1 W sekcji **Arkusz blachy** na Wstążce wybierz ikonę **Asocjacyjnie rozłóż bryłę** (), wybierz Powierzchnię **kołnierza**, rozłóż i kliknij przycisk **Płytka pionowa** () na pasku narzędzi lub Wstążce, aby rozłożyć otwarte dokumenty pionowo i powiększyć do obszaru kolizji.

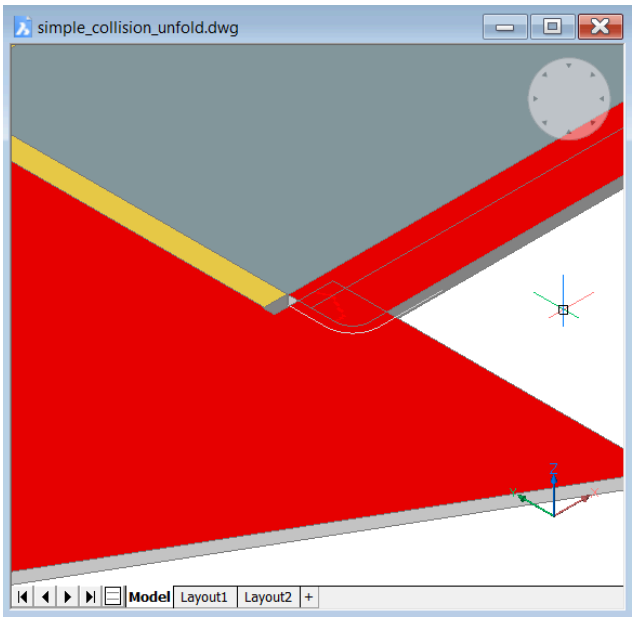
2 Wybierz krawędź kołową obwiedni i odsuń ją o 1.

3

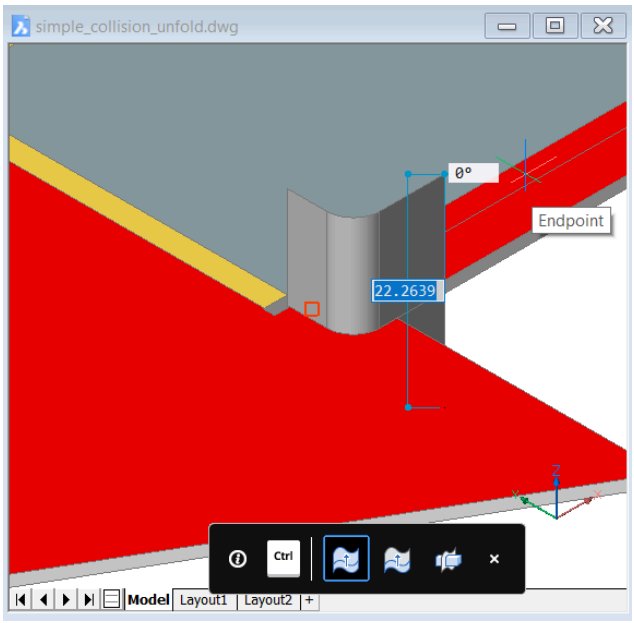
4 Narysuj dodatkowe proste linie przylegające do krawędzi i połącz je.

5

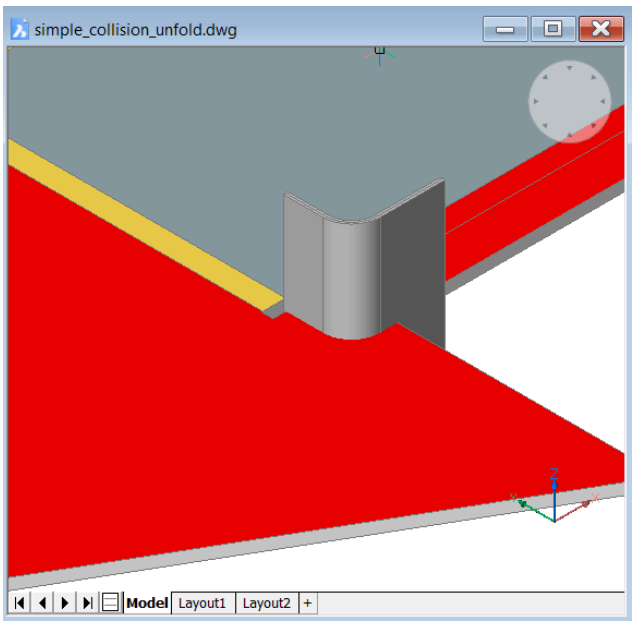
6 MBWYCIĄGNIJ polilinię po obu stronach.

7

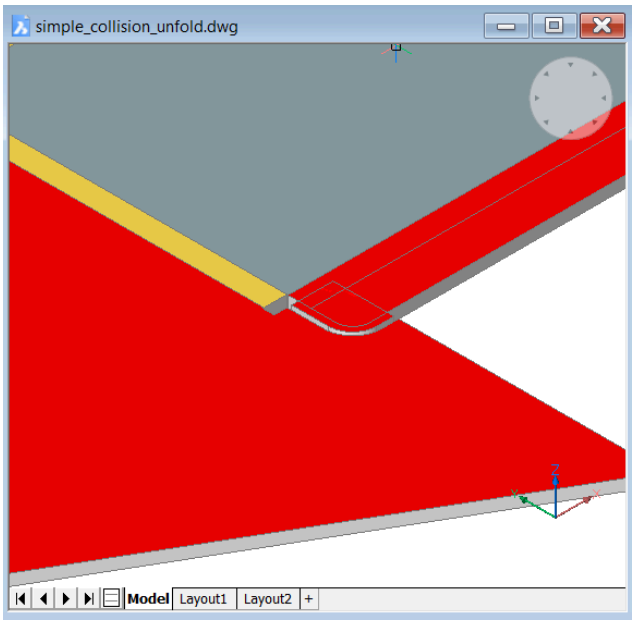

8 MBPOGRUB pogrubia powierzchnię o większą wartość.

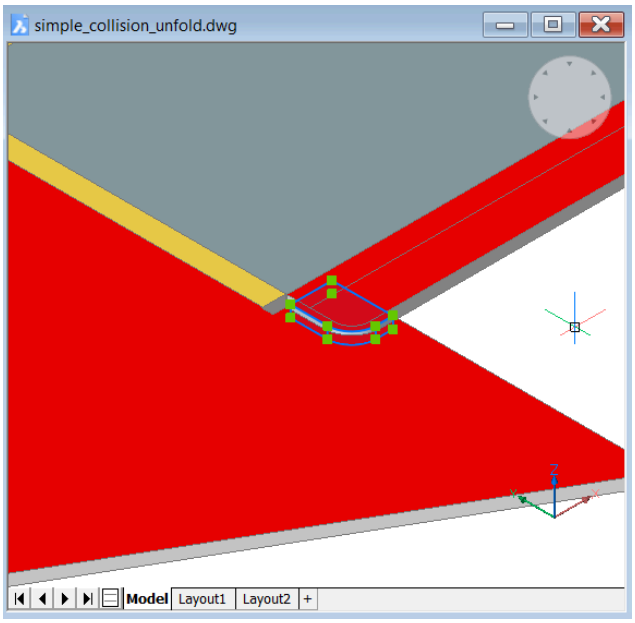
9

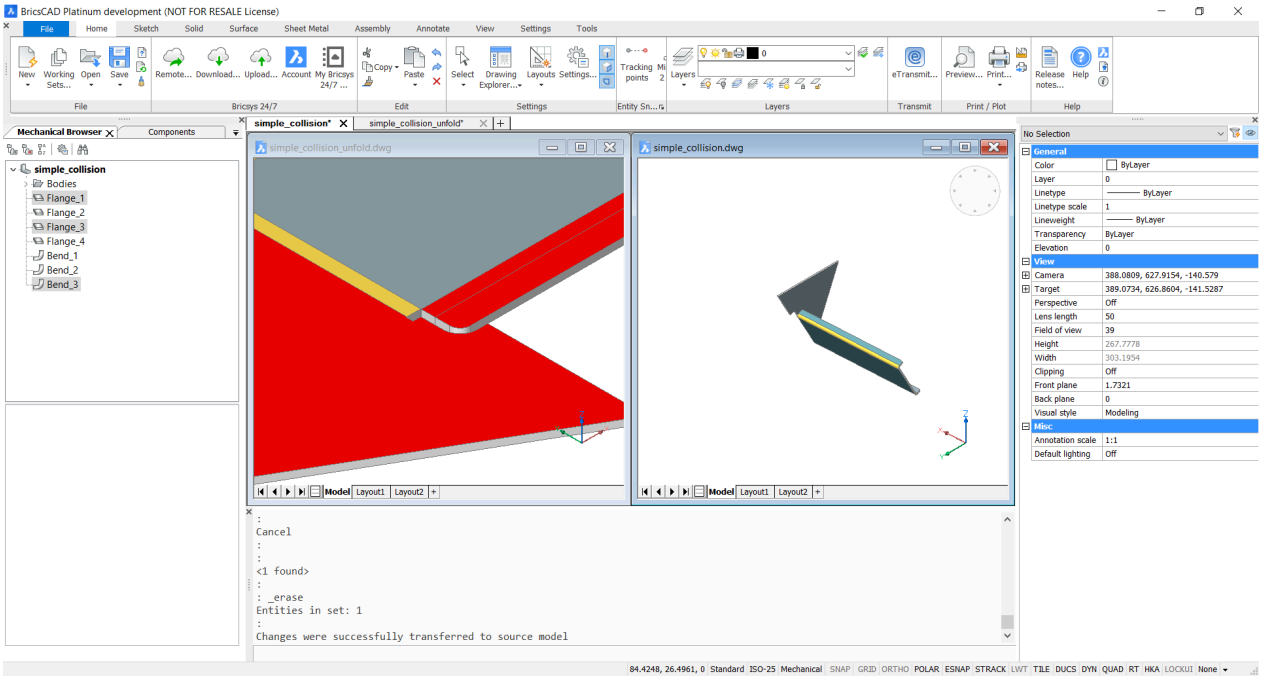
10 RÓŻNICA zagęszczony korpus od rozłożonego wzoru.

11

12 WYMAŻ pozostałe elementy.

13

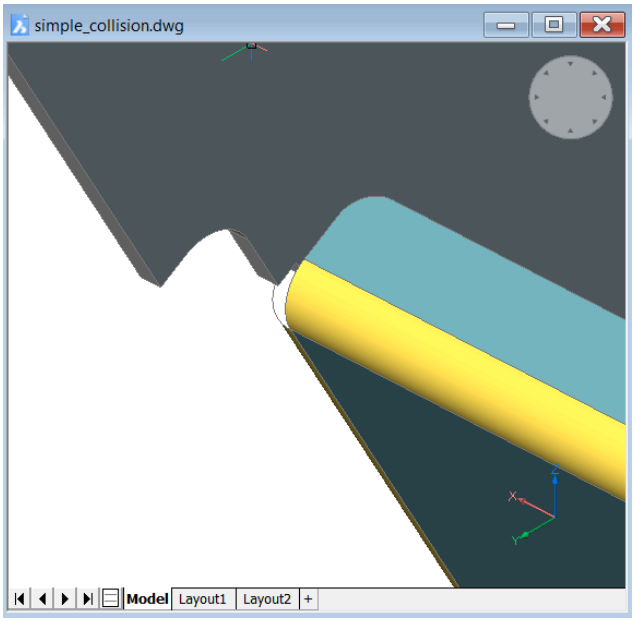
14 Wróć do dokumentu z modelem 3D.

15

16 Upewnij się, że zmiany zostały rozesłane.

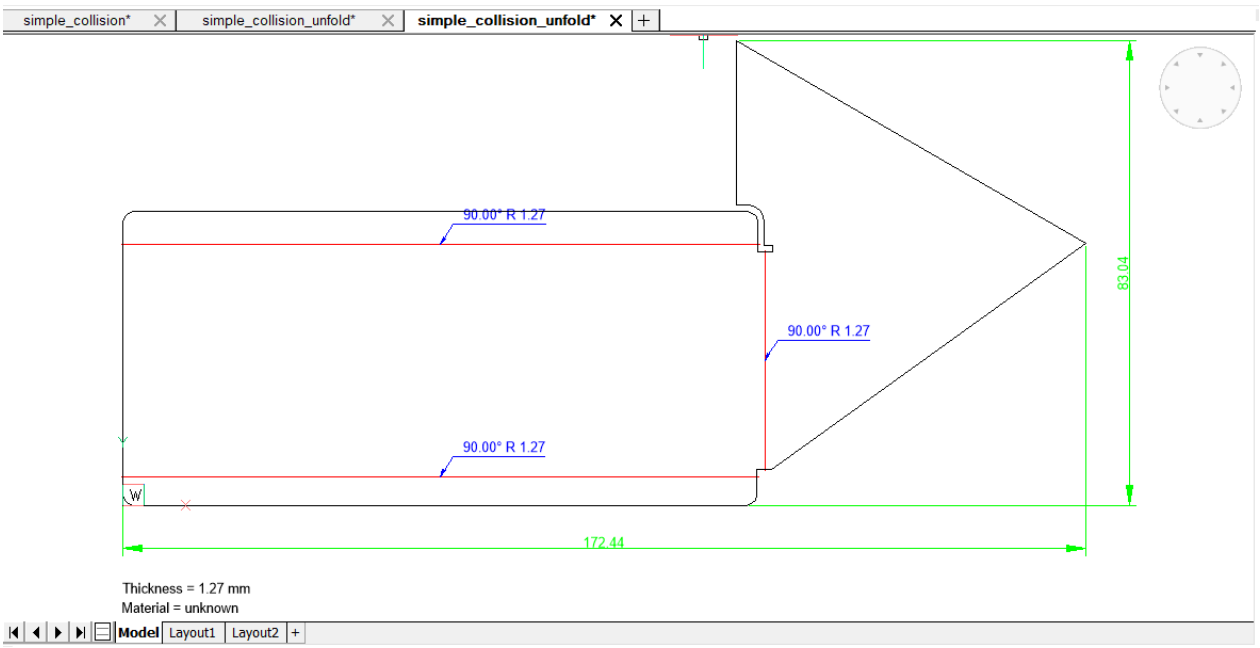
17 Zmiany zostały pomyślnie przeniesione do modelu źródłowego

Powiększenie do zaktualizowanego narożnika.

18 Aby przetestować rozwinięcie 2D, wyeksportuj plik jako plik DXF.

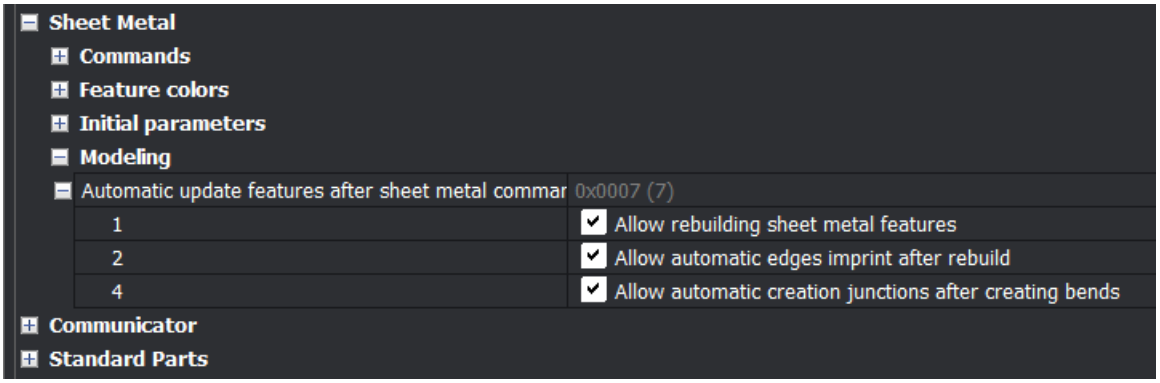
19

33.24 Inteligentne funkcje

33.24.1 Przegląd

Technologia Smart Features zarządza lokalną inteligentną aktualizacją geometrii po wykonaniu poleceń Arkusza Blachy. Zachowanie jest kontrolowane za pomocą preferencji użytkownika **SmSmartFeatures**.

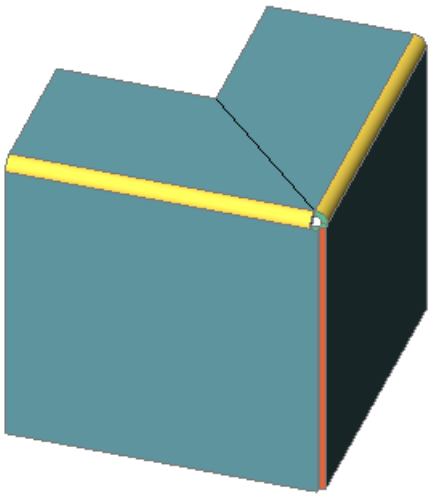
Dostępne są 3 opcje:

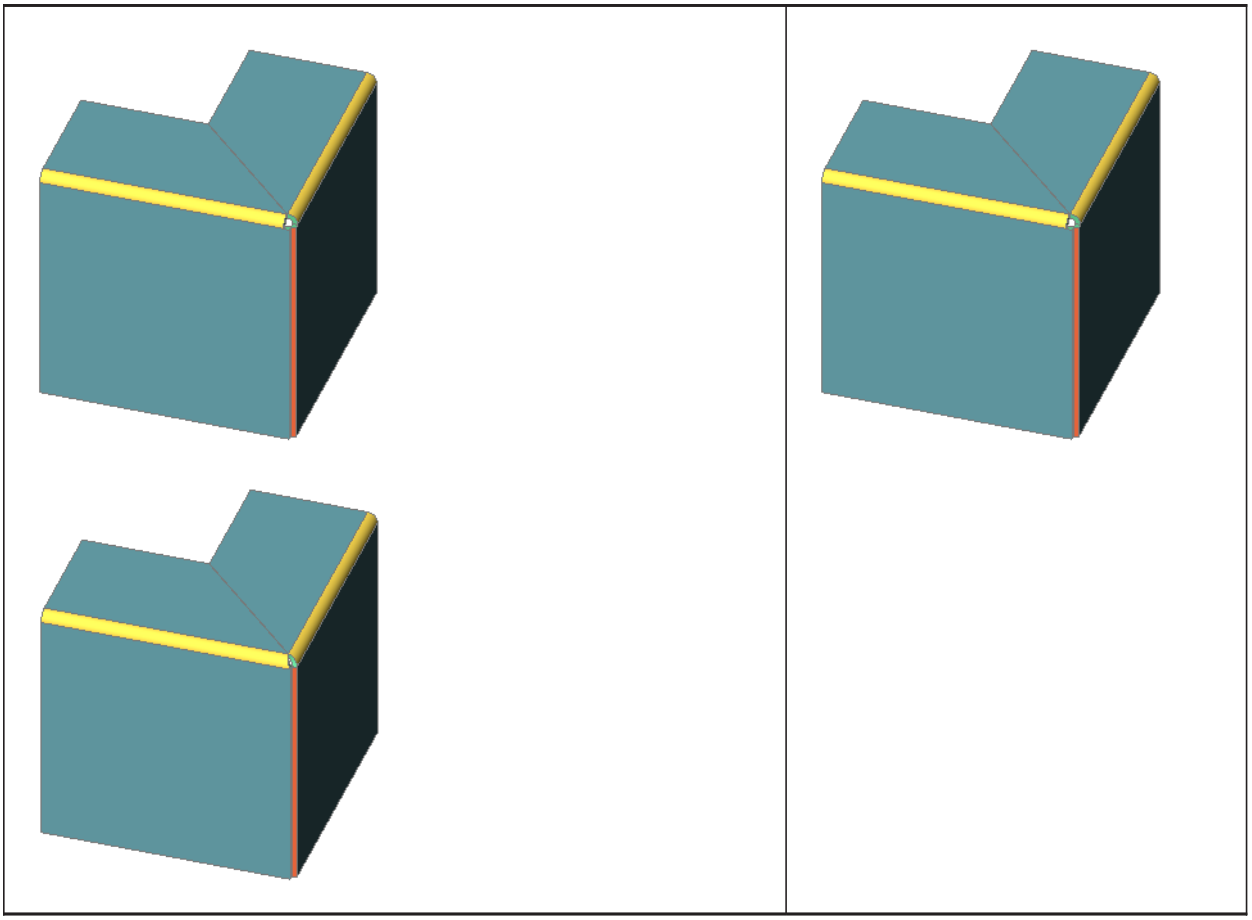
- Pozwól na przebudowanie arkusza blachy:
  - Podcięcie naroża po wykonaniu jest przekształcane w 2 podcięcia pod gięcie *ABPODZIEL* na kołnierzu.
  - Niepotrzebne wycięcia są usuwane.
- Zezwalaj na automatyczny odcisk krawędzi po przebudowaniu: automatyczne odciskanie krawędzi na grubości ścian.
- Zezwalaj na automatyczne tworzenie złącz po utworzeniu gięć.

Uwaga: Zawsze miej włączone opcje Smart Features, chyba że wystąpi niespójne zachowanie.

33.24.2 Przekształcenie wycięcia narożnego w wycięcie gięcia

Podczas dzielenia górnego kołnierza linią na 2 oddzielne części wycięcie narożne jest przekształcane w 2 wycięcia gięć.

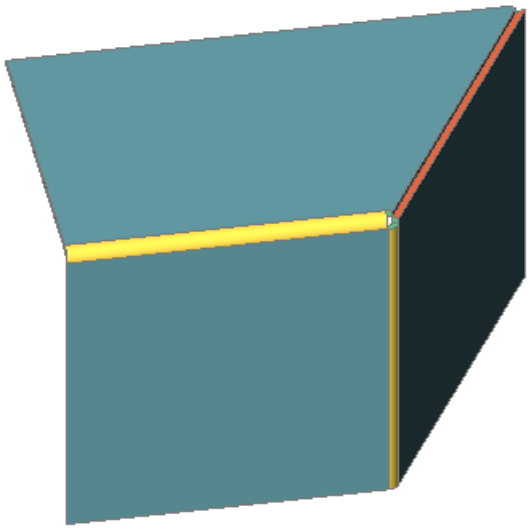

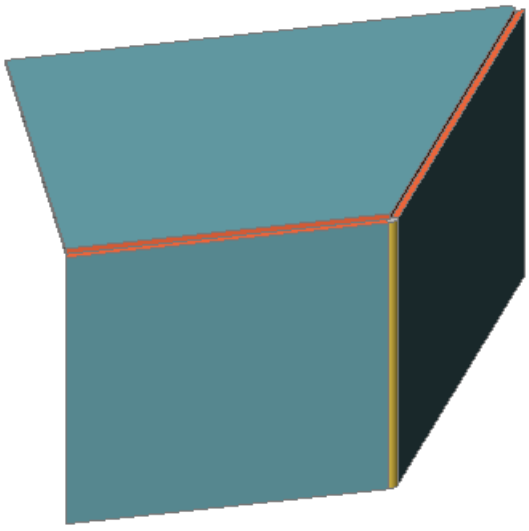
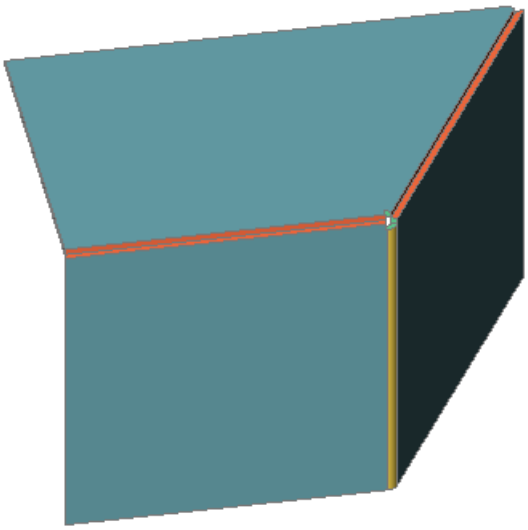
Inteligentne funkcje automatycznie tworzą wycięcia gięć, które można następnie przełączyć na łagodne.	Bez inteligentnych funkcji wycięcie narożne jest zachowane i nie można go zmienić.

33.24.3 Usuwanie niepotrzebnych cięć

W poniższym modelu istnieje wycięcie narożne, które jest potrzebne, aby zapobiec rozciąganiu materiału.

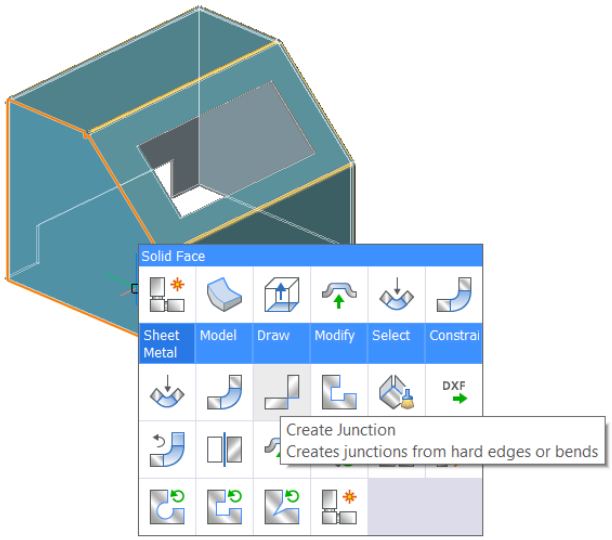
Kiedy górne gięcie zamienimy w złącze, dochodzimy do oddzielnych części. Inteligentne funkcje automatycznie usuwają niepotrzebne wycięcie.

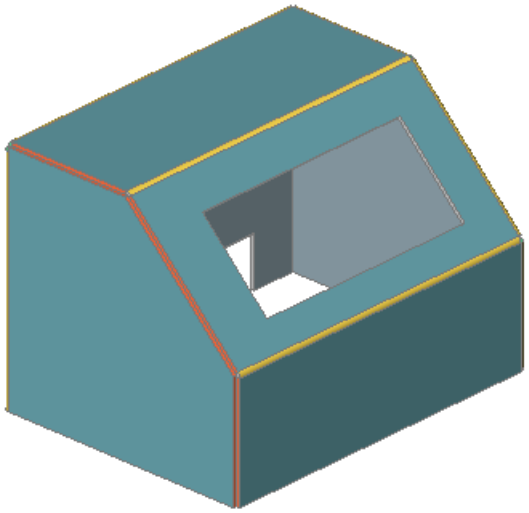
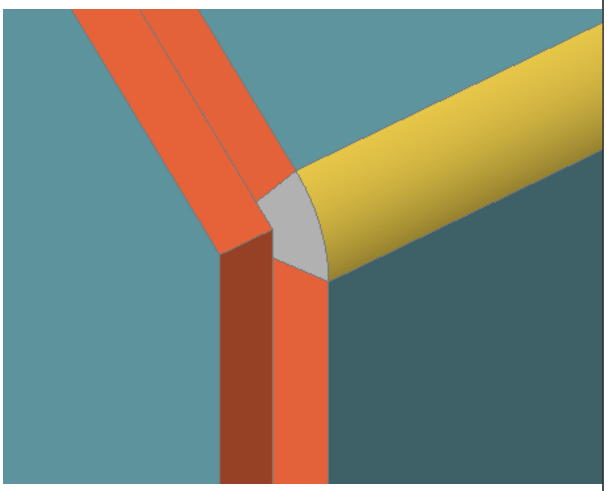
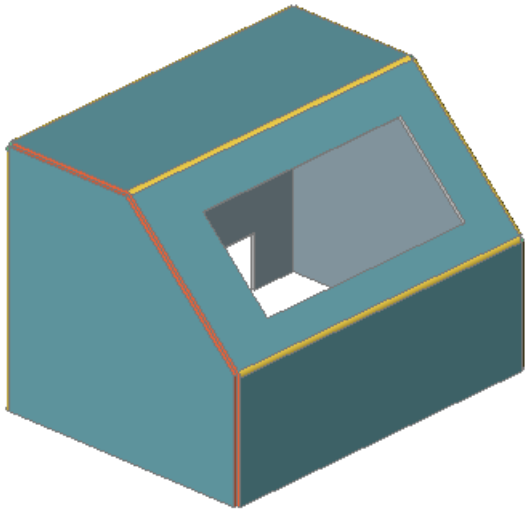
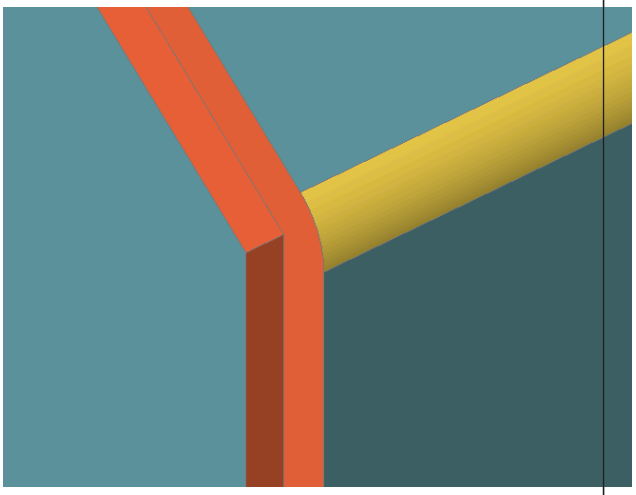
	
Inteligentne funkcje automatycznie wypełniają niepotrzebne cięcia, co upraszcza geometrię.	Bez inteligentnych funkcji wycięcie narożne nadal istnieje.

33.24.4 Automatyczne odciskanie krawędzi

Nadrukowane krawędzie na grubych powierzchniach dzielą je na obszary, które można automatycznie przerobić. Oznacza to, że zlokalizowane skrzyżowania można przekształcić w zakręty. Bez automatycznie odciskanych krawędzi potrzebne jest tutaj polecenie SMIMPRINT.

W poniższym przykładzie oddzielimy kołnierz za pomocą złącz. Włączamy **Odbudowywanie cech blachy** ON, a następnie używamy **Automatycznego nadruku krawędzi po przebudowie**.

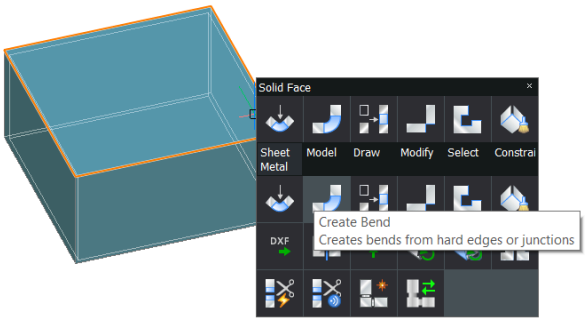

 	
Zezwalaj na automatyczny odcisk krawędzi po przebudowaniu = WŁ. Powierzchnie złączeń są prawidłowo podzielone.	Zezwalaj na automatyczny odcisk krawędzi po przebudowaniu = WYŁ. Elementy złączeń nakładają się na siebie.

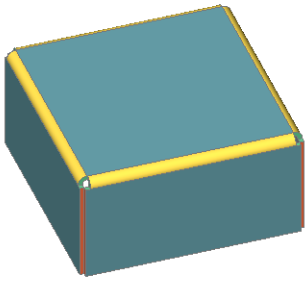
33.24.5 Automatyczne tworzenie złączeń

W pewnych sytuacjach, gdy ostre krawędzie spotykają się w narożniku i na wszystkich poza jednym tworzymy gięcie, które musi stać się złączem, aby część mogła się rozkładać.

Załóżmy, że tworzymy gięcia na górnej powierzchni skrzynki z blachy:

Następnie pozostałe twarde krawędzie przylegające do powierzchni muszą stać się złączami. Gdy **SmSmartFeatures**= WŁ, odbywa się to automatycznie:

Aby być precyzyjnym, obszar automatycznego tworzenia złączeń znajduje się we wspólnym wierzchołku twardych krawędzi (lub wycięciu narożnym podczas tworzenia gięć). Ta opcja nie optymalizuje układu rozwiniętej części.

34. Rysunki mechaniczne 2D

34.1 Przegląd poleceń rysunków mechanicznych 2D

34.1.1 Opis

Polecenia te tworzą wymiary lub symbole mechaniczne zgodnie z normami ISO, DIN, JIS, ANSI.

Adnotacje te są kompatybilne ze starszą aplikacją AutoCAD® Mechanical.

Jednostki mechaniczne są dodawane do określonych warstw, takich jak AM_5 i AM_12, niezależnie od tego, która warstwa jest ustawiona jako bieżąca.

Uwaga: Podmioty mechaniczne utworzone za pomocą AutoCAD® Mechanical mogą być przechowywane w różnych warstwach zdefiniowanych przez tę aplikację.

34.1.2 BricsCAD Środowisko rysowania mechanicznego 2D

Aby używać poleceń Mechanical 2D w BricsCAD, należy ustawić zmienną systemową LOADMECHANICAL2D na 1. Wartość ta jest utrzymywana po zamknięciu bieżącej sesji. Istnieją trzy przypadki użycia mechanicznego środowiska 2D:

1 Tworzenie nowego rysunku z szablonu 2D.

2 Otwórz istniejący mechaniczny rysunek 2D zawierający elementy mechaniczne.

3 ***Ostrzeżenie:*** Minimalna obsługiwana wersja rysunków AutoCAD® Mechanical to AutoCAD® Mechanical 2012, a maksymalna to AutoCAD® Mechanical 2022. Jeśli spróbujesz otworzyć rysunek ACM utworzony w nieobsługiwanej wersji, pojawi się komunikat ostrzegawczy:

"Plik jest otwierany w trybie tylko do odczytu.

Wersja tego AutoCAD® Plik DWG Mechanical nie jest obsługiwany w BricsCAD Mechanical Nieobsługiwane pliki mogą wyświetlać jednostki proxy lub, w niektórych przypadkach, zostać trwale uszkodzone podczas zapisu. Aby uniknąć tych problemów, zalecamy zapisanie pliku w najnowszej obsługiwanej wersji (2022) przed ponownym otwarciem go w systemie.BricsCAD. ".

4 Rozpocznij od rysunku niemechanicznego, a następnie dodaj standardy kreślenia za pomocą polecenia AMSETUPDWG.

Uwaga:

- Po otwarciu rysunku, który zawiera elementy mechaniczne, wypełnianie innych rysunków danymi związanymi z mechaniką zostanie wykonane na żądanie. Będzie to możliwe, gdy użytkownik skopiuje elementy związane z mechaniką do czystego rysunku. W przypadku kopiowania elementów niezwiązanych z danymi mechanicznymi czysty rysunek nie zostanie wypełniony danymi mechanicznymi.
- Po otwarciu rysunku zawierającego elementy mechaniczne, ale zmienna systemowa LOADMECHANICAL2D jest wyłączona, na pasku stanu wyświetlany jest dymek ostrzegawczy opisujący sytuację i zawierający hiperłącze do natychmiastowego włączenia i załadowania mechanicznych modułów 2D.

34.1.3 Zmienne systemowe sterujące środowiskiem rysowania BricsCAD Mechanical

AMPOWERDIMDISPLAY zmienna systemowa

AMSYMSCALE zmienna systemowa

LOADMECHANICAL2D zmienna systemowa

MECH2DSAVEFORMAT zmienna systemowa

34.1.4 Polecenia służące do ustawiania formatu rysunku BricsCAD Mechanical

AMSETUPDWG polecenie

34.1.5 Polecenia wymiarowania

MWYM polecenie

AMPOWERDIM_ALI polecenie

AMPOWERDIM_ANG polecenie

AMPOWERDIM_DIA polecenie

AMPOWERDIM_HOR polecenie

AMPOWERDIM_RAD polecenie

AMPOWERDIM_ROT polecenie

AMPOWERDIM_VER polecenie

34.1.6 Polecenia dodawania symboli mechanicznych

Środowisko BricsCAD 2D Mechanical zawiera polecenia, które wstawiają różne symbole mechaniczne do rysunku zgodnie z aktywnym standardem kreślenia.

AMBALLOON polecenie

AMBOMSETTINGS polecenie

AMCLEAN polecenie

AMDATUMID polecenie

AMEDGESYM polecenie

AMFCFRAME polecenie

AMNOTE polecenie

AMPARTLIST polecenie

Polecenie AMPARTREF

AMPARTREFEDIT polecenie

AMRESCALE polecenie

AMSIMPLEWELD polecenie

AMSURFSYM polecenie

Polecenie AMTAPERSYM

AMWELDSYM polecenie

34.1.7 Polecenia edycji wymiarów i symboli mechanicznych

AMPOWEREDIT polecenie

Uwaga: Polecenie AMPOWEREDIT jest również uruchamiane po dwukrotnym kliknięciu jednej z jednostek wymiaru lub symbolu mechanicznego.

34.1.8 Okna dialogowe powiązane z poleceniami rysunków mechanicznych

Okno dialogowe **Edytuj wymiarowanie**

Okno dialogowe **Identyfikator układu odniesienia**

Okno dialogowe **Symbol spoiny**

Okno dialogowe **Tekstura powierzchni**

Okno dialogowe **Odnośniki części**

Okno dialogowe **Lista części**

Ustawienia BOM dla okna dialogowego

35. Wygenerowane rysunki

35.1 Widoki Rysunku

35.1.1 Przegląd

BricsCAD Mechanical udostępnia zestaw narzędzi do generowania widoków rysunku z modeli 3D części i zespołów. Widoki rysunków są tworzone w obszarze papieru tego samego pliku DWG. Model 3D jest tworzony w obszarze modelu. Widoki rysunku można opisywać za pomocą wymiarów, linii odniesienia, tekstu i tabel. Widoki i opisy są aktualizowane po zmianie skojarzonego modelu 3D.

Narzędzia do generowania, aktualizowania i opisywania widoków rysunku znajdują się na karcie **Opisz** - panelu **Widoki** obszaru roboczego **Mechanical**:

Widoki	Opis
Podstawowe Widoki	Generowanie zespolonych widoków prostokątnych i standardowych rzutów izometrycznych modelu bryłowego 3D w układzie obszaru papieru.
Widoki Rzutów	Wygeneruj dodatkowe rzuty z istniejącego widoku rysunku.
Widok Przekroju	Utwórz widok przekroju poprzecznego na podstawie standardowego widoku rysunku wygenerowanego za pomocą polecenia WIDOKPODST w układzie obszaru papieru.
Widok Detalu	Utwórz widok szczegółowy fragmentu standardowego rysunku wygenerowanego w większej skali.
Edycja Widoku	Zmień skalę i widoczność linii ukrytych widoków rysunku.
Aktualizuj Widoki	Aktualizuje wybór widoków rysunku uzyskanych za pomocą poleceń WIDOKPODST i WIDOKPRZEKROJU, gdy zmienna systemowa VIEWUPDATEAUTO = 0.
Styl Przekroju	Style predefiniowane i zdefiniowane przez użytkownika.
Styl Detalu	
Eksportuj Widoki	Zawartość widoków rysunku uzyskaną za pomocą poleceń WIDOKPODST WIDOKU i WIDOKPRZEKROJU można wyeksportować do obszaru modelu rysunku lub do nowego rysunku.

35.1.2 Widoki rysunkowe o jakości roboczej

Domyślnie BricsCAD generuje precyzyjne (wysokiej jakości) widoki rysunku dla dowolnego modelu 3D. Krawędzie takich widoków (w tym krawędzie sylwetki) są reprezentowane przez elementy 2D; linie, okręgi, łuki i splajny. Generowanie precyzyjnych widoków dla dużej liczby elementów 3D może zająć dużo czasu. Dzieje się tak, ponieważ każda krawędź sylwetki musi być przybliżona za pomocą analitycznej krzywej 2D.

Czas generowania widoków rysunku można skrócić, zmieniając ustawienie DRAWINGVIEWQUALITY na 0. Umożliwia to uzyskanie widoków rysunku w jakości roboczej. Takie widoki rysunku są wewnętrznie reprezentowane jako bryły 3D, co umożliwia dodawanie opisów do krawędzi ich sylwetki. Wyglądają one jednak bardzo podobnie do precyzyjnego (wysokiej jakości) widoku rysunku i można ich używać do szybkiego tworzenia układów.

Widok rysunku o jakości roboczej można przełączyć na widok rysunku o wysokiej jakości, korzystając z jego właściwości **Geometria** (zmień ją z Roboczej na 2D).

35.2 Opisy rysunków

Tworzenie i edytowanie adnotacji, przejrzyj Omówienie narzędzi wymiarowania .

Wymiary i wielolinia odniesienia, które są w widoku rysunku, są aktualizowane po zmianie podstawowego modelu 3D.

Rysunki montażowe można opisywać za pomocą numerów pozycji BOM. Każdy numer pozycji odnosi się do wiersza w tabeli BOM wygenerowanej na podstawie złożenia.

Tabelę BOM można umieścić w obszarze papieru (układach) z widokiem rysunku złożenia.

Reprezentacje zespołów rozstrzelonych mogą być używane do generowania widoków rysunkowych i opisywania ich odnośnikami.